

Nghĩa Hải Hào Tình (Tân Bến Thượng Hải)

Contents

Nghĩa Hải Hào Tình (Tân Bến Thượng Hải)	9
1. Chương 1: Kiếp Trước, Kiếp Này	9
2. Chương 2: Cảm Giác Kỳ Dị	15
3. Chương 3: Công Tác	18
4. Chương 4: Lập Uy	22
5. Chương 5: Kiểm Tiền	26
6. Chương 6: Cười Lừa Đọc Sách	28
7. Chương 7: Không Để Nàng Bị Tổn Thương	32
8. Chương 8: Thảo Đả	35
9. Chương 9: Phong Tình Của Nụ Hôn	39
10. Chương 10: Gặp Lại Lần Thứ Hai	41
11. Chương 11: Lai Lịch Không Nhỏ	44
12. Chương 12: Đối Chọi Gay Gắt	46
13. Chương 13: Nam Nhân Vô Tình	49
14. Chương 14: Lí Tưởng Của Tiểu Nhân Vật	51
15. Chương 15: Trả Thủ	54
16. Chương 16: Dẫn Xà Xuất Động	56
17. Chương 17: Các Người Đều Phải ... Chết	58
18. Chương 18: Trước Tiềm Phục, Sau Quạt Khởi	62
19. Chương 19: Sơn Dương Thụ Thương	65
20. Chương 20: Cười Khuynh Thành Chỉ Vì Hấn	67
21. Chương 21: Cóc Mà Đòi Ăn Thịt Thiên Nga	70
22. Chương 22: Hoàn Mỹ Phiêu Dật	73
23. Chương 23: Quần Áo	75
24. Chương 24: Quỷ Xuống	78
25. Chương 25: Tiêu Gia Thiếu Gia	81
26. Chương 26: Lấy Oán Trả Ôn	84
27. Chương 27: Đệ Nhất Chiến Tướng	86
28. Chương 28: Ta Được Sao?	89
29. Chương 29: Phải Chết Ừ?	92
30. Chương 30: Biểu Hiện Quái Lạ	94
31. Chương 31: Ý Chí Chiến Đấu	96
32. Chương 32: Vĩnh Hòa Hội Sở	99
33. Chương 33: Xà Mỹ Nữ Gia Cát Minh Nguyệt	101
34. Chương 34: Cảnh Cáo	104
35. Chương 35: Nghịch Thiên?	106
36. Chương 36: Nhiệm Vụ	108
37. Chương 37: Giữ Sức	111
38. Chương 38: Hương Diễm Và Sát Cơ	114
39. Chương 39: Giết Người Vô Hình	116
40. Chương 40: Anh Nghĩ Rằng Tôi Là Máy Tính Sao?	120

41. Chương 41: Sản Phẩm Giả Mạo	122
42. Chương 42: So Cơ	126
43. Chương 43: Rượu Vào Nói Lời Thật	129
44. Chương 44: Lang Cầu Cầu Kết	132
45. Chương 45: Chó Diên Kiêu Thất Chỉ	135
46. Chương 46: Đấu Chó	137
47. Chương 47: Vang Danh Hắc Đạo Phương Nam	140
48. Chương 48: Cha Và Con	144
49. Chương 49: Nay Đã Khác Xưa	146
50. Chương 50: Trần Diêm Vương	149
51. Chương 51: Trả Nhân Tình	151
52. Chương 52: Tiến Vào Cửa Trần Gia?	154
53. Chương 53: Chỗ Dừa Vững Chắc	156
54. Chương 54: Đại Nhân Vật Từ Phương Xa Đến	159
55. Chương 55: Rửa Tiền Bản	162
56. Chương 56: Cá Mập Miệng Rộng.	164
57. Chương 57: Cao Thủ Đồ Thuật.	167
58. Chương 58: Quý Dị.	170
59. Chương 59: Thủ Đoạn Công Nghệ Cao.	173
60. Chương 60: Công Lao Và Ban Thưởng.	176
61. Chương 61: Luận Bàn.	178
62. Chương 62: Tôi Không Cần Hoa Anh Tặng.	182
63. Chương 63: Tình Lữ.	185
64. Chương 64: Khỉ Múa.	188
65. Chương 65: Ai Dám Động Đến Huỳnh Đệ Của Dũng Cường Ta.	190
66. Chương 66: Giết Gà Dùng Dao Mổ Trâu.	193
67. Chương 67: Ngẫu Ngộ.	196
68. Chương 68: Người Gây Tai Nạn.	198
69. Chương 69: Sống Phải Thấy Người. Chết Phải Thấy Xác.	201
70. Chương 70: Trí Tuệ Nhược Yếu.	204
71. Chương 71: Căn Cứ Đã Chiến.	206
72. Chương 72: Dạy Tập.	208
73. Chương 73: Có Chạy Đàng Trời.	211
74. Chương 74: Cô Nam Quả Nữ.	213
75. Chương 75: Lão Thụ Bàn Căn.	215
76. Chương 76: Thân Phận?	219
77. Chương 77: Dám Khi Dễ Người Của Trần Gia Sao?.	222
78. Chương 78: Phá Hủy Nhà Tổ Diệp Gia.	225
79. Chương 79: Khinh Người Quá Đáng	228
80. Chương 80: Đoạn Gãy Chân Chó.	232
81. Chương 81: Lời Hứa Của Nam Nhân.	235
82. Chương 82: Lão Nương Sẽ Đoạt Tình.	239
83. Chương 83: Tất Cả Chỉ Vì Anh.	242
84. Chương 84: Oán Niệm.	245
85. Chương 85: Cao Thủ Chơi Dao.	249
86. Chương 86: Tiểu Nhân Vật, Đại Nhân Vật.	252
87. Chương 87: Mạ Vàng.	256
88. Chương 88: Cút Ra Khỏi Thượng Hải.	259
89. Chương 89: Khiêu Chiến.	263
90. Chương 90: Đối Thủ Cường Đại.	266
91. Chương 91: Quân Hùng Tụ Hội.	269
92. Chương 92: Nam Nhân Này Không Đơn Giản.	272
93. Chương 93: Tập Chúng Ngoại Lai.	276
94. Chương 94: Nộ Hỏa.	280

95. Chương 95: Dây Mối Chỉ Là Khởi Đầu.	283
96. Chương 96: Thiên Hạ Vô Công Xuất Thiếu Lâm.	286
97. Chương 97: Trận Chiến Then Chốt.	290
98. Chương 98: Lý Dật Ứng Chiến.	294
99. Chương 99: Chỉ Được Thắng, Không Được Bại.	297
100. Chương 100: Chiến.	301
101. Chương 101: Lạc Đà Gầy Còn Lớn Hơn Ngựa.	307
102. Chương 102: Vô Hạn Ôn Nhu.	311
103. Chương 103: Hiểu Làm.	314
104. Chương 104: Tâm Như Gương Sáng.	318
105. Chương 105 Lễ Mừng	321
106. Chương 106 Tựa Như Áo Mộng	324
107. Chương 107 Ước Hẹn Ba Năm?	327
108. Chương 108 Đáng Trách? Thương Cảm?	330
109. Chương 109 Người Điên	333
110. Chương 110 Song Phi?	337
111. Chương 111 Tổ Chức Sát Thủ Kiếp Trước?	341
112. Chương 112 Thiếu Chút Nữa...	344
113. Chương 113 Hắc Bạch Khó Phân	347
114. Chương 114 Âm Sát	350
115. Chương 115: Tâm Ý	353
116. Chương 116: Hồng Nhân Của Xã Hội Thượng Lưu	356
117. Chương 117: Nữ Nhân Tịch Mịch	360
118. Chương 118: Mẫn Cảm.	363
119. Chương 119: Quay Đầu Lại Ủ?	366
120. Chương 120: Lão Nương Sẽ Cắt... Người!.	370
121. Chương 121: Hoa Tra.	373
122. Chương 122: Hành Hung.	376
123. Chương 123: Hoang Đường.	380
124. Chương 124: Chuyển Cơ.	383
125. Chương 125: Nhân Tình.	387
126. Chương 126: Định Liệu Trước.	391
127. Chương 127: Diễn Kịch Tạo Thế.	394
128. Chương 128: Em Là Nữ Nhân Của Anh, Cả Đời Đều Như Vậy.	399
129. Chương 129: Điện Báo.	402
130. Chương 130: Người Muốn Chết Như Thế Nào?	407
131. Chương 131: Thiên Vương Lão Tử Cũng Phải Chết	411
132. Chương 132: Ra Mặt Bảo Hộ	414
133. Chương 133: Luân Hồi	417
134. Chương 134: Quyết Liệt	421
135. Chương 135: Sơ Suất	426
136. Chương 136: Lộ Tại Phương Nào?	429
137. Chương 137: Lưới Trời	433
138. Chương 138: Nguy Hiểm	436
139. Chương 139: Nữ Tử Phong Trần	440
140. Chương 140: Bí Mật Của Phương Tỷ	443
141. Chương 141: Người Quen	447
142. Chương 142: Bước Đi Gian Truân	450
143. Chương 143: Thống Khổ Cùng Khoái Hoạt	454
144. Chương 144:tôi Cần Sự Giúp Đỡ Của Ông	458
145. Chương 145 : Điểm Tương Giao Số Phận.(1)	462
146. Chương 145 : Điểm Tương Giao Số Phận.(2)	464
147. Chương 146 :thoáng Gặp Qua	467
148. Chương 147 :độc Thủ Phía Sau Màn	470

149. Chương 148 :chỉ Nửa Giờ...	473
150. Chương 149 : Có Thể Sao?	476
151. Chương 150 :dưới Sao Trời, Trên Vu Sơn.(1)	480
152. Chương 150 :dưới Sao Trời, Trên Vu Sơn.(2)	482
153. Chương 151 :người Chết Trước Ta (1)	485
154. Chương 151 :người Chết Trước Ta (2)	487
155. Chương 152 : Bắt Đầu...quyết Liệt. (1)	490
156. Chương 152 : Bắt Đầu...quyết Liệt. (2)	493
157. Chương 153 :thành Phố Hỗn Loạn	496
158. Chương 154 : Sầu Xa.(1)	501
159. Chương 154 : Sầu Xa.(2)	503
160. Chương 155 : Ta Sẽ Đưa Hắc Đi Gặp Satan. (1)	506
161. Chương 155 : Ta Sẽ Đưa Hắc Đi Gặp Satan. (2)	509
162. Chương 156 :ba Chiêu! (1)	511
163. Chương 156 :ba Chiêu! (2)	515
164. Chương 157 :biến Mất.	518
165. Chương 158 :mỗi Người Mang Tâm Tư	521
166. Chương 159 : Vì Phạm Ý Nguyễn	524
167. Chương 160 :kế Hoạch Lớn Gan	528
168. Chương 161 :mọi Việc Đều Thuận Lợi	531
169. Chương 162 :cơ Hội	534
170. Chương 163 :đối Sách	538
171. Chương 164 : Vương Chân Tay	541
172. Chương 165 : Thịnh Cầu	545
173. Chương 166 : Đơn Thương Độc Mã	548
174. Chương 167 : Cướp Phi Cơ	551
175. Chương 168 : Lý Dật Điền Cuồng	554
176. Chương 169 : Đứng Vững Gót Chân	558
177. Chương 170 : Ngưỡng Mộ	561
178. Chương 171 : Nàng Là Công Chúa, Tôi Không Phải Hoàng Tử (1)	565
179. Chương 171 : Nàng Là Công Chúa, Tôi Không Phải Hoàng Tử (2)	567
180. Chương 172 : Ngồi Không Yên	570
181. Chương 173 : Khúc Nhạc Đạo	573
182. Chương 174 : Quy Tắc Giang Hồ	576
183. Chương 175 :cao Thủ Diễn Kịch	580
184. Chương 176 : Cáo Mượn Oai Hùm	583
185. Chương 177 :đạp Lên Xương Cốt Thượng Vị	586
186. Chương 178 :nhịn Đau Bỏ Những Thứ Yêu Thích	590
187. Chương 179 :trấn An Nhân Tâm	593
188. Chương 180 : Ma Quỷ (1)	597
189. Chương 180 : Ma Quỷ (2)	599
190. Chương 181 : Cứng Đầu	602
191. Chương 182 :thu Mua	604
192. Chương 183 : Các Nàng Vẫn Tốt Chứ?	608
193. Chương 184 : Chồn Chúc Tết Cho Gà	611
194. Chương 185 : Lý Dật, Em Nhớ Anh (1)	614
195. Chương 185 : Lý Dật, Em Nhớ Anh (2)	617
196. Chương 186 : Hôn Một Cái Có Là Gì? (1)	620
197. Chương 186 : Hôn Một Cái Có Là Gì? (2)	623
198. Chương 187: Tâm Tư Của Andrew Loufu (1)	625
199. Chương 187: Tâm Tư Của Andrew Loufu (2)	628
200. Chương 188: Đỉnh Cao Vô Pháp Siêu Việt.	631
201. Chương 189: Thiên Thời Địa Lợi Nhân Hòa	634
202. Chương 190: Em Muốn...một Đêm!	636

203. Chương 191: Một Gã Đại Ngốc	641
204. Chương 192: Ta Sẽ Khiến Người Phải Cầu Xin Ta Giết Người	646
205. Chương 193: Lý Dật, Người Thật Độc	651
206. Chương 194: Lý Dật Xuất Thủ	656
207. Chương 195: Lời Đề Nghị Của Ta Người Không Thể Cự Tuyệt	662
208. Chương 196: Định Nhân Không Phân Chia Nam Nữ	667
209. Chương 197: Lai Giả Bất Thiện	673
210. Chương 198: Tân Long Đầu	676
211. Chương 199: Dựa Thế (1)	682
212. Chương 199 Dựa Thế (2)	684
213. Chương 200 Nữ Nhân Phía Sau (1)	687
214. Chương 200 Nữ Nhân Phía Sau (2)	690
215. Chương 201: Đại Hồn Loạn	692
216. Chương 202: Thắng Lợi Quay Về! (1)	698
217. Chương 202: Thắng Lợi Quay Về! (2)	701
218. Chương 203: Người Trong Giang Hồ	705
219. Chương 204: Khổ!	711
220. Chương 205 :là Người Bức Lão Tử!	719
221. Chương 206 :trong Xe Diên Cuồng	724
222. Chương 207 :cừ Nhân? Ân Nhân? Chủ Nhân?(1)	729
223. Chương 207 :cừ Nhân? Ân Nhân? Chủ Nhân?(2)	732
224. Chương 208 : Tìnhthế Bất Buộc	734
225. Chương 209 : Quân Sư Bản Sắc	739
226. Chương 210 : Vô Giá	744
227. Chương 211 : Tiên Lễ Hậu Binh (1)	749
228. Chương 211 : Tiên Lễ Hậu Binh (2)	752
229. Chương 212 : Diễn Xuất Bắt Đầu (1)	754
230. Chương 212 : Diễn Xuất Bắt Đầu (2)	756
231. Chương 213 : Chấn Động Toàn Trường	759
232. Chương 214 : Sẽ Không Trở Thành Phiên Bản Của Người Khác	762
233. Chương 215 : Nhân Sinh Nhược Chích Như Sơ Kiến, Hà Sự Tây Phong Bi Họa Phiến	767
234. Chương 216 :khuyết Thiếu Nhân Tài	773
235. Chương 217 :ai Uy Hiếp Ai?	779
236. Chương 218 :sẽ Không Để Lịch Sử Tái Diễn.	784
237. Chương 219: Rác Rưởi Lăn Ra Ngoài!	790
238. Chương 220: Bạn Của Tôi.	795
239. Chương 221: Quay Minh Cực Lớn.	801
240. Chương 222: Đã Được Như Nguyên?	806
241. Chương 223: Có Bao Nhiêu Cường ?	811
242. Chương 224: Đại Chiến Hết Sức Căng Thẳng!	816
243. Chương 225: Như Hổ Thêm Cánh. (1)	821
244. Chương 225: Như Hổ Thêm Cánh. (2)	824
245. Chương 226: Hai Nữ Nhân Một Nam Nhân	827
246. Chương 227: Cầu Hôn?	832
247. Chương 228 : Nàng Thực Sự Thích Ta Sao? (1)	837
248. Chương 228 : Nàng Thực Sự Thích Ta Sao? (2)	839
249. Chương 229 : Nguyên Tắc? Lựa Chọn !(1)	842
250. Chương 229 : Nguyên Tắc? Lựa Chọn !(2)	845
251. Chương 230 : Người Chết Định Rồi (1)	848
252. Chương 230 : Người Chết Định Rồi (2)	851
253. Chương 231 : Hắc Tập (1)	855
254. Chương 231 : Hắc Tập (2)	857
255. Chương 232 : Nhân Vật Âm Hiểm (1)	860
256. Chương 232 : Nhân Vật Âm Hiểm (2)	863

257. Chương 233 : Thu? Hay Không Thu?	866
258. Chương 234 : Khởi Điểm Mới (1)	869
259. Chương 234 :khởi Điểm Mới (2)	872
260. Chương 235: Mẹ Con Hai Người. (1)	875
261. Chương 235: Mẹ Con Hai Người. (2)	878
262. Chương 236:oán Khí Và Tín Nhiệm (1)	881
263. Chương 236:oán Khí Và Tín Nhiệm (2)	884
264. Chương 237:tự Tin (1)	887
265. Chương 237:tự Tin (2)	890
266. Chương 238:mời (1)	893
267. Chương 238:mời (2)	896
268. Chương 239: Như Ý. (1)	899
269. Chương 239: Như Ý. (2)	902
270. Chương 240 : Tôi Tuyền Chính Minh!	905
271. Chương 241 : Được Mũi Lên Mặt	910
272. Chương 242 :nữ Nhân Thành Thục (1)	916
273. Chương 242 : Nữ Nhân Thành Thục (2)	919
274. Chương 243 : Lên Thuyền Kẻ Trộm (1)	922
275. Chương 243 : Lên Thuyền Kẻ Trộm (2)	925
276. Chương 244 :cút! (1)	927
277. Chương 244 :cút! (2)	930
278. Chương 244 :cút! (3)	933
279. Chương 245 :nhất Định Sẽ Là Bi Kịch. (1)	936
280. Chương 245 :nhất Định Sẽ Là Bi Kịch. (2)	939
281. Chương 246 : Bày Mưu Nghĩ Kế (1)	942
282. Chương 246 :bày Mưu Nghĩ Kế (2)	945
283. Chương 247 : Hậu Tích Bạc Phát! (1)	947
284. Chương 247 : Hậu Tích Bạc Phát! (2)	951
285. Chương 248: Nữ Thần.	954
286. Chương 249: Sơn Dương? Ác Lang?	961
287. Chương 250: Bạn Bè Vẫn Tốt Hơn Địch Nhân.	968
288. Chương 251: Tiểu Yêu Tinh Trốn Chỗ Nào?	973
289. Chương 252 : Nữ Nhân Trừng Phạt. ?	979
290. Chương 253 : Tha Hương Ngộ Cổ Nhân.	984
291. Chương 254 : Thu Điểm Lợi Tức	989
292. Chương 255 : Mê Hoặc	994
293. Chương 256 : Hiến Thân	1000
294. Chương 257 : Vận Mệnh Định Trước Sẽ Gặp Nhau	1006
295. Chương 258 : Sâu Không Lường Được.	1011
296. Chương 259 : Không Chết Không Ngừng.	1016
297. Chương 260 : Rượu Gặp Tri Kỷ Ngàn Ly Ít.	1021
298. Chương 261 : Tà.	1026
299. Chương 262 : Quyết Định Của Andrew Loufu.	1032
300. Chương 263 : Bi Đến Tận Cùng Đó Là Phúc	1038
301. Chương 264 : Cũng Không Phải Là Ngẫu Nhiên (1)	1044
302. Chương 264 : Cũng Không Phải Là Ngẫu Nhiên (2)	1047
303. Chương 265 : Loạn Khải! (1)	1050
304. Chương 265 : Loạn Khải! (2)	1053
305. Chương 266 : Mượn Dao Giết Người.	1055
306. Chương 267 : Lãnh Diễm Nữ Lang Mặc Áo Choàng Đỏ (1)	1060
307. Chương 268 : Người Bày Ra Sau Màn (1)	1065
308. Chương 268 : Người Bày Ra Sau Màn (2)	1068
309. Chương 269 : Huyết Nhiễm Đêm Tối (1)	1070
310. Chương 269 : Huyết Nhiễm Đêm Tối (2)	1072

311. Chương 270 : Có Thù Không Báo Uổng Công Làm Người	1075
312. Chương 271 : Hắc Dạ Xuất Thế	1080
313. Chương 272 : Vén Màn.	1086
314. Chương 273 : Kẻ Phản Đồ.	1092
315. Chương 274 : Ngoài Ý Muốn?	1098
316. Chương 275 : Tuyên Bố Tử Hình	1103
317. Chương 276 : Ta Không Tin Thượng Đế (1)	1106
318. Chương 276 : Ta Không Tin Thượng Đế (2)	1109
319. Chương 277 :thế Nhưng Con Mẹ Người! (1)	1111
320. Chương 277 :thế Nhưng Con Mẹ Người! (2)	1114
321. Chương 278 : Nhóm Thành Viên Đầu Tiên Của Hắc Dạ (1)	1117
322. Chương 278 : Nhóm Thành Viên Đầu Tiên Của Hắc Dạ (2)	1119
323. Chương 279 : Sát! (1)	1122
324. Chương 279 : Sát! (2)	1124
325. Chương 280 : Không Điên Không Thành Ma (1)	1127
326. Chương 280 : Không Điên Không Thành Ma (2)	1130
327. Chương 281 : Nữ Nhân Chủ Động	1132
328. Chương 282 :ba Nữ Nhân Một Sàn Diễn	1138
329. Chương 283 :ba Nữ Một Nam Hai Nụ Hôn	1143
330. Chương 284 :anh Phải Bồi Thường Cho Lão Nương (1)	1148
331. Chương 284 :anh Phải Bồi Thường Cho Lão Nương (2)	1151
332. Chương 285 :đêm Nay Em Chỉ Muốn Làm Nữ Nhân Của Anh.	1154
333. Chương 286 :nhìn Như Vô Tình Thắng Hữu Tình	1159
334. Chương 287 :dã Tâm	1164
335. Chương 288 :thương Đà Xuất Đầu Điếu, Dao Khâm Địa Đầu Xà	1170
336. Chương 289 :theo Gót.	1176
337. Chương 290 :hai Chỗ Dựa Vững Chắc, Một Lá Bài Tẩy	1181
338. Chương 291 :	1186
339. Chương 292 :	1193
340. Chương 293 :	1198
341. Chương 294 :	1204
342. Chương 295 :	1209
343. Chương 296 :	1214
344. Chương 297 :nụ Hôn Nồng Nhiệt (1)	1220
345. Chương 297 :nụ Hôn Nồng Nhiệt (2)	1223
346. Chương 298 :một Đêm Mê Hoặc (1)	1226
347. Chương 298 :một Đêm Mê Hoặc (2)	1229
348. Chương 299: Nữ Nhân Chiến Tranh	1232
349. Chương 300: Kỳ Nữ Tử	1237
350. Chương 301: Vồng Lớn Vô Hình	1241
351. Chương 302: Nữ Nhân Phía Sau Nam Nhân Thành Công	1246
352. Chương 303: Dồn Anh Hoa Cùng Đường.	1251
353. Chương 304:động Tĩnh, Sát Thủ Gian Nan Lựa Chọn.	1257
354. Chương 305: Lý Dật Đã Biết?	1262
355. Chương 306: Nhật Bản Ta Tới!	1267
356. Chương 307: Anh Hoa, Chờ Ta!	1272
357. Chương 308: Nghĩ Cách Cứu Viện	1277
358. Chương 309: Sóng Triều Biển Máu.	1283
359. Chương 310: Sóng Triều Biển Máu.	1289
360. Chương 311: Sóng Triều Biển Máu. (2)	1294
361. Chương 312: Sóng Triều Biển Máu. (3)	1304
362. Chương 313: Nam Nhân Chủ Động	1309
363. Chương 314:nữ Nhân Mê Thất Nam Nhân Bằng Hoàng	1314
364. Chương 315: Trung Nghĩa Lương Nan.	1320

365. Chương 316 Giông Tố Sắp Đến. (1)	1326
366. Chương 316 Giông Tố Sắp Đến. (2)	1328
367. Chương 317: Tử Kỳ	1331
368. Chương 318: Mục Tiêu New York!	1336
369. Chương 319: Vạn Sự Sẵn Sàng	1341
370. Chương 320: Đoạt Quyền Phong Bạo.	1346
371. Chương 321: Đoạt Quyền Phong Bạo.(tt)	1352
372. Chương 322: Đoạt Quyền Phong Bạo. (tt)	1357
373. Chương 323: Bản Sắc Kiều Hùng	1363
374. Chương 324:gặp Lại Cừ Nhân, Mặt Đỏ Như Vang.	1368
375. Chương 325:kinh Biển!	1374
376. Chương 326:vinh Quang Không Cho Phép Khinh Nhờn!	1379
377. Chương 327:biển!	1384
378. Chương 328:kẻ Phản Bội Bại Lộ ? !	1388
379. Chương 329:hổ Phụ Vô Khuyển Tử!	1393
380. Chương 330:nữ Nhân Yếu Đuối, Bờ Vai Nam Nhân.	1399
381. Chương 331: Lợi Dụng	1404
382. Chương 332: Tuyệt Cảnh.	1408
383. Chương 333: Đề Nghị Mê Người	1413
384. Chương 334:ngịch Lân	1418
385. Chương 335:thề Sống Chết Bảo Vệ	1423
386. Chương 336:huyết Chiến	1428
387. Chương 337:ngày Giỗ	1431
388. Chương 338:thắng Lợi Gần Tới	1437
389. Chương 339:thối Lên Kèn Lệnh Phản Công	1441
390. Chương 340:buông Tha	1446
391. Chương 341:cứu Vớt	1449
392. Chương 342: Tử Huyệt	1452
393. Chương 343: Một Kịch Trí Mệnh.	1457
394. Chương 344: Gừng Càng Già Càng Cay	1462
395. Chương 345: Gừng Càng Già Càng Cay	1466
396. Chương 346: Người Phụ Trách Hắc Dạ	1471
397. Chương 347: Hạ Màn Che Xuống	1473
398. Chương 348: Cầu Sống Không Được, Cầu Chết Không Yên	1476
399. Chương 349: Số Mệnh.	1480
400. Chương 350: Chỉ Mong Sống Chung Suốt Đời	1485
401. Chương 351: Khúc Nhạc Đạo Về Nước	1489
402. Chương 352: Khúc Nhạc Đạo Về Nước(2)	1494
403. Chương 353: Hồn Đã Trở Về	1500
404. Chương 354: Mãnh Long Quá Giang Vs Địa Đầu Xà	1505
405. Chương 355: Mãnh Long Quá Giang Vs Địa Đầu Xà (2)	1510
406. Chương 356: Mãnh Long Quá Giang Vs Địa Đầu Xà (3)	1513
407. Chương 357: Mãnh Long Quá Giang Vs Địa Đầu Xà (4)	1518
408. Chương 358: Điệu Thấp Đối Đãi, Cao Điệu Làm Việc	1523
409. Chương 359: Nữ Nhân Oán Độc Thực Kinh Người	1528
410. Chương 359: Vô Tình Hữu Tình (1)	1533
411. Chương 360: Vô Tình Hữu Tình (2)	1535
412. Chương 361: Không Thể Tránh Được	1538
413. Chương 362: Cướp Hôn (1+2)	1543
414. Chương 363: Cướp Hôn (3+4)	1549
415. Chương 364: Ngựa Con Bài Chưa Lật (1+2)	1555
416. Chương 365: Ngựa Con Bài Chưa Lật	1561
417. Chương 366: Trước Diệt Đái Gia.	1563
418. Chương 367: Nhất Ta Nhân, Nhất Ta Sự	1568

419. Chương 368: Người Tự Say	1575
420. Chương 369: Thỏ Tử Hồ Bi	1581
421. Chương 370: Đại Quyền	1586
422. Chương 371: Đánh Cờ	1591
423. Chương 372 Quân Cờ Thứ Hai	1597
424. Chương 373 Xuất Đầu	1600
425. Chương 375 Ác Mộng Buông Xuống	1604
426. Chương 376 Ác Mộng Buông Xuống	1607
427. Chương 377 Ác Mộng Buông Xuống(3)	1610
428. Chương 378 Vết Rách	1612
429. Chương 379 Bức Ngươi Tạo Phản	1616
430. Chương 380 Phá Từ Bên Trong	1620
431. Chương 381+382 Chuyện Cũ Của Jester	1623
432. Chương 383 Chỉ Một Lựa Chọn	1630
433. Chương 384 Bắt Đầu Báo Thù	1634
434. Chương 385 Đái Gia	1639
435. Chương 386 Từ Thiên Đường Đến Địa Ngục. (1)	1643
436. Chương 386 Từ Thiên Đường Đến Địa Ngục. (2)	1646
437. Chương 387 Đại Kết Cục (1)	1650
438. Chương 387 Đại Kết Cục (2)	1654
439. Chương 388 Đại Kết Cục (1)	1658
440. Chương 388 Đại Kết Cục (2)	1661
441. Chương 388 Đại Kết Cục (3)	1664
442. Chương 388 Đại Kết Cục (4)	1667
443. Chương 388 Đại Kết Cục (5)	1669

Nghĩa Hải Hào Tình (Tân Bến Thượng Hải)

Giới thiệu

Nguồn: 4vn. eu, vip. vandan. vn, luongsonbac. comThể loại: Đô thịThứ Huyết là một vua sát thủ cũ

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/nghia-hai-hao-tinh-tan-ben-thuong-hai>

1. Chương 1: Kiếp Trước, Kiếp Này

Mùa đông năm 2059, Luân Đôn.

Một năm này, mùa đông của Luân Đôn vô cùng lạnh giá, tuyết lớn rơi suốt liên tục mười sáu ngày làm cho toàn bộ Luân Đôn nhuộm thành thế giới màu trắng xóa.

Ở trung tâm khu phố Nữ Vương Đỉnh tại Luân Đôn, vật kiến trúc cao nhất toàn bộ Châu Âu, cao gần tới hai tòa kiến trúc Long Đẳng tại Thượng Hải Trung Quốc cùng Khắc Lâm Đôn(Clinton) của New York, được bài danh thứ ba trong toàn cầu.

Trong một gian phòng hội nghị tầng cao nhất của Nữ Vương Đỉnh, một nữ nhân thân mặc áo da màu đen, mang kính râm đen đang ngồi trong phòng họp, cầm một phần tư liệu trong tay, phần tư liệu dày đến mấy trăm trang.

“Thứ Huyết, nam, hai mươi bốn tuổi, sáu tuổi được thủ lĩnh tổ chức sát thủ đệ nhất thế giới đưa đến căn cứ bồi dưỡng, mười hai tuổi bắt đầu chấp hành nhiệm vụ, mười hai năm chấp hành hai trăm tám mươi lần nhiệm vụ, ám sát bốn mươi tám quan viên chính phủ, năm mươi chín trùm thương trường, bảy mươi hai đại ca hắc bang...”

Lúc nữ nhân xem lướt qua tư liệu, bên trong phòng họp yên ắng, những người khác đều cúi đầu, không những không dám nhìn chung quanh, thậm chí thở mạnh cũng không dám.

Bọn họ thân là cao tầng của tổ chức hình cảnh quốc tế, ngày xưa có thể huênh hoang lên đến tận trời, thế nhưng khi đối mặt với nữ nhân ngay trước mặt kia, bọn họ tuyệt không dám làm càn.

“Ba!”

Chẳng qua bao lâu, nữ nhân kia đột nhiên cầm tư liệu trong tay ném lên bàn, thân thể khom về phía trước, giống như một con cọp cái đang phát cuồng, ánh mắt lạnh lùng đảo qua trên người những người khác: “Các vị tiên sinh thân ái, các vị ai có thể nói cho tôi biết, vì sao tư liệu của Thứ Huyết ngoại trừ giết chết nhiều người ra, những tư liệu khác chưa từng thay đổi một chút nào không?”

Yên tĩnh!

Giờ khắc này, bên trong phòng hội nghị tuyệt đại đa số mọi người đã ngừng cả hô hấp, không ai đứng lên trả lời.

Đối mặt với lửa giận của người đàn bà, mọi người không có phản bác, bởi vì bọn họ không dám.

Làm sát thủ bài danh đệ nhất trong thế giới ngầm, Thứ Huyết là ác mộng trong cảm nhận của toàn bộ hình cảnh quốc tế.

Những năm gần đây, hình cảnh quốc tế đã nhiều lần tổ chức đuổi bắt Thứ Huyết, thế nhưng đừng nói là bắt được người, dù là sợi tóc của Thứ Huyết cũng chưa từng tới tay.

Ba năm trước đây, hình cảnh quốc tế tổ chức một lần chiến dịch hướng chính phủ các quốc gia cầu viện, được chính phủ các quốc gia chỉ trì, các quốc gia phái ra bộ đội đặc chủng tinh nhuệ đi truy sát Thứ Huyết.

Kết quả, Thứ Huyết cứ như bốc hơi khỏi thế giới này, tròn sáu tháng không có xuất hiện, vì vậy, chính phủ các quốc gia đều hạ lệnh đình chỉ hoạt động truy nã, đem nhiệm vụ truy nã Thứ Huyết giao cho tổ chức hình cảnh quốc tế tiếp tục đảm nhận.

Nhưng khi bộ đội đặc chủng của các quốc gia buông tha kế hoạch đuổi bắt thì vào tháng thứ hai, Thứ Huyết triển khai sự trả thù điên cuồng. Trong lúc trả thù, ngoại trừ tổ quốc của Thứ Huyết là Trung Quốc gặp một ít tổn thất, những quốc gia khác tham dự kế hoạch truy nã này đều gặp sự đả kích trầm trọng!

“Hai năm! Tròn hai năm!” Mắt thấy mọi người không nói lời nào, người đàn bà già kia phần nộ rít gào: “Trong thời gian hai năm, đám hỗn đản còn ngu ngốc hơn lợn như các người còn không có thu thập được hướng đi của Thứ Huyết một chút nào. Lẽ nào trong đầu các người đều chỉ có phân thối hay sao?”

“Oong!”

Ngay lúc người đàn bà đang rít gào, một thanh âm rất nhỏ vang lên bên trong phòng hội nghị.

Nghe được thanh âm đó, biểu tình của tuyệt đại đa số người trong phòng hội nghị đều trở nên có chút cổ quái, bọn họ thể nhưng hiểu được thủ trưởng của mình, vị thủ trưởng đã hơn sáu mươi tuổi bình thường hay gặp phải hiện tượng nội tiết không đồng đều, nếu thời gian này có người dám đụng vào họng súng...

“Wales tiên sinh thân ái, lẽ nào ông không biết thời gian đang họp không được mở máy truyền tin hay sao?” Ánh mắt lão bà âm thầm dừng lại trên người một gã trung niên hói đầu, trên mặt lộ ra vẻ mỉm cười khiến kẻ khác dựng đứng tóc gáy.

Trên trán Wales toát ra vài giọt mồ hôi hột to như hạt đậu, hần tựa đầu thật sâu vào lưng ghế, dùng khoeo mắt liếc nhìn tin tức trên máy truyền tin.

Vừa nhìn, sắc mặt Wales đại biến, sau đó hần giống như được uống thuốc kích thích, nhảy dựng lên khỏi chỗ ngồi, vỗ bàn hô lớn: “Đầu...đầu, có! Có tin tức! Thủ hạ của tôi tìm được tung tích của tên hỗn đản rồi!”

Nguyên bản, những người khác trong phòng hội nghị đều dự định sẽ được xem trò hay, ngạc nhiên nghe được Wales nói không khỏi ngậy ra.

“Wales tiên sinh thân ái, ngài xác định ngài không phải đang nói đùa?” Biểu tình của người đàn bà thoáng hòa hoãn một ít: “Thí dụ, ngài là vì muốn trốn tránh ăn cát ở Phi Châu nên mới nói như vậy, tôi sẽ đem ngài đưa đến Bắc Cực bồi chim cánh cụt đi ngủ!”

Nửa giờ sau, trải qua việc Wales nhiều lần xác nhận, thủ hạ của hần xác thực phát hiện được tung tích của Thứ Huyết, hôm nay Thứ Huyết đang ở trên một hòn đảo nhỏ vô danh tại Thái Bình Dương.

Tin tức này làm cho trên mặt mọi người trong phòng hội nghị đều lộ ra dáng tươi cười.

“Thủ trưởng, chúng ta lập tức chuẩn bị, lúc này nhất định phải nắm được tên hỗn đản!” Wales hưng phấn đề nghị.

“Wales tiên sinh thân ái, khó được ngài tích cực đến như thế. Như vậy đi, nhiệm vụ lần này giao cho ông đi làm, bắt được tên hỗn đản, tôi cho ông phụ trách Âu Châu phân bộ, thế nhưng, bắt không được, tôi tống ông đi Bắc Cực, thế nào?”

“Nga, không!” Wales biến sắc, điên cuồng mà lắc đầu: “Thủ trưởng, bà không thể tàn nhẫn như thế, bà cũng biết, đám thủ hạ phế vật của tôi không có khả năng bắt được tên hỗn đản kia, lần này cần chúng ta cùng nhau phối hợp!”

“Mọi người phối hợp là được sao?” Người đàn bà cười lạnh hỏi ngược lại.

Sắc mặt Wales đỏ lên, thức thời tuyển chọn sự trầm mặc.

Suốt mười hai năm qua, hình cảnh quốc tế tổ chức nhiều lần vây bắt Thứ Huyết, kết quả đều bị Thứ Huyết dễ dàng chạy thoát.

Lúc này đây, ai có thể bảo chứng sẽ bắt được hần?

“Thủ trưởng, bà nói chúng ta nên làm gì bây giờ?” Có người hỏi.

Người đàn bà lạnh lùng cười: “Dùng tốc độ nhanh nhất liên hệ quan viên tối cao nhất của chín hạm đội nước Mỹ, tôi muốn bọn họ dùng máy bay ném bom tiến hành oanh tạc liên tục hòn đảo nhỏ kia!”

Để tiêu diệt một tên tội phạm, cần máy bay ném bom oanh tạc toàn bộ đảo nhỏ?

Tất cả mọi người nghĩ lão bà này điên rồi, thế nhưng bọn họ nghĩ lại nghĩ, lần này thật vất vả phát hiện được nơi ở của Thứ Huyết, nếu không thể giết chết hần, như vậy toàn bộ tổ chức hình cảnh quốc tế sẽ đối mặt sự trả thù điên cuồng của Thứ Huyết!

Đây là điều mà bất luận người nào trong bọn họ cũng không nguyện ý nhìn thấy.

Bởi vì hai năm trước, sự trả thù điên cuồng của Thứ Huyết đã là bóng ma không thể xóa nhòa trong lòng bọn họ.

Thế nhưng lão bà nằm mơ cũng không có nghĩ đến chính là, quyết định này của bà, làm cho đến khi mãi sau sáu mươi tuổi, bà đều phải nằm mơ mà nguyên rủa một người đàn ông của năm mươi năm trước, chính là người đã từng cướp đi trái tim của bà.

Năm mươi năm trước, bà là một đại mỹ nhân yêu kiều, chỉ có mười tám tuổi...

Ánh nắng mặt trời xuyên thấu qua cửa sổ thủy tinh chiếu vào trong phòng, làm cảm giác ảm áp dào dạt.

Ở giữa gian phòng có một chiếc giường, trên giường nằm một thanh niên chừng hai mươi lăm tuổi.

Sắc mặt thanh niên mười phần tái nhợt, trên trán có lớp băng, trên băng có vết máu chói mắt, tựa hồ, thanh niên bị thương rất nghiêm trọng.

“Năm 2009? Thượng Hải?” Tin tức hiện lên trong đầu làm khoe miệng thanh niên lộ ra một dáng tươi cười cổ quái: “Lão xử nữ, bà chờ đi, tương lai không lâu sau, ta sẽ đi tìm bà.”

Dứt lời, thanh niên thò tay tháo đi kim tiêm ghim trên tay, dự định tháo đi băng gạc trên đầu.

Cùng lúc đó, cửa phòng bệnh bị người đẩy ra, một nữ hộ sĩ bưng thau nước và khăn mặt đi đến.

“Anh muốn làm gì?” Thấy cử động của thanh niên, nữ hộ sĩ sắc mặt đại biến, thau nước trong tay trong nháy mắt rơi ra, nước nóng chảy đầy đất.

Thanh niên hơi nhíu lông mày: “Xuất viện.”

“Xuất viện?” Hộ sĩ vừa nghe thanh niên nói, có vẻ mười phần khiếp sợ, chỉ thấy nàng dùng giọng nói nghiêm khắc: “Mau nằm xuống, không nên cử động! Anh đã hôn mê mười tiếng đồng hồ, trái tim đã ngừng đập ba tiếng! Tuy rằng hiện tại anh đã tỉnh lại, thế nhưng không ai có thể bảo chứng anh sẽ không bị lưu lại di chứng, cho nên anh cần phải tiếp tục ở lại bệnh viện để tiếp nhận quan sát trị liệu...”

“Tôi nghĩ, không ai rõ ràng trạng huống của tôi hơn so với chính tôi.” Tuy rằng biết hộ sĩ xuất phát từ lòng tốt, thế nhưng thanh niên cũng không dự định tiếp tục ở lại bệnh viện, bởi vì, hắn biết bản thân hiện tại ngoại trừ suy yếu một chút, cũng không lo ngại.

Thanh niên nói làm vị hộ sĩ trợn tròn mắt!

Nhưng không đợi nàng tiếp tục nói gì, thanh niên liền nhanh nhẹn kéo xuống băng gạc trên đầu.

Nhìn tốc độ gỡ bỏ băng gạc của thanh niên, nữ hộ sĩ như là rõ ràng nhìn thấy quỷ, con mắt trợn tròn!

Nàng bắt đầu làm hộ sĩ năm mươi tám tuổi, đến bây giờ đã làm suốt mười tám năm, thế nhưng nàng tự nhận là tốc độ gỡ bỏ băng gạc còn chưa nhanh được như thanh niên kia, thậm chí, nàng nghĩ tốc độ gỡ bỏ băng gạc của thanh niên so với bất cứ hộ sĩ nào trong bệnh viện cũng còn nhanh hơn nhiều lần!

“Anh là bác sĩ?” Hộ sĩ vô ý thức hỏi thăm.

“Có thể nói như vậy.” Thanh niên đặt băng gạc lên bàn, đứng dậy đi tới cửa, mắt thấy hộ sĩ lại muốn mở miệng, bèn nói: “Tôi không có thân nhân, trên người không có tới một ngàn đồng, nếu như cô muốn tôi tiếp tục ở lại bệnh viện, cô trả tiền sao?”

Nghe thanh niên nói vị hộ sĩ có chút xấu hổ, quy củ của bệnh viện, nếu không có tiền, sẽ không bán thuốc.

Chờ hộ sĩ phục hồi lại tinh thần, thanh niên đã biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Đi trên đường cái, nhìn những chiếc xe “lỗi thời” qua lại trên đường, Thử Huyết có loại cảm giác như bản thân đang nằm mơ.

Lúc còn ở trong bệnh viện, Thử Huyết đã sáng tỏ, biết được chính mình lẫn hòn đảo nhỏ kia đã bị xóa sổ trên bản đồ, lại đi tới thế kỷ 21, đồng thời nhập hồn vào một thanh niên tên là Lý Dật.

Thử Huyết tiêu thất, hiện tại chính là một Lý Dật hoàn toàn mới!

Điều này không cách nào dùng khoa học giải thích, thế nhưng thực sự xảy ra trên đời này.

Càng làm cho hắn không thể chịu đựng được chính là, nguyên chủ nhân của cụ thân thể này, là bởi vì lúc băng qua đường thì đang suy nghĩ làm sao kiếm tiền mua quà sinh nhật cho bạn gái, kết quả bị xe thể thao chạy như bay đụng chết.

Sau đó người gây tai nạn lại không hề dừng xe, mà trực tiếp bỏ đi.

“Mặc kệ nói như thế nào, ta chiếm thân thể hắn, như vậy, ta hắn cũng nên giúp hắn làm chút hậu sự.” Lý Dật suy nghĩ một chút, hiện nay đầu tiên muốn làm chính là hoàn thành tâm nguyện cho Lý Dật kia, mua cho bạn gái của “Lý Dật” kia một món quà sinh nhật.

Về phần tìm người gây tai nạn, Lý Dật tuyệt không sót ruột.

Ở giữa thế kỷ 21, không có mục tiêu nào hẳn không ám sát được, trở lại đầu thế kỷ 21, hẳn không tin mình tìm không được một người sống sờ sờ!

Đời trước, tuy rằng Lý Dật từng lên giường với không ít nữ nhân, thế nhưng chỉ là giới hạn trong quan hệ thân thể, cũng không có nửa điểm cơ sở cảm tình.

Bởi vì, huấn luyện viên của Lý Dật từ nhỏ đã giáo dục Lý Dật, đối với một sát thủ xuất sắc mà nói, ngàn vạn lần không thể động tình, một ngày động tình sẽ trở thành nhược điểm trí mạng.

Không giao lưu với bạn gái, Lý Dật tự nhiên cũng sẽ không mua quà cho nữ nhân, lúc này đây đúng là không có trâu bắt chó đi cày.

“Người này cũng thật là quá nghèo.” Sờ tiền trong túi, biểu tình Lý Dật có chút cổ quái, ở vào giữa thế kỷ 21, hẳn cơ bản không có khái niệm quá lớn đối với tiền bạc, bởi vì ngay cả trong tài khoản có bao nhiêu tiền hẳn cũng không quá rõ ràng, nhưng hẳn có thể khẳng định chính là, tiền của hẳn cũng đủ xài đến mười kiếp.

“Một ngàn đồng có thể mua được cái gì?” Ở giữa thế kỷ 21, mỗi lần Lý Dật đi nhà hàng cao cấp cho tiền boia cũng không chỉ là một ngàn đồng, hôm nay phải dùng một ngàn đồng mua quà, nhiều ít cũng làm cho hẳn có chút mê man.

Đời trước Lý Dật kiếm tiền, hoàn toàn nhờ vào việc tiếp nhận nhiệm vụ, ngoại trừ tiếp nhận nhiệm vụ giết người ra, Lý Dật thật sự không biết bản thân mình có thể làm gì, hôm nay sống lại ở đầu thế kỷ 21, tuy rằng bảo lưu lại ý thức, thế nhưng cụ thể thể hiện tại thật sự quá kém, căn bản không đạt được yêu cầu cần có của một sát thủ ưu tú, lại càng đừng nói tới việc so sánh với thân thể kiếp trước của Lý Dật.

Thân thể quá kém, Lý Dật không cách tiếp nhận nhiệm vụ, dù sao, không có thực lực tuyệt đối mà đi tiếp nhận nhiệm vụ, chỉ còn đường chết.

Mà sinh nhật bạn gái của “Lý Dật” kia lại trong ngày hôm nay, Lý Dật phải mua cho được quà đến tặng nàng.

“Xem ra chỉ có thể dùng một ngàn đồng này mua quà thôi, thế nhưng phải mua cái gì đây?” Lý Dật đi qua ký ức biết được, nguyên lai “Lý Dật” kia cũng không biết phải mua cái gì.

Suy nghĩ một chút, Lý Dật quyết định lên internet để tìm kiếm đáp án, bởi vì ở thế kỷ 21, có một câu cửa miệng lưu hành: nếu không biết thứ gì, thì có thể hỏi internet.

Sau khi quyết định chủ ý, Lý Dật rất nhanh tìm được một dịch vụ internet tên là Tân Thiên Địa.

Dịch vụ internet này tựa hồ là mới khai trương, ngoài cửa còn treo băng rôn, trên mặt đất còn có xác pháo.

Nói như vậy, tiệm chỉ vừa khai trương, cũng có thể có một ít hoạt động ưu đãi khuyến mãi, cộng thêm mấy móc cũng thuộc loại mới, khách nhân sẽ rất đông.

Tân Thiên Địa chính là như vậy, toàn bộ trong tiệm đều là người, rậm rạp, tiếng quát tháo liên miên không ngừng.

Những người tiếp viên của tiệm internet đều đầy mồ hôi, không ngừng chạy tới lui giữa các góc, phục vụ cho khách nhân cần giúp đỡ, mà ông chủ của tiệm nhìn thấy tình hình cả tiệm đầy khách, gương mặt cười đến sắp rút gân.

Có lẽ do khách đông, Lý Dật vào thuê máy, nhân viên thu ngân cũng không thời gian hỏi hẳn đăng ký giấy tờ tùy thân.

“Ok rồi, không được vài phút, toàn bộ số QQ và mật mã internet đều sẽ đi hết vào hòm thư của tôi.” Trong một ngõ ngách của tiệm, một thiếu niên khoảng mười sáu mười bảy tuổi, nhỏ giọng huyền diệu khoe khoang với đồng bạn bên cạnh.

“Thật hay giả?” Đồng bạn vẻ mặt không tin.

“Na, còn giả sao?” Tên kia vẻ mặt đắc ý, song song nhìn thoáng qua những người bên cạnh, hạ giọng nói: “Tôi mới học được kỹ thuật của một trang có một hacker đứng đầu trong quốc nội, bệnh độc này hiện nay còn chưa lưu hành trong quốc nội, tường lửa của tiệm internet này căn bản không đỡ được!”

“Nhớ kỹ, có trang bị cao cấp của ma thú hào thì lưu cho tôi, mặt khác cho tôi một dãy số QQ dưới sáu!” Đồng bạn cũng có chút hưng phấn.

“Ba!” Thiếu niên kia tức giận vỗ cho đồng bạn một cái tát, sau đó liếc mắt quan sát Lý Dật đang đi tới, nhỏ giọng nói: “Đừng cho những người khác nghe được.”

Đồng bạn thiếu niên lăm la lăm lét liếc mắt nhìn Lý Dật, hắc hắc cười gượng hai tiếng, nhưng chưa nói gì.

Lý Dật trực tiếp đi tới một máy vi tính ở trong cùng, ngồi xuống liền hướng bốn phía nhìn lướt qua, cũng không hề phát hiện có máy camera giám thị.

Hơi suy nghĩ về cách dùng máy vi tính của thế giới này một lúc, Lý Dật nhanh chóng mở máy vi tính, đang định mở trang web, lại nhạy cảm phát hiện bên trong máy có tồn tại bệnh độc.

Ở kiếp trước, Lý Dật bình thường sử dụng máy vi tính ở internet tìm tài liệu của “mục tiêu”, để không bại lộ chính hành tung của mình, đối với bệnh độc và Trojan gì đó đều đặc biệt miễn cảm.

Tỉ mỉ kiểm tra, Lý Dật phát hiện tường lửa của tiệm internet đã bị người phá giải, hơn nữa toàn bộ các máy vi tính trong tiệm đều bị truyền nhiễm virus.

Lý Dật cũng không dùng phần mềm diệt virus để diệt, mà là tiến nhập vào hệ thống máy vi tính, ngón tay phảng phất như tinh linh đang vũ động, nhanh chóng đánh thật nhanh lên bàn phím một phen.

“Virus đã bị cắt bỏ!”

Sau một phút đồng hồ, màn hình máy vi tính biểu hiện ra một dòng chữ.

Sau khi diệt virus, Lý Dật mở trang web Li Yi Baidu, sau đó đưa vào dòng chữ “Mua quà cho bạn gái nên mua gì mới tốt?”

Rất nhanh, trên màn hình hiện ra rất nhiều danh sách liên quan tới từ khóa này.

Lý Dật từ từ mở hết những trang web, phát hiện nội dung bên trong quả thật đủ loại, muốn cái gì có cái đó.

Hoa tươi, đồng hồ đeo tay, túi xách, khăn quàng cổ, đồ trang điểm, thuốc giảm béo, vòng cổ, bông tai, nhẫn kim cương...

Thấy mấy thứ này, Lý Dật chỉ cảm thấy một trận đầu vầng mắt hoa, ở kiếp trước, những thứ này thực sự cách hẳn thật quá xa xôi.

Cùng lúc khi Lý Dật xem qua những thứ này, cách đó không xa, sắc mặt thiếu niên vừa huỳnh hoang kia đại biến, ánh mắt gắt gao nhìn chằm chằm màn hình máy vi tính nói: “Không có khả năng! Tuyệt đối không có khả năng!”

“Làm sao vậy?” Đồng bạn của thiếu niên nghi hoặc hỏi.

“Có người đã diệt con virus kia!” Về mặt thiếu niên không thể tin tưởng, tựa hồ hẳn đối với kỹ thuật hacker của mình mười phần tự tin.

“A?” Đồng bạn của thiếu niên đầu tiên là cả kinh, sau đó có chút phiến muộn nói: “Tôi đã nói, kỹ thuật của cậu còn rất non, cả ngày cậu còn theo tôi nói khoác mình lợi hại cỡ nào...”

“Thối lắm! virus SCK sau khi tiến nhập máy vi tính, ở trong thời gian ngắn nhất sẽ truyền bá toàn bộ văn kiện trong tất cả các máy vi tính, nếu dùng phần mềm diệt virus, virus không những không tiêu thất, còn tăng trưởng nhanh hơn!” Về mặt thiếu niên càng tăng thêm vẻ phiến muộn.

“Có phải là cậu đã quên trình tự gì hay không?” Đồng bạn hỏi.

“Không có khả năng, tôi học một tuần mới học được cách hack này, không có khả năng làm lỗi.” Thiếu niên lắc đầu, sau đó cấp tốc mở lại trang web hacker kia, đánh mật mã login của mình vào, sau đó chọn vào một bài post có một dòng chữ “ Virus SCK chỉ là rác rưởi!”.

Thiếu niên đem chuyện mình vừa gặp viết lại từ đầu tới đuôi.

“Lâu chủ bánh nướng, giám định hoàn tất!”

“Trong đầu lâu chủ chứa đựng không phải là óc não, mà là phân, giám định hoàn tất!”

“Lâu chủ, người xác định người học được cách cài đặt virus SCK sao?”

“Lâu chủ, bệnh độc SCK được nghiên cứu ra không tới một tháng, mặc dù là hacker đứng đầu muốn phá giải nó, cũng cần tốn hao thời gian nhất định, thế nào chỉ mới vài phút là đã bị phá giải?”

....

Bài post chỉ trong mười phút đã được cả ngàn bài post, khoảng trăm bài trả lời.

Nhìn những bài trả lời, thiếu niên giống như bị xì hơi, lý trí nói cho hắn những lời của những hacker nói không sai, thế nhưng hiện thực nói cho hắn, đích xác có người chưa đầy một phút đồng hồ đã diệt trừ virus...

Đối với tất cả những chuyện này, Lý Dật vẫn hồn nhiên không biết, lúc này hắn đang vì chuyện không biết mua món quà gì mà phát sầu.

2. Chương 2: Cảm Giác Kỳ Dị

Mặt trời chiều nhuộm đỏ mỗi một góc của Thượng Hải, ánh nắng chiều hạ dần về phía trời tây, gió nhẹ thổi qua, mang đến cho những ngày mùa hè nóng bức một tia cảm giác mát mẻ.

Lúc chạng vạng, Lý Dật đi tới trước cửa một nhà phúc lợi viện có tên là Đông Phương.

Xuyên thấu qua cửa sắt, Lý Dật nhìn thấy trong viện có một nữ nhân mặc áo trắng, đang đẩy một chiếc xe lăn, mỉm cười nói chuyện gì đó với một lão nhân ngồi trên xe lăn.

Dưới ánh mặt trời buổi chiều, dáng tươi cười của nữ nhân thật ngọt ngào, mái tóc đen phiêu lãng trên vai, nhưng không che lấp được dáng tươi cười trên mặt nàng, ngược lại càng làm cho nàng có vẻ càng thêm mê người.

Nguyên lai Lý Dật là một cô nhi, khi còn bé cùng Hạ Vũ Đình được người của phúc lợi viện thu dưỡng, hai người cùng nhau lớn lên, trong mắt những lão nhân của phúc lợi viện, là một đôi thanh mai trúc mã.

Xa xa nhìn Hạ Vũ Đình bên trong viện, nhìn vẻ mỉm cười ngọt ngào trên mặt nàng, Lý Dật hơi ngây người một chút.

Ở giữa thế kỷ 21, kỹ thuật thẩm mỹ khuôn mặt đã phi thường phát đạt, thậm chí có thể dùng cải biến gen đến thẩm mỹ dung nhan, vì thế, ở giữa thế kỷ 21, từ ngữ “mỹ nữ” cũng đã dần dần biến mất.

Nếu chỉ luận tướng mạo, vóc người của Hạ Vũ Đình, cùng những nữ nhân từng lên giường với Lý Dật ở kiếp trước thì còn kém một chút, thế nhưng giờ khắc này, Lý Dật lại cảm thấy gương mặt của Hạ Vũ Đình so với những nữ nhân nhờ phẫu thuật thẩm mỹ của kiếp trước còn đẹp hơn gấp trăm lần. Đây là một loại cảm giác rất kỳ quái, có chút nữ nhân rõ ràng cũng là gương mặt như vậy, thế nhưng cảm giác gây ra cho người khác không thể nghi ngờ là rất đẹp, Hạ Vũ Đình không thể nghi ngờ chính là thuộc về loại nữ nhân này.

Trong nháy mắt Lý Dật ngây người, Hạ Vũ Đình thấy được Lý Dật, hưng phấn hướng Lý Dật vẫy vẫy tay.

Lý Dật do dự một thoáng, nhưng vẫn cất bước đi vào, cùng lúc đó Hạ Vũ Đình xấu hổ nói gì đó với lão nhân trên xe lăn, vẻ mặt hưng phấn hướng Lý Dật chạy tới.

“Đầu của anh làm sao vậy?” Khi Hạ Vũ Đình đi tới bên người Lý Dật, thấy vết thương trên trán hắn, dáng tươi cười trên mặt trong nháy mắt biến mất, chỉ còn lại là biểu tình yêu thương xót xa, nàng run rẩy vươn hai tay trắng muốt, nỗ lực sờ thật nhẹ vào vết thương của Lý Dật, cũng lại nhanh chóng rút tay lại, có chút không dám.

Mà Lý Dật lại bị phản xạ có điều kiện thối lui ra sau một bước!

Một bước thối lui, Hạ Vũ Đình lập tức sững sờ tại chỗ, chăm chú căn môi, sắc mặt trở nên biến trắng như tờ giấy.

“Tôi không sao, không cần thận dụng trúng thôi.” Thấy dáng dấp thương tâm của Hạ Vũ Đình, trong lòng Lý Dật hơi chần động, kiệt lực lộ ra vẻ tươi cười.

Nhìn dáng tươi cười gượng ép trên mặt Lý Dật, Hạ Vũ Đình bỗng nhiên cảm thấy nam nhân cùng sống chung với mình suốt mười sáu năm đã có chút khác trước đây, cụ thể khác chỗ nào thì nàng nhìn không ra.

“Lý Dật, có phải đã phát sinh chuyện gì hay không?” Thanh âm Hạ Vũ Đình mang theo tiếng khóc nức nở, nước mắt vòng quanh, nàng nhìn ra được thanh âm lạnh lùng của Lý Dật vừa thốt ra.

Đối mặt câu hỏi của Hạ Vũ Đình, trong lòng Lý Dật có một tia khẩn trương, đây là chuyện mà đời trước hắn chưa từng gặp phải. Đời trước, mặc dù có người dùng súng chĩa vào đầu hắn, hắn cũng sẽ không hề cảm thấy có một tia khẩn trương.

“Không có việc gì.” Hồi ức lại tràng cảnh của “Lý Dật” kia khi ở chung một chỗ với Hạ Vũ Đình, Lý Dật kiệt lực làm cho biểu tình của mình biểu hiện thật bình thường một chút.

Khác hẳn dáng tươi cười khi nãy, lần này trên mặt Lý Dật lộ ra dáng tươi cười, hoàn toàn mô phỏng theo “Lý Dật” trong trí nhớ, không có chút nào gượng ép, có vẻ mười phần tự nhiên.

Thấy dáng tươi cười quen thuộc, trong lòng Hạ Vũ Đình thoáng thở phào nhẹ nhõm, xót xa vuốt ve vết thương trên trán Lý Dật, nhẹ giọng hỏi: “Đau không?”

Lúc này đây, Lý Dật không có né tránh, mà là nhẹ nhàng lắc đầu, mà ánh mắt xót xa của Hạ Vũ Đình làm trong lòng hắn có một loại cảm giác quái dị.

“Anh ở đây chờ em một lát, em đưa Mã bà bà trở về.” Hạ Vũ Đình thấy Lý Dật lắc đầu, yên tâm hơn rất nhiều.

“Ừm.” Lý Dật nhẹ nhàng gật đầu.

Lý Dật vốn dự định tặng quà cho Hạ Vũ Đình xong liền đi, thế nhưng sự tình phát triển vượt ngoài dự liệu của hắn, hắn chỉ cảm thấy trên người của Hạ Vũ Đình có một cỗ lực lượng khó hiểu đang hấp dẫn hắn.

“Hắn là bởi vì Lý Dật đã chết đang tác quái.” Nhìn thân ảnh thon thả của Hạ Vũ Đình, trong lòng Lý Dật hiện lên một sự áy náy thật sâu.

“Hô...” Thật sâu phun ra một ngụm buồn bực, nhìn mặt trời chiều đang hạ xuống phương tây, Lý Dật thì thào lầm bầm: “Có thể, ta nên diễn cho tốt vai Lý Dật này.”

Hơn mười phút sau, Hạ Vũ Đình đưa lão nhân trên xe lăn trở về, một lần nữa trở lại bên người Lý Dật, rất tự nhiên ôm lấy cánh tay hắn, tựa đầu lên vai hắn, hạnh phúc cười cười: “Đi thôi, chúng ta đi mua thức ăn.” Ngửi được hương thơm tản mát ra trên mái tóc Hạ Vũ Đình, Lý Dật thoáng do dự, vẫn vươn tay ôm lấy vòng eo nhỏ nhắn của nàng.

“Vũ Đình, anh có mua cho em một món quà sinh nhật.” Sau khi đi vài bước, Lý Dật dừng chân lại mỉm cười nói.

Đôi mắt xinh đẹp của Hạ Vũ Đình hiện lên quang mang hưng phấn, có chút chờ mong nói: “Là quà gì vậy?”

“Nhắm mắt lại.” Lý Dật nhớ lại lúc trước từng xem qua phim điện ảnh, giả vờ thần bí nói.

Hạ Vũ Đình nhu thuận nhắm mắt lại, khoe miệng tràn đầy dáng tươi cười hạnh phúc.

Lý Dật từ trong túi quần lấy ra một chiếc hộp màu đỏ, mở ra, bên trong đặt một cây kẹp con bướm màu hồng nhạt, dưới ánh mặt trời, chiếc kẹp hình bướm phẳng phất giống như một con bướm đang bay múa, rất sống động.

Lý Dật cầm lấy cây kẹp, đi tới phía sau Hạ Vũ Đình, nhẹ nhàng đội lên cho nàng: “Có thể mở mắt rồi.”

Mở mắt, Hạ Vũ Đình vươn bàn tay nhỏ bé trắng nõn, sờ soạng chiếc kẹp trên đầu, khuôn mặt đầy đặn lộ ra dáng tươi cười hạnh phúc không thể che giấu.

Nàng không tháo xuống nhìn, cũng không hỏi Lý Dật là bao nhiêu tiền, bởi vì, đối với nàng mà nói, quà tặng có quý trọng hay không cũng không trọng yếu, quan trọng là...người tặng quà.

“Ba...”

Đang lúc Lý Dật thưởng thức dáng tươi cười mê người của Hạ Vũ Đình, đột nhiên Hạ Vũ Đình kiễng đầu ngón chân, nhẹ nhàng hôn một cái lên môi Lý Dật, sau đó giống như một con nai con bị chấn kinh, đổ mặt chạy về phía trước, vừa chạy vừa nói: “Nhanh lên một chút, anh ăn cơm xong còn phải đi làm đó.”

Một nụ hôn nhẹ nhàng, làm cho Lý Dật lại có loại cảm giác như bị điện giật, toàn thân trên dưới giống như trong nháy mắt bị căng cứng lại, trong lòng càng tạo nên một mảnh rung động, dâng lên một loại cảm giác rất kỳ quái.

Lắc đầu, Lý Dật không thêm nghĩ những chuyện linh tinh này, mà là đuổi theo Hạ Vũ Đình, rời khỏi phúc lợi viện.

Hạ Vũ Đình mang theo Lý Dật đi tới một siêu thị gần phúc lợi viện, do cuối tuần, người trong siêu thị rất nhiều.

Dọc theo đường đi, Hạ Vũ Đình chăm chú ôm cánh tay Lý Dật, hạnh phúc giống như một đứa bé vừa được ăn kẹo ngọt.

Nguyên bản, Hạ Vũ Đình là một mỹ nhân tiêu chuẩn, lại thêm dáng tươi cười hạnh phúc trên môi không thể che giấu, dọc theo đường đi, không ít người đều dùng ánh mắt hèn mọn khinh nhờn Hạ Vũ Đình, kết quả đều bị Lý Dật dùng ánh mắt băng lãnh dọa trở lại.

Đi tới địa phương mua thức ăn trong siêu thị, Hạ Vũ Đình đầu tiên là lôi kéo Lý Dật đi nhìn thức ăn một lần, sau đó mua mấy thứ rau cải có giá bình dân, cuối cùng đứng bồi hồi một lúc ở chỗ bán thịt, mới cẩn thận mua một cân thịt heo, một con cá.

Đời trước Lý Dật chưa từng đi qua siêu thị mua thức ăn, đối với giá cả cũng không biết, nhưng cử động của Hạ Vũ Đình hắn cũng nhìn thấy trong mắt, hắn hiểu rõ Hạ Vũ Đình là vì tiết kiệm tiền, cho nên mới mua rau dưa giá rẻ.

“Đồ ăn mua đủ rồi, chúng ta trở về đi, nếu không ăn trễ sẽ ảnh hưởng thời gian anh đi làm.” Đối với công tác của Lý Dật, Hạ Vũ Đình mười phần coi trọng, bởi vì ngày trước khi “Lý Dật” rời khỏi phúc lợi viện từng tìm rất nhiều công việc, đại khái đều bị cự tuyệt, chỉ có một số ít công ty bởi vì “Lý Dật” chưa từng được đi học, cuối cùng cũng khai trừ hắn.

Trong đầu hiện lên đoạn hồi ức này, Lý Dật nhẹ giọng nói: “Yên tâm đi, lần này anh sẽ không bị khai trừ nữa đâu!”

Thanh âm không lớn, nhưng giọng nói dịu dàng kiên định.

“Àn, em luôn rất tin tưởng anh.” Hạ Vũ Đình mỉm cười cổ vũ.

Sau khi dọn ra khỏi phúc lợi viện, “Lý Dật” thuê một gian phòng ở ngoại ô Thượng Hải, phòng ở rất cũ, hoàn cảnh chung quanh mười phần ác liệt, nhưng nhờ vậy giá tiền thuê nhà cũng rẻ nhất Thượng Hải.

Về đến nhà, nhìn đồ vật cũ nát khó tưởng tượng trong nhà, cùng với sàn nhà gỗ ghè, Lý Dật âm thầm làm ra quyết định, tạm thời ở đây, sau khi thân thể khôi phục lại, nhận mấy nhiệm vụ, kiếm tiền mua căn nhà khác cho Hạ Vũ Đình ở.

Không muốn Lý Dật phải đi làm trễ, Hạ Vũ Đình vừa vào nhà liền đi thẳng tới gian bếp.

Mặc dù đã chạng vạng, thế nhưng trong phòng vẫn còn rất nóng, Hạ Vũ Đình ở trong phòng bếp bận rộn một hồi, cả người liền ướt đầm mồ hôi.

Thấy hình dạng ướt đầm mồ hôi của Hạ Vũ Đình, Lý Dật bèn dời cây quạt điện cũ nát trong phòng khách đến gian bếp cho nàng.

“Quạt điện không phải hư rồi sao?” Hạ Vũ Đình lau mồ hôi trên trán, nghi hoặc hỏi thăm.

Nghe Hạ Vũ Đình nhắc nhở, Lý Dật mới nhớ tới chuyện này, vì vậy cười cười, nói: “Không có việc gì, hiện tại anh sẽ sửa lại.”

Dứt lời, Lý Dật không để ý tới biểu tình cổ quái của Hạ Vũ Đình, liền nhanh chóng mang chiếc quạt ra phòng khách, lấy công cụ tháo quạt ra tỉ mỉ nghiên cứu, sau đó phát hiện chiếc quạt điện này bị biến chất, cho nên không thể dùng.

Ở giữa thế kỷ 21, Lý Dật có thể trong thời gian rất ngắn lắp ráp ra một cây súng bắn tỉa cự ly cực xa, chút vấn đề hư hỏng của quạt điện tự nhiên không làm khó được hắn.

Vài phút sau, Lý Dật dời cây quạt tới gian bếp, cắm điện, cây quạt vốn đã bị hư lập tức thổi lên.

“Anh...đã sửa xong rồi?” Hạ Vũ Đình có chút kinh ngạc, “Lý Dật” ngày trước tuy có mang quạt đi sửa, nhưng người ta nói cây quạt quá cũ, không cách nào sửa được.

“Ừm.” Lý Dật gật gật đầu.

“Anh học được sửa điện khi nào vậy?” Hạ Vũ Đình dùng ánh mắt như nhìn thấy người ngoài hành tinh nhìn Lý Dật, biểu tình khó tin.

Lý Dật không trả lời, mà chỉ vào rau trong nồi, nói: “Rau sắp thành hồ rồi!”

“A!” Hạ Vũ Đình kêu lên một tiếng kinh hoảng, luống cuống tay chân bận rộn làm việc.

Mắt thấy hình dạng thất kinh của Hạ Vũ Đình, khoe miệng Lý Dật lộ ra dáng tươi cười sáng lạn, trong lòng tràn ngập một cổ cảm giác kỳ dị.

3. Chương 3: Công Tác

Lý Dật kể từ lúc được sinh ra trong bụng mẹ tới nay đã từng ăn qua không biết bao nhiêu sơn trân hải vị, thế nhưng, hắn nghĩ bữa cơm ăn với Hạ Vũ Đình thật sự là ngon miệng nhất.

Nhìn Lý Dật giống như dân chạy nạn từ Phi Châu trở về, như gió cuốn mây tan tiêu diệt thức ăn trên bàn, Hạ Vũ Đình ngồi một bên cười, vừa nói: “Chậm một chút, cẩn thận bị nghẹn.”

Khi dứt luôn một miếng thịt kho tàu cuối cùng vào miệng, Lý Dật mới thỏa mãn lau lau miệng, đồng thời ợ lên một tiếng thật no nê.

“Thu thập một chút rồi đi làm, nếu không lại đến trễ.” Hạ Vũ Đình rất muốn nói cho Lý Dật, sau này mỗi ngày đều làm cơm cho hắn ăn, thế nhưng cuối cùng cũng nhịn xuống.

Đông Phương phúc lợi viện tuy là một trong những phúc lợi viện lớn không nhiều lắm của Thượng Hải, thế nhưng tài chính của phúc lợi viện có hạn, bởi vậy số lượng công nhân rất ít. Thân là nhân viên công tác trong phúc lợi viện, mỗi ngày Hạ Vũ Đình rời giường lúc trời chưa sáng, lại làm việc đến khi trời tối đen mới tan tằm. Hơn nữa buổi tối còn phải chiếu cố người già trong viện, buổi tối Hạ Vũ Đình luôn ngủ bên phúc lợi viện.

Lý Dật tự nhiên không biết trong lòng Hạ Vũ Đình đang suy nghĩ điều gì, nghe Hạ Vũ Đình nói như thế, hắn nhẹ nhàng gật đầu, đứng dậy thu thập một phen, sau đó rời khỏi nhà.

Tổng hội Phượng Hoàng Dạ là một nhà tổng hội về đêm nổi danh của Thượng Hải, ở vào phía nam khu vực thành thị, có phòng bi da, karaoke, tắm hơi, chơi điện tử, cùng với máy đánh bạc, toàn là những hạng mục tiêu khiển.

Tổng hội về đêm tổng cộng do hai kiến trúc lớn tạo thành, trong đó lầu chính có sáu tầng, lầu một là phòng bi da và đánh bạc, lầu hai là quán bar, lầu ba đến lầu sáu là karaoke, còn những nơi khác là trung tâm tắm hơi.

Có người nói ông chủ sau màn của Phượng Hoàng Dạ tổng hội là người nắm quyền hắc đạo của Thượng Hải, bởi vậy, tổng hội Phượng Hoàng Dạ khác hẳn những chỗ ăn chơi khác, bên trong dạ tổng hội cũng

không nhìn thấy thành viên của hắc đạo, bởi vì, những tên côn đồ bình thường vốn không dám đến tổng hội Phượng Hoàng Dạ để quấy rối. Vì thế, bên trong tổng hội Phượng Hoàng Dạ, ngoại trừ thỉnh thoảng có khách nhân uống say đánh nữ phục vụ, hoặc má mị hay nữ tiếp viên phát sinh mâu thuẫn nội bộ, cũng không có chuyện gì quá lớn xảy ra.

Lý Dật là một gã bảo an của tổng hội Phượng Hoàng Dạ, công tác của hắn là xử lý mâu thuẫn nội bộ và chuyện khách nhân đánh nữ tiếp viên, nói như vậy, công việc cũng thật thanh nhàn, chỉ là mỗi ngày đều phải làm việc tới khuya.

Khi Lý Dật đi tới tổng hội Phượng Hoàng Dạ, trời đã hoàn toàn tối đen, đèn neon ngoài cửa tổng hội lóe sáng ra quang mang hoa mỹ, ánh sáng ở trong đêm đen vô cùng tiên diễm, tựa hồ là đang ngoắc tay với người đi đường.

“A Dật, cậu sao giờ mới đến?” Khi Lý Dật đi tới cửa tổng hội, ngoài cửa có bốn gã đại hán mặc trang phục bảo an, trong đó gã có vóc người béo nhất không đợi Lý Dật tới gần, liền hô to.

Tên mập kia gọi là Dương Phàm, là người bạn duy nhất của “Lý Dật” ở Thượng Hải.

Bởi “Lý Dật” hàm hậu thành thật, vui vẻ giúp người, ở dạ tổng hội thường bị người khi dễ, Dương Phàm từng nhiều lần giải vây cho “Lý Dật”.

Kiếp trước Lý Dật không có người thân, không có bạn bè, bởi vậy trong sự hiểu biết của hắn, trên thế giới tổng cộng chia làm hai loại người, một là người sống, một là người chết!

Sau khi đi tới thế giới này, Lý Dật mơ hồ phát hiện tính cách của mình nhiều ít đã bị “Lý Dật” kia ảnh hưởng, trong đó nghiêm trọng nhất chính là tình cảm đối với Hạ Vũ Đình, loại tình cảm này đến từ ý thức của “Lý Dật” đã chết.

Đồng dạng, lúc này nhìn thấy Dương Phàm phảng phất như trái cầu thịt, trong lòng Lý Dật vô ý thức sản sinh một tia cảm giác thân cận.

“Có chút việc làm lỡ.” Sắc mặt Lý Dật bình tĩnh nói, ánh mắt cũng không dừng lại trên người ba người khác.

“Nhanh đi thay quần áo đi, không nên bị đội trưởng phát hiện!” Dương Phàm nhắc nhở, nói đến hai chữ đội trưởng thì ánh mắt có chút sợ hãi, nhưng càng nhiều chính là phần nộ.

Lý Dật vừa muốn gật đầu, đã thấy bên trong dạ tổng hội đi ra một gã đại hán vóc người khôi ngô, đại hán nghiêm mặt nói: “Mập Mập, ngươi vừa nói cái gì?”

“Không có gì, đội trưởng.” Dương Phàm có tật giật mình cúi đầu, đồng thời nháy mắt với Lý Dật, phảng phất như nói với Lý Dật, mau nhanh rời khỏi tầm mắt của đội trưởng.

Ở kiếp trước, Lý Dật vô luận đi tới đâu, các đại ca hắc bang luôn đối đãi hắn như gia gia, tự nhiên sẽ không thêm để ý tới một gã quản lý đội bảo an nho nhỏ. Huống chi Lý Dật căn cứ theo hồi ức biết được, tên đại hán Trương Đông ngay trước mắt này, bình thường vẫn luôn khi dễ “Lý Dật” ngày trước.

Trương Đông vừa đi một vòng đến phòng an ninh, không nhìn thấy bóng Lý Dật, lúc này thấy Lý Dật vốn tưởng rằng Lý Dật sẽ chủ động giải thích, lại không nghĩ rằng, Lý Dật không chỉ không giải thích, hơn nữa còn dùng một loại ánh mắt không quá thân mật nhìn chằm chằm chính mình.

Chẳng hiểu vì sao, ánh mắt u lãnh của Lý Dật làm Trương Đông có cảm giác có chút khó chịu, đồng thời trong lòng ngực cũng nổi lên một cỗ lửa giận vô danh: “Con mẹ nó ngươi nhìn cái gì? Muộn không nói, thấy lão tử ngay cả một câu giải thích cũng không có, có phải ngươi muốn cuốn gói cút đi?”

Nhớ tới trước đó mình đã hứa với Hạ Vũ Đình, Lý Dật nói: “Trong nhà có chuyện, nên tới muộn.”

“Lão tử còn tưởng rằng con mẹ nó ngươi đã bị đâm chết!” Trương Đông thấy Lý Dật thừa nhận lỗi lầm, tâm tình chuyển biến tốt đẹp hơn một ít: “Còn không mau cút đi vào thay quần áo?”

Câu chữ rửa của Trương Đông làm chân mày Lý Dật hơi nhíu lại một chút, hắn cũng không nói thêm gì nữa, trực tiếp đi vào dạ tổng hội.

Ở trung ương phòng khách dạ tổng hội có một tòa núi giả, trên tòa núi giả có cắm đầy đủ loại hoa tươi.

Trên đỉnh chóp ngay giữa đại sảnh trung ương có một đèn treo thủy tinh có đường kính dài chừng năm thước, đèn treo tỏa ra ánh sáng nhu hòa chiếu lên hoa tươi, làm người ta có loại cảm giác cảnh đẹp ý vui.

Dựa theo ký ức, Lý Dật quen việc dễ làm đi thẳng tới cửa phòng thay đồ ở lầu ba.

“Chị Phượng, ngày hôm qua nghe nói chị đựng được một con dê béo, cả đêm buôn bán lời một vạn!”

“Đúng vậy! Một lão già Quảng Đông, hơn bốn mươi tuổi, thứ kia đi vào mới một phút đồng hồ đã bắn!”

“Tiền của chị kiếm được thật dễ dàng!”

.....

Dạ tổng hội có hai phòng thay đồ, trong đó một là của nữ tiếp viên, một là của bảo an.

Còn chưa đi tới trước cửa phòng thay đồ của nữ tiếp viên, Lý Dật liền nghe được lời vui cười trò chuyện của các nữ tiếp viên bên trong.

Hiển nhiên, thời gian còn sớm, các nữ tiếp viên còn chưa bắt đầu làm việc, tụ tập cùng một chỗ nói chuyện phiếm giết thời gian.

Tại Phượng Hoàng Dạ tổng hội, má mì căn cứ theo những khách nhân khác nhau an bài nữ tiếp viên khác nhau, đối phó với mấy tên thanh niên tầm hai mươi thì phái nữ tiếp viên có hình dáng thanh thuần tịnh lệ. Bởi vì nam nhân mới hai mươi trong lòng nhiều ít cũng còn chút thuần khiết, hơn nữa nhìn nữ tiếp viên cũng chỉ nhìn mặt ngoài, quan trọng là da trắng, tướng mạo tinh khiết đối với bọn họ mà nói là có lực sát thương cực mạnh.

Nữ tiếp viên có hình dáng như con chim nhỏ nép vào người lại dùng đối phó với một ít nam nhân thành thực, loại nữ tiếp viên này hiểu được cách ngụ ý trang chính mình, biết cái gì nên nói, cái gì không nên nói, cũng biết làm sao lấy lòng khách nhân.

Trong đám nữ tiếp viên ít thấy nhất chính là loại am hiểu ý người, loại nữ nhân này không chỉ phải có sự từng trải, còn phải hiểu được làm sao quan tâm và che chở khách nhân, loại nữ tiếp viên này thường dùng tiếp đãi loại nam nhân bị đả kích trong sự nghiệp cùng ái tình.

Nhưng vô luận các nữ tiếp viên ra sân khấu có hình dạng gì, nhưng ở phía sau, bản tính các nàng đều hoàn toàn biểu lộ không thể nghi ngờ, chỉ thấy trong phòng thay đồ khói thuốc vờn quanh, các tiếp viên đang ngồi bắt chéo chân, lộ ra những đôi chân trắng cùng những chiếc quần lót đủ loại kiểu dáng.

Các nàng ăn mặc có thể nói muốn có cái gì là có cái đó, kiểu dáng mê hoặc, có trang phục dân tộc, sườn xám...

Kiếp trước Lý Dật tuy rằng cũng từng gặp qua nữ tiếp viên, thế nhưng đều là một ít nữ tiếp viên cao cấp, lúc này thấy được những nữ tiếp viên của Phượng Hoàng Dạ tổng hội, không khỏi cảm thấy có chút mới mẻ.

“Lý đại xử nam, thế nào? Có phải đã động tâm hay không? Có muốn tỷ tỷ khai bao cho cậu, có tiền lì xì nga!” Thấy Lý Dật, trong đám người có nữ tiếp viên tên Phượng tỷ cười lên trêu chọc.

“Khanh khách!”

Nhất thời, toàn bộ nữ tiếp viên trong phòng đều nở nụ cười, càng có nữ tiếp viên phụ họa: “Lý đại xử nam, đến lúc đó tỷ tỷ ở bên cạnh giúp đỡ canh giờ, vượt lên được hơn một phút đồng hồ sẽ cho cậu một bao tiền lì xì!”

“Lan Tử, kỹ thuật của Phượng tỷ lợi hại như vậy, tôi hoài nghi Lý đại xử nam sẽ đầu hàng ngay trước động khẩu.” Lại một nữ tiếp viên trêu ghẹo.

Đối với nữ tiếp viên mà nói, bình thường các nàng bán đứng chính thân thể của mình, bị đàn ông đùa giỡn, trong lòng luôn lưu lại oán khí, nếu như có thể phá được một xử nam, có thể phát tiết oán khí trong lòng, có được sự vui vẻ khi trả thù, tâm hư vinh sẽ có thể cực đại thỏa mãn.

Đối với những câu nói kia, Lý Dật cũng không cảm giác, nhìn những nữ tiếp viên phong tao này, hẳn lại không hề có chút biểu thị, mà là trực tiếp đi vào phòng thay đồ.

“Di, các cô có phát hiện hay không, ngày hôm nay chúng ta nói giỡn với Lý Dật, hần đường như không hề đỏ mặt nga!”

“Đúng vậy! Hơn nữa tôi cảm giác hình như hôm nay hần thay đổi thành người khác vậy.”

“Tôi xem các cô là đang nghĩ cướp đoạt xử nam của người ta đi?”

Trong lúc nhất thời, trong phòng thay đồ của nữ tiếp viên lại cười thành một mảnh.

Chờ Lý Dật thay xong quần áo từ trong phòng thay đồ đi ra thì các tiếp viên đã được má mì đưa ra ngoài, trong phòng thay đồ chỉ còn Phượng tỷ ngồi yên ở đó hút thuốc.

Căn cứ ký ức, Lý Dật biết được, Phượng tỷ này là hồng bài tiếp viên của dạ tổng hội, giá tiền ngồi bàn rất cao, hơn nữa còn chọn khách, chỉ có lúc gặp đại tài chủ mới có thể đi ra tiếp khách.

Ngày hôm nay Phượng tỷ mặc một chiếc áo sơ mi bó sát, bên dưới mặc một chiếc váy ngắn màu lam đậm, váy ngắn tới gần hông, bại lộ đôi chân trơn tuột trắng tấp bên ngoài. Trên chân mang vớ mỏng trắng, phối hợp với đôi giày màu đen, nhìn qua thấy nàng có vẻ thập phần thanh thuần, đương nhiên, còn chưa đề cập đến con người biết phóng điện của nàng!

“Lý Dật.” Thấy Lý Dật thay xong quần áo đi ra, Phượng tỷ ném tàn thuốc trong tay xuống, nhìn Lý Dật vậy vậy tay.

“Có việc gì?” Lý Dật nhìn Phượng tỷ, ánh mắt bình tĩnh, không có chút tạp chất.

Nhớ tới trước đây mỗi lần Lý Dật nhìn thấy mình đều sẽ đỏ mặt, cúi đầu nhìn lén bộ ngực của mình, mà hôm nay Lý Dật lại thẳng mắt đối diện không hề chớp mắt, Phượng tỷ không khỏi có chút nghi hoặc, song song trong lòng mọc lên sự khiêu khích, chỉ thấy nàng mỉm cười đứng lên, kéo chiếc váy ngắn một chút, lộ ra quần lót mỏng như tơ màu trắng, đôi mắt hồ ly câu hồn nhìn chằm chằm giữa hai chân Lý Dật, liếm liếm đầu lưỡi nói: “Lý Dật, có nghĩ là muốn tỷ tỷ?”

“Không có hứng thú.” Khóe miệng Lý Dật hơi nhếch lên, sau đó xoay người rời đi.

Mà Phượng tỷ giống như vừa nhìn thấy quỷ, ngơ ngác sững sờ đứng tại chỗ.

Tại Phượng Hoàng Dạ tổng hội, công tác bảo an chủ yếu phân làm ba loại, tuần tra, đứng gác, giám thị.

Nói như vậy, bảo an đi làm tốt được một chút là ngồi trong phòng giám thị, nói chuyện phiếm, từ hình ảnh giám thị nếu thấy xảy ra chuyện, dùng bộ đàm thông tri bảo an tuần tra để ý khắp nơi.

Chính vì vậy, bảo an tuần tra là mệt nhất, cả đêm đều phải không ngừng di chuyển.

Mà Lý Dật là một người làm tuần tra bảo an.

Sau khi rời khỏi phòng thay đồ, Lý Dật đầu tiên là đi tới quán bar nằm tại lầu hai.

So sánh với dãy phòng karaoke mà nói, xác suất xảy ra chuyện ở lầu hai lớn hơn, bởi vì đi tới lầu ba đều là thanh niên, sau khi uống say rượu rất dễ xung động.

Vừa tiến vào phòng bar ở lầu hai, trước mặt truyền đến âm nhạc kim loại nặng đình tai nhức óc. Trên đài DJ, một thanh niên tóc dài, trang phục hippy đang dùng một tay cầm ống nghe, mặt khác một tay đang chỉnh nhạc. Mà MC bên cạnh hần bỗng đứng cầm microphone, dùng thanh âm thô dày quát: “Thêm âm thanh nữa không?”

“Ngao!”

Nhất thời, những khách nhân đang điên cuồng giãy dựa uốn éo thân thể ngửa mặt lên trời rống to hơn, tựa hồ đang phát tiết áp lực từ tận sâu trong tâm hồn bọn họ. Dưới ánh đèn loang loáng huyền diệu, gương mặt của bọn họ biểu lộ cực kỳ kinh khủng, phảng phất như ác ma đang vận vẹo.

Phía dưới sàn nhảy, rất nhiều nam nhân đang cầm bia rượu, vừa uống vừa quét mắt nhìn nữ nhân, tựa hồ đang tìm đối tượng cho tình một đêm.

Ở trong này, cũng có một ít nữ tiếp viên, những nữ tiếp viên này đại khái do tuổi lớn, hoặc nhan sắc bình thường, các nàng rất ít được tiếp khách trong karaoke, không thể làm gì khác hơn là tự mình xuống phòng bar lâu hai tìm khách nhân.

Mà nữ lang đang đứng trên sân khấu dẫn đầu nhảy múa đang biểu hiện ra những điệu vũ bán nghệ không bán thân, thậm chí không cho khách nhân chụp ảnh, thế nhưng nếu ra đủ tiền, tốc độ cởi quần của các nàng so với lật sách còn nhanh!

Trong dạ tổng hội không có nữ nhân không bán mình, then chốt ở chỗ xem khách nhân có đủ hầu bao hay không.

Đi một vòng tượng trưng trong quán bar, Lý Dật xoay người đi ra ngoài.

“Lý Dật, ghé lô dãy 606 có tình huống, đội trưởng bảo cậu qua xem!” Vừa ra khỏi cửa, Lý Dật liền nghe được trong bộ đàm truyền đến thanh âm một gã bảo an.

“Thu được!” Lý Dật trả lời một câu, lại nhanh chân hướng lầu sáu đi đến.

4. Chương 4: Lập Uy

Trong hành lang lầu sáu, không ít phục vụ viên và bảo an đang vây quanh, che kín cả cửa ra vào của dãy ghé lô 606.

Lý Dật đi tới ngay cửa 606 thì thấy Dương Phàm đang đứng tại cửa.

“Làm sao vậy?” Lý Dật đi tới sau lưng Dương Phàm, vỗ vỗ vai hắn.

Dương Phàm bị vỗ vai thành linh nên giật mình hoảng sợ, sau đó vỗ vỗ ngực, hạ giọng nói: “Khách nhân phòng 606 bức bách ba công chúa cởi quần áo giải quyết ngay tại chỗ, kết quả họ không đồng ý, nên bị đánh cho rất thảm! Lúc đó Trần quản lý đang ở phòng 608 tiếp khách, thấy một công chúa chạy ra phía sau, nên đã tới đây.”

Ở một số dạ tổng hội xa hoa, công chúa là xưng hô dành cho nữ phục vụ viên, nói chung, trừ phi nữ phục vụ nguyện ý, bằng không sẽ không ra tiếp khách, lại đừng nói tới trực tiếp cởi quần áo giải quyết ngay tại chỗ. Phụng Hoàng Dạ tổng hội bởi vì có lão bản thể lực mạnh mẽ, nên rất ít xuất hiện loại tình huống này, dù có cũng chỉ là khách nhân từ nơi khác tới, không hiểu quy củ mới làm như vậy.

“Vậy các cậu làm sao không đi vào?” Lý Dật có chút nghi hoặc.

“Quản lý và Trương Đông tiến vào, bảo chúng ta canh giữ ở cửa.” Dương Phàm thành thật đáp.

Dương Phàm trả lời làm Lý Dật mơ hồ nghĩ có chút không thích hợp, vừa rồi tên bảo an trong bộ đàm nói muốn mình đi tới nơi này, mà hiện tại bên ngoài có sáu gã bảo an còn chưa tiến vào, dù mình có tới cũng không khởi lên được tác dụng gì.

Trong lúc Lý Dật còn đang nghi hoặc, cửa phòng bị người đẩy ra, đội trưởng bảo an Trương Đông từ bên trong đi ra, nhìn lướt qua mọi người, nói: “Lý Dật theo tôi vào phòng, những người khác đều tản ra, không nên ảnh hưởng sinh ý!”

Đang khi nói chuyện, ánh mắt Trương Đông nhìn về phía Lý Dật tản ra một tia vị đạo âm trầm.

Lý Dật hơi nhú mày, trong ánh mắt nghi hoặc của Dương Phàm, theo Trương Đông đi vào phòng.

Phòng trong tầng sáu toàn bộ đều là phòng xa hoa, giá tiền một phòng thấp nhất không ít hơn 1888, bình thường đến tầng sáu toàn là khách nhân có tiền.

Đi vào phòng, Lý Dật thành linh nhìn thấy bên trong phòng ngồi bốn người, trong đó có ba gã nam nhân bụng bìa ngồi gần nhau, trên bàn trước mặt đặt ba chai Chivas loại 12 năm, hai chai Jack Daniel, một phần trái cây thịt nguội, cùng một ít điểm tâm.

Mà ngồi đối diện bọn họ là một nam tử mang kính râm.

Căn cứ ký ức, Lý Dật biết được nam tử kia gọi là Trần Dương, là tổng giám đốc của dạ tổng hội.

Ngoài ra, trong góc phòng, có ba nữ nhân mặc sườn xám ngồi xổm trên mặt đất thấp giọng khóc, tóc tai các nàng bù xù tán loạn, trên mặt rõ ràng có vết máu, hiển nhiên là ba nữ phục vụ bị đánh.

“Là hần sao?” Lý Dật vừa vào cửa, tổng giám đốc Trần Dương của dạ tổng hội liền lạnh lùng nhìn ba gã khách nhân hỏi.

Ba người đàn ông bụng bia trung niên nhìn thoáng qua Lý Dật, sau đó lại nhìn thoáng qua Trương Đông.

Trong nháy mắt này, khóe mắt Lý Dật thỉnh thoảng nhìn thấy ánh mắt Trương Đông cùng tên khách kia giao nhau một chút.

“Chính là hần, tiểu tử này nói cho chúng ta biết, tên này nói công chúa có thể ra tiếp khách, mặc khác còn nói cho chúng ta biết, nếu như dùng mềm không được thì phải mạnh bạo, mạnh cũng không được thì bỏ thuốc!” Nam nhân ngồi giữa mở miệng đầu tiên.

Nam nhân vừa nói ra miệng, Lý Dật thỉnh thoảng thấy sắc mặt Trần Dương có chút sầm xuống, mà ba nữ phục vụ đang ngồi xổm trên mặt đất chợt ngẩng đầu, dùng một loại ánh mắt vô cùng kinh ngạc nhìn Lý Dật, hiển nhiên, theo các nàng biết, Lý Dật bình thường hàm hậu thành thật thì không có khả năng làm ra loại chuyện này.

“Ba!”

Trần Dương hung hăng vỗ bàn, lạnh lùng nhìn chằm chằm Lý Dật, gần từng chữ: “Lý Dật, lá gan cậu thật lớn!”

“Con mẹ nó, còn không quỳ xuống, quy củ công ty chẳng lẽ người không biết sao?” Trần Dương vừa mở miệng, Trương Đông lập tức trừng mắt nhìn Lý Dật rít gào, điển hình của kẻ chó cạy gần nhà, gà cạy gần chuồng.

Tại dạ tổng hội, một ngày xuất hiện chuyện bảo an và khách nhân liên hợp bức bách nữ phục vụ tiếp khách, bảo an sẽ bị đánh gãy chân đuổi ra dạ tổng hội.

Lý Dật mơ hồ đoán được sự tình trải qua, lúc này nghe được Trương Đông rít gào, vẻ mặt của hần trở nên băng lãnh đến cực điểm, trên người càng toát ra một tia sát ý.

Kiếp trước, người chết trong tay Lý Dật không ít hơn ngàn người, sát ý trên người hoàn toàn do máu tươi chông chắt đi ra, đâu phải những người trước mắt có khả năng thừa thụ?

Mất thấy sắc mặt mọi người trong phòng phát sinh biến hóa, trong đầu Lý Dật nhớ tới lời nói hứa hẹn của đối với Hạ Vũ Đình trước khi đi làm, vì vậy thu liễm một ít sát ý, lạnh lùng nhìn chằm chằm Trần Dương: “Việc này không phải ta làm.”

Đối với Lý Dật, Trần Dương cũng không hiểu biết, chỉ nghe người ta nói Lý Dật là một người hàm hậu thành thật, bởi nhất gan sợ phiền phức, thường ngày hay bị người khi dễ.

Thế nhưng hôm nay cảm thụ được áp lực từ trên người Lý Dật truyền đến, làm trong lòng hần dâng lên cảm giác như biển gầm sóng dữ!

Thậm chí hần chợt nghĩ, mặc dù khi đối mặt với đại lão bản của Phượng Hoàng Dạ tổng hội thì cũng không có áp lực lớn như vừa rồi!

Bất quá, Trần Dương có thể trở thành quản lý của Phượng Hoàng Dạ tổng hội, tự nhiên cũng không phải kẻ ngu ngốc mới ra đời, hần nhanh chóng điều chỉnh tâm tình một chút, trầm giọng hỏi: “Vậy cậu nói là ai làm?”

So sánh với Trần Dương, sự khiếp sợ trong lòng Trương Đông càng thêm rõ ràng, vừa rồi hần đứng cách Lý Dật gần nhất, cổ sát ý cường đại làm trái tim hần trực tiếp bay lên tới đầu, hô hấp cũng trở nên khó khăn.

Lúc này nghe được Trần Dương nói, Trương Đông cũng thở phào nhẹ nhõm, thuận theo sườn núi cười lùa nói: “Lý Dật, khách nhân đều nói là do người làm, tiểu tử người còn muốn nói xạo?”

Trương Đông không có phát hiện, đây là lần đầu tiên hần không dùng lời thô tục nói với Lý Dật.

Lý Dật không trả lời câu hỏi của Trần Dương, mà là quay đầu nhìn thoáng qua Trương Đông, cơ mặt chợt giật lên một chút.

Sau một khắc, trong ánh mắt khiếp sợ của mọi người, tay phải của Lý Dật bỗng nhiên chụp lấy tóc Trương Đông, chân trái cố sức hất mạnh lên!

“Răng rắc!”

Chân trái của Lý Dật đập mạnh vào mũi Trương Đông phát sinh một tiếng giòn vang, Trương Đông chưa kịp kêu lên thảm thiết, liền trực tiếp hôn mê bất tỉnh. Máu tươi trong nháy mắt từ trong lỗ mũi Trương Đông phun ra, nhuộm đỏ khuôn mặt của hắn, xương mũi trực tiếp gãy, thậm chí có thể nhìn thấy bột xương.

Cử động thành linh của Lý Dật làm toàn bộ mọi người trong phòng ngây ngẩn!

Mà bản thân Lý Dật lại nhú chặt chân mày, đối với tốc độ và lực lượng vừa xuất thủ mười phần không hài lòng. So sánh với tốc độ xuất thủ của kiếp trước, tốc độ vừa rồi thật quá chậm, cho dù thuận lợi như thế, hoàn toàn là bởi vì Trương Đông bị khí thế của hắn chấn kinh mà thôi.

“Xem ra, từ ngày mai bắt đầu phải rèn đúc thân thể, thân thể hiện tại thực sự quá kém!”

Lý Dật trầm nghĩ trong lòng, song song buông tóc Trương Đông ra, chậm rãi hướng Trần Dương đi đến, mỗi bước đi, sắc mặt Trần Dương lại biến ảo một chút, còn ba khách nhân kia đã tròn tròn mắt từ lâu, vẻ mặt vô cùng sợ hãi.

Bọn họ dám bức công chúa ra tiếp khách, thậm chí đánh đập họ, đều là bởi vì nhận tiền của Trương Đông, Trương Đông an bài bọn họ làm như vậy. Nguyên bản, dựa theo ý tứ Trương Đông, mặc dù ba nữ phục vụ không đồng ý, chỉ cần tổng giám đốc không có mặt, cũng sẽ không gặp chuyện không may, chỉ là không biết vì sao ngày hôm nay tổng giám đốc lại đột nhiên đi tới dạ tổng hội.

Trần Dương kiệt lực khống chế tình tự của mình, thẳng mắt nhìn Lý Dật, tựa hồ muốn nhìn xem Lý Dật muốn làm gì.

Lý Dật trực tiếp đi tới trước người ba gã khách nhân, dùng chân đạp lên bàn, lạnh lùng nhìn chằm chằm ba người, chậm rãi nói: “Nói ra tình hình thực tế hoặc nằm lại đây!”

Lý Dật nói chuyện giống như một cây chùy sắt hung hăng gõ vào trái tim ba người, mồ hôi lạnh trong lơ đãng xông ra từ trên trán bọn họ.

“Tôi...tôi nói.” Mở miệng chính là khách nhân ngồi ở giữa, lúc này sắc mặt hắn tái nhợt như tờ giấy, mồ hôi lạnh phảng phất giống như hệ thống cung cấp nước dọc theo gương mặt béo phì chảy xuống.

Vài phút sau, người trung niên đem sự tình toàn bộ nói ra.

Nghe xong lời kể của người trung niên, Lý Dật nhìn thoáng qua Trần Dương, người sau nhú mày nói: “Ngoại trừ tính tiền, mỗi người một vạn!”

Ba gã khách nhân bị thủ đoạn sắc sảo của Lý Dật trấn áp, lúc này nghe được Trần Dương nói, căn bản không có phản bác, mà là trực tiếp móc tiền ra, sau đó xăm xịt rời đi.

Trần Dương cầm tiền trên bàn, trực tiếp đi tới trước mặt ba nữ phục vụ, đưa tiền cho bọn họ, nói: “Cầm tiền đi bệnh viện, hôm nay các cô không cần đi làm nữa. Mặt khác, chuyện hôm nay không cho nói với bất luận kẻ nào!”

Ba nữ phục vụ do dự một thoáng, cuối cùng cầm tiền, sau đó thức thối rời khỏi phòng.

“Trương Đông do cậu dựa theo quy củ của công ty xử trí, mặt khác, bắt đầu từ ngày mai, cậu thay thế vị trí của hắn.” Sau khi ba nữ phục vụ rời đi, Trần Dương trầm ngâm một chút nói với Lý Dật.

“Giết chết hắn, ông có thể gánh sao?” Lý Dật dùng ánh mắt như hỏi nhìn Trần Dương, thấy con người Trần Dương phóng lớn, thản nhiên nói: “Vị trí của hắn tôi không có hứng thú, tôi xem Dương Phạm thích hợp.”

Dứt lời, Lý Dật không đợi Trần Dương mở miệng, trực tiếp đứng dậy rời khỏi phòng.

Nhìn bóng lưng Lý Dật rời đi, sắc mặt Trần Dương không ngừng biến ảo, trong ngực cũng không biết đang suy nghĩ cái gì.

Mà Lý Dật cũng hiểu được, thân thể của chính mình trong khoảng thời gian ngắn không có khả năng khôi phục, mà ở trong khoảng thời gian này muốn tìm một công việc cũng không dễ dàng, chỉ có thể chấp nhận tạm thời làm việc ở Phượng Hoàng Dạ tổng hội.

Theo hắn xem ra, nếu muốn tiếp tục ở lại chỗ này, như vậy chỉ ít phải lập uy cho Trần Dương xem, chỉ có như vậy, ngày sau mới không còn phiền phức.

Về phần chức vụ quản lý bảo an nho nhỏ, Lý Dật không xem vào trong mắt.

Đã sắp đến giờ tan tầm, Lý Dật về tới phòng thay đồ, đang định thay quần áo, lại nghe thấy tiếng nổ, sau đó cửa phòng bị người mở tung ra.

“A Dật, việc vui, việc vui lớn!” Dương Phàm hưng phấn chạy ào vào phòng thay đồ, hoa chân múa tay vui sướng nói.

Lý Dật mỉm cười, nói: “Chuyện gì làm cậu vui vẻ thành như vậy?”

“A Dật, chuyện của phòng 606 đã tra ra manh mối, là tên vương bát đản Trương Đông làm quỷ. Trần quản lý phái người đánh gãy chân hắn, đuổi hắn ra khỏi dạ tổng hội!” Dương Phàm đặt mông ngồi vào bên người Lý Dật, thở hổn hển nói: “Còn có, cậu biết không? Trần quản lý cho tôi thay thế vị trí của Trương Đông!”

“Chúc mừng.” Lý Dật hiểu rõ, Trần Dương nói lại sự tình cho Dương Phàm nghe, đã giảm bớt chi tiết trong đó.

“Hanh, giữa huynh đệ chúng ta còn nói khách sáo như vậy?” Dương Phàm vỗ vỗ vai Lý Dật nói: “A Dật, cậu yên tâm đi, hiện tại tên vương bát đản Trương Đông đã bị đuổi, đám anh em bảo an là tôi nói chuyện. Từ nay về sau, có tôi, thì có a Dật, đám rùa kia còn ai dám khi dễ cậu, tôi đánh gãy chân chó của bọn họ!”

Lý Dật có thể cảm thụ được phần chân thành trong câu nói của Dương Phàm, điều này làm cho hắn đối với cách làm của mình cảm thấy mười phần thỏa mãn.

Lúc này cửa phòng thay đồ lần thứ hai bị người đẩy ra, lần này là đám má mì đi vào.

“Vương ca, chúc mừng.” Mấy má mì trước sau chúc mừng, sau đó lại nói: “Vương ca, sau này nếu có khách nhân khi dễ thủ hạ của bọn em, anh cần phải hỗ trợ đó!”

Nói xong, một má mì dẫn đầu đưa ra một bao lì xì: “Đây là chút tâm ý của chị em, mong rằng Vương ca đừng chê ít.”

Dương Phàm mỉm cười tiếp nhận tiền lì xì, sau đó sắc meo meo nhìn đôi thánh nữ của mấy má mì: “Nếu như các cô có lòng, tối nay mang lên một bàn, chọn vài cô xinh đẹp, hảo hảo theo bồi anh em chúng ta!”

Mấy má mì nghe lời Dương Phàm nói, trước mắt đều là sáng ngời.

Dương Phàm chiếu cố Lý Dật, đây là chuyện mà người người trong Phượng Hoàng Dạ tổng hội đều biết, theo các nàng xem ra, Dương Phàm là một người tinh ranh cũng khó dụ dỗ, thế nhưng chỉ cần dụ dỗ được Lý Dật, chẳng khác nào dụ dỗ được Dương Phàm.

“Không thành vấn đề, Vương ca, Lý ca, một hồi tan tầm, các anh muốn ăn gì thì cứ nói, ngày hôm nay mấy tỷ muội làm chủ!” Mấy má mì vội vã ứng đáp, sau đó liền đi ra phòng thay đồ.

Dương Phàm lấy tiền lì xì ra khỏi bao, đếm đếm, vừa vặn một vạn, hắn phân thành hai, đưa phân nửa cho Lý Dật, nói: “A Dật, lúc chúng ta còn lưu lạc cậu có một cái bánh bao cũng phân cho tôi phân nửa, hiện tại tôi có tiền cũng chia cho cậu phân nửa, cảm! Không cho từ chối!”

Dương Phàm nói không khỏi làm trong đầu Lý Dật hiện lên một tình cảnh, khi đó, nguyên lúc Lý Dật được sáu tuổi đang lưu lạc trên đường gặp được Dương Phàm, có một lần, Dương Phàm đói đến không chịu nổi, Lý Dật chạy khắp nửa thành phố mới nhặt được một cái bánh bao, trở lại chia cho Dương Phàm phân nửa. Sau đó, hai người mỗi lần nhặt được thứ gì để ăn, hay ăn xin được gì đó, đều sẽ chia mỗi người phân nửa.

Hai người đại khái ở chung với nhau suốt hai năm, lúc Lý Dật được tám tuổi, hẳn bị bệnh nặng, Dương Phàm do tình thế cấp bách đi vào một tiệm thuốc ăn trộm bị người đánh một trận, đồng thời đưa đến đồn công an.

Mà Lý Dật được người hảo tâm đưa tới phúc lợi viện, từ đó về sau, hai người không còn gặp nhau, thẳng đến thời gian trước Lý Dật đến dạ tổng hội làm bảo an mới gặp lại.

....

Nhìn gương mặt kiên định của Dương Phàm, Lý Dật cũng không nói gì, trực tiếp nhận lấy tiền.

5. Chương 5: Kiểm Tiền

Sáng sớm, mặt trời mới từ phương đông lộ ra khuôn mặt tươi cười, ánh mặt trời màu vàng kim chiếu sáng khắp mặt đất, vạn vật đều vui vẻ tỉnh lại từ trong giấc ngủ say, khắp nơi đều là cảnh tượng bừng bừng sinh cơ. Trên đường người đến người đi dần dần nhiều hơn, có người tham gia tập thể dục, có người mở phiên chợ sáng, có người ra ngoài mua đồ vật, có người vội vàng đi làm...một ngày đêm bận rộn lại bắt đầu.

Sau khi tập thể thao xong, Lý Dật đi trên đường cái, nhìn mọi người bận rộn trên đường, cảm giác chính mình đã bắt đầu dung nhập vào thế giới này.

Đi tới một tiệm bán bánh bao, nhìn nồi bánh bao nóng hổi hấp, Lý Dật vô ý thức liếm liếm môi, đi vào tiệm nói: “Cho hai hộp bánh bao, một bát cháo.”

“Được!” Ông chủ hưng phấn lên tiếng, dùng tốc độ nhanh nhất đem bánh bao đưa tới trước mặt Lý Dật.

“Mấy vi tính của cậu trúng bệnh độc sao?”

“Trúng rồi, cũng không biết tên chó chết nào nghiên cứu ra loại virus này, phần mềm diệt virus vốn vô dụng!”

“Tôi tại Thiên Nhai, nhìn thấy một ít trang web có một bài post, trong bài post nói, mấy ngày hôm trước khi virus SCK còn chưa lưu hành, có một ai đó chưa đầy một phút đồng hồ đã diệt trừ nó!”

“Nghe SB thổi phồng, virus bị truyền bá đã hơn một ngày, online còn không có phần mềm diệt virus, nếu như thật có người có thể diệt được, tự hẳn nghiên cứu một phần mềm diệt trừ, đó còn không phát tài sao?”

“Cũng phải, tôi xem hơn phân nửa là giả thôi.”

...

Virus SCK?

Trong lòng Lý Dật khẽ động, ngày hôm đó mình diệt trừ loại virus dường như được gọi là virus SCK.

Sau một khắc, một ý nghĩ lớn mật hiện lên trong đầu Lý Dật, Lý Dật thuận thực giải quyết xong bữa sáng, cấp tốc lên internet tuần tra mấy công ty phần mềm diệt virus lớn của Thượng Hải, sau đó ngồi xe bus đi tới một công ty phần mềm có tên là Minh Đạt.

Theo Lý Dật xem ra, nếu mình có thể hợp tác cùng công ty phần mềm kia, chế tạo ra một phần mềm diệt virus, như vậy có lẽ sẽ kiếm được một số tiền!

Do vì cuối tuần, trên xe bus đông người, người chen chúc, điều này làm cho Lý Dật thật không thói quen.

Bất quá, vật kiến trúc hai bên đường dời đi đại bộ phận lực hấp dẫn của Lý Dật, so sánh với Thượng Hải của giữa thế kỷ 21, Thượng Hải của hiện tại lạc hậu hơn rất nhiều, Thượng Hải của giữa thế kỷ 21 là đô thị lớn nhất toàn cầu, có được tòa nhà Long Đằng cao nhất thế giới, thậm chí Lý Dật còn từng ở lại một đêm trong một khách sạn năm sao của Long Đằng.

Đến trạm xuống xe, Lý Dật bước nhanh về hướng công ty phần mềm.

Công ty Minh Đạt là một công ty phần mềm khá lớn của Thượng Hải, công ty ở ngay trung tâm Thượng Hải.

Lý Dật đi tới dưới lầu công ty, sau khi hỏi thăm mới biết được, công ty nằm ở tầng hai mươi của tòa lầu, tầng này là địa phương đặt công ty phần mềm Minh Đạt.

Lý Dật đi vào thang máy tới tầng hai mươi, nữ tiếp tân lập tức lộ ra vẻ mỉm cười đầy chức nghiệp: “Tiên sinh, hoan nghênh ngài đi tới công ty Minh Đạt, xin hỏi, ngài có chuyện gì?”

“Lão tổng của các vị có đây không?” Lý Dật đi thẳng vào vấn đề.

Nữ tiếp tân nguyên bản cho rằng Lý Dật là nhận lời mời mà tới, ngạc nhiên khi nghe được Lý Dật muốn tìm tổng giám đốc, đầu tiên là ngây ra, sau đó lập tức đáp: “Xin lỗi tiên sinh, tổng giám đốc đang họp, xin hỏi ngài có hẹn trước không?”

Đang khi nói chuyện, nữ tiếp tân quan sát Lý Dật một phen, trong lòng hiếu kỳ Lý Dật tìm tổng giám đốc là có chuyện gì.

“Giúp tôi thông tri cho lão tổng của các vị, tôi muốn cùng ông ấy bàn một chuyện làm ăn, là chuyện làm ăn có liên quan tới virus SCK.” Lý Dật không hề giấu diếm mục đích của mình.

Nghe được tên virus SCK, nữ tiếp tân run lên trong lòng!

Nàng hiểu rõ, sở dĩ tổng giám đốc mời dự họp hội nghị khẩn cấp, chính là muốn động viên nhân viên trong công ty nhanh chóng nghiên cứu ra phương pháp phá giải virus SCK, sẵn lúc toàn thành phố còn chưa có phần mềm diệt trừ loại virus này xuất hiện, muốn kiếm một số tiền lớn.

“Tiên...tiên sinh, mời ngài đến sô pha kia ngồi đợi một chút, hiện tại tôi lập tức gọi điện thoại!” Chẳng hiểu vì sao, nữ tiếp tân chợt nghĩ nếu như mình thực sự để cho thanh niên này hợp tác cùng lão tổng, mình sẽ nhận được chỗ tốt thật lớn lao.

Lý Dật cũng không hề sốt ruột, mà là đi tới sô pha trong phòng khách, ngồi xuống, lẳng lặng chờ câu trả lời.

Một phút đồng hồ sau, vị nữ tiếp tân kia vẻ mặt hưng phấn đi tới bên người Lý Dật, nói: “Tiên sinh, tôi đã chuyển lời tới lão tổng, lão tổng muốn gặp ngài, đã cho bí thư đến tiếp ngài.”

Cùng lúc nữ tiếp tân nói xong, phía trước đi tới một nữ nhân mặc bộ quần áo công sở, nữ nhân mang kính râm, mái tóc không xõa ra, mà là buộc lên, thoát nhìn cho người ta một loại cảm giác tinh luyện.

“Tiểu Lưu, đây là tiên sinh muốn gặp ông tổng sao?” Nữ nhân đi tới trước người Lý Dật, ánh mắt nhìn Lý Dật tràn ngập vẻ hoài nghi.

“Đúng vậy, Vương tỷ.” Nữ tiếp tân thấy nữ nhân lộ vẻ nghi hoặc, trong lòng âm thầm hối hận bản thân có chút quá mức xung động, nếu như Lý Dật có thể hợp tác hiệp nghị với ông tổng hoàn hảo, nếu không đạt được, đúng là ăn trộm gà không được mà còn bị mất nắm thóc.

“Tiên sinh, xin đi theo tôi.” Nữ nhân được gọi là Vương tỷ nhàn nhạt nói với Lý Dật một tiếng, tựa hồ cũng không có hi vọng quá lớn đối với Lý Dật.

Lý Dật cũng chưa nói gì, theo Vương tỷ đi vào trong nội bộ công ty, lúc đi ngang qua phòng họp, phát hiện cửa phòng họp đang mở ra, người bên trong đang châu đầu ghé tai nói gì đó.

Khi thấy Vương tỷ đưa Lý Dật đi tới phòng làm việc của tổng giám đốc thì bên trong mọi người đều đưa mắt nhìn về phía Lý Dật, bọn họ rất muốn biết, Lý Dật rốt cục là ai, vì sao để ông tổng chịu tạm dừng cuộc họp hội nghị khẩn cấp mà gặp mặt.

Nhìn tướng mạo cùng quần áo bình thường trên người Lý Dật, mọi người đều lộ ra biểu tình nghi hoặc.

Lý Dật cũng không để ý ánh mắt của những người đó, theo Vương tỷ trực tiếp đi tới phòng làm việc của tổng giám đốc.

Đây là một phòng làm việc có diện tích khoảng tám mươi mét vuông, trong phòng làm việc có một bàn công tác tới mười thước, trên bàn đặt một máy vi tính đời mới nhất.

Một người trung niên mang kính, khoảng chừng bốn mươi tuổi vốn đang thao tác trên máy vi tính, thấy bí thư mang theo Lý Dật đi vào, ngẩng đầu quan sát Lý Dật một phen, sau đó nhìn bí thư phát phát tay nói: “Vương bí thư, cô đi ra ngoài trước.”

Đồng thời, người trung niên nhìn Lý Dật lộ ra dáng tươi cười nhàn nhạt, nói: “Lý tiên sinh, nghe bí thư của tôi nói, ngài muốn cùng tôi bàn một chuyện làm ăn liên quan đến virus SCK?”

“Đúng vậy.” Lý Dật ngồi vào sô pha, gạt đầu nói: “Tôi có thể dạy cho nhân viên của ông phương pháp diệt virus.”

Lý Dật nói, người trung niên ánh mắt sáng ngời, hẩn kiệt lực khống chế tâm tình kích động, nói: “Lý tiên sinh, nếu như ngài nói là sự thật, như vậy, công ty chúng tôi dùng một trăm vạn mua kỹ thuật của ngài!”

Sau đó, người trung niên lập tức mang theo Lý Dật đi tới phòng làm việc của bí thư ở ngay kế bên, sau đó cho Lý Dật ở ngay máy vi tính của bí thư thực hành thao tác.

Cũng giống như ngày đó tại tiệm internet, Lý Dật đầu tiên là tiến nhập vào hệ thống thao tác của máy tính, sau đó nhanh chóng đưa vào một chuỗi số hiệu, lập tức màn hình hiện ra dòng chữ “virus đã bị diệt trừ”, trước sau không đầy một phút đồng hồ.

Thấy cử động của Lý Dật, người trung niên và bí thư của hẩn đầu tiên là há to miệng, sau đó trong mắt bọn họ đều lộ ra ánh sáng hưng phấn!

“Đưa tôi một trăm vạn, hiện tại tôi nói phương pháp cho các vị, bằng không, tôi sẽ hủy hết vết tích thao tác trên máy vi tính, sau đó rời khỏi đây.” Lý Dật không chút biểu tình nói.

Người trung niên cũng không lập tức đáp ứng, mà là để bí thư kiểm tra máy vi tính một lần, xác định virus đã hoàn toàn bị diệt trừ xong, mới nói: “Không thành vấn đề! Hiện tại tôi viết chi phiếu cho ông!”

Dứt lời, người trung niên viết cho Lý Dật chi phiếu một trăm vạn, sau đó để bí thư gọi hết kỹ thuật viên chủ yếu của công ty đến.

Những kỹ thuật viên nghe được bí thư nói, Lý Dật có thể diệt trừ virus không đến một phút đồng hồ thời gian, đều là không tin.

Đi tới phòng làm việc của bí thư, bọn họ dùng một loại ánh mắt hoài nghi nhìn Lý Dật.

Mà Lý Dật thậm chí lười nói chuyện với bọn họ, trực tiếp đem số hiệu diệt virus viết lên một tờ giấy: “Số hiệu toàn bộ ở đây, phía dưới ta lại biểu thị một lần.”

Lý Dật nói, lần thứ hai đem virus SCK trong máy diệt trừ, thời gian càng nhanh hơn lần trước!

“Lý tiên sinh, chờ một chút.” Người trung niên thấy Lý Dật muốn đi, vội vã nói: “Nếu như Lý tiên sinh nguyện ý, tôi nguyện ý mời Lý tiên sinh, phương diện tiền lương tuyệt đối để Lý tiên sinh thỏa mãn!”

“Không có hứng thú.” Lý Dật rất thẳng thắn cự tuyệt lời đề nghị của người đàn ông trung niên.

6. Chương 6: Cưỡi Lừa Độc Sách

Lý Dật cự tuyệt lời mời của người đàn ông trung niên, nguyên nhân mười phần giản đơn, hẩn đã đáp ứng Hạ Vũ Đình tạm thời sẽ không mất đi công việc làm bảo an.

Huống chi, Lý Dật là vì lúc ở kiếp trước do nhiệm vụ cần thiết, nên mới học được một ít phương pháp diệt trừ virus từ huấn luyện viên mà thôi, cũng không phải là cao thủ về máy vi tính.

Theo Lý Dật xem ra, dù cho hẩn có đáp ứng người trung niên kia, sau này lại phát hiện ra hẩn chỉ là hàng giả, đến lúc đó tuyệt đối sẽ dùng một cước đá hẩn ra công ty.

Rời khỏi công ty Minh Đạt, Lý Dật không lập tức trở về nhà, mà là đi tới mấy trung tâm tập thể hình, kết quả phát hiện mấy mớ huấn luyện của các trung tâm thể hình vốn không đạt được yêu cầu của hẩn.

Vì vậy, Lý Dật đến thương trường mua một ít tài liệu, dự định tự làm.

Sau khi mua được những gì cần thiết, cả ngày Lý Dật cũng không ra khỏi nhà, mà ở mãi bên trong, chế tác máy móc dùng để khôi phục chính thân thể của mình.

Trải qua hai lần chiến đấu, Lý Dật đã thật sâu cảm thấy thân thể hiện nay quá kém, đối phó người thường còn được, gặp phải cao thủ thật sự sẽ rất khó nói. Đây là chuyện mà Lý Dật tuyệt đối không cho phép xảy ra, đối với một sát thủ mà nói, thân thể là vốn cơ bản nhất.

Có chút vật nếu biết nguyên lý, thì nhất định có thể làm ra, đây cũng là lý do tuy trên thế giới có nhiều nhà khoa học, nhưng nhà phát minh lại rất ít.

Tuy rằng Lý Dật biết nguyên lý chế tạo những thứ kia, nhưng tài liệu của hiện tại và của 50 năm sau hơn kém quá lớn, hơn nữa một ít tài liệu vốn không thể mua được, nên càng gia tăng độ khó khi chế tạo.

Cũng may Lý Dật đối với vi mạch cùng cơ khí lắp ráp cũng có tạo nghệ xa xỉ, khi đến buổi trưa, máy móc cũng toàn bộ làm xong. Mặc dù những máy móc này hoàn toàn không đạt được hiệu quả như loại máy móc hẳn dùng tại căn cứ tổ chức sát thủ, thế nhưng vẫn hơn xa máy móc tập thể hình của thời đại này.

Sự chịu đựng, tốc độ, sức bật, sự mềm dẻo bốn yêu cầu chủ yếu khi huấn luyện của Lý Dật, về phần năng lực phản ứng, ý thức của Lý Dật hoàn toàn giữ lại, năng lực phản ứng cũng không khác gì kiếp trước, đây cũng là lý do hẳn có thể dùng thân thể này dễ dàng chiến thắng người thường.

Sau đó vài ngày, ban ngày Lý Dật đem toàn bộ tinh lực tổn hao trong việc rèn đúc thân thể, mà buổi tối vẫn đứng giờ đi làm.

Dương Phàm lên làm đội trưởng đội bảo an, nguyên bản muốn cho Lý Dật đi đến phòng giám thị làm việc, nhưng bị Lý Dật cự tuyệt.

Thứ nhất Lý Dật và những bảo an khác không có tiếng nói chung, thứ hai Lý Dật muốn đi đi lại lại trong tổng hội, đối với việc hoàn toàn dung nhập xã hội này cũng có điều giúp đỡ.

Tuy rằng không biết vì sao Lý Dật lại cự tuyệt, thế nhưng Dương Phàm cũng không nói thêm gì.

Có Dương Phàm “bảo hộ”, cộng thêm Trần Dương biết Lý Dật là một người không dễ chọc, Lý Dật ở tại dạ tổng hội khi đi làm cũng có vẻ mười phần dễ dàng, chỉ là có lúc lại bị những má mì và nữ tiếp viên liên tục quấy rầy.

Những má mì vốn nghĩ thông qua Lý Dật gián tiếp đi lấy lòng Dương Phàm, kết quả phát hiện Lý Dật đột nhiên giống như thay đổi thành một người khác, so với trước đây càng khó tiếp xúc hơn, không thể làm gì khác hơn là thay đổi phương châm, đem tinh lực tổn hao trên người Dương Phàm.

Kết quả, không được một tuần, Dương Phàm trước sau ném qua thân thể của vài nữ tiếp viên.

Nguyên bản, ngày đó sau khi Lý Dật kiếm được tiền, ngoại trừ đi mua tài liệu tạo máy móc, mặt khác muốn cùng Hạ Vũ Đình cùng đi tìm phòng ở, kết quả lên mạng tra xét, phòng ở tại Thượng Hải thật sự quá cao, hơn chín mươi vạn căn bản không mua được nhà ở ra dáng ra hình.

Đối với việc này, Lý Dật dự định trước tiên cùng Hạ Vũ Đình thuê một căn nhà gần bên phúc lợi viện, đợi khi thân thể khôi phục, tiếp nhận nhiệm vụ kiếm được tiền, mới mua nhà.

Mà công tác tại phúc lợi viện lại quá bận, Hạ Vũ Đình hầu như không có thời gian rảnh rỗi, rơi vào đường cùng, Lý Dật đành phải đợi đến cuối tuần.

Vào buổi chiều ngày thứ năm trong tuần, Lý Dật sau khi tập luyện thân thể xong, dự định đi tắm, sau đó mới đến phúc lợi viện tìm Hạ Vũ Đình.

Lý Dật vừa tắm xong, đang chuẩn bị mặc quần áo, bỗng nhiên nghe được thanh âm sắt thép va chạm, thanh âm phát ra nơi cửa phòng.

Trong lòng Lý Dật căng thẳng, nhanh chóng mặc quần lót, khom người đi ra khỏi phòng vệ sinh, cầm lấy chủy thủ trên bàn trong phòng khách, nhẹ nhàng bước đến phía sau cửa, ngừng hô hấp.

“Đang!”

Một tiếng giòn vang qua đi, cửa phòng chậm rãi bị người đẩy ra.

Thân thể Lý Dật chợt lóe, đột nhiên xuất hiện tại cửa, tay trái cấp tốc vươn ra, thẳng Chop tới cổ áo của người đó!

Người kia tựa hồ cũng là một cao thủ, nhận thấy được sức gió rít trong không khí, thân thể vô ý thức sụp xuống, chân quét ra!

Một cú quét chân vừa nhanh lại mạnh mẽ, bám theo một trận gió, chân chưa tới, gió tới trước!

Trong lòng Lý Dật khẽ động, buông tha tiến công, cả người chợt lóe lui ngược ra sau, làm đối phương quét chân vào khoảng không.

“Người là ai?” Lý Dật nắm chủy thủ, vùng chân mày hơi nhăn lại, con mắt mị thành một cái khe.

Xuất hiện trước mặt Lý Dật là một nữ nhân tóc ngắn, khác với những mỹ nhân đô thị, nữ nhân không có làn da trắng nõn, lại có màu như lúa mạch nhưng lại trơn tuột như ngọc, làm cho người ta có loại cảm giác đẹp dễ khỏe mạnh. Thân thể mạnh mẽ là lướt được bó kín trong một bộ tây trang màu đen, trần ngập lực lượng đầy tính bạo tạc.

Làm cho Lý Dật chú ý chính là cặp mắt lấp lánh hữu thần của nữ nhân kia, qua cặp mắt kia, Lý Dật nhìn ra được, nữ nhân này không phải là người thường, thậm chí hẳn nghĩ, nếu đặt mình ở một tuần trước, hẳn vốn không phải là đối thủ của nữ nhân trước mắt này.

Cùng lúc với Lý Dật quan sát cô ta, nữ nhân kia cũng đang đánh giá Lý Dật, khóe miệng cô ta lộ ra một dáng tươi cười tự tin, lẩm bẩm: “Quả nhiên, tư liệu đều không thể tin.”

Đang khi nói chuyện, nữ nhân không đợi Lý Dật mở miệng, chủ động hướng trong phòng đi tới.

“Trả lời ta mau.” Giờ khắc này, Lý Dật phảng phất nhớ lại thời gian ở kiếp trước, trên người tuôn ra sát ý sắc bén, ánh mắt giống như một con rắn hổ mang đang nhìn chăm chăm con mồi, âm lãnh làm người phát lạnh.

Khí thế biến hóa của Lý Dật làm trong lòng nữ nhân kia run lên, song song vô ý thức ngừng chân lại.

Nữ nhân nheo mắt đón nhận ánh mắt của Lý Dật, con ngươi bỗng nhiên rút lại thành trạng thái như ngọn châm nguy hiểm, trực giác nói cho cô ta, nam nhân ngay trước mắt cực độ nguy hiểm.

Mắt thấy nữ nhân vô ý thức thò tay sờ vào bên hông, cổ tay Lý Dật hơi run lên, chủy thủ trong tay hắn xoay thành một vòng tròn, chỉ nghe hắn lạnh lùng nói: “Tuy rằng thân thủ của ngươi không tệ, thế nhưng ta muốn giết ngươi, ngươi hẳn phải chết không thể nghi ngờ!”

Nữ nhân có thể cảm thụ được lòng tự tin cường đại toát ra trên người Lý Dật, cổ tự tin kia do trải qua chút kinh lịch đặc thù mới thành lập nên, cũng không phải chỉ tùy tiện hù dọa người.

“Hô...” Bầu không khí trở nên có chút quỷ dị, nữ nhân cảm thấy trong ngực có chút phát khổ, cô ta đầu tiên phun ra một ngụm trọc khí, sau đó mới nói: “Đặc cần lục xử, Trần Lâm.”

Đặc cần lục xử?

“Ta không nhận ra ngươi, ngươi tìm ta có chuyện gì?” Lý Dật có chút buồn bực, đặc cần xử vì sao lại tìm được mình.

“Lý Dật tiên sinh, hôm nay ngươi cho ta thật nhiều kinh ngạc!” Trần Lâm cười lạnh một tiếng nói: “Ta nghĩ, chúng ta hẳn là ngồi xuống hảo hảo nói chuyện.”

Lý Dật trầm ngâm một chút, xoay người hướng phòng khách đi đến, Trần Lâm đóng cửa lại theo sát sau đó.

Đi tới phòng khách, thấy mấy móc cổ quái trong phòng khách, con mắt Trần Lâm trong nháy mắt nheo lại, sau đó giống như phát hiện được tân đại lục, con ngươi bắn ra một đạo ánh sáng hưng phấn, một bước vọt tới bên cạnh cổ máy, muốn đưa tay sờ vào.

“Không có sự đồng ý của ta, ngươi hay nhất không nên đụng vào mấy thứ đó.” Lý Dật ngồi xuống sô pha, đặt chủy thủ lên bàn, ánh mắt nhìn về phía Trần Lâm tràn ngập địch ý.

Thái độ kiêu ngạo của Lý Dật làm Trần Lâm mơ hồ có chút khó chịu, thế nhưng nghĩ đến mục đích tới đây ngày hôm nay, cùng với tất cả những biểu hiện bên ngoài của Lý Dật, Trần Lâm cố nén sự bất mãn trong nội tâm, ngồi vào sofa bên Lý Dật, đi thẳng vào vấn đề nói: “Lý tiên sinh, người và công ty Minh Đạt làm một vụ làm ăn, có đúng hay không?”

“Điều đó có quan hệ gì với người?” Lý Dật lạnh lùng nhìn Trần Lâm.

Trần Lâm cổ quái cười cười: “Virus SCK tuy rằng không đủ công hãm một ít hệ thống phòng ngự cường đại, nhưng cũng là một loại virus phức tạp, Lý tiên sinh có thể trong thời gian chưa đầy một phút đồng hồ tiêu diệt virus, kỹ thuật máy vi tính thật đúng là không phải cao bình thường!”

Trần Lâm nói đến đây, không tiếp tục nói tiếp, nàng ta mong muốn Lý Dật có thể chủ động mở miệng.

Nhưng mà, làm nàng ta cảm tức chính là, Lý Dật giống như một người gỗ, Lã Vọng buông cần câu, hoàn toàn xem lời của nàng như rất thối.

“Lý Dật, ta nói cho người lời thật, hôm nay ta tới tìm người, là bởi vì người của bộ môn đặc công điện tử quân đội đối với người sản sinh hứng thú.” Trần Lâm thấy Lý Dật không nói lời nào, không thể làm gì khác hơn là chủ động nói rõ ý đồ đến.

Virus SCK sau khi được lưu hành trong quốc nội, thành viên bộ môn điện tử trinh sát quân đội trước tiên nghiên cứu phương pháp phá giải, kết quả tìm mất sáu tiếng đồng hồ mới có thể nghiên cứu đi ra.

Thành viên bộ môn trinh sát điện tử năng lực tuy rằng không thể so sánh với tổ chức bộ môn đặc công điện tử quân đội, thế nhưng cũng mạnh hơn những hacker nghiệp dư rất nhiều. Mà Lý Dật có thể ở trong một phút đồng hồ ngăn ngừa tiêu diệt virus, ở trong mắt một ít người, kỹ thuật nói rõ so với đám bộ đội đặc chủng kia càng mạnh hơn.

Lý Dật trào phúng liếc mắt nhìn Trần Lâm: “Tiểu thư, ta nghĩ người lắm rồi, tiêu diệt virus kia chỉ là ta vô tình nghĩ ra phương pháp phá giải, bằng không cũng sẽ không cự tuyệt lời mời của công ty Minh Đạt.”

“Người gọi ai là tiểu thư?” Trần Lâm “bá” một tiếng nhảy dựng khỏi sofa, cảm tức nhìn Lý Dật, vô ý thức muốn rút súng.

“Ta đã cảnh cáo người không nên rút súng, ta không muốn nhắc lại tới lần thứ ba.” Lý Dật tùy ý xoay xoay chủn thủ trong tay, trên chủn thủ tỏa ra hàn quang làm Trần Lâm có chút run sợ.

Trần Lâm cắn răng, cuối cùng buông tha ý niệm rút súng trong đầu, mà là gắt gao nhìn chằm chằm con mắt Lý Dật, nói: “Tiểu tử, người của cấp trên có thể để ý người, là vinh hạnh của người, người không nên không biết tốt xấu!”

Ở thời gian kiếp trước, Lý Dật cũng từng giao tiếp với một ít đặc công quân đội, biết đó là đám người nào, cũng biết một ngày trở thành người của quân đội, cuộc sống cũng bị hạn chế cực lớn, tự nhiên không muốn gia nhập, huống hồ chỉ Lý Dật biết rõ bằng khả năng của mình vốn không thể trở thành một gã đặc công điện tử của quân đội, bằng không, đặc công quân đội cũng thật không đáng giá tiền!

Trên thực tế, đặc công điện tử quân đội cũng chỉ để Trần Lâm đi qua trải nghiệm năng lực của Lý Dật, năng lực mạnh mẽ thì lưu lại, năng lực khá thì để qua bộ đội trinh sát điện tử, nếu như chỉ là đi vận khí *** chó mà tiêu diệt được loại virus kia, coi như là lãng phí thời gian.

Lý Dật cũng không biết điểm ấy, hần lười tiếp tục để ý Trần Lâm, mà là trợn mắt, làm bộ hà hơi, dùng phương thức trầm mặc để biểu lộ thái độ của chính mình.

Trần Lâm cũng biết Lý Dật từng cự tuyệt lời mời của ông tổng công ty Minh Đạt, nếu Trần Lâm không từng giao thủ qua với Lý Dật, không nhìn thấy mấy móc cổ quái trong phòng của hắn, Trần Lâm có thể tin tưởng lời nói dối của hắn.

Một nam nhân có trăm vạn nguyên, ở tại một căn nhà đồ nát như thế, không đi phòng tập thể thao rèn đúc thân thể, mà là làm ra một đồng máy móc cổ quái để rèn đúc thân thể...

Đối với Trần Lâm mà nói, cô ta tình nguyện tin tưởng lợn mẹ biết leo cây còn hơn tin tưởng Lý Dật chỉ là một người thường!

Theo nàng xem ra, người thường nếu có khả năng công phu như Lý Dật, như vậy cảnh sát của quốc nội chẳng phải là thất nghiệp!

“Người xác định không đi theo ta?” Lửa giận trong lòng Trần Lâm càng ngày càng vượng, nếu không phải kiêng kỵ chủ thủ trong tay Lý Dật, cô ta tuyệt đối sẽ dùng vũ lực mang hắn đi.

“Không phải không muốn, chỉ là ta không có năng lực, đi cũng chỉ mất mặt xấu hổ.” Lý Dật nói: “Được rồi, một lát ta phải cùng bạn gái đi xem nhà, không muốn mò mẫm nói nhây với người, người đi đi.”

Trần Lâm tuy rằng không tin chuyện ma quỷ của Lý Dật, thế nhưng tiếp tục dây dưa xuống dưới, cũng không có bất luận ý nghĩa gì, dù là nàng ta có biện pháp mạnh mẽ mang Lý Dật đi, đến lúc đó Lý Dật nói mình chỉ là mèo mù vớ trứng chuột chết, không đem ra năng lực, nàng ta cũng không có biện pháp.

Suy nghĩ một chút, Trần Lâm quyết định trước tiên rời đi, sau đó âm thầm giám thị Lý Dật.

Làm ra quyết định, Trần Lâm đứng dậy cười lạnh nói: “Lý Dật, đừng tưởng rằng như vậy là xong!”

“Tiểu thư, người muốn thế nào là chuyện của người, thế nhưng mời nhớ kỹ, sau này không nên tùy tiện xông vào nhà của một người đàn ông, nhất là ở thời gian người đàn ông đó không có mặc quần áo.” Lý Dật không ngại Trần Lâm tiếp tục dây dưa với hắn, bởi vì hắn xác thực không phải dân hacker tài giỏi, Trần Lâm dây dưa cũng không phát hiện được cái gì, thế nhưng hắn cũng không muốn Trần Lâm tùy tiện đi vào nhà hắn.

Lý Dật lại nói lần thứ hai khiến Trần Lâm có chút nổi trận lôi đình, cùng lúc đó, nàng ta phát hiện lúc Lý Dật nói lời này, trong ánh mắt cũng không hề có chút dục vọng, hiển nhiên, tuy hắn nói vậy, thế nhưng Lý Dật cũng không có hứng thú gì đối với cô ta!

Một cổ oán niệm vô hình mọc lên trong lòng Trần Lâm: “Lý Dật, chúng ta cười lừa đọc sách, chờ xem!”

7. Chương 7: Không Để Nàng Bị Tổn Thương

Bên tai quanh quẩn lời nói lúc Trần Lâm rời đi, biểu tình của Lý Dật có chút xấu xí.

Hắn không sợ Trần Lâm làm gì với hắn, chỉ sợ Trần Lâm giống như thuốc cao da chó dính trên da cứ mãi đi theo hắn.

Lắc đầu, Lý Dật cũng không hề suy nghĩ về những chuyện phiền lòng này, mà là đi tới phòng ngủ, thay một bộ quần áo sạch sẽ, đi ra ngoài tìm Hạ Vũ Đình.

Lúc Lý Dật đi tới phúc lợi viện Đông Phương, Hạ Vũ Đình đang ở trong viện bởi một nhóm người già nói chuyện phiếm.

Thấy Lý Dật, nhóm người già kia đều ngoắc nói: “Tiểu Dật, qua đây!”

Lý Dật nhớ kỹ, nguyên lai “Lý Dật” từ năm sáu tuổi vẫn ở trong phúc lợi viện, thẳng đến thời gian trước mới rời đi, quan hệ rất tốt với những người già trong viện, các người già đều đối đãi với hắn giống như với cháu ruột của mình.

Có thể là bởi vì bị “Lý Dật” kia ảnh hưởng, thấy các người già ngoắc tay, trong ngực Lý Dật liền tuôn ra cảm giác thân cận, loại cảm giác này phẳng phất như một cô nhi lưu lạc nhiều năm bỗng nhiên nhìn thấy người thân.

Khác với lần trước đến phúc lợi viện, lúc này Lý Dật cũng không đi tay không đến, mà là mua rất nhiều trái cây.

Thấy trái cây trong tay Lý Dật, Hạ Vũ Đình và những người già đều lộ ra dáng tươi cười hài lòng.

“Vũ Đình, em đi rửa lại trái cây cho các gia gia bà bà một chút.” Lý Dật đi tới bên cạnh mọi người, đưa trái cây cho Hạ Vũ Đình.

Hạ Vũ Đình gật đầu, tiếp nhận trái cây đi vào trong đại lâu, mà Lý Dật vẫn đứng tại chỗ, mỉm cười nhìn những người già nói chuyện phiếm.

“Tiểu Dật, lúc nào kết hôn với Vũ Đình a?”

“Hay, đám lão già chúng ta đang chờ ằm chặt trai đây!”

“Sao ông biết là con trai chứ, tôi thích con gái, tiểu Dật, đừng nghe bọn họ, sinh đứa con gái.”

....

Những người già đại khái đều bị con cái vứt bỏ nên được đưa tới đây, thường ngày ngoại trừ nói chuyện phiếm, có thể nói là rất cô đơn, thấy Lý Dật tới, cả nhóm người có vẻ vô cùng hưng phấn, tư thế giống như hoàn toàn xem chuyện của Lý Dật và Hạ Vũ Đình trở thành đại sự của con ruột mình mà thương thảo.

Nghe các người già nói chuyện, biểu tình Lý Dật cũng có chút xấu hổ, nguyên bản, ban đầu hẳn chỉ là muốn giúp đỡ “Lý Dật” kia hoàn thành nguyện vọng cuối cùng, mà chuyện tới hôm nay, sự tình phát triển đã đi vào một quỹ đạo mới, thời gian tới sẽ thế nào, hẳn không cách dự liệu.

Không ai có thể hoàn toàn nắm giữ chính số phận của mình, có đôi khi một quyết định nho nhỏ sẽ thay đổi quỹ tích của cả một đời người.

Đối mặt với câu hỏi của mọi người, Lý Dật rất thức thời tuyển chọn giả ngu, không phải hẳn không muốn trả lời, thật sự là không biết nên làm sao trả lời, bởi vì cho tới bây giờ, Lý Dật cũng không biết quan hệ giữa mình và Hạ Vũ Đình là quan hệ thế nào.

“Tiểu Dật, đừng mãi cười ngốc nghếch như vậy chứ? Cho chúng ta câu trả lời đi.” Trong nhóm người, một lão nhân ngoài tám mươi tuổi đại biểu mọi người hỏi.

Lý Dật biết lần này tránh không khỏi, vì vậy cười cười nói: “Cháu và Vũ Đình còn nhỏ, việc này không vội.”

“Cũng đúng, cháu và Vũ Đình còn nhỏ, việc này không vội, nhưng thật ra cháu nên cố gắng phấn đấu, đừng làm khổ Vũ Đình.” Lão nhân hơn tám mươi tuổi nghiêm mặt nói.

Lão nhân nói khiến cho những người khác đều đồng ý, Hạ Vũ Đình trên danh nghĩa là công nhân của phúc lợi viện, thế nhưng đều ngầm xem bọn họ như thân nhân mà chiếu cố, bưng bưng trà không nói, thậm chí có một ít lão nhân không thể tự gánh vác nàng cũng bưng phân bưng nước tiểu đem đổ, lau rửa thân thể, quả thực không việc gì không làm.

Lý Dật ở kiếp trước cơ bản sống trong thế giới bóng tối, ngoại trừ giết người, chứng kiến loài người đều là bầu không khí không lành mạnh, mà sau khi sống lại tại thế giới này, làm một người ở tầng dưới chót xã hội, Lý Dật cảm nhận được một ít thứ mà xã hội thượng lưu không có.

Khoảng hơn sáu giờ, Lý Dật và Hạ Vũ Đình đưa luôn hai vị lão nhân cuối cùng về phòng, sau đó mới rời khỏi phúc lợi viện.

“Vũ Đình, em biết ở gần đây có phòng ở nào tốt một chút không?” Đi ra phúc lợi viện, Lý Dật nghiêng đầu hỏi.

“Phòng ở?” Hạ Vũ Đình có vẻ có chút nghi hoặc: “Anh hỏi chuyện này làm gì? Có phải anh có bạn muốn thuê phòng không?”

“Không phải.” Lý Dật lắc đầu, nói: “Anh nghĩ muốn thuê một căn phòng ở gần bên, như vậy mỗi ngày em cũng có thể về nhà ở.”

Lý Dật nói làm Hạ Vũ Đình có chút đỏ mặt, lập tức nàng liền nhú mày.

Trên thực tế, nàng cũng muốn mỗi ngày nấu cơm giặt giũ chiếu cố cho Lý Dật, thế nhưng, bởi vì phòng ở của Lý Dật lại quá xa, cộng thêm nàng tan tâm quá trể, nàng không có cách nào làm những việc này. Nếu Lý Dật có thể thuê phòng ở gần bên, đích xác có thể giải quyết vấn đề này, thế nhưng phòng ở gần đây đều là nhà mới, cho nên tiền thuê rất đắt.

“Lý Dật, hiện tại trong tay chúng ta cũng không có tiền.” Hạ Vũ Đình cắn răng nói: “Như vậy đi, em biết anh thích ăn cơm do em làm, sau này mỗi ngày em cố gắng tận lực kiếm thời gian chạy về làm cơm cho anh.”

Nghe lời nói ôn nhu của Hạ Vũ Đình, trong lòng Lý Dật chợt nóng lên.

Phúc lợi viện Đông Phương cách nơi ở của Lý Dật rất xa, qua lại phải hơn một tiếng đồng hồ, mỗi ngày Hạ Vũ Đình bận công việc tại viện đến mờ mắt, nếu còn bắt nàng chạy về làm cơm cho Lý Dật, sớm muộn sẽ làm nàng mệt chết.

Lý Dật vô ý thức vươn tay, vuốt ve tóc của Hạ Vũ Đình, nhẹ giọng nói: “Vũ Đình, không cần lo lắng vấn đề tiền, mua nhà thì chúng ta không mua nổi, nhưng còn thuê nổi mà!”

“Phòng ở bên này mỗi tháng phải hơn ba ngàn...” Hạ Vũ Đình cảm thấy cổ họng có chút phát khô.

“Vũ Đình, có chuyện anh chưa kịp nói với em, mấy ngày hôm trước anh vô ý phá giải được một loại virus trong internet, kết quả, phương pháp phá giải của anh được một công ty phần mềm dùng một trăm vạn mua đi!” Lý Dật mỉm cười nói.

Hạ Vũ Đình từ nhỏ cũng giống như Lý Dật, đều là cô nhi, bao nhiêu năm nay lớn lên trong cô nhi viện, dù một vạn đồng cũng chưa từng gặp qua, một trăm vạn đối với nàng mà nói không thể nghĩ ngờ là con số trên trời!

Lúc này nghe được Lý Dật nói có một trăm vạn, nhất thời cũng sửng sốt ở tại chỗ, vẻ mặt tràn đầy khiếp sợ!

“Lý Dật, anh...anh nói buôn bán lời một trăm vạn?” Hạ Vũ Đình nuốt nước bọt, lúc nói mấy chữ một trăm vạn, trong lòng nhện không được kinh hoàng nhảy lên.

Lý Dật gật đầu.

“Thật tốt quá! Thật tốt quá!” Hạ Vũ Đình bỗng nhiên hưng phấn nhảy lên, nàng chăm chú nắm cánh tay Lý Dật nói: “Lý Dật, gần đây khí trời quá nóng, trong phòng ở của phúc lợi viện mấy cây quạt điện đều hư hết, các ông bà hàng ngày nóng không chịu nổi. Em có nói qua với viện trưởng mua quạt mới, thế nhưng viện trưởng nói không có tiền. Hiện tại anh có một trăm vạn, lấy ra một chút mua quạt điện cho các ông bà, mặt khác, còn có một ít đệm chăn trong phòng ở cũng đều cũ nát, cũng nên thay đổi.”

“Bình thủy của ba gian phòng không còn nóng nữa, phải đổi.”

“Còn có quần áo của hai cụ ông đều rách hết, nên mua một bộ mới cho họ.”

“Sai, hẳn là mua cho mỗi người một bộ mới, cho họ mặc mừng năm mới.”

....

Trong biểu tình tròn tròn mắt há hốc của Lý Dật, bàn tay Hạ Vũ Đình không ngừng xòe ra rồi khép lại, như kẻ toán chuyên nghiệp đang tính sổ sách.

Chẳng qua bao lâu, Hạ Vũ Đình mới hồi phục lại tinh thần, sau đó, nàng có chút xấu hổ liếc mắt nhìn Lý Dật, nhỏ giọng nói: “Lý Dật, có thể lấy ra phân nửa trong một trăm vạn mua đồ cho các ông bà không?”

Hạ Vũ Đình nói xong, biểu tình có chút khấn trương và lo lắng bất an, ánh mắt cũng có chút chờ mong.

Nghĩ đến kiếp trước hần và những nữ nhân ngủ với hần đều chỉ nghĩ làm sao lấy tiền của hần đi mua quần áo xa hoa, mua xe thể thao phong cách, mà Hạ Vũ Đình cũng chỉ xin tiền của mình để mua đồ đặc cho những người già trong phúc lợi viện, tuyệt không hề nghĩ cho bản thân, đột nhiên trái tim Lý Dật nhện không được run rẩy lên!

Loại cảm xúc tương phản cường liệt này làm hần trong lúc nhất thời có chút không thích ứng.

“Vũ Đình, tiền của anh là tiền của em, muốn dùng như thế nào không cần hỏi anh. Hơn nữa, các ông bà đối đãi chúng ta như thân nhân, mua đồ cho họ là chuyện nên làm.” Lý Dật mỉm cười nói: “Nhưng trước tiên phải thuê một phòng ở, anh cũng không muốn mỗi ngày đều phải ăn thức ăn nhanh đỡ đói.”

“Àn!” Hạ Vũ Đình kích động gật đầu, nước mắt lưng tròng, miệng mấp máy, nhưng nói không ra lời.

Nhìn hình dạng của Hạ Vũ Đình, Lý Dật vươn tay, nhẹ nhàng lau đi nước mắt cho nàng, động tác vô cùng ôn nhu.

Giờ khắc này, Hạ Vũ Đình nhớ tới lúc còn bé vẫn luôn đi theo sau lưng Lý Dật như đi theo đuôi để chơi đùa, nhớ tới lúc các người già ngay lễ mừng năm mới, cười nói hai người là thanh mai trúc mã, nhớ tới biểu tình ngày trước khi Lý Dật rời khỏi phúc lợi viện ánh mắt đầy lưu luyến...

Nghĩ vậy, Hạ Vũ Đình giống như một người ngu ngốc, vừa khóc vừa cười.

Nàng không quan tâm Lý Dật có mua gì cho nàng hay không, nàng cũng sẽ không yêu cầu Lý Dật hồi báo gì cho các người già.

Nhưng Lý Dật không một câu oán hận hồi báo làm cho nàng cảm động.

Nước mắt rốt cục nhịn không được từ khóe mắt Hạ Vũ Đình tràn ra, lướt qua khuôn mặt mê người, nhiễm ướt cả áo của nàng.

Nhìn Hạ Vũ Đình đứng trước mặt đang cảm động khóc đến rối tình rối mù, Lý Dật chăm chú nắm lấy tay nàng, hẩn nắm thật chặt, phẳng phất sợ buông lỏng tay, Hạ Vũ Đình sẽ biến mất!

“Ta mặc kệ nữ nhân này sau này là yêu “Lý Dật”, hay yêu ta, ta cũng sẽ không để cho nàng bị một chút thương tổn!”

Lý Dật yên lặng nói trong lòng mình, biểu tình kiên định trước nay chưa từng có.

“Được rồi, Lý Dật, anh nói anh phá giải virus của internet, kiếm được một trăm vạn?” Có lẽ do Lý Dật nắm tay nàng quá chặt, Hạ Vũ Đình rút tay, đồng thời nhớ tới cái gì, hỏi: “Không phải anh chỉ mới biết học lên mạng sao? Thế nào có thể phá giải được virus mới ra?”

Đối với internet, Hạ Vũ Đình cũng không hiểu biết nhiều, nàng chỉ nhớ lúc trước Lý Dật từng nói qua mới biết học lên mạng, nhưng theo nàng xem ra, loại kỹ thuật có thể bán được một trăm vạn, tuyệt đối không phải là bình thường, Lý Dật lẽ ra không thể biết được mới đúng.

Lý Dật mỉm cười giải thích: “Trong máy giám thị của dạ tổng hội không phải cũng có máy vi tính sao? Bình thường anh không có việc gì thì hay dùng máy vi tính học một chút, phương pháp phá giải virus cũng mới học được trước đó không lâu, không nghĩ tới là dùng được.”

Đối với lời Lý Dật nói, Hạ Vũ Đình không hề hoài nghi, chỉ là nàng mơ hồ nghĩ hôm nay Lý Dật tựa hồ không giống như trong quá khứ, nói chuyện làm việc tự tin không nói, trên người càng thêm một loại khí chất vững như núi Thái.

Trong lòng tuy rằng hiếu kỳ sự biến hóa của Lý Dật, thế nhưng Hạ Vũ Đình không có hỏi nhiều, nàng cũng không phải loại nữ nhân thích quanh co khúc mắc.

8. Chương 8: Thảo Đả

Rời khỏi phúc lợi viện, hai người đầu tiên là đi tới trung tâm giới thiệu địa ốc gần viện, dùng hai trăm đồng làm phí đại lý, từ trung tâm thuê được một căn nhà hai phòng ngủ một phòng khách. Nhà mới cho thuê chưa tới một năm, gia cụ bên trong toàn bộ đều có, chủ nhà bởi vì bình thường hay đi công tác bên ngoài, rất ít ở nhà, cho nên đem nhà cho thuê.

Đội hai người tìm xong phòng ở, giao xong tiền, trời đã tối.

“Vũ Đình, anh đi gọi điện cho ông chủ, hôm nay không đi làm.” Ngồi trên sofa, lau mồ hôi trên trán, Lý Dật đề nghị.

Lý Dật nói làm Hạ Vũ Đình hơi ngây ra, sau đó nàng có chút lo lắng liếc mắt nhìn Lý Dật: “Anh định từ chức sao?”

“Từ chức?” Lý Dật cười lắc đầu, nói: “Đương nhiên không, tuy rằng hiện tại chúng ta có chút tiền, thế nhưng không thể ngồi không ăn miệng núi cũng lở, hơn nữa, anh vừa vào xã hội có rất nhiều thứ đều cần tôi luyện, dù là muốn từ chức, cũng phải đợi khi tôi luyện được rồi, có được công việc tốt hơn mới từ chức.”

Nghe được Lý Dật nói như thế, Hạ Vũ Đình yên tâm hơn rất nhiều, nàng sợ nhất chính là Lý Dật bởi vì đột nhiên có thêm một bút tiền lớn, sau đó ghét bỏ công tác hiện tại có đãi ngộ quá thấp, buông bỏ phần

công việc này. Cứ như vậy, chẳng khác nào miệng ăn núi lở, đến lúc đó Lý Dật có ngày dường thành hành vi hết ăn lại nằm, nếu muốn tìm công tác nuôi sống chính mình sẽ rất khó.

Chỉ là nàng không biết chính là Lý Dật hôm nay cũng không phải là Lý Dật của quá khứ, một trăm vạn ở trong mắt Lý Dật chỉ là một bút tiền rất nhỏ rất nhỏ, mà Lý Dật nói như vậy, hoàn toàn là bởi vì ngày trước đã từng hứa hẹn với nàng mà thôi.

Bởi vì không có điện thoại di động, Lý Dật không thể làm gì khác hơn là đi tới buồng điện thoại dưới lầu gọi điện cho Dương Phàm.

“Ai vậy?” Sau khi điện thoại chuyển được, từ ống nghe bên kia truyền đến thanh âm không nhận được của Dương Phàm, trong thanh âm hỗn loạn tiếng rên rĩ và tiếng thở dốc của nữ nhân.

“Lý Dật.” Lý Dật nói thẳng: “Dương Phàm, đưa số điện thoại của Trần Dương cho tôi.”

“Kháo, nguyên lai là tiểu tử ngươi, tôi đang thoải mái đây! Đối người khác tôi sẽ gác điện thoại!” Dương Phàm có chút phiền muộn nói, sau đó đọc lại số điện thoại của Trần Dương cho Lý Dật, sau đó lại ngạc nhiên nói: “A Dật, cậu cần điện thoại Trần Dương làm gì?”

“Không có việc gì, xin nghỉ với hần.” Lý Dật nói.

“A Dật, hiện tại tôi làm quản lý tổ bảo an, cậu không tới cũng không sao, đến lúc đó nếu hần hỏi, tôi nói giúp cậu.” Dương Phàm đề nghị nói.

“Không cần, chính tôi nói, được rồi, treo!” Lý Dật nói xong trực tiếp treo điện thoại.

Người khác không biết chức đội trưởng bảo an của Dương Phàm làm sao mà tới, nhưng Lý Dật cũng rất rõ ràng. Hiện tại Lý Dật còn ở trong dạ tổng hội, Trần Dương vẫn sẽ để Dương Phàm ngồi yên trên vị trí đội trưởng bảo an, thế nhưng ngày sau Lý Dật đi, Dương Phàm còn làm yên sao?

Lý Dật làm như vậy, chỉ là không muốn cho Dương Phàm đứng ra, tận lực giảm bớt ấn tượng xấu về Dương Phàm trong lòng Trần Dương mà thôi.

Cắt đứt điện thoại, Lý Dật cấp tốc gọi điện thoại cho Trần Dương, điện thoại liên tục reo bảy lần mới chuyển được, bên trong truyền đến thanh âm thật nhiều từ tính của Trần Dương: “Chào ngài, ngài là?”

“Trần quản lý, là tôi, Lý Dật.” Lý Dật báo ra tên của mình.

“Lý Dật?” Giọng nói Trần Dương biến đổi, trở nên có chút cung kính: “Cậu có chuyện gì muốn tôi hỗ trợ?”

“Kỳ thực cũng không có gì, chỉ là hôm nay tôi có việc không thể đi làm, muốn xin nghỉ.” Lý Dật nói thẳng.

“Lý Dật, sau này nếu như cậu không đến cũng không cần xin nghỉ, tiền lương tôi vẫn sẽ phát như thường.” Giọng nói của Trần Dương có cỗ vị đạo như lấy lòng.

Trần Dương ở trong xã hội lăn lộn nhiều năm, bản lĩnh xem người tự nhiên không kém, ngày đó Lý Dật gặp chuyện lãnh tính, xuất thủ quả đoán, tàn nhẫn, để lại ấn tượng khắc sâu cho hần, hần nhìn ra được Lý Dật là người làm đại sự. Trần Dương chỉ là người quản lý được thuê mà thôi, tuy rằng hần không biết vì sao Lý Dật muốn ở lại dạ tổng hội, thế nhưng hần không muốn đi tìm lý do trong đó, hần muốn làm chỉ là không nên đắc tội Lý Dật trong lúc Lý Dật còn làm ở đây.

Sáng sớm ngày thứ hai, Lý Dật liền cùng Hạ Vũ Đình ngồi xe bus đi tới khu vực thành thị, mua đồ cho người già trong phúc lợi viện.

Cũng giống như lúc cuối tuần ngồi xe bus, trên xe bus rất đông người, cộng thêm khí trời nóng bức, giống như một cái lồng hấp.

Lý Dật vốn định gọi Hạ Vũ Đình đón taxi, thế nhưng nghĩ lại, với tính cách Hạ Vũ Đình tuyệt đối sẽ không chịu tiêu tiền uống phí, không thể làm gì khác hơn là buông tha ý niệm kia trong đầu.

Đứng bên trong xe bus, Lý Dật giống như là bảo tiêu, chăm chú thủ hộ Hạ Vũ Đình trong lòng mình, mấy người đàn ông dùng ánh mắt hèn mọn quan sát Hạ Vũ Đình nhìn thấy ánh mắt băng lãnh của Lý Dật, đều phải dời mắt đi chỗ khác.

Mà mấy người vốn thấy trên xe có nhiều người, lại muốn nhân cơ hội ăn đậu hũ của Hạ Nhã Đình, nhìn thấy Lý Dật giống như một pho tượng sắt thần đứng ở nơi đó, làm gì còn dám đi qua?

Một đường vô sự, xuống xe, Lý Dật theo Hạ Vũ Đình hướng một chợ bán sỉ trong khu vực thành thị đi tới.

Đi tới cửa chợ bán sỉ, Lý Dật nói: “Vũ Đình, em đi vào chọn chăn và nệm giường, anh đi lấy tiền.”

“Cẩn thận một chút.” Hạ Vũ Đình có chút lo lắng, dù sao, năm mươi vạn cũng không phải là số tiền nhỏ, bị hữu tâm nhân nhìn thấy sẽ rất nguy hiểm.

“Yên tâm, không có việc gì.” Về mặt Lý Dật dễ dàng, kiếp trước Lý Dật là ác mộng trong lòng hình cảnh quốc tế, đời này tuy rằng thân thể kém hơn nhiều, thế nhưng nhờ duy trì việc rèn đúc thân thể liên tục suốt một tuần, bằng vào kinh nghiệm kiếp trước, đối phó mấy tên cướp giật cũng không phải là việc khó.

Sau khi chào Hạ Vũ Đình, Lý Dật hướng một ngân hàng gần đó đi đến.

Do vì cuối tuần, cửa hàng hai bên đường đều có quảng cáo ưu đãi, hấp dẫn không ít người qua đường, toàn bộ trên đường đều là người, phẳng phất giống như những con ốc sên đang bò.

Khi Lý Dật đi tới một chỗ xuống tầng hầm, hẩn nhìn thấy hai gã thanh niên đang lén lút đi theo phía sau một thiếu nữ, vừa đi vừa nhìn hai bên xung quanh.

Hai gã thanh niên một tên thật xấu xí, một tên có chút béo phì, phẳng phất giống như phật Di Lặc.

Thiếu nữ kia ăn mặc một bộ quần áo in hình những con thú trong phim hoạt hình, trên vai đang đeo một ba lô cũng in hình nhân vật phim hoạt họa. Lúc này, nàng đang cầm điện thoại di động nhắn tin, cũng không có ý thức được sự nguy hiểm phía sau.

Mắt thấy ánh mắt Lý Dật rơi vào trên người bọn họ, hai gã thanh niên đều lộ ra biểu tình hung hãn trừng Lý Dật, song song trở ngược mu bàn tay, trong lòng bàn tay mang theo một lưỡi dao sắc bén, dưới ánh mặt trời, lưỡi dao lóe ra ánh sáng chói mắt.

Hiển nhiên, hai gã thanh niên đang muốn ám chỉ Lý Dật không nên xen vào việc của người khác.

Cảm thụ được ánh mắt uy hiếp của hai gã thanh niên, trong ngực Lý Dật mơ hồ có chút khó chịu.

Rất nhanh, hai gã thanh niên theo đuôi thiếu nữ kia đi tới cửa xuống hầm ngầm, đợi khi nàng đi tới một địa phương có ánh sáng yếu ớt, một gã thanh niên liền đưa tay, dự định dùng lưỡi dao cắt quai ba lô của thiếu nữ.

“Muội muội.” Lý Dật đột nhiên xuất hiện ngay bên hai gã thanh niên, đồng thời vỗ vai thiếu nữ.

Thiếu nữ ngẩng đầu nghi hoặc liếc mắt nhìn Lý Dật, sau đó nhìn thấy tên thanh niên kia đang đưa tay đặt lên ba lô của mình, vội vàng ôm ba lô thối lui ra sau, kinh khủng hô lên: “Các người muốn làm gì?”

Thiếu nữ kêu to làm hai gã thanh niên biết sự tình đã bại lộ, không thể làm gì khác hơn là bắt đắc dĩ rời đi, chỉ là lúc rời đi dùng ánh mắt hung ác trừng mắt nhìn Lý Dật, tựa hồ đang nói cho Lý Dật, tiểu tử, coi chừng chúng ta!

Lý Dật cũng không để trong lòng, mà là xoay người định rời đi.

“Đại ca ca, cảm tạ anh.” Lúc này, thiếu nữ hiểu được dụng ý khi Lý Dật gọi nàng, vẻ mặt tràn đầy cảm kích.

Nghe thanh âm ngọt ngào của thiếu nữ, Lý Dật vô ý thức quan sát thiếu nữ một phen.

Mái tóc của thiếu nữ cũng không dài lắm, trên trán cắt rất chỉnh tề, đôi mắt trong suốt như nước suối, không mang theo bất luận chút tạp chất nào, khóe miệng lộ ra dáng tươi cười như có như không, đôi má lúm đồng tiền thật nhạt thoạt nhìn thập phần khả ái.

“Không cần, sau này cẩn thận một chút.” Trên người thiếu nữ toát ra cỗ khí tức thanh thuần làm Lý Dật nhiều ít có chút hảo cảm, khi nói cũng lộ ra dáng tươi cười nhàn nhạt.

Có thể ánh mắt quan sát của Lý Dật quá trực tiếp, thiếu nữ có chút xấu hổ, hai gò má đầy đặn cấp tốc bò lên một luồng ửng hồng, đồng thời dùng tay kéo góc áo, nhất thời không biết nên nói gì.

Đợi khi nàng ngẩng đầu lên, Lý Dật đã rời đi.

Điều này làm cho nàng không khỏi cả kinh, nàng vô ý thức kiễng chân nhìn xung quanh, thế nhưng trong đường hầm khắp nơi đều là người, nào có cái bóng của Lý Dật?

Biểu tình thiếu nữ có chút tiếc nuối, nhớ tới câu muội muội của Lý Dật khi này, nàng nhin không được cười cười, thì thảo lắm bầm: “Nếu như mình có một ca ca như vậy thì tốt rồi.”

Cùng lúc đó, thiếu nữ tựa hồ như nhớ tới chuyện thương tâm gì đó, biểu tình trở nên có chút ủy khuất, nhất thời mất đi hứng thú dạo phố, xoay người ra khỏi đường hầm, tiêu thất trong đoàn người.

Lý Dật cũng không đi quan tâm cử động của thiếu nữ, vừa thấy hai gã thanh niên muốn hạ thủ đối với thiếu nữ thì trong lòng hắn dâng lên một cỗ xung động muốn hỗ trợ, mà ánh mắt uy hiếp của hai gã thanh niên biến thành chất xúc tác.

Lý Dật hiểu rõ, sở dĩ hắn có xung động muốn giúp đỡ, hơn phân nửa là bị tính cách ngày xưa của “Lý Dật” kia làm ảnh hưởng, bởi vì “Lý Dật” kia vốn có danh xưng là hoạt lôi phong(thích trượng nghĩa.)

Ra khỏi đường hầm, Lý Dật đang định đi lên cầu thang lên trên đường cái, lại nhạy cảm nhận thấy được có hai đạo ánh mắt vẫn tập trung vào chính mình, dùng khước mắt vừa nhìn, phát hiện chính là hai tên thanh niên vừa mới bị mình phá hư chuyện tốt đang theo dõi chính mình.

Phát hiện điểm này, khước miệng Lý Dật lộ ra một dáng tươi cười băng lãnh, hướng bốn phía xem xét, cổ ý hướng một ngõ vắng không người đi đến.

Quả nhiên, hai gã móc túi đứng như Lý Dật suy nghĩ, vẫn chăm chú đi theo sát hắn.

“Đi được rồi sao?” Mắt thấy tới chỗ quẹo, người đã ít rất nhiều, Lý Dật đơn giản dừng chân lại, quay đầu lạnh lùng trừng mắt nhìn hai gã thanh niên.

Hai gã thanh niên tựa hồ thật không ngờ Lý Dật biết bọn họ đang theo dõi hắn, nhất thời có chút kinh ngạc, bất quá nhớ tới khi này Lý Dật phá hủy chuyện tốt của bọn hắn, liền lộ ra biểu tình như hung thần ác sát: “Tiểu tạp chủng, là ngươi tự mình muốn xen vào việc của người khác, đừng trách anh em chúng ta độc ác!”

Nói xong, hai người từ túi quần lấy ra hai con dao, con dao sắc bén dưới ánh mặt trời lóe ra hàn quang khiến tim kẻ khác đập nhanh.

Chỗ này tuy rằng ít người, thế nhưng dù sao cũng có người đi đường ngang qua, người đi đường nhìn thấy cử động của hai gã thanh niên, hoảng sợ liền bước nhanh hơn, tựa hồ tuyệt không muốn bị dính vào giữa chuyện rắc rối.

Mắt thấy hai gã thanh niên cầm dao hướng mình đi tới, Lý Dật cũng không nhúc nhích, ánh mắt nhìn về phía hai người giống như đang nhìn con khỉ biểu diễn, tràn ngập vẻ chẳng đáng.

Cử động của Lý Dật khiến hai gã thanh niên kỳ quái, thế nhưng nhìn thân thể đơn bạc của Lý Dật, hai người cho rằng Lý Dật đang giả vờ, chỉ thấy tên thanh niên xấu xí cất bước tiến lên, con dao chém ra, ở không trung hiện lên một đạo ánh sáng trắng, đâm thẳng tới ngực Lý Dật!

Bước chân Lý Dật khẽ lách qua, nghiêng người, tay phải bỗng nhiên vươn ra, nắm lấy cổ tay đối phương, cổ sức bóp mạnh!

“Ngao...”

Thanh niên xấu xí phát sinh tiếng hét thảm, thân thể vô ý thức ngõi xồm xuống, buông con dao trong tay ra. Lý Dật thuận thế tiếp được con dao, đồng thời dùng chân trái chống đỡ, thân thể bỗng nghiêng, một cú đá bay ngược ra!

“Phanh!”

Chân của Lý Dật hung hăng đá vào cằm tên thanh niên béo mập, một cước đá bay hắn ra ngoài.

Một cước kia lực lượng không nhỏ, lại bay thẳng tới trung tâm cơ thể con người, một khi bị trúng đòn nghiêm trọng, sẽ mất đi cân đối.

Thể trọng của tên mập vượt hơn một trăm cân, ngã trên mặt đất phẳng phất giống như dùng búa tạ đánh xuống mặt đất, phát sinh “đông” một tiếng trầm muộn.

Sự đau đớn kịch liệt làm gương mặt mập béo vằn vẹo một trận, thân thể cuộn lại cùng một chỗ, hung hăng run bần bật.

Cùng lúc đó, Lý Dật không nói hai lời, tay trái huy dao, trong ánh mắt kinh ngạc của người đi đường, con dao sắc bén phẳng phất như cắt đậu hũ, trực tiếp chém rớt tay phải tên xấu xí!

“A!”

Tên thanh niên xấu xí phát sinh một tiếng hét thảm, lập tức hai mắt tối sầm, trực tiếp té xỉu trên mặt đất.

Nguyên lai, hắn là một người sợ máu, vừa thấy máu liền xỉu...

Không để ý tới ánh mắt ngạc nhiên của người qua đường, Lý Dật ném dao, cấp tốc biến mất trong đoàn người.

9. Chương 9: Phong Tình Của Nụ Hôn

Đội Lý Dật lấy xong tiền, trở lại chợ bán sỉ, Hạ Vũ Đình đang ở trong một tiệm bán chăn đệm trả giá với ông chủ.

Hạ Vũ Đình cau mày, biểu tình lộ ra ý tứ ông không giảm giá thì tôi sẽ không mua, mà về mặt ông chủ lại đau khổ, biểu tình như sắp khóc.

Nữ nhân đều nói khi nam nhân chăm chú sẽ có vị nam nhân, nữ nhân khi chăm chú làm sao lại không phải rất đẹp?

Nhìn biểu tình của Hạ Vũ Đình khi trả giá cò kè nhất định không nhượng bước, Lý Dật nhìn không được cười cười, nói: “Vũ Đình, anh xem giá cả cũng được rồi, mua thôi.”

“Huynh đệ, lời này của cậu nói đúng, cô ấy trả giá thật quá lợi hại, nếu bán theo giá này, tôi thật sự không hề có lời, nếu còn thấp hơn, thật sự sẽ bị lỗ vốn!” Ông chủ nghe được Lý Dật nói, phẳng phất như gặp được cha ruột, cầm lấy cánh tay Lý Dật liền tổ khổ.

“Việc buôn bán nào có chuyện lỗ vốn?” Hạ Vũ Đình cũng trách cứ liếc mắt nhìn Lý Dật, nhìn ông chủ nói: “Vậy thì giá này đi, các người đem chăn, đệm, ra giường đều gói lại, sau đó mang đến phúc lợi viện cho chúng ta, tiền xe chúng ta sẽ không ra.”

“Huynh đệ, tôi thật ước ao như cậu, tìm được một lão bà như thế!” Ông chủ ước ao liếc mắt nhìn Lý Dật, sau đó dặn nhân viên cửa hàng bắt đầu gói đồ đạc.

Nghe được ông chủ nói, đầu tiên Hạ Vũ Đình ngậy ra, sau đó xấu hổ cúi đầu, trên mặt bất tri bất giác bò lên vẻ ửng hồng.

Mà Lý Dật cũng rất thản nhiên tiếp nhận sự tán thưởng của ông chủ...

Cả buổi sáng sớm, Lý Dật đều cùng Hạ Vũ Đình đi mua sắm cho người già trong phúc lợi viện, kết quả mua mãi cho tới khi nào xong, mua cả một xe tải, từ đồ dùng hàng ngày đến đồ dùng tiêu khiển đều mua đủ hết.

Thậm chí, dựa theo ý tưởng của Hạ Vũ Đình, còn muốn mua một ít dụng cụ thể thao cho người già trong phúc lợi viện, bình thường các người già không có việc gì còn có thể rèn đúc thân thể.

Khi Lý Dật và Hạ Vũ Đình chỉ đường cho xe tải chạy tới phúc lợi viện, các người già của phúc lợi viện đang ăn cơm trưa.

Nghe được thanh âm động cơ của xe tải, các người già đều thò đầu nhìn ra ngoài cửa sổ.

Thấy trong viện đang đỗ một chiếc xe tải, cùng Hạ Vũ Đình vẻ mặt sáng lạn tươi cười, các người già đều giống như ngây ngốc, không biết đang xảy ra chuyện gì.

Rất nhanh, các người già đi tới giữa sân, nhìn cả xe tải chứa đầy đồ dùng hàng ngày, nhìn Hạ Vũ Đình hỏi: “Vũ Đình, phúc lợi viện không phải không có tiền sao? Sao lại mua đồ mới vậy?”

“Phúc lợi viện đúng là không có tiền, nhưng mấy ngày hôm trước Lý Dật buôn bán lời tiền, nên nghe cháu nói mọi người cần mấy thứ này, liền cùng cháu đi mua trở về.” Hạ Vũ Đình vừa cười vừa nói.

“Cái gì? Đây là tiền riêng của tiểu Dật?” Các người già nghe được Hạ Vũ Đình nói đều ngây dại, bọn họ nằm mơ cũng không nghĩ đến, mấy thứ này là Lý Dật dùng tiền của chính mình đi mua!

“Tiểu Dật và Vũ Đình đều là những đứa bé thật tốt!” Một người già cảm thán nói.

Những người già khác cũng đều cảm thán, trong bọn họ đại đa số là bị chính con cái của mình vứt bỏ, hôm nay biết được Lý Dật dùng tiền của mình mua đồ cho bọn họ, trong lòng giống như bị chạm trúng vật gì, có loại cảm giác cảm động nói không nên lời, thậm chí có mấy người già càng chảy ra nước mắt.

Có thể đối với bọn họ mà nói, bọn họ chưa từng hi vọng xa vời được con cái hiếu thuận với bọn họ, mà ở phúc lợi viện, bọn họ có thể từ trên người Lý Dật và Hạ Vũ Đình có được sự hiếu thuận gấp trăm lần so với con cái ruột thịt của chính mình.

Nhìn những người già đang bị cảm động trước mắt, trong lòng Lý Dật có loại cảm giác nói không nên lời, kiếp trước hẳn dùng tiền như nước chảy, cơ bản không xem tiền là gì quan trọng. Hôm nay, chỉ một trăm vạn nhỏ, nhưng nhượng cho hắn cảm nhận được cảm giác thỏa mãn mà kiếp trước không sao biết được.

Sau đó, vài nhân viên của phúc lợi viện cùng tài xế xe tải hỗ trợ, toàn bộ đồ dùng hàng ngày đều được phát tới mỗi gian phòng trong phúc lợi viện. Buổi chiều, Lý Dật và Hạ Vũ Đình đi mua mấy tập thể dục, ti vi cho các người già.

Mua xong tất cả, đã dùng tới gần bốn mươi vạn, mà Lý Dật lại nghĩ, bốn mươi vạn này là từ lúc hắn sinh ra trong bụng mẹ cho tới bây giờ là một lần dùng đáng giá nhất!

Màn đêm buông xuống, toàn bộ chuyện tình đều đã làm thỏa đáng.

Ăn xong cơm tối, Hạ Vũ Đình kéo cánh tay Lý Dật, tựa đầu trong lòng hắn, khi hai người đi ra khỏi phúc lợi viện, Hạ Vũ Đình đột nhiên dừng chân, đôi mắt mỹ lệ dừng trên mặt Lý Dật: “Lý Dật, cảm tạ anh!”

“Chuyện phải làm.” Lý Dật đón nhận ánh mắt của Hạ Vũ Đình.

Nhìn đôi mắt thâm thúy của Lý Dật, trong lòng Hạ Vũ Đình dâng lên cảm giác xung động, vô ý thức kiễng đầu ngón chân, chậm rãi nhắm mắt lại, đôi môi run lên nhẹ nhẹ, giống như một cánh hoa thật đẹp đẽ.

Lý Dật vươn tay, nâng lên khuôn mặt dù không trang điểm nhưng cũng đủ làm điên đảo chúng sinh, nhắm ngay nụ hoa mỹ lệ kia, hôn xuống...

Bốn phiến môi giao nhau, hai người giống như bị điện giật, thân thể đồng loạt run lên!

Ngoại trừ ngày đó Lý Dật tặng quà sinh nhật đã hôn thoáng qua, đây là lần thứ hai Hạ Vũ Đình lại hôn, có vẻ mười phần trúc trắc.

Nhưng mà, khác hẳn với Hạ Vũ Đình, kỹ thuật hôn của Lý Dật rất cao, bốn phiến môi giao nhau, lập tức mở ra hàm răng, đầu lưỡi giống như cá chạch trượt vào, ở trong nháy mắt, thân thể Hạ Vũ Đình trực tiếp mềm nhũn xuống tới.

Lý Dật chăm chú ôm Hạ Vũ Đình vào trong lòng, hai tay nâng lên bờ mông cao kiêu, vừa cố sức nắm bắt, vừa dùng đầu lưỡi cuộn cuộn nuốt lấy chiếc lưỡi thơm tho của Hạ Vũ Đình, thỏa thích mà nuốt mạnh.

Hạ Vũ Đình vẫn còn là xử nữ, đầu chịu đựng được kiểu khiêu khích như vậy?

Không bao lâu, hô hấp của Hạ Vũ Đình trở nên gấp gáp, khuôn mặt đỏ rực như rượu nho, làm như sắp chảy ra nước.

Chẳng qua bao lâu, Hạ Vũ Đình dùng tia khí lực cuối cùng đẩy Lý Dật ra, sau đó đỏ mặt nhào vào trong lòng Lý Dật thở hổn hển, ngực giống như thổ con đang nhảy mạnh “đông, đông!” nhảy liên tục không ngừng.

Trong lúc nhất thời hai người trầm mặc xuống tới, Hạ Vũ Đình cúi đầu không dám nhìn Lý Dật, mà Lý Dật lại còn đang hồi ức sự tuyệt vời trong nháy mắt khi nãy.

Vài phút qua đi, trên người Hạ Vũ Đình khôi phục lại chút khí lực, nhỏ giọng nói với Lý Dật: “Đi làm thôi, nếu không lại muộn, nhớ kỹ trên đường cẩn thận một chút.”

Lý Dật ôn nhu chỉnh lại mái tóc tán loạn của Hạ Vũ Đình một phen, gật đầu.

Hạ Vũ Đình có chút không muốn rời khỏi vòng tay ôm ấp của Lý Dật, cười cười, xoay người đi vào phúc lợi viện.

Dừng ở bóng lưng thon thả của Hạ Vũ Đình, hồi tưởng lại phong tình của nụ hôn vừa rồi, Lý Dật không ngờ có chút ngáy dại.

Kiếp trước tuy rằng hắn cùng rất nhiều mỹ nữ hôn môi, làm tình, thế nhưng tất cả chỉ giới hạn trong việc phát tiết dục vọng cơ thể, ngoại trừ dục vọng không còn gì khác.

Vừa rồi trong nháy mắt hôn môi cùng Hạ Vũ Đình, Lý Dật có thể rõ ràng cảm thụ được trái tim nhảy lên kịch liệt, Lý Dật không biết tất cả là vì sao, hắn chỉ biết hai loại cảm giác tuyệt nhiên hoàn toàn khác hẳn.

Nhìn Hạ Vũ Đình tiêu thất trong đêm tối, Lý Dật xoay người đi ra đường, ngăn lại một chiếc xe taxi hướng Phượng Hoàng Dạ tổng hội chạy đi.

Buổi tối, ánh sáng đèn neon đem cả tòa thành thị bao vây bên trong, ban ngày táo bạo theo mặt trời lặn biến mất, đêm tối rơi xuống, nhìn cảnh vật lướt nhanh bên ngoài cửa sổ xe, trong lòng Lý Dật cảm thấy vạn phần.

Thật kỳ lạ xuyên qua đến thế giới này, hắn cảm giác tính cách cùng sinh hoạt của chính mình đang phát sinh biến hóa rất nhỏ.

Hắn đã từng sống trong bóng tối mỗi ngày, phẳng phất giống như một con mèo hoang lưu lạc, không có lối về, không có thân nhân, không có bạn bè, chỉ có giết chóc và đọa lạc!

Một lần lại một lần hoàn thành nhiệm vụ, để hắn trở thành sát thủ truyền kỳ của thế giới ngầm, trong lòng thành viên của thế giới ngầm, hắn là vương giả chân chính của bóng tối!

“Đồ đao nhất xuất, tất tương nhiễm huyết!” (Thanh đao vừa ra, chắc chắn thấy máu)

Đây là sự hình dung chân thực nhất của hắn.

Mà hôm nay, sinh hoạt của hắn không có nhiệm vụ, không có giết chóc, có chỉ là sinh hoạt bình thường nhất, ái tình, hữu tình, thân tình, những thứ này đã từng cách xa hắn tới hai thế giới lại lặng yên đi tới bên người hắn, nhượng hắn trong trầm mê lại có bàng hoàng.

Kiếp trước, kiếp này, hắn không biết người nào mới là chân chính bản thân, đây là một loại bàng hoàng đến từ sâu trong tâm linh, cảm tính đặc biệt của loài người làm trong lòng hắn dâng lên một loại xung động muốn tìm ai đó kể ra, mà lý tính nhắc cho hắn, bí mật này phải chôn dấu thật sâu tận trong đáy lòng.

Bởi vì, tại thế giới này, không ai có thể lý giải được tất cả chuyện đã xảy ra!

10. Chương 10: Gặp Lại Lần Thứ Hai

Trong bất tri bất giác, xe taxi đã đi tới trước cửa Phượng Hoàng Dạ tổng hội.

Ngay cửa dạ tổng hội, xe taxi nói liền không dứt, bãi đỗ xe có không ít xe có rèm che, trong đó có một chiếc Ferrari thể thao màu đỏ.

Thấy chiếc thể thao hoa mỹ, Lý Dật nhiều ít cũng có một ít hiếu kỳ, bởi vì hắn biết có thể mua được loại xe thể thao Ferrari này, đều là nhân vật có mặt mũi.

Đối với loại người này mà nói, bọn họ có khu giải trí riêng biệt, cũng có hội sở tư nhân chuyên môn, rất ít đi đến chỗ ăn chơi đại chúng này để đùa.

Trong lòng tuy rằng hiếu kỳ, Lý Dật cũng chỉ tùy ý liếc mắt liền thu hồi ánh mắt, thanh toán tiền xe, bước nhanh tới dạ tổng hội đi đến.

Sau khi lên làm đội trưởng bảo an, Dương Phàm cũng không tiếp tục đứng gác ngoài cửa. Bảo an ngoài cửa thay đổi bốn người, trước đây ba người cùng gác với Dương Phàm cũng được điều tới phòng giám thị.

Tuy rằng Lý Dật biết Dương Phàm làm như vậy nhiều ít có chút không thích hợp, thế nhưng Dương Phàm dù sao cũng đã lăn lộn tầng dưới chót xã hội nhiều năm như vậy, thật vất vả có chút quyền lợi, không sử dụng mới là quái sự!

“Dật ca!” Nhìn thấy Lý Dật đi tới, bốn gã bảo an ngoài cửa đều chào hỏi, trong đó một người thò tay vào túi lấy ra hộp thuốc lá, dự định mời Lý Dật.

Biểu tình bốn người tuy rằng cung kính không gì sánh được, thế nhưng Lý Dật có thể nhận thấy được vẻ chẳng đáng giá tận sâu trong con ngươi của bọn họ. Bốn người này trước đây là thủ hạ thân tín của Trương Đông, hôm nay tuy rằng e ngại thân phận Dương Phàm mà ra vẻ đáng thương, thế nhưng trong mắt vốn cũng bất mãn Lý Dật và Dương Phàm bọn họ.

Tất cả việc này, Lý Dật xem vào trong mắt, cũng chưa nói cái gì, chỉ tượng trưng gật nhẹ đầu, không tiếp điều thuốc của người nọ, trực tiếp đi vào dạ tổng hội.

“Mẹ nó, tên chó chết Dương Phàm lên làm đội trưởng, ngay tên vương bát đản Lý Dật cũng trở nên cao ngạo!” Đội Lý Dật đi xa, tên đưa thuốc lá chửi mắng.

Nghe được tên kia nói, một gã bảo an khác phụ họa: “Đúng vậy, con mẹ nó là thế đạo gì đây!”

“Hắc! Các cậu đừng xem hai tên vương bát đản hiện tại phong cảnh như vậy, qua hai ngày nói không chừng sẽ bị ném xuống sông Hoàng Phố!”

“Sao vậy?”

“Chuyện lần này nói rõ có âm mưu, ta xem chính do hai tên vương bát đản làm ra chuyện tốt, theo tính cách có thù tất báo của Đông ca, hạ trảng của hai tên vương bát đản còn cần phải nói sao?”

Trong lúc nhất thời, bốn gã bảo an đều lộ ra vẻ tươi cười gian trá, theo bọn họ xem ra, Lý Dật và Dương Phàm tựa hồ đã thành thịt cá trên thớt, ăn đao chỉ là vấn đề sớm muộn.

Lý Dật cũng không có nghe được bốn người nói chuyện, trên thực tế, dù là hắn nghe được cũng sẽ không để trong lòng, một Trương Đông nho nhỏ hắn còn chưa để vào mắt.

Đi tới lầu ba, thay xong quần áo, Lý Dật lại bắt đầu công việc của mình.

Đầu tiên hắn dựa theo quy định đi tới phòng bi da ở lầu một.

Có thể do cuối tuần, sinh ý ở lầu một so với mấy ngày hôm trước tốt hơn nhiều, đại khái đều là thanh niên đến chơi.

Mặt khác, Lý Dật còn phát hiện một chuyện rất quỷ dị, bên trong phòng đại đa số khách nhân chơi bi da đồng thời đều đưa ánh mắt nhìn về bàn bi da hướng đông bắc.

Theo ánh mắt những người đó, Lý Dật nhìn thấy, đang chơi ở bàn bi da phía đông bắc là hai thiếu nữ.

Trong đó một thiếu nữ vóc người cao gầy, trên cổ mang một chiếc vòng màu ngọc bích, trên người mặc bộ váy liền áo, phía sau lưng và trước ngực lộ ra da thịt trắng nõn, có chút hấp dẫn ánh mắt đàn ông. Mà chiếc váy liền áo bởi vì quá ngắn, chỉ tới mông thiếu nữ, hai chân dài nhỏ trắng tấp hoàn toàn bại lộ ra ngoài không khí, phối hợp với đôi giày bốt cao gót màu lam, làm cho người ta có một loại cảm giác cường liệt.

Nhất là khi thiếu nữ cúi người chơi bóng, đàn ông xung quanh không hẹn mà cùng hướng thiếu nữ nhìn tới, trong mắt lộ ra ánh mắt hèn mọn.

Mà một thiếu nữ khác ăn mặc tương đối bảo thủ, thậm chí có thể dùng từ khả ái để hình dung.

Nhìn hoa văn trên quần áo thiếu nữ kia, Lý Dật bỗng nhiên nghĩ có chút nhìn quen mắt.

Ngay khi Lý Dật còn đang suy tư mình đã gặp qua loại quần áo này khi nào, thiếu nữ kia bỗng nhiên nghiêng đầu qua, dự định đi tới bên bàn để nghỉ ngơi.

Trong nháy mắt nàng quay đầu, Lý Dật thấy rõ khuôn mặt của nàng, mà nàng cũng thấy được Lý Dật.

“Đại ca ca!” Thấy Lý Dật, trong đôi mắt mùa thu của thiếu nữ bắn ra ánh sáng hưng phấn, chỉ thấy nàng ném cây cơ sang một bên, hướng Lý Dật chạy nhanh tới.

Thanh âm của thiếu nữ rất ngọt, một tiếng gọi làm toàn bộ nam tính trong phòng đều ngẩng đầu lên.

Thậm chí, có mấy tên đứng ngay trước mặt thiếu nữ đều lộ ra dáng tươi cười tự cho là rất mê người, quay về thiếu nữ lên tiếng.

Nhưng mà ngay khi bọn họ đợi thiếu nữ đi tới bên người thì thiếu nữ lại trực tiếp đi ngang qua bên người bọn họ, thẳng chạy đến trước người Lý Dật, vẻ mặt hưng phấn nói: “Đại ca ca, thật không nghĩ tới lại gặp anh ở chỗ này nga!”

Thiếu nữ không phải ai khác, chính là thiếu nữ mà Lý Dật đã giúp đỡ đánh đuổi hai tên móc túi.

Nhìn dáng dấp hưng phấn của thiếu nữ, Lý Dật cười cười: “Thật rất xảo.”

“Đại ca ca, anh làm việc ở chỗ này sao?” Thiếu nữ tựa hồ đặc biệt có cảm giác thân thiết đối với Lý Dật, phối hợp với tiếng nói ngọt ngào của nàng, làm nam nhân chung quanh đổ kị muốn chết, bọn họ đều dùng ánh mắt không cam lòng trừng mắt nhìn Lý Dật, tựa hồ đang than oán ông trời bất công, bằng không, thiếu nữ thế nào lại cùng một con cóc như Lý Dật quen biết?

Đối với ánh mắt đổ kị của những nam nhân chung quanh, Lý Dật cũng không thèm lưu ý, mà là nhìn thiếu nữ gật đầu.

“Vi Vi, ai vậy?” Lúc này, thiếu nữ mặc váy liền áo đi tới, cùng với câu hỏi, nhú mào, dùng một loại ánh mắt khinh miệt nhìn Lý Dật.

Làm như nhận thấy ánh mắt của đồng bạn không quá thân mật, thiếu nữ tên Vi Vi vội vàng nói: “Huỳnh Huỳnh, đây là...”

Thiếu nữ một lòng muốn giải thích, nhưng quên mất nàng vốn không biết tên Lý Dật, nói được phân nửa, lại không biết làm sao tiếp tục nói tiếp.

Trong lúc nhất thời, biểu tình thiếu nữ có chút xấu hổ, nàng nhìn Lý Dật nói: “Đại ca ca, em tên là Lưu Vi, em còn không biết anh tên gì, có thể nói cho em biết tên của anh không?”

Mặc dù nhận thấy được thiếu nữ kia có ánh mắt không quá thân mật, thế nhưng đôi mắt Lý Dật cũng chưa từng liếc mắt nhìn nàng, mà là nhìn Lưu Vi nói: “Lý Dật.”

Cử động của Lý Dật khiến cho thiếu nữ kia có chút căm tức, cô ta không nhịn được trợn mắt nhìn Lý Dật nói: “Vi Vi, sau này không nên giao tiếp với loại người này, người như thế không có ai là thứ tốt.”

“Huỳnh Huỳnh, đại ca ca là người tốt, không cho cô nói như vậy!” Nghe được Tiêu Huỳnh Huỳnh nói, Lưu Vi nhướn mày, có vẻ có chút tức giận.

Thấy dáng dấp tức giận của Lưu Vi, Tiêu Huỳnh Huỳnh hơi ngậy ra, ở trong trí nhớ của cô ta, Lưu Vi chưa từng dùng loại giọng nói này nói chuyện với cô ta. Mà giờ này khắc này, Lưu Vi vì một nhân vật cẩu lưu mặc trang phục bảo an tức giận với cô ta, điều này làm cho cô ta nhiều ít cảm thấy thật khó tin, đồng thời độ phản cảm đối với Lý Dật cũng thẳng tắp bay lên.

Lý Dật tuyệt không quan tâm Tiêu Huỳnh Huỳnh nhìn hẩn như thế nào, nhìn Lưu Vi biện hộ cho hẩn, trong lòng không khỏi tăng thêm hảo cảm với nàng, hẩn nhìn ra được Lưu Vi là một cô gái phi thường đơn thuần.

“Cô đi chơi đi, tôi phải tiếp tục công tác.” Lý Dật dự định rời đi.

Lưu Vi cho rằng Lý Dật tức giận, dưới tình thế cấp bách, không ngờ liền kéo cánh tay Lý Dật, giải thích nói: “Đại ca ca, anh đừng tức giận, tính tình Huỳnh Huỳnh là như vậy, nàng không có ác ý đâu.”

Tuy rằng biết thiếu nữ tên Tiêu Huỳnh Huỳnh cũng không được như lời Lưu Vi nói, thế nhưng Lý Dật vẫn cười gật đầu.

Thấy Lý Dật gật đầu, Lưu Vi nhin không được nói: “Đại ca ca, một lát anh có trở lại không?”

11. Chương 11: Lai Lịch Không Nhỏ

“Vi Vi, cô nói lời vô ích với hần làm gì? Đi theo tôi chơi bóng đi!” Không đợi Lý Dật trả lời, Tiêu Huỳnh Huỳnh bắt đầu làm khó dễ Lý Dật.

Nghe được Tiêu Huỳnh Huỳnh nói, Lưu Vi bậm môi, vẻ mặt tức giận nói: “Huỳnh Huỳnh, cô còn dùng loại thái độ này nói đại ca ca, tôi cũng sẽ không để ý đến cô nữa!”

Lưu Vi là người bạn tốt nhất của Tiêu Huỳnh Huỳnh, lúc này Lưu Vi nói tuy rằng làm cho Tiêu Huỳnh Huỳnh có chút khó chịu, nhưng cũng không nói thêm cái gì, chỉ quay về Lý Dật lạnh lùng hừ một tiếng, đồng thời xoay tròn mắt, cũng không biết đang suy nghĩ chuyện gì.

“Hai người đi chơi đi, một hồi nếu có thời gian, tôi sẽ xuống.” Lý Dật không dự định tiếp tục làm Lưu Vi thấy khó xử.

Lưu Vi nhu thuận gật đầu, đồng thời phát hiện mình còn đang kéo cánh tay Lý Dật, khuôn mặt nhất thời đỏ lên, chỉ thấy nàng ngịch ngợm ối ra đầu lưỡi, sau đó buông cánh tay Lý Dật ra.

Trong đại sảnh lầu một, hầu như ánh mắt mọi người đều rơi lên ba người, những nam nhân khác thấy dáng dấp thân mật của Lưu Vi và Lý Dật, cả đám phiến muộn muốn chết, đều thầm mắng một đóa hoa tươi cắm lên bãi phân trâu, nhưng trong lòng bọn họ cũng đã có một vạn lần nguyện ý đi làm bãi phân trâu đó, chỉ là không có được cơ hội...

Đợi khi Lý Dật rời khỏi đại sảnh lầu một, Lưu Vi và Tiêu Huỳnh Huỳnh quay trở về bên bàn bi da.

“Vi Vi, cô khi nào có thêm một người ca ca vậy?” Tiêu Huỳnh Huỳnh có thể cảm thụ được Lưu Vi tựa hồ đặc biệt thích Lý Dật.

Đối mặt với câu hỏi của Tiêu Huỳnh Huỳnh, Lưu Vi nhớ tới chuyện vừa rồi, giả trang mặt quỷ nói: “Huỳnh Huỳnh, vừa rồi tôi tức giận nên nói thế, cô cũng không nên để trong lòng nga! Về phần đại ca ca là hồi cuối tuần trước tôi mới quen.”

“Mới quen tuần trước? Sao quen vậy?” Tiêu Huỳnh Huỳnh nhủ mày.

Lưu Vi vẻ mặt mỉm cười đem chuyện đã xảy ra nói cho Tiêu Huỳnh Huỳnh.

Nghe xong lời kể của Lưu Vi, Tiêu Huỳnh Huỳnh nhin không được nói: “Vi Vi, người này tám phần mười không phải là thứ tốt! Tôi xem chuyện ngày hôm đó, nói không chừng hần thông đồng với hai tên móc túi.”

“Huỳnh Huỳnh, cô không nên nói lung tung, đại ca ca thế nào có khả năng thông đồng với hai tên móc túi đó chứ? Huống chi, hần vô duyên vô cớ cùng hai tên móc túi thông đồng lừa gạt tôi làm cái gì?” Vừa nghe Tiêu Huỳnh Huỳnh nói xấu Lý Dật, Lưu Vi lập tức vì Lý Dật biện hộ.

“Vi vi, người của thời bây giờ, lòng người khó lường, nhất là loại người sinh hoạt ở tầng dưới chót xã hội như hần, người nghèo không nói, dã tâm rất lớn. Cô ngẫm lại mà xem, nhà cô có tiền như vậy, nếu như hần lấy được cô tới tay, đó không phải là tài sắc đều lưỡng toàn?” Tiêu Huỳnh Huỳnh dùng giọng giáo huấn nói.

Tiêu Huỳnh Huỳnh nói làm Lưu Vi thoáng sửng sốt, lập tức liền lắc đầu, nói: “Đại ca ca không có khả năng là loại người này!”

“Vi Vi, nếu không thế này.” Trong lòng Tiêu Huỳnh Huỳnh khẽ động: “Hiện tại tôi gọi điện thoại cho tổng giám đốc của tổng hội này xuống đây, chúng ta hỏi gốc gác tên kia một chút, nếu như hần thực sự giống như lời cô nói, ngày sau tôi bảo chứng không nói bậy hần nửa câu, thế nào?”

Tuy rằng nghĩ Tiêu Huỳnh Huỳnh làm như vậy có chút không thích hợp, thế nhưng Lưu Vi đối với Lý Dật tràn ngập lòng tin, do dự một lát, cuối cùng gật đầu.

Thấy Lưu Vi gật đầu, Tiêu Huỳnh Huỳnh khẩn cấp lấy ra điện thoại di động, bấm một dãy số, dùng giọng nói như mệnh lệnh: “Trần Dương, cho ông ba phút thời gian, lập tức xuống phòng bi da lầu một gặp tôi!”

“Dạ, tiểu thư!” Trong điện thoại, giọng nói của Trần Dương có chút kinh hoảng.

Gần qua hai phút, Trần Dương đi tới bên cạnh Tiêu Huỳnh Huỳnh, vẻ mặt khẩn trương hỏi thăm: “Tiểu thư, cô có gì phân phó?”

Tiêu Huỳnh Huỳnh ngồi trên ghế bên cạnh bàn bi da, bắt chéo chân, vẻ mặt thần khí hỏi thăm: “Trần quản lý, chỗ các ông có một bảo an tên là Lý Dật đúng không?”

Lý Dật?

Nghe hai chữ này, trong lòng Trần Dương chợt lộp bộp, dâng lên một trực giác không tốt, nhưng vẫn gật đầu.

“Hiện tại ông đem tình huống tên kia nói cho tôi biết, càng chi tiết càng tốt!” Tiêu Huỳnh Huỳnh mệnh lệnh.

Trong lòng Trần Dương căng thẳng, do dự một chút: “Tiểu thư, cô tìm hiểu hẩn làm gì?”

“Tôi bảo ông nói thì nói, không nên nhiều lời vô ích như vậy.” Tiêu Huỳnh Huỳnh lúc tiếp xúc với Lý Dật đã ghen một bụng lửa giận, lúc này thấy Trần Dương tựa hồ không muốn nói tình huống của Lý Dật, nhất thời có chút tức giận.

Mất thấy Tiêu Huỳnh Huỳnh phát lửa, thân thể Trần Dương khẽ run lên, vội vã nói: “Tiểu thư, Lý Dật chỉ là một gã bảo an bình thường của dạ tổng hội, có người nói hẩn là một cô nhi, trong nhà rất nghèo...”

Trần Dương cũng đem tình huống của Lý Dật nói cho Tiêu Huỳnh Huỳnh, bất quá hẩn cũng che giấu một ít chuyện chủ yếu.

Tiêu Huỳnh Huỳnh nghe được tư liệu của Lý Dật, trong lòng giảm bớt tức giận không ít, mà Lưu Vi nghe được tao ngộ bi thảm của Lý Dật, vành mắt nhất thời đỏ lên.

“Được rồi, ông đi làm chuyện của ông đi, không cần xen vào chúng ta nữa.” Thấy biểu tình sắp khóc của Lưu Vi, Tiêu Huỳnh Huỳnh nhìn Trần Dương nói.

Trần Dương đứng dậy, chần chờ một chút nhắc nhở: “Tiểu thư, Lý Dật kia cũng rất thương cảm, nếu như hẩn chọc tới cô, tôi sẽ xử lý hẩn, cô là người rộng lượng, đừng chấp nhất với những tiểu nhân vật như thế.”

Ngoài miệng nói như vậy, nhưng trong lòng Trần Dương cũng lo lắng Lý Dật và Tiêu Huỳnh Huỳnh phát sinh xung đột. Mặc dù hẩn biết với thân phận của Tiêu Huỳnh Huỳnh, Thượng Hải không có mấy ai dám động tới Tiêu Huỳnh Huỳnh một sợi tóc, thế nhưng theo Trần Dương xem ra, Lý Dật tuyệt đối là một trong vài người ít ỏi đó!

Đây là một loại cảm giác rất kỳ quái, cũng giống như giác quan thứ sáu, về phần nguyên nhân, Trần Dương cũng không rõ ràng.

Mà đứng ở góc độ của hẩn, hẩn tự nhiên không hi vọng Lý Dật và Tiêu Huỳnh Huỳnh phát sinh xung đột, bởi vì hai bên hẩn đều không thể đắc tội!

Tiêu Huỳnh Huỳnh cũng không có nhận thấy được dị dạng trong ánh mắt của Trần Dương, nghe được Trần Dương nói, nằng chi không nhịn được phát tay, ý bảo Trần Dương nhanh chóng rời đi.

Rời khỏi phòng bi da lầu một, Trần Dương vốn định ngay tại chỗ đi tìm Lý Dật, nhưng lại nghĩ như vậy không thích hợp, vì vậy về phòng làm việc trước, dùng điện thoại thông tri cho một gã bảo an, bảo Lý Dật đi đến phòng làm việc tầng sáu gặp hẩn.

Lý Dật nhận được lời truyền lại của tên bảo an kia, là lúc hẩn đang tuần tra ở quán bar lầu hai.

Nhận được truyền lời, trong lòng Lý Dật cũng có chút hiếu kỳ với việc Trần Dương tìm hẩn, vì vậy đi ra khỏi quán bar, lên lầu đi tới phòng làm việc của Trần Dương.

Phòng làm việc của Trần Dương nằm tận cùng bên trong lầu sáu, là một gian phòng khoảng chừng năm mươi thước vuông, gian phòng cũng không lắp đặt thiết bị tráng lệ như tổng giám đốc của một công ty, mà là có vẻ thập phần giản đơn, ngoại trừ bàn làm việc và máy vi tính, chỉ có bộ sô pha và bàn trà.

Lúc Lý Dật đi tới phòng làm việc, cửa đang mở, hắn không có gõ cửa mà là trực tiếp đi vào hỏi: “Ông tìm tôi?”

“Ừm.” Thấy Lý Dật đi vào, Trần Dương vội vã đứng dậy, chỉ chỉ sô pha, làm ra thủ thế mời ngồi: “Mời ngồi.”

Lý Dật cũng không khách khí, mà là trực tiếp ngồi vào sô pha, lạnh lùng nhìn Trần Dương, nói: “ Có chuyện gì cứ nói thẳng, không cần vòng vo.”

“Lý tiên sinh, là như vậy.” Giọng nói Trần Dương thập phần cung kính: “Có phải ngài đã chọc một nữ nhân tên là Tiêu Huỳnh Huỳnh?”

Nghe được ba chữ Tiêu Huỳnh Huỳnh, trong đầu Lý Dật vô ý thức lóe ra hình dáng thiếu nữ khi nãy.

“Cũng không gọi là chọc tới, chỉ là không được hài lòng.” Lý Dật không giấu diếm.

Lý Dật nói làm Trần Dương thở phào nhẹ nhõm, đồng thời hắn dùng loại biểu tình nghiêm túc trước nay chưa từng có nói: “Lý tiên sinh, tôi biết ngài không phải nhân vật bình thường, thế nhưng, tôi cũng muốn nhắc nhở ngài, hay nhất không nên chọc Tiêu Huỳnh Huỳnh!”

“Nga?” Trần Dương nói làm Lý Dật có chút hiểu kỳ, hắn cười cười nói: “Vì sao?”

Thấy biểu tình chẳng hề để ý của Lý Dật, Trần Dương cảm giác có chút không ổn, đồng thời giải thích nói: “Lý tiên sinh, Tiêu Huỳnh Huỳnh là con gái của Tiêu tiên sinh!”

“Tiêu tiên sinh là ai?” Lý Dật tiếp tục hỏi.

Trần Dương nằm mơ cũng không có nghĩ đến, Lý Dật không hề biết địa vị của Tiêu Thanh Sơn, không khỏi dùng một loại ánh mắt kỳ quái liếc mắt nhìn Lý Dật, tựa hồ đang hoài nghi sự chân thực trong lời nói.

Hoài nghi thì hoài nghi, Trần Dương vẫn giải thích cho Lý Dật: “Lý tiên sinh, Tiêu tiên sinh là người nắm quyền toàn bộ thế giới ngầm của Thượng Hải!”

Lúc nói ra những lời này, con ngươi của Trần Dương toát ra ánh mắt cực nóng mà sùng bái.

Nghe Trần Dương giải thích như thế, Lý Dật tựa hồ hiểu ra nguyên nhân vì sao Trần Dương lo lắng gọi mình đến nói chuyện, mỉm cười nói: “Ông yên tâm, Tiêu Huỳnh Huỳnh chỉ là xem tôi không vừa mắt, tôi sẽ không theo tiểu nữ hài như vậy chấp nhặt, chuyện ông lo lắng sẽ không phát sinh!”

Ngoài miệng nói như vậy, trong lòng Lý Dật lại hiểu rõ, nếu địa vị của Tiêu Huỳnh Huỳnh lớn như vậy, như vậy địa vị Lưu Vi tất nhiên cũng không nhỏ!

12. Chương 12: Đới Chọi Gay Gắt

Trần Dương cũng không cãi nhai với Lý Dật, mà là rất thức thời điểm đến rồi thôi.

Đối với Lý Dật mà nói, cảnh cáo của Trần Dương tựa hồ không hề có chút tác dụng, hắn sẽ không bởi vì thân phận của Lưu Vi mà có ý rời xa, lại càng không bởi vì thân phận đặc thù của Lưu Vi mà đi nịnh bợ!

Lưu Vi hấp dẫn hắn chính là cổ khí chất đơn thuần toát ra trên người nàng, không hơn.

Không kiêu không tự ti.

Đây tựa hồ là sự hình dung về con người Lý Dật hôm nay.

Rời khỏi phòng làm việc của Trần Dương, Lý Dật về tới gian phòng nghỉ ngơi của bảo an.

Trong phòng, vài tên bảo an đang vây quanh Dương Phàm ở giữa, hi hỏ trò chuyện gì đó.

Sau khi Dương Phàm lên làm đội trưởng bảo an, lão trâu già dưới thân lại không có một ngày đêm nghỉ ngơi, thay hết người này tới người kia, đã nhiều ngày có thể nói là làm lưng vất vả, kết quả cả người hắn thoát nhìn giống như là hít thuốc phiện, hai vành mắt đen thui không nói, còn thở hổn hển không ngừng.

Thấy Lý Dật vào cửa, vài tên bảo an dùng một loại ánh mắt cổ quái nhìn hắn, mấy ngày nay, Phượng tỷ phóng xuất một câu nói, muốn đoạt đi thân xử nam của Lý Dật. Điều này làm cho đám bảo an của dạ tổng hội rất ước ao, thế nhưng, Lý Dật vẫn thờ ơ, điều này làm cho bọn họ hoài nghi giới tính của Lý Dật có phải có chuyện hay không.

Bởi vì Phượng tỷ cùng những nữ tiếp viên khác bất đồng, nàng là hồng bài của Phượng Hoàng Dạ tổng hội, ra bàn giá cao không nói, còn phải chọn khách, khách nhân nàng không thích cơ bản không chịu ra, về phần số lần đi khách càng đếm được trên đầu ngón tay.

Đối với Phượng tỷ mà nói, mặc dù Dương Phàm lên làm đội trưởng, muốn cùng nàng một đêm xuân cũng khó hơn lên trời.

Ngồi trong phòng nghỉ ngơi, cùng đám người Dương Phàm tùy ý hàn huyên vài câu, Lý Dật đứng dậy đi tới lầu một phòng bida.

Trong đại sảnh lầu một, Lưu Vi hoàn toàn mất đi hứng thú chơi bi da, mà là ngồi yên tại chỗ, đôi mắt trông mong nhìn ngoài cửa.

Lưu Vi không chơi, Tiêu Huỳnh Huỳnh cảm thấy buồn chán, vì vậy xuất ra lời nói, muốn tìm một người bồi luyện với mình.

Kết quả, những nam nhân độc thân trong đại sảnh như là nghe thấy được tiên âm, lập tức vọt qua, kết quả, khi người may mắn thứ nhất bị Tiêu Huỳnh Huỳnh dùng cường thế đánh cho tan tác, những người khác đều dừng bước tiến.

Nam nhân truy cầu nữ nhân cũng không kỳ quái, thế nhưng khi một nữ nhân ưu tú tới mức không tưởng nổi, sẽ làm nam nhân sản sinh ý nghĩ đứng xa xa mà nhìn.

Tiêu Huỳnh Huỳnh có phải là nữ nhân ưu tú hay không tạm thời không đề cập tới, nhưng kỹ thuật chơi bi da của nàng xác thực chỉ có thể làm cho những người đó ngưỡng mộ.

Nhưng mặc dù dưới loại tình huống này, lại vẫn có mấy người vẫn kiên trì ra trận, phẳng phất đem da mặt đầy như bánh xe, có lẽ nói thẳng thắn là họ dự định không cần mặt mũi, tư thế liều chết mà truy theo mỹ nhân.

Đối với kỹ thuật chơi bi da của Tiêu Huỳnh Huỳnh, Lưu Vi hiểu rất rõ, nàng không có hứng thú quan tâm người bạn tốt nhất làm sao đả kích bọn đàn ông, chỉ là lẳng lặng chờ đợi Lý Dật đến. Không vội không nóng, biểu tình của nàng lặng lẽ, trực giác nói cho nàng, nếu Lý Dật nói đến, thì nhất định sẽ đến.

Quả nhiên, trong sự chờ đợi của nàng, Lý Dật trong trang phục bảo an đã ngoài cửa đi vào.

Trước mắt Lưu Vi không khỏi sáng ngời, trong nháy mắt đứng lên, cách thật xa nhìn Lý Dật lộ ra dáng tươi cười hưng phấn.

Mấy người đàn ông độc thân nhìn thấy dáng tươi cười mê người của Lưu Vi, không hẹn cùng mỉm cười đáp lại, nhưng sau một khắc, bọn họ nhìn thấy Lý Dật đi ngang qua bên người bọn họ, lúc này mới kịp phản ứng, Lưu Vi mỉm cười là để cho Lý Dật, trong lúc nhất thời họ giống như vừa nuốt phải một con ruồi, cả lòng muốn chết cho rồi cũng có.

“Vì sao không chơi?” Đi tới trước người Lưu Vi, Lý Dật mỉm cười hỏi.

Lưu Vi thấp phần thẳng thắn nói: “Chờ đại ca ca, cho nên không chơi.”

Lý Dật “nga” một tiếng, vô ý thức nhìn quanh hai bên, bên bàn bi da vây đầy người, người đàn ông bồi luyện với Tiêu Huỳnh Huỳnh đã thua liên tục tới năm bàn, lúc này thấy những người chung quanh cười nhạo, nhưng hình dạng hắn vẫn vững như núi Thái.

Ngón tay Tiêu Huỳnh Huỳnh trắng nõn mà lại tinh tế, lúc cầm cơ cúi người, bộ ngực và đường cong mỹ hảo của hông hoàn toàn bộc lộ ra, phối hợp với động tác duyên dáng của nàng, nam nhân chung quanh đều trừng lớn mắt, nuốt nước bọt.

“Ba!”

Trái banh lăn đi, lập tức rơi vào trong lỗ, Tiêu Huỳnh Huỳnh lại thắng, đối thủ lại thua lần hai, trên thực tế, nàng chỉ cho đối thủ một lần cơ hội.

“Thay đổi người!” Tiêu Huỳnh Huỳnh ngẩng đầu lên, đồng thời nhìn đám nam nhân chung quanh, xuyên thấu qua khe hở giữa đám người cũng nhìn thấy được Lý Dật đang ngồi mỉm cười nói chuyện phiếm với Lưu Vi.

Thấy hình dáng ngọt ngào của Lưu Vi, trong lòng Tiêu Huỳnh Huỳnh chợt mọc lên một cỗ oán khí, sự đồng tình trước đó đối với Lý Dật tựa hồ đã ném lên tới chín tầng mây.

Có thể đối với tiểu thư như nàng ta mà nói, sự đồng tình chỉ là một loại rất xa xỉ.

Lý Dật đã nhận ra ánh mắt của Tiêu Huỳnh Huỳnh, bất quá hắn cũng không có gì biểu thị, chỉ tùy ý tán gẫu với Lưu Vi, càng trò chuyện càng cảm thấy nàng thật sự quá mức đơn thuần, phẳng phất giống như trang giấy trắng, mặt trên hầu như không có bất luận cái gì dơ bẩn.

Kiếp trước Lý Dật gặp qua nhiều nữ nhân, hoặc hư vinh, hoặc nông cạn, hoặc mang dã tâm, so sánh với Lưu Vi hoàn toàn là người của hai thế giới, đó có lẽ là lý do Lưu Vi hấp dẫn hắn.

“Uy, đến đánh banh với tôi!” Tiêu Huỳnh Huỳnh đi ra đoàn người, nhìn Lý Dật lộ ra vẻ mặt khiêu khích.

Không đợi Lý Dật mở miệng, Lưu Vi liền thay Lý Dật cự tuyệt: “Huỳnh Huỳnh, đại ca ca và tôi đang nói chuyện, cô đi tìm người khác chơi đi!”

Bổn ý của Tiêu Huỳnh Huỳnh là muốn làm cho Lý Dật xấu mặt, lúc này nghe được Lưu Vi nói, ý nghĩ trong lòng càng thêm kiên định, chỉ thấy cô ta bước vài bước đi tới trước người Lý Dật, dùng một loại ánh mắt khinh miệt khiêu khích trừng mắt Lý Dật: “Là đàn ông thì theo tôi đánh một bàn!”

“Không có hứng thú.” Lý Dật rất thẳng thắn cự tuyệt Tiêu Huỳnh Huỳnh, giọng nói bình thản.

Tiêu Huỳnh Huỳnh rất muốn làm xấu Lý Dật nhưng hắn lại không cho cô ta cơ hội này, làm cô ta có chút suy nghĩ cùng sự bất đắc dĩ, hờn hển nói: “Không phải đàn ông!”

Lý Dật thờ ơ đứng dậy, dự định cáo từ.

Lưu Vi thấy Lý Dật đứng dậy, trong con ngươi hiện lên một tia kinh hoảng, lần đầu tiên nói: “Đại ca ca, hay là anh chơi vài bàn với Huỳnh Huỳnh đi?”

Lời vừa ra khỏi miệng, gương mặt Lưu Vi nhất thời liền đỏ, hiển nhiên, bổn ý của nàng cũng không phải muốn cho Lý Dật chơi bóng, chỉ là muốn ngồi thêm một lát với Lý Dật mà thôi.

Đơn thuần cũng không có nghĩa là sẽ không nói xạo gạt người, mà người đơn thuần khi nói xạo nhất định sẽ phi thường rõ ràng.

Lý Dật liếc mắt xem thấu tâm tư của Lưu Vi, chợt suy nghĩ, lần đầu tiên nhìn Tiêu Huỳnh Huỳnh nói: “Thua, sau này đừng cứ giống như một con ruồi ở trước mặt tôi bay tới bay lui!”

Lý Dật nói làm sắc mặt Tiêu Huỳnh Huỳnh đại biến, thân thể khẽ run lên, sau đó cô ta cắn răng cười nhạt: “Được! Nếu ông bị thua, sau này cách xa Vi Vi một chút, đừng làm giặc xuân thu đại mộng con cóc đòi ăn thịt thiên nga!”

Hai người nói làm Lưu Vi có chút lo lắng, lại không biết làm sao ngăn cản.

Lý Dật quay nhìn Lưu Vi mỉm cười, sau đó đi tới bên cạnh bàn bi da, tiếp nhận cây cơ trong tay tên nam nhân có da mặt đầy kia.

“Kiểu Mỹ hay kiểu đánh loại trực tiếp?” Ánh mắt Tiêu Huỳnh Huỳnh nhìn phía Lý Dật tràn ngập vị đạo khinh miệt.

“Tùy tiện.” Sắc mặt Lý Dật bình tĩnh, rất có tư thế nắm toàn cục trong tay.

Khí thế của Lý Dật làm oán khí trong lòng Tiêu Huỳnh Huỳnh thẳng tắp dâng lên, nàng vô ý thức cho rằng Lý Dật đang giả vờ, âm hiểm cười nói: “Vậy kiểu trực tiếp.”

13. Chương 13: Nam Nhân Vô Tình

Trong lòng tuy rằng căm tức, thế nhưng tâm lý tổ chất của Tiêu Huỳnh Huỳnh không tệ, tư thế vẫn ưu mỹ như cũ không nói, độ đánh banh chính xác nhất lưu, bất quá, khi mở đầu đánh rất tùy ý, cũng không có đánh kiểu phòng thủ, mà là trực tiếp đánh tan banh.

Tựa hồ, trong lòng nàng vẫn luôn cho rằng Lý Dật chỉ là giả vờ, muốn dùng phương thức nhục nhã nhất để sỉ nhục Lý Dật.

Biểu tình cùng dáng tươi cười khiêu khích của Tiêu Huỳnh Huỳnh, Lý Dật toàn bộ xem vào trong mắt, cũng chưa nói gì, mà là trực tiếp đi tới trước trái banh trắng, cúi người, nhắm vào, đánh banh, toàn bộ động tác tiêu chuẩn, lưu sướng, hành văn liền mạch lưu loát.

“Ba!”

Một tiếng giòn vang qua đi, quả banh đỏ lăn vào trong lỗ, banh trắng lại đứng ngay vị trí Lý Dật muốn dùng.

Tục ngữ nói, hành gia giao thủ, vừa ra tay là biết được hay không.

Lý Dật đánh banh thoát nhìn rất tùy ý, thế nhưng sự khống chế độ mạnh yếu đạt được tới nồng nổi lộ hỏa thuần thanh...ít nhất...Tiêu Huỳnh Huỳnh tự nhận mình so ra còn kém.

So sánh với Tiêu Huỳnh Huỳnh mà nói, Lưu Vi chỉ là một người thường, chỉ là cuối tuần bớt chút thời gian đến bồi luyện với Tiêu Huỳnh Huỳnh, bởi vậy nàng cũng không nhìn ra hàm ý trong đó. Nhưng thấy Lý Dật đánh quả banh đầu tiên, tiểu nha đầu hưng phấn nhảy dựng lên, thậm chí vỗ tay chúc mừng.

Cử động của Lưu Vi làm đám nam nhân chung quanh âm thầm đổ kị phúc khí của Lý Dật, cũng làm trong lòng Tiêu Huỳnh Huỳnh càng thêm căm tức.

Căm tức thì căm tức, thấy Lý Dật rất nhẹ nhàng đánh vào trái banh thứ hai, biểu tình Tiêu Huỳnh Huỳnh trở nên ngưng trọng, nàng biết ngày hôm nay đã gặp cao thủ, kết quả rất có khả năng ăn trộm gà không được mà còn mất năm thóc.

Kết quả còn tệ thảm hơn trong sự tưởng tượng của Tiêu Huỳnh Huỳnh, một bàn đánh, Lý Dật không hề cấp cho nàng ta cơ hội ra đánh banh lần thứ hai, cũng không hề lưu chút mặt mũi nào cho nàng!

Đội trái banh cuối cùng vào lỗ, bao quát Lưu Vi và Tiêu Huỳnh Huỳnh bên trong, tất cả mọi người há to miệng, ngơ ngác nhìn bàn bì da, tựa hồ không thể tin được tất cả đều là sự thực, còn có mấy người nghĩ mình bị hoa mắt, một bàn đánh trực tiếp trong truyền thuyết không ngờ lại để cho bọn họ gặp được.

Mắt thấy mọi người dùng ánh mắt như nhìn người ngoài hành tinh nhìn mình, Lý Dật chỉ vào bàn bì da nói: “Hết banh.”

Làm sát thủ truyền kỳ của giữa thế kỷ 21, Lý Dật sáu tuổi tiến nhập vào căn cứ huấn luyện sát thủ, hạng mục huấn luyện ngoại trừ giết người ra, còn có các loại lễ nghi, theo cách nói của huấn luyện viên kiếp trước, sát thủ tổng cộng chia làm ba cảnh giới.

Cảnh giới thứ nhất: Xem núi là núi, xem nước là nước.

Cảnh giới thứ hai: Xem núi không phải núi, xem nước không phải nước.

Cảnh giới thứ ba: Xem núi vẫn là núi, xem nước vẫn là nước.

Đây vốn là ba trọng cảnh giới xuất xứ từ thời Tống Thiên Tông đại sư Thanh Nguyên đi ra, thế nhưng huấn luyện viên của Lý Dật lại vận dụng tới trên người sát thủ.

Cảnh giới của sát thủ xem núi là núi, xem nước là nước, là chỉ vào việc trải qua huấn luyện và chấp hành nhiệm vụ xong, trên người sẽ toát ra mùi vị sát thủ dày đặc máu tanh, loại sát thủ này tuy rằng tinh thông thuật giết người, nhưng cũng chưa hiểu được cách ngụy trang chính mình, đến lúc đó là đoạn kết của trào lưu sát thủ.

Đạt được cảnh giới xem núi mà không phải núi, xem nước mà không phải nước, cũng giới về ngụy trang chính mình, thuộc về loại người nếu trà trộn vào trong đoàn người, sẽ là nhân vật mà không làm cho người ta để ý nhìn lại lần thứ hai, loại sát thủ này, như rắn độc ẩn nấp, thường thường ở trong lúc lơ đãng sẽ làm cho một kích trí mạng.

Vô luận là sát thủ hay là người thường, muốn đạt tới cảnh giới cuối cùng thật sự rất khó, đối với người thường mà nói, muốn xem nhạt với tất cả của thế tục, nước chảy từ trên núi xuống thì trong mắt đã có nội hàm.

Còn đối với sát thủ mà nói, đạt được cảnh giới cuối cùng, khí tức máu tanh trên người bọn họ so với sát thủ trào lưu càng đậm, bọn họ so với sát thủ cảnh giới thứ hai càng hiểu được làm sao ngụy trang chính mình, bọn họ có thể trong thời gian ngắn nhất thích ứng bất luận hoàn cảnh gì. Trước đó một phút đồng hồ, bọn họ có thể cùng tên ăn mày ngồi cùng nhau tâm tình nâng cốc, nhưng sau một phút đồng hồ, bọn họ có thể trở thành đại minh minh cao cao chinh phục trăm triệu người.

Loại sát thủ này đã có thể tùy ý khống chế sát ý trên người, bất động như núi, động như liệt hỏa!

Để cho Lý Dật có thể đạt được cảnh giới cuối cùng, huấn luyện viên của Lý Dật đã lao lực tâm tư dạy Lý Dật thích nghi ở bất cứ hoàn cảnh nào, học tập các loại hạng mục tiêu khiển, mà bi da tự nhiên cũng có ở trong đó.

Trên thực tế, với tiêu chuẩn của Lý Dật cùng với tuyển thủ đứng đầu chức nghiệp so sánh thì chênh lệch không nhỏ, chỉ là hấn đối với sự nắm chặt lực đạo xuất thần nhập hóa, cộng thêm Tiêu Huỳnh Huỳnh quá mức khinh địch, trực tiếp đem banh đánh tan, cho nên mới thắng được dễ dàng như vậy mà thôi.

Lý Dật lên tiếng đánh vỡ sự an tĩnh, mọi người lần lượt từ trong nỗi khiếp sợ hồi phục lại tinh thần.

Trong đó, Lưu Vi có thể nói là người khiếp sợ nhất.

Nàng muốn Lý Dật lưu lại bởi Tiêu Huỳnh Huỳnh chơi banh chỉ là vì muốn ở thêm với Lý Dật một lát, thế nhưng sau khi thấy Lý Dật đáp ứng, lại có hối hận, sợ Lý Dật thua quá thảm!

Mà chuyện trước mắt lại làm cho nàng có một sự vui mừng cực lớn!

So sánh với Lưu Vi mà nói, biểu tình kinh ngạc trên mặt Tiêu Huỳnh Huỳnh nhạt nhất, bởi vì trong nháy mắt Lý Dật xuất thủ, nàng đã nhìn ra kỹ thuật của Lý Dật rất cao, chỉ là thật không ngờ cao đến loại tình trạng này mà thôi.

Biểu tình khinh miệt, khiêu khích trong nháy mắt từ trên mặt Tiêu Huỳnh Huỳnh biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi, chỉ còn lại là biểu tình ngưng trọng.

Nhưng tâm tính của Tiêu Huỳnh Huỳnh vốn đã bị ảnh hưởng làm bàn thứ hai của nàng cũng phát huy thất thường, tiêu chuẩn trượt nhanh trên diện rộng, trực tiếp dẫn đến sự thua cuộc lần thứ hai.

Lý Dật đánh trái banh cuối cùng vào lỗ, đưa cây cơ cho người phục vụ, liếc mắt nhìn Tiêu Huỳnh Huỳnh, lạnh lùng nói: “Nhớ kỹ lời tôi vừa nói!”

Trước đó còn chưa kịp phản ứng, Tiêu Huỳnh Huỳnh vừa nghe được Lý Dật nói, sắc mặt tái nhợt, loại cảm giác này phảng phất như bị người dùng một cước từ trên đỉnh tháp vàng đá rớt xuống dưới, còn bị đối thủ cười nhạo, thống khổ vạn phần.

Để cho Tiêu Huỳnh Huỳnh khổ sở chính là nàng không ngờ Lý Dật thật sự vô tình như vậy, không có chút nào hiểu được chuyện thương hương tiếc ngọc, trong sinh hoạt suốt mười bảy năm qua của nàng, chưa từng gặp qua loại chuyện này.

Tiêu Huỳnh Huỳnh không biết chính là, đối với Lý Dật ở kiếp trước mà nói, đối với bất luận kẻ nào đều cũng vô tình, mà nay bị “Lý Dật” kia ảnh hưởng, đối với người bên cạnh cũng không còn vô tình như xưa,

về phần thái độ đối đãi dịch nhân cũng không hề có chút biến hóa!

Biểu hiện kinh người của Lý Dật khiến cho người chung quanh tròn tròn mắt há hốc, mà Lưu Vi lại vui mừng nhìn Lý Dật, vừa lo lắng nhìn Tiêu Huỳnh Huỳnh, sợ cử động của Lý Dật làm cho Tiêu Huỳnh Huỳnh bị đả kích trầm trọng!

“Chơi một lát thì trở về nhà đi thôi, thời gian không còn sớm nữa.” Lý Dật đi tới bên người Lưu Vi, nhẹ giọng nói một câu.

Thấy biểu tình Tiêu Huỳnh Huỳnh chuyển biến tốt đẹp một ít, Lưu Vi vô ý thức mở miệng nói: “Đại ca ca, cuối tuần này là sinh nhật của em, anh có thời gian rảnh đến không?”

Lý Dật vốn định cự tuyệt, thế nhưng nhìn thấy biểu tình chờ mong của Lưu Vi, cuối cùng gật đầu: “Địa điểm?”

“Tử Viên, biệt thự số 26.” Lưu Vi báo ra địa điểm.

Nghe được hai chữ Tử Viên, Lý Dật chứng thực suy đoán trước đó của mình.

Cũng giống như Beverly Hills của nước Mỹ, cùng Vịnh Nước Cạn của Hong Kong, ở Thượng Hải, cũng có khu chuyên môn giành cho người giàu có. Tử Viên, Đan Cung là hai khu giàu có nổi danh của Thượng Hải, mà Thượng Hải Tử Viên mỗi một biệt thự giá trị tới 1,3 triệu nguyên, là giá trên trời, trở thành nơi ở sang quý nhất tại Trung Hoa đại lục.

Người chung quanh nghe được Lưu Vi báo ra địa chỉ gia đình, miệng càng há to, biểu tình thật kỳ lạ, hiển nhiên, bọn họ cũng đều biết Tử Viên là địa phương gì.

So sánh với bọn họ mà nói, biểu tình của Lý Dật mười phần bình tĩnh, ở giữa thế kỷ 21, khu của người giàu có nổi danh nhất Thượng Hải không còn là Tử Viên và Đan Cung, mà là Phong Vân. Đã từng, Lý Dật được tổ chức mua cho một bộ biệt thự tại Phong Vân, chỉ là bởi vì Lý Dật quanh năm đi ra nước ngoài chấp hành nhiệm vụ, rất ít ở lại nơi đó mà thôi!

“Tôi sẽ đến.” Lý Dật gật đầu, sau đó trực tiếp rời khỏi phòng khách lầu một.

Nhìn theo bóng lưng Lý Dật rời đi, các nam nhân trong đại sảnh đều lộ ra biểu tình đố kỵ, mà Lưu Vi vẻ mặt chờ mong, tựa hồ đang ước mơ tình hình ngày đó, về phần Tiêu Huỳnh Huỳnh còn là có chút ngây ngốc, tựa hồ còn chưa kịp phục hồi lại tinh thần từ lúc bị đánh thua cuộc...

14. Chương 14: Lí Tưởng Của Tiểu Nhân Vật

Mặc dù đã qua mười một giờ, thế nhưng sinh ý của Phượng Hoàng Dạ tổng hội vẫn thật tốt như trước.

Bởi đẳng cấp của dạ tổng hội coi như cao, đám người chưa trưởng thành cũng tiêu phí rất ít, đại đa số khách nhân đều là người trung niên đã ngoài ba mươi tuổi, những người này đại khái đều là mượn cớ bàn chuyện làm ăn đến ăn chơi, biểu hiện ra bọn họ vì công việc mà bôn ba, trên thực tế chỉ là muốn cho lão ngư giữa hai chân đi ra phóng thông khí, ha ha cỡ đại.

Đối với bọn họ mà nói, có thể cầm tiền đi chơi nữ nhân, là một loại hưởng thụ, so với khối đất hoang phế trong giường lớn ở nhà thú vị hơn gấp trăm lần.

So sánh với đoàn người tiêu phí bên karaoke mà nói, đoàn người tiêu phí bên trung tâm tắm rửa còn hỗn tạp một chút, tam giáo cửu lưu đều có. Bởi vì trung tâm tắm hơi cùng karaoke khác nhau, nữ tiếp viên bên karaoke muốn cởi quần thì khách nhân phải có hầu bao thật nặng, mà nữ tiếp viên bên trung tâm tắm hơi thì nhẹ hơn một chút, là dạy khách nhân làm sao sử dụng áo mưa, nói khó nghe một chút, không quan tâm người già, trẻ, tuần tú, xấu xí, chỉ cần có tiền, hai chân tùy lúc đều có thể mở ra.

Hai kiểu nữ tiếp viên khác nhau, thế nhưng bản chất đều là như nhau, chỉ là nữ tiếp viên bên karaoke thật sự đủ vốn liếng, thủ đoạn cao minh hơn một chút mà thôi.

Đi một vòng trong dạ tổng hội, Lý Dật đã hoàn toàn quen thuộc nơi này, dần dần cũng dung nhập vào loại sinh hoạt như vậy.

Đối với nữ tiếp viên, Lý Dật cũng không tán thưởng cũng không làm thấp đi, người người đều có chính cách sống của mình, hẳn cũng không nghĩ hành vi khinh thường nữ tiếp viên là một hành vi cao thượng, trên thực tế, vô luận là kiếp trước hay là kiếp này hẳn cũng không nghĩ mình đủ cao thượng.

Hai từ cao thượng đối với hẳn mà nói, cách xa nhau N lần thế giới, như trăng trong nước hoa trong kính, vĩnh viễn đều không rơi xuống trên đầu hẳn.

Hai giờ sau, karaoke đúng giờ tan cuộc, những khách nhân trong phòng có người vỗ mông rời đi, cũng có người có vẻ mặt tươi cười dâm dăng ôm nữ tiếp viên đi nghênh ngang ra tầng hầm, có thể tưởng tượng, những người này sẽ ở trên giường lớn trong một khách sạn nào đó nỗ lực cày ruộng cả đêm.

Đi tới phòng thay đồ, Lý Dật thay xong quần áo, đang định rời đi, đã thấy Dương Phàm đi đến.

“Thế nào? Tối nay không dự định song phi?” Thấy Dương Phàm vào cửa, Lý Dật cười trêu ghẹo.

Dương Phàm cười khổ lắc đầu: “Hai ngày nay lão tử bị đám kỹ nữ hấp hết, còn tiếp tục phóng túng, tôi sợ ngày mai tôi sẽ trở thành một cụt cây khô.”

Nói đến đó, Dương Phàm vỗ vỗ vai Lý Dật nói: “A Dật, hai ta đã có một thời gian không đi uống rượu, đến chợ đêm uống vài ly?”

“Àn.” Thoáng do dự một chút, cuối cùng Lý Dật không cự tuyệt lời mời của Dương Phàm, dù sao, Dương Phàm là người bạn duy nhất tán thành hẳn bên trong dạ tổng hội, có lẽ nói là người bạn duy nhất đồng tình với hẳn trong thành thị này.

Nguyên bản, Lý Dật cho rằng Dương Phàm sẽ gọi thêm vài bảo an khác cùng đi uống rượu, kết quả Dương Phàm thay xong quần áo, cũng không gọi những người đó, chỉ kêu Lý Dật.

Mặc dù đã là hai giờ đêm, thế nhưng trên đường cái vẫn có người xe chạy tới chạy lui.

Không ít tình lữ ôm nhau, vừa đi vừa khe khẽ nói nhỏ, ánh mắt nữ nhân lộ ra chính là tình ý, mà trong mắt nam nhân lộ ra chính là dục vọng, trong đầu chỉ nghĩ làm sao đêm nay đem nữ nhân bên cạnh hồng lên giường, hảo hảo mây mưa một phen.

So sánh với mấy nam nhân này mà nói, một ít nam nhân độc thân kết nhóm nhìn có vẻ có chút thương cảm, bọn họ uống đến say mềm, bước đi lảo đảo, miệng còn ậm ừ ca khúc, tựa hồ đang phát tiết sự bất mãn đối với thế giới này, tựa hồ lại muốn dùng tiếng ca hấp dẫn những MM độc thân đi trên đường.

Ở địa phương không xa Phụng Hoàng Dạ tổng hội có một chợ đêm, khi Lý Dật và Dương Phàm đi tới, toàn bộ trên đường kín hết chỗ, hầu như khắp nơi đều ngồi đầy người.

Hương vị thịt nướng hỗn loạn với mùi khói than củi, theo gió bay tới lỗ mũi, kích thích dạ dày mọi người, làm người ta chảy nước miếng.

Trong trí nhớ của Lý Dật, nguyên lai “Lý Dật” kia bình thường cùng Dương Phàm đến đây uống rượu, mỗi lần đều ngồi ở chỗ bán thịt nướng cuối con đường.

Lúc này đây, cũng không ngoại lệ.

Hai người vừa đến, ông chủ lập tức mỉm cười chào hỏi: “Đã lâu hai vị không có tới!”

“Gần đây chúng ta bận muốn chết, không có thời gian uống rượu, nên ngày hôm nay đến đây, tìm ông ăn vài miếng!” Dương Phàm cười hắc hắc, liếc mấy nữ tử ăn mặc bại lộ trong quầy hàng, sau đó nói: “Quy củ cũ, một kiện bia, bốn quả thận, hai mươi xâu thịt, mười con cá chiên, cùng rau sống!”

Dứt lời, Dương Phàm chọn một góc ngồi xuống, từ túi quần lấy ra một hộp thuốc lá Phù Dung Vương rút ra một điếu đưa cho Lý Dật.

Ở thời gian kiếp trước, Lý Dật chưa từng hút thuốc, bởi vì huấn luyện viên từng nói cho hẳn, thuốc lá và nước hoa là hai đại cấm kỵ của sát thủ, bởi vì hai thứ này sẽ làm sát thủ bại lộ chính thân phận của mình.

Đối mặt điếu thuốc lá Dương Phàm đưa tới, Lý Dật do dự một chút, cũng nhận lấy, đốt, nhẹ nhàng hút một ngụm, có chút cay, có chút nồng, ngoài ra cũng không có cảm giác gì khác.

Dương Phàm đột nhiên trầm mặc xuống tới, không giống như lúc trước không chút kiêng nể hay nói giỡn, chỉ lẳng lẳng hút thuốc lá.

Trong đám bảo an dạ tổng hội, tóc của Dương Phàm là có cá tính nhất, bởi vì hần cơ bản không có phong cách gì, tóc của hần không dài, thế nhưng rất dày, cũng giống như có một chiếc nón chụp trên đầu, mà tóc nơi trán rất dài, bình thường che khuất cả con mắt của hần.

Ngay từ đầu, Lý Dật cũng không biết vì sao Dương Phàm phải làm như vậy, thế nhưng thời gian lâu dài, Lý Dật cũng đã nhìn ra, Dương Phàm cố ý để tóc dài nơi trán, chỉ là muốn che giấu sự tự ti trong tận đáy lòng!

“A Dật, mộng tưởng của cậu là gì?” Khi hút được nửa điếu thuốc, Dương Phàm đột nhiên ngẩng đầu, nhìn Lý Dật hỏi.

Vấn đề thành linh của Dương Phàm làm Lý Dật nhất thời không biết nên làm sao trả lời, không thể làm gì khác hơn là mơ hồ nói: “Tạm thời còn không có.”

“Thật không tiền đồ!” Dương Phàm cười mắng một câu: “Lẽ nào cậu không nghĩ về tương lai sao?”

“Nghĩ! Vì sao không nghĩ?” Lý Dật trả lời rất thẳng thắn, đó là suy nghĩ chân thực nhất trong nội tâm của hần, kiếp trước hần cũng có không ít dự vọng, đời này vẫn là như cũ.

“Ha hã.” Dương Phàm tự giễu cười cười: “Trên thế giới này, 90% nam nhân đều nghĩ xây dựng sự nghiệp, ở biệt thự thật đẹp, lái xe rèm che thật phong cách, ngủ với nữ nhân thật đẹp, thế nhưng, chân chính có thể thành công xác suất so với nữ nhân của một đảo quốc nhỏ xíu còn ít hơn!”

Dương Phàm nói tới đó, ông chủ đã bưng bia tới.

Dương Phàm nhanh nhẹ mở một chai bia đưa cho Lý Dật, sau đó chính mình mở một chai, lại ra dấu với Lý Dật một chút, liền ngẩng đầu, một hơi uống sạch chai.

Lý Dật không biết vì sao Dương Phàm lại đột nhiên trở nên đa sầu đa cảm, hần chỉ nhẹ nhàng uống một ngụm rượu, cùng đợi câu nói kế tiếp của Dương Phàm. Mà Dương Phàm cũng không tiếp tục nói xong, hần cúi đầu uống bia, liên tục uống năm chai mới dừng lại.

Bia tuy rằng có cồn độ thấp, thế nhưng nếu uống kiểu đó rất dễ say. Năm chai bia liên tục, gương mặt Dương Phàm có chút đỏ, thế nhưng con mắt hần càng đỏ hơn: “A Dật, không sợ cậu chê cười, kể từ sau ngày tôi lên làm đội trưởng bảo an, mỗi ngày ăn uống không nói, nữ nhân bị tôi cười dưới thân tùy ý tàn phá, loại sinh hoạt này giống như mộng ảo làm tôi cảm thấy không chân thực. Tôi thật không ngờ tạp chủng kỹ nữ đường như tôi còn có ngày hôm nay.”

“Mẹ tôi là một kỹ nữ, tôi là tiện chủng của bà và một khách làng chơi sinh ra, món lòng cho giống bà là ai, ngay cả mẹ tôi cũng không biết.” Có thể do men bia, có thể những lời này đã nghẹn trong lòng Dương Phàm đã lâu lắm, thanh âm Dương Phàm rất trầm thấp: “Lúc tôi còn rất nhỏ, mẹ tôi đã bị bệnh chết, có người nói do bệnh giang mai. Khi đó tôi lưu lạc đầu đường, nguyện vọng lớn nhất là được ăn no, thời gian mùa đông có áo bông mặc.”

“Có lẽ do ông trời nghĩ tôi không nên chết, tôi ngạnh kháng qua mười ba mùa đông lạnh giá. Từ năm tôi mười ba tuổi, tôi liền phát thệ phải hỗn ra một sự nghiệp, xã hội bại hoại này cưỡng gian tôi, một ngày nào đó tôi cưỡng gian lại nó! Thế nhưng, theo thời gian xói mòn, tôi dần dần phát hiện, trở nên nổi bật nói ra thật giản đơn, thế nhưng lúc làm so với lên trời còn khó hơn. Nhất là loại người không có văn hóa như chúng ta. A Dật, nói thật cho cậu biết, loại người không có văn hóa như chúng ta thậm chí một chữ cũng không biết, chính là nhân vật tầng dưới chót của xã hội, ở trong mắt một số người, chúng ta là giới bọ của xã hội này, chúng ta ăn mòn xã hội này đồng thời còn kéo chân sau của xã hội!”

Nghe Dương Phàm nói hết, trong lòng Lý Dật có một sợi dây đàn mơ hồ bị kích thích.

Cũng giống như Dương Phàm, Lý Dật cũng là một cô nhi, kiếp trước là vậy, kiếp này cũng vậy.

Dương Phàm tốt xấu còn biết được mẫu thân mình là ai, mà Lý Dật vô luận là kiếp trước hay là kiếp này đều không biết được cha mẹ ruột mình là ai.

Có thể hai bên có nhiều kinh lịch tương đồng, từ giờ khắc này trở đi, Lý Dật hoàn toàn tiếp nhận người bạn Dương Phàm này, có lẽ nói là huynh đệ!

“Dương Phàm, cậu quá bi quan rồi!” Lý Dật nỗ lực dành cho Dương Phàm một ít cổ vũ.

“A Dật, chúng ta là huynh đệ tốt, những lời này tôi chỉ nói với cậu, kỳ thực tôi một điểm cũng không bi quan, tôi chỉ là thấy rõ chính mình mà thôi, biết chính mình có thể làm ra cái gì. Mà lý tưởng của tôi rất đơn giản cũng rất buồn cười, tôi muốn làm đại ca hắc đạo.” Nói đến đây, Dương Phàm lại khui nắp chai bia, “rầm” âm thanh vang đi, chai bia lại trống rỗng, vẻ mặt của hắn có chút ước mơ: “Đại ca hắc đạo chân chính, bọn họ hắc bạch lưỡng đạo đều nuốt hết, ra cửa có bảo tiêu đi theo, ở biệt thự xa hoa, ngủ nữ nhân cực phẩm, trải qua những ngày tháng thần tiên!”

“Đại ca hắc đạo thật tốt như cậu nói sao?” Lý Dật có chút không cho là đúng.

“Đương nhiên!” Dương Phàm gật đầu: “Cậu biết Tiêu Thanh Sơn chứ? Cậu xem bao uy phong? Toàn bộ Thượng Hải ai dám đắc tội hắn?”

Tiêu Thanh Sơn, lần thứ hai nghe tên này, biểu tình Lý Dật có chút phức tạp, trong ngực có loại trực giác nói cho hắn, sau này hắn sẽ cùng người kia có sự gặp gỡ.

15. Chương 15: Trả Thù

Nguyên bản, Lý Dật cho rằng Dương Phàm đã say, thế nhưng khi Dương Phàm kể ra tất cả, trên mặt hắn lại một lần lộ ra dáng tươi cười, phảng phất như tất cả những lời vừa rồi, lập tức biến mất.

“Dương Phàm, kỳ thực cậu có thể thấy rõ đã rất khó được, thế giới này không ít nhân tài, nhưng thiếu chính là người có thể nhận rõ chính năng lực của mình. Rất nhiều người tự nhận là mình không ai bì nổi, kết quả cũng thành bàn đạp cho người khác leo lên cao.” Kiếp trước Lý Dật kiến thức qua người có dã tâm nhiều như lông trâu, mà người có thể chân chính thấy rõ năng lực bản thân lại có thể đếm được trên đầu ngón tay.

“Có thể thấy rõ chính mình thì làm sao? Chúng ta chỉ có chút bản lĩnh như thế, có thể hỗn kiếm cơm no, có nữ nhân chơi đùa đã là rất không tệ.” Lý Dật tuy lớn, thế nhưng Dương Phàm đối với tương lai lại không có chút lòng tin.

“Dương Phàm, có lẽ có một ngày đêm, cậu có thể lên làm đại ca hắc đạo trong mộng tưởng!” Lý Dật trầm mặc một lát, đột nhiên mở miệng, trong giọng nói mang theo vẻ tự tin cực kỳ cường liệt.

Lời vừa ra khỏi miệng, Lý Dật có chút ngạc nhiên, hắn không biết chính mình vì sao lại đột nhiên nói ra những lời này trong lúc đó, là một loại hành vi vô ý thức.

Trên người Lý Dật bộc phát ra sự tự tin cường đại làm Dương Phàm có chút kinh ngạc, hắn không biết sự tự tin trên người Lý Dật từ đâu mà đến, thế nhưng trong nháy mắt đó, hắn dĩ nhiên lại tin Lý Dật nói.

Bất quá rất nhanh, Dương Phàm từ trong cảm giác kỳ diệu này khôi phục lại, hắn ha ha cười nói: “Được rồi, a Dật, đừng nói đến chuyện này nữa, đến, uống bia đi!”

Lý Dật cũng không tiếp tục cùng Dương Phàm nói về chuyện này, mà là vừa uống bia, vừa cau mày suy tư gì đó.

Rốt cục hai người uống hai hai kết bia, Dương Phàm uống say tới bảy thành, mà Lý Dật không tới ba thành.

Làm một sát thủ xuất sắc, hắn hiểu rõ từng thời khắc luôn duy trì ý nghĩ thanh tỉnh có ý nghĩa gì.

Nhìn theo bóng Dương Phàm rời đi, Lý Dật cũng không đón xe trở về, mà là một mình đi trên đường, tự hỏi thời gian tới nên làm gì.

Đi tới thế giới này đã sắp mười ngày, ở trong mười ngày này, Lý Dật chậm rãi dung nhập xã hội này, đồng thời hắn phát hiện chính mình trong bất tri bất giác, dần dần thích loại sinh hoạt này, đối với sinh hoạt trong bóng tối của kiếp trước chợt sản sinh một tia mâu thuẫn.

Hắn đã từng phong cảnh vô hạn, thế nhưng cũng không thể như người bình thường đi công khai dưới ánh nắng mặt trời.

Gió nhẹ thổi qua, Lý Dật bắt tri bắt giác đi tới một chiếc cầu vượt, nhìn xe cộ xuyên toa qua lại dưới chân, Lý Dật hiểu được, trong vô tình, bản thân mình đã bị buổi nói chuyện hôm nay của Dương Phàm làm ảnh hưởng.

Thời gian tới rốt cục sẽ thế nào, Lý Dật không rõ ràng lắm, thế nhưng hắn hiểu rõ, vô luận là mình muốn trả thù chuyện người đàn bà già của năm mươi năm sau kia, hay muốn giúp “Lý Dật” trả thù người gây ra tai nạn xe, hiện tại cũng không thể làm được, điều này cần thời gian, ít nhất...phải chờ sau khi thân thể khôi phục mới được.

“Hô...” Hít sâu một hơi không khí mát mẻ của buổi tối, Lý Dật ngăn lại một chiếc taxi hướng về nhà chạy đi.

....

Khu Hòa Bình là một tiểu khu được kiến tạo từ năm chín mươi, phòng ở tiểu khu trải qua vài chục năm gió táp mưa sa, đã có chút cũ nát không chịu nổi, thậm chí, đèn đường trong tiểu khu đại khái đều hư hỏng, do đó dẫn đến việc ở đây bình thường hay phát sinh sự kiện cướp giật.

Vì vậy, những hộ gia đình sống trong tiểu khu Hòa Bình đại khái đều dọn đi, hiện tại ở lại nơi này đều là người bên ngoài đến Thượng Hải tìm việc làm công.

Phòng ở Dương Phàm thuê nằm ngay khu này.

Bởi Dương Phàm còn chưa về, ánh đèn trong phòng chưa mở lên, nhưng nếu có người nhìn kỹ, sẽ phát hiện trong phòng có một tia màu đỏ.

Trong nhà Dương Phàm, bốn gã đại hán vóc người khôi ngô sắc mặt lạnh lùng ngồi trên sô pha, đang hút thuốc lá, toàn bộ trong phòng khói thuốc mù mịt.

Cách bốn đại hán không xa ngay bên cửa sổ, có một thanh niên đang chống nạng đứng. Mũi của thanh niên hoàn toàn gãy sập, phối hợp với biểu tình âm trầm cùng ánh mắt tràn ngập oán khí của hắn, làm cho người ta có một loại cảm giác lông tóc dựng đứng.

Nam tử này không phải ai khác, chính là Trương Đông lúc trước bị Lý Dật đập vỡ xương mũi, sau đó lại bị Trần Dương phái người đánh gãy chân đuổi ra khỏi Phượng Hoàng Dạ tổng hội.

“Đông tử, đã sắp bốn giờ sáng, tiểu tử còn chưa trở về, có phải hôm nay hắn sẽ không trở về hay không?” Người mở miệng chính là một gã đại hán đầu trọc ngồi ngay giữa sô pha, đại hán hút được nửa điếu thuốc, không nhịn được dụi xuống, nhìn Trương Đông đang đứng bên cửa sổ hỏi.

Trương Đông nhẹ nhàng hoạt động cái cổ một chút, đầu tiên là cúi đầu nhìn thoáng qua đùi phải vẫn đang băng bột, sau đó mới ngẩng đầu, lạnh lùng nhìn đại hán đầu trọc nói: “Lão Ngũ, mày cũng không phải lần đầu tiên làm loại chuyện này rồi, thế nào vẫn thiếu kiên nhẫn như thế?”

Trương Đông nói làm lão Ngũ có chút khó chịu, chỉ nghe hắn hừ lạnh một tiếng nói: “Đông tử, mấy huynh đệ chúng ta làm gì mày cũng biết rất rõ ràng, hiện tại toàn bộ phương bắc đều phát lệnh truy nã chúng ta, không đến hai ngày, trong phạm vi toàn quốc đều sẽ phát lệnh truy nã, mày cho rằng huynh đệ chúng ta ở lại Thượng Hải an toàn sao?”

Nghe được lão Ngũ nói, Trương Đông cũng không lập tức trả lời.

Lão Ngũ này là một tên lưu manh Trương Đông mới quen biết năm ngoái, khi đó lão Ngũ từ đông bắc đến Thượng Hải làm công cùng một nhà xưởng với Trương Đông, hai người quan hệ không tệ. Sau lại cường gian con gái của ông chủ, giết chết ông chủ, chạy trở về đông bắc, cuối cùng bị bắt vào tù.

Hai năm trước, lão Ngũ trốn thoát khỏi nhà tù, ở phương bắc làm vài cuộc buôn bán, thời gian trước mới chạy trốn tới Thượng Hải, đụng phải Trương Đông.

“Yên tâm, lão Ngũ, làm xong vụ này, tao sẽ giúp tụi mày an toàn rời khỏi Thượng Hải, tao ở bên Vân Nam cũng có người quen, đến lúc đó tao có thể giới thiệu tụi mày đi biên cảnh Vân Nam buôn bán, với năng lực huynh đệ các người, đó tuyệt đối là con đường tốt.” Trương Đông dụ hoặc.

Lão Ngũ cũng không cho là đúng cười lạnh một tiếng: “Đông tử, khoa trương cũng không phải thói ra tới, nếu mày có năng lực lớn như vậy cũng sẽ không rơi xuống nông nổi bị người đánh gãy chân, lời nói thật với mày, ngày hôm nay là ngày cuối cùng, mặc kệ tiểu tử kia có xuất hiện hay không mày đều phải trả thù lao, bằng không đừng trách tao độc ác!”

Lão Ngũ nói xong làm Trương Đông có chút kinh hãi, bất quá cũng không biểu hiện ra, chỉ là gật đầu: “Tiền không thành vấn đề, chuyện then chốt là phải làm cho đẹp! Tao đã gọi điện thoại hỏi qua, hôm nay tiểu tử kia không tìm đàn bà, sẽ quay về nhà.”

Nghe được Trương Đông nói, lão Ngũ cũng không nói gì nữa, hắn đã nói rõ với Trương Đông, Dương Phàm trở về, hắn sẽ thuận lợi giết chết, không trở về, hắn sẽ lấy tiền rời đi.

Bầu không khí trong phòng trong lúc nhất thời trở nên có chút áp lực, lão Ngũ trầm mặc, ba hán tử bên người hắn cũng càng thêm trầm mặc. Trong bóng tối, ba người bọn họ không ngừng hút thuốc lá, bọn họ cũng không giống như mấy tên lưu manh mới ra đời chỉ thích dùng nicotin để ma túy thần kinh, chỉ là dùng thuốc lá hút giải buồn mà thôi.

“Tối.”

Trong bóng tối, con người của Trương Đông hiện lên một đạo quang mang âm lãnh, so sánh với mắt hắn, giọng nói của hắn càng thêm âm trầm, lời vừa ra khỏi miệng, độ ấm trong toàn bộ gian phòng đều hạ xuống.

Trong nháy mắt, hai gã đại hán bên người lão Ngũ đứng dậy, lấy ra con dao, đi tới hai bên cửa phòng.

Sau đó, trong phòng lâm vào sự an tĩnh như cõi chết.

16. Chương 16: Dẫn Xà Xuất Động

Ánh trăng sáng sữa, lại chen lẫn sương sớm, trở nên ẩm ướt nhuận nhuận, ôn nhu hòa hòa, sau đó nhẹ nhàng đọng trên ngọn cây, khoát lên mái hiên, trải dài trên đường một tầng mỏng manh. Tiếp xúc đến loại ánh sáng này, tất cả đều trở nên lịch sự tao nhã, u tĩnh như vậy.

Đêm đã khuya, một mình đi trong tiểu khu đen kịt, gió nhẹ thổi qua, ý nghĩ của Dương Phàm thanh tĩnh rất nhiều.

Ngẩng đầu liếc mắt nhìn chính nơi ở của mình, Dương Phàm có chút tâm thần không yên. Vì vậy nhanh thêm bước chân đi vào tòa nhà, lên lầu.

Đi tới tầng năm, Dương Phàm lấy ra chìa khóa, cắm vào ổ, cửa phòng khẽ kêu tách rồi mở ra.

Dương Phàm đi vào trong phòng, xoay người đóng cửa, song song nhận thấy được trên cổ truyền đến rét lạnh cả người.

“Nếu muốn sống, tốt nhất không nên cử động!” Lời nói lạnh lùng khiến trong lòng Dương Phàm hung hăng run lên, hắn thức thời đưa hai tay lên cao, chậm rãi xoay người, rơi vào mi mắt là hai gương mặt lạnh lùng.

Hầu kết của Dương Phàm hơi nhúc nhích, đang muốn nói gì, lại bị một gã đại hán trong đó thô lỗ đẩy mạnh về phía trước, kết quả liên té ngã. Thân thể mập mạp của hắn ngã xuống trên mặt đất phát sinh một tiếng trầm muộn.

“Dương Phàm, còn nhớ rõ tao sao?” Trong phòng vang lên một giọng nói âm dương quái khí, thanh âm làm Dương Phàm cảm thấy cả người cũng không thoải mái.

Dương Phàm ngẩng đầu, nhìn dáng tươi cười âm trầm của Trương Đông, con người bỗng nhiên phóng lớn, sau đó ngồi dậy, cắn răng hỏi: “Trương Đông, mày muốn làm gì?”

“Làm gì?” Trương Đông âm âm cười vài tiếng, dùng một loại ánh mắt ác độc nhìn chằm chằm Dương Phàm: “Mày nói tao muốn làm gì?”

Dương Phàm bị ánh mắt của Trương Đông thành đến dựng đứng lông tóc, nhưng vẫn đứng lên nói: “Trương Đông, tuy rằng tao thay thế chức vị của mày, thế nhưng, chuyện mày bị đá ra công ty không có quan hệ gì tới tao, mày không được đem lửa giận trút lên đầu tao!”

“Hay cho câu không quan hệ tới mày!” Sắc mặt Trương Đông biến đổi, lạnh lùng nói: “Nếu không có tên tạp chủng Lý Dật kia, lão tử có bị đuổi ra công ty không? Con mẹ nó mày có thể lên làm được đội trưởng sao?”

Lý Dật?

Nghe được tên Lý Dật, Dương Phàm có chút nghi hoặc, hắn cũng không biết rõ tình hình trong đó.

“Thế nào? Tới bây giờ còn theo tao giả ngu?” Trương Đông phảng phất giống như một oán phụ phát tiết tức giận trong lòng: “Tao nói cho mày, tụi mày có gan đá tao ra công ty, phải nghĩ đến hạ tràng ngày hôm nay, hôm nay lão tử muốn mạng của tụi bây!”

Trong khoảng thời gian này tới nay, Dương Phàm cũng phát hiện Lý Dật có chút không giống như trước đây, chỉ là mỗi ngày hắn vẫn trầm mê trong nữ sắc nên không có suy nghĩ nhiều, hôm nay nghe Trương Đông nói như thế, Dương Phàm lập tức hiểu rõ, Trương Đông bị đá ra công ty là vì Lý Dật, mà hắn có thể lên làm đội trưởng bảo an cũng là bởi vì Lý Dật!

Nhìn biểu tình phần nộ của Trương Đông, Dương Phàm nhìn ra được, Trương Đông không phải đang hù dọa hắn, mà là đã thực sự động sát ý.

Thế nhưng nghĩ đến Lý Dật vì mình làm tất cả, Dương Phàm cười lạnh một tiếng nói: “Trương Đông, đem mày đá ra công ty là chủ ý của lão tử đó, thế nào? Lão tử chỉ có một cái mạng nát, mày muốn thì cứ cầm, thế nhưng không nên nhắc đến Lý Dật, hắn không quan hệ gì tới việc này!”

“Hắc!” Trương Đông đi tới bên người Dương Phàm, cầm nặng hung hăng gõ lên đầu Dương Phàm vài cái: “Đến lúc này, mày lại dám trước mặt lão tử chơi trò huynh đệ tình thâm? Muốn tao buông tha cho tên tạp chủng kia? Tao nói cho mày nghe, không có cửa!”

Nói đến đây, con người Trương Đông chuyển vài vòng, nói: “Cảm tình tụi mày đã tốt như vậy, vậy tao để tụi mày cùng chết!”

“Đưa điện thoại di động của hắn cho tao!” Trương Đông quay nhìn hai gã đại hán đứng phía sau Dương Phàm phân phó một tiếng.

Dương Phàm muốn phản kháng, thế nhưng lưỡi dao trên cổ truyền đến hàn ý thấu xương, làm hắn không dám hành động thiếu suy nghĩ, chỉ có thể mặc cho đại hán đưa điện thoại di động của hắn cho Trương Đông.

Nhìn Trương Đông bấm dãy số trên điện thoại di động, Dương Phàm lòng nóng như lửa đốt.

Trước đây Lý Dật cũng không có điện thoại di động, thế nhưng mấy ngày hôm trước đúng lúc mua một cái, dĩ nhiên trong điện thoại của Dương Phàm cũng có số điện thoại của Lý Dật.

Tìm được điện thoại của Lý Dật, Trương Đông lập tức bấm qua, điện thoại reo vài tiếng, từ trong ống nghe truyền đến thanh âm Lý Dật: “Uy.”

“Tiểu tạp chủng, còn nhớ rõ tao không?” Nghe được thanh âm Lý Dật, sự tức giận trong ngực Trương Đông thẳng tắp bay lên, hận không thể lập tức đem Lý Dật băm thây vạn đoạn!

Hắn muốn xử lý trước nhất chính là Lý Dật, trước cũng có đi tới nhà thuê của Lý Dật để tìm hắn, chỉ là thật không ngờ Lý Dật dọn nhà, cho nên không thể làm gì khác hơn là trước tiên bắt cóc Dương Phàm, dẫn dụ Lý Dật tới.

Bên đầu kia điện thoại, Lý Dật đã đi ngủ, ngạc nhiên nghe được thanh âm quen thuộc của Trương Đông, hắn lập tức bật dậy trên giường, lạnh lùng nói: “Dương Phàm đâu?”

“A Dật, ngàn vạn lần không nên qua đây!” Lúc này Dương Phàm đột nhiên la lớn.

Trương Đông biến sắc, dùng cây nạng quất mạnh vào mặt Dương Phàm, trực tiếp bắn ra một đạo vết máu, máu tươi trong nháy mắt từ trên mặt Dương Phàm tuôn ra.

“Bịt lại miệng của hắn!” Trương Đông nói một tiếng với đại hán đứng phía sau Dương Phàm, người sau trực tiếp lấy ra băng dán bịt miệng hắn, thủ pháp tương đối thành thạo, vừa nhìn đã biết không phải lần đầu tiên làm ra loại sự tình này.

“Tiểu tạp chủng, mày nghe rõ cho tao, hai mươi phút sau chờ điện thoại của tao, nếu như mày dám báo cảnh sát, tao sẽ trực tiếp giải quyết Dương Phàm!” Trương Đông uy hiếp nói.

Bên đầu điện thoại kia, Lý Dật đã hiểu rõ tất cả, sau khi nghe được Trương Đông nói, không hề che giấu sát ý trong giọng nói: “Trương Đông, nếu như Dương Phàm có gì không hay xảy ra, tao sẽ cho mày hối hận vì đã đi tới thế giới này!”

“Tao cũng muốn nhìn là ai sẽ hối hận.” Tuy rằng lời của Lý Dật làm Trương Đông rất không thoải mái, thế nhưng bị cừu hận làm choáng váng đầu óc hắn cũng không cho rằng Lý Dật có thể làm gì hắn.

Cắt đứt điện thoại, Trương Đông nhìn lão Ngũ trên sofa nói: “Lão Ngũ, mang theo hắn, chúng ta đi bờ sông, ở đây động thủ không có phương tiện.”

Lão Ngũ trầm mặc không lên tiếng đứng dậy quay hướng thủ hạ ra dấu bằng mắt, người sau ngầm hiểu, lên vươn tay đánh mạnh một quyền lên gáy Dương Phàm, lực lượng không lớn, nhưng trực tiếp làm Dương Phàm hôn mê bất tỉnh.

....

Bởi Lý Dật và Hạ Vũ Đình mua rất nhiều thứ cho phúc lợi viện vào buổi chiều, còn có rất nhiều chuyện cần xử lý, buổi tối Hạ Vũ Đình cũng không có trở về, trong nhà chỉ còn một mình Lý Dật.

Nghe trong điện thoại truyền đến tiếng “đô, đô”, Lý Dật dùng tốc độ nhanh nhất xuống giường, mặc quần áo, cầm lấy con dao trong hộp tủ đầu giường trực tiếp rời khỏi nhà.

Đợi khi Lý Dật đi tới cửa vào tiểu khu, đã là bốn giờ sáng hừng đông, xe cộ trên đường rõ ràng ít hơn rất nhiều, thỉnh thoảng mới có một chiếc đi qua.

Đợi khoảng mười phút, Lý Dật mới ngăn lại một chiếc taxi.

“Đi đâu?” Nhìn biểu tình không chút gợn sóng không sợ hãi của Lý Dật, trong ngực tài xế có loại cảm giác khó chịu, hắn nghĩ biểu tình của Lý Dật thực sự có chút quá bình tĩnh, thậm chí bình tĩnh làm cho người ta sợ hãi.

“Khu vực thành thị.” Lý Dật nhẹ nhàng phun ra vài chữ, dựa người vào lưng ghế, bên tai quanh quẩn lúc tối khi uống rượu cùng Dương Phàm thì những lời Dương Phàm đã nói với hắn.

“Mẹ của tôi là một kỹ nữ, tôi là tiện loại của bà và một khách làng chơi sinh ra, món lòng cho giống mẹ tôi là ai, dù ngay chính mẹ tôi cũng không biết. Lúc tôi còn rất nhỏ, mẹ của tôi đã chết, có người nói do bệnh giang mai. Khi đó, tôi lưu lạc đầu đường, nguyện vọng lớn nhất là được ăn no bụng, lúc mùa đông có một cái áo bông để mặc.”

“A Dật, chúng ta là hảo huynh đệ, những lời này tôi chỉ nói với cậu, kỳ thực tôi không hề có chút bi quan, tôi chỉ là thấy rõ chính mình mà thôi, biết chính mình có thể làm gì. Mà lý tưởng của tôi rất đơn giản cũng rất buồn cười, tôi muốn làm đại ca hắc đạo.”

“A Dật, ngàn vạn lần đừng qua đây!”

....

Dương Phàm, chờ ta đến.

Lý Dật chậm rãi nhắm mắt lại, sát ý trong lòng kinh khủng xưa nay chưa từng có.

17. Chương 17: Các Người Đều Phải ... Chết

Tài xế vừa lái xe vừa xuyên thấu qua kính phản quang lên lên quan sát Lý Dật, cùng lúc đó, hắn ngạc nhiên phát hiện một hiện tượng cổ quái, nguyên bản, tháng sáu tại Thượng Hải là thời gian nóng nhất, thế nhưng

giờ này khắc này hấn lại cảm thấy trong xe có chút lạnh giá.

Mười phút sau, tiếng điện thoại di động rất nhỏ vang lên đánh vỡ sự an tĩnh trong xe.

Lý Dật lấy ra điện thoại di động, lấy tay bấm nút chuyển nghe, trong ống nghe lập tức truyền đến thanh âm của Trương Đông: “Đến phía dưới cầu Nam Phổ, nhớ kỹ không nên báo cảnh sát, chỉ cần tao nhìn thấy có xe cảnh sát, tao lập tức đem Dương Phàm ném xuống sông nuôi cá!”

Trương Đông nói xong, không đợi Lý Dật trả lời trực tiếp cắt đứt điện thoại.

Bởi Lý Dật bưng kín điện thoại, tài xế cũng không nghe được lời Trương Đông nói.

“Đi cầu Nam Phổ.” Lý Dật thu hồi điện thoại di động, lần thứ hai nhìn tài xế nói: “Nhanh một chút!”

“Được.” Tài xế yếu ớt lên tiếng, lập tức nhấn chân ga, chiếc xe nhảy lên, rồi đột nhiên gia tốc.

Cầu Nam Phổ là một chiếc cầu trứ danh Thượng Hải, kéo dài qua sông Hoàng Phố, xa xa nhìn lại, có chút hùng vĩ.

Thời gian bốn giờ sáng hừng đông, ngọn đèn nhu hòa rọi sáng cả chiếc cầu, trên cầu rất ít xe cộ, có vẻ có chút khoảng không lãng đàng. Xa xa trên mặt sông đậu một ít ca nô, trong đó có một chiếc ca nô sáng đèn, mơ hồ có thể nhìn thấy công nhân đang vác hàng hóa lên ca nô.

Bên dưới cầu Nam Phổ, Dương Phàm bị một gã đại hán dẫm nát trên mặt đất, miệng bị bịt kín, chỉ có thể phát sinh thanh âm “ô ô”.

Ngay từ đầu, biểu tình Dương Phàm mười phần phần nộ, mà đợi sau khi Trương Đông lần thứ hai gọi điện thoại cho Lý Dật, biểu tình phần nộ trên mặt Dương Phàm biến mất, chỉ còn lại là biểu tình khẩn cầu.

Thích ý phun ra một luồng khói hoa mỹ, Trương Đông quét mắt nhìn Dương Phàm, cười lạnh nói: “Thế nào? Muốn cầu tao buông tha cho huynh đệ của mày không?”

Dương Phàm dùng sức gật đầu, tốc độ gật đầu phẳng phát như muốn nói với Trương Đông, chỉ cần mày thả Lý Dật, muốn thế nào cũng được.

“Tốt, mày quỳ xuống dập đầu cho tao mười cái, tao sẽ suy nghĩ suy nghĩ.” Trương Đông trêu tức nói, đồng thời dùng ánh mắt ra dấu cho tên đại hán đang dẫm mặt Dương Phàm, người sau lập tức bỏ chân ra.

Không có bất luận sự do dự nào, Dương Phàm lập tức giãy dụa quỳ rạp xuống.

“Phanh!”

“Phanh!”

....

Đầu của Dương Phàm hung hăng đánh vào trên mặt đất, truyền ra một tiếng trầm muộn, đợi sau khi dập đầu xong mười lần, trán của hắn đã sưng cao lên, máu loang ứ đọng.

“Cháu ngoan, thật chịu nghe ông mày nói!” Trương Đông cười lạnh một tiếng: “Bất quá, ông mày sẽ không bỏ qua cho tên tạp chủng kia. Xem mày dập đầu ra sức như thế, ông mày ban thưởng cho mày uống miếng nước tiểu!”

Cắt lời, Trương Đông ngay trước mặt đám người lão Ngũ trực tiếp cởi quần, hướng ngay mặt Dương Phàm tiểu xuống.

Nghe bên mép truyền đến vị khai, nhìn dáng tươi cười đắc ý trên mặt Trương Đông, vành mắt Dương Phàm đỏ lên, chỉ nghe hắn phát sinh một trận rống giận trầm thấp, cả người phóng lên, dùng đầu hướng Trương Đông đánh tới!

Trương Đông tựa hồ thật không ngờ Dương Phàm lại phản kích, trong lúc nhất thời không đề phòng, trực tiếp bị Dương Phàm đung ngã trên mặt đất.

Nhưng khi Dương Phàm muốn làm ra động tác kế tiếp, một quyền nặng nề hung hăng nện lên sau lưng hắn, trực tiếp đánh hắn ngã xuống đất.

Trương Đông chật vật đứng lên, vốn dự định chụp lấy con dao trong tay thủ hạ lão Ngũ xử lý Dương Phàm, chợt thấy một chiếc taxi dừng ngay trên cầu.

“Dương Phàm, một hồi lão tử sẽ làm cho mày sống không bằng chết!” Trương Đông hung hăng mắng một câu, sau đó nhìn lão Ngũ nói: “Lão Ngũ, tiểu tử tới, tội mày chuẩn bị sẵn sàng!”

Thấy không có cảnh sát theo tới, vẻ mặt lão Ngũ lộ ra biểu tình chẳng đáng, hắn mang theo mấy người, trên người người nào mà không có mang theo mạng người, làm sao đặt một người bình thường để trong lòng?

Trên cầu lớn, Lý Dật xuống xe cũng không vội vã đi xuống cầu, mà là nhìn theo taxi rời đi, mới hướng dưới cầu đi đến.

Rất xa, Lý Dật liền thấy Trương Đông mang theo bốn gã đại hán đứng bên bờ sông, trong đó một gã đại hán dùng chân đạp lên mặt Dương Phàm.

Nửa phút sau, Lý Dật đi xuống dưới cầu, dùng chân tại địa phương cách Trương Đông khoảng năm thước, không hề che giấu sát ý trên người, mà là thẳng ngoắc ngoắc nhìn chăm chăm đại hán đang giẫm chân lên mặt Dương Phàm, con mắt trong nháy mắt khép lại thành một khe hở: “Thả hắn!”

Lý Dật nói làm trong lòng tên đại hán kia run lên, lực lượng trên chân nhỏ đi rất nhiều, nhân cơ hội này, Dương Phàm mạnh giãy ra khỏi sự ràng buộc của tên đại hán, nhưng lại bị tên đại hán dùng dao gác lên trên cổ. Dương Phàm không thể động đây, lại không thể nói chuyện, chỉ có thể liên tục nháy mắt cho Lý Dật, ý bảo Lý Dật chạy mau.

“Tiểu tạp chủng, mày thật đúng là tới!” Trương Đông nhìn biểu tình băng lãnh của Lý Dật, trong lòng mặc dù khó chịu, nhưng vừa nghĩ đến đồng bọn bên cạnh đều là thứ vong mạng, lá gan lớn rất nhiều.

Nhìn vết máu trên mặt Dương Phàm, cùng với ánh mắt thống khổ, Lý Dật chỉ cảm thấy trái tim mình phảng phất như bị một cây chùy sắt hung hăng đập vào, làm hắn đau đến cơ mặt cũng hơi có chút vặn vẹo.

“Ngày hôm nay tội mày đều phải...chết!”

Lý Dật cùng lúc rút lên câu nói, trong nháy mắt rút ra con dao từ bên hông, cách xa năm thước dùng dao ném thẳng tới ngay cổ đại hán kia!

“Su!”

Lưỡi dao tại không trung xẹt qua một đạo ánh sáng trắng, xuyên thấu trở lực không khí, chuẩn xác không lầm xuyên vào cổ tên đại hán kia. Tên đại hán vô ý thức buông lưỡi dao dùng tay che cổ họng, thế nhưng ngăn cản không được máu tươi phun ra, không khí phảng phất như tràn vào vết thương của đại hán, thân thể đại hán hung hăng co quắp vài cái liền thẳng tắp té lăn quay trên mặt đất.

Tất cả phát sinh quá đột nhiên, từ lúc Lý Dật bật dao bắn trúng tên đại hán kia, trước sau không vượt lên một giây đồng hồ, ngay cả tên đại hán kia còn chưa kịp né tránh, những người khác sao có thể phản ứng kịp?

Khi thân thể đại hán ngã trên mặt đất thì lão Ngũ là người thứ nhất phục hồi lại tinh thần, vô ý thức thò tay muốn bắt Dương Phàm, bởi vì hắn chợt hiểu ngày hôm nay đã đá tới tẩm sát lớn, chỉ có bắt Dương Phàm uy hiếp Lý Dật, mới có cơ hội sống sót.

Nhưng mà Lý Dật căn bản không cho hắn cơ hội này.

Sau khi ném ra con dao, Lý Dật ngay tại chỗ nhảy lên, cấp tốc hướng bốn người vọt tới, đợi khi lão Ngũ vừa đưa tay ra, Lý Dật đã đi tới bên người lão Ngũ.

Tay phải Lý Dật cấp tốc chém ra, ôm đồm cổ tay lão Ngũ, sau đó dụng lực bẻ mạnh!

“Răng rắc!”

Tiếng vỡ xương thanh thúy vang lên, cùng lúc đó, Lý Dật tung một cước vào thân thể lão Ngũ vừa ngồi xổm xuống, trực tiếp đá bay hắn ra ngoài!

Trong nháy mắt lão Ngũ bay ra, Lý Dật nhận thấy được phía sau truyền đến một trận gió lạnh, liền ngồi sụp ngay tại chỗ, đùi phải như thiểm điện quét ra!

“Phanh!”

Tên đại hán nỗ lực từ phía sau đánh lên Lý Dật bị chân phải Lý Dật quét trúng, đã bị tác dụng quán tính, thân thể bay lên không, ở không trung lướt qua đường vòng cung mỹ lệ, hung hăng nện xuống mặt đất.

Nhân cơ hội này, Lý Dật dùng một tay kéo Dương Phàm còn đang trợn mắt há hốc ra sau lưng mình, đồng thời âm lãnh nhìn chằm chằm gã đại hán cuối cùng cầm dao.

Tên đại hán kia nhận thấy được ánh mắt âm lãnh của Lý Dật, thân thể không thể không chế run lên, hàm răng đánh vào nhau lập cập, con dao trong tay cũng không cầm ổn, phảng phất tùy thời sẽ rơi xuống.

So sánh với tên đại hán kia mà nói, biểu tình Trương Đông càng thêm xấu xí, lúc này trên mặt hắn không còn huyết sắc, đôi mắt trợn tròn, phảng phất như không thể tin được trước mắt tất cả là thật.

Nguyên bản theo hắn xem ra, chỉ cần ngày hôm nay Lý Dật dám đến, trăm phần trăm sẽ bị mất mạng, dù sao, mấy người lão Ngũ đều là kẻ vong mạng.

Thế nhưng, tất cả phát sinh trước mắt đã nói cho hắn, Lý Dật muốn giết bọn hắn so với giết gà còn dễ hơn.

Kéo mạnh Dương Phàm ra phía sau, Lý Dật lại nhặt con dao trên mặt đất, lại động lần nữa.

Trong đêm đen, hắn giống như quỷ mị, tốc độ nhanh đến làm cho người hoa mắt.

“Xích...”

Con dao trong tay Lý Dật thoải mái xẹt qua cổ họng tên đại hán còn lại, máu tươi phảng phất giống như suối phun từ vết thương của tên đại hán kia bắn ra.

Thấy Lý Dật mặt không đổi sắc giết chết gã thủ hạ cuối cùng, lão Ngũ kinh khủng nhìn Lý Dật, nuốt nước bọt, run giọng nói: “Vị huynh đệ này, lão Ngũ có mắt như mù đặc tội ngài, còn xin ngài tha cho chúng ta một mạng!”

“Ta nói rồi, tội mày đều phải chết!” Gương mặt Lý Dật không chút biểu tình hướng lão Ngũ đi đến, mỗi bước đi, biểu tình lão Ngũ lại biến ảo một lần, khi đi tới gần lão Ngũ thì lão Ngũ đột nhiên cắn răng nhào tới Lý Dật!

Lý Dật tựa hồ đoán được vì sao lão Ngũ phải làm như vậy, nghiêng người chột lóe, tay trái vừa nắm lấy tóc lão Ngũ đồng thời tay phải vung lên, con dao sắc bén trong nháy mắt cắt đứt cái cổ lão Ngũ!

Lúc này Lý Dật trầm mặc không lên tiếng đi tới gã thủ hạ cuối cùng của lão Ngũ, trong ánh mắt kinh khủng của tên đại hán, kết thúc tính mạng của hắn.

Mắt thấy Lý Dật giống như giết gà giết chết bốn người lão Ngũ, hai chân Trương Đông mềm nhũn, trực tiếp quỳ gối trên mặt đất, chất nước màu vàng không ngừng tuôn ra từ giữa hai chân của hắn, hắn giống như bị phát điên, không ngừng đập đầu hướng Lý Dật. Hắn muốn nói gì đó, thế nhưng trong cổ họng giống như bị nhét vật gì, một chữ cũng nói không nên lời, chỉ có thể dùng cách đập đầu khấn cầu Lý Dật bỏ qua cho hắn.

Lý Dật chậm rãi đi tới bên người Trương Đông, nắm tóc Trương Đông, chậm rãi lôi hắn lên, nhìn gương mặt không chút huyết sắc của hắn, chậm rãi nói: “Mày không nên hạ thủ đối với Dương Phàm.”

Dứt lời, Lý Dật nắm lấy cổ Trương Đông dùng sức vặn mạnh!

“Răng rắc!”

Tiếng vang giòn qua đi, con người Trương Đông dần dần mất đi sáng bóng.

Lý Dật buông tóc Trương Đông ra, vài bước đi tới bên người Dương Phàm, dùng dao chém đứt sợi dây, xé bỏ băng dính ngoài miệng Dương Phàm, cũng không nói gì, chỉ là hổ thẹn nhìn Dương Phàm.

Nhận thấy được ánh mắt tự trách của Lý Dật, Dương Phàm hàm hậu cười, tựa hồ muốn dùng dáng tươi cười nói cho Lý Dật, mình không sao.

“Hô...” Lý Dật hít thật mạnh không khí mới mẻ của bờ sông, gần từng chữ: “Dương Phàm, còn nhớ rõ lúc chúng ta uống bia tôi đã nói gì với anh không?”

“Dương Phàm, tin tưởng tôi, không lâu trong tương lai, tôi sẽ giúp anh thực hiện mộng tưởng!”

Nhìn biểu tình kiên định của Lý Dật, Dương Phàm ngây dại, khoe miệng hần hơi nhúc nhích, miệng mở ra, thế nhưng nửa ngày cũng không phun ra một chữ.

18. Chương 18: Trước Tiềm Phục, Sau Quật Khởi

Trận trận hương vị từ trong phòng bếp truyền ra, tiến vào trong mũi Lý Dật, làm Lý Dật đành phải nuốt nước bọt.

Nghiêng đầu nhìn xuyên qua kính cửa sổ bếp, mơ hồ nhìn thấy hình dạng bận rộn của Hạ Vũ Đình trong nhà bếp, khoe miệng hần không khỏi mọc lên dáng tươi cười.

Chẳng hiểu vì sao, mỗi lần ở chung một chỗ với Hạ Vũ Đình, Lý Dật nghĩ toàn thân trên dưới có một loại cảm giác thả lỏng nói không nên lời, loại cảm giác này làm hắn mười phần mê luyến.

“Các vị khách giả, chào buổi trưa mọi người. Tiếp theo xin truyền đến mọi người một tin tức trọng yếu đầu tiên. Buổi sáng ngày hôm nay, trên sông Hoàng Phố phát hiện năm cụ tử thi, theo cảnh sát giám định, trong số người chết có bốn người là đào phạm từ phương bắc trốn tới, mặt khác một người là một người thất nghiệp sống trong bốn địa. Hôm nay, án kiện vẫn còn nằm trong sự điều tra, người phụ trách cảnh sát tuyên bố, chuyện lần này rất có thể là hắc đạo báo thù...”

Nghe được tin tức như thế, Lý Dật thoáng thở phào nhẹ nhõm, chuyện ngày hôm qua tuy rằng không ai phát hiện, nhưng vết tích lưu lại thật nhiều lắm, nếu cảnh sát cố ý điều tra, rất có khả năng tìm được chính mình. Nhưng theo Lý Dật xem ra, người phụ trách của cảnh sát nếu nói như vậy, như vậy rất có khả năng sẽ trực tiếp định án.

Dù sao, bốn người của lão Ngũ là đào phạm giết người, cảnh sát hận bọn họ không chết sớm một chút cho rồi, tự nhiên sẽ không phí khí lực đi thăm dò bọn họ là bị ai giết chết.

“Cơm xong rồi.” Lúc này, Hạ Vũ Đình đẩy cửa phòng bếp ra, bưng một chén dưa chua đi ra, trên chén bốc lên từng trận hương thơm, làm Lý Dật không khỏi nuốt nước bọt.

Có thể do kiếp trước chưa từng được ăn cơm nhà, Lý Dật rất thích cảm giác ăn cơm tại nhà.

Bữa trưa rất phong phú, có thịt, canh cá dưa chua, rau xanh, canh trứng, sắn, hương, vị đều có.

Lượng cơm của Hạ Vũ Đình cũng không lớn, mỗi lần chỉ ăn nửa chén cơm, ăn rất chậm, thế nhưng mỗi lần trong chén cũng không còn chút thức ăn nào.

Thân cũng là cô nhi, nàng biết tầm quan trọng của lương thực, có đôi khi một chén cơm đủ để cứu một mạng người.

Nhìn tư thế ăn như quỷ chết đói đầu thai của Lý Dật, Hạ Vũ Đình có chút nghi hoặc.

Trước đây, tuy rằng Lý Dật rất thích ăn cơm do nàng nấu, thế nhưng không ăn giống như sói nuốt hổ ngốn kiêu bây giờ.

Trong khoảng thời gian này tới nay, Hạ Vũ Đình phát hiện Lý Dật xảy ra biến hóa rất lớn, thế nhưng nàng cũng không hỏi nhiều, trong mắt nàng, Lý Dật vô luận biến đổi như thế nào, đều là tiểu nam hài luôn chảy nước mũi, thấy nữ hài thì mặt sẽ đỏ.

Ăn hết nửa chén cơm, Hạ Vũ Đình cầm khăn lau miệng, cẩn thận múc cho Lý Dật một chén canh, sau đó hai tay chống cằm, ôn nhu nhìn dáng ăn chật vật của Lý Dật, khoe miệng không khỏi hiện lên một dáng tươi cười hạnh phúc.

Đồng thời khi Lý Dật đưa tay nhắc chén canh, lại thấy dáng tươi cười ôn nhu đủ làm điên đảo chúng sinh nơi khoe miệng Hạ Vũ Đình, trong lòng không khỏi hơi chấn động.

Lúc Hạ Vũ Đình cười thì hai bên khoe miệng sẽ hiện ra hai má lúm đồng tiền nhàn nhạt, dáng tươi cười rất nhạt, nhưng làm mọi người có một loại cảm giác như được tắm gió mùa xuân, thấy dáng tươi cười của nàng, Lý Dật chỉ cảm thấy trong lòng ngực có một sự an tĩnh nói không nên lời.

Nếu như đời này không còn nhìn thấy dáng tươi cười của nàng nữa thì sẽ là tình hình thế nào?

Trong lòng ngạc nhiên tuôn ra loại suy nghĩ này, trong lòng Lý Dật hơi chấn động, đồng thời trong ánh mắt tận sâu trong có vẻ càng thêm kiên định.

Trước ngày hôm qua, mục tiêu tương lai của Lý Dật rất đơn giản, kiếm tiền mua căn nhà cho Hạ Vũ Đình, sau đó tìm người gây tai nạn đùng chết “Lý Dật” ngày trước, mục tiêu lâu dài chính là đi tìm lão xử nữ năm mươi năm sau đã giết mình, dùng phương pháp khác để trả thù.

Thế nhưng, chuyện hôm qua đã đánh một cây châm dự phòng cho Lý Dật.

Kiếp trước hẳn chém giết ngàn người, cừu gia nhiều tới đếm không hết.

Khi đó hẳn chỉ cô đơn một mình, căn bản không có gì lo lắng, cộng thêm hẳn thập phần hiểu được cách nguy trang chính mình, nên tuyệt không lo lắng sẽ bị cừu gia trả thù.

Kiếp trước Lý Dật là người cô đơn, kiếp này cũng không phải.

Đi tới thế giới này gần nửa tháng, Lý Dật đã dần dần thích cảm giác được ở chung một chỗ với Hạ Vũ Đình, mà sau khi trải qua chuyện ngày hôm qua, Dương Phàm cũng trở thành người thân của hắn, hắn không hi vọng hai người sẽ bị bất luận sự thương tổn nào.

Bởi vậy, theo Lý Dật xem ra, mặc dù hắn có thể hô mưa gọi gió trong giới sát thủ như kiếp trước, nhưng không cách bảo chứng sự an toàn cho Hạ Vũ Đình và Dương Phàm, thậm chí sẽ mang đến tai nạn có tính hủy diệt cho họ!

Cho nên, Lý Dật muốn ném thử đi theo con đường hắc đạo, lĩnh vực hắc đạo tuy có nhiều khác nhau so với lĩnh vực sát thủ, nhưng chung quy cũng là kết quả của thế giới ngầm, nhiều ít thích hợp với sở trường đặc biệt của chính mình. Mặt khác, nếu Lý Dật thực sự có điều thành tựu trong lĩnh vực hắc đạo, không chỉ có thể thực hiện được nguyện vọng của Dương Phàm, cũng đủ khả năng bảo hộ sự an toàn của hai người.

Sau khi làm ra quyết định, Lý Dật cũng không có ý nghĩ kỳ lạ là đi giết trùm hắc đạo Thượng Hải, trực tiếp phong vương, đó là chuyện không có khả năng!

Không ăn qua thịt heo, cũng gặp qua heo chạy.

Kiếp trước Lý Dật hành tẩu trong thế giới ngầm, đối với lĩnh vực hắc đạo nhiều ít có chút hiểu biết, hẳn hiểu rõ, ngày xưa chạy đi kêu gào đánh giết cũng chỉ là những tên côn đồ thuộc tầng dưới chót, hắc đạo kiểu hùng chân chính, thường thường một câu nói liền có thể quyết định được sự sống chết của rất nhiều người.

Bởi vậy, muốn thành kiểu hùng chân chính cũng không dễ dàng.

Sẽ không làm, muốn làm liền làm tốt nhất!

Đây là tín điều nhân sinh của Lý Dật.

Kiếp trước hẳn dùng thời gian không đến mười năm trở thành sát thủ của thế giới ngầm mà kẻ khác khi nghe tên đã sợ mất mật.

Kiếp này, dã tâm của Lý Dật không nhỏ, hắn muốn làm không phải là tên côn đồ cả ngày cầm đại đao đi chém người, mà là hắc đạo kiểu hùng chân chính.

Dã tâm lớn, nhưng Lý Dật cũng không mù quáng, hẳn hiểu rõ, không có khả năng đầy đủ mà muốn đi làm một việc, như vậy chỉ vì sự xung động của chính mình mà phải trả giá đắt thảm thối!

Theo Lý Dật xem ra, hôm nay phải làm chính là khôi phục lại thân thể trong thời gian này, mau chóng quen thuộc tất cả giới hắc đạo của Thượng Hải, sau đó tìm đúng lối đi vào, tiến nhập hắc đạo.

Trước ẩn núp, sau quật khởi.

Đây là kế hoạch của Lý Dật.

....

Bữa trưa qua đi, Hạ Vũ Đình đi phúc lợi viện, mà Lý Dật ở lại trong nhà tiến hành sự huấn luyện khôi phục của mình.

Huấn luyện cường độ cao suốt buổi trưa khiến Lý Dật có một loại cảm giác hư thoát, sự huấn luyện siêu cường làm thân thể hiện tại của hắn mỗi lần đều đạt được điểm giới hạn, kể từ đó, mỗi lần huấn luyện xong, thân thể hắn đều có một loại cảm giác đau nhức, loại đau nhức này phẳng phất như toàn thân, làm người ta khó có thể chịu được.

Thời gian của kiếp trước, mỗi lần Lý Dật huấn luyện xong, huấn luyện viên đều sẽ cho hắn tắm trong hồ nước nóng được pha đủ loại dược vật.

Hôm nay, Lý Dật không có loại điều kiện này, chỉ có thể từ bên ngoài mua dược vật về thoa, thoa loạn toàn thân các nơi, để giảm bớt đau đớn trên người.

Thời gian buổi tối, Lý Dật đứng giờ đi tới Phòng Hoàng Dạ tổng hội.

Lý Dật cũng không như thường ngày trực tiếp đi tới phòng thay đồ bảo an, mà là đi thang máy trực tiếp đến phòng làm việc của tổng giám đốc ở lầu sáu.

Có thể do thời gian quá sớm, Trần Dương cũng chưa có mặt tại phòng làm việc.

Suy nghĩ một chút, Lý Dật gọi điện thoại cho Trần Dương, đi thẳng vào vấn đề nói: “Trần quản lý, chừng nào ngài đến phòng làm việc? Tôi muốn nói chuyện cùng ông.”

Lý Dật điện thoại làm Trần Dương có chút nghi hoặc, hắn không biết Lý Dật tìm hắn nói chuyện gì, vì vậy nói với Lý Dật hai mươi phút sau hắn sẽ về tới dự tổng hội.

Hai mươi phút sau, Trần Dương phong trần mệt mỏi đi tới trước cửa phòng làm việc, sắc mặt hắn có chút đỏ lên, trên người mang theo mùi rượu nồng đặc, hiển nhiên, trước đó hắn đang tiếp khách.

Đi tới phòng làm việc, Trần Dương gọi bí thư pha hai ly trà, sau đó cho bí thư lui ra ngoài.

Nhẹ nhàng uống ngụm trà, giảm bớt chút men say, Trần Dương hỏi: “Lý tiên sinh, chẳng hay anh tìm tôi có chuyện gì?”

“Trần Dương, ông hẳn là thập phần quen thuộc về giới hắc đạo?” Lý Dật hỏi thật trực tiếp.

Trần Dương gật đầu, nói: “Lý tiên sinh, tuy rằng bản thân tôi không phải thuộc hắc đạo, thế nhưng, nói đến giới hắc đạo Thượng Hải, tôi vẫn tương đối rõ ràng, không biết Lý tiên sinh muốn hỏi tình huống phương nào?”

“Dem những chuyện ông biết đều nói cho tôi biết, càng chi tiết càng tốt.” Lý Dật nâng ly trà lên, đầu tiên nhẹ nhàng ngửi chút hương trà, lập tức dùng nắp ly trà xua chút lá trà, há miệng uống một ngụm sau nhắm mắt lại, sau đó thông thả phun ra một ngụm nhiệt khí.

Nhìn hình dạng không nóng không vội của Lý Dật, trong lòng Trần Dương không còn nửa điểm do dự, hồi đáp: “Lý tiên sinh, hắc đạo Thượng Hải dù sao cũng không phải do một mình Tiêu tiên sinh định đoạt, mà trên thực tế, tổng cộng có ba người chia cắt giang sơn hắc đạo của Thượng Hải, chỉ là cả ba người đều thuộc quyền quản lý của Tiêu tiên sinh mà thôi.”

“Ba người bọn họ phân biệt là Tiêu Cường, Trịnh Thiết Quân, Gia Cát Minh Nguyệt. Trong đó Tiêu Cường là con trai của Tiêu tiên sinh, hôm nay quản lý những chỗ ăn chơi của Thượng Hải, mà Trịnh Thiết Quân lại là một viên dũng tướng thuộc hạ của Tiêu tiên sinh, biệt hiệu Phá Quân, mặc kệ trong chuyện sinh ý nào, chỉ khi gặp phải chuyện vướng tay hắn mới đứng ra, về phần Gia Cát Minh Nguyệt lại là quân sư của Tiêu tiên sinh, giúp Tiêu tiên sinh quản lý sinh ý của cả hắc bạch lưỡng đạo.”

Nói đến đây, Trần Dương như có ý vô ý liếc mắt nhìn Lý Dật, nói: “Ngoại trừ ba người này ra, Tiêu tiên sinh còn có một bảo tiêu, tên thì tôi không rõ lắm, mọi người trong hắc đạo nói, người kia là người mà Tiêu tiên sinh tín nhiệm nhất.”

Lý Dật tỉ mỉ thưởng thức một phen lời nói của Trần Dương, lại có chút nghi hoặc: “Thượng Hải là thành thị phát đạt nhất phía nam, vô luận đối với hắc đạo hay bạch đạo đều là một khối bánh ngon cực lớn, lẽ nào không có những người khác muốn nhúng chàm hắc đạo Thượng Hải?”

“Lý tiên sinh có điều chẳng biết, hắc đạo phía nam tuy rằng bang phái san sát, nhưng tóm lại mà nói là do Mãnh Hồ Bang một nhà độc đại. Mà Mãnh Hồ Bang chia làm Thiên, Nhân, Địa ba phân hội, trong đó Tiêu tiên sinh là đại lão của Thiên phân hội, cho nên không ai dám nhúng chàm hắc đạo Thượng Hải!” Trần Dương mơ hồ nhìn ra được Lý Dật muốn nhúng chàm hắc đạo Thượng Hải, thế nhưng Lý Dật lại hoàn toàn không biết gì về Thượng Hải hắc đạo, điều này không khỏi làm hắn có chút nghi hoặc.

Nghe Trần Dương phân tích, Lý Dật cũng không chấp nhận.

Kiếp trước Lý Dật từng kiến thức qua các đại lão bang hội toàn cầu bên trong Mafia, tự nhiên hiểu rõ, đối với một đại hình hắc bang mà nói, phe phái bên trong rất nhiều, cũng không phải thập phần đoàn kết. Tại nước ngoài, đại khái hắc bang đều do hình thức gia tộc cấu thành, trong hắc bang có hiện tượng từng gia tộc đoạt quyền thập phần nghiêm trọng.

“Mặt khác, tôi đã từng nghe qua được một tin tức, có người nói, Tiêu tiên sinh là con rể của lão đại Mãnh Hồ Bang đương kim, độ chân thực tin tức này thì tôi không dám xác định.” Trần Dương bỗng nhiên nhớ tới việc gì, lần thứ hai nói.

Tuy rằng Trần Dương nói xong đều là một ít những biểu hiện bên ngoài, nhưng nhượng cho Lý Dật đối với hình thức của hắc đạo Thượng Hải cũng có được sự nhận thức đơn giản. Về phần nhận thức sâu hơn một tầng, Lý Dật tin tưởng với thân phận Trần Dương căn bản không thể biết được, theo Lý Dật xem ra, Mãnh Hồ Bang có thể chiếm giữ toàn bộ phía nam, bối cảnh mạnh đại tuyệt đối khiến kẻ khác không thể tưởng tượng, dù sao, không có bối cảnh cường đại làm hậu thuẫn, không có khả năng có được quy mô lớn như vậy.

Một giờ sau, Lý Dật kết thúc cuộc nói chuyện với Trần Dương.

Nhìn theo bóng lưng Lý Dật rời đi, Trần Dương chậm rãi cầm lấy chén trà, lâm vào trầm tư.

19. Chương 19: Sơn Dương Thụ Thương

Sau đó vài ngày, Lý Dật mỗi ngày ngoại trừ tiến hành huấn luyện khôi phục thân thể, buổi tối cũng sẽ đứng hạn đến dạ tổng hội đi làm.

Mà Hạ Vũ Đình mỗi ngày ngoại trừ bận rộn công tác tại phúc lợi viện, mỗi ngày đúng giờ đều làm cơm cho Lý Dật, đồng thời mỗi ngày đều đổi món ăn, vài ngày trôi qua, Lý Dật cảm thấy thể trọng của mình nặng thêm một ít, dù đó là kết quả mà hắn mỗi ngày tiến hành đại lượng vận động. Nếu mỗi ngày hắn không tiến hành đại lượng vận động, Lý Dật sẽ không chút nào nghi ngờ, không cần bao lâu, hắn sẽ biến thành một tên rất mập mạp.

Hạ Vũ Đình tuy rằng không thích trang phục, nhưng tháng sáu Thượng Hải rất oi bức, cho nên mỗi ngày về đến nhà, Hạ Vũ Đình liền thay áo ngắn tay cùng quần sooc, cánh tay ngọc cùng đôi chân dài thường thường luôn lác lác ngay trước mắt Lý Dật, kích thích tố giống đực của hắn.

Có vài lần, Lý Dật đều nhịn không được muốn đẩy ngã Hạ Vũ Đình, nhưng...cứ mỗi lần đến thời điểm máu chốt, biểu tình Hạ Vũ Đình thập phần phức tạp, như khủng hoảng, như nghi hoặc.

Mỗi lần nhìn thấy biểu tình này của Hạ Vũ Đình, dự cảm trong cơ thể Lý Dật trong nháy mắt biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Trong trí nhớ của Lý Dật, “Lý Dật” trước kia ở chung bao nhiêu năm với Hạ Vũ Đình, nhưng tối đa chỉ là nắm tay nhau!

Lý Dật hiểu rõ, Hạ Vũ Đình là vì sự biến hóa của chính mình mà nghi hoặc, mà trên thực tế...Hạ Vũ Đình cũng không hề chống cự, đơn giản là vì nàng xem hắn là “Lý Dật” ngày trước.

Hiểu được tất cả, trong ngực Lý Dật khó chịu, trong ngực hắn có một loại cảm giác rất kỳ quái: Mặc dù hắn có thể có được Hạ Vũ Đình, Hạ Vũ Đình cũng làm hắn là “Lý Dật” trước kia. Nếu hắn đổi một cụ thân thể khác, sợ rằng không chỉ là không đột phá được tầng quan hệ cuối cùng, sợ rằng ngay cả nắm tay cũng không còn nắm được...

Loại cảm giác này làm trong ngực Lý Dật rất không được tự nhiên, cũng làm trong lòng Lý Dật có loại cảm giác thất bại.

Lý Dật nằm mơ cũng không có nghĩ đến mình lại thất bại cho “Lý Dật” kia, hẳn không cam lòng, rất không cam tâm!

Kiếp trước tuy rằng khi hắn lên giường với nữ nhân không hề trộn lẫn tình ái trong đó, thế nhưng mỗi lần dùng tiền hay thủ đoạn khác triệt để đem nữ nhân chinh phục!

Cho nên, trong lòng Lý Dật âm thầm quyết định, trước khi Hạ Vũ Đình triệt để yêu hắn, hắn không dự định cùng Hạ Vũ Đình đột phá tầng quan hệ này.

Ngoại trừ điểm này ra, khi Lý Dật cùng Hạ Vũ Đình ở cùng một chỗ thì luôn rất mê luyến, nhất là mỗi ngày khi Hạ Vũ Đình ăn cơm xong, lại rót cho hắn một chén canh, tay chống cằm thưởng thức hắn ăn, sẽ làm trong ngực hắn có loại cảm giác của một gia đình.

Đối với kiếp trước Lý Dật mà nói, “nhà” là một chữ rất xa lạ, ít nhất...trong ý thức của hắn không có từ “nhà”.

Thế nhưng, kiếp này, hắn ở tại trên người Hạ Vũ Đình có được cảm giác của một gia đình.

...

Ngày cuối tuần chạng vạng, Lý Dật vẫn như thường ngày ở chung với Hạ Vũ Đình, ở trong nhà ăn cơm xong, lại rời khỏi nhà.

Nhưng hắn cũng không đi tới Phượng Hoàng dạ tổng hội, mà là ngăn lại một chiếc taxi đi tới biệt thự số 26 Tử Viên.

Ngồi bên trong xe taxi, Lý Dật phát hiện tài xế thường dùng loại ánh mắt cổ quái quan sát hắn, thậm chí, vào lúc Lý Dật báo ra địa điểm, tài xế taxi liên tục ba lần hỏi lại Lý Dật có đúng là đi Tử Viên hay không, thẳng đến khi Lý Dật gật đầu xác nhận ba lần, hắn mới khởi động máy.

Đối với ánh mắt hoài nghi của tài xế taxi, Lý Dật cũng chưa nói gì, hắn hiểu rõ, vô luận ở giai cấp nào, rất nhiều người đều mang thành kiến đến nhìn người.

Khi Lý Dật ngồi xe taxi đi đến Tử Viên, mặt trời chiều đã hạ xuống đỉnh núi, màn đêm dần dần phủ xuống, đường cái khu biệt thự đã sáng đèn, ngọn đèn màu hồng rọi sáng cả con đường, làm cho người ta có thể nhìn thấy rõ ràng tất cả.

Đây là một con đường mười phần rộng mở, hai bên trồng đầy cây ngô đồng cao to, mỗi khi đi ngang một tòa biệt thự, sẽ có con đường nhỏ rẽ vào đường lớn.

So sánh với những xe thể thao đang từ đường lớn chạy về thủ đô, xe taxi của Lý Dật đang ngồi có vẻ có chút chướng mắt. Sắc mặt của tài xế xe taxi có chút đỏ lên, nhìn về phía những chiếc xe thể thao huyền lệ, vẻ mặt tràn đầy biểu tình đố kỵ.

Biệt thự số 26 khu Tử Viên chiếm diện tích tuy rằng không lớn như số 1, thế nhưng so sánh với những biệt thự khác, diện tích cũng lớn hơn một chút.

Xa xa nhìn lại, có thể thấy được mặt cỏ và hoa tươi nở rộ được tu bổ chỉnh tề trong đại viện biệt thự. Vài tòa kiến trúc mang theo phong cách Châu Âu đặt bên trong biệt thự, phối hợp mười phần thỏa đáng.

Khi Lý Dật ngồi xe taxi đi đến cửa biệt thự thì thành lính phát hiện ngay gara của biệt thự đậu đầy xe thể thao đủ mọi kiểu dáng xa hoa, thậm chí, có vài chiếc xe thể thao thuộc về số lượng rất ít.

Trả tiền xuống xe, Lý Dật không chút biểu tình hướng trong biệt thự đi đến.

“Xin lỗi, tiên sinh, ở đây đang tổ chức tiệc tư nhân, thỉnh ngài đưa ra thiệp mời.” Mắt thấy Lý Dật muốn đi vào biệt thự, một gã nam nhân mặc trang phục bảo an đưa tay ngăn cản Lý Dật.

Bảo an nói làm Lý Dật ngừng chân lại, hắn đáp ứng Lưu Vi sẽ tới tham gia buổi tiệc hôm nay, thế nhưng Lưu Vi cũng không đưa thiệp mời cho hắn.

“Thỉnh hồ trợ thông báo cho Lưu tiểu thư, nói tôi là Lý Dật.” Có thể do hấn từng làm bảo an một thời gian, Lý Dật đối với thái độ bảo an trước mắt mười phần thân mật.

Tên bảo an kia là bảo an chuyên trách của Lưu gia, là từ công ty bảo an chính quy ký hợp đồng, tổ chất nhất lưu, cũng không có bởi vì Lý Dật ăn mặc phổ thông mà sản sinh tình tự khinh miệt. Lúc này, giọng nói nhật mà không lạnh của Lý Dật càng nhượng hấn có ấn tượng không tệ đối với Lý Dật, bởi vậy mỉm cười gật đầu: “Tiên sinh, thỉnh chờ.”

Dứt lời, tên bảo an kia đi vào trong, tựa hồ là đi thông báo cho Lưu Vi.

Đại lâu kiến trúc chủ yếu của biệt thự nằm trong đại sảnh lầu một, một đám nam nữ cử chỉ ưu nhã, đang ngồi trên ghế trong phòng khách, một bên uống rượu đỏ sang quý, một bên mỉm cười nói chuyện với nhau gì đó. Bên người bọn họ có một dãy bàn trải khăn trắng, bên trên bày đủ loại hoa quả điểm tâm đủ loại kiểu dáng, mà bồi bàn đứng bên người bọn họ, ăn mặc trang phục thống nhất, trong tay bưng khay rượu, vẻ mặt mỉm cười đầy chức nghiệp.

Trong góc phòng khách phía tây, vài thành viên dàn nhạc ăn mặc chỉnh tề, nhạc đệm ca khúc du dương, tiết tấu ca khúc rất thông thả, cũng không ảnh hưởng lớn đến việc khách nhân trong đại sảnh đang nói chuyện với nhau.

So sánh với lầu một phòng khách, lầu hai có vẻ có chút hiu quạnh, toàn bộ lầu hai im ắng.

Trong một gian phòng của lầu hai, Lưu Vi đang đứng bên cửa sổ, nhìn bầu trời đen kịt bên ngoài, trên mặt lộ vài giọt nước mắt.

“Mẹ, mẹ từng đáp ứng con, ngày hôm nay sẽ trở về mừng sinh nhật cho con.” Lưu Vi thì thào nói, nước mắt không tự chủ được từ trong viền mắt nàng trào ra, lướt qua khuôn mặt mê người của nàng, biểu tình của nàng thật thương tâm, phảng phất như một con sơn dương đang thụ thương, lại phảng phất như một đoá hoa hồng héo tàn, làm cho người ta không khỏi mọc lên một cảm giác thương xót.

“Phanh, phanh!”

Tiếng đập cửa nhẹ nhàng vang lên, cắt đứt sự suy tư của Lưu Vi, nàng nhẹ nhàng lau đi nước mắt trên khóe mắt, nói: “Vào đi.”

Cánh cửa được một phụ nữ trung niên đẩy ra, phụ nữ trung niên thấy nước mắt trên mặt Lưu Vi, trong con ngươi hiện lên vẻ đau xót.

“Dì Lan, có việc gì thế?” Thấy người đàn bà, trên mặt Lưu Vi bày ra một dáng tươi cười so với khóc còn khó coi hơn, dáng tươi cười làm dì Lan có chút tan nát cõi lòng.

Ngày hôm nay là sinh nhật Lưu Vi, thế nhưng dì Lan phát hiện từ lúc chiều trên mặt Lưu Vi đã không hề có chút dáng tươi cười, thậm chí, ngay cả người bạn tốt nhất Tiêu Huỳnh Huỳnh muốn gặp Lưu Vi, Lưu Vi cũng không có đáp ứng.

Dì Lan hiểu rõ, tâm tình Lưu Vi thật không tốt, bởi vì mẹ của Lưu Vi ở nước Mỹ xa xôi từng đáp ứng sẽ về mừng sinh nhật với nàng, thế nhưng đến bây giờ còn không thấy được bóng người...

“Tiểu thư, bên ngoài biệt thự có một thanh niên xưng là Lý Dật nói muốn gặp cô.” Dì Lan thở dài nói.

“Lý Dật?” Nghe hai chữ này, Lưu Vi đầu tiên là hơi ngậy ra, sau đó nín khóc mỉm cười, hiện lên một dáng tươi cười sáng lạn, phảng phất như ánh mặt trời sau cơn mưa, làm kẻ khác say mê.

Thấy dáng tươi cười phát ra từ sâu trong nội tâm của Lưu Vi, dì Lan nhất thời ngậy ngẩn cả người, trong lòng bà không khỏi thầm hỏi, Lý Dật kia là thần thánh phương nào, tiểu thư chỉ vừa nghe tên của hấn liền hưng phấn như vậy?

20. Chương 20: Cười Khuynh Thành Chỉ Vì Hấn

“Dì Lan, mau nhanh mời hấn vào đây!” Lưu Vi hưng phấn hô to một tiếng, vội vã lôi kéo dì Lan đi ra ngoài, chỉ là đi tới cửa thì bỗng nhiên nhớ tới cái gì, kinh hô một tiếng: “Ài nha, tôi thiếu chút nữa đã quên, vừa

rồi tôi đã làm hồng phấn trang điểm trên mặt, một hồi đại ca ca nhìn thấy sẽ không thích ta đâu!”

Dứt lời, Lưu Vi nhanh chóng nhìn lướt qua trong phòng, thấy hộp trang điểm nơi đầu giường, cấp tốc chạy qua, vừa chạy vừa nói: “Dì Lan, dì mau thông báo cho bảo an để đại ca ca đi vào, còn có, dì không nên dẫn hắn lên lầu hai, một hồi tôi tự đi xuống dưới tìm hắn.”

Đại ca ca?

Dì Lan có chút mê man, nhưng nhìn thấy dáng dấp hưng phấn của Lưu Vi, tự đáy lòng bà chợt mỉm cười, ứng đáp vài tiếng, sau đó nhanh chóng rời khỏi gian phòng, đi hồi đáp bảo an.

Lý Dật đứng ngoài cửa biệt thự khoảng hai phút, mới được bảo an cho qua.

Trong lúc cho hắn đi qua, bảo an kia áy náy nhìn Lý Dật cười cười: “Xin lỗi, để ông đợi thời gian dài như vậy. Ông đi vào, đi thẳng, sau đó quẹo phải, buổi tiệc đang cử hành ngay tại biệt thự trung ương.”

“Cảm ơn.” Lý Dật gật đầu, cất bước đi vào.

Đi trên đường nhỏ trong biệt thự, ngửi hương thơm của kỳ hoa dị thảo ven đường, Lý Dật hiếu kỳ nhìn lướt qua những đóa hoa tươi, vừa lướt qua, liền phát hiện trong đó có vài loài hoa lấy giống từ nước ngoài, bốn địa đại lục cũng không có.

Với điều này, Lý Dật đối với tiền tài quyền thế của nhà Lưu Vi lại có thêm nhận thức mới, có thể mua loại hoa sang quý này trồng trong vườn biệt thự, nhà Lưu Vi cũng không phải nhà giàu có bình thường.

Đi vào biệt thự, trước mặt truyền đến tiếng nhạc du dương, ngọn đèn trong đại sảnh thoáng có chút lờ mờ, nường ngọn đèn, Lý Dật trong nháy mắt thấy được Tiêu Huỳnh Huỳnh.

Ngày hôm nay Tiêu Huỳnh Huỳnh mặc một bộ lễ phục màu đen, trên cổ đeo một vòng ngọc trai màu đen, mái tóc bới lên. Lễ phục màu đen thiết kế phi thường vừa người, đem thân thể đang phát dục của nàng hoàn mỹ nổi bật đi ra, làm cả người nàng thoát nhìn thập phần thành thực, tuyệt không giống một thiếu nữ.

Lúc này chung quanh người nàng đang có không ít nam nhân tuổi tác không hơn kém nàng bao nhiêu đang vây quanh, những nam nhân này ăn mặc sang trọng, cử chỉ ưu nhã, vừa nhìn liền biết xuất thân bất phàm.

Tuy rằng khách nhân trong đại sảnh đa số đều là thanh niên, thế nhưng buổi tiệc lại là làm theo tiêu chuẩn của xã hội thượng lưu tự hội. Đối với loại tự hội này, Lý Dật cũng không cảm thấy xa lạ, ngày trước huấn luyện viên của Lý Dật vì để hắn thích ứng với loại tự hội này, từ hoàng thất Anh quốc chuyên môn ký kết một hợp đồng với một đại sư lễ nghi chân chính để dạy dỗ lễ nghi cho Lý Dật. Khi Lý Dật kết thúc chương trình học lễ nghi, hắn thậm chí chỉ cần ngửi hương vị của rượu liền có thể nói ra loại rượu xuất xứ từ nơi nào, thậm chí đại bộ phận năm tháng nào cũng có thể nói đi ra.

Lý Dật nhìn lướt qua trong đại sảnh cũng không nhìn thấy thân ảnh Lưu Vi, vì vậy từ trong tay bồi bàn bên cạnh tiếp nhận một ly rượu, đi tới một góc trong phòng khách, vừa thưởng thức rượu, vừa chờ đợi Lưu Vi xuất hiện.

“Lưu Vi còn không ra, thật buồn chán!”

“Hay, sắp tám giờ rồi, nàng sao còn không ra?”

“Chờ cũng là chờ, không bằng trước khi Lưu Vi đi ra chúng ta đánh cuộc.”

“Đánh cuộc thế nào?”

“Mỗi người chúng ta xuất ra mười vạn, một hồi chờ Lưu Vi đi xuống tới, chúng ta liền lần lượt đến mời Lưu Vi khiêu vũ, ai có thể mời được Lưu Vi liền có thể thắng tiền, hai người cùng mời được, thì chia phần nửa.”

“Ý kiến hay!”

....

Vài tên nam nhân vẻ mặt tự tin, về phần là ai trong bọn họ có thể mời được Lưu Vi khiêu vũ, chỉ có thể là ông trời mới biết!

“Di, tên nhà quê này là ai?” Lúc này, một gã nam nhân mang kính mắt hướng Lý Dật đang đứng trong góc phòng xem xét liếc mắt, hiếu kỳ nhìn đồng bạn bên người hỏi.

Vài tên đồng bạn bên người nam nhân kia nghe được nam nhân đeo kính mắt nói, đều đưa ánh mắt nhìn về phía Lý Dật, thấy trang phục còn chưa đến hai trăm nguyên của Lý Dật thì cả đám giống như nhìn thấy quỷ, vẻ mặt biểu tình thật kỳ lạ!

Giờ này khắc này, những người trong đại sảnh tuy rằng không thể nói hoàn toàn là danh môn, thế nhưng cha mẹ mỗi người kéo ra ngoài đều là nhân vật có danh dự uy tín của Thượng Hải, để tham gia tụ hội sinh nhật của Lưu Vi, bọn họ đã tốn không ít tâm tư lên trang phục của mình.

Cho nên không chút nào khoa trương mà nói, trang phục mỗi người ở đây cũng không hề thấp hơn mười vạn!

Trong đó, có một tiểu tử trên cổ tay còn đeo một đồng hồ Thụy Sĩ hiệu Rolex.

Nghe được sự nghi vấn của mấy người, Lý Dật cũng không hề có gì biểu thị, thậm chí nhìn cũng chưa từng nhìn bọn họ liếc mắt.

Nhưng Lý Dật không có ý tứ nói chuyện, mấy nam nhân kia cũng không cho hắn được như nguyên yên tĩnh.

Mấy nam nhân thấy Lý Dật ăn mặc một thân trang phục rẻ tiền nhưng không chút tự ti đứng ngay nơi đó, cả đám giống như phát hiện được tân đại lục, lập tức vọt tới bên người Lý Dật. Chỉ thấy trong đó có một người ăn mặc hoa lệ, đầu chải vuốt nhìn Lý Dật hỏi: “Uy, tôi nói chú này, ông tới tham gia tụ hội sao?”

Lý Dật quay đầu liếc mắt nhìn tên kia, vẫn chưa trả lời.

“Kháo, hỏi ông đó, không nghe được a?” Một người có chút khó chịu.

“Phải.” Lý Dật nghĩ những tiểu tử này có chút phiền, không muốn để cho bọn họ hỏi mãi không dứt, đơn giản thừa nhận.

“Hắc!” Trong mấy thanh niên có một người vóc dáng cao vồn không nói chuyện, sau khi nghe được Lý Dật thừa nhận, không khỏi hiếu kỳ nói: “Chú à, tôi rất buồn bực, ngài đã một đồng tuổi như thế, mặc bộ quần áo buồn nôn như vậy, thế nào có thể là khách nhân được Lưu Vi mời?”

Lúc này đây, Lý Dật cũng không có trả lời, bởi vì hắn thấy Lưu Vi được một người đàn bà trung niên đang dìu xuống thang lầu.

Ngày hôm nay Lưu Vi ăn mặc một bộ lễ phục màu trắng, lễ phục thiết kế phi thường tinh xảo, sau lưng có hai chiếc cánh mỏng nhỏ, từ xa nhìn lại, Lưu Vi mặc một thân lễ phục màu trắng nhìn chẳng khác gì thiên sứ hạ phàm.

Lưu Vi xuất hiện làm trong đại sảnh lập tức an tĩnh xuống tới. Tất cả mọi người đưa ánh mắt nhìn về phía nàng, mà nàng còn đang đảo mắt khắp đại sảnh tìm tòi gì đó, sau khi nhìn thấy Lý Dật, đôi mắt to sáng sủa nhất thời sáng ngời, khóe miệng khởi lên dáng tươi cười sáng lạn dào dạt, dáng tươi cười như bất ngờ, như hạnh phúc.

“Nha, Lưu Vi nhìn tôi nở nụ cười, các người thua chắc rồi!”

“Thối lắm, Lưu Vi rõ ràng là cười với tôi!”

“Con mẹ nó ít tự đa tình, Lưu Vi là cười với tôi!”

....

Trong lúc nhất thời, mấy tên thanh niên bên người Lý Dật nhỏ giọng tranh chấp lên, mà Lý Dật cũng không để ý tới bọn họ, mà là nhìn Lưu Vi trả lại một dáng tươi cười nhàn nhạt.

Có thể ánh mắt của Lưu Vi dừng lại trên người Lý Dật thời gian quá dài, ngoại trừ mấy thanh niên bên người hắn vẫn còn đang tranh chấp là ai chiếm được nụ cười khuynh thành của Lưu Vi, những người khác trong đại sảnh đều đưa ánh mắt nhìn về phía Lý Dật.

Khi nhìn thấy vẻ mặt cười nhàn nhạt của Lý Dật, đang bưng một ly rượu, lẳng lặng đứng trong góc không chút nổi bật kia, trong đại sảnh ngoại trừ Tiêu Huỳnh Huỳnh ra, trong lòng mọi người đều cũng không do dự hỏi, tên kia là ai?

Khác với biểu tình nghi hoặc trên mặt những người đó, thấy Lý Dật, sắc mặt Tiêu Huỳnh Huỳnh phát tím, ngày đó Lý Dật không chút nào lưu tình đã kích khiến nàng ghi lại ký ức khó quên, làm mấy ngày nay nàng ăn ngủ không an ổn, hôm nay nhìn thấy Lý Dật, trong lòng không khỏi có chút cảm tức!

Nhưng mà, cảm tức thì cảm tức, Tiêu Huỳnh Huỳnh cũng kinh ngạc phát hiện, mặc dù Lý Dật ăn mặc một thân quần áo phổ thông vỉa hè, thể nhưng hắn đứng ở nơi đó, không có chút nào không hòa hợp với hoàn cảnh ở đây, phảng phất, hắn đối với trường hợp này thập phần quen thuộc.

Người này lẽ nào lại muốn phần heo ăn thịt cạp?

Trong lòng Tiêu Huỳnh Huỳnh tuôn ra một ý niệm cổ quái.

21. Chương 21: Cóc Mà Đòi Ăn Thịt Thiên Nga

Lý Dật có muốn giả trư ăn thịt cạp hay không, điểm này Tiêu Huỳnh Huỳnh không biết, nàng chỉ biết nếu ngày hôm nay Lý Dật đã tới, như vậy nàng nhất định phải tìm về uy nghiêm, cho Lý Dật thật sự xấu mặt.

Trong lòng quyết định chủ ý, khoe miệng Tiêu Huỳnh Huỳnh lộ ra một dáng tươi cười tà ác, sau đó mở ánh mắt, một lần nữa đưa mắt nhìn về phía Lưu Vi.

Mắt thấy đại đa số mọi người trong đại sảnh đưa mắt hướng về phía Lý Dật, khuôn mặt Lưu Vi hồng lên, áy náy nhìn thoáng qua Lý Dật, lập tức thu hồi ánh mắt.

Dì Lan đứng bên người Lưu Vi vốn rất hiếu kỳ đối với Lý Dật, xuống lầu thấy cử động của Lưu Vi, lập tức biết thanh niên đứng ngay trong góc phòng chính là Lý Dật, vì vậy tỉ mỉ quan sát một phen, kinh ngạc phát hiện, cùng đại đa số nam nhân ánh mắt khi nhìn Lưu Vi khác hẳn, trong ánh mắt Lý Dật chỉ có thưởng thức.

Được dì Lan dìu xuống, Lưu Vi chậm rãi đi lên sân khấu trong trung ương đại sảnh, cầm lấy microphone nhẹ giọng nói: “Cảm tạ các bạn có thể tới tham gia buổi tiệc sinh nhật của tôi, ở chỗ này, tôi mong muốn các bạn có thể chơi thật vui vẻ hài lòng trong ngày hôm nay! Nhớ kỹ, nhất định phải chơi thật vui vẻ hài lòng nga!”

Đang khi nói chuyện, Lưu Vi cũng nhìn chằm chằm Lý Dật từ phía xa, khoe môi nhếch lên dáng tươi cười đơn thuần.

“Ba, ba!”

Nhìn dáng tươi cười trên mặt Lưu Vi, Lý Dật là người thứ nhất vỗ tay, lập tức những người khác cũng theo vỗ tay, trong lúc nhất thời, trong đại sảnh vang lên tiếng vỗ tay đinh tai nhức óc.

Vài giây sau, tiếng vỗ tay kết thúc, dì Lan đẩy một chiếc xe đựng bánh sinh nhật chậm rãi đi tới bên người Lưu Vi.

Bánh sinh nhật làm ba tầng, lớn không tính được, nhưng tay nghề tương đối tinh xảo, bên trên cắm mười tám ngọn nến.

Lưu Vi tiếp nhận bật lửa trong tay dì Lan, cẩn cẩn thận thận đốt mười tám cây nến, cùng lúc đó, ngọn đèn trong đại sảnh trong nháy mắt biến mất, toàn bộ đại sảnh chỉ còn ngọn lửa từ những ánh nến.

“Happy birthday to you...”

Nhất thời, trong đại sảnh vang lên tiếng hát chúc mừng sinh nhật thật chính tề, dù là Lý Dật cũng hát theo.

Trước ánh nến, hai tay Lưu Vi hợp lại, đặt ở trước ngực, nhắm mắt lại khấn nguyện.

Ở trong nháy mắt, Lý Dật thỉnh linh nhìn thấy khoe mắt Lưu Vi chợt điên cuồng nhảy lên vài cái, trên mặt cũng hiện lên một tia thống khổ.

Phát hiện này làm trong lòng Lý Dật có tia nghi hoặc, lại không biết vì sao.

Không đợi Lý Dật nghĩ ra nguyên cớ, Lưu Vi khẩn nguyện xong, một hơi thở thổi tắt những ngọn nến, sau đó trong đại sảnh vang lên tiếng vỗ tay như nước thủy triều.

Biểu tình của Lưu Vi đã khôi phục bình thường, nàng đầu tiên lo cắt bánh sinh nhật, sau đó đưa dao cho bồi bàn bên cạnh, mỉm cười nhìn mọi người trong đại sảnh nói: “Mọi người nhất định phải ăn bánh sinh nhật đó!”

Người tới tham gia buổi tiệc sinh nhật tựa hồ rất cấp mặt mũi cho Lưu Vi, hầu như tất cả mọi người hoặc nhiều hoặc ít đều ăn một ít bánh. Ăn xong bánh, buổi tiệc chính thức bắt đầu, một ít nam nữ bắt đầu đi vào sàn nhảy, theo âm nhạc cùng nhau khiêu vũ.

Mà cũng có một ít nam nhân tự nhận là phong độ cũng không có nhích người, mà là chờ Lưu Vi xuống tới, mời Lưu Vi khiêu vũ.

Ngoại trừ một ít thanh niên đợi diễn viên như Lưu Vi, đa số bộ phận thanh niên đều đến mời Tiêu Huỳnh Huỳnh, kết quả Tiêu Huỳnh Huỳnh thường ngày vốn rất thích khiêu vũ cũng cự tuyệt lời mời của những thanh niên này, mà là đi tới bên cạnh sàn nhảy, kéo cánh tay Lưu Vi, nói: “Vi Vi, tên kia tới, cô có muốn qua không?”

Lưu Vi rất thẳng thắn gật đầu.

Tựa hồ đoán được Lưu Vi sẽ gật đầu, Tiêu Huỳnh Huỳnh cũng không cảm thấy hiếu kỳ, mà là cười cười nói: “Tôi đi cùng cô qua đó.”

Tuy rằng không biết vì sao thái độ của Tiêu Huỳnh Huỳnh đối với Lý Dật đột nhiên chuyển biến tốt đẹp, thế nhưng vốn đơn thuần nên Lưu Vi cũng không suy nghĩ nhiều, mà là gật đầu, kéo cánh tay Tiêu Huỳnh Huỳnh hướng Lý Dật đi đến.

Bên cạnh Lý Dật, mấy thanh niên thấy hai đại mỹ nữ hấp dẫn nhất trong đại sảnh đi tới, cả nhóm hưng phấn không gì sánh được, xoa tay không ngừng, phảng phất tùy thời chuẩn bị xuất kích.

“Lưu Vi tiểu thư mỹ lệ, tôi có thể mời cô nhảy một bài không?” Lúc này, tên mắt kính đứng gần Lý Dật chủ động xuất kích, trên mặt lộ ra dáng tươi cười tự cho là thập phần tiêu sái nhất, cử chỉ ưu nhã, phong phạm thân sĩ.

“Kính mắt nam, mấy người mau rút xa một chút.” Tiêu Huỳnh Huỳnh không chút nào nể mặt nói.

Nghe được Tiêu Huỳnh Huỳnh nói, đoàn người của tên kính mắt tuy rằng phiền muộn, thế nhưng cũng không dám nói thêm cái gì, xám xịt bỏ đi, nhưng vừa đi cũng vừa hiếu kỳ nhìn qua Lý Dật, bởi vì bọn họ phát hiện, hai nàng đang đi tới chỗ Lý Dật.

“Sinh nhật vui sướng.” Khi hai nàng đi tới bên người Lý Dật thì Lý Dật nhắc lên một ly rượu đưa cho Lưu Vi, sau đó giơ lên ly rượu của mình.

Lưu Vi có chút sợ hãi vui mừng, nàng nhanh tay tiếp nhận ly rượu, hạnh phúc cười cười: “Cảm tạ đại ca!”

Thấy Lý Dật chỉ đưa ly rượu cho Lưu Vi mà không đưa cho mình, Tiêu Huỳnh Huỳnh có chút căm tức, nhưng vẫn chịu đựng không bạo phát.

Không biết do hưng phấn hay muốn cấp mặt mũi cho Lý Dật, Lưu Vi một hơi uống cạn ly rượu sạch sẽ, uống hết một ly rượu, khuôn mặt tiểu nha đầu lập tức trở nên đỏ bừng, giống như sắp sửa nặn ra nước.

Cử động của Lưu Vi làm Tiêu Huỳnh Huỳnh tròn mắt, bình thường nàng đưa Lưu Vi đi ra ngoài chơi, Lưu Vi chưa bao giờ uống rượu, thế nhưng ngày hôm nay không chỉ uống, hơn nữa một hơi uống cạn một ly!

Xem ra Vi Vi thật sự đã thích tên hỗn đản này, không được, ta phải ngăn cản!

Tiêu Huỳnh Huỳnh trầm nghĩ trong lòng, đồng thời mỉm cười nhìn Lý Dật nói: “Lý tiên sinh, chuyện ngày hôm đó là tôi sai, tôi ở nơi này hướng ngài xin lỗi. Ngày hôm nay là sinh nhật của Vi Vi, mong rằng ngài đừng nên tính toán chuyện hôm đó, ở chỗ này chơi thật hài lòng!”

Trong lòng Tiêu Huỳnh Huỳnh đánh chủ ý quỷ quái gì, Lý Dật đoán không được, nhưng cũng thấy được ánh mắt Tiêu Huỳnh Huỳnh không đúng, vì vậy gật đầu.

Thấy Lý Dật gật đầu, Tiêu Huỳnh Huỳnh cười dài nói: “Lý tiên sinh, ngày hôm nay là sinh nhật của Vi Vi, nàng là vai chính của buổi tiệc, hẳn nên ra khiêu vũ mới đúng, không bằng như vậy đi, ngài bồi Vi Vi ra nhảy một bản?”

Nghe Tiêu Huỳnh Huỳnh vừa nói như thế, Lưu Vi có vẻ có chút kinh hoảng, từ sâu tận trong nội tâm mà nói, nàng rất chờ mong có thể cùng Lý Dật nhảy một bài, thế nhưng nàng lại lo lắng Lý Dật không biết khiêu vũ, đến lúc đó sẽ làm Lý Dật xấu hổ, cho nên vẫn không có chủ động mở miệng. Lúc này nàng có chút chờ mong lại có lo lắng nhìn Lý Dật, trong lòng giống như đủ loại tư vị, bất ổn, lại không biết nên làm thế nào cho phải.

“Vi Vi, muốn không?” Lý Dật cũng không trả lời Tiêu Huỳnh Huỳnh, mà là mỉm cười nhìn Lưu Vi.

Thấy dáng tươi cười tự tin trên mặt Lý Dật, trực giác nói cho Lưu Vi, Lý Dật hẳn là biết khiêu vũ, vì vậy hưng phấn mà gật đầu.

Mà Tiêu Huỳnh Huỳnh lại nghĩ dáng tươi cười trên mặt Lý Dật cũng không khác gì ngày đó chơi bi da với nàng, trong lòng nhất thời tuôn ra một cỗ trực giác không hay.

Trong biểu tình kỳ lạ của Tiêu Huỳnh Huỳnh, Lý Dật làm ra một động tác mời mọc đủ tiêu chuẩn để xếp vào sách giáo khoa, sau đó cầm lấy bàn tay nhỏ bé trắng nõn của Lưu Vi, trong ánh mắt đồ kị của mọi người chung quanh, bước những bước mềm mại, chậm rãi đi vào giữa sàn nhảy.

Lần đầu tiên bị người khác nắm lấy bàn tay nhỏ bé, Lưu Vi cảm giác trái tim mình giống như sắp nhảy ra khỏi lồng ngực, con người chợt vô cùng khẩn trương không thể nghỉ ngơi.

Lý Dật thoáng gia tăng độ mạnh yếu của bàn tay, sau đó nhìn Lưu Vi lộ ra một dáng tươi cười cổ vũ.

Nhìn thấy dáng tươi cười trên mặt Lý Dật, sự khẩn trương trong lòng Lưu Vi giảm bớt một ít, sau đó âm nhạc vang lên, hai người y ôi vào nhau, theo tiết tấu âm nhạc, chậm rãi động lên.

Vũ bộ thành thạo, động tác tiêu sái, mỉm cười mê người, giờ khắc này, Lý Dật ngay giữa sàn nhảy giống như thay đổi thành một người khác, nắm lấy bàn tay nhỏ bé của Lưu Vi, làm ra từng từng động tác hoa mỹ.

Dần dần, người trong sàn nhảy càng ngày càng ít, đến cuối cùng chỉ còn lại có Lý Dật và Lưu Vi hai người, những người khác đều vây quanh sàn nhảy, trợn mắt há hốc mồm nhìn hai người bên trong.

Bọn họ nằm mơ cũng không có nghĩ đến, vị đại thúc ăn mặc quần áo phổ thông vừa hè này lại có vũ kỹ như bức như vậy!

Mà Tiêu Huỳnh Huỳnh là vẻ mặt phiền muộn, điển hình của một kẻ bị tiền mất tật mang.

Trong khoảnh khắc nhạc khúc dừng lại, Lưu Vi làm ra một động tác cuối cùng, cùng thân thể Lý Dật áp sát vào nhau, trái tim “thùng thùng” nhảy liên tục, gương mặt nóng rực, muốn động dậy thể nhưng khí lực trên người phảng phất bị rút đi, nhất thời mềm nhũn ngã xuống trong lòng Lý Dật.

Lưu Vi tuy rằng chỉ có mười tám tuổi, thế nhưng vóc người không kém hơn nữ tử hai mươi mấy tuổi, trước nở sau tròn. Lúc này nàng ăn mặc một bộ lễ phục dạ hội mỏng manh, thân thể nóng hổi chạm sát lên người Lý Dật, bộ ngực thiếu nữ đặc biệt có mùi thơm của cơ thể hỗn loạn hương vị nước hoa nhất thời tràn vào trong lỗ mũi Lý Dật.

Lý Dật mấy ngày nay vốn đang bị ghen đến phá hủy, cảm thụ được thân thể nóng hổi của Lưu Vi, mũi thương ở thân dưới lập tức vùng lên, chạm vào ngay vùng bụng dưới của Lưu Vi.

“Ân...” Thân thể Lưu Vi run lên, một tiếng rên rỉ rất nhỏ thốt ra, đồng thời cảm thấy có thứ gì đó thật cứng rắn đẩy bụng nàng có chút khó chịu, nhẹ nhàng hoạt động thân thể một chút.

Tiếng rên rỉ động tình, sự ma sát nhẹ nhàng, tất cả làm cả người Lý Dật chấn động, phảng phất giống như điện giật, mũi thương thiếu chút nữa muốn cướp cò.

Mắt thấy chung quanh còn nhiều người đang nhìn như vậy, Lý Dật hít sâu một hơi, nhẹ giọng nói bên người Lưu Vi: “Vi Vi, nhạc đã hết, chúng ta nên đi ra.”

Lưu Vi chỉ cảm thấy có một cỗ nhiệt khí chậm rãi lưu vào trong tai, toàn thân khô nóng không gì sánh được, lại vừa nghĩ lúc này mình đang ghé vào trong lòng Lý Dật, khuôn mặt mê người đỏ hồng như sắp chảy ra máu.

“Tiêu Huỳnh Huỳnh, hần là ai vậy?” Lúc này, một gã thanh niên vẻ mặt bình tĩnh bưng một ly rượu, chậm rãi đi tới bên người Tiêu Huỳnh Huỳnh, nhàn nhạt hỏi thăm.

Thanh niên da trắng nõn, ngũ quan tinh xảo, một đôi mắt xéch hẹp dài mà sắc bén, nhượng tướng mạo nguyên bản có chút ẻo lả lại có thêm vài phần yêu khí, thoạt nhìn không giống hình dạng hai mươi tuổi.

Nhìn biểu tình bình tĩnh trên gương mặt của thanh niên này, Tiêu Huỳnh Huỳnh lại cảm thấy cực độ khó chịu, tức giận nói: “Một tên muốn làm con cóc ăn thịt thiên nga!”

“Nga?” Thanh niên như có đăm chiêu nhìn Lý Dật trong sàn nhảy, thản nhiên nói: “Thiên nga ở thời đại này cũng không dễ ăn như vậy, huống chi là một con cóc?”

Giọng nói tuy rằng bình thản, thế nhưng cũng không che giấu được lửa giận trong nội tâm của hần!

22. Chương 22: Hoàn Mỹ Phiêu Dật

Làm như nhận thấy được hàn ý trong giọng nói của thanh niên, Tiêu Huỳnh Huỳnh biến sắc, trầm giọng nói: “Đái Nhạc, anh truy Vi Vi tôi không ngăn trở, có thể được tới tay là bản lĩnh của anh. Tên hỗn đản kia tuy rằng tôi cũng chường mắt hần, thế nhưng Vi Vi đối với hần vừa gặp đã yêu, anh hay nhất không nên hạ độc thủ với hần, bằng không làm Vi Vi thương tâm, tôi sẽ không tha cho anh!”

“Chỉ bằng cô?” Thanh niên tên Đái Nhạc chẳng đáng cười nhạt một chút: “Không muốn làm Vi Vi thương tâm cũng được, cô nghĩ biện pháp cho tên nhà quê kia có bao xa thì cút bao xa, không nên làm mòng đẹp của một con ếch muốn biến thành vương tử!”

Đái Nhạc nói tuy rằng làm Tiêu Huỳnh Huỳnh nhiều ít có chút khó chịu, thế nhưng nhìn gương mặt âm trầm của Đái Nhạc, nằng thu hồi cái giá của tiểu thư, hừ lạnh nói: “Yên tâm đi, tôi sẽ để cho tên hỗn đản biết khó mà lui!”

“Tôi đã hai tháng thời gian, sau hai tháng, nếu như hần vẫn giống như một con ruồi vấy quanh bên người Vi Vi, tôi sẽ cho hần tiêu thất trên thế giới này!” Đái Nhạc mỉm cười, biểu tình khôi phục bình thường, cầm ly rượu rời khỏi bên người Tiêu Huỳnh Huỳnh.

Biểu tình của Tiêu Huỳnh Huỳnh âm tình bất định, đôi mày thanh tú hơi nhăn lại, ánh mắt nhìn vào giữa sàn nhảy.

Trong sàn nhảy, nghe được Lý Dật nói xong, Lưu Vi xấu hổ rời khỏi sự ôm ấp của Lý Dật, ôm lấy cánh tay Lý Dật, bước chân như bay bỗng đi ra khỏi sàn nhảy.

Cùng lúc đó, Lý Dật rõ ràng cảm thụ được hơn mười đôi mắt đổ kị rơi vào trên người mình, trong đó có vài đạo ánh mắt vô cùng ác độc.

Lý Dật không có tâm tư cùng đám hài tử còn chưa mọc dài lông chấp nhặt, sắc mặt bình tĩnh đi ra sàn nhảy.

Lưu Vi kéo cánh tay Lý Dật đi tới bên bàn, ngồi xuống, vẻ mặt vui mừng ngạc nhiên nhìn Lý Dật nói: “Đại ca ca, vũ kỹ của anh thật giỏi nga!”

Nhìn cặp mắt mê người của Lưu Vi không còn vị đạo thống khổ, trong lòng Lý Dật thư thái hơn rất nhiều, cười cười nói: “Trước đây không có việc gì có đi học một chút.”

“Sau này đại ca ca có thể bớt thời gian dạy em khiêu vũ được không?” Lưu Vi vô ý thức mà hỏi thăm, lời vừa ra khỏi miệng chợt nghĩ có chút quá phận, vì vậy ngịch ngợm thè lưỡi, cúi đầu, không dám nhìn thẳng vào ánh mắt Lý Dật, cũng len lén quan sát Lý Dật, chờ mong câu trả lời thuyết phục của Lý Dật.

“Có thể.” Hơi do dự một chút, Lý Dật vẫn đáp ứng Lưu Vi.

Cùng cổ khí tức ôn nhu hiền lành như trên người Hạ Vũ Đình, Lý Dật thích cổ vị đạo đơn thuần trên người Lưu Vi.

Xa xa, Tiêu Huỳnh Huỳnh nhìn hai người chuyện trò vui vẻ, trong ngực lại nguyên rủa Lý Dật một phen, cũng chưa từng đến quấy rầy hai người.

Lời cảnh cáo khi nãy của Đái Nhạc làm trong ngực nàng có một tia áp lực, nàng rất muốn đi qua bảo Lý Dật cút đi, thế nhưng ngày đó linh giáo qua ngạo khí của Lý Dật, tự nhiên hiểu rõ làm như vậy không được.

Xem ra chỉ đành phải nghĩ biện pháp khác mới được!

Tiêu Huỳnh Huỳnh thầm nghĩ trong lòng, ánh mắt nhìn về phía Lưu Vi tràn ngập vị đạo như đồng tình.

Dưới sự đề nghị của Tiêu Huỳnh Huỳnh, nửa giờ sau vũ hội kết thúc, người tham gia buổi tiệc có tới hai phần ba đi về, chỉ còn lại mười người, mà Đái Nhạc cũng rời đi.

Từ trong miệng Lưu Vi, Lý Dật biết được ngày hôm nay tới tham gia yến hội sinh nhật của Lưu Vi toàn bộ đều là học sinh quý tộc trong trường học, mà lúc này mười người lưu lại là người thường ngày cùng Lưu Vi với Tiêu Huỳnh Huỳnh có quan hệ tương đối tốt.

Mất thấy vũ hội kết thúc, Lý Dật dự định đứng dậy cáo từ, lại bị Lưu Vi kéo lại cánh tay: “Đại ca ca, yến hội sinh nhật còn chưa kết thúc nga! Ý tứ của Huỳnh Huỳnh là hiện tại lái xe tới Cổn Thạch hội sở, nàng nói ở nhà chơi có chút buồn bực, nơi đó tương đối kích thích.”

Nghe Lưu Vi nói như thế, Lý Dật tuy rằng không muốn cùng đám hài tử vị thành niên lặn qua lặn lại, nhưng lại không muốn cự tuyệt lời mời của Lưu Vi, vì vậy gật đầu.

Sau đó, với Tiêu Huỳnh Huỳnh dẫn đầu, mọi người đều rời khỏi biệt thự.

Lúc đi tới ga ra, Tiêu Huỳnh Huỳnh bọn họ chui vào trong những xe thể thao xa hoa, cùng lúc đó, bảo an trong nhà Lưu Vi cũng xuất hiện trong ga-ra, hiển nhiên, hắn đã sớm biết được kế hoạch muốn đi ra ngoài chơi của mọi người, cho nên đã sớm chờ ở đó.

“Đi, đi, đi, chúng ta đi chơi, anh đi theo làm cái gì!” Tiêu Huỳnh Huỳnh thoát nhìn có vẻ quen thuộc với bảo an, nói ra những lời cũng không có vẻ cao tự đại, lại có một cổ vị đạo thân cận: “Cho Vi Vi ngồi xe tôi, vấn đề an toàn không cần lo lắng, trong Cổn Thạch hội sở, sẽ không ai dám động tới một sợi tóc của Vi Vi!”

Đang khi nói chuyện, Tiêu Huỳnh Huỳnh ngẩng đầu, giống như một con mèo Ba Tư kiêu ngạo liếc mắt nhìn Lý Dật, phảng phất như đang nói với Lý Dật, người mau nhanh rời đi đi.

Bảo an cũng biết thân phận của Tiêu Huỳnh Huỳnh, lại nghĩ tới Lưu Vi không biết lái xe, suy tư một chút nói: “Tiểu thư, vậy cô chơi xong phiền cô gọi điện thoại, tôi đến tiếp cô.”

Xe của Tiêu Huỳnh Huỳnh là một chiếc Ferrari thể thao hai chỗ, chỉ có thể ngồi hai người.

Nghe bảo an nói như thế, hai tay Lưu Vi chăm chú nắm cùng một chỗ, cẩn thận nhìn Lý Dật: “Đại ca ca, anh biết lái xe không?”

Hiển nhiên, Lưu Vi cũng không muốn ngồi chung xe thể thao của Tiêu Huỳnh Huỳnh, như vậy thứ nhất, Lý Dật sẽ không chỗ ngồi, về phần những nam nữ khác tận đáy lòng luôn khinh thường Lý Dật, làm sao chịu cho Lý Dật ngồi chung xe của họ?

Lý Dật gật đầu.

“Nga da!” Lưu Vi nhảy dựng lên làm ra một thủ thế thắng lợi: “Huỳnh Huỳnh, cô lái xe đi trước đi, tôi để đại ca ca lái xe chở tôi.”

Thấy dáng dấp hưng phấn của Lưu Vi, Tiêu Huỳnh Huỳnh âm thầm thở dài, dẫn đầu khởi động máy xe.

Mà Lưu Vi lại lôi kéo tay Lý Dật chui vào một chiếc Audi A8, trong xe tràn ngập hương nước hoa nhàn nhạt, trên đỉnh chóp bày một ít tiểu vật phẩm nho nhỏ của nữ tính.

Ở giữa thế kỷ 21, những loại xe thời kỳ đầu thế kỷ đều đã trở thành đồ cổ, đã sớm bị đào thải, cũng may kiếp trước Lý Dật không có việc gì thích chạy những loại xe đồ cổ này, đối với loại xe đầu thế kỷ 21 hẳn cũng không xa lạ, lái xe thật dễ dàng.

Đoàn người khởi động những chiếc xe thể thao hoa lệ, hạo hạo đặng đặng chạy ra khỏi khu biệt thự Tử Viên.

Ra khỏi khu biệt thự Tử Viên, Tiêu Huỳnh Huỳnh dẫn đầu tăng thêm tốc độ xe, những người khác cũng đều theo Tiêu Huỳnh Huỳnh tăng tốc, một chiếc lại một chiếc thể thao gào thét vượt qua chiếc Audi A8 của Lưu Vi.

“Thật là, Huỳnh Huỳnh lại không đợi mình!” Lưu Vi bậm môi, đối với hành vi của Tiêu Huỳnh Huỳnh có chút bất mãn.

Nhìn dáng dấp có chút tức giận của Lưu Vi, Lý Dật nhin không được cười cười: “Có muốn đuổi theo bọn họ hay không?”

Lưu Vi vô ý thức gật đầu, sau đó lại có vẻ lo lắng nói: “Bỏ đi, đại ca ca, bọn họ lái xe rất hoang dã.”

“Không có việc gì, ngồi cho vững!” Lý Dật mỉm cười, biểu tình thoáng có chút hưng phấn, đợi Lưu Vi ngồi vững xong, rồi đột nhiên nhanh hơn tốc độ, Audi A8 trong tiếng kính hô của Lưu Vi, phăng phất như một cơn gió xoáy màu đen thổi qua, chỉ chớp lát thời gian liền siêu việt những chiếc xe ở phía trước.

Ở phía trước, Tiêu Huỳnh Huỳnh tuy rằng không cách nào xuyên thấu qua kính xe nhìn thấy hình dạng chuyện trò vui vẻ giữa Lý Dật và Lưu Vi ở phía sau, nhưng ngực giống như tấm gương sáng, để không cho bản thân nháo tâm, nàng cố ý nhanh hơn tốc độ xe, muốn bỏ rơi hai người ở phía sau.

Thế nhưng nàng nằm mơ cũng không có nghĩ đến, gần sau một lúc, Audi A8 của Lưu Vi liền gào thét đuổi theo!

Không đợi nàng gia tốc lần thứ hai, Audi A8 giống như một trận gió siêu việt vượt qua xe của nàng, sau đó ở ngay cua rẽ phía trước, làm ra một vòng xoáy hoa lệ phiêu dật, biến mất trong đường nhìn của nàng.

Nhìn Audi A8 trong nháy mắt biến mất lưu lại cái bóng hoa lệ, Tiêu Huỳnh Huỳnh rõ ràng giống như giữa ban ngày gặp quỷ, mở to miệng há hốc, trợn tròn con mắt, vẻ mặt tràn ngập biểu tình không dám tin tưởng: “Gặp quỷ! Tên kia không ngờ biết hoàn mỹ phiêu dật?”

23. Chương 23: Quân Ấu

Cũng giống như Tiêu Huỳnh Huỳnh, những thiếu nam thiếu nữ quý tộc trong trường học ở phía sau, nhìn thấy cách trôi thật phong cách của xe Audi A8, biểu tình vẻ mặt thật khiếp sợ, trong đó có mấy nam sinh trong mắt càng lộ ra ánh mắt nồng nhiệt.

Bọn họ vốn niên thiếu khinh cuồng nên thập phần thích đua xe, đồng thời nỗ lực ghi danh vào một ít hiệp hội đua xe, chỉ là tiêu chuẩn kỹ thuật quá kém, người ta không cần. Lúc này nhìn thấy được Lý Dật lái chiếc Audi A8 của Lưu Vi làm ra một lần trôi đi cực kỳ hoàn mỹ, trong ngực phăng phất giống như bị một con mèo dùng móng vuốt gãi tới gãi lui, ngứa ngáy không chịu được, sự miệt thị đối với Lý Dật trước đó cũng đã biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Cũng giống như Phượng Hoàng dạ tổng hội, Cổ Thạch hội sở là một chỗ ăn chơi lớn của Thượng Hải, thậm chí, luận đẳng cấp còn cao hơn Phượng Hoàng dạ tổng hội một ít, trừ ra những hội sở tư nhân, rất cực được tính là hội sở cao cấp nhất của Thượng Hải.

Có thể là do duyên cớ đã lâu không chơi xe đua, Lý Dật tăng tốc độ lên tới 150, từ Tử Viên đi tới cửa Cổ Thạch hội sở, dọc theo đường đi không biết đã siêu việt bao nhiêu xe.

Mà Lưu Vi từ đầu tới đuôi đều mang vẻ mặt hưng phấn mà hoan hô, không có chút nào sợ hãi, tựa hồ, nàng rất thích loại cảm giác kích thích này.

Đem xe dừng dưới lầu của Cổ Thạch hội sở, lúc này Lưu Vi mới vỗ vỗ ngực, phun ra một ngụm ứ muộn, nói: “Đại ca ca, kỹ thuật lái xe và vũ kỹ của anh thật giỏi vô cùng! Cảm giác như vừa rồi quả thật là quá kích thích!”

Lưu Vi ca ngợi làm Lý Dật bất đắc dĩ cười cười, vừa rồi hấn nhất thời hưng phấn, cư nhiên quên việc nếu mình lái xe điên cuồng như vậy sẽ bị chụp hình, nhưng nghĩ lại nghĩ gia thế Lưu Vi không tầm thường, cũng chợt bình thường trở lại!

Hai người ở trong xe ngồi người khoảng ba phút, đoàn người Tiêu Huỳnh Huỳnh mới lục tục đến.

Vừa dừng xe, có ban am sinh lúc này vốn khinh thường Lý Dật lập tức xông tới, thỉnh cầu bá sư theo Lý Dật học tập kỹ thuật đua xe.

Lý Dật rất thẳng thắn cự tuyệt bọn họ, làm cho bọn họ thật phiền muộn, một người nháy mắt với Lưu Vi, kết quả Lưu Vi hoàn toàn không có phản ứng.

Trước khi đến, Tiêu Huỳnh Huỳnh đã gọi điện cho Cổ Thạch hội sở dặn trước, dự định đặt một bàn thật xa hoa, vừa tiến vào cửa lớn hội sở, người phụ trách đang chờ đợi từ lâu liền nhìn Tiêu Huỳnh Huỳnh lộ ra dáng tươi cười lấy lòng, hai người giao lưu vài câu, người phụ trách kia liền đưa đoàn người Lý Dật vào bàn đã được đặt trước.

Bên trong bàn, người phụ trách hội sở gọi người phục vụ đẩy một chiếc xe đựng đủ loại rượu đi tới, bên trên bày đủ loại rượu cùng đủ loại kiểu dáng, trên bàn đã đặt vài món điểm tâm và đồ ăn vặt.

“Được rồi, ông đi ra ngoài đi, đừng cho ai làm phiền chúng ta!” Thấy sự bố trí trong phòng, Tiêu Huỳnh Huỳnh tương đối thỏa mãn nhìn người phụ trách phát phát tay.

Đợi người phụ trách kia đi rồi, Tiêu Huỳnh Huỳnh đầu tiên bảo một nam sinh mở một chai rượu, mọi người cùng ly, sau đó mạnh ai nấy tự chơi đùa.

Tiêu Huỳnh Huỳnh thấy Lưu Vi đem toàn bộ tâm tư đặt lên trên người Lý Dật, nhiều ít có chút phiền muộn, loại cảm giác này phảng phất giống như Lý Dật vừa đoạt lấy nam nhân của nàng. Trong cơn phiền muộn, Tiêu Huỳnh Huỳnh không thể làm gì khác hơn là cầm lấy microphone mà hát. Nguyên bản, tiếng nói của nàng không tệ, đối với việc nắm lấy âm điệu cũng không sai, chỉ là do tâm tình không tốt lắm, kết quả hát lạc giọng vài chỗ.

Ngay khi Tiêu Huỳnh Huỳnh dự định ném microphone, cửa phòng bỗng nhiên bị người đẩy ra, đi vào cửa là một gã nam sinh vừa đi ra ngoài vệ sinh, tên là Đinh Hải, có người nói là con cháu của Hồng Sắc gia tộc, chỉ là hồng sắc lại rất nhạt, cha của hắn ở Thượng Hải cũng chỉ thuộc trung lưu, cũng không có quyền to.

“Mẹ nó, có một món lòng ở trên Thiên Thai đánh tôi, đi theo tôi!” Lúc này vẻ mặt Đinh Hải dính máu, vùng má sưng cao lên, hai con mắt biến thành mắt gấu mèo.

Cổ Thạch hội sở vốn thuộc về Mãnh Hổ Bang, Tiêu Huỳnh Huỳnh thấy bạn của mình bị đánh, cộng thêm trong lòng vốn đang ghen một bụng lửa, nhất thời đứng dậy mắng: “Không ngờ có người dám ở đây đánh bạn của tôi, đi, tôi muốn nhìn xem hắn thuộc lộ thần tiên nào!”

Ở chung một chỗ với Tiêu Huỳnh Huỳnh đều là một đám thiếu niên mới mười bảy, mười tám tuổi, ở độ tuổi này là tuổi luôn xung động, lúc này nghe được Tiêu Huỳnh Huỳnh nói như vậy, “phần phật” một chút liền toàn bộ đứng lên, trong đó còn có mấy người chụp lấy chai rượu, kêu gào đòi xông ra bên ngoài.

Lý Dật cũng không muốn chen chân vào vũng nước đục này, thế nhưng thấy Lưu Vi có chút lo lắng nhìn Tiêu Huỳnh Huỳnh, vì vậy nói: “Muốn đi chúng ta cùng đi.”

Lời tuy nói như vậy, trong lòng Lý Dật cũng hiểu rõ, với thân phận của Tiêu Huỳnh Huỳnh, hắn là sẽ không chọc tới phiền phức không tất yếu.

Ở đầu hành lang tầng cao nhất, có một nơi lộ thiên, bình thường sẽ có khách nhân đến chỗ này gọi điện thoại, cũng có khách nhân ghé bỏ trong phòng quá ồn, nên ra thiên thai đón gió.

Khi Lý Dật theo đoàn người Tiêu Huỳnh Huỳnh đi tới thiên thai, thành linh phát hiện ngoài thiên thai có năm người đang đứng, trong đó có bốn người tuổi tác không lớn, hình dạng chừng hai mươi tuổi, đều ăn mặc những bộ tây trang hàng hiệu, biểu tình trên mặt tương đối kiêu ngạo, lúc nhìn người khác dùng một loại ánh mắt bao quát, nhìn đáng vẻ như muốn bay lên tận trời.

Phía sau bốn gã thanh niên là một người đàn ông trung niên.

Vừa tiến vào thiên thai, ánh mắt Lý Dật liền lập tức rơi vào trên người gã đàn ông trung niên, hắn cũng liếc mắt nhìn Lý Dật, nguyên bản con người không hề sợ hãi của hắn chợt hiện lên một vẻ nghi hoặc, vùng xung quanh lông mày hơi nhíu lại một chút.

“Hay, thằng nhãi con, không ngờ thực sự gọi cứu binh tới!” Thanh niên đứng bên trái ngoài cùng nhìn đoàn người Lý Dật như trên trời.

“Tôi cho bốn người một cơ hội, lập tức dập đầu ba cái với bạn của tôi, xin lỗi hắn, bằng không tôi đánh cho mẹ các người cũng không nhận ra!” Tiêu Huỳnh Huỳnh nhìn thấy dáng dấp đáng ghét của bốn gã thanh niên, lửa giận trong lòng càng tăng lên, lập tức bày ra cái giá tiểu thư.

“Ha ha!”

Bốn gã thanh niên nghe được Tiêu Huỳnh Huỳnh nói, lập tức cười ha ha lên, trong tiếng cười tràn ngập vẻ chẳng đáng.

Sau đó, chỉ thấy một gã nam tử tuấn mỹ trong đó, nhìn chằm chằm vóc người của Tiêu Huỳnh Huỳnh còn đang tức giận, chắc chắn nói: “Vóc người nha đầu thật không tệ, như vậy đi, nữ nhân lưu lại theo chúng ta khoái hoạt cả đêm, cho chúng ta tiết tiết hỏa, nam quý xuống dập đầu ba cái, gọi tam thanh gia gia, ta cho các người đi, bằng không, ngày hôm nay các người một người cũng đừng mong rời khỏi đây!”

“Con mẹ ngươi!” Đinh Hải trước đó đã bị đánh thành đầu heo, lúc này thấy bên mình có nhiều người, nhất thời nổi giận gầm lên một tiếng, mang theo chai rượu vọt đi tới.

Nam tử dẫn đầu rất tùy ý bước ra một bước, tung ra một cú đá, Đinh Hải xông lên quá mạnh, vốn không kịp né tránh, trực tiếp bị gạt té ngã trên mặt đất, chai rượu tuột khỏi tay, rơi trên mặt đất vỡ nát bầy.

Đồng bạn của Đinh Hải nhìn thấy Đinh Hải lần thứ hai bị đánh ngã, cả đám giống như gà trống phát cuồng, lập tức nhào tới.

“Phanh!”

“Ba!”

....

Một trận âm thanh quyền cước qua đi, ngoại trừ Lý Dật, toàn bộ nam nhân bên Lý Dật đều nằm trên mặt đất. Cả đám cuộn mình trên mặt đất, dùng tay bưng vết thương, trong miệng phát ra tiếng rên rỉ mơ hồ.

Tiêu Huỳnh Huỳnh vốn định hảo hảo giáo huấn mấy tên thanh niên kia một chút, lúc này thấy bên mình bị đánh ngã lăn trên mặt đất, giận dữ lại cười gằn nói: “Tốt, tốt, các người chờ cho ta!”

Dứt lời, Tiêu Huỳnh Huỳnh cầm lấy điện thoại, bắt đầu gọi viện binh.

Mà bốn thanh niên nhìn thấy cử động của Tiêu Huỳnh Huỳnh, vẻ mặt tỏ ra chẳng đáng, nam tử dẫn đầu càng khinh miệt nói: “Đem những người người có thể gọi tới gọi hết đi, ta thật muốn nhìn xem lão cha của ngươi là ai!”

“Ngô thiếu.” Lúc này, người đàn ông trung niên đứng phía sau bốn gã thanh niên chưa hề động thủ đột nhiên đi tới bên cạnh thanh niên dẫn đầu, nói: “Ở đây không phải địa bàn của chúng ta, bạch đạo còn hoàn hảo, người trong hắc đạo có chút phiền phức, nên cẩn thận một chút mới tốt!”

Đang khi nói chuyện, tên trung niên thâm ý liếc mắt nhìn Lý Dật.

“Sợ cái gì?” Ngô thiếu không cho là đúng cười lạnh một tiếng: “Không bao lâu nữa, Thái Tử sẽ nam hạ, đến lúc đó Thượng Hải sẽ là địa bàn của chúng ta!”

Nghe Ngô thiếu nói, người trung niên nhú mày, lui ra phía sau vài bước, xuất ra điện thoại, cấp tốc nhấn một tin nhắn.

Mà trong lòng Lý Dật lại khê động, hần nhìn ra được, Ngô thiếu kia lai lịch không nhỏ, chỉ là không biết thân phận cụ thể của đối phương.

Nhận thấy được ánh mắt Lý Dật, Ngô thiếu đột nhiên đưa ánh mắt nhìn Lưu Vi đang đứng bên người Lý Dật, khi thấy Lưu Vi trong một thân lễ phục màu trắng thì trong con ngươi hiện lên một đạo ánh mắt kinh diễm, khóe miệng vung lên một dáng tươi cười đậm đặng.

Lưu Vi và mấy cô gái khác cũng như nhau, bị dọa đến sắc mặt trắng bệch, lúc này thấy ánh mắt hèn mọn của Ngô thiếu, không khỏi nắm chặt cánh tay Lý Dật, trốn ra sau lưng Lý Dật.

“Người là tự mình quỳ xuống, hay chính ta tự mình động thủ?” Ngô thiếu hướng ánh mắt từ trên người Lưu Vi chuyển qua trên người Lý Dật, lạnh lùng hỏi.

24. Chương 24: Quỳ Xuống

“Mẹ nó, ai dám chọc em gái của tao?” Ngay khi Lý Dật đang muốn làm ra biểu thị, tiếng gầm giận dữ từ lối vào thiên thai truyền đến.

Sau đó, vài tên đại hán hạo hạo đặng đặng đi lên thiên thai, trong đó, nam tử dẫn đầu là một gã thanh niên hai mươi tuổi.

Thanh niên thân cao một thước tám, trên thân mặc bộ quần áo hoa văn, nút áo trên cùng không cài, lộ ra lồng ngực mượt mà cùng cơ ngực vạm vỡ.

Phía sau thanh niên là mấy người mặc tây trang màu đen thống nhất, vóc người khôi ngô không nói, trên mặt mang theo một cỗ sát khí, vừa nhìn cũng không phải là người dễ chọc.

“Dũng Cương ca, mấy tên hỗn đản này đánh thương bạn của em không nói, còn muốn tìm người chơi em!” Tiêu Huỳnh Huỳnh thấy thanh niên dẫn người đi tới thiên thai, lập tức chạy đi cáo trạng, đồng thời cười lạnh nhìn đám người Ngô thiếu, tựa hồ đang nói cho bọn họ, các người chờ chết đi!

Nhưng bốn người Ngô thiếu cũng lộ vẻ mặt khinh thường, chỉ có tên trung niên kia nhú nhú chân mày, tiến lên trước vài bước, đi tới bên người Ngô thiếu.

“Thao!” Nghe được Tiêu Huỳnh Huỳnh nói, thanh niên dẫn đầu đột nhiên biến sắc, phảng phất như một đầu sư tử đang tức giận nhìn chằm chằm đám người Ngô thiếu, lạnh lùng nói: “Đánh cho ta! Đánh gãy hai chân, sau đó bỏ xuống sông Hoàng Phố nuôi cá!”

Vừa nói, hắn giậm mạnh chân tại chỗ, là người đầu tiên vọt đi tới, mà vài tên đại hán còn lại đi theo sát sau đó.

“Ngô thiếu, bọn họ giao cho ta, các người lui ra phía sau!” Tên trung niên bên người Ngô thiếu sắc mặt lãnh tuấn nói một câu, sau đó bước lên một bước, ngăn ngay trước bốn người Ngô thiếu.

Ngô thiếu tựa hồ cũng hiểu được tên thanh niên được Tiêu Huỳnh Huỳnh gọi là Dũng Cương ca mang theo đoàn người kia cũng không đơn giản, vì vậy nghe lời tên trung niên nói, cùng ba gã đồng bạn lui ra phía sau tên trung niên.

Dũng Cương thân cao một thước tám, thân thủ cũng dị thường linh hoạt, nhất là sức bật rất mãnh, chỉ trong nháy mắt liền vọt tới bên người tên trung niên, một quyền chém ra, mang theo tiếng rít gió “vù vù” hướng đầu tên trung niên ném tới!

Nhìn một quyền này của Dũng Cương, trong lòng Lý Dật không khỏi hơi kinh hãi, Dũng Cương này thoát nhìn là người tùy tiện, tiêu chuẩn đánh nhau cách đấu cũng không kém, một quyền này nếu đánh trúng trên mặt tên trung niên, không chết cũng muốn tàn. Cùng với sự kinh ngạc, Lý Dật cũng hiểu rõ, tên trung niên là một người luyện công phu, một quyền này của Dũng Cương sợ rằng phải thất bại.

Đúng như Lý Dật suy nghĩ, ngay khi nắm tay của Dũng Cương muốn rơi vào mặt tên trung niên, bước chân tên trung niên nhún nhẹ, thân thể chợt lóe lách sang bên, chân phải tung ra!

Dũng Cương giận dữ công tâm, một quyền nghen đủ lực lượng, vốn không nghĩ đến gặp cao thủ, muốn tránh cũng không kịp.

“Phanh!”

Chỉ nghe một tiếng trầm muộn, cả người Dũng Cương bay ra ngoài, cũng may thân thể tổ chất của hắn xác thực không tệ, ngã xuống đất liền nhanh chóng cân đối thân hình, hai tay chống xuống đất, lăn một vòng, giảm đi lực lượng, nên cũng không tạo thành thương tổn thực tế.

Vừa đánh vắng Dũng Cương, tên trung niên không lùi mà phản công, lập tức bay tới mấy tên đại hán đi theo Dũng Cương, mà Dũng Cương lại dùng một chiêu lý ngư dĩ đỉnh từ trên mặt đất nhảy lên, một lần nữa thêm vào vòng chiến.

Trong sự quan tâm của Lý Dật, tên trung niên như một con cá chạch trắng mịn, thoải mái luồn lách giữa mấy tên đại hán, mấy tên đại hán căn bản không gặp được thân thể của hắn, chỉ có công kích của Dũng Cương có thể cấp tên trung niên tạo thành uy hiếp. Ngược lại, tên trung niên không ra tay thì thôi, vừa ra tay tất nhiên sẽ có một tên đại hán ngã xuống đất.

Lý Dật híp mắt nhìn phương thức xuất thủ của tên trung niên, trong đầu lập tức dần hiện ra hai chữ : quân nhân.

Tên trung niên xuất thủ sạch sẽ lưu loát, điển hình của phong cách quân nhân.

Không được một phút đồng hồ, Dũng Cương mang đến năm tên đại hán đều ngã xuống trên mặt đất, mà ngực Dũng Cương đã bị trúng một đòn nghiêm trọng, khoe miệng chảy ra máu tươi, té trên mặt đất muốn giãy dụa đứng dậy, nhưng bản thân thụ thương quá nặng, không cách nào đứng lên.

Tên trung niên cũng không dễ chịu, Dũng Cương nhân cơ hội hắn đối phó một tên đại hán, phía sau đánh lên thành công, một trọng quyền đánh vào trên bờ vai của hắn, bị thương không nhẹ.

Thấy tên trung niên sắc mặt có chút trắng bệch, biểu tình hỉ hả trên mặt tên Ngô thiếu trong nháy mắt biến mất, chỉ còn là biểu tình âm trầm: “Nguyên ta chỉ muốn cho các người đập đầu nhận sai lại để các người đi, hiện tại một người cũng không được đi!”

Đang khi nói chuyện hắn nhắc chân đá mạnh vào một đại hán, tên đại hán bị Ngô thiếu hung hăng đá trúng vào mặt, đầu và mặt đất đụng mạnh phát sinh một tiếng trầm muộn.

“Đánh gãy chân tên hỗn đản kia!” Cùng lúc đó, Ngô thiếu chỉ vào Lý Dật còn đang đứng thẳng duy nhất, nhìn ba gã đồng bạn bên cạnh hạ mệnh lệnh.

“Ngô thiếu không nên!”

Tên trung niên cố nén sự đau nhức truyền đến trên vai, ra ngăn cản Ngô thiếu, đáng tiếc sự nhắc nhở của hắn cũng không khởi lên tác dụng, ba gã thanh niên bên người Ngô thiếu thấy Lý Dật vẫn đứng thẳng, trong ngực đã sớm nghẹn một bụng lửa, chỉ là do sợ mình không phải là đối thủ nên không dám ra tay, lúc này thấy chỉ còn lại một mình Lý Dật, làm gì để Lý Dật trong lòng?

Theo bọn họ xem ra, Lý Dật chậm chạp không dám ra tay, hơn phân nửa là bị dọa choáng váng.

Trên thực tế, người bị dọa sợ không phải là Lý Dật, mà là Tiêu Huỳnh Huỳnh cách đó không xa.

Tiêu Huỳnh Huỳnh kiến thức qua sự lợi hại khi đánh nhau của Dũng Cương, cho nên mới gọi Dũng Cương đến, nhưng không nghĩ đến Dũng Cương bị đối phương đánh té lăn trên mặt đất không đứng dậy nổi. Lúc này mắt thấy ba người của Ngô thiếu hướng bên này đi tới, về mặt năng tái nhọt, không tiếp tục kêu viện binh, mà là vô ý thức đi về hướng Lý Dật.

Giờ khắc này, nguyên trong lòng nàng Lý Dật chỉ là nhân vật đứng tầng dưới chót của xã hội lại biến thành một cọng cỏ cứu mạng của nàng.

Cũng giống như Tiêu Huỳnh Huỳnh, Lưu Vi cũng bị dọa không nhẹ, thân thể nhẹ nhàng run lên, tay phải cầm cánh tay Lý Dật dìu đỡ cổ sức.

Cảm thụ được sự sợ hãi của Lưu Vi, Lý Dật cổ sức bóp nhẹ bàn tay nhỏ bé lạnh lẽo của nàng, mỉm cười nói: “Vi Vi đừng sợ, đứng ngay phía sau tôi.”

Dứt lời, Lý Dật buông tay ra, xoay người, lạnh lùng nhìn chăm chăm ba gã thanh niên đang đi tới chỗ mình, khóe miệng lộ ra dáng tươi cười chẳng đáng.

Sau một khắc, Lý Dật động!

Chỉ thấy hần giậm chân tại chỗ, cả người giống như mũi tên rời dây cung bắn nhanh ra, trong nháy mắt đi tới trước người tên thanh niên đi đầu.

Không đợi tên thanh niên kịp làm ra bất luận động tác né tránh nào, tay trái Lý Dật nắm tóc đối phương, khuỷu tay phải bỗng nhiên run lên, hung hăng hất mạnh tới mặt đối phương!

“Răng rắc!”

Thanh âm của khớp xương gãy đoạn lập tức vang lên, thanh niên kêu một tiếng thảm thiết, ngã đầu ngã quỵ.

Lý Dật cũng không hề dừng lại, xoay người tạt chân, hướng ngay mặt một tên thanh niên khác đá tới, người sau vô ý thức dùng hai tay che lên trước mặt. Chỉ nghe “Phanh!” một tiếng trầm muộn, chân của Lý Dật đã hung hăng đá lên cánh tay tên thanh niên, lực lượng thật lớn làm tên thanh niên không khỏi thối lui vài bước, sau đó đặt mông ngồi dưới đất, cả người run rẩy ôm cánh tay, vẻ mặt thống khổ.

Gã thanh niên cuối cùng thấy hai gã đồng bạn trong nháy mắt bị đánh ngã, vô ý thức muốn xoay người quay về bên cạnh tên trung niên, thế nhưng không còn kịp rồi, Lý Dật ngay tại chỗ vừa trượt, ôm đồm cổ áo hần, tay phải đột nhiên vung lên, một chưởng đao hung hăng chém trúng gáy tên thanh niên, tên thanh niên kêu lên một tiếng thảm thiết, nhất thời té xuống mặt đất.

Mất thấy tất cả chuyện xảy ra, Tiêu Huỳnh Huỳnh và Lưu Vi hai người khiếp sợ đứng sững sờ ngay tại chỗ.

Mà Dũng Cương đang ngã dưới đất không dậy nổi, trong con người lộ ra một ánh sáng hưng phấn, không ai biết vì sao trong tình huống thụ thương, hần lại còn hưng phấn như vậy.

So sánh với ba người mà nói, Ngô thiếu đang nhíu mày, về phần tên trung niên phía sau hần còn đang nhịn đau đem Ngô thiếu ngăn ở phía sau.

“Người vừa nói muốn đánh gãy chân ai?” Lý Dật lạnh lùng nhìn Ngô thiếu.

Ánh mắt bình tĩnh của Lý Dật nhượng Ngô thiếu cảm thấy một trận áp lực, vô ý thức nhích sát đến bên người tên trung niên.

“Người thanh niên, không nên rước họa vào thân, tốt nhất mau dừng lại hành vi của người!” Tên trung niên nỗ lực uy hiếp Lý Dật.

“Lẽ ra hần không nên chọc tới ta!” Lý Dật lạnh lùng nói: “Huống chi ngày hôm nay hần phải bị nghiêm phạt nên có!”

Trước đó khi Ngô thiếu nhìn Lưu Vi lộ ra ánh mắt hèn mọn, cũng không tránh được con mắt của Lý Dật.

Tên trung niên biến sắc: “Người thanh niên làm việc không nên quá tuyệt!”

“Chưa thụ thương người cũng đã không phải là đối thủ của ta, hiện tại lại càng không phải!” Lý Dật lộ ra biểu tình chẳng đáng.

Con mắt tên trung niên nhất thời khép lại cùng một chỗ, bày ra dáng vẻ cách đầu, hộ ngay trước người Ngô thiếu.

Lý Dật không nói lời vô ích, cả người lần thứ hai bắn ra, như quỷ mị, tốc độ nhanh như thiểm điện, làm cho người ta không nhìn thấy được quỹ tích.

Một cú quét chân kèm theo tiếng rít gió bay tới, tên trung niên trong lòng cả kinh, ngay tại chỗ nhảy ra, đồng thời từ trên không trung đá ra một cước!

Lý Dật đang muốn khởi thân, thấy một cước của tên trung niên đá tới, không ngờ không né, vươn hai tay tạo thành hình chướng.

“Ba!”

Một cước của tên trung niên đá vào bàn tay Lý Dật phát sinh một tiếng giòn vang, cùng lúc đó, Lý Dật giống như là tiếp bóng rổ, hai tay thu ra sau, tan mất lực đạo một cước đó.

Thấy cử động của Lý Dật, sắc mặt tên trung niên đại biến, muốn thu lại cũng không còn kịp rồi.

Sau đó, trong biểu tình khiếp sợ của mọi người, Lý Dật nắm lấy cổ chân tên trung niên, cố sức vung, tên trung niên giống như một bạch rác, trực tiếp bị ném bay ra ngoài, ở trên không trung lướt qua một đường vòng cung mỹ lệ, hung hăng ngã lên mặt đất.

Lúc này đây, Ngô thiếu rất cực không còn lãnh tĩnh như trước, trong con ngươi hiện lên ánh mắt kinh hoàng, hiển nhiên, hắn thật không ngờ tên trung niên luôn đánh đầu thắng đó, không gì cản nổi lại bị ném đi trên mặt đất.

Mà trên thực tế, nếu không phải tên trung niên thụ thương, sau đó Lý Dật lúc xuất thủ với mấy tên thanh niên còn bảo lưu thực lực, tạo thành ảo giác cho tên trung niên, với tiêu chuẩn cách đấu chỉ mới khôi phục ba thành của Lý Dật hôm nay muốn thắng tên trung niên cũng không dễ dàng.

“Ta đếm ba tiếng, người không quỳ xuống, ta đem người từ nơi này ném xuống!” Lý Dật nhìn Ngô thiếu, giọng nói bình tĩnh, thế nhưng trong giọng nói lộ ra hàn ý, làm Ngô thiếu có chút thở không nổi.

“Người...” Ngô thiếu tức giận cả người run lên, chỉ vào Lý Dật muốn mắng cái gì, dưới tình thế cấp bách, đầu ngón tay ở trên không trung run run vài cái, cũng không mắng ra được một chữ.

“Một.”

“Người biết ta là ai sao?”

“Hai!”

“Tiểu tử, người sẽ hối hận!”

“Ba!”

“Ngô thiếu, quỳ xuống!” Tên trung niên lo lắng hô.

Nghe được tên trung niên nói, cảm thụ được sát khí trên người Lý Dật, phía sau lưng Ngô thiếu lạnh giá cả người, hai chân mềm nhũn, nhất thời quỳ rạp xuống đất.

25. Chương 25: Tiêu Gia Thiếu Gia

Đoàn người Lý Dật không biết thân phận của Ngô thiếu, nhưng mấy người bọn họ thể nhưng rất rõ ràng, cho nên không chút nào khoa trương mà nói, Ngô thiếu từ nhỏ đến lớn ngoại trừ lạy trời quỳ đất quỳ thân nhân ra, cho tới bây giờ Chưa từng quỳ Xuống trước mặt một người ngoài.

So Sánh với mấy thanh niên mà nói, tên trung niên lại thở phào nhẹ nhõm, đồng thời híp mắt không giải thích được nhìn Lý Dật. Hắn có thể Cảm thụ được cỗ Sát ý hàng thật giá thật trên người Lý Dật, thế nhưng hắn cho rằng Lý Dật hẳn là có thể nhìn ra được thân phận nhóm người của mình không tầm thường. Tại tình huống này. Lý Dật Còn đem sự tình làm đến tuyệt như thế, là một tên ngốc ý nghĩ giản đơn tứ Chi phát triển, hay là có Con bài chân chính Chưa lật, hoàn toàn không đem nhóm người của hắn để vào mắt.

Toàn thân Ngô thiếu run lên quỳ trên mặt đất, nắm tay Siết Chặt lại buông ra, nhiều lần như thế, cắn chặt răng cũng không dám nhìn thẳng vào ánh mắt của Lý Dật. Lý Dật không để ý đến biểu tình phẫn nộ của Ngô thiếu, mà là quay đầu lại nói với Tiêu Huỳnh Huỳnh: “Tiêu Huỳnh Huỳnh, chuyện Còn lại giao cho Cô.”

Tiêu Huỳnh Huỳnh?

Nghe ba chữ này, nhóm người Ngô thiếu Sắc mặt hơi đỏ, trước khi bọn họ đến Thượng Hải từng nghe người ta nói, con gái của ông trùm hắc đạo Thượng Hải Tiêu Thanh Sơn là một đại mỹ nhân yêu kiều, nhưng không có nghĩ đến nhóm người của mình và Tiêu Huỳnh Huỳnh lại Xảy ra tranh Chấp.

Lý Dật không nhìn thấy biểu tình nghi hoặc của tên trung niên, sợ dĩ hấn Xuất thủ. hai phần là bởi vì bị bức bất đắc dĩ, ba phần là vì nghiêm phạt Ngô thiếu, Còn năm phần dư lại là bởi vì trước đó hấn nghe được Ngô thiếu nói Câu: “Không Cần bao lâu, Thái Tử sẽ nam hạ. đến lúc đó Thượng Hải sẽ là địa bàn của chúng ta!”

Những lời này giúp Lý Dật hiểu rõ, đám người Ngô thiếu là địch nhân của Tiêu gia! cho nên Lý Dật nghĩ đây là một cơ hội tiến nhập vào hắc đạo, nếu nắm chặt tốt. Có thể đáp lên tuyến đường Tiêu gia. ngày sau muốn Xoay người sẽ dễ hơn nhiều lắm.

Duy nhất không thỏa chính là chộc phải địch nhân như Ngô thiếu.

Bất quá theo Lý Dật Xem ra. thế giới này không có bữa cơm trưa miễn phí. nếu muốn có thu hoạch, nhất định phải nỗ lực! Mắt Lý Dật không còn ý tứ dầy dụa. Ngô thiếu lập tức từ trên mặt đất đứng lên. Mà vài tên thanh niên kia cũng giãy dụa bỏ lên.

Bên phía Lý Dật, đám Tiêu Huỳnh Huỳnh. nhóm người của Dững Cương cũng bỏ lên. hai bên lại lần nữa giằng co. nhưng không tiếp tục động thủ.

Thấy biểu tình của Ngô thiếu âm tình bất định, tên trung niên nhỏ giọng nói: “Ngô thiếu. tôi vừa thông báo cho Trần gia, người của Trần gia không được bao lâu sẽ đến. Ngô thiếu không cần lo lắng.”

Nghe được tên trung niên nói, nhớ tới mục đích chủ yếu cho lần Xuống phương nam này. thân thể Ngô thiếu hung hăng run lên. oán khí trong con người cũng càng ngày càng nặng.

“Huỳnh đệ, thân thủ không tệ!” Lúc này, Dững Cương ôm ngực đi tới bên người Lý Dật nhếch miệng cười nói

Nhìn dáng tươi cười trên gương mặt hàm hậu của Dững Cương, biểu tình vốn đang lạnh lùng của Lý Dật chợt hòa hoãn đi không ít, đối với tính cách thô trực măng chàng của Dững Cương. hấn vẫn là có chút thưởng thức.

Dững Cương thấy Lý Dật không nói lời nào, cũng không nói thêm gì, mà là hạ lệnh cho thủ hạ tiến lên muốn bắt mấy người Ngô thiếu đi.

“Dững Cương, việc này nên chờ thiếu gia tới Xử lý ” Lúc này, người phụ trách Đường Bình của Cổ Thạch hội Sở mang theo hai gã thủ hạ đi tới thiên thai, nhìn Dững Cương nói: “Tôi đã gọi điện thoại cho thiếu gia, thiếu gia lập tức đi tới.”

Đường Bình nói, làm đám người Ngô thiếu thở phào nhẹ nhõm, mà Dững Cương cũng Tiêu Huỳnh Huỳnh về mặt bất mãn, nhất là Dững Cương bày ra biểu tình dữ tợn nói: “Đường Bình, đầu óc của anh bị lừa đá sao? Mấy tên tạp chủng này không chỉ đánh thương ta và các huynh đệ, còn muốn chơi Huỳnh Huỳnh, hạ trảng là gì anh không rõ ràng lắm sao?”

“Dững Cương. tôi vừa điều tra lai lịch của bọn họ, tựa hồ là từ kinh thành tới, lai lịch không nhỏ.” Đường Bình đi tới bên người Dững Cương hạ giọng nói.

Dững Cương có thể được Tiêu Huỳnh Huỳnh gọi là anh. địa vị trong Mãnh Hồ Bang đương nhiên không thấp. tuy rằng tính tình hấn nóng nảy. thể nhưng bình thường tai mắt cũng nghe nhiều, tự nhiên cũng biết lĩnh vực hắc đạo, nắm tay lớn cũng không phải là tất cả, bởi vậy lúc này nghe Đường Bình vừa nói như thế, mơ hồ đoán được cái gì

“Hừ Sở cái gì?” Dững Cương tuy rằng đoán được thân phận đám người Ngô thiếu không tầm thường, nhưng cũng không để vào mắt: “ Dù mấy tiểu tạp chủng có bối cảnh thì thế nào? Ta cũng không tin. Tiêu thúc lại Sở thế lực phía sau bọn họ!”

“Đúng vậy, Đường Bình anh có ý tứ gì ?”

“lẽ nào ba của tôi còn phải sợ họ hay sao?” Tiêu Huỳnh Huỳnh cũng có và có chút bất mãn.

“Người thanh niên. Tiêu Thanh Sơn mặc dù ở Thương Hải có thể một tay che trời, thì cũng chỉ có thể giới hạn trong thế giới ngầm.” Làm như đã nhận ra vẻ chẳng đáng trong giọng nói của Dững Cương, tên trung niên nhin không được nhắc nhở, đang khi nói chuyện thâm ý Liếc mắt nhìn Lý Dật.

Nhận thấy được cặp mắt thâm thúy đen kịt của tên trung niên, Lý Dật mơ hồ nghĩ có chút không đúng, thế nhưng vẫn chưa nói cái gì, chỉ cau mày lâm vào trầm tư.

Kiếp trước Lý Dật thân là sát thủ truyền kỳ của thế giới ngầm, có thói quen đi lại một mình, có thói quen dùng dao mổ kết thúc tính mạng địch nhân. nhưng không có nghĩ đến hành nghiệp giữa sát thủ và hắc đạo, lại có sự khác biệt rất lớn. Sát thủ có thể giải quyết mục tiêu Xong rồi chạy thoát. mà hắc bang lại cầm rế tại một địa phương, các phương diện mạng lưới quan hệ đều phải khơi thông, không đơn giản như thế giới Sát thủ.

Dững Cương nghe được tên trung niên nói có chút tức giận, lập tức muốn Xông lên, lại bị Đường Bình kéo lại.

“Nếu phải đợi Tiêu Cường đến Xử lý sự tình, không bằng hiện tại chúng ta cùng đi bệnh viện. người thụ thương trước tiên cần băng bó vết thương.” Tên trung niên thấy hiện tại do Đường Bình định đoạt. đề nghị: “về phần sau này nên Xử lý thế nào, chờ XỬ lý Xong vết thương rồi hãy nói!”

“Không cần, chờ không được thêm vài phút, thiếu gia lập tức sẽ tới!” Đường Bình cũng cự tuyệt lời đề nghị của tên trung niên, đồng thời hiểu kỳ liếc mắt nhìn Lý Dật, từ khi tiến vào thiên thai, hẳn một mực quan Sát mấy người, phát hiện chỉ có Lý Dật là không bị thương. đây không khỏi làm hắn có chút nghi hoặc.

Lời của Đường Bình vừa nói Xong, thiên thai lần nữa đi tới một nhóm người, dẫn đầu là một gã thanh niên mặc kiêu áo Tôn Trung Sơn màu đen. Tuổi tác của thanh niên Xấp Xỉ như Lý Dật, chân tay hơi ngắn, ngũ quan cũng không tính là tinh xảo. Nhưng nhìn qua khiến cho người ta có cảm giác rất tinh thần. Mà cặp mắt sáng sủa thâm thúy của gã thanh niên lại làm cho người ta có một loại cảm giác âm trầm

Nhóm người của gã thanh niên đi đến, lập tức hấp dẫn ánh mắt mọi người. Thấy thanh niên, Lý Dật khẽ cau mày, bởi vì hắn phát hiện, tựa hồ là trước đây từng gặp qua tên thanh niên này ở nơi nào, thế nhưng rồi lại nghĩ không ra.

“Ca” Nhìn thấy thanh niên, Tiêu Huỳnh Huỳnh giống như hải tử bị ủa khuất, lập tức nhào tới, mà Dững Cương cùng Đường Bình đầu hướng thanh niên đi đến, cũng chào tên thanh niên.

Thanh niên đầu tiên là ôm Tiêu Huỳnh Huỳnh, Sau đó gật đầu với Dững Cương và Đường Bình, Sau đó lại vuốt ve đầu Tiêu Huỳnh Huỳnh, ôn nhu nói: “Không có việc gì nữa.”

Dứt lời, thanh niên híp mắt nhìn lướt qua tình thế trên thiên thai, thấy Dững Cương vừa định nói, cũng dùng ánh mắt ngăn lại, Sau đó nhìn Đường Bình nói: “Chuyện gì Xảy ra?”

Hiển nhiên, thanh niên hiểu được tính cách của Dững Cương, biết trong miệng Dững Cương cũng không ra được điều gì tốt, vô lý cũng sẽ biến cho mình thành có lý.

“Thiếu gia, sự tình là như vậy...” Đường Bình nhanh chóng đem sự tình trải qua nói cho thanh niên.

Nghe Xong Đường Bình báo cáo, thanh niên khẽ cau mày. Sau đó ôm Tiêu Huỳnh Huỳnh đi tới trước mặt đám người Ngô thiếu, lạnh lùng nhìn chăm chăm Ngô thiếu đang đứng ở giữa nói: “Kính thành tới?”

“Là Tiêu gia Tiêu Cường?” Mắt thấy Ngô thiếu muốn phát tác. tên trung niên tiến lên nước một bước, nghiêm mặt nói: “Vị này kính thành Ngô thiếu, mấy người này là bằng hữu của hắn.”

Ngô thiếu?

Nghe hai chữ đó, vùng lông mày Tiêu Cường cau chặt lại, hắn híp mắt nhìn chăm chăm tên trung niên trầm mặc nửa phút. mới nói: “Người muốn thế nào?”

“Tiêu Cường, đừng tưởng rằng lão tử của ngươi là Tiêu Thanh Sơn, ta sẽ sợ ngươi! Ta nói cho ngươi. ngày hôm nay nếu lưu lại tên tạp chủng kia cho ta. chuyện này miễn cưỡng cho qua. nếu không được, chúng ta sẽ đấu một trận. nhìn Tiêu gia của các ngươi ở Thương Hải có thực sự một tay che trời!” Nghe được tên

trung niên báo ra địa vị của bản thân, Ngô thiếu Suy nghĩ rất nhiều, lập tức từ Sau lưng tên trung niên nhảy ra, Oán hận chỉ vào Lý Dật mắng.

Nghe được Ngô thiếu nói, Tiêu Cường quay đầu nhìn thoáng qua Sắc mặt bình tĩnh của Lý Dật, trầm mặc gần mười giây đồng hồ, Sau đó quay đầu cười cười nói với Ngô thiếu: “Một người ngoài mà thôi, muốn mạng của hần, trực tiếp cầm”

26. Chương 26 Lấy Oán Trả Ôn

“Không cho phép tổn thương Đại ca ca!”

Ngay sau đó bỗng nhiên Lưu Vi chìa hai tay ngăn cản Lý Dật ở sau lưng mình. phần quyền nắm chặt, mi mục như hồ nước mùa thu tức giận nhìn chăm chăm vào đám người Tiêu Cường.

“Cường ca. tôi không đồng ý!” Lúc này người mở miệng chính là Dững Cương. hần nhẹ bước tới bên cạnh người Lý Dật. sau đó nhìn Tiêu Cường kiên định nói: “Hôm nay nếu như không có người anh em này, tôi và Huỳnh Huỳnh đều bị thua thiệt trong tay bọn họ, chuyện tình lấy oán trả ơn chúng tôi không bao giờ làm!”

“Đúng rồi, ca ca, vừa rồi chính hần đã cứu bọn em” Tiêu Huỳnh Huỳnh mặc dù đối với Lý Dật có chút bất mãn, nhưng cũng hiểu được kết cục nếu như Lý Dật rơi vào trong tay đám Ngô thiếu, vội vàng lên tiếng phụ họa.

“Vi Vi, đứng ở sau lưng của tôi đi.” Lý Dật chậm rãi nói thầm ở bên tai Lưu Vi một câu, nhưng biểu cảm của Lưu Vi kiên định lắc đầu, đồng thời trong con ngươi bắt đầu trào ra nhiệt lệ. “Đại ca ca, Vi Vi không cho người khác tổn thương anh đâu!”

Lý Dật nhẹ nhàng lau nước mắt trên mặt Lưu Vi, mỉm cười nói: “Nha đầu ngốc, mạng của ca ca chỉ thuộc về chính mình, không có sự đồng ý của ta, cho dù hần là diêm vương lão gia cũng không thể đoạt mạng của ta được!”

Thanh âm không lớn nhưng trong giọng nói lại tràn ngập một tia tự tin cực kì mãnh liệt.

Lời nói của Lý Dật không khỏi làm cho Lưu Vi kinh ngạc, cũng khiến cho tất cả mọi người ở đương trường kinh ngạc!

Lý Dật chẳng thèm quan tâm tới biểu tình của mọi người. mà kéo Lưu Vi lại phía sau lưng mình. Để cho một nữ nhân bảo hộ nam nhân, chuyện tình như vậy Lý Dật không chấp nhận được.

Lúc này hần đoán ra Ngô thiếu cực kì có thân phận. đến nỗi ngay cả Tiêu Cường cũng phải kiêng

Đây là chuyện trước khi động thủ Lý Dật không ngờ tới.

Hiện tại hần cũng thông suốt, có thể quyết định lúc trước ra tay là một Sai lầm, hôm nay chẳng những không được Tiêu gia trả ơn, mà còn có thể trở thành Sơn dương thế tội

Nhưng sự tình đã phát sinh, Lý Dật không bao giờ hối hận, hần không phải loại người ưa thích hối hận. Trong tâm tưởng của hần Xem ra, sự tình một khi đã phát sinh thì hối hận cũng không có bất cứ tác dụng gì. hiện giờ nếu Tiêu Cường muốn hần quyết làm cam chịu, hần sẽ không thúc thủ chịu trôi. Tuy thân thể còn chưa khôi phục đến tiêu chuẩn kiếp trước, nhưng Lý Dật cảm giác được hoàn toàn có thể Xử lý Tiêu Cường và Ngô thiếu, sau đó bỏ đi tuyệt đối không thành Vấn đề.

“Trương Đông đã chết rồi, dạ tổng hội tạm thời sẽ không có ai tìm Dương Phàm gây phiền phức, mà Vũ Đình bên kia, năm mươi vạn hần là đủ cho hàng tiêu dùng.” Lý Dật thầm nghĩ trong lòng. khoe miệng nở ra một nụ cười chua xót, theo sau nụ cười biến mất trong nháy mắt là một bộ biểu tình lạnh lùng đến cực điểm.

Ngay Sau đó Lý Dật chậm rãi bước ra!

Hành động này của Lý Dật làm cho Tiêu Cường và người trung niên kia biến sắc. không hèn mà đồng thanh nói: “Người muốn làm gì?”

“Con người của tôi hận nhất hạng người lấy oán trả ơn. cho nên muốn tôi Sơn dương thế tội thì các người cũng phải trả đại giá!” Lý Dật lạnh lùng liếc mắt nhìn Tiêu Cường nói.

Nói xong Lý Dật lại đem ánh mắt quét về phía Ngô thiếu: “Về phần người, vừa rồi ta tha cho người một mạng nhưng lần này cho dù thiên vương lão tử hạ phạm cũng không thể nào cứu được người nữa!”

Lý Dật lạnh lùng nói, đồng thời sát khí trên người không che giấu chút nào. làm cho hai người Tiêu Cường và Ngô thiếu sắc mặt đại biến!

Còn Dũng Cương nghe ra Lý Dật muốn làm chuyện gì. một phen giữ chặt cánh tay Lý Dật nói: “Huynh đệ, việc này chúng ta không nói được, Xin lỗi người! Trước tiên người đừng vong động, Tiêu Cường hấn vong ân bội nghĩa nhưng Dũng Cương ta sẽ bảo vệ cái mạng của người! Chỉ cần còn Dũng Cương ta ở đây, không ai có thể giết chết người được!”

Dũng Cương nhìn ra, Lý Dật muốn hạ thủ đối với Tiêu Cường, mà giờ phút này nếu như Lý Dật muốn động thủ, sẽ không ai có thể ngăn trở hấn! Một khi Lý Dật động thủ, sự tình hoàn toàn trở thành chuyện đại sự, đến lúc đó chỉ sợ cả Thượng Hải cũng không có người bảo trụ nổi cho tính mạng của Lý Dật.

Nghe được Dũng Cương nói, Lý Dật chậm rãi thu liễm sát khí, lúc ban đầu mục đích của hấn chỉ muốn áp chế đám người Tiêu gia, bắt đắ dĩ mới phải đập nổi dìm thuyền, hiện giờ chứng kiến có thể Xoay chuyển tình thế, cũng chấp nhận lời khuyên giải của Dũng Cương. dù sao hấn cũng không muốn đại khai sát giới, sau đó phải tạm thời rời khỏi Thượng Hải.

Khi con người có vướng mắc ở trong lòng, dưới tình huống không mang lại lợi ích, có thể bình an sống sót tuyệt đối sẽ không đi mạo hiểm chịu chết. Lý Dật cũng không ngoại lệ.

Dũng Cương nói xong, chứng kiến Lý Dật không ra lời phản đối, hấn tức giận trừng mắt nhìn Tiêu Cường. sau đó lập tức móc điện thoại di động ra bấm số, đợi điện thoại kết nối liên lạc một hồi, liền trầm giọng: “Cha, cả đời này con chưa từng cầu Xin cha, hôm nay con sẽ cầu Xin một lần, cha giúp con cứu một người huynh đệ...”

Ngay lập tức Dũng Cương đem câu chuyện Xảy ra kể cho người ở đầu dây bên kia nghe, mà Tiêu Cường thở dài có chút bất đắ dĩ, đồng thời biểu cảm phức tạp liếc mắt nhìn Lý Dật, Xoay người sang bên Ngô thiếu và tên trung niên kia nói: “Chuyện phát sinh đến bước này, đã không phải tôi có thể quyết định được nữa rồi. Tôi nghĩ. hiện tại chúng ta cùng nhau đến bệnh viện Phúc Ái. trước tiên Xử lí miệng vết thương. sau đó chờ cha tôi ra mặt giải quyết, hai người thấy thế nào?”

“Đi” Không đợi cho Ngô thiếu kịp mở miệng, tên trung niên ra mặt ứng thuận, vừa rồi toàn thân Lý Dật tản mát sát khí mãnh liệt. để cho hấn đều nghĩ được một cổ chân khí tử vong, hấn như thế nào còn dám để cho Ngô thiếu ăn nói lung tung?

Lúc này Dũng Cương đã nói chuyện điện thoại xong. chỉ thấy hấn biểu tình hàm hậu tươi cười nhìn Lý Dật nói: “Huynh đệ người an tâm, cha của ta đã ứng thuận giúp người, có hấn đảm bảo, ở Thượng Hải không người nào dám động tới một sợi lông tơ của người.”

Lý Dật thần nhiên cười một chút, nụ cười kia để cho tất cả mọi người ở đương trường có một loại ảo giác: cho dù không có Dũng Cương ra mặt bảo hộ, Lý Dật cũng có biện pháp giải quyết gọn gàng chuyện này.

Lý Dật không quan đến biểu tình nghi hoặc của mọi người, mà nắm chặt bàn tay lạnh buốt của Lưu Vi, lau nước mắt trên gương mặt nàng, nhẹ giọng nói: “Vi Vi đừng khóc, ca ca không có chuyện gì.”

Lưu Vi nhu thuận gạt đầu, ánh mắt lạnh lùng nhìn lướt qua đám đông.

Tiêu Cường cũng không muốn kiếm chuyện với Lý Dật. Thứ nhất quả thật hấn sợ Lý Dật động thủ ngay tại đương trường, thứ hai Dũng Cương đã gọi điện thoại báo cho Trịnh Thiết Quân, sự tình phát triển hoàn toàn vượt Xa ngoài tầm khống chế của hấn, đã không phải bản thân hấn có thể định đoạt. Tuy nhiên hấn hiểu rõ, lấy tính cách của cha mình, Lý Dật kia sơn dương thế tội là nhất định rồi. Tiêu gia tại Thượng Hải có thể dùng thúng úp voi nhưng tuyệt đối sẽ không bởi vì một ngoại nhân mà đắ tội với Ngô gia thế lực ngập trời ở kinh thành.

Suy nghĩ trong lòng của Tiêu Cường, Lý Dật không nhìn thấu, tuy rằng trực giác nói cho hắn biết, lúc này không có giải quyết một Cách nhẹ nhàng như vậy, hắn cũng không lo lắng, dù sao tâm tư đã chuẩn bị đến tình huống xấu nhất, còn phải Sợ cái gì.

Sau đó đoàn người nối đuôi nhau đi ra khỏi Cồn Thạch hội Sở, toàn bộ quá trình không một ai bước ra ngăn chặn, phàm là khách nhân chứng kiến đoàn người Lý Dật, toàn bộ đều lui binh nhường đường. Đợi sau khi đoàn người Lý Dật rời khỏi hội Sở, đám khách nhân mới Sôi nổi nghị luận Chuyện tình.

“Tiêu Huỳnh Huỳnh. cô lại xe đưa Vi Vi trở về nhà đi!” Ra khỏi hội sở, Lý Dật nhìn Tiêu Huỳnh Huỳnh đang muốn lên XE. vội vàng nói.

Nghe được lời nói của Lý Dật, nhất thời Lưu Vi lắc đầu phản kháng: “Đại Ca Ca, em không đi!”

“Vi Vi, nghe lời đi theo Tiêu Huỳnh Huỳnh trở về nhà, tôi Cam đoan với Cô, không có việc gì. được chứ?” Ban nãy hành động liều mạng đứng chặn ở trước mặt của Lưu Vi làm cho Lý Dật có chút cảm động, nếu như nói trước kia ấn tượng của hắn đối với Lưu Vi đúng là không Sai, như vậy hiện giờ, địa vị của Lưu Vi ở trong lòng hắn đã gia tăng lên rất nhiều rồi.

Nên hắn không muốn để Lưu Vi theo mình. một là không muốn Lưu Vi vì hắn mà phải lo lắng, hai là không muốn đến lúc Xảy ra chuyện sẽ bởi vì Lưu Vi mà bị phân tâm.

“Thật không?” Có lẽ nhìn thấy được nụ cười tự tin trên khóe miệng của Lý Dật, trong lòng Lưu Vi cũng dao động. Bởi từ trước tới nay khi quen biết Lý Dật, hắn Còn Chưa làm Cho nàng phải thất vọng qua lần nào.

“Ừm” Lý Dật gật đầu, sau đó không nói thêm gì nữa, nhìn Tiêu Huỳnh Huỳnh phát tay nói: “Giao Vi Vi Cho Cô, đừng để nàng Xảy ra Chuyện gì.”

Nói Xong, Lý Dật nhẹ nhàng bẹo khuôn mặt của Lưu Vi một cái, liền chui vào trong XE Dũng Cường.

Sau khi lên XE. vốn Dũng Cường muốn mở miệng nói chuyện nhưng sự tình hôm nay bọn hắn không đúng. tiếp tục nhìn lại Sắc mặt Lý Dật có chút bất hảo, vì thế biết điều không gây Phiền phức mà bật đĩa CD, nhất thời bên trong Xe: vang lên Ca khúc “Huỳnh Đệ” trong phim Vô Gian Đạo.

Hơn mười chiếc Limousine lần lượt rời khỏi Cồn Thạch hội sở, nhưng không khiến Cho người đi đường SỢ hãi than, dù Sao nơi chốn ăn Chơi Cao cấp giống như Cồn Thạch hội sở, Xuất hiện nhiều XE Limousine như vậy cũng không phải ngạc nhiên.

Bệnh viện Phúc Ái cách Cồn Thạch hội Sở cũng không Xa bao nhiêu, sau hơn hai mươi phút đồng hồ, đoàn người liền tới được Cổng bệnh viện Phúc Ái

Tại cổng bệnh viện có một chiếc XE thể thao đã chờ Sẵn, chủ nhân trong ô tô trông thấy đoàn Xe: Chạy đến, lập tức mở cửa Chui ra ngoài.

“Huỳnh đệ, hình như là cha của ta!” Chứng kiến người trung niên ở phía Xa. Dũng Cường hưng phấn quay Sang nói với Lý Dật.

Xa Xa phía trước, Lý Dật nhìn thấy một người trung niên thân Cao mét tám, bộ dạng khô ngô tựa như một ngọn tiểu sơn đứng sừng sững tại cổng bệnh viện. Nương theo ánh đèn ở cổng bệnh viện, Lý Dật rõ ràng được trên mặt của hắn có một vết sẹo bị dao chém, dài thâm thúy, phối hợp cùng diện mạo hung hãn, người trung niên đứng ở nơi đó giống như một pho tượng chiến thần, không giận mà uy, phàm là người đi đường lướt qua bên cạnh hắn đều cúi gằm đầu Xuống, không dám liếc mắt nhìn người trung niên lấy một cái.

Trịnh Thiết Quân.....Đệ nhất chiến tướng dưới trướng của Tiêu Thanh Sơn.

27. Chương 27 Đệ Nhất Chiến Tướng

Tài lái Xe của Dũng Cường không tệ, chiếc Xe dừng phắt cách chỗ Trịnh Thiết Quân đang đứng chừng một thước

“Huynh đệ, Xuống Xe!” Dừng XE lại, Dững Cương vỗ vỗ vai Lý Dật, sau đó nhanh nhẹn nhảy Xuống XE, la lớn: “ Ba!”

Nghe được chữ “ba”. trên gương mặt bình tĩnh của Trịnh Thiết Quân lộ ra một tia mỉm cười, thế nhưng thấy vết máu dính trên khoe miệng của Trịnh Dững Cương, vẻ mặt của hắn bỗng nhiên biến đổi, nổi trận lôi đình mắng: “Đem người đánh thương con mang đến, ngay trước mặt ta đập gãy chân hắn!”

“Ừm” Dững Cương rất hưởng thụ loại cảm giác được bảo hộ này, gật đầu đáp ứng đồng thời chỉ chỉ Lý Dật đang Xuống Xe, nói: “Cha, chính là Lý huynh đệ vừa rồi đã cứu Con và Huỳnh Huỳnh ! Tiêu Cường hắn muốn đưa Lý huynh đệ cho mấy tên hỗn đản bồi tội, cha cần phải ngăn cản hành vi vong ân phụ nghĩa của Tiêu Cường!”

Trịnh Thiết Quân không lập tức tỏ thái độ, mà là nheo mắt lại, có vẻ hứng thú đánh giá Lý Dật.

Lý Dật không kiêu không ti đón nhận ánh mắt của Trịnh Thiết Quân, vài bước đi tới bên người Trịnh Thiết Quân, cũng không nói gì, chỉ là lẳng lặng đối diện Trịnh Thiết Quân.

Đang lúc Dững Cương bị hành vi liêu lĩnh của Lý Dật mà lo lắng, đồng thời Trịnh Thiết Quân cũng ha hả cười nói: “Tiểu tử, không Sai. có được phong phạm tuổi trẻ của ta. bất quá thoát nhìn còn trầm ổn hơn ta ngày Xưa một ít!”

Dứt lời, Trịnh Thiết Quân tỏ thái độ nói: “Dững Cương tiểu tử tuy rằng đầu óc không linh hoạt. thế nhưng bản lĩnh nhìn người không kém nếu hắn đã lần đầu tiên cầu ta. ta sẽ bảo mạng của cậu! Chỉ cần có ta tại đây. Tiêu Cường đừng hòng nghĩ đánh chủ ý với cậu.”

“Cảm tạ.” Dáng tươi cười thô tục trên mắt Trịnh Thiết Quân làm Lý Dật nhiều ít đối với hắn có chút hảo cảm, nhìn ra được Trịnh Thiết Quân là người có cá tính, cũng giống như Dững Cương.

Lời nói của Lý Dật vừa hạ xuống. xe của Tiêu Cường đã ngừng lại ngay trước cửa. Sắc mặt Tiêu Cường có chút Xấu Xí đi Xuống XE, vài bước đi tới trước người Trịnh Thiết Quân, nói: “Thúc thúc.”

“Ta nói tiểu tử ngươi càng ngày càng có phong phạm của lão tử ngươi a? Quả thực là Trường Giang Sóng sau đê Sóng trước, một tầng Sóng cao hơn một tầng Sóng!” Trịnh Thiết Quân nói chuyện tuy rằng có chút một tia vị đạo trên chốc. thế nhưng giọng nói lại âm trầm: “Ta nói cho ngươi, Tiểu Cường. hắc đạo kiểu hùng phải có thủ đoạn thì không sai, thế nhưng trong hắc đạo chung quy chữ nghĩa đi đầu, nếu như không có nghĩa khí, ngươi vĩnh viễn không trở thành đại ca chân chính! Lão tử ngươi có hắc đến thế nào. cũng sẽ không làm ra chuyện vong ân phụ nghĩa!”

” Tiểu Cường vĩnh viễn nhớ sự giáo huấn của thúc thúc!” Tiêu Cường cúi đầu nhận Sai, thế nhưng trong con ngươi lại hiện lên một đạo ánh Sáng âm trầm

Nhìn biểu tình âm trầm của Tiêu Cường, biểu tình Lý Dật bình tĩnh. thế nhưng sát ý trong lòng lại trùng lên thẳng tắp.

Hiển nhiên Lý Dật sẽ không bỏ qua Tiêu Cường. chỉ ít sau đó sẽ không.

Mất thấy Tiêu Cường nhận Sai, Trịnh Thiết Quân cũng lười dây dưa tại chuyện này, mặt khác. Dững Cương cũng trực tiếp dẫn đoàn người của Ngô thiếu đi tới.

“Là người đánh thương con ta?” Trịnh Thiết Quân có hứng thú nhìn chằm chằm tên trung niên bên người Ngô thiếu, trong con ngươi lóe ra hàn ý khiến người khác dựng đứng tóc gáy.

Lý Dật rõ ràng cảm thụ, trong nháy mắt trên người Trịnh Thiết Quân tuôn ra một cỗ khí thế đáng SỢ, cỗ khí thế kia làm Lý Dật cũng phải kinh hãi, trực giác nói cho hắn, với thực lực hiện tại của hắn tuyệt đối không phải là đối thủ của Trịnh Thiết Quân.

Đương nhiên. nếu như khôi phục đến tiêu chuẩn của trước, hắn tự tin chỉ dùng một tay có thể bóp Chết Trịnh Thiết Quân!

Trước mặt cỗ khí thế đáng Sợ của Trịnh Thiết Quân, không chỉ Ngô thiếu, dù là thân thể của tên trung niên cũng đều nhịn không được mà run rẩy lên. Mà Tiêu Cường vốn định ngăn cản, thế nhưng Cảm thụ được sự tức giận trên người Trịnh Thiết Quân. rất thức thời ngậm miệng lại.

Bỗng nhiên...

Trịnh Thiết Quân động, đôi mắt của hắn nhanh như thiểm điện đá ra, ở không trung lướt qua một đạo ánh chân. mang theo từng trận gió rít. hung hăng đá tới ngay ngực tên trung niên!

Bất động như núi. động như sấm!

Đối mặt với một cước mạnh sơn trầm như nước của Trịnh Thiết Quân, tên trung niên không kịp làm ra bất luận phản ứng gì, chỉ có thể theo bản năng dùng hai tay gác ngay trước ngực.

“Răng rắc!”

Tiếng Xương cốt vỡ vang lên thanh thúy, thân thể tên trung niên gồng như bóng cao su bị đá bay, bay thẳng ngược về phía Sau, đập lên thành Xe nảy sinh một tiếng trầm muộn!

“Ta mặc kệ các ngươi có bối cảnh gì. đừng đến con trai ta là chạm vào nghịch lân của Trịnh Thiết Quân, Các ngươi có thể vận dụng lực lượng gia tộc đến giết chết ta.”

Trịnh Thiết Quân lạnh lùng nhìn chằm chằm gương mặt tái nhợt của Ngô thiếu, gần từng chữ: “Thế nhưng, các ngươi nhớ kỹ, không giải quyết được ta. ta giết toàn gia các ngươi!”

Thở phì.

Nghe được Trịnh Thiết Quân nói, trong đầu Lý Dật vô ý thức lóe ra hai chữ. Lời đầy tràn đầy sát ý của Trịnh Thiết Quân giống như búa tạ hung hăng đánh vào trái tim yếu đuối của đám người Ngô thiếu, để cho bọn họ cảm giác được lồng ngực phảng phất bị một tòa núi lớn đè ép, không dám thở mạnh.

Mà trên thực tế. dù là Dũng Cương đối mặt khí thế bạo phát của Trịnh Thiết Quân cũng thấy kinh hãi, duy nhất chỉ có một mình Lý Dật biểu hiện bình thường mà thôi.

Trịnh Thiết Quân cũng chú ý tới biểu hiện của Lý Dật, trong con ngươi không khỏi hiện lên một đạo ánh mắt như thưởng thức.

“Tiểu Cường, dẫn bọn hắn đi vào Xử lý vết thương, sự tình phía Sau giao cho lão tử ngươi làm, chuyện phí tế bào não này, tên quê mùa như ta làm không nổi.” Trịnh Thiết Quân nói, lại quay đầu nhìn Lý Dật nói: “Tiểu tử, cậu lưu lại, ta có lời muốn nói với Cậu.”

Tiểu Cường không chút do dự gật đầu, đồng thời có chút nghi hoặc liếc mắt nhìn Lý Dật, hiển nhiên, hắn hiếu kỳ vì Sao Trịnh Thiết Quân phải lưu Lý Dật lại nói gì. Có thể vì Trịnh Thiết Quân đã làm một hồi mặt đen, Tiểu Cường không thể làm gì khác hơn là lại một lần làm mặt đỏ, cho người diu tên trung niên từ dưới mặt đất giúp đỡ đứng lên. Song chương của tên trung niên vô lực Xuôi Xuống, người Sáng suốt vừa nhìn liền biết, cánh tay tên trung niên đã bị phế đi.

Mắt thấy Tiểu Cường mang theo đám người Dũng Cương đi vào bệnh viện. Trịnh Thiết Quân từ trong túi quần lấy ra một điều thuốc lá Hồng Hà đưa cho Lý Dật. Lý Dật lắc đầu.

“Thế nào? Coi thường loại thuốc lá này ?” Thiết Quân thấy Lý Dật không cần, cũng không ép buộc, mà là trực tiếp đưa lên miệng, đốt, hút một ngụm, cảm thán nói: “Ngày Xưa ta theo lão Tiêu tranh đấu giành thiên hạ, thường hút thuốc này, nhiều năm như vậy, tuy rằng ta cũng được coi như thổ hào chân chính, thế nhưng vẫn cứ thích cảm giác hút thuốc lá Hồng Hà.”

Trịnh Thiết Quân đang lúc nói chuyện, khoe miệng lộ ra đáng tươi cười như có như không, đáng tươi cười rất nhạt. cũng phát ra từ nội tâm.

“Bỏ đi, nói những chuyện này với cậu, Cậu nghe cũng không hiểu.” Trịnh Thiết Quân tự giễu cười cười, Sau đó nói: “Tiểu tử, tuy rằng cậu cũng giống như ta. thuộc về loại người một lời không hợp liền dùng võ lực đi giải quyết, thế nhưng. ta còn tưởng nhắc nhở cậu, nếu muốn lẫn lộn trong xã hội này cho tốt, tính cách của những người như chúng ta nên sửa đổi, nắm tay lớn cũng không nhất định giải quyết được tất cả ”

Nói ra câu này. Trịnh Thiết Quân cũng có chút mờ mịt, hắn cũng không biết tại sao lại kỳ diệu nói những lời này với Lý Dật, có thể là bởi vì hắn nhìn thấy được trên người Lý Dật có cái bóng hồi còn trẻ của mình.

Trịnh Thiết Quân nói Chuyện làm Lý Dật có cảm Xúc thâm hậu. ngày hôm nay những chuyện đã phát Sinh tất cả cho hắn biết bản chất của thế giới hắc đạo và thế giới Sát thủ khác nhau, ở thế giới Sát thủ chém ra dao mổ, giết chết mục tiêu, cần bản không cần lo lắng sẽ có hậu quả gì. Dù Sao, Sát thủ thường Sinh hoạt trong đêm tối, tung tích phiêu hốt bất định. Mà hắc đạo thì khác, hắc đạo cắm rễ ở một địa phương, làm chuyện gì cũng phải lo lắng đủ mọi phương diện, ngoại trừ tranh Sát ra, đại khái thời gian đầu là vận dụng mạng lưới quan hệ trong tay Xử lý sự tình.

“Đa tạ ngài nhắc nhở.” Lý Dật phun ra một ngụm trọc khí, cảm kích liếc mắt nhìn Trịnh Thiết Quân.

“Tiểu tử. nhìn ra được, cậu đã tâm không nhỏ.” Trịnh Thiết Quân hung hăng hút một ngụm thuốc lá, thần nhiên nói: “Có hứng thú theo ta lẫn lộn không?”

Lý Dật không có trả lời, chỉ là gật đầu, biểu tình bình tĩnh, nhìn không ra chút nào hưng phấn. Mà trên thực tế, trong ngực hắn giống như vừa nhảy Xuống biển, ngày hôm nay đã phát sinh tất cả phải dùng chữ biến đổi bất ngờ để hình dung mới thập phần chuẩn Xác, nguyên bản cho rằng mình không chịu suy nghĩ kỹ đã Xuất thủ khiến cho ăn trộm gà không được mà còn bị mất nắm thóc, hôm nay đi một vòng, cuối cùng cũng đạt được mục đích ban đầu của chính mình.

“Thực sự là kỳ quái. ta ở trên người cậu lại thấy được cái bóng hồi trẻ của ta. Cũng thấy được cái bóng của lão Tiêu hồi trẻ, lẽ nào tiểu tử người ngày Sau sẽ nhất phi trùng thiên?” (một lần bay sẽ vọt thẳng trời).

Trịnh Thiết Quân lại nhin không được cười nói: “Cậu đã đáp ứng đi theo ta lẫn lộn, như vậy mạng cậu ta bảo định rồi! Nguyên tắc của ta luôn luôn là, cậu theo ta lẫn lộn, ta làm đại ca sẽ bảo hộ cậu! Cho nên mặc dù là lão Tiêu muốn bắt cậu làm Sơn dương thể tội, ta cũng trở mặt với hắn”

Trịnh Thiết Quân kỳ thực còn có một lời còn chưa nói ra miệng, đó chính là, nếu Lý Dật không đáp ứng theo hắn lẫn lộn, hắn cũng không có nắm chắc bảo trụ được mạng của Lý Dật. Tuy rằng tính tình của Trịnh Thiết Quân táo bạo, thế nhưng cái nhìn về đại cục không thiếu, hắn biết phiền phức ngày hôm nay lớn đến bao nhiêu.

Nhưng mà thế giới này ai cũng biết đạo lý lớn. thế nhưng khi chân chính gặp phải. cử động làm ra cũng là một chuyện khác. Trịnh Thiết Quân cũng không ngoại lệ.

Cùng lúc khi Trịnh Thiết Quân nói ra những lời này, một chiếc NJ có biển số Xe của bộ tư lệnh quân khu chậm rãi chạy tới ngay cửa bệnh viện, lúc đi ngang qua bên người Trịnh Thiết Quân thì chủ nhân trong Xe thoáng giật mình, nhưng cũng chỉ là nhìn lướt qua Trịnh Thiết Quân.

“Thân gia của Ngô gia tiểu tử phái người tới ” Trịnh Thiết Quân cười lạnh một tiếng nói: “Bất quá, lần này khiến người của Ngô gia thất vọng rồi, người Trần gia căn bản chướng mắt bọn họ!”

Nói Xong, Trịnh Thiết Quân suy nghĩ một chút lại nói: “Được rồi, tiểu tử, tuy rằng Trần gia chưa chắc vì Ngô gia mà xuất đầu, nhưng hiện tại nên tránh gió lớn. cậu nên tránh một chút mới tốt. Buổi sáng ngày mai tám giờ đến Vĩnh Hòa hội sở tìm ta.”

Lý Dật cũng không có cự tuyệt sự dẫn dò của Trịnh Thiết Quân, mà là gật đầu, Sau đó Xoay người rời đi.

“Là một mầm non tốt.”

Nhìn bóng lưng Lý Dật rời đi. Trịnh Thiết Quân thì thảo tự nói một câu, Sau đó Xoay người vào trong bệnh viện Phúc Ái

28. Chương 28 Ta Được Sao?

Rời khỏi bệnh viện Phúc Ái, Lý Dật cảm thấy cả người một trận dễ dàng. Tất cả những gì đã phát Sinh trong ngày hôm nay mặc dù có nhiều điều ngoài ý muốn. thế nhưng đối với Lý Dật mà nói cũng là trong họa Sinh phúc. để cho hắn Sớm tìm được cánh cửa gia nhập vào hắc đạo. Mặc dù bởi vì vậy mà đắc tội Tiêu Cường, làm cơ hội gia nhập này có chút không hoàn mỹ, thế nhưng So với sự dự đoán của Lý Dật tốt hơn một chút.

Dù Sao, trực tiếp đi theo làm thủ hạ của Trịnh Thiết Quân, khởi điểm này rất cao, rất nhiều thời gian, khởi điểm quyết định thành tựu, khởi điểm cao vị tất có thể đạt được thành tựu kinh thiên địa khiếp quỷ thần, thế nhưng tuyệt đối So với khởi điểm thấp thu được thành công dễ dàng hơn nhiều lắm.

Theo như lời của Trịnh Thiết Quân. dã tâm của Lý Dật không nhỏ, hẳn cũng không nghĩ mình sẽ làm thủ hạ cho Trịnh Thiết Quân cả đời. nếu là nói vậy, kiếp trước đám hắc đạo kiêu hùng luôn cung phụng Xem Lý Dật như gia gia sẽ bị tùm Sóng tức chết.

Mà chuyện hôm nay Xảy ra đã giúp Lý Dật tỉnh lại một điều, hắc đạo cũng không phải dùng vũ lực quyết định tất cả

“Nếu Sớm gia nhập hắc đạo, như vậy việc huấn luyện khôi phục thân thể sẽ gia tăng một chút !” Nghĩ đến chiến ý bộc phát ra trên người Trịnh Thiết Quân, trong lòng Lý Dật âm thầm cảnh cáo chính mình. đồng thời ngăn lại một chiếc taxi đi tới Phượng Hoàng dạ tổng hội.

Vừa mới lên XE. Lý Dật liền cảm giác điện thoại di động trong túi hơi chấn rung một chút.

Đi tới thời gian đầu của thế kỷ 21 cũng chưa được bao lâu. Lý Dật cũng dần dần dung nhập vào sinh hoạt hiện tại, tự nhiên cũng Sẽ học hỏi cách Sử dụng công cụ thông tin của thế giới hiện tại.

” Đại ca ca. Sự tình xử lý chưa? Bọn họ không làm gì anh chứ? Người phát tin là Lưu Vi, tiểu nha đầu Ở sau câu hỏi bỏ thêm một icon vẽ mặt lo lắng.. Thấy biểu tình của nàng, Lý Dật hiểu ý cười, trong đầu không khỏi dần hiện ra khuôn mặt đơn thuần khả ái của Lưu vi.

“Không có việc gì, không nên lo lắng cho tôi, cô đi ngủ Sớm một chút đi.” Lý Dật lại gửi lại tin nhắn trả lời Lưu Vi. Lưu Vi tựa hồ đang trông mong tin trả lời của Lý Dật, thấy Lý Dật hồi đáp, lập tức lại trả lời: “Tuân mệnh, đại ca ca! Bất quá cuối tuần em sẽ tìm anh đi chơi!” Tin nhắn mang theo một khuôn mặt tươi cười khả ái

Lúc này, Lý Dật cũng không nhắn lại, mà là thu hồi điện thoại vào túi.

Khoảng chừng nửa tiếng đồng hồ sau, xe taxi đưa Lý Dật đến trước cửa Phượng Hoàng dạ tổng hội. Cũng giống như thường ngày. ngoài cửa dạ tổng hội người đến xe đi, rất náo nhiệt.

Ngay cửa dạ tổng hội, bốn gã thủ hạ cũ của Trương Đông thấy Lý Dật Xuống XE taxi hướng bên này đi tới, đều cúi đầu, không dám nhìn thẳng vào Lý Dật.

Nguyên bản bọn họ cho rằng Trương Đông sẽ đối với Lý Dật và Dương Phàm triển khai trả thù, nhưng không có nghĩ đến Trương Đông lại lẹ lẹ đi gặp Diêm Vương, điều này làm cho một tia may mắn hi vọng trong lòng bọn họ tan biến, không thể làm gì khác hơn là cụp đuôi xử thế

“Chào Dật Ca”

Khi Lý Dật đi tới cửa thì bốn người không hẹn mà cùng cúi người chào hỏi. Lý Dật cũng không để ý tới bốn người, trực tiếp đi vào dạ tổng hội, mà lúc này đây, bốn người cũng không tiếp tục nói lời thị phi Sau lưng.

Sau khi tiến vào dạ tổng hội, Lý Dật không có trực tiếp dùng thang máy đi tới lầu sáu tìm Trần Dương, mà là tới trước phòng quản chế lầu ba tìm Dương Phàm. Khi Lý Dật đi tới lầu ba, vừa vặn đụng phải Phượng tỷ từ trong thang máy đi ra.

Ngày hôm nay Phượng tỷ cũng không mặc trang phục như một thanh thuần thiếu nữ giống ngày hôm đó. mà là ăn mặc một bộ váy liền áo màu đen. trên đùi mang vớ đen. dưới chân là một đôi hài màu đen. Thay một thân áo váy màu đen làm cho Phượng tỷ càng có một loại cảm giác hoàn toàn khác hẳn. nếu như nói nàng mặc áo trắng giống sinh viên thanh thuần. như vậy thời khắc này nàng lại giống như một nữ tử mê người, phảng phất giống như mặt đào, muốn chảy ra nước.

Có thể là vừa tiếp khách xong, trên người Phượng tỷ mang theo một mùi rượu nhàn nhạt, khuôn mặt hơi có chút đỏ lên, đôi mắt hồ ly câu hồn mang theo men Say.

“A ! Đây không phải là Lý đại XỬ nam!” Thấy Lý Dật. trong mắt Phượng tỷ hiện lên một tia ánh mắt giáo hoạt, lập tức đưa thân thể dán sát lên người Lý Dật, nhìn Lý Dật thổi một hơi nóng bỏng nói: “Gần đây

cậu như thần long thấy đầu không thấy đuôi, thật là tôi rất tưởng niệm”

Vừa nói, Phượng tỷ cố ý dùng đỉnh núi cao vút trước ngực lên người Lý Dật, cặp mắt hồ ly dong đưa, mị ý mười phần.

“Dương Phàm đang ở trong phòng quần chế sao?” Lý Dật đưa tay bắt được bàn tay của Phượng tỷ, ngăn trở dự định vuốt ve cây thương giữa hai chân của hắn.

“Tiểu Dật. tỷ tỷ đã đánh đổ với các Chị em ở trong một tháng phá thân xử nam của cậu. cậu cấp cho tỷ tỷ một lần mất mũi nào!” Phượng tỷ không trả lời đúng câu hỏi. Nói xong cả người dán lên người Lý Dật, mười phần tao ý.

Thân là hồng bài của Phượng Hoàng dạ tổng hội, bản lĩnh câu dẫn nam nhân của Phượng tỷ tuyệt đối được cho là nhất lưu. dưới sự đùa giỡn của nàng, Lý Dật cũng không thể không chế liên nổi lên phản ứng của nam nhân, mà vừa nhìn thấy phản ứng của Lý Dật, Phượng tỷ đang muốn rèn Sắt khi còn nóng, đã thấy Dương Phàm từ trong phòng quần chế đi ra.

Thấy Dương Phàm, dục hỏa của Lý Dật vừa mọc lên đã nhất thời liền đè ép Xuống dưới. đẩy Phượng tỷ ra, trực tiếp hướng Dương Phàm đi đến.

“Bà cô không tin không gạt được cậu lên giường! Chờ lên giường của bà cô, bà cô sẽ cho cậu biết tay, hừ!” Nhìn bóng lưng cao ngạo của Lý Dật, Phượng tỷ nhin không được nhú mày, âm thầm nói.

“A Dật, nói thật, nữ nhân kia không tệ, Sao ngươi lại không có chút tình thú nào chứ?” Thấy Lý Dật, Dương Phàm cười trừ ghẹo.

Chuyện của Trương Đông làm ấn tượng của Dương Phàm đối với Lý Dật Xảy ra biến hóa nghiêng trời lệch đất, hắn không biết vì sao Lý Dật đột nhiên lại thay đổi, trở nên làm cho hắn có chút không dám tin tưởng. Thế nhưng, Sau mấy ngày kể tiếp, Lý Dật vẫn cứ đối đãi với hắn như trước, hắn cũng liền bình thường trở lại.

Theo hắn Xem ra, vô luận Lý Dật biến đổi thế nào, vẫn là Lý Dật khi có bánh bao sẽ phân hắn phân nửa như nước kia.

Hắn tin tưởng vững chắc điểm này.

“Nếu như không phải cậu đi ra. có thể ngày hôm nay tôi sẽ phải để cô ta dùng miệng đó.” Lý Dật không có giấu diếm, vừa rồi hắn Xác thực có Xung động này, đôi môi nhỏ nhắn thoa màu tím nhạt của Phượng tỷ thoát nhìn Xác thực rất mê hoặc người.

“Ha ha! Tôi đã nói mà, đều là nam nhân, Sao Cậu lại có khả năng thờ Ó chứ?” Dương Phàm ha hả cười. song Song rút điều thuốc đưa cho Lý Dật.

Lý Dật cũng không giải thích cái gì, loại Xung động này, ngoại trừ mấy ngày nay bị Hạ Vũ Đình dẫn vật khiến cho dục hỏa đốt thân ra. ngày hôm nay cơn tức giận lớn đến như vậy cũng là một nguyên nhân trọng yếu trong đó. nếu đổi lại bình thường, hắn có thể không chế thật tốt nổi lòng của chính mình.

Tiếp nhận thuốc lá của Dương Phàm, Lý Dật không đốt. mà là chờ Dương Phàm đốt Xong, mới nói: “Dương Phàm, từ ngày mai bắt đầu tôi sẽ không đi làm ở đây nữa.”

“Vậy cậu đi đâu?” Dương Phàm vô ý thức hỏi một câu. lời vừa ra khỏi miệng. vừa khở nở nụ cười một tiếng, hôm nay Lý Dật không còn là Lý Dật vì công việc bảo an mà cúi đầu Cầu người như trước kia nữa.

Lý Dật nghiêm mặt nói: “Dương Phàm. còn nhớ rõ tôi nói gì với cậu không?”

Nghe được Lý Dật nói, thân thể Dương Phàm chấn động, có chút khiếp sợ nhìn Lý Dật, run giọng nói: “Cậu muốn nói?”

“Bắt đầu ngày mai. tôi đi đến chỗ Trịnh Thiết Quân làm việc!” Lý Dật không có giấu diếm

Trịnh Thiết Quân?

Được Xưng đệ nhất chiến thần phía nam Trịnh Thiết Quân!

Nghe tên này. điều thuốc là trong tay Dương Phàm nhất thời đánh rơi lên mặt đất, tròn mắt hẳn chỉ hận không thể lộn ra ngoài!

Nếu đổi lại là một tháng trước, Lý Dật nói những lời này với hắn nhất định cười mắng Lý Dật mơ mộng hão huyền, thế nhưng đã từng tận mắt nhìn thấy biến hóa thần kỳ của Lý Dật, hắn biết, những gì Lý Dật nói đến là sự thật.

“Trước tiên cậu ở lại đây. chờ khi tôi ở bên kia đứng vững bước chân, sẽ mang cậu vào cửa.” Lý Dật mỉm cười vỗ vỗ vai Dương Phàm.

“Tôi...được Sao?” Dương Phàm một điểm tự tin cũng không có, bảo hắn đi làm lưu manh bình thường thì còn được, lại đi theo loại đại ca như Trịnh Thiết Quân. hắn nghĩ cũng không dám nghĩ.

Lý Dật cũng nhú mày. có chút trách cứ nhìn Dương Phàm, gần từng chữ: “Dương Phàm, cậu nhớ kỹ. không ai trời sinh cái gì cũng biết. Sau này cậu phải làm không phải là thủ hạ của Trịnh Thiết Quân, mà là đại ca hắc đạo chân chính!”

lần thứ hai nghe câu này, Dương Phàm lại ngây ngẩn cả người. Có thể đối với hắn mà nói, ĐÓ là một giấc mộng không thực tế, chỉ có thể nghĩ, không có khả năng thực hiện.

Mà Lý Dật cũng không nói thêm cái gì. vỗ vỗ vai Dương Phàm Xoay người hướng thang máy đi đến, dự định lên lầu sáu tìm Trần Dương báo nghỉ việc.

Cùng lúc đó, bên trong bệnh viện Phúc Ái, Trịnh Thiết Quân là lần đầu tiên trong mười năm nay cùng Tiêu Thanh Sơn Xảy ra tranh chấp, hỒn nữa Còn bởi vì một người ngoài!

29. Chương 29 Phải Chết Ừ?

Mới quan sát Tiêu Thanh Sơn. bất luận kẻ nào cũng đều cảm thấy được hắn có chút Văn nhược, thuộc cái loại ông già mang kính mắt đứng trên bục giảng. Nhưng nếu nhìn kĩ một chút, nhất là Sau khi tiếp Xúc với ánh mắt của Tiêu Thanh Sơn, có lẽ sẽ không ai cho rằng hắn là cái loại Văn nhược nữa. Ánh mắt của Tiêu Thanh Sơn không cay độc, cũng không bức người giống như thượng vị giả. Tương phản, ánh mắt của hắn mười phần bình thản, bình thản tựa như mặt hồ không chút gợn Sóng, để cho người ta căng thẳng nhìn không ra chút gợn Sóng, rồi lại giống như một hồ nước Xoáy, trong lúc nhất thời vô tình nuốt chửng con người ta vào trong ĐÓ, bất tri giác có thể nhìn thấu Suy nghĩ của mọi người.

“Thiết Quân, tình huống hiện tại ta không nói thì người cũng đã hiểu, vì một tên mao đầu tiểu tử mà đắc tội với Ngô gia là không đáng!” Tiêu Thanh Sơn ngữ khí không nhanh không chậm, tựa hồ tuyệt đối không bao giờ biết tức giận.

Trịnh Thiết Quân hung hăng nhả khói thuốc. hừ lạnh nói: “Đại ca. tiểu tử đó là vì cứu Dũng Cương và Huỳnh Huỳnh cho nên mới đắc tội cùng Ngô gia! Hiện giờ chúng ta bội tín không nói, còn muốn lấy Oán trả ơn, người nói tương lai chúng ta Sai bảo đảm huynh đệ thuộc hạ như thế nào?”

“Chỉ cần che miệng một số người, sẽ không có ai biết tiểu tử ĐÓ làm Sao lại đắc tội cùng Ngô gia.” Tiêu Thanh Sơn khé miệng hơi nhếch lên, lộ ra một tia tươi cười thản nhiên.

Trịnh Thiết Quân không phản bác được, đối với thủ đoạn của Tiêu Thanh Sơn, hắn Sớm đã kiến thức qua.

“Ồi, người cũng thiệt tình, bao nhiêu người muốn đi theo người lẫn lộn. người Xem không chịu, cư nhiên lại cảm thấy hứng thú với một tên thanh niên không có danh tiếng.” Nhớ đến việc Trịnh Thiết Quân nói muốn cho Lý Dật đi theo mình lẫn lộn, Tiêu Thanh Sơn lộ ra một nụ cười khổ.

Trịnh Thiết Quân phản bác nói: “Đại ca, lần này người Sai lầm rồi, tiểu tử ĐÓ thật sự Xuất Sắc, hoặc có thể nói là phi thường Xuất Sắc!”

“Chẳng qua vì thân thủ của hắn giỏi hay sao?” Tiêu Thanh Sơn bĩu môi, trên thế giới này có thân thủ giỏi hỒn hẳn tính ra cũng cả biển người, nhưng tranh giành được địa vị như hắn lại chỉ đếm trên đầu ngón tay.

Trịnh Thiết Quân khẽ lắc đầu, hỏi một đằng nhưng hấn lại trả lời một nẻo: “Đại ca, nói thật ở trên người hấn, ta nhìn thấy được bóng dáng ngươi và ta. Lúc hấn phát nộ thực giống như ta năm đó, liệu linh thâm nghĩ sẽ đổi mạng cùng đối phương, chỉ là khi hấn bất động lại vững như núi Thái Sơn.”

Lời nói của Trịnh Thiết Quân làm cho Tiêu Thanh Sơn có chút kinh ngạc! Cùng làm huynh đệ với Trịnh Thiết Quân nhiều năm qua. Đây chính là lần đầu tiên Tiêu Thanh Sơn nghe thấy Trịnh Thiết Quân khen ngợi một cá nhân riêng biệt.

“Ừm?” hiện tại Tiêu Thanh Sơn cũng nảy sinh chút hứng thú: “Nói cụ thể Xem.”

“Ban đầu ở trên Cồn Thạch hội sở, một mình hấn khiêu chiến năm người bên Ngô gia. nhưng lại có thừa oai nghiêm, cuối cùng bắt Ngô đại thiếu gia phải quỳ Xuống! Phần phách lực này, thử hỏi trong đám thanh niên có mấy người được như thế?”

“Có thể đại ca ngươi sẽ nói. tên gia hỏa kia tuổi trẻ, khinh cuồng, không tự biết hậu quả nghiêm trọng.” Trịnh Thiết Quân nhĩ lại sự tình lúc trước, nhịn không được cười: “Nhưng mà. trong lúc ta động thủ với người trung niên của Ngô gia, Dũng Cường cùng Tiểu Cường sắc mặt biến chuyển. Tuy nhiên tiểu tử đó ngay cả chớp mắt một cái cũng đều không có, lúc sau ta lại bảo hấn đi theo ta lẫn lộn, hấn cũng chỉ bình thần gặt đầu.”

“Đại ca. ngươi nói, trong đám thanh niên thuộc giới hắc đạo phương Nam, có thể biểu hiện bình thường ở giữa lúc ta đang tức giận, liệu có được mấy người?” Nhớ lại mọi chuyện mới phát sinh vừa rồi. Trịnh Thiết Quân cũng nhịn không được mà có chút thổn thức.

“Nếu đúng như lời ngươi nói. vậy quả nhiên có thể đào tạo trở thành một nhân tài.” Tiêu Thanh Sơn không dám hoài nghi lời nói của Trịnh Thiết Quân. nhưng tiếp theo bỗng nhiên chuyển Sắc. kiện định nói: “Tuy nhiên, ta vẫn không thể ửng thuận bảo lưu tính mạng của hấn.”

“Đại ca!” Nghe quyết định của Tiêu Thanh Sơn. Trịnh Thiết Quân nóng nảy. hấn vốn tưởng rằng mình nói nhiều như vậy, Tiêu Thanh Sơn sẽ thay đổi chủ ý, nhưng thật không ngờ Tiêu Thanh Sơn một lòng muốn để Lý Dật làm hình nhân thế tội.

Tiêu Thanh Sơn thu hồi vẻ mặt bình thản. nghiêm túc nói: “Thiết Quân, muốn trách thì trước tiên phải trách người đã hạ thủ tàn nhẫn với tên Hồ Đại Hải kia. Tên đó tuy rằng chỉ là bảo tiêu của Ngô Vũ nhưng hấn lại có giao tình cứu mạng với Ngô lão gia. Lúc trước hai người ở trong thời chiến. Hồ Đại Hải đã từng đưa Ngô lão gia từ trong đống Xác chết mà cứu đi ra. Hiện giờ người đánh Hồ Đại Hải bị trọng thương, nên ta phải tìm một người thế mạng, mà tiểu tử đó chính là lựa chọn tốt nhất!”

Nghe Tiêu Thanh Sơn nói như vậy. nhất thời Trịnh Thiết Quân mới ý thức được tính chất nghiêm trọng của chuyện này, hấn mạnh mẽ dập tắt thuốc lá. nói: “Đại ca, thử tìm một người khác chịu tội thay được không?”

“Không được.” Tiêu Thanh Sơn nhất quyết lắc đầu. kiện định: “Ngô lão gia nghe nói Hồ Đại Hải bị gãy hai tay, Ngô Vũ cũng trọng thương, đang nổi giận đùng đùng! Hấn tuyên bố rằng sẽ đối phó với chúng ta, ta thông qua mạng lưới quan hệ tạm thời ổn định được tình hình. nhưng người bên Ngô gia lại muốn chúng ta cho bọn họ một cái công đạo! Mà tên tiểu tử Ngô thiếu nói. nếu như chúng ta không giao tiểu tử đó ra, Ngô gia liền tụ họp liên minh hắc đạo phương Bắc xuôi Nam, san bằng Mạnh Hổ bang! Lời này tuy rằng ngây thơ, nhưng nếu như Ngô lão gia chó cùng rứt giậu, chính là cái phiền toái lớn!”

Lời nói của Tiêu Thanh Sơn làm cho Trịnh Thiết Quân giống như bị điện giật, cả người vô lực dựa trên ghế sofa.

“Chỉ cần cậu theo Trịnh Thiết Quân ta lẫn lộn. ta nhất định sẽ che chở cho cậu!” Những lời này từng là chiêu bài chữ vàng của Trịnh Thiết Quân, cũng làm cho hấn ở dưới một người mà trên vạn người trong Mạnh Hổ bang.

Nhưng hiện giờ, phải đập bỏ cái chiêu bài chữ vàng này, Trịnh Thiết Quân trong lòng khổ não không thôi. Coi như trong lòng ngàn vạn lần không muốn, nhưng Trịnh Thiết Quân cũng hiểu, Tiêu Thanh Sơn thuộc loại người không dễ dàng đưa ra một quyết định, khi đã quyết định liền không bao giờ thay đổi !

“Đại ca, trước khi đem người giao cho Ngô gia, ta muốn uống rượu cùng tiểu tử ĐỒ một bữa.” Trải qua lúc lâu sau, Trịnh Thiết Quân cũng khuất phục, không phải hấn Sợ uy nghiêm của Tiêu Thanh Sơn, mà là lo lắng cho cả đại cục.

“Ừm” Tiêu Thanh Sơn nhẹ gật đầu, sau đó đứng dậy rời khỏi phòng. Mà Trịnh Thiết Quân lại rút điều thuốc lá cuối cùng còn sót lại trong bao ra, châm lửa. Sau đó mới cầm điện thoại bấm số gọi Lý Dật. số điện thoại này hẳn có được từ Tiêu Huỳnh Huỳnh, còn Tiêu Huỳnh Huỳnh từ Lưu Vi mà biết.

Đầu điện thoại bên kia, Lý Dật mới nói chuyện cùng Trần Dương Xong, vừa đi ra khỏi dạ tổng hội, chuẩn bị đón Xe taxi trở về nhà thì lại chứng kiến máy điện thoại chấn động.

Lý Dật mới mua điện thoại không quá vài hôm, biết số điện thoại của hẳn chỉ có ba người Hạ Vũ Đình, Dương Phàm, Lưu Vi mà thôi.

Mang theo nghi hoặc, Lý Dật móc điện thoại ra, nhìn hàng số Xa lạ hiển hiện trên màn hình, bốn số cuối cùng chính là tứ quý.

“ALO” Lý Dật nhận liên lạc, ngữ khí hơi mang chút lạnh lùng.

“Tiểu tử, là ta Trịnh Thiết Quân. Hiện tại cậu đến bệnh viện Phúc Ái một chuyến đi, ta có việc muốn nói chuyện cùng cậu.” Trong tai nghe truyền ra thanh âm của Trịnh Thiết Quân. Ngữ khí của Trịnh Thiết Quân không còn tràn ngập khí phách giống như lúc trước, ngược lại mang theo một vẻ không cam lòng.

“Chẳng lẽ Tiêu gia thật sự muốn tôi phải làm Sơn dương thế tội?” Trong chớp mắt Lý Dật đã rõ ràng toàn bộ mọi chuyện.

“Tiểu tử, chuyện lần này Trịnh Thiết Quân ta quả thực phải Xin lỗi cậu rồi! Đời này Trịnh Thiết Quân ta nói ra đều giống như Sắt thép, nhưng...” Đầu điện thoại bên kia, Trịnh Thiết Quân trầm mặc khoảng một phút đồng hồ, mới nói: “Như vậy đi, hiện tại cậu dùng tốc độ nhanh nhất rời khỏi Thượng hải, Chờ sau khi tìm được một chỗ trú chân an toàn thì gọi điện đến số này, ta chuẩn bị mọi thứ cho cậu Xuất ngoại...”

Nghe được Trịnh Thiết Quân nói, Lý Dật không khỏi cau mày, biểu tình âm trầm đến cực điểm.

“Giơ hai tay lên, vào trong Xe!” Đúng lúc này; một Chiếc Benz màu đen dừng ở bên cạnh Lý Dật, hai gã nam nhân vạm vỡ mặc âu phục trong tay cầm súng, hòng súng chĩa vào người Lý Dật. Chứng kiến hòng súng đen nhánh, tiếp đó nhìn vết chai sạm trên tay hai gã nam nhân, Lý Dật biết đối phương chính là cao thủ dùng súng.

cơ thịt trên khoeo mắt của Lý Dật điên cuồng nhảy lên vài cái, theo sau đó chân mày đang nhíu chặt chậm rãi buông lỏng, vẻ mặt bình thản thu hồi điện thoại, Vặn Sóng lưng chui vào trong ô tô. Tiến nhập vào trong ô tô, hai gã nam nhân liền dí Súng ngay trên đầu của Lý Dật. Đồng thời tài Xế cũng nhanh chóng khởi động, chiếc Benz mau chóng chạy qua ngã tư đường, biến mất ở trong dòng XE cộ tấp nập.

30. Chương 30 Biểu Hiện Quái Lạ

Ngồi ở trong ô tô, Lý Dật có thể cảm nhận được rõ ràng khí tức lạnh lẽo của hòng súng đang truyền qua, thậm chí có thể cảm nhận được một tia tử vong chân khí, nhưng hẳn lại không có....chút nào SỢ hãi, biểu cảm mười phần bình tĩnh để cho hai gã nam nhân bên cạnh có chút bất an. Để cho bọn họ an tâm chính là dọc theo đường đi Lý Dật cũng không có hành động thiếu Suy nghĩ, mười phần phối hợp.

Sau đó chiếc ô tô chạy vào trong bệnh viện Phúc Ái, góc bên phía Tây của bệnh viện có một căn nhà tầng tiếp khách riêng biệt. Ngoài cửa có bảy tám người lực lưỡng đứng canh gác, những người kia biểu tình rất hung hãn. bên hông hơi phồng lên chứng tỏ có giấu súng.

Quan Sát tất cả những chuyện này, Lý Dật mỉm cười nhẹ nhàng bước ra khỏi XE.

Đám nam nhân đem Lý Dật bao bọc ở giữa, hướng lên tầng bốn mà đi. Lúc chuẩn bị lên tới tầng bốn, bỗng nhiên Lý Dật trượt chân, hơi Sà vào trong lòng hai người ở bên cạnh. Do hiện tại đang ở trên cầu thang mà những nam nhân này lại bao bọc Lý Dật quá mức chặt chẽ, trong lúc nhất thời Xuất hiện vài điểm hỗn

loạn. Bất quá Lý Dật cũng không có hành động thiếu Suy nghĩ, chỉ bị hai tên nam nhân kia nói kháy cái gì đó mà thôi.

Sau đó Lý Dật được dẫn tới một gian phòng.

Lúc Lý Dật tiến nhập vào cửa, ở bên trong gian phòng có hai người, trong đó một người mặc âu phục màu Xanh đậm đang dựa lưng về phía cửa phòng. Ánh mắt ném ra ngoài cửa sổ, nhìn bầu trời phượng xa không biết đang suy nghĩ cái gì. Thoạt nhìn bộ dạng của người này không gầy cũng không béo. để cho người ta thấy được một loại cảm giác phi thường rắn chắc, mà bóng lưng của hắn lại khiến cho người ta này Sinh một loại áp lực khó hiểu.

Bên cạnh người nọ có một nam nhân thân mặc âu phục màu đen, biểu tình của người này ổn trọng, bình thản. Hai con người của hắn tựa hồ không có một chút Sinh cơ, thoạt nhìn tử khí âm trầm, giống như đối với vật trên thế gian đến không quan tâm.

Khi đám người mở cửa đem Lý Dật mang vào trong gian phòng, tên nam nhân mặc bộ âu phục màu đen kia. . . biểu tình không có một chút biến hóa.

Mà người trung niên thân mặc âu phục màu Xanh đậm kia cũng chưa thềm quay đầu lại, chỉ trầm giọng nói: “Các người đi ra ngoài.”

Thanh âm giàu có từ tính đồng dạng cũng tràn ngập uy nghiêm không thể kháng cự. Thanh âm của người nọ vừa ra khỏi miệng, đám người kia không hẹn mà cùng nhau lui ra bên ngoài. trong phòng đã khôi phục sự tĩnh lặng.

Gã nam nhân thân mặc âu phục màu đen bình thản quan Sát Lý Dật, trong ánh mắt không có chút dao động nào, nhưng Lý Dật tin tưởng chỉ cần hắn có một hành động nào thiếu suy nghĩ, gã nam nhân trước mặt này sẽ phóng tới trước mặt hắn, đối với hắn hạ độc thủ !

Đây chính là giác quan thứ sáu mà trước đó nhiều lần Chấp hành nhiệm vụ Lý Dật đã ngộ ra. Đối với hắn mà nói, nam nhân ở trước mặt này sO với Trịnh Thiết Quân còn nguy hiểm hơn gấp trăm lần! Ánh mắt của hai người gặp nhau giữa không trung, tạo ra một đạo hoa lửa vô tình. Cùng lúc đó người trung niên thân mặc âu phục màu Xanh cũng chậm rãi quay lại, đem ánh mắt ném về phía Lý Dật.

Khi chứng kiến diện mạo lạnh lùng của Lý Dật thì người trung niên kia Sắc mặt hơi đổi, trong cOn người hiện lên một tia nghi hoặc. thậm chí khóe mắt không tự chủ được mà khẽ nhích động! Người trung niên hít mắt nhìn chăm chăm vào khuôn mặt Lý Dật, tựa hồ như muốn từ trên diện mạo này tìm ra một điều gì đó.

Gã nam nhân mặc âu phục màu đen ở bên cạnh quan Sát được biểu hiện của hắn, trong con người nguyên bản hờ hững thoáng nhảy lên vài cái. theo sau đó lại khôi phục bình thường.

Cho dù người trung niên kia phải tận lực khống chế vẻ mặt của mình, nhưng Lý Dật vẫn có thể cảm nhận được rõ ràng biểu tình biến hóa của đối phương. Cái loại khiếp Sợ phát ra từ nội tâm thì không thể nào che giấu, nhất là ở trước mặt Lý Dật.

Không biết qua bao lâu, người trung niên chậm rãi thu hồi ánh mắt, điều chỉnh cảm Xúc một chút nói: “Cậu cứu Dững Cương và con gái của ta. nguyên bản ta phải cảm tạ cậu mới đúng, nhưng ta lại không thể làm như vậy được. Cậu có yêu cầu gì thì cứ việc nói ra, chỉ cần không phải quá phận, ta đều sẽ đáp ứng. Giả dụ như ta có thể chiếu cố thân nhân của cậu. để cho bọn họ cả đời cơm no áo ấm không phải lo nghĩ.”

“Ông là Tiêu Thanh Sơn.” Lý Dật không trả lời mà hỏi ngược lại, thanh âm không phải nghi vấn, mà dùng một loại giọng điệu khẳng định.

“Phải.” Tiêu Thanh Sơn gật đầu nói tiếp: “Tin tưởng ta, ta hoàn toàn có khả năng chiếu cố thật tốt cho người nhà của cậu.”

Khi nói chUYỆN, Tiêu Thanh Sơn một mực nhìn chăm chăm vào trong mắt Lý Dật, chờ mong hắn trả lời.

“Tôi không có thân nhân, hơn nữa cho dù có, cũng không cần nhờ tới ông chiếu cố!” Khóe miệng Lý Dật lộ ra một nụ cười chế nhạo:” lời hứa hẹn của kẻ lấy oán trả ơn sO với tiểu thư gọi đầu còn rẻ mạt hơn nhiều”

Lời nói của Lý Dật làm cho sắc mặt Tiêu Thanh Sơn biến đổi. cho dù hắn đã thật cố gắng che giấu nhưng ở trong mắt Lý Dật lại mười phần rõ ràng.

Mà gã nam nhân mặc âu phục màu đen đứng bên cạnh Tiêu Thanh Sơn hơi nheo mắt lại, bước qua phía Tiêu Thanh Sơn một chút, dường như hắn cảm nhận được khí tức nguy hiểm từ trên người Lý Dật. Trong vòng mười năm qua, tại lúc Tiêu Thanh Sơn nói chuyện một mình cùng người khác, người có thể khiến cho hắn phải bước ra một bước này. còn chưa từng xuất hiện!

“Cậu không có thân nhân ?” Tiêu Thanh Sơn hỏi lại.

Mặc dù không hiểu tại Sao Tiêu Thanh Sơn phải hỏi nhiều lần như vậy, nhưng Lý Dật vẫn gật đầu nói: “Phải, một thân một mình.”

“Cậu trở về đi ị mặc khác không cần phải lo lắng bên phía Ngô gia trả thù.” Trầm mặc Sau một lúc, khoe miệng Tiêu Thanh Sơn lộ ra một nụ cười phức tạp: “Thiết Quân đã nói với ta, cậu là một nhân tài trăm năm hiếm có. mới đầu ta không tin nhưng hiện tại đã tin.”

Ngạc nhiên nghe lời nói của Tiêu Thanh Sơn, nhưng ngay lập tức Lý Dật nhíu mày, hơi có chút nghi hoặc nhìn chằm chằm vào Tiêu Thanh Sơn. Tuy rằng chỉ tiếp xúc cùng Tiêu Thanh Sơn ngắn ngủi trong vài phút. Thế nhưng Lý Dật có thể nhìn ra được, Tiêu Thanh Sơn và cái bộ dáng gian hùng kiêu trước của mình giống nhau. Kể như vậy tuyệt đối sẽ không vì huynh đệ dưới trướng tác động. Mà gặp phải một cái địch nhân cường đại!

“Lựa chọn của ông rất sáng suốt. nếu không hôm nay ông sẽ cùng tôi đi gặp Diêm Vương!” Mặc dù có chút kỳ quái đối với biểu hiện của Tiêu Thanh Sơn, nhưng Lý Dật vẫn tin tưởng lời nói của Tiêu Thanh Sơn, bởi vì trong con mắt của Tiêu Thanh Sơn, hắn nhìn ra một tia cảm xúc chân thành. Thậm chí Lý Dật phát hiện tâm tình lúc này của Tiêu Thanh Sơn phi thường phức tạp. cứ chỉ không ổn định.

Mà trong lúc Lý Dật mở miệng nói chuyện, đồng thời trên tay của hắn chẳng biết từ lúc nào đã Xuất hiện thêm một khẩu súng, hình thức cùng với loại của đám cận vệ lúc trước hoàn toàn giống nhau!

Ngay tại lúc Lý Dật giơ súng ra, thì gã nam nhân bên cạnh Tiêu Thanh Sơn cũng nhanh như chớp bật súng, hòng nhắm thẳng vào Lý Dật, lạnh lùng nói: “Buông súng hoặc là chết.”

“ Nếu tôi muốn nổ súng thì ông ta đã chết.” Lý Dật cười lạnh một tiếng, thu hồi khẩu súng lục. Quay người mở cửa phòng cũng chẳng thêm hỏi han liền bỏ đi.

Nhìn theo bóng lưng Lý Dật rời đi, Tiêu Thanh Sơn cũng vô pháp khống chế tâm tình của mình, thân hình hơi run nhẹ. Gã nam nhân bên cạnh tựa hồ như đoán được cái gì. thu hồi Súng. theo bản năng chống đỡ thân hình của Tiêu Thanh Sơn, nhẹ nhàng vuốt lưng cho hắn.

“Lão Miêu. người ra ngoài trước đi, ta muốn an tĩnh một chút.” Tiêu Thanh Sơn nhắm mắt nhẹ nhàng thở dài một hơi. sau đó lại Xoay người nhìn ra cửa sổ.

Nghe được Tiêu Thanh Sơn phân phó, lão Miêu im lặng không nói trực tiếp rời khỏi gian phòng, thuận tay đóng cửa lại. Toàn bộ quá trình không phát ra một chút thanh âm, bình thường giống như đã tiêu thất vào trong hư không.

Qua thêm vài phút thời gian, Trịnh Thiết Quân hùng hổ bước vào trong gian phòng. về mặt kinh ngạc dò hỏi: “Đại ca, người muốn thả tiểu tử đó Sao?”

“Thiết Quân, ta đem hắn giao cho người, muốn người dùng thời gian ngắn nhất làm cho hắn quen thuộc mọi thứ. Sau đó đưa hắn tới bên cạnh ta!” Tiêu Thanh Sơn Xoay người. thanh âm khàn khàn nói.

Nghe công đạo cùng biểu cảm trên gương mặt của Tiêu Thanh Sơn, Trịnh Thiết Quân” cả người giống như bị điện giật, nhất thời sững Sờ ngay tại chỗ.....

31. Chương 31 Ý Chí Chiến Đấu

Khác với Tiêu Cường, Sau khi Tiêu Huỳnh Huỳnh thấy Lý Dật, có vẻ có chút vui vẻ. Tuy rằng những hành động ngày hôm nay của Lý Dật, cũng không có hoàn toàn thay đổi địa vị của Lý Dật trong lòng nàng, thế

nhưng, ấn tượng của nàng đối với Lý Dật đã biến tốt hơn rất nhiều, hơn nữa, thân là người bạn tốt nhất của Lưu Vi, nàng hiểu được tính cách của Lưu Vi. Tuy rằng tính cách Lưu Vi đơn thuần, ở trong trường học ai gặp cũng thích, người theo đuôi có thể tính thành quân đội, thế nhưng nàng chưa từng tiếp thu qua bất cứ sự truy cầu của nam Sinh nào. Theo Tiêu Huỳnh Huỳnh xem ra, nếu Lý Dật thật sự chết đi. Lưu Vi sẽ bị sự đả kích không cách nào dự liệu!

Đó là điều mà nàng không hi vọng nhìn thấy.

Thấy biểu tình hoàn toàn khác hẳn của hai người, Lý Dật nheo mắt quét nhìn Tiêu Cường, ánh mắt Sắc bén làm cho Tiêu Cường cảm thấy mười phần khó chịu, không khỏi nhìn Lý Dật hừ lạnh một tiếng.

Nhìn gương mặt âm trầm của Tiêu Cường, Lý Dật càng ngày càng nghĩ nguyên lai trong trí nhớ của “Lý Dật” kia cũng có Tiêu Cường, thế nhưng lại không nghĩ ra đã gặp qua ở nơi nào.

Nhớ tới một một màn tại thiên thai trước đó, Lý Dật híp mắt lại, Sau đó trực tiếp đi ngang qua Tiêu Huỳnh Huỳnh thấy biểu tình lạnh lùng của Lý Dật, miệng hé ra, muốn nói gì đó, thế nhưng lời tới cổ họng lại nuốt Xuống phía dưới, hiển nhiên, nàng cũng biết sự tình hôm nay. anh trai mình làm thật sự quá phận!

Trong đại sảnh dưới lầu, Sắc mặt Trịnh Dũng Cương Xấu Xí ngồi trên ghế, hung hăng hút thuốc lá, trong ngực cũng không biết đang Suy nghĩ cái gì. Nghe được trên thang lầu truyền đến tiếng bước chân, Trịnh Dũng Cương vô ý thức ngẩng đầu liếc mắt nhìn, khi nhìn thấy người Xuống là Lý Dật, cái miệng của hắn há hốc thật to, tàn thuốc rơi Xuống dưới, thậm chí đốt cháy quần của hắn thành một lỗ thủng hắn cũng không có phản ứng!

Trước đó, hắn đã từng cầu qua Trịnh Thiết Quân, kết quả Trịnh Thiết Quân nói cho hắn. Lý Dật hắn phải chết không thể nghi ngờ. điều này làm cho tâm tình của hắn mười phần không Xong. Hôm nay thấy Lý Dật không có việc gì, hắn có loại cảm giác như từ trong địa ngục lên tới thiên đường.

Sững sốt chừng ba giây đồng hồ, Trịnh Dũng Cương từ trong sự khiếp sợ phục hồi lại tinh thần, hắn đầu tiên là kinh hoàng hắt đi tàn thuốc trên đùi. sau đó đứng dậy, vẻ mặt hưng phấn hướng Lý Dật nghênh tới.

Nhìn dáng tươi cười hưng phấn trên mặt Trịnh Dũng Cương, trong lòng Lý Dật nhiều ít có chút cảm động. Sự tình hôm nay tuy rằng hoang đường, thế nhưng, hắn nhìn ra được, cha con Trịnh Thiết Quân đều là người có tình nghĩa

“Huynh đệ, Tiêu thúc hắn. . không có làm khó dễ cậu sao?” Trịnh Dũng Cương có chút áy náy nhìn Lý Dật hỏi.

Lý Dật mỉm cười, lắc đầu nói:” Đều là công lao của cha anh!”

“Công lao của cha tôi ?” Lý Dật nói làm Trịnh Dũng cương có chút nghi hoặc.

Lý Dật gật đầu: “ đúng vậy. Không có cha cậu, tôi phỏng chừng rất khó đi ra khỏi đây”

Lẽ nào cha lại đi cầu tình với Tiêu thúc?

Trong lòng Trịnh Dũng Cương âm thầm nói một câu, sau đó cười cười nói: “Huynh đệ, mặc kệ nói như thế nào, không có việc gì là tốt rồi! Mặt khác, sự tình hôm nay cậu cũng đừng để trong lòng, sau này có cha tôi bảo hộ cậu, toàn bộ Thượng Hải người dám động cậu có thể đếm được trên đầu ngón tay!”

“ừm” Đối với Trịnh Thiết Quân, Lý Dật cũng cảm kích, dù sao, khi Trịnh Thiết Quân biết được Lý Dật hắn phải chết, không thể nghi ngờ thì từng nỗ lực giúp đỡ hắn chạy trốn.

“Đi, chúng ta đi uống vài ly, ngày hôm nay có thể quên biết huynh đệ, là duyên phận của chúng ta!” Trịnh Dũng Cương vỗ vỗ vai Lý Dật.

Lý Dật dO dự một chút, cự tuyệt nói: “Hôm khác đi, hôm nay tôi còn có việc.”

Trịnh Dũng Cương nghe Lý Dật nói cÓ việc, cũng không tiếp tục giữ Lý Dật, mà Lý Dật cũng không phải cố ý không đi, Xác thật là có chuyện, ngày hôm nay hắn phải nói với Hạ Vũ Đình chuyện đổi công việc. Việc này vốn chỉ là việc nhỏ, thế nhưng trong lòng Lý Dật lại cho là chuyện lớn, bởi vì, hắn không muốn làm cho Hạ Vũ Đình bởi vì chuyện công việc của hắn mà lo lắng, lại càng không muốn chọc cho Hạ Vũ Đình tức

Bệnh viện Phúc Ái tuy là bệnh viện tư nhân, thế nhưng phía trước cũng mở ra cho người ngoài, mà bởi vì bệnh viện Phúc Ái vô luận là thiết bị hay vật liệu cũng có thể Xem như đứng đầu Thượng Hải, bởi vậy, sinh ý phi thường không tệ. Bãi đỗ Xe phía trước viện đậu đủ loại Xe mọi kiểu dáng, thậm chí có một ít xe còn mang bảng số của thị ủy.

Đi trên đường nhỏ của bệnh viện, ngửi được hương thơm các loài hoa hai bên đường, Lý Dật cảm thấy ý nghĩ thanh tĩnh hơn rất nhiều

Ra khỏi bệnh viện, Lý Dật ngăn lại một chiếc xe taxi thẳng về nhà.

Lý Dật về nhà thì đã qua khỏi mười hai giờ, thế nhưng phòng khách vẫn còn sáng đèn.

Mở cửa phòng, Lý Dật thình lình thấy, trong phòng khách, máy nấu nước nóng đang mở, kênh Hồ Nam đang chiếu bộ phim Hoàn châu Cách cách, mà Hạ Vũ Đình mặc áo ngủ, nằm trên sofa đang ngủ ngon lành.

Để không làm Hạ Vũ Đình giật mình, Lý Dật nhẹ nhàng đóng cửa phòng, nhẹ nhàng đi đến bên người Hạ Vũ Đình.

Hạ Vũ Đình cầm một điện thoại di động do Lý Dật mua cho nàng. Trong lúc ngủ mơ chân mày nàng hơi cau lại, tựa hồ đang tự hỏi gì đó.

Lý Dật cẩn thận lấy điện thoại di động ra khỏi tay Hạ Vũ Đình, đang muốn đặt lên bàn, ngón tay không cẩn thận bấm trúng bàn phím, màn hình điện thoại di động nhất thời sáng lên

“Lúc đi làm nhớ kỹ đứng một lát thì nên đi lại, không nên đứng lâu một chỗ, như vậy không tốt. Em có nấu nước nóng cho anh, buổi tối nhớ kỹ khi về thì lấy ngâm Chân, như vậy trợ giúp máu tuần hoàn.”

Sau một khắc, Lý Dật thình lình thấy trên màn hình điện thoại di động hiện lên tin nhắn như thế, tin nhắn do Hạ Vũ Đình viết ra, chỉ là không biết vì Sao lại Chưa gửi đi. Thấy tin nhắn này. trong lòng Lý Dật không khỏi ấm áp, động thời buông điện thoại di động Xuống, vươn tay trái, chậm rãi đi qua bên hông Hạ Vũ Đình, nhẹ nhàng nâng Hạ Vũ Đình dậy, tay trái ôm hai Chân nàng, hơi dùng sức, trực tiếp bế Hạ Vũ Đình đứng lên.

Mặc dù động tác của Lý Dật rất nhẹ, toàn bộ quá trình không hề phát Sinh bất luận thanh âm gì, thế nhưng vẫn làm Hạ Vũ Đình giật mình tỉnh giấc.

Hạ Vũ Đình cảm giác được người ôm mình, đầu tiên là cả kinh, thân thể hung hăng run rẩy một chút. Mở mắt, thấy người ôm mình là Lý Dật, biểu tình của nàng mới khôi phục bình tĩnh, đồng thời khoe miệng nổi lên dáng tươi cười hạnh phúc, vô ý thức cúi đầu, nhẹ giọng nói: “Anh đã trở về.”

“Sao không lên giường ngủ?” Giọng nói của Lý Dật vô cùng ôn nhu, khi nói cũng không hề buông Hạ Vũ Đình Xuống.

Nghe được nhịp tim đập của Hạ Vũ Đình, Cảm thụ được khí tức nam nhân nồng nàn trên người Lý Dật, nhịp tim Hạ Vũ Đình càng đập nhanh hơn, có chút kinh hoảng nói: “Vốn muốn nhắn tin cho anh Xong mới ngủ, kết quả còn chưa nhắn Xong đã ngủ mất.”

“Vũ Đình, có chuyện anh muốn thương lượng với em một chút.” Thấy vẻ buồn ngủ trên mặt Hạ Vũ Đình giảm bớt vài phần, Lý Dật đặt Hạ Vũ Đình Xuống sofa, nói: “Từ ngày mai trở đi, anh sẽ không đến dự tổng hội làm việc nữa.”

Lý Dật nói làm trong lòng Hạ Vũ Đình run lên, biểu tình trở nên có chút phức tạp: “Thế nào không làm nữa?”

“Anh tìm được công việc mới, đãi ngộ tốt hơn trước kia nhiều!” Lý Dật có thể nhìn ra Hạ Vũ Đình rất khẩn trương, vì vậy cười

“Nga ?” Ánh mắt Hạ Vũ Đình Sáng ngời: “là công việc gì?”

“Là một hội SỞ tư nhân, vẫn làm bảo an như trước, nhưng hoàn cảnh và đãi ngộ tốt hơn trước rất nhiều.” Lý Dật cũng không dự định đem chuyện mình gia nhập hắc đạo nói cho Hạ Vũ Đình, hẳn không muốn làm cho Hạ Vũ Đình lo lắng.

Nghe Lý Dật nói như vậy, Hạ Vũ Đình cũng cảm thấy vì Lý Dật mà vui vẻ: “Thật không tệ, nỗ lực lên!”

“Ừm” Lý Dật dùng lực gặt gặt đầu.

Thấy biểu tình kiên định của Lý Dật, Hạ Vũ Đình rất hài lòng. Nàng không dám hi vọng Xa với Lý Dật có thể trở nên nổi bật, nhưng không hi vọng Lý Dật không hề có chút đầu chí nào.

Chỉ là nàng không biết chính là, đầu chí của Lý Dật không chỉ tràn đầy. dã tâm cũng không nhỏ!

32. Chương 32 Vĩnh Hòa Hội Sở

Vĩnh Hòa hội SỞ cũng coi như là một hội SỞ tư nhân, thế nhưng cánh cửa cũng không cao như hội sở tư nhân. hội viên hội sở tư nhân không chỉ có tiền. hOn nữa phải có thân phận và địa vị

Mà ở Vĩnh Hòa hội Sở, chỉ cần người có đủ tiền, là có thể tiến vào. Bởi vì. Vĩnh Hòa hội sở là một Sòng bạc. nhưng chỉ có hai hạng mục là đấu chó và đấu hắc quyền, rất khác với những Sòng bạc bình thường Người cổ đại chơi gà, đấu cricket. người hiện đại đấu chó.

Đấu chó rất cực lưu hành từ thời nào, điều này thật không cách khảo chứng. Ở trong quốc nội, đấu chó không tính là thịnh hành. đã từng ở vùng Hà Nam trò đấu chó mười phần lửa nóng, nhưng rất nhanh liền bị chèn ép, hôm nay đã chuyển Sang hoạt động bí mật, trình độ nồng nhiệt giảm xuống thật lớn.

So Sánh với trò đấu chó ở Hà Nam, đẳng cấp tại Vĩnh Hòa hội Sở cao hơn nhiều lần. đồng dạng. mỗi lần có cuộc thi đấu Chó thì tiền đặt cược cũng cao đến dọa người, đã từng có kỷ lục ghi lại tới một triệu sáu ngàn vạn nhân dân tệ, hai bên đặt cược chính là Trịnh Thiết Quân và một ông trùm đạn được súng ống của nước Nga.

Lần đó, Trịnh Thiết Quân phái người đi bắt một con tàng ngao hoang dã (loài chó Tây Tạng), ở trong cuộc thi dùng ưu thế tuyệt đối giết chết loài chó CaucaSus từ nước Nga mang đến, đồng thời đem con CaucasuS được Xưng đệ nhất nước Nga cắn chết không toàn thân, máu tươi nhễ nhãi

Ở trong mắt người Trung Quốc, tàng ngao là thần khuyển (chó thần), là loài chó đứng hàng đệ nhất nếu đem so đấu. mà ở trong mắt người ngoại quốc, tàng ngao chỉ là loài chó lai, không đáng nhắc tới. Lý do họ có ý nghĩ này chính là bởi vì có một ít người nuôi chó thích dưỡng loài chó Tây Tạng chỉ quan trọng ở huyết thống, mà thường thường loài chó này lại không hề có chút dã tính, kéo đi tham gia thi đấu chỉ biết thảm hại!

Dù Sao, dã thú mất đi dã tính So Sánh với loài lợn, ngoại trừ bề ngoài khác nhau, những cái khác tựa hồ không có gì khác nhau. Đây cũng là lý do trong các đoàn Xiếc có thể để cho cạp làm trò lăn lộn, cho gấu cưỡi Xe, nếu là hoang dại, cho bọn hần một trăm lá gan, bọn hần cũng không dám chỉ huy!

Loài chó Tây Tạng có thể sO đấu với loài sư tử hay cạp, điều này cũng không nguy hiểm, thế nhưng nếu phía trước có thêm hai chữ hoang dại, thì chỉ có loài chó Tây Tạng hoang dại mới có được loại thực lực này.

So Sánh với việc đấu chó, trò thi đấu hắc quyền của Vĩnh Hòa hội sở càng thêm rực lửa, vô luận là tuyển thủ quốc nội đối chiến, hay đối chiến với tuyển thủ nước ngoài, mỗi lần thi đấu đều kín người hết chỗ, đánh cược càng cao đến kinh người!

Một nhà Vĩnh Hòa hội Sở, hàng năm cấp lợi nhuận cho Trịnh Thiết Quân vượt lên chín mươi phần trăm, hơn nữa, tiền thu được hần cũng không cần giao cho Tiêu Thanh Sơn.

Mà trên thực tế, Trịnh Thiết Quân nguyên ý trông coi Vĩnh Hòa hội sở cũng không phải vì tiền, mà là bởi vì ghen bạo lực trong cơ thể. Tuổi tác đã gần năm mươi nên hần cũng rất ít tự mình dẫn người ra trận đánh giết, vì vậy đem tinh lực đều tiêu hao trong Vĩnh Hòa hội sở, vô luận là so đấu chó hay so đấu hắc quyền, lúc Trịnh Thiết Quân quan sát đều sẽ có vẻ phi thường hưng phấn.

Vĩnh Hòa hội SỞ nằm ở ngoại ô Thượng Hải, gần đường cao tốc nối tiếp từ Nam Kinh đi Thượng Hải, thông nhau thập phần thuận tiện. Con đường đi tới hội SỞ tổng Cộng có hai đường, hai Con đường đều có người của Trịnh Thiết Quân canh gác. Đó không phải là vì sợ có người đến tra xét. Tiêu Thanh Sơn vì để thỏa

mãnh thú của Trịnh Thiết Quân, vốn đầu tư cho Vĩnh Hòa hội sở đã vượt lên rất cao, các phương diện quan hệ đều đã thông từ lâu.

Cho nên việc phái người canh giữ hai đường đi chính là vì kiểm tra thân phận người đến. dù sao. Vĩnh Hòa hội sở cũng không phải là chợ bán thức ăn, có thể cho người tùy ý đi vào.

Không hề nghi ngờ, khi Lý Dật lên xe taxi đi đến hội Sở thì bị bốn gã đại hán ngăn Cản Xe taxi, chỉ thấy một người trong đó bước ra một bước, vẻ mặt Sát khí nói: “Nơi này là hội SỞ tư nhân, thỉnh rời đi!”

Biểu tình hung hãn của bốn gã đại hán làm sắc mặt tài Xế trắng bệch, hần run run Xoay người, muốn nói gì đó với Lý Dật, thế nhưng có thể do quá mức khẩn trương, miệng hé ra, lại nói không được.

Lý Dật hạ cửa kính xe Xuống. nhìn thoáng qua bốn gã đại hán nói: “Tôi là Lý Dật, Trịnh tiên Sinh muốn tôi đến đây tìm hần.”

Nghe hai chữ này, Sắc mặt bốn gã đại hán đồng loạt biến đổi.

Lý Dật?

Buổi Sáng hôm nay bọn họ nhận được thông báo. nếu có một người tên là Lý Dật đến hội sở, phải cho vào ngay

” Mời ngài vào” Đại hán dẫn đầu rất cục cũng không phải người mới Xuất đạo, rất nhanh từ trong khiếp sợ phục hồi lại tinh thần, nhìn Lý Dật làm ra thủ thế thỉnh Lý Dật cũng không nói gì, trực tiếp đóng cửa sổ Xe, nhìn tài Xế đang tròn mắt nói: “Lái Xe!”

Tài Xế có Chút mờ mịt gật gật đầu, Sau đó khởi động Xe hướng Vĩnh Hòa hội SỞ chạy tới. Khoảng chừng mười lăm phút sau. XE taxi chạy vào một con đường nhỏ, đầu cùng đường nhỏ là một trang viên. Diện tích của trang viên đại khái khoảng hai sân bóng lớn, bên trong lại có vài tòa kiến trúc hình tròn, cũng không phải thuận theo phong cách phương tây, mà là kết hợp giữa đông tây hai phương. có vẻ có chút không giống gì cả. Hai bên kiến trúc. mặt cỏ tàng cây tu bổ thập phần San bằng. toàn bộ trang viên làm cho người ta có Cảm giác thập phần đại khí.

Nếu như không phải Lý Dật từ chỗ Trịnh Thiết Quân biết được địa chỉ của Vĩnh Hòa hội Sở, hần tuyệt đối không tin địa phương trước mặt là Vĩnh Hòa hội Sở, bởi vì, nhìn lướt qua thấy nó rất giống một khu nghỉ phép dưỡng Súc.

Nơi cửa hội Sở vẫn có người gác, nhưng bọn họ đã nhận được sự thông báo của mấy tên đại hán bên ngoài, mắt thấy Xe taxi đi đến, không dám Chạm trễ, trước tiên cho đi, đồng thời chỉ chỉ một tòa kiến trúc ngay trung ương trang viên.

Xe taxi đi đến tòa kiến trúc ở giữa, Lý Dật thanh toán tiền Xe, trực tiếp đi vào. Bên trong đại Sảnh biệt thự, Trịnh Thiết Quân đã chờ từ lâu, thấy Lý Dật đi vào cửa lập tức lộ ra vẻ tươi cười sáng lạn. nói: “Cậu đã đến rồi!”

“Ừm” Lý Dật gật đầu, trong lòng cũng có chút nghi hoặc, bởi vì hần nhạy Cảm phát hiện ngày hôm nay Trịnh Thiết Quân có thái độ với hần tốt hơn cả ngày hôm qua. Nên như nói ngày hôm qua Trịnh Thiết Quân đối với hần chỉ là thưởng thức giản đơn, như vậy ngày hôm nay Còn có một tia ý tứ quan ái hàm Xúc bên trong.

“Ngồi đi.” Trịnh Thiết Quân chỉ vào chỗ ngồi bên cạnh. Sau đó phát phát tay với nhân viên đứng ngay cửa, người sau ngậm hiếu rời đi. Đợi Lý Dật ngồi Xuống, Trịnh Thiết Quân mỉm cười đánh giá Lý Dật, tựa hồ muốn từ trên mặt Lý Dật tìm ra vật gì đó.

Nguyên bản tướng mạo Trịnh Thiết Quân thập phần bư hần phối hợp với dấu vết theo đao thật kinh khủng, làm cả người hần có vẻ tràn ngập lệ khí, mà lúc này hần lại cười, làm cho Lý Dật cảm thấy có chút không được tự nhiên

“Thân thủ của Cậu thoát nhìn không tệ, là luyện tập từ nhỏ Sao?” làm như nhận thấy được sự nghi hoặc sẵn trong con người của Lý Dật. Trịnh Thiết Quân thu hồi ánh mắt. mỉm cười hỏi.

“Ủm” Để Trịnh Thiết Quân không hoài nghi, Lý Dật bịa Chuyện: “Khi Còn bé lưu lạc đầu đường được một lão đầu thu nhận. trước kia lão đầu là một cách đầu giả. sau đó dạy cho tôi một ít công phu.”

“Không trách được!” Trịnh Thiết Quân bưng tỉnh hiểu ra, Sau đó lại nói: “Vây mấy năm nay Cậu sống thế nào?”

Lời vừa ra khỏi miệng, Trịnh Thiết Quân chợt có chút không thích hợp, lập tức cười nói: “Ý tứ của ta là, cậu có bản lĩnh, nhưng lại không ra ngoài lăn lộn, cũng không lăn lộn trong Cục cảnh sát, thật rất lãng phí.”

Về khác thường của Trịnh Thiết Quân làm trong ngực Lý Dật thập phần nghi hoặc, lại liên tưởng đến ngày hôm qua Tiêu Thanh Sơn đột nhiên buông tha hắn, trực giác nói cho hắn ở trong đó có bí mật không thể nói cho ai biết. Ngay khi bầu không khí trong đại Sân có chút Cổ quái, nhân viên bưng hai ly trà từ bên ngoài đi đến, cẩn thận đặt lên bàn trước mặt hai người.

“Đại ca nói cho ta biết uống trà có thể tĩnh tâm, thế nhưng ta uống trà nhiều năm như vậy vẫn không hề có hứng thú đối với trà, thật ra ta vẫn không kiên được rượu.” Trịnh Thiết Quân nâng chung trà lên, Xóa khai vấn đề.

Lý Dật cũng không bưng ly trà, mà là hỏi: “Trịnh thúc, tôi muốn biết Công tác của tôi là gì?”

“Cậu không có công tác Cụ thể. chỉ cần mỗi ngày đi theo bên người ta, mau chóng quen thuộc một vòng này là được.” Trịnh Thiết Quân nói, lại nghĩ tới gì đó, nói tiếp: “Được. thiếu chút nữa là quên. tối nay nơi này có cuộc đấu hắc quyền, đến lúc đó ta dẫn Cậu đi Xem, mặt khác, Gia Cát Minh Nguyệt tối nay cũng muốn đến Xem cậu.”

Gia Cát Minh Nguyệt?

Túi khôn đệ nhất thủ hạ của Tiêu Thanh Sơn!

Nữ nhân trong truyền thuyết đủ làm cho toàn bộ nam nhân tại Thượng Hải phải điên cuồng?

Nghe Cái tên này, Lý Dật không khỏi hơi ngáy ra, hắn thực sự nghĩ không ra vì Sao mình lại được Gia Cát Minh Nguyệt quan tâm.

33. Chương 33: Xà Mỹ Nữ Gia Cát Minh Nguyệt

Vĩnh Hòa hội sở mỗi tuần cử hành một lần thi đấu chó, một lần so đấu hắc quyền, cuộc đấu không tính là nhiều, bởi vậy thường ngày Trịnh Thiết Quân tương đối thanh nhàn.

Sau đó cả ngày, dưới sự dẫn dắt của Trịnh Thiết Quân, Lý Dật đi vòng quanh toàn bộ hội sở một lần, đối với tình huống của hội sở cũng có một ít hiểu biết. Trong hội sở ngoại trừ một sân đấu chó chuyên nghiệp và một sân đấu hắc quyền chuyên nghiệp, còn có một tòa kiến trúc chỉ dùng để nuôi chó, vài người chuyên môn nuôi chó đã được Trịnh Thiết Quân ký những hợp đồng lương cao để mời về, theo cách nói của Trịnh Thiết Quân, nếu có một con chó bị chết, hắn sẽ lấy luôn tính mạng của người nuôi con chó đó!

Trịnh Thiết Quân là người Nam Kinh, ngày trước trong thời chiến tranh với Nhật Bản thì ông nội bị tàn sát trong cuộc đại tàn sát tại Nam Kinh, bởi vậy, hắn hận thấu xương đối với người Nhật Bản, đồng thời đối với việc đấu chó Tosa với người Nhật Bản cũng rất phản cảm. Hắn nuôi chó cũng không nhiều, chỉ có năm con, ngoại trừ con chó Tây Tạng giúp hắn thăng được một triệu sáu ngàn vạn, còn có một con chó từ nước Mỹ tiến cử tới, còn lại ba con khác đều là chó bản địa, là hắn mua được từ trong tay thợ săn tại đông bắc núi Đại Hưng An.

Thời gian chạng vạng, mặt trời chiều dần dần hạ xuống, dư huy còn nhuộm đỏ bầu trời phương tây, một chiếc xe xa hoa có rèm che chậm rãi lăn bánh vào Vĩnh Hòa hội sở.

Từ trong miệng Trịnh Thiết Quân, Lý Dật biết được, tối hôm nay là trận đấu hắc quyền của Quảng Tây quyền vương và Hà Nam quyền vương.

Đứng trên lầu các của biệt thự, nhìn chiếc xe có rèm che không thấp hơn năm mươi vạn, Trịnh Thiết Quân thân nhiên nói: “So với sông bạc chân chính mà nói, đại đa số người càng thích đánh cược trong việc đấu chó và hắc quyền, bởi vì...hai dạng trò chơi này có vẻ càng thêm kích thích! Người đi tới nơi này, ngoại trừ

người giàu có của bản địa Thượng Hải, còn có một ít đại tài chủ phía nam, những người này thường thường là đi tới Thượng Hải bàn chuyện làm ăn, sau đó thuận tiện đến đây chơi cho đã ghiền.”

Nói đến đây, trong lòng Trịnh Thiết Quân khẽ động, lại hỏi: “Lý Dật, ta hỏi cậu, cậu cho rằng tiền kiếm được của Vĩnh Hòa hội sở chính là cái gì?”

“Quan hệ mạng lưới.” Lý Dật rất thẳng thắn đáp.

Câu trả lời của Lý Dật làm cho Trịnh Thiết Quân có chút bội phục, ngày trước hắn cũng từng hỏi qua Trịnh Dũng Cương vấn đề này, Trịnh Dũng Cương nói với hắn là so đấu hắc quyền, làm hắn tức giận đến mức ngay tại chỗ đánh cho Trịnh Dũng Cương mấy cái tát, mắng Trịnh Dũng Cương là cái đầu heo.

“Không sai! Là mạng lưới quan hệ!” Trịnh Thiết Quân mỉm cười nói: “Người tới nơi này tam giáo cửu lưu đều có, có người làm kinh doanh, tham gia quân ngũ, làm quan, tam giáo cửu lưu cái gì cần có đều có. Tiêu đại ca có thể độc chiếm khối bánh ngọt của hắc đạo Thượng Hải, dựa vào cũng không phải là nhân mã trong tay, dựa vào chính là mạng lưới quan hệ!”

“Giai đoạn đầu phải cần nhân mã, sau đó mới là mạng lưới quan hệ?” Lý Dật không cho là đúng cười cười.

Trịnh Thiết Quân ngây ra, sắc mặt cổ quái liếc nhìn Lý Dật, sau đó nói: “Được rồi, hiện tại tôi mang cậu đi dạo, cậu làm quen một chút phương thức kinh doanh.”

Sau đó, dưới sự dẫn đường của Trịnh Thiết Quân, Lý Dật lần thứ hai đi tới sân đấu hắc quyền phía bên phải hội sở.

Lúc này, đèn trong sân đấu đã được mở lên, chiếu sáng cả sân đấu giống như ban ngày.

Trung ương sân đấu là một lối đi dài do dàn sắt cấu thành, lối đi dài mười thước, rộng mười thước, toàn bộ có hình vuông. Hai bên lối đi có hành lang, hành lang thông hướng phòng thay đồ của quyền thủ.

Khác với những cuộc thi đấu quyền khác, so đấu hắc quyền chính là bên thắng sẽ tổng bên bại đi gặp Diêm Vương gia bàn chuyện nhân sinh, bởi vậy, so đấu hắc quyền tràn đầy máu tanh, tính kích thích thật nổi danh, cũng do nguyên nhân này, hắc quyền ở nước ngoài thập phần lưu hành, mà ở quốc nội ngoại trừ bang phái đại hình như Mãnh Hổ Bang, một ít tiểu bang phái căn bản không có thực lực mở ra những cuộc đấu như thế.

Nhưng Tiêu Thanh Sơn thành lập Vĩnh Hòa hội sở, lợi nhuận hàng năm phân ra đều là một bút tiền lớn, đây là doanh nghiệp an ổn, mạng lưới quan hệ cần đánh thông rất nhiều.

Phía trên lối đi có bốn màn hình lớn, trước khi so đấu bắt đầu, trên màn hình sẽ biểu hiện một ít tư liệu của quyền thủ, cùng với bồi suất của cuộc so đấu, mà khách nhân sẽ căn cứ những tư liệu này, dùng máy đánh cược tiến hành đặt cược, hạn chót là mười vạn, hạn mức cao nhất là một ngàn vạn!

Đương nhiên, nếu như xuất hiện tình huống đặc thù, hạn mức cao nhất sẽ được đề cao thật lớn.

Khắp bốn phía khán đài, tổng cộng chia làm hai tầng, một tầng là chỗ ngồi phổ thông, lầu hai là hàng ghế dành cho VIP. Hàng ghế VIP có những vách tường cùng kính thủy tinh chế thành, hiệu quả cách âm của thủy tinh phi thường tốt, hơn nữa có thể từ bên trong thấy bên ngoài, bên ngoài nhìn không thấy bên trong.

Ở dạng tình hình này, dù là có người ở bên trong phòng vừa xem cuộc đấu vừa làm tình, cũng sẽ không có ai phát hiện.

Dù sao lúc nhìn một cuộc đấu sống chết lại làm tình sẽ là một chuyện phi thường kích thích, nhất là đối tượng làm tình lại là một mỹ nữ, khả năng sẽ kích thích thú tính trên người nam nhân rất lớn.

Mà trên thực tế, đích xác từng có người làm qua như vậy...

Bởi thời gian còn sớm, khán giả trên khán đài cũng không nhiều, chỉ có vài người, mà nhân viên công tác trong sân vẫn còn đang làm công tác chuẩn bị.

“Trước khi so đấu bắt đầu, bên trong những người tính toán sẽ căn cứ ngạch độ đặt cược mà điều chế bồi suất, tiến hành tính toán, toàn bộ so đấu sẽ hoàn toàn nằm trong lòng bàn tay chúng ta, cho nên nói, trò

chơi này chỉ có lợi nhuận, không có lỗ lã.” Trịnh Thiết Quân mang theo Lý Dật đi tới một phòng VIP của hắc quyền, vừa đi vừa thảo luận.

Lý Dật gật đầu, biểu thị hiểu rõ.

Ở thời gian kiếp trước, hắn ở nước Mỹ và Âu Châu từng xem so đấu ở những sân đấu quyền của thế giới ngầm, đối với phương thức lợi nhuận của so đấu hắc quyền tương đối rõ ràng, thậm chí, ngày xưa hắn từng giết chết một gã địa hạ quyền vương nổi danh tại New York nước Mỹ, hơn nữa còn là dùng tay không!

Theo thời gian trôi qua, khách nhân càng ngày càng nhiều. Trịnh Thiết Quân tự mình đi tới nói chuyện với ba gã khách nhân, trong đó một gã là một nhân vật thực quyền trong chính giới Thượng Hải, một gã khác là đại tá của Nam Kinh quân khu, còn có một người là phú hào tại bản địa Thượng Hải, có nhiều hạng mục hợp tác làm ăn ở việc làm ăn trong bạch đạo với Tiêu Thanh Sơn.

Vô luận là cả ba gã khách nhân do Trịnh Thiết Quân tự mình tiếp kiến, hay là người mà hắn không tiếp kiến, bọn họ thấy Trịnh Thiết Quân ngày xưa vẫn giống như đồ tể hôm nay gương mặt mang theo vẻ mỉm cười dẫn Lý Dật đi vòng quanh, đều thập phần buồn bực.

Tiểu tử đi theo phía sau Trịnh Thiết Quân là ai?

Đây là nghi vấn trong lòng mọi người, nhưng hiểu kỳ thì hiểu kỳ, không ai đi hỏi Trịnh Thiết Quân.

So đấu được bắt đầu lúc chín giờ, lúc tám giờ rưỡi, trên bốn màn hình phía lối đi xuất hiện tư liệu của quyền thủ, mà xung quanh cũng trở lên tiếng nhạc rất kích động, đoàn người bắt đầu trở nên có chút gây rối. Những người được cho là tinh anh trong xã hội, cả đám tay cầm máy đánh cược, về mặt hưng phấn mà nhìn lên màn hình rồi cùng đồng bạn thương lượng nên đặt cược thế nào.

“Gia Cát Minh Nguyệt tới, ta mang cậu đi qua đó.” Cùng lúc đó, Trịnh Thiết Quân nhận được một cú điện thoại, cắt đứt điện thoại thì nhìn Lý Dật nói.

Lý Dật đi theo Trịnh Thiết Quân ra khỏi sân so đấu hắc quyền, thỉnh thoảng nhìn ngoài cửa sân hắc quyền đang đỗ một chiếc xe thể thao.

Nhìn thấy Lý Dật và Trịnh Thiết Quân đi ra, một nữ nhân mặc một bộ quần áo màu đen từ trong xe bước xuống, đôi giày bốt dưới chân giẫm lên mặt đất truyền ra tiếng vang giòn dầy tiết tấu.

Nữ nhân đại khái chỉ cao chừng một thước sáu, vảy da màu đen còn chiếm cả hai phần ba của đôi chân. Cặp chân kia phối hợp với tỉ lệ phi thường hoàn mỹ, không hề có chút thẹo, được chiếc vảy da màu đen cùng đôi giày bốt cao cổ phụ trợ, đủ để xưng được với hai chữ “ma quỷ”.

Nhưng mà, nữ nhân kia làm người chú ý nhất không phải là đôi đùi đẹp mê người, cũng không phải đôi mắt câu hồn, mà là đôi môi của nàng.

Màu đỏ, đây là một loại màu sắc đặc thù.

Có chút nữ nhân khi mặc quần áo màu đỏ sẽ có vẻ rất buồn nôn, mà có chút nữ nhân khi mặc đồ màu đỏ sẽ có vẻ cao quý trang nhã, trong đó tuy nhiên cũng có nhân tố của thân hình, nhưng nhân tố lớn nhất chính là khí chất.

So sánh với nữ nhân mặc đồ màu đỏ mà nói, ở thế kỷ 21, nữ nhân sử dụng son môi màu đỏ tươi thật sự càng hiếm thấy.

Nhưng nữ nhân trước mắt lại sử dụng son môi màu đỏ thắm, hơn nữa còn là loại màu đỏ yêu diễm nhất!

Nữ nhân môi mỏng mà nhỏ, trong đêm đen, một luồng màu đỏ tiên diễm thật sự hấp dẫn mắt người khác, còn là kích thích hormone của nam nhân!

Đã từng có người nói, đôi môi của nàng giá trị một triệu!

Đó cố nhiên là có chút khoa trương, thế nhưng không thể phủ nhận, ở Thượng Hải thậm chí toàn quốc có rất nhiều nam nhân đều huyền tưởng thứ ở giữa hai chân của mình sẽ được đôi môi đỏ tươi yêu diễm đó bao vây, hút lấy.

Mà trên thực tế, đến nay mới không có ai dám đánh chủ ý muốn nàng há mồm ra.

Bởi vì, chủ nhân của đôi môi đó chính là Gia Cát Minh Nguyệt, là túi khôn đệ nhất của Tiêu Thanh Sơn, được xưng là Mỹ Nữ Xà Gia Cát Minh Nguyệt!

34. Chương 34: Cảnh Cáo

Trong nháy mắt nhìn thấy Gia Cát Minh Nguyệt, Lý Dật cũng giống như những nam nhân khác, không hề nhìn chân của nàng, cũng không nhìn mặt nàng, toàn bộ ánh mắt rơi vào trên đôi môi yêu kiều của nàng.

Mặc dù kiếp trước Lý Dật đã nhìn quen đủ loại mỹ nữ trang điểm đủ loại kiểu dáng, thế nhưng hẳn phải thừa nhận, môi của Gia Cát Minh Nguyệt là đôi môi mê người nhất mà hắn gặp qua trong cuộc đời này.

Nhưng ánh mắt Lý Dật cũng chỉ dừng lại ở đôi môi kia chừng một giây đồng hồ, sau đó liền dời đi ánh mắt.

Chỉ chi tiết nho nhỏ này, làm trong đôi mắt của Gia Cát Minh Nguyệt toát ra tia tán thưởng nhàn nhạt.

“Muốn đi vào trong vừa xem vừa trò chuyện, hay đi tới chỗ tôi?” Trịnh Thiết Quân nhìn Gia Cát Minh Nguyệt hỏi.

Gia Cát Minh Nguyệt thu hồi ánh mắt quan sát Lý Dật, đôi môi đỏ tươi hơi nhếch lên, nói: “Nếu tới, tự nhiên là muốn nhìn so đấu, thu nhập của ông và Vĩnh Hòa hội sở mỗi tháng đều hơn cả sáu tư nhân hội sở của tôi, tôi phải hướng ông học tập kinh nghiệm.”

“Chỗ này nếu giao cho cô để ý, thu nhập lớn hơn gấp hai cũng không thành vấn đề, đáng tiếc tôi đối với tiền không có hứng thú.” Trịnh Thiết Quân cười nói.

Gia Cát Minh Nguyệt có chút bất đắc dĩ trừng mắt nhìn Trịnh Thiết Quân, sau đó nhìn Lý Dật nói: “Chờ cuộc so đấu quyền kết thúc, tôi có lời nói với cậu.”

Nghe được Gia Cát Minh Nguyệt nói, vẻ mặt Trịnh Thiết Quân như có biểu tình đăm chiêu, mà Lý Dật lại hơi nhú mày, lại có nghi hoặc nhìn Gia Cát Minh Nguyệt, vẫn chưa mở miệng trả lời.

“Đây là ý tứ của Tiêu lão đại.” Gia Cát Minh Nguyệt thoáng do dự một chút, vẫn giải thích cho Lý Dật một câu.

“Đã biết.” Lý Dật trả lời thuyết phục, trong lòng cũng còn rất nghi hoặc.

Sau đó, dưới sự dẫn đường của Trịnh Thiết Quân, Lý Dật và Gia Cát Minh Nguyệt cùng nhau đi vào trong sân đấu hắc quyền.

Lúc này, khán giả bên trong sân đấu quyền vẫn còn đang đặt cược, hình dạng khí thế ngất trời, phẳng phát náo nhiệt như chợ bán thức ăn sáng sớm, duy nhất khác nhau chính là, bên trong sân đấu đang kêu to chính là tinh anh xã hội, ở thời gian nhàn hạ muốn dùng nhân dân tệ đổi lấy lạc thú, mà trong chợ bán thức ăn là một đám nhân sĩ tầng dưới chót của xã hội đang vì sinh hoạt, nên muốn buôn bán để sinh tồn.

Khi thấy Gia Cát Minh Nguyệt đi vào sân đấu, sự nháo loạn lập tức ngừng lại.

Toàn bộ nam nhân đều đưa ánh mắt nhìn về phía Gia Cát Minh Nguyệt, chính xác là nhìn vào đôi môi đỏ tươi của nàng. Có mấy nam nhân lực không chế không mạnh mẽ càng toát ra dục vọng hết sức trần trụi!

“Mẹ nó, nghe nói tại Thượng Hải, đôi môi của Gia Cát Minh Nguyệt giá trị một triệu, quả nhiên danh bất hư truyền, nếu đúng thật có thể dùng một triệu để mua, lão tử thật đúng là muốn mua xuống tới!”

Khi Trịnh Thiết Quân mang theo Lý Dật và Gia Cát Minh Nguyệt đi lên ghế lô VIP trên lầu hai, thỉnh thoảng nghe được một thanh âm, thanh âm kia tuy rằng rất nhỏ, thế nhưng rõ ràng truyền vào trong tai ba người.

Gia Cát Minh Nguyệt dừng chân lại, quay đầu nhìn thoáng qua người vừa nói.

Người nọ có mái tóc húi cua, ngũ quan không đối xứng, cặp mắt nhỏ hẹp mị lại một chỗ làm cho người ta có một loại cảm giác thập phần hèn mọn, mà ăn mặc của hắn cùng chiếc nhẫn thật to trên tay, không ai không nhìn ra hắn là một tên nhà giàu mới nổi.

“Người nọ có bối cảnh gì?” Khác hẳn với dáng vẻ lúc bên ngoài sân đấu quyền, lúc này biểu tình của Gia Cát Minh Nguyệt có chút lạnh lùng, trong giọng nói bình thản càng lưu lại một vẻ hàn ý làm kẻ khác kinh hãi.

Trịnh Thiết Quân quay đầu lại nhìn tên nhà giàu mới nổi kia liếc mắt nói: “Sơn Tây Môi lão bản, ở tại Sơn Tây coi như có chút bối cảnh, ở trên Thượng Hải cả cái đánh rắm cũng không đáng!”

“Tôi muốn đầu lười của hắn!” Thanh âm của Gia Cát Minh Nguyệt không lớn, trong giọng nói mang theo hàn ý khiến kẻ khác kinh hãi: “Nhưng chờ cuộc đấu quyền kết thúc, bằng không sẽ ảnh hưởng đến sinh ý nơi đây.”

Gia Cát Minh Nguyệt nói làm Lý Dật có chút âm thầm kinh ngạc, mà Trịnh Thiết Quân tựa hồ đã sớm thành thói quen, chỉ là gật đầu.

Lên lầu hai, Trịnh Thiết Quân đang chuẩn bị đưa Lý Dật đi đến phòng giữa trung ương, lại nghe thấy cánh cửa thủy tinh gần đó bị người đẩy ra, đi ra là một gã da đen mặc tây trang màu đen. Người da đen cao một thước tám, toàn thân vạm vỡ, sắc mặt lạnh băng giống như một khối băng trên núi Hi Mã Lạp Sơn.

Thấy người da đen này, chân mày Lý Dật và Trịnh Thiết Quân chợt nhướng lên, chỉ có biểu tình Gia Cát Minh Nguyệt coi như bình thường.

“Lý tiên sinh, lão bản của tôi mời ông đi vào.” Người da đen không để ý tới ánh mắt của ba người, trực tiếp đi tới trước mặt ba người, lạnh lùng nhìn chằm chằm Lý Dật, giọng nói phẳng phất không phải đang mời, mà là uy hiếp.

“Lão bản của anh là ai?” Trịnh Thiết Quân nheo mắt lại, cười lạnh trừng mắt nhìn người da đen.

Người da đen tùy ý liếc mắt nhìn Trịnh Thiết Quân, dùng tiếng Trung thành thạo nói: “Lão bản tôi muốn tôi nói cho Lý tiên sinh, bà là mẫu thân của Lưu Vi.”

Lưu Vi?

Nghe hai chữ này, Lý Dật có chút kinh ngạc, sau đó nhìn Trịnh Thiết Quân nói: “Trịnh thúc, tôi đi một chuyến.”

Trịnh Thiết Quân gật đầu, nhẹ nhàng “ân” một tiếng, đồng thời lạnh lùng quét mắt nhìn người da đen, tựa hồ là đang cảnh cáo người da đen gì đó.

“Nếu như tôi không đoán sai, tiểu tử này đi vào trong sẽ bị cảnh cáo!” Gia Cát Minh Nguyệt như đang cười, xoay người đi vào phòng.

Mà Lý Dật theo người da đen đi vào phòng bên cạnh.

Bên trong phòng có một bộ sofa sản xuất từ Italia, trước sofa là một bàn gỗ lim, trên bàn bày một chai rượu quý không biết niên đại cùng một ly rượu.

Trên sofa có một nữ nhân đang ngồi, làn da nữ nhân rất trắng, ngũ quan thập phần tinh xảo, chỉ nhìn từ tướng mạo, nữ nhân tối đa chỉ có ba mươi tuổi, mà theo khí thế toát ra từ trên người nữ nhân đến xem, tuổi tác thực tế tuyệt đối vượt lên khỏi ba mươi.

Tướng mạo của nữ nhân và Lưu Vi có chút tương tự, thế nhưng trên người không có nửa điểm khí chất đơn thuần của Lưu Vi, biểu tình của nàng bình tĩnh, thế nhưng trong mắt toát ra sự cường thế đủ làm cho tuyệt đại bộ phận nam nhân quên hết đường về.

Nàng không giống như những phu nhân bình thường thoát nhìn giống như một con mèo Ba Tư cao quý, cao cao tại thượng, mà là giống như một con sư tử cái cường thế, kiêu ngạo, mạnh mẽ.

Dã tâm và trí tuệ của loại nữ nhân này không thấp, các nàng chỉ có thể được ngắm nhìn từ xa.

Người da đen dẫn Lý Dật tiến nhập vào phòng, nữ nhân đang bưng ly rượu, nhẹ nhàng lắc ly rượu trong ly, nhìn sóng rượu trong ly mà chờ ra.

Sau khi vào cửa, người da đen trực tiếp đi tới sau lưng nữ nhân, cũng không hề lên tiếng cắt đứt sự trầm tư của nữ nhân.

Mà Lý Dật lại đi vài bước tới một sô pha cách nữ nhân không xa, ngồi xuống, lẳng lặng chờ đợi nữ nhân mở miệng.

Chẳng qua bao lâu, nữ nhân ngẩng đầu, dừng lại việc đùa giỡn ly rượu trong tay, cầm lấy uống qua một ngụm, sau đó bình tĩnh nhìn Lý Dật nói: “Lý Dật.”

Lý Dật gật đầu.

“Tôi là mẹ của Lưu Vi, tôi là Lưu Tư Cầm.” Nữ nhân buông ly rượu, thân thể ngửa ra dựa vào ghế, bắt chéo chân, chậm rãi nói: “Hôm nay tôi tới tìm anh có hai mục đích.”

Lý Dật vẫn như cũ không có mở miệng, chỉ như ý bảo Lưu Tư Cầm tiếp tục nói xong.

Biểu tình bình tĩnh của Lý Dật nhiều ít làm Lưu Tư Cầm có chút kinh ngạc, nhưng nàng ta cũng không lộ tia kinh ngạc ra trên mặt, biểu tình của nàng vẫn bình tĩnh như cũ, thế nhưng làm cho người ta có một loại cảm giác nắm toàn cục trong tay.

“Thứ nhất, cảm tạ anh đã giúp Vi Vi trải qua một buổi sinh nhật vui sướng.” Mắt thấy Lý Dật không có ý muốn nói chuyện, nữ nhân tiếp tục nói, nói được phân nửa, lại đột nhiên chuyển đổi, trên người toát ra một cỗ khí thế không thể kháng cự, trong giọng nói mang theo ý tứ hàm xúc cảnh cáo: “Thứ hai, sau này cách xa con gái của tôi ra một chút!”

35. Chương 35: Nghịch Thiên?

Lý Dật cũng không lập tức trả lời Lưu Tư Cầm nói, thân thể hơi nghiêng về phía trước, không cần Lưu Tư Cầm cho phép, cầm lấy chai rượu giá trị xa xỉ trên bàn, nhẹ nhàng lay động vài cái, trầm giọng nói: “Lý do?”

Dứt lời, Lý Dật ngẩng đầu lên, uống ực một ngụm rượu, tư thế tương đương thô tục, không có chút nào ưu nhã đáng nói.

Động tác của Lý Dật rơi vào trong mắt Lưu Tư Cầm, làm con người nàng ta toát ra ánh mắt hèn mọn, chỉ thấy nàng dùng một loại ánh mắt trào phúng nhìn Lý Dật, gần từng chữ: “Lý do rất đơn giản, bởi vì cậu không xứng với nó!”

Lúc này, Lý Dật không có tiếp tục uống rượu, mà là buông bình rượu, cầm trong tay đùa giỡn.

Trầm mặc.

Trong lúc nhất thời, bên trong phòng lâm vào trầm mặc, vô luận là Lý Dật hay Lưu Tư Cầm cũng không tiếp tục mở miệng, Lưu Tư Cầm đang chờ Lý Dật chủ động rời đi, mà Lý Dật tựa hồ như đang suy tư phía dưới nên nói như thế nào.

Một phút đồng hồ, hai phút...

Mười phút trôi qua, Lý Dật cũng không có mở miệng, hắn chỉ lẳng lặng đùa giỡn với chai rượu, thần tình chuyên chú.

Biểu hiện của Lý Dật làm cho Lưu Tư Cầm càng thêm có vẻ thất vọng, nàng ta xác thực có chút lợi thế, khinh thường người khởi điểm thấp kém, thế nhưng nàng ta càng khinh thường người có khởi điểm thấp nhưng còn thích nguy trang, theo nàng xem ra, người như vậy cả đời cũng không làm nên chuyện gì.

“Cậu không cần nguy trang ở trước mặt tôi, điều đó chỉ càng làm cho tôi càng thêm phản cảm cậu!” Lưu Tư Cầm lạnh lùng nói: “Cậu có thể nói tôi lợi thế, thế nhưng, xã hội này rất hiện thực.”

“Ý của cô là, chỉ cần tôi có thân phận, có địa vị, có tiền, cô sẽ không phản đối tôi và con gái cô gặp gỡ?” Lý Dật ngừng động tác trong tay, trêu tức nhìn Lưu Tư Cầm.

Ánh mắt trêu tức của Lý Dật làm Lưu Tư Cầm rất không thoải mái, cũng làm nàng ta có chút căm tức, chỉ thấy nàng cười lạnh một tiếng, nói: “Không sai! Thế nhưng, cậu cho rằng cậu có thể sao? Lẽ nào cậu muốn nói cho tôi biết, mười năm, hai mươi năm, có lẽ chờ khi cậu già sau đó sẽ đạt được loại thành tựu này? Hắc! Tôi nói cho cậu, thế giới này có người tự tin với mình rất nhiều, thế nhưng có thể thành công chỉ đếm được

trên đầu ngón tay! Cậu có thể nói cho chính cậu, cậu có tiềm lực, thế nhưng đối với tôi mà nói, cậu chỉ là một nhân vật cứu lưu thấp kém nhất dưới đáy xã hội, tôi ở trên người cậu không nhìn thấy một điểm tiềm lực!”

Nói đến đây, Lưu Tư Cầm vốn tưởng rằng Lý Dật sẽ tức giận, chí ít sẽ khó chịu, thế nhưng làm cho nàng ta thất vọng chính là, biểu tình của Lý Dật không hề gợn sóng sợ hãi, không có chút nào phập phồng, chỉ là lẳng lặng nghe lời của nàng, dáng dấp giống như một hài tử trong nhà trẻ đang nghe thầy giáo giảng bài, rất chăm chú.

Nhưng mà, Lý Dật càng biểu hiện vững như núi Thái, Lưu Tư Cầm lại càng cảm tức: “Có thể theo chính cậu xem ra, hiện tại cậu được Trịnh Thiết Quân ưu ái, làm việc dưới tay hắn, chung quy có một ngày sẽ thăng chức rất nhanh! Thế nhưng, tôi nói cho cậu, con đường hắc đạo là con đường không lối về, một cước đạp vào điện Diêm Vương, một cước đạp ngực giam, chỉ có mấy người may mắn có thể từ đó mở một con đường máu! Đừng tưởng rằng người người đều có thể làm Tiêu Thanh Sơn, thành tựu của Tiêu Thanh Sơn không ai có thể phục chế!”

Nghe được Lưu Tư Cầm nói như thế, Lý Dật hiểu rõ, trước khi Lưu Tư Cầm tới nơi này khẳng định đã điều tra qua tư liệu của hắn, chỉ là Lưu Tư Cầm không biết chính là, Tiêu Thanh Sơn buông tha Lý Dật cũng không phải bởi vì Trịnh Thiết Quân, về phần nguyên nhân trong đó, dù là chính Lý Dật cũng không biết.

“Muốn biết vì sao tôi nguyện ý ở cùng một chỗ với con gái của cô không?” Lý Dật nhẹ nhàng buông chai rượu, lẳng lặng nhìn Lưu Tư Cầm.

Lưu Tư Cầm vô ý thức định nói là vì tiền, thế nhưng thấy biểu tình bình tĩnh của Lý Dật, hừ lạnh một tiếng nói: “Chăm chú lắng nghe.”

“Cổ khí tức đơn thuần trên người nàng rất hấp dẫn tôi, mặt khác, tại đêm qua khi tôi bị người tuyên bố tử hình, nàng phấn đấu quên mình đưa thân chắn trước mặt tôi.” Lý Dật giải thích: “Nếu như chỉ có điểm thứ nhất, có thể tôi sẽ rời đi. Thế nhưng, có nguyên nhân thứ hai, như vậy, thật đáng tiếc, tôi không thể đáp ứng cô.”

“Cậu...” Lưu Tư Cầm bị lời của Lý Dật làm tức giận đến không nhẹ, sau đó nàng ta điều chỉnh biểu tình một chút lại nói: “Tiểu tử, đừng tưởng rằng tôi không dám bỗng đánh uyên ương, chính cậu nếu không thức thời, đừng trách tôi vô tình!”

“Chỉ bằng hắn?” Lý Dật chậm rãi đứng lên, mắt lạnh nhìn chăm chăm bảo tiêu người da đen phía sau Lưu Tư Cầm, cười lạnh một tiếng nói: “Tin hay không hiện tại tôi tổng hắn đi gặp Diêm Vương?”

Đang khi nói chuyện, trên người Lý Dật tràn ngập ra một cỗ sát ý dày đặc, cặp mắt đen kịt gắt gao nhìn chăm chăm tên da đen.

Tên da đen bị Lý Dật nhìn chăm chăm chỉ cảm thấy cả người cũng không được tự tại, mà Lưu Tư Cầm cũng bị biến hóa thành linh xảy ra của Lý Dật lại càng hoảng sợ, trong lúc nhất thời đã biến mất sự cường thế trước đó, tương phản còn có một tia sợ hãi.

Ngay khi tên da đen dự định giao thủ cùng Lý Dật, Lý Dật thu hồi lại sát ý trên người, sắc mặt bình tĩnh nhìn chăm chăm Lưu Tư Cầm còn chưa khôi phục lại bình thường, hỏi: “Thân phận và địa vị trong miệng cô, có đúng hay không dùng Tiêu Thanh Sơn làm tiêu chuẩn?”

“Vậy thì thế nào?” Lưu Tư Cầm kiệt lực điều chỉnh lại một chút tâm tình, chỉ là ánh mắt nhìn Lý Dật có chút quái dị, đồng thời khóe môi nhếch lên một đạo tươi cười chẳng đáng: “Lẽ nào cậu muốn nói cho tôi, chờ khi cậu đến tuổi tác của Tiêu Thanh Sơn thì đạt được thành tựu của hắn?”

“Ba năm! Sau ba năm, nếu tôi đạt được thành tựu của Tiêu Thanh Sơn, sau đó bắt luận sinh ý của cô bận rộn bao nhiêu, từng sinh nhật của Lưu Vi cô phải tự mình tổ chức cho nàng!” Nhớ tới lúc Lưu Vi khẩn nguyện trong buổi sinh nhật với dáng dấp thương tâm, Lý Dật gắt gao nhìn chăm chăm Lưu Tư Cầm nói.

Lý Dật nói làm sắc mặt Lưu Tư Cầm đại biến, thậm chí, thân thể cũng không khống chế được mà run rẩy lên!

Những năm gần đây, nàng ở trong thương giới nước Mỹ đạt được thành tựu không nhỏ, thế nhưng đồng dạng, vì bận làm ăn, nàng bỏ mặc Lưu Vi. Mấy năm nay Lưu Vi đều được dì Lan chiều cố đến lớn, ngày tháng nàng ở chung một chỗ với Lưu Vi chỉ dùng đầu ngón tay là đếm hết.

“Đây là chuyện của tôi và con gái không cần người ngoài như cậu xen mồm!” Giờ khắc này, biểu tình của Lưu Tư Cầm lại tái nhợt như tờ giấy: “Huống chi tôi ở nước Mỹ nỗ lực kiếm tiền như vậy, chỉ là muốn cho nó thân phận và địa vị, không cho nó bị khổ như tôi ngày trước!”

“Lẽ nào cô không thấy đối với con gái cô mà nói, nàng cần không phải tiền, không phải thân phận, mà là sự quan ái của cô sao?” Lý Dật hừ lạnh nói.

“Tôi cấp cho nó sự quan ái thì thế nào? Nếu như tôi cấp không được thân phận và địa vị cho nó, ngày sau nó chỉ sẽ thành đồ chơi trong tay nam nhân, sẽ không có hạnh phúc!” Lưu Tư Cầm đỏ rục mắt rống giận: “Hơn nữa, nó là con gái của tôi, tôi giáo dục nó thế nào, là chuyện của tôi, không quan hệ tới cậu!”

“Cũng không phải mỗi người đều lợi thế như cô!” Thân thể Lý Dật bỗng nhiên nghiêng về phía trước, lạnh lùng nói: “Lợi thế của cô hay không lợi thế gì đó không liên quan gì tới tôi, tôi chỉ hỏi cô, đồ ước cô có dám tiếp thu hay không?”

Nhìn Lý Dật đang nhìn chằm chằm thật gần, Lưu Tư Cầm do dự một chút, làm ra thủ thế cho bảo tiêu lui ra phía sau, sau đó sắc mặt xấu xí nhìn chằm chằm Lý Dật nói: Nếu như trong vòng ba năm cậu không đạt được?”

Lý Dật có thể rõ ràng nhận thấy được sự phẫn nộ tận sâu trong con ngươi của Lưu Tư Cầm, hần chậm rãi đứng dậy, sau đó cũng không quay đầu hướng bên ngoài phòng đi đến, chỉ là trước khi ra cửa ngừng chân một chút, nhàn nhạt trả lại một câu: “Không có loại khả năng này!”

Dứt lời, Lý Dật trực tiếp giật cửa đi ra ngoài.

Lời nói cuồng vọng của Lý Dật cùng bóng lưng cao ngạo làm thân thể Lưu Tư Cầm khẽ run lên, sau đó nàng nheo mắt, lạnh lùng hỏi: “Mike, anh là đối thủ của hần không?”

“Luận khí thế tôi không so nổi hần, thân thủ không biết.” Mike do dự một chút, cuối cùng tuyển chọn lời nói thật.

Câu trả lời của Mạch Khắc có chút ngoài dự liệu của Lưu Tư Cầm, chân mày nàng trong nháy mắt nhíu cùng một chỗ, hình thành hình dạng như chữ “xuyên”.

Tựa hồ nhìn ra Lưu Tư Cầm có chút do dự, Mike nhin không được nhắc nhở: “Lão bản, nam nhân này thuộc loại người cực độ nguy hiểm, tôi kiến nghị không nên dùng thủ đoạn cứng rắn đến đối phó hần.”

“Tôi biết nên làm như thế nào!” Trong giọng nói Lưu Tư Cầm tràn ngập lửa giận.

Mắt thấy lão bản đang phát hỏa, Mike rất thức thời không tiếp tục mở miệng.

Mà Lưu Tư Cầm lại cầm lấy chai rượu trên bàn, hung hăng đổ vào trong miệng, tư thái uống rượu không hề sai biệt với Lý Dật khi nãy.

“Ba năm? Hừ! Tiêu Thanh Sơn dựa vào khóa đại thụ Đái lão gia tử, dùng thời gian hai mươi mấy năm mới đạt được tình trạng này, ngươi nhờ vào tên lỗ mãng Trịnh Thiết Quân, lại còn nói ba năm đạt được thành tựu của hần!” Uống sạch rượu trong chai, trong đầu Lưu Tư Cầm nhớ tới biểu tình cuồng ngạo trước khi đi của Lý Dật, phẫn nộ ném chai rượu vỡ nát bầy, sau đó vẻ mặt dữ tợn nói: Ta cho ngươi thời gian ba năm, ta thật muốn nhìn ngươi làm sao nghịch thiên!”

36. Chương 36: Nhiệm Vụ

Hiệu quả cách âm của vách tường phi thường tốt, câu nói cuối cùng cùng thanh âm ném chai rượu vỡ tan của Lưu Tư Cầm, Lý Dật cũng không có nghe được.

Lúc Lý Dật đi ra khỏi phòng, so đầu còn chưa bắt đầu, bắt quá khán giả bên dưới cũng đã dùng đặt cược, âm nhạc bên trong sân cũng đã ngừng lại.

Một nữ nhân mặc lễ phục màu đen chậm rãi đi lên giữa lồi đài, tay cầm microphone, bắt đầu giới thiệu tư liệu của hai quyền thủ.

Lý Dật cũng không quan tâm hình thức so đấu trong sân, mà là trực tiếp đẩy ra cửa phòng của Trịnh Thiết Quân và Gia Cát Minh Nguyệt đang ngồi.

Bên trong phòng, Trịnh Thiết Quân và Gia Cát Minh Nguyệt đang thảo luận gì đó, thấy Lý Dật trực tiếp đẩy cửa mà vào, cũng không có cảm thấy kinh ngạc. Nhưng thật ra nhìn thấy dáng dấp bình tĩnh của Lý Dật thì Gia Cát Minh Nguyệt hơi ngây người một chút.

Tựa hồ theo Gia Cát Minh Nguyệt xem ra, Lý Dật hẳn là sẽ lộ ra biểu tình phần nộ mới đúng. Bởi vì, hành vi đêm qua Lý Dật nổi bạo đánh người của Ngô gia, Gia Cát Minh Nguyệt vô ý thức cho rằng Lý Dật và Trịnh Thiết Quân cũng như nhau, là người lỗ mãng. Thế nhưng, biểu hiện hôm nay của Lý Dật đã phá vỡ ấn tượng của nàng đối với hắn.

Còn Trịnh Thiết Quân luôn luôn động thủ mà không thích động não, đối với biểu hiện của Lý Dật cảm thấy rất bình thường, dù sao, hắn đã khoa trương với Tiêu Thanh Sơn, Lý Dật không chỉ có bóng dáng của hắn, còn có bóng dáng của Tiêu Thanh Sơn.

Dáng dấp kinh ngạc của Gia Cát Minh Nguyệt làm cho Trịnh Thiết Quân có chút đắc chí, những năm gần đây, thủ hạ của hắn thế nhưng không có một người có thể lọt vào pháp nhãn của Gia Cát Minh Nguyệt.

Hôm nay Lý Dật làm cho Gia Cát Minh Nguyệt luôn luôn mắt cao hơn trán phải ngạc nhiên, hắn có thể nào mà không hưng phấn?

“Tiểu Dật, qua ngồi.” Trịnh Thiết Quân phát phát tay với Lý Dật.

Lý Dật gật đầu, trực tiếp đi tới bên người Trịnh Thiết Quân ngồi xuống.

Lúc này, biểu tình Gia Cát Minh Nguyệt đã khôi phục bình thường, nàng hứng thú nhìn Lý Dật, nói: “Đài Loan người của Trúc Liên Bang xã đoàn gần đây thường lui tới Thượng Hải, đồng thời ở chỗ này thành lập phân xã, một hồi cậu theo tôi đi để ý chuyện này.”

“Ừm.” Tuy rằng không biết vì sao Gia Cát Minh Nguyệt muốn mang theo mình đi làm chuyện này, thế nhưng Lý Dật rất thức thời không có hỏi nhiều.

Lý Dật biểu hiện làm Gia Cát Minh Nguyệt nhiều ít có chút thỏa mãn, nàng cũng không giải thích thêm gì nhiều, mà là đưa ánh mắt nhìn về phía bên ngoài.

Trên lồi đài, nữ nhân mặc lễ phục màu đen đã giới thiệu xong tư liệu của hai gã tuyển thủ, hai gã tuyển thủ trước sau ra sân, trong đó một người mặc quần màu đen, một người mặc quần màu đỏ.

Khác với so đấu quyền anh chính quy, so đấu hắc quyền không cần mang găng, hơn nữa cũng không có bất luận quy củ gì, có thể dùng tay đánh, quyền Thái, quyền đạo, võ thuật truyền thống Trung Quốc đến tiến hành chiến đấu, vô luận tuyển thủ dùng bất luận phương thức gì giết chết đối thủ đều tính là thắng lợi. Cũng bởi vì như vậy, tuyển thủ hắc quyền đều là hạng người thủ đoạn độc ác, trình độ tàn nhẫn hoàn toàn không phải quyền thủ chính quy có thể so bằng.

Trình độ của hai gã tuyển thủ hơn kém không lớn, so đấu giằng co với thời gian rất lâu, thắng đến hiệp thứ ba, tuyển thủ đến từ Quảng Tây dùng một cú đá âm ngoan độc địa đá ngã tên tuyển thủ Hà Nam trên sàn, sau đó một quyền chặt đứt cổ họng của quyền thủ Hà Nam, kết thúc so đấu.

Cuộc so đấu đầy máu tanh làm trong sân lâm vào sự an tĩnh ngán ngủi, sau một thoáng an tĩnh thì là tiếng hoan hô hò hét càng mãnh liệt. Tiếng hoan hô của người đặt cược thắng lợi, mà người thua cuộc cũng không vì chút tiền thua mà phiền muộn, mà là vì thấy được cuộc so đấu máu tanh như thế nên phát tiết!

Giờ khắc này, những tinh anh của xã hội thượng lưu, hoàn toàn bỏ đi mặt nạ thường ngày, lộ ra một mặt nội tâm vô cùng tà ác của chính mình.

Cuộc so đấu trong mắt người thường tuyệt đối là máu tanh và đặc sắc, thế nhưng trong mắt Lý Dật không thể nghi ngờ là cũng như tiểu hài tử đùa chơi, một điểm cũng không vào mắt. So sánh mà nói, năm mươi năm sau, ngầm quyền đàn của nước Mỹ tại New York, hoàn toàn là sân khấu để giết người.

Khác với Lý Dật, từ khi so đấu bắt đầu, Trịnh Thiết Quân liền đem toàn bộ tâm tư đều đặt vào cuộc so đấu, mỗi lần quyền thủ trên lôi đài có biểu hiện đặc sắc, hắn lại lớn tiếng trầm trồ khen ngợi, dằng dấp kia, đúng là một võ si mười phần.

Về phần Gia Cát Minh Nguyệt thủy chung vẫn duy trì biểu tình lạnh lùng, trong đôi mắt không hề toát ra chút cảm tình nào, phẳng phất trong mắt nàng, hai người đang tiến hành quyết đấu sống chết trên lôi đài không phải người, mà chỉ là hai con kiến!

Về thượng vị giả của Gia Cát Minh Nguyệt cũng không làm Lý Dật cảm thấy khó chịu, kiếp trước, hắn đã nhìn quen những người có tư thái giống như Gia Cát Minh Nguyệt, chỉ là thoáng làm cho hắn tán thưởng chính là, Gia Cát Minh Nguyệt chỉ là một nữ nhân mà có thể hỗn được tới tình trạng hôm nay, nếu như không phải nhờ vào việc bán đứng nữ sắc mà nói, thì đúng là không tệ.

Mất thấy Lý Dật từ khi bắt đầu cuộc so đấu cho tới kết thúc, biểu tình thủy chung không có biến hóa, Gia Cát Minh Nguyệt không khỏi nhìn Lý Dật thêm vài lần, vùng chân mày cũng hơi nhíu lại.

“Lý Dật, đi theo tôi!” Gia Cát Minh Nguyệt đứng dậy nhàn nhạt đối Lý Dật nói một câu, sau đó lại nói với Trịnh Thiết Quân: “Phá Quân, đừng quên tôi đã nói, tôi muốn đầu lười của tên nhà giàu mới nổi kia!”

“Quên không được, cô dù là muốn mạng của hắn, tôi cũng không dám nói nửa từ “không” đúng không?” Trịnh Thiết Quân cười cười, sau đó thâm ý liếc mắt nhìn Gia Cát Minh Nguyệt, nói: “Lý Dật tôi có thể cho đi theo cô, thế nhưng lúc hắn đi có hình dạng gì, trở về cũng phải như thế, ít một sợi tóc coi chừng tôi!”

Gia Cát Minh Nguyệt có chút trừng mắt nhìn Trịnh Thiết Quân, nghĩ thầm, nếu không phải Tiêu Thanh Sơn tự mình hạ mệnh lệnh, ta mới lười ngồi xe từ thật xa chạy đến Vĩnh Hòa hội sở tìm Lý Dật.

Không tiếp tục để ý tới Trịnh Thiết Quân, Gia Cát Minh Nguyệt mang theo Lý Dật trực tiếp đi ra khỏi sân hắc quyền.

Bên ngoài sân, nhân viên công tác của Vĩnh Hòa hội sở đã nhận được thông tri từ lâu, đã đem chiếc Lamborghini của Gia Cát Minh Nguyệt chạy đến trước cửa.

Trước khi lên xe, Gia Cát Minh Nguyệt do dự một chút, nhưng vẫn ngồi xuống vị trí lái xe, sau đó thấy Lý Dật vào xe, nàng có chút cảm khái nói: “Cậu là nam nhân thứ hai trên thế giới này mà tôi chịu lái xe.”

“Tôi hiểu kỳ, vì sao Tiêu Thanh Sơn đột nhiên muốn buông tha cho tôi, đồng thời cho cô và Trịnh Thiết Quân hai nhân vật phong vân trong hắc đạo Thượng Hải đến chiếu cố cho tôi.” Lý Dật nheo mắt nhìn Gia Cát Minh Nguyệt, trầm giọng nói: “Không nên nói cho tôi biết là vì Trịnh Thiết Quân thưởng thức tôi, lý do này tôi sẽ không tin.”

“Trịnh Thiết Quân là huynh đệ sinh tử của Tiêu lão đại là đúng, thế nhưng hắn còn chưa có mặt mũi lớn đến như vậy.” Gia Cát Minh Nguyệt phẳng phất như nghĩ tới cái gì, biểu tình có chút cô đơn: “Có thể, thế giới này chỉ có một người để hắn có thể cải biến nguyên tắc của chính mình.”

Câu nói cuối cùng của Gia Cát Minh Nguyệt mang theo cổ oán niệm nhàn nhạt, lại như đổ lệ.

“Là ai?” Lý Dật mơ hồ đoán được cái gì.

Gia Cát Minh Nguyệt thật sâu phun ra một ngụm trọc khí, đôi môi đỏ tươi hiện lên dáng tươi cười tự giễu: “Đến lúc đó, cậu tự nhiên sẽ biết.”

Gia Cát Minh Nguyệt không nói, Lý Dật cũng không hỏi, bầu không khí trong xe nhất thời trở nên quỷ dị.

Khác với chiếc Audi A8 của Lưu Vi, trong xe Gia Cát Minh Nguyệt cũng không có đặt những vật phẩm trang sức nữ tính, mà là trên xe chỉ có một cây súng lục màu hồng nhạt cỡ bàn tay.

Chỉ liếc mắt, Lý Dật liền phát hiện cây súng lục màu hồng nhạt kia cũng không phải món đồ chơi, mà là súng hàng thật giá thật, hơn nữa uy lực còn không nhỏ. Loại súng lục này ở năm mươi năm sau đã bị hét tới giá trên trời, là một đồ cổ của một số người thích chơi súng luôn tha thiết ước mơ.

Lý Dật cũng không thừa dịp đơn độc ở chung với Gia Cát Minh Nguyệt mà dùng ánh mắt xâm lược Gia Cát Minh Nguyệt, điều này làm cho ấn tượng của nàng đối với Lý Dật lại bay lên thêm một đẳng cấp, song song cũng mơ hồ có chút tán thành sự đánh giá của Trịnh Thiết Quân đối với Lý Dật.

“Cậu cho rằng chuyện của Trúc Liên Bang nên làm sao xử lý?” Gia Cát Minh Nguyệt mở miệng đánh vỡ trầm mặc.

Lý Dật rất thẳng thắn đáp: “Toàn bộ Thượng Hải đều là địa bàn của Tiêu lão đại, có người muốn tới chia cắt khối bánh ngọt, với tác phong của Tiêu lão đại tuyệt đối sẽ không chỉ đá đối phương ra Thượng Hải.”

“Tôi là hồi ý nghĩ của chính cậu.” Trong lòng Gia Cát Minh Nguyệt nhiều ít có chút kinh ngạc, dù sao, Lý Dật chỉ gặp Tiêu Thanh Sơn một lần, nhưng có thể phân tích ra suy nghĩ của Tiêu Thanh Sơn, điều này rất không đơn giản.

Nhìn con người Gia Cát Minh Nguyệt toát ra biểu tình chờ mong, Lý Dật chậm rãi phun ra một chữ: “Giết.”

Một thanh âm rất nhẹ, nhưng làm trái tim Gia Cát Minh Nguyệt không bị khổng chế co rút lại một chút.

Đời này nàng không phải chưa gặp qua giết người, thậm chí còn đích tay giết người, thế nhưng khi Lý Dật nói đến chữ “giết” này, biểu tình tuyệt không quan tâm làm trong lòng nàng chấn động.

“Người phụ trách phân xã Trúc Liên Bang ở Thượng Hải là một nam nhân tên là Trần Hạo Thiên, ba mươi mốt tuổi, là một hội viên của một tư nhân hội sở tại Thượng Hải tên là Trần Châu Cảng.” Gia Cát Minh Nguyệt lộ ra một dáng tươi cười thường thức: “Trong vòng ba ngày, cậu đi Trần Châu Cảng giết chết hắn.”

37. Chương 37: Giữ Sức

Trong mỗi thành phố đều có đủ loại hội sở tư nhân, hình thức kinh doanh hội sở cũng khác nhau, thân phận của từng thành viên và khách nhân cũng bất đồng.

Tại Thượng Hải, có những hội sở kinh doanh cao cấp, thành viên trong đó phần lớn đều là ông chủ trong giới kinh doanh. Cái gọi là ông chủ không phải chỉ bằng những thành tích nhỏ nhặt bề ngoài, còn một luật lệ nghiêm khắc đó chính là tuổi không được quá ba mươi lăm.

Thành viên trong hội sở cao cấp được nhóm nữ nhân gọi là Kim Cương Vương Lão Ngũ, chính là đối tượng kết hôn mà nữ nhân nào cũng tha thiết mơ ước. Mà trên thực tế, mọi người trong hội đều hi vọng có thể kết hôn cùng thiên kim danh môn nhưng trong bọn họ có rất ít người may mắn cưới được thiên kim con nhà giàu có, cá chép vượt long môn, dựa vào bóng râm nhà vợ sẽ thăng chức rất nhanh.

Phần lớn những người có thân phận địa vị ngang bằng nhau mới kết hôn.

Về phần nữ nhân bình thường tự nhận là nhan sắc, dáng người, khí chất cũng không tệ mà theo đuổi bọn họ, đại đa số đều trở thành đồ chơi dưới háng của bọn hắn. Chẳng những không có giấc mộng chim tước biến thành phượng hoàng, ngược lại còn phải trả giá trinh tiết cùng tuổi thanh xuân của mình.

Tuy rằng loại chuyện này đã lưu truyền trở thành một quy luật, nhưng khối nữ nhân đều mong muốn thử vận may truy cầu giấc mộng phượng hoàng. Các nàng hiểu rõ thuốc lá đung phải diêm nhất định sẽ bị thương tổn, nhưng vẫn liều mạng nhào qua, cố gắng hiển trình tiết của bản thân mình.

Trần Châu Cảng tại Thượng Hải mà nói, chỉ có thể coi là một hội sở trung lưu, thời gian thành lập cũng chưa được bao lâu. Ông chủ của hội sở là một thương nhân người Đài Loan, niên kỷ ước chừng khoảng độ ba mươi tuổi, tại Thượng Hải đầu tư không ít sinh ý, vì muốn mở rộng mạng lưới quan hệ xã giao, nên mới xây dựng một cái hội sở như thế này.

Có lẽ muốn hội quán của mình tại Thượng Hải thu hút khách nhân, vì muốn phát dương danh tiếng nên ông chủ Trần Châu Cảng đã giới thiệu một số mỹ nữ thượng phẩm từ Hàn Quốc và Nhật Bản ra, để làm cho hội sở gia tăng nhân khí.

Trần Hạo Thiên tới Thượng Hải đã hơn hai tháng, ở trong hai tháng này, hắn tuy rằng âm thầm hành động ám muội, nhưng lại không có bao nhiêu tính chất đột phá. Xã đoàn của Trúc Liên Bang đã thành lập nhưng cũng không dám trắng trợn hành động, chỉ có thể cụp đuôi làm người, điều này khiến cho hắn phi thường buồn bực.

Quá nhiều buồn bực, hắn mỗi ngày cũng đều tới Trần Châu Cảng tìm các vị cô nương phát tiết tinh lực dư thừa trong cơ thể.

Thời điểm vào khoảng mười giờ ba mươi, Lý Dật mặc một thân âu phục nhãn hiệu nổi tiếng, ngồi trên một chiếc Benz chạy tới cửa Trân Châu Cảng hội sở.

Bốn gã bảo an đứng canh ngoài cửa, chứng kiến ô tô Lý Dật mở ra, lập tức nghênh đón.

Lý Dật chậm rãi mở cửa xe, theo trong áo ngực móc ra một tấm thẻ màu vàng, quơ quơ, liền trực tiếp ném chìa khóa ô tô cho tay bảo an, sau đó rảo bước tiến vào trong hội sở.

Trông thấy chiếc thẻ màu vàng trên tay Lý Dật, bốn gã bảo an vẫn chưa ngăn trở, ngược lại còn lộ ra bộ dạng cung kính, một người trong đó tiếp nhận chìa khóa xe, đem ô tô của Lý Dật chạy sang bãi đậu.

Lầu một của Trân Châu Cảng hội sở là quán bar, chu vi diện tích không tính quá lớn nhưng được trang hoàng tinh xảo phá cách. Trong đại sảnh lầu một tràn ngập ánh đèn màu lam nhạt, bên cạnh tủ rượu bài trí chiếc đàn dương cầm, một nữ nhân mặc lễ phục ngồi đó, mỉm cười chậm rãi tấu nhạc.

Trong hội sở có không ít nam nữ khách nhân, nam thì y quan gọn gàng, nữ thì ăn mặc phong tao. Dưới ánh đèn màu lam nhạt, người người trong hội sở cùng nhau nâng cốc trò chuyện, bầu không khí rất hòa hợp.

Lý Dật mặc một thân âu phục màu xám, ở trong hội sở cũng không lộ vẻ chói mắt.

Sau khi vào trong hội sở, Lý Dật trực tiếp đi tới bên cạnh một chiếc bàn nằm ở góc đông bắc ngồi xuống, tiếp đó kêu bồi bàn mang đến một chai Lafite năm 1982.

Lafite năm 1982 ở Trân Châu Cảng bán với giá sáu vạn nhân dân tệ, được coi như là một loại rượu vang sang trọng.

Ngay tại lúc bồi bàn mỉm cười rời đi chuẩn bị, Lý Dật nheo mắt lại, giống như một con Lang vương trong đêm đen quan sát con mồi.

Trong Trân Châu Cảng hội sở phần lớn tiếp viên đều là mỹ nữ Nhật Hàn, cho nên trong hội sở cơ bản không có nhóm hội viên nữ nhân, đại đa số tới nơi này ăn chơi đều là nam nhân.

“Trần Hạo Thiên, thành viên Trúc Liên Bang, người này mặc dù háo sắc nhưng đầu óc cùng thân thủ không tệ, cậu muốn hạ thủ thì phải cẩn thận.” Bên tai quanh quẩn thanh âm nhắc nhở của Gia Cát Minh Nguyệt trước khi rời đi. Lý Dật chậm rãi thưởng thức rượu vang, ánh mắt nhìn bốn phía chung quanh hội sở, dường như đang cố gắng tìm ai đó.

Rất nhanh, ánh mắt của Lý Dật thoáng dừng lại ở trên người một gã nam nhân.

Nương theo ánh đèn màu lam bên trong hội sở, Lý Dật quan sát rõ người đàn ông kia để tóc dài, diện mạo coi như cũng anh tuấn, sau khi phối hợp cùng biểu tình dâm dăng, lại làm cho người ta nảy sinh một loại cảm giác đáng khinh bỉ.

Lúc này gã nam nhân kia mỗi tay ôm một mỹ nữ, hấn một bên hưởng thụ uống rượu giao môi, một tay vươn vào trong quần áo người đẹp, không ngừng sờ soạng trên hai tòa thánh nữ.

Chứng kiến bộ dạng háo sắc của gã nam nhân kia, Lý Dật lập tức thu hồi ánh mắt, trong con ngươi toát ra quang mang bất hảo nồng đậm.

Trong đầu Lý Dật thầm nghĩ, Gia Cát Minh Nguyệt phải tốn nhiều công phu để cho hắn ngụy trang thành một thương nhân Hongkong tiến vào hội sở, ám sát cái tên nam nhân kêu Trần Hạo Thiên kia là hoàn toàn dư thừa.

Bất quá rất nhanh, Lý Dật đã phát hiện ra sự tình không phải đơn giản.

Ở cách một bàn không xa Trần Hạo Thiên có hai gã thanh niên đang ngồi. Hai người này cùng nam nhân có mặt trong hội sở hoàn toàn bất đồng, bọn họ không tìm nữ nhân bồi rượu, chỉ lẳng lặng ngồi im, đồng thời ánh mắt cảnh giác đánh giá mỗi người ở bên trong hội sở.

Thời gian khi Lý Dật ném ánh mắt hướng tới phía Trần Hạo Thiên, hai người đó cũng quẳng cái nhìn nghi ngờ về phía Lý Dật.

Chứng kiến hai gã thanh niên kia toàn tâm cảnh giác, Lý Dật nghiêm ngắc cười khan, nhẹ nhàng lay động chén rượu ở trong tay. Sau đó một hơi uống cạn sạch sẽ.

Lúc này, có một nữ nhân mặc bộ kimono màu trắng nhẹ nhàng bước đến, chậm rãi hướng tới bên cạnh người Lý Dật, trước tiên nàng mỉm cười khẽ cúi chào nói: “Tiên sinh tôn kính, xin hỏi ngài có cần tôi phục vụ hay không?”

Nơi phía trước kia ánh mắt của hai gã thanh niên không có rời khỏi người mình, Lý Dật gật đầu, muốn bảo nữ nhân ngồi xuống.

Sau khi nữ nhân an vị, liền mở nút chai rượu thuần thực rót cho Lý Dật một chén, lại tự châm cho mình một chén, động tác tao nhã, biểu cảm cung kính.

Sau khi nữ nhân kia ngồi xuống, ở phía xa hai gã thanh niên bảo tiêu của Trần Hạo Thiên cũng chuyển dời ánh mắt đi nơi khác.

“Tiên sinh tôn kính, tôi gọi là Anh Tử.” Nữ nhân chứng kiến Lý Dật trầm mặc không nói, bưng chén rượu lên tự mình giới thiệu.

Lý Dật cũng bưng chén rượu lên, cùng Anh Tử ra hiệu một chút, bình thần nhấm nháp.

Anh Tử cũng uống thoả qua một ngụm, sau đó hỏi: “Tiên sinh tôn kính, xin hỏi ngài có muốn tôi dùng miệng bồi ngài uống rượu hay không?”

Nghe Anh Tử nói, Lý Dật theo bản năng nhìn thoáng qua cặp môi của Anh Tử.

Môi Anh Tử không lớn không nhỏ, mỏng manh vừa phải, mặt trên tô điểm lớp son màu hồng sắc.

Một khắc này chứng kiến cặp môi của Anh Tử, Lý Dật cũng không khỏi tưởng nhớ đến đôi môi đỏ tươi của Gia Cát Minh Nguyệt, trong cơ thể liền sản sinh ra một tia xung động. Cùng lúc đó, hắn phát hiện rõ ràng hai tên bảo tiêu của Trần Hạo Thiên tuy rằng thu hồi ánh mắt, nhưng lại đang âm thầm quan sát nhất cử nhất động của hắn.

Lý Dật trong lòng vừa động, nhìn Anh Tử gật gật đầu.

Chứng kiến Lý Dật ưng thuận, Anh Tử lại cầm chén rượu, đem một ngụm rượu ngậm vào trong miệng, sau đó cả người dán trên thân thể Lý Dật, miệng đối miệng, nhẹ nhàng đem rượu truyền sang.

Anh Tử cũng không có mang áo ngực, lúc này hai tòa thánh nữ trước ngực cấp cho Lý Dật một loại nhục cảm rõ rệt.

Đụng chạm phải thân thể mềm mại của Anh Tử, Lý Dật vươn một tay, quàng Anh Tử kéo vào trong lòng.

“Ừm...” Anh Tử phối hợp nhỏ giọng rên rỉ một tiếng, sau đó chìa cái lưỡi thơm tho, dùng xu thế nhanh tựa điện chớp lao vào trong miệng Lý Dật, như một con cá trạch mịn màng, không ngừng ở trong trêu đùa hắn.

Lý Dật dùng đầu lưỡi thô ráp cuốn lấy cái lưỡi thơm tho của Anh Tử đồng thời dùng sức mút mạnh, hai tay không chút khách khí chế trụ kiều đồn của nàng, mạnh mẽ nắn bóp.

Kiếp trước thân làm một sát thủ thượng hạng, Lý Dật đối với khống chế lực đạo phi thường chuẩn mực, vài cái nắn bóp làm cho Anh Tử nhất thời toàn thân mềm nhũn, trong mũi lại phả ra hương thơm nhàn nhạt, khuôn mặt phỉếm hồng giống như chén rượu vang ở trên mặt bàn.

Xa xa hai tên bảo tiêu của Trần Hạo Thiên quan sát được hành động của Lý Dật, nhất thời thu hồi tia nhìn cảnh giác đối với hắn.

Lý Dật luôn luôn dùng dư quang coi chừng đối phương, chứng kiến đối phương hoàn toàn thu hồi lòng cảnh giác, hơi nhẹ nhàng thở ra.

Mà đúng lúc này, Trần Hạo Thiên bỗng nhiên đứng lên, ôm hai nữ nhân bên mình đi tới buồng vệ sinh nằm ở góc tây bắc.

Hai gã bảo tiêu cũng theo Trần Hạo Thiên đứng lên.

Chứng kiến cử động của Trần Hạo Thiên, Lý Dật đỡ thân hình Anh Tử dậy.

Tựa hồ đoán được Lý Dật muốn làm gì đó, Anh Tử có chút khiếp đảm lại có chút kinh hãi nhìn hắn, nhẹ giọng nói: “Tiên sinh, theo như quy định của hội sở, chỉ có thể ở trong này...Chúng tôi không thể đi ra ngoài cùng khách nhân được....”

38. Chương 38: Hương Diễm Và Sát Cơ

Nhìn khuôn mặt phiếm hồng của Anh Tử, Lý Dật nói: “Cô theo giúp tôi đi tới buồng vệ sinh một chuyến.”

Dứt lời, Lý Dật không đợi Anh Tử đáp ứng, một phen ôm eo nhỏ của Anh Tử, hướng buồng vệ sinh góc tây bắc đi đến.

Ôm Anh Tử vào trong hành lang buồng vệ sinh, Lý Dật chỉ chứng kiến hai gã bảo tiêu đang đứng ở trước cửa.

Trông thấy Lý Dật ôm theo Anh Tử lại đây, hai người đồng thời nhìn lướt qua hắn.

Dưới ánh mắt thăm dò của hai tên bảo tiêu, Lý Dật dùng sức nắn bóp ở trên ngực Anh Tử vài cái, khuôn mặt lộ ra biểu cảm dâm đãng hiem có.

Quan sát thấy Lý Dật kia một bộ dạng truy lạc, hai gã bảo tiêu của Trần Hạo Thiên lại chuyển dời ánh mắt đi, mà lúc này cả người Anh Tử cũng giống như một đồng bùn nhão, trực tiếp ngã vào trong lòng Lý Dật, nhiệt độ nóng bỏng của cơ thể như chất xúc tác bình thường, kích thích lên hormone sinh dục của Lý Dật.

Lý Dật cố nén dục hỏa trong cơ thể, lớn tiếng nói: “Tiểu bảo bối, anh vào trong đi tiểu tiện một chút, sau đó liền mang em lên trên lầu.”

Anh Tử nhẹ nhàng gật đầu, mà Lý Dật ở dưới con mắt chăm chú của hai gã bảo tiêu, mở cửa phòng vệ sinh ra.

Hai gã bảo tiêu của Trần Hạo Thiên chỉ quét một vòng trên người Lý Dật, không có phát hiện hắn mang theo súng, liền trực tiếp cho qua.

Hiển nhiên do lúc trước Lý Dật biểu diễn một phen hoa hoa công tử, làm cho lòng cảnh giác của bọn họ hạ xuống mức thấp nhất.

Trong phòng vệ sinh, Trần Hạo Thiên đã giải quyết xong, đang nhìn vào chiếc gương đối diện sửa sang lại quần áo của mình. Thông qua mặt gương phản chiếu nhìn thấy Lý Dật bước vào, hắn chẳng thêm để mắt.

Thân là người phụ trách do Trúc Liên Bang phái đến Thượng Hải, có thể nói rằng Trần Hạo Thiên thoải mái ngang tàng ở trong hội sở này, thêm hai tên bảo tiêu canh chừng ngoài cửa, hắn tự nhiên sẽ không thêm đặt Lý Dật vào trong lòng.

Lý Dật vẻ mặt bình tĩnh đi tới phía trước, trong tay chẳng biết từ lúc nào đã xuất hiện thêm một cây kim châm.

Thời điểm Lý Dật tiếp cận sau lưng của Trần Hạo Thiên, hắn mơ hồ cảm giác được có chuyện gì đó, theo bản năng xoay người lại.

Nhân cơ hội Lý Dật giả bộ trượt chân, cây kim châm trong tay nhắm ngay vào đùi của Trần Hạo Thiên!

Chớp mắt, thân hình của hai người đụng phải nhau!

Trần Hạo Thiên chỉ cảm giác đầu óc hơi quay cuồng, trong một sát ná hai mắt ngây ngốc, theo sau đó lại khôi phục bình thường.

“Mẹ nó, có phải mày bị đui mắt không?” Sau khi thanh tỉnh, Trần Hạo Thiên lắc đầu, sau đó tức giận trừng mắt nhìn Lý Dật.

Lý Dật vội vàng lùi lại phía sau vài bước, giả vờ tạo ra một bộ dạng hoảng sợ: “Thực xin lỗi, tôi không phải cố tình.”

“Hôm nay tâm tình của tao rất tốt, tạm tha cho mày, lần sau đi đứng cẩn thận một chút!” Chứng kiến Lý Dật thái độ không sai, Trần Hạo Thiên chẳng thêm làm khó hắn, mà trực tiếp đi ra bên ngoài.

Nhìn theo bóng lưng Trần Hạo Thiên bỏ đi, Lý Dật tới gần bồn nước, đem kim châm ném vào trong máng, vịn nước để cho ngân châm trôi đi.

Hoàn thành xong chuỗi hành động liên tục, Lý Dật sửa sang lại quần áo một chút, rồi mau chóng đi ra ngoài.

Ngoài cửa, Trần Hạo Thiên đã dẫn người bỏ đi rồi. Anh Tử chứng kiến hẳn ra ngoài, lập tức tới gần khoác cánh tay của hắn.

Theo sau đó, Lý Dật cũng mang Anh Tử lên lầu ba của hội sở.

Nơi cầu thang thông lên lầu ba có hai nhân viên phục vụ, chứng kiến Lý Dật muốn lên lầu, hai người đồng thời khom lưng chào hỏi, một người trong đó cung kính nói: “Tiên sinh tôn kính, trên lầu ba chỉ còn lại có ba gian phòng, số ba trăm mười tám, ba trăm mười chín và ba trăm hai mươi. Xin hỏi ngài muốn gian nào.”

“Ba trăm hai mươi.” Lý Dật thản nhiên nói, sau đó ôm Anh Tử trực tiếp đi tới phòng ba trăm hai mươi nằm ở cuối hành lang trên lầu ba. Xuất ra thẻ vàng tiến hành thao tác, cánh cửa điện tử liền được khai mở.

Trần Châu Cánh tuy rằng chỉ là hội sở tư nhân thuộc hạng trung lưu, nhưng Lý Dật không thể không bội phục thủ đoạn kinh doanh của chủ nhân hội sở. Tạm không nói đến chuyện, gái trong hội sở đều được mua bằng giá cao từ hai nước Nhật Hàn về, cư nhiên trong gian phòng này riêng trang trí có thể so sánh với khách sạn năm sao.

Vào trong phòng, Anh Tử không hề cởi mở giống như lúc trước nữa, thật ra nàng hơi có chút câu nệ: “Tiên sinh, ngài muốn tắm rửa trước không?”

Lý Dật gật đầu.

Phòng tắm rộng khoảng chừng hai mươi mét vuông, bên trong có một chiếc hồ nhỏ, trong hồ lại có một tượng nữ nhân trần truồng, thiết kế phi thường hoàn mỹ, khách tắm có thể ngả đầu dựa vào trong lòng nữ nhân.

“Tiên sinh, ngài muốn tắm rửa? Hay là...” Anh Tử vào trong, không đợi Lý Dật mở miệng, liền trực tiếp cởi bỏ bộ kimono trên người, phơi bày ra thân hình tuyệt đẹp.

Nguyên nhân có thể là do niên kỷ còn nhỏ, bầu ngực của Anh Tử cũng không làm cho người ta nảy sinh cái loại cảm giác ba đào mãnh liệt, mà so sánh vừa phải, đại khái dùng một bàn tay có thể úp vừa. Da thịt của nàng rất trắng, bóng loáng giống như được tạo hình từ ngọc thạch, hai chân thẳng tắp, mảnh khảnh gắt gao khép chặt lại cùng một chỗ, bảo vệ khu rừng rậm thần bí.

Tuổi còn hạn chế, Anh Tử chưa hoàn toàn phát dục thành thực, không thể có được đường cong hình chữ S tuyệt diệu, nhưng cặp đùi nõn nà cùng làn da trắng muốt cũng đủ khiến cho bất luận một nam nhân nào đều phải giương súng.

Nhìn mỹ nhân đứng ở trước mặt, Lý Dật cố nén ý niệm trong đầu đem nàng tử hình ngay tại chỗ, nói: “Trên người của tôi hơi bẩn, tắm rửa qua một chút đi.”

Lý Dật nói làm cho Anh Tử hơi ngạc nhiên, tựa hồ như nàng thật không ngờ đến lúc này rồi mà Lý Dật còn vì nàng mà lo lắng, bởi theo trong miệng các đại tỉ trước kia biết được, khách nhân bình thường đều thích tắm khô.

Anh Tử gật đầu, bước nhẹ tới bên bờ hồ, chậm rãi thả vào trong nước một ít cánh hoa, sau đó đi đến bên cạnh Lý Dật giúp hắn cởi bỏ quần áo, chỉ chỉ sang bức tượng điêu khắc nói: “Tiên sinh, ngài nằm xuống đi, em giúp ngài tắm rửa.”

Lý Dật bước xuống hồ nước, nằm úp thân hình chữ bát, Anh Tử không chút hoang mang nhẹ nhàng thả mình theo sau, hai tay chậm rãi ma sát bề vai cùng trước ngực....

Một cỗ cảm giác nhu mềm truyền khắp châu thân Lý Dật, giống như té bào ở trên toàn thân đều đang rên rỉ.

Lâu rồi chưa từng trải nghiệm qua cảm giác thoải mái khiến cho Lý Dật phải khép hai mắt lại hưởng thụ.

Không biết qua bao lâu, khi Anh Tử cẩn thận lau qua người hắn một lần, bỗng nhiên nàng nín một ngụm khẩu khí, trực tiếp chui vào trong làn nước.

Ngay sau đó Lý Dật chỉ cảm thấy cây súng của mình giống như bị bao trùm hoàn toàn, truyền đến một cỗ nhiệt lưu, kéo theo cảm giác tê dại ngứa ngáy....

Bất thành linh xuất hiện khoái cảm làm cho thân hình của hắn hơi chấn động, theo bản năng mở hai mắt, nhìn xuyên thấu qua nước hồ trong suốt, chứng kiến Anh Tử đang lặn ở bên dưới, lắc lư cái đầu.

Không biết trải qua bao lâu, mặt hồ sóng sánh trở nên yên tĩnh, Anh Tử khuôn mặt đỏ bừng từ trong mặt nước chui ra. Còn Lý Dật chỉ cảm thấy xương cốt toàn thân đều bải hoải, để cho hắn không muốn nhúc nhích dù chỉ một cái.

Một lúc sau, Lý Dật ngồi dậy thở dài một hơi thật sâu, sau đó vươn tay đặt trên vai Anh Tử, nhẹ nhàng xoa bóp.

Anh Tử tuy rằng không hiểu tại sao Lý Dật phải làm như vậy, nhưng nàng thực mê luyện cảm giác hân mát-xa cho nàng. Anh Tử thoải mái nhắm mắt lại, trong miệng mơ hồ phát ra những chuỗi rên rỉ không rõ.

“Tiên sinh, theo quy củ của hội sở, chúng ta chỉ cần tiếp khách, rồi trở về nhà...” Anh Tử bỗng nhiên mở lớn hai con ngươi xinh đẹp, nhìn thẳng vào Lý Dật nói: “Ngày mai em sẽ trở về nước, có thể nói cho em biết tên của ngài được không? Em muốn ghi tạc ngài ở trong lòng suốt đời.”

Nhìn thần tình chờ mong của thiếu nữ, hắn do dự một chút, nói: “Thứ Huyết.”

“Thứ Huyết?” Anh Tử thì thào tự lẩm bẩm hai tiếng, sau đó mỉm cười nói: “Em sẽ nhớ kĩ.”

“Ừm.” Lý Dật khẽ gật đầu, sau đó bàn tay tăng thêm cường độ, với cường độ mạnh hơn như thế này, Anh Tử lập tức nhắm hai mắt lại, biểu tình hưởng thụ vô cùng.

Không qua hai phút thời gian, Anh Tử liền chậm rãi tiến vào trong mộng đẹp.

Lý Dật ôm Anh Tử ra khỏi buồng tắm, đi tới phòng ngủ, nhẹ nhàng đặt nàng ở trên giường, đắp kín mền.

Làm xong tất cả những chuyện này, hắn trở lại buồng tắm lau khô người, mặc quần áo xong mới ra bên cửa sổ.

Mở cánh cửa sổ ra, xa xăm ngoài bầu trời là một mảnh đen tối, ánh trăng lười liềm trên không trung dần dần khuất trong mây đen. Một cơn gió thoáng lướt qua, tâm tình của Lý Dật thanh tĩnh hơn chút, đồng thời cũng nghe được dưới lầu mơ hồ vọng đến tiếng rên rỉ.

Nghe được tiếng rên rỉ phóng đằng kia, khóe miệng của Lý Dật hơi nhếch lên một chút. Hắn biết, đêm nay Trần Hạo Thiên nhất định phải chết không thể nghi ngờ!

39. Chương 39: Giết Người Vô Hình

Trong lòng những bách tính bình dân tại Thượng Hải, Tử Viên biệt thự số 1 là biệt thự xa hoa nhất trong toàn bộ Thượng Hải, cũng là mục tiêu mà bọn họ phấn đấu cả đời. Mà trong mắt những người thuộc xã hội thượng lưu xem ra, biệt thự xa hoa nhất, phú quý nhất Thượng Hải không phải biệt thự số 1 tại Tử Viên, mà là Tiêu gia trang viên.

Mỗi người đều có thói quen đặc biệt, Tiêu Thanh Sơn cũng không ngoại lệ.

Vô luận sự nghiệp bận rộn thế nào, mỗi ngày buổi sáng Tiêu Thanh Sơn đều đúng giờ chạy bộ, đánh quyền, hai mươi năm như một ngày, chẳng bao giờ gián đoạn qua.

Sáng sớm, mới thời gian tảng sáng, Tiêu Thanh Sơn liền mặc một bộ trang phục vận động chạy bộ trong trang viên.

Một giờ sau, Tiêu Thanh Sơn kết thúc giờ tập thể dục, đầu đầy mồ hôi quay về biệt thự.

Trong đại sảnh biệt thự, người hầu thấy Tiêu Thanh Sơn vào cửa, nói: “Lão gia, y phục cho ngài thay đã được đặt trong phòng tắm, bữa sáng đã làm xong. Đúng rồi, Gia Cát Minh Nguyệt đã tới nửa giờ trước, tôi đã để cô ấy ở trong phòng sách chờ ngài.”

“Ta đã biết.” Tiêu Thanh Sơn gật đầu.

Nửa tiếng đồng hồ sau, Tiêu Thanh Sơn thay bộ quần áo mới tinh cũng không đi ăn sáng, mà là trực tiếp đi tới phòng sách.

Bên trong phòng sách, Gia Cát Minh Nguyệt đang ngồi trên sô pha, chân bắt chéo, trong tay mang theo một điều thuốc lá dành cho nữ giới, vừa hút vừa đang suy tư. Thấy Tiêu Thanh Sơn đi vào, trong con người của nàng hiện lên một đạo quang mang kỳ dị, sau đó nhanh chóng dập tắt thuốc trong tay, đứng dậy nghênh tiếp.

“Sự tình làm được thế nào rồi?” Tiêu Thanh Sơn vừa đi vừa hỏi.

Gia Cát Minh Nguyệt không có trực tiếp trả lời, mà là chờ Tiêu Thanh Sơn ngồi xuống ghế mới nói: “Thuận lợi hơn so với sự tưởng tượng của chúng ta, thậm chí có thể dùng câu ra ngoài dự liệu để hình dung.”

“Nga?” Nghe Gia Cát Minh Nguyệt nói làm trước mắt Tiêu Thanh Sơn sáng ngời, hần khẩn cấp hỏi thăm: “Nói nhanh lên, ra ngoài dự liệu thế nào?”

Biểu tình khẩn cấp của Tiêu Thanh Sơn làm Gia Cát Minh Nguyệt có chút kinh ngạc, nhiều năm như vậy, nàng là lần đầu tiên thấy Tiêu Thanh Sơn thiếu kiên nhẫn như thế.

“Đêm qua, tôi theo chỉ thị của ông, cho Lý Dật dùng thân phận của phú hào Hong Kong tiến vào hội sở Trần Châu Cảng, ám sát Trần Hạo Thiên.” Gia Cát Minh Nguyệt vừa nói, trên mặt cũng lộ ra biểu tình như thưởng thức: “Sáng hôm nay, trong hội sở truyền ra tin tức Trần Hạo Thiên bị giết, hơn nữa Trần Hạo Thiên bị chết rất quái dị! Hắn chết trên bụng của nữ nhân, trải qua pháp y giám định, là do nhồi máu cơ tim!”

“Nhồi máu cơ tim?” Tiêu Thanh Sơn có chút khó hiểu.

Gia Cát Minh Nguyệt cũng có chút mê man nói: “Đúng, là do nhồi máu cơ tim! Thế nhưng, cảnh sát có điều tra qua bệnh lịch của Trần Hạo Thiên, hần cũng không hề có loại bệnh này. Hơn nữa, pháp y cũng giải phẫu thân thể của Trần Hạo Thiên, cũng không có phát hiện có tình huống có người dùng được. Nói cách khác, Trần Hạo Thiên bị nhồi máu cơ tim mà chết chỉ là sự kiện có tính đột phát!”

“Thế nhưng, chuyện này cũng do Lý Dật làm, hơn nữa đêm qua hần cũng không hề ra khỏi hội sở.” Biểu tình Gia Cát Minh Nguyệt đồng dạng nghi hoặc, nàng tuy rằng thu được tin tức, thế nhưng cũng không biết Lý Dật làm sao giết chết được Trần Hạo Thiên.

Nghe được câu nói của Gia Cát Minh Nguyệt, dù tâm lý tổ chất của Tiêu Thanh Sơn có ổn định, cũng phải bị kinh ngạc!

Hần rất muốn biết Lý Dật làm sao có thể giết người trong vô hình, dù sao, nếu Lý Dật hạ độc, trong thân thể Trần Hạo Thiên phải lưu lại một ít thứ gì đó.

Nhưng mà, Tiêu Thanh Sơn và Gia Cát Minh Nguyệt không có khả năng biết đáp án, bởi vì cây châm dính được vật của Lý Dật, là loại được vật mà ba mươi năm sau mới xuất hiện!

Loại được vật này sau khi tiến nhập vào máu, sẽ làm đầu óc con người tạm thời bị vây trong trạng thái mê muội, sau đó chỉ cần người đó quá độ hưng phấn, sẽ thúc đẩy được tính, làm được tính phát tác, do đó dẫn đến máu của động mạch vành kịch liệt giảm xuống hoặc gián đoạn, sẽ xảy ra việc cơ tim xuất hiện sự thiếu máu nghiêm trọng kéo dài tương ứng, cuối cùng dẫn đến việc cơ tim vì thiếu máu mà ngừng đập!

Sau một ngày, nếu cơ thể người đó không còn sản sinh sự hưng phấn, được tính sẽ tự động tiêu thất, cần bản kiểm tra không được.

Loại được vật này ở thế kỷ 21 trung kỳ được xưng là : Thiên Đường Số 1, chỉ có một số ít bộ môn đặc thù mới có.

Một lúc lâu, Tiêu Thanh Sơn mới từ trong sự kinh ngạc hồi phục lại tinh thần, suy nghĩ một chút lại hỏi: “Minh Nguyệt, ánh mắt của cô luôn luôn không kém, cô nói cho tôi nghe một chút, hắc và Cường tử so sánh, ai mạnh hơn ai?”

“Tuy Tiểu Cường tuổi còn trẻ, thể nhưng làm việc đã thập phần lão luyện, hơn nữa phong cách làm việc cũng mang theo không ít cái bóng của ông. Bất quá, tính tình của hắc nhiều ít có chút giống mẹ hắc, lòng dạ quá mức chật hẹp, có ông và Đái lão gia tử che chở, thành đại sự không khó, thể nhưng muốn siêu việt thành tựu của ông thì không có khả năng!” Gia Cát Minh Nguyệt suy tư một chút, nghiêm mặt nói: “Về phần Lý Dật, nói thật ra, hắc cho tôi cảm giác rất quỷ dị, thậm chí là loại cảm giác nhìn không thấu. Hắc tựa hồ thập phần thích đi theo hướng đặc thù, hơn nữa phong cách hành sự chuyển biến quá lớn. Lúc đối phó người của Ngô gia, hắc biểu hiện rất mẫn cảm, thể nhưng ngày hôm qua chuyện ám sát Trần Hạo Thiên, tôi nghĩ, mặc dù là chính ông cũng đoán không ra là hắc làm thể nào phải không?”

“Tôi sẽ đánh giá.” Tiêu Thanh Sơn gật đầu, song song trên mặt có mỉm cười.

“Tôi nghĩ dã tâm của hắc không nhỏ, hơn nữa thân thủ thập phần xuất sắc, chỉ là thời gian làm việc cũng giống như Phá Quân, có thói quen dùng võ lực giải quyết vấn đề.” Gia Cát Minh Nguyệt nói: “Nếu có thể để cho hắc bỏ đi mao bệnh này, sau đó hun đúc tại vòng tròn này hai năm, tuyệt đối sẽ làm toàn bộ hắc đạo phía nam thất kinh!”

“Theo cô nói như vậy, hắc rất thích hợp đi theo con đường hắc đạo này?” Biểu tình Tiêu Thanh Sơn có chút do dự.

“Àn.” Gia Cát Minh Nguyệt không chút do dự gật đầu: “Trời sinh cho hắc làm nghề của chúng ta.”

Lúc này đây, Tiêu Thanh Sơn cũng không sốt ruột mở miệng, mà là suy nghĩ một chút mới nói: “Chờ cho hắc ngậy ngốc chỗ Phá Quân một tháng, tôi sẽ phái hắc đến bên cạnh cô. Hai năm, tôi cho cô hai năm thời gian, cô phải để hắc quen thuộc hết tất cả hoạt động trong vòng tròn, nhất là phương diện tẩy trắng.”

Thân là ông trùm của thế giới ngầm Thượng Hải, Tiêu Thanh Sơn rất rõ ràng, hắc đạo đi tới đâu nhất định phải tẩy trắng, có thể tẩy trắng thành công mới tính là chân chính thành tựu, bằng không, chỉ biết sẽ bị cơ quan quốc gia tiêu diệt.

“Điều này không thành vấn đề. Bất quá, Cường tử thể nào?” Gia Cát Minh Nguyệt nhin không được nhắc nhở.

Tiêu Thanh Sơn nhú nhú mày, hừ lạnh nói: “Vài năm nay hắc cùng hai người cậu của hắc và Đái lão gia tử đi lại rất gần, trong ngực đánh chủ ý gì tôi rất rõ ràng. Chuyện này cô không cần quan tâm, tôi sẽ xử lý tốt, cô phụ trách chiếu cố cho Lý Dật là được.”

“Được!” Gia Cát Minh Nguyệt gật đầu, sau đó không đợi Tiêu Thanh Sơn phân phó, trực tiếp đi tới phía sau Tiêu Thanh Sơn, vươn hai tay trắng nõn, thành thuộc đặt lên xoa bóp hai vai cho Tiêu Thanh Sơn.

Tiêu Thanh Sơn nhắm mắt lại, vừa hưởng thụ sự xoa bóp của Gia Cát Minh Nguyệt, vừa hồi tưởng những gì mới nói, bất tri bất giác, khóe miệng của hắc lộ ra một dáng tươi cười vui mừng.

Cùng lúc đó, hội sở Trần Châu Cảng.

Lý Dật cầm một ly rượu đỏ tươi, đứng bên cửa sổ, nhìn bầu trời xa xa, lâm vào trầm tư.

Ở phía sau hắc, Anh Tử đắp chăn, lộ ra từng tảng da thịt trắng nõn. Trong lúc ngủ mơ nàng tựa hồ như nghĩ tới chuyện gì mất hứng, vùng lông mày nhăn lại thật chặt.

“Đinh linh linh...”

Tiếng chuông điện thoại chói tai đánh vỡ sự an tĩnh trong phòng.

Nghe được tiếng chuông điện thoại, Lý Dật làm như đoán được cái gì, nhẹ nhàng đưa ly rượu lên môi, một ngụm uống cạn chất rượu Rafi năm 82, mà Anh Tử thì mở đôi mắt mơ hồ, thấy Lý Dật mặc một thân áo ngủ đang đứng bên cửa sổ, vô ý thức nói: “Tiên sinh.”

“Cô mặc quần áo, tôi đi tiếp điện thoại.” Lý Dật vừa hướng điện thoại đi đến, vừa nói.

Biểu tình bình tĩnh của Lý Dật nhiều ít làm Anh Tử có chút không thích ứng, nàng có chút kinh khủng nhìn nệm giường, cũng không nhìn thấy máu hồng, lại nghĩ tới đêm qua, Lý Dật tựa hồ cũng không chạm vào nàng, vô ý thức cho rằng nàng chọc cho Lý Dật không vui, vì vậy lập tức từ trên giường nhảy xuống tới, quỳ rạp xuống đất: “Tiên sinh, xin lỗi, em không biết thế nào lại ngủ quên. Em không phải là cố ý, thực sự không phải cố ý! Hiện tại em tiếp tục phục vụ cho ngài, phục vụ cho đến khi ngài thỏa mãn mới thôi!”

Nhìn biểu tình sợ hãi của Anh Tử, Lý Dật hiểu rõ, Anh Tử là sợ Lý Dật có điều bất mãn nàng, sau đó nói cho chủ nhân hội sở, như vậy hạ trằng của Anh Tử sẽ phi thường thâm trầm.

“Không phải như cô nghĩ đâu, đứng lên đi.” Lý Dật vừa nói vừa cầm lấy điện thoại, người bên kia điện thoại hỏi Lý Dật có muốn bữa sáng hay không, Lý Dật nói: “Không cần.” Sau đó trực tiếp cắt đứt điện thoại.

Anh Tử cũng không nghe theo lời Lý Dật, trực tiếp đứng dậy, mà là quỳ trên mặt đất, khẩn trương lo lắng bất an nhìn Lý Dật.

Chẳng hiểu vì sao, thấy dáng dấp thương cảm của Anh Tử, trong lòng Lý Dật mọc lên một cỗ thương tiếc, hẳn hiểu rõ, đây là bị “Lý Dật” nguyên lai ảnh hưởng.

Suy nghĩ một chút, Lý Dật đi tới bên người Anh Tử, nâng Anh Tử dậy, sau đó nói: “Cô không có làm sai cái gì, biểu hiện của cô tôi rất thỏa mãn. Được rồi, mặc lại quần áo, tôi phải rời khỏi đây.”

“Em sẽ nhớ kỹ ngài, tiên sinh.” Thấy Lý Dật thật sự không có trách cứ chính mình, Anh Tử đứng dậy hướng Lý Dật cúi cung thật sâu, lộ ra dáng tươi cười.

Dáng tươi cười của nàng thập phần sáng lạn, chỉ là nàng nằm mơ cũng không nghĩ đến, nàng và Lý Dật lần này ngẫu nhiên gặp nhau, để cho nàng phải đi lên một con đường không có lối về, mà đồng dạng cũng cấp cho Lý Dật ngày sau mang đến phiền toái không nhỏ!

....

Sau khi cáo biệt Anh Tử, Lý Dật lái xe rời khỏi hội sở Trần Châu Cảng.

Đợi xe chạy xa một khoảng cách, Lý Dật lấy ra điện thoại di động gọi cho Gia Cát Minh Nguyệt, điện thoại rất nhanh chuyển được, trong ống nghe truyền đến thanh âm dễ nghe của Gia Cát Minh Nguyệt: “Uy.”

“Minh Nguyệt tiểu thư, là tôi, Lý Dật.” Lý Dật nghiêm mặt nói: “Nhiệm vụ cô giao cho tôi đã hoàn thành, kế tiếp còn có chuyện gì không?”

“Tạm thời không có, cậu trở lại nghỉ ngơi đi, ngày mai vẫn đi tới chỗ Phá Quân như cũ.”

Cắt đứt điện thoại, Lý Dật nhìn thời gian, chưa tới chín giờ.

Suy nghĩ một chút, Lý Dật quyết định đi mua dược liệu, những dược liệu hắn mua lúc trước trên cơ bản đều đã dùng hết, kế tiếp cần phải tăng thêm sự huấn luyện khôi phục mạnh hơn nữa, hẳn phải một lần nữa mua thêm dược liệu sang quý, điều phối một ít dược vật, thân thể mới có thể chịu được sự huấn luyện cường độ cao.

Bởi lần này dược liệu cần thiết có giá rất cao, hơn nữa còn rất thưa thớt, Lý Dật không trực tiếp đi mua, mà là gọi điện thoại cho Trịnh Dũng Cường, nỗ lực đi qua quan hệ của Trịnh Dũng Cường mua loại dược liệu này.

Trịnh Dũng Cường nhận được điện thoại của Lý Dật có vẻ có chút hưng phấn, không đợi Lý Dật nói có chuyện gì, liền trực tiếp mở miệng kêu Lý Dật cùng nhau ăn trưa.

Lý Dật lấy lý do có việc từ chối bữa ăn, đồng thời nhờ Trịnh Dũng Cường hỗ trợ hỏi thăm để mua những loại dược liệu này.

Trịnh Dũng Cường nghe được Lý Dật cự tuyệt bữa ăn có vẻ có chút phiền muộn, mặt khác hắn tuy rằng không biết Lý Dật cần những dược liệu này có ích lợi gì, nhưng cũng đáp ứng Lý Dật, sẽ giúp Lý Dật mua đủ.

Đối với việc này, Lý Dật không có cự tuyệt.

Tuy rằng từ đêm qua tới bây giờ, Lý Dật vẫn biểu hiện rất trấn định, thế nhưng buổi nói chuyện với Lưu Tư Cầm giống như đã sử dụng ma pháp, ở trong lòng hắn để lại ấn ký không thể xóa nhòa!

Vô luận kiếp trước hay là kiếp này, Lý Dật chưa từng bị người miệt thị qua như vậy bao giờ!

Chuyện ngày hôm qua cũng làm cho hắn thêm kiên định quyết tâm xông ra một phen thành tựu tại con đường hắc đạo!

Tục ngữ nói đúng, tướng quân tốt thì phải có binh sĩ thủ hạ tốt.

Trải qua kinh lịch trong thời gian này, Lý Dật cũng dần dần hiểu được một đạo lý, một người có bao nhiêu lợi hại cũng không thể nghịch thiên, nếu muốn làm ra một phen sự nghiệp, bên người cũng phải có người.

Kiếp trước hắn có thể ở thế giới ngầm hô mưa gọi gió, cũng có quan hệ trực tiếp đến tổ chức sát thủ sau lưng hắn.

Theo Lý Dật xem ra, Trịnh Dũng Cường vô luận là thân phận hay là thái độ làm người đều thập phần hợp khẩu vị của hắn, có thể đem Trịnh Dũng Cường buộc lên chính chiến xa của mình, đối với sự phát triển ngày sau của mình có chỗ tốt thật lớn.

....

Hơn bốn mươi phút sau, Lý Dật lái xe đi tới nơi ở của hắn.

Dừng xe lại, Lý Dật vừa bước xuống xe, liền nhìn thấy ở dưới lầu có một chiếc xe vừa đẩy cửa ra.

Một nữ nhân tóc ngắn, mang kính râm từ trong xe đi xuống, với những bước tiến trầm ổn đi tới bên người Lý Dật, tháo kính râm xuống, lộ ra gương mặt trái xoan tinh xảo mà kiên nghị, khóe miệng hiện lên một độ cong nguy hiểm mà mê người: “Lý tiên sinh, đã lâu không gặp.”

“Nữ nhân này tới tìm mình vào lúc này tuyệt đối không có chuyện tốt!” Nhìn dáng tươi cười nguy hiểm nơi khóe miệng Trần Lâm, trái tim Lý Dật nhất thời trầm xuống.

40. Chương 40: Anh Nghĩ Rằng Tôi Là Máy Tính Sao?

Trong lòng âm thầm nói, đồng thời Lý Dật cố ý nghiêm mặt lại, lạnh lùng nói: “Có việc gì thế?”

“Tôi nghĩ anh hẳn là biết, thế giới này không có vách tường nào không ra gió, những chuyện anh làm tuy rằng bí mật, thế nhưng không có nghĩa là không bị người ngoài biết. Anh nói đi? Lý đại phú hào?” Trần Lâm cười tủm tỉm nhìn Lý Dật, chỉ là dáng tươi cười có chút âm hiểm.

“Cô là đang uy hiếp tôi?” Biểu tình Lý Dật lập tức lạnh xuống tới, đêm qua tuy rằng hiện trường không có lưu lại vết tích, thế nhưng vấn đề thân phận là lớn nhất, với thân phận của Trần Lâm tuy rằng không tra được nguyên nhân cái chết của Trần Hạo Thiên, thế nhưng vẫn có thể hoài nghi hắn, mà chuyện của đám người Trương Đông vẫn còn lưu lại không ít vết tích.

“Uy hiếp thì thế nào? Không uy hiếp thì thế nào?” Nhớ tới thái độ lần trước Lý Dật đối đãi với chính mình, Trần Lâm liền ghen một bụng hỏa, lúc này nghe giọng nói như lão đại của Lý Dật, còn mình lại giống như lão nhị, nhất thời tức giận đùng đùng.

Tuy rằng chỉ cùng Trần Lâm tiếp xúc qua một lần, thế nhưng Lý Dật cũng biết, Trần Lâm là một thùng hỏa dược chỉ cần điểm vào liền nổ. Mặt khác, nếu Trần Lâm đơn độc tìm đến hắn, như vậy chứng minh chuyện này còn đường thương lượng.

Nghĩ tới đây, giọng nói của Lý Dật thoáng hòa hoãn một ít: “Cô muốn thế nào?”

“Ở trong một tháng này, anh giết chết sáu người, đánh Ngô thiếu từ kinh thành đến.” Trần Lâm không chậm không vội nói: “Sáu người bị anh giết tuy rằng đều là người làm việc ác, thế nhưng quốc gia chúng ta là một quốc gia có pháp chế, giết người phải đền mạng.”

Lời nói của Trần Lâm không khỏi nhượng Lý Dật cải biến cái nhìn về nàng, nguyên bản Lý Dật chỉ cho rằng bộ ngực của Trần Lâm và chỉ số thông minh hoàn toàn trái ngược nhau, nhưng không có nghĩ đến thời gian

Trần Lâm không nổi lửa, cũng thập phần thông minh, chỉ ít hiểu được trước thời gian đàm phán, trước tiên là nói ra chỗ khó xử của Lý Dật, chiếm thượng phong.

“Nói mục đích của cô?” Lý Dật thản nhiên nói.

Tư thế như Lã Vọng buông cần của Lý Dật nhượng trong lòng Trần Lâm âm thầm có chút kinh ngạc, nàng nguyên bản cho rằng lời của nàng nhiều ít sẽ làm Lý Dật sợ hãi.

Song song, nàng cũng có chút khiếp sợ!

Đối với cái chết của Trần Hạo Thiên, nàng chỉ là hoài nghi do Lý Dật làm, nhưng không có nghĩ đến Lý Dật lại trực tiếp thừa nhận.

Mà nàng bắt được tình báo, Trần Hạo Thiên là bị nhồi máu cơ tim, mặc dù trên đùi tìm được lỗ kim, thế nhưng không tra ra được bất luận là vết tích gì!

Liên tưởng đến kinh lịch suốt hai mươi mấy năm của Lý Dật, cùng việc làm trong khoảng thời gian này của Lý Dật hoàn toàn như trời với đất, Trần Lâm càng thêm nghi trên người Lý Dật có bí mật không cho ai biết, bí mật này phẳng phất giống như lỗ đen của vũ trụ, bất tri bất giác quán lấy nàng đi vào, làm nàng càng khẩn cấp muốn biết chân tướng.

“Tôi có thể giúp anh tiêu hủy chứng cứ.” Trần Lâm đầu tiên phóng xuất một miếng mồi, sau đó mới nói: “Nhưng anh phải đem vài thứ đặt trong phòng khách nhà anh lần trước đưa cho tôi.”

Lý Dật hiểu rõ sáu người kia làm nhiều việc ác, giết chết bọn họ, nghe qua như có điểm vì dân trừ hại, nói khó nghe một chút là mắt không vương pháp. Mà y theo lời Trần Lâm vừa nói, chuyện này rốt cục xử trí như thế nào hoàn toàn phải xem thái độ của Trần Lâm.

“Thứ kia tôi có thể cho cô, bất quá cô phải đáp ứng một điều kiện.” Lý Dật suy nghĩ một chút, chính quyết định mình cùng Trần Lâm thỏa hiệp, giá trị của mấy máy móc kia đối với Lý Dật chỉ là khôi phục thân thể, ngoại trừ điều này ra cũng không có trọng dụng gì khác, cấp Trần Lâm cũng không vương bận, hướng chỉ theo Lý Dật xem ra, mặc dù Trần Lâm có lấy đi mấy máy móc kia, theo trình độ khoa học hiện tại cũng không nghiên cứu ra được nguyên cố gì.

Lý Dật nói làm trước mắt Trần Lâm không khỏi sáng ngời, đối với cái chết của sáu người kia, Trần Lâm cũng không quan tâm, ngược lại, đối với những máy móc cổ quái trong nhà Lý Dật lần trước, Trần Lâm lại rất hiếu kỳ.

“Điều kiện gì?” Trần Lâm khẩn cấp hỏi thăm.

“Một tháng trước, tôi ở đường XX bị một chiếc xe đụng ngã, sau đó người gây tai nạn trực tiếp rời đi, cô giúp tôi tra một chút người gây ra tai nạn là ai.” Đối với chuyện muốn tìm ra người gây tai nạn, Lý Dật vẫn không hề quên.

Trần Lâm tựa hồ hoàn toàn không ngờ Lý Dật lại đưa ra điều kiện như vậy, đầu tiên là hơi ngây ra, sau đó cười nói: “Điều tra sự cố giao thông mà thôi, chuyện rất đơn giản, một hồi tôi gọi điện thoại dặn người đi làm, bảo chứng trong vòng một tuần sẽ cho anh câu trả lời thuyết phục.”

“Còn có...” Mắt thấy Trần Lâm trả lời thẳng thắn, Lý Dật há mồm như muốn nói cái gì.

Trần Lâm nhất thời nhú mày, tàn bạo trừng mắt Lý Dật: “Không nên được một tác lại lần thêm một thước!”

“Có nghe hay không là quyền của cô.” Lý Dật xòe tay, phẳng phất như nói với Trần Lâm, có bản lĩnh cô bắt tôi đi?

Thấy cử động của Lý Dật, sắc mặt Trần Lâm phát xanh, cắn răng muốn nói câu gì thật độc, thế nhưng nói đến bên mép liền mạnh mẽ nuốt trở về trong bụng.

Biểu hiện của Trần Lâm đúng như dự đoán của Lý Dật, hần nhìn ra được mục đích của Trần Lâm không phải là muốn bắt vào ăn cơm tù, mà là muốn những máy móc huấn luyện của hần.

“Nói!”

Trần Lâm thật sâu phun ra một ngụm trọc khí, cuối cùng tuyền chọn con đường phía sau, song song trong ngực cũng âm thầm kinh ngạc tâm tư của Lý Dật quá cẩn thận, chỉ là nói chuyện thoáng qua liền bắt được nhược điểm của nàng, một chút liền xoay chuyển, chiếm lại chủ động.

“Sau khi giao dịch kết thúc, tôi mong muốn cô nên theo lời cô nói mà làm.” Lý Dật thu hồi biểu tình ngả ngón, nghiêm mặt nói: “Mặt khác, sau này không nên tiếp tục điều tra tôi, tôi không hi vọng làm chuyện gì đều bị người nhìn chăm chăm.”

“Anh...” Lý Dật nói làm sắc mặt Trần Lâm lần thứ hai biến đổi, hai tòa thánh nữ phong nơi ngực càng phập phồng kịch liệt.

“Được.” Trần Lâm cố nén lửa giận trong nội tâm, cười lạnh nói: “Bất quá anh nghe cho rõ, nếu như sau này anh làm ra chuyện gì phạm pháp, bị bộ môn liên quan chụp phải, cũng không phải chuyện của tôi!”

“Cô không phải lão bà của tôi, chuyện của tôi còn chưa cần cô tới quan tâm.” Lý Dật đối với sự uy hiếp của Trần Lâm không hề để trong lòng, theo hấn xem ra, Trần Lâm cầm máy móc huấn luyện trở về cũng không nghiên cứu ra nguyên do, đến lúc đó khẳng định còn chạy tới cầu hấn.

“Lý Dật...anh...hỗn trưởng!” Lúc này đây gương mặt Trần Lâm tức giận đến đỏ bừng, thân thể run lên, vô ý thức muốn rút súng, thế nhưng nhớ tới lời cảnh cáo lần trước của Lý Dật, lại buông tha ý nghĩ này.

Nhưng nàng lập tức nhớ tới việc gì, cả người lập tức khôi phục bình tĩnh, âm trầm cười cười: “Tôi thiếu chút nữa quên, anh còn đánh thương Ngô Vũ. Tôi nói cho anh, tuy rằng Tiêu Thanh Sơn đứng ra dè ép chuyện này xuống tới. Thế nhưng tên Ngô Vũ kia là một tiểu nhân có thù sẽ báo, mình không được, hấn sẽ dùng ám. Tục ngữ nói, mình thương dễ tránh, đánh lén khó phòng, đấu với hấn, anh chết định rồi!”

“Làm sao đối phó hấn là chuyện của tôi, không quan hệ gì tới cô, cô không cần làm vể hả hê.” Trần Lâm nói làm Lý Dật hơi nhíu chân mày, hấn hiểu kỳ Trần Lâm thế nào lại có thể lý giải Ngô Vũ rõ ràng như thế, bất quá hấn cũng không mở miệng hỏi Trần Lâm, mà là nghiêm mặt nói: “Cô đi mua mấy thứ này tới cho tôi, sau ba ngày lại tới lấy...”

Sau đó, Lý Dật không đợi Trần Lâm mở miệng, liền nói ra một đồng linh kiện chế tác, những linh kiện đủ loại này khiến Trần Lâm nghe được một trận nhức đầu.

“Anh nói một đồng lớn như vậy, sao tôi có thể nhớ được? Anh nghĩ rằng tôi là máy tính sao?” Nghe Lý Dật dứt lời, Trần Lâm nhin không được trọn mắt nhìn Lý Dật, chỉ là về tức giận trong giọng nói giảm bớt không ít.

Nhìn Trần Lâm lộ ra tư thái của tiểu nữ nhân, Lý Dật hơi ngậy ra, so sánh với lúc Trần Lâm tức giận, đáng dấp xấu hổ của Trần Lâm càng mê người hơn nhiều.

Trần Lâm thấy Lý Dật dùng một loại ánh mắt cổ quái nhìn chăm chăm mình mà không nể mặt, trừng mắt nhìn Lý Dật: “Nhìn cái gì vậy? Anh tìm tờ giấy đem những gì anh cần toàn bộ viết đi vào, tôi đi mua, sau đó đưa tới cho anh.”

Lời tuy nói như vậy, thế nhưng Trần Lâm nhớ tới lần trước Lý Dật cũng không hề liếc mắt nhìn nàng, trong lòng nhiều ít có chút đắc ý.

“Được.” Có thể thấy Trần Lâm chủ động nhường bước, Lý Dật cũng không tiếp tục khiêu khích Trần Lâm, mà là rất thẳng thắn đáp ứng nàng.

41. Chương 41: Sản Phẩm Giả Mạo

Trần Lâm tuy rằng tính tình nóng nảy, thế nhưng cũng không phải là người thích dây dưa như Lý Dật nói. Sau khi được câu trả lời thuyết phục của Lý Dật, nàng trực tiếp lái xe rời đi, trước khi đi nói cho Lý Dật trước ngày mai sẽ mang linh kiện đưa tới.

Nhìn theo Trần Lâm rời đi, Lý Dật lên lầu về tới trong nhà.

Bởi còn chưa tới mười hai giờ, Hạ Vũ Đình còn chưa tan tầm, trong nhà cũng không có người.

Lý Dật đầu tiên là đi tới phòng ngủ cởi bộ tây trang hàng hiệu cùng bộ quần áo trong do Gia Cát Minh Nguyệt mua cho hắn, thay một chiếc quần sọt rộng thùng thình, đi tới phòng khách, bắt đầu một ngày huấn luyện mới.

Hai tiếng đồng hồ sau, Lý Dật đầy người mồ hôi, cả người phảng phất như bị nước mưa, toàn thân đều ướt đầm.

Dùng khăn lau mồ hôi trên đầu, Lý Dật nhiều ít có chút bất đắc dĩ, mặc dù một tháng qua hắn rất khắc khổ huấn luyện, thể nhưng thân thể tốt cũng không phải chỉ một ngày đêm là có thể luyện ra. Hắn hiện tại, các hạng cơ năng của thân thể miễn cưỡng có thể đạt được ba thành của kiếp trước, hơn nữa hắn phát hiện, tháng đầu tiên trôi qua, biên độ tăng cường của thân thể càng ngày càng nhỏ.

Nhưng mà, mặc dù thân thể hiện tại của Lý Dật chỉ là khôi phục ba thành, thể nhưng bằng vào kỹ xảo cách đấu được tích lũy từ kiếp trước, chỉ cần không phải đụng tới loại cao thủ như Trịnh Thiết Quân, sẽ không gặp nguy hiểm.

Chỉ là Lý Dật không có chút nào dám thả chậm tiến độ, hiện tại làm thủ hạ của Trịnh Thiết Quân, biểu hiện ra hình dạng như sóng êm gió lặng, thể nhưng Lý Dật hiểu rõ, Ngô Vũ và Tiêu Cường tuyệt đối sẽ không chịu từ bỏ ý đồ!

Khi mười hai giờ mười phút, Hạ Vũ Đình về tới trong nhà, chỉ là trên mặt thiếu đi vẻ tươi cười trong dĩ vãng.

Lý Dật cho rằng Hạ Vũ Đình bởi vì đêm qua hắn không về mà tức giận, vì vậy chủ động giải thích nói: “Vũ Đình, đêm qua anh có việc tăng ca, cho nên bây giờ mới về.”

“Nga.” Hạ Vũ Đình nghe Lý Dật vừa nói như thế, miễn cưỡng bày ra một dáng tươi cười xấu xí, nói: “Làm ca đêm nhất định là mệt chết đi, em đi làm cơm, anh ăn cơm xong hảo hảo ngủ một giấc.”

“Ừm.” Lý Dật gật đầu, đồng thời nhạy cảm phát hiện Hạ Vũ Đình tựa hồ như có tâm sự.

Trầm ngâm một chút, Lý Dật vẫn hỏi: “Vũ Đình, có phải em có phiền phức gì hay không?”

Nghe Lý Dật vừa hỏi như thế, sắc mặt Hạ Vũ Đình đầu tiên hơi đổi, sau đó cúi đầu giọng nói có chút thất lạc, nói: “Hai ngày trước em đi mua cho các ông bà ở phúc lợi viện một số ấm đun nước, kết quả những chiếc ấm đun nước này đều là đồ giả mạo, lúc mua thì không thấy có vấn đề, sau khi chia đều vào tay các ông bà, vấn đề liền xuất hiện, nhiều ấm đều không dùng được, có ấm thậm chí không thể đun nóng...”

Nói xong lời cuối cùng, trong giọng nói của Hạ Vũ Đình mang theo tiếng khóc nức nở.

“Vì sao không đi tìm cửa hàng kia bắt hắn đổi?” Lý Dật đi tới bên người Hạ Vũ Đình, vỗ nhẹ vai nàng, nhẹ giọng hỏi.

“Ông chủ cửa hàng kia là một tên vô lại...” Hạ Vũ Đình tức giận đem sự tình trải qua nói cho Lý Dật.

Nghe xong Hạ Vũ Đình kể lại, Lý Dật không khỏi có chút cảm tức!

Căn cứ theo lời của Hạ Vũ Đình, ngày hôm qua nàng đi mua ấm đun nước, ôm nguyên tắc tiết kiệm tiền, Hạ Vũ Đình hầu như đi hết một lần ở các cửa hàng bán đồ điện tử của Thượng Hải, cuối cùng quyết định mua ấm đun nước tại một cửa hàng tên là Hạ Nhật Lương.

Bởi vì ông chủ cửa hàng này cho Hạ Vũ Đình một cái giá rất thấp, cái giá cũng chưa bằng được phân nửa so với toàn bộ giá sản phẩm hiện giờ ngoài thị trường Thượng Hải.

Trước khi mua, Hạ Vũ Đình được ông chủ hướng dẫn, cũng thử qua vài chiếc, phát hiện chất lượng không có vấn đề, cũng giống như ở những cửa hàng khác, cho nên ở ngay trong điểm mua khoảng gần một trăm chiếc.

Kết quả, chờ khi Hạ Vũ Đình trở lại phúc lợi viện, đem ấm đun nước phát ra hết, ngoại trừ một số ít vài người, tất cả mọi người đều nói ấm đun nước có chuyện. Hạ Vũ Đình kiểm tra từng chiếc, kiểm tra xong kết quả đúng như lời các ông bà nói, hầu như mỗi chiếc nhiều ít đều có chút vấn đề.

Vì vậy, sáng hôm nay Hạ Vũ Đình lại chạy đến cửa hàng kia tìm ông chủ lý luận, kết quả khẩu khí của ông chủ cửa hàng thập phần mạnh mẽ, nói là ấm đun nước sau khi mua thì không liên quan gì tới chuyện của hắn.

Hạ Vũ Đình hần hển nói muốn tìm cục công thương, kết quả ông chủ cửa hàng nói ông ta quen biết người của cục công thương, bảo Hạ Vũ Đình cứ thoải mái mà đi tìm. Lúc đầu Hạ Vũ Đình còn không tin, khi thật sự đi tìm cục công thương, mới phát hiện lời của ông chủ cửa hàng đúng là thật.

Từ nhỏ đến lớn, Hạ Vũ Đình lớn lên trong phúc lợi viện, đầy lòng thiện lương, làm gì từng trải qua loại chuyện này?

Trong lòng tuy rằng tức giận, ủy khuất, thế nhưng Hạ Vũ Đình cũng không có khóc, mà là cắn chặt môi, không cho nước mắt chảy xuống.

Nhìn dáng dấp thương tâm của Hạ Vũ Đình, trong lòng Lý Dật chợt đau xót, sau đó mỉm cười nói: “Không có việc gì, Vũ Đình, chiều nay anh đi cùng em tới đó.”

“Chúng ta đi được sao?” Hạ Vũ Đình có chút lo lắng, song song cũng có chút tự trách.

“Được.” Lý Dật cũng không nói ba hoa chích chòe thêm cái gì, chỉ nói chữ “được”, thanh âm không lớn, thế nhưng giọng nói kiên định.

Ăn cơm trưa xong, Lý Dật theo Hạ Vũ Đình đi tới cửa hàng Hạ Nhật Lương.

Cửa hàng này cũng không nằm tại đoạn đường phồn hoa, mà nằm tại Bảo Sơn khu, mặt tiền cửa hàng không lớn, ấm đun nước bên trong bài biện cũng không nhiều lắm.

Bởi vì ngay giữa buổi trưa, khí trời rất nóng, trong cửa hàng hầu như không có khách, bốn người đàn ông đang ngồi trong tiệm đánh bài.

Thấy Hạ Vũ Đình mang theo Lý Dật đẩy cửa đi vào, một tên mập ngồi giữa nhú mày, nhỏ tàn thuốc trong miệng, đứng lên tức giận nói: “Tôi nói cô lại đến làm gì? Tôi không phải đã nói rồi sao? Ấm đun nước đã bán cho cô, có vấn đề thì đó là chuyện của cô!”

“Ấm đun nước mới mua về hôm qua, lại xuất hiện vấn đề, theo đạo lý hắn là nên do tiệm các người đổi lại cái khác có đúng không?” Không đợi Hạ Vũ Đình mở miệng, Lý Dật liền tiến lên trước một bước, nói: “Hơn nữa, nàng ở chỗ ông mua gần một trăm chiếc, hơn chín phần đều có vấn đề, ông làm sao giải thích?”

“Lão tử làm sao giải thích mắc mớ gì tới mày? Mày là ai vậy? Dựa vào cái gì chất vấn lão tử?” Tên mập ném bộ bài tú lơ khơ trong tay, tàn bạo trừng mắt Lý Dật.

Thấy hình dạng của tên mập, ba thanh niên khác cũng từ chỗ ngồi lập tức bật dậy, dáng dấp như hung thần.

Hạ Vũ Đình thấy tình cảnh đó, biết bốn tên mập có khả năng sẽ động thủ, vì vậy lôi kéo cánh tay hắn, nói: “Lý Dật, chúng ta không cần chấp nhặt với bọn họ, chúng ta đi tìm cảnh sát.”

Hiển nhiên, Hạ Vũ Đình cũng không muốn nhìn thấy Lý Dật và mấy người kia khởi lên xung đột, tại nàng xem ra, một ngày nổi lên xung đột, Lý Dật thụ thương là tránh không được.

Thanh âm của Hạ Vũ Đình tuy nhỏ, thế nhưng bị tên mập nghe được rõ ràng, chỉ thấy hắn chẳng đáng phun ra một ngụm nước bọt nói: “Hắc! Buổi sáng tìm cục công thương vô dụng, buổi chiều lại muốn đi tìm cảnh sát? Đi thôi, cứ đi, lão tử mở cửa chờ cô, tôi xem cô có thể tìm ai tới!”

“Ha ha, thực sự là cười chết người đi được, phó cục trưởng Bảo Sơn khu trước đó không lâu mới đi với Bàn ca chơi gái, bọn họ đi tìm cảnh sát hữu dụng sao?” Nghe tên mập vừa nói như thế, bên cạnh có tên thanh niên mặc áo bông nhất thời cười ha ha lên.

Hai tên khác cũng dùng khuôn mặt hài hước nhìn Lý Dật cùng Hạ Vũ Đình, diễn cảm phảng phất như đang nhìn khỉ làm trò ở trong vườn bách thú.

“Cô ả ngu ngốc, ta nói cho mà biết, cô muốn mua sản phẩm chất lượng cao, lại không muốn xuất tiền, trên đời nào có chuyện tốt như vậy?” Tuy rằng tên mập không sợ Lý Dật cùng Hạ Vũ Đình đi tìm cảnh sát

nhưng nhiều ít cũng sẽ gặp một chút phiền toái, vì thế lại nói: “Mặc dù sản phẩm của tôi là hàng kém chất lượng, nhưng số tiền của cô vừa vặn đủ mua nó.”

“Đúng là hơn chín mươi chiếc ấm đun nước vừa vặn số tiền này, cô còn muốn sản phẩm chất lượng hơn sao? Đừng nằm mơ giữa ban ngày!”

“Béo ca, em nhìn cô nàng này không sai, nếu như nàng chịu cùng anh. Anh cho nàng đổi vài sản phẩm có chất lượng cũng không thiệt thòi ah!”

....

Nghe được bốn tên mập nói lời khiêu khích, Hạ Vũ Đình vẻ mặt trắng nhợt, mà trong khi đó Lý Dật chậm rãi nheo mắt lại, lạnh lùng nhìn chằm chằm vào bốn người: “Nói đủ chưa?”

Lý Dật bỗng nhiên mở miệng làm cho bốn tên mập nhất thời nhao nhao lên.

Phát hiện ra ánh mắt lạnh lùng như tảng băng của Lý Dật, bốn tên mập cũng có chút không được tự nhiên. Chỉ là bốn tên này hoành hành làm ác tại Bảo Sơn khu quen rồi, như thế nào lại đem Lý Dật đặt ở trong mắt?

“Như thế nào, tiểu tử? Mày có phải đang ngứa xương cốt hay không, muốn để các đại gia cho mày một trận như xương sao?” Tên mập cười lạnh một tiếng ra hiệu. Thủ thế vừa ra, ba tên khác sôi nổi phun khói thuốc trong miệng, cười lạnh đi tới phía Lý Dật.

“Lý Dật, chúng ta đi thôi, loại ác nhân như vậy chúng ta không cần phải trêu vào.” Hạ Vũ Đình sắc mặt trắng nhợt muốn kéo Lý Dật đi, nhưng lại phát hiện đứng ở đó sừng sững như một ngọn tiểu sơn, căn bản bắt di bất dịch.

“Vũ Đình, em đứng sau lưng anh đi!” Lý Dật quay sang nhìn Vũ Đình nói một câu.

Dứt lời, Lý Dật không đợi cho Hạ Vũ Đình mở miệng, trực tiếp phóng thẳng đến phía bốn tên mập.

Xen theo một trận phong thanh, Lý Dật phóng tới giống như hắc báo săn mồi, thân ảnh chợt lóe lên. Ngay sau đó người đã tới phía trước mặt tên thanh niên mặc quần áo hoa hoét.

“Phanh!”

Quyền đầu của Lý Dật không lưu tình chút nào thân mật đâm trúng miệng tên thanh niên kia, phát ra một âm hưởng trầm muộn.

Tên thanh niên mặc quần áo hoa bị một quyền này đâm văng hai chiếc răng cửa, kèm theo máu loãng nhất thời rớt xuống đất. Chỉ thấy hắn dùng tay che miệng, biểu tình trên khuôn mặt vô cùng thống khổ.

Ba tên kia tựa hồ thật không ngờ Lý Dật chẳng những dám hạ thủ, hơn nữa còn xuất chiêu ác độc như vậy, trong lúc nhất thời ngây ngẩn cả người.

Nhưng mà Lý Dật lại không chịu khách khí chút nào....Một cái lắc mình, lại đến trước người một tên khác, túm cổ áo của hắn dùng sức quăng ngược ra. Giống như ném một đồng rác rưởi bình thường, quăng vào đồng sản phẩm ấm đun nước bài biện ở trong cửa hàng!

“Xoảng!”

Người nọ thân thể nện vào trong đồng sản phẩm kém chất lượng, ngã lộn nhào không gượng dậy nổi, mà một tên còn lại thì đang ôm đầu, nơi cửa miệng mơ hồ phát ra chuỗi âm thanh rên rỉ không rõ.

Lúc này đây, tên mập cùng một gã thanh niên khác phi thường hoảng sợ!

Chỉ thấy tên mập dùng tốc độ cực nhanh móc điện thoại di động ra bấm số, lắp bắp nói: “Lưu...Lưu ca, có người tới đập phá cửa hàng của tôi, anh mau dẫn người tới hỗ trợ đi!”

Cúp điện thoại, mắt nhìn theo Lý Dật đang muốn đi tới phía mình, tên mập bị hù dọa đến nỗi hai chân mềm nhũn, đặt mông ngồi phệt xuống dưới ghế, chỉ vào Lý Dật hoảng sợ nói: “Mày...Con mẹ nó, mày thử động vào lão tử xem! Cảnh sát sẽ đến ngay lập tức thôi.”

Lời của tên mập không làm cho Lý Dật dừng cước bộ, hần tiếp tục đi qua, mỗi bước chân cất lên, thân hình của tên mập cũng đều không tự khống chế được mà run rẩy, giữa hai chân chảy ra một thứ chất lỏng màu vàng nhạt.

Lý Dật mau chóng đi tới bên người tên mập, vươn tay ra túm cổ áo, giống như xách một con gà đem tên mập nhấc lên, lạnh lùng nói: “Có đổi ấm đun nước hay không?”

“Đổi...đổi...toàn bộ!” Tên mập sắc mặt tái nhợt, đồng tử trong con ngươi giãn nở cực đại, sợ Lý Dật sẽ hạ độc thủ với mình.

Mà đúng lúc này, ở bên ngoài vang lên tiếng còi cảnh sát, theo sau đó vài tên nam nhân mặc quan phục cảnh sát, kèm theo mùi rượu toàn thân đi tới trước cửa.

Tên cảnh sát đầu lĩnh bụng phình trương giống như một bà đẻ, lúc này trông thấy Lý Dật đang túm cổ áo tên mập, nhất thời hét lớn một tiếng: “Tiểu tử, buông hần ra!”

42. Chương 42: So Cơ

Tên mập nhìn thấy gã cảnh sát trưởng như gặp được cha đẻ của mình, nhất thời khuôn mặt lộ ra biểu tình hưng phấn, cái dáng dấp sợ hãi trước đó liền biến mất không còn trông thấy tăm hơi bóng dáng. Ngược lại, vẻ mặt hung tợn trừng mắt nhìn Lý Dật nói: “Có nghe hay không? Mau buông lão tử ra.”

“Ba!”

Không chút do dự Lý Dật giơ tay lên trực tiếp vả một cái vào miệng của tên mập, dùng mười thành lực đạo.

Một cái tát này hạ xuống, khuôn mặt của tên mập lập tức bị sưng vù, hai khóa răng cửa cũng theo đó mà văng ra bên ngoài.

Gã cảnh sát trưởng chứng kiến Lý Dật nghe được lời của mình, chẳng những không buông tay, còn dám động thủ đánh người, hần nhất thời hỗn hển nhìn sang thuộc hạ ở bên cạnh nói: “Mau bắt nó cho tao!”

Phía sau lưng hần có vài tên cảnh sát đã uống rượu đến mức khuôn mặt đỏ bừng, nghe được phân phó, không nói hai lời móc còng tay ra, muốn tiến lên túm gọn Lý Dật.

Lý Dật hung hăng ném tên mập sang một bên, lạnh lùng nhìn chằm chằm vào gã cảnh sát trưởng.

Còn lúc này, Hạ Vũ Đình lại nhanh miệng giải thích, nói: “Ông ta bán cho phúc lợi viện hơn một trăm chiếc ấm đun nước là sản phẩm kém chất lượng. Chúng tôi bảo ông ta đổi, nhưng ông ta còn muốn đánh người, các ngài làm cảnh sát sao có thể cùng thương nhân lòng dạ hiểm độc liên kết khi phụ nhân dân?”

Lúc trước Hạ Vũ Đình bị một loạt hành động của Lý Dật làm cho sợ ngây người, hiện tại mắt thấy cảnh sát muốn xông lên bắt Lý Dật, nhất thời theo trong nỗi khiếp sợ phục hồi lại tinh thần, mở miệng muốn thanh minh.

Ở trong nhận thức của Hạ Vũ Đình, cảnh sát phải là công bộc cho nhân dân, có thể vì dân chúng nghèo khổ mà giải quyết hết mọi khó khăn.

Cách nhìn của Lý Dật cùng Hạ Vũ Đình hoàn toàn tương phản, hần hiểu được đám cảnh sát này là do tên mập gọi đến, tuyệt đối sẽ không nói chuyện đạo nghĩa.

“Lưu ca, con đàn bà này nói nhảm, bọn nó đến cửa hàng của tôi mua đồ, không muốn xuất tiền mua sản phẩm chất lượng cao, nên đã vu khống. Tôi nói tiểu tử này vài câu, cuối cùng hần liền động thủ đánh người!” Tên mập vừa nói chuyện, vừa khom lưng đi tới bên cạnh gã cảnh sát trưởng.

Nghe tên mập vừa giải bày như thế, gã cảnh sát trưởng cười lạnh một tiếng nói: “Còn dám trợn mắt nhìn tao, mau ôm đầu ngồi xổm xuống!”

Lý Dật không quan đến biểu tình của đám bọn chúng, mà móc điện thoại từ trong túi quần ra, bấm số của Trần Lâm, điện thoại rất nhanh bắt được liên lạc.

“Còn muốn thứ đồ kia hay không?”

“Lý Dật, tên hỗn đản này, anh là một đại nam nhân sao có thể lật lọng như vậy chứ?” Trong tai nghe truyền ra tiếng gào rít phẫn nộ của Trần Lâm.

“Nếu muốn, lập tức gọi điện cho cục trưởng cục cảnh sát, nói cho hắn biết, có một tay cảnh sát họ Lưu ở Bảo Sơn khu liên kết cùng tên chủ cửa hàng lòng dạ hiểm độc bán sản phẩm kém chất lượng, rồi còn muốn khi phụ bình dân bách tính!”

Nói xong Lý Dật không đợi cho Trần Lâm ưng thuận, nhanh chóng cúp điện thoại.

Cùng lúc đó, Trần Lâm ở phía đầu dây bên kia hốt hển dừng xe lại ven đường, mắng vài câu. Tiếp theo bấm số cho cục trưởng cục cảnh sát, chờ điện thoại liên lạc một chút, nói: “Tần thúc thúc, cháu là Tiểu Lâm ạ. Cháu có chuyện quan trọng cần giải quyết, sẽ hồi báo cho thúc thúc sau...”

Trong lúc Trần Lâm gọi điện thoại, đồng thời bên này gã cảnh sát họ Lưu nghe được vài chữ cục trưởng cục cảnh sát trong miệng Lý Dật, sắc mặt cũng hơi đổi.

Mà vài tên cảnh sát ở bên cạnh uống hơi nhiều, thân thể loạng choạng nói: “Con mẹ mày, mày đang tính dọa nạt ai đó? Còn nói cục trưởng cục cảnh sát, cái bộ dạng nghèo túng như mày, có thể nhận biết được ngài cục trưởng hay sao?”

Lý Dật không phản bác, mà bước tới bên cạnh Hạ Vũ Đình, nắm chặt bàn tay nhỏ bé lạnh lẽo của nàng.

Cảm nhận được lực lượng của Lý Dật truyền sang, Hạ Vũ Đình trong lòng đã giảm bớt đi một chút sợ hãi.

Nghe đám thuộc hạ nói như vậy, gã cảnh sát họ Lưu nghi hoặc nhìn vào Lý Dật, tuy rằng chính hắn cũng không tin Lý Dật có thể di chuyển được tòa đại sơn như cục trưởng cục cảnh sát. Nhưng tư thế bất động trước phong ba của Lý Dật lại làm cho hắn sản sinh một chút do dự.

“Lưu ca, đừng nghe tiểu tử đó hù dọa chúng ta!” Lúc này tên mập lau vết mau trên khóe miệng, biểu tình phẫn nộ nhìn Lý Dật nói: “Bọn nó buổi sáng đi tìm công thương cục nhưng bị ca ca của tôi áp chế, nếu bọn nó quả thật quen biết với cục trưởng, như thế nào còn phải đi sang công thương cục?”

Gã cảnh sát họ Lưu biết, tên mập dám bán sản phẩm kém chất lượng nhất định cùng ca ca hắn ở cục công thương có liên hệ.

Ca ca của tên mập chính là người đứng đầu trong cục công thương tại Bảo Sơn khu.

Do vừa nghe được tên mập nói như thế, gã cảnh sát họ Lưu như ăn phải liều thuốc an thần, lập tức phát phát tay nói: “Chẳng những đập phá cửa tiệm, còn hành hung bị thương người, tính chất phi thường trầm trọng, mau bắt hắn đi!”

“Người yêu ơi, nụ cười của em giống như mật ngọt...”

Đúng lúc này, bỗng nhiên tiếng chuông điện thoại reo vang, làm cho mọi người có mặt trong cửa hàng ngoại trừ Lý Dật đều lạng đi một chút.

Gã cảnh sát họ Lưu móc điện thoại di động ra, chứng kiến hàng số hiện trên màn hình, hắn kiểm lòng không được khẽ run rẩy, theo bản năng hai chân khép lại cho vững, thật cẩn thận nghiêng đón điện thoại: “Cục trưởng.”

“Lưu Mạnh, có phải anh và tên chủ cửa hàng bán đồ gia dụng đang cùng nhau khi phụ người dân hay không?” Trong tai nghe truyền ra một giọng nói uy nghiêm.

Sau khi tai nghe truyền ra hồi thanh âm, gã cảnh sát họ Lưu hai chân mềm nhũn như cọng bún, thiếu chút nữa thì đặt mông ngồi phệt xuống dưới mặt đất.

Bất tri giác mồ hôi lạnh túa ra trên vầng trán của hắn, hắn không có đưa tay lau đi, mà run run nói: “Cục...cục trưởng, sự tình là như vậy, mới rồi tôi nhận được thông báo của quần chúng, nói bên này có người tới phá phách cửa hàng, tôi liền mang theo người chạy đến kiểm tra, phương diện này có thể...Có thể đã hiểu lầm rồi.”

“Lưu Mạnh, tôi xem phân cục các anh có không ít nhân tài, nếu anh cảm thấy không đảm đương nổi cương vị hiện tại, liền báo cho tôi một tiếng, tôi lập tức đổi người nào có năng lực hơn anh!”

Nghe được đạo thánh chỉ này, Lưu Mãnh trực tiếp ngồi phệt xuống mặt đất, trong con ngươi toát ra thần sắc khủng hoảng không một chút nào che giấu.

“Lưu ca, anh làm sao vậy?” Tên mập chứng kiến biểu hiện dị thường của Lưu Mãnh, theo bản năng nâng đỡ hần dẩy.

“Con mẹ mày, lão tử đã bị mày hại chết rồi!” Nghe được lời của tên mập, Lưu Mãnh tức giận cầm điện thoại đập lên đầu tên mập.

Hành động của Lưu Mãnh quá mức đột ngột, tên mập hoàn toàn không có cơ hội trốn tránh, trực tiếp bị nện trúng.

“Phanh!”

Chỉ nghe một âm hưởng trầm muộn vang lên, tên mập liền bị nện vỡ toác đầu, máu tươi giống như không cần phải giữ vốn, lập tức tuôn ra xối xả.

“Lưu ca, anh đang làm gì thế?” Tên mập bị đau lùi lại phía sau vài bước, ủy khuất quát nói.

Thế nhưng Lưu Mãnh không thèm quan tới tên mập kêu oan, mau chóng bò dậy khỏi mặt đất, thân hình loạng choạng chạy đến trước người Lý Dật, khom lưng, biểu tình tươi cười siểm nịnh, nói: “Vị...huynh...huynh đệ này, chuyện vừa rồi là do tôi hồ đồ. Ngài tể tướng trong bụng có thể chống thuyền, đừng tính toán cùng tiểu nhân vật như chúng tôi.”

Nghe được Lưu Mãnh nói, ngoại trừ Lý Dật ra, trên mặt những người khác đều xuất hiện biểu tình kinh ngạc, không biết Lưu Mãnh đang định diễn cái trò khỉ gì. Nhất là tên mập chủ cửa hàng, vẻ mặt mê man, hần thật không thể hiểu nổi, Lưu Mãnh và ca ca của hắn là huynh đệ thân thiết từ thuở nhỏ, sau khi tốt nghiệp hai người một vào cục cảnh sát, một vào cục công thương, hai người chính là nhân vật điển hình thường xuyên câu kết đi làm chuyện xấu.

Lưu Mãnh dựa vào thân phận cảnh sát trưởng khu, bình thường làm ra không ít sự tình trái với pháp luật, vẫn nạn hoành hành ngang ngược xảy ra như cơm bữa.

Mà lúc này biểu hiện của Lưu Mãnh quả thực để cho tên mập không thể hiểu nổi.

Ngay cả khuôn mặt của Hạ Vũ Đình cũng mê man, lúc trước chứng kiến cảnh sát, nàng vốn tưởng rằng cảnh sát sẽ vì nàng đòi lại công đạo. Nhưng thật không ngờ đám cảnh sát thông đồng cùng tên chủ cửa hàng, còn hiện tại hành vi của Lưu Mãnh nói cho nàng biết, Lưu Mãnh rất sợ Lý Dật, đơn giản chỉ với một cú điện thoại.

Những người khác không hiểu rõ cục đã xảy ra chuyện gì, nhưng trong lòng Lưu Mãnh lại tỏ tường như gương. Ban nãy lời nói của cục trưởng cục cảnh sát đã phi thường rõ ràng, nếu xử lý tốt chuyện này làm cho Lý Dật hài lòng, ngôi sao trên vai của hắn có thể bảo trụ, nhưng xử lý không được, vậy đừng làm cảnh sát trưởng khu thêm nữa, nói không chừng sẽ bị giam vào tù, dù sao những năm qua hắn đã lợi dụng thân phận cảnh sát trưởng khu nhận không ít tiền hối lộ.

“Ai là huynh đệ của ông?” Lý Dật biết đại cục đã định, tuy nhiên hắn không muốn cứ như vậy buông tha cho đám người Lưu Mãnh.

“Ba!”

Nghe được Lý Dật nói, nhất thời Lưu Mãnh hung hăng vung tay lên tát cho mình một cái, một cái tát này dùng mười thành khí lực, tiếng nổ thật vang, trực tiếp khiến cho khuôn mặt của hắn sưng đỏ, trên đó còn in nguyên năm dấu ngón tay, máu tươi theo khóe miệng của hắn tứa ra!

Nếu như tên mập và những người khác chứng kiến cử động của Lưu Mãnh lúc trước hơi có chút kinh ngạc, thì hiện giờ cũng hoàn toàn chấn kinh rồi. Bọn họ choáng váng giống nhau, ngơ ngẩn đứng nguyên tại chỗ, há miệng nhìn Lưu Mãnh giống như đang nhìn người ngoài hành tinh!

“Tôi nói nhầm, đáng đánh, làm sao tôi có thể cùng ngài làm huynh đệ được chứ!” Lưu Mãnh cúi đầu khom lưng nói.

Lý Dật không quản hành động của hắn, quay đầu nhìn lại Hạ Vũ Đình hỏi: “Vũ Đình, trong phúc lợi viện còn thiếu những thứ gì?”

“Gần như không thiếu gì cả.” Hạ Vũ Đình theo bản năng trả lời, nàng còn chưa hồi phục lại tinh thần từ trong nỗi khiếp sợ.

Nghe Hạ Vũ Đình nói như thế, Lý Dật trầm ngâm một lúc, nhìn Lưu Mãnh nói: “Tôi coi chuyện này như chưa từng phát sinh qua. Tuy nhiên một hồi nữa các người phải theo chúng tôi đi tới phúc lợi viện một chuyến, phạm là trong đó thiếu những thứ gì, toàn bộ do các người chi trả!”

“Dạ....dạ!” Lưu Mãnh bỗng nhiên nghe được Lý Dật phân phó như vậy, nhất thời nhẹ nhàng thở phào, sau đó xoay người nhìn tên mập chủ cửa hàng quát: “Nghe được không? Phúc lợi viện thiếu thứ gì, cậu phải cung cấp thứ đó.”

Tên mập chủ cửa hàng buồn bực.

Trong kí ức của hắn, Lưu Mãnh bởi vì cùng ca ca của mình thân như huynh đệ, nên cũng coi chính mình giống như em ruột, ngày thường cùng nhau khi phụ người ta cũng không ít lần.

Nhưng hôm nay, Lưu Mãnh lại có thể bởi vì một ngoại nhân mà dùng hắn khai đao!

Điều này làm cho hắn hoài nghi có phải Lưu Mãnh đã xuất hiện triệu chứng của bệnh thần kinh hay không....

Nhưng mà ngay tại lúc tên mập đang buồn bực, Lưu Mãnh cũng âm thầm hướng hắn ra hiệu một cái ánh mắt.

Thời gian hai người quan hệ cùng nhau đã lâu năm, chứng kiến ánh mắt kia của Lưu Mãnh, tiếp tục tưởng nhớ lại biểu hiện khác thường lúc ban nãy, hắn lập tức đã thông suốt rồi!

Chỉ thấy hắn dùng tốc độ nhanh nhất nện ra nụ cười cung kính giả dối nói: “Chỉ cần phúc lợi viện thiếu cái gì, toàn bộ để cho tôi chu cấp đi!”

“Vũ Đình, một hồi nữa để cho hắn theo chúng ta đi tới phúc lợi viện, em xem còn thiếu cái gì thì kêu hắn cung cấp luôn.” Lý Dật xoay người, dùng sức nắm bóp bàn tay nhỏ bé của Hạ Vũ Đình nói.

Hạ Vũ Đình vẻ mặt ngây ngốc dùng sức gạt đầu, ánh mắt nhìn Lý Dật đã tràn ngập nghi hoặc.

Tựa hồ, cho tới lúc này nàng vẫn không hiểu nổi, tại sao thái độ của đám người kia lại ở trong khoảng thời gian ngắn nhất, mà phát sinh biến hóa đến mức nghiêng trời lệch đất.

43. Chương 43: Rượu Vào Nói Lời Thật

Khi tên mập cùng Lưu Mãnh được các người già trong phúc lợi viện vui vẻ đưa tiễn ra khỏi phúc lợi viện thì ngay cả ý nghĩ muốn chết đều cũng có!

Nghĩ đến Lý Dật nói, ngày sau phúc lợi viện cần thứ gì đều do tên mập và Lưu Mãnh mua thì tên mập rất muốn cầm tờ danh sách vật phẩm rất nặng cần mua trong tay vo lại thành một viên cầu, ném vào đầu Lý Dật!

Thế nhưng, nhìn biểu tình bình tĩnh của Lý Dật, tên mập chỉ có thể ép buộc chính mình lộ ra dáng tươi cười, chỉ là dáng tươi cười còn khó coi hơn so với khóc.

“Ông chủ Trương, thực sự là rất đa tạ ngài!” Khi thấy tên mập và Lưu Mãnh bước lên xe, viện trưởng phúc lợi viện kích động vỗ tay phải.

Tên mập bức bách bản thân lộ ra dáng tươi cười của “nhà từ thiện”, lắc đầu nói: “Đừng khách khí, tôi chỉ là kính dâng một chút sức lực mà thôi.”

Nói thì như thế, thế nhưng biểu tình của tên mập đều nhanh khóc, nếu mua hết toàn bộ vật phẩm trong danh sách không tốn tới hơn mười vạn là chuyện không có khả năng.

Mắt thấy tên mập và Lưu Mạnh rời đi, viện trưởng phúc lợi viện về mặt mỉm cười đi tới bên người Lý Dật và Hạ Vũ Đình, cười nói: “Tiểu Dật, Vũ Đình, hai cháu thật sự có bản lĩnh, không ngờ tìm được một người có lòng tốt như thế, ngày sau các ông bà trong phúc lợi viện chúng ta thế nhưng thật có phúc!”

Viện trưởng phúc lợi viện là một người đàn bà năm mươi tuổi, nửa đời trước buôn bán lời tiền, thế nhưng mấy năm nay đem toàn bộ tìm kiếm được bỏ vào trong phúc lợi viện, đừng nói là tích súc, dù là nhà của bà cũng phải bán đi, hôm nay phải ở nhà thuê.

Nghe được viện trưởng nói, Hạ Vũ Đình rất muốn nói với bà, kỳ thực tên mập kia chính là ông chủ lòng dạ hiểm độc bán sản phẩm giả mạo, bắt quá nghi tới Lý Dật trước khi trở về nói với nàng, đành không giải thích như vậy, mà là nói: “Dì Hồ, đây đều là công lao của Lý Dật.”

“Tiểu Dật! Xem ra ngày trước cháu đi ra ngoài sống là một sự lựa chọn sáng suốt, hiện tại cháu thật có nhiều khả năng hơn trước đây rồi!” Viện trưởng mỉm cười nói.

Viện trưởng nói làm cho Hạ Vũ Đình tràn đầy cảm xúc, trong khoảng thời gian này Lý Dật biến hóa rất lớn, nhất là tại ngày hôm nay, chỉ một cú điện thoại liền buộc một phó cục trưởng phải cúi đầu khom lưng, điều này làm cho Hạ Vũ Đình không sao tưởng nổi.

Trong lúc Hạ Vũ Đình còn đang mê man, trên xe, tên mập về mặt phiến muộn nhìn Lưu Mạnh nói: “Lưu ca, tên tiểu tử kia rốt cục là ai?”

“Là người mà chúng ta không thể trêu vào.” Lưu Mạnh phun ra một ngụm khói nồng đậm: “Anh biết không? Hắn chỉ dùng một cuộc điện thoại liền có thể di chuyển cục trưởng của cục công an, hơn nữa nghe theo khẩu khí của cục trưởng cục công an, tựa hồ trước đó hắn cũng đã bị giáo huấn...”

Tên mập vốn đang lái xe, bỗng nhiên nghe được Lưu Mạnh nói, thiếu chút nữa cho xe chạy thẳng lên vỉa hè!

Có thể tùy ý chỉ huy một cục công an, đó là người có bối cảnh thế nào?

Điểm này, cả tên mập và Lưu Mạnh cũng không rõ ràng, bọn họ chỉ cảm thấy địa vị đó cách bọn họ quá xa.

....

Kết thúc cuộc nói chuyện với viện trưởng, Lý Dật trực tiếp rời khỏi phúc lợi viện.

Trong lòng Hạ Vũ Đình tuy rằng có rất nhiều nghi vấn, thế nhưng cũng không hỏi Lý Dật, theo nàng xem, nếu như Lý Dật muốn cho nàng biết, thì nhất định sẽ nói cho nàng, không nói cho nàng, thì chứng minh không muốn cho nàng biết.

Nàng cũng không phải là một cô gái lẩm miệng, cho nên nàng rất thức thời tuyển chọn sự chờ đợi, đợi một ngày nào đó chính miệng Lý Dật nói cho nàng.

Ngược hẳn với Hạ Vũ Đình, Trần Lâm lại là một cô gái có lòng hiếu kỳ rất nặng.

Vào buổi chiều, nàng mua toàn bộ linh kiện Lý Dật cần thiết mang tới trong nhà Lý Dật.

Bỏ đồ đạc xuống, Trần Lâm liền khẩn cấp nhìn Lý Dật hỏi: “ Buổi trưa anh gọi điện thoại cho tôi, rốt cục là việc gì vậy?”

Đối với chuyện hồi sáng này, Trần Lâm thế nhưng rất nghi hoặc, đó cũng không phải gọi điện cho cục trưởng cục công an rồi sợ mang nhân tình của hắn, với thân phận của nàng, cục trưởng cục công an còn ước gì có cơ hội làm việc cho nàng.

Nàng phiến muộn chính là, Lý Dật cấp cho nàng ấn tượng nếu hắn gặp phải địch nhân sẽ xuất ra nắm tay, lần này không ngờ lại dựa vào chỗ dựa vững chắc.

“Không có gì, chỉ là nhờ cô giúp cho một việc nhỏ mà thôi.” Lý Dật cũng hiểu rõ, lúc buổi trưa, mình vừa nói chuyện điện thoại xong, là cục trưởng cục công an gọi điện thoại cho Lưu Mạnh, năng lượng của Trần Lâm quả thật không nhỏ.

Thấy Lý Dật không nói, Trần Lâm cũng có chút căm tức: “Tôi nói anh thật không có chút đạo đức đi thôi? Tôi tốt xấu cũng giúp anh, anh chỉ ít nên cho tôi biết tôi đã giúp anh làm chuyện gì chứ?”

Thấy hình dạng cảm tức của Trần Lâm, Lý Dật suy nghĩ một chút, lại đem chuyện xảy lúc buổi trưa nói cho Trần Lâm.

Nghe xong lời kể của Lý Dật, Trần Lâm có chút cổ quái nhìn Lý Dật nói: “Tôi nói anh có làm hay không? Ngay cả người như tôi thuộc đặc cần bộ cũng dám đánh, thậm chí dám buộc đám người Ngô Vũ quỳ xuống, lại cũng không dám động tới phó cục trưởng của Bảo Sơn khu?”

Lúc này đây, Lý Dật cũng không có trả lời Trần Lâm.

Đích xác, chuyện lần này, phương pháp xử lý của Lý Dật cùng đoạn thời gian trước có khác nhau rất lớn.

Ở kiếp trước, hắn gặp phải địch nhân sẽ trực tiếp phóng hạ đồ đao, thế nhưng hiện tại hắn cũng hiểu được một điểm, có đôi khi động não còn tốt hơn một ít.

“Tuy rằng tính tình anh xấu một chút, thế nhưng tôi thấy con người anh không xấu.” Trần Lâm nhớ tới Lý Dật buộc tên mập mua đồ đặc cho phúc lợi viện, nhin không được nhắc nhở: “ Con đường hắc đạo chung quy đều là con đường không có lối về, hiện tại anh quay đầu lại còn kịp!”

“Chuyện của tôi chính tôi rõ ràng.” Lý Dật ôn hòa trả lại một câu, sau đó thấy Trần Lâm nhần mặt, lại nói: “ Cảm tạ sự nhắc nhở của cô.”

Nghe được Lý Dật nói hai chữ cảm tạ, Trần Lâm thoáng sửng sốt, tựa hồ nàng nằm mơ cũng không có nghĩ đến với tính cách cao ngạo của Lý Dật sẽ nói ra hai chữ này.

Nhưng mà khi nàng đang cho rằng có phải Lý Dật đã uống lộn thuốc hay không, Lý Dật hạ lệnh trực khách: “Thứ này ba ngày sau tới lấy, không còn chuyện gì nói, cô có thể đi.”

“Lý Dật, buổi trưa tôi giúp anh không nằm trong nội dung hợp tác, anh nhớ kỹ, anh thiếu tôi một cái nhân tình!” Trần Lâm trừng Lý Dật liếc mắt, sau đó trực tiếp rời đi, lấy thân phận của nàng, bình thường đều bề bộn nhiều việc, chỉ là vì nguyên nhân nàng quá hiếu kỳ đối với máy móc do Lý Dật làm ra, nên mới tốn hao không ít thời gian trên người Lý Dật.

Buổi chiều, Lý Dật không đi Vĩnh Hòa hội sở, mà là vẫn ở trong nhà tiến hành huấn luyện khôi phục.

Thời gian chớp mắt trôi qua, chờ khi Hạ Vũ Đình về đến nhà, điện thoại di động của Lý Dật đột nhiên vang lên.

Lý Dật tưởng tiểu tử Dương Phàm gọi tới, vừa cầm lấy nhìn thì phát hiện là điện thoại của Trịnh Dũng Cương.

“ Huynh đệ, được liệu cậu cần tôi đã giúp cậu mua đủ hết, hiện tại thuốc đang đặt trong nhà tôi. Hiện tại cậu đi ra, chúng ta cùng đi uống vài ly, cơm nước xong cậu đến nhà của tôi mà lấy.” Điện thoại chuyển được, thanh âm của Trịnh Dũng Cương vang lên.

“ Tốt.” Hiệu suất làm việc của Trịnh Dũng Cương để cho Lý Dật nhiều ít có chút kinh ngạc, bất quá càng nhiều chính là hưng phấn, có được số được liệu đó, hắn có thể điều chế ra được vật rất tốt, như vậy cường độ huấn luyện có thể tăng mạnh.

Trịnh Dũng Cương cũng không lôi kéo Lý Dật đi tới nhà hàng cao cấp ăn uống, mà là ước định gặp mặt ở trong một tiệm ăn trong khu vực thành thị có tên là Trọng Khánh Đức Trang.

Lúc Lý Dật đến địa điểm cũng đã bảy giờ, toàn bộ trong tiệm ăn cũng đã kín người hết chỗ, phòng khách lầu một không còn một bàn trống.

Nói như vậy, mỗi khi tới mùa đông mọi người đều thích ăn lẩu, như vậy có thể xua đi cái lạnh, mùa hè người ăn lẩu cũng không nhiều, thế nhưng nhìn thấy sinh ý thịnh vượng của Trọng Khánh Đức Trang, Lý Dật hiểu rõ, tay nghề của đầu bếp tiệm ăn này nhất định không kém.

Trịnh Dũng Cương bao một phòng ăn ở lầu hai, có thể do chờ đợi khá lâu, lúc Lý Dật đi vào cửa, Trịnh Dũng Cương đang ôm một chai rượu Mao Đài uống một mình.

“ Huynh đệ, cuối cùng cậu cũng tới, nếu cậu không tới tôi sẽ say!” Thấy Lý Dật vào cửa, Trịnh Dũng Cương ha ha cười, lập tức đứng dậy nghênh tiếp, nhìn dáng vẻ của hắn, cũng không có nửa điểm men say.

Lý Dật cười cười, nói: “Đang giờ cao điểm, kẹt xe dữ lắm.”

“Phục vụ, theo thức ăn khi này tôi chọn, nhanh lên một chút, nếu không lão tử đập nát tiệm ăn của các người!” Trịnh Dũng Cương một tay kéo Lý Dật vào chỗ ngồi, sau đó về mặt hung thần nhìn người phục vụ đang đứng ngay cửa hô một tiếng.

Tính tình Trịnh Dũng Cương không chỉ kế thừa Trịnh Thiết Quân, tướng mạo cũng không ngoại lệ, thần tình xuy mũi trường mắt thiếu chút nữa làm người phục vụ sợ đến đặt mông ngã ngồi trên mặt đất.

Có thể do lời uy hiếp của Trịnh Dũng Cương khởi lên tác dụng, có thể tốc độ làm thức ăn của tiệm này rất nhanh, chỉ một thoáng, người phục vụ trong lòng run sợ bưng một nồi lẩu đi đến.

Trịnh Dũng Cương cởi áo khoác, lộ ra nửa thân trên cường tráng, thành thạo mở một chai rượu Mao Đài đưa cho Lý Dật: “Lẩu của tiệm này ăn rất không tệ, huynh đệ hảo hảo ném thử.”

Đối mặt Trịnh Dũng Cương, Lý Dật biểu hiện thập phần thản nhiên, hắn trực tiếp tiếp nhận chai rượu huých chai rượu Trịnh Dũng Cương vừa giơ lên, sau đó uống một ngụm lớn.

Người phục vụ vốn đang bức bối, thấy hai người cảm nguyên chai rượu uống, thiếu chút nữa bị ngắt xỉu. Hắn phục vụ lâu như vậy, lần đầu tiên nhìn thấy có người trực tiếp uống Mao Đài nguyên chai, hơn nữa còn xem như là nước lã...

Đúng như lời Trịnh Dũng Cương nói, lẩu của tiệm ăn này rất không tệ, then chốt là cay vô cùng.

Ngay giữa mùa hè mà ăn lẩu, uống rượu mạnh, không đổ mồ hôi là chuyện không có khả năng, không bao lâu, Lý Dật cũng học Trịnh Dũng Cương cởi áo.

Cử động này của Lý Dật làm Trịnh Dũng Cương càng thêm thân cận với hắn, hắn lại uống một ngụm rượu, nói: “Huynh đệ, không nói chơi, ánh mắt đầu tiên của Dũng Cương tôi khi nhìn thấy cậu, liền nghĩ cậu là một người đáng giao kết, không giống tên vương bát đản Tiêu Cường, điển hình tiểu nhân!”

Nghe được hai chữ Tiêu Cường, Lý Dật hơi nhú chân mày, sau đó cười cười nói: “Theo lý mà nói, anh và hắn từ nhỏ lớn lên, quan hệ hắn là không tệ mới đúng.”

“Hừ! Tên tiểu tử khi còn bé cả ngày bị tôi đánh cho mặt mũi bầm dập, sau đó lại chạy đi tìm Tiêu thúc cáo trạng, trưởng thành, thích ở trước mặt tôi giả vờ, đeo mẹ, thứ gì chứ, nếu không phải xem trọng mặt mũi của Tiêu thúc, tôi sẽ chỉnh trị hắn!” Hai chai Mao Đài vào bụng, Trịnh Dũng Cương cũng có chút men say, nói ra không chút nào suy nghĩ.

Nghe được Trịnh Dũng Cương nói, Lý Dật cũng không có tiếp lời, mà là lẳng lặng uống rượu, tuy rằng Trịnh Dũng Cương cho hắn ấn tượng rất hào sảng, thế nhưng Trịnh Dũng Cương dù sao cũng sống chung với Tiêu Cường suốt hai mươi mấy năm, ai có thể bảo chứng Trịnh Dũng Cương nói ra đều là sự thực?

Mất thấy Lý Dật không nói lời nào, Trịnh Dũng Cương châm một điếu thuốc, hút mạnh hai hơi nói: “Huynh đệ, tên Tiêu Cường là một tiểu nhân điển hình, lần trước cậu làm hấn mất mặt mũi, hấn nhất định sẽ tìm cơ hội trả thù. Tuy rằng cha tôi rất coi trọng cậu, thế nhưng tên kia thật sự hạ thủ với cậu, cha tôi cũng không thể làm gì được hấn.”

44. Chương 44: Lang Cẩu Cẩu Kết

Buổi tối hôm nay, Trịnh Dũng Cương mượn rượu kinh cùng Lý Dật tâm sự rất nhiều, trong đó đủ một ít chủ đề mang tính mẫn cảm, mà Trịnh Dũng Cương nói được nhiều nhất vẫn là chuyện tình có quan hệ đến Trịnh Thiết Quân.

Lý Dật nhìn ra được, Trịnh Thiết Quân chính là thần tượng siêu việt trong lòng của Trịnh Dũng Cương, đây cũng là nguyên nhân tại sao lớn bằng từng này, Trịnh Dũng Cương chỉ mở miệng cầu qua Trịnh Thiết Quân có một lần.

Mặc dù đã có vài phần ngà ngà say nhưng Trịnh Dũng Cương cũng là người luyện võ từ thuở nhỏ, thân thể phi thường cường hãn. Rời khỏi quán lẩu, những cơn gió mát ngày hè vi vu, cảm giác rượu kinh đã giảm bớt đi rất nhiều.

“Dũng Cương, hiện tại chúng ta đến nhà anh lấy những loại dược liệu kia.” Lý Dật nghiêm mặt nói.

Trịnh Dũng Cương vốn đang muốn rủ Lý Dật đi tới nơi khác vui chơi, nghe được hắn vừa nói như thế, đành trả lời: “Đi! Bất quá, Dật ca, anh cần những dược liệu kia làm cái gì?”

Thời gian hai người uống rượu, Dũng Cương khẳng khái muốn làm huynh đệ cùng với Lý Dật, Lý Dật vốn còn mang tâm tư mượn sức Trịnh Dũng Cương, bởi vậy cũng không có cự tuyệt. Hai người báo tuổi cho nhau, kết quả Lý Dật lớn tuổi hơn Trịnh Dũng Cương, vì thế Trịnh Dũng Cương phải nhận Lý Dật làm anh.

“Dũng Cương, bản thân cậu là người luyện võ, cậu nên biết người luyện võ sẽ thường xuyên bị tổn thương thân thể, giai đoạn đầu trước tiên nhất định phải dùng rượu thuốc xoa bóp toàn thân.” Lý Dật do dự một chút, cuối cùng vẫn quyết định nói cho Trịnh Dũng Cương thấu triệt, dù sao Trịnh Dũng Cương đã biểu lộ hảo cảm với hắn, mà hắn muốn có sở thành trong giới hắc đạo thì cũng không thể thiếu người giúp đỡ, Trịnh Dũng Cương chính là lựa chọn tốt nhất.

Thuở nhỏ Trịnh Dũng Cương theo chân một lão sư học võ thuật truyền thống qua vài năm, tự nhiên hiểu điều Lý Dật nói là sự thật, đồng thời cũng có chút nghi hoặc nhìn hắn nói: “Dật ca, chẳng lẽ trước đây anh cũng luyện qua võ? Lúc trước nhìn anh động thủ, xem ra phi thường lợi hại, nhưng luận kĩ thì đó không phải là võ thuật truyền thống.”

“Dũng Cương, thứ tôi luyện không phải là võ thuật truyền thống, mà chính là thuật giết người.” Lý Dật nói xong lại cảm giác như vậy có chút không ổn, lại nói tiếp: “Cũng giống như võ thuật của bộ đội đặc chủng, chỉ luyện một loại công phu đối kháng, khi lâm trận nhất chiêu liền dồn địch nhân vào trong tử địa.”

“Nguyên lai là như vậy, chẳng trách ngày đó người trung niên kia bại dưới tay anh không quá mấy chiêu, hóa ra thứ anh luyện chính là thuật giết người!” Trịnh Dũng Cương nhớ lại tình huống lúc đó, lập tức minh bạch rõ ràng, cũng hưng phấn nhìn Lý Dật nói: “Dật ca, nếu như có thời gian, anh dạy cho tôi mấy ba chiêu, lão cha của tôi thường mắng tôi chỉ luyện cái thứ võ thuật khoa chân múa tay đẹp mắt, chờ tôi học được của anh, trở về khiến cho hắn phải chấn động!”

“Ừm.”

Lý Dật nhẹ nhàng gật đầu, Trịnh Dũng Cương cũng không biết, một cái gật đầu này của Lý Dật, để cho ngày sau hắn liền có thành tựu siêu việt hơn cả Trịnh Thiết Quân, trở thành đệ nhất chiến tướng trong giới hắc đạo của toàn bộ hai miền nam bắc.

.....

Cùng lúc đó, Thượng Hải, trong một căn biệt thự tại khu nhà giàu.

Tiêu Cường ngồi ở trên ghế sofa bất chéo hai chân, trong tay cầm theo một điếu xì-gà, chậm rãi thưởng thức.

Ngồi ở bên cạnh hắn là một gã nam nhân niên kỉ khoảng ba mươi tuổi. Gã nam nhân này cạo đầu trọc, trong tay không cầm xì-gà như Tiêu Cường mà là nắm một cái tẩu thuốc.

Đầu trọc, chiếc tẩu thuốc, hai thứ này làm cho gã nam nhân kia đi tới nơi nào cũng đều hấp dẫn sự chú mục của những người khác.

Nhưng trên người hắn để cho người ta thật sự hấp dẫn chính là bàn tay đang cầm chiếc tẩu thuốc kia.

Tay phải của hắn chỉ còn ngón cái và ngón trỏ, những ngón khác đều bị chặt đứt, nhìn qua giống như đã bị lợi khí chém rụng!

Nếu như lúc này có người trong giới hắc đạo phương nam ở đây, nhất định sẽ biết thân phận của gã đầu trọc.

Kiều Thất Chỉ, nhân vật đứng đầu trong giới hắc đạo tại Hàng Châu, đồng dạng hắn cũng là đại ca Nhân Tự Đầu trong Mãnh Hồ bang, một con chó của Đái Minh Hải, chính xác mà nói thì hắn là một con chó điên, chỉ cần nhận được mệnh lệnh của chủ nhân, ai cũng dám cắn!

“Cữu Cữu*, hắn có khỏe không?” Tiêu Cường nhẹ gắp tàn thuốc, cầm chén rượu vang trên bàn, nhợt nhạt uống một ngụm, nhìn sang Kiêu Bảy Ngón hỏi. (*:ông cậu, em trai của mẹ.)

Kiều Thất Chỉ hung hăng rít một hơi thuốc, gật gật đầu, sau đó nhìn chăm chăm vào Tiêu Cường nói: “Lần này cậu vội vàng kêu tôi lên đây làm cái gì?”

“Muốn nhờ anh giúp tôi đối phó một người.” Tiêu Cường nhích thân tới phía trước, hành văn mạch lạc nói.

“Hắc! Dựa vào địa vị Tiêu thiếu gia của cậu tại Thượng Hải, người nào không có mắt mà dám đi trêu chọc cậu?” Kiêu Thất Chỉ trào phúng cười nói: “Phải chăng là cái tên thô bỉ Trịnh Dũng Cường kia hay sao? Không nên ah! Tiểu tử đó tuy rằng tính tình cùng lão tử của hắc có chút giống nhau, nhưng đối với cha cậu thực tôn kính, dù thế nào đi chăng nữa cũng sẽ không đối nghịch cùng cậu đâu!”

Nghe Kiêu Thất Chỉ khuyên giải, nhớ lại ngày đó Trịnh Dũng Cường vì tên Lý Dật, chẳng những không để cho mình mặt mũi, còn phá lệ cầu xin Trịnh Thiết Quân. Tiêu Cường nhin không được hừ lạnh một tiếng, diễn cảm có chút trở nên âm trầm.

“Không phải hắc, chỉ là một tên mao đầu tiểu tử được Trịnh Thiết Quân coi trọng, chuẩn bị tiến cử làm nhân tài bồi dưỡng.” Tiêu Cường âm trầm nói.

“Oh?” Kiêu Thất Chỉ hai mắt tỏa sáng, hứng thú nhìn Tiêu Cường nói: “Người được Trịnh Thiết Quân xem trọng? Ngạc nhiên, con mẹ nó thực ngạc nhiên, cậu nói cho tôi nghe một chút đi, chuyện này đầu đuôi ra làm sao?”

Khi nói chuyện, Kiêu Thất Chỉ lại nhồi thêm sợi thuốc vào trong tẩu

Tiêu Cường cầm chén rượu, ngửa cổ uống một hơi cạn sạch, sau đó chậm rãi kéo vài hơi thuốc, mới trầm giọng đem chuyện ngày đó kể ra cho Kiêu Thất Chỉ nghe.

Nghe xong Tiêu Cường tường thuật, Kiêu Thất Chỉ cũng không có phát biểu ngay, mà lẳng lặng nhấp vài ngụm rượu, theo sau vài hơi khói thuốc liền cười nói: “Đủ rồi, mẹ nó, thật là loạn, khiến cho Ngô thiếu kinh thành phải quỳ xuống không nói, còn muốn xử lý cậu! Tiểu tử này quả nhiên có phách lực!”

“Anh không cần phải châm chọc.” Nhắc tới Lý Dật, trong lòng Tiêu Cường liền nổi giận.

Kiêu Thất Chỉ cười lạnh nói tiếp: “Cậu dùng đầu óc hảo hảo ngẫm lại, chuyện này đều không đơn giản như cậu tưởng tượng đâu!”

Tiêu Cường nghe được, nghiêm mặt nói: “Tôi hiểu ý của anh, coi như Trịnh Thiết Quân nhìn trúng tiểu tử đó, nhưng cha của tôi cũng sẽ không vì một ngoại nhân mà đi đắc tội với Ngô gia.”

“Thông minh!” Kiêu Thất Chỉ cười cười, cổ quái nói: “Cha của cậu như thế nào, so với tôi thì cậu hiểu rõ ràng nhất! Lúc trước vì tranh giành ngôi thượng vị có thủ đoạn nào mà chưa dùng qua? Mấy năm trước sau khi mẹ cậu qua đời, hắc dùng thủ đoạn mạnh mẽ thống nhất giới hắc đạo tại Thượng Hải, ngay cả Đái lão gia muốn chia bát canh ngon cũng đều không được! Hắc! Phải nhớ rằng, năm đó không có Đái lão gia nâng đỡ, sẽ không có Tiêu Thanh Sơn của ngày hôm nay, cái loại người vong ân phụ nghĩa như hắc, sẽ vì một ngoại nhân mà chịu đắc tội với Ngô gia hay sao?”

Nghe được Kiêu Thất Chỉ nhắc tới mẹ của mình, biểu tình Tiêu Cường càng trở nên âm trầm, quyền đầu gắt gao nắm chặt lại, trong con ngươi lóe lên hận ý khắc cốt ghi tâm.

“Vậy anh nói xem chuyện này là tại sao?” Qua mười giây đồng hồ, Tiêu Cường điều chỉnh lại một chút cảm xúc nói.

Kiêu Thất Chỉ lắc lắc đầu nói: “Đường như chỉ có một mình Tiêu Thanh Sơn mới biết được.”

“Hừ.” Tiêu Cường khẽ lắc đầu, phun ra một ngụm tức khí, nói: “Tạm thời không cần nhắc đến chuyện trước kia. Ngày mốt, Trịnh Thiết Quân phải đi ra ngoài hành sự, hôm đó vừa vặn trong Vĩnh Hòa hội sở có một trận đấu chó. Nếu như không có bất ngờ gì xảy ra, hôm đó Trịnh Thiết Quân sẽ giao quyền quản lý của Vĩnh Hòa hội sở lại cho tên tiểu tử kia, mục đích tôi tìm anh, chính là muốn anh đi phá rối.”

“Đơn giản chỉ là phá rối thôi sao?” Kiêu Thất Chỉ thâm ý nhìn Tiêu Cường.

“Đương nhiên không phải, nếu có thể xử lý được hắc, tôi cũng không có ý kiến!” Tiêu Cường cười lạnh một tiếng nói: “Dù sao chỉ cần anh rời khỏi Thượng Hải, coi như Trịnh Thiết Quân có tâm tình tìm anh đòi nợ, cũng chẳng có biện pháp.”

“Ưu đãi.” Kiều Thất Chỉ thân mình hơi nghiêng tới phía trước, liếm liếm môi.

Tiêu Cường minh bạch rõ ràng, Kiều Thất Chỉ làm một con chó điên cho Đái Minh Hải, hẳn dám cắn bất luận kẻ nào đều không phải giả, nhưng đó là vì Đái Minh Hải mà cắn, những người khác muốn phát động hắn, không có lợi ích là chuyện không thể nào.

“Đoạn một chân, tôi chuyển giao tòa biệt thự cá nhân, thêm hai chiếc xe thể thao cho anh!” Tiêu Cường cười lạnh nói: “Nếu khử được hắn, hai thành lợi nhuận của Phượng Hoàng dạ tổng hội sẽ thuộc về anh.”

“Mặc dù cậu quản lý Phượng Hoàng dạ tổng hội, nhưng thu chi đều phải báo cáo lên cho Gia Cát Minh Nguyệt, cậu có thể qua mắt được cô ả, mệnh danh là Xà Mỹ Nữ kia hay sao?” Kiều Thất Chỉ không một chút dao động.

“Hừ!” Tiêu Cường hừ lạnh nói: “Chẳng lẽ anh đang hoài nghi năng lực của tôi?”

Chứng kiến Tiêu Cường tự tin khẳng định như thế, Kiều Thất Chỉ cũng không muốn cò kè mặc cả thêm, cười híp mắt nhìn vào Tiêu Cường nói: “Cậu không nói thì tôi cũng hiểu, cậu mượn sức tôi đi giáo huấn tiểu tử đó chỉ là hư, muốn nhào vào chuyện này thăm dò địa vị của tiểu tử đó ở trong lòng Tiêu Thanh Sơn như thế nào, đúng không?”

Tiêu Cường sắc mặt hơi đổi, xem như chấp nhận lời giải thích của hắn.

45. Chương 45: Chó Điên Kiều Thất Chỉ

Sáng sớm, trên bầu trời là một mảnh quang mang đỏ rực, vầng mặt trời còn chưa mọc lên từ phương đông, cả không trung trải dài thành một phiến lụa trắng.

Lý Dật đứng giờ mở mắt ra, lắc đầu cho tỉnh ngủ, sau đó từ trên giường bò xuống.

Ngày hôm qua hắn theo Trịnh Dũng Cương đi lấy dược liệu, lúc về đến nhà thì đã muộn hơn mười một giờ đêm. Sau đó lại mất thêm vài tiếng sấy thuốc, ngủ còn chưa được ba tiếng.

Nhưng coi như chỉ ngủ có ba tiếng, tinh thần của hắn nhìn vẫn còn sáng khoái lắm. Thời điểm ở kiếp trước, vị giáo quan trong tổ chức sát thủ từng nói với Lý Dật, con người thực chất mỗi ngày ngủ say giấc chỉ trong khoảng hai đến bốn tiếng mà thôi. Chỉ cần mỗi ngày cam đoan ngủ sâu giấc trong hai tiếng, là có thể đạt tới một giấc ngủ hiệu quả.

Lúc trước vì để cho Lý Dật nhanh chóng lĩnh hội được phương pháp tiến vào giấc ngủ sâu, vị giáo quan của Lý Dật cũng phải tốn không ít tâm tư.

Trịnh Dũng Cương vì muốn mua những loại dược liệu kia cho Lý Dật, cũng ra không ít tiền, trong đó có rất nhiều loại dược liệu trân quý, tỉ như độc tổ của Nhân Kính Xà Vương cũng là một loại dược liệu rất khó mua được.

Lý Dật sắc thuốc ngoại trừ làm những tài liệu trân quý đó ra, chính là còn muốn chế tạo độc dược, hẳn biết rõ phối phương như thế nào mới có thể đạt tới hiệu quả tốt nhất.

Tối hôm qua, tuy rằng hắn hành động nhẹ nhàng không có đánh thức Hạ Vũ Đình, nhưng cả phòng đều tràn ngập hương thuốc đông y, mười phần khó ngủ.

Lý Dật vốn định rửa mặt mũi chân tay, sau đó xuống lầu lái xe đến trước bờ biển.

Hiện tại đã điều phối được dược liệu, Lý Dật cũng không muốn thay đổi kế hoạch ban đầu, mỗi ngày phải bơi lội nửa giờ, sau đó đánh quyền ở dưới nước một giờ.

Bơi lội chính là môn vận động nhu tính tốt nhất giúp cho con người ta rèn luyện cơ thể, đồng thời còn nâng cao năng lực chịu đựng của mỗi một bộ phận khí quan. Về phần đánh quyền dưới nước, cái này đối với quyền tốc cùng lực lượng cũng đề cao mười phần rõ ràng, dù sao lực cản trong nước so với không khí là lớn hơn rất nhiều lần.

Thời gian Lý Dật đi tới bờ biển, vầng mặt trời đỏ rực vừa vặn nhô lên khỏi mặt biển, ánh bình minh rạng rỡ tràn ngập bốn phía chung quanh, dưới mặt biển cũng phản chiếu những tia quang mang đỏ thắm, xa xa nhìn lại, mặt nước lấp lánh giống như một loại huyền cảnh mơ hồ.

Dừng xe lại, nhìn cảnh sắc mỹ lệ phía xa xăm, hít thở bầu không khí ẩm ướt từ ngoài biển thổi vào, tâm tình của Lý Dật trước nay chưa từng bao giờ thoải mái như thế.

Cởi áo khoác ngoài, chỉ mặc một chiếc quần cộc, Lý Dật đứng trên bờ đá mà nhảy vào trong làn nước biển, bắt đầu bài rèn luyện thân thể.

Nửa giờ sau, Lý Dật đã rèn luyện xong. Lúc này vầng mặt trời đã nhô lên cao, trên bờ biển cũng có nhiều người đi tập thể dục buổi sáng hơn.

Một bài huấn luyện cường độ cao trong vòng nửa tiếng làm cho toàn thân Lý Dật mệt mỏi, mắt thấy chung quanh xuất hiện nhiều người, hắn mặc quần áo vào, lái xe rời đi.

Lý Dật trở về thì Hạ Vũ Đình đã không còn ở nhà, bất quá nàng vẫn chuẩn bị tốt bữa sáng điểm tâm cho hắn.

Cùng Lý Dật sống chung lâu ngày như vậy, Hạ Vũ Đình sớm đã quen thuộc quy luật sinh hoạt của hắn, sáng sớm mỗi ngày Lý Dật thường đi luyện công, còn nàng thì ở nhà chuẩn bị tốt bữa sáng rồi mới đi làm.

Chậm rãi thưởng thức bữa sáng. Đầu tiên hắn nhỏ giọt vật vào trong bồn nước nóng, tắm rửa ngâm mình cho mệt nhọc trên người tan đi, mới rời khỏi nhà, lái xe tới Vĩnh Hòa hội sở.

Thời gian Lý Dật đi vào trong Vĩnh Hòa hội sở, Trịnh Thiết Quân cũng mới định chỉ bài luyện công buổi sáng, đang ngồi tại bàn đá trên bãi cỏ dùng điểm tâm.

Chứng kiến Lý Dật đi tới, Trịnh Thiết Quân nhìn hắn phát tay, nói: “Tiểu Dật, qua đây, cùng nhau ăn điểm tâm.”

“Không sao, Trịnh thúc, tôi đã ăn sáng rồi.” Lý Dật mỉm cười bước tới bên cạnh Trịnh Thiết Quân, tự nhiên ngồi xuống, không có một chút câu nệ nào.

Bộ dạng của Lý Dật không vội cũng không ngưng ngừng làm cho Trịnh Thiết Quân mười phần thưởng thức. Hắn cầm khăn ướt lau qua miệng, sau đó châm một điếu thuốc Hồng Hà năm đồng tiền một bao, nói: “Tiểu Dật, ngày mai ta có việc cần phải đi tới phương Bắc, đại khái sau ba ngày nữa mới về. Ba ngày này, sự tình trong hội sở liền do cậu đảm đương.”

“Được, Trịnh thúc.” Trịnh Thiết Quân muốn làm cho Lý Dật kinh ngạc một chút, nhưng hắn lại không có hỏi nhiều mà bình tĩnh ứng thuận.

“Ngày mai trong hội sở sẽ tiến hành hai trận đấu chó, đến lúc đó ta kêu Thạch Lỗi hỗ trợ cậu, nếu gặp chuyện thì cậu có thể trực tiếp xử lý!” Trịnh Thiết Quân an bài nói.

Lý Dật gật đầu.

“Tại sao không hỏi ta muốn đi làm chuyện gì?” Chính sự an bài xong, Trịnh Thiết Quân mỉm cười, đưa sang cho Lý Dật một điếu thuốc.

Lý Dật tiếp nhận, cầm bật lửa châm thuốc, nhẹ nhàng hít một hơi nói: “Trịnh thúc không nói tự nhiên có nguyên nhân.”

“Tiểu tử ngươi...” Trịnh Thiết Quân nhìn không được cười cười, theo sau đó cảm thán nói: “Tiểu Dật, cậu không nên nhìn hiện tại giới hắc đạo trong quốc nội sóng yên gió lặng, tuy âm thầm nhưng cũng nổi ba đào mãnh liệt! Tại phương bắc mới xuất hiện một tên Thái Tử, nghe nói làm đệ tử của Thị Hồng gia tộc, năng lực cường đại. Dùng sức mạnh và thủ đoạn cứng rắn thu phục toàn bộ giới hắc đạo phương bắc, hợp thành liên minh phương bắc, đối với hắc đạo phương nam cứ như hổ đói rình mồi. Mà giới hắc đạo phương nam tuy rằng có Mạnh Hổ bang nhất đại gia tộc, nhưng bên trong cũng có không ít người mâu thuẫn.”

Nói đến đây Trịnh Thiết Quân thâm ý liếc nhìn Lý Dật một ánh mắt, nói: “Tiểu Dật, Thượng Hải là một vùng đất có phong thủy trù phú màu mỡ, rất nhiều người đều muốn thôn tóm nó, Tiêu đại ca hắn áp lực cũng không nhỏ. Sau này phải dựa vào những người trẻ tuổi như các cậu tới giúp hắn phân ưu ah!”

Nghe Trịnh Thiết Quân nói như thế, Lý Dật không khỏi giật mình, theo bản năng muốn hỏi Trịnh Thiết Quân. Vì sao Tiêu Thanh Sơn lại buông thả cho mình, tuy nhiên cuối cùng vẫn không có buột miệng hỏi.

Mà Trịnh Thiết Quân cũng không nói cho Lý Dật biết, hắn muốn rời đi ba ngày để làm cái gì.

Ngày hôm sau, sáng sớm Trịnh Thiết Quân liền rời khỏi Thượng Hải. Ngay khi Lý Dật tiến vào trong hội sở, thì Thạch Lỗi cũng đợi hắn đã lâu.

Thạch Lỗi là một thanh niên có chút văn nhược, đeo cặp kính mắt gọng vàng, tóc để hơi dài, nghe nói là sinh viên hạng ưu của đại học kinh tế Thượng Hải. Sau khi tốt nghiệp đại học, liên tục tìm công tác bên ngoài, nhưng hắn đều cảm thấy không phát huy được tinh thông của mình, một lần vô tình đụng phải Tiêu Thanh Sơn, được Tiêu Thanh Sơn coi trọng, sau đó mời hắn về giúp cho Trịnh Thiết Quân trông coi Vĩnh Hòa hội sở.

Có thể nói, ở trong Vĩnh Hòa hội sở, chín mươi phần trăm sự tình đều do một mình Thạch Lỗi giải quyết, chỉ khi gặp phải chuyện trọng đại, Trịnh Thiết Quân mới chịu ra mặt.

Đối với Lý Dật, Thạch Lỗi ghen tị vô cùng. Dù sao hắn và Lý Dật là người cùng lứa tuổi, hơn nữa xuất thân bản hàn. Hắn phải mất sức chín trâu hai hổ mới leo lên được cái địa vị của ngày hôm nay, mà Lý Dật mới nhập môn đã có được ưu ái khởi điểm.

Nhưng mà ghen tị thì ghen tị, khi chứng kiến Lý Dật đi vào trong hội sở, Thạch Lỗi mau chóng hướng hắn báo cáo: “Lý tiên sinh, trước khi rời đi ông chủ đã công đạo, mấy ngày này chuyện tình của hội sở sẽ do anh đảm nhận, anh muốn biết tình huống nào, có thể hỏi tôi.”

“Đem tình hình trận đấu chó buổi chiều hôm nay, nói cho tôi nghe một chút đi.” Lý Dật suy nghĩ, trong ba ngày này, chuyện tình phải xử lý chỉ có những trận đấu chó được tiến hành vào buổi chiều mà thôi.

“Buổi chiều tổng cộng có hai trường đấu chó, trong đó một là do chính hội sở chúng ta an bài, trận đấu sẽ nằm trong phạm vi không chế của chúng ta.” Thạch Lỗi có chút lo lắng nói: “Ngoài ra còn một cuộc tranh tài là sáng sớm hôm nay mới nhận được thông báo, nghe nói Kiều Thất Chỉ hắc đạo Hàng Châu, muốn đem chó đến hội sở chúng ta thi đấu, về phần tiền cược thì hắn còn chưa nói rõ.”

“Kiều Thất Chỉ?” Lý Dật nhíu mày: “Lai lịch như thế nào?”

“Chiến Thần Trịnh Thiết Quân, Chó Diên Kiều Thất Chỉ, Xà Mỹ Nữ Gia Cát Minh Nguyệt, đây là ba nhân vật truyền kì trong giới hắc đạo phương nam.” Thạch Lỗi thành thật hồi đáp: “Kiều Thất Chỉ là thành viên của Nhân Tự Đầu, người cũng như tên, là một con chó diên bên cạnh đại ca Nhân Tự Đầu, ai cũng dám cắn, quả thực rất khó đối phó.”

Lời nói của Thạch Lỗi làm cho Lý Dật rơi vào trầm tư.

46. Chương 46: Đấu Chó

Vào hai giờ chiều, từng chiếc limousine chậm rãi chạy vào Vĩnh Hòa hội sở, tập trung dừng lại ở bên trong sân đậu xe.

Làm chủ nhân tạm thời của hội sở, Lý Dật đã tiến nhập vào trong trường đấu chó trước những khách nhân, ngồi ở ngôi chủ vị.

Hội viên tiến vào cơ bản đều là tinh anh trong xã hội, nam nhân dẫn theo tiểu tình nhân, nữ nhân mang theo tiểu bạch kiểm, đối chọi nhau tạo thành một bầu không khí rạng rỡ mùi tiền.

Toàn bộ hội viên khi tiến nhập vào cửa cơ hồ đều theo bản năng hướng đầu quét mắt nhìn lên ngôi chủ vị trường đấu. Sau khi phát hiện ra người ngồi ở vị trí đó không phải là Trịnh Thiết Quân, cũng hơi có chút ngạc nhiên. Vài người trong đó lần trước đến xem trường thi đấu quyền đã gặp qua Lý Dật, chứng kiến hắn biểu tình trấn định ngồi trên ngôi chủ vị, thì đồng loạt lộ ra một bộ dạng nghiền ngẫm, tựa hồ như đang phỏng đoán cái gì.

“Lý tiên sinh, những người có mặt trong buổi chiều ngày hôm nay, bảy thành là tinh anh trên thương trường, những người này tuy rằng buôn bán đủ thông minh lợi nhuận nhưng đấu chó thì lại mơ hồ. Nếu như không có

chuyện gì bất ngờ xảy ra, trận đấu năm con chó ngao đại chiến cùng Đông Bắc Hổ, sẽ nắm chắc bảy thành chiến thắng.” Chứng kiến trên khán đài nhân số quá nửa, Thạch Lỗi mỉm cười nhìn Lý Dật nói.

Lý Dật đối với trường đấu chó hiểu biết không nhiều hơn trường đấu hắc quyền bao nhiêu. Nghe được Thạch Lỗi vừa nói như thế, có chút khó hiểu hỏi: “Tại sao lại chắc chắn như vậy?”

“Những người có mặt trong trường, căn bản đều kiến thức qua con chó ngao Tây Tạng của ông chủ hung mãnh dị thường, nếu không có chuyện gì thì khách nhân sẽ đặt cược cho đám chó ngao Tây Tạng thắng.” Thạch Lỗi giải thích tiếp: “Trên thực tế, chó ngao Tây Tạng hoang dại chỉ là một mảnh lối, căn bản không phải đối thủ của Đông Bắc hổ hoang dại.”

“Như thế là sao?” Lý Dật hỏi.

Thạch Lỗi âm hiểm cười nói: “Tự nhiên là trước kia con Đông Bắc hổ đã bị hạ thuốc rồi.”

Lý Dật ‘nha’ một tiếng, sau đó đem ánh mắt quắc về phía cửa, diễn cảm kia nói cho Thạch Lỗi biết, hẳn đối với trận đấu giữa năm con chó ngao đại chiến cùng Đông Bắc hổ không có hứng thú, nhưng lại mười phần quan tâm đến Kiều Thất Chỉ.

Buổi sáng, Lý Dật theo miệng của Thạch Lỗi biết được, Kiều Thất Chỉ chưa từng đến Vĩnh Hòa hội sở lần nào.

Mà hôm nay Kiều Thất Chỉ đột nhiên đến thăm, làm cho Lý Dật không thể không cẩn thận, càng tẩu xảo chính là Trịnh Thiết Quân đi vắng!

Ba giờ chiều, Kiều Thất Chỉ còn chưa xuất hiện, cả khán đài vốn dĩ đã chật kín người xem.

Chứng kiến khách nhân trên khán đài đem ánh mắt quắc tới hướng Lý Dật, Thạch Lỗi cẩn thận dò hỏi: “Lý tiên sinh, đặt cược đã hoàn thành xong rồi, cùng sở liệu lúc trước hoàn toàn giống nhau. Bên chó ngao Tây Tạng gần tám trăm vạn, còn Đông Bắc hổ chỉ có hơn hai trăm vạn thôi! Anh xem, hiện tại có thể bắt đầu trận đấu được chưa?”

“Ừm.” Lý Dật gật đầu nói.

Nhận được chỉ thị của Lý Dật, lập tức Thạch Lỗi cho bắt đầu trận đấu, theo sau người chủ trì làm ra một cái thủ thế, con Đông Bắc hổ hình thể khổng lồ phát ra một trận hổ gầm khiến cho người xem hoảng sợ, trực tiếp theo thông đạo vọt vào trong lồng sắt ở giữa sân.

Chiếc lồng sắt kia dài hơn ba mươi mét, bề ngang rộng hai mươi mét, so với sân bóng rổ còn lớn hơn một chút.

Đông Bắc hổ vừa xuất tràng, nhóm hội viên trên khán đài kêu gào giống như đàn gà vỗ ỏ. Trong đó những nam nhân dẫn theo tiểu tình nhân tới, một bên kích động la ó, một bên không chút khách khí vươn tay vào trong bộ ngực của tiểu tình nhân xoa nắn. Phía trước có nam nhân mang theo tình nhân đi cùng, vốn dĩ hấn hưng phấn quá, mà hung hăng bóp mạnh trên bộ ngực của nàng ta, khiến cho nàng ta rên rỉ càng thêm lợi hại hơn.

Trong tiếng quát tháo của nhóm hội viên, năm con chó ngao rống giận theo phía đối diện phóng vào giữa lồng sắt.

Đầu kia con Đông Bắc hổ sau khi tiến vào trong lồng sắt thì có vẻ mười phần hưng phấn, không ngừng dùng chân cào lên song sắt. Lúc này chứng kiến năm con chó ngao xông tới, nhất thời phát ra một tiếng hổ gầm rung trời, sau đó thả mình bổ nhào về phía trước, hướng đến một đầu chó ngao mà tát!

Đám chó ngao này mặc dù đã trải qua huấn luyện nhưng cũng mất đi dã tính rồi. Một khi mất đi dã tính chúng nó đối mặt với tiếng gầm rống của vương giả rừng rậm, khí thế lập tức rơi vào trạng huống hạ phong!

Trong lúc con Đông Bắc hổ phóng ra nhanh như chớp, năm con chó ngao lập tức tản ra bốn phía chung quanh!

Hành động chạy trốn này, làm cho những người khách đặt cược bên phía chó ngao thắng, lớn tiếng mừng rỡ.

“Mẹ nó, đến cùng thì có phải là chó ngao Tây Tạng hoang dại hay không vậy?”

“Đúng rồi, cứ nhiên không dám quần ẩu.”

....

Cùng bọn họ bất đồng, đám hội viên đổ cược bên phía Đông Bắc hổ đứng bật lên, quơ nắm tay, hưng phấn kêu lớn: “Cẩn, mau cẩn ngoan vào! Cẩn chết mấy con chó dại này cho lão tử!”

Trong lúc người xem hưng phấn la hét, đồng thời con Đông Bắc hổ cũng đánh ngã được một con chó ngao, há cái miệng rộng lớn, lộ ra hàm răng sắc nhọn, hung hăng cắn trúng nơi cổ của con chó ngao. Con chó ngao này thân mình run run vài cái, theo sau đó nằm im không nhúc nhích.

Mà đúng lúc này bốn con chó ngao còn lại, nhân cơ hội nhắm tới con Đông Bắc hổ tấn công!

Đông Bắc hổ thét dài một tiếng, dựng hai chân trước lên, vung chân hướng một con chó ngao mà chop tới.

Chân của con Đông Bắc hổ hung hăng vỗ trúng đầu một con chó ngao, trực tiếp đánh nó bay ngược ra ngoài, đụng trúng phải song sắt phát ra thanh âm oong oong. Mà đám chó ngao còn lại đang phát ra những tiếng rên rỉ thống khổ.

Sư hổ đấu, cho tới nay vẫn là chủ đề đàm luận của mọi người. Có người nói sư tử lợi hại, cũng có người nói là lão hổ lợi hại hơn.

Nhưng căn cứ theo điều tra của môn ngành liên quan, phát hiện lão hổ cùng sư tử ngang cấp đấu nhau, phần thắng xác suất nghiêng về lão hổ nhiều hơn một chút. Bởi vì lão hổ thường dùng móng vuốt tiến hành chiến đấu, lực lượng móng trước của lão hổ phi thường bá đạo.

Biểu hiện cường hãn của Đông Bắc hổ làm cho bầu không khí trong tràng đặt triều cường trước nay chưa từng có. Nhóm hội viên đổ cược bên phía chó ngao Tây Tạng, cũng đang chờ cha mắng mẹ, đứng khỏi ghế ngồi, đổ mặt quát lớn vài tiếng không rõ.

Bên dưới kia chính là một trường đồ sát.

Đông Bắc hổ thân là vua của rừng rậm nên chỉ mất ngoài ba phút thời gian, liền cắn đứt cổ năm con chó ngao kia. Năm con chó ngao Tây Tạng thì nằm im ở dưới sàn, thân mình không chút nhúc nhích.

“Grào...”

Trong lồng sắt, con Đông Bắc hổ dùng móng vuốt cào vào song sắt, hồng lên một tiếng gầm giận dữ, làm cho một ít khách nhân ngồi ở gần đó chấn động!

“Lý tiên sinh, đầu hổ Đông Bắc này đang phát thú tính, hiện tại có cần phải dùng thuốc mê khống chế nó không?” Từ lúc trận đấu bắt đầu Thạch Lỗi không thềm chú ý xem, mà lực chú ý của hắn luôn luôn đặt ở trên người Lý Dật, theo trong lúc quan sát, hắn kinh ngạc phát hiện ra thời gian Lý Dật xem trận đấu, dường như đang một mực suy tư về cái gì đó.

Thanh âm của Thạch Lỗi kéo Lý Dật ra khỏi dòng suy nghĩ.

Lý Dật gật đầu, đồng thời dư quang nơi khóe mắt nhìn thoáng qua cửa trường đấu, một người đầu trọc dùng hai ngón tay nâng đỡ tẩu thuốc, mang theo hơn mười thanh niên vạm vỡ mặc âu phục màu đen đi vào.

Trong đó hai gã thanh niên nâng một cái lồng sắt nhỏ, trong lồng đang nhốt một con chó Doberman giống Đức.

Con chó Doberman kia nghe được tiếng hổ gầm, cũng không chút sợ hãi, ngược lại còn ngửa cổ về phía Đông Bắc hổ mà tru lên.

Đông Bắc hổ mới vừa đại thắng, nghe được tiếng tru của con chó kia, nhất thời nổi giận dùng sức như muốn phá khỏi lồng sắt.

Lúc này nhân viên công tác sân bãi dùng thuốc gây mê bắn ngã con Đông Bắc hổ, thân hình khổng lồ của nó đổ rầm xuống sàn. Đồng thời tiếng ồn ào náo nhiệt trong trường cũng dần dần nhỏ xuống, cơ hồ tất cả

mọi người đều ném ánh mắt về phía đoàn người đứng ở trước cửa trường đấu, chính xác mà nói thì đang nhìn chăm chăm vào cái đầu bóng lưng của gã Kiều Thất Chỉ.

Chứng kiến nhân viên công tác tiến vào trong lồng sắt, đem thi thể của năm con chó ngao và con hổ Đông Bắc bị gây mê khiêng đi, Kiều Thất Chỉ không chút hoang mang đi vào trong trường đấu.

Thủ hạ của Kiều Thất Chỉ quả thực biết điều, phóng tới một ghế lô bên cạnh lồng đấu, một tay nhắc vị khách đang ngồi xem ra, sau đó để cho Kiều Thất Chỉ an vị.

“Lý tiên sinh, làm sao bây giờ?” Chứng kiến hành động của thủ hạ Kiều Thất Chỉ, Thạch Lỗi vẻ mặt lo lắng nhìn Lý Dật hỏi.

Nhưng không đợi Lý Dật kịp phân phó cho Thạch Lỗi nên hành sự như thế nào, một gã bên cạnh Kiều Thất Chỉ lớn giọng la lối: “Thất gia nói, hôm nay ngài dẫn theo một giống chó ngoại quốc, muốn cùng chó ngao Tây Tạng của các người đấu một trận, tiền đồ cược hai ngàn vạn!”

“Có nắm chắc không?” Lý Dật nhìn Thạch Lỗi hỏi.

“Con chó kia đã ăn được vật.” Thạch Lỗi nhìn chăm chăm vào con Doberman, nói tiếp: “Bất quá, cho dù nó ăn được cũng không phải đối thủ của chó ngao Tây Tạng do ông chủ huấn luyện!”

“Đi nói cho hắn biết, chấp nhận so đấu. Ngoài ra, đi an ủi người hội viên bị đánh thương kia một chút.” Lý Dật trầm ngâm nói.

Nói xong Lý Dật điều chỉnh cảm xúc một chút, lẳng lặng đón nhận ánh mắt âm trầm của Kiều Thất Chỉ kia, nhưng trong lòng lại đang tính toán kế tiếp Kiều Thất Chỉ sẽ làm như thế nào.

47. Chương 47: Vang Danh Hắc Đạo Phương Nam

Kiều Thất Chỉ xuất hiện làm cho bầu không khí trong trường đấu chó trở nên quỷ dị, tất cả mọi người đem ánh mắt quăng về phía vị khách nhân không mời mà đến.

Kiều Thất Chỉ cũng coi thường ánh mắt của mọi người, dùng hai ngón tay nâng đỡ chiếc tẩu, vẻ mặt hưởng thụ hút thuốc, còn lại ánh mắt luôn luôn dừng ở trên người Lý Dật.

Nhìn bộ dạng hung hăng ngang tàng kia của Kiều Thất Chỉ, đa số mọi người trong trường đấu đều tức giận nhưng không dám nói, nhất là chứng kiến được mười thanh niên thân thể vạm vỡ, sắc mặt như hung thần ác sát đang đứng sau lưng của hắn, mọi người ngay cả một câu cũng không dám nói.

Toàn trường đấu bỗng nhiên thanh tĩnh trở lại, tất cả mọi người tựa như đang mong chờ trận đấu kế tiếp.

Mấy phút đồng hồ sau, nhân viên công tác đem con Doberman của Kiều Thất Chỉ bỏ vào trong lồng đấu.

Doberman có bộ ngực to khỏe, cơ thể toàn thân săn chắc cường tráng mạnh mẽ, bình quân lực lượng của mỗi cú cắn đạt khoảng tám mươi kilogam. Giống chó này chạy rất nhanh, sức chịu đựng kinh người, ý chí chiến đấu ương ngạnh cùng tính tình cứng cỏi đã khiến cho nó trở thành một giống chó hung thần, nghe nói chỉ cần nó cắn được đối thủ tự sẽ không bao giờ buông ra. Toàn bộ kết cấu thân thể, cơ nhục cường tráng hòa quyện cùng hệ thống dây thần kinh ở dưới lớp da, phảng phất giống như sinh ra là vì để chiến đấu!

Bản tính tranh đấu tàn nhẫn, không sống chết không thôi.

Đây là đặc tính của giống chó Doberman!

Trong lồng đấu, con Doberman của Kiều Thất Chỉ ánh mắt hơi ửng hồng, ngửi được mùi máu tanh nồng đậm trong không khí, nó có vẻ thập phần hưng phấn, tru khiêu không ngừng.

Trên khán đài bầu không khí nguyên bản im lặng cũng bị tiếng tru khiêu của con Doberman đánh vỡ, các hội viên sôi nổi đem ánh mắt từ trên người Kiều Thất Chỉ quăng ném về phía Doberman ở trong tròng, đồng thời cùng nhau trao đổi phân tích.

Cùng lúc đó, trên ghế lô điều khiển, nhân viên công tác của hội sở dùng xe tới đón con chó ngao đã tính do Trịnh Thiết Quân huấn luyện, đưa vào trường đấu chó.

Trịnh Thiết Quân đặt cho con chó ngao của mình một cái tên phi thường khí phách....Tàng Thiên.

Cùng so sánh với năm con chó ngao thi đấu lúc trước, hình thể của Tàng Thiên lớn hơn một chút, tuy nhiên nó không lộ vẻ mập mạp mà tứ chi cường tráng mạnh mẽ, đôi mắt kia biểu lộ cái nhìn tràn ngập chân khí dã thú.

Tàng Thiên vừa xuất trang, mọi người trên khán đài đều cảm nhận được chân khí dã thú toát ra từ trên mình của nó, tựa ngay cả Kiều Thất Chỉ cũng đều phải cau mi nhíu mày.

Kiều Thất Chỉ ngẩng đầu nhìn thoáng qua Lý Dật, sau khi chứng kiến biểu tình trấn định trên gương mặt Lý Dật, hấn hung hăng rít một hơi thuốc.

Trước khi đến, Tiêu Cường từng nói cho hấn biết con Doberman là mua về từ ngoại quốc, sức chiến đấu thật sự cường hân, hơn nữa đã cho tiêm thuốc kích thích dã tính, một khi ngửi được mùi máu tanh, sức chiến đấu lập tức liền ở vào trạng thái cao giai. Theo như Tiêu Cường nói, tiêm xong thuốc kích thích con Doberman có thể đấu cùng sư tử hoặc lão hổ!

Huống chi mục đích hôm nay Kiều Thất Chỉ tới chính là phá rối, cho dù thua trận thì đã làm sao?

Nghĩ thông suốt điểm này, tâm tình của Kiều Thất Chỉ buông lỏng đi rất nhiều, khóe miệng cũng xuất hiện một nụ cười âm trầm.

Trong lồng đấu, con Doberman cảm nhận được chân khí dã tính toát ra từ trên người Tàng Thiên, bắt đầu có chút trở nên nôn nóng, không ngừng ra tiếng gầm nhẹ đồng thời hai móng trước cào cào lên sàn đấu.

Tục ngữ nói chó tùy nhân tính, đồng dạng một con chó, giao cho người nuôi khác nhau, sẽ nuôi ra hai loại tính cách bất đồng.

Tàng Thiên do Trịnh Thiết Quân nuôi dưỡng, trên người của nó nhiều ít cũng có vài điểm khí thế giống như vị chủ nhân.

Sau khi nhân viên phụ trách công tác đem Tàng Thiên đưa vào trong thông đạo, Tàng Thiên tựa như một đầu dã báo hoang dại, ngay tại chỗ phóng ra, vọt thẳng đến trước mặt Doberman, tốc độ nhanh nhẹn, khí thế cuồng bạo làm cho mọi người trên khán đài kinh ngạc!

“Mẹ nó, đây mới thực sự là chó ngao hoang dại, năm con lúc trước chỉ là hàng dỏm!” Trên khán đài có người nào đó cảm thán nói.

Khí thế của Tàng Thiên thừa mãnh liệt, nhưng Doberman nổi danh là hung thần vì tranh đấu mà sinh, thêm được tiêm thuốc kích thích nên căn bản không biết sợ hãi thứ gì. Nó chẳng những không lui ra phía sau, ngược lại còn trực tiếp nghênh đón.

“Ngao!”

Tàng Thiên nương theo lực lượng nhảy bổ tới Doberman, cả hai xoắn vào nhau, thân hình khô ngô giống như một ngọn tiểu sơn đề lên trên người con Doberman, đồng thời lộ ra răng nanh sắc bén, hung hăng cắn tới cổ đối phương!

Doberman cũng là con chó có kinh nghiệm thi đấu phong phú, sau khi bị Tàng Thiên chồm lên người, lập tức xoay cổ cắn tới chân trước của Tàng Thiên, muốn dùng phương thức này để bức bách Tàng Thiên buông tha cho một kích trí mệnh!

Nhưng bên trong sàn đấu Tàng Thiên như có linh tính, hiểu được cơ hội lần này hiếm có, nếu như buông tha, phía sau trận đấu sẽ thực gian nan.

Đối với lần này, nó cố kiềm nén cảm giác đau đớn truyền đến từ chân trước, gắt gao cắn vào cổ con Doberman.

Ước chừng hai phút sau, trên người Doberman dính đầy máu tươi, chỉ thấy nó hung hăng run rẩy vài cái, sau đó liền nằm im không nhúc nhích. Mà hàm răng của nó vẫn như cũ cắn ở chân trước Tàng Thiên.

“Ngao!”

Tàng Thiên cố nén đau đớn rút chân trước bị thương ra khỏi, sau đó rít gào một tiếng, thanh âm rung trời.

Biểu hiện của Tàng Thiên nằm ngoài dự đoán của mọi người, không ai có thể nghĩ ra, nó chấm dứt trận đấu một cách chớp nhoáng như thế!

Bên cạnh lồng đấu, Kiều Thất Chỉ sắc mặt có chút âm trầm, Doberman thăm bại nhanh như vậy, hẳn là chủ nhân nhiều ít có chút mất mặt.

Mà lúc này Lý Dật chậm rãi đứng dậy, mang theo Thạch Lỗi, cước bộ trầm ổn hướng tới chỗ Kiều Thất Chỉ đi đến.

Nhìn Lý Dật đang đi tới phía mình, Kiều Thất Chỉ lạnh lùng mỉm cười, sau đó ung dung rút thuốc, một bộ dạng chẳng thèm quan tâm.

“Trận đấu đã kết thúc, phải chăng nên thanh toán tiền đồ cược?” Lý Dật đến bên cạnh Kiều Thất Chỉ, trầm giọng nói.

Không đợi Kiều Thất Chỉ mở miệng, một tên thủ hạ đồng dạng cũng cắt đầu trọc, tiến lên phía trước một bước, trừng mắt nhìn Lý Dật nói: “Mày nói lại xem nào? Có tư cách gì mà dám cùng Thất gia nói chuyện như vậy?”

Tên kia vừa thốt ra khỏi miệng, đám thủ hạ bên cạnh Kiều Thất Chỉ đồng loạt dùng ánh mắt hài hước soi mói vào Lý Dật.

Mà Kiều Thất Chỉ lại cười ngoan độc nhìn chằm chằm Lý Dật nói: “Con mẹ nó, mày cho con chó ngao kia ăn được vật, tao không thèm tính toán với mày thì thôi, còn dám đòi tiền của tao nữa sao?”

“Mày đang muốn quit nợ phải không?” Lý Dật nheo mắt lại, ngữ khí hơi lạnh.

Kiều Thất Chỉ cười nhạt, miệng nhả khói thuốc, nói: “Không phải lão tử quit nợ, mà muốn tìm mày đòi tiền bồi thường!”

Nói xong Kiều Thất Chỉ đưa tẩu thuốc lên miệng rút tiếp một hơi, sau đó nhẹ nhàng phẩy tay.

Ngay tức thì mười tên đàn em của hắn đồng loạt bật súng từ trong lồng ngực ra, đem họng súng nhắm thẳng vào người Lý Dật.

Bất thành linh xảy ra biến hóa, làm cho các hội viên trong trường đấu sắc mặt đại biến, thậm chí có một số người lần đầu tới xem, nên không khỏi hoảng sợ la hét chói tai.

Lý Dật biểu hiện bình tĩnh vô bả vai Thạch Lỗi nói: “Trước tiên để cho hội viên rời đi đã.”

Sau đó, Lý Dật quay lại nhìn Kiều Thất Chỉ nói tiếp: “Để bọn họ đi, chúng ta tiếp tục giải quyết chuyện này, như thế nào?”

“Có thể!” Kiều Thất Chỉ cuồng vọng cười lớn tiếng: “Chỉ cần mày chui qua háng tao, tao sẽ để cho khách nhân rời đi, hai ngàn vạn kia tao cũng không cần!”

“Đây là bãi của Trịnh thúc.” Biểu tình Lý Dật âm trầm đáng sợ.

Kiều Thất Chỉ vẫn khinh thường cười nói: “Bãi của Trịnh Thiết Quân thì sao? Mày tưởng rằng mang Trịnh Thiết Quân ra là dọa được tao hả? Tao nói cho mà biết, coi như hắn có ở trong này tao cũng không sợ hắn, huống chi hắn không có ở trong này?”

Hắn vừa nói dứt lời, từ ngoài cửa trường đấu vang lên hai tiếng vỗ tay thanh thúy.

“Kiều Thất Chỉ, lá gan của ngươi quả nhiên không phải nhỏ!” Tiêu Thanh Sơn vừa đi tới, một bên mỉm cười nhìn Kiều Thất Chỉ nói: “Ngay cả bãi của Phá Quân mà ngươi cũng dám dẫm!”

Tiêu Thanh Sơn đến làm cho Kiều Thất Chỉ thật không ngờ, đồng thời cũng làm cho Lý Dật thật không ngờ!

Nghe được thanh âm của Tiêu Thanh Sơn, lại chứng kiến biểu tình ăn tươi nuốt sống trên mặt hắn, Kiều Thất Chỉ hơi có chút âm tình bất định.

Hiện tại Tiêu Thanh Sơn trực tiếp đi đến bên cạnh Lý Dật, hướng hắn lộ ra một nụ cười thản nhiên, tựa hồ như muốn nói cho Lý Dật, không cần sợ, việc này ta sẽ xử lý giúp ngươi.

Lý Dật có thể theo trong nụ cười kia của Tiêu Thanh Sơn mà cảm nhận được một loại quan tâm nào đó.

Nhưng lúc này hắn không có tâm tư suy nghĩ đến chuyện vì sao Tiêu Thanh Sơn lại đối với hắn như thế, mà đang lặng lẽ quan sát tình huống biến hóa.

“Hô” Chần chờ thật lâu sau, cuối cùng Kiều Thất Chỉ lựa chọn chịu thua: “Tiêu lão đại, vừa rồi tôi chỉ muốn đùa giỡn cùng tiểu bối một chút thôi, thật sự đảm đương không nổi. Ngài cũng đừng lưu tâm.”

“Ta đã già rồi sao?” Tiêu Thanh Sơn hứng thú nhìn chằm chằm vào Kiều Thất Chỉ.

Kiều Thất Chỉ nhất thời nghẹn lời, hắn nhìn ra được Tiêu Thanh Sơn đang cố tình muốn làm khó dễ hắn.

“Tiêu lão đại, chỉ là một tiểu bối mà thôi, đâu cần phải như vậy?” Khí thế bức người của Tiêu Thanh Sơn làm cho Kiều Thất Chỉ kinh hãi, đồng thời cũng có chút khó chịu. Hắn dám nói như vậy, mấu chốt là chứng kiến Tiêu Thanh Sơn chỉ dẫn theo một mình lão Miêu mà thôi.

“Kiều Thất Chỉ, chẳng lẽ ngươi muốn động thủ với ta?” Tiêu Thanh Sơn cất bước đi đến trước người Kiều Thất Chỉ, vươn tay, nhẹ nhàng vỗ trên gương mặt của hắn, phát ra một tràng thanh âm “bành bạch.”

Hành động của Tiêu Thanh Sơn làm cho trong lòng Kiều Thất Chỉ dâng lên một cỗ sỉ nhục, nhưng khi nhìn vào đôi con ngươi thâm thúy của Tiêu Thanh Sơn, nhớ lại thủ đoạn những năm gần đây, trong lòng hắn cũng chỉ là bất ổn, không biết nên làm như thế nào bây giờ.

Trực giác nói cho hắn biết, một khi Tiêu Thanh Sơn xuất tràng, tuyệt đối đã có chuẩn bị ở phía sau!

“Vừa rồi ngươi bảo Tiểu Dật phải chui qua háng của ngươi, đúng không?” Tiêu Thanh Sơn hai tay chấp sau lưng, thân hình hơi trùng xuống, ngẩng đầu nhìn Kiều Thất Chỉ hỏi.

Kiều Thất Chỉ sắc mặt xanh mét, không biết nên trả lời như thế nào.

Tiêu Thanh Sơn chậm rãi dựng thẳng sống lưng, ánh mắt sắc lạnh đảo qua phía mười tên đàn em của Kiều Thất Chỉ, khi đám tiểu bối chạm phải ánh mắt hắn đều cúi gằm đầu xuống.

“Ta cho các ngươi thêm một cơ hội, hiện tại lập tức buông súng quỳ xuống, chuyện hôm nay ta coi như chưa từng phát sinh qua.” Tiêu Thanh Sơn không nhanh không chậm nói, trong thanh âm lại toát ra một cỗ khí thế uy nghiêm không thể kháng cự.

Cùng lúc đó, lão Miêu tiến lên một bước, lạnh lùng nhìn chằm chằm vào Kiều Thất Chỉ.

“Quỳ xuống!”

Đột nhiên Tiêu Thanh Sơn chợt quát một tiếng.

“Phanh!”

Một tên đứng gần phía Tiêu Thanh Sơn nhất, bị tiếng gầm giận dữ hù cho hai chân mềm nhũn, trực tiếp quỳ rạp xuống đất. Những người khác thấy hắn quỳ xuống cũng sôi nổi làm theo, đồng thời ném súng trong tay sang một bên.

Chứng kiến hành động của bọn chúng, Tiêu Thanh Sơn thu hồi mục quang, nhưng diễn cảm vẫn còn chút âm trầm: “Kiều Thất Chỉ, ta cũng cho ngươi thêm một cơ hội. Vừa rồi không phải ngươi muốn Tiểu Dật chui qua háng ngươi sao? Hiện tại, ta muốn ngươi chui qua háng của hắn, nếu ngươi không làm, lão Miêu sẽ mang ngươi ra sông Hoàng Phố làm mồi cho cá ăn!”

Nghe được lời nói của Tiêu Thanh Sơn, khuôn mặt Kiều Thất Chỉ chuyển xanh thành trắng, thân mình hung hăng run rẩy lên.

Cảm nhận được ánh mắt lạnh lùng của lão Miêu, nhìn lại biểu tình âm trầm của Tiêu Thanh Sơn, Kiều Thất Chỉ miễn cưỡng cười khan nói: “Tiêu lão đại....”

Tiêu Thanh Sơn không muốn phải nhắc lại, chỉ đưa ánh mắt sang nhìn Lý Dật.

Lý Dật do dự một chút, nhưng vẫn dang rộng hai chân ra.

Theo sau, dưới ánh mắt soi mói của hội viên trong trường đấu, Kiều Thất Chỉ lúc trước còn hung hăng ngang tàng không ai bì nổi, lúc này lại giống như một con chó quỳ rạp người, chui qua đũng quần của Lý Dật!

Trên khán đài, những hội viên ở trong Vinh Hòa hội sở chứng kiến một màn này, đều hiểu được rõ ràng, qua hôm nay, cái tên Lý Dật sẽ vang vọng cả giới hắc đạo phương Nam!

48. Chương 48: Cha Và Con

Kiều Thất Chỉ tới cũng nhanh mà đi cũng mau. Thời gian đến không ai bì nổi, nhưng lúc đi cụp đuôi làm người giống như chó nhà tang.

Thân là nhân vật đứng đầu trong giới hắc đạo tại Hàng Châu, nhưng lại chui qua háng một tên tiểu bối mới xuất đạo. Chuyện này làm cho uy vọng của hắn sẽ bị thực giảm to lớn, thế nhưng hắn lại nhìn ra được, nếu hôm nay mình không chui qua, tuyệt đối sẽ táng thân ở Thượng Hải.

Sau khi Kiều Thất Chỉ ảm đạm rời khỏi Vinh Hòa hội sở. Tiêu Thanh Sơn cùng Lý Dật đi tới văn phòng riêng của Trịnh Thiết Quân.

“Lão Miêu, đi kêu người giúp việc làm một phần cá kho lạt, một phần tiêu xào thịt, một phần thịt bò hấp...” Sau khi đi vào trong phòng khách, Tiêu Thanh Sơn ngược nhìn đồng hồ, quay sang lão Miêu phân phó nói: “Nhớ rõ, các món ăn đều phải tăng thêm ớt, càng cay càng tốt.”

Nghe Tiêu Thanh Sơn nói, lão Miêu vâng mệnh một tiếng, sau đó trực tiếp lui ra ngoài. Theo Tiêu Thanh Sơn nhiều năm như vậy, hắn tự nhiên biết, kể tiếp Tiêu Thanh Sơn muốn nói chuyện thẳng thắn cùng Lý Dật.

Còn Lý Dật nghe được Tiêu Thanh Sơn kêu một chuỗi món ăn cũng là sững sờ!

Hắn biểu tình nghi hoặc nhìn Tiêu Thanh Sơn, trong con người toát ra thần sắc kinh ngạc!

Bởi những món ăn do miệng Tiêu Thanh Sơn nói ra, đều là những món ăn mà Lý Dật ưa thích, chính xác mà nói thì do Hạ Vũ Đình làm thức ăn cho hắn. Lý Dật cực kì ưa thích những món ăn này, hơn nữa thực thích ăn cay, càng cay càng thích.

Phát hiện tia nghi hoặc trong con người của hắn, Tiêu Thanh Sơn tùy tiện dựa vào ghế sofa, cười nói: “Trước khi đến, ta đã tới thăm phúc lợi viện cùng Vũ Đình hàn huyên tán gẫu, từ miệng cô ta mà biết được cậu thích ăn những món này, hơn nữa đặc biệt thích vị cay.”

Tiêu Thanh Sơn nói làm cho biểu tình của Lý Dật có chút phức tạp.

“Ta biết, có thể cậu đối với hành động của ta có cảm giác bất mãn, nhưng ta lại lo lắng cậu không đồng ý, cho nên liền tự đi một mình, cậu không cần phải tức giận.” Lúc này Tiêu Thanh Sơn đã không còn mang dáng vẻ kiêu hùng như bình thường, thật ra lại giống như một lão nhân hiền lành, cùng con người ở trường đấu chó hoàn toàn khác biệt.

Lý Dật khẽ nhắm mắt trầm ngâm, theo sau mở ra, phức tạp nhìn Tiêu Thanh Sơn hỏi: “Tại sao ngài phải đối với tôi như vậy?”

Tiêu Thanh Sơn không có trả lời ngay vấn đề, mà hơi mấp má, chần chừ vài giây đồng hồ mới nói: “Bởi vì cậu chính là con của ta.”

Thanh âm của Tiêu Thanh Sơn rất nhỏ, trong giọng nói tràn ngập vẻ ân hận.

Coi như trước thái độ biến đổi của Trịnh Thiết Quân đối với mình, Lý Dật cũng dự tính đến loại khả năng hy hữu này, nhưng giờ phút này nghe Tiêu Thanh Sơn tự mình nói ra khỏi miệng, hắn vẫn có chút kinh ngạc như thường.

“Con trai, thực xin lỗi, mấy năm nay ta để cho con phải chịu khổ rồi.” Tiêu Thanh Sơn vẻ mặt áy náy nhìn Lý Dật, nhẹ nhàng nói.

Nhìn ánh mắt thoáng chốc đã đỏ ửng cùng giọng nói trầm thấp của Tiêu Thanh Sơn, tâm tình Lý Dật thậm chí có chút phiền muộn không hiểu.

Kiếp trước hẳn là cô nhi, ngay cả cha mẹ là ai cũng không biết.

Sau khi quay trở về quá khứ, vẫn là cô nhi, như cũ không biết cha mẹ mình là ai.

Cho nên hẳn đối với tình thân có một loại khát vọng không hiểu.

Hiện giờ bỗng nhiên xuất hiện một người cha, điều này khiến cho hắn trong lúc nhất thời không thể tiếp nhận!

Coi như đúng là sự thật đi chẳng nữa, thì Tiêu Thanh Sơn vẫn không phải người cha chân chính của hắn. Nhưng trong lòng hắn lại không thể bình tĩnh được, giống như mặt hồ đang tĩnh lặng bị người ta ném vào một cục đá, tạo thành một mảnh gợn sóng liên miên.

Chứng kiến Lý Dật không nói lời nào, Tiêu Thanh Sơn tưởng hắn còn đang hận mình, vì thế cầm thuốc ra ở trên bàn, châm lửa, hung hăng rít vài hơi, sau lại nói: “Con trai, sau khi xác định con chính là cốt nhục của ta, ta không có tham vọng quá đáng muốn con tha thứ cho ta. Ta hiểu được, cuộc đời này vô luận ta làm như thế nào đều không thể bù đắp cho con cùng mẹ con được.”

Mẹ?

Nghe câu này, thân thể của Lý Dật không khỏi run lên!

“Bà...Hiện tại bà ta ở đâu?” Thanh âm của hắn có chút run run.

“Bà ấy đã chết rồi.” Hai mắt của Tiêu Thanh Sơn hoàn toàn ửng đỏ, biểu cảm ghen ngào lạc mịch không nói nên lời.

Lý Dật thân mình chấn động, hỏi: “Chết như thế nào?”

“Hô” Tiêu Thanh Sơn nhả ra một hơi thuốc, sau đó cúi đầu trầm ngâm nói: “Hai mươi mấy năm trước, ta từ nông thôn đi lên thành phố, cố gắng dựa theo chế độ cải cách mở rộng mà tìm cơ hội kiếm tiền. Nhưng sau khi ta lên thành phố mới phát hiện, kiếm tiền không có đơn giản như ta thường nghĩ. Ta thử làm rất nhiều công tác khác nhau, cuối cùng có một chút vốn dành dụm. Vì thế, ta hưng phấn cầm theo số tiền đó trở về, định dùng nó để cưới mẹ của con.”

Nói đến đây, Tiêu Thanh Sơn giống như tưởng nhớ lại sự tình lúc đó, biểu cảm hơi trở nên âm trầm: “Trên đường về nhà, ta gặp bọn cướp, những người đó chẳng những đoạt hết số tiền dành dụm của ta, còn đánh ta một trận thừa sống thiếu chết. Có lẽ ta phúc lớn mạng lớn, một người dân trong thôn gặp được, hắn đưa ta về thôn chữa trị bảo vệ cái mạng nhỏ này. Lúc đó, mẹ con khóc suốt suốt, bà ấy van cầu ta đừng lên thành phố kiếm tiền nữa, thành thật ở nhà làm ruộng cũng được bình an qua ngày.”

“Nhưng ta không đáp ứng mẹ con, ta nói cho bà ấy, ta sẽ tiếp tục đi lên thành phố, đời này nhất định ta phải hỗn ra thành người! Bởi vì ta không cam lòng!” Tiêu Thanh Sơn ngữ khí âm trầm đáng sợ: “Ta ở thôn làng điều dưỡng trong ba tháng, sau đó lại một lần nữa đi lên thành phố. Lúc này ta không còn muốn tìm công việc buôn bán nữa, mà đặc biệt đi theo con đường hắc đạo. Vận khí của ta không sai, gia nhập vào Mãnh Hổ bang, từng bước tiến lên phía trước, rốt cuộc ở bên ngoài cũng có chút danh khí không nhỏ.”

“Sau đó, con gái của đại ca Mãnh Hổ bang coi trọng ta, nàng muốn kết thân với ta.” Nói đến đây Tiêu Thanh Sơn tự trách nhắm hai mắt lại: “Nàng nói rằng, chỉ cần ta kết hôn cùng nàng, tương lai liền trở thành đại ca của Mãnh Hổ bang, muốn gió được gió, muốn mưa được mưa!”

“Cho nên, ông liền đáp ứng bà ta?” Trên khuôn mặt của Lý Dật đã khôi phục vẻ bình tĩnh, nhìn không ra một chút tình cảm dao động.

Tiêu Thanh Sơn gật đầu, đồng thời lộ ra một tia cười chua xót: “Phải, vì muốn vượt trội hơn người, ta đã nhận lời. Mà kết quả cũng như mong muốn, ta trở thành đại ca Thiên Tự Đầu của Mãnh Hổ bang.”

“...Còn mẹ tôi?” Trong lúc nói ra chữ mẹ này, nhiều ít Lý Dật có chút không được tự nhiên.

“Sau khi ta cùng người đàn bà kia kết hôn, mẹ con cũng từ nông thôn chạy lên thành phố tìm ta, cuối cùng gặp được nhau. Trong lúc nàng biết được ta kết hôn cùng người con gái khác, nàng khóc ròng bỏ đi.” Tiêu Thanh Sơn vẻ mặt hơi trắng bệch, nói: “Nàng bị tổn thương thấu tâm, kết quả trong lúc băng qua đường bị xe đụng trúng, đưa tới bệnh viện kịp thời nhưng vẫn không hiệu quả...”

Nói xong, Tiêu Thanh Sơn cả người giống như đã già thêm vài tuổi, diễn cảm nghẹn ngào tang thương không nói nên lời, khóe mắt lại ướt ướt. Chỉ là trời sinh hắn có tính mạnh mẽ, một mực kiềm nén không cho nước mắt chảy ra.

“Tiểu Dật, ta biết con hận ta! Nhưng ta thật sự không biết thời điểm mẹ con lên Thượng Hải tìm ta đã sanh ra con, cho nên không có đi tìm con!” Tiêu Thanh Sơn đột nhiên ngừng đầu, vẻ mặt u uất nhìn Lý Dật, trong con người tản mát ra ánh mắt chân thành.

Chứng kiến bộ dạng hối hận của Tiêu Thanh Sơn, Lý Dật chỉ cảm thấy trong đầu biến thành một mảnh hỗn loạn, miệng hấp háy như muốn nói cái gì đó. Nhưng lại cảm giác trong cổ họng tắc nghẹn, một chữ cũng không nói nên lời.

49. Chương 49: Nay Đã Khác Xưa

Lý Dật không biết mình rời khỏi Vĩnh Hòa hội sở như thế nào, trong đầu của hắn tất cả đều là ánh mắt quan ái cùng vẻ mỉm cười hiền lành của Tiêu Thanh Sơn.

Thậm chí, ngay lúc ăn cơm, Tiêu Thanh Sơn cũng giống như Hạ Vũ Đình, cũng không ăn, mà chỉ gấp đồ ăn cho hắn.

Một khắc đó, Tiêu Thanh Sơn cho Lý Dật cảm giác giống như một người cha từ ái.

Loại cảm giác này thật tốt.

Trong đầu hồi ức tất cả, trong bất tri bất giác, Lý Dật đã đi tới trước cửa hội sở.

Nhân viên trong hội sở đã chạy xe của Lý Dật đến trước cửa, sau khi thấy Lý Dật, lập tức nhảy xuống xe, đi tới trước người Lý Dật, nói: “Dật ca, còn có gì dặn dò không?”

Nói tới đó, trong con người tên nhân viên kia toát ra ánh mắt tôn kính.

Lý Dật tiếp nhận chìa khóa, miễn cưỡng cười cười, nói: “Không có việc gì nữa, cậu đi làm việc đi.”

Tên nhân viên gật đầu, cũng không nói thêm cái gì, trực tiếp rời đi, mà Lý Dật ngồi vào trong xe, khởi động xe hướng về nhà.

Đang lúc hoàng hôn, mặt trời chiều dần dần hạ xuống, những chiếc xe nối dài trên đường như một con rồng lớn, uốn quanh bám vào trên một thân cây đại thụ, có chút đồ sộ.

Có thể bởi vì nguyên nhân kẹt xe, có thể bởi vì Lý Dật mang tâm sự, nguyên bản con đường hắn chỉ cần dùng bốn mươi phút là đi tới lại phải dùng một tiếng rưỡi đồng hồ.

Lúc hắn về đến nhà, bóng tối đã bao trùm.

Vừa mở rộng cửa, Lý Dật liền ngửi được hương vị kích thích người ta thèm ăn, ngẩng đầu vừa nhìn, phát hiện Hạ Vũ Đình đang ngồi bên bàn ăn chờ hắn, trên bàn đặt bốn món ăn, hai món canh, có thể nói là thập phần phong phú.

“Anh đã trở về!” Vẻ mặt Hạ Vũ Đình sáng lạn mỉm cười từ chỗ ngồi đứng lên, dự định đi bới cơm cho Lý Dật.

Mặc dù Lý Dật đã ăn cơm cùng Tiêu Thanh Sơn, thế nhưng nhìn thấy một bàn cơm nước, vẫn không ngăn cản cử động của Hạ Vũ Đình, chỉ mỉm cười gật đầu.

Thay đôi dép, rửa tay xong, Lý Dật đi tới bên bàn ăn hỏi: “Vũ Đình, có phải gặp được chuyện gì hài lòng hay không?”

“Vậy mà cũng bị anh nhìn ra.” Hạ Vũ Đình có chút ngại ngùng gật đầu, sau đó có chút hưng phấn mà nói: “Lý Dật, phúc lợi viện sắp dời sang chỗ mới rồi!”

“Hả?” Lý Dật hơi ngậy ra: “Chuyện gì xảy ra?”

“Anh biết Tiêu Thanh Sơn chứ? Chính là vị thương gia nổi danh tại Thượng Hải.” Hạ Vũ Đình nhanh miệng: “Ông ta nói đã mua một mảnh đất trong khu vực thành thị, sẽ xây một khu phúc lợi viện, đồng thời đổi tên là Hợp Gia phúc lợi viện.”

Hợp Gia?

Cả nhà đoàn viên sao?

Nghe được Hạ Vũ Đình nói, Lý Dật hơi có chút thất thần, hẳn hiểu rõ, Tiêu Thanh Sơn làm như vậy đều bởi vì hắn.

“Lý Dật, trong khoảng thời gian này vận khí của phúc lợi viện chúng thật quá tốt! Hiện tại thật nhiều người có lòng hảo tâm.” Hạ Vũ Đình mỉm cười cảm thán.

Lý Dật lấy lại tinh thần, cười gật đầu, nói: “Đúng vậy! Khả năng hiện tại mọi người ai cũng có lòng nhân ái.”

Lời tuy nói như vậy, thế nhưng dáng tươi cười của Lý Dật cũng thật gượng ép.

Cơm tối Lý Dật vẫn ăn nhiều như ngày thường, đây không phải vì trước đó không có ăn no, mà là không muốn lãng phí một phen khổ tâm của Hạ Vũ Đình.

Ăn xong cơm tối, Lý Dật bồi Hạ Vũ Đình hàn huyên về việc phúc lợi viện đổi sang địa phương mới, liền cho Hạ Vũ Đình tự mình tính toán, mà chính hắn quay trở về phòng bắt đầu dùng tài liệu linh kiện mà Trần Lâm mang đến để làm máy móc.

Không biết có phải Trần Lâm có ý, muốn làm thêm mấy bộ, nhưng lại sợ kỹ thuật của Lý Dật không đủ, nên tài liệu mua cho Lý Dật cũng đủ cho hắn làm ba bộ máy móc luyện tập.

Hai ngày sau, Lý Dật dùng linh kiện làm xong ba bộ máy, cho Trần Lâm một bộ, mà hai bộ còn lại dự định đưa cho Trịnh Dũng Cương và Dương Phàm mỗi người một bộ.

Buổi chiều hôm nay, Lý Dật rời khỏi Vĩnh Hòa hội sở, không trực tiếp trở lại, mà chạy xe đi tới hướng của Phượng Hoàng dạ tổng hội.

“Tin tức lớn, có một người tên là Lý Dật đem Hàng Châu Kiều thất gia đập dưới háng!”

“Thật hay giả? Anh nghe được tin tức ở đâu?”

“Thiên chân vạn xác. Do một người bạn trong hắc đạo nói với tôi đó.”

“Nga? Tiểu tử nào ngu bực như thế, ngay cả Kiều thất gia hắn đều có thể đập? Anh nói cho chúng tôi nghe một chút, hắn đập làm sao?”

“Đúng vậy, mau nói!”

“Lúc đó, Kiều thất gia dẫn người đến Vĩnh Hòa hội sở, định đập phá bãi của Chiến Thần Phá Quân, kết quả Phá Quân không có mặt, tên tiểu tử Lý Dật tạm thời trông coi. Vì vậy, lúc Kiều thất gia đập phá, hai người bọn họ khởi phát xung đột, sau đó, hơn mười thủ hạ của Kiều thất gia đều ra mặt, các người nghĩ thế nào?”

“Kháo! Còn treo khẩu vị của chúng ta, mau nói, sau lại thế nào?”

“Thời điểm máu chót, Tiêu Thanh Sơn liền ra sân, buộc toàn bộ thủ hạ của Kiều thất gia quỳ xuống đất, đồng thời buộc Kiều thất gia chui qua đống quần Lý Dật!”

.....

Khi Lý Dật chạy chiếc xe có rèm che đi tới ngay cửa Phượng Hoàng dạ tổng hội thì nơi này còn chưa mở cửa, bốn gã bảo an đang đứng ngay ngoài cửa nói chuyện phiếm.

Ngạc nhiên khi nhìn thấy Lý Dật lái chiếc xe đắt tiền, bốn người lập tức tách ra.

Khi thấy Lý Dật mặc một thân tây trang từ trong xe đi xuống, bốn người giống như nhìn thấy quỷ, con mắt tròn tròn, biểu tình vô cùng kỳ lạ.

Thậm chí, trong đó có hai người còn cổ sức nhu mắt, nỗ lực muốn nhìn thấy rõ ràng hơn một ít.

Sau khi xác định là Lý Dật, bốn người giống như bị hóa đá, vẫn không nhúc nhích, thẳng đến khi Lý Dật đi vào dạ tổng hội, bốn người mới phục hồi lại tinh thần.

“Lý Dật lái chiếc xe này sao?”

Bốn người liếc nhau, thần tình đều không thể tin được.

Sau đó một tên bỗng nhiên nhớ tới điều gì, nhảy dựng lên nói: “Ta khát! Lý Dật đập Kiều thất gia sẽ không phải là hần chứ?”

“Không có khả năng! Người xem đức hạnh của tên tiểu tử này, có khả năng đập được thất gia sao?” Tên gia hỏa kia lập tức liền phủ định: “Ta xem tiểu tử này hơn phân nửa là dụ được một bà nhà giàu, lên làm mặt trắng nhỏ!”

Ba người khác vừa nghe, nghĩ tên kia nói xong hữu lý, đều gật đầu.

Lý Dật cũng không nghe được bốn người đàm luận, trên thực tế, dù là hần nghe được cũng sẽ không có gì biểu thị.

Phảng phất như nhớ lại tình hình lần đầu tiên Lý Dật đi tới dạ tổng hội, bởi thời gian còn sớm, các nữ tiếp viên còn chưa ra tiếp khách, mà đều ngồi trong phòng thay đồ, đang hút thuốc đồng thời trò chuyện đủ thứ linh tinh.

Thấy Lý Dật, trước mắt các nữ tiếp viên sáng ngời, trong đó có mấy người nhìn Phượng tỷ trêu ghẹo: “Phượng tỷ, Lý đại xử nam của cô tới nga! Cô nói trong một tháng sẽ phá thân xử nam của hần, thế nhưng người ta không thèm cô a!”

“Khanh khách...”

Trong lúc nhất thời, trong phòng thay đồ của nữ tiếp viên, những nữ tiếp viên đều bật cười, mà Phượng tỷ cũng có chút xấu hổ liếc mắt nhìn theo bóng lưng của Lý Dật, kết quả sau khi nhìn thấy một thân tây trang trên người Lý Dật, cười khổ nói: “Các chị em, lẽ nào mọi người không phát hiện Lý đại xử nam của chúng ta nay đã khác xưa sao? Bộ tây trang hần mặc trên người, giá trị hơn mười vạn, đi đến dạ tổng hội chúng ta chơi, cũng không có mấy người ăn mặc tốt hơn hần.”

Lời của Phượng tỷ vừa thốt ra, cả đám nữ tiếp viên tròn tròn mắt há hốc.

Bên tai truyền đến tiếng nghị luận của các nữ tiếp viên, Lý Dật cũng cười khổ một tiếng.

Lúc đi tới phòng an ninh, Dương Phàm đang một mình ngồi trong đó, hút thuốc dờ ra.

Nghe được tiếng mở cửa, Dương Phàm vô ý thức ngẩng đầu, thấy Lý Dật vào cửa, thân thể hần run lên, tay phải run lên, tàn thuốc lập tức rơi xuống mặt đất.

“Lý Dật.” Dương Phàm đứng dậy, gãi gãi đầu.

Đối với việc ngoài đường truyền lưu Kiều Thất Chỉ bị người đập dưới chân, Dương Phàm cũng có nghe nói qua. Những người khác không biết là ai làm, thế nhưng Dương Phàm rõ ràng!

Từ khi nghe được tin tức đó cho đến bây giờ, Dương Phàm vẫn mất hồn mất vía, nghĩ đến Kiều Thất Chỉ trong truyền thuyết lại chui qua đũng quần của Lý Dật, Dương Phàm có loại cảm giác như đang lạc trong mộng.

Hần không ngừng một lần hỏi chính mình, Lý Dật ngày xưa luôn xưng huynh gọi đệ với mình thật sự đã đập Kiều Thất Chỉ dưới háng?

“Gọi điện thoại cho Trần Dương, nói cậu muốn thôi việc.” Lý Dật đi tới bên người Dương Phàm, vỗ vỗ vai Dương Phàm.

Thôi việc?

Nghe hai chữ này, trái tim Dương Phàm mãnh liệt co rút lại một chút, có chút kích động nói: “Ý của cậu là?”

Lý Dật cũng chưa nói gì, chỉ mỉm cười gật đầu.

50. Chương 50: Trần Diêm Vương

Dương Phàm dựa theo lời Lý Dật rời khỏi Phương Hoàng dạ tổng hội, tin tức này làm cho tất cả mọi người trong Phương Hoàng dạ tổng hội cảm thấy rất kinh ngạc!

Phương Hoàng dạ tổng hội tuy rằng không cách nào so sánh với những hội sở tư nhân như Trần Châu Cảng hay Vĩnh Hòa hội sở, thế nhưng ở chốn ăn chơi cũng coi như đứng đầu.

Vì vậy, Dương Phàm thân là đội trưởng bảo an lợi tức hàng tháng cộng dùng chức vị kiếm tiền riêng có thể nói cũng không hề thấp.

Ở dạng tình hình này, Dương Phàm chủ động rời khỏi, điều này làm cho mọi người trong dạ tổng hội đều suy đoán Dương Phàm muốn đi làm gì?

Toàn bộ dạ tổng hội, duy nhất biết rõ trong lòng chỉ có một mình Trần Dương mà thôi.

Mặc dù hẳn rõ ràng năng lực của Dương Phàm cũng không phải xuất chúng, thế nhưng từ xưa đến nay, một người đặc đạo, gà chó cũng phi thiên.

Dương Phàm có huynh đệ như Lý Dật, là phúc khí cả đời này của hắn.

Sau khi biết được Tiêu Thanh Sơn là cha của mình, Lý Dật hiểu rõ, sau này, ở trong toàn bộ Thượng Hải, người dám động tới hắn hầu như không có, thế nhưng hắn cũng không có trực tiếp kéo Dương Phàm vào vòng tròn, mà đưa cho Dương Phàm một bộ máy luyện tập, cùng một bộ kế hoạch rèn đúc thân thể, để Dương Phàm trong vòng hai tháng thời gian rèn đúc thân thể, sau đó lại dùng một tháng truyền thụ cho Dương Phàm một ít công phu cách đấu.

Đối với an bài của Lý Dật, Dương Phàm cũng không có bất luận lời dị nghị gì, mà thẳng thắn tiếp nhận.

Xử lý thỏa đáng xong chuyện của Dương Phàm, Lý Dật lại chủ động hẹn Trịnh Dũng Cương ra ăn cơm.

Đối với việc Kiều Thất Chỉ chui qua đũng quần Lý Dật, Trịnh Dũng Cương cũng là người nhận được tin tức đầu tiên. Sau khi nhìn thấy Lý Dật, hắn cũng không hề biến đổi thái độ, mà vẫn giống như trước đây, vẫn xưng hô như huynh đệ.

Hiển nhiên, hắn cũng giống như Trịnh Thiết Quân, thuộc về loại người kết giao bạn bè cũng không xem địa vị và thân phận, chỉ nhìn vào tính cách có hợp nhau hay không.

Phương thức xử sự của Trịnh Dũng Cương để cho Lý Dật thập phần thưởng thức, cũng càng thêm kiên định quyết tâm muốn thu phục Trịnh Dũng Cương.

Khi Lý Dật nói đem bộ máy móc luyện thân đưa cho Trịnh Dũng Cương, Trịnh Dũng Cương mười phần nghi hoặc, nói thân thể hắn không cần tiếp tục rèn đúc nữa!

Mà Lý Dật chỉ nói cho hắn, dùng bộ máy này rèn đúc ba tháng, thân thể trạng thái của hắn có thể đề cao gấp đôi!

Nghe được Lý Dật vừa nói như thế, hai mắt Trịnh Dũng Cương đều phát sáng, sau đó, hắn hầu như dùng phương thức thưởng thức muốn lập tức mang bộ máy này đi thử luôn.

Vài ngày sau đó, mỗi ngày của Lý Dật phi thường thoải mái, ngoại trừ đến Vĩnh Hòa hội sở đi dạo ra, hoặc rèn đúc thân thể, đồng thời chỉ dùng loại phương thức này để luyện tập liều mạng.

Lý Dật nỗ lực, Trịnh Dũng Cương đều xem vào trong mắt, đồng thời âm thầm đem mấy tin tức này truyền lại cho Tiêu Thanh Sơn.

Tiêu Thanh Sơn từ sau ngày hôm đó cũng không hề đến Vĩnh Hòa hội sở tìm Lý Dật, Gia Cát Minh Nguyệt cũng không, còn Trịnh Thiết Quân sau khi nghe được chuyện Kiều Thất Chỉ đến đập phá, trực tiếp tuyên bố ra bên ngoài, ngày sau gặp phải Kiều Thất Chỉ sẽ cắt đứt một cái chân chó của hắn!

Sinh hoạt an tĩnh của Lý Dật chỉ duy trì được gần năm ngày, tại ngày thứ sáu, Trần Lâm hấp tấp đi tới dưới nhà tìm Lý Dật.

Lúc này đây, Trần Lâm sau khi gặp mặt cũng không giống như trước kia đùa giỡn lòng vòng với Lý Dật, mà dùng một loại ánh mắt kỳ quái quan sát Lý Dật hơn mười giây, mới nói: “Lý Dật, mấy thứ kia anh làm sao nghĩ ra?”

Ngày đó, lấy được thứ Lý Dật đưa cho, Trần Lâm cũng không mang về bộ môn của mình mà đưa về nhà, tự mình dùng hai ngày, kết quả phát hiện hiệu quả phi thường.

Vì vậy, Trần Lâm liền vận dụng mạng lưới quan hệ, từ viện khoa học quốc gia tìm tới vài người, nghiên cứu nguyên lý của mấy thứ máy móc này, nỗ lực chế tạo đại quy mô...

Kết quả, người của viện khoa học quốc gia tới gặp Trần Lâm, sau khi nhìn thấy vài thứ kia, nghiên cứu tròn hai ngày hai đêm, nhưng lại không nghiên cứu ra được nguyên lý gì.

Cuối cùng, bọn họ nói cho Trần Lâm, nguyên lý của mấy loại máy móc kia bọn họ không hiểu nổi, hơn nữa nói thập phần khẳng định, mấy thứ máy móc luyện thân này chỉ ít so với máy móc của bộ môn đặc thù hiện tại phải tiên tiến hơn gấp vài lần!

Lời của người trong viện khoa học quốc gia nói làm Trần Lâm thất kinh!

Song song, người của viện khoa học quốc gia rất muốn gặp mặt Lý Dật, trước mặt thỉnh giáo.

Sau khi biết được suy nghĩ của bọn họ, Trần Lâm dùng tốc độ nhanh nhất phóng tới Thượng Hải, từ Nam Kinh một đường lái xe thẳng đến Thượng Hải, chẳng biết đã phạm phải bao nhiêu luật giao thông.

Phản ứng của Trần Lâm vốn nằm trong dự liệu của Lý Dật, dù sao hắn chế tạo mấy thứ máy móc luyện thân sử dụng nguyên lý phải đến sau năm 2018 mới được nghiên cứu ra, hiện tại mới là năm 2009, nếu người của viện khoa học quốc gia hiểu được, mới chính là quái quỷ.

“Cô hỏi chuyện này làm gì?” Có thể do giọng nói của Trần Lâm khá thân thiện, Lý Dật cũng là lần đầu tiên không có nói móc Trần Lâm.

Nghe Lý Dật vừa nói như thế, Trần Lâm thật ra lại có chút xấu hổ.

Từ nhỏ đến lớn, nàng còn chưa từng phải mở miệng cầu người.

Mà lúc này đây, nàng cũng biết, nếu như không cùng Lý Dật nói chuyện đằng hoàng, dùng phương thức uy hiếp để bắt hắn nói ra nguyên lý chế tạo mấy thứ kia, với tính cách của hắn tuyệt đối sẽ không chịu nói.

Bất quá, Trần Lâm rất nhanh lại nhớ tới điều gì, giả hoạt cười nói: “Lý Dật, anh đừng quên, lần trước anh còn thiếu tôi một nhân tình!”

Trần Lâm vốn đang cau mày, lại chợt tươi cười, giống như đóa mẫu đơn nở rộ, vô cùng mê người.

Nghĩ đến lần trước lợi dụng thân phận của Trần Lâm đối phó đám người của tên mập, Lý Dật rốt cục cam chịu lời Trần Lâm, hỏi: “Nói đi, cô muốn tôi làm như thế nào?”

Lý Dật sáng khoái trả lời như vậy làm cho Trần Lâm nhiều ít có chút ngoài ý muốn, nhưng càng nhiều lại là vui mừng: “Có mấy người của viện khoa học quốc gia muốn gặp anh, tôi nghĩ anh theo tôi về nhà gặp mặt họ một lần.”

Lý Dật giơ tay lên nhìn thời gian một chút, phát hiện đã hơn sáu giờ, vì vậy gật đầu nói: “Được, hiện tại đi thôi, tôi còn phải trở về ăn cơm chiều.”

“Vậy sợ rằng không được.” Trần Lâm lắc đầu, nói: “Nhà của tôi ở tại Nam Kinh, qua lại cũng phải mất mấy giờ, khẳng định anh không về kịp bữa cơm tối đâu.”

Lời tuy nhiên nói vậy, nhưng Trần Lâm cũng có chút hiếu kỳ.

Chuyện Lý Dật lên ngôi nàng cũng có nghe nói, theo nàng xem ra, loại người giống như Lý Dật cá chép vượt long môn, sau khi thăng chức rất nhanh sẽ lộ ra sắc mặt huỳnh hoang ngông nghênh.

Mà Lý Dật lại kiên trì đòi ăn cơm ở nhà.

“Nhà cô ở Nam Kinh?” Trần Lâm trả lời làm Lý Dật nhiều ít có chút ngoài ý muốn.

Trần Lâm gật đầu: “Àn, NJ quân khu.”

“Trong nhà cô có người nhậm chức ở NJ quân khu?” Khóe mắt Lý Dật nhảy lên vài cái.

Thấy Lý Dật lần đầu tiên ở trước mặt mình lộ ra biểu tình kinh ngạc, Trần Lâm liền ngẩng đầu lên, dùng một loại giọng nói tự hào nói: “Àn. Ông nội tôi ở NJ quân khu, biệt hiệu Trần Diêm Vương.”

Trần Diêm Vương?

Nghe được ba chữ này, Lý Dật vô ý thức nhớ tới ngày đó tại Vĩnh Hòa hội sở, Trịnh Thiết Quân và một gã đại tá của NJ quân khu nói chuyện với nhau xong, có kể cho hắn nghe. “Với năng lực hiện tại của Tiêu lão đại, toàn bộ Giang Tô vẫn còn hai người không thể đắc tội nổi, một là người đứng đầu chính giới Thượng Hải, một người còn lại dám bạt súng ở bất cứ nơi nào, NJ bả thủ(người đứng đầu), Trần Diêm Vương.”

Cho tới nay, Lý Dật đều nghĩ thân phận của Trần Lâm không đơn giản, thế nhưng chưa hề nghĩ tới Trần Lâm lại là cháu gái của Trần Diêm Vương.

“Thế nào? Anh sợ đến nhà của tôi, ông nội tôi sẽ làm khó dễ anh?” Trần Lâm thấy Lý Dật không nói lời nào, cười cười nói: “Yên tâm đi, ông nội tôi cũng rất muốn gặp anh.”

Lời vừa ra khỏi miệng, Trần Lâm lại nghĩ nói như vậy sẽ dễ gây nên hiểu lầm. Sắc mặt hơi đỏ, nỗ lực muốn giải thích, nhưng lại chứng kiến Lý Dật căn bản không có lưu tâm.

51. Chương 51: Trả Nhân Tình

Trần Diêm Vương.

Ba chữ này tượng trưng cho quyền lực tại NJ quân khu, mà ở quân giới còn tượng trưng cho sự bá đạo!

Mọi người tại Giang Tô đều biết, tại Giang Tô cánh cửa khó bước vào nhất không phải cánh cửa tỉnh ủy Giang Tô, mà là cánh cửa của NJ quân khu. Thậm chí, một ít nhân viên quan trọng trọng yếu bước vào cánh cửa kia, đều phải xem sắc mặt của Trần Diêm Vương.

Sau khi đáp ứng Trần Lâm, Lý Dật vô ý thức muốn lên xe, lại nghe Trần Lâm nói: “Ngồi xe của tôi mà đi. Tuy rằng tôi có thể cho xe của anh tiến vào đại viện quân khu, thế nhưng phải đi qua rất nhiều tầng kiểm tra, sẽ rất phiền phức.”

Tuy rằng kiếp trước Lý Dật chưa từng ở lại trong đại viện quân khu, thế nhưng cũng từng một thân một mình lên vào trong căn cứ quân sự của một cường quốc Âu Châu ám sát một gã tướng quân, tự nhiên biết địa phương đại viện quân khu trong căn cứ quân sự, phòng vệ phi thường sâm nghiêm, trạm kiểm soát lại dày đặc.

Cho nên, Lý Dật gật đầu, biểu thị tán thành.

Xe của Trần Lâm cũng không phải loại xe thể thao hoa mỹ, cũng không phải loại xe phong cách, mà là một chiếc xe Land Rovers việt dã, hình thức cũng không tính là đẹp, thế nhưng cổ phong cách cuồng dã cũng rất thích hợp với tính tình táo bạo của Trần Lâm.

Khác với Lưu Vi, Gia Cát Minh Nguyệt, trong xe của Trần Lâm cũng không hề có trang trí gì, chỉ có một con dao, một cây súng lục.

Điều này tựa hồ cũng thể hiện ra sự khác nhau giữa ba nữ nhân.

“Buộc chặt dây an toàn, ngồi vững, tôi lái xe rất nhanh.” Trần Lâm thấy Lý Dật lên xe, nhin không được nhắc nhở nói.

Liên tưởng một chút tính cách của Trần Lâm, Lý Dật hiểu được Trần Lâm cũng không phải đang hù dọa hần. Vì vậy không nói gì, dựa theo lời Trần Lâm nói, buộc lại dây an toàn.

“Grừm...”

Theo một trận thanh âm ầm ầm, chiếc Land Rovers tràn ngập đã tính phẳng phát giống như một con ngựa hoang thoát dây cương, trực tiếp lao vút đi!

Nơi ở của Lý Dật nguyên bản nằm ngay vùng ngoại thành, cách đường cao tốc cũng không xa, không đến hai mươi phút, chiếc xe đã đi tới đường cao tốc.

Đi lên đường cao tốc, Trần Lâm điều khiển nhanh hơn, tốc độ xe nguyên lai từ 150km/h đã tăng lên 200km/h.

Đồng thời khi tăng tốc, Trần Lâm dùng khước mắt liếc nhìn Lý Dật, nhưng phát hiện vẻ mặt Lý Dật an tường ngồi nhắm mắt lại, tựa hồ như đang nhắm mắt dưỡng thần.

Điều này làm cho Trần Lâm không khỏi có chút phiền muộn, đã từng, nàng vì đánh đuổi những công tử con nhà giàu có truy cầu nàng, chuyên môn cho những người đó lên ngồi xe của nàng. Sau đó đem xe chạy như phóng tên lửa, kết quả những công tử ca sau khi xuống xe không có ai mà không sùi bọt mép hoặc ói mửa, đành buông tha ý tưởng truy đuổi nàng.

Từ Thượng Hải đến Nam Kinh tổng cộng khoảng 300km, Trần Lâm dùng không tới hai tiếng đồng hồ liền chạy đến cửa quân khu.

Binh sĩ đứng gác ngoài cổng đại viện quân khu nhìn thấy Trần Lâm lái xe vọt tới với tốc độ cao, âm thầm cười khổ đồng thời lập tức cúi chào cho đi.

Sau khi tiến vào quân khu đại viện, Trần Lâm lái xe đi qua năm trạm gác công khai, bảy trạm gác ngầm, cuối cùng cho xe chạy đến một tòa biệt thự nằm cuối cùng bên trong quân khu đại viện.

Phong cách kiến trúc của biệt thự rất đông phương, nhìn qua không có cảm giác hoa lệ, ngược lại, phong cách kiến trúc thập phần giản dị.

Ngoài cửa biệt thự có một gã binh sĩ đang đứng, trong tay cầm súng, đứng nguyên tại nơi đó không chút nhúc nhích, giống như một cây thương thẳng tắp.

Mà trước mặt tên binh sĩ kia có một người đàn ông khôi ngô cao tới một thước chín, người đàn ông mang gương mặt chữ điền, ngũ quan cũng không anh tuấn lắm, nhưng phối với nước da ngăm đen hợp lại cùng một chỗ, làm cho người ta có một loại cảm giác vô cùng kiên nghị.

Và đôi con ngươi màu đen bắn ra quang mang thập phần sắc bén!

Người đàn ông vốn đang hút thuốc, thấy xe của Trần Lâm, trước mắt sáng ngời, lập tức ném tàn thuốc xuống mặt đất giẫm tắt, một bước tiến tới trước đầu xe.

“Chào anh, tôi tên Trần Phong, là anh trai của Trần Lâm.” Mắt thấy xe đã dừng lại, Lý Dật từ trong xe đi ra, Trần Phong đi lên, vươn tay mỉm cười nói: “Thật cao hừng nhận thức anh.”

“Lý Dật.” Trần Phong cấp cho Lý Dật cảm giác không tệ, Lý Dật hữu hảo tiến lên trước một bước, cầm tay Trần Phong.

Ngay trong nháy mắt Lý Dật nắm tay Trần Phong, bàn tay của Trần Phong trong nháy mắt cương lên, bỗng nhiên phát lực giống như gọng kim kẹp chặt bàn tay Lý Dật.

Lý Dật thật không ngờ Trần Phong lại đột nhiên hành động như vậy, bất quá cũng không có biểu hiện ra bộ dạng kinh hoảng, mà âm thầm phát lực, chống cự lại lực lượng kinh khủng truyền đến từ trong tay Trần Phong.

Thấy hình dạng bình tĩnh của Lý Dật, Trần Phong vô ý thức gia tăng thêm lực đạo, thấy thế Trần Lâm đứng bên cạnh tức giận hướng hần đánh tới một quyền, oán giận nói: “Anh, sao anh làm như vậy?”

Biểu hiện khác thường của Trần Lâm làm Trần Phong đầu tiên là sững sốt, sau đó cười ha ha hai tiếng, tiêu trừ lực lượng trong tay, nói: “Huynh đệ, anh không nên đa tâm, tôi không có ý tứ khác. Nghe em gái tôi nói thân thủ của anh không tệ, cho nên mới muốn thử sức.”

Khi đang nói chuyện, ánh mắt Trần Phong dừng ở tại trên người Lý Dật và Trần Lâm quét một vòng, dáng tươi cười nơi khóe miệng càng thêm dày đặc.

Nhận thấy được vẻ dị dạng trong ánh mắt Trần Phong, trong lòng Lý Dật mơ hồ đoán được điều gì, nhủ mày nhìn thoáng qua Trần Lâm, đã thấy Trần Lâm kinh hoảng cúi đầu, trốn tránh ánh mắt của hắn.

“Huynh đệ, mau cùng tôi đi vào!” Lúc này, Trần Phong vươn tay ôm vai Lý Dật, nói: “Mấy vị lão gia đã chờ đến mức không nhịn được nữa rồi. Nếu như bọn họ biết anh đã đến, tôi lại không nhanh kéo anh vào, khẳng định sẽ cáo trạng với lão gia tử nhà tôi.”

Lý Dật vì muốn trả lại nhân tình nên cùng Trần Lâm đi tới đại viện quân khu, lúc này thấy Trần Phong nhiệt tình như vậy, cũng không cự tuyệt, chỉ mỉm cười gật đầu sau đó liền theo Trần Phong tiến vào trong biệt thự.

Bên trong biệt thự của giống như bên ngoài, thiết bị lắp đặt thập phần giản đơn, không có sự tráng lệ của nhà giàu có, đơn sơ, giản dị, điển hình là nơi ở của quân nhân.

Trong phòng khách, có ba người đàn ông khoảng năm mươi tuổi đang ngồi trên sofa tán gẫu gì đó, thấy Trần Phong ôm một người vào cửa, trong đó một người nhìn Trần Phong hỏi: “Tiểu Phong, người kia tới sao?”

“Tổng thúc, chính là hắn!” Trần Phong buông cánh tay ra, lôi kéo Lý Dật giới thiệu cho ba người.

Nghe được Trần Phong nói, ba người đàn ông đều đưa ánh mắt nhìn về phía Lý Dật, biểu tình vẻ mặt hoài nghi, trong đó một người càng ngạc nhiên nói: “Tiểu Phong, cậu xác định chính là hắn sao?”

Nhận thấy được ánh mắt hoài nghi của ba người, Lý Dật không đợi Trần Phong mở miệng liền nói thẳng: “Mấy thứ kia là do tôi làm, các vị muốn biết cái gì, nói thẳng luôn đi.”

Ba người nghe được Lý Dật nói, biểu tình có chút cổ quái.

Trần Lâm chỉ nói với bọn họ rằng có được bộ máy luyện thân là từ một người bạn, chứ không hề nhắc tới tuổi tác của Lý Dật, trong cảm nhận của ba người, Lý Dật chỉ ít phải vượt khỏi tuổi năm mươi mới đúng. Theo bọn họ xem ra, một thanh niên mới chỉ khoảng hai mươi mấy tuổi không có khả năng chế tạo ra bộ máy luyện thân như vậy.

Bởi vì, bộ máy luyện thân kia đối với trọng lực học, điện từ học có sự ứng dụng hoàn toàn vượt ngoài kỹ thuật khoa học hiện tại!

“Tổng thúc, bộ máy đó đúng do hắn làm ra, các chú có gì muốn hỏi thì cứ hỏi đi.” Trần Lâm thấy bầu không khí có chút cổ quái, bước ra giảng hòa.

“Hiện tại Trần lão gia tử đang làm việc trong phòng sách, chúng ta nói ngay ở đây đi.” Lúc này trong ba người, một người có tuổi tác lớn nhất đứng lên, mỉm cười nhìn Lý Dật nói.

Hắn đứng dậy, cả hai người kia cũng đứng lên, biểu tình nghi hoặc trên mặt trong nháy mắt biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi, chỉ còn lại biểu tình chờ mong.

Hiển nhiên, bọn họ đều rất muốn biết, người thanh niên chỉ mới hai mươi mấy tuổi ở trước mặt làm sao chế tạo ra bộ máy móc luyện thân kia.

Mà Trần Phong và Trần Lâm nhìn thấy cử động của ba người, biểu tình có chút quái dị.

Bởi vì hai người bọn họ đều biết người đứng dậy đầu tiên trong ba người là nhân vật ngôi sao trong viện khoa học quốc gia, bình thường sẽ không bao giờ khách khí đối với một tên tiểu tử như vậy, dù cho nhìn thấy chính cha của hai người họ cũng không đến nỗi khách khí như thế!

Nhưng mà, vô luận là Trần Phong hay Trần Lâm, bọn họ lại không biết đối với những khoa học gia như ba người mà nói, ở trong mắt bọn họ, coi trọng nhất chính là bản lĩnh, về phần...quyền lực, bọn họ không có hứng thú.

“Nếu như các vị muốn có nguyên lý chế tạo bộ máy móc kia, tôi có thể viết một phần tư liệu cho các ông, nếu chỗ nào không hiểu, tôi sẽ hướng các ông giải thích, thế nào?” Lý Dật trực tiếp đi tới bên cạnh ba người, thẳng thắn nói.

Ba người ở trong viện khoa học là nhân vật hạch tâm, những lời này thường là câu cửa miệng hàng ngày của họ đối với những người khác, hôm nay từ trong miệng Lý Dật nói ra, ba người lại không hề có bất luận điều gì bất mãn, bởi vì bọn họ đều rất muốn biết, nguyên lý chế tạo bộ máy kia rốt cục là như thế nào.

Theo bọn họ xem ra, nếu như hiểu được nguyên lý trong đó, giải Nobel vật lý học năm nay nhất định sẽ rơi vào trong tay bọn họ.

52. Chương 52: Tiến Vào Cửa Trần Gia?

Nửa giờ sau, dưới biểu tình chờ mong của ba người đàn ông, Lý Dật ngừng lại động tác trong tay, sau đó cầm bản tư liệu vừa viết xuống, đưa cho người họ Tống, nói: “Nhìn thứ này, hẳn là các ông có thể hiểu rõ nguyên lý trong đó.”

Tống Tử Văn thân là nhân vật ngôi sao trong viện khoa học, đã gặp qua vô số trường hợp lớn nhỏ không đếm xuể, thế nhưng khi vươn tay tiếp nhận bản tư liệu do Lý Dật viết ra thì hai bàn tay không khỏi run run!

Trần Phong và Trần Lâm hai người ngồi phía đối diện Lý Dật, thấy dáng dấp kích động của Tống Tử Văn, đều có chút buồn bực, tuy rằng bọn họ cũng biết bộ máy luyện thân kia rất tốt, thế nhưng lại không hề biết giá trị của nguyên lý chế tạo.

Tống Tử Văn vừa tiếp nhận bản tư liệu Lý Dật đưa cho, hai người khác cũng lập tức vây quanh hắn ở giữa, ba người giống như tiểu hài tử, chen chúc một chỗ, trừng lớn con mắt, xem lướt qua bản tư liệu.

Nhất thời toàn bộ trong đại sảnh trở nên yên tĩnh, thế nhưng rất nhanh, trong đại sảnh vang lên tiếng thở hổn hển, đồng thời sắc mặt ba người liên tiếp biến hóa, đến cuối cùng, Tống Tử Văn hung hăng vỗ bàn, đứng lên nói: “Tốt! Tốt! Tốt!”

“Có thứ này, giải Nobel vật lý học năm nay sẽ như vật trong túi quốc gia chúng ta!” Biểu tình hai người khác cũng tràn đầy kích động.

Tống Tử Văn thở ra một hơi thật dài, sau đó đi tới bên người Lý Dật, vươn tay nói: “Vị đồng chí này, có hứng thú đến viện khoa học phát triển hay không? Viện khoa học có thể cho cậu được hoàn toàn bộc lộ tài năng hoàn mỹ, đồng thời, nguyên lý này là do cậu nghiên cứu ra, đến lúc đó khi tranh giải Nobel sẽ dùng tên cậu tham gia!”

“Tử Văn, anh làm như vậy là không đúng! Chủ nhân như ta còn chưa ra mặt, anh lại muốn mang người đi đâu!” Không đợi Lý Dật trả lời, từ thang lầu truyền đến một thanh âm hùng hậu.

Thanh âm vừa ra, mọi người lập tức dời ánh mắt tới.

Chỉ thấy một lão nhân tóc trắng xóa vừa nói, vừa từ trên lầu đi xuống.

Tuy tóc lão nhân đã trắng hết toàn bộ, thế nhưng sắc mặt hồng nhuận, hai mắt lấp lánh hữu thần, bước chân có lực, thân thể xương cốt thoát nhìn thập phần cường tráng.

“Ông nội!”

“Trần thúc!”

Nghe được Trần Diêm Vương nói, Trần Phong và Trần Lâm lập tức vãn an, mà ba người Tống Tử Văn cũng đứng dậy cung kính chào hỏi, về phần Lý Dật cũng theo đứng lên, thế nhưng không nói chuyện.

“Đều ngồi xuống.” Trần Diêm Vương tùy ý khoát tay áo, đồng thời hứng thú liếc mắt nhìn Lý Dật, nói: “Tiểu tử, cậu cũng ngồi xuống.”

Đang khi nói chuyện, Trần Diêm Vương đi tới sô pha chủ tọa ngồi xuống, sau đó nhìn Tống Tử Văn hỏi: “Tử Văn, các anh đã đoạt được thứ gì đó?”

“Đúng vậy, Trần thúc.” Đối mặt Trần Diêm Vương, Tống Tử Văn có vẻ thập phần cung kính: “Vị đồng chí này xuất ra hai bản nguyên lý thập phần trân quý, tôi nghĩ, nếu như muốn tranh giải Nobel, phi thường nắm chắc.”

“Tranh giải Nobel gì?” Trần Diêm Vương lắc đầu, bá đạo nói: “Anh trở lại cho người của viện khoa học căn cứ hai nguyên lý này nghiên cứu ra một thứ gì đó, tỷ như bộ máy luyện thân kia, sau khi nghiên cứu thành công, thì phải đem đến chỗ ta thực nghiệm luôn. Nếu như kết quả thực nghiệm mỹ mãn, sau này sẽ đầu nhập toàn quân và dân dụng. Về phần giải Nobel chó má gì đó, có hay không cũng chẳng đáng bận tâm.”

Nghe được Trần Diêm Vương nói, ba người Tống Tử Văn dở khóc dở cười, hiển nhiên, lý tưởng của Trần Diêm Vương cách xa bọn họ quá lớn.

“Tử Văn, tôi nói cho anh biết, nếu như anh không làm theo lời của tôi, tôi sẽ thu hồi thứ trong tay anh về.” Thấy Tống Tử Văn không đáp, Trần Diêm Vương tự nhiên hiểu rõ suy nghĩ trong lòng Tống Tử Văn, vì vậy cười cười nói: “Đến lúc đó đừng trách thúc thúc không cho anh mặt mũi!”

Nghe qua Trần lão gia tử đã tám mươi tuổi nói ra lời như vậy, biểu tình Lý Dật có chút cổ quái.

Lý Dật nghe nói qua sự bá đạo của Trần Diêm Vương, ngay mặt mới phát hiện, sự bá đạo kia cũng không phải là giả.

Đối mặt sự uy hiếp trắng trợn của Trần Diêm Vương, Tống Tử Văn không thể làm gì khác hơn là cười khổ gật đầu, nói: “Đã biết, Trần thúc.”

Ngoài miệng nói như vậy, Tống Tử Văn cũng phải an ủi lòng mình, hai nguyên lý này nếu đầu nhập vào để sử dụng nghiên cứu sẽ lãng phí thời gian rất lâu, thế nhưng những khoa học gia của các nước khác cũng không nhất định có thể nghiên cứu ra được trong thời gian ngắn.

“Tốt!” Trần Diêm Vương ha hả cười, nói: “Được rồi, anh mau về đi, trở lại vấn an Tống lão gia tử, nói rằng ta nói, bảo hần khi nào có thời gian thì đến Nam Kinh chơi. Những lão già trước kia cũng không còn lại mấy người, một mình ta ngây ngốc thật sự cô độc.”

“Dạ, Trần thúc!” Tống Tử Văn vừa nghe Trần Diêm Vương nói, thức thời liền đứng dậy, dự định rời đi, chỉ là lúc đứng dậy lại dùng một loại ánh mắt liếc nhìn về phía Lý Dật.

Thân là ngôi sao trong viện khoa học, Tống Tử Văn tự nhiên biết, Trần Diêm Vương sẽ không có khả năng cho hần mang Lý Dật cùng đi. Đồng dạng, theo hần xem ra, chỉ cần Trần Diêm Vương muốn Lý Dật, ai tới biện hộ, Trần Diêm Vương cũng không chịu tha người.

Dù sao, sự bá đạo của Trần Diêm Vương không phải là lời nói đùa.

“Phong nhi, đứng dậy tiễn Tống thúc của cháu đi.” Trần Diêm Vương thấy Tống Tử Văn phải đi, cũng không lưu lại, dù sao hần cũng chính mồm hạ lệnh trực khách: “Lâm nhi, cháu đi pha trà cho ta và tiểu tử này.”

“Dạ, ông nội!” Hai người nghe được Trần Diêm Vương nói, không nói hai lời, trực tiếp đứng dậy.

Trần Lâm không chút oán niệm trả lời khiến Trần Diêm Vương hơi ngây ra một chút, hần thế nhưng biết, cháu gái của hần, bình thường vốn không bao giờ pha trà cho ai, dù là chính mình khi muốn nài nỉ pha trà cũng rất khó khăn, ngày hôm nay không ngờ lại đáp ứng thẳng thắn như vậy.

Vô thức, Trần Diêm Vương hướng Lý Dật nhìn thoáng qua, biểu tình thập phần nghiền ngẫm.

Sắc mặt Lý Dật bình thản đón nhận ánh mắt của Trần Diêm Vương, nói: “Trần lão gia tử, không cần, nếu sự tình đã xong xuôi, tôi cũng nên cáo từ.”

Nói xong, Lý Dật đứng dậy.

“Ngồi xuống, ta và cậu trò chuyện. Gấp cái gì? Tay nghề pha trà của Lâm nhi là nhất tuyệt, người bình thường muốn uống còn không được, tiểu tử cậu thật không biết quý trọng cơ hội.” Trần Diêm Vương thấy Lý Dật muốn đi, nhiều ít có chút kinh ngạc, dù sao, tại toàn bộ Giang Tô thậm chí toàn quốc, người muốn lời kéo làm quen với hắn nhiều không đếm nổi.

Nhận thấy được Trần Diêm Vương có chuyện muốn nói với mình, Lý Dật suy nghĩ một chút, lại một lần nữa ngồi xuống sô pha.

Tư thế không kiêu không ti của Lý Dật nhiều ít làm Trần Diêm Vương có chút thưởng thức.

Tại toàn bộ NJ quân khu, duy nhất không sợ Trần Diêm Vương cũng chỉ có một mình Trần Lâm mà thôi, những người khác bao gồm cả Trần Phong, đều sợ Trần Diêm Vương. Đã từng, có một người em họ của Trần Phong, lợi dụng bối cảnh gia đình làm một ít chuyện trái pháp luật, kết quả bị Trần Diêm Vương trực tiếp đánh gãy một chân!

Trần Diêm Vương bá đạo, không bao che khuyết điểm, đây là được công nhận, đồng dạng, hắn cũng tuyệt đối không cho phép chính con cháu của mình lợi dụng bối cảnh gia đình làm ra những chuyện có lỗi với quốc gia.

Vì thế tính tình Trần Diêm Vương mặc dù thoải, thế nhưng uy vọng trong quân lại thật cao, đó chính là nguyên nhân chủ yếu.

“Tiểu tử, ta nghe Trần Lâm nói, ngày đó chính cậu đánh trọng thương tiểu bại hoại của Ngô gia?” Trần Diêm Vương thấy Lý Dật ngồi xuống, nhàn nhạt mà hỏi thăm.

“Đúng vậy.” Lý Dật đáp lại một câu, lại không biết trong hồ lô của Trần Diêm Vương đang bán thuốc gì.

Nghe Lý Dật vừa nói như thế, Trần Diêm Vương vui vẻ cười cười, nói: “Đáng đánh! Thằng nhãi con của Ngô gia ngày thường dựa vào gia thế của mình ở bên ngoài muốn làm gì thì làm, phải đánh!”

Nói xong, đôi mắt Trần Diêm Vương chuyển động, cười tủm tỉm nhìn Lý Dật nói: “Tiểu tử, có hứng thú tiến vào cửa của Trần gia ta không?”

53. Chương 53: Chỗ Dựa Vững Chắc

Trần Diêm Vương vừa nói ra, nhất thời làm Lý Dật cả kinh! Hắn thế nào cũng không có nghĩ đến, Trần Diêm Vương sẽ nói ra một câu nói như vậy.

“Trần lão gia tử, ngài?” Lý Dật thoáng nhíu mày, có chút không giải thích được, dù sao trong quốc nội số người muốn bước chân vào cửa Trần gia có thể cấu thành một sư đoàn, thế nhưng lại không có một người nào có thể lọt vào pháp nhãn của Trần Diêm Vương.

Lý Dật không tin Trần Diêm Vương coi trọng hắn là bởi vì tâm huyết dâng trào, cũng không phải do mắt kém, trong này nhất định phải có nguyên nhân.

Trên thực tế, suy đoán của Lý Dật không sai.

Ngày đó, Trần Lâm cảm bộ máy luyện thân do Lý Dật chế tạo trở về, Trần Diêm Vương liền hỏi Trần Lâm xuất xứ của nó.

Lúc đó Trần Lâm vội vã thử bộ máy luyện thân kia, cũng không có để ý tới Trần Diêm Vương, đợi sau khi kết quả thực nghiệm đi ra, mới chạy tới hỏi báo với Trần Diêm Vương, đồng thời trong quá trình báo cáo, vô thức toát ra sự hiếu kỳ thật lớn đối với Lý Dật, đồng thời ngay trước mặt Trần Diêm Vương còn bộc lộ nỗi hoài nghi Lý Dật còn có bí mật khác.

Trần Diêm Vương xuất thân bần hàn, dựa vào một đồng quân công mới hỗn lên được vị trí này, làm gì nhìn không ra chút điểm tâm tư của Trần Lâm?

Mà trước đó Tống Tử Văn đưa ra lời mời Lý Dật tiến nhập vào viện khoa học, vô hình trung nói cho Trần lão gia tử, Lý Dật không đơn giản. Dù sao, cánh cửa của viện khoa học quốc gia so với NJ quân khu càng khó vào hơn, Lý Dật có thể được Tống Tử Văn mời chào đủ để nói rõ rất nhiều vấn đề.

Kể từ đó, Trần Diêm Vương liền đối với Lý Dật sản sinh hứng thú, mà biểu hiện của Lý Dật cũng làm hắn rất thỏa mãn, cho nên mới nói ra một đề nghị như thế.

Theo hắn xem ra, nha đầu Trần Lâm tính cách táo bạo, thích tranh cường háo thắng, dù có tâm tư với ai cũng sẽ không chủ động đi truy cầu, mà Lý Dật nhìn qua tựa hồ đối với Trần Lâm cũng không có nhiều hứng thú, lúc này chỉ có thể do hắn nói ra.

Mà trên thực tế, Trần Diêm Vương lại không biết, tuy rằng Trần Lâm vô cùng hiếu kỳ về bí mật của Lý Dật, thế nhưng cũng chưa phát triển tới mức yêu Lý Dật, chỉ là từ trong nỗi ác cảm chuyển hóa thành hiếu kỳ mà thôi.

Thấy Trần Lâm bưng hai ly trà đi tới, Trần Diêm Vương cố ý ho khan hai tiếng, cũng không có trả lời Lý Dật, mà là thâm ý liếc mắt nhìn Lý Dật, dùng ánh mắt ra hiệu Lý Dật, một hồi nữa nói tiếp.

Trần Lâm tới gần, trong phòng khách tràn ngập trà thơm ngát làm lòng người tỉnh táo.

Kiếp trước Lý Dật uống qua danh trà vô số, đối với trà đạo tuy rằng chưa nói tới chuyên gia, nhưng cũng đã không kém, chỉ là vừa ngửi, hắn liền biết loại trà Trần Lâm pha cũng không phải trà Long Tĩnh, hay các loại danh trà Hồng Bào, mà là một loại trà hắn chưa từng uống qua.

“Tiểu Lâm, bỏ trà xuống, cháu đi qua chỗ ba cháu, ta còn có chuyện riêng muốn nói với Lý Dật.” Trần Diêm Vương thấy Trần Lâm đặt khay trà xuống, mỉm cười nói.

Trần Lâm có chút tức giận trừng mắt nhìn Trần Diêm Vương, nói: “Ông nội, sao ông lại như vậy! Lý Dật là cháu mời tới, có lời gì nói mà cháu không nghe được?”

Ngoài miệng nói như vậy, Trần Lâm cũng lo lắng Lý Dật và Trần Diêm Vương phát sinh xung đột, bởi vì nàng biết, với tính cách của Trần Diêm Vương, biết Lý Dật có thể nghiên cứu ra hai bộ nguyên lý, tự nhiên sẽ không buông người. Tính cách Lý Dật nàng cũng hiểu rõ, nếu hai người phát sinh xung đột, thật sự cả nàng cũng không biết hòa giải như thế nào!

Trần Lâm cũng không biết vì sao lại không muốn để hai người phát sinh xung đột, chỉ là trong lòng có một thanh âm mách bảo nàng, phải ngăn cản.

Tuy rằng Lý Dật nhìn không thấu suy nghĩ của Trần Lâm, nhưng Trần Diêm Vương liếc mắt liền xem thấu tâm tư của Trần Lâm, cười cười, nói: “Yên tâm đi, Lâm nha đầu, ta sẽ không làm khó hắn.”

Lời này của Trần Diêm Vương vừa thốt ra, Lý Dật hơi ngậy người, mà Trần Lâm trong nháy mắt lại trừng lớn con mắt, sau đó sắc mặt đỏ lên, oán giận trừng mắt nhìn Trần Diêm Vương, nói: “Ông nội, ông nói vậy bạ gì chứ?”

Đang khi nói chuyện, Trần Lâm cũng dùng khoe mắt len lén liếc Lý Dật, trái tim nhện không được càng đập nhanh hơn.

“Ha ha!” Trần Diêm Vương nhìn thấy dáng dấp tiểu nữ nhân của Trần Lâm, cười to hai tiếng, sau đó nói: “Được rồi, Lâm nha đầu, cháu mau ra ngoài đi, ông nội tự biết chừng mực.”

Trần Lâm do dự một chút, cố lấy dũng khí nhìn Lý Dật nói: “Lý Dật, ông nội tôi tính tình táo bạo, nếu như nói năng lung tung, anh cũng đừng xem đó là thật.”

Dứt lời, Trần Lâm cảnh cáo trừng mắt nhìn Trần Diêm Vương, xong mới rời khỏi phòng khách.

Mất thấy Trần Lâm rời đi, Trần Diêm Vương đầu tiên nhấp một ngụm trà, mới nói: “Ta đã nói rất rõ ràng, tiểu tử ngươi không cần phải giả bộ hồ đồ nữa!”

“Tôi hiểu rõ ý tứ của ông, tôi chỉ là hiếu kỳ, vì sao lại chọn tôi?” Trên mặt Lý Dật cũng có chút ít kinh ngạc.

Trần Diêm Vương lại nhấp một ngụm trà, mới chậm rãi nói: “Tiểu tử, cậu hẳn là biết, với địa vị của Trần gia ta, người muốn kết hôn cùng Lâm nha đầu có thể xếp hàng từ Nam Kinh đến tận Thượng Hải, dù là người cầu hôn cũng đủ cấu thành một sư đoàn! Thế nhưng, Lâm nha đầu chưa từng liếc mắt nhìn ai, thậm chí, trong đó còn có mấy người bị nó đánh cho phải nhập bệnh viện.”

Nói đến đây, biểu tình của Trần Diêm Vương có chút cổ quái, tính tình táo bạo của Trần Lâm hơn phân nửa di truyền từ gien của hắn, nhưng đối với một nữ hài tử mà nói, thích động võ, tựa hồ cũng không phải là một chuyện tốt.

Nhưng mà, Lý Dật đối với Trần Lâm cũng thập phần hiểu rõ, cho nên không nói cái gì.

Thấy sắc mặt Lý Dật bình thường, lúc này Trần Diêm Vương mới yên tâm, tiếp tục nói: “Nói thật cho cậu biết, ta lựa cậu, tuyệt đại bộ phận nguyên nhân là bởi vì ta nhìn ra được Lâm nha đầu có hảo cảm đối với cậu, có yêu cậu hay không thì ta không biết, thế nhưng thái độ đối với cậu so với những người khác là hoàn toàn khác biệt!”

Nghe Trần Diêm Vương vừa nói như thế, Lý Dật không khỏi nhớ tới lần đầu tiên khi hắn nhìn thấy Trần Lâm, cùng thái độ hiện tại của Trần Lâm đối với hắn, so sánh hai bên, bất thành linh hắn cảm thấy lời của Trần Diêm Vương nói tựa hồ...có chút đạo lý.

“Mà một nguyên nhân khác chính là hai bộ nguyên lý của cậu.” Trần Diêm Vương nghiêm mặt nói: “Ta nghĩ cậu hẳn phải biết, những người tài giỏi như cậu, cấp trên sẽ mật thiết quan tâm, dù cho cậu không vào viện khoa học, thì sẽ có bộ môn khác để cậu lựa chọn. Nếu Lâm nha đầu có hứng thú với cậu, ta làm sao mở mắt trừng trừng nhìn cậu bị cướp đi đây? Tục ngữ nói nước phù sa không lưu ruộng người ngoài, muốn cướp thì cũng là lão Trần ta cướp trước, những người khác nghĩ cũng đừng mơ tưởng!”

Hiển nhiên, điều thứ hai Trần Diêm Vương vừa nói, thân phận và năng lực của Lý Dật hoàn toàn phù hợp yêu cầu của hắn.

Dù sao một thanh niên có thể được sự thưởng thức của viện khoa học, tuyệt đối sẽ không kém.

Nghe Trần Diêm Vương nói như thế, Lý Dật trầm mặc.

Trần Diêm Vương thấy Lý Dật trầm mặc, cười cười, nói: “Tiểu tử, cậu yên tâm, chỉ cần cậu vào cửa Trần gia, ai cũng không có cách nào làm gì được cậu. Đến lúc đó ta tùy tiện cho cậu một quân hàm đại tá, cấp trên cũng sẽ không có ý kiến. Cho dù có ý kiến, ta cũng sẽ làm cho bọn họ đồng ý.”

Lời này của Trần Diêm Vương nói ra thập phần tự tin!

Lý Dật phải thừa nhận, lời của Trần Diêm Vương làm cho hắn có chút tâm động.

Thứ nhất, tuy rằng tính tình Trần Lâm hơi bị xấu tính, thế nhưng tướng mạo, gia thế tuyệt đối là tuyển chọn tốt nhất, thứ hai, nếu có tòa đại sơn như Trần gia chống lưng, hắn muốn quật khởi sẽ dễ dàng hơn rất nhiều.

Bất quá Lý Dật suy đi tính lại, xác suất Trần Lâm yêu hắn thật sự rất thấp, Trần Lâm hơn phân nửa chỉ là hiếu kỳ mà thôi, nếu đây là một hiếu lầm, đến lúc đó sẽ làm trò cười. Hơn nữa sau khi hắn đi tới thế giới này, quan niệm đối với ái tình luôn thuận theo tự nhiên, không thích cưỡng cầu, dù sao, dựa hái lúc còn xanh thì sẽ không ngọt.

Nghĩ tới đây, Lý Dật nói: “Trần lão gia tử, tôi nghĩ, chuyện này để từ từ đi, chờ thái độ của Trần Lâm rõ ràng thì bàn lại được không?”

Câu trả lời của Lý Dật nhiều ít làm Trần Diêm Vương có chút kinh ngạc, tựa hồ, hắn thật không ngờ Lý Dật lại cự tuyệt.

Mà trên thực tế, Trần Diêm Vương cũng không nghĩ Lý Dật có lý do cự tuyệt, Lý Dật hẳn là nên hưng phấn mới đúng.

“Cậu nói cũng đúng, việc này nói như thế nào cũng là chung thân đại sự của Lâm nha đầu, tính tình nha đầu này từ nhỏ đã không tốt, nếu ta điểm sai uyên ương, sợ rằng nó sẽ hận ta cả đời, ta cũng không muốn nằm vào quan tài rồi còn bị nó nguyên rửa.” Trần Diêm Vương cười cười, trong giọng nói không chút nào che giấu sự cương cường đối với Trần Lâm.

Mà trên thực tế, Trần Diêm Vương sủng ái Trần Lâm mọi người đều biết, đây cũng là lý do mà mọi người đều biết tính tình Trần Lâm không tốt, nhưng vẫn như con thiêu thân lao đầu vào lửa mà chạy tới cầu thân.

Trong mắt những người này xem ra, cưới được Trần Lâm, chẳng khác nào chiếm được chỗ dựa vững chắc của Trần Diêm Vương.

“Trần lão gia tử, tôi có một thỉnh cầu.” Trong lòng Lý Dật khẽ động, mở miệng nói.

Trần Diêm Vương như nhìn thấu suy nghĩ trong lòng Lý Dật, nói: “Là muốn ta giúp cậu thoát khỏi sự dây dưa của số bộ môn phải không? Được, trước khi Lâm nha đầu buông tha cậu, ta sẽ giúp cậu giải quyết vấn đề này.”

Nghe Trần Diêm Vương nói như thế, Lý Dật không khỏi thở phào nhẹ nhõm.

Lần này Lý Dật đem hai bộ nguyên lý lấy ra chỉ vì trả lại nhân tình cho Trần Lâm, nhất thời sơ sẩy quên đi sự phiền phức do hai bộ nguyên lý mang đến, hiện tại Trần Diêm Vương đã bảo chứng giúp hắn tiêu trừ mối sầu lo này.

Ngay lúc này, trong phòng khách vốn đang an tĩnh đột nhiên vang lên tiếng chuông điện thoại di động.

Lý Dật móc điện thoại di động ra vừa nhìn, là điện thoại của Gia Cát Minh Nguyệt gọi tới.

Lý Dật áy náy nhìn Trần Diêm Vương như muốn xin phép, sau đó chuyển điện thoại, trong tai nghe lập tức truyền ra thanh âm dễ chịu của Gia Cát Minh Nguyệt: “Lý Dật, ngày mai cậu không cần đến chỗ Phá Quân, đến sông bạc Hoàng Quan tìm tôi.”

Nghe được Gia Cát Minh Nguyệt nói, Lý Dật hơi ngây ra, nhưng không đợi hắn thắc mắc, đầu bên kia, Gia Cát Minh Nguyệt đã cắt đứt liên lạc.

54. Chương 54: Đại Nhân Vật Từ Phương Xa Đến

Đêm đó, cuộc nói chuyện giữa Lý Dật và Trần Diêm Vương ngoại trừ chính hai người biết, bao quát cả Trần Lâm ở bên trong, những người khác đều không biết được gì. Lúc Lý Dật rời đi, Trần Lâm từng nỗ lực lấy dũng khí đi hỏi Lý Dật, cuối cùng lại không hỏi, mà đợi khi Lý Dật đi rồi mới đi hỏi Trần Diêm Vương, Trần Diêm Vương chỉ nói là trò chuyện việc trong nhà.

Sáng sớm ngày thứ hai, Lý Dật sau khi tiến hành xong huấn luyện khôi phục, trực lái xe đi tới sông bạc Hoàng Quan.

Khác với Las Vegas, Ma Cao, tại đại lục mở sông bạc là trái pháp luật.

Nhưng trên đời này rất nhiều người nhờ vào việc đối nghịch với pháp luật mà sinh tồn, đối với hắc bang mà nói, đều có sông bạc ngầm, chỉ là quy mô khác nhau mà thôi.

Muốn mở một sông bạc ngầm, cần phải dả thông mạng lưới quan hệ rất nhiều, không có năng lượng nhất định thì không cách nào mở được sông bạc.

Sông bạc Hoàng Quan là một sông bạc ngầm tại Thượng Hải, không công khai với bên ngoài, thế nhưng lại có chút nổi danh trong xã hội thượng lưu. Trên cơ bản, phú hào các nơi ở phía nam đến Thượng Hải đều sẽ đến sông bạc Hoàng Quan thử xem thời vận.

Ở dạng tình huống này, sông bạc Hoàng Quan có thể nói là sông bạc lớn nhất phía nam.

Sông bạc Hoàng Quan biểu hiện bên ngoài là sản nghiệp của Tiêu Thanh Sơn, nhưng quản lý lại là Gia Cát Minh Nguyệt, mà trên thực tế, Tiêu Thanh Sơn chiếm bốn thành cổ phần công ty, sáu phần còn lại đều bị các thế lực chia cắt, những thế lực kia có thể xem như sự bảo chứng để có thể mở được sông bạc.

Dựa theo địa chỉ trong điện thoại của Gia Cát Minh Nguyệt, Lý Dật dùng bốn mươi phút đi tới hội sở Lệ Cảnh, sông bạc Hoàng Quan ở ngay bên trong hội sở, mà hội sở tuyên bố với bên ngoài chỉ là một hội sở tư nhân.

So sánh với Vinh Hòa hội sở mà nói, địa chỉ của Lệ Cảnh hội sở càng thêm bí mật, ám tạp càng nhiều, dọc theo đường đi, Lý Dật phát hiện có tới năm chỗ canh gác ngầm. Những chỗ canh gác này ẩn giấu tuy rằng không đạt được tiêu chuẩn của NJ quân khu, nhưng ở trong mắt Lý Dật coi như là hợp cách.

So với lần đầu tiên đi tới Vĩnh Hòa hội sở khác nhau, lúc này là bởi vì Lý Dật lái xe của Trịnh Thiết Quân, lúc đi tới trước cửa hội sở thì bảo an vốn không hề kiểm tra, trực tiếp cho đi.

Hội sở tổng cộng chia làm hai bãi đỗ xe, trong đó một bãi đỗ xe dành cho người bên ngoài, trên bãi đỗ xe có những chiếc limousine đủ loại kiểu dáng, mà ở bãi đỗ xe ngầm, tuy giá trị của những chiếc xe không bằng những chiếc bên ngoài, thế nhưng giấy phép lái những chiếc xe này cũng đủ dọa khiếp dân chúng!

Đối với tất cả những việc này, Lý Dật cũng không hề cảm thấy kinh ngạc, kiếp trước hắn vẫn thường ra vào những nơi này, đối với những thứ này từ lâu đã tạo thành thói quen.

Lý Dật cho xe vào bãi đỗ ngầm, dưới sự dẫn dắt của một gã nhân viên hội sở, đi thang máy tới trước cửa một phòng làm việc trong một tầng ngầm, nói: “Dật ca, Minh Nguyệt tiểu thư ở bên trong.”

“Đã biết.” Lý Dật gật đầu với tên nhân viên, đợi tên nhân viên rời đi, gõ gõ cửa, đợi bên trong truyền ra thanh âm của Gia Cát Minh Nguyệt, đẩy cửa mà vào.

Đây là một gian phòng làm việc khoảng chừng một trăm thước vuông, toàn bộ phòng làm việc chỉ có hai màu đen trắng phối hợp, thiết bị lắp đặt cũng không tinh xảo, xa hoa, nhưng làm cho người ta có một loại cảm giác chuyên gia giản đơn. Phía đông bắc phòng làm việc có một bàn làm việc dài hơn mười thước, sau bàn bày hai giá sách, bên trên đựng đầy sách báo.

Cùng lúc Lý Dật đẩy cửa đi vào, Gia Cát Minh Nguyệt đang cúi đầu xem lướt qua phần văn kiện, nghe được tiếng mở cửa, đầu cũng không ngẩng lên nói: “Lý Dật, cậu ngồi xuống chờ tôi thêm hai phút.”

Lý Dật không trả lời Gia Cát Minh Nguyệt, mà là bước lên thảm thuần lông dê trực tiếp đi tới chiếc ghế trước bàn làm việc, ngồi xuống, như có đăm chiêu nhìn Gia Cát Minh Nguyệt.

Gia Cát Minh Nguyệt tựa hồ rất quan tâm đến màu đen, ngày hôm nay nàng vẫn mặc bộ quần áo đen, chỉ là trên mặt có thêm mắt kính, làm cả người nàng có thêm một cỗ vị đạo nho nhã.

Đương nhiên, nếu không nhìn tới đôi môi đỏ tươi của nàng.

Khi nàng hé miệng, hai từ nho nhã sẽ biến thành một loại châm chọc.

Hai phút sau, Gia Cát Minh Nguyệt thu hồi phần văn kiện trong tay, tháo kính mắt xuống, không đợi Lý Dật mở miệng liền trực tiếp đáp: “Ngày hôm nay gọi cậu đến, là muốn cậu cùng tôi gặp mặt một người.”

“Người nào?” Lý Dật hơi nhíu mày, có vẻ có chút nghi hoặc.

Gia Cát Minh Nguyệt nhàn nhạt cười, nói: “Một đại nhân vật từ nước Mỹ tới.”

“Mafia?” Lý Dật vô ý thức nói.

Gia Cát Minh Nguyệt tán thưởng nhìn Lý Dật, gật đầu.

Thấy Gia Cát Minh Nguyệt gật đầu, trong đầu Lý Dật hiện lên một đạo linh quang, bỗng nhiên nhớ tới một lần chính biến của ủy viên hội Hắc Thủ Đảng tại nước Mỹ.

Lần chính biến kia lại toát ra một cỗ thế lực thay thế được ủy ban Mafia do năm đại gia tộc thống trị, đối với hắc bang bản địa tại nước Mỹ tiến hành một lần tẩy lễ.

Thấy Lý Dật không nói lời nào, Gia Cát Minh Nguyệt chủ động giới thiệu: “Một hồi người chúng ta muốn gặp là thành viên của gia tộc Gambino của nước Mỹ, cũng có thể nói là, là một trong những người thừa kế của gia tộc Gambino, là một trong những vị trùm có lực cạnh tranh chức trùm Mafia tương lai của nước Mỹ.”

“Lai lịch không nhỏ.” Lý Dật mỉm cười, nhưng cũng không quá nhiều biểu thị, theo trong trí nhớ của hắn, Gambino gia tộc vào lúc chính biến là tổn thất thảm nhất, lúc đó thân là chủ tịch ủy ban Mafia, tộc trưởng của gia tộc Gambino bị loạn súng bắn chết, mà con gái duy nhất bị người cường hiếp đến chết.

Người thừa kế?

Trong lòng Lý Dật khẽ động, nói: “Chẳng lẽ là Andrew Luofu Gambino?”

“Cậu biết cô ta?” Nếu như nói lúc này Gia Cát Minh Nguyệt chỉ là kinh ngạc, như vậy giờ này khắc này là bị Lý Dật làm chấn kinh.

Andrew Luofu mặc dù có danh khí không nhỏ trong thế giới ngầm tại nước Mỹ, thế nhưng người trong quốc nội biết đến nàng ta cũng không nhiều, Gia Cát Minh Nguyệt thật sự hiếu kỳ Lý Dật làm sao mà biết được.

“Lần trước nghe Dũng Cương ngẫu nhiên nhắc qua nữ nhân này, có người nói rất thông minh.” Lý Dật tự nhiên sẽ không đem chuyện trong lòng ra nói cho Gia Cát Minh Nguyệt, vì vậy đem Trịnh Dũng Cương ra làm tấm mộc.

Tuy rằng Gia Cát Minh Nguyệt cũng hiếu kỳ vì sao tên quê mùa Trịnh Dũng Cương lại hiểu biết về Andrew Luofu như thế, thế nhưng lời nói dối của Lý Dật cũng không có kẻ hở, vì vậy nàng cũng không tiếp tục hỏi, mà là gật đầu nói: “Đúng vậy! Cô ta là một người phi thường thông minh, là nữ nhân ưu tú.”

Thân là túi khôn của lão đại chữ thiên của Mãnh Hổ Bang, Gia Cát Minh Nguyệt lại khích lệ một nữ nhân khác như vậy, tuyệt đối thuộc về hiếm thấy!

Mà trên thực tế, nữ nhân có thể được Gia Cát Minh Nguyệt nói như vậy, tuyệt đối không đơn giản.

Điểm này, Lý Dật thập phần rõ ràng.

“Đình linh linh...”

Đúng lúc này, điện thoại trên bàn làm việc chợt vang lên.

Gia Cát Minh Nguyệt vươn bàn tay trắng nõn mà dài nhỏ cầm lấy điện thoại, chuyển qua, nghe được thanh âm truyền ra, nhẹ nhàng nói câu: “Tôi đã biết.”

Cắt đứt điện thoại, Gia Cát Minh Nguyệt chậm rãi từ chỗ ngồi đứng lên, nói: “Đi thôi, nàng ta đang trên đường tới, chúng ta ra ngoài cửa hội sở tiếp cô ta.”

Lý Dật gật đầu, sau đó đi theo Gia Cát Minh Nguyệt ra cửa hội sở.

Sau khi hai người đi đến cửa hội sở không lâu, Lý Dật liền nhìn thấy có năm chiếc xe có rèm che từ xa xa hướng bên này chạy tới. Năm chiếc xe sắp hàng theo hình thoi, trong đó chiếc đầu tiên mở đường, phía sau có hai chiếc xe hộ một chiếc chính giữa, sau đó còn một chiếc chạy cuối cùng.

Khoảng chừng nửa phút sau, năm chiếc xe lần lượt ngừng lại ngay trước cửa hội sở, bốn chiếc nghe loại Mercedes, còn chiếc ở giữa là một chiếc Bingley sáu cửa.

Cửa xe của bốn chiếc kia trước sau mở ra, đi ra ngoại trừ là hai người đàn ông ngoại quốc mang kính râm, những người khác mặc tây trang màu đen, mang theo kính râm, vóc người khô ngô, vừa nhìn thì biết là bảo tiêu.

Chỉ thấy trong đó có một bảo tiêu người da đen nhanh chóng đi tới ngay chiếc Lincoln sáu cửa, khom lưng giật ra cửa xe.

Sau đó, một nữ nhân cũng mặc trang phục màu đen chậm rãi từ trong xe đi ra, sau đó nhìn thoáng qua Gia Cát Minh Nguyệt và Lý Dật, khóe miệng hơi nhếch lên, lộ ra nụ cười nhàn nhạt nói: “Chào cô, Gia Cát tiểu thư mỹ lệ, chúng ta lại gặp mặt.”

Gió nhẹ thổi qua, thổi bay mái tóc ánh vàng rực rỡ của nữ nhân, dưới ánh mặt trời, vẻ mỉm cười của nàng mang theo một cỗ lực tương tác khó có thể giải thích. Thanh âm của nàng rất dễ nghe, nghe xong sẽ làm người vô cùng thoải mái trong lòng.

Nàng nói chính là tiếng Phổ Thông, rất tiêu chuẩn.

Mặc dù Lý Dật nhìn quen đủ loại kiểu dáng mỹ nữ, thế nhưng khi nhìn thấy nữ nhân này, hần kìm lòng không được thoáng nháy mắt thất thần.

Nếu như nói Gia Cát Minh Nguyệt khiến cho Lý Dật chú ý chính là đôi môi đỏ tươi, như vậy nữ nhân trước mắt lại là cặp mắt.

Cặp mắt màu lam kia phẳng phất sáng rực như ngôi sao, ánh mắt toát ra thập phần nhu hòa, thế nhưng khi lướt lên người ai, sẽ cho người đó loại cảm giác khó diễn tả.

Đúng, là một loại cảm giác.

Rất quái dị, nhưng lại làm cho người đó trong bất tri bất giác mà mê thất.

55. Chương 55: Rửa Tiền Bản

Bất quá năng lực miễn dịch của Lý Dật đối với mỹ nữ rốt cục người bình thường không thể so sánh, chỉ thoáng một giây người, lập tức liền khôi phục bình thường.

Gia Cát Minh Nguyệt một mực dùng khước mắt quan sát Lý Dật, thấy Lý Dật không tới một giây đồng hồ liền từ trong sự kinh ngạc phục hồi lại tinh thần, nhiều ít cảm thấy thương thức, mà cặp mắt mỹ lệ của Andrew Luofu cũng hiện lên một tia ánh sáng kỳ dị.

“Andrew Luofu tiểu thư, lần thứ hai nhìn thấy cô, là một chuyện vô cùng vinh hạnh.” Gia Cát Minh Nguyệt mỉm cười nói, đồng thời hướng Andrew Luofu đi đến, mà Lý Dật vẫn đi theo sát sau đó.

Ánh mắt Andrew Luofu thoáng dừng lại trên người Lý Dật một chút, sau đó nói: “Gia Cát Minh Nguyệt tiểu thư, hẳn là trợ thủ mới của cô?”

“Nghiêm ngặt mà nói thì không phải, bất quá, cô có thể xem hẳn là trợ thủ của tôi, là người rất đáng tin nhiệm.” Gia Cát Minh Nguyệt trầm ngâm một chút nói.

Câu trả lời của Gia Cát Minh Nguyệt lập tức làm cho Andrew Luofu sản sinh lòng hiếu kỳ đối với Lý Dật.

Đối với Mạnh Hồ Bang, Andrew Luofu cũng không xa lạ, ngược lại, lần này nàng đến Trung Quốc chính là vì muốn tiến hành hợp tác với Tiêu Thanh Thiên.

Trong tư liệu điều tra của nàng ta, bên người Gia Cát Minh Nguyệt cũng không có trợ thủ đắc lực, mà hôm nay trong lời nói của Gia Cát Minh Nguyệt, nàng nghe ra thân phận của Lý Dật cũng rất không bình thường.

Điều này không khỏi làm nàng hiếu kỳ, rốt cục Lý Dật là thần thánh phương nào?

Trong lòng tuy rằng hiếu kỳ, thế nhưng trên mặt Andrew Luofu không lộ ra biểu tình kinh ngạc chút nào, nàng là một nữ nhân có lực khống chế rất mạnh, thậm chí cũng không liếc mắt nhìn Lý Dật, chỉ là nàng có hứng thú nhìn Gia Cát Minh Nguyệt nói: “Nga? Gia Cát Minh Nguyệt tiểu thư hẳn là giới thiệu một chút với tôi mới được.”

“Lý Dật.” Lý Dật chủ động tiến lên trước một bước, vươn tay, biểu tình bình tĩnh, không có chút ý tứ khinh nhờn nào.

Andrew Luofu thấy hình dạng không kiêu không ti của Lý Dật, mỉm cười vươn tay bắt tay Lý Dật một chút.

Ngón tay Andrew Luofu rất dài, rất trắng, da rất trơn tuột, Lý Dật nắm lấy tay nàng liền có loại cảm giác mềm mại, nhưng hẳn cũng không nhân cơ hội chiếm tiện nghi, mà là chỉ bắt tay tượng trưng một chút, liền buông lỏng ra.

Không háo sắc.

Gia Cát Minh Nguyệt kể từ khi Andrew Luofu xuống xe, vẫn một mực yên lặng quan sát Lý Dật, lúc này nhìn thấy cử động của Lý Dật, trong lòng lập tức liền có định luận.

“Andrew Luofu tiểu thư, chúng ta đến phòng làm việc nói đi, về phần trợ thủ của cô, cô có thể cho bọn họ đến trong sòng bạc đùa chơi một chút.” Gia Cát Minh Nguyệt thấy thời gian cũng đã tới, đề nghị nói.

Andrew Luofu gật đầu, quay đầu lại nhìn hai gã nam tử phía sau nói: “Mark, Greg, hai người đi vào tùy tiện, nhớ kỹ, chỉ cần khiến là được, bằng không nếu chọc giận Gia Cát Minh Nguyệt tiểu thư tôi sẽ lấy tính mạng hai người.”

“Dạ, tiểu thư!” Hai gã nam tử nghe được Andrew Luofu nói, lập tức gật đầu.

Mà Gia Cát Minh Nguyệt vừa nghe được tên hai người, trong lòng cũng hơi chấn động!

Sau đó, khoe miệng của nàng lộ ra dáng tươi cười phức tạp, nói: “Thật sự không ngờ, Andrew Luofu tiểu thư lại mang cả hai người họ cùng đến. Như vậy đi, để người của tôi bồi họ chơi, thắng bao nhiêu cũng không sao, then chốt là cho người của tôi từ trên người bọn họ học được chút ít gì đó.”

Lời này của Gia Cát Minh Nguyệt nói ra thẳng thắn, nàng xác thực cũng có được vốn liếng này.

“Bọn họ sẽ không để ý đâu.” Lời tuy nhiên nói như vậy, thế nhưng trong giọng nói của Andrew Luofu đã có một sự cao ngạo khó có thể che giấu.

Bởi vì, Mark và Greg hai người được bài danh một trong mười đồ thuật (thuật đánh bài) cao thủ, một thân đồ thuật xuất thần nhập hóa.

Gia Cát Minh Nguyệt cũng không chút nào bất mãn đối với lời của Andrew Luofu nói, nàng hiểu được, người kiêu ngạo trên thế giới này thông thường có hai loại, một loại là thứ ngu xuẩn không có vốn liếng, tự cho là đúng. Mà mặt khác loại còn lại là người có vốn liếng để kiêu ngạo, rất rõ ràng, Andrew Luofu thuộc về loại thứ hai.

Sau đó, Lý Dật cùng với Gia Cát Minh Nguyệt và Andrew Luofu đi tới phòng làm việc của Gia Cát Minh Nguyệt, mà hai gã trợ thủ của Andrew Luofu cũng đi vào sòng bạc.

Vừa tiến vào phòng làm việc, Gia Cát Minh Nguyệt mỉm cười hỏi: “Andrew Luofu tiểu thư, cô muốn uống gì? Cà phê? Rượu? Hay trà?”

“Uống trà đi, trà của người phương Đông rất không tệ, so với cà phê ngon hơn.” Andrew Luofu tùy ý ngồi lên sô pha, thế nhưng tư thế ngồi cũng thập phần chú ý, vừa nhìn liền biết từng trải qua sự huấn luyện lễ nghi nghiêm khắc.

Nghe được Andrew Luofu nói, Gia Cát Minh Nguyệt liền gọi điện thoại, dặn người pha ba ly trà đưa lên.

Chi tiết thật nhỏ này lại làm cho Andrew Luofu thâm ý liếc mắt nhìn Lý Dật.

Nhận thấy được ánh mắt của Andrew Luofu, vẻ mặt Lý Dật cũng bình tĩnh, không có bất luận biểu thị gì, Lý Dật nhìn ra được, Andrew Luofu cảm thấy hứng thú đối với thân phận của hắn, dù sao, Gia Cát Minh Nguyệt giới thiệu thân phận của hắn là trợ thủ, mà chuyện pha trà bưng nước xưa nay đều do trợ thủ đi làm!

“Gia Cát Minh Nguyệt tiểu thư, chuyện lần này vô luận là gia tộc của tôi, hay bên Tiêu tiên sinh đều rất xem trọng.” Andrew Luofu nhàn nhạt cười, nói: “Tôi mạo muội hỏi một câu, hắn ở chỗ này thực sự được sao?”

Hiển nhiên, Andrew Luofu là âm thầm ép hỏi Gia Cát Minh Nguyệt về thân phận của Lý Dật.

Dù sao, lần này Gambino gia tộc và Thiên Tự Đầu của Mãnh Hổ Bang hợp tác dính dáng quá nhiều!

“Andrew Luofu tiểu thư, thực không dám giấu diếm, Lý tiên sinh hoàn toàn có tư cách ngồi ở chỗ này. Thậm chí, nếu Lý tiên sinh đối với việc hợp tác lần này có điều gì dị nghị, tôi còn phải tôn trọng ý kiến của hắn.” Gia Cát Minh Nguyệt nhàn nhạt giải thích, thế nhưng trong giọng nói đã có một ít bất mãn.

Từ ngày đó nói chuyện cùng Tiêu Thanh Sơn, Gia Cát Minh Nguyệt liền hiểu rõ một sự thật: Tiêu Thanh Sơn muốn bồi dưỡng Lý Dật trở thành người nối nghiệp!

Nghe được Gia Cát Minh Nguyệt nói, vô luận là Lý Dật hay chính Andrew Luofu đều có một ít khiếp sợ.

Thậm chí, từ đầu đến cuối chưa hề lộ ra biểu tình gì trên mặt nhưng lúc này vùng chân mày Andrew Luofu lại hơi nhíu lại một chút, hiển nhiên, nàng hoàn toàn nghe hiểu được ý tứ trong giọng nói của Gia Cát Minh Nguyệt!

Mà Lý Dật đồng thời cũng hiểu rõ ý tứ trong đó, chỉ là nhiều ít vẫn có vẻ nghi hoặc, hiển nhiên, hắn cũng không cho rằng Tiêu Thanh Sơn thực sự muốn bồi dưỡng hắn làm người nối nghiệp, dù sao, Tiêu Thanh Sơn còn có một đứa con trai khác.

“Nếu Gia Cát Minh Nguyệt tiểu thư đã nói như vậy, tôi không còn bất luận ý kiến gì.” Andrew Luofu rất nhanh liền phục hồi lại tinh thần, nghiền ngẫm cười cười, đồng thời lần thứ hai quét mắt nhìn Lý Dật.

“Andrew Luofu tiểu thư, nếu đã đích thân đến nơi này cùng chúng ta đàm phán, như vậy gia tộc của cô đã đáp ứng kế hoạch hợp tác này?” Thân thể Gia Cát Minh Nguyệt hơi ngửa ra sau, tựa trên lưng ghế, bắt chéo chân, bày ra một tư thế rất thoải mái.

“Ân, tôi và cha tôi đã áp chế toàn bộ thanh âm phản đối trong gia tộc.” Andrew Luofu gật đầu nói: “Bất quá, vấn đề là nếu các vị nhượng ra được một ít lợi ích.”

“Còn muốn nhượng ra thêm lợi ích?” Gia Cát Minh Nguyệt nhú mày, nói: “Toàn bộ tài chính đều do chúng tôi cung cấp, các vị chỉ là rửa tiền cho chúng tôi mà thôi, đã phân ra ba thành lợi nhuận, nếu muốn tiếp tục nhượng ra thêm lợi nhuận, chiếc bánh bên này của chúng tôi cũng còn rất nhỏ!”

Nghe được hai người giao dịch, Lý Dật lập tức liền phản ứng, Tiêu Thanh Sơn muốn cùng Gambino gia tộc tiến hành giao dịch tẩy tiền đen(rửa tiền bẩn).

Đối với việc rửa tiền, Lý Dật cũng không xa lạ, kiếp trước hắn biết được một ít hắc bang đại lão đều rửa tiền, thủ đoạn rất nhiều, trong đó hắc bang đại lão thích nhất là dùng việc lợi dụng đầu tư điện ảnh rửa tiền, tốc độ nhanh không nói, hơn nữa thập phần bảo hiểm.

Đây cũng là thủ đoạn quen dùng của gia tộc Mafia tại Mỹ và một ít hắc bang tại Hong Kong.

“Gia Cát Minh Nguyệt tiểu thư, tôi nghĩ, các người phân phối lợi nhuận như thế nào là chuyện của các vị.” Đối với lời của Gia Cát Minh Nguyệt nói, biểu tình của Andrew Luofu rất bình tĩnh: “Gia tộc của tôi chỉ cần có được phần của mình là đủ rồi.”

Giọng nói của Andrew Luofu tuy rằng bình tĩnh, thế nhưng trong đó lại lộ ra một cỗ cường thế!

Phảng phất như đang uy hiếp Gia Cát Minh Nguyệt, người có thể tuyển chọn không đáp ứng.

Giờ khắc này, vùng chân mày của Gia Cát Minh Nguyệt được xưng là đệ nhất túi khôn cau chặt lại, hình thành chữ “xuyên”, nàng trầm ngâm đại khái nửa phút, mới nói: “Rất xin lỗi, Andrew tiểu thư, chuyện này tôi không có tư cách làm chủ, tôi nghĩ, chờ sau khi tôi xin chỉ thị với Tiêu tiên sinh, tôi sẽ cho cô câu trả lời.”

“Gia Cát Minh Nguyệt tiểu thư, không phải cô mới vừa nói, hắn có quyền quyết định sao? Thế nào không hỏi ý kiến của hắn xem?” Andrew Luofu đột nhiên lộ ra một dáng tươi cười, chỉ là dáng tươi cười có chút giả hoạt, dáng tươi cười đúng tiêu chuẩn của một con hồ ly.

56. Chương 56: Cá Mập Miệng Rộng.

Andrew Loufu nói nhất thời làm Gia Cát Minh Nguyệt thoáng ngây ra, sau đó nàng gật đầu, ánh mắt thâm ý nhìn Lý Dật, nói: “Lý Dật, cậu thấy chuyện này thế nào?”

“Tôi cho rằng, ba thành lợi nhuận đã là quá nhiều rồi!” Lời của Lý Dật vừa ra kinh người, lời vừa ra khỏi miệng, hai nàng song song ngây người.

Sau đó, hai nàng lần lượt từ trong sự ngây người hồi phục lại tinh thần, trên mặt Andrew Luofu lần thứ hai lộ ra dáng tươi cười, chỉ là cười có chút nghiền ngẫm, mà vùng lông mày của Gia Cát Minh Nguyệt cũng càng cau chặt hơn!

Mấy năm nay, tuy rằng Tiêu Thanh Sơn kiệt lực tẩy trắng, thế nhưng vẫn còn bút tài chính rất lớn lộ ra sự bất minh. Mặc dù hiện tại Tiêu Thanh Sơn không sợ có người đem chuyện này nhào ra, thế nhưng Tiêu Thanh Sơn hiểu rõ, hiện tại toàn bộ hình thức hắc đạo trong Trung Quốc rất không trong sáng, nhược điểm trong tay càng ít càng tốt.

Cho nên, Tiêu Thanh Sơn không tiếc đại giới xuất ra ba thành lợi nhuận hợp tác với Gambino gia tộc, chỉ là thật không ngờ Andrew Luofu lại công phu sư tử ngọam.

Gia Cát Minh Nguyệt lại càng không ngờ chính là, Lý Dật cư nhiên lại cự tuyệt!

Thế nhưng, nhìn thấy dáng dấp trầm ổn của Lý Dật, Gia Cát Minh Nguyệt thoáng thở phào nhẹ nhõm, trực giác nói cho nàng, Lý Dật hẳn là không phải loại người nói bậy nói bạ, nói như vậy, nhất định là có nguyên nhân.

Quả nhiên, ngay khi Gia Cát Minh Nguyệt không biết được bên trong hồ lô của Lý Dật đang bán thuốc gì, Lý Dật lần thứ hai mở miệng, chỉ là giọng nói có chút cổ quái: “Tuy rằng gia tộc Gambino ở trong ủy ban Mafia uy vọng rất cao, sự khống chế điện ảnh tại Hollywood là tối đa. Thế nhưng, cũng không phải lung đoạn, đúng không?”

Lời của Lý Dật vừa thốt ra, hai nàng lần thứ hai cả kinh!

Gia Cát Minh Nguyệt đối với việc làm sao Lý Dật biết được việc này mà khiếp sợ, mà Andrew Luofu lại đối với khả năng của Lý Dật mà kinh ngạc.

Trong lòng tuy rằng kinh ngạc, thế nhưng trên mặt Andrew Luofu vẫn lộ dáng tươi cười như cũ, trong dáng tươi cười mang theo một tia chẳng đáng: “Lý tiên sinh, ông nói như vậy có ý tứ gì? Lẽ nào ông muốn cùng gia tộc Mafia khác hợp tác?”

“Chẳng lẽ không được?” Lý Dật mỉm cười hỏi ngược lại.

Lúc này này, Gia Cát Minh Nguyệt cũng luống cuống!

Tuy nói Lý Dật nói không sai, thế nhưng Tiêu Thanh Sơn có thể móc nối được mỗi một đường dây với Gambino gia tộc mà thôi! Huống hồ chi, theo Gia Cát Minh Nguyệt xem ra, với thực lực của Gambino gia tộc tại nước Mỹ, dù là Tiêu Thanh Sơn móc nối được với gia tộc khác, những gia tộc Mafia kia cũng không dám hợp tác, dù sao, điều này đối với gia tộc Gambino mà nói là một loại hành vi khiêu khích.

Điểm này, Gia Cát Minh Nguyệt hiểu, Andrew Luofu càng hiểu, mà Lý Dật tự nhiên cũng thập phần rõ ràng.

“Hắc!” Andrew Luofu đột nhiên cười lạnh một tiếng, nói: “Lý tiên sinh, nếu như ông nghĩ có thể, vậy các vị không ngại thử xem. Chỉ là tôi nhắc nhở các vị một câu, đợi khi các vị thất bại quay đầu lại tìm gia tộc chúng ta, sẽ không còn là vấn đề của bốn thành lợi nhuận!”

“Andrew Luofu tiểu thư, tôi nghĩ, Lu Quiesi gia tộc hẳn là đối với bút sinh ý này cảm thấy rất hứng thú!” Lý Dật trầm giọng nói.

Nếu như nói trước đó Andrew Luofu chỉ là kinh ngạc, như vậy lúc này đây nàng bị Lý Dật triệt để làm chấn kinh!

Thậm chí, trên mặt của nàng đều lộ ra một tia biểu tình nghi hoặc, chỉ là rất nhanh bị nàng che giấu đi. Nàng không tiếp tục nói, mà là híp mắt nhìn chăm chăm Lý Dật, tựa hồ muốn từ trong ánh mắt Lý Dật tìm ra được cái gì.

Mà con ngươi của Lý Dật vẫn như hai vực sâu tối đen, làm Andrew Luofu không nhìn ra được bất luận kẻ hở nào.

Thấy hình dạng thất thố của Andrew Luofu, Gia Cát Minh Nguyệt tuy rằng không biết Lý Dật nói ra đại biểu cái gì, nhưng cũng đoán được bên trong có vấn đề, nàng hiểu kỳ liếc mắt nhìn Lý Dật, đã thấy biểu tình của Lý Dật đầy vẻ tự tin.

Ở trong trí nhớ của Lý Dật, ủy ban Mafia nước Mỹ chính biến, chính là do Lu Quiesi gia tộc dựng lên. Thời gian chính biến, Lu Quiesi gia tộc cùng một gia tộc khác cùng nhau tiếp ứng, một lần phủ định ủy ban Mafia do Gambino gia tộc nắm trong tay.

Theo Lý Dật xem ra, tuy rằng hiện tại chính biến còn chưa phát sinh, thế nhưng Lu Quiesi gia tộc tuyệt đối đã lộ ra rằng nanh, hơn nữa với thực lực của Gambino gia tộc tại nước Mỹ, hẳn là có thể nhận thấy được cái gì. Hẳn ngay từ đầu thâm nghĩ chỉ là muốn thử Andrew Luofu mà thôi, biểu hiện của Andrew Luofu lại nói cho hắn, Lu Quiesi gia tộc đã làm ra sự tình gì đó khiến cho Gambino gia tộc chú ý.

Bầu không khí trong phòng làm việc trong nháy mắt, trở nên có chút cổ quái, Andrew Luofu không nói gì, mà cầm lấy thuốc lá dành cho phụ nữ trên bàn, đốt, nhẹ nhàng mà hút.

Trong lòng Gia Cát Minh Nguyệt tuy rằng hiếu kỳ, thế nhưng rất thức thời không mở miệng đánh vỡ an tĩnh, mà là lẳng lặng chờ đợi sự phát triển tiếp theo sau.

Về phần Lý Dật chỉ là hình dạng ngồi nhàn nhã ổn định, hẩn nhìn ra được, lúc này Andrew Luofu đang giãy dụa, mà kết quả của sự giãy dụa sẽ chỉ là nhường bước.

Đúng như Lý Dật suy nghĩ, khi Andrew Luofu hút hết điếu thuốc, nàng chậm rãi dụi tàn thuốc, biểu tình lần nữa khôi phục bình tĩnh: “Lý tiên sinh, tôi hiếu kỳ, ông làm sao biết Lu Quiesi gia tộc sẽ có hứng thú đối với sinh ý của các vị?”

“Điều này phải hỏi chính các vị, Andrew Luofu tiểu thư.” Lý Dật lập tức đem quả bóng cao su đá trả lại cho Andrew Luofu.

Andrew Luofu nhất thời nghẹn lời, bởi vì, Lý Dật nói cho nàng, Lý Dật đối với xung đột giữa Gambino gia tộc và Lu Quiesi gia tộc rất hiểu biết.

Mà trên thực tế, sự xung đột giữa hai gia tộc cũng chỉ vừa bắt đầu, đừng nói tới hắc bang của Trung Quốc, dù là một ít Mafia gia tộc bốn địa tại nước Mỹ cũng còn chưa biết, nàng thật hiếu kỳ Lý Dật làm sao biết đến.

Nhưng nhìn thấy Lý Dật biểu hiện hình dạng rõ ràng khẳng định, nàng hiểu được, Lý Dật không có khả năng sẽ nói nguyên nhân cho nàng biết.

Suy nghĩ một chút, Andrew lại lần nữa mở miệng, giọng nói còn nghiêm túc hơn trước không ít, rất hiển nhiên, một loạt những câu nói của Lý Dật làm nàng phải thu hồi lại lòng khinh thị: “Lý tiên sinh, tôi có thể không đề cập tới giá tiền, bất quá, ông phải nói cho tôi biết một ít việc gì đó.”

“Nói cho cô, có thể.” Lý Dật cười cười, nói: “Bất quá, điều kiện là, lần này rửa tiền, các vị chỉ có thể nhận hai thành lợi nhuận, mặt khác, sòng bạc tại Las Vegas phải chia năm phần trăm cổ phần!”

Lý Dật vừa nói khiến Gia Cát Minh Nguyệt biến sắc, nàng có chút cổ quái nhìn Lý Dật.

Nếu như nói trước đó Andrew Luofu công phu sư tử ngoạn, như vậy hiện tại Lý Dật chính là cá mập đớp mồi!

Phải biết rằng, Gambino gia tộc khổng chế sòng bạc tại Las Vegas, tùy tiện lôi ra một sòng bạc cũng phải quy mô lớn hơn sòng bạc Hoàng Quan, sinh ý cũng tốt hơn rất nhiều.

Dù sao, biệt hiệu “Đỏ Thành”(thành phố cờ bạc) cũng không phải dễ dàng la hoảng lên như vậy!

So sánh với Gia Cát Minh Nguyệt, lúc này Andrew Luofu có vẻ trấn định hơn nhiều, chỉ là biểu tình trở nên có chút âm trầm: “Lý tiên sinh, ông đang nói giỡn sao? Hay là ông nghĩ trêu chọc tôi là một chuyện phi thường hài lòng?”

Thấy Andrew Luofu phát hỏa, Gia Cát Minh Nguyệt nhất thời có chút khẩn trương, tuy rằng nàng tự tin đối với Lý Dật, thế nhưng đó là tín nhiệm mù quáng, vạn nhất Lý Dật không cách ứng phó Andrew Luofu, như vậy việc vui đã có thể to lắm.

“Tin tưởng tôi, Andrew Luofu tiểu thư, tin tức của tôi đối với cô rất hữu dụng, có lẽ nói chính xác là đối với gia tộc của cô rất hữu dụng.” Lý Dật suy nghĩ một chút nói: “Huống chi, nếu tin tức của tôi là giả, các vị hoàn toàn có thể thu hồi cổ phần của sòng bạc, dù sao, nước Mỹ là địa bàn của các vị, không phải sao?”

Nhìn biểu tình dễ dàng của Lý Dật, trong lòng Andrew Luofu nảy sinh một mảnh rung động.

Từ nhỏ đến lớn, Andrew Luofu đều được bồi dưỡng thành người nối nghiệp của Gambino gia tộc, sự huấn luyện hoàn toàn làm người bình thường không thể tưởng tượng!

Mà chính do sự huấn luyện này khiến cho nàng thành thực lão luyện, ở tại thế giới Mafia nước Mỹ được xưng là “Hỗ Ly”.

Ở dưới tình hình này, trong dĩ vãng khi đàm phán nàng hầu như chưa từng bị hạ phong, ngày hôm nay lại bị ngậm bồ hòn khi gặp phải Lý Dật.

Điều này làm cho nàng phần nộ, đồng thời cũng âm thầm đối với Lý Dật có chút thưởng thức.

Andrew Luofu trầm ngâm khoảng ba phút, cuối cùng đột nhiên lộ ra dáng tươi cười dễ dàng: “Lý tiên sinh, nếu Gia Cát Minh Nguyệt tiểu thư coi trọng ông như vậy, tín nhiệm ông, vậy thì tôi đành tin tưởng một lần! Đương nhiên, ông nhớ kỹ, nếu tin tức của ông đối với gia tộc của tôi không có bất luận tác dụng gì, đó chính là trêu chọc gia tộc của tôi! Như vậy quan hệ giữa gia tộc của tôi và quý bang sẽ bởi vì một mình ông mà chuyển biến xấu, trách nhiệm này rất lớn, tôi mong muốn ông nên suy nghĩ kỹ càng.”

“Trở lại điều tra một người tên là Beland, cô sẽ tìm được thứ mà cô cần.” Lý Dật đem cái tên trong trí nhớ nói cho Andrew Luofu, căn cứ ký ức của Lý Dật, Beland là gian tế do Lu Quiesi gia tộc xếp vào Gambino gia tộc, thời gian dài đến hơn ba mươi năm, thăng đến chính biến của ủy ban Mafia thì Gambino gia tộc mới phát hiện.

Beland?

Nghe mấy chữ này, trong lòng Andrew Luofu lần thứ hai chấn động!

Hôm nay Beland là một thành viên có nhân khí rất cao trong Gambino gia tộc, tuổi tác gần năm mươi, ngày trước từng cưới một nữ nhân của Gambino gia tộc, sau ở lại trong Gambino gia tộc vài chục năm, vì Gambino gia tộc làm ra những cống hiến không nhỏ.

Trong lòng tuy rằng khiếp sợ, thế nhưng Andrew Luofu cũng không nói gì, mà là thâm ý nhìn chằm chằm Lý Dật một hồi, cuối cùng gật đầu, nói: “Mong rằng ông không có gạt tôi.”

“Được rồi, Andrew Luofu tiểu thư, tôi không lừa cô, sự thực sẽ chứng minh tất cả, hiện tại chúng ta cần làm là một ít thủ tục liên quan.” Lý Dật nhàn nhạt cười, trong lòng cũng thâm nghĩ, Beland bởi vì ở trong cuộc chính biến khởi lên tác dụng trọng yếu nhất cho nên bị ghi vào sổ sách của Mafia nước Mỹ, tự nhiên là không giả dối.

57. Chương 57: Cao Thủ Đồ Thuật.

Sau khi thỏa thuận xong sự tình có quan hệ, Gia Cát Minh Nguyệt đứng lên vươn tay, cười vui vẻ nói: “Andrew Loufu tiểu thư, cầu mong chúng ta hợp tác thành công tốt đẹp!”

Có thể nói vụ thương lượng làm ăn này đối với Andrew Loufu mà nói chính là một sự sỉ nhục, bất quá vừa nghĩ đến lời của Lý Dật nói, nàng cũng bình thường trở lại, so sánh với một chút lợi nhuận nhỏ nhoi, địa vị trong gia tộc Gambino mới là quan trọng nhất!

Sở dĩ nàng tin tưởng Lý Dật nói là bởi vì, hẳn có thể mặt không đổi sắc mà đưa ra kế hoạch hợp tác cùng với gia tộc Lu Quiesi.

Dù sao gia tộc Lu Quiesi lén lút hạ thủ đối với gia tộc Gambino, trong hai ngày qua gia tộc Gambino mới phát hiện, nhưng nếu không phải vì nguyên nhân Lý Dật nói ra cái tên Beland, thì bất luận như thế nào nàng sẽ đều không tin tưởng.

“Hợp tác thành công.” Cứ việc trong lòng không được thoải mái nhưng Andrew Loufu vẫn đứng dậy vươn tay ra bắt cùng Gia Cát Minh Nguyệt, theo sau lại quay đầu nhìn Lý Dật nói: “Lý tiên sinh, Tiên tiên sinh có nhân tài như ông quả thật là vinh hạnh của hần.”

Đối với lời khen ngợi của Andrew Loufu, Lý Dật im lặng không phản bác, chỉ ảm đạm cười.

“Reng reng reng...”

Lúc này trong điện thoại trong văn phòng bỗng nhiên reo vang, bất thành linh tiếng chuông phá vỡ bầu không khí trầm lặng bên trong.

“Tôi đi nghe điện thoại.” Gia Cát Minh Nguyệt mỉm cười, thu tay về, nhẹ nhàng bước tới bên cạnh bàn làm việc nhắc điện thoại lên.

“Minh Nguyệt tiểu thư, có người tới đá tràng!” Trong ống nghe điện thoại truyền ra một thanh âm khản trương.

Nghe được cái thanh âm này, Gia Cát Minh Nguyệt sắc mặt hơi đổi, nói: “Tôi lập tức đến ngay.”

Nói xong Gia Cát Minh Nguyệt trực tiếp cúp điện thoại.

“Làm sao vậy?” Chứng kiến Gia Cát Minh Nguyệt biểu tình không ổn, Lý Dật trầm giọng hỏi.

Gia Cát Minh Nguyệt chau mày, trong giọng nói mang theo một cỗ hàn khí bức nhân: “Có người đến đá tràng!”

Sòng bạc Hoàng Quan chính là một trong những sông bạc lớn nhất tại phương Nam, thêm danh tiếng của Tiêu Thanh Sơn ở bên ngoài, bình thường có rất ít người đến sông bạc đá tràng.

“Đá tràng?” Nghe được Gia Cát Minh Nguyệt nói, Lý Dật vẫn im lặng nhưng Andrew Loufu thật tò mò hỏi thăm: “Lại có người dám đến bãi của tiểu thư Gia Cát Minh Nguyệt đá tràng, thật thú vị. Nếu như tiểu thư Gia Cát Minh Nguyệt không để ý, chúng ta cùng nhau đi xuống xem qua một chút. Tôi nghĩ, hai trợ thủ của tôi có thể sẽ phát huy được một chút tác dụng.”

“Cám ơn.” Lời nói của Andrew Loufu làm cho tâm tình Gia Cát Minh Nguyệt chuyển biến ổn định hơn, cao thủ trấn thủ sông bạc Hoàng Quan là một người Quảng Đông, hai năm trước tham gia trận thi đấu đồ thuật lớn nhất toàn cầu, bài danh thứ mười tám. Đồ thuật còn chưa bằng Mark cùng Greg do Andrew Loufu mang đến.

Có thêm hai gã trợ thủ của Andrew Loufu, Gia Cát Minh Nguyệt cũng tự tin hơn. Kẻ đến đá tràng không phải là cao thủ bài danh trước hạng mười, tuyệt đối sẽ bị thua thảm trọng!

Theo sau đó Gia Cát Minh Nguyệt mang Lý Dật cùng Andrew Loufu đi lên tầng bốn.

Sòng bạc Hoàng Quan tổng cộng chia làm bốn tầng, tầng một dành cho nhân viên bên trong làm việc, tầng hai giống như để trăm họ vui chơi thoải mái, có các loại hạng mục đánh bạc bình thường. Tầng ba thì dùng để đánh bạc làm việc chính, trong đại sảnh trang hoàng mười sáu chiếc bạc. Còn tầng bốn là nơi cao cấp dành cho VIP, phàm là khách nhân có thể tiến nhập lên trên tầng bốn, không có trên trăm ngàn đều không thể đi vào.

Trên tầng bốn có đúng bốn ghế lô, cùng một gian chính sảnh.

Khi ba người Lý Dật tiến nhập vào chính sảnh tầng bốn, bên trong nơi này đã tụ tập không ít khách nhân, trung ương trên chiếu bạc có hai người ngồi. Một người trong đó là cao thủ trông coi sông bạc, Hoàng Hổ, một con rồng đất Quảng Đông, là cao thủ đồ thuật được Tiêu Thanh Sơn mời về, mà một người còn lại chính là kẻ đến đá tràng.

Người nọ đầu để tóc dài, mái tóc sau lưng bện lại với nhau, biến thành đuôi sam.

Người nọ tựa hồ đối với diễn viên Châu Nhuận Phát trong phim “Đổ Thần” có chút sùng bái, trong tay hắn cầm theo vài khối chocolate. Lúc ba người Lý Dật tiến vào thì hắn không chút hoang mang đem chocolate đưa vào trong miệng.

Hiện tại, trên chiếu bạc đã phơi bày không ít thẻ bạc. Trong đó tám phần thẻ bạc nằm bên phía gã nam nhân tóc dài kia, Hoàng Hổ bên này chỉ còn không đến hai thành thẻ bạc.

Gã nam nhân tóc dài đem chocolate nhét vào trong miệng xong, chậm rãi đẩy thẻ bạc ra trước người.

Chứng kiến hành động này của gã nam nhân tóc dài, Hoàng Hổ vẻ mặt hơi đổi, mồ hôi trên trán túa ra càng lúc càng nhiều.

Hắn đang mê man thì vừa hay chứng kiến đám người Gia Cát Minh Nguyệt tiến vào cửa, rõ ràng nhận được ánh mắt xinh đẹp của nàng di chuyển đến.

“Không theo.” Hoàng Hổ hung hăng phun ra một ngụm tức khí, ném quân bài trong tay xuống, tiếp tục chia bài.

Gia Cát Minh Nguyệt mang theo Lý Dật cùng Andrew Loufu không chút hoang mang bước vào trong thính phòng, cùng lúc đó, Mark và Greg cũng chứng kiến Andrew Loufu nên vội vàng đi tới.

“Người kia rất mạnh sao?” Andrew Loufu hơi tò mò hỏi thăm, dù sao có thể đánh bại được Hoàng Hồ bài danh thứ mười tám, tìm không ra đối thủ hai miền Nam Bắc, đồ thuật của nam nhân tóc dài kia tự nhiên không thấp.

“Tiểu thư, tư thế rút bài cùng những động tác trong lúc thi đấu nhìn có vẻ không được chuyên nghiệp.” Mark nhú mày nói: “Nhưng hai người chúng tôi quan sát từ đầu cho đến bây giờ, cũng không thấy người nọ xuất hiện gian lận!”

“Nga?” Andrew Loufu khẽ mỉm cười, liếc mắt nhìn Gia Cát Minh Nguyệt một cái, đã thấy khuôn mặt của nàng có chút trở nên âm trầm.

Hiển nhiên vô luận là Gia Cát Minh Nguyệt hay Andrew Loufu cũng hiểu, nếu như nam nhân tóc dài kia không chơi gian lận, cứ nhiên giết được Hoàng Hồ thành bộ dạng như thế này. Vậy nam nhân tóc dài kia chính là một cao thủ đồ thuật, hơn nữa thực lực còn rất mạnh!

Trừ phương án đó ra, còn có một loại khả năng: nam nhân kia đang chơi gian lận, nhưng hai người Mark cùng Greg quan sát từ đầu đến cuối không nhìn ra được!

So sánh với loại khả năng thứ nhất mà nói thì nghiêng về khả năng thứ hai nhiều hơn.

Dù sao, nếu dựa vào nhãn lực của Mark cùng Greg mà không nhìn ra đối phương đang chơi gian lận, như vậy trên thế giới này bao nhiêu người có thể nhìn ra.

Gia Cát Minh Nguyệt thật sâu nhả ra một ngụm tức khí, sau đó quay sang nhìn người phụ trách bãi ngoạn tay. Chứng kiến Gia Cát Minh Nguyệt ngoạn tay, hần mau chóng đi tới.

Mà lúc này Lý Dật cũng đem toàn bộ lực chú ý tập trung ở trên người gã nam nhân tóc dài, tỉ mỉ quan sát nhất cử nhất động của hắn.

“Cụ thể đầu đuôi ra làm sao?” Gia Cát Minh Nguyệt nhú chặt mi, hướng người phụ trách bãi hỏi.

Người nọ nghe Gia Cát Minh Nguyệt chất vấn, xoa xoa mồ hôi trên đầu, mới lên tiếng: “Minh Nguyệt tiểu thư, sự tình là như vậy. Sau khi người nọ tiến vào trong sông bạc, không chơi tại tầng hai mà trực tiếp đi lên tầng ba chơi cùng khách nhân bình thường, rất nhanh thắng được một trăm ngàn! Lúc sau, hần tiếp tục lên tầng bốn, không đến nửa giờ thời gian liền quét sạch vốn của một ghế lô, sau đó khách nhân không người nào dám chơi cùng hần. Vì thế tôi cho Hoàng Hồ xuất tràng nhưng thật không ngờ, Hoàng Hồ vừa ra tràng liền bị đối phương đánh cho không kịp trở tay...”

Nghe xong người phụ trách bãi tường thuật, Gia Cát Minh Nguyệt nhú mày càng thêm chặt hơn, sông bạc bị người đá. Trong giang hồ có quy củ cam đoan riêng, sông bạc chỉ có hai loại biện pháp xử lý.

Cách thứ nhất, sông bạc có thể phái ra cao thủ chặn tràng, dùng phương thức đồ thuật đuổi kẻ đá tràng ra khỏi sông.

Cách thứ hai, sông bạc vì ngăn cản người tới đá tràng, phải xuất ra tiền lì-xì biếu cho người đó. Nếu như người nọ không tiếp nhận lì-xì hoặc nhận lì-xì mà còn tiếp tục thắng tiền, như vậy chính là khiêu khích sông bạc, nhân viên của sông bạc có thể động thủ với người nọ.

Loại biện pháp thứ hai mặc dù có thể đuổi bất cứ người đá tràng nào ra khỏi sông. Nhưng đối với thanh danh của sông bạc cũng là một cái đả kích, mười phần sỉ nhục.

Cũng chính bởi vì nguyên nhân này, các sông bạc lớn mới không tiếc tiền mời cao thủ đồ thuật về chặn tràng.

“Gia Cát Minh Nguyệt tiểu thư, có thể cho Mark lên thử chút không?” Lúc này, Andrew Loufu mở miệng đề nghị. Đồng thời cũng liếc mắt nhìn Lý Dật một cái, chỉ thấy hần híp mắt đứng nguyên không nhúc nhích, nhìn chăm chăm vào gã cao thủ đồ thuật kia.

Phải chăng hần cũng là một cao thủ đồ thuật?

Đồng thời tự hỏi, Andrew Loufu nhin không được nghĩ thâm ở trong lòng.

58. Chương 58: Quỷ Dị.

Lý Dật lại không biết suy nghĩ trong lòng của Andrew Loufu, thông qua thời gian quan sát ngẩn ngui, hần mơ hồ phát hiện ra nam nhân tóc dài kia có điều khả nghi, nhưng vấn đề ở chỗ nào thì hần chưa biết.

Gia Cát Minh Nguyệt vốn cũng muốn để cho Andrew Loufu phái Mark lên chiếu bạc, nhưng lại sợ kết hạ nhân tình, không thể mở miệng. Lúc này vừa nghe Andrew Loufu nói như thế, lập tức gật đầu, đồng thời đôi lông mày nhú chặt cũng thoáng buông lỏng ra một ít.

Dù sao Gia Cát Minh Nguyệt cũng biết, Mark chính là cao thủ đồ thuật đương đại bài danh thứ sáu trên thế giới. Năm ngoái là một trong bốn người có thành tích tốt nhất, ở lĩnh vực đồ thuật này đã đứng trên đỉnh cao Kim Tự tháp rồi.

“Đi kêu Hoàng Hồ nghỉ ngơi một chút.” Vừa gật đầu đồng thời Gia Cát Minh Nguyệt cũng nhìn người phụ trách nói.

Người phụ trách kia nghe được Andrew Loufu nói đến cái tên Mark thì trái tim mãnh liệt co rút lại. Hiện tại nghe được Gia Cát Minh Nguyệt phân phó, không nói hai lời lập tức xoay người đi tới phía Hoàng Hồ. Chờ sau khi đến bên cạnh người Hoàng hồ, hần đem miệng dán lại bên tai Hoàng Hồ nói thầm vài câu.

Nghe được người phụ trách nói như thế, Hoàng Hồ biến sắc theo bản năng quay đầu nhìn lại phía Gia Cát Minh Nguyệt. Sau khi chứng kiến Gia Cát Minh Nguyệt gật đầu, gương mặt của hần trắng nhợt, biểu tình tràn ngập vẻ áy náy.

Hiển nhiên, đối với một cao thủ chần tràng mà nói, bị người tới đá tràng đánh bại chính là một loại sỉ nhục tột cùng!

Chứng kiến Gia Cát Minh Nguyệt ưng thuận, Andrew Loufu thản nhiên nói: “Mark, anh đi thử xem, cẩn thận một chút.”

“Hiểu rồi, tiểu thư.” Nghe Andrew Loufu phân phó, Mark gật đầu, lập tức đi vào trong chiếu bạc.

Lúc này, Hoàng Hồ đã rời khỏi chiếu bạc, gã nam nhân tóc dài đang châm một điếu xì-gà, vẻ mặt thích thú thưởng thức, đồng thời hướng đến phương vị của Lý Dật nhìn thoáng qua, tựa hồ như hần đã nhìn ra đám người Lý Dật chính là chủ sự của sông bạc.

Khi chứng kiến Mark biểu tình nghiêm minh hướng chiếu bạc đi tới thì vẻ mặt của gã nam nhân tóc dài kia không phát sinh một chút biến hóa, tựa hồ, cái tên Mark cao thủ đồ thuật bài danh thứ sáu trên thế giới không nằm được vào trong mắt hần, không có bất luận thứ gì có thể ụ hiếp!

Mà ở trên thính phòng, các vị khách nhân đứng quan sát cũng đang nhón nháo nghị luận với nhau. Theo vẻ bề ngoài xem ra, mọi người đối với tài năng đồ thuật của gã nam nhân tóc dài thập phần hâm mộ, dù sao có thể thoải mái đánh bại cao thủ chần tràng, không có tài năng thì đâu thể nào.

Cùng với diễn viên Đồ Thần trong ti-vi bất đồng, trong phim diễn viên Đồ Thần có thể lợi dụng các loại thủ đoạn gian lận, thậm chí càn khoa trương là trực tiếp biến hóa bài tẩy!

Trên thực tế đó là chuyện không thể nào!

Hiện giờ bất kỳ một sông bạc chính quy nào cũng đều có máy thu hình, nếu như gặp phải người gian lận, sẽ bị máy thu hình phát hiện. Dù sao, tốc độ của một người nhanh như thế nào đi chăng nữa, cũng vô pháp tránh được máy thu hình chụp chiếu.

Cao thủ đồ thuật trong hiện thực, bình thường chỉ dùng trí nhớ, năng lực quan sát, khả năng tính toán, cùng tính chất tâm lý kiên định. Những người như vậy có thể thông qua thời gian chia bài chớp mắt ghi nhớ số quân, sau đó căn cứ theo suy đoán cùng quan sát biểu hiện của đối phương mà tiến hành đặt cược.

Bốn loại năng lực này chính là nền móng cho dân cờ bạc trở thành cao thủ đồ thuật, thiếu một thứ cũng không được.

Chứng kiến nam nhân tóc dài biểu tình một bộ dạng khinh thị, Mark trong lòng mặc dù nhiều ít có chút khó chịu nhưng diễn cảm tình táo dị thường, hiển nhiên tố chất tâm lý của hần phi thường xuất sắc.

Sau khi đợi Mark ngồi vào chiếu bạc, người phụ trách sòng bạc lập tức mang đến một trăm ngàn đô-la thẻ cho Mark.

Gã nam nhân tóc dài nhìn đồng thẻ lớn như thế, trong con ngươi hiện lên một đạo ánh mắt tham lam, sau đó phun ra khói thuốc nồng đậm, nói: “Anh là Mark đây sao? Tôi đã xem qua trận đấu của anh trên mạng.”

Tuy rằng Mark có thể nghe hiểu tiếng ngoại ngữ, tuy nhiên hắn không thèm quan đến gã kia, mà im lặng ngồi ở trên ghế, nhẹ nhàng hoạt động gân cốt chờ đợi ván bài bắt đầu.

Chứng kiến bộ dạng lạnh lùng cao ngạo của Mark, gã nam nhân tóc dài kia có vẻ nổi giận, cười lạnh một tiếng nói: “Hôm nay tôi sẽ cho anh biết một chút về....Cái gì mới là đồ thuật chân chính! Một chút bốn sự của anh múa ở trước mặt tôi còn chưa đáng xem!”

Lời nói cuồng vọng của gã nam nhân tóc dài làm cho tiếng thảo luận trong thính phòng càng thêm ồn ào, mà Andrew Loufu cùng Gia Cát Minh Nguyệt lại có chút nghi hoặc, hai người đều có kinh nghiệm phong phú. Bọn họ thừa hiểu cao thủ đồ thuật càng lợi hại sẽ càng hạ thấp chính mình, không có đường hoàng như thế.

Bất quá, hai người tựa hồ như đồng thời nghĩ ra cái gì, liếc mắt nhìn nhau.

So sánh với hai người mà nói, thì biểu hiện của Lý Dật tương đối trấn định.

Lúc trước nhìn nam nhân tóc dài đồ cực, Lý Dật đã cảm thấy có chút cổ quái, hiện giờ cẩn thận mường tượng lại, ngạc nhiên phát hiện ra một loạt hành động của tên kia hoàn toàn không phù hợp với tác phong cao thủ đồ thuật nên có.

Đối với canh bạc, Lý Dật cũng không hiểu biết nhiều, kiếp trước thỉnh thoảng hắn mới đến sòng bạc vui chơi giải trí. Có thể nói là không phải chuyên môn!

Mặc dù không phải chuyên môn, nhưng bởi vì thân phận đặc thù, hắn từng cùng Đỗ Vương ở kiếp trước có một chút giao tình, nên tự nhiên biết được hành vi của những cao thủ đồ thuật chân chính.

Sau một hồi trầm ngâm, Lý Dật nói: “Tôi qua phòng giám thị nhìn xem.”

Nghe Lý Dật nói nhiều ít làm cho Gia Cát Minh Nguyệt có chút khó hiểu. Hai nhân viên giám thị của sòng bạc Hoàng Quan đều là cao thủ đồ thuật hạng ưu tú, nhãn lực nhất lưu, nếu như phát hiện ra vấn đề tất nhiên sẽ phải báo cáo ngay lập tức. Hiện giờ chưa thấy động tĩnh, vậy chỉ có thể giải thích, nhân viên trong phòng giám thị cũng không phát hiện ra được hành vi khả nghi của nam nhân tóc dài.

Dưới con mắt của Gia Cát Minh Nguyệt, hai nhân viên trong phòng giám thị hẳn là không phát hiện được vấn đề, mà Lý Dật còn muốn đi, có thể giải quyết được gì?

Trong lòng mặc dù nghi hoặc nhưng Gia Cát Minh Nguyệt lại không có hỏi nhiều, dù sao hôm nay Lý Dật cũng mang đến cho nàng rất nhiều kinh ngạc.

Chứng kiến Gia Cát Minh Nguyệt gật đầu, Lý Dật nhìn Andrew Loufu ra hiệu một chút, liền đứng dậy đi ra ngoài.

“Lý tiên sinh muốn đi làm chuyện gì?” Andrew Loufu nhìn theo bóng lưng của hắn rồi đi, tò mò hỏi.

Gia Cát Minh Nguyệt cười khổ: “Hắn nói muốn qua xem phòng giám thị, tôi cũng không biết hắn muốn làm cái gì nữa.”

“Oh? Chẳng lẽ Lý tiên sinh cũng là cao thủ đồ thuật?” Andrew Loufu hứng thú hỏi.

Gia Cát Minh Nguyệt lắc đầu nói: “Chắc không phải.”

Andrew Loufu “nha” một tiếng, không muốn hỏi nhiều nữa, mà đem ánh mắt quăng vào trong đồ tràng.

Theo sau Lý Dật rời khỏi đồ sảnh tầng bốn, đi thẳng xuống phòng giám thị tại tầng một.

Hai nhân viên trong phòng giám thị chứng kiến Lý Dật mở cửa đi vào, không khỏi nghi ngờ nói: “Anh là ai?”

“Minh Nguyệt tiểu thư bảo tôi qua nhìn xem.” Lý Dật mỉm cười đáp một câu, sau đó không đợi hai người kịp đồng ý, trực tiếp đi tới chiếc ghế trước mặt màn hình ngồi xuống.

Hai người nghe được Lý Dật là do Gia Cát Minh Nguyệt phái tới, cũng không nói thêm gì nữa, lần lượt đem ánh mắt tập trung nhìn vào màn hình.

Trên màn ảnh, ván bài đã bắt đầu.

Nhân viên chia bài mang ra một bộ poker mới tinh, nhìn Mark cùng gã nam nhân tóc dài ra hiệu, chờ xem hai người chơi có biểu hiện gì không, sau đó mới thuận thực mở bài.

Ngón tay của nữ nhân vừa dài lại vừa mịn, tốc độ chia bài cũng phi thường nhanh, nhanh đến nỗi chỉ còn nhìn thấy bóng ảnh quân bài.

Thời gian nữ nhân viên chia bài, Mark cùng gã nam nhân tóc dài tập trung nhìn vào chiếc bạc.

Mark hí hóp mắt nhìn hết sức chăm chú, còn nam nhân tóc dài kia vừa nhìn vừa bình thản hút thuốc, tựa như không thêm quan tâm.

Hành vi này càng khiến cho Lý Dật tăng thêm hoài nghi nam nhân tóc dài đang chơi gian lận.

Bởi kiếp trước Đỗ Vương từng nhìn hắc cười nói: “Đối với một cao thủ đồ thuật mà nói, ở trong khoảng thời gian chia bài có nhớ được số quân bài hay không, chính là điểm mấu chốt phân định thắng bại.”

Rất nhanh, nhân viên làm bài đã xong, ra hiệu cho Mark cắt bài.

Mark cười lạnh, thực tự tin cắt một đoạn, theo sau đó nhân viên lại tiếp tục chia bài.

Sau khi kết thúc vòng chia bài thứ nhất, con bài tẩy của Mark là át bích và mười cơ, con bài úp phía dưới là át rô.

Còn bên kia bài của nam nhân tóc dài là một đôi chín, con bài chưa lật cũng là chín bích.

Bởi vì bài tẩy của nam nhân tóc dài lớn hơn, nên hắn được quyền tố, chậm rãi nhìn thoáng qua con bài chưa lật, sau đó trực tiếp đẩy năm mươi vạn thẻ tiền ra.

Mark không chút do dự lựa chọn theo, nhân viên chia bài mau chóng phát cho hai người lá thứ tư.

Lá bài thứ tư, Mark nhận được con mười rô, còn nam nhân tóc dài được con át tép. (vậy Mark là đôi mười đôi át = thú. Còn tên kia là ba con chín, một át = Xám cô)

“Một trăm vạn!”

Mark vẻ mặt bình tĩnh dời một trăm vạn thẻ tiền.

“Theo.”

Nam nhân tóc dài hung hăng nhả ra một ngụm khói thuốc, cười lạnh nói.

Ngay lập tức, nữ nhân viên tiếp tục chia lá bài thứ năm. Mark nhận được con át cơ, mà nam nhân tóc dài kia chỉ được con hai tép. (lượt cuối cùng Mark được ba con át và đôi mười = Cù lũ, còn tên kia thì ba con chín, một át, một hai tép = xám cô. Bài của Mark thắng.)

“Năm trăm vạn!”

Mark chậm rãi đẩy tiếp năm trăm vạn thẻ tiền, khiêu khích nhìn nam nhân tóc dài liếc mắt một cái.

Chứng kiến hành động của Mark, nam nhân tóc dài giả bộ trầm tư một hồi, sau đó phẩy bài nói: “Không theo.”

Nhìn hành động không chút do dự của nam nhân tóc dài, nhất thời Lý Dật cau mày, còn nhân viên ngồi bên cạnh liền nói: “Mẹ nó, thằng tiểu tử này cũng quá mức giáo hoạt, trên chiếu bạc đã xuất hiện đến ba con át rồi, ngoại trừ con bài tẩy chưa lật là át thì mang xác suất rất nhỏ, hắn cứ nhiên lại có thể lựa chọn phẩy bài!”

“Phải rồi, chuyện này cũng thật sự quý dị! Tôi nhớ một ván, bài của tên kia chỉ có đôi chín cũng dám tổ cùng Hoàng Hồ, nên biết rằng xác suất thắng cược chính là rất thấp.”

“Hay là hần có thể nhìn được bài của đối phương giống như chúng ta?”

...

Lý Dật nghe được hai người nói chuyện, trong đầu bỗng nhiên lóe lên một đạo linh quang, đồng thời rõ ràng nhìn thấy bên cổ tay phải của nam nhân tóc dài có đeo một chiếc đồng hồ mạ vàng.

Trông thấy chiếc đồng hồ kia, khóe miệng của Lý Dật không khỏi nở ra một nụ cười tươi tỉnh.

59. Chương 59: Thủ Đoạn Công Nghệ Cao.

Hai gã nhân viên trong phòng giám thị đang quan sát tên nam nhân tóc dài, trong lòng buồn bực không hiểu ra sao cả. Chứng kiến Lý Dật lộ ra nụ cười cổ quái, chỉ nghe một người trong đó hỏi: “Anh cười cái gì vậy?”

“Một hồi nữa các anh sẽ hiểu.” Lý Dật không có giải thích nhiều, mà đứng lên rời khỏi phòng giám thị.

“Tiểu tử này nói như vậy là sao?” Một người trong đó nghi hoặc hỏi.

Một người khác nhìn theo bóng lưng cao ngạo của Lý Dật, nhỏ giọng mắng: “Có quỷ mới biết hần đang nói cái gì? Nhưng mà nói đi nói lại, người thanh niên này là ai? Minh Nguyệt tiểu thư phải hần đến đây làm gì? Chẳng lẽ hần là cao thủ đồ thuật sao?”

“Đồ cái đầu nguời! Nếu như hần là cao thủ đồ thuật thì sớm đã lên chiếu đối phó tên nam nhân tóc dài kia rồi!”

....

Trong lúc hai người nghị luận sôi nổi, cùng lúc đó Lý Dật mau chóng đi lên đại sảnh tầng bốn, lập tức tới bên cạnh Gia Cát Minh Nguyệt.

“Minh Nguyệt tiểu thư, để cho người phụ trách tạm thời gián đoạn ván bài đi.” Lý Dật tới bên cạnh Gia Cát Minh Nguyệt nghiêm mặt nói.

Nghe Lý Dật nói mà ngạc nhiên, chẳng những là Gia Cát Minh Nguyệt, thậm chí ngay cả Andrew Loufu cũng hơi nhũn mày.

Theo quy củ tại sòng bạc, trong thời gian ván bài đang tiến hành, trừ khi xuất hiện tình huống trọng đại, nếu không là không thể trực tiếp gián đoạn.

“Lý Dật, phải chăng cậu đã phát hiện ra điều gì khả nghi?” Sau khi Gia Cát Minh Nguyệt sững sờ một lúc, nghĩ tới chuyện gì đó, biểu tình liền tỏ vẻ hưng phấn.

Nghe Gia Cát Minh Nguyệt hỏi như vậy, Andrew Loufu cùng Greg ở bên cạnh cũng lộ ra vẻ mặt tò mò!

Phải biết rằng Greg cũng là cao thủ đồ thuật bài danh thứ tám trên toàn cầu, ngay cả hần còn chưa phát hiện được cái gì, Lý Dật có thể nhìn ra được sao?

Nhưng Lý Dật không nói, mà chỉ nhẹ nhàng gật đầu.

Chứng kiến bộ dạng tự tin của Lý Dật, Gia Cát Minh Nguyệt thở phào một hơi, lập tức nhìn người phụ trách sòng bạc đứng ở phía xa phất tay ra hiệu. Người nọ trông thấy thủ thế của Gia Cát Minh Nguyệt, liền mau chóng bước tới.

“Tạm thời gián đoạn ván bài.” Gia Cát Minh Nguyệt nghiêm mặt nói.

Người phụ trách kia nghe được Gia Cát Minh Nguyệt phân phó, không dám trái ý, khấn trương đi vào giữa sảnh nói: “Tạm thời gián đoạn ván bài, phong bài!”

Tên nam nhân tóc dài đang nhận được ván bài đẹp....Ngạc nhiên nghe người phụ trách thông báo, nhất thời vẻ mặt bất mãn nói: “Dựa vào đâu mà đòi gián đoạn ván bài?”

Không chỉ hần nghi hoặc, ngay cả Mark, thậm chí người xem trên thính đài cũng đều có chút mê man.

Người phụ trách chỉ nghe theo phân phó của Gia Cát Minh Nguyệt mà hành sự, nào đâu có biết trong này đang chứa cái càn khôn gì?

Lúc này nghe được nam nhân tóc dài chất vấn, nhất thời người phụ trách quay đầu nhìn lại Gia Cát Minh Nguyệt cầu xin giúp đỡ, nhưng đã thấy Lý Dật không nhanh không chậm đi ra chiếu bạc.

“Bởi vì người chơi gian lận!”

Lý Dật vừa rảo bước, vừa cười lạnh nhìn nam nhân tóc dài.

Lời này ra khỏi cửa miệng, nhất thời toàn bộ sòng bạc trở nên tĩnh lặng, còn nam nhân tóc dài kia lại tỏ vẻ sững sốt!

Ngay sau đó, nam nhân tóc dài bỗng nhiên ném điều xì-gà trong tay đi, đứng dậy vỗ bàn cười lạnh, nói: “Chuyện đùa! Tôi gian lận? Tôi nghĩ sòng bạc thua không đỡ nổi, đang tự làm xấu mặt của mình, đúng chứ?”

“Đúng rồi, các ông nói hần chơi gian lận, có chứng cứ không?” Nghe nam nhân tóc dài phản bác, nhất thời mọi người trên thính đài cũng lên tiếng phụ họa.

Thân cùng là khách nhân bọn họ thua ở trong sòng bạc không ít tiền, hiện giờ chứng kiến có người thoải mái thắng được tiền sòng bạc, bọn họ trong lòng đương nhiên là rất vui vẻ.

Đây là một loại tâm lý rất bình thường, cũng rất chân thực.

Dưới tình huống khách nhân đang thắng thế, người của sòng bạc tự nhiên tuyên bố người chơi gian lận, đương nhiên bọn họ liền đứng ở bên phía nam nhân tóc dài kia.

“Đúng rồi! Mau xuất chứng cứ đi!”

Nhất thời những người khác trên thính đài cũng đồng loạt hưởng ứng.

Mà hiện tại, Greg có chút cổ quái liếc mắt nhìn Gia Cát Minh Nguyệt nói: “Tiểu thư Gia Cát Minh Nguyệt, tôi không biết thủ hạ của cô làm cách nào nhìn ra được đối phương chơi gian lận, tóm lại dựa vào nhãn lực của tôi và Mark, là hoàn toàn không nhận thấy điều gì khả nghi.”

Mặc dù Greg nói lời khách khí nhưng trong đó lại toát ra cảm xúc phần nộ vô hình.

Dù sao, hần và Mark đều là cao thủ đồ thuật có thứ hạng, hai người bọn họ đều không nhìn ra được nam nhân tóc dài chơi gian lận, nhưng Lý Dật có thể nhìn ra, chuyện này chẳng khác nào nói....hai người bọn họ nhãn lực không bằng với Lý Dật.

“Câm miệng!”

Nghe được Greg nói như thế, sắc mặt Andrew Loufu không khỏi âm trầm. Gia Cát Minh Nguyệt muốn xử lý như thế nào thì mặc kệ bên phía người ta, Greg có tư cách gì nói Gia Cát Minh Nguyệt?

So sánh với Andrew Loufu mà nói thì Gia Cát Minh Nguyệt lại không có tức giận, mà vẻ mặt tươi cười nói: “Tôi tin tưởng hần.”

Bốn chữ ngắn ngủi là Gia Cát Minh Nguyệt thật tâm nói ra, từ lúc nàng nhận thức Lý Dật cho tới nay, hần chưa từng bao giờ làm chuyện gì không có nắm chắc, vụ ám sát Trần Hạo Thiên chính là minh chứng tốt nhất!

Gia Cát Minh Nguyệt tin nhiệm làm cho Greg không còn phản bác nổi, đồng thời cũng khiến cho Andrew Loufu cảm thấy kì quái, ở trong trí nhớ của mình, Gia Cát Minh Nguyệt chính là một nữ nhân phi thường có chủ kiến.

Ngay tại lúc Andrew Loufu còn đang nghi hoặc. Trong đại sảnh, nam nhân tóc dài chứng kiến nhiều khách nhân trợ uy cho mình, khí thế càng trở nên hung hăng ngang ngược: “Tiểu tử, mày nói tao chơi gian lận, chứng cứ đâu?”

Lý Dật không trả lời câu hỏi của nam nhân tóc dài, mà bình thản đi tới bên cạnh người hấn, đón nhận ánh mắt khiêu khích kia, trầm giọng nói: “Chưa thấy quan tài chưa đổ lệ?”

“Mày nghĩ rằng tao mắc bệnh sao?” Chứng kiến bộ dạng trấn định của Lý Dật, nhiều ít gã nam nhân tóc dài cũng hơi chột dạ. Tuy nhiên tố chất tâm lý của hấn không sai, không biểu hiện ra cái gì ở trên nét mặt.

Lý Dật chẳng muốn nhiều lời. Bất thành linh chộp bàn tay phải của nam nhân tóc dài, sau đó ở trong tiếng gầm gừ phẫn nộ của hấn mà dùng tốc độ cực nhanh tháo chiếc đồng hồ ra.

“Con mẹ nó, mày muốn làm gì?” Hành động của Lý Dật khiến cho nam nhân tóc dài nổi giận, nhưng nhiều hơn nữa đó chính là biểu hiện chột dạ.

“Không phải người nói ta xuất chứng cứ ra cho mọi người xem hay sao?” Lý Dật cười lạnh một tiếng: “Hiện tại ta liền chứng minh cho toàn bộ xem!”

Vừa nghe Lý Dật nói như thế, nam nhân tóc dài hoàn toàn luống cuống, hấn có thể thắng tiền đều là nhờ vào chiếc đồng hồ kia. Hiện giờ không còn nó nữa, mọi thứ liền sẽ minh bạch.

Trong lúc nhất thời, nam nhân tóc dài không biết nên phản bác như thế nào, mà mọi người trên thính đài cùng đám Gia Cát Minh Nguyệt đều mang một bộ mặt ngờ vực, các nàng không rõ, Lý Dật làm cách nào chỉ dựa vào chiếc đồng hồ kia liền chứng minh được nam nhân tóc dài chơi bài gian lận.

“Thật không phải, Mark tiên sinh, mời anh nhường chỗ một chút, tôi sẽ đổ cược cùng hấn.” Lý Dật không có giải thích nguyên lý sử dụng của chiếc đồng hồ, mà nhanh chóng đi tới bên cạnh Mark nói.

Mark mở miệng đứng lên, nhích sang bên cạnh đó, nhường cho Lý Dật ngồi xuống.

“Bản thân tao muốn nhìn tiểu tử ngươi chứng minh như thế nào!” Nam nhân tóc dài mặc dù trong lòng hoảng sợ muốn chết, nhưng vẫn còn ôm một tia hi vọng may mắn, bởi vì hấn đã tắt công tắc trên chiếc đồng hồ. Xem ra, Lý Dật không có khả năng nắm bắt được cách vận dụng chiếc đồng hồ kia.

“Chia bài, ván bài này...ta quên...chia bài mới!” Lý Dật trực tiếp cầm bài của Mark, úp bô.

Nữ nhân viên chia bài mặc dù không hiểu trong hồ lô của Lý Dật có bán thuốc gì, nhưng cũng biết hấn là người Gia Cát Minh Nguyệt mang đến, bởi vậy không dám hỏi nhiều, mà gạt đầu mau chóng thu hồi quân bài. Sau đó mang ra một bộ poker mới tinh, hướng Lý Dật cùng nam nhân tóc dài ra hiệu.

Lý Dật dứt khoát gạt đầu, còn nam nhân tóc dài biểu tình âm trầm nhìn thoáng qua Lý Dật, sau đó cũng gạt đầu ý bảo không có vấn đề.

Chứng kiến hai người chơi đều gạt đầu, nữ nhân viên lập tức chia bài, con bài tẩy thứ nhất, sau đó tiếp thêm bài phụ...

Nam nhân tóc dài không có xem quân bài của mình vội, mà gắt gao nhìn chăm chăm vào Lý Dật, ở nơi sâu thẳm trong con ngươi lại xuất hiện một tia sợ hãi.

Khi hấn lom dom nhìn, Lý Dật mỉm cười chạm nhẹ vào công tắc của chiếc đồng hồ!

Chứng kiến hành động của Lý Dật, nam nhân tóc dài sắc mặt trong chớp mắt trở nên trắng bệch như tờ giấy. Hai đồng tử mở lớn, thậm chí toàn thân đều không tự chủ được mà run rẩy vài cái.

Biểu hiện của nam nhân tóc dài làm cho mọi người trong sòng bạc ngoại trừ Lý Dật, đều cảm thấy kinh ngạc, bọn họ không biết nam nhân tóc dài tại sao bỗng nhiên lại trở nên như vậy.

Ngay tại thời điểm mọi người còn đang mê man, Lý Dật hướng nam nhân tóc dài mỉm cười, nói: “Lá bài tẩy của ngươi là một con K cơ, đúng không?”

Đối với công năng của chiếc đồng hồ kia, nam nhân tóc dài so với bất luận kẻ nào cũng đều rõ ràng hơn.

Ngạc nhiên nghe Lý Dật nói, hấn không...Toàn thân hấn cứng đờ nguyên tại chỗ.

Chơi gian lận ở trong sòng bạc lớn như Hoàng Quan, kết cục sẽ phi thường thê thảm.

“Mày...làm sao mày biết tao chơi gian lận?” Nếu như sự tình đã bại lộ chân tướng, nam nhân tóc dài cũng không cần giả ngu thêm nữa, mà hấn trực tiếp hỏi ra nghi vấn ở trong lòng.

Xem ra, cho dù phải chết thì hắn cũng muốn được chết một cách nhắm mắt.

“Chiếc đồng hồ này có thể thông qua sóng điện từ tiếp nhận video trong phòng thu hình, sau đó thông qua mạch đập nhảy lên, làm cho chiếc đồng hồ dao động sẽ cùng vỏ đại não liên hệ. Tiếp theo truyền tải vào trong đầu của người, do đó người biết được quân bài chưa lật của đối phương.” Lý Dật thần nhiên nói.

Nghe được minh chứng của hắn, toàn bộ mọi người ở trong sòng bạc đều ồ lên!

Còn nam nhân tóc dài thì hai mắt trợn ngược, cái miệng há rộng, vẻ mặt phi thường quái dị.

Trên toàn thế giới chỉ có một chiếc đồng hồ duy nhất này, mới nghiên cứu ra được từ vài hôm trước mà thôi.

Mà người nghiên cứu nói cho hắn biết, nguyên lý chế tạo chiếc đồng hồ này cùng công năng đang dần dần trình độ khoa học kỹ thuật trên thế giới, không có khả năng bị người ta phát hiện ra!

So sánh với chuyện Lý Dật phát hiện ra hắn chơi gian lận mà nói, thì hắn đối với Lý Dật làm cách nào để biết được công năng của chiếc đồng hồ còn khiếp sợ hơn!

Nhưng hắn không biết được một điều, Lý Dật đến từ tương lai, công nghệ trong tay của nam nhân tóc dài chỉ là một thứ đồ rác rưởi.

Thuộc cái loại rác rưởi nằm trên đường cái, người ta đi qua cũng không thèm cúi mình xuống nhặt.....

60. Chương 60: Công Lao Và Ban Thưởng.

Lý Dật giải thích không chỉ làm nam nhân tóc dài choáng váng, cũng làm toàn bộ mọi người trong đại sảnh bao quát Andrew Luofu choáng váng!

Nhất là Mark và Greg hai người.

Bọn họ thân là đồ thuật cao thủ bài danh trong mười người đứng đầu, biết đủ loại phương thức chơi lận cùng đủ loại kiểu dáng, nhưng chưa từng nghe qua có người lợi dụng phương thức này để gian lận, về chuyện nguyên lý của chiếc đồng hồ đeo tay càng làm cho bọn họ có loại cảm giác mê muội.

Thông qua mạch đập nhảy lên đem hình ảnh truyền vào trong đầu?

Giờ khắc này, mọi người nghĩ chính mình đang nằm mơ.

Thấy dáng dấp kinh ngạc của mọi người chung quanh, Lý Dật nghĩ rất bình thường, dù sao, công năng của đồng hồ đeo tay trong tay hắn thật quá mức khoa trương!

Mà Lý Dật sợ dĩ có thể phát hiện nam nhân tóc dài lợi dụng đồng hồ đeo tay chơi gian lận, cũng chỉ là nhờ hai nhân viên trong phòng giám thị nói ra lời dẫn dắt, do đó mới nhớ tới loại máy móc có thể lợi dụng sóng điện từ tiếp thu hình ảnh.

Ở trong trí nhớ của Lý Dật, thời gian loại nghi khí này xuất hiện rất mơ hồ, sau khi bị đào thải thì hắn nhớ được rõ ràng ngày tháng, sau năm 2020, loại này đã bị đào thải, xuất hiện những loại máy móc càng tiên tiến hơn.

Ở trên khán đài sắc mặt Gia Cát Minh Nguyệt cổ quái nhìn Lý Dật thật lâu, thẳng đến khi Lý Dật dùng ánh mắt ý bảo nàng phải xử lý chuyện tiếp theo, nàng mới hồi phục lại tinh thần, đồng thời dùng ánh mắt ra hiệu, chuyện này do Lý Dật làm chủ.

Lý Dật đứng dậy nhìn nhân viên trong sòng bạc, nói: “ Kéo hắn xuống phía dưới!”

Lý Dật vừa thốt lên xong, vài tên nhân viên không nói hai lời, trực tiếp xông lên đem gã nam nhân tóc dài áp giải xuống phía dưới.

Trên khán đài, những khán giả nhìn thấy gã nam nhân tóc dài bị kéo ra ngoài, đều hiểu rõ ràng, tên nam nhân tóc dài này sợ rằng rất khó đi ra khỏi sòng bạc này.

“Sòng bạc Hoàng Quan rất hoan nghênh mỗi một người bạn đến ủng hộ, thế nhưng không chào đón loại người làm bừa này, tôi mong muốn mọi người ngày sau đến đây chơi không nên giống như hắn, tiền không

thắng được, lại bồi đi chính tính mạng của mình.” Thấy mọi người trên khán đài đang thảo luận có chút hẫ hẫ, Lý Dật âm trầm nói một câu, cấp cho những khách nhân lời đề phòng cảnh cáo.

Trên khán đài, những khách nhân nghe được lời Lý Dật nói, đều trầm mặc, quy củ của sông bạc bọn họ hiểu rõ ràng.

Mà sau khi Andrew Luofu nghe được Lý Dật nói xong, trong con ngươi màu lam hiện lên một đạo ánh sáng kỳ dị, nàng hiểu rõ, từ ngày mai bắt đầu, tại sông bạc Hoàng Quan những người chơi gian lận hay phá đám đều sẽ tuyệt tích.

Nam nhân tóc dài chơi gian lận bị bắt, trước đó có một ít khách nhân chơi cùng hẳn đều yêu cầu sông bạc đền tiền, đối với việc này, Gia Cát Minh Nguyệt cũng sai người đền cho bọn họ, đồng thời cũng cho người xử lý tên nam nhân tóc dài kia.

Kết quả xử lý thì Lý Dật không rõ lắm, thế nhưng hẳn có thể khẳng định, nam nhân tóc dài sẽ không thể rời khỏi sông bạc này.

“Gia Cát Minh Nguyệt tiểu thư, ngày hôm nay Lý tiên sinh thực sự làm cho tôi được mở rộng tầm mắt.” Sau khi xử lý xong chuyện của tên nam nhân tóc dài, Andrew Luofu đưa ra ý cáo từ, nàng muốn đến Tiêu gia trang viên tìm Tiêu Thanh Sơn thương lượng một số vấn đề chi tiết, lúc gần đi về mặt mỉm cười sáng lạn.

Đối với câu nói của Andrew Luofu, Gia Cát Minh Nguyệt không biết nên phải trả lời như thế nào, chỉ cười khổ một chút, sau đó nắm tay Andrew Luofu.

Đợi Andrew Luofu rời đi, Gia Cát Minh Nguyệt có chút hiếu kỳ mà hỏi thăm: “Lý Dật, cậu làm sao phát hiện được tên kia chơi gian lận? Còn có, cậu làm sao biết công năng của đồng hồ đeo tay kia?”

“Tôi xem biểu hiện của hắn không giống một cao thủ đồ thuật, hơn nữa sau vòng thứ nhất chia bài xong, hẳn đều sẽ dừng một lát mới đặt tiền, cho nên tôi nghĩ có vấn đề. Còn chuyện phát hiện ra hắn lợi dụng đồng hồ đeo tay làm ảo, chỉ là bỗng nhiên nghĩ ra.” Đối mặt với vấn đề của Gia Cát Minh Nguyệt, Lý Dật rất thức thời tuyển chọn giả ngu: “Về phần công năng của chiếc đồng hồ đeo tay, cũng chỉ là do ngày trước tôi từng xem qua trong một tạp chí, trên tạp chí vừa vặn có luận văn tương quan đến vấn đề này, ngày trước vì hiếu kỳ nên xem hết, liền nhớ lại.”

“Hóa ra là thế.” Lời giải thích của Lý Dật có chút mơ hồ cái nào cũng được, thế nhưng Gia Cát Minh Nguyệt không có hoài nghi, tuy rằng nàng được xưng là quân sư đệ nhất dưới trướng của Tiêu Thanh Sơn, thế nhưng lại không phải là chuyên gia về vật lý, hay thuần học thuật tính gì đó, nên nàng cũng không hiểu rõ.

Lý Dật thấy Gia Cát Minh Nguyệt đã tin lời mình nói, không khỏi có vẻ có chút dễ dàng, thân thể của hắn vốn không muốn bắt luận ai biết, bởi vì nó quá mức mơ hồ.

“Lý Dật, ngày hôm nay cậu lập được công lao rất lớn, không nói tới chuyện bắt chơi gian lận, chỉ riêng việc đàm phán cùng Gambino gia tộc, cậu đã kiếm cho bang hội một số tiền trên trời.” Gia Cát Minh Nguyệt cười cười, nói: “Một hồi tôi sẽ tự mình gặp Tiêu lão đại bẩm báo chuyện này, tôi nghĩ, Tiêu lão đại tất nhiên sẽ ban thưởng trọng hậu cho cậu.”

Lời tuy nói như vậy, thế nhưng Gia Cát Minh Nguyệt hiểu rõ, không cần bao lâu, toàn bộ Thiên Tự Đầu của Mãnh Hổ Bang đều thuộc về Lý Dật, cho nên chuyện ban thưởng cũng không có bao nhiêu ý nghĩa.

Chỉ là chuyện tương lai cũng không ai có thể đoán trước, dù được xưng Mỹ Nữ Xà mưu trí Gia Cát Minh Nguyệt cũng không ngoại lệ.

Tuy rằng Trịnh Dững Cương mua được liệu cho Lý Dật, thế nhưng Lý Dật hiểu rõ, muốn thân thể hoàn toàn khôi phục, thì được liệu cần tiêu hao rất nhiều, cần một bút tiền thật khổng lồ, bởi vậy, đối với lời ban thưởng của Gia Cát Minh Nguyệt, cũng không có cự tuyệt, chỉ là nhẹ nhàng gật đầu.

Sau đó, lúc sáng sớm, Lý Dật đều ở trong Lệ Cảnh hội sở, dựa theo ý tứ của Gia Cát Minh Nguyệt, hẳn phải quen thuộc phương thức vận tác của sông bạc.

Nguyên lai Lý Dật cũng không xa lạ đối với sông bạc, hơn nữa có Gia Cát Minh Nguyệt tỉ mỉ giảng giải cẩn thận, Lý Dật lĩnh ngộ rất nhanh, chỉ mới buổi sáng cơ bản đã quen thuộc phương thức vận chuyển của

sòng bạc, cũng biết được rất nhiều ẩn ý trong đó.

Thời gian buổi trưa, Tiêu Thanh Sơn gọi điện tới nói cho Gia Cát Minh Nguyệt, công lao của Lý Dật rất lớn, Tiêu Thanh Sơn tặng cho hắn một tòa biệt thự cạnh biển, đồng thời thưởng cho năm trăm vạn.

Trên thực tế, lúc Tiêu Thanh Sơn nhận thức Lý Dật tại Vĩnh Hòa hội sở, đã muốn đưa cho Lý Dật một bộ biệt thự, nhưng lại sợ Lý Dật cự tuyệt, cho nên không có mở miệng, hôm nay nhân cơ hội này liền lợi dụng để đền bù.

Về chuyện tiền thưởng, Tiêu Thanh Sơn không trực tiếp thưởng ngàn vạn hay triệu gì đó, không phải hắn xuất ra không nổi, cũng không phải hắn không muốn, chỉ là không muốn biểu hiện quá mức cấp thiết. Hắn hiểu rõ, quan hệ với Lý Dật cần chậm rãi tiến triển, nóng ruột sẽ không ăn nổi đậu hũ nóng.

Nhận được bút tiền thưởng, Lý Dật không có biểu hiện ra vẻ mặt kích động, bất quá trong lòng nhiều ít có chút hưng phấn, thứ nhất, tòa biệt thự xem như có thể hoàn thành lời hứa hẹn với Hạ Vũ Đình, thứ hai, số tiền kia cũng đủ cho hắn chi tiêu phí dụng cho việc mua được liệu khôi phục thân thể suốt nửa năm.

Chỉ là Lý Dật có chút đau đầu không biết nên làm sao giải thích xuất xứ của tòa biệt thự với Hạ Vũ Đình, cuối cùng suy nghĩ một chút, Lý Dật dự định tùy tiện bịa ra một lý do để qua ải, dù sao lúc đó giấy tờ nhà tới tay, Hạ Vũ Đình cũng sẽ không hoài nghi.

Vào buổi trưa, để cảm tạ Lý Dật, Gia Cát Minh Nguyệt tự mình mời Lý Dật cùng ăn bữa trưa.

Địa điểm mời khách chính là sông bạc Hoàng Quan.

Làm sông bạc lớn nhất toàn bộ phía nam, sông bạc Hoàng Quan ngoại trừ bốn tầng sông bạc ra, còn có đủ những chốn ăn chơi khác của hội sở tư nhân, đương nhiên bao quát cả nhà hàng cao cấp.

Ở trong Thượng Hải, truyền lưu câu nói, đôi môi của Mỹ Nữ Xà Gia Cát Minh Nguyệt giá trị một triệu!

Ngoại trừ thứ này, còn có người truyền lưu, giá tiền bữa ăn của Gia Cát Minh Nguyệt cao tới ngoài trăm vạn.

Truyền lưu là truyền lưu, thế nhưng, toàn bộ Thượng Hải ngoại trừ chuyện làm ăn, nam nhân có thể ăn cơm cùng Gia Cát Minh Nguyệt chỉ có một mình Tiêu Thanh Sơn mà thôi.

Và Lý Dật là người thứ hai.

Lúc bữa trưa kết thúc, Gia Cát Minh Nguyệt nhận được điện thoại của Trịnh Thiết Quân, nội dung trong điện thoại rất đơn giản: Hôm nay Lý Dật coi như là người của hắn, Gia Cát Minh Nguyệt mượn dùng buổi sáng đã là cực hạn, buổi chiều phải để cho Lý Dật đi tới Vĩnh Hòa hội sở.

Sau khi nhận được điện thoại của Trịnh Thiết Quân, Gia Cát Minh Nguyệt bắt đầu đưa điện thoại đi động cho Lý Dật nói: “Điện thoại của Phá Quân.”

“Trịnh thúc, có việc gì thế?” Lý Dật tiếp nhận điện thoại hỏi.

Đầu kia, Trịnh Thiết Quân nghe được thanh âm của Lý Dật có vẻ có chút hưng phấn nói: “Tiểu Dật, buổi chiều cậu đánh quyền với ta được không? Ta đã lâu không hoạt động gân cốt, cả người khó chịu, nghĩ tới nghĩ lui, nhớ ra thực lực của cậu không tệ, có thể làm đối thủ của ta.”

Luận bàn?

Nghe được Trịnh Thiết Quân nói, đầu tiên Lý Dật hơi ngây người, sau đó hiểu rõ đây là cơ hội tốt để đề thăng thực lực của mình, bởi vậy liền trả lời: “Được, Trịnh thúc.”

61. Chương 61: Luận Bàn.

Bởi vì kiếp trước thân là sát thủ, Lý Dật rất rõ ràng, chỉ dựa vào huấn luyện và được vật trị liệu nếu muốn khôi phục lại thực lực của kiếp trước là chuyện không có khả năng!

Thứ nhất, thân thể hiện tại của Lý Dật tố chất quá kém, đã bỏ qua thời cơ rèn đúc tốt nhất, thứ hai, chuyện cách đấu, có đôi khi cần nhờ luận bàn mới có khả năng đột phá.

Mà có thể giao thủ cùng Chiến Thần Trịnh Thiết Quân, điều này đối với Lý Dật mà nói là một cơ hội hiếm có rất tốt.

Ăn xong cơm trưa, Lý Dật nghỉ ngơi trong phòng riêng tại sông bạc Hoàng Quan khoảng hai tiếng đồng hồ, điều chỉnh trạng thái một chút, đủ hai giờ sau, mới lái xe chạy tới Vĩnh Hòa hội sở.

Vĩnh Hòa hội sở ngoại trừ tổ chức đấu chó cùng so đấu hắc quyền, nói chung, hội sở hầu như không có khách nhân, thập phần quanh quẽ, cũng có vẻ vô cùng an tĩnh.

Trước khi Lý Dật đến Vĩnh Hòa hội sở, vào thời gian Vĩnh Hòa hội sở không tổ chức buổi so đấu, Trịnh Thiết Quân đều để cho mấy tên thủ hạ bồi hấn đánh quyền, hoặc sẽ đi đến Tiêu gia trang viên tìm Tiêu Thanh Sơn uống rượu. Chỉ là Tiêu Thanh Sơn bề bộn nhiều việc, rất ít có cơ hội bồi hấn uống rượu, thậm chí, còn có thời gian hấn đi tìm Tiêu Thanh Sơn, Tiêu Thanh Sơn tình nguyện chơi cờ cùng hấn cũng không chịu uống rượu, mà đối với tính cách táo bạo như Trịnh Thiết Quân mà nói, đi chơi cờ vậy tự nhiên là tự tìm ngược đãi chính mình.

Đến lúc này, mỗi lần Trịnh Thiết Quân muốn đi tìm Tiêu Thanh Sơn đều sẽ hỏi hai vấn đề trước, một là Tiêu Thanh Sơn có thể dừng đánh cờ hay không, hai là hỏi Tiêu Thanh Sơn có chịu uống rượu với hấn hay không.

Lúc Lý Dật đến Vĩnh Hòa hội sở, Trịnh Thiết Quân đã cởi bỏ tây trang, mặc một bộ quần áo võ phục, đang ở bãi cỏ của hội sở đối luyện với mấy tên thủ hạ.

Mấy tên thủ hạ đều là do Trịnh Thiết Quân chọn lựa người có khả năng trong bang hội, thường ngày bọn họ vẫn ở trong hội sở, nếu bang hội xảy ra chuyện gì, bọn họ sẽ ra ngoài xử lý công việc.

Nói như vậy, nếu như không phải là chuyện đặc biệt vướng tay vướng chân, Trịnh Thiết Quân cũng sẽ không tự mình đứng ra, mà là để cho Trịnh Dũng Cương bọn họ tự đi giải quyết, điều này cũng xem như là một loại rèn đúc đối với Trịnh Dũng Cương.

Nhưng đúng một lần Trịnh Dũng Cương chạy tới Cổ Thạch hội sở giúp Tiêu Huỳnh Huỳnh cũng không mang theo những người này, mà chỉ là tùy tiện dẫn theo mấy tên thủ hạ.

Bởi vì, những tinh anh này của bang hội ngoại trừ gặp phải thời gian huyết chiến, rất ít xuất thủ.

Rất xa, Lý Dật đã thấy đám thủ hạ của Trịnh Dũng Cương đang bị Trịnh Thiết Quân đánh cho không còn lực hoàn thủ, đây không phải tiêu chuẩn cách đấu của bọn họ quá kém, chỉ là bởi vì bọn họ đánh không thắng tay mà thôi.

Bọn họ thân là tinh anh bang hội, trên người đều có một cỗ phỉ khí(khí thế cường đạo), một ngày nếu nảy sinh lòng ác độc thì sẽ liều mạng.

Đánh nhau với Trịnh Thiết Quân, bọn họ tự nhiên sẽ không liều mạng, thậm chí còn có ý thả lỏng...

Dù sao, nếu không cẩn thận đánh thương Trịnh Thiết Quân, thì việc vui liền lớn, mặc dù bọn họ biết Trịnh Thiết Quân sẽ không lưu ý, thế nhưng còn Trịnh Dũng Cương?

Phải biết rằng, Trịnh Dũng Cương và Trịnh Thiết Quân quả thực là từ một khuôn mẫu khắc ra!

Nếu bọn họ lỡ tay đánh thương Trịnh Thiết Quân, Trịnh Dũng Cương không lột đi một lớp da của bọn họ mới gọi là quái sự!

“Tiểu Dật, cậu tới vừa lúc, đám tiểu vương bát đần này, ra quyền không có lực không nói, tránh cũng không tránh, thuần túy là nhường nhịn!” Thấy Lý Dật hướng bên này đi tới, Trịnh Thiết Quân có chút hỗn hển mắng.

Những thủ hạ bị Trịnh Thiết Quân thao luyện đã gần một giờ, toàn thân trên dưới không biết đã trúng thương bao nhiêu lần, đã sớm muốn kết thúc, chỉ là không dám nói, lúc này thấy Lý Dật đi tới, lập tức liền đứng lên, vẻ mặt tươi cười nói: “ Dật ca!”

Đối với sự xưng hô của bọn họ, Lý Dật rất bình tĩnh tiếp nhận, đồng thời gật đầu.

Từ ngày Tiêu Thanh Sơn đứng ra bang trợ Lý Dật đập Kiều Thát Chỉ, danh tiếng Lý Dật đã vang vọng toàn bộ hắc đạo phía nam, có thể nói, hôm nay Lý Dật đã là tiêu điểm nghị luận của toàn bộ hắc đạo phương nam, thậm chí cũng bị cảnh sát xếp vào danh sách thành viên nguy hiểm.

“Trịnh thúc, là ngài quá lợi hại, chứ không phải bọn họ nhường nhịn.” Ở trước mặt Trịnh Thiết Quân, Lý Dật không có biểu hiện quá mức câu nệ, thậm chí còn mở một câu vui đùa hiếm thấy.

Câu nói vui đùa này của hắn nhất thời làm cho đám tinh anh bang hội sản sinh hảo cảm, dù sao, Lý Dật là đang nói giúp cho bọn họ.

Trịnh Thiết Quân cũng nghe ra, thế nhưng hắn không nghĩ ra nguyên nhân Lý Dật làm như vậy, mà là cười cười, nói: “Tiểu tử cũng đừng theo ta ba hoa, trước tiên là nói cho tốt, tiểu tử người không được nhường tay, xuất ra toàn bộ thực lực.”

“Hiểu rõ, Trịnh thúc.” Lý Dật vừa nói vừa bỏ đi tây trang trên thân, lộ bộ quần áo màu trắng bên trong, quần áo rộng thùng thình, thập phần thích hợp cho việc luận bàn.

Mà ngoài miệng tuy rằng nói như vậy, thế nhưng trong lòng Lý Dật cũng hiểu được, muốn xuất ra toàn bộ thực lực đó là chuyện không có khả năng, đây không phải Trịnh Thiết Quân thiếu tư cách, ngược lại, thực lực cách đấu của Trịnh Thiết Quân hôm nay nằm trên hắn, chỉ là hắn am hiểu nhất chính là thuật giết người, hắn không nắm chắc đánh bại được Trịnh Thiết Quân, nhưng lại nắm chắc giết được Trịnh Thiết Quân!

Đây là sự khác nhau lớn nhất giữa người luyện võ và sát thủ.

Mà một ngày hắn xuất ra toàn bộ thực lực, đó chính là muốn lấy mạng Trịnh Thiết Quân, như vậy không còn gọi là luận bàn, mà là cuộc đấu sống chết.

“Thân thể không tệ, đến, qua đây, đem hết toàn lực tiến công, ta nhìn xem tiêu chuẩn của cậu ra sao!” Thấy cơ thể của Lý Dật, Trịnh Thiết Quân cười cười, hắn nhìn ra được cơ thể Lý Dật khác hẳn với những vận động viên thể hình, không tràn ngập mỹ cảm như những vận động viên thể hình, nhưng lại làm cho người ta có một loại cảm giác cuồng dã, tràn ngập lực lượng đầy tính bạo tạc.

“Ừm.”

Lý Dật gật đầu, lập tức bày ra tư thế cách đấu, đầu mũi chân trái hướng về phía trước, khuỷu tay trái dựng thẳng, chân phải khom thấp.

Chứng kiến Lý Dật bày ra tư thế chiến đấu, trước mắt Trịnh Thiết Quân không khỏi sáng ngời, hắn chỉ nghe Trịnh Dũng Cương khen ngợi tiểu tử này giống như cao thủ nhân gian hiếm có, nhưng còn chưa gặp qua Lý Dật chân chính xuất thủ. Lúc này nhìn tư thế cách đấu của Lý Dật, liền biết Lý Dật hoàn toàn khác với đám thủ hạ của Trịnh Dũng Cương, mà là người chân chính hiểu được thuật cách đấu.

Phân tích rõ điểm này, Trịnh Thiết Quân hít sâu một hơi, đồng dạng cũng bày ra tư thế cách đấu. Khác với tư thế cách đấu do Lý Dật bày ra, Trịnh Thiết Quân từ nhỏ luyện Hồng quyền, bày ra chính là tư thế chiến đấu của Hồng quyền.

Dưới ánh mặt trời, Lý Dật và Trịnh Thiết Quân hai người đều nhìn chăm chú vào đối phương, hai mắt giao nhau tựa như sao trời lấp lánh, chỉ nhìn vào ánh mắt của đối phương, hai người đều hiểu rõ ràng, trận đấu đã chính thức bắt đầu. Toàn bộ những sự quấy rầy và tiếng rầm rĩ, đối với hai người hiện tại mà nói, đều đã tiêu thất, trong mắt bọn họ chỉ còn đối thủ, không còn ai khác.

Cảm thụ được bầu không khí trong sân, những thủ hạ của Trịnh Dũng Cương đều cả kinh, bọn họ cũng chỉ từ trong miệng Trịnh Dũng Cương nghe được Lý Dật có thân thủ rất lợi hại, nhưng chưa từng chân chính gặp qua, hôm nay cảm thụ được khí thế toát ra trên người Lý Dật, lại biết Trịnh Dũng Cương cũng không hề khoa trương.

Mặc dù đã qua tuổi năm mươi, thân thủ của Trịnh Thiết Quân vẫn thập phần linh hoạt, thân thể hắn hơi hoảng động, bước chân vẫn duy trì sự di động linh hoạt. Từ tốc độ di động cùng bước tiến của hắn đến xem, hắn là một cao thủ cách đấu nhất lưu.

Lý Dật nhìn ra Trịnh Thiết Quân là muốn để hắn xuất thủ, vì vậy cũng không có ý chờ đợi, dưới chân đột nhiên phát lực, thân thể mạnh mẽ nhảy lên, tốc độ cực nhanh khiến cho người bên cạnh kinh ngạc, dù là trong mắt Trịnh Thiết Quân cũng hiện lên vẻ kinh ngạc.

Hiển nhiên, tốc độ của Lý Dật vượt ngoài sự dự liệu của hắn.

Vừa tới gần Trịnh Thiết Quân, Lý Dật cũng không lập tức ra quyền, mà là đột ngột dừng chân, biến hóa tiết tấu một chút, sau đó cả người bỗng nhiên xuất kích, một quyền mang theo tiếng rít gió “vù vù” hướng Trịnh Thiết Quân đánh tới.

“Tối hay!”

Sự quỷ dị thay đổi của Lý Dật, làm trước mắt Trịnh Thiết Quân sáng ngời, song song cả người hắn cấp tốc bật lui về phía sau, tốc độ cũng không hề chậm hơn Lý Dật.

Lý Dật cũng không nghĩ tới chỉ quyền đầu tiên mà có thể đánh trúng được Trịnh Thiết Quân, nói vậy, Trịnh Thiết Quân cũng không có tư cách được xưng là “Chiến Thần”.

Một quyền không trúng, Lý Dật lần thứ hai lao sát tới, giống như mãnh hổ chụp mồi, khí thế cả người trướng mạnh, tư thế rền sắt khi còn nóng.

“Hô!”

“Hô!”

....

Liên tục sáu lần công kích vào khoảng không, Lý Dật đã bức Trịnh Thiết Quân tới chỗ không còn cách nào né tránh, rơi vào đường cùng, Trịnh Thiết Quân búng mạnh chân, chạm thẳng vào chân Lý Dật, phát sinh một tiếng “phanh” trầm muộn.

Sau đó, Trịnh Thiết Quân không cho Lý Dật cơ hội né tránh, cả người lập tức lao tới, trong nháy mắt, Trịnh Thiết Quân giống như một đầu sư tử vừa xuất kích, trên người mang theo khí thế sắc bén!

Tình thế trong sân lập tức bởi vì sự phản kích của Trịnh Thiết Quân mà phát sinh thay đổi, vai diễn của hai người nhất thời trao đổi, Lý Dật biến thành người né tránh, Trịnh Thiết Quân lại biến thành người công kích.

Luận công kích, hiện tại Lý Dật còn chưa qua được Trịnh Thiết Quân, thế nhưng luận kỹ xảo né tránh, Lý Dật cao hơn Trịnh Thiết Quân không ít.

Linh hoạt né tránh, xảo quyết đánh trả.

Cùng lúc né tránh, Lý Dật biểu hiện thật dễ dàng như thường, làm Trịnh Thiết Quân trong lúc nhất thời không cách nào tìm được cơ hội!

“Hát!”

Có thể Lý Dật biểu hiện ra vẻ quá dễ dàng, làm Trịnh Thiết Quân nhất thời quát lên một tiếng lớn.

Một tiếng quát qua đi, Trịnh Thiết Quân ra quyền và tốc độ di động cũng nhanh hơn rất nhiều, lực lượng ra quyền cũng lớn hơn rất nhiều, quyền phong rít lên liên tục, áp lực của Lý Dật cũng tăng nhanh thẳng tắp.

Bỗng nhiên...

Trịnh Thiết Quân dùng một bộ quyền tổ hợp quấy rầy tiết tấu của Lý Dật, cuối cùng dùng một quyền hung mãnh đánh thẳng vào ngay giữa ngực Lý Dật. Lý Dật nhất thời không kịp né tránh, không thể làm gì khác hơn là vươn hai tay, tạo thành hình chữ vòng mở ra, nỗ lực đón lấy nắm tay của Trịnh Thiết Quân.

“Phanh!”

Trong nháy mắt nắm tay của Trịnh Thiết Quân tiếp xúc với hai tay Lý Dật, Lý Dật làm ra động tác thu về, tan mất hơn phân nửa lực lượng, thế nhưng lực lượng dư âm cũng đánh thẳng vào tay hắn, chấn hai tay hắn tê dại, cả người phải thối lui vài bước.

“Ha ha!” Thấy Lý Dật chỉ lui ra ba bước liền ổn định thân hình, Trịnh Thiết Quân ha ha cười nói: “Thông khoái! Thật thông khoái!”

Lý Dật biết luận bàn dừng ở đây, vì vậy thu hồi thân hình, cười cười, nói: “Trịnh thúc lớn tuổi còn có thân thủ như vậy, thật làm người bội phục.”

“Tiểu tử ngươi từ lúc nào học được trò vuốt móng ngựa vậy?” Trịnh Thiết Quân cười mắng: “Vừa rồi ta dùng bảy thành thực lực, vẫn không tổn thương được cậu không nói, còn chưa bức được cậu đến tuyệt lộ, cậu đang khen ta hay là tổn hại ta đây?”

Trịnh Thiết Quân nói làm Lý Dật nhiều ít có chút xấu hổ, nếu Trịnh Thiết Quân không xuất toàn lực, thật đúng không thể nào tạo thành uy hiếp đối với hắn.

Mà đám thủ hạ của Trịnh Dũng Cương nghe được Trịnh Thiết Quân nói, lại giống như bị hóa đá, ngơ ngác sững sờ ngay tại chỗ.

Ở trong trí nhớ của bọn họ, toàn bộ hắc đạo phía nam người có thể ép được Trịnh Thiết Quân phải dùng bảy thành thực lực, có thể đếm được trên đầu ngón tay.

Nhưng mà nếu như bọn họ biết được, nếu Lý Dật chịu mạo hiểm thụ thương có thể giết được cả Trịnh Thiết Quân, phỏng chừng sẽ trực tiếp ngắt xiều...

62. Chương 62: Tôi Không Cần Hoa Anh Tạng.

“Đám tiểu tử các ngươi, không có việc gì thì nên theo tiểu Dật học học, thời điểm mấu chốt sẽ cứu mạng các cậu đó.” Trịnh Thiết Quân xoa xoa mồ hôi trên đầu, trách mắng đám tinh anh của bang hội.

Những người này nghe được Trịnh Thiết Quân nói, nhất thời giống như con mèo ngửi được mùi, lập tức vây quanh bên người Lý Dật.

“Dật ca, Trịnh thúc nói không sai, lúc rảnh rồi phải dạy thêm cho các huynh đệ!” Dẫn đầu chính là một người tên là Hầu Tam, người Hà Nam, từ nhỏ luyện qua một ít công phu bên ngoài, gia nhập hắc đạo nhờ vào chút công phu tiến được vào Mạnh Hổ Bang.

Hầu Tam vừa nói xong, những người khác đều phụ họa, đồng thời vẻ mặt chờ mong nhìn Lý Dật.

Lý Dật nguyên lai vốn để Trịnh Dũng Cương trở thành trợ thủ đắc lực của hắn, hôm nay thấy có cơ hội lôi kéo làm quen với thủ hạ của Trịnh Dũng Cương, tự nhiên sẽ không bỏ qua, cười nói: “Muốn học cũng được, nhưng trước tiên là phải chịu khổ.”

“Dật ca, chỉ cần thân thủ có thể biến thái được như anh, ăn bao nhiêu khổ chúng ta đều nguyện ý!” Hầu Tam hắc hắc cười gượng hai tiếng, sau đó quay đầu lại nói với những người khác: “Các anh nói đúng không? Các huynh đệ!”

“Đúng vậy! Dật ca.” Những người khác nhất thời cao giọng phụ họa.

Thấy mọi kêu lên vang dội, Lý Dật đang muốn nói gì đó, nhưng nhận thấy được điện thoại di động trong túi chọt nhẹ nhàng rung động lên.

Lý Dật nhìn mọi người cười cười như xin lỗi, sau đó đi tới một bên chuyển được điện thoại, bên trong truyền ra thanh âm đơn thuần của Lưu Vi: “Đại ca ca, anh đang làm gì đó?”

“Tôi đang làm việc, tiểu Vi, cô có việc gì thế?” Mỗi lần nghe được thanh âm của Lưu Vi, tâm tình Lý Dật đều rất thả lỏng.

Đầu bên kia điện thoại, Lưu Vi nghe được Lý Dật đang làm việc, do dự một chút, mới nói: “Không có việc gì. Hôm nay là cuối tuần, vốn em muốn cùng anh ra ngoài chơi, nếu đại ca ca đang làm việc thì thôi vậy...”

Lời tuy nói như vậy, thế nhưng trong giọng nói của tiểu nha đầu toát ra một tia tiếc nuối.

“Không phải mẹ cô đã trở về sao? Cuối tuần bà ấy cũng không cùng cô đi ra ngoài?” Lý Dật vô ý thức hỏi thăm.

“Đại ca ca, sao anh biết mẹ em đã trở về?” Đầu kia điện thoại, đầu tiên Lưu Vi có vẻ có chút hiếu kỳ, sau đó trong giọng nói mang theo tiếng khóc nức nở: “Mẹ đúng là đã trở về, nhưng chỉ được một ngày, hơn nữa tâm tình thật không tốt, không nói chuyện với em, còn nổi giận với em nữa.”

Lưu Vi nói làm trong lòng Lý Dật hơi chấn động, từ biểu hiện của Lưu Tư Cầm ngày hôm đó mà xem, Lý Dật nhìn ra được, Lưu Tư Cầm đối với Lưu Vi vốn không hề quan tâm, nói khó nghe một chút, Lưu Tư Cầm ngay cả trong lòng Lưu Vi đang suy nghĩ điều gì cũng không rõ ràng!

“Tiểu Vi, cô đang ở đâu?” Nghĩ đến vì mình đắc tội Lưu Tư Cầm mà làm cho Lưu Vi phải chịu đựng lửa giận của Lưu Tư Cầm, trong lòng Lý Dật nhiều ít có chút tự trách: “Tôi đi qua tìm cô.”

Nguyên lai, Lưu Vi đột nhiên nghe Lý Dật nhắc tới mẹ mình, tâm tình trong lúc nhất thời trở nên có chút khó chịu, lúc này ngạc nhiên nghe được Lý Dật nói, nhất thời vui vẻ: “Thật sự sao? Đại ca ca?”

“Ừm.” Nghe được tiếng cười vui mừng của Lưu Vi, tâm tình Lý Dật chuyển biến tốt đẹp hơn rất nhiều.

“Đại ca ca, em đang ở nhà, chừng nào anh đến? Nếu không nửa giờ sau anh đến nhé? Em mới rời giường còn chưa kịp rửa mặt, đi thu thập một chút.” Lúc này tâm tình của Lưu Vi đã triệt để chuyển biến tốt đẹp, thậm chí, vừa nói vừa nhảy xuống đất, nhìn ra đang có bao nhiêu hài lòng.

“Một giờ sau tôi đến nhà tìm cô.” Lý Dật nói.

Lưu Vi nghe Lý Dật nói như thế, liền “Ân” một tiếng, trực tiếp cắt đứt điện thoại.

Sau khi cắt đứt điện thoại, Lý Dật mới phát hiện, đám thủ hạ của Trịnh Dũng Cương đã rời đi, mà Trịnh Thiết Quân đang ngồi trên ghế, đang hút thuốc lá Hồng Hà.

Lý Dật thu hồi điện thoại di động, trực tiếp đi qua.

“Điện thoại của bạn gái? Nhìn cậu cười thật hài lòng.” Thấy Lý Dật đi qua, Trịnh Thiết Quân rút một điếu thuốc, đưa cho Lý Dật.

Lý Dật cũng không giống như lần đầu khi gặp Trịnh Thiết Quân mà cự tuyệt, tiếp nhận lấy điếu thuốc, đốt lên hút một hơi mới giải thích: “Không phải, là một đứa em gái.”

“Em gái của cậu?” Ngạc nhiên nghe được Lý Dật nói, biểu tình trên mặt Trịnh Thiết Quân kinh ngạc, thiếu chút nữa làm rớt luôn điếu thuốc trong miệng, cho tới bây giờ hắn chưa từng nghe nói qua Lý Dật có em gái.

Thấy dáng dấp ngạc nhiên của Trịnh Thiết Quân, Lý Dật biết Trịnh Thiết Quân hiểu lầm, vì vậy cười cười: “Trịnh thúc, là em kết nghĩa thôi.”

“Em gái kết nghĩa?” Trịnh Thiết Quân bừng tỉnh hiểu ra, sau đó lại khinh bỉ nói: “Cái gì gọi là em gái kết nghĩa? Nói thẳng là tình nhân của cậu. Đừng cho rằng ta già nên cái gì cũng không hiểu, đám tuổi trẻ các người hiện tại đều dùng giọng điệu này. Nhất là tiểu tử Dũng Cương, mỗi lần ta thấy hắn thay đổi đàn bà, hắn đều theo ta nói là em gái kết nghĩa!”

Trịnh Thiết Quân nói chuyện làm Lý Dật có chút dở khóc dở cười, quen biết Trịnh Dũng Cương một thời gian, Lý Dật còn không biết Trịnh Dũng Cương lại thích trò này.

Sau đó, Lý Dật lại tùy ý trò chuyện với Trịnh Thiết Quân một lát, liền rời khỏi Vinh Hòa hội sở.

....

“Dì Lan, dì nhìn xem, đại ca ca tới chưa?” Trong nhà Lưu Vi, Lưu Vi liên tục thay đổi quần áo, mà dì Lan đứng ngay cửa sổ giúp nàng nhìn ra cửa biệt thự.

Thấy dáng dấp sốt ruột của Lưu Vi, dì Lan lộ ra dáng tươi cười vui mừng.

Từ sau khi Lưu Tư Cầm trở lại Thượng Hải, tâm tình của Lưu Vi vẫn rất không xong, mấy ngày nay cơ bản chưa từng cười qua.

Mà hôm nay sau khi Lưu Vi gọi điện thoại cho Lý Dật, dáng tươi cười trên mặt vẫn chưa từng mất đi.

Tuy rằng lúc Lưu Tư Cầm rời đi từng căn dặn dì Lan, không cho Lý Dật gặp gỡ Lưu Vi, thế nhưng thấy mấy ngày nay Lưu Vi vẫn rầu rĩ không vui, đâu còn tâm tư làm theo lời dặn dò của Lưu Tư Cầm?

Huống chi, ấn tượng của dì Lan đối với Lý Dật rất không sai, bà cũng không cho rằng Lý Dật kém cỏi như lời Lưu Tư Cầm nói.

“Dì Lan ơi, tới chưa?” Lúc này đây, Lưu Vi mặc vào một bộ quần áo màu trắng, nhìn vào gương ngẩng ngửa, cảm giác không tệ, sau đó quay đầu lại liếc mắt nhìn dì Lan, đã thấy dì Lan nhìn nàng cười khúc khích, không khỏi bậm môi.

“Được, được, được, dì giúp con nhìn xem.” Thấy hình dạng bậm môi của Lưu Vi, trong lòng dì Lan vô cùng hài lòng, vội vã xoay người hướng dưới lầu nhìn lại.

“Tới.” Hướng dưới lầu nhìn xuống, dì Lan thành linh thấy nơi cửa biệt thự có chiếc xe vừa dừng lại, Lý Dật chậm rãi từ trong xe đi xuống, hướng vào biệt thự nhìn quanh.

“A? Tới rồi?” Tuy rằng ngóng trông Lý Dật tới sớm một chút, thế nhưng nghe được Lý Dật đã đến, nàng lại có chút khẩn trương: “Dì Lan, dì xem xem con mặc thế này có xấu xí không?”

Nhìn biểu tình lo lắng bất an của Lưu Vi, dì Lan cười đến toét miệng: “Không khó xem, Vi Vi nhà ta đẹp như thế, mặc cái gì cũng thấy đẹp.”

“Con xuống lầu đây.” Nghe dì Lan nói như thế, Lưu Vi cười hắc hắc, sau đó cầm lấy túi xách, vội vã chạy xuống dưới lầu.

Nơi cửa biệt thự, Lý Dật đang muốn gọi điện thoại cho Lưu Vi, đã thấy Lưu Vi mang theo túi xách vọt ra, vừa chạy vừa kêu to: “Đại ca ca!”

“Chậm một chút, cẩn thận bị ngã.” Thấy tư thế vội vàng như đi đầu thai của Lưu Vi, Lý Dật lo lắng đồng thời cảm thấy có chút buồn cười.

Lưu Vi chạy đến trước mặt Lý Dật, thở hổn hển vài hơi, sờ sờ ngực, sau đó trước mắt sáng ngời, như là mới phát hiện được tân đại lục, gắt gao nhìn chằm chằm Lý Dật.

“Làm sao vậy? Lẽ nào trên mặt tôi có gì sao?” Lý Dật có chút cổ quái sờ sờ mặt.

“Xì!”

Lý Dật nói nhất thời làm Lưu Vi buồn cười: “Đại ca ca, anh thật là thú vị! Mặt của anh không có gì bẩn đâu, chỉ là em phát hiện anh biến suất hơn rất nhiều!”

Lưu Vi nói làm Lý Dật không biết nói gì, tục ngữ nói, người nhờ ăn mặc, ngựa nhờ yên cương, đạo lý này tuy rằng hiểu được, nhưng hẳn cũng không quá quan tâm bề ngoài.

“Đi thôi, đại ca ca, chúng ta đến khu vui chơi!” Thấy Lý Dật không nói lời nào, Lưu Vi tiến lên một bước, rất tự nhiên nắm lấy cánh tay Lý Dật.

“Grum...”

Đúng lúc này, xa xa truyền đến một trận thanh âm ầm ầm chói tai, chỉ là vừa nghe, Lý Dật liền biết có người đang lái xe, bởi vì thanh âm kia là do xe thể thao vọng lại.

Rất xa, Lý Dật nhìn thấy một chiếc Maserati màu tím hướng bên này chạy tới, khi sắp đến gần chỗ hai người, chiếc xe đột nhiên giảm tốc độ, cuối cùng thắng rít, bánh xe ma sát cùng mặt đất tạo ra dấu bánh xe trên đường, sau đó chiếc xe vững vàng dừng lại cách Lý Dật và Lưu Vi chừng ba thước.

Thấy chiếc xe trước mắt, Lưu Vi nhú nhú mày, tựa hồ nhận ra chủ nhân của chiếc xe.

Cùng lúc đó, cửa xe bị người đẩy ra, một nam nhân mặc bộ tây trang màu trắng chậm rãi từ trong xe đi xuống, trong tay còn cầm một giỏ hoa tươi.

Lúc nam nhân đi tới, trên mặt mang theo vẻ mỉm cười, ánh mắt vẫn dừng lại trên người Lưu Vi, tựa hồ xem Lý Dật như không khí.

“Vi Vi, tặng cho cô.” Nam nhân đi tới trước hai người, nhìn Lưu Vi lộ ra nụ cười mê người, phối hợp với gương mặt anh tuấn của hắn thậm chí có thể nói là tương mạo yêu dị, đủ làm cho các thiếu nữ thét lên chói tai.

Nhưng Lưu Vi vẫn chăm chú nắm chặt cánh tay Lý Dật, dán thân thể sát vào người Lý Dật, có chút phiền chán nói: “Đái Nhạc, tôi đã nói với anh bao nhiêu lần, tôi không cần anh tặng hoa cho tôi!”

63. Chương 63: Tình Lữ.

Thấy cử động của Lưu Vi, nghe được lời nói có chút không nhin được của Lưu Vi, ánh mắt Đái Nhạc chậm rãi từ trên người Lưu Vi dời đi, quay hướng Lý Dật, con mắt mị thành một cái khe, trong con ngươi toát ra ánh mắt tức giận.

Nhận thấy được vẻ tức giận trong mắt Đái Nhạc, vẻ mặt Lý Dật vẫn bình tĩnh, kết quả làm Đái Nhạc càng thêm phần nộ, chỉ thấy thân thể hắn hơi nghiêng về phía trước, trầm thấp nói: “Vi Vi, lẽ nào cô vì tên nhà quê này, cho nên không muốn nhận hoa của tôi, không muốn đi ra ngoài với tôi?”

“Anh mới là tên nhà quê, gia đình các anh mới là nhà quê!” Nghe được Đái Nhạc vũ nhục Lý Dật, Lưu Vi nhất thời tức giận, phải biết rằng, ngày trước vì Lý Dật nâng thiếu chút nữa trở mặt với Tiêu Huỳnh Huỳnh, huống chi là Đái Nhạc?

Lưu Vi nói làm sắc mặt Đái Nhạc phát xanh, thân là một đứa cháu trai được Đái lão gia tử đầu sỏ của Mạnh Hồ Bang phía nam được coi trọng nhất, xuất thân của hắn đủ dùng từ phú quý để hình dung. Từ nhỏ đến lớn, chưa từng có người dám nói hắn là tên nhà quê, thậm chí, theo hắn xem ra, thế giới này cũng không có người đủ tư cách nói hắn là tên nhà quê!

“Được! Tốt!” Đái Nhạc âm trầm rít ra vài từ trong hàm răng, âm lãnh quét mắt nhìn Lý Dật, sau đó xoay người đi về xe của hắn.

Biểu hiện của Đái Nhạc làm Lý Dật nhiều ít có chút kinh ngạc, rất hiển nhiên, lòng dạ của Đái Nhạc và tuổi tác của hắn thật sự không tương xứng.

Nương theo một trận “ù ù”, chiếc Maserati màu tím rít gào rời khỏi cửa biệt thự, tiếng rít gào phần nộ tựa hồ đại biểu tâm tình của Đái Nhạc.

Nhìn chiếc xe màu tím đi xa, Lý Dật cũng hơi nhú mào.

Tuy rằng Đái Nhạc cũng không thốt ra lời ngoan độc như trong sự tưởng tượng của hắn, cũng không có giận dữ, thế nhưng trực giác nói cho hắn, chuyện này sẽ không chấm dứt như vậy.

“Đại ca ca, xin lỗi, làm cho anh ảnh hưởng đến tâm tình của anh.” Lưu Vi thấy Lý Dật trầm mặc không nói, cho rằng Lý Dật vì câu nói của Đái Nhạc mà tức giận, có chút tự trách.

Lý Dật mỉm cười, nói: “ Không có. Đi, chúng ta đến khu vui chơi.”

“ Ân.”

Lưu Vi hưng phấn gật đầu, tựa hồ chỉ là trong nháy mắt, tâm tình của nàng liền chuyển biến tốt hơn.

Nếu đổi lại là những người khác thì tuyệt đối không có khả năng, mà ở trên người Lưu Vi lại rất bình thường, nàng không có tâm kế, cũng sẽ không đi suy đoán lời của người khác nói là thật hay giả, sinh hoạt của nàng tựa hồ vô ưu vô lự.

Mà trên thực tế, lúc nàng thương tâm, chỉ biết len lén trốn trong chăn mà lau nước mắt...

Do vì cuối tuần, cộng thêm khí trời sáng sủa, sân vui chơi người người tấp nập, chỉ lo mua vé vào cửa, Lý Dật phải xếp hàng suốt nửa tiếng đồng hồ.

Mà trong quá trình xếp hàng, Lưu Vi tựa hồ không có chút nào không nhin được, nhưng thật ra vẫn riu riu rít rít giảng thuật cho Lý Dật những chuyện thú vị trong trường học, tựa hồ chỉ cần cho nàng và Lý Dật ở chung một chỗ, dù đứng ngoài đường, nàng cũng sẽ không cảm thấy vô vị.

Lấy được vé vào cửa đi vào khu vui chơi, Lý Dật tùy ý cho Lưu Vi kéo cánh tay hắn.

Khác với ngày tham gia buổi tiệc sinh nhật của Lưu Vi, hôm nay Lý Dật mặc giày da cùng tây trang, cạo râu, cả người thoát nhìn tinh thần chấn hưng, phối hợp với ánh mắt thâm thúy của hắn, làm cho người ta có một loại cảm giác thành thực.

Mà một thân trang phục của Lưu Vi cũng không chói mắt, ngược lại, thập phần giản đơn, thể nhưng quần áo giản đơn cũng không thể che giấu được cổ khí chất đơn thuần trên người nàng, ngược lại càng làm cho nàng có vẻ thêm thanh xuân mê người.

Dọc theo đường đi, hai người đưa tới không ít ánh mắt, Lý Dật thì không nói, mà Lưu Vi cũng âm thầm có chút đắc ý, càng thêm cố sức nắm chặt cánh tay Lý Dật.

“Muốn chơi cái gì?” Lý Dật nhìn đủ loại hạng mục trong sân vui chơi, lại không biết nên chơi thứ nào mới tốt, trên thực tế, kiếp trước hắn cũng từng đi qua khu vui chơi, chỉ là vì theo dõi mục tiêu mới đi. Khi đó, các hạng mục trong sân vui chơi đều đa dạng hơn hiện tại không ít, đồng dạng, cũng tiên tiến rất nhiều.

“Đi xe vượt núi đi, thứ đó tương đối kích thích nga!” Lưu Vi kiến nghị nói.

Lý Dật “ân” một tiếng, mang theo Lưu Vi hướng chỗ chơi xe vượt núi đi đến.

Ở chỗ chơi xe vượt núi tụ tập không ít người, trong đó đại khái chỉ là thanh niên nam nữ.

Lúc Lý Dật và Lưu Vi đi đến, trong đó có một ít thanh niên nam nữ đang đấu tranh xem có nên chơi hay không, dù sao, nếu năng lực thừa nhận áp lực quá kém thì sẽ không thể chơi nổi trò xe vượt núi, nói chung là việc nhỏ, có người thậm chí bị tái phát bệnh tim ngay tại chỗ.

Điều này cũng trực tiếp dẫn đến, trò chơi xe vượt núi là hạng mục tiêu khiển có tính khiêu chiến nhất, mà nói như vậy, những người có bệnh tâm lý, hoặc tâm lý quá kém sẽ không được tham gia trò chơi.

So sánh với những người còn đang do dự mà nói, Lưu Vi cũng có chút khẩn cấp.

Nhớ tới biểu hiện của Lưu Vi ở lần trước khi đua xe, Lý Dật nhất thời bình thường trở lại, lần đó Lưu Vi cũng không hề sợ hãi, chơi trò xe vượt núi tự nhiên cũng sẽ không sợ. Dù sao, đua xe còn kích thích hơn trò xe vượt núi, cũng như khảo nghiệm năng lực chịu đựng áp lực trong lòng người.

Hai người xếp hàng trong đám người đại khái khoảng nửa tiếng đồng hồ, mới đến phiên mình lên xe.

Lên xe vượt núi, Lưu Vi nhìn Lý Dật nói: “Đại ca ca, chúng ta đánh cuộc không?”

“Đánh cuộc cái gì?” Lý Dật cười hỏi.

Lưu Vi nghiêng đầu, vẻ mặt đắc ý nói: “Chờ sau khi xe khởi động, hai người chúng ta không cho ai la hét, ai la lên, thì người đó thua.”

“Ha ha.” Lý Dật cười khổ một chút, đối với hắn mà nói, trò tiêu khiển xe vượt núi này dù so với việc huấn luyện hàng ngày cũng không tính là gì, kiếp trước hắn vì muốn rèn đúc năng lực thừa thụ cùng rèn đúc tâm lý, huấn luyện viên cũng tìm được biện pháp giúp hắn.

Lý Dật rõ ràng nhớ kỹ, có một năm, hắn chỉ hơn bảy tuổi, huấn luyện viên đưa cho hắn một con dao muốn hắn giết một người, chờ giết xong người kia, huấn luyện viên cắt luôn đầu người nọ xuống, bảo hắn buổi tối ôm ngủ...

Một đêm đó, Lý Dật ói ra tròn cả đêm, dù cả dịch dạ dày cũng phun ra!

Mà sau đêm đó, Lý Dật cũng không còn sợ hãi đối với việc giết người hay thấy xác chết!

Cũng chính vì biểu hiện xuất sắc trong đêm đó của Lý Dật, làm cho tổ chức sát thủ của hắn không tiếc tất cả sự trả giá đưa hắn bồi dưỡng thành đệ nhất sát thủ của thế giới ngầm!

Trong biểu tình chờ mong lẫn kinh khủng của mọi người, xe vượt núi chậm rãi động, sau đó tốc độ xe càng lúc càng nhanh, hướng trên cao phóng đi.

“A!”

Chỉ mới lần đầu tiên chạy nước rút trên cao, một ít người đã nhịn không được mà hô to lên, trong đó còn có một bộ phận nhắm hai mắt lại, vừa hô to, thân thể hung hăng run lên.

So sánh với những người đó mà nói, Lý Dật và Lưu Vi rất cục là người trấn định nhất, hai người chỉ mỉm cười nhìn đối phương, trên mặt không hề tìm được sự sợ hãi chút nào.

Xe vượt núi vọt tới đỉnh chớp, lập tức đáp xuống!

So sánh với việc xông lên đỉnh chớp mà nói, thời gian đi xuống phía dưới càng làm cho lòng người kinh sợ, mà tiếng quát tháo càng lúc càng lớn của những người bên cạnh càng chứng minh điểm này.

Lúc này đây, hai người cũng vẫn không kêu lên, nhưng sắc mặt Lưu Vi cũng hơi thay đổi một chút.

Mọi người từng ngồi xe vượt núi đều biết, lúc xe đáp xuống, trái tim muốn bay lên tận não, tim đập nhanh hơn không nói, còn cho người ta một loại cảm giác như sắp nhảy ra.

Hiển nhiên, loại biến hóa thành linh xảy ra này nhiều ít làm Lưu Vi có chút không thích ứng.

Nhưng không đợi Lưu Vi thích ứng loại biến hóa thành linh xảy ra này, xe vượt núi bắt đầu chuyển biến 360 độ!

Đây có thể nói là bộ phận kích thích nhất của xe vượt núi, lúc này, ngoại trừ Lý Dật và Lưu Vi ra, những người khác trên xe đều hét to lên, mà cuối cùng Lưu Vi cũng nhịn không được, hé miệng hô to.

“A...”

Tiếng kêu kinh khủng từ trong miệng Lưu Vi truyền ra, đồng thời cũng làm cho sự sợ hãi trong ngực nàng giảm bớt rất nhiều.

Mà Lý Dật vẫn là biểu tình thật dễ dàng.

Đợi khi xe vượt núi dừng lại, Lưu Vi có vẻ có chút phiền muộn: “Đại ca ca, chẳng lẽ anh không hề sợ một chút nào sao?”

Lý Dật lắc đầu.

“Hừ hừ, em cũng không tin anh không sợ, đi, chúng ta đi chơi bungee(buộc dây thừng vào chân nhảy từ trên cao xuống).” Lưu Vi nổi lên lòng hiếu thắng.

Thấy hình dạng không phục của tiểu nha đầu, Lý Dật cũng không lập tức đáp ứng, mà là tính toán một chút năng lực thừa nhận của Lưu Vi, cho ra kết quả Lưu Vi có thể chơi bungee, mới đáp ứng.

So sánh với xe vượt núi mà nói, bungee kích thích hơn rất nhiều.

Nơi sân chơi bungee tuy nhiều người, thế nhưng người chơi cũng rất ít, hiển nhiên, đại bộ phận mọi người chỉ là đến xem náo nhiệt.

Không quá vài phút, liền đến phiên Lý Dật và Lưu Vi hai người.

“Các vị muốn chơi kiểu tình lữ, hay chơi kiểu phổ thông?” Nhân viên lộ ra nụ cười đầy chức nghiệp hỏi.

Ngạc nhiên nghe được nhân viên nói, Lưu Vi vội vã cúi thấp đầu, đỏ mặt không dám nhìn Lý Dật.

Mà Lý Dật chỉ hỏi: “Thứ này làm sao phân chia?”

“Tình lữ chính là hai người cùng một chỗ, phổ thông là chơi từng người. Tôi xem hai vị nên chơi tình lữ đi thôi, như vậy vừa có thể giúp đối phương giảm sức ép, cũng thêm lãng mạn.” Nhân viên cười nói.

“Vậy thì tình lữ đi.” Lý Dật suy nghĩ một chút, quyết định chơi kiểu tình lữ, tuy rằng hẳn nghĩ Lưu Vi có thể thừa nhận sự kích thích của trò bungee mang đến, thế nhưng đó chỉ là suy đoán, cũng không thể bảo chứng, mà nếu dùng phương thức tình lữ để chơi, có hẳn bồi bên người Lưu Vi, Lưu Vi sẽ không còn sợ nữa.

Tình lữ?

Ngạc nhiên nghe hai chữ này, trái tim tiểu nha đầu nhảy lên kịch liệt vài cái, gương mặt đỏ bừng, vui mừng đồng thời cũng không dám ngẩng đầu nhìn Lý Dật.

64. Chương 64: Khỉ Múa.

Mùa hè Thượng Hải oi bức không nói, thời gian ban ngày cũng rất dài, thẳng cho đến gần tám giờ thì trời mới hoàn toàn tối đen.

Màn đêm buông xuống, ánh đèn rực rỡ xuất hiện, những tiếng huyền não dần dần tiêu thất, ban đêm sa đọa cũng tùy theo mà đến, chính thể toàn bộ thành phố được ánh đèn nê-ong bao phủ giống như một vực thẳm yên thâm.

Một chiếc Benz nhẹ nhàng lướt trên đường quốc lộ, trong ô tô, Lý Dật thuần thục điều khiển vô lăng, còn Lưu Vi biểu tình trên khuôn mặt trông hơi mệt mỏi.

Lúc ban trưa, cùng đi với Lý Dật, Lưu Vi đem trọn các hạng mục trong khu giải trí mà chơi một lần, dùng từ kiệt lực để hình dung chắc cũng không đủ.

Tuy rằng mỗi mệt nhưng nó không thể che giấu hết nội tâm hưng phấn của Lưu Vi, ngồi trên ghế phụ bên cạnh nghỉ ngơi đồng thời nàng cũng nhìn chăm chăm không chuyển mắt vào Lý Dật, tựa hồ trên mặt của hân đang mọc hoa.

“Có đói bụng hay không?” Cảm nhận được tiểu nha đầu nhìn chăm chăm vào mình, Lý Dật quay sang hỏi.

Lưu Vi gật gật đầu, sau đó lại ngúng nguẩy, nói: “Đại ca ca, anh biết không? Hôm nay chính là ngày vui về nhất trong cuộc đời của em. Từ thuở nhỏ, em thường mơ ước được giống như chúng bạn, có người đưa mình đi tới khu vui chơi. Em nói qua cùng mẹ rất nhiều lần nhưng mẹ đều nói bận công tác quá không có thời gian, thật không ngờ hôm nay được thỏa mãn tâm nguyện.”

“Sau này nếu muốn chơi, liền gọi điện thoại cho tôi, tôi sẽ mang cô đi.” Nhận thấy được trong giọng nói của Lưu Vi có vẻ nuối tiếc, Lý Dật nhẹ giọng nói.

“Àn!” Lưu Vi dùng sức gật đầu: “Đại ca ca, anh thật tốt.”

Lý Dật cũng không nói gì, lúc này chiếc ô tô chạy đến khu phố chợ đêm mà hân cùng Dương Phàm thường xuyên tới. Hiện tại đã muộn qua chín giờ nhưng trên phố chợ đêm vẫn chật kín người, thậm chí một số cửa hàng thịt nướng còn phải bày bàn ra ngoài đường cho khách nhân ngồi. Thanh âm cười nói nhốn nháo vui vẻ, nổi lên không dứt.

Lý Dật đậu xe ở bên ngoài đầu khu phố, sau đó mang theo Lưu Vi đi tới cửa tiệm tận bên trong cùng. Tại sao lại muốn đi tới cửa tiệm đó, hân cũng không rõ ràng lắm, phải chăng con người đều có tâm lý hoài niệm chuyện xưa.

Tiểu nha đầu chơi cả buổi trưa, bụng sớm đã đói rồi! Chứng kiến cửa tiệm thịt nướng ven hai bên đường, ngửi mùi hương thơm nồng đậm, ánh mắt không khỏi mở lớn, liên tục nuốt nước miếng trong miệng.

Lưu Vi mặc dù cũng theo chân Tiêu Huỳnh Huỳnh ăn qua một số cửa hàng thịt nướng cao cấp. Nhưng so ra mà nói, nàng thích cái bầu không khí náo nhiệt ở trong khu phố chợ đêm này hơn.

Sau một lát, Lý Dật mang Lưu Vi đến cửa tiệm thịt nướng ở cuối khu phố. Ông chủ kia trông thấy Lý Dật nhất thời khuôn mặt lộ ra vẻ tươi cười, nói: “Huỳnh đệ, vào trong ngồi đi, vừa lúc có một bàn còn trống.”

Nói xong, ông chủ cửa tiệm hướng Lý Dật nháy mắt. Giống như muốn nói cho hân nghe: huỳnh đệ, cô nàng của người thực tình khiết nha!

Lý Dật cũng mỉm cười không phản đối. Kéo Lưu Vi đi vào bên trong, an vị tại một chiếc bàn nằm ở góc đông bắc.

“Vi Vi muốn ăn thứ gì. Tự mình gọi đi.” Lý Dật mỉm cười đưa tờ thực đơn trên bàn cho Lưu Vi.

Tuy rằng bàn ghế trong cửa tiệm đều có chút bẩn, thậm chí trên mặt còn dính vài điểm dầu mỡ. Nhưng Lưu Vi cũng không thèm quản, mà hưng phấn đoạt tờ thực đơn trong tay của Lý Dật, dùng xu thế chớp nhoáng như lời điện gọi ra một đồng.

“Còn gì nữa không, đại ca, anh muốn ăn món nào?” Sau khi cảm thấy đã không sai biệt lắm, Lưu Vi đem tờ thực đơn trả lại cho Lý Dật. Đã chứng kiến hắn cùng người phục vụ ở bên cạnh ngơ ngác nhìn mình giống như là gặp quỷ giữa ban ngày.

“Làm sao vậy? Có phải em gọi quá nhiều hay không?” Lưu Vi cẩn thận nhìn người phục vụ ghi nhớ danh sách, nhỏ giọng hỏi han.

Trên mặt danh đơn ghi chép: “Một đĩa rau họ, một đĩa khoai tây chiên, một đĩa thịt nướng hạt tiêu, ba mươi xiên thịt nướng, mười con cá chỉ vàng chiên. Một cá chép, hai đùi gà....Hai chân gà, bốn chân giò hun khói....”

“Không nhiều lắm....” Lý Dật phục hồi lại tinh thần cười khổ một cái, sau đó nhìn người phục vụ nói: “Theo như nàng nói, tốc độ nhanh lên một chút.”

“Được.” Người phục vụ gật đầu lui ra, nhưng trong lòng thầm nghĩ, hai gia hỏa này thuộc họ nhà heo sao?

Khu phố chợ đêm mặc dù vệ sinh không thể cam đoan, nhưng hương vị cùng tốc độ lại rất nhanh, chỉ lát sau, người phục vụ đã bắt đầu dọn thức ăn lên cho hai người Lý Dật cùng Lưu Vi.

Nguyên bản, Lưu Vi đã đói bụng tới mức hoa mắt chóng mặt, ngửi mùi hương thịt nướng bên trong cửa tiệm, thiếu chút nữa đã chảy nước miếng. Chứng kiến người phục vụ dọn thức ăn lên, cũng chẳng cần giữ ý, cúi đầu hung hăng tiêu diệt.

“Chậm một chút, cẩn thận không nghẹn.” Nhìn tướng ăn của Lưu Vi, Lý Dật nhin không được cẩn thận nhắc nhở.

Câu nói nhắc nhở của hắn không có ảnh hưởng đến tốc độ tiêu diệt thức ăn của Lưu Vi. Hoặc là nói Lưu Vi không có nhiều thời gian để phản ứng, chỉ một mực giống như cuồng phong bạo vũ tiêu diệt thịt nướng. Chờ sau khi hơn hai mươi phút qua đi, nàng đã xử được hơn phân nửa thức ăn ở trên mặt bàn.

Lưu Vi thoải mái nấc nhẹ một tiếng, có trời mới hiểu được dạ dày của nàng lớn đến cỡ nào, mà chưa đựng được nhiều thức ăn như vậy.

“Đại ca ca, làm sao anh không ăn?” Lưu Vi chứng kiến Lý Dật cơ bản không có nhúc nhích, nhất thời xấu hổ nói.

Hắn đang muốn trả lời Lưu Vi, bỗng nhiên bên ngoài truyền đến tiếng cãi nhau, quay đầu vừa nhìn, rõ ràng chứng kiến được một đám thanh niên khoảng hơn hai mươi tuổi đang tiến vào trong quán thịt nướng. Đám thanh niên này ăn mặc quần áo rực rỡ, trong đó lại có vài tên xăm hình.

“Long ca, tiền tháng này không phải đã thu rồi sao? Như thế nào lại phải đóng thêm ah!” Ông chủ quán thịt nướng nhìn tên đầu lĩnh xăm hình, nhất thời vẻ mặt biến đổi, tuy nhiên cũng không dám biểu hiện bất mãn, chỉ có thể miễn cưỡng nặn ra một nụ cười tươi, hỏi.

Nam nhân xăm hình hung hăng nói: “Mẹ nó, bảo ông đưa thì đưa, không cần phải nhiều lời vô nghĩa.”

“Đúng rồi, có phải xương cốt đang ngứa hay không?”

“Mau vào trong chuẩn bị tiền cho bọn tao, thuận tiện làm thêm vài món ăn, cùng bia lạnh.”

Một đám người hoàn toàn coi ông chủ quán thịt nướng trở thành đồng bunn, sau khi ra mệnh lệnh, rồi nghênh ngang đi vào bên trong quán. Chứng kiến tất cả chuyện này, Lý Dật hơi nhíu mày, nhưng im lặng không lên tiếng.

Tên nam nhân kia hắn nhận thức, nói chuẩn hơn thì “Lý Dật” trước kia nhận thức, kẻ này chính là đại ca của đám lưu manh hoạt động ở khu phố chợ đêm, ngày thường dẫn theo đám tiểu đệ, đối ngoại thối phồng là thành viên của Mạnh Hổ bang, dựa vào cái danh đó mà thu phí bảo kê của các ông chủ cửa tiệm phụ cận chung quanh.

Những chủ quán tại khu phố chợ đêm phần lớn đều từ nơi khác tới, buôn bán nhỏ lẻ chỉ cầu bình an, căn bản không dám đắc tội cùng nam nhân xăm hình, mỗi tháng đành phải giao nộp tiền phí bảo kê địa điểm.

“Đại ca ca, đám người kia thật ngang ngược nha!” Chứng kiến một đám lưu manh không coi ai ra gì, nghênh ngang đi vào trong quán. Lưu Vi nhỏ giọng nói thầm một câu, trong mắt lộ ra biểu tình chán ghét cực điểm.

Nghe được Lưu Vi nói, Lý Dật chẳng biết nên giải thích như thế nào, đành phải cười khổ: “Ăn thêm chút nữa đi.”

Lúc này đám người của nam nhân xăm hình đã ngồi vào trong quán, một tên thanh niên đầu trọc bên cạnh hắn, vẻ mặt sát khí lớn tiếng nói: “Mau nhanh tay lên, các đại gia đói bụng rồi đó!”

Khi nói chuyện, tên thanh niên đầu trọc nhìn thoáng qua Lý Dật, đồng thời cũng chứng kiến được Lưu Vi ở bên cạnh người hắn.

“Long ca, kia không phải là thằng nhãi Lý Dật, làm ở trong Phượng Hoàng dạ tổng hội sao! Tiểu tạp chủng này lại tán tỉnh được một cô nàng thanh thuần, thực con mẹ nó ngạc nhiên!” Tên thanh niên đầu trọc vẻ mặt quái dị nhìn hai người Lý Dật nói.

Tên nam nhân xăm hình nghe được tên thanh niên đầu trọc nói như thế, lập tức đem ánh mắt quắc ném về phía hai người Lý Dật, khi chứng kiến bộ dáng thanh thuần cùng diện mạo tú lệ của Lưu Vi thì cũng giống như ngạ lang chứng kiến được con mồi. Đồng thời dâm quang trong con người tản mát ra, khoe miệng không khỏi xuất hiện một nụ cười dâm dăng.

Dưới sự dẫn dắt của tên nam nhân xăm hình, một đám người mỉm cười dâm dăng đi tới bên cạnh Lý Dật, vây quanh chiếc bàn, chỉ nghe nam nhân xăm hình tấm tắc nói: “Lý Dật, tiểu tử như mày cũng lĩnh hội được thuật tán gái sao? Đây chính là tiểu thư trong dạ tổng hội đi, cũng đủ thanh thuần, có phải hồng bài không, một đêm bao nhiêu tiền? Hôm nay đại ca coi trọng, mày phải đem nàng giao cho đại ca, coi như là hiếu kính, thế nào?”

65. Chương 65: Ai Dám Động Đến Huynh Đệ Của Dũng Cường Ta.

Chứng kiến đoàn người một bộ dâm dăng, Lưu Vi tựa hồ có chút hoảng sợ, thân thể không tự chủ được dựa vào bên cạnh Lý Dật, còn Lý Dật cũng chỉ nhún mày, biểu tình dần dần lạnh lùng hơn.

Phản ứng của Lý Dật làm cho đám lưu manh không khỏi cảm thấy kì quái, bọn hắn thừa biết Lý Dật nổi danh là một người nhất gan, trước kia chứng kiến bọn hắn đều tránh đường vòng qua!

“Long ca, tôi lau bàn sạch sẽ cho các anh rồi, mời các anh qua bên kia ngồi.” Ông chủ quán thịt nướng thấy đám lưu manh vây quanh bàn Lý Dật, tự nhiên hiểu được đám lưu manh này đang muốn gây sự, cho nên ra mặt hòa giải.

“Ông cứ làm việc của ông, tại sao phải nói nhảm như vậy? Không thấy Long ca đang tìm người bồi rượu hay sao?” Tên thanh niên đầu trọc tức giận trừng mắt nhìn chủ quán thịt nướng, sau đó vươn tay, cố gắng muốn nhắc tới Lý Dật.

Nhưng mà, ngay tại lúc hắn gần chạm vào người Lý Dật thì bỗng nhiên bị văng ngược ra ngoài, Lý Dật động thủ rồi!

Mọi người chỉ kịp chứng kiến một đạo thủ ảnh chớp nhoáng lên, ngay sau đó, bàn tay của tên thanh niên đầu trọc bị Lý Dật cầm đũa chọc thủng, máu tươi nóng hổi trực tiếp phun xuất thành dòng!

Hành động bất ngờ của Lý Dật làm cho mọi người ở trong quán cùng tên nam nhân xăm hình chấn động, ở trong trí nhớ của bọn hắn, Lý Dật thấy máu liền đỏ mặt hời lạnh, run như cây sậy.

“A!”

Cơn đau kịch liệt làm cho gương mặt của tên thanh niên đầu trọc biến thành trắng bệch, kiềm lòng không được kêu lên một tiếng thảm thiết.

Tiếng hét thảm thiết để cho đám lưu manh phục hồi lại tinh thần từ trong nỗi khiếp sợ. Mặc dù không hiểu tại sao Lý Dật bỗng nhiên trở nên dã tính như thế, nhưng tên nam nhân xăm hình vẫn quát lớn: “Đánh chết con mẹ thằng tạp chủng này cho tao!”

Trong lúc nam nhân xăm hình ra mệnh lệnh, đồng thời Lý Dật lại một lần nữa động thủ, hấn vốn dùng tốc độ nhanh nhất bảo hộ Lưu Vi ở sau lưng mình. Sau đó vác chiếc ghế băng lên, hung hăng nện tới tên nam nhân xăm hình ở trước mặt!

Đám thủ hạ của tên nam nhân xăm hình nghe được đại ca nói, đều phóng tới phía trước, đem bốn phía chung quanh hoàn toàn bao kín, để cho Lý Dật căn bản không có đường chạy trốn.

“Phanh!”

Chỉ nghe một tiếng “phanh” muộn hưởnɡ, nam nhân xăm hình bị Lý Dật cầm ghế vạng trúng đầu ngã gục xuống đất, trên đầu tức thì liền nở hoa, máu tươi chớp mắt tuôn trào!

Đập vỡ đầu tên nam nhân xăm hình, hấn cũng không dừng lại, mau chóng nắm chặt mép bàn, hai tay phát lực nhất thời cử bổng lên.

Dưới biểu tình khiếp sợ trong mắt của đám thủ hạ tên nam nhân xăm hình, Lý Dật vung bàn lên, nhẹ nhàng giống như cầm cái vợt muối hướng bọn chúng đánh tới!

“Ba!”

“Ba!”

.....

Một chuỗi thanh âm trầm đục cùng tiếng kêu thảm thiết vang lên, đã có tám người bên phía nam nhân xăm hình gục ngã. Giống như một con chó chết trôi nằm trên mặt đất không ngừng rên rỉ.

Hiện tại trong quán đã không còn khách nhân nào khác, chỉ có một mình ông chủ quán đứng ở trước cửa trợn mắt há mồm ra nhìn, muốn nói gì đó nhưng lại không thể thốt nên lời, ngơ ngác theo dõi Lý Dật

“Cút!”

Lý Dật buông chiếc bàn xuống, trầm giọng nhìn đám lưu manh nói.

Đám lưu manh nghe được Lý Dật nói, một đoàn chen chúc nhau bò lên khỏi mặt đất. Nhưng khi ra khỏi cửa quán thì nam nhân xăm hình dừng cước bộ, ôm đầu nhìn Lý Dật ngoan cổ nói: “Tiểu tạp chủng, có dũng khí thì mày chờ tao nửa tiếng, lão tử tìm người đến chém chết con mẹ mày!”

Nghe được tên nam nhân xăm hình ngoan cổ nói, Lý Dật lạnh lùng trừng mắt nhìn, khiến cho hấn xanh mặt vội vàng chạy đi.

Cùng lúc đó, Lý Dật quay đầu lại chứng kiến Lưu Vi trên mặt...không có chút biểu tình sợ hãi, tựa hồ nàng sớm đã đoán được kết quả như thế này. Dù sao, lần trước ở trong Cổ Thạch hội sở, nàng đã kiến thức qua thân thủ của Lý Dật khinh khủng đến bậc nào.

Nhưng nàng không biết là hiện giờ Lý Dật so với khi đó còn lợi hại hơn nhiều, hấn đã khôi phục được gần bốn thành thực lực.

Lưu Vi biết thân thủ của hấn nhưng ông chủ quán thịt nướng lại không hiểu rõ tình hình, thẳng cho đến khi đám lưu manh bỏ đi, ông ta mới từ trong khiếp sợ hồi phục lại tinh thần, diễn cảm có chút phức tạp.

“Huynh đệ, cậu đi nhanh đi!” Suy nghĩ một lúc, ông chủ quán thịt nướng mới tới gần bên cạnh hấn nhỏ giọng nói: “Tuy rằng tôi không biết tại sao cậu lại có thể đánh nhau giỏi như vậy, nhưng đám lưu manh kia không phải hạng dễ chọc, nghe nói bọn chúng là người của Mãnh Hổ bang, nếu một hồi nữa kéo nhân thủ tới, cậu sẽ gặp phiền toái lớn đó!”

Lý Dật hiểu ông chủ quán là hảo tâm, nhưng hấn cũng biết, một khi mình vừa đi, đám lưu manh kia hơn phân nửa sẽ đập nát quán này.

Nhớ tới ông chủ quán hai lần liên tục tương trợ chính mình, trong lòng của hấn không khỏi ảm áp. Mang ra một xấp tiền đưa cho ông chủ, nói: “Trên người của tôi chỉ còn bấy nhiêu tiền mặt, ông đếm xem có đủ bồi thường tổn thất cho quán hay không. Nếu như không đủ, một hồi nữa bằng hữu của tôi sẽ tới đưa thêm.”

Nói xong Lý Dật nhanh chóng nhét tiền vào trong tay ông chủ, sau đó móc điện thoại ra bấm số của Trịnh Dũng Cường, chờ điện thoại nối liên lạc, không đợi cho Trịnh Dũng Cường kịp đặt câu hỏi, nói thẳng: “Dũng Cường, mang vài người đến phố chợ đêm, quán thịt nướng nằm phía cuối cùng, tốc độ nhanh lên một chút, cho cậu nửa giờ thời gian.”

Hắn không đợi cho Trịnh Dũng Cường trả lời mà trực tiếp cúp điện thoại.

Ban đầu ông chủ quán cũng không định cầm tiền của Lý Dật, còn do dự nói: “Lý Dật, cậu nghe tôi, mau chóng rời khỏi nơi này đi. Tuy rằng tôi không biết cậu kêu ai đến trợ giúp nhưng chẳng lẽ danh tiếng của Mãnh Hồ bang cậu còn chưa nghe nói qua sao! Cảnh sát cũng không dám chọc vào, chúng ta chỉ là dân nghèo càng không thể trêu vào.”

Ông chủ quán không biết tên nam nhân xăm hình kia không phải là người của Mãnh Hồ bang. Mà Lý Dật mới chân chính là nhân vật trọng yếu của Mãnh Hồ bang, hoặc có thể nói là nhân vật cấp bậc đại ca cũng được.

Lý Dật không muốn giải thích nhiều lời với ông chủ quán, chỉ nhẹ vỗ bả vai của hắn, nói: “Cám ơn ông đã nhắc nhở, nhưng tôi không thể đi được. Tôi đi rồi chính ông sẽ bị chúng nó mang ra trút giận, mặc khác bằng hữu của tôi danh hỗn ở bên ngoài cũng không tệ.”

“Là Dương Phàm sao?” Ông chủ quán cười khở một tiếng, trong kí ức của hắn thì Lý Dật chỉ có một mình Dương Phàm là bạn, tuy rằng dạo này hắn cũng nghe nói Dương Phàm trở thành đội trưởng đội bảo an bên trong Phượng Hoàng dạ tổng hội, nhưng tại hắn xem ra, Dương Phàm căn bản không thể trêu vào đám người của tên nam nhân xăm hình.

“Ông chủ, ngài an tâm đi, đại ca ca rất lợi hại ư! Đám người kia quả thật không phải là đối thủ của đại ca ca!” Lưu Vi chứng kiến ông chủ quán có chút phiền muộn, nhin không được cười nói.

Thấy Lý Dật tự tin như thế, ông chủ quán trong lòng mặc dù có chút hoài nghi nhưng cũng không khuyên giải thêm nữa, mà cầm tiền đi ra ngoài.

“Vi Vi, né như bọn chúng kéo người đến, cô phải đứng ở sau lưng của tôi nhé.” Lý Dật nhắc nhở nói.

Lưu Vi nhu thuận gật đầu, nói: “Hiểu rồi, đại ca ca.”

Tuy nói như vậy nhưng chính Lưu Vi cũng không đem đám lưu manh kia để ở trong lòng, ngược lại, nàng còn có chút chờ mong xem Lý Dật động thủ. Ở trong mắt của nàng, Lý Dật đánh nhau không đơn thuần chỉ là đánh người, mà nó chính là một loại nghệ thuật. Thời gian động thủ, Lý Dật sẽ trở nên phi thường nghiêm túc, hoặc nói thẳng ra, loại cảm giác này làm cho Lưu Vi bất tri giác rơi vào trong đó.

Mặc dù nói chuyện anh hùng cứu mỹ nhân quá mức sến cũ, nhưng trong lòng mỗi người thiếu nữ đều có ảo tưởng hoang đường này. Đương nhiên, cái gọi là anh hùng có thể trở thành hoàng tử bạch mã, các nàng nhất định sẽ dùng thân báo đáp.

Lý Dật không phải anh hùng, lại càng không phải là hoàng tử bạch mã, động thủ chỉ do tình huống bất buộc, chứ không bao giờ thích làm cái trò ra oai đùa giỡn. Nhưng hắn không muốn để ông chủ quán tốt bụng, bị đám lưu manh kia mang ra trút giận, dù sao lúc trước ông chủ cũng từng cố gắng tương trợ cho hắn.

Thời gian trôi qua từng phút, ông chủ quán hiểu được một hồi nữa sẽ có đại chiến xảy ra. Cho nên an phận đuổi khách hàng đi hết, hắn không muốn để khách nhân bị cuốn vào tràng thị phi đúng sai này.

Đại khái qua hai mươi năm phút đồng hồ, nam nhân xăm hình dẫn theo ba mươi người, khí thế hùng dũng đi tới trước cửa quán thịt nướng. Trên tay của những người này đều cầm mộc bổng hoặc ống tuyp, làm cho người trên đường sôi nổi tránh né, ngay cả ông chủ quán hảo tâm lúc này cũng không dám chường mặt ra, mà đứng ở xa xa quan khán.

Tên nam nhân xăm hình vốn tưởng rằng Lý Dật sẽ bỏ đi, nhưng thật không ngờ Lý Dật vẫn còn ở bên trong, nhất thời quay sang nhìn tên đồ con cao gần mét chín, nói: “Hùng ca, chính là tiểu tử đó.”

Gã đồ con được tên nam nhân xăm hình gọi là Hùng ca, chứng kiến Lý Dật vẻ mặt bình tĩnh ngồi ở bên trong. Mà lúc này bọn hắn mấy chục người đang bao vây ở bên ngoài, Lý Dật ngay cả mảy cũng chưa từng

nhúu, nhất thời hơi khiến cho hấn kinh ngạc.

Cùng tên nam nhân xăm hình bất đồng, hấn không phải lưu manh đầu đường chuyên đi thu phí bảo hộ kiếm sống qua ngày. Mà hấn chính là một thành viên trong Mãnh Hổ bang, chẳng qua phải thêm bốn chữ đệ tử ngoại môn ở bên ngoài.

Nói chung bất luận một bang hội nào cũng đều chia làm thành viên ngoại môn và thành viên nội môn. Ngoại môn chỉ là một đám đầu trâu mặt ngựa, bình thường việc nhỏ thì giao cho bọn họ đi xử lý, thành viên nội môn sẽ quản những chuyện tình khó khăn hơn.

Ngay tại lúc Hùng ca còn đang tò mò nhìn bộ dạng thần nhiên của Lý Dật, đồng thời tên nam nhân xăm hình cũng không nhịn được nữa, chỉ nghe hấn quát to một tiếng: “Các huynh đệ, mau xông lên làm thịt tên vương bát đần kia!”

Thanh âm của tên nam nhân xăm hình cực kì vang vọng, đám đàn em ở phía sau nghe được mệnh lệnh không nói hai lời, đồng loạt mang vũ khí ra, hướng trong quán phóng đi. Mà Hùng ca do dự một chút, cuối cùng vẫn lựa chọn trầm mặc.

Tựa hồ, hấn cũng muốn thử nhìn xem, Lý Dật có phải ba đầu sáu tay giống như tên nam nhân hình xăm nói không.

Nhưng lúc đám người gần xông vào trong quán, bên ngoài cửa lại truyền tới một thanh âm giận dữ: “Bọn chó nào, dám động đến huynh đệ của Trịnh Dũng Cường tao?”

66. Chương 66: Giết Gà Dừng Dao Mổ Trâu.

Trịnh Dũng Cường?

Ba chữ kia vừa ra khỏi miệng, toàn bộ đám lưu manh không hẹn mà đồng thời ngưng lại, biểu tình khiếp sợ ngoái cổ ra ngoài nhìn ngó.

Bọn chúng tập trung nhìn lại, Trịnh Dũng Cường cao lớn từ trong chiếc Hummer nhảy xuống, phía sau của hấn còn đi theo mấy chiếc xe hơi. Ngay khi hấn vừa nhảy xuống, đồng thời những chiếc ô tô này cũng dừng lại, một đám người hung thần ác sát từ bên trong đi xuống.

Cùng bọn lưu manh của nam nhân xăm hình bất đồng, đám người này đều mặc âu phục đi giày tây, vẻ mặt hung hãn, vừa nhìn đã biết là hạng người kiêu dũng thiện chiến.

Bọn họ không phải ai khác, chính là tinh anh trong Mãnh Hổ bang do Trịnh Thiết Quân huấn luyện ra, đồng thời cũng là thủ hạ bên cạnh của Trịnh Dũng Cường.

Sau khi xuống xe, Trịnh Dũng Cường hung tợn nhìn thoáng qua đám người Hùng ca, chứng kiến bộ dạng của hấn trắng bệch như xác chết, cũng âm trầm mắng: “Con mẹ nó, đều ngoan ngoãn đứng đó cho tao, ai dám chạy tao chặt chân của nó cho chó ăn!”

Nói xong Trịnh Dũng Cường nhẹ nhàng chạy vào trong quán, chứng kiến Lý Dật vẫn bình yên vô sự, thoáng thở phào một hơi nói: “Dật ca, tôi biết anh sẽ không bị thương mà!”

Mấy hôm nay, Trịnh Dũng Cường nhận được khí tài do Lý Dật đưa cho hấn, càng huấn luyện càng cảm nhận được thiết bị này không tầm thường, bởi thế hấn cũng trầm mê ở trong đó, hận không thể một ngày hai mươi tư tiếng đều đi tập luyện.

“Mau gọi tên Long ca vào đi, tôi có chuyện muốn nói cùng hấn.” Lý Dật mỉm cười nhìn Trịnh Dũng Cường phân phó.

Trịnh Dũng Cường lập tức đi ra cửa, âm hiểm cười nói: “Thằng nào tên Long ca? Dật ca mời vào trong quán!”

Dật ca?

Nếu như lúc trước ba chữ Trịnh Dũng Cương đủ làm cho đám người của tên nam nhân xăm hình rung động, như vậy hiện tại hai chữ Dật ca càng làm cho đại bộ phận người mềm nhũn hai chân. Thậm chí, một số tên nhất gan hai chân bắt đầu run run, giữa háng lại xốn ra chất lỏng màu vàng.

Những ngày qua, sự tình Kiều Thất Chỉ chui qua háng của Lý Dật, đã truyền khắp cả giới hắc đạo phương nam!

Bọn lưu manh tôm tép này mặc dù không có bản lĩnh chân chính hỗn ở bên ngoài, nhưng hâm mộ thảo luận những sự tình của các vị đại ca trong giới hắc đạo, ai biết càng nhiều thông tin lại càng vinh quang hơn, ở trước mặt đồng bạn cũng tôn thêm được mặt mũi.

Mặc dù có chút tổn hao tinh thần nhưng bọn chúng thích vẽ hình người, bọn chúng mơ ước một ngày nào đó có thể trở thành đại ca hắc đạo trong truyền thuyết. Nhưng sự thật không may mắn như vậy, một là bị chém chết, hai là bị vướng phải vòng pháp luật, hoặc cụt tay gãy chân là bình thường, từ đó trở đi rời khỏi giang hồ...

So sánh với đám tôm tép mà nói, Hùng ca cùng nam nhân xăm hình là sợ hãi nhất!

Thân làm thành viên ngoại môn bên Thiên Tự Đầu của Mãnh Hổ bang, đối với sự tình của hai người Trịnh Dũng Cương và Lý Dật nhiều ít có chút hiểu biết. Còn nam nhân xăm hình nghe được Trịnh Dũng Cương kêu hai chữ Dật ca, hai chân liền mềm nhũn như bún, trực tiếp quỳ gục trên mặt đất.

Hắn không phải ngu ngốc, nếu con trai của Chiến Thần Phá Quân, Trịnh Dũng Cương đều phải kêu hai tiếng Dật ca, như vậy thân phận của Lý Dật không cần nói nhiều cũng hiểu.

Chứng kiến nam nhân xăm hình vừa quỳ gối, Trịnh Dũng Cương lập tức hiểu được thân phận của hắn, diễn cảm mau chóng chuyển thành dữ tợn: “Mày tự lẫn mình tới, hay là thích tao cho người đưa mày vào?”

Tên nam nhân xăm hình nghe Dũng Cương nói như vậy không khỏi giật mình, nhất thời đá ra quần. Mặc dù chính hắn cũng muốn đi vào nhưng căn bản toàn thân không còn khí lực, giống như siêu thoát, không thể cử động.

Chứng kiến tư thế của nam nhân xăm hình kia, Trịnh Dũng Cương không kiên nhẫn phát tay, nói: “Mau nâng hắn đem vào bên trong đi!”

Hiện tại, tên nam nhân xăm hình đã nhắm chặt hai mắt, trực tiếp lâm vào hôn mê bất tỉnh.

Nghe được Trịnh Dũng Cương phân phó, hai gã thủ hạ của Trịnh Dũng Cương nhanh nhẹn bước ra phía trước, đem nam nhân xăm hình nâng lên, kéo vào trong quán thịt nướng. Mà những người khác chặn đường ở bốn phía chung quanh cửa tiệm, cấm không cho đám người Hùng ca rời đi.

Sau khi nam nhân xăm hình được mang vào trong quán, như cũ vẫn lâm vào trạng thái mê man. Bởi thế Trịnh Dũng Cương không đợi Lý Dật phân phó, vung tay lên vả vào miệng của hắn một cái.

“Ba!”

Trịnh Dũng Cương từ nhỏ luyện võ, một thân khí lực phi thường không sai, một cái tát này hạ xuống, trên khuôn mặt của tên nam nhân xăm hình nhất thời xuất hiện rõ ràng năm dấu ngón tay, khóe miệng rướm máu, vài chiếc răng theo máu loãng rơi trên mặt đất.

“A...~”

Tên nam nhân xăm hình phát ra một tiếng rên thống khổ, mở to mắt nhìn vào gương mặt dữ dần của Trịnh Dũng Cương, thiếu chút nữa đã bị dọa cho ngất đi tiếp.

“Nhớ kĩ, từ hôm nay trở đi nếu mày còn dám thu phí bảo kê của khu phố chợ đêm, tao sẽ đem mày ra sông Hoàng Phố làm mồi cho cá ăn!” Trong bang thường nghe người ta dọa dẫm như vậy, Lý Dật bất tri giác cũng học theo những lời này.

Tên nam nhân xăm hình bị Trịnh Dũng Cương tát cho một cái, đầu óc vẫn còn quay cuồng khó chịu, căn bản không có nghe rõ Lý Dật cảnh cáo, nên không đáp lời của Lý Dật.

“Bốp!”

Trịnh Dũng Cương thấy thế không chút do dự lại cho hấn thêm một cú vả, trực tiếp đem nam nhân xăm hình đánh cho nằm úp sấp trên mặt đất.

“Có nghe hay không?” Trịnh Dũng Cương trừng mắt quát, bộ dạng kia rất dọa người, trông thực giống với Trương Phi ở thời tam quốc.

“Dạ...dạ!” Nam nhân xăm hình nuốt nước miếng hòa trộn cùng máu loãng, hoảng sợ đáp một tiếng, sau đó hai mắt vừa nhắm, lại hôn mê bất tỉnh.

Trịnh Dũng Cương nhin không được hỏi: “Dật ca, tiểu tử này cũng quá hèn mọn, anh thích xử trí nó như thế nào?”

“Cứ như vậy được rồi. Chúng ta đi, một hồi nữa cảnh sát tới nhiều ít cũng gặp chút phiền toái.” Mục đích của hấn đã hoàn thành, không muốn tiếp tục dây dưa thêm nữa.

Trịnh Dũng Cương vốn định để cho tên nam nhân xăm hình làm bao cát thịt, nhân tiện kiểm tra thành quả huấn luyện của mình. Nhưng vừa nghe Lý Dật nói như thế, đành phải buông tha ý tưởng tà ác trong lòng, gật đầu cười nói: “Được, nghe theo lời của Dật ca.”

Lý Dật không nói thêm gì nữa mà chậm rãi đứng lên, đi ra ngoài, ngang qua ông chủ quán thịt nướng thì rõ ràng cảm nhận được hấn như đang hóa đá, một mực đứng nguyên tại chỗ, cái miệng mở rộng đủ có thể nhét được một chiếc bánh mì!

Lý Dật hiểu chuyện xảy ra ngày hôm nay sẽ mang đến cho ông chủ quán bao nhiêu kinh ngạc, nhưng hấn cũng không muốn giải thích nhiều, chỉ hướng chủ quán mỉm cười, sau đó mang theo Lưu Vi hướng ra bên ngoài mà đi.

“Đám tiểu vương bát đản tụi bây, hôm nay Dật ca tâm tình hảo, liền tha cho tụi bây một con đường sống, mau cút cho khuất mắt tao!” Trịnh Dũng Cương nhìn đám người Hùng ca phát tay nói.

Đám người này nghe được Trịnh Dũng Cương chịu buông tha, không nói hai lời, tản ra bốn phía bỏ chạy, tốc độ cực nhanh, làm cho người ta cứng lưỡi.

Đuổi đám người Hùng ca đi, Trịnh Dũng Cương lập tức chạy đến bên cạnh Lý Dật, nói: “Dật ca, nếu đã ra ngoài rồi, chúng ta cũng đi uống một chút đi.”

Lý Dật nhìn qua đám thủ hạ của Trịnh Dũng Cương, cảm giác lời đề nghị này không sai, là một cơ hội quan hệ gần gũi hơn cùng mọi người, bởi thế gật gật đầu nói: “Ồ trong này chỉ sợ không được, đổi cái địa phương khác đi. Các cậu chọn địa điểm, tôi đưa Vi Vi trở về liền quay lại.”

“Được!” Trịnh Dũng Cương nghe Lý Dật nói như thế có chút hưng phấn. Những ngày qua mặc dù hấn tiến bộ thần tốc nhưng nhiều chỗ lại như cũ không hiểu, trong lòng nín một bụng nghi vấn, vừa vặn mượn cơ hội tìm đáp án trên miệng Lý Dật.

Sau đó hấn đưa Lưu Vi trở về nhà, rồi đánh ô tô đến Cồn Thạch hội sở tụ họp cùng đám người Trịnh Dũng Cương.

Buổi tối hôm nay, Lý Dật, Trịnh Dũng Cương cùng những thủ hạ của hấn một mực uống tới hửng đông.

Trong cuộc vui uống hết bao nhiêu cân rượu, Lý Dật không rõ ràng lắm nhưng đợi cho đến lúc hửng đông, ngoại trừ hấn còn giữ được một chút thanh tỉnh, những người khác đã hoàn toàn nằm gục, mà trong gian phòng la liệt vỏ rượu vang, rượu đế, bia, đủ các loại có chất cồn.

Trong giới hắc đạo có một quy củ bất thành văn, trên bàn rượu chẳng những có thể thương lượng đủ chuyện làm ăn, nhưng lại còn có thể kết hạ giao tình.

Lý Dật chưa dám nghĩ thông qua một bữa rượu liền khiến cho Trịnh Dũng Cương cùng những thủ hạ của hấn đối với mình khăng khăng một mực, nhưng Lý Dật hiểu được, từ sau hôm nay bản thân mình không còn là người cô độc nữa.

Nhưng Lý Dật không biết, cuộc đời nhiều lúc lắm trái ngang, trong thời gian người đặc ý nhất sẽ có người nhảy ra đập một cước, làm cho người từ trên thiên đường rơi xuống dưới địa ngục.

67. Chương 67: Ngẫu Ngộ.

Đợi sau khi Lý Dật rời khỏi Cỗn Thạch hội sở, bên ngoài trời đã sáng choang. Vầng thái dương từ nơi phương Đông lộ ra khuôn mặt đỏ rực, ánh bình minh tán lạc trong mọi ngõ ngách của thành phố, biểu thị một ngày mới bắt đầu.

Lý Dật uống rượu cả đêm nhưng bước ra khỏi hội sở, hít thở vài ngụm không khí mới mẻ buổi sáng, nguyên bản đầu óc cũng thanh tỉnh hơn rất nhiều, vẻ say ngà ngà đã hoàn toàn tiêu thất.

Thời gian kiếp trước, hắn không bao giờ uống nhiều rượu như hôm qua, giáo quan từng căn dặn hắn, ngoại trừ đánh bạc và nữ sắc ra thì uống rượu chính là thứ có hại nhất. Chất rượu tiềm tàng nguy cơ phá hoại gân cốt trong cơ thể.

Nhưng lúc trước Lý Dật vì hoàn thành nhiệm vụ, nên nhất định phải tham dự vào một số buổi tiệc sa hoa, uống rượu giao lưu là sự tình miễn bàn. Đối với chuyện này, giáo quan dạy cho hắn một phương pháp hô hấp, có thể xua tan rượu kinh trong cơ thể, bài xuất chất cặn.

Lên xe, Lý Dật nhìn đồng hồ thời gian vẫn còn sớm, vốn định trực tiếp đánh xe tới bãi biển tiến hành luân bài huấn luyện của sáng hôm nay. Bỗng nhiên nhớ ra, Tiêu Thanh Sơn tặng cho mình một căn biệt thự, hắn còn chưa đi nhìn qua.

Nghĩ vậy nên hắn quyết định tới nhìn qua căn biệt thự trước tiên, căn cứ theo lời nói của Gia Cát Minh Nguyệt thì căn biệt thự kia ở gần bờ biển. Nếu như sống ở trong này, mỗi ngày muốn tập luyện cũng phương tiện và thanh tịnh hơn.

Bởi vì thời gian còn sớm, trên đường phố cũng không có quá nhiều ô tô. Lý Dật một đường chạy thông suốt, trải qua ba mươi phút liền đi tới trước địa chỉ mà theo như Gia Cát Minh Nguyệt căn dặn.

Nơi phía xa, Lý Dật trông thấy một căn biệt thự mang theo phong cách Châu Âu, chung quanh biệt thự trồng nhiều cây xanh, không khí mát mẻ, giao thông cũng mười phần tiện lợi. Thậm chí bãi biển gần đó còn trải qua xử lý, để cho gia đình trong khu biệt thự có thể đi tản bộ du ngoạn được.

Khu biệt thự này mới chỉ được kiến tạo khoảng một năm trước, danh khí không có lớn như Tử Viên cùng Đàn Cung, nhưng giá cả lại không kém bao nhiêu. Hơn nữa, một căn biệt thự ở trong khu này rất khó mua được, thời gian chưa hoàn thành xong đã có người đặt trước rồi. Những người đặt mua có ai không phải là nhân sĩ nổi tiếng đâu.

Lý Dật không biết khu đất này là do công ty bất động sản dưới quyền của Tiêu Thanh Sơn quản chế, mà Tiêu Thanh Sơn tặng cho hắn một căn biệt thự, cũng chính là nơi có vị trí địa lý tốt nhất, khung cảnh tao nhã nhất, diện tích kiến trúc lớn nhất.

Căn biệt thự nằm ở trong cùng khu này, diện tích chiếm khoảng bằng phân nửa sân đá bóng.

Đánh ô tô tới trước cổng biệt thự, quan sát căn nhà phi thường xa hoa tráng lệ trước mắt này, tâm tình của Lý Dật nhiều ít cũng có chút phức tạp. Tuy rằng hắn đối với giá cả nhà đất hiện giờ không hiểu biết nhiều lắm, nhưng hắn biết căn biệt thự này không có đến mấy ngàn vạn là không thể mua nổi.

Tiêu Thanh Sơn vung tay tặng cho hắn một căn biệt thự, coi như là đền bù cho quá khứ sao?

Lý Dật không biết, nhưng hắn cảm giác được rằng, ánh mắt của Tiêu Thanh Sơn nhìn mình, hoàn toàn không giống như người bình thường.

Lắc đầu, hắn dùng chìa khóa điện tử mở cổng ra, đem ô tô đánh vào bên trong.

Bãi cỏ trước đại viện được thi công mười phần bằng phẳng chỉnh tề, trong hoa viên đủ các loại hoa cỏ tản hương thơm bát ngát, vừa tiến nhập vào trong biệt thự liền có thể ngửi được. Trước cửa ra vào, được trang trí một hồ phun nước, vòi phun nước được nhà thiết kế tạo hình nữ thần Venus cụt tay.

Dừng xe, Lý Dật bước ra chậm rãi đi vào trong căn nhà thì phát hiện, mọi thứ bên trong đã được chuẩn bị hoàn toàn tươm tất, hơn nữa toàn bộ đều là hàng thượng đẳng.

Chúng kiến vật dụng sang trọng bên trong nhà, tâm tình của hắn càng thêm phức tạp, giống như ăn đủ ngũ vị cuộc đời.

Lý Dật không lên tầng hai xem qua phòng ngủ mà trực tiếp rời khỏi căn biệt thự, hướng phía bãi biển đi đến.

Khoảng cách giữa căn biệt thự và bãi biển rất ngắn, không đến một trăm bước, mỗi ngày có thể từ cửa sổ tầng hai thưởng thức cảnh tượng mặt trời mọc trên biển.

Bởi khu nhà này toàn những thương nhân giàu có tụ tập, người dân tập thể dục buổi sáng cũng không nhiều như bãi biển bình thường. Chỉ lựa thưa một vài người mặc quần áo thể thao chạy bộ trên bãi, cũng có mấy nam trung niên đang đánh thái cực quyền.

Những người nọ sau khi chứng kiến Lý Dật đều có vẻ nghi hoặc, bởi vì bọn họ rõ ràng trông thấy Lý Dật đi ra từ căn biệt thự sang trọng nhất khu này. Ở trong trí nhớ của mọi người, chủ nhân của căn biệt thự kia chính là Tiêu Thanh Sơn.

Mặc dù trong lòng hiểu kì nhưng bọn họ không biểu hiện ra mặt, ngược lại còn nhìn Lý Dật mỉm cười chào hỏi.

Chứng kiến những người kia vẻ mặt mỉm cười hướng chính mình gật đầu, Lý Dật cũng gượng cười đáp lại, bởi vì hắn phát hiện ra sâu trong con người của đám người kia, mang theo chút nghi hoặc.

Phát hiện này làm cho tâm tình của hắn càng trở nên phức tạp!

Đây là cảm giác hắn chưa bao giờ có, nên không biết loại cảm giác này là cái gì, một loại cảm giác không thể nói rõ ràng.

Đi tới bãi biển, cởi quần áo ngoài ra. Lý Dật hít một hơi thật sâu, sau đó tiếp nhập vào trong làn nước biển.

Đón nhận ánh bình minh rực rỡ, hắn bắt đầu bài rèn luyện một ngày mới.

Cũng bờ biển lúc trước bất đồng, hiện tại Lý Dật tính toán bơi ra ngoài chỗ nước sâu nhất, rồi quay trở về.

Phương pháp này hết sức mang tính khiêu chiến nhưng cũng có đủ tính nguy hiểm cao!

Dù sao nơi nước biển càng sâu thì sóng biển đánh càng mạnh, không thể đoán trước được nguy hiểm nào sẽ tới.

Đối với sự tình này Lý Dật mười phần rõ ràng, hắn muốn chính là hiệu quả như vậy. Bởi giáo quan từng nói cho hắn biết, con người phải ở trong nguy hiểm thì mới kích phát ra tiềm năng khôn lường.

Dưới ánh mặt trời chiếu rọi, Lý Dật rẽ nước mà bơi theo nhịp tiết tấu, chậm rãi hướng ra ngoài biển, theo thời gian trôi qua, đầu người càng lúc càng nhỏ, cuối cùng biến mất trong tầm mắt của mọi người đứng trên bãi biển nhìn theo.

Không biết bơi bao nhiêu lâu, Lý Dật cảm giác hai sải tay hơi mỏi, hơn nữa nước biển càng lúc càng lạnh, dòng thủy lưu cũng chảy rất xiết.

Lý Dật đánh giá tình hình, dường như đã bơi ra ngoài khơi được vài cây số, vì thế định quay trở lại bờ.

Trong thoáng chốc quay đầu, Lý Dật chứng kiến được một chiếc du thuyền dừng trên mặt biển phía xa xa, trên du thuyền có bốn gã da đen toàn thân mặc âu phục. Chỉ nhìn qua, Lý Dật cảm thấy những người này có chút quen thuộc, ngay tức thì liền nhận ra bốn người kia chính là bảo tiêu của Andrew Loufu.

Tại lúc Lý Dật nhận ra bốn người, đồng thời bọn họ cũng phát hiện Lý Dật, nguyên bản trên khuôn mặt lạnh lùng xuất hiện biểu tình nghi hoặc, nghi hoặc mục đích của Lý Dật tới nơi này.

Chứng kiến bốn người, theo bản năng Lý Dật nhìn ra phía xa xa mặt biển, lập tức lại phát hiện ra Andrew Loufu.

Cũng giống như hắn, Andrew Loufu đang bơi lội trong nước, dưới ánh mặt trời, mái tóc dài màu vang kim kia có vẻ dị thường chói mắt, làn da tuyết trắng theo từng động tác của nàng phơi lộ trong không khí, lúc thì chìm nổi ở trên mặt nước.

“Lý tiên sinh, thật không ngờ lại có thể đụng phải anh ở nơi này.” Andrew Loufu trông thấy Lý Dật, nàng cũng ngừng động tác chơi đùa, dùng phương thức bơi đứng trôi nổi ở trên mặt biển, tháo chiếc kính bơi ra, trong con mắt màu lam không khỏi tản mát một tia nghi ngờ.

Trên thực tế, trong lúc hần còn cách du thuyền một đoạn thì đám bảo tiêu đã thông báo cho Andrew Loufu biết, Lý Dật đang bơi tới phía bên này.

Đối với sự tình lần này, nàng cùng đám bảo tiêu giống nhau, thật sự nghi hoặc tại sao hần lại xuất hiện ở đây.

Hần cố tình dùng phương thức này để tiếp cận ta sao?

Nhìn nước da màu cổ đồng của Lý Dật, Andrew Loufu ám hỏi mình ở trong lòng.

Hai người lần đầu tiên gặp mặt thì Lý Dật đã cấp cho Andrew Loufu một loại cảm giác phi thường quỷ dị, khiến cho nàng nhìn mà không hiểu nổi.

Ngày đó Lý Dật thay mặt Gia Cát Minh Nguyệt đàm phán, dùng cường thế ép nàng phải ưng thuận cái điều kiện thái quá kia, chuyện này để lại cho Andrew Loufu một ấn tượng sâu sắc. Mà sau đó hần lại dùng một kích trí mạng bắt được tên nam nhân tóc dài kia chơi gian lận ở trong sòng bạc, càng làm cho Andrew Loufu giật mình.

Lần đầu tiên khi nhìn thấy Lý Dật, thì lý trí nói cho nàng biết, đây là một nam nhân phi thường nguy hiểm.

Coi như Lý Dật nhìn ra bộ mặt giả tạo của Andrew Loufu, nhưng trong lúc rèn luyện bơi lội hần không suy nghĩ chuyện gì cả, không biết đám người Andrew Loufu lại dừng ở nơi này. Mà nàng cũng sớm phát hiện ra bộ dáng tự hỏi của hần.

Trong khoảnh khắc đó, trên mặt Lý Dật xuất hiện vẻ mê man làm cho Andrew Loufu mười phần nghi hoặc, đồng dạng cũng không dám khẳng định suy đoán của mình.

68. Chương 68: Người Gây Tai Nạn.

“Thực tẩu hảo.” Trong lúc Andrew Loufu nhìn về phía mình, Lý Dật lộ ra một tia mỉm cười thần nhiên.

Chứng kiến nụ cười trên mặt của Lý Dật vô cùng tự nhiên, Andrew Loufu không thể không bội phục hần là một cao thủ trở sắc mặt. Nếu không phải lúc trước lơ đãng nhận ra diễn cảm kia của hần, nàng như thế nào cũng không tin, nam nhân cường hãn trước mắt này lại có lúc mang một bộ mặt toát ra biểu tình mê man cùng ưu thương.

“Anh cũng ở nơi này sao?” Andrew Loufu trong lòng âm thầm tán thưởng đồng thời nhin không được dò hỏi. Ngày hôm qua, sau khi cùng Tiêu Thanh Sơn hoàn thành thương nghị một số vấn đề nhỏ, Andrew Loufu cũng không có lập tức ký kết hợp đồng cùng Tiêu Thanh Sơn, mà muốn nghỉ ngơi tại Thượng Hải vài ngày. Nàng muốn chứng minh tính chân thực trong lời nói của Lý Dật lúc trước.

Sau khi hiểu được ý đồ của Andrew Loufu, Tiêu Thanh Sơn cũng không tìm Lý Dật thương lượng, mà an bài nàng tại khu biệt thự này. Chỗ ở của Andrew Loufu ngay tại bên cạnh căn biệt thự sang trọng của hần.

Tại khu biệt thự kia, có hơn mười căn đều thuộc tài sản riêng của Tiêu Thanh Sơn. Bình thường không có ai cư ngụ, chỉ phái người đến quét tước và trông coi, thỉnh thoảng có khách quý đến mới an bài vào trong khu biệt thự này.

Mà căn biệt thự sang trọng nhất trong số đó, cư nhiên hần lại tặng cho Lý Dật.

“Xem như thế đi.” Lý Dật gật đầu cười nói.

“Cái gì mà gọi là xem như thế đi?” Andrew Loufu biểu cảm hơi chút cổ quái, mặc dù nàng ngoại ngữ không sai, tuy nhiên nghe vẫn mơ hồ không hiểu lời nói của hần.

“Biệt thự của tôi cũng ở trong này, bắt quá hôm nay tôi lần đầu tiên đến đây.” Lý Dật nói.

“Oh?” Câu trả lời của hắn nhiều ít làm cho Andrew Loufu có chút ngạc nhiên, nàng hiểu rõ ý nghĩa khu biệt thự này đối với Tiêu Thanh Sơn: “Nơi này không phải Tiêu tiên sinh dùng để chiêu đãi khách nhân hay sao? Như thế nào anh lại cư ngụ ở nơi này, chẳng lẽ anh là khách của hắn? Không có khả năng! Nếu anh là khách của hắn thì không thể có tư cách tham dự bút sinh ý kia. Rốt cuộc anh và Tiêu tiên sinh có quan hệ gì?”

Liên tục hỏi thăm dò, đồng thời Andrew Loufu cũng nheo mắt lại, nhìn chăm chăm vào Lý Dật dường như đang suy nghĩ cái gì đó.

“Andrew Loufu tiểu tư, đây là chuyện riêng, tôi có quyền cự tuyệt câu trả lời.” Nụ cười trên khuôn mặt Lý Dật dần dần biến mất: “Mặt khác, vấn đề của cô lại có rất nhiều.”

“Thật không phải.” Nghe Lý Dật nói, Andrew Loufu mới nhận thấy được chính mình trong lúc nhất thời có chút lảm nhảm, vừa hối hận cũng vừa buồn bực, loại tình huống này ở trước kia chưa từng trải qua bao giờ.

Lý Dật cũng chẳng buồn nói thêm gì nữa, mà xoay người định quay trở lại bờ biển.

Chẳng lẽ hắn muốn bơi về sao?

Chứng kiến hành động của Lý Dật, Andrew Loufu sắc mặt hơi đổi, theo sau đó xác định suy nghĩ này là đúng thật. Dù sao, Lý Dật cũng bơi một mình đến nơi này, phía sau không có du thuyền đưa đón.

“Nơi này cách bờ biển có xa lắm không?” Andrew Loufu hướng bảo tiêu trên du thuyền hỏi.

Đám bảo tiêu kia chứng kiến hành động của Lý Dật cũng không biết nên nói như thế nào cho phải. Đến từ công ty bảo tiêu nổi tiếng nhất nước Mỹ, cũng từng trải qua mọi loại huấn luyện nghiêm khắc, nhưng phải bơi mười cây số đường biển, đối với bọn họ mà nói cũng là một sự khiêu chiến thật lớn!

“Tiểu thư, từ nơi này đến bờ biển ước chừng khoảng mười bốn dặm hải lý.” Một gã bảo tiêu trong đó hồi đáp.

Nghe bảo tiêu hồi đáp, chân mày Andrew Loufu hơi nhíu lại, nhìn theo bóng dáng của Lý Dật, ánh mắt phức tạp đến cực điểm.

Theo sau, Andrew Loufu tao nhã bơi đến bên cạnh du thuyền, sau khi lên trên tiếp nhận khăn tắm do bảo tiêu đưa cho, lau qua nước biển trên thân mình, mới nói: “Đuổi theo hắn.”

Tên bảo tiêu đang điều khiển du thuyền nghe được Andrew Loufu phân phó, không nói hai lời, ngay lập tức khởi động, nương theo một chuỗi âm hưởng gào rít, du thuyền khuấy động bọt sóng ở trên mặt biển, hướng tới phía Lý Dật phóng đi.

Nghe được tiếng gầm rú truyền đến từ phía sau, Lý Dật cũng không quay đầu nhìn lại, thậm chí ngay cả tiết tấu bơi lội đều không biến hóa.

Du thuyền chạy đến gần phía sau người của Lý Dật, tên bảo tiêu điều khiển bánh lái cho tốc độ giảm chậm lại.

Trên du thuyền, Andrew Loufu mặc một bộ áo tắm hai mảnh màu vàng, bộ áo tắm mạnh dạn phá cách khiến cho những đường cong quyến rũ phơi lộ ra bên ngoài không hề che giấu. Hai ngọn thánh nữ trước ngực nhô cao, cái rãnh sâu thẳm thẳm vun lên hai mảnh thịt nung núc, khoảng bụng phẳng lạng trơn mịn, đồng thời cặp mông phong mãn vênh cao theo một góc độ quý dị, hai chân dài trắng nõn thẳng tắp, bởi vì thời gian chơi đùa ở trong nước biển quá lâu cho nên hơi ửng hồng.

Diện mạo họa quốc ương dân, có thể nói là một cái dáng người ma quỷ, mang theo khí chất đại trí tuệ, thân phận cao quý thần bí. Andrew Loufu chính là một nữ nhân đủ khiến cho bất kỳ một nam nhân nào cũng muốn chinh phục nhục dục.

Nàng giống như một đóa hoa hồng có độc, vô cùng quyến rũ đồng thời cũng tràn ngập khí tức nguy hiểm!

Nàng có thể kích thích dục vọng của bất kỳ một nam nhân nào, đồng dạng cũng có thể bóp chết họ từ trong trứng nước.

Nếu như nói nữ nhân như Gia Cát Minh Nguyệt và Lưu Tư Cẩm chỉ có thể ngắm nhìn từ xa, không thể phát tiết nhục dục. Còn Andrew Loufu thuộc loại nữ nhân chỉ có thể ngưỡng mộ mà thôi.

Nữ nhân như vậy nhất định sẽ cô độc.

Andrew Loufu ngồi ở trên du thuyền, bắt chéo hai chân, trong tay bưng một ly rượu vang đỏ tươi, đang trầm ngâm nhìn theo bóng dáng của Lý Dật.

Cẩm nhận được ánh mắt của Andrew Loufu nhưng Lý Dật không quay đầu nhìn lại nàng, như cũ vẫn duy trì nhịp độ bơi, không chút hoang mang thẳng tiến đến phía bờ biển.

Một đường im lặng không nói chuyện, khi Lý Dật bơi tới bờ biển cũng có một chút cảm giác mệt nhọc.

Trước kia tuy rằng mỗi ngày hắn đều tiến hành rèn luyện bơi lội, nhưng khoảng cách đường bơi không có dài như hôm nay, hơn nữa cũng không có đi ra ngoài biển, chỉ bơi loanh quanh ven bờ, khí lực so với hôm nay cũng giảm bớt được nhiều lần.

Mặc dù toàn thân mỏi mệt nhưng hắn vẫn kiên trì như cũ, ở trong nước đánh một bộ quyền, Andrew Loufu thì nhất mực đứng bên cạnh xem chừng, không định quấy rầy hắn.

“Lý tiên sinh, mạo muội hỏi một câu, sáng sớm nào anh cũng bơi lội như vậy hay sao?” Chứng kiến Lý Dật đình chỉ động tác, Andrew Loufu nhẹ nhàng vuốt vài sợi tóc mai, mỉm cười hỏi.

Nhìn hành động lơ đãng của Andrew Loufu, phối hợp cùng nụ cười tiêu hồn kia, Lý Dật phải thừa nhận, nữ nhân trước mặt này chính là ma quỷ trong lòng của đám nam nhân. Nhất là thời gian ma quỷ còn mặc một thân áo tắm hai mảnh, cái này với nam nhân mà nói, tuyệt đối có lực sát thương trí mạng!

Hiện tại, Lý Dật nhiều ít có chút thương thức đám bảo tiêu bên cạnh Andrew Loufu. Dù sao, mỗi ngày ở cùng một đại mỹ nhân như vậy nhưng lại không thể làm gì, đó là một chuyện tình phi thường thống khổ.

“Andrew Loufu tiểu thư, những bảo tiêu cô thuê được quả nhiên không sai, tổn không ít tiền nhỉ?” Người ta hỏi một đằng, Lý Dật trả lời một nẻo, đồng thời chứng kiến dung quần của một gã bảo tiêu bành trướng lên, thì khéo miệng không khỏi xuất hiện một tia mỉm cười.

Câu nói cổ quái của hắn làm cho Andrew Loufu hơi nghi hoặc, nàng theo ánh mắt của hắn hướng tới giữa hai chân gã bảo tiêu kia nhìn thoáng qua, khi trông thấy lều trại dựng lên thì diễn cảm cũng rất bình thường. Nhưng biểu tình lạnh lùng của gã bảo tiêu kia lại có một chút biến hóa, tựa như phi thường xấu hổ.

“Nếu ngay cả chút điểm dục vọng, bọn hắn đều không thể khống chế được, tôi sẽ đưa bọn hắn về bên quỷ satan.” Andrew Loufu nở một nụ cười nhưng vẻ tươi cười kèm theo chút âm lãnh, khiến cho người ta dựng hết cả lông tóc.

Nữ nhân đáng sợ.

Lý Dật trong lòng hạ kết luận, nhưng lại không nói thêm gì nữa, xoay người đi tới bờ biển.

Mới vừa lên bờ, Lý Dật liền nghe được tiếng chuông điện thoại quen thuộc.

Móc chiếc điện thoại từ trong túi quần dài ra, Lý Dật nhìn màn hình là do Trần Lâm gọi đến, hơi nhíu mày nổi lên lác.

“Anh chết ở đâu vậy? Nửa ngày không thèm nghe điện thoại?” Điện thoại vừa nổi, trong tai nghe liền truyền ra tiếng rít gào của Trần Lâm.

Trần Lâm nói làm cho hắn bất tri giác có chút không thoải mái. Dù sao, hắn cũng không phải bạn trai của Trần Lâm, đi đâu còn phải báo cáo với nàng hay sao.

“Có chuyện thì mau nói, có rắc rối thì mau phóng, nếu không tôi cúp điện thoại đây!” Mỗi lần nghe thấy thanh âm tức giận của Trần Lâm, hắn liền không nhịn được muốn đá kích nàng, ai bảo Trần Lâm luôn luôn uy hiếp hắn cơ chứ?

“Lý Dật...Anh hỗn đản!” Đầu bên kia điện thoại, thanh âm của Trần Lâm bỗng nhiên đề cao nói: “Tôi muốn cùng anh đấu một trận!”

“Được thôi, ngồi trực thăng bay tới đi, tôi ở bãi biển chờ cô.” Lý Dật mặt không đổi sắc nói.

Nghe hắn nói như vậy, Trần Lâm thiếu chút nữa đã tức hộc máu mồm, đồng thời nàng cũng bị ai phát hiện, mỗi lần hướng Lý Dật phát hỏa, người thiệt thòi luôn là chính mình.

Cố gắng kiềm chế nội tâm muốn róc xương lóc thịt của Lý Dật, nàng lạnh lùng nói: “Điều tra ra người gây tai nạn rồi, chính là Tiêu Cường, con trai của Tiêu Thanh Sơn.”

Tiêu Cường?

Lần đầu tiên chứng kiến Tiêu Cường, Lý Dật đã cảm thấy quen thuộc nhưng không nhớ ra mình gặp qua ở nơi nào. Hiện tại vừa nghe Trần Lâm nói như thế, hắn không khỏi nhớ lại rõ ràng, thời điểm ngày đó phát sinh tai nạn, Tiêu Cường chẳng những không dừng xe, hơn nữa theo bên cạnh còn chứng kiến được khoe miệng của hắn lộ ra một tia mỉm cười khinh thường.

“Cám ơn.” Trầm mặc thật lâu sau, hắn khó nhọc phun ra hai chữ này, đồng thời biểu cảm trở nên phức tạp dị thường.

69. Chương 69: Sống Phải Thấy Người. Chết Phải Thấy Xác.

Cúp điện thoại, Lý Dật cẩn thận mặc quần áo xong không có lập tức quay về khu biệt thự, mà rút thuốc lá từ trong túi quần ra, châm lửa, hung hăng nuốt mấy nhả khói.

Hắn không quá mức khát khe như trước, từ sau khi đi vào thế giới này, hắn mê luyện thuốc lá, thích cảm giác nicotin gây tê thần kinh, hơn nữa trong lúc tâm tình không tốt hoặc thời gian tự hỏi vấn đề cũng hút.

Ngày đầu tiên đi vào trong thế giới này, Lý Dật từng làm ra quyết định sẽ báo thù cho người thanh niên “Lý Dật” kia.

Lúc trước Tiêu Cường ở Cổ Thạch hội sở lấy oán trả ơn, thì Tiêu Cường đã trở thành một cái tên nằm trên danh sách tử vong của Lý Dật.

Nhưng....Sau khi Tiêu Thanh Sơn cùng hắn nói chuyện thẳng thắn xong, hắn lại có một chút mê man.

Sở dĩ mê man không phải vì không dám giết Tiêu Cường, mà chỉ vì Tiêu Cường là con trai của Tiêu Thanh Sơn.

Mặc dù theo cách nghiêm khắc mà nói, Tiêu Thanh Sơn không tính là cha của mình, nhưng Lý Dật có thể cảm nhận được Tiêu Thanh Sơn đã đem mình trở thành con ruột mà đối xử.

Kiếp trước thân làm cô nhi như hắn, sau khi biết được Tiêu Thanh Sơn chính là cha ruột của thân thể Lý Dật này, hắn vừa kinh ngạc đồng thời cũng có chút vui mừng!

Tiếp đó, cảm nhận được tình thương của người cha trên mình Tiêu Thanh Sơn, cái tảng băng lạnh lùng kia cũng chậm rãi hòa tan, hắn im lặng cảm nhận Tiêu Thanh Sơn vì mình mà làm mọi thứ, hưởng thụ phần tình thương không dễ dàng có được này.

Thậm chí, bởi vì chuyện này lúc trước hắn đều bỏ qua kế hoạch đi giết Tiêu Cường.

Mà hiện tại, Trần Lâm nói cho hắn biết Tiêu Cường chính là kẻ gây tai nạn....

Hắn không biết nếu như mình giết chết Tiêu Cường, Tiêu Thanh Sơn sẽ đối với hắn như thế nào!

Nhưng hắn vẫn có thể khẳng định, nếu mình thật sự giết chết Tiêu Cường. Như vậy phần tình cảm cha con này sẽ theo đó biến mất!

Hơn nữa là vĩnh viễn biến mất.

Đây là kết cục hắn không muốn chứng kiến.

Kiếp trước Lý Dật là một người quyết đoán, mỗi khi sẵn mồi chưa bao giờ do dự, nên ra tay không chút nào lưu tình, tập trung cao độ nhất kích tất phải chết.

Giết?

Hay không giết?

Lần đầu tiên trong cuộc đời hắn do dự vì giết một người.

.....

Xa xa trên ban công biệt thự, Andrew Loufu đã thay một bộ váy ngủ màu trắng tinh, đứng ở trên ban công bưng chén rượu, nhìn theo bóng dáng Lý Dật ngồi trên bãi biển, thỉnh thoảng đưa thuốc lá lên miệng rít mạnh. Thì tâm tư đã bị niêm phong hai mươi năm qua thậm chí có chút dao động.

Giờ phút này, nàng thực muốn biết, rốt cuộc là chuyện gì mới có thể làm cho cái gã nam nhân cường thế kại trở nên sa sút tinh thần như vậy.

Nữ nhân thường theo cảm tính tò mò, mà cái cảm tính này từ thuở nhỏ nàng đã dùng lý trí cùng tài năng mạnh mẽ đè nén nó lại, nhưng khi dừng ở trên thân ảnh cô độc nơi xa kia, tâm tư nàng không khỏi xôn xao.

Dưới ánh mắt theo dõi chăm chú của Andrew Loufu, Lý Dật cảm theo quần áo của mình, chậm rãi đi hướng tới khu biệt thự. Lúc này biểu cảm trên gương mặt của hắn đã trở nên phi thường bình tĩnh, dùng nhãn lực của Andrew Loufu cũng không thể phát hiện ra cái gì. Điều này không khỏi làm cho Andrew Loufu than thầm kỹ năng giả tạo của hắn, không để buồn vui giận hờn hiện ra trên nét mặt. Người giả tạo xuất sắc như Lý Dật, cả đời nàng chỉ gặp qua có một lần duy nhất.

Người đó chính là cha của nàng, chủ tịch ủy ban mafia Mỹ đương nhiệm, hắc ám vương trong thế giới ngầm!

Đưa mắt nhìn theo bóng Lý Dật trở về, Andrew Loufu chậm rãi xoay người đi vào trong nhà.

Trong biệt thự, một gã bảo tiêu của Andrew Loufu sớm đã đứng chờ, nơi tay cầm một phần tư liệu.

“Tiểu thư, toàn bộ tư liệu của hắn đều ở trong này.” Chứng kiến Andrew Loufu vào cửa, tên bảo tiêu kia cung kính nói.

Andrew Loufu lạnh lùng gạt đầu: “Anh đi ra ngoài đi.”

“Vâng! Tiểu thư.”

Mắt thấy tên bảo tiêu đã ra ngoài, Andrew Loufu ngửa cổ uống cạn số rượu còn lại trong chén, theo sau đó nàng buông chén rượu xuống, vươn bàn tay trắng nõn ra cầm lấy bản tư liệu trên bàn, chậm rãi đọc.

Thân là người kế thừa gia tộc Gambino trong tương lai, Andrew Loufu xem đã xem qua không ít văn kiện tư liệu, lại rèn luyện tốc độ đọc kinh nhân, có lẽ nên dùng tốc độ nhanh như gió để hình dung mới đúng.

Nhưng hiện tại nàng lại xem rất chậm, thuộc cái loại cắn từng câu chữ, dường như sợ thiếu sót mất một từ mấu chốt nào đó.

Ngắn ngủi trong tám trang giấy, ước chừng Andrew Loufu phải hết ba tiếng mới thẩm thấu xong.

Sau khi xem hết toàn bộ tư liệu, nàng lộ ra vẻ mặt không thể tin tưởng!

Nếu không phải đối với năng lực làm việc của thủ hạ mười phần tin tưởng, Andrew Loufu tuyệt đối sẽ không tin những gì trong phần tư liệu này là chân thực.

Bởi vì ở trong bản tư liệu, những chuyện liên quan đến Lý Dật hai mươi năm qua chỉ có một tờ, mà hơn phân nửa số trang còn lại đều ghi chép chuyện tình hắn ở trong phúc lợi viện, chú trọng giảng giải quan hệ cùng với Hạ Vũ Đình.

Đến trang số bảy thì ghi chép những chuyện tình phát sinh của Lý Dật ở trong khoảng thời gian này.

Trước sau tương phản quá nhiều làm cho Andrew Loufu trợn mắt há mồm ngạc nhiên, nàng vô pháp tin tưởng một người ở trong một khoảng thời gian lại có nhiều biến hóa lớn đến như thế!

Tại nàng xem ra, coi như hai mươi mấy năm qua Lý Dật giả trụ ăn thịt cọp, cũng sẽ không giả tạo đến cái loại tình trạng này được.

Bởi vì căn cứ theo bản tư liệu mà phân tích, Lý Dật hai mươi mấy năm trước cùng Lý Dật hiện tại thuần túy là hai dạng người.

Nàng thật sự không thể tưởng tượng nổi, một con người từng nhát gan yếu nhược bỗng nhiên trở nên cường hãn như thế!

Đây chẳng lẽ là do Tiêu Thanh Sơn bố cục?

Andrew Loufu ở trong lòng ám hỏi mình, nhưng rất nhanh đã loại bỏ cái khả năng này.

Bởi theo trong tư liệu ghi chép, sau hôm Lý Dật đánh trọng thương Ngô Vũ, Tiêu Thanh Sơn đã tự mình phái người đi bắt Lý Dật. Nguyên nhân chẳng qua cũng chỉ vì sợ hắn bỏ trốn khỏi Thượng Hải.

Sau đó lại càng chiếu cố đối với Lý Dật, thậm chí vì Lý Dật tự mình ra mặt giáo huấn tâm phúc đặc lực nhất của đại ca Nhân Tự Đầu trong Mãnh Hổ bang.

Trong đầu thoáng hiện lên những phân tích này, Andrew Loufu hơi ngửa thân mình ra phía sau, nhẹ nhàng xoa nắn huyệt thái dương. Dùng phương thức này để thả lỏng tâm tình....

Ngay khi Andrew Loufu phá lệ tổn hao tế bào não vì một nam nhân xa lạ, đồng thời ở trong căn biệt thự Tô Bắc Diệp Gia...

Đại thiếu gia Diệp Thu cung kính đứng ở trong đại sảnh biệt thự, trong đại sảnh có một gã thanh niên diện mạo anh tuấn đang ngồi đó, lúc này sắc mặt của người thanh niên hết sức âm trầm.

Trầm mặc vài giây đồng hồ, người thanh niên chậm rãi đứng đưa chén rượu trong tay, nhìn chằm chằm vào Diệp Thu hỏi: “Sự tình an bài được đến đâu rồi?”

“Ngô thiếu xin an tâm, tôi đã chuẩn bị xong xuôi rồi! Trong vòng ba ngày, tôi nhất định sẽ đem đầu của tiểu tử đó mang đến tặng cho anh!” Diệp Thu khom lưng cung kính nói.

Được Diệp Thu gọi là Ngô thiếu không phải ai khác, chính là tên Ngô Vũ lần trước đã bị Lý Dật hạ nhục.

Mặc dù Tiêu Thanh Sơn dùng thủ đoạn mạnh mẽ bưng bít lại chuyện tình lần trước, nhưng trong lòng Ngô Vũ vẫn còn ghen một bụng hỏa khí, hơn nữa nghĩ đến ngày đó người của Trần gia còn dỗi theo mình, hắn hận không thể lập tức đem Lý Dật băm thây vạn đoạn!

Xuất thân từ đại gia tộc, từ thuở nhỏ hắn ở trong kinh thành rộng lớn, người có thể đứng trước hắn đếm không quá mười đầu ngón tay. Nếu không, hắn cũng không có đảm lượng cùng dũng khí mà đến Trần gia cầu hôn.

Tiêu Thanh Sơn chiếm cứ Thượng Hải đã lâu, thực lực trong tay không phải nhỏ, cường long như hắn không áp được địa đầu xà, nhưng chỉ một tên Lý Dật nhỏ nhoi, hắn còn chưa thêm để vào trong tầm mắt.

“Chuyện lần này làm tốt, tôi sẽ giới thiệu cậu cho Thái Tử.” Ngô Vũ vẻ mặt ngạo khí nói.

Diệp Thu nghe được hai chữ Thái Tử thì thân mình không khỏi hung hăng run lên!

Thân là đệ tử đời thứ bốn của Hồng gia, hắn đối với đại danh của Thái Tử cũng như sấm nổ bên tai, mặc dù hắn đã nghe nói Tiêu Thanh Sơn vì Lý Dật mà đối phó lại Kiều Thát Chỉ, nhưng hắn vẫn một lòng lựa chọn hợp tác cùng Ngô Vũ.

Nguyên nhân chỉ có một, hắn muốn được làm việc dưới trướng của Thái Tử.

“Đa tạ Ngô thiếu.” Diệp Thu hơi kích động nói.

Ngô Vũ cũng lạnh lùng cười nói: “Không cần phải cảm tạ vội vàng, chờ sau khi sự tình giải quyết ổn thỏa thì tiếp tục cảm tạ tôi cũng không muộn. Ngoài ra, tôi nói cho cậu biết, tiểu tử đó thân thủ không tệ, cậu đừng xem nhẹ.”

“Ngô thiếu xin an tâm, tôi đã cẩn thận chuẩn bị chu đáo.” Biểu tình của Diệp Thu mười phần tự tin.

Chứng kiến khuôn mặt kia của Diệp Thu, Ngô Vũ neoh mắt lại, trầm giọng nói: “Nhớ kĩ, sống phải thấy người, chết phải thấy xác!”

70. Chương 70: Trí Tuệ Nhược Yêu.

Đang lúc hoàng hôn, mặt trời đỏ dần dần hạ xuống, giắt trên bầu trời phía tây Thượng Hải, ánh sáng còn sót lại của mặt trời chiều rơi ngoài khơi, đem toàn bộ biển khơi nhuộm thành một mảnh vàng kim, phẳng phất như phủ thêm một chiếc áo khoác màu vàng trên đại dương.

Lý Dật đứng trên sân trong biệt thự, thưởng thức cảnh sắc xa xa, tâm tình cũng không còn phức tạp như buổi sáng, ngược lại, thập phần thả lỏng.

Một trận tiếng bước chân có tiết tấu từ trên sân sát vách biệt thự truyền đến, Lý Dật quay đầu, bất thành linh trông thấy Andrew Luofu xuất hiện trên sân ở biệt thự bên cạnh.

Andrew Luofu không mặc áo ngủ như buổi sáng, mà là mặc một chiếc áo ngắn tay bằng da màu đen, bên trong là một bộ áo bó sát người cũng màu đen. Bộ quần áo bó sát màu đen càng nâng cao bộ ngực của nàng, làm vòng eo càng thêm bó chặt lại.

Nàng mặc một chiếc váy ngắn bằng da màu đen, kiểu thiết kế của chiếc váy thật mới mẻ, cũng giống như những chiếc váy model khác, rất ngắn, chỉ bao lấy bờ mông của nàng, lộ hẳn đôi chân trắng nõn thẳng tắp ra ngoài, dưới chân mang một đôi giày cao gót có những dây giày quấn quanh cổ chân.

Lúc Andrew Luofu bước đi, ngẩng đầu ưỡn ngực, bước tiến có nhiều tiết tấu, trong lúc bước đi, eo nhỏ của nàng ưỡn ẹo đong đưa, chú ý, không phải là hành động cố ý uốn éo, mà là sự uốn éo rất tự nhiên!

Một thân trang phục như vậy, phối hợp với tư thế bước đi, Andrew Luofu đủ sức kích thích dục vọng của bất kỳ nam nhân nào, nhất là liên tưởng đến tràng cảnh ở chung một chỗ với Andrew Luofu...

Thấy trang phục của Andrew Luofu, Lý Dật không khỏi nhớ tới Gia Cát Minh Nguyệt, nữ nhân kia đối với màu đen có sở thích đặc biệt, lại không nghĩ Andrew Luofu cũng thích màu đen, hơn nữa bộ áo màu đen của Andrew Luofu càng có lực sát thương đối với đàn ông hơn cả Gia Cát Minh Nguyệt!

Lý Dật là một người đàn ông bình thường, khi nhìn thấy dáng vóc này của Andrew Luofu thì không hề che giấu dục vọng trong mắt, ánh mắt nhìn về phía Andrew Luofu tràn ngập tính xâm lược.

Nhìn ánh mắt cực độ khiêu khích của Lý Dật, Andrew Luofu đã hiểu rõ, người đàn ông trước mắt này đã bước ra khỏi sự hoang mang, khôi phục lại một mặt cường thế lúc trước của hắn.

“Lý tiên sinh, vừa rồi tôi gọi điện thoại cho Tiêu tiên sinh, hắn muốn tối nay anh đưa xe với tôi, anh không có ý kiến chứ?” Andrew Luofu đi tới lan can của mái hiên, hai tay vịn vào lan can, đem bộ ngực tròn trịa vun cao hoàn toàn bại lộ trong ánh mắt của Lý Dật, tựa hồ như muốn làm ra sự phản kích đối với hành vi khiêu khích trước đó của Lý Dật.

Lý Dật mỉm cười: “Không có ý kiến.”

“Tôi ở dưới lầu chờ anh.” Andrew Luofu đang khi nói chuyện thì xoay người rời đi, bờ mông theo bước chân không ngừng uốn éo, phối hợp cùng phần eo cũng uốn éo thập phần hoàn mỹ.

Nhìn bờ mông vun cao kia, Lý Dật hơi mị con mắt, sau đó xoay người hướng vào trong biệt thự đi đến.

Mười phút sau, Lý Dật thay một thân tây trang, đi xuống dưới lầu.

Ở trong phòng ngủ chính của biệt thự, bày hơn mười bộ tây trang, hơn nữa thiết kế thập phần phù hợp vóc người Lý Dật, Lý Dật hiểu rõ, đây tất cả đều do Tiêu Thanh Sơn phân phó, chỉ là không biết Tiêu Thanh Sơn làm sao biết rõ số size thân thể hắn.

Khi Lý Dật đi xuống lầu, Andrew Luofu đã ngồi trong chiếc Lamborghini.

Chỉ liếc mắt, Lý Dật liền nhận ra chiếc xe này là của Gia Cát Minh Nguyệt, hiển nhiên, để Andrew Luofu có xe dùng, Gia Cát Minh Nguyệt đã đem chiếc xe yêu thích của mình đưa cho nàng.

“Anh không chơi?” Thấy Lý Dật cũng không có lái xe, Andrew Luofu hỏi.

Lý Dật lắc đầu: “Nhiệm vụ của tôi là cùng cô đưa xe, mà không phải so đua xe với cô.”

“Thoạt nhìn anh rất nghe lời Tiêu tiên sinh nói.” Andrew Luofu quỳ dì cười cười, sau đó mở cửa xe, nói: “Lên xe!”

“Cô không mang theo bảo tiêu?” Thấy phía sau cũng không có bảo tiêu của Andrew Luofu, Lý Dật nhiều ít có chút nghi hoặc, dù sao loại người có thân phận như Andrew Luofu ra cửa, không mang theo bảo tiêu là một chuyện vô cùng kỳ quái.

“Thượng Hải là địa bàn của Tiêu tiên sinh.” Về mặt Andrew Luofu dễ dàng nói: “Ở địa bàn của Tiêu tiên sinh, có Lý tiên sinh cùng đi, tôi không cảm thấy có gì nguy hiểm.”

Hiển nhiên, Andrew Luofu đã biết thân thủ của Lý Dật rất không tệ.

Lý Dật chỉ nhún vai, trực tiếp chui vào trong xe.

Mắt thấy Lý Dật đeo xong dây an toàn, Andrew Luofu thành thạo khởi động xe, chiếc xe giống như con dã thú vừa ra khỏi lồng sắt, phát sinh một tiếng rít gào, trực tiếp liền xông ra ngoài.

Lý Dật vốn tưởng rằng Andrew Luofu sẽ đến nơi đưa xe tìm người đưa xe, thế nhưng, Andrew Luofu cũng không đến nơi đó, mà là đưa xe chạy lên đường cao tốc.

“Cô không phải muốn đi đưa xe sao?” Lý Dật có chút nghi hoặc.

Andrew Luofu đạp mạnh chân ga, tốc độ chiếc xe đột nhiên tăng lên tới ngoài 200km/h, thế nhưng biểu tình của nàng vẫn giống như mặt hồ không chút gợn sóng sợ hãi, chỉ nghe nàng thản nhiên nói: “Đưa xe với đám người kia là một chuyện vô cùng nhàm chán. Tôi thích đưa xe, thế nhưng không thích tham gia cuộc thi đua xe. Tôi đưa xe mục đích chỉ vì thả lỏng, không hơn.”

Andrew Luofu nói làm Lý Dật cũng không nói gì, hẳn thật không ngờ lý do để Andrew Luofu đưa xe lại thái quá như thế.

Khác với cách lái xe của Gia Cát Minh Nguyệt cùng Trần Lâm, Andrew Luofu lúc lái xe thập phần lãnh tĩnh, mỗi một lần vượt qua, đều tính toán thời gian cùng độ lớn góc độ thập phần tốt, thậm chí, có mấy lần, phía trước có vài chiếc xe, nàng dám dùng tốc độ 230km/h để lướt qua giữa hai chiếc xe.

Càng liều mạng chính là, trong nháy mắt siêu việt, vùng lòng mày Andrew Luofu chưa từng cau lại một chút, biểu tình tương đương dễ dàng!

Đối với việc này, Lý Dật phải thừa nhận, tài đua xe của Andrew Luofu so với Trần Lâm còn điên cuồng hơn, chỉ là so với Trần Lâm thì có thêm một ít lý trí.

Chiếc Lamborghini màu vàng tại đường cao tốc giống như một cơn long quyển phong màu vàng không ngừng siêu việt những chiếc xe phía trước, trong lúc đó có vài chiếc xe cảnh sát muốn nỗ lực chặn đường Andrew Luofu, đều bị Andrew Luofu bỏ rơi phía sau.

“Nếu như không có gì bất ngờ xảy ra, phía trước sẽ có cảnh sát chặn đường.” Sau khi liên tục bỏ rơi năm xe cảnh sát, Andrew Luofu thả chậm tốc độ xe, nhìn Lý Dật lộ ra dáng tươi cười tự tin.

Đối với sự suy đoán của Andrew Luofu, Lý Dật không có chút nào hoài nghi, thậm chí, Lý Dật nghĩ nữ nhân có trí tuệ quỷ mị bên cạnh này, nàng tồn tại trên thế giới này chính là một loại bi ai của nam nhân!

Trong ngạc nhiên, Lý Dật nghĩ đến, nếu như ủy ban Mafia của nước Mỹ không có phát sinh chính biến, đem năng lực của Andrew Luofu đến đảm nhiệm chức vụ chủ tịch của ủy ban Mafia tuyệt đối sẽ không nảy sinh bất luận vấn đề gì.

Nói như thế, Andrew Luofu có thể trở thành nữ trùm Mafia đầu tiên trong lịch sử Mafia!

Ý nghĩ này chỉ thoáng lướt qua trong đầu Lý Dật một chút, hẳn cũng không hề nói ra.

Andrew Luofu thấy Lý Dật không nói lời nào, chợt rẽ xe xuống phía dưới, rời khỏi đường cao tốc.

“Muốn đi đâu?” Thấy cử động của Andrew Luofu, Lý Dật có chút nghi hoặc, hẳn cũng không cho rằng Andrew Luofu quen thuộc Thượng Hải hơn so với hẳn, mặc dù chính hẳn cũng không hề quen thuộc Thượng Hải.

“Ngọn núi xa xa kia thoạt nhìn không tẻ, nếu như đứng trên đó thưởng thức cảnh đêm Thượng Hải sẽ là một chuyện vô cùng thích ý.” Andrew Luofu lúc vừa quẹo cua liền làm ra một tư thái hoàn mỹ phiêu dật, sau đó vươn ngón tay trắng nõn, chỉ vào một tòa núi cao hướng đông bắc.

Nghe được Andrew Luofu nói, Lý Dật do dự một chút, cuối cùng không có phản bác.

Nhiệm vụ của hắn là bồi Andrew Luofu mà thôi, Andrew Luofu muốn đi đến tòa núi cao kia thưởng thức phong cảnh, hắn cũng không chú ý.

Chỉ là Lý Dật có chút buồn bực, lẽ nào Andrew Luofu không sợ ở trên núi hắn sẽ làm gì đó đối với nàng vượt qua sự hữu nghị đang có hay sao?

71. Chương 71: Cẩn Cứ Dã Chiến.

Vân Sơn, ở giữa Nam Kinh và Thượng Hải, cây cối trên núi xum xuê rậm rạp, cảnh sắc tương đối không tẻ.

Nguyên bản với điều kiện của Vân Sơn hoàn toàn có thể mở thành khu du ngoạn giải trí, thế nhưng không biết là vì nguyên nhân gì, chính phủ vẫn không phê chuẩn cho khai phá ngọn núi này.

Nhưng mà mặc dù Vân Sơn không bị khai phá, thế nhưng dựa vào phong cảnh mê người, vẫn có đại lượng du khách đến đây ngắm cảnh. Bất quá những lữ khách đại đa số đều đến ban ngày, bởi vì toàn bộ Vân Sơn không có địa phương dừng chân, mà thời gian buổi tối nhiệt độ không khí trên núi rất thấp.

Đương nhiên, cũng có một ít người thích sự kích thích đến Vân Sơn vào ban đêm.

Mục đích bọn họ đến Vân Sơn chỉ có một: Đánh Dã Chiến.

Theo khoa học kỹ thuật phát triển, sinh hoạt của mọi người càng ngày càng cao, tính quan niệm cũng càng ngày càng rộng mở, đánh dã chiến đã được lưu hành ở rất nhiều địa phương. Thông thường những người đi ra ngoài đánh dã chiến thường phải tìm được địa phương bí mật, sau đó cho xe chạy đến nơi đó, ở trong xe quan hệ, có lẽ trực tiếp tiến hành trên cỏ, phi thường kích thích chẳng hạn như cho đàn bà chống tay vào cây, dùng tư thế “Doggy” của cơ thể để giải quyết...

Ở đoạn thời gian trước, có một vị minh tinh cùng một cô gái nhà giàu đến đây đánh dã chiến đã bị các báo chí lá cải trong quốc nội phơi sáng, khiến cho oanh động, đồng thời cũng càng làm cho thú tiêu khiển “đánh dã chiến” phát triển lớn mạnh.

....

Trên đường Andrew Luofu lái xe đến Vân Sơn đã gặp không ít người vừa đánh dã chiến quay trở về.

“Tòa núi này rất có danh tiếng?” Thấy xe cộ lui tới, Andrew Luofu có chút nghi hoặc, nàng không có nghe nói qua Thượng Hải có tòa núi nào nổi danh như thế.

Lý Dật lắc đầu nói: “Không rõ ràng lắm.”

Nghe được Lý Dật trả lời, Andrew Luofu không tiếp tục truy hỏi, mà là mở kính xe, thả chậm tốc độ xe một chút.

Gió mát buổi tối thổi bay mái tóc dài màu vàng kim của Andrew Luofu, dưới ánh trăng sáng tỏ, biểu tình của nàng cũng không còn lạnh lùng như ngày xưa, ngược lại, có vẻ thả lỏng, thậm chí trong miệng còn trôi lên một ca khúc ngoại quốc.

Dần dần, chiếc xe dọc theo đường núi chạy lên, mà ở hai bên đường phát hiện không ít xe trong rừng cây, trong đó có một ít xe đang hoảng động, trong rừng cây càng truyền ra tiếng rên rỉ của nữ nhân.

Tiếng rên rỉ mơ hồ truyền đến làm Andrew Luofu vô ý thức dừng tiếng ngâm nga, nhưng nàng cũng không giống như những cô gái khác lộ ra biểu tình xấu hổ, ngược lại, biểu tình của nàng vẫn như cũ thập phần thả lỏng, thậm chí còn buông lời trêu chọc: “Cho tới nay, tôi vẫn luôn cho rằng người Đông Phương rất bảo thủ, nhưng không có nghĩ đến các vị vẫn cởi mở như thế.”

“Người bảo thủ không phải toàn bộ là người Đông Phương, mà là người Trung Quốc, đương nhiên, đó chỉ một phần tương đối mà thôi.” Lý Dật cười cười nói: “Còn hơn nước Mỹ và phương Tây mà nói, chúng ta rất cực bảo thủ, so sánh với một đảo quốc khác, chúng ta có thể dùng từ thuần khiết để mà hình dung.”

“Anh đối với điều này rất hiểu biết?” Andrew Luofu hứng thú hỏi.

Lý Dật cười khở lắc đầu, mấy thứ này hẳn chỉ là từ trong trí nhớ của “Lý Dật” kia biết đến, làm sao liên hệ được với hai chữ hiểu biết?

Ngay lúc Lý Dật đang cười khở, hai người không hẹn mà cùng nhìn thấy, ở đường cái phía trước có một chiếc xe đang đỗ. Một nữ nhân mặc váy ngắn cúi người chống tay lên xe, một nam nhân đang trần trụi kéo váy của nữ nhân lên, ôm thắt lưng nữ nhân, cố sức đánh vào hoa viên thần bí của cô gái.

Ánh đèn của xe do Andrew Luofu lái chiếu thẳng vào trên người cả hai, nhưng hai người vẫn không hề dừng lại động tác, người đàn ông kia tốc độ càng nhanh hơn, dưới sự trùng kích nỗ lực của hắn, tiếng rên rỉ của cô gái mặc váy ngắn kia càng lúc càng lớn.

Cùng lúc cô gái kia phát sinh tiếng rên rỉ, người đàn ông cố sức vỗ mạnh vào mông cô gái, phát sinh một tiếng “ba”, phẳng phất như đang thị uy đối với Lý Dật và Andrew Luofu, nơi này là địa bàn của ta, nếu muốn phong lưu khoái hoạt cũng được, đi phía trước tìm chỗ khác!

Cử động thị uy của người đàn ông khiến biểu tình của Lý Dật có chút cổ quái, hắn liếc mắt nhìn Andrew Luofu, thấy nàng vẫn không chút phản ứng, sau đó, Lý Dật vô ý thức đưa ánh mắt nhìn xuống cặp đùi đẹp thẳng tắp mảnh khảnh của Andrew Luofu, cùng với chiếc váy khiến cho kẻ khác có ý nghĩ kỳ quái...

“Thế nào, lẽ nào anh cũng muốn làm như người đàn ông kia?” Trên mặt Andrew Luofu lộ ra dáng tươi cười trào phúng.

Lý Dật cười tủm tỉm nhìn Andrew Luofu: “Sức nhẫn nại của một người đàn ông luôn có hạn, trừ phi hắn có cá tính lãnh đạm.”

“Nếu như anh ngay cả chút dục vọng ấy cũng khống chế không được, anh sẽ không có tư cách được Tiêu Thanh Sơn thưởng thức, càng không có tư cách được Gia Cát Minh Nguyệt tôn trọng!” Andrew Luofu tùy ý nói, thế nhưng giọng nói cũng rất tự tin, tựa hồ nàng tin tưởng vững chắc Lý Dật sẽ không làm ra chuyện ngu xuẩn, nhưng với điều kiện nàng không chủ động.

Nghe được Andrew Luofu nói, Lý Dật bất đắc dĩ cười cười, mình đúng như lời của Andrew Luofu, tuy rằng hắn sản sinh dục vọng, nhưng đã dùng lý trí áp chế dục vọng.

Bởi vì hắn biết, nếu như mạnh mẽ phát sinh loại quan hệ nào đó vượt qua sự hữu nghị với cô gái này, hắn sẽ gặp phải sự truy sát của toàn bộ Mafia nước Mỹ.

Mặc dù hắn không sợ, thế nhưng hắn cho rằng không đáng.

Hắn không phải là dạng đàn ông chỉ vì nhất thời phong lưu, lại cam nguyện chết dưới váy đàn bà, huống chi ở kiếp trước hắn chơi đùa vô số mỹ nữ, luận nhan sắc so với Andrew Luofu cũng không phải là không có, chỉ là thân phận và khí chất kém xa.

Chẳng qua bao lâu, chiếc xe dọc theo đường mòn đi lên đỉnh Vân sơn.

Có thể là vì đỉnh núi gió lớn, đồng thời bởi lý do nhiệt độ không khí quá thấp, đỉnh núi cũng không có người đến đánh dã chiến, thập phần an tĩnh.

Cho xe dừng lại, Andrew Luofu giật cửa xe đi ra ngoài, tiếng gió đêm gào thét mà đến thổi bay mái tóc dài màu vàng kim của nàng, làm thân thể nàng nhịn không được run lên một chút. Chỉ thấy nàng vô ý thức dừng bước, hai tay vây quanh vai, nỗ lực dùng phương thức này để giảm bớt sự giá lạnh.

Thấy cử động của Andrew Luofu, Lý Dật có chút bất đắc dĩ, cô gái này ở chuyện đại sự biểu hiện ra rất cơ trí, thế nhưng những chi tiết nhỏ thế này lại cũng quên. Buổi tối trên núi lạnh, điều này là thường thức mà rất nhiều người đều biết đến.

Ngay lúc toàn thân Andrew đều lạnh run, phía sau truyền đến tiếng bước chân của Lý Dật, sau đó nàng rõ ràng nhận thấy được Lý Dật cởi áo khoác, phủ lên thân thể nàng.

“Không muốn cảm mạo, cô hay nhất là quay về trong xe.” Cùng lúc đó, bên tai Andrew Luofu truyền đến thanh âm của Lý Dật.

Andrew Luofu quay đầu lại dùng một loại ánh mắt cổ quái nhìn Lý Dật, tựa hồ nàng thật không ngờ Lý Dật lại làm ra cử động này.

“Nếu nỗ lực nhiều như vậy, thì nhất định phải đạt được mục đích.” Andrew Luofu chợt nhàn nhạt cười, bước đi đến bên vách núi, lúc bước hai chân không ngừng run lên.

Thực sự là một cô gái chấp nhất.

Lý Dật bĩu môi, theo Andrew Luofu đi tới bên vách núi, rõ ràng thấy được cảnh sắc xa xa.

Bầu trời xa xa là một mảnh màu đỏ lẫn vàng, được xưng là hạt ngọc đông phương, Thượng Hải được bao phủ dưới ánh đèn neon, làm cho người ta có một loại cảm giác mờ mịt.

“So sánh với ban đêm của Las Vegas, cảnh đêm Thượng Hải tựa hồ thiếu cái gì đó.” Andrew Luofu nhìn không được cảm thán.

Lý Dật không trả lời Andrew Luofu, mà là hơi nhíu mày.

Bởi vì, hần chợt nghe được sau lưng vang lên tiếng bước chân rất nhỏ, thanh âm tuy hỗn loạn trong gió rất khó làm cho người ta nghe thấy, thế nhưng lại bị Lý Dật nghe được vô cùng rõ ràng!

Hơn nữa...căn cứ tiếng bước chân mà phán đoán, không chỉ có một người đi tới.

“Lên xe!”

Giọng nói Lý Dật bỗng nhiên trở nên cực kỳ nghiêm túc, nói xong không đợi Andrew Luofu đồng ý, đưa tay ôm lấy Andrew Luofu, bước nhanh chạy về xe.

72. Chương 72: Dạ Tập.

Tốc độ của Lý Dật cuối cùng cũng chậm một ít, khi hần ôm Andrew Luofu chạy đến bên cạnh xe, con đường phía trước bị hơn mười đại hán mặc tây trang màu đen chặn lại, trong tay những đại hán này nắm chặt cương đao, dưới ánh trăng, biểu tình bọn họ thật lạnh lùng.

Ngạc nhiên thấy nhiều người áo đen như vậy, chân mày Lý Dật cau lại!

Mà Andrew Luofu cũng không kinh hoảng như những cô gái bình thường, chỉ là nheo mắt lại.

“Lên xe!” Lý Dật buông Andrew Luofu xuống, vỗ nhẹ bờ hông vun cao của Andrew Luofu, trong lòng bàn tay nhất thời truyền đến cảm giác co giãn dễ chịu.

Lý Dật không có thời gian thể hội cảm giác tiêu hồn này, Andrew Luofu cũng không hề bất mãn đối với động tác của Lý Dật, mà là phức tạp liếc mắt nhìn Lý Dật, nói: “Cẩn thận.”

Dứt lời, Andrew Luofu định tiến vào trong xe, hiển nhiên, nàng hiểu rõ mình đứng bên ngoài không những không thể giúp đỡ Lý Dật, nhưng nếu vào trong xe có lẽ còn gọi được điện thoại liên hệ cứu binh.

Bàn tính của Andrew Luofu không sai, thế nhưng đám người áo đen cũng không cho nàng được như nguyện, chỉ thấy nam tử dẫn đầu bỗng nhiên nhắc lên tay phải, dùng sức vung!

“Cẩn thận!”

Lý Dật biến sắc, chụp lấy tay Andrew Luofu kéo túm ngược về phía sau!

“Đang!”

Sau đó, một thanh đao găm màu đen ghim cứng trên xe, phát sinh một tiếng giòn vang.

Khí thế bức người sáng quắc của tên áo đen làm Lý Dật nheo mắt lại, người quen thuộc hần đều biết, đây là điềm báo hần đại khai sát giới.

“Đi ra sau tôi.” Lý Dật buông Andrew Luofu, nhẹ giọng nói: “Nhân lúc tôi cùng bọn họ giao thủ thì dùng tốc độ nhanh nhất lên xe bỏ chạy!”

Mặc dù thiếu chút nữa bị con dao găm đưa đi gặp diêm vương, thế nhưng Andrew Luofu vẫn không hề lộ ra biểu tình kinh khủng, mà là đắm chiêu liếc mắt nhìn Lý Dật, sau đó thối lui ra sau lưng Lý Dật.

Mất thấy Andrew Luofu nhu thuận lui ra phía sau mình, Lý Dật lạnh lùng nhìn chằm chằm nam tử dẫn đầu, trầm giọng hỏi: “Các người là thủ hạ của Ngô Vũ?”

Ngạc nhiên nghe được Lý Dật nói, sắc mặt mấy tên đại hán đổi đổi, bất quá tâm lý tổ chất của bọn họ không tệ, chỉ gần trong nháy mắt, liền khôi phục bình thường.

Bọn họ mặc dù đã che giấu rất hoàn mỹ, thế nhưng tia kinh ngạc trong ánh mắt vẫn như cũ bị Lý Dật nhìn thấy.

Nam tử dẫn đầu cũng không cùng Lý Dật nói lời vô ích, mà là phát phát tay.

Mấy tên đại hán phía sau hắn thấy thế, không nói hai lời, lập tức bày thành trận hình tam giác hướng Lý Dật vọt tới!

Thấy cử động của bọn họ, Lý Dật hiểu rõ, những người này đều không phải tiểu lưu manh phổ thông, mà là một đám người được huấn luyện, thậm chí so với đám tinh anh của Thiên Tự Đầu trong Mãnh Hổ Bang còn mạnh hơn một chút!

Hơn nữa, ngay từ đầu Lý Dật đã thấy, bên hông những người này đều có giấu súng ống.

Lý Dật hít sâu một hơi, không lùi mà tiến tới, đón chờ hơn mười tên áo đen phóng đến, đồng thời dùng khéo mắt liếc nhìn Andrew Luofu.

“Cô tốt nhất không nên nỗ lực chạy trốn hay gọi điện thoại!” Thấy cử động của Andrew Luofu, nam tử dẫn đầu rút một cây súng lục màu đen bên hông, hòng súng chuẩn chuẩn chĩa thẳng Andrew Luofu.

Andrew Luofu lập tức ngừng chân.

Mà Lý Dật cũng ngừng chân lại, quay đầu lại ý bảo Andrew Luofu không nên hành động thiếu suy nghĩ, sau đó chăm chú nhứ mảy, sự tình phát triển vượt ra ngoài dự liệu của hắn, đoàn người trước mắt hiển nhiên là muốn giết người diệt khẩu!

Lý Dật dừng chân lại, nhưng mười mấy người kia cũng không hề dừng lại, thậm chí, tốc độ của bọn họ cũng không có giảm bớt.

Rất nhanh, ba gã đại hán xông tới trước nhất vọt tới trước người Lý Dật, đồng thời chém cương đao trong tay ra, lực đạo thật lớn, độ lớn góc độ xảo quyết, vừa nhìn liền biết là cao thủ dùng đao!

Cương đao của ba người phong tỏa con đường phóng tới của Lý Dật, Lý Dật chỉ có thể lui về phía sau, mà lúc hắn lui về phía sau, những người khác lại dùng tốc độ nhanh nhất hướng sau lưng hắn chạy đi, nỗ lực vây quanh hắn ở giữa.

Lý Dật vừa lui, đao của ba người nhất thời chém vào khoảng không.

Lý Dật không cấp cho ba người cơ hội ra đao lần nữa, dưới chân bỗng nhiên phát lực, ngay tại chỗ nhảy lên, trong nháy mắt bay tới tên áo đen gần kề nhất, tay phải như thiểm điện vươn ra, ngón tay cái và ngón trỏ hình thành một cây kim, bóp lấy cổ họng người nọ dùng lực siết!

“Răng rắc!”

Tiếng gãy xương thanh thúy nhất thời vang lên, thân thể người nọ khựng lại, con người bỗng nhiên phóng lớn, thân thể ngã xuống, Lý Dật thuận lợi đoạt lấy cương đao trong tay hắn, quay bên người ở cạnh chém ra một đao!

Người nọ tuy rằng kinh ngạc với tốc độ thật nhanh của Lý Dật, nhưng dù sao cũng là người từng sống quanh năm trên lưỡi đao liếm máu, tốc độ phản ứng không chậm, trong nháy mắt Lý Dật xuất đao, lập tức thu tay lại lui ngược ra sau.

Thế nhưng tốc độ của hắn chung quy vẫn chậm một chút!

Lý Dật chém ra cương đao dường như cắt đứt hũ trực tiếp chém đứt cánh tay của người nọ, máu tươi trong nháy mắt phun ra.

Tên kia tựa hồ là một hán tử, cánh tay bị chém đứt, cũng chưa từng hừ một tiếng, chỉ bưng cánh tay tuôn máu xối xả lui về phía sau, mà những người khác từ trong sự khiếp sợ phục hồi lại tinh thần, đều giơ đao hướng Lý Dật chém tới!

Thấy một màn như vậy, người áo đen dẫn đầu lộ ra một dáng tươi cười tàn nhẫn, tuy rằng thân thủ của Lý Dật có chút ngoài dự liệu của hắn, thế nhưng hắn cũng không nghĩ kết quả sẽ thay đổi, Lý Dật không có khả năng tránh được một đao này!

Mà Andrew Luofu nhìn thấy một màn như vậy, cũng khần trương, lòng của nàng trong nháy mắt dâng lên tận não, hai tay không tự chủ được cố sức nắm chặt vào nhau!

“Phanh!”

“Phanh!”

“Phanh!”

....

Ba tiếng súng nổ hầu như cùng một thời gian vang lên, tiếng vang qua đi, hai gã đại hán áo đen cách Lý Dật gần nhất ngã xuống trên mặt đất, tên đại hán áo đen dẫn đầu phía xa xa cũng đồng dạng ngã xuống trong vũng máu, ba người đều bị trúng đạn ngay mi tâm, trên trán xuất hiện lỗ thủng đỏ tươi, máu tươi nóng hổi phảng phất như suối phun ào ra.

Tiếng súng thành linh nổi lên làm mọi người cả kinh, tốc độ xuất đao cùng độ mạnh yếu nhất thời giảm bớt không ít, mà nhân cơ hội này, Lý Dật cũng lăn tròn tại chỗ, mạo hiểm tránh thoát.

“Không nên cử động.” Lăn qua, Lý Dật nhanh chóng bò lên, họng súng nhắm ngay tám gã áo đen còn lại.

Tám gã áo đen phát hiện trong tay Lý Dật có súng, vốn định bỏ đao rút súng, chợt nghe Lý Dật quát nhất thời dừng động tác lại.

Lý Dật trong nháy mắt giết chết bốn người, điều này làm cho tâm lý bọn họ có bóng ma, nhất là thuật bắn súng kinh khủng của Lý Dật để cho bọn họ không dám hành động thiếu suy nghĩ.

Thấy đám người áo đen không dám động, Lý Dật thoáng thở phào nhẹ nhõm, đạn trong cây súng của Lý Dật cũng không đủ giết chết hết bọn họ, thế nhưng cũng đủ hình thành lực uy hiếp.

Đây là kết quả mà Lý Dật rất muốn có.

“Đem súng của các người ném xuống mặt đất, sau đó thối lui qua một bên ôm đầu gối xỏ xuống.” Lý Dật lạnh lùng nói: “Nhớ kỹ, không nên hành động thiếu suy nghĩ, bằng không hạ tràng của các người cũng giống như mấy tên nằm dưới đất.”

Nghe được Lý Dật uy hiếp, mấy tên áo đen không dám chậm trễ, lập tức dựa theo lời Lý Dật đem súng móc ra, ném xuống đất, sau đó tập thể đi qua một bên ôm đầu gối xuống.

“Andrew Luofu, chạy xe qua đây.” Lý Dật mắt lạnh nhìn chằm chằm đám áo đen, đồng thời nhanh chóng nói với Andrew Luofu đang đứng phía sau.

Andrew Luofu một mực quan tâm từng cử động nhỏ nhất của Lý Dật, vừa thấy Lý Dật thần kỳ móc cây súng ra, tránh thoát một kích trí mạng thì tâm tư của nàng thiếu chút nữa nhảy ra khỏi miệng.

Lúc này nghe được Lý Dật nói, đầu tiên nàng phun ra một ngụm trọc khí, sau đó lập tức tiến vào xe, lái xe chạy đến bên người Lý Dật, đồng thời mở luôn cửa xe cho hắn.

Lý Dật khom người vào trong xe, trầm giọng nói: “Lái xe, tốc độ nhanh!”

Lý Dật vừa nói, Andrew Luofu đạp mạnh chân ga, chiếc xe phảng phất giống như viên đạn pháo, trực tiếp liền xông ra ngoài.

73. Chương 73: Có Chạy Đẳng Trời.

Mấy người áo đen còn lại cấp tốc đứng lên, vọt tới chỗ đồng súng lục chụp lấy hướng theo xe bắn liên tục, thế nhưng không hề có tác dụng.

“Bảo cáo Diệp thiếu, mục tiêu lái xe hướng dưới núi bỏ chạy.” Mắt thấy không cách nào đuổi kịp Lý Dật và Andrew Luofu, một gã áo đen lấy ra điện thoại di động trong túi quần, gọi cho Diệp Thu.

“Thực sự là một đám phé vật!” Trong ống nghe truyền đến tiếng rít gào của Diệp Thu.

“Diệp thiếu, chúng ta thật không ngờ trên người tên kia có súng, hơn nữa tài bắn súng của hắn rất kinh khủng, ông để các huynh đệ phía dưới cẩn thận một chút.” Tên áo đen nhớ lại thuật bắn súng của Lý Dật, thanh âm có chút sợ hãi.

Bên đầu kia điện thoại, Diệp Thu nghe được sự nhắc nhở của tên áo đen, trầm ngâm một chút, nói: “Đã biết, hiện tại ta cho người dưới chân núi chặn bọn họ, các người từ phía trên truy kích, hai mặt giáp công, ta cũng không tin hắn có khả năng chấp cánh bay đi!”

Dứt lời, Diệp Thu cắt đứt điện thoại.

Lúc này, quanh thân hắn đứng hơn mười người, phía sau đỗ hơn mười chiếc xe, dùng để giết chết Lý Dật, hắn đã hạ đủ vốn gốc, thông qua quan hệ gia tộc từ Võ Cảnh đại đội điều tới một ít người, những người này đều là binh lính thân kinh bách chiến, chấp hành qua không ít nhiệm vụ.

“Mục tiêu đang xuống núi, các người phân phân nửa lái xe đi trên đường chặn hắn, nhớ kỹ, toàn bộ dùng súng!” Diệp Thu lạnh lùng nói với người phía sau: “Mặt khác phân nửa người mai phục dưới chân núi, để ngừa mục tiêu chạy thoát!”

Những người này đều là binh lính dưới trướng của anh họ Diệp Thu, nhận được mệnh lệnh của anh họ Diệp Thu đến đây truy sát Lý Dật, lúc này nghe được Diệp Thu nói, không có bất luận lời gì dị nghị, trong đó phân nửa người chỉnh tề đi lên xe quân dụng, hướng trên núi chạy tới, còn phân nửa khác tập hợp cùng một chỗ, căn cứ theo sự an bài của tên binh sĩ dẫn đầu, ba người một tổ cấp tốc rời khỏi.

....

Cùng lúc đó, Andrew Luofu đã triệt để khôi phục sự lãnh tĩnh, vừa lái xe nòng vừa nhanh chóng từ trong xe lấy ra điện thoại di động, nỗ lực mở ra gọi viện binh, thế nhưng vừa mở điện thoại ra nhìn thì thấy đã tắt máy.

“Hết pin rồi.” Andrew Luofu cười khổ một tiếng.

Lý Dật vô ý thức sờ vào túi mình, nhưng phát hiện không thấy điện thoại, thoáng nghĩ, liền hiểu rõ vừa rồi lúc tranh đấu khả năng đã đánh rơi xuống mặt đất.

“Điện thoại của tôi mất rồi.” Lý Dật nhíu mày, suy nghĩ một chút, nói: “Đỗ xe. Nếu như tôi không đoán sai, đối phương khẳng định sẽ có mai phục bên dưới.”

Andrew Luofu là một cô gái thông minh, nàng xem ra đám người kia ngày hôm nay nhất định muốn giết chết Lý Dật, tự nhiên hiểu được Lý Dật nói không sai, vì vậy dựa theo lời Lý Dật, trước tiên cho xe dừng ở ven đường.

“Chiếc xe này có hệ thống truy tung, chỉ cần chúng ta có thể chống đỡ qua tối nay, thủ hạ của cô nhất định sẽ tìm được nơi này.” Sau khi Lý Dật xuống xe, trầm giọng nói.

Vừa nói, Lý Dật liền nhìn thấy được ngọn đèn trên núi, không đợi Andrew Luofu nói, một tay ôm lấy nàng.

Cử động đột nhiên của Lý Dật làm Andrew cả kinh, cùng lúc nhào vào trong lòng Lý Dật, nàng cũng vô ý thức ôm lấy cổ hắn. Ngửi thấy khí tức nam tính dày đặc trên người Lý Dật, cảm thụ được nhiệt độ và lực độ truyền đến từ trên đùi, Andrew thoáng tránh một chút, nhưng nghĩ đến mục đích của Lý Dật, vẫn chưa nói cái gì.

Lý Dật cũng không có tâm tư đi hưởng thụ sự khoái hoạt do cảm giác ôm giai nhân mang đến, mà là ôm Andrew cấp tốc chạy vào vào trong rừng cây ven đường.

“Ân!” Tiến vào rừng cây không bao lâu, Andrew ở trong lòng Lý Dật phát sinh một tiếng kêu rên, vùng lông mày chăm chú cau chặt lại.

Lý Dật dừng chân lại, thấy vẻ mặt thống khổ của Andrew, liền nhìn xuống, thỉnh thoảng nhìn thấy ở hai chân trắng nõn lại đang chảy máu.

“Xin lỗi, tôi đã quên chuyện này.” Lý Dật lập tức buông Andrew xuống, ngồi xổm xuống nhỏ đi cây gai nhọn trên đùi Andrew, sau đó cởi y phục băng bó đùi cho Andrew.

Làm xong tất cả, Lý Dật lại bế nàng đứng lên, cấp tốc hướng trong rừng cây chạy đi, nhìn hắn liền cảm giác không phải đang ở trong rừng cây, mà là trên đường lớn bằng phẳng.

Mặc dù biết rõ thân hãm tuyệt cảnh, thế nhưng Andrew rõ ràng cảm thụ được, nhịp tim Lý Dật đang đập bằng phẳng mà hữu lực, tựa hồ tuyệt không kinh hoảng.

Điều này làm Andrew thật sự bội phục tố chất tâm lý của Lý Dật, đồng thời sự lo lắng trong lòng cũng trong nháy mắt bay lên tuốt chín tầng trời, tựa hồ tại nàng xem ra, chỉ cần có Lý Dật bên người, tuyệt đối sẽ không xảy ra việc gì.

Nàng không biết, đây là miêu tính đặc biệt của phụ nữ!

Bất luận nữ nhân nào cũng có miêu tính(tính như loài mèo), dù là nữ nhân cường thế như Andrew cũng không ngoại lệ, chỉ là dưới tình huống thông thường, các nàng có thể tự xử lý phiền phức, sẽ không toát ra miêu tính, còn một ngày gặp phải phiền phức mà các nàng khó có thể giải quyết, miêu tính trên người các nàng bộc lộ ra so với nữ nhân bình thường càng muốn nghiêm trọng hơn!

Nàng càng không biết, ở kiếp trước Lý Dật từng là sát thủ truyền kỳ của thế giới ngầm, đối với việc tác chiến trong rừng rậm thập phần quen thuộc, ngày xưa giáo quan vì muốn huấn luyện hắn, nên đưa riêng hắn ném vào trong rừng rậm Amazon, đồng thời mời một chi lính đánh thuê tám người đi truy sát Lý Dật.

Vào lần đó, Lý Dật dùng hai ngày thời gian giết chết toàn bộ thành viên của đội lính đánh thuê, cũng đã vượt qua được bài kiểm tra tác chiến trong rừng của giáo quan đặt ra.

So sánh với lần đó, các hạng cơ năng của thân thể Lý Dật hôm nay chỉ đạt được bốn thành của kiếp trước, vũ khí trong tay lạc hậu không nói, đạn chỉ còn ba viên, tình huống so với lần kia càng nguy hiểm!

....

Khi Lý Dật công Andrew chạy lao vào rừng, thì Diệp Thu cùng đám Võ Cảnh gặp nhau ngay giữa đường núi.

Bọn họ xuống xe cẩn cẩn thận thận tới gần xe thể thao Lamborghini đỗ ngay ven đường, sau đó giật mạnh cửa xe.

Ở trong nháy mắt, hầu như toàn bộ các họng súng đều nhắm ngay cửa xe.

Để cho bọn họ thất vọng chính là bên trong xe không có mục tiêu bọn họ muốn giết.

Đầu lĩnh đám binh sĩ xuất ra điện thoại di động gọi cho Diệp Thu, nói: “ Báo cáo Diệp thiếu, mục tiêu bỏ xe chạy trốn, thỉnh chỉ thị mới!”

“Mang theo người của người đi tìm trong núi, mặt khác phân phó mọi người dưới chân núi cẩn thận một chút, ngàn vạn lần không thể để mục tiêu chạy thoát!” Đầu kia điện thoại, vùng lông mày của Diệp Thu cau chặt lại, trực giác nói cho hắn, hành động của hắn đã có kết quả thất bại.

Tên đầu lĩnh binh sĩ nghe được mệnh lệnh của Diệp Thu, không nói thêm lời vô ích, mà là trước tiên cắt đứt điện thoại, sau đó cầm lấy bộ đàm, chỉnh kênh, trầm giọng nói: “Mục tiêu bỏ xe chạy trốn, phương hướng không rõ, hiện tại chúng ta phải vào núi tìm, các người ở dưới chân núi phải nâng cao tinh thần, ngàn vạn lần không để mục tiêu trốn thoát!”

Dứt lời, tên đầu lĩnh đám binh sĩ cắt đứt thông tin, trầm giọng nói: “Lục soát từng chỗ, dù lật ngược ngọn núi này ba lần cũng phải tìm cho ra vương bát đản kia!”

Đám binh sĩ nghe được Lý Dật giết chết vài tên chiến hữu của bọn họ, cả đám đều ghen một bụng lửa giận, lúc này nghe được đầu lĩnh binh sĩ nói, không hèn mà cùng hét lớn: “Rõ!”

Nhìn những thủ hạ hai mắt đỏ lên, dự định liều mạng, đầu lĩnh binh sĩ vung tay: “Xuất phát!”

74. Chương 74: Cô Nam Quả Nữ.

Buổi tối, vầng trăng rằm treo trên đỉnh núi xa vời, ánh trăng u lạnh chiếu quanh Vân Sơn, toàn bộ mặt ngoài Vân Sơn lộ ra ánh sáng màu bạc, nương theo ánh trăng có thể mơ hồ thấy rõ toàn bộ đường viền Vân Sơn, nhưng không cách nào thấy được bóng người đang chạy băng băng trong rừng cây.

“Lý Dật, chúng ta đi đâu?” Không biết đã chạy trốn bao lâu, Andrew nhận thấy được trên người Lý Dật có chút nóng lên, tựa hồ đã xuất mồ hôi.

Tiết tấu hô hấp của Lý Dật có chút loạn, nghe được Andrew nói, hắn dừng chân lại, đồng thời thở dốc nói: “Tìm một địa phương bí mật ẩn núp trước, chờ hừng đông rồi mới tính.”

“Vì sao không chạy xuống chân núi, với thuận bấn súng của anh, những người đó căn bản không phải là đối thủ của anh.” Andrew nghi hoặc nói.

Lý Dật lắc đầu: “Những người đó không phải người bình thường, hẳn là đến từ trong quân đội. Nói như vậy, người của quân đội xuất động, nhân số không phải ít. Tôi chỉ có ba viên đạn, dưới tình huống không biết rõ nhân số của đối phương, tùy tiện xuống núi chỉ biết như dê vào miệng cọp.”

Andrew nghe Lý Dật nói như thế, nhất thời trầm mặc.

Thấy Andrew không nói lời nào, Lý Dật lại xốc nòng lên hướng phía trước chạy đi.

“Sưu!”

Bụi cỏ phía trước đột nhiên truyền ra tiếng vang rất nhỏ.

Nghe được tiếng vang, Lý Dật lập tức buông Andrew, một tay ấn nòng vào bụi cỏ, lấy tay che miệng nòng, nheo lại con mắt, lãnh tĩnh nhìn chằm chằm phía trước.

Đây là sườn núi cũng không dốc lắm, trên sườn núi có cây cối và bụi cỏ rậm rạp, trong đó hỗn loạn một ít thực vật.

Dưới ánh mắt nhìn kỹ của Lý Dật, bụi cỏ phía trước truyền đến một trận rung động, giống như có động vật gì đó đã bị hoảng sợ, đang cấp tốc hướng xa xa bỏ chạy.

“Hò!”

Phát hiện là động vật chạy trốn phát sinh tiếng vang, Lý Dật thở phào nhẹ nhõm, đồng thời phát hiện gì đó, nói: “Tìm được địa phương rồi.”

Andrew vốn tưởng rằng gặp địch nhân, trái tim đang treo cao, dù thở mạnh cũng không dám, ngạc nhiên nghe được Lý Dật nói không khỏi thở phào nhẹ nhõm, đồng thời không giải thích được hỏi thăm: “Đâu?”

“Ở đây.” Lý Dật chỉ chỉ địa phương phát sinh tiếng vang, nói: “Nếu như tôi không đoán sai, nơi đó hẳn là có hổ, hơn nữa diện tích sẽ không quá lớn.”

Đang khi nói chuyện, Lý Dật kéo Andrew đi về phía trước.

Đúng theo như lời Lý Dật, ở giữa trung ương sườn núi xác thực có một cái khe, bên ngoài cái khe mọc đầy cây cỏ thật dài, cây cỏ bụi rậm hoàn toàn che lấp cái khe, rất khó phát hiện.

Đẩy ra bụi cỏ, tiến nhập vào trong cái khe, Lý Dật cẩn thận kéo lại bụi rậm, xác định không còn chút khe hở, mới rứt đầu vào trong khe.

Cái khe này có hình dạng giống như cái muỗng, rộng không tới một thước, cao chỉ nửa thước, hai người ngồi bên trong thập phần chật chội.

Andrew ngồi trong cái khe, đem thân thể tựa trên vai Lý Dật, nhìn Lý Dật nhẹ nhàng lau mồ hôi trên trán, nhất thời lại không biết nên nói gì.

Nguyên bản bởi vì nàng đối với Lý Dật hiếu kỳ, cho nên mới gọi điện thoại cho Tiêu Thanh Sơn, muốn Lý Dật bởi vì nàng đi ra đưa xe, thuận tiện lý giải một chút về Lý Dật, nhưng không ngờ để Lý Dật gặp phải cảnh bị cừu gia truy sát.

“Rất xin lỗi, tôi thật không ngờ gặp phải loại chuyện này.” Giọng nói của Andrew có chút tự trách.

Lý Dật cảm thụ được thân thể mềm mại của Andrew, cười cười nói: “Người nên xin lỗi hẳn là tôi, là tôi làm phiền hà cô mới đúng.”

Nghe được Lý Dật nói, Andrew lần thứ hai trầm mặc, chính xác ra, lúc này nàng nhiều ít có chút không thích ứng, từ nhỏ đến lớn, nàng chưa từng cùng một người đàn ông chen chúc một chỗ như thế này, lại đừng nói tới là đêm hôm khuya khoắt.

Lý Dật tựa hồ đoán được tâm tình của Andrew, suy nghĩ một chút, nói: “Tôi đi ra bên ngoài nhìn.”

“Không nên!” Không đợi Lý Dật đứng dậy, Andrew ôm đồm Lý Dật, nàng ôm thật cố sức, tựa hồ chỉ cần buông tay, Lý Dật sẽ giống như hư không tiêu thất.

Thân thể Lý Dật khựng lại, xoay người nhìn Andrew, ngửi mùi thơm trên người nàng khiến kẻ khác say mê, biểu tình có chút nghi hoặc.

Lúc này gương mặt hai người cách xa nhau không được 20cm, nên có thể nghe được nhịp thở của đối phương.

“Ở đây tương đối bí mật, bên ngoài không an toàn.” Thấy Lý Dật vẫn không nhúc nhích nhìn chính mình, sắc mặt Andrew hơi đỏ lên, không dám tiếp tục đối diện với Lý Dật, lập tức cúi đầu xuống.

Tuy rằng bụi cỏ rất kín đáo, thế nhưng vẫn có ánh trăng xuyên thấu qua khe hở thật nhỏ bắn vào. Nương theo ánh trăng, Lý Dật thấy sắc mặt Andrew hơi có chút đỏ lên, nhất thời sửng sốt!

Tựa hồ, hẳn thật không ngờ nữ nhân có trí tuệ ma quỷ này lại lộ ra một mặt biết xấu hổ..

Mà so sánh với dĩ vãng, lúc này nhìn Andrew càng thêm mê người, giống như một đoá mẫu đơn đang muốn nở rộ.

“Đừng lo, tôi sẽ ẩn giấu tốt.” Lý Dật cười cười, dùng lý trí ngăn chặn tia tà niệm trong nội tâm, muốn rời đi.

“Đừng!” Andrew lại lần nữa nắm được Lý Dật, dùng thanh âm hầu như không nghe được nói: “Tôi...tôi một mình...sợ!”

Andrew nói làm biểu tình Lý Dật có chút cổ quái, bắt quá nghĩ lại nghĩ, Lý Dật cũng liền bình thường trở lại. Dù sao, đối với một nữ nhân mà nói, trước gặp phải chuyện như vậy, hôm nay muốn nàng một mình ở lại trong hoang vu dã ngoại, nói không sợ là chuyện không có khả năng.

Suy nghĩ một chút, Lý Dật lại lần nữa ngồi xuống tại chỗ, hẳn vốn chỉ là vì không muốn để Andrew xấu hổ nên mới đi ra ngoài, bây giờ nghe Andrew nói vậy, tự nhiên sẽ không đi ra.

Trong lúc nhất thời, hai người cũng không tiếp tục nói chuyện, bầu không khí trở nên có chút quỷ dị, chung quanh thập phần an tĩnh.

Đột nhiên, trên núi tựa hồ nổi gió, gió núi diễn tả trên những bụi cỏ phát sinh tiếng vang rất nhỏ, những tiếng vang này lại làm cho thần kinh đang thả lỏng của Lý Dật chợt buộc chặt lên, vểnh tai cẩn thận lắng nghe tất cả động tĩnh chung quanh, thậm chí còn đặt súng ở dưới chân, tùy thời chuẩn bị rút súng xuất kích.

Độ ẩm buổi tối trên núi rất thấp, trước bởi vì ẩn giấu trong bụi cỏ, tuy rằng Andrew cảm thấy có chút lạnh, thế nhưng còn có thể kiên trì. Lúc này, gió núi lại thổi vào khe, thổi lên trên người, làm cho người ta có loại cảm giác lạnh giá thấu xương.

Thân thể Andrew không thể không chế run rẩy lên, hàm răng càng “khanh khách” va nhau liên tục.

Cùng lúc đó, Andrew vô ý thức đưa thân thể chăm chú dán lên người Lý Dật, tựa hồ muốn dùng phương thức này tìm sự ấm áp.

Lý Dật thấy hình dạng run rẩy của Andrew, do dự, sau đó cởi ra nút áo, nói: “Tiến vào trong lòng tôi, như vậy sẽ ấm áp một ít.”

Nghe được Lý Dật nói, thân thể Andrew có chút trở nên cứng ngắc.

Hiển nhiên, đối với nàng mà nói, muốn ghé vào trên thân một nam nhân, điều này nhiều ít có chút hơi làm khó.

Lý Dật biết Andrew là một nữ nhân cao ngạo, hẳn không nói gì nữa, trên thực tế, hẳn cũng rất lạnh, chỉ là sợ Andrew lạnh không chịu nổi, cho nên mới nói như vậy, nếu như Andrew không muốn thì thôi vậy.

Andrew đang dựa sát vào hắn, Lý Dật không phải không có dự vọng, thế nhưng hẳn có thể khống chế được bản thân mình, nhất là tại thời khắc nguy hiểm ngay trước mắt.

Ngay khi Lý Dật định cài lại nút áo, Andrew giống như một con rắn mềm bò lên người Lý Dật, ôm lấy phần eo Lý Dật, đồng thời chui đầu vào trong ngực hắn, nhẹ giọng nói: “Xin lỗi, Lý Dật, không phải tôi sợ anh làm như vậy, chỉ là...”

Câu nói kế tiếp Andrew cũng không nói ra miệng, nàng chỉ chăm chú ôm thân thể Lý Dật, cả người giống như cao dán dán sát lên người Lý Dật.

Lý Dật khe khẽ thở dài, hẳn hiểu rõ, bỏ đi thân phận và tính cách của Andrew, có thể làm được thế này đã là một chuyện phi thường khó khăn. Vậy cũng giống như cho một cực phẩm sắc lang đụng tới một mỹ nữ, nếu không động tới thật sự gian nan.

Lý Dật vươn tay, ôm Andrew vào trong lòng. Hai tòa thánh nữ phong trước ngực Andrew chăm chú dán ngay trước ngực Lý Dật, đè ép lồng ngực hắn, hai chân nàng quấn trên lưng hắn, chiếc váy lại hở ra nhăm nhăm giữa hai chân hắn.

Lý Dật lập tức nổi lên sự phản ứng vốn có của nam nhân, cây thương dưới thân trong nháy mắt dựng thẳng lên, bật ngược dính vào bên trong váy...

75. Chương 75: Lão Thụ Bàn Căn.

Andrew mặc chiếc váy ngắn, váy rất ngắn, lại cách cây thương của Lý Dật rất gần, lúc này hai chân nàng mở ra vắt ngang thắt lưng Lý Dật, chiếc váy mở rộng, cây thương của Lý Dật dựng thẳng lên lập tức dính tới hoa viên thần bí của nàng.

“Àn...”

Andrew chỉ cảm thấy có một cây gì đó cứng rắn dính tới hoa viên thần bí của mình, nơi hoa viên lập tức truyền đến cảm giác ngứa ngáy, làm nàng không tự chủ được phát sinh một tiếng rên rỉ, đồng thời cả người phảng phất giống như bị hút hết khí lực, nhất thời ngã xuống trên người Lý Dật, hai chân vô ý thức khép lại sau lưng hắn...

Lý Dật chỉ là nổi lên phản ứng bản năng của đàn ông, nhưng không nghĩ đến cây thương dưới thân lại trực tiếp đâm vào, ngay đầu thương truyền đến một trận nóng hổi, cảm giác ướt át, làm toàn thân thần kinh hắn buộc chặt, một cổ ngứa ngáy thâm nhập xương cốt từ ngay mũi thương lan tràn ra các bộ vị thân thể, tựa hồ tế bào toàn thân giống như đang hoan hô lên.

Nhưng không đợi hắn hồi phục lại cảm giác, thì bỗng nhiên cảm thấy cây thương của mình cùng vùng hoa viên của Andrew đang ma sát vào nhau...

Người thấy mùi thơm cơ thể khiến kẻ khác say mê của Andrew, nhìn gương mặt đỏ tươi cùng đôi mắt mê ly của nàng, Lý Dật chỉ cảm thấy có một cỗ lửa nóng đang thiêu đốt ngay vùng bụng dưới, hắn vô ý thức muốn ôm lấy vòng eo nhỏ của Andrew, nhưng bỗng nhiên nghe được trên đỉnh đầu truyền đến tiếng bước chân hỗn độn.

Tiếng bước chân thành linh xẩy đến khiến Lý Dật lập tức từ trong biển dục vọng khôi phục lại sự lãnh tĩnh, hấn dùng tay trái chăm chú che lại miệng của Andrew, nhìn nàng lắc đầu, đồng thời tay phải cầm lấy cây súng lục bên người.

Cây súng này là ngày trước khi hấn bị thủ hạ của Tiêu Thanh Sơn chop tới đã lấy, từ đó về sau, hấn hầu như mỗi ngày đều mang theo trên người.

Bầu không khí huyền ảo trong khe núi trong nháy mắt thay đổi, trở nên có chút khẩn trương!

Andrew vẫn giống như một con rắn mềm, hai chân bắt chéo sau lưng Lý Dật, hai tay ôm cổ Lý Dật, chôn sâu đầu trong ngực hấn, không dám thở mạnh.

Tư thế của hai người rất giống lão thụ bàn căn*. Thế nhưng không hề dám cử động, không thể lợi dụng loại tư thế này để hưởng thụ sự vui vẻ.

Tiếng gió thổi trên núi tựa hồ càng lớn, tiếng bước chân truyền đến từ trên đỉnh đầu cũng càng ngày càng rõ ràng. Thậm chí còn có thể nghe được thanh âm nói chuyện của đối phương.

“Các người nói tên tạp chủng này chạy đi đâu chứ? Chúng ta đã tìm hết cả khu núi, cũng không tìm được bọn họ.”

“Vân Sơn lớn như vậy, nơi nơi đều là cây cối bụi rậm, đêm hôm khuya khoắc muốn tìm người thật quá khó khăn!”

“Đúng vậy! Trừ phi đem cảnh khuyển(chó cảnh sát) trong đội đến thì còn được.”

“Đội trưởng đã phái người trở lại đem tới, phỏng chừng thêm một hồi sẽ tới thôi.”

....

Nghe được thanh âm truyền từ trên đỉnh đầu, Lý Dật đi qua khẩu âm đoán đối phương có ba người.

Khác hẳn với lúc rơi vào biển dục vọng vừa rồi, giờ khắc này, ý nghĩ Lý Dật dị thường rõ ràng, con mắt mị thành một cái khe, lỗ tai dựng thẳng lên, tập trung tinh thần nghe tiếng bước chân.

Nhìn thấy được tim đập nhẹ nhàng của Lý Dật, sự sợ hãi trong lòng Andrew chậm rãi biến mất, nàng phải thừa nhận, trên thân nam nhân này có một cỗ khí chất đặc thù, loại khí chất này sẽ làm cho người bên cạnh khi đối mặt nguy cơ sẽ giảm bớt sợ hãi.

Nhưng khi Andrew nhìn thấy gương mặt lạnh lùng của Lý Dật thì nàng hiểu rõ, nam nhân này đã làm xong sự chuẩn bị xuất kích, một khi ba người trên đỉnh đầu đẩy ra bụi rậm, cây súng trong tay Lý Dật sẽ không chút lưu tình cướp đi sinh mạng của bọn họ.

Đối với thuật bắn súng của Lý Dật, Andrew có lòng tin tuyệt đối!

Giờ khắc này, Lý Dật và Andrew đều có một loại cảm giác sống một ngày bằng một năm, thời gian một giây đồng hồ lại dài dằng dặc. Theo thời gian trôi đi, tiếng bước chân càng ngày càng gần, thậm chí Lý Dật có thể khẳng định, đối phương chỉ cách chỗ khe núi của họ không được một thước!

Lý Dật nhẹ nhàng nâng lên tay phải, chìa họng súng nhắm ngay trên đầu.

“Bá bá...”

Tiếng bước chân rõ ràng vang lên trên đầu Lý Dật, thế nhưng vẻ mặt của hấn không hề phát sinh bất luận sự biến hóa gì, ngay cả tốc độ tim đập cũng không có biến hóa.

“Hô...”

Hơn mười giây trôi qua, tiếng bước chân dần dần đi xa, Andrew biết ba người kia không có phát hiện khe núi này, không khỏi thở phào nhẹ nhõm.

Mà Lý Dật cũng buông cây súng trong tay, nhìn Andrew lắc đầu, sau đó hai tay nâng người Andrew lên, nhẹ nhàng đặt nàng xuống bên cạnh.

Làm xong tất cả, Lý Dật cẩn thận đẩy bụi cỏ ra, xuyên thấu qua khe cỏ nhìn thấy được thân ảnh ba gã binh sĩ đi xa.

Xác định ba người đã rời xa, Lý Dật thu hồi thân thể nói: “Chúng ta phải lập tức rời khỏi đây.”

“Vì sao?” Andrew nghe được Lý Dật nói, nàng thập phần nghi hoặc, còn nhớ kỹ trước đó Lý Dật nói phải ẩn giấu trong khe núi tới hừng đông mới xuống núi.

“Trên người cô có hương vị, nếu như bọn họ dùng đặc huấn cảnh khuyển đến tra xét, rất nhanh sẽ tìm được chúng ta.” Lý Dật cau mày nói: Cho nên, chúng ta phải xuống núi trước khi cảnh khuyển đến.”

Nghe được hai chữ hương vị, lại liên tưởng đến chút nữa phát sinh chuyện mờ ám với Lý Dật, gương mặt Andrew nhất thời bò lên một vùng ửng đỏ, đồng thời nàng cũng hiểu rõ Lý Dật nói đúng sự thật, suy nghĩ một chút nói: “Ý của anh là chúng ta theo dõi ba người kia xuống núi, chờ ba người hội hợp với người dưới chân núi, tính cảnh giác của bọn họ sẽ hạ xuống đến mức thấp nhất, chúng ta nhân cơ hội đó rời đi?”

Lý Dật phải bội phục ý nghĩ của Andrew, tựa hồ cô gái trước mắt này chỉ cần nhắc một câu, điều gì nàng cũng có thể đoán được.

Mất thấy Andrew đã lĩnh hội được ý tứ của mình, Lý Dật cũng không tiếp tục giải thích với nàng, mà là gạt đầu, sau đó chui ra bụi cỏ, công Andrew trên lưng, căn dặn: “Nhớ kỹ, vô luận phát sinh chuyện gì cũng không nên kinh hoảng mà phát ra âm thanh.”

“Hiểu rõ!” Andrew trước tiên trả lời, đem đầu dựa lên trên lưng Lý Dật, tư thế này phảng phất nói cho Lý Dật, từ giờ trở đi, mạng của tôi thuộc về anh...

Lý Dật cũng không nói thêm lời vô ích, hẩn cần lập tức đuổi theo ba người kia, bằng không ba người đi xa muốn tìm thì thật khó khăn.

Lưng công Andrew, Lý Dật khom thắt lưng, đem thân thể hai người giấu trong bụi cỏ, bước chân mềm mại hướng phương hướng ba gã binh sĩ rời đi đuổi theo, tiếng bước chân rất nhẹ, trong sự ảnh hưởng của tiếng gió thổi vốn không thể nghe được thanh âm.

Đại khái qua khoảng một phút đồng hồ, Lý Dật đi tới phía sau ba gã binh sĩ khoảng chừng mười thước.

Ba gã binh sĩ không hề phát hiện Lý Dật, lúc bọn họ bước đi con mắt không ngừng quét khắp bốn phía, đồng thời cũng dùng cây gậy trong tay đập xung quanh người.

Thấy cử động của ba người, Lý Dật có chút nghĩ mà sợ. Trước đó nếu không phải bởi vì ba người lo nói chuyện, khẳng định sẽ dùng cây gậy đập vào chỗ hẩn ẩn trú, địa phương kia là một cái khe, nhất định sẽ bị phát hiện.

Vừa nghĩ mà sợ, đồng thời Lý Dật thả chậm tốc độ, mỗi lần nhắc chân sẽ dừng lại ở giữa không trung một chút, sau đó cấp tốc giảm xuống mặt đất, ở trong nháy mắt lại giơ lên, kể từ đó, làm tiếng bước chân hạ đến thanh âm nhỏ nhất.

Chẳng bao lâu, Lý Dật công Andrew đi theo ba gã binh sĩ xuống tới chân núi.

“Là ai?” Lúc này, chân núi truyền ra một thanh âm âm trầm.

“Là chúng ta.” Nghe được thanh âm kia, trong ba gã binh sĩ có một người lên tiếng đáp lại.

Hẩn vừa thốt lên, trong bụi cỏ dưới chân núi phát sinh ra một trận tiếng vang, sau đó ba bóng người song song xuất hiện.

“Không tìm được bọn họ sao?” Sáu người hội hợp cùng nhau, một tên binh sĩ hỏi.

“Không có. Đêm hôm khuya khoắc, không có chó, không đèn pin, thế nào tìm?”

“Xem ra chỉ đành chờ chó và đèn pin tới mới tiếp tục tìm thôi!”

“Đúng. Tên vương bát đản kia giết bốn huynh đệ chúng ta, chém rớt cánh tay Đại Tráng, vô luận như thế nào đều phải tìm được hẩn!”

“Trước đi xuống hút vài điếu thuốc nghỉ ngơi, đợi lát nữa tiếp tục.”

....

Một trận nói chuyện qua đi, sáu người cùng nhau đi tới đường cái dưới chân núi, dùng bật lửa mỗi thuốc.

Bởi gió khá lớn nên mấy người không mỗi thuốc được, không thể làm gì khác hơn là khom người thành một đoàn, dùng phương thức này để cản gió.

Ngay lúc bọn họ tụm lại một chỗ, Lý Dật công Andrew giống như u linh trong nháy mắt đi tới đường cái, sau đó dùng tốc độ nhanh nhất chạy vào trong bụi cỏ bên đường cái.

“Di, phía trước dường như có bóng người.” Tên binh sĩ quay mặt hướng Lý Dật nhú mồm nói.

Năm người khác nghe được hắn nói, lập tức hướng phía trước nhìn lại, chỉ thấy đường cái vắng vẻ, cùng cỏ dại theo gió chấp chờn.

“Đừng nghi thần nghi quỷ, ba người chúng ta một mực thủ ở đây, nếu tiểu tử từ trên núi xuống đã sớm bị chúng ta phát hiện!” Một gã binh sĩ mai phục dưới chân núi nói.

Hắn vừa thốt lên xong, bốn người khác đều phụ họa, người dẫn đầu lên tiếng cũng cảm thấy mình hoa mắt, liền thu hồi ánh mắt trở lại.

Nơi bụi cỏ bên cạnh đường cái, Lý Dật nghe được mấy người nói chuyện, thần kinh buộc chặt chột thả lỏng rất nhiều, đồng thời lần thứ hai đứng dậy công Andrew cẩn cẩn thận thận hướng phía trước chạy đi.

Dọc theo đường đi, Lý Dật phát hiện trong một bụi cỏ bên đường cái che giấu không ít binh sĩ, Lý Dật nhiều ít có chút may mắn với quyết định của mình là lập tức xuống núi, nếu không chờ bọn họ mang cảnh khuyển cùng đèn pin tới thì có chấp cánh cũng không thể bay.

Cùng lúc với Lý Dật âm thầm may mắn, hắn phát hiện phương hướng đi tới tựa hồ cũng không phải phương hướng ra đường cao tốc. Đối với việc này Lý Dật cũng không nghĩ thay đổi phương hướng, theo hắn xem ra, con đường đi thông đường cao tốc nhất định có rất nhiều người canh giữ, đi vào trong đó chẳng khác gì tự chui đầu vào lưới.

...

Cùng lúc đó, chỗ Diệp Thu đang đứng, ba chiếc xe tải quân dụng lóe ra ngọn đèn chói mắt chạy tới, trên xe tải có mười mấy tên binh sĩ vũ trang hạng nặng đang đứng. Đám binh sĩ này mỗi người lôi kéo một cảnh khuyển, những cảnh khuyển này cũng không hề phát sinh bất luận thanh âm gì.

“Báo cáo Diệp thiếu, cảnh khuyển và đèn pin đã mang đến, thỉnh chỉ thị!” Sau khi xe tải dừng lại, một gã đội trưởng Võ Cảnh từ trên xe tải nhảy xuống, lôi kéo con chó của mình đi tới bên người Diệp Thu, cung kính nói.

“Tiếp tục tìm kiếm trong núi, vô luận thế nào nhất định phải tìm ra hắn!” Diệp Thu hung hăng hút điều thuốc, âm trầm nói.

“Rõ!” Tên trung đội trưởng kia trầm giọng đáp một câu, sau đó vung bàn tay, mười mấy tên binh sĩ lôi kéo cảnh khuyển phân tán ra, dùng hai người làm một tổ bắt đầu hướng tám hướng của Vân Sơn chạy đi.

Trong lúc nhất thời, toàn bộ Vân Sơn ngọn đèn tràn ngập, tiếng cho sủa rung trời, chẳng biết có bao nhiêu tiểu động vật bị cảnh khuyển cắn chết.

Lúc năm giờ hừng đông, trên bầu trời xa xa lóe ra màu sáng trắng, nguyên lai bầu trời đen kịt dần dần có chút sáng sủa.

Diệp Thu ngồi bên trong xe, biểu tình dị thường âm lãnh.

Hắn đã nhận được hồi báo, đám Võ Cảnh mang theo cảnh khuyển đã lật ngược cả tòa núi hai lần, cũng không có phát hiện thân ảnh của Lý Dật, thật không biết rốt cục Lý Dật đã đi nơi nào.

Đồng thời nghi hoặc, Diệp Thu lại không biết, kế tiếp, hắn và gia tộc của hắn phải đối mặt với sự trả thù có tính hủy diệt!

76. Chương 76: Thân Phận?

“Đường cái Vân Sơn ngoại trừ liên thông với đường cao tốc còn liên thông đến đâu?” Diệp Thu hỏi tên binh sĩ bên người.

Tên binh sĩ kia đáp: “Bảo cáo Diệp thiếu, đường cái Vân Sơn ngoại trừ liên thông đường cao tốc, còn liên thông với một căn cứ quân sự.”

“Căn cứ quân sự?” Diệp Thu có chút nghi hoặc: “Ở đây lúc nào lại xuất hiện một căn cứ quân sự?”

“Căn cứ quân sự kia là căn cứ huấn luyện của bộ đội đặc chủng NJ quân khu.” Tên binh sĩ kia do dự một chút, giải thích: “Ngày trước tôi từng đi tới căn cứ đó tham gia một vòng trắc nghiệm, cuối cùng bị loại, không có tiến nhập bộ đội đặc chủng của NJ quân khu.”

Nghe được tên binh sĩ nói, Diệp Thu hơi ngậy ra một chút.

Thân là Tô Bắc đệ nhất gia tộc, Diệp gia ở toàn bộ Giang Tô năng lực không nhỏ, Diệp gia không ít người trà trộn vào quân đội, Diệp Thu từ nhỏ được cảnh vật chung quanh ảnh hưởng, tự nhiên biết từ năm 1998, quân khu Quảng Châu thành lập bộ đội đặc chủng đầu tiên, bộ đội đặc chủng của Trung Quốc trở thành đối tượng quan tâm của chính phủ quốc gia. Chính vì bộ đội đặc chủng Báo Tuyết ở trên cuộc thi thể giới biểu diễn kinh điển, cùng với thành tích kiêu nhân của thành viên bộ đội đặc chủng, lập tức bộ đội đặc chủng của Trung Quốc liền có được một vũ đài thuộc về chính mình ở trên thế giới.

Mà ngoại trừ bộ đội lệ thuộc trực tiếp vào quân ủy này, các đại quân khu cũng có chính bộ đội đặc chủng của riêng mình.

“Có biện pháp nào cùng họ đạt được liên hệ hay không? Ta hoài nghi tên tiểu tử kia chạy đến chỗ đó.” Diệp Thu nhìn đường cái xa xa, nheo con mắt lại.

Diệp Thu nói làm tên binh sĩ kia ngậy ra, sau đó hần nhanh chóng lắc đầu, nói: “Diệp thiếu, điều này tôi không thể làm được.”

Nghe tên binh sĩ trả lời, Diệp Thu tự giấu cười cười, hần nhất thời tức giận hồ đồ lại quên mất điểm này.

Diệp Thu cũng không tiếp tục nói với tên binh sĩ bên người, mà là trước tiên lấy ra điện thoại gọi cho người anh họ đang đảm nhiệm chức vị quan trọng bên trong Võ Cảnh trung đoàn. Điện thoại rất nhanh liền chuyển được, trong ống nghe truyền đến thanh âm tức giận của một người: “Diệp Thu, đã bắt được người chưa?”

“Anh họ, đã cho người tra tìm toàn bộ khu núi hai lần vẫn không tìm được cái bóng của tiểu tử kia. Tôi hoài nghi tiểu tử rất có khả năng chạy tới căn cứ huấn luyện của bộ đội đặc chủng quân khu NJ.” Diệp Thu thấp giọng nói.

“Thực sự là phế vật thành sự không có bại sự có thừa!” Đầu kia điện thoại, anh họ của Diệp Thu có vẻ có chút phẫn nộ. Nguyên bản việc đối phó Lý Dật hần nhiều ít có chút lo lắng. Thế nhưng Diệp Thu nói cho hần, làm tốt chuyện này xong thì Thái Tử tại kinh thành thưởng thức, sẽ có thể cùng Diệp Thu hợp tác. Nhưng không có nghĩ đến không bắt được người, còn phải bồi thêm mấy mạng người.

Hần chưa kịp đau đầu về chuyện giải quyết mấy người chết, Diệp Thu lại gọi điện thoại nói cho hần, Lý Dật chạy tới căn cứ huấn luyện của bộ đội đặc chủng quân khu NJ. Điều này làm cho hần có loại xung động muốn chửi má nó.

Bởi vì trà trộn bên trong quân đội hần từng hiểu rõ, cánh cửa khó tiến vào nhất tại Giang Tô đều không phải cánh cửa của tỉnh ủy Giang Tô, cũng không phải cánh cửa của quân khu NJ, mà là cánh cửa của căn cứ quân sự nằm gần bên Vân Sơn.

Cánh cửa kia không chỉ nói là người thường, dù là chính giới đại lão Giang Tô cũng không có tư cách đi vào. Thậm chí dù là một ít người nắm quyền trong NJ quân khu nếu không có sự cho phép của Trần Diêm Vương cũng không thể tiến vào.

“Anh họ, hiện tại cũng không phải thời gian mắng chửi, anh nghĩ biện pháp liên hệ người của quân khu NJ một chút, xem có cách nào liên hệ với bộ đội đặc chủng quân khu NJ hay không.” Diệp Thu nghiêm mặt nói: “Chỉ cần có thể bắt được tên tiểu tử kia, anh có chửi tôi ba ngày, tôi cũng chịu hết!”

“Cậu cho rằng quân khu NJ là nhà cậu mở chắc, cậu tưởng liên hệ là liên hệ sao?” Anh họ Diệp Thu có chút cầm tức nói: “Bộ đội đặc chủng quân khu NJ là do đích thân Trần Diêm Vương đơn độc chỉ huy, không có mệnh lệnh Trần Diêm Vương, bất luận kẻ nào cũng không thể điều động. Cho nên, chúng ta không có tư cách liên hệ bọn họ.”

Nghe được chính anh họ trả lời, biểu tình Diệp Thu có chút thất vọng.

“Bảo bọn họ lập tức thu đội.” Thấy Diệp Thu không nói lời nào, anh họ Diệp Thu trầm giọng nói: “Nếu như tên tiểu tử thật sự theo như lời cậu tiến vào căn cứ huấn luyện của quân khu NJ, như vậy hẳn phải chết không thể nghi ngờ!”

Diệp Thu vốn đang có chút phiền muộn, ngạc nhiên nghe được những lời này của anh họ liền không khỏi vui vẻ, sau đó tỉ mỉ vừa nghĩ, liền lập tức hiểu ra ý tứ của anh họ mình.

Căn cứ huấn luyện của bộ đội đặc chủng quân khu NJ nếu khó tiến vào, như vậy chung quanh không có khả năng không có lính gác, Lý Dật cầm súng tùy tiện chạy vào, đó không phải chỉ có đường chết hay sao?

....

Đúng như lời của Diệp Thu, Lý Dật xác thực đi tới gần bên căn cứ huấn luyện của bộ đội đặc chủng quân khu NJ.

Trải qua cả đêm trốn chết, thể lực của Lý Dật tiêu hao hơn phân nửa, bất quá tinh thần thoát nhìn cũng không tệ lắm, chỉ ít cũng không có lộ ra thần thái uể oải. So sánh với hẳn mà nói, tinh thần trạng thái của Andrew kém rất nhiều, cả đêm lo lắng hãi hùng, cộng thêm một đêm gió núi, sắc mặt của nàng thoát nhìn có chút tái nhợt.

Lý Dật đã sờ qua cái trán của Andrew, nàng đã bị sốt, hơn nữa còn sốt rất dữ dội, cần được trị liệu lập tức.

Lý Dật công Andrew sau lưng, lẳng lặng ghé vào bụi cỏ bên đường cái, nhìn biển cấm thật to ngay giữa đường cái, vùng lòng mây gắt gao nhấn chặt lại cùng nhau.

Ở trung ương đường cái thiết trí một trạm gác, hai bên trạm gác đỗ bốn chiếc xe jeep quân dụng, hai bên xe có tám gã binh sĩ tay cầm súng tự động, binh sĩ thân thể thẳng tắp đứng nơi đó, giống như một cây thương. Hai mắt bọn họ nhìn thẳng vào phía trước, thân thể vẫn không nhúc nhích, vừa nhìn liền biết từng trải qua sự huấn luyện chuyên nghiệp.

Ngoại trừ những người đó ra, Lý Dật qua nửa tiếng đồng hồ quan sát còn phát hiện gần núi có giấu trạm canh gác ngầm, thậm chí Lý Dật còn thấy được ánh sáng của hồng ngoại tuyến, đó là ánh sáng của súng trường ngắm bắn phát ra.

Sau khi phát hiện ánh sáng của hồng ngoại tuyến, Lý Dật liền dừng lại, công Andrew quỳ rạp trên mặt đất không dám cử động.

Hắn không biết những người này cùng đám người truy sát hẳn có phải chung một bọn hay không, thế nhưng hẳn hiểu rõ, chỉ cần mình và Andrew làm ra động tĩnh, tuyệt đối sẽ bị đám binh sĩ phía trước bắt đi!

Thậm chí, Lý Dật nghĩ mặc dù phân phối cho hẳn vũ khí tốt nhất, bảo hẳn chính diện tác chiến với đám binh sĩ trước mặt vẫn sẽ tuyên bố thất bại, dù sao, ngoại trừ tám gã binh sĩ trên đường cái, trên núi còn ẩn người tập kích.

Đối với tay súng bắn tỉa mà nói, ở địa phương trống trải như vậy, bằng vào hồng ngoại tuyến tập trung, muốn giết chết một mục tiêu quả thực so với giết con gà còn giản đơn.

“ Khái!”

Ngay khi Lý Dật không biết nên làm như thế nào, Andrew đang quỳ rạp trên mặt đất bỗng nhiên ho khan một tiếng.

“Người nào?”

Tiếng ho của Andrew vừa phát ra, tám gã binh sĩ trên đường cái lập tức giơ lên súng tự động trong tay, nhắm ngay địa phương của Lý Dật và Andrew đi từng bước nhỏ, từng bước từng bước hướng hai người tới gần.

Cùng lúc đó, người bắn tỉa trên núi cũng dùng súng tập trung vào hai người, ánh sáng hồng ngoại tuyến mang theo khí tức chết chóc chiếu vào trên mặt hai người, trái tim cả người đồng loạt treo lên thật cao.

“Giơ hai tay lên, đi ra!” Tám gã binh sĩ phân tán tại đường cái, các họng súng nhắm ngay địa phương của Lý Dật, trong đó một tên binh sĩ đứng ngay trung ương lạnh lùng nói: “Ta đếm ba tiếng.”

“1!”

“Không cần nổ súng, chúng ta đi ra.” Khi binh sĩ vừa đếm tới hai, Lý Dật lập tức ra ngăn cản, theo hẳn xem ra nếu bị những binh sĩ này bắt được còn có hi vọng sống, nếu như bọn họ nổ súng thì mình và Andrew hẳn phải chết không thể nghi ngờ.

Lý Dật hô hoán đầu hàng, đồng thời lôi kéo tay Andrew, đứng lên, giơ tay cao quá đầu, chậm rãi hướng đường cái đi đến.

Bụi cỏ che nửa người bên dưới của Lý Dật và Andrew, nhưng không cách nào che gương mặt của bọn họ.

Sắc mặt những binh sĩ lạnh lùng nhìn chằm chằm từng bước di động của hai người, họng súng chìa thẳng ngay huyết mi tâm của họ.

Trải qua huấn luyện đặc thù bọn họ cũng đều biết, đạn bắn vào trái tim còn có cơ hội sống, chỉ cần chút thời gian còn sống cũng đủ cho một gã cao thủ thuật bắn súng nổ súng thêm vài lần. Mà một ngày bắn trúng ngay huyết mi tâm, sẽ một viên trí mạng.

Dưới ánh mắt nhìn kỹ cùng họng súng nhắm vào, Lý Dật hơi cau mày, lôi kéo Andrew đi tới trên đường cái.

“Ôm đầu! Ngồi xổm xuống!” Binh sĩ dẫn đầu lạnh lùng hạ mệnh lệnh, trong giọng nói không mang theo bất luận cảm tình gì, cảm giác như nếu Lý Dật và Andrew không làm theo lời hắn, sẽ lập tức nổ súng.

“Làm theo lời bọn họ.” Tiếng nói của Lý Dật có chút khàn khàn, thanh âm dùng đục, lúc nói song song lôi kéo Andrew ngồi xổm xuống, đồng thời giơ cao hai tay lên đầu.

Thấy động tác của hai người, tám tên binh sĩ hạng nặng vũ trang chậm rãi hướng hai người đi tới gần, mà mấy tay súng bắn tỉa trên núi vẫn không nhúc nhích dùng họng súng chìa thẳng vào huyết mi tâm của hai người.

“Phanh!”

“Phanh!”

Hai gã binh sĩ sắc mặt lạnh lùng dùng đầu gối đè Lý Dật và Andrew, đồng thời dùng sợi dây trói hai người lại, sau đó dùng máy dò quét một vòng trên người cả hai.

Cùng lúc đó, hai gã binh sĩ cẩn thận đi tới chỗ địa phương hai người vừa ẩn núp, tỉ mỉ tìm tòi một phen, nói: “ Báo cáo, phát hiện một cây súng lục.”

“Cầm qua đây!” Tên binh sĩ dẫn đầu trầm giọng nói một câu, sau đó nhìn Lý Dật hỏi: “Các người là người nào? Vì sao mang súng tới nơi này?”

Ánh mắt tên binh sĩ kia thập phần sắc bén, giọng nói lạnh lùng đến cực điểm.

Nếu như có thể, cho tôi mượn một cái điện thoại, cho tôi gọi điện cho Trần Diêm Vương.” Lý Dật đón nhận ánh mắt của tên lính kia, gần từng chữ: “Có lẽ các anh có thể thay tôi gọi cuộc điện thoại này, chỉ cần nói cho ông ấy tôi là Lý Dật, ông ấy sẽ nói cho các anh biết thân phận thực sự của tôi.”

Thấy một loạt cử động của những binh sĩ này, Lý Dật nhìn ra được, những binh sĩ này không thuộc nhóm những người truy sát mình trước đó. Bởi vì thực lực những người này mạnh hơn những người trước rất nhiều, thoạt nhìn giống như xuất thân từ bộ đội đặc chủng. Nhất là vài tay súng bắn tỉa trên núi càng thêm

xác định ý nghĩ của Lý Dật. Dù sao, bộ đội bình thường rất ít được phân phối súng bắn tỉa, lại đừng nói đến tập kích chuyên nghiệp như thế.

Lý Dật nói làm những binh sĩ hơi chần chộ, Trần Diêm Vương là ai bọn họ tự nhiên rõ ràng.

Đồng thời kinh ngạc, biểu tình bọn họ vẫn lạnh lùng như cũ, tựa hồ người như bọn họ sẽ không đem vui, buồn, giận, ghét động lại trên mặt.

Binh sĩ dần dần thấy biểu tình bình tĩnh của Lý Dật, suy nghĩ một chút, chuyển vô tuyến điện hồi báo: “Báo cáo ban trưởng, chúng ta ở ngoài căn cứ bắt được hai người thân phận không rõ ràng. Một nam một nữ, nam chính là người trong nước, nữ chính là người ngoại quốc. Chúng ta hỏi lai lịch bọn họ thì, người nam nói hần nhận thức Trần tư lệnh, còn nói chỉ cần chúng ta gọi điện thoại cho Trần tư lệnh nói ra tên Lý Dật, chúng ta là có thể biết được lai lịch của hần. Hồi báo hoàn tất, thỉnh chỉ thị!”

Lý Dật?

Đầu kia điện thoại, Trần Phong đang dẫn đội tiến hành huấn luyện xạ kích nghe được câu báo cáo của binh sĩ thủ hạ đầu tiên là sửng sốt, sau đó có chút nghi hoặc nói: “Các người xem kỹ bọn họ, ta lập tức đi qua!”

Dứt lời, Trần Phong lập tức chặt đứt vô tuyến điện, mà tên binh sĩ kia có chút nghi hoặc, trước đây bọn họ cũng từng bắt được người xông vào căn cứ, lúc đó, Trần Phong đều trực tiếp để cho bọn họ dẫn người qua.

Thế nhưng, lúc này đây, Trần Phong lại muốn đích thân đến...

Đây làm hần đối với thân phận Lý Dật sinh ra lòng hiếu kỳ!

77. Chương 77: Dám Khi Dễ Người Của Trần Gia Sao?.

Thấy Lý Dật nói ra câu nói kia, binh sĩ trước mắt cũng không hề hỏi thêm, Andrew có chút cổ quái.

Trước đó tên binh sĩ khi hồi báo tuy rằng dùng tiếng phổ thông, thế nhưng nàng cũng nghe hiểu đại khái ý tứ. Khi nàng biết Trần Diêm Vương trong miệng Lý Dật là một tư lệnh, biểu tình của nàng trở nên có chút cổ quái.

Trong tư liệu về Lý Dật ngày đó nàng nhìn thấy, cũng không có nêu lên Lý Dật quen biết với người của quân đội, thế nhưng hôm nay lại thật kỳ lạ toát ra một vị tư lệnh...

Giờ khắc này, Andrew bỗng nhiên nghĩ, thân phận Lý Dật càng thần bí hơn trong sự tưởng tượng của nàng!

Trước khi Trần Phong tới, binh sĩ tuy rằng không tiếp tục hỏi Lý Dật và Andrew hai người, thế nhưng vẫn như cũ dùng họng súng chĩa thẳng vào hai người, thậm chí, ngay cả binh sĩ bắn tỉa trên núi vẫn duy trì tư thế nhắm thẳng vào họ.

Hiển nhiên, khi chưa xác thực thân phận hai người, những binh sĩ này cũng sẽ không lơ lửng cảnh giác.

Vài phút sau, một chiếc Hummer từ trên đường cái chạy tới, người lái xe không phải ai khác, chính là Trần Phong.

Rất xa, Trần Phong thấy được Lý Dật, mà Lý Dật cũng thấy được Trần Phong.

Trong nháy mắt nhìn thấy Trần Phong, Lý Dật thở phào nhẹ nhõm, mà Trần Phong càng nhanh hơn tốc độ.

Binh sĩ nghe được thanh âm của xe Hummer, lập tức xoay người hướng xe chạy đi, mà những người khác vẫn như cũ dùng súng nhắm vào Lý Dật và Andrew.

“Cởi trói cho bọn họ!” Xe còn chưa tới trạm gác, Trần Phong liền lớn tiếng hô to.

Binh sĩ nghe được mệnh lệnh của Trần Phong, đầu tiên là hơi ngậy ra, sau đó lập tức thu hồi súng, dùng dao găm cắt đứt sợi dây trói Lý Dật và Andrew. Mà tay súng bắn tỉa trên núi cũng thu hồi súng đồng thời lại ẩn núp trong bụi cỏ không hề lộ diện.

Cùng lúc đó, Trần Phong nhanh nhẹn dừng xe lại, từ trên xe nhảy xuống rất nhanh hướng hai người chạy tới.

Trên mặt Trần Phong mặc một bộ trang phục của bộ đội đặc chủng khi tác chiến. Trên quần áo dính đầy bụi bặm bùn đất, thậm chí trên mặt hắn cũng có vài dấu loang lổ màu đen cùng mồ hôi, bụi dính đầy mặt để lại vết tích.

“Lý huynh đệ, thật đúng là cậu!” Trần Phong vừa chạy, vừa cười hô.

Trần Phong nói làm biểu tình đám binh sĩ có chút vô cùng kinh ngạc. Trong trí nhớ bọn họ, Trần Phong là một người phi thường nghiêm khắc, khi bọn họ huấn luyện không hợp cách tất sẽ bị ăn đòn của Trần Phong, bị đánh vào bệnh viện là chuyện thường như cơm bữa. Có mấy người không may bởi vì huấn luyện không qua ải, bị Trần Phong đánh gãy chân, đuổi ra khỏi bộ đội đặc chủng.

Lý Dật cũng cười khở một chút, không biết nên làm sao trả lời.

Trần Phong vài bước chạy đến bên cạnh Lý Dật vỗ vai Lý Dật nói: “Lý huynh đệ thế nào lại đến đây? Cô ta là?”

Đang khi nói chuyện, Trần Phong nhìn thoáng qua Andrew, vừa nhìn thấy tướng mạo hại dân hại nước của Andrew thì trước mắt đầu tiên là sáng ngời, nhưng rất nhanh vùng lông mày nhíu lại, lại có chút tức giận nhìn Lý Dật.

Nhận thấy được biểu tình biến hóa của Trần Phong, Andrew tựa hồ đoán được cái gì, nói: “Tôi là người hợp tác làm ăn với Lý tiên sinh.”

“Hợp tác làm ăn?” Vùng lông mày Trần Phong chậm rãi giãn ra, không giải thích được nhìn Lý Dật.

Lý Dật nghe Andrew nói liền nhớ tới nàng đang bị sốt, vì vậy nghiêm mặt nói: “Chuyện này chút nữa sẽ giải thích với anh, ở chỗ anh có bác sĩ không? Cô ấy bị sốt, hơn nữa bệnh tình nghiêm trọng, cần lập tức trị liệu.”

“Quân y của chúng ta tiêu chuẩn nhất lưu.” Trần Phong đắc ý cười cười, nói: “Đi, tôi mang hai người vào căn cứ!”

Lý Dật gật đầu, sau đó đỡ Andrew hướng xe Trần Phong đi đến.

Thấy cử động của Lý Dật, vùng lông mày Trần Phong lần thứ hai nhíu lại, tựa hồ đối với cử động của Lý Dật có chút bất mãn, nhưng hắn cũng không nói gì nữa.

Ba người lên xe, Trần Phong cấp tốc khởi động xe hướng căn cứ chạy đi, mà đám binh sĩ trở lại chỗ cũ, tiếp tục nhiệm vụ canh gác.

Trong dòng máu của người Trần gia tựa hồ đều có chứa nhân tố táo bạo, cũng giống như Trần Lâm, Trần Phong lái xe rất hoang dã, mặc dù là đường cái dựa núi, thế nhưng tốc độ xe phóng rất nhanh.

Cũng may vô luận là Lý Dật hay Andrew đều là cao thủ đua xe, nên cũng không hề sợ hãi.

Nhìn hai gò má tái nhợt của Andrew cùng hai chân loang lổ máu, Lý Dật nhiều ít có chút xót xa.

Mà Andrew mặc dù thân thể khó chịu muốn chết, thế nhưng cũng không tựa vào người Lý Dật như trước, mà là vô lực dựa ra sau ghế, tựa hồ như đang lảng tránh điều gì.

Vài phút sau, Trần Phong lái xe đi tới cửa một căn cứ.

Dọc theo đường đi, tổng cộng gặp ba trạm gác ngoài sáng, trạm gác ngầm hơn mười chỗ, so với trạm gác ngầm của quân khu NJ còn nhiều hơn một ít.

Phát hiện này làm Lý Dật càng thêm khẳng định Trần Phong là người của bộ đội đặc chủng, bất quá hắn cũng không nói ra, lúc này, tâm tư của hắn đại khái đều đặt trên người Andrew.

Căn cứ nằm trong một sơn cốc, bốn mặt đều là núi cao, ở bên ngoài căn cứ kiến tạo hàng rào điện cao hơn mấy chục thước. Vật kiến trúc bên trong sơn cốc cũng không hoa lệ, nhưng thật ra thập phần giản dị, một đám nam nhân ăn mặc quân phục tác chiến của bộ đội đặc chủng, đang tập luyện bắn súng, tiếng súng

thanh thúy truyền khắp toàn bộ đại viện, chỉ là không biết trong viện có phương tiện gì, giảm nhỏ được thanh âm tiếng súng truyền ra, chỉ có đứng gần sát căn cứ mới có thể nghe được.

Trong trường bắn, những binh sĩ cũng không vì sự xuất hiện của Trần Phong mà rối loạn đội ngũ, vẫn giống như lúc không có mặt Trần Phong, tiến hành huấn luyện bắn súng.

Trần Phong cho xe chạy đến trước một tòa kiến trúc phía đông bắc, dừng xe lại, nhìn Lý Dật nói: “Đưa cô ấy vào đi.”

Lý Dật gật đầu, đỡ Andrew theo Trần Phong đi vào.

Bên trong là một phòng làm việc điển hình, ở giữa có một bàn giải phẫu, chung quanh bày chút dụng cụ y tế.

Khi Trần Phong và Lý Dật đi vào thì tên quân y bên trong đang tháo bột cho một binh sĩ bị thụ thương.

Tên binh sĩ kia là trước đó không lâu bị Trần Phong một cước đá gãy chân, nguyên nhân rất đơn giản, lúc tên lính tập bắn đã bắn phải vòng tám điểm...

“Ban trưởng!” Thấy Trần Phong vào cửa, tên binh sĩ lập tức đứng thẳng chào, biểu tình tương đương cung kính, cũng không bởi vì lần trước Trần Phong đá hấn gãy chân mà tức giận.

“Mau tháo băng rồi lập tức cút ra ngoài huấn luyện cho ta, lần sau còn phạm lỗi, lão tử sẽ không đoạn gãy chân chó của người đơn giản như vậy!” Trần Phong tức giận nói một câu, sau đó nói: “Lão Cao, anh nhìn xem cô gái này bị làm sao.”

Người được Trần Phong gọi là lão Cao là một bác sĩ khoảng chừng bốn mươi tuổi, người rất gầy, thoạt nhìn có vẻ rất tinh tế. Nghe được Trần Phong nói, lão Cao đứng thẳng thân thể, bình tĩnh liếc mắt nhìn Trần Phong, sau đó nói: “Được.”

“Lý huynh đệ, y thuật của lão Cao có thể nói là đệ nhất trong quân khu, giao cô ấy cho lão Cao thì chỉ cần một giờ là tốt rồi.” Ánh mắt Trần Phong không kém, tự nhiên nhìn ra Andrew là bị phong hàn nên mới sốt nặng.

Nguyên bản với thân phận của lão Cao, dù là đại lão chính giới của Giang Tô chỉ bị cảm mạo hay sốt gì đó hấn cũng sẽ không trị liệu, thế nhưng Trần Phong nói hấn cũng nghe bởi vì Trần Phong là người nắm quyền trong căn cứ này, là thủ trưởng của hấn.

Lý Dật “Um” một tiếng liếc mắt nhìn Andrew, ý bảo Andrew không cần lo lắng. Thấy Andrew gật đầu, Lý Dật theo Trần Phong đi ra ngoài.

Đi ra khỏi phòng, Trần Phong rút ra một hộp thuốc lá đặc biệt cung cấp cho quân đội, rút một điếu đưa cho Lý Dật, sau đó tự mình đốt một điếu hút một ngụm, nói: “Lý huynh đệ, rốt cục là chuyện gì xảy ra?”

Tuy rằng tiếng nói của Lý Dật có chút khàn khàn, thế nhưng cũng không cự tuyệt, đốt thuốc lá hút mạnh.

So sánh với những loại thuốc lá khác, thuốc lá của quân đội đặc biệt nồng, Lý Dật vốn không thường hút thuốc, nhất thời hút quá mạnh, không khỏi ho khan hai tiếng.

“Tôi bị người truy sát.” Lý Dật cũng không giấu diếm Trần Phong.

“Bị người truy sát?” Trần Phong trừng lớn con ngươi, sau đó biểu tình lạnh xuống tới: “Là vương bát đản nào làm?”

“Là người do Ngô Vũ phái tới.” Lý Dật tùy ý cười cười nói: “Chẳng biết hấn từ nơi nào điều động được một nhóm quân nhân, đem toàn bộ Vân Sơn phong tỏa. Cũng do tôi tương đối may mắn, nhân cơ hội trốn thoát.”

“Tên vương bát đản Ngô Vũ này, lão tử sẽ lột da hấn!” Trần Phong quát lớn một tiếng, sau đó lại nghĩ tới cái gì, nói: “Quân nhân? Sai. Ngô Vũ vương bát đản mặc dù ở Bắc Kinh có chút bối cảnh, thế nhưng ở tại Giang Tô cũng chẳng là cái rắm gì. Hấn thế nào khả năng điều động được quân nhân?”

“Điều này tôi không rõ ràng lắm.” Lý Dật lắc đầu, đồng thời dập tắt điếu thuốc, lần này Ngô Vũ thiếu chút nữa hại chết hấn, Ngô Vũ đã nằm trong danh sách những người mà hấn phải giết.

“Cậu chờ một chút, tôi gọi điện thoại hỏi thử.” Sắc mặt Trần Phong âm trầm đập thuốc lá, sau đó rút điện thoại bấm một dãy số.

Ước chừng hai phút sau, Trần Phong cười lạnh nói: “Tốt! Ngô Vũ vương bát đản cư nhiên cầu kết Diệp gia, để người của Diệp gia phái người của Võ Cảnh trung đoàn đến đối phó cậu! Tốt, tốt! Ngô Vũ hần và đám người Diệp gia có gan!”

Đang khi nói chuyện, Trần Phong ném xuống tàn thuốc trong tay, xuất ra bộ đàm chuyển tiếp: “Đình chỉ huấn luyện, ngoại trừ người canh gác, những người khác dùng tốc độ nhanh nhất chạy đến chỗ ta tập hợp! Con mẹ nó ai đến chậm nhất, lão tử cắt đứt chân chó của hần!”

Lý Dật nghe được Trần Phong nói hơi ngậy ra, sau đó liền hiểu rõ Trần Phong làm gì.

“Trần đại ca...” Lý Dật bóp tắt tàn thuốc, nói.

Trần Phong tựa hồ đoán ra Lý Dật muốn nói gì, không đợi Lý Dật nói xong, nặng nề vỗ vai Lý Dật, nói: “Lý huynh đệ, cậu không cần nhiều lời, việc này Trần Phong ta xuất đầu cho cậu! Con mẹ nó, Ngô Vũ hần là cái thá gì, không ngờ dám liên hợp Diệp gia đối phó người của Trần gia ta! Lẽ nào hần cho rằng Trần gia không người sao?”

Nghe Trần Phong nói như thế, Lý Dật cũng không nói thêm cái gì, trong lòng cũng có chút cảm động.

Một trận tiếng bước chân hỗn độn từ phía xa truyền đến, trong đường nhìn của Lý Dật, những binh sĩ khi nãy đang huấn luyện bắn súng, lưng đeo súng và ba lô, dùng tốc độ nhanh nhất hướng bên này chạy tới.

Rất nhanh, những binh sĩ trước sau tiến tới cách chỗ Trần Phong năm thước, tự giác đứng thành đội ngũ.

Có thể là vì lý do tránh khỏi bị nghiêm phạt, đi đến cuối cùng có tới năm tên binh sĩ, năm tên binh sĩ tựa hồ đã đạt được sự ước hẹn trước.

Trần Phong cũng không nghiêm phạt năm tên binh sĩ đến cuối cùng, mà là trầm giọng nói: “Ta cho các người mười phút thời gian, mười phút sau, vũ trang hạng nặng, theo ta đi chấp hành nhiệm vụ!”

“Rõ!” Thanh âm to rõ chinh tề vang lên.

78. Chương 78: Phá Hủy Nhà Tổ Diệp Gia.

Trong nước có phương ngôn, ở tại Bắc Kinh không nên khoe khoang chức quan mình bao lớn, ở trên Thượng Hải, không nên khoe khoang mình có bao nhiêu tiền.

Những lời này xuất từ miệng của ai cũng không thể nào khảo chứng, thế nhưng được truyền lưu trong toàn quốc, tự nhiên nếu không có lửa thì làm sao có khói, mà là căn cứ sự thực chứng minh.

Thân là đại thiếu của Diệp gia Giang Tô, Diệp Thu ở trong Giang Tô thậm chí toàn bộ phía nam danh khí cũng không nhỏ.

Thế nhưng nếu so sánh với Ngô Vũ đến từ Bắc Kinh, hần chỉ là một tiểu nhân vật, nếu như so sánh với Thái Tử ở trong miệng Ngô Vũ, như vậy hần chỉ là con kiến, một con kiến bất cứ lúc nào cũng có thể bị tùy tiện bóp chết!

Cho nên, khi Ngô Vũ đưa ra ý muốn hần hỗ trợ, lại xuất ra việc dẫn kiến hần với Thái Tử để làm mồi, hần không chút do dự liền đáp ứng.

Trong biệt thự của Diệp gia tại Tô Bắc.

Diệp Thu cung kính đứng bên cạnh Ngô Vũ, cúc cung, vẻ mặt tươi cười lấy lòng nói: “Ngô thiếu, sự tình đã làm xong.”

Ngô Vũ tay phải cầm một ly rượu, tay trái ôm một nữ nhân, một nữ nhân luận tướng mạo, vóc người, khí chất đều cũng không tệ lắm. Nữ nhân này là con mồi do mấy ngày hôm trước Diệp Thu săn bắt được, còn chưa kịp hưởng thụ liền đưa cho Ngô Vũ.

Ngô Vũ vừa lắc nhẹ chất rượu màu đỏ trong ly, vừa hung hăng bóp lấy bầu ngực nữ nhân, làm như muốn nặn cho ra sữa. Dưới sự vò bóp của Ngô Vũ, nữ nhân tuy rằng cảm thấy nơi bộ ngực truyền đến sự đau đớn nóng rát, thế nhưng biểu tình cũng phối hợp, dãn dãn yêu mị, thậm chí còn cố ý rên rỉ vài tiếng.

Có thể làm một con chó thủ hạ cũng không nổi danh của Thái Tử, tuy rằng Ngô Vũ thích cầm chính gia thế của mình vẽ đường cho hươu chạy, thế nhưng tại thời khắc mấu chốt lực khống chế cũng không tệ lắm, hẳn cũng không tiếp tục đùa giỡn nữ nhân bên cạnh, mà là ngừng lại động tác bàn tay, uống cạn ly rượu vào bụng, lạnh lùng nói: “Còn nhớ rõ tôi nói gì với cậu không?”

Lời Ngô Vũ nói làm trong lòng Diệp Thu bỗng nhiên run lên. Sau đó nhanh chóng nhớ tới điều gì đó, cẩn thận thận nói: “Nhớ kỹ, Ngô thiếu nói với tôi, sống phải thấy người chết phải thấy thi thể!”

Nói đến cuối cùng, thanh âm của Diệp Thu càng ngày càng nhỏ.

Bên cạnh Ngô Vũ, nữ nhân vốn phải cấp trình tiết kính dâng cho Diệp Thu thấy hẳn giống như một con chó đứng ngay trước mặt mình, trong lòng không ngờ dâng lên một sự vui vẻ như biến thái, loại vui vẻ so với sự điên cuồng trùng kích của Ngô Vũ đối với nàng ta còn thêm cường liệt.

“Vậy người đâu?” Ngô Vũ âm trầm hỏi thăm.

“Tôi dẫn người đuổi theo giết hẳn. Hẳn tùy tiện sấm tới cửa của bộ đội đặc chủng quân khu NJ. Hiện tại đã bị giải quyết!” Diệp Thu cung kính đáp: “Nhưng thi thể của hẳn bị bộ đội đặc chủng quân khu NJ lấy đi...”

Lúc trả lời hẳn cũng nhìn thấy dáng tươi cười đắc ý của nữ nhân kia, trong lòng âm thầm nảy sinh ác độc.

Nghe được Diệp Thu nói như thế, Ngô Vũ suy tư một phen, không nói thêm cái gì, tựa hồ như tin Diệp Thu nói, dù sao hẳn cũng biết tùy tiện xông vào căn cứ huấn luyện của bộ đội đặc chủng cũng như gián tiếp tự sát.

“Cậu làm không tệ.” Ngô Vũ rốt cục lộ ra dáng tươi cười sáng lạn, hẳn nắm mạnh mái tóc nữ nhân bên cạnh, trong biểu tình đầy khiếp sợ của nữ nhân, nói: “Chất lượng của nữ nhân này cũng không tệ lắm, nhưng tôi đã chơi chán, cậu cầm mà chơi. Mặt khác, bên chỗ Thái Tử thì cậu không cần lo lắng, chờ tôi trở về Bắc Kinh, sẽ giúp cậu an bài chuyện này.”

“Cảm tạ Ngô thiếu!” Biểu hiện của Diệp Thu có chút kích động, thứ nhất hẳn có thể hung hăng giáo huấn nữ nhân không hiểu quy củ này, cho nàng ta hiểu rõ nên như thế nào làm món đồ chơi cho người khác, có thể được dẫn kiến với Thái Tử là mộng tưởng lớn nhất của hẳn, hẳn cũng hiểu rõ, một ngày Ngô Vũ hỗ trợ làm việc này thỏa đáng, như vậy ngày sau Diệp gia tại Giang Tô sẽ có địa vị như nước lên thì thuyền lên.

Thấy dáng dấp kích động của Diệp Thu, Ngô Vũ thập phần hưởng thụ, nhất là sau khi biết được Lý Dật đã bị giết chết, tâm tình phải dùng hai từ mỹ lệ để hình dung.

“Được rồi, thiếu chút nữa quên một việc.” Ngô Vũ bỗng nhiên nhớ tới cái gì, cười nói: “Tên tiểu tử kia bắt ta quỳ xuống trước mặt hẳn, hôm nay tổng hẳn đi gặp diêm vương tuy rằng tiêu giận, thế nhưng hẳn làm cho ta mất hết mặt mũi trước mặt Trần gia. Người đi tới Thượng Hải tìm một phúc lợi viện tên là Đông Phương, bắt Hạ Vũ Đình tới đây.”

“Hạ Vũ Đình?” Diệp Thu có chút nghi hoặc: “Cô ta là ai?”

“Là nữ nhân của tiểu tử.” Ngô Vũ cười đến có chút biến thái: “Hẳn làm ta mất đi nữ nhân của Trần gia, ta sẽ đùa chơi chết nữ nhân của hẳn báo đáp hẳn.”

Diệp Thu lộ biểu tình bưng bít hiểu ra, sau đó cười cười nói: “Tôi gọi điện thoại cho người đi làm chuyện này.”

Nhưng mà không đợi Diệp Thu gọi điện thoại, điện thoại của hẳn chợt vang lên.

Diệp Thu có chút cảm tức lấy ra điện thoại di động, vừa nhìn liền thấy là điện thoại của Diệp lão gia tử, biểu tình thoáng chuyển biến tốt đẹp một ít, chuyển qua nói: “Ông nội, có việc gì thế?”

“Có hai chiếc xe tải quân dụng đang hướng nhà tổ của chúng ta đi tới, có phải là cháu tìm anh họ cháu mượn người?” Bên đầu kia điện thoại, Diệp lão gia tử hỏi.

Diệp lão gia tử nói làm Diệp Thu có chút nghi hoặc, hắn đã cho đám Võ Cảnh đi trở về, cũng không hề bảo bọn họ đi tới nhà tổ Diệp gia a?

Thế hệ trước có một tập quán, vô luận là giàu nghèo, bọn họ đều thích ở trong nhà tổ, đây tựa hồ như một loại truyền thống.

Nhà tổ Diệp gia ở tại Tô Bắc danh khí không nhỏ, bởi vì Diệp gia chiếm giữ tại Tô Bắc thời gian đã lâu, có người nói là từ đời Thanh, diện tích rất lớn, toàn bộ nhà tổ lộ ra khí tức của một đại gia tộc thời xưa.

Hai chiếc quân xa đặc thù gào thét hướng nhà tổ Diệp gia chạy đến, một chiếc xe jeep Hummer chạy ngay giữa hai xe quân dụng. Bên trong xe jeep, vùng lông mày Trần Phong vẫn chưa từng giãn ra, lửa giận trong con ngươi càng ngày càng đậm!

Thân là cháu đích tôn của Trần Diêm Vương thuộc quân khu NJ, từ nhỏ Trần Phong đã được Trần Diêm Vương yêu thích.

Có Trần Diêm Vương bao che khuyết điểm, ai dám khi dễ hắn?

Cho nên, từ nhỏ đến lớn, Trần Phong chỉ có đi khi dễ người khác, không ai dám khi dễ hắn.

Thân là cháu trưởng đích tôn của Trần gia, trong máu Trần Phong kế thừa tính cách bao che khuyết điểm của người Trần gia, đối với Trần Lâm, hắn thập phần yêu thương che chở. Đã từng, những người mặt dày mày dạn theo đuổi Trần Lâm, không một ai không bị Trần Phong đánh cho vào bệnh viện.

Mà hôm nay, có người dám lợi dụng quyền lợi trong quân đội đi truy sát em rể của hắn?

Tuy rằng quan hệ giữa Lý Dật và Trần Lâm còn không có chính thức xác lập, thế nhưng trong lòng Trần Phong, Lý Dật chính là em rể hắn, có người khi dễ em rể hắn chính là muốn chết!

Khác với Trần Phong, biểu tình của Lý Dật bình tĩnh hơn một ít, bởi vì mặc dù Trần Phong không ra mặt dìm hắn lần này, hắn cũng sẽ không buông tha cho Ngô Vũ và Diệp Thu hai người.

So sánh với hai người mà nói, đám bộ đội đặc chủng trên hai chiếc quân xa lại có dáng dấp đàng đàng sát khí.

Hai chiếc quân xa rất nhanh đi tới trước cửa nhà tổ Diệp gia, cửa xe mở ra, đám binh sĩ trên xe bằng tốc độ nhanh nhất tập hợp ngay trước cửa, mà Trần Phong mang theo Lý Dật đi xuống.

“Các người là ai? Chẳng lẽ không biết đây là nhà tổ Diệp gia sao?” Tục ngữ nói đúng, con chó canh cửa của gia đình nhà giàu thông thường luôn là chó cạy gần nhà, gà cạy gần chuồng, khi thấy trước cửa đột nhiên toát ra một đám binh sĩ vũ trang hạng nặng, người hầu canh cửa của Diệp gia mặc dù có nghi hoặc nhưng thói quen hoành hành làm bọn họ vẫn mở miệng hỏi trước, hơn nữa giọng nói thật sự không dễ nghe.

“Đi thông tri Diệp gia lão tạp chủng, người nói cho hắn, sau ba phút không cho ta một lời giải thích, ta lập tức hủy đi nhà tổ Diệp gia!” Trần Phong trực tiếp đi tới trước người tên người hầu, xách cổ áo hắn nhắc lên như xách một con gà.

Tên người hầu Diệp gia thấy gương mặt đàng đàng sát khí của Trần Phong, vẻ cao ngạo trước đó trong nháy mắt biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi, vô ý thức muốn giãy dụa, thế nhưng không thể động đậy.

Trần Phong cũng không tiếp tục để ý tới tên người hầu của Diệp gia, ném mạnh hắn vào cánh cửa Diệp gia giống như ném rác rưởi.

“Phanh!”

Thân thể của tên người hầu Diệp gia hung hăng ngã trên mặt đất, phát sinh thanh âm trầm muộn, sau đó hắn cầm đầu chạy vào bên trong.

Ước chừng qua hai phút một người đàn bà trung niên chừng hơn bốn mươi tuổi mang theo tên người hầu bị ném khi nãy của Diệp gia, hùng hổ từ trong nhà vọt ra, người chưa tới, thanh âm sắc nhọn đã truyền đi ra trước: “Là ai ăn gan hùm mặt báo, dám đến Diệp gia để nháo sự?”

Vừa dứt lời, người đàn bà trung niên vẻ mặt tức giận xuất hiện ngay cửa lớn Diệp gia.

Người đàn bà là thím hai của Diệp Thu, tên Bối Như, cũng chính là mẹ của anh họ Diệp Thu.

Khi nhìn thấy một đám binh lính đứng ngay trước cửa, Bối Như đầu tiên là nhú mào, sau đó hai tay chống lên eo, trầm giọng nói: “Các người biết nơi này là địa phương nào không? Dám đến đây dương oai?”

“Mụ đàn bà, ta vừa nói, trong vòng ba phút lão chúng không ra gặp ta, ta hủy đi toàn bộ Diệp gia, bây giờ còn chưa đủ một phút đồng hồ, tốt nhất mụ bảo hắn nhanh lên một chút!” Trần Phong lạnh lùng quét mắt nhìn Bối Như.

Ngạc nhiên nghe được Trần Phong nói, Bối Như thiếu chút nữa tức giận ngất xỉu!

Từ sau khi bà ta gia nhập Diệp gia, còn chưa từng có người dám nói chuyện với bà ta như vậy.

Mà bà ta từ nhỏ đến lớn chưa từng nghe qua có người dám xưng hô Diệp lão gia tử là lão tạp chủng, huống chi trước mặt là một tiểu tử còn chưa đến ba mươi tuổi?

“Các người thuộc đơn vị bộ đội nào? Đem tên của thủ trưởng các người nói cho ta biết, ta muốn cho thủ trưởng các người toàn bộ khai trừ các người!” Chồng của Bối Như là một gã có quyền lực trong Võ Cảnh trung đoàn Giang Tô, năng ta đối với phiên hiệu của quân đội nhiều ít có chút hiểu biết, chỉ là đám người Trần Phong ăn mặc trang phục tác chiến vừa mới chế tạo ra không lâu, không chỉ là bà ta, dù là chồng bà ta cũng nhận không ra.

Nói xong, Bối Như tức giận đến sắc mặt trắng bệch.

“Còn có bốn mươi giây.” Trần Phong hoàn toàn không nhìn Bối Như kêu gào.

“Phản rồi! Thực sự là phản rồi!” Bối Như hỗn hển mắng một tiếng, sau đó từ trong túi lấy ra điện thoại di động đời mới nhất, cấp tốc gọi một dãy số: “Ai! Ông chết đi đâu rồi? Có người khi dễ đến tận nhà tổ Diệp gia chúng ta!”

Đầu kia điện thoại, chồng của Bối Như, nhị thúc của Diệp Thu, Diệp Vân Phong của Võ Cảnh trung đoàn Giang Tô đang tham gia một hội nghị trọng yếu, ngạc nhiên khi nghe vợ nói, hơi ngấy ra, hạ giọng nói: “Chuyện gì xảy ra?”

“Tôi làm sao biết được? Có một người mang theo một đám binh sĩ hùng hổ đứng ngay trước cửa nhà tổ Diệp gia chúng ta, còn nói muốn lão gia tử trong vòng ba phút rút tới trước mặt hắn, nếu không trực tiếp hủy đi nhà tổ Diệp gia!” Bối Như giống như được thoa dầu vào miệng, thế nhưng cũng không dám dựa theo lời của Trần Phong vừa xưng hô Diệp lão gia tử mà gọi là Diệp lão tạp chủng.

Đầu kia điện thoại, Diệp Vân Phong nghe được Bối Như nói xong, thiếu chút nữa muốn ngã quỵ trong phòng họp. Hắn kiệt lực khống chế chính tình tự của mình, thế nhưng gân xanh trên trán cũng nổi lên.

Nhưng mà khi hắn điều chỉnh xong tâm tình dự định nói gì đó, trong ống nghe đột nhiên truyền ra một tiếng chọt quát: “Toàn thể nghe lệnh!”

“Thỉnh chỉ thị!”

“Trong vòng nửa tiếng đồng hồ, hủy đi toàn bộ nhà tổ Diệp gia cho ta! Nếu có người dám ngăn cản, trực tiếp trời lại cho ta! Nếu nửa tiếng sau ta đi vào nhìn thấy còn mảnh ngói nào còn nguyên, các người chạy bộ về căn cứ cho ta!”

“Rõ!”

79. Chương 79: Khinh Người Quá Đáng

Đám binh sĩ kia lớn tiếng hô to, sau đó thấy đám binh sĩ kia phẳng phất như xung phong hướng trong nhà tổ Diệp gia phóng đi, Bối Như chỉ cảm thấy trong óc phát sinh thanh âm “ông ông” vô ý thức, vô ý thức xông tới trước mặt một tên binh sĩ, lại bị tên binh sĩ xem như rác rưởi hất mạnh văng ra ngoài.

“Ai nha!”

Bối Như kêu thảm thiết một tiếng, đồng thời thành linh thấy đám binh sĩ kia điên cuồng chạy ào vào trong Diệp gia.

Nửa giờ sau, ngay trong đại sảnh của nhà tổ Diệp gia.

Bao quát cả Diệp lão gia tử ở bên trong, Diệp gia già già trẻ trẻ toàn bộ mười tám người đều bị trói vào cùng nhau. Mà toàn bộ phòng ở của nhà tổ Diệp gia cũng không còn một phòng hoàn chỉnh, toàn bộ bị hủy đi.

Trước khi đám binh sĩ của Trần Phong chạy vào Diệp gia, Diệp lão gia tử đang chơi cờ, thấy cử động của đám binh sĩ kia, Diệp lão gia tử tức giận đến đặt mông ngã ngồi trên mặt đất, kêu nửa ngày cũng không khởi lên chút tác dụng nào, cuối cùng còn bị một gã binh sĩ không chút khách khí trói lại.

“Trần gia tiểu tử, ta mong muốn người có thể cho ta một giải thích thỏa mãn.” Về mặt Diệp lão gia tử xanh tím trừng mắt nhìn Trần Phong, những người khác của Diệp gia cũng phần nộ trừng mắt nhìn Trần Phong, trong trí nhớ của bọn họ, ở Tô Bắc chỉ có bọn họ khi dễ người khác, hôm nay ngay cả nhà tổ của Diệp gia cũng bị đập nát, toàn bộ người của Diệp gia bị trói lại, điều này làm sao bọn họ không phần nộ?

Trần Phong và Lý Dật ngồi trên hai chiếc ghế duy nhất còn nguyên, nghe được Diệp lão gia tử nói, Trần Phong thần nhiên: “Ta bảo con chó trông cửa của người vào nói, cho người ba phút đi ra ngoài cho ta một lời giải thích, là chính người không tranh thủ cơ hội, trách không được ta.”

“Trần Phong!” Nghe được Trần Phong nói, khuôn mặt Diệp lão gia tử trướng lên đỏ bừng, run thân thể nói: “Người không nên khinh người quá đáng!”

“Chúng ta quá mức?” Trần Phong chợt đứng dậy, cúi người lạnh lùng nhìn chằm chằm Diệp lão gia tử nói: “Cháu nội của người phái Võ Cảnh vây em rể của ta tại Vân Sơn, thiếu chút nữa làm cho em rể của ta táng thân Vân Sơn. Con mẹ nó ta dẫn người đến tìm công đạo, cái này thành khinh người quá đáng sao?”

Lời của Trần Phong vừa thốt ra, sắc mặt mọi người trong phòng khách đều biến đổi, nhất là Diệp lão gia tử.

Diệp gia ở tại Tô Bắc có thể xưng bá nhiều năm như vậy bởi vì thực lực cũng không kém. Trong nhà không ít người cũng đều hỗn tại chính giới cùng quân đội đều có danh tiếng. Với thực lực của Diệp gia tuy rằng đấu không lại Trần gia, thế nhưng nếu muốn liều mạng với Trần gia cũng có thể tạo thành ảnh hưởng thật lớn cho Trần gia. Hơn nữa theo Diệp lão gia tử xem ra, Trần Phong khi dễ người như vậy, dù cho quyền lực của Trần Diêm Vương có lớn bao nhiêu hay muốn bao che khuyết điểm cũng phải cấp cho hắn một câu công đạo!

Thế nhưng, hôm nay nghe được Trần Phong vừa nói như thế, hắn chợt luống cuống!

Em rể của Trần Phong?

Đó không phải là cháu rể của Trần Diêm Vương sao?

Chính cháu trai của mình phái người đuổi theo giết cháu rể của Trần Diêm Vương?

Nghĩ tới đây, Diệp lão gia tử có loại cảm giác mê muội, không đợi hắn mở miệng, Bối Như chói tai kêu lên: “Người không được ngậm máu phun người! Người của Diệp gia chúng ta lúc nào truy sát em rể của người?”

“Mụ đàn bà, tốt nhất nên ngậm cái miệng thú vị của mụ lại.” Trần Phong tức giận nói: “Tuy rằng chủ mưu chuyện này không phải là con trai mụ, thế nhưng Võ Cảnh đều do con trai mụ phái ra. Ta minh xác nói rõ cho mụ biết, con trai mụ còn có chồng của mụ đều phải rút ra khỏi quân đội!”

Ngạc nhiên nghe được Trần Phong nói, Bối Như cảm thấy như bị say xe, hai mắt tối sầm, trực tiếp hôn mê bất tỉnh.

Mà thân thể Diệp lão gia tử cũng hung hăng co quắp vài cái, hắn hiểu rõ, nếu lời của Trần Phong là thật, như vậy lần này Diệp gia xem như gặp nạn lớn.

Tuy rằng Trần Diêm Vương không thích con cháu mình ý thế hiếp người, nhưng nếu có người chạy tới chọc người của Trần gia, như vậy Trần Diêm Vương tuyệt đối bao che khuyết điểm! Nhất là khi bên hắn chiếm được đạo lý, Trần Diêm Vương nhất định sẽ giết gà dọa khỉ.

Mà hôm nay, cháu trai Diệp gia phái Võ Cảnh đuổi theo giết cháu rể của Trần Diêm Vương, rõ ràng không hề giảng đạo lý, với tính cách của Trần Diêm Vương, trời biết hắn sẽ làm ra chuyện gì.

Trong lòng tuy rằng khiếp sợ, nhưng Diệp lão gia tử dù sao cũng là một người từng trải qua sóng to gió lớn, kiệt lực không chế tốt tình tự của mình: “Trần Phong, chuyện này quan hệ trọng đại, còn liên quan đến danh vọng hai nhà chúng ta, ta mong muốn người bình tĩnh xử lý. Như vậy, hiện tại ta gọi điện thoại kêu mọi người trở về, chúng ta ngay mặt xử lý việc này thế nào?”

Nghe được Diệp lão gia tử nói, Trần Phong hiểu rõ đối phương đã có chút sợ, đang nghĩ ngợi có nên cho người cưỡi trời cho Diệp lão gia tử hay không, đã thấy một gã binh sĩ bước nhanh chạy tới hồi báo: “Báo cáo ban trưởng, phía trước có mười hai chiếc xe cảnh sát và năm chiếc xe quân dụng, trên xe quân dụng treo biển của Võ Cảnh trung đoàn.”

“Hay nha, Diệp lão gia tử, không phải ta không cho người mặt mũi, là cháu trai của người thật quá có năng lực, bọn họ đã nghĩ muốn trả thù rồi.” Trần Phong cười tủm tỉm liếc mắt nhìn Diệp lão gia tử, sau đó trầm giọng nhìn tên binh sĩ kia nói: “Nhìn thấy người của Diệp gia toàn bộ bắt lại cho ta, nếu như đám cảnh sát và Võ Cảnh không có mặt kia ngăn cản, thì nói cho bọn họ chúng ta đến chấp hành công vụ!”

Nói đến đây, giọng nói của Trần Phong trở nên có chút âm trầm: “Nếu như bọn họ vẫn tiếp tục ngăn cản, giết chết không tha!”

Giết chết không tha!

Bốn chữ này phảng phất như ma ám đến từ địa ngục, hung hăng gõ vào trong trái tim người nhà Diệp gia, làm sắc mặt bọn họ trở nên cực kỳ khó coi. Bọn họ đã biết thân phận thực lực của Trần Phong, làm người nắm quyền bộ đội đặc chủng của quân khu NJ, Trần Phong xác thực đủ tư cách hạ đạt mệnh lệnh này. Bởi vì dựa theo quy định của bộ đội đặc chủng quân khu NJ, trong lúc đang chấp hành nhiệm vụ, có người cản trở công vụ, đều có thể do Trần Phong làm chủ, xảy ra chuyện, hậu quả do Trần Diêm Vương gánh chịu.

Ngay trước nhà tổ Diệp gia, đám binh sĩ thủ hạ của Trần Phong giống như một đám ma thần, thân thể thẳng tắp đứng ngay cửa, lạnh lùng nhìn chằm chằm những chiếc xe đang chạy tới phía trước.

Chiếc xe chạy đầu tiên là một chiếc xe có rèm che treo giấy phép của Võ Cảnh trung đoàn, phía sau là một chiếc xe có rèm che có giấy phép của cục công an.

Rất nhanh, hai chiếc xe tiến đến ngay trước cửa nhà tổ Diệp gia, những chiếc xe khác lần lượt dừng lại.

Một người đàn ông hơn bốn mươi tuổi vẻ mặt lửa giận từ trên xe nhảy xuống, theo hắn nhảy xuống chính là một thanh niên mặc trang phục Võ Cảnh, tướng mạo của thanh niên có vài phần tương tự như hắn. Cùng lúc khi hai người xuống xe, trong chiếc xe của cục công an phía sau đi ra một gã nam tử mặc cảnh phục, mà quân xa cùng xe cảnh sát ở phía sau, khi chưa nhận được mệnh lệnh cũng không có xuống xe, mà là ở tại chỗ đợi lệnh.

Người đi xuống đầu tiên chính là Diệp Vân Phong, nhị thúc của Diệp Thu, mà thanh niên có vài phần giống hắn là con hắn, Diệp Hải. Đi theo phía sau bọn họ chính là cục trưởng cục công an, Quách Thiếu Phong.

Sau khi Diệp Vân Phong xuống xe, sắc mặt âm trầm vọt tới trước cửa nhà tổ Diệp gia, thấy cửa lớn bị đập nát, tức giận quát: “Các người là binh sĩ thủ hạ của ai?”

“Trời hai người họ lại cho ta!” Binh sĩ thủ hạ của Trần Phong cũng không hề trả lời câu hỏi của Diệp Vân Phong, ngược lại, binh sĩ dẫn đầu xác nhận chính là cha con Diệp Vân Phong xong, lập tức hạ mệnh lệnh.

Diệp Vân Phong nghe được tên binh sĩ nói thiếu chút nữa tức đến ói máu, mà con hắn Diệp Hải dựa vào quan hệ hôn tại Võ Cảnh trung đoàn cũng có danh tiếng, thường ngày đã có thói quen kiêu ngạo, ngạc nhiên khi nghe tên binh sĩ kia nói, nhất thời giận dữ, vô ý thức móc súng lục ra, rống lớn nói: “Các người muốn làm gì?”

“...!”

Trong nháy mắt cây súng vừa giơ lên, một gã binh sĩ bộ đội đặc chủng NJ cách hắn gần nhất tiến lên một bước, làm ra một động tác như bắt lấy, trong nháy mắt tước lấy cây súng của Diệp Hải, đồng thời đem Diệp Hải đè trên mặt đất.

“Tôi là cục trưởng cục công an của XX thị, tôi muốn gặp thủ trưởng của các anh.” Quách Thiếu Phong và Diệp gia quan hệ không tệ, lúc này thấy đám binh sĩ đứng trước nhà tổ Diệp gia vốn không để lại cho Diệp Vân Phong một chút mặt mũi, khiếp sợ liền tiến lên nói.

“Thỉnh không nên ngăn cản chúng ta chấp hành công vụ, bằng không hậu quả do người gánh chịu!” Thủ hạ của Trần Phong vốn không xem Quách Thiếu Phong vào mắt, làm quân nhân xuất sắc, bọn họ chấp hành mệnh lệnh làm thiên chức, nếu Trần Phong đã hạ mệnh lệnh, bọn họ chỉ biết nghe lệnh hành sự, về phần người đến là ai bọn họ sẽ không đi quan tâm.

Cùng lúc với tên binh sĩ nói, hai gã binh sĩ khác cũng không chút khách khí trói hai cha con Diệp Vân Phong vào cùng nhau.

Đám Võ Cảnh trên xe nhìn thấy thủ trưởng của mình bị trói, nhất thời định xuống xe.

“Thông tri đám Võ Cảnh thủ hạ của người, để cho bọn họ thành thật ở lại trên xe, bằng không hậu quả do người tới gánh chịu!” Tên lính thủ hạ của Trần Phong mất lạnh nhìn chằm chằm Diệp Vân Phong nói.

Diệp Vân Phong tay chân bị trói vào cùng một chỗ, sắc mặt xanh đến dọa người, hấn lạnh lùng nhìn chằm chằm tên binh sĩ kia, lần thứ hai hỏi: “Thủ trưởng của các người là ai?”

“Chúng ta lệ thuộc trực tiếp bộ đội đặc chủng NJ quân khu, đang chấp hành mệnh lệnh của Trần ban trưởng, nếu có gì muốn hỏi hãy vào hỏi Trần ban trưởng!” Tên binh sĩ kia trả lời xong, sau đó nhìn lướt qua đám Võ Cảnh đang xuống xe phía trước, trầm giọng nói: “Toàn thể đề phòng!”

Hắn vừa thốt lên xong, đám binh sĩ đang đứng trước cửa nhà tổ Diệp gia lập tức nâng lên súng tự động trong tay, đưa họng súng nhắm ngay đám Võ Cảnh phía trước.

Nghe được tên binh sĩ kia nói, thấy cử động của những binh sĩ trước mắt, Diệp Vân Phong, Quách Thiếu Phong, Diệp Hải ba người sắc mặt đồng thời biến đổi lớn. Với thân phận của bọn họ, bọn họ cũng đều biết NJ bộ đội đặc chủng đại biểu cho cái gì.

Mặc dù trong lòng Diệp Vân Phong thập phần ủy khuất, thế nhưng trước tiên hắn vẫn làm ra một thủ thế với đám Võ Cảnh phía sau. Về phần Quách Thiếu Phong vừa nghe tên binh sĩ báo ra thân phận, rất tức thời ngậm mồm lại, hiển nhiên hắn hiểu rõ, chuyện này không phải hắn có thể giải quyết.

Mất thấy đám Võ Cảnh thành thành thật thật ở yên trên xe, tên binh sĩ phát mệnh lệnh nói: “Đưa bọn họ đi vào, những người khác bảo trì đề phòng!”

“Rõ!”

Sau đó, dưới sự áp giải của hai tên binh sĩ, Diệp Vân Phong và Diệp Hải bị áp tới đại sảnh của nhà tổ Diệp gia.

Khi Diệp Hải đi vào cửa thấy người nhà của mình toàn bộ bị trói cùng một chỗ thì dưới chân mềm nhũn, trực tiếp ngã quỵ trên mặt đất.

Mà Diệp Vân Phong thì nhúu mày.

Ở trong quân đội trà trộn hơn nửa đời người, hắn tự nhiên hiểu rõ, Trần Phong thân là người nắm quyền bộ đội đặc chủng quân khu NJ chỉ cần không phải bị phát điên, tuyệt đối sẽ không làm ra chuyện điên cuồng như vậy.

Trong việc này tuyệt đối là có vấn đề.

“Trần Phong, đây rốt cục là chuyện gì xảy ra?” Diệp Vân Phong dù sao trà trộn quân đội đã lâu, đúng lúc điều chỉnh tình tự của chính mình.

Trần Phong ngay nhìn cũng chưa từng liếc hắn một cái, mà là trực tiếp đi tới bên cạnh Diệp Hải vừa té ngã xuống đất, ngay trong biểu tình trợn mắt há hốc của người nhà Diệp gia, rút ra súng lục bên hông, nhắm ngay mắt cá của Diệp Hải bóp cò súng hai lần!

“Phanh!”

“Phanh!”

Hai tiếng súng nổ qua đi, trong đại sảnh truyền ra tiếng hét thảm, sau đó lâm vào sự an tĩnh trước nay chưa từng có.

80. Chương 80: Đoạn Gãy Chân Chó.

Cử động của Trần Phong làm tất cả mọi người có mặt chấn kinh, dù là Lý Dật cũng thế, tựa hồ hẳn thật không ngờ Trần Phong lại nổ súng ngay tại chỗ, hơn nữa trước khi nổ súng cũng không hề có một tiếng cảnh cáo.

Hai chân trúng đạn, Diệp Hải trực tiếp ngã xuống trên mặt đất, máu tươi phảng phất như dòng suối tuôn ra từ miệng vết thương, nhuộm đỏ một thân quần áo mới tinh của hắn. Thân thể của hắn kịch liệt run lên, sắc mặt tái nhợt như tờ giấy, không ngừng thổ hồng hển.

“Trần Phong!”

Hai tiếng rống giận lần lượt vang lên, thanh âm đến từ Diệp lão gia tử và Diệp Vân Phong.

Gương mặt Trần Phong không chút biểu tình thu súng, lạnh lùng nói: “Với hành vi của hắn đủ để bắn chết, ta làm gãy hai chân hắn đã rất cho Diệp gia các người mặt mũi. Nếu như các người nghĩ không hài lòng, ta có thể gọi điện thoại cho ông nội ta, cho ông ấy nói chuyện trực tiếp với người của Võ Cảnh trung đoàn, xem thử hành vi của Diệp Hải nên làm sao định tội.”

Trần Phong vừa nói ra lời này, lão gia tử và Diệp Vân Phong nhất thời há hốc mồm, một chữ cũng không nói ra được.

Theo bọn họ xem ra với tính cách bao che khuyết điểm của Trần Diêm Vương, việc này nếu thông tới Võ Cảnh tổng đội...

Lạm dụng chức quyền, cho bộ đội của mình đuổi theo giết cháu rể của Trần Diêm Vương?

Nếu để cho Võ Cảnh tổng đội biết việc này, sợ rằng không đợi Trần Diêm Vương lên tiếng, tổng đội đã một viên đạn giải quyết Diệp Hải.

....

Một chiếc xe Ferrari thể thao huyền lệ nhanh chóng lướt trên đường cái. Bên trong xe, Diệp Thu đang thành thạo lái xe, vùng lông mày cũng chăm chú cau chặt lại một chỗ.

Trước đó, lão gia tử gọi điện thoại cho hắn, cũng chưa nói rõ ràng ý tứ, chỉ là muốn hắn trở về.

“Có phải bởi vì tên tiểu tử kia chưa chết?” Ngô Vũ ngồi bên cạnh Diệp Thu, thấy Diệp Thu thật lâu không nói lời nào, nhìn không được hỏi.

Diệp Thu rất kiên định lắc đầu nói: “Không có khả năng! Phàm là ai xông vào cánh cửa của bộ đội đặc chủng quân khu NJ đều sẽ bị đánh gục!”

Cùng lúc khi Diệp Thu nói, hắn thỉnh thoảng thấy phía trước đang đỗ mười xe cảnh sát còn kèm theo xe của Võ Cảnh trung đoàn.

Phát hiện này làm vùng lông mày đang nhíu chặt của Diệp Thu lập tức giãn ra: “Nếu như tôi đoán không sai, hẳn là do người của bộ đội đặc chủng quân khu NJ đem thi thể tên kia đưa tới!”

Nghe Diệp Thu vừa nói như thế, Ngô Vũ cảm thấy có chút không thích hợp, dù sao, nếu chỉ là tổng thi thể trở về, cảnh sát cũng sẽ không đến.

Làm như nhận thấy được biểu tình của Ngô Vũ có chút không đúng, Diệp Thu ngạo mạn nói: “Ngô thiếu, nhị thúc của tôi ở trong Võ Cảnh trung đoàn có năng lực không nhỏ, hẳn là không có phiền phức.”

Đang khi nói chuyện, xe thể thao trong nháy mắt siêu việt mấy chiếc xe cảnh sát và quân xa lướt tới ngay cửa lớn nhà tổ Diệp gia.

Đồng thời khi xe thể thao dừng lại, Diệp Thu và Ngô Vũ hai người cùng lúc thấy được bộ đội đặc chủng đang gác ngoài cửa nhà tổ Diệp gia, cùng với cánh cửa bị đập nát thành mảnh nhỏ.

Vừa thấy tất cả, Diệp Thu và Ngô Vũ hai người sắc mặt đồng thời đại biến!

Sau một khắc, không đợi hai người làm ra bất luận cử động gì, hai gã bộ đội đặc chủng vũ trang hạng nặng đã chìa súng, trầm giọng nói: “Xuống xe!”

Thấy họng súng tối như mực chìa thẳng, thân thể một trận run run, sau đó Diệp Thu vẻ mặt căm tức đẩy ra cửa xe, nói: “Các người muốn...”

“Ai nha!”

Cùng lúc với câu chất vấn của Diệp Thu, trong đó một gã bộ đội đặc chủng một cước gạt Diệp Thu ngã trên mặt đất, đồng thời dùng đầu gối chấn ngay sau lưng Diệp Thu, không cho hắn nhúc nhích. Làm xong tất cả, tên bộ đội đặc chủng lập tức lấy ra sợi dây, trói Diệp Thu lại.

Bên trong xe thể thao, Ngô Vũ trợn mắt há hốc mồm nhìn tất cả, miệng há ra, vô ý thức muốn hỏi cái gì, đã thấy một gã bộ đội đặc chủng khác một tay nắm lấy hắn từ trong xe thể thao túm xuống tới.

“Làm gì?” Ngô Vũ vừa phục hồi tinh thần lại còn muốn làm ra cái giá của Ngô thiếu, thế nhưng lời vừa ra khỏi miệng đã bị tên bộ đội đặc chủng kia một cước gạt ngã trên mặt đất trực tiếp trói lại.

Sau đó, hai gã bộ đội đặc chủng gương mặt không chút biểu tình cầm lấy cổ áo hai người, trực tiếp đi vào trong nhà tổ Diệp gia.

Khi hai người nhìn thấy nhà tổ Diệp gia bị đập thành một đồng gạch vụn thì đều tưởng rằng mình bị hoa mắt. Bọn họ nỗ lực mở to mắt, nỗ lực muốn nhìn được rõ ràng một chút.

“Người...Các người là người nào? Đây đều là các người làm?” Thân thể Diệp Thu hung hăng run run, thanh âm lắp bắp hỏi thăm.

Thân là Diệp gia đại thiếu, Diệp Thu tự nhiên biết gia tộc của mình ở tại Tô Bắc thậm chí là toàn bộ Giang Tô có địa vị gì. Hôm nay, nhà tổ Diệp gia bị đập thành như vậy, điều này làm cho hắn không dám tin tưởng, đồng thời hắn cũng hiểu rõ, hắn đã chọc tới người không nên dây vào!

Nghe được câu hỏi của Diệp Thu, Ngô Vũ cũng chờ mong nhìn hai gã bộ đội đặc chủng, chờ mong hai người cho ra đáp án, hắn có thể nghĩ ra đối sách.

Làm hắn thất vọng chính là, hai gã bộ đội đặc chủng phảng phất không có nghe được Diệp Thu nói, có lẽ nói trực tiếp, bọn hắn xem lời của Diệp Thu trở thành đánh rắm.

Một phút đồng hồ sau, hai gã bộ đội đặc chủng đem Diệp Thu và Ngô Vũ đến đại sảnh của nhà tổ Diệp gia.

Thấy tất cả cảnh tượng trong đại sảnh, ngữ khí trong không khí tràn ngập mùi máu tươi, hai chân Diệp Thu mềm nhũn, trực tiếp ngã xuống trên mặt đất.

Cùng lúc đó, Ngô Vũ nhìn thấy Lý Dật vẻ mặt lạnh lùng ngồi trên ghế, lập tức trợn tròn mắt, trên mặt tràn ngập hai chữ khiếp sợ, tựa hồ hắn nằm mơ cũng không có nghĩ đến lại gặp phải Lý Dật ở chỗ này.

Mà thấy Trần Phong vẻ mặt biểu tình phần nộ đang ngồi bên cạnh Lý Dật thì Ngô Vũ tựa hồ hiểu được là chuyện gì đang xảy ra, hắn kiệt lực khống chế tình tự của chính mình, nỗ lực làm cho biểu tình của mình trấn định một chút: “Trần Phong, người bắt ta tới làm cái gì?”

“Ngô Vũ, người chừng nào thì học được giả ngu vậy?” Trần Phong đùa giỡn cây súng lục trong tay, khoe miệng lộ ra dáng tươi cười tàn nhẫn.

Thấy biểu tình của Trần Phong, Ngô Vũ có chút nghi hoặc nói: “Trần Phong, chẳng lẽ người muốn xuất đầu cho tiểu tử này?”

“Người phái người truy sát em rể của ta, thiếu chút nữa biến em gái ta thành quả phụ, người nói ta có nên xuất đầu cho em rể ta không?” Trần Phong trực tiếp đi tới bên cạnh Ngô Vũ, cúi xuống thân thể thò tay nhẹ nhàng vuốt khuôn mặt của Ngô Vũ.

Em rể!

Nghe được hai chữ này, Ngô Vũ giống như là nghe được chuyện khó tin nhất thế giới, cả người lập tức bị vây trong trạng thái ngây ngốc.

Giờ khắc này, Ngô Vũ cho rằng chính lỗi tai mình xảy ra vấn đề!

Bởi vì, hẳn thế nào cũng không tin tưởng, Trần Lâm được xưng là cạp mẹ kia lại là nữ nhân của Lý Dật.

Đây cũng giống như ngủ với phu nhân thủ tướng, ân, thậm chí theo Ngô Vũ xem ra, khả năng ngủ với phu nhân thủ tướng còn có vẻ thực tế hơn một chút...

Cùng lúc khi Ngô Vũ bị hóa đá, Diệp Thu cũng ngây dại.

Hắn rõ ràng nhớ phần tư liệu Ngô Vũ đưa cho hắn, chỉ là nói Lý Dật có quan hệ đặc thù với Tiêu Thanh Sơn, cũng không hề đề cập qua có quan hệ với Trần gia.

Trên thực tế quan hệ giữa Lý Dật và Trần gia người bên ngoài cũng không hay biết, mà ngày tháng năm sinh của Lý Dật cùng Trần Lâm cũng chưa từng được xem chung.

Đương nhiên, ở trong mắt Trần Phong, Lý Dật đã là em rể...

“Người là tên phá sản thành sự không đủ bại sự có thừa, Diệp gia sớm muộn sẽ bị hủy trong tay người a!” Trong đại sảnh đột nhiên truyền ra tiếng tru lên của Diệp lão gia tử, vẻ mặt của hắn cực kỳ phẫn nộ, tư thế kia giống như phảng phất muốn tự tay giết chết Diệp Thu mới có thể giải hận.

Trần Phong mị mị đi tới bên cạnh Diệp lão gia tử cởi dây thừng trên người hắn, đưa cây súng tới trước người Diệp lão gia tử, nói: “Diệp lão gia tử, nếu như người muốn đích tay giải quyết đứa cháu không chịu thua kém này thì cứ làm đi, bớt cho hắn làm Diệp gia mất mặt!”

Trần Phong nói làm cho biểu tình của Diệp lão gia tử nhất thời cứng ngắc, một lúc lâu không nói gì.

“Diệp lão gia tử, ta lời nói thật nói với người, khổ nhục kế đối với ta vô dụng, chỉ cần em rể ta muốn mạng của hắn, ngày hôm nay hắn phải chết!” Trần Phong cười nhạt quét mắt nhìn Diệp lão gia tử mới quay đầu lại, nhìn Lý Dật hỏi: “Huynh đệ, thế nào xử trí hai người kia cậu nói đi, muốn giết muốn chém, cậu cứ định chủ ý.”

Lời của Trần Phong vừa thốt ra, toàn bộ mọi người trong phòng khách nhất thời ngừng hô hấp, tựa hồ bọn họ thế nào cũng không có nghĩ đến, Trần Phong không ngờ lại muốn tính mạng của Diệp Thu và Ngô Vũ.

Trong mọi người có thể nói Ngô Vũ là người khiếp sợ nhất, theo hắn xem ra, mặc dù hắn phái người truy sát Lý Dật, Trần Phong cũng không dám lấy mạng của hắn a?

“Trần...Trần Phong, nếu như người giết ta, ông nội ta sẽ không bỏ qua cho người!” Ngô Vũ có chút nói lắp.

“Uy hiếp ta?” Trần Phong nheo mắt lại, nếu không phải hắn đem quyền quyết định giao cho Lý Dật, tuyệt đối hắn sẽ bóp cò súng trước tiên.

Làm như đã nhận ra sát ý trong con mắt của Trần Phong, cả người Ngô Vũ run lên nhanh miệng nói: “Trần Phong, theo ta được biết NJ quân khu không hề truyền ra tin tức Trần Lâm đính hôn và kết hôn, cho nên người nói hắn là em rể của người, điều này không chút tin cậy! Huống chi người và ta đều xuất thân trong Hồng gia, người hẳn là hiểu rõ, gia tộc như chúng ta hẳn sẽ không cho phép con cháu và người thường kết hôn!”

Ngô Vũ nói nhất thời làm vùng lông mày Trần Phong nhướng lên, bởi vì hắn hiểu rõ lời Ngô Vũ nói ra đều là sự thực. Tuy rằng hắn nhìn ra được ánh mắt Trần Lâm nhìn về phía Lý Dật có chút ám muội, thế nhưng Trần Diêm Vương cũng không nói với hắn, muốn cho Lý Dật làm cháu rể của Trần gia.

Kể từ đó, Lý Dật có trở thành người của Trần gia hay không, điều này chính hắn cũng không chắc chắn.

Trong đầu hiện lên tất cả, Trần Phong không khỏi nhớ tới Andrew Luofu, với ánh mắt của hắn dĩ nhiên nhìn ra được quan hệ giữa Andrew Luofu và Lý Dật không đơn giản!

“Trần Phong, có thể Trần Lâm bởi vì nhất thời xung động thích tiểu tử này, thế nhưng Trần gia tuyệt đối không cho phép Trần Lâm gả cho một người bình thường!” Ngô Vũ thấy biểu tình của Trần Phong không còn kiên định như trước, lần thứ hai nói.

Diệp lão gia tử tựa hồ cũng thấy được sự tình có chuyển cơ, nói: “Trần Phong, chuyện này do đám hỗn trướng nhà ta xác thực làm sai, thế nhưng, vì một người bình thường mà giết bọn họ...vậy...”

Diệp lão gia tử cũng không có nói hết, thế nhưng ý tứ đã biểu đạt rất rõ ràng.

“Hô...” Trần Phong phun ra một ngụm trọc khí, ngạc nhiên quay đầu liếc mắt nhìn Lý Dật, chỉ là biểu tình cũng không còn kiên định như trước.

Nhận thấy được biểu tình biến hóa của Trần Phong, Lý Dật đứng dậy, cười cười, nói: “Trần đại ca, sự tình hôm nay cảm tạ anh. Bọn họ nói cũng hữu lý, với thân phận của tôi xác thực khó tiến vào cửa Trần gia, vì tôi, để Trần gia đắc tội bọn họ thật không đáng.”

Trước khi nhìn thấy Trần Phong, Lý Dật xác thực không có nghĩ qua lợi dụng Trần gia báo thù, cũng không nghĩ tới Trần gia sẽ xuất đầu cho hắn. Chuyện tới hôm nay, hắn đã nhìn ra Trần Phong có chút dao động, vì vậy cấp cho Trần Phong một bậc thang.

Nghe được Lý Dật nói, Trần Phong bỗng nhiên cảm thấy trong lòng có chút khó chịu, mà Ngô Vũ cùng người của Diệp gia còn lại là âm thầm may mắn.

“Thối lắm! Ai nói cậu không vào được cửa của Trần gia?” Đúng lúc này, ngoài phòng truyền đến một tiếng rít gào, sau đó, trong biểu tình khiếp sợ của mọi người, Trần Diêm Vương mang theo cảnh vệ viên, đằng đằng sát khí từ ngoài phòng đi đến.

Trần Diêm Vương xuất hiện làm sắc mặt mọi người ở đây đại biến!

Trong lúc mọi người còn đang ngây người, Trần Diêm Vương vài bước đi tới trước mặt Trần Phong, hướng Trần Phong đá ra một cước, trực tiếp đá Trần Phong văng ra vài thước.

Cử động của Trần Diêm Vương làm mọi người hóa đá, tựa hồ không ai có thể đoán được Trần Diêm Vương vì sao lại làm như vậy.

“Trần Phong, lão tử có nói qua với người con cháu Trần gia kết hôn là phải tìm môn đăng hộ đối sao?” Trần Diêm Vương tức giận trừng mắt nhìn Trần Phong nói: “Hơn nữa, thân phận của Lý Dật kém sao?”

“Ông nội, tiểu Phong sai rồi, cam nguyện thừa thụ ông nội nghiêm phạt.” Trần Phong quỳ trên mặt đất, vẻ mặt hối hận nói.

Trần Diêm Vương tức giận trừng mắt nhìn Trần Phong: “Cút ra cho ta, đi cắt đứt chân chó hai người bọn hắn!”

81. Chương 81: Lời Hứa Của Nam Nhân.

“Dạ!”

Trần Phong trầm giọng đáp ứng một tiếng, sau đó bật dậy khỏi mặt đất, rút súng lục ra nhắm tới hướng hai người Ngô Vũ. “Trần gia gia...” Ông nội của Ngô Vũ cùng Trần Diêm Vương có quen nhau, tự nhiên hiểu được tính cách vô tình của Trần Diêm Vương, sau khi nghe được phân phó của ông ta, hắn trực tiếp nằm gục trên đất.

Trần Diêm Vương gương mặt hờ hững nhìn Ngô Vũ nói: “Ngô gia tiểu tử, người nghe kỹ cho ta. Chiều theo hành vi tác oai của người mấy năm qua, nếu không phải có lão gia tử nhà người ra mặt, người bị tử hình mười lần cũng không đủ đền tội! Chuyện này ta đã thông báo cho lão gia tử nhà người, hắn theo ta cầu tình, lão Trần ta đành phải bán mặt mũi, tha cho người một mạng!”

Nghe Trần Diêm Vương nói như thế, Ngô Vũ hiểu, hai chân của mình ngày hôm nay nhất định sẽ bị phế.

“Ngoài ra, ta còn chưa muốn tố người, Lý Dật hắn không chỉ là đại tá trong quân khu NJ, mà còn là nhân vật do Tổng Tử Văn tại viện khoa học tự mình điểm danh cần người!” Trần Diêm Vương lạnh lùng nói: “Người đi về hỏi thử gia gia, người tự ý lợi dụng mạng lưới quan hệ điều động Võ Cảnh đuổi theo truy sát hắn có hậu quả như thế nào, tin tưởng rằng ông nội của người sẽ cho người một đáp án chính xác.”

Lời của Trần Diêm Vương vừa thốt ra khỏi miệng, toàn bộ mọi người có mặt tại đương trường đều sững sờ.

Người phía Diệp gia nguyên bản còn ôm tâm tư ngóng đợi may mắn, nhưng lúc này đây hiểu được Diệp Thu đã gây tai họa ngập trời!

Bởi vì coi như Lý Dật không có tòa đại sơn như Trần gia chống lưng, thì theo như lời nói của Trần Diêm Vương, tội danh của ba người Ngô Vũ, Diệp Thu, Diệp Hải đều khó thoát khỏi cái án tử hình!

“Phanh Phanh Phanh Phanh!”

Chứng kiến Trần Diêm Vương không định tiếp tục giải thích nhiều lời. Trần Phong chớp mắt bóp bốn lần cò súng. Nơi đầu gối của Diệp Thu cùng Ngô Vũ bị đạn xối tung, máu tươi nóng bỏng theo lỗ thủng tuôn ra xối xả.

Đối với cấu tạo trong cơ thể con người, Trần Phong mười phần hiểu rõ ràng. Khi đạn bắn trúng, cả đời đều phải ngồi trên xe lăn.

“Chúng ta đi!” Chứng kiến Trần Phong chấp hành mệnh lệnh của mình xong. Trần Diêm Vương trầm giọng nói một câu, sau đó thâm ý liếc mắt nhìn Lý Dật một cái.

Theo sau sự dẫn dắt của Trần Diêm Vương, Lý Dật và Trần Phong cùng đám thủ hạ rời khỏi nơi này. Mà Diệp lão gia tử cũng phái nhân lực đem ba người Diệp Thu, Diệp Hải, Ngô Vũ mang đến bệnh viện.

Trên đường quay về quân khu NJ, những binh lính thủ hạ của Trần Phong ngồi trên ô tô trước sau bảo hộ chiếc xe cở đồ của Trần Diêm Vương kia ở giữa.

Bên trong xe cở đồ, Trần Phong có chút nghi hoặc nhìn sang Trần Diêm Vương nói: “Ông nội, làm sao bỗng nhiên người lại đến Diệp gia?”

“Ta không đến có thể được sao?” Trần Diêm Vương tức giận nói: “Người đem người bao vây cả nhà người ta, còn muốn giết hai tên tiểu tử Diệp Thu cùng Ngô Vũ, nếu như ta không đến sự tình còn phiền phức nhiều hơn!”

“Ông nội, chuyện này là do bọn hần không đúng, đâu cần phải sợ cái gì chứ?” Trần Phong có chút không vui.

Trần Diêm Vương liếc mắt nhìn Trần Phong nói: “Tên tiểu tử ngươi, làm sao ngươi không động não suy nghĩ lại. Hiện tại nói như thế nào thì Lý Dật cũng chưa bước chân vào cửa Trần gia chúng ta, vậy không được tính là người của Trần gia. Ở trong mắt ngoại nhân, Trần gia vì một người ngoài mà dẫn binh lính đến bao vây cả Diệp gia, còn muốn sát nhân, ngươi làm sao giải thích với cánh báo chí?”

Nghe Trần Diêm Vương nói, Lý Dật trong lòng không thể không bội phục người này đa mưu túc trí.

Nếu Trần Diêm Vương không tham dự chuyện này, theo tính cách của Trần Phong hơn phân nửa sẽ sát tử Diệp Thu cùng Ngô Vũ. Đến lúc đó người của Diệp gia và Ngô gia bị người Trần gia bắn chết, Trần Diêm Vương tuyệt đối sẽ không dễ dàng gì.

Mà sau khi Trần Diêm Vương xuất hiện, cũng chưa nói Lý Dật là người của Trần Gia, chỉ bao quát một vài thân phận của hần, vô hình trung đã ngăn chặn được miệng ngoại nhân.

Dù sao đại tá quân khu NJ cùng thành viên của viện khoa học, hai cái dạng thân phận này, chỉ cần một thôi cũng đã đủ cân lượng rồi.

Mà như vậy theo trong mắt ngoại nhân xem ra, Trần gia xuất đầu giúp cho Lý Dật cũng có một lời giải thích hợp tình hợp lý, đại tá quân khu NJ bị người ta truy sát, Trần Diêm Vương nổi giận là mười phần hợp lý.

“Ông nội anh minh!” Tâm tư của Trần Phong cũng không phải ngu độn, hần vừa nghe liền hiểu rõ ý tứ trong lời nói của Trần Diêm Vương, không khỏi phun ra một câu vỗ mông ngựa.

Trần Diêm Vương hung hăng cho Trần Phong ăn tát, lớn tiếng nói: “Tiểu tử ngươi, không cần phải phóng cái rắm!”

Dứt lời, hần lại quay sang nhìn Lý Dật nói: “Tiểu Dật, ta nghe Tiểu Lâm nói qua cậu thân thủ không tồi, hơn nữa tính cách quật cường. Ta biết, với tính cách của cậu hơn phân nửa sẽ trả thù hai người Diệp Thu

cùng Ngô Vũ. Nhưng sự tình phát triển đến nước này rồi, nếu muốn tiếp tục trả thù mà nói, một vài kẻ tiểu nhân sẽ lợi dụng việc này đưa lên mặt báo. Cho nên cậu nể mặt lão Trần ta, tha cho bọn chúng một mạng, như thế nào?”

Đúng theo như lời của Trần Diêm Vương, Lý Dật quả thật không định buông tha cho bọn chúng. Vô luận kiếp trước hay là kiếp này, hấn đối đãi với địch nhân chưa từng bao giờ nương tay. Bởi vì hấn hiểu, nhân từ với địch nhân chính là tàn nhẫn với bản thân mình.

Bất quá, sau khi nghe Trần Diêm Vương nói như vậy, Lý Dật cũng hiểu người của Trần gia hôm nay đã vì mình không tiếc chọc vào Diệp gia cùng Ngô gia, nếu như chính mình không đáp ứng, Trần Diêm Vương nhiều ít cũng bất hảo. Mặt khác, tại Lý Dật xem ra, trải qua lần này Trần gia giáo huấn, ngày sau người của Diệp gia cùng Ngô gia, tuyệt đối sẽ không tìm đến chính mình trả thù.

Lý Dật gật đầu: “Theo như ngài nói đi.”

“Tốt!” Câu trả lời của Lý Dật làm cho Trần Diêm Vương mười phần hoan hỉ, hấn thích những người biết điểm dừng. Nếu như Lý Dật chưa cảm thấy thỏa mãn hôm nay Trần gia vì mình ra mặt giúp đỡ, như vậy ấn tượng ban đầu của hấn đối với Lý Dật sẽ bị sụt giảm nghiêm trọng.

“Trần đại ca, tôi còn một bộ phương án để huấn luyện cho bộ đội đặc chủng chuyên nghiệp, đối với quân lính của anh rất có hữu dụng.” Nhớ tới hôm nay Trần Phong vì mình đã bất chấp tất cả, Lý Dật cảm tưởng cũng nên hồi đáp một chút, vì thế nói: “Nếu như anh không chê, hai ngày nữa tôi sửa sang lại, đem qua tặng nó cho anh.”

“Ừm.” Trần Phong chỉ đáp ứng nhẹ một tiếng. Bởi vì phương án huấn luyện T7 của khu bộ đội đặc chủng là do Trần Diêm Vương nhập ngũ tạo thành. Trong mắt hấn xem ra, phương án của Lý Dật không có khả năng cường hấn hơn được so với bộ đội T7.

Nhưng cho đến sau này Trần Phong xem bản phương án của Lý Dật thì hấn mới biết được, suy nghĩ hôm nay của mình có bao nhiêu ngu xuẩn!

Bộ phương án kia của Lý Dật làm cho hấn và lính của hấn, ở trong bảy đại quân khu liên hợp đại xuất danh tiếng trở thành binh đoàn bộ đội đặc chủng có võ lực mạnh nhất. Thậm chí còn mang theo vài tên thủ hạ đi tham dự giải thi đấu bộ đội đặc chủng toàn cầu, giành được một số thành tích huy hoàng.

...

Phản ứng của Trần Phong cũng nằm trong Lý Dật dự liệu, nhưng hấn không có đi giải thích bộ phương án huấn luyện của mình sẽ biến thái đến cỡ nào.

“Lý Dật, nguyên bản sự tình trước kia ta và cậu đàm luận, ta cảm thấy được cậu nói không sai, cho rằng sự tình giữa cậu và Tiểu Lâm hấn là thuận theo tự nhiên vẫn tốt hơn.” Trần Diêm Vương thâm ý nhìn sang Lý Dật nói: “Nhưng hôm nay đã xảy ra chuyện này, mối quan hệ giữa cậu và Tiểu Lâm coi như cũng bị lộ. Nếu nói như vậy, chắc không ngại đem chuyện này công bố ra bên ngoài! Ta xem bên phía Tiểu Lâm không có ý kiến gì.”

“Không còn cách nào tốt hơn nữa.” Trần Phong nhếch miệng cười. Đối với hôn sự của Trần Lâm bản thân hấn cũng rất lưu tâm, ngày trước nhắc tới cái gì hậu nhân của danh môn, Trần Phong không bao giờ thêm để vào trong mắt. So ra mà nói, nhìn Lý Dật cũng thuận mắt hơn nhiều.

Nghe hai người nói, Lý Dật chỉ im lặng không lên tiếng phản bác. Hiển nhiên ở trong lòng hấn không muốn Trần Diêm Vương tiếp tục thảo luận cái vấn đề này.

Tuy rằng hiện tại Lý Dật không có chán ghét Trần Lâm giống như ban đầu, thậm chí còn cảm thấy được nàng là một cô gái không sai. Nhưng hiện tại vẫn chưa đến mức độ nảy sinh tình cảm trai gái với Trần Lâm, mà ngay cả nàng ta đối với mình cũng như thế.

Hiện giờ Lý Dật xem ra Trần Diêm Vương nhắc tới chuyện này nhiều ít vẫn còn hơi sớm.

Nhưng hấn biết, hiện tại Trần Diêm Vương hạ quyết định cũng chỉ xuất phát từ nội tâm bất đắc dĩ. Dù sao Trần Phong đã tuyên bố cho ngoại nhân biết Lý Dật là con rể của Trần gia. Nếu như hấn không đáp ứng, rơi vào trong mắt người ngoài, đây đối với Trần gia mà nói thực là một sự tình dọa người.

Lý Dật im lặng không nói làm cho Trần Diêm Vương cùng Trần Phong hơi nhúu mày.

So ra mà nói tính cách của Trần Phong vẫn nóng nảy hơn, có chút dễ bị kích động, chứng kiến Lý Dật trầm mặc, nhin không được nói: “Lý huynh đệ, hay là trong lòng của cậu đang suy nghĩ đến cái nữ nhân ngoại quốc kia?”

Trần Phong vừa hỏi, nhất thời Trần Diêm Vương mất hứng, chỉ thấy hần nheo mắt lại nhìn sang Lý Dật nói: “Nữ nhân ngoại quốc? Là sao?”

Chứng kiến ông nội chuẩn bị có dấu hiệu phát hỏa, Trần Phong vội vàng hòa hoãn nói: “Ông nội, kì thật cũng không có gì. Chỉ là có một nữ nhân ngoại quốc dường như thích Lý Dật, nhưng xem ra Lý Dật không ưng thuận, còn tưởng rằng hần đang nhớ tới người đàn bà kia.”

“Vớ vẩn!” Trần Diêm Vương tức giận trợn mắt nhìn Lý Dật nói: “Chẳng lẽ Tiểu Lâm nhà ta lại không bằng một cái nữ nhân ngoại quốc hay sao?”

“Trần gia gia, ngài hiểu lầm rồi.” Thấy hai người đang hiểu lầm chính mình, Lý Dật bất đắc dĩ phải mở miệng lên tiếng.

Câu trả lời của hần làm cho sắc mặt Trần Diêm Vương dễ nhìn hơn một chút: “Không có là tốt nhất, nếu có cậu phải nhanh chóng chặt đứt mối quan hệ cùng cô ta! Sau này cậu làm con rể Trần gia, tuyệt đối không thể có nữ nhân khác ở bên ngoài được.”

“Phải rồi! Với tính cách của Tiểu Lâm, nếu cậu ở bên ngoài trêu hoa ghẹo nguyệt, khẳng định nàng sẽ rất buồn.” Trần Phong lập tức phụ họa nói, đối với hần, tự nhiên hần không hi vọng em gái mình phải chịu tổn thương.

Nghe được hai người luận thuyết như vậy, Lý Dật không khỏi nhúu mày.

Mặc dù Lý Dật đối với Trần Diêm Vương cùng Trần Phong có ấn tượng không tệ, mà hành động hôm nay của hai người làm cho hần thập phần cảm kích. Nhưng hiện tại nghe hai người nói chuyện lại khiến cho hần có chút không thoải mái. Cái cảm giác này giống như cuộc sống tương lai của mình đã bị hai người định đoạt rồi, loại cảm giác này để cho Lý Dật không chấp nhận nổi.

Kiếp trước hần làm việc cho tổ chức sát thủ cũng không phải bị tổ chức khống chế, chỉ là vì hần muốn báo đáp ân tình tổ chức đào tạo ra hần.

Hần không thích bị người khác thao túng! Kiếp trước như thế nào thì kiếp này vẫn như vậy.

Huống chi quan hệ của hần và Trần Lâm còn xa mới đến mức như hai người Trần Diêm Vương cùng Trần Phong nói.

“Trần lão gia, tôi nghĩ, có thể ngài đã hiểu lầm ý của tôi rồi.” Lý Dật thở dài, nói: “Tôi cũng chưa từng nói qua là muốn tiến vào đại môn của Trần gia.”

Lời của Lý Dật vừa thốt ra khỏi miệng, hai người Trần Diêm Vương cùng Trần Phong sắc mặt trong nháy mắt đại biến!

“Tiểu tử, người...” Trần Diêm Vương giơ ngón tay chỉ vào Lý Dật, muốn nói cái gì đó, nhưng là nhất thời kích động không biết nên nói như thế nào cho phải.

“Trần Lâm ngoại trừ tính khí táo bạo ra, nàng cũng là một nữ nhân phi thường xuất sắc, có thể cưới được nàng làm vợ là ước mơ của nhiều nam nhân.” Lý Dật nghiêm mặt nói: “Tôi thừa nhận, lúc trước Trần lão gia ngài đưa ra lời đề nghị này, thì tôi cũng bị động tâm. Các người có thể tôn trọng không chê bai thân phận, đây là sự tình may mắn của Lý Dật tôi.”

“Có lẽ, tôi nói như vậy có chút giả tạo, thậm chí có thể nói là cái loại không biết điều, nhưng tôi vẫn phải nói.” Lý Dật cười khổ: “Tôi không thể đáp ứng lời đề nghị của Trần lão gia ngài.”

“Tại sao?” Trần Phong nhúu chặt lông mày rậm, còn Trần Diêm Vương mặt lạnh như tiền, một bộ dấu hiệu chuẩn bị phát hỏa.

Lý Dật chậm rãi nhắm hai mắt lại, trong đầu hiện ra khuôn mặt mỉm cười của Hạ Vũ Đình, ngữ khí kiên định vô cùng: “Bởi vì...Tôi từng đáp ứng một nữ nhân, cả đời này sẽ không để cho nàng bị tổn thương!”

82. Chương 82: Lão Nương Sẽ Đoạt Tình.

Lời nói của Lý Dật làm cho Trần Diêm Vương cùng Trần Phong đồng thời rơi vào trầm mặc. Nhất là khi chứng kiến biểu tình kiên định của hắn thì hai người đều hiểu rõ ràng, địa vị của nữ nhân kia ở trong lòng hắn, những nữ nhân khác là không thể thay thế.

“Tiểu tử, chẳng lẽ ngươi nói thật sao?” Trần Diêm Vương mi mục nhíu chặt, đã hình thành một dạng chữ xuyên, khóe mắt của hắn cơ hồ điên cuồng co giắt, gân xanh trên trán cũng nổi lên.

Ai quen thuộc Trần Diêm Vương sẽ hiểu, đây chính là dấu hiệu khi Trần Diêm Vương muốn phát nộ.

Mà Lý Dật cũng cảm nhận được hỏa khí trong mắt của Trần Diêm Vương, nhưng hắn không có tránh né ánh mắt kia.

Còn Trần Phong lại cắn răng nói: “Lý Dật, tôi xem hôm nay cậu có chút hồ đồ, hiện tại trở về nhà hảo hảo suy nghĩ rồi hãy quyết định đi!”

Hiển nhiên, Trần Phong nhìn ra hai người đều không muốn nhượng bộ, vì thế ra mặt dàn xếp.

“Muốn thế nào thì muốn? Cháu gái của Trần Diêm Vương ta tưởng rằng không gả được cho ai hay sao?” Trần Diêm Vương hung hăng vịn lên thành xe, giận dữ hét: “Tiểu tử, ta không muốn gặp lại ngươi, ngươi lập tức cút xuống cho khuất mắt ta!”

Tài xế nghe được thanh âm gầm rú giận dữ của Trần Diêm Vương, sợ tới mức hồn siêu phách lạc. Làm người lái xe chuyên dụng cho Trần Diêm Vương, hắn mười phần rõ ràng, nếu như bình thường thủ trưởng có thể đã bạt súng ra rồi.

“Ân tình hôm nay của Trần gia, tôi sẽ ghi tạc trong lòng.” Thấy ô tô ngừng lại, Lý Dật nhìn sang Trần Diêm Vương nói: “Tôi sẽ chọn thời điểm hoàn trả cái ân tình này cho thỏa đáng.”

Nói xong, Lý Dật không muốn nhiều lời vô nghĩa, trực tiếp mở cửa bước ra khỏi xe. Còn Trần Diêm Vương lại trợn mắt gắt gao nhìn bóng lưng Lý Dật, trong lỗ mũi phun ra một luồng bạch khí, tay phải hơi run run, tựa như đang kiệt lực khống chế cảm xúc của chính mình.

“Đi mau!” Cuối cùng Trần Diêm Vương cũng đem lửa giận đè nén xuống.

Đưa mắt nhìn theo chiếc xe của Trần Diêm Vương rời đi, Lý Dật biểu tình vô cùng bất đắc dĩ, hắn không muốn cùng Trần Diêm Vương trở mặt như vậy. Nhưng nhân sinh cuộc sống rất nhiều chuyện ngang trái, không phải người muốn như thế nào đều có thể được.

Chiếc xe của bộ đội đặc chủng ở phía sau chứng kiến Lý Dật bị Trần Diêm Vương đuổi ra khỏi xe. Làm cho bọn họ cảm thấy không thể tưởng tượng nổi!

Dần dần đoàn xe biến mất ở trong tầm mắt của Lý Dật, gió nhẹ nhàng thổi qua, tâm tư cũng hơi thanh tĩnh một chút. Hắn đột nhiên nhớ tới Trần Phong nói Andrew Loufu còn tại nơi đó.

Lý Dật theo bản năng sờ túi không thấy điện thoại di động, ngẫm lại, mới nhớ chiếc điện thoại bị rớt trên đường lên Vân Sơn, hơn nữa cho dù còn điện thoại cũng vô pháp liên lạc được với Trần Phong, bởi vì hắn không có số điện thoại của Trần Phong.

Đối với chuyện này, Lý Dật đành phải đi ra ven đường đón xe.

Đây là con đường cao tốc từ Tô Bắc thông đến Nam Kinh, không thiếu xe cộ qua lại nhưng hắn vẫy cả nửa ngày không một ai chịu ngừng xe. Lúc đó, có vài chiếc ô tô chạy qua người Lý Dật cố tình giảm tốc, sau khi dùng ánh mắt cổ quái nhìn Lý Dật, lại khởi động ô tô tăng tốc bỏ đi.

Ước chừng quá nửa canh giờ Lý Dật không chặn được xe đi nhờ, điều này làm cho hắn không khỏi nhíu mày.

Tại thời điểm hần tính chạy bộ, thì trên đường cao tốc xuất hiện một chiếc Land Rovers đang phóng tốc độ khủng khiếp hướng tới phía mình.

Chứng kiến chiếc Land Rovers quen thuộc, Lý Dật hơi lặng đi một chút.

Theo sau đó hần tập trung nhìn tới phía trước, chiếc Land Rovers kia bỗng nhiên giảm tốc độ. Lốp xe cùng mặt đường ma sát sinh ra chuỗi âm thanh rít gào chói tai. Trên mặt đường cao tốc để lại một vết batile rõ ràng, chiếc Land Rovers cũng dừng lại ở trước mặt của Lý Dật.

Một nữ nhân mang mái tóc ngắn đẩy cửa xe ra, trực tiếp nhảy xuống bên dưới.

Nước da của nữ nhân này không trắng sáng như con gái thành thị, mà là màu lúa mạch. Để cho người ta nảy sinh một loại cảm giác khỏe khoắn dưới ánh nắng mặt trời chói chang. Trên người nàng mặc chiếc áo T-shirt màu đen, dưới thân vận quần da bó sát đùi cùng đôi giày chuyên dụng của bộ đội đặc chủng, cả người thoát nhìn phi thường gọn gàng.

Sau khi nữ nhân bước xuống xe, lẳng lẳng đứng ở trên đường cao tốc, dùng một loại ánh mắt phức tạp nhìn Lý Dật.

Gió nhẹ nhàng thổi tung mái tóc ngắn, nguyên bản trên khuôn mặt cương nghị kia toát ra một tia ưu thương.

Trên đường bởi vì ô tô của nàng đứng chặn ngang, những chiếc xe phía sau không đi tiếp được phải ngừng lại, lái xe bên trong điên cuồng bấm còi, trong lúc nhất thời trên đường cao tốc xếp thành một hàng dài, tiếng còi ô tô vang vọng rung trời.

Nàng tựa hồ không nghe được tiếng còi xe inh ỏi, mà mau chóng đi tới lan can dẫn bên ven đường cao tốc, nặn ra một nụ cười gượng ép, nói: “Đứng ở đó làm gì? Chẳng lẽ không muốn trở về hay sao?”

Nữ nhân này quả nhiên mạnh mẽ.

Nghe được lời nói của nữ nhân, đồng thời chứng kiến nụ cười gượng ép kia. Trong lòng Lý Dật nhiều ít cũng có chút tự trách, có lẽ đối với hần mà nói, cự tuyệt đề nghị của Trần Diêm Vương sẽ làm cho Trần Lâm tổn thương, nhưng hần không có lựa chọn nào khác.

Lý Dật đồng dạng cũng nặn ra vẻ tươi cười, chậm rãi bước đến bên lan can đường, dùng sức chống nhẹ, nhất thời cả người nhảy qua bên phía Trần Lâm.

“Nhanh rời khỏi đây thôi, nếu không những người kia sẽ chặt cô thành tám khúc.” Lý Dật vẫn một bộ dạng lúc trước, vừa gặp mặt Trần Lâm liền nói móc nàng.

Trần Lâm hừ một tiếng, đáp: “Chỉ bằng đám bọn họ? Lão nương bạt súng ra đã hù chết bọn hần rồi!”

Nghe được câu này, trong lòng Lý Dật thoáng dễ chịu hơn, đây mới thực sự là Trần Lâm, một nữ nhân mạnh mẽ quật cường, vĩnh viễn sẽ không cúi đầu, vĩnh viễn đều cuồng vọng như vậy.

Sau khi lên xe, Trần Lâm thuần thực khởi động máy, chiếc ô tô giống như tử đạn xoắn ra khỏi nòng, trực tiếp phóng vọt tới phía trước, cuồng vọng cấp cho đám người bấm còi ở phía sau một cái bóng ảnh mờ ảo.

Trong ô tô đang bật một bài hát tên là she'sGone. Bài hát này là tác phẩm kinh điển của nhóm nhạc Steelheart từng thể hiện.

Tiếng nhạc tê tâm liệt phế xúc động lên tinh thần của hai người, hai người đều không có mở miệng nói chuyện. Biểu tình Trần Lâm thoát nhìn như chuyên chú, nhưng trong con ngươi mơ hồ lại lộ ra một tia thương tâm. Còn Lý Dật thì có chút tự trách, hần muốn mở miệng giải thích, nhưng rồi lại cảm thấy ngôn từ gì cũng đều vô lực phát ra.

Sau khi chấm dứt bài she'sGone, Trần Lâm đánh xe tới một ngã rẽ, ra khỏi đường cao tốc liền dừng tại ven đường.

“Hô~” Trần Lâm khẽ nhắm hai mắt lại, hung hăng thở ra một ngụm trọc khí, quay sang nhìn chằm chằm vào khuôn mặt mà nàng đã từng chán ghét, nhẹ giọng nói: “Thực xin lỗi.”

Thực xin lỗi.

Ba chữ kia tuy nói nhỏ, nhưng nó lại làm cho trong lòng Lý Dật chấn động, theo bản năng muốn giải thích gì đó. Tuy nhiên không kịp đợi hần mở miệng, Trần Lâm tiếp tục nói: “Hiện giờ ông nội của tôi đã già cả rồi, mà tính tình một chút cũng không chịu sửa đổi, người già còn hay thích tự chủ trương.”

Đến đây Trần Lâm dùng loại ngữ khí khẩn khoản nói tiếp: “Lý Dật, anh đừng để bụng ông nội của tôi, được chứ?”

Nghe nàng nói câu này, nhìn biểu tình bi thương trên khuôn mặt kia, bỗng nhiên Lý Dật cảm thấy nữ nhân ở trước mắt này dường như đã trở thành một con người khác, hoàn toàn xa lạ.

Hần nằm mơ cũng không ngờ, Trần Lâm luôn luôn ngang tàng hống hách, lại sẽ nói ra một câu như vậy.

Nhưng Lý Dật không biết, nữ nhân khi yêu có thể sửa đổi tật xấu.

Nguyên bản Trần Lâm cũng không biết mình trong bất tri giác đã yêu hần. Nàng chỉ cảm thấy trên người của Lý Dật có rất nhiều bí mật, nàng thập phần tò mò muốn biết những bí mật này.

Chính là trong lúc nàng nghe thấy Lý Dật bị người ta truy sát, hơn nữa thiếu điều muốn toi mạng, trong lòng của nàng bỗng nhiên đau đớn khó hiểu, giống như bị con dao sắc bén khứa vào, ngăn ngửi nhưng lại khắc cốt铭心.

Đau đớn ngăn ngửi qua đi, nàng dùng tốc độ nhanh nhất nắm số của Trần Diêm Vương, cầu viện ông nội cứu thoát cho hần một mạng. Nàng theo Trần Diêm Vương biết được, ca ca của mình đã dẫn người đi giúp Lý Dật đòi lại công đạo thì mới an tâm, đồng thời cũng bỏ quên nhiệm vụ bên người, trực tiếp từ Thượng Hải chạy đến Nam Kinh.

Nhưng mà ngay tại vừa rồi, nàng đụng phải Trần Diêm Vương, theo miệng của hần biết được hết thấy sự tình mới phát sinh.

Sau khi nghe được tất cả chuyện này, không biết tại sao Trần Lâm có chút thương tâm, nhưng lại càng hâm mộ cái nữ nhân ở trong miệng của Lý Dật kia.

Ngày đó trong lúc nàng nghe Lý Dật nói cần phải trở về ăn cơm tối, nàng liền hiểu rõ ràng, địa vị của người con gái kia ở trong lòng Lý Dật là không thể lật đổ, chỉ không nghĩ tới, đã nặng lòng đến cái loại tình trạng này rồi.

Thậm chí, Trần Lâm còn cho rằng, Lý Dật có thể cam tâm tình nguyện vì người con gái kia mà buông tha hết thấy!

Đây chính là giác quan thứ sáu đặc biệt của nữ nhân báo cho nàng biết, về phần nguyên nhân, nàng cũng không hiểu tại sao.

“Trần Lâm.” Lý Dật điều chỉnh cảm xúc, lần đầu tiên gọi hai tiếng này trong lúc nói chuyện cùng nàng.

Nghe hần gọi như thế, Trần Lâm trong lòng khê hoan hỉ, ngoài mặt mỉm cười lắc đầu, nói: “Anh không cần giải thích bất kỳ điều gì cả. Kỳ thật, lần trước thời gian anh cùng ông nội của tôi đàm luận, tôi cũng không biết bản thân mình thích anh. Nhưng, hiện tại tôi thừa nhận mình thích anh, chỉ là mỗi người đều có quyền lựa chọn con đường riêng, tôi cũng không thể cưỡng cầu anh vì tôi mà làm trái với lòng mình.”

“Nếu phải nói xin lỗi thì người đó chính là tôi.” Lý Dật cười khổ một cái, vô luận kiếp trước hay là kiếp này, hần lần đầu tiên phải thốt ra ba chữ thực xin lỗi.

Quan sát nụ cười chua xót trên khuôn mặt của Lý Dật, Trần Lâm không khỏi nảy sinh tò mò, bỗng nhiên nàng cảm thấy nam nhân trước mặt này, trong lòng của hần đang cất chứa một nỗi thống khổ riêng tư, làm cho người ta không thể lý giải nổi.

Tại nàng xem ra, một nam nhân nếu như không có trải qua biến cố trọng đại, nếu như không trải qua chuyện tình khắc cốt铭心, sẽ không xuất hiện vẻ tươi cười chua xót bất đắc dĩ như thế.

Đúng như Trần Lâm suy nghĩ, trong lòng của Lý Dật quả thật đang cất chứa thống khổ, vô pháp giải tỏa.

Không hiểu ra sao đi vào trong thế giới này, sau đó hần lại phải cố gắng thích ứng với cuộc sống ở nơi đây.

Trước kia hần sống ở trong u tối, giống như một con mèo hoang lưu lạc không côi đi về, không có thân nhân, cũng không bằng hữu, chỉ có giết người cùng đọa lạc!

Mỗi lần thuận lợi hoàn thành nhiệm vụ, để cho hần trở thành đệ nhất sát thủ ở trong thế giới ngầm. Trong lòng mỗi thành viên của thế giới ngầm, hần mới chân chính là vương giả bóng tối!

“Đồ đao vừa xuất, tất phải thấy máu.”

Đây chính là câu miêu tả chân thực nhất về con người của hần.

Còn hiện giờ, hần có lối đi về, có thân nhân, có bằng hữu....

Tất cả mọi chuyện này để cho hần cảm thấy mê mang, nhưng càng nhiều hơn là cảm nhận được áp lực trách nhiệm!

Mà Hạ Vũ Đình chính là giới hạn cấm kị ở trong lòng của hần.

Bởi vì cho tới bây giờ hần vẫn như cũ không thể xác định, rốt cuộc Hạ Vũ Đình yêu con người hiện tại của hần, hay là yêu con người Lý Dật trước kia.

“Nếu cô cười nhiều một chút, sửa lại tính khí ngang tàng, sẽ trở thành một nữ nhân quyến rũ.” Lý Dật khẽ vươn tay, nhẹ nhàng gỡ vài sợi tóc phủ trên trán của Trần Lâm, mỉm cười nói.

“Lão nương vốn cũng rất quyến rũ, chỉ là anh đui mắt mà thôi!” Thân mình Trần Lâm hung hăng run rẩy, sau đó khoát tay của Lý Dật ra, trừng mắt nhìn hần nói: “Ngoài ra, anh có quyền lợi cự tuyệt yêu lão nương, nhưng lại không thể cấm lão nương theo đuổi, hi vọng anh đừng ngã vào dưới váy của lão nương!”

Vừa mở miệng nói chuyện, đồng thời một giọt lệ châu trong suốt lăn ra khỏi vành mắt của nàng. Trần Lâm quật cường kiềm chế không cho nước mắt chảy xuống.

83. Chương 83: Tất Cả Chỉ Vì Anh.

Trong lúc Lý Dật trở lại Thượng Hải, Trần Phong đã phái người dùng trực thăng vũ trang tới đón Andrew Loufu đi. Còn chính Lý Dật cũng được Trần Lâm lái xe đưa trở về Thượng Hải.

Một đường từ Nam Kinh quay về Thượng Hải, bầu không khí trong xe không hề bị thương như lúc trước, hai người luôn luôn tranh cãi giống như đoạn thời gian mới quen nhau.

Đưa Lý Dật tới nơi cần thiết, Trần Lâm im lặng không nói gì cả, mà lộ vẻ tươi cười sáng lạng bỏ đi.

Nhưng đôi khi mỉm cười không có nghĩa là vui vẻ, đang chảy nước mắt không có nghĩa là phải thương tâm. Trần Lâm cười thực âm thầm, âm thầm đến mức làm cho Lý Dật đau lòng, nhưng chính hần cũng không có biện pháp thay đổi, ít nhất hiện tại là không thể!

Bất quá trải qua buổi nói chuyện thân mật ngày hôm nay, Trần Lâm để lại ấn tượng khá sâu sắc ở trong lòng của Lý Dật, đây là một nữ nhân dám yêu dám hận.

Thời xưa, một số anh hùng nhất nộ trùng quan*, đương đại không có nhiều anh hùng như vậy. Đối với nữ nhân có thể dám yêu dám hận mà nói, một khi các nàng yêu nam nhân nào, sẽ yêu trọn đời trọn kiếp.

....

Chuyện tình Lý Dật cùng Andrew Loufu bị truy sát, Tiêu Thanh Sơn đã biết. Thậm chí, đảm bảo tiêu của nàng cũng thông báo tin tức này về nước Mỹ. Thủ lĩnh tối cao của uy ban liên minh mafia Mỹ, cha của Andrew Loufu sau khi nghe được tin nàng thiếu chút nữa đã bị ngộ hại, liền nổi giận đùng đùng. Trước tiên gọi điện thông tri cho Tiêu Thanh Sơn, muốn hủy vụ hợp tác làm ăn.

Đồng dạng như cha của Andrew Loufu, Tiêu Thanh Sơn cũng tức giận không biết trút vào đâu. Khi hần nhận được tin tức Lý Dật bị truy sát, cả người hần giống như lên cơn điên, trực tiếp lệnh cho Trịnh Thiết Quân dẫn người đi san bằng cả Diệp gia, tuy nhiên bị Gia Cát Minh Nguyệt ngăn cản.

Tiếp đó, biết được Lý Dật bình an vô sự mới yên lòng.

Trong phòng khách tại biệt thự Tiêu gia, Tiêu Thanh Sơn ngồi ở trên ghế, quan hoài nhìn Lý Dật, có chút tự trách nói: “Có nuốt được khẩu tức khí này không? Nếu nuốt không trôi, ta thay con đi đòi lại công đạo! Diệp gia ở Giang Tô tuy rằng năng lực không nhỏ, nhưng ta vẫn nắm chắc có thể san bằng được Diệp gia!”

Nhìn bộ dạng kích động trên khuôn mặt của Tiêu Thanh Sơn, trong lòng Lý Dật nảy sinh một loại hành phúc mơ hồ.

Giờ khắc này, Tiêu Thanh Sơn để cho hắn có cảm tưởng là : một người cha nghe được đứa con nhỏ của mình ở bên ngoài bị bắt nạt, muốn đi đòi lại công đạo cho đứa nhỏ.

Mặc dù cảm động nhưng Lý Dật vẫn lắc đầu nói: “Không cần, sự tình đã giải quyết ổn thỏa rồi.”

Hiển nhiên, Lý Dật cũng không muốn Tiêu Thanh Sơn vì mình, mà giết chết toàn bộ Diệp gia.

Hắn còn nhớ rõ ràng, lúc trước Trịnh Thiết Quân nói qua với hắn, hiện giờ hắc đạo phương nam cũng không êm ả như vẻ bề ngoài. Tiêu Thanh Sơn có thể bảo vệ cho vùng đất Thượng Hải trù phú này, đã phải trả giá rất nhiều cố gắng. Nếu như lúc này cùng Diệp gia đánh nhau sống chết, khó tránh khỏi bị người ta ném đá xuống giếng, huống chi tuy rằng thực lực của Tiêu Thanh Sơn không sai, nhưng Diệp gia cũng không kém bao nhiêu, đánh được người một ngàn thì mình cũng tổn hao tám trăm.

Tiêu Thanh Sơn chứng kiến Lý Dật nói bằng giọng kiên quyết, chần chờ một hồi rồi cũng không muốn tiếp tục dây dưa ở đề tài này thêm nữa. Đồng dạng, hắn cũng nghe được sự tình Trần Gia xuất đầu bảo vệ cho Lý Dật, hắn nghi hoặc dò hỏi: “Con nhận thức Trần gia trong trường hợp nào?”

“Chuyện này kể ra thì có chút phức tạp.” Lý Dật không muốn nói đến sự tình quan hệ cùng Trần gia, mà theo bản năng lảng sang chuyện khác: “Andrew Loufu thế nào rồi?”

“Cô ta cảm mạo phát sốt, hiện tại đã tốt hơn nhiều rồi.” Tiêu Thanh Sơn cười khổ nói: “Bất quá, cha của cô ta lại nổi giận bởi vì chuyện này, nên muốn hủy bỏ hợp tác cùng bên phía chúng ta.”

Nghe Tiêu Thanh Sơn nói như vậy, Lý Dật hơi khẽ nhíu mày.

Tiêu Thanh Sơn hợp tác cùng gia tộc của Andrew Loufu, chuyện này đối với Tiêu Thanh Sơn mà nói là mười phần trọng yếu, kiếm lợi nhuận chỉ là một vế, mấu chốt là có thể rửa tiền bẩn, giảm bớt được nhược điểm trên tay.

“Tôi đi tìm nàng nói chuyện, việc này hẳn là còn xoay chuyển được.” Lý Dật đưa ra đề nghị.

Tiêu Thanh Sơn vốn chần chờ một lúc, mới gật đầu nói: “Được rồi, con đi thử xem. Bất quá người phụ nữ này phi thường狡 hoạt, khó tránh sẽ lợi dụng chuyện xảy ra lần này để áp chế lợi nhuận.”

“Nàng sẽ không làm như thế.” Lý Dật tự tin mỉm cười.

Nghe Lý Dật nói, biểu tình của Tiêu Thanh Sơn có chút cổ quái, hắn không biết tại sao Lý Dật lại tự tin đến vậy, nhưng hắn không hỏi mà liếc mắt nhìn Lý Dật nói: “Sau khi thương lượng xong, lưu lại ăn bữa cơm đi?”

Lý Dật vốn định đứng lên đi tìm Andrew Loufu nói chuyện, nghe Tiêu Thanh Sơn đề nghị thì không khỏi ngạc nhiên, thần mình hơi sửng lại, nhưng chỉ im lặng.

“Tiêu Cường không ở nhà.” Tiêu Thanh Sơn biết Lý Dật dẫn chuyện gì, nhanh chóng giải thích nói.

Lý Dật khẽ nhắm mắt đáp: “Được rồi.”

Nói xong Lý Dật đứng dậy trực tiếp rời khỏi phòng khách, lưu lại một mình Tiêu Thanh Sơn cô độc với cái bóng.

Nhìn theo tấm lưng của Lý Dật, Tiêu Thanh Sơn khẽ thở dài, cầm điều thuốc trên bàn lên châm, mạnh mẽ rít.

.....

Vì bảo đảm an toàn của Andrew Loufu, nên Tiêu Thanh Sơn không còn an bài nàng ở trong biệt thự ven biển, mà để cho nàng ở tại trang viên Tiêu gia.

Khi Lý Dật đi tới nơi cư ngụ của Andrew Loufu thì ngoài cửa có vài tên bảo tiêu da đen đang đứng canh gác.

Có lẽ do Lý Dật thiếu chút nữa làm liên lụy đến Andrew Loufu, nên ánh mắt của những tên bảo tiêu kia lại giả bất thiện, thậm chí mang theo ý vị kiềm chế giằn dứ.

Dù sao đối với bọn họ mà nói, nếu như Andrew Loufu ở địa phương này xảy ra chuyện bất trắc, bọn họ trở lại nước Mỹ cũng khó tránh khỏi cái chết, coi như không trở về nước Mỹ thì vẫn bị công ty bảo tiêu phái người truy sát.

Công ty của bọn họ là một công ty bảo tiêu chuyên nghiệp nhất nước Mỹ, một khi xuất hiện tình huống nhân viên không làm tròn bổn phận, trở lại công ty chờ ông chủ trừng phạt, hoặc chờ cổ chủ yêu cầu làm chuyện gì, bồi thường hay muốn mạng, bọn họ đều không thể cự tuyệt.

“Giúp tôi thông báo cho Andrew Loufu tiểu thư, nói tôi tìm nàng có việc muốn thương lượng.” Đối mặt với ánh mắt oán hận của đám bảo tiêu, Lý Dật không phản thủ, dù sao hắn làm liên lụy đến Andrew Loufu cũng là sự thật.

Đám bảo tiêu mặc dù khó chịu với Lý Dật, nhưng cũng hiểu địa vị của hắn ở trong lòng đại tiểu thư có chút đặc thù. Bởi vì sau khi Andrew Loufu trở về không có ý tứ trách cứ Lý Dật, thậm chí ngay cả Tiêu Thanh Sơn cũng không oán trách.

Phải biết rằng, nếu chuyện này xảy ra ở trước kia là không thể nào!

Sau nửa phút đồng hồ, Lý Dật được mời vào.

Trong biệt thự, Andrew Loufu giống như vừa mới tắm rửa xong, thay một bộ áo ngủ, tóc còn hơi ẩm ướt. Có lẽ do ngâm mình ở trong nước nóng quá lâu, nguyên bản khuôn mặt trắng mịn của Andrew Loufu, liền biến thành ửng hồng.

“Cô đang cảm mạo, sao lại tắm rửa làm chi.” Lý Dật chậm rãi tới bên ghế sofa ngồi xuống, mỉm cười nói.

Andrew Loufu trong lòng ầm ập cũng hơi có chút tức giận trừng mắt nhìn Lý Dật: “Tôi và anh ở trên núi chập vạt suốt đêm, toàn thân dính bẩn, không tắm rửa thì sao được chứ?”

Andrew Loufu nói làm cho hắn không phản bác lại được, đồng thời cũng hiểu ra nữ nhân đều ưu thích sạch sẽ thơm tho.

Andrew Loufu chứng kiến bộ dáng ăn phải ghen của Lý Dật, không nhịn được cười cười, sau đó tới bên cạnh tủ rượu, mang ra một chai rượu vang, thuần thực rót hai chén. Quay trở lại bên cạnh Lý Dật, thấy hắn muốn khuyên giải gì đó, liền mau chóng nói: “Tay nghề của vị quân y kia rất cao minh, đã không còn việc gì, cho nên anh không cần phải nhắc nhở tôi, không được uống rượu.”

Tuy rằng nói như thế nhưng trong lòng của Andrew Loufu có chút cổ quái, từ nhỏ đến lớn Lý Dật chính là nam nhân thứ hai quan tâm đến mình như vậy, một người nữa là cha của nàng, còn những kẻ khác cũng mang tâm tư nhưng lại không có lá gan.

Vừa nghe Andrew Loufu nói như vậy, Lý Dật cảm thấy mình đã hơi tự tác đa tình, bắt quá lại nhớ nàng vì chính mình nên mới bệnh, cũng rất nhanh liền bình ổn.

Lý Dật tiếp nhận chén rượu, nhợt nhạt ném qua ngụm rượu vang, nói: “Cha của cô bởi vì sự kiện này nên muốn hủy bỏ vụ hợp tác giữa chúng ta?”

“Đúng!” Andrew Loufu cũng uống một ngụm rượu, gật đầu thừa nhận nói: “Ông nghe được tin tức, tôi thiếu chút nữa đã bị ngộ hại. Liền cho rằng Tiêu tiên sinh không có năng lực hợp tác cùng gia tộc chúng tôi.”

Nói đến đây, Andrew Loufu nở nụ cười tươi, cười đến mức mị hoặc giống như hồ ly: “Tuy nhiên anh yên tâm, tôi sẽ thuyết phục được cha tôi, tiếp tục tiến hành quan hệ hợp tác.”

“Cám ơn.” Lý Dật cảm kích nhìn nàng nói.

Andrew Loufu vui vẻ tiếp nhận lời cảm ơn của hắn, theo sau đó diễn cảm phức tạp nói: “Nếu như không có anh lên tiếng, tôi sẽ không bao giờ làm như vậy.”

Nghe Andrew Loufu nói nếu như, Lý Dật hơi chút nghi hoặc, trong đầu mơ hồ tưởng nhớ lại tình cảnh mình cùng thân thiết với Andrew Loufu ở trên Vân Sơn.

“Tiêu Thanh Sơn kiêu hùng một cõi ở Thượng Hải, thậm chí là toàn bộ hắc đạo phương Nam, ngay cả con trai của mình còn bảo vệ không được, tôi đối với hắn phi thường bất mãn. Mà sau khi biết con của mình bị truy sát, cư nhiên không ra mặt tỏ vẻ, hẳn quả nhiên không đủ tư cách làm cha.” Giờ khắc này, biểu tình của Andrew Loufu chính là bình thản và lạnh lùng.

“Ông ta đủ tư cách kiêu hùng, cũng đủ tư cách làm một người cha.” Lý Dật lắc đầu cười khổ nói: “Ông muốn trút giận, nhưng đã bị tôi cự tuyệt.”

Hiển nhiên đối với chuyện Andrew Loufu đoán ra thân phận của mình, Lý Dật cũng không cảm thấy quái lạ, ngược lại nếu nàng không đoán nổi điểm này, hẳn mới thực kì quái.

Nghe Lý Dật nói, hai mắt Andrew Loufu tỏa sáng, nàng cổ quái cười cười: “Oh? Thoạt nhìn anh thực biết suy nghĩ cho hắn.”

Trong lòng Lý Dật khẽ run lên, nhưng ngoài mặt lại như cũ lộ vẻ tươi cười, hắn cầm chén rượu nhấp nháp một ngụm nhỏ, tựa hồ muốn dùng phương thức này để che giấu cảm xúc.

Andrew Loufu cũng nhìn ra Lý Dật có chút xấu hổ, nên không muốn tiếp tục ở cái đề tài này, mà nói tránh sang chuyện khác: “Lúc nữa tôi liền gọi điện cho cha, thuyết phục người tiếp tục hợp tác. Buổi tối, tôi sẽ rời khỏi nơi này.”

Nói xong câu đó, trong cặp mắt màu lam của Andrew Loufu cư nhiên lại toát ra thần sắc không muốn. Bất quá cái ánh mắt kia trong tức thì bị nàng che giấu đi.

Lý Dật cũng không nhận ra ánh mắt dị thường của Andrew Loufu, mà mỉm cười nói: “Tại sao không ở thêm vài hôm nữa? Tôi nhớ cô nói ở lại là muốn khảo chứng tính chân thực trong câu nói kia cơ mà.”

“Lúc trước anh nói khiến tôi thực hoài nghi, nhưng hiện tại tôi đã tin tưởng rồi.” Andrew Loufu nói xong, nâng chén rượu lên một hơi uống cạn sạch. Đối với người trong giới thượng lưu mà nói, uống rượu còn phải xem tâm tình, thời điểm tâm tình bất hảo, không người nào nguyện ý uống rượu chậm rãi.

“Tại sao?” Đối với Andrew Loufu bỗng nhiên thay đổi, nhiều ít hắn có chút tò mò.

Andrew Loufu đặt chén rượu xuống, con ngươi màu lam trợn to không chút nhúc nhích, nhìn chằm chằm vào Lý Dật, giống như muốn vĩnh viễn ghi tạc bộ dạng của hắn ở tận trong đáy lòng. Sau vài giây đồng hồ qua đi, nàng dùng một loại giọng điệu khiêu khích: “Đây là sở thích của tôi, tôi có quyền cự tuyệt câu trả lời.”

Vừa nghe Andrew Loufu nói như thế, Lý Dật sửng sốt cả người, hắn nhớ rõ rằng những lời này là do ngày đó chính mình nói với nàng.

Nhìn biểu tình cổ quái trên khuôn mặt Lý Dật, Andrew Loufu nhe răng tươi cười, cười đến mức dị thường nghịch ngợm.

84. Chương 84: Oán Niệm.

Buổi tối muộn, Andrew Loufu ngồi máy bay chuyên dụng rời khỏi Thượng Hải.

Trước khi rời đi, nàng thông qua internet tham gia hội nghị gia tộc Gambino, trong hội nghị dùng tư thế cường ngạnh thuyết phục cha mình và mọi người, cùng Tiêu Thanh Sơn tiếp tục tiến hành quan hệ hợp tác.

Quyết định của Andrew Loufu làm cho Tiêu Thanh Sơn thập phần hoan hỉ, hắn biết chuyện này đều là công lao của Lý Dật, nhưng lại chẳng hiểu Lý Dật làm cách nào để thuyết phục được nữ nhân giáo hoạt kia.

Trên thực tế, trong sự kiện này Lý Dật chưa từng phát biểu ý kiến, mọi thứ đều là do Andrew Loufu chủ động làm, hơn nữa nghe khẩu khí của nàng, là xem trên mặt mũi hắn nên mới tiếp tục chấp nhận quan hệ hợp tác.

Trước khi rời đi Andrew Loufu còn nói với Lý Dật, nếu có thời gian thì hắn nhất định phải sang Mỹ chơi.

Mặc dù nói lời như vậy, ở trước khi nàng rời đi, Lý Dật lại cảm nhận được thái độ của Andrew Loufu đối với mình đã xảy ra biến hóa vi diệu, tựa hồ trở nên không hề thân mật giống như lúc trước, tuy cũng không xa lạ gì, nhưng giữa hai người như có một đoạn khoảng cách vô hình.

Đối với chuyện này, Lý Dật hiểu được, sự tình phát sinh đêm hôm đó cùng Andrew Loufu, hai người sẽ đều niêm phong vào kho trí nhớ. Cái loại sự tình này trong tương lai rất thấp có thể phát sinh lần nữa, thậm chí có thể nói là không có khả năng!

Tiến bước Andrew Loufu đi, Lý Dật không có trực tiếp về nhà, mà ngồi trên xe Tiêu Thanh Sơn, cùng hắn quay lại trang viên Tiêu gia.

Trong ô tô, Tiêu Thanh Sơn khẽ cúi đầu nhăm nháp xì-gà, thỉnh thoảng lại dừng ở trên người Lý Dật một lúc, muốn nói gì đó, nhưng không biết nên mở miệng như thế nào.

Còn Lý Dật đang quăng ném ánh mắt ra ngoài cửa kính, thưởng thức cảnh vật qua lại bên ngoài đường.

Hoàng hôn, mặt trời đã lặn khuất ở phương tây, hai bên đường có thể nhìn thấy được người dân lao động đang vội vàng đi về nhà, sau một ngày làm việc mệt mỏi.

Một đường không ai mở miệng nói chuyện. Khi ô tô tiến vào trong Tiêu gia dừng lại, Tiêu Thanh Sơn ngăn ngại nói: “Huỳnh Huỳnh từ nhỏ được nuông chiều nên tính tình bất hảo, nếu quả như có bụng lời khó nghe, còn đừng để ở trong lòng.”

Nghe Tiêu Thanh Sơn căn dặn, Lý Dật quay đầu lại nhìn thoáng qua hắn, không nói gì chỉ nhẹ nhàng gật đầu.

Bản tính của Tiêu Huỳnh Huỳnh, hắn hiểu rõ ràng, thuộc cái loại đại tiểu thư điển hình, điều ngoa tùy hứng, còn thêm chút ngang ngạnh. Coi như lần trước hắn vì Lưu Vi nên đã từng cứu Tiêu Huỳnh Huỳnh một lần, nhưng nàng đối với Lý Dật cũng không có bao nhiêu cảm kích. Thậm chí trong lòng của nàng còn kinh thường hắn, Lý Dật ở trong lòng nàng chỉ là một tên du thủ du thực.

Nàng sẽ nhận thức một tên du thủ du thực làm ca ca sao?

Lý Dật biết một hồi nữa sẽ phát sinh sự tình, nhưng hắn không muốn làm cho Tiêu Thanh Sơn phải khó xử.

Chứng kiến Lý Dật gật đầu, nguyên bản Tiêu Thanh Sơn nhăn tít chân mày lại giãn ra, thần kinh cũng thả lỏng đi không ít. Đối với Tiêu Huỳnh Huỳnh, Tiêu Thanh Sơn từ nhỏ rất sủng ái, hắn tuyệt đối không hi vọng giữa hai người nảy sinh mâu thuẫn.

Sau khi xuống khỏi ô tô, Lý Dật đi theo Tiêu Thanh Sơn tới căn nhà chính trong trang viên.

Hiện giờ trong nhà, Huỳnh Huỳnh đang mặc một chiếc áo lưng trần màu đỏ, quần đùi trắng phơi bày ra cặp chân thon dài mịn màng, nằm ở trên ghế sofa. Trong tay cầm chiếc điều khiển từ xa, hai mắt không nhúc nhích nhìn chăm chăm vào màn hình ti-vi, trên màn ảnh đang chiếu tiết mục giải trí của đài truyền hình Hồ Nam.

Nghe ngoài cửa truyền đến tiếng bước chân, Tiêu Huỳnh Huỳnh không thèm quay ra, mà nói tượng trưng: “Cha, người đã trở về.”

“Ừm.” Tiêu Thanh Sơn lên tiếng, sau đó nói: “Huỳnh Huỳnh, mau đi rửa tay, chúng ta còn ăn cơm.”

“Chờ con xem nốt đoạn....” Tiêu Huỳnh Huỳnh nghiêng đầu nhìn sang, lời đang thốt ra khỏi miệng nhưng lại trông thấy Lý Dật đứng ở phía sau Tiêu Thanh Sơn, đôi mi thanh tú khẽ nhăn nhúm, có chút không tình nguyện nói: “Lý Dật, sao anh lại tới đây?”

“Huỳnh Huỳnh, Lý Dật là ca ca của con, tới đây cũng là việc bình thường.” Tiêu Thanh Sơn hơi tỏ vẻ bất mãn, trầm giọng nói.

Tiêu Huỳnh Huỳnh bỗng nhiên cầm chiếc điều khiển từ xa trong tay nắm ở trên ghế sofa, nhảy xuống thăm sàn, vươn ngón tay chỉ vào Lý Dật nói: “Con sẽ không coi hần là ca ca, con chỉ có một vị ca ca mà thôi!”

“Huỳnh Huỳnh!” Tiêu Thanh Sơn sắc mặt trở nên khó coi, giận dữ quát lớn.

“Hừ!” Tiêu Huỳnh Huỳnh hừ lạnh một tiếng, nói: “Chẳng trách từ nhỏ ca ca đã nói cho con biết, trong lòng của cha không có thương mẹ, chỉ sủng ái mẹ hồ ly tinh kia. Hiện giờ đứa con của hồ ly tinh đã trở lại, cha liền nghiêng về phía hần sao?”

“Cô có thể hạ nhục tôi, nhưng không được hạ nhục mẹ....tôi!” Nghe Tiêu Huỳnh Huỳnh lớn tiếng nói, Lý Dật nheo mắt lại, hần chẳng cần biết nàng ta nhìn mình như thế nào, thậm chí vũ nhục hần cũng đều không sao cả, nhưng hần không thể dung tha cho Tiêu Huỳnh Huỳnh vũ nhục mẹ của....mình.

Tuy rằng cái nữ nhân đã sớm chết đi không thể tính là mẹ của hần chân chính, nhưng khi từ miệng Tiêu Thanh Sơn biết được chuyện của nữ nhân đó, ở trong lòng hần bất tri giác đã coi người phụ nữ kia trở thành mẹ mình.

“Mẹ anh vốn là mẹ hồ ly tinh!” Tiêu Huỳnh Huỳnh tức giận mắng: “Nếu không phải bởi vì mẹ anh, quan hệ giữa cha mẹ tôi sẽ không trở nên bất hòa như vậy, mẹ của tôi cũng sẽ không rời bỏ anh em chúng tôi!”

“Câm miệng!” Rốt cuộc Tiêu Thanh Sơn nhịn không được, hần bước nhanh lên, vung tay hung hăng tát cho Tiêu Huỳnh Huỳnh một cái.

“Bốp!”

Một tiếng thanh thúy vang lên trong đại sảnh, khuôn mặt phẫn nộ của Tiêu Huỳnh Huỳnh rõ ràng xuất hiện năm dấu ngón tay, thậm chí, khóe miệng của nàng bị tát rướm máu.

Lệ châu không thể khống chế, theo vành mắt của Tiêu Huỳnh Huỳnh nhỏ ra, thân thể nàng run rẩy, vẻ mặt không tưởng tượng nổi nhìn Tiêu Thanh Sơn, một bên lùi về phía sau, một bên hét lớn: “Cha đánh con? Cha vì đứa con của mẹ hồ ly tinh mà đánh con?”

Chứng kiến vẻ mặt ủy khuất của Tiêu Huỳnh Huỳnh, trong lúc nhất thời Tiêu Thanh Sơn cũng ngậm ngùi cả người.

Từ nhỏ tới lớn, hần chưa từng động qua một đầu ngón tay của Tiêu Huỳnh Huỳnh, thậm chí cả mắng cũng chưa có mắng một câu. Nhưng hôm nay hần lại vì Lý Dật mà đánh nàng.

“Huỳnh Huỳnh...” Thanh âm của Tiêu Thanh Sơn hơi có chút run run.

Vừa mở miệng lên tiếng, đồng thời hần theo bản năng bước đến phía trước, muốn xoa khuôn mặt Tiêu Huỳnh Huỳnh, nhưng nàng đã không cho hần cơ hội, mà cúi đầu thối lui về sau: “Không cần...”

Nói xong, Tiêu Huỳnh Huỳnh oán độc trừng mắt nhìn Lý Dật, sau đó khóc ròng chạy đi ra ngoài.

“Huỳnh Huỳnh!” Tiêu Thanh Sơn gọi theo, nhưng Tiêu Huỳnh Huỳnh không chịu dừng bước lại, mà dần dần biến mất ở trong tầm mắt của hần cùng Lý Dật.

Tiêu Thanh Sơn vẻ mặt luống cuống móc điện thoại ra bấm vài số, nói: “Có thể Huỳnh Huỳnh đang lái xe đi ra bên ngoài, đừng để cho nàng xảy ra sự cố.”

Nói dứt lời Tiêu Thanh Sơn trực tiếp cúp điện thoại, biểu tình suy sụp ngồi gục ở trên ghế sofa, rút một điều thuốc ra châm lửa, hung hăng hít vào.

Nhìn biểu tình tự trách kia của Tiêu Thanh Sơn, Lý Dật nhẹ nhàng bước tới bên cạnh hần, đồng dạng cũng rút một điều thuốc, sau khi châm lửa liền hít dài một hơi: “Vì không muốn ông khó xử, sau này tôi sẽ không đến trang viên Tiêu gia nữa.”

“Tiểu Dật!” Đây chính là lần đầu tiên Tiêu Thanh Sơn kêu hai chữ “tiểu dật”, vẻ mặt của hần hơi kích động, càng nhiều hơn lại là nỗi thất vọng chán chường. Tựa hồ tại hần xem ra, Lý Dật không nên giống như Tiêu Huỳnh Huỳnh để cho hần phải khó xử.

Lý Dật mạnh mẽ phun ra một luồng khói, trầm giọng nói: “Tôi cùng nàng không giống nhau, tôi là người đã trưởng thành, biết cái gì nên làm và không nên làm. Tôi không đến nơi này chẳng phải vì tức khí, mà không muốn để cho ông bị khó xử thôi.”

“....”

Nghe được lời của Lý Dật, Tiêu Thanh Sơn muốn nói thêm gì đó nhưng lại không biết nên nói như nào cho phải, chỉ há miệng thở dốc. Theo sau, vì muốn che giấu sự hổ thẹn của chính mình, mà cúi đầu hung hăng rít thuốc lá, vài giây đồng hồ qua đi mới nói: “Tiểu Dật, ủy khuất con rồi.”

“Không có chuyện gì ủy khuất cả.” Lý Dật thản nhiên cười bình đạm nói: “Tôi và ông quen biết nhau, đều không phải là muốn mượn thể của ông, hay lợi dụng thể lực Tiêu gia làm gì. Tôi chỉ cảm thấy được, tuy rằng bên cạnh có nhiều kẻ xu nịnh nhưng ông vẫn có lập trường riêng của mình, hơn nữa nhiều năm trôi qua như vậy, trong lòng ông còn nhớ tới nàng, chứng tỏ ông không phải là một nam nhân vô tình. Ngoài ra, sự quan tâm của ông làm cho tôi thực cảm động.”

Mặc dù hẳn không phải “Lý Dật” chân chính, nhưng từ sau khi nhập vào cái thân thể này, hẳn có được hết thấy mọi trí nhớ của “Lý Dật” kia. Thậm chí có đôi khi làm một vài sự tình đều phải chịu ảnh hưởng đến suy nghĩ.

Ở rất nhiều đêm, Lý Dật nằm trên giường nhớ lại cuộc đời trải qua của “Lý Dật” kia, dường như trong lòng của hắn đối với tình thân, có một loại khát vọng phi thường.

Đồng dạng bị Lý Dật nguyên bản ảnh hưởng, hắn đối với người cha chưa từng gặp mặt, cũng có một cỗ oán hận không thể hủy diệt!

Phải, chính là oán hận!

Năm đó, một đứa trẻ mấy tuổi giống như con mèo hoang lưu lạc tìm cách sinh tồn ở tận cùng xã hội, riêng chuyện này đã phải có biết bao nhiêu nỗ lực?

Năm đó, một đứa trẻ mấy tuổi vì tranh đoạt ổ bánh bao, mà cùng một con chó đói tiến hành quyết chiến sinh tử, điểm này cần phải có bao nhiêu dũng khí?

Năm đó, một đứa trẻ mấy tuổi giống như một kẻ ăn mày lẩn lộn ở trên đường lớn, khom lưng cúi đầu nhặt thức ăn của con nhà giàu có vứt bỏ, còn bị đám nhi đồng trào phúng trước mặt cha mẹ bọn chúng, đây là cái loại cảm giác như thế nào?

Mặc dù Lý Dật không có trải qua những ngày đó, nhưng mỗi khi trong đầu của hắn tưởng nhớ, thì hẳn sẽ có một loại cảm giác giống như rơi vào cảnh giới kì lạ. Thậm chí, hẳn có thể cảm nhận được nỗi tuyệt vọng bị thương của “Lý Dật” kia.

Ở trong đoạn khoảng khắc này, hẳn thậm chí xuất hiện một loại ảo giác, giống như mình chính là cái Lý Dật nguyên bản kia!

Khi lần đầu tiên chứng kiến Tiêu Thanh Sơn, hơn nữa nghe Tiêu Thanh Sơn nói có quan hệ ruột thịt cùng chính mình, hẳn tuy rằng có thể khống chế được cảm xúc nội tâm, nhưng thời khắc đó nội tâm của hắn lại muốn giãy dụa kịch liệt.

Hai kiếp làm người đều mang thân phận cô nhi, để cho hắn đối với chuyện thân tình sản sinh ra một loại khát vọng khó hiểu. Cái loại cảm giác này giống như người ta vài ngày không uống nước, bỗng nhiên trông thấy được cả một hồ nước, khẩn trương muốn đi uống. Đồng dạng, trong khoảng khắc đó, cái oán niệm trong lòng hắn cũng rất sâu...rất sâu.

....

Trong lúc bất tri giác, Lý Dật dụi tắt điếu thuốc lá trong tay, đứng dậy nhìn bộ dạng trầm mặc của Tiêu Thanh Sơn, nghiêm mặt nói: “Tiêu Cường từng lái xe đụng qua tôi một lần, tôi mạng lớn không bị hắn đâm chết. Sau lại bởi vì cứu Tiêu Huỳnh Huỳnh mà đắc tội cùng Ngô gia, Tiêu Cường vì lợi ích muốn tôi làm sơn dương thể tội. Trước đây không lâu, Tiêu Cường vì muốn đổi phỏ tôi nên đã hợp mưu cùng Kiều Thất Chỉ đến Vĩnh Hòa hội sở đá tràng. Chuyện này tôi tin tưởng ông đều biết rõ ràng.”

Bỗng nhiên nghe Lý Dật nói những chuyện này, Tiêu Thanh Sơn mờ mịt ngẩng đầu, trong con ngươi toát ra thần sắc bất an.

“Chuyện này, tôi chỉ muốn nói cho ông biết một chút, bởi vì ông là cha tôi, mà hần là con của ông. Tôi cam chịu bỏ qua hành vi ba lần trước của hần. Nhưng....tuyệt đối không có lần thứ tư!” Lý Dật hung hăng phun ra cục tức khí, gần giọng nói: “Hi vọng quyết định của tôi sẽ không làm cho ông phải khó xử!”

Nói xong, Lý Dật không đợi Tiêu Thanh Sơn kịp trả lời, mau chóng ra khỏi căn biệt thự.

Tiêu Thanh Sơn còn chưa biết, nguyên ban đầu Lý Dật đã hạ quyết định phải diệt trừ Tiêu Cường, chẳng qua bởi vì hôm nay chứng kiến được bộ dạng muộn phiền của hần, mà nhất thời thay đổi chủ ý.

85. Chương 85: Cao Thủ Chơi Dao.

Nếu con người ta đem một việc để ở trong lòng thật lâu, sẽ thực không thoải mái. Nhưng một khi giải quyết ổn thỏa, cả người cũng đều nhẹ nhàng thoải mái.

Lúc này, Lý Dật chính là như vậy.

Bước ra khỏi trang viên Tiêu gia, đón nhận dư âm của ánh hoàng hôn trời chiều, Lý Dật hung hăng thở mạnh ra một hơi, sau đó tham lam hít thở bầu không khí trong lành ở bên ngoài.

Trang viên Tiêu gia không ở khu nhà giàu, mà cách nội thành rất xa, hơn nữa chung quanh ven đường khó khăn đón taxi lắm. Lý Dật rảo bộ ước chừng khoảng nửa tiếng mới đón được một chiếc taxi.

Chờ khi Lý Dật trở về mở cửa phòng ra, Hạ Vũ Đình giống như người bị thất lạc linh hồn, tóc tai bùnh nhùng ngồi ở trên ghế, hai mắt lác đác nhìn chăm chăm lên trần nhà.

Bỗng nhiên nghe được thanh âm mở cửa, Hạ Vũ Đình một mỗi nghiêng đầu nhìn sang.

Khi chứng kiến thân ảnh Lý Dật xuất hiện tại cửa, hai con ngươi của nàng đột nhiên phóng đại, cả người giống như bị kim chích, trực tiếp từ trên ghế nhảy dựng lên!

Quan hoài ngấm nhìn Hạ Vũ Đình trước mặt, Lý Dật theo bản năng dừng bước.

Đứng ở trước mặt hần, Hạ Vũ Đình đã không còn ôn nhu hoạt bát như bình thường, ngược lại nàng giống như bị ăn thật lớn ủy khuất, gắt gao cắn môi, kiệt lực không cho lệ nóng trong vành mắt chảy ra. Có lẽ nguyên nhân do thiếu ngủ, sắc mặt của nàng thoát nhìn thực không ổn, mắt đục đỏ ngầu, thậm chí còn che kín vài sợi tơ máu!

“Thực xin lỗi, Vũ Đình.” Lý Dật trong chớp mắt minh bạch chuyện gì rồi, mau chóng bước tới bên cạnh, dùng sức ôm Hạ Vũ Đình vào trong lòng, nhẹ nhàng nói.

Từ hôm kia đến giờ, hần một mực không có chạy về qua nhà. Ban đầu, Hạ Vũ Đình nghĩ rằng hần bận chuyện công việc nên không gọi điện thoại hỏi thăm. Nhưng cả ngày hôm qua không trông thấy bóng dáng của Lý Dật đâu, nàng liền có chút khẩn trương. Hạ Vũ Đình bấm số điện thoại của Lý Dật nhưng lại không liên lạc được!

Đối với sự kiện này Hạ Vũ Đình mười phần sốt ruột,, nàng hỏi thăm qua Dương Phàm. Dương Phàm nói cho với nàng rằng cũng không biết tin tức của Lý Dật.

Điều này càng khiến cho nàng thêm lo lắng cho Lý Dật. Ngoài trừ ngóng đợi cũng không biết phải làm sao!

Bởi vì đối với nơi công tác của Lý Dật, nàng cũng không rõ ràng lắm, nên không thể đi tìm được Lý Dật.

Qua một ngày một đêm, thời gian chờ đợi hai mươi bốn tiếng đồng hồ. Cho đến hiện tại nàng vẫn chưa bỏ thứ gì vào trong bụng. Thậm chí ngay cả nước cũng chưa uống qua một ngụm!

Hiện giờ, chứng kiến thân ảnh Lý Dật xuất hiện, ôm mình vào lòng nói ba chữ “thực xin lỗi”. Nỗi lo lắng trong lòng cũng giống như được giải khai bình thường. Lệ nóng doanh trong, nhỏ ra trên khuôn mặt tiêu tụy kia của nàng, ướt đầm hai má.

Lý Dật có thể cảm nhận được rõ ràng thân thể nhỏ bé của Hạ Vũ Đình đang run rẩy kịch liệt, hần vươn tay nhẹ nhàng vỗ lưng Hạ Vũ Đình, cố gắng dùng phương thức này để an ủi dỗ dành nàng.

Không biết trải qua bao nhiêu lâu, Hạ Vũ Đình ngừng khóc, nàng ngẩng đầu, dùng ánh mắt mông lung ngập nước nhìn hần nói: “Anh đi đâu vậy? Em gọi điện thoại cho anh mà không liên lạc được.”

Lý Dật hồi hận nhìn Hạ Vũ Đình, chậm rãi vươn tay lau đi nước mắt trên khuôn mặt phần nộn kia, ôn nhu nói: “Anh cùng khách hàng đi ra ngoài giải quyết sự tình, chiếc di động không cẩn thận nên đã rơi mất.”

Hiển nhiên, Lý Dật không định đem sự tình hai ngày qua nói cho Hạ Vũ Đình, nếu không sẽ chỉ làm cho nàng càng thêm lo lắng!

Hạ Vũ Đình cũng không phải trách cứ hay chán vấn hần, chỉ quan tâm hỏi theo bản năng, vô luận Lý Dật trả lời như thế nào, nàng cũng sẽ không hỏi tiếp, lúc này nghe được Lý Dật trả lời, vẻ mặt của nàng chuyển biến tốt đẹp lên rất nhiều: “Anh còn chưa ăn cơm phải không? Em đi nấu cơm nha.”

“Để anh làm.” Lý Dật lắc đầu cười, nói: “Em đi tắm chút đi, em tắm xong thì anh cũng chuẩn bị xong bữa tối.”

“Không có việc gì, để em làm cho.” Hạ Vũ Đình cảm nhận được Lý Dật quan tâm, bất quá nàng vẫn kiên trì như cũ, đi chuẩn bị cơm nước.

Chứng kiến Hạ Vũ Đình lộ ra biểu tình kiên định, Lý Dật đành phải gật đầu ưng thuận, bởi vì hần biết thoát nhìn nàng ôn nhu hào nhã, để cho người ta một loại cảm giác nhu nhược, nhưng nội tâm lại rất kiên cường, hơn nữa một khi làm ra quyết định tựu cũng không sửa đổi!

Mặc dù đáp ứng Hạ Vũ Đình nấu cơm, thế nhưng hần cũng không lưu lại trong phòng khách xem ti-vi như mọi ngày bình thường, mà là cùng Hạ Vũ Đình xuống bếp làm cơm tối.

Rửa xong thực vật, Hạ Vũ Đình đang chuẩn bị đeo tạp dề thái thực vật, lại nghe Lý Dật nói: “Để anh làm cho.”

Vừa nghe hần nói muốn làm, Hạ Vũ Đình có chút mê man, ở trong trí nhớ của nàng tuy rằng Lý Dật thái được, nhưng tốc độ cũng phi thường chậm, hơn nữa khúc rau đoạn dài đoạn ngắn, lớn nhỏ không đồng đều, nhìn rất cổ quái.

“Anh làm hả?” Hạ Vũ Đình ngữ khí cổ quái nói.

Chứng kiến diễn cảm của Hạ Vũ Đình, Lý Dật hiểu được nàng lo lắng chuyện gì nhưng không có giải thích, trực tiếp cầm thái đao, tay trái dè rau củ, tay phải cực nhanh huy động thái đao.

“Bang bang...”

Một trận thanh âm giòn tan vang lên ở trong phòng bếp. Dưới ánh mắt không thể tin nổi của Hạ Vũ Đình, thái đao trong tay Lý Dật huy động thành một trận đao ảnh, sau khi thanh âm giòn tan đình chỉ, toàn bộ rau củ trên thớt đã biến thành những sợi mỏng manh.

Hơn nữa nhìn những sợi rau này phẳng phất như được máy thái qua, chiều dài lớn nhỏ hoàn toàn nhất trí!

“Ừc!”

Hạ Vũ Đình dùng sức nuốt khan nước bọt, sau đó đưa mắt nhìn hần giống như chứng kiến được người ngoài hành tinh, nói: “Anh....Anh....Học làm cái này từ bao giờ vậy?”

Nhìn biểu tình ngạc nhiên của Hạ Vũ Đình, Lý Dật cười cười nói: “Gã bảo tiêu ở nơi anh làm việc là một cao thủ chơi đao, anh học được một chút từ trên người hần.”

“Nga.” Vừa nghe Lý Dật nói như thế, Hạ Vũ Đình không khỏi lo lắng nói: “Nơi anh làm việc người ta thường chơi đao sao? Có phải công việc hiện tại hay gặp nguy hiểm không ah?”

Hạ Vũ Đình lo lắng làm cho Lý Dật có chút buồn bực, nguyên bản hần chỉ tùy tiện nói một lý do, nhưng thật không ngờ Hạ Vũ Đình lại liên tưởng đến phương diện khác.

“Đương nhiên không phải!” Lý Dật vội vàng lắc đầu phủ định: “Bản thân người kia có nghề đầu bếp gia truyền, từ nhỏ đi theo cha hắn học tập đao pháp. Bất qua sau này lại không làm đầu bếp, nên thỉnh thoảng lấy ra chơi đùa mà thôi.”

“Đồng sự của anh còn học cả nghề đầu bếp a, thật cổ quái, đầu bếp đi làm bảo tiêu.” Hạ Vũ Đình nghe Lý Dật giải thích, lập tức tin tưởng.

Lý Dật mặt không đỏ, tim không đập, tiếp tục nói: “Đúng vậy! Anh cũng cảm thấy cổ quái. Em còn chưa biết, những lúc rảnh rỗi gã đó còn thổi phồng, nói rằng lão tổ tông nhà hắn trước kia từng là ngọc trù bên cạnh Càn Long hoàng đế, nguیر bức vô cùng....”

“Khánh khách....”

Nghe Lý Dật vừa nói như thế, Hạ Vũ Đình che miệng cười to, những ưu sầu mấy ngày qua đọng lại trong lòng cũng theo đó mà tan biến vào hư không bất tận.

Tục ngữ nói, có đàn ông gánh vác, làm việc không ngại phiền lụy.

Có Lý Dật trợ giúp, Hạ Vũ Đình chỉ dùng nửa tiếng thời gian đã chuẩn bị xong bữa tối.

Sau khi cơm nước xong, Lý Dật để cho Hạ Vũ Đình đi tắm rửa, rồi ôm nàng bước vào trong phòng ngủ.

Bởi vì hai ngày qua lo lắng cho hắn, thêm một ngày một đêm không ngủ, Hạ Vũ Đình còn chưa tới phòng, đã ngủ thiếp ngay tại trong lòng của Lý Dật.

Đem Hạ Vũ Đình đặt trên giường, nhẹ nhàng trùm mền, Lý Dật chậm rãi thối lui ra khỏi phòng.

....

Cùng lúc đó, Tiêu Huỳnh Huỳnh ngồi trên một chiếc Ferrari màu đỏ, điên cuồng phóng trên đường phố Thượng Hải, dọc theo đường đi không biết vượt qua bao nhiêu xe khác, xông qua bao nhiêu lần đèn đỏ.

Đội cảnh sát giao thông liên tục nhận được thông tri Tiêu Huỳnh Huỳnh vượt đèn đỏ, bắt quá bọn họ cũng không cho người đi ngăn cản, bởi vì bọn họ đều hiểu, đại tiểu thư Tiêu gia bình thường trong lòng có chuyện không vui sẽ dùng phương thức đua xe để phát tiết.

Trên thực tế, Tiêu Huỳnh Huỳnh quả thực buồn bực!

Từ nhỏ đến lớn, Tiêu Thanh Sơn chưa từng bao giờ đụng đến nàng, nhưng hôm nay vì một Lý Dật mà động thủ với nàng, hơn nữa đánh thực mạnh tay.

“Mẹ kiếp!” Tiêu Huỳnh Huỳnh một bên vừa điều khiển vô lăng, một bên hung tợn chửi đổng, nhưng lại không biết phải lái xe đi nơi nào.

Trước kia, thời gian tâm tình nàng không vui, bình thường sẽ tìm Lưu Vi nói chuyện, kể ra tâm sự.

Cho tới hiện tại, Lưu Vi chính là người nghe tốt nhất, nghe mình tâm sự đồng thời Lưu Vi cũng mở miệng an ủi. Mỗi lần tâm sự cùng Lưu Vi xong, tâm tình của nàng cũng rất nhanh bình tĩnh.

Nhưng hôm nay lại không được.....

Bởi vì nàng hiểu, một khi chuyện liên quan đến Lý Dật thì tiểu nha đầu Lưu Vi kia tuyệt đối sẽ nghiêng cùi trở sang phía hắn!

Hơn nữa, Tiêu Huỳnh Huỳnh cũng không muốn kể cho Lưu Vi biết, Tiêu Thanh Sơn vì tên hỗn đản kia mà đánh nàng, càng sẽ không nói cho Lưu Vi biết sự tình, Lý Dật là ca ca của mình.

Suy nghĩ một hồi, cuối cùng Tiêu Huỳnh Huỳnh quyết định đi tìm Tiêu Cường.

Từ nhỏ đến lớn, Tiêu Cường đều rất quan tâm đến Tiêu Huỳnh Huỳnh, một khi nàng bị ủy khuất, Tiêu Cường tuyệt đối sẽ ra mặt. Bất quá bởi vì nàng mang thân phận đặc thù, cho tới nay, rất ít ngoại nhân khiến cho nàng phải chịu ủy khuất.

Hạ quyết định, Tiêu Huỳnh Huỳnh thoáng giảm tốc độ xe, hướng căn biệt thự riêng của Tiêu Cường chạy tới.

Trải qua hai mươi mấy phút đồng hồ, Tiêu Huỳnh Huỳnh cũng đến được biệt thự riêng của Tiêu Cường.

Căn biệt thự riêng của Tiêu Cường nằm tại khu nhà giàu, dưới tình huống bình thường, hẳn đều quay về trang viên Tiêu gia cư ngụ, chỉ khi muốn giải quyết sinh lý thì hẳn mới dẫn nữ nhân tới căn biệt thự này để phát tiết.

Bởi vì Tiêu Thanh Sơn không thích hẳn đem nữ nhân linh tinh mang về trang viên Tiêu gia.

Trong biệt thự, Tiêu Cường vừa cùng một nữ minh tinh làm xong chuyện nói đôi tông đường, trong tay bưng một chén rượu vang, đứng ở bên cửa sổ, chậm rãi thưởng thức.

Những lúc bình thường, sau mỗi lần Tiêu Cường phát tiết xong, đều chậm rãi thưởng thức một ly rượu vang, hẳn lợi dụng thời gian uống rượu để tính toán một số chuyện tình vừa mới phát sinh.

“Tiêu thiếu gia, điện thoại kìa.” Trên chiếc giường thạch anh rộng lớn, một nữ nhân dáng người thon dài, vốn là nữ minh tinh trong ngành ca nhạc giải trí, bỗng nhiên nghe được chiếc điện thoại di động ở trên tủ rung động thanh âm, vội vàng nhìn Tiêu Cường nói.

Lời cảnh báo của nữ nhân kia kéo Tiêu Cường trở lại hiện thực, hẳn ngửa cổ uống một hơi cạn sạch ly rượu, sau đó chậm rãi bước đến bên cạnh chiếc tủ đứng, cầm điện thoại di động lên, trong tai nghe truyền ra thanh âm của Tiêu Huỳnh Huỳnh: “Ca, ra mở cửa đi, em ở bên ngoài biệt thự của anh.”

Một phút đồng hồ sau, Tiêu Cường mặc một thân áo ngủ đi ra đại sảnh, gặp được Tiêu Huỳnh Huỳnh.

Khi chứng kiến năm dấu ngón tay trên má nàng, thì hẳn lập tức nhú mày, trầm giọng hỏi: “Trên mặt em bị làm sao vậy?”

“Ca...Cha hẳn vì tên hỗn đản Lý Dật mà đánh em!” Tiêu Huỳnh Huỳnh nhào vào trong lòng Tiêu Cường, khóc ròng nói.

Nghe được Tiêu Huỳnh Huỳnh nói Tiêu Cường chỉ im lặng, theo sau đó vươn tay nhẹ nhàng vỗ tấm lưng của nàng, nhưng hai mắt lại híp chặt, trong con ngươi toát ra sát ý mãnh liệt!

86. Chương 86: Tiểu Nhân Vật, Đại Nhân Vật.

Tiêu Thanh Sơn đầu tư kiến tạo phúc lợi viện mang tên Hợp Gia ở chính giới Thượng Hải, đã chính thức khởi công.

Tục ngữ nói có tiền có thể sai khiến quỷ thần xây cối, có chút thời gian tiền có thể tạo được tác dụng rất lớn.

Dựa theo bản thiết kế phúc lợi viện Hợp Gia, không tới tám tháng là không thể hoàn thành, vì muốn phúc lợi viện sớm ngày hoàn thành, Tiêu Thanh Sơn bỏ vào công trình không ít tiền, để đội làm công trình tăng ca làm luôn cả đêm.

Ở dưới tình hình này, công trình phúc lợi viện Hợp Gia tiến triển vô cùng nhanh chóng, thậm chí nhanh tới mức làm đám tinh anh nhân sĩ của ngành kiến trúc phải kinh ngạc.

Phúc lợi viện Hợp Gia khởi công cũng làm công việc của Hạ Vũ Đình trở nên lu bù hơn, mỗi ngày nàng ngoại trừ phải chiêu cố một ít người già trong phúc lợi viện, còn phải đi theo viện trưởng phúc lợi viện Đông Phương làm trợ thủ chuẩn bị một ít công tác dời đi phúc lợi viện sang chỗ mới.

Nguyên bản Lý Dật dự định đợi Hạ Vũ Đình rảnh rỗi sẽ đưa Hạ Vũ Đình đi xem biệt thự Tiêu Thanh Sơn cho hẳn, thậm chí cả lý do bịa đặt cũng đã chuẩn bị xong xuôi.

Thế nhưng, khi thấy Hạ Vũ Đình cả ngày từ sáng tới tối đều bận rộn, Lý Dật liền quyết định chờ sau khi Hạ Vũ Đình rảnh rỗi mới nói cho nàng nghe.

Trong thời gian Hạ Vũ Đình bận rộn, Lý Dật cũng không nhàn rỗi, hẳn ngoại trừ mỗi ngày đi Vĩnh Hòa hội sở bồi Trịnh Thiết Quân nói chuyện phiếm cùng đánh quỳ, thời gian khác đại khái đều đặt vào chuyện huấn luyện. Có năm trăm vạn do Tiêu Thanh Sơn cấp cho, Lý Dật lại mua đại lượng dược liệu, gia tăng cường độ huấn luyện.

Sự huấn luyện cường độ cao phối hợp với được vật bang trợ, cùng việc luận bàn với Trịnh Thiết Quân, tốc độ khôi phục của Lý Dật nhanh vô cùng, hơn một tháng sau, thực lực khôi phục rất nhanh, đại khái đã gần đạt tới sáu thành thực lực của kiếp trước.

Một ngày, ở ngoài biển kết thúc huấn luyện xong, Lý Dật cũng không như thường ngày lái xe đi tới Vĩnh Hòa hội sở, mà là dự định đi đến nhà tìm Dương Phàm.

Dương Phàm từ sau khi có được cỗ máy huấn luyện của Lý Dật đưa cho, một mực huấn luyện, cũng không hề chủ động liên hệ Lý Dật.

Vì thế Lý Dật muốn đi xem tình huống của Dương Phàm.

Trong lúc khởi động xe, Lý Dật vô ý thức nhìn thoáng qua sân vườn tòa biệt thự kế bên. Trên sân vẫn đặt một chiếc ghế dài màu trắng như trước, ánh sáng mặt trời chiếu xuống chiếc ghế phản xạ ra quang mang thập phần chói mắt.

Nhìn sân rộng vắng vẻ, Lý Dật không khỏi nhớ tới Andrew Luofu.

Lấy năng lực của nàng, hiện tại nhất định đã tìm ra nội gian của Gambino gia tộc mà giải quyết xong rồi đi?

Lý Dật trầm nghĩ trong lòng, bỗng nhiên đạp mạnh chân ga, chiếc xe nhất thời nảy lên chạy ra ngoài.

Bởi đã qua khỏi thời gian đi làm, xe cộ trên đường cũng không nhiều, Lý Dật tìm một con đường ít xa, mất hơn hai mươi phút mới đi tới tiểu khu Hòa Bình.

Lý Dật đi tới trước cửa nhà Dương Phàm gõ nhẹ cửa phòng, qua một thời gian thật lâu bên trong mới truyền ra thanh âm suy yếu vô lực.

Thanh âm trả lời xong, cửa phòng được mở ra, Dương Phàm nhìn thấy Lý Dật đứng ngoài cửa, con người phóng lớn, sau đó lập tức mở cửa phòng, cười nói: “A Dật, sao cậu lại tới đây?”

“Tôi đến xem thành quả huấn luyện của cậu.” Lý Dật vừa nói chuyện vừa đi vào trong nhà.

Nghe được Lý Dật nói biểu tình của Dương Phàm trở nên có chút xấu hổ, nhưng cũng không nói gì, mà là đi theo Lý Dật trực tiếp đi vào phòng.

Cũng giống như đại đa số phòng ở của người đàn ông độc thân, nơi ở của Dương Phàm rất bừa bộn, nơi nơi đều là đồ vật vứt lung tung, còn xông lên mùi vị chua thối.

Ngửi mùi vị dị thường trong phòng, Lý Dật cũng không có cảm thấy có gì không khỏe, thản nhiên ngồi xuống sofa, nhìn Dương Phàm mỉm cười nói: “Cảm giác thế nào?”

Dương Phàm cũng không lập tức trả lời Lý Dật nói, mà là ngồi vào bên cạnh Lý Dật, cầm lấy gói thuốc lá trên bàn trà, đầu tiên đưa cho Lý Dật một điếu, sau đó tự đốt, hưng hăng rít vài hơi mới nói: “A Dật, xin lỗi, có lẽ tôi lại cô phụ kỳ vọng của cậu.”

Nghe được Dương Phàm nói, Lý Dật hơi nhíu mày, không nói gì, chỉ mời thuốc lá.

Dương Phàm lại rít mạnh vài hơi thuốc lá, nói: “A Dật, từ sau khi rời khỏi Phượng Hoàng dạ tổng hội, tôi dựa theo kế hoạch huấn luyện cậu đưa cho tôi mỗi ngày tiến hành huấn luyện, thế nhưng...”

Nói đến đây, Dương Phàm không biết nên làm sao nói xong.

Mà Lý Dật nhìn thân thể vẫn mập mạp như cũ của Dương Phàm, trong lòng hiểu được, sợ rằng suốt hai tháng thời gian này, Dương Phàm cũng không hoàn toàn dựa theo kế hoạch huấn luyện của mình mà làm, bằng không không có khả năng vẫn béo như thế.

“A Dật, nói ra không sợ cậu chê cười, có lẽ đã có thói quen sống thoải mái, tôi không có nghị lực dựa theo sự huấn luyện của cậu để tiến hành, mỗi ngày chỉ có thể hoàn thành được phân nửa.” Dương Phàm bỗng nhiên ngẩng đầu, vẻ mặt áy náy nhìn Lý Dật.

Từ sau khi Lý Dật quật khởi, Dương Phàm đã phát hiện huynh đệ tốt của mình đã thay đổi, hẳn cũng hiểu nếu dựa theo lời Lý Dật mà đi làm, nhất định có thể làm ra một phen sự nghiệp, thậm chí có thể đạt được

thân phận mà Lý Dật đã nói. Thế nhưng, khi hắn dựa theo nội dung huấn luyện của Lý Dật mới phát hiện, sự tình cũng không đơn giản như hắn nghĩ.

Mấy năm nay, sau khi Dương Phàm vào làm trong Phương Hoàng dạ tổng hội, ngủ trễ dậy trễ, uống rượu chơi đàn bà, thân thể đã sớm hư hỏng. Mặc dù Lý Dật điều chế được vật hiệp trợ, thế nhưng mỗi ngày phải tập luyện với nội dung cường mãnh như vậy, là một chuyện phi thường thống khổ.

Ngay từ đầu, Dương Phàm cắn răng kiên trì, thế nhưng kiên trì không nổi.

Mỗi người đều có tính lười biếng, có lần đầu tiên thì sẽ có lần thứ hai, từ lần đầu tiên không thể kiên trì xuống tới, lượng huấn luyện mỗi ngày của Dương Phàm cũng càng ngày càng ít, đây cũng là nguyên nhân chủ yếu hắn không dám liên hệ Lý Dật, sợ Lý Dật trách cứ.

Nhìn biểu tình tự trách của Dương Phàm, Lý Dật âm thầm có chút hối hận.

Cho tới nay hắn đều xem Dương Phàm là người bạn tốt, thậm chí xem như huynh đệ đối đãi, thậm chí muốn trợ giúp Dương Phàm hoàn thành mộng tưởng của hắn!

Thế nhưng hôm nay hắn mới phát hiện, hiện thực và lý tưởng là hoàn toàn khác nhau, nếu Dương Phàm có thể hoàn toàn dựa theo lời hắn đi làm, hắn có thể bảo chứng được Dương Phàm có thể hoàn thành mộng tưởng.

Hôm nay, Dương Phàm ăn không hết phần khổ cực này, nhiều ít làm Lý Dật có chút thất vọng.

Tuy rằng hắn biết một lão đại hắc đạo chân chính vị tất phải có thân thủ xuất sắc, thế nhưng nghị lực tuyệt đối không thể thiếu!

Hỗn vào hắc đạo, đại khái đều là xuất thân bần hàn, bị buộc bắt đắc dĩ.

Con đường không thể quay đầu, mà những người làm đại ca, người nào không phải dùng sự liều mạng cùng trí tuệ làm tới?

Theo Lý Dật xem ra, với nghị lực của Dương Phàm, mặc dù ngày sau hắn có lôi kéo được Dương Phàm lên cao, Dương Phàm cũng không thể nhận nổi trọng trách.

“A Dật, tôi biết tôi làm cho cậu thất vọng, xin lỗi.” Dương Phàm hung hăng phun ra một ngụm trọc khí, biểu tình tương đương xấu xí.

Lý Dật thở dài, sau đó dụi tàn thuốc, vỗ vỗ vai Dương Phàm, cười cười nói: “Không có việc gì, con đường này đi không thông, có thể tuyển chọn con đường khác.”

Nghe được Lý Dật nói, Dương Phàm hiểu rõ Lý Dật đã buông tha việc để hắn tiếp tục phấn đấu tiến tới con đường hỗn hắc đạo, thế nhưng hắn không có cảm thấy bất mãn, bởi vì tất cả do hắn kém cỏi, không thể trách được Lý Dật.

“Ừm.” Dương Phàm cúi đầu hút thuốc, biểu tình thập phần áy náy.

Giờ khắc này, hắn rất muốn nói với Lý Dật, hắn có thể ăn được phần khổ này, thế nhưng lý trí nói cho hắn, đó chỉ là một lời nói dối, hắn không muốn phải nói dối với Lý Dật.

“Thích làm công việc gì? Tôi tìm đùm cậu.” Lý Dật cười cười, nỗ lực đánh vỡ bầu không khí xấu hổ trong phòng.

Dương Phàm vô lực cười khổ: “Tôi cũng không biết mình có thể làm được gì, tinh tế nghĩ đến tựa hồ chỉ biết làm bảo an.”

Lý Dật nhíu mày suy nghĩ một chút, đang muốn nói gì, lại nghe điện thoại reo lên, xuất ra điện thoại nhìn, trên màn hình biểu hiện ra điện thoại của Trịnh Dũng Cường.

“Dật ca ở đâu? Cha tôi tìm anh, có chuyện quan trọng thương lượng với anh.” Sau khi chuyển điện thoại, trong ống nghe truyền ra thanh âm thô lỗ của Dũng Cường.

“Nửa giờ sau tôi sẽ đến hội sở, cậu cũng đi một chuyến, tôi có việc muốn nói với cậu.”

Nguyên bản Lý Dật còn đang sầu nên làm sao an bài cho Dương Phàm, sau khi nói điện thoại với Trịnh Dũng Cương hẳn đã có chủ ý. Thượng Hải ngoại trừ hội sở tư nhân, các chỗ ăn chơi tuy rằng đều thuộc về Tiêu Cường quản lý, nhưng dưới tay Trịnh Dũng Cương cũng có hai bãi đang hoạt động. Theo Lý Dật xem ra, nếu Dương Phàm không đi được con đường hỗn hắc đạo, như vậy đi giúp Trịnh Dũng Cương quản lý công việc cũng là một công tác không tệ, dù sao, Trịnh Dũng Cương biết được Dương Phàm là do hắn giới thiệu, nhất định sẽ chiều cổ Dương Phàm.

Sau khi cắt đứt điện thoại, Lý Dật bảo Dương Phàm thay đổi quần áo sạch sẽ, lái xe mang theo Dương Phàm đi tới Vĩnh Hòa hội sở.

Bởi mấy ngày nay Vĩnh Hòa hội sở cũng không có cuộc so đấu, toàn bộ hội sở có vẻ có chút quanh quẽ.

Khi Lý Dật lái xe tiến vào Vĩnh Hòa hội sở, Lý Dật thỉnh thoảng phát hiện sắc mặt Dương Phàm có chút không thích hợp, hơi trắng bệch, khóe mắt nhảy lên kịch liệt, thậm chí cả thân thể cũng run lên.

“Làm sao vậy?” Lý Dật thả chậm tốc độ xe, quan tâm mà hỏi thăm.

Dương Phàm có chút lúng túng nói: “Không biết vì sao, tim đập rất nhanh, hơn nữa rất khẩn trương.”

Dương Phàm nói xong vươn tay lau mồ hôi chảy trên trán.

“Không có việc gì, không cần khẩn trương, tuy rằng Trịnh Thiết Quân là Chiến Thần phương nam, thế nhưng đó cũng chỉ là một danh hào. Trên thực tế, hắn cũng như cậu, cũng phải ăn uống sinh hoạt, không có địa phương gì đặc thù, thả lỏng tâm trạng, cứ xem hắn như một người bình thường, như vậy cậu sẽ không khẩn trương nữa.” Lý Dật mỉm cười vỗ vỗ vai Dương Phàm, xem như cổ vũ.

Nghe Lý Dật nói như thế, Dương Phàm điều chỉnh hô hấp, cả người thả lỏng rất nhiều.

Khi Lý Dật mang theo Dương Phàm đi tới biệt thự của Trịnh Thiết Quân thì hẳn cùng Trịnh Dũng Cương chờ đã lâu.

Thấy Lý Dật dẫn theo một người xa lạ tiến đến, hai người đều hơi ngẩng ra, chỉ thấy Trịnh Dũng Cương nhin không được đứng dậy, hiếu kỳ hỏi thăm: “Dật ca, vị huynh đệ này là?”

Dương Phàm vốn trước khi vào cửa đã điều chỉnh tâm trạng khá hơn, thế nhưng sau khi vào cửa nhìn thấy hai nhân vật trong truyền thuyết thì nhin không được có chút khẩn trương. Lúc này nghe được Trịnh Dũng Cương xưng hô hắn là huynh đệ, hai chân mềm mềnh, thiếu chút nữa đặt mông ngã ngồi trên mặt đất.

“Huynh đệ của tôi, Dương Phàm.” Lý Dật nắm vai Dương Phàm, cười cười.

Bị Lý Dật nắm như thế, Dương Phàm mới không bị ngã sấp xuống, hơn nữa cảm thụ được lực lượng từ trong tay Lý Dật truyền đến, nguyên bản tâm tình đang khẩn trương cũng chuyển biến tốt đẹp hơn rất nhiều, vô ý thức nhìn Trịnh Dũng Cương cười cười.

Trịnh Dũng Cương nghe được Lý Dật nói Dương Phàm là huynh đệ, nhiều ít có chút kinh ngạc, thế nhưng cũng không hề biểu hiện trên mặt, mà là về mặt thân thiết đi tới trước người Dương Phàm, vươn tay nói: “Dương Phàm huynh đệ, chào anh, tôi là Dũng Cương.”

Dương Phàm vươn tay, kiệt lực không để tay run, sau đó cầm tay Trịnh Dũng Cương.

“Đến, ngồi xuống, đứng nơi đó làm gì?” Khác với sự tùy tiện của Dũng Cương, Trịnh Thiết Quân tuy rằng tính tình cũng thập phần táo bạo, nhưng dù sao sống hơn nửa đời người, ánh mắt cũng không kém, liếc mắt liền nhìn ra Dương Phàm đang thập phần khẩn trương.

Lý Dật mang theo Dương Phàm ngồi xuống bên cạnh Trịnh Thiết Quân, đi thẳng vào vấn đề nói: “Dũng Cương, trong tay cậu có hai địa bàn, đúng không?”

“Ân, làm sao vậy?” Trịnh Dũng Cương vẻ mặt nghi hoặc, mà Trịnh Thiết Quân lại nhìn ra vấn đề.

Trước mặt cha con Trịnh Thiết Quân, Lý Dật không hề có chút ý tứ che giấu: “Cậu xem địa bàn nào thích hợp cho huynh đệ của tôi, cho hắn tới nơi đó làm việc đi. Trước đây hắn ở Phương Hoàng dạ tổng hội làm qua đội trưởng bảo an, có chút kinh nghiệm đối với việc quản lý.”

“Không thành vấn đề, vừa lúc tôi không thích quản lý công việc, cả hai địa bàn đều giao cho Dương Phàm huynh đệ đi!” Trịnh Dũng Cương đáp ứng thập phần hào sảng, hắn cũng giống như Trịnh Thiết Quân, đối với tiền cũng không quan trọng, huống chi tài sản cha con bọn họ cũng đủ xài hết mười kiếp.

Nghe được Trịnh Dũng Cương nói, Dương Phàm nhất thời ngây dại, hắn biết thân phận hôm nay của Lý Dật khó lường, nhưng không nghĩ đến chỉ một câu nói của Lý Dật liền để Trịnh Dũng Cương giao luôn hai địa bàn trong tay cho hắn quản lý!

Sau đó Lý Dật để Trịnh Dũng Cương trước tiên mang theo Dương Phàm đi tới hai địa bàn để thích ứng hoàn cảnh, mà hắn thì ở lại.

Bởi vì trước đó Trịnh Dũng Cương gọi điện thoại nói cho hắn, Trịnh Thiết Quân có chuyện quan trọng cùng hắn thương lượng, vì thế hắn cũng thập phần hiếu kỳ không biết Trịnh Thiết Quân muốn nói gì với hắn.

87. Chương 87: Mạ Vàng.

Sau khi Trịnh Dũng Cương mang theo Dương Phàm rời đi, Trịnh Thiết Quân nhìn Lý Dật cười cười, nói: “Cậu rất chiều cổ với người trẻ tuổi tên Dương Phàm kia.”

“Hắn là huynh đệ của tôi, tôi chiều cổ hắn hắn là đương nhiên.” Lý Dật gật đầu.

“Người trẻ tuổi kia thoát nhìn rất trung tâm đối với cậu, bắt quá, hắn không thích hợp hỗn hắc đạo.” Trịnh Thiết Quân thở dài, nói: “Nếu muốn trở thành hắc đạo đại ca chân chính, ý nghĩ, thủ đoạn, trợ thủ ba thứ này cũng không thể thiếu. Huynh đệ cậu mặc dù trung thành, thế nhưng có một số thứ hắn còn bị hạn chế...”

“Điều này tôi hiểu rõ, đa tạ Trịnh thúc nhắc nhở.” Không đợi Trịnh Thiết Quân nói cho hết lời, Lý Dật liền mở miệng cắt đứt lời Trịnh Thiết Quân nói, hiển nhiên, Lý Dật không muốn ở sự kiện này có quá nhiều dây dưa.

Cử động của Lý Dật cũng không làm cho Trịnh Thiết Quân không vui, hắn nhìn ra được tâm tình của Lý Dật cũng không tốt lắm, vì vậy không hề tiếp tục trọng tâm câu chuyện, mà là nói sang chuyện khác: “Cậu còn nhớ rõ Trúc Liên Bang không?”

“Nhớ kỹ.” Lý Dật gật đầu, lại nghi hoặc: “Lẽ nào người của Trúc Liên Bang lại tới Thượng Hải?”

Nghe được Lý Dật nói, Trịnh Thiết Quân tán thưởng liếc mắt nhìn Lý Dật, sau đó trầm thấp nói: “Người của Trúc Liên Bang thật ra không có lá gan trở lại Thượng Hải, bắt quá chỗ dựa vững chắc của Trúc Liên Bang đã tới.”

Chỗ dựa của Trúc Liên Bang?

Trịnh Thiết Quân nói làm cho Lý Dật nhiều ít có chút không giải thích được, mặc dù hắn đã dung nhập vào con đường này đã một tháng, thế nhưng đối với những bang phái, hắc bang xã đoàn hiểu biết rất ít.

Thấy Lý Dật lộ ra biểu tình không giải thích được, Trịnh Thiết Quân âm trầm giải thích: “Đài Loan trước kia do Tam Hợp Hội làm chủ, Trúc Liên Bang chỉ là hắc bang mới quật khởi gần đây. Chỗ dựa vững chắc phía sau bọn họ chính là Nhật Bản Sơn Khẩu Tổ. Chính vì sự giúp đỡ của Sơn Khẩu Tổ, mà trên thực tế, Trúc Liên Bang chỉ là một khôi lỗi(bù nhìn) của Sơn Khẩu Tổ tại Đài Loan thậm chí tại Trung Quốc mà thôi.”

Lý Dật không biết Trúc Liên Bang là bởi vì ở thế kỷ 21 trung kỳ vốn không có danh tự của bang hội này.

Thế nhưng tên của bang hội Sơn Khẩu Tổ, Lý Dật thập phần quen thuộc.

Tại thời gian thế kỷ 21 trung kỳ, Sơn Khẩu Tổ không chỉ là đại hắc bang đệ nhất Nhật Bản, cũng thành đại hắc bang đệ nhất Châu Á với thực lực có chút cường đại.

“Lẽ nào người của Sơn Khẩu Tổ muốn đánh đuổi chúng ta ra khỏi Thượng Hải?” Lý Dật nhìn ra Trịnh Thiết Quân không có hảo cảm với người Nhật Bản. Bởi vậy giọng nói có chút chằng chằng. Sơn Khẩu Tổ mặc dù

thế lực khổng lồ trong nước Nhật, thế nhưng nếu muốn đến Thượng Hải khiêu chiến thế lực của Tiêu Thanh Sơn, đó chính là muốn chết.

Mãnh long quá giang có thể đập chết địa đầu xà thỉnh thoảng cũng có phát sinh. Thế nhưng để mãnh long quá giang muốn đem bọn rắn hổ địa đầu tận giết tuyệt đây là chuyện không có khả năng!

“Bọn họ tới một người lão tử giết một người. Đến hai người lão tử giết một đôi. Đến một trăm lão tử giải quyết hết toàn bộ!” Trịnh Thiết Quân vẻ mặt sát ý nói. Cũng giống như đại đa số người Nam Kinh, đối với người Nhật Bản Trịnh Thiết Quân thập phần căm hận. Huống chi ông nội của hắn ngày trước chết trong tay người Nhật Bản.

Nghe Trịnh Thiết Quân vừa nói như thế, Lý Dật hiểu rõ, Trịnh Thiết Quân gọi mình đến hơn phân nửa là muốn mình đi chấp hành nhiệm vụ.

Quả nhiên, Trịnh Thiết Quân nói lời kế tiếp đúng với sự suy đoán của hắn.

“Vốn ta nghĩ tự mình đi giải quyết đám tạp chủng Sơn Khẩu Tổ, nhưng Tiêu đại ca nói chuyện lần này để cho cậu đứng ra giải quyết.” Trịnh Thiết Quân nghiêm mặt nói: “Ta đã dặn Dững Cường, khi cậu làm chuyện này thì dẫn theo người của hắn, một hồi ta giao tư liệu của đám tạp chủng kia cho cậu.”

Tiêu Thanh Sơn muốn mình đứng ra?

Trịnh Thiết Quân nói làm Lý Dật có chút kinh ngạc.

Từ lần kia tại biệt thự Tiêu gia nói chuyện với Tiêu Thanh Sơn, hơn một tháng Lý Dật cũng không có gặp qua Tiêu Thanh Sơn. Mà có thể Tiêu Thanh Sơn đã cảnh cáo Tiêu Cường, cho nên hơn một tháng tới nay, Tiêu Cường cũng không tìm Lý Dật phiền phức.

Hắn muốn mình đứng ra đối phó người của Sơn Khẩu Tổ là có ý tứ gì?

Trong lòng Lý Dật có chút nghi hoặc.

“Tiểu Dật, nếu như ta không có đoán sai, lần này Tiêu đại ca cho cậu đứng ra, hẳn là muốn tạo uy tín cho cậu trong bang hội.” Trịnh Thiết Quân cười cười, nói: “Tuy rằng Tiêu đại ca cố tình muốn cho cậu tiếp nhận vị trí của hắn, thế nhưng then chốt cần phải xem cậu, nếu như chính cậu không cách nào tạo được uy tín trong bang hội...”

Trịnh Thiết Quân cũng không nói câu kế tiếp, thế nhưng ý tứ cũng rất rõ ràng.

Vô luận là hắc đạo hay con đường làm quan, nếu muốn bò lên cao ngoài việc có người bên ngoài giúp đỡ, còn phải tạo dựng một phen thành tích, làm cho người ta tâm phục khẩu phục.

Đó cũng giống như chuyện mạ vàng.

Tuy rằng Tiêu Thanh Sơn toàn lực nâng đỡ Lý Dật, thế nhưng nếu như Lý Dật không làm ra thành tích gì tạo nên uy tín trong bang hội, để cho đám thủ hạ báỉ phục, như vậy ngày sau rất khó trở thành người nắm giữ Thiên Tự Đầu của Mãnh Hổ Bang.

Nhưng mà, Lý Dật nghe được lời của Trịnh Thiết Quân cũng trở nên trầm mặc.

Tiêu Thanh Sơn đối tốt với hắn, thậm chí so với những người cha bình thường đối đãi con mình còn tốt hơn.

Thế nhưng...Tiêu Thanh Sơn thực sự sẽ giao thế lực Thiên Tự Đầu của Mãnh Hổ bang cho mình sao?

Nếu như hắn đem thế lực giao cho mình, như vậy Tiêu Cường làm sao bây giờ?

Tiêu Cường sẽ nguyện ý?

Tiêu Cường nói như thế nào cũng là con trai ruột thịt của hắn, lại cùng hắn sinh sống một nơi suốt hai mươi mấy năm, mà mình nói khó nghe một chút, chỉ là...một đứa con riêng của hắn mà thôi!

Trong đầu hiện lên mấy thứ này, biểu tình Lý Dật trở nên có chút phức tạp, hắn không có lập tức trả lời.

Trịnh Thiết Quân cũng không biết suy nghĩ trong lòng Lý Dật, thấy Lý Dật nửa ngày không nói lời nào, cho rằng Lý Dật không có lòng tin, vì vậy nói: “Không đủ tự tin làm được?”

Lý Dật lắc đầu nói: “Không phải, chỉ nghĩ vì sao hấn lại giao việc này cho tôi làm.”

“Giao cho cậu làm cũng rất bình thường.” Trịnh Thiết Quân cũng không chấp nhận: “Chuyện này sau khi kết thúc, ta nghĩ Tiêu đại ca sẽ đem cậu điều đi khỏi bên người ta, sẽ điều tới chỗ Gia Cát Minh Nguyệt. Luận chỉ số thông minh cùng với một ít tài làm thương nghiệp, ta có thóc ngựa cũng rớt không nổi Gia Cát Minh Nguyệt, cậu đi tới bên đó sẽ học hỏi được rất nhiều thứ.”

Lý Dật cũng chưa từng hoài nghi chỉ số thông minh của Gia Cát Minh Nguyệt, mặc dù theo Lý Dật xem ra, Gia Cát Minh Nguyệt không đến nỗi thông minh biến thái như Andrew Luofu, nhưng tuyệt đối cũng là một nữ nhân có trí tuệ ma quỷ.

“Tiểu Dật, tuy rằng ta hận không thể đem đám vương bát đần kia chém thành ngàn dao vạn dao, thế nhưng ta hiểu được Tiêu đại ca cũng không muốn dùng thủ đoạn sấm sét để xử lý chuyện này, cho nên cậu không cần vì ta đại khai sát giới, thế nào xử lý chuyện này hoàn mỹ, thì cứ làm như thế.” Thấy Lý Dật trầm mặc, Trịnh Thiết Quân bỗng nhiên thở dài, tuy rằng hấn căm hận người Nhật Bản, thế nhưng cũng biết tất cả phải lấy đại cục làm trọng, nếu như có thể hòa khí đánh đuổi mãnh long quá giang Sơn Khẩu Tổ này thì sẽ tốt hơn nhiều khi dùng vũ lực, dù sao, tạo ra một địch nhân cường đại đối với Thiên Tự Đầu của Mãnh Hổ Bang mà nói cũng không phải là một chuyện tốt.

Mặt khác, Trịnh Thiết Quân cũng hiểu được tầm quan trọng của nhiệm vụ này đối với Lý Dật.

Đương nhiên...Nếu như người của Sơn Khẩu Tổ không biết phân biệt tốt xấu, đó chính là một chuyện khác.

“Tôi hiểu nên làm như thế nào.” Lý Dật nhìn Trịnh Thiết Quân nói.

Trịnh Thiết Quân cười, nói: “Cậu xem, hiện nay ta đã thật sự già rồi. Người lớn thêm mấy tuổi, thì sẽ nói nhiều hơn, đáng tiếc, bình thường không ai nghe ta lải nhải những thứ này. Tính tình Dũng Cương nóng nảy, vào lỗ tai trái ra lỗ tai phải, chỉ có cậu còn chú tâm nghe ta nói, đám tiểu hồn đần thủ hạ của hấn thì càng không cần nói, cả đám thấy ta thì giống như thấy diêm vương, ngay cả đánh rắm cũng không dám. Cũng là tiểu tử người tốt.”

Lời tuy nói như vậy, thế nhưng Trịnh Thiết Quân khó có thể che giấu được sự quan ái đối với Trịnh Dũng Cương.

Lý Dật cũng cười khổ, Trịnh Thiết Quân thân là Chiến Thần phía nam tướng mạo hung hãn không nói, tính tình lại táo bạo, tiểu đệ thuộc Thiên Tự Đầu của Mãnh Hổ Bang nếu như dám cùng hấn trò chuyện việc nhà đó mới kêu là kỳ quái.

“Được rồi, nói xong chính sự, đi, đi ra ngoài đánh quyền.” Mắt thấy đã nói xong việc chính sự, trong lòng Trịnh Thiết Quân lại ngứa ngáy, trong khoảng thời gian này hấn phát hiện Lý Dật tiến bộ thần tốc, hôm nay dùng bảy thành thực lực cũng không lay động được Lý Dật nửa phần, xuất ra chín thành thực lực miễn cưỡng mới có thể thắng.

Lý Dật không cự tuyệt đề nghị luận bàn của Trịnh Thiết Quân, đối với hấn mà nói có thể luận bàn với Trịnh Thiết Quân là một chuyện tốt chỉ có lợi mà không hại, thậm chí đoạn thời gian này sở dĩ hấn tiến bộ nhanh như vậy, khả năng rất lớn chính là vì luận bàn cùng Trịnh Thiết Quân.

Hai người đi tới bãi cỏ bên ngoài biệt thự, Trịnh Thiết Quân nói: “Tiểu tử, ngày hôm nay ta muốn xuất ra toàn bộ thực lực, cẩn thận một chút, đừng để đến cuối cùng bị ta đánh vào bệnh viện, kết quả là Tiêu đại ca trách ta.”

“Ừm.” Lý Dật gật đầu, trong lòng cũng âm thầm quyết định muốn xuất ra toàn bộ thực lực đánh một trận với Trịnh Thiết Quân, đồng thời kiểm tra đo lường một chút hiệu quả huấn luyện gần đây.

Hai người đã tiến hành luận bàn quá nhiều lần, đây đó từ lâu đã quen thuộc, lời dạo đầu sau khi kết thúc, hai người đều ở trong thời gian quá ngắn tiến vào trạng thái nhập tâm.

Khác với dĩ vãng chính là, lúc này đây, Trịnh Thiết Quân chủ động xuất kích, chỉ thấy hai chân hấn phát lực, giẫm ngay tại chỗ, cả người giống như một mũi tên rời dây cung, hướng Lý Dật phóng tới.

Trịnh Thiết Quân từ nhỏ luyện Hồng quyền, lại trải qua việc tẩy lễ chém giết trong hắc đạo, một ngày động thủ, khí thế trên người rất kinh khủng, mà hấn chủ động xuất kích, khí thế càng dọa người.

Đối mặt Trịnh Thiết Quân khí thế như hồng, Lý Dật không thối lui, mà là chủ động nghênh tới, tựa hồ muốn ở trong khí thế áp đảo Trịnh Thiết Quân.

“Tốt!” Trước mắt Trịnh Thiết Quân sáng ngời, quyền phải như đạn pháo bắn ra, khởi lên một trận gió rít sắc bén.

Thân thể Lý Dật lách qua một bên, đồng thời đùi phải nhanh như thiểm điện đá ra, một cú đá hung hăng hướng ngay chân Trịnh Thiết Quân đá vào, Trịnh Thiết Quân nhảy lên tại chỗ, thân thể bay lên không, hai chân liên tục đá ra hai cước!

Mã Đạp Yển!

Đây là một trong những sát chiêu của Trịnh Thiết Quân, lúc né tránh hai chân rất nhanh đá ra, giống như ngựa đạp chim yển, lực lượng thật lớn, độ cong xảo quyết, làm đối thủ khó lòng phòng bị.

Trong nháy mắt Trịnh Thiết Quân nhảy lên, Lý Dật liền đã nhận ra nguy hiểm, không đợi Trịnh Thiết Quân đá ra hai cước, thân thể Lý Dật bỗng nhiên nghiêng về phía sau, hai tay chống đất, thân hình giống như hình cầu vòm bẻ ngược.

Thiết Bản Kiềm!

Hai chân Trịnh Thiết Quân lướt qua trên quần áo trước ngực Lý Dật, cú đá sắc bén rít gió làm nơi ngực Lý Dật cảm giác một trận đau đớn, nhưng cũng không hề tạo thành thương tổn thực sự cho Lý Dật.

Trịnh Thiết Quân tựa hồ thật không ngờ Lý Dật có thể nhẹ nhàng tránh thoát như vậy, khi đang kinh ngạc, đã thấy thân thể Lý Dật đột nhiên ngã xuống đất, chân phải hướng ngay đũng quần của hắn đá tới!

Sắc mặt Trịnh Thiết Quân đại biến, vội vã dùng hai tay bảo vệ đũng quần!

“Phanh!”

Một tiếng vang trầm muộn qua đi, cả người Trịnh Thiết Quân bị đá bay ra ngoài, ngã trên mặt đất phát ra âm thanh trầm muộn, dấp dấp rất chặt vật.

“Hay cho tiểu tử thói người, không ngờ dùng liều âm chân đối phó ta! Cậu muốn biến ta thành thái giám sao?”

Trịnh Thiết Quân hỗn hển mắng, trong lòng cũng khiếp sợ không ngớt, luận bàn cùng Lý Dật nhiều lần như vậy, hắn tự nhiên rõ ràng sức của đôi chân Lý Dật lớn bao nhiêu, hắn hiểu rõ, vừa rồi Lý Dật dùng một cước kia ngay cả ba thành lực lượng cũng chưa dùng tới.

Nếu như dùng toàn lực, thì Chiến Thần phía nam như hắn liền thực sự biến thành thái giám mất rồi...

88. Chương 88: Cút Ra Khỏi Thượng Hải.

Lúc Lý Dật rời khỏi Vinh Hòa hội sở, từ chỗ Trịnh Thiết Quân cầm một phần tư liệu ghi chép toàn bộ tin tức về việc Sơn Khẩu Tổ thành lập phân xã tại Thượng Hải.

Từ trong tư liệu Lý Dật biết được, người phụ trách Sơn Khẩu Tổ ở Thượng Hải là một người Nhật Bản tên là Biên Đằng Thắng, tại Thượng Hải ẩn núp ba năm, vẫn nỗ lực thành lập phân xã trong Thượng Hải, thế nhưng bị áp lực của Thiên Tự Đầu Mãnh Hổ Bang nên chậm chạp còn chưa nổi lên mặt nước.

Trước đó không lâu, Biên Đằng Thắng để Trúc Liên Bang Trần Hạo Thiên lộ ra khỏi mặt nước, chỉ là muốn thử điểm mấu chốt của Tiêu Thanh Sơn.

Kết quả Lý Dật đứng ra giết chết Trần Hạo Thiên, đạt được hiệu quả rung núi chấn hổ, làm Biên Đằng Thắng không dám hành động thiếu suy nghĩ, cũng buông tha cho kế hoạch lộ ra khỏi mặt nước.

Biên Đằng Thắng không muốn lộ mặt, thế nhưng Tiêu Thanh Sơn cũng tra được lên đầu của hắn, đồng thời sưu tập tất cả tư liệu liên quan tới hắn.

Trước khi Lý Dật rời đi, Trịnh Thiết Quân nói cho Lý Dật, dặn Lý Dật buổi tối dẫn người đến nơi đó xử lý chuyện này.

Vào buổi tối chín giờ, trời đã tối hẳn, Lý Dật lái chiếc Hummer của Trịnh Dũng Cường đi tới căn cứ của Sơn Khẩu Tổ tại Thượng Hải.

Vào sáng sớm, Dũng Cường mang theo Dương Phàm đến làm quen với tình hình hai địa bàn của hắn.

Dương Phàm làm việc vài năm trong dạ tổng hội, đối với khuôn sáo trong chỗ ăn chơi mười phần quen thuộc, làm việc cũng có chút thuận lợi, dùng cách nói của Trịnh Dũng Cường, Dương Phàm trời sinh là để quản lý những nơi ăn chơi này.

Dương Phàm thuận lợi tiếp nhận hai hội sở kia, lại thành thuộc, điều này làm cho Lý Dật nhiều ít có chút vui mừng.

Nguyên bản hắn đối với việc thiếu nghị lực của Dương Phàm còn có chút thất vọng. Thế nhưng trải qua một ngày đêm suy tư, hắn cũng đã nghĩ thật kỹ, với tính cách và thân thủ của Dương Phàm, có thể không cần tiến nhập vào hắc đạo cũng sẽ là một chuyện tốt.

Mà theo Lý Dật xem ra, Dương Phàm chỉ cần có cuộc sống hài lòng là được rồi, về phần làm gì cũng không trong yếu!

Đi theo trước sau xe Hummer chính là bốn chiếc xe màu trắng mui kín, trong xe toàn bộ đều là tinh anh thuộc Thiên Tự Đầu của Mãnh Hổ Bang. Cả đám người đều mang theo súng ống, đó là để phòng ngừa vạn nhất.

“Dật ca, một hồi chúng ta trực tiếp giết chết đám tạp chủng kia hay giết giết chết vài người để lại một ít làm bao cát?” Cũng giống như Trịnh Thiết Quân, Trịnh Dũng Cường đối với người Nhật Bản hận thấu xương.

Nghe Trịnh Dũng Cường vừa nói như thế, Lý Dật hiểu được, Trịnh Thiết Quân cũng không đem chuyện lúc sáng nói lại cho Trịnh Dũng Cường. Vì vậy nói: “Trước tiên khoan động thủ, cùng bọn họ đàm phán. Nếu như bọn họ không thức thời thì hãy động thủ.”

“Đàm phán?” Trịnh Dũng Cường có chút phiền muộn nói: “Dật ca, đàm phán với người Nhật Bản chỉ là lãng phí nước bọt!”

“Dũng Cường, hiện tại Thượng Hải thậm chí toàn bộ thế cục của hắc đạo hai miền nam bắc cũng không ổn định, hiện nay Tiêu tiên sinh còn bị vây trong giai đoạn tẩy trắng, không thể tạo ra địch nhân cường đại, một hồi không thể xung động!” Trong lòng Lý Dật cười khổ, giọng nói cũng cực kỳ nghiêm khắc.

Thấy Lý Dật lộ ra biểu tình nghiêm túc, Dũng Cường bắt đầu dĩ gật đầu: “Được rồi, tôi nghe lời anh.”

Bốn mươi phút sau, Lý Dật và bốn mươi tinh anh Mãnh Hổ Bang đi tới một tòa biệt thự cũng không có gì nổi bật nằm vùng ngoại ô Thượng Hải.

Xe của Dũng Cường vừa dừng lại thì đám tiểu đệ từ trong góc tối nhảy đi ra.

“Dật ca, Dũng Cường ca.” Hai người đầu tiên cung kính hành lễ với Lý Dật và Trịnh Dũng Cường, sau đó hồi báo: “Bọn họ vẫn ở bên trong, tổng cộng là mười bốn người.”

“Làm rất tốt.” Lý Dật vỗ vỗ vai hai người, rõ ràng nhìn thấy được biểu tình kích động trên mặt hai người. Lý Dật cũng không nói thêm gì nữa với họ, mà là nhìn bốn mươi tinh anh của Thiên Tự Đầu Mãnh Hổ Bang phía sau nói: “Các anh lưu lại ba mươi người vây quanh biệt thự, còn mười người khác đi theo tôi vào trong.”

“Dật ca, chúng ta chỉ đi vào mười người có phải quá ít không?” Trịnh Dũng Cường thoáng có chút lo lắng.

Lý Dật tự tin cười, nói: “Dũng Cường, cậu cho rằng bọn họ dám hạ thủ đối với chúng ta sao?”

Nghe Lý Dật vừa nói như thế, Trịnh Dũng Cường bừng tỉnh hiểu ra!

Thượng Hải dù sao cũng là địa bàn của Tiêu Thanh Sơn, tuy rằng thế lực của Sơn Khẩu Tổ cường đại, thế nhưng tuyệt đối không dám ở phía sau động thủ, bằng không, dù bọn họ có mọc cánh cũng không trốn thoát khỏi Thượng Hải.

Nguyên lai, Lý Dật dự định chỉ cùng Trịnh Dũng Cường đi vào, nhưng lại sợ Trịnh Dũng Cường không khống chế được tâm tình mà động thủ, cho nên mới quyết định mang theo mười người đi vào.

Khi Lý Dật mang theo Trịnh Dũng Cương và mười tên tinh anh Thiên Tự Đầu của Mãnh Hồ Bang đi tới cửa biệt thự, cánh cửa lớn liền mở rộng ra, hai gã người Nhật Bản thấp bé hướng Lý Dật cúi cung nói: “Lý tiên sinh, chào ngài, Biên Đằng tiên sinh chờ ngài đã lâu, xin đi theo chúng tôi.”

Nghe được hai thành viên của Sơn Khẩu Tổ nói, sắc mặt Trịnh Dũng Cương khê biến!

Lần này bọn họ hành động ngoại trừ Lý Dật cùng Trịnh Dũng Cương và đám thủ hạ biết được, những người khác cũng không hay biết, người Nhật Bản làm sao mà biết được?

So sánh với Trịnh Dũng Cương mà nói, Lý Dật trấn định hơn rất nhiều, dù sao, Sơn Khẩu Tổ là hắc bang cường đại nhất Nhật Bản, hơn nữa còn dự mưu muốn ở trên Thượng Hải thành lập phân bộ đã không còn là chuyện một hai ngày, nếu như chút năng lực này cũng không có, như vậy sẽ không có tư cách ở tại Nhật Bản trở thành đệ nhất hắc bang.

“Các anh đều chờ bên ngoài, tôi và Dũng Cương đi vào.” Lý Dật suy nghĩ một chút, quay lại nhìn đám tinh anh Thiên Tự Đầu ở phía sau dặn dò một câu, sau đó thâm ý nhìn Trịnh Dũng Cương, ý bảo hẳn một hồi nữa không nên xung động.

Làm xong tất cả, Lý Dật nhìn hai gã thành viên Sơn Khẩu Tổ gật đầu.

Hai gã thành viên Sơn Khẩu Tổ nghe được Lý Dật nói, biểu tình hơi đổi, tựa hồ bọn họ thật không ngờ Lý Dật lại lớn mật như vậy.

Sau đó, dưới sự dẫn đường của hai gã thành viên Sơn Khẩu Tổ, Lý Dật và Trịnh Dũng Cương cùng đi vào biệt thự.

Có thể vì lý do không muốn làm người chú ý, biệt thự cũng không trồng hoa anh đào, hơn nữa biệt thự thoát nhìn có chút cũ, tựa hồ có chút cổ xưa, đi trong biệt thự, Lý Dật phát hiện có mấy trạm gác ngầm, cũng không có lên tiếng.

Khác với bên ngoài biệt thự, thiết bị lắp đặt bên trong biệt thự thập phần xa xỉ, ngay giữa phòng khách được trải thảm lông dê màu trắng, một người Nhật Bản đang khoanh chân ngồi trên thảm, thấy Lý Dật và Trịnh Dũng Cương đi vào cửa, mỉm cười đứng lên.

Người Nhật Bản kia cũng không phải ai khác, chính là Biên Đằng Thắng.

“Lý tiên sinh, hoan nghênh quang lâm.” Biên Đằng Thắng hướng Lý Dật cúi cung cười nói.

Thấy dáng dấp cười tủm tỉm của Biên Đằng Thắng, Dũng Cương tức giận nắm chặt tay, thế nhưng Lý Dật không lên tiếng, hẳn cũng không dám hành động thiếu suy nghĩ, mà lòng mày Lý Dật lại nhướng lên, hiển nhiên, hẳn cũng không có nghĩ đến Biên Đằng Thắng thấy hẳn đến, lại biểu hiện trấn định như vậy.

“Thoạt nhìn, ông cũng đã đợi thật lâu.” Lý Dật nhàn nhạt trả lời, ánh mắt bình tĩnh nhìn chằm chằm đôi mắt Biên Đằng Thắng.

Ánh mắt Lý Dật rất bình tĩnh, nhưng làm cho Biên Đằng Thắng có một loại cảm giác khó chịu, hẳn cùng Lý Dật nhìn nhau khoảng hai giây, liền vô ý thức dời ánh mắt đưa tay thỉnh mời: “Mời Lý tiên sinh hai vị ngồi xuống nói chuyện.”

Dứt lời, hẳn vỗ nhẹ hai cái.

Hắn vỗ tay một cái, bình phòng phía tây phòng khách nhất thời bị người đẩy ra, sáu nữ nhân mặc kimono cúi người xếp thành một hàng từ trong đi ra, trong tay mỗi nàng đều cầm một cái khay có rượu và chén rượu, còn có một ít điểm tâm.

Không đợi Biên Đằng Thắng lên tiếng, một nữ nhân Nhật Bản cung kính đặt hai chén rượu trước mặt Lý Dật và Trịnh Dũng Cương, sau đó khom lưng đứng ở phía sau hai người.

“Mẹ nó, chúng ta không phải đến đây uống rượu!” Thấy trận thế này, Trịnh Dũng Cương rốt cục nhịn không được nữa, mở miệng chửi thề.

Lý Dật vỗ nhẹ lên vai Trịnh Dũng Cương, nói: “Nếu Biên tiên sinh hiếu khách như vậy, chúng tôi cũng không ngại uống vài chén.”

Nghe được lời nói ôn hòa của Lý Dật, khóe mắt Biên Đằng Thắng hơi giật lên một chút, trong lòng có loại trực giác nói cho hắn, nếu như hắn không cấp cho người thanh niên ngồi trước mặt này một câu giải thích thỏa mãn thì hạ tràng của hắn sẽ rất thảm.

Sau khi Lý Dật lên tiếng, Trịnh Dũng Cương cũng không nói gì nữa, chỉ sầm mặt, dửng dưng như muốn ăn thịt người, sợ đến mức hai nữ nhân Nhật Bản run cả thân thể.

Mà Lý Dật lại không chút hoang mang cầm lấy chén rượu, uống cạn sạch sẽ, sau đó buông chén, nhẹ nhàng lắc lắc đầu nói: “Biên tiên sinh, rượu cũng đã uống, hiện tại nên nói chuyện chính sự. Còn nữa, lúc nói chuyện chính sự, ta không hi vọng có các nàng ở đây.”

“Các cô lui xuống đi!” Biên Đằng Thắng ra lệnh một tiếng, trong lòng cũng buồn bực, hắn vốn biết, Lý Dật từng cùng một nữ nhân Nhật Bản tên Anh Tử ngủ cả một đêm tại Trân Châu Cảng hội sở.

Mắt thấy sáu nữ nhân Nhật Bản đã lui xuống, Biên Đằng Thắng mới nói: “Lý tiên sinh, nếu như có thể, mời chuyển cáo Tiêu tiên sinh, Sơn Khẩu Tổ chúng tôi cũng không có ác ý, chỉ là muốn cùng Tiêu tiên sinh kết giao bằng hữu.”

“Có cách kết giao bằng hữu như các vị sao?” Lý Dật cười lạnh một tiếng, nói: “Các vị đã có thành ý như vậy, thì ông trở lại nói cho lão đại của ông, Mãnh Hổ Bang chúng ta muốn đến Tokyo tại Nhật Bản phát triển phân xã, ông xem thế nào?”

Lý Dật nói làm sắc mặt Biên Đằng Thắng hơi đổi, nhưng trên mặt hắn vẫn lộ vẻ mỉm cười như cũ: “Lý tiên sinh, theo tôi được biết, quý bang cũng không có buôn bán xe lậu, Sơn Khẩu Tổ chúng ta đến Thượng Hải phát triển phân xã cũng không có dự định tranh giành cướp đoạt sự buôn bán gì của Tiêu tiên sinh, càng không nghĩ qua muốn đoạt địa bàn gì, chỉ là muốn làm buôn bán buôn lậu xe hơi mà thôi. Đương nhiên, để biểu đạt lòng kính ý của chúng ta đối với Tiêu tiên sinh, chúng ta có thể xuất ra một phần lợi nhuận.”

“Chúng ta không cùng người Nhật Bản hợp tác!” Lúc này đây mở miệng cũng không phải Lý Dật, mà là Trịnh Dũng Cương, vẻ mặt của hắn cũng không còn là phần nộ, mà lại thập phần âm lãnh.

Trịnh Dũng Cương nói làm Biên Đằng Thắng nhiều ít có chút bất mãn, bất quá hắn vẫn không hề tức giận, vẫn là dửng dưng cười ha hả: “Vị này chính là Trịnh tiên sinh phải không? Tôi biết, tổ tông của chúng tôi từng làm ra chuyện có lỗi với người Trung Quốc, thế nhưng, đây đều là lịch sử, không quan hệ gì đến chúng tôi. Mặt khác, ngài có thể không biết, lợi nhuận buôn lậu xe hơi rất lớn, đây là một mối làm ăn lớn.”

Thấy biểu hiện của Biên Đằng Thắng, nghe được Biên Đằng Thắng nói, Lý Dật phải thừa nhận, nam nhân thấp bé trước mắt này không giống tầm thường.

“Con mẹ nó ai nói lịch sử không quan hệ đến chúng ta? Lão tử nếu như hăm hiếp bà nội của người, giết ông nội người, người có phải cũng cười nói với lão tử, lịch sử không quan hệ gì với chúng ta?” Trịnh Dũng Cương lạnh lùng nói: “Huống chi đến bây giờ, con mẹ nó người Nhật Bản các người cũng không chịu thừa nhận lịch sử, còn nói cuộc đại tàn sát tại Nam Kinh chỉ là một hồi chiến dịch, con mẹ nó các người thật là đủ vô sỉ!”

Lúc này đây, Biên Đằng Thắng rốt cục có chút ngồi không yên, sắc mặt hắn có chút xấu xí: “Trịnh tiên sinh, những chuyện này là do các chính khách mới quan tâm, tôi nghĩ, chúng ta chỉ nên nói chuyện làm ăn buôn bán mà thôi.”

“Sinh ý có thể thương lượng, hợp tác cũng có thể tiến hành.” Lý Dật đứng dậy, như cười như không nói: “Nhưng, điều kiện quan trọng là, chúng ta thu chín thành lợi nhuận, hơn nữa các người ngoại trừ những gì liên quan tới sinh ý cần thiết, không được tùy ý phái người đến Thượng Hải, càng không được phái người đến Thượng Hải thành lập phân xã.”

Nói đến đây, Lý Dật dừng lại một chút, lạnh lùng nói: “Nếu như các người nghĩ không thể hợp tác, như vậy, thỉnh mang theo người của người rút ra khỏi Thượng Hải, kỳ hạn là hai ngày.”

89. Chương 89: Khiêu Chiến.

Nhật Bản tuy rằng là một quốc gia không lớn, thế nhưng người Nhật Bản cho tới bây giờ cũng không thiếu dã tâm, đó là chứng minh tốt nhất.

Lý Dật tự nhiên sẽ không tin tưởng người của Sơn Khẩu Tổ chỉ là muốn làm sinh ý buôn lậu xe hơi tại Thượng Hải. Tuy rằng hắn không chửi tục như Trịnh Dũng Cương, thế nhưng nói ra điều kiện bá vương, Biên Đằng Thắng tự nhiên sẽ không đáp ứng, bằng không chẳng khác gì đem tiền đưa cho Thiên Tự Đầu Mãnh Hồ Bang.

“Lý tiên sinh, ngài là vì Trịnh tiên sinh nên mới làm như vậy sao?” Biên Đằng Thắng hiển nhiên cũng điều tra qua tư liệu của Trịnh Dũng Cương, đối với chuyện tổ tiên của Trịnh Dũng Cương đều tương đối rõ ràng.

Theo việc ít người biết được Lý Dật đề ra điều kiện bá vương hơn phân nửa là vì cha con Trịnh Thiết Quân, bởi vậy rất thẳng thắn gật đầu: “Ông có thể cho là như vậy.”

Lý Dật nói làm Trịnh Dũng Cương một trận kích động, tựa hồ Trịnh Dũng Cương thật không ngờ Lý Dật sẽ vì cha con bọn họ làm ra điều như vậy, không khỏi cảm kích liếc mắt nhìn Lý Dật.

Lý Dật cũng cười cười không nói gì, nguyên dựa theo ý tứ của Trịnh Thiết Quân, muốn giết chết đám người Nhật Bản này, hôm nay thả bọn họ đi đã rất làm khó Trịnh Thiết Quân, nếu như còn đồng ý cùng người Nhật Bản hợp tác chính là đánh vào mặt Trịnh Thiết Quân, Lý Dật tự nhiên sẽ không làm như vậy.

Huống chi, với phương thức hiện tại mà nói, không chỉ đánh đuổi người Nhật Bản, còn có thể cấp cho Trịnh Dũng Cương một chiêu thuận nước giong thuyền.

Thấy Lý Dật trả lời thẳng thắn như vậy, Biên Đằng Thắng hiểu được, người của Sơn Khẩu Tổ rút lui khỏi Thượng Hải là chuyện chắc chắn.

“Lý tiên sinh, nên nhớ, quyết định của ngài, sẽ làm Tiêu tiên sinh mất đi một người bạn cường đại.” Mất thấy sự tình đã không còn cách đàm phán tiếp, Biên Đằng Thắng lộ ra sự cuồng vọng vốn có của người Nhật Bản: “Tôi sẽ dựa theo lời ngài trong vòng hai ngày, dẫn người rời khỏi Thượng Hải.”

Biên Đằng Thắng nói làm Lý Dật nhú mày, hắn nghe được, Biên Đằng Thắng tựa hồ không muốn bỏ qua, nhưng nghĩ lại nghĩ, Biên Đằng Thắng cũng không làm ra được trò gì, vì vậy cũng không nói gì nữa, mà là mang theo Trịnh Dũng Cương rời đi.

Lý Dật và Trịnh Dũng Cương vừa mới rời đi, nguyên trong đại sảnh trống rỗng chợt hiện ra hai người Nhật Bản sắc mặt lạnh lùng.

“Biên Đằng quân*, lẽ nào chúng ta thật sự phải rời đi sao?” Trong đó một gã Nhật Bản mở miệng hỏi với vẻ không cam tâm.(quân đây không phải là tên, mà nó là chữ San, Kun, đệm của người nhật, biểu lộ thân mật hay kính trọng.)

Tâm tình Biên Đằng Thắng cũng không tốt được bao nhiêu, nghe được thủ hạ nói, tức giận: “Tiêu Thanh Sơn là hạng người có thủ đoạn ác độc, hơn nữa người đắc lực nhất của hắn là Trịnh Thiết Quân đối với người Nhật Bản hận thấu xương. Nếu như chúng ta không rời đi, chỉ sợ cũng sẽ không đi khỏi Thượng Hải được nữa.”

Nói đến đây Biên Đằng Thắng nhiều ít có chút tiếc nuối. Hắn đã sớm nghe được thủ đoạn của Tiêu Thanh Sơn rất cao, độc chiếm khối bánh Thượng Hải, rất nhiều hắc bang đến Thượng Hải phát triển phân xã đều bị đuổi ra ngoài. Hắn vốn định mượn cơ hội đến Thượng Hải phát triển phân xã, kiếm chút công lao, sau khi trở về có thể được đề thăng địa vị trong bang hội. Hôm nay xem ra, suốt ba năm ẩn núp đã toàn bộ uổng phí.

“Biên Đằng quân, nếu phải rời đi như thế, chúng ta cũng không cam tâm!” Một gã Nhật Bản khác cũng phụ họa nói.

Biên Đằng Thắng nhú nhú mày: “Lẽ nào các ngươi có ý kiến gì hay?”

“Biên Đằng quân, nếu họ Trịnh không chịu cho mặt mũi như thế, chúng ta cũng triệt để buộc hấn khó khăn một hồi!” Tên Nhật Bản đầu tiên mở miệng âm độc nói: “Trong tay Trịnh Thiết Quân có một nơi dành cho trò đấu chó cùng hắc quyền, chúng ta đi đập địa bàn của hấn!”

“Đập địa bàn?” Trước mắt Biên Đằng Thắng sáng ngời, sau đó nói: “Ý của ngươi là tìm một tên bù nhìn thay chúng ta đứng ra?”

“Đúng vậy, Biên Đằng quân, người Đài Long của Trần Châu Cảng hội sở là một tên bù nhìn tốt nhất.” Người Nhật Bản đưa ra chủ ý âm âm cười nói: “Tôi có hỏi thăm tư liệu về hội sở của Trịnh Thiết Quân, tôi nắm chắc có thể phá được hội sở của hấn. Hơn nữa, Trịnh Thiết Quân thích cá cược, chúng ta có thể mượn cơ hội hung hăng tìm một bút tiền trở về, ở chỗ lão đại có thể nói chuyện một chút.”

“Tốt, ta sẽ hướng lão đại xin một chút chỉ thị, nếu như lão đại đồng ý, việc này do ngươi đi làm.” Trong lòng Biên Đằng Thắng đang ghen một bụng lửa giận, đang nghĩ đến biện pháp trả thù, tự nhiên sẽ không cự tuyệt, theo hấn xem ra phương thức phá địa bàn cũng giống như phá mặt mũi, Tiêu Thanh Sơn chỉ có thể ngậm bồ hòn hơn nữa còn có thể hạ uy phong của Thiên Tự Đầu Mãnh Hổ Bang và hắc đạo Trung Quốc.

Hai ngày sau, Biên Đằng Thắng mang theo người của Sơn Khẩu Tổ rời khỏi Thượng Hải.

Sau khi biết được tin tức này, Tiêu Thanh Sơn tự mình đi tới Vĩnh Hòa hội sở, biểu hiện ra muốn thưởng cho Lý Dật, trên thực tế là muốn gặp mặt Lý Dật, dù sao hấn rõ ràng, Lý Dật sẽ không có khả năng chủ động đến Tiêu gia trang viên tìm hấn.

Lúc Tiêu Thanh Sơn đi đến hội sở, Lý Dật cùng Trịnh Thiết Quân còn đang luận bàn, cho nên hấn không quấy rối, mà là xa xa đứng nhìn. Khi hấn thấy Lý Dật dùng ưu thế tuyệt đối đánh bại Trịnh Thiết Quân, có vẻ thập phần kinh ngạc.

Mỗi ngày Tiêu Thanh Sơn đều gọi điện thoại cho Trịnh Thiết Quân, hỏi tình huống của Lý Dật. Nguyên bản, Trịnh Thiết Quân nói cho Tiêu Thanh Sơn, tu vi cách đấu của Lý Dật đã siêu việt cả hấn, Tiêu Thanh Sơn cũng không tin tưởng, cho rằng Trịnh Thiết Quân chỉ muốn nói tốt để làm cho hấn hài lòng, hôm nay vừa nhìn, mới phát hiện, Lý Dật xác thực mạnh hơn cả Trịnh Thiết Quân.

Mất thấy hai người luận bàn đã xong, Tiêu Thanh Sơn mới cất bước đi tới hướng hai người, mà Trịnh Thiết Quân cũng mang theo Lý Dật bước tới đón.

“Đại ca, ta đã nói hiện tại ta không phải là đối thủ của tiểu Dật, anh còn không tin, vừa thấy được chứ?” Trịnh Thiết Quân đi tới trước người Tiêu Thanh Sơn, cười ha hả nói, cũng không có chút phiền muộn vì bị thua bại bởi Lý Dật.

Tiêu Thanh Sơn cười ha hả gật đầu, sau đó vui mừng nhìn Lý Dật nói: “Chuyện Sơn Khẩu Tổ, con xử lý rất khá.”

Lý Dật mỉm cười, cũng chưa nói gì.

Trên thực tế, với thực lực của Thiên Tự Đầu Mãnh Hổ Bang ở Thượng Hải, chuyện này giao cho bất luận kẻ nào đi làm, đều có thể xử lý, dù sao Sơn Khẩu Tổ không dám công khai chống đối, chỗ sáng duy nhất của Lý Dật chính là không cần động võ, như vậy chỉ làm chuyển biến xấu quan hệ giữa hai hắc bang.

“Chỗ này của Phá Quân trên cơ bản con đã thành thuộc, bắt đầu từ ngày mai con đi sang bên phía Gia Cát Minh Nguyệt, học tập cách làm sinh ý cùng với phương diện kinh nghiệm tẩy trắng.” Tiêu Thanh Sơn cười nói.

Lý Dật suy nghĩ một chút, cuối cùng gật đầu.

Thấy dáng dấp lạnh lùng của Lý Dật, Tiêu Thanh Sơn khe khẽ thở dài, hấn có thể cảm giác được, sau chuyện xích mích với Tiêu Huỳnh Huỳnh ngày hôm đó, thái độ của Lý Dật đối với hấn sản sinh biến hóa vì điều.

“Đại ca, anh không dễ gì tới đây một lần, đi, chúng ta vào biệt thự chơi cờ.” Trịnh Thiết Quân nhận thấy được bầu không khí có chút cổ quái, vội vã bước ra giảng hòa.

Ở dĩ vắng Tiêu Thanh Sơn cũng không thường chơi cờ với Trịnh Thiết Quân, bởi vì thuật chơi cờ cùng nhân phẩm của Trịnh Thiết Quân hoàn toàn ngược lại, đòi đi lại cũng không nói, làm Tiêu Thanh Sơn đau đầu chính là, có đôi khi Trịnh Thiết Quân đòi chơi lại mấy nước đi, thậm chí nhìn thấy mình sắp thua, lại còn chơi xấu buộc Tiêu Thanh Sơn nhường cho mình mấy quân cờ, cuối cùng đành phải chơi cờ hòa.

“Tốt!” Tiêu Thanh Sơn cười gật đầu, sau đó liếc mắt nhìn Lý Dật nói: “Tiểu Dật, con biết không?”

Lý Dật nhìn ra được mục đích thật sự của Tiêu Thanh Sơn là muốn chơi cờ với hắn, nói trắng ra là muốn có thời gian trò chuyện với hắn.

Nhìn ánh mắt chờ mong của Tiêu Thanh Sơn, Lý Dật nhẹ nhàng gật đầu.

Tuy rằng hắn bị “Lý Dật” kia ảnh hưởng, đối với Tiêu Thanh Sơn cũng có oán niệm, thế nhưng khát vọng đối với thân tình của hắn lớn hơn lòng oán niệm, đây cũng là nguyên nhân chủ yếu mà lúc trước hắn chịu nhận thức Tiêu Thanh Sơn là cha, sau đó Tiêu Thanh Sơn làm ra một loạt cử chỉ làm cho hắn cảm nhận được sự thân tình mà kiếp trước hắn không có.

Ở trong lòng Lý Dật, vị trí của Tiêu Thanh Sơn rất đặc thù, không có khắc cốt铭心 như Hạ Vũ Đình, thế nhưng nếu có người dám thương tổn Tiêu Thanh Sơn, Lý Dật tuyệt đối sẽ ra tay!

Điểm này, hắn rõ ràng.

Sau đó, Lý Dật và Trịnh Thiết Quân theo Tiêu Thanh Sơn đi vào biệt thự.

Để làm cho không khí trình diễn càng chân thực hơn một ít, Trịnh Thiết Quân cũng không để Lý Dật trực tiếp đánh cờ với Tiêu Thanh Sơn, mà là tự mình đánh trước.

Khác với dĩ vãng chính là, lúc này Trịnh Thiết Quân chơi cũng không tồi, kết quả, không tới năm phút đồng hồ liền bị Tiêu Thanh Sơn dùng chiêu liên hoàn mã bỏ nhất xe làm tiêu mất tướng.

Trong lúc đó, Trịnh Thiết Quân đại khai sát giới, ăn tươi một con xe của Tiêu Thanh Sơn, hai con pháo, thế nhưng Tiêu Thanh Sơn cũng không có lưu ý.

Tục ngữ nói chơi cờ có thể thấy được tính cách của một người, lời này một chút cũng không giả, Trịnh Thiết Quân thuộc về loại hình đẳng đẳng sát khí, mà Tiêu Thanh Sơn lại là lãnh tĩnh bố cục đến cuối cùng vì thắng lợi mới cam nguyện buông tha một ít thứ gì đó.

“Tiểu Dật, cậu tới, ta không phải là đối thủ của đại ca.” Trình diễn xong, Trịnh Thiết Quân cười ha hả tránh chỗ, nói: “Ta đi pha trà cho hai người.”

Mất thấy Trịnh Thiết Quân nhường lại không gian nói chuyện cho hai người, Lý Dật cũng không có cự tuyệt.

Khác với phong cách chơi cờ của Trịnh Thiết Quân, Lý Dật chơi cờ cũng không lưu sướng, hơn nữa từ mặt ngoài mà xem thế tiến công cũng không mãnh liệt, thế nhưng cũng hoàn toàn ẩn dấu, giấu diếm sát khí phù hợp với phong cách sát thủ ở kiếp trước của hắn.

Tài chơi cờ của Lý Dật làm Tiêu Thanh Sơn có chút kinh ngạc, hắn vừa cười vừa nói: “Trước đây bình thường hay chơi cờ?”

“Không có, chỉ là đùa đùa mà thôi.” Lý Dật cười cười, cầm lấy con mã nhảy một nước, không đối cờ với Tiêu Thanh Sơn, dùng sự trả giá ít nhất đổi lại thù lao lớn nhất, vĩnh viễn là tín điều cuộc sống của Lý Dật, kiếp trước khi hắn ở trong tối giết mục tiêu, chưa bao giờ cùng mục tiêu cứng đối cứng, mà là chú ý một kích phải giết.

Cũng giống như chơi cờ, Tiêu Thanh Sơn không bao lâu liền bị Lý Dật ăn một con xe và một con ngựa, bắt quả hắn đã hình thành tư thế vây quanh tổ chim của Lý Dật.

Chỉ là Tiêu Thanh Sơn thật không ngờ là, ngay khi hắn cho rằng mình nắm chắc thắng lợi, Lý Dật lại đi nét bút nghiêng, nhân cơ hội Tiêu Thanh Sơn không chú ý, một con pháo dẫn đầu tiêu diệt lão tướng của Tiêu Thanh Sơn, kết thúc ván cờ.

“Ngay từ đầu con đã nghĩ đến kết cục này phải không?” Tiêu Thanh Sơn thua, thế nhưng cũng không phiền muộn, ngược lại có chút hài lòng, năng lực bố cục của Lý Dật làm hắn mở rộng tầm mắt.

Lý Dật đáp không đúng câu hỏi: “Có chút thời gian, vì kết quả mà buông tha thứ gì đó bên người thì cũng không nhất định có thể đạt được thắng lợi cuối cùng.”

Lý Dật nói làm trong lòng Tiêu Thanh Sơn run lên, hắn ngẩng đầu dùng một loại ánh mắt phức tạp nhìn Lý Dật, thấy gương mặt hắn thật bình tĩnh.

“Ta biết con hận những gì ta đã làm trong quá khứ, thế nhưng sự tình đã qua đi, ta có thể làm chỉ là dùng hết sự nỗ lực bù đắp cho con.” Tiêu Thanh Sơn thở dài.

Lý Dật cảm lấy con xe mà Tiêu Thanh Sơn cố ý để cho hắn ăn, cười cười, nói: “Nếu như trở lại cuộc cờ này một lần nữa, ông còn muốn chịu tổn thất con xe không?”

Sắc mặt Tiêu Thanh Sơn bỗng nhiên biến đổi, thân thể không thể không chế run rẩy một chút.

Trầm mặc một lúc lâu, Tiêu Thanh Sơn cười khổ một tiếng, nói: “Ta nghĩ, ta muốn.”

Lý Dật tựa hồ đoán được đáp án của Tiêu Thanh Sơn, vẫn chưa nói cái gì, mà lúc này, Trịnh Thiết Quân vẻ mặt sầm xuống hướng bên trong đi tới, người còn chưa tới, tiếng chuông đã truyền đến: “Mẹ nó, đám Nhật Bản con không ngờ dám tới phá địa bàn của ta!”

“Nga?” Trịnh Thiết Quân nói làm Tiêu Thanh Sơn hơi ngây ra, sau đó trầm giọng hỏi: “Chuyện gì xảy ra?”

“Vừa rồi một gã bù nhìn do Sơn Khẩu Tổ an bày tại Thượng Hải chạy tới hạ một phần chiến thư cho ta, dự định vào mười ngày sau, ở chỗ này tiến hành ba trận tỷ thí.” Trịnh Thiết Quân thẳng thắn đáp.

“Tỷ thí?” Vòng lông mày của Tiêu Thanh Sơn trong nháy mắt cau lại, hắn hiểu rõ, Sơn Khẩu Tổ làm như vậy tuyệt đối không phải chỉ đơn giản là tỷ thí.

“Phá Quân, vô luận như thế nào, cuộc so đấu lần này nhất định phải thắng.” Biểu tình Tiêu Thanh Sơn có chút ngưng trọng: “Bởi vì tỷ thí lần này không chỉ đại biểu một mình cậu, còn đại biểu cho Thiên Tự Đầu của Mãnh Hổ Bang, thậm chí, đại biểu cho toàn bộ giới hắc đạo hai miền nam bắc!”

90. Chương 90: Đối Thủ Cường Đại.

Đúng như lời Tiêu Thanh Sơn, lần này Sơn Khẩu Tổ hạ chiến thư, không chỉ là vì chuyện Tiêu Thanh Sơn đuổi bọn họ ra khỏi Thượng Hải, từ ý nghĩa nào đó mà nói, là muốn bởi mặt hắc đạo Trung Quốc.

Xã hội hiện đại, tốc độ truyền lưu những tin tức bất quá thật kinh người, chuyện Sơn Khẩu Tổ muốn khiêu chiến Thiên Tự Đầu của Mãnh Hổ Bang chỉ trong một đêm truyền khắp toàn bộ hắc đạo Trung Quốc. Trong lúc nhất thời, người đi trên đường đều hô lên khẩu hiệu, thậm chí ngay cả hắc đạo liên minh phương bắc luôn đối đầu với Mãnh Hổ Bang cũng ngoại lệ chỉ trì Thiên Tự Đầu của Mãnh Hổ Bang vì hắc đạo Trung Quốc tranh một hơi khẩu khí.

Để bảo chứng chuyện lần này không xảy ra sai lầm, Tiêu Thanh Sơn buông hết mọi chuyện trong tay, tự mình chủ đạo chuyện này, mà Lý Dật cũng bởi vì lá thư khiêu chiến của Sơn Khẩu Tổ, tạm thời không đi đến chỗ Gia Cát Minh Nguyệt. Dựa theo ý tứ của Tiêu Thanh Sơn là chờ xong chuyện lần này, lại để Lý Dật đi tới chỗ Gia Cát Minh Nguyệt.

Trong danh sách khiêu chiến của Sơn Khẩu Tổ, có một hồi so đấu chó, hai trận khác là đấu hắc quyền.

Trịnh Thiết Quân dự định cho con ái khuyến “Tàng Thiên” của hắn xuất chiến cuộc đấu chó, về phần người đấu hắc quyền, hắn cũng chưa truyền trạch được.

Một phần chiến thư của Sơn Khẩu Tổ làm cho cả hắc đạo của Trung Quốc lần đầu tập thể đứng chung cùng nhau, mặc dù chỉ là biểu hiện đứng chung với nhau, ngày sau cũng đã định trước sẽ trở thành một khoảng khắc đặc thù được ghi trong sử sách hắc đạo.

Đối với Lý Dật mà nói, chuyện này cũng không tạo thành ảnh hưởng quá lớn trong sinh hoạt của hắn, mỗi ngày hắn vẫn đem đại bộ phận thời gian dồn vào trong huấn luyện.

Một ngày, Lý Dật hoàn thành xong buổi huấn luyện, đi về biệt thự, không ngờ phát hiện trong điện thoại di động có bốn cuộc gọi nhỡ, hơn nữa số điện thoại rất cổ quái, tựa hồ là từ nước ngoài gọi tới.

Hầu như trong nháy mắt, Lý Dật liền đoán được chủ nhân của mấy cuộc điện thoại.

Bởi vì, người ở nước ngoài biết được số điện thoại di động của hắn chỉ có một – Andrew Luofu.

Tuy rằng không biết Andrew Luofu tìm mình có chuyện gì, Lý Dật vẫn bấm số gọi điện thoại cho nàng.

Điện thoại rất nhanh liền chuyển thông, bên trong truyền ra thanh âm khiến người như bị mê say của Andrew Luofu: “Lý, anh đi huấn luyện sao?”

“Đương nhiên.” Chẳng hiểu vì sao, nghe được thanh âm dễ nghe của Andrew Luofu, trong đầu Lý Dật không khỏi nhớ tới gương mặt khuyên quốc khuyên thành của Andrew, cùng thân thể hoàn mỹ đủ làm cho bất luận nam nhân nào cũng phải sản sinh xung động: “Cô gọi điện thoại cho tôi có việc gì thế?”

“Tôi vừa nhận được tin tức truyền đến từ bên Nhật Bản. Vài ngày sau người của Sơn Khẩu Tổ sẽ đến hội sở của Trịnh Thiết Quân khiêu chiến với Mãnh Hồ Bang.” Andrew Luofu chậm rãi nói.

Andrew nói vẫn không làm Lý Dật kinh ngạc, dù sao, thế lực của Mafia trải rộng toàn cầu, chuyện lớn như vậy Andrew không thu được tin tức mới gọi là kỳ quái.

“Lẽ nào cô nghĩ muốn xem lần so đấu này?” Lý Dật cười hỏi.

“Sơn Khẩu Tổ ở trong nước Nhật thế lực lớn hơn những hắc bang khác, là đệ nhất hắc bang đúng như sự thực, mà Tiêu tiên sinh ở tại Trung Quốc tuy không tính là lấy tay che trời, nhưng cũng là một trong những ông trùm nhất nhì ở đó. Lần này Sơn Khẩu Tổ đối với Thiên Tự Đầu của Mãnh Hồ Bang hạ thư khiêu chiến, trên ý nghĩa nào đó cũng là một cuộc giao phong giữa hắc đạo hai nước.” Giọng nói của Andrew rất nhẹ nhàng: “Nói thật, cuộc so đấu như vậy hẳn sẽ phi thường có ý nghĩa, nếu không phải tôi có chuyện trọng yếu phải xử lý, tôi nhất định sẽ đi qua xem.”

Tuy rằng Andrew Luofu nói rất nhẹ nhàng, nhưng Lý Dật không cảm thấy Andrew Luofu gọi điện thoại cho mình chỉ là vì nói chuyện phiếm đơn giản như vậy. Bất quá, Andrew Luofu không chủ động nói hẳn cũng không vội vã hỏi, mà là dùng một giọng nói thật dễ dàng như Andrew Luofu nói: “Nếu như tôi không đoán sai, hiện tại cô đã tìm được nhược điểm của Beland phải không?”

“Đúng vậy.” Nói đến chuyện này, giọng nói của Andrew Luofu trở nên có chút cổ quái: “Lý, không biết anh làm sao biết Beland là gian tế do tộc khác an bày trong gia tộc của tôi, thế nhưng tôi còn phải cảm tạ anh.”

“Người Đông Phương chúng tôi có một câu ngạn ngữ, thả dây dài câu cá lớn, nếu như cô tin tưởng tôi, trước tiên không nên động tới Beland, chỉ cần âm thầm quan tâm từng cử động của hắn là được, tôi nghĩ, hắn sẽ mang đến sự vui mừng ngạc nhiên lớn cho cô.” Nhớ tới việc lần trước khi sắp ra về, Andrew đã thuyết phục cha của nàng tiếp tục hợp tác với Tiêu Thanh Sơn, Lý Dật nhin không được nhắc nhở Andrew.

“Tuy rằng tôi không biết vì sao anh nói như vậy, thế nhưng tôi tin tưởng anh.” Andrew Luofu trầm mặc một hồi, nói ra đáp án, đồng thời đem trọng tâm câu chuyện kéo trở về việc hắc đạo giao phong: “Lý, tôi cũng có một kiến nghị cho anh.”

“Kiến nghị gì?” Trong lòng Lý Dật khẽ động, đây sợ rằng mới là mục đích chính khi Andrew Luofu gọi điện cho hắn ngày hôm nay.

Andrew dùng một loại giọng nói nghiêm túc nói: “Không nên tham gia cuộc so đấu hắc quyền lần này.”

Nhận thấy được sự nghiêm túc trong giọng nói của Andrew Luofu, trong đầu Lý Dật không khỏi hiện ra gương mặt trầm xuống của Andrew Luofu, cười cười nói: “Vì sao?”

“Bởi vì...lần này Sơn Khẩu Tổ phái ra hai người có thực lực rất mạnh.” Thanh âm Andrew Luofu đột nhiên đề cao không ít: “Căn cứ người thuộc gia tộc của tôi ở bên kia truyền lại tin tức, lần này phía Nhật Bản phái ra hai người, một người tên là Trung Điền Thái Lang, là một võ học thiên tài Không Thủ Đạo được công nhận trong nước Nhật, từ khi xuất đạo đến bây giờ chưa từng thất bại, hơn nữa từng đại biểu cho gia tộc khiêu chiến mấy gia tộc Không Thủ Đạo khác, toàn bộ đều đạt được thắng lợi. Mặt khác, tôi còn nghe

nói hắn từng đi tới Trung Quốc đông bắc khiêu chiến mấy gia tộc võ học, cũng đạt được thắng lợi. Hơn nữa những người từng so đấu với hắn hiện tại đều đi gặp diêm vương, thủ đoạn của hắn thật tàn nhẫn!”

“Một người tên là Điền Đăng Cương, nghe nói người này là thành viên trẻ tuổi nhất của Nhật Bản, mười sáu tuổi tham gia bộ đội đặc chủng, trong lúc đi lính dùng năng lực siêu cường trở thành vũ khí bí mật của quân đội Nhật Bản. Sau đó, Điền Đăng Cương không biết bởi vì nguyên nhân nào mà rời khỏi Nhật Bản, đi tới Mỹ.” Nói đến đây, Andrew Luofu dừng lại một chút, nói: “Ở Mỹ trong hai tháng, hắn tham gia tám trận so đấu hắc quyền, kết quả...cả tám quyền vương xưng bá trên lời đài ngầm tại Mỹ đều toàn bộ chết trong tay của hắn.”

Nghe được Andrew Luofu vừa nói như thế, Lý Dật không khỏi ngây ra.

Người thứ nhất Trung Điền Thái Lang còn dễ nói, người thứ hai Điền Đăng Cương nhiều ít lại có chút biến thái.

Đối với tuyển thủ hắc quyền bình thường mà nói, không thể ở trong hai tháng liên tục mà tham gia so đấu, bọn họ thường thường suốt một năm đánh vài trận so đấu mà thôi, tối đa nhất cũng chỉ đánh chừng mười trận.

Bởi vì, so đấu hắc quyền đối với thân thể con người thương tổn phi thường nghiêm trọng, dù là ngầm quyền vương cũng không thể bảo chứng bản thân không thụ thương trong trận so đấu.

Điền Đăng Cương có thể ở trong hai tháng liên tục đánh bại tám gã ngầm quyền vương, vậy cho thấy, trong tám trận so đấu, hắn cũng không hề thụ thương.

Tám trận so đấu hắc quyền không bị thụ thương?

Hơn nữa đối thủ đều là quyền vương ngang dọc ngầm quyền đàn tại nước Mỹ?!

Nếu như không phải chính miệng Andrew Luofu nói ra cho Lý Dật, Lý Dật tuyệt đối sẽ không tin tưởng tin tức này.

Chẳng hiểu vì sao, khi nghe được Andrew Luofu nói xong, vùng lông mày của Lý Dật chăm chú nhíu lại, trực giác nói cho Lý Dật, lần này luận võ, phía Tiêu Thanh Sơn sẽ phi thường bị vướng tay chân.

“Lý, tôi biết thân thủ của anh tốt, những bảo tiêu bên người tôi đều nói bọn họ đều không phải đối thủ của anh.” Thấy Lý Dật hồi lâu cũng không nói lời nào, Andrew Luofu bỗng nhiên thay đổi lời quan tâm, nói: “Tôi cũng biết, anh là một người phi thường có dã tâm, anh không cam lòng với địa vị hiện tại. Đối với anh mà nói, chuyện lần này đúng là một cơ hội tốt, nếu như anh có thể tranh thủ, anh sẽ đương danh toàn bộ hắc đạo Trung Quốc, thành công hất Tiêu Cường ra, trở thành người nối nghiệp ngày sau của Tiêu tiên sinh. Nhưng tôi vẫn phải nói, Lý, không nên đem chính sinh mạng của mình đi mạo hiểm.”

Cảm thụ được sự quan tâm của Andrew Luofu, Lý Dật có chút tâm động!

Tựa hồ, hắn nằm mơ cũng không ngờ được, Andrew Luofu lại quan tâm hắn như vậy.

Mà trên thực tế, tuy rằng Trịnh Thiết Quân còn chưa tuyển được người tham gia so đấu, thế nhưng Lý Dật đã chuẩn bị tâm lý tự tiến cử mình, nguyên nhân đúng như lời Andrew Luofu nói, điều này đối với hắn mà nói là một cơ hội do trời ban.

Hôm nay nghe được Andrew Luofu vừa nói như vậy, Lý Dật chợt có dao động, lần này nếu như hắn có thể đại biểu Thiên Tự Đầu của Mãnh Hồ Bang xuất chiến, không chỉ có thể lập uy tại Thiên Tự Đầu Mãnh Hồ Bang, thậm chí có thể lập uy trong giới hắc đạo của hai miền nam bắc!

Thế nhưng...Nếu như hắn thất bại, sự trả giá rất đắt, sự trả giá khi thất bại chính là tính mạng của hắn.

Nếu đổi lại thời gian ở kiếp trước, Lý Dật tự tin có thể đánh cho tên Điền Đăng Cương kia ngay cả mẹ của hắn cũng không nhận ra hắn, thế nhưng, các hạng cơ năng của thân thể hắn hôm nay chỉ khôi phục được sáu thành của kiếp trước, dựa theo như lời của Andrew Luofu, muốn đánh nhau với Điền Đăng Cương, xác suất thắng được rất nhỏ.

Đầu kia điện thoại, Andrew Luofu thấy Lý Dật hồi lâu không nói lời nào, nhin không được nói: “Lý, với năng lực của anh, muốn trở thành kiêu hùng chỉ là vấn đề thời gian, đâu cần phải gấp như vậy.”

“Cảm tạ sự nhắc nhở của cô, tôi sẽ thận trọng suy nghĩ.” Lý Dật thở dài, nghĩ thầm, chuyện lần này xác thực hẳn phải thận trọng suy nghĩ, dù sao, hẳn không muốn bồi cả tính mạng của mình trong trận so đấu.

Đầu kia điện thoại, Andrew Luofu nghe được Lý Dật nói sẽ suy nghĩ, nhất thời có chút tức giận: “Lý, chuyện này vốn không cần suy nghĩ! Anh vốn không phải là đối thủ của Điền Đăng Cương kia, nếu không tin, một hồi nữa tôi sẽ gửi bằng ghi hình những trận so đấu của hẳn cho anh!”

Giọng nói của Andrew Luofu bỗng nhiên trở nên có chút căm tức, điều này làm cho Lý Dật có chút kinh ngạc, tựa hồ hẳn thật không ngờ Andrew Luofu luôn luôn trấn định lại thiếu kiên nhẫn như vậy.

Dù sao, Lý Dật lần đầu tiên gặp mặt Andrew Luofu tiến hành đàm phán, từng đưa ra điều kiện vô sỉ như vậy, Andrew cũng không hề nổi giận.

Thế nhưng hôm nay lại nổi giận?

“Andrew...” Lý Dật nỗ lực muốn giải thích.

“Lý, anh xác định anh muốn đi tham gia so đấu lần này sao?” Đầu kia điện thoại, Andrew Luofu tựa hồ có vẻ có chút kích động, thanh âm thoảng có chút run.

“Tôi không biết, điều này có thể phải chờ tôi xem xong bằng ghi hình những trận so đấu của Điền Đăng Cương mới có thể quyết định.” Lý Dật thở dài, nói: “Đương nhiên, nếu như Tiêu tiên sinh không lựa chọn được ai, tôi sẽ tham chiến.”

Nói đến đây, Lý Dật nhận không được nhắm mắt lại.

Hắn có thể tưởng tượng được chuyện lần này đối với Tiêu Thanh Sơn mà nói là có trọng yếu bao nhiêu, nếu người do Tiêu Thanh Sơn tìm tới thất bại, như vậy danh vọng của Tiêu Thanh Sơn tại Thiên Tự Đầu trong Mãnh Hổ Bang, thậm chí toàn bộ hắc đạo Trung Quốc đều phải giảm xuống thật lớn!

Đó là điều mà Lý Dật không muốn thấy.

“Vì hẳn, anh cam nguyện đem chính sinh mạng của mình làm tiền đặt cược?” Lý Dật nói làm Andrew có chút khiếp sợ: “Đáng giá sao?”

Đáng giá sao?

Trong lòng Lý Dật hung hăng chấn động.

“Có đáng giá hay không, tôi không biết, tôi chỉ biết hẳn là cha tôi, nếu như hẳn cần tôi giúp đỡ, tôi sẽ không thể đứng nhìn bàng quan.” Lý Dật nhắm mắt lại nhớ tới những gì Tiêu Thanh Sơn đã làm cho hẳn, giọng nói kiên định vô cùng.

91. Chương 91: Quần Hùng Tụ Hội.

“Hiểu rồi.” Đầu bên kia điện thoại Andrew Loufu đối với quyết định của Lý Dật hơi thất vọng: “Chuyện của anh thì do anh quyết định thôi.”

Nói xong Andrew Loufu không đợi hẳn mở miệng, mà trực tiếp cúp điện thoại.

Nghe thanh âm “tút tut” trong tai nghe, Lý Dật nhận không được cười khổ một cái.

Hắn nhớ rõ rằng ngày đó khi Andrew Loufu rời khỏi Thượng Hải, thái độ của nàng đối với mình phát sinh biến hóa vi diệu, không hề ỷ lại giống như ở trên Vân Sơn. Mà hiện giờ, Andrew Loufu bởi vì mình muốn dự thi mà lo lắng, gọi điện thoại thăm hỏi, thậm chí còn tức giận hạch tội vì hẳn tham gia dự thi!

Tục ngữ nói lòng dạ của nữ nhân, sâu như mò kim đáy biển, Lý Dật đối với tình cảm nam nữ cũng thuộc loại hình đầu đất, hẳn tự nhiên không hiểu được vì sao Andrew Loufu lại hành động như vậy.

Lý Dật không lãng phí nhiều thời gian vào vấn đề này, mà thay một bộ âu phục, lái xe đến Vĩnh Hòa hội sở.

Thời gian Lý Dật bước vào trong hội sở, Tiêu Thanh Sơn đang thương lượng cùng hai người Trịnh Thiết Quân và Gia Cát Minh Nguyệt ở trong đại sảnh.

Chúng kiến Lý Dật, Tiêu Thanh Sơn thân thiết nhìn hần vẫy tay.

Lý Dật trông thấy Tiêu Thanh Sơn ngoắc, nhẹ bước đi vào, mỉm cười nhìn hai người Trịnh Thiết Quân và Gia Cát Minh Nguyệt xem như chào hỏi, bất quá coi sắc mặt của họ dường như không được tốt cho lắm.

Nhìn sắc mặt khó coi của hai người, Lý Dật hiểu được, hẳn là đang có chuyện bất hảo.

“Có chuyện gì sao?” Lý Dật nhìn Tiêu Thanh Sơn hỏi.

Tiêu Thanh Sơn thở dài nói: “Chúng ta đã phái người điều tra tin tức bên phía Sơn Khẩu tổ. Người của bọn họ thực lực rất mạnh. Rất khó đối phó.”

“Chẳng lẽ bên chúng ta còn chưa chọn được hay sao?” Lý Dật tùy tiện hỏi.

“Bên phía Sơn Khẩu tổ có một tuyển thủ tên là Trung Điền Thái Lang. Hắn qua phía Đông Bắc Trung Quốc khiêu chiến các đệ tử gia tộc võ học làm bị thương nhiều người, gây nên công phẫn. Hiện giờ mọi người nghe được hắn đến Thượng Hải tái đấu, đều sôi nổi tự đề cử mình, trong đó ngay cả Thiếu Lâm Tự cũng đều phái ra cao thủ!” Gia Cát Minh Nguyệt giải thích nói: “Chúng ta quyết định để cho cao thủ Thiếu Lâm Tự xuất trận, đối phó với tên Trung Điền Thái Lang kia.”

Gia Cát Minh Nguyệt nói làm cho Lý Dật có chút kinh ngạc. Hắn thật không ngờ, Thiếu Lâm Tự cũng phái người ra tham chiến!

Bất quá, suy nghĩ cẩn thận Lý Dật cũng bình thường trở lại.

Trận đấu lần này mặc dù là hắc đạo giao phong nhưng cũng biểu thị tính chất của hai nền võ học trong khu vực. Mà trước kia không lâu Trung Điền Thái Lang đến khắp mọi miền trong quốc nội khiêu chiến, đánh chết nhiều đệ tử võ học gia tộc, điều này càng chọc giận các môn phái chính thống.

“Vấn đề hiện tại chúng ta gặp phải chính là, các môn phái cổ truyền như Thiếu Lâm, Võ Đang, Nga Mi nguyện ý tham gia trận đấu cùng tên Trung Điền Thái Lang, nhưng bọn họ đều cự tuyệt tham gia trận đấu cùng Điền Đăng Cương.” Gia Cát Minh Nguyệt buồn bực nói.

Vừa nghe Gia Cát Minh Nguyệt nói như vậy, Lý Dật lập tức hiểu rõ vấn đề.

Các thánh địa võ học mặc dù ưng thuận phái cao thủ tham gia thi đấu, nhưng chỉ vì danh dự của nền võ thuật cổ truyền, chứ không phải là muốn tham dự đánh nhau hắc quyền.

Tuy rằng theo loại ý nghĩa trên mà nói, thực lực của Điền Đăng Cương vẫn mạnh hơn Trung Điền Thái Lang. Các môn phái không muốn cao thủ của mình tham gia, không phải bởi vì đánh không lại Điền Đăng Cương, mà cũng giống như Lý Dật, cơ bản võ học đều là thuật giết người!

Thuật giết người trên ý nghĩa nghiêm khắc mà nói, không được coi là võ thuật, mà chính xác ra phải gọi là kỹ năng đặc chủng mới đúng.

“Lão Miêu hẳn có tham gia được không?” Bỗng nhiên Gia Cát Minh Nguyệt hỏi.

Tiêu Thanh Sơn chậm rãi lắc đầu nói: “Tuy rằng thân thủ của lão Miêu lợi hại, hơn nữa theo ta nhiều năm nên có được kinh nghiệm phong phú, nhưng dù sao hắn cũng đã già rồi.”

Lý Dật đồng quan điểm như Tiêu Thanh Sơn, mặc dù lão Miêu cấp cho hắn một loại cảm giác nguy hiểm nhưng trận đấu hắc quyền cần phải có thể lực dồi dào. Lão Miêu đã qua cái tuổi bốn mươi, đối phó với Điền Đăng Cương như mặt trời chính ngọ, chỉ có một con đường chết mà thôi.

“Đại ca, hiện giờ chúng ta chỉ có thể nghĩ biện pháp tìm nhân thủ của bộ đội đặc chủng T7. Trong số họ, hẳn là có người đánh được Điền Đăng Cương, còn cao thủ hắc quyền tại quốc nội chắc chắn sẽ không phải đối thủ của y.” Trịnh Thiết Quân đối với phương diện hắc quyền rõ ràng biết nhiều hơn Gia Cát Minh Nguyệt. Hắn tự nhiên hiểu, người tinh thông thuật giết người luận về đối kháng sẽ không phải đối thủ của người luyện võ, nhưng lại có khả năng giết được người luyện võ.

Chuyện này cũng là nguyên nhân, Lý Dật tuy không đánh lại được Trịnh Thiết Quân, nhưng lại có thể giết chết được hắn.

“Việc này ta tự mình đi tuyển người.” Tiêu Thanh Sơn gật đầu nói: “Phá Quân, người phụ trách an bài tuyển thủ của Thiếu Lâm Tự tham gia dự thi, cùng một số công tác chuẩn bị đấu trường. Minh Nguyệt, cô cùng Tiểu Dật phụ trách công tác tiếp đãi.”

Khi nhận được điện thoại của Andrew Loufu, Lý Dật liền quyết định, chỉ cần không phải trường hợp bất đắc dĩ sẽ không tham dự. Hiện tại nghe Tiêu Thanh Sơn nói muốn tuyển người bên phía bộ đội đặc chủng T7, hẳn cũng an tâm hơn rất nhiều. Bộ đội T7 chính là một đơn vị bí hiểm nhất ở trong quốc nội, từng thành viên tại đó đều là một thanh lợi khí sắc bén. Nếu như có người trong bọn họ xuất chiến, phần thắng hi vọng cũng rất lớn.

Đương nhiên, Lý Dật cũng hiểu một điều, muốn mời người bên T7 tham gia vào trận đấu như vậy, không có mạng lưới quan hệ cường đại là không thể nào.

Bởi thời gian cách trận đấu chỉ còn lại mười mấy ngày, cho nên sau khi an bài phân công xong, Tiêu Thanh Sơn cùng lão Miêu liền rời khỏi Vĩnh Hòa hội sở.

Sau khi Tiêu Thanh Sơn rời đi, Gia Cát Minh Nguyệt nhìn Lý Dật nói: “Tiểu Dật, trận đấu hắc quyền này thu hút rất nhiều sự quan tâm của các đại nhân vật. Những ngày tới, các đại ca trong cả nước sẽ hội tụ về Thượng Hải, Tiêu tiên sinh để cậu tiếp đãi, trên thực tế là muốn cho cậu giao lưu gặp mặt với những người đó, tạo nền móng trụ cột ban đầu.”

“Cái này tôi hiểu.” Biểu tình Lý Dật có chút phức tạp, ngay lúc Tiêu Thanh Sơn phân phó, hẳn liền đoán được điểm này, đây là việc hẳn thật không ngờ. Lý Dật nghĩ, đem công việc béo bở như vậy giao cho mình, bên phía Tiêu Cường tự nhiên sẽ không nguyện ý.

Chẳng lẽ Tiêu Thanh Sơn thật sự muốn chọn ta làm người nối nghiệp hay sao?

Vừa trả lời Gia Cát Minh Nguyệt, đồng thời Lý Dật ở trong lòng thầm tự hỏi chính mình.

“Hiện tại, tôi nói trước cho cậu biết một chút, về những đại nhân vật sẽ đến Thượng Hải.” Nói tới chính sự, biểu tình Gia Cát Minh Nguyệt có vẻ hết sức nghiêm túc: “Trong những người sẽ đến Thượng Hải, cậu cần phải chú ý tới mấy người này, một là Đái lão gia Đái Hồ, chủ môn nhân của Mãnh Hổ bang. Mãnh Hổ bang mặc dù chia làm ba phân nhánh, thiên địa nhân, nhưng vẫn là do một tay nhà họ Đái gây dựng nên, chẳng qua hiện tại đem quyền lực phân tán ra ngoài.”

Nói tới đây thì biểu tình của Gia Cát Minh Nguyệt có chút cổ quái.

Nhìn biểu cảm trên khuôn mặt nàng, Lý Dật minh bạch, phân tán quyền lực kia trong miệng Gia Cát Minh Nguyệt chính là Thiên Tự Đầu. Mà Nhân Tự Đầu và Địa Tự Đầu đều nằm trong tay con trai của Đái Hồ, trên thực tế Đái Hồ vẫn nắm giữ nhiều quyền lực ở trong tay của mình.

“Kẻ thứ hai mà cậu cần phải chú ý chính là liên minh hắc đạo phương bắc, Thái Tử.” Khi nhắc đến cái tên Thái Tử, vẻ mặt của Gia Cát Minh Nguyệt phi thường nghiêm chỉnh: “Người này xuất thân từ Hồng gia, dùng năm năm thời gian để trở thành thần tượng trong lòng của hắc bạch lưỡng đạo tại phương bắc, thực lực mười phần cường đại. Năm kia, hẳn phải thủ hạ tiềm nhập vào hắc đạo, lợi dụng thời gian hai năm thống nhất hắc đạo phương bắc, thành lập liên minh, chính là một nhân vật tốt cùng lợi hại.”

Nghe Gia Cát Minh Nguyệt cẩn thận nhắc nhở, Lý Dật đối với Thái Tử cũng tò mò không nhỏ. Một người trẻ tuổi có khả năng trong vòng năm năm đạt được thành tựu như vậy, tuyệt đối không phải là chuyện đơn giản. Hiển nhiên, cái gã Thái Tử kia đủ thông minh, hẳn cũng không có trực tiếp quản lý hắc đạo, mà để cho thủ hạ ra mặt còn hẳn đứng ở sau màn thao túng.

“Mặt khác còn hai người nữa, chính là đại ca của Nhân Tự Đầu và Địa Tự Đầu.” Gia Cát Minh Nguyệt tiếp tục nói: “Đại ca Nhân Tự Đầu là Đái Minh Hải, phạm vi thực lực nằm trong vùng Chiết Giang Phúc Kiến hai nơi. Còn đại ca Địa Tự Đầu tên là Đái Kinh, nắm trong tay giang sơn hắc đạo vùng Tây Nam, chủ yếu buôn bán thuốc phiện. Chín mươi phần trăm thuốc phiện tại quốc nội đều do hắn tuồn ra.”

“Còn Quảng Đông thì sao?” Lý Dật nhin không được hỏi, Quảng Đông tại phía Nam kinh tế hưng thịnh, hẳn phải là một khối bánh ngọt, Mãnh Hổ bang không nhúng chàm nơi đó, có chút khó tin.

“Nơi đó là địa bàn của Đại Quyền.” Gia Cát Minh Nguyệt nhắc tới hai chữ Đại Quyền thì có chút đau đầu: “Đại Quyền là một tổ chức đặc biệt, thành viên của bọn họ không giống với bất luận một hắc bang nào trên thế giới. Bọn họ lấy quân nhân giải ngũ làm căn cơ, thực lực phi thường dũng mãnh. Hơn nữa, người Đại Quyền có thù tất báo, trước kia Mạnh Hổ bang cùng Đại Quyền vì tranh đoạt Quảng Đông mà phát sinh đại chiến quy mô lớn, kết quả song phương đều tổn thất nặng nề. Cuối cùng, Đái lão gia cảm thấy như vậy không đáng giá, liền nhịn đau đem Quảng Đông nhượng lại cho Đại Quyền.”

“Thủ lĩnh của Đại Quyền là một người tên Lâm Hải, từng tham gia thời kì chiến tranh, hành vi thập phần ngoan độc. Ngoại trừ những nhân vật này ra, đại ca hắc bang bên Hongkong cũng sẽ đến Thượng Hải.” Gia Cát Minh Nguyệt nuốt khan nói tiếp: “Cậu chỉ cần chú ý tới những nhân vật quan trọng là đủ rồi. Bọn họ sẽ đến Thượng Hải trước một ngày diễn ra trận đấu, tới lúc đó tôi mang cậu đi tiếp đãi những người này.”

“Ừm.”

Lý Dật nhẹ nhàng gật đầu, nhưng trong lòng thầm nghĩ, lần này các đại ca hắc bang trong cả nước hội tụ tại Thượng Hải, nếu như Tiêu Thanh Sơn không biểu lộ thực lực nhất định. Như vậy, sau này Thượng Hải sẽ trở thành chiến trường cho các bang phái khác tranh giành.

“Lần này, ngoại trừ toàn giới hắc đạo trong quốc nội chúng ta đến Thượng Hải, bên phía Nhật Bản cũng xuất hiện một nhóm người, Sơn Khẩu tổ, Liễu Xuyên hội, thêm một vài hắc bang cường đại nữa cũng sẽ phái người đến tham dự.” Gia Cát Minh Nguyệt nói tới đây, chân mày hơi nhíu lại: “Theo tính cách của người Nhật Bản, ở trong trận đấu lần này bọn chúng tuyệt đối sẽ hạ ngoan chú. Cho nên, nếu như bên ta thua cuộc, không chỉ mất đi danh dự mà còn phải tổn thất một khoản tiền đặt cược rất lớn.”

“Thua tiền là chuyện nhỏ, nếu như không thắng trận, sẽ hình thành nhiều mối uy hiếp cho Tiêu tiên sinh, đó mới chính là tối phiền phức.” Lý Dật trực tiếp nói thẳng vào điểm mấu chốt.

Gia Cát Minh Nguyệt bắt đầu dĩ cười khan: “Không tưởng nổi, cậu cũng nhìn ra điểm này. Chẳng ngờ, Tiêu tiên sinh hao phí một thân tinh lực để đạt được thành tựu như ngày hôm nay, lại gặp phải chuyện này ở lúc tuổi già.”

Nghe Gia Cát Minh Nguyệt nói như vậy, nhiều ít trong lòng của Lý Dật có chút tự trách, nhắc tới căn nguyên của chuyện này thì chính là do hần ngày trước xử lý không chu toàn. Nếu như lúc trước có thể xử lý tốt những người kia của Sơn Khẩu tổ tại Thượng Hải, tựu cũng không xảy ra việc này!

Chứng kiến biểu tình tự trách của hần, Gia Cát Minh Nguyệt nghiêm mặt nói: “Tiểu Dật, cậu không cần phải tự trách mình, chuyện này, Tiêu tiên sinh không trách cậu, cũng không có bất luận người nào sẽ trách cậu.”

Lý Dật miễn cưỡng cười cười, nhưng nụ cười mang theo vẻ chua xót. Đồng thời, rất nhanh trong con người của hần cũng hiện lên một tia mục quang kiên định.

92. Chương 92: Nam Nhân Này Không Đơn Giản.

Ngày 28 tháng 10 năm 2009. Ngày này nhất định sẽ được ghi vào lịch sử của giới hắc đạo hai miền nam bắc.

Hôm nay, lần đầu tiên những vị đại ca hắc đạo của hai miền nam bắc sẽ chân chính hội tụ lại cùng một nơi.

Mặc dù thời gian ở thập niên 90, Đái Hồ vì muốn biểu lộ thực lực và địa vị của Mạnh Hổ bang, nên đã cử hành một đại hội hắc đạo. Nhưng trong đại hội lần đó, một số vị lão đại phương bắc cũng không có mặt, đến tham dự chỉ có lão đại của giới hắc đạo phương nam.

Còn hôm nay, bởi vì Sơn Khẩu tổ khiêu chiến, những vị long đầu đại ca trong cả nước đều hội tụ đến Thượng Hải.

Hôm nay là ngày 27 tháng 10, Tiêu Thanh Sơn dưới sự bảo vệ của lão Miêu đi từ Bắc Kinh trở về Thượng Hải. Hần đến Bắc Kinh hai ngày hôm trước, thông qua mạng lưới quan hệ trong tay thu phục tuyển thủ tham dự trận đấu, chuẩn bị tham chiến là một thành viên trực thuộc bộ đội đặc chủng T7, ngoại hiệu kêu là “Hầu Tử”. Nghe nói là vương bài bộ đội của quân khu, về phần Tiêu Thanh Sơn dùng biện pháp nào để mời được, chuyện này không ai biết.

Bởi vì nói trước một ngày mọi người sẽ đến Thượng Hải, sự tình nghênh đón liền do Tiêu Thanh Sơn chủ trì, dựa theo kế hoạch của hắn chế định, hắn dẫn theo Lý Dật đi đón các vị đại ca hắc bang trong cả nước. Còn phương diện khách Nhật Bản, thì do Gia Cát Minh Nguyệt cùng Tiêu Cường đi tiếp đón.

Sáng sớm, ngay khi chân trời xuất hiện khoảng trắng, Lý Dật đứng giờ tỉnh dậy.

Cùng mọi ngày bất đồng, hắn không có mặc quần áo thể thao đi rèn luyện cơ thể.

Sau khi rời giường rửa xong mặt mũi chân tay, Hạ Vũ Đình cũng thức giấc. “Hôm nay anh không đi tập luyện buổi sáng à?”

Quan sát vẻ mặt mệt mỏi cùng khóe mắt phỉm hồng của Hạ Vũ Đình, Lý Dật chậm rãi bước tới bên cạnh nàng, giúp nàng sửa sang lại mái tóc rối bời, nói: “Mấy ngày nay anh phải cùng ông chủ đi thương lượng công việc làm ăn, có thể không về nhà. Nếu như hôm nào không trở về thì anh sẽ gọi điện thoại báo cho em biết. Em cũng đừng nấu cơm phần anh.”

Hạ Vũ Đình nhẹ nhàng gật đầu. Sau đó cẩn thận cài nút áo cho Lý Dật.

“Anh đi công tác không về nhanh được, em chú trọng thân thể của mình, đừng suy nghĩ nhiều làm tinh thần mệt mỏi.” Lý Dật nói xong, lại cảm giác ngữ khí của mình có chút nghiêm túc, sợ Hạ Vũ Đình phát hiện ra cái gì, liền cười nói: “Vạn nhất em bị ốm, các ông bà tại phúc lợi viện sẽ thực tội nghiệp.”

“Anh yên tâm, em tự biết chiều cổ cho mình. Thật ra, anh đi công tác mới phải cẩn thận!” Tuy rằng Hạ Vũ Đình phát hiện hôm nay Lý Dật hơi khác thường, nhưng nàng không dám hỏi nhiều, mà chỉ nói: “Em đi chuẩn bị điểm tâm, anh chờ chút nhé.”

“Không cần.” Lý Dật lắc đầu cười nói: “Hôm nay anh sẽ không ăn điểm tâm ở nhà, ông chủ đang đợi rồi, anh phải đi sớm.”

Lý Dật nói xong liền cầm bộ âu phục từ trong tủ ra, mặc vào. Hạ Vũ Đình bước đến giúp hắn sửa sang gọn gàng: “Mau đi thôi! Lúc nào trở về thì anh gọi điện báo trước, em sẽ nấu canh cá chờ anh.”

Cùng Lý Dật sống chung lâu như vậy, Hạ Vũ Đình tự nhiên biết món ăn ưa chuộng nhất của hắn, chính là canh cá.

Rời khỏi nhà, Lý Dật lái ô tô trực tiếp chạy đến Vĩnh Hòa hội sở.

Tiêu Thanh Sơn sợ Tiêu Huỳnh Huỳnh gặp mặt Lý Dật lại tiếp tục phát sinh mâu thuẫn, nên ngày hôm qua hắn không quay về trang viên Tiêu gia ngủ, mà ở luôn tại Vĩnh Hòa hội sở.

Lúc Lý Dật đi tới Vĩnh Hòa hội sở, thì mới hơn sáu giờ sáng, mặt trời cũng bắt đầu lộ dạng tại phía đông, ánh nắng ban mai tràn ngập bầu không khí, tựa như muốn dự báo hôm nay sẽ là một ngày đẹp trời.

Bảo vệ tại cổng hội sở đối với Lý Dật đã hết sức quen thuộc, chứng kiến ô tô của hắn tiến đến, vội vàng khom lưng cúi đầu cho qua.

Sau khi Lý Dật đánh xe tiến vào trong Vĩnh Hòa hội sở, liền thẳng đường tới trước căn biệt thự của Trịnh Thiết Quân.

Đợi hắn bước vào trong nhà, thì Tiêu Thanh Sơn cùng Trịnh Thiết Quân đã thức dậy rồi, hai người mới vừa rửa mặt xong.

“Tiểu Dật, ra ngoài bồi ta luyện quyền một chút?” Hai mươi năm qua, mỗi sáng Tiêu Thanh Sơn đều luyện xong bài quyền thì mới chịu đi ăn điểm tâm, hai mươi năm như một ngày chưa bao giờ thay đổi. Mặc dù hôm nay có chút đặc thù nhưng hắn cũng không muốn phá lệ.

Một người khi có thói quen, mỗi ngày không sử dụng, liền cảm giác không được thoải mái, Tiêu Thanh Sơn như thế, Lý Dật cũng như thế.

Sau khi đến cái thế giới này, ngày nào Lý Dật cũng tiến hành rèn luyện, hôm nay bởi vì phải đến hội sở từ sớm, nên không có tiến hành, điều này làm cho hắn không được thoải mái. Hiện giờ nghe Tiêu Thanh Sơn gọi hắn đi đánh quyền, liền gật đầu ưng thuận.

Trịnh Thiết Quân phải đi tìm Thạch Lỗi chuẩn bị an bài trận đấu, nên không cùng hai người Tiêu Thanh Sơn và Lý Dật đi luyện quyền.

Lý Dật cùng Tiêu Thanh Sơn một đường tảo bộ đến bãi cỏ ở trong hội sở.

Sau khi vào trong bãi cỏ, Tiêu Thanh Sơn không nghỉ ngơi, mà ngay tại chỗ đã khởi Thái Cực quyền. Lý Dật căn bản còn đang mặc âu phục, không thích hợp luyện quyền, liền một mực đứng ở bên cạnh quan sát.

Động tác Thái Cực quyền do Tiêu Thanh Sơn đánh ra, thoát nhìn mười phần chuẩn mực, tâm tình cũng ở trong cảnh giới nhập thần. Lý Dật nhìn thấu, Thái Cực quyền của Tiêu Thanh Sơn có chút hỏa hầu, bất quá lực sát thương lại yếu, tác dụng chính là chỉ dùng để tu thân dưỡng tính mà thôi.

Nửa giờ sau, Tiêu Thanh Sơn thu quyền, còn Lý Dật chậm rãi bước tới, cầm khăn mặt đưa cho Tiêu Thanh Sơn.

Tiêu Thanh Sơn xoa xoa mồ hôi trên trán, cười nói: “Rốt cuộc cũng già cả rồi, thân thể càng lúc càng hư nhược, mới vận động chút đỉnh, cả người đều chảy mồ hôi.”

“Cơ thể của ông cũng không tệ lắm, ít nhất so với những người cùng lứa tuổi vẫn còn rắn chắc hơn.” Lý Dật tiếp nhận lại khăn mặt, cùng Tiêu Thanh Sơn quay trở lại biệt thự.

Tiêu Thanh Sơn lắc đầu nói: “Nếu so với năm đó, thì kém xa. Hiện tại trên lưng, bụng đều có thịt mỡ, không giống như Phá Quân, hiện giờ cơ thể vẫn còn săn chắc.”

Nghe Tiêu Thanh Sơn phàn nàn, Lý Dật theo bản năng nhìn thoáng qua dưới bụng hắn, quả nhiên phát hiện dưới bụng hơi phình trướng.

Lý Dật cùng Tiêu Thanh Sơn trở lại biệt thự ném qua điểm tâm, sau đó liền ngồi ô tô đi tới sân bay.

Lý Dật theo miệng Tiêu Thanh Sơn biết được, vị khách đến đầu tiên chính là hảo bằng hữu của hắn, Lăng Vĩnh Bình, nắm trong tay cả một nửa giang sơn Hongkong.

Ô tô mà Tiêu Thanh Sơn ngồi không phải loại Bentley sang trọng, cũng không phải Roll-Royce hào nhoáng, mà là một chiếc Lincoln, xe không hoa lệ nhưng nhìn đủ mười phần đại khí, bên trong phi thường thoải mái.

Làm bảo tiêu kiêm chiếc bóng cho Tiêu Thanh Sơn, lão Miêu thuần thực điều khiển vô lăng chạy hướng đến phía sân bay, đồng thời cũng kéo tấm kính chắn xuống, để nguyên cho hai người Tiêu Thanh Sơn cùng Lý Dật có thời gian nói chuyện phiếm.

Trải qua hai mươi phút sau, lão Miêu lái xe tới sân bay rồi. Chiếc máy bay Lăng Vĩnh Bình ngồi trên cũng chuẩn bị hạ cánh.

Niên kỷ của Lăng Vĩnh Bình cũng xấp xỉ ngang bằng Tiêu Thanh Sơn, chính là đáng người kém hơn nhiều so với Tiêu Thanh Sơn, thật béo trên bụng phình trướng cả khối. Có lẽ nguyên nhân là cùng Tiêu Thanh Sơn quan hệ không tệ, nên hắn cũng không mang nhiều người đến, chỉ dẫn theo một bảo tiêu.

“Lão Tiêu đã lâu không gặp!” Đến trước người Tiêu Thanh Sơn, Lăng Vĩnh Bình mỉm cười mở rộng song chướng, nghênh đón.

Đồng dạng Tiêu Thanh Sơn cũng mở song chướng ra ôm chặt Lăng Vĩnh Bình, vỗ bả vai của hắn: “Nửa năm không gặp, ông bạn lại mập thêm, xem ra dạo này cuộc sống rất không tệ.”

“Đều già cả rồi, nên hưởng phúc thôi.” Lăng Vĩnh Bình cười ha hả, theo bản năng quay sang liếc mắt nhìn Lý Dật một cái, diễn cảm có chút nghi hoặc. Tựa hồ trong suy nghĩ của hắn, người đi cùng Tiêu Thanh Sơn hẳn phải là Tiêu Cường, chứ không phải cậu thanh niên này.

“Chàng trai này chẳng lẽ chính là Lý Dật, gần đây tên tuổi vang dội cả giới hắc đạo phương nam?” Sau khi hai người buông nhau ra, Lăng Vĩnh Bình nhìn Tiêu Thanh Sơn hỏi.

Nghe được Lăng Vĩnh Bình hỏi thăm, Tiêu Thanh Sơn thân mật ngoắc Lý Dật tới bên cạnh, chỉ vào Lăng Vĩnh Bình nói: “Tiểu Dật, đây là Lăng thúc.”

“Lăng...thúc.” Lý Dật chủ động vươn tay ra, cùng Lăng Vĩnh Bình chào hỏi một chút.

“Không sai, hậu sinh khả úy!” Thời điểm Tiêu Thanh Sơn giới thiệu Lý Dật thì cũng không tránh khỏi cái nháy mắt minh bạch rồi của Lăng Vĩnh Bình, thái độ đối với Lý Dật liền trở nên thân thiết hơn rất nhiều.

Hai người nói dăm ba câu chuyện phiếm, Tiêu Thanh Sơn liền đưa Lăng Vĩnh Bình tới khu biệt thự nhà giàu. Tại nơi này, Tiêu Thanh Sơn đã đem một căn biệt thự xa hoa nhất tặng cho Lý Dật, ngoài ra toàn bộ còn lại là để những lúc có khách nhân tôn quý sử dụng.

Nghe đón Lăng Vĩnh Bình xong, một số người ở phía sau Tiêu Thanh Sơn không có tự mình đi đón, mà phái Trịnh Dũng Cương đi. Hiển nhiên, đối với Tiêu Thanh Sơn mà nói, những người đó không cần hẳn phải tự mình ra sân bay nghênh đón, nói một câu thật lòng, bọn họ chưa đủ thân phận!

Sau khi Trịnh Dũng Cương dẫn các vị đại ca hắc đạo tới khu biệt thự sang trọng, Tiêu Thanh Sơn mới mang theo Lý Dật, tự mình cùng bọn họ nói chuyện phiếm. Hành động lần này của Tiêu Thanh Sơn trong lúc vô tình đã làm cho bọn họ đối với Lý Dật, thái độ cũng đủ mười phần thân thiết.

Đến khoảng sáu giờ chiều, Tiêu Thanh Sơn rời khỏi khu biệt thự, lần thứ hai mang theo Lý Dật đi ra sân bay.

“Tiểu Dật, một lúc nữa người xuống sân bay chính là thái tử của liên minh hắc đạo phương bắc, tên gọi Yến Nam Thiên, một người đàn ông rất ưu tú.” Ngồi vào trong xe, Tiêu Thanh Sơn mỉm cười nhìn Lý Dật nói.

Lý Dật gật đầu: “Đã nghe qua tên tuổi của hắn.”

Chứng kiến vẻ mặt Lý Dật không mang biểu tình tự ti, Tiêu Thanh Sơn hết sức hài lòng. Trong mắt ngoại nhân Yến Nam Thiên được coi giống như thần thánh, nhưng ở trong mắt Tiêu Thanh Sơn vẫn chỉ là một cái văn bối, so sánh với đám văn bối xuất sắc hơn mà thôi. Thậm chí, ở trong mắt của hắn, Lý Dật so ra cũng không kém Yến Nam Thiên.

Chuyện trong mắt người hóa Tây Thi, trong mắt cha mẹ trở thành thiên tài.

Tiêu Thanh Sơn mặc dù kiêu hùng nhất phương, nhưng vẫn không tránh khỏi khuôn sáo cũ.

Sau khi chứng kiến được Yến Nam Thiên, Lý Dật phải thừa nhận, ngoại giới liêu mạng thổi phồng Yến Nam Thiên đều không phải là tin đồn vô căn cứ.

Yến Nam Thiên thoát nhìn khoảng trên dưới ba mươi tuổi, ngũ quan không tinh xảo nhưng rất ưa nhìn, nước da không trắng nhợt như cái loại tiểu bạch kiếm, mà màu cổ đồng, để cho người ta có một loại cảm giác khỏe mạnh. Hắn mang nét đặc thù điển hình của người phương bắc, dáng người thon dài, một thân âu phục màu ghi xám, tôn thêm vẻ đẹp thập phần lôi cuốn của người đàn ông.

Yến Nam Thiên cũng không dẫn theo nhiều người đến Thượng Hải, chỉ có hai nhân vật, hơn nữa thoát nhìn hai nhân vật kia không giống như bảo tiêu chút nào.

Bấy nhiêu chi tiết, liền khiến cho Lý Dật đối với Yến Nam Thiên phải nhìn bằng cặp mắt khác xưa.

“Tiêu thúc, hơn hai năm không gặp, ngài vẫn trẻ trung như lúc trước.” Ngay khi trông thấy Tiêu Thanh Sơn, Yến Nam Thiên cũng không có tự cao, ngược lại làm cho người ta có một loại cảm giác bình dị gần gũi, thậm chí còn trực tiếp xưng hô Tiêu Thanh Sơn bằng Tiêu thúc.

“Ta già rồi, thế giới này phải lại nhường cho đám trẻ tuổi các ngươi.” Tiêu Thanh Sơn cảm thán nói.

“Người thanh niên này chính là Lý Dật bắt Ngô Vũ phải quỳ xuống đây sao?” Yến Nam Thiên quảng ánh mắt hướng sang Lý Dật, nụ cười trên khuôn mặt vẫn chưa giảm bớt nửa phần: “Ngô Vũ quá mức ngang ngược, bị cậu giáo huấn là phải. Ngoài ra, Trần lão gia tha cho hắn một mạng, điều này làm cho tôi phi thường cảm kích, ngày sau cậu có gặp Trần lão gia, nhờ cậu thay tôi hướng ông ta nói một tiếng cảm ơn.”

“Nếu như có cơ hội, tôi sẽ chuyển lời.” Lý Dật mỉm cười gật đầu.

Ngay tại lúc Lý Dật lên tiếng, đồng thời trên vài chiếc ô tô sang trọng dừng ở phía xa cũng có vài người thanh niên bước xuống. Những người thanh niên này ước chừng độ tuổi ngang ngửa Lý Dật, thân mặc âu phục nhân hiệu nổi tiếng, khí độ bất phàm, vừa nhìn đã biết xuất thân từ gia đình thượng lưu.

“Đi nói cho bọn họ, ta ngồi cùng xe Tiêu thúc.” Yến Nam Thiên quay sang nhìn một gã thủ hạ phân phó, sau đó mỉm cười với Tiêu Thanh Sơn: “Tiêu thúc, có thể dẫn tôi đến khu biệt thự mới xây của ngài không, rất nhiều người thổi phồng nơi đó đẹp như thiên đường, tôi quả thực muốn được mở rộng tầm mắt.”

Ngay tức thì, một gã thủ hạ phía sau hắn nhìn đám người thanh niên kia khoát ống tay áo, tiếp theo, đám thanh niên này sôi nổi lên xe, rời đi.

Người đàn ông này không đơn giản!

Quan sát hành động của Yến Nam Thiên cùng chứng kiến đoàn xe khuất bóng phía trước, Lý Dật nghĩ thầm.

93. Chương 93: Tạt Chủng Ngoại Lai.

Sau đó Yến Nam Thiên chui vào trong chiếc Lincoln cùng hai người Tiêu Thanh Sơn và Lý Dật, còn hai gã thủ hạ của hắn thì ngồi trên một chiếc xe hơi khác.

Nếu như nói biểu hiện ban đầu của Yến Nam Thiên làm cho Lý Dật có chút thương thức. Như vậy thời điểm này, hành động của hắn khiến cho Lý Dật không khỏi bội phục!

Dù sao đem thân phận của hai người ra mà nói, thì hắn cùng Tiêu Thanh Sơn chính là sinh tử đối đầu mới phải.

Thế nhưng hắn lại dám chỉ mang theo hai người trực tiếp chạy đến địa bàn của Tiêu Thanh Sơn, ngồi trên xe cùng đối thủ sinh tử, phân định lực này không phải người bình thường có thể làm được.

Đối với tình huống này, Lý Dật cũng minh bạch, Yến Nam Thiên có thể quật khởi thì bối cảnh chỉ là phần nhỏ, càng nhiều còn lại hắn đều phải nhờ vào bản lĩnh của mình.

Dọc theo đường đi Yến Nam Thiên tạo ra bộ dáng bình thản nói chuyện phiếm cùng Tiêu Thanh Sơn. Câu chuyện của hai người không bàn bạc đến sự tình hắc đạo, mà chỉ thăm hỏi một chút ít gia sự, bầu không khí tương đối hòa hợp.

Sau khi chiếc ô tô chạy đến khu biệt thự sang trọng, Tiêu Thanh Sơn dẫn Yến Nam Thiên đi vào, an bài cho hắn nghỉ ngơi tại căn biệt thự tận sâu bên trong. Mà cách đó không xa chính là căn biệt thự của Lý Dật, cùng một căn biệt thự khác, nơi trước kia Andrew Loufu đã từng cư ngụ.

Hiển nhiên Tiêu Thanh Sơn cũng biết, Andrew Loufu thân phận cao quý, hơn nữa song phương hợp tác đang trong giai đoạn tiền triển, tương lai khó tránh nòng còn đến thăm Thượng Hải. Nếu như để nòng biết căn biệt thự kia bị những người khác ở qua, lấy tính cách của Andrew Loufu tự nhiên sẽ phi thường không hài lòng.

“Tiểu Thiên, trước tiên cậu tạm thời nghỉ ngơi một chút, ta đi nghênh đón Đái lão gia trở về, sau đó mọi người sẽ cùng nhau ăn cơm.” Chứng kiến Yến Nam Thiên đối với hoàn cảnh trong căn biệt thự này tỏ vẻ rất hài lòng, Tiêu Thanh Sơn mỉm cười nói.

Yến Nam Thiên gật đầu ưng thuận.

Ngay sau đó, Tiêu Thanh Sơn cùng Lý Dật liền rời đi.

“Lão đại, vừa gọi điện thoại hỏi thăm xong. Đái lão gia đã tới Thượng Hải nhưng bọn họ không đến bên này luôn, mà phái người đi tìm Cường tử rồi” Hai người mới bước chân ra khỏi căn biệt thự. Lão Miêu liền mau chóng hướng Tiêu Thanh Sơn hồi báo.

Lão Miêu vừa nói đồng thời theo bản năng nhìn thoáng qua Lý Dật một cái, chỉ thấy vẻ mặt của hắn phi thường bình thản, nhưng lúc này Tiêu Thanh Sơn lại khẽ nhíu mày, dường như đã đoán ra được chuyện gì đó.

Ước chừng sau khoảng bảy giờ tối, đoàn người Đái Hồ khí thế hạo thiên cuốn đến khu biệt thự.

Đoàn người của Đái Hồ tổng cộng đi trên bảy chiếc xe ô tô. Giữa trung tâm là một chiếc Bentley dài hơn bình thường, thoát nhìn mười phần sang trọng bức nhân. Còn ở trước sau chiếc Bentley là hai cỗ Lincoln, trông hình dáng bên ngoài cũng giống như xe của Tiêu Thanh Sơn.

Đoàn xe rất nhanh tiến nhập vào trong khu biệt thự, sau đó lần lượt ngừng lại. Tiên phong đi trước mở đường và đoàn hậu là hai chiếc Benz, bước ra khỏi chiếc xe này là một đám thanh niên hình dạng khôi ngô, sắc mặt lạnh lùng, mặc thống nhất âu phục màu đen, bên tai trái có trang bị máy vô tuyến điện. Vừa nhìn đã biết là trang phục cùng đạo cụ của cánh bảo tiêu chuyên nghiệp.

Sau khi đám bảo tiêu này bước xuống khỏi ô tô, một đám người trong đó phân tán ra kiểm tra tình huống bốn phía chung quanh, mà ba người còn lại đi tới bên cạnh chiếc xe trung tâm, khom lưng cung kính mở cửa.

Cánh cửa chiếc xe Bentley được mở ra, dẫn đầu là một lão nhân tóc bạc, trên người mặc một thân trang phục thời Đường, tay chống gậy trượng, thoát nhìn bộ dạng tinh thần không sai.

Bước theo sau lão nhân đi xuống chính là Tiêu Cường, mà lúc hắn bước xuống thì trong hai chiếc Lincoln cũng đồng thời xuất hiện hai người trung niên, diện mạo của bọn họ khá giống với lão nhân kia.

Chứng kiến lão nhân bước xuống xe, Tiêu Thanh Sơn không nhanh không chậm ra nghênh đón, cười nói: “Lão gia tử, đến Thượng Hải như thế nào không chịu nói một tiếng, để cho tôi tự mình đi đón ngài.”

“Hừ! Chỉ sợ người bận rộn không có thời gian đi đón lão già như ta thôi?” Đái Hồ hừ lạnh một tiếng, sau đó nheo mắt lại nhìn thoáng qua bên phía Lý Dật.

Thân là chương môn nhân hắc đạo phương nam, Đái Hồ cả đời trải qua không biết bao nhiêu thăng trầm biến cố, ánh mắt cũng phi thường sắc bén lẫm liệt!

Bị Đái Hồ nhìn chằm chằm vào người, Lý Dật chỉ cảm thấy mình tựa như bị một con độc xà nhìn chằm chằm, trên dưới toàn thân đều không được thoải mái.

Tuy nhiên biểu hiện của Lý Dật phi thường bình thản, giống như mặt hồ tĩnh lặng không có một chút gợn sóng, ánh mắt Đái Hồ không tạo thành ảnh hưởng gì đến hắn. Dù sao kiếp trước Lý Dật đã từng gặp qua rất nhiều đại nhân vật, trong đó thậm chí có người còn mang thân phận cao hơn so với Đái Hồ. Mà những người đó trông thấy hắn lại giống như thấy ôn thần, hiện tại đối mặt cùng Đái Hồ, hắn tự nhiên sẽ không hoang mang.

Ngay lúc Đái Hồ đem mục quang ném trên người Lý Dật, đồng thời ở phía sau Tiêu Cường cũng hung tợn nhìn chằm chằm vào hắn, trong con ngươi không hề che giấu những tia oán niệm. Ngoài ra, đứng bên tay phải Đái Hồ, một gã nam nhân đeo kính vẽ mặt cũng oán độc, ánh mắt âm hiểm nhìn nhìn Lý Dật.

Đại ca Nhân Tự Đầu, Đái Minh Hải, chủ nhân của chó điên Kiều Thất Chỉ.

Tiêu Thanh Sơn chứng kiến cả đám người đều hướng mũi nhọn về phía Lý Dật, liền vươn tay nhẹ nhàng vỗ bả vai của hắn, mỉm cười nói: “Tiểu Dật, mau qua bái kiến Đái lão gia đi.”

Ngay ánh mắt đầu tiên khi nhìn thấy Đái Hồ thì Lý Dật đã không có bao nhiêu hảo cảm. Lúc này nghe Tiêu Thanh Sơn nói như vậy, đang chuẩn bị hành lễ, bỗng nhiên lại nghe Đái Hồ khinh thường hừ lạnh: “Một tiểu tạp chủng ngoại lai mà thôi, có tư cách hành lễ với ta sao?”

Đái Hồ vừa nói ra khỏi miệng, Tiêu Cường cùng Đái Minh Hải trên khóe mắt đều lộ ra vẻ tươi cười không thể che giấu. Còn Lý Dật lại giống như không hề có việc gì, thối lui lại từng bước, đứng ở sau lưng Tiêu Thanh Sơn.

“Lão gia tử...” So sánh với Lý Dật, thì biểu tình của Tiêu Thanh Sơn có vẻ âm trầm, hắn cố gắng muốn nói cái gì đó.

Đái Hồ vươn gậy trượng chỉ vào Lý Dật, nhìn Tiêu Thanh Sơn trầm giọng nói: “Người có thể nhận tiểu tạp chủng này làm con trai, nhưng người không được lạnh nhạt với Tiểu Cường, bằng không....Ta sẽ không để yên cho người!”

“Đây là chuyện gia sự, tôi tự biết chừng mực!” Có lẽ thái độ của Đái Hồ quá mức ngang ngược, Tiêu Thanh Sơn sắc mặt liền băng sương, trong lúc nói chuyện đồng thời cũng liếc mắt lườm Tiêu Cường một cái.

Chứng kiến biểu tình băng sương trên khuôn mặt của Tiêu Thanh Sơn, Đái Hồ khinh thường cười cười, nói: “Được! Được! Được! Hi vọng ngày mai người không làm mất thể diện của Mãnh Hổ bang chúng ta.”

Nói xong, Đái Hồ không thèm quan tâm, một lần nữa cùng Tiêu Cường chui vào trong xe. Hai người Đái Minh Hải và Đái Kinh cũng theo chân bước lên xe. Đoàn người quay đầu xe, đường cũ phản hồi.

Đưa mắt nhìn theo đoàn xe rời đi, biểu tình của Tiêu Thanh Sơn trông rất khó coi, còn Lý Dật cũng đã hơi nhú mày.

Trước lúc bỏ đi Đái Hồ nói một câu thật nhẹ nhàng, tuy nhiên nó đã thức tỉnh Lý Dật hiểu ra.

Những năm gần đây Tiêu Thanh Sơn một mình hưởng khối bánh ngọt Thượng Hải, Đái Hồ tự nhiên không cam lòng nhưng lại chẳng đụng đến Tiêu Thanh Sơn được. Điểm mấu chốt là bởi vì Tiêu Thanh Sơn đã cắm sâu gốc rễ tại Thượng Hải, chưa nói mạng lưới quan hệ cường đại, chỉ riêng uy vọng trong Thiên Tự Đầu của Mãnh Hổ bang cũng không một ai có khả năng so sánh.

Dưới loại tình huống này, Đái Hồ muốn thu hồi quyền lực là một chuyện phi thường nan giải. Trừ khi cùng Tiêu Thanh Sơn hoàn toàn sòng phẳng, không quản đến ân tình ngày xưa, suất binh đến chiếm đoạt. Nếu hành động như thế, Đái Hồ cần phải trả một cái đại giá rất lớn, hơn nữa nói tới đạo nghĩa giang hồ cũng không thấu tình đạt lý. Nếu chưa đến thời gian vạn nhất, hắn sẽ không bao giờ hành động liều lĩnh như vậy.

Còn hiện tại, Tiêu Thanh Sơn bị Sơn Khẩu tổ khiêu chiến, nếu như trận đấu này thảm bại mà nói, uy vọng của Tiêu Thanh Sơn trong Thiên Tự Đầu cũng sụt giảm nghiêm trọng.

Chuyện này đối với Đái Hồ mà nói, chính là một cơ hội tuyệt hảo để thu hồi quyền lực, coi như Tiêu Thanh Sơn không chịu giao quyền, Đái Hồ cũng có thể dùng tới sức mạnh cứng rắn. Dù sao, một khi uy vọng của Tiêu Thanh Sơn sụt giảm trong Thiên Tự Đầu, hắn liền mất luôn năng lực đối kháng lại cùng với Đái Hồ.

Chứng kiến đoàn xe biến mất ở trong tầm mắt, Tiêu Thanh Sơn quay đầu sang nhìn Lý Dật, dường như áy náy muốn lên tiếng giải thích.

“Thời gian không còn sớm nữa rồi, các vị khách nhân hân là đã đói bụng.” Không đợi Tiêu Thanh Sơn kịp lên tiếng, hắn liền nhanh miệng nói trước.

Cảm nhận được khóe miệng Lý Dật vẫn cười không sao cả, trong con ngươi của Tiêu Thanh Sơn lộ vẻ áy náy càng nồng đậm, nhưng hắn không lên tiếng, chỉ thân mật nhẹ nhàng vỗ bả vai Lý Dật.

Tiêu Thanh Sơn hiểu rõ ràng, Lý Dật bình thản như vậy, chẳng phải bởi vì không có tức giận, mà chính là không muốn để cho hắn phải khó xử thôi.

Thời gian nhập tiệc tối, Đái Hồ cũng không xuất hiện, điều này làm cho một số khách nhân âm thầm giật mình. Tiêu Thanh Sơn tuy rằng trước đó bị Đái Hồ khinh nhục, nhưng ở trong bữa tiệc cũng không bộc lộ cảm xúc bất mãn, mà cẩn thận đảm nhiệm cương vị chủ nhân của mình.

Không có Đái Hồ, tương đương thiếu khuyết một nhân vật chính, bầu không khí trong bữa tiệc cũng sụt giảm đi nhiều, chỉ duy trì trong vòng một tiếng đồng hồ liền tàn cuộc.

Sau khi nếm qua cơm tối, Lý Dật một mình trở lại căn biệt thự riêng, mở chiếc laptop ra, kiểm tra văn kiện do Andrew Loufu gửi cho hắn. Trong văn kiện này chính là khoảng thời gian Điền Đăng Cương tham gia thi đấu hắc quyền tại nước Mỹ, bị người ta lên quay trộm.

Mặc dù Tiêu Thanh Sơn mời được vương bài của bộ đội đặc chủng T7 nhưng Lý Dật trong lòng vẫn không an tâm. Hắn muốn từ đoạn video này tìm ra nhược điểm của Điền Đăng Cương, đợi qua ngày mai liền thông tri cho người bộ đội kia, như vậy phần thắng sẽ lớn hơn một chút.

Lý Dật tải đoạn video về máy tính, sau đó bật media lên, nhất thời trên màn hình laptop xuất hiện một cái lời dài.

Chiếc lời dài này chung quanh vây kín bằng thép hàn, mặt sàn của lời dài khác với sân thi đấu quyền thuật chính quy, chỉ được làm bằng xi-măng, bên trên mơ hồ còn loang lổ vết máu.

Nơi nơi chung quanh lồi đài đều là bóng người, tuy nhiên ngoại trừ ánh sáng chiếu giữa sàn đấu, địa phương khán giả đứng xem không có đèn điện, nhìn không rõ được biểu tình của những người này. Chỉ có thể nghe được thanh âm reo hò điên cuồng của bọn họ.

Trên lồi đài có hai người đang đứng. Trong đó một tên là người da đen, cắt đầu trọc, chiều cao ước chừng khoảng xấp xỉ hai mét, toàn thân trên dưới tràn ngập khí chất lực lượng sung mãn.

Cùng so sánh với tên da đen đầu trọc kia, dáng vẻ của Điền Đăng Cương nhỏ bé hơn nhiều, chiều cao miễn cưỡng tiếp cận một mét bảy, thân thể thoát nhìn không được khôi ngô nhưng cơ bắp trên người đường nét rõ ràng, bình thường giống như văn của liệt báo, tràn ngập lực lượng dã tính.

Quan sát cơ thể rắn chắc của Điền Đăng Cương, Lý Dật khẽ nhíu mày, cơ nhục trên người của hắn thoát nhìn cũng không khoa trương, nhưng sẽ có được lực lượng bạo phát thập phần khủng bố.

Để cho Lý Dật quan tâm chính là ánh mắt kia của Điền Đăng Cương, nó không mang hương vị hiếu chiến, cũng không có đằng đằng sát khí. Mà cùng lão Miêu giống nhau, phơi bày đôi con ngươi màu xám, tựa hồ đối với vạn vật trên thế giới này đều không còn hứng thú.

Đó chính là một loại cảm xúc coi thường!

Khi trận quyết đấu vận khởi, tên người da đen phát động tấn công, hắn tuy rằng thân thể cao lớn nhưng cước bộ vẫn linh hoạt dị thường, giẫm trên sàn đấu tạo thành chuỗi âm hưởng “bang bang”, tựa như hắn muốn dùng phương thức này làm ảnh hưởng đến tâm lý của Điền Đăng Cương.

Đối mặt với hành động của tên người da đen, trên gương mặt Điền Đăng Cương không có phát sinh biến hóa gì, hắn sử dụng những bước nhỏ, không ngừng chuyển động xung quanh người của tên da đen.

Hành vi của Điền Đăng Cương nhất thời chọc giận tên người da đen. Tên người da đen phát ra một tiếng gầm lớn, theo sau đó khởi xướng thế mãnh công tới Điền Đăng Cương. Coi như quyền tốc của tên người da đen rất nhanh, nhưng đều bị Điền Đăng Cương thoải mái hóa giải, tránh né, hơn nữa trong lúc tránh né đồng thời còn tạt vài cước bên dưới hạ bàn của tên người da đen.

Ngay từ ban đầu, tên người da đen ỷ vào thân thể rắn chắc của mình ngạo kháng những cú đá kia, nhưng đến khi Điền Đăng Cương sử dụng cước tạt thứ năm. Bỗng nhiên cơ thể khổng lồ của hắn nhất thời ngã sấp xuống phía trước!

Trong khoảng khắc đó, Lý Dật chứng kiến trên màn hình xuất hiện một đạo hắc ảnh. Tiếp theo, trên lồi đài vang lên một tiếng hét thảm thiết....! Cổ họng của tên người da đen bị Điền Đăng Cương dùng thủ đao chém vỡ.

Chứng kiến hình ảnh này, hàng lông mày rậm của Lý Dật dính chặt vào nhau, giống như hắn sở liệu, Điền Đăng Cương bạo phát thập phần khủng bố, hơn nữa đối với bộ vị yếu hại trên cơ thể con người cũng nắm rõ như trong lòng bàn tay.

Theo sau, hình ảnh rất nhanh chuyển màn, đổi thành một trận quyết đấu khác giữa Điền Đăng Cương cùng một người da trắng. Kết quả trong vòng tám phút, nhân cơ hội người da trắng kia mắc phải sai lầm, liền dùng song chỉ chọc thủng hai mắt của người da trắng kia....

Liên tiếp quan sát vài trận đấu, đối thủ của Điền Đăng Cương thực lực cũng không tệ, nhưng toàn bộ đều bị hắn đánh bại!

Quan sát vài đoạn băng thi đấu của Điền Đăng Cương, Lý Dật phát hiện ra một điều, Điền Đăng Cương phi thường xảo hoạt. Không xuất thủ thì thôi, nhưng vừa xuất thủ nhất định sẽ tấn công đến bộ vị trí mạng!

Hơn nữa khi gặp được thời cơ, Điền Đăng Cương quyết đoán nắm chắc cơ hội xử lý luôn đối thủ, làm cho đối thủ trở mình không kịp!

Thuật sát nhân!

Kiếp trước, từ thuở nhỏ Lý Dật được tổ chức sát thủ mang về huấn luyện, tự nhiên nhìn thấu võ lực mà Điền Đăng Cương sử dụng chính là thuật sát nhân, hơn nữa bản lĩnh không nhỏ. Ngược lại, nếu như dùng thực lực hiện tại của Lý Dật quyết đấu công bình, xác suất tử vong phải nắm chắc đến chín thành....

94. Chương 94: Nộ Hỏa.

Dạ Minh Châu khách sạn nằm ở khu phố đông vùng mới giải phóng, là một tòa khách sạn năm sao mới được xây dựng, vị trí ưu tú, khung cảnh thanh nhã, phương tiện xa hoa. Sau khi kiến tạo liền trở thành một viên ngọc sáng giá trong ngành kinh doanh khách sạn, sinh ý mười phần náo nhiệt.

Người đại diện bên phía Nhật Bản được Gia Cát Minh Nguyệt an bài ở trong khách sạn này.

Trong đại sảnh một căn phòng sang trọng của khách sạn, ba gã người Nhật một bên vừa uống rượu, vừa đang cười nói gì đó.

“Biên Đằng quân*, lần này ở Thượng Hải ngài cần phải đại xuất danh tiếng rồi!” Một gã nam nhân trung niên có chòm râu dê cười nói. (*: quân là cách gọi tôn trọng, không phải danh từ, chữ San trong tiếng nhật)

“Đúng vậy! Lần này các ngài đã giúp chúng ta thở ra một ngụm ác khí, ngay cả thiên tài võ học cùng vũ khí bí mật trong nước đều được chuyển tới, quả nhiên thủ bút không nhỏ ah!” Một gã nam nhân đeo kính phụ họa nói.

Nghe hai người nói chuyện, Biên Đằng Thắng vẻ mặt tươi cười. Trên thực tế, cũng thật không ngờ lão đại của Sơn Khẩu tổ sẽ vì chuyện lần này mà xuất động can qua.

“Tĩnh Điền quân, tôi còn phải cảm tạ ngài vì con Thổ Tá kia nữa.” Biên Đằng Thắng mỉm cười nhìn trung niên râu dê nói.

Tĩnh Điền vui vẻ khoát tay: “Biên Đằng quân khách khí, mặc dù Thổ Tá là thần khuyến của Liễu Xuyên hội, nhưng nó cũng là thần khuyến Đại Nhật chúng ta, hỗ trợ ngài đối phó với đám cẩu ngoại bang cũng là hợp tình hợp lý.”

Nghe hai người đối thoại, tên nam nhân đeo mắt kính lại có chút ngượng ngùng. Lần này Sơn Khẩu tổ gây chiến, Liễu Xuyên hội đã tích cực ủng hộ, cư nhiên phái ra đệ nhất chiến cẩu trong nước trợ giúp Sơn Khẩu tổ tham gia trường đấu chó. Thế nhưng Hắc Long hội lại không bày tỏ một thứ gì đáng giá trị.

“Biên Đằng quân, Hắc Long hội chúng tôi không quyên góp vật chất nhưng chúng tôi sẽ ủng hộ nhiệt tình trên phương diện tinh thần!” Nam nhân kính mắt ngần ngại nói.

“Tùng Phong quân, ngài nói như vậy thì đã khách khí rồi.” Biên Đằng Thắng cười khoát tay áo: “Đại đế quốc Nhật Bản chúng ta đối phó với ngoại bang luôn luôn đoàn kết. Trước kia như thế, sau này cũng vẫn như thế.”

Ha ha ha ha! Nghe Biên Đằng Thắng vừa nói như vậy, hai người bọn họ đồng loạt cười phá lên. Tiếng cười qua đi. Ba người lại cùng một ly.

“Biên Đằng quân, nữ nhân lúc trước tới nghênh đón chúng ta là người nào vậy? Nhìn bộ dạng của nàng thực quyến rũ, nếu như được cái miệng nhỏ nhắn của nàng phục vụ, thì hành trình đến Thượng Hải lần này, cả đời tôi đều không thể quên được.” Tĩnh Điền tưởng nhớ lại đôi môi mọng nước của Gia Cát Minh Nguyệt, nhất thời lộ ra vẻ mặt dâm dật.

“Đúng vậy! Người phụ nữ kia thực thượng hạng, tôi chơi qua không ít nữ nhân, tuy nhiên chưa từng gặp được người nào thành thực quyến rũ đến mức như vậy.” Tùng Phong cũng phụ họa nói.

Biên Đằng Thắng thở dài: “Người phụ nữ kia tôi sớm đã tìm hiểu, thân phận của cô ta rất đặc thù, là nữ nhân bên cạnh đại ca Thiên Tự Đầu của Mãnh Hổ bang, muốn cưới cô ta quả thực rất khó khăn. Nói đến nữ nhân thì tôi cũng có không ít, đám nữ nhân kia tuy rằng không trần trề nhựa sống như phụ nữ nước ta, nhưng sẽ có một phen tư vị khác thường. Hơn nữa các nàng đều là nô lệ tiền tài, chỉ cần cho tiền thì muốn chơi như thế nào cũng đều có thể. Nếu nhị vị có hứng thú tầm hoa, một hồi nữa tôi sẽ phái người đem ba nữ nhân xinh xắn tới đây.”

“Biên Đằng quân, ba người hơi thiếu...Ít nhất cũng phải sáu người chia đôi, ngài nói có phải không?” Tĩnh Điền ở Liễu Xuyên hội dâm sắc trứ danh, lúc này nghe được Biên Đằng Thắng nói như vậy, nhất thời mỉm cười lắc đầu.

“Ha ha, được, sáu thì sáu!” Biên Đằng Thắng vẻ mặt tràn ngập tiếu ý: “Dù sao nữ nhân ở Thượng Hải phi thường thềm tiền, mà chúng ta lại có rất nhiều tiền!”

Ha ha ha! Nhất thời trong phòng lại vang lên những tiếng cười dâm dăng.

Cùng lúc đó tại hành lang, có một người thanh niên mặc kimono màu trắng, trong tay cầm theo đao Đông Dương, chậm rãi đi tới trước cửa gian phòng 909, nhẹ nhàng gõ cửa.

“Vào đi!” Trong phòng truyền ra một cái thanh âm lạnh lùng đến cực điểm.

Nghe được thanh âm kia, người thanh niên mặc kimono sắc mặt khẽ biến, bởi vì cái thanh âm lạnh lùng đó làm cho hắn có cảm giác thực khó chịu.

Người thanh niên đẩy cửa ra, liền chứng kiến được một nam tử cắt đầu húi cua, đang khoanh chân ngồi trên thảm sàn ở trong phòng khách, nhắm mắt dưỡng thần.

Nghe tiếng động người thanh niên mở cửa, nam tử kia vẫn không thèm mở mắt. Chờ đợi người thanh niên đến gần, mới đột nhiên khai nhãn, vẻ mặt không chút thay đổi nói: “ Có việc gì không?”

Hành động của nam tử để cho người thanh niên có chút mất tự nhiên, hắn ngần ngại cười, nói: “Điền Đằng quân, một mình tôi ở trong phòng sẽ rất nhàm chán, muốn tới đây cùng ngài đàm luận.”

Điền Đằng Cương bình thản, quan sát người thanh niên trước mặt được xưng là thiên tài võ học của Nhật Bản này vài giây đồng hồ, theo sau đó nhẹ nhàng gật gật đầu.

Chứng kiến Điền Đằng Cương ưng thuận, tâm tình của Trung Điền Thái Lang cũng hơi buông lỏng vẻ khấn trương.

Thân làm thiên tài võ học tại nước nhà, bình thường hắn đi tới chỗ nào cũng đều là nhân vật nổi bật, nhưng hắn lại biết, người nam tử ở trước mặt này, hắn không thể đắc tội được.

Trước khi đến Thượng Hải, Trung Điền Thái Lang đã từng hỏi qua sư phó của mình, rằng hắn chiến có thắng được Điền Đằng Cương hay không.

Kết quả, sư phó của hắn không chút do dự nói. Trong vòng một trăm chiêu Điền Đằng Cương nhất định sẽ đoạt cái mạng của hắn, điều này làm cho hắn đối với Điền Đằng Cương phi thường kính nể.

“Điền Đằng quân, lần này sư phó của tôi dặn dò, đến Thượng Hải nhất định phải tìm ngài giao lưu trao đổi, như vậy tương lai ngày sau đối với tôi mới có lợi, mong rằng Điền Đằng quân sẽ cởi bỏ gút thắt.” Trung Điền Thái Lang cầm đao trong tay nhẹ nhàng đặt ở bên cạnh, khoanh chân ngồi xuống, vẻ mặt cung kính nói.

Điền Đằng Cương tùy tiện liếc mắt nhìn Trung Điền Thái Lang: “Tôi và anh luyện hai loại công phu bất đồng, không có biện pháp nào chỉ giáo cho anh được.”

“Chúng ta đàm luận trận đấu ngày mai đi.” Trung Điền Thái Lang có chút hổ thẹn, nhưng không tức giận. Hắn mặc dù cuồng vọng nhưng lại tôn kính cường giả, mà Điền Đằng Cương thân từng làm vũ khí bí mật của quân đội chính là thần tượng của hắn, cũng là mục tiêu hắn muốn vượt qua.

Điền Đằng Cương chứng kiến vẻ mặt của Trung Điền Thái Lang thành tâm, diễn cảm thoáng chuyển biến tốt hơn một chút, bất quá vẫn mang bộ dạng lạnh lùng như băng: “Nghe nói anh từng qua phương bắc Trung quốc khiêu chiến với các đệ tử gia tộc võ học?”

“Phải.” Nhắc tới chuyện này, khoe miệng của Trung Điền Thái Lang không khỏi hiện ra một đạo tươi cười đắc chí: “Đám người Trung quốc chỉ toàn thói phòng võ học của bọn chúng cao minh, trên thực tế căn bản không chịu nổi một kích. Lần trước tôi đi Đông Bắc khiêu chiến tổng cộng ba gia tộc, những kẻ niên kỷ ngang tầm cơ bản không chịu nổi mười chiêu. Mà cái bọn chúng gọi là tông sư võ học cũng chẳng ra gì, bị tôi đả bại trong vòng trăm chiêu.”

Nói đến đây, khoe miệng của Trung Điền Thái Lang liền nở nụ cười có chút dâm dăng: “Sau khi tôi giết chết cái tên tông sư võ học kia, cháu gái của hắn đến tìm tôi báo thù, kết quả bị.....Hắc hắc, mùi bị nữ nhân trung quốc không tị, nhất là tính mãnh liệt của những xử nữ.”

“Đó là đương nhiên.” Nói đến nữ nhân, rốt cục Điền Đăng Cương cũng xuất hiện một tia hứng thú: “Ông nội của tôi từng theo Hoàng quân đại đế xâm lược Trung quốc, thưởng thức qua không ít nữ nhân Trung quốc. Hẳn kể cho tôi nghe, địa phương kia của nữ nhân Trung quốc rất nhỏ hẹp, lúc hành sự phi thường thoải mái.”

“Điền Đăng quân, ngài cũng đã từng thưởng thức qua nữ nhân Trung quốc rồi sao?” Trung Điền Thái Lang cười cười nói.

Điền Đăng Cương gật đầu: “Lúc trước tôi còn phục dịch trong quân đội, từng giao thủ cùng đội đặc công của Trung quốc. Hôm đó bắt được một nữ đặc công tiềm phục ở trong nước chúng ta. Người phụ nữ kia quả thực giống như anh nói, tính khí thực cương liệt, thà chết không chịu khuất phục. Nhưng rơi vào trong tay của Điền Đăng Cương này, nàng muốn chết cũng không có biện pháp. Lần đó tôi cùng các chiến hữu hành hạ nàng một trận, không nghĩ ra nàng ta vẫn còn là xử nữ. Phụ nữ Trung quốc thực không biết hưởng thụ tuổi thanh xuân, người phụ nữ kia thoát nhìn đã hai mươi lăm hai mươi sáu rồi, cư nhiên còn chất lượng!”

“Điền Đăng quân, thưởng thức người phụ nữ kia nhất định rất thoải mái?” Trung Điền Thái Lang cười đáng khinh nói.

Điền Đăng Cương vừa nghe Trung Điền Thái Lang nói như vậy, tựa hồ cũng tưởng nhớ lại tình hình ngày đó: “Phải! Các chiến hữu của tôi đều công nhận, nhưng đáng tiếc, người phụ nữ kia bị chúng ta luân phiên nhau hành hạ, chết luôn trong ngày hôm đó!”

Nghe Điền Đăng Cương nói một hồi, Trung Điền Thái Lang không khỏi có chút động tâm, hần nhẹn không được nói: “Điền Đăng quân, không bằng chúng ta phái thủ hạ đi tìm hai xử nữ Trung quốc mang tới đây?”

“Không được.” Điền Đăng Cương lắc đầu: “Ngày mai còn phải quyết đấu.”

“Điền Đăng quân, với thực lực của ngài, trận đấu ngày mai căn bản chỉ có một kết quả, chiến thắng!” Trung Điền Thái Lang khuyên giải.

Điền Đăng Cương lãnh khốc nói: “Tiểu tử, ta nói cho người biết, vô luận thực lực của người mạnh mẽ đến cỡ nào, trước giờ quyết chiến ngàn vạn lần không được chơi nữ nhân cùng uống rượu, nếu không phải trả giá chính là cái mạng của người. Hôm nay xem như người đến tìm ta đàm luận, ta cũng chân thành khuyên bảo một câu.”

Chứng kiến Điền Đăng Cương nghiêm túc nói, Trung Điền Thái Lang lập tức đứng lên cúi đầu: “Đa tạ Điền Đăng quân chân thành khuyên bảo.”

“Mau về nghỉ ngơi đi, dưỡng đủ tinh thần, ngày mai phải xuất ra toàn bộ thực lực, tranh thủ dùng thời gian ngắn nhất giết chết đối thủ của người, không được để cho đối thủ có cơ hội trở mình.” Có lẽ do thái độ của Trung Điền Thái Lang thực thành khẩn, nên Điền Đăng Cương cũng hòa hoãn hơn một chút: “Chờ xong trận đấu, tôi sẽ mang anh đi chơi nữ nhân Trung quốc. Tại phương diện nữ nhân, tôi cũng có rất nhiều kinh nghiệm.”

Coi như ngữ khí của Điền Đăng Cương mười phần cuồng vọng, nhưng Trung Điền Thái Lang không có cảm giác khó chịu. Bởi ngay cả đại sư võ học đều không đánh bại được hắn, chính mình liệu có thể là đối thủ của Điền Đăng Cương sao?

“Được, Điền Đăng quân, tôi không quấy rầy ngài nghỉ ngơi, tái kiến.” Trung Điền Thái Lang nói xong cầm theo đao Đông Dương, thối lui ra khỏi căn phòng.

....

Cùng thời điểm đó, trong một gian phòng khác của khách sạn, Trịnh Dũng Cương trong tay mân mê điều thuốc lá, ngồi trên ghế sofa ở tại đại sảnh, nhìn người thủ hạ nói: “Bọn chúng đang làm gì thế?”

“Ba người Biên Đăng Thắng, Tỉnh Điền, Tùng Phong phái thủ hạ đi tìm sáu nữ nhân. Hiện tại bọn chúng đang ở trong phòng chơi sáu nữ nhân kia.” Đứng ở trước mặt Trịnh Dũng Cương là một nam nhân diện mạo bình thường, lúc hắn nói chuyện ngữ khí rất cung kính: “Mấy nghe trộm trong phòng của Điền Đăng Cương, khi hắn tiến nhập không bao lâu đã bị gỡ bỏ. Không nghe được chút động tĩnh nào, mà người thanh niên Trung Điền Thái Lang, lúc trước có đi sang phòng của Điền Đăng Cương một chuyến.”

Trịnh Dũng Cương nghe được đám người Biên Đằng Thắng chạy đến Thượng Hải liền chơi nữ nhân, nhất thời cảm phần: “Một đám chó má, dám chơi nữ nhân Thượng Hải! Thao con mẹ tụi nó, gọi điện báo cảnh sát cho ta! Báo rằng nơi này có hiện tượng mại dâm, để cảnh sát tới càn quét!”

“Dũng Cương ca, chuyện này...” Gã thủ hạ của Trịnh Dũng Cương tỏ vẻ khó xử, khách nhân có thể ở trong khách sạn thượng lưu như Dạ Minh Châu, thân phận đương nhiên không nhỏ. Mà hơn nữa, riêng khoản phục vụ này cũng nằm trong hạng mục của khách sạn, nếu như báo cảnh sát, sẽ liên lụy đến rất nhiều người.

Trịnh Dũng Cương mỉm cười, cười đến mức âm hiểm: “Chỉ báo cảnh sát, tới kiểm tra riêng bọn chúng mà thôi.”

95. Chương 95: Đây Mới Chỉ Là Khởi Đầu.

Vốn công tác tiếp đãi người Nhật là do Gia Cát Minh Nguyệt cùng Tiêu Cường đảm nhận, nhưng thời gian này Tiêu Cường lại lặn mất tiêu, lâm vào đường cùng Gia Cát Minh Nguyệt đành phải kêu Trịnh Dũng Cương đi. Bởi lo lắng Trịnh Dũng Cương vì chuyện riêng mà phá hỏng đại sự toàn cục, nên trước khi đi Gia Cát Minh Nguyệt đã cẩn thận dặn dò, khuyên giải hẳn không được xúc động. Tuy nhiên Trịnh Dũng Cương vẫn dón ba người Biên Đằng Thắng, Tỉnh Điền, Tùng Phong rơi vào thế khó khăn.

Thời điểm Gia Cát Minh Nguyệt biết được chuyện này đã là sáng sớm ngày thứ hai. Nàng là một phụ nữ đương nhiên không muốn giải quyết việc này. Cho nên gọi điện thoại kêu Lý Dật tới cục cảnh sát đón ba người Biên Đằng Thắng, Tỉnh Điền, Tùng Phong ra ngoài.

Khi ô tô của Lý Dật đến trước cổng cục cảnh sát, thì Trịnh Dũng Cương cũng đợi đã lâu.

Nguyên bản Trịnh Dũng Cương biểu tình đang hờ hững ngồi ở trong ô tô hút thuốc, sau khi trông thấy Lý Dật thì mau chóng nhảy xuống xe, hô lớn: “Dật ca, anh tới rồi!”

“Có người nào chết không?” Lý Dật mỉm cười nói, đối với hành động của Trịnh Dũng Cương, hẳn cũng không phản đối, ngược lại còn âm thầm ủng hộ, đương nhiên điều kiện tiên quyết là không được giết người. Dù sao, nếu như ba người kia chết tại Thượng Hải, Sơn Khẩu tổ nhất định sẽ đòi lại công đạo.

Trịnh Dũng Cương vội vàng lắc đầu: “Không có! Trước khi cảnh sát mang bọn họ đi, tôi đã thương lượng qua, sẽ chỉ làm cho bọn họ chịu đau khổ da thịt mà thôi, không cần phải chính chết. Mẹ nó, nếu như điều kiện cho phép, tôi thật sự muốn thuê một đám thanh niên thông cúc hoa bọn này!”

“Không chết là được rồi, chúng ta đi ăn sáng một chút.” Lý Dật cười nói.

Ăn sáng nữa ư?

Nghe được Lý Dật nói, Trịnh Dũng Cương im lặng một lúc, sau đó hần nhỏ giọng hỏi: “Dật ca, ba tên vương bát đần kia thì phải làm sao bây giờ?”

“Thời gian hiện tại vẫn còn sớm, chúng ta mau đi ăn sáng thôi. Ngoài ra gọi điện thông tri bên phía cảnh sát, để bọn họ gia tăng thêm chút giáo huấn!” Lý Dật mỉm cười tà dị.

Vốn Trịnh Dũng Cương còn đang chần chừ, tiếp theo mừng rỡ, tự nhiên nhìn ra được Lý Dật đang muốn giúp hắn trút cơn giận. Ha ha cười nói: “Phải! Không thể thông nát cúc hoa của bọn chúng, cũng phải khiến cho bọn chúng chịu đựng chút khổ cực.”

Dứt lời, Trịnh Dũng Cương móc điện thoại ra gọi tới cục cảnh sát, kêu bọn họ điểm lực mạnh hơn chút nữa....

Lý Dật cùng Trịnh Dũng Cương đi ăn sáng mất khoảng hai mươi phút, sau đó hai người còn châm thuốc hút, mới chậm rãi bước vào trong cục cảnh sát.

Khi hai người đến, đám Biên Đằng Thắng, Tỉnh Điền, Tùng Phong cũng vừa vặn được cảnh sát thả ra.

“Lý tiên sinh, rốt cục các ngài muốn làm gì?” Biên Đằng Thắng khuôn mặt bị đánh thành đầu heo, ngay cả tóc tai cũng rối bù xù. Hai con mắt sưng húp, trông giống như gấu mèo.

Lý Dật ngụ ý tạo biểu tình vô tội: “Biên Đằng tiên sinh, chuyện này tôi thật sự bất lực. Ông còn chưa biết, hai ngày hôm nay cảnh sát truy quét các ổ mại dâm trong Thượng Hải rất gắt gao.”

Vừa nghe Lý Dật nói, Tỉnh Điền thiếu chút nữa hộc máu. Lần đầu tiên hắn đến Thượng Hải, nhưng không phải không hiểu tình hình bên này, hắn tức giận mắng: “Dừng lại! Ta muốn tìm luật sư tố cáo các người. Hành vi của các người chính là xâm phạm nhân quyền, bọn ta chỉ tìm nữ nhân chơi đùa thôi, cũng chẳng vi phạm luật pháp, dựa vào đâu mà cảnh sát lại ngược đãi bọn ta?” Tỉnh Điền trong lòng tràn đầy một bụng hỏa khí!

Ngày hôm qua hắn mới đến Thượng Hải, ngay khi chuẩn bị vác súng ra tiêu khiển liền bị cảnh sát xông vào bắt đi. Tại phòng thẩm vấn ăn đủ hành hạ suốt đêm, trên người xanh tím một khối chưa nói, giữa hai chân còn bị cảnh sát hung hăng quật một cơn, bây giờ vẫn còn đau nhức.

“Người cho rằng Thượng Hải là địa phương nào? Nữ nhân có thể tùy tiện bán hoa trên đường phố hay sao?” Lý Dật cười lạnh liếc mắt nhìn Tỉnh Điền một cái, sau đó quay sang Biên Đằng Thắng mỉm cười nói: “Biên Đằng tiên sinh, ông đã ở Trung quốc ba năm thời gian, đối với pháp luật của chúng tôi hẳn là ông phi thường rõ ràng, thỉnh ông giải thích cho đồng bạn một chút đi.”

Biên Đằng Thắng nghe vậy, sắc mặt liên tục biến ảo nhiều lần, hắn đương nhiên hiểu rõ, dựa vào năng lực của Tiêu Thanh Sơn tại Thượng Hải, không nói đi chơi nữ nhân bị cảnh sát tóm, ngay cả vi phạm luật phát nghiêm trọng hơn cũng không thành vấn đề.

“Biên Đằng quân, rốt cuộc chuyện này như thế nào?” Tùng Phong đối với pháp luật Thượng Hải quả nhiên không quen thuộc, buồn bực hỏi: “Chẳng lẽ ở Thượng Hải đi tầm hoa cũng là phạm pháp sao?”

Nhìn vẻ mặt cao cao tại thượng của Tùng Phong, Biên Đằng Thắng khổ não gật đầu.

Nhưng ngay sau đó, Biên Đằng Thắng biểu tình phần nộ nhìn Lý Dật nói: “Lý tiên sinh, nói thế nào thì chúng tôi cũng là khách nhân của các ngài. Các ngài đối đãi với khách nhân như vậy cũng hơi quá đáng!”

“Biên Đằng tiên sinh, tôi nói thật sự, dạo này tại Thượng Hải cảnh sát đang nghiêm khắc căn quét gái mại dâm. Chỉ trách vận số của ông quá đen đủi mà thôi.” Lý Dật vẻ mặt thành thật nói.

Lời của Lý Dật làm cho sắc mặt của đám người Biên Đằng Thắng càng thêm khó coi. Bọn chúng muốn phản bác nhưng cuối cùng nhịn lại được. Còn Trịnh Dũng Cương ở bên cạnh quan sát lại nhếch miệng cười, hắn chẳng quản đám người này có tức giận hay không, một khi muốn sinh sự, hắn sẽ dùng quyền đầu hỏi thăm bọn Biên Đằng Thắng.

“Được rồi, Biên Đằng tiên sinh, hiện giờ tôi sẽ đưa các ông quay về khách sạn. Ba giờ chiều nay trận đấu tiên chính là đấu chó, nếu như các ông đến muộn thì phải chấp nhận thua cuộc.” Lý Dật nghiêm mặt nói.

Sắc mặt của đám người Biên Đằng Thắng đều tím tái, chỉ nghe Biên Đằng Thắng cười lạnh nói: “Lý tiên sinh, món thịnh tình này tôi sẽ đòi lại vào trận đấu buổi chiều hôm nay.”

“Được, ta nhất định sẽ cho Thổ Tá xé xác đám chó vô dụng của các người!” Tỉnh Điền vẻ mặt tức giận phụ họa nói.

“Mỗi mắt mong chờ!” Lý Dật cười lạnh một tiếng, sau đó dẫn đầu bước lên xe Trịnh Dũng Cương, mà đám người Biên Đằng Thắng thì ngồi ô tô của Lý Dật quay trở về khách sạn.

Tuy rằng trận đấu lần này là hắc đạo hai nước giao phong, nhưng Tiêu Thanh Sơn vẫn mở cửa trường đấu cho ngoại giới vào xem.

Nhưng yêu cầu rất đề cao, người muốn vào bên trong xem ngoại trừ là nhân vật hắc đạo trong cả nước, còn có mặt một số nhân vật thượng lưu. Ngoài ra, đám thương nhân người Nhật nghe được tin tức phong thanh cũng đi tới hội sở.

Thời gian hai rưỡi chiều, trường đấu chó chật ních người, toàn bộ chỗ ngồi đều bị chiếm cứ.

Sau khi khán giả chứng kiến ba người Biên Đằng Thắng mặt mũi bầm dập đi vào trường đấu, thì không khỏi sôi nổi nghị luận với nhau cái gì đó.

Đám người Biên Đằng Thắng hậm hực đi tới vị trí dành riêng cho bọn hắn, ngồi xuống.

“Tĩnh Điền quân, trận đầu tiên chính là trận đấu chó, ngài nhất định phải thắng được trận này!” Biên Đằng Thắng về mặt oán khí nói.

Tĩnh Điền cắn chặt răng: “Yên tâm đi, thần khuyển của Liễu Xuyên hội nhất định sẽ chiến thắng vinh quang!”

Tiêu Thanh Sơn ngồi ở phía bên này, chứng kiến ba vị đầu mục hắc đạo Nhật Bản đang thì thầm nói chuyện cùng nhau, cũng không quản. Mặc dù hiểu rõ chuyện hôm qua, nhưng sự tình nhiều ít là dùng thủ đoạn ám muội, nên cũng không đứng ra giải thích.

Cùng những trận đấu ngày khác bất đồng, bên phía tổ chức sẽ thông báo tỉ lệ đặt cược, rồi mời khách nhân mua phiếu.

Vì muốn công bình cho nên tỉ lệ cá cược giữa song phương là năm năm.

Sau khi ban tổ chức thông báo tỉ lệ cá cược, những khách nhân sôi nổi mua phiếu đặt cược, ngay cả các vị lão đại cũng không ngoại lệ, bọn họ đều hiểu ngồi xem trận đấu mà cược thêm tiền, sẽ kích thích hơn rất nhiều.

Hiện tại bảng cá cược đã nhất trí, một bên thương nhân Nhật Bản chọn Sơn Khẩu tổ chiến thắng, mà vô luận là các vị lão đại hắc đạo trên mọi miền của quốc nội, hay nhân vật trong xã hội thượng lưu được mời đến xem trận đấu, đều chọn Tàng Thiên của Trịnh Thiết Quân chiến thắng.

Thời gian đặt cược kết thúc, huấn luyện viên thú của Trịnh Thiết Quân dẫn con chó ngao đi vào trong trường đấu.

Có lẽ biết hôm nay phải đại chiến một trận, nên con Tàng Thiên của Trịnh Thiết Quân cũng không có vẻ nóng nảy, ngược lại, biểu hiện mười phần bình tĩnh, chỉ lẳng lặng đứng ở nơi đó, đợi mệnh lệnh của chủ nhân.

Cùng Tàng Thiên tương phản, khi thủ hạ của Tĩnh Điền mang con Thổ Tá vào trường đấu, hơn nữa chứng kiến được Tàng Thiên, nhất thời nó hung hăng giết xích muốn phóng tới bên phía con Tàng Thiên, nếu không phải có người trông giữ, chỉ sợ hai con chó chưa tiến vào lồng sắt đã tiến hành đại chiến rồi.

Theo sau, hai con chó lần lượt tiến nhập vào trong lồng sắt, ở giữa chúng nó được ngăn chặn bởi một miếng kính lớn.

Tiến nhập vào trong lồng đấu, bọn nó đều nghiêng đầu nhìn vào tấm kính, biểu tình phần nộ hướng đối phương rống giận, tựa hồ như muốn biểu đạt chiến ý!

“Bá!”

Nương theo một thanh âm muện hưởng, tấm kính ngăn chặn giữa lồng được rút ra. Khi đã không còn vật chất ngăn cản, Thổ Tá hiểu chiến ngay lập tức chồm lên, hướng Tàng Thiên công kích.

Chứng kiến sức bật biến thái của con Thổ Tá, Lý Dật cùng Trịnh Thiết Quân đồng thời nhú mày, bọn hắn đều nhìn ra được con Thổ Tá kia không phải đơn giản.

Đúng như hai người sở liệu, thần khuyển Thổ Tá của Liễu Xuyên hội chính là con chó mạnh nhất tại đất nước mặt trời mọc. Từ nhỏ được huấn luyện chuyên nghiệp, tính tình hung bạo, thực lực cường hãn.

Lúc mới bắt đầu trận chiến, có thể hình dung Tàng Thiên và Thổ Tá như kẻ tám lạng người nửa cân, nhưng theo thời gian trôi qua, biểu hiện của Tàng Thiên càng lúc càng kém.

Cùng so sánh với con Thổ Tá, tốc độ di chuyển của Tàng Thiên đã chậm chạp hơn, sức bật hư nhược, những đòn tấn công linh hoạt cũng sụt giảm rõ ràng.

Nhìn ái khuyển* của mình bị con Thổ Tá cắn cho toàn thân đầm máu, sắc mặt Trịnh Thiết Quân dị thường khó coi, song quyền mạnh mẽ nắm chặt vào nhau, trong con ngươi tán mắt ra thần tình lo lắng. (*: con chó được yêu thích, được sủng ái.)

Mặc dù Trịnh Thiết Quân thích xem đấu chó, nhưng người nuôi chó phần lớn đều mang nặng tình cảm với sủng vật mình nuôi dưỡng, không cam lòng khi chứng kiến sủng vật của mình bị cắn chết.

“Ngao~”

Đang rơi xuống thế hạ phong, bỗng nhiên Tàng Thiên phát ra một tiếng nộ hồng chấn thiên, nó cố kìm nén đau đớn trên người, dùng hết khí lực cuối cùng hướng Thổ Tá móc một vả sau gáy!

Con Thổ Tá kia đủ mười phần giảo hoạt, chứng kiến Tàng Thiên vận sức chồm đến, thế nhưng lại không nghênh chiến chính diện, mà thoái lui ra sau. Chờ thời điểm Tàng Thiên tiêu hao kiệt sức, mới phóng tới bên cạnh Tàng Thiên, dùng sức đớp một cú trí mạng ngay vào cổ của Tàng Thiên.

Dưới cơn đau lòng của Trịnh Thiết Quân, đồng thời thân hình Tàng Thiên cũng hung hăng run rẩy, nó kiệt lực quơ móng vuốt, muốn chụp tới Thổ Tá, tuy nhiên nỗ lực cuối cùng của nó lại không có một chút tác dụng nào!

Trải qua khoảng một phút đồng hồ sau, thân hình của Tàng Thiên gãy giữa kịch liệt, tiếp theo liền nằm im không nhúc nhích.

“Hay!”

Chứng kiến Thổ Tá chiến thắng, đám người Nhật Bản trầm trồ khen ngợi, còn Tiêu Thanh Sơn ngồi bên này thì trầm mặc một hồi, mà Đái Minh Hải lại vui sướng khi người gặp họa liếc mắt nhìn Tiêu Cường mỉm cười.

Thế nhưng khiến cho Trịnh Thiết Quân phẫn nộ chính là, sau khi con Thổ Tá kia chiến thắng, cũng không chịu ngừng tay, vẫn tiếp tục cắn xé thi thể của Tàng Thiên, tựa hồ như muốn cắn nát thi thể Tàng Thiên ra thành từng mảnh vụn!

“Mau kêu người mang con chó kia đi, nếu không lão tử bạt súng chấn nát đầu nó!” Giờ phút này, Trịnh Thiết Quân phi thường nóng nảy, hấn hai mắt đỏ rực đứng bật dậy khỏi chỗ ngồi, song thủ gắt gao nắm chặt vào nhau.

Đám người Biên Đằng Thắng chứng kiến con Thổ Tá chiến thắng nhanh gọn, vốn khuôn mặt mang biểu tình tươi cười đặc chí. Lúc này nghe được Trịnh Thiết Quân gầm lên giận dữ, cũng không thềm nói gì, mà kêu huấn luyện viên thú dẫn Thổ Tá ra ngoài. Nhưng bọn hắn lại dùng ánh mắt mang theo hương vị trên người nhìn về bên phía Lý Dật.

Ánh mắt kia giống như muốn nói cho Lý Dật: “Tiểu tử, ta đã nói sẽ đòi lại món nợ của ngày hôm qua rồi, chờ xem, đây mới chỉ là màn khởi đầu thôi!”

96. Chương 96: Thiên Hạ Vô Công Xuất Thiếu Lâm.

Đối với con ái khuyển của mình. Cho tới hôm nay Trịnh Thiết Quân vẫn tràn ngập tin tưởng, Tàng Thiên thua trận chính là sự tình mà Trịnh Thiết Quân không ngờ được.

Nhưng hắn không biết rằng, Tàng Thiên bị hắn nuôi dưỡng hai năm, đã tính trên người cũng mất đi hơn phân nửa. Thua trận cũng không nên tính là chuyện nằm ngoài sở liệu.

Trận đấu hắc quyền không tiến hành luôn buổi chiều. Mà được chuyển dời đến buổi tối.

Cùng tiến hành quyết chiến với Trung Điền Thái Lang, là một vị hòa thượng đến từ chùa Thiếu Lâm, ngoại hiệu Không Minh.

Căn cứ theo như lời của Trịnh Thiết Quân, Không Minh sống từ nhỏ tại Thiếu Lâm Tự, một thân công phu xuất thần nhập hóa, là nhân vật mạnh nhất trong hàng đệ tử chữ “Không”

Thời gian tám rưỡi buổi tối, trong trường thi đấu quyền đã chật kín người. Lý Dật và Tiêu Thanh Sơn ngồi cùng một gian ghế lô. Trong gian phòng ngoại trừ hai người bọn họ ra, còn có thêm Gia Cát Minh Nguyệt và Trịnh Thiết Quân. Về phần Tiêu Cường thì hắn đi theo Đái Hồ.

“Không Minh đại sư, ngài có nắm chắc phần thắng không?” Bởi vì đã thua trận đấu chó, sắc mặt Tiêu Thanh Sơn thoát nhìn có chút âm trầm. Tuy rằng trận đấu chó kia không tính là cái gì, nhưng trận đấu hắc quyền kế tiếp hắn thập phần coi trọng.

Không Minh mặc trường bào, dưới chân đi hài gai. Cả người đứng ở nơi đó, khiến cho người ta nảy sinh một loại cảm giác....Không thể chuyển dời.

Nghe được Tiêu Thanh Sơn hỏi, Không Minh nhìn hần thi lễ: “Thí chủ, hôm nay phương trượng đại sư phái bần tăng ra xuất chiến. Tôi nhất định sẽ toàn lực ứng phó, về phần có chiến thắng được hay không, hiện tại tôi không thể cho ngài đáp án, phải chờ thi đấu xong mới biết được kết quả.”

“Đại ca, Không Minh đại sư nhất định sẽ thắng.” Tiêu Thanh Sơn đối với võ thuật không nhiều kiến giải nhưng Trịnh Thiết Quân lại phi thường hiểu biết, hơn nữa từ nhỏ mà bắt đầu luyện võ, tự nhiên biết một thân võ học của Không Minh sẽ biến thái đến cỡ nào.

“Trịnh thúc nói không sai, Không Minh đại sư nhất định sẽ chiến thắng.” Lý Dật cũng biểu hiện thái độ, mặc dù hần chưa từng nhìn qua Không Minh xuất thủ, nhưng Không Minh lại cấp cho hần cảm giác tràn ngập khí tức nguy hiểm. Hơn nữa trong suy nghĩ của Lý Dật, đối với trận chiến cùng Trung Điền Thái Lang, Thiếu Lâm Tự sẽ phải nhất mực coi trọng. Dù sao Thiếu Lâm Tự cũng đại biểu cho một nền tinh hoa võ học, nếu như chiến bại, thì tương lai võ thuật của quốc gia sẽ không thể ngẩng đầu lên nhìn thế giới được nữa.

“Lão Miêu mau dẫn Không Minh đại sư đi chuẩn bị.” Không hiểu tại sao, nghe được câu nói của Lý Dật, trong lòng Tiêu Thanh Sơn cũng giảm hơn phân nửa phiền muộn. Hần bưng tỉnh quay ra cửa ghé lô phân phó một câu.

Không Minh nghe được Tiêu Thanh Sơn cảnh tỉnh, liền hướng mọi người thi lễ. Sau đó dưới sự dẫn dắt của lão Miêu đi ra khỏi ghé lô.

Cùng lúc đó, trên màn hình lớn của trường đấu, tỉ lệ cá cược cũng bắt đầu ước định, giống như trận đấu lúc trước, đều là năm năm.

“Trung Điền Thái Lang kia năm nay chỉ mới có mười chín tuổi, được người trong nước công nhận là thiên tài võ học, từng khiêu chiến nhiều danh gia võ thuật. Chẳng những thế còn chiến thắng được cả nhân vật thuộc cấp bậc tông sư!”

“Thiếu Lâm Tự ta từng xem qua rồi. Căn bản không có thần bí như dân gian truyền miệng. Đám hòa thượng kia động tác đều là võ thuật coi cho đẹp mắt, thiên tài võ học của chúng ta nhất định sẽ chiến thắng!”

Sau khi tỉ lệ cá cược được ước thúc, người xem bên phía Nhật Bản không khỏi sôi nổi nghị luận, cũng thống nhất cược cho Trung Điền Thái Lang thắng trận, tiền cược lên tới hơn triệu usd. “Trận này Tiêu lão đại có thua tiếp hay không?”

“Tuyệt đối không! Bởi Thiếu Lâm Tự chia làm hai phía đệ tử nội ngoại môn, hòa thượng tham dự lần này thuộc đệ tử nội môn. Mang một thân võ công xuất thần nhập hóa.” Đầu lĩnh người Hà Giang vẽ mặt tự tin nói.

“Nội môn?” Bên cạnh có một vị lão đại khác nghi hoặc.

“Từ xưa đến nay Thiếu Lâm Tự thường chia làm nội ngoại. Bình thường nhóm khách nhân đến thăm quan chỉ được nhìn đệ tử ngoại môn, biểu diễn cũng đều là ngoại môn đệ tử không có công phu chân chính. Ta từng tận mắt chứng kiến một gã hòa thượng nội môn Thiếu Lâm Tự, một chương đoạn gãy song sắt....” Đầu lĩnh người Hà Giang thấy vị lão đại hắc đạo bên cạnh có chút khó hiểu, vì vậy giải thích nói.

“Hóa ra là thế. Chúng ta phải cược nhiều một chút. Trận đấu chớ lúc trước ta thua hai trăm vạn. Trận này nhất định phải cược thêm năm trăm vạn!”

“Ta cũng muốn cược gấp đôi!”

....

Lần này đến Thượng Hải, ngoại trừ Thái Tử vang danh hắc đạo hai miền Nam Bắc, Đái Hồ chương môn nhân của Mãnh Hổ bang, và Đái Minh Hải đại ca trong Nhân Tự Đầu. Còn xuất hiện một số vị lão đại của các thế lực tỉnh lẻ, bọn họ không thuộc về liên minh hắc đạo phương bắc lẫn Mãnh Hổ bang. Mà bọn họ nằm trong tầng lớp bang hội trung lưu.

Bởi ghế lô trong trường thi đấu hắc quyền số lượng có hạn. Nên bọn không đến lượt bọn họ, đành ngồi xem ở trên khán đài

Trước trận đấu năm phút đồng hồ, nhân viên công tác trong trường đấu đóng băng cá cược. Trên thực tế trước đó cơ hồ tất cả mọi người có mặt trong trường đã mua phiếu đặt cược rồi. Ngay cả Yến Nam Thiên thái tử của liên minh hắc đạo phương bắc cũng không ngoại lệ. Bất quá hắc xuất không nhiều lắm, chỉ cược trăm vạn vui chơi mà thôi.

So ra mà nói, Đái Hồ sai thủ hạ đi đặt cược tiền triệu. Đủ cho thấy một bộ dạng đại khí khoe khoang.

Sau khi mọi thứ hoàn tất. Dưới sự giới thiệu của ban tổ chức, Trung Điền Thái Lang một thân mặc kimono màu trắng, vẻ mặt cao ngạo theo hành lang phía đông của lô đài bước ra. Cước bộ hắc mười phần trăm ổn, thoạt nhìn công phu hạ bàn chắc chắn, vừa chậm rãi bước đi đồng thời khoe miệng của hắc hơi nhếch lên.

Khán giả bên phía Nhật Bản chứng kiến Trung Điền Thái Lang xuất hiện. Lập tức trở nên nhốn nháo!

Cả đám bọn họ đều như được uống được vật, đồng loạt đứng lên quơ hai tay cao giọng hô lớn: “Trung Điền Thái Lang tất thắng. Dương danh võ học đất nước chúng ta!”

“Trung Điền Thái Lang, nhanh gạ gục tên hòa thượng Thiếu Lâm Tự đi.”

“Đúng vậy, nhất định phải dùng phương thức nhanh gọn nhất giải quyết hắc. Cho hắc biết cái gì mới gọi là võ học chân chính!”

“Một đám ngu ngốc!” Dững Cương ngồi trên khán đài bồi tiếp các vị lão đại của hắc bang trung lưu. Nghe đám người kia điên cuồng hô hoán cái tên Trung Điền Thái Lang, hắc nhin không được mở miệng chửi đổng.

“Bọn này điên cả rồi. Chỉ dựa vào tiểu tử mặt trắng kia mà cũng muốn đánh bại hòa thượng Thiếu Lâm Tự sao? Căn bản là không thể nào!” Đầu lĩnh người Hà Nam lên tiếng.

Cũng theo sau phụ họa. Hắc tuy rằng thân là đại ca một tỉnh nhưng thuộc tầng lớp trung lưu áp chót, tu dưỡng với hắc mà nói cũng chỉ như thiên phương dạ đàm*. (*: chuyện nghìn lẻ một đêm, ý nói hoang đường không có thực.)

Các vị lão đại bên cạnh mặc dù không có chửi đổng như hai người, nhưng cũng thập phần khó chịu. Ngay khi Trung Điền Thái Lang đi ra ngoài lô đài, hắc quay xuống dưới thính phòng khoát tay. Sau đó hít một ngụm đại khí nói: “Thiếu Lâm Tự võ học chỉ là hư danh. Bây giờ ta sẽ dùng hành động thực tế chứng minh cho bọn họ hiểu rõ nhục nhã!”

“Được lắm!”

Trung Điền Thái Lang nói, lập tức khiến cho đám người Nhật Bản cao giọng hô lớn.

Mà khán giả bên phía Tiêu Thanh Sơn nghe Trung Điền Thái Lang nói, nhất thời đều nổi giận!

“Bọn cẩu tạp chủng!”

Người thứ nhất mở miệng chính là vị đầu lĩnh đến từ Hà Giang, thanh âm vừa thốt ra. Toàn bộ trường đấu đều tràn ngập tiếng mắng chửi. Vô luận đại ca hắc đạo hay nhân vật trong giới thượng lưu, ở một khắc này bọn họ không cần bảo trì cái gọi là phong độ. Mà nhốn nháo mắng chửi nhau giống nhau một cái chợ vỡ.

Trung Điền Thái Lang vẫn mang dáng vẻ cực kì khinh thường, hành động này làm cho người xem trong trường đấu dâng cao cảm xúc phẫn nộ hơn. Nếu không phải hiện trường có nhân viên của ban tổ chức ngăn cản. Chỉ sợ bọn họ đã sớm xông lên dè chết Trung Điền Thái Lang rồi.

Ngay lúc khán giả trong trường đấu vô cùng phẫn nộ. Đồng thời Không Minh một thân trường bào màu vàng cũng theo sau hành lang đi ra.

Cùng Trung Điền Thái Lang so sánh thì biểu tình của Không Minh thực hiện hòa. Thậm chí trên mặt mang theo một tia mỉm cười.

“Hòa thượng, nhất định phải chiến thắng tên tiểu tạp chủng kia!”

“Thực sự quá mức hung hăng, ngang ngược!”

....

Không Minh vừa xuất tràng, khán giả sân nhà lập tức lớn tiếng hô lớn.

Không Minh không làm ra vẻ giống như Trung Điền Thái Lang, mà ung dung bước ra trước lối đài. Cước bộ của hắn thập phần trầm ổn, mỗi bước chân lực lượng đều nhất trí.

Giữa trung ương lối đài là một khoảnh sân rộng hai mươi mét, chiều dài hơn mười mét, tạo thành hình chữ nhật. Một khi tiến nhập vào trong lối đài, trừ khi là nhân viên của ban tổ chức ra mở cửa sắt. Nếu không cần bản không thể thoát được.

Nói chung, trong trận đấu hắc quyền chỉ có một người chiến thắng cuối cùng. Bởi vì người chiến thắng sẽ sát tử đối thủ.

“Hòa thượng. Ta sẽ cho ngươi nếm thử sự nhục nhã!” Trung Điền Thái Lang ném hài mộc qua một bên, hướng về phía Không Minh cười lạnh nói.

Nhưng Không Minh vẫn thi lễ Trung Điền Thái Lang: “Người xuất gia lấy từ bi làm gốc. Tuy nhiên phương trượng đại sư nói cho ta biết. Các ngươi làm nhiều việc ác. Hôm nay ta phải thay trời hành đạo!”

“Người muốn chết!” Trung Điền Thái Lang nghe Không Minh nói một phen hiên ngang lẫm liệt như vậy. Biểu cảm trở nên âm trầm dị thường, nếu không phải hiện tại chưa bắt đầu trận đấu, hắn sớm đã muốn xông lên phía trước.

“Bang!” Một thanh âm giòn tan qua đi. Lan can song sắt chắn ngang giữa hai người chậm rãi thu hồi. Trung Điền Thái Lang giậm chân hét lớn một tiếng, cả người hóa thành một đạo hư ảnh phóng đến hướng Không Minh.

Trung Điền Thái Lang mặc dù cuồng nộ, nhưng hắn thân là thiên tài võ học, đương nhiên thân thủ quả nhiên bất phàm. Tốc độ linh hoạt trong chớp mắt đã tiếp cận Không Minh, sử ra một quả Pháo Quyền kèm theo tiếng cuồng phong gào thét mà đến.

Đối mặt với nhất quyền hung mãnh của Trung Điền Thái Lang, Không Minh sững sững bất động. Thậm chí thân hình còn không một chút nhích động!

Ngay khi Pháo Quyền của Trung Điền Thái Lang chuẩn bị tới sát mặt. Bỗng nhiên cánh tay Không Minh chuyển động ở giữa không trung giống như linh xà. Thủ chưởng biến ảo, năm ngón tay chụm đầu vào nhau, theo một cái góc độ không thể lường trước được, trùng điệp mổ vào cổ tay của Trung Điền Thái Lang!

“Ba!”

Trong trường đấu vang lên một thanh âm chói chói, đồng thời toàn bộ khán giả đều nghe được cái thanh âm này. Bọn họ phát hiện rõ ràng, Không Minh chỉ dùng thủ hạc liền khiến cho pháo quyền của Trung Điền Thái Lang mềm nhũn, phải nói là cả cánh tay buông thõng xuống. Hắn theo bản năng loạng choạng thoái lui ra phía sau vài bước, dùng bàn tay còn lại hung hăng điểm lên cổ tay bị thương!

Thông qua màn hình lớn, cơ hồ tất cả mọi người đều chứng kiến trên cổ tay của Trung Điền Thái Lang bỗng nhiên xuất hiện hơn ba đạo dấu ấn màu đỏ, hơn nữa sưng phồng lên!

“Ta phải giết ngươi!” Trung Điền Thái Lang nhất thời nổi giận. Thân là thiên tài võ học cư nhiên bị người ta dùng thủ hạc hóa giải công kích. Đây chính là một hành động sỉ nhục!

Mặc dù trong lòng giận dữ nhưng Trung Điền Thái Lang không có nóng vội tấn công, mà chậm rãi di chuyển chung quanh Không Minh, tựa như đang tìm cơ hội.

Cho đến hiện giờ đối mặt cùng Trung Điền Thái Lang. Không Minh ngay từ ban đầu hoàn toàn không nhích động, chỉ vươn tay lên, chờ đợi đối phương xuất chiêu.

Bỗng nhiên thêm một lần nữa Trung Điền Thái Lang lại tấn công. Hắn vốn tính toán sử pháo quyền bên trái thăm dò, sau đó tay phải hóa thành đao bổ thẳng về phía Không Minh. Không Minh cũng không tránh né, dựng thủ chưởng lên vũ lộng bàn tay trực tiếp bạt ngang đao chưởng của Trung Điền Thái Lang sang một bên. Trung Điền Thái Lang không ngừng lại ở đó, mà tiếp tục tung ra một cú đá tạt đánh tới hạ bàn!

Giờ khắc này Không Minh lại động!

Thân thể của hắn linh hoạt giống như quỷ mị, trượt dài tới phía trước, thân hình tiếp cận sát bên người Trung Điền Thái Lang. Chỉ thấy tay trái hắn chống đỡ chân của Trung Điền Thái Lang, tay phải hóa thành chưởng đột ngột chém thẳng vào ngực Trung Điền Thái Lang!

“Phanh!”

Trung Điền Thái Lang bị nhất chưởng này đánh bay ngược ra ngoài. Ở trên lôi đài liên tục thoái lui năm sáu bước mới ổn định thân hình.

“Đừng bảo với ta rằng ngươi đã xuất hết toàn bộ thực lực rồi.” Thanh âm của Không Minh thập phần bình thản. Chính là hắn đứng ở nơi đó sừng sững uy nghiêm như một tòa đại sơn, khí thế vô cùng trầm ổn!

97. Chương 97: Trận Chiến Then Chốt.

“Hay lắm, đánh hay lắm!”

Chứng kiến Không Minh chiếm được thế thượng phong, khán giả người Thượng Hải đều sôi nổi trầm trồ khen ngợi, mà bên phía người Nhật Bản vẻ mặt lại xám như tro tàn, bọn họ đã nhận ra một sự thật. Đường như Trung Điền Thái Lang không cùng cấp bậc với Không Minh hòa thượng....

Trung Điền Thái Lang mặc dù trúng một chưởng của Không Minh, nhưng mà bản thân hắn thực lực cường hân, hơn nữa dùng ngón khí công hóa giải đi vài phần chưởng lực, nên cũng không có bị thương nặng. Chẳng qua bộ dạng của hắn không còn cuồng vọng như lúc ban đầu, ánh mắt nhìn về phía Không Minh đã cẩn thận hơn, tựa hồ Trung Điền Thái Lang thực không ngờ Không Minh sẽ lợi hại như vậy.

Mà ngay cả Lý Dật cũng thật không ngờ Không Minh lại biến thái như thế!

Thậm chí hắn nhìn ra được, Không Minh căn bản chưa sử dụng toàn lực, nhiều nhất cũng chỉ dùng ba thành công lực mà thôi!

Đối với tình huống này, Lý Dật âm thầm so sánh Không Minh cùng mình ở kiếp trước, kết quả phát hiện. Nếu như đang tại thời kì đỉnh phong mà chiến một trận cùng Không Minh, cho dù có thể thắng, nhưng chính mình cũng phải trả đại giá thảm khốc.

Lý Dật đưa mắt nhìn thoáng qua bên cạnh, Trịnh Thiết Quân cả chiều buồn bực vì mất đi con ái khuyển. Hiện giờ chứng kiến Không Minh đại phát thần uy, trong lòng tự nhiên thập phần sáng khoái. Còn Tiêu Thanh Sơn lại không ở đây, vừa rồi tiếp nhận một cuộc điện thoại liền đi ra bên ngoài, vẫn chưa trở lại.

Nguyên bản Trung Điền Thái Lang là một người tính tình cao ngạo, lại đeo bông thêm cái danh tiếng thiên tài võ học, nên căn bản không có đem những người luyện võ khác để vào trong mắt.

Hiện giờ nghe câu nói cuồng vọng kia của Không Minh, hắn hoàn toàn nổi giận!

“Yaaaa!”

Trung Điền Thái Lang hét lớn một tiếng. Cả người giống như đạn pháo bắn tới phương vị của Không Minh. Lúc này hắn không chỉ dùng đường quyền đơn thuần, mà là quyền cước gia tăng, nhất chiêu nối liền nhất chiêu, luân phiên đan xen nhau. Thế công kích tựa như một cơn hồng thủy, uy lực còn mạnh hơn lúc trước không biết bao nhiêu lần.

Thế nhưng đối mặt với Trung Điền Thái Lang công kích, gương mặt của Không Minh lại không phát sinh chút biến hóa nào. Hắn một bên sử dụng bộ pháp nhẹ nhàng thoái lui ra phía sau, một bên nâng song thủ lên hóa giải đòn công kích. Mỗi khi Trung Điền Thái Lang dùng quyền, Không Minh lại dùng thủ chưởng gạt ra, mà Trung Điền Thái Lang dùng cước, thì hắn lại cong chân áp chế. Mỗi lần đều là hậu phát chế nhân, nhưng lại nhẹ nhàng hóa giải Trung Điền Thái Lang công kích.

Chứng kiến Không Minh ung dung đối chiêu trên lôi đài. Trong lòng Lý Dật cũng âm thầm bội phục.

Mặc dù mỗi lần xuất thủ Không Minh đều chậm chạp hơn một khắc. Nhưng hắn xuất thủ nhanh gọn và phi thường xảo diệu!

“Nhanh, xảo” đây chính là đặc thù của Không Minh, hắn xuất thủ quả nhiên phải gọi là hậu phát chế nhân. Mỗi lần đều điểm trúng khe hở trong đòn công kích của Trung Điền Thái Lang. Làm cho Trung Điền Thái Lang tiến thoái lưỡng nan.

Ngay tại lúc Không Minh đang hóa giải thế công, mà Trung Điền Thái Lang đã tiếp cận Không Minh tương đối gần. Bỗng nhiên cả người của Trung Điền Thái Lang nhảy dựng lên không trung, xuất ra một chiêu Mã Đạp Yển!

Thấy Trung Điền Thái Lang xuất ra chiêu thức Mã Đạp Yển, Trịnh Thiết Quân hơi khê nhú mày. Thường xuyên sử dụng sát chiêu này hắn tự nhiên hiểu được, thời điểm Trung Điền Thái Lang xuất chiêu đã chiếm được khoảng cách có thể nói là hoàn mỹ, căn bản sẽ khiến cho Không Minh không thể tránh né!

Ngay trong lúc mọi người tưởng rằng Không Minh sẽ bị trúng chiêu, nhưng một lần nữa hắn lại cử động.

Hữu thủ của hắn nhanh như tia chớp vẽ ra hai đường trên không trung, đồng loạt điểm lên mu bàn chân của Trung Điền Thái Lang.

“Ba!”

“Ba!”

Hai thanh âm trầm đục qua đi, Trung Điền Thái Lang nguyên bản còn đang lơ lửng trên không trung liền bị Không Minh trực tiếp điểm ngã úp xuống sàn đấu.

Tình huống đột ngột biến chuyển làm cho mọi người trong trường đấu trợn mắt há mồm, theo sau đó tiếng vỗ tay khen ngợi cũng vang lên đinh tai nhức óc.

Trung Điền Thái Lang chỉ cảm thấy mu bàn chân truyền đến một trận bỏng rát, nơi sâu thẳm trong con người của hắn rốt cuộc cũng toát ra một tia sợ hãi!

Sát chiêu này, có thể nói rằng hắn đã xuất ra toàn bộ thực lực của mình, nhưng đối phương lại giống như đang chơi đùa, trong nháy mắt liền tùy tiện hóa giải đòn công kích của hắn.

“Đây là toàn bộ thực lực của người?” Không Minh ảm đạm cười, nụ cười kia ngưng tụ trong mắt của Trung Điền Thái Lang lại giống như ác ma tươi cười, để cho hắn rợn cả tóc gáy.

Cứ việc trong lòng sản sinh ra cảm giác sợ hãi, nhưng Trung Điền Thái Lang tâm tính cao ngạo lại không muốn nhận thua dễ dàng như vậy, mà hắn cười lạnh nói: “Làm rùa đen rụt cổ tính toán cái gì? Có bản lĩnh thì người tấn công ta đi?”

“Được.”

Không Minh thân nhiên trả lời một câu, sau đó cả người thoát nhìn giống như là quỷ mị, trượt tới hướng Trung Điền Thái Lang.

Chứng kiến một đạo bóng ảnh màu vàng chớp lóe, Lý Dật trong lòng không khỏi chấn động, hắn thầm nghĩ tốc độ của mình so với Không Minh cũng không nhanh hơn bao nhiêu.

Tốc độ của Không Minh nhanh tới cực điểm, nhưng rơi vào trong mắt người khác lại giống như tùy tiện bước đi.

Ngay sau đó thân ảnh của Không Minh đã tiến gần sát bên cạnh Trung Điền Thái Lang, mà khi Trung Điền Thái Lang tính toán né tránh thoái lui về phía sau, thì tay phải của Không Minh hóa thành chưởng ấn nhanh như chớp bung ra!

“Ba!”

“Răng rắc!”

Hai thanh âm giòn tan cơ hồ vang lên cùng lúc, Trung Điền Thái Lang bị một chưởng của Không Minh đánh trúng, về mặt trong nháy mắt biến thành trắng bệch, thân hình không tự chủ được thoái lui ra phía sau.

Nhưng mà Không Minh liền giống như dán tại trên người của hắn, tay phải trong không trung lại hóa thành một đạo chưởng ảnh, bổ tới!

“Ba ba ba!”

.....

Liên tiếp sáu thanh âm trầm muộn qua đi, thân hình của Trung Điền Thái Lang bị dính ở trên lan can song sắt.

“Hộc!”

Đột nhiên Trung Điền Thái Lang xoay người, há miệng phun ra một búng máu tươi, sau đó cả người vô lực ngã xuống mặt đất, thân thể của hắn cất lực run rẩy vài cái, đồng tử đã giãn nở thật lớn, ánh mắt tràn ngập vẻ không thể tưởng tượng nổi. Dường như hắn thật không ngờ, Không Minh ở trước mặt này, hắn không chỉ vô lực hoàn thủ, thậm chí ngay cả cơ hội tránh thoát cũng đều không có!

Trên sân lôi đài, thân hình của Trung Điền Thái Lang hung hăng co giật, máu tươi trong miệng tuôn ra thành dòng. Sau vài giây đồng hồ qua đi, cả người hắn nằm im ở trên mặt đất, không một chút nhích động.

Không Minh đứng tại giữa sân lôi đài, hướng mọi người bốn phía chung quanh hành lễ, sau đó theo cửa sắt đi vào trong hành lang.

Không Minh biểu diễn kinh thể chấn động toàn bộ khán giả có mặt tại đương trường, ngay cả Lý Dật cũng bị chấn trụ!

Nhìn cái bóng lưng màu vàng dần dần đi khuất, nguyên bản trong trường đấu hắc quyền đang tĩnh lặng đột nhiên bộc phát ra chuỗi trận thanh âm gầm rú hưng phấn.

“Thắng rồi....!”

“Tên tiểu tử mặt trắng kia chính là đồ toi cơm!”

“Thật hưng phấn, mẹ nó, ta còn tưởng mình đang xem phim hành động!”

“Ta đã nói trước mà, hòa thượng nội môn Thiếu Lâm Tự thực sự ngu bực!”

.....

Nhất thời, khán giả bên phía người Thượng Hải đều lộ vẻ hưng phấn, lớn tiếng hoan hô. Trong đó Trịnh Dũng Cương cùng đầu lĩnh Hà Giang cũng vỗ tay hoan nghênh chúc mừng.

“Trung Điền Thái Lang thua?”

“Bị đánh chết?”

“Không hề có lực hoàn thủ?”

.....

Tương phản, khán giả bên phía thương nhân Nhật Bản thì giống như bị á khẩu, thậm chí có vài người dụi mắt không dám tin, dường như không thể tưởng tượng nổi thiên tài võ học của quê nhà lại bị đánh chết dễ dàng như vậy.

Hơn nữa, chuẩn bị xuất chiến trận đấu kế tiếp là Điền Đẳng Cương cũng phải nhú mày, hiển nhiên thực lực của hòa thượng Không Minh nằm ngoài phạm vi dự đoán của hắn. Nếu trận đấu kế tiếp còn đối thủ biến thái giống như vậy, hắn sẽ thua mà không hề nghi ngờ.

Dưới những tiếng hoan hô rung trời của khán giả, đồng thời nhân viên công tác cũng đem thi thể của Trung Điền Thái Lang dọn ra bên ngoài. Còn Không Minh cũng không trực tiếp bỏ đi luôn, mà chậm rãi tới ghế lô, sau khi phát hiện Tiêu Thanh Sơn vắng mặt, liền hướng Trịnh Thiết Quân thi lễ nói: “Trịnh thí chủ, nhiệm vụ của phương trượng đại sư giao phó tôi đã hoàn thành, xin cáo từ trước.”

“Đa tạ Không Minh đại sư! Tiểu Dật, cậu dẫn đại sư đi ra ngoài.” Trịnh Thiết Quân đứng lên hướng Không Minh hành lễ, sau đó nhìn sang Lý Dật nói.

Trong lòng Lý Dật thực sự bội phục Không Minh hòa thượng, nghe được Trịnh Thiết Quân phân phó, không nói hai lời liền trực tiếp đứng lên, bày ra một cái tư thế xin mời.

Theo sau đó, Lý Dật dẫn Không Minh ra ngoài trường đấu hắc quyền, phái nhân viên công tác trong Vĩnh Hòa hội sở lái xe đưa hần tới khách sạn. Theo như Trịnh Thiết Quân nói, Không Minh sẽ ở lại đến rạng sáng ngày thứ hai mới ngồi tàu hỏa quay trở về Thiếu Lâm Tự.

Đối với chuyện này, nhiều ít Lý Dật có chút tiếc nuối, vốn dĩ hần còn muốn nhân cơ hội này cùng Không Minh thỉnh giáo kiến giải võ học.

Kiếp trước Lý Dật học đều là thuật sát nhân, đối với võ thuật liên quan không nhiều lắm, hiện giờ chứng kiến Không Minh biểu diễn kinh thế, mới phát hiện ra luyện được võ thuật đến mức độ hỏa hầu nhất định cư nhiên cũng sẽ phi thường lợi hại.

Tuy rằng trong lòng nuối tiếc nhưng Lý Dật lại dùng tốc độ nhanh nhất quay lại trường đấu hắc quyền.

Bởi vì, trong lòng hần hiểu rõ, trận đấu kế tiếp mới chính là trận chiến then chốt!

Nếu trận kế tiếp chiến thắng, vô luận là Tiêu Thanh Sơn, đại ca Thiên Tự Đầu của Mãnh Hổ bang nói riêng, hay toàn bộ giới hắc đạo hai miền nam bắc nói chung, đều có thể mở mày mở mặt.

Ngược lại nếu như thua trận, như vậy toàn bộ giới hắc đạo hai miền nam bắc đã bị người ta đuổi tới tận cửa giáng cho một cái tát. Mà địa vị của Tiêu Thanh Sơn chỉ sợ cũng khó giữ được.

“Lý Dật!”

Ngay tại lúc Lý Dật muốn tiến vào trường đấu hắc quyền, lại nghe được một cái thanh âm quen thuộc.

Lý Dật thân hình không khỏi ngưng lại, theo bản năng xoay người hướng về phía sau nhìn thoáng qua. Bất ngờ trông thấy Trần Lâm một thân áo da bó sát người đang nhanh chân bước tới bên này.

“Sao cô lại đến đây?” Chứng kiến Trần Lâm, Lý Dật hơi có chút kinh ngạc, hiển nhiên hần thật không ngờ Trần Lâm sẽ xuất hiện ở trong này.

Dường như tâm tình của Trần Lâm đang bất hảo, vừa nghe Lý Dật hỏi, biểu tình băng sương nói: “Tôi đến giết người!”

“Giết người?” Lý Dật nhất thời nhú mày, sự kiện hôm nay đối với toàn giới hắc đạo hai miền nam bắc mà nói chính là một ngày đặc biệt. Mà những người có mặt trong trường đấu hắc quyền, thân phận người nào cũng đều không kém, Trần Lâm muốn giết ai....

Tựa như đoán được suy nghĩ trong lòng của Lý Dật, Trần Lâm liền giải thích nói: “Tôi biết hôm nay bên trong toàn bộ đều là những nhân vật hắc đạo kiêu hùng một phương, tôi không phải đến bắt bọn họ, mà là muốn thanh toán với Điền Đăng Cương!”

“Điền Đăng Cương?” Lý Dật có chút nghi hoặc: “Có chuyện gì sao?”

“Một người chị em kết nghĩa của tôi từng được phái đi Nhật Bản thi hành nhiệm vụ, bị tên hỗn đản đó bắt được, kết quả, hần và chiến hữu của hần cùng nhau cưỡng bức nàng....” Thanh âm của Trần Lâm khàn đục, lúc nói chuyện đồng thời trong con ngươi lóe lên một tia phần nộ, ngay cả thân hình mềm mại cũng không tự chủ được mà run rẩy.

Lý Dật chứng kiến Trần Lâm cảm xúc cực kì bất ổn, suy nghĩ một chút nói: “Trần Lâm, tôi biết trong lòng của cô thật sự muốn giết chết tên hỗn đản kia ngay lập tức. Bất quá, ít nhất cũng phải đợi sau khi trận đấu chấm dứt. Hơn nữa, nếu như hần thắng trận, cô vẫn không thể giết hần tại đất Thượng Hải này.”

“Tôi mặc kệ, tốt nhất là các người xử lý hần ngay ở trên lôi đài, không giải quyết được hần, tôi sẽ trực tiếp đi giết hần!” Thanh âm của Trần Lâm phi thường lạnh.

“Điều này sẽ làm cho giới hắc đạo cả nước hỗn loạn!” Lý Dật ngữ khí thập phần nghiêm chỉnh.

Trần Lâm vẫn cười lạnh nói: “Chuyện này không liên quan đến tôi, tôi chỉ cần cái mạng của hần!”

Chứng kiến biểu tình kiên định trên gương mặt của Trần Lâm, Lý Dật hiểu rõ ràng, một khi Trần Lâm phát cơn điên, thật sự đúng là không ai có thể ngăn cản nổi, dù sao phía sau nàng cũng có một tòa đại sơn chống lưng.

“Trước tiên cô đi vào theo tôi.” Trần ngâm một lúc, Lý Dật đành phải mang Trần Lâm đi vào bên trong, sau đó căn cứ theo kết quả của trận đấu mà định đoạt. Đồng thời Lý Dật cũng hi vọng bên phía Tiêu Thanh Sơn có thể chiến thắng được trận này, như vậy mọi nhà sẽ đều hoan hỉ.

Trần Lâm vừa nghe Lý Dật nói như thế, cũng không nhiều lời thêm nữa, mà theo chân Lý Dật đi vào bên trong trường đấu hắc quyền, tiến thẳng tới cửa ghế lô của đám người Tiêu Thanh Sơn đang ngồi.

Sau khi tiến vào ghế lô, Lý Dật rõ ràng phát hiện, toàn bộ mọi người ngay cả Tiêu Thanh Sơn sắc mặt đều không thích hợp, trực giác nói cho hắn biết, nhất định đã có chuyện xảy ra.

“Làm sao vậy?” Lý Dật trầm giọng hỏi.

Trịnh Thiết Quân hung hăng vỗ lên bàn trà, trực tiếp làm cho chiếc bàn vỡ nát, chỉ nghe hắn mắng: “Không biết tên chó má nào đã động thủ cước, con át chủ bài của bộ đội đặc chủng T7 không cách nào có mặt được.”

98. Chương 98: Lý Dật Ứng Chiến.

Sau khi nghe được Trịnh Thiết Quân buồn bực nói. Lý Dật cũng sửng sốt cả người.

Hắn thật không ngờ lại xảy ra loại tình huống này. Dựa vào nhân khí của Tiêu Thanh Sơn, một khi chuyện tình đã thương lượng xong cơ bản không có khả năng thay đổi.

“Làm sao lại không thể có mặt được chứ?” Lý Dật khẽ nhíu mày, thoáng liếc mắt nhìn trộm sang Tiêu Thanh Sơn, liền phát hiện khuôn mặt của hắn nhăn nhó khó coi, vùng lông mày rậm đã tạo thành một cái dạng chữ “xuyên”. Hiển nhiên Tiêu Thanh Sơn cũng hiểu trận đấu này có ý nghĩa như thế nào đối với mình.

Gia Cát Minh Nguyệt dùng ánh mắt ra hiệu cho Trịnh Thiết Quân đừng chửi bới nữa. Rồi trước tiên liếc mắt nhìn Trần Lâm, sau mới giải thích nói: “Bị người của Ngô gia nhúng tay vào, cho nên trước giờ xuất phát tên vương bài bộ đội T7 kia nhận được mệnh lệnh, cự tuyệt tham gia trận thi đấu quyền này.”

Ngô gia?

Lý Dật sắc mặt phát lạnh, Trần Lâm một mực đứng ở bên cạnh cũng lên tiếng nói: “Tôi có thể giúp được hay không?”

“Chắc là có thể. Nếu như Trần lão gia đích thân gọi điện thoại thì đối phương nhất định sẽ thả người.” Gia Cát Minh Nguyệt nói xong liếc mắt nhìn Tiêu Thanh Sơn, tựa hồ đang trưng cầu ý kiến của hắn: “Tuy nhiên có thả người thì trận đấu cũng chuẩn bị bắt đầu rồi! Sẽ muộn giờ mất.”

Lý Dật đưa mắt nhìn sang Tiêu Thanh Sơn, trầm ngâm nói: “Theo tính cá tính của đám người Nhật Bản, trước kia thay đổi thời gian thì được nhưng nếu chuẩn bị lâm trận muốn thay đổi bọn họ tất nhiên sẽ phản đối kịch liệt. Bọn họ sẽ án chiến theo điều luật trên bản hợp đồng khiêu chiến. Nếu như vậy, chúng ta không chiến mà bại, so với chiến bại càng thêm sỉ nhục!”

Trên thực tế dựa vào chỉ số thông minh của Gia Cát Minh Nguyệt, nàng cũng từng nghĩ qua điểm này, chỉ là hiện tại không có biện pháp nào tốt hơn mà thôi. Nàng cũng tính toán mời tên hòa thượng Thiếu Lâm kia tiếp tục xuất chiến, nhưng Trịnh Thiết Quân nói cho nàng biết, không có mệnh lệnh của phương trượng Thiếu Lâm, cho dù Thiên Vương lão tử hạ phàm, Không Minh sẽ đều không ra ứng chiến!

Muốn thuyết phục được phương trượng Thiếu Lâm, cũng là vô pháp. Nếu không ngay từ đầu liền để cho hòa thượng Thiếu Lâm Tự xuất chiến hai trận rồi.

“Trận đấu này, ta sẽ ra mặt ứng chiến!” Thiết Quân theo trên ghế sofa đứng bật lên, gương mặt tràn ngập sát khí.

Lý Dật không đợi Tiêu Thanh Sơn mở miệng liền trực tiếp lắc đầu nói: “Không được, Trịnh thúc, ngài không phải đối thủ của Điền Đằng Cương. Ngài ra ứng chiến ngoại trừ mất mạng, sẽ không được bao nhiêu hiệu quả.”

Theo cảm tính của một người con, hiện tại gặp phải vấn đề khó giải quyết. Hắn căn bản cũng đứng ngồi không yên.

“Hô~” Lý Dật nhẹ nhàng phun ra một ngụm trọc khí, thản nhiên nói: “Tôi sẽ ứng chiến!”

Lý Dật mới vừa lên tiếng nhất thời cả gian phòng trở nên tĩnh mịch.

“Không được!” Lúc này người mở miệng chính là Tiêu Thanh Sơn, diễn cảm khá kiên quyết.

Trần Lâm cũng mang vẻ mặt lo lắng nhìn hắn nói: “Lý Dật! Anh không được sính cường. Cái tên Điền Đăng Cương kia phi thường lợi hại, anh không phải đối thủ của hắn!”

“Phải, Tiểu Dật, cậu không nên đi ra ứng chiến.” Gia Cát Minh Nguyệt theo sau phụ họa nói.

Lý Dật quay đầu, hai tay vươn ra đặt trên ả vai của Trần Lâm, dùng một loại ngữ khí chân thành trước nay chưa từng có: “Trần Lâm! Cô không nên vọng động. Tôi đáp ứng với cô, sẽ giải quyết hắn ngay tại lời đài, được chứ?”

Nghe thanh âm quan hoài kia của Lý Dật, không hiểu tại sao Trần Lâm theo bản năng gật gật đầu. Nhưng rất nhanh nàng lấy lại được tinh thần, một mực lắc đầu: “Không được, Lý Dật! Anh không phải là đối thủ của hắn.”

“Cô mới vừa đáp ứng tôi rồi.” Lý Dật mỉm cười nói xong, sau đó buông hai ả vai Trần Lâm ra, lập tức bước tới bên cạnh Tiêu Thanh Sơn.

Nhìn nụ cười trên khóe miệng Lý Dật, Trần Lâm ngập ngừng như muốn nói cái gì đó, chính là cuối cùng không bật thốt ra được.

“Tiểu Dật, coi như chúng ta nhận thua cũng sẽ không để cho con phải đi chịu chết!” Sau khi Lý Dật bước tới bên cạnh Tiêu Thanh Sơn, Tiêu Thanh Sơn không đợi hắn mở miệng, trực tiếp lên tiếng bác bỏ.

Lý Dật dừng ở trên khuôn mặt của Tiêu Thanh Sơn, rõ ràng phát hiện được. Nguyên bản trên khuôn mặt Trần ngập tự tin kia đã nhiều hơn một phần lo lắng, nhưng càng nhiều hơn nữa lại chính là kiên quyết!

“Tôi sẽ thắng!” Thanh âm của Lý Dật tuy không lớn, nhưng lại kiên định dị thường.

Nhìn bộ dạng tự tin của Lý Dật, Tiêu Thanh Sơn theo bản năng muốn nói cái gì đó. Nhưng không đợi cho hắn kịp mở miệng, Lý Dật lại nói tiếp: “Ồ trong suy nghĩ của ông. Tôi đã từng làm chuyện gì mà chưa nắm chắc hay không?”

Vừa nghe Lý Dật hỏi như vậy, trong đầu Tiêu Thanh Sơn lập tức xuất hiện một đáp án. Theo sau đó cũng trầm mặc!

Bởi trong trí nhớ của hắn quả thật Lý Dật chưa từng làm qua chuyện không có nắm chắc. Lúc trước Gia Cát Minh Nguyệt phái Lý Dật đi ám sát Trần Hạo Thiên của Trúc Liên bang, hoàn thành phi thường gọn gàng. Sau đó lại bắt quả tang kẻ chơi gian lận ở trong sòng bạc. Cũng vừa mới chỉ nắm được nhược điểm của đối phương....

“Ta hoàn toàn không muốn để con ra ứng chiến.” Tiêu Thanh Sơn thở dài, dùng một loại ánh mắt thân thiện nhìn Lý Dật, nói: “Ta không hi vọng con xảy ra sự cố.”

“Chúng ta bây giờ đã bị dồn vào con đường cùng. Trận đấu then chốt này chúng ta nhất định không được chiến bại.” Lý Dật thản nhiên cười nói: “Tôi xuất chiến cũng có vài phần nắm chắc đã bại được hắn!”

“Cậu thật sự được không?” Trong lòng của Gia Cát Minh Nguyệt cư nhiên không hiểu như thế nào lại sản sinh cảm giác tín nhiệm đối với Lý Dật, trực giác nữ nhân nói cho nàng biết, hắn sẽ chiến thắng.

“Minh Nguyệt!” Tiêu Thanh Sơn tức giận gầm lên một tiếng, gân xanh cũng nổi phồng trên trán.

Gia Cát Minh Nguyệt chứng kiến Tiêu Thanh Sơn phát hỏa, vội vàng cúi đầu không dám mở miệng nói linh tinh.

Lý Dật buồn bực thở ra một hơi, con ngươi gắt gao nhìn chăm chăm vào Tiêu Thanh Sơn, gần từng chữ nói: “Tôi đáp ứng ông. Tôi sẽ còn sống bước ra khỏi lời đài.”

Dứt lời, hắn không thèm chờ Tiêu Thanh Sơn ưng thuận. Trực tiếp bước ra khỏi ghế lô.

“Lý Dật.....!...” Trần Lâm vẻ mặt lo âu lớn tiếng kêu. Diễn cảm kia trông như muốn khóc.

“Nhớ những gì cô mới vừa đáp ứng tôi. Cô không được vọng động!” Lý Dật nhìn Trần Lâm cười cười nói: “Tôi sẽ báo thù cho người chị em kết nghĩa của cô.”

Lý Dật nói xong, cả người liền phóng ra khỏi ghế lô. Mà trong gian phòng lúc này rơi vào trầm mặc tang thương.

“Tự tìm đường chết. Anh không phải là nam nhân!” Trần Lâm hiểu rõ tính tình của Lý Dật. Biết hẳn một khi làm ra quyết định, cho dù phải rơi đầu mười lần cũng đều không cải biến. Cái chính là nàng đối với hành động bảo trì trầm mặc của Tiêu Thanh Sơn phi thường bất mãn.

Trần Lâm nói xong, đang muốn phóng theo ra ngoài thì nghe Tiêu Thanh Sơn lên tiếng: “Thiết Quân, ngăn cản cô ta lại!”

Trịnh Thiết Quân nghe được Tiêu Thanh Sơn phân phó, không nói hai lời, giậm chân nhảy dựng lên phía trước, vươn tay ngăn cản Trần Lâm. Trần Lâm phản thủ công ra một phần quyền, nhưng vẫn bị Trịnh Thiết Quân dùng chưởng cản lại, tiếp đó nắm chặt bả vai Trần Lâm, khiến cho nàng toàn thân không thể nhúc nhích.

....

Cùng thời gian đó, trong một gian ghế lô khác, khóe miệng Đái Hồ nảy sinh một tia cười lạnh: “Thật không nghĩ ra, Tiêu Thanh Sơn thông minh cả đời. Hôm nay cư nhiên lại để lộ sơ hở.”

“Cha, con từng xem qua tư liệu của gã Điền Đằng Cương kia rồi, hẳn thật sự cường hãn! Vương bài bộ đội T7 không thể xuất chiến, mà tên hòa thượng Thiếu Lâm Tự đã rời khỏi trường đấu. Tiêu Thanh Sơn căn bản là không có người ứng chiến. Lần này hẳn nhất định sẽ thua thê thảm!” Đái Minh Hải vui sướng khi người gặp họa nói.

Đái Kinh cũng phụ họa theo sau: “Đúng vậy, Tiêu Thanh Sơn nhất định phải thua. Lần này hẳn thua không chỉ đại biểu riêng cá nhân hắn. Ta nghĩ, bắt đầu từ ngày mai mảnh đất Thượng Hải này cũng nên thương lượng phân chia đi chứ?”

Nghe được ba người nói chuyện, vẻ mặt của Tiêu Cường có chút phức tạp. Dù sao hắn cũng chính là con ruột của Tiêu Thanh Sơn, một mặt đối với Tiêu Thanh Sơn có cảm kích khó hiểu. Đồng thời, cũng vì chuyện mẹ hắn chết và sự kiện Lý Dật tiến vào Thiên Tự Đầu của Mãnh Hổ bang, mà để cho hắn nảy sinh oán hận đối với Tiêu Thanh Sơn.

Dường như Đái hồ nhận ra Tiêu Cường có vẻ khó xử, mỉm cười vỗ bả vai Tiêu Cường nói: “Tiêu Cường, coi như cha của cháu sụp đổ. Ta cũng có năng lực giúp đỡ cháu kiểm soát tình hình hắc đạo tại đất Thượng Hải này.”

“Cám ơn ông ngoại.” Vừa nghe Đái Hồ nói như vậy, biểu tình của Tiêu Cường liền chuyển biến tốt đẹp hơn rất nhiều.

....

Cùng lúc đó, trong một gian ghế lô khác....

Thái tử Yến Nam Thiên chứng kiến Lý Dật theo trong ghế lô bước ra, trên khuôn mặt liền xuất hiện biểu tình suy tư, cũng chẳng biết hắn đang suy nghĩ chuyện gì.

“Thái tử, mới vừa nhận được tin báo, người nhà của Ngô Vũ phản đối T7 điều động vương bài bộ đội tham gia trận thi đấu. Lần này Tiêu Thanh Sơn có phần toái rồi.” Phía sau Yến Nam Thiên, một gã thanh niên diện mạo anh tuấn khẽ cười nói. Trong giọng nói cũng tràn ngập hương vị vui sướng khi thấy người gặp họa.

Yến Nam Thiên ánh mắt khẽ nhíu xuống, theo sau đó trầm giọng nói: “Người mau qua thông tri cho Tiêu Thanh Sơn, để hắn nghĩ biện pháp trì hoãn trận đấu chậm lại vài tiếng đồng hồ. Sau đó gọi một cuộc điện thoại, kêu cái người bộ đội T7 kia dùng tốc độ nhanh nhất đi tới đây.”

“Thái tử!” Hai gã nam tử lớn nhỏ nghe được lời của Yến Nam Thiên, nhất thời biểu tình trên khuôn mặt đều lộ vẻ kinh ngạc.

“Quyền lực đương nhiên dụ hoặc, nhưng chúng ta đều là con cháu của Viêm Hoàng, bại bởi ai cũng được nhưng không thể bại dưới tay người Nhật Bản.” Yến Nam Thiên khẽ nhắm hai mắt, thần nhiên nói: “Mau hành động theo như lời ta phân phó! Mặt khác gọi điện thoại thông tri cho Ngô Vũ, bảo hắn từ hôm nay trở đi không nên gọi điện thoại làm phiền ta.”

Yến Nam Thiên tuy rằng ngữ khí bình thản, nhưng trong giọng nói lại toát ra nộ khí. Điều này làm cho hai gã lớn nhỏ kia không dám nhiều lời vô nghĩa. Đồng thời bọn hắn cũng thâm hiểu, Ngô Vũ được ngoại giới xưng là con chó bên cạnh Thái tử, đã bị Yến Nam Thiên đá ra ngoài đường rồi.

Chuyện này đối với Ngô Vũ cùng Ngô gia mà nói. Quả thực là một đòn đả kích trầm trọng!

Một phút đồng hồ sau, một trong hai tên nam tử lớn nhỏ, diễn cảm có chút cổ quái nói: “Thái tử, Tiêu Thanh Sơn cự tuyệt hảo ý của chúng ta, bảo rằng đã chọn được người ra xuất chiến.”

“Hả?” Yến Nam Thiên hiểu rõ Tiêu Thanh Sơn không phải hạng người lỗ mãng, nên hơi tò mò hỏi: “Là ai?”

“Chính là tên gia hỏa làm cho Ngô Vũ phải quỳ xuống, Lý Dật.”

“Lý Dật?” Nhất thời trên khuôn mặt của Yến Nam Thiên lộ ra một vẻ tươi cười, khoát tay nói: “Tiểu Hắc, người ngồi xuống đi, chúng ta không cần phải nhọc công nữa, chờ thưởng thức trận đấu sắp tới. Ngoài ra, một hồi nữa thông báo tỉ lệ cá cược, chúng ta toàn bộ đều đặt vào trên người của Lý Dật!”

“Thái tử? Tại sao ngài lại tin nhiệm Lý Dật như vậy?” Một tên luôn luôn im lặng nhện không được hỏi. Tại kí ức của hắn, chủ tử của mình vốn là một người thập phần bình tĩnh, chưa bao giờ hành động theo cảm tính nhất thời.

Yến Nam Thiên nở một nụ cười sáng lạn, chậm rãi phun hai chữ: “Trực giác.”

Mặc dù nói như vậy, nhưng trong mắt của Yến Nam Thiên lại lóe ra mục quang thông minh lạnh lợi. Nguyên nhân chân chính, trong lòng hắn mới rõ ràng, chỉ có điều hắn cũng không muốn giải thích.

Nghe được Yến Nam Thiên nói, hai gã lớn nhỏ ở phía sau hắn đều mang một vẻ mặt khiếp sợ. Tựa hồ, bọn hắn thật không ngờ Yến Nam Thiên lại giải thích ngắn gọn như thế.

Thế nhưng Yến Nam Thiên lại mang vẻ mặt hài hước, tự cầm chén rượu ở trên bàn mà nhẹ nhàng đưng đưa. Ánh mắt thoáng nhìn đến phía gian phòng thay đồ, thần nhiên nói: “Mong rằng người không làm cho ta phải thất vọng!”

99. Chương 99: Chỉ Được Thắng, Không Được Bại.

Thời gian Lý Dật bước vào trong phòng tuyển thủ thay đồ thì người phụ trách Vĩnh Hòa hội sở tên là Thạch Lỗi toàn thân cũng đều đổ mồ hôi, hắn lập tức hỏi: “Dật ca, tuyển thủ của chúng ta giờ này sao còn chưa tới nhỉ?”

“Đến rồi đây.” Lý Dật ảm đạm cười. Cởi quần áo.

Nghe được Lý Dật nói. Nhất thời Thạch Lỗi nhìn chung quanh, vẻ mặt mê man nói: “Ở đâu?”

Lý Dật chỉ vào chính mình: “Trận này tôi sẽ đánh.”

Bỗng nhiên nghe được Lý Dật nói một câu này. Thạch Lỗi giống như hóa thành đá, ngơ ngác đứng nguyên tại chỗ, miệng há hốc thành hình chữ “O”. Ở trong ký ức của hắn, trình độ đối kháng kịch liệt của Lý Dật rất mạnh, dường như ngang ngửa cùng Trịnh Thiết Quân. Cái chính là hắn đã từng đọc qua bản tư liệu của tên Điền Đẳng Cương kia, lấy kinh nghiệm xử lý Vĩnh Hòa hội sở mấy năm nay của hắn, tự nhiên nhìn ra được Lý Dật cơ hồ không có một tia hi vọng chiến thắng....

“Đừng đứng ngây ra đó. Cho nhân viên công tác đem tin tức của tuyển thủ tranh tài thông báo ra đi.” Lý Dật cầm quần áo lắc lắc trước mặt Thạch Lỗi.

Thạch Lỗi gian nan nuốt khan một miếng nước bọt, sau đó lên tiếng nói: “Dật....Dật...Anh...Anh thật sự xuất chiến?”

“Ừm.” Lý Dật gật gật đầu, nguyên bản diễn cảm cũng trở nên nghiêm túc, Thạch Lỗi hiểu được tính nguy hiểm của trận đấu này, hẳn có thể không biết sao? Hẳn so với ai cũng đều rõ ràng thực lực của Điền Đăng Cương hơn, hẳn biết trận đấu này bản thân có cơ hội chiến thắng là cực kì thấp. Nhưng Lý Dật cũng hiểu được, đến thời khắc mấu chốt hẳn sẽ không do dự ra mặt. Bởi bên cạnh Tiêu Thanh Sơn không một ai có khả năng đối phó lại với Điền Đăng Cương, nếu những người khác xuất chiến hẳn là phải chết không thể nghi ngờ. Mà hẳn, còn có....một tia cơ hội!

Thạch Lỗi dù sao cũng được coi là một nhân vật lịch duyệt. Nghe Lý Dật nói nghiêm túc như vậy, biết đây là do phía trên quyết định, vì vậy không hỏi thêm nhiều nữa, mà dùng tốc độ cực kỳ nhanh đi ra bên ngoài.

Trên khán đài, ngay tại lúc toàn bộ người xem buồn bực không biết chừng nào thì tiến hành bắt đầu trận đấu. Thì màn hình lớn trên đài xuất hiện tỉ lệ cá cược của trận đấu kế tiếp.

“Ừa, Lý Dật là thần thánh phương nào, lại có thể được chọn làm tuyển thủ. Chẳng lẽ so với hòa thượng Thiếu Lâm Tự còn muốn ngầu bức hơn sao?” Chứng kiến trên màn hình lớn xuất hiện tư liệu của tuyển thủ. Người đầu lĩnh Hà Giang vẽ mặt bán tín bán nghi nói.

Một số các vị lão đại hắc đạo khác cũng như hẳn, đồng thời lộ ra biểu tình nghi hoặc. Còn Trịnh Dũng Cương sau khi nghe được thông báo, lập tức hai mắt tròn tròn gắt gao nhìn chăm chăm lên màn hình. Khi xác định trên màn hình xuất hiện tên của Lý Dật, vẽ mặt Trịnh Dũng Cương không khỏi đại biến, trực tiếp theo chỗ ngồi nhảy dựng lên, bước nhanh chân nhằm phía phòng tuyển thủ thay đồ.

Cùng lúc đó, trong ghế lô của Đái Hồ.

Khi thấy trên màn hình lớn biểu hiện tên của tuyển thủ, ban đầu cả đám người hơi nhú mày, theo sau đó Đái Hồ quay sang nhìn Tiêu Cường cười nói: “Tiểu Cường, cháu không cần lo lắng. Nếu tiểu tử Lý Dật kia xuất chiến, hẳn nhất định sẽ phải chết ở trên đài, hừ.”

Vốn sau khi chứng kiến cái danh tự Lý Dật kia, còn tưởng rằng mình nhìn lầm rồi. Nhưng hiện giờ vừa nghe Đái Hồ nói như thế, hẳn mới kịp phản ứng không phải do mình nhìn lầm, mà chứng thực là Lý Dật sẽ ra ứng chiến!

Giờ khắc này. Tiêu Cường nở nụ cười, cười đến mức dị thường sáng lạn.

“Cha, chúng ta có nên đặt tiền cược vào trên người của gã Điền Đăng Cương hay không?” Đái Minh Hải biểu tình âm hiểm nhìn Đái Hồ cười hỏi.

Đái Hồ lắc đầu chậm rãi nói: “Minh Hải, ta trước kia đã từng nói qua cho ngươi nghe rồi. Có chút tiền có thể kiếm, nhưng có chút tiền lại không thể kiếm. Tuy rằng đặt vào trên người của Điền Đăng Cương cơ bản nắm chắc chiến thắng. Thế nhưng khoản tiền này chúng ta phải buông tay, nếu không sẽ trở thành công địch của giới hắc đạo hai miền Nam- Bắc”

“Minh Hải ghi nhớ lời ngài dạy bảo.” Đái Minh Hải khấn trương đứng bật lên khỏi chỗ ngồi, hướng Đái Hồ khom lưng cúi đầu nói.

Đái Hồ cũng không nói thêm gì nữa. Biết đứa con trai này của mình trừ bỏ đi chữ “tham”, mọi phương diện khác đều ổn định. So ra mà nói thì hẳn càng ưa thích Đái Nhạc, con trai của Đái Minh Hải hơn, thậm chí tại yến hội sinh nhật của mình, hẳn đã từng tuyên bố ngày sau phải giao chức vị chương môn nhân của Mãnh Hổ bang lại cho Đái Nhạc.

...

Ngay khi trên màn ảnh xuất hiện cái tên Lý Dật, ngàn dặm xa xôi ở tận New York, trong một căn biệt thự sang trọng của gia tộc Gambino, Andrew Luofu cầm điện thoại di động. Chứng kiến đoạn tin nhắn trên điện thoại trong nháy mắt sắc mặt trở nên trắng bệch như tờ giấy. Thậm chí, thân thể mềm mại của nàng không tự chủ được mà run rẩy lên!

“Lý, anh nhất định phải sống sót!” Thật lâu sau, Andrew Luofu nhắm hai mắt lại, nhẹ nhàng thở dài một hơi.

Tại lúc Andrew Luofu đứng ngồi không yên, đồng thời Trịnh Dũng Cương cũng hung hăng phóng vào trong phòng thay đồ. Trực tiếp chạy tới bên cạnh Lý Dật, kích động nói: “Dật ca, rốt cuộc đang xảy ra chuyện

gì? Tại sao trận đấu tiếp theo lại là anh xuất chiến?”

Có thể do nguyên nhân chạy quá vội vàng, nên trong lỗ mũi của Trịnh Dũng Cương phun ra vài luồng bạch khí, vẻ mặt hiện rõ hai chữ lo lắng. Chứng kiến bộ dáng kích động của Trịnh Dũng Cương, Lý Dật nhiều ít có chút cảm động, nhìn hắn khẽ mỉm cười nói: “Người của Ngô gia động thủ cước, vương bài bộ đội T7 không đến được cho nên.....”

“Hay là hủy trận đấu này đi.”

Lý Dật chậm rãi lắc đầu: “Không được! Tôi cũng không muốn chết thay cho Tiêu tiên sinh, mà là tôi chủ động xuất chiến. Bởi trận đấu này tôi không thể bại.”

Nghe Lý Dật khẳng định như vậy, Trịnh Dũng Cương ngắc ngứ cả người. Hắn tuy rằng thường hay xúc động nhất thời nhưng đối với quan hệ lợi ích lại nhận thức rõ ràng. Hắn nhìn ra được trận đấu tiếp theo không thể bại.

“Dật ca, anh....anh có nắm chắc không?” Biểu tình của Trịnh Dũng Cương thập phần quái dị. Đường như hắn có chút không dám tin tưởng điều này sẽ trở thành sự thật.

“Ừm.” Mặc dù trong lòng không dám chắc chắn, nhưng Lý Dật vẫn gật đầu. Bởi vì, hắn không muốn để cho Trịnh Dũng Cương phải lo lắng.

Thấy vẻ mặt Lý Dật tự tin vạn phần, Trịnh Dũng Cương còn định nói thêm điều gì đó, cuối cùng lại nhịn được. Không biết tại sao từ lúc kết giao cho đến nay, hắn có một loại tín nhiệm mù quáng đối với Lý Dật.

Hiện tại Thạch Lỗi cũng chuẩn bị xong xuôi mọi thứ, theo từ bên ngoài bước vào, chứng kiến Lý Dật đã cởi bỏ quần áo, toàn thân trên dưới chỉ mặc một chiếc quần cộc màu đỏ, liền trầm ngâm nói: “Thời gian chuẩn bị có mười lăm phút, sau đó trận đấu sẽ chính thức bắt đầu.”

Dứt lời Thạch Lỗi bước nhanh tới trước ngăn tủ đứng, dùng chìa khóa mở tủ lấy ra ống tiêm cùng một lọ dược vật, nói: “Dật ca, Đây là thuốc giảm đau, cơ hồ toàn bộ những ai tham gia thi đấu hắc quyền cũng đều tiêm loại dược vật này. Sau khi tiêm vào cơ thể sẽ kích thích các dây thần kinh, trong khi đánh nhau bị thương, tuyến thủ liền không cảm thấy quá mức thống khổ. Nhưng loại giảm đau này nếu tiêm quá liều lượng sẽ gặp phải tác dụng phụ nghiêm trọng, làm cho phản ứng của người ta trở nên chậm chạp. Bất quá anh yên tâm, tôi đã cẩn thận tính toán liều lượng, rất an toàn. Có thể khiến cho anh hòa dịu đau đớn trong thời gian chiến đấu, nhưng đồng thời cũng tuyệt đối sẽ không ảnh hưởng đến phản ứng cùng tốc độ của anh.”

Lý Dật gật đầu không sao cả. Hắn biết loại dược vật này, đồng thời cũng biết trước khi tham gia thi đấu hắc quyền tuyến thủ cần phải tiêm loại thuốc kích thích này. Nếu chiến đấu mà không tiêm dược vật, như vậy cơ bản hắn không thể giành được thắng lợi....Nhất thời bầu không khí trong phòng thay đổi có chút trở nên cổ quái, Trịnh Dũng Cương thường ngày hay nói chuyện toạc móng heo, hiện giờ muốn giúp Lý Dật xoa bóp cơ thịt, nhưng lại sợ ảnh hưởng đến Lý Dật, vì vậy chỉ đứng ngây ngốc ở một bên.

Mà Thạch Lỗi cũng đã xé bỏ ống tiêm ra khỏi túi bóng rồi, đưa mũi kim chích vào trong bình thuốc, hút toàn bộ nước thuốc vào, lại đẩy ra một ít.

Hoàn thành xong một chuỗi hành động. Thạch Lỗi bước thẳng tới bên cạnh Lý Dật, nhưng vẫn im lặng không lên tiếng.

Lý Dật cười cười nói: “Nhẹ nhàng một chút, ta đau...”

Lý Dật vốn thấy bầu không khí trong phòng có chút áp lực. Muốn dùng chuyện cười điều hòa không khí, cái chính là bình thường hắn rất ít khi nói giỡn, cũng không có nhiều tế bào hài hước. Lời nói kia vừa thốt ra ngoài, không cải thiện được tình hình, ngược lại càng làm cho bầu không khí trong phòng gia tăng thêm áp lực!

Thạch Lỗi cầm kim tiêm vốn bàn tay hơi run rẩy, tuy nhiên tâm lý coi như còn không sai. Sau khi hắn cất lực điều chỉnh một phen cảm xúc, liền tiêm dược vật vào trong cơ thể của Lý Dật, tiếp đó rút kim, dùng một miếng bông cotton đè lên vết chích.

Ước chừng khoảng một phút đồng hồ sau. Lý Dật mỉm cười bỏ miếng bông ra, đứng lên, bắt đầu làm vài động tác đơn giản khởi động cơ thể.

Trịnh Dũng Cương cùng Thạch Lỗi im lặng đứng ở bên cạnh, lẳng lặng quan sát Lý Dật làm ra những động tác vận khởi cổ quái.

Ba phút thời gian trước khi xuất chiến. Lý Dật ngừng lại, trên mặt của hắn đã lấm tấm mồ hôi, hiển nhiên bài vận động cũng có tác dụng nhất định.

Trịnh Dũng Cương im lặng đưa khăn mặt cho Lý Dật. Sau khi Lý Dật lau sạch mồ hôi trên trán, mới nhìn hai người mỉm cười nói: “Không cần phải làm ra vẻ mặt khóc tang. Lần này lão tử đi so găng, chứ không phải là đi tìm Diêm Vương! Điều giải khai tâm tình, một hồi nữa phải nhớ cổ vũ cho quân ta!”

Dứt lời, Lý Dật đem chiếc khăn mặt đưa cho Trịnh Dũng Cương, xoay người bước ra phía bên ngoài. Ở trong nháy mắt xoay người này, nụ cười trên khuôn mặt của hắn biến mất vô ảnh vô tung, chỉ còn lại duy nhất một nét lạnh lùng. Cái loại lạnh lùng này tựa như cả người hắn là một tảng băng trôi.

Thời gian Lý Dật xuất tràng thì Điền Đằng Cương đã đứng chờ ở trên lôi đài rồi. Xuyên thấu qua khe hở của lan can song sắt, Lý Dật rõ ràng chứng kiến Điền Đằng Cương đứng ở nơi đó vẻ mặt băng sương đang theo dõi mình. Ánh mắt kia phẳng phất như muốn ăn tươi nuốt sống chính mình!

“Di, người này không phải ở trong Vĩnh Hòa hội sao?”

“Phải a! Chẳng lẽ hắn muốn chiến?”

“Thật không ngờ, trận chiến cuối cùng lại chính là hắn!”

“Các người nói, hắn có thể chiến thắng được không?”

Trên khán đài của trường quyền, rất nhiều người mặc dù đã gặp qua Lý Dật nhưng cũng không biết tên hắn. Lúc này chứng kiến Lý Dật xuất tràng, mới sôi nổi nghị luận, trong lúc nhất thời thanh âm lộ vẻ hoài nghi tràn ngập bốn phía chung quanh.

Lý Dật không có đi nghe bọn hắn nghị luận, thậm chí căn bản là không nghe được! Lúc này trong đầu của hắn chỉ hiện ra khuôn mặt mỉm cười của Hạ Vũ Đình, đồng thời câu nói lúc hắn gần đi, nàng đã dặn dò: “Nhớ gọi điện trước khi quay về, em sẽ nấu món canh cá cho anh.”

“Lý Dật, anh không nên sính cường, tên Điền Đằng Cương kia rất lợi hại, anh không phải là đối thủ của hắn!”

“Ta không đồng ý cho con xuất chiến. Ta không muốn con xảy ra sự cố.”

.....Hình ảnh của những thân nhân đan chéo nhau trong đầu Lý Dật. Hiện lên giống như một đoạn phim chiếu.

Trong lúc bất tri giác, hắn đã đi tới trước cửa lôi đài.

“Hô ~”

Lý Dật hung hăng thở ra một ngụm trọc khí, đem những suy nghĩ cuồng loạn này quẳng ra khỏi đại não. Sau đó cất bước tiến nhập vào trong lồng sắt, nhân viên công tác chứng kiến hắn đi vào, lập tức khóa cửa sắt lại.

Đầu bên kia Điền Đằng Cương trông thấy Lý Dật tiến vào thông đạo, ánh mắt một mực dán tại trên người của Lý Dật. Hắn nắm chặt song quyền khoe miệng cười khinh lộ ra răng nanh, dùng thanh âm khàn khàn nói: “Người sẽ chết vô cùng thâm!”

“Người chết chính là người.” Lý Dật nheo mắt, hung hăng liếc nhìn Điền Đằng Cương một cái. Dư quang trong mắt thoáng nhìn qua phía ghế lô trung ương trên tầng hai kia.

Tuy rằng hắn không thấy rõ cảnh vật bên trong, nhưng hắn biết, Tiêu Thanh Sơn đang dõi theo hắn!

100. Chương 100: Chiến.

Không gian giống như ngừng lại trong nháy mắt. Tất cả mọi người đều quăng ném ánh mắt về phía hai người.

Sau phút tĩnh mịch ngắn ngủi qua đi, đám khán giả người Nhật Bản nóng ruột đứng ngồi không yên, bọn họ nhón nháo đứng bật lên, quơ hai tay hét lớn: “Điền Đằng Cương, giết chết hắn đi!”

“Giết chết hắn!”

Có lẽ nguyên nhân do lúc trước Trung Điền Thái Lang bại trận thê thảm, nên đám người Nhật Bản này hai mắt tràn ngập tơ máu, giống như một đầu trâu đực nổi cơn tam bành. Bộ dạng thống hận khi không thể tự mình xông lên húc chết Lý Dật. Cái chính là cho bọn họ thêm mười lá gan, bọn họ cũng không dám xông ẩu lên lời dãi.

Chứng kiến bộ dạng hung hăng ngang ngược của đám người Nhật Bản, gã đầu lĩnh Hà Giang chính là người đầu tiên không ngồi yên. Chỉ thấy hắn nhảy dựng lên trên ghế ngồi của mình, hô lớn: “Tất cả mọi người nghe theo khẩu hiệu. Ta kêu Lý Dật, các người kêu xử lý Điền Đằng Cương, rõ cả chưa?”

“Được!”

“Lý Dật!”

“Xử lý Điền Đằng Cương!”

....

Vô luận nói như thế nào, trong đám khán giả song phương nhón nháo um sùm, thì thanh âm của gã đầu lĩnh người Hà Giang vẫn lớn nhất. Chỉ qua một thời gian ngắn ngủi, liền đem khí thế hung hăng ngang ngược của đám người Nhật Bản đè bẹp. Còn một số nhân viên công tác trong hội sở, chứng kiến Lý Dật đứng ở trên lời dãi mặt không đổi sắc, cả đám đều kích động hô to: “Dật ca, cố lên! Các huynh đệ đặt cược cho anh!”

Giờ khắc này Lý Dật nào đâu có tâm tình nghe xem người trong trường đấu rốt cuộc là đang hô hoán cái gì. Toàn bộ lực chú ý của hắn đều vây quanh người của Điền Đằng Cương.

Cùng Lý Dật giống nhau, những thanh âm hô hoán của khán giả cũng không tạo thành ảnh hưởng đối với Điền Đằng Cương, hắn dùng một loại ánh mắt âm lãnh nhìn chằm chằm vào Lý Dật. Giống như ở trong mắt hắn, Lý Dật đã trở thành một người chết.

Dưới tiếng reo hò của mọi người, hai gian song sắt bắt đầu chậm rãi khép vào nhau. Trong lúc nhất thời, toàn bộ mọi người có mặt ở trong trường đấu đều im lặng, mở căng mắt ra nhìn chăm chú vào hai thân ảnh trên lời dãi, sợ bỏ qua cảnh tượng kỳ hấp dẫn.

“Keng!” Nương theo một tiếng vang giòn, lan can song sắt hoàn toàn được rút khỏi ngăn giữa sân đấu.

Luận Lý Dật hay Điền Đằng Cương vẫn đều bất động khi thanh âm bỗng nhiên vang lên. Bọn họ không hướng đối phương tấn công luôn mà di chuyển những bước thật chậm. Quan sát đối phương, tựa hồ như đang tìm sơ hở.

Lý Dật từng xem Điền Đằng Cương thi đấu qua đoạn video, biết Điền Đằng Cương là một con người phi thường bình tĩnh, ban đầu sẽ không tùy tiện phát động công kích, mà cẩn thận quan sát đối thủ. Chờ sau khi phát hiện được nhược điểm và sơ hở của đối phương, mới dùng xu thế sấm sét nhanh chóng giải quyết trận đấu!

Trên thực tế, Lý Dật và Điền Đằng Cương là cùng một loại người.

Điểm này ngay khi Điền Đằng Cương chứng kiến Lý Dật, liền phát hiện được.

Bởi trong cùng một loại người sẽ thường có một loại cảm giác kỳ lạ.

Xem qua đoạn video thi đấu của Điền Đằng Cương, Lý Dật thập phần rõ ràng, hiện tại hắn cùng so sánh với lại Điền Đằng Cương, phương diện cơ năng thân thể đều kém hơn không nhỏ, duy nhất chỉ hơn một thứ

đó chính là kinh nghiệm giết người cùng trình độ tinh thông thuật sát nhân. Cho nên Điền Đăng Cương không phát động công kích thì càng phù hợp với tâm tư của Lý Dật. Cước bộ dưới hạ bàn sau vài phút hần liền cải biến, làm cho Điền Đăng Cương không thể tìm ra được quy luật chung nào. Mỗi thời mỗi khắc hần đều cùng Điền Đăng Cương duy trì khoảng cách ba mét, như vậy bất luận Điền Đăng Cương làm ra cái động tác gì, hần cũng đều có thể tránh né.

Nguyên bản khán giả xem trận đấu lúc trước giữa Không Minh đại chiến Trung Điền Thái Lang đã phi thường phấn khích. Hiện giờ chứng kiến hai người không ai chịu tấn công, chỉ chậm rãi bước vòng quanh nhau, nên khán giả đều có chút đứng ngồi không yên, nhin không được chính là khán giả người Nhật, chỉ nghe bọn họ kêu gào nói: “Mau xông lên đi! Xử lý tên Lý Dật kia!”

“Đúng vậy, không cần đi vòng vèo làm gì!”

.....

Trong lúc nhất thời toàn trường lại la hét nhốn nháo, nhưng tiếng reo hò của khán giả vẫn không thể tạo thành ảnh hưởng đối với hai người Lý Dật cùng Điền Đăng Cương, bởi bọn hần chính là cao thủ trong cao thủ. Nếu tiếng reo hò của khán giả có thể tạo thành ảnh hưởng thì bọn họ đã không có tư cách bước lên lôi đài này, trong trận đấu này! Không biết trải qua bao nhiêu lâu, trên lôi đài, thân ảnh Điền Đăng Cương cũng động!

Bất quá hần không có phát động công kích lăng lệ, mà chỉ mang tính chất thăm dò. Bởi hần đã nhìn ra, Lý Dật chính là một tên gia hỏa có hàm lượng tu dưỡng tâm lý thật sự biến thái. Nếu không thử công kích thăm dò, hần vĩnh viễn không tìm ra được sơ hở của Lý Dật, đây là một sự tình hần không muốn gặp phải! Trong khoảng thời gian trước kia Lý Dật thường hay luận bàn cùng Trịnh Thiết Quân, nhưng sợ Trịnh Thiết Quân thụ thương nên phần lớn đều điểm nhẹ hoặc né tránh. Hôm nay công lực sớm đã khôi phục không sai biệt lắm, chỉ là phản ứng cùng độ linh hoạt so sánh thì vẫn còn kém hơn kiếp trước nhiều.

Tuy rằng bất tiện nhưng Lý Dật vẫn thực nhẹ nhàng ứng phó công kích thăm dò của Điền Đăng Cương, không nói Điền Đăng Cương đụng được tới thân hình của Lý Dật, ngay cả tiếp cận nửa mét cũng đều không có cơ hội.

Mặc dù Điền Đăng Cương cho rằng đòn công kích thăm dò kia đã phi thường cẩn mật, nhưng Lý Dật vẫn chủ động phóng ra một cước, kích thẳng đến nơi thất lưng của Điền Đăng Cương!

Điền Đăng Cương đối với lực lượng của Lý Dật không quen thuộc, nên không dám ngạnh kháng, đành phải thoái lui hướng về phía sau vài bước. Vốn hần nghĩ thử tấn công thăm dò vài lần, sau đó nhất chiêu mãnh công đoạt mạng, kể từ thời điểm này, kế hoạch của hần lập tức bị rối loạn.

Lý Dật biết một cước này không thể gây tổn thương được cho Điền Đăng Cương, cũng không nghĩ có khả năng đá trúng Điền Đăng Cương. Mục đích của hần chính là muốn quấy rầy trận tuyến, để cho Điền Đăng Cương không dám tùy tiện vọng động.

Nguyên bản khán giả chứng kiến hai người động thủ, tưởng rằng chuẩn bị đến thời điểm phấn khích rồi, mau chóng đứng lên reo hò cổ vũ. Kết quả reo hò cả nửa ngày lại phát hiện, hai người đã khôi phục trạng thái ban đầu, chỉ đi vòng quanh đối phương.

Căn bản bọn họ không biết, thi đấu hắc quyền không chỉ so nhau thân thủ, hàm lượng tu dưỡng tâm lý cũng phải kiên cường, nhất là trận đấu giữa hai cao thủ thì tố chất tâm lý thường thường sẽ trở thành vấn đề mấu chốt. Mà trên thực tế, không riêng gì thi đấu hắc quyền, những chuyện ở trong cuộc sống bình thường cũng như vậy. Tố chất tâm lý thường là điểm mấu chốt để đạt được thành công, đây cũng là nguyên nhân tại sao, những người có sở thành trong xã hội tâm lý đều thực biến thái.

Trong bất tri giác trận đấu đã trôi qua nửa giờ thời gian, nửa giờ này cơ bản hai người không có phát động công kích mang tính uy hiếp, chỉ một mực cẩn thận đề phòng đối phương. Nửa giờ khẩn trương cao độ đối với con người mà nói, đó không thể nghi ngờ chính là một đoạn ác mộng!

Sau nửa giờ, rốt cuộc trên mặt của Điền Đăng Cương cũng xuất hiện biểu tình không kiên nhẫn nổi, còn Lý Dật vẫn mang diễn cảm lạnh lùng kiên cố như trước. Hiển nhiên, luận hàm lượng tu dưỡng tố chất tâm lý thì Lý Dật tuyệt đối cường hân hơn Điền Đăng Cương!

Điền Đẳng Cương tuy rằng được xưng là vũ khí bí mật của quân đội Nhật, nhưng kiếp trước Lý Dật lại là ác mộng của tổ chức hình cảnh quốc tế, hơn nữa nhiều lần gặp phải bộ đội đặc chủng của các quốc gia liên hợp truy sát....

Dưới loại tình huống như vậy, nếu tố chất tâm lý của Lý Dật không kiên định thì chỉ sợ sớm đã cùng Diêm Vương gia đàm luận chuyện nhân sinh rồi. Rốt cuộc Điền Đẳng Cương cũng xuất thủ.

Hắn phóng lên phía trước hai bước, sau đó mạnh mẽ chắn trụ thân mình đánh lạc hướng tung ra quyền trái. Còn Lý Dật sẽ phải thoái lui về phía sau. Ở ngay trong sát ná đó, Điền Đẳng Cương cả người giống như đạn pháo bắn thẳng tới bên cạnh Lý Dật!

Nhanh! Đây là ý niệm trong đầu mọi người.

Trên lôi đài, thân ảnh của Điền Đẳng Cương giống như hòa vào làm một cùng Lý Dật, thậm chí phần lớn người xem đều không thể nhìn rõ đâu là hắn. Chỉ mất tiên cơ trong chớp mắt, trận thế liền xảy ra biến hóa cực lớn, Lý Dật vừa thoái lui lập tức làm cho khí thế của Điền Đẳng Cương phình trương lên!

Điền Đẳng Cương sau khi tiếp cận Lý Dật, lập tức đánh ra một tổ hợp liên hoàn quyền, dưới lực cản ma sát hoa phá của không khí, phát ra một trận thanh âm “sưu sưu”

Lui! Giờ khắc này Lý Dật chỉ còn biện pháp thoái lui về phía sau. Một bước, hai bước, ba bước....Khi hắn liên tục thoái lui ra sáu bước, đã cảm giác được bản thân mình cách chân khí tử vong chưa đầy hai mét!

Mà Điền Đẳng Cương cũng chuyển quyền thành cước. Nhất cước thích sát phóng ra!

Cứ việc Lý Dật hiểu một cước này của đối phương mang lực đạo thực lớn, tuy nhiên hắn không dám tiếp tục thoái lui. Nếu như thoái lui sẽ bị dồn vào tử lộ.

Đối với chiêu công kích nhanh như chớp của Điền Đẳng Cương. Lý Dật cũng sử ra một cước, đá thẳng tới giữa hạ bàn của đối phương!

Âm chân!

Điền Đẳng Cương vốn định dồn Lý Dật đến góc chết, nhưng chứng kiến Lý Dật đồng dạng xuất cước, hơn nữa giữa hai chân truyền đến một trận cảm giác mát lạnh, không dám lãnh đạm vội vàng thay đổi phương hướng, cùng Lý Dật hung hăng ngạnh kháng cước đối cước.

“Phanh!”

Hai chân đụng vào nhau phát ra một thanh âm muện hưởng, Lý Dật chỉ cảm giác chân mình giống như đụng trúng phải tảng đá, truyền đến một cỗ đau nhức toàn tâm, hắn lại không có thời gian đi hưởng thụ nỗi thống khổ do ngạnh kháng mang đến, mà cả người lập tức nhảy chồm sang phía bên phải, thoát khỏi phạm vi công kích của Điền Đẳng Cương.

Cùng so sánh với Lý Dật, Điền Đẳng Cương cũng không khá hơn chút nào, hắn nửa đường thay đổi phương hướng nên lực đạo bị giảm hơn phân nửa, bàn chân không khỏi tê rần.

Bất quá, tuy rằng một lần ngạnh kháng này thiệt hại không nhỏ nhưng trên khóe miệng của hắn lại lộ ra nụ cười tàn nhẫn.

Bởi thông qua lúc ngạnh kháng, hắn thăm dò được lực lượng của Lý Dật, tại hắn xem ra, dựa vào lực lượng Lý Dật thì căn bản không thể tạo thành thương tổn trí mạng cho hắn. Kể từ bây giờ, hắn hoàn toàn có khả năng lợi dụng thân thể biến thái của mình, để áp chế Lý Dật công kích, sau đó tìm cơ hội giải quyết Lý Dật.

Chứng kiến trên khóe miệng Điền Đẳng Cương xuất hiện một nụ cười tàn nhẫn, Lý Dật thăm hiểu lực lượng của mình đã bị bại lộ.

Bất quá, Lý Dật cũng không khẩn trương chút nào, bởi trong tính toán của hắn, sẽ để cho lực lượng bại lộ ở thời gian ba mươi phút sau khi bắt đầu trận đấu, Điền Đẳng Cương biết hắn lực lượng không cường hãn, như vậy tính cảnh giác của Điền Đẳng Cương sẽ suy giảm hơn nhiều! Kể từ sau lúc ngạnh kháng, Điền Đẳng Cương sát khí không ngừng tăng cao, khí thế trong chớp mắt bạo phát!

Những khán giả trong trường đấu chứng kiến Lý Dật chỉ một mực chặt vật tránh né, cả đám nhón nháo kêu gào nói: “Giết hắn! Giết chết hắn!”

So ra mà nói thì khán giả ủng hộ Tiêu Thanh Sơn xem trận có chút buồn tẻ. Thậm chí ngay cả gã đầu lĩnh người Hà Giang luôn luôn tối sinh động đều không có mở miệng hô hào. Bởi vì hắn cũng nhìn ra được Lý Dật đang thập phần chặt vật.

Trên thực tế....Lý Dật quả thật rất chặt vật!

Thực lực của Điền Đăng Cương rất khủng bố, tốc độ siêu nhanh, nếu không phải Lý Dật có một thân kinh nghiệm đối kháng thuần thực cùng kỹ năng tránh né nhuần nhuyễn, thì sớm đã chết ở trong tay của Điền Đăng Cương rồi. Tình huống đang phi thường khó khăn, Lý Dật vừa trốn tránh đồng thời còn bị Điền Đăng Cương bức vào góc chết, đâm ra khó khăn là rất lớn.

Cuối cùng, khi Điền Đăng Cương đá ra đệ thập nhị liên hoàn cước, thì Lý Dật cũng không còn đường trốn tránh, chỉ có thể vươn tay ra ngăn cản.

“Phanh!” Cước pháp cùng thủ pháp của hai người đụng vào nhau nhất thời phát ra một thanh âm trầm đục.

Trước lúc ngạnh kháng Lý Dật nhẹ nhàng hơi trùng mình xuống tá đi hơn phân nửa lực lượng. Nếu không lấy sức chân của Điền Đăng Cương có thể đoạn gãy tay hắn!

Nhưng tiếp theo không đợi cho Lý Dật rời xa phạm vi công kích, Điền Đăng Cương giậm chân, cả thân mình nằm ngang giữa không trung, chân trái phát lực, một cú đá sườn khí thế hung hãn trực tiếp đánh thẳng tới trước ngực của Lý Dật.

Lý Dật sắc mặt khê đại biến, biết không thể tránh né đành phải vươn tay ra, nhanh như chớp vũ lộng hai tay, tạo thành hình thủ chưởng.

“Rắc!”

Cú đá sườn của Điền Đăng Cương chạm phải lòng bàn tay Lý Dật liền phát ra một tiếng giòn vang. Lý Dật chỉ cảm thấy lòng bàn tay truyền đến một trận cảm giác bỏng rát, mà cả cánh tay tựa hồ cũng tê rần. Đồng thời thân thể của hắn không thể thừa nhận lực lượng khủng bố này, trực tiếp bay ngược lại phía sau.

Thân mình Lý Dật hung hăng nện vào trên lan can song sắt, tiếp theo dư chấn còn đem thân thể của hắn bắn ngược trở lại!

Cùng lúc đó Điền Đăng Cương....vung chân lên, lần này sử ra một chiêu phách thối*! (*:giơ cao chân bổ từ trên xuống.)

Phản lực khiến cho thân mình Lý Dật bổ nhào đến phương vị của Điền Đăng Cương. Lúc này nhân tình Lý Dật nhất mị, bỗng nhiên đem trọng tâm áp xuống, hai chân gắt gao giậm ở trên mặt đất.

Phách thối của Điền Đăng Cương sượt qua chóp mũi Lý Dật, thối pháp lăng lệ trực tiếp ép cho máu tươi từ trong mũi chảy ra dững mãi.

Tuy nhiên phách thối của Điền Đăng Cương không trúng Lý Dật, mà đập thẳng xuống trên mặt đất, cả chiếc lồng sắt đều bị chấn động.

Ngay tại lúc chân của Điền Đăng Cương chạm đất, đồng thời Lý Dật cũng xuất cước. Một cú đá tạt ngang kích thẳng đến bộ vị huyệt thái dương trên đầu Điền Đăng Cương.

Điền Đăng Cương khoe miệng lộ ra một nụ cười khinh thường, nâng cao tay trái, dùng khuỷu tay che chắn.

Lý Dật công kích liền bị Điền Đăng Cương ngăn trở, trong nháy mắt hắn không có thu chân, mà tiểu thối uốn éo như linh xà, đột nhiên phát lực đập thẳng về phía trước.

Điền Đăng Cương tựa hồ không nghĩ đến điểm này, muốn tránh đã không còn kịp nữa. Chỉ có thể nâng song thủ bảo hộ khuôn mặt. Một đập này bởi vì do tiểu thối phát lực, nên lực đạo cũng không lớn, chỉ khiến cho thân mình của Điền Đăng Cương hơi lung lay một chút, thậm chí cả lùi về phía sau nửa bước cũng đều không có!

Theo sau đó không đợi Lý Dật kịp thu chân, hai tay Điền Đằng Cương nhanh như thiểm điện vươn ra, một cú chop liền bắt được chân của Lý Dật. Tiếp theo dùng lực lôi kéo!

Một chân bị nâng lên Lý Dật không thể đứng vững, nhất thời quỵ rạp xuống mặt đất, đồng thời ngẩng đầu lên thì chứng kiến được Điền Đằng Cương đang cố gắng vặn gãy đùi của mình!

Trong mắt Lý Dật bỗng nhiên hiện ra một đạo ngoan lệ, hai tay dốc sức chống đỡ trên mặt đất, thân mình xoay tròn chân trái quét ra một chiêu như hoành tảo thiên quân.

Điền Đằng Cương không nghĩ tới Lý Dật sắp bị đoạn chân còn dám liều mạng đánh trả. Trong lúc nhất thời không kịp phản ứng bị Lý Dật quét ngã, nhân cơ hội hiếm có này, Lý Dật thu chân đứng bật lên.

Đúng lúc này, Điền Đằng Cương phát lực chống tay ở trên mặt đất, chân phải nhanh như chớp mượn thế đá ra!

Lý Dật đang vội vàng đứng lên, căn bản vô pháp phòng thủ, bị một cước của Điền Đằng Cương đá trúng phần eo trực tiếp bay ngược đi, nện trúng thành lan can bên trái phát ra thanh âm muộn hưởn.

Một cổ đau nhức tận xương tủy từ phần eo truyền khắp châu thân Lý Dật. Lực lượng cường hãn trực tiếp đá gãy xương sườn bên hông của hắn. Mà khi nện trúng phải lan can, dư chấn phản phác làm cho vài chiếc xương sườn lệch khỏi bộ vị, đâm phá ra ngoài cơ thể, lộ nguyên đầu xương trắng hếu, trong nháy mắt bị nhuộm thành màu đỏ!

“Hay lắm, cứ tiếp tục như vậy, mau chóng giết hắn đi!”

“Dùng thủ đoạn tàn nhẫn giết chết hắn!”

Thấy một màn như vậy, đám khán giả người Nhật đồng thanh reo hò cổ động.

Mà trong gian ghé lô, đám người Tiêu Thanh Sơn, Trần Lâm chứng kiến một màn này, quả tim như muốn vọt ra khỏi cổ họng. So ra mà nói, Yến Nam Thiên ở một gian ghé lô khác cũng trấn định hơn, ánh mắt của hắn mặc dù nảy sinh biến hóa, nhưng trên mặt vẫn như cũ lộ vẻ tươi cười thản nhiên.

Cùng so sánh với bọn họ, thì trong gian ghé lô của Đái Hồ lại truyền ra thanh âm hài hước. Tại bọn hắn xem ra, sinh mạng của Lý Dật chuẩn bị tiêu đời rồi.

Quay trở lại trận đấu, lúc này Điền Đằng Cương cũng theo trên mặt đất chậm rãi đứng lên, sau đó mỉm cười tàn nhẫn bước tới phía Lý Dật, một bên vừa đi vừa lắc lắc đầu, ánh mắt nhìn chăm chăm vào Lý Dật giống như một con ngựa lang nhìn về phía tiểu sơn dương, tràn ngập hài hước.

Bởi trước trận đấu, Thạch Lỗi đã tiêm thuốc cho Lý Dật, nên cũng phát sinh tác dụng, hiện tại trên người của hắn giảm bớt được một chút thống khổ. Do phần eo bị trọng thương, hắn di chuyển cũng thập phần bất tiện, tốc độ linh hoạt cũng sụt giảm đi nhiều.

Có thể nói, từ giờ phút này trở đi, Lý Dật đã không còn năng lực phản kích cùng tránh né.

Nhìn Điền Đằng Cương hướng chính mình đi tới, Lý Dật không ngừng thoái lui về phía sau, trong con người lộ ra ánh mắt bắn loạn.

“Loảng xoảng!”

Thân mình của Lý Dật đã chạm phải lan can song sắt, đã không còn đường lui nữa. Mà ngay lúc này Điền Đằng Cương lại cười lạnh, sử ra một cước.

“Phanh!”

Lý Dật bị Điền Đằng Cương đá trúng cằm, cả người bật ngược lên, dội trúng vào lan can song sắt, lại ngã sõng soài trên mặt đất.

Từ lúc bị phách thối sượt qua mặt, Lý Dật đã chảy máu. Tuy nhiên giờ khắc này máu tươi mới nhuộm đỏ thân thể của Lý Dật, tựa ngay cả mái tóc cũng biến thành màu đỏ! Cằm của hắn bởi vì nhận một cước khá nặng, đã muốn sái quai hàm, nửa khuôn mặt sưng phồng lên.

“Phanh phanh phanh!”

....

Lại qua thêm vài lần, Lý Dật đã hoàn toàn không thể gượng dậy nổi nữa, thân mình giống như một đồng bùn nhão nằm bẹp dí trên ở mặt đất.

Xem một màn này, khán giả người Nhật ở trong trường đấu liền trở nên điên cuồng. Một vài người nhảy lên ghế ngồi của mình, quơ tay cổ vũ, bọn họ hoàn toàn rơi vào trạng thái điên cuồng!

“Giết hắn!”

“Đánh nát đầu của hắn!”

“Đánh bạo đầu của hắn!”

....

Chứng kiến Lý Dật đã không còn sức hoàn thủ, cả người Điền Đăng Cương thả lỏng đi nhiều, nhưng hắn cũng không muốn cấp cho Lý Dật có cơ hội trở mình. Lúc này nghe khán giả hò reo như vậy, hắn không định án chiếu theo đám khán giả, mà tính toán vạn gây cổ của Lý Dật!

Trong gian ghế lô trông thấy Điền Đăng Cương cách Lý Dật càng lúc càng gần. Trần Lâm giống như người điên rồi, hai mắt đỏ hồng, một bên hung hăng đánh Trịnh Thiết Quân, một bên khóc rống, nước mắt chảy ra ướt đầm trước ngực của nàng.

Đứng ở bên cạnh nàng hai thước, Tiêu Thanh Sơn vẻ mặt mờ mịt, một giọt lão lệ chậm rãi theo trong khóe mắt trào xuống, hắn tựa hồ đã hoàn toàn choáng váng, ngơ ngác đứng ở nơi đó vẫn không nhích động.

Trong một gian ghế lô khác Tiêu Cường lộ ra nụ cười đắc chí, còn gian bên cạnh, Yên Nam Thiên cũng hít mắt, lẩm bẩm nói: “Chẳng lẽ, ngươi thật sự phải thua?”

Thanh âm của hắn vừa dứt, Điền Đăng Cương đã bước tới bên người Lý Dật, vươn tay bóp cổ đem Lý Dật cử bổng lên.

Đúng lúc này, cánh tay phải của Lý Dật giấu ở sau lưng, bỗng nhiên chớp động.

Dưới ánh mắt chăm chú của mọi người. Lý Dật chém tay phải ra bằng một loại tốc độ mắt thường không thể theo kịp.

“A....! ...! ...!”

Ngay sau đó một tiếng hét thảm vang lên. Hai mắt của Điền Đăng Cương phun ra máu loãng, đau đơn kịch liệt làm cho lực lượng bàn tay của hắn đột ngột giảm đi!

Nhân cơ hội Lý Dật nâng khuỷu tay hung hăng móc ngược lên!

“Phanh!”

Cùi chỏ mạnh mẽ đập vào chiếc cằm của Điền Đăng Cương.

Cằm vốn là trung tâm cân bằng của cơ thể con người. Một khi chịu phải công kích nghiêm trọng liền sẽ mất đi cân bằng. Điền Đăng Cương không thể khống chế được thân mình, thoái lui về phía sau. Hai tay thì đang bị mất, cố gắng ngăn trở máu loãng trào ra, chính là hành động kia căn bản không phát sinh chút tác dụng nào!

“Phanh!”

Điền Đăng Cương cả người hung hăng nện xuống mặt đất, cùng lúc đó nguyên bản Lý Dật không thể nhúc nhích, cứ nhiên lại xuất hiện ở trước người của hắn. Song thủ mở rộng, sau đó bỗng nhiên hướng bộ vị huyệt thái dương mà chụp đi!

“Phanh!”

Một thanh âm giòn tan qua đi, cả người Điền Đăng Cương không khỏi run rẩy, ánh mắt của hắn trợn trừng thật lớn, trong con người tràn ngập biểu tình khiếp sợ, cừu hận, cùng không cam lòng!

“Ta nói rồi, kẻ phải chết sẽ chính là ngươi.” Lý Dật đứng ở trước mặt Điền Đăng Cương, nhìn thẳng vào trong mắt của hắn, trào phúng nói.

Điền Đăng Cương há miệng, hắn cố gắng muốn nói cái gì đó, nhưng không kịp đợi cho hắn bật thốt lên thành tiếng, một búng máu từ trong miệng của hắn phun ra! Ngay sau đó, trong lỗ tai cùng hai hốc mắt cũng đều chảy máu tươi. Thân thể dần dần đình chỉ run rẩy, con ngươi không bị thương mờ hồ mất đi vẻ sáng bóng. Hắn cứ trừng lớn mắt như vậy, không một chút nhúc nhích nhìn lên trần nhà.

Chứng kiến Điền Đăng Cương đã đoạn khí. Lý Dật thở hổn hển từng ngụm, tiếp theo, gian nan dựng thẳng thân mình.

Hiện tại dưới ánh đèn, cả người hắn bao phủ một màu huyết hồng, từ đầu đến chân đều là máu tươi, nhất là đoạn xương sườn lộ ra bên hông kia, nhìn thực dọa người.

Giờ khắc này, trong trường đấu tĩnh mịch thành một cõi, tất cả mọi người đem ánh mắt quắc nể về phía Lý Dật đứng ở trên lôi đài.

Thân ảnh đầm máu trên lôi đài kia chính là con trai ta!

Hắn vì ta nên mới phải xuất chiến!

Mà lúc vừa rồi, hắn thiếu chút nữa bị giết! Thiếu chút nữa....thôi.

Trong gian ghé lộ, Tiêu Thanh Sơn vừa nghĩ như vậy, nước mắt theo khuôn mặt kiên nghị kia chảy xuống, thân thể của hắn không ngừng run rẩy.

Trần Lâm trực tiếp đặt mông ngồi phệt trên ghế. Nước mắt ướt đầm khuôn mặt của nàng, nơi khóe mi đã muốn sưng phồng. Thậm chí ngay cả Trịnh Thiết Quân, con người cứng rắn như sắt thép cũng không ngoại lệ....

“A! Muốn giết ta sao! Muốn giết ta sao!” Trên lôi đài, Lý Dật giống như người điên, hung hăng vung chân lên đá vào đầu của Điền Đăng Cương. Trải qua vài cước, chiếc đầu lâu của Điền Đăng Cương trực tiếp bị đá văng ra ngoài, óc cùng máu loãng bám đầy trên mặt sàn đấu.

Nhất thời, một số vị khán giả nhát gan liền hôn mê bất tỉnh, mà đại bộ phận những người còn lại đều bị dọa cho tiểu cả ra trong quần!

Nhưng ngay sau đó, trong trường đấu hắc quyền tràn ngập thanh âm rít gào đến mức tê tâm liệt phế...Hô vang cái tên Lý Dật!

101. Chương 101: Lạc Đà Gầy Còn Lớn Hơn Ngựa.

Ánh mặt trời từ ngoài cửa sổ chiếu vào trong phòng, phía đông bắc gian phòng có một chiếc giường, trên giường có một thanh niên đang nằm, ánh mặt trời chiếu lên mặt thanh niên, làm cho người ta có thể thấy rõ gương mặt hắn đều tích tụ máu bầm, xanh một mảnh tím một mảnh, rất dọa người. Trên người thanh niên quần đầy băng, cả người thoát nhìn giống như xác ướp.

Bên cạnh giường bệnh là một cô gái tóc ngắn đang ngồi, có lẽ do suốt cả đêm không ngủ, đôi mắt cô gái có chút đỏ lên, trên mặt vẫn còn đọng một ít nước mắt, biểu tình của nàng thoát nhìn có chút tiều tụy. Nàng dùng tay chống cằm, vẫn không nhúc nhích nhìn chằm chằm thanh niên trên giường bệnh, tựa hồ trên mặt người thanh niên vừa nở ra đóa hoa.

Trong ánh mắt nhìn chăm chú của cô gái, thanh niên trên giường chậm rãi mở mắt, hắn tựa hồ có chút không thích ứng ánh mặt trời thỉnh linh chiếu vào, vừa mở mắt liền lập tức nhắm mắt, sau đó lại chậm rãi mở ra.

“Lý Dật, anh tỉnh!” Cô gái tóc ngắn thấy thanh niên mở mắt, nguyên bản khuôn mặt tiều tụy lộ ra biểu tình kích động.

Nhìn vẻ mặt kích động của Trần Lâm, Lý Dật vô ý thức hoạt động thân thể một chút, nhưng lại tác động tới vết thương, đau đến làm hắn hơi nhíu mày.

“Không nên cử động, bác sĩ nói đã bị gãy một xương sườn, nhiều chỗ xương cũng bị nứt ra, hơn nữa toàn thân trên dưới còn có nhiều chỗ bị thương.” Thấy Lý Dật cử động, Trần Lâm vội vã ngăn cản.

Lý Dật biết đêm qua mình bị thương không nhẹ, lúc đó chỉ nhờ vào thuốc giảm đau duy trì, nên không cảm thấy, hôm nay cảm nhận được sự đau đớn thập phần rõ ràng.

Cổ nén sự đau đớn truyền khắp toàn thân, Lý Dật hỏi: “Sao cô lại ở đây?”

Lời vừa ra khỏi miệng, Lý Dật chợt nghĩ câu hỏi này rất ngu ngốc, hai mắt Trần Lâm đỏ lên, dưới hai mắt còn có vòng đen, hiển nhiên do cả đêm không được ngủ.

Quả nhiên, nghe được Lý Dật vừa nói sắc mặt Trần Lâm tối sầm lại, sau đó nói: “Đêm qua anh ngã xuống trên lô đài, sau đó được Tiêu Thanh Sơn phái người đưa tới bệnh viện, tôi đi theo.”

Nghe được Trần Lâm nói Lý Dật âm thầm thở dài. Ngày hôm qua đánh một trận cùng Điền Đăng Cương hoàn toàn có thể dùng từ cửu tử nhất sinh để mà hình dung. Nếu đổi lại là kiếp trước, hẳn có thể trong một phút đồng hồ tổng Điền Đăng Cương đi gặp diêm vương. Thế nhưng ngày hôm qua hẳn thắng được rất may mắn.

Trần Lâm thấy biểu tình có chút xấu xí của Lý Dật, nằng lo lắng cho hắn, nên lập tức nói: “Ngày hôm qua cả người anh đầm máu. Tất cả chúng ta đều nghĩ anh bị thụ thương rất nặng, sau khi đưa đến bệnh viện mới biết được chỗ bị thương nghiêm trọng nhất trên người anh chính là bị gãy xương sườn! Nghe bác sĩ nói, vận khí của anh không tệ, nếu như vận khí thiếu một chút, xương sườn bị đâm vào phổi, dù là Hoa Đà tái thế cũng không thể nào cứu được anh đâu.”

Lý Dật mỉm cười, cũng không nói gì đến thương thế trên người, khi hắn vừa tỉnh thì đã có cảm nhận rất rõ ràng.

Thấy Lý Dật lộ ra mỉm cười, biểu tình của Trần Lâm bỗng nhiên có chút cổ quái: “Ngày hôm qua anh làm thế nào vậy? Ý tứ của tôi là...cuối cùng vì sao tên hỗn đản lại bị anh làm mù mắt?”

“Vận khí thôi.” Lý Dật cười cười: “Trước khi so đấu tôi giấu một cây đinh ghim trong lưng quần sooc, cuối cùng tôi dùng đinh ghim đâm mù mắt hắn.”

Nghe được Lý Dật nói như thế, Trần Lâm bừng tỉnh hiểu ra. Lúc đó Lý Dật bị đánh không thể bò dậy, thế nhưng tay phải vẫn giấu ở phía sau, chính là vì đợi một kích trí mạng.

Mà thời gian đó thể lực Lý Dật lại tiêu hao rất nhiều, chỉ có thể dùng kim đâm vào con mắt Điền Đăng Cương, dù sao con mắt cũng là địa phương yếu ớt nhất.

“Lẽ nào ngày hôm qua anh lộ ra biểu tình kinh khủng, cùng với việc không hề né tránh và phản kích, đều là giả vờ?” Trần Lâm tựa hồ nhớ tới điều gì liền lộ ra biểu tình kinh ngạc.

“Có thể nói như vậy.” Lý Dật nhàn nhạt cười, nói: “Bất quá trên thực tế, từ sau khi tôi bị hắn đá trúng phần eo lúc đứng lên cũng rất khó khăn, dù có kiên trì phòng thủ cũng sẽ bị hắn đánh bại.”

“Lý Dật, anh kiên trì muốn ra sân, có phải đã nghĩ được những thứ này?” Trần Lâm bỗng nhiên thẳng ngoắc ngoắc nhìn chằm chằm Lý Dật.

Nhận thấy được ánh mắt Trần Lâm có chút cổ quái, Lý Dật nhẹ nhàng “Ân” một tiếng. Ngày hôm qua, trước khi hắn ra sân đã làm sẵn chuẩn bị tâm lý trở thành một bao cát cho người đánh, dù sao, hắn xem qua băng ghi hình của Điền Đăng Cương, biết hiện tại giai đoạn của hắn cùng Điền Đăng Cương có sự chênh lệch rất lớn, công bình quyết đấu chỉ còn một con đường chết, chỉ có thể dùng phương thức này giết chết Điền Đăng Cương.

Nghe được Lý Dật trả lời, biểu tình Trần Lâm có chút phức tạp, nằng lẳng lẳng nhìn Lý Dật vài giây, hình dạng như muốn nói lại ngập ngừng ngừng lại.

“Sự tình cuối cùng làm sao xong việc?” Lý Dật hỏi.

Trần Lâm dùng một loại giọng nói phức tạp đáp: “Anh giết chết Điền Đăng Cương, người Nhật Bản xám xịt bỏ đi. Mà hiện tại anh đã trở thành hồng nhân của toàn bộ hắc đạo Trung Quốc!”

Người anh hùng của toàn bộ hắc đạo Trung Quốc?

Đối với việc này, Lý Dật đã đoán được, dù sao, cuộc chiến then chốt cuối cùng lần này, thắng không chỉ đại biểu cá nhân, còn vì toàn bộ hắc đạo Trung Quốc tìm về mặt mũi.

Chỉ là Trần Lâm không biết chính là, chuyện này không chỉ khiến cho oanh động trong hắc đạo hai nước Trung – Nhật, ngay cả bên Âu Mỹ cũng truyền đến tin tức. Có thể nói, một trận chiến này triệt để giúp Mạnh Hổ Bang thành danh!

“Tiêu Thanh Sơn ngay ngoài cửa, anh nói chuyện với ông ấy đi.” Trần Lâm thở dài, từ đêm qua bắt đầu, Trần Lâm không cho Tiêu Thanh Sơn bước vào phòng này, Tiêu Thanh Sơn cũng bởi vì áy náy, cũng không mạnh mẽ đi vào, mà là vẫn canh giữ ở bên ngoài.

Lý Dật hơi ngậy ra: “Sao ông ấy lại ở bên ngoài?”

“Bởi vì tôi không cho ông ta vào.” Sắc mặt Trần Lâm bỗng nhiên trở nên có chút xấu xí: “Ông ta là cha anh, biết rõ anh thi đấu trận này sẽ cửu tử nhất sinh, là vì lợi ích của hắn mà để cho anh xuất chiến, dụng tâm của ông ta quá độc ác!”

“Điều này không trách ông ấy, là do tôi nguyện ý xuất chiến thôi.” Lý Dật mỉm cười, cũng không đem lời nói của Trần Lâm để vào lòng.

Mà Trần Lâm cũng thấy được thái độ và ngôn ngữ ngày hôm nay của mình có chút khác thường, vì vậy đứng dậy nói: “Tôi phải đi, tôi đi ra ngoài cho ông ta vào.”

“Cảm ơn cô.” Nhìn dáng dấp tiêu tụy của Trần Lâm, nhớ tới vẻ mặt lo lắng của nàng ngày hôm qua, Lý Dật thốt lời tận đáy lòng.

Trần Lâm đang định đứng dậy, nghe được câu cảm ơn, động tác chợt ngừng lại, biểu tình cứng ngắc, nhưng nàng cũng không nói thêm lời gì, mà là trực tiếp đi ra khỏi phòng.

Sau đó, Tiêu Thanh Sơn mang theo Trịnh Thiết Quân, Gia Cát Minh Nguyệt, Trịnh Dũng Cương ba người đi đến.

Lý Dật có thể rõ ràng nhìn thấy biểu tình của Tiêu Thanh Sơn rất khẩn trương, hắn nỗ lực dùng phương thức mỉm cười đến nói cho Tiêu Thanh Sơn, hắn cũng không có trở ngại. Chỉ là hắn không biết, trên mặt hắn đều là máu bầm, có chỗ còn sưng tấy, cười lên thập phần chật vật.

Lý Dật không cười còn tốt, khi cười làm Tiêu Thanh Sơn càng tự trách, hắn không hề che giấu chính biểu tình của mình.

“Cảm giác tốt hơn không?” Tiêu Thanh Sơn đi tới bên giường Lý Dật, thanh âm khàn khàn hỏi thăm.

Cùng với câu hỏi của hắn, Trịnh Thiết Quân và Gia Cát Minh Nguyệt cũng vẻ mặt lo lắng nhìn về phía Lý Dật, Trịnh Dũng Cương thì càng không cần nói, nếu không phải có Tiêu Thanh Sơn ở đây, chỉ sợ hắn đã sớm muốn hỏi.

Lý Dật cười cười: “Không có việc gì, chỉ là bị gãy xương mà thôi, dưỡng vài ngày là tốt rồi.”

Đối với thương thế của chính mình, Lý Dật cũng không để trong lòng, theo hắn xem ra, hôm nay bị thương cũng chẳng là gì so với kiếp trước. Kiếp trước hắn có một lần bị bộ đội đặc chủng của các quốc gia bao vây tại Phi Châu để tiêu trừ, đã trúng hai phát đạn lên người, còn bị mảnh bom văng trúng tạo ra nhiều vết thương. Lần đó mới chân chính đứng là cửu tử nhất sinh.

Nghe Lý Dật nói như thế, Tiêu Thanh Sơn lại không biết nên nói gì nữa.

Lúc này, cửa phòng bệnh lại bị đẩy ra, một bác sĩ mặc áo choàng trắng đi đến. Vị bác sĩ đầu tiên cung kính gật đầu chào Tiêu Thanh Sơn, sau đó đi tới bên người Lý Dật kiểm tra một phen thương thế của Lý Dật, mới nói: “Thân thể của anh rất tốt, thời gian tĩnh lại cũng sớm hơn rất nhiều so với dự đoán của tôi. Nhưng thương thế của anh lại nghiêm trọng, thời gian gần đây không thể xuống giường, mặt khác, phải cử rượu và thuốc lá.”

Bác sĩ dặn dò những điều cơ bản, Lý Dật cũng không phản bác chỉ gật đầu.

Sau đó, bác sĩ an ủi Lý Dật vài câu, rồi cung kính lui ra ngoài.

“Bang hội hần là còn rất nhiều sự tình cần xử lý, mọi người đều trở về đi, tôi không sao.” Từ biểu tình tiều tụy của Tiêu Thanh Sơn, Lý Dật nhìn ra được, Tiêu Thanh Sơn đã ở ngoài cửa cả một đêm, làm trong lòng hần thập phần cảm động.

Tiêu Thanh Sơn vốn có rất nhiều chuyện muốn nói với Lý Dật, thế nhưng lại không biết nên làm sao mở miệng, nghe Lý Dật nói như thế không ngờ lại trầm mặc.

“Tiêu tiên sinh, ngài đã một ngày đêm không ngủ, nên trở về nghỉ ngơi một chút.” Gia Cát Minh Nguyệt quan tâm nhìn Tiêu Thanh Sơn, nàng thật rõ ràng, Tiêu Thanh Sơn vì chuyện so đấu lần này đã tổn hao không ít tâm lực, mà đêm qua lại bị kinh sợ suốt cả đêm, vô luận là thân thể hay tâm linh đều rất uể oải.

Tiêu Thanh Sơn suy nghĩ một chút, đối Lý Dật nói: “Vây con hảo hảo dưỡng thương, thêm hai ngày ta đến thăm.”

Sau khi nói xong không đợi Lý Dật nói gì, trực tiếp xoay người mang theo Gia Cát Minh Nguyệt và Trịnh Thiết Quân rời đi, trong phòng chỉ còn lại một mình Trịnh Dũng Cương.

Mất thấy Tiêu Thanh Sơn dẫn người rời đi, Trịnh Dũng Cương lập tức từ trên ghế dời đến bên giường, đặt mông ngồi xuống, về mặt sùng bái nhìn Lý Dật nói: “Dật ca, anh thực sự là quá mãnh! Anh không biết, ngày hôm qua tôi xem được lúc anh không bỏ lên khỏi mặt đất nổi, tôi nghĩ anh đã xong...Nhưng không có nghĩ đến cuối cùng anh lại chuyển biến thần kỳ, chỉ chớp mắt đã giết chết thằng con rùa kia!”

Lý Dật nhìn dáng dấp vẻ mặt kích động của Trịnh Dũng Cương, cũng không có nói tiếp, chỉ lẳng lặng nghe.

Trịnh Dũng Cương hồi ức lại chuyện tối hôm qua một lần, vẫn như cũ cảm thấy có chút sợ, sau đó lại nói: “Dật ca, cuối cùng anh làm sao giết chết con rùa kia? Tôi không nhìn thấy rõ!”

Lý Dật đem câu trả lời với Trần Lâm nói lại một lần cho Trịnh Dũng Cương nghe.

Trịnh Dũng Cương sau khi nghe xong, có chút kinh ngạc: “Còn có thể như vậy?”

“Cương tử, kỳ thực đó là thuật giết người.” Lý Dật nghiêm mặt nói: “Vô luận là tôi dùng kim đâm mù mắt hần, hay dùng song chưởng vỗ ngay huyết Thái Dương của hần, đều thuộc về thuật giết người, khác với thứ mà cậu tập luyện mỗi ngày. Nếu cậu muốn học, chờ khi thân thể tôi khỏe lại sẽ dạy cho cậu.”

“Tốt!” Từ sau khi Trịnh Dũng Cương dùng bộ máy móc luyện thân do Lý Dật đưa cho, trong lòng từ lâu đối với Lý Dật bội phục đến sát đất, hôm nay nghe được Lý Dật muốn dạy thuật giết người, tự nhiên là mừng rỡ đáp ứng.

Sau đó, Trịnh Dũng Cương vẻ mặt hưng phấn nói: “Được rồi, Dật ca, hiện tại các huynh đệ đều rất sùng bái anh đó! Chờ sau khi anh xuất viện, đám tiểu tử kia tuyệt đối sẽ lôi kéo anh dạy công phu cho bọn họ. Còn có, do anh không biết, ngày hôm qua sắc mặt Tiêu Cường rất khó xem, lúc đi ra gương mặt trắng bệch! Hơn nữa, tôi nghe cha tôi nói, Tiêu thúc có ý định bồi dưỡng anh làm người nổi nghiệp, hiện tại uy vọng của anh trong bang hội cao như thế, Tiêu Cường xem như xong rồi!”

Nghe được Trịnh Dũng Cương vừa nói như thế, Lý Dật cũng trầm mặc.

Hần cũng biết Tiêu Thanh Sơn muốn bồi dưỡng hần làm người nổi nghiệp, hơn nữa, trải qua trận đánh ngày hôm qua, uy nghiêm của hần ở trong bang hội cũng tăng gấp đôi, dù là Tiêu Thanh Sơn muốn đưa hần làm người nổi nghiệp, những người khác cũng không thể nói cái gì.

Nhưng then chốt là...Đái Hồ sẽ nguyện ý sao?

Tuy rằng Thiên Tự Đầu của Mạnh Hồ Bang hôm nay do Tiêu Thanh Sơn định đoạt, thoát nhìn, có thể xem như đã thoát ly Mạnh Hồ Bang. Thế nhưng, trải qua sự tiếp xúc với Đái Hồ, Lý Dật không chấp nhận Đái Hồ sẽ buông tha cho khối bảo địa Thượng Hải này. Lúc trước Đái Hồ có thể dễ dàng tha thứ, khả năng rất lớn là vì sự tồn tại của Tiêu Cường.

Dù sao, Tiêu Cường là cháu ngoại của Đái Hồ, Tiêu Thanh Sơn có lẩn qua lẩn lại thế nào cũng không sao, kết quả, tất cả đều phải rơi vào trong tay Tiêu Cường, cũng xem như biến tướng về tay Đái gia!

Thế nhưng, hôm nay mình ngang trời xuất thế, đồng thời Tiêu Thanh Sơn cũng có ý tứ cho mình tiếp nối sự nghiệp, bên chỗ Đái Hồ sẽ làm thế nào?

Hắn sẽ vì việc này xé rách da mặt với Tiêu Thanh Sơn không?

Theo Lý Dật xem ra, tuy rằng bên ngoài Tiêu Thanh Sơn không sợ hãi Đái Hồ, thế nhưng nếu như Đái Hồ đặt quyết tâm muốn xé rách da mặt với Tiêu Thanh Sơn, bên thua nhất định sẽ là Tiêu Thanh Sơn.

Lạc đà gầy còn lớn hơn ngựa, huống chi Đái Hồ còn là một con lạc đà rất béo mập?

102. Chương 102: Vô Hận Ôn Nhu.

Lúc Trần Lâm rời đi rất phiền muộn, toàn thân có loại cảm giác thất bại hoàn toàn.

Làm một cô gái có tính cách thẳng thắn, khi nàng phát hiện bản thân mình có ý tứ với Lý Dật, nàng cũng không hề che giấu, mà là trực tiếp nói thẳng với Lý Dật, thậm chí ở ngay trước mặt Hạ Vũ Đình còn dám nói thẳng ra lời tận đáy lòng.

Nàng không nghĩ làm vậy là có gì sai, nàng cho rằng bản thân thích thứ gì thì phải đi tranh thủ, chỉ cần có một tia hi vọng cũng không thể buông tha!

Thế nhưng, nàng đã thất bại, còn bị bại đến rối tinh rối mù!

Thậm chí, nàng mơ hồ đoán được một chút vì sao chung quanh Lý Dật có nhiều cô gái ưu tú như vậy mà hắn không chọn, hết lần này tới lần khác lại toàn tâm với Hạ Vũ Đình.

Đội Trần Lâm đi rồi, bầu không khí trong phòng nhiều ít có chút cổ quái, Lý Dật suy nghĩ một chút, nhẹ giọng nói: “Vũ Đình, kỳ thực...”

“Anh không cần giải thích với em...” Hạ Vũ Đình đưa tay ngăn chặn ngang miệng của Lý Dật, sau đó cúi người nhẹ nhàng hôn một cái lên mặt Lý Dật, nói: “Em đi đổ thau nước.”

Không biết có phải chuyện đã xảy ra trước khi Trần Lâm tới, hay vì vừa hôn Lý Dật, gương mặt Hạ Vũ Đình lần thứ hai lại đỏ lên.

Buổi trưa cùng ngày, bác sĩ trong bệnh viện làm một lần kiểm tra toàn thân cho Lý Dật, phát hiện thương thế của Lý Dật khôi phục rất nhanh, đối với điều này, bác sĩ đều thập phần mê man, không biết là chuyện gì xảy ra.

Hắn không biết chính là, từ sau khi Lý Dật tiến hành huấn luyện khôi phục, cơ bản mỗi ngày đều uống thuốc Đông y, còn thoa thuốc lên người, loại dược này đối với hiệu quả cải thiện thể chất Lý Dật thập phần rõ rệt.

Khi bác sĩ rời đi, Lý Dật còn đưa cho bác sĩ một phương thuốc, muốn bác sĩ pha chế thành thuốc Đông y, mỗi ngày đưa tới cho hắn một lần.

Đối với yêu cầu của Lý Dật, bác sĩ tuy rằng buồn bực thế nhưng cũng không dám nói thêm cái gì.

Bởi vì bệnh viện này là bệnh viện tư nhân của Tiêu gia. Bác sĩ phụ trách trị liệu cho Lý Dật đương nhiên là hiểu rõ thân phận của Lý Dật.

Vào ngày thứ mười tám, Lý Dật xuất viện!

Mặc dù lúc hắn đòi xuất viện ngay cả bác sĩ và Hạ Vũ Đình đều phản đối, thế nhưng hắn vẫn như cũ kiên trì đòi xuất viện.

Bác sĩ trong bệnh viện tuy rằng biết thân phận đặc thù của Lý Dật, nhưng vì suy nghĩ cho hắn, bọn họ gọi điện thoại xin chỉ thị của Tiêu Thanh Sơn. Kết quả Tiêu Thanh Sơn nói cho bọn họ kiểm tra toàn diện một lần cho Lý Dật, nếu như không có gì trở ngại, để Lý Dật xuất viện.

Trên thực tế, sau khi nghe được mệnh lệnh của Tiêu Thanh Sơn, bọn họ vốn không muốn kiểm tra cho Lý Dật mà muốn cho hắn ở lại bệnh viện, bởi vì theo bọn họ xem ra, Lý Dật bị gãy xương sườn thì chỉ trong mười tám ngày là không có khả năng xuất viện.

Thế nhưng...Khi bọn hắn kiểm tra toàn diện thân thể cho Lý Dật xong, toàn bộ choáng váng...

Bởi vì, vết thương của Lý Dật trên cơ bản đã lành lại, thậm chí ngay cả đoạn xương sườn bị gãy cũng đã lành...

Đối với việc này, bác sĩ đều nghĩ thiết bị kiểm tra có vấn đề, sau đó một lần nữa thay đổi thiết bị kiểm tra, kết quả cũng như nhau.

Bọn họ ôm tâm lý nguyên tắc thà rằng cẩn thận, không thể sai lầm, đem toàn bộ các thiết bị trong bệnh viện dùng qua một lần, kết quả toàn bộ nhất trí.

Đối với việc này, bọn họ không thể làm gì khác hơn là cho Lý Dật xuất viện, đồng thời viện trưởng của bệnh viện lập tức mời dự họp hội nghị khẩn cấp, lý do của hội nghị chính là nghiên cứu thân thể Lý Dật vì sao có thể khôi phục nhanh như vậy.

Sau khi ra bệnh viện, Lý Dật cũng không cùng Hạ Vũ Đình trực tiếp về nhà, mà là lái xe mang theo Hạ Vũ Đình đi tới tòa biệt thự Tiêu Thanh Sơn cho hắn.

Đây là lần đầu tiên Hạ Vũ Đình ngồi xe của Lý Dật, trước đây Lý Dật muốn lái xe đưa nàng đến phúc lợi viện, đều bị nàng cự tuyệt.

Hạ Vũ Đình cũng không biết về xe, nàng không biết Lý Dật lái loại xe gì, nhưng sau khi lên xe thì thấy sự phối trí xa hoa trong xe nhìn không được hỏi: “Lý Dật, ông chủ của anh có phải tốt với anh lắm không?”

“Àn.” Hạ Vũ Đình nói làm Lý Dật thoáng ngây ra, sau đó hắn gật đầu.

Thấy Lý Dật gật đầu, Hạ Vũ Đình cũng không hỏi thêm điều gì, mà là đắm chiêu suy nghĩ gì đó.

Bởi Hạ Vũ Đình lần đầu tiên ngồi xe, Lý Dật lái rất chậm, nguyên bản chỉ cần hai mươi mấy phút đường đi phải mất bốn mươi phút mới tới nơi.

Nhìn đường cái quẹo vào biệt thự, nhìn xa xa trùng trùng những tòa biệt thự nối tiếp, Hạ Vũ Đình ngây ngẩn cả người...

Trước đó Lý Dật nói với nàng, bộ biệt thự này trị giá hơn một ngàn vạn là chỉ nói, bởi vì đối với nàng, một ngàn vạn là chữ số không rõ, nàng không biết hơn một ngàn vạn đại biểu cho cái gì.

Chiếc xe vẫn chạy dọc theo con đường, cuối cùng ngừng lại trước tòa biệt thự cuối cùng bên trong.

Lý Dật lấy ra chìa khóa điện tử, nhẹ nhàng bấm một chút, cửa điện tử hiện lên một đạo hồng quang, chậm rãi mở.

Cho xe chạy vào ga ra dừng lại, Lý Dật thành linh phát hiện Hạ Vũ Đình ngơ ngác ngồi trong xe, thậm chí khi xe dừng lại cũng không cảm giác được.

“Vũ Đình.” Lý Dật nhẹ giọng gọi một câu, sau đó nói: “Tới rồi, chúng ta xuống xe thôi.”

Hạ Vũ Đình mở mắt gật đầu, sau đó điều chỉnh tâm tình một chút, một lúc sau, biểu tình đã khôi phục bình tĩnh.

Khi Lý Dật mang theo Hạ Vũ Đình tham quan biệt thự, Hạ Vũ Đình cũng không khiếp sợ như trước đó, mà là thập phần bình tĩnh.

Ngay từ đầu, cảm giác khiếp sợ của nàng biến hóa quá lớn, nàng rõ ràng nhớ kỹ, mấy tháng trước, Lý Dật còn phải ở trong một gian nhà đồ nát ở vùng ngoại thành, đồ vật trong nhà, sàn nhà đều hư hỏng, thậm chí các thiết bị điện đều bị hỏng nặng.

Thế nhưng, hôm nay...

“Vũ Đình, sau này chúng ta sẽ ở đây.” Lý Dật cười cười, nói: “Mỗi ngày anh huấn luyện xong, lái xe đưa em đi làm.”

“Ông chủ của anh thật sự đưa biệt thự này cho anh sao?” Giọng nói Hạ Vũ Đình có chút cổ quái, tựa hồ theo nàng xem ra, biệt thự xa hoa như thế cũng không nên tiện tay tặng cho người khác.

Lý Dật làm như đương nhiên gật đầu: “Vũ Đình, anh cứu ông ấy một mạng, hơn nữa em cũng thấy, anh bị trọng thương, ông ấy đưa cho anh biệt thự cũng không có gì đáng kỳ quái.”

Đối với tâm tư con người, Hạ Vũ Đình cũng không rõ ràng, cho nên nàng chỉ nhẹ nhàng “nga” một tiếng.

Nàng không biết chính là, người tặng biệt thự cho Lý Dật chính là cha của hắn, mà phúc lợi viện Hợp Gia còn đang được xây dựng cũng do Tiêu Thanh Sơn vì Lý Dật mới đầu tư.

Tham quan xong biệt thự, Hạ Vũ Đình nói với Lý Dật muốn đi làm.

Lý Dật hiểu rõ tâm tư Hạ Vũ Đình, bởi vậy cũng không nói gì, mà là lái xe đưa Hạ Vũ Đình đến phúc lợi viện Đông Phương. Nguyên bản, Lý Dật dự định bởi Hạ Vũ Đình cùng vào phúc lợi viện, bất quá giữa đường nhận được điện thoại của Gia Cát Minh Nguyệt, cho nên chỉ đưa Hạ Vũ Đình đến trước cổng liền đi ngay.

Trong phúc lợi viện Đông Phương, các ông bà cụ đang ngồi tùm lại, trò chuyện gì đó.

Khi thấy Hạ Vũ Đình từ trên một chiếc xe xa hoa bước xuống, các ông bà đều ngừng cuộc nói chuyện, cả nhóm người biểu tình trở nên phi thường phức tạp.

“Một hồi Vũ Đình vào các người cũng nên hỏi một chút là chuyện gì xảy ra.” Lão nhân lớn tuổi nhất cau mày nói, biểu tình thật không tốt, hiển nhiên, trong mắt nhóm người bọn họ, Hạ Vũ Đình và Lý Dật là thanh mai trúc mã, nhất là lần trước Lý Dật xuất ra năm mươi vạn mua đồ vật cho họ, bọn họ càng xem Lý Dật giống như con cháu ruột thịt của mình!

Thế nhưng, hôm nay họ nhìn thấy Hạ Vũ Đình từ trên một chiếc xe xa hoa bước xuống...

Lúc Hạ Vũ Đình đi tới đại viện của phúc lợi viện Đông Phương, nàng nghĩ bầu không khí trong viện có chút cổ quái, dĩ vãng những người già khi nhìn thấy nàng đều mỉm cười chào hỏi, ngày hôm nay không chỉ không chào hỏi, còn cả đám nghiêm mặt, đáng ghét như đang tức giận.

Hạ Vũ Đình cho rằng những người nhà bởi vì thấy mình nhiều ngày không tới phúc lợi viện mà tức giận, vì vậy vội vã giải thích: “Ông bà ơi, xin lỗi, trong khoảng thời gian này cháu có việc riêng, cho nên mới không đi làm...”

“Việc riêng? Là việc riêng gì? Có phải là việc cảm tình không?” Lão nhân lớn tuổi nhất tức giận nói.

Nghe được lão nhân nói, Hạ Vũ Đình thoáng ngây ra, sau đó sắc mặt hơi có chút đỏ lên, thời gian này nàng vẫn luôn một mực chiều cổ Lý Dật, xác thực đúng là việc cảm tình.

Thấy Hạ Vũ Đình lộ ra đáng ghét tiểu nữ nhân, trong đó có một người già tức giận nói: “Vũ Đình, thật không ngờ, cháu cũng biến thành loại nữ nhân này. Ai, tiểu Dật không phải chỉ là nghèo một chút thôi sao? Lẽ nào cảm tình mấy chục năm của hai cháu cũng so ra kém cả một kẻ có tiền sao?”

Người già kia vừa nói xong, những người già khác cũng lộ ra biểu tình thất vọng. Nguyên bản, ở trong lòng bọn họ, Hạ Vũ Đình là một hài tử phi thường hiểu chuyện thiện lương, thế nhưng hôm nay vì một kẻ có tiền mà từ bỏ Lý Dật làm cho bọn họ cực kỳ thất vọng.

“Ai, thương cảm cho hài tử tiểu Dật.” Lão nhân lớn tuổi nhất cũng thở dài, dời ánh mắt khỏi Hạ Vũ Đình, không dự định hỏi thêm gì nữa, hắn đã chiếm được đáp án mà mình muốn có.

Nghe những lời nói kỳ lạ của các người già, Hạ Vũ Đình có chút mê man, nhưng rất nhanh nàng liền hiểu ra là chuyện gì, chỉ thấy nàng lo lắng nói: “Ông bà, mọi người hiểu lầm cháu rồi!”

“Hiểu lầm?” Lão nhân lớn tuổi nhíu đôi mày, đúng ra hắn cũng không tin Hạ Vũ Đình lại làm ra loại chuyện này, thế nhưng vừa rồi ai cũng thấy được mà còn giả sao?

Hạ Vũ Đình vội vã giải thích: “Người vừa đưa cháu về là Lý Dật, anh ấy vốn muốn cùng cháu về thăm mọi người, chỉ là trên đường nhận một cuộc điện thoại nên đã chạy về công ty thôi.”

“Cái gì? Vừa rồi lái xe là tiểu Dật?” Nghe được Hạ Vũ Đình nói, những người già đều sợ ngây người! Nguyên bản, lần trước Lý Dật xuất ra năm mươi vạn đã làm bọn họ bị chấn kinh, hôm nay Lý Dật lại lái xe giá trị hơn trăm vạn...

Hạ Vũ Đình thấy biểu tình khiếp sợ của những người già, rất thẳng thắn gạt đầu: “Là xe của Lý Dật. Là do ông chủ của anh ấy cho anh, hơn nữa ông chủ của anh còn cho anh một biệt thự cạnh biển.”

Có thể vì tăng mạnh lực thuyết phục, Hạ Vũ Đình nói ra luôn chuyện ngôi biệt thự.

“Biệt thự cạnh biển?” Giờ khắc này, những người già trong viện có chút hoài nghi lỗi tai mình xảy ra vấn đề, trong trí nhớ bọn họ, Lý Dật và Hạ Vũ Đình hai người vẫn luôn nghèo đến không tưởng nổi, hôm nay không chỉ có nhà còn có xe, hơn nữa đều là xa hoa.

Hạ Vũ Đình thấy biểu tình của mấy người già, trong lòng nhiều ít có chút vì Lý Dật mà cảm thấy kiêu ngạo. Suy nghĩ một chút, nằng đem những chuyện Lý Dật kể cho nằng nói hết từ đầu tới đuôi cho bọn họ nghe.

Nghe xong Hạ Vũ Đình nói, mấy người già giống như nghe được con cháu mình có tiền đồ, cười đến lông mày cũng cong lên.

“Vũ Đình, xin lỗi, là chúng tôi oan uổng cháu.”

“Tiểu Dật khỏe lại rồi chứ? Còn chưa khỏe thì cháu ở lại hầu hạ cho hần, đám lão già chúng ta không cần cháu quan tâm đâu!”

“Anh ấy đã khỏe rồi.”

....

“Lần trước, ta đã phát hiện tiểu Dật hài tử này thay đổi, nhưng không nghĩ tới lại trở nên có tiền đồ như thế.”

“Đúng vậy, hài tử tiểu Dật này biến hóa thật rất lớn, bất quá chúng ta phải vì hần mà cảm thấy vui vẻ mới phải!”

“Đúng vậy, từ nay về sau, đám lão già chúng ta cũng sẽ không vì chuyện của hai đứa nó mà lo lắng nữa...”

Bên tai vang lên lời những người già nói, trong đầu nhớ lại hình dạng chảy nước mũi của Lý Dật khi còn bé, Hạ Vũ Đình nở nụ cười, cười đến dị thường hạnh phúc.

103. Chương 103: Hiểu Lâm.

Lúc Trần Lâm rời đi rất phiền muộn, toàn thân có loại cảm giác thất bại hoàn toàn.

Làm một cô gái có tính cách thẳng thắn, khi nằng phát hiện bản thân mình có ý tứ với Lý Dật, nằng cũng không hề che giấu, mà là trực tiếp nói thẳng với Lý Dật, thậm chí ở ngay trước mặt Hạ Vũ Đình còn dám nói thẳng ra lời tạt dấm lòng.

Nàng không nghĩ làm vậy là có gì sai, nằng cho rằng bản thân thích thứ gì thì phải đi tranh thủ, chỉ cần có một tia hi vọng cũng không thể buông tha!

Thế nhưng, nằng đã thất bại, còn bị bại đến rối tinh rối mù!

Thậm chí, nằng mơ hồ đoán được một chút vì sao chung quanh Lý Dật có nhiều cô gái ưu tú như vậy mà hần không chọn, hết lần này tới lần khác lại toàn tâm với Hạ Vũ Đình.

Đội Trần Lâm đi rồi, bầu không khí trong phòng nhiều ít có chút cổ quái, Lý Dật suy nghĩ một chút, nhẹ giọng nói: “Vũ Đình, kỳ thực...”

“Anh không cần giải thích với em...” Hạ Vũ Đình đưa tay ngăn chặn ngang miệng của Lý Dật, sau đó cúi người nhẹ nhàng hôn một cái lên mặt Lý Dật, nói: “Em đi đổ thau nước.”

Không biết có phải chuyện đã xảy ra trước khi Trần Lâm tới, hay vì vừa hôn Lý Dật, gương mặt Hạ Vũ Đình lần thứ hai lại đỏ lên.

Buổi trưa cùng ngày, bác sĩ trong bệnh viện làm một lần kiểm tra toàn thân cho Lý Dật, phát hiện thương thế của Lý Dật khôi phục rất nhanh, đối với điều này, bác sĩ đều thập phần mê man, không biết là chuyện gì xảy ra.

Hắn không biết chính là, từ sau khi Lý Dật tiến hành huấn luyện khôi phục, cơ bản mỗi ngày đều uống thuốc Đông y, còn thoa thuốc lên người, loại dược này đối với hiệu quả cải thiện thể chất Lý Dật thập phần rõ rệt.

Khi bác sĩ rời đi, Lý Dật còn đưa cho bác sĩ một phương thuốc, muốn bác sĩ pha chế thành thuốc Đông y, mỗi ngày đưa tới cho hắn một lần.

Đối với yêu cầu của Lý Dật, bác sĩ tuy rằng buồn bực thể nhưng cũng không dám nói thêm cái gì.

Bởi vì bệnh viện này là bệnh viện tư nhân của Tiêu gia. Bác sĩ phụ trách trị liệu cho Lý Dật đương nhiên là hiểu rõ thân phận của Lý Dật.

Vào ngày thứ mười tám, Lý Dật xuất viện!

Mặc dù lúc hắn đòi xuất viện ngay cả bác sĩ và Hạ Vũ Đình đều phản đối, thế nhưng hắn vẫn như cũ kiên trì đòi xuất viện.

Bác sĩ trong bệnh viện tuy rằng biết thân phận đặc thù của Lý Dật, nhưng vì suy nghĩ cho hắn, bọn họ gọi điện thoại xin chỉ thị của Tiêu Thanh Sơn. Kết quả Tiêu Thanh Sơn nói cho bọn họ kiểm tra toàn diện một lần cho Lý Dật, nếu như không có gì trở ngại, để Lý Dật xuất viện.

Trên thực tế, sau khi nghe được mệnh lệnh của Tiêu Thanh Sơn, bọn họ vốn không muốn kiểm tra cho Lý Dật mà muốn cho hắn ở lại bệnh viện, bởi vì theo bọn họ xem ra, Lý Dật bị gãy xương sườn thì chỉ trong mười tám ngày là không có khả năng xuất viện.

Thế nhưng...Khi bọn hắn kiểm tra toàn diện thân thể cho Lý Dật xong, toàn bộ choáng váng...

Bởi vì, vết thương của Lý Dật trên cơ bản đã lành lại, thậm chí ngay cả đoạn xương sườn bị gãy cũng đã lành...

Đối với việc này, bác sĩ đều nghĩ thiết bị kiểm tra có vấn đề, sau đó một lần nữa thay đổi thiết bị kiểm tra, kết quả cũng như nhau.

Bọn họ ôm tâm lý nguyên tắc thà rằng cẩn thận, không thể sai lầm, đem toàn bộ các thiết bị trong bệnh viện dùng qua một lần, kết quả toàn bộ nhất trí.

Đối với việc này, bọn họ không thể làm gì khác hơn là cho Lý Dật xuất viện, đồng thời viện trưởng của bệnh viện lập tức mời dự họp hội nghị khẩn cấp, lý do của hội nghị chính là nghiên cứu thân thể Lý Dật vì sao có thể khôi phục nhanh như vậy.

Sau khi ra bệnh viện, Lý Dật cũng không cùng Hạ Vũ Đình trực tiếp về nhà, mà là lái xe mang theo Hạ Vũ Đình đi tới tòa biệt thự Tiêu Thanh Sơn cho hắn.

Đây là lần đầu tiên Hạ Vũ Đình ngồi xe của Lý Dật, trước đây Lý Dật muốn lái xe đưa nàng đến phúc lợi viện, đều bị nàng cự tuyệt.

Hạ Vũ Đình cũng không biết về xe, nàng không biết Lý Dật lái loại xe gì, nhưng sau khi lên xe thì thấy sự phối trí xa hoa trong xe nhìn không được hỏi: “Lý Dật, ông chủ của anh có phải tốt với anh lắm không?”

“Àn.” Hạ Vũ Đình nói làm Lý Dật thoáng ngại ra, sau đó hắn gật đầu.

Thấy Lý Dật gật đầu, Hạ Vũ Đình cũng không hỏi thêm điều gì, mà là đắm chiêu suy nghĩ gì đó.

Bởi Hạ Vũ Đình lần đầu tiên ngồi xe, Lý Dật lái rất chậm, nguyên bản chỉ cần hai mươi mấy phút đường đi phải mất bốn mươi phút mới tới nơi.

Nhìn đường cái quẹo vào biệt thự, nhìn xa xa trùng trùng những tòa biệt thự nối tiếp, Hạ Vũ Đình ngây ngẩn cả người...

Trước đó Lý Dật nói với nàng, bộ biệt thự này trị giá hơn một ngàn vạn là chỉ nói, bởi vì đối với nàng, một ngàn vạn là chữ số không rõ, nàng không biết hơn một ngàn vạn đại biểu cho cái gì.

Chiếc xe vẫn chạy dọc theo con đường, cuối cùng ngừng lại trước tòa biệt thự cuối cùng bên trong.

Lý Dật lấy ra chìa khóa điện tử, nhẹ nhàng bấm một chút, cửa điện tử hiện lên một đạo hồng quang, chậm rãi mở.

Cho xe chạy vào ga ra dừng lại, Lý Dật thành công phát hiện Hạ Vũ Đình ngơ ngác ngồi trong xe, thậm chí khi xe dừng lại cũng không cảm giác được.

“Vũ Đình.” Lý Dật nhẹ giọng gọi một câu, sau đó nói: “Tối rồi, chúng ta xuống xe thôi.”

Hạ Vũ Đình mở măt gạt đầu, sau đó điều chỉnh tâm tình một chút, một lúc sau, biểu tình đã khôi phục bình tĩnh.

Khi Lý Dật mang theo Hạ Vũ Đình tham quan biệt thự, Hạ Vũ Đình cũng không khiếp sợ như trước đó, mà là thập phần bình tĩnh.

Ngay từ đầu, cảm giác khiếp sợ của nàng biến hóa quá lớn, nàng rõ ràng nhớ kỹ, mấy tháng trước, Lý Dật còn phải ở trong một gian nhà đồ nát ở vùng ngoại thành, đồ vật trong nhà, sàn nhà đều hư hỏng, thậm chí các thiết bị điện đều bị hỏng nặng.

Thế nhưng, hôm nay...

“Vũ Đình, sau này chúng ta sẽ ở đây.” Lý Dật cười cười, nói: “Mỗi ngày anh huấn luyện xong, lái xe đưa em đi làm.”

“Ông chủ của anh thật sự đưa biệt thự này cho anh sao?” Giọng nói Hạ Vũ Đình có chút cổ quái, tựa hồ theo nàng xem ra, biệt thự xa hoa như thế cũng không nên tặng cho người khác.

Lý Dật làm như đương nhiên gạt đầu: “Vũ Đình, anh cứu ông ấy một mạng, hơn nữa em cũng thấy, anh bị trọng thương, ông ấy đưa cho anh biệt thự cũng không có gì đáng kỳ quái.”

Đối với tâm tư con người, Hạ Vũ Đình cũng không rõ ràng, cho nên nàng chỉ nhẹ nhàng “nga” một tiếng.

Nàng không biết chính là, người tặng biệt thự cho Lý Dật chính là cha của hắn, mà phúc lợi viện Hợp Gia còn đang được xây dựng cũng do Tiêu Thanh Sơn vì Lý Dật mới đầu tư.

Tham quan xong biệt thự, Hạ Vũ Đình nói với Lý Dật muốn đi làm.

Lý Dật hiểu rõ tâm tư Hạ Vũ Đình, bởi vậy cũng không nói gì, mà là lái xe đưa Hạ Vũ Đình đến phúc lợi viện Đông Phương. Nguyên bản, Lý Dật dự định bởi Hạ Vũ Đình cùng vào phúc lợi viện, bất quá giữa đường nhận được điện thoại của Gia Cát Minh Nguyệt, cho nên chỉ đưa Hạ Vũ Đình đến trước cổng liền đi ngay.

Trong phúc lợi viện Đông Phương, các ông bà cụ đang ngồi tùm lại, trò chuyện gì đó.

Khi thấy Hạ Vũ Đình từ trên một chiếc xe xa hoa bước xuống, các ông bà đều ngừng cuộc nói chuyện, cả nhóm người biểu tình trở nên phi thường phức tạp.

“Một hồi Vũ Đình vào các người cũng nên hỏi một chút là chuyện gì xảy ra.” Lão nhân lớn tuổi nhất cau mày nói, biểu tình thật không tốt, hiển nhiên, trong mắt nhóm người bọn họ, Hạ Vũ Đình và Lý Dật là thanh mai trúc mã, nhất là lần trước Lý Dật xuất ra năm mươi vạn mua đồ vật cho họ, bọn họ càng xem Lý Dật giống như con cháu ruột thịt của mình!

Thế nhưng, hôm nay họ nhìn thấy Hạ Vũ Đình từ trên một chiếc xe xa hoa bước xuống...

Lúc Hạ Vũ Đình đi tới đại viện của phúc lợi viện Đông Phương, nàng nghĩ bầu không khí trong viện có chút cổ quái, dĩ vãng những người già khi nhìn thấy nàng đều mỉm cười chào hỏi, ngày hôm nay không chỉ không chào hỏi, còn cả đám nghiêm mặt, đáng đáp như đang tức giận.

Hạ Vũ Đình cho rằng những người nhà bởi vì thấy mình nhiều ngày không tới phúc lợi viện mà tức giận, vì vậy vội vã giải thích: “Ông bà ơi, xin lỗi, trong khoảng thời gian này cháu có việc riêng, cho nên mới không đi làm...”

“Việc riêng? Là việc riêng gì? Có phải là việc cảm tình không?” Lão nhân lớn tuổi nhất tức giận nói.

Nghe được lão nhân nói, Hạ Vũ Đình thoáng ngây ra, sau đó sắc mặt hơi có chút đỏ lên, thời gian này nàng vẫn luôn một mực chiều cố Lý Dật, xác thực đúng là việc cảm tình.

Thấy Hạ Vũ Đình lộ ra dáng dấp tiểu nữ nhân, trong đó có một người già tức giận nói: “Vũ Đình, thật không ngờ, cháu cũng biến thành loại nữ nhân này. Ai, tiểu Dật không phải chỉ là nghèo một chút thôi sao? Lẽ nào cảm tình mấy chục năm của hai cháu cũng so ra kém cả một kẻ có tiền sao?”

Người già kia vừa nói xong, những người già khác cũng lộ ra biểu tình thất vọng. Nguyên bản, ở trong lòng bọn họ, Hạ Vũ Đình là một hài tử phi thường hiểu chuyện thiện lương, thế nhưng hôm nay vì một kẻ có tiền mà từ bỏ Lý Dật làm cho bọn họ cực kỳ thất vọng.

“Ai, thương cảm cho hài tử tiểu Dật.” Lão nhân lớn tuổi nhất cũng thở dài, dời ánh mắt khỏi Hạ Vũ Đình, không dự định hỏi thêm gì nữa, hẳn đã chiếm được đáp án mà mình muốn có.

Nghe những lời nói kỳ lạ của các người già, Hạ Vũ Đình có chút mê man, nhưng rất nhanh nàng liền hiểu ra là chuyện gì, chỉ thấy nàng lo lắng nói: “Ông bà, mọi người hiểu lầm cháu rồi!”

“Hiểu lầm?” Lão nhân lớn tuổi nhíu đôi mày, đúng ra hẳn cũng không tin Hạ Vũ Đình lại làm ra loại chuyện này, thế nhưng vừa rồi ai cũng thấy được mà còn giả sao?

Hạ Vũ Đình vội vã giải thích: “Người vừa đưa cháu về là Lý Dật, anh ấy vốn muốn cùng cháu về thăm mọi người, chỉ là trên đường nhận một cuộc điện thoại nên đã chạy về công ty thôi.”

“Cái gì? Vừa rồi lái xe là tiểu Dật?” Nghe được Hạ Vũ Đình nói, những người già đều sợ ngây người! Nguyên bản, lần trước Lý Dật xuất ra năm mươi vạn đã làm bọn họ bị chấn kinh, hôm nay Lý Dật lại lái xe giá trị hơn trăm vạn...

Hạ Vũ Đình thấy biểu tình khiếp sợ của những người già, rất thẳng thắn gạt đầu: “Là xe của Lý Dật. Là do ông chủ của anh ấy cho anh, hơn nữa ông chủ của anh còn cho anh một biệt thự cạnh biển.”

Có thể vì tăng mạnh lực thuyết phục, Hạ Vũ Đình nói ra luôn chuyện ngôi biệt thự.

“Biệt thự cạnh biển?” Giờ khắc này, những người già trong viện có chút hoài nghi lỗi tai mình xảy ra vấn đề, trong trí nhớ bọn họ, Lý Dật và Hạ Vũ Đình hai người vẫn luôn nghèo đến không tưởng nổi, hôm nay không chỉ có nhà còn có xe, hơn nữa đều là xa hoa.

Hạ Vũ Đình thấy biểu tình của mấy người già, trong lòng nhiều ít có chút vì Lý Dật mà cảm thấy kiêu ngạo. Suy nghĩ một chút, nàng đem những chuyện Lý Dật kể cho nàng nói hết từ đầu tới đuôi cho bọn họ nghe.

Nghe xong Hạ Vũ Đình nói, mấy người già giống như nghe được con cháu mình có tiền đồ, cười đến lông mày cũng cong lên.

“Vũ Đình, xin lỗi, là chúng tôi oan uổng cháu.”

“Tiểu Dật khỏe lại rồi chứ? Còn chưa khỏe thì cháu ở lại hầu hạ cho hẳn, đám lão già chúng ta không cần cháu quan tâm đâu!”

“Anh ấy đã khỏe rồi.”

....

“Lần trước, ta đã phát hiện tiểu Dật hài tử này thay đổi, nhưng không nghĩ tới lại trở nên có tiền đồ như thế.”

“Đúng vậy, hài tử tiểu Dật này biến hóa thật rất lớn, bất quá chúng ta phải vì hẳn mà cảm thấy vui vẻ mới phải!”

“Đúng vậy, từ nay về sau, đám lão già chúng ta cũng sẽ không vì chuyện của hai đứa nó mà lo lắng nữa...”

Bên tai vang lên lời những người già nói, trong đầu nhớ lại hình dạng chảy nước mũi của Lý Dật khi còn bé, Hạ Vũ Đình nở nụ cười, cười đến dị thường hạnh phúc.

104. Chương 104: Tâm Như Gương Sáng.

Mọi người nói chuyện, Lý Dật không có cách nào nghe được, sau khi đưa Hạ Vũ Đình trở về phúc lợi viện, hắt lái xe đi tới Hoa Thanh tập đoàn.

Trước đó, Gia Cát Minh Nguyệt ở trong điện thoại nói cho Lý Dật không cần đi Vĩnh Hòa hội sở, mà là đi Hoa Thanh tập đoàn tìm nàng, nói là có chuyện trọng yếu nói cho Lý Dật.

Hoa Thanh tập đoàn là sản nghiệp bạch đạo của Tiêu Thanh Sơn, là một tập đoàn địa ốc, xuất khẩu mậu dịch, hậu cần, nhà hàng, những khu giải trí tiêu khiển là việc chính, những hành nghiệp khác chỉ phụ thêm cho đại hình tập đoàn, tổng tài sản ước chừng cao tới hơn mười triệu nhân dân tệ. Mặc dù là ở Thượng Hải có quá nhiều công ty, Hoa Thanh tập đoàn cũng là công ty có danh tiếng, chỉ là không biết nguyên nhân gì, Tiêu Thanh Sơn vẫn chưa đưa tập đoàn ra thị trường.

Mà thân là đại ca Thiên Tự Đầu của Mãnh Hổ Bang, Tiêu Thanh Sơn là chủ tịch tập đoàn, mà Gia Cát Minh Nguyệt là giám đốc điều hành, nói cách khác, hơn phân nửa sự vụ trong tập đoàn đều do Gia Cát Minh Nguyệt quản lý.

Đối với việc này, Lý Dật phải bội phục cô gái tên Gia Cát Minh Nguyệt này, dù sao, một người muốn điều khiển một tập đoàn thương nghiệp khổng lồ là một chuyện khó khăn phi thường. Mà Gia Cát Minh Nguyệt không chỉ quản lý nghiệp vụ của Hoa Thanh tập đoàn, còn phải phụ trách thêm mấy hội sở tư nhân của Tiêu Thanh Sơn.

Trên thực tế, Lý Dật cũng hiểu rõ, những hội sở ngoại trừ kiếm tiền ra, tác dụng lớn nhất là dùng để thành lập mạng lưới quan hệ. Vô luận là sông bạc Hoàng Quan, hay Vĩnh Hòa hội sở của Trịnh Thiết Quân, hoặc một ít hội sở khác, thành viên bên trong rất nhiều đều là nhân vật cao cấp của xã hội thượng lưu, những người đó bình thường đến hội sở, đến lần thứ hai, người của Tiêu Thanh Sơn đối với bọn họ hiểu rõ phi thường, biết ham muốn của bọn họ, thậm chí ngay cả loại nữ nhân bọn họ thích cũng đều vô cùng rõ ràng.

Kể từ đó, khởi lên quan hệ sẽ càng dễ dàng hơn.

Tập đoàn Hoa Thanh nằm ở trung tâm Thượng Hải, thông nhau thập phần tiện lợi, tổng bộ tập đoàn được thiết lập tại tòa nhà Dương Quang.

Khi Lý Dật đi đến dưới lầu tòa nhà, Gia Cát Minh Nguyệt chờ đã lâu.

Ngày hôm nay Gia Cát Minh Nguyệt vẫn mặc một thân áo đen như cũ, bên ngoài là áo khoác tây trang màu đen, bên trong là áo màu trắng, cổ áo bên trong hơi thấp, lộ ra làn da trắng muốt. Bên dưới là một bộ váy chức nghiệp văn phòng, vừa tới ngay đầu gối, rất thẳng.

Đương nhiên, điều mà Gia Cát Minh Nguyệt hấp dẫn người khác nhất chính là đôi môi mỹ lệ, vĩnh viễn đều vẫn đỏ tươi như thế.

Lý Dật giao chìa khóa xe cho bảo an, đi thẳng đến chỗ Gia Cát Minh Nguyệt.

“Cậu đến lần đầu tiên, tôi đưa cậu đi làm quen một chút.” Gia Cát Minh Nguyệt nhìn Lý Dật lộ ra vẻ mỉm cười nhàn nhạt, sau đó đi phía trước dẫn đường cho Lý Dật.

Khi Gia Cát Minh Nguyệt mang theo Lý Dật đi vào phòng khách, đồng thời vừa đi vừa giới thiệu hiện trạng của tập đoàn Hoa Thanh cho Lý Dật thì biểu tình của nhân viên trong đại sảnh phi thường cổ quái.

Ở trong trí nhớ của bọn họ, Gia Cát Minh Nguyệt chưa từng khách khí dẫn dắt một người đàn ông đi vòng quanh trong công ty như vậy.

Lý Dật cũng không phải là một thiên tài. Hẳn đối với thương nghiệp hiểu được cũng không nhiều. Gia Cát Minh Nguyệt giới thiệu rất nhiều thứ chính hẵn cũng nghe không rõ. Bất quá hẵn cũng không có cắt đứt lời nói của Gia Cát Minh Nguyệt, mà là rất kiên trì lắng nghe.

“Tập đoàn thuộc về hình thức dung tư, Tiêu tiên sinh chiếm 50% cổ phần công ty, 50% cổ phần còn lại chia cho năm cổ đông, bọn họ ở Thượng Hải thậm chí toàn bộ phía nam cả nước cũng có thế lực không nhỏ.” Gia Cát Minh Nguyệt vừa đi vừa giới thiệu cho Lý Dật: “Hơn nữa bọn họ cũng có quyền lợi đối với việc quyết

sách trong tập đoàn, nói cách khác, trong tập đoàn ngoại trừ người của chúng ta cũng còn một ít người của các cổ đông khác.”

Đối với điều này Lý Dật lại rất rõ ràng, dù sao những người đó đầu tư nhiều tiền như vậy, không có khả năng phóng tâm mà để một mình Tiêu Thanh Sơn đi làm. Mà Tiêu Thanh Sơn kéo những cổ đông này ngoại trừ có thể giải quyết tài chính còn có thể lợi dụng nhân mạch bên ngoài của những người đó, đại bộ phận nguyên nhân chính là cần tẩy trắng để tăng một ít lợi thế, dù sao, hần và những thương nhân này sau khi hợp tác, cấp trên nếu muốn động tới hần cũng phải suy nghĩ suy nghĩ.

“Ban giám đốc tổng cộng có mười sáu người, bên chúng ta chiếm sáu, còn lại các cổ đông mỗi người chiếm hai danh ngạch trong đó.” Gia Cát Minh Nguyệt lần thứ hai giải thích.

Chờ khi Gia Cát Minh Nguyệt mang theo Lý Dật đi tới cửa phòng làm việc của nàng, đã là nửa giờ sau.

Thấy biểu tình nghi hoặc của Lý Dật, Gia Cát Minh Nguyệt cười cười, nói: “Một người ra được một quyết sách thành công không phải cái gì cũng biết. Chỉ cần biết làm sao lợi dụng nhân tài là được, bằng không, nếu như chuyện gì cũng phải do tôi đi quan tâm thì tôi đã sớm mệt chết nằm úp sấp lâu rồi.”

Gia Cát Minh Nguyệt nói, có chút mệt mỏi đi tới chỗ ngồi của mình, nhu nhu huyết thái dương, sau đó cầm lấy điện thoại gọi vào nội bộ công ty, nói: “Đưa tới hai ly trà.”

Lý Dật thật không ngờ Gia Cát Minh Nguyệt cũng có một mặt của hài tử như thế, hần cười cười, ngồi xuống sofa đợi câu nói kế tiếp của Gia Cát Minh Nguyệt, hiển nhiên, hần nhìn ra được Gia Cát Minh Nguyệt gọi hần đến, không chỉ là vì giới thiệu trạng huống công ty cho hần.

Gia Cát Minh Nguyệt có lẽ thật sự có chút uể oải, nàng đầu tiên xoa nhẹ huyết thái dương một lát, sau đó đứng bên cửa sổ, quay về hướng bầu trời làm động tác thư giãn đôi mắt.

Chờ nàng làm xong tất cả, nàng lại ngồi trở lại ghế, nhẹ nhàng uống một ngụm trà, tinh thần thoát nhìn đỡ hơn một chút.

“Lý Dật, chuyện lần này cậu làm rất tốt, lập ra công lao rất lớn.” Gia Cát Minh Nguyệt buông chén trà, thêm ý nhìn Lý Dật nói: “Có lẽ cậu không rõ ràng lắm, hiện tại uy vọng của cậu trong bang hội đã lên tới vị trí thứ ba!”

Lúc này đây, Lý Dật nhiều ít có chút kinh ngạc, hần đoán được sau chuyện lần này, hần khả năng sẽ tạo được uy phong trong Thiên Tự Đầu của Mãnh Hổ Bang, cũng không nghĩ tới lại thành danh nhanh đến như vậy.

“Ngoại trừ Tiêu tiên sinh và Phá Quân ra, cậu là một người thủ lĩnh cao nhất của Thiên Tự Đầu Mãnh Hổ Bang.” Gia Cát Minh Nguyệt cười khổ: “Nhất là đám tinh nhuệ tuổi trẻ của bang hội, bọn họ đã đem cậu làm thần tượng!”

Nghe Gia Cát Minh Nguyệt nói như thế, Lý Dật tỉ mỉ vừa nghĩ, cũng hiểu được nguyên do trong đó.

Tiêu Thanh Sơn và Trịnh Thiết Quân đều đã già, trong bang hội những người cùng thời với bọn họ đi tranh đấu giành thiên hạ tuy vẫn còn, thế nhưng lực lượng chủ đạo trong bang hội, hơn phân nửa lại chính là những người thanh niên tinh nhuệ của bang hội.

Đương nhiên, Lý Dật cũng hiểu rõ, so sánh với những người trẻ tuổi tinh nhuệ này mà nói, đám lão gia bang hội cũng là cổ lực lượng không thể bỏ qua.

Trịnh Dũng Cương từng nói cho Lý Dật, tinh nhuệ trong bang hội tổng cộng có năm chi nhánh, Trịnh Thiết Quân nắm một chi đội ngũ người lớn tuổi, Trịnh Dũng Cương nắm giữ một chi đội ngũ trẻ tuổi, mà thủ hạ Tiêu Cường cũng là một nhóm, trừ ra, Tiêu Thanh Sơn nắm giữ một chi người lớn tuổi cùng một chi người trẻ tuổi.

Lý Dật ở trên lôi đài tử chiến một trận, cuối cùng giết chết Điền Đăng Cương, giúp Thiên Tự Đầu của Mãnh Hổ Bang thậm chí toàn bộ hắc đạo Trung Quốc giành về phần mặt mũi, vinh dự này đủ làm cho những tinh nhuệ trẻ tuổi sùng bái, về phần những người lớn tuổi đối mặt với công tích của Lý Dật tuy cũng không đến nỗi sùng bái, nhưng nhiều ít cũng có chút bội phục.

Tuy rằng trong lòng hiểu rõ những chuyện này, nhưng Lý Dật cũng không nói câu nào mà cầm lấy ly trà, nhẹ nhàng uống một ngụm, chờ Gia Cát Minh Nguyệt nói tiếp.

Gia Cát Minh Nguyệt thấy dáng dấp trầm ổn của Lý Dật, biểu tình nhiều ít có chút phức tạp, nàng điều chỉnh một chút biểu tình lại nói: “Tin tưởng cậu đã nhìn ra, Tiêu tiên sinh dự định bồi dưỡng cậu làm người nối nghiệp của ông ấy.”

Nói xong lời này, Gia Cát Minh Nguyệt gắt gao nhìn chăm chăm đôi mắt Lý Dật.

Lý Dật nhàn nhạt cười: “Điều này tôi rõ ràng.”

Thấy dáng dấp bình tĩnh của Lý Dật, Gia Cát Minh Nguyệt ngây ngẩn cả người!

Tựa hồ nàng không nghĩ tới Lý Dật lại biểu hiện bình tĩnh đến như vậy!

“Cô có thể đang suy nghĩ, ngày hôm đó tôi chủ động tham gia cuộc đấu chính là vì nắm chặt cơ hội này phải không?” Trên mặt Lý Dật lộ ra dáng tươi cười trào phúng.

Lời nói thình lình của Lý Dật làm Gia Cát Minh Nguyệt có chút xấu hổ, trong con ngươi nàng hiện lên một đạo ánh mắt cổ quái, vô ý thức cầm lấy ly trà trên bàn, nhẹ nhàng uống một ngụm, nỗ lực dùng phương thức này để che giấu sự xấu hổ của nàng.

Bởi vì, Lý Dật nói đúng ngay tim đen của nàng!

Theo nàng xem ra, Lý Dật ngày đó mạo hiểm sinh mạng để đánh với Điền Đăng Cương hơn phân nửa là vì cơ hội quật khởi lần này.

“Tôi là một người truy cầu sự hoàn mỹ, tôi thích dùng sự trả giá thấp nhất để đổi lấy sự thù lao lớn nhất!” Lý Dật nheo mắt lại, nhìn chăm chăm gương mặt có chút chột dạ của Gia Cát Minh Nguyệt, nói: “Tôi nói như vậy, cô hẳn là nên hiểu rõ ý tứ của tôi.”

“Xin lỗi.” Gia Cát Minh Nguyệt thở dài, từ giờ khắc này trong lòng nàng lại thay đổi ấn tượng đối với Lý Dật một lần nữa.

Lý Dật cũng nhẹ nhàng lắc đầu: “Cô cũng không cần xin lỗi tôi, cô tôi vốn chẳng thân thiết, hơn nữa cô còn là một cô gái thông minh, cô nghĩ như vậy cũng không sai.”

Nếu như nói trước đó Gia Cát Minh Nguyệt chỉ là kinh ngạc, như vậy giờ khắc này chỉ có thể dùng từ khiếp sợ để hình dung.

Nàng như có đăm chiêu nhìn chăm chăm đôi mắt sáng của Lý Dật, trong lòng bỗng nhiên cảm thấy lạnh cả người...

“Nếu như tôi đoán không sai, tuy nói Tiêu tiên sinh muốn cho tôi kế nghiệp, thế nhưng tạm thời vẫn chưa, đúng không?” Lý Dật mỉm cười hỏi.

Gia Cát Minh Nguyệt lộ ra biểu tình cười khổ bất đắc dĩ đành gật đầu, nói: “Cậu thông minh hơn trong sự tưởng tượng của tôi.”

“Vậy ông ấy dự định xử trí Tiêu Cường như thế nào?” Giọng nói của Lý Dật đột nhiên đề cao hơn vài phần, con ngươi cũng hơi khép lại.

Nhận thấy được ánh mắt sắc bén của Lý Dật, Gia Cát Minh Nguyệt tựa hồ không dám đối diện cùng Lý Dật, lập tức dời đi ánh mắt, sau đó nhanh chóng lắc đầu nói: “Chuyện này tôi không biết.”

“Nga.” Lý Dật hơi hột đáp một tiếng, trong lòng lại không biết đang suy tư chuyện gì.

Gia Cát Minh Nguyệt lần thứ hai điều chỉnh một chút tâm tình, nói: “Mười ngày nữa là lễ mừng mười năm sáng lập của tập đoàn Hoa Thanh, đây là một ngày rất đặc thù, đến lúc đó, ngoại trừ trong thành phố, lĩnh đạo còn có các lĩnh đạo cao tầng các xí nghiệp bên ngoài đều sẽ tới tham gia lễ mừng lần này.”

“Cần tôi làm gì?” Lý Dật đi thẳng vào vấn đề hỏi thăm.

Gia Cát Minh Nguyệt tựa hồ có chút không thích ứng thái độ phong mang bức người của Lý Dật, nàng hơi nhú mày: “Tiêu tiên sinh dự định ở trong lễ mừng sẽ giới thiệu cậu nhận thức những người đó, lập nên cơ sở sau này cho cậu.”

“Hiện tại cậu đã lập uy triệt để trong bang hội, chỉ cần cậu ở trong bạch đạo thiết lập được mạng lưới quan hệ cho chính mình, như vậy ngày sau cậu tiếp nhận chức vị của Tiêu tiên sinh sẽ càng dễ dàng hơn nhiều lắm.” Gia Cát Minh Nguyệt gần từng chữ.

Đối với lời Gia Cát Minh Nguyệt nói, Lý Dật không có phản đối, bởi vì hắn biết những lời của Gia Cát Minh Nguyệt đều đúng. Song song, trong lòng hắn nhiều ít cũng cảm động, hắn thật không ngờ Tiêu Thanh Sơn thực sự dự định giao hảo đạo đế quốc khổng lồ vào trong tay hắn.

“Tuy rằng tôi biết cô cũng không muốn cho tôi làm người nổi nghiệp, nhưng tôi vẫn phải cảm tạ sự giúp đỡ của cô.” Lý Dật bỗng nhiên lộ ra dáng tươi cười cổ quái.

Ngạc nhiên nghe được Lý Dật nói, nhìn dáng tươi cười bí hiểm nơi khóe miệng Lý Dật, Gia Cát Minh Nguyệt giống như bị điện giật, sắc mặt trong nháy mắt trắng nhợt như tờ giấy, nàng phảng phất giống như vừa nghe được chuyện gì đó không thể tin tưởng, ngay người nhìn Lý Dật, thậm chí nước trà đổ ra ly cũng không hay biết.

105. Chương 105 Lễ Mừng

Đợi khi Lý Dật rời đi, Gia Cát Minh Nguyệt cũng không Có hỏi vì Sao Lý Dật có thể nhìn ra được, hắn chỉ nói tới đó đã là cấp mặt mũi cho nàng. nếu chính nàng còn đi truy hỏi, đó chính là tự rước lấy nhục.

Đúng như lời Gia Cát Minh Nguyệt, lễ mừng mười năm đối với tập đoàn Hoa Thanh và Tiêu Thanh Sơn mà nói là một ngày phi thường trọng yếu. Đây là hiển thị Tiêu Thanh Sơn trên con đường tẩy trắng bước ra một bước rắn chắc, sau một bước này, Con đường ngày Sau của Tiêu Thanh Sơn sẽ dễ đi hơn nhiều. Các loại phương tiện bên trong Tiêu gia trang viện đều đầy đủ hết, các đầu bếp. người trồng hoa, người quét dọn. bảo an, tài xế những người có tương quan có tới năm sáu mươi người, hoàn toàn không thua gì một nhà hàng lớn hay là một Sơn trang nghỉ dưỡng lớn.

Tiêu Thanh Sơn dự định dùng Tiêu gia trang viện để tổ chức lễ mừng. Để thành công tổ chức lễ mừng, những người làm vườn trong Tiêu gia trang viện từ trước mười ngày đã bắt đầu bận rộn. thậm chí, Tiêu Thanh Sơn còn mời từ Quảng Đông và Tứ Xuyên về vị đầu bếp trứ danh, về phần rượu và thức ăn dành cho lễ mừng đã được vận chuyển từ nước ngoài về đầy đủ.

Tiêu Thanh Sơn càng theo trình tự dùng cơ hội làm lễ mừng mười năm tiến hành tuyên truyền quảng cáo, không chỉ ở các Công ty chi nhánh cử hành một loạt hoạt động chúc mừng, hơn nữa hầu như mua trọn các đài truyền hình truyền thông để quảng cáo. Tùy ý mở ra báo chí. đều có thể thấy được quảng cáo hình tượng Xí nghiệp của Hoa Thanh tập đoàn. mà tỉ vi. hầu như toàn bộ các kênh truyền hình của quốc nội và Hồng Kông ngay giờ hoàng kim đều phát ra hình ảnh của tập đoàn Hoa Thanh. Có thể nói, Tiêu Thanh Sơn đã đầu nhập không ít tâm tư vào phương diện này.

Để tăng cường lực ảnh hưởng, Tiêu Thanh Sơn dùng danh nghĩa Hoa Thanh thành lập một quỹ từ thiện, dự định ngay ngày thứ hai tại lễ mừng tự mình sẽ khánh thành nghi thức thành lập quỹ từ thiện

Mấy ngày nay, Tiêu Thanh Sơn và Gia Cát Minh Nguyệt bận rộn từ Sáng Sớm đến khuya, So Sánh mà nói, Trịnh Thiết Quân thoải mái hơn nhiều, mỗi ngày Vẫn như cũ canh giữ ở Vĩnh Hòa hội sở, ngày qua thập phần nhàn nhã tiêu sái

So Sánh với hắn mà nói, Lý Dật lại không được dễ dàng như vậy. Nguyên bản Lý Dật cho rằng việc này không quan hệ lớn tới hắn. mỗi ngày chỉ đi làm huấn luyện khôi phục giản đơn, thân thể hắn vừa khỏe lại, không thể tiếp tục tiến hành huấn luyện cường độ cao như trước, rồi Sau đó mới đến chỗ mấy hội sở tư nhân do Gia Cát Minh Nguyệt quản lý đi dạo là có thể.

Nhưng không có nghĩ đến, Tiêu Thanh Sơn đích thân giao cho hắn một nhiệm vụ trọng yếu: Vấn đề an toàn.

Trên thế giới này. bất luận một hắc bang đại ca nào thì cừu gia cũng không ít, Tiêu Thanh Sơn cũng không ngoại lệ. Tiêu Thanh Sơn tuy rằng làm kiêu hùng một phương. đồng thời thế lực ngấp trời thậm chí còn chiếm lấy toàn bộ khối bản địa phong thủy Thượng Hải, không cho hắc bang khác nhúng chàm, vì thế hắc đắc tội người cũng không ở số ít

Nhất là sau việc vừa đắc tội với Sơn Khẩu Tổ!

Để bảo chứng sự an toàn, lễ mừng lần này, Tiêu Thanh Sơn đưa cho hắc đội ngũ tinh nhuệ trẻ tuổi trong tay mình cùng thủ hạ dưới tay Trịnh Dũng Cương giao hết cho Lý Dật, để Lý Dật lo hết toàn bộ kế hoạch hoàn thiện, đồng thời căn cứ theo kế hoạch làm tốt tất cả thì thổ phòng bị.

Kiếp trước Lý Dật thân là Sát thủ Xuất sắc nhất thế giới ngầm, thì thổ chuyện phòng bị có thể nói là vô cùng quen thuộc! Dù sao, hắc muốn ám Sát một mục tiêu cũng phải đi qua việc phòng bị như thế.

Sau khi nhìn thấy kế hoạch của Lý Dật Xuất ra, Tiêu Thanh Sơn kêu lên ba tiếng tốt, Sau đó để Lý Dật tự đi an bày.

Lý Dật hiểu rõ. Tiêu Thanh Sơn trên danh nghĩa để cho hắc làm việc này nói là vì vấn đề an toàn nhưng thực tế là để cho hắc cùng những tinh nhuệ trẻ tuổi có cơ hội tiếp xúc gần gũi!

Dù sao, hắc vừa đánh Xong cuộc so đấu hắc quyền, những tinh nhuệ tuổi trẻ này sùng bái hắc vô cùng, hiện tại cho hắc đi lĩnh đạo đám người trẻ tuổi này làm công việc. những người ta đương nhiên sẽ thập phần phối hợp.

Trên thực tế kết quả đúng như Tiêu Thanh Sơn nghĩ, những tinh nhuệ tuổi trẻ này đối với Lý Dật phi thường nhiệt tình thậm chí có thể nói là dùng từ sùng bái để hình dung.

Trong thời gian vài ngày ngắn ngủi, Lý Dật liền cùng bọn họ thành lập ra quan hệ không tệ, đương nhiên, trước tiên Lý Dật cũng đã dạy cho bọn hắc mấy chiêu thuật giết người.

So sánh với Lý Dật, Tiêu Cường nhân nhĩ tiêu Sái hơn nhiều. Hắc vẫn giống như trước thường lui tới quản lý những hội sở tiêu khiển thuộc ThiênTự Đầu Mãnh Hồ Bang, đối với chuyện lễ mừng, Tiêu Thanh Sơn cũng không cho hắc an bày bất cứ nhiệm vụ gì, điều này làm cho hắc thập phần cảm tức, thế nhưng hắc cũng chưa nói gì, chỉ là an phận làm chuyện của chính mình. Hắc hiểu rõ, đoạn thời gian trước Đái Hồ đi tới Thượng Hải, chuyện hắc thân cận với Đái Hồ từ trước tới nay khiến Tiêu Thanh Sơn nhiều ít có chút tức giận.

Thời gian buổi chiều cùng ngày lễ mừng, hầu như toàn bộ khách quý được mời đều đã lục tục đi tới Tiêu gia trang viện, khách nhân tại Thượng Hải hoặc những thành thị lân cận trên cơ bản đều tự lái Xe đi tới. mà những lĩnh đạo cao tầng Bài danh trong thương nghiệp có quan hệ với Hoa Thanh tập đoàn, đều do Hoa Thanh tập đoàn phái người dùng Xe chạy tới sân bay để tự mình nghênh tiếp. Bởi người tới là nhân vật trọng yếu, không có khả năng đối với những người đó tiến hành kiểm tra cẩn thận, bất quá, nhờ vào tổ bảo an có nhiều người, hơn nữa toàn bộ trong ngoài Tiêu gia trang viện tổng cộng có tới năm đạo hệ thống phòng ngự. cửa do Lý Dật quản lý. toàn bộ quá trình cũng không có phát hiện nhân vật khả nghi.

Lý Dật đối với chính ánh mắt của mình thập phần tự tin, ở kiếp trước làm một Sát thủ Xuất Sắc. hắc có thể liếc mắt ở trong đoàn người liền phân rõ người nào là sát thủ. người nào là người thường. Dù cho Sát thủ ngụy trang tốt cỡ nào. Lý Dật cũng có tự tin phát hiện. Dù sao. danh hào sát thủ Xuất sắc nhất của thế giới ngầm kiếp trước cũng không phải thổi ra mà có!

Vào lúc chạng vạng, nửa khuôn mặt của mặt trời buổi chiều đã lặn dần Xuống, hoàng hôn mang theo gió mát phơ phất phiêu nhiên tới. toàn bộ bầu không khí lễ mừng của Tiêu gia trang viện có điểm xầm xì náo nhiệt. Đèn màu đủ loại sẵn sàng, chỉ chờ bóng đêm phủ Xuống, toàn bộ trang viện đều sáng rực ánh đèn.

“Dật ca, anh Xem cô gái kia thế nào?” Mấy ngày nay Trịnh Dũng Cương vẫn đều đi theo bên người Lý Dật, nguyên bản hắc và Lý Dật canh giữ ở cửa có chút buồn chán, bỗng nhiên nhìn thấy một thân ảnh chói sáng, lập tức đẩy đẩy thất lúng Lý Dật.

Lý Dật theo ánh mắt Trịnh Dũng Cương nhìn lại. thỉnh thoảng nhìn thấy được một cô gái tuyệt đẹp nổi bật trong đám đông. Trên đỉnh đầu nàng đội một chiếc nón nhung hình vương, chiếc áo mỏng manh cùng một kiện áo khoác, da thịt trắng như tuyết, hai chân dài nhỏ mà thẳng tắp lộ ra bên ngoài không khí, bắp đùi

đầy đặn, dưới chân mang một đôi giày cao gót màu lam, lộ ra bàn chân ngọc khéo léo khả ái. Trên mặt nàng đeo kính râm, che khuất hơn nửa khuôn mặt, thế nhưng không cách nào che giấu được mỹ lực trên người nàng. Thân thể nàng tựa hồ có một phần khí tức phần chấn bùng bật.

Ngay lúc ánh mắt Lý Dật hướng về phía cô gái. cô gái kia có thể là vì tôn trọng chủ nhân, vừa đi tới cửa thì cởi kính râm Xuống. lộ ra khuôn mặt khuynh quốc khuynh thành. Gương mặt nàng hình trái Xoan, da trắng nõn. mũi cao thẳng, đôi môi thật mỏng, son môi màu hồng nhạt. Con ngươi của nàng thuộc tiêu chuẩn mắt hoa đào, lấp lánh hữu thần, lúc nhìn ai không cần phải liếc mắt đưa tình, tự nhiên cũng bộc lộ ra được một cỗ mỹ ý.

Có thể do nhận thấy được ánh mắt của Lý Dật, nàng kia quay nhìn Lý Dật mỉm cười. sau đó trong vòng vây của vài người đi vào trong viện.

“Thế nào? Dật ca, cô gái này không tệ chứ? Đó là ngôi sao nổi tiếng nhất hiện nay, được Xưng tân nữ vương của Á Châu, tiểu tử Tiêu Cường theo đuổi nàng nữa năm ngay cả tay nàng cũng chưa từng đụng tới.” Trịnh Dũng Cường nói ra có chút hả hê, dùng cách nói của Trịnh Thiết Quân, hấn đối nữ nhân cũng rất nhiều lần, đã từng động tâm với cô gái này. chỉ là cũng không truy đuổi nàng.

Lý Dật gật đầu: “cũng không tệ lắm Nàng hẳn là người của Lăng Vĩnh Bình phải không?”

“Ân Nàng là cây tiền trong tay của Lăng Vĩnh Bình, công ty giải trí của Lăng Vĩnh Bình hơn phân nửa thu nhập đều nhờ vào nàng mà có.” Trịnh Dũng Cường cười giải thích: “Đương nhiên, nàng có hợp đồng với một công ty mỹ phẩm thuộc tập đoàn Hoa Thanh chúng ta, cho nên loại trường hợp này nàng phải tới.”

“Nga” Lý Dật nhàn nhạt đáp một câu, cũng không muốn tiếp tục nói về đề tài này, hẳn cũng không phải thuộc những người thích truy đuổi minh tinh, nhận thức của hắn đối với minh tinh như bảo lưu trong trí nhớ của kiếp trước, thời gian ở kiếp trước hắn cũng từng cùng một ít nữ minh tinh Siêu Sao phát sinh quan hệ “siêu hữu nghị”, theo hắn Xem ra, loại nữ này ngoại trừ khuôn mặt đẹp một chút, ngực to một chút, hông tròn một chút. tựa hồ cũng không còn chỗ nào đặc thù. Hơn nữa So Sánh với những nữ nhân bình thường...loại nữ minh tinh tựa hồ quá sức tùy tiện cỡ mở.

“Kháo! Dật ca, lẽ nào anh không có hứng thú đối với đàn bà?” Trịnh Dũng Cường có chút phiền muộn nói: “Mộ Dung Tuyết là người đứng đầu trong bảng bài danh những cô gái gọi cảm nhất Á Châu...”

“Tôi có tình thú cũng không có nghĩa là đối phương có tình thú, cậu nói đi?” Lý Dật nhin không được mở miệng nói một câu đùa cợt, làm Trịnh Dũng Cường một trận Xấu hổ.

Lúc màn đêm buông Xuống, bên trong Tiêu gia trang viên ánh đèn toàn bộ Sáng lên, nơi nơi đều lộ ra bầu không khí vui Sống.

Lúc này. Gia Cát Minh Nguyệt đột nhiên gọi điện thoại cho Lý Dật. muốn Lý Dật đi tới biệt thự số ba trong Tiêu gia trang viên.

Lúc Lý Dật đi tới biệt thự số ba, Gia Cát Minh Nguyệt chờ đã lâu, chỉ chỉ bên trong biệt thự nói: ” Chuyên viên trang điểm ở ngay bên trong. để cho bọn họ chỉnh lý một chút tạo hình của cậu, lễ phục dạ hội tôi cũng đã cho người chuẩn bị Sẵn cho cậu, cậu đi vào thay đồ, thay Xong đi tới biệt thự số một tìm Tiêu tiên Sinh.”

Lý Dật chần chờ một chút, gật đầu đáp ứng.

Mà Gia Cát Minh Nguyệt lại nói tiếp: “Tôi còn phải đi tiếp khách, cũng không ở với cậu, tự cậu đi thôi, được rồi, Mộ Dung Tuyết tiểu thư cũng ở bên trong. nàng là hồng nhân trong làng giải trí, Tiêu tiên sinh khả năng sau này cũng muốn phát triển ngành này, cậu có thể giao tiếp với nàng ta là tốt nhất.”

Dứt lời. Gia Cát Minh Nguyệt liền vội vã bỏ đi.

Nhìn tư thế lắc lư của Gia Cát Minh Nguyệt, Lý Dật không khỏi cười khổ, Tiêu Thanh Sơn vì muốn chỉnh lý tạo hình cho mình mà cũng bắt Gia Cát Minh Nguyệt đến an bài. Sợ rằng trong lòng Gia Cát Minh Nguyệt rất phiền muộn. Mà lúc Gia Cát Minh Nguyệt đang bận rộn không ngừng, lại vẫn nhớ tới việc muốn mình làm quen với Mộ Dung Tuyết, quả thực là một nữ nhân kinh khủng Sinh ra để kinh doanh.

Lúc Lý Dật đi vào biệt thự. trong đại sảnh, hai người chuyên viên trang điểm đang bới tóc cho một nữ nhân.

Nữ nhân kia chính là Mộ Dung Tuyết mà Lý Dật đã gặp khi nãy, lúc nhân viên trang điểm đang sửa soạn cho nàng, nàng cầm một tạp chí trong tay đọc say mê. thậm chí trong miệng còn ậm ừ một tiểu khúc, đáng đáp thật nhàn nhã.

Thấy Lý Dật đi vào. hai chuyên viên trang điểm đang ngồi nhàn trên sofa vội vã đứng dậy, nói: “Lý tiên sinh, mời ngồi bên này.”

Nghe được hai người nói. Mộ Dung Tuyết vô ý thức ngẩng đầu liếc mắt nhìn Lý Dật, đôi mày thanh tú hơi nhăn lại, sau đó nhớ tới khi nãy gặp qua Lý Dật ngay trước cửa, khuôn mặt Xinh đẹp chợt lộ ra biểu tình nghi hoặc.

Tựa hồ theo nàng Xem ra. Lý Dật không có đạo lý đi tới nơi này.

106. Chương 106 Tựa Như Ảo Mộng

Mộ Dung Tuyết từng tham gia buổi tiệc của tập đoàn Hoa Thanh vài lần, biết người tham gia những buổi tiệc này, đều là người tai to mắt lớn. trọng yếu hơn là, trước khi tiệc tối bắt đầu. nhân viên công tác sẽ đưa các minh tinh thống nhất an bày chung một địa phương để tiến hành trang điểm thay y phục.

Mộ Dung Tuyết là ngôi sao cuối cùng được hóa trang trong ngày hôm nay. mà hôm nay hai chuyên viên trang điểm lại hóa trang cho Lý Dật, trọng yếu hơn là. ở trong trí nhớ của nàng, nhưng ngôi sao nam cũng không có ai mang tên Lý Dật.

Trong lòng tuy rằng đang nghi hoặc, thế nhưng Mộ Dung Tuyết vẫn nhìn Lý Dật mỉm cười gật đầu. Lý Dật nhàn nhạt mỉm cười đáp lại. sau đó trực tiếp đi tới bên cạnh hai chuyên viên hóa trang ngồi Xuống. Đối với việc chỉnh lý tạo hình, Lý Dật cũng không xa lạ, ngược lại còn là nhân vật cấp đại Sư, chỉ bất quá...từ ý nghĩa nghiêm ngặt bắt đầu nói, Lý Dật không phải biết chỉnh lý tạo hình, mà chỉ là thay đổi gương mặt, cũng chính là Cải trang thành người khác!

giống như trong ti vi điện ảnh biểu diễn, cũng không phải nhờ vào thuật dịch dung trong truyền thuyết mà thay đổi gương mặt, lại càng không phải dùng thuật giải phẫu để thay đổi. chỉ là qua trang phục để thay đổi gương mặt, thay đổi những bộ phận cũng không lớn lắm, người bình thường không nhận ra, bất quá người quen thuộc chỉ cần liếc mắt là có thể nhận ra.

Thay đổi gương mặt cũng không. Đương nhiên. nếu như đeo mặt nạ da người, trừ phi đây đó vô cùng quen thuộc. bằng không rất khó nhận ra.

Ở thời gian kiếp trước, Lý Dật có một lần tại Paris bị bộ đội đặc chủng toàn cầu bao vây tiểu trừ. một lần đó. hắn đã dùng mặt nạ da người để trốn thoát. Nhưng mặt nạ da người tạo ra vô cùng phiền phức, hơn nữa tài liệu chế tạo mặt nạ da người đều có chất độc. không thể đeo trong thời gian dài, chỉ có thể mang vào ở thời điểm mấu chốt. bằng không chất độc sẽ Xâm nhập vào da.

Hai chuyên viên trang điểm thấy Lý Dật đã ngồi Xuống, lập tức bắt đầu giúp Lý Dật chỉnh lý tạo hình. Bởi Lý Dật cũng không ngồi chung với Mộ Dung Tuyết. Mà là ngồi ngay đối diện. kết quả hai người có thể thông qua tấm gương nhìn thấy được đối phương. Từ phía Sau Lý Dật, Mộ Dung Tuyết buông tạp chí trong tay Xuống quan Sát hắn trong gương, khi ánh mắt nàng tiếp Xúc cùng Lý Dật, cười nói: “Một hồi anh cũng tham gia diễn xuất sao?”

Giọng nói của Mộ Dung Tuyết thập phần tùy ý, cho người ta một loại cảm giác giống như bạn bè cũ nói chuyện với nhau. mà thanh âm giọng nói của nàng cũng thập phần dễ nghe.

Ở thời gian kiếp trước, Lý Dật đã từng gặp qua nhiều siêu minh tinh của Hollywood. người nào cũng tỏ vẻ hống hách, chỉ khi nhìn thấy nhân vật cường quyền thì mới chịu thu hồi tư thái Cao ngạo. Cho nên thái độ bình dị gần gũi của Mộ Dung Tuyết làm ấn tượng của hắn đối với nàng chuyển biến tốt đẹp hơn rất nhiều, chỉ thấy hắn lắc đầu nói: “Không tham gia.”

“Nga” Nghe được Lý Dật trả lời Mộ Dung Tuyết có chút ngoài ý muốn: “Vây Sao anh cũng chỉnh lý tạo hình?”

Lời của Mộ Dung Tuyết vừa thốt ra, cả bốn chuyển viên trang điểm ở đây về mặt cũng có biểu tình nghi hoặc. bọn họ chỉ nhận được lời yêu cầu chỉnh lý tạo hình cho Lý Dật, đối với thân phận Lý Dật thế nhưng hoàn toàn không biết gì cả.

Trước đó Gia Cát Minh Nguyệt nói cho Lý Dật, SỞ dĩ phải chỉnh lý tạo hình là để một lát theo Tiêu Thanh Sơn đi gặp những nhân vật bạch đạo. Hôm nay nghe được lời nghi vấn của Mộ Dung Tuyết hần cười nói: “Một hồi phải cùng Tiêu tiên sinh dự họp tiệc rượu, mà hình tượng của tôi thật không Xong, Sợ sẽ làm khách nhân hoảng Sợ, cho nên ...”

Để mấy người Mộ Dung Tuyết không tiếp tục dây dưa vấn đề này, Lý Dật nói lời vui đùa.

Quả nhiên lời của hần vừa thốt ra, bao quát Mộ Dung Tuyết ở bên trong tất cả mỗi người đều nở nụ cười.

“Tiên sinh, vóc người ngài tốt như vậy, tướng mạo cũng thật tuấn lãng, mặc dù không chỉnh lý tạo hình cũng đã rất tuấn tú suất khí.” Lúc này đây mở miệng không phải Mộ Dung Tuyết mà là một chuyển viên trang điểm bên cạnh Lý Dật: “Đúng vậy! Nói thật, tôi đã thấy không ít người luôn tự nói khoác khen mình Suất khí cỡ nào, thế nhưng rất ít thấy người như ông tự Xem mình là người quái dị.”

Lý Dật nói mục đích chỉ là vì muốn nói sang chuyện khác, nay thấy trọng tâm câu chuyện đã được dời đi thành công, cũng không tiếp tục phát biểu ý kiến. Lúc này ngoài cửa lại lần nữa truyền đến tiếng bước chân, một người mặc một thân tây trang màu lam, bên trong là một bộ quần áo màu trắng. râu tóc chỉnh rất sạch sẽ, thoát nhìn làm cho người ta có một loại cảm giác Suất khí.

Trong tay người kia cầm một bó hoa tươi, người chưa tới, hương thơm của hoa đã truyền vào từ bên ngoài cửa. Xuyên thấu qua phản quang của tấm gương, Lý Dật thỉnh linh nhìn thấy người kia không phải ai khác. chính là Tiêu Cường.

Trong nháy mắt Lý Dật nhìn thấy Tiêu Cường, Tiêu Cường cũng thấy được Lý Dật. Trong nháy mắt đó. dáng tươi cười trên mặt Tiêu Cường trở nên có chút cứng ngắc. bước chân cũng dừng lại một chút, bất quá hần cũng chưa nói cái gì, mà là trực tiếp đi tới bên người Mộ Dung Tuyết, mỉm cười nói: “Tiểu Tuyết, tặng cho cô.”

Đi qua tấm gương, Lý Dật thấy biểu tình Mộ Dung Tuyết rất bình tĩnh, thậm chí trong bình tĩnh mang theo một tia bất đắc dĩ, tựa hồ cũng không bởi vì Tiêu Cường tặng hoa cho nàng mà kích động.

“Để ở đây đi.” Mộ Dung Tuyết biết thân phận Tiêu Cường, cũng biết trực tiếp cự tuyệt Tiêu Cường thì không tốt lắm, vì vậy nhàn nhạt nói một câu. Biểu tình hồ hững của Mộ Dung Tuyết làm Tiêu Cường nhiều ít có chút Xấu hổ. nhất là ngay trước mắt Lý Dật, bất quá hần cũng không nổi giận, thậm chí dáng tươi cười trên mặt cũng không hề giảm bớt chút nào, hần dựa theo lời Mộ Dung Tuyết đặt bó hoa tươi một bên. sau đó nói: “Tiểu Tuyết. cô không dễ dàng rời Hồng Kông một lần, một hồi sau khi diễn Xuất kết thúc. chúng ta cũng đi ăn một chút gì không?”

“Anh không cần làm việc sao?” Mộ Dung Tuyết có chút nghi hoặc nhìn Tiêu Cường. hiển nhiên theo nàng Xem ra, thân là con trai của Tiêu Thanh Sơn, ở trong buổi tiệc đặc thù này khẳng định phải có rất nhiều người cần Xã giao.

Câu nói thỉnh linh của Mộ Dung Tuyết làm Tiêu Cường thập phần Xấu hổ, tuy rằng hần đã kiệt lực che giấu. thế nhưng khoé mắt vẫn liên cuồng nháy lên vài cái, đồng thời dùng đuôi mắt nhìn lướt qua bóng lưng Lý Dật. trong con người toát ra ánh mắt oán độc.

“Bạn thì bạn, nhưng thời gian dành cho cô vẫn phải có.” Rất nhanh. Tiêu Cường liền điều chỉnh tốt biểu tình, về mặt mỉm cười Sáng lạn.

Mộ Dung Tuyết như có đăm chiêu nhìn Lý Dật qua tấm gương. sau đó nhìn Tiêu Cường nói: “Thật ngại quá, gần đây tôi luôn bận rộn công việc, rất uể oải. một hồi sau khi diễn Xong, tôi muốn về ngủ...”

“Vây được rồi, sáng ngày mai tôi tới đón cô đi ăn sáng.” Tiêu Cường cũng không dùng sức mạnh để bức bách Mộ Dung Tuyết. bởi vì tuy rằng hần biết Mộ Dung Tuyết có tính cách cởi mở, thế nhưng cũng rất

quạt cường, nếu hần dùng tư thái cường ngạnh bức bách, trái lại sẽ không tốt.

Dứt lời. Tiêu Cường cũng không tiếp tục ở lại trong phòng, mà là trực tiếp rời đi.

“Mộ Dung tiểu thư, Tiêu thiếu cũng rất tốt, vì sao cô không có hứng thú đối với hần?” Lúc này một chuyên viên trang điểm đang chỉnh lý tạo hình cho Lý Dật không giải thích được mà hỏi thăm, tựa hồ ở trong mắt nàng, Tiêu Cường là tượng trưng cho bạch mã vương tử.

Mộ Dung Tuyết cũng không cho là đúng cười nói: “Tôi cũng không biết, nhưng tôi không có hứng thú đối với hần.”

Lúc này, chuyên viên trang điểm cho Mộ Dung Tuyết đã làm xong công việc. qua tấm gương, Lý Dật rõ ràng nhìn thấy, mái tóc Mộ Dung Tuyết búi lên, trên mặt trang điểm cũng không đậm, ngược lại rất nhạt, thế nhưng nhìn nàng càng thêm rực sáng. Trên cổ nàng mang một chiếc vòng bằng ngọc bích, phối hợp với vùng cổ trắng nõn làm cả người nàng càng thêm mê người. Thân thể của nàng mặc một bộ dạ hội màu lam, lễ phục thuộc về kiểu hở lưng lộ ra bờ lưng trơn tuột như ngọc, dưới ánh đèn, lại có cảm giác làm choáng váng đôi mắt người khác.

“Mộ Dung tiểu thư, cô mặc áo khoác vào trước. cẩn thận cảm lạnh.” Mắt thấy Mộ Dung Tuyết đứng lên, chuyên viên trang điểm kia nói.

Mộ Dung Tuyết lắc đầu. nói: “Đừng lo. bây giờ còn rảnh rồi, khi nào đi ra ngoài thì mặc”

Đang khi nói chuyện, Mộ Dung Tuyết như có đắm Chiều nhìn Lý Dật, hiển nhiên, vừa rồi Tiêu Cường đến. làm nàng phát giác giữa Lý Dật và Tiêu Cường dường như có mối quan hệ nào đó.

Trong lòng tuy rằng hiểu kỳ, nhưng Mộ Dung Tuyết cũng không có hỏi Lý Dật, mà là đi tới sofa ngồi Xuống. Tuy rằng không biết vì Sao Mộ Dung Tuyết trang điểm xong Còn chưa rời đi, Lý Dật cũng không hỏi nhiều, mà là đang suy tư chuyện gì đó.

Trong phòng nhất thời an tĩnh Xuống tới. chuyên viên trang điểm thành thạo giúp Lý Dật chỉnh lý tạo hình, mà Mộ Dung Tuyết lại Xem tạp chí nhưng lại cũng không nhìn được thỉnh thoảng ngược nhìn Lý Dật. Từ góc độ của nàng nhìn tới, thấy một gương mặt an tĩnh, vùng lông mày hơi nhăn lại tựa hồ như tâm Sự lâm vào trầm tư. Thấy dáng dấp trầm tư của Lý Dật, Mộ Dung Tuyết có vẻ có chút kinh ngạc, tựa hồ nàng thật không ngờ có người ở thời gian hóa trang có thể rơi vào trầm tư.

Chẳng qua bao lâu, chuyên viên trang điểm nói cho Lý Dật. tạo hình đã xong, để Lý Dật đi thay lễ phục dạ hội. Lý Dật từ chỗ ngồi đứng lên, nhìn thoáng qua chính mình trong gương, cười khổ, trải qua sự chỉnh lý của chuyên viên trang điểm cả người hần thoát nhìn trở nên suât khí rất nhiều, phối hợp với khí chất trầm mặc lãnh tĩnh của hần, thật ra không hề thua kém Tiêu Cường.

“Cảm ơn.” Lý Dật nhìn hai chuyên viên trang điểm nở nụ cười. sau đó đi tới phòng trên lầu hai, thay quần áo dạ hội.

“Thật là kỳ quái. ngay từ đầu khi hần vào tôi cảm thấy cũng bình thường. thế nhưng bây giờ lại cảm thấy rất rực Sáng.” Chuyên viên trang điểm cho Lý Dật có chút nghi hoặc nói.

“Nam nhân này nhìn cũng không quá Xuất Sắc, thế nhưng trên người hần có một cỗ khí chất đặc thù, Chân chính hấp dẫn người chính là cỗ khí Chất đó.” Một chuyên viên trang điểm khác cũng mở miệng, tuổi tác của nàng lớn hơn một chút, gặp nhiều nam nhân hơn, phương diện kinh nghiệm tự nhiên nhiều hơn Chuyên viên kia.

Trên sofa. trong lòng Mộ Dung Tuyết cũng có loại cảm giác này. lúc này nghe chuyên viên trang điểm kia nói, bừng tỉnh hiểu ra.

Sau đó. Lý Dật thay quần áo Xong từ trên lầu hai đi Xuống.

“Trời ạ, không ngờ là thiết kế mới nhất trong năm nay của thủ tịch thiết kế Sư Giorgio Armani. có người nói toàn cầu chỉ có chín bộ!” Thấy bộ tây trang trên người Lý Dật. chuyên viên trang điểm của Mộ Dung Tuyết vẻ mặt khiếp Sợ kêu lên.

Lời của nàng vừa ra khỏi miệng, bao quát Mộ Dung Tuyết bên trong tất cả mọi người đều đưa ánh mắt nhìn về phía Lý Dật, Chính Xác là về hướng bộ tây trang trên người Lý Dật.

Lý Dật bị họ nhìn với ánh mắt người ngoài hành tinh, nhưng biểu hiện rất tự nhiên. hắn cũng không nói thêm gì với họ, mà là trực tiếp đi ra biệt thự.

Thấy Lý Dật muốn đi ra biệt thự, Mộ Dung Tuyết giật mình, làm như nhớ tới điều gì, cầm áo khoác trên Sô pha, sau khi mặc vào lập tức đuổi theo.

Khi Lý Dật đi ra khỏi biệt thự, sắc trời đã hoàn toàn tối hẳn. toàn bộ Tiêu gia trang viên bao phủ dưới ánh đèn, như ẩn như hiện, giống như một tòa thành mộng ảo.

Nơi biệt thự có một gã nam nhân đang đứng, hình dạng như một tên mặt trắng nhỏ, Lý Dật nhớ kỹ hắn từng cầm một chiếc rương nhỏ cho Mộ Dung Tuyết, Xem ra là người đại diện hoặc là trợ lý.

Hô hấp một chút không khí mới mẽ bên ngoài biệt thự, Lý Dật cất bước hướng biệt thự số một đi tới, hắn biết Tiêu Thanh Sơn đang ở nƠi đó chờ hắn. Mà qua đêm nay, hắn sẽ trở thành người nổi nghiệp thực sự. điều này làm cho hắn có loại cảm giác như mộng như huyền.

Tựa hồ...tất cả đều đang tới quá nhanh.

Cũng. . .thật quá bình tĩnh!

107. Chương 107 Ước Hẹn Ba Năm?

Lý Dật vừa đi ra ngoài được vài bước, lại nghe phía Sau truyền đến thanh âm của Mộ Dung Tuyết:” Chờ ”

Lý Dật vô ý thức ngừng chân lại, quay đầu liếc mắt nhìn Mộ Dung Tuyết. Mộ Dung Tuyết đi vài bước tới bên người Lý Dật, mỉm cười nói: “Anh hắn là muốn đi biệt thự số một để tham gia tiệc rượu phải không? Tôi cũng muốn đi, cùng đi?”

Nhìn dáng tươi cười Sáng lạn trên mắt Mộ Dung Tuyết, Lý Dật gật đầu. Đi được vài bước, Mộ Dung Tuyết đột nhiên nói: “Anh là khách nhân của Tiêu tiên Sinh?”

Nghe được Mộ Dung Tuyết hỏi, Lý Dật không khỏi cười khở. nữ nhân này chung quy Vẫn không nhận được sự hiếu kỳ trong nội tâm.

“Tôi là thủ hạ của ông ấy.” Lý Dật cũng không nói thân phận đích thực với Mộ Dung Tuyết.

“Thủ hạ?” Đôi môi khêu gợi của Mộ Dung Tuyết há thành hình Chữ “o”, hiển nhiên, nàng thật không ngờ. Lý Dật lại cho ra một câu trả lời như vậy. huống chi theo nàng Xem ra. một người thủ hạ của Tiêu Thanh Sơn mà thấy Tiêu Cường vẫn cứ hồ hững, có thể mặc được quần áo đích tay thủ tịch thiết kế sư Giorgio Armani làm ra Sao? Ngu ngốc đều biết đây là chuyện không có khả năng. bất quá Mộ Dung Tuyết cũng không phải là người bình thường, nàng cười cười, nói: “Trước đây tôi cũng đã tới Thượng Hải vài lần, thể nhưng Chưa baO giờ gặp được anh bên người Tiêu thúc!”

“Tôi thời gian gần đây tôi mới ở bên cạnh ông ấy.” Lý Dật cười cười, chỉ là dáng tươi cười có chút gượng ép, tựa hồ không muốn tiếp tục Câu chuyện về đề tài này.

Mộ Dung Tuyết nhìn ra Lý Dật không có hăng hái nói chuyện này. cũng không hỏi thêm điều này. Nhưng người đại diện ở phía sau lại đảo cặp mắt trắng dã nhìn Lý Dật, đồng thời nghiêng vai, rất có cảm giác như tư thái của một tiểu nữ nhân, phảng phất như đang nói cho Lý Dật: “Ai nha, Sao anh lại ngu như thế Chứ!”

Lý Dật cũng không để ý tới tên mặt trắng nhỏ. mà nhanh bước chân. cũng không nói chuyện. Khi Lý Dật và Mộ Dung Tuyết đi tới biệt thự, trong biệt thự từ lâu đã bày đầy bàn, Chu vi các bàn ngồi đầy tân khách từ khắp nơi đến. Ở giữa sân bày một tháp ly đựng rượu. hương rượu tràn đầy trong ly, phiêu tán khắp nơi chung quanh.

Mộ Dung Tuyết thân là một trong những nữ ngôi Sao nổi tiếng nhất Á Châu, nhân khí dĩ nhiên rất cao, nàng vừa Xuất hiện, lập tức hấp dẫn không ít ánh mắt nam nhân.

Lý Dật cũng dính theo chút ” ánh Sáng”. đồng thời có một ít nam nhân bắt đầu âm thầm Suy đoán thân phận Lý Dật.

“Mộ Dung tiểu thư tôi đi vào trước.” Lý Dật nhìn Mộ Dung Tuyết mỉm cười, Sau đó không đợi Mộ Dung Tuyết đáp lời, trực tiếp hướng vào trong biệt thự đi đến.

Bao quát Mộ Dung Tuyết ở bên trong, nhiều người cũng nhìn thấy được Lý Dật đang đi vào trong biệt thự. Ai cũng mờ mờ tỏ tỏ về thân phận của Lý Dật, những người biết được thì vẫn giữ biểu tình thản nhiên.

Người bên trong biệt thự thật sự rất nhiều. Hơn nữa Còn có chút hỗn tạp, Lý Dật cũng không có thời gian quan sát nên hẳn không phát hiện. ở góc sân phía tây bắc. một nữ nhân khí chất cao quý đang ngồi, Sau khi nữ nhân kia nhìn thấy Lý Dật Xuất hiện. vùng lông mày vẫn cau lại một chỗ. Bên người nữ nhân kia có một nữ hài có khuôn mặt rất giống nàng ta, nữ hài mặc y phục màu trắng, trên gương mặt đơn thuần lộ ra dáng tươi cười hạnh phúc.

Lúc Lý Dật đi vào biệt thự, Tiêu Thanh Sơn đang ở trong đại sảnh nói Chuyện với một nam nhân vóc người hơi béo mập đeo kính.

“Tiểu Dật qua đây, gặp qua La thúc thúc.” Thấy Lý Dật đi vào cửa, Tiêu Thanh Sơn lập tức vẫy tay với hắn.

Mà nam nhân họ La kia liếc mắt nhìn Lý Dật. con người giấu sau cặp mắt kính lóe ra ánh Sáng khôn khéo.

Lý Dật có nghe Gia Cát Minh Nguyệt nói qua, nam nhân họ La này chính là người thứ hai trong chính giới Giang Tô. quan hệ rất tốt với Tiêu gia, Tiêu Thanh Sơn có thể Sừng sững tại Thượng Hải không ngã, có quan hệ rất lớn với hắn.

“La thúc.” Lý Dật đi tới bên cạnh Tiêu Thanh Sơn, nhìn nam nhân họ La thì lễ.

Ánh mắt nam nhân họ La dừng lại trên người Lý Dật vài giây, bỗng nhiên thâm ý nhìn Tiêu Thanh Sơn ha hả cười nói: “Người thanh niên này không tệ, anh tuần Suất khí, muốn đi phao nữ nhân tuyệt đối là một cao thủ.”

Đổi mặt sự khích lệ của họ La, biểu hiện của Lý Dật rất bình tĩnh, nhưng vẻ mặt Tiêu Thanh Sơn hiện lên dáng tươi cười vui vẻ, hiển nhiên hắn cũng nhìn ra Lý Dật thay quần áo So với trước đây mà nói, suất khí hơn không ít.

“Lão Tiêu, bên ngoài có nhiều người đang chờ như vậy, ổng không thể cứ ở chỗ này với tôi, La mỗ cũng không có mặt mũi lớn như vậy.” Họ La ha hả cười, từ chỗ ngồi đứng lên.

Tiêu Thanh Sơn ha hả cười, ra dấu bằng mắt, Sau đó ba người lần lượt hướng bên ngoài biệt thự đi đến, Bên trong viện biệt thự. những khách nhân nhìn thấy Tiêu Thanh Sơn thân là chủ nhân đã đi ra, đều dừng cuộc nói chuyện, đều đưa ánh mắt hướng về Tiêu Thanh Sơn, mà ánh mắt đại bộ phận người trong đó cũng hướng về phía Lý Dật.

Hiển nhiên, bọn họ có thể nhìn ra được, Lý Dật đứng Sau lưng Tiêu Thanh Sơn đại biểu cho điều gì.

“Tiếp theo cho mời La tỉnh trưởng nói chuyện với chúng ta, mọi người vỗ tay hoan nghênh.” Tiêu Thanh Sơn quét mắt nhìn khách nhân bốn phía, cất cao giọng nói.

“Ba ba...”

Tiếng vỗ tay như nước thủy triều trong nháy mắt vang lên, La tỉnh trưởng nhấc tay ý bảo, chờ Sau khi tiếng vỗ tay dừng lại, nói: “Ngày hôm nay là ngày vui lớn tròn mười năm của tập đoàn Hoa Thanh, tôi đại diện cho tỉnh ủy, tỉnh, chính phủ. đại diện thị ủy Thượng Hải là chính phủ đối với tập đoàn Hoa Thanh biểu thị sự chúc mừng nhiệt liệt. Hoa Thanh tập đoàn làm đại biểu cho Xí nghiệp dân doanh ưu tú của Thượng Hải, trong suốt mười năm qua, chưa từng có một Xí nghiệp nào lại trở nên cường mạnh như vậy trong Trung Quốc...”

Nghe La tỉnh trưởng nói, Lý Dật cũng không có hứng thú, mà theo bản năng nhìn lướt qua góc tây bắc. bởi vì hắn nhận thấy được. ở nơi đó có vài ánh mắt đang theo dõi hắn.

Sau một khắc, Lý Dật thành linh nhìn thấy Lưu Tư Cầm mặc một thân áo trắng khí chất trang nhã ngồi ở nơi đó, thấy Lý Dật lướt ánh mắt tới. biểu tình không ngờ có chút mất tự nhiên. Mà bên cạnh Lưu Tư Cầm, Lưu Vi sau khi thấy Lý Dật. lập tức làm ra một thủ thế thắng lợi, khoe môi nhếch lên đáng tươi cười chiêu bài đơn thuần, từ hình dáng của miệng khi phát âm mà Xem, rõ ràng là đang gọi ba chữ “Đại ca ca!”.

Lý Dật thật khổ à, Lưu Tư Cầm lại đến tham gia mười năm thành lập của tập đoàn Hoa Thanh. Bất quá nghĩ lại nghĩ cũng bình thường trở lại, Lưu Tư Cầm mặc dù buôn bán tại nước Mỹ nhưng cũng phải tiến hành hợp tác với Xí nghiệp trong quốc nội, tới nơi này không có gì ngoài ý muốn. Khi nhìn thấy Lưu Tư Cầm, trong đầu Lý Dật vô ý thức dần hiện ra tình hình lần đầu tiên gặp Lưu Tư Cầm, nhớ tới nữ nhân cao ngạo này ngày đó dùng một loại thái độ khinh thường nói chuyện với hắn, Lý Dật không khỏi lộ ra một nụ cười lạnh đối với Lưu Tư Cầm

Thấy khoe miệng cười nhạt của Lý Dật, cả người Lưu Tư Cầm giống như bị điện giật. ngờ ngác ngồi tại chỗ. Với chỉ số thông minh của nàng ta làm Sao không biết, bắt đầu từ ngày mai Lý Dật sẽ trở thành người nối nghiệp của Tiêu Thanh Sơn?

Tuy rằng nàng ta nghĩ có chút khó tin Lý Dật lại là con riêng của Tiêu Thanh Sơn. nhưng tất cả những gì xảy ra trong ngày hôm nay đã nói cho nàng ta. tất cả đều đã biến thành sự thực. Nhớ tới ước hẹn ba năm ngày đó, Lưu Tư Cầm cảm giác trong lòng có chút chột dạ

Đúng lúc này. La tỉnh trưởng giờ tay hô to: “Tôi đề nghị. để chúng ta cùng nhau nâng ly, vì ngày hôm nay gặp nhau, vì sự nghiệp của Hoa Thanh tương lai bay lên. cạn ly!”

“Cạn”

Mọi người lớn tiếng phụ họa, cùng lúc đó, tiếng nổ vang lên trên bầu trời đen kịt trong trang viện, một đoàn pháo hoa màu lam nhạt chính thức tứ tán ra, mỹ lệ đến mức làm tim đập nhanh.

Nâng cốc chúc mừng hoàn tất, buổi tiệc chính thức bắt đầu, thức ăn được phục vụ đem lên, Sắc hương vị đều có đầy đủ. Lúc này La tỉnh trưởng cùng ngồi Xuống vị trí của mình, mà Tiêu Thanh Sơn mang theo Lý Dật đi đến các bàn khác kính rượu, mỗi khi đến một bàn thì hắn đều trình trọng giới thiệu Lý Dật, cử động này của hắn tự nhiên làm cho những người đó phải đem tên của Lý Dật ghi tạc vào trong lòng.

Khi Tiêu Thanh Sơn mang theo Lý Dật đi kết giao với những nhân vật bạch đạo, mọi người trong biệt thự cũng đang nói chuyện với nhau, hiển nhiên là trong những buổi tiệc như thế này, đây là thời cơ tốt nhất nói chuyện buôn bán.

Tiêu Thanh Sơn cuối cùng mang theo Lý Dật đi tới bàn bên cạnh bàn Lưu Tư Cầm đang ngồi. Đợi khi Lý Dật đi tới với Tiêu Thanh Sơn. Lưu Vi lập tức từ chỗ ngồi đứng lên. Vài bước đi tới bên người Lý Dật kéo tay hắn, vừa cười vừa nói: “Đại ca ca, thật không ngờ có thể ở chỗ này nhìn thấy anh ”

Thấy cử động của con gái, Lưu Tư Cầm vô ý thức muốn mở miệng ngăn cản. thế nhưng thấy Tiêu Thanh Sơn đang giờ cao ly rượu, cũng không tiện nói gì, mà Lý Dật cũng trực tiếp không thèm nhìn ánh mắt phần nộ của Lưu Tư Cầm, vươn tay nhẹ nhàng vuốt ve mái tóc phủ trán của Lưu Vi, nói: “Thật rất xảo.”

Lúc này, Tiêu Thanh Sơn đã cụng ly với mọi người, Sau đó kéo Lý Dật bước tới cạnh bàn. bắt đầu giới thiệu Lý Dật. Thấy Lưu Vi thân thiết níu cánh tay Lý Dật, những khách nhân khác ngồi trong bàn đều dùng một loại ánh mắt kỳ quái nhìn Lưu Tư Cầm, Lưu Tư Cầm tuy rằng kiệt lực khống chế biểu tình của chính mình, thế nhưng sắc mặt vẫn có chút phát Xanh như cũ.

Thấy dáng dấp của Lưu Tư Cầm, Tiêu Thanh Sơn suy nghĩ một chút, vỗ vỗ vai Lý Dật: “Chuyện phía dưới tự con đi làm, ta đi bồi La tỉnh trưởng bọn họ uống rượu.”

Mất thấy Tiêu Thanh Sơn rời đi, những khách nhân khác trong bàn nhìn Lý Dật, Lưu Tư Cầm gật đầu như chào, Sau đó rời đi.

“Vi Vi, qua đây!” Đợi khách nhân trong bàn rời khỏi, Lưu Tư Cầm rót Cốc mở miệng, trong giọng nói của nàng ta mang theo sự tức giận cường liệt.

Lưu Vi tuy rằng không biết vì sao mẹ của mình lại phần nộ như vậy. nhưng cũng không buông Cánh tay Lý Dật ra. mà chỉ đơn thuần cười cười. nói: “Mẹ con đã lâu không gặp đại ca ca, con có chuyện muốn nói

với đại ca ca, mẹ ăn trước đi.”

Dứt lời. Lưu Vi cũng không quản Lưu Tư Cầm có nguyện ý hay không, trực tiếp lôi kéo Lý Dật định đi. đồng thời nói: “Đại Ca ca. vừa rồi em nhìn thấy anh đi Chung với Mộ Dung tỷ tỷ tới đây! Anh rất quen thuộc với chị ấy Sao? Giúp em Xin chữ ký được Chứ”

“Không thành vấn đề.” Lý Dật gật đầu. tuy rằng hắn và Mộ Dung Tuyết cũng không quen thuộc, thế nhưng muốn hỏi chữ ký hắn cũng không phải là việc khó.

Thấy Lý Dật và Lưu Vi hoàn toàn Xem mình như không khí, Lưu Tư Cầm cũng không nhịn được nữa, nàng ta bước lên nắm lấy cánh tay Lưu Vi, cố sức kéo Lưu Vi vào người mình.

Lưu Vi không kịp đề phòng, bị Lưu Tư Cầm kéo cánh tay làm đau, đôi mày thanh tú nhíu lại, trách cứ nói: “Mẹ, mẹ muốn làm gì?”

Ngay từ đầu, Lưu Tư Cầm vốn đã không nguyện ý cho con gái và Lý Dật gặp gỡ, tuy rằng hôm nay Lý Dật đã như cá Chép vượt long môn, thân phận phát sinh biến hóa nghiêng trời lệch đất, thế nhưng vừa nghĩ lại ước hẹn ba năm, nàng ta cũng có khúc mắc. Nhất là khi thấy con gái chủ động kéo cánh tay Lý Dật, bày ra hình dạng vô cùng thân thiết thì nàng ta cũng không còn cách không chế được tình tự của chính mình được nữa.

Trong lúc hỗn hển Lưu Tư Cầm không trả lời Lưu Vi, mà là dương tay định tát Lưu Vi, Xem như nghiêm phạt nàng.

Thế nhưng tay nàng ta vừa giơ lên, liền bị bàn tay cứng rắn của Lý Dật bắt được, bàn tay Lý Dật giống như gọng kìm, làm Cánh tay Lưu Tư Cầm không Sao động đậy.

“Người ... làm gì?” Lưu Tư Cầm tức giận trừng mắt Lý Dật.

Lý Dật ghé sát mặt đến mặt Lưu Tư Cầm lạnh lùng nhìn chằm chằm con người Lưu Tư Cầm gần từng chữ “Trước đây Cô ghét bỏ thân phận của tôi, không cho tôi ở chung một chỗ với Lưu Vi, như vậy hiện tại cô lại có lý do gì nữa?”

Bên tai vang lên lời nói lạnh lẽo của Lý Dật, nhìn con người Lý Dật đang nheo lại, Lưu Tư Cầm chỉ cảm thấy phảng phất như bản thân đang rơi vào trong hầm băng, từ đầu đến chân đều phát lạnh. Nàng ta vô ý thức hé miệng muốn phản bác lời Lý Dật nói. thế nhưng khi ánh mắt rơi vào bộ tây trang trên người Lý Dật mà khắp toàn cầu chỉ có chín bộ, nàng ta cảm thấy cổ họng như bị vật gì chặn ngang, một chữ cũng nói không nên lời!

108. Chương 108 Đáng Trách? Thương Cảm?

Lưu Vi cũng không biết mẹ của mình và Lý Dật có ước hẹn ba năm, thấy hai người xung đột, nhất thời ngây ngẩn cả người. Sau đó nàng có chút Sốt ruột nói: “Đại Ca ca, anh...”

Thấy dáng dấp Sốt ruột của Lưu Vi, Lý Dật buông lỏng tay Lưu Tư Cầm mà Lưu Tư Cầm thấy Chung quanh có người đưa ánh mắt nhìn tới, lạnh lùng nói: “Chúng ta đổi chỗ khác nói.”

Lý Dật vốn không muốn cùng Lưu Tư Cầm đẩy đưa. chỉ là cảm thấy nữ nhân này muốn làm ra hiện tình cao cao tại thượng. cùng với thủ đoạn Xử sự tự cho là đúng làm cho hắn cảm thấy thập phần khó Chịu, lúc này nghe được Lưu Tư Cầm nói, thấy biểu tình không phụC của Lưu Tư Cầm, Lý Dật cười lạnh một tiếng: “Được”

Thấy Lý Dật đáp ứng thẳng thắn, Lưu Tư Cầm cười nhạt một chút, Sau đó nàng ta quay đầu nói với Lưu Vi: “Vi Vi, Con ở đây chờ mẹ, mẹ đi nói Chút Chuyện với hắn.”

“Mẹ, mẹ và đại Ca ca không thể nói ngay chỗ này hay Sao?” Thấy hai người không hề tranh chấp, Lưu Vi thỞ phào nhẹ nhõm, Con người trong suốt nghi hoặc nhìn Lưu Tư Cầm

“Ở đây không tiện lắm.” Lưu Tư Cầm thấy Con gái như vậy, giọng nói mềm đi vài phần, sau đó hung hăng trừng mắt liếc Lý Dật, bỎ ra hướng bên ngoài biệt thự.

Lý Dật vỗ vai Lưu Vi, mỉm cười nói: “Vi Vi. cô ở chỗ này chờ tôi, một hồi tôi mang Cô đi Xin chữ ký Mộ Dung Tuyết.”

Lưu Vi gật đầu, thế nhưng trong con người toát ra ánh mắt lo lắng.

Tiệc rượu đã chính thức bắt đầu. Toàn bộ Tiêu gia trang viên đều phủ trong ánh Sáng rực rỡ. Những nhóm tinh anh trẻ tuổi của Thiên Tự Đầu Mãnh Hổ Bang Xuyên tỏa bên trong trang viên. phòng ngừa có chuyện ngoài ý muốn phát sinh. Bởi những khách nhân đến tụ tập bên trong biệt thự số một, bởi vậy những địa phương khác trong trang viên ngoại trừ những tinh anh Thiên Tự Đầu Mãnh Hổ Bang đi tuần tra, không có những người khác. Nhưng thật ra có vẻ có Chút an tĩnh, sO với biệt thự số một hình thành sự đối lập hoàn toàn.

Có thể do lo lắng mình và Lý Dật tranh chấp sẽ khiến cho người khác chú ý. Lưu Tư Cầm đi tới một nơi không có bóng người mới chịu dừng lại.

Gió nhẹ buổi tối thổi qua, thổi bay Chiếc váy màu đen của Lưu Tư Cầm, lộ ra đôi đùi đẹp mê người. Nhìn tư thế lảC mông rất tự nhiên của Lưu Tư Cầm, trong lòng Lý Dật tuy rằng khó chịu với loại nữ nhân như Lưu Tư Cầm nhưng hẳn phải thừa nhận Lưu Tư Cầm là một nữ nhân phi thường mê hoặc.

Nàng ta đã hơn ba mươi tuổi nhưng hôm nay thoát nhìn chỉ Chưa tới ba mươi. Vóc người bảo dưỡng tốt đến phi thường, phối hợp với cổ khí chất của một người đàn bà thành thực, phẳng phất giống như một trái mật dâu, làm người ta rung động.

Nhận thấy được ánh mắt của Lý Dật, biểu tình Lưu Tư Cầm càng lạnh hơn. Chỉ là nàng ta có chút kỳ quái chính là, nàng cũng không hề nhìn thấy hai chữ dục vọng trong đôi mắt của Lý Dật. Lưu Tư Cầm đầu tiên là lấy trong túi ra một gói thuốc là dành cho phụ nữ, đốt Xong hút một hơi thật mạnh. không khách khí nói với Lý Dật: “Cậu hẳn là nhớ kỹ. Lúc trước tôi và cậu đánh đố. tiền đặt cược cũng không phải cho cậu và con gái tôi gặp gỡ. Cho nên mặc dù trong thời gian mấy tháng ngắn ngủi mà Cậu đã có được thành tựu hôm nay. thế nhưng tôi vẫn như cũ không muốn cũng không cho phép cậu tiếp Xúc với con gái tôi. cậu hiểu rõ chưa?”

Thấy biểu tình hờn hển của Lưu Tư Cầm, nghe lời nói ngang ngược không chút giảng đạo lý của nàng ta, Lý Dật đột nhiên nở nụ cười

Giờ khắc này, hẳn bỗng nhiên nghĩ, chính mình vì Sao phải lãng phí nước bọt với nữ nhân này, lãng phí thời gian với nàng ta là một Sai lầm hoàn toàn. Trước đây khi mình chưa có thân phận. nàng ta dùng một loại ánh mắt cao cao tại thượng nhìn mình, miệt thị Chà đạp mình, hôm nay, khi mình đã có thân phận và địa vị nhất định, nàng ta lại nói điều này không có liên quan gì tới thân phận và địa vị !

“Lưu Tư Cầm, có phải đời trước ta từng đào móc phần mộ tổ tiên của Lưu gia cô không?” Lý Dật tức giận nói.

Ngạc nhiên nghe được Lý Dật nói. cả người Lưu Tư Cầm chấn động. ngón tay cầm điếu thuốc chỉ Lý Dật, thân thể run lên nói: “cậu...cậu nói cái gì?”

“Tôi hỏi cô, là tôi chưa từng đào phần mộ tổ tiên của Lưu gia cô.” Lý Dật cười nhạo nói: “Nếu như tôi có đào qua, cô đối với tôi như vậy tôi cũng nhận thức đi. Thế nhưng then chốt chính là, tôi cũng không có đào qua phải không? Thậm chí, trước khi nhận thức Lưu Vi, ngay cả cô là thần thánh phương nào tôi cũng không biết. Trước đây, cô nói tôi không có thân phận. cô lợi thế. khinh thường tôi, không cho tôi và con gái cô gặp gỡ. Thế nhưng hiện tại thì sao. cô lại đưa ra lời ngang ngược càn quấy. rốt cục là cô muốn làm gì?”

“Tôi muốn cậu cách con gái tôi Xa một chút.” Tuy rằng lời Lý Dật nói rất khó nghe, thế nhưng Lưu Tư Cầm cũng không Suy nghĩ tới, đồng thời tựa hồ nàng ta lại nhớ ra cái gì, chẳng đáng nói: “Hừ! Thân phận hiện tại của cậu, chỉ là đi *** chó vận, trở thành con trai của Tiêu Thanh Sơn. Nếu như không phải điểm này. cậu cho là cậu có khả năng thượng vị sao? Mặt khác. cho tới bây giờ. nhìn qua thì Xem như cậu thành người nối nghiệp của Tiêu Thanh Sơn, thế nhưng kết quả cuối cùng ai biết được? Chớ quên, Đái Hồ hẳn cũng không phải là kẻ ngu Si, hẳn có thể dễ dàng tha thứ những hành động suốt bao năm nay của Tiêu Thanh Sơn, chính bởi vì người đàn bà của Tiêu Thanh Sơn có quan hệ huyết thống với Đái gia của hắn. nếu như không có những thứ này. đao mổ của Đái Hồ đã Sớm chỉ vào Tiêu Thanh Sơn. Cho nên tôi nói, kết

quả thật không biết thế nào, cậu có Tiêu Thanh Sơn làm chỗ dựa, Tiêu Cường có Đái lão gia tử, cậu Xác định rồi cậu có thể thắng được hắn sao?”

Nói xong lời cuối cùng, Lưu Tư Cầm nở nụ cười, thế nhưng cười xong, nàng ta phát hiện, Lý Dật chỉ lẳng lẳng nhìn nàng ta nói xong những lời này, trên mặt không hề có chút dấu hiệu tức giận.

Tuy rằng trong lòng có một loại phản cảm khó hiểu đối với Lý Dật, thế nhưng Lưu Tư Cầm hiểu rõ, trình độ ẩn nhẫn của Lý Dật Xác thực đáng sợ. “Nói hết rồi sao?” Lý Dật vừa nói vừa tiến lên một bước, giắt lấy hộp thuốc lá trong tay Lưu Tư Cầm, rút một điếu. đốt lên rít vài hơi, lại nói: “Nếu như đã nói xong, chúng ta trở về. tôi sợ con gái của cô lo lắng giữa chúng ta sẽ phát sinh xung đột. Nếu như cô còn chưa Châm chọc đã ghiền. còn muốn tiếp tục dùng phương thức này để phát tiết những gì trong lòng cô, tôi cho cô thêm hai phút, cô tranh thủ thời gian.”

Lời Lý Dật nói làm Lưu Tư Cầm chợt trầm mặc. Nàng ta đột nhiên nghĩ người thanh niên trước mặt tựa hồ cũng không có chỗ nào từng đắc tội mình. hỒn nữa còn luôn luôn suy nghĩ cho con gái của mình. Trước khi tham gia lễ mừng của tập đoàn Hoa Thanh, Lưu Tư Cầm đối với những hướng đi trong khoảng thời gian này của Lý Dật rõ như lòng bàn tay, nàng ta tự nhiên rõ ràng hiện Lý Dật có thể nhanh chóng thượng vị như vậy. then chốt chính là nhờ vào một trận đánh sinh tử trước đó.

Mất thấy Lưu Tư Cầm cũng không nói Lý Dật Xoay người bỏ đi, thế nhưng phía sau lại truyền đến thanh âm của Lưu Tư Cầm: “Cậu...chờ một chút!”

“Lại đổi ý sao?” Lý Dật nở nụ cười

Lưu Tư Cầm kiệt lực điều chỉnh tình tự của mình một phen. nói: “Cậu quan tâm con gái của tôi như thế rồi cậu là vì sao?”

“Kỳ thực cô muốn hỏi, tôi lao lực tâm tư đi tiếp cận con gái của cô là vì sao đúng không?” Giọng nói của Lý Dật có vẻ tà khí: “Yên tâm, tôi tiếp cận cô ấy, một không tham uy thế nhà của cô, hai không có mưu đồ với thân thể của cô ấy.”

“Thực sự?” Lưu Tư Cầm tựa hồ có chút không tin. những kinh lịch trải qua trong đời khiến nàng ta luôn có một cổ oán niệm đối với nam nhân.

“Tuy rằng tôi không thể trở thành người nối nghiệp của Thiên Tự Đầu Mãnh Hồ Bang, thế nhưng tựa hồ tôi cũng không hề thiếu tiền tiêu đi?” Lý Dật trào phúng nhìn Lưu Tư Cầm: “Về phần mưu đồ thân thể của con gái cô. tôi nghĩ, thân thể của cô So với của cô ấy càng thêm mê người.”

Nói xong lời cuối cùng. Lý Dật quay hướng Lưu Tư Cầm lộ ra tia cười tà dị, đồng thời không chút hảo ý nhìn lướt qua bộ ngực cao cao thẳng khởi của nàng ta.

Lý Dật nói làm Lưu Tư Cầm vừa giận vừa thẹn. nàng ta định phản bác gì đó, thế nhưng nghẹn hồi lâu mới nặng nề ra được ba chữ: “Cậu hạ lưu!”

“Nếu như cô muốn tôi hạ lưu, tôi không ngại cùng cô phát sinh mối quan hệ Siêu hữu nghị.” Lý Dật mới tùm tùm đưa thân thể gần kề. hướng Lưu Tư Cầm thổi một hơi. trong con người tràn ngập hai chữ dục vọng.

Nhìn dục vọng tràn trề trong con người của Lý Dật, Lưu Tư Cầm chỉ cảm thấy tim mình bỗng nhiên đập nhanh hơn, trái tim giống như muốn nhảy ra ngoài, nàng ta lập tức dùng tay bảo vệ bộ ngực của mình, Sau đó lui về phía Sau một bước.

“Lẽ nào mấy năm nay cô đều một mực thủ tiết sao?” Phản ứng kịch liệt của Lưu Tư Cầm làm cho Lý Dật như đoán được điều gì. Sau đó thấy Lưu Tư Cầm không phản bác, hắn cười ha hả hai tiếng, Sau đó không đợi Lưu Tư Cầm đáp lời tiếp tục Xoay người rời đi.

Nhìn bóng lưng cuồng vọng của Lý Dật. bên tai quanh quẩn lời Lý Dật nói, khuôn mặt vốn đang đỏ lên của Lưu Tư Cầm đột nhiên trở nên tái nhợt đến cực điểm, thân thể nàng ta không thể khống chế chợt run rẩy lên, thậm chí ngay đầu ngón tay cũng run lên, điếu thuốc lá kẹp giữa hai ngón tay cũng đánh rơi Xuống mặt đất.

“Lý Dật hỗn đản!” Giờ khắc này, Lưu Tư Cầm mới có phản ứng, Lý Dật là đang châm chọc nàng ta.

Lý Dật cũng không quay đầu lại, đúng như lời Lưu Tư Cầm, hẳn chính là muốn dùng phương thức châm chọc Lưu Tư Cầm để phát tiết Oán niệm tích góp trong lòng. Dù sao hẳn rõ ràng. có Lưu Vi hẳn không thể làm gì Lưu Tư Cầm bằng không sẽ làm nàng bị thương tâm.

Đó là điều mà hẳn không muốn thấy.

Dần dần thân ảnh Lý Dật tiêu thất trong tầm mắt Lưu Tư Cầm, Lưu Tư Cầm vẫn không nhúc nhích ngồi Xổm trên mặt đất, hai tay ôm vai. Giờ khắc này, biểu tình của nàng tái nhợt như tờ giấy, trong con người toát ra ánh mắt bất lực cô độc, thương cảm như một con Sơn dương bị thụ thương.

Lúc Lý Dật trở lại tiệc rượu. tiệc rượu cơ bản đã kết thúc. dù sao đối với kẻ có tiền mà nói, tiệc rượu chỉ là một loại hình thức, với thân phận bọn họ muốn ăn cái gì, chỉ cần một cú điện thoại là Xong. Những khách nhân túm năm tùm ba hướng bên ngoài biệt thự đi đến, đi tới mặt cỏ hướng đông nam của trang viên, Nơi đó có tổ chức vũ hội tối hôm nay.

Lý Dật mỉm cười gật đầu chào những khách nhân rồi đi, đồng thời nhìn thấy Lưu Vi nha đầu đang ngồi một mình trên bàn, vẻ mặt lo lắng nhìn ra cửa biệt thự.

Sau khi nhìn thấy thân ảnh của Lý Dật, trên mặt tiểu nha đầu lộ ra biểu tình kích động. bỗng nhiên từ chỗ ngồi đứng lên. nhìn Lý Dật vẫy tay: “Đại ca ca!”

Lý Dật nhanh chân đi tới bên người Lưu Vi, Lưu Vi trực tiếp nhào vào trong lòng hẳn. chăm chú ôm hẳn. nhẹ giọng nói: “Đại ca ca, em không biết giữa anh và mẹ em Xảy ra chuyện gì. thế nhưng em không muốn thấy hai người như vậy. như vậy em sẽ rất thương tâm.”

Nói đến đây. Con người trong suốt của Lưu Vi bắt đầu tràn nước mắt, nàng ngẩng người nhìn Lý Dật. dùng ánh mắt khẩn cầu nói: “Đại ca đáp ứng em đừng nên cãi nhau với mẹ em được chứ?”

“Ân” Lý Dật kiên định gật đầu, Sau đó vuốt ve vùng trán tiểu nha đầu. trong lòng cũng thâm than. Lưu Tư Cầm có được một đứa con gái hiểu chuyện nhu thuận như thế. cũng không biết phải che chở, sớm muộn sẽ hối hận.

“Đại ca ca đối Vi Vi thật tốt.” Thấy Lý Dật gật đầu, tiểu nha đầu nở nụ cười, hòa lẫn cùng nước mắt chảy ra.

Lý Dật nhẹ nhàng lau đi nước mắt trên mặt Lưu Vi, nói: “Vi Vi không khóc, đại ca ca mang em đi đến gặp Mộ Dung Tuyết Xin chữ ký”

Lưu Vi nhẹ nhàng gật đầu.

Cùng lúc đó. phía đông bắc sân, Tiêu Cường cầm một ly rượu trong tay. cúi đầu uống rượu đồng thời cũng dùng khước mắt quan sát Lý Dật, khi thấy dáng dấp thân mật của Lý Dật và Lưu Vi, gương mặt vốn đang âm trầm của hắn đột nhiên lộ ra dáng tươi cười Sảng lạn.

Dưới ngọn đèn, dáng tươi cười kia vô cùng âm trầm

109. Chương 109 Người Điên

Lúc Lý Dật giúp Lưu Vi lau nước mắt đồng thời vô ý thức đưa mắt nhìn về chỗ Tiêu Cường, chỉ còn nhìn thấy chiếc bàn trống không. lúc này, Tiêu Cường đã đứng dậy hòa lẫn vào trong dòng người.

Lý Dật nhẹ nhàng lắc đầu, sau đó tùy ý cho Lưu Vi nắm cánh tay hẳn, hướng bên ngoài biệt thự đi đến.

Hai người vừa ra bên ngoài biệt thự, tiếng chuông điện thoại nằm trong túi Xách hình hoạt họa của Lưu Vi vang lên. Lưu Vi nhìn Lý Dật cười Xin lỗi. sau đó lấy ra điện thoại, Sắc mặt cũng hơi đổi.

Lý Dật dừng tại chỗ chờ Lưu Vi tiếp điện thoại, thấy sắc mặt Lưu Vi không thích hợp. bèn dùng khước mắt liếc nhìn màn hình điện thoại, thành linh thấy hai Chữ mù mù (mẹ)

“Mẹ” Lưu Vi chuyển máy nói.

“Vi Vi, mẹ có việc về trước, con chơi Xong nhớ sớm về nhà.” Trong điện thoại truyền đến thanh âm Lưu Tư Cầm, giọng nói có chút uể oải, bởi Lý Dật đứng rất gần, hắn cũng đã nghe được.

Nguyên bản Lưu Vi còn đang lo lắng Lưu Tư Cầm sẽ mang luôn nàng về nhà, ngạc nhiên nghe được Lưu Tư Cầm nói, đầu tiên là ngại ra, sau đó vui mừng: “Đã biết rồi mẹ. mẹ đi trên đường cẩn thận.”

“Đại ca ca, mẹ cho phép em ở bên ngoài chơi lâu một chút đó!” Điện thoại của Lưu Tư Cầm làm tâm tình Lưu Vi chuyển biến tốt đẹp hơn rất nhiều. Vừa nói vừa tròn mắt nhìn Lý Dật, dấp dấp vẻ mặt đầy hưng phấn.

Đối với quyết định của Lưu Tư Cầm, trong lòng Lý Dật nhiều ít có chút kinh ngạc. Đồng thời bỗng nhiên nghĩ. nữ nhân kia cũng không phải cứng nhắc như trong sự tưởng tượng của mình.

Lý Dật mang theo Lưu Vi đi tới chỗ vũ hội. nơi đó đã đi không ít người. Dọc theo đường đi. không ít người phụ trách an toàn của Tiêu gia trang viện cúi đầu chào hỏi Lý Dật.

Bởi những ai tiến vào được Tiêu gia đều phải trải qua sự kiểm nghiệm nhiều lần. bởi vậy chung quanh vũ hội cũng không an bày thành viên Mãnh Hổ Bang phụ trách vấn đề an toàn. Dù Sao, ngày hôm nay đến Tiêu gia trang viên đại khái đều là những ông trùm thương trường hoặc nhân vật nổi tiếng chính giới, thực sự không thích hợp phóng một đám thành viên hắc bang ở bên cạnh.

Trên mặt cỏ trải một tấm thảm lông dê màu đỏ, ở giữa có một sân nhảy được thiết kế chuyên môn. trên sân nhảy bày thêm mười bàn. trên bàn được đặt các loại rượu ngon nhất cùng những món điểm tâm thật tinh mỹ. Một đám bồi bàn được ký hợp đồng từ bên Pháp đưa Sang mặc đồng phục, gương mặt mỉm cười phục vụ cho các khách nhân. Hai bên Sân nhảy là một ban nhạc đang đàn một bản nhạc thật ưu nhã, một ít khách nhân mang theo bạn gái đi vào sân nhảy. theo tiết tấu âm nhạc tận tình khiêu vũ.

Lý Dật mang theo Lưu Vi trực tiếp đi tới bên chiếc bàn Sát bên Sân nhảy, tiếp nhận ly rượu từ tay bồi bàn liền chậm rãi thưởng thức.

Lưu Vi thì chậm rãi tiêu diệt những món điểm tâm trên bàn. lúc này trong tiệc rượu nàng vốn không ăn được bao nhiêu, chỉ dùng hết thời gian mà nhìn Lý Dật.

Lý Dật cầm ly rượu, ánh mắt quét quanh sân một vòng, thỉnh thoảng nhìn thấy Mộ Dung Tuyết và Tiêu Thanh Sơn đang ngồi cùng nhau. hai người đang nói chuyện gì đó. một ít nam nhân ở chung quanh thường thường đưa ánh mắt ngưỡng mộ nhìn Mộ Dung Tuyết.

Hiện trường vũ hội tuy rằng không thiếu mỹ nữ, nhưng Mộ Dung Tuyết lại là người nổi bật nhất, điều kiện bản thân nàng không nói, chỉ là danh đầu nữ hoàng của Á Châu đủ để cho những nữ nhân khác buồn bã thất sắc.

Thấy Mộ Dung Tuyết và Tiêu Thanh Sơn đang nói chuyện, Lý Dật thoáng dO dự, cũng không dự định lập tức đi qua giúp Lưu Vi Xin chữ ký, mà là dự định chờ hai người nói chuyện Xong mới đi qua.

Lúc này mọi người trong Sân vừa nhìn thấy Lý Dật, đều đến gặp mặt nói chuyện với hắn, hiển nhiên, theo bọn họ Xem ra, đó là một thời cơ tốt gây dựng mối quan hệ với Lý Dật.

Lý Dật bình tĩnh chào hỏi những khách nhân đến bắt chuyện, Lưu Vi vẫn lẳng lặng ngồi bên cạnh Lý Dật, nhìn hình dáng hào hiệp của Lý Dật, dáng tươi cười trên mặt tiểu nha đầu vẫn chưa từng mất đi.

Chẳng qua bao lâu, Lý Dật viện cớ đuổi đi hơn mười khách nhân đến nói chuyện, thỉnh thoảng nhìn thấy Mộ Dung Tuyết rời khỏi bên cạnh Tiêu Thanh Sơn mà Tiêu Thanh Sơn cũng không tiếp tục nói chuyện với những vị đại lão trong chính giới. lại mỉm cười nhìn Mộ Dung Tuyết.

Cùng lúc đó hai gã bồi bàn sạch sẽ lưu loát dời lên một cây đàn dương cầm đến ngay giữa sân nhảy, sau đó tư thái ưu nhã lui đi ra ngoài.

“Tiếp theo cho mời tiểu thiên hậu Á Châu Mộ Dung Tuyết tiểu thư sẽ vì mọi người biểu diễn một ca khúc quen thuộc của nàng “Khai Tâm”.” Lúc này, một người chủ trì vũ hội cầm microphone nói lớn.

Nghe được người chủ trì nói trong sân lập tức vang lên một mảnh hoan hô. hiển nhiên, ngày hôm nay những người đến Tiêu gia trang viện tuy rằng thân phận không thấp, thế nhưng bên trong cũng có rất nhiều người

là người hâm mộ của Mộ Dung Tuyết.

Tiểu nha đầu đối với Mộ Dung Tuyết rất Sùng bái, nghe được Mộ Dung Tuyết muốn lên sân khấu hát, vẻ mặt hưng phấn nắm lấy cánh tay Lý Dật: “Đại ca ca, Mộ Dung tỷ tỷ sắp lên biểu diễn đó!”

Tiểu nha đầu vừa ăn Xong điểm tâm, nhất thời hưng phấn đã quên lau tay, do đó bộ tây trang mà toàn cầu chỉ có chín bộ lập tức liền dính đầy dầu mỡ. Lý Dật cũng không hề quan tâm, tùy ý cho Lưu Vi lôi kéo cánh tay hắn, đồng thời cũng đưa ánh mắt nhìn về phía Mộ Dung Tuyết.

Đối mặt sự hoan hô của các khách nhân. vẻ mặt Mộ Dung Tuyết bình tĩnh. với những bước tiến trầm ổn đi vào giữa sân nhảy. Lý Dật rõ ràng nhìn thấy, các nam nhân khi nhìn thấy thân thể mê người của Mộ Dung Tuyết thì ngoại trừ mấy người có thân phận đặc thù. những người khác hoặc nhiều hoặc ít đều toát ra ánh mắt đặc biệt, mà các nữ nhân ngoại trừ Lưu Vi, hầu như đều lộ ra biểu tình đỏ ửng.

Mộ Dung Tuyết đầu tiên cầm lấy microphone, gương mặt quay nhìn hướng Tiêu Thanh Sơn, nói: “Rất vinh hạnh có thể tham gia lễ mừng mười năm của tập đoàn Hoa Thanh, ở chỗ này, tôi đưa lên một khúc hát “Khai Tâm”. chúc tập đoàn Hoa Thanh phát triển không ngừng, cũng chúc các bằng hữu đang có mặt ở trong cuộc sống sau này. cộng tác thuận lợi. thân thể khỏe mạnh!”

Mộ Dung Tuyết dù sao cũng là nhân viên thường lên sân khấu, chỉ một lời dạo đầu ngắn gọn, liền dẫn đến toàn bộ vũ hội đồng loạt vỗ tay, một ít khách nhân nhìn không được cũng phát ra tiếng hoan hô.

Mộ Dung Tuyết mỉm cười đặt microphone lên giá, sau đó ngồi vào trên ghế, vươn những ngón tay dài nhỏ trắng muốt. nhẹ nhàng đặt lên bàn phím dương cầm, theo tiếng đàn của nàng, vang lên một làn điệu du dương réo rắt, khi tay nàng vừa dừng lại. Đàn nhạc đã chuẩn bị từ lâu, lập tức tiếp theo làn điệu vừa trôi lên.

“Thương tâm cũng là sống, khai tâm cũng là Sống...”

Mộ Dung Tuyết cất lên tiếng hát như chim hoàng anh trong nháy mắt liền chinh phục toàn bộ khán giả có mặt tại vũ hội, đại bộ phận mỗi người lộ ra biểu tình như si như say. Lưu Vi ngồi bên cạnh Lý Dật vẻ mặt càng say Sưa. nhẹ nhàng hát theo lời hát của Mộ Dung Tuyết.

Tiếng hát của Mộ Dung Tuyết mang theo một cỗ lực Xuyên thấu, càng mang theo một sức hút, tựa hồ ở trong bất tri bất giác làm khán giả bị lây nhiễm, dù là Lý Dật cũng không ngoại lệ.

Trong lúc Lý Dật còn đang chìm đắm trong tiếng hát của Mộ Dung Tuyết. khóe mắt hắn thành linh nhìn thấy một thân ảnh từ chỗ ngồi đứng lên, nhằm phía trung ương sân nhảy.

Thấy một màn này Sắc mặt Lý Dật đại biến, vô ý thức hướng nam tử kia phóng đi. thế nhưng đã chậm. Nam tử kia ngồi cách sân nhảy rất gần, chỉ cần vài bước liền vọt tới bên người Mộ Dung Tuyết. trong tay hắn cầm một cây dao. biểu tình như điên cuồng. thậm chí cơ mặt cũng vặn vẹo!

Mỗi người vốn đang chìm đắm trong tiếng hát của Mộ Dung Tuyết. biến cố thành linh Xảy ra làm mỗi người kinh ngạc. Mộ Dung Tuyết càng sợ đến sắc mặt tái nhợt, vô ý thức lùi ngược về phía sau.

Ngay khi mỗi người cho rằng sẽ có huyết án Xảy ra, nam tử kia ôm đồm cánh tay Mộ Dung Tuyết. Mộ Dung Tuyết bị dọa đến sắc mặt đều trắng. hai chân có chút như mềm nhũn, nếu đổi lại lúc mới ra đời có lẽ nàng đã trực tiếp đặt mông ngồi bệch dưới đất. Nhưng nam nhân kia cũng không hạ thủ đối với Mộ Dung Tuyết, mà là thâm tình nhìn Mộ Dung Tuyết nuốt nước bọt nói: “Tiểu Tuyết, cô biết không? Từ khi cô mới bắt đầu ca hát tôi đã quan tâm tới cô, cho tới nay, tôi đều là người trung thành của cô, mỗi một CD của cô, tôi đều có cất giữ. Mỗi một lần cô biểu diễn, tôi đều có tham gia. Ở vô số ban đêm khi nằm trên giường. trong đầu chỉ nghĩ đến khuôn mặt thoát tục của cô. bên tai quanh quẩn tiếng hát uyển chuyển của cô. tôi trần trọc khó thể đi vào giấc ngủ ...”

Nghe nam nhân nói, thân thể Mộ Dung Tuyết không ngừng run lên, nàng không dám giãy dụa. vì sợ giãy dụa sẽ chọc giận nam nhân.

Mà vũ hội đang hỗn loạn Cũng không ai ngờ lại Xảy ra chuyện như vậy. nhất là con mắt của Tiêu Thanh Sơn trong nháy mắt khép lại. hắn tự nhiên biết, nếu như Mộ Dung Tuyết ở chỗ này gặp chuyện không may thì ảnh hưởng mang đến sẽ ác liệt thế nào!

Trong lúc Tiêu Thanh Sơn còn đang lo lắng thì Lý Dật đã đến gần sàn nhảy, nhưng khi Lý Dật muốn bước vào sàn nhảy. nam tử kia bỗng nhiên Xoay người đưa cây đao chĩa ngay vào cổ mình, kích động nhìn Lý Dật, lớn tiếng nói: “Không được qua đây! Nếu ông qua tôi sẽ chết Cho ông Xem!”

Nghe được nam nhân nói. Lý Dật vô ý thức dừng chân lại. Nguyên bản nếu đổi lại là một địa phương khác, Cái chết của nam nhân không có quan hệ chút nào đến Lý Dật, thế nhưng nơi này là Tiêu gia trang viên, mà còn là lễ mừng mười năm của tập đoàn Hoa Thanh, nếu chết người...

“Buông đao.” Lý Dật gắt gao nhìn Chằm Chằm nam tử, trong lòng Suy nghĩ nên làm như thế nào.

“Lui ra phía sau! Lui ra phía sau! Nếu ông không lui, tôi sẽ Chết cho ông Xem!” Nam tử nói Xong liền dùng đao đâm vào Cổ hấn một Chút, máu tươi nhất thời bùng lên.

“Đừng! Ông đừng kích động!” Thấy cử động của nam nhân. Mộ Dung Tuyết đầu tiên nhìn nam nhân hô to một tiếng, sau đó lại nhìn Ly Dật nói: “Anh không nên qua đây!”

Mộ Dung Tuyết nói làm nam nhân Xoay người, một lần nữa đưa ánh mắt nhìn về phía Mộ Dung Tuyết: “Tuyết, thật không ngờ, cô lại lo lắng Cho tôi! Thật là cảm động! Cho tới nay, tôi cho rằng là do mình đơn phương tương tư, ở trong mộng mơ tới cô...”

“Ông không nên uống phí tâm tư được chứ? Giữa Chúng ta không có khả năng, ông làm như vậy lại có ý nghĩa gì?” Mộ Dung Tuyết tựa hồ nhận ra nam nhân trước mắt, giọng nói của nàng tràn ngập vẻ không nhẫn nại. còn kèm theo một tia khấn trương.

“Dật Ca, nam nhân kia tên là Tôn Đại Vĩ, là một nhân viên cao Cấp của một Công ty tại Hồng Kông, đồng thời Cũng là người hâm mộ siêu Cấp của Mộ Dung Tuyết, truy Cầu Mộ Dung Tuyết đã hai năm...”

Lúc này, trong ống nghe điện thoại của Lý Dật truyền ra thanh âm của Trịnh Dũng Cương, tuy rằng chung quanh vũ hội cũng không có người của Mãnh Hổ Bang, thế nhưng Trịnh Dũng Cương vẫn đứng ở gần đó. mục đích chính là để ngừa vạn nhất.

“Hiểu rõ, cậu không nên qua đây, việc này tôi Xử lý.” Lý Dật vừa nói một Câu với Trịnh Dũng Cương, sau đó dùng ánh mắt giao lưu với Mộ Dung Tuyết.

“Tiểu Tuyết, Cô lại Cự tuyệt tôi nữa! Cô lại Cự tuyệt tôi nữa!” Nghe được Mộ Dung Tuyết nói, tình tự của Tôn Đại Vĩ CỐ về có Chút kích động.

Thấy dáng dấp kích động của Tôn Đại Vĩ. trái tim mỗi người đang có mặt đều muốn nhảy khỏi lồng ngực, rất sợ Tôn Đại Vĩ làm ra Cử động quá khích, mà đúng lúc này, một bóng đen bỗng nhiên hiện lên ngay trước sàn nhảy. Một tiếng giòn vang qua đi, mỗi người nhìn thấy cây đao của Tôn Đại Vĩ rơi vào trong tay Lý Dật. mà bản thân Tôn Đại Vĩ lại té Xiu trên mặt đất.

Thần kinh Mộ Dung Tuyết vốn đang buộc chặt một chỗ, nguyên bản khi tiến hành giao lưu bằng ánh mắt với Lý Dật nàng vẫn còn có chút lo lắng, thế nhưng hôm nay thấy Tôn Đại Vĩ đang nằm như con lợn chết trên mặt đất thì nàng lại ngây ngẩn cả người, ngơ ngác nhìn Lý Dật, thậm chí quên Cả nói chuyện.

Lý Dật cũng không để ý đến Mộ Dung Tuyết. mà nhắc thân thể Tôn Đại Vĩ hướng phía ngoài đi đến, trong lúc bước đi, hần thấy sắc mặt mấy đại lão chính giới đứng bên người Tiêu Thanh Sơn đều trở nên Xấu Xí.

Hiện tại lễ mừng mười năm của tập đoàn Hoa Thanh lại Xuất hiện loại sự tình này, chẳng khác gì đánh thẳng vào mặt Tiêu Thanh Sơn. So Sánh với những người đó, sắc mặt Tiêu Thanh Sơn cũng có Chút âm trầm Khóe mắt nhìn thấy biểu tình của Tiêu Thanh Sơn, trong lòng Lý Dật Cũng thở dài. đây đã là phương thức hoàn mỹ nhất mà hần có thể Xử lý.

Trong lúc thở dài, Lý Dật Cũng phát hiện, trong sân không ít phụ nữ quý nhân đang dùng mắt CựC nóng nhìn hần, thậm chí có mấy người đi một mình càng lớn mật nhảy mắt đưa tình, phảng phất như đang nói: “ Suất Ca, đêm nay CÓ hứng thú không?”

110. Chương 110 Song Phi?

Bầu không khí náo nhiệt của vũ hội bị triệt để phá hủy, bao quát La tỉnh trường ở bên trong cũng rời đi. những khách nhân khác cũng mất đi hăng hái. đều đứng dậy hướng Tiêu Thanh Sơn cáo từ.

Lý Dật giao Tôn Đại Vĩ cho Trịnh Dũng Cương, đồng thời hẩn nhìn thấy sắc mặt Tiêu Thanh Sơn thập phần Xấu Xí. tuy rằng Tiêu Thanh Sơn đã kiệt lực che giấu. thế nhưng khóe mắt đang nháy lên điên cuồng nói cho Lý Dật, Tôn Đại Vĩ và công ty của hẩn sắp sửa thừa nhận lửa giận của Tiêu Thanh Sơn.

Dù sao, vì lễ mừng mười năm lần này, Tiêu Thanh Sơn đã lao lực tâm cơ. hôm nay bị một mình Tôn Đại Vĩ hủy đi, có thể không giận sao?

Khi Lý Dật trở lại bên người Lưu Vi, Lưu Vi tựa hồ còn Chìm đắm trong Chuyện vừa rồi, biểu tình khẩn trương không ngớt, thấy Lý Dật đi tới. nhẹ giọng nói: “Đại ca ca.”

Nhìn biểu tình của Lưu Vi. Lý Dật hiểu được vừa rồi Lưu Vi bị khẩn trương đến phá hủy. cười cười. nói: “Không có việc gì nữa.”

Nghe được Lý Dật nói, biểu tình của Lưu Vi Chuyển biến tốt đẹp hơn rất nhiều, đồng thời nhớ tới gì đó. nói: “Đại ca ca. vừa rồi anh thật giỏi! Em cũng không thấy anh làm sao Xuất thủ. kết quả tên bại hoại kia đã bị ạnh chế phục rồi!”

Lưu Vi nói tâm Lý Dật có chút khỐc không ra, nếu Lưu Vi có thể nhìn thấy được thân ảnh của hẩn, thì hẩn căn bản không thể cứu được Mộ Dung Tuyết. Mà Lý Dật cùng Điền Đăng Cương đánh một trận thụ thương, bây giờ lại dùng tốc độ cực hạn để cứu người, làm cho các bộ vị trong thân thể đều khó chịu.

Tiêu Thanh Sơn mỉm cười Xã giao một phen với các khách nhân, mang theo Mộ Dung Tuyết hướng Lý Dật đi tới.

Nhìn hai người đi tới, Lý Dật cũng không có gì biểu thị. mà tiểu nha đầu biểu tình vẻ mặt hưng phấn, hai tay chăm chú nắm chặt cánh tay Lý Dật, thân thể hơi có chút run.

“Tiểu Dật, tiểu Tuyết là muốn đến cảm tạ con.” Tiêu Thanh Sơn đi tới bên người Lý Dật mỉm cười nói. lúc này vẻ mỉm cười trên mặt đã khác với khi nãy, trước mỉm cười là do bị bức bách, mà hiện tại là mỉm cười phát ra từ nội tâm. Bởi vì hẩn hiểu rõ, nếu như vừa rồi không phải là Lý Dật Xuất thủ, như vậy hậu quả thiết tưởng không chịu nổi.

Mộ Dung Tuyết vẻ mặt Cảm kích nhìn Lý Dật nói: “Cảm tạ anh.”

“Đừng khách khí.” Lý Dật nhàn nhạt cười chỉ chỉ Lưu Vi nói: “Em gái của tôi rất sùng bái cô. muốn có đĩa CD do cô ký tên.”

Mộ Dung Tuyết hiển nhiên thật không ngờ Lý Dật lại nói ra câu nói như vậy, sau khi ngây ra vài giây. lại nhìn thoáng qua Lưu Vi, có chút Xấu hổ: “Hiện tại trên người tôi không mang theo, ở chỗ người đại diện Chắc là có, tôi sẽ đi tìm hẩn hỏi Xem”

Lưu Vi nằm mơ cũng không có nghĩ đến thân tượng của mình lại lộ ra biểu tình Xấu hổ ngay trước mặt nàng, nàng then thùng nói: “Mộ Dung tỷ tỷ. vừa rồi chị bị kinh sợ nên trở về nghỉ ngơi. Còn chuyện ký tên đĩa CD chờ ngày mai khi Chị rảnh rồi rồi ký cũng được.”

“Không có việc gì. người đại diện ở ngay bên kia.” Lưu Vi nói làm tâm tình vốn không Xong của Mộ Dung Tuyết chợt Chuyển biến tốt đẹp hơn rất nhiều. Nàng mỉm cười vượt ve đầu Lưu Vi, sau đó nhìn qua hướng người đại diện vậy vậy tay.

Người đại diện của Mộ Dung Tuyết thấy tai nạn khi nãy của nàng. trong lòng thập phần tức giận Tiêu Thanh Sơn, hẩn không dám đi qua chỉ đứng ở Xa Xa lo lắng nhìn tới Mộ Dung Tuyết, lúc này thấy Mộ Dung Tuyết ngoắc tay. liền nhanh chóng chạy tới.

“Tiểu Tuyết, vừa rồi cô cũng không biết, cô làm tôi sỢ muốn Chết!” Người đại diện của Mộ Dung Tuyết vài bước chạy tới, vừa vỗ ngực. vừa dùng thanh âm ngọt ngào nói, mười phần như nữ nhân.

Thấy một đại nam nhân lộ ra biểu tình hoàn toàn như nữ nhân, đồng thời dùng thanh âm ngọt ngào nói, Lý Dật chỉ Cảm thấy cả người một trận ác hàn. Mà người đại diện của Mộ Dung Tuyết tựa hồ không có nhận ra được Lý Dật không chút thích ứng, còn cố ý đưa thân thể nghiêng tới trên người Lý Dật. thân thiết nắm lấy cánh tay Lý Dật, yêu mị cười nói: “Suất ca, vừa rồi Cảm tạ anh nga.”

Lý Dật cố nén cảm giác muốn nôn mửa. vội vã giãy ra. lôi kéo Lưu Vi rời xa người đại diện của Mộ Dung Tuyết.

Thấy cử động của Lý Dật, Mộ Dung Tuyết tựa hồ nhìn ra được điều gì, nhin không được cười cười. sau đó nói: “Đem CD trong túi đưa cho tôi. tôi cho em gái này.”

Người đại diện của Mộ Dung Tuyết “nga” một tiếng, Cẩn Cẩn thận thận mở túi Xách lấy ra hai CD, trên đó đều có chữ ký, của Mộ Dung Tuyết. Mộ Dung Tuyết cầm lấy. đưa cho Lưu Vi nói: “Em gái. lần này tôi tới gấp gấp, không mang theo nguyên bộ. lần sau nếu có cơ hội tới Thượng Hải, sẽ đem nguyên bộ cho em”

Tiểu nha đầu kích động tiếp nhận đĩa CD, trong lúc nhất thời cũng không biết nên nói gì mới tốt.

“Tiểu Tuyết, sự tình hôm nay Xin lỗi Cô, như vậy đi, cô sớm về nghỉ ngơi một Chút, ngày mai tôi phái người đưa cô đến sân bay.” Tiêu Thanh Sơn áy náy nói với Mộ Dung Tuyết.

Nhắc tới Chuyện này, sắc mặt Mộ Dung Tuyết có Chút ảm đạm, nàng miễn cưỡng cười nói: “Tiêu thúc thúc, tôi biết chuyện vừa rồi đối với tập đoàn Hoa Thanh tạo thành ảnh hưởng rất nghiêm trọng, mong muốn Tiêu thúc thúc Xem tại mắt mũi của tiểu Tuyết mà bỏ qua cho Tôn Đại Vĩ kia, dù sao hắn cũng là người hâm mộ của tôi.”

Mộ Dung Tuyết đề nghị làm Tiêu Thanh Sơn có chút hơi làm khó, bất quá cuối cùng hắn vẫn gật đầu đáp ứng Mộ Dung Tuyết.

“Cảm tạ Tiêu thúc thúc.” Mộ Dung Tuyết thở phào nhẹ nhõm, sau đó nhớ tới việc gì, lại nói: “Tiêu thúc thúc, ngày hôm nay phát sinh loại chuyện này. khả năng sẽ đưa tới ký giả, không bằng như vậy. tôi đi khách sạn ở, bằng không sẽ mang đến phiền phức không tất yếu cho ngài.”

“Vậy ủy khuất cô rồi. tiểu Tuyết.” Tiêu Thanh Sơn hiểu rõ lời của Mộ Dung Tuyết là sự thực, suy nghĩ một chút nói với Lý Dật: “Tiểu Dật, con đưa tiểu Tuyết đến khách sạn Dạ Minh Châu, ta sẽ đặt phòng ở đó.”

“Àn” Lý Dật gật đầu, hắn hiểu được Tiêu Thanh Sơn để hắn đưa Mộ Dung Tuyết đi là vì giảm bớt sự ác cảm của Mộ Dung Tuyết đối với Hoa Thanh, dù sao Mộ Dung Tuyết và Hoa Thanh có quan hệ hợp tác, trước đó Gia Cát Minh Nguyệt cũng có nói qua, ngay sau Tiêu Thanh Sơn sẽ phát triển bên ngành giải trí, càng không thể để quan hệ với Mộ Dung Tuyết bị chuyển biến Xấu.

Mà lời vừa rồi của Mộ Dung Tuyết, làm Lý Dật có ấn tượng không tệ đối với nàng, dù sao. loại người có thân phận như Mộ Dung Tuyết, có thể có được tâm tính khoan dung như vậy. thật là rất khó được.

Vũ hội Xuất hiện biến cố quỷ rầy kế hoạch của Tiêu Thanh Sơn, duy nhất làm hắn vui mừng là không phát sinh chuyện đổ máu, bằng không. bước đầu tẩy trắng của hắn chỉ sợ sẽ thất bại mà kết thúc.

Tuy rằng khách nhân đại khái đến đa Tạ về, thế nhưng Tiêu Thanh Sơn vẫn còn sự tình cần Xử lý, hắn không tiếp tục hàn huyên với mấy người Lý Dật. mà là trực tiếp rời đi.

Thấy Tiêu Thanh Sơn rời đi, Lý Dật mang theo Lưu Vi, Mộ Dung Tuyết cùng với người đại diện ẻo lả của Mộ Dung Tuyết hướng ga ra đi đến.

“Tiểu Tuyết, để cho hai người họ ngồi một Chiếc, hai chúng ta ngồi một chiếc.” Sau khi đi tới ga ra, người đại diện của Mộ Dung Tuyết phát phát tay nói.

Mộ Dung Tuyết nhìn ra Lý Dật có chút bức người đại diện của mình, suy nghĩ một chút: “A Khải, anh lái Xe về khách sạn đi, tôi ngồi Xe Lý tiên sinh.”

“Tiểu Tuyết...” A Khải tựa hồ thật không ngờ Mộ Dung Tuyết nói như vậy, có vẻ có chút tức giận, biểu tình vẻ mặt phiền muộn.

Mộ Dung Tuyết cũng không tiếp tục để ý tới A Khải. mà là lôi kéo tay Lưu Vi lên Xe của Lý Dật. Lý Dật thấy hai người lên xe liền không khách khí khởi động Xe, hiển nhiên Lý Dật hoàn toàn không muốn tiếp

Xúc với A Khải. đây không phải khinh thường hắn. mà là hình dạng ảo lả của hắn làm Lý Dật không thể chịu đựng được. Đèn màu đủ sắc vẫn treo cao ở các góc trang viên, đem toàn bộ trang viên chiếu sáng giống như một tòa thành ảo cảnh. mà bầu không khí trước ĐỒ đã đi không hề quay về.

Ở hàng ghế sau Mộ Dung Tuyết và Lưu Vi vừa gặp như đã quen lâu, chỉ trong vài phút ngắn ngủi đã giống như bạn bè tốt nhất nói Chuyện không ngừng. tiếng cười cũng không hề dừng lại.

“Đại ca ca, Mộ Dung Tuyết tỷ tỷ nói thời gian còn sớm, muốn anh tìm một địa phương. chúng ta đi chơi.” Đợi Lý Dật lái Xe ra trang viên. Lưu Vi hưng phấn nói.

Lý Dật Xuyên thấu qua kính chiếu hậu thành hình thấy dáng tươi cười hài lòng của Mộ Dung Tuyết, cùng lời nói của hai người vừa gặp như đã quen.

“Mộ Dung tiểu thư, danh khí của cô quá lớn sợ rằng mang cô ra ngoài...” Lý Dật có chút hơi làm khó.

“Tuổi tác của anh chắc là lớn hơn tôi, trực tiếp gọi là tiểu Tuyết.” Mộ Dung Tuyết cười nói: “Tôi biết anh sợ tôi đi ra ngoài sẽ rước lấy phiền phức, bất quá, tôi đã chuẩn bị sẵn rồi.”

Dứt lời, Mộ Dung Tuyết giống như biến ma thuật lấy kính mát và mũ lưỡi trai ra khỏi túi, thành thạo đeo lên, cười nói: “Như vậy không còn việc gì nữa chứ?”

Lý Dật Xuyên thấu qua kính chiếu hậu nhìn thấy. sau đó bất đắc dĩ gật đầu, tuy rằng bộ lễ phục dạ hội trên người Mộ Dung Tuyết có chút chói mắt, bất quá sau khi Mộ Dung Tuyết đội mũ và kính mát, che khuất nửa gương mặt, người không quen sẽ rất khó nhận ra Mộ Dung Tuyết.

“Hai người muốn đi đâu chơi?” Lý Dật hỏi.

“Tùy tiện.” Hai nàng cùng đồng thanh nói.

Lý Dật bất đắc dĩ lắc đầu, lại nhớ tới từ khi Dương Phàm quản lý hai hội sở tiêu khiển, hắn vẫn chưa đi thăm qua Dương Phàm, vì vậy lấy điện thoại gọi cho Dương Phàm. Điện thoại rất nhanh liền chuyển được, bên trong truyền ra thanh âm của Dương Phàm “A Dật.”

“Cậu đang ở hội sở nào? Giúp tôi đặt một phòng Xa hoa. tôi cùng bạn đi tới đó.” Lý Dật đi thẳng vào vấn đề.

“Tại Uy Liêm hội sở.” Dương Phàm trả lời, trong lòng cũng có chút nghi hoặc, trong trí nhớ của hắn. Lý Dật tựa hồ cũng không có bạn bè.

Tuy rằng nghe được sự nghi hoặc của Dương Phàm, nhưng Lý Dật cũng không có giải thích mình muốn dẫn ai đến, theo hắn Xem ra, nếu như nói với Dương Phàm hắn sẽ dẫn tiểu thiên hậu Á Châu Mộ Dung Tuyết đến. sợ rằng Dương Phàm sẽ trực tiếp té xỉu trên mặt đất. Lý Dật thế nhưng nhớ kỹ, Dương Phàm từng nói cho Lý Dật, Mộ Dung Tuyết là nữ nhân trong lòng hắn.

Dựa theo địa chỉ Dương Phàm đã nói, Lý Dật chạy suốt ba mươi phút đưa Xe chạy tới dưới Uy Liêm hội sở.

Buổi tối, đèn neon ngay cửa hội sở Sáng choang, chung quanh đổ đầy Xe, Xa một chút đổ đầy Xe taxi.

Uy Liêm hội sở ở tại Thượng Hải đẳng cấp không cao lắm, chỉ là cỡ đẳng cấp hạng trung. Nhưng chính vì tiêu phí không cao lắm, nên khách nhân đến chơi rất nhiều. Lý Dật mang theo hai nàng trực tiếp đi tới tầng lầu cao nhất. người phục vụ chờ đợi đã lâu, trong phòng bày đủ loại trái cây cùng điểm tâm.

Lý Dật phát phát tay. để người phục vụ lui ra, sau đó mang theo hai nàng đi vào. Người phục vụ cổ quái nhìn Mộ Dung Tuyết vài lần, cung kính lui Xuống, trong lòng cũng nói thầm: đó không phải là Mộ Dung Tuyết chứ? Người ta có thân phận thể nào. sao lại khả năng tới nơi này?

Nghĩ tới đây, người phục vụ tự giấu cười

Sau khi ba người vào trong phòng, Mộ Dung Tuyết trước tiên bỏ mũ và kính mát Xuống, mà Lưu Vi lại nhu thuận đưa microphone cho Mộ Dung Tuyết, trừng mắt nhìn Lý Dật: “Đại ca ca, Mộ Dung tỷ tỷ nói sẽ hát cho chúng ta nghe đó!”

Nói xong tiểu nha đầu lộ ra biểu tình hưng phấn, hiển nhiên. có thể gần gũi nghe Mộ Dung Tuyết hát là mộng tưởng của nàng, mà có thể đơn độc nghe: Mộ Dung Tuyết hát, sợ rằng chỉ có một mình Lưu Vi mới có sự đãi ngộ này.

Nhưng mà không đợi Lý Dật nói, cửa phòng bị đẩy ra. Dương Phàm mặc tây trang màu lam mang theo bụng bia đi vào.

“Kháo, A Dật, nguyên lai cậu đến đây chơi trò Song phi à?” Thấy bên trong phòng có hai mỹ nữ quốc sắc thiên hương đang ngồi, Dương Phàm cười mắng.

Hai nàng vốn đang điều chỉnh thử microphone, ngạc nhiên nghe được Dương Phàm nói, đều đưa ánh mắt nhìn qua.

Dương Phàm khi vào cửa vốn không thấy được tướng mạo của hai nàng, lúc này nhìn thấy khuôn mặt quen thuộc của Mộ Dung Tuyết. con người Dương Phàm bỗng nhiên phóng đại, sau đó hấn dụng lực nhu nhu mắt. Xác định người ngồi trên sofa chính là Mộ Dung Tuyết, giống như vừa phát hiện được người ngoài hành tinh, tròn tròn mắt, nuốt nước bọt, nói lắp: “Mộ...Mộ Dung...Mộ Dung Tuyết?”

“Tiểu Tuyết muốn ở chỗ này mở cuộc biểu diễn nho nhỏ, tiểu tử ngươi nếu muốn nghe thì nhanh vào, không thì đi ra.” Thấy thân ảnh quen thuộc của Dương Phàm, nghe lời nói thân thiết của hắn, trong lòng Lý Dật thập phần vui mừng, Dương Phàm cũng không bởi vì thân phận ngày hôm nay của hắn mà e ngại hắn, càng không hề tận lực đi nịnh bợ. điều này làm cho hắn thập phần cảm động.

Tiểu Tuyết?

Lẽ nào A Dật phao được Mộ Dung nữ thần?

Trong đầu Dương Phàm vốn có chút Say Xe, ngạc nhiên khi nghe được lời này của Lý Dật. hai chân mềm nhũn. thân thể lung lay vài cái. sau đó chỉ nghe “phanh” một tiếng, vừa ngã quỵ Xuống mặt đất.

“A !”

Thấy Dương Phàm ngã quỵ trên mặt đất, hai người không bàn mà cũng che miệng lại, vẻ mặt kinh ngạc.

Mà Lý Dật còn cười khở đi lên, nâng Dương Phàm dậy, cười mắng: “Tiểu tử ngươi đừng làm mất mặt có được không?”

“A Dật...lẽ nào cậu thật phao được nữ thần tới tay rồi?” Dương Phàm được Lý Dật nâng dậy, vẫn cảm thấy có chút say sòng, không thể tin được sự thực trước mắt. Giọng của Dương Phàm tuy không khoa trương như Trịnh Dũng Cường. thế nhưng thanh âm cũng không nhỏ. lời vừa ra khỏi miệng. lập tức bị hai nàng nghe được.

Trong lúc nhất thời, Lưu Vi có chút nghi hoặc nhìn Mộ Dung Tuyết, mà Mộ Dung Tuyết lại có chút Xấu hổ. hai gò má mề người ửng đỏ từ bao giờ, nàng muốn mở miệng giải thích, thế nhưng biết việc này càng giải thích thì càng khó tin.

“Tiểu tử ngươi ít nói bậy!” Lý Dật tức giận vỗ Dương Phàm một cái, sau đó áy náy liếc mắt nhìn Mộ Dung Tuyết, hắn là một đại nam nhân với chuyện này thì không sao, thế nhưng nữ nhân thì khác. huống chi Mộ Dung Tuyết càng không phải là nữ nhân bình thường.

Dương Phàm ha hả cười gượng hai tiếng, không tiếp tục nói bậy. mà nhìn Lý Dật nháy mắt vài cái, phảng phất như nói với Lý Dật: “A Dật, tiểu tử thật là giỏi! Trách không được cậu không Xem trọng Phượng Tỷ của Phượng Hoàng dạ tổng hội, trong nhà có đại mỹ nhân như Hạ Vũ Đình không nói. bên ngoài còn có Mộ Dung nữ thần là vưu vật như vậy. thực sự là hồng kỳ không ngã. bên ngoài cỡ màu phiêu bay.”

Lý Dật cũng không nhìn biểu tình của Dương Phàm, mà là trực tiếp kéo Dương Phàm ngồi Xuống sofa, mở hai chai bia. đồng thời đẩy tới hai ly nước uống cho hai nàng.

Tuy rằng biết mỹ nữ trước mắt là Mộ Dung Tuyết, thế nhưng Dương Phàm vẫn không cách khống chế được tình tự của chính mình. thời gian chạp ly. tay có chút run. làm Sánh ra không ít bia.

Sau khi chạp ly, Lưu Vi buông đồ uống trong tay Xuống, nháy đôi mắt to nhìn Dương Phàm nói: “Vị ca ca này. vừa rồi anh nói song phi là ý tứ gì ạ? Sao anh nói đại ca ca đang song phi thế?”

111. Chương 111 Tổ Chức Sát Thủ Kiếp Trước?

Trầm mặc.

Giờ khắc này. Lý Dật, Dương Phàm, Mộ Dung Tuyết ba người biểu tình tương đương đặc Sắc, biểu tình Lý Dật là dở khóc dở cười, biểu tình của Dương Phàm là vẻ mặt Xấu hổ, đồng thời dùng ánh mắt hỏi Lý Dật có nên giải thích cho Lưu Vi hay không, kết quả bị Lý Dật hung hăng trừng mắt.

So Sánh với hai người mà nói, phản ứng của Mộ Dung Tuyết là mãnh liệt nhất, nàng vô ý thức cúi đầu, làm bộ ra hình dạng như Cái gì cũng không nghe được, đồng thời một vẻ đờ ững từ lỗ tai nàng lan tràn tới cổ, nàng cảm giác hận không thể lập tức tìm một hang chuột để chui tọt vào.

“Tiểu Tuyết, không phải Cô đang muốn hát Sao? Chúng ta đều đang chú ý nghe đây.” Lý Dật kiên trì đánh vỡ trầm mặc. cũng không nhìn biểu tình của Mộ Dung Tuyết, như vậy sẽ chỉ làm Mộ Dung Tuyết càng thêm Xấu hổ.

Mộ Dung Tuyết kiệt lực điều chỉnh tốt tâm tình. cảm kích liếc mắt nhìn Lý Dật, Sẵn đó cầm lấy microphone đứng dậy. mà Dương Phàm thức thời tắt đi đèn chính trong phòng, chỉ để lại đèn tường.

Lưu Vi tâm tính đơn thuần, cũng không kiên quyết hỏi cho ra “Song phi” là ý nghĩa gì, vì thế thấy Lý Dật nói sang Chuyện khác. nàng cũng không có hoài nghi, nhưng đáng vẻ mặt kích động, hiển nhiên, nàng rất muốn nghe Mộ Dung Tuyết hát.

Mất thấy Lưu Vi cũng không tiếp tục dây dưa ở vấn đề này, vô luận là Lý Dật hay Mộ Dung Tuyết đều âm thầm thở phào nhẹ nhõm

Tiếng nhạc chậm rãi vang lên trong phòng, dưới ngọn đèn mờ nhạt, Mộ Dung Tuyết tùy ý Xoa dài mái tóc trên vai. ngón tay trắng nõn ưu nhã cầm lấy microphone, bắt đầu bài hát đầu tiên của nàng. Âm thanh uyển chuyển. nhiệt tình nồng nàn. khí tức phấn chấn bùng nổ...

Mộ Dung Tuyết tựa hồ phảng phất vì biểu diễn mà sinh ra, tiếng hát của nàng sẽ làm người ta trong bất tri bất giác mà chìm đắm bên trong, Lý Dật Còn hoàn hảo, chỉ lộ ra biểu tình thương thức. tiểu nha đầu hoàn toàn ngây người. nàng mở to hai mắt ngây ngốc nhìn Mộ Dung Tuyết biểu diễn, chiếc miệng nhỏ bậm lại, theo tiếng hát của Mộ Dung Tuyết nhẹ nhàng mà âm ừ hát theo.

Mà Dương Phàm lại đang mở to hai mắt nhìn. ngờ ngác không chớp mắt nhìn Mộ Dung Tuyết. hắn cảm giác chính mình đang nằm mơ. Hắn có nghĩ cũng không dám nghĩ đến, lúc này còn có Cơ hội gần gũi mà Xem, mà cảm nhận thần tượng của mình diễn.

Hai bài hát được hát xong, trên gương mặt đủ để mê đảo Chúng Sinh của Mộ Dung Tuyết tuôn ra mồ hôi thật mịn. Nàng buông microphone. đi tới bên sofa. mở túi Xách lấy chiếc khăn tay trắng lau mồ hôi sau đó nói: “Không thể bắt một mình tôi hát. mỗi người đều phải hát!”

Mộ Dung Tuyết nói làm Lưu Vi và Dương Phàm từ trong sự thất thần khôi phục lại. Dương Phàm tự cao anh dũng nói: “Được, tôi cũng hát một bài!”

“Nhiệt tình của tôi, giống như một ngọn lửa, thiêu đốt toàn bộ Sa mạc. . .”

Dương Phàm tuyển một bài tên là “Nhiệt tình địa Sa mạc”. tiếng hát giống như sói tru, phối hợp với thân thể béo mập không ngừng uốn éo, So Sánh với sự biểu diễn trước đó của Mộ Dung Tuyết đã hình thành sự tương phản hoàn toàn.

Dương Phàm tựa hồ cũng biết mình hát rất dở, bất quá biểu tình của hắn cũng rất thỏa mãn, đối với hắn mà nói, được hát một bài ngay trước mặt thần tượng đã là một chuyện vô cùng hạnh phúc.

CÓ thể do Dương Phàm không muốn tiếp tục làm bóng đèn, có thể thân phận hiện tại của hắn Còn có rất nhiều sự tình Cần Xử lý, hát Xong một bài, Dương Phàm nói một tiếng với Lý Dật rồi rời khỏi phòng.

Lưu Vi cũng không tuyển ca khúc của Mộ Dung Tuyết, mà là tuyển một bài hát rất phù hợp với tính cách của nàng: “ Chua chua ngọt ngọt chính là tôi”

So Sánh với Dương Phàm mà nói Lưu Vi hát cũng không tệ lắm tuy rằng không làm cho người trầm mê như Mộ Dung Tuyết, nhưng giọng nói của nàng rất ngọt, phối hợp với khuôn mặt đơn thuần khả ái thật sự làm cho người ta có Cảm giác không giống người thường.

Lưu Vi hát Xong trực tiếp đưa microphone cho Lý Dật, nói: “Đại Ca ca, tới phiên anh đó!”

Thấy cử động của Lưu Vi, Mộ Dung Tuyết cũng có chút chờ mong liếc mắt nhìn Lý Dật, từ sau thấy Lý Dật, Lý Dật cho nàng Cảm giác rất kỳ quái, đầu tiên là thân phận Lý Dật. Sau đó là một màn Lý Dật đã cứu nàng.

Ở trong nháy mắt đó, Lý Dật cho Mộ Dung Tuyết cảm giác rất mạnh mẽ, phảng phất chỉ cần Có Lý Dật, mặc dù trời sụp Xuống tối, Lý Dật cũng có thể đứng vững. Nhìn biểu tình vẻ mặt chờ mong của hai người. Lý Dật suy nghĩ một Chút, cuối cùng tiếp nhận microphone.

Lý Dật không hát, mà là trực tiếp cầm lấy microphone ngâm Xướng.

“Màu Xám, màu Xám, rốt cục thứ nào mới là màu Sắc dành cho Chúng ta...”

Thanh âm trầm thấp mà áp lực từ trong miệng Lý Dật truyền ra, trong cOn người Lý Dật toát ra ánh mắt hồi ức, trong đầu hần dần hiện ra từng màn một của kiếp trước. Mười bước giết một người. ngàn dặm không lưu dấu. nhớ tới trước một lần lại một lần kết thúc sinh mạng của mục tiêu, nhớ tới bản thân phảng phất giống như con mèo hoang lưu lạc mỗi ngày Sinh hoạt trong bóng tối, Lý Dật không khỏi nhắm hai mắt lại.

Thanh âm trầm thấp quanh quẩn bên trong phòng. nguyên bầu không khí đang vui Sướng trở nên có Chút bi thương, so Sánh với tiếng hát của Mộ Dung Tuyết, tiếng ngâm Xướng của Lý Dật tựa hồ càng thêm tràn ngập sức cuốn hút, phảng phất như có một loại lực kéo khó hiểu, bất tri bất giác kéo người vào trong thế giới bóng tối, cho người ở trong thế giới bóng tối bồi hồi, giãy dụa thở dốc...

Đây là một ca khúc Có tên là “Bóng Tối”, tác giả viết ra nó cũng không phải là một ca Sĩ hay nhạc sĩ, mà là một sát thủ. Sát thủ kia từng cùng một tổ chức với Lý Dật, trước khi Lý Dật xuất đạo, Sát thủ kia đã từng là đệ nhất trong giới sát thủ.

Lý Dật học được “Bóng Tối” là vào một ban đêm đen kịt, ngày đó buổi tối, Sát thủ kia ngồi trên một tòa núi Cô độc, dưới tinh không, dùng thanh âm trầm thấp Xướng ra bài hát này.

Lúc đó Lý Dật mới mười tám tuổi, đã hoàn thành nhiệm vụ rất nhiều lần, tâm tính rất kiên định, thế nhưng vẫn như cũ bị bài hát này lấy nhiễm, đồng thời cũng học thuộc bài hát đó.

Buổi tối ngày đó, Sát thủ kia hát Xong, đưa cây dao âu yếm nhất của mình cho Lý Dật

Ngày thứ hai, nhiệm vụ của Sát thủ kia thất bại, vĩnh viễn rời khỏi nhân gian. Bài hát “Bóng Tối” là bài hát mà Lý Dật vĩnh viễn cũng sẽ không quên, hần thậm chí rõ ràng nhớ kỹ, trước khi Sát thủ kia rời đi vỗ vai Lý Dật nói: “Thứ Huyết. từ ngày Cậu tuyển Chọn làm Sát thủ, cậu nhất định sẽ Cô độc cả đời.”

Chuyện cũ như khói, mà người hôm nay cũng không là mình, vật đã không còn là vật.

Bài hát Xướng Xong, thanh âm Lý Dật có chút run, hình ảnh của kiếp trước và kiếp này không ngừng chuyển đổi, phảng phất như muốn làm đầu óc hần nổ tung, làm hần Có loại cảm giác như mộng như huyền.

Nhìn dáng dấp bi thương thống khổ của Lý Dật. hai nàng chỉ cảm thấy trong lòng phảng phất đè ép một tòa núi lớn, làm các nàng không Cách nào thở nổi, trong lòng càng dâng lên một cổ cảm giác bi thương. nước mắt không thể không chế từ viền mắt các nàng tuôn ra.

Biểu tình của hai nàng làm trong lòng Lý Dật Chấn động, hần hít thật Sâu một hơi, sau đó lắc đầu đem những ý nghĩ rối loạn Xóa đi. nở đáng tươi cười gượng ép. nói: “Tôi Xướng hay như vậy sao? Đều làm các cô Cảm động thành như vậy?”

Lý Dật nói đánh vỡ bầu không khí bi thương trong phòng, Mộ Dung Tuyết ngẩng đầu nhìn cặp mắt thâm thúy của Lý Dật. chỉ cảm thấy đôi mắt Lý Dật giống như một cánh cửa lớn. đem những ánh mắt của mỗi người đều chấn bên ngoài.

Nhìn biểu tình dễ dàng của Lý Dật, Mộ Dung Tuyết không khỏi tự hỏi trong lòng, rốt cục người nào mới là chính hần?

So với Mộ Dung Tuyết, tâm tình Lưu Vi đơn thuần hơn nhiều, nghe được Lý Dật nói, tiểu nha đầu Chảy nước mắt nói: “Đại ca ca sao lại hát bài làm em thật thương tâm.”

“Vi Vi thương tâm.” Lý Dật đi qua vuốt ve đầu Lưu Vi, trong lòng cũng âm thầm hối hận vừa rồi nhất thời Xung động. lại quên đi sức cuốn hút của khúc ca vừa rồi.

Lưu Vi giống như một con mèo nhỏ tiến vào trong lòng Lý Dật, dựa đầu lên ngực Lý Dật, nghe được nhịp tim nhảy mạnh mẽ của Lý Dật, cổ tình tự bi thương trong lòng nàng chậm rãi giảm bớt đi.

“Lý Dật, vừa rồi khúc ca anh vừa Xướng có tên là gì? Sao tôi chưa từng nghe qua?” Mộ Dung Tuyết thập phần hiếu kỳ, theo nàng xem ra với khúc ca như vậy đã Sớm phải nổi tiếng, từ lâu phải lan rộng khắp Trung Quốc. ĐÓ không phải vì Lý Dật hát hay bao nhiêu, chỉ là ca từ và làn điệu của khúc ca rất hoàn mỹ. mà Lý Dật lại còn đầu nhập thêm cảm tình, hoàn toàn hát ra được cảm giác cô độc, bi thương, tuyệt vọng của bài hát

Lý Dật cười cười: “Bài hát này do một người bạn thân đã khuất viết ra, không có truyền lưu ra thế giới bên ngoài.”

“Nguyên lai là như vậy.” Mộ Dung Tuyết bưng tỉnh hiện ra lại đề nghị: “Lý Dật, nếu như anh nghĩ đến việc phát triển trong giới giải trí, bằng vào ca khúc vừa rồi, anh sẽ rất nổi tiếng.”

Nói vừa Xong Mộ Dung Tuyết chợt phát hiện không đúng. tuy rằng nàng không biết chính Xác thân phận của Lý Dật, nhưng cũng đoán được tám chín phần mười, với thân phận Lý Dật tự nhiên sẽ không đi làm một nghệ Sĩ.

“Tôi không thích hợp không có thiên phú. không bằng đem bài hát cho cô.” Lý Dật suy nghĩ một chút, nếu như bài hát có thể truyền lưu tại thế giới này, như vậy coi như là một cách kỷ niệm đối với vị Sát thủ kia đi?

Trong lòng nghĩ như vậy, đột nhiên Lý Dật bỗng dâng lên một ý niệm cổ quái trong đầu, tuy rằng mình thật kỳ lạ đi về năm mươi năm trước, thế nhưng tổ chức Sát thủ hần là cũng tồn tại trên thế giới này chứ?

Ý nghĩ này vừa toát ra, trong lòng Lý Dật không khỏi hung hăng chấn động một chút!

Trước đây, hần thật không nghĩ tới vấn đề này. hôm nay vừa nghĩ. nhưng lại cảm thấy khả năng rất lớn! Tuy rằng hần không hiểu rõ lắm về tổ chức sát thủ, thế nhưng theo hần xem ra, một tổ chức sát thủ có khả năng ngạo thị khắp thế giới ngầm toàn thế giới không có khả năng ở trong khoảng thời gian ngắn mà hình thành, khẳng định càng có lịch sử đã lâu

Vừa nghĩ như vậy, Lý Dật âm thầm quyết định, ngày sau đi sưu tập một chút tin tức về phượng diện này. Lý Dật cũng không biết vì sao bản thân muốn đi tìm tổ chức trước kia, có thể chỉ là tâm lý hoài cổ

Mà mỗi người ai cũng có tâm lý hoài cổ này.

“Không được, tuy rằng bài hát ca từ và nhạc hay, thế nhưng tôi hát không ra loại cảm giác này, hỒn nữa theo ý tôi, những ngôi sao ca nhạc hiện nay tựa hồ không ai thích hợp với bài hát này.” Mộ Dung Tuyết chăm chú nói.

Lý Dật đang suy nghĩ vấn đề trong lòng. ngạc nhiên nghe được Mộ Dung Tuyết trả lời, cười cười nói: “Tôi còn nhớ một khúc nhạc dương cầm, cũng là do vị bạn thân kia Sáng tác, nếu cô không chê, trước khi cô đi tôi sẽ đem tặng cho cô.”

“Thực Sự ?” nghe được Lý Dật nói, Mộ Dung Tuyết có vẻ có chút hưng phấn, theo nàng Xem ra, với tiêu chuẩn của bài hát “Bóng Tối”, một bài hát khác tự nhiên cũng không kém

Trên thực tế, Lý Dật cấp bài hát đàn dương cầm cho Mộ Dung Tuyết chính là một bài hát được Sáng tác ra vào năm 2020, có tên là “Cứu Thực”, sau ĐÓ ba mươi năm thịnh hành toàn cầu. được Xưng là khúc đàn dương cầm kinh điển của tiền thế kỷ 21.

Lý Dật vốn cũng không hiểu biết về âm nhạc, thế nhưng bình thường hắn hay dự họp với Xã hội thượng lưu, hầu như mỗi lần đều có thể nghe được khúc nhạc kia, chậm rãi cũng liền nhớ kỹ.

Lý Dật không biết chính là, quyết định này giúp Mộ Dung Tuyết trong tương lai, dùng khúc đàn dương cầm “Cứu Thục” chinh phục toàn bộ thế giới, trở thành nữ thần âm nhạc được công nhận toàn cầu!

112. Chương 112 Thiếu Chút Nữa...

Ánh mặt trời đầu tiên vừa chiếu Xuống, làm bừng tỉnh cả thành phố Thượng Hải đã được quốc tế hóa. Những chiếc lá thu còn đọng lại sương sớm trong suốt. cùng những chú chim nhỏ dùng tiếng hót nghênh đón một ngày mới lại đến. Tất cả tất cả tựa hồ đều luôn thuần mỹ như vậy.

Lý Dật mặc một bộ quần áo thể thao màu Xám, đang chậm rãi chạy trên bờ cát. Ánh sáng mặt trời chiếu lên khuôn mặt hắn. có thể nhìn thấy rõ mồ hôi hạt đang tuôn ra trên trán của hắn.

Trong khoảng thời gian này tới nay, vết thương của Lý Dật tuy đã khỏe lại, thế nhưng thân thể vẫn có chút suy yếu, mỗi ngày hắn ngoại trừ uống rất nhiều thuốc Đông y, còn tiến hành rèn đúc cơ thể mấy tiếng đồng hồ. Khác với sự rèn đúc trước đây, hôm nay cường độ rèn đúc của hắn cũng không cao, dù sao có làm cũng không thể tăng cường thêm tác dụng đối với các hạng cơ năng trong thân thể, nhưng có thể bảo chứng được các cơ năng trong thân thể sẽ không thoái hóa.

Mà với trạng huống thân thể của hắn hiện tại nếu cứ đưa theo cường độ huấn luyện trước khi thụ thương mà nói. sẽ không thừa nhận được. như vậy được không bằng mất. Ở cạnh hiện cũng có rất nhiều người giàu có cũng ra ngoài tập thể thao như Lý Dật, những người giàu có này nhìn thấy Lý Dật đều mỉm cười chào hỏi, bọn họ rất muốn có thể kết giao bạn bè với Lý Dật. chỉ là biểu tình của Lý Dật luôn có chút lạnh lùng. Làm cho bọn họ không dám tùy tiện tiến lên kết giao. Lý Dật đã ở trong biệt thự cạnh biển được một thời gian, những người giàu có tự nhiên cũng biết được thân phận của Lý Dật.

Sau khi kết thúc việc tập thể dục buổi sáng, Lý Dật lau mồ hôi trên đầu, về tới biệt thự. Trong biệt thự, Hạ Vũ Đình đã rời đi, trên bàn còn bày bữa sáng nàng đã chuẩn bị Xong, trứng gà vẫn còn rất nóng, hiển nhiên, Hạ Vũ Đình tranh thủ thời gian rất tốt, biết quy luật làm việc và nghỉ ngơi của Lý Dật.

Ăn Xong bữa sáng, Lý Dật cũng không mặc bộ tây trang do thiết kế sư nổi tiếng Armani thiết kế, mà là tùy tiện từ trong tủ quần áo cầm ra một bộ tây trang thay, mới rời khỏi nhà.

Lý Dật lái Xe đi tới khách sạn Dạ Minh Châu, cho Xe dừng lại, trực tiếp đi tới trước cửa phòng Mộ Dung Tuyết, gõ cửa. “A Khải đi ăn sáng trước đi. tôi còn chưa thu thập Xong.” Trong phòng truyền ra thanh âm lười biếng của Mộ Dung Tuyết.

Lý Dật suy nghĩ, nói: “Là tôi, Lý Dật.”

Cửa phòng rất nhanh mở ra, Mộ Dung Tuyết đang mặc một bộ áo khoác để đi tắm, mái tóc ướt sũng, cảm giác như mới vừa tắm Xong. Gương mặt như thiên sứ không hề trang điểm, không hề che giấu bại lộ hoàn toàn trước mặt Lý Dật, áo choàng trắng nõn không cách nào che đậy được thân thể mỹ lệ của nàng, chỉ càng phụ trợ thân hình thành thực gợi cảm và những đường cong không gì sánh được khiến cho huyết mạch người ta phải trương lên. Vùng da thịt trắng nõn như tuyết bị mái tóc ướt nước nhỏ Xuống làm chiếc áo khoác mỏng dính chặt vào hai tòa thành nữ phong, hai điểm hồng nổi lên càng vô cùng rõ ràng...

Ngửi được mùi thơm cơ thể cùng mùi sampo hỗn hợp trên người Mộ Dung Tuyết. nhìn thân thể có thể làm cho bất luận nam nhân nào cũng phải khởi lên dục vọng, Lý Dật theo bản năng nổi lên phản ứng vốn có của đàn ông, chỉ là biểu tình trên mặt được hắn khống chế Xem như vẫn giữ được sự bình tĩnh.

Mộ Dung Tuyết thấy Lý Dật vẫn nhìn chằm chằm vào chính mình. nàng đột nhiên nhớ tới điều gì, kinh hô một tiếng: “A ! Tôi vừa tắm Xong đã quên chưa thay quần áo. Anh ở phòng khách chờ tôi một chút, tôi đi thay quần áo ngay.”

Mộ Dung Tuyết nói tới đó toàn bộ gương mặt đều đỏ lên, kinh hoàng hướng trong phòng ngủ chạy đi. mà Lý Dật cười khở đóng lại cửa phòng, nghĩ thầm nữ nhân này thật sự không sợ sẽ dụ dỗ mình phạm tội hay sao?

Ngay khi trong lòng Lý Dật nghĩ ra điều này, Mộ Dung Tuyết lần thứ hai phát ra một tiếng thét kinh hãi, liền trượt chân, thân thể vô ý thức té ngã ra sau. Sau một khắc khi Mộ Dung Tuyết cho rằng mình sẽ cùng mặt đất thân mật tiếp xúc. một đôi bàn tay to đã ôm lấy chiếc eo thon mảnh khảnh của nàng, cả người nàng đều tựa lên người Lý Dật.

Thân thể mềm mại rơi vào lòng. Lý Dật vừa mới đau khổ áp chế lửa dục trong nháy mắt lại nhảy lên, cây thương dưới thân càng trực tiếp dựng thẳng lên, đẩy mạnh tới bờ mông của Mộ Dung Tuyết.

Mộ Dung Tuyết bởi kinh hãi quá độ, cả người giống như bị nhũn ra, lúc này bờ mông của nàng bị cây gậy đó cứng rắn đẩy tới, cả người trực tiếp mềm nhũn trong lòng Lý Dật. giống như một đồng bùn nhão. Mà đúng lúc này, dây lưng chiếc áo khoác của Mộ Dung Tuyết bỗng nhiên bung ra, hai vạt áo cũng bật ra...

Ánh vào mi mắt Lý Dật chính là một thân thể mềm mại trơn tuột trắng muốt, hai nụ hoa màu hồng phấn ngay trước ngực vun cao mà kiên quyết, hai tiểu bạch thổ bại lộ hoàn toàn trong không khí làm mất người choáng váng. Ánh mắt nhìn Xuống, đầu tiên là vùng bụng bằng phẳng trơn tuột, vùng bụng không có chút tỳ vết, phía dưới là rừng rậm thần bí như ẩn như hiện, bị đôi đùi đẹp thẳng tắp che đi trung ương, làm Lý Dật không cách nào thưởng thức toàn cảnh.

Giờ khắc này, Mộ Dung Tuyết thậm chí quên cả la lên, quên cả hô hấp, nàng tròn tròn mắt, tròn mắt há hốc mà nhìn tất cả, Sau đó gương mặt và thân thể của nàng thập phần nóng hổi. gương mặt đỏ tới phát tím thân thể mềm mại cũng không thể khống chế mà run rẩy lên.

Sau đó, nàng cũng không biết lấy được khí lực từ đâu, nỗ lực muốn thoát ly khỏi vòng tay ôm ấp của Lý Dật, kết quả bờ mông cùng cây thương đang phát nhiệt của Lý Dật ma sát vào nhau. làm toàn thân nàng chợt khời lên cảm giác như bị điện giật, nàng gấp gáp thở hổn hển, Sau đó cúi đầu, không kịp kéo lại áo choàng, trực tiếp kinh hoảng chạy ào vào phòng ngủ.

“Phanh !”

Một tiếng giòn vang, cửa phòng ngủ đóng ập lại. Cả người Mộ Dung Tuyết giống như bị rút đi khí lực. vô lực ngồi ngay Sau cửa. trong đầu hồi tưởng tất cả tình cảnh vừa rồi, trong cơ thể dâng lên sự vui vẻ không cách nào miêu tả, trái tim phảng phất như muốn nhảy ra khỏi lồng ngực, tim đập nhanh với tốc độ thật kinh khủng.

Bên ngoài phòng khách. cây súng ống giữa hai chân Lý Dật nổi lên đội cả quần, trên mặt hần lộ dáng tươi cười bất đắc dĩ. Nhân sinh luôn sẽ có rất nhiều điều ngoài ý muốn. Lý Dật thật không ngờ ngày hôm qua chỉ mới quen biết Mộ Dung Tuyết. ngày hôm nay lại xảy ra chuyện “gần gũi da thịt”.

Lắc đầu, Lý Dật đè ép lửa dục trong cơ thể Xuống. sau đó đi tới bên cạnh sofa. lấy gói thuốc lá trong túi quần, đốt thuốc rít mạnh, tựa hồ muốn nhờ chất nicotin gây tê lửa dục đang sôi trào.

Lý Dật ở trong phòng khách đợi thật lâu. Mộ Dung Tuyết cũng không đi ra, ngay khi Lý Dật do dự có nên lên tiếng gọi Mộ Dung Tuyết hay không, thì nàng đã mở cửa phòng, cúi đầu đi ra.

Xảy ra chuyện vừa rồi. Mộ Dung Tuyết không dám nhìn thẳng vào ánh mắt Lý Dật không nói, trên mặt vẫn Còn đỏ ửng như cũ, làm cả người nàng thoát nhìn càng thêm quyến rũ mê người.

Bầu không khí trong phòng có chút cổ quái, lại có vẻ mờ ám lẫn Xấu hổ.

Lý Dật Suy nghĩ một chút, từ trong túi quần lấy ra ca khúc đã viết định cấp cho Mộ Dung Tuyết. đứng dậy đưa cho nàng: “Đây là bài “Cứu Thục”. cho cô.”

“Nga.” Mộ Dung Tuyết vô ý thức vươn tay ra, thế nhưng vẫn như cũ không dám nhìn Lý Dật.

Thấy cử động của Mộ Dung Tuyết. trong lòng Lý Dật âm thầm thở dài, tuy rằng vừa rồi suýt chút nữa phát Sinh quan hệ với Mộ Dung Tuyết, thế nhưng hiện tại lại càng khiến cho hai người trở nên có ngăn cách. Rất hiển nhiên, kế tiếp, quan hệ giữa hai người sẽ càng lúc càng mờ nhạt. hay sẽ đột phá tầng quan hệ này cũng không ai biết. Chỉ có hai khả năng đó, nếu muốn quay trở về trước đây vốn là chuyện không có khả năng.

Mộ Dung Tuyết cũng không đọc khúc hát “Cứu Thục”, mà là trực tiếp cất vào trong túi Xách.

Lúc này, ngoài cửa có tiếng gõ vang, Lý Dật không đợi Mộ Dung Tuyết lên tiếng, trực tiếp đứng dậy đi mở cửa phòng.

Người đến là người đại diện của Mộ Dung Tuyết, một người ẻo lả tên A Khải, hôm nay ẻo lả mặc một bộ tây trang màu tím tóc được tỉ mỉ xử lý, nữ nhân vị trên người cũng quá nặng một chút, So với “Cô gái Xấu vô địch” thì càng ớn lạnh hơn.

Người được mùi nước hoa gay mũi trên người ẻo lả, trong lòng Lý Dật một trận phát lạnh, vô ý thức tránh ra thân thể. Mà ẻo lả nhìn thấy Lý Dật đang ở trong phòng của Mộ Dung Tuyết nên có vẻ thập phần khiếp sợ, chỉ tay nói: “Anh. . .Sao anh lại ở trong phòng của tiểu Tuyết?”

Đang khi nói chuyện, ẻo lả lén đưa mắt nhìn Mộ Dung Tuyết, đã thấy Sắc mặt Mộ Dung Tuyết đỏ lên, vốn không dám ngắt đầu. Phát hiện này làm sắc mặt ẻo lả đại biến, hần tựa hồ nghĩ tới cái gì, vẻ mặt khiếp sợ nói: “Lẽ nào...lẽ nào Các người? Trời ạ! Tiểu Tuyết, Sao Cô có thể cùng tên hỗn đản này làm ra loại chuyện đó!”

“Không nên nói bậy, tôi là tới đón Mộ Dung tiểu thư ra Sân bay.” Lý Dật tức giận trừng mắt nhìn ẻo lả, trong lòng cũng buồn bực, Mộ Dung Tuyết thế nào lại tuyển chọn người này làm đại diện.

Lúc này, biểu tình của Mộ Dung Tuyết cũng tốt hơn một ít. tuy rằng nàng không dám nhìn thẳng vào ánh mắt Lý Dật, nhưng cũng dám ngắt đầu lên nhìn A Khải, chỉ nghe nàng nói: “A Khải, anh đã thu thập Xong rồi Sao? Chúng ta ăn Xong bữa Sáng thì trực tiếp đến Sân bay.”

“Đã Sớm Chuẩn bị Xong rồi. chúng ta đi ăn Sáng.” ẻo lả ổng ẹo nói.

“Tôi ăn rồi, hai người đi thôi, tôi ở đây chờ hai người, ăn Xong gọi tôi.” Lý Dật vô ý thức nói, dứt lời chợt nghĩ lời nói có Chút không thích hợp, một đại nam nhân ở lại trong phòng một Cô gái lại làm gì ?

Quả nhiên, Lý Dật vừa thốt lời, hai gò má vốn đã khôi phục vẻ trắng nõn của Mộ Dung Tuyết lần thứ hai lại bò lên vẻ đỏ ửng.

“Được!” Mộ Dung Tuyết vội vàng đáp một tiếng, Sau đó mang theo túi Xách, giống như chạy trốn rời khỏi gian phòng.

Hơn hai mươi mấy phút Sau, Lý Dật lại Xe mang theo Mộ Dung Tuyết hướng sân bay Chạy đi.

Có thể do chuyện Xảy ra trước đó. lúc này Mộ Dung Tuyết không để ẻo lả ngồi taxi tới Sân bay, mà là ngồi trên Xe Lý Dật. Dọc theo đường đi. Lý Dật và Mộ Dung Tuyết trong lòng có quỷ. cơ bản không nói chuyện, mà ẻo lả lại giống như con chim nhỏ, riu ra riu rít nói liên tục, làm bầu không khí trong Xe cũng đỡ phần xấu hổ.

Giờ khắc này, Lý Dật bỗng nhiên nghĩ. ẻo lả cũng có một mặt “khả ái” bằng không hần và Mộ Dung Tuyết hai người sẽ thập phần Xấu hổ. Lúc đi qua hải quan, Mộ Dung Tuyết rốt cục đủ dũng khí quay đầu nhìn Lý Dật lộ ra vẻ mỉm cười: “Lý Dật, cảm tạ anh!”

Nhìn biểu tình Chân thành của Mộ Dung Tuyết, Lý Dật hiểu được Mộ Dung Tuyết muốn Cảm Ơn hần Chuyện ngày hôm qua hần cứu nàng. cùng với việc sau đó đưa nàng ra ngoài chơi, cũng khúc nhạc dương cầm vừa tặng khi này.

“Chờ khi khúc nhạc “Cứu Thục” đưa ra thị trường, nhớ kỹ cho tôi vài đĩa CD có ký tên.” Lý Dật đùa.

Mộ Dung Tuyết gật đầu, trên mặt không Còn biểu tình kinh hoảng, nhưng lại có một sự thất lạc khó thể Che giấu, nàng miễn cưỡng cười quay đầu lại đều tiêu thất trong đoàn người.

Giác quan thứ sáu đặc biệt của nữ nhân nói cho nàng, đây không phải là lần gặp mặt cuối cùng giữa nàng và Lý Dật. Chỉ là nàng không ngờ chính là. lần gặp mặt tiếp theo cùng Lý Dật, vẫn là dưới tình huống “như thế này”.

Nhìn theo Mộ Dung Tuyết tiêu thất trong đoàn người, Lý Dật Xoay người hướng ngoài Sân bay đi đến, vừa ra sân bay. điện thoại hơi rung lên, cầm lấy vừa nhìn, phát hiện là điện thoại của Tiêu Thanh Sơn.

“Tiểu Dật, ta ở tại Vĩnh Hòa hội SỞ chờ Con, con mau chóng chạy tới, mười giờ rưỡi con theo ta đi dự họp nghị thức cắt băng cho quỹ từ thiện.”

Trong điện thoại truyền ra lời nói trầm ỏn của Tiêu Thanh Sơn, Lý Dật “ân” một tiếng, trong lòng cũng thầm nghĩ: “Lẽ nào hắn định hiện tại đây ta đến ngôi vị hay sao?”

113. Chương 113 Hắc Bạch Khó Phân

Tại khu người giàu có của Thượng Hải, trong một biệt thự Xa hoa. Tiêu Cường ngồi trên sofa trong phòng khách. trong tay đang cầm một ly rượu, trước mặt hắn đang đứng một đại hán mặc tây trang màu đen, đại hán tên là Sở Qua, là tâm phúc tuyệt đối của hắn.

Mà thân phận Sở Qua cũng không giản đơn, cha hắn là nguyên lão ngày Xưa đi theo Tiêu Thanh Sơn và Trịnh Thiết Quân tranh đấu giành thiên hạ, chỉ là bị chết quá sớm không có cơ hội chia Xê thành quả thắng lợi. Từ nhỏ đến lớn, Tiêu Thanh Sơn đều đối đãi Sở Qua như con ruột của mình, rất cực Xem như có sự bù đắp cho cha của Sở Qua.

“Cường ca, đêm qua vũ hội Xảy ra một việc.” Sở Qua cũng không có quá nhiều câu thúc, đang khi nói chuyện, hắn cầm lấy một ly rượu khác trên bàn, ngồi xuống bên người Tiêu Cường.

Ngày hôm qua sau khi tiệc rượu kết thúc, Tiêu Cường bị an bày lo cho khách nhân nƠi nghỉ ngơi. cũng không có đi tham gia vũ hội. mà trực tiếp rời khỏi Tiêu gia trang viên. Buổi Sáng hôm nay hắn gọi điện thoại cho Mộ Dung Tuyết. nỗ lực mời Mộ Dung Tuyết đi dùng điểm tâm Sáng, kết quả Mộ Dung Tuyết nói cho hắn, nàng đã đến sân bay, phải quay về Hồng Kông sớm, điều này làm cho hắn thập phần phiền muộn.

“Chuyện gì?” Tiêu Cường tùy ý đùa giỡn ly rượu, chất rượu trong ly liên tục chuyển động, tạo thành một lốc Xoáy thật lớn.

Sở Qua nhẹ nhàng uống một ngụm rượu. mới nói: “Ngày hôm qua trong đám khách nhân có một người là người hâm mộ Mộ Dung Tuyết điên cuồng, lúc Mộ Dung Tuyết đang biểu diễn trong vũ hội...”

Nghe được lời thuật lại của Sở Qua. độ lắc ly rượu trên tay Tiêu Cường càng lúc càng lớn, một ít rượu còn sánh ra ngoài. Hắn hít mắt suy nghĩ vài giây, lại nói: “Cậu nói cuối cùng Mộ Dung Tuyết ngồi Xe của Lý Dật rời khỏi trang viên, hơn nữa còn từng đi tới một hội sở dưới tay Trịnh Dũng Cường?”

“Đúng vậy. Cường ca, có người nói sáng hôm nay cũng là tiểu tử kia đưa Mộ Dung Tuyết tới sân bay.” Sở Qua đáp.

“Phanh!” Tiêu Cường mạnh mẽ cầm ly rượu trong tay ném đi ra ngoài. hung hăng nện lên vách tường, phát ra một tiếng vang giòn, ly rượu trong nháy mắt vỡ vụn, làm vách tường bị nhuộm thành màu đỏ.

Sở Qua nhìn thấy biểu tình âm hàn của Tiêu Cường. thoáng do dự một chút lại nói: “Cường ca, tuy rằng tôi không biết Tiêu thúc quyết định như thế nào, thế nhưng hiện tại tình hình đối với chúng ta mà nói thập phần bất lợi. Chúng ta cần phải áp dụng hành động.”

Đi chung với Tiêu Cường, Sở Qua từng bị Trịnh Dũng Cường khi dễ. Hắn tuyển chọn ở chung với Tiêu Cường ở một mặt nào đó đều là vì không chịu nổi Trịnh Dũng Cường. Mong tưởng có một ngày có thể hung hăng giáo huấn Trịnh Dũng Cường một chút.

Thế nhưng hiện nay Trịnh Dũng Cường tại đi gần với Lý Dật. Mà gần đây danh tiếng Lý Dật rất mạnh mẽ. ở trong bang hội giống như mặt trời ban trưa không nói. càng được Tiêu Thanh Sơn Sủng ái, nghe được không còn bao lâu sẽ tiếp nhận luôn vị trí của Tiêu Thanh Sơn.

Điều này làm cho Sở Qua cảm thấy nguy cơ. Hắn hiểu được, nếu như Lý Dật chân chính trở thành tân lão đại của Thiên Tự Đầu Mãnh Hổ Bang, như vậy đời này hắn đừng mong có cơ hội giáo huấn được Trịnh Dũng Cường nữa.

Hai tay Tiêu Cường càng không ngừng nắm chặt, buông ra, liên tục vài lần, biểu tình của hắn trở nên bình tĩnh rất nhiều, duy chỉ con ngươi màu đen tràn ngập sát ý: “Ta tự có an bày.”

Đây là lần đầu tiên từ khi Sở Qua đi theo Tiêu Cường tới nay mà Tiêu Cường cũng không nói thẳng với Sở Qua. Mặc dù ,trong lòng Sở Qua nhiều ít có chút hiểu kỳ Tiêu Cường sẽ làm như thế nào. thế nhưng

hắn cũng thức thời không có mở miệng hỏi. Bởi vì dáng tươi cười băng lãnh của Tiêu Cường làm làm bản năng của hắn cảm thấy sợ hãi.

Quý tử thiện Hoa Thanh thành lập là một kế hoạch đầu tư trọng yếu của Tiêu Thanh Sơn, được đầu nhập đến ba ngàn vạn làm tài chính khởi động cho hội. Mà với nhân mạch của Tiêu Thanh Sơn, tài chính của quý hội tuyệt đối sẽ ở trong thời gian ngắn đạt tới cả triệu!

Dù sao sự nghiệp làm từ thiện là một hành vi ma vàng, một ít người thành công đối với việc dùng tiền mua danh vọng luôn thập phần nguyện ý. Phải biết rằng, thế giới này người có thể làm giàu, hoặc nhiều hoặc ít đều làm ra chuyện có lỗi với lương tâm chính mình. thậm chí cả chuyện trái pháp luật. ở dưới tình hình này. bọn họ tham dự sự nghiệp từ thiện coi như là một loại hành vi chuộc tội.

Tuy rằng điều này có chút khó tin. thế nhưng cũng là sự thực. Người càng đi qua đường ngang ngõ tắt làm giàu thì càng mê tín, đây cũng là điều mà rất nhiều đại ca hắc đạo thích bái phật, thậm chí còn tìm thầy phong thủy hay tướng số để đoán chuyện cho mình.

Bởi vì bọn họ chột dạ.

Tiêu Thanh Sơn cũng không mang theo nhiều bảo tiêu đi dự nghi thức cắt băng của quý tử thiện Hoa Thanh, ngoại trừ Lý Dật chỉ mang theo một mình lão Miêu. Làm cái bóng của Tiêu Thanh Sơn, lão Miêu hầu như không có lúc nào không ở cạnh thủ hộ Tiêu Thanh Sơn. phảng phất giống như hắn là thủ hộ thần của Tiêu Thanh Sơn.

Ngày trước Trần Dương của Phượng Hoàng dạ tổng hội từng nói cho Lý Dật. Lão Miêu là người mà Tiêu Thanh Sơn tín nhiệm nhất. Đi qua thời gian dài tiếp xúc, Lý Dật nghĩ những lời này rất đúng, tuy rằng lão Miêu ở trong Thiên Tự Đầu của Hồ Bang không có bất luận thân phận và quyền lực gì, thế nhưng địa vị của hắn rất đặc thù, đặc thù tới mức cả Chiến Thần Trịnh Thiết Quân và Mỹ Nữ Xà Gia Cát Minh Nguyệt cũng không dám làm càn đối với hắn.

Cũng giống như dĩ vãng, đợi Tiêu Thanh Sơn và Lý Dật lên Xe, lão Miêu mở tấm kính ngăn trong Xe. để lại không gian riêng tư cho Tiêu Thanh Sơn và Lý Dật hai người.

“Thân thể của con thế nào rồi? Ngày hôm qua ta thấy con cứu Xong Mộ Dung Tuyết, sắc mặt có chút không thích hợp. có phải đã làm động vết thương hay không?” Tiêu Thanh Sơn quan tâm nhìn Lý Dật hỏi: “Nếu như còn chưa lành, thì đến bệnh viện ở thêm một thời gian nữa đi.”

Tiêu Thanh Sơn nói làm Lý Dật có chút kinh ngạc. cho tới nay Tiêu Thanh Sơn ở trước mặt hắn đều có hành động là một người cha hiền lành, do đó Lý Dật quên đi thân phận thực Sự của hắn. Hôm nay một câu nói vô cùng đơn giản của Tiêu Thanh Sơn, nhưng làm cho Lý Dật có một sự nhận thức mới đối với năng lực của Tiêu Thanh Sơn. Ngày hôm qua lúc hắn cứu Mộ Dung Tuyết, tuy rằng có khó chịu, thế nhưng che giấu phi thường tốt, không hề nghĩ đến lại bị Tiêu Thanh Sơn nhìn ra.

“Không có việc gì, hiện tại đã khôi phục không tệ lắm” Lý Dật cười cười. Trong lòng thấy ấm áp.

Tiêu Thanh Sơn chớp mắt môi. lại nói: “Ta nghe Phá Quân nói. mỗi ngày con đều tiến thành sự huấn luyện cường hóa thân thể. Trong khoảng thời gian này vết thương trên người con còn chưa hoàn toàn khôi phục, đừng tiếp tục huấn luyện nữa. Thân thủ tuy rằng rất trọng yếu. thế nhưng làm đại ca trọng yếu nhất chính là thủ đoạn!”

Đây là lần đầu tiên Tiêu Thanh Sơn chính miệng nói cho Lý Dật nghe tin tức muốn hắn làm người nổi nghiệp. Lý Dật nhìn con người lấp lánh hữu thần của Tiêu Thanh Sơn, gật đầu: “Tôi sẽ chú ý.”

“Được rồi, hài tử Vũ Đình đạo này ra sao? Gần đây ta bận quá, không đi thăm nó.” Có thể Tiêu Thanh Sơn cảm thấy bầu không khí có chút cổ quái, lập tức dời đi trọng tâm câu chuyện.

Lý Dật thật không ngờ Tiêu Thanh Sơn lại quan tâm Hạ Vũ Đình, bất quá hắn vẫn đáp: “Nàng hoàn hảo, cả ngày vẫn đem hết tinh lực đặt vào trong công tác.”

“Vũ Đình là một cô gái rất thiện lương. cũng giống như mẹ con, con phải quý trọng nàng, bằng không đời này sẽ hối hận.” Tiêu Thanh Sơn nhịn không được cẩn thận một câu. biểu tình thập phần phức tạp

Lúc này đây, Lý Dật cũng không đáp lời, trong lúc nhất thời, trong Xe an tĩnh Xuống tới, Tiêu Thanh Sơn cúi đầu hút Xì gà, mà Lý Dật lại đưa ánh mắt nhìn ngoài cửa sổ. Mặc dù tháng mười một tại Thượng Hải đã có chút lạnh, thế nhưng trên đường cái vẫn có thể nhìn thấy những cô gái ăn mặc váy ngắn, đại khái cũng có mang vớ da màu đen, chỉ là rất mỏng, vốn không có tác dụng giữ ấm, tác dụng duy nhất là tăng thêm mỹ cảm, hấp dẫn ánh mắt nam nhân.

Lão Miêu lái Xe cũng không nhanh, nhưng bình ổn, bốn mươi phút sau, lão Miêu lái Xe đi tới một sân rộng của trung tâm đô thị. Nghi thức cắt băng của quỹ từ thiện Hoa Thanh cử hành ngay trên sân rộng này. Lúc Lý Dật và Tiêu Thanh Sơn đi tới sân rộng, trên sân tụ tập không ít người, thập phần náo nhiệt.

Thấy Xe của Tiêu Thanh Sơn đến, những phóng viên đang cực khổ chờ đợi giống như nhìn thấy ngôi sao. lập tức vây quanh đi tới.

“Lão Miêu, cho Xe dừng lại.” Thấy những ký giả đang tràn tới phía trước, Tiêu Thanh Sơn lộ ra dáng tươi cười thật cổ quái.

Chiếc XE rất nhanh dừng lại, Tiêu Thanh Sơn muốn Lý Dật cùng hắn bước Xuống Xe, trong lúc nhất thời trước người cả hai nổi lên vô số ánh Sáng chớp lóe, một trận “răng rắc” qua đi, hình ảnh hai người thân mật đứng chung liền được các phóng viên chụp Xuống tới.

“Tiêu tiên Sinh, Xin hỏi vị tiên Sinh ở bên cạnh ngài là ai vậy?” Một ký giả chen phía trước lập tức nhìn Tiêu Thanh Sơn tung ra một câu hỏi Xảo diệu.

Tiêu Thanh Sơn mỉm cười: “Là người mà tôi thưởng thức.”

Nghe được câu trả lời của Tiêu Thanh Sơn trong lòng Lý Dật nhiều ít có chút thoải mái, cũng giống như hắn suy nghĩ, tuy rằng tất cả những việc Tiêu Thanh Sơn đã làm đều cho thấy muốn hắn làm người nổi nghiệp, thế nhưng cũng không công khai nói ra, Tiêu Thanh Sơn có chút kiêng kỵ đối với Đái Hồ.

Mà có một số việc tuy rằng tất cả mọi người đều hiện rõ, thế nhưng nói ra hay không là một vấn đề hoàn toàn khác nhau. Bởi vì ngày nào cánh cửa sổ này mở ra. toàn bộ phía nam hắc đạo thậm chí toàn bộ hắc đạo Trung Quốc sẽ dẫn phát ra một hồi động đất thật lớn!

Sau đó những ký giả lại hỏi không ít vấn đề, đều bị Tiêu Thanh Sơn Xảo diệu đá ngược bóng, hiển nhiên, Tiêu Thanh Sơn đã có thói quen với loại tràng diện này.

Sau đó, lão miêu từ phía Sau đi tới, ở phía trước mở đường, Tiêu Thanh Sơn mang theo Lý Dật thuận lợi đi tới chỗ sân khấu ở trung ương sân rộng. Bởi vì lần này thành lập quỹ từ thiện Hoa Thanh có lực ảnh hưởng không nhỏ, cho nên chính phủ liền phái nhân vật cũng có năng lực không nhỏ đến tham gia nghi thức cắt băng với Tiêu Thanh Sơn. Người nọ là người Lý Dật đã gặp qua trong buổi tiệc rượu hôm qua, đồng thời từng chào hỏi.

Ngoại trừ đại lão chính giới kia. còn có vài người tại Thượng Hải thậm chí toàn bộ thương giới phía nam có năng lực không nhỏ cũng tham gia nghi thức cắt băng, trong nghi thức cắt băng, Sắc mặt Tiêu Thanh Sơn hòa ái, nói chuyện phong nhã, diễn Xuất như một nhân sĩ thành công, trên người không có chút khí tức của hắc đạo kiêu hùng.

Quỹ từ thiện Hoa Thanh đã được bày ra từ mấy tháng trước, các phương diện chuẩn bị đầu tư rất đầy đủ, cộng thêm có được lĩnh đạo chính phủ và những trùm thương trường khác đến đây chúc mừng. có thể nói là thập phần thành công. Thời gian làm nghi thức cắt băng rất ngắn, trong thời gian ngắn ngủi này, các phóng viên điên cuồng khu động cò súng, loang loáng làm hoảng mất người khác. Có thể dự kiến được, ngày mai các truyền thông báo chí toàn quốc sẽ Xuất hiện tin tức này, mà nguyên bản Tiêu Thanh Sơn vốn là người nắm quyền thế giới ngầm Thượng Hải lại được đội lên chiếc mũ “nhà từ thiện”.

Điều này mặc dù có sự châm chọc, thế nhưng hiện thực Chính là như vậy, quá trình cũng không trọng yếu, quan trọng là . . .kết quả. Nghi thức cắt băng rất thuận lợi kết thúc, Tiêu Thanh Sơn và mấy người đến chúc mừng nắm tay cáo biệt, dưới sự bảo vệ của lão Miêu, bài trừ sự vây quanh của các ký giả. một lần nữa lên Xe.

“Tiểu Dật, con nhớ kỹ, thế giới này không có trắng và đen tuyệt đối, chúng ta tuy rằng Xuất thân hắc đạo, thế nhưng cũng phải mặc một chiếc áo khoác màu trắng lên người. làm cho người ta có loại cảm giác hắc

bạch khó phân. Làm được tình trạng này. chúng ta mới tính là chân chính thành công.” Vừa lên Xe, Tiêu Thanh Sơn lời thật thắm thía nói với Lý Dật.

“Tôi đã biết.” Lý Dật gật đầu. khỏe mắt cũng chợt nhìn thấy trên kính Xe Xuất hiện một điểm đỏ. Vừa nhìn thấy điểm đỏ kia, đầu tiên hần liền sưng sốt, sau đó Sắc mặt đại biến!

114. Chương 114 Âm Sát

“Cẩn thận!”

Lý Dật hô to một tiếng, trực tiếp đẩy mạnh Tiêu Thanh Sơn gục Xuống chỗ ngồi. Cùng lúc đó, một viên đạn đã được cải trang xẹt qua trở lực không khí chuẩn Xác bắn trung kính XE. bắn cho kính XE nát bấy. sau đó vượt qua đỉnh đầu Lý Dật hay đi. ghim vào lưng ghế phía sau. Lưng ghế bị bắn ra một lỗ thủng. lớp nệm bên trong bắn tung khắp Xe.

Ngay vị trí lái XE, cùng lúc Lý Dật hét ra câu kia, lão Miêu đã sụp người ngồi Xổm Xuống, sau đó khởi động XE, chiếc XE giống như viên đạn pháo nhảy lên tuôn ra đường cái

“Lão Miêu, đối phương ở phía đông bắc bốn mươi lăm độ trong tòa lầu kia.” Thân thể Lý Dật hoàn toàn che lấp Tiêu Thanh Sơn phía dưới, hồi tưởng lại phương hướng viên đạn bắn ra, nhanh chóng nói: “Ông đưa Tiêu tiên Sinh rời khỏi đây, tôi đi bắt hung thủ!”

Giờ khắc này, Lý Dật vô cùng lạnh lùng, con người tràn ra Sát ý.

“Không được!”

Tiêu Thanh Sơn ôm đồm Lý Dật, giọng nói kiên định trước nay chưa từng có.

“Sưu !”

Lại một viên đạn bay tới, trực tiếp đánh vỡ kính trước XE, mục tiêu là lão Miêu, bắt quả lão Miêu cong Xuống thân thể, may mắn tránh thoát một phát đạn này.

“Nếu muốn thoát ly phạm vi bắn tia phải đi thêm một đoạn. Cho tôi Xuống Xe, như vậy tay súng bắn tia kia sẽ có kiêng kỵ!” Trong tình thế cấp bách Lý Dật giận dữ quát một tiếng. Sau đó nỗ lực giãy dụa thoát khỏi tay Tiêu Thanh Sơn.

Tiêu Thanh Sơn chăm chú nắm chặt tay Lý Dật, căn bản không chịu buông ra. Giờ khắc này. Lý Dật có thể nhìn thấy biểu tình kiên định trên mặt Tiêu Thanh Sơn. đồng thời tựa hồ còn có một điều gì khác...

Tránh thoát một phát đạn, lão Miêu dựng thẳng người dậy, mạnh mẽ đạp chân ga, tốc độ Cực nhanh. trong lúc nhất thời siêu việt không ít XE khác thoát ly khỏi phạm vi tầm bắn của sát thủ. không cho hần thêm cơ hội nổ súng lần thứ ba.

Sau khi thoát khỏi nguy hiểm Tiêu Thanh Sơn ngồi thẳng thân thể. Sắc mặt hần có chút âm trầm, mà Lý Dật thì đang cau mày, trong đầu không ngừng hiện lên biểu tình kỳ lạ của Tiêu Thanh Sơn.

“Lão Miêu, gọi điện thoại cho Gia Cát Minh Nguyệt bảo cô ta phái người đi thăm dò, nhất định phải tra ra hung thủ!” Tiêu Thanh Sơn lạnh lùng từ trong hàm răng bài ra một câu nói, trong giọng nói tràn ngập Sát ý. lão Miêu nghe được lệnh của Tiêu Thanh Sơn. lập tức xuất ra điện thoại di động gọi cho Gia Cát Minh Nguyệt, đồng thời cẩn cẩn thận thận nhìn chăm chú vào phía trước, rất Sợ lần thứ hai gặp phải nguy hiểm

Nhìn dáng dấp âm trầm của Tiêu Thanh Sơn trong lòng Lý Dật cũng hiện lên một mảnh rung động! Tiêu Thanh Sơn thân là ông trùm thế giới ngầm Thượng Hải, tại chính địa bàn của mình lại bị người ám sát?

Điều này làm cho Lý Dật có chút không dám tin tưởng. Thượng Hải thuộc về địa bàn của Tiêu Thanh Sơn, có thể nói không một chút khoa trương, thế giới ngầm Thượng Hải nếu có bất luận gió thổi cỏ lay gì, Tiêu Thanh Sơn là người đầu tiên nhận được tin tức.

Thế nhưng. . .Vừa rồi thiếu Chút nữa Tiêu Thanh Sơn đã bị giết chết?

Là người của Nhật Bản Sơn Khẩu Tổ Sao?

Trong nháy mắt Lý Dật bỏ qua ý nghĩ Sơn Khẩu Tổ lần trước thua trận SO đầu mặt mũi đã bị mất hết, nếu như còn vận dụng sát thủ đến ám Sát Tiêu Thanh Sơn thì chỉ làm cho toàn bộ thế giới ngằm chê cười là phương bác Thái Tử Yến Nam Thiên sao?

Lý Dật lần thứ hai BỎ qua khả năng này, Yến Nam Thiên cấp cho Lý Dật cảm giác tuy rằng rất nguy hiểm, nhưng từ tất cả những cử động của Yến Nam Thiên mà Xem, hẳn sẽ không bao giờ dùng loại thủ đoạn thấp kém này đến đối phó Tiêu Thanh Sơn.

Coi như Tiêu Thanh Sơn có chết, người có lợi ích lớn nhất cũng không phải là Yến Nam Thiên, mà là người chưởng quản Sau lưng Mãnh Hổ Bang Đái Hồ. có lẽ là Tiêu Cường...

Tiêu Cường?

Trong lòng vừa tuôn ra tên này. trong đầu Lý Dật lần thứ hai hiện ra biểu tình trước đó của Tiêu Thanh Sơn.

là lo lắng Sao?

Giờ khắc này. Lý Dật bỗng nhiên nghĩ Tiêu Thanh Sơn cũng không phải lo lắng hẳn Xuống Xe sẽ gặp nguy hiểm mà là...mà là sợ hẳn đi truy được tên Sát thủ kia!

Mà...Tiêu Thanh Sơn vừa hạ mệnh lệnh thứ nhất cho lão Miêu cũng chỉ là gọi điện thông tri cho Gia Cát Minh Nguyệt. không phải là báo cảnh Sát!

Tuy rằng hắc đạo có quy củ hắc đạo, chuyện hắc đạo không thể dính dáng cảnh Sát, thế nhưng gặp phải loại chuyện ám sát . phải hướng cảnh sát yêu cầu giúp đỡ. dù Sao, cảnh Sát có thể trước tiên chạy tới hiện trường, thậm chí phong tỏa hiện trường! Nghĩ tới đây. Lý Dật mơ hồ đoán được cái gì. ngẩng đầu liếc mắt nhìn Tiêu Thanh Sơn.

Nhận thấy được ánh mắt nghi hoặc của Lý Dật, Tiêu Thanh Sơn cũng không nói gì, mà là nhẹ nhàng Xoa huyết Thái Dương. không biết đang suy tư chuyện gì.

Lúc này, lão Miêu đã kết thúc cuộc trò chuyện với Gia Cát Minh Nguyệt.

“Lão Miêu, quay về trang viên.” Tiêu Thanh Sơn dừng động tác xoa huyết Thái Dương, sau đó quay đầu liếc mắt nhìn Lý Dật nói: “Tiểu Dật. ta biết con muốn bắt được Sát thủ kia, bắt quá tình hình vừa rồi quá nguy hiểm, ta không thể cho con Xuống Xe!”

Lý Dật gật đầu, nhưng trong lòng lại nổi lên ba đào Sóng lớn...

có thể biểu tình của Lý Dật quá mức bình tĩnh, bình tĩnh tới mức làm Tiêu Thanh Sơn hơi ngậy ra một chút.

Sau đó một đường cũng không còn gặp nguy hiểm, Lý Dật và Tiêu Thanh Sơn, lão Miêu ba người thuận lợi về tới Tiêu gia trang viên.

Đèn màu và đèn lồng treo cao trong trang viên cũng chưa tháo Xuống, thế nhưng So Sánh với ngày hôm qua, toàn bộ trang viên quanh quẩn hơn rất nhiều.

Sau khi Xuống XE, Tiêu Thanh Sơn nhìn Lý Dật nói: “Trước khi bắt được hung thủ. con không nên rời khỏi trang viên, ta lo lắng con sẽ có nguy hiểm Tuy rằng hung thủ hướng về ta mà tới, thế nhưng hung thủ hẳn là có thể đoán được ta muốn bồi dưỡng con làm người nối nghiệp.”

Lý Dật gật đầu, Sau đó lại nhắc nhở nói: “Vừa rồi tên Sát thủ kia dùng loại đạn tuy rằng không tệ. thế nhưng bắn súng và năng lực của hắn không giỏi. tôi đoán Sát thủ này chỉ là trong một tổ chức bình thường phái ra. cũng không phải tổ chức Sát thủ chuyên nghiệp”

Lý Dật còn có câu chưa nói, vừa rồi nếu như đổi thành sát thủ chuyên nghiệp. Thì Tiêu Thanh Sơn đã Xong đời!

có thể Tiêu Thanh Sơn thật không ngờ Lý Dật hiểu những thứ này, hẳn có chút hiếu kỳ liếc mắt nhìn Lý Dật, hỏi: “Con rất hiểu biết về sát thủ?”

“Coi là vậy.” Lý Dật do dự một chút, gật đầu.

Biểu tình Tiêu Thanh Sơn có chút cổ quái, tựa hồ hẳn thật không ngờ Lý Dật lại hiểu biết về sát thủ, mà hẳn cũng không hỏi Lý Dật làm Sao biết những thứ này. Hẳn không biết chính là, Lý Dật là một sát thủ. còn là một sát thủ mà toàn bộ hình cảnh quốc tế nghe tên là SỢ mất mặt!

“Đi theo ta đánh vài bàn.” Tiêu Thanh Sơn bỗng nhiên mở miệng nói.

Tiêu Thanh Sơn nói làm Lý Dật chợt cảm giác Sâu Sắc, hẳn thật không ngờ, lúc này Tiêu Thanh Sơn lại còn có tâm tình lịch sự tạo nhã để chơi cờ. Tựa hồ đoán được ý nghĩ trong lòng Lý Dật, Tiêu Thanh Sơn chỉ cười nói: “Ta có thể bỏ lên tới vị trí hôm nay đã trải qua rất nhiều sóng gió. sự tình hôm nay không tính là gì ”

Tiêu Thanh Sơn nói làm tâm tình Lý Dật thập phần phức tạp. nếu Tiêu Thanh Sơn không hề hoài nghi người sau màn bày ra việc này chính là Tiêu Cường. như vậy Lý Dật phải bội phục Sự lãnh tĩnh của Tiêu Thanh Sơn.

Thế nhưng nếu Tiêu Thanh Sơn biết Tiêu Cường là người sai sử phía sau màn. Lúc này còn nói như vậy, đại diện cho cái gì?

Trong lòng mặc dù có rất nhiều nghi vấn. thế nhưng Lý Dật cũng không ngay mặt nói ra. mà là đi theo Tiêu Thanh Sơn tới đại sảnh tòa biệt thự chủ yếu của trang viên để chơi CỜ.

có thể do có tâm sự, tâm tư Lý Dật không đặt trong bàn cờ, thua hết toàn bộ ba bàn.

“Tiểu Dật, ta biết con đang lo lắng cho sự an nguy của ta, nói thật, biểu hiện của con làm ta rất vui mừng.” Tiêu Thanh Sơn thấy Lý Dật không có tâm tư chơi cờ, cũng không miễn cưỡng, chỉ cười cười nói: “Nhưng con phải luôn luôn nhớ kỹ, làm một phương đại lão. gặp chuyện ngàn vạn lần lãnh tĩnh. chỉ có tỉnh táo, mới có thể suy nghĩ kỹ. dùng phương pháp hoàn mỹ nhất để Xử lý tốt sự tình.”

“Tôi hiểu được.” Lý Dật gật đầu.

Lúc này bên ngoài truyền đến tiếng XE phanh sau đó một thân ảnh vội vã Chạy vào nhà.

làm Lý Dật cảm thấy ngoài ý muốn chính là người đến không phải là Trịnh Thiết Quân mà là...Tiêu Cường. Tiêu Cường cho XE dừng trong ga ra, một đường chạy vội tới biệt thự chính, thấy Lý Dật cũng Tiêu Thanh Sơn đang ngồi chung một chỗ. trực tiếp không thèm nhìn Lý Dật, mà là đứng thở dốc, vừa lo lắng nhìn Tiêu Thanh Sơn, nói: “Cha, rốt cục Xảy ra chuyện gì? Con vừa nghe Gia Cát Minh Nguyệt nói cha vừa gặp nguy hiểm! là ai làm ”

Nhìn dáng kích động của Tiêu Cường, trong lòng Lý Dật cũng có một tia nghi hoặc. Hẳn có thể nhìn ra biểu tình lo lắng trên mặt Tiêu Cường cũng không phải nguy trang đi ra, mà là chân chính lo lắng cho Tiêu Thanh Sơn!

Đồng thời Lý Dật cũng nghĩ đến, từ Sau chuyện của Kiều Thất Chỉ, tuy rằng Tiêu Cường bắt mối đối với chính mình, nhưng cũng chưa từng làm ra cử động quá khích.

Điều này chỉ có hai Cách giải thích, một, lòng dạ Tiêu Cường sâu đến đáng sợ. Hai, Tiêu Cường ở sâu trong nội tâm rất tôn kính Tiêu Thanh Sơn, không vi phạm mệnh lệnh của Tiêu Thanh Sơn.

Thấy biểu tình trên mặt Tiêu Cường, Lý Dật không khỏi thâm than, nếu tất cả là do Tiêu Cường nguy trang mà ra, như vậy hành động của Tiêu Cường thật cao minh, cao minh tới mức có thể lừa gạt được hẳn.

Nhìn dáng dập dềnh trương của Tiêu Cường. Tiêu Thanh Sơn nhàn nhạt nói:“Ngồi Xuống nói.”

Nghe được Tiêu Thanh Sơn nói, Tiêu Cường rất thành thật ngồi Xuống sô pha, thế nhưng Vẫn như cũ lộ ra vẻ mặt lo lắng, tựa hồ đang đợi Tiêu Thanh Sơn trả lời.

“Ta đã cho Gia Cát Minh Nguyệt đi điều tra hung thủ, ta nghĩ. rất nhanh sẽ có kết quả.” Tiêu Thanh Sơn nói, thâm ý nhìn thoáng qua Tiêu Cường.

Lẽ nào Tiêu Thanh Sơn cũng đoán được?

Thấy cử động của Tiêu Thanh Sơn. trong lòng Lý Dật hơi chấn động.

Tiêu Cường không đọc hiểu được ý tứ trong mắt Tiêu Thanh Sơn, cũng có khả năng hắn đã đọc hiểu, thế nhưng Cố ý tuyển chọn giả ngu. Chỉ thấy hắn lộ ra biểu tình đờ đờ sát khí, nói: “Nếu như để con biết là ai làm, con sẽ đem hắn băm thây vạn đoạn!”

Đang khi nói chuyện, Tiêu Cường còn hung hăng nhìn Lý Dật, tựa hồ đối với biểu tình thờ ơ của Lý Dật thập phần bất mãn

Thấy ánh mắt tràn ngập oán niệm của Tiêu Cường, Lý Dật hơi khép mắt, cũng chưa nói cái gì.

“Đại ca, rốt cục là tên vương bát đản nào dám hạ thủ đối với anh? Gia Cát Minh Nguyệt đã bắt được hung thủ hay chưa? Bắt được hung thủ, trước giao hung thủ cho tôi. tôi muốn lột da nó ra ” Lúc này. ngoài cửa vang lên thanh âm một người. Trịnh Thiết Quân người chưa tới thanh âm tục tằn đã truyền tới trước.

Sau đó, Trịnh Thiết Quân bước vào phòng khách biệt thự. Gương mặt Trịnh Thiết Quân vốn đã rất bực hân. vết sẹo dao rất sâu trên mặt cũng đã làm cả người hắn tràn ngập Sát khí, mà lúc này, Trịnh Thiết Quân lại lộ ra biểu tình nổi giận, giống như một con cạp vừa bị tức giận, làm cho không ai dám nhìn thẳng vào mắt hắn.

“Phá Quân, không phải ta đã không có việc gì sao ?” Tiêu Thanh Sơn mỉm cười nói:“Được rồi, ngồi Xuống, ta đã cho Gia Cát Minh Nguyệt đi thăm dò, tin tưởng không bao lâu sẽ có kết quả.”

“Cha, Trịnh thúc, con muốn dẫn người đi thăm dò chuyện này một chút.” Lúc này, Tiêu Cường bỗng nhiên đứng dậy. nhìn Tiêu Thanh Sơn nói.

115. Chương 115: Tâm Ý

Tiêu Cường vừa thốt lên, toàn bộ bầu không khí trong phòng khách nhất thời trở nên có chút cổ quái, tựa hồ như nhớ tới điều gì, Trịnh Thiết Quân đắm chiêu liếc mắt nhìn Tiêu Cường, mà Tiêu Thanh Sơn lại cười cười, nói: “Được.”

Trong ánh mắt chăm chú của Lý Dật, Tiêu Cường vẻ mặt phần nộ rời khỏi phòng khách biệt thự, mà trên mặt Tiêu Thanh Sơn vẫn như cũ lộ đáng tươi cười.

Sau đó, vào khoảng buổi trưa, Lý Dật đều ở lại trong Tiêu gia trang viên, nhưng cũng không ở chung một chỗ với Tiêu Thanh Sơn, mà vẫn ở lại trong biệt thự số năm của Tiêu gia trang viên.

Tới sáu giờ chiều, Lý Dật vốn định đi tới biệt thự số một tìm Tiêu Thanh Sơn hỏi kết quả sự tình, thế nhưng không đợi hắn ra cửa, một thân ảnh diệu mỹ đã đi vào biệt thự.

Nữ nhân mặc đồ màu đen, trên gương mặt tinh xảo lộ ra biểu tình phức tạp, mà đôi môi của nàng vẫn đỏ tươi như cũ.

Nhìn hình dạng tâm sự nặng nề của Gia Cát Minh Nguyệt, Lý Dật giật mình: “Bắt được hung thủ rồi sao?” Gia Cát Minh Nguyệt gật đầu.

“Là người của Tiêu Cường?” Con mắt Lý Dật chột nheo lại.

Nghe được lời Lý Dật, bước chân Gia Cát Minh Nguyệt khựng lại, sau đó nàng cũng không lập tức trả lời Lý Dật, mà trực tiếp đi tới bên cạnh sofa ngồi xuống, lấy ra điều thuốc lá đốt lên, nhẹ nhàng hít khẽ.

Nhìn đôi môi đỏ tươi chậm chạp hút điều thuốc lá, Lý Dật cũng không vội vã hỏi lại, bởi vì sự trầm mặc của Gia Cát Minh Nguyệt đã nói cho hắn đáp án.

“Tiêu tiên sinh đã đưa Tiêu Cường đến Hong Kong. Sau này con đường của cậu đã thực sự thông suốt.” Gia Cát Minh Nguyệt bỗng nhiên ngừng đầu, đứng trên gương mặt âm trầm của Lý Dật, nhẹ giọng nói.

Lý Dật tự giấu cười cười, không nói gì.

“Tôi biết trong lòng cậu muốn giết Tiêu Cường. Nhưng cậu phải biết rằng, Tiêu Cường dù sao cũng là con trai của Tiêu Thanh Sơn!” Âm thanh Gia Cát Minh Nguyệt chột đề cao hơn không ít: “Hơn nữa, Tiêu

Cường không thể chết được. Nếu Tiêu Cường chết, Tiêu tiên sinh và toàn bộ Thiên Tự Đầu Mãnh Hồ Bang sẽ đổi mặt nguy cơ!”

Lý Dật vẫn không đáp lời, cầm lấy xì gà trên bàn, hung hăng hút mạnh.

Khói xì gà rất nồng, mà Lý Dật lại không thường hút thuốc, nhất thời ho sặc lên.

Không khí trong phòng khách nhất thời trở nên có chút quỷ dị. Hai người cũng không nói chuyện, đều lặng lẽ hút thuốc.

Chẳng qua bao lâu, Lý Dật bỗng nhiên ngẩng đầu, dùng một loại giọng nói cổ quái nói với Gia Cát Minh Nguyệt: “Nếu như người làm ra loại chuyện này là tôi, tôi đây nhất định sẽ chết rất thảm phải không?”

Lý Dật nói làm biểu tình Gia Cát Minh Nguyệt bỗng nhiên biến đổi tới mức nàng ta cũng không thể không chế mà run rẩy lên, nàng kiệt lực điều chỉnh biểu tình một chút, chậm rãi nói: “Sẽ không. Cậu sẽ không làm ra loại chuyện này, mà cậu cũng biết, địa vị của cậu trong lòng Tiêu tiên sinh.”

“Hắc!” Lý Dật tự giễu cười cười, sau đó đứng dậy phun ra một ngụm trọc khí, nói: “Giúp tôi chuyển cáo ông ấy là tôi có chút mệt mỏi, muốn trở về nghỉ ngơi vài ngày.”

Dứt lời Lý Dật không đợi Gia Cát Minh Nguyệt đáp lời, trực tiếp rời khỏi biệt thự.

Lái xe ra khỏi ga ra của Tiêu gia trang viên, Lý Dật bỗng nhiên đạp mạnh chân ga, chiếc xe phẳng phất giống như một con mãnh thú bằng sắt thép rồ lên, trực tiếp liền xông ra ngoài, ở trên đường cái hóa thành một bóng đen.

Bên trong xe, biểu tình của Lý Dật lạnh băng đến dọa người, hần như liều mạng đạp mạnh chân ga giống như muốn dùng phương thức này để phát tiết sự phiền muộn trong lòng.

Đúng, chính là phiền muộn!

Lý Dật cũng không biết vì sao lại phiền muộn, khi nghe được Gia Cát Minh Nguyệt nói Tiêu Thanh Sơn để Tiêu Cường đi Hong Kong, tâm tình của Lý Dật trở nên phi thường không xong!

Mặc dù hần cũng biết Gia Cát Minh Nguyệt nói đúng sự thực.

Điện thoại bên trong túi bỗng nhiên rung động lên, thế nhưng Lý Dật cũng không cho xe dừng lại, thậm chí không hề giảm bớt tốc độ xe, vẫn đạp mạnh chân ga, chỉ chốc lát, chiếc xe liền ra ngoài đường chính.

“Hô...” Nhận thấy được điện thoại di động đang rung lên trong túi, cuối cùng Lý Dật giảm bớt tốc độ xe, đồng thời lấy ra điện thoại, nhìn cũng không nhìn, trực tiếp chuyển nghe: “Uy.”

“Tâm tình của anh dường như không tốt.” Trong điện thoại truyền đến một thanh âm dễ nghe: “Thật là kỳ quái, theo đạo lý mà nói, hiện tại anh trở thành người nổi nghiệp thật sự của Tiêu Thanh Sơn, tâm tình hẳn là phi thường không tệ mới đúng.”

Nghe được thanh âm quen thuộc truyền ra từ trong điện thoại, Lý Dật vô ý thức cho xe dừng bên ven đường.

“Phát sinh chuyện gì vậy? Nếu như không ngại nói, có thể nói cho tôi biết, có lẽ tôi có thể giúp anh nghĩ lại biện pháp.” Đầu kia điện thoại, Andrew thấy Lý Dật không nói lời nào, lần thứ hai mở miệng nói.

Không biết vì sao, nghe được Andrew nói, trong lòng Lý Dật tuôn ra một sự xung động muốn kể hết ra, hơn nữa loại cảm giác này thập phần cường liệt!

“Andrew, cô là một trong những người đứng xem, cô cho rằng Tiêu Thanh Sơn thực sự nguyện ý bồi dưỡng tôi làm người nổi nghiệp sao?” Lý Dật vô lực dựa vào lưng ghế, biểu tình phức tạp hỏi thăm.

Đầu kia điện thoại, Andrew trầm mặc vài giây, nói: “Àn.”

“Vì sao?” Lý Dật có chút khó sấp hỏi thăm.

“Có ba nguyên nhân, thứ nhất là thân phận của anh. Sau khi anh xuất hiện, tôi đã cho người trong gia tộc điều tra qua quan hệ giữa anh và Tiêu Thanh Sơn, biết được anh là con riêng của hần, hơn nữa ngày xưa Tiêu Thanh Sơn từng làm ra chuyện có lỗi với anh và mẹ anh. Hôm nay Tiêu Thanh Sơn làm như vậy, coi

như rốt cục là đang bù đắp cho hai người! Hai, năng lực và lòng trung tâm của anh. Nói thật, anh cho tôi cảm giác rất kỳ quái, ngoại trừ vài người, khi anh đối mặt những người khác, anh lúc nào cũng bảo trì ý nghĩ thanh tỉnh, thế nhưng đối mặt người bên cạnh anh, anh lại khác hẳn. Nhất là lúc đối mặt Tiêu Thanh Sơn, anh luôn suy nghĩ cho hắn. Tôi nghĩ đây là sự trung tâm của anh. Mà năng lực của anh tự nhiên không cần phải nói, có thể giết được cả Điền Đẳng Cương ở trên lôi đài. Có thể nói, Thiên Tự Đầu của Mãnh Hổ Bang chưa từng có người như vậy, dù là toàn bộ hắc đạo Trung Quốc cũng không tìm ra được người có năng lực như anh!”

Nói đến đây, Andrew dừng lại một chút, tiếp tục nói: “Về phần nguyên nhân thứ ba, còn lại là bởi vì Tiêu Thanh Sơn không muốn đem sự nỗ lực nhiều năm trả lại Đái gia. Ngày xưa Tiêu Thanh Sơn vì trở nên nổi bật, không tiếc bỏ rơi mẹ anh, cùng một cô gái mà hắn không thích kết hôn, đồng thời ở ngay lúc đầu luôn luôn ần ần, vì chính tương lai có thể thăng lên cao thật nhanh! Mà hắn xác thực đã thành công, đồng thời dùng tư thái cường ngạnh không chế Thiên Tự Đầu của Mãnh Hổ Bang, trở thành một vị thổ hoàng để thực sự. Hắn dùng cả đời để đạt được thành tựu hôm nay, anh cho rằng hắn cam tâm tình nguyện trả lại cho Đái gia sao? Có thể nói, trước khi anh xuất hiện, Tiêu Thanh Sơn cho dù có trăm ngàn lần không muốn, hắn cũng không có biện pháp, hắn phải giao lại cho Tiêu Cường. Thế nhưng từ sau khi anh xuất hiện, điều này đã không giống nữa. Anh cho hắn hi vọng nên hắn đã muốn giao tất cả cho anh, như vậy kết quả mà hắn phấn đấu cả đời không cần phải trả lại cho Đái gia!”

Nghe được lời nói của Andrew, Lý Dật phải bội phục sự phân tích của nàng.

Mà đúng lúc này, Andrew lại dùng một loại giọng nói rất nghiêm túc nói: “Lý Dật, có lẽ anh đã đoán được, Tiêu Thanh Sơn sẵn dĩ đem anh bồi dưỡng thành người nối nghiệp, trọng yếu nhất chính là bởi vì nguyên nhân thứ ba! Tôi có thể không chút khách khí mà nói, điều thứ ba chiếm tới bảy thành lý do!”

Nghe được Andrew nói, Lý Dật nở nụ cười có chút khổ sấp.

“Được rồi, hiện tại rốt cục nói cho tôi nghe xảy ra chuyện gì, vì sao lại hỏi vấn đề này?” Đầu kia điện thoại, Andrew thấy Lý Dật vẫn trầm mặc như cũ, lần thứ hai hỏi, trong giọng nói toát ra một tia lo lắng.

Lý Dật thở dài: “Tiêu Cường phái người đi giết Tiêu Thanh Sơn, Tiêu Thanh Sơn tra ra chuyện này thì đưa hắn đến Hong Kong.”

“Tiêu Cường phái người giết Tiêu Thanh Sơn?” Nghe được Lý Dật nói, Andrew có chút kinh ngạc: “Cụ thể là chuyện gì xảy ra?”

Giọng nói của Lý Dật trầm thấp đem chuyện hôm nay toàn bộ kể lại cho Andrew.

Nghe xong lời kể của Lý Dật, bên đầu kia điện thoại Andrew trầm mặc khoảng nửa phút, mới nói: “Căn cứ lời kể của anh, Tiêu Cường xác thực không chỉ muốn giết chết anh, mà là muốn giết anh và Tiêu Thanh Sơn!”

Lý Dật lúc đầu nghĩ qua Tiêu Cường là muốn giết chính mình nhưng lại nhầm lẫn đưa mục tiêu ngay Tiêu Thanh Sơn, bất quá khi hắn nhớ lại quỹ tích bay đi của đường đạn cùng với phát đạn thứ hai của tên sát thủ nhắm vào lão Miêu thì hiểu được, Tiêu Cường không chỉ muốn mạng của hắn mà muốn luôn mạng của Tiêu Thanh Sơn!

“Thật sự không ngờ, Tiêu Cường lại có thủ đoạn độc ác như vậy!” Andrew nhin không được cảm thán.

Lý Dật tự giễu cười cười: “Cô nói, Tiêu Cường không ngờ lại hạ quyết tâm lớn như vậy, vì sao hắn không tìm một sát thủ chuyên nghiệp một chút? Nếu như hắn tìm một sát thủ chuyên nghiệp, như vậy, tôi và Tiêu Thanh Sơn đều chết chắc rồi!”

“Đây là có chút kỳ quái, bất quá tỉ mỉ ngẫm lại cũng bình thường, dù sao Tiêu Thanh Sơn ở Thượng Hải một tay che trời, nếu như Tiêu Cường từ bên ngoài cầu kết sát thủ, sẽ rất dễ bại lộ. Có thể hắn nghĩ ra, nhưng chỉ là không nghĩ tới sẽ bị thất bại.” Andrew trầm ngâm một hồi nói.

Nghe Andrew nói như thế, Lý Dật cũng hiểu được loại khả năng này là lớn nhất.

“Lý Dật, tôi biết anh bởi vì những chuyện này mà trong lòng rất không thoải mái, bất quá anh không thể trách Tiêu Thanh Sơn, anh cũng không thể đi giết chết Tiêu Cường!” Andrew nghiêm túc nói.

Lý Dật cười cười nói: “Tôi hiểu được, cảm ơn cô, Andrew.”

“Thân thể của anh thực sự không có việc gì sao?” Ngày đó, Andrew thu được băng ghi hình cả người đâm máu của Lý Dật, đồng thời sau khi trận so đấu kết thúc, Lý Dật cũng được đưa vào bệnh viện. Nguyên bản nàng muốn gọi điện thoại cho Lý Dật, chỉ là sau đó biết được Lý Dật cũng không đáng lo ngại, mới yên tâm mà không gọi điện thoại cho Lý Dật.

Ngạc nhiên nghe được Andrew nói, trong lòng Lý Dật hơi ngây ra, sau đó có chút cảm động nói: “Đã hoàn toàn được rồi.”

“Nghe được anh không có việc gì tôi rất hài lòng, tôi phải đi tham dự hội nghị trong gia tộc, tôi nghĩ, chúng ta rất nhanh sẽ được gặp lại!” Đầu kia điện thoại, Andrew nghe được Lý Dật trả lời, giọng nói trở nên vô cùng dễ dàng.

Lý Dật nhẹ nhàng “ân” một tiếng, sau đó cắt đứt điện thoại.

Lý Dật hiểu được, sở dĩ Andrew nói rất nhanh sẽ gặp lại, là bởi vì Tiêu Thanh Sơn và Gambino gia tộc hợp tác sẽ lập tức triển khai, đến lúc đó Tiêu Thanh Sơn khẳng định sẽ phải một người đến nước Mỹ.

Mà hẳn chính là người được chọn tốt nhất.

Dù sao, Tiêu Thanh Sơn cũng hiểu rõ, ngày trước khi Lý Dật và Andrew gặp nguy hiểm, Andrew là vì Lý Dật mới thuyết phục những thành viên khác của Gambino gia tộc tiếp tục tiến hành hợp tác.

Trong đầu hồi tưởng về lạnh lùng khi Andrew rời khỏi Thượng Hải, cùng với sau đó khi mình và Điền Đăng Cương tiến hành cuộc đấu sống chết, Andrew đã cảnh cáo, thậm chí vô cùng quan tâm hẳn.

Lý Dật đột nhiên có chút hoảng hốt, hẳn thật không sao hiểu nổi trái tim của người phụ nữ.

116. Chương 116: Hồng Nhân Của Xã Hội Thượng Lưu

Không biết vì sao, nói chuyện với Andrew xong, tâm tình Lý Dật chuyển biến tốt đẹp hơn rất nhiều. Mặc dù theo lời Andrew, nguyên nhân thứ ba mới là chủ yếu phảng phất giống như một cây châm nhọc đâm vào trong lòng hẳn, thế nhưng hẳn cũng không còn phiền muộn như khi nãy.

Đây là một loại cảm giác rất kỳ quái.

Có thể trong lòng mỗi người đều có thời gian sẽ rất phiền muộn, mà chỉ cần đem sự tình này nói ra, vô luận kết quả làm sao cũng cảm thấy sẽ dễ dàng hơn nhiều.

Lúc Lý Dật lái xe trở về biệt thự cạnh biển, Vũ Đình đang ngồi bên trong sofa tại phòng khách chờ ra.

Nghe được thanh âm truyền đến bên ngoài cửa, Hạ Vũ Đình bỗng nhiên giật mình tỉnh lại, nhanh chóng chạy tới chỗ đặt giày, lấy đôi dép của Lý Dật đặt ngay cửa rồi nhanh chóng xoay người đi vào nhà bếp.

Đầu tiên nàng rửa tay, sau đó bưng khay cơm nước đã chuẩn bị sẵn đi ra, đi tới bên bàn cơm.

Chỉ một phút đồng hồ, Lý Dật mở cửa phòng, thấy đôi dép đặt ngay cửa cùng thân ảnh bận rộn của Hạ Vũ Đình, trong lòng hẳn đột nhiên có một loại cảm giác hạnh phúc tràn đầy!

“Anh đã về, mau tắm rửa rồi ăn cơm.” Hạ Vũ Đình từ trong nhà bếp đi ra, mỉm cười nhìn Lý Dật nói.

Đợi khi Lý Dật quay trở lại phòng khách, trong chén của hẳn đã được gấp đầy thức ăn, đương nhiên lúc hẳn đi tắm thì Hạ Vũ Đình đã gấp không ít thức ăn cho hẳn.

Sức ăn của Hạ Vũ Đình không mạnh, chỉ ăn một thoáng thì đã ăn xong, sau khi ăn xong, nàng cũng giống như thường ngày, tay chống cằm lẳng lặng nhìn Lý Dật ăn cơm.

Mắt thấy Lý Dật ăn xong một chén cơm, Hạ Vũ Đình đứng dậy định đi bới thêm cơm cho Lý Dật, bởi vì nàng biết lượng cơm của Lý Dật là một chén rưỡi.

“Vũ Đình, anh no rồi.” Lý Dật đưa tay ngăn cản cử động của Hạ Vũ Đình.

Hạ Vũ Đình hơi ngây ra: “Sao hôm nay lại ăn ít như thế? Có phải thức ăn hôm nay không ngon không?”

“Không phải, ngày hôm nay không đói lắm.” Lý Dật cười lắc đầu.

Hạ Vũ Đình “Nga” một tiếng, sau đó nói: “Em đi lấy canh cho anh.”

Lúc này Lý Dật cũng không cự tuyệt.

Mắt thấy Lý Dật uống xong canh, Hạ Vũ Đình mỉm cười đứng dậy thu thập chén đĩa trên bàn thật nhanh, mà Lý Dật thì đi trở về sô pha nơi phòng khách.

Trên bàn trong phòng khách đặt một số báo chí, Lý Dật tiện tay cầm lấy vừa nhìn, đầu đề của báo chí toàn bộ đều là tin tức quý tử thiện Hoa Thanh thành lập, trong nội dung đưa tin có ký giả đem Tiêu Thanh Sơn khoa trưởng thành nhà từ thiện ít có của nhân gian.

Mà cũng có vài tờ báo nội dung hoàn toàn khác hẳn. Một phần báo chí chú trọng đưa tin chính là quan hệ giữa hắn cùng Tiêu Thanh Sơn. Trên trang báo còn có ảnh chụp của hắn và Tiêu Thanh Sơn đứng chung, trên ảnh chụp, dáng dấp tươi cười của Tiêu Thanh Sơn thật phần sáng lạn.

“Nam tử thần bí rốt cục là thần thánh phương nào?”

“Có người nói là nam tử trẻ tuổi được Tiêu Thanh Sơn thưởng thức nhất!”

“Nam tử thần bí sẽ kế thừa sản nghiệp của Hoa Thanh tập đoàn!”

....

Nhìn những tin tức này, biểu tình Lý Dật có chút phức tạp.

Mà lúc này, Hạ Vũ Đình cũng đã rửa xong chén đĩa, đi tới phòng khách nhìn thấy Lý Dật đang cầm báo ngây ra. Nàng nhẹ nhàng bước tới bên người Lý Dật, đặt tay lên vai Lý Dật nhẹ giọng hỏi: “Ông chủ của anh chính là Tiêu tiên sinh sao?”

“Àn.” Tuy rằng thủ pháp xoa bóp của Hạ Vũ Đình rất không chuyên nghiệp, nhưng Lý Dật vẫn thoải mái nhắm mắt lại.

“Hắn dường như rất tốt đối với anh.” Hạ Vũ Đình do dự, lại nói.

Thân thể Lý Dật lại khựng lại, lại lần thứ hai gật đầu.

“Ông...”

Lúc này, điện thoại di động trong túi Lý Dật lại vang lên. Nghe được thanh âm điện thoại reo, Hạ Vũ Đình đứng dậy đi pha trà cho Lý Dật, mục đích không muốn ảnh hưởng Lý Dật tiếp điện thoại.

Mà Lý Dật lấy ra điện thoại, vừa nhìn thì thấy dãy số của Trịnh Dũng Cường, suy nghĩ một chút, sau đó chuyển máy.

“Chúc mừng Dật ca!” Điện thoại vừa chuyển, bên trong lập tức truyền đến thanh âm hưng phấn của Trịnh Dũng Cường.

Lý Dật hiểu được có lẽ Trịnh Dũng Cường đã biết được chuyện của Tiêu Cường.

Quả nhiên, thấy Lý Dật không nói, bên đầu kia Trịnh Dũng Cường lại tiếp tục nói: “Tên Tiêu Cường đúng là ác hữu ác báo! Tuy rằng Tiêu thúc không hổ độc ăn thịt con, thế nhưng đời này hắn đừng mong kế thừa sản nghiệp của Tiêu gia nữa! Dật ca, các huynh đệ nghe được tin tức này đều rất vui vẻ cho anh. Bọn họ bảo tôi gọi điện thoại rủ anh ra ngoài đi uống rượu.” Tuy rằng Lý Dật biết đây là cơ hội tốt để thu mua lòng người, nhưng hắn vẫn cự tuyệt lời mời của Trịnh Dũng Cường. Trịnh Dũng Cường nghe được Lý Dật không muốn tới cũng không hề miễn cưỡng mà là trực tiếp cắt điện thoại.

Mắt thấy Lý Dật đã tắt điện thoại, Vũ Đình mới bưng chén trà Long Tỉnh đi tới bên người Lý Dật.

Lý Dật tiếp nhận chén trà uống một ngụm, mà Hạ Vũ Đình lại tiếp tục ngồi bên cạnh Lý Dật, giúp Lý Dật xoa bóp hai vai.

Lý Dật tựa hồ rất thích loại cảm giác này. Hắn vô ý thức nhắm hai mắt lại, thỏa thích hưởng thụ tất cả.

Chẳng qua bao lâu, nhận thấy được khí lực của Hạ Vũ Đình càng ngày càng nhỏ, Lý Dật hiểu được tay của Hạ Vũ Đình khẳng định đã mỏi, vì vậy mở mắt một tay kéo Hạ Vũ Đình vào trong lòng mình.

Hạ Vũ Đình phẳng phất giống như một con mèo nhỏ, lẳng lặng ghé vào trong lòng Lý Dật, vẫn không nhúc nhích.

Trong lòng ôm một đại mỹ nhân, thế nhưng trong đầu Lý Dật cũng không hề có tà niệm, giờ khắc này, hẳn cảm giác tâm trạng mình đặc biệt yên tĩnh.

Phẳng phất chỉ cần cùng Hạ Vũ Đình ở chung một chỗ, bất luận phiền não gì đều tiêu thất không còn một mảnh.

Nhìn giai nhân trong lòng, Lý Dật chậm rãi cúi đầu, nhẹ nhàng hôn lên đôi môi mỏng manh một cái, sau đó cầm lấy điều khiển từ xa mở ti vi.

Cả buổi tối hôm đó, Lý Dật vẫn cứ ôm Hạ Vũ Đình trong tay ngồi xem ti vi, vô luận là phim Đài Loan hay là chính trị nước Mỹ, hay phim hoạt hình, cả hai đều xem hết.

Cả đêm, vô luận là Lý Dật hay Hạ Vũ Đình đều cùng nở nụ cười, tựa hồ cả hai người đều rất thích loại cảm giác này.

Suốt hai ngày sau, Lý Dật cũng không đi tìm Gia Cát Minh Nguyệt, ngoại trừ mỗi buổi sáng ra ngoài tập luyện, vẫn ở yên trong biệt thự.

Bắt đầu từ ngày thứ ba, Lý Dật cũng tăng mạnh cường độ huấn luyện. Tuy rằng cường độ không đạt được tiêu chuẩn như trước đây, thế nhưng cũng mạnh hơn cường độ của lần đầu tiên huấn luyện tập. Đồng thời khôi phục huấn luyện, Lý Dật cũng không tiếp tục ở lại trong biệt thự, mà là chủ động liên hệ Gia Cát Minh Nguyệt.

Sau đó trong những ngày kế tiếp, Lý Dật mỗi buổi sáng đều tiến hành huấn luyện. Sau khi huấn luyện xong hẳn trực tiếp lái xe đi tới tập đoàn Hoa Thanh. Theo Gia Cát Minh Nguyệt học tập một ít phương diện về việc kinh doanh, mà buổi tối lại đi tham gia những buổi tiệc cùng tụ hội.

Thời gian kiếp trước, Lý Dật bình thường cũng tham gia những buổi tiệc của xã hội thượng lưu này, đối với các loại lễ nghi thập phần hiểu biết, cũng không hề cảm thấy có chỗ nào không thích ứng.

Thân phận thần bí, tướng mạo tuấn lãng, khí chất tiêu sái...

Đây là giới xã hội thượng lưu của Thượng Hải đánh giá về Lý Dật chỉ trong vòng một tuần tiếp xúc. Lý Dật liền trở thành hồng nhân trong xã hội giao tế thượng lưu của toàn bộ Thượng Hải.

Ở dưới dạng tình hình này, khi Lý Dật đi dự tiệc, những nữ nhân độc thân của xã hội thượng lưu giống như thiêu thân lao đầu vào lửa phóng về phía Lý Dật.

Bởi vì Lý Dật cũng không hề công khai tin tức mình đã có bạn gái.

Vì thế trong mắt những nữ nhân xã hội thượng lưu, Lý Dật chính là một nam nhân độc thân, tuổi tác còn trẻ đã trở thành người thanh niên được Tiêu Thanh Sơn thưởng thức nhất. Hơn nữa tương lai sẽ thừa kế sự nghiệp của Tiêu Thanh Sơn, điều này đối với các nữ nhân của xã hội thượng lưu mà nói, không thể nghi ngờ chính là sự mê hoặc thật lớn!

Trong lúc nhất thời, Lý Dật trở thành nam nhân độc thân quyền rũ đứng đầu trong giới xã hội thượng lưu Thượng Hải!

Thậm chí, Gia Cát Minh Nguyệt trêu ghẹo nói, chỉ cần hắn gật đầu đồng ý, mỗi ngày nữ nhân nguyện ý lên giường với hắn đủ để lấp đầy cả một khách sạn. Bởi vì ngoại trừ một ít nữ nhân của xã hội thượng lưu ra, còn có một ít nam nhân xã hội thượng lưu cũng muốn trở thành bằng hữu của Lý Dật. Không tiếc từ trong các trường đại học chọn ra những nữ nhân có vóc người và nhan sắc xuất sắc để giới thiệu cho Lý Dật.

Đối với việc này, Lý Dật cũng không hề có chút hứng thú, cũng không phải hắn cao thượng, chỉ là hắn biết những nữ nhân này chỉ vì thân phận của hắn mới đến, không có gì ý nghĩa, nói khó nghe một chút chẳng khác gì dùng tiền để mà hưởng thụ, chỉ bất quá không trả tiền phí qua đêm và phí mua áo mưa mà thôi.

Đương nhiên, trong khoảng thời gian này Lý Dật cũng không chỉ giao tiếp với nữ nhân, ngược lại nam nhân xã hội thượng lưu mà hẳn giao tiếp còn nhiều hơn nữ nhân một ít. Dù sao xã hội này, nam nhân có tiền nhiều hơn nữ nhân có tiền.

Chỉ một chút thời gian, Lý Dật đã quen thuộc một ít gì đó của xã hội thượng lưu ở đây.

Có thể nói, ở vòng tròn này nếu muốn kiếm tiền là một chuyện phi thường dễ dàng.

Tỷ như hẳn đi qua việc trò chuyện với một ông trùm thương trường đã tiết lộ ra tin tức vị trùm thương trường kia sẽ đưa ra loại cổ phiếu nào, hẳn có thể qua những tin tức này mà kiếm được tiền...

Mặc dù kiếp trước Lý Dật cũng từng tiếp xúc qua những người trong vòng tròn này nhưng hẳn cũng chưa từng xâm nhập vào để tìm hiểu. Hôm nay vừa tiếp xúc, mới biết được chỉ một lần uống rượu nói chuyện phiếm thì số tiền có thể kiếm được cũng hơn xa số tiền mà có những người phải suốt cả đời phấn đấu. Mặc dù điều này thật không công bình, thế nhưng thế giới này cho tới bây giờ cũng chưa từng có chuyện công bình xảy ra...

Mà quan hệ nhân tế là sản lực đệ nhất, đây là chuyện mà bất cứ kẻ nào cũng không thể phủ nhận. Chỉ là tuyệt đại bộ phận người nào đó cả đời không cách nào chen vào cánh cửa nhân tế này mà thôi.

Lúc Lý Dật đang dần dần thích ứng với loại sinh hoạt này, đồng thời Tiêu Thanh Sơn cũng không hề liên hệ Lý Dật. Có thể bởi vì Tiêu Thanh Sơn biết được trong lòng Lý Dật có khúc mắc, cũng có thể bởi vì nguyên nhân khác.

Mà Lý Dật cũng không hề đi tìm Tiêu Thanh Sơn. Hai người trong lúc đó vô hình trung như đạt được một sự ăn ý.

Vào một buổi tối, Lý Dật vẫn như trước đó, dự họp một buổi tụ hội của một vị phú hào người Thượng Hải tổ chức.

Trong buổi tụ hội, Lý Dật mặc một thân lễ phục màu trắng, trong tay bưng ly rượu màu đỏ tươi, khi bước đi ngẩng cao đầu ưỡn ngực, giống như một vị thân sĩ tiêu chuẩn đang cùng nói chuyện với những người khách trong buổi tiệc.

“Lý tiên sinh, bên cạnh anh thật sự không có nữ nhân sao? Vì sao anh tới tham gia tụ hội cũng không mang theo bạn gái?” Người đang nói những lời này với Lý Dật là một nữ nhân, một nữ nhân rất đẹp.

Nữ nhân mặc một bộ lễ hội màu đen, bộ lễ hội có chút hở hang, làn da của hai tòa thánh nữ phong hoàn toàn bại lộ bên ngoài. Đôi đùi đẹp đưa đẩy khiến mắt người choáng váng. Nhất là vùng bụng phẳng lì, dưới chân tinh xảo mang một đôi giày cao gót màu đen, chân tay sơn nước sơn màu hồng nhạt, trên mặt nàng trang điểm rất nhạt, cặp mắt phẳng phất như sắp thả điện, sự mê hoặc làm cho nam nhân không thể chống đỡ.

Nhìn cô gái được xưng nổi danh nhất trong việc giao tế của xã hội thượng lưu, Lý Dật cười cười, nói: “Tôi không có thói quen đưa theo bạn gái.”

“Một nhân sĩ thành công trẻ tuổi giống như anh, bên người không có bạn gái là một chuyện vô cùng quái lạ. Nếu như anh không ngại, tối hôm nay tôi có thể miễn phí làm bạn gái cho anh.” Nữ nhân cười tròng mắt: “Mặt khác nói cho anh một bí mật, tôi cũng không hề mặc quần áo lót bên trong!”

Đang khi nói chuyện, nữ nhân còn vuốt nhẹ phần eo của mình, cả người bày ra mị ý vô cùng nhuần nhuyễn!

Yêu tinh!

Trong lòng Lý Dật thầm mắng một câu, cũng không chút lễ phép cự tuyệt sự câu dẫn của nữ nhân kia, mà là trực tiếp nhắm ngay góc đông bắc đi thẳng qua.

Bởi vì hẳn ở nơi đó nhìn thấy được một người quen cũ: Lưu Tư Cầm.

117. Chương 117: Nữ Nhân Tịch Mịch

Lưu Tư Cầm mặc một bộ lễ phục dạ hội màu tím, cũng không quá hở hang, cũng không quá lộ liễu, lại bó sát người, hoàn toàn thể hiện rõ vóc người mê hoặc được Lưu Tư Cầm tỉ mỉ bảo dưỡng thể hiện đi ra. Nhất là khe ngực như ẩn như hiện kia, có chút hấp dẫn ánh mắt người khác.

Nhìn Lý Dật đang hướng mình đi tới, Lưu Tư Cầm nhẹ nhàng lắc ly rượu trong tay, uống cạn. Sau đó nàng ta lại rót hai ly rượu, lúc này Lý Dật đã đi tới cạnh người nàng, đồng thời chưa được sự đồng ý của nàng, trực tiếp ngồi xuống bên cạnh.

“Nữ nhân vừa rồi là sủng nhi của các nam nhân trong xã hội thượng lưu, sao, lẽ nào cậu đối với cô ta không có hứng thú?” Lưu Tư Cầm đưa ly rượu cho Lý Dật, sau đó cầm lấy hộp thuốc lá dành cho phụ nữ đặt trên bàn, rút một điếu đốt lên, nhẹ nhàng hút.

Khác với động tác hút thuốc của Gia Cát Minh Nguyệt, Lưu Tư Cầm tựa hồ bình thường vẫn hay hút thuốc, động tác rất thành thục.

“Tôi cho rằng cô ta không có lực hấp dẫn như cô.” Lý Dật nhìn chằm chằm đôi môi màu hồng nhạt của Lưu Tư Cầm, nhàn nhạt cười nói.

Lưu Tư Cầm biết nam nhân này đang cố ý trêu chọc mình, cũng không hề nổi giận, lại hài lòng cười cười, nói: “Cô ta còn chưa tới ba mươi tuổi, tôi đã sắp bốn mươi, cậu cho rằng có thể so sánh sao?”

“Mị lực của nữ nhân thành thục.” Lý Dật nhẹ nhàng lắc ly rượu, nói: “Huống chi còn là một nữ nhân thành thục lại tịch mịch?”

“Cậu...hỗn đản!” Nghe được hai chữ tịch mịch, biểu tình Lưu Tư Cầm chợt thay đổi, tàn bạo trừng mắt liếc Lý Dật.

Lý Dật cũng tuyệt không quan tâm Lưu Tư Cầm có tức giận hay không. Kể từ sau ngày lễ mừng của Hoa Thanh tập đoàn trôi qua, Lý Dật chợt cảm thấy châm chọc được nữ nhân này là một chuyện rất có ý tứ. Ai bảo nàng ta trước đây luôn dùng thái độ cao cao tại thượng nhìn mình, đồng thời còn dă kích lòng tin của mình?

“Có một người từng điều tra qua, những nữ nhân thường hút thuốc, có bảy mươi phần trăm đều rất tịch mịch. Mà cô vừa lúc đúng như lời tôi nói, còn có gì đáng nói đối?” Khi Lý Dật nói khoe miệng lộ ra dáng tươi cười thích ý, theo hần xem ra khi Lưu Tư Cầm tức giận so với khi nàng mỉm cười thì càng thêm có mị lực.

“Cậu còn không để yên?” Lưu Tư Cầm có chút không thể tránh được. Nàng lộ ra dáng dấp như tức giận, thế nhưng rơi vào trong mắt Lý Dật lại giống như sự khiêu khích. Rơi vào đường cùng nàng không thể làm gì khác hơn là dùng cách uống rượu để che giấu sự xấu hổ của chính mình, đồng thời nàng cũng kinh ngạc phát hiện, tựa hồ từ sau khi gặp phải nam nhân này, chính mình cũng chưa từng chiếm được thượng phong gì.

Lý Dật thấy Lưu Tư Cầm đã triệt để cam bái hạ phong, liền không tiếp tục nói móc, mà uống rượu, nói: “Sao gặp được cô ở chỗ này?”

“Cần cậu quản?” Lưu Tư Cầm nỗ lực phản kích. Thế nhưng nàng phát hiện câu nói của mình lại giống như kiểu nói của một đứa trẻ con, rất có cảm giác như đang hờn dỗi.

Lý Dật không nói gì chỉ cười cười, sau đó uống cạn ly rượu, đứng dậy nói: “Rượu cô rót rất không tệ.” Dứt lời, Lý Dật không hề để ý tới Lưu Tư Cầm, xoay người rời đi.

“Cậu...chờ một chút!” Lưu Tư Cầm thấy Lý Dật rời đi, vội vã đưa tay ngăn cản, giọng nói lập tức mềm hơn vài phần, thậm chí còn mang theo vẻ thỉnh cầu.

Lý Dật dừng chân lại, cũng không nói, chỉ là bình tĩnh nhìn Lưu Tư Cầm.

“Tôi ở đây một mình rất buồn chán, nếu như được cậu có thể ngồi nói chuyện với tôi không?” Lúc Lưu Tư Cầm nói những lời này, trong ánh mắt hiện lên vẻ thất lạc.

Nàng từng trải qua kinh nghiệm đặc thù nên đối với nam nhân luôn rất có oán niệm. Mà một nữ nhân cho dù có cường thịnh bao nhiêu cũng chung quy không thể rời xa nam nhân. Những năm gần đây nàng vẫn độc thân, có thể sử dụng công tác xem như phát tiết tinh lực của bản thân mình, không thềm nghĩ tới chuyện nam nữ nữa. Thế nhưng nàng dù sao cũng là một nữ nhân, một nữ nhân cần được quan tâm. Hơn nữa còn là rất cần...

Nàng ở tại nước Mỹ có được một tòa biệt thự rất lớn, thế nhưng nàng không ngủ lại nơi đó được bao đêm. Bởi vì nàng sợ tư vị tịch mịch cô đơn. Thế nhưng nàng lại không muốn mình sống phóng túng, nàng cho rằng tùy ý phóng túng là một chuyện phi thường đáng thẹn.

Loại tương phản kịch liệt này làm những năm gần đây nàng sống rất khổ, thế cho nên ngày đó Lý Dật nói nàng thủ tiết, một chút liên bản trúng điểm yếu của nàng.

“Nếu buồn chán, vì sao còn đi tới tham gia tụ hội?” Lý Dật suy nghĩ một chút, cuối cùng ngồi xuống. Trên thực tế hẳn cũng không thích giao lưu với những nhân sĩ thượng lưu đối trá này, lại càng không thích nhìn thấy những nữ nhân kia lại lơ lửng trắng trợn khiêu khích.

Lưu Tư Cẩm thở dài: “Tôi và chủ nhân tòa biệt thự này có ý định quen biết. Hẳn biết tôi về Thượng Hải nên đặc biệt mời tôi dự họp buổi tiệc này. Nếu như tôi không đến, sẽ làm hẳn rất khó kham, như vậy sẽ ảnh hưởng tới sinh ý.”

“Vậy cô cũng có thể sớm tìm một lý do nào đó để rời đi. Tỷ như cô nói cô bị đau bụng hoặc là mẹ cô tới!” Lý Dật nói, Lưu Tư Cẩm nhìn đáng tươi cười trên mặt Lý Dật, nhin không được nói: “Cậu tựa hồ thay đổi.”

“Mỗi người đều sẽ thay đổi. Tôi chỉ là học được cách nguy trang chính mình mà thôi. Chuyện trước đây tôi vẫn là như vậy, chỉ là nhiều thời gian tôi cũng sẽ giảm bớt cách làm như thế!”

Lúc này Lý Dật nói chính là lời nói thật. Thời gian kiếp trước hẳn từng tham gia nhiều buổi tiệc, gặp qua rất nhiều nhân sĩ xã hội thượng lưu, tự nhiên biết những người đó phải làm sao tiếp xúc. Chỉ là khi đó thân phận hẳn đặc thù, hơn nữa lại có thói quen dùng dao mổ giải quyết vấn đề, cho nên tính cách càng ngày càng lãnh mạc.

Mà từ khi đi tới thế giới này, sinh hoạt của hẳn xảy ra biến hóa thật lớn. Cũng làm cho hẳn dần dần dung nhập vào sinh hoạt hiện tại. Nếu đổi lại là thời gian hẳn vừa đến thế giới này, Lý Dật tuyệt đối sẽ không biết dùng một loại giọng nói ngả ngớn như vậy để nói chuyện.

Tuy rằng đã biết nam nhân trước mắt cũng không giản đơn, thế nhưng nghe xong Lý Dật cảm thán, Lưu Tư Cẩm không thể không thừa nhận ngày trước mình đã nhìn nhầm người, nàng thở ra một hơi, nói: “Tôi vốn là định đi, nhưng thấy cậu thì ở lại.”

“Nga?” Lúc này đây, Lý Dật lại có chút ngoài ý muốn, tuy rằng hẳn phát hiện Lưu Tư Cẩm vẫn giống như một con mèo Ba Tư cao quý kiêu ngạo, thế nhưng hẳn lại không phát giác ra ấn tượng của nàng đối với hẳn đã phát sinh cải biến.

Lưu Tư Cẩm tựa hồ không muốn dây dưa quá nhiều trong vấn đề này, mà nói sang chuyện khác: “Vi Vi rất thích ở chung một chỗ với cậu, mỗi lần nó ở cùng cậu, tôi phát hiện nó rất vui vẻ, đáng tươi cười trên mặt nó cả đời này tôi không thể cho nó được.”

Nói đến đây, biểu tình Lưu Tư Cẩm có chút xấu xí, làm một người mẹ, không cách nào làm cho con mình cảm thấy hạnh phúc, đây hiển nhiên là một đả kích. Mà từ góc độ nào đó mà nói, nàng cũng không phải là một người mẹ hợp cách!

Lý Dật nhìn ra Lưu Tư Cẩm tựa hồ từng bị đả kích gì đó, bằng không cũng sẽ không đến nỗi cực đoan như vậy, hẳn suy nghĩ một chút nói: “Kỳ thực cô có thể làm được, thậm chí càng làm được hơn so với tôi, chỉ là cô không muốn đi làm!”

“Không phải là tôi không muốn, là vì tôi thực sự không rút ra được thời gian.” Lưu Tư Cẩm nỗ lực phản đối.

“Sinh ý thật sự trọng yếu như vậy?” Lý Dật hỏi.

Lưu Tư Cầm không cam lòng tỏ ra yếu kém: “Vậy còn cậu? Thân phận có trọng yếu hay không? Nếu như không trọng yếu, cậu chịu lấy mạng sống ra đánh cuộc để đổi lại đó sao?”

Hiển nhiên, Lưu Tư Cầm biết được chuyện Lý Dật so đấu với Điền Đằng Cương.

Lưu Tư Cầm nói làm Lý Dật thoáng ngầy ra, hần nghiêm mặt nói: “Chỉ là vì không muốn làm cho người bên cạnh tôi bị thương tổn!”

“Tôi chỉ là muốn cho nó được một thân phận. Cấp cho nó một thân phận mà không có bất cứ kẻ nào dám khinh thị. Cấp cho nó điều kiện mà các đứa trẻ khác không thể có, lẽ nào tôi làm sai sao?” Biểu tình Lưu Tư Cầm có chút âm trầm.

Lý Dật chợt lặng lẽ, ý nghĩ của Lưu Tư Cầm từ góc độ nào đó mà nói đúng là cũng không sai.

Trong lúc nhất thời hoàn cảnh trở nên có chút xấu hổ, hai người cũng không tiếp tục đối chọi gay gắt, mà là yên lặng uống rượu.

Một lúc lâu, Lưu Tư Cầm bỗng nhiên ngẩng đầu dùng một loại giọng nói khẩn cầu nói: “Nếu như có thể, cậu giúp tôi bồi Vi Vi được chứ?”

Lý Dật dừng mắt ở vẻ mềm yếu của Lưu Tư Cầm, hơi ngầy ra một chút.

Từ khi hần nhận thức Lưu Tư Cầm, còn chưa từng thấy qua biểu tình mềm yếu như vậy trên mặt Lưu Tư Cầm!

Đồng thời cũng cho hần biết, Lưu Vi là điểm yếu của Lưu Tư Cầm!

“Với thân phận hiện tại của cô, muốn cấp cho Lưu Vi thân phận tuyệt đối có thể làm được. Nói tới điều kiện lại càng không cần nói, cô hoàn toàn có thể giảm bớt những xã giao trong làm ăn, rút bớt thời gian bồi Vi Vi.” Tuy rằng Lý Dật cũng không muốn bức Lưu Tư Cầm nói ra bí mật sâu trong nội tâm, thế nhưng hần cho rằng nếu Lưu Tư Cầm không cách nào cởi ra khúc mắc, đời này cũng sẽ không bao giờ trở thành một người mẹ hợp cách.

Tuy rằng Lý Dật cũng có thể làm cho Lưu Vi vui vẻ, nhưng hần cũng không thể thay thế địa vị của Lưu Tư Cầm trong lòng Lưu Vi!

Dù sao, tình thương của mẹ không có bất luận loại cảm tình nào có thể thay thế được!

“Tôi có nguyên nhân của tôi.” Sắc mặt Lưu Tư Cầm có chút trắng bệch, vừa nói vừa cắn môi.

Lý Dật trầm ngâm một chút, nói: “Khi nào rảnh tôi sẽ mang cô ấy ra ngoài chơi.”

“Cảm tạ cậu!” Lưu Tư Cầm ngẩng đầu cảm kích nhìn Lý Dật.

Nghe câu cảm tạ, Lý Dật cũng không tiếp tục châm chọc Lưu Tư Cầm, mặc dù Lưu Tư Cầm đã bày ra bộ dáng lợi thế với hần, theo hần xem ra, hôm nay Lưu Tư Cầm sở dĩ chịu cho hần tiếp xúc Lưu Vi, then chốt chính bởi vì nàng nhìn ra Lý Dật khi tiếp xúc với Lưu Vi không hề có tà niệm, mà chỉ xem Lưu Vi giống như em gái của mình.

“Cùng nhảy với tôi một bài đi, xem như là trả thù lao cho tôi.” Lý Dật buông ly rượu, nhìn Lưu Tư Cầm làm ra một động tác mời mọc thập phần tiêu chuẩn, đáng đáp như một thân sĩ thật sự.

Tuy rằng Lưu Tư Cầm đã hơn ba mươi tuổi nhưng nàng vẫn bảo dưỡng thật tốt. Thoạt nhìn chỉ có hình dạng ba mươi tuổi, hơn nữa trên người lại có cổ khí chất của người đàn bà thành thực, phối hợp với sự mạnh mẽ cường thế, đối với nam nhân thật sự có sức mê hoặc rất lớn.

Đã bao nhiêu lần tham gia tụ hội như vậy, Lưu Tư Cầm đều nhận được lời mời của nam nhân, nhưng theo nàng xem ra, những nam nhân kia đều là dơ bẩn, chỉ ôm tà niệm nên hết thấy nàng đều cự tuyệt.

Thế nhưng, lúc này nhìn thấy Lý Dật không hề có biểu tình dục vọng thì nàng hiểu rõ, Lý Dật và những nam nhân khác khác nhau, về phần vì sao Lý Dật muốn mời nàng khiêu vũ, nàng lại không hề biết.

Thoáng trầm ngâm, cuối cùng Lưu Tư Cầm đưa tay cho Lý Dật sau đó tùy ý cho Lý Dật kéo đi ra sàn nhảy.

“Nguyên lai Lý tiên sinh là một người thích đàn bà thành thực a!”

“Đúng vậy! Xem ra chúng ta đều tính sai rồi!”

....

Trong buổi tiệc có một số nam nhân từng nỗ lực muốn giao kết với Lý Dật nhìn thấy Lý Dật nắm tay Lưu Tư Cầm hướng sân nhảy đi tới, biểu tình liền như chợt bừng tỉnh hiểu ra.

Mà một ít nữ nhân trong đại sảnh đều lộ ra biểu tình đổ kỵ, không biết là đang đổ kỵ Lưu Tư Cầm được Lý Dật mời mọc hay là đổ kỵ vị đạo thành thực của nữ nhân toát ra từ trên người Lưu Tư Cầm.

Đối với ánh mắt của những nữ nhân này, Lưu Tư Cầm nhiều ít có chút không thích ứng, nàng không nhớ rõ đã bao nhiêu năm không cùng nam nhân khiêu vũ qua.

Mà Lý Dật cũng tuyệt không quan tâm.

Vô luận là ngày lễ mừng hôm đó hay hôm nay, Lý Dật đều nhìn ra, Lưu Tư Cầm là một nữ nhân phi thường tịch mịch, nhất là khi ánh mắt nàng nhìn thấy những đôi nam nữ đang khiêu vũ trong sân nhảy, Lưu Tư Cầm đều sẽ lộ ra biểu tình thống khổ.

Chỉ khoảnh khắc đó thoát nhìn Lưu Tư Cầm có chút thương cảm.

Lý Dật làm như vậy, chỉ là muốn tâm tình Lưu Tư Cầm thoáng chuyển biến tốt đẹp một ít. Bởi vì hắn biết, Lưu Tư Cầm không phải không muốn buông công việc kề cận Lưu Vi, nhưng rõ là trong lòng nàng có nỗi khổ, nỗi khổ này cũng thật sự khắc cốt ghi tâm!

118. Chương 118: Mẫn Cảm.

Khác với những nơi ca vũ khác, nam nhân trong sân nhảy cũng không làm ra cử động quá phận, tối đa chỉ một bên khiêu vũ một bên dùng ánh mắt khiêu khích, trên tay lại không hề có động tác.

Hiển nhiên, bọn họ cũng đều biết, trong loại trường hợp này, ngay trước mặt nhiều người như vậy mà làm ra loại động tác đó là một chuyện vô cùng mất mặt.

Có thể do nhiều năm không có đàn ông nắm tay, trái tim Lưu Tư Cầm đập thật nhanh, hai chân thậm chí có chút như nhũn ra.

Theo Lý Dật đi tới sân nhảy, thân thể Lưu Tư Cầm đã có chút như mềm nhũn, bị Lý Dật lôi kéo, cả người trực tiếp nhào vào trong vòng tay Lý Dật, đồng thời phát ra một tiếng kêu kinh hãi, nhưng nàng cũng đã kiệt lực khống chế thanh âm của chính mình, cho nên cũng không bị những người khác nghe được.

Nhìn thân thể thoáng run của Lưu Tư Cầm, Lý Dật nhiều ít có chút kinh ngạc, hắn thật không ngờ Lưu Tư Cầm lại khấn trương như vậy.

“Lẽ nào cô tham gia tụ hội cũng chưa từng cùng nam nhân khiêu vũ sao?” Lý Dật nắm tay Lưu Tư Cầm, một tay ôm thắt lưng Lưu Tư Cầm, cổ quái hỏi: “Vì sao khấn trương như thế?”

Cảm thụ được lực lượng đến từ trên người Lý Dật, ngửi thấy khí tức nam tính dày đặc trên người hắn, Lưu Tư Cầm chỉ cảm thấy trong cơ thể dâng lên một cỗ khoái cảm cực đại, giữa hai chân cũng có chút nóng dần lên.

Cảm giác tới đột ngột làm gương mặt Lưu Tư Cầm chợt ửng đỏ, cúi đầu, căn bản không dám nhìn thẳng vào ánh mắt Lý Dật.

Lý Dật đương nhiên không biết Lưu Tư Cầm đang nổi lên phản ứng bản năng, nhưng có thể cảm thụ được thân thể Lưu Tư Cầm đang run rẩy, thấy Lưu Tư Cầm giống như những cô gái mười tám tuổi lộ ra dáng dấp xấu hổ, hắn không khỏi ngại ra!

Lý Dật nằm mơ thật không ngờ, nữ nhân kiêu ngạo này lại có lúc lộ ra một mặt xấu hổ.

Hơn nữa, Lý Dật còn phát hiện, bước chân Lưu Tư Cầm có chút hỗn loạn, hình dạng như rất mới lạ!

Gặp quý! Nữ nhân này chẳng lẽ không thể khiêu vũ được bình thường sao?

Lý Dật thầm nghĩ trong lòng, chậm lại bước nhảy, phối hợp Lưu Tư Cầm.

Nhận thấy được ánh mắt Lý Dật đang dừng lại ngay trên mặt mình, trong lòng Lưu Tư Cầm càng ngày càng khẩn trương, cảm giác hận không thể kiếm một lỗ chuột mà chui vào!

Hơn nữa...càng làm cho nàng xấu hổ không gì sánh được chính là, có thể do nhiều năm nàng không gần gũi với nam nhân, cổ khoái cảm trong cơ thể nàng càng ngày càng mãnh liệt, giữa hai chân lại chảy tràn ra dịch thể...

Bỗng nhiên...

Dưới chân Lưu Tư Cầm bỗng nhiên mềm nhũn, vô ý thức té sụm xuống.

Nói thì chậm, nhưng thật nhanh, Lý Dật ôm Lưu Tư Cầm, đồng thời đỡ lấy Lưu Tư Cầm vào trong lòng mình.

Ngửi thấy mùi nước hoa nhàn nhạt trên người Lưu Tư Cầm, cảm thụ được gò thánh nữ phong ngay trước ngực Lưu Tư Cầm đè ép, tay phải vuốt ve bờ mông tròn trịa, Lý Dật không khỏi nổi lên phản ứng nam tính vốn có của nam nhân, cây thương dưới thân trong nháy mắt bật lên đâm vào bụng Lưu Tư Cầm.

“A...”

Đôi môi màu hồng nhạt của Lưu Tư Cầm hơi mở ra, phát ra một tiếng rên rỉ nhỏ nhỏ yếu ớt, sau đó cả người nàng giống như bị động kinh, vô lực nằm trong lòng Lý Dật, hưng hăng run lên!

Trên mặt nàng giống như bị sung huyết, đỏ đến dọa người, đôi mắt mê người toát ra ánh mắt mê ly.

Thấy phản ứng của Lưu Tư Cầm, trong lòng Lý Dật chấn động, thành lĩnh nghĩ tới một loại khả năng!

Lại nhìn Lưu Tư Cầm, đã thấy Lưu Tư Cầm tựa đầu thật sâu trong lòng mình, biểu tình nàng rõ ràng là làm gì còn dám nhìn hắn?

Nữ nhân này không ngờ...không ngờ lại đạt tới đỉnh cao khoái cảm?

Lý Dật cảm giác lúc này hết thấy phát sinh thật quá thần kỳ, thế nhưng sự thực nói cho hắn, Lưu Tư Cầm xác thực là đạt tới đỉnh cao khoái cảm!

Đồng thời khiếp sợ, Lý Dật nhìn thấy chung quanh có không ít người đang nhìn qua bên này, tựa hồ đang trào phúng tư thế của Lý Dật và Lưu Tư Cầm quá mức thân mật.

Đối với việc này, Lý Dật chỉ cười khở, sau đó dụng lực nắm lấy eo nhỏ của Lưu Tư Cầm, nói: “Kiên trì một chút, dìu cô qua bên kia ngồi.”

Lưu Tư Cầm cũng đã nhận ra ánh mắt của những người đó, cũng không dám ngẩng đầu, chỉ có thể thấp giọng đáp ứng, hiện tại trong lòng chỉ muốn chết cho rồi!

Dưới sự nâng đỡ của Lý Dật, Lưu Tư Cầm “gian nan” về tới chỗ ngồi.

Giờ khắc này, Lưu Tư Cầm căn bản không dám nhìn thẳng vào ánh mắt của Lý Dật, đầu tiên cầm ly rượu uống ừng ực, cảm giác dễ chịu hơn một chút, nhanh chóng nói: “Xin lỗi, xin lỗi không tiếp được.”

Nói xong, Lưu Tư Cầm đứng dậy bước nhanh tới hướng phòng vệ sinh, nếu không phải sợ làm cho những người chung quanh hoài nghi, tuyệt đối sẽ chạy nước rút với tốc độ một trăm mét!

Bởi vì...dịch thể chảy ra đã theo đôi chân trắng muốt, xuôi xuống...

Nhìn bóng lưng của Lưu Tư Cầm, Lý Dật không khỏi nở nụ cười, hắn làm gì cũng thật không ngờ, Lưu Tư Cầm lại miễn cảm đến như vậy.

Thậm chí, miễn cảm có chút đáng sợ!

Chẳng lẽ do mấy năm nay nàng ta quá mức tịch mịch?

Có lẽ nói, mấy năm nay nàng chưa từng làm chuyện đó với nam nhân sao?

Nghĩ như vậy, Lý Dật bỗng nhiên đối với Lưu Tư Cầm có chút hiếu kỳ, hẳn rất muốn biết, rốt cục là do sự đả kích nào, mới làm cho một người biến thành điên cuồng như thế!

Phải biết rằng, nói chung, nữ nhân miễn cảm đối với phương diện này luôn đòi hỏi rất mãnh liệt, mà Lưu Tư Cầm có thể đem lửa dục của mình áp chế nhiều năm như vậy, không có nghị lực cường đại căn bản làm không được.

Lưu Tư Cầm phảng phất giống như đao binh đi tới phòng vệ sinh, trực tiếp giật cửa đi vào, sau đó nàng dùng tốc độ nhanh nhất mở túi xách, lấy ra một chiếc khăn tay trắng, sau đó kéo váy, lau đi dịch thể trên đùi.

Dưới ngọn đèn, chiếc quần lót bằng tơ màu đen giữa đôi chân đã hoàn toàn ướt đầm...

Đại khái qua chừng mười phút, Lưu Tư Cầm mới quay lại chỗ ngồi.

Lớp phấn trên mặt nàng đã rửa mất, hiển nhiên, lúc vào phòng vệ sinh, đã dùng nước rửa sạch.

Mặc dù đã kiệt lực không chế biểu tình của chính mình, thế nhưng khi nhìn thấy ánh mắt của Lý Dật thì nàng lại vô ý thức trốn tránh, cảm giác phảng phất như bị Lý Dật bắt được nhược điểm lớn nhất.

Nàng luôn luôn nghĩ Lý Dật đang ở một bên cười trộm, mà trên thực tế, để nàng không bị xấu hổ quá mức, biểu tình Lý Dật thập phần bình tĩnh, thậm chí cố nén không đưa mắt nhìn vào giữa hai chân của nàng.

Để che giấu xấu hổ, Lưu Tư Cầm phải cầm chai rượu rót ra ly, sau đó uống cạn. Có thể do quá khẩn trương, mỗi lần đều uống một hơi cạn sạch ly.

Chính vì vậy không bao lâu, một chai rượu bị nàng ta uống hết sạch sẽ.

Gương mặt nàng đỏ bừng, trong con ngươi lộ ra mị ý không cách nào che giấu.

Nhìn cái chai rỗng không, Lưu Tư Cầm vô ý thức ngoắc người phục vụ, chợt thấy Lý Dật lắc đầu: “Uống thêm cô sẽ say.”

Nhìn biểu tình quan tâm của Lý Dật, thân thể Lưu Tư Cầm chợt cứng ngắc, đã không biết bao lâu nàng chưa từng được đàn ông “chân chính” quan tâm qua. Bao nhiêu năm nay, cũng không phải không có đàn ông quan tâm, mà toàn là loại đàn ông chỉ ôm ý đồ bất lương mà quan tâm.

Nhưng Lý Dật cũng không giống, nếu Lý Dật có ý đồ gì, sẽ không khuyên nàng đừng uống nhiều rượu.

Thậm chí, theo nàng xem ra, nếu nàng uống say bảy tám phần, Lý Dật nếu muốn làm ra chuyện gì, nàng thật không dám bảo chứng có thể chống đỡ được...

Vì thế cũng từng ấy năm tới nay, vô luận là trường hợp gì, nàng cũng không bao giờ uống quá nhiều rượu, tối đa cũng chỉ say năm phần, như vậy nàng có thể dùng lý trí khống chế dục vọng của chính mình.

Mà hiện tại nàng đã năm phần say...

“Tôi biết cô giấu bí mật trong lòng đã lâu, thế cho nên cô tự biến thành áp lực, thậm chí có chút điên cuồng.” Lý Dật suy nghĩ một chút, nói: “Nếu như cô nghĩ tôi cũng là một người lắng nghe thích hợp, đem chuyện nghẹn trong lòng nói ra đi, như vậy đối với cô và Vi Vi đều có chỗ tốt.”

“Cậu thực sự muốn nghe?” Lưu Tư Cầm phun ra một ngụm trọc khí, chằm chằm nhìn Lý Dật.

Thấy biểu tình khó khăn của Lưu Tư Cầm, trong đầu Lý Dật bỗng nhiên hiện lên một ý niệm kỳ quái, lắc đầu, nói: “Tuy rằng tôi rất hiếu kỳ đối với bí mật trong lòng của cô, cũng biết muốn cô nói ra bí mật là làm khó cô. Thế nhưng, tôi chỉ là nghĩ, nếu như cô nói ra sẽ dễ chịu hơn một ít. Hiện tại tôi chỉ muốn làm cho cô dễ chịu, chỉ là muốn nghĩ biện pháp cho cô thôi.”

“Biện pháp gì?” Đề nghị của Lý Dật làm Lưu Tư Cầm có chút động tâm, nàng xác thực muốn tìm ai đó kể ra bí mật chôn sâu trong lòng đã nhiều năm, cần được phát tiết, bằng không nàng thực sự không biết bản thân mình còn chịu được bao lâu.

“Đi theo tôi.” Lý Dật đứng lên, vươn tay phải.

Lúc này đây, Lưu Tư Cầm hầu như không có bất luận điều gì do dự, trực tiếp đưa tay cho Lý Dật.

Sau đó, dưới ánh mắt chăm chú của nhiều người trong buổi tiệc, Lý Dật nắm tay Lưu Tư Cầm rời khỏi phòng khách.

“Lẽ nào mình còn kém cả một người đàn bà già sao?” Trong một ngõ ngách trong phòng khách, nữ nhân được xưng là sủng nhi trong lòng nam nhân xã hội thượng lưu Thượng Hải có chút khó chịu.

Mà nữ nhân cũng khó chịu như nàng còn có không ít, những nữ nhân này cũng từng ám chỉ với Lý Dật, có thể cùng Lý Dật trải qua một buổi tối tuyệt vời, chỉ bất quá đều bị Lý Dật cự tuyệt.

Lý Dật cũng không biết những điều này, hắn lôi kéo tay Lưu Tư Cầm đi ra biệt thự, nói: “Ngồi xe tôi đi, với trạng thái hiện tại của cô, tôi sợ lái xe sẽ xảy ra chuyện.”

Lưu Tư Cầm gật đầu, với thân phận của nàng, chỉ cần một cuộc điện thoại, chủ nhân biệt thự ngày mai sẽ phái người đưa xe nàng về nhà giúp nàng.

Bởi Lưu Tư Cầm có vài phần men say, Lý Dật cũng không lái xe quá nhanh, hắn sợ làm vậy Lưu Tư Cầm sẽ ngất.

Hai mươi mấy phút sau, Lý Dật lôi kéo Lưu Tư Cầm đi tới tổng bộ của tập đoàn Hoa Thanh.

“Cậu dẫn tôi tới nơi này làm gì?” Lưu Tư Cầm nhìn thấy bảng hiệu của tập đoàn Hoa Thanh, có chút nghi hoặc.

Lý Dật cười cười, nói: “Một hồi cô sẽ biết.”

Dứt lời, Lý Dật trực tiếp kéo tay Lưu Tư Cầm đi vào tòa lầu của tập đoàn Hoa Thanh.

Trong khoảng thời gian này Lý Dật bình thường luôn lui tới trong tập đoàn Hoa Thanh, bảo an biết được thân phận của Lý Dật, thấy Lý Dật lôi kéo một nữ nhân, tuy rằng kỳ lạ, thế nhưng cũng không tiến lên hỏi.

Trong biểu tình nghi hoặc của Lưu Tư Cầm, Lý Dật mang theo nàng dùng thang máy đi tới tầng cao nhất, sau đó đi qua hành lang ra thiên thai(lầu thượng).

Tháng mười một, khí trời Thượng Hải đã chuyển lạnh, gió trên thiên thai lại không nhỏ, gió lạnh thổi qua, men say của Lưu Tư Cầm giảm bớt không ít, đồng thời vô ý thức dùng hai tay ôm vai, thân thể không thể không khẽ run run.

Thấy dáng dấp run rẩy của Lưu Tư Cầm, Lý Dật cởi áo khoác, phủ lên người Lưu Tư Cầm, sau đó nói: “Đi đến bên mép thiên thai, vịn lan can nhìn trời, hướng khoảng không thỏa thích hò hét! Yên tâm, ngoại trừ bầu trời ở ngoài, không ai có thể nghe được lời nói của cô!”

Tòa lầu của tập đoàn Hoa Thanh tuy rằng không phải là vật kiến trúc cao nhất tại Thượng Hải, nhưng độ cao cũng không thấp, đứng trên thiên thai có thể thu hết cảnh đêm của Thượng Hải vào đáy mắt.

Buổi tối của Thượng Hải được ánh đèn muôn màu bao phủ, phảng phất giống như một tòa mộng ảo chỉ thành, huyền lệ muôn màu.

Nhìn cảnh sắc xa xa, Lưu Tư Cầm ngây người một chút, sau đó nàng chủ động kéo tay của Lý Dật, hướng sát mép thiên thai đi đến.

“Cô...” Lý Dật có chút nghi hoặc.

Lưu Tư Cầm cười, cười đến có chút ôn nhu: “Tôi nghĩ có cậu bồi bên người tôi, tôi sẽ rất có dũng khí hô to lên!”

Dưới ánh trăng, Lý Dật rõ ràng thấy, biểu tình của Lưu Tư Cầm đã khôi phục lãnh tĩnh...

119. Chương 119: Quay Đầu Lại Ừ?.

Dưới ngọn đèn, vẻ đỏ ửng trên mặt Lưu Tư Cầm đã bớt không ít, áp lực ẩn giấu thật sâu trong đôi mắt cũng đã biến mất.

Trong vòng một giờ qua, dưới sự cổ vũ của Lý Dật, Lưu Tư Cầm đứng trên thiên thai của tập đoàn Hoa Thanh, tay vịn lan can, hướng bầu trời lớn tiếng hò hét suốt một giờ.

Thời gian một giờ, giúp cho Lưu Tư Cầm mang hết bao tâm sự tích tụ nhiều năm trong lòng toàn bộ nói ra, hơn nữa đều bị Lý Dật hoàn toàn nghe được không sót một chữ.

Đương nhiên, Lý Dật cũng không phải cố ý muốn nghe trộm, mà là Lưu Tư Cầm vẫn nắm chặt tay của Lý Dật...

Thậm chí, mặc dù cả hai đã xuống lầu, nhưng Lưu Tư Cầm vẫn lôi kéo tay Lý Dật, hơn nữa trên mặt lộ ra dáng tươi cười hài lòng phát ra từ nội tâm, giờ khắc này, nàng tựa hồ giống như một đứa trẻ mười tuổi đang thật sự hạnh phúc.

“Tôi đưa cô về nhà?” Đợi hai người đi tới trước đầu xe, Lý Dật mở miệng đánh vỡ sự trầm mặc.

Lưu Tư Cầm vốn đang suy nghĩ chuyện gì đó, cũng không hề chú ý bản thân vẫn đang lôi kéo tay Lý Dật, lúc này bị Lý Dật đánh nhiễu, mới phản ứng lại, nhất thời sắc mặt đỏ lên, cấp tốc buông lỏng tay ra, cúi đầu, không dám nhìn thẳng vào ánh mắt Lý Dật, chỉ nhẹ nhàng gạt đầu.

Nhìn tư thái cô gái nhỏ của Lưu Tư Cầm, Lý Dật nở nụ cười, có thể đây mới là Lưu Tư Cầm chân chính, mà Lưu Tư Cầm trước kia chỉ mang theo mặt nạ.

Lên xe, Lưu Tư Cầm vẫn cúi đầu, không biết đang suy nghĩ chuyện gì, Lý Dật biết rõ nói chuyện sẽ làm Lưu Tư Cầm càng thêm xấu hổ, vì vậy chọn một bài hát có tên là “Ai trở thành bạn tôi”, trong lúc nhất thời, bên trong xe chỉ có thanh âm khàn khàn của vị ca sĩ thiên tài tràn đầy trong tai hai người.

Lý Dật cũng không phải chỉ một lần đi tới khu biệt thự Tử Viên. Đối với chỗ ở của Lưu Tư Cầm đương nhiên là rất quen thuộc, chiếc xe một đường chạy tới, chỉ tốn hai mươi mấy phút đã đến nhà.

Nhận thấy được xe đã dừng, Lưu Tư Cầm ngẩng đầu, dùng một loại ánh mắt phức tạp nhìn Lý Dật.

“Thế nào? Luyến tiếc xuống xe?” Lý Dật cười cười, ánh mắt cũng bị đôi môi đơn bạc của Lưu Tư Cầm hấp dẫn. Tựa hồ từ sau khi hắn quen biết Gia Cát Minh Nguyệt, Lý Dật đối với đôi môi của phụ nữ luôn đặc biệt chú ý. Ánh mắt hắn không tự chủ được hướng đôi môi quết tới.

Trên mặt Lưu Tư Cầm lộ ra biểu tình chân thành, nàng nhẹ giọng nói: “Cảm tạ cậu, Lý Dật.”

Đang khi nói chuyện, Lưu Tư Cầm cúi người, trong biểu tình trợn mắt há hốc mồm của Lý Dật, hôn lên mặt Lý Dật một cái, trên mặt Lý Dật chợt hiện lên một dấu môi son màu hồng nhạt.

Sau một khắc như chờ đợi Lý Dật nói gì đó, Lưu Tư Cầm đỏ mặt, phảng phất giống như một con thỏ bị chấn kinh, đẩy cửa xe hướng biệt thự chạy đi.

Lý Dật vô ý thức vươn tay, nhẹ nhàng vuốt ve lên địa phương bị Lưu Tư Cầm hôn qua, tựa hồ còn có thể cảm thụ được loại cảm giác nhẵn mịn của đôi môi, cùng hương vị phảng phất trên người Lưu Tư Cầm.

Nhìn thân thể thành thực mà mê người của Lưu Tư Cầm, cùng tư thế uốn éo thắt lưng, Lý Dật cười khỏ, sau đó quay đầu xe, hướng nhà mình chạy tới.

Khác hẳn lúc lái xe chở Lưu Tư Cầm, Lý Dật cho xe chạy rất nhanh, âm lượng của bài hát của mở lên tới số lớn nhất.

Chiếc xe màu đen sang trọng xuyên trên đường chỉ lưu lại một chuỗi bóng mờ màu đen cùng tiếng ca mờ ảo.

Khi Lý Dật cho xe đi tới ngay con đường đi vào khu biệt thự cạnh biển mà Tiêu Thanh Sơn cho hắn, thỉnh thoảng nhìn thấy bên đường có một chiếc xe jeep quen thuộc đang đỗ.

Hơn nữa, chủ nhân của chiếc xe tựa hồ phát hiện Lý Dật đã về, liền mở đèn xe.

Lý Dật vô ý thức dừng xe, đồng thời từ sau xe cảm lấy một xấp văn kiện, sau đó đi xuống xe.

“Lý Dật anh thật sự là giữ đúng giờ!” Lúc Lý Dật xuống xe, chủ nhân của chiếc jeep cũng đẩy cửa xe đi xuống tới, hướng Lý Dật thốt lên một câu oán giận.

Nhìn biểu tình không sáng khoái của Trần Lâm, Lý Dật có chút xấu hổ sờ sờ đầu.

Trước khi đi tham gia buổi tiệc, hắn từng gọi điện thoại cho Trần Lâm mời nàng đến trước nhà chờ hắn, sau đó sẽ giao bản “kế hoạch huấn luyện bộ đội đặc chủng” đã viết suốt mấy ngày cho Trần Lâm. Chỉ là không ngờ trong buổi tiệc lại gặp Lưu Tư Cầm nên chậm trễ hơn một tiếng đồng hồ.

“Đột nhiên gặp phải một chuyện nên về trễ, đây là huấn luyện kế hoạch cho cô.” Nếu đổi lại trước đây, Lý Dật khẳng định sẽ đấu võ mồm với Trần Lâm, thế nhưng từ sau khi biết tâm ý của Trần Lâm, Lý Dật cũng có chút ngại ngùng khó nói.

“Hừ!” Trần Lâm tức giận tiếp nhận kế hoạch huấn luyện, hừ lạnh nói: “Để lão nương ở ngoài đường chờ hơn một tiếng đồng hồ, anh nói phải làm thế nào đây?”

Hình dạng Trần Lâm như gương nanh múa vuốt, biểu tình như đang hận không thể lập tức xõ ngã Lý Dật mà XXOOO một ngàn lần...

Lý Dật biết rõ tính tình của Trần Lâm, điển hình là thích ăn mềm không ăn cứng, vì vậy cười cười nói: “Cô nói nên làm sao bây giờ? Chỉ cần không làm khó dễ người, tôi có thể bù đắp cho cô.”

“Nếu tôi muốn anh rời khỏi Hạ Vũ Đình ở chung một chỗ với tôi, anh nguyện ý sao?” Trần Lâm xấu xa cười, cố ý ghé sát thân thể vào, đồng thời nhìn Lý Dật thổi nhẹ một hơi nóng bỏng, ý tứ khiêu khích hàm súc mười phần.

Lý Dật cười khổ lắc đầu: “Nói rồi, đừng làm khó dễ tôi mà.”

“Lão nương đã biết anh sẽ nói như vậy, bỏ đi!” Trần Lâm thở dài, sau đó lại nói: “Như vậy đi, trưa ngày mai anh theo tôi đi gặp một người!”

“Ai?” Lý Dật theo bản năng nghĩ có chút không ổn.

Thấy dáng dấp cảnh giác cẩn thận của Lý Dật, Trần Lâm giận dữ phản cười: “Không phải cho anh đi lên đoạn đầu đài, xem anh sợ đến như vậy!”

Lời vừa ra khỏi miệng, Trần Lâm lại nhớ tới cái gì, có chút xấu hổ liếc mắt nhìn Lý Dật, nàng hiểu được, Lý Dật từng ở trước mặt người Trần gia chịu một ít ủy khuất.

“Con trai của một đại lão chính giới, mới từ nước ngoài trở về, ông nội hắn và ông nội tôi muốn tôi và hắn đến với nhau.” Trần Lâm có chút phiền muộn nói: “Tiểu tử kia trước sau hẹn tôi hai lần, lần đầu tiên bị tôi dùng tô miến thịt lợn đổ ướm cả người hắn, lần thứ hai bị tôi ném xuống sông Hoàng Phố, thế nhưng còn không hết hi vọng, ngày hôm nay lại gọi điện thoại hẹn tôi trưa mai đi ăn!”

Nghe được Trần Lâm nói, biểu tình Lý Dật có chút cổ quái, hắn tự nhiên hiểu được, với tính cách Trần Lâm làm ra loại sự tình này cũng không kỳ quái, hắn kỳ quái chính là, tên kia chẳng lẽ là tiểu Cường đánh không chết hay sao? Càng đánh càng hăng?

Lý Dật ho khan một tiếng, nghĩa chính lời nghiêm nói: “Trần Lâm, cô cũng nói qua, cô có thể cự tuyệt tình yêu của hắn, nhưng không thể cự tuyệt tâm ý của hắn phải không? Cô ngẫm lại, hai lần hắn bị cô chính thắm như vậy, lần này tôi đi theo cô làm tấm mộc còn không đem toàn bộ oán khí tát lên đầu tôi sao?”

“Hắc! Lúc lão nương truy anh, sao anh không chính nghĩa như vậy đi?” Trần Lâm cười nhạt: “Được! Vậy không cho anh đi nữa, trưa mai anh gọi luôn Hạ Vũ Đình đi ra, ba người chúng ta cùng nhau đi ăn. Chính anh nói, anh có thể cự tuyệt tình yêu của tôi, nhưng không thể cự tuyệt tâm ý của tôi phải không?”

Trong miệng Lý Dật một trận phát khổ, sau đó bất đắc dĩ gật đầu: “Tôi đi còn không được sao?”

“Tôi nói cho anh, ngày mai anh mặc quần áo suất khí một chút, có khí thế nam nhân một chút, sau đó giả mạo người đàn ông của tôi.” Trần Lâm nghiêm mặt nói: “Tên kia là một tên ảo lả, tôi muốn cho hắn biết, lão nương thích chính là nam nhân có dã tính, hắn cứ lo làm việc hắn đi.”

“Được, tôi nghe cô phân phó.” Lý Dật gật đầu, nói: “Tôi biết anh cô có khả năng sẽ chường mắt kế hoạch tôi cấp cho, vì thế cô nên nhìn trước rồi hãy đưa cho hắn.”

Lý Dật đưa ra “kế hoạch huấn luyện bộ đội đặc chủng” này là vì trả lại nhân tình cho Trần gia, nếu Trần Phong không xem thì uống công. Mà theo Lý Dật xem ra, chỉ cần Trần Lâm đọc qua thì nhất định sẽ bị nội dung bên trong hấp dẫn, bởi vì kế hoạch này hoàn toàn là phỏng theo nội dung huấn luyện của tổ chức sát thủ kiếp trước mà sắp xếp, so với nội dung huấn luyện của thời hiện tại mạnh hơn rất nhiều.

Chỉ cần có thể hấp dẫn Trần Lâm, với tính cách Trần Lâm, tự nhiên sẽ buộc Trần Phong phải xem.

“Lão nương thật muốn nhìn xem anh có thể lấy ra được thứ tốt gì.” Trần Lâm nghe Lý Dật nói như thế, dĩ nhiên khẩn cấp mở phần văn kiện, từ sau khi phát hiện Lý Dật chế tạo ra mấy huấn luyện thân thể, Trần Lâm luôn luôn có lòng hiếu kỳ đối với Lý Dật.

Lý Dật giơ cổ tay nhìn thời gian, tuy rằng đã tối, nhưng không tiện trực tiếp cáo từ, vì vậy lấy ra điều thuốc lá, dựa vào xe vẽ mặt thích ý hút thuốc.

Dưới ánh mắt của Lý Dật, biểu tình Trần Lâm không ngừng biến hóa từ vui, khiếp sợ, chờ mong những tâm tình này thay phiên xuất hiện trên mặt Trần Lâm.

Không đợi Lý Dật hút xong điều thuốc, Trần Lâm đã khép lại văn kiện, vẽ mặt hưng phấn nói: “Anh ở đâu tìm ra được mấy thứ này?”

“Tự viết ra.” Lý Dật phun ra ngụm khói cho đáp án.

Trần Lâm đầu tiên là ngây ra, sau đó giận dữ: “Anh xem lão nương là đứa con nít ba tuổi sao? Kế hoạch huấn luyện nghiêm mật hợp lý như thế làm sao một mình anh viết đi ra?”

Trần Lâm nói là sự thực, bộ kế hoạch huấn luyện này hoàn toàn là dựa theo các hạng cơ năng của cơ thể con người điểm lên tới mức tối hạn mà thiết trí cường độ tăng cường tuần tự, một hạng tiếp một hạng, thập phần phức tạp. Ở thời gian kiếp trước, để chế định ra bộ kế hoạch huấn luyện này, Lý Dật ở trong tổ chức sát thủ đã từ các nơi trong toàn cầu tìm được sáu chuyên gia về phương diện này về để lập ra nó.

“Tin hay không tùy cô.” Lý Dật tùy ý bắn ra tàn thuốc, không muốn tiếp tục giải thích, bởi vì theo hần xem ra, bên trong có một ít thứ liên quan, với kỹ thuật khoa học hiện tại căn bản không có khả năng giải thích, cho nên không có cách nào nói là do các quốc gia khác làm ra.

Về phần nơi chân chính phát ra thứ này, Lý Dật tự nhiên là sẽ không nói cho Trần Lâm, hơn nữa mặc dù nói cho Trần Lâm, Trần Lâm cũng sẽ không tin.

Dù sao, quá mức mơ hồ.

Trần Lâm tuy rằng bất mãn với cách giải thích của Lý Dật, thế nhưng vừa nghĩ Lý Dật từng sáng chế ra loại máy huấn luyện cổ quái, còn có hai bộ lý luận được người của viện khoa học quốc gia xem thành bảo bối, cũng liền bình thường trở lại.

Theo nàng xem ra, trên người Lý Dật có rất nhiều bí mật, bộ huấn luyện kế hoạch này tuy rằng thần kỳ, nhưng cũng không phải là hần không có khả năng làm ra.

Thấy Trần Lâm không hỏi, Lý Dật nói: “Được rồi, thời gian không còn sớm nữa, tôi phải vào nhà, sáng mai còn có việc.”

“Lý Dật...” Nghe Lý Dật nói như thế, giọng nói của Trần Lâm bỗng nhiên trở nên có chút nghiêm túc.

Bước chân Lý Dật khựng lại, quay đầu hỏi: “Làm sao vậy?”

“Nếu như có thể, không nên đi hắc đạo. Hiện tại Tiêu Thanh Sơn đang tẩy trắng, nếu như hần tẩy trắng thành công, anh hãy làm một thương nhân được rồi, hắc đạo chung quy không thể lâu dài.” Trần Lâm kiên nghị nói, lúc nói biểu tình của nàng có chút phức tạp, cùng lúc, nếu như Lý Dật thật sự đi hắc đạo, khi ở một chỗ cùng nàng, dù sao thân thể cũng sẽ đối kháng, một cháu gái của một vị đại lão quân giới thật không có khả năng gả cho một đại ca hắc đạo.

Mặt khác, Lý Dật đi hắc đạo, nàng nhiều ít có chút lo lắng, cùng Điền Đăng Cương đánh một trận chính là vết xe đổ.

Nhận thấy được giọng nói của Trần Lâm có chút nghiêm túc, Lý Dật trầm ngâm một chút, nói: “Tôi hiểu nên làm như thế nào, cảm tạ đề nghị của cô!”

Quay đầu lại?

Bây giờ còn có thể quay đầu lại sao?

Trong lòng Lý Dật cười khổ.

120. Chương 120: Lão Nương Sẽ Cắt... Người!.

Buổi trưa hôm sau, sau khi Lý Dật từ trong sông bạc Hoàng Quan đi ra, vốn định đi tới tập đoàn Hoa Thanh, Gia Cát Minh Nguyệt đã gọi cho hắn muốn hắn buổi trưa cùng ăn cơm, nói là có chuyện cần hắn đi làm.

Thế nhưng, lúc này điện thoại di động của Lý Dật reo lên, cầm lấy điện thoại vừa nhìn, rõ ràng là điện thoại của mẫu lão hồ Trần Lâm.

“Anh đang ở đâu? Hiện tại lão nương lái xe qua đón anh.” Điện thoại vừa chuyển được, bên trong truyền đến thanh âm hào phóng của Trần Lâm.

Lý Dật bất đắc dĩ lắc đầu, nói: “Cô nói cô đang ở đâu, tôi đi qua tìm cô.”

“Lão nương đang ở phía tây cách nhà hàng Hương Sơn năm trăm mét.” Trần Lâm nói: “Anh nhanh lên một chút, tôi đã hẹn với tên ẻo lả kia gặp mặt lúc mười hai giờ.”

“Nếu cô đã ở gần như thế, vì sao không đồng ý ở cùng một chỗ với hắn chứ?” Lý Dật có chút chẳng biết nói gì.

Đầu kia điện thoại, Trần Lâm nghe được Lý Dật nói nhất thời nổi giận: “Lý Dật, anh có tin lão nương sẽ cắt thứ đó của anh hay không?”

Lý Dật chỉ cảm thấy toàn thân phát lạnh, sau đó nói: “Được, tôi lập tức đi qua.”

Thời gian hơn mười một giờ tuy rằng chưa tới giờ cao điểm, thế nhưng dòng xe cộ ngoài đường cũng nhiều hơn bình thường không ít.

Cũng may tài lái xe của Lý Dật không tệ, luồn lách thật nhanh, dọc theo đường đi siêu việt hơn trăm chiếc xe khác, cuối cùng cũng không muộn.

Khi Lý Dật cho xe đi tới địa điểm ước định với Trần Lâm thì cũng không nhìn thấy chiếc jeep quen thuộc của Trần Lâm, không khỏi có chút buồn bực, lẽ nào cô gái này đùa giỡn mình?

Đúng lúc này, cửa sổ của một chiếc Beetle màu vàng mở ra, lộ ra một gương mặt trang điểm đẹp mê người. Nhìn thấy gương mặt quen thuộc, Lý Dật thiếu chút nữa từ trên xe ngã xuống tới.

Trong trí nhớ của Lý Dật, Trần Lâm chưa từng trang điểm bao giờ, thế nhưng hôm nay Trần Lâm lại vẽ mày, thậm chí còn dùng son môi.

“Anh còn suy nghĩ cái gì? Xuống xe, lên xe của tôi đi.” Trần Lâm thấy Lý Dật lộ ra biểu tình mê man liền vô ý thức nhăn lại đôi mày thanh tú, lại tái hiện biểu tình “đằng đằng sát khí”.

Tuy rằng không biết trong hồ lô của Trần Lâm đang bán thuốc gì, thế nhưng Lý Dật vẫn cho xe dừng dưới một tòa lầu gần một thương trường, sau đó đi tới xe của Trần Lâm, mở ra cửa xe, chui vào.

Sau một khắc, Lý Dật hoài nghi bản thân mình có phải vào sai xe rồi không.

Trong xe, Trần Lâm không giống như ngày thường mặc một bộ quần phục như ngày thường, hay một thân áo da, mà là một chiếc áo trắng cùng chiếc váy màu đen...

Đúng, không sai, là váy!

Thậm chí...không biết Trần Lâm có phải sợ lạnh cặp đùi đẹp kia hay không, cố ý mang một đôi vớ da màu đen cùng một đôi giày cao gót cũng màu đen!

Nhìn Trần Lâm trong bộ trang phục này, Lý Dật xác thực ngay ngần cả người.

Tuy rằng Trần Lâm mặc loại trang phục như vậy nhìn qua thật có vẻ quá nữ tính, hơn nữa càng thêm hấp dẫn ánh mắt của nam nhân, thế nhưng Lý Dật ngay người cũng không phải bởi vì Trần Lâm biến đẹp, mà bởi vì theo hần xem ra, với tính cách của Trần Lâm thật không có khả năng mặc thành như vậy!

“Anh suy nghĩ cái gì? Đóng cửa xe lại đi!” Thấy hai mắt Lý Dật vẫn nhìn chăm chăm chính mình, Trần Lâm nỗ lực bày ra dáng dấp “dữ tợn” nhưng nàng lại cảm thấy tim đập có chút nhanh hơn, trên mặt không ngờ lại xuất hiện một tia đỏ ửng.

Lý Dật hôn mê rồi lại hôn mê!

Hần thà rằng tin tưởng trên thế giới này có quỷ, thà rằng tin tưởng lợn mẹ biết leo cây cũng sẽ không tin tưởng Trần Lâm sẽ mặc trang phục của thực nữ, sau đó lộ ra biểu tình xấu hổ!

Điều này quả thực so với tháng sáu tuyết rơi còn có khả năng thấp hơn!

“Lẽ nào tôi mặc bộ đồ này thật khó coi lắm sao?” Trần Lâm thấy biểu tình của Lý Dật có chút không thích hợp, nghĩ rằng do mình mặc bộ đồ thật khó coi, không khỏi có chút lo lắng.

Thấy dáng dấp lo lắng của Trần Lâm, Lý Dật cảm thấy cơ mặt co rút, sau đó nói: “Đẹp...đẹp.”

Mắt thấy Lý Dật miệng không đúng với lòng, Trần Lâm bỗng nhiên hung hăng vỗ lên tay lái, mắng: “Lão nương chỉ biết, trang phục thành như vậy thật rất khó xem, kết quả bọn họ ai cũng nói đẹp! Hừ, đợi tôi trở lại sẽ thu thập bọn họ!”

Trần Lâm nói, bỗng nhiên đạp mạnh chân ga, chiếc xe giống như viên đạn pháo, trực tiếp lao ra ngoài đường.

Nghe Trần Lâm vừa nói như thế, Lý Dật hiểu được, Trần Lâm cũng không phải là cố ý ăn mặc thành dáng dấp như thế này, mà là bởi vì trong nhà nàng an bày.

Mà điều này làm cho Lý Dật có thể hiểu ra, người của Trần gia đối với việc hôn sự này hẳn là cảm thấy rất trọng yếu.

Về phần chính hần...phỏng chừng đã sớm bị người của Trần gia bóp chết từ lâu.

Không biết vì sao, sau khi hiểu được điểm này, trong lòng Lý Dật không ngờ có chút khó chịu nho nhỏ.

“Hôm nay nếu lão nương không làm tên ẻo lả kia phải nôn mửa, lão nương sẽ cởi áo ra lau cho hần.” Trần Lâm vừa lái xe thật nhanh, vừa lớn tiếng mắng, biểu tình giống như muốn đi tìm người liều mạng, mà không phải là đi thân cận.

“Cô không phải muốn hạ sát thủ đối với tên ẻo lả đó chứ?” Lý Dật nhin không được hỏi.

“Lão nương thật ra rất muốn, thế nhưng không thể làm như vậy!” Trần Lâm có chút tiếc nuối nói: “Lão tử của tên tiểu tử ở trên Thượng Hải có thể lật mây làm mưa, tiền đồ bất kể hạn lượng. Mà ông nội của hần ở tại trung ương năng lực cũng không nhỏ. Có thể nói, tại toàn bộ Giang Tô, năng lực gia tộc của tên ẻo lả trong quan trường là cực mạnh.”

Nghe Trần Lâm vừa nói như thế, Lý Dật cũng liền bình thường trở lại, người có thể ở trên quan trường lật mây làm mưa, người đó phải là ai?

Điều này rất dễ đoán được.

Hiểu rõ được điểm này, Lý Dật cũng có chút lo lắng, vạn nhất đến lúc đó thật sự đắc tội tên ẻo lả kia, tên kia sẽ không đem lửa giận phát tiết lên Thiên Tự Đầu của Mãnh Hổ Bang đi?

“Trần Lâm, trước tiên tôi nói với cô, tôi giả làm bạn trai cô cũng không thành vấn đề, thế nhưng xảy ra chuyện cô phải chống đỡ cho tôi!” Lý Dật nghiêm mặt nói: “Nhất là khi tiểu tử muốn lợi dụng lực lượng gia tộc đối phó Thiên Tự Đầu của Mãnh Hổ Bang, cô phải ngăn cản.”

Lúc nói lời này, Lý Dật cũng biết, ngày sau muốn để Trần gia đứng ra giải quyết một ít phiền phức, cơ bản là chuyện không có khả năng, mà thật ra riêng Trần Lâm sẽ ra mặt sẽ có khả năng rất lớn.

“Sợ cái gì? Tiểu tử kia nếu dám bắt lợi đối với anh, lão nương sẽ cho hắn biến thành thái giám đầu tiên của thế kỷ 21!” Về mặt Trần Lâm sát khí nói.

Nhìn biểu tình kiên định của nàng, trong lúc nhất thời Lý Dật có chút hoảng hốt, bởi vì hắn nghe ra Trần Lâm đang nói thật.

Trong lúc nhất thời, trong lòng Lý Dật có chút cảm động, lại không biết nên nói gì mới tốt.

Mà Trần Lâm lại tiếp tục nhấn ga vượt qua những chiếc xe phía trước, vào lúc mười một giờ năm mươi phút, dừng xe ngay trước cửa một nhà hàng của Pháp tên là Sông Seine.

Sông Seine là chuỗi nhà hàng toàn cầu, phục vụ nhất lưu, rượu đỏ bên trong đều từ những vùng sản xuất rượu nổi tiếng Châu Âu vận chuyển tới, hương vị và phẩm chất thuộc loại tốt nhất.

Hôm nay tuy rằng Lý Dật không mặc bộ tây trang Armani nổi danh toàn cầu, thế nhưng bộ tây trang trên người cũng là hàng hiệu, giá tiền xa xỉ, tính chất phi thường không tẻ, bộ tây trang mặc trên người Lý Dật phẳng phất như đo ni theo thân thể hắn, làm cả người Lý Dật thoát nhìn trầm ổn nội liễm, lại không hề mất dã tính.

Mà Trần Lâm vốn đã là một mỹ nhân bại hoại, chỉ là ngày xưa nàng không hề tự trang điểm sửa soạn cho mình, nên không hề thể hiện vóc người ma quỷ. Ngày hôm nay nàng mặc bộ trang phục như một thực nữ, làm lực mê hoặc nam nhân càng thăng tấp bay lên.

Từ sau khi hai người đi vào nhà hàng Sông Seine, dọc theo đường đi, những ánh mắt rơi lên cả hai cũng không hề ngừng lại.

Lý Dật đã thành thói quen, mà Trần Lâm lại có chút không thích ứng được nên đưa thân thể dựa vào người Lý Dật, như vậy nhìn qua tựa hồ giống như dán sát lên người của Lý Dật.

Cảm thụ được hương vị từ trên người Trần Lâm truyền đến, Lý Dật do dự một chút, cuối cùng thừa nhận động tác của Trần Lâm.

Ở bên tay phải phía góc tây bắc, một người mặc một thân tây trang màu lam, mang kính đen nhìn thấy Trần Lâm và Lý Dật thân mật đi tới thì biểu tình hơi đổi, sau đó lại khôi phục như bình thường.

“Bối Văn.” Thấy nam nhân, Trần Lâm thoải mái nắm lấy cánh tay Lý Dật, nhìn nam nhân kêu lên: “Đây là bạn trai của tôi, anh không ngại tôi dẫn theo anh ấy cùng nhau ăn cơm chứ?”

“Đương nhiên sẽ không.” Bối Văn đứng dậy mỉm cười lắc đầu, sau đó nhìn Lý Dật vươn tay: “Lý tiên sinh, đã sớm nghe nói tới đại danh của anh, đáng tiếc vẫn không có cơ hội quen biết anh, ngày hôm nay có thể cùng anh còn có Trần Lâm ngồi cùng nhau ăn cơm là phúc khí của tôi.”

Hiển nhiên Bối Văn biết Lý Dật.

Dáng tươi cười trên mặt Bối Văn rất tự nhiên, biểu tình rất hiền hòa, không hề có cảm giác như đang làm ra vẻ, điều này không khỏi làm cho Lý Dật có chút hiếu kỳ, dù sao, Bối Văn là đối tượng cần thân cận với Trần Lâm, mà mình có thân phận là bạn trai của Trần Lâm...

Trong lòng tuy rằng nghi hoặc, thế nhưng Lý Dật vẫn hữu hảo vươn tay, bắt tay Bối Văn một chút.

Cùng lúc đó, Trần Lâm tức giận liếc mắt trừng Lý Dật, tựa hồ là đang trách cứ hành vi của Lý Dật, mà Bối Văn cũng nhân lúc Trần Lâm không chú ý, len lén nháy mắt với Lý Dật.

Thấy cử chỉ này của Bối Văn, trong lòng Lý Dật đột nhiên hiểu được, Bối Văn cũng không thích Trần Lâm.

Bất quá Lý Dật lại lập tức nhớ tới ngày hôm qua Trần Lâm nói cho hắn, hai lần trước gặp Bối Văn phát sinh ra chuyện, trong lúc nhất thời biểu tình có chút cổ quái, hiển nhiên Bối Văn và Trần Lâm như nhau, đều bị áp lực của gia tộc mới gặp gỡ nhau.

Lúc này một nữ phục vụ người Pháp mặc đồng phục gương mặt mỉm cười đi đến, đưa thực đơn cho Trần Lâm, dùng tiếng Pháp chính tông hỏi: “Tiểu thư tôn quý, xin hỏi cô muốn dùng gì?”

Trần Lâm thân là người của đặc cần xử, bình thường hay ra ngoại quốc chấp hành nhiệm vụ, mà nước Pháp là quốc gia có nhiều lính đánh thuê nhất, nên nàng đối với tiếng Pháp cũng không xa lạ.

Rất nhanh, Trần Lâm dùng tiếng Pháp thành thạo chọn ba phần thịt bò, còn thêm một ít điểm tâm.

Nghe được Trần Lâm chọn món ăn, sắc mặt Lý Dật và Bối Văn đồng thời biến đổi, thậm chí, Bối Văn liếc mắt nhìn Lý Dật xin giúp đỡ.

Mà lúc này, Trần Lâm cũng cười nói: “Chúng ta nên ăn kích thích một chút, những món bình thường thật không ngon gì!”

“Trần Lâm, anh xem, hay là chúng ta đổi một chút đi?” Có lẽ do có ấn tượng không tệ đối với Bối Văn, có thể Lý Dật cũng không muốn ăn món thịt bò do Trần Lâm chọn, vì vậy nhìn Trần Lâm hỏi.

Bởi vì Trần Lâm chọn món thịt bò là loại món ăn không nấu chín, chỉ qua lửa vài giây liền để vào đĩa, khi cắt ra sẽ có máu chảy đầm đìa một mảnh, người bình thường vốn không thể nào ăn vào nổi.

“Anh?” Lý Dật nói làm Trần Lâm có chút khó chịu, mục đích hôm nay nàng gọi Lý Dật cùng đi, dùng Lý Dật làm tấm mộc, lại dùng sự “dã tính” để hù dọa Bối Văn, nhưng không nghĩ đến Lý Dật lại không hề có chút phối hợp.

Mà Lý Dật lại hoàn toàn không hề nhìn biểu tình tức giận của Trần Lâm, dùng tiếng Pháp tiêu chuẩn nói: “Tiểu thư, thỉnh đổi món thịt bò của vị tiểu thư này thành chín bảy phần.”

Nghe được Lý Dật nói, Trần Lâm rất phẫn nộ, nhưng càng nhiều chính là khiếp sợ!

Nàng vẫn tinh tường nhớ kỹ, Lý Dật vốn không hề xuất ngoại bao giờ, không ngờ lại biết tiếng Pháp, hơn nữa phát âm còn tiêu chuẩn hơn cả nàng!

Tuy rằng Bối Văn cũng có chút kinh ngạc, nhưng trước tiên vẫn liếc mắt cảm kích nhìn Lý Dật.

Hiển nhiên, Trần Lâm và Lý Dật đều có thể ăn loại thịt bò này, thế nhưng Bối Văn tuyệt đối sẽ ăn không vô.

Bữa cơm này ăn rất hòa hợp, trên bàn ăn, Bối Văn và Lý Dật không ngừng nói chuyện với nhau, cảm giác giống như bạn bè quen nhau nhiều năm, mà Trần Lâm nguyên vốn là diễn viên chính lại biến thành người diễn vai phối hợp.

Trong quá trình nói chuyện với nhau, Lý Dật rất bồi phục Bối Văn bác tài đa học, đồng thời ấn tượng với Bối Văn cũng tốt hơn rất nhiều.

Sau khi kết thúc bữa trưa, Bối Văn nói có việc nên rời đi trước, lưu lại Lý Dật và Trần Lâm đứng ngay cửa.

“Lý Dật, lão nương muốn cắt của anh!” Bối Văn vừa đi, Trần Lâm liền lộ ra biểu tình nghiêng răng nghiêng lợi, hướng Lý Dật phóng tới.

Những bảo an ngoài cửa nhìn thấy biểu tình vẻ mặt sát khí của Trần Lâm, trong lòng không khỏi lộ bọp, nghĩ thầm, một thực nữ xinh đẹp thế nào sau khi ăn cơm xong lại biến thành bạo lực nữ vậy?

121. Chương 121: Hoa Tra.

Thấy Trần Lâm đằng đằng sát khí hướng mình vọt tới, Lý Dật cũng không tránh, yên tĩnh đứng yên tại chỗ. Trong nháy mắt Trần Lâm đánh tới, tay phải hất liền chém ra, ôm đồm cổ tay Trần Lâm, làm Trần Lâm không cách nhúc nhích.

Giờ khắc này, biểu tình Trần Lâm phi thường phẫn nộ, đồng thời trong con ngươi lấp lánh hữu thần cũng toát ra ánh mắt thất lạc.

Có thể nói, bữa cơm này mục đích của Trần Lâm hoàn toàn không hề đạt được, ngược lại còn làm cho Lý Dật và Bối Văn đến gần nhau hơn.

Đối với Lý Dật mà nói, có thể kết bạn với con cháu quan trường như Bối Văn, đối với việc phát triển ngày sau có chỗ tốt vô cùng lớn. Mà bản thân Bối Văn tạo cho Lý Dật ấn tượng cũng không tệ, mặc dù xuất

thân con nhà quan lớn, thế nhưng trên người không có nửa điểm ngạo khí, lại còn có hình dạng bình dị gần gũi.

Lại thêm Bối Văn đa tài bác học, cùng khí tức trầm ổn tự nhiên từ trên người toát ra, cho thấy hẳn cũng không phải là một hạng người bình thường. Trên thực tế, với xuất thân của hắn, ở trong xã hội thượng lưu được hun đúc nhiều năm như vậy, mặc dù có muốn bình thường cũng là một chuyện phi thường khó khăn.

“Buông!” Trần Lâm giãy dụa, nhưng cổ tay bị Lý Dật nắm chắc giống như cây kìm, căn bản không thể nhúc nhích.

Lý Dật tựa hồ từ trong mắt Trần Lâm nhìn ra được điều gì, thở dài: “Kỳ thực Bối Văn đối với cô cũng không có hứng thú. Cô không cần phải giận dữ như vậy.”

“Đúng vậy! Các người đều không có hứng thú đối với lão nương. Lão nương là con chuột mà người gặp người tránh, được rồi chưa?” Con mắt Trần Lâm đỏ lên, Lý Dật nói chuyện ăn ý với Bối Văn trong bữa cơm đến như vậy, làm cho nàng sản sinh một loại ảo giác, Lý Dật muốn tặng nàng cho nam nhân khác!

Trần Lâm dứt lời, cũng không tạm biệt Lý Dật xoay người rời đi.

Lý Dật ôm đồm Trần Lâm, nghiêm mặt nói: “Tôi biết cô đang giận tôi, thế nhưng cô hẳn là hiểu được, cô và Bối Văn đều đang diễn kịch, dù hôm nay tôi có hoàn toàn dựa theo điều cô nói để đi làm, thì tuồng kịch của hai người vẫn phải tiếp tục diễn tiếp không thể ngừng lại.”

“Buông!” Trần Lâm không thể không thừa nhận lời của Lý Dật là lời thật, Trần Bối hai nhà đối với hôn sự của Trần Lâm và Bối Văn vốn thập phần coi trọng. Đây cũng là nguyên nhân mà lần đầu tiên Trần Lâm ăn mặc theo dáng dấp thực nữ.

Không chỉ là nàng mà ngay cả Bối Văn cũng không thể cự tuyệt, cả hai chỉ đành phải diễn kịch, đây tựa hồ là sự bi ai của con cháu gia đình thế lực.

“Tôi cho cô một kiến nghị.” Lý Dật cũng không buông tay Trần Lâm ra, mà nói: “Cô có thể cùng Bối Văn câu thông, có thể hai người sẽ nghĩ ra biện pháp để cự tuyệt hôn sự.”

Ngạc nhiên nghe được kiến nghị của Lý Dật, trong lòng Trần Lâm không khỏi khẽ động, cho tới nay nàng chỉ nghĩ làm sao tàn phá Bối Văn, để Bối Văn chủ động bỏ cuộc hôn sự với mình, nhưng không có nghĩ đến Bối Văn lại là một tiểu Cường đánh mãi không chết. Cho nên có thể tưởng tượng, bên chỗ Bối Văn cũng thừa nhận áp lực rất lớn, nếu nàng và Bối Văn lén lút thương lượng với nhau, có lẽ sẽ nghĩ ra được biện pháp.

Lúc này, biểu tình Trần Lâm chuyển biến tốt đẹp hơn rất nhiều, nàng quay đầu lại nhìn gương mặt Lý Dật, có vẻ tang thương nói: “Tôi còn cho rằng anh muốn đem tôi tặng cho người khác!”

“Dù là tôi có muốn, tôi cũng không có tư cách, đúng không?” Lý Dật tự giễu cười cười, đối với hôn sự của Bối Văn và Trần Lâm hắn thực sự chỉ ôm tâm lý nhìn xem, có lẽ nói là thái độ bàng quan?

Có thể, chỉ trong lòng Lý Dật là biết được.

Nhận thấy được trong dáng tươi cười của Lý Dật có ẩn hàm một loại ý tứ khác, oán khí trong lòng Trần Lâm đột nhiên biến mất vô tung vô ảnh. Nàng bỗng nhiên nghĩ đến nếu như Lý Dật có quan tâm tới nàng, nàng lại nhờ Lý Dật diễn tuồng kịch này, trong lòng Lý Dật nhất định là rất khó qua đi?

Trần Lâm cắn cắn môi, chọt ra một lời kinh người: “Lý Dật, nếu như tôi nguyện ý làm tình nhân cho anh, anh nguyện ý không?”

Trần Lâm nói nhất thời làm Lý Dật ngây ngẩn cả người. Hắn nằm mơ cũng không có nghĩ đến Trần Lâm lại đột nhiên nói ra một câu nói như vậy.

Nhìn biểu tình có vẻ rất chăm chú của Trần Lâm, Lý Dật cười khổ: “Trần Lâm, cô so với tôi càng thêm hiểu được tính tình của ông nội cô. Nếu như cô làm tình nhân của tôi, lão nhân gia không phải dùng một phát đạn bắn chết tôi sao? Huống chi với tính cách của cô, cô sẽ chịu làm tình nhân cho tôi sao?”

Trần Lâm lặng lẽ.

“Được rồi, đưa tôi tới chỗ đỗ xe. Tôi còn có việc muốn đi xử lý.” Lý Dật buông tay Trần Lâm mỉm cười nói. Thấy biểu tình trên mặt Lý Dật đã khôi phục bình thường, Trần Lâm bỗng nhiên cảm giác được bản lĩnh biến sắc mặt của Lý Dật thật cao minh. Đồng dạng nàng cũng hiểu kỳ, nếu bỏ xuống mặt nạ thì Lý Dật sẽ có hình dạng thể nào?

Trần Lâm không biết, nàng chỉ biết là tất cả những điều này rất hấp dẫn nàng.

Sau đó, Trần Lâm lái xe đưa Lý Dật về chỗ đỗ xe khi này.

“Tôi đi.” Đợi xe dừng lại, Lý Dật nhìn Trần Lâm nở nụ cười, sau đó mở cửa xe, trực tiếp đi xuống phía dưới.

Trần Lâm không trả lời Lý Dật nói, mà là ngậy ra nhìn bóng lưng Lý Dật, vẫn đợi cho đến khi xe Lý Dật rời đi, nàng mới khởi động xe lần nữa.

Lý Dật vừa lái xe vừa lấy ra điện thoại bấm số điện thoại của Gia Cát Minh Nguyệt.

“Cậu ở đâu?” Sau khi điện thoại chuyển được, trong điện thoại truyền ra thanh âm quen thuộc của Gia Cát Minh Nguyệt, giọng nói có chút lo lắng, còn có chút vị đạo trách cứ ở bên trong, tựa hồ đối với hành vi của Lý Dật có chút bất mãn.

Giọng nói của Gia Cát Minh Nguyệt làm trong lòng Lý Dật hơi ngậy ra. Trực giác nói cho hắn, Gia Cát Minh Nguyệt tìm hắn nói chuyện gì đó thập phần trọng yếu, bằng không với tính tình của Gia Cát Minh Nguyệt sẽ không gấp gáp như thế.

“Cô còn ở tại tổng bộ?” Lý Dật không trả lời câu hỏi.

“Tôi vẫn đang chờ cậu, nếu cậu làm xong việc lập tức đến!” Gia Cát Minh Nguyệt nghiêm mặt nói.

“Mười phút nữa sẽ đến!”

Lý Dật cắt đứt điện thoại, tăng nhanh tốc độ xe.

Khi Lý Dật dưới sự dẫn dắt của bí thư Gia Cát Minh Nguyệt đi vào phòng làm việc của nàng thì Gia Cát Minh Nguyệt vô ý thức giơ lên cổ tay nhìn thời gian. Kết quả phát hiện Lý Dật đến sớm hơn một phút.

Gia Cát Minh Nguyệt dùng ánh mắt nhìn bí thư như ý bảo, đợi sau khi bí thư rời khỏi phòng, liền nghiêm mặt nói: “Hiện tại tập đoàn đang gặp phải sự phiền phức.”

“Phiền phức gì?” Lý Dật từ lâu đoán được sự tình không đơn giản, cho nên biểu tình vẫn trấn định, lúc nói đồng thời cũng ngồi xuống sofa.

“Hơn hai tháng nay, tập đoàn vẫn đang lo một vụ làm ăn. Nguyên vụ làm ăn này dựa theo suy nghĩ của chúng ta một đường đều rất thuận lợi. Thế nhưng hiện tại đã xuất hiện vấn đề.” Gia Cát Minh Nguyệt nghiêm mặt nói: “Cụ thể là như thế này, tập đoàn coi trọng một khối đất tại huyện H, đồng thời đã dùng đủ mọi thủ đoạn để hút đi những người muốn cạnh tranh. Thế nhưng ngày hôm qua tại Hong Kong lại có một công ty địa ốc đột nhiên nhúng tay, hơn nữa còn rất có ý tứ muốn cạnh tranh cùng chúng ta.”

“Nga? Người nào làm?” Gia Cát Minh Nguyệt vừa nói như thế, Lý Dật chợt có chút hiếu kỳ. Với địa vị của Tiêu Thanh Sơn tại Thượng Hải, nhân lúc này lại có người muốn tranh giành với hắn, rõ là tìm phiền phức, địa vị của đối phương tất nhiên không nhỏ.

“Một nhân vật hạch tâm của tập đoàn Ôn Châu.” Gia Cát Minh Nguyệt gằn từng chữ: “Công ty của hắn ở tại Hong Kong đã nổi danh trên thị trường, quy mô rất lớn, tại toàn quốc thậm chí ở nước ngoài đều có sinh ý.”

“Bọn họ đột nhiên nhúng tay, hẳn là không hề có sự chuẩn bị, mà là đột nhiên quyết định. Đã điều tra rõ nguyên nhân chưa?” Đi qua trong khoảng thời gian này được hun đúc, Lý Dật đối với chuyện thương nghiệp đã thoát khỏi giai đoạn khờ khạo lúc ban đầu.

“Đương nhiên là có nguyên nhân.” Gia Cát Minh Nguyệt đột nhiên nở nụ cười, cười có chút khổ: “Bọn họ và Đái lão gia tử quan hệ không tệ. Trước đó không nhúng tay là vì không muốn phá hư quan hệ với Đái lão gia tử. Trong đó còn một nguyên nhân khác là vì kiêng kỵ không muốn xé rách da mặt với chúng ta. Cậu không thể không biết, tôi đã chuẩn bị cho vụ làm ăn này rất lâu, đây là chuyện mà bên ngoài ai cũng

biết. Một ít công ty khác không cạnh tranh, là cho Tiêu tiên sinh mặt mũi. Nguyên bản trước đây bọn họ cũng rất cho chúng ta mặt mũi, thế nhưng hiện tại...”

“Nói nguyên nhân chủ yếu.” Lý Dật nghe ra ẩn ý trong câu nói của Gia Cát Minh Nguyệt.

“Vì cậu!” Gia Cát Minh Nguyệt hít sâu một hơi, gằn từng chữ.

“Tôi?” Câu nói này làm Lý Dật thật sự kinh ngạc, tuy rằng đoạn thời gian này hắn trở thành hồng nhân trong xã hội thượng lưu Thượng Hải, thế nhưng cũng không có quan hệ gì tới tập đoàn Ôn Châu a?

“Minh Nguyệt tiểu thư, cô xác định cô không có nói giỡn?” Lý Dật nghi hoặc nhìn Gia Cát Minh Nguyệt.

Gia Cát Minh Nguyệt sắc mặt phức tạp nhìn Lý Dật: “Cậu và Lưu Tư Cầm quan hệ không tệ, đúng không?”

Nghe được lời của Gia Cát Minh Nguyệt, biểu tình Lý Dật nhất thời biến đổi, vùng lông mày cũng lập tức nhíu lại!

Hiển nhiên, hắn đã biết mục đích khi đối phương hạ thủ.

“Bọn họ là vì tôi tới? Hay vì Lưu Tư Cầm?” Biểu tình Lý Dật lạnh xuống tới.

Gia Cát Minh Nguyệt nói: “Sinh ý của Lưu Tư Cầm tại nước Mỹ. Bọn họ tự nhiên là hướng về cậu.”

Lúc này Lý Dật không có đáp lời. Mà rút thuốc lá trong túi quần ra, yên lặng ngồi hút. Trong đầu lại thoáng hiện hình ảnh Lưu Tư Cầm đứng trên thiên thai của tập đoàn Hoa Thanh hết to.

“Ý của cô là tôi đứng ra giải quyết chuyện này?” Lý Dật rít mạnh đầu thuốc lá, hỏi.

Gia Cát Minh Nguyệt trầm giọng nói: “Đúng vậy! Hiện trạng của tập đoàn cậu cũng rõ ràng. Ngoại trừ chúng ta, còn có những cổ đông khác. Bọn họ đối với chuyện lần này rất không thỏa mãn, bọn họ cho rằng chuyện này nên do bên chúng ta giải quyết. Bằng không, nếu khối đất kia bị người đoạt đi, thì toàn bộ tổn thất phải do chúng ta bỏ ra.”

Nghe Gia Cát Minh Nguyệt nói, Lý Dật không khỏi phát khổ. Hắn hiểu được, Gia Cát Minh Nguyệt nói cũng tuyệt đối không phải là chuyện giật gân.

Hoa Thanh tập đoàn có thể đánh đuổi những công ty địa ốc khác, mặt mũi Tiêu Thanh Sơn cũng có, nhưng những cổ đông khác cũng phí không ít lực lượng. Hôm nay mất thấy sự tình sẽ thành, nhưng bởi nguyên nhân vì một mình hắn mà dẫn đến xuất hiện nguy cơ, những cổ đông kia không tức giận mới là kỳ quái.

Dù sao, với khẩu khí Gia Cát Minh Nguyệt nói, bút sinh ý này hắn là một bút sinh ý lớn.

“Lý Dật, tôi không biết cậu và Lưu Tư Cầm rốt cục có quan hệ gì. Thế nhưng chuyện của Lưu Tư Cầm và Kiều Uy cậu không nên xáo trộn vào đó nữa. Đối với sự phát triển trong tương lai của cậu không có chỗ tốt.” Gia Cát Minh Nguyệt thở dài, nói: “Cậu có thể không biết, tôi và Tiêu tiên sinh tối hôm qua đã tìm Kiều Uy kia nói chuyện. Thế nhưng hắn cũng không bán mặt mũi cho chúng ta, mà là muốn cậu đi tìm hắn. Hắn nói chuyện lần này chỉ có cậu đi tìm hắn mới có cơ hội cứu vãn. Bằng không khối đất kia bọn họ giành chắc rồi! Cho nên tôi mới nói để cậu đi làm.”

“A!” Lý Dật cười lạnh dục tàn thuốc: “Khẩu khí thật lớn!”

“Lý Dật, tôi phải nhắc nhở một câu. Thế lực của gia tộc Kiều Uy rất lớn, có thể nói vùng duyên hải phía đông nam cũng là đệ nhất đại gia tộc. Mà hắn ở trong tập đoàn Ôn Châu lại có hiệu triệu lực cũng rất kinh khủng. Luận thực lực bạch đạo, chúng ta so ra kém hắn.” Giọng nói Gia Cát Minh Nguyệt nghiêm túc trước nay chưa từng có.

Lý Dật nhẹ nhàng lắc đầu, sắc mặt cũng có chút âm trầm: “Đưa tư liệu của hắn cho tôi, tối nay tôi sẽ đi tìm hắn.”

122. Chương 122: Hành Hung.

Tiêu Thanh Sơn có thể hất đi những đối thủ cạnh tranh khác, một ít là tổn tâm tư trên bề mặt, thậm chí có mấy công ty khi đến dự lễ mừng của Hoa Thanh tập đoàn cũng đồng ý bán mặt mũi cho Tiêu Thanh Sơn.

Tên Trình Giảo Kim Kiều Uy nửa đường xẹt ra này có thể nói làm cho Tiêu Thanh Sơn mười phần đau đầu, thứ nhất, Tiêu Thanh Sơn đang nỗ lực tẩy trắng, không thể vận dụng biện pháp đặc thù cướp khối đất, thứ hai, thế lực của Kiều gia xác thực rất mạnh, thậm chí mạnh tới mức Tiêu Thanh Sơn cũng không dám vận dụng ám chiêu.

Lý Dật dùng thời gian cả buổi chiều đem tư liệu của Kiều Uy nhìn qua một lần, trong lòng phải bội phục Kiều Uy là một thiên tài thương nghiệp.

Mọi người đều biết, người Ôn Châu được xưng là người Do Thái trong quốc nội, họ rất giỏi việc buôn bán.

Từ trước về sản xuất vật dụng gia đình đến địa ốc thậm chí là xí nghiệp khoáng sản, người Ôn Châu dùng thế lực cùng mạng lưới quan hệ cường đại của bọn họ mở đường, tại trong quốc nội đẩy lên một cơn lốc tài chính thật kinh khủng.

Kiều gia từ Thanh triều đã phát triển thành một đại gia tộc vùng duyên hải đông nam, có mười năm thời gian, Kiều gia từng bị trùng kích, lực ảnh hưởng và tài chính sụt giảm thật nhiều, cộng thêm người thừa kế cũng không xuất sắc, gia tộc vẫn suy sụp, thẳng cho đến khi Kiều Uy hoành không xuất thế mới có thể thay đổi được cục diện này.

Sự xuất hiện của Kiều Uy làm Kiều gia một lần nữa hồi sinh, mà sau thế kỷ 21, Kiều Uy mang theo tập đoàn Ôn Châu phát triển khắp toàn quốc, thu hút nhiều khoản làm ăn rất lớn.

Kiều Uy có thể làm cho Kiều gia sống lại trong thời gian chưa tới hai mươi năm, trở thành đệ nhất đại gia tộc tại vùng duyên hải đông nam, ngoại trừ thực lực của bản thân hẳn ra, còn bởi vì hẳn có một người vợ tốt.

Vợ của Kiều Uy là hậu đại của Hồng gia, hơn nữa hai chữ Hồng gia lại nồng đậm, Kiều gia hồi phục cùng gia tộc của vợ Kiều Uy tương trợ có quan hệ khăng khít khó thể phân chia.

....

Mặt trời đã hạ xuống, dư quang của mặt trời chiều xuyên thấu qua kính thủy tinh chiếu vào trong phòng.

Đây là một phòng làm việc cực kỳ rộng mở, phòng làm việc lắp đặt thiết bị thật xa hoa, các loại dụng cụ cần làm việc cái gì cần có đều có.

Lý Dật ngồi trong phòng làm việc do Gia Cát Minh Nguyệt chuẩn bị riêng cho hẳn, nhìn mặt trời đỏ đang dần dần hạ xuống, vùng lòng mày cau lại thật chặt.

Hắn nhớ tới câu chuyện xưa của Lưu Tư Cầm.

Câu chuyện của Lưu Tư Cầm cũng không phức tạp, thậm chí có thể dùng từ “cẩu huyết”(buồn nôn sướt mướt) để mà hình dung.

Vài chục năm trước, Kiều Uy còn chưa ra mặt gây dựng lại Kiều gia, Lưu Tư Cầm là bạn gái của hẳn, mà bản thân hẳn cũng rất yêu Lưu Tư Cầm, thậm chí bởi vì trầm mê trong tình cảm, không hề quan tâm đến sinh ý của gia tộc.

Biểu hiện của Kiều Uy làm Lưu Tư Cầm thập phần cảm động, trước khi kết hôn, Lưu Tư Cầm đã hiến thân cho Kiều Uy. Trong đêm đó, Kiều Uy thề thốt sẽ có một ngày cưới Lưu Tư Cầm vào Kiều gia.

Nhưng...Một cuộc hôn nhân bất thành linh xảy ra phá hủy cảm tình của hai người, cũng làm lời thề hẹn của Kiều Uy trở thành lời nói dối.

Khi đó Kiều Uy anh tuấn tiêu sái không nói, tuổi trẻ đầy hứa hẹn, là bạch mã vương tử trong lòng của rất nhiều cô gái.

Trong đó có cả người vợ hiện tại của Kiều Uy, Lý Ngọc Hồng.

Sau khi người của Kiều gia biết được tin tức này, lập tức đến nhà báỉ phỏng Lý gia, sau khi được Lý gia đồng ý, quyết định để Kiều Uy và Lý Ngọc Hồng kết hôn.

Khi đó địa vị Lý gia ở toàn bộ nam Trung Quốc thập phần hiển hách, Kiều gia vốn không hề lọt vào được pháp nhãn của họ, đơn giản là khi đó Lý lão gia tử đối với cháu gái Lý Ngọc Hồng đặc biệt cưng chiều, cho nên mới đáp ứng lời cầu hôn của Kiều gia.

Cổ sự phía sau cũng sẽ trở nên thật giản đơn, vì lợi ích của gia tộc, Kiều Uy buông tha tình yêu với Lưu Tư Cầm, mà khi đó Lưu Tư Cầm cũng đã mang thai.

Lưu Tư Cầm biết được tin tức Kiều Uy và Lý Ngọc Hồng đính hôn, ngay trong ngày đính hôn vội tới Lý gia, quỳ trên mặt đất hỏi Kiều Uy có yêu nàng hay không...ngày hôm đó, Kiều Uy ngay con mắt cũng không hề liếc nhìn Lưu Tư Cầm, cuối cùng Lưu Tư Cầm bị người của Kiều gia xem như con chó đuổi ra khỏi Lý gia.

Ngay lúc đó Lưu Tư Cầm tuyệt vọng, thậm chí nảy ra ý nghĩ tự vẫn, thế nhưng cốt nhục trong bụng khiến cho nàng không thể hại bản thân mình, mà tuyển chọn con đường khác, nàng đem tình yêu hóa thành cừu hận, lại mang cừu hận hóa thành động lực, một mình đi tới nước Mỹ đào vàng.

Lúc còn ở bên cạnh Kiều Uy, nàng từng nghe nói về chuyện thương trường, sau khi tới nước Mỹ, lại có được trí óc cũng không ngu ngốc, cùng tâm lý tuyệt tình, dùng vài chục năm thời gian đứng vững gót chân tại nước Mỹ, thậm chí đạt được thành tựu thật lớn!

Nhưng mà...tuy rằng Lưu Tư Cầm đã rất nỗ lực, hơn nữa nữ thần may mắn cũng rất chiều cố nàng, thế nhưng với thực lực hiện tại muốn đấu với Kiều gia, hầu như không có phần thắng, cho nên tới bây giờ, Lưu Tư Cầm vẫn còn đang phấn đấu tại nước Mỹ.

....

Trong đầu hiện lên cổ sự của Lưu Tư Cầm, biểu tình của Lý Dật âm tình bất định, hẩn nhớ nụ hôn của Lưu Tư Cầm đêm đó, hẩn nhớ tới nước mắt cố nén trong ngày sinh nhật của Lưu Vi.

Lặng lặng hút thuốc, Lý Dật lấy điện thoại di động gọi vào số Kiều Uy, điện thoại rất nhanh chuyển được, bên trong truyền ra một giọng đàn ông thật từ tính, trong giọng nói mang theo một cổ tự tin không cách nào xóa đi: “Cậu gọi điện cho tôi chậm tới bốn tiếng đồng hồ so với dự tính.”

“Thời gian, điểm.” Lý Dật trầm giọng hỏi.

Đầu kia điện thoại, Kiều Uy cười cười: “Người thanh niên, tựa hồ cơn tức của cậu không nhỏ.”

“Cơn tức không lớn còn gọi là thanh niên sao?” Lý Dật cười nhạt.

“Hắc!” Kiều Uy đồng dạng cười lạnh một tiếng: “Xã hội thượng lưu Thượng Hải truyền lưu cậu là một người phi thường trầm ổn, xem ra, nghe đồn quả nhiên cũng không có thể tin.”

Lý Dật cũng không nói gì, mà là đợi Kiều Uy nói ra thời gian và địa điểm.

Đầu kia điện thoại, Kiều Uy tựa hồ nhìn ra Lý Dật không có tâm tình nói chuyện phiếm với hẩn, cười cười, nói: “Người thanh niên, buổi tối bảy giờ rưỡi, tôi chờ cậu ở biệt thự số hai Tử Viên, tôi rất muốn kiến thức một chút, người thanh niên trẻ tuổi mà Lưu Tư Cầm thường thức là hình dạng gì, mong muốn cậu đừng làm cho tôi thất vọng!”

Nói xong, Kiều Uy trực tiếp cắt đứt điện thoại.

Lúc bảy giờ rưỡi tối, Lý Dật đúng giờ đi tới biệt thự số hai tại Tử Viên.

Bên trong phòng ăn của biệt thự, Lý Dật gặp được Kiều Uy.

Kiều Uy có gương mặt thành thực anh tuấn, khóe mắt hơi có chút nếp nhăn, thế nhưng nếp nhăn nơi khóe mắt cũng không làm hẩn già đi, ngược lại càng làm cho hẩn có loại cảm giác cơ trí. Mũi hẩn rất cao, con ngươi rất sáng, khóe môi nhếch lên đáng tươi cười như có như không, cả người thoát nhìn cho người ta cảm giác đầy khí thế của một nhân sĩ thành công.

Kiều Uy mặc một bộ áo ngủ màu trắng, ngồi bên cạnh bàn ăn, trên bàn có bày bộ chén đĩa bằng bạc, bên cạnh còn có một chai rượu vang đắt tiền.

Trong lúc Lý Dật quan sát Kiều Uy, Kiều Uy cũng quan sát Lý Dật, cuối cùng lộ ra đáng tươi cười, chỉ chỉ chỗ ngồi đối diện, thản nhiên nói: “Ngồi.”

Lý Dật cũng không khách khí với Kiều Uy, mà trực tiếp ngồi xuống ghế, cùng lúc đó, người hầu chờ đã lâu lập tức đưa thức ăn lên. Bữa cơm thuộc cơm Tây chính tông, là thịt bò cùng điểm tâm, đa dạng không ít, chỉ nhìn từ màu sắc đã biết xuất xứ từ tay đầu bếp nổi tiếng.

“Chúng ta vừa ăn vừa trò chuyện.” Kiều Uy nhàn nhạt cười, tựa hồ, hẳn rất thích cười, hơn nữa cười đến rất tự nhiên, làm cho người ta có loại cảm giác như tắm trong cơn gió mùa xuân.

Lý Dật lắc đầu, nói: “Tôi nghĩ, cùng ăn với ông, tôi không có khẩu vị.”

“Cậu tựa hồ rất có địch ý đối với tôi?” Kiều Uy tự giấu cười cười, sau đó cầm lấy xì gà trên bàn, đầu tiên đặt lên mũi ngửi ngửi rồi đốt.

Lý Dật trào phúng liếc mắt nhìn Kiều Uy: “Tôi nghĩ, những lời này hẳn là tôi nói mới đúng.”

“Được rồi, cậu đã ôm thái độ địch ý tới, tôi cũng không vòng vo với cậu.” Dáng tươi cười trên mặt Kiều Uy cũng không hề biến mất, thế nhưng giọng nói đã lạnh xuống tới: “Nếu muốn có được khu đất kia cũng được, rời khỏi mẹ con Lưu Tư Cầm.”

“Hắc!” Lý Dật tựa hồ từ lâu đoán được Kiều Uy sẽ nói như vậy, cũng không có tức giận, nhưng vẻ mặt khinh miệt nói: “Không biết là do ông thiện tâm, muốn bù đắp cho hai mẹ con nàng, hay trong lòng tự xem mẹ con nàng là người của ông? Tôi nghĩ, với tâm tính tự đại của ông mà xem, hẳn nên thuộc về lý do phía sau đi?”

“Tuy rằng tôi không thưởng thức cậu, nhưng tôi phải thừa nhận, cậu thông minh hơn trong sự tưởng tượng của tôi.” Kiều Uy không vội không nóng nói: “Cậu nói không sai, hai người họ, một người là vợ của tôi, một người là con gái tôi.”

“Con mẹ ông đó!” Nghe được Kiều Uy nói, Lý Dật nổi giận, con ngươi hẳn lóe ra ánh sáng phản nộ: “Ông có tư cách gì nói như vậy? Vài chục năm trước, con mẹ nó ông đã làm gì?”

“Chuyện của tôi chừng nào tới phiên cậu nói ba nói bốn?” Kiều Uy dùng ngón tay cầm xì gà chỉ Lý Dật, tư thế như thiên hạ không ai làm gì được ta.

“Ông biết không? Lão tử hận nhất loại người như ông.” Lý Dật không chút nào tỏ ra yếu kém: “Đã từng vì lợi ích của ông, ông từ bỏ mẹ con nàng, hiện tại ông lại dùng giọng nói bá đạo nói họ là người của ông, ông cho rằng mẹ con nàng là ai? Ông cho rằng bọn họ sẽ nhận thức ông sao?”

Nghe được câu nói của Lý Dật, sắc mặt Kiều Uy hơi đổi, hẳn tự nhiên biết, Lưu Tư Cầm hiện tại không có khả năng vẫn còn thương hắn, mà Lưu Vi cũng sẽ không chắc nhận thức người cha như hắn.

“Bọn họ có nhận tôi hay không, đó là chuyện của bọn họ, cậu chỉ cần rời khỏi bọn họ là được rồi.” Kiều Uy rất nhanh điều chỉnh tốt biểu tình, chỉ là biểu tình càng phát lạnh.

Lý Dật cười nhạt: “Lão tử dựa vào cái gì phải nghe ông?”

“Cậu là con riêng của Tiêu Thanh Sơn, Tiêu Thanh Sơn dự định cho cậu nối nghiệp cũng không phải là chuyện gì đáng ngạc nhiên. Tôi nói thật cho cậu biết, nếu như Tiêu Thanh Sơn biến thành kẻ địch của bạch đạo chúng ta, như vậy, hẳn đừng mong tẩy trắng thành công, cậu tin hay không tin?” Kiều Uy dù sao cũng là con cáo già ngang dọc thương trường nhiều năm, một chút liền tìm ra tử huyệt của Lý Dật.

Lý Dật toàn thân sát ý tăng vọt, gắt gao nhìn chăm chăm con ngươi của Kiều Uy, gần từng chữ: “Tin hay không hiện tại tôi sẽ giết ông?”

“Ha ha!” Kiều Uy nở nụ cười, cười đến không chút kiêng nể gì cả!

“Phanh!”

Sau một khắc, Lý Dật đột nhiên từ chỗ ngồi bắn lên, vung nắm tay đập Kiều Uy một quyền, Kiều Uy nhất thời bị té sấp xuống mặt đất.

Cùng lúc đó, hai gã đại hán mặc tây trang màu đen trong nháy mắt chạy vào phòng ăn, móc súng lục bên hông nhắm ngay Lý Dật, lạnh lùng nói: “Dừng tay!”

“Lão tử không tin ông dám giết lão tử!” Lý Dật cũng không hề dừng tay, mà còn vung tay lên tát vào mặt Kiều Uy hai cái.

Trong lúc nhất thời, Kiều Uy bị Lý Dật đánh cho mắt nổ đom đóm, máu mũi chảy ròng.

Mà lúc này, bảo tiêu của Kiều Uy cũng không có nổ súng, tựa hồ đang đợi mệnh lệnh của Kiều Uy.

Lý Dật chụp tóc Kiều Uy, lạnh lùng nhìn chăm chăm con mắt hắn: “Không nên uy hiếp tôi, cũng đừng có bày ra hình dạng tự đại, nếu không tôi sẽ thực sự giết ông, không tin, ông thử xem!”

123. Chương 123: Hoang Đường.

Ánh mặt trời dần dần mọc lên từ phương đông, nhuộm đỏ phía chân trời đông phương.

Một đám hải âu xoay quanh bầu trời ngoài khơi, quần ba tụ năm, khi thì phát sinh một trận tiếng kêu to thanh thúy, đánh vỡ sự an tĩnh buổi sáng sớm.

Lý Dật lộ đầu lên khỏi mặt nước, hai tay có quy luật tiết tấu rẽ nước, thân ảnh ở trong đại dương mênh mông nhìn thật nhỏ bé.

Mấy ngày nay, Lý Dật đã khôi phục lại cường độ huấn luyện như trước, đồng thời mỗi ngày càng tăng mạnh hơn.

Ngày đó đánh một trận với Điền Đăng Cương, tuy rằng Lý Dật bị trọng thương, đồng thời làm suốt một tháng không cách nào tiến hành huấn luyện với cường độ cao, thế nhưng trận chiến ấy đối với sự kích phát tiềm năng của Lý Dật đã đạt được chỗ tốt thật lớn.

Theo Lý Dật xem ra, nếu dựa theo cường độ huấn luyện của dĩ vãng tiếp tục huấn luyện như thế, khả năng sẽ trước tết nguyên đán khôi phục được bảy thành tiêu chuẩn của kiếp trước.

Sáu thành tiêu chuẩn hẳn còn chưa có tư cách đối diện Điền Đăng Cương chiến đấu, nhưng bảy thành tiêu chuẩn hẳn liền có thể chính diện đánh một trận với Điền Đăng Cương.

Sáu thành và bảy thành cách xa nhau chỉ có một thành, thế nhưng đối với Lý Dật mà nói, một thành này cũng là then chốt, trực tiếp quyết định có thể đạt được vào hàng ngũ cao thủ hay không.

Một tiếng đồng hồ huấn luyện kết thúc, Lý Dật vẫn như ngày thường trở lại biệt thự, Hạ Vũ Đình đã chuẩn bị buổi điểm tâm sáng đặt trên bàn, mà bản thân nàng thì đã đi làm.

Lý Dật cũng không lập tức ăn bữa sáng, mà là đi vào trong lấy thuốc Đông y đã nấu sẵn để uống, pha nước nóng bỏ thêm rượu thuốc để tắm.

Làm xong tất cả, Lý Dật thay đổi quần áo, vốn định ăn bữa sáng, lại nghe được điện thoại di động vang lên.

“Uy.” Lý Dật cầm lấy điện thoại lên nghe.

“Lý Dật, hiện tại cậu đến tập đoàn một chuyến, tiên sinh đang ở đây chờ cậu.” Trong điện thoại truyền ra thanh âm của Gia Cát Minh Nguyệt, giọng nói hơi có chút bất đắc dĩ, hiển nhiên Gia Cát Minh Nguyệt đã biết chuyện Kiều Uy bị đánh.

Ăn xong bữa sáng, Lý Dật lái xe đi tới dưới tòa lầu của tập đoàn Hoa Thanh. Sau đó quen việc dễ làm đi tới phòng làm việc của Gia Cát Minh Nguyệt.

Đúng như lời của Gia Cát Minh Nguyệt, Tiêu Thanh Sơn đã ở đó, hơn nữa sắc mặt không tốt lắm.

Bất quá nhìn thấy Lý Dật vào cửa, Tiêu Thanh Sơn lại lộ ra dáng tươi cười hiền lành: “Con đã đến rồi.”

Lý Dật nhìn Tiêu Thanh Sơn gật đầu, sau đó trực tiếp đi tới ngồi xuống sofa đợi hai người hỏi chuyện.

“Ăn xong điểm tâm rồi chứ?” Tiêu Thanh Sơn cười hỏi: “Nếu còn chưa, ăn trước bữa sáng những chuyện khác nói sau.”

“Ăn xong rồi.” Lý Dật liếc mắt nhìn Tiêu Thanh Sơn, hỏi: “Kiều Uy đã gọi điện cho ông rồi chứ?”

Thấy biểu tình của Lý Dật, Gia Cát Minh Nguyệt cảm thấy phiền muộn, nàng rất muốn biết, Lý Dật có phải đã ăn gan hùm mật gấu hay không mà dám ở trong biệt thự của Kiều Uy hành hung hấn. Mà Tiêu Thanh Sơn lại cười khổ gật đầu: “Hắn nói con đánh đến hàm răng hắn cũng muốn gãy, nếu như sau này hàm răng hắn có chuyện, muốn chúng ta trả tiền thuốc men cho hắn.”

“Lão bất tử này.” Nghe được Tiêu Thanh Sơn vừa nói như thế, Lý Dật không khỏi cười khổ một tiếng.

Gia Cát Minh Nguyệt và Tiêu Thanh Sơn bởi vì chuyện Kiều Uy nhúng tay đau đầu không ngớt, lúc này Gia Cát Minh Nguyệt nhìn thấy Lý Dật vẫn còn cười, không khỏi có chút phiền muộn nói: “Lý Dật, chuyện này xem như bị cậu đập nát rồi!”

“Đập nát thì đã có sao?” Không đợi Lý Dật mở miệng, Tiêu Thanh Sơn quay đầu trừng mắt nhìn Gia Cát Minh Nguyệt, sắc mặt Gia Cát Minh Nguyệt hơi đổi, lập tức cúi thấp đầu xuống.

Lý Dật có chút hổ thẹn liếc mắt nhìn Tiêu Thanh Sơn: “Chuyện ngày hôm qua quá mức hoang đường, tôi không biết nên làm sao giải thích, nhưng Kiều Uy xác thực quyết tâm muốn cướp khối đất đó.”

Tiêu Thanh Sơn trầm mặc, tựa hồ không biết nên nói gì cho phải.

Lý Dật suy nghĩ một chút nói: “Ngày hôm nay tôi sẽ nghiên cứu chuyện mảnh đất kia, xem có biện pháp nào không.”

“Tiểu Dật, con làm sao cùng Lưu Tư Cầm đi tới cùng nhau vậy?” Tiêu Thanh Sơn nói sang chuyện khác, biểu tình như có chút kinh ngạc, hiển nhiên cho tới nay, hắn đều cho rằng Lý Dật chỉ yêu một mình Hạ Vũ Đình.

Đối với vấn đề cảm tình, trong lòng Lý Dật cũng thấy mê man, kiếp trước hắn không hiểu định nghĩa của ái tình, đời này lại thể nghiệm, muốn bảo hắn nói cái gì là yêu, cái gì không phải là yêu, hắn cũng không có được một tiêu chuẩn minh xác.

Vì thế, Lý Dật nhẹ nhàng lắc đầu, nói: “Việc này tôi thật rất khó nói rõ ràng.”

“Tiểu Dật, có đôi khi vì...” Tiêu Thanh Sơn vô ý thức muốn nói gì đó, thế nhưng nhận thấy được biểu tình Lý Dật biến đổi, lập tức ngừng lại.

Lý Dật sắc mặt phức tạp liếc mắt nhìn Tiêu Thanh Sơn, giọng nói có chút phức tạp: “Có thể tôi và người khác luôn đi trên hai con đường khác nhau.”

Gia Cát Minh Nguyệt vẻ mặt bất đắc dĩ, mà Tiêu Thanh Sơn lại khe khẽ thở dài, tựa hồ không biết nên nói cái gì cho phải.

“Được rồi, chuyện này tôi sẽ nghĩ biện pháp xử lý.” Chẳng hiểu vì sao, trước nghe được câu nói của Tiêu Thanh Sơn, tâm tình của Lý Dật trong nháy mắt trở nên có chút không ổn, có thể theo hắn xem ra, Tiêu Thanh Sơn từng trải qua nhiều chuyện như vậy hẳn là nên thay đổi quan niệm, nhưng không ngờ hắn vẫn bảo lưu quan điểm như ngày xưa.

Nhìn bóng lưng Lý Dật rời đi, Gia Cát Minh Nguyệt do dự một chút, nói: “Tuy rằng tiểu Dật hiện tại đã rất xuất sắc, thế nhưng hắn lại có tử huyết trí mạng, điều này đối với việc phát triển trong thời gian tới của hắn không phải là một chuyện tốt.”

“Thời gian còn sớm, không cần nóng lòng, trải qua một chuyện, hắn sẽ hiểu được những đạo lý này.” Tiêu Thanh Sơn thở dài, trong giọng nói nhiều ít cũng có chút thất lạc, nếu như Lý Dật vì Hạ Vũ Đình trêu chọc một cường địch, hắn có thể hiểu được, thế nhưng Lý Dật lại vì Lưu Tư Cầm...

“Tiêu Cường hẳn tại Hong Kong thế nào?” Biểu tình Tiêu Thanh Sơn khôi phục bình thường.

Gia Cát Minh Nguyệt nghiêm mặt nói: “Hắn chỉ gọi một cuộc điện thoại cho Đái Nhạc, những phương diện khác đều rất bình thường, hơn nữa một mực truy cầu Mộ Dung Tuyết, nhưng Mộ Dung Tuyết tựa hồ tuyệt không cảm thấy hứng thú đối với hắn.”

“Không chút tiền đồ, nếu như bởi vì Mộ Dung Tuyết mà phá hủy quan hệ giữa ta và lão Lăng, ta sẽ đập gãy chân chó của nó!” Giọng nói của Tiêu Thanh Sơn có chút âm lãnh.

Nhìn biểu tình của Tiêu Thanh Sơn, Gia Cát Minh Nguyệt muốn nói gì đó, thế nhưng nói đến bên mép lại nuốt trở về trong bụng.

Đi ra khỏi phòng làm việc của Gia Cát Minh Nguyệt, Lý Dật cũng không rời khỏi tập đoàn Hoa Thanh, mà là đi vào phòng làm việc do Gia Cát Minh Nguyệt chuẩn bị cho hắn.

Trên bàn phòng làm việc đặt toàn bộ tư liệu liên quan tới Kiều gia cùng khu đất huyện H lần này.

Ngày hôm qua đã xem lướt qua, Lý Dật đã hiểu rõ, khu đất nơi huyện H do chính phủ đứng ra bán đấu giá, sau đó để thương nhân đầu tư, mà số tiền do chính phủ bán được, ngoại trừ cấp phí dụng cho dân chúng tại địa phương, ngoài ra còn dùng để sửa chữa hoàn cảnh của địa phương.

Huyện H đã từng nỗ lực kiến tạo một địa điểm du lịch, thế nhưng bởi vì sau đó tài chính không đủ, vì thế không thể hoàn thành, mà con sông nhân tạo cũng biến thành con sông màu đen. Có thể nói lần này chính phủ bán đấu giá khu đất tại huyện H, hơn phân nửa là muốn dùng tài chính cải thiện hoàn cảnh ác liệt của huyện H.

Kể từ đó, khu đất lần này sẽ thuộc sở hữu của ai, ngoại trừ phương diện nhân tố về tài chính đầu tư, trên cơ bản là do chính phủ định đoạt.

Chính phủ?

Trong lòng Lý Dật nhất thời bỗng nhiên nghĩ tới một người.

Suy nghĩ một chút Lý Dật lấy ra điện thoại gọi cho Bối Văn, điện thoại rất nhanh chuyển được, bên trong truyền ra tiếng cười sang sảng của Bối Văn: “Lý Dật, thật không nghĩ tới, anh lại gọi điện thoại cho tôi.”

“Anh có rảnh không? Muốn mời anh ra ngoài nói chuyện.” Lý Dật có vẻ có chút xấu hổ, luận kiếp trước hay kiếp này hắn cũng rất ít cầu người, đối với việc cầu người thật sự dốt đặc cán mai.

Bối Văn tựa hồ thật không ngờ Lý Dật lại chủ động ước hẹn hắn ra ngoài, đầu tiên thoáng sửng sốt vài giây, sau đó cười nói: “Tốt, buổi trưa tôi có hẹn người bạn đánh golf, nếu anh không ngại, cùng nhau đi?”

“Được, anh cho tôi biết địa điểm cùng giờ giấc.” Lý Dật nói.

Sau khi cắt đứt điện thoại, tâm tình Lý Dật thả lỏng rất nhiều, hắn nghĩ chuyện lần này nếu có Bối Văn hỗ trợ thì có thể đánh bại Kiều Uy.

Trong lòng tuy rằng có một cỗ tự tin lạ lùng, bất quá Lý Dật vẫn cầm lấy tư liệu của khối đất huyện H tỉ mỉ nghiên cứu.

Cả buổi sáng, Lý Dật cũng không ra khỏi phòng, vẫn ngồi bên trong xem tư liệu.

Một lần nữa nhìn qua tư liệu, Lý Dật kết hợp với hiện trạng của tập đoàn Hoa Thanh một chút, rốt cục hiểu được vì sao Gia Cát Minh Nguyệt và Tiêu Thanh Sơn lại vì chuyện lần này mà đau đầu.

Luận tài lực, tập đoàn Hoa Thanh so với Kiều gia kém hơn một mảng lớn, vốn lưu động của tập đoàn Hoa Thanh chỉ có mười triệu, muốn cạnh tranh khối đất huyện H, chỉ đành hướng ngân hàng vay mượn.

Mà Kiều gia thì khác, vốn lưu động của Kiều gia cao hơn mười triệu, hơn nữa cộng thêm địa vị trong thương giới phía nam của Kiều gia, muốn vay ngân hàng dễ hơn Tiêu Thanh Sơn rất nhiều.

Do đó, ở phương diện tài chính Hoa Thanh bị vây trong hoàn cảnh xấu, đây cũng là lý do mà Tiêu Thanh Sơn phải dùng hết lực lượng để đá những người cạnh tranh ra ngoài.

Nhưng đối với Hoa Thanh mà nói, hoàn cảnh xấu lớn nhất cũng không phải là tài chính, mà là độ chi trì của chính phủ!

Gốc rễ của Tiêu Thanh Sơn, người trong xã hội thượng lưu hầu như đều rõ ràng, cách thức Tiêu Thanh Sơn làm giàu, tuy rằng chính phủ không động thủ đối với Tiêu Thanh Sơn, thế nhưng không có nghĩa là không quan tâm Tiêu Thanh Sơn. Ngược lại, phía bên chính phủ còn thập phần quan tâm tới Tiêu Thanh Sơn. Ở dưới dạng tình hình này, chính phủ tự nhiên sẽ không lực mạnh chỉ trì Tiêu Thanh Sơn.

Tuy rằng Tiêu Thanh Sơn có năng lượng không nhỏ trong quan trường Giang Tô, thế nhưng hẳn cùng Bối gia có quan hệ rất nhạt, thậm chí nghe đồn người của Bối gia rất phiền cảm khi giao tiếp với Tiêu Thanh Sơn.

Biết được tất cả, Lý Dật hiểu được, chuyện lúc này thành hay không thành, hoàn toàn phải nhờ vào Bối Văn.

Vào buổi trưa, Lý Dật cự tuyệt lời mời cùng ăn trưa của Gia Cát Minh Nguyệt, lái xe đi tới địa điểm Bối Văn hẹn hẳn.

Địa điểm Bối Văn nói với hẳn là một hội sở tư nhân, tên rất tục khí: Lam Sắc Thiên Không.

Sau khi Lý Dật đến Lam Sắc Thiên Không, một nhân viên của hội sở hướng dẫn hẳn đi tới sân golf trong hội sở.

Trong sân golf, Bối Văn mặc một bộ đồ thể thao màu trắng, ngồi trên ghế trong sân, cùng một nam nhân khoảng ba mươi tuổi tán gẫu.

Dưới ánh mặt trời, dáng tươi cười trên mặt Bối Văn vẫn hiền hòa như cũ.

Nam tử bên cạnh hẳn có làn da màu lúa mạch tự nhiên, tướng mạo không tính là anh tuấn, thế nhưng thập phần dễ nhìn.

Yến Nam Thiên!

Nhìn thấy nhân vật linh quân của phương bắc hắc đạo, nam nhân được sùng bái trong phương bắc Hồng Sắc gia tộc, Lý Dật cũng hơi ngạc nhiên.

Hiển nhiên, hẳn thật không ngờ người bạn trong miệng Bối Văn lại là Yến Nam Thiên.

“Lý Dật, tôi và Nam Thiên đại ca đã chờ anh thật lâu.” Thấy Lý Dật đi tới, Bối Văn mỉm cười, từ cách nói của hẳn, tựa hồ có quan hệ không tệ với Yến Nam Thiên.

Cùng lúc đó, Yến Nam Thiên cũng đứng dậy nghênh tiếp Lý Dật, gương mặt mỉm cười, nhìn không ra bất luận cảm tình ba động.

Bối Văn đầu tiên bắt tay Lý Dật, sau đó cười nói: “Hai người có lẽ không cần tôi giới thiệu, hai người nhận thức nhau còn sớm hơn tôi.”

“Bối Văn, không nghĩ tới ngày hôm nay cậu lại mời Lý tiên sinh đến chơi bóng cùng chúng ta.” Yến Nam Thiên ha hả cười, sau đó vươn tay, nói: “Lý tiên sinh, trên lời đài anh là vương giả, chẳng hay trong sân bóng có cho chúng tôi sự ngạc nhiên vui vẻ hay không?”

Đây là khiêu khích sao?

Nhìn dáng tươi cười trên mặt Yến Nam Thiên, ở trong lòng Lý Dật thầm hỏi chính mình.

124. Chương 124: Chuyển Cơ.

Ánh mặt trời dần dần mọc lên từ phương đông, nhuộm đỏ phía chân trời đông phương.

Một đám hải âu xoay quanh bầu trời ngoài khơi, quần ba tụ năm, khi thì phát sinh một trận tiếng kêu to thanh thúy, đánh vỡ sự an tĩnh buổi sáng sớm.

Lý Dật ló đầu lên khỏi mặt nước, hai tay có quy luật tiết tấu rẽ nước, thân ảnh ở trong đại dương mênh mông nhìn thật nhỏ bé.

Mấy ngày nay, Lý Dật đã khôi phục lại cường độ huấn luyện như trước, đồng thời mỗi ngày càng tăng mạnh hơn.

Ngày đó đánh một trận với Điền Đằng Cương, tuy rằng Lý Dật bị trọng thương, đồng thời làm suốt một tháng không cách nào tiến hành huấn luyện với cường độ cao, thế nhưng trận chiến ấy đối với sự kích phát tiềm năng của Lý Dật đã đạt được chỗ tốt thật lớn.

Theo Lý Dật xem ra, nếu dựa theo cường độ huấn luyện của dĩ vãng tiếp tục huấn luyện như thế, khả năng sẽ trước tết nguyên đán khôi phục được bảy thành tiêu chuẩn của kiếp trước.

Sáu thành tiêu chuẩn hẳn còn chưa có tư cách đối diện Điền Đằng Cương chiến đấu, nhưng bảy thành tiêu chuẩn hẳn liền có thể chính diện đánh một trận với Điền Đằng Cương.

Sáu thành và bảy thành cách xa nhau chỉ có một thành, thế nhưng đối với Lý Dật mà nói, một thành này cũng là then chốt, trực tiếp quyết định có thể đạt được vào hàng ngũ cao thủ hay không.

Một tiếng đồng hồ huấn luyện kết thúc, Lý Dật vẫn như ngày thường trở lại biệt thự, Hạ Vũ Đình đã chuẩn bị buổi điểm tâm sáng đặt trên bàn, mà bản thân nàng thì đã đi làm.

Lý Dật cũng không lập tức ăn bữa sáng, mà là đi vào trong lấy thuốc Đông y đã nấu sẵn để uống, pha nước nóng bỏ thêm rượu thuốc để tắm.

Làm xong tất cả, Lý Dật thay đổi quần áo, vốn định ăn bữa sáng, lại nghe được điện thoại di động vang lên.

“Uy.” Lý Dật cầm lấy điện thoại lên nghe.

“Lý Dật, hiện tại cậu đến tập đoàn một chuyến, tiên sinh đang ở đây chờ cậu.” Trong điện thoại truyền ra thanh âm của Gia Cát Minh Nguyệt, giọng nói hơi có chút bất đắc dĩ, hiển nhiên Gia Cát Minh Nguyệt đã biết chuyện Kiều Uy bị đánh.

Ăn xong bữa sáng, Lý Dật lái xe đi tới dưới tòa lầu của tập đoàn Hoa Thanh. Sau đó quen việc dễ làm đi tới phòng làm việc của Gia Cát Minh Nguyệt.

Đúng như lời của Gia Cát Minh Nguyệt, Tiêu Thanh Sơn đã ở đó, hơn nữa sắc mặt không tốt lắm.

Bất quá nhìn thấy Lý Dật vào cửa, Tiêu Thanh Sơn lại lộ ra dáng tươi cười hiền lành: “Con đã đến rồi.”

Lý Dật nhìn Tiêu Thanh Sơn gật đầu, sau đó trực tiếp đi tới ngồi xuống sofa đợi hai người hỏi chuyện.

“Ăn xong điểm tâm rồi chứ?” Tiêu Thanh Sơn cười hỏi: “Nếu còn chưa, ăn trước bữa sáng những chuyện khác nói sau.”

“Ăn xong rồi.” Lý Dật liếc mắt nhìn Tiêu Thanh Sơn, hỏi: “Kiều Uy đã gọi điện cho ông rồi chứ?”

Thấy biểu tình của Lý Dật, Gia Cát Minh Nguyệt cảm thấy phiền muộn, nàng rất muốn biết, Lý Dật có phải đã ăn gan hùm mật gấu hay không mà dám ở trong biệt thự của Kiều Uy hành hung hắn. Mà Tiêu Thanh Sơn lại cười khổ gật đầu: “Hắn nói con đánh đến hàm răng hắn cũng muốn gãy, nếu như sau này hàm răng hắn có chuyện, muốn chúng ta trả tiền thuốc men cho hắn.”

“Lão bất tử này.” Nghe được Tiêu Thanh Sơn vừa nói như thế, Lý Dật không khỏi cười khổ một tiếng.

Gia Cát Minh Nguyệt và Tiêu Thanh Sơn bởi vì chuyện Kiều Uy nhúng tay đau đầu không ngớt, lúc này Gia Cát Minh Nguyệt nhìn thấy Lý Dật vẫn còn cười, không khỏi có chút phiền muộn nói: “Lý Dật, chuyện này xem như bị cậu đập nát rồi!”

“Đập nát thì đã có sao?” Không đợi Lý Dật mở miệng, Tiêu Thanh Sơn quay đầu trừng mắt nhìn Gia Cát Minh Nguyệt, sắc mặt Gia Cát Minh Nguyệt hơi đổi, lập tức cúi thấp đầu xuống.

Lý Dật có chút hồ thẹn liếc mắt nhìn Tiêu Thanh Sơn: “Chuyện ngày hôm qua quá mức hoang đường, tôi không biết nên làm sao giải thích, nhưng Kiều Uy xác thực quyết tâm muốn cướp khối đất đó.”

Tiêu Thanh Sơn trầm mặc, tựa hồ không biết nên nói gì cho phải.

Lý Dật suy nghĩ một chút nói: “Ngày hôm nay tôi sẽ nghiên cứu chuyện mảnh đất kia, xem có biện pháp nào không.”

“Tiểu Dật, con làm sao cùng Lưu Tư Cầm đi tới cùng nhau vậy?” Tiêu Thanh Sơn nói sang chuyện khác, biểu tình như có chút kinh ngạc, hiển nhiên cho tới nay, hẳn đều cho rằng Lý Dật chỉ yêu một mình Hạ Vũ Đình.

Đối với vấn đề cảm tình, trong lòng Lý Dật cũng thấy mê man, kiếp trước hẳn không hiểu định nghĩa của ái tình, đời này lại thể nghiệm, muốn bảo hẳn nói cái gì là yêu, cái gì không phải là yêu, hẳn cũng không có được một tiêu chuẩn minh xác.

Vì thế, Lý Dật nhẹ nhàng lắc đầu, nói: “Việc này tôi thật rất khó nói rõ ràng.”

“Tiểu Dật, có đôi khi vì...” Tiêu Thanh Sơn vô ý thức muốn nói gì đó, thế nhưng nhận thấy được biểu tình Lý Dật biến đổi, lập tức ngừng lại.

Lý Dật sắc mặt phức tạp liếc mắt nhìn Tiêu Thanh Sơn, giọng nói có chút phức tạp: “Có thể tôi và người khác luôn đi trên hai con đường khác nhau.”

Gia Cát Minh Nguyệt vẻ mặt bất đắc dĩ, mà Tiêu Thanh Sơn lại khe khẽ thở dài, tựa hồ không biết nên nói cái gì cho phải.

“Được rồi, chuyện này tôi sẽ nghĩ biện pháp xử lý.” Chẳng hiểu vì sao, trước nghe được câu nói của Tiêu Thanh Sơn, tâm tình của Lý Dật trong nháy mắt trở nên có chút không ổn, có thể theo hẳn xem ra, Tiêu Thanh Sơn từng trải qua nhiều chuyện như vậy hẳn là nên thay đổi quan niệm, nhưng không ngờ hẳn vẫn bảo lưu quan điểm như ngày xưa.

Nhìn bóng lưng Lý Dật rời đi, Gia Cát Minh Nguyệt do dự một chút, nói: “Tuy rằng tiểu Dật hiện tại đã rất xuất sắc, thế nhưng hẳn lại có tử huyệt trí mạng, điều này đối với việc phát triển trong thời gian tới của hẳn không phải là một chuyện tốt.”

“Thời gian còn sớm, không cần nóng lòng, trải qua một chuyện, hẳn sẽ hiểu được những đạo lý này.” Tiêu Thanh Sơn thở dài, trong giọng nói nhiều ít cũng có chút thất lạc, nếu như Lý Dật vì Hạ Vũ Đình trêu chọc một cường địch, hẳn có thể hiểu được, thế nhưng Lý Dật lại vì Lưu Tư Cầm...

“Tiêu Cường hẳn tại Hong Kong thế nào?” Biểu tình Tiêu Thanh Sơn khôi phục bình thường.

Gia Cát Minh Nguyệt nghiêm mặt nói: “Hẳn chỉ gọi một cuộc điện thoại cho Đái Nhạc, những phương diện khác đều rất bình thường, hơn nữa một mực truy cầu Mộ Dung Tuyết, nhưng Mộ Dung Tuyết tựa hồ tuyệt không cảm thấy hứng thú đối với hẳn.”

“Không chút tiền đồ, nếu như bởi vì Mộ Dung Tuyết mà phá hủy quan hệ giữa ta và lão Lăng, ta sẽ đập gãy chân chó của nó!” Giọng nói của Tiêu Thanh Sơn có chút âm lãnh.

Nhìn biểu tình của Tiêu Thanh Sơn, Gia Cát Minh Nguyệt muốn nói gì đó, thế nhưng nói đến bên mép lại nuốt trở về trong bụng.

Đi ra khỏi phòng làm việc của Gia Cát Minh Nguyệt, Lý Dật cũng không rời khỏi tập đoàn Hoa Thanh, mà là đi vào phòng làm việc do Gia Cát Minh Nguyệt chuẩn bị cho hẳn.

Trên bàn phòng làm việc đặt toàn bộ tư liệu liên quan tới Kiều gia cùng khu đất huyện H lần này.

Ngày hôm qua đã xem lướt qua, Lý Dật đã hiểu rõ, khu đất nơi huyện H do chính phủ đứng ra bán đấu giá, sau đó để thương nhân đầu tư, mà số tiền do chính phủ bán được, ngoại trừ cấp phí dụng cho dân chúng tại địa phương, ngoài ra còn dùng để sửa chữa hoàn cảnh của địa phương.

Huyện H đã từng nỗ lực kiến tạo một địa điểm du lịch, thế nhưng bởi vì sau đó tài chính không đủ, vì thế không thể hoàn thành, mà con sông nhân tạo cũng biến thành con sông màu đen. Có thể nói lần này chính phủ bán đấu giá khu đất tại huyện H, hơn phân nửa là muốn dùng tài chính cải thiện hoàn cảnh ác liệt của huyện H.

Kể từ đó, khu đất lần này sẽ thuộc sở hữu của ai, ngoại trừ phương diện nhân tố về tài chính đầu tư, trên cơ bản là do chính phủ định đoạt.

Chính phủ?

Trong lòng Lý Dật nhất thời bỗng nhiên nghĩ tới một người.

Suy nghĩ một chút Lý Dật lấy ra điện thoại gọi cho Bối Văn, điện thoại rất nhanh chuyển được, bên trong truyền ra tiếng cười sang sảng của Bối Văn: “Lý Dật, thật không nghĩ tới, anh lại gọi điện thoại cho tôi.”

“Anh có rảnh không? Muốn mời anh ra ngoài nói chuyện.” Lý Dật có vẻ có chút xấu hổ, luận kiếp trước hay kiếp này hẳn cũng rất ít cầu người, đối với việc cầu người thật sự dốt đặc cán mai.

Bối Văn tựa hồ thật không ngờ Lý Dật lại chủ động ước hẹn hẳn ra ngoài, đầu tiên thoáng sửng sốt vài giây, sau đó cười nói: “Tốt, buổi trưa tôi có hẹn người bạn đánh golf, nếu anh không ngại, cùng nhau đi?”

“Được, anh cho tôi biết địa điểm cùng giờ giấc.” Lý Dật nói.

Sau khi cắt đứt điện thoại, tâm tình Lý Dật thả lỏng rất nhiều, hẳn nghĩ chuyện lần này nếu có Bối Văn hỗ trợ thì có thể đánh bại Kiều Uy.

Trong lòng tuy rằng có một cỗ tự tin lạ lùng, bất quá Lý Dật vẫn cầm lấy tư liệu của khối đất huyện H tỉ mỉ nghiên cứu.

Cả buổi sáng, Lý Dật cũng không ra khỏi phòng, vẫn ngồi bên trong xem tư liệu.

Một lần nữa nhìn qua tư liệu, Lý Dật kết hợp với hiện trạng của tập đoàn Hoa Thanh một chút, rốt cục hiểu được vì sao Gia Cát Minh Nguyệt và Tiêu Thanh Sơn lại vì chuyện lần này mà đau đầu.

Luận tài lực, tập đoàn Hoa Thanh so với Kiều gia kém hơn một mảng lớn, vốn lưu động của tập đoàn Hoa Thanh chỉ có mười triệu, muốn cạnh tranh khối đất huyện H, chỉ đành hướng ngân hàng vay mượn.

Mà Kiều gia thì khác, vốn lưu động của Kiều gia cao hơn mười triệu, hơn nữa cộng thêm địa vị trong thương giới phía nam của Kiều gia, muốn vay ngân hàng dễ hơn Tiêu Thanh Sơn rất nhiều.

Do đó, ở phương diện tài chính Hoa Thanh bị vây trong hoàn cảnh xấu, đây cũng là lý do mà Tiêu Thanh Sơn phải dùng hết lực lượng để đá những người cạnh tranh ra ngoài.

Nhưng đối với Hoa Thanh mà nói, hoàn cảnh xấu lớn nhất cũng không phải là tài chính, mà là độ chi trì của chính phủ!

Gốc rễ của Tiêu Thanh Sơn, người trong xã hội thượng lưu hầu như đều rõ ràng, cách thức Tiêu Thanh Sơn làm giàu, tuy rằng chính phủ không động thủ đối với Tiêu Thanh Sơn, thế nhưng không có nghĩa là không quan tâm Tiêu Thanh Sơn. Ngược lại, phía bên chính phủ còn thập phần quan tâm tới Tiêu Thanh Sơn. Ở dưới dạng tình hình này, chính phủ tự nhiên sẽ không lực mạnh chi trì Tiêu Thanh Sơn.

Tuy rằng Tiêu Thanh Sơn có năng lượng không nhỏ trong quan trường Giang Tô, thế nhưng hẳn cùng Bối gia có quan hệ rất nhạt, thậm chí nghe đồn người của Bối gia rất phiền cảm khi giao tiếp với Tiêu Thanh Sơn.

Biết được tất cả, Lý Dật hiểu được, chuyện lúc này thành hay không thành, hoàn toàn phải nhờ vào Bối Văn.

Vào buổi trưa, Lý Dật cự tuyệt lời mời cùng ăn trưa của Gia Cát Minh Nguyệt, lái xe đi tới địa điểm Bối Văn hẹn hẳn.

Địa điểm Bối Văn nói với hẳn là một hội sở tư nhân, tên rất tục khí: Lam Sắc Thiên Không.

Sau khi Lý Dật đến Lam Sắc Thiên Không, một nhân viên của hội sở hướng dẫn hẳn đi tới sân golf trong hội sở.

Trong sân golf, Bối Văn mặc một bộ đồ thể thao màu trắng, ngồi trên ghế trong sân, cùng một nam nhân khoảng ba mươi tuổi tán gẫu.

Dưới ánh mặt trời, dáng tươi cười trên mặt Bối Văn vẫn hiền hòa như cũ.

Nam tử bên cạnh hẳn có làn da màu lúa mạch tự nhiên, tướng mạo không tính là anh tuấn, thế nhưng thập phần dễ nhìn.

Yến Nam Thiên!

Nhìn thấy nhân vật linh quân của phương bắc hắc đạo, nam nhân được sùng bái trong phương bắc Hồng Sắc gia tộc, Lý Dật cũng hơi ngây ra.

Hiển nhiên, hẳn thật không ngờ người bạn trong miệng Bối Văn lại là Yến Nam Thiên.

“Lý Dật, tôi và Nam Thiên đại ca đã chờ anh thật lâu.” Thấy Lý Dật đi tới, Bối Văn mỉm cười, từ cách nói của hắn, tựa hồ có quan hệ không tệ với Yến Nam Thiên.

Cùng lúc đó, Yến Nam Thiên cũng đứng dậy nghênh tiếp Lý Dật, gương mặt mỉm cười, nhìn không ra bất luận cảm tình ba động.

Bối Văn đầu tiên bắt tay Lý Dật, sau đó cười nói: “Hai người có lẽ không cần tôi giới thiệu, hai người nhận thức nhau còn sớm hơn tôi.”

“Bối Văn, không nghĩ tới ngày hôm nay cậu lại mời Lý tiên sinh đến chơi bóng cùng chúng ta.” Yến Nam Thiên ha hả cười, sau đó vươn tay, nói: “Lý tiên sinh, trên lời đài anh là vương giả, chẳng hay trong sân bóng có cho chúng tôi sự ngạc nhiên vui vẻ hay không?”

Đây là khiêu khích sao?

Nhìn dáng tươi cười trên mặt Yến Nam Thiên, ở trong lòng Lý Dật thầm hỏi chính mình.

125. Chương 125: Nhân Tình.

Trong lòng tuy nghĩ như vậy, Lý Dật cũng nhàn nhạt cười, nói: “Tôi hẳn là đối thủ.”

“Lý Dật, không có việc gì, chúng ta chỉ là tiêu khiển mà thôi, không cần lưu ý.” Bối Văn tuy rằng không rõ tiêu chuẩn chơi golf của Lý Dật, thế nhưng cũng rất rõ ràng tiêu chuẩn chơi golf của Yến Nam Thiên, tiêu chuẩn của Yến Nam Thiên đã đạt tới chuẩn chức nghiệp tuyển thủ, thậm chí dù là chức nghiệp tuyển thủ bình thường cũng không phải là đối thủ của hắn.

Yến Nam Thiên cũng không cho là đúng, cười cười: “Bối Văn, lời này của anh sai rồi, tôi nói, tôi không phải là đối thủ của Lý tiên sinh, anh tin hay không tin?”

Yến Nam Thiên nói ra không chỉ làm Bối Văn ngây ngấn cả người, đồng thời cũng làm Lý Dật cả kinh!

Bối Văn đối với tư liệu về Lý Dật rõ như lòng bàn tay, ở trong trí nhớ của hắn, trong tư liệu cũng không có ghi lại Lý Dật biết đánh golf.

Lý Dật cổ quái liếc mắt nhìn Yến Nam Thiên, không biết trong hồ lô của Yến Nam Thiên đang bán thuốc gì, mà Yến Nam Thiên cũng mỉm cười nói: “Bối Văn, ba người đàn ông như chúng ta chơi golf suông cũng thấy không thú vị, không bằng đánh cược một chút thế nào?”

“Được.” Cũng giống như Lý Dật, Bối Văn cũng rất hiếu kỳ rốt cục là Yến Nam Thiên muốn làm gì.

Yến Nam Thiên thấy Bối Văn đáp ứng, cười nói: “Khu đất huyện H vốn là vật trong lòng bàn tay của tập đoàn Hoa Thanh, bất quá nửa đường chạy ra một Kiều Uy, tập đoàn Hoa Thanh liền dừ nhiều lạnh ít. Không bằng như vậy đi, nếu ngày hôm nay tôi bại bởi Lý tiên sinh, anh nói với Bối thúc thúc một tiếng, đem khu đất huyện H cấp cho tập đoàn Hoa Thanh, thế nào?”

Nếu như lúc đầu Lý Dật chỉ là kinh ngạc, giờ này khắc này hẳn thật sự là chấn kinh!

Hắn thế nào cũng không có nghĩ đến, Yến Nam Thiên lại đưa ra một điều kiện đánh cược như vậy.

Nhìn dáng tươi cười hiền hòa trên mặt của Yến Nam Thiên, Lý Dật không khỏi thầm hỏi chính mình, người này rốt cục muốn làm gì?

Lẽ nào hắn và Bối Văn từ đầu đã biết ý đồ đến của mình, nên cố ý nói như vậy sao?

Trong lúc đang nghi hoặc, Lý Dật thành linh nhìn thấy con người của Bối Văn cũng đột nhiên phóng lớn. Biểu tình vẻ mặt không thể tin tưởng, hắn tựa hồ như nhớ tới điều gì, dăm chiêu liếc mắt nhìn Lý Dật, lại nhìn Yến Nam Thiên cười nói: “Nam Thiên đại ca, anh không phải sẽ cố ý thua cho Lý Dật để trêu chọc tôi đi?”

Thấy Bối Văn lộ ra biểu tình như vậy, Lý Dật hiểu được, hai người hẳn là không hề thông đồng trước, như vậy cách làm của Yến Nam Thiên đã làm cho hắn phải suy nghĩ sâu xa. Hắn không tiếp thu ý nghĩ là Yến Nam Thiên đột nhiên hảo tâm giúp đỡ cho hắn, thế giới này không có bữa cơm ăn không trả tiền, huống chi Yến Nam Thiên ở ý nghĩa nào đó lại là địch nhân của hắn?

“Kỹ thuật của tôi anh biết rõ, nếu như tôi nhường thì xem như vụ đánh cuộc không tồn tại.” Vẻ nhú mày của Lý Dật hoàn toàn rơi vào trong mắt Yến Nam Thiên. Thế nhưng Yến Nam Thiên cũng không có biểu thị gì.

Bối Văn đầu tiên là nhú mày trầm tư vài giây, sau đó ha hả cười: “Tốt! Nếu Nam Thiên đại ca có hứng thú như vậy, tiểu đệ sẽ cùng hai người chơi một chút.”

Nói tới đó, Bối Văn liếc mắt nhìn Lý Dật nói: “Lý Dật, ngày đó khi ăn cơm với Trần Lâm, tôi có thiếu anh một nhân tình, nguyên bản anh có trách trở thì tôi nên hỗ trợ, nhưng chuyện khu đất huyện H rất vướng tay chân, hơn nữa anh hẳn là rõ ràng, lão nhân nhà tôi là một người bảo thủ, thật khó thuyết phục.”

Nói đến đây, Bối Văn vừa cười nói: “Nhưng nếu Nam Thiên đại ca đã mở miệng, tôi cũng không thể quét mặt hai người, nếu như trận golf ngày hôm nay anh thắng thì khu đất huyện H sẽ là của Hoa Thanh!”

Lúc Bối Văn nói những lời này, biểu tình trên mặt rất tự tin, hắn nói ra lý do này cũng không phải là không có biện pháp giúp Lý Dật, chỉ là hắn cho rằng nhân tình kia của Lý Dật không đáng cho hắn phải trả lại bằng chuyện này mà thôi.

Lúc này Lý Dật đã hoàn toàn lãnh tĩnh xuống tới, tuy rằng hắn không biết trong hồ lô Yến Nam Thiên rốt cục đang bán loại thuốc gì, thế nhưng chuyện này đối với hắn mà nói là trăm lợi mà không một hại, vì vậy hắn mỉm cười gật đầu: “Được.”

“Được rồi, vậy cứ định như thế, tính theo mỗi lần đánh, tôi sẽ đánh đầu tiên, sau đó sẽ thưởng thức sự biểu diễn của hai người.” Bối Văn mỉm cười, dẫn đầu cầm gậy golf đi tới khu phát bóng.

Bối Văn tựa hồ bình thường cũng chơi golf, hắn cũng không khai bóng mù quáng, mà ở ngay tại chỗ hoạt động thân thể một chút, sau đó mới bày ra động tác đánh bóng. Đầu tiên hắn nhìn thoáng qua lỗ bóng, sau đó dụng lực huy khởi gậy golf, bóng golf bay vút lên, ở không trung lướt qua một đường vòng cung mỹ lệ, cuối cùng rơi xuống cách lỗ golf không đầy ba thước.

Chỉ là một lần đánh, Bối Văn đã biểu hiện ra tiêu chuẩn không tầm thường, thậm chí có thể nói là đạt được trình độ của chức nghiệp tuyển thủ.

“Được rồi, đến hai người!” Bối Văn quay đầu lại nhìn Lý Dật và Yến Nam Thiên cười cười, sau đó trực tiếp hướng chỗ trái bóng rơi xuống đi đến.

“Tôi biết anh hiếu kỳ vì sao tôi lại giúp anh, bất quá có phải gọi là giúp anh hay không, hiện tại nói còn chưa tính, anh phải thắng được trận so đấu này đã.” Yến Nam Thiên làm như đoán được tâm tư của Lý Dật, cười cười, sau đó cất bước đi tới khu phát bóng.

So sánh với động tác đánh golf của Bối Văn, Yến Nam Thiên tựa hồ càng tiêu chuẩn hơn, hơn nữa càng tiêu sái hơn một chút!

“Bá!”

Nương theo một tiếng vang giòn, Yến Nam Thiên dùng một cú đánh đã đánh bóng lên tới không trung, bay xa một khoảng cách, rơi trên mặt đất lần thêm vài thước, cuối cùng dừng lại cách lỗ golf không tới một thước.

Yến Nam Thiên tựa hồ tương đối thỏa mãn với một gậy này, quay đầu lại nhìn Lý Dật cười cười, sau đó không đợi Lý Dật làm ra biểu thị, hướng ngay lỗ golf đi đến.

Lý Dật hí mắt nhìn chằm chằm bóng lưng Yến Nam Thiên vài giây, sau đó mang theo gậy golf đi tới khu phát bóng, cũng không hề làm động tác nóng người, mà ngắm nhìn lỗ golf phía xa, trực tiếp phát bóng.

“Bá!”

Trong sự quan tâm của Bối Văn và Yến Nam Thiên, trái bóng do Lý Dật đánh ra bay một khoảng cách, rơi trên mặt đất, lăn vài vòng, trực tiếp lăn vào trong lỗ...

Nhìn thấy một màn như vậy, Bối Văn từ xa xa trợn tròn đôi mắt, tựa hồ không thể tin được tất cả đều là thật!

Mà Yến Nam Thiên trong lòng nhiều ít cũng có chút kinh ngạc, bất quá hấn cũng không biểu hiện trên mặt, mà nhìn Bối Văn lộ ra mỉm cười, tựa hồ đang nói với Bối Văn, tôi cũng không lừa anh.

Trên thực tế, Lý Dật đối với việc một gậy mà mình có thể đánh ngay vào trong lỗ cũng có chút kinh ngạc, kiếp trước tuy rằng tiêu chuẩn đánh golf của hấn không tệ, thế nhưng kiếp này chưa từng đánh qua lần nào, nhiều ít cũng có chút mới lạ, đối với việc này, hấn cũng biết mình có chút vận khí trong cú đánh đó.

Sau đó vài lần đánh chứng minh được ý nghĩ trong lòng Lý Dật, hấn không tiếp tục khoa trương dùng một gậy liền đánh vào lỗ như lần đầu.

Bất quá cũng may là mỗi lần điểm rơi của bóng cũng đều rất gần lỗ, làm hấn có thể dễ dàng đưa bóng vào trong lỗ.

So sánh với mấy gậy sau đó của Lý Dật, Yến Nam Thiên tuyệt không hề thua kém, thậm chí so với biểu hiện của Lý Dật còn tốt hơn. Hấn cũng đánh được một gậy vào lỗ, những lần khác đều hai gậy, số lần đánh cũng hòa với Lý Dật.

So sánh với hai người mà nói, Bối Văn thua kém hơn một chút, hấn không đánh được một gậy nào chỉ một lần là vào lỗ, ngược lại còn có khi phải ba lần mới vào, cứ như vậy, hấn liền kém hơn hai người hai lần.

Đội Bối Văn lần kế tiếp đánh bóng ra, Yến Nam Thiên lại dùng tư thế tiêu sái đánh tiếp theo.

Sau một khắc, trong ánh mắt nhìn kỹ của Lý Dật và Bối Văn, bóng rơi xuống đất, nảy lên, sau đó thẳng tắp rơi vào trong lỗ!

Thấy bóng lần nữa chỉ một gậy liền vào lỗ, Yến Nam Thiên cũng có chút ngoài ý muốn, tựa hồ hấn thật không ngờ có thể lần thứ hai dùng một gậy liền đánh vào lỗ. Sau đó hấn mỉm cười nhìn Lý Dật làm một thủ thế, ý tứ là muốn Lý Dật nỗ lực lên.

Thấy thủ thế của Yến Nam Thiên, Lý Dật hiểu được, Yến Nam Thiên tuyệt đối sẽ không cố ý nhường nhịn, nếu như muốn có được khối đất tại huyện H thì phải dựa vào chính mình đi tranh thủ!

Hiểu được điểm này, biểu tình của Lý Dật nghiêm túc hơn rất nhiều, híp mắt ngắm lỗ golf vài giây, dùng lực đánh bóng ra!

“Bá!”

Một tiếng giòn vang qua đi, bóng thật chuẩn xác không lầm hạ xuống gần lỗ golf, chuẩn xác lăn vào trong động.

Xa xa, Bối Văn nhìn thấy tất cả liền lộ ra biểu tình bất đắc dĩ, hiển nhiên theo hấn xem ra, ngày hôm nay hấn đang chơi bóng cùng hai quái vật!

Mà Lý Dật thì khác, Yến Nam Thiên có vẻ có chút hưng phấn, hiển nhiên Lý Dật đã khơi dậy lòng hiếu thắng của hấn, thế cho nên làm hấn có thể phát huy hết trình độ, đồng thời hấn cũng thật chờ mong xem Lý Dật có thể đánh ra được thành tích như thế nào.

So đấu sau đó, Bối Văn hoàn toàn phối hợp diễn tới lúc hấn thẳng thắn không thềm đánh nữa, mà là cố ý đi tới bên người Lý Dật quan sát động tác đánh bóng của Lý Dật.

Bởi vì...năm gậy sau đó Lý Dật lại có hai gậy chỉ một lần liền đánh vào trong động, điều này làm Bối Văn thiếu chút nữa cho rằng hai mắt của mình xảy ra vấn đề.

So sánh với hấn mà nói, biểu hiện của Yến Nam Thiên cũng không có biến thái như trước đó, tuy rằng mỗi lần đều cho bóng nằm gần lỗ golf, thế nhưng cũng không còn một gậy đánh vào lỗ lần nào.

Đội tới thời gian so đấu sắp kết thúc, sắc mặt Bối Văn rốt cục thay đổi, hấn có loại xung động như muốn ói máu.

“Lý Dật, tôi muốn hỏi anh, trước đây anh từng đánh golf sao?” Lời của Bối Văn vừa thốt ra, liền hối hận, hiển nhiên nếu như Lý Dật chưa từng đánh golf, lại có được tiêu chuẩn như vậy tuyệt đối là chuyện không có khả năng.

Lý Dật cười gật đầu: “Trước đây từng chơi qua vài lần.”

“Chơi qua vài lần?” Bối Văn cảm thấy bản thân muốn điên cuồng: “Trời ạ, anh có biết hay không, tiêu chuẩn của anh có thể đấu với cả tuyển thủ chức nghiệp đứng đầu. Hơn nữa với biểu hiện ngày hôm nay của anh, tôi nghĩ dù là Tiger Wood cũng không phải là đối thủ của anh đi?”

“Nữ thần may mắn ngày hôm nay đã chiếu cố tôi.” Lý Dật cười lần nữa đánh ra một gậy, một gậy này hẳn đánh thật tùy ý, thế nhưng vẫn chính xác đến dọa người, chỉ kém một chút đã vào lỗ.

Thấy một màn như vậy, Bối Văn rốt cục bị đánh bại, hắn nói lời tận đáy lòng: “Lý Dật, nếu như anh tuyển chọn làm tuyển thủ chức nghiệp, anh sẽ trở thành nhân vật truyền kỳ.”

Lý Dật nhún vai, cũng không nói gì nữa.

Cuối cùng, Lý Dật không hề hư huyền thắng được cuộc so đấu.

“Nam Thiên ca, có phải trước đây anh từng đánh golf qua với người này?” Thấy Yến Nam Thiên vẻ mặt sáng lạn tươi cười đi tới, Bối Văn bước lên đón, phiên muộn hỏi thăm.

Yến Nam Thiên lắc đầu: “Không có.”

“Vậy sao anh biết được người này lại biến thái như thế?” Bối Văn có chút bất đắc dĩ, nguyên trong lòng hắn luôn nghĩ tố chất của mình trong bạn bè có thể dùng từ kinh khủng để hình dung, thế nhưng những gì nhìn thấy ngày hôm nay xác thực làm hắn thật chấn động không ít.

Yến Nam Thiên nhìn Lý Dật đang hướng bên này đi tới, dùng một loại giọng nói cổ quái nói với Bối Văn: “Anh hẳn là biết chuyện hắn so đấu với Điền Đăng Cương chứ?”

“Biết, hắn nhờ vào trận chiến đó mà thượng vị.” Bối Văn gật đầu.

Yến Nam Thiên cũng lắc đầu: “Anh sai rồi. Dù là không có trận chiến ấy, hắn vẫn sẽ thượng vị. Bất quá, anh không biết chính là, ngày hôm đó, người Nhật Bản đặt cược trên người Điền Đăng Cương gần mười triệu nhân dân tệ, mà tôi, lại đặt cược trên người Lý Dật mười triệu!”

“Mười triệu?” Bối Văn có chút kinh ngạc, hắn rất hiểu Yến Nam Thiên, tuy rằng Yến Nam Thiên quyết đoán, thế nhưng rất ít khi làm chuyện mà hắn không nắm chắc.

Yến Nam Thiên cười nói: “Ngày hôm đó, hầu như tất cả mọi người cho rằng hắn sẽ bại, thế nhưng tôi tin tưởng hắn có thể thắng, tuy rằng trận chiến ấy cử tử nhất sinh, thế nhưng hắn xác thực thắng.”

“Vì sao anh tin tưởng hắn như vậy?” Bối Văn nghi hoặc hỏi.

Yến Nam Thiên khe khẽ thở dài: “Trong số những người trẻ tuổi tôi quen biết, hắn là một người duy nhất làm tôi nhìn không ra.”

Tuy rằng Bối Văn biết đó không phải là đáp án thật lòng của Yến Nam Thiên, thế nhưng hắn cũng biết, Lý Dật có thể được Yến Nam Thiên thừa nhận như vậy, tuyệt đối không có lừa làm sao có khối.

“Được rồi, Bối Văn, trước tiên anh nên tạm thời lãng tránh một chút, hắn hẳn là có chuyện muốn hỏi tôi.” Yến Nam Thiên thấy Lý Dật đi đến gần, vỗ vỗ vai Bối Văn.

Bối Văn gật đầu, hướng xa xa đi đến, đợi Bối Văn rời khỏi một khoảng cách, Lý Dật đi tới bên người Yến Nam Thiên.

“Tôi nghĩ, hiện tại anh có thể nói cho tôi biết nguyên nhân rồi.” Lý Dật hỏi thẳng vào vấn đề.

“Anh và Điền Đăng Cương đánh một trận giúp tôi lời được mười triệu, đó là một nguyên nhân.” Yến Nam Thiên dừng ngay con người của Lý Dật, gần từng chữ: “Một nguyên nhân khác là, tôi muốn anh thiếu tôi một nhân tình.”

“Tựa hồ với thân phận của anh, mặc dù tôi có thiếu anh nhân tình cũng không thể giúp anh làm được gì.” Lý Dật nhủ mảy, ở trên người Yến Nam Thiên, hẳn người được khí tức cực kỳ bất an.

Yến Nam Thiên cười lắc đầu: “Nếu có một ngày đêm, anh tuyển chọn rời khỏi Tiêu Thanh Sơn, tôi mong muốn anh làm việc cho tôi.”

Yến Nam Thiên nói làm Lý Dật sững sờ tại chỗ, dưới ánh mặt trời, dáng tươi cười của Yến Nam Thiên thật sáng lạn!

126. Chương 126: Định Liệu Trước.

Tự nhiên Lý Dật không biết năng lực của thái tử Yến Nam Thiên lớn đến bao nhiêu, thế nhưng chỉ cần nhìn thái độ cung kính của người khác đối với hắn, Lý Dật cũng có thể đoán được bảy tám phần.

Chỉ là Lý Dật thấy hiếu kỳ, Bối gia hẳn là đi con đường làm quan bạch đạo, Bối Văn vì sao lại đi cùng một chỗ với Yến Nam Thiên? Hơn nữa, Yến Nam Thiên để lại cho Lý Dật một cảm giác rất kỳ quái, Yến Nam Thiên cũng không phải muốn đại triển hùng đồ trên hắc đạo, hắc đạo chỉ là một trò chơi mà hắn đứng phía sau màn thao túng mà thôi.

Tuy rằng loại cảm giác này có chút không thể tưởng tượng nổi. Lý Dật cũng rất tin tưởng trực giác của chính mình.

Thời gian vài ngày sau đó, Lý Dật tựa hồ lại vẫn sinh hoạt như trước kia. Mỗi ngày ngoại trừ việc huấn luyện, lại tới tập đoàn Hoa Thanh học tập tri thức về phương diện tẩy trắng cùng việc thương trường với Gia Cát Minh Nguyệt. Buổi tối lại đi dự họp đủ loại tiệc tùng.

Gia Cát Minh Nguyệt tuy rằng bất mãn với hình dạng không vội không nóng của Lý Dật, thế nhưng Tiêu Thanh Sơn đã lên tiếng, khối đất huyện H nếu như thực sự vượt tay cũng không sao cả, coi như là cho Lý Dật một lần giáo huấn. Ngày hôm đó, Lý Dật cũng giống như mọi ngày, sau khi huấn luyện xong, quần áo chỉnh tề đi tới tòa lầu của tập đoàn Hoa Thanh.

Khi Lý Dật đi vào phòng làm việc, Gia Cát Minh Nguyệt đang ngồi trên ghế làm việc của hắn, hơn nữa ăn mặc thật chỉnh tề tỉ mỉ.

“Mười giờ rưỡi sẽ chính thức đấu giá. Cậu chuẩn bị một chút, tôi và cậu cùng đi.” Gia Cát Minh Nguyệt thấy Lý Dật vào cửa, nghiêm mặt nói.

Lý Dật cười cười: “Có gì cần chuẩn bị, một hồi tôi đi theo cô là được.”

“Lý Dật...” Gia Cát Minh Nguyệt do dự một chút, cười khổ nói: “Tiêu tiên sinh giao quyền quyết định cuộc đấu giá lần này cho cậu. Tôi cùng đi mục đích chỉ là làm trợ thủ cho cậu. Bất quá tôi muốn nhắc nhở cậu một chút, chúng ta chỉ có mười triệu, vượt lên giới hạn này chúng ta không thể thừa nhận nổi. Cho nên cậu không nên đấu với Kiều Uy, lung tung gọi giá dù cho lấy được cũng sẽ tạo thành ảnh hưởng thật lớn đối với tập đoàn chúng ta.”

Đối với những lời này của Gia Cát Minh Nguyệt, Lý Dật đương nhiên hiểu rõ. Vốn lưu động của tập đoàn Hoa Thanh cũng không nhiều, mà sau khi đấu giá xong còn phải đi gặp chính phủ giao ra tài chính lúc đầu khoảng bốn mươi phần trăm. Mặc dù tập đoàn Hoa Thanh có thể vay từ ngân hàng thế nhưng số lượng cũng chỉ hạn chế. Nếu như lần này dùng quá nhiều tiền để đấu giá, làm nội bộ tập đoàn không còn vốn lưu động, điều này đối với việc phát triển của tập đoàn là trí mạng!

Dù sao, vốn lưu động đối với một xí nghiệp mà nói phi thường trọng yếu!

“Tôi hiểu rõ.” Lý Dật gật đầu.

Thấy biểu tình của Lý Dật, Gia Cát Minh Nguyệt thở dài nói: “Lý Dật, cậu biết không? Năm tay của cậu có thể nói là thứ quý giá nhất trên thế giới này. Kiều Uy trúng nắm đấm của cậu, có thể cho hắn ở tại huyện H kiếm được hơn mấy chục triệu, tuy rằng thời gian có chút dài.”

“Tôi biết cô nói gì, thế nhưng tôi nói cho cô, nếu như tôi không đánh Kiều Uy, Kiều Uy vẫn sẽ cướp khỏi đất kia.” Lý Dật nhú nhú mày. Trong khoảng thời gian gần đây, ấn tượng của hắn đối với Gia Cát Minh Nguyệt chậm rãi thay đổi. Gia Cát Minh Nguyệt tuy rằng thông minh, thế nhưng lại xem lợi ích quá nặng.

Mặc dù Lý Dật hiểu rõ, đó là đặc tính của thương nhân, thế nhưng hắn vẫn cảm thấy thật khó chịu.

Có thể tất cả những kinh lịch của kiếp này làm hắn rất xem trọng tình cảm vô cùng!

Thấy sắc mặt Lý Dật có chút xấu xí, Gia Cát Minh Nguyệt cũng không nói thêm điều gì, mà là đứng dậy rời khỏi phòng làm việc của Lý Dật.

Cùng lúc đó, điện thoại di động trong túi Lý Dật rung lên.

Lý Dật lấy điện thoại ra nhìn, màn hình báo ra một dãy số.

“Uy.” Suy nghĩ một chút, Lý Dật mở điện thoại.

“Người thanh niên, làm không tệ!” Trong điện thoại truyền ra một thanh quen thuộc, giọng nói có chút cổ quái.

Nghe được giọng nói của Kiều Uy, Lý Dật nở nụ cười: “Vận khí mà thôi.”

Lý Dật hiểu được, Bối gia hắn là đã tìm Kiều Uy để nói qua, dù sao cuộc đấu giá này đã sắp bắt đầu rồi.

“Tôi chỉ là hiếu kỳ, cậu làm sao đáp lên được con đường của Bối gia. Ở trong trí nhớ của tôi, Bối gia không có cảm tình gì với Tiêu Thanh Sơn.” Đầu kia điện thoại, Kiều Uy có chút nghi hoặc. Đúng như Lý Dật suy nghĩ, vừa rồi hắn xác thực mới cùng cha của Bối Văn tiến hành một lần nói chuyện, nội dung cuộc nói chuyện cha của Bối Văn đã nói cho Kiều Uy, chính phủ đã ký kết hợp đồng với cá nhân của Lý Dật.

Nói cách khác, mặc dù cuộc đấu giá còn chưa bắt đầu, nhưng khối đất huyện H đã thuộc về tập đoàn Hoa Thanh!

Làm một ông trùm địa ốc, Kiều Uy cũng không cảm thấy kinh ngạc đối với việc này. Tuy rằng những quy tắc ngầm trong những cuộc đấu giá tại các thành phố lớn trong quốc nội đã giảm bớt, nhưng cũng không đại biểu là không có.

Lý Dật không lập tức trả lời vấn đề của Kiều Uy, mà lấy thuốc lá ra đốt, nhẹ nhàng rít một hơi: “Quá trình cũng không trọng yếu, quan trọng là...kết quả.”

Lời tuy nhiên nói như vậy, thế nhưng trong đầu Lý Dật dần hiện ra lời nói của Yến Nam Thiên ngày hôm đó. Trong khoảng thời gian này tới nay, hầu như hắn đều nhớ tới câu nói đó của Yến Nam Thiên, nhưng lại nghĩ không ra ẩn ý trong đó.

Lý Dật nói làm Kiều Uy ngây người ra một chút, sau đó hắn ha ha cười nói: “Người thanh niên, cậu luôn cuồng như thế!”

Nói tới đó, Kiều Uy có chút chờ mong nói: “Tiểu tử, lần này xem như cậu thắng. Bất quá cậu nhớ, giữa chúng ta còn một lần đánh cược, tôi chờ mong ngày đó đến, mong muốn đừng cho tôi đợi quá lâu!”

Dứt lời, Kiều Uy không đợi Lý Dật đáp, trực tiếp cắt đứt điện thoại. Mà Lý Dật lại thở dài, hắn tự nhiên hiểu được câu đánh cược trong miệng Kiều Uy nghĩa là gì, chính là đánh bại Kiều Uy trên thương trường.

Điều này đối với Lý Dật mà nói, độ khó tuyệt đối không nhỏ. Mặc dù hiện tại hắn đã là người nổi nghiệp của Thiên Tự Đầu Mạnh Hồ Bang.

Thời gian đã đến, Gia Cát Minh Nguyệt tự mình đến phòng làm việc gọi Lý Dật đi dự cuộc đấu giá.

Tuy rằng Gia Cát Minh Nguyệt đã kiệt lực khổng chế tình tự của mình, thế nhưng Lý Dật vẫn phát hiện trong con ngươi của Gia Cát Minh Nguyệt chảy ra một tia trách cứ. Đối với điều này, Lý Dật cũng không hề giải thích mình đã đại biểu Hoa Thanh tập đoàn ký kết hợp đồng cùng chính phủ.

Trên thực tế, hợp đồng mới ký kết đêm qua, ngoại trừ người trong cuộc, cũng chỉ có Bối Văn và cha hắn cùng Yến Nam Thiên biết.

“Chỉ có hai người chúng ta sao?” Đi tới dưới lầu, Lý Dật chuẩn bị vào xe của Gia Cát Minh Nguyệt, nhìn không được hỏi.

Gia Cát Minh Nguyệt bắt đắ dĩ liếc mắt nhìn Lý Dật: “Tôi đã nói, thân phận của tôi ngày hôm nay là trợ thủ của cậu. Đương nhiên cũng bao quát cả chuyện lái xe đưa cậu tới phòng đấu giá.”

Nghe được Gia Cát Minh Nguyệt giải thích, Lý Dật cũng không nói thêm lời vô ích, mà trực tiếp chui vào trong xe của Gia Cát Minh Nguyệt.

Vừa vào xe, Lý Dật liền nghĩ được hương vị quen thuộc bên trong xe của Gia Cát Minh Nguyệt, đồng thời liền nhớ tới Andrew Luofu.

Ngày đó hẳn cùng Andrew chạy trốn tại Vân Sơn, lái chiếc xe của Gia Cát Minh Nguyệt.

Có thể biểu hiện của Lý Dật trong đoạn thời gian này làm cho Gia Cát Minh Nguyệt bất mãn. Dọc theo đường đi, Gia Cát Minh Nguyệt cũng không nói chuyện với Lý Dật mà chỉ chuyên tâm lái xe. Còn Lý Dật ngồi nhắm mắt như đang dưỡng thần.

Bốn mươi phút sau, xe tới bên dưới một tòa lầu thuộc nhà hàng năm sao trong trung tâm thành thị.

Đợi khi Lý Dật và Gia Cát Minh Nguyệt đi tới chỗ phòng bán đấu giá, hiện trường đã có không ít người, các đại biểu của những công ty địa ốc đều đã đến đầy đủ.

Tuy rằng ai cũng biết khối đất huyện H chỉ có tập đoàn Hoa Thanh và công ty của Kiều Uy có tư cách cạnh tranh, thế nhưng bất luận là tuồng kịch gì cũng phải có diễn viên phụ phối hợp diễn xuất. Mà những đại biểu của các công ty địa ốc là những kẻ phối hợp diễn xuất. Mục đích bọn họ tới nơi này ngoại trừ theo dõi trận cạnh tranh đấu giá này ra, còn phải phối hợp diễn vai của mình.

Hiện trường ngoại trừ người của các công ty địa ốc, còn có một ít quan viên chính phủ. Đương nhiên số lượng ký giả cũng rất nhiều.

Đối với các phóng viên mà nói buổi bán đấu giá lớn như vậy nếu như không đến, quả thực là một sự vũ nhục đối với chức nghiệp ký giả.

Các phóng viên nhìn thấy Lý Dật và Gia Cát Minh Nguyệt đi tới hiện trường, đều đưa ống kính nhắm ngay hai người điên cuồng chụp ảnh.

“Gia Cát Minh Nguyệt tiểu thư, xin chào, xin hỏi quý tập đoàn có tự tin lấy được khối đất tại huyện H không?” Một ký giả chen đến trước tiên, đưa microphone tới trước người Gia Cát Minh Nguyệt.

Gia Cát Minh Nguyệt mỉm cười liếc mắt nhìn viên ký giả, nhất thời làm viên ký giả trợn tròn mắt, khi hẳn bị nụ cười của Gia Cát Minh Nguyệt làm tâm thần mê thất không thấy phương hướng, Gia Cát Minh Nguyệt mới nhàn nhạt cười nói: “Vấn đề này anh phải hỏi Lý tiên sinh. Ngày hôm nay tôi chỉ là trợ thủ của ông ấy. Tập đoàn Hoa Thanh có lấy được khối đất tại huyện H hay không, do ông ấy định đoạt!”

Lời của Gia Cát Minh Nguyệt vừa thốt ra, hiện trường ngoại trừ một người, những người khác đều bị chấn kinh!

Hiển nhiên bọn họ đều rõ ràng, những lời này của Gia Cát Minh Nguyệt đại biểu cho điều gì.

Thấy những người đó trợn tròn mắt, trong lòng Lý Dật cười khổ, nữ nhân này không ngờ hiện tại lại muốn trả thù mình.

“Gia Cát Minh Nguyệt tiểu thư, cô nói thật vậy chứ?” Tên ký giả kia rất nhanh phục hồi lại tinh thần, hỏi.

Mà bên người hẳn có một nữ ký giả dùng bộ ngực của mình mà chen tới trước, trực tiếp vọt tới trước người Lý Dật, đưa microphone nói: “Lý tiên sinh, xin hỏi quý tập đoàn có tự tin lấy được khối đất huyện H hay không?”

“Vụ làm ăn của huyện H đã được tập đoàn Hoa Thanh chuẩn bị từ rất lâu, đã đầu nhập đại lượng nhân vật lực đầy đủ!” Nhìn màn ảnh, Lý Dật tự tin cười: “Cho nên khối đất huyện H ngoài tập đoàn Hoa Thanh sẽ không thuộc về ai!”

Nghe được Lý Dật trả lời, nữ ký giả kia thỏa mãn nở nụ cười. Mà đám người quay phim đứng phía sau nàng cũng ghi âm ghi hình lại toàn bộ vấn đề Lý Dật mới trả lời. Những người khác thì không ngừng chụp ảnh Lý Dật!

Đồng thời khi các ký giả bận rộn, Gia Cát Minh Nguyệt kinh ngạc nhìn Lý Dật, hiển nhiên, nàng không biết Lý Dật đang làm cái quỷ gì!

So sánh với Gia Cát Minh Nguyệt, những người khác trong hiện trường cũng đều thập phần hiếu kỳ. Mọi người không ngừng đưa ánh mắt nhìn Lý Dật và đại biểu cho tập đoàn Thiên Đạt (là xí nghiệp thuộc Kiều gia).

“Mọi người xin nhường đường, buổi đấu giá đã sắp khai mạc.” Nhân viên tại buổi đấu giá lập tức đi tới bên cạnh Lý Dật và Gia Cát Minh Nguyệt, giúp hai người tách đám ký giả. Lý Dật rất ưu nhã nhìn đám phóng viên lộ ra dáng tươi cười như xin lỗi, sau đó mang theo Gia Cát Minh Nguyệt đi tới chỗ ngồi đã được chuẩn bị.

“Lý Dật, cậu đang làm cái quỷ gì?” Vừa ngồi xuống ghế, Gia Cát Minh Nguyệt liền thấp giọng nhìn Lý Dật hỏi.

Lý Dật vẻ mặt nghiêm túc nói: “Có vị vĩ nhân không phải đã nói sao? Chúng ta phải tại chiến lược coi rẻ đối thủ, trong chiến thuật coi trọng đối thủ.”

Câu trả lời của Lý Dật làm cho Gia Cát Minh Nguyệt không biết nói gì. Nàng thế nhưng rõ ràng, gần đây Lý Dật chỉ lo huấn luyện thân thể gì đó, đối với công trình của huyện H cơ bản không hề hỏi tới. Làm gì có chiến thuật coi trọng đối thủ gì đó?

Nhưng nếu lúc này nàng biết được Lý Dật đã có khối đất huyện H, sợ rằng sẽ trực tiếp từ chỗ ngồi té xuống đất...

127. Chương 127: Diễn Kịch Tạo Thế.

Gia Cát Minh Nguyệt vốn còn muốn nói gì đó, thấy người chủ trì đã đi lên đài, không thể làm gì khác hơn là đem câu nói nuốt trở về bụng, đồng thời nàng hiếu kỳ nhìn thoáng qua đoàn đại biểu của tập đoàn Thiên Đạt, nhưng không nhìn thấy Kiều Uy, điều này làm cho nàng nhiều ít có chút hiếu kỳ.

Nhưng mà mặc dù Kiều Uy không tự mình đến đây, thế nhưng tập đoàn Thiên Đạt đưa đại biểu đến cũng thập phần cường đại, tới khoảng mười người, hơn nữa những người này đều có hình dạng tràn đầy tự tin, hiển nhiên, bọn họ cũng không biết chuyện Lý Dật đã ký kết hợp đồng với chính phủ.

Sau khi người chủ trì lên đài, đầu tiên liền mời đại biểu chính phủ Bối Khắc Minh lên đài phát biểu nói chuyện.

Bối Khắc Minh là một nam nhân khoảng bốn mươi tuổi, dáng dấp có vài phần tương tự như Bối Văn, mang kính mắt, cả người thoát nhìn có chút vắn nhợt, thế nhưng con ngươi ẩn giấu phía sau mắt kính lại làm cho người ta có một loại cảm giác trầm ổn.

Bối Khắc Minh nói chuyện cũng không có gì khoa trương, chỉ dùng tiếng phổ thông nói thật bình thường, giọng nói không chậm không nhanh, thế nhưng cũng đạt được nồng nổi lửa thuần thanh, hẳn nói chuyện vừa xong, trên đài lập tức vang lên tiếng vỗ tay như nước thủy triều.

Bối Khắc Minh hơi gật đầu với mọi người, sau đó giao microphone cho người chủ trì, lui xuống đài.

Sau đó người chủ trì còn nói một phen lời vỗ mông ngựa với Bối Khắc Minh, sau đó thỉnh ra người chuyên đấu giá.

Người chuyên đấu giá là một nữ nhân khoảng ba mươi tuổi, tướng mạo, vóc người, khí chất đều là nhất lưu, nhất là cặp đùi đẹp có chút hấp dẫn ánh mắt những nam nhân ở đây. Nàng mặc một bộ lễ phục màu đen, lúc bước đi trầm ổn, gương mặt mỉm cười, vừa nhìn liền biết là người hay ra vào những trường hợp lớn.

“Các vị linh đạo tôn kính, các khách nhân, chào mọi người!” Người chuyên đấu giá tiếp nhận microphone trong tay người chủ trì nói một lời đạo đầu, sau đó hướng mọi người cúi chào.

“Ba ba!”

Bên trong đại sảnh lập tức vang lên tiếng vỗ tay.

Vài giây sau tiếng vỗ tay dừng lại. Nhân viên liền tắt đi đèn lớn, màn hình trên đài lập tức xuất hiện ngoại cảnh khối đất huyện H.

Người chuyên đấu giá cầm microphone đi tới bên cạnh màn hình giới thiệu cho mọi người trạng huống hiện tại của huyện H.

Trong lúc giới thiệu, người chuyên đấu giá nhiều lần nhắc lại một câu: lần này cạnh tranh đấu giá khối đất tại huyện H, chỉ là một sự bắt đầu cho tương lai xây dựng thành vệ tinh công trình lâu dài. Một ít thị trấn quanh Thượng Hải sẽ trước sau tham gia vào trong công trình thành vệ tinh này.

Người bán đấu giá nói kỳ thực những ai tới tham gia đấu giá cũng đều biết. Chỉ là tuyệt đại đa số mọi người không biết vì sao nàng lại nói những lời này nhiều lần như vậy, riêng Lý Dật và Bối Khắc Minh thì thập phần rõ ràng.

Bối Khắc Minh tuy rằng đưa khối đất huyện H cho tập đoàn Hoa Thanh, nhưng đồng dạng cũng đưa ra yêu cầu cho Lý Dật: Tạo thế!

Vì công trình vệ tinh thành công của ngày sau mà tạo thế!

Trên thực tế, trong quy tắc ngầm khi bán đấu giá đất đai, phòng địa ốc tất nhiên muốn tạo thế cho khối đất mục đích là muốn nâng cao giá trị của mảnh đất đó.

Điều này đối với phòng địa ốc và chính phủ mà nói đều là cục diện hai bên cùng có lợi.

Đại khái hơn mười phút sau, người bán đấu giá kết thúc giới thiệu, một lần nữa về tới bên bàn, nói: “Tiếp tục sẽ bắt đầu buổi bán đấu giá khối đất huyện H lần này, giá quy định là bốn mươi.”

Sau khi người bán đấu giá nói xong, lập tức có một đại biểu của một công ty địa ốc giơ lên tấm bài trong tay ra giá bốn mươi ngàn vạn!

Bởi khối đất huyện H có diện tích rất lớn, giá trị rất cao có thể làm cho bầu không khí đấu giá tại hiện trường càng nhiệt liệt hơn không ít, quy định mỗi lần tăng giá không được ít hơn dưới năm ngàn vạn.

“Vị tiên sinh này đại biểu cho tập đoàn Thịnh Thế ra bốn mươi lăm ngàn vạn, xin hỏi có ai ra cao hơn không?”

Người bán đấu giá vừa nói xong, lập tức lại có một công ty ra một triệu.

“Vị tiên sinh này đại biểu tập đoàn Hoa Úc ra một triệu, có ai ra cao giá hơn không?”

....

Thời gian sau đó, người bán đấu giá không ngừng đưa ánh mắt hướng mỗi một góc trong đại sảnh, thời khắc quan tâm xem có ai ra cao giá hơn không.

Mà khi bắt đầu giai đoạn này, vô luận là đại biểu tập đoàn Thiên Đạt hay bên Lý Dật cũng không có ý ra giá, làm diễn viên chính của ngày hôm nay, bọn họ khẳng định phải đợi đến cuối cùng mới ra tay.

Lúc giá tiền lên tới tám mươi triệu, một ít công ty phối hợp diễn kịch cũng đều đã rời khỏi sự cạnh tranh, đưa ánh mắt nhìn về phía đại biểu tập đoàn Thiên Đạt và bên Lý Dật, hiển nhiên, bọn họ đều hiểu rõ, kế tiếp sẽ là hai diễn viên này xuất thủ.

Quả nhiên, bọn họ vừa dừng lại, đại biểu tập đoàn Thiên Đạt lập tức giơ lên bài tử trong tay, tám mươi lăm triệu!

“Đại biểu tập đoàn Thiên Đạt ra giá tám mươi lăm triệu là giá cao nhất hiện tại, xin hỏi có ai còn ra cao giá hơn nữa không?” Thấy đại biểu tập đoàn Thiên Đạt xuất thủ, người đấu giá lộ ra dáng tươi cười hưng phấn trên mặt, trước đó tuy rằng nàng biểu hiện rất chuyên nghiệp, nhưng trong lòng vẫn một mực chờ Thiên Đạt và Hoa Thanh xuất thủ.

“Đưa bài tử, tám mươi sáu triệu!” Nghe được người bán đấu giá nói, Lý Dật mỉm cười nói với Gia Cát Minh Nguyệt.

Tuy rằng Gia Cát Minh Nguyệt đối với việc lấy được khối đất huyện H cũng không còn ôm lòng tin, thế nhưng ngày hôm nay nàng cũng mang danh là trợ thủ của Lý Dật, lúc này nghe được Lý Dật nói, không nói hai lời, lập tức viết lên số tám mươi sáu triệu, sau đó giơ lên!

“Tổng tài Gia Cát Minh Nguyệt tiểu thư của tập đoàn Hoa Thanh ra giá tám mươi sáu triệu, còn có ai ra giá cao hơn không!”

Người bán đấu giá vừa thốt ra, người bên trong đều nở nụ cười, hiển nhiên, thân là tổng tài của tập đoàn Hoa Thanh, Gia Cát Minh Nguyệt lại làm công việc giơ bài tử, điều này có chút khó tin, mà sự thực đã xảy ra.

Gia Cát Minh Nguyệt cũng không nhìn vào ánh mắt của những nam nhân đó, đợi người bán đấu giá nói ra xong, thì buông bài tử xuống.

Cùng lúc đó, thủ tịch đại biểu của tập đoàn Thiên Đạt mỉm cười nhìn lướt qua Lý Dật và Gia Cát Minh Nguyệt, sau đó nhẹ giọng nói gì đó với trợ thủ bên cạnh.

Sau đó, trợ thủ của hắn lại lần nữa giơ cao bài tử, trực tiếp tăng giá lên chín mươi triệu!

Thấy biểu tình của thủ tịch đại biểu tập đoàn Thiên Đạt, vẻ mặt của Lý Dật vẫn bình tĩnh, hắn hiểu được, tuy rằng Bối Khắc Minh đã nói với Kiều Uy, thế nhưng Kiều Uy tuyệt đối không thể nói với thủ hạ của hắn, bằng không ngày hôm nay Lý Dật cũng không cách nào tạo thế!

Dù sao, khi tạo thế cũng cần có một người “hợp tác thật tốt”.

“Đại biểu tập đoàn Thiên Đạt đã đưa giá tăng lên chín mươi triệu, còn có người nào ra giá cao hơn không?” Tuy rằng biết kế tiếp là tới phiên Thiên Đạt và Hoa Thanh diễn xuất, thế nhưng người bán đấu giá vẫn biểu hiện ra chức nghiệp chuyên nghiệp của mình hàng ngày, không hề làm vẻ kỳ thị đối với những công ty địa ốc khác.

“Chín mươi một triệu.” Lý Dật tiếp tục hạ mệnh lệnh cho Gia Cát Minh Nguyệt.

Tuy rằng không biết trong hồ lô Lý Dật bán thuốc gì, nhưng Gia Cát Minh Nguyệt cũng giơ lên bài tử.

Lúc này đây, không đợi người bán đấu giá đọc lên giá cách, tập đoàn Thiên Đạt lại giơ bài tử giá một trăm triệu.

“Đại biểu tập đoàn Thiên Đạt ra giá một trăm triệu!” Trong giọng nói của người bán đấu giá mang theo sự hưng phấn không cách che giấu, dù sao đối với một người bán đấu giá mà nói, chủ trì buổi đấu giá tới một trăm triệu, đó là mộng tưởng mà những người bán đấu giá cũng không cách hoàn thành trong cuộc đời!

Có thể biết Lý Dật muốn nói ra giá cách, lúc này Gia Cát Minh Nguyệt cũng không đợi Lý Dật mở miệng mà trực tiếp giơ lên bài tử, biểu tình của nàng vẫn thập phần bình tĩnh, dường như mặt hồ không chút gợn sóng, làm người ta không cách nào nhìn ra là vui hay giận dữ.

Sau đó một phút thời gian mỗi bên cứ ra giá thêm một triệu, nhất thời giá cách lên tới một trăm hai mươi triệu!

“Một trăm hai mươi lăm!” Lý Dật lại hạ mệnh lệnh.

Gia Cát Minh Nguyệt nghe được tập đoàn Thiên Đạt ra giá một trăm hai mươi triệu, vốn định nói với Lý Dật, nhưng lại buông tha, bỗng nhiên nghe được Lý Dật nói, bàn tay nàng run lên ném bài tử xuống!

“Cậu điên rồi? Một trăm hai mươi là cực hạn của chúng ta!” Gia Cát Minh Nguyệt cũng không lập tức giơ bài tử lên, mà nhú mày thấp giọng nói với Lý Dật.

Thanh âm tuy nhỏ, thế nhưng Lý Dật lại nghe ra sự tức giận trong giọng nói của nàng.

“Chuyện này cứ làm theo lời tôi nói!” Lý Dật nghiêm mặt nói.

Gia Cát Minh Nguyệt không gờ bài tử, mà lạnh lùng nói: “Lý Dật, trước đây tôi cho rằng cậu là một người phi thường xuất sắc, thế nhưng biểu hiện hôm nay cậu làm cho tôi rất thất vọng! Cậu biết không? Cậu vì tranh một hơi thở, mà làm cho cả tập đoàn Hoa Thanh bị ảnh hưởng, hơn nữa còn phụ lòng kỳ vọng của Tiêu tiên sinh đối với cậu!”

“Một trăm hai mươi một lần!”

“Một trăm hai mươi lần thứ hai!”

Khi người bán đấu giá muốn đập cây búa xuống, ánh mắt mọi người trong hiện trường đều rơi trên người Lý Dật.

Đôi mắt ánh mắt mọi người, Lý Dật lớn tiếng nói: “Một trăm hai mươi lăm.” Nói xong, Lý Dật “giành” bài tử trong tay Gia Cát Minh Nguyệt, nhanh chóng viết chữ số, sau đó gờ lên.

“Lý tiên sinh của tập đoàn Hoa Thanh đã ra giá một trăm hai mươi lăm, còn ai ra giá cao hơn không?” Giờ khắc này, người bán đấu giá hưng phấn, bởi vì theo năng phỏng chừng trước đó, khối đất huyện H cũng chỉ có thể bán được giá một trăm hai mươi triệu.

Cử động của Lý Dật làm cho hiện trường đang yên tĩnh bỗng trở nên sôi trào, mọi người đều châu đầu ghé tai nói gì đó. Mà thủ tịch đại biểu của tập đoàn Thiên Đạt lại dùng ánh mắt phức tạp nhìn Lý Dật, hiển nhiên, hắn rất muốn biết Lý Dật rốt cục đang làm cái quỷ gì.

Trải qua cuộc thương lượng ngắn ngủi, đại biểu tập đoàn Thiên Đạt lần nữa ra giá một trăm hai mươi sáu triệu, hiển nhiên, giới cách tới mức này, bọn họ cũng không dám loạn tăng giá, theo bọn họ xem ra, Lý Dật chỉ là muốn đẩy giá lên cao.

Mà giới cách tới cực hạn chân chính, hắn tuyệt đối sẽ phải buông tha, dù sao sẽ không ai đem tiền đầu tư vào một vụ làm ăn mà lợi nhuận không quá nhiều như thế.

Nhìn biểu tình sầm mặt của Gia Cát Minh Nguyệt, Lý Dật biết Gia Cát Minh Nguyệt sẽ không khả năng tiếp tục gờ bài tử nữa, vì vậy lại viết ra vài chữ, gờ lên bài tử, gương mặt mỉm cười nói: “Một trăm ba mươi.”

Một trăm ba mươi!

Con số này vừa ra khỏi miệng, hiện trường một mảnh ồ lên, hiển nhiên, giới cách này đã cao hơn sự dự đoán của bọn họ, mà người của tập đoàn Thiên Đạt cũng có chút hơi làm khó, dù sao, trước đó Kiều Uy chỉ cho cực hạn tới một trăm ba mươi.

“Tập đoàn Hoa Thanh ra giá một trăm ba mươi, tập đoàn Thiên Đạt còn muốn ra giá không?” Giờ khắc này, người bán đấu giá triệt để điên cuồng, thế cho nên khi nàng báo giá cũng quên luôn những công ty địa ốc khác, mà những đại biểu của các công ty cũng không có gì bất mãn, tình thế phát triển đến tình trạng bây giờ, hoàn toàn không phải bọn họ có thể tham dự.

Thủ tịch đại biểu của tập đoàn Thiên Đạt lập tức tiến hành thương nghị với người bên cạnh, cuối cùng cắn răng làm ra quyết định, ra giá một trăm ba mươi một triệu!

Hiển nhiên, đối với đại biểu thủ tịch của tập đoàn Thiên Đạt mà nói, lấy thêm một triệu, là quyền lợi hắn vốn có.

Theo hắn xem ra, Lý Dật hẳn là sẽ không tiếp tục tăng giá, nếu như Lý Dật lại tăng giá, như vậy hắn chỉ có thể buông tha.

“Một trăm ba mươi lăm.” Lý Dật không chút do dự gờ lên bài tử.

“Lý tiên sinh của Hoa Thanh tập đoàn ra giá một trăm ba mươi lăm, thật không ngờ đến phút cuối cùng này Lý tiên sinh lại ra giá nhiều như vậy, xem ra theo như lời ông ấy, tập đoàn Hoa Thanh rất có lòng tin sẽ lấy được khối đất tại huyện H...” Người bán đấu giá thao thao bất tuyệt nói, mà hiện trường cũng là một mảnh thảo luận.

Về phần đại biểu của tập đoàn Thiên Đạt lại hoàn toàn yên lặng.

“Một trăm ba mươi lăm lần đầu tiên!”

“Một trăm ba mươi lăm lần thứ hai!”

“Một trăm ba mươi lăm lần thứ ba!”

Mắt thấy tập đoàn Thiên Đạt đã buông tha, người bán đấu giá gõ cây búa, một âm thanh trầm muộn vang khắp toàn bộ đại sảnh.

“Chúng ta cùng vỗ tay chúc mừng tập đoàn Hoa Thanh lấy được khối đất huyện H!” Người bán đấu giá nói xong dẫn đầu vỗ tay.

Sau một khắc, hiện trường lập tức vang lên tiếng vỗ tay như nước thủy triều, mà biểu tình của Gia Cát Minh Nguyệt cũng lạnh đến dọa người.

Mặc dù nàng không phát hỏa đối với Lý Dật, thế nhưng biểu tình băng lãnh cũng đã đại biểu tâm tình của nàng.

“Hợp đồng nằm trong ngăn kéo bàn làm việc của tôi, cô trở về xem đi.” Lý Dật mỉm cười nói với Gia Cát Minh Nguyệt.

“Hợp đồng?” Gia Cát Minh Nguyệt neho mắt lại rồi lại trừng mắt, sau đó nhớ tới gì đó, con người bỗng nhiên phóng lớn: “Cậu là nói?”

Lý Dật nhẹ nhàng gật đầu.

Thấy Lý Dật gật đầu, Gia Cát Minh Nguyệt phảng phất nghe được chuyện khó tin nhất trên đời này, cả người sững sờ, đôi môi đỏ tươi mở lớn, lớn đến mức có thể nhét vào hai cây gậy!

Sau đó, trong biểu tình ngây người của Gia Cát Minh Nguyệt, Lý Dật mặt mỉm cười đi lên đài, đón lấy ống kính của các phóng viên, huy tay nói về lòng tin của tập đoàn Hoa Thanh khi mua khối đất huyện H, đồng thời cũng nói cho mọi người, có thể mua được khối đất tại huyện H, hẳn và tất cả mọi người trong tập đoàn Hoa Thanh đều rất hài lòng, đồng thời sẽ dùng toàn bộ sức lực thực hiện vụ buôn bán này.

Nhìn hình dạng cao hừng của Lý Dật trên đài, Gia Cát Minh Nguyệt nở nụ cười, cười thật bất đắc dĩ, nàng hiểu được, Lý Dật nói ra những lời này, tuyệt đối đã chuẩn bị sẵn sàng từ lâu, mà chính cô ta lại bị Lý Dật xem như là kẻ ngu si mà giấu diếm lâu đến như vậy.

Nghĩ đến thái độ Lý Dật gần đây chuyển biến đối với nàng, nàng khe khẽ thở dài, biểu tình nhất thời có chút phức tạp.

Khi Lý Dật mang theo Gia Cát Minh Nguyệt trở lại tòa lầu của tập đoàn Hoa Thanh, trong phòng hội nghị tầng cao nhất, tụ tập toàn bộ cổ đông cùng Tiêu Thanh Sơn, Lý Dật và Gia Cát Minh Nguyệt vừa đi lên lầu liền bị bí thư của Gia Cát Minh Nguyệt thông báo cho bọn họ đi tham gia hội nghị.

Lý Dật đầu tiên đi đến phòng làm việc của mình lấy hợp đồng, sau đó mang theo Gia Cát Minh Nguyệt đi vào trong phòng họp.

Trong phòng họp tràn ngập khói thuốc súng, bầu không khí thập phần khẩn trương, sắc mặt Tiêu Thanh Sơn có chút xấu xí ngồi ở vị trí chủ tịch, thấy Lý Dật đi vào cửa, vùng lông mày cau lại, sau đó ánh mắt nhìn Gia Cát Minh Nguyệt, tựa hồ đang trách cứ nàng vì sao không ngăn cản hành vi “rồ” của Lý Dật.

“Người thanh niên, tuy rằng Tiêu tiên sinh cho cậu quyền lợi, thế nhưng cậu lợi dụng quyền lợi của cậu làm gì? Lê nào cậu cho rằng với thân phận của cậu có thể tùy tiện kêu giá ở bất cứ trường hợp nào sao?”

“Đúng, hiện tại cậu cần giải thích với chúng tôi, một lời giải thích cho mọi người thỏa mãn! Chúng ta rất muốn biết, dùng một trăm ba mươi lăm triệu mua khối đất đó, chúng ta đi đâu gom góp phần tài chính bốn mươi phần trăm lúc đầu!”

...

Lý Dật vừa vào cửa, nguyên phòng họp đang an tĩnh nhất thời như bị nổ tung, mọi người đều đem mũi nhọn chỉ hướng Lý Dật, trong ánh mắt chỉ hận không thể đem Lý Dật ra băm thây vạn đoạn!

Mà thấy tất cả, Tiêu Thanh Sơn cũng không đứng ra ngăn cản, trên thực tế, hắn cũng rất muốn một lời giải thích.

Thấy biểu tình của Tiêu Thanh Sơn, trong lòng Lý Dật bỗng nhiên có chút khó chịu, hắn lười biếng cầm hợp đồng trong tay ném lên bàn hội nghị, nói: “Tôi mệt rồi, thứ không phụng bồi, các người chậm rãi mà xem!”

Nói xong, Lý Dật không hề nhiều lời, trong biểu tình phần nộ của mọi người rời khỏi phòng họp.

“Các vị cũng đừng mắng nữa! Lý tiên sinh chỉ dùng một trăm hai mươi triệu mua khối đất huyện H.” Thấy Lý Dật ra cửa, Gia Cát Minh Nguyệt lập tức mở miệng giải thích.

Gia Cát Minh Nguyệt vừa thốt lên xong, phòng họp lập tức an tĩnh xuống tới, thậm chí có thể nghe được tiếng hít thở của mọi người.

Sau một khắc, những cổ đông trong phòng hội nghị, như nghe được mùi ngon, tập thể nhào tới hợp đồng trên bàn, tựa hồ bọn họ không thể tin được lời Gia Cát Minh Nguyệt nói.

Hắn ưu tú hơn bọn người này nhiều lắm!

Thấy biểu hiện của bọn đàn ông trước mắt, lại nghĩ tới biểu hiện của Lý Dật trong buổi đấu giá, Gia Cát Minh Nguyệt cười khổ một tiếng, đồng thời nằng nậy cảm phát hiện, trên mặt Tiêu Thanh Sơn lộ ra biểu tình hối hận...

128. Chương 128: Em Là Nữ Nhân Của Anh, Cả Đời Đều Như Vậy.

Tới buổi trưa, toàn bộ các công ty truyền thông đều đưa tin chuyện bán đấu giá về khối đất huyện H.

Màn ảnh đều chiếu toàn cảnh về Lý Dật, ngay từ đầu hắn mang theo Gia Cát Minh Nguyệt vào đại sảnh, đến cuối cùng hắn lên đài phát biểu, dáng tươi cười tự tin trên mặt trở thành tin tức đáng giá nhất.

Mà đầu đề của các tòa soạn báo, cũng đều nói đến chuyện bán đấu giá khối đất huyện H, ảnh chụp toàn bộ đều là cảnh phát biểu cảm nghĩ cuối cùng của Lý Dật.

“Thiên tài thương trường thần bí ngang trời xuất thế!”

“Khí chất tiêu sái, dáng tươi cười tự tin, hắn trở thành một ngôi sao đột ngột mọc lên trên bầu trời thương trường!”

“Thanh niên thần bí trong cuộc đấu giá đại diện cho Hoa Thanh, dùng một trăm ba mươi lăm triệu giành được khu đất huyện H!”

...

Lý Dật ngồi trên sofa ngay phòng khách biệt thự, nhìn tất cả tin tức trên báo chí và tivi, trong lòng cũng không hề có tâm tình vui sướng, về phần là nguyên nhân gì chính hắn cũng không rõ ràng.

Giơ cổ tay nhìn thời gian, đã là năm giờ rưỡi chiều, Hạ Vũ Đình vẫn chưa tan tầm.

Suy nghĩ một chút, Lý Dật quyết định đi đón Vũ Đình, bởi vì hắn còn chưa từng đi đón Hạ Vũ Đình tan tầm.

Làm xong quyết định, Lý Dật dùng tốc độ nhanh nhất thay đổi quần áo, lái xe đến phúc lợi viện Đông Phương.

Bởi phúc lợi viện Hợp Gia còn đang kiến tạo, phúc lợi viện Đông Phương không bao lâu nữa sẽ được tháo dỡ. Bởi vậy các người già của phúc lợi viện đều rất hoài niệm địa phương này, chiều nào cũng tụ tập ngay trong viện nói chuyện phiếm.

“Mọi người đã xem tin tức ngày hôm nay chưa?”

“Có xem, trên tin tức có thấy một người rất giống Lý Dật tiểu tử đã dùng một trăm ba mươi lăm triệu để mua khối đất của huyện H!”

“Đúng vậy! Bắt đầu tôi còn cho rằng đó là tiểu Dật, sau đó càng xem tôi càng hoảng sợ!”

“Các người đừng nói, có lẽ chính là tiểu Dật đó!”

“Không có khả năng đâu? Tiểu Dật xác thực cũng rất ưu tú, thế nhưng mở miệng hô lên giá một trăm ba mươi lăm triệu sợ rằng có chút không hiện thực.”

“Vậy cũng không chuẩn, mọi người quên hôm nay tiểu Dật đã lái loại xe gì sao!”

“Mọi người thật ngốc, Vũ Đình không phải đang ở đây sao? Có phải là tiểu Dật hay không, một hồi hỏi con bé sẽ biết.”

....

Trong lúc các người già đang nói chuyện phiếm, Hạ Vũ Đình còn đang dọn dẹp phòng ở cho các người già ở trên lầu.

Chỉ chốc lát, Hạ Vũ Đình thu dọn xong đi xuống lầu.

“Vũ Đình, qua đây, chúng tôi hỏi cháu một chuyện!” Hạ Vũ Đình vừa mới xuống, mọi người liền ngoắc nàng.

Hạ Vũ Đình lau mồ hôi trên trán cười đi qua, hỏi: “Làm sao vậy?”

“Vũ Đình, người này là tiểu Dật phải không?” Ông lão lớn tuổi nhất trong nhóm người cầm một tờ báo chí kinh tế, chỉ vào ảnh trong báo hỏi.

Ông lão lớn tuổi nhất trong phúc lợi viện, uy vọng cũng cao nhất, hắn vừa mở miệng hỏi, những người khác không thể làm gì khác hơn là nuốt vào trong bụng, vẻ mặt chờ mong nhìn Hạ Vũ Đình.

Trong khoảng thời gian này Hạ Vũ Đình luôn luôn bận rộn, căn bản không có thời gian xem tin tức và báo chí, cũng không biết chuyện khối đất tại huyện H bán đấu giá.

Cho nên khi nghe được ông lão nói tuy rằng nàng hiếu kỳ, thế nhưng vẫn nghe lời đi qua, cầm lấy tờ báo lên nhìn qua.

Thấy gương mặt và dáng tươi cười quen thuộc trong báo, Hạ Vũ Đình vô ý thức nói: “Àn, thưa ông, đây là Lý Dật!”

Hạ Vũ Đình vừa thốt xong tất cả mọi người ngây ngẩn!

Thấy các người già lộ ra biểu tình khiếp sợ, Hạ Vũ Đình tựa hồ nghĩ tới điều gì, lại cầm tờ báo đọc kỹ lại.

Vừa nhìn, con người Hạ Vũ Đình bỗng nhiên phóng lớn, tay run lên, trực tiếp đánh rơi tờ báo xuống mặt đất...

“Ha ha, chính là tiểu Dật!”

“Tiểu Dật thật sự là lấy đủ mặt mũi cho đám người già chúng ta!”

“Đúng vậy! Thấy thành tựu hiện tại của hắn, ta có xuống mồ cũng không còn tiếc nuối!”

....

Trong lúc mọi người còn đang cảm thán thì một chiếc xe sang trọng màu đen đang chậm rãi dừng ngay cửa phúc lợi viện Đông Phương, Lý Dật mặc một thân tây trang từ trong xe bước xuống tay cầm một giỏ trái cây hắn đã mua ở dọc đường.

“Tiểu Dật tới rồi!”

Một ông lão từ rất xa đã nhìn thấy được Lý Dật, kích động từ chỗ ngồi đứng lên, chỉ vào Lý Dật kêu lên.

Những người khác nghe được hắn nói, đều đưa mắt nhìn ra cửa, khi thấy người đến xác thực là Lý Dật, đều đứng lên, vẻ mặt đáng dấp đều kích động, cảm giác phảng phất như bọn họ nhìn thấy chính con cái mình đây tiền đồ!

Mà Hạ Vũ Đình vẫn đứng tại chỗ, ngơ ngác nhìn Lý Dật.

Nhìn người đàn ông gương mặt mang theo dáng tươi cười lộ vẻ tự tin dưới mặt trời chiều, Hạ Vũ Đình nhìn không được thăm hỏi chính mình: Hẳn thật là Lý Dật ngày xưa khi nhìn thấy nữ hài sẽ xấu hổ, mùa đông lại bị chảy nước mũi hay sao?

Giờ khắc này, Hạ Vũ Đình có loại cảm giác như sinh ra trong mộng.

“Tiểu Dật, đám lão già chúng ta đều nhìn thấy ảnh chụp của cháu, thật vui vẻ cho cháu vô cùng!” Ông lão dẫn đầu làm đại biểu đi tới đầu tiên, vỗ vai Lý Dật nói.

Lý Dật biết các người già đã xem tin tức buổi trưa, vì thế cười cười, nói: “Tiểu Dật có được ngày hôm nay, toàn bộ nhờ các ông bà giáo dục có cách.”

“Được rồi, những trái cây này đều được rửa qua, mọi người ăn đi.” Lý Dật nói, đưa giỏ trái cây cho ông lão, sau đó hướng Hạ Vũ Đình đi đến.

“Mọi người, đây là hiếu tâm của tiểu Dật a!” Ông lão dẫn đầu ha ha cười, sau đó lại nói: “Tiểu Dật, cháu cùng Vũ Đình trở về đi, không cần ở đây với các ông bà nữa. Cháu có thành tựu hiện tại, lại còn nhớ tới chúng ta, chúng ta đã rất hài lòng!”

Nguyên bản, Lý Dật dự định tới đón Hạ Vũ Đình nên tiện đường vấn an những người già trong phúc lợi viện Đông Phương, thế nhưng khi nghe được ông lão dẫn đầu nói liền cảm thấy xấu hổ. Tuy rằng Gia Cát Minh Nguyệt cũng không nói cho hắn, tiền lương của hắn có bao nhiêu, thế nhưng với thân phận hiện tại của hắn mà chỉ mua một ít trái cây cho các người già, tựa hồ có chút quá keo kiệt.

Ngay lúc Lý Dật còn đang xấu hổ, Hạ Vũ Đình đi tới, ôn nhu liếc mắt nhìn Lý Dật, tựa hồ như đang nói cho Lý Dật, kiến thiết phúc lợi viện Hợp Gia đã là lễ vật tốt nhất hắn đưa cho các ông bà, không cần quá áy náy.

Hiển nhiên, trải qua sự tình hôm nay, Hạ Vũ Đình có thể khẳng định, phúc lợi viện Hợp Gia thành lập mặc dù cũng không phải chủ ý của Lý Dật, cũng có quan hệ khăng khít tới Lý Dật.

Chẳng biết vì sao, vừa nhìn thấy biểu tình ôn nhu của Hạ Vũ Đình, tâm tình Lý Dật lại trở nên cực kỳ yên lặng.

“Tiểu Dật, chừng nào cháu với Vũ Đình kết hôn?” Ông lão dẫn đầu cười hỏi.

Nghe được câu hỏi của ông lão, Hạ Vũ Đình nhất thời có chút xấu hổ, thấp đầu, không dám nhìn mọi người. Đối với Hạ Vũ Đình mà nói, những người già này là thân nhân và trưởng bối của nàng, hôm nay họ đưa ra vấn đề kết hôn, nàng tự nhiên là có chút khẩn trương.

Mà Lý Dật cũng không phụ ánh mắt chờ mong của họ, nói: “Hắn là nhanh.”

“Lúc kết hôn nhất định phải mời mọi người đi ăn tiệc cưới, uống rượu mừng a!” Các người già nói xong đều hài lòng nở nụ cười.

Thấy gương mặt Hạ Vũ Đình đỏ bừng, Lý Dật lại tùy tiện ứng phó với những người già vài câu, sau đó lúi lét kéo Hạ Vũ Đình rời khỏi phúc lợi viện.

Lên xe, Lý Dật thấy vẻ đỏ ửng trên mặt Hạ Vũ Đình còn chưa hết, trong lòng khẽ động, hỏi: “Vũ Đình, em muốn kết hôn không?”

Hạ Vũ Đình hiển nhiên thật không ngờ Lý Dật lại chủ động hỏi vấn đề này, nhất thời biểu hiện có chút khẩn trương.

Bất quá khi nàng nhìn thấy biểu tình chăm chú của Lý Dật, nàng bỗng nhiên an tĩnh xuống tới. Mắt nàng dừng ở mắt Lý Dật, nhẹ giọng nói: “Hiện tại sự nghiệp của anh đang phát triển mạnh, kết hôn sẽ ảnh hưởng sự nghiệp của anh. Còn chừng nào kết hôn, em không vội, đợi khi anh nguyện ý cưới em, em gả cho anh!”

Nói đến đây, Hạ Vũ Đình dừng lại một chút, nói: “Em là người đàn bà của anh, vĩnh viễn cả đời này!”

Nhìn biểu tình kiên định của Hạ Vũ Đình, nghe lời nói mềm nhẹ của nàng, Lý Dật chỉ cảm thấy trái tim mình không thể khống chế run lên, so sánh với phong cảnh vô hạn trong xã hội thượng lưu mà nói, hắn càng thích cảm giác ở chung một chỗ với Hạ Vũ Đình.

“Lý Dật, nguyên em muốn đợi đến khi kết hôn mới dâng hiến mình cho anh. Nhưng em biết anh cần thiết giải quyết về phương diện đó, nếu như...nếu như anh thực sự nhịn không được, lúc nào em cũng có thể dâng thân thể cho anh.” Hạ Vũ Đình nói đến vấn đề miễn cưỡng này thì không xấu hổ, mà là thập phần ôn nhu: “Đây là thứ duy nhất em có thể đưa cho anh.”

Lý Dật khe khẽ thở dài, vươn tay vuốt ve khuôn mặt Hạ Vũ Đình, sau đó nhẹ nhàng kéo Hạ Vũ Đình vào trong lòng mình, nhẹ giọng nói: “Vũ Đình, chờ anh làm xong công việc trong khoảng thời gian này, anh sẽ cùng em kết hôn!”

Thanh âm Lý Dật không lớn, thế nhưng giọng nói kiên định.

....

Cùng lúc đó, trong một vườn trường của giới quý tộc Thượng Hải.

Lưu Vi mặc một bộ quần áo thể thao màu trắng, một mình bước đi không mục đích trong vườn trường, trong lòng cũng không biết đang suy nghĩ chuyện gì.

Buổi học này là buổi học thể dục, thầy cô tập hợp học sinh phát biểu một hồi, sau đó cho học sinh tự do vận động.

“Vi Vi.” Một thanh âm quen thuộc truyền vào lỗ tai Lưu Vi, kéo Lưu Vi từ trong vẻ suy tư kéo lại hiện thực.

Lưu Vi ngẩng đầu, thấy Tiêu Huỳnh Huỳnh đang đi tới, không khỏi lộ ra dáng tươi cười khả ái, nói: “Huỳnh Huỳnh.”

“Vi Vi, tối nay là sinh nhật hai mươi của Đái Nhạc, hắn muốn tổ chức buổi tiệc sinh nhật, muốn tôi mời cô cùng đi.” Tiêu Huỳnh Huỳnh đi tới bên người Lưu Vi, thân thiết ôm cánh tay Lưu Vi.

Nghe được Tiêu Huỳnh Huỳnh nói, Lưu Vi nhăn đôi mày thanh tú suy tư một chút, nói: “Huỳnh Huỳnh, tôi không đi đâu, tôi ghét Đái Nhạc.”

Nhắc tới Đái Nhạc, Lưu Vi liền nghĩ đến lúc Đái Nhạc gọi Lý Dật là tên nhà quê.

“Vi Vi, tôi biết cô ghét hắn, nhưng hắn nói, chỉ cần cô đi tham gia sinh nhật của hắn, hắn bảo chứng sau này sẽ không quấy rầy cô nữa.” Tiêu Huỳnh Huỳnh tự nhiên nhìn ra được trong lòng Lưu Vi thích Lý Dật, đối với Đái Nhạc lại không có chút nào hứng thú.

Nghe Tiêu Huỳnh Huỳnh nói như thế, Lưu Vi nhăn đôi mày thanh tú, nói: “Hắn thực sự nói với cô như vậy?”

“Ân.” Tiêu Huỳnh Huỳnh gật đầu, tuy rằng nàng chán ghét Lý Dật, thậm chí có chút cừu hận Lý Dật, thế nhưng nàng không muốn nhìn thấy Lưu Vi vì bị Đái Nhạc quấy rầy mà không vui.

Nàng thế nhưng rõ ràng, trong khoảng thời gian này tới nay, Đái Nhạc tiến công Lưu Vi ngày càng mãnh liệt, nhưng Lưu Vi lại vô cùng chững mắt Đái Nhạc.

Tuy rằng nàng cũng không hiểu được vì sao Đái Nhạc lại có quyết định buông tha Lưu Vi, nhưng theo nàng xem ra, chỉ cần Đái Nhạc buông tha việc truy cầu Lưu Vi, Lưu Vi hẳn là sẽ hài lòng hơn rất nhiều.

“Vậy được rồi, tối nay tôi đi cùng cô.” Lưu Vi suy nghĩ một chút, cuối cùng gật đầu.

129. Chương 129: Điện Báo.

Sau khi ra khỏi phúc lợi viện, Lý Dật đánh xe mang theo Hạ Vũ Đình đi tới siêu thị mua thức ăn.

Trong trí nhớ, ngoại trừ ngày đầu tiên bước chân vào thế giới này Lý Dật cùng Hạ Vũ Đình đi dạo siêu thị, sau đó luôn luôn không có thời gian rảnh rỗi.

“Vũ Đình, trước tiên anh dẫn em đi mua vài bộ quần áo được không?” Thời gian Lý Dật lái xe đi được nửa đường, bỗng nhiên nhớ ra từ trước đến nay còn chưa mua cho Hạ Vũ Đình thứ gì, trong lòng vô cùng áy náy.

Hạ Vũ Đình lắc đầu cười: “Không cần, hiện tại quần áo của em vẫn còn tốt lắm.”

Lý Dật nhìn bộ quần áo trên người của nàng đã bạc màu, cảm giác áy náy trong lòng càng phình to, bả đạo nói: “Không được, Vũ Đình, hôm nay em phải nghe lời anh!”

Đây là lần đầu tiên Lý Dật thể hiện sự bá đạo ra trước mặt Hạ Vũ Đình, khiến cho nàng hơi sững sờ một chút, theo sau đó khinh nhẹ gật gật đầu.

Chứng kiến Hạ Vũ Đình gật đầu, trên khuôn mặt của Lý Dật liền lộ ra vẻ tươi cười phần chần.

Giờ khắc này hẳn cười tựa như một đứa trẻ.

Sau đó, Lý Dật cùng Hạ Vũ Đình đi tới khu phố mua sắm phồn hoa nhất Thượng Hải, phố Nam Kinh.

Là khu phố mua sắm náo nhiệt nhất Thượng Hải, thời gian sáu giờ chiều, trên đường Nam Kinh người người vẫn đi lại tấp nập.

Lý Dật dừng ô tô vào trong bãi đậu xe, nắm tay Hạ Vũ Đình, cùng nhau đi vào một cửa hàng tên là “Đại Tân”.

Dọc đường Lý Dật chứng kiến không ít ánh mắt dừng ở trên người của hắn, đồng thời cũng lộ ra một bộ dạng nghi hoặc. Hiển nhiên những người này đều cảm thấy hắn giống với một nhân vật nào đó, tuy nhiên họ không dám xác định, dù sao trong suy nghĩ của bọn họ xem ra, cái nhân vật nổi danh kia chắc chắn sẽ không ra ngoài phố mua sắm.

Lý Dật cũng không quan tâm đến ánh mắt của những người đó, nắm tay Hạ Vũ Đình kéo thẳng vào trong cửa hàng “Đại Tân”.

Bước vào trong cửa hàng bán quần áo, nhìn giá niêm yết trên trang phục đều tiền vạn trở lên, sắc mặt của Hạ Vũ Đình có chút cổ quái, cuối cùng giữ chặt tay Lý Dật nói: “Hay là chúng ta đi thôi. Quần áo trong cửa hàng này giá cả đắt quá.”

Thanh âm của Hạ Vũ Đình tuy nhỏ, nhưng người bán hàng ở bên cạnh vẫn nghe được rõ ràng. Người bán hàng kia lập tức lộ ra một nụ cười sáng lạn đi tới: “Vị tiểu thư này, quần áo trong cửa hàng chúng tôi đều theo mẫu của các nhà thiết kế nổi tiếng trên thế giới. Chất lượng cùng kiểu dáng đều thuộc hạng nhất lưu.”

Nói xong, người bán hàng nhìn thoáng qua trang phục trên người của Lý Dật, trong lòng không khỏi có chút buồn cười.

Là một người bán hàng tinh tế, nàng liếc mắt một cái liền nhận ra trang phục trên người của Lý Dật thuộc đẳng cấp nào. Trong mắt nàng, Lý Dật mặc trang phục tốt như vậy, còn lo không mua nổi quần áo tại cửa hàng này sao?

Nghi hoặc đồng thời người bán hàng tựa hồ cũng cảm giác đã từng gặp qua Lý Dật ở nơi nào đó, nhưng lại nhất thời chưa nhớ ra.

“Vũ Đình, không cần phải suy nghĩ đến chuyện tiền bạc, em mau thử vài bộ đi, quần áo trong cửa hàng này cũng không tệ lắm.” Đạo này Lý Dật thường xuyên tham dự các buổi tiệc của xã hội thượng lưu, đối với trang phục kiểu cách cũng có trình độ thưởng thức không sai.

Nghe hắn thúc giục như vậy, Hạ Vũ Đình còn muốn nói thêm, đã chứng kiến Lý Dật mỉm cười lắc đầu.

“Vị tiểu thư này, nhân quang của cô không sai, cô chọn giúp bạn gái của tôi vài bộ trang phục thích hợp đi.” Sau khi Lý Dật ngăn cản Hạ Vũ Đình lên tiếng, liền nhìn người bán hàng mỉm cười nói.

“Được.” Người bán hàng đem những suy nghĩ lộn xộn trong đầu quẳng ném ra ngoài, tiếp theo nhìn Hạ Vũ Đình bài xuất một nụ cười mang tính chúc nghiệp, nói: “Tiểu thư, mời.”

Cuộc đời của Hạ Vũ Đình chỉ từng mặc trang phục đắt nhất có giá hai trăm đồng, khi mà trang phục chung quanh đây toàn trên dưới tiền vạn, thực không thích ứng. Cái chính là nàng không biết cự tuyệt như thế nào, chỉ có thể dùng ánh mắt cầu xin giúp đỡ nhìn về phía Lý Dật, đã chứng kiến biểu tình của hắn như đang cố vũ.

Đối với chuyện này, Hạ Vũ Đình đành phải đi theo người bán hàng kia chọn trang phục.

Trên thực tế, người nào mà không yêu thích cái đẹp, nhất là nữ nhân, đối với trang phục cùng vật dụng trang điểm linh tinh gì đó đều ưa thích. Nhưng Hạ Vũ Đình đã quen thuộc với cuộc sống khổ cực, hơn nữa có thói quen tiết kiệm, cho nên không dám phóng tâm.

Lúc này buông bỏ tâm tình, chứng kiến trang phục hoa lệ trong cửa hàng, nàng cũng không khỏi bị hấp dẫn.

Trải qua vài phút đồng hồ, người bán hàng phải uốn ba tấc lưỡi khuyên bảo, mới giúp Hạ Vũ Đình chọn ra được vài bộ trang phục, cùng đẩy nàng đi vào trong phòng thay đồ, mặc thử.

Khi Hạ Vũ Đình mặc một thân quần áo mới bước ra khỏi phòng thay đồ, thì Lý Dật cùng người bán hàng đồng thời lạng đi một chút.

Tục ngữ nói, người đẹp vì lụa, lúa tốt vì phân, câu nói này tuyệt đối không sai.

Hạ Vũ Đình tuy rằng diện mạo không tính là nghiêng nước nghiêng thành, nhưng tuyệt đối nằm trong hạng nữ nhân thượng phẩm, hơn nữa vóc người của nàng không quá cao, tỉ lệ phối hợp đáng người phi thường liên quan.

Lúc này trên người Hạ Vũ Đình khoác một chiếc áo ngoài màu vàng nhạt, mà nửa thân dưới còn lại thì vẫn chiếc đầm màu hắc hồng.

Cách ăn mặc giản dị lại khiến cho khí chất toàn thân Hạ Vũ Đình xảy ra biến hóa cực lớn.

“Tiểu thư, dáng người cùng khí chất của cô đều hoàn hảo, bộ quần áo này rất hợp với cô.” Người bán hàng tán thưởng tận đáy lòng: “Nếu như đi thêm một đôi giày, hiệu quả sẽ càng rõ ràng.”

Hạ Vũ Đình ngẩng nhìn vào gương, trộm nhìn thoáng qua Lý Dật, đã trông thấy hần mỉm cười gật gật đầu.

Thêm nửa giờ trôi qua, Hạ Vũ Đình lại thử vài bộ trang phục nữa, trong đó có một chiếc váy ngắn, nhìn nàng tràn trề nhựa sống, Hạ Vũ Đình thực không thích ứng, bất quá Lý Dật cũng được mở rộng tầm mắt.

“Nên mua bộ nào đây?” Mặc thử quần áo hơn bốn mươi phút, trên trán của Hạ Vũ Đình đã lấm tấm mồ hôi, nhưng còn chưa biết nên mua bộ nào mới tốt.

Lý Dật vươn tay lau mồ hôi trên trán Hạ Vũ Đình, nói: “Đương nhiên là mua toàn bộ.”

Dứt lời, Lý Dật không quan tâm đến biểu tình kinh ngạc kia của Hạ Vũ Đình, quay sang nhìn người bán hàng nói: “Tiểu thư, phiền cô đem những bộ quần áo này đóng gói lại, mặt khác, cô chọn thêm giúp cho bạn gái tôi vài đôi giày, phối hợp cùng với trang phục.”

“Được, tiên sinh!” Người bán hàng nghe Lý Dật nói sẽ mua toàn bộ, vẻ mặt tươi cười hưng phấn, phải biết rằng, bình thường nàng tiêu thụ một ngày đều không nhiều như vậy đâu.

Hạ Vũ Đình nghe lại khản trương, cầm tay Lý Dật, nhỏ giọng hỏi: “Lý Dật, mua toàn bộ dường như có điểm hơi nhiều.”

“Không nhiều lắm.” Lý Dật lắc đầu nói: “Vũ Đình, em cứ yên tâm mặc đi, chúng ta không thiếu tiền.”

Nhìn bộ dạng tự tin của hần, Hạ Vũ Đình chần chờ một lúc lâu sau, cuối cùng đã gật đầu ưng thuận.

Theo sau, người bán hàng cầm năm đôi giày đi tới bên cạnh Lý Dật, nói: “Tiên sinh, những đôi giày này cùng trang phục vừa rồi rất tương xứng.”

“Phiền cô giúp tôi đóng gói toàn bộ lại.” Lý Dật mỉm cười nói.

Mấy phút đồng hồ sau, người bán hàng đóng gói toàn bộ quần áo cùng giày cho Hạ Vũ Đình, Lý Dật thanh toán tiền xong, hai người liền đi ra ô tô.

Đợi khi hai người Lý Dật bước ra khỏi cửa hàng, một vị chủ quán bên cạnh cười nói: “Tiểu Hồng ah! Hôm nay vận khí của cô thật tốt!”

“Đúng vậy! Người thanh niên kia thoát nhìn rất lăm lăm.” Tiểu Hồng chính là người bán hàng đã giúp Hạ Vũ Đình chọn trang phục, lúc này nghe được bạn hàng nói, khuôn mặt không khỏi tươi cười phấn khởi.

“Vô nghĩa, buổi trưa hôm nay người ta vừa mới đại biểu cho tập đoàn Hoa Thanh chi trả 135 hec-ta đất của huyện H, còn hỏi không có tiền sao?” Vị chủ hàng bên cạnh không vui nói.

“A? Nguyên lai hẳn chính là nhân vật xuất hiện trong bản tin ngày hôm nay sao? Thảo nào tôi nhìn hẳn rất quen!” Tiểu Hồng nghe bạn hàng nói như vậy, vẻ mặt giống như bừng tỉnh đại ngộ.

“Uhm, có thể được làm bạn gái của hẳn, đó mới chính là hạnh phúc.” Một nữ nhân ở quầy khác si mê, cảm thán nói.

“Thôi đi, cô biết không? Có phóng viên nói, nữ nhân theo đuổi hẳn có thể xếp hàng dài từ Thượng Hải cho đến Nam Kinh. Tốt nhất cô nên buông bỏ cái tâm tư đó đi!”

“Khanh khách!”

....

Tất cả những chuyện này, Lý Dật tự nhiên không biết. Vốn dĩ hẳn lái xe đưa Hạ Vũ Đình tới siêu thị mua thức ăn, sau đó liền quay trở về nhà.

Sau khi đến cổng biệt thự, Lý Dật phát hiện có một chiếc Lincoln đối với hẳn mà nói thì hết sức quen thuộc, đó chính là xe của Tiêu Thanh Sơn.

Chứng kiến Lý Dật dừng lại, Tiêu Thanh Sơn mở cửa xe mỉm cười đi tới.

Đối với tình huống này, Lý Dật đành phải kéo cửa kính ô tô xuống.

“Vốn nghĩ tới chỗ các người ăn trưa một bữa, kết quả chờ đến bây giờ các người mới chịu trở về.” Tiêu Thanh Sơn mỉm cười hiền lành nói.

Đây là lần đầu tiên Hạ Vũ Đình cùng Lý Dật đứng trước mặt Tiêu Thanh Sơn, nên không khỏi có chút khẩn trương, càng nhiều hơn nữa là một phần cảm kích!

Thứ nhất cảm kích Tiêu Thanh Sơn đầu tư xây dựng Hợp Gia phúc lợi viện, thứ hai cảm kích Tiêu Thanh Sơn đã chiếu cố Lý Dật.

“Tiêu tiên sinh, ngài khỏe chứ.” Mặc dù trong lòng Hạ Vũ Đình khẩn trương, nhưng diễn cảm coi như vẫn trấn định, nàng mỉm cười hướng Tiêu Thanh Sơn vắn an.

“Vũ Đình a, cháu nên gọi ta bằng Tiêu thúc sẽ tốt hơn.” Tiêu Thanh Sơn cười nói.

Tiêu Thanh Sơn nói làm cho Hạ Vũ Đình hơi kinh ngạc, nhưng nàng không có hưng phấn trả lời, mà lựa chọn trầm mặc.

“Vào đi thôi.” Lý Dật liếc mắt nhìn Tiêu Thanh Sơn nói.

Tiêu Thanh Sơn gật gật đầu, nhưng lông mày khẽ nhíu lại.

Lý Dật dẫn Hạ Vũ Đình cùng Tiêu Thanh Sơn đi vào trong biệt thự, còn lão Miêu thì lưu tại bên ngoài.

Tiến nhập vào trong biệt thự, Hạ Vũ Đình liền chui ngay vào nhà bếp, hai người Lý Dật và Tiêu Thanh Sơn thì đến thư phòng.

“Tiểu Dật, ta biết dạo này con đối với ta cùng Minh Nguyệt có điều bất mãn.” Sau khi tiến vào trong thư phòng, đầu tiên Tiêu Thanh Sơn châm một điếu thuốc lá, nhẹ nhàng rút hai khói, mới tiếp tục nói: “Hôm nay ta đến đây, chính là muốn tâm sự cùng con.”

Nhìn Tiêu Thanh Sơn chau mày, Lý Dật thở dài nói: “Kì thật cũng không có chuyện gì để nói, chỉ là quan điểm của hai người hơi bất đồng mà thôi.”

“Tiểu Dật.” Bỗng nhiên Tiêu Thanh Sơn ngắt đầu, dùng một loại ánh mắt phức tạp nhìn Lý Dật: “Có lẽ con không biết, hiện tại toàn bộ mọi người trong xã hội thượng lưu đánh giá con cao đến cỡ nào đâu.”

“Nếu...nếu con chấp nhận sửa đổi một chút tính tình có thể ảnh hưởng đến sự phát triển trong tương lai, thì toàn bộ mọi người trên thế giới sẽ phải nhìn con bằng cặp mắt khác xưa.” Trong lúc Tiêu Thanh Sơn

nói ra những lời này, vẻ mặt thực diễn cảm. Bởi làm một người cha mà có thể chứng kiến đứa con của mình thành đạt, thì đó cũng chính là hoài mộng của tất cả những bậc làm cha.

“Sửa đổi như thế nào? Chẳng lẽ tôi phải giống như ông, vì lợi ích không từ bất luận một thủ đoạn nào?” Lý Dật cười trào phúng.

Tiêu Thanh Sơn cau mày tức giận nói: “Tiểu Dật, con phải biết một điều, cái xã hội này vốn là người ăn người. Con không ăn người ta, người ta gặp cơ hội sẽ ăn tươi nuốt sống lại mình. Cho nên vì đạt được mục đích, không từ một thủ đoạn nào cũng không sai trái! Hơn nữa chỉ như vậy, con mới có thể vĩnh viễn trở thành người đi săn, sẽ không bao giờ biến thành mục tiêu cho người ta săn bắn.”

“Kì thật, bình thường cách con đối xử với địch nhân đã làm được rất tốt. Nhưng đối với những người thân bên cạnh, có đôi khi tâm tư lại quá mềm yếu....” Tiêu Thanh Sơn không hề kiêng kị nói ra nhược điểm của Lý Dật.

Nghe Tiêu Thanh Sơn nói, Lý Dật chỉ mỉm cười.

Hắn không phủ nhận Tiêu Thanh Sơn nói rất đúng sự thật, từ ngày đến cái thế giới này, không còn ràng buộc với mọi thứ ở kiếp trước. Đối mặt với tình thân, tình yêu, tình bạn, Lý Dật quả thực hơi có chút mềm lòng, không phù hợp tác phong của một sát thủ. Đó cũng chính là điểm bất đồng lớn nhất giữa hai kiếp làm người của hắn.

“Nếu tôi đối xử với những người bên cạnh mình vô tình, vậy ông cho rằng hiện tại Thiên Tự Đầu của Mãnh Hổ bang sẽ phát sinh cục diện như thế nào?” Lý Dật sắc mặt phức tạp nhìn chằm chằm vào Tiêu Thanh Sơn.

Câu nói của Lý Dật khiến cho Tiêu Thanh Sơn trong lòng chấn động dữ dội, hắn tự nhiên biết Lý Dật có ý tứ gì. Nhất thời Tiêu Thanh Sơn cũng không biết phải trả lời như thế nào.

“Tiểu Dật, kì thật ta cũng không muốn cưỡng ép con trở thành một người vì đạt mục đích riêng mà không từ bất luận thủ đoạn nào, cái này chỉ là một lời đề nghị.” Thật lâu sau, Tiêu Thanh Sơn mới thở dài nói: “Mặt khác, mặc kệ con lựa chọn ra sao, ta cũng đều ủng hộ quyết định của con.”

Nói xong, khuôn mặt Tiêu Thanh Sơn lộ ra biểu tình chân thành. Lý Dật đón nhận ánh mắt của Tiêu Thanh Sơn, nhưng không có lên tiếng.

“Tiểu Dật, dường như con nghi ngờ lời của ta, nhưng ta vẫn muốn nói, con chính là con trai ta, đời này ta chấp nhận mất đi mọi thứ, cũng sẽ không để cho con phải chịu ủy khuất.” Thấy Lý Dật im lặng, biểu tình Tiêu Thanh Sơn có chút kích động.

Lý Dật trong lòng khẽ nhúc nhích, nói: “Chúng ta bàn bạc chuyện này sau đi, nếu không Vũ Đình sẽ lo lắng....”

Tiêu Thanh Sơn nhìn ra được Lý Dật muốn lảng tránh sang chuyện khác, nhưng lại không nói thêm nữa, mà gật gật đầu.

Tiếp đó, Lý Dật cùng Tiêu Thanh Sơn đi ra khỏi thư phòng.

Chứng kiến bóng lưng đã hơi xiêu vẹo của Tiêu Thanh Sơn, Lý Dật nhịn không được tự hỏi lòng mình, hắn thật sự nguyện ý trả giá hết thảy vì mình hay sao?

Giờ khắc này, Lý Dật không biết đáp án.

Nếu đổi lại một tháng trước, Lý Dật sẽ tin tưởng vào lời nói của Andrew Loufu và Yến Nam Thiên, cùng một loạt sự tình phát sinh gần đây làm cho hắn sản sinh lòng nghi ngờ đối với Tiêu Thanh Sơn.

Có lẽ do muốn cảm tạ Tiêu Thanh Sơn, nên Hạ Vũ Đình chuẩn bị cả sáu món ăn, thêm hai món canh, thức ăn thập phần phong phú.

Nhưng ăn cơm được nửa thời gian, Tiêu Thanh Sơn lại nhận được một cú điện thoại, tiếp đó hơi áy náy nhìn hai người nói: “Vũ Đình, ta có việc riêng cần phải đi xử lý, không thể tiếp tục ăn cơm cùng các người nữa, lần sau ta lại đến thưởng thức trù nghệ của cháu.”

Nghe Tiêu Thanh Sơn nói như vậy, Lý Dật cũng không muốn giữ hấn ở lại, mà đứng lên tiễn Tiêu Thanh Sơn ra ngoài cửa.

“Thật xin lỗi, Tiểu Dật! Vốn dĩ muốn yên ổn cùng các người ăn một bữa cơm, kết quả đám người Đái Hồ đến Thượng Hải, ta phải đi qua xem một chút.” Tiêu Thanh Sơn buồn bực nói.

Lý Dật bình thản lắc đầu: “Không có việc gì, ông cũng bận nhiều việc mà.”

“Hôm nào con dẫn theo Vũ Đình, ba người chúng ta đi ra ngoài ăn bữa cơm.” Tiêu Thanh Sơn nói.

Lý Dật nhẹ nhàng “ừm” một tiếng, cũng không nói thêm gì.

Sau khi Tiêu Thanh Sơn rời đi, Lý Dật cũng mất hứng tiếp tục dùng bữa, để cho Hạ Vũ Đình thu dọn bàn ăn.

“Anh làm sao vậy? Có phải cùng Tiêu tiên sinh cãi nhau hay không?” Rửa chén bát xong, Hạ Vũ Đình đi tới bên cạnh Lý Dật ngồi xuống, nhẹ nhàng giúp hấn xoa bóp bả vai.

Lý Dật lắc đầu cười khổ: “Không có.”

“Tuy rằng em không biết anh có quan hệ như thế nào với Tiêu tiên sinh, nhưng hấn đối đãi với anh thực tốt.” Hạ Vũ Đình ngập ngừng nói.

Lý Dật mỉm cười, cũng không phản bác, mà nhẹ nhàng vuốt tóc nàng.

Hạ Vũ Đình nhận ra Lý Dật không muốn dây dưa ở vấn đề này, nên nàng chỉ lẳng lặng rúc vào trong lòng của Lý Dật, dịu ngoan giống như một con mèo nhỏ.

Lúc này, chiếc di động ở trên bàn rung lên, Hạ Vũ Đình không đợi Lý Dật kịp động thân, liền đứng dậy cầm điện thoại đưa cho hấn.

Chứng kiến một dãy số xa lạ, Lý Dật vốn định không nổi máy, nghĩ thế nào lại vẫn tiếp nhận cuộc gọi.

“Lý Dật, tôi là Tiêu Huỳnh Huỳnh, Vi Vi nàng hiện tại đang gặp nguy hiểm, anh mau tới cứu nàng đi!” Sau khi chuyển liên lạc, trong tai nghe truyền ra thanh âm của Tiêu Huỳnh Huỳnh, ngữ khí tràn ngập vẻ hoảng loạn.

Nghe Tiêu Huỳnh Huỳnh nói, khuôn mặt của Lý Dật lập tức đại biến, chỉ thấy hấn trầm giọng hỏi: “Xảy ra chuyện gì?”

“Chúng tôi ở biệt thự số 3 khu Đàn Cung, anh mau tới nhanh...”

Tiêu Huỳnh Huỳnh còn chưa nói dứt lời, thanh âm trong tai nghe bỗng dừng im bặt, Lý Dật xoay điện thoại ra kiểm tra, thì phát hiện cuộc gọi đã ngắt kết nối.

“Vũ Đình, anh có chuyện quan trọng phải đi ra ngoài, em đừng chờ anh muộn quá, cứ đi ngủ trước thôi.” Lý Dật không đợi Hạ Vũ Đình kịp trả lời, liền dùng tốc độ nhanh nhất vọt lên tầng hai mặc quần áo.

Hai phút sau, Lý Dật mặc quần áo xong đi tới ga-ra, lao vào trong ô tô, thuận thực khởi động.

Trong đêm tối, hấn phóng xe nhanh như bay, mây rậm không khỏi nhúu chặt lại với nhau. Mà ở trên ghế phụ, rõ ràng có một khẩu súng màu đen, hòng súng tản mát ra hàn ý lạnh lẽo.

130. Chương 130: Người Muốn Chết Như Thế Nào?

Mây đen trôi nổi che phủ quang mang của ánh trăng cùng những vì tinh tú. Cả bầu trời tối đen giống như lâm vào một khoảng chết lặng.

Trong căn biệt thự số 3 tại khu Đàn Cung, đèn điện sáng trưng. Theo bên ngoài cửa sổ có thể ngẫu nhiên chứng kiến bóng người chớp động. Mơ hồ còn nghe được tiếng âm nhạc ầm ĩ từ bên trong truyền ra.

Trong phòng ngủ của căn biệt thự. Tiêu Huỳnh Huỳnh bị trói ở trên một cái ghế, không tài nào nhúc nhích nổi. Nàng kịch liệt giãy giụa, cố gắng thoát khỏi trói buộc. Kẻ trói nàng chính là bảo tiêu của Đái Nhạc, thủ pháp nhất lưu, nàng há lại có thể giãy giụa sao?

“Đái Nhạc, tên hỗn đản này! Người không thể đối xử với Vi Vi như vậy!” Mắt thấy giấy giữa không có hiệu quả, Tiêu Huỳnh Huỳnh đành chỉ hành động, nàng trợn trừng mắt hướng Đái Nhạc ở bên cạnh, lớn tiếng mắng.

Đái Nhạc mặc một bộ áo đuôi tôm màu trắng, trong tay bưng một ly rượu vang màu đỏ tươi, khuôn mặt mang biểu tình hưng phấn.

“Tiêu Huỳnh Huỳnh, chẳng lẽ Cường tử không nói cho cô biết, bằng hữu không bằng một đồng phân chó hay sao?” Nghe Tiêu Huỳnh Huỳnh kêu gào, Đái Nhạc quay đầu cười lạnh, nhìn chằm chằm vào hai mắt của nàng.

Bị Đái Nhạc nhìn soi mói, Tiêu Huỳnh Huỳnh toàn thân không được thoải mái, nàng từng nghe Tiêu Cường nói qua, lòng dạ của Đái Nhạc tuyệt đối không phải người cùng lứa tuổi hai mươi, có thể hiểu được.

Coi như không thoải mái, nhưng Tiêu Huỳnh Huỳnh vẫn đón nhận ánh mắt của Đái Nhạc, lạnh lùng nói: “Đái Nhạc, người không cho rằng, người làm như vậy thật mất mặt sao? Người không cạnh tranh nổi với cái tên nhà quê kia, người thì tính là nam nhân cái gì!”

“Câm miệng!” Cơ mặt Đái Nhạc điên cuồng nhảy dựng lên vài cái: “Nếu không, ta không ngại song phi đầu.”

“Đái Nhạc, người dám?” Tiêu Huỳnh Huỳnh vốn hơi sợ, theo sau đó giận dữ nói: “Người dám động tới một đầu ngón tay của ta. Cha ta sẽ không bỏ qua cho người.”

Đái Nhạc mỉm cười đem thân mình áp sát đến bên cạnh Tiêu Huỳnh Huỳnh, tham lam hít thở mùi hương trên cơ thể nàng. Sau đó vươn bàn tay trắng nhợt, nâng chiếc cằm nhỏ nhắn của Tiêu Huỳnh Huỳnh lên, cười nói: “Yên tâm, tôi đối với cô không có hứng thú. Mặt khác đừng mang Tiêu Thanh Sơn ra đây dọa nhau. Tôi nói cho cô biết, nếu không phải có sự tồn tại của Tiêu Cường, Tiêu Thanh Sơn hẳn đã sớm đi châu Diêm Vương rồi!”

Dứt lời Đái Nhạc nghiêng đầu sang chỗ khác, thật tiêu sái dốc rượu vào trong miệng.

“Hừ! Đái Nhạc người không phải có bốn sự sao? Như thế nào không dám cạnh tranh công bình với tên nhà quê kia đây? Chẳng lẽ người không so sánh nổi hần, ngay cả một tên nhà quê còn chẳng bằng, người có tư cách gì tiếp quản Mãnh Hổ bang chứ?” Tiêu Huỳnh Huỳnh chứng kiến Đái Nhạc đối với chính mình không có hứng thú, ngữ khí lại trở nên cay nghiệt hơn rất nhiều.

“Cô nên biết rằng hiện tại hần không phải là tên nhà quê nữa, hần chính là người nối nghiệp của cha cô.” Đái Nhạc âm trầm nói tiếp: “Mà còn nữa, hiện giờ hần chính là hồng nhân trong xã hội thượng lưu.”

“Thế thì sao nào? Chỉ một chút khó khăn mà người không dám cạnh tranh công bình ư?” Tiêu Huỳnh Huỳnh trào phúng nói: “Ta nói cho người biết, Đái Nhạc, người chính là một tên nhát gan! Một người nhu nhược không có nhân phẩm!”

“Câm miệng!” Đái Nhạc hừ lạnh một tiếng, gắt gao nhìn chằm chằm vào Tiêu Huỳnh Huỳnh, đôi con ngươi kia tràn ngập lửa giận: “Mặc dù tôi không có hứng thú với cô, nhưng không có nghĩa là những người ở trong đại sảnh cũng như thế. Cho nên, tốt nhất là cô ngoan ngoãn câm miệng lại.”

“Bọn chúng dám sao?” Tiêu Huỳnh Huỳnh cười lạnh.

Đái Nhạc ha hả cười: “Huỳnh Huỳnh, đặt dưới tình huống bình thường thì quả thật bọn họ không dám, nhưng cô đừng quên. Hiện tại bọn hần cũng phê thuốc, cô nghĩ rằng bọn hần không dám sao? Mùi vị bị cưỡng bức luân phiên không hay ho gì đâu.”

Nghe Đái Nhạc uy hiếp. Tiêu Huỳnh Huỳnh theo bản năng cảm nhận được sợ hãi, có thể đối với nữ nhân mà nói, cái cụm từ cưỡng bức luân phiên quá mức khủng bố. Nhất là nữ nhân còn trong trắng như Tiêu Huỳnh Huỳnh.

“Tên nhu nhược!” Mặc dù trong lòng sợ hãi, nhưng Tiêu Huỳnh Huỳnh vẫn cắn răng thêm một câu.

Đái Nhạc hí mắt nhìn chằm chằm nàng vài giây đồng hồ, tiếp đó: “Được rồi, cô có thể coi tôi là người nhu nhược. Thế nhưng đã làm sao? Sau khi tôi xem xong Lưu Vi biểu diễn bộ dạng phong tao, liền sẽ đi hưởng

thụ nàng.”

“Lý Dật sẽ không bỏ qua cho ngươi!” Bỗng nhiên Tiêu Huỳnh Huỳnh nhớ đến Lý Dật.

“Hắn?” Đái Nhạc không cho là đúng cười khinh thường: “Chờ sau khi tôi hưởng thụ xong Lưu Vi, tôi sẽ tìm cơ hội thích hợp đưa hắn đi gặp Diêm Vương gia đàm luận nhân sinh.”

Ngữ khí cứng rắn vừa ra khỏi miệng Đái Nhạc, thì chiếc màn hình tinh thể lỏng trên vách tường của phòng ngủ cũng xuất hiện một loạt hình ảnh.

Trong màn hình, Lưu Vi gương mặt đỏ phừng phừng, nằm ở trên một chiếc giường lớn, thở hổn hển, thân hình cũng run rẩy nhẹ nhàng.

Đái Nhạc giơ cổ tay nhìn đồng hồ, cười nói: “Nhiều nhất chỉ còn năm phút nữa là dược tính sẽ phát tác, Tiêu Huỳnh Huỳnh, có lẽ cô không biết. Loại thuốc này tôi nhập khẩu về từ nước ngoài, người nào uống phải liền sản sinh ra dục vọng cao độ. Đến khi thỏa mãn thì tác dụng của thuốc mới giảm sút, cho nên Lưu Vi sẽ cầu khẩn dưới chân tôi!”

“Đê tiện, vô sỉ!” Tiêu Huỳnh Huỳnh hổn hển mắng, nhưng trong lòng nàng hối hận muốn chết, trước đó căn bản nàng không nghĩ tới, Đái Nhạc kêu nàng mời Lưu Vi đi chơi chính là một cái bẫy.

Khóe miệng Đái Nhạc hơi nhếch lên: “Thủ đoạn không cần biết, quan trọng nhất chính là...Kết quả.” Câu nói của Đái Nhạc làm cho Tiêu Huỳnh Huỳnh thập phần phẫn nộ, nàng một mực lớn tiếng mắng chửi, cố gắng khiến Đái Nhạc dừng lại. Nhưng Đái Nhạc hoàn toàn coi thường nàng, đối với tình hình trước mắt, Tiêu Huỳnh Huỳnh chỉ còn biện pháp cầu mong sao Lý Dật có thể đuổi kịp tới đây.

Lúc này chiếc ô tô của Lý Dật đã chạy tới cổng khu Đàn Cung xa hoa rồi.

Đàn Cung là một trong hai khu nhà nổi tiếng xa hoa nhất Thượng Hải, diện tích bao quát rất lớn, cả khu này ước chừng có khoảng vài chục căn biệt thự, những căn biệt thự này đều có bãi đỗ xe cùng hoa viên độc lập. Buổi tối, đa phần người dân đều khóa cổng tắt đèn, chỉ một vài căn biệt thự còn mở đèn sáng.

Tại lối vào khu biệt thự, hai gã bảo vệ chứng kiến Lý Dật lái chiếc xe limousine hơn trăm vạn, cũng không dám ngăn trở, mà trực tiếp cho đi qua.

Mặc dù có quy định phi thường rõ ràng, phàm là có xe từ bên ngoài tiến nhập vào khu Đàn Cung này, nhất định phải xuất trình giấy tờ tùy thân.

Nhưng bọn hắn chỉ làm bảo vệ, sinh hoạt ở dưới tầng áp chót trong xã hội mà thôi. Một tháng lương được mấy ngàn đồng, trừ khi đầu óc có bệnh, nếu không tuyệt đối sẽ không tự đi tìm phiền toái. Huống chi bọn hắn biết rõ ràng, tại căn biệt thự số 3 kia đang mở dạ tiệc, lúc trước có thật nhiều người đi xe thể thao cùng limousine tới tham dự.

Trong mắt bọn hắn, Lý Dật hẳn là cũng tới tham gia dạ tiệc.

Lý Dật chứng kiến bảo vệ không ngăn trở, liền mạnh mẽ đạp chân ga, phóng vọt vào bên trong khu Đàn Cung.

Một bên hắn thuận thực điều khiển xe, một bên dùng ánh mắt đánh giá quang cảnh bốn phía chung quanh. Cuối cùng đã nhận rõ, đem ô tô lái đến trước một căn biệt thự còn bật đèn sáng choang.

Lý Dật xác nhận nơi này chính là căn biệt thự số 3. Cánh cổng phía trước mở rộng, có bốn gã đại hán thân mặc âu phục đen, thân thể của bọn họ cường tráng không nói, bên hông lại cõm cộp, vừa nhìn đã biết là có giấu hung khí.

“Chẳng biết Đái thiếu gia đã chơi con nhỏ Tiêu Huỳnh Huỳnh hay chưa?”

“Cô ả Tiêu Huỳnh Huỳnh này thân phận đặc thù. Đái thiếu gia có dám chơi không?”

“Coi như Đái thiếu gia chơi thật, chẳng lẽ Tiêu Thanh Sơn dám tìm hắn gây phiền toái sao?”

“Cho Tiêu Thanh Sơn thêm một lá gan, hắn cũng không dám!”

.....

Bốn người đứng quây thành vòng tròn, vừa hút thuốc vừa bàn tán chuyện cùng nhau. Lúc này bọn hắc chúng kiến một chiếc ô tô đang chạy tới, lập tức tản ra. Một người trong đó bước lên ngăn đón xe, không giống như bảo vệ ở bên ngoài cổng, bọn hắc chính là bảo tiêu của Đái Nhạc. Tự nhiên phải kiểm tra khách nhân muốn ra vào biệt thự.

Thấy có người ngăn đón, Lý Dật hơi chần chừ một chút, cuối cùng vẫn giảm tốc độ. Ngay khi Lý Dật dừng lại, đồng thời tên đại hán kia bước tới ra hiệu cho hắc mở cửa xe. Còn ba tên đại hán kia thì vẫn đang tiếp tục bàn chuyện.

Lý Dật nhẹ nhàng mở cửa xe, không đợi cho tên đại hán kia mở miệng, tay phải đã trình dạng thủ đao nhanh như chớp chém ra, hung hăng kích thẳng vào sau gáy của tên này. Tên đại hán không kịp làm ra bất kỳ phản ứng nào, trực tiếp đổ gục xuống đất.

Chúng kiến tên đại hán gặp chuyện, ba người còn lại sắc mặt biến đổi, khẩn trương muốn bật súng.

Ngay tức thì, bọn hắc trông thấy một đao hắc ảnh lao ra từ bên trong ô tô, giống như một bóng u linh chớp mắt đã tiếp cận bên người bọn hắc.

“Phanh phanh phanh!” Ba tiếng trầm đục qua đi, bọn hắc còn chưa kịp rút súng, liền bị Lý Dật hạ gục. Trước lúc dừng xe, Lý Dật đã tính toán khoảng cách của ba người. Hiện giờ động thủ cũng phi thường thoải mái. Dù sao lấy thực lực hiện tại đã tiếp cận bảy thành kiếp trước, đối phó với đám bảo tiêu bình thường, quả thực chính là việc giết gà dùng dao mổ trâu.

Trước khi chưa làm rõ ràng chân tướng sự tình, Lý Dật cũng không có muốn hạ sát thủ, chỉ đánh cho bốn người hôn mê bất tỉnh đi thôi. Lý Dật đem súng giấu ở bên hông, bước nhanh vào bên trong căn biệt thự.

Giữa đại sảnh của căn biệt thự chớp lóe ánh đèn nhấp nháy, tiếng âm nhạc ầm ĩ vang vọng bên trong nơi này. Trong không khí sương khói vờn quanh, đồng thời cũng tràn ngập hương vị cồn nồng đậm.

Trong đại sảnh có mười mấy người cả nam lẫn nữ đang ôm nhau cùng một chỗ, điên cuồng lắc đầu. Mà ở trên ghế sofa bên cạnh, có vài đôi nam nữ thân thể trần truồng, hung hăng trêu chọc thân mình, trong miệng phát ra chuỗi thanh âm như thống khổ lại như rên rỉ khoái hoạt.

Chẳng những thế còn có hai tên biến thái đang cùng nhau tàn phá trên một nữ nhân, một tên động trên mặt, một tên động phía dưới. Người phụ nữ kia biểu tình giống như phê thuốc, thập phần điên cuồng.

Thu tất cả mọi chuyện này vào trong tầm mắt, Lý Dật không khỏi nhíu chặt đôi lông mày. Vi Vi thật sự tới đây sao?

Nghi hoặc đồng thời Lý Dật nhanh chân bước vào trong đại sảnh tìm kiếm bóng dáng của Lưu Vi, nhưng lại không phát hiện ra nàng.

Ngay tại lúc Lý Dật muốn lên cầu thang tầng hai, thì gặp một nữ nhân bộ dạng ước chừng còn trẻ tuổi, chiếc áo trên thân gần như trong suốt, nàng loạng choạng bước tới bên cạnh Lý Dật, liếm liếm môi nói: “Suất ca, đến làm em đi?”

Khi nàng nói chuyện đồng thời cũng nở một nụ cười dâm đãng, sau đó chống tay vào cầu thang vênh mong ra. Lý Dật không thèm quan tâm đến nữ nhân kia, mà dùng tốc độ nhanh nhất phóng lên cầu thang.

Trong căn biệt thự này có rất nhiều phòng đơn lẻ. Mỗi khi Lý Dật đến trước một gian phòng cũng đều ghé tai dán ở trên cánh cửa. Xác định bên trong không có thanh âm, lại tiếp tục tìm kiếm.

“Tiêu Huỳnh Huỳnh, trong lòng mỗi nữ nhân đều có máu phong tao, không phải Lưu Vi nàng rất đơn thuần hay sao? Cô nghe đi, thanh âm của nàng thực dâm đãng, còn nữa, dường như nàng đang rất nóng nực, muốn cởi bỏ quần áo trên người kia!”

“Đái Nhạc, người chết không được tử tế!”

Bỗng nhiên nghe được thanh âm trong phòng ngủ truyền ra. Lý Dật hơi nheo mắt lại, theo sau đó thoái lui về phía sau vài bước, tung chân đập vào cửa phòng.

Bỗng nhiên âm vang một tiếng, Đái Nhạc từ trên ghế nhảy dựng lên, bước nhanh ra ngoài, vừa vịn chạm mặt Lý Dật ở trước cửa. Chứng kiến Lý Dật toàn thân tản mát sát khí mãnh liệt, hắn không khỏi biến sắc, theo bản năng xoay ngược thân, muốn chạy tới cầm khẩu súng ở trên bàn.

Chính là Lý Dật lại không cho hắn cơ hội, ngay khi Đái Nhạc xoay người, Lý Dật chớp mắt trùng động, thân hình đột ngột nhảy vọt tới vài thước, chộp trúng sau gáy của Đái Nhạc. Tựa như đang xách một con gà, đem Đái Nhạc cử bổng lên.

Trong gian phòng, sau khi Tiêu Huỳnh Huỳnh trông thấy Lý Dật xuất hiện, nhất thời kích động hô lớn: “Lý Dật, anh mau đi sang vách bên cạnh, Vi Vi sắp không xong rồi!”

Tiêu Huỳnh Huỳnh vừa nói dứt lời, Lý Dật cũng vô tình nhìn thoáng qua màn hình tinh thể lỏng ở trên vách tường.

Trong màn ảnh, gương mặt của Lưu Vi giống như bị sung huyết, đỏ đến mức dọa người. Hai chân nàng cật lực khép chặt cùng một chỗ, dùng sức ma xát, cái miệng nhỏ nhắn mơ hồ rên rỉ không rõ. Còn hai cánh tay đang tự cầu xé quần áo trên người của chính mình.

Chứng kiến cảnh tượng này, ánh mắt của Lý Dật híp lại thành một đường chỉ nhỏ. Nhất thời một cỗ sát khí nồng đậm theo trên người hắn bạo phát ra, lan tràn khắp chung quanh gian phòng. Đái Nhạc chỉ cảm thấy trên dưới toàn thân run lên một trận.

Lý Dật chậm rãi thu hồi mục quang, diễn cảm vô tình nhìn Đái Nhạc trong tay, liếm khóe môi nói: “Người muốn chết như thế nào?”

131. Chương 131: Thiên Vương Lão Tử Cũng Phải Chết

Nhìn mục quang tràn ngập tử khí của Lý Dật, Đái Nhạc cảm giác toàn thân trên dưới của mình....Không còn chút khí lực nào, đừng nói là muốn giãy giụa, tựa ngay cả mở miệng cũng đều không có khí lực.

“Hô....Ừm....”

Lúc này trên màn ảnh Lưu Vi rên rỉ càng lúc càng lớn, thậm chí đã bắt đầu xé rách được quần áo trên người!

Nghe thanh âm Lưu Vi rên rỉ, Lý Dật sắc mặt phát lạnh, hữu thủ đột ngột dùng lực đem Đái Nhạc vung lên, giống như một đồng búa hung hăng ném tới màn hình.

“Phanh!”

Đái Nhạc thân mình nện trúng màn hình tinh thể lỏng, trực tiếp khiến cho chiếc LCD đập nát, từng mảnh thủy tinh cắt qua da thịt của hắn, nhất thời máu tươi nhuộm đỏ khắp thân thể.

Lý Dật bước đến bên cạnh người Đái Nhạc, dùng một loại ánh mắt....Không mang theo bất luận một tia tình cảm nào nhìn chằm chằm vào Đái Nhạc: “Giải được.”

Hiển nhiên Lý Dật đã nhìn ra Lưu Vi ăn phải thuốc kích dục, hơn nữa còn là một loại đặc biệt. Hoặc ăn giải được, hoặc phải đạt tới cao triều thì được lực mới hết tác dụng.

“Loại thuốc này vừa mới sản xuất, ta không....Không có giải được!” Đái Nhạc mặt cắt không còn giọt máu nhìn Lý Dật nói.

Dứt lời Đái Nhạc rõ ràng chứng kiến mi mục của Lý Dật nhú chặt lại, trong con ngươi sát khí càng thêm nồng đậm.

“Lý Dật, ngươi không thể giết ta. Ta là cháu đích tôn của Đái Hồ! Giết ta....” Tựa hồ Đái Nhạc ý thức được chuyện gì đó, giống như một con chó điên lớn tiếng gầm rống.

Lý Dật vung chân lên giẫm vào đầu Đái Nhạc, khiến cho đầu của hắn ghim chặt cùng những mảnh thủy tinh, lạnh lùng nói: “Coi như ngươi có là Thiên Vương lão tử thì cũng phải chết.”

Dứt lời Lý Dật thu chân phải về, hướng đầu của Đái Nhạc đạp thẳng một cước!

“Phanh!”

Một cú đá trầm trọng, trực tiếp đánh cho đầu của Đái Nhạc dán chặt lên vách tường. Một khối thủy tinh bén nhọn ở trên vách tường hung hăng cắm vào sau ót của hắn. Thân mình hắn kịch liệt run run vài cái, theo sau đó ngã ngục trên mặt đất.

Thấy Đái Nhạc đã chết, Lý Dật còn chưa thềm nói chuyện với Tiêu Huỳnh Huỳnh, mà nhanh chân đi sang phòng ngủ cách vách, đập cửa ra.

Thời điểm Lý Dật bước tới bên giường, có lẽ được lực trong cơ thể của Lưu Vi đã hoàn toàn phát tác, thanh âm rên rỉ càng lúc càng lớn, chiếc quần bò giữa hai chân ướt sũng, áo trên người cũng bị xé rách một nửa, lộ ra chiếc nịt ngực bên trong.

Nhìn Lưu Vi thống khổ ở trên giường giống như một dâm phụ, Lý Dật đau lòng không thôi, vươn tay ra muốn giữ chặt nàng.

Lưu Vi đã hoàn toàn lạc vào bến mê, vốn đang điên cuồng xé trang phục trên người, lúc này cảm nhận được có khí tức nam nhân ở bên cạnh, lập tức giống như vòi bạch tuộc nhào đến bên người Lý Dật, mơ hồ rên rỉ: “Nóng....ngứa....”

Trong lúc mở miệng nói chuyện, đồng thời Lưu Vi cũng điên cuồng cẩu xé trang phục của Lý Dật. Nhưng hắn không dám trực tiếp đánh Lưu Vi ngất xỉu, hắn biết một khi trúng phải loại thuốc này, bị đánh ngất xỉu, được lực không hề thoái lui, người trúng độc sẽ rơi vào trạng thái chết lâm sàng.

Dưới hành động vô thức của Lưu Vi, đồng thời Lý Dật cũng tháo tấm ga giường ra, sau đó đem mảnh ga giường cuộn chặt trên người Lưu Vi.

Làm xong tất cả chuyện này, Lý Dật một tay ôm Lưu Vi đi ra khỏi phòng ngủ.

“Lý Dật, giúp tôi với.” Khi Lý Dật ôm Lưu Vi đi ra ngoài, thì Tiêu Huỳnh Huỳnh la lớn.

Lý Dật lạnh lùng liếc mắt nhìn Tiêu Huỳnh Huỳnh, phát hiện sắc mặt nàng tái nhợt, thân hình cật lực run rẩy, trong con ngươi toát ra thần tình vô cùng hoảng sợ.

Hiển nhiên vừa rồi chứng kiến một màn Lý Dật giết chết Đái Nhạc, Tiêu Huỳnh Huỳnh đã bị sợ hãi. Trầm ngâm một lúc, Lý Dật vẫn bước tới bên cạnh Tiêu Huỳnh Huỳnh, giúp nàng cởi dây trói.

Xong xuôi mọi chuyện, Lý Dật không mở miệng nói chuyện với Tiêu Huỳnh Huỳnh, mà mang theo Lưu Vi nhanh chân bước ra ngoài.

Tiêu Huỳnh Huỳnh không nói hai lời, lập tức bám theo Lý Dật đi ra bên ngoài, đồng thời dùng tay che mặt, tựa hồ không muốn chứng kiến tử trạng của Đái Nhạc.

Theo sau, Lý Dật ôm Lưu Vi bước nhanh xuống dưới lầu. Trong đại sảnh dưới lầu, nhóm nam nữ thanh niên càng thêm điên cuồng, phần lớn những cặp đôi đều đang tiến hành hoạt động phát tiết thú tính.

Nhìn thấy tất cả những chuyện này, biểu tình của Tiêu Huỳnh Huỳnh thập phần khiếp sợ, còn Lý Dật mặt không chút biến đổi, chỉ là trong con ngươi sát khí toát ra càng thịnh.

“Đó là nữ nhân của tao, mày ôm làm gì?” Lúc này, một tên thanh niên uống say thân thể loạn choạng, một bên vừa đi vừa dùng ngón tay chỉ vào Lý Dật nói.

“Cút!” Lý Dật lạnh lùng quát, hướng hạ bàn của người thanh niên kia đá ra một cước.

“Phanh!” Một thanh âm muộn hưởnɡ qua đi, người thanh niên kia bị một cước của Lý Dật đánh bay ngược ra ngoài, thân hình nện trúng trên vách tường, hung hăng co giựt vài cái, sau đó liền đổ gục xuống mặt đất, không chút nhúc nhích.

Trong đại sảnh, những đôi nam nữ thanh niên đều đã rơi vào bế dục, đương nhiên không biết tình hưởnɡ mọi thứ chung quanh. Tại bên cạnh nơi người thanh niên đó chết đi, một nữ nhân mang tất chân màu đen bị một người thanh niên khác tàn phá thân thể, đồng thời nàng túm lấy tóc của cái xác, mê man hô: “Nga! Nhanh! Dùng sức! Mạnh nữa lên!”

Nằm ở trong lòng Lý Dật, Lưu Vi bị được lực tác oai tác quái, mà tại đại sảnh liên tục không ngừng vang lên những tiếng rên rỉ kích thích. Nàng vận vẹo thân thể càng nhanh hơn, hai bàn tay như muốn thò vào trong trang phục của Lý Dật.

Đối với tình huống này, Lý Dật chỉ gạt tay Lưu Vi ra, sau đó cước bộ nhanh hơn bước đi ra ngoài.

Ngoài cổng biệt thự, bốn tên đại hán kia còn chưa tỉnh lại, vẫn nằm im thín thút ở trên mặt đất. Đối với sự tình Lý Dật mang theo nhị nữ đi ra ngoài hồn nhiên không biết.

“Mở cửa xe ra!” Lý Dật ôm Lưu Vi tới bên cạnh ô tô, nhìn Tiêu Huỳnh Huỳnh lạnh lùng nói.

Tiêu Huỳnh Huỳnh rụt rè “nha” một tiếng, sau đó mở cửa xe. Lý Dật đem Lưu Vi đưa vào trong ghế phụ, cẩn thận buộc dây an toàn, đồng thời dùng tấm ga giường trói chặt hai tay của Lưu Vi, khiến cho nàng không thể nhúc nhích nổi. Hoàn thành xong, Lý Dật mới bước sang bên ghế lái, còn lúc này Tiêu Huỳnh Huỳnh sớm đã chui vào trong xe.

“A...Ừm...” Lưu Vi hai tay bị buộc chặt không thể nhúc nhích, chỉ có thể dùng thanh âm rên rỉ phát tiết dục hỏa của mình, thanh âm càng lúc càng lớn.

Lý Dật sắc mặt khó coi bật nhạc trong ô tô lên, sau đó khởi động máy đánh xe rời khỏi khu biệt thự Đền Cung. Bên trong ô tô mặc dù tiếng nhạc rất lớn, nhưng Tiêu Huỳnh Huỳnh vẫn có thể nghe được tiếng rên rỉ của Lưu Vi như cũ.

Xuyên thấu của chiếc kính trên đầu ô tô, Tiêu Huỳnh Huỳnh nhìn được rõ ràng, biểu tình của Lý Dật lạnh lùng thực dọa người, thậm chí nơi bàn tay điều khiển vô lăng đều có chút tức giận đến mức run rẩy.

Tuy rằng Tiêu Huỳnh Huỳnh thật muốn biết đang đi đâu, nhưng khi nhìn biểu tình băng sương trên gương mặt Lý Dật, nàng lập tức đem câu hỏi nuốt lại, không dám thốt ra.

Vài chục phút qua đi, Lý Dật đem chiếc ô tô dừng ở bên đường quốc lộ vùng ngoại thành, sau đó quay đầu nhìn lại Tiêu Huỳnh Huỳnh, lạnh nhạt nói: “Xuống xe!”

Nghe được thanh âm của Lý Dật, cả người Tiêu Huỳnh Huỳnh chấn động, theo bản năng gật gật đầu. Sau đó mở cửa xe bước xuống.

Lý Dật vẻ mặt khó coi tựa lưng vào trên ghế, theo trong túi quần móc ra bao thuốc lá, châm một điếu, cật lực rít vài hơi, tiếp theo trầm giọng hỏi: “Nói cho tôi biết, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?”

Không biết tại sao, lúc này Lý Dật khiến cho Tiêu Huỳnh Huỳnh cảm nhận được nỗi sợ hãi. Đã chẳng còn dám ngang ngạnh cùng với Lý Dật giống như trước kia, mà cúi đầu, không dám nhìn vào ánh mắt của hắn.

Bỗng dưng nghe Lý Dật hỏi, Tiêu Huỳnh Huỳnh chấn động thân hình, lắp bắp nói: “Đái...Đái Nhạc...lừa...lừa tôi cùng Vi Vi.”

“Làm sao lại lừa được các cô?” Lý Dật lạnh lùng nhìn Tiêu Huỳnh Huỳnh nói.

Tuy rằng sự tình hôm nay có chút hoang đường, nhưng tại Lý Dật xem ra, với tính cách của Lưu Vi tuyệt đối sẽ không tham dự loại tụ họp mang tính chất như thế. Phương diện này khẳng định có vấn đề, mà vấn đề tuyệt đối không thoát khỏi liên quan cùng Tiêu Huỳnh Huỳnh.

“Hô!” Đầu tiên Tiêu Huỳnh Huỳnh thở dài vài ngụm, hít một chút không khí trong lành ở vùng ngoại ô, mới giải thích: “Ngày hôm qua Đái Nhạc nói với tôi, hôm nay là sinh nhật của hắn. Hắn muốn tôi giúp hắn mời Lưu Vi đến tham dự bữa tiệc.”

“Sau đó thì sao?” Lý Dật hung hăng rít khói thuốc lá.

Mặc dù Tiêu Huỳnh Huỳnh sợ hãi ánh mắt của Lý Dật, nhưng nàng vẫn tiếp tục giải thích: “Ban đầu tôi nói với Đái Nhạc rằng Vi Vi sẽ không đi....Nhưng Đái Nhạc hứa với tôi, nếu như Vi Vi tới tham dự bữa tiệc sinh nhật của hắn, sau này hắn sẽ không tìm Vi Vi quấy rầy thêm nữa. Trước kia, mỗi ngày cơ hồ hắn đều tìm cách tiếp cận Vi Vi, nàng thực không vui...”

Nghe Tiêu Huỳnh Huỳnh giải thích xong, Lý Dật khẽ thở dài, chuyện này truy cứu đến cùng thì cũng không phải lỗi của Tiêu Huỳnh Huỳnh.

“Được rồi, lên xe.” Lý Dật bấm điều thuốc còn dang dở, mở cửa xe nói.

Hơn hai mươi phút đồng hồ sau, Lý Dật điều khiển ô tô đưa Tiêu Huỳnh Huỳnh cùng Lưu Vi tới căn nhà cũ trước kia hắn và Hạ Vũ Đình từng sinh hoạt.

Căn nhà này lúc trước Lý Dật phải nộp tiền thuê theo năm, sau khi chuyển tới biệt thự, cũng ngại đòi lại tiền, cho nên vẫn để trống không ở đó.

Chờ sau khi Lý Dật dừng xe, tắt âm nhạc đi, thì được lực trong cơ thể của Lưu Vi cũng phát tác điên cuồng.

Đối với tình huống này, Lý Dật đành phải cố định hai tay của Lưu Vi, đồng thời che miệng không cho nàng kêu ra tiếng.

Coi như Lý Dật đã không sinh hoạt tại căn nhà cũ một đoạn thời gian, nhưng trong phòng mọi thứ vẫn còn sạch sẽ, chỉ là không gian có chút ư tịch.

Vào trong nhà, Lý Dật dùng tốc độ nhanh nhất buộc chân tay Lưu Vi ở trên giường, sau đó thoái lui ra khỏi phòng.

“A...Ân...” Trong phòng, Lưu Vi lớn tiếng rên rỉ, tựa hồ dùng phương thức này để phát tiết dục hỏa trong cơ thể.

Cứ việc còn cách một bức tường, nhưng Lý Dật vẫn nghe được thanh âm phóng đảng của Lưu Vi, rơi vào đường cùng, Lý Dật đành phải bật lớn tiếng ti- vi lên, đồng thời châm thuốc hút, muốn dùng chất nicotin để chuyển dời lực chú ý.

Chuyện xảy ra ngày hôm nay đối với Tiêu Huỳnh Huỳnh là một đả kích rất lớn, trong khi Lý Dật hút thuốc, đồng thời nàng ngồi dựa ở trên ghế sofa, ngẩng đầu nhìn lên trần nhà không hiểu đang suy nghĩ cái gì.

Không biết trải qua bao nhiêu lâu, Tiêu Huỳnh Huỳnh mới thu hồi ánh mắt, trộm liếc nhìn sang Lý Dật, nhỏ giọng hỏi: “Có thể cho tôi một điều không?”

Lý Dật quay đầu, chứng kiến thần sắc hoảng loạn của Tiêu Huỳnh Huỳnh, thì hiểu được hôm nay nàng cũng bị đả kích không nhỏ. Thế nên đem bao thuốc lá cùng hộp quẹt đưa cho nàng.

Tiêu Huỳnh Huỳnh không thường xuyên hút thuốc, tư thế cầm điều thuốc thực mới lạ, rít hai hơi, liền cất lực ho khan.

Hút xong một điều thuốc, sắc mặt Tiêu Huỳnh Huỳnh chuyển biến đi nhiều, ngẩng đầu nhìn Lý Dật, chần chừ nói: “Anh giết chết Đái Nhạc, liệu Đái Hồ sẽ bỏ qua cho anh sao?”

132. Chương 132: Ra Mặt Bảo Hộ

Nghe Tiêu Huỳnh Huỳnh nói, Lý Dật cũng không trả lời mà trầm ngâm hút thuốc. Hắn từng điều tra qua thân phận của Đái Nhạc, biết Đái Nhạc chính là con trai của Đái Minh Hải. Nhưng Lý Dật không biết ở trong buổi tiệc mừng thọ Đái Hồ đích thân tuyên bố, tương lai Đái Nhạc sẽ là người nối nghiệp của mình.

Mặc dù Lý Dật không biết Đái Nhạc được Đái Hồ coi trọng, nhưng chỉ dựa vào thân phận con trai của Đái Minh Hải, hắn cũng thừa hiểu chuyện này sẽ tạo ra ảnh hưởng chấn động, thậm chí còn liên quan đến sự phát triển ổn định của Mãnh Hổ bang trong tương lai.

Nhưng Lý Dật tuyệt đối không hối hận, nếu cho hắn thêm một cơ hội nữa, hắn vẫn chọn phương thức như vậy. Hoặc sẽ không bao giờ làm, một khi đã làm liền không hối hận, đây chính là bản tính xử sự của hắn.

Đương nhiên không hối hận thì không hối hận, hiện giờ trong lòng của Lý Dật cũng đang tính toán phải giải quyết chuyện này như thế nào cho ổn thỏa. Trên thực tế, ngay lúc rời khỏi khu biệt thự Đan Cung hắn đã bắt đầu suy nghĩ đến vấn đề này, chính là đến bây giờ còn chưa thông suốt.

Trầm ngâm nhả khói thuốc vờ quanh căn phòng, biểu tình trên khuôn mặt của Lý Dật cực kì nghiêm túc, hai hàng lông mày gắt gao khép chặt lại cùng một chỗ. Trông vô cùng khó coi!

Nhìn biểu tình nghiêm túc trên khuôn mặt Lý Dật, bỗng nhiên Tiêu Huỳnh Huỳnh cảm giác được Lý Dật bây giờ căn bản không có giống với Lý Dật mà trước kia nàng nhận thức. Ở trong trí nhớ của nàng, Lý Dật trước kia luôn bữa bãi, tự cao tự đại, hiện giờ hẳn trầm ổn hơn rất nhiều.

Chứng kiến hết thấy mọi thứ, không biết tại sao, trong lòng Tiêu Huỳnh Huỳnh thậm chí có chút khó chịu. Mặc dù truy cứu đến cùng thì không phải nàng hoàn toàn sai, nhưng chính nàng cũng không thể thoát khỏi trách nhiệm liên đới. Nếu nàng không đi khuyên bảo Lưu Vi, Lưu Vi không thể nào tới tham dự bữa tiệc sinh nhật của Đái Nhạc, hết thấy mọi chuyện cũng sẽ không phát sinh.

“Thực xin lỗi, là do tôi hại anh.” Tiêu Huỳnh Huỳnh cắn cắn môi, nhẹ giọng nói.

“Chuyện này không liên quan đến cô.” Lý Dật khẽ lắc đầu phản bác.

Lúc này Tiêu Huỳnh Huỳnh đã bình tĩnh hơn rất nhiều, làm con gái của Tiêu Thanh Sơn, trong lòng nàng cũng kế thừa được một ít bản lĩnh. Nghe Lý Dật phản bác, nàng đề nghị nói: “Hiện tại muốn giải quyết ổn thỏa chuyện này, anh chỉ có thể đi tìm cha tôi. Để cho ông nghĩ biện pháp cứu anh.”

“Tôi tự biết chừng mực.” Lý Dật ngữ khí hơi chút phức tạp. Trong lòng Lý Dật cũng hiểu, hiện tại tìm Tiêu Thanh Sơn nghĩ biện pháp xử lý chính là tối khả thi nhất.

Nhưng Lý Dật lo lắng, nếu Tiêu Thanh Sơn ra mặt giải quyết chuyện này, sẽ mang đến cho Tiêu Thanh Sơn phiền toái cực lớn. Đó cũng không phải là điều mà Lý Dật muốn chứng kiến.

Tuy nhiên ngoại trừ cách này ra, tựa hồ không còn biện pháp khác. Nếu đổi lại mấy tháng trước bước chân vào cửa Trần gia, có thể Đái Hồ sẽ kiêng kị. Còn hiện giờ Lý Dật ở trong mắt người của Trần gia thì tính là thứ gì? Người của Trần gia nguyện ý ra mặt sao?

Đáp án khẳng định là không! Trần gia tuyệt đối sẽ không ra mặt, cho dù hiện tại Lý Dật đáp ứng Trần gia kết hôn cùng Trần Lâm cũng chẳng thấm thía vào đâu, sẽ càng làm cho Trần Gia khinh thường hẳn. Mà Lý Dật cũng sẽ không bao giờ đi làm như vậy.

Trong đầu hiện lên những suy nghĩ này, biểu tình của Lý Dật càng lúc càng thêm ngưng trọng.

“A ! ! !” Lúc này ở trong phòng ngủ Lưu Vi hét dài một tiếng, giữa đêm tối thanh âm có vẻ phá lệ chói tai.

Nghe tiếng rên rỉ kia, trong lòng Lý Dật không khỏi đau xót, đồng thời cũng biết được tính bên trong cơ thể của Lưu Vi đã hết hiệu lực rồi.

Đối với chuyện này, Lý Dật dụi tàn thuốc, nhích thân lên hướng phía phòng ngủ đi đến. Khi hắn bước vào phòng ngủ thì Lưu Vi vẫn nằm bất động ở trên giường.

Sắc mặt của nàng đỏ ửng tới mức dọa người, nguyên bản đôi con ngươi trong suốt đơn thuần toát ra ánh mắt thỏa mãn, mồ hôi ướt đầm trang phục còn sót lại trên người. Để cho Lý Dật có thể rõ ràng chứng kiến thân hình mảnh khảnh kia, nhất là giữa hai chân đã hoàn toàn ướt át.

Dõi theo tất cả mọi chuyện, trong lòng của Lý Dật có một loại khó chịu không nói nên lời, đối với thiếu nữ đơn thuần như Lưu Vi mà nói, phát sinh chuyện như thế này hoàn toàn là một cú đả kích. May mắn chính là hắn đuổi tới đúng lúc, không để cho bị kịch diễn ra.

Lúc này, có thể Lưu Vi cũng đã khôi phục được một chút lý trí, sau khi chứng kiến Lý Dật xuất hiện, nàng vốn còn đang hoan hỉ, nhất thời diễn cảm liền biến thành ảm đạm. Tựa hồ nàng đang nhớ lại mọi chuyện xảy ra trước đó.

Cùng những loại thuốc mê linh tinh khác bất đồng, thời điểm Lưu Vi ăn phải thuốc do Đái Nhạc cấp. Dưới cơn được tính phát tác Lưu Vi vẫn có thể suy nghĩ, thậm chí nàng còn cả ý thức, nhưng lý trí hoàn toàn bị thuốc kích thích điều khiển mà thôi.

Lý Dật chậm rãi bước tới bên người Lưu Vi, vươn tay, cố gắng giúp đỡ nàng lau đi mồ hôi ở trên mặt.

Cảm nhận được hành động quan tâm của Lý Dật, thân mình Lưu Vi không tự chủ được khẽ run rẩy, nguyên bản sắc mặt đỏ ửng cũng biến thành trắng nhợt như tờ giấy, trong đôi mắt của nàng xuất hiện thần tình sợ hãi.

“Vi Vi!” Chứng kiến thân thể Lưu Vi run run, Lý Dật không tiếp tục lau mồ hôi cho nàng nữa, mà nhẹ nhàng vuốt đầu, khẽ nói: “Không sao nữa rồi, Vi Vi đừng sợ, mọi chuyện đều trở thành quá khứ rồi.”

Nghe được hắn nói, thân hình của Lưu Vi run rẩy càng thêm lợi hại, đôi con ngươi mê man lạc thần, tựa hồ nàng cũng không biết nên phải đối diện như thế nào.

“Vi Vi, em đừng sợ, ca ca liền cởi trói cho em ngay lập tức.” Lý Dật thấy trên cổ tay Lưu Vi có xuất hiện vết máu bầm, trong lòng giống như bị một thanh chủy thủ sắc bén cứa vào, bứt rứt khó chịu.

Hiển nhiên thời gian được lực tác oai tác quái cực mạnh, Lưu Vi một mực giãy giụa, kết quả nơi cổ tay ma sát cùng dây trói, biến thành cái tình trạng này. Lý Dật cẩn thận giúp Lưu Vi cởi dây trói, không muốn nàng phải chịu đau đớn thêm nữa.

Làm xong tất cả những chuyện này, Lý Dật đem Lưu Vi ôm vào trong ngực, nhẹ nhàng vỗ tấm lưng của nàng mà an ủi: “Vi Vi đừng sợ, có anh ở bên cạnh, không ai có thể khi dễ em được.”

Lý Dật vừa dứt lời, hắn liền cảm nhận được rõ ràng Lưu Vi đã khóc, lệ châu theo khuôn mặt thấm ướt khoảng áo ngực của hắn. Lưu Vi tựa như ủy khuất cực điểm, nàng không dám khóc lớn tiếng, mà chỉ cật lực kiềm chế, không cho thanh âm phát ra.

“Vi Vi, muốn khóc thì cứ khóc đi, khóc được thì tâm tình mới cảm thấy dễ chịu.” Lý Dật thở dài khẽ nói.

Nghe Lý Dật khuyên bảo, Lưu Vi giống như được tiếp thêm sức mạnh, không hề kiềm chế, tiếng khóc nỉ non vang vọng, nàng khóc trông thực bị thương.

Tiêu Huỳnh Huỳnh đứng tại trước cửa, nhìn thấy Lưu Vi giống như một tiểu sơn dương rúc ở trong lòng Lý Dật liếm láp thương tổn. Con tim của nàng rất đau đớn, nước mắt không tự chủ được theo trong vành mắt chảy ra, nàng không dám lên tiếng quấy rầy hai người, chỉ lẳng lặng đứng nhìn.

Không biết trải qua bao nhiêu lâu, một hồi chuông điện thoại bỗng nhiên vang lên phá vỡ sự im lặng ở trong căn phòng.

Tiêu Huỳnh Huỳnh theo bản năng móc điện thoại ra, nhìn dãy số trên màn hình, nói: “Là điện thoại của ba ba.”

Nghe Tiêu Huỳnh Huỳnh nói, trong lòng Lý Dật không khỏi chấn động, chẳng lẽ hắn đã biết rồi sao? Hắn gọi điện thoại tới muốn giúp ta chăng?

“Tiểu Dật, ta biết con nghi ngờ lời của ta, nhưng ta vẫn muốn nói, con chính là con trai ta, đời này cho dù phải mất đi bất luận thứ gì, ta cũng sẽ không để cho con phải chịu ủy khuất!” Giờ khắc này, trong đầu Lý Dật nhớ lại câu nói của Tiêu Thanh Sơn, cái giọng trầm ấm kia tựa như vang vọng ở ngay bên tai.

Chứng kiến Lý Dật không biểu lộ gì, Tiêu Huỳnh Huỳnh tiếp nhận cuộc gọi, không đợi Tiêu Thanh Sơn kịp mở miệng, liền khẩn trương nói: “Cha, người phải cứu...cứu Lý Dật.”

“Các người đang ở đâu?” Đầu dây điện thoại bên kia, thanh âm của Tiêu Thanh Sơn có chút trầm thấp, thậm chí khiến cho Tiêu Huỳnh Huỳnh cảm giác vô cùng xa lạ.

Bất quá Tiêu Huỳnh Huỳnh cũng không để ý tới điểm này, mà lập tức trả lời: “Con không biết nơi này là địa phương nào, chờ một chút con hỏi Lý Dật.”

“Căn nhà cũ trước kia tôi ở.” Lý Dật hơi chần chừ, cuối cùng vẫn thông báo địa điểm.

“Cha, Lý Dật nói rằng chúng con đang ở căn nhà cũ trước kia, cha có biết địa phương này không?” Tiêu Huỳnh Huỳnh lo lắng hỏi.

“Các người cứ đợi nguyên ở đó, ta phái người qua đón các người.” Tiêu Thanh Sơn nói dứt lời, liền cúp điện thoại.

Vừa nghe Tiêu Thanh Sơn nói như vậy, Tiêu Huỳnh Huỳnh nhẹ nhàng thở phào, có chút hưng phấn nói: “Cha nói sẽ phái người qua đón chúng ta. Xem ra cha muốn ra mặt bảo hộ anh, hẳn là không có chuyện gì đâu!”

Câu nói của Tiêu Huỳnh Huỳnh, làm cho trong lòng của Lý Dật nổi lên một đạo gợn sóng, ông ta thật sự vì mình mà nguyện ý đắc tội với cả Đái gia?

Khẽ lắc đầu, hắn không muốn suy nghĩ thêm ở vấn đề phức tạp này nữa, mà giúp Lưu Vi sửa sang lại đầu tóc, nói: “Vi Vi, trước tiên em đi tắm rửa, một lúc nữa anh sẽ đưa em trở về nhà, được không?”

Hiện giờ Lưu Vi còn đang khóc nỉ non như cũ, tuy nhiên thanh âm cũng nhỏ đi rất nhiều, nghe Lý Dật nói vậy, nàng nhẹ nhàng gật đầu ưng thuận.

Đợi Lưu Vi ngừng đầu lên, trong lòng của Lý Dật không khỏi chấn động!

Từng là một thiếu nữ đơn thuần hoạt bát, lúc này Lưu Vi đã biến thành một thiếu nữ mê mang, tuyệt vọng. Hai khóe mắt nàng sưng phồng, thần tình cũng diễn cảm cực kỳ hoảng loạn, tựa như sau này không biết phải làm sao để có thể đối mặt được với cuộc sống.

Đối với tình huống này, Lý Dật cũng không tiếp tục khuyên giải thêm gì nữa, hắn hiểu rõ hôm nay Lưu Vi bị đả kích quá mức nghiêm trọng, cần phải nghỉ ngơi thật tốt. Hiện tại có khuyên giải Lưu Vi thì hiệu quả cũng không lớn, dù sao, lấy trạng thái tinh thần hiện giờ của Lưu Vi, thì căn bản không nghe lọt những lời an ủi.

“Cô giúp Vi Vi đi tắm rửa.” Lý Dật đưa mắt nhìn sang Tiêu Huỳnh Huỳnh, ngữ khí đã không còn vẻ lạnh nhạt như lúc trước: “Nước nóng vẫn còn sử dụng được.”

“Àn!” Tiêu Huỳnh Huỳnh dùng sức gạt đầu, sau đó bước nhanh đến bên người Lưu Vi, nhẹ nhàng đỡ Lưu Vi đứng lên, nói: “Vi Vi, chúng ta đi tắm rửa nhé!”

Lưu Vi im lặng không nói, dưới sự giúp đỡ của Tiêu Huỳnh Huỳnh, đi tới hướng căn buồng vệ sinh. Khi bước đi hai chân của nàng run cầm cập giống như người trúng bệnh sốt rét, hiển nhiên, nàng đã không còn bao nhiêu khí lực.

Sau khi Tiêu Huỳnh Huỳnh đưa Lưu Vi vào trong buồng vệ sinh tắm rửa, hiện tại chỉ còn lại một mình Lý Dật ngồi ở trên ghế sofa, trầm mặc hút thuốc.

Xuyên thấu qua tấm kính của vách buồng vệ sinh, Lý Dật có thể mơ hồ chứng kiến được hai cái thân ảnh, trong đó một cái thân ảnh đứng im không nhúc nhích, đó chính là Lưu Vi. Còn Tiêu Huỳnh Huỳnh lại đang giúp Lưu Vi bao người.

Chứng kiến hai cái thân ảnh mỹ miều ở trước mắt, nhưng trong lòng Lý Dật quả thực không có nửa điểm tà niệm. Bởi hắn đang lo lắng chuyện này có tạo thành đả kích mang tính hủy diệt đối với Lưu Vi hay không? Dù sao, từ nhỏ Lưu Vi đã thiếu thốn tình cảm, hiện giờ gặp phải loại chuyện như thế này, trong lòng khẳng định khó có thể tiếp nhận nổi, cái này là rất khó nói trước.

Mà một khi Lưu Vi không thể thừa nhận nổi đả kích lần này, như vậy cuộc đời nàng sẽ bị phá hủy!

Nghĩ đến đây, cơn tức trong lòng của Lý Dật không khỏi dâng cao thẳng tắp lên, nếu như không phải ban này thời gian eo hẹp, hắn thật muốn để cho Đái Nhạc thưởng thức mùi vị gọi là sống không bằng chết.

Nửa tiếng sau, Tiêu Huỳnh Huỳnh cùng Lưu Vi bước ra từ trong buồng vệ sinh. Trên người Lưu Vi mặc quần áo của Hạ Vũ Đình, còn Tiêu Huỳnh Huỳnh thì lại vận trang phục của hắn.

“Trong phòng ngủ có máy sấy, mau đi thổi khô tóc đi.” Lý Dật nhìn Tiêu Huỳnh Huỳnh nói.

Tiêu Huỳnh Huỳnh gật đầu, kéo Lưu Vi hướng đến phòng ngủ. Đồng thời, cùng lúc này, xuyên qua khung kính cửa sổ, Lý Dật chứng kiến được ở bên ngoài có vài chiếc ô tô đang chạy tới, trong đó cả chiếc Hummer của Trịnh Dũng Cường.....

133. Chương 133: Luân Hồi

Chiếc Hummer quen thuộc kia là của Trịnh Dũng Cường, nguyên bản thân kinh Lý Dật đang căng thẳng cũng được buông lỏng, hắn bước nhẹ đến bên cửa sổ, lặng lẽ nhìn ra bên ngoài.

Rất nhanh, sáu chiếc ô tô lần lượt ngừng ở dưới lầu, Trịnh Dũng Cương mặc âu phục màu đen, cùng một người thanh niên bước xuống xe. Nương theo ánh đèn ô tô phát tán, Lý Dật chứng kiến rõ ràng khuôn mặt của người thanh niên kia, xem ra khuôn mặt kia đối với hắn mà nói, mặc dù không quen thuộc nhưng cũng không xa lạ gì.

Người thanh niên kia là Sở Qua, tâm phúc của Tiêu Cường.

Dưới lầu, Sở Qua sau khi bước xuống xe liền nhìn Trịnh Dũng Cương, lạnh lùng nói: “Trịnh Dũng Cương, anh chớ quên rằng lần hành động này tôi chính là tổng chỉ huy. Đó là mệnh lệnh do đích thân Đái lão gia sai khiến.”

Nhìn diện mạo của Sở Qua một bộ dạng đặc chí, Trịnh Dũng Cương sắc mặt thập phần âm trầm, hắn vô ý thức nhìn thoáng vào căn nhà, theo sau khàn giọng đáp: “Người dẫn người đi lên kiểm tra, ta ở dưới lầu canh chừng dùm.”

“Thế mới đúng chứ.” Sở Qua cười lạnh một tiếng, sau đó khoát tay, mười mấy tên đại hán cùng hắn tiến vào trong căn nhà.

Những tên đại hán này diện mạo lạnh lùng không nói, bên hông mỗi người đều có dấu hiệu giắt súng, hơn nữa toàn bộ đều là thủ hạ tinh nhuệ của Tiêu Cường.

Ngoài trừ Sở Qua mang đến người ở bên ngoài, Trịnh Dũng Cương cũng dẫn theo không ít thủ hạ, những người đó vừa chứng kiến bọn Sở Qua tiến vào trong, lập tức liền vây quanh bên người Trịnh Dũng Cương, trong đó có một tên thần tình lo lắng, the thé giọng nói: “Dũng Cương ca, phải làm sao bây giờ? Chúng ta không được để cho Dật ca rơi vào trong tay bọn Sở Qua, nếu không Dật ca liền nguy rồi!”

Người lên tiếng ngoại hiệu là Hầu Tam, lúc trước đã từng theo Lý Dật học dăm ba chiêu, khi biết được Lý Dật liều mạng đánh chết Điền Đăng Cương, thì hắn đối với Lý Dật có thể nói là thập phần sùng bái.

Đúng vậy, các thành viên trong đội ngũ tinh nhuệ do Trịnh Dũng Cương quản lý, đối với Lý Dật đều thập phần sùng bái. Thêm Trịnh Dũng Cương một lòng tôn kính Lý Dật, nên đã trực tiếp khiến cho các huynh đệ thủ hạ dưới tay, thập phần tôn kính Lý Dật.

Nhìn đám thủ hạ biểu tình lo lắng, Trịnh Dũng Cương thần tình sát khí nói: “Dật ca làm người như thế nào, tất cả chúng ta đều biết rõ ràng! Ta không hiểu tại sao Tiêu thúc muốn bắt Dật ca giao nộp cho Đái Hồ. Một khi Dật ca rơi vào trong tay của lão cáo già Đái Hồ, kết cục cũng khó tránh khỏi cái chết!”

Nói tới đây Dũng Cương trầm ngâm một lát, mới tiếp tục: “Cho nên, chúng ta nhất định phải cứu Dật ca!”

“Dũng Cương ca, anh có biện pháp nào không? Chúng tôi tuyệt đối không muốn Dật ca xảy ra sự cố!” Hầu Tam lập tức mở miệng hỏi, còn những người khác vẻ mặt cũng nhất mực phụ họa. Chỉ là khi nói chuyện đã đem thanh âm ép xuống tới mức cực nhỏ, sợ truyền đến tai của bọn người Sở Qua.

“Một lúc nữa chờ bọn Sở Qua áp tải Dật ca đi, huynh đệ chúng ta sẽ động thủ trên đường. Tiếp đó giúp Dật ca chạy trốn!” Trịnh Dũng Cương chứng kiến đám người Sở Qua đã tiến nhập vào trong nhà. Thần tình sát khí nói: “Đương nhiên, nếu hành động như vậy trở về huynh đệ chúng ta khó thoát khỏi trọng tội. Cho nên, chúng ta không được lưu lại nhân chứng sống.”

Trịnh Dũng Cương nói xong, ánh mắt thoáng đảo qua mặt đám thủ hạ bên cạnh. Những người này tuy rằng nghe thấy kế hoạch của Trịnh Dũng Cương thật điên cuồng, nhưng toàn bộ đều gật đầu, trên gương mặt mang biểu tình kiên định.

Chứng kiến biểu tình của những huynh đệ bên cạnh, Trịnh Dũng Cương mới thở phào ra một hơi nhẹ nhõm.

Trước đó, khi Trịnh Dũng Cương nhận được mệnh lệnh truy bắt Lý Dật, đồng thời cũng tìm cách gọi điện thoại cho Tiêu Huỳnh Huỳnh, kết quả điện thoại không liên lạc được, vô pháp thông tri cho Lý Dật biết là Tiêu Thanh Sơn muốn bắt hắn giao nộp cho Đái Hồ.

Đứng ở bên cửa sổ quan sát hết thấy mọi thứ dưới lầu, trong lòng Lý Dật bỗng dưng nảy sinh cảm giác không ổn. Tại hắn xem ra, nếu Tiêu Thanh Sơn phái người đến đón hắn trở về, nhất định sẽ chỉ phái Dũng Cương đi thôi, không có đạo lý để cho đám người Sở Qua cũng theo tới. Dù sao Tiêu Thanh Sơn cũng biết rõ ràng, Lý Dật cùng Tiêu Cường chính là thủy hỏa bất dung.

Mà trọng tâm nhất, cho dù Sở Qua cùng theo tới, nhưng người tiến nhập vào trong nhà hẳn phải là Trịnh Dũng Cương mới đúng!

Nghĩ tới điểm này, trong đầu của Lý Dật hiện lên một cái ý niệm, sắc mặt khẽ biến, lập tức cầm áo trên ghế sofa, đi tới phòng ngủ.

Trong phòng ngủ Tiêu Huỳnh Huỳnh đã giúp Lưu Vi làm khô tóc rồi, đang thổi mái tóc của chính mình.

“Giúp Lưu Vi mặc bộ quần áo này đi.” Lý Dật chỉ vào bộ quần áo thể thao treo trong tủ, đó là của Hạ Vũ Đình trước kia lưu lại, do nàng bận rộn ở phúc lợi viện nên còn chưa chuyển hết đồ đạc đi.

Lý Dật vừa nói dứt lời, bên ngoài liền vang lên thanh âm chuông cửa.

“Đóng chặt cửa phòng lại, không nghe được tôi gọi, tuyệt đối đừng mở cửa.” Lý Dật biểu tình âm trầm nhìn Tiêu Huỳnh Huỳnh phân phó một câu. Sau đó đứng lên bước ra khỏi phòng ngủ, chậm rãi tiến đến cửa chính.

Cánh cửa chính được mở ra, đập vào trong mắt chính là khuôn mặt đang tươi cười âm hiểm của Sở Qua, đám thủ hạ sau lưng hắn cũng sôi nổi rút súng, hòng nhắm thẳng vào Lý Dật. Những chiếc hòng súng đen nhánh phát ra hàn ý lạnh thấu xương tựa như muốn nói cho Lý Dật biết, chỉ cần Lý Dật hành động thiếu suy nghĩ, bọn chúng sẽ lập tức nổ súng.

Chứng kiến một màn này, Lý Dật chớp mắt minh bạch hết thấy, giờ khắc này hắn chỉ cảm thấy con tim của mình giống như tan nát thành ngàn mảnh vụn, một loại đau đớn khó có thể dùng ngôn ngữ để hình dung, lấy trái tim của hắn làm trung tâm mà lan tràn ra khắp cơ thể. Dưới cơn đau, thân thể hắn không tự chủ được mà run rẩy lên vài cái, trong tai truyền đến một trận thanh âm “oong oong” cuồng loạn.

“Còn đứng ở đó làm gì? Mau đi theo chúng ta.” Sở Qua nhìn biểu tình choáng váng của Lý Dật, trong lòng âm thầm hưng phấn. Thật ra hắn hiểu được, chỉ cần Lý Dật này chết đi, ngày sau Tiêu Cường nhất định sẽ là người nối nghiệp. Đến lúc đó bọn Trịnh Dũng Cương còn dám xấc láo với hắn nữa hay sao?

Lý Dật nhìn Sở Qua bộ dạng tiểu nhân đắc chí, sắc mặt có chút tái nhợt, vô thức hỏi: “Tiêu Thanh Sơn bán rẻ ta sao?”

Sở Qua biểu tình phát lạnh, lớn tiếng quát: “Cái gì gọi là bán rẻ người? Người quả nhiên không biết trời cao đất dày, cấp cho Tiêu thúc phiền toái lớn, Tiêu thúc chỉ muốn người phải gánh vác trách nhiệm tương ứng mà thôi. Chẳng lẽ người còn muốn Tiêu thúc phải lau mồ hôi cho người? Hừ, không biết tự soi gương, xem mình là cái dạng gì.”

Tuy rằng trước đó cũng nghĩ đến kết quả này, nhưng khi nghe được chính miệng Sở Qua nói ra, Lý Dật vẫn không khỏi sững sờ. Đồng thời hồi tưởng lại những đoạn thời gian trước kia bản thân mình nhận thức Tiêu Thanh Sơn.

“Chàng trai, từ lúc ta xác định cậu chính là con trai của ta, ta không mang tham vọng quá mức rằng con sẽ thừa thừa cho ta. Ta hiểu được, cuộc đời này vô luận ta làm như thế nào cũng đều không thể bù đắp được cho con cùng bà ấy.”

“Tiểu Dật, coi như chúng ta nhận thua, ta cũng sẽ không để cho con phải đi chịu chết.”

“Tiểu Dật, con phải biết rằng, xã hội này vốn là người ăn người, con buông tha cho người ta, người ta gặp được cơ hội liền ăn tươi nuốt sống lại con, vì đạt được mục đích, không từ bất luận thủ đoạn nào cũng không sai! Hơn nữa chỉ có như vậy, con mới vĩnh viễn trở thành người đi săn, sẽ không bao giờ phải làm mục tiêu cho kẻ khác săn đuổi.”

“Tiểu Dật, kì thực ta cũng không muốn cưỡng ép con biến thành một người, vì đạt được mục đích mà không từ bất luận một thủ đoạn nào, chỉ là ta đề nghị mà thôi. Ngoài ra, mặc kệ con quyết định lựa chọn như thế nào, ta cũng đều ủng hộ con.”

“Tiểu Dật, có lẽ con nghi ngờ lời của ta, nhưng ta vẫn muốn nói, con chính là con trai của ta. Cho dù cuộc đời này phải mất đi bất cứ thứ gì, ta cũng sẽ không để con phải chịu ủy khuất!”

.....

Những câu nói của Tiêu Thanh Sơn tựa như một đoạn phim ảnh, chớp mắt hiện lên ở trong đầu Lý Dật, giờ khắc này hắn đang cười, cười đến mức phi thường tự giễu!

“Người còn cười cái gì? Nhanh lên!” Sở Qua có chút không kiên nhẫn nổi, chẳng hiểu tại sao, nụ cười trên gương mặt của Lý Dật lại khiến cho hắn cảm thấy bất an.

Lý Dật thu hồi nụ cười: “Đợi chút, ta đi kêu Tiêu Huỳnh Huỳnh ra ngoài.”

Nói xong Lý Dật quay đầu bước tới hướng phòng ngủ, hô: “Tiêu Huỳnh Huỳnh, đưa theo Lưu Vi ra ngoài đi.”

Thanh âm của Lý Dật vừa dứt, Tiêu Huỳnh Huỳnh liền nâng đỡ Lưu Vi từ trong phòng ngủ bước ra. Hiện giờ trên người Lưu Vi đã mặc bộ quần áo thể thao kia, tuy nhiên sắc mặt vẫn tái nhợt như cũ. Bỗng nhiên chứng kiến được nhiều người cảm sùng như vậy, dưới chân nàng mềm nhũn, thiếu chút nữa đã té ngã.

Tiêu Huỳnh Huỳnh nhanh tay nâng đỡ Lưu Vi, sau đó hướng Sở Qua trừng mắt: “Sở Qua, ngươi muốn làm gì?”

“Huỳnh Huỳnh, tôi cũng chỉ phụng mệnh ông ngoại của cô tới bắt Lý Dật mà thôi.” Sở Qua ngoài mặt cười nhạt nói.

Sở Qua nói làm cho Tiêu Huỳnh Huỳnh hơi sững người, tiếp theo hoa dung đại biến: “Người nói cái gì? Người thụ mệnh lệnh của ông ngoại ta đến bắt Lý Dật, còn cha của ta đâu! Hắn như thế nào không có tới? Chẳng phải hắn mới vừa nói chuyện điện thoại cùng ta sao?”

“Chuyện là như vậy, Huỳnh Huỳnh, vừa rồi chúng tôi không biết hai người đang ở đâu, cho nên Đái lão gia kêu Tiêu thúc gọi điện thoại hỏi địa điểm, rồi chúng tôi được phái đến nơi này!” Sở Qua cười nói.

Tiêu Huỳnh Huỳnh vẻ mặt không dám tin: “Người....Người nói rằng cha ta để cho các người tới bắt Lý Dật ư? Chuyện này có thể sao?”

“Cha cô vốn dĩ muốn trực tiếp giết, nhưng Đái lão gia muốn người sống, cho nên....” Sở Qua nói xong, hướng Lý Dật lộ ra một nụ cười âm trầm, mà hiện tại biểu tình của Lý Dật cũng thập phần bình tĩnh, bình tĩnh làm cho đám người Sở Qua không khỏi cảm thấy sợ hãi.

Tiêu Huỳnh Huỳnh nhìn khuôn mặt bình thản của Lý Dật, nàng muốn nói cái gì đó, thế nhưng lời đến cửa miệng lại không thể bật thốt ra được! Nàng nằm mơ cũng thật không ngờ ba ba của mình sẽ đích thân phái người tới giết Lý Dật.

Chính nàng đã từng nghe Tiêu Cường nói qua, ba ba của mình muốn chọn Lý Dật làm người nối nghiệp.

Nàng cũng tự mình chứng kiến, tại lễ mừng ở Hoa Thanh, Tiêu Thanh Sơn đã giới thiệu Lý Dật cho toàn bộ các đại nhân vật!

Nàng còn nhớ rõ....Cả đời nàng chưa từng bị ai đánh qua....Nhưng bỗng nhiên ngày đó Tiêu Thanh Sơn bởi vì Lý Dật mà đánh nàng, hơn nữa còn rất mạnh tay!

Thậm chí nàng còn nhớ rõ.....Trịnh Dũng Cường kể cho nàng nghe. Lúc trước Lý Dật vì không muốn Tiêu Thanh Sơn phải mất thể diện, mất uy tín, nên đã mạo hiểm tính mạng ứng chiến với Điền Đăng Cương, thiếu chút nữa liền bị người ta đánh chết ở trên lôi đài.

Mà hiện giờ ba ba lại muốn giết hắn? Ba ba thực sự muốn giết hắn sao?

Giờ khắc này, Tiêu Huỳnh Huỳnh rơi vào mê man.

“Mau gỡ hai tay lên!” Dường như thái độ của Lý Dật bình tĩnh quá mức cần thiết, nên Sở Qua có chút không yên tâm, hắn nhìn Lý Dật quát một câu.

Lý Dật mặt không chút thay đổi vươn tay nâng lên, tùy cho Sở Qua tịch thu khẩu súng giắt ở bên hông.

Xác định trên người của Lý Dật không còn giấu vũ khí, Sở Qua cũng buông lỏng tâm tình, làm ra một cái thủ thế nói: “Mang đi!”

“Không cho phép mang đại ca ca đi!” Lúc này, Lưu Vi một mực đứng ở bên cạnh Tiêu Huỳnh Huỳnh bỗng nhiên vọt tới trước mặt Lý Dật, song thủ mở rộng, bảo hộ Lý Dật giống như gà mẹ che chở cho gà con, tròng mắt lên hết lớn.

Hành động bất thành linh của Lưu Vi nằm ngoài mọi người dự liệu.

Sở Qua hơi bất ngờ, tiếp theo sau cười lạnh nói: “Con ranh, chuyện lần này cũng có phần của mày đó.”

Lý Dật vươn tay nhẹ nhàng vuốt mái tóc của Lưu Vi, hạ giọng nói: “Vi Vi, đứng ở phía sau đại ca ca đi, không có việc gì đâu. Có anh ở bên cạnh, chuyện gì cũng vô sự.”

Nghe giọng nói cùng biểu tình của Lý Dật, bỗng nhiên Lưu Vi nhớ lại tình huống ở Cổ Thạch hội sở. Lý Dật cũng bị người ta muốn đưa đi, thì mình động thân bước ra phía trước, ngày hôm đó, biểu tình của Lý Dật cũng trầm ổn giống như lúc này vậy. Cơ hồ theo bản năng, Lưu Vi thối lui ra sau lưng hắn.

“Đi thôi.” Lý Dật hướng Sở Qua nói.

“Hắc! Không nghĩ ra, người lại muốn chết sớm như vậy.” Vốn Sở Qua đang buồn bực vì thái độ bình thản của Lý Dật. Lúc này vừa nghe mới hiểu được, Lý Dật là muốn chết sớm để đi đầu thai.

Cách nhìn của Tiêu Huỳnh Huỳnh cùng Sở Qua bất đồng, tuy rằng nàng không hiểu nguyên nhân tại sao Lý Dật vẫn còn bình tĩnh như thế, nhưng nàng tin tưởng, người thanh niên trước mắt này, tuyệt đối sẽ không chịu chết dễ dàng như vậy!

134. Chương 134: Quyết Liệt

Bởi vì thời gian tối muộn, những hộ gia đình trên lầu đã ngủ, động tĩnh của bọn người Sở Qua không nhỏ, thế nhưng cũng không trên chộc những hộ gia đình hiếu kỳ ra mở cửa quan sát.

Hơn mười thủ hạ của Sở Qua bao quanh Lý Dật ở giữa, vẻ mặt biểu tình khấn trương, bọn họ thế nhưng tinh tường nhớ kỹ, ngày trước Lý Dật bị một đám người mang đi gặp Tiêu Thanh Sơn đã xảy ra chuyện ngoài ý muốn.

Lần đó, Lý Dật nhân lúc hỗn loạn đã đoạt được một khẩu súng, nếu không phải Tiêu Thanh Sơn nhìn ra Lý Dật rất giống mẹ của hắn, có thể hiện tại Tiêu Thanh Sơn đã chết.

Dưới lầu, Trịnh Dũng Cương sắc mặt âm trầm hút thuốc lá, thấy Lý Dật cùng Lưu Vi bị đám người Sở Qua vây quanh, lập tức ném tàn thuốc trong tay xuống, biểu tình trở nên có chút kích động!

Bất quá rất nhanh hắn lại nghĩ tới điều gì, mạnh mẽ che giấu tâm tình thật sự trong lòng, biểu tình vẫn lạnh lùng như cũ, chỉ là nhân lúc không có người chú ý thì len lén ra hiệu cho Lý Dật một ánh mắt.

Lý Dật xuống khỏi lầu, ánh mắt vẫn dừng trên người Dũng Cương, tự nhiên nhìn thấy mục quang của Dũng Cương, cũng hiểu được ý tứ trong ánh mắt đó.

“Dũng Cương, rốt cục tại sao cha em lại hạ thủ với Lý Dật?” Cùng lúc đó, đi trước đoàn người, Tiêu Huỳnh Huỳnh nhìn thấy Trịnh Dũng Cương, như phát hiện cứu tinh, lập tức vọt qua, lớn tiếng chất vấn.

Nghe được câu hỏi của Tiêu Huỳnh Huỳnh, sắc mặt Trịnh Dũng Cương thập phần khó coi, hẩn mặt mày âm trầm, khàn khàn nói: “Chuyện cụ thể tôi cũng không biết, Tiêu thúc muốn chúng tôi mang Lý Dật trở lại giao cho ông ngoại của cô.”

Nói tới đó, Trịnh Dũng Cương vô ý thức nhìn vào mắt Lý Dật, đã thấy biểu tình Lý Dật không có chút phát sinh thay đổi.

Thấy tất cả, Trịnh Dũng Cương vô cùng phức tạp, giao tế với Lý Dật trong thời gian dài như vậy, tuy rằng hắn chưa dám nói hiểu rõ Lý Dật, nhưng biết khi Lý Dật càng giận dữ thì biểu tình sẽ càng bình tĩnh.

Người quen thuộc Lý Dật đều biết, đó là dấu hiệu trước khi hắn muốn giết người.

“Bắt con nhỏ này đưa vào xe!” Sở Qua cố ý không nhìn sự tồn tại của Trịnh Dũng Cương, vẻ mặt đắc ý hạ mệnh lệnh.

Lời của hắn vừa ra khỏi miệng, lập tức có hai gã đại hán nắm lấy cổ áo Lưu Vi.

“Cút!”

Lý Dật một tay kéo Lưu Vi vào trong lòng, mắt lạnh nhìn chằm chằm hai gã đại hán.

Hai gã đại hán có thể nói đối với sự tích về Lý Dật vô cùng hiểu rõ. Thấy biểu tình muốn giết người của Lý Dật liền vô ý thức lui về phía sau một bước, nhìn Sở Qua cầu xin sự giúp đỡ.

“Phế vật, hắn đã không phải là Dật ca oai phong vô hạn của trước đây, đã là một người sắp chết, các người sợ hắn cái gì?” Sở Qua tức giận hạ mệnh lệnh: “Nếu như hắn dám động, bắn gãy một chân hắn!”

“Sở Qua, làm việc không nên làm quá tuyệt!” Trịnh Dũng Cương tức giận trừng mắt nhìn Sở Qua: “Để hai người họ ngồi chung, lẽ nào người sợ hắn chạy phải không?”

Lời này của Trịnh Dũng Cương thế nhưng đã nói trúng tim đen Sở Qua, hắn xác thực sợ Lý Dật bỏ trốn dọc đường.

Bất quá ở trước mặt Trịnh Dũng Cương, Sở Qua tự nhiên sẽ không hủy đi uy phong của chính mình, chỉ nghe hắn cười lạnh một tiếng, nói: “Nực cười! Tôi mang nhiều huynh đệ như vậy tại sao phải sợ hắn? Chẳng lẽ anh tưởng rằng hắn là siêu nhân sao?”

“Mấy người các người áp hắn vào xe ở giữa rừng chùng cẩn thận, nếu như xảy ra nhiều loạn lão tử sẽ giết toàn gia các người!” Sở Qua âm trầm âm trầm nói với đám thủ hạ đang bao quanh người Lý Dật hạ mệnh lệnh.

Đối với mệnh lệnh lần này của Sở Qua, Trịnh Dũng Cương không nói gì chỉ phất phất tay ra lệnh cho huynh đệ thủ hạ: “Lên xe!”

Thấy dáng dấp tức giận của Trịnh Dũng Cương, trong ngực Sở Qua vô cùng đắc chí, nếu chủ tử Tiêu Cường của hắn có mặt ở đây, hắn nhất định sẽ dùng lời vô cùng khó nghe nhục nhã Trịnh Dũng Cương, thế nhưng hiện tại hắn cũng không dám.

Đám thủ hạ Sở Qua tuy rằng nghe được mệnh lệnh của hắn, nhưng cũng không dám đưa tay đụng Lý Dật, chỉ dùng súng đẩy thân thể hắn, để Lý Dật tự động vào trong xe.

Đối với việc này, Lý Dật thập phần phối hợp, trực tiếp ôm Lưu Vi chui vào trong xe.

“Ta cũng muốn ngồi chung xe với hắn!” Lúc này Tiêu Huỳnh Huỳnh bỗng nhiên mở miệng nói.

Nghe được Tiêu Huỳnh Huỳnh nói, Sở Qua sửng sốt, sau đó cười nói: “Huỳnh Huỳnh, cô ngồi cùng xe với tôi đi, ngồi cùng hắn không tốt.”

“Sở Qua, ta đã nói, ta muốn ngồi cùng hắn! Thế nào? Có phải ca ca ta không ở ở đây, người không coi ta ra gì sao?” Tiêu Huỳnh Huỳnh vẻ mặt lạnh lùng nói, đối với Sở Qua nàng rất phiền cảm.

Thấy Tiêu Huỳnh Huỳnh phát hỏa, Sở Qua không dám tiếp tục lăm miệng, tuy rằng Lý Dật đã xuống đài, thế nhưng Tiêu Huỳnh Huỳnh vẫn là thiên kim tiểu thư.

Thấy Sở Qua không nói lời nào, Tiêu Huỳnh Huỳnh không hề nói thêm cái gì, trực tiếp chui vào trong xe. Cùng lúc đó, Sở Qua ra hiệu bằng ánh mắt với thủ hạ, ý tứ bảo bọn họ trông chừng Lý Dật.

Sáu chiếc xe khởi động, xe của Trịnh Dũng Cương chạy cuối cùng, mà phía trước và ở giữa là xe của thủ hạ Trịnh Dũng Cương, xu thế giống như vây quanh toàn bộ xe của Sở Qua cùng đám thủ hạ của hắn.

Nhà thuê của Lý Dật cách phúc lợi viện Đông Phương cũng không xa, ở tại vùng ngoại thành, tuy rằng đã được khai phá nhiều tiểu khu cùng thương nghiệp, thế nhưng so với khu vực thành thị mà nói, người dân vẫn rất hẻo lánh.

Buổi tối, toàn bộ con đường nhìn không thấy vài bóng người, thậm chí cả cái bóng của xe cũng đều rất ít.

Lý Dật ngồi trong xe, Lưu Vi nhu thuận trốn trong lòng Lý Dật, lẳng lặng nhìn hắn.

Mà Tiêu Huỳnh Huỳnh cũng ngồi bên cạnh Lý Dật.

Chung quanh Lý Dật, đám đại hán căng thẳng thần kinh cao độ, vẫn cầm súng trong tay, thậm chí có hai tên vì cẩn thận, vẫn dùng súng chĩa vào sau lưng Lý Dật.

Đoàn xe rời khỏi con đường đèn đuốc sáng trưng, sau đó đi tới một con đường đèn tương đối âm u. Con đường này mới tu sửa không lâu, thời gian sử dụng cũng không dài, bởi vị trí địa lý hẻo lánh, lượng xe cộ không lớn, biến thành địa phương hẻo lánh của nhiều đôi tình lứa.

Nhưng bởi đã vào mùa đông, không thích hợp tiến hành dã chiến, trên đường cái hầu như không nhìn thấy một bóng người.

Khi xe lên đường cái, Tiêu Huỳnh Huỳnh làm bộ nghiêng người dựa vào Lý Dật, kề sát miệng vào lỗ tai Lý Dật nói: “Bắt cóc tôi, nhanh!”

Cùng lúc vừa nói, Tiêu Huỳnh Huỳnh lộ ra biểu tình lo lắng, hiển nhiên nàng rõ ràng, với tình huống hiện tại, chỉ khi Lý Dật bắt cóc nàng, mới có khả năng chạy trốn.

Dù sao, Sở Qua lòng mang mưu đồ, nhưng vẫn phải lo lắng cho an nguy của Tiêu Huỳnh Huỳnh, nếu như Tiêu Huỳnh Huỳnh có gì không hay xảy ra, dù là Đái Hồ bỏ qua cho hắn, Tiêu Thanh Sơn cũng sẽ không buông tha hắn!

Trong nháy mắt Tiêu Huỳnh Huỳnh mở miệng, Lý Dật vươn tay chụp cổ họng Tiêu Huỳnh Huỳnh, một tay ôm Lưu Vi lạnh lùng nói: “Dừng xe!”

Thấy động tác của Lý Dật đám thủ hạ cả kinh, quát lớn: “Buông cô ấy ra!”

“Không dừng xe ta sẽ cho cô ta chết chung!” Lý Dật không chút biểu tình nói: “Trách nhiệm này các người không gánh nổi!”

Nghe được Lý Dật nói, đám thủ hạ của Sở Qua cũng làm khó, thứ nhất Đái Hồ muốn người sống, còn nữa, bọn họ đều rõ ràng thân thủ của Lý Dật, theo bọn họ xem ra Lý Dật hoàn toàn có khả năng, khi bọn họ nổ súng thì bóp nát cổ họng của Tiêu Huỳnh Huỳnh, một ngày Tiêu Huỳnh Huỳnh chết đi bọn họ cũng khó thoát khỏi trách nhiệm!

Vào lúc này, vẻ mặt Lưu Vi cũng khẩn trương nhìn Lý Dật, rất sợ Lý Dật hạ thủ đối với Tiêu Huỳnh Huỳnh.

“Các người còn suy nghĩ cái gì? Lẽ nào muốn cho hắn giết ta sao?” Tiêu Huỳnh Huỳnh tức giận quát.

“Sở ca, Lý Dật đang bóp cổ Tiêu tiểu thư!” Một gã đại hán tương đối lanh lợi lập tức lấy ra điện thoại di động gọi cho Sở Qua khẩn trương hồi báo.

“Bóp cổ thì bóp đi...” Sở Qua nói được phân nửa, tựa hồ ý thức được điều gì, lớn tiếng mắng: “Người nói tên tạp chủng đang bắt cóc Huỳnh Huỳnh làm con tin!”

“Đúng vậy, Sở ca, hắn yêu cầu dừng xe, bằng không sẽ bóp nát cổ họng Tiêu tiểu thư!” Tên đại hán kia như thực tế đáp.

“Ừ...”

Theo một tiếng ma sát khi xe thắng rít lại khẩn cấp đánh vỡ sự yên lặng của đêm tối, sáu chiếc xe lần lượt ngừng lại.

“Không nên manh động, trước khi các người kịp nổ súng thì ta đã bóp nát cổ họng của cô ta, không tin các người cứ thử xem.” Lý Dật lạnh lùng nhìn chằm chằm người bên cạnh, sau đó nói: “Mở cửa xe.”

Đây là một chiếc xe thùng, tên đại hán nghe được Lý Dật nói, do dự một chút đành mở cửa xe.

Mà những người khác đều dùng súng chỉ vào Lý Dật, từ biểu tình khẩn trương của bọn họ mà xem, bọn họ tuyệt đối không dám nổ súng.

Lý Dật ôm Tiêu Huỳnh Huỳnh vào trong lòng, một tay ôm eo Lưu Vi, bình tĩnh bước xuống xe.

Bên ngoài xe, Sở Qua và thủ hạ của hắn đã chạy tới từ lâu, mà Trịnh Dũng Cương và người của hắn lại vây quanh đám người Sở Qua bên trong. Chỉ là lúc này toàn bộ tâm tư của Sở Qua đều đặt tại phương diện an toàn của Tiêu Huỳnh Huỳnh, căn bản không nhận thấy được điểm này.

“Lý Dật, người tốt nhất buông tha Tiêu Huỳnh Huỳnh, nếu không người sẽ chết rất thảm!” Sở Qua phần nộ mắng.

Lý Dật lạnh lùng nhìn chằm chằm Sở Qua: “Đưa ta một cây súng, bằng không ta lập tức giết cô ta, nhanh lên một chút!”

“Lý Dật, con mẹ nó người còn là người sao? Cô ta là em gái của người! Không ngờ người muốn giết cô ta!” Sở Qua thấy không dùng cứng được, lập tức dùng mềm.

“Em gái? Ha ha! Ha ha ha!” Giờ khắc này, Lý Dật nở nụ cười, tiếng cười vang vọng trong đêm đen có vẻ thập phần khủng bố: “Tiêu Thanh Sơn chính là lão tử của ta, hần không phải vẫn giết ta sao?”

“Lý Dật, chuyện này không giống nhau, là người không chịu an phận, phụ mong muốn của Tiêu thúc thúc, chính người rõ ràng, Tiêu thúc coi trọng người bao nhiêu, thậm chí thuận lợi cho người trở thành người thừa kế, cố tình đưa Tiêu Cường chạy tới Hong Kong.” Sở Qua nỗ lực làm tan rã phòng tuyến tâm lý của Lý Dật, vừa nói vừa nháy mắt ra hiệu với mấy tên đại hán phía sau Lý Dật.

“Lui ra hết phía sau cho ta!” Nghe được lời của Sở Qua, sắc mặt Lý Dật trở nên băng lãnh không gì sánh được: “Ta cho người ba giây đồng hồ, đưa khẩu súng cho ta, sau đó lui ra phía sau!”

“1!”

“2!”

“Đừng!” Khi Lý Dật đếm tới hai, Tiêu Huỳnh Huỳnh phát ra một tiếng thét chói tai kinh khủng.

“Lý Dật, người không nên xằng bậy, ta đưa súng cho người.” Nghe được tiếng thét chói tai của Tiêu Huỳnh Huỳnh, vẻ mặt Sở Qua lo lắng, lập tức đem súng ném cho Lý Dật.

“Vi Vi, cầm khẩu súng đưa cho anh.” Lý Dật nói với Lưu Vi, lại nhìn Sở Qua nói: “Đều lui ra phía sau cho ta, bằng không ta lập tức bóp chết cô ta!”

Lưu Vi mặt không đổi sắc nhặt cây súng trên mặt đất đưa cho Lý Dật, mà Sở Qua do dự một chút, cuối cùng làm thủ thế lui về phía sau.

“Vi Vi, tiến lên chiếc xe kia!” Lý Dật tiếp nhận súng, nhìn Lưu Vi nói.

Lưu Vi không nói hai lời, lập tức chui vào trong xe, mà Lý Dật lại cầm súng chỉ vào đầu Tiêu Huỳnh Huỳnh, chậm rãi thối lui về chiếc xe.

Đám người Sở Qua tuy rằng sốt ruột muốn chết, thế nhưng cũng không có bất luận biện pháp gì!

Đúng lúc này, Lý Dật nhìn thấy Trịnh Dũng Cương đang đứng phía sau làm ra một thủ thế.

Thấy thủ thế của Trịnh Dũng Cương, Lý Dật lập tức lùi kéo Tiêu Huỳnh Huỳnh tiến vào trong xe, đồng thời đánh mê Tiêu Huỳnh Huỳnh.

“Phanh! Phanh!”

....

Những tiếng súng nổ chình tề trong nháy mắt phá tan sự yên lặng của đêm tối, toàn bộ người của Sở Qua giống như những con sơn dương mê thất ngơ ngác nhìn chung quanh, kết quả đều bị tử đạn xuyên qua lưng, mà Sở Qua dùng tay ôm lấy thân thể chính mình, rống lớn: “Con mẹ người Dũng Cương, người muốn làm gì?”

“Phanh!”

Một viên đạn cắt qua trở lực không khí bắn thẳng vào đầu Sở Qua, tiếng kêu của Sở Qua quàng quạc im phất lại!

“Dật ca!”

Mắt thấy đám người Sở Qua đã chết, hai mắt Trịnh Dũng Cương đỏ lên hướng Lý Dật vọt tới, thủ hạ của hần theo sát sau đó, đồng dạng cũng là biểu tình thật kích động.

“Vi Vi ở trên xe chờ anh.” Lý Dật nhẹ giọng nói với Lưu Vi một câu, sau đó đi xuống xe.

Nhìn biểu tình cực kỳ không cam lòng của Trịnh Dũng Cường, Lý Dật mỉm cười: “Dũng Cường, không phải đã không có việc gì rồi sao? Không cần như vậy, tôi không chết được.”

“Dật ca, Tiêu thúc hấn...” Thanh âm của Trịnh Dũng Cường có chút khàn đục.

“Dũng Cường, nếu như cậu là huynh đệ của Lý Dật tôi thì không nên nói tiếp nữa.” Lý Dật nhẹ nhàng lắc đầu, sắc mặt trở nên âm trầm: “Tiêu Cường vì muốn thượng vị, tìm người ám sát Tiêu Thanh Sơn, Tiêu Thanh Sơn chỉ là đưa Tiêu Cường đến Hong Kong, thậm chí cả nghiêm phạt cũng không có.”

“Tôi vì hấn mà không muốn Thiên Tự Đầu của Mãnh Hồ Bang bị người khác nuốt mất, lên võ đài liều mạng chết sống với người ta, nhưng bởi vì một tên Đái Nhạc mà lại muốn mạng của tôi! Tôi tính cái gì? Tôi thật sự là con của hấn? Hay chỉ là quân cờ, là khẩu súng của hấn?”

“Ha ha! Ha ha ha! Ha ha ha ha!”

Nói đến đây, Lý Dật cười diên đại, tiếng cười khiến cho đám người Trịnh Dũng Cường cảm thấy vô cùng khó chịu. Tuy rằng Lý Dật đã cất lực che giấu biểu tình của chính mình nhưng bọn hấn vẫn cảm thụ được cổ huyệt ý trong lòng của Lý Dật!

Đúng, chính là huyệt ý!

Vô luận là kiếp trước hay là kiếp này, Lý Dật đều là cô nhi, hấn có sự khát vọng vô bờ đối với thân tình.

Thậm chí, bởi vì “Lý Dật” ngày xưa đối với thân tình cực kỳ khát vọng ảnh hưởng, hấn tình nguyện tha thứ cho những việc làm ngày xưa của Tiêu Thanh Sơn, cuối cùng nhận thức Tiêu Thanh Sơn làm cha.

Tại thời gian này, Tiêu Thanh Sơn đối với hấn xác thực không tệ, thế nhưng lẽ nào hấn còn đối xử kém với Tiêu Thanh Sơn sao?

Hấn vì Tiêu Thanh Sơn vi phạm chính lời hứa của mình của giết chết Tiêu Cường, hấn vì Tiêu Thanh Sơn mà coi rẻ sống chết đi liều mạng cùng người khác!

Thế nhưng...Tiêu Thanh Sơn lại vì cái chết của Đái Nhạc mà truy giết hấn.

Điều này làm cho hấn tan nát cõi lòng, đây giống như mỗi đứa con đã vì mộng tưởng của mình vỡ vụn, loại đau đớn này thật sự khắc cốt铭心.

Nếu như...Nếu như Tiêu Thanh Sơn vì sợ liên lụy tới bản thân, không dám đứng ra bảo vệ hấn, hấn cũng có thể hiểu được, thế nhưng Tiêu Thanh Sơn muốn giết hấn, hấn không hiểu!

Hấn thực sự không thể tưởng tượng, lúc Tiêu Thanh Sơn hạ mệnh lệnh giết hấn thì biểu tình có đúng hay không rất lạnh nhạt.

Bao quát cả Trịnh Dũng Cường, tất cả mọi người đều nhìn thấy trong viên mắt của Lý Dật xuất hiện một giọt nước mắt, mà giọt nước mắt tựa như màu đỏ, và con ngươi Lý Dật cũng hoàn toàn đỏ hồng.

“Hò!” Lý Dật hung hăng phun ra một ngụm phlegm, sau đó biểu tình cũng không còn phần nộ như trước, mà trở nên cực kỳ bình tĩnh, phẳng phất như chuyện gì cũng không có phát sinh qua.

“Dũng Cường, tôi mong muốn cậu có thể giúp tôi kéo dài thời gian nửa giờ, tôi có chuyện trọng yếu muốn làm.” Lý Dật dùng một loại giọng nói bình thản lên tiếng.

Nhìn biểu tình bình tĩnh của Lý Dật, Trịnh Dũng Cường chỉ cảm thấy trong lòng giống như bị một tòa núi lớn đè nặng, khó có thể hô hấp, hấn rất khó tưởng tượng, một người cần bao nhiêu nghị lực mới có thể trong tình huống phần nộ như thế bảo trì lãnh tĩnh.

Hai mắt Trịnh Dũng Cường đỏ lên gật nhẹ đầu.

“Cảm tạ cậu, huynh đệ.” Lý Dật vỗ vỗ vai Trịnh Dũng Cường, sau đó khom lưng nhặt lấy chiếc điện thoại di động của một gã thủ hạ Sở Qua, nhàn nhàn nhìn Trịnh Dũng Cường nói: “Trở lại nói cho Tiêu Thanh Sơn, một ngày nào đó, tôi sẽ cho hấn vì hành vi hôm nay trả giá thật đắt!”

Lý Dật dứt lời, không đợi Trịnh Dũng Cường đáp, trực tiếp xoay người hướng chiếc xe đi đến.

“Dật ca, anh nhất định phải sống sót!” Trịnh Dũng Cường hướng theo bóng lưng Lý Dật hét lớn một tiếng. Lý Dật không quay đầu lại, mà là dùng tốc độ nhanh nhất khởi động xe.

“Phanh!”

Một tiếng súng vang lên, đi qua kính chiếu hậu, Lý Dật rõ ràng nhìn thấy, Trịnh Dũng Cường dùng tay phải cầm súng bưng cánh tay trái, trên tay toàn bộ đều là máu, thế nhưng vẻ mặt của hắn tuyệt không thống khổ, ngược lại thập phần hài lòng.

“Phanh! Phanh!”

....

Tiếng súng lần lượt vang lên, không ít thủ hạ của Trịnh Dũng Cường đều tự nổ súng vào mình, bất quá thủ pháp nổ súng của bọn họ rất chuyên nghiệp, vẫn không tạo thành vết thương có hại, thậm chí không tổn thương tới xương.

“Huynh đệ, một ngày nào đó tôi sẽ trả lại nhân tình này cho các cậu.”

Một giọt nước mắt màu đỏ từ trên khuôn mặt Lý Dật chảy xuống tới, hắn run tay bấm một dãy số điện thoại.

135. Chương 135: Sơ Suất

Trước cửa biệt thự mà Tiêu Thanh Sơn tặng cho Lý Dật, đang đỗ một chiếc jeep thật phong cách, Trần Lâm dựa vào xe, vẻ mặt lo lắng nhìn đường cái.

Ngay hơn mười phút trước, nàng đang lái xe chuẩn bị lên đường cao tốc trở về Nam Kinh, nhưng lại nhận được điện thoại của Lý Dật.

Sau khi điện thoại chuyển được, Lý Dật chỉ nói với nàng một câu.

“Trần Lâm, cô dùng tốc độ nhanh nhất chạy tới ngoài biệt thự của tôi chờ tôi, nếu có người tới gần lập tức mang theo Hạ Vũ Đình rời đi, sau đó gọi điện thoại cho tôi!”

Lúc nói xong những lời này, Lý Dật liền gác điện thoại.

Tuy rằng không biết xảy ra chuyện gì, thế nhưng Trần Lâm vẫn nghe ra, giọng nói của Lý Dật thập phần ngưng trọng, thậm chí nàng chưa từng nghe qua Lý Dật lại trình trọng an bày việc cho nàng như vậy.

Đối với việc này, nàng cũng không gọi điện thoại trở lại cho Lý Dật để hỏi rốt cục đã xảy ra chuyện gì, mà dùng tốc độ nhanh nhất cho xe chạy tới trước biệt thự, đồng thời len lén tiến vào trong biệt thự nhìn một vòng, sau khi không phát hiện được thân ảnh của Lý Dật, lại đi ra ngoài biệt thự.

Trong lúc Trần Lâm gấp gáp chờ đợi, một ánh đèn xe xuất hiện phía trước.

Nương theo ánh đèn, Trần Lâm lại nhìn thấy một bóng đen không rõ dùng tốc độ kinh khủng chạy tới hướng biệt thự.

Bằng trực giác, Trần Lâm đoán được người lái xe là Lý Dật.

Đúng như nàng suy nghĩ, người lái xe xác thực là hắn.

Hơn mười giây sau, Lý Dật cho xe đứng ngay cửa biệt thự, vẻ mặt bình tĩnh từ trên xe nhảy xuống tới.

“Lý Dật, rốt cục đã phát sinh chuyện gì vậy?” Trần Lâm thấy Lý Dật, lập tức tiến lên truy hỏi, trong giọng nói tràn ngập quan tâm.

“Trần Lâm, một chút tôi sẽ nói cho cô.” Lý Dật nhanh miệng nói: “Trên xe có một nữ hài đang nôn mửa, cô đi giúp nàng vỗ lưng, tôi sẽ ra rất nhanh!”

Lý Dật nói xong không đợi Trần Lâm đáp lời, trực tiếp chạy ào vào trong biệt thự.

Trong đại sảnh biệt thự, Hạ Vũ Đình mặc một chiếc áo ngủ, đang nằm trên sô pha, ngây người nhìn màn hình ti vi, tâm tư cũng không để vào ti vi, cũng không biết đang suy nghĩ chuyện gì.

Trên bàn trong phòng ăn đặt bốn món anh cùng một món canh, còn có món thịt bò...

Toàn bộ đều là món mà Lý Dật thích ăn.

Tuy rằng hôm nay bình thường thì Lý Dật vẫn ăn bên ngoài, thế nhưng Hạ Vũ Đình mỗi ngày đều làm đủ cơm nước cho Lý Dật, cũng không gián đoạn.

Nghe được thanh âm mở rộng cửa, Hạ Vũ Đình lập tức từ trong vẻ tự hỏi trở lại hiện thực, vẻ mặt hưng phấn từ sô pha đứng lên.

“Anh đã trở về.” Thấy Lý Dật vào cửa, Hạ Vũ Đình mỉm cười nói.

Nhìn dáng tươi cười hạnh phúc trên mặt Hạ Vũ Đình, Lý Dật chỉ cảm thấy trong lòng ngực một trận đau đốn, hần run cả thân thể đi tới bên người Hạ Vũ Đình, một tay ôm nàng kéo vào trong lòng.

“Anh làm sao vậy?” Hạ Vũ Đình phát giác Lý Dật cùng dĩ vãng có chút bất đồng liền hỏi thăm.

Lý Dật nhắm mắt lại, dùng sức hít một hơi mùi thơm cơ thể đặc biệt trên người Hạ Vũ Đình, sau đó mở hai mắt, hai tay nắm vai Hạ Vũ Đình, trầm giọng nói: “Vũ Đình, một hồi sau khi rời khỏi đây, em lập tức đi cùng Trần Lâm!”

“Phát sinh chuyện gì vậy?” Thấy Lý Dật lộ ra biểu tình nghiêm túc trước nay chưa từng có, Hạ Vũ Đình có chút khẩn trương.

Lý Dật nhẹ nhàng hôn lên trán Hạ Vũ Đình, miễn cưỡng cười cười nói: “Vũ Đình đừng hỏi vì sao, theo lời anh đi làm, được chứ?”

Nhìn dáng tươi cười còn khó coi hơn khóc trên khóe miệng Lý Dật, Hạ Vũ Đình chỉ cảm thấy trong lòng đau xót, nàng vô ý thức gật đầu.

“Được rồi, chúng ta đi!” Lý Dật kéo Hạ Vũ Đình đi ra ngoài, khi ra cửa thì hần dừng chân quay đầu nhìn thoáng vào nhà, sau đó bỗng nhiên đóng lại cửa phòng.

Lý Dật mang theo Hạ Vũ Đình đi ra biệt thự, Lưu Vi đang ngồi xổm trên mặt đất nôn mửa. Vừa rồi Lý Dật lái xe quá nhanh nên tiểu nha đầu cũng không thích ứng. Tiêu Huỳnh Huỳnh vẫn chưa tỉnh lại, mà Trần Lâm lại đang khom người nhẹ nhàng vỗ vào sau lưng của Lưu Vi.

“Vũ Đình đi đi.” Lý Dật mở cửa xe jeep của Trần Lâm, nhìn Hạ Vũ Đình nói.

Hạ Vũ Đình do dự một chút, vẫn chui vào trong xe.

Mất thấy Hạ Vũ Đình đã vào trong xe, Lý Dật vài bước đi tới bên người Lưu Vi, nhẹ nhàng vỗ sau lưng Lưu Vi: “Vi Vi, khá hơn chút nào không?”

Sắc mặt Lưu Vi thập phần tái nhợt, trong dạ dày lại vô cùng buồn nôn, thế nhưng nghe được Lý Dật nói nàng cũng dùng tốc độ nhanh nhất ngẩng đầu, nhìn Lý Dật gật đầu.

“Anh dìu em đi vào.” Thấy Lưu Vi gật đầu, Lý Dật kéo Lưu Vi dìu vào trong xe.

Đợi sau khi Lưu Vi vào trong xe, Trần Lâm cũng không thể chịu đựng được nữa, ôm đồm cánh tay Lý Dật, hỏi: “Lý Dật, rốt cục phát sinh chuyện gì vậy? Anh muốn làm gì?”

“Trần Lâm, tôi cầu cô một việc.” Lý Dật dừng ở cặp mắt to tràn ngập lo lắng của Trần Lâm, trầm giọng nói.

Trần Lâm tựa hồ ý thức được điều gì, thân thể run lên, nói: “Chuyện gì?”

“Bảo vệ tốt cho hai người bọn họ, đừng cho các nàng bị thương tổn.” Lý Dật gằn từng chữ.

“Vậy còn anh? Có phải anh chọc phải cừu nhân không? Chẳng lẽ là Đái Hồ?” Trần Lâm dù sao cũng là người của đặc cần xử, lập tức liên tưởng đến điều gì.

Lý Dật hít sâu một hơi không khí thanh tân ban đêm, sau đó trầm thấp đem sự tình trải qua nói cho Trần Lâm.

Lý Dật nói xong rất nhanh, hơn nữa chỉ nói chuyện chủ yếu, toàn bộ quá trình dùng không tới một phút đồng hồ.

“Tên vương bát đản Tiêu Thanh Sơn, không ngờ hần lại làm ra sự tình này, tôi muốn giết hần!” Trần Lâm nghe xong, vẻ mặt phẫn nộ.

“Trần Lâm, cô nghe!” Lý Dật bỗng nhiên ôm vai Trần Lâm, kề sát gương mặt vào mặt Trần Lâm, gần từng chữ: “Phải lập tức rời đi, bằng không người của Tiêu Thanh Sơn và Đái Hồ sẽ tìm tới đây! Bảo vệ tốt các nàng!”

“Không nên! Tôi không cho anh đi! Anh chỉ còn con đường chết thôi!” Trần Lâm điên cuồng lắc đầu: “Tôi đi tìm ông nội, để ông đứng ra bảo vệ anh, chỉ cần ông đứng ra bảo vệ anh, vô luận là Tiêu Thanh Sơn hay Đái Hồ cũng không dám động một đầu ngón tay của anh!”

“Trần Lâm.” Lý Dật thở dài, nói: “Cô hần là hiểu rõ tính tình ông nội cô hơn tôi, ông nội cô sẽ không đứng ra giúp tôi lần này đâu.”

Nghe được Lý Dật nói, Trần Lâm lặng lẽ.

Đúng như lời của Lý Dật, nếu như trước lúc hần và Trần gia quyết liệt, Trần Diêm Vương nói không chừng sẽ ra mặt giúp hần, thế nhưng hiện tại tuyệt đối sẽ không, huống chi vô luận là Tiêu Thanh Sơn hay Đái Hồ đều có năng lực không nhỏ.

“Tôi có thể cầu ông ấy! Nếu như không đáp ứng, tôi sẽ dùng cái chết tương bức, ông khẳng định sẽ đáp ứng!” Trần Lâm đỏ mắt, thanh âm có chút run.

Lý Dật nhẹ nhàng lau đi nước mắt trong khóe mắt Trần Lâm, nói: “Trần Lâm, theo lời tôi mà làm. Yên tâm, tôi sẽ không chết, tôi còn có rất nhiều chuyện không có làm, tôi làm sao chết được?”

Dứt lời, Lý Dật lộ ra một dáng tươi cười, dáng tươi cười rất khổ.

Trần Lâm lại không nói gì, nước mắt đầm ướt gương mặt kiên nghị của nàng.

“Đi! Lẽ nào cô muốn một lát tôi bị bọn họ phái người giết chết ở chỗ này sao?” Mắt thấy Trần Lâm không nói lời nào, Lý Dật bỗng nhiên rống lớn lên, vẻ mặt của hần trong nháy mắt trở nên cực kỳ dữ tợn.

Thân thể Trần Lâm hung hăng run lên, khóc nói: “Tôi đáp ứng, nhưng anh cũng phải đáp ứng tôi, anh phải sống trở về gặp tôi!”

“Ừm.” Lý Dật gật đầu, sau đó đưa một số điện thoại di động giao cho Trần Lâm, nói: “Đây là điện thoại của mẹ Lưu Vi, cô ta biết chuyện này sẽ quay về Trung Quốc, đến lúc đó cô giao Lưu Vi cho cô ấy, đưa mẹ con cô ấy bình an rời khỏi Trung Quốc.”

Trần Lâm gật đầu.

“Được rồi, đi thôi.” Biểu tình Lý Dật lần thứ hai khôi phục bình tĩnh.

Trần Lâm cũng không nói thêm lời vô ích, mà cắn răng, chui vào xe, sau đó thật nhanh khởi động xe.

Trong xe, Lưu Vi và Hạ Vũ Đình hai người đều ngơ ngác nhìn Lý Dật, người trước khóc nức nở, người còn lại cắn chặt môi, không cho nước mắt tuôn ra, thế nhưng biểu tình của nàng so với khóc còn thương tâm hơn, thậm chí đôi môi hiện đầy tơ máu.

Khi chiếc jeep lướt ngang qua Lý Dật, thân ảnh ba cô gái dần tiêu thất trong tầm mắt Lý Dật.

Lý Dật lắc đầu, sau đó bế Tiêu Huỳnh Huỳnh ra khỏi xe, dùng tốc độ nhanh nhất đi vào biệt thự.

Mười phút sau, Lý Dật lại lần nữa từ trong biệt thự đi ra, hần thay đổi một bộ tây trang màu tối, trên mặt mang kính râm, khóe miệng dán râu mép, dù là mái tóc cũng thay đổi, nguyên tóc ngắn đã biến thành tóc dài.

Làm sát thủ xuất sắc nhất kiếp trước, Lý Dật đối với việc thay đổi dung mạo thập phần quen thuộc, ngày trước vì muốn giết Trần Hạo Thiên của Trúc Liên Bang Đài Loan, riêng chuẩn bị trang phục công cụ giả trang, chỉ là lần đó không có sử dụng.

Ra biệt thự, Lý Dật lấy điện thoại nhắn tin cho Tiêu Thanh Sơn: Tôi ở tại cầu phía đông Hoàng Phố chờ ông, nếu như ông không đến, tôi giết con gái ông!

Phát xong tin nhắn, Lý Dật ném điện thoại, sau đó lái xe rời khỏi khu vực của người giàu có.

Lý Dật lái xe ra khỏi khu vực người giàu có, cho xe dừng ven đường, sau đó đi hơn mười thước, đưa tay ngăn lại một chiếc taxi.

“Đi đâu?” Tài xế là một người đàn ông trung niên hơn ba mươi tuổi, mái tóc húi cua, trong miệng ngậm thuốc lá, thấy Lý Dật đóng cửa xe liền hỏi.

“Lái về phía trước.” Lúc này Lý Dật cũng không có mang kính râm, cả người thoát nhìn rất bình thường, vẫn không khiến cho tài xế chú ý.

“Được.” Tài xế nhìn ra được quần áo trên người Lý Dật đắt tiền, bởi vậy không chút lo lắng về Lý Dật.

Lúc nói, tài xế lại khởi động xe, đồng thời mở nhạc.

“Ngày hôm nay chúng tôi giới thiệu cho mọi người ca khúc dương cầm của ca hậu Mộ Dung Tuyết có tên là Cứu Thục. Tin tưởng rất nhiều bạn đã quen thuộc với ca khúc này, có thể nói, khúc ca này xuất hiện làm toàn cầu khiếp sợ, không chỉ quét ngang bảng danh sách âm nhạc Á Châu, dù danh sách âm nhạc Âu Mỹ cũng thế...”

Sau khi người chủ trì nói xong, bên trong xe vang lên làn điệu của ca khúc Cứu Thục. Bên tai quanh quẩn với làn điệu quen thuộc, trong đầu Lý Dật không khỏi dần hiện ra khuôn mặt hại nước hại dân của Mộ Dung Tuyết.

Bài hát này, chính do ngày trước hắn đưa cho Mộ Dung Tuyết, mà cũng giống như hắn suy nghĩ, Mộ Dung Tuyết triệt để nổi tiếng, nổi tiếng toàn bộ thế giới!

“Huynh đệ, Mộ Dung Tuyết thật quá tài giỏi, có hi vọng trở thành nữ thần âm nhạc toàn cầu!” Tài xế nhìn Lý Dật cười nói.

Lý Dật ném hết những ý nghĩ rối loạn trong đầu, cười cười: “Vì sao nói như vậy?”

“Anh phỏng chừng không xem qua tin tức tiêu khiển, anh không biết, người nước ngoài rất bài xích với âm nhạc trong nước chúng ta, lần này Mộ Dung Tuyết sáng tác Cứu Thục quét ngang toàn bộ âm nhạc toàn cầu, truyền thông nước ngoài luôn ca ngợi, anh nói cô ấy có phải sẽ trở thành nữ thần âm nhạc hay không?” Tài xế vẻ mặt đắc ý giải thích.

“Nguyên lai là như vậy.” Lý Dật cười cười, trong lòng cũng nhớ tới tình hình sáng khoái lúc đi hát karaoke với Mộ Dung Tuyết, đồng thời lại nhớ tới Dương Phàm.

Dương Phàm!

Đột nhiên tên Dương Phàm hiện ra trong đầu Lý Dật, trong lòng không khỏi chấn động!

136. Chương 136: Lộ Tại Phương Nào?

Tuy rằng Lý Dật khiếp sợ, thế nhưng biểu tình của Lý Dật coi như bình tĩnh, vẫn không tỏ ra hành động gì, mà trên thực tế, tài xế taxi hoàn toàn trầm mê trong giai điệu êm tai, căn bản không hề đi quan tâm biểu tình của Lý Dật.

Tiêu Thanh Sơn có đem Dương Phàm ra uy hiếp hắn không?

Nửa phút sau, Lý Dật phủ định loại khả năng này, tuy rằng với thủ đoạn hành sự của Tiêu Thanh Sơn rất có khả năng làm như vậy, thế nhưng Tiêu Thanh Sơn cũng không biết quan hệ thân thiết giữa Lý Dật và Dương Phàm.

Ngày trước, Lý Dật đưa Dương Phàm đề cử cho Trịnh Dũng Cường, Tiêu Thanh Sơn không biết, duy nhất biết chỉ có Trịnh Thiết Quân và Trịnh Dũng Cường. Theo Lý Dật xem ra, với tính cách của hai cha con tuyệt đối sẽ không nói ra bí mật này.

Trịnh Dũng Cường không cần phải nói, để yểm hộ Lý Dật không tiếc giết chết đoàn người của Sở Qua, đồng thời hướng chính bản thân mình nổ súng, mà Trịnh Thiết Quân ngày trước khi chưa biết Lý Dật là con trai của Tiêu Thanh Sơn mà vẫn muốn cứu mạng Lý Dật, huống chi hiện tại?

Mặt khác, từ sau khi Lý Dật rời khỏi Phượng Hoàng dạ tổng hội, lại rất ít liên hệ với Dương Phàm, nhất là sau khi Dương Phàm đến chỗ của Trịnh Dũng Cường làm việc, Dương Phàm bởi vì cảm thấy có lỗi với Lý Dật, trên cơ bản cũng không đi quấy rối sinh hoạt của Lý Dật.

Kể từ đó, dù Tiêu Thanh Sơn biết Dương Phàm là bạn của Lý Dật, cũng sẽ không đem Dương Phàm ra uy hiếp.

Dù sao, Tiêu Thanh Sơn hiểu được Lý Dật, hẳn biết người bên cạnh Lý Dật chính là sự uy hiếp của hắn, mà Dương Phàm ở trong mắt Tiêu Thanh Sơn không tính là người thân của Lý Dật.

Suy đoán của Lý Dật chính xác, nhưng cũng là sai.

Sau khi tính toán xong, Lý Dật một lần nữa khôi phục sự lãnh tĩnh, hắn xuống xe giữa đường, lại ngăn một chiếc taxi đi tới cầu Phổ Đông, còn cách cầu Phổ Đông một khoảng cách, Lý Dật nhìn thấy xe của Tiêu Thanh Sơn. (Phổ Đông là cầu nằm phía Đông sông Hoàng Phố.)

Sau chiếc Lincoln của Tiêu Thanh Sơn là một chiếc Bentley. Hai chiếc xe có tới gần mười chiếc xe khác bảo hộ.

“Lái nhanh hơn một chút!” Lý Dật nhìn chằm chằm mấy chiếc xe phía trước, sau đó nói với tài xế.

Tài xế nhìn thấy một đoàn xe đắt tiền đang đỗ thì lộ ra biểu tình ước ao. Hắn ngạc nhiên nghe được Lý Dật nói, khó chịu “nga” một tiếng sau đó đạp mạnh chân ga, chiếc taxi đột nhiên gia tốc sau đó xe taxi Lý Dật đang ngồi chạy lướt ngang qua chiếc xe của Tiêu Thanh Sơn.

Trong toàn bộ quá trình, Lý Dật cũng không hề nhìn qua xe của Tiêu Thanh Sơn. Thứ nhất hắn sợ lão Miêu phát hiện, lại thêm chiếc Lincoln rất đặc thù, chỉ có thể từ bên trong nhìn thấy bên ngoài, từ bên ngoài nhìn không được bên trong.

Mặc dù không thấy được biểu tình của Tiêu Thanh Sơn, thế nhưng Lý Dật đoán ra được, biểu tình của Tiêu Thanh Sơn nhất định rất thất vọng!

Thậm chí Lý Dật đều có thể đoán được, lúc này hắn là Tiêu Thanh Sơn đã nhận được tin tức Tiêu Huỳnh Huỳnh không có việc gì.

Với tính cách của Tiêu Thanh Sơn, một mình đi tới cầu Phổ Đông, tuyệt đối sẽ phái người đồng thời đi tới biệt thự của Lý Dật.

Quay đầu lại nhìn thoáng qua đoàn xe, Lý Dật lấy ra điều thuốc lá trong túi quần, vừa nhìn ra cảnh sắc lướt nhanh bên ngoài cửa sổ cực nhanh, vừa lặng lẽ hút thuốc lá.

Hút hết một điếu, Lý Dật cho tài xế dừng xe, một mình xuống xe.

Bởi đã vào mùa đông, những người lại thích sống bên ngoài về đêm, rất ít có người nguyện ý ra cửa, người đi đường cùng xe cộ ít hơn mùa hè rất nhiều. Thỉnh thoảng có thể nhìn thấy một đám người uống say, ôm nữ nhân, dùng tiếng ca lè nhè hát lên những ca khúc yêu thích.

Lý Dật cũng không vội vã rời khỏi Thượng Hải, theo hắn xem ra, giờ này khắc này, trạm xe lửa, sân bay, bến tàu, những trạm thu phí đường cao tốc...khả năng đã bị Tiêu Thanh Sơn phái người canh gác.

Mặc dù hắn đã thay đổi khuôn mặt của mình, ngoại trừ một ít người đặc biệt quen thuộc có thể nhận ra, những người khác rất khó nhận ra hắn, thế nhưng nếu lúc này hắn tuyển chọn rời khỏi Thượng Hải, sẽ có khả năng bại lộ hành tung rất lớn.

Trọng yếu chính là còn chưa nghĩ kỹ con đường sau này nên đi như thế nào, hẳn phải suy nghĩ cả đêm, nghĩ kỹ kế hoạch.

Lý Dật sau khi xuống xe lại lần nữa ngăn một chiếc taxi đi tới khu trường đại học, xuống xe gần khu trường, trực tiếp đi vào một nhà trọ.

Mỗi tòa thành thị gần khu trường đều có đủ loại quán bar, mà những khu nhà trọ cũng chỉ thuộc loại nhỏ, điều kiện vệ sinh rất kém cỏi, nhưng giá tiền lại rẻ, hơn nữa lại tiện cho các sinh viên có thể ra ngoài cuối tuần để giải trí.

Dù sao, đối với sinh viên học sinh mà nói, tiền sinh hoạt mỗi tháng cũng không nhiều, nếu như mỗi cuối tuần đều tới khách sạn, đó là một bút tốn hao không nhỏ. Đương nhiên, cũng có một bộ phận học sinh sinh viên tuyển chọn thuê phòng bên ngoài trường, trải qua cuộc sống “hai người” riêng tư. Nhưng dù sao đây chỉ là một bộ phận, còn có một bộ phận chỉ thích cảm giác mới mẻ, người như thế tuyệt đối sẽ không đi ra ngoài thuê phòng sống chung với bạn gái, mà sẽ tới khách sạn thuê phòng vài lần, sau đó sẽ thay nữ nhân khác.

Bộ phận này chính là quân chủ lực để mở nhà trọ gần trường học.

Bởi cũng không phải cuối tuần, sinh ý của những nhà trọ khách sạn nhỏ gần khu trường cũng không tốt lắm, bất quá cũng vẫn có tốp năm tốp ba “tình lữ” vừa vui cười, vừa hướng khách sạn đi đến.

Lý Dật tuyển một nhà trọ ít người đến nhất, đi vào.

Bà chủ là một người phụ nữ trung niên, vóc người rất béo, đeo kính mắt, lúc Lý Dật đi vào cửa, bà ta đang chống cằm ngủ gật, khoe môi còn có nước dãi, liên tục ngáy to không ngừng.

Giật mình nghe được tiếng bước chân, người đàn bà giật mình tỉnh giấc từ trong mộng, thân thể ngửa ra sau, lộ ra biểu tình như kinh hoàng, dùng khẩu âm Thượng Hải mắng: “Người cầm điếu a? Chẳng lẽ không thể nói a? Muốn hù chết người a?”

“Còn phòng không?” Lý Dật không để ý đến sự oán giận của người đàn bà, đi thẳng vấn đề hỏi thăm.

Người đàn bà trung niên quý dị liếc mắt nhìn Lý Dật: “Có phòng thường, phòng tiêu chuẩn, cậu ở phòng nào?”

“Phòng tiêu chuẩn.” Sắc mặt Lý Dật bình tĩnh trả lời, trong lòng cũng hiểu rõ, với giá cả thật rẻ này, cho dù là phòng tiêu chuẩn cũng tiêu chuẩn được bao nhiêu.

Người đàn bà vẫn không hỏi giấy chứng minh của hắn, mà bảo hắn giao tiền rồi trực tiếp mang theo hắn đi lên lầu mở cửa.

“Ân...ân...a...”

Hiệu quả cách âm của nhà trọ rất kém cỏi, đi ngoài hành lang đã có thể rõ ràng nghe được một ít thanh âm rên rỉ truyền ra từ trong phòng.

“Tiểu tử thật là kỳ quái, không ngờ một mình tới đây thuê phòng. Nói, có phải là đang thất tình hay không? Có muốn đại tỷ tìm một cô em gái tươi ngon mọng nước đến an ủi tâm linh thụ thương của cậu?” Người đàn bà trung niên nghe được thanh âm rên rỉ, thịt béo trên mặt run run, lộ ra dáng tươi cười gian trá: “Gần đây có những sinh viên kiếm việc làm thêm, mặt hàng nhất lưu!”

“Không cần.” Đã từng, Phượng tỷ thân là hồng bài tiếp viên muốn câu dẫn Lý Dật, Lý Dật đều có thể nhin xuống, hướng chỉ là những “em gái” sinh viên, lại thêm với tình cảnh hiện tại của Lý Dật, dù có đưa cho hắn một tiền nữ hắn cũng không có tâm tình.

Tình dục chia làm rất nhiều loại, loại vợ chồng ân ái, loại tình nhân, loại nữ tiếp viên cùng khách làng chơi...

Thế nhưng vô luận là loại nào, tâm tình đều là điều kiện rất then chốt, nếu một người có tâm tình thật kém, ngoại trừ duyên cớ dùng để phát tiết, thì không có khả năng muốn làm ra loại chuyện tình dục này.

Đúng như Lý Dật suy nghĩ, phòng tiêu chuẩn hoàn toàn chỉ là gạt người.

Trong phòng tràn ngập mùi vị ẩm ướt, nệm giường cũng không sạch sẽ lắm, trên bàn có chiếc ti vi niên đại chín mươi lăm thời, lăm thời tới mức làm Lý Dật hoài nghi bản thân mình có biết dùng hay không.

“Tiểu tử, cậu thực sự không muốn thử xem? Đàn ông nha, hửn là nên có, cóc ba chân khó tìm, nữ nhân có hai đùi trắng khắp đường cái đều có, chỉ cần cậu bỏ tiền mặt, dù muốn những cô gái đó quỳ phục vụ cũng không khó! Ngẫm lại, những thiên chi kiều tử sinh hoạt trong trường học lại quỳ gối dưới chân phục vụ cho cậu sẽ hưng phấn cỡ nào.” Người đàn bà trung niên thấy Lý Dật vào cửa, tiếp tục mê hoặc.

Nghe được người đàn bà nói, Lý Dật đột nhiên nghĩ, người đàn bà trung niên không đi làm má mà quả thực là tổn thất của hành nghiệp này.

“Không cần, mặt khác, nếu như tôi không tìm bà, bà đừng tới quấy rối tôi!” Lý Dật nhú mày, giả vờ làm ra biểu tình tức giận.

“Không có tiền đồ!” Người đàn bà trung niên nhìn thấy Lý Dật tức giận, hừ lạnh một tiếng, sau đó xoay người rời đi.

Sau khi người đàn bà rời đi Lý Dật liền khóa kỹ cửa phòng, mở phòng vệ sinh thấy bên trong cũng không có năng lượng mặt trời, mà là loại máy nước nóng kiểu cũ.

Giản đơn tắm một chút, Lý Dật mặc quần cộc nằm trên giường, đồng thời rút gói thuốc lá ra khỏi túi quần, rút một điếu đốt lên, nhẹ nhàng hút, lại suy tư bước kế tiếp nên đi như thế nào.

Khói thuốc nhàn nhạt phun ra từ trong miệng Lý Dật, vờn quanh khuôn mặt Lý Dật hiện rõ khuôn mặt vốn bình tĩnh của hắn lại trở nên âm trầm hơn không ít.

Nicotin cũng không thể gây tê thần kinh Lý Dật, đầu của hắn lại vô cùng thanh tỉnh.

Phân tích lại tình huống hiện tại phải đối mặt, cuối cùng Lý Dật cho ra một kết luận, không thể tiếp tục ở lại quốc nội được nữa!

Tuy rằng hắn vì cứu Lưu Vi mà đắc tội Đái Hồ, thế nhưng với tư duy của tên cáo già thương nhân như Kiều Uy, tuyệt đối sẽ không mạo hiểm tạo ra một địch nhân cường đại như Đái Hồ mà phiêu lưu đi giúp đỡ hắn, hơn nữa cho dù có Kiều Uy giúp đỡ hắn cũng không cách nào tiếp tục đặt chân tại trong nước được nữa, càng chưa nói tới sau này sẽ làm được gì.

Nếu như muốn tiếp tục ở lại quốc nội, phải đi phương bắc!

“Anh và Điền Đẳng Cương đánh một trận giúp tôi lời được mười triệu, đó cũng là một nguyên nhân. Một nguyên nhân khác, tôi muốn anh thiếu tôi một nhân tình.”

“Nếu có một ngày, anh chọn lựa rời khỏi Tiêu Thanh Sơn, tôi mong muốn anh có thể làm việc cho tôi.”

Hầu như vô ý thức, trong đầu Lý Dật hiện lên lời nói ngày hôm đó của Yến Nam Thiên, đồng thời khoe miệng lộ ra một tia cười khổ.

Hắn không biết Yến Nam Thiên làm sao nhìn ra hắn sẽ có một ngày rời khỏi Tiêu Thanh Sơn, thế nhưng Lý Dật nghĩ cho dù chỉ số thông minh của Yến Nam Thiên cao thế nào cũng đoán không được hắn sẽ dùng phương thức này để rời đi.

Mặt khác, Lý Dật cũng không cho rằng Yến Nam Thiên càng tin cậy hơn Tiêu Thanh Sơn, Tiêu Thanh Sơn còn có thể truy giết hắn, huống chi là Yến Nam Thiên?

Hầu như theo bản năng, Lý Dật cũng bài trừ ý nghĩ đầu nhập vào Yến Nam Thiên.

Đại lực không thể ở lại được nữa, Hong Kong khẳng định cũng không được, bang hội bên kia tuy rằng cũng nhiều, thế nhưng luận thực lực còn kém Mạnh Hồ Bang cách xa vạn dặm, nếu biết được Lý Dật đi tới đó, tuyệt đối sẽ không tiếc tất cả sự trả giá mà giết chết Lý Dật, dù sao đó là phương thức tốt nhất để lấy lòng Đái Hồ.

Xem ra chỉ có thể ra nước ngoài.

Trong lòng hiện lên ý niệm này, Lý Dật không khỏi nhớ tới cô gái tên Andrew Luofu.

Nhớ tới từng chút một hình ảnh từ khi quen biết Andrew Luofu tới nay, Lý Dật không khỏi trầm hồi chính mình, nàng đáng để tin nhiệm sao?

Sau một khắc, Lý Dật lắc đầu.

Andrew Luofu cho Lý Dật cảm giác khác hẳn Hạ Vũ Đình cùng Trần Lâm hai nàng.

Theo Lý Dật xem ra, Hạ Vũ Đình và Trần Lâm có thể vì hấn mà làm bất cứ chuyện gì, thế nhưng Andrew Luofu tuyệt đối làm không được.

Đã trải qua sự phản bội của Tiêu Thanh Sơn, tuy rằng Lý Dật cũng không vô tình như kiếp trước, thế nhưng không có khả năng đơn giản tin một người.

Tìm Lưu Tư Cầm sao?

Trong lòng Lý Dật lại toát ra ý niệm lần thứ hai, nhưng ngay sau đó liền bài trừ. Lưu Tư Cầm tại nước Mỹ mặc dù có thành tựu không nhỏ, thế nhưng Lưu Tư Cầm đi con đường bạch đạo, hơn nữa thực lực có hạn, đi tìm Lưu Tư Cầm căn bản không khởi lên được tác dụng có tính then chốt.

Dù sao, kế hoạch của Lý Dật cũng không chỉ đơn giản là vì chạy trốn!

Sau khi bài trừ những khả năng, Lý Dật thở dài, thì thào lẩm bẩm: “Xem ra, chỉ còn một con đường có thể đi.”

137. Chương 137: Lưới Trời

Tại Thượng Hải trong thế giới ngầm Tiêu Thanh Sơn quả thật có thể giũ tay làm mây, lật tay làm mưa. Nhưng Lý Dật không cho rằng, Tiêu Thanh Sơn có khả năng tìm ra được mình trong một khoảng thời gian ngắn ngủi.

Kiếp trước có một lần ở Rome Lý Dật bị hình cảnh quốc tế tập kích, hấn dựa vào thuật cải trang nên đã chạy thoát được. Đường nhiên vào năm 2050, kĩ thuật cải trang so với hiện tại, hoàn toàn tân tiến hơn nhiều.

Đêm hôm nay, Lý Dật cũng ngủ rất an ổn.

Thời gian Lý Dật bước xuống lầu, người phụ nữ trung niên vẫn ngồi ở vị trí ngày hôm qua, có chăng trong tay đang cầm thêm một chiếc bánh bao chiên dầu.

“Thời tiết quái đản gì không biết nữa, chuẩn bị tới Nguyên Đán rồi, mà trời còn muốn đổ mưa!” Dưới lầu, người phụ nữ trung niên một bên ăn bánh bao, một bên than thở.

Nghe được người phụ nữ trung niên nói, Lý Dật không khỏi cười khỏ, bản thân mình đi vào cái thế giới này thẩm thoát đã được nửa năm, hôm nay cư nhiên lại phải rời khỏi Thượng Hải.

Chứng kiến Lý Dật bước xuống lầu, người phụ nữ trung niên như hổ đói cố nuốt miếng bánh bao vào trong bụng, lộ ra nụ cười yêu mị nói: “Tiểu gia hỏa, lần sau đến nhớ phải đem theo bạn gái đi cùng, nếu không sẽ bị cô đơn tịch mịch ah!”

Bên tai quanh quẩn tiếng cười nói lạc lạc của người phụ nữ trung niên, Lý Dật chẳng muốn thái độ, thậm chí ngay cả đầu cũng không quay lại, trực tiếp bước ra khỏi khách sạn.

Đúng theo như lời của người phụ nữ trung niên kia nói, trên đỉnh đầu vẫn có mặt trời, nhưng cả không trung âm u, điểm báo trời chuẩn bị đổ mưa.

Bầu trời bắt đầu nổi cơn dông, lãnh phong thổi mạnh, cắt qua người Lý Dật làm cho hấn cũng có cảm giác hơi se se lạnh. Về phần lạnh ở trong tâm, hay lạnh ở bên ngoài cơ thể, rốt cuộc chỉ một mình Lý Dật mới thấu hiểu rõ ràng.

Bởi phụ cận khách sạn liền với trường đại học, nên chung quanh có rất nhiều tiệm cơm bụi. Trong tiệm cơm này ngồi đầy những sinh viên đêm qua thuê phòng, những sinh viên kia ngồi dựa sát vào nhau trên khuôn

mặt tràn ngập vẻ tươi cười hạnh phúc. Nhưng bọn chúng không biết, hạnh phúc hiện tại của bọn chúng vốn so sánh với mơ cái trắng ngoài chợ còn muốn rẻ mặt hơn.

Lý Dật bước tới một tiệm bánh bao, mua một ổ. Chạm rãi thưởng thức, không giống dáng vẻ của một người đang phải trốn chạy.

“Nghe anh của tao nói, đêm qua Thượng Hải có chuyện lớn xảy ra.” Lúc này, trước bàn Lý Dật ngồi, có một thiếu niên đeo bông tai cắt đầu húi cua, vẻ mặt thần bí nói.

Bên cạnh hắn còn thêm vài thiếu niên bộ dạng tương tự. Đám thiếu niên này mỗi người đều ôm một bạn gái, những thiếu nữ kia mặc váy ngắn, đeo tất chân thời trang, trên khuôn mặt tô phấn nồng đậm, đầu tóc ăn theo một phi thường kì quặc. Nhưng nguyên nhân do thời tiết quá lạnh, đôi môi của các nàng hơi có chút trắng bệch, lớp phấn trang điểm bị rụng nghiêm trọng, thậm chí thân thể cũng không khỏi lạnh run.

“Có chuyện lớn gì cơ?” Nghe thiếu niên đầu cua nổ mạnh, đám bạn của hắn vẻ mặt tò mò hỏi, tựa ngay cả mấy nàng em út kia đều không ngoại lệ.

“Nghe anh của tao nói, Lý Dật, nhân vật quan trọng trong giới hắc đạo ở Thượng Hải, bị Tiêu lão đại đuổi ra khỏi bang hội, hơn nữa còn đang phái người truy sát đó!” Thiếu niên đầu cua biểu tình bí hiểm giải thích.

Đám bạn của hắn nghe vậy, đồng loạt trưng ra bộ dạng kinh ngạc: “Thật sự hay chém gió thế?”

“Tao nhỏ vào! Chẳng lẽ tụi bây không biết anh của tao là ai?” Thiếu niên đầu cua vẻ mặt không vui: “Tao chém gió thì được cái quái gì?”

“Vậy mày kể một chút xem, như thế nào mà Tiêu lão đại muốn đuổi Lý Dật ra khỏi bang hội chứ?”

“Phải rồi!”

“Anh tao nói nha, sau khi cái người Lý Dật kia được Tiêu lão đại trọng dụng, liền không biết trời cao đất dày, dám ngủ cùng nữ nhân của Tiêu lão đại.”

“Nghiêm trọng đến vậy ư? Nhưng nữ nhân của Tiêu lão đại là ai mới được?”

“Cái thằng ngu như heo, đương nhiên là Xà Mỹ Nữ Gia Cát Minh Nguyệt rồi, thiên hạ đồn cái miệng của nàng đáng giá bạc triệu cơ mà.”

“Lý Dật thực lớn mật, cư nhiên dám ngủ cùng nữ nhân của Tiêu lão đại, bị Tiêu lão đại truy sát cũng đáng đời!”

“Làm sao đâu, theo tao nghĩ, được ngủ cùng nữ nhân như Gia Cát Minh Nguyệt, có chết cũng đáng giá. Chết dưới chân hoa Mầu Đơn, thành quỷ cũng phong lưu thôi!”

.....

Trong lúc nhất thời, đám thanh thiếu niên sôi nổi phát biểu cảm nghĩ của mình, bọn chúng là sinh viên của một trường đại học dân lập ở ngay gần đó. Trước khi nhập học đều từng theo chân băng đảng du đảng ngoài đường, thường ngày thích thảo luận sự tích của các vị đại ca giang hồ, đương nhiên, chuyện từ trong miệng của bọn chúng nói ra, có đến bảy thành đều là giả.

Nghe đám thanh thiếu niên kia thảo luận, Lý Dật khẽ mỉm cười tự giễu, sau đó đem miếng bánh bao cuối cùng bỏ vào trong miệng, đứng lên rời khỏi tiệm cơm.

Bước chân ra khỏi tiệm cơm, Lý Dật đón taxi muốn đến một điểm bán vé tàu hỏa ở gần trường đại học phía trước. Trong thâm tâm hắn nghĩ, nếu tới nhà ga mua vé thì khả năng bại lộ sẽ lớn hơn nhiều. Thứ nữa, mua vé tàu tại điểm bán vé cũng đơn giản hơn một chút.

Trải qua mười mấy phút đồng hồ sau, Lý Dật ngồi taxi chạy tới điểm bán vé ở trường đại học gần nhất.

Bởi hiện giờ cũng đang chuẩn bị đến gần tết Nguyên Đán, nên không ít sinh viên muốn mua vé tàu để về nhà, điểm bán vé phải xếp thành hàng dài.

Ngồi trong chiếc taxi, Lý Dật chứng kiến rõ ràng, ở gần cửa sổ điểm bán vé đang có vài tên đại hán mặc âu phục đứng canh gác, thỉnh thoảng bọn hắn nhìn về bốn phía chung quanh, bộ dạng phi thường nghiêm túc.

Chỉ nhìn một cái, Lý Dật liền nhận ra đám đại hán kia là đều người trong Thiên Tự Đầu của Mãnh Hồ bang, hơn nữa còn là nội môn đệ tử, không phải loại tôm tép sai vật.

Xem ra hắn đã hạ quyết tâm giết ta rồi! Lý Dật trong lòng cười lạnh một tiếng, cũng không định nhờ tài xế đi mua vé hộ, mà kêu tài xế ngừng lại, trực tiếp xuống xe.

Sau khi gia nhập Thiên Tự Đầu trong Mãnh Hồ Bang, Lý Dật đối với chuyện tình hắc đạo so sánh cùng trước kia hiểu biết hơn nhiều, nhất là những người sinh hoạt ở tầng dưới cùng. Nói chung, cơ cấu nhân sự của giới hắc đạo tại mỗi thành phố đều có chân rết bám chặt, hơn nữa nhiều công ty vận tải cũng do đầu lĩnh địa phương khống chế, nếu như muốn tìm người thì chỉ cần thông qua chân rết là được.

Hiện giờ muốn nhờ tài xế taxi đi mua hộ vé tàu, tương lai hành tung có khả năng sẽ bại lộ, coi như cải trang cũng vẫn bại lộ tuyến đường chạy trốn. Đó không phải là điều mà Lý Dật nguyện ý chứng kiến.

Khi Lý Dật bước xuống xe, trước đó hắn cũng đeo kính râm lên, cổ tình đem mái tóc che kín khoảng trán, bỗng nhiên nhìn thoáng qua thực phong trần giống như một nghệ sĩ.

“Nhìn kìa, người thanh niên kia thật lãng tử.”

“Đúng nha, mái tóc kia tạo hình khá lắm!”

Hai cô bé sinh viên đang xếp hàng mua vé, trông thấy Lý Dật đứng ở phía sau hàng ngũ hút thuốc, thì chỉ vào hắn nói.

Cùng lúc đó, mấy tên đại hán mặc âu phục đứng ở gần cửa sổ điểm bán vé....cũng nhìn thoáng qua Lý Dật, ánh mắt thực ngoan độc, tuy nhiên rất nhanh liền chuyển dời ánh mắt đi nơi khác.

Hiển nhiên, sau khi cải trang thì diện mạo của Lý Dật cùng trước kia có sự khác biệt quá lớn.

Trên thực tế, ở những năm 2050, biện pháp cải trang tối tin tưởng nhất chính là sử dụng mặt nạ da người. Một khi đeo mặt nạ da người lên cũng chẳng khác nào thay đổi khuôn mặt. Nhưng muốn chế tạo mặt nạ da người cần phải tốn rất nhiều nguyên liệu, Lý Dật trong lúc vội vàng, căn bản không đủ thời gian chế tạo.

Trải qua gần mười phút nữa, Lý Dật bước đến cửa sổ, dùng tiếng bản địa Thượng Hải nói: “Cho hai vé giường nằm đi Quảng Châu.”

Nếu như người phụ nữ trung niên bán vé biết được sự thật, hắn là sẽ vô cùng kinh ngạc, bởi vì thanh âm mà Lý Dật nói, chính là vừa mới bắt chiếc giọng của cô ta.

Trong khi Lý Dật mua vé tàu, thành viên của Thiên Tự Đầu lại quét mắt nhìn thoáng qua Lý Dật thêm một cái, sau khi nghe được Lý Dật phát âm giọng bản địa Thượng Hải, mới chuyển dời ánh mắt đi.

Ở trong trí nhớ của bọn họ, Lý Dật thường nói tiếng phổ thông tiêu chuẩn, chưa từng nói qua tiếng bản địa Thượng Hải bao giờ....

Thanh toán tiền vé xong, Lý Dật chậm rãi xoay người bỏ đi, trong lúc đó còn cố tình nhìn thoáng qua đám người Thiên Tự Đầu. Nhưng lực chú ý của những người này đặt ở trên đám khách nhân nhốn nháo, căn bản không thể phát hiện ra được.

Lý Dật cũng không định quay về cái khách sạn ở gần trường đại học kia, mà đi tới cửa hàng tổng hợp mua một chiếc túi du lịch cùng vài bộ quần áo, sau đó ngồi taxi đến thẳng trạm tàu phía nam. Vé tàu của Lý Dật mua là xuất phát từ bến Nam Thượng Hải, K5111, thời gian khởi hành vào lúc 9: 50.

Đợi khi Lý Dật ngồi taxi tiến vào trong nhà ga, đồng hồ đã điểm 9 giờ 20 phút.

Nguyên nhân do chuẩn bị tới gần tết Nguyên Đán, nên trong thành phố chẳng mấy người muốn đi ra tỉnh ngoài. Tuy rằng không khoa trương như đầu xuân, nhưng tại lối vào cũng có không ít người đang đứng xếp hàng.

Hơn nữa, Lý Dật cảnh giác phát hiện, nhân thủ của Thiên Tự Đầu bố trí khắp nơi trong nhà ga. Những người đó tay cầm máy ảnh chụp hình các vị lữ khách, một bên đối chiếu cùng hình chụp.

Nhất là tại giữa lối tiến nhập ra vào, có bốn gã đại hán thành viên của Thiên Tự Đầu đứng gác. Có lẽ nguyên nhân do còn đang là ban ngày, nên bên hông bọn chúng không có dấu hiệu mang súng. Lý Dật âm

thầm tính toán, nếu như thật sự bị phát hiện ra, bọn chúng rất nhanh sẽ phong tỏa nơi này, đến lúc đó muốn chạy trốn cũng gặp phải rất nhiều phiền toái.

Cùng thành viên cầm ở điểm bán vé bên ngoài mà nói, bọn bên trong nhà ga này cũng lão luyện hơn, diễn cảm lạnh lùng không nói, nhãn quang cũng rất nhạy bén, chứng kiến người nào quen mắt, liền trực tiếp dẫn tới kiểm tra.

“Mẹ kiếp, ông muốn làm gì?” Phía trước Lý Dật khoảng mười thước, một người thanh niên bị thành viên trong Thiên Tự Đầu túm lấy cánh tay, không khỏi tức giận chửi đổng.

Tên thành viên trong Thiên Tự Đầu sắc mặt phát lạnh: “Nhận lầm người thôi, hô hoán cái gì?”

“Ông tự nhiên giằng tay của tôi, mà tôi không được hô hoán sao? Tôi nhổ vào!” Người thanh niên kia hình thể coi như khô ngô, hơn nữa thoát nhìn tính tình có chút nóng nảy, nghe được tên thành viên trong Thiên Tự Đầu nói, nhất thời ăn phải một bụng hỏa khí, hung hăng chất vấn.

Thiên Tự Đầu của Mãnh Hổ Bang chính là bang hội long đầu tại thành phố Thượng Hải, bình thường thành viên trong bang luôn giễu võ dương oai, há lại chịu đựng nổi khẩu tức khí như thế này?

Nhìn diện mạo của người thanh niên kia hơi tương tự Lý Dật, tên thành viên trong Thiên Tự Đầu không quản nhiều lời, vung quyền đầu lên đâm tới!

“Phanh!”

Người thanh niên kia không nghĩ ra, đối phương nói động thủ liền động thủ, căn bản chưa kịp phòng bị, trực tiếp bị té ngã giữa xuống đất.

“Thằng chó này!” Người thanh niên kia tính tình cương dương, bị trúng một quyền, chẳng những không lui, mà ngược lại trực tiếp nhảy dựng lên, hướng tên thành viên Thiên Tự Đầu mà đánh móc sau gáy.

Chứng kiến hành động của người thanh niên kia, ba gã thành viên trong Thiên Tự Đầu lập tức chạy đến, đem người nọ bao bọc vào giữa, ngay tại chỗ tiến hành ẩu đả!

Cũng nhân cơ hội này, Lý Dật chen chúc từ trong đám lũ khách, thuận lợi thông qua cửa ra vào.

Sau khi tiến nhập vào bến đợi, Lý Dật mới phát hiện ở nơi này thành viên của Thiên Tự Đầu cũng không ít, nhất là tại cửa kiểm soát vé, còn thấp thoáng bốn nhân ảnh mặc âu phục. Thu mọi thứ vào trong tầm mắt, Lý Dật hơi nhăn mặt một chút.

Không phải hấn sợ bị phát hiện, chỉ là không nghĩ đến Tiêu Thanh Sơn vì muốn bắt hấn, mà lại chấp nhận tiêu phí nhiều nhân lực như thế, đây là việc hấn thật không ngờ!

Tiêu Thanh Sơn thật sự muốn dồn ta vào tử lộ sao?

Khóe mắt trên khuôn mặt của Lý Dật điên cuồng co giắt vài cái, theo sau biểu tình biến hóa trở lại bình thường, xếp vào hàng ngũ, theo dòng người đi tới.

“Lý Dật!” Đúng lúc này, một cái thanh âm quen thuộc chợt vang lên bên tai của hấn.

Thanh âm này vừa thốt lên, bốn gã thành viên trong Thiên Tự Đầu đứng trông chừng tại cửa kiểm soát vé biến sắc, theo bản năng nhìn lại hướng thanh âm phát ra.

Lý Dật cũng nghe được rõ ràng, hơn nữa thông qua dư quang nhìn thấy, người kêu tên của hấn chính là hồng bài của Phượng Hoàng đại tổng hội, Phượng tỷ!

Mà thời khắc này, bốn gã thành viên trong Thiên Tự Đầu cũng di chuyển, bọn chúng nhanh chóng bước tới hướng Phượng tỷ!

138. Chương 138: Nguy Hiểm

Ngay khi bốn gã thành viên trong Thiên Tự Đầu di chuyển, đồng thời Lý Dật cũng động, mà tốc độ so với bọn chúng còn nhanh hơn!

“A....Các người muốn làm gì thế?” Bốn gã thành viên Thiên Tự Đầu trực tiếp chen qua các vị lữ khách, lập tức khiến cho mọi người bất mãn. Tuy nhiên bọn chúng không thèm quan tâm, mà phóng thẳng đến nơi Phương tử đứng.

Lúc này, Lý Dật đã tới bên người Phương tử rồi, đồng thời cũng hạ giọng nói: “Không nên nói lung tung, phối hợp cùng tôi.”

Dứt lời, Lý Dật vươn tay ôm chiếc eo thon nhỏ của Phương tử, thuận thế hôn lên khuôn mặt phẫn nộ một cái, dùng giọng bản địa Thượng Hải nói: “Anh sớm đã khuyên bảo em rồi, thời điểm đến tháng làm nhiều sẽ rất đau, nhưng em một mực không chịu nghe lời! Hơn nữa còn nói phải làm ba lần, hiện giờ biết đau chưa?”

Thanh âm Lý Dật phi thường lớn, lời vừa xuất khỏi miệng, tức thì mọi người chung quanh đem ánh mắt quàng ném lại nơi này.

Làm nữ tiếp viên hồng bài của Phương Hoàng dạ tổng hội, Phương tử có thể dựa vào khuôn mặt cùng dáng người để kiểm soát, hiểu rõ phương pháp nhanh nhất khiến cho khách nhân thỏa mãn, vẻ tươi cười luôn ở trên khuôn mặt cũng là một trong những tuyệt kỹ sở trường của nàng.

Dưới ánh mắt chăm chú của mọi hành khách, Phương tử đánh một cái phấn quyền lên ngực Lý Dật, tựa như thẹn thùng mà tựa như giận dữ: “Anh thực chán ghét, nhiều người như vậy mà còn nói nữa...”

Thanh âm lặc lặc, nhấm nháp dụ hoặc, Phương tử diễn xuất phải nói là không thể chê vào đâu được!

Bốn gã thành viên trong Thiên Tự Đầu vốn dĩ chuẩn bị tiếp cận đến nơi, nhưng bỗng dừng nghe được hai người ăn nói “không biết liêm sỉ” nhất thời dừng cước bộ.

Trong suy nghĩ của bọn chúng, cái người thanh niên kêu “Dật ca”, từng ở trên lôi đài khổ chiến giết chết Điền Đăng Cương, làm cho hắc đạo hai miền nam bắc không bị mất mặt, như thế nào lại sẽ nói như vậy đây?

Hơn nữa bọn chúng cũng nghe được giọng phát âm chính tông bản địa Thượng Hải, mà trong kí ức, dường như Lý Dật không có nói kiểu này.

So sánh cùng bốn tên Thiên Tự Đầu mà nói, thì hành khách chung quanh đều tròn mắt. Nhất là bác gái kiểm soát vé, thậm chí còn quên không đi kiểm tra hành khách. Có vài người không mua vé, nhân cơ hội chuồn vào bên trong.

Đối với ánh mắt của mọi người, Phương tử giống như con chim nhỏ nép sát vào bên cạnh Lý Dật, tiếp theo trừng mắt nhìn lại những người đó. Phàm là nam nhân bị trúng điện của Phương tử, đều ngậy ngậy tại chỗ!

Mà hiện tại Lý Dật cũng mặc kệ Phương tử tựa như mèo ba tư nép ở trên người mình, cực kì tự nhiên ôm chiếc eo thon nhỏ của nàng, đi qua cửa kiểm soát vé.

“Ê, hai người còn chưa xuất vé đâu!” Đợi khi hai người đi thật xa, bác gái kiểm vé dường như mới nhớ ra, nhất thời rống lớn tiếng, nhưng mà thân ảnh của hai người cũng đã biến mất.

“Lý Dật, thật không ngờ là anh!” Chứng kiến thoát khỏi phạm vi tầm mắt của bốn tên đại hán kia, Phương tử biểu tình hưng phấn nói.

Nguyên bản lúc trước nàng chỉ cảm giác bóng lưng kia rất quen thuộc, theo bản năng gọi thử một tiếng, thế nhưng thật không ngờ lại đúng là hắn. Trong lúc nàng sững sờ, đồng thời cũng trông thấy bốn tên đại hán về mặt bất hảo hướng nàng đi tới, tiếp theo nàng liền nghe được Lý Dật cảnh báo.

Mặc dù không biết Lý Dật đang gặp nguy hiểm gì, nhưng Phương tử vẫn một mực phối hợp cùng hắn diễn kịch.

Nhìn khuôn mặt Phương tử vẫn dụ hoặc như ngày nào, Lý Dật miễn cưỡng cười nói: “Cám ơn cô.”

Khi nói chuyện đồng thời Lý Dật cũng buông tay đang ôm ngang eo của nàng ra. Ngay khi chứng kiến bốn tên thành viên của Thiên Tự Đầu hướng tới phía Phương tử, trong đầu Lý Dật bỗng nhiên nảy sinh biện pháp cuối cùng, dùng cách diễn kịch để thông qua. Bởi vì hắn quyết định đánh cược một lần, hơn nữa hắn

tin tưởng kĩ năng diễn xuất của Phượng tỷ. Có khả năng trở thành hồng bài của Phượng Hoàng dạ tổng hội, tự nhiên nàng không phải hạ người ngu ngốc.

Kết quả minh chứng, Lý Dật đã thành công!

Cảm nhận được bàn tay buông ra, Phượng tỷ có chút tức giận phao một cái mị nhãn: “Tỷ tỷ mới vừa giúp cậu là đại ân, ôm người ta lâu hơn một chút thì chết hay sao?”

Giờ khắc này, Phượng tỷ giống như tưởng nhớ lại tình huống lúc trước ở Phượng Hoàng dạ tổng hội, không tự chủ được muốn trêu ghẹo Lý Dật.

Nên nhớ rằng, lúc trước chính nàng xuất khẩu nói trong vòng một tháng sẽ phá thân xử nam của Lý Dật, cuối cùng thất bại, hơn nữa bị các chị em ở dạ tổng hội chê cười không ngớt.

Chứng kiến nhãn tình tiêu hồn kia của Phượng tỷ, Lý Dật cười khổ: “Hiện tại tôi đang có phiền toái trên người, cho nên tốt nhất cô không nên thân cận cùng tôi.”

“Phiền toái của anh tôi biết.” Phượng tỷ thần bí nói.

Lý Dật cũng không tin với thân phận Phượng tỷ lại biết được phiền phức của mình, hẩn quay sang nhìn chăm chăm vào Phượng tỷ, chậm rãi nói: “Chẳng lẽ cô không sợ nguy hiểm ư? Hoặc có thể cô đang muốn tiếp cận tôi, sau đó nhân cơ hội thông tri cho người nào treo giải thưởng?”

“Đúng nha, tỷ tỷ quả thực đang muốn mật báo đây!” Phượng tỷ không trốn tránh ánh mắt của Lý Dật, ngược lại cố tình kè dôi môi tím nhạt tới gần hẩn, thổi một ngụm nhiệt khí: “Dật ca, có phải anh đang muốn sát nhân diệt khẩu hay không vậy?”

Phượng tỷ nói xong mở tròng hai mắt, mười phần mang hương vị khiêu khích. Lý Dật nhìn chăm chăm vào đôi mắt tiêu hồn kia của nàng, sau vài giây đồng hồ thấy bên trong không phát sinh chút nào gợn sóng, trực giác nói cho hẩn biết, nữ nhân trước mặt này sẽ không bao giờ bán rẻ hẩn.

Nhưng sau khi trải qua chuyện tình của Tiêu Thanh Sơn, Lý Dật tự nhiên sẽ không tiếp tục tin tưởng vào trực giác, hẩn chỉ phân tích và phán đoán mà thôi.

Hiện tại có thể nói rằng toàn bộ giới hắc đạo phương nam đang treo danh Lý Dật. Mặc dù hẩn không biết Đái Hồ cùng Tiêu Thanh Sơn treo tên mình bao nhiêu tiền thưởng, nhưng khoản tiền này tuyệt đối sẽ không nhỏ!

“Tuy rằng vừa rồi cô giúp tôi, nhưng nếu cô dám hành động như vậy, cô nhất định sẽ phải chết trước.” Lý Dật thở dài nói.

Phượng tỷ cười “khanh khách” hai tiếng: “Làm sao tôi hại chết anh đây? Thật lòng tôi còn muốn cùng anh kết hôn hưởng thụ nhân sinh nữa kia. Mùi vị ban nãy tôi rất tưởng niệm đó nga!”

Trong lúc nói chuyện, Phượng tỷ hung hăng đem hai tòa thánh nữ cọ xát vào bả vai Lý Dật. Trên người nàng chỉ mặc thêm một chiếc áo len cổ rộng hình chữ V, không khỏi phơi lộ nước da trắng ngần, cùng với chiếc rãnh sâu như ẩn như hiện ở trước bộ ngực. Thời gian nàng cọ xát ở trên người hẩn, những nam hành khách chung quanh đều phải mở lớn hai mắt.

Nhìn bộ dạng không biết kiêng nể ai của Phượng tỷ, thậm chí Lý Dật không biết nên đối phó với nữ nhân trước mặt này như thế nào.

Tối chung lý trí, biện pháp an toàn nhất là một mực giữ Phượng tỷ ở bên cạnh mình, cứ như vậy, hẩn mới dám cam đoan nàng sẽ không nhân cơ hội đi gọi điện thoại mật báo.

Trầm ngâm, bỗng nhiên Lý Dật nói: “Vì phải cẩn thận, nên tôi muốn cô theo tôi đi Quảng Châu một chuyến.”

“Nha! Vốn tỷ tỷ cũng đi Quảng Châu mà, xem ra, nhất định là thượng đế muốn an bài cho chúng ta phát sinh tình cảm.” Phượng tỷ vui vẻ cười nói.

Nghe Phượng tỷ nói như vậy, biểu cảm của Lý Dật không khỏi có chút cổ quái, tựa như hẩn thật không ngờ nàng cũng muốn đến Quảng Châu.

Phượng tỷ chứng kiến bộ dạng nghi ngờ của hắn, liền xuất ra cuống vé: “Bởi phòng ngừa nửa đêm có người muốn gây bất lợi, nên tỷ tỷ đã bao nguyên cả một ghế lô đó!”

Nói xong, Phượng tỷ biến hóa khôn lường, từ trong túi móc ra bốn cuống vé đi Quảng Châu. Mà khi chứng kiến tấm vé là hàng thật giá thật, Lý Dật cũng hơi sững sờ.

Phượng tỷ thân mật khoác cánh tay hắn, dụ hoặc nói: “Đi thôi, Lý đại xử nam, tỷ tỷ đang chờ sau khi vào phòng, liền cho cậu khai bao đây.”

Lý Dật vốn tính toán để cho Phượng tỷ đi Quảng Châu cùng mình, dù sao, hắn đã mua hai tấm vé, hiện giờ thấy nàng mang ra cả bốn vé, tự nhiên sẽ không cự tuyệt.

Luận tình huống hiện tại của Lý Dật mà nói, hắn quả thực cũng không muốn chung đụng với nhiều người. Trong một ghế lô tổng cộng có bốn giường nằm, được Phượng tỷ bao trọn, coi như ở bên trong truy hoan, chỉ cần động tĩnh không quá lớn, cũng chẳng người nào đi quản.

Lý Dật không đến toa hành khách của hai vé đã mua, mà cùng Phượng tỷ lên khoang hạng nhất.

Sở dĩ lúc trước hắn mua hai vé, chính là không muốn đám người Thiên Tự Đầu đứng canh ở bên cửa sổ điểm bán vé nghi ngờ mà thôi. Dù sao, tình hình lúc đó trực tiếp mua hai tấm, sẽ giảm lực chú ý của những người đó xuống tới mức thấp nhất.

Sau khi tiến vào trong ghế lô, Phượng tỷ duỗi lưng một cái, tiếp theo nói: “Trong này nóng quá đi mất!”

Nói xong, Phượng tỷ cởi bỏ áo khoác bên ngoài, lộ ra chiếc áo đan len bó sát người ở bên trong. Những sợi vải len rất mỏng, hoàn toàn phơi bày được dáng vẻ tiêu hồn của nàng. Hai ngọn nhũ phong cao ngất, dưới bụng phẳng lạng, phối hợp cùng kiêu đồn vểnh cao, Phượng tỷ quả thật có tư chất làm nữ tiếp viên hồng bài.

Trước kia Lý Dật đối với Phượng tỷ không có tâm tư, hiện giờ tạo ngộ biến cố lớn như vậy, tự nhiên lại càng không muốn.

Phượng tỷ chứng kiến Lý Dật móc bao thuốc lá ra, chậm rãi vươn tay nói: “Tỷ tỷ mời cậu ngủ giường đệm, cho tỷ tỷ một điếu thuốc cũng không quá đáng đi?”

Lý Dật không đáp, mà trực tiếp đưa thuốc lá cho Phượng tỷ, đồng thời tự châm lửa, hung hăng nuốt mây nhả khói.

Dường như Phượng tỷ nhận ra tâm tình của hắn không tốt lắm, liền thu hồi vẻ tươi cười ngả ngớn trên mặt, nói: “Bên ngoài đồn đại anh ngủ với nữ nhân của Tiêu Thanh Sơn, cô nàng Gia Cát Minh Nguyệt kia được xưng là nữ thần trong mộng của các nam nhân tại Thượng Hải, chính bản thân tôi cũng không tin tưởng.”

“Tại sao?” Mặc dù Lý Dật không muốn nói đến chuyện này, nhưng lại có chút tò mò, cổ quái liếc mắt nhìn Phượng tỷ hỏi.

Phượng tỷ cười khổ: “Tuy rằng tôi không dám nhận là hoa Mẫu Đơn, nhưng vô luận dung mạo hay dáng người thì tôi cũng đủ tiêu chuẩn của mỹ nữ. Tuy rằng tôi làm gái bán hoa, nhưng chỉ cần nam nhân trong đầu không có bệnh, tự sẽ không lãnh đạm với tôi!”

“Nhưng...Mặc dù anh không có bệnh, thế nhưng lại không hứng thú đối với tôi.” Phượng tỷ nói xong phun ra một vòng tròn khói thuốc tâm trạng, tiếp tục: “Tôi liên tục câu dẫn anh thất bại, tôi biết không phải phương diện kia của anh có vấn đề. Mà là anh có khả năng khống chế được dục vọng trong lòng.”

Nghe Phượng tỷ nói một tràng, Lý Dật cũng không khỏi nghi hoặc, hắn thật không ngờ nàng lại hiểu rõ mình như vậy. Phải biết rằng số lần giao tiếp giữa hắn cùng Phượng tỷ, chỉ có thể đếm ở trên đầu ngón tay mà thôi.

“Tôi nghĩ, đây cũng là nguyên nhân để anh có thể trong một đoạn thời gian ngắn trở thành nhân vật quan trọng ở Thượng Hải đi?” Phượng tỷ nói xong, nhìn thẳng vào hắn.

Lý Dật hút một hơi thuốc, trầm ngâm: “Hiện tại, tôi chỉ như một con chó nhà tang.”

“Chó nhà tang thì như thế nào? Hàn Tín có thể nhịn nổi nhục chui háng, trước khi phong vương Lưu Bang cũng phải mang cái tiếng tôn tử*? Lịch sử có kiên hùng nào không từng trải qua khó khăn mài luyện?” Phụng tử về mặt khinh thường nói.(*: cháu trai.)

Nếu trước kia ở trong mắt Lý Dật, Phụng tử chỉ là một nữ tử phong trần, như vậy lúc này nàng khiến cho Lý Dật có cảm giác bí hiểm khôn lường.

“Có lẽ anh không biết, sau khi anh rời khỏi Phụng Hoàng dạ tổng hội, tôi cùng Dương Phàm từng uống rượu qua rất nhiều lần. Dương Phàm giải thích tính cách con người anh, hẳn căn bản không giữ nổi miệng, chỉ cần uống quá nhiều, nhất định sẽ nổ tận lên trời!” Phụng tử mỉm cười giảo hoạt: “Cho nên, chuyện cậu rời khỏi Phụng Hoàng dạ tổng hội, tỷ mặc dù không phải thấu hiểu rõ ràng, nhưng cũng biết được bảy tám phần.”

“Cô hỏi thăm chuyện của tôi làm gì?” Lý Dật không khỏi nhú mày, giờ phút này, cứ nhiên hẳn cảm nhận được khí tức nguy hiểm ở trên người của nàng.

139. Chương 139: Nữ Tử Phong Trần

“Nếu tôi nói, tôi hiểu kỳ đối với anh, anh tin không?” Phụng tử cười nhìn Lý Dật nháy mắt.

Nhìn biểu tình như cười như không của Phụng tử, Lý Dật không nói gì.

Phụng tử dùng hai ngón tay trắng nõn nhỏ dài kẹp miếng thuốc lá, bắt chéo chân, trên mặt lộ ra biểu tình cổ quái, giọng nói có chút phức tạp: “Anh cũng biết, trong cuộc đời của mỗi cô gái đều sẽ gặp phải một người đàn ông làm cho nàng bối vì hiểu kỳ mà đi thăm dò, mà anh chính là người đàn ông đó trong sinh mạng của tôi!”

Lý Dật ngạc nhiên.

Tựa hồ từ lâu Phụng tử đã đoán được Lý Dật sẽ lộ ra loại biểu tình này, không nói gì chỉ cười cười: “Kỳ thực tôi rất muốn biết được, trước đây người đàn ông khi nhìn thấy phụ nữ cũng không dám nhìn, bị người mắng cũng không dám trả lời, vì sao chỉ trong thời gian nửa năm ngắn ngủi lại trở thành nhân vật phong vân của Thượng Hải.”

Nghe được câu nói của Phụng tử, Lý Dật chợt có chút tin tưởng, dù sao hẳn khác biệt quá lớn với “Lý Dật” trước kia.

Có thể nghe được lời nói của Phụng tử, tâm tình vốn đang nặng nề của Lý Dật thả lỏng rất nhiều, có thể do hiện tại Lý Dật không muốn đem nội tâm biểu hiện lên mặt, hẳn nhẹ nhàng cười, nói: “Cô hỏi thăm thật rõ ràng.”

Lời tuy nói như vậy, Lý Dật tự nhiên sẽ không hoàn toàn tin tưởng Phụng tử nói, một lần bị rấn cấn, mười năm sợ dây thừng, nếu không có lửa thì làm sao có khói. Kiếp trước Lý Dật không hiểu cái gì là cảm tình, không biết sự thống khổ khi cảm tình bị phản bội mang đến, hôm nay vừa ném thử một lần, hẳn tự nhiên sẽ không đơn giản đi tin tưởng một người mà hẳn không hề biết gốc rễ.

“Đó là đương nhiên!” Thấy dáng tươi cười trên môi của Lý Dật, Phụng tử cười tủm tỉm nói: “Tỷ tỷ đã nói qua muốn đoạt thân xử nam của cậu, đương nhiên thời khắc nào cũng phải quan tâm có cô gái nào cướp đi thân xử nam của cậu hay không chứ!”

“Sao lại đi Quảng Châu?” Lý Dật tựa hồ đã thích ứng lời đùa giỡn của Phụng tử, nên không biểu hiện ra bất mãn mà thay đổi trọng tâm câu chuyện.

Chỉ chỉ vào eo mình, nói: “Hầu bao đã kiếm đủ, chuẩn bị trở về tìm một người đàn ông tốt để kết hôn.”

Nói thì nói như vậy, thế nhưng Lý Dật phát hiện tận sâu trong đáy mắt Phụng tử cất giấu một tia bi ai. Có lẽ phải nói là tự ti, tuy rằng rất mờ nhạt, đồng thời được Phụng tử che giấu rất khéo thế nhưng vẫn bị Lý Dật nhận ra.

“Nga.” Lý Dật cũng không dự định vạch ra vết sẹo của Phượng tỷ, tuy rằng bây giờ hắn còn chưa hiểu được mục đích chính khi Phượng tỷ muốn tiếp cận hắn, nhưng ít ra từ hiện nay đến xem, Phượng tỷ không có ác ý.

Tâm tư của Lý Dật bị Phượng tỷ nhìn thấy rất rõ, trong lòng chợt âm áp, giọng nói không khỏi ôn nhu thêm vài phần: “VẬY vì sao anh muốn đi Quảng Châu? Lẽ nào muốn đến Quảng Châu gia nhập Đại Quyển Bang?”

“Xem ra cô rất hiểu rõ chuyện ngoài hắc đạo.” Lý Dật cũng không có gì giải thích, chỉ cười cười không trả lời thẳng câu hỏi của Phượng tỷ.

“A! Dạ tổng hội cũng có thể xem như là sản nghiệp của người trong hắc đạo, tuy rằng đi tới chỗ đó cũng không mấy ai thật sự là người trong giang hồ, thế nhưng dù sao cũng là vùng đất của họ. Tỷ tỷ đã từng tiếp một khách nhân là người của Đại Quyển Bang tại Quảng Đông, cho nên hiểu được một ít.” Phượng tỷ thẳng thắn nói.

Phượng tỷ vừa nói xong, xe lửa khởi động, hơn nữa động tĩnh không nhỏ, vì thế Phượng tỷ mắt nhắm nghiền, thân thể ngã về phía trước.

Nhìn Phượng tỷ ngã tới, Lý Dật thoáng do dự một chút, cũng không né tránh đưa tay ôm Phượng tỷ.

Phượng tỷ vô ý thức đánh rơi điều thuốc trên sàn nhà, cả người ngồi lọt thỏm trong lòng Lý Dật, rất tự nhiên ôm cổ Lý Dật, thổi ra một hơi nóng bỏng: “CÓ muốn hiện tại liền bắt đầu không?”

“Cô hẳn là rõ ràng, lúc này người soát vé còn chưa đến.” Tuy rằng chỉ đi tới thế giới này nửa năm, nhưng Lý Dật cũng biết ngồi xe lửa, nếu là giường nằm, lẽ khách phải đem vé xe đổi thành thẻ, chờ sắp đến trạm, nhân viên sẽ đem vé xe đổi lại thẻ cho lẽ khách.

Nghe được Lý Dật nói, Phượng tỷ không những không rời khỏi người Lý Dật, ngược lại còn uốn éo vài lần, thậm chí còn cố ý dùng bộ ngực cao chót vót cọ Lý Dật vài cái, nói: “SỢ cái gì, nếu như nhân viên gõ cửa, tôi nói tôi và lão công đang làm tình, nếu như hắn muốn nhìn thấy hiện trường, thì cứ để hắn đi vào.”

Phượng tỷ nói làm Lý Dật có chút không biết nói gì, hắn thế nhưng nhớ kỹ, người soát vé là một cô gái, hơn nữa tuổi còn rất trẻ.

Nhân lúc Lý Dật không nói lời nào, Phượng tỷ nhanh chóng vươn bàn tay nhỏ bé sờ soạng vào đũng quần Lý Dật.

Thân thể Lý Dật vô ý thức ngửa ra phía sau, kết quả...Phượng tỷ trực tiếp nằm thẳng lên người Lý Dật.

Cảm thụ được hai địa phương mềm mại trên người Lý Dật, ngửi được mùi nước hoa cũng không nồng lắm trên người Phượng tỷ, Lý Dật lập tức nổi lên phản ứng nên có của đàn ông, cây thương ở thân dưới hung hăng bật lên vùng bụng dưới của Phượng tỷ.

“HẮC hắc, tôi đã nói rồi, phương diện này của anh vốn không thành vấn đề.” Phượng tỷ tựa hồ rất hưởng thụ loại cảm giác này, vẫn không tuột xuống khỏi người Lý Dật, mà cười trên người Lý Dật, phẳng phất giống như một nữ vương, uốn éo thân thể.

Làm nữ tiếp viên hồng bài của Phượng Hoàng dạ tổng hội, bản lĩnh câu dẫn đàn ông của Phượng tỷ tự nhiên nhất lưu, chỉ nhẹ nhàng uốn éo, Lý Dật liền bộc phát loại xung động muốn đẩy ngã Phượng tỷ lên giường để nghiêm phạt ngay tại chỗ, hơn nữa xung động này còn rất mãnh liệt!

Đúng lúc này, ngoài cửa vang lên thanh âm gõ cửa, đồng thời truyền đến lời nói của nữ nhân viên soát vé: “Thỉnh mở cửa đổi vé xe một chút, cảm tạ.”

Nguyên bản Lý Dật đang dùng lý trí áp chế xung động, lúc này nghe được thanh âm của nữ nhân viên bên ngoài nhất thời liền khôi phục lãnh tĩnh: “Xuống đi.”

Phượng tỷ còn chưa hết cảm hứng liếm liếm đầu lưỡi: “ĐƯỢC rồi, dù sao thời gian còn sớm, chúng ta có thể tiến hành rất nhiều lần.”

Phượng tỷ nói xong tuột khỏi người Lý Dật, chỉ khi nhìn thấy cây thương của Lý Dật đang dựng thẳng thì nhìn không được lộ ra dáng tươi cười đắc ý.

“Sau khi đổi xong vé xe, không nên quấy rối tôi và lão công, chúng tôi có chuyện quan trọng hơn muốn làm!”
Mở cửa, Phượng tỷ đưa vé xe cho nữ nhân viên, đi thẳng vấn đề nói.

Nghe được Phượng tỷ nói, nữ nhân viên chợt đỏ mặt, biểu tình như có chút kinh hoảng, chỉ hận không thể lập tức tìm một cái lỗ chuột mà chui xuống.

Thấy tất cả, Lý Dật phải thừa nhận, Phượng tỷ đúng thật là quá cỡ mở, thậm chí có thể dùng từ không chút kiêng nể để mà hình dung!

Lẽ nào nữ tiếp viên đều là như vậy?

Lý Dật trầm nghĩ trong lòng, cũng lắc đầu, trong trí nhớ của hắn, tuy rằng rất nhiều nữ tiếp viên trong sinh hoạt bình thường đều có vẻ giống như lúc hành nghiệp, thế nhưng phần nhiều thời gian các nàng sẽ không biểu hiện phóng dăng.

Dù sao, hiện tại ở thời đại này tuy rằng không chê cười nghề nghiệp này, thế nhưng làm gì có cô gái nào nguyện ý chạy ra ngoài đường, về mặt đặc ý nói cho những người khác : “Tôi là nữ tiếp viên!”

Nữ nhân viên tựa hồ rất kiêng kỵ Phượng tỷ, gương mặt đỏ hồng, tiếp nhận vé xe trong tay Phượng tỷ, tay run lên, thiếu chút nữa không tiếp được vé.

Sau khi tiếp nhận vé xe, lại giống như chạy trốn, thậm chí không kịp nhìn vào trong phòng, liền trực tiếp rời đi.

“Thời đại này, một cô gái thanh thuần như nàng thế nhưng không còn nhiều lắm.” Phượng tỷ tự giễu cười cười, sự tự ti tận sâu trong con người càng ngày càng rõ ràng, còn mang theo cả tia hận ý.

Cảm giác được tất cả, Lý Dật hiểu được, Phượng tỷ là một cô gái có cổ sự, chỉ là không biết có rơi vào khuôn sáo cũ rích như những nữ tiếp viên khác hay không.

Với việc này, Lý Dật cũng đoán được, Phượng tỷ nói là vì hiếu kỳ cho nên mới tiếp cận hắn, hơn phân nửa cũng chỉ là giả.

Sau khi cảm thán, biểu tình của Phượng tỷ không ngờ lại có chút thất lạc, nàng cầm lấy hộp thuốc lá trên bàn, rút ra một điếu đốt lên, hung hăng rít mạnh. So sánh với khi nãy, tư thế hút thuốc của nàng xấu xí rất nhiều, hơn nữa rít rất mạnh, vài lần như thế, điếu thuốc đã cháy hơn phân nửa.

Tuy rằng bình thường Phượng tỷ hay hút thuốc, thế nhưng cũng không hút nhanh như vậy, chỉ vài lần, đã làm nàng ho khan lên.

Mất thấy tất cả, Lý Dật cũng không đi an ủi nàng.

Có thể hiện tại đối với hắn mà nói, vốn không có tư cách đi an ủi người khác.

Theo hắn xem ra, số phận tuy rằng cho hắn và Phượng tỷ gặp nhau vào lúc cuộc đời hắn và nàng rơi vào tận cùng thấp kém, nhưng ở khả năng nào đó cũng là một sự trêu đùa, hắn và Phượng tỷ chung quy cũng chỉ là hai người qua đường, có thể qua ngày mai, hai người mạnh ai nấy đi theo con đường của mình.

Hút hết điếu thuốc, Phượng tỷ đứng dậy nói: “Tôi đi phòng vệ sinh.”

Dứt lời, Phượng tỷ cũng không mặc áo khoác, cũng không bỏ xuống túi xách, đi thẳng ra bên ngoài.

Đợi khi Phượng tỷ mở cửa đi ra, Lý Dật do dự một chút, cũng nhẹ nhàng mở cửa, xuyên thấu qua khe cửa, mắt thấy Phượng tỷ đi vào phòng vệ sinh. Sau đó hắn nhanh chóng đi tới ngay cửa phòng vệ sinh, làm bộ lấy ra điếu thuốc lá, đốt lên, lỗ tai cũng dựng thẳng, tỉ mỉ lắng nghe động tĩnh trong phòng vệ sinh.

Trong phòng vệ sinh không truyền ra thanh âm của Phượng tỷ, thậm chí thanh âm bấm số điện thoại cũng không có, điều này làm cho Lý Dật âm thầm thở phào nhẹ nhõm.

Từ cảm tình mà nói, hắn cũng không hi vọng Phượng tỷ lại đi thông báo tin tức cho ai, đương nhiên, hắn lại càng không nguyện ý động thủ với Phượng tỷ!

Nghe được thanh âm của tiếng nước chảy, Lý Dật dụi tàn thuốc, lập tức quay về phòng.

Lý Dật vừa quay trở lại phòng, Phượng tỷ cũng không lập tức trở về.

Ngay khi Lý Dật đang buồn bực Phượng tỷ đang làm gì, bên ngoài truyền đến một thanh âm đàn ông mười phần khiêu khích: “Hay a! Thật đúng là tiểu Phượng! Tôi còn cho rằng đã nhìn lầm người đi?”

Ngoài hành lang, một người đàn ông mập mạp tóc ngắn đang nhìn bộ ngực cao chót vót của Phượng tỷ, vẻ mặt biểu tình sắc meo meo.

Thấy người đàn ông mập mạp trước mắt, Phượng tỷ nhú mày, nói: “Tôi không nhận ra ông, xin nhường đường.”

“Hắc! Tiểu Phượng từ bao giờ trở nên nghiêm túc như thế? Tôi nhớ kỹ tối hôm đó cô không phải như vậy.” Người đàn ông béo vươn tay ngăn cản lối đi của Phượng tỷ.

Phượng tỷ có chút tức giận nhìn chằm chằm người đàn ông béo nói: “Ông muốn làm gì?”

“Cô xem, đường đi thật quá tịch mạch, không bằng?” Người đàn ông không nói câu kế tiếp, thế nhưng đáng tươi cười hèn mọn bại lộ ra ý đồ của hắn.

Phượng tỷ biến sắc: “Tránh ra! Nếu không tôi gọi nhân viên bảo vệ!”

“Gọi đi? Tôi thật muốn nhìn, một nhân viên bảo vệ làm sao bảo hộ một kỹ nữ.” Người đàn ông béo thấy Phượng tỷ không hợp tác, giọng nói nhất thời lạnh xuống tới.

Nghe được hai chữ kỹ nữ, sắc mặt Phượng tỷ tối sầm lại, sau đó nàng nghiêm mặt nói: “Rất xin lỗi, hiện tại tôi đã không còn làm nữa.”

“Tôi ra giá gấp đôi!” Người đàn ông béo nở nụ cười dâm dăng.

“Tôi nói tôi đã không còn làm nữa!” Khóe mắt Phượng tỷ lại nhảy lên.

“Gấp năm!”

“Tránh ra!”

“Gấp mười!”

“Ông tránh ra!”

“Thứ gì vậy, giả vờ nghiêm túc với lão tử!” Người đàn ông béo thấy Phượng tỷ nhất định không đồng ý, há mồm phun một cục đàm về Phượng tỷ, chuẩn chuẩn phun trúng ngay mặt Phượng tỷ.

Nghe trên mặt truyền đến mùi tanh tưởi, ánh mắt Phượng tỷ lạnh lùng không gì sánh được, thân thể nàng run lên bần bật.

“Thế nào? Khó chịu a?” Nói xong, tên béo vươn tay, ngay tại chỗ vung tay muốn tát Phượng tỷ.

Sau một khắc, tay của tên béo bị người bắt được, hắn vô ý thức nghiêng đầu qua, thấy một gương mặt vô cùng lạnh lẽo.

140. Chương 140: Bí Mật Của Phượng Tỷ

Khi nhìn thấy gương mặt hoàn toàn không có chút cảm tình, cùng với đôi mắt màu xám của người đàn ông trước mặt, tên béo chỉ cảm thấy chính mình phẳng phất giống như rơi vào trong hầm băng, toàn thân toát ra sự lạnh lẽo, da đầu càng có chút tê dại.

“Quỳ xuống, xin lỗi.” Lý Dật mở miệng, thanh âm lạnh lùng.

Tên béo nỗ lực vùng vẫy, thế nhưng hắn lại phát hiện dưới ánh mắt của người đàn ông trước mặt, khí lực trên người hắn phẳng phất như bị rút đi hơn phân nửa, làm sao cũng không thể dùng lực!

Đúng lúc này, cánh cửa của một căn phòng khác bị người giật ra, một thanh niên tóc đinh ló đầu ra, nói: “Bàn tử, làm sao vậy?”

“Đánh...đánh tên vương bát đản này!” Thấy đồng bạn của mình đi ra, tên béo liền dùng sức gào lên.

Hắn vừa nói xong, tay phải đột nhiên như bị phát lực, bị kéo mạnh xuống, chỉ nghe một tiếng “răng rắc”, tên béo trực tiếp quỵ xuống mặt sàn, cơ mặt vặn vẹo một trận, phát ra một tiếng tru lên thống khổ.

“Tao thao mẹ mày, buông hắn ra!” Tên thanh niên tóc đinh nhìn thấy Lý Dật xuất thủ, đầu tiên là cả kinh, sau đó lập tức hướng Lý Dật đánh tới.

Lý Dật thấy tên thanh niên tóc đinh đánh qua, chân trái nhanh như thiểm điện đá ra, bàn chân trực tiếp đập lên trên cổ tên thanh niên.

Thân thể tên thanh niên bật ngược vào trong phòng, cổ họng truyền đến trận đau đớn rất bỏng, làm hắn không dám nhúc nhích.

Tên béo thấy đồng bạn động thủ, vô ý thức nghĩ muốn giãy dụa, kết quả Lý Dật cố sức lôi kéo lần thứ hai!

“Ngao!”

Tên béo phát ra một tiếng tru lên, lập tức quỵ gối xuống mặt sàn.

Một tiếng tru lên của hắn, lập tức làm khách nhân ở những phòng khác thò đầu ra, nhìn xem tình huống bên này.

“Bỏ đi.” Thấy nhiều người vây xem, Phương tử lau cục đàm bị phun trên mặt, kéo cánh tay Lý Dật.

“Ba!”

Lý Dật ngay trước mặt mọi người, tát mạnh một cái lên mặt tên béo.

Lần này, Lý Dật dùng mười thành khí lực!

Một tiếng vang giòn qua đi, trên mặt tên béo hiện rõ dấu ấn năm ngón tay, gò má sưng lên như cái bánh bao, vài cái răng vàng hỗn loạn cùng máu phun xuống mặt đất, thanh âm chói tai.

Nhìn tất cả trước mắt, biểu tình Lý Dật không hề phát sinh biến hóa, hắn nghiêng đầu nhìn Phương tử nói: “Đi rửa mặt.”

Dứt lời, Lý Dật quay đầu lại lạnh lùng trừng mắt nhìn tên thanh niên tóc đinh đang đứng ngây ngốc, tựa hồ như cảnh cáo hắn, hay nhất không nên có ý xấu gì.

Tên thanh niên tóc đinh thể nhưng biết, vừa rồi Lý Dật đã hạ thủ lưu tình với hắn, bằng không hiện tại hắn cũng giống như tên béo, nằm trên mặt sàn rên rĩ!

Lúc này nữ nhân viên từ trong một phòng đi ra, nhìn thấy tên béo miệng đầy máu quỵ trên mặt đất, không khỏi cả kinh, hỏi: “Tiên sinh, ông làm sao vậy?”

Lý Dật không đáp lời, chỉ liếc mắt nhìn tên béo.

Tên béo run cả thân thể, cổ nén đau đớn, nói lắp: “Tôi...tôi...tôi không cẩn thận bị trượt ngã nên bị gãy răng.”

“Ở toa xe phía trước có một bác sĩ, tôi mang ông đi xem thử.” Nữ nhân viên khẩn trương nâng tên béo dậy, mà tên béo cũng không dám nhìn Lý Dật.

Những người khách khác cũng không bước ra, hiển nhiên mọi người cũng nhìn ra được là chuyện gì, tuy rằng bọn họ gặp phải loại chuyện này cũng không dám đứng ra chủ trì chính nghĩa, thể nhưng ở sâu trong nội tâm cũng muốn làm như vậy. Hơn nữa, thủ đoạn của Lý Dật cũng làm cho bọn họ có chút sợ, trời biết nếu bọn họ nói lung tung, Lý Dật có thể động thủ đối với bọn họ hay không.

Lý Dật trở lại phòng, đầu tiên rút thuốc lá đốt, hung hăng rít một ngụm.

Tựa hồ từ khi hắn tuyển chọn trốn chết, đã mê luyện hương vị của thuốc lá, mặc dù hắn biết hút thuốc sẽ tổn thương cơ thể con người khá lớn.

Khi Lý Dật hút gần hết điếu thuốc, Phương tử về tới phòng.

Bởi Phương tử quanh năm trà trộn dạ tổng hội, thức đêm, hút thuốc, uống rượu, một loạt hành vi làm cho làn da Phương tử trở nên không xong, mất đi sự che giấu của đồ trang điểm, gương mặt nàng không còn yêu mị giống như trước, nhưng lại thêm chút cảm giác tự nhiên.

“Cảm tạ anh.” Phương tử cũng không cầm gói thuốc lá trên bàn, mà ngồi đối diện với Lý Dật, cúi đầu, nhẹ giọng nói với Lý Dật.

Lý Dật lắc đầu, nói: “Cô cũng từng giúp tôi một lần, không cần cảm tạ tôi.”

“Nhưng anh đã tạ ơn tôi rồi.” Phương tử ngẩng đầu, miễn cưỡng cười cười, chỉ là dáng tươi cười có chút khổ sấp: “Hơn nữa, anh đã giúp tôi hai lần.”

Nói đến đây, Phương tử thật sâu thở dài.

“Hai lần?” Lý Dật có chút mờ mịt.

Phương tử phun ra một ngụm trọc khí, sau đó cầm lấy gói thuốc lá trên bàn, rút ra đốt, rít mạnh vài hơi mới nói: “Kỳ thực, lúc tôi đi vào phòng vệ sinh có nghe được tiếng người bước tới, người kia hẳn là anh đi?”

Dứt lời, Phương tử ngẩng đầu, có chút phức tạp nhìn Lý Dật.

Phương tử nói làm Lý Dật có chút xấu hổ, hẳn không thừa nhận, cũng không phủ nhận, mà là tuyển chọn trầm mặc.

“Tôi biết anh lo lắng về tôi, trong lòng anh lo nghĩ về động cơ tôi tiếp cận anh.” Phương tử thở dài, nói: “Trên thực tế, cách làm của anh cũng không sai. Nếu như anh đã trải qua biến cố lớn như vậy, còn dễ dàng tin tưởng được người khác, như vậy anh căn bản không có tư cách đi báo thù!”

Báo thù!

Nghe được hai chữ này, trong lòng Lý Dật hung hăng rung lên!

Sở dĩ hắn lao lực tâm tư rời khỏi Thượng Hải, mà không phải đi tìm cách ám sát Tiêu Thanh Sơn và Đái Hồ, chính bởi vì hắn muốn báo thù!

Làm sát thủ xuất sắc nhất kiếp trước, hắn biết đối với một ít người mà nói, chết cũng không sợ, có rất nhiều hạ tràng còn kinh khủng hơn cái chết, mà hắn thật sâu biết chuyện mà Tiêu Thanh Sơn lo sợ nhất là điều gì.

“Có lẽ, anh nghe xong câu chuyện cũ này, sẽ không còn hoài nghi động cơ của tôi nữa.” Phương tử thấy Lý Dật không nói gì, đưa ánh mắt nhìn ngoài cửa sổ, lộ ra biểu tình như hồi ức, nhẹ giọng nói: “Đại khái khoảng thời gian hai năm trước, tôi còn là một sinh viên. Khi đó tôi học năm thứ hai, chuyên ngành quốc tế mậu dịch, thành tích học tập của tôi tốt. Hơn nữa bởi vì tôi xinh đẹp, có rất nhiều người truy tôi, thậm chí có một ít người buồn chán gọi tôi là đoá hoa khô của trường.”

Nói đến đây trên mặt Phương tử hiện lên dáng tươi cười rất hạnh phúc, có lẽ có thể nói là hoài niệm, hiển nhiên, chính là thời gian ngày xưa của nàng.

“Khi đó, tôi đem toàn bộ tâm tư đặt vào chuyện học tập, cự tuyệt toàn bộ sự truy cầu của đàn ông. Tôi làm ra cử động vô ý, bị bọn họ nói thành tôi cao ngạo, còn có xưng hào là lãnh mỹ nhân. Trên thực tế, khi đó tôi cũng rất muốn tìm một người bạn trai, cũng giống như những cô gái khác mỗi ngày cùng bạn trai đi ăn đi học, thế nhưng tôi không dám, bởi vì tôi gánh vác gánh nặng gia đình.”

“Tôi sinh tại nông thôn, cha mẹ đều là nông dân. Lúc tôi thi đậu đại học, cha mẹ rất hài lòng, thế nhưng cũng hơi làm khó. Bởi vì tôi còn một người em trai. Anh cũng biết, ở địa phương như nông thôn, tư tưởng trọng nam khinh nữ rất nặng, tuy rằng tôi đậu đại học nổi tiếng, thế nhưng cha mẹ tôi sau khi vui vẻ, lại muốn tôi bỏ qua cơ hội học đại học. Nguyên nhân rất đơn giản, bởi vì bọn họ cho rằng con gái đến trường học cuối cùng cũng phải lập gia đình, kiếm được tiền cũng thuộc về nhà người khác. Tuy rằng ý nghĩ này rất buồn cười, thế nhưng dân quê vẫn luôn nghĩ như vậy. Bọn họ muốn dùng tiền cho em trai tôi đến trường.”

“Sau đó, thôn trưởng tìm đến cha mẹ tôi, dùng thời gian một buổi tối thuyết phục bọn họ, cuối cùng bọn họ lấy tiền dành dụm, lại mượn không ít từ thân thích, cho một mình tôi mang tiền lên Thượng Hải đi học.

Tôi không thể cô phụ lòng của họ, cho nên tôi chỉ đành tìm cách chôn dấu chuyện tình cảm vào sâu trong lòng mình, không dám cho bất luận kẻ nào biết.”

“Ngay khi tôi nghĩ tôi có thể nỗ lực tốt nghiệp lại có thể kiếm tiền giúp thân nhân trải qua thời gian hạnh phúc, em trai tôi đã xảy ra chuyện. Năm đó vào đầu tháng ba, hắn chỉ được hơn mười lăm tuổi, lại đánh nhau đâm chết người ta. Sau đó cảnh sát bắt được hắn, bởi vì tuổi tác quá nhỏ, đồng thời do chủ động tự thú, nên bị phán mười năm.”

“Tuy rằng em trai tôi không nghe lời, thế nhưng hắn vẫn là tâm can bảo bối của cha mẹ tôi, cha mẹ tôi hầu như đem hết toàn bộ thức ăn cái mặc tốt nhất cho em trai tôi, suốt bao năm tôi chỉ có vài bộ quần áo để mặc, nhưng em trai tôi hàng năm đều có quần áo mới. Cho nên sau khi cha mẹ tôi nghe được tin tức, lập tức liền tan vỡ. Cha tôi là đàn ông còn kiên cường một chút, tuy rằng bạc tóc, thế nhưng còn đứng vững, mà mẹ tôi liền sinh bệnh, cuối cùng phải vào bệnh viện.”

Nghe đến đó, Lý Dật đại khái có thể nghĩ ra, Phượng tỷ là vì mẹ nàng phải vào bệnh viện nên mới đi làm tiếp viên, mà lời kể tiếp của Phượng tỷ cho hắn biết hắn đã đoán sai.

“Bởi lúc đó khi em trai tôi bị bắt, cha mẹ tôi lấy hết tài sản dành dụm đi cầu người, đồng thời còn mượn một số nợ lớn bên ngoài, cho nên mẹ tôi vừa nằm viện, trong nhà vốn không còn một đồng tiền.” Lúc Phượng tỷ nói đến đây, giọng nói có chút trầm thấp: “Dưới tình thế cấp bách, tôi không biết nên làm gì bây giờ. Cuối cùng, bạn cùng phòng của tôi phát hiện tâm tình tôi không tốt, lại hỏi tôi chuyện gì, vì vậy tôi đem sự tình nói cho họ, kết quả họ cho tôi vay bốn ngàn đồng. Lúc đó số tiền kia đối với tôi là một con số cực lớn, tuy rằng tôi mượn được, đồng thời đưa cho cha mẹ trị bệnh, nhưng tôi không có năng lực trả lại. Mà mấy người bạn cùng phòng đều có hoàn cảnh như tôi, có mấy lần họ đòi tiền, tôi trả không được, khi đó tôi rất xấu hổ, cũng phát hiện ánh mắt họ nhìn về phía tôi đã thay đổi!”

“Ngay khi tôi không biết nên làm như thế nào, trong phòng có một người bạn xuất thân từ nông thôn lại nói cho tôi biết, có thể lợi dụng thời gian để ra ngoài làm thêm. Khi đó tôi muốn kiếm tiền đến điên lên, nghe được lời đề nghị của nàng liền rất hưng phấn. Sau đó tôi theo nàng đi tới Phượng Hoàng dạ tổng hội. Bởi vì tướng mạo và vóc người của tôi đều rất không tệ, cho nên tôi thuận lợi đi qua phỏng vấn, trở thành nữ tiếp tân của Phượng Hoàng dạ tổng hội.”

Đối với nữ tiếp tân, Lý Dật cũng không xa lạ, thông thường, bọn họ mặc sườn xám đứng ngay cửa đón khách, bọn họ là những người trong sạch nhất bên trong dạ tổng hội. Dù sao, có chút nữ phục vụ vì muốn kiếm tiền, cũng nguyện ý cho khách nhân chiếm tiện nghi, thậm chí một ít nữ phục vụ còn cam nguyện cùng khách đi thuê phòng, đương nhiên, giới cách cao hơn nữ tiếp viên một ít.

Mà nữ tiếp tân hoàn toàn không bán mình, thậm chí khách nhân cũng không được sờ soạng bọn họ, bằng không sẽ phá hư quy củ của dạ tổng hội.

“Sau khi tôi đến Phượng Hoàng dạ tổng hội làm việc, tuy rằng bài xích hoàn cảnh trong đó, thế nhưng trong lòng tôi cũng nói cho mình, tôi chỉ đành như vậy mới có khả năng trả tiền cho bạn bè, cho nên tôi cố gắng kiên trì xuống tới.” Nói đến đây, con người Phượng tỷ toát ra hận ý cường liệt: “Khi đó tôi đơn thuần, đối với nhân tính hiểu biết quá ít. Tôi đến dạ tổng hội làm việc được một tuần, quản lý và tên đội trưởng bảo an luôn coi trọng tôi. Bọn họ nỗ lực truy cầu tôi, thế nhưng tôi cũng không đáp ứng. Mà vào ngày tôi được phát tiền lương, tôi cùng mấy nữ tiếp tân ba chị em đi ăn chút gì, uống chút đồ uống, kết quả trong nước uống bị người bỏ thuốc.”

“Nữ nhân bỏ thuốc đã bị Trương Đông thu mua, mà sau khi hạ thuốc...”

Nghe xong lời kể của Phượng tỷ, Lý Dật tuyển chọn trầm mặc, hắn nghĩ tới việc Phượng tỷ bị bức hành nghiệp, nhưng không nghĩ tới là do loại phương thức này.

“Sau khi bị Trương Đông cướp đi lần đầu tiên, tôi từng nghĩ tới tự sát, thế nhưng vừa nghĩ tới cha mẹ cùng em trai, tôi đành tuyển chọn cuộc sống tạm bợ, tuyển chọn nước chảy bèo trôi, tuyển chọn truy lạc...” Nói đến đây, nước mắt đầm ướt khuôn mặt Phượng tỷ, sau đó, nàng lại lộ ra biểu tình kiên định: “Thế nhưng tôi từng phát thệ trong lòng, nếu như người đàn ông nào giúp tôi giết được Trương Đông, tôi sẽ đáp ứng

Vô Tình

141. Chương 141: Người Quen

Bên trong phòng, Phượng tỷ đã thu thập xong đồ đạc, đang cầm cái gương nhỏ trang điểm.

Dưới ánh mặt trời, biểu tình Phượng tỷ cũng không còn bi thương như ngày hôm qua, thậm chí từ ngày hôm qua sau khi kể xong câu chuyện, biểu tình Phượng tỷ liền khôi phục bình thường. Đối với Phượng tỷ mà nói, tuy rằng đó là bí mật của nàng, đồng thời làm cho nàng khắc cốt minh tâm cả đời, thế nhưng nàng vẫn có thể đem bí mật đó ẩn giấu lại, lại dùng “mặt nạ” để ngụy trang chính mình.

Cho tới nay, Lý Dật đều nghĩ Phượng tỷ luôn vô duyên vô cớ đi câu dẫn hắc liên tục đã có điểm kỳ quái, nhưng không có nghĩ tới chính bởi vì hắc giết chết Trương Đông, vô ý giúp Phượng tỷ báo thù.

Ngày hôm qua, khi Phượng tỷ nói ra câu nói kia, Lý Dật cũng không tỏ thái độ, mà là tuyển chọn trầm mặc.

Bởi vì...Hắc không biết nên làm sao trả lời, thứ nhất, đối với Phượng tỷ hắc xác thực không có ý nghĩ gì quá phận, thứ hai với trạng huống hiện tại của hắc căn bản không có tâm tư suy nghĩ tới chuyện này.

Mà Phượng tỷ cũng là một cô gái rất thông minh, tuy rằng không trí tuệ ma quỷ như Andrew Luofu, nhưng nàng cũng biết lúc nào nên nói gì, hơn nữa năng lực nhìn mặt quan sát đúng là nhất lưu.

Sau khi tiếp cận Lý Dật trong khoảng thời gian này, Phượng tỷ cũng không tiếp tục câu dẫn Lý Dật, mà là trò chuyện một ít đề tài liên quan tới sinh hoạt.

Hiển nhiên đối với hai người mà nói, giống như một tầng cửa sổ bị đâm xuyên, không còn cách nào ở chung như trước đây nữa.

“Tới Quảng Châu, anh tính toán đi đâu?” Phượng tỷ thấy Lý Dật nhìn cảnh sắc bên ngoài cửa sổ đến đờ ra, nhin không được hỏi.

Phượng tỷ nói làm Lý Dật từ trong vẻ ngây người kéo về hiện thực. Hắc liếc mắt nhìn Phượng tỷ: “Việc này cô không nên biết tốt hơn.”

Phượng tỷ sắc mặt buồn bã, cũng không nói gì nữa.

Cùng lúc đó, bên trong phòng của tên béo.

Tên béo tay trái máng vào một sợi dây đeo lên cổ, tàn bạo nói: “Mẹ nó, một hồi sau khi ra nhà ga, lão tử phải cho hắc cầu sinh không được, cầu chết không xong!”

Ngày hôm qua, nữ nhân viên mang theo tên béo đi tìm bác sĩ để băng bó, từng hỏi qua nữ nhân viên thì nghe nói Lý Dật và Phượng tỷ sẽ xuống xe tại Quảng Châu.

“Bàn tử.” Tên thanh niên tóc đinh nhin không được nhắc nhở: “Tiểu tử kia thoát nhìn là một tên gốc rễ cứng, anh tìm được người sao?”

“Hừ! Huynh đệ của lão tử là người của Đại Quyển Bang, thủ hạ có hơn mười huynh đệ, tại sao phải sợ hắc?” Tên béo vẻ mặt chẳng đáng.

Nói đến đây, tên béo sờ sờ vào gò má sưng vù, vẻ mặt hận ý.

Hơn mười phút sau, xe lửa tiến nhập vào địa giới Quảng Châu, nữ nhân viên đi tới phòng của Lý Dật và Phượng tỷ.

Đối với lời nói phóng túng ngày hôm qua của Phượng tỷ, nữ nhân viên vẫn còn ký ức mới mẻ, sau khi gõ cửa, vô ý thức cúi đầu, không dám nhìn thẳng vào gương mặt yêu mị của Phượng tỷ, nhỏ giọng nói: “Xe lửa sắp đến, xin đổi vé xe.”

Thấy biểu tình dấp dấp xấu hổ của nữ nhân viên, Phượng tỷ nhin không được cười lên một tiếng, lại trả thẻ cho nàng, người sau tiếp nhận thẻ liền tức khắc xoay người rời đi. Chỉ là lúc rời đi, nhin không được nhìn thoáng qua Lý Dật, chợt thấy vẻ mặt dấp dấp Lý Dật như đang trầm tư.

Tuy rằng ngày hôm qua Phượng tỷ nói ra những lời rất phóng túng, thế nhưng trực giác nói cho nàng, Lý Dật không phải loại người “tùy tiện”.

Đây là một loại cảm giác rất kỳ quái, về phần nguyên nhân gì, nàng cũng không biết.

Nhận thấy được ánh mắt của nữ nhân viên, Lý Dật mỉm cười.

Thấy dáng tươi cười nơi khóe miệng của Lý Dật, vẻ mặt nữ nhân viên càng đỏ hơn, nàng sợ đến vội vã quay đầu lại rời đi, trong lòng giống như đang có một con thỏ ăn giấu, “thùng thùng” nhảy lên liên tục.

Mặc dù nàng cũng biết, người đàn ông này chỉ là một tiểu nhạc đệm trong cuộc sống của nàng, mà cuộc đời của mỗi người cũng thường thường sẽ hội ngộ rất nhiều tiểu nhạc đệm. Khi người già đi, nhớ tới, thường thường sẽ là những nhạc đệm không hề tương quan đến sinh hoạt của chính mình.

Lại qua thêm mười phút, xe lửa đến nhà ga Quảng Châu.

Quảng Châu từ xưa đến nay đều là một trong những thành thị phát đạt của phía nam, trước khi trở thành đặc khu kinh tế phát triển, Quảng Châu đã là nơi tuyển chọn của những người muốn tìm công việc để làm. Hôm nay, tuy rằng vùng duyên hải đông nam có một ít thành thị và đặc khu kinh tế phát triển cấp tốc, thế nhưng người đến Quảng Châu tìm việc vẫn không hề ít.

Vì vậy, toàn bộ trạm xe lửa lấy sự hỗn loạn mà nổi danh.

Trên thực tế, vô luận đi tới địa phương nào, trạm xe lửa luôn luôn là địa phương rối loạn nhất. Ở gần trạm xe lửa có hắc điểm, loại hắc điểm này một ngày đi vào ở trọ, ông chủ sẽ phái nữ tiếp viên có nhan sắc rất không tệ đi vào câu dẫn lũ khách, một ngày nào lũ khách đối với nữ tiếp viên động tay động chân, cửa phòng lập tức mở ra, một đồng đại hán chạy ào vào, cướp đoạt toàn bộ tiền tài trên người lũ khách, đồng thời uy hiếp, không cho báo cảnh sát, bằng không xem như lũ khách xong đời.

Tuy rằng loại chuyện này là một cái trông rất rõ ràng, nhưng đại đa số lũ khách cũng sẽ không báo cảnh sát, thứ nhất là do lạ nước lạ cái, sợ chọc phiền phức, tình nguyện dùng tiền tiêu tai, thứ hai, do lũ khách xác thực động tay động chân với tiếp viên, trời mới biết đến trước mặt cảnh sát có thể nói rõ ràng được hay không.

Mà đại khái dưới tình huống này, hạ tràng sau khi báo cảnh sát sẽ rất thê thảm, bởi vì đám cảnh sát ở gần trạm xe lửa không phải đều là người chính trực, bọn họ cùng đám buôn lậu, cùng đám ông chủ hắc điểm căn bản đều là rắn chuột một ổ, không hề có lòng chính nghĩa như trong tưởng tượng.

Lúc Lý Dật và Phượng tỷ xuống xe, tên béo cùng tên thanh niên tóc đinh đi bên trái bọn họ, hơn nữa tên béo thường thường hướng Lý Dật lộ ra một tia cười lạnh, chỉ là vừa tiếp xúc ánh mắt Lý Dật sẽ lập tức quay đầu.

Hiển nhiên, trước đó Lý Dật đánh hấn đã làm hấn thập phần kiêng kỵ, mặc dù làm chuẩn bị, thế nhưng trước khi bằng hữu của hấn tới, hấn vẫn không dám cùng Lý Dật gọi nhíp.

“Tên béo kia là người địa phương Quảng Châu, tôi nghĩ hấn khả năng sẽ tìm người tìm anh phiền phức.” Thấy vẻ cười nhạt của tên béo, Phượng tỷ nhíu mày nói.

Lý Dật cũng phát hiện tên béo không có ý tốt, lúc này nghe Phượng tỷ vừa nói như thế, cũng nhíu mày.

Nếu như đặt ở trước đây, đối với loại phiền phức này, hấn tuyệt không quan tâm, thế nhưng tình huống hôm nay cũng rất đặc thù, hấn là nhân vật trên danh nghĩa của toàn bộ hắc đạo phía nam.

Tuy rằng Đại Quyền và Mạnh Hổ Bang có bất hòa từ trước, nhưng không có ai có thể chống đối với đồng tiền, nếu người của Đại Quyền biết Lý Dật đi tới Quảng Châu, cho dù có đào xuống ba thước đất cũng phải tìm được Lý Dật.

Ngay khi Lý Dật đang do dự có nên ra khỏi trạm xe lửa hay không, hấn nghe được đài phát thanh báo ra đích đến một đoàn tàu, đoàn tàu sẽ dừng lại phía đông Quảng Châu.

“Đi theo tôi!” Nghe được đoàn tàu sẽ dừng tại đông Quảng Châu, Lý Dật lập tức kéo bàn tay nhỏ bé trắng nõn của Phượng tỷ, luồn vào trong đám người.

Đây là lần đầu tiên Phượng tỷ bị Lý Dật nắm tay, chính xác là lần đầu tiên nàng bị một người đàn ông không phải là loại “ông chủ” nắm tay, trong nháy mắt cả người nàng run lên, trong lòng nổi lên một cỗ cảm giác không thể dùng lời nói để mà hình dung.

Lý Dật không có phát hiện biểu tình khác thường của Phượng tỷ, mà trực tiếp lôi kéo Phượng tỷ, thoát ly khỏi đường nhìn của tên béo, nói: “Chúng ta ngồi xe lửa sẽ xuống xe tại đồng Quảng Châu lần này.”

Phượng tỷ vô ý thức gạt đầu, nhưng dùng một loại ánh mắt cổ quái nhìn Lý Dật.

Lúc này Lý Dật mới phát hiện mình vẫn đang nắm chặt tay Phượng tỷ, vô ý thức liền buông ra.

“Xấu hổ như thế làm chi?” Phượng tỷ nhàn nhạt cười, lại cố tình nắm lấy cánh tay Lý Dật.

Ra khỏi trạm xe lửa, tên béo trung niên đứng ngay tại chỗ, vẻ mặt ngẩn ra, hần rõ ràng nhìn thấy Lý Dật và Phượng tỷ đi ngay phía sau hần thế nhưng trong nháy mắt hai người đã không thấy.

“Thao! Tên tiểu tạp chủng chạy mất rồi!” Tên béo phìền muộn mắng.

Tên thanh niên tóc đinh đề nghị: “Chúng ta đi thôi, nhà ga lớn quá, quỷ biết bọn họ trốn đi đâu rồi.”

“Mẹ nó, hay nhất đừng cho tao đụng tới hần, bằng không tao cắt đứt chân chó của hần!” Tên béo vẻ mặt khó chịu nói, mà hần lại không có nghĩ tới, nếu thật sự hần gặp được Lý Dật, người sẽ bị cắt đứt chân là hần chứ không phải Lý Dật.

Tên béo chửi vang, nhưng cũng hiểu được tên thanh niên nói đúng, vì vậy có chút tiếc nuối hướng phía trước đi đến.

Cùng lúc đó, Lý Dật lôi kéo Phượng tỷ đi tới con đường ngầm đi qua sân ga thứ ba đi tới.

Xe lửa bọn họ phải đi nằm ở sân ga thứ ba.

Trong đường ngầm đều là người, rậm rạp, liếc mắt nhìn không ra đầu cùng. Những người đó đại khái đều là dân công, trên lưng bọn họ đeo những ba lô lớn, dáng dấp như những người lữ hành. Hiển nhiên, đã sắp cuối năm, rất nhiều người làm công chuẩn bị về nhà mừng năm mới. Mà vào lúc sắp đón năm mới, vé xe rất khẩn trương, cho nên nhiều người đều muốn về nhà sớm hơn.

“Cút ngay!”

Ở một bên đường ngầm, vài tên đại hán mặc tây trang màu đen, đang lớn tiếng quát những người dân công bên cạnh.

Mấy tên đại hán vóc người khôi ngô, sắc mặt hung ác độc địa, hình dạng như lão tử là người xấu, những dân công tuy rằng bất mãn, nhưng không dám nói thêm cái gì, thành thành thật thật tránh ra một khoảng cách.

Trên thực tế, những dân công này kiêng kỵ, là bởi vì tên nam nhân đang đứng giữa đám đại hán mặc tây trang màu đen.

Tên nam nhân kia đầu trọc, trên đầu cạo sạch, lờ lờ chiếu sáng.

Trong tay của hần cầm một cái tẩu thuốc, mà bàn tay cầm tẩu, chỉ có ngón tay cái và ngón trỏ, ba ngón tay còn lại đều không có, nhìn qua rõ là bị cây dao sắc bén chém đứt!

Một người như vậy, vô luận đi tới đâu đều sẽ trở thành tiêu điểm quan tâm của mọi người, mà hình tượng của hần phối hợp với biểu tình âm trầm, làm cho người ta thập phần sợ hãi.

Hần không phải ai khác, chính là Hàng Châu hắc đạo Kiều Thất Chỉ.

Kiều Thất Chỉ trong cuộc sống có hai đặc điểm, một, hần không hút xì gà và thuốc lá sấy, chỉ thích hút thuốc bằng tẩu. Hai, hần vô luận đi nơi nào cũng không ngồi máy bay, bởi vì hần say máy bay.

Hần mới đến Quảng Châu ngày hôm qua, mục đích đến Quảng Châu rất đơn giản, cùng người của Đại Quyền Bang bàn chuyện bắt Lý Dật.

Đại Quyền không giống những hắc bang khác, đối với Mạnh Hồ Bang thập phần kiêng kỵ, Đại Quyền tuy rằng thực lực không mạnh mẽ như Mạnh Hồ Bang, thế nhưng thành viên trung tâm của bọn họ lại rất can đảm lẫn tài giỏi, đồng thời đều là quân nhân từng đi qua chiến trường, ở tình hình này, Đái Hồ rất không nguyên ý trêu chọc Đại Quyền, đây cũng là nguyên nhân ngày trước Đái Hồ phải xót ruột đưa Quảng Châu tặng cho Đại Quyền.

Nguyên nhân chính là vì như thế, cho nên Kiều Thất Chỉ riêng đi tới Quảng Châu một lần, mục đích là muốn cho long đầu lão đại của Đại Quyền phối hợp Mạnh Hổ Bang cùng tham gia hành động truy bắt lần này.

Hắn khai giá rất cao, bắt sống Lý Dật một ngàn vạn, đầu người là năm trăm vạn!

Đối với việc này, long đầu đại ca của Đại Quyền Bang vui vẻ tiếp nhận lời đề nghị của Kiều Thất Chỉ, đồng thời chiêu đãi Kiều Thất Chỉ tại nhà hàng tốt nhất Quảng Châu, buổi tối còn an bày cho Kiều Thất Chỉ một mỹ nữ tóc vàng Tây Ban Nha, thế nhưng làm Kiều Thất Chỉ được sáng cả đêm.

Đoàn người của Kiều Thất Chỉ có thể nói là thập phần chói mắt, sau khi tên đại hán kia quát lên, bao quát Lý Dật bên trong mọi người đều nghe được.

Theo phương hướng thanh âm, khi Lý Dật nhìn thấy vẻ mặt âm trầm của Kiều Thất Chỉ thì không khỏi hơi kinh hãi.

Thân là trùm hắc đạo Hàng Châu, tuy rằng Kiều Thất Chỉ chỉ là một con chó thủ hạ của Đái Minh Hải Đái gia, nhưng năng lực của hắn cũng không kém.

Ngay trong nháy mắt Lý Dật đưa mắt nhìn thấy hắn, hắn tựa hồ cảm ứng được cái gì, lập tức nhìn về hướng Lý Dật!

Sau một khắc, Kiều Thất Chỉ nhìn thấy được đôi mắt của Lý Dật.

Một người bất luận thay đổi thế nào, đôi mắt sẽ không cách nào thay đổi, dù là đeo mặt nạ da người cũng không được.

Đây cũng là nguyên nhân mà Lý Dật sợ bị người quen phát hiện.

Kiều Thất Chỉ vô ý lại là “người quen” của Lý Dật, còn là loại rất quen thuộc.

Dù sao, trước khi Lý Dật thượng vị, Kiều Thất Chỉ bị Tiêu Thanh Sơn gây áp lực, từ đống quần Lý Dật chui qua.

Đối với cặp mắt của Lý Dật, cả đời Kiều Thất Chỉ cũng sẽ không quên!

142. Chương 142: Bước Đi Gian Truân

Kiều Thất Chỉ thanh âm quá lớn, khiến đám nông dân công đứng chung quanh bị hù cho đứng ngậy người tại chỗ.

Mà thủ hạ của hắn cũng sững sờ, theo phương hướng cái tẩu thuốc của Kiều Thất Chỉ giơ lên mà nhìn lại, chứng kiến được một người thanh niên đang chạy băng băng tới phía trước.

Ngay sau đó không đợi Kiều Thất Chỉ phải tiếp tục truyền đạt mệnh lệnh, bọn chúng đồng loạt đuổi theo hướng người thanh niên kia.

“Tránh ra, mẹ nó đều tránh ra!” Thủ hạ của Kiều Thất Chỉ là một đám choai choai mười mấy tuổi mới bước chân ra giang hồ, nhưng trên tay đều có mạng người, bọn chúng sôi nổi đuổi theo, thanh thế có chút oai phong.

Phía bên kia, Lý Dật nằm mộng cũng thật không ngờ lại đụng phải Kiều Thất Chỉ ở nơi này. Ngay lúc biết Kiều Thất Chỉ đã phát hiện ra mình, hắn chỉ mang một cỗ ý niệm trong đầu chính là nhanh chóng ly khai.

Bất quá hắn cũng không mang theo Phượng tỷ, làm một sát thủ kinh nghiệm nhiều năm hắn biết rõ, một người chạy trốn nếu so với hai người thì dễ dàng hơn nhiều. Thứ nữa, Kiều Thất Chỉ cũng không nhận ra Phượng tỷ, hắn không cần phải...Đèo bồng thêm nàng.

Cả thông đạo ngầm toàn bộ đều là người, người người chen chúc nhau, đừng nói là chạy, cho dù muốn đi nhanh cũng đều khó khăn.

“Tránh ra!”

Lâm vào đường cùng, Lý Dật đành phải sử dụng biện pháp thô thiển, vừa chen tiến lên phía trước vừa đẩy, kết quả làm cho mọi người phần nộ lớn tiếng mắng. Thậm chí, có vài dân công khôi ngô muốn tìm Lý Dật gây phiền phức, nhưng khi bọn họ chứng kiến cách đó không xa vài tên đại hán mặc âu phục đen đang vọt tới, lập tức liền bỏ quên ý tưởng này.

Cùng Lý Dật khác nhau, những người dân đối với đám thủ hạ của Kiều Thất Chỉ có thể nói là hết sức kiêng kị. Nghe bọn chúng kêu lớn nhường đường, tức thì dịch chuyển thân mình, để cho bọn chúng dễ dàng tiếp cận Lý Dật hơn.

Tình huống này diễn ra chóng vánh chỉ mười mấy giây đồng hồ, khoảng cách giữa Lý Dật cùng đám người kia bị rút ngắn, thậm chí khoảng cách đã không còn đến ba thước.

Xa xa Phương tỷ đứng nguyên tại chỗ, nhìn thấy tất cả, khẩn trương nắm chặt phần quyền, nhưng chính nàng cũng không biết phải làm cách nào.

“Tiểu tử, người chạy không thoát đâu!” Một tên đại hán cách gần Lý Dật nhất, bỗng nhiên hét lớn. Nguyên bản, hắn muốn thông qua tiếng hét này, khiến cho Lý Dật nản lòng để tốc độ chậm lại, nhưng mà Lý Dật đâu có dễ dàng chịu phải ảnh hưởng của hắn.

Tên đại hán kia thật không ngờ, chẳng những Lý Dật không bị ảnh hưởng, mà người dân ở phía trước bởi vì nghe được thanh âm như sấm nổ, nên tựa động tránh ra, tạo thành một cái thông đạo thực nhỏ hẹp. Tuy nhiên cái thông đạo này lại khiến cho Lý Dật thoải mái chạy tới hơn nhiều!

“Đứng lại!” Ngay tại lúc Lý Dật chạy đến cửa xuất nhập số ba của sân ga, vài gã cảnh sát liền xuất hiện tại lối vào, ngăn cản đường đi của hắn.

Bọn họ nhận được tin tức thông báo trong thông đạo ngầm có phát sinh tình huống khẩn cấp, sau khi xuống dưới chứng kiến rõ ràng tình huống, cũng chỉ theo bản năng mà ngăn cản đường đi của Lý Dật.

Lý Dật muốn bỏ chạy chẳng qua là bởi vì trong thông đạo ngầm có rất nhiều người, không phương tiện thi triển thân thủ, hơn nữa hắn không biết tại sao Kiều Thất Chỉ lại xuất hiện ở nơi này, không biết rốt cuộc Kiều Thất Chỉ mang đến bao nhiêu nhân mã.

Hiện giờ ở phía trước bỗng nhiên xuất hiện năm sáu tên cảnh sát, biểu tình của hắn không khỏi hơi đổi đồng thời cắn chặt răng!

“Phanh!”

Một tên cảnh sát đứng ở gần phía trước nhất, cố gắng dang tay ngăn cản Lý Dật, kết quả bị khuỷu tay của Lý Dật húc trúng bay ngược đi ra ngoài, đụng ngã thêm nhiều hành khách.

Vài tên cảnh sát khác tựa hồ thật không ngờ Lý Dật dám động thủ với cảnh sát, nên nhất thời choáng váng!

“Phanh!”

Lý Dật quật ngược một tên cảnh sát rồi, nhưng không dừng lại, mà tung thêm một quyền tới gã cảnh sát đứng chắn giữa lối xuất nhập, tiếp theo phóng thẳng lên cầu thang!

“Cút ngay!”

Khi vài gã cảnh sát đang tính bật súng, thì lại bị đám thủ hạ của Kiều Thất Chỉ đụng té ngã xuống đất. Sau khi bọn chúng đụng ngã vài gã cảnh sát xong, cũng không nói năng gì, mà trực tiếp đuổi theo Lý Dật.

Rất nhanh, Lý Dật chạy lên sân ga.

Nhưng làm cho Lý Dật thật không ngờ chính là, chuyến tàu hắn vừa ngồi có quá nhiều hành khách, mỗi khoang xe lửa hành khách đều phải xếp hàng chờ đợi, muốn trực tiếp thông qua còn khó hơn lên trời.

Trong lúc Lý Dật do dự bây giờ nên làm như thế nào, thì bọn Kiều Thất Chỉ cũng đã đuổi tới.

Đối với tình huống này, Lý Dật dứt khoát không chạy nữa, trực tiếp đứng thủ thế ngay tại chỗ!

Ban đầu hắn lo lắng Kiều Thất Chỉ mang theo không ít nhân mã, lúc này phát hiện chỉ có năm tên, hơn không gian trên sân ga thoáng đãng, hắn như thế nào sẽ đem năm người này để vào trong mắt.

Năm tên thủ hạ của Kiều Thất Chỉ chứng kiến Lý Dật dừng bước, theo sau đó cũng ngừng lại.

Khi bọn chúng trông thấy biểu tình lạnh lùng kia trên khuôn mặt của Lý Dật thì mới phát hiện, bọn chúng đã phạm phải một sai lầm nghiêm trọng. Lý Dật ở trên lôi đài từng đánh chết cao thủ Sơn Khẩu tổ, cái gã Điền Đẳng Cương kia còn được mệnh danh là Quyền Vương trong thế giới ngầm tại nước Mỹ, mấy người bọn hắn có thể là đối thủ của Lý Dật sao?

Thoáng suy nghĩ một chút, trên mặt năm người không khỏi lộ ra một tia bất an, đồng thời cùng liếc mắt nhìn nhau. Bởi hôm nay bọn chúng đi theo Kiều Thất Chỉ đến Quảng Châu đàm phán, vì tôn trọng người Đại Quyền bang, nên cũng không có mang theo súng.

Ngay tại thời điểm bọn chúng lo lắng, bỗng nhiên Lý Dật động!

Lý Dật giậm chân cả người phóng vọt lên, thân ảnh giống như quỷ mị nhắm đến phía tên đại hán đứng gần nhất.

Tên đại hán kia chỉ cảm giác trước mặt chớp nhoáng một đạo hắc ảnh, tiếp theo một trận quyền phong đập rất da mặt, hắn theo bản năng nghiêng thân muốn tránh né.

Nhưng tốc độ của hắn quá chậm, chờ khi hắn làm ra động tác tránh né, thì quyền đầu của Lý Dật đã muốn tới trước mặt hắn rồi.

“Phanh!”

Một thanh âm trầm đục vang lên, quyền đầu của Lý Dật kích trúng khuôn mặt tên đại hán kia, trực tiếp đánh bay hai chiếc răng cửa. Tên đại hán bị trúng đòn trầm trọng, tức thì ngã ngửa ra phía sau.

Bốn tên đại hán khác thấy Lý Dật động thủ, cẩn thận rút chủy thủ đeo bên hông ra.

Bọn hắn mặc dù không mang theo súng, tuy nhiên vẫn chuẩn bị chủy thủ phòng thân!

Hiện tại những vị khách chung quanh chứng kiến tất cả chuyện này, sôi nổi la hét chói tai hướng tứ phía chạy nhanh đi, còn nhân viên tác nghiệp thì móc bộ đàm ra, hoảng sợ báo cáo tình huống.

Bốn tên đại hán có thể trở thành thủ hạ trọng dụng bên cạnh Kiều Thất Chỉ, đều phải dùng tính mạng đổi lấy. Lúc này rút chủy thủ ra, thật cũng có chút khí thế.

Bốn người không nóng lòng tấn công, mà cố gắng bao vây quanh thân Lý Dật. Nhìn hành động này, Lý Dật một chút cũng không đem bọn họ để vào trong tầm mắt.

Hắn hôm nay đã khôi phục bảy thành thực lực kiếp trước, đối phó cùng đám thủ hạ của Kiều Thất Chỉ phi thường dễ dàng, nhưng hắn sợ vài tay cảnh sát kia đuổi tới, bởi vì cảnh sát có quyền nổ súng trong hoàn cảnh này.

“Bá!”

Tên đại hán bên trái Lý Dật động thủ, hắn nhân cơ hội Lý Dật không chú ý, nhanh như chớp đâm ra một đao!

Lý Dật tựa như có mắt sau lưng, tại lúc tên đại hán kia đâm ra một đao, đồng thời hắn xê dịch cước bộ, thân mình hơi nghiêng đi, hữu thủ* hóa thành trảo vung lên, rất nhanh chop được cổ tay của tên đại hán, sau đó dùng lực vặn mạnh! (*: tay phải)

“Răng rắc!”

Một tiếng vang giòn thanh thúy, thân mình tên đại hán thuận thế xiêu vẹo, chủy thủ trong tay rơi xuống.

Lý Dật nhanh chóng bắt lấy thanh chủy thủ, thoái lui về phía sau, cùng lúc đó hoành ngược chủy thủ lại phía sau!

“Tư!”

Một tên đại hán nhân cơ hội Lý Dật nhặt chủy thủ đang tính toán đánh lén, nhưng không có lường trước được sau khi Lý Dật đoạt đao lại phát ra công kích. Hiện giờ muốn thoái lui cũng không còn kịp nữa rồi, chủy thủ hoành không cắt ngang, trực tiếp cắt đứt cổ họng của hắn, máu tươi như nước lũ tuôn ra xối xả.

Theo sau, tên đại hán vô thức buông rơi thanh chủy thủ, hai tay giữ chặt vết thương trên cổ, tuy nhiên hành động đó không phát huy chút tác dụng nào, máu tươi vẫn như cũ điên cuồng phun trào ra. Hai con người của hắn trợn trừng, hắn có thể cảm giác được linh hồn của mình đang bị tử vong chân khí xâm lấn....

“Nếu không muốn chết, đều rút hết cho tao!” Lý Dật lạnh lùng nhìn chằm chằm vào ba tên còn lại nói.

Ba tên đại hán chứng kiến bộ dạng đờ đẫn sát khí của Lý Dật, chỉ cảm giác hai chân mềm nhũn không đứng vững nổi, lúc này nghe được Lý Dật nói, chút chiến ý còn sót lại cũng nhanh chóng biến mất.

Trong mắt bọn chúng xem ra, Lý Dật muốn giết sạch bọn chúng, so với giết gà còn dễ dàng hơn. Nhưng mà tại lúc này, đám cảnh sát cũng xông lên sân ga, đồng thời còn bật súng.

“Buông dao, ôm đầu ngồi xuống!” Tay cảnh sát cầm đầu hai tay nắm chặt súng, giọng nói có chút lạnh khốc, tuy nhiên hai cánh tay giữ chặt súng lại hơi run run.

Hiển nhiên, mặc dù bọn họ làm cảnh sát nhiều năm, thế nhưng cả cuộc đời có mấy khi sử dụng đến súng đầu.

Mà vài tên cảnh sát khác so với hắn cũng không khá hơn chút nào, tuy rằng đang cầm súng, nhưng sắc mặt lại trắng bệch, nhất là khi chứng kiến tử trạng của hai tên đại hán nằm ở trên mặt đất, thì trong lòng bọn họ không khỏi lạnh run.

Nhìn cả đám cảnh sát khấn trương, Lý Dật tuyệt đối không lo lắng.

Thời gian trước, giáo quan của hắn đã từng nói một câu: “Khi có người dùng súng nhắm vào người. Người không nên hoảng sợ, bởi trước khi chưa bóp cò, khẩu súng trong tay của người ta chỉ là một cục sắt vụn.”

Cho nên, nhìn đám cảnh sát bật súng ra, Lý Dật quả thật không có...chút nào hoảng loạn, ngược lại còn đem ánh mắt quắc nểm tới hướng Kiều Thất Chỉ đang đứng ở phía sau lưng đám cảnh sát.

Đối với Lý Dật, bình thường Kiều Thất Chỉ cũng hơi kiêng dè, nhưng lúc này có đám cảnh sát làm tấm mộc, hắn dường như không sợ hãi nhiều lắm. Chỉ thấy hắn cười lạnh nhìn Lý Dật, nói: “Tiểu tử, người trốn không thoát đâu! Từ giờ phút này trở đi, người chẳng những bị hắc đạo đuổi giết, mà cảnh sát cũng sẽ không bỏ qua cho người!”

Mặc dù nói như vậy, nhưng đối với sự kiện Lý Dật có thể cải trang diện mạo, Kiều Thất Chỉ trong lòng cũng không khỏi ngạc nhiên. Hắn thầm nghĩ, nếu không phải bởi vì nằm mộng cũng muốn giết chết Lý Dật, tâm trí đã in sâu cái ánh mắt kia, hắn nhất định sẽ không thể nào phát hiện ra, nam nhân đứng ở trước mặt này chính là Lý Dật.

“Tôi nhắc lại lần nữa, buông dao ra, chậm rãi ngồi xuống, nếu không tôi sẽ nổ súng!” Tên cảnh sát đầu lĩnh mở miệng nói, thanh âm cực kì run rẩy, thậm chí hai cánh tay cầm súng cũng bắt tri giác run run.

Khi hắn mở miệng nói chuyện, đồng thời Lý Dật chứng kiến rõ ràng, ngoài sân ga xuất hiện một đội cảnh sát đang chạy qua bên này.

“Kiều Thất Chỉ, trở về nói cho Đái Hồ, một ngày nào đó tao sẽ tới lấy cái mạng của hắn.” Lý Dật lạnh lùng nhìn Kiều Thất Chỉ nói, tiếp theo tay phải dùng sức vung lên, chủy thủ trong tay nhất thời hóa thành một đạo bạch quang bắn thẳng đến phía Kiều Thất Chỉ.

Sau khi chạy lên sân ga, Kiều Thất Chỉ nhất mực cẩn thận, trong lúc Lý Dật lên tiếng, hắn cũng lường trước được Lý Dật có khả năng sẽ động thủ với hắn. Bởi vậy, hắn cực nhanh kéo một tên cảnh sát ở bên cạnh chắn ở trước người mình.

“Phập!”

Thanh chủy thủ hung hăng đâm thẳng vào tim của tên cảnh sát kia, trực tiếp xuyên thấu, mũi dao dính ở trên người Kiều Thất Chỉ. Tên cảnh sát kia cùng Kiều Thất Chỉ thân mình đồng thời run rẩy!

“Phanh!”

Đau đớn kịch liệt làm cho tên cảnh sát kia theo bản năng bóp cò súng, một tiếng nổ phá vỡ không gian im lặng trên sân ga, thanh âm chói tai.

Một phát súng này hoàn toàn chỉ là theo bản năng, không có chính xác.

Trong khi Lý Dật ném thanh chủy thủ ra, cũng nhân cơ hội nghiêng thân hình, phóng đến hướng chiếc xe lửa ở gần đó, cố gắng chui qua dưới gầm xe lửa.

Hắn thật không ngờ Kiều Thất Chỉ sẽ kéo tên cảnh sát kia ra che chắn, hắn lại càng không nghĩ đến tên cảnh sát kia sẽ nổ súng.

Tục ngữ nói, mèo không vỗ được chuột nhưng đôi khi lại vả chết chuột, cái này hoàn toàn là dựa vào vận khí.

Tên cảnh sát kia vận khí không tệ, hắn bóp cò trong lúc bất tri giác, cư nhiên viên đạn lại bắn trúng cánh tay của Lý Dật.

Lý Dật hơi cảm thấy khốn đốn, nhưng không dừng cước bộ, mà trực tiếp chui qua vài gầm xe lửa, đám cảnh sát tiếp viện chứng kiến đuổi không kịp, cũng không dám nổ súng.

Chui qua gầm xe lửa, Lý Dật đi tới sân ga số bốn.

Hắn ôm chặt cánh tay, không có bước lên tàu, mà phóng thẳng vào trong đường hầm.

Hắn biết, nếu như lên tàu, nhất định sẽ bị đám cảnh sát tóm gọn, bởi vì gặp phải tình huống khẩn cấp, nên có thể nhà ga sẽ trì hoãn giờ khởi hành. Hiện tại hắn có thể làm, chính là nhân lúc hỗn loạn tìm cách chạy ra khỏi nhà ga.

Bất quá....Chuyện này thực khó khăn!

143. Chương 143: Thống Khổ Cùng Khoái Hoạt

Dưới thông đạo ngầm, vẫn có nhiều người chen chúc nhau, trong đó một đám cảnh sát đang rất nhanh chạy tới sân ga số ba. Hiện giờ bọn họ mới nhận được mệnh lệnh, bởi vài tên cảnh sát lúc trước không có mang theo bộ đàm.

Thời điểm lúc trước Lý Dật chui qua gầm xe lửa, liền bị một nhân viên trên tàu nhìn thấy, bất quá may mắn chính là xe lửa tại sân ga số ba đã khởi động, đám cảnh sát trong thời gian ngắn cũng không đoán được hành tung của Lý Dật.

Đó chính là đoạn thời gian mấu chốt dành cho hắn.

Bởi một khi cảnh sát tiếp viện chạy tới sân ga số ba, như vậy sẽ thông tri cho toàn bộ cảnh sát trong nhà ga, xác định ngoại hình đặc thù cùng màu sắc trang phục bên ngoài của hắn.

Vốn dĩ Lý Dật dùng tốc độ nhanh nhất phóng qua lối xuất nhập của sân ga số ba, tiếp theo ngồi xổm người xuống, cởi áo bên ngoài, từ trong túi du lịch mang ra một bộ trang phục màu đen mặc lên người. Lại nhanh chóng tháo râu tóc giả, khôi phục diện mạo nguyên bản trước kia, đồng thời đeo lên một chiếc kính râm.

Những hành khách đi qua bên người Lý Dật, đều dùng ánh mắt cổ quái nhìn hắn, bọn họ không biết tại sao Lý Dật phải làm như vậy.

Lý Dật cũng không thềm quan tâm đến những người này, mà tiếp tục băng bó vết thương, sau đó hướng phía cửa mà đi ra ngoài.

Theo sau, hơn mười cảnh sát chạy đến thông đạo ngầm, bọn họ phóng mắt nhìn bốn phía chung quanh thông đạo, nhưng bên trong nơi này tất cả đều là người, làm sao có thể tìm được bóng dáng của Lý Dật?

“Đội trưởng, không được rồi, chỉ còn cách phong tỏa cửa xuất trạm thôi!” Một gã cảnh sát viên đề nghị nói.

Tên đội trưởng nghe xong, cảm thấy cũng hữu lý, lập tức móc bộ đàm ra nói: “Thủ phạm đã giết chết hai người. Hiện tại đang muốn chạy trốn, thỉnh cầu phong tỏa cửa xuất trạm!”

Trong lúc tên đội trưởng cảnh sát truyền đạt mệnh lệnh, thì Lý Dật đã gần đi tới cửa xuất trạm rồi.

Cửa xuất trạm....

Nhân viên kiểm soát vé Quảng Châu nhận được mệnh lệnh từ trạm trưởng, đang chuẩn bị phong tỏa cửa xuất trạm.

“Thật xin lỗi, trong nhà ga có một tên sát nhân, mới vừa rồi đã giết chết hai người, hiện tại cảnh sát đang truy lùng hắn. Chúng tôi tạm thời phải phong tỏa cửa xuất trạm thông đạo ngầm.” Một nhân viên tác vụ của nhà ga đứng ra ngoài lớn tiếng thông báo cho các vị hành khách biết tình huống.

Tại cửa xuất trạm có rất nhiều hành khách tụ tập. Nhóm hành khách nghe được nhân viên nhà ga thông báo như vậy, không khỏi nhốn nháo nói: “Chúng tôi có việc gấp, để chúng tôi đi ra ngoài trước đã!”

“Các người có phải là cảnh sát không? Đây có quyền giam giữ hành khách a? Chúng tôi muốn đi ra ngoài!”

Hiển nhiên, nhóm hành khách sợ tên sát nhân mang đến nguy hiểm cho bọn họ, bọn họ nghĩ phải rời đi càng sớm thì càng an toàn.

Có hơn mười tên cảnh sát chạy đến gần cửa xuất trạm canh gác, những cảnh sát này đã nhận được mệnh lệnh của cấp trên, hiện giờ chứng kiến đại lượng nhóm hành khách mạnh mẽ không chịu phối hợp công tác, sôi nổi chen chúc nhau ào ra ngoài!

Đối mặt với tình huống này, bọn họ đành phải đi ngăn cản nhóm hành khách, tuy nhiên vẫn có hai tên cảnh sát đứng ngoài trông chừng.

Bọn họ đã nhận được cấp trên thông báo, thủ phạm mặc áo phục màu xanh đậm, tóc dài, có râu mép.

Dưới ánh mắt chăm chú của hai tên cảnh sát, Lý Dật hơi trùng cánh tay bị thương, không để cho những người khác đụng phải, sắc mặt bình tĩnh bước đi ra ngoài.

Bên ngoài nhà ga dòng người tấp nập như nước. Thu mọi thứ vào trong tầm mắt, Lý Dật không khỏi nhẹ nhàng thở ra, đồng thời cước bộ cũng nhanh hơn hòa nhập vào dòng người.

“Lý Dật!” Lúc này, ở phía sau lưng hắn truyền đến một thanh âm quen thuộc.

Lý Dật dừng cước bộ, quay lại nhìn Phương tỷ đang đứng ở phía sau hắn ngoài hai thước.

Phương tỷ bước đến bên cạnh hắn, nói: “Anh không sao chứ?”

“Không có việc gì, tôi muốn mau chóng rời khỏi nơi này.” Lý Dật trầm giọng nói.

Phương tỷ khẩn trương đáp: “Tôi đưa anh đi, nơi này tôi rất quen thuộc.”

“Được rồi.” Thoáng chần chừ, cuối cùng Lý Dật đáp ứng lời đề nghị của Phương tỷ. Trước kia hắn chưa từng đến Quảng Châu, đối với thổ địa nơi này cũng không quen thuộc.

Theo sau, Lý Dật cùng Phương tỷ đón một chiếc taxi rời khỏi nhà ga.

Coi như vết thương trên cánh tay của Lý Dật không tính là nghiêm trọng, nhưng viên đạn chưa được gắp ra, vẫn còn rỉ chảy máu, đợi khi hắn bước lên xe thì chiếc áo màu đen cũng bị thấm ướt, tuy nhiên nhìn thoáng qua không rõ ràng cho lắm.

Phương tỷ chứng kiến Lý Dật một mực ôm chặt cánh tay, sớm đã cảm thấy có điều bất ổn, sau khi lên xe phát hiện vết máu, hoa dung không khỏi thất sắc.

Ngay sau đó, Phương tỷ cười nói: “Lão công, đoạn đường vừa rồi anh đều nhường chỗ cho em ngồi, khẳng định đã mệt muốn chết, em lên ghế trước, anh nằm nghỉ ngơi một lúc nhé!”

Nói xong Phương tỷ không đợi Lý Dật mở miệng, phóng một nụ cười dụ hoặc hướng người tài xế.

Người tài xế đang định quay lại hỏi xem hai người đi đâu, chứng kiến đôi con người phóng điện của Phương tỷ, nhất thời trong lòng nhảy dựng lên.

“Đi Đại Học Thành.” Lúc này, Lý Dật mở miệng, ngữ khí mang theo vẻ mệt mỏi, thực phù hợp với lời Phương tỷ vừa nói, bốn ba đường dài.

“Tiểu ca, nghe được lão công của tôi nói không? Đi Đại Học Thành.” Phương tỷ cười tiêu hồn, sau đó mở cửa xe ra, xoay lưng vịn mông lên phía trước, ngồi tại bên ghế phụ.

Nhìn bộ ngực cao ngất kia của Phượng tỷ, người tài xế dùng sức nuốt khan nước bọt, sau đó mới khởi động xe.

Còn Phượng tỷ lại cố tình hướng hân nở vẻ tươi cười yêu mị, đồng thời vươn cao bộ ngực, kết quả, từ lúc chiếc taxi bắt đầu khởi động, người tài xế không có nhìn qua kính phản chiếu xem Lý Dật đang làm gì, mà thỉnh thoảng liếc mắt sang Phượng tỷ.

Nhân cơ hội này, Lý Dật vạch áo ngoài, lấy từ trong túi du lịch ra một chiếc khăn mặt buộc chặt miệng vết thương lại, cũng cẩn thận không để cho máu loãng rơi trên ghế ngồi.

Đợi khi Lý Dật một lần nữa mặc quần áo xong, chiếc taxi vẫn chưa chạy tới Đại Học Thành.

Phượng tỷ xuyên thấu qua kính phản quang chứng kiến Lý Dật đã mặc xong quần áo chỉnh tề, nhẹ nhàng thở phào, tuy nhiên không có đình chỉ nói chuyện phiếm cùng người tài xế.

Hành động của Phượng tỷ, cũng che mờ tầm mắt của người tài xế, như vậy khả năng Lý Dật bại lộ hành tung có thể giảm thiểu xuống mức thấp nhất.

Không biết trải qua bao nhiêu lâu, chiếc taxi ngừng lại, thời gian người tài xế nhận tiền còn không quên liếc mắt nhìn thoáng qua cặp đùi thon dài của Phượng tỷ, dùng sức nuốt khan nước bọt.

Phượng tỷ trước khi đi quay đầu lại cười một cái, sau đó liền chui ra ngoài, đóng cửa xe. Bước xuống taxi, nàng thực tự nhiên khoác tay Lý Dật, cũng sử dụng thân thể đè chặt nơi miệng vết thương.

Sở dĩ Lý Dật muốn đến Đại Học Thành là bởi vì hân biết, khách sạn ở gần trường đại học trong bất luận thành phố nào cũng đều không cần chứng minh thư, vả lại khả năng cảnh sát tới kiểm tra là không quá lớn.

Lý Dật cùng Phượng tỷ thuê một gian phòng tiêu chuẩn, phòng ốc so với lúc hân thuê tại Thượng Hải còn hơn chiếc điều hòa, và có thể tắm rửa.

Vào trong phòng, Phượng tỷ lập tức buông tay ra, biểu tình quan tâm nâng đỡ Lý Dật hỏi: “Anh thế nào rồi?”

“Tôi không sao, cô đi ra ngoài mua giúp tôi một chai rượu còn, một con dao thái, thuốc bột Vân Nam, thêm vài miếng băng gạc nữa.” Lý Dật lắc đầu, tiếp theo nhanh chóng kêu Phượng tỷ đi mua một chút vật dụng.

Phượng tỷ “ân” một tiếng, lập tức rời khỏi phòng. Còn Lý Dật lại bước vào buồng vệ sinh, cởi trang phục ra.

Tuy rằng hân đã dùng khăn mặt buộc chặt miệng vết thương lại, nhưng không phát huy được bao nhiêu tác dụng, máu loãng nhuộm đỏ toàn bộ khăn mặt, cũng may chiếc khăn mặt hấp thu toàn bộ, không nhỏ giọt ra ngoài. Cũng là nguyên nhân trên đường không khiến cho người ta chú ý.

Lý Dật cởi áo ngoài, xả nước rửa khăn mặt xong, tiếp tục băng bó miệng vết thương. Trước khi Phượng tỷ quay về hân chỉ có thể trì hoãn tốc độ máu chảy.

Coi như Lý Dật đã chảy không ít máu nhưng trạng huống hiện tại của cơ thể hân, điểm ấy thương tổn căn bản không có gì đáng ngại, thậm chí cảchau mày cũng đều chưa từng.

Đại khái qua khoảng nửa tiếng, Phượng tỷ mới chạy về phòng, hơn nữa mang theo vật dụng cần thiết mà Lý Dật phân phó.

“Đau không?” Nhìn chiếc khăn buộc trên cánh tay thấm đẫm máu đỏ tươi, Phượng tỷ mười phần lo lắng.

Lý Dật mỉm cười, nói: “Không sao. Cô mang bao thuốc lá cùng hộp quẹt vào đây, thuận tiện lấy thêm cái chén.”

Phượng tỷ nghe vậy, liền dựa theo Lý Dật nói đi làm.

Đợi Phượng tỷ đem chén thủy tinh, thuốc lá, hộp quẹt mang đến. Lý Dật đổ rượu vào bên trong chiếc, sau đó đốt rượu.

Hiện giờ, Lý Dật bình tĩnh châm một điếu thuốc lá, hân hắng rít vài hơi, tiếp theo mới cởi hân áo ra. Bỗng nhiên cơ thể cường tráng của Lý Dật liền xuất hiện ở trước mắt Phượng tỷ.

Cơ thể của Lý Dật không vạm vỡ như người tập thể hình, tuy nhiên nó lại tràn ngập tính chất bạo tạc lực lượng.

Dưới chất nicotin gây tê, miệng vết thương của Lý Dật cũng giảm bớt một chút đau đớn, hắn nhanh chóng tháo chiếc khăn mặt.

Không có khăn mặt ngăn cản, máu tươi theo miệng vết thương trào ra, thế nhưng Lý Dật lại không nhăn mày. Ban đầu hắn nhúng con dao vào trong chiếc chén, dùng rượu cồn nung nóng, sau đó cầm bằng gạc lau qua miệng vết thương.

Chứng kiến Lý Dật làm tất cả những việc này, ngay cả mày đều không chau lấy một cái, Phương tử không khỏi trầm nghĩ, một người cần phải có bao nhiêu nghị lực mới có thể trấn định được như thế?

Mắt thấy Lý Dật muốn dùng con dao cắt miệng vết thương, để thuận tiện móc viên đạn ra ngoài, Phương tử ôn nhu nói: “Tôi tới giúp anh được không?”

Lý Dật khẽ mỉm cười, nhả khói thuốc: “Tôi tự mình làm được.”

Phương tử không nói thêm gì, mà ngồi xổm người xuống, vươn tay cởi dây thắt lưng quần của hắn.

Lý Dật vô thức nghiêng người về phía sau một chút.

“Tôi là gái bán hoa, tôi bán rẻ thân xác cùng linh hồn, nhưng trên người của tôi vẫn còn một thứ sạch sẽ.” Phương tử nhẹ giọng nói: “Đó chính là miệng của tôi. Chưa từng có một nam nhân nào được chạm vào nó, cho dù bọn chúng ngã giá cao tới đâu, tôi cũng không chịu.”

“Chút đau đớn nhỏ này không tính là cái gì.” Lý Dật hiểu được Phương tử muốn thổi tiêu giúp mình, dùng phương pháp này chuyển dời lực chú ý, ngưng trệ lại cảm giác đau đớn. Kiếp trước hắn từng gặp cả mảnh lựu đạn ra khỏi cơ thể, đối với tình trạng này cũng như ngựa quen đường cũ, điểm ấy đau đớn không làm khó được hắn, cho nên mới uyển chuyển cự tuyệt lời đề nghị của Phương tử.

Phương tử lắc đầu: “Tôi biết, chờ anh xử lý xong vết thương, tôi liền rời khỏi nơi này. Từ ngày mai, chúng ta rất khó có thể gặp mặt nhau được nữa, cho nên, tôi muốn hoàn thành tâm nguyện trước khi rời đi.”

Nghe Phương tử nói như thế, Lý Dật không khỏi tưởng nhớ lại câu nói của nàng ở trên xe lửa: “Tôi từng thề trong lòng, nếu nam nhân nào giúp tôi giết chết Trương Đông, tôi sẽ giúp hắn làm bất cứ chuyện gì!”

“Bất luận chúng ta còn có thể gặp lại nhau không, tôi vẫn muốn dành nơi sạch sẽ nhất ở trên tấm thân này cho anh, như vậy cả cuộc đời tôi sẽ không nuối tiếc.” Phương tử nói xong, đồng thời tiếp tục tháo dây lưng quần của Lý Dật.

Nhìn bộ dạng kiên định mà cổ chấp kia của Phương tử, hắn nhẹ nhàng gật đầu. Lý Dật biết, nếu như hắn cự tuyệt Phương tử, đối với nàng mà nói thì đó chính là một loại thương tổn. Sẽ làm cho nàng cảm giác mình khinh thường nàng, e ngại nàng không trong sạch!

Mà trên thực tế, Phương tử cũng không nói dối Lý Dật, miệng của nàng chính là địa phương sạch sẽ nhất trên cơ thể, thậm chí so với linh hồn của hắn còn muốn sạch sẽ hơn....

Chứng kiến Lý Dật ưng thuận, Phương tử thuần thực giải khai thắt lưng quần, hơn nữa đem chiếc quần kéo xuống, kê sát miệng tới, dùng chiếc miệng anh đào nhỏ nhắn ngậm chặt tiểu đê của hắn.

Lý Dật toàn thân chấn động, theo sau đó phun ra một ngụm trọc khí, lại cầm con dao nhỏ, cẩn thận rạch miệng vết thương. Hiện tại con dao nhỏ rất nóng, khẽ đụng chạm phải da thịt liền phát sinh thanh âm “xèo xèo”, đồng thời trong không khí tràn ngập một cỗ hương vị khét lẹt.

Phương tử trông thấy hành động của Lý Dật, không khỏi nhấp nhô nhanh hơn!

Trên cánh tay truyền đến cảm giác đau đớn, mà dưới hạ thân lại dâng lên một trận khoái cảm rung động tâm thần.

Giờ khắc này, Lý Dật rõ ràng cảm nhận được mùi vị thống khổ và khoái hoạt đang cùng nhau tồn tại!

Cắt gọt chút thịt ở nơi miệng vết thương, Lý Dật liền thấy được viên đạn, tiếp theo hít sâu một hơi, dùng đầu nhọn mũi dao, khẽ moi viên đạn ra.

Phượng tỷ mặc dù chưa từng bao giờ dùng miệng phục vụ qua nam nhân, xem phim AV tuy không đến trăm bộ nhưng cũng được mười bộ, tự nhiên là cực kì thuần thục.

Khoái cảm mãnh liệt hoàn toàn ngăn chặn đau đớn trên cánh tay, khiến cho cả người Lý Dật có vẻ thoải mái hơn rất nhiều.

Cứ việc thân thể đang phải nhận hai loại kích thích, nhưng cánh tay phải lại trầm ổn dị thường, hần vốn đem đầu mũi dao chọc sâu vào miệng vết thương, sau đó dùng sức móc viên đạn ra!

“Xoẹt!”

Viên đạn bị Lý Dật móc ra, tức thì một tia máu tươi trực tiếp phun trào, văng trên mặt đất, nhuộm đỏ sàn nhà.

Còn lúc này, Phượng tỷ không ngừng dùng chiếc lưỡi đỉnh hương của mình, mà công kích lên tiểu đệ của Lý Dật, cấp cho hần khoái cảm mãnh liệt.

Lý Dật buông con dao ra, nhanh chóng cầm thuốc bột Vân Nam rắc lên miệng vết thương! Khi thuốc bột đụng tới miệng vết thương, thân mình hần không khỏi run rẩy, tiểu đệ dưới hạ thân cũng mạnh mẽ nhô cao!

“Àn...”

Tiểu đệ của Lý Dật chọc sâu vào trong cổ họng Phượng tỷ, khiến cho nàng không khỏi phát ra một thanh âm rên rỉ nhỏ nhỏ.

Phượng tỷ hơi ngửa ra phía sau, tiếp đó tăng nhanh tốc độ, mà Lý Dật ở một bên hưởng thụ khoái cảm cùng thống khổ, một bên rắc đầy thuốc bột vào miệng vết thương.

Làm xong tất cả chuyện này, Lý Dật đem băng gạc cuốn chặt lên cánh tay. Có thuốc bột Vân Nam cầm máu, miệng vết thương cơ bản cũng không rỉ máu thêm nữa, nhưng vẫn còn có chút đau đớn.

Tuy nhiên cùng so sánh với khoái cảm ở dưới hạ thân, thì điểm đau đớn này tựa hồ không bằng.

Chứng kiến Lý Dật đã làm xong hết thấy, Phượng tỷ dùng sức đẩy nhanh tốc độ hơn, cái miệng anh đào nhỏ nhắn một ra một vào, hết sức phá lệ!

Lý Dật chỉ cảm thấy các tế bào toàn thân tựa như cũng muốn rên rỉ, một cổ khoái cảm không cách nào hình dung đánh sâu vào tận xương tủy, để cho hần không tự chủ được nhắm nghiền hai mắt lại.

Cùng lúc trước được Anh Tử phục vụ mà nói, khẩu kỹ của Phượng tỷ cao siêu hơn nhiều, mà bởi hiện tại trên người Lý Dật đang có thương tích, đau đớn cùng khoái cảm đối nghịch nhau biểu hiện càng thêm rõ ràng.

Bỗng nhiên, Phượng tỷ dùng răng cắn nhẹ lên tiểu đệ của Lý Dật, tiếp theo đá lưỡi vòng quanh đầu quy!

Phượng tỷ đột ngột thay đổi phương thức, làm cho Lý Dật cả người chấn động, dưới hạ thân vô thức ưỡn tới phía trước, một cổ khoái cảm mãnh liệt thuận đà lan tràn khắp châu thân của hần...

144. Chương 144: tôi Cần Sự Giúp Đỡ Của Ông

Trong phòng khách sạn, Phượng tỷ cũng không giống như những cô gái khác, sau khi làm cho người đàn ông thỏa mãn, lại giống như một con mèo nhỏ nhu thuận ghé vào trong lòng Lý Dật, tận hưởng thời khắc yên lặng, mà nàng lại lặng lẽ đi vào trong phòng tắm rửa sạch vết tích vừa rồi.

Trên thực tế, không phải nàng không muốn, mà vì nàng cho rằng mình không có tư cách.

Nàng đã đem thứ sạch sẽ duy nhất của mình lưu lại cho Lý Dật, không oán không hối đồng thời cũng không dám hi vọng xa vời sẽ đạt được điều gì.

Về phần ái tình! Từ ngày Phượng tỷ quyết định truy lạc, nàng đã biết ái tình đối với nàng mà nói, giống như trăng trong nước hoa trong kính.

Sau khi Phượng tỷ yên lặng thu thập xong vết tích ái tình trong phòng tắm, thu thập những thứ gì thuộc về mình, nhìn thoáng qua Lý Dật đang ngồi hút thuốc ở đầu giường, nói: “Tôi đi. Anh nhất định phải...sống sót!”

“Ân.” Lý Dật nhìn Phượng tỷ gạt đầu, từ sau khi hấn và Phượng tỷ gặp nhau, Phượng tỷ đã hoàn toàn biểu hiện ra hết khả năng của mình.

“Cô rất thông minh, có thể đi làm công việc khác, tin tưởng cô nhất định sẽ thành công.”

“Tôi sẽ.” Phượng tỷ hài lòng cười: “Cũng mong muốn anh có thể ngóc đầu trở lại!”

Dứt lời, Phượng tỷ nhìn chằm chằm gương mặt của Lý Dật gần một phút đồng hồ, nàng không biết mình còn có thể nhìn thấy được người đàn ông ngồi trước mắt này nữa hay không, thế nhưng nàng muốn ghi tạc hình dạng của hấn vào trong lòng vĩnh viễn.

Đi. Lặng lẽ không một tiếng động.

Sau khi Phượng tỷ rời đi Lý Dật có chút thả lỏng. Dù sao, đối với hấn hiện tại mà nói, mang theo Phượng tỷ sẽ chỉ biết liên lụy Phượng tỷ, mà trong lúc hấn thả lỏng, trong lòng hấn cũng có chút thất lạc nhàn nhạt.

Có thể do Phượng tỷ yên lặng làm tất cả vì hấn làm hấn có chút cảm động. Mà với tình huống hiện tại của hấn lại không cách nào giành được cho Phượng tỷ điều gì, thậm chí ngay cả lời hứa hẹn cũng không thể cấp cho nàng!

Sau khi Phượng tỷ rời đi, Lý Dật từ trong túi du lịch lấy ra công cụ hóa trang, lại tiến hành thay đổi dung mạo.

Lúc này đây, hấn lại giả trang thành một người nghệ thuật gia. Mái tóc dài, mũi có một kính đen, khoe miệng không có râu mép mà chỉ để lại một dùm râu sơn dương.

Râu sơn dương chính là do vị ca thần khai sáng vào những thập niên chín mươi. Râu sơn dương được rất nhiều thanh niên bắt chước làm theo, hôm nay tuy rằng đã ít hơn rất nhiều, thế nhưng cũng không đại biểu không có.

Sau khi hóa trang xong, Lý Dật mở ti vi, dò xem đài Quảng Châu.

Đầu đề tin tức sáng sớm chính là vụ án giết người tại nhà ga.

Trên màn hình, một cô gái mặc quần áo công sở dùng biểu tình đồng tình lẫn phần nộ nói: “Các vị khán giả, ngày hôm nay, lúc sáu giờ ba mươi phút, ở trạm xe lửa Quảng Châu phát sinh một vụ án giết người. Có hai người bị giết chết, trong đó có một người là cảnh sát tại nhà ga. Hung thủ đã bỏ trốn, những lính đạo của cục công an đã phát biểu thanh minh, biểu thị sự quan tâm cao độ đối với việc này, đồng thời với việc truy bắt hung thủ, cũng mong muốn dân chúng có thể hợp tác với cảnh sát, nếu phát hiện hung thủ nên cung cấp đầu mối cho cảnh sát...”

Cùng lúc với nữ ký giả phát tin, màn hình ti vi xuất hiện hình ảnh của Lý Dật, cũng là hình ảnh hấn hóa trang hôm qua.

Sau khi xem xong tin tức, Lý Dật nhăn mặt, suy tư một phen, thu thập mọi thứ rời khỏi khách sạn.

Mặc dù hấn rời khỏi nhà ga hôm qua đã khôi phục lại khuôn mặt thật của mình, không lo lắng cảnh sát tìm tới nơi này, thế nhưng khuôn mặt thật của hấn đã bị toàn bộ người của hắc đạo phía nam biết được. Khi hấn ngồi xe taxi đến khách sạn, tên tài xế tuy rằng không quan tâm hấn, thế nhưng hấn cũng không cách bảo chứng đối phương có nhớ kỹ tướng mạo của hấn hay không.

Nếu như tên tài xế taxi kia ghi nhớ khuôn mặt của hấn, người của Đại Quyền sẽ không cần bao lâu tra ra tới đây.

Mặc dù đã đến tháng một, thế nhưng khí trời của Quảng Châu vẫn thập phần sáng sủa như trước, so sánh với Thượng Hải, nhiệt độ không khí cao hơn không ít.

Lý Dật đi bộ trên đường, đi tới một buồng điện thoại, đánh thông một dãy số, điện thoại rất nhanh chuyển được, bên trong truyền ra một thanh âm nữ nhân dễ nghe: “Uy, chào ngài, tôi là bí thư của Kiều đồng, xin hỏi có gì có thể giúp ngài...”

“Bảo ông ấy nghe được thoại!” Lý Dật trầm giọng nói. Đầu kia điện thoại, là một cô gái có kiểu tóc thật mới vốn về mặt thích ý ngồi trên xô pha, ngạc nhiên nghe được Lý Dật nói, hơi chấn động: “Kiều đồng đang họp, không thể tiếp điện thoại của ngài, xin hỏi ngài là?”

“Cô nói cho ông ấy, tôi là người từng đánh ông ta, mặt khác, năm phút sau tôi sẽ gọi lại.” Lý Dật nói xong trực tiếp cắt đứt điện thoại.

Sau khi cắt điện thoại, trả tiền xong, Lý Dật cũng không ở trong buồng chờ điện thoại, mà là chậm rãi đi về phía trước, nhìn qua không hề giống một tên đào phạm, lại giống như một người đang đi tản bộ.

Thân là một gã sát thủ xuất sắc, Lý Dật gặp phải chuyện bao vây tiểu trừ vô số lần không đếm hết. Hắn hiểu được càng gặp thời khắc nguy cơ thì càng phải bảo trì lãnh tĩnh. Càng khẩn trương nóng nảy sẽ càng dễ dàng bị bại lộ, rất nhiều đào phạm sở dĩ bị bắt, chính do tâm lý tổ chất không đạt yêu cầu, lúc đi ngoài đường luôn cho rằng ánh mắt mọi người nhìn về phía hắn cũng không thích hợp. Trên thực tế, ở thời đại này, đại đa số mọi người đều vì sự sinh tồn mà bôn ba, làm gì còn tâm tư mà đi quan tâm một người xa lạ?

Đầu kia điện thoại, vị bí thư của Kiều Uy nghe được trong ống nghe truyền ra một tiếng “đô”, sắc mặt biến đổi thập phần quỷ dị.

Giờ khắc này, nàng hoài nghi chính lỗ tai mình có phải xảy ra vấn đề hay không!

Bởi vì, nàng thực sự không thể tin, người đàn ông mà nàng sùng bái nhất đời này lại bị người đánh...

Trong lòng tuy rằng khiếp sợ không ngớt, thế nhưng nhớ tới lời nói thập phần trầm ổn của người đàn ông trong điện thoại, nàng do dự một phen, cuối cùng lấy điện thoại di động đi ra phòng làm việc, hướng phòng họp đi đến.

Trong phòng hội nghị, Kiều Uy đang ngồi ở vị trí dẫn đầu, nghe những nhân viên tinh anh của thương giới hồi báo công việc, nhưng hắn không hề dậy nổi chút tinh thần nào, tựa hồ hắn đang có tâm sự.

Khi một người phụ trách chi nhánh công ty của tập đoàn Thiên Đạt sau khi tổng kết công việc, cửa phòng họp vang lên tiếng gõ cửa.

Thanh âm đột ngột làm mọi người trong phòng họp đều sửng sốt!

Phải biết rằng, trước đây khi mọi người trong tập đoàn Thiên Đạt họp hội nghị thì chưa từng có người quấy rối.

Sau tiếng đập cửa ngăn ngừa, cửa phòng họp bị bí thư của Kiều Uy đẩy ra, đối mặt với ánh mắt vô cùng kinh ngạc của mọi người trong phòng, bí thư của Kiều Uy thoáng có chút khẩn trương, dù sao nàng đã ở bên cạnh Kiều Uy làm việc với thời gian không ngắn nên tổ chất tâm lý không tệ, chỉ trong nháy mắt liền điều chỉnh tốt tâm tình.

Nàng không quan tâm ánh mắt những người trong phòng hội nghị, mà bước mạnh vào phòng, lắc lư bờ mông khôu gợi trực tiếp đi tới chỗ Kiều Uy.

Thấy bí thư riêng của mình đi tới, mặc dù Kiều Uy nghi hoặc, thế nhưng vẫn không có lên tiếng, mà bí thư chuyên về công việc của hắn lại hiện lên vẻ mặt nghi hoặc.

Phải biết rằng, bí thư riêng về sinh hoạt của Kiều Uy chỉ phụ trách chuyện sinh hoạt riêng tư của hắn, tỷ như ăn mặc, dùng cơm, hay thời gian đi thị sát tập đoàn, nơi nghỉ chân mà thôi.

Về chuyện công tác, hoàn toàn sẽ do bí thư về công tác thực hiện quản lý.

Làm như nhận ra được sự nghi hoặc trong con người của bí thư công tác, bí thư sinh hoạt của Kiều Uy đưa tới một ánh mắt áy náy, sau đó vài bước đi tới bên người Kiều Uy, cúi người ghé sát tai Kiều Uy lặp lại toàn bộ lời nói của Lý Dật không thiếu một chữ cho hắn nghe.

Nghe được bí thư sinh hoạt của mình nói, vùng lông mày Kiều Uy cau chặt lại, trong con ngươi thoáng phóng lớn.

Sau đó hẩn gật đầu, biểu thị đã hiểu rõ.

“Các vị...” Kiều Uy nhẹ nhàng gõ lên bàn, ánh mắt quét qua những người ngồi trong bàn hội nghị, nói: “Tôi tạm thời rời đi một lát, các vị cứ tiếp tục.” Dứt lời Kiều Uy lại nói với bí thư công tác ngồi bên cạnh: “Lưu bí thư, những gì bọn họ nói nhớ kỹ cho tôi, sau đó đưa đến phòng làm việc của tôi.”

Nói xong những lời này, Kiều Uy cũng không nói thêm một lời mà mang theo bí thư sinh hoạt rời khỏi phòng họp, hơn nữa còn đi rất nhanh.

Kiều Uy rời đi làm mọi người trong phòng họp nhiều ít có chút kinh ngạc. Thân là cao tầng của Thiên Đạt tập đoàn, bọn họ cũng không châu đầu nghị luận, thậm chí, vốn không hề nhắc tới việc Kiều Uy rời đi, mà ngay ngắn thứ tự làm theo chỉ thị của Kiều Uy tiếp tục buổi hội nghị.

Sau khi Kiều Uy đi ra khỏi phòng họp, mang theo bí thư sinh hoạt thẳng về phòng làm việc.

“Đưa điện thoại cho tôi, cô đi ra ngoài đi.” Kiều Uy ngồi vào chiếc ghế sau bàn làm việc, trầm giọng nói với bí thư sinh hoạt của mình.”

“Dạ, chủ tịch.” Bí thư sinh hoạt của Kiều Uy nhanh chóng đưa điện thoại cho Kiều Uy, sau đó rời khỏi phòng làm việc của hẩn.

Kiều Uy phun ra một ngụm trọc khí thật sâu, sau đó châm một điếu thuốc lá, vừa hút thuốc vừa cau mày suy tư, cũng không biết đang suy nghĩ điều gì.

Bỗng nhiên, điện thoại di động trên bàn rung lên, thanh âm làm Kiều Uy từ trong tự hỏi khôi phục lại tinh thần, cầm lấy điện thoại bấm chuyển tiếp: “Lý Dật.”

“Là tôi.” Đầu kia điện thoại, Lý Dật đang ở trên đường, nguyên nhân bởi khí trời không tệ, trên đường đều là người. Chung quanh rất ồn, để Kiều Uy có thể nghe rõ hơn một chút, hẩn dùng tay che máy.

“Cậu đang ở Quảng Châu?” Kiều Uy đi thẳng vào vấn đề nói.

Đối với việc Kiều Uy biết tất cả, Lý Dật cũng không cảm thấy kinh ngạc. Dù sao sáng nay hẩn mới phạm án tại Quảng Châu, với mạng lưới quan hệ của Kiều Uy, nếu không biết mới là kỳ quái.

“Đúng vậy.” Lý Dật thẳng thắn đáp.

“Hiện tại cậu an toàn?” Kiều Uy vô ý thức hỏi, hỏi xong liền hối hận.

“Ông cho rằng tôi an toàn sao?” Lý Dật trào phúng cười cười.

Kiều Uy thở dài: “Xin lỗi, là tôi lỡ lời. Tình cảnh hiện tại của cậu hẩn là rất trắc trở mới đúng.”

“Tôi cần sự giúp đỡ của ông.” Lý Dật không muốn kéo dài thời gian với Kiều Uy, mà nói thẳng mục đích của chính mình.

Đối với vấn đề này, Kiều Uy không lập tức hồi đáp, mà trầm ngâm một phen, mới nói: “Mặc dù tôi biết chuyện này cậu rất oan uổng, hơn nữa dựa theo tình lý mà nói, tôi hẩn nên đứng cùng chiến tuyến với cậu, giúp người đã ra tay giúp Vi Vi. Thế nhưng...”

“Không cần thế nhưng. Tôi biết ông làm không được, cũng không nghĩ tới ông sẽ làm được, bởi vì ông là thương nhân!” Lý Dật nhin không được châm chọc một câu.

Tuy rằng không biết Lý Dật vì sao đến bây giờ còn có tâm tình trêu chọc mình, thế nhưng lời của Lý Dật giống như một thanh dao sắc bén đâm vào trái tim của hẩn, làm hẩn thập phần khó chịu, từ cảm tính mà nói, hẩn rất muốn cùng Đái Hồ hợp lại người chết ta sống, thế nhưng lý trí nói cho hẩn, đó là chuyện không có khả năng.

Trong lòng khổ sở, nhưng Kiều Uy cũng hiểu kỳ với mục đích Lý Dật gọi điện thoại cho hẩn: “Vậy cậu muốn tôi giúp đỡ chuyện gì?”

145. Chương 145 : Điểm Tương Giao Số Phận.(1)

Ánh mặt trời sáng lạn chiếu vào tòa lầu, làm hai chữ Thiên Đạt có vẻ sáng lạn rõ ràng.

Lý Dật từ trong xe taxi đi ra, nhìn tòa lầu của tập đoàn Thiên Đạt, trong lòng không khỏi thâm than thực lực của Kiều gia xác thực không tầm thường.

Trước đó, hắn ở trong điện thoại đưa ra điều kiện với Kiều Uy, Kiều Uy cũng không có cự tuyệt hắn, mà là rất thẳng thắn đáp ứng.

Dưới lầu của tập đoàn Thiên Đạt, một nam nhân có chút hói đầu mang kính mắt viền vàng, con người giấu dưới kính không ngừng nhìn quanh bốn phía, tựa hồ đang chờ đợi ai đó.

Bảo an ngoài cửa thấy cử động của nam nhân, vẻ mặt biểu tình buồn bực.

Bọn họ biết, nam nhân kia là người đứng thứ hai của công ty chi nhánh thuộc tập đoàn Thiên Đạt.

Ở thời gian bình thường, ở sau lưng nam nhân này sẽ có một đồng người đi theo, thế nhưng ngày hôm nay hắn lại đứng một mình dưới lầu chờ người.

Điều này cũng thật quá khác thường!

Thấy Lý Dật trong mái tóc dài đi tới tòa lầu, nam nhân hói đầu đưa ánh mắt tập trung trên người Lý Dật, gắt gao nhìn chăm chăm Lý Dật không nhúc nhích. Hắn nhận được điện thoại của tổng bộ tập đoàn, hơn nữa người gọi điện thoại cho hắn là Kiều Uy mà hắn chỉ gặp mặt được hai lần.

Kiều Uy trong điện thoại nói cho hắn, một hồi sẽ có một thanh niên đi tới tìm hắn. Đến lúc đó hắn cần phải thỏa mãn toàn bộ yêu cầu của người thanh niên kia. Nếu như công việc làm không xong, thì hắn nên cuốn gói cút đi!

Sau khi nhận được mệnh lệnh này, nam nhân hói đầu tuy rằng rất nhiều nghi vấn, thế nhưng hắn thức thời vẫn không dám hỏi ra. Mà đơn giản trả lời một chữ “dạ”, sau đó ngừng thở chờ Kiều Uy cắt đứt điện thoại.

Đợi Kiều Uy đã gác điện thoại bên kia, nam nhân hói đầu trực tiếp đi xuống dưới lầu, cự tuyệt những thuộc hạ muốn đi theo sát. Thậm chí, khi bảo an tiến lên hỏi hắn thì hắn cũng không giống bình thường lộ ra biểu tình cao cao tại thượng như hàng ngày, mà cho bảo an tự mình đi làm việc.

“Chào ông, tôi là Tôn Đại Vĩ, xin hỏi ngài là vị tiên sinh mà Kiều tiên sinh nhắc tới phải không?” Tôn Đại Vĩ thấy Lý Dật đi tới bên người, nhin không được hỏi.

Kiều Uy ở trong điện thoại đã nói với Lý Dật, muốn Lý Dật đi tới phân bộ của tập đoàn Thiên Đạt tại Quảng Châu tìm một người đàn ông tên là Tôn Đại Vĩ. Lúc này nghe được Tôn Đại Vĩ tự xưng hô, Lý Dật nheo mắt nhìn chăm chăm Tôn Đại Vĩ.

Nhìn thấy ánh mắt không có hảo ý của Lý Dật, trái tim Tôn Đại Vĩ không khỏi đập nhanh hơn.

Mặc dù hắn ở tại phân bộ của tập đoàn Thiên Đạt tại Quảng Châu có quyền thế ngập trời, thế nhưng vừa rồi Kiều Uy điện thoại liền gây ra cho hắn áp lực cực lớn. Hắn không biết người trong miệng Kiều Uy rốt cục có thân phận gì, thế nhưng hắn cũng hiểu được cần phải cung kính đối với người kia, đồng thời thỏa mãn toàn bộ yêu cầu của người đó!

“Ông là?” Lý Dật nhàn nhạt hỏi thăm.

Chẳng hiểu vì sao khi bị Lý Dật nhìn chăm chăm, Tôn Đại Vĩ cảm thấy cả người cũng không thoải mái. Bất quá, dù sao hắn cũng ngây người trong vị trí phó tổng đã nhiều năm, tố chất tâm lý so với người bình thường mạnh hơn nhiều lắm, hắn không đem tâm tình của mình biểu hiện trên nét mặt, mà là mỉm cười nói: “Tôi là Tôn Đại Vĩ thuộc phân bộ tập đoàn Thiên Đạt tại Quảng Châu.”

Trước khi biết được thân phận chân chính của Lý Dật nhưng Tôn Đại Vĩ cũng không dám bày ra tư thế khoa trương, chỉ dám nói tên mà không dám nói chức vụ. Nếu là trước đây, điều này vốn là không có khả năng.

“Kiều Uy cho tôi tới tìm ông có một số việc cần ông hỗ trợ.” Lý Dật nghe được đối phương xưng là Tôn Đại Vĩ, đi thẳng vào vấn đề nói.

Tôn Đại Vĩ nghe được Lý Dật thẳng gọi tên của Kiều Uy, sắc mặt không khỏi khê biến!

Chỉ là một chi tiết, làm Tôn Đại Vĩ hiểu được, người thanh niên trước mắt này có thân phận thập phần rất cao.

Chỉ ít...thân phận của người thanh niên trước mắt này không thấp hơn Kiều Uy, nếu không làm sao dám thẳng gọi tên Kiều Uy?

Hiểu được điểm này, dáng tươi cười trên mặt Kiều Uy càng có vẻ thêm cung kính: “Hỗ trợ chưa nói tới, có chuyện gì ngài cứ mặc tình phân phó, nếu Tôn mỗ có thể làm được thì nhất định sẽ làm, làm không được cũng toàn lực mà làm!”

“Đi tới phòng làm việc của ông rồi nói, ở đây nói không phương tiện.” Tôn Đại Vĩ khách sáo cũng không làm Lý Dật động dung, hẳn hiểu được tất cả đều bởi vì Kiều Uy đã sớm dặn dò, nếu như Kiều Uy không nói trước, nam nhân khôn khéo trước mắt này dù đi trên đường cái cũng sẽ không liếc hẳn một cái. Dù sao, hiện tại hẳn chỉ có dáng dấp của một nhà nghệ thuật, ở trong mắt thương nhân, nghệ thuật cũng thấp kém như là kỹ nữ.

Ở thời gian kiếp trước, Lý Dật sở dĩ có thể hô mưa gọi gió trong thế giới ngầm, khả năng rất lớn là vì hẳn có sự hỗ trợ của tổ chức. Rất nhiều thời gian, tổ chức của hẳn đã an bày hết tất cả, hẳn chỉ cần đi chấp hành nhiệm vụ là có thể, mà trước khi bị vây tiêu diệt, hay thời gian gặp phải phiền phức, tổ chức của hẳn đều an bày ra kế hoạch tiếp ứng hẳn, làm hẳn có thể thuận lợi tránh né được sự đuổi bắt của tổ chức hình cảnh quốc tế.

Hôm nay hẳn dắt tội toàn bộ hắc đạo phía nam, đồng thời ở tại nhà ga giết chết cảnh sát, dắt tội luôn cả cảnh sát, có thể nói hình thức đối với hẳn cực kỳ bất lợi. Dưới tình huống như vậy, nếu hẳn muốn chạy trốn ra ngoài, độ khó không thấp, cho nên hẳn nghĩ tới Kiều Uy. Theo hẳn xem ra, với năng lực của Kiều Uy, muốn dễ dàng tiêu diệt thế lực của Đái Hồ là chuyện không có khả năng, thế nhưng muốn giúp hẳn thoát mái rời khỏi Quảng Châu cũng chỉ là một chuyện thập phần dễ dàng.

Sở dĩ trong thời khắc nguy nan này Lý Dật đi tìm Kiều Uy, bởi vì hẳn đối với Kiều Uy có chút tín nhiệm. Dù sao, hẳn là vì Lưu Vi mới rơi xuống nông nỗi ngày hôm nay, tuy rằng Kiều Uy là một thương nhân khôn khéo, sẽ không làm ra sự lựa chọn vì thân tình mà buông tha lợi ích, thế nhưng tuyệt đối cũng không phải là loại người lấy oán trả ơn.

Sự thực chứng minh suy đoán của Lý Dật.

Khi Lý Dật đi theo Tôn Đại Vĩ đến phòng làm việc của hẳn, dọc theo đường đi bị rất nhiều người quan tâm, trong đó có nhiều người nhìn Lý Dật với ánh mắt rất quái lạ, bởi vì bọn họ thấy, Tôn Đại Vĩ ngày xưa cao cao tại thượng ở trước mặt Lý Dật lại giống như một tiểu nhân vật, không ngừng mỉm cười cung kính với Lý Dật, mà Lý Dật đối với Tôn Đại Vĩ cũng không có sắc mặt gì dễ xem.

Phân bộ của tập đoàn Thiên Đạt ở tại Quảng Châu là một phân bộ khá lớn, làm người thứ hai trong phân bộ, phòng làm việc của Tôn Đại Vĩ được lắp đặt thiết bị cũng không nhiều lắm, nhưng rộng rãi, sáng sủa, đại khí.

Sau khi vào phòng làm việc, Tôn Đại Vĩ cũng không cho bí thư bưng trà lên, mà tự mình đi làm cho Lý Dật một ly trà. Mặc dù lần trước hẳn pha trà đã là chuyện rất xa xôi, nhưng hẳn cũng không chút nào bất mãn.

Lý Dật cầm lấy ly trà từ tay Tôn Đại Vĩ, nhẹ nhàng uống một ngụm: “Tôi là một đào phạm!”

Tôn Đại Vĩ vốn vừa ngồi xuống ghế, nghe được Lý Dật nói, thiếu chút nữa là tuột luôn xuống dưới!

Hẳn nghĩ tới Lý Dật là người thừa kế tương lai của Kiều gia, cũng nghĩ qua là con cháu của một vị minh hữu của Kiều gia, thế nhưng đánh chết hẳn cũng không nghĩ ra Lý Dật lại là một đào phạm!

Nhìn dáng dấp khiếp sợ của Tôn Đại Vĩ, Lý Dật cũng không tiếp tục mở miệng, hiển nhiên, hẳn hiểu rõ hiện tại mình nói ra một câu như vậy, Tôn Đại Vĩ khiếp sợ là chuyện đương nhiên. Nguyên bản nói ra thân

phận thì xác suất bại lộ sẽ tăng cao, thế nhưng bên trong điện thoại Kiều Uy nói cho Lý Dật, Tôn Đại Vĩ là một người rất thức thời nên làm Lý Dật yên tâm không ít.

Dù sao đối với một người sáng mắt mà nói, hẳn biết chuyện gì nên làm, chuyện gì không nên làm.

Mà Lý Dật đem tình huống chân thực nói cho Tôn Đại Vĩ, mới có thể để cho Tôn Đại Vĩ nỗ lực đi làm việc đồng thời bảo chứng sẽ không hề sơ suất.

“Ngài không phải đang nói giỡn với tôi chứ?” Tôn Đại Vĩ rất bất đắc dĩ cười cười, cũng có chút không tin.

Lý Dật buông ly trà nhàn nhạt nói: “Tin tưởng ông cũng nghe nói nhà ga Quảng Châu phát sinh vụ án giết người?”

Nghe Lý Dật nói, sắc mặt Tôn Đại Vĩ không khỏi biến đổi!

Hắn nghe được tin tức vụ án giết người, thậm chí, hắn còn biết diễn viên gây ra vụ án giết người chính là Lý Dật!

Đối tượng bị toàn bộ hắc đạo phía nam phát lệnh truy nã!

“Ông là Lý Dật?” Về mặt biểu tình Tôn Đại Vĩ không dám tin tưởng, hắn từng gặp qua ảnh chụp của Lý Dật, thế nhưng tuyệt không giống như Lý Dật hiện tại.

Lý Dật nhìn ra ý nghĩ của Tôn Đại Vĩ: “Ông không cần kinh ngạc, tôi chỉ đang cải biến một ít dung mạo mà thôi.”

Nghe được câu trả lời thuyết phục của Lý Dật, sắc mặt Tôn Đại Vĩ có chút xấu xí.

Bởi vì...thân phận của Lý Dật thật sự quá đặc thù.

Hôm nay Lý Dật không chỉ bị toàn bộ hắc đạo phía nam phát lệnh truy nã, còn bị cảnh sát Quảng Châu toàn lực đuổi bắt, đây đúng là hoàn toàn không còn đường tránh thoát.

“Ngài muốn tôi làm như thế nào?” Tuy rằng Lý Dật với hắn mà nói là một phiền phức, thế nhưng Tôn Đại Vĩ chỉ trầm ngâm vài giây thái độ liền khôi phục lại trạng thái trước đó, thập phần cung kính.

“Giúp tôi rời khỏi Quảng Châu, đi nước Mỹ Los Angeles.” Lý Dật nghiêm mặt nói: “Càng nhanh càng tốt!”

“Đi Los Angeles?” Tôn Đại Vĩ hơi ngáy ra.

Lý Dật gật đầu: “Đúng vậy. Đi Los Angeles, hơn nữa càng nhanh càng tốt. Mặt khác, tôi cần một thân phận mới.”

146. Chương 145 : Điểm Tương Giao Số Phận.(2)

“Một tuần sau, tôi sẽ giúp ngài làm xong toàn bộ thủ tục.” Tôn Đại Vĩ suy tư một phen, nói: “Mặt khác, với tình cảnh hiện tại của ngài nếu còn ở lại Quảng Châu cũng không an toàn, hơn nữa lúc đến sân bay để rời đi, không chắc chắn có bị cảnh sát nhận ra hay không. Cho nên tôi kiến nghị ngài nên đi tới Hong Kong trước, chờ tôi làm xong toàn bộ thủ tục, sẽ từ Hong Kong bay đi.”

Mặc dù Lý Dật hiểu được, Tôn Đại Vĩ chính là muốn đem mình nhét cho người phụ trách của phân bộ tập đoàn Thiên Đạt tại Hong Kong.

Thế nhưng, Lý Dật cũng không phản đối, mà gật đầu, biểu thị tán thành quyết định của Tôn Đại Vĩ, bởi vì hắn hiểu được, Tôn Đại Vĩ nói cũng không sai.

Tuy rằng với khuôn mặt hiện tại của hắn rất khó bị cảnh sát nhận ra, thế nhưng cũng không thể bài trừ tính khả năng!

Thấy Lý Dật gật đầu, trong lòng Tôn Đại Vĩ vui vẻ, sau đó lại cẩn thận nói: “Mặt khác, Lý tiên sinh, để bảo chứng sự an toàn cho ngài, trong lúc đi Hong Kong khả năng có chút phiền phức, phải ủy khuất ngài một chút.”

“Là nhập cư trái phép sao?” Lý Dật cười cười, thời gian kiếp trước hắn từng làm qua loại chuyện này. Trước khi tìm Kiều Uy, hắn cũng từng nghĩ tới việc nhập cư trái phép, thế nhưng theo hắn xem ra, với chỉ số thông minh của Đái Hồ, rất có khả năng nghĩ tới điểm này.

Mà Mạnh Hồ Bang ở tại toàn bộ hắc đạo phía nam hô mưa gọi gió, muốn từ chỗ tổ chức nhập cư trái phép thăm dò tình huống thật sự là quá dễ dàng. Thậm chí, Lý Dật còn có hoài nghi, tổ chức nhập cư trái phép ở vùng duyên hải đông nam không hề có chút kiêng nể mà dám tiến hành nhập cư trái phép, rất có thể là do người của Đái Hồ đang làm việc này.

“Nga, không, không phải!” Tôn Đại Vĩ có chút khần trương nói: “Vào lúc buổi chiều, công ty có một nhóm hàng hóa phải đưa tới Hong Kong, đến lúc đó ủy khuất ngài ở trong xe vận chuyển hàng hóa.”

Nói đến đây, Tôn Đại Vĩ có chút xấu hổ cười cười: “Nếu như dựa theo ý nghĩa nghiêm ngặt mà nói, điều này xác thực là xem như nhập cư trái phép.”

“Điều này thì không có gì.” Lý Dật lắc đầu, biểu thị chính mình tuyệt không lưu ý: “Bất quá, ông muốn an bày tôi đi Hong Kong, ông phải rõ ràng, Hồng Tinh của Hong Kong và Mạnh Hồ Bang có quan hệ tốt, hơn nữa con trai Tiêu Thanh Sơn cũng đang ở Hong Kong.”

Tôn Đại Vĩ nghe nói qua chuyện của Lý Dật, nhưng lại kinh ngạc khi nghe Lý Dật nói ra ba chữ Tiêu Thanh Sơn thì sắc mặt thập phần bình tĩnh, không có tức giận, không có hận ý.

Điều này làm cho Tôn Đại Vĩ đối với Lý Dật có một tia sợ hãi, hắn có thể bò lên tới vị trí bây giờ cũng là một con hồ ly, hắn tự nhiên rõ ràng loại người như Lý Dật có thể đem thâm cừu đại hận chôn dấu dưới đáy lòng mà không bị người khác phát hiện là người có bao nhiêu nguy hiểm.

Vào buổi chiều, Tôn Đại Vĩ an bày cho Lý Dật ở trong một chiếc xe tải lớn, trong xe tải chất đầy hàng hóa, Lý Dật giấu ở tận cùng bên trong xe. Để bảo chứng Lý Dật không bị thiếu đường khí, Tôn Đại Vĩ còn chuẩn bị sẵn cả máy đường khí cho Lý Dật.

“Lý tiên sinh, đây là Kiều tiên sinh muốn tôi chuẩn bị cho ngài.” Tôn Đại Vĩ nhìn thấy Lý Dật sẽ lên xe, cung kính đưa một tấm thẻ ngân hàng Thụy Sĩ cho Lý Dật: “Bên trong đây có một trăm vạn Mỹ kim.”

Lý Dật không cự tuyệt ý tốt của Tôn Đại Vĩ, chính xác là hắn không cự tuyệt ý tốt của Kiều Uy, rất thẳng thắn tiếp nhận chi phiếu, bởi vì với tình cảnh hiện tại của hắn mà nói xác thực có tiền trong người mới hữu dụng, dù sao hắn cũng cần tiền để sử dụng rất nhiều việc.

Đợi Lý Dật tiếp nhận chi phiếu rồi lên xe, Tôn Đại Vĩ lại cẩn thận tỉ mỉ căn dặn tài xế một phen, xong rồi đi.

Tài xế có thể nói thập phần buồn bực!

Trước đây hắn cũng từng đưa một ít người đến Hong Kong, thế nhưng giống như ngày hôm nay ông chủ phải tự mình an bày mọi việc, tuy rằng trong lòng hiếu kỳ với thân phận của Lý Dật nhưng hắn cũng không hề lảm nhảm.

Trong xe, bốn phía đen kịt một mảnh nhưng Lý Dật cũng không có chút nào không khỏe, kiếp trước có khi hắn vì muốn ám sát mục tiêu, phải ẩn thân so với hiện tại càng thêm khô khan vô vị hơn nhiều.

Năng lực của tập đoàn Thiên Đạt ở thượng giới phía nam xác thực không nhỏ, dọc theo đường đi tuy rằng xe tải gặp rất nhiều lần kiểm tra, thế nhưng mỗi lần đều trực tiếp cho đi, có thể gọi là hoàn toàn thông suốt.

Thời gian không bao lâu, xe tải lại dừng lại.

Lúc này đây, không giống như trước, có người mở cửa thùng xe.

“Huynh đệ, không cần lo lắng, chúng ta đã đến Hong Kong, chờ đợi đồ đạc ra ngoài, là anh có thể đi ra!” Bên ngoài truyền đến thanh âm của tài xế.

Tài xế là một tên tiểu tử thật gầy, là người Quảng Đông, có giọng nói thuần Quảng Đông, tiếng phổ thông không chút tiêu chuẩn.

Nghe được tài xế nói, Lý Dật thả lỏng không ít.

Qua thêm nửa giờ, đám công nhân đã dỡ xong hàng hóa xuống, khi nhìn thấy Lý Dật thì những người đó cũng không lộ ra biểu tình kinh ngạc, tựa hồ bọn họ đã có thói quen.

“Tiên sinh, ủy khuất ngài.” Tài xế thấy Lý Dật xuống xe, có chút ngại ngùng nói.

Lý Dật cười cười, dùng tiếng Quảng Đông tiêu chuẩn nói: “Nên cảm tạ anh mới đúng.”

Nghe được giọng nói của Lý Dật, tài xế cảm thấy thập phần kinh ngạc, đồng thời cũng thập phần thân thiết, trong lúc vui mừng, cũng dùng tiếng Quảng Đông nói: “Huynh đệ, nói như vậy anh lại xem là người ngoài rồi. Chuyện Tôn tổng phân phó, tôi tự nhiên phải làm cho tốt!”

Lý Dật cười cười chưa nói gì.

“Huynh đệ, anh quen thuộc Hong Kong không? Nếu như không quen, tôi có thể tìm người bạn giúp anh. Tôi ở bên này có không ít bạn bè.” Có lẽ do nguyên nhân Lý Dật dùng khẩu âm Quảng Đông, tài xế cũng không tiếp tục khách khí với Lý Dật, mà biểu hiện thập phần thân thiết.

“Cảm tạ ý tốt của anh, tôi thập phần quen thuộc với Hong Kong, không cần đâu.” Kiếp này tuy rằng Lý Dật chưa từng đi qua Hong Kong, thế nhưng thời gian kiếp trước đã tới rất nhiều lần, đối với Hong Kong rất quen thuộc. Đương nhiên, Lý Dật cũng hiểu được Hong Kong của hiện tại và của năm mươi năm sau khác biệt nhất định rất lớn, bất quá đại khái phương hướng không có khả năng phát sinh thay đổi.

Sau khi cự tuyệt ý tốt của tài xế, Lý Dật trực tiếp rời đi.

Tôn Đại Vĩ nói cho hắn, sau khi tới Hong Kong, trực tiếp đi phân bộ của tập đoàn Thiên Đạt tìm một người tên là Tần Huy.

Sau đại chiến thế giới lần thứ hai, kinh tế và xã hội của Hong Kong cấp tốc phát triển, không chỉ trở thành một trong “Bốn con rồng Á Châu”, cũng là một khu vực giàu có, kinh tế phát đạt cùng tiêu chuẩn sinh hoạt cao nhất trong khu vực. Hong Kong là nền tài chính trọng yếu của Á Châu, trung tâm phục vụ và vận tải đường thủy, chính phủ liêm khiết, trị an tốt đẹp, hệ thống kinh tế tự do cùng với pháp trị hoàn thiện nổi danh hậu thế. Lịch sử thay đổi, làm Hong Kong từ một làng chài nhỏ chỉ có năm ngàn người, lại diễn biến thành đại đô hội quốc tế có mỹ danh là “viên ngọc

Đông Phương” của hôm nay.

Ngồi trong xe taxi, nhìn những tòa nhà cao tầng chọc trời hai bên đường, Lý Dật phát hiện, kỳ thực bất luận thành phố lớn nào cũng đều do sắt thép cấu thành, chỉ là trình độ rậm rạp khác nhau mà thôi.

Đột nhiên...

Lý Dật vừa đi ngang qua một sân rộng, phát hiện nơi tòa lầu của sân rộng treo một tấm áp phích thật lớn, bên trên áp phích là hình một cô gái tuyệt mỹ. Cô gái mặc một bộ lễ phục màu trắng, trên mặt lộ vẻ mỉm cười sáng lạn, ánh mắt lấp lánh hữu thần hấp dẫn ánh mắt mọi người.

Ở bên cạnh hình ảnh của cô gái, có mấy chữ lớn viết “Hội biểu diễn năm mới của Mộ Dung Tuyết”.

Mộ Dung Tuyết.

Trong đầu Lý Dật không tự chủ được nhớ tới nữ nhân cõi mở kia.

Nếu như mình gọi điện thoại cho nàng, nàng tuyệt đối sẽ dùng thời gian ngắn nhất để tới gặp mình không?

Nhớ tới Mộ Dung Tuyết bởi vì ca khúc Cứu Thục mà nổi tiếng toàn cầu, Lý Dật không khỏi trầm hồi trong lòng.

Sau đó Lý Dật tự giấu cười cười, với thân phận hiện tại của hắn thực sự không có phương tiện đi gặp Mộ Dung Tuyết, như vậy chỉ biết sẽ mang đến phiền phức cho cả hai bên.

“Xem ra anh cũng là người hâm mộ của Mộ Dung Tuyết?” Thấy Lý Dật ngây ra nhìn áp phích tuyên truyền của Mộ Dung Tuyết, tài xế nhin không được đối với Lý Dật cười cười.

Lý Dật cười gật đầu: “Cũng có lẽ.”

“Anh nói xem, người, thật sự là kỳ quái.” Tài xế thấy Lý Dật gật đầu, cảm thán: “Con gái của tôi đã từng là người hâm mộ tuyệt đối của nàng, bởi vì nghe nàng hát, sùng bái nàng, dẫn đến thành tích học tập sa sút. Biết được những việc này, tôi thập phần chán ghét Mộ Dung Tuyết, thế nhưng lại nhịn không được hiếu kỳ, sau khi nghe xong ca khúc của nàng, kết quả, hiện tại tôi cũng trở thành người hâm mộ.”

“Tiếng hát của nàng xác thực không tệ.” Lý Dật nhớ lại ngày đó Mộ Dung Tuyết hát trong phòng karaoke, nghiêm mặt nói.

“Đâu chỉ là không tệ, quả thật là tiếng ca của trời.” Tài xế có chút phiền muộn nói: “Đáng tiếc, buổi biểu diễn của nàng thật quá khó mua vé, bằng không dù tôi tiêu hết tiền cũng phải mua cho lão bà và con gái đi tham gia buổi biểu diễn của nàng.”

Nghe được tài xế nói, Lý Dật có chút ngạc nhiên, tại lễ mừng của tập đoàn Hoa Thanh, hẳn kiến thức qua sự điên cuồng của người hâm mộ ngôi sao, mà hiện tại lại nhìn thấy thêm một lần.

Mộ Dung Tuyết thực sự nổi tiếng đến thế sao?

Lý Dật cười lắc đầu, hẳn hiểu được, mặc kệ Mộ Dung Tuyết nổi tiếng bao nhiêu, vận mệnh của hắn sau này cũng không sản sinh sự xuất hiện ngã rẽ cùng với vận mệnh của nàng.

Mà sự thực lại chứng minh, Lý Dật suy đoán hoàn toàn sai lầm, bởi vì, ngã rẽ của số phận hai người họ rất nhanh sẽ xuất hiện cùng một chỗ...

147. Chương 146 :thoáng Gặp Qua

Một người trung niên mặc tây trang hàng hiệu sau khi tiếp xong điện thoại, nhìn một nữ nhân xinh đẹp ngồi trên sofa lộ ra vẻ mỉm cười áy náy: “Rất xin lỗi, Mộ Dung tiểu thư, tôi phải tạm thời rời khỏi một lát.”

Nghe được người trung niên nói, Mộ Dung Tuyết hơi ngây ra, mà ẻo lả bên người nàng cũng mặc kệ, chỉ thấy hắn đứng bật dậy, dùng “Yên Hoa Chỉ” chỉ vào người trung niên, nghiêng răng nghiêng lợi nói: “Tần tiên sinh, ông hẳn là biết, thời gian của tiểu Tuyết của chúng tôi là rất quý giá. Chúng tôi có thể rút ra thời gian hôm nay đến đây bàn chuyện quảng cáo với ông đã là chuyện rất không dễ, thế nhưng ông phải rời đi? Ông xem chúng tôi là gì?”

Ёo lả nói tới đó lộ ra dáng dấp tức giận, thoát nhìn làm cho người ta có loại cảm giác giống như đang “ghen”.

Nếu như là mấy tháng trước, Tần Huy sẽ không để ẻo lả vào trong mắt. Ёo lả nhiều nhất chỉ là một người đại diện của Mộ Dung Tuyết, mà hắn lại là chủ tịch phân bộ tập đoàn Thiên Đạt tại Hong Kong.

Thế nhưng hôm nay, hắn không thể không xem trọng ẻo lả.

Bởi vì từ khi ca khúc Cửu Thục của Mộ Dung Tuyết xuất thế, Mộ Dung Tuyết liền trở thành một trong những nghệ sĩ nổi danh nhất toàn bộ Á Châu thậm chí là toàn bộ thế giới, ở dưới tình hình này, có thể tìm Mộ Dung Tuyết quảng cáo là một chuyện phi thường khó khăn.

Cũng bởi vì nguyên nhân này, Kiều Uy thậm chí không để hắn đi tham gia hội nghị cao tầng trong tập đoàn Thiên Đạt, mà là để hắn ở lại Hong Kong xử lý chuyện quảng cáo.

“Chu tiên sinh, rất xin lỗi, tôi phải đi gặp một vị khách vô cùng trọng yếu, hẳn ngay ngoài cửa, mười phút sau, tôi sẽ trở về tiếp tục cùng anh bàn chuyện quảng cáo lần này.” Trong lòng Tần Huy tuy rằng thập phần phản cảm đối với ẻo lả Chu Khải, thế nhưng chuyện công việc cũng phải làm được chu đáo.

“Được rồi a Khải, Tần tiên sinh có việc, chúng ta cứ chờ một lát được rồi.” Nghe được Tần Huy nói, Mộ Dung Tuyết trách cứ liếc mắt nhìn Chu Khải, tuy rằng danh khí hiện tại của nàng lớn hơn trước đây không ít, thế nhưng tính tình của nàng cũng không bởi vì danh khí mà biến hóa.

Ёo lả đối với lời của Mộ Dung Tuyết luôn nói gì nghe nấy, Mộ Dung Tuyết vừa nói như thế hắn có chút không cam lòng nói: “Nếu tiểu Tuyết nhà ta đã mở miệng, bỏ đi, ông đi đi.”

Tần Huy gật đầu, sau đó trực tiếp đứng lên, bước nhanh ra cửa, đi rất gấp.

Thấy hình dạng như có chút sốt ruột của Tần Huy, Mộ Dung Tuyết không khỏi có chút kinh ngạc. Nàng nhận thức Tần Huy cũng không phải chỉ mới một hai ngày, nhưng cho tới bây giờ cũng chưa từng chứng kiến Tần Huy lại có vẻ sốt ruột như thế.

Tần Huy đi qua phòng làm việc sát vách, Lý Dật đang bưng ly trà do bí thư của Tần Huy mang đến, hẳn nhìn bí thư nói: “Cô đi làm chuyện của cô đi, không cần xen vào tôi.”

Bí thư của Tần Huy vừa định mở miệng giải thích, đã thấy cửa phòng bị đẩy ra, Tần Huy trực tiếp đi đến.

Thấy Tần Huy vào cửa, sắc mặt bí thư của Tần Huy khê biến.

Tựa hồ nàng thật không ngờ Tần Huy bởi vì Lý Dật đến, mà dừng lại chuyện công việc với Mộ Dung Tuyết.

“Cô đi qua nói chuyện xã giao với Mộ Dung tiểu thư.” Tần Huy đối với tình huống của Lý Dật rõ như lòng bàn tay, tự nhiên biết với tình cảnh hiện tại của Lý Dật, chuyện của Lý Dật càng ít người biết càng tốt.

Trong lòng tuy rằng buồn bực, thế nhưng bí thư của Tần Huy vẫn gật đầu rời đi.

“Xin lỗi Lý tiên sinh, vừa rồi tôi cùng khách bàn công việc, không tự mình xuống dưới tiếp ngài, mong rằng bao dung.” Đợi sau khi bí thư rời đi, Tần Huy về mặt áy náy nhìn Lý Dật nói.

Lý Dật buông ly trà, khoát tay: “Tần tiên sinh không cần khách khí, tôi đến quấy rối ông đã thấy ngại lắm rồi. Được rồi, mạo muội hỏi một câu, người cùng bàn công việc với ông có phải là Mộ Dung Tuyết?”

“Đúng vậy, đang cùng cô ấy bàn chuyện hợp đồng quảng cáo. Lý tiên sinh quen biết cô ấy?” Tần Huy dứt lời liền lộ ra biểu tình xấu hổ: “Tôi quên mất, với thân phận của Lý tiên sinh quen biết Mộ Dung tiểu thư là một chuyện rất bình thường.”

“Ha ha, tôi cũng không thân thiết với cô ấy lắm.” Lý Dật cười cười.

Tần Huy thấy Lý Dật cũng không có ý tứ trách cứ, yên tâm không ít, đồng thời trong lòng cũng âm thầm làm ra quyết định, sau đó lại nói: “Tình huống của Lý tiên sinh tôi đã nghe Kiều tiên sinh và Tôn tiên sinh nói qua. Ý tứ của Kiều tiên sinh là nếu vết thương của tiên sinh còn chưa khỏe lại thì không nên rời khỏi Hong Kong. Một hồi tôi tự mình đưa ông đi an bày nơi ở, mặt khác sẽ tìm bác sĩ tư nhân mỗi ngày kiểm tra thương thế cho ông.”

Nghe Tần Huy vừa nói như thế, Lý Dật phải bội phục sự an bày thập phần chu đáo của Kiều Uy, đồng thời cũng cảm kích nhìn Tần Huy: “Vây phiền phức Tần tiên sinh.”

“Đây là chuyện tôi phải làm, Lý tiên sinh quá khách khí.” Hiển nhiên, vô luận là Tôn Đại Vĩ hay Tần Huy, bởi vì Kiều Uy, thái độ đối với Lý Dật thập phần cung kính.

Đối với việc này, trong lòng Lý Dật nhiều ít có chút bội phục thủ đoạn của Kiều Uy đối với nhân viên. Đồng thời cũng hiểu được Tần Huy khẳng định muốn mau chóng trở lại bàn chuyện với Mộ Dung Tuyết, chỉ là không có ý tứ rời đi, vì vậy cười nói: “Tần tiên sinh, ông đi làm việc của ông, phái một người đưa tôi tới nơi ở là được, không cần tự mình đi một chuyến.”

“Vây...” Tần Huy có chút xấu hổ.

Về mặt Lý Dật thản nhiên: “Hiện tại bọn họ hẳn là chưa biết tôi đến Hong Kong, hơn nữa Tần tiên sinh cho rằng với hình dạng hiện tại của tôi, sẽ bị người nhận ra sao?”

“Vây được rồi, buổi tối tôi mời Lý tiên sinh ăn cơm bồi tội.” Tần Huy biết rõ Lý Dật muốn cho hắn bậc thang bước xuống, cũng không giả bộ mà nghe theo.

Sau đó, Tần Huy an bày bí thư của hắn lái xe đưa Lý Dật đến nơi ở đã được chuẩn bị trước.

Dọc theo đường đi, bí thư của Tần Huy vài lần muốn hỏi Lý Dật rốt cục là ai, thế nhưng ngại vì thân phận, cuối cùng nàng cũng không hỏi ra miệng.

Tần Huy chuẩn bị nơi ở cho Lý Dật nằm ở khu biệt thự lưng chừng núi, là một nơi ở của phú hào Hong Kong.

Nguyên bản, Lý Dật cho rằng như vậy quá mức đường hoàng, thế nhưng Tần Huy nói cho Lý Dật khu biệt thự này chỉ là do các phú hào mua xuống để bao tình nhân, người ở lại lâu dài cũng không nhiều, sẽ không bại lộ, hơn nữa bản thân Lý Dật cũng không phải ra ngoài mỗi ngày, bởi vậy khả năng bảo hiểm rất cao.

Biệt thự Tần Huy chuẩn bị cho Lý Dật tuy rằng không lớn như biệt thự của hắn tại Thượng Hải, thế nhưng toàn bộ khu biệt thự, diện tích coi như lớn, hơn nữa hoàn cảnh phi thường không tệ, mặt cỏ trong việc tu bổ thập phần chỉnh tề. Hiển nhiên, đối với tác đất tác vàng như Hong Kong mà nói, giá tiền của bộ biệt thự này tuyệt đối không thấp.

“Tiên sinh, trong nửa tháng gần đây, ngài có thể ở chỗ này, có gì cần thì cứ gọi điện thoại.” Sau khi đưa Lý Dật tới nơi, bí thư Tần Huy vẻ mặt mỉm cười nói: “Nếu như ngài cần nữ nhân, có thể nói loại hình mà ngài thích cho tôi biết, tỷ như người mẫu hay ngôi sao, tôi đều có thể an bài cho ngài.”

Nghe được lời nói của bí thư Tần Huy, Lý Dật cũng không cảm thấy ngoài ý muốn, hiển nhiên đối phương vẫn hay thường làm loại chuyện này, mà theo Lý Dật xem ra, Tần Huy chuẩn bị biệt thự cho hắn, hẳn là dùng để tiếp đãi khách nhân quan trọng.

“Nếu như muốn cô an bài Mộ Dung Tuyết cho tôi, cô có thể an bài sao?” Nhớ tới hình dạng của Mộ Dung Tuyết, Lý Dật nhin không được mở lời vui đùa, trước đó Tần Huy nói cho hắn Mộ Dung Tuyết đang ở ngay phòng bên cạnh, hắn từng có xung động muốn đi gặp Mộ Dung Tuyết, bất quá lý trí buộc hắn tuyển chọn không đi gặp nàng.

Có lẽ do bí thư của Tần Huy không có nghĩ qua Lý Dật sẽ nói như vậy, đầu tiên là ngây ra, sau đó nhú mày, giọng nói có chút bất thiện: “Rất xin lỗi, tiên sinh, yêu cầu của ngài tôi không thể thỏa mãn. Mặt khác, tôi nghĩ nói cho ngài, Mộ Dung tiểu thư không phải loại người như vậy, dù thân phận của ngài cao quý tới đâu cũng là vô dụng!”

Nghe được bí thư của Tần Huy nói, Lý Dật nở nụ cười, từ khi gặp Mộ Dung Tuyết tới nay, hắn đã biết rõ bởi vì Mộ Dung Tuyết vốn luôn giữ gìn, bí thư của Tần Huy cũng không phải người thứ nhất nói vậy, cũng sẽ không phải là người cuối cùng.

“Tôi có thể hiểu được vì sao Tần Huy lại chọn cô làm bí thư, nói vậy cô và Mộ Dung Tuyết thuộc một dạng người.” Lý Dật cười cười, không đợi bí thư của Tần Huy mở miệng, trực tiếp đi xuống xe.

Bí thư của Tần Huy ngây ra, sau đó nói: “Tiên sinh, bác sĩ tư nhân chuẩn bị cho ngài nửa giờ sau sẽ đến đây, ngài có yêu cầu gì có thể gọi điện thoại cho hắn.”

Lý Dật không quay đầu lại, mà khoát tay, trực tiếp đi vào trong biệt thự.

Trong đại sảnh biệt thự, bày đủ loại vật dụng xa hoa, chỉ nhìn vẻ ngoài, chỉ biết giá tiền xa xỉ, hết thấy toàn nhập khẩu từ những công ty bên Châu Âu.

Quầy rượu bày đủ loại rượu trứ danh, Lý Dật trực tiếp đi tới bên quầy, lấy ra một chai Lafite năm 82, mở ra rót một ly, sau đó bưng ly rượu đi tới sofa ngồi xuống, vừa chậm rãi uống, vừa suy nghĩ.

Cùng lúc đó, trong phòng chủ tịch của phân bộ tập đoàn Thiên Đạt, Tần Huy đứng dậy cầm lấy bàn tay nhỏ bé trắng nõn của Mộ Dung Tuyết, nói: “Cảm tạ Mộ Dung tiểu thư cùng tập đoàn Thiên Đạt chúng tôi hợp tác, sau này chúng tôi sẽ gia tăng sự duy trì cho Mộ Dung tiểu thư.”

“Tần tiên sinh quá khách khí.” Mộ Dung Tuyết yếu ớt cười, thu hồi tay, nhớ tới điều gì chợt hỏi: “Được rồi, Tần tiên sinh, thứ tôi mạo muội, tôi muốn hỏi một chút, vừa rồi ông đi gặp người nào vậy?”

Nữ nhân thích bát quái, đây là đặc tính của nữ nhân, Mộ Dung Tuyết cũng không ngoại lệ.

Bất quá nàng không phải bởi vì cử động của Tần Huy mà tức giận, chỉ đơn thuần vô cùng hiếu kỳ mà thôi.

“Một người bạn đến từ đại lục.” Tần Huy cười cười, cũng không nói cho Mộ Dung Tuyết, hắn vừa gặp chính là Lý Dật.

“Nga.” Nghe được Tần Huy nói, trong đầu Mộ Dung Tuyết không khỏi hiện ra dáng dấp Lý Dật hát ca khúc Bóng Tối ngày đó trong karaoke, trong lòng không khỏi hơi chấn động, lập tức sắc mặt chợt âm đạm rất nhiều: “Được rồi, Tần tiên sinh, tôi cáo từ.”

Tuy rằng không biết vì sao sắc mặt Mộ Dung Tuyết trở nên có chút xấu xí, thế nhưng Tần Huy cũng không tiếp tục truy hỏi, mà gạt đầu, sau đó tiến Mộ Dung Tuyết vào ẻo lả ra khỏi phòng làm việc.

Vài phút sau, Mộ Dung Tuyết đi cùng ẻo lả ra khỏi tòa lầu của tập đoàn Thiên Đạt, sắc mặt của nàng có chút xấu xí: “A Khải, giúp tôi từ chối tất cả xã giao tối nay.”

“Tiểu Tuyết!” Nghe được Mộ Dung Tuyết nói, ẻo lả khoa trương tròn mắt, nói: “Buổi tối Lăng tiên sinh muốn giới thiệu cô với khách nhân đến từ nước Mỹ để bàn việc cô tiến quân vào Hollywood, sao cô có thể không đi?”

“Tôi nói không đi thì không đi, anh không nên nhiều lời vô ích như vậy.” Mộ Dung Tuyết tức giận trừng mắt nhìn ẻo lả, trong lòng cũng thầm nghĩ, nếu như không có hấn, chỉ sợ ngay cả cánh cửa vào Hollywood tôi cũng không thể vào được đó sao?

Nghĩ tới đây, Mộ Dung Tuyết không khỏi cười khổ một tiếng.

148. Chương 147 :độc Thủ Phía Sau Màn

Đây cũng là nguyên nhân mà Lăng Vĩnh Bình yên tâm cho hấn ở lại bên cạnh Mộ Dung Tuyết.

“Xin lỗi, a Khải, là tôi thất thố.” Mộ Dung Tuyết thấy ẻo lả có chút ủy khuất, thở dài, nói: “Được rồi, tôi muốn anh sưu tập tư liệu về Lý Dật, anh sưu tập xong chưa?”

“Tôi đã biết là cô chỉ nhớ nhưng tên hấn dẫn kia thôi!” ẻo lả nghe được hai chữ Lý Dật, tức giận đến có chút nghiến răng: “Thu thập tới rồi.”

“Gần đây hấn đang làm gì? Vì sao điện thoại không gọi được cho hấn?” Mộ Dung Tuyết nghe được ẻo lả nói, lập tức khởi hứng thú. Sau khi Cứu Thục xuất thế, nàng một mực bận rộn công tác, thật vất vả mấy ngày nay mới có thời gian, nhưng lại không gọi được điện thoại cho Lý Dật.

Nhìn dáng dấp lo lắng của Mộ Dung Tuyết, ẻo lả thở dài, nói: “Tiểu Tuyết, cô quên hấn đi.”

“Vì sao?” Mộ Dung Tuyết nhăn mày.

ẻo lả cắn răng nói: “Bởi vì, hiện tại khả năng hấn đã chết!”

“Đã chết?” Mộ Dung Tuyết sắc mặt đại biến, cả người sửng sốt tại chỗ.

Sau đó, Mộ Dung Tuyết giống như phát điên, rống lớn: “Anh nói bậy, hấn làm sao lại chết? Tôi nói cho anh, a Khải, nếu như anh còn dám nói bậy, sau này tôi sẽ không còn người bạn như anh!”

Tiếng rống của Mộ Dung Tuyết có thể nói là kinh thiên địa, quỷ thần khiếp, làm ẻo lả hoảng sợ đến thiếu chút nữa đặt mông ngồi trên mặt đất.

Mắt thấy có người nhìn qua hướng bên này, hấn lập tức khóc tang nói: “Tiểu Tuyết, theo tôi lên xe trước, lên xe tôi chậm rãi giải thích với cô.”

Nghe ẻo lả vừa nói như thế, Mộ Dung Tuyết cho rằng ẻo lả chỉ nói gạt nàng, vì vậy cũng không nói thêm gì, mà là theo ẻo lả lên xe, sau khi lên xe, Mộ Dung Tuyết lập tức hỏi: “Anh mau nói cho tôi biết, gần đây hấn ra sao?”

“Tiểu Tuyết, tôi không có lừa cô, khả năng hấn đã chết.” ẻo lả thu hồi tâm tư nói giỡn, gần từng chữ.

Nhìn biểu tình nghiêm túc của ẻo lả, Mộ Dung Tuyết chỉ cảm thấy trái tim mình phảng phất như bị một cây chùy sắt hung hăng kích vào, sắc mặt trong nháy mắt trở nên tái nhợt như tờ giấy, thậm chí quên cả hô hấp!

“Tiểu Tuyết! Tiểu Tuyết!” Thấy hình dạng của Mộ Dung Tuyết, ẻo lả bị hoảng sợ biến sắc, vội vã lấy tay nắm lấy vai Mộ Dung Tuyết, nhẹ nhàng lắc lư.

Mộ Dung Tuyết nhẹ nhàng lắc đầu, thì thào lẩm bẩm: “Đã chết? Hấn đã chết? Hấn đã chết!”

“Sẽ không, sẽ không chết đâu, anh gạt tôi!” Mộ Dung Tuyết giống như bị phát điên, hung hăng đâm mạnh vào ngực ẻo lả: “Anh nói cho tôi biết, rốt cục là chuyện gì xảy ra!”

Thấy biểu tình của Mộ Dung Tuyết, ẻo lả hiểu được, nếu như ngày hôm nay không cho Mộ Dung Tuyết một sự giải thích thỏa mãn, Mộ Dung Tuyết sẽ không từ bỏ ý đồ. Từ sau khi Mộ Dung Tuyết trở về từ Thượng Hải, ẻo lả liền phát hiện lúc Mộ Dung Tuyết làm việc thường hay thất thần, sau mới biết được là vì nhớ tới Lý Dật.

“Tiểu Tuyết, tôi thu thập được tin tức, trong đó nói, Lý Dật đã đích tay giết chết cháu nội của Đái Hồ, kết quả toàn bộ Mạnh Hồ Bang đều đang truy sát hắn.” ẻo lả giải thích.

Nghe ẻo lả giải thích, Mộ Dung Tuyết lại đột nhiên lãnh tĩnh lại, lắc đầu nói: “Không có khả năng! Dù Đái Hồ có muốn hạ thủ với hắn, Tiêu Thanh Sơn cũng sẽ không khả năng ngồi xem mặc kệ.”

Hiển nhiên, Mộ Dung Tuyết đã biết quan hệ giữa Lý Dật và Tiêu Thanh Sơn, nàng có thể suy đoán qua lễ mừng mười năm của tập đoàn Hoa Thanh, so sánh với Tiêu Cường mà nói, Tiêu Thanh Sơn càng coi trọng Lý Dật.

“Tiểu Tuyết, kỳ thực cái nhìn của tôi và cô như nhau. Thế nhưng cô đoán xem, Tiêu Thanh Sơn hắn làm như thế nào?” ẻo lả nghĩ đến những gì ghi trong tư liệu, trong lòng nhiều ít có chút đồng tình Lý Dật.

Mộ Dung Tuyết lập tức hỏi: “Làm như thế nào?”

“Hắn không chỉ không đứng ra bảo hộ Lý Dật, còn tự mình phái người đuổi theo giết Lý Dật, nếu như không phải Lý Dật mạng lớn, khả năng đã táng thân tại Thượng Hải.” ẻo lả nói.

Mộ Dung Tuyết cả kinh: “Cái gì? Tiêu Thanh Sơn phái người truy sát Lý Dật? Điều này sao có thể!”

“Tiểu Tuyết, chuyện này là thật. Là do một người bạn của tôi ở trong Hồng Tinh nói cho tôi biết, không tin cô có thể hỏi Lăng tiên sinh, tin tưởng hắn cũng rõ ràng chuyện này.” ẻo lả nghiêm mặt nói.

Nghe xong ẻo lả nói, Mộ Dung Tuyết hầu như dùng tốc độ nhanh nhất lấy ra điện thoại trong túi xách bấm số của Lăng Vĩnh Bình, đợi điện thoại vừa chuyển được, trực tiếp chất vấn: “Lăng tiên sinh, rốt cục Lý Dật đã phát sinh chuyện gì?”

“Tiểu Tuyết, sao cô đột nhiên lại hỏi chuyện của Lý Dật?” Trong điện thoại truyền đến thanh âm nghi hoặc của Lăng Vĩnh Bình.

Biểu tình Mộ Dung Tuyết có chút dữ tợn: “Lăng tiên sinh, ông không cần hỏi vì sao, tôi chỉ muốn ông nói cho tôi biết, Lý Dật rốt cục làm sao vậy? Hắn có phải giết chết cháu nội của Đái Hồ, sau đó bị Tiêu Thanh Sơn và Đái Hồ phái người truy sát?”

“Đúng vậy, chuyện này là ai nói cho cô? Cô hỏi cái này làm gì?” Giọng nói của Lăng Vĩnh Bình trở nên nghiêm túc rất nhiều, tuy rằng hiện tại Mộ Dung Tuyết là cây tiền của hắn, thế nhưng hắn biết chuyện của Lý Dật cũng không phải chuyện đùa, nếu như Mộ Dung Tuyết có quan hệ với Lý Dật, thì đối với tiền đồ của Mộ Dung Tuyết có sự đả kích trí mạng.

Nghe được câu trả lời của Lăng Vĩnh Bình, trong lòng Mộ Dung Tuyết chấn động, biểu tình trở nên có chút ngây ngốc.

Sau đó nàng như nhớ tới điều gì, rống lớn: “Vậy ông biết hiện tại hắn ở đâu không? Hiện tại hắn có an toàn không? Hắn có chết hay không? Hắn có việc gì hay không?”

Giờ khắc này, Mộ Dung Tuyết luống cuống, triệt để luống cuống!

Nghe câu hỏi của Mộ Dung Tuyết, Lăng Vĩnh Bình có chút bất mãn: “Nghe, tiểu Tuyết, tôi thậm chí chuyện hắn chết hay không cũng không rõ ràng. Bất quá, tôi có thể minh xác nói cho cô, hắn bị toàn bộ hắc đạo phía nam truy sát, tỷ lệ còn mạng sống không vượt lên một phần trăm! Còn có, tôi kiến nghị cô không nên giao trái tim đặt lên trên người hắn, mà là phải đặt vào sự nghiệp của cô...”

Không đợi Lăng Vĩnh Bình nói cho hết lời, điện thoại di động đã từ trong tay Mộ Dung Tuyết rơi xuống đất.

Cả người Mộ Dung Tuyết giống như bị choáng váng, ngơ ngác nói: “Tỷ lệ còn mạng sống không được một phần trăm?”

Mà ẻo lả lại nhặt lên điện thoại của Mộ Dung Tuyết, cung kính hồi đáp: “Lăng tiên sinh, tâm tình của tiểu Tuyết có chút không ổn định.”

“A Khải, mấy ngày nay cho cô ấy ở nhà nghỉ ngơi, anh xem chừng cô ấy, ngàn vạn lần đừng cho cô ấy làm ra chuyện gì quá khích động.” Đầu kia điện thoại Lăng Vĩnh Bình có chút bất đắc dĩ thở dài, nói: “Anh phải cho cô ấy điều chỉnh tốt tâm tình trước ngày một tháng một, ngàn vạn lần không thể để cho buổi biểu diễn thất bại, mặt khác nếu như tâm tình của nàng khôi phục, lập tức gọi điện thoại cho tôi!”

Ёo lả đang chuẩn bị đáp lời Lăng Vĩnh Bình, đã thấy Mộ Dung Tuyết giật lấy điện thoại di động, lạnh lùng nói: “Lập tức giải trừ toàn bộ hợp đồng của tôi với tập đoàn Hoa Thanh!”

“Tiểu Tuyết!” Lăng Vĩnh Bình nóng nảy, hấn và Tiêu Thanh Sơn không chỉ có quan hệ làm ăn, còn là bạn bè tốt, tự nhiên sẽ không thừa nhận đề nghị của Mộ Dung Tuyết.

Mộ Dung Tuyết cũng nghiêm mặt, mỗi chữ mỗi câu quát: “Mời nhớ lời tôi nói, tôi muốn ông lập tức giải trừ toàn bộ hợp đồng của tôi với Hoa Thanh, nếu như ông làm không được, như vậy tôi sẽ rời khỏi công ty!”

“Ba!”

Nói xong, Mộ Dung Tuyết không cho Lăng Vĩnh Bình trả lời liền cắt đứt điện thoại.

“Tiểu Tuyết...” Ёo lả nỗ lực nói gì đó, thế nhưng lời vừa ra khỏi miệng, hấn liền dừng lại.

Bởi vì...thấy Mộ Dung Tuyết khóc.

Hai hàng nước mắt từ vành mắt Mộ Dung Tuyết tuôn ra, khuôn mặt mê người của Mộ Dung Tuyết phối hợp với biểu tình thật bi thương, nhìn vào làm người ta tan nát cõi lòng.

“A Khải, anh biết không? Tôi có được địa vị ngày hôm nay toàn bộ đều là hấn cho tôi.” Mộ Dung Tuyết cũng không lau nước mắt trên mặt, tùy ý cho nước mắt đầm ướt mặt nàng, nhẹ giọng kể ra.

“Tiểu Tuyết, tôi biết, tôi hiểu được tâm tình của cô. Yên tâm đi, Lăng tiên sinh cho tới nay luôn xem cô là con gái, sẽ hiểu cô thôi.” Ёo lả thoải mái nói.

“Tôi nói chính là Lý Dật.” Nói đến hai chữ Lý Dật thì Mộ Dung Tuyết cắn cắn môi, nguyên đôi môi gợn cảm đã bị nàng cắn ứa máu, máu tươi trong nháy mắt chảy ra.

“Lý Dật?” Ёo lả chợt ngây ra sau đó lập tức móc khăn tay lau máu trên miệng Mộ Dung Tuyết, nói: “Tiểu Tuyết đừng nói xằng bậy!”

“Tất cả mọi người cho rằng Cửu Thục là do tôi sáng tác, mà tôi cũng bởi vì ca khúc này mới có được danh khí ngày hôm nay.” Mộ Dung Tuyết nở nụ cười, cười đến làm tan nát cõi lòng: “Thế nhưng, chỉ có chính tôi mới rõ ràng, ca khúc này là lẽ vật hấn cho tôi! Nếu như không có hấn, tôi không có khả năng có được thành tựu của hiện tại!”

Nghe được Mộ Dung Tuyết nói, ẻo lả ngây ngẩn cả người!

Hiển nhiên, hấn thật không ngờ Mộ Dung Tuyết lại nói ra câu nói như vậy.

Mà theo hấn xem ra, Lý Dật không có khả năng viết ra một khúc dương cầm kinh điển như Cửu Thục!

“Tiểu Tuyết, cô không nói giỡn đi?” Ёo lả nuốt nước bọt, vẻ mặt biểu tình không tin.

“Khi lần đầu tiên tôi đàn xong ca khúc kia, tôi tự nói cho chính mình, trong khi tôi còn sống, tôi nhất định phải vì hấn đơn độc đánh một bản.” Mộ Dung Tuyết không đáp câu hỏi.

Nói đến đây, nàng nhớ tới lời Lăng Vĩnh Bình nói, nước mắt đọng đầy viền mắt của nàng, làm đường nhìn của nàng nhòa nhạt không rõ.

Lúc này đây, ẻo lả tin, hấn ngoại trừ khiếp sợ, còn có chút không biết làm sao, hấn không biết nên làm sao an ủi Mộ Dung Tuyết.

Cùng lúc đó, trong một biệt thự xa hoa tại Hong Kong.

Tiêu Cường ngồi trên sô pha trong phòng khách, trong tay cầm một ly rượu màu đỏ tươi, vừa lắc nhẹ ly, vừa nhìn về mặt phiến muộn của Lăng Vĩnh Bình, nói: “Lăng thúc, có phải tiểu Tuyết lại không nghe lời hay không?”

“Đâu chỉ là không nghe lời, quả thực là hồ đồ!” Lăng Vĩnh Bình hẩn hẩn mắng, đúng như lời ảo lả, hẩn xem Mộ Dung Tuyết như con gái, cho nên mới thương yêu, nếu đổi lại là nghệ sĩ khác, hẩn đã sớm bão nổi.

Thấy Lăng Vĩnh Bình luôn luôn bình tĩnh lại phần nộ như vậy, Tiêu Cường hơi có chút hiếu kỳ nói: “Chuyện gì xảy ra?”

Lăng Vĩnh Bình đầu tiên là châm một điếu xì gà, hung hăng rít vài hơi, đem sự tình trải qua nói cho Tiêu Cường.

Nghe xong Lăng Vĩnh Bình nói, khóe miệng Tiêu Cường hiện lên dáng tươi cười đắc ý: “Yên tâm đi, Lăng thúc, hẩn rất nhanh sẽ rời khỏi thế giới này, chờ hẩn chết, tiểu Tuyết sẽ khôi phục lại bình thường.”

“Mong muốn thế, nàng hay nhất có thể quên đi tên ngu ngốc kia, mau chóng cùng cậu chung một chỗ, có cậu bên người nàng, tôi cũng không cần tốn hao nhiều tâm tư như vậy.” Lăng Vĩnh Bình cười khổ một tiếng, sau đó lại nghĩ tới cái gì, nói: “Tên tiểu tử và lão Tiêu quyết liệt, thế nhưng lão Tiêu đến nay lại không gọi điện cho cậu trở lại, thực sự là kỳ quái.”

“Tôi không vội.” Tiêu Cường uống một ngụm rượu, âm trầm nói: “Tôi lao lực tâm tư bố cục lớn như vậy, sẽ không lưu ý chờ thêm vài ngày, chờ tên tiểu tử vừa chết, lão già kia sẽ không có lý do gì không giao Thiên Tự Đầu Mãnh Hồ Bang cho tôi phải không?”

Dứt lời, Tiêu Cường nở nụ cười, cười đến rất lạnh.

Dáng tươi cười của Tiêu Cường khiến Lăng Vĩnh Bình như hiểu ra điều gì, trong lòng nhất thời cảm thấy lạnh cả người.

149. Chương 148 :chỉ Nửa Giờ...

Mỗi khi Lý Dật vận động vào lúc sáng sớm, vị bác sĩ riêng của Tần Huy đều sẽ trách cứ hẩn, nhưng cũng không khuyên được Lý Dật.

Suốt mấy ngày, vết thương nơi cánh tay Lý Dật tuy chưa lành lại hoàn toàn, thế nhưng cũng có thể vận động như bình thường. Dù sao, đạn cũng không làm bị thương xương và gân tay của hẩn, chỉ làm bị thương vùng thịt mềm mà thôi.

Một ngày sáng sớm, Lý Dật vừa rèn đúc xong thân thể, Tần Huy đột nhiên tới.

“Lý tiên sinh, những gì ngài cần đều đã được làm thỏa đáng, tất cả ở đây.” Lúc Tần Huy vào cửa tay cầm một túi hồ sơ, bên trong đầy đủ những gì Lý Dật cần.

Lý Dật có ấn tượng không tệ đối với Tần Huy, nghe được Tần Huy nói, hẩn cười cười, nói: “Làm phiền Tần tiên sinh.”

“Những thứ này đều do Tôn Đại Vĩ làm giúp ông, không cần cảm tạ tôi, tôi chỉ chuyển giao mà thôi.” Tần Huy ha hả cười: “Lý tiên sinh, ở đây có quen không? Còn cần thứ gì không?”

Lúc hỏi điều này, biểu tình Tần Huy có chút cổ quái, hiển nhiên, bí thư của hẩn đã đem lời Lý Dật nói ngày hôm đó chuyển cáo cho hẩn.

“Tốt, không còn cần gì khác.” Lý Dật suy nghĩ một chút, nói: “Tôi nghỉ ba ngày sau sẽ đi.”

“Nhanh như vậy?” Tần Huy có chút kinh ngạc: “Thương thế của ông còn chưa tốt đâu? Ba ngày sau đã đi, sợ rằng không tốt?”

Tôn Đại Vĩ thì muốn Lý Dật đi cho nhanh, mà Tần Huy lại lo lắng về vết thương của Lý Dật, điều này làm cho Lý Dật nảy sinh hảo cảm: “Cảm tạ quan tâm, vết thương đã không còn đáng ngại. Ba ngày sau hẳn là có thể khôi phục lại.”

Tần Huy chẳng hay biết, Lý Dật cũng tự mình hốt thuốc cho mình, mà những loại thuốc đều có thể nhanh chóng khôi phục thân thể. Ngay từ đầu, bác sĩ riêng kiên quyết phản đối hành vi hốt thuốc của Lý Dật, nhưng sau khi Lý Dật nói tất cả hậu quả do chính hắn gánh chịu, thì vị bác sĩ kia cũng liền bình thường trở lại.

Dù sao, Lý Dật muốn làm sao lần qua lần lại cũng là chuyện của Lý Dật, có quan hệ gì tới hắn đâu?

“Nếu ông đã muốn đi, tôi cũng không cản trở nữa.” Tần Huy thở dài, nói: “Nguyên tôi muốn đưa ông đi xem buổi biểu diễn năm mới của Mộ Dung Tuyết tại sân vận động Hồng Quán vào đêm mai, thế nhưng tôi nghe được tin tức ngầm, buổi biểu diễn rất khả năng sẽ hủy bỏ.”

“Hủy bỏ? Vì sao?” Lý Dật có chút nghi hoặc.

Tần Huy lắc đầu, nói: “Nguyên nhân cụ thể tôi cũng không rõ ràng. Bất quá lần này buổi biểu diễn mừng năm mới này đã được chuẩn bị rất đầy đủ. Hơn nữa độ tuyên truyền cũng rất lớn tràn ngập các công ty truyền thông của quốc nội. Dù một ít công ty truyền thông nước ngoài cũng tới. Nếu như hủy bỏ buổi biểu diễn sẽ ảnh hưởng không nhỏ đối với sự nghiệp phát triển của cô ấy, thật không biết cô ấy nghĩ như thế nào.”

Lẽ nào nàng gặp phải sự phiền phức gì?

Nghe được Tần Huy nói, Lý Dật hơi nhú mày, trầm ngâm một lát nói: “Tần tiên sinh, cho tôi biết địa chỉ của Mộ Dung Tuyết, tối nay tôi đi gặp cô ấy.”

“Lý tiên sinh muốn đi gặp Mộ Dung Tuyết?” Tần Huy có chút lo lắng nói: “Có lẽ Lý tiên sinh không biết, bởi vì Mộ Dung tiểu thư dự định hủy bỏ buổi biểu diễn, Lăng Vĩnh Bình cũng Hồng Tinh thập phần sốt ruột, hầu như mỗi ngày đều chạy tới chỗ cô ấy. Hơn nữa...Tiêu Cường đang truy cầu Mộ Dung Tuyết, hầu như mỗi ngày đều đi tới chỗ của nàng.”

Nghe được hai chữ Tiêu Cường, trong lòng Lý Dật tuôn ra một cỗ sát ý, sắc mặt cũng cực kỳ bình tĩnh: “Yên tâm đi, tôi tự có đúng mực, sẽ không liên lụy tới ông.”

“Đây cũng không phải là liên lụy hay không liên lụy, bất luận là Tiêu Cường hay Lăng Vĩnh Bình, bọn họ cũng không dám đụng tới một sợi tóc của tôi.” Tần Huy nói lời này thập phần tự tin, sau đó hắn lại chuyển lời, nói: “Tôi chỉ lo lắng sự an nguy của Lý tiên sinh mà thôi.”

Nghe được Tần Huy nói, trong lòng Lý Dật cười nhạt, nếu ta có thân phận, có địa vị, Tiêu Thanh Sơn và Đái Hồ còn đối với ta như vậy sao?

Đáp án thập phần rõ ràng, sẽ không.

Trên thế giới này, giết chết một người bình thường cũng sẽ không khiến cho thứ gì rung chuyển, thế nhưng muốn giết chết một danh nhân, hiệu quả hoàn toàn khác hẳn. Lý Dật tuy rằng đã từng là nhân vật nổi tiếng của xã hội, thế nhưng tất cả đều là Tiêu Thanh Sơn cho hắn, Tiêu Thanh Sơn muốn giết hắn, hắn tự nhiên không có bất luận địa vị gì đáng nói.

Bởi vì...đối với hắn mà nói, Tiêu Thanh Sơn có thể cho hắn thân phận và địa vị, đồng dạng cũng có thể thu hồi. Tiêu Thanh Sơn thu hồi tất cả của hắn, sau đó lại dùng truyền thông đối với hắn tiến hành phong tỏa, như vậy, hắn chỉ là một người thường triệt để, không ai sẽ đi quan tâm hắn.

....

Buổi tối, bầu trời đầy sao, ngẩng đầu nhìn lên thấy giống như một dòng sông bạc, liếc mắt nhìn không thấy đầu cùng. Dưới tinh không, ánh sáng đèn neon nhu hòa bao phủ cả tòa thành thị, phảng phất như vì thành thị phủ thêm một chiếc áo khoác hoa lệ, vô cùng mê người.

Ngày ba mươi một tháng mười hai, năm 2009, đêm cuối cùng.

Đối với những đôi nam nữ đang chìm trong tình yêu mà nói, buổi tối này tràn ngập hương vị lãng mạn, mà đối với những nam nữ độc thân mà nói, buổi tối này tràn ngập hương vị cô độc, sự tập kích của tịch mịch càng thêm mãnh liệt so với dĩ vãng, điều này làm cho bọn họ phải đi ra khỏi nhà, đến một loạt chỗ ăn chơi như quán bar, dùng rượu mạnh và chất nicotin gây tê sự tịch mịch trong lòng, thậm chí có người tuyển chọn phương thức phóng túng bản thân để chống đỡ sự cô đơn tập kích, cáo biệt buổi tối cuối cùng của năm 2009.

Ở dưới tình hình này, buổi tối hôm nay tràn ngập hương vị trụy lạc, các nhà hàng quán bar chật ních, hai bên đi thuê phòng đại khái đều chỉ mới gặp mặt nhau lần đầu tiên, lần đầu tiên quen nhau, lần đầu tiên uống rượu...có người thậm chí ngay cả tên của đối phương cũng không biết.

Tình một đêm.

Ba chữ này, là sự hình dung chân thực nhất của những nam nữ độc thân.

Làm nghệ sĩ nổi tiếng nhất hiện nay, Mộ Dung Tuyết ở một số thành phố lớn đều có biệt thự riêng của mình, tại Hong Kong có cả hai biệt thự. Đương nhiên, nàng mua nhiều biệt thự như vậy cũng không phải để tiêu xài, càng không phải để phô bày sự giàu sang, bởi vì nàng không thích cảm giác ở khách sạn.

Ở buổi tối hôm nay, Mộ Dung Tuyết không đi ra ngoài phóng túng, cũng không đi làm việc, mà vẫn ở mãi trong biệt thự của nàng.

Vào buổi chiều, Lăng Vĩnh Bình từng tự mình đến tìm nàng một chuyến, nỗ lực thuyết phục nàng, để buổi biểu diễn ngày mai tiến hành đúng hạn, thế nhưng lại bị nàng cự tuyệt.

Nàng không hề nói lý do với Lăng Vĩnh Bình, chỉ nói ba chữ, không tâm tình.

Đối với việc này, mặc dù Lăng Vĩnh Bình thập phần phiền muộn, thế nhưng cuối cùng cũng phải tiếp nhận quyết định của Mộ Dung Tuyết, đồng thời dự định vào sáng sớm ngày mai sẽ mời ký giả dự họp báo tuyên bố tin tức, tuyên bố chuyện này.

Trong phòng ngủ của Mộ Dung Tuyết, Mộ Dung Tuyết đang ngồi trên ghế bên cửa sổ, nhìn những ngôi sao sáng bên ngoài bầu trời, ánh mắt vẫn không di động, cũng không biết đang suy nghĩ chuyện gì.

“Bang bang!”

Tiếng đập cửa rất nhỏ mà hữu lễ vang lên, ngoài cửa truyền đến thanh âm của ẻo lả: “Tiểu Tuyết, cô đã suốt một ngày không ăn gì rồi, tôi đã nấu cháo cho cô, đi ra ăn một chút đi.”

ẻo lả dứt lời, ở ngoài cửa chờ gần hai phút, thế nhưng không có nghe được Mộ Dung Tuyết trả lời.

Vì thế, ẻo lả không thể làm gì khác hơn là thở dài rồi đi.

Lúc dĩ vãng, hẳn cũng không cùng Mộ Dung Tuyết ở chung một chỗ, chỉ là gần đây vì tình huống đặc thù nên mới lưu lại chiếu cố Mộ Dung Tuyết, mà ngoại trừ Mộ Dung Tuyết đồng ý, bằng không hẳn không thể bước vào phòng ngủ của Mộ Dung Tuyết một bước.

“Người là sắt, cơm là thép, không ăn gì là không được đâu.” Thanh âm rất nhỏ mà quen thuộc vang lên phía sau Mộ Dung Tuyết.

Mộ Dung Tuyết không quay đầu lại, chỉ vô ý thức nói: “A Khải, không phải tôi đã nói qua với anh, không có sự cho phép của tôi không cho anh vào phòng sao? Sao anh lại...”

Lúc Mộ Dung Tuyết nói tới phân nửa, bỗng nhiên nhìn thấy được thân ảnh một người hiện lên trên cánh cửa sổ bằng thủy tinh.

Sau một khắc, cả người nàng như cả kính, vô ý thức xoay người!

Khi vừa nhìn thấy Lý Dật trong hình dáng mái tóc dài cùng chòm râu sơn dương, Mộ Dung Tuyết cũng không thét lên chói tai, mà cả người run lên nhìn cặp mắt khiến cho nàng ngày mong đêm tưởng, con người của nàng đột nhiên phóng lớn, biểu tình trên mặt cực kỳ kích động!

Khi trong nháy mắt nhìn thấy cặp mắt kia, nàng liền nhận ra nam nhân trước mắt.

“Là...là...anh sao?” Mộ Dung Tuyết run rẩy vươn tay phải, nỗ lực muốn vuốt ve khuôn mặt của Lý Dật, thế nhưng bàn tay đưa lên giữa không trung lại thu trở về, tựa hồ nàng lo sợ đây chỉ là giấc mộng, một lúc nàng sờ vào thấy rỗng không, mộng sẽ tỉnh.

Lý Dật vươn tay nhẹ nhàng lau đi nước mắt trên khóe mắt của Mộ Dung Tuyết, mỉm cười nói: “Là anh.”

Cảm thụ được nhiệt độ ấm nóng trên bàn tay của Lý Dật, thân thể Mộ Dung Tuyết chấn động, sau đó nàng nở nụ cười, cười đến dị thường hạnh phúc, trong nháy mắt lộ ra dáng tươi cười, nàng kim lòng không được nhào vào trong lòng Lý Dật.

Lý Dật không cự tuyệt vòng tay của Mộ Dung Tuyết, mà vươn hai tay ôm lấy nàng.

Thân thể mềm mại ngã vào lòng, trong đầu Lý Dật nhớ tới lần đầu tiên khi quen biết Mộ Dung Tuyết tại Thượng Hải, ôn nhu nói: “Em gầy.”

Mộ Dung Tuyết không trả lời Lý Dật nói, mà chăm chú vòng tay sau lưng Lý Dật, nhắm mắt lại, tham lam hít lấy hương vị trên người Lý Dật, tựa hồ như muốn ghi tạc mùi vị trên cơ thể Lý Dật vào lòng mình vĩnh viễn.

Không biết qua bao lâu, Mộ Dung Tuyết ngẩng đầu, dừng trên khuôn mặt chịu đủ tang thương của Lý Dật, nói: “Bọn họ nói anh đã chết, em nghĩ rằng cả đời này sẽ không còn được gặp anh nữa.”

“Không phải anh vẫn đang sống thật tốt đó sao?” Lý Dật cười cười, chỉ là dáng tươi cười không thể che giấu vẻ khổ sắp không thể xóa mờ.

Có thể là vì muốn che giấu vẻ khổ sắp kia, Lý Dật lập tức nói sang chuyện khác: “Vì sao muốn hủy bỏ buổi biểu diễn ngày mai? Anh vốn có dự định nghe xong buổi biểu diễn của em mới rời đi.”

“Bởi vì lo lắng cho anh, nên không có tâm tư.” Mộ Dung Tuyết ôn nhu nhìn chằm chằm con người của Lý Dật, nhẹ giọng nói: “Bất quá anh đã muốn đến nghe, như vậy em sẽ thông tri bọn họ, ngày mai sẽ tiến hành biểu diễn đúng hạn.”

“Như vậy những người hâm mộ của em sẽ ghen.” Lý Dật trêu chọc.

Không biết vì sao, thấy biểu tình giả vờ làm ra vẻ dễ dàng của Lý Dật thì Mộ Dung Tuyết có chút đau lòng, nàng biết nam nhân kiên cường trước mắt này không muốn biểu hiện vẻ mềm yếu ngay trước mặt của nàng.

“Em chỉ muốn hát cho một mình anh nghe.” Mộ Dung Tuyết chăm chú nói.

“Tuy rằng anh rất nguyên ý như vậy, thế nhưng hiện nay mà nói không có cơ hội.” Lý Dật cười cười, sau đó lau đi nước mắt trên mặt Mộ Dung Tuyết, nói: “Tối ngày mai anh sẽ đến xem buổi biểu diễn của em, nhớ kỹ trang phục đẹp một chút, chuẩn bị đầy đủ một chút, tranh thủ cho anh sự vui mừng.”

Dứt lời, Lý Dật tựa hồ lại nghĩ tới điều gì, nói: “Còn nữa, không nên đem chuyện anh tới gặp em nói cho bất luận kẻ nào!”

“Anh phải đi rồi sao?” Mộ Dung Tuyết cố sức ôm lấy Lý Dật.

Lý Dật cười khổ nói: “Nhìn em có lẽ đã lâu không có ngủ đủ giấc, thật sự còn không nghỉ ngơi, ngày mai mang theo hai con mắt gấu mèo làm sao ra sân khấu? Anh cũng không muốn ngày mai thấy em lên sân khấu, lại là dáng dấp còn chưa tỉnh ngủ.”

“Em...một chút em sẽ ngủ.” Mộ Dung Tuyết dưới tình thế cấp bách bách gương mặt chợt đỏ lên, chỉ thấy nàng cúi đầu nhỏ giọng nói: “Ồ lại với em nữa giờ được không?”

Thấy Lý Dật không trả lời, Mộ Dung Tuyết làm nũng nhìn Lý Dật: “Chỉ là nửa giờ...”

150. Chương 149 : Có Thể Sao?

Một chiếc xe Lincoln xa hoa có rèm che hướng thẳng sân vận động Hồng Quán chạy tới, trên xe, biểu tình Tần Huy có chút cổ quái, hẳn biết rõ, Mộ Dung Tuyết có thể đúng hạn tổ chức buổi biểu diễn ngày hôm nay, duyên cớ điều bởi vì Lý Dật.

Lòng đố kỵ của đàn ông khiến hắn muốn đi hỏi Lý Dật có quan hệ gì với Mộ Dung Tuyết, thế nhưng hắn có thể có được thành tựu ngày hôm nay, tự nhiên cũng biết không phải điều gì cũng có thể đi hỏi, hắn không hỏi Lý Dật, chỉ là ánh mắt nhìn về phía Lý Dật có chút quái dị.

Đối với việc này, Lý Dật có thể đoán ra Tần Huy đang suy nghĩ điều gì, hắn cũng không hề giải thích câu nào.

Đêm qua, dưới sự cầu xin của Mộ Dung Tuyết, hắn ở trong phòng bởi Mộ Dung Tuyết thêm nửa giờ. Đối với một nam một nữ mà nói, thời gian nửa giờ đủ để làm rất nhiều chuyện, thế nhưng hai người cũng không phát sinh ra chuyện gì vượt khỏi siêu hữu nghị.

Tròn nửa giờ, Mộ Dung Tuyết chỉ chúi đầu trong ngực Lý Dật, vừa nhìn ánh sao bên ngoài, vừa cùng Lý Dật nói chuyện phiếm kể về những chuyện đã phát sinh.

So sánh với Lý Dật và Tần Huy mà nói, bí thư Tô Nhiễm của Tần Huy có chút hưng phấn.

Làm người hâm mộ của Mộ Dung Tuyết, có thể gần gũi xem Mộ Dung Tuyết biểu diễn, gần gũi nghe Mộ Dung Tuyết hát, đây là chuyện phi thường hạnh phúc.

Khi ba người Lý Dật đi tới sân vận động Hồng Quán, mặt trời chiều hoàn toàn đã hạ xuống đường chân trời, sắc trời tối sẫm xuống tới. Đèn lớn ngoài cửa sân vận động đã được nhân viên công tác mở lên, ngọn đèn màu vàng đỏ chiếu sáng ngoài cửa sân vận động chẳng khác gì như ban ngày.

Mặc dù còn cách giờ biểu diễn khoảng gần một giờ, thế nhưng bãi đỗ xe trước sân vận động đổ đầy các loại xe limousine đủ mọi kiểu dáng. Một số fans, ăn mặc trang phục thống nhất, cầm áp phích có hình của Mộ Dung Tuyết lớn tiếng hét vang tên của nàng, khí thế rung trời.

Nhìn biểu tình điên cuồng trên mặt những người hâm mộ, Lý Dật phải cảm thán những fans hâm mộ thật sự là đáng sợ, đồng thời càng hiểu biết thêm về nhân khí của Mộ Dung Tuyết.

Nguyên với thân phận của Tần Huy, hoàn toàn có thể ngồi trong phòng quý khách để xem Mộ Dung Tuyết biểu diễn. Bất quá đây ghế quý khách đều ở chung một chỗ, Tần Huy sợ nửa đường gặp phải Lăng Vĩnh Bình và Tiêu Cường, nên đổi lại ngồi gần sân khấu.

Nói chung, đây ghế gần sân khấu cũng rất khó mua được, nhưng đối với Tần Huy mà nói đây cũng không phải là việc khó.

Sân khấu nằm ngay giữa sân, chiếm diện tích rất lớn, thoát nhìn phi thường huyền lệ, hiển nhiên, vì buổi biểu diễn ngày hôm nay, tập đoàn giải trí Hồng Tinh có thể nói chuẩn bị phi thường đầy đủ.

Khi Lý Dật cùng với Tần Huy và Tô Nhiễm đi tới gần sân khấu, khắp nơi đều là fans hâm mộ, những người hâm mộ này có vẻ càng thêm điên cuồng, các loại trang bị ủng hộ đều đầy đủ.

Toàn bộ sân vận động cũng ngồi đầy khán giả, mặc dù còn chưa bắt đầu biểu diễn, thế nhưng sự nhiệt tình của khán giả đã hoàn toàn châm ngòi, hiển nhiên đây là buổi diễn xuất trọng đại.

Màn đêm dần dần phủ xuống, buổi biểu diễn còn chưa bắt đầu, hơn vạn người cầm theo gậy phát sáng cùng đủ loại đèn màu loang loáng trang trí cho toàn bộ sân vận động sáng lạn cực kỳ.

Ánh đèn trên sân khấu đã thấp sáng, màn hình siêu lớn đã bắt đầu chiếu những đoạn ghi hình MV của Mộ Dung Tuyết. Hầu như mỗi một ca khúc, đều khiến cho đông đảo mọi người cùng hòa xướng, thanh âm chính tề to rõ đầy rẫy toàn bộ sân vận động, quanh quẩn trên bầu trời.

Tâm tình dễ bị lây nhiễm là chuyện mà được rất nhiều nhà khoa học nghiên cứu chứng thực, dưới sự ảnh hưởng của vạn người, lần đầu tiên tham gia xem biểu diễn như Lý Dật trong lòng cũng nhiều ít có chút hưng phấn.

Tần Huy cũng không ngoại lệ, hắn thậm chí còn bắt chước theo fans của Mộ Dung Tuyết ậm ừ ca khúc, mà Tô Nhiễm thì hoàn toàn bỏ hết mặt nạ, quơ gậy phát sáng thỏa thích lớn tiếng hát theo ca khúc của Mộ Dung Tuyết.

Xem biểu tình của nàng, hoàn toàn đã lâm vào trong hưng phấn như một thiếu nữ mười tám tuổi, thanh xuân mà hoạt bát.

Khi trời đã hoàn toàn tối hẳn, ánh đèn lớn trên cao bỗng nhiên tắt đi, toàn bộ sân vận động chỉ còn ánh sáng của gậy phát sáng lóe ra quang mang yếu ớt. Những quang mang này liên kết cùng một chỗ, phảng phất như những ngôi sao trên bầu trời, hợp thành một dãy ngân hà. Bóng tối thình lình ập đến vẫn không làm người hâm mộ kinh hoảng, bọn họ vẫn như cũ chính tề hát to ca khúc của Mộ Dung Tuyết.

Bỗng nhiên...

Hơn mười tia ánh sáng lazer hoa mỹ từ bốn phía trong sân vận động bắn ra, toàn bộ sân vận động sáng lạn rực rỡ không gì sánh được, tựa như ảo mộng.

“Mộ Dung Tuyết! Mộ Dung Tuyết!...” Những người hâm mộ tựa hồ ý thức được điều gì, bắt đầu lớn tiếng hò hét tên của Mộ Dung Tuyết, chờ mong thần tượng xuất hiện.

Lúc này, một giọng nữ tinh thuần giống như từ phía chân trời mờ ảo truyền đến, tất cả mọi người ngừng lại hô hấp, những người hâm mộ đã được rèn luyện kinh nghiệm đều biết lúc nào nên hò hét, lúc nào nên an tĩnh, phi thường biết xây dựng bầu không khí. Ai cũng đều biết, diễn xuất đêm nay đã gần bắt đầu, đây cũng là buổi biểu diễn đầu tiên mừng năm mới của Mộ Dung Tuyết.

Giọng nữ ngâm xướng kết thúc, vài ánh lửa đủ màu bỗng nhiên từ phía hội trường bắn về phía bầu trời, trong một mảnh pháo hoa rực rỡ, bỗng nhiên ngọn đèn trên sân khấu đột sáng lên trong nháy mắt, toàn bộ sân khấu bao phủ trong ánh sáng màu lam nhạt như biển cả, sóng người lập tức liên khởi động, đã có người bắt đầu thất thanh hét chói tai, bầu không khí trong sân vận động đã đạt tới cao trào!

Một mảnh huyền lệ do vô số lửa hoa cầu thành thác nước bỗng nhiên từ trên đỉnh vuông góc của sân khấu rơi xuống, hầu như song song, vô số ánh sáng bỗng nhiên tập trung ở một điểm, Mộ Dung Tuyết mặc một bộ áo sa màu đen mỏng, xuất hiện ngay giữa sân khấu. Trên mặt nàng lộ vẻ mỉm cười mê người mà sáng lạn, một tay cầm microphone, một tay hướng khán giả vẫy vẫy.

“Mộ Dung Tuyết! Mộ Dung Tuyết! Mộ Dung Tuyết!...”

Sự xuất hiện của Mộ Dung Tuyết làm khán giả trong sân vận động triệt để điên cuồng, bọn họ chính tề quơ gậy phát sáng trong tay, chính tề ra sức hét vang tên của Mộ Dung Tuyết.

Thậm chí, do bị khán giả lây nhiễm, Tần Huy ngồi bên cạnh Lý Dật cũng nhịn không được hòa theo tiếng hét gọi tên Mộ Dung Tuyết, nguyên bản với thân phận của hắc muốn gặp mặt Mộ Dung Tuyết cũng rất dễ, thế nhưng sức cuốn hút của tâm tình thật sự rất kinh khủng, dưới tình huống này, dù là hắc cũng không cách khống chế chính tình tự của bản thân mình.

Về phần... Tô Nhiễm thì hoàn toàn lâm vào trong hưng phấn, tư thế này, phảng phất như hiện tại Lý Dật có muốn ăn vụng đậu hũ của nàng, nàng cũng sẽ không nhận thấy được.

Bên tai đây rầy ba chữ Mộ Dung Tuyết, nhìn Mộ Dung Tuyết xinh đẹp như thiên tiên đứng trên sân khấu, Lý Dật phải cảm thán, Mộ Dung Tuyết trên sân khấu và Mộ Dung Tuyết ngoài đời là hai người hoàn toàn khác nhau. Mộ Dung Tuyết ngoài đời nhu nhược, thậm chí sẽ vì lo lắng cho hắc mà rơi lệ, thế cho nên hủy bỏ buổi biểu diễn. Mộ Dung Tuyết trên sân khấu tự tin rộng rãi, là một siêu sao chân chính!

Mọi người đều có hai mặt tính cách, mỗi người đều ngoại lệ.

Nhớ lại từ khi quen biết Mộ Dung Tuyết cho đến lần thứ hai gặp lại, Lý Dật phải cảm thán số phận luôn thay đổi.

Có thể nói, vô luận là hắc hay là Mộ Dung Tuyết cũng không có nghĩ tới, lần thứ hai bọn họ gặp lại, lại với loại phương thức này.

Đột nhiên, khán giả lại lần thứ hai yên tĩnh xuống tới, khúc nhạc dạo du dương chậm rãi vang lên trong sân vận động, Mộ Dung Tuyết tay cầm microphone, bắt đầu bài hát đầu tiên của nàng đêm nay : An Tĩnh Mà Đi.

Bài hát này là bài hát thành danh của Mộ Dung Tuyết, tuy rằng với thực lực hiện tại mà xem, bài hát này còn thua kém rất nhiều, thế nhưng mỗi lần nàng biểu diễn đều dùng bài hát này dạo đầu.

Mọi người đều có tâm lý hoài cổ, dù là thiên hoàng cấp siêu sao Mộ Dung Tuyết cũng không ngoại lệ.

Mộ Dung Tuyết trên sân khấu tạo nên cơn bão đầu tiên, cùng với kỹ thuật nhảy hoa mỹ, tiếng ca như tiếng trời chinh phục mỗi người tại hiện trường.

Thanh âm của nàng cũng tràn ngập sự cuốn hút như dĩ vãng, làm khán giả trong bất tri bất giác chìm đắm bên trong, không thể nào tự kìm chế.

Mộ Dung Tuyết từng ở trong karaoke đơn độc biểu diễn cho Lý Dật và Lưu Vi, đối với sức cuốn hút trong thanh âm của Mộ Dung Tuyết, Lý Dật thập phần rõ ràng, lần thứ hai nghe được tuy rằng không chấn động như lần đầu tiên, thế nhưng vẫn ảnh hưởng tới hắn như cũ, chỉ là hắn có thể khống chế tình tự của mình rất tốt.

Bài hát đầu tiên kết thúc, ngọn đèn trên sân khấu sáng lên, Mộ Dung Tuyết lộ ra dáng tươi cười hài lòng: “Cảm tạ các bạn đã tới tham gia buổi biểu diễn mừng năm mới của tiểu Tuyết, cảm tạ các vị!”

Nói tới đó, ánh mắt Mộ Dung Tuyết nhanh chóng đảo qua trên người những khán giả đang ngồi gần sân khấu, sau đó dừng lại trên người Lý Dật, dáng tươi cười trên mặt càng tăng thêm.

“Trời ạ! Mộ Dung Tuyết nở nụ cười với tôi kìa!” Thấy dáng tươi cười mê người của Mộ Dung Tuyết, bên cạnh Lý Dật, Tô Nhiễm vẻ mặt hưng phấn hô lên.

Trên thực tế, lấy thân phận của nàng, trong việc hợp tác bình thường, đừng nói chỉ là dáng tươi cười của Mộ Dung Tuyết, dù là muốn ngồi cùng bàn ăn chung với Mộ Dung Tuyết cũng không phải là việc khó.

Mà trong hoàn cảnh này, dáng tươi cười của Mộ Dung Tuyết vô cùng trân quý, huống chi là cho một mình nàng?

Chỉ có Lý Dật biết, Mộ Dung Tuyết đang nhìn hắn cười, đồng thời trong đầu hắn không khỏi nhớ tới tối hôm qua trước khi đi, Mộ Dung Tuyết đã nói với hắn: “Sau khi buổi biểu diễn kết thúc, em sẽ chờ anh tại thiên thai của tập đoàn Thiên Đạt, anh an bày cho tốt nga!”

Bởi Lý Dật nói cho Mộ Dung Tuyết, hắn được Tần Huy phụ trách tiếp đãi tại Hong Kong, cho nên theo Mộ Dung Tuyết xem ra, Lý Dật chỉ cần nói một câu, thiên thai đêm nay sẽ thuộc về hai người bọn họ, không ai sẽ đến quấy rầy.

Đối với Mộ Dung Tuyết mà nói, đây là một buổi biểu diễn phi thường đặc sắc, nàng giống như một thiên sứ của đêm tối sinh động trên sân khấu, một bài hát nối tiếp một bài hát, thậm chí làm cho mọi người không hề có cảm giác thời gian đang trôi qua.

Trong thời gian hạnh phúc, mọi người hi vọng xa vời thời gian qua chậm một chút, mà ở thời gian thống khổ, mọi người luôn hi vọng xa vời thời gian có thể qua nhanh.

Đối với người hâm mộ đến xem buổi biểu diễn ca nhạc ngày hôm nay mà nói, bọn họ vô cùng hạnh phúc.

Mà thượng đế cũng luôn công bình, cũng không thay đổi tốc độ của thời gian, trong bất tri bất giác, một tiếng rưỡi đồng hồ trôi qua, buổi biểu diễn cũng đã sắp kết thúc.

Lúc này Mộ Dung Tuyết đã đổi hơn mười bộ quần áo, bởi quá độ ra sức, trên trán đã xuất hiện mồ hôi, nàng không lau mồ hôi trên trán, mà vẻ mặt thâm tình nói: “Lần thứ hai cảm tạ các bạn có thể quang lâm buổi biểu diễn ngày hôm nay, cũng mượn cơ hội này mong ước các bạn trong năm mới, thân thể khỏe mạnh, vạn sự như ý! Cuối cùng, tôi muốn tặng ca khúc Cứu Thục cho mọi người, cũng tặng cho một người bạn của tôi, mong ước người ấy có thể trong một năm mới quên hết phiền não, quên đi quá khứ, an lạc tươi vui!”

Mộ Dung Tuyết vừa nói xong, khán giả trong hiện trường lại hò hét, mà nàng cũng bước tới cây đàn dương cầm ngay giữa sân khấu.

Quên phiền não? Quên quá khứ?

Có thể sao?

Nhìn thân ảnh diệu mỹ của Mộ Dung Tuyết, hồi tưởng lời Mộ Dung Tuyết vừa nói, Lý Dật nở nụ cười, dáng tươi cười trong đêm đen có vẻ đầy khổ sáp vô cùng.

151. Chương 150 :dưới Sao Trời, Trên Vu Sơn.(1)

Một ít khán giả bởi vì quá mức kích động, vừa hát, vừa chảy nước mắt.

Thậm chí, dù là bí thư Tô Nhiễm của Tần Huy cũng đỏ cả mắt, nước mắt không ngừng chuyển động trong viền mắt.

Lý Dật và Tần Huy, Tô Nhiễm đi ra khỏi sân vận động, toàn bộ bên ngoài sân vận động người đi tập nập, hiển nhiên, có rất nhiều fans hâm mộ đang muốn chờ Mộ Dung Tuyết ký tên lên CCD, cho nên mới đau khổ chờ nơi đó.

Với việc này, trong lòng Lý Dật cũng giống như gương sáng, hắt hiếu được, lúc này Mộ Dung Tuyết khả năng đã rời khỏi sân vận động, dù sao Mộ Dung Tuyết đã hẹn hắt hiếu gặp trên thiên thai của tập đoàn Thiên Đạt.

Mặc dù Tần Huy không biết đã nửa đêm mà Lý Dật lại muốn đến thiên thai của tập đoàn Thiên Đạt làm gì, nhưng cũng không hỏi Lý Dật, mà đã sớm an bày tất cả.

Sau khi đi ra sân vận động, bởi vì có Tô Nhiễm, Lý Dật cũng không để Tần Huy đưa hắt hiếu đến tòa lầu của tập đoàn Thiên Đạt, mà tự mình đi ngăn cản một chiếc taxi đi trước.

Buổi tối đầu tiên của năm mới, xe cô đi trên đường rất nhiều, đại khái đều là limoushine, vô số xe tạo thành hàng dài, chậm rãi bò trên đường lớn.

Nguyên bản con đường chỉ cần hai mươi phút đã tới, bởi vì kẹt xe, hơn bốn mươi phút sau Lý Dật mới đến được tòa lầu của tập đoàn Thiên Đạt.

Nhìn tòa lầu chọc thẳng lên trời, Lý Dật ngạc nhiên nhớ tới không lâu lúc trước, hắt hiếu và Lưu Tư Cầm từng đi tới thiên thai của tòa lầu tập đoàn Hoa Thanh. Buổi tối hôm đó, Lưu Tư Cầm ngẩng mặt lên bầu trời, hướng những ngôi sao và vàng trắng đem rất nhiều oán khí tích góp từng tí một suốt nhiều năm toàn bộ phát tiết ra ngoài.

Tiểu nha đầu hắt hiếu là đã tới nước Mỹ rồi đi?

Xa tận nước Mỹ, bọn họ vẫn hoàn hảo chứ?

Lý Dật trầm nghĩ trong lòng, đồng thời tiến vào tòa lầu tập đoàn Thiên Đạt, đi thang máy lên thiên thai.

Khi đến tòa lầu thì đã khuya, toàn bộ tòa lầu hầu như không còn bóng người, thật im ắng.

Nương theo một tiếng giòn vang, thang máy đã đến tầng cao nhất, Lý Dật đi ra thang máy đi vào thiên thai.

Bởi Tần Huy đã an bày trước đó, cánh cửa lên thiên thai cũng không đóng, mà vẫn mở rộng.

Lúc Lý Dật đi tới thiên thai, thiên thai hoàn toàn trống trải, toàn bộ thiên thai thật im ắng.

“Không được cử động, giơ tay lên!”

Một thanh âm thanh linh vang lên, Lý Dật cũng không hề động, hắt hiếu đã nghe được tiếng bước chân từ lâu, thậm chí nghe thấy được hương vị nước hoa của nữ nhân, chỉ là hương vị nước hoa với hắt hiếu mà nói thật quen thuộc.

Mộ Dung Tuyết mặc một chiếc áo trắng cùng một chiếc váy ngắn màu đen, cười tủm tỉm xuất hiện ngay trước mắt Lý Dật, thấy trên mặt Lý Dật không lộ chút biểu tình thì phiến muện nói: “Còn muốn hù dọa anh, ai biết anh lại không phối hợp!”

Đang khi nói chuyện, miệng anh đào nhỏ nhắn của Mộ Dung Tuyết bữu lên thật cao, trong con ngươi có một tia uể oải nhưng càng nhiều lại là hưng phấn!

“Thế nào lại nghĩ muốn gặp mặt ở đây?” Lý Dật có chút không giải thích được hỏi thăm, ngày hôm qua Mộ Dung Tuyết nói với hắt hiếu muốn gặp mặt ở đây, tuy rằng hắt hiếu đã đáp ứng, thế nhưng cũng không đi hỏi nguyên nhân.

Mộ Dung Tuyết tiến lên trước một bước, rất tự tin nắm lấy cánh tay Lý Dật, tựa đầu lên ngực Lý Dật: “Tuy rằng tòa lầu này cũng không phải tòa lầu cao nhất Hong Kong, nhưng cũng có thể xem là tương đối cao, có thể thưởng thức toàn bộ cảnh đêm của Hong Kong. Anh không cảm thấy hai người chúng ta y ôi cùng nhau, thưởng thức cảnh đêm là một chuyện rất lãng mạn hay sao?”

Đúng như lời Mộ Dung Tuyết, tòa lầu của tập đoàn Thiên Đạt rất cao, chung quanh cũng không có kiến trúc nào cao hơn, đứng trên thiên thai có thể thu hết toàn bộ cảnh đêm của Hong Kong vào đáy mắt.

Ánh đèn neon bao phủ toàn bộ đêm đen tại Hong Kong, giống như một tòa thành huyền ảo, xa xa nhìn lại, làm cho tâm linh chấn động.

Không biết vì sao, nghe được Mộ Dung Tuyết nói, Lý Dật không khỏi nhớ tới Andrew Luofu, Andrew tựa hồ cũng giống như Mộ Dung Tuyết, đều có sở thích ngắm cảnh đêm.

Gió thêm thổi qua, thổi bay mái tóc đen trên vai Mộ Dung Tuyết, trên mặt nàng đầm mồ hôi, làm lớp trang điểm có chút tổn hại, thế nhưng cũng không ảnh hưởng đến gương mặt của nàng, dưới bầu trời đêm nhìn nàng vẫn vô cùng động lòng người.

“Có phải đã chờ lâu rồi không?” Nghĩ đến việc Mộ Dung Tuyết còn chưa kịp tẩy trang lại chạy đến nơi đây, trong lòng Lý Dật không khỏi ảm áp.

“Không phiền lụy, ở chung với anh một chỗ làm gì cũng không mệt.” Mộ Dung Tuyết dừng ở khuôn mặt Lý Dật, đôi mắt mỹ lệ chứa đựng tình ý nồng đậm.

Nhìn chiếc miệng anh đào nhỏ nhắn đang run nhè nhẹ của Mộ Dung Tuyết, trong lòng Lý Dật khẽ động, vô ý thức nâng lên khuôn mặt Mộ Dung Tuyết, hướng cánh hoa tiên diễm hôn xuống phía dưới!

Bốn phiến môi tương tiếp, thân thể hai người đều run lên.

Lập tức, hai tay Mộ Dung Tuyết ôm lấy cổ Lý Dật, chủ động phối hợp.

Mộ Dung Tuyết tựa hồ không có kinh nghiệm hôn môi, nàng chỉ ngây ngốc hé miệng, lại không biết nên làm như thế nào, nhưng điều này không làm khó được Lý Dật.

Lý Dật thành thạo tách ra hàm răng của Mộ Dung Tuyết, đầu lưỡi giống như con cá chạch trong nháy mắt trượt đi vào, quần lấy chiếc lưỡi thơm tho của Mộ Dung Tuyết, dùng sức hấp mạnh!

Cùng lúc đó, hai tay của hắn vô ý thức nâng lên bờ mông tròn trịa của Mộ Dung Tuyết, cây thương dưới thân đã từ lâu hung hăng đâm vào bụng dưới của nàng.

Chẳng bao giờ thể nghiệm qua sự gần gũi giữa nam nữ, Mộ Dung Tuyết đâu chịu được cảnh Lý Dật lấn qua lẫn lại như vậy?

Chỉ vài giây thời gian, gương mặt mê người của Mộ Dung Tuyết đã đỏ ửng một mảnh, đôi mắt mỹ lệ chăm chú nhắm lại, hô hấp có chút gấp, thối lên mặt Lý Dật, có chút nóng hầm hập.

Bàn tay của Lý Dật lướt sau lưng và mông của Mộ Dung Tuyết vài giây, thuận thế lướt vào bên trong quần áo của Mộ Dung Tuyết, từ trên dọc xuống, vuốt ve nụ hoa co dãn của nàng.

Nịt ngực của Mộ Dung Tuyết cũng không phải loại bằng bông, tay phải Lý Dật vuốt ve lên trên, chỉ cảm thấy từ lòng bàn tay truyền đến một cổ cảm giác giống như điện giật.

“A ần...”

Sự kích thích thình lình xảy ra làm Mộ Dung Tuyết có loại cảm giác bị điện giật, toàn thân một trận tê dại, đồng thời có một cảm giác thoải mái trộn lẫn với sự ngứa ngáy, làm nàng không tự chủ được rên lên.

Một tiếng rên nhẹ lập tức châm lên lửa dục trong cơ thể Lý Dật, lửa dục dùng tốc độ kinh khủng lan tràn khắp toàn thân Lý Dật. Hắn thô lỗ kéo mạnh quần áo Mộ Dung Tuyết, vừa giật đứt nịt ngực mỏng dính, hai nụ hoa trắng nõn mà vun cao nhất thời xuất hiện ngay trước mắt Lý Dật.

Sự kích thích cường liệt làm hai hạt nho phía trên nụ hoa đứng lên, nguyên nụ hoa từ trắng biến thành đỏ, giống như sắp nổi lên khỏi mặt nước.

“Lý Dật, không nên ở chỗ này, em sợ...”

Mộ Dung Tuyết vừa ôm chặt thân thể của Lý Dật, vừa mơ màng nói.

Lý Dật đã quan sát hoàn cảnh chung quanh, các tòa lầu chung quanh cũng không cao bằng tòa lầu tập đoàn Thiên Đạt, vì thế sẽ không bị người phát hiện, hơn nữa nhân viên công tác đã nhận được chỉ thị, tuyệt đối sẽ không tùy tiện đi lên quấy rối bọn họ.

Vì vậy, Lý Dật cũng không dừng lại động tác, cúi đầu ngậm lấy nụ hoa kiều diễm kia.

“A!”

Cả người Mộ Dung Tuyết run lên, chiếc miệng anh đào nhỏ nhắn không tự chủ được mở ra kêu lên một tiếng rên rỉ, chỉ là nàng tựa hồ như sợ hãi bị người khác nghe được, kiệt lực áp chế, nhưng vì áp chế nên tiếng rên rỉ của nàng cũng tràn ngập mê hoặc.

Cùng lúc khi ngậm lên nụ hoa của nàng, hai tay Lý Dật cũng lướt vào trong chiếc váy ngắn màu đen, lướt từ dưới cặp đùi mang vớ da đi lên, một đường không ngừng vuốt ve.

Cả hai cách kích thích làm cho Mộ Dung Tuyết triệt để lâm vào trong biển dục vọng, nàng tựa hẳn thân thể lên vách tường của thiên thai, nhắm mắt lại không ngừng rên rỉ, đồng thời hai tay chăm chú níu chặt quần áo của Lý Dật, hai chân khép lại thật chặt chẽ!

Tiếng rên rỉ không ngừng của Mộ Dung Tuyết rốt cục làm Lý Dật tan vỡ, hắn lật ngược chiếc váy ngắn màu đen của Mộ Dung Tuyết, kéo vớ da trên đùi nàng xuống, xoay lại cơ thể Mộ Dung Tuyết đối mặt với vách tường, bờ mông cao kiều nhắm ngay Lý Dật.

Dưới bầu trời đầy sao sáng như ngọc, hai tay Lý Dật nắm lấy hai bầu ngực của Mộ Dung Tuyết, dán chặt lên hai vú của nàng...

Trên thiên thai đầy rẫy tiếng rên rỉ vừa thống khổ vừa vui sướng của Mộ Dung Tuyết cùng tiếng thở dầy đặc của Lý Dật, làm cho cả thiên thai tràn ngập khí tức hương diễm.

Không biết qua bao lâu theo một tiếng rên rỉ cao trào, thân thể hai người dán vào cùng nhau, vẫn không nhúc nhích.

Mộ Dung Tuyết vốn đã tiêu hao rất nhiều thể lực trong buổi biểu diễn, lúc này bị Lý Dật làm như thế, trên người đã không còn nữa điểm khí lực, hai chân như nhũn ra, nếu không phải nhờ Lý Dật đỡ lấy, sợ rằng từ lâu nàng đã đặt mông ngồi trên mặt đất.

“Trong túi của em có...có giấy.” Mộ Dung Tuyết yếu ớt nói, lại không biết thanh âm của nàng đối với Lý Dật mà nói có bao nhiêu mê hoặc.

Lý Dật hiểu được tình trạng kiệt sức của Mộ Dung Tuyết, sẽ không còn cách nào tiếp tục thừa nhận sự trừng kích của mình, vì vậy nhanh chóng lấy giấy vệ sinh trong túi xách, thu thập chiến trường.

Sau đó, Lý Dật phát hiện màu hồng son đại biểu cho sự trinh trắng của nữ nhân thấm vào trong giấy.

152. Chương 150 :dưới Sao Trời, Trên Vu Sơn.(2)

“Thế nào, hoài nghi em sao?” Thấy Lý Dật đang chờ ra, Mộ Dung Tuyết vội vã kéo lại váy, chỉnh lý lại y phục.

Dưới bầu trời đêm, khuôn mặt vốn tịnh lệ của nàng đỏ ửng, cặp mắt ngập nước, phảng phất như sắp nổi lên mặt nước.

“Không...không phải!” Lý Dật có chút xấu hổ lắc đầu.

Mộ Dung Tuyết đỏ mặt trừng mắt liếc Lý Dật, chính xác là trừng mắt nhìn cây thương vẫn còn thẳng cứng của hắn: “Còn không mau đem giấu vào đi, thật không biết xấu hổ!”

Lý Dật xấu hổ kéo quần lên, ôn nhu nói: “Làm đau em không?”

“Anh nói đi? Như một con sói con, nịt ngực cũng bị anh xé nát, anh đền cho em đi.” Lời tuy nói như vậy, thế nhưng Mộ Dung Tuyết cũng không có nửa điểm ý tứ trách cứ, vẻ mặt lại tràn đầy thỏa mãn. Đối với một nữ nhân mà nói, có thể đem lần đầu tiên quý giá của mình giao cho nam nhân mà mình âu yếm nhất, dù cho cuối cùng cũng chỉ là bị kịch, cũng đã định trước sẽ không hối hận.

Đương nhiên, cũng có một ít nữ nhân bảo thủ lại thích tại đêm tân hôn, đem tấm thân xử nữ của mình giao cho nam nhân mà nàng cùng đi vào nhà thờ làm lễ cưới, những nữ nhân này đại bộ phận sẽ thu được hạnh phúc, mà cũng có một số người sẽ hối hận cả đời. Bởi vì, khi các nàng cầm lấy tờ giấy kết hôn thì mới phát hiện, thân thể mà các nàng bảo tồn suốt bao nhiêu năm cuối cùng lại đưa cho một tên vương bát đản!

Nghe được Mộ Dung Tuyết đòi mình đền nịt ngực, Lý Dật có chút không nói gì, cũng không nói, mà ôm Mộ Dung Tuyết vào trong lòng, sau đó đi tới sát lan can của thiên thai.

Mộ Dung Tuyết giống như một con mèo nhỏ cuộn mình trong lòng Lý Dật, dựa đầu vào ngực Lý Dật, nghe nhịp tim của hắn, nhẹ giọng nói: “Nếu như có thể vĩnh viễn như vậy thì thật tốt.”

Lý Dật không trả lời Mộ Dung Tuyết, không phải hắn không muốn trả lời, mà là hắn không biết nên làm sao trả lời, bởi vì mặc dù hắn đã có một kế hoạch sơ bộ, thế nhưng con đường ngày mai rốt cục phải đi phương nào, hắn cũng không cách dự đoán.

Vừa rồi hắn nhất thời xung động nên ân ái với Mộ Dung Tuyết, nhưng lúc này lại phát hiện, chính mình căn bản không cách nào cấp cho Mộ Dung Tuyết một câu trả lời thuyết phục, thậm chí ngay một lời hứa hẹn tối thiểu cũng không có!

Nhìn vẻ tự trách chậm rãi hiện ra trên mặt Lý Dật, Mộ Dung Tuyết mỉm cười nói: “Anh không nên có áp lực, cũng không cần hứa hẹn gì với em. Những điều này em không cần, em không hề nghĩ anh sẽ vĩnh viễn ở bên cạnh em. Trước tiên không nói anh không có khả năng làm được, dù là em cũng tự có sự nghiệp của mình. Em tặng thân thể cho anh, thế nhưng em cũng không muốn buộc anh phải đeo gông xiềng trên lưng một đời, mà là mong muốn anh vui vẻ tiếp tục sinh tồn, lúc rảnh rỗi đến Hong Kong thăm em, như vậy em đã thỏa mãn.”

Nghe được lời nói của Mộ Dung Tuyết, trong lòng Lý Dật hiện lên sự cảm động, hắn kim lòng không được cúi người hôn lên trán Mộ Dung Tuyết.

Mộ Dung Tuyết nhắm mắt lại, lẳng lặng hưởng thụ nụ hôn, khoe miệng tràn đầy dáng tươi cười hạnh phúc.

Sau đó, Lý Dật ôm Mộ Dung Tuyết đi tới bên lan can thiên thai thưởng thức cảnh đêm mê người xa xa, Mộ Dung Tuyết bỗng nhiên cảm thán nói: “Biết không? Từ ánh mắt đầu tiên em nhìn thấy anh, em nghĩ giữa chúng ta sẽ phát sinh chuyện gì đó.”

“Phải?” Lý Dật nghĩ có chút hoang đường.

Mộ Dung Tuyết thấy Lý Dật có chút không tin, nói lầm bầm: “Hừ! Em đã biết anh không tin. Em cũng không lừa anh, đó là giác quan thứ sáu của nữ nhân, rất chuẩn.”

Lúc này Mộ Dung Tuyết ngoài đời cùng Mộ Dung Tuyết ở trên sân khấu kém nhau cách xa vạn dặm, nghịch ngợm giống như một tiểu hài tử.

Nhưng nếu để cho những fans hâm mộ đang đau khổ chờ bên ngoài sân vận động biết được Lý Dật và Mộ Dung Tuyết đang ở trên thiên thai triền miên, sợ rằng sẽ xé nát Lý Dật thành tro đi?

“Số phận tựa hồ luôn thay đổi, anh từng nghĩ chúng ta nhất định sẽ gặp lại, thế nhưng lại không nghĩ qua sẽ gặp lại trong tình huống này.” Lý Dật khẽ thở dài, cảm khái nói.

Mộ Dung Tuyết gật đầu: “Đúng vậy! Em nguyên bản dự định đến Thượng Hải biểu diễn cũng sẽ đi tìm anh, nhưng không có nghĩ đến anh...”

Mộ Dung Tuyết nói đến đó, tựa hồ lo lắng Lý Dật sẽ mất hứng, vội vã đem câu nói kế tiếp nuốt trở vào trong bụng, đồng thời vẻ mặt lo lắng nhìn Lý Dật, rất sợ Lý Dật sẽ tức giận.

Lý Dật cũng không hề lộ ra biểu tình tức giận như trong sự tưởng tượng của Mộ Dung Tuyết, mà là thập phần bình tĩnh, giống như mặt hồ không hề gợn sóng.

“Có thể nói cho em nghe chút sự tình cụ thể đã trải qua không?” Đêm hôm qua tuy rằng Mộ Dung Tuyết thập phần hiếu kỳ đối với tào ngộ của Lý Dật, thế nhưng vẫn chịu đựng không hỏi ra miệng. Vừa rồi nàng cùng Lý Dật đột phá tầng quan hệ cuối cùng đồng thời thấy Lý Dật tựa hồ không kiêng kỵ nói về chuyện này, nàng nhịn không được hỏi đi ra.

Lý Dật gạt đầu: “Lấy điều thuốc lá trong túi quần anh.”

Mộ Dung Tuyết nhu thuận giúp Lý Dật lấy ra gói thuốc lá trong túi quần hắn, rút một điếu đốt vào trong miệng Lý Dật, sau đó dùng bật lửa đốt.

Lý Dật hung hăng rít một hơi thuốc lá, theo gió phun ra một ngụm khói, sau đó bắt đầu kể ra.

Giọng nói bình tĩnh, không nhanh không chậm, nguyên bản chuyện tình thật kinh tâm động phách bị hắn nhẹ nhàng nói ra như dòng nước chảy xuôi.

Nhưng mặc dù là nước chảy xuôi, với chỉ số thông minh của Mộ Dung Tuyết cũng có thể đoán được trình độ hung hiểm trong đó.

“Anh một đường chạy trốn tới Hong Kong nhất định rất mạo hiểm phải không?” Mộ Dung Tuyết yêu thương nhìn Lý Dật.

Lý Dật nhẹ nhàng lắc đầu: “Rốt cục cũng hữu kinh vô hiểm.”

Mặc dù Lý Dật một đường bị vây truy ngăn chặn, thế nhưng so sánh với việc kiếp trước bị hình cảnh quốc tế bao vây tiêu trừ, độ nguy hiểm yếu hơn rất nhiều, chỉ là hắn không được tổ chức của kiếp trước chui đút, đồng thời tiếp ứng hắn, vì thế tăng thêm độ khó khi chạy trốn.

Trong đó, lần ở nhà ga Quảng Châu hắn là nguy hiểm nhất, hơn nữa còn bị tên cảnh sát giống như mèo mù vớ chuột chết bắn trúng một phát đạn.

“Em không hi vọng anh gặp chuyện không may.” Mộ Dung Tuyết vươn tay, nhẹ nhàng vuốt ve lên khuôn mặt khô ráp của Lý Dật, ôn nhu nói.

Lý Dật phun ra một ngụm khói, nói: “Yên tâm đi, anh không có việc gì đâu. Mạng của anh còn phải giữ lại để báo thù.”

“Anh hận hắn phải không?” Mộ Dung Tuyết hỏi.

Lý Dật rất thẳng thắn gạt đầu: “Tuy rằng trước đây hắn đã làm nhiều chuyện sai lầm, thế nhưng anh tha thứ cho hắn, nhận hắn làm cha, đồng thời không tiếc tất cả giúp đỡ hắn. Biểu hiện ra, hắn cho anh thân phận và địa vị, xem như hồi báo cho sự nỗ lực của anh. Thế nhưng, hắn là cha của anh!”

Khi Lý Dật nói đến chữ “cha” thì mặc dù hắn đã kiệt lực không chế, thế nhưng thanh âm vẫn run lên.

“Hắn là cha của anh a! Hắn nói qua, đời này sẽ tận hết nỗ lực đến bù đắp những hành vi sai lầm trong quá khứ của hắn! Hắn nói qua, vô luận phát sinh bất luận sự tình gì, cũng sẽ không để cho anh chịu một chút ủy khuất! Hắn nói qua, vô luận anh làm chuyện gì, hắn đều sẽ đứng bên cạnh anh!” Nói đến đây, Lý Dật nở nụ cười, cười đến rất tự giễu: “Thế nhưng kết quả làm sao? Một câu nói của hắn không chỉ thu hồi thân phận và địa vị của anh, còn muốn đưa anh vào chỗ chết, làm cho anh trở thành một con chó nhà tang chạy trốn khắp nửa Trung Quốc!”

“Xin lỗi.” Mộ Dung Tuyết thấy biểu tình của Lý Dật có chút kích động, có chút tự trách.

Nghe được Mộ Dung Tuyết nói, biểu tình Lý Dật lại khôi phục bình tĩnh: “Ở trong mấy ngày nay, anh đang suy nghĩ, trước đây những lời hắn nói với anh có phải là giả dối hay không. Bất quá, anh phải cảm tạ hắn, là hắn giúp anh sớm nhận ra con người hắn, bằng không với tình huống trước kia tiếp tục phát triển, anh khẳng định sẽ chịu đi chết vì hắn!”

Nói đến đây, Lý Dật không khỏi nhớ tới ngày trước lúc xuất chiến đối phó Điền Đăng Cương, Andrew Luofu từng hỏi hắn, đáng giá sao?

“Có đáng giá hay không tôi không biết, tôi chỉ biết hắn là cha tôi, nếu như hắn cần tôi giúp đỡ, tôi sẽ không bàng quan đứng nhìn.”

Hôm nay nhớ tới câu trả lời trước kia, Lý Dật nghĩ đúng là sự chề cười lớn nhất trên đời này!

Tục ngữ nói hổ độc không ăn thịt con, theo Lý Dật xem ra, trái tim Tiêu Thanh Sơn so với con cọp còn độc hơn nhiều lắm, thậm chí hắn còn hoài nghi trong trái tim của Tiêu Thanh Sơn có máu đỏ hay không.

Mặc dù kiếp trước Lý Dật không thể nghiệm qua cảm giác của thâm tình, thế nhưng, khi hắn tự tay giết chết đồng bạn cùng tổ chức, tâm tình của hắn cũng vô cùng khó chịu.

Mà hôm nay hắn cũng không rõ ràng, Tiêu Thanh Sơn phái người truy sát hắn, trái tim rốt cục có thấy đau đớn hay không.

Nhìn khuôn mặt bình tĩnh của Lý Dật, Mộ Dung Tuyết hiểu được, dưới sự bình tĩnh đó đang che giấu mưa rền gió dữ, tuy rằng nàng không biết Lý Dật sẽ làm như thế nào, thế nhưng nàng rõ ràng, nam nhân mà nàng yêu tuyệt đối sẽ không từ bỏ ý đồ!

“Ngày mai anh phải đi đúng không?” Mộ Dung Tuyết bỗng nhiên nhớ tới điều gì, có chút thất lạc hỏi thăm.

Lý Dật áy náy gật đầu, nói: “Thỉnh tha thứ sự ích kỷ của anh, anh phải đi làm chuyện của mình!”

“Em hiểu được, cũng không trách anh.” Mộ Dung Tuyết mỉm cười, nói: “Nhưng em nghĩ trước khi anh đi, anh phải hảo hảo yêu em cả đêm!”

153. Chương 151 :người Chết Trước Ta (1)

Mộ Dung Tuyết mặc một bộ váy ngủ sợi tơ màu trắng, đứng ở bên cạnh khung cửa sổ, nhìn tiểu đệ của Lý Dật dựng thẳng đứng lên, hờn giận nói: “Nếu anh không phải siêu nhân thì em thật hoài nghi, đêm qua anh xấu xa nhiều lần như vậy, hiện tại nó còn ngồng lên được nữa!”

Nghe Mộ Dung Tuyết hờn giận, Lý Dật không khỏi lộ ra một nụ cười khổ, đêm qua sau khi hắn cùng nàng trở lại căn biệt thự, tắm rửa qua loa, tiếp theo một mực triển miên ở trên giường. Cụ thể làm bao nhiêu lần chính hắn cũng không nhớ nổi, dù sao đến phút cuối cùng hai người đi ngủ, thân thể vẫn còn gắn liền ở cùng một chỗ....

“Không phải anh hư hỏng muốn làm nhiều lần, mà là do người nào đó điên cuồng giống như con mèo hoang.” Phóng túng cùng triển miên quá độ để cho Lý Dật đem những cổ oán tích tụ ở trong lòng phát tiết đi ra ngoài không ít, trên gương mặt cũng xuất hiện vẻ tươi cười bình thường.

Tục ngữ nói nữ nhân trải qua chuyện chăn gối sẽ càng thêm quyến rũ, câu này tuyệt đối không phải giả. Qua một đêm điên cuồng, Mộ Dung Tuyết đã chính thức bước chân vào hàng ngũ “nữ nhân”. Nguyên bản trên khuôn mặt xinh đẹp mê người mang theo một tia ứng hồng thản nhiên, cặp mắt trong suốt như hồ nước mùa thu, tự nhiên mà toát ra một cỗ mị ý.

“Hừ hừ! Còn nói em là mèo hoang, rõ ràng chính anh mới đúng là con cáo gian ác!” Mộ Dung Tuyết cố tình ưỡn cao hai tòa thánh nữ, dụ hoặc trừng mắt nhìn Lý Dật.

Xử nam lâu ngày cùng chưa đi vào nề nếp, sáng sớm nam nhân chào cờ cũng đều là một chuyện bình thường. Mà theo khoa học chứng minh, thời gian buổi sáng chính là lúc nam nhân cường liệt nhất.

Bởi căn biệt thự không người, nên Mộ Dung Tuyết chỉ mặc đơn giản một chiếc áo ngủ sợi tơ, nhưng căn bản lớp vải không thể ngăn cản được những đường cong mê người kia của nàng. Ngược lại, thân hình gợi cảm ẩn hiện dưới chiếc áo ngủ đối với Lý Dật mà nói, so với thân thể trần truồng còn hấp dẫn hơn!

“Được rồi, em đã gọi anh là con cáo gian ác, thế anh sẽ không khách khí nữa....” Lý Dật nói xong, trực tiếp từ trên giường phóng tới bên cạnh Mộ Dung Tuyết.

Mộ Dung Tuyết đang muốn tháo chạy, liền bị Lý Dật vươn tay kéo ngược vào trong lòng, theo sau ôm ngang chiếc eo thon nhỏ, bế phốc nàng hướng phía chiếc giường đi đến.

“Đừng như vậy....Người ta chuẩn bị xong bữa sáng cho anh rồi. Trước tiên ăn....” Mộ Dung Tuyết hoảng sợ nói. Nhưng sau một lúc Lý Dật dùng sức vuốt ve bờ hông nàng, nhất thời nàng phải bật thốt ra một tiếng hừ nhẹ: “A...”

Sau một cú hích nhẹ, Mộ Dung Tuyết liền cảm giác trong cơ thể mình bành trướng lên, tiếp theo chỉ có thể hỗn hển thở gấp, quần chặt thân hình của Lý Dật.

Trải qua mười mấy phút đồng hồ, trong phòng ngủ. Hai thanh âm thở dốc của nam nữ hoàn mỹ hòa quyện vào cùng nhau, tiếng nữ nhân rên rỉ như có nhịp tiết tấu, khởi xướng lên thành một khúc quân hành. Làm cho nguyên bản buổi sáng sớm, ngập tràn hương vị hạnh phúc.

Mây mưa thất thường đi qua, toàn thân Mộ Dung Tuyết giống như một đồng bùn nhão, nằm ở trong lòng Lý Dật, đừng nói cử động thân thể mà ngay cả các đầu ngón tay đều không còn khí lực. Thanh âm hư nhược nói: “Người ta một chút khí lực cũng đều không có!”

“Dù sao đã xong buổi biểu diễn, em có thể nghỉ ngơi thoải mái.” Lý Dật mỉm cười, cầm bao thuốc lá trên đầu giường, rút ra một điếu châm lửa, nhẹ nhàng hút.

Có người từng nói, sau khi quan hệ tình dục xong, thưởng thức một điếu thuốc, còn quá cuộc sống của thần tiên. Cũng giống như nữ nhân sau khi quan hệ xong đều thích được vuốt ve, mà riêng nam nhân thì đều thích hút thuốc.

Lý Dật tuy rằng không tính là người nghiện thuốc, nhưng rất thích hưởng thụ loại cảm giác này.

Đại khái qua khoảng hơn mười phút sau, Mộ Dung Tuyết gian nan bò khỏi giường, hai chân run rẩy bước tới phòng bếp chuẩn bị dọn bữa sáng cho Lý Dật, mà hần thì đến buồng vệ sinh tắm rửa.

Ngoại trừ Hạ Vũ Đình, Mộ Dung Tuyết chính là nữ nhân thứ hai chuẩn bị bữa sáng cho Lý Dật!

Bữa điểm tâm buổi sáng, hai người ăn uống thực vui vẻ, nụ cười cơ hồ tràn ngập trên khuôn mặt. Khi Lý Dật đem cốc sữa trên bàn uống cạn, bỗng nhiên nghe được dưới lầu truyền đến một tiếng động cơ của ô tô.

Bất thành linh xuất hiện tiếng động cơ máy móc làm cho Lý Dật khẽ cau mày, nói: “Có người đến!”

“A?” Tuy rằng hiện tại Mộ Dung Tuyết chỉ mặc quần áo ngủ, nhưng nghe thấy Lý Dật nói, hơi kinh hãi, theo bản năng chạy đến bên khung cửa sổ nhìn thoáng ra bên ngoài.

Lúc Mộ Dung Tuyết cẩn thận quan sát, Tiêu Cường một thân âu phục nổi tiếng, sắc mặt âm trầm bước ra khỏi xe, khẽ ngước đầu nhìn thoáng qua khung cửa sổ.

Mộ Dung Tuyết khần trương lùi lại phía sau, hơi có chút lo lắng nói: “Tiêu Cường đến, hơn nữa còn mang theo không ít người.”

“Đừng quan tâm, anh đưa em lên tầng mặc quần áo.” Dường như Lý Dật nghĩ tới chuyện gì đó, chân mày hơi nhíu lại, trong lúc nói chuyện đồng thời cầm theo con dao trên bàn, ôm Mộ Dung Tuyết phóng lên trên tầng.

Lý Dật ôm Mộ Dung Tuyết đến phòng ngủ, sau đó nghiêm mặt nói: “Mặc quần áo chỉnh tề và em cứ biểu hiện như bình thường, xem hần muốn làm gì. Anh ở bên trong phòng ngủ, ngàn vạn lần đừng để hần tiến vào!”

Mộ Dung Tuyết gật đầu, tiếp theo khần trương mở tủ quần áo, tùy tiện lấy một bộ trang phục, dùng tốc độ nhanh nhất mặc lên trên người. Mà hiện tại Lý Dật cũng bước tới cửa sổ, hí hóp mắt đánh giá tình huống bên ngoài căn biệt thự.

Ngoài biệt thự có sáu chiếc xe dừng lại, theo độ lún của lớp xe, khẳng định rằng bên trong chứa rất nhiều người. Bất quá, Tiêu Cường cũng không cho thủ hạ xuống, mà một mình bước đến trước cửa biệt thự, diễn cảm âm trầm bấm chuông.

Đại khái khoảng nửa phút đồng hồ sau, Tiêu Cường ngừng hành động, dường như nghĩ ngợi điều gì đó, nhìn thoáng lên cửa sổ phòng ngủ trên tầng hai, tiếp theo phát phát tay. Nhận được tín hiệu của hần, sáu chiếc ô tô bị người mở cửa ra, một đám đại hán từ bên trong ô tô bước xuống. Cẩn thận quan sát bên hông của bọn chúng, những đại hán kia đều mang theo súng.

Hiển nhiên, trước khi đến đây Tiêu Cường đã chuẩn bị đầy đủ.

Chúng kiến tình hình bên ngoài, trong lòng Lý Dật trầm xuống. Hắn thầm nghĩ, Tiêu Cường đã dựa theo biểu hiện kì quái của Mộ Dung Tuyết hai ngày qua mà phán đoán được chút gì đó. Dù sao, Mộ Dung Tuyết cũng bởi vì Lý Dật nên mới hủy buổi trình diễn ca nhạc, ngày hôm qua lại đột nhiên thay đổi chủ ý, hơn nữa sau khi biểu diễn xong liền trốn biệt tăm, trong chuyện này có vấn đề gì cũng không khó đoán.

“Em đi xuống ứng phó hắn, nếu có nguy hiểm thì kêu lớn một tiếng, anh sẽ lập tức xuất hiện.” Hiểu được hết thảy, Lý Dật nhanh chóng làm ra quyết định, nguyên bản chạy trốn đối với hắn chính là biện pháp tốt nhất, bất quá hắn còn lo lắng cho Mộ Dung Tuyết.

Lúc này Mộ Dung Tuyết đã hoàn toàn khôi phục về bình tĩnh, nàng nhìn qua gương, nâng cao cổ áo lên, bởi vì trên cổ có một dấu răng của Lý Dật, đêm qua giữa thời khắc điên cuồng hắn lưu lại cho nàng.

Nhìn Mộ Dung Tuyết tập tễnh bước ra ngoài cửa, Lý Dật nhiều ít có chút hối hận. Đêm qua hắn chỉ lo điên cuồng, không nghĩ đến nàng mới chỉ lần đầu tiên, nói chung nữ nhân quan hệ lần đầu sẽ rất đau, không thể phóng túng quá mức nếu không ở bên dưới sẽ bị sưng.

Mộ Dung Tuyết không phải rất đau, mà phi thường đau, lúc sáng sớm hoa viên thần bí của nàng đã muốn sưng phồng. Tuy nhiên, khi Lý Dật muốn, nàng không có nhẫn tâm cự tuyệt hắn.

Hai phút sau, Tiêu Cường mang theo bốn thủ hạ, sắc mặt âm trầm bước vào trong biệt thự, nhìn khuôn mặt ửng hồng của Mộ Dung Tuyết, mỉm cười nói: “Tiểu Tuyết, có chuyện gì mà lâu ra mở cửa thế?”

“Hôm qua tôi quá mệt mỏi, nên đến bây giờ vẫn còn đang ngủ.” Hiện tại Mộ Dung Tuyết không kinh hoảng chút nào...Thật ra nàng thập phần bình thản, trong lúc nói chuyện đồng thời hơi mang theo vẻ trách móc, nhìn vào Tiêu Cường: “Anh đến tìm tôi làm gì?”

“Ngủ?” Tiêu Cường dạo quanh một vòng trong phòng khách, cuối cùng quăng ánh mắt về phía phòng bếp, lập tức biểu tình âm trầm xuống: “Chẳng lẽ cô đang ngủ mà có thể ăn điểm tâm ư?”

“Đó là thức ăn bữa khuya hôm qua!” Mộ Dung Tuyết lạnh lùng trừng mắt Tiêu Cường: “Huống chi chuyện riêng của tôi, liên quan gì đến anh!”

“Phải rồi! Cô là danh ca nổi tiếng nhất cả nước, tôi nào dám quấy?” Câu nói của Mộ Dung Tuyết làm cho trong lòng Tiêu Cường thập phần khó chịu, tuy nhiên về mặt bên ngoài cũng coi như trấn định: “Bất quá, tôi thật muốn biết, một người như thế nào lại dùng đến hai bộ đồ ăn?”

Mộ Dung Tuyết hơi cả kinh, tuy nhiên nàng không có biểu hiện ở trên mặt: “Tôi nói rồi, chuyện riêng của tôi không cần anh quản tới! Được rồi, tôi hơi mệt, xin mời anh rời khỏi nơi này!”

“Cô muốn tiễn khách vội vàng như vậy, phải chăng là có tật nên giết mình? Xem ra cô đang giấu một nam nhân ở trong nhà!” Rốt cuộc thần tình Tiêu Cường cũng phát lạnh.

Mộ Dung Tuyết lạnh lùng nói: “Tiêu Cường, anh rút ra ngoài cho tôi!”

“Lăn đi cũng được, nhưng trước khi đi tôi phải mang theo một người.” Tiêu Cường cười lạnh một tiếng, sau đó quay lại nhìn thủ hạ nói: “Hành động theo lệnh của ta, một nửa bao vây chung quanh biệt thự, những người khác thì tiến vào đây.”

“Anh muốn làm gì?” Mộ Dung Tuyết hốt hển từ trên ghế sofa nhảy dựng lên, cả người run rẩy chất vấn Tiêu Cường.

Tiêu Cường cười âm trầm, nói: “Không có mưu đồ gì, chỉ là muốn gặp nam nhân đã lần đầu tiên thưởng thức cô thôi.”

Khi nói câu này, trên người Tiêu Cường tản mát ra sát khí lạnh lẽ!

154. Chương 151 :người Chết Trước Ta (2)

Đối với hắn mà nói, sau khi Lý Dật bước chân vào Tiêu gia liền cướp đoạt đi của hắn rất nhiều thứ, hắn quả thực hận Lý Dật tận đến xương tủy.

Đồng thời hắn cũng hận Mộ Dung Tuyết, hắn hận không thể thân nàng vào trong tay.

Nhưng hắn không dám, bởi thân phận hiện giờ của Mộ Dung Tuyết, không phải hắn có thể tùy tiện động thủ.

Chứng kiến thủ hạ sau lưng Tiêu Cường đi ra bên ngoài thông tri cho những người khác, Mộ Dung Tuyết biến sắc nói: “Tiêu Cường, nếu anh và người của anh không rời đi, tôi sẽ báo cảnh sát.”

“Báo cảnh sát càng tốt! Tôi thực muốn nhìn xem, thủ phạm đang bị cảnh sát truy nã, sẽ có kết cục như thế nào?” Tiêu Cường vẻ mặt cười lạnh.

Ngày hôm qua, Lý Dật kể cho nàng nghe chuyện đã trải qua, tự nhiên nàng thấu hiểu ý tứ trong lời nói của Tiêu Cường. Nếu như Lý Dật bị cảnh sát bắt được, tuyệt đối chỉ có một con đường chết!

Mặc dù trong lòng nóng như lửa đốt, thế nhưng Mộ Dung Tuyết lại không có nửa điểm biện pháp ngăn cản Tiêu Cường.

“Tiêu Cường, chỉ cần anh buông tha cho hắn, tôi sẽ đáp ứng sống cùng với anh!” Mộ Dung Tuyết cắn răng nói, diễn cảm thập phần kiên định.

“Ha ha! Cuối cùng phải thừa nhận hắn ở trên tầng sao?” Tiêu Cường cười ha hả nói: “Cô vì hắn mà cam tâm bán rẻ bản thân, phần nhân tình này thật đúng là cảm động!”

Nói đến đây, trong con ngươi của Tiêu Cường lóe ra một đạo sát khí phẫn nộ: “Mộ Dung Tuyết, tôi nói cho cô biết, Tiêu Cường tôi không phải cái hạng đầu đường xó chợ! Tôi không cần cô bố thí tình cảm lẫn thú vui xác thịt, còn nữa, quên nói cho cô biết, đối với loại tàn hoa bại liễu Tiêu Cường này không có....hứng thú!”

Dứt lời, Tiêu Cường hung hăng thở ra một ngụm nộ khí, rồng lớn tiếng: “Lý Dật, nếu còn là nam nhân thì lăn xuống cho lão tử, dựa vào nữ nhân thì tính toán bốn sự cái chó má gì! Không phải ngươi cũng muốn giết ta sao? Tới đây mau lên...!”

“Ta nói thật cho ngươi biết, hành vi lúc trước của Đái Nhạc đều là do ta bố trí, chính ta xúi giục Đái Nhạc đi làm như vậy! Ta đoán rằng ngươi sẽ giết chết hắn, ngươi có hạ tràng ngày hôm nay đều do một tay ta dựng lên, ngươi thật không ngờ nhỉ? Không phải ngươi rất lợi hại sao? Xuống đi, xuống dưới này giết ta báo thù đi!” Giờ khắc này, Tiêu Cường hoàn toàn giống như một đầu sư tử đang nổi giận, thanh âm gào thét vang vọng trong khắp căn nhà.

Phía sau lưng Tiêu Cường, ba tên thủ hạ chứng kiến hắn phát nộ, đồng loạt rút súng giấu ở bên hông ra, chia hòng súng nhắm vào cầu thang, biểu tình trên khuôn mặt thập phần ngưng trọng. Bọn chúng đều là thủ hạ được Tiêu Cường mang theo từ Thượng Hải, tự nhiên rõ ràng bản lĩnh của Lý Dật.

Thấy Lý Dật không có ý xuống dưới, Tiêu Cường âm dương bát quái nói: “Lý Dật, ta biết ngươi có thể nghe được lời của ta. Cho ngươi đứng ba phút đồng hồ, nếu không tự mình lăn xuống đây, ta sẽ để đám thủ hạ luân phiên cưỡng bức Mộ Dung Tuyết! Mặc dù Tiêu Cường này không hứng thú với tàn hoa bại liễu, nhưng thủ hạ của ta lại không quan tâm đến chuyện đó đâu.”

Tiêu Cường vừa thốt ra câu nói kia, tức thì Mộ Dung Tuyết sắc mặt trắng bệch như tờ, vươn ngón tay run run chỉ vào Tiêu Cường: “Ngươi....ngươi thật hèn hạ!”

“Đê tiện chính là giấy thông hành của sự thành công.” Tiêu Cường khinh thường nhìn Mộ Dung Tuyết, cười lạnh nói: “Mặt khác, tôi còn phải cảm ơn cô! Cảm ơn cô đã vùi dập chút tình yêu còn sót lại ở trong lòng của tôi. Đối với tình cảm tôi không ham muốn nữa, thì tôi sẽ có được những thứ vô giá hơn nhiều.”

“Tiêu Cường, ân oán giữa ta và ngươi, không cần phải liên lụy đến nàng.” Thanh âm của Lý Dật từ trên cầu thang vọng xuống, lập tức một đạo thân ảnh xuất hiện ở giữa cầu thang.

Chứng kiến Lý Dật xuất hiện ở cầu thang, đồng tử của Mộ Dung Tuyết đột nhiên mở lớn, trên khuôn mặt tràn ngập biểu tình lo lắng, miệng mấp máy như muốn nói gì đó nhưng có thể nàng quá mức khẩn trương, nên một chữ cũng không nói nên lời.

Lý Dật thâm ý liếc mắt nhìn Mộ Dung Tuyết một cái, tiếp theo chuyển dời mục quang hướng về phía Tiêu Cường.

Nhìn vẻ mặt bình tĩnh của Lý Dật, Tiêu Cường cùng ba tên thủ hạ cư nhiên đều có chút khản trương, thậm chí, tựa ngay cả Tiêu Cường cũng bật súng của mình ra, đồng thời không khỏi âm thầm hối hận, sao không chờ những người khác tiến vào, rồi mới bức Lý Dật hiện thân.

“Giơ hai tay lên đầu, tốt nhất ngươi đừng có hành động thiếu suy nghĩ.” Tiêu Cường lạnh lùng nhìn chăm chăm vào Lý Dật, không chút nào che giấu sát khí trong đôi con ngươi.

Mà ba tên thủ hạ của Tiêu Cường đang ngưng trọng, đem họng súng nhắm ngay Lý Dật. Nhìn bộ dạng giống như, nếu Lý Dật có bất kỳ hành động thiếu suy nghĩ nào, liền nổ súng tức thì.

Lý Dật làm theo Tiêu Cường nói, chậm rãi đưa hai tay lên đầu, sau đó bước xuống dưới cầu thang.

“Đứng im ở đó, không nên cử động!” Tiêu Cường trầm giọng quát.

Lý Dật khinh thường cười, nói: “Tiêu Cường, trên người của ta không mang theo súng, nhưng ngươi hoảng sợ đến mức như vậy, chỉ bằng phần đảm lượng này, ngươi đấu với ta như thế nào đây?”

“Cường ca, trên người hần quả thật không có súng.” Sau lưng Tiêu Cường, một tên thủ hạ nhẹ giọng nói.

Nghe thủ hạ nhắc nhở, thần kinh Tiêu Cường thả lỏng hơn một chút, chỉ thấy hần cười lạnh nói: “Một người đã chết như ngươi, có tư cách cùng ta đấu sao?”

Đợi khi Tiêu Cường nói dứt lời, thì Lý Dật cũng nhẹ nhàng bước xuống cầu thang, cùng lúc đó, đám người ở bên ngoài cũng đang chạy tới phòng khách.

“Bởi vì ta....” Lý Dật nói được nửa câu, đột nhiên cả người nhảy dựng lên bổ nhào đến phía trước, thân hình còn ở trên không trung mà vẫn chớp động cổ tay ba lần!

“Sưu sưu sưu!”

“Phanh!”

Thanh âm sắc bén xé gió vang lên, ba đạo bạch quang chớp nhoáng, nhất thời trên cổ họng của ba tên thủ hạ đứng cạnh Tiêu Cường liền xuất hiện một lỗ thủng màu đỏ, máu tươi nóng bỏng theo lỗ thủng trào ra. Thậm chí bọn chúng còn chưa kịp kêu thảm, đã trực tiếp đổ gục trên mặt đất.

Mà ở cùng một thời gian, viên đạn Tiêu Cường bắn ra suýt qua mép giày của Lý Dật, dội lên vách tường phía sau, liên tục khúc xạ thêm hai lần nữa, rồi như thế nào lại bắn ngược trở về cánh tay của Tiêu Cường.

Trên khuôn mặt Tiêu Cường lộ ra biểu tình thống khổ, bàn tay cầm súng vô thức thức buông ra.

Lúc này, hai chân Lý Dật đã chạm đất, mắt thấy Tiêu Cường vô tình buông súng, nguyên tại chỗ phát lực, cả người nhảy dựng lên, giống như mãnh hổ vồ mồi đánh về phía Tiêu Cường!

Chứng kiến hành động của Lý Dật, Tiêu Cường sắc mặt đại biến, theo bản năng thoái lui ra phía sau!

Nhưng tốc độ của Lý Dật quá nhanh, nhanh đến mức làm cho Tiêu Cường không có cơ hội trốn thoát.

Tiêu Cường còn chưa kịp làm ra động tác né tránh, trực tiếp bị Lý Dật đá té ngã trên mặt đất, hữu thủ hóa thành trảo, gắt gao nắm chặt ở cổ họng Tiêu Cường.

“Tốt nhất các ngươi không nên manh động, nếu không ta sẽ bóp nát yết hầu của hần.” Lý Dật một tay bóp cổ Tiêu Cường, biểu tình lạnh lùng hướng đám người đang chạy vào nói.

Vốn Tiêu Cường tưởng rằng có thể nắm chắc không chế được Lý Dật, nhưng thật không ngờ sự tình lại phát triển đến mức này. Nhớ tới lúc trước Lý Dật ở trên lôi đài tựa như ác ma kết thúc mạng sống của Điền Đăng Cương, một nỗi sợ hãi không hiểu bao bọc quanh trái tim của hần, chậm rãi hướng bốn phía trong cơ thể lan tràn.

“Các ngươi không được cử động.” Cơ hồ theo bản năng, Tiêu Cường cũng nói ra một câu như vậy, thanh âm có chút run rẩy.

“Cho các ngươi ba giây đồng hồ, lập tức rút hết ra bên ngoài!” Lý Dật xảo diệu dùng chính câu nói Tiêu Cường đã bức mình hiện thân, đồng thời tăng thêm lực đạo ở cánh tay, sắc mặt Tiêu Cường tức thì biến đổi.

Đám thủ hạ của Tiêu Cường chứng kiến khuôn mặt kia tái nhợt, không đợi chủ nhân phân phó, lập tức thoái lui ra bên ngoài.

Thấy đám thủ hạ của mình chấp nhận thoái lui, Tiêu Cường thoáng nhẹ nhàng thở ra, đồng thời cũng bình tĩnh hơn rất nhiều: “Nếu giết ta, người không thể sống tiếp được!”

“Cho dù chết, cũng là người chết trước ta mà.” Lý Dật cười lạnh một tiếng, sau đó nhìn về phía Mộ Dung Tuyết nói: “Tiểu Tuyết, không sao nữa rồi, em lên trên tầng đi. Hiện giờ, em có thể báo cảnh sát, nói rằng trong biệt thự của em đã xảy ra án mạng.”

Nghe Lý Dật phân phó, Mộ Dung Tuyết chậm rãi từ trên ghế sofa đứng lên. Tuy nhiên sắc mặt tái nhợt, thân hình cũng không tự chủ được run lập cập, nhất là khi chứng kiến ba cái xác dưới sàn nhà, thiếu chút nữa đã muốn hôn mê bất tỉnh.

“Tiểu Tuyết, không phải sợ, lên tầng gọi điện thoại. Nói chuyện điện thoại xong thì thông báo cho anh một tiếng.” Nhìn biểu tình hoảng sợ của Mộ Dung Tuyết, Lý Dật mở miệng an ủi. Nhưng lực đạo trên cánh tay không giảm bớt đi chút nào, Tiêu Cường căn bản không thể phản kháng.

Nhìn nét mặt kiên định của Lý Dật, Mộ Dung Tuyết hơi do dự một chút, cuối cùng vẫn bước lên tầng.

Tối hôm qua cùng Lý Dật điên cuồng một đêm, vừa rồi lại bị chấn kinh, nên hai chân Mộ Dung Tuyết mềm nhũn, bước lên cầu thang thân hình chao đảo ngã nghiêng, làm cho người ta nghĩ tùy thời nàng đều có thể ngã nhào.

Lý Dật tuy cũng lo lắng, nhưng tình huống lúc này phi thường đặc biệt, hắn đành phải mặc kệ năng lực tự thân vận động.

Đại khái một phút đồng hồ sau, Mộ Dung Tuyết nói chuyện điện thoại xong, bước tới cửa cầu thang, vẻ mặt lo âu nhìn Lý Dật: “Em gọi điện xong rồi.”

Mặc dù chỉ nói thế thôi....Trên thực tế điều nàng muốn hỏi Lý Dật nhất, chính là kế tiếp hắn muốn làm chuyện gì!

Lý Dật không trả lời, mà thâm tình liếc mắt nhìn Mộ Dung Tuyết một cái, sau đó mang theo Tiêu Cường đi ra ngoài.

“Người báo cảnh sát thì sao, người nhất định phải chết thôi! Cảnh sát ở Hongkong lợi hại hơn đại lục nhiều!” Tiêu Cường một bên nói, một bên đưa mắt ra hiệu cho đám thủ hạ.

Lý Dật cười lạnh: “Tốt nhất người thu hồi cái chiêu đánh lạc hướng đó đi, nếu muốn giữ mạng thì ngoan ngoãn hợp tác. Ta cam đoan người có thể chết trước bản thân ta.”

155. Chương 152 : Bắt Đầu...quyết Liệt. (1)

Đang khi nói chuyện, một con dao sắc nhọn xuất hiện trong tay Lý Dật, khoát lên trên cổ Tiêu Cường, nhẹ nhàng huy lên, máu tươi nhất thời nhuộm đỏ con dao.

Cử động của Lý Dật làm cho gương mặt đại hán ngoài cửa biến đổi lớn, mà hai chân Tiêu Cường cũng mềm nhũn, thiếu chút nữa ngồi bịch lên mặt đất. Tiêu Cường luận thủ đoạn hay trí mưu đều mạnh hơn người thường, thế nhưng hắn rất sợ chết, nhất là thời khắc cận kề tử vong, sự sợ hãi cái chết làm trong lòng hắn đã đại loạn.

“Người núp phía sau, không nên uống phí tâm tư nữa.” Lý Dật dùng con dao gắt gao kề sát cổ họng Tiêu Cường, lạnh lùng nói: “Dù các người có thể giết ta, ta cũng có thể trước khi các người kịp nổ súng cắt đứt cổ họng Tiêu Cường, không tin các người thử xem!”

“Đừng nổ súng!” Nếu như nói trước đó Tiêu Cường còn lưu lại được một tia lý trí, như vậy giờ này khắc này Tiêu Cường hoàn toàn mất đi lý trí, trong lòng hắn tràn ngập sự sợ hãi, lúc nói thậm chí hai chân đều run rẩy như bị bệnh sốt rét.

Nghe được Tiêu Cường nói, nguyên mấy tên đại hán núp phía sau Lý Dật đều đi ra, bắt quá cũng giống như những người khác, đều dùng súng nhắm ngay Lý Dật.

“Ta đếm ba tiếng, mọi người ném súng xuống mặt cỏ, nếu có người không làm theo lời ta nói, như vậy...” Lý Dật vừa nói vừa gia tăng sức mạnh trong tay, máu tươi càng đậm thêm một tầng nhiễm đỏ con dao, dưới ánh mặt trời có vẻ vô cùng chói mắt.

Những đại hán kia vốn đang có chút do dự, thế nhưng lúc này Tiêu Cường đã hoàn toàn bị làm choáng váng, nhận thấy được chỗ cổ họng truyền đến đau đớn, nhất thời hô to một tiếng: “Làm theo lời hán, ném súng xuống!”

Mệnh lệnh của Tiêu Cường vừa ra, những đại hán cũng không còn bất luận do dự gì, không hẹn mà cùng ném súng xuống mặt cỏ.

Thấy những đại hán đã ném súng xuống, Lý Dật dùng con dao kề sát cổ Tiêu Cường, bước nhanh ra ngoài cửa biệt thự.

Những đại hán thấy cử động của Lý Dật, cả đám giống như con kiến bò trên chảo nóng, nhưng Lý Dật bắt cóc Tiêu Cường chẳng khác nào bóp chết tử huyệt của bọn họ, làm cho bọn họ không dám hành động thiếu suy nghĩ.

Lý Dật đi tới chiếc xe đậu ngoài cửa biệt thự, cấp tốc giật lại cửa xe, sau đó tay phải chém xuống cổ Tiêu Cường, Tiêu Cường nhất thời hôn mê bất tỉnh.

Sau đó Lý Dật nhét Tiêu Cường vào trong xe, ngồi vào vị trí lái xe, nhanh chóng khởi động máy.

Chiếc xe phát sinh một tiếng rít gào, giống như dã thú vừa phát cuồng, trực tiếp liền xông ra ngoài.

Xuyên thấu qua kính chiếu hậu, Lý Dật rõ ràng nhìn thấy những đại hán đều nhặt súng dưới mặt cỏ, lên xe đuổi theo.

Khóe miệng Lý Dật lộ ra một tia cười nhạt, đột nhiên đạp mạnh chân ga, chiếc xe bỗng nhiên run lên, tốc độ nhất thời nhanh hơn vài phần.

Mắt thấy bị Lý Dật bỏ rơi thật xa, một gã thủ hạ Tiêu Cường kiến nghị nói: “Hắc ca, tài lái xe của tên tạp chủng Lý Dật rất cao, chúng ta phải để Lăng Vĩnh Bình ra tay tương trợ.”

Tên đại hán đầu lĩnh đi theo Tiêu Cường nhiều năm, đối với Tiêu Cường thập phần trung tâm, lúc này nghe được kiến nghị của thủ hạ, cũng biết chuyện tới hôm nay làm như vậy là biện pháp tốt nhất, vì vậy lập tức lấy ra điện thoại trong túi quần gọi cho Lăng Vĩnh Bình, đợi sau khi điện thoại chuyển được, cấp tốc nói: “Lăng tiên sinh, tôi là Hắc Tử, Cường ca bị Lý Dật bắt cóc, chúng tôi cần sự giúp đỡ của ông!”

Đầu kia điện thoại, Lăng Vĩnh Bình nghe được Hắc Tử hồi báo, biến sắc: “Cái gì? Cậu nói Tiêu Cường bị Lý Dật bắt cóc?”

“Đúng vậy, Lăng tiên sinh, hán đang lái xe của Cường ca, đang từ nơi ở của Mộ Dung tiểu thư chạy về hướng thành thị!” Hắc Tử trầm giọng đáp.

Nghe Hắc Tử vừa nói như thế, chân mày Lăng Vĩnh Bình hơi nhăn lại, tựa hồ đoán được cái gì, suy nghĩ một chút nói: “Ta để cảnh sát đứng ra bắt hán.”

Dứt lời, Lăng Vĩnh Bình không đợi Hắc Tử đáp lời trực tiếp cắt đứt điện thoại.

“Mẹ nó, Lăng Vĩnh Bình làm cái quỷ gì, không ngờ cho cảnh sát đứng ra, đây không phải làm xấu mặt người Mạnh Hồ Bang chúng ta sao?” Hắc Tử nghe được trong điện thoại truyền ra thanh âm “đồ đồ”, hùng hùng hổ hổ nói.

Hán không biết chính là, Lăng Vĩnh Bình làm như vậy là do sợ làm cho Mộ Dung Tuyết phản cảm, đối với Lăng Vĩnh Bình mà nói, Mộ Dung Tuyết là một cây tiên hàng thật giá thật, nếu mất đi sự tín nhiệm của Mộ Dung Tuyết, như vậy thu nhập của hán sẽ giảm xuống rất lớn.

Đối với tất cả chuyện này, Lý Dật cũng không rõ ràng, sau khi phóng xe với tốc độ nhanh, hán rất nhanh đã giật lại cự ly với mấy tên đại hán.

Ngày hôm qua khi Lý Dật theo Mộ Dung Tuyết đi tới nơi này, đã ghi tạc địa hình chu vi vào trong đầu, có thể nói chung quanh có mấy con đường, thậm chí có bao nhiêu tòa biệt thự, Lý Dật đều thập phần rõ ràng.

Vài phút sau, Lý Dật triệt để bỏ rơi mấy tên đại hán phía sau.

Khi xe đi tới một ngã rẽ, Lý Dật đột nhiên giảm tốc độ xe, mạnh mẽ đảo tay lái, chiếc xe nhất thời nhẹ nhàng lách ra ngoài, ở trên đường cái lưu lại một dấu lốp xe thật rõ ràng, sau đó lần thứ hai gia tốc lao ra.

Một trận âm thanh rất nhỏ vang lên trong xe, Lý Dật cho xe vượt qua một chiếc xe Audi A6 màu đen, đồng thời lấy ra điện thoại trong túi.

“Lý tiên sinh, ngài ở nơi nào? Khoảng một tiếng rưỡi nữa sẽ bay.” Trong điện thoại truyền ra thanh âm của Tần Huy, điện thoại của Lý Dật do Tần Huy đưa cho, bên trong chỉ hiện mỗi dãy số của Tần Huy.

Tần Huy vừa nói xong, phía trước xuất hiện hơn mười xe cảnh sát, ánh đèn báo hiệu của xe cảnh sát lóe ra ánh sáng chói mắt, tiếng còi cảnh sát vang lên vô cùng chói tai.

Nhìn những chiếc xe cảnh sát gào thét chạy qua, biểu tình Lý Dật thập phần bình tĩnh, không vội không nhanh nói với Tần Huy: “Bây giờ tôi còn đang xử lý một việc, một giờ sau tôi đến sân bay tìm ông.”

Tuy rằng không biết Lý Dật phải xử lý chuyện gì, thế nhưng Tần Huy không hỏi nhiều, mà chỉ “Ân” một tiếng, sau đó trực tiếp cắt điện thoại.

Xe cảnh sát cách xe của Lý Dật càng ngày càng gần, hơn nữa vẫn bảo trì tốc độ cao, cũng không có vết tích muốn giảm tốc độ.

Hiển nhiên, những xe cảnh sát này đều chạy tới biệt thự của Mộ Dung Tuyết, dù sao là do Mộ Dung Tuyết tự mình gọi điện báo cảnh sát.

Với thân phận hiện tại của Mộ Dung Tuyết, nếu như xuất hiện điều gì ngoài ý muốn, cảnh sát Hong Kong sẽ khó thoát trách nhiệm, cho nên cảnh sát xuất động hơn mười xe, lại đi tới mười mấy tên cảnh sát.

Hơn mười xe cảnh sát gấp thoảng qua xe Lý Dật, gào thét hướng biệt thự Mộ Dung Tuyết chạy tới.

Trong xe, Tiêu Cường giống như con lợn chết ngồi ngay vị trí bên cạnh lái xe, trên mặt vẫn lộ biểu tình vô cùng kinh khủng.

Lý Dật suy nghĩ một chút, một tay lái xe một tay nhanh chóng lục lọi trên người Tiêu Cường, lập tức lấy ra điện thoại của hắn.

Cầm lấy điện thoại, Lý Dật đang chuẩn bị gọi điện cho Tiêu Thanh Sơn “báo tin vui”, lại nhạy cảm phát hiện, những chiếc xe cảnh sát khi nãy đã quay trở lại.

Phát hiện điểm này, vùng chân mày của Lý Dật hơi nhăn lại, lập tức hiểu được điều gì, lập tức buông điện thoại, lần thứ hai đạp mạnh chân ga, trong nháy mắt siêu việt những chiếc xe phía trước, tiêu thất trong dòng xe cộ.

Sau đó giai điệu quen thuộc của Cứu Thục vang lên trong xe, màn hình điện thoại Tiêu Cường chợt lóe chợt lóe.

Lý Dật cầm lấy điện thoại vừa nhìn, trên màn hình biểu hiện một dãy số xa lạ, suy nghĩ một chút, vẫn bấm máy.

“Tôi là cảnh vụ xử trưởng Hong Kong Trần Bính Long, anh đã không còn đường chạy thoát, lập tức dừng xe đầu hàng!” Điện thoại vừa chuyển, bên trong truyền ra một giọng đàn ông, trong giọng nói mang theo cổ vị đạo uy hiếp.

Lý Dật cũng không lập tức gác điện thoại, mà là cười nói: “Nếu như tôi đoán không sai là Lăng Vĩnh Bình gọi điện cho các ông, đúng không?”

“Tiểu tử, anh nghe, mấy trăm cảnh sát từ bốn phương tám hướng vây quanh anh, anh trốn không thoát đâu, tôi khuyên anh nên tuyển chọn đầu hàng!” Trần Bính Long không đáp câu hỏi.

Lý Dật cười chẳng đáng: “Chỉ bằng đám phế vật các ông?”

Dứt lời, Lý Dật mở cửa xe, trực tiếp ném điện thoại ra ngoài cửa sổ.

Ven đường, một tên ăn mày vốn đang ăn mì ăn liền, ngạc nhiên thấy một vật thể màu đen bay tới, vô ý thức né tránh.

“Ba!”

Điện thoại rơi trên mặt đất phát sinh âm thanh giòn vang, nhất thời bị vỡ thành hai nửa!

“Con mẹ mày, mày dám khinh tao à!” Tên ăn mày nhìn thấy điện thoại bị vỡ thành hai, hỗn hển mắng. Đối với hắn mà nói, nếu như điện thoại không vỡ, thế nào cũng có thể bán được mấy ngàn đô la Hong Kong, đủ hắn xài thật lâu.

Mặc dù đã bị cảnh sát vây quanh, thế nhưng trên mặt Lý Dật không tìm được một chút biểu tình kinh khủng nào, mà bình tĩnh cho xe quẹo vào một con đường chật hẹp, con đường chỉ đi qua được hai chiếc xe song song.

Ngay khi Lý Dật tiến vào con đường chật hẹp, hai xe cảnh sát tiến vào từ một con đường khác, đồng thời lái xe chặn ngang lối đi của Lý Dật.

Lý Dật hơi nheo mắt lại, rồi đột nhiên đạp mạnh chân ga, hướng xe cảnh sát đối diện phóng đi!

“Mẹ nó, hắn là người điên!” Một gã tuần cảnh vốn định cầm loa kêu gọi Lý Dật dừng xe, ngạc nhiên nhìn thấy cử động điên cuồng của Lý Dật, vô ý thức vịn mạnh tay lái, nỗ lực né tránh.

Nhưng con đường quá chật hẹp, hắn căn bản không có chỗ để trốn.

“Phanh!”

Chiếc xe của Lý Dật giống như một con quái thú bằng sắt thép hung hăng đâm mạnh vào xe cảnh sát, lực đánh cường đại khiến cho xe cảnh sát trực tiếp bị hất tung lên.

156. Chương 152 : Bắt Đầu...quyết Liệt. (2)

Xe của Đức luôn luôn nổi danh rắn chắc, điểm này cũng không khoa trương, Lý Dật lái xe đánh bay xe cảnh sát, thân xe cơ bản đã bị tổn hại, nhưng cũng có thể tiếp tục di chuyển.

Mà xe cảnh sát ở không trung lướt qua một đường vòng cung mỹ lệ, trong tiếng kêu sợ hãi của dân chúng chung quanh, đánh vào một mặt tiền cửa hàng bằng kính, trong nháy mắt làm cho mặt tiền cửa hàng bị đánh nát bầy.

Chiếc xe tuần cảnh còn lại đã bị hoảng sợ đến trợn mắt há hốc, vô ý thức cho xe dừng lại, mắt thấy bóng lưng cuồng vọng của chiếc xe Đức, hung hăng nuốt nước bọt, mới xuất ra vô tuyến điện hồi báo: “Báo cáo sếp, đạo tặc...”

Lý Dật lái xe rời khỏi con đường chật hẹp, thoải mái quẹo vào một con đường, xuyên thấu qua kính chiếu hậu, rõ ràng nhìn thấy mấy xe cảnh sát đang cập tốc lao tới.

Ánh mắt Lý Dật cấp tốc quét một vòng hai bên đường, cho xe lái thêm mấy trăm thước, rồi đột nhiên quẹo vào, nỗ lực giảm tốc độ xe, đụng gãy cây cột ngăn đường, sau đó lại hướng vào một hầm ngầm dùng làm bãi đỗ xe của tòa lầu tên là Dương Quang chạy tới.

Ngay lối vào của hầm ngầm, hai gã bảo an đang đứng tán gẫu, ngạc nhiên nhìn thấy một chiếc xe bị tổn hại chạy tới, lập tức hạ rào cản, làm ra một thủ thế yêu cầu dừng xe.

Nhìn cử động của tên bảo an, Lý Dật căn bản không có ý tứ dừng xe, mà lần thứ hai đạp mạnh chân ga, bay thẳng vọt tới rào cản phía trước!

“Phanh!”

Lực đánh vào cường đại của xe trực tiếp làm rào cản vỡ thành hai đoạn, hai gã bảo an kêu lên sợ hãi trốn sang một bên, sắc mặt một mảnh tái nhợt.

Đây là một bãi đỗ xe lớn phi thường, diện tích đại khái cỡ một sân bóng lớn, trong bãi đỗ đầy loại xe có rèm che.

Lý Dật cho xe chạy đến một vị trí bí mật, sau đó không nhanh không chậm lục tìm ra một cây súng trên người Tiêu Cường, vặn ống hãm thanh, nhắm ngay máy giám thị phía trên, quả đoán bóp cò súng.

“Sư!”

Một thanh âm trầm muộn qua đi, máy giám thị gần Lý Dật nhất liền bị bắn nát bấy.

Lý Dật thu hồi súng, nắm lấy tóc Tiêu Cường, phảng phất giống như xách một con gà con lồi Tiêu Cường ra khỏi xe, đi nhanh về phía trước.

Trước khi Lý Dật cho xe dừng lại đã quan sát hoàn cảnh chung quanh, chung quanh cũng không có người, thập phần an tĩnh, lúc hấn bước đi tiếng chân cũng áp đến thấp nhất, không phát sinh bất luận thanh âm gì.

Hơn mười giây sau, Lý Dật xuyên thấu qua một lớp kính xe mơ hồ thấy bên trong có hai thân ảnh đang nhúc nhích.

Vì thế Lý Dật mang theo Tiêu Cường, gương mặt không chút biểu tình đi qua, nhẹ nhàng gõ lên cửa sổ xe.

Bên trong xe, một nữ nhân đang phơi trần bộ ngực, đang ngồi trên người một nam nhân dùng sức vặn vẹo thân thể, trong miệng phát ra tiếng rên rỉ mơ hồ, ngạc nhiên nghe được thanh âm gõ cửa của Lý Dật, vô ý thức nhìn thoáng qua bên ngoài.

Vừa nhìn, con người của nàng bỗng nhiên phóng lớn, hai tay vô ý thức ôm bầu ngực ngả sang bên.

Mà nam nhân trong xe đầu tiên là cả kinh, sau đó vẻ mặt phần nộ nhìn Lý Dật mắng gì đó, ý tứ bảo Lý Dật có bao xa thì cút bao xa.

Lý Dật mỉm cười, làm ra thủ thế mở cửa.

Nam nhân trong xe tựa hồ thân phận không thấp, thường ngày đã quen kiêu ngạo, thấy thủ thế của Lý Dật, vẻ mặt phần nộ giật lại cửa xe, mắng: “Tiểu tử, cút xa một chút cho lão tử...”

Lý Dật buông tay phải đang nắm Tiêu Cường ra, một tay nhắc nam nhân trong xe lên. Nam nhân vốn đang chìm đắm trong việc làm tình, bị Lý Dật đột nhiên cắt đứt, cây thương dưới thân đã mềm nhũn, lúc này thấy cử động của Lý Dật, vô ý thức muốn giãy dụa, thế nhưng không đợi hấn giãy ra, một bàn tay đã chém vào gáy hấn, trực tiếp làm hấn hôn mê bất tỉnh.

Nữ nhân trong xe vừa nhìn thấy một màn như vậy, hai mắt trợn ngược cũng hôn mê bất tỉnh.

Lúc này, xa xa truyền đến thanh âm xe chạy, hiển nhiên, xe cảnh sát đã tới.

Lý Dật cũng không chút hoang mang tóm hai người trong xe ra, ném sang một bên, sau đó nhét Tiêu Cường vào trong xe, thành thạo khởi động máy, hướng cửa hông chạy tới.

Lý Dật không chạm vào tay lái, mà điều chỉnh tốt phương hướng, sau đó đạp chân ga cho xe đi tới. Song song, hấn vươn tay trái kéo xuống mái tóc dài và râu mép, vừa dùng tay phải cầm lấy súng lục, hướng máy giám thị phía trước nổ súng, một đường xóa sạch hai máy giám thị. Làm xong tất cả, Lý Dật cầm lấy kính râm trên xe đeo lên, hình tượng cả người lại lần nữa biến đổi.

Bảo an cửa hông đã nhận được sự thông tri của hai gã bảo an ngoài bãi trước, lúc này đã phong tỏa đường vào bãi đỗ xe.

Bất quá khi bọn hấn nhìn thấy chiếc Lincoln quen thuộc thì tự nhiên liền cho đi.

Bởi vì, bọn họ đều nhận được chủ nhân của chiếc Lincoln, có thể nói, chỉ một câu nói của chủ nhân chiếc Lincoln này, là bọn họ phải cuốn gói cút đi.

Thấy cử động của bảo an, Lý Dật chợt cảm thấy ngoài ý muốn đồng thời cũng không dừng xe, mà trực tiếp lái xe ra ngoài.

Cho xe chạy ra đường chính, Lý Dật rõ ràng nhìn thấy hơn mười chiếc xe cảnh sát hướng cửa hông bãi đỗ xe chạy đi.

Hiển nhiên, đám cảnh sát dự định ngăn chặn mấy lối vào bãi đỗ xe, làm Lý Dật có chấp cánh cũng khó bay.

Hơn mười phút sau, Lý Dật lại đi tới một bãi đỗ xe ngầm của một tòa nhà lớn.

So sánh với bãi đỗ xe trước đó, bãi đỗ xe này còn lớn hơn một chút, xe đỗ bên trong cũng càng nhiều hơn, liên tục có xe rèm che ra vào.

Lý Dật sắc mặt bình tĩnh cho xe dừng tại một góc chết của bãi, sau đó cầm lấy điện thoại di động trên vị trí bên cạnh tài xế. Đây là một loại điện thoại đời mới, còn chưa đưa ra thị trường, chỉ có thể mua được qua con đường đặc thù, thuộc về chủ nhân của chiếc Lincoln.

Bởi Lý Dật cho xe dừng ở góc chết, trong góc cũng không có máy giám thị, Lý Dật rất thả lỏng bước xuống xe, giật cửa sau, dùng nịt ngực của nữ nhân kia cột hai tay Tiêu Cường vào chỗ ngồi.

Làm xong tất cả, Lý Dật ngồi vào bên cạnh Tiêu Cường, nắm tóc Tiêu Cường bỗng nhiên đập mạnh xuống trước mặt.

Chỉ nghe một tiếng “phanh” trầm muộn, Tiêu Cường kêu thảm mở mắt, khi nhìn thấy gương mặt không chút biểu tình của Lý Dật thì khóe mắt hắn điên cuồng nhảy lên: “Người muốn làm gì?”

“Cấp cho Tiêu Thanh Sơn chút lợi tức mà thôi.” Lý Dật nhàn nhạt cười, tay trái thành thạo bấm một dãy số điện thoại tư nhân của Tiêu Thanh Sơn.

Nghe được Lý Dật nói, Tiêu Cường vô ý thức muốn giãy dụa, thế nhưng lại bị Lý Dật dùng súng chĩa ngay vào đầu: “Người hay nhất không nên lộn xộn, đạn không có mất đâu.”

Cảm thụ được sự lạnh lẽo truyền đến từ họng súng, Tiêu Cường dừng giãy dụa, thế nhưng thân thể không thể khống chế run lên, sắc mặt tái nhợt đến cực điểm, trong con ngươi toát ra sự sợ hãi không thể che giấu.

Cùng lúc đó, điện thoại chuyển được, trong điện thoại truyền ra thanh âm quen thuộc của Tiêu Thanh Sơn, chỉ là giọng nói có chút trầm thấp: “Uy.”

Lại nghe được thanh âm của Tiêu Thanh Sơn, trong đầu Lý Dật vô ý thức hiện ra thân ảnh của Tiêu Thanh Sơn, biểu tình không khỏi trở nên có chút dữ tợn, dữ tợn làm Tiêu Cường theo bản năng cảm thấy sợ hãi.

“Lý Dật?” Đầu kia điện thoại, Tiêu Thanh Sơn thấy không ai nói chuyện, nghĩ tới cái gì, có chút gấp gáp hỏi thăm.

Lý Dật thật sâu phun ra một ngụm trọc khí, cười lạnh nói: “Tiêu Thanh Sơn, ông không nghĩ tới phải không, tôi còn không chết, hơn nữa tôi còn bắt được con của ông!”

“Lý Dật...” Nghe được Lý Dật nói, Tiêu Thanh Sơn có vẻ có chút kích động.

Lý Dật không đợi Tiêu Thanh Sơn nói hết lời, trực tiếp cắt đứt lời Tiêu Thanh Sơn: “Tiêu Thanh Sơn, tôi gọi điện thoại cho ông, là muốn ông nghe một chút tiếng kêu thảm thiết trước khi chết của con trai ông, tôi nghĩ, ông sẽ rất thích.”

“Tiểu Dật, đừng!” Ngạc nhiên nghe được Lý Dật nói, đầu kia điện thoại Tiêu Thanh Sơn thoáng ngáy ra, sau đó thất thanh hô to.

“Lý Dật, ta cầu người, đừng! Ta sẽ cầu ông ngoại buông tha cho người...” Cùng lúc đó, vẻ mặt Tiêu Cường sợ hãi hô to.

“Phanh!”

Nghe được tiếng xưng hô “tiểu Dật” thân thiết, trong lòng Lý Dật chấn động, sau đó không đợi Tiêu Cường nói hết lời, vẻ mặt băng lãnh bóp mạnh cò súng, đạn từ mi tâm Tiêu Cường xuyên vào, thân thể Tiêu Cường hung hăng run lên, ngã xuống chỗ ngồi, máu tươi nóng hổi trong nháy mắt từ mi tâm hắn bùng lên, nhuộm đỏ cả nệm xe.

Nghe được tiếng súng nổ, Tiêu Thanh Sơn bên kia điện thoại ngây ngẩn cả người, hô hấp của hắn trở nên gấp gáp mười phần!

“Tiêu Thanh Sơn, tôi đã nói, tôi sẽ cho ông trả giá thật đắt với những hành vi ông đã làm, đây...chỉ là một sự bắt đầu!” Nghe trong điện thoại truyền đến tiếng thở dốc gấp gáp, thanh âm Lý Dật khàn khàn nói.

Dứt lời, Lý Dật không đợi Tiêu Thanh Sơn đáp lời, trực tiếp tắt đi điện thoại, giật cửa xe đi ra ngoài.

Cách đó không xa, một nữ nhân mặc trang phục model từ một chiếc xe BMWs màu trắng bước xuống, thấy Lý Dật thì thoáng ngừng chân lại, sau đó xoay người tiếp tục hướng phía trước đi đến.

Sau đó, nàng cảm thấy phía sau truyền đến tiếng rít gió.

Nàng vô ý thức dừng chân quay đầu nhìn lại, thấy được một bàn tay, bàn tay lướt qua, nàng cảm thấy vùng gáy truyền đến một trận đau đớn, sau đó trực tiếp hôn mê bất tỉnh.

Lý Dật đỡ lấy cô gái, ôm nàng đi tới trước chiếc BMWs màu trắng, từ trong túi xách của nàng lấy ra chìa khóa, mở cửa xe, đặt cô gái vào băng sau, tiếp đó khởi động xe rời khỏi bãi.

Xuyên thấu qua kính chiếu hậu, nhìn chiếc Lincoln đứng ngay góc, Lý Dật nhin không được thâm hởi chính mình, lúc này, biểu tình trên mặt Tiêu Thanh Sơn nhất định rất đặc sắc phải không

157. Chương 153 :thành Phố Hỗn Loạn

Khoang hạp nhất, Lý Dật ngưng nhìn ra ngoài cửa sổ, diễn cảm hết sức phức tạp, cũng không biết hắn đang suy nghĩ chuyện gì.

Lúc trước, sau khi hắn giết chết Tiêu Cường, bẻ trộm khóa của một chiếc BMWs một đường thuận lợi chạy đến phi trường. Mọi chuyện đã được Tần Huy an bài, suôn sẻ thông qua trạm kiểm soát, tiến lên máy bay.

Mất thấy cảnh vật ở phía dưới càng lúc càng mơ hồ, Lý Dật thu hồi ánh mắt, khẽ lẩm bẩm: “Một ngày nào đó, ta sẽ còn trở lại!”

Thanh âm của Lý Dật rất nhỏ, nhỏ đến mức chỉ có một mình hắn có thể nghe được, không khiến cho các vị hành khách chung quanh chú ý.

Hai mươi tiếng sau, chiếc máy bay theo đúng lộ trình, an toàn hạ cánh xuống phi trường quốc tế Los Angeles nước Mỹ.

Thành phố Los Angeles nằm ở phía tây nam bờ California của nước Mỹ, dựa theo dân chúng xưng tụng, nó là thành phố sầm uất nhất tại California, cũng là thành phố sầm uất thứ hai trong cả nước, đứng sau New York.

Los Angeles là thành phố có nền văn minh phát triển cao, nhiều ngành nghiên cứu, kỹ thuật công nghệ, kinh doanh cơ cấu toàn cầu, nó còn được nổi tiếng trên thế giới bởi các loại văn hóa giải trí chuyên nghiệp. Tỷ như nền công nghiệp điện ảnh, âm nhạc là những phương diện hình thành tên tuổi địa vị trụ cột của Los Angeles trên toàn thế giới.

Ban đêm Los Angeles mang theo cảnh sắc mê huyền, giữa không trung cao vút, những tòa nhà chọc trời đứng ngai ngà ở đó, giống như một pho tượng chiến thần ương ngạnh. Từng chiếc Limosine trật tự băng băng trên đường cái, hình thành một dòng chảy liên miên....

Tất cả những thứ này, tựa như cũng muốn hưởng thế giới khảng định, Los Angeles là một thành phố phồn hoa bậc nhất.

Năm 2050 trong tương lai, Los Angeles đã lật đổ địa vị của New York, để trở thành, thành phố số một tại nước Mỹ.

Thời gian kiếp trước, tổ chức sát thủ của Lý Dật tên là “Hắc Dạ”, tổng bộ cũng nằm ở Los Angeles. Sở dĩ, hắn muốn đến thành phố này, mục đích rất đơn giản chính là vì tìm kiếm lại tổ chức “Hắc Dạ” thời kì sơ khai.

Đây là đêm hôm đó, hần ở trong gian phòng của khách sạn tại Thượng Hải đã làm ra quyết định này.

Trong suy nghĩ của Lý Dật, nếu như hiện giờ Hắc Dạ đang tồn tại, dựa theo thực lực hiện tại của bản thân gia nhập vào tổ chức không bao lâu, sẽ trở thành nhân vật trung tâm, thậm chí có được cả cơ hội cầm quyền tổ chức.

Một khi nắm quyền kiểm soát tổ chức Hắc Dạ, Lý Dật tin tưởng có thể trả thù Tiêu Thanh Sơn cùng Đái Hồ thành công!

Dù sao, đoạn thời gian kiếp trước, chính Lý Dật đã trải nghiệm sự cường đại của tổ chức Hắc Dạ, cường đại đến mức đủ để ảnh hưởng đến nền kinh tế cùng chính trị của một đất nước hạng trung.

Rốt cuộc Hắc Dạ thành lập từ khi nào, Lý Dật cũng không rõ ràng lắm. Bất quá hần lại biết tổng bộ Hắc Dạ nhất định sẽ ở trong Los Angeles, mà nhân vật tạo nên Hắc Dạ tên là Jester, mang quốc tịch Đức.

Bởi kiếp trước Lý Dật nằm trong bài hành bản của tổ chức, nên may mắn được tới tổng bộ Hắc Dạ vài lần, biết vị trí cụ thể của tổng bộ.

“Chào tiên sinh, cậu muốn đi Little Tokyo, đúng không?” Sau khi Lý Dật đón một chiếc taxi, một gã tài xế người da đen lộ ra hàm răng trắng bóng, hướng Lý Dật hỏi.

Little Tokyo là tên ghép Anh Nhật, khu của những người Nhật Bản sinh sống tại thành phố Los Angeles.

Thành phố Los Angeles là thành thị lớn thứ hai của nước Mỹ, rất nhiều người ngoại quốc đến sinh sống, trừ bỏ người Nhật, còn có dân cư trên toàn thế giới.

Khu của dân Trung quốc là khu phố người Hoa, ở nơi này tụ tập đại lượng người dân Trung quốc, mà tính cả Los Angeles ước chừng có khoảng bốn mươi vạn người Hoa.

“Không, tôi muốn đến số 204 phố San Fernando.” Lý Dật lắc đầu, dùng Anh ngữ thuần thục đáp.

“Wow! Thượng đế, cậu nói Anh ngữ thật sự rất lưu loát, nếu không phải thấy cậu tóc đen, tôi còn tưởng rằng cậu là người bản địa ah!” Gã tài xế da đen tươi cười mở cửa xe, chờ sau khi Lý Dật bước vào mới cười nói: “Có thể phát âm Anh ngữ chuẩn như vậy, người Nhật Bản cũng không có được bao nhiêu.”

Lúc trước gã tài xế da đen hỏi Lý Dật có phải muốn đi Little Tokyo hay không, Lý Dật liền biết đối phương hiểu lầm mình là người Nhật. Hiện giờ vừa nghe gã tài xế da đen nói như thế, lắc lắc đầu: “Xin lỗi, tôi không phải người Nhật.”

“Wow! Vậy là người Đài Loan đúng không?” Gã tài xế da đen ngượng ngùng cười.

Lý Dật hơi nhú mày: “Tôi là người Trung quốc.”

“Ủa? Người Trung quốc không phải người Đài Loan sao?” Gã tài xế da đen có chút nghi hoặc mở trừng hai mắt.

Lý Dật nhìn biểu tình ngốc nghếch của gã tài xế da đen, lạnh lùng nói: “Nếu anh không biết, anh nên xem nhiều tin tức thời sự quốc tế, lần sau anh sẽ không phát ngôn vớ vẩn như vậy nữa.”

“Sorry, tôi đối với người phương Đông quả thật không hiểu biết nhiều lắm. Đạo này nền kinh tế toàn cầu khủng hoảng, tôi ngay cả tiền nuôi bạn gái cũng không có, như thế nào còn thời gian rảnh rỗi đi xem tin tức quốc tế?” Đối với thái độ của Lý Dật, gã da đen không tức giận, mà cổ quái nói: “Tiên sinh, khu phố San Fernando đạo này rất hỗn loạn, nghe nói nơi đó đang thịnh hành thi đấu hắc quyền, thường ngày đều có thành viên hắc bang đến tụ tập. Cậu muốn tới đó làm gì vậy?”

Thế nhưng Lý Dật không trả lời, ở trong kí ức Lý Dật, tổng bộ của Hắc Dạ nằm ngay tại số 204 phố San Fernando.

Gã tài xế da đen chứng kiến Lý Dật không muốn nói chuyện, cũng không hỏi nhiều thêm nữa, mà bật CD, nhất thời bên trong xe bạo phát tiếng nhạc rap hạng nặng. Thân ảnh gã da đen một bên lắc lư theo nhịp tiết tấu của tiếng nhạc, một bên thuần thục điều khiển ô tô.

Còn Lý Dật lại đem ánh mắt quăng ném ra ngoài cửa sổ, nhìn cảnh đêm của Los Angeles, diễn cảm trầm mặc.

Không biết trải qua bao nhiêu lâu, gã tài xế da đen ngừng xe, quay lại nói: “Hi! Tiên sinh, tới rồi, nơi này chính là số 204 khu phố San Fernando.”

Lý Dật thanh toán tiền xe, đang định bước xuống, thì nghe gã da đen nói: “Tiên sinh, tôi nghĩ cần phải nhắc nhở cậu một chút, dạo này số 204 khu phố San Fernando phi thường hỗn loạn, cậu cẩn thận hành lý nhé!”

Lý Dật miễn cưỡng lộ ra vẻ tươi cười, đồng thời nhìn gã da đen gật đầu. Gió lạnh thổi qua, Lý Dật dựng cổ áo khoác ba-lo trên vai, hướng con đường phía trước đi đến.

Có lẽ gã tài xế da đen cũng không có lựa gạt Lý Dật, trên con đường số 204 chứng kiến rất ít ô tô qua lại, ngay cả người đi bộ cũng đều ít tới mức thương cảm.

Bất quá đối với chuyện này, Lý Dật cũng không có để ở trong lòng, thực lực của hắn bây giờ đã khôi phục bảy thành kiếp trước. Muốn đối phó với đám lưu manh bình thường, quả thực so với giết gà còn đơn giản hơn.

Căn cứ theo trí nhớ, Lý Dật đi không biết bao nhiêu lâu, rồi đến một địa phương phi thường náo nhiệt.

Tại bên ngoài số 204 trên phố San Fernando, đậu rất nhiều kiểu xe Limousine. Cách đó không xa có một chiếc cổng sắt, theo khe hở nhìn vào, bên trong là một khoảng sân chiếm diện tích khá lớn, đèn đuốc sáng trưng, tụ tập đến mấy trăm người. Tiếng âm nhạc ồn ào hòa cùng tiếng reo hò theo bên trong sân truyền ra, thế nên đứng ở bên ngoài đường cái đều có thể nghe được.

Trong kí ức của hắn, tổng bộ Hắc Dạ nằm ngay tại chỗ này, tuy nhiên theo tình huống hiện tại mà xem, dường như đã sai. Dù sao, Hắc Dạ là một tổ chức sát thủ, ngay cả khi năng lực cường đại đi chăng nữa, cũng không ngại trang vẻ bề ngoài theo phương pháp khoa trương như thế. Bởi đối với ngoại giới Hắc Dạ chính là một hội sở tư nhân cao cấp.

Mặc dù trong lòng nghi hoặc, nhưng Lý Dật tính toán một hồi, vẫn quyết định tiến vào xem thử.

Ngoài cửa có bốn tên đại hán người da đen, hình thể vạm vỡ, đứng canh gác. Vốn bốn tên người da đen đang nói chuyện phiếm, bỗng nhiên chứng kiến Lý Dật bước đến, chỉ thấy một tên mập hình thể vượt quá 200 cân trong đó, chìa ngón tay hướng vào Lý Dật nói: “Này, tiểu tử, mày muốn làm gì?”

Tên béo mập truy hỏi Lý Dật, đồng thời ba tên còn lại cũng dùng ánh mắt lạnh lùng đảo qua trên người hắn.

Đối mặt với tên béo mập chất vấn, Lý Dật không hề manh động, mà rút vài trăm đô-la từ trong túi quần ra, đưa tới nói: “Tôi muốn vào bên trong, tìm người.”

“Địa bàn này người Sơn Khẩu tổ không dám đến đâu. Bên trong chỉ có người Hoa thôi, mày là thành viên trong bang của Đường lão đại sao?” Tên béo mập không chút do dự tiếp nhận tiền Lý Dật đưa ra, toét miệng cười nói: “Lão đại mày hôm nay thua thê thảm, tên quyền thủ vừa mua mới vào trận liền bị đánh chết ở trên lôi đài.”

Lý Dật không phản bác, mà tên béo mập người da đen lại xuất ra một tấm vé, đeo vào cổ Lý Dật, nói: “Được rồi, mau vào trong đi thôi!”

Xuyên qua cửa sắt tiến vào trong sân, tức thì liền gặp phải tiếng âm nhạc đình tai nhức óc, trong không khí thần nhiên tràn ngập hương vị máu tanh nồng đậm.

Ở bên trong sân nơi nơi đều có bóng người đứng, đại phái chia làm bảy tám phe cánh. Phía trước, thủ lĩnh người da vàng là một nam nhân còn trẻ tuổi, nam nhân cất đầu húi cua, nguyên bản trên khuôn mặt anh tuấn lộ ra biểu tình phần nộ. Hắn một bên hung hăng mút xì-gà, một bên gào thét vào trong điện thoại di động. Bởi tại trong nơi này quá mức huyền ảo, Lý Dật không nghe rõ được thanh âm của nam nhân đó.

Trừ bỏ đám đàn em đứng phía sau nam nhân da vàng kia, ở bên trong nơi này còn lại đều là người da đen hoặc người da trắng. Vô luận phe cánh nào, cũng có một thủ lĩnh, bọn hắn vừa thưởng thức xì-gà, vừa mân mê đầu ngực của nữ nhân bồi bên cạnh. Ánh mắt giống nhau, quăng ném hương về khoảng trống ở giữa sân.

Giữa trung ương là một khoảng đất trống ước chừng rộng bằng sân bóng rổ, mặt nền do xi-măng trải thành, trên nền vương vãi nhiều vết máu tươi.

Lúc này, hai gã tuyển thủ đáng người vạm vỡ đang tiến hành quyết chiến sinh tử ở trong khoảng sân trống. Mà theo hai gã tuyển thủ đánh mất nhân tính, người xem chung quanh cũng sôi nổi gào thét cổ vũ.

“Kahn, ngươi là đồ con lợn! Đừng phòng thủ nữa, tấn công! Mau tấn công, dùng quả đấm của ngươi đánh chết đối phương đi! Đúng rồi, cứ như vậy! Đập nát đầu của nó ra! Để cho nó đi gặp lão quỷ Satan!” Bên cạnh Lý Dật, một gã thanh niên hỉ mũi chưa sạch, trợn mắt nhìn vào trong trường quyết đấu, quơ nắm đấm lớn tiếng mắng chửi.

Khi hán lớn tiếng mắng chửi, đồng thời một nữ lang tóc vàng, húc đầu ngay dưới đũng quần của hán, chiếc đầu nhỏ thoảng lau động vài cái, tận tình phục vụ chăm sóc.

“Nga, cưng ơi, nhanh lên, anh sắp không chịu nổi nữa rồi!” Được nữ lang tóc vàng phục vụ, gã thanh niên đáng người hư nhược lấy khăn tay lau sạch nước mũi, sau đó giữ chặt đầu của nữ lang, đồng thời dùng sức đung đưa.

“Ui da! Bảo bối, em thật sự phi thường lợi hại, làm cho anh cảm giác rất thoải mái! Đây là Kroff ta thưởng cho người đẹp!” Được nữ lang phục vụ tận tình, thân mình của Kroff hưng hăng run rẩy lên vài cái, tiếp theo từ trong túi quần móc ra tờ giấy bạc trị giá một trăm đô-la, nhét vào giữa khe ngực của người nữ lang kia. Người nữ lang thuần thực dùng hai tòa thánh nữ kẹp chặt tiền, sau đó lấy khăn tay ra lau chùi lông ở khóe miệng, vẻ mặt tươi cười yêu mị.

“Mẹ kiếp, Kahn, mau đứng lên cho lão tử, làm thịt tên khốn kia đi!” Đúng lúc này, trong khoảng sân trống, gã đại hán trước đó còn oai phong liền bị đối thủ đấm một quyền trúng cằm, té ngửa trên mặt đất, nằm im không nhúc nhích.

Ngay lập tức, mọi người trong tràng hoan hô mãnh liệt, tên đại hán lúc trước vô cùng chật vật đang cười trên lưng gã tuyển thủ tên là Kahn, vùng quỳn, dồn sức đấm loạn vào đầu của gã Kahn!

“Phanh Phanh!”

.....

Một trận thanh âm trầm đục qua đi, khuôn mặt gã Kahn nhem nhuốc máu tươi, đôi con ngươi mở lớn, hiển nhiên đã đoạn khí.

“Mẹ nó, thằng hỗn đản này thổi phồng mình là mãnh nhân trong trại giam đi ra, kết quả cứ như vậy bị đánh chết, thực xui xẻo! Cả mụ nữ thần may mắn kia nữa, hại Kroff đại gia thua trăm ngàn đô-la.” Chứng kiến gã Kahn nằm im không nhúc nhích ở trên lôi đài giống như một con lợn chết, Kroff thở hổn hển, một bên vừa mắng vừa dùng khăn tay chùi sạch nước mũi.

Đúng lúc này, một tên đại hán đáng người khô ngô bước đến bên cạnh Kroff, vươn tay túm chặt cổ áo của hán, cười lạnh nói: “Kroff, hôm nay mày thật đáng thương, nhanh trả tiền đi!”

“Mẹ kiếp, buông tao ra! Bộ quần áo trên người lão tử đáng giá mấy ngàn đô-la, mày đụng rách có bồi thường nổi không?” Kroff bắt măn kêu lớn, tên đại hán kia vốn định phát hỏa, nhưng khi ngẩng đầu nhìn một người da đen cao lớn đứng ở phía xa xa, hán lại buông Kroff xuống.

Kroff sửa sang lại âu phục, sau đó bước đến trước mặt một gã người da đen thân hình cao lớn, xuất túi da, kéo khóa nói: “Mike, hôm nay mụ nữ thần may mắn phản bội tao, chạy tới giường của bọn mày. Nhưng tao tin chắc rằng, nàng sẽ sớm trở về bên cạnh tao! Cho nên, lần sau tao nhất định sẽ đòi lại món nợ của trận hôm nay. Cuối tuần, chúng ta tiếp tục một trận nữa chứ?”

Nữ nhân bên cạnh Mike cười quyến rũ tiếp nhận túi da mà Kroff đưa, sau khi kiểm tra một phen, liền quay sang nhìn Mike gật đầu. Mike vốn lạnh lùng thường thức xì-gà, chứng kiến nữ nhân của mình ra hiệu, nhất thời khóe miệng tươi cười sáng lạn, đồng thời phả một ngụm khói nồng đậm lên khuôn mặt Kroff: “Kể đáng thương, cuối tuần tao sẽ đúng hẹn, hi vọng mày có thể mang đến cho tao chút điểm kinh hỉ!”

“Hừ!” Kroff tựa hồ cũng hơi kiêng kỵ thân phận của Mike, tuy rằng trong lòng hết sức bất mãn, nhưng ngoài miệng chỉ “hừ” lạnh một tiếng, không dám chửi đồng như lúc trước nữa.

“Đi nói cho Đường Hổ, đêm nay tao không còn hứng thú vui chơi. Bọn tao phải làm một chuyện quan trọng, nếu như hấn không chịu, ngày mai có thể tới đây.” Mike nói xong, vươn tay ôm chiếc eo mảnh khảnh của nữ nhân bên cạnh, xoay người rời đi.

Cùng lúc này, một tên nam nhân đeo kính khảm trượng bước tới phe cánh của người da vàng.

Trong trận doanh của người da vàng, nam nhân đầu lĩnh, cũng chính là Đường Hổ trong miệng Mike nói, sau khi nghe được thủ hạ báo cáo, vẻ mặt tức giận mắg: “Mẹ nó, Châu Phi bọn mày đều là đám người nhu nhược!”

Đối với Đường Hổ buông lời nhục mạ, Mike cùng thủ hạ không có nổi giận, mà tươi cười bỏ đi. Sau khi Đường Hổ mắg chửi thêm vài tiếng xả giận, cũng dẫn theo người ly khai.

Lý Dật tiến vào bên trong, liền biết, tổ chức Hắc Dạ còn chưa được thành lập. Bởi căn cứ theo trí nhớ, tổng bộ của Hắc Dạ sẽ nằm ở chỗ này. Hơn nữa thời gian Jester vị thủ lĩnh đầu tiên xây tổ chức cũng là ở đây.

Mà hiện giờ, cảnh tượng bên trong nơi này quá mức hỗn độn, cư nhiên trở thành nơi tiến hành cá cược các trận đấu hắc quyền.

Hiểu rõ điểm này, Lý Dật tuy đứng ở trong sân nhưng hấn không có lòng dạ nào xem nổi trận đấu, mà đứng lặng thần, trầm ngâm hút thuốc lá.

Hiển nhiên, đối với Lý Dật mà nói, không tìm được tổ chức Hắc Dạ, chuyện này khiến cho kế hoạch ban đầu của hấn bị hẫng hụt.

“Wow! Hầu tử người Trung quốc, lão đại của người đi rồi, người còn đứng ở nơi này làm gì?” Ngay khi Lý Dật muốn rời đi, thì Kroff lại bước đến bên cạnh hấn, một bên mút xì-gà, một bên hướng hấn chào hỏi.

Mặc dù không hiểu tại sao Kroff muốn bắt chuyện cùng mình, thế nhưng Lý Dật cũng không thêm quan tâm đến gã, mà tính toán xoay người rời đi.

Chứng kiến Lý Dật muốn xoay người bỏ đi, Kroff liền vươn tay chụp bả vai của hấn. Lý Dật theo bản năng thúc ngược khuỷu tay, bất quá chỉ dùng hai thành lực đạo.

Ngay cả khi chỉ dùng hai thành lực đạo nhưng tên Kroff vẫn bị đụng ngã chổng vó.

“Thằng tiểu tạp chủng, ngay cả Kroff đại gia mà người cũng dám đánh sao?” Sau khi ngã xuống đất, Kroff hai tay xoa ngực, hấn hấn chửi một câu, nhưng thấy Lý Dật ngay cả đầu cũng chưa thêm quay lại.

Đối với tình huống này, Kroff đành phải bò lên khỏi mặt đất, vội vàng cất bước đuổi theo Lý Dật, khoe miệng lộ ra vẻ tươi cười thần bí, nói: “Tiểu tử, người trở về chuyển cáo cho Đường Hổ, ta muốn cùng hấn thương lượng một vụ sinh ý.”

Lý Dật không thêm quan tâm, tiếp tục đi về phía trước.

“Tiểu tử, người hấn là biết gần đây Đường Hổ luôn luôn điều tra một việc, người chuyển cáo Đường Hổ, ta có thông tin kia.” Chứng kiến Lý Dật không có hứng thú, Kroff lại bổ sung nói.

Bỗng nhiên Lý Dật quay lại neho mắt: “Chẳng lẽ tình báo của người đáng tin cậy hay sao?”

“Hắc!” Nghe được Lý Dật hỏi như thế, Kroff vẻ mặt không vui nói: “Tiểu tử, dường như người mới gia nhập bang người Hoa phải không, ngay cả danh tiếng của Kroff đại gia đều chưa từng nghe qua. Phải biết rằng, ở Los Angeles... không...ở toàn bộ California này, không một ai dám nói tình báo của ta không đáng tin cậy!”

“Được rồi, tôi có thể cùng anh thương lượng vụ sinh ý này.” Đột nhiên trong lòng Lý Dật chợt động, một phen khoác bả vai Kroff đi ra ngoài.

Câu nói của Lý Dật làm cho Kroff hết sức kinh ngạc, hấn biểu tình cổ quái hỏi: “Người có tư cách thương lượng cùng ta không?”

Lý Dật không muốn giải thích nhiều lời, mà khoác vai Kroff đi ra bên ngoài cửa sắt, nói: “Thế xe của anh ở đâu?”

“Chiếc xe Ford kia!” Kroff hơi ngượng ngùng, chỉ vào một chiếc ô tô cũ nát đậu bên cạnh đó.

Lý Dật không quan tâm, trực tiếp ôm Kroff bước tới bên cạnh chiếc ô tô, mở cửa, một tay nhét hần ngồi vào trong xe.

“Tiểu tử, chẳng lẽ ngươi muốn bắt cóc ta sao?” Mặc dù không mang theo thủ hạ, nhưng biểu tình trên mặt hần cũng không tỏ vẻ hoảng sợ bao nhiêu. Bởi hần không thuộc về bất luận một hắc bang nào, hơn nữa còn luôn luôn duy trì mối quan hệ hợp tác với các vị lão đại hắc bang. Về phần tình báo của hần từ đâu mà có, chuyện này không ai biết được.

“Ngươi có biết một cái tổ chức tên là Hắc Dạ không?” Lý Dật không cưỡng chế Kroff, mà theo chân lao vào bên trong xe, về mặt âm trầm hỏi.

158. Chương 154 : Sâu Xa.(1)

Lý Dật gạt đầu, trầm giọng nói: “Nếu như ngươi có thể giúp ta tìm được căn cứ địa của một tổ chức tên là Hắc Dạ, ta sẽ cho ngươi hai trăm ngàn đô la.”

Nghe được con số hai trăm ngàn, Kroff hưng phấn liếm liếm đầu lưỡi, sau đó lại phiền muộn nói: “Chết tiệt! Như vậy không phải ngươi muốn làm khó ta sao? Toàn bộ Los Angeles tổng cộng có hơn trăm cái tổ chức ngầm, thế nhưng ta chưa từng nghe nói qua có tổ chức nào tên là Hắc Dạ!”

“Ngươi xác định?” Tuy rằng đã đoán được Kroff sẽ trả lời như thế, nhưng trong giọng nói của Lý Dật cũng có sự thất lạc, dù sao, không thể tìm được tổ chức Hắc Dạ, như vậy kế hoạch nguyên lai của hần xem như đã bị ngấm nước.

Kroff rất thẳng thắn vỗ ngực nói: “Tiểu tử, ta nói rồi, tại toàn bộ Los Angeles, nếu như có chuyện gì mà Kroff này không biết, những tổ chức hắc bang khác cũng không thể có tình báo cho ngươi.”

Sau đó, Kroff bổ sung nói: “Ngươi phải tin tưởng sự chuyên nghiệp của ta!”

Nhìn dáng dấp đáng thương của Kroff, Lý Dật rất khó liên hệ tới hai chữ chuyên nghiệp, bất quá từ biểu hiện của Kroff mà xem, mặc dù Kroff cũng không nguỵ xoa như lời hần nói, thế nhưng cũng có phương pháp nhất định.

Thấy Lý Dật không nói lời nào, Kroff có chút hiếu kỳ, hỏi thăm: “Tiểu tử, ngươi thật đúng là kỳ quái. Nếu ngươi không phải người của Hoa Nhân Bang, lại chạy tới hỏi chuyện của tổ chức ngầm làm gì. Lẽ nào ngươi từ địa phương khác tới?”

“Đây là thù lao của ngươi.” Lý Dật không trả lời Kroff nói, mà trực tiếp móc ra mấy ngàn Mỹ kim đặt bên người Kroff.

Thấy Lý Dật tùy ý xuất ra mấy ngàn Mỹ kim, hai mắt Kroff phát sáng, nhìn lướt qua số tiền bên cạnh, sau đó dùng ánh mắt như một con sói nhìn một con cừu nhỏ nhìn Lý Dật nói: “Tiểu tử, tuy rằng ta không biết tổ chức Hắc Dạ rốt cục đang làm gì, thế nhưng nếu ngươi ra được tiền, ta có thể tìm cho ngươi một tổ chức cũng cùng loại như thế.”

Nghe được Kroff nói, Lý Dật không khỏi khẽ thở dài một tiếng.

Sở dĩ hần muốn tìm tổ chức Hắc Dạ, ngoại trừ hần hiểu được về tổ chức Hắc Dạ vô cùng cường đại, còn bởi vì hần đối với tổ chức thập phần quen thuộc, có thể tranh giành cơ hội nắm quyền toàn bộ tổ chức, nếu như phải đi tổ chức sát thủ khác, tạm thời không đề cập tới thực lực của tổ chức kia có thể so sánh được với tổ chức Hắc Dạ của kiếp trước hay không, chỉ là chuyện nắm quyền sẽ rất nhiều trắc trở.

Trong bất tri bất giác, Lý Dật móc bao thuốc lá trong túi ra, rút một điếu đặt lên miệng, Kroff rất thức thời châm lửa cho Lý Dật, nhưng không quấy rầy hần tự hỏi. Bởi vì theo Kroff xem ra, lúc này hần là Lý Dật đang làm quyết định, với cách ra tay rộng rãi của Lý Dật mà xem, nếu Lý Dật tìm hần hỗ trợ, hần có thể kiếm được một khoản thù lao thật dày.

Khói thuốc nhàn nhạt nhiều bên cạnh Lý Dật, Lý Dật hơi cau mày, suy nghĩ con đường kế tiếp nên đi như thế nào.

Chẳng qua bao lâu, khi Lý Dật hút hết điều thuốc thứ ba, Kroff có chút không chờ được nữa: “Ta nói tiểu tử, rốt cục ngươi đã suy nghĩ xong chưa, có muốn ta hỗ trợ hay không? Ta đã nói rồi, ngươi phải tin tưởng sự chuyên nghiệp của ta!”

Lý Dật cười khở một tiếng, đang định mở cửa xuống xe, đã thấy hai gã cảnh sát tuần tra đang đi tới.

“Hải! Hai người cho xe đỗ ở đây làm gì?” Trong đó một gã cảnh sát đứng ngay bên cạnh cửa sổ, la lớn.

Kroff tức giận hạ kính xe xuống, mỉm cười nói: “Cảnh quan, thoát nhìn ngày hôm nay các vị thực nhân hạ.”

Thấy biểu tình cười tủm tỉm của Kroff, sắc mặt hai gã tuần cảnh hơi đổi, hiển nhiên bọn họ nhận ra Kroff.

“Ánh trăng tối nay rất tròn, rất thích hợp tìm một nữ nhân giải quyết, các anh không nên lãng phí thời gian cho công tác, tuyệt không nên.” Kroff nói, lau một đồng nước mũi ố vàng, quẹt lên cảnh phục của tên tuần cảnh.

Tên cảnh sát kia biến sắc, đang muốn phát hỏa, đã thấy vẻ mặt Kroff cười tủm tỉm nói: “Xung động là ma quỷ, đồ con hoang kia, anh ngàn vạn lần không nên xung động, bởi vì tôi rất quen với thủ trưởng các anh, ân, thậm chí tôi còn cùng hân chơi đùa một nữ nhân.”

Nghe Kroff vừa nói như thế, sắc mặt tên cảnh sát kia buồn bã, giống như một con chó nhà tang, xám xịt rồi đi.

“A ha, hai tên tiểu tử, không có việc gì lại tìm Kroff đại gia phiền phức, đây không phải tự tìm nhục sao?” Kroff đắc ý cười.

Nhìn dáng tươi cười đắc ý trên mặt Kroff, Lý Dật không khỏi âm thầm thở dài, nếu như Kroff không có thân phận và thực lực nhất định, sợ rằng hai cảnh sát kia đã sớm bắt lại hân rồi đi?

Thực lực!

Thực lực...

Chỉ có bản thân có đủ thực lực cường đại, mới không bị người khi dễ, mới có thể vĩnh viễn trở thành người đi săn.

Nghĩ tới đây, Lý Dật nở nụ cười, cười thật tự giỡn, hân vốn định đến nước Mỹ tìm kiếm tổ chức Hắc Dạ, chờ sau khi mình có đủ thực lực cường đại, trở lại quốc nội báo thù, thế nhưng hôm nay đến xem, con đường này tựa hồ phải đi rất xa....rất xa.

“Ta nói, tiểu tử Trung quốc, rốt cục ngươi đã suy nghĩ kỹ chưa? Nếu như ngươi còn chưa nghĩ kỹ, ta phải đi. Ngày hôm nay ta thua một trăm ngàn, ta phải tìm nữ nhân hảo hảo phát tiết một phen!” Kroff thấy Lý Dật vẫn kín như hủ nút, có chút không nhịn được nói.

“Nơi này có tổ chức sát thủ nào lợi hại một chút không?” Lý Dật hung hăng dụi mạnh tàn thuốc, âm trầm hỏi.

Nghe được bốn chữ “tổ chức sát thủ”, sắc mặt Kroff hơi đổi, hiếu kỳ quan sát Lý Dật vài lần, ngạc nhiên nói: “Lão tạp chủng Thượng Đế đang đùa ta sao? Lẽ nào ngươi là một sát thủ?”

“Nếu như ngươi có thể giới thiệu ta với một tổ chức sát thủ cường đại, ta có thể cho ngươi một bút thù lao rất dày.” Câu trả lời của Lý Dật như thừa nhận lời Kroff nói.

“Cường đại? Thứ gì mới có thể gọi là cường đại đây?” Kroff cầm lấy xì gà trong xe, châm lửa rít mạnh vài hơi mới nói: “Chết tiệt! Toàn bộ tiểu bang California vốn không có tổ chức sát thủ nào chân chính, các sát thủ đều là thủ hạ của hắc bang. Mà có chút tổ chức sát thủ, thực lực của thành viên còn kém hơn cả đám kim bài chơi súng của hắc bang.”

Kroff nói đến đây, có chút phiền muộn: “Tiểu tử, xem ra ngươi ở Trung quốc bị người khi dễ, mới chạy đến nơi này. Ngươi muốn tạo dựng thực lực sau đó quay trở về báo thù. Thế nhưng, nếu ngươi đã là một sát thủ, như vậy tại sao ngươi không trực tiếp giết chết cừu nhân đi?”

“Sự trả thù tàn nhẫn nhất cũng không phải là giết chết địch nhân, mà phải để cho hân sống không bằng chết.” Lý Dật lạnh lùng nói.

Nhìn biểu tình băng lãnh trên mặt của Lý Dật, Kroff chỉ cảm thấy toàn thân không được thoải mái, cười ha ha: “Nguyên lai là như vậy! Tiểu tử, ta đại khái hiểu được người đang muốn tìm tổ chức sát thủ thế nào. Ta có thể rất rõ ràng nói cho người, toàn bộ nước Mỹ thậm chí toàn bộ thế giới loại tổ chức sát thủ như người nói đều rất ít. Mặt khác, ta kiến nghị người không nhất định phải gia nhập vào tổ chức sát thủ. Người bị khi dễ tại Trung quốc, hẳn là chọc phải hắc bang cường đại. Như vậy đi, ta có thể giới thiệu người tiến nhập Hoa Nhân Bang. Hoa Nhân Bang tuy rằng đặt đại bản doanh tại nước Mỹ, thế nhưng cũng có một chút thế lực tại quốc nội Trung quốc. Nếu như người có thể phát triển trong Hoa Nhân Bang, coi như người muốn trở lại báo thù cũng không phải không có khả năng!”

Nghe được Kroff nói, trong lòng Lý Dật hơi khê động.

Từ ý nghĩa nào đó mà nói, Kroff nói tựa hồ cũng không sai, hôm nay tìm không được tổ chức Hắc Dạ, gia nhập Hoa Nhân Bang cũng là một sự tuyển chọn không tệ.

Thế nhưng, Lý Dật cũng rõ ràng, với năng lực hiện tại của hắn có thể rất dễ dàng đặt chân trong Hoa Nhân Bang, tuy nhiên nếu muốn báo thù, thì phải nắm quyền trong Hoa Nhân Bang mới được. Dù sao, chỉ dưới tình huống nắm được quyền, mới không ai vì nguyên nhân lợi ích mà phản đối hắn báo thù. Bằng không, hắn chỉ đặt chân tại Hoa Nhân Bang đơn giản, thì long đầu Hoa Nhân Bang tuyệt đối sẽ không mạo hiểm đắc tội Mãnh Hổ Bang, để giúp hắn báo thù.

“Xem ra cừu nhân của người chắc là rất lợi hại, để ta đoán xem.” Tròng mắt Kroff chuyển vài vòng, sau đó nói: “Nghe nói một đoạn thời gian trước đây Mãnh Hổ Bang phía nam Trung quốc hạ một lệnh truy sát, người kia là người đi?”

“Lẽ nào người muốn lấy đầu người của ta đi lĩnh thưởng?” Lý Dật lãnh đạm liếc mắt nhìn Kroff.

Kroff xấu hổ cười cười, nói: “Đương nhiên là không, lấy đầu người của một sát thủ đi lĩnh thưởng, Kroff đại gia còn chưa gốc đến như vậy, ta còn muốn sống lâu thêm một chút. Ta muốn nói chính là, nếu như người ra nổi tiền, ta có thể nói cho người một tin tức phi thường giá trị.”

“Nói.” Sau khi Kroff nói ra chuyện Mãnh Hổ Bang hạ lệnh truy sát, Lý Dật cũng không còn hoài nghi năng lực của hắn nữa, dù sao đó là chuyện phát sinh tại Trung quốc, Kroff đang ở Mỹ, có thể trong thời gian ngắn như vậy biết được tin, năng lực không thể coi thường.

“Tin tức này ta bán cho người hai mươi ngàn.” Kroff gian trá cười cười, nói: “Kỳ thực, Hoa Nhân Bang của Mỹ có mâu thuẫn với Mãnh Hổ Bang tại Trung quốc.”

Lý Dật không nói gì, mà móc trong túi ra cơ số tiền đặt bên cạnh Kroff nói: “Tiếp tục.”

159. Chương 154 : Sâu Xa.(2)

“Nga, tiểu tử, ta phát hiện ta thích người rồi đó! Ta chưa từng gặp qua khách hàng nào sảng khoái như thế.” Kroff nhanh chóng thu hồi số Mỹ kim, nói: “Hoa Nhân Bang nước Mỹ trước đây chính là Hồng Môn của Trung quốc. Trên thực tế, trước đây trong số những hắc bang của Trung Quốc, cũng không có tên Mãnh Hổ Bang. Ở thế kỷ trước, nội bộ Hồng Môn xảy ra tranh đấu, lão đại đầu tiên của Mãnh Hổ Bang, là một con cáo già thừa cơ hội, chia cắt đại bộ phận thực lực của Hồng Môn, tự lập môn hộ đặt tên là Mãnh Hổ Bang. Ngoại trừ một bộ phận người bị con cáo già kia chia cắt, nhóm người còn lại vẫn tiếp tục phát triển truyền thống của Hồng Môn, nỗ lực giết chết tên cáo già để một lần nữa thống nhất Hồng Môn. Thế nhưng những người đó vốn không phải là đối thủ của tên cáo già, cuối cùng bị tên cáo già đuổi ra khỏi Trung Quốc, đi tới nước Mỹ, thành lập Hoa Nhân Bang...”

Nghe xong lời Kroff nói, Lý Dật không khỏi hơi ngây ra, hắn thật không ngờ Mãnh Hổ Bang lại là bàng chi do Hồng Môn lưu lại, hắn càng thật không ngờ, Kroff lại hiểu biết về Trung quốc hắc đạo đến như thế.

Nhìn biểu tình có chút kinh ngạc của Lý Dật, Kroff cười đắc ý: “Tiểu tử, không nên dùng loại ánh mắt hoài nghi này đến nhìn ta, ta nói rồi, ta rất chuyên nghiệp đó.”

Kroff nói làm Lý Dật có chút dở khóc dở cười, hắn rất muốn hỏi Kroff từ đâu biết được những chuyện này, thế nhưng cuối cùng cũng không hỏi ra miệng, theo hắn xem ra, mặc dù hỏi, Kroff cũng sẽ không nói, dù

sao hắn cũng dựa vào tin tình báo mà sống.

“Tiểu tử, ta nói nhiều như vậy, thâm nghĩ, với thân phận của người nếu gia nhập Hoa Nhân Bang sẽ phát triển rất tốt.” Nói đến đây, Kroff giả dỗi cười cười, nói: “Người còn nhớ trước đó ta đã nói với người là muốn cùng con trai của long đầu Hoa Nhân Bang tại Los Angeles làm một bút sinh ý không?”

“Nhớ.” Lý Dật tựa hồ nghĩ tới cái gì.

Kroff tiếp tục xảo trá cười: “Tiểu tử, nữ nhân của Đường Hồ bị người hãm hiếp rồi giết chết, hắn gần đây luôn một mực tìm tên hung thủ kia. Thế nhưng hắn lại không biết hung thủ kia là ai, mà trùng hợp, ta biết tin tức này.”

Nói đến đây, Kroff không thêm nói tiếp, mà thích ý hút một ngụm xì gà, lưỡi biếng tựa vào ghế, dằng dấp như Khương thái công câu cá, nguyện người bị mắc câu.

Nghe xong Kroff nói, Lý Dật cũng không lập tức tỏ thái độ.

Với tình huống hôm nay của hắn mà xem, nếu muốn phát triển tại nước Mỹ, một là tìm Andrew Luofu, hai là dựa vào bàn tay của mình làm ra!

Khi còn ở Thượng Hải, Lý Dật cũng đã từng buông tha ý niệm đầu nhập Andrew Luofu, bởi vì thân phận của Andrew quá mức đặc thù, hơn nữa hắn cũng nhìn không thấu tâm tư của Andrew. Ở dưới tình hình này, hắn không tin gia tộc của Andrew sẽ vì một người ngoài như hắn mà đi trêu chọc Mãnh Hồ Bang, thậm chí hắn còn hoài nghi Andrew có làm như vậy hay không.

Bởi vì Andrew cho hắn ấn tượng thuộc loại người như Tiêu Thanh Sơn, thuộc về loại người vì lợi ích mà không từ thủ đoạn.

Theo hắn xem ra, Andrew ở Thượng Hải muốn giúp hắn, để Gambino gia tộc tiếp tục hợp tác với Tiêu Thanh Sơn, khả năng rất lớn là bởi vì có được lợi ích.

Lần thứ hai nghĩ như vậy, Lý Dật nhẹ nhàng phun ra một ngụm troc khí, thẳng ngoắc ngoắc nhìn chăm chăm Kroff: “Giá.”

“Nga, thân ái, ta quả thực thích người chết mất!” Nghe được Lý Dật nói, Kroff hưng phấn kêu lên một tiếng quái dị, sau đó nói: “Tin tức này ta vốn dự định bán cho Đường Hồ năm trăm ngàn, bất quá tiểu tử, hiện tại ta thay đổi chủ ý, ta không dự định bán lấy tiền.”

“Người muốn làm gì?” Lý Dật hơi nhíu nhíu mày.

Kroff nở nụ cười, cười đến thật gian trá: “Tiểu tử, người là một sát thủ, công phu cách đấu hắn là phi thường không tệ đi?”

“Người muốn ta đi đánh hắc quyền?” Lý Dật nheo mắt.

Tựa hồ nhận thấy được Lý Dật có chút tức giận, Kroff vươn một ngón tay nói: “Một lần, chỉ một lần! Ta chỉ cần người giúp ta đánh một trận so đấu.”

Nói đến đây, Kroff có chút tức giận mắng: “Gã Mike cầu dưỡng kia đã thắng của ta gần triệu đô-la rồi! Hơn nữa đám hắc quỷ đó quá mức cuồng vọng, ta muốn hung hăng giáo huấn bọn chúng! Chỉ cần cuối tuần này người giúp ta giết chết tên quyền thủ hắc quỷ của Mike ở trên lời đài, ta sẽ miễn phí đem tình báo này nói cho người biết.”

“Đánh hắc quyền cũng được.” Lý Dật sắc mặt bình tĩnh, nói: “Thế nhưng người làm sao bảo chứng trong bảy ngày này, tình báo của người sẽ không bị những người khác biết?”

“Chết tiệt, tiểu tử, không tin tưởng sự chuyên nghiệp sao?” Kroff tức giận nói: “Ta hướng Thượng Đế phát thệ, chỉ cần Kroff đại gia không lộ ra tin tức này, Đường Hồ vĩnh viễn cũng sẽ không biết. Không chỉ nói Đường Hồ, dù là người của Gambino gia tộc cũng không biết!”

“Người Trung quốc chúng ta có câu nói, nói miệng không bằng chứng, người phải xuất ra chứng cứ thuyết phục ta.” Mặc dù trong quá trình nói chuyện với Kroff, Lý Dật nhìn ra được Kroff không phải loại người thích khoa trương, thế nhưng hắn muốn được ổn thỏa một chút.

Bởi vì, khi Kroff giới thiệu được mâu thuẫn sâu xa giữa Hoa Nhân Bang và Mãnh Hổ Bang, cùng sự phiền phức của Đường Hổ, hắn cũng nhạy cảm phát hiện đây là một cơ hội tốt để tiến nhập và Hoa Nhân Bang. Nếu như có thể giúp đỡ Đường Hổ hoàn thành công việc này, như vậy hắn có thể ở trong thời gian ngắn đứng vững bước chân ở trong Hoa Nhân Bang, vì việc nắm quyền Hoa Nhân Bang ngày sau mà tạo dựng cơ sở kiên cố.

“Tiểu tử, ngươi hẳn là biết, ta đã ăn thứ gì vào miệng, ta sẽ không khả năng nói ra cho những người khác.” Kroff thu hồi biểu tình vui cười, vẻ mặt nghiêm túc nói: “Nếu ngươi là một sát thủ, như vậy năng lực thu thập tình báo của ngươi tuyệt đối sẽ không kém. Ta nghĩ, Đường Hổ có ở trong một tuần này giết chết được hung thủ hay không, ngươi có thể kiểm tra ra được. Cho nên, ta không cần thuyết phục ngươi, sự thực sẽ chứng minh tất cả.”

Nhìn biểu tình nghiêm túc trên mặt Kroff, Lý Dật phải thừa nhận, Kroff có thể làm việc thuận lợi trong những đại hắc bang, tuyệt đối cũng không phải là sự may mắn. Ngoại trừ hắn có con đường biết được tin tức, bản thân Kroff cũng có năng lực.

“Được rồi, thành giao.” Lý Dật suy tư vài giây, cuối cùng gật đầu.

“Nga da!” Thấy Lý Dật đáp ứng, Kroff hưng phấn kêu lên: “Ta thích người sảng khoái, tiểu tử, ta nghĩ, chúng ta có thể trở thành bạn bè. Đương nhiên, điều kiện trước tiên là ngươi phải giết chết được quyền thủ hắc quỷ của Mike!”

Kroff nói xong đập mạnh chân ga, chiếc xe cũ nát giống như con quái thú sắt thép rít gào, loạng choạng chạy ra ngoài đường.

Kroff thành thạo mở CD, trong xe nhất thời truyền đến thanh âm của một cô gái, tựa hồ là được cất nói biên tập xuống tới.

“Tiểu tử, thanh âm con điểm này thế nào?” Kroff vẻ mặt say sưa nói: “Xem chuyện chúng ta hợp tác thập phần khoái trá, ta nói cho ngươi nghe một tin bất quái. Hiện tại nữ nhân này là một ngôi sao trẻ của Hollywood, đã từng được bầu làm nữ nhân gợi cảm nhất toàn cầu. Mẹ nó, con điểm này, bình thường trên màn ảnh lộ ra một biểu tình cao cao tại thượng, thế nhưng ngươi biết không, tiếng rên của ả ta dâm dăng cỡ nào! Mẹ nó, đây rõ ràng đầu đuôi là một con điểm, nga, không, so với gái điểm càng đáng thẹn!”

Nghe Kroff mắng chửi, Lý Dật không khỏi sản sinh hứng thú với nguồn tình báo của Kroff. Dù sao, một người đàn ông có thể thuận lợi đặt chân giữa toàn bộ các hắc bang tại Los Angeles, hơn nữa còn có được cả âm thanh rên rỉ của một ngôi sao trẻ nổi tiếng của Hollywood, điều này thật không phải người nào có thể làm được.

“Được rồi, tiểu tử, ngày hôm nay ta mang ngươi đi thể nghiệm cuộc sống về đêm ở Los Angeles một chút. Phải biết rằng, cuộc sống về đêm ở đây nổi danh nhất trong toàn bộ nước Mỹ, đương nhiên, điều kiện phải có tiền.” Kroff nói xong nhanh thêm tốc độ xe, chiếc xe cũ nát phun ra một luồng khói dày đặc, loạng choạng tiêu thất trong dòng xe cộ.

Lý Dật mới tới Los Angeles, đối với tất cả ở đây cũng không tính quen thuộc, bởi vậy nghĩ đến ở cạnh Kroff cũng là một sự lựa chọn không sai, cũng không cự tuyệt sự đề nghị của Kroff.

Trọng yếu hơn là, trước khi chính thức tiến nhập Hoa Nhân Bang, hắn phải giám thị Kroff suốt hai mươi bốn tiếng đồng hồ. Dù sao, chỉ bằng vào một phen nói chuyện, bảo hắn yên tâm đối với Kroff, đó là chuyện không có khả năng.

...

Cùng lúc đó, New York nước Mỹ, trong một biệt thự thuộc trang viên của Gambino gia tộc.

Andrew mặc một bộ áo da, bưng một ly rượu, sắc mặt lạnh lùng ngồi trên sofa trong phòng khách.

Một đại hán vóc người khôi ngô, cúi đầu đứng cách Andrew khoảng năm thước xa, dưới ánh mắt nhìn chăm chú của nàng, dù thở mạnh cũng không dám.

“Will, anh là một trong những người mà tôi coi trọng nhất, thế nhưng biểu hiện gần đây của anh làm tôi rất thất vọng.” Andrew nhẹ nhàng lắc ly rượu, lạnh lùng nói: “Chức trách của anh là thu thập tình báo,

thế nhưng anh lại thất trách nghiêm trọng! Tôi có thể tha thứ mạng lưới tình báo của anh kém hơn thủ hạ của lão nhân, tôi cũng có thể tha thứ mạng lưới tình báo của anh không sánh bằng cục điều tra liên bang của nước Mỹ, thế nhưng anh ngay cả tin tức của một người sống cũng đều tra không ra, anh nói cho tôi biết đây là vì sao?”

“Tiểu thư.” Will có chút xấu hổ nói: “Cô có điều chẳng biết, người cô muốn điều tra am hiểu việc thay đổi dung mạo, hơn nữa dù hiện nay cả những cáo già của gia tộc và người của cục điều tra liên bang cũng không tra được tin tức của hắn.”

Nghe được Will nói, biểu tình của Andrew chuyển biến tốt đẹp hơn một ít: “Trước đó không phải anh nói, hắn rời khỏi Hong Kong rồi sao? Vậy anh tiếp tục đi thăm dò, tra xem hiện tại hắn đang ở đâu.”

“Nhớ kỹ, nếu chuyện này anh làm không xong, như vậy tôi sẽ suy nghĩ chuyện đổi người khác vào vị trí của anh.” Andrew nói xong phát phát tay, Will thức thời lui ra ngoài.

Mất thấy Will đã lui ra ngoài, Andrew uống cạn ly rượu trong tay, lẩm bẩm nói: “Anh có đến nước Mỹ tìm tôi không?”

160. Chương 155 : Ta Sẽ Đưa Hắn Đi Gặp Satan. (1)

Bình minh buổi sớm rực rỡ tán lác trên các ngõ ngách ở trong thành phố Los Angeles, để cho mọi người tinh thần phấn chấn mạnh mẽ lại bắt đầu một ngày mới.

Nội thành Los Angeles phồn hoa, trong một căn hộ của tòa nhà cao chọc trời, Lý Dật đang luyện quyền trên bao cát, tốc độ xuất quyền cực nhanh, nhất thời trong phòng vang vọng một trận thanh âm “phanh phanh!” phá lệ chói tai.

“Mẹ kiếp! Hầu tử Trung quốc, người có thể giữ im lặng để cho Kroff đại gia ngủ lấy sức không?” Kroff toàn thân trần trụi xuất hiện ở cửa phòng tập thể dục, hỏn hển mắng.

Nguyên nhân bởi do một ngày một đêm làm lụng vất vả, Kroff hốc mắt hăm sâu, đôi con ngươi thâm quầng, một bộ dạng buông thả dục vọng quá độ.

Lý Dật không quay đầu nhìn lại, mà lạnh lùng nói: “Dựa theo cách sinh hoạt của người hiện tại, nếu như không chỉnh đốn, trước bốn mươi tuổi sẽ phải đi chào Satan!”

“Mẹ kiếp! Người thì biết cái gì, sống như thế này đại gia gọi là hưởng thụ cuộc đời! Làm nam nhân, nếu mỗi ngày không có nữ nhân để chơi, mỗi ngày không có thuốc phiện để hút, mỗi ngày không có rượu ngon để uống, còn gọi là nam nhân sao?” Kroff khó chịu phản bác ngôn luận của Lý Dật: “Chẳng lẽ muốn ta phải giống kẻ ngốc nghếch như người, nhiều tình lực như thế mà không đi chơi nữ nhân, cả ngày chỉ biết phát tiết trên cái bao cát kia?”

Nghe được hai chữ nữ nhân, Lý Dật không khỏi nhớ lại cảnh tượng trước khi đi, Hạ Vũ Đình cắn chặt môi, dường như kiềm nén không cho nước mắt chảy xuống.

Vũ Đình nàng vẫn khỏe chứ?

Trong đầu hiện lên bộ dáng của Hạ Vũ Đình, Lý Dật không khỏi xót xa, nhất thời tốc độ quyền đầu vung nhanh hơn trước.

Trước khi đến nhà Kroff, Lý Dật như thế nào cũng sẽ không tin tưởng, cái thứ hư nhược có thể bị một cơn gió thổi bay như Kroff, lại trang bị cả một gian phòng tập thể thao. Hơn nữa, các dụng cụ cơ năng đều rất tân tiến.

“Tiểu tử, hôm nay ngươi cần phải cùng ta đi gặp mặt một người.” Kroff trở lại phòng khách, cầm theo một điều tài mà đưa lên miệng, nghiêng thân dựa vào cửa phòng tập thể dục thích thú rít vài hơi, nhìn Lý Dật nói.

“Phanh!”

Lý Dật dùng sức đâm một quyền, nhất thời bao cát bị lũng, vô số cát vụn tràn ra, hạt cát rơi khắp sàn nhà.

Chúng kiến một quyền này, Kroff trợn tròn hai mắt, trên miệng vô thức mở lớn, điều tài mà trực tiếp rơi xuống, chạm phải tiểu đệ dưới hạ thân khiến cho cả người Kroff nhảy dựng lên.

“Ngao!...!” Tiểu đệ dưới hạ thân bỗng nhiên truyền đến cơn đau nhức, làm cho Kroff phát ra một tiếng hét thảm thiết, đồng thời cũng đưa tinh thần của hắn từ trong nỗi khiếp sợ mà trở lại hiện thực.

“Đi gặp ai?” Lý Dật cầm chiếc khăn mặt bên cạnh, lau sạch mồ hôi trên người, thản nhiên hỏi.

Kroff nhu nhu hai con ngươi đang buồn ngủ, sau khi xác định không có nhìn lầm, điên cuồng lắc lư đầu: “Thượng đế ơi! Người chính là quái vật sao, nhất định rồi...!”

Dứt lời, Kroff không khỏi bổ sung thêm: “Mẹ kiếp! Ta vốn muốn mang người đi gặp một quyền thủ khoa chân múa tay thử sức, nhưng hiện tại không cần nữa! Với thực lực của người, nhất quyền sẽ cho tên kia đi gặp lão quỷ Satan mất!”

Vừa nghe Kroff than vãn, Lý Dật cũng không nói thêm gì. Mặc dù hắn nhìn ra được, thực lực của các quyền thủ mà Kroff cùng đám người Mike tổ chức so đấu đều bình thường, nhưng không có nghĩa nó là thực lực chính thể của thế giới quyền ngầm tại nước Mỹ. Tuy nhiên với năng lực của hắn bây giờ, muốn đối phó với các quyền thủ ở Los Angeles này quả thực rất dễ dàng.

Dù sao, lúc trước Điền Đăng Cương có thể hoành đảo thế giới quyền ngầm tại nước Mỹ, mà hiện tại Lý Dật đã khôi phục bảy thành thực lực, chính ngay cả đối với cùng Điền Đăng Cương, cũng sẽ chiếm được thế thượng phong.

Trong lúc Lý Dật trầm mặc, Kroff nhặt điều tài mà lên, khoa chân múa tay hưng phấn nói: “Mẹ kiếp, lần này quả thật trúng mánh lớn rồi! Với thực lực của người, hoàn toàn có khả năng đánh bại quyền thủ của gã Mike kia! Không ổn, ta phải đi gọi điện thông báo cho gã Mike, tăng thêm tiền cược!”

Nói xong, Kroff vội vàng chạy đến phòng khách, cầm điện thoại bấm số của Mike, lớn tiếng hét: “Mike, nghe đây, tao muốn chơi tới bến cùng bọn mày! Trận đấu cuối tuần chúng ta cược một triệu, thế nào?”

“Phải, mày không nghe lầm đâu, Kroff đại gia muốn cược một triệu đô- la!”

.....

Một phút đồng hồ sau, Kroff hưng phấn nhảy dựng lên: “Ha ha, mọi chuyện thật sự quá hoàn mỹ, gã Mike hắc ám chấp thuận mức tiền đặt cược của ta rồi. Một triệu đô- la đó! Số tiền này có thể chơi bao nhiêu nữ nhân? Thuởng thức bao nhiêu thần dược? Uống bao nhiêu rượu ngon?”

Tưởng tượng sắp chuẩn bị có khoản tiền này, Kroff lập tức nhảy vọt tới bên người Lý Dật, vỗ bả vai hắn nói: “Lý, người nhất định chính là món quà do Thượng Đế ban tặng cho ta.”

“Đừng quên, ta chỉ thỏa thuận giúp người đánh trận hắc quyền này thôi.” Lý Dật nhú mày nói một câu, tuy nhiên trong lòng không khỏi tò mò. Lấy thân phận của Kroff, một triệu đô-la cũng không phải là quá mức khó khăn, nhưng tại sao hắn lại hưng phấn như vậy đây?

Sau khi Lý Dật biết được nguồn tình báo của Kroff, mới hiểu rõ nguyên nhân, đồng thời cũng thực sự bị chấn kinh!

Nghe Lý Dật nhắc nhở, Kroff lại hơi có chút nản chí, chửi đổng nói: “Mẹ kiếp! Tiểu tử người không đi đấu quyền, thực sự là lãng phí nhân tài!”

“Đối với kẻ có tiền mà nói, quyền thủ trên lời đài không phải chỉ là một đám khỉ diễn trò, hay sao?” Lý Dật cười trào phúng.

Nhìn nụ cười trào phúng trên khóe miệng của Lý Dật, Kroff cũng hơi tỏ vẻ hổ thẹn, lắc đầu nói: “Thiếu chút nữa quên, mục tiêu của người là muốn thanh toán Mạnh Hồ bang, cái này cũng không phải là tuyển thủ hắc quyền có khả năng làm được.”

“Có tin tức của Mạnh Hồ bang rồi sao?” Lý Dật lảng tránh sang chuyện khác.

Kroff chậm rãi hút vài hơi tài mà, mới nói: “Đường như đám người Mạnh Hồ bang đã biết người chạy đến nước Mỹ rồi, tuy nhiên còn chưa triệt tiêu mệnh lệnh truy sát. Bất quá, người không cần phải lo lắng, Mạnh

Hổ bang mạnh mẽ ở đâu, nhưng riêng tại nước Mỹ không có căn cơ gì. Hơn nữa Mạnh Hổ bang cùng khu người Hoa có cừu oán, bọn chúng không dám phái nhân thủ tới đối phó người đâu! Cho nên, chỉ cần người ẩn trú ở đây, tuyệt đối sẽ an toàn!”

Nghe Kroff căn dặn, Lý Dật vẫn nhẹ nhàng gật đầu, nhưng tại Lý Dật xem ra, cho dù Mạnh Hổ bang phái người tới truy sát, hắn cũng không sợ hãi.

Trải qua vài ngày, Lý Dật một mực sinh hoạt ở nhà của Kroff.

Nói đến cuộc sống của Kroff thì thập phần đơn điệu, ngoại trừ những lúc đi bán tình báo, thời gian khác cơ bản đều lãng phí vào ngủ, chơi nữ nhân, hút thuốc phiện, uống rượu mạnh.

Kroff có một thói quen, vô luận nữ nhân xinh đẹp bao nhiêu, hắn chỉ chơi một lần, hơn nữa Lý Dật miễn cảm phát hiện, sau mỗi lần Kroff chơi nữ nhân xong, mặt ngoài tuy rằng thoạt nhìn thập phần vui vẻ, nhưng ở sâu trong con người lại cất giấu một tia ưu thương, không muốn người ta biết.

Nguyên nhân tại sao thì Lý Dật cũng không rõ ràng lắm.

So sánh với Kroff mà nói, cuộc sống của Lý Dật tựa hồ càng thêm đơn điệu, thường ngày trừ ăn ngủ ra, đều chỉ tàn phá các trang thiết bị dụng cụ tập thể hình.

Trên thực tế, mỗi khi trời tối, thời gian Lý Dật nằm ở trên giường, đều trần trọc khó có thể tiến vào giấc ngủ.

Hắn tưởng nhớ lại đoạn thời gian cùng sống chung với Hạ Vũ Đình, nhớ căn phòng nhỏ hắn và nàng từng thuê kia, thậm chí còn nhớ cả đám người Trần Lâm, Mộ Dung Tuyết.

Nhưng mà, Lý Dật suy nghĩ nhiều nhất cũng chính là Tiêu Thanh Sơn! Mỗi khi nhớ lại đoạn thời gian nhận thức Tiêu Thanh Sơn cho đến hôm nay, trong ngực của hắn liền tựa như bị cả tòa đại sơn đè nặng, khó chịu cực điểm.

Thậm chí, ở trong đêm dài tịch mịch, hắn tự hỏi chính bản thân mình, thật sự có thể buông tha mọi chuyện hay sao?

Kết quả, câu trả lời đều thực nhất trí.

Không biết.

Kiếp trước Lý Dật không hiểu tình cảm, chưa từng nghĩ qua đến phương diện tình thân. Mọi thứ cũng đều do tổ chức ra mặt giải quyết, cuộc sống của hắn hoàn toàn tràn ngập màu đen, không biết một môi vung đồ đao, gặt hái mạng người.

Cuộc sống lúc trước hắn tựa như một cỗ máy giết người, lạnh khốc, đáng sợ!

Mà nay hắn biết đến tình cảm, hắn đã nghĩ qua phương diện lợi ích riêng của bản thân, hắn từ một cỗ máy biến thành một con người chân chính!

Nhưng, muốn hắn vì lợi ích riêng mà buông tha hết thấy mọi người ở bên cạnh, hắn không làm được!

Con người một khi có tưởng niệm, cuộc sống trôi qua thực chậm rãi nhẹ nhàng, ngược lại, người không có lý tưởng, bình thường đều không quan đến chuyện tình thời gian nhanh hay chậm, thậm chí bọn họ ngay cả ngày nào trong tuần cũng không biết rõ ràng.

Lý Dật thuộc loại người có tưởng niệm, hắn đang ở trong vòng luẩn quẩn của thời gian, mỗi ngày lặp lại cuộc sống buồn tẻ vô vị, thế nhưng hắn không khẩn trương. Bởi thỉnh thoảng Kroff rủ hắn tới trường đấu quyền vào buổi tối.

Đến hôm nay là thứ bảy, Lý Dật không ngưng trệ như lúc trước nữa, mà sáng sớm liền rèn luyện cơ thể, chuyện này khiến cho Kroff khó có thể ngủ ngon giấc.

Ánh mặt trời buổi trưa thập phần chói mắt, Kroff vẫn giống như ngày thường, từ trong phòng ngủ bước ra, nói: “Lý, gã Mike hắc ám kia vì không muốn hao hụt tiền vốn, nên hôm nay mở thêm một trận đấu hắc quyền. Chờ sau khi hai quyền thủ đánh xong mới đến phiên chúng ta, tới lúc đó, người nhất định phải tặng cho gã Mike kia một chút ngạc nhiên đó nhé!”

Nghe Kroff thông báo, Lý Dật biết thời gian trận đấu trì hoãn đến buổi tối. Lúc đó, hắn thể hiện ra thực lực của chính mình, nhất định sẽ hấp dẫn sự chú ý của Đường Hồ.

161. Chương 155 : Ta Sẽ Đưa Hắn Đi Gặp Satan. (2)

Mike thần tình chờ mong, ngắm nhìn gã quyền thủ đầu trọc thân cao tới hai mét, thể trọng vượt quá ba trăm cân, mỉm cười nói: “Sa Ngư, ta biết trận đấu buổi tối hôm nay ngươi không có hứng thú. Nhưng ngươi nhất định phải hiểu rõ ràng, thằng Kroff đáng thương kia muốn đổ cược cùng chúng ta một triệu đô-la. Khoản tiền cược này không nhỏ, cho nên, trận đấu buổi tối hôm nay ngươi chỉ được phép thắng, không được bại!”

Sa Ngư ngoại trừ thân hình cao lớn uy mãnh, mà đôi con ngươi của hắn cũng giống như ánh mắt hùng ưng sắc bén ở trên bầu trời Châu Phi. Làm cho người ta nhìn vào liền nảy sinh áp lực cao độ.

“Mike, chắc anh cũng biết cái thứ quyền thủ này chỉ là một đám bắt nhập lưu, tôi tùy tiện động thủ liền bóp chết được bọn chúng. Anh còn phải lo lắng nữa sao?” Sa Ngư biểu tình lạnh lùng nhìn Mike nói tiếp: “Nhớ rõ, sau trận đấu hôm nay, nhân tình tôi thiếu nợ của anh cũng hoàn toàn sông phẳng, từ nay trở đi, tôi sẽ không vì anh mà đánh trận đấu rác rưởi như thế này.”

Nghe Sa Ngư tự tin nói như vậy, Mike không khỏi tươi cười, cười đến mức dị thường sáng lạn. Bởi hắn hiểu rõ thực lực của Sa Ngư nhất.

Tại thế giới quyền ngầm ở nước Mỹ, so đấu hắc quyền phân chia thành ba cấp bậc, những trận đấu mà hắn và Korff tổ chức, chỉ có thể coi là hạng B, theo hình thức song phương đối cược. Còn trường đấu hắc quyền được mọi người công nhận chính thức, thường thường sẽ có rất nhiều khán giả đến xem, hơn nữa khán giả sẽ ném, ném tiền tới mức độ dọa người. Đôi khi, một trận so đấu đỉnh cao, tiền cược ước chừng lên đến vài trăm triệu đô-la.

Đương nhiên, loại trận đấu như này, không phải Mike có thể chơi đùa, hắn chưa đủ bản lĩnh.

Mà Sa Ngư chính là quyền thủ trên trường đấu hạng A, hơn nữa bản lĩnh không nhỏ, thậm chí có hi vọng trở thành tân quyền vương!

Sở dĩ Mike có thể mời Sa Ngư tham gia trận đấu hạng B, hoàn toàn là bởi vì lúc trước Sa Ngư mới chân ướt chân ráo đến nước Mỹ, Mike nhìn ra tiềm lực phát triển của hắn, nên đã từng chiêu cố hắn.

“Yên tâm đi, Sa Ngư, hôm nay nhất định sẽ là lần cuối cùng!” Mike cầm ly rượu vang trên bàn đưa cho Sa Ngư, chậm rãi nói.

“Keng.” Hai người cùng ly tượng trưng, theo sau ngửa cổ uống cạn.

.....

Mỗi buổi tối ngày thứ bảy, số 204 khu phố San Fernando lại dị thường náo nhiệt.

Số 204 khu phố San Fernando tuy rằng không phải là trường đấu nổi danh nhất Los Angeles, nhưng đối với những bang hội cỡ trung mà nói, đó chính là thiên đường.

So sánh với bình thường, buổi tối ngày thứ bảy tại số 204 khu phố San Fernando càng thêm náo nhiệt hơn nữa. Bởi có người truyền ra tin tức nho nhỏ, Mike thủ lĩnh số hai của người Châu Phi cùng với báo đầu tử Kroff đổ cược một trận hắc quyền hơn triệu đô-la!

Chín giờ tối, khi sắc trời đã hoàn toàn bị bóng đen bao trùm, những chiếc đèn neon tỏa sáng cả khu phố, làm cho chính thể con đường sáng hơn thường ngày một chút, đồng thời cũng càng hỗn loạn hơn một chút!

Tại bên ngoài trường đấu khu số 204, đậu rất nhiều ô tô kiểu dáng sang trọng, cũng có loại xe bình thường. Hiển nhiên, trường đấu tại đây không giống như một số các hội sở tư nhân, phải yêu cầu thân phận của khách nhân.

Thời điểm Kroff lái xe đưa Lý Dật tới trường đấu, thì người ở bên trong đã tấp nập huyền ảo, tiếng âm nhạc hạng nặng vang vọng truyền hẳn ra ngoài đường.

Trận đấu chưa chính thức bắt đầu, bên trong trường, hai mỹ nữ tóc vàng dáng người mảnh khảnh, mặc áo tắm hai mảnh đang uốn éo bên cạnh cột tuýp, mà những khách nhân lại đang hút xì-gà, uống rượu mạnh, thường thức hai nữ nhân kia biểu diễn.

Đương nhiên, cũng có vài khách nhân hormone trong cơ thể tăng vọt, ở ngay trong này cùng nữ nhân hành lạc.

Đối với trường đấu số 204 mà nói, giải quyết ngay tại chỗ cũng không phải chuyện gì đáng ngạc nhiên, thậm chí thể loại some 3 đều thực bình thường. Điều kiện ban đầu là người nhất định phải trả tiền, nếu không, chủ trường đấu sẽ băm người ra làm thức ăn nuôi chó.

Bước chân vào trường đấu, chứng kiến cảnh tượng nóng bỏng như thế, Kroff huyết sáo hạ lưu nói: “Wow! Cưng ơi, hôm nay hai em đều là của Kroff đại gia.”

Kroff chính là báo đầu tử bán thông tin tình báo uy tín nhất cả Los Angeles, danh khí của hắn trong thế giới ngầm tại Los Angeles quả thực không nhỏ, hắn vừa đến liền hấp dẫn sự chú ý của đại lượng khách nhân.

Trong đó rất nhiều người đều đem ánh mắt quăng ném về hướng Lý Dật ở sau lưng Kroff.

“Gặp quý! Kroff người muốn để gã hầu tử kia tham gia trận đấu quyền đêm nay sao?”

“Ha ha, ta nghĩ, hôm qua nhất định Kroff đã bị nữ nhân chuốc sữa hôn mê rồi, cứ nhiên hắn lại đem cái thứ nhỏ con này đi khiêu chiến quyền thủ của Mike, trọng lượng vượt quá ba trăm cân, đây không phải là muốn tìm chết sao?”

“Ta đoán trước được kết quả của trận đấu đêm nay rồi, thật không hiểu nổi Kroff luôn luôn khôn ranh, làm sao lại phạm sai lầm xuẩn ngốc như thế.”

“Có thể quyền thủ của Kroff am hiểu kung-fu phương Đông, ha ha!”

“Kung-fu? Ha ha, không phải đám quyền thủ của Đường Hổ đều tự xưng là am hiểu Kung-fu đó thôi, cuối cùng, tất cả bọn hắn đều bị đánh chết ở trên lôi đài.”

.....

Trong lúc nhất thời, cả trường đấu vang lên thanh âm nghị luận. Đối mặt với tình huống này, Lý Dật một chút cũng không thèm quan tâm. Đồng thời, hắn cũng phát hiện, Mike cùng Đường Hổ đều đang quét mắt tới phía hắn. Trong con ngươi của gã Mike tràn ngập vẻ hài hước, mà ánh mắt Đường Hổ lại thập phần nghi hoặc.

Dù sao, Đường Hổ cũng là con trai của thủ lĩnh khu người Hoa, hiện giờ Kroff mang một người Trung quốc đến tham gia thi đấu, chuyện này không khỏi làm cho hắn cảm thấy tò mò.

“Thằng tiểu tử đó là ai, các người có nhận ra không?” Đường Hổ nhìn thủ hạ nói.

“Hổ ca, tiểu tử này thoát nhìn rất lạ, chưa gặp qua bao giờ.” Thủ hạ của Đường Hổ nhìn chằm chằm vào Lý Dật vài giây đồng hồ, tiếp theo mỉm cười đáp.

Đường Hổ “ừm” một tiếng, cũng không muốn hỏi nhiều.

“Lý, hiện giờ còn sớm, có muốn qua bên kia làm quen Đường Hổ hay không?” Kroff chứng kiến mọi người đều đem ánh mắt quăng ném tới phía mình cùng Lý Dật, cố tình nâng cao đôi ngực, tạo ra một bộ dạng tiểu nhân đắc chí. Hắn không thể ngẩng cổ lên tận trời, chính là nước mũi màu xanh thò lò trên mặt đã nghiêm trọng phá hủy đi hình tượng của hắn.

Lý Dật lắc đầu, nói: “Chờ kết thúc trận đấu rồi nói sau, hiện giờ chưa phải thời điểm tốt nhất.”

“Ha ha, Lý, thoát nhìn ngươi thông minh hơn so với ta tưởng tượng, biết hiện giờ nói chuyện sẽ không nắm bắt được lợi thế của mình.” Hiển nhiên Kroff nhìn thấu tâm tư của Lý Dật, cũng không nói nhiều, mà cười ha hả vỗ mông nữ bồi bàn, cầm hai ly rượu vang, đưa một sang cho Lý Dật.

“Lý, trước tiên ngươi ngồi dưỡng sức ở đây đi, ta qua tán gẫu vài câu cùng gã Mike hắc ám kia.” Kroff chứng kiến Lý Dật tiếp nhận rượu, cười ha hả nói, sau đó biểu tình đắc chí rảo bước đến hướng gã Mike.

“Hello Mike, hôm nay mày tính toán phải người nào tham gia trận đấu vậy?” Kroff bước tới bên cạnh Mike, nhìn hắn cười híp mắt nói.

Mike nhìn bộ dạng tiểu nhân đắc chí của Kroff, nói: “Kroff, chẳng lẽ mày thật sự muốn để cho thằng tiểu tử kia so đấu cùng quyền thủ của tao?”

“Thế thì đã làm sao? Không nên nhìn quyền thủ bao nhiêu cao lớn, trong trận đấu hắc quyền không phải ai đen, ai trắng người cao to thì chiếm được nhiều phần thắng, đúng chứ?” Kroff cười ha ha nói.

Nghe Kroff nói, vài tên thủ hạ người da đen phía sau Mike cũng hơi bất mãn, bọn hắc phiến nhất là bị chửi thành hắc ám, mà hiện giờ Kroff lại tràn ngập biểu tình khiêu khích.

“Kroff, thoát nhìn mày đối với thằng tiểu tử kia rất có lòng tin.” Mike âm thầm cười, nói: “Nếu đã như vậy, tao sẽ nói cho mày biết, tên tuổi của quyền thủ bên phía tao.”

“Đám quyền thủ của mày có mấy người...kia, mày nói thẳng mẹ nó ra là đứa nào, còn phải thần thần bí bí như vậy nữa ah?” Kroff khinh thường nói.

Mike không tức giận, mà cố tình cúi người vỗ bả vai Kroff, không nhanh không chậm: “Tham gia trận đấu buổi tối hôm nay, quyền thủ tên là Sa Ngư.”

“Sa Ngư?” Nghe hai chữ này, sắc mặt Kroff đại biến, ngơ ngác đứng nguyên tại chỗ tựa như hóa thành đá. Nguyên bản biểu tình đắc chí...cũng bị ném lên chín tầng mây, trong con ngươi còn toát ra một tia lo lắng.

Nhìn biểu tình của Kroff, Mike tiếp tục vỗ bả vai hắn, an ủi nói: “Trở về nói cho thằng tiểu tử kia, bảo hắc cần thận chống đỡ lâu hơn một chút, để mày không bị mất mặt với khán giả chung quanh, ha ha!”

Kroff vốn định khoe khoang trước mặt Mike, hiện giờ nghe Mike thông báo quyền thủ là Sa Ngư, làm sao còn dám khua môi múa mép được nữa?

Chỉ thấy hắc như con mèo cụp đuôi vội vàng chạy về bên cạnh Lý Dật, khẩn trương nói: “Lý, chúng ta có phiền toái! Gã Mike hắc ám cư nhiên lại mời được quyền thủ hạng A đến tham gia thi đấu!”

“Yên tâm, ta sẽ đưa hắc đi gặp Satan.” Lý Dật vẻ mặt bình tĩnh đáp.

Chứng kiến biểu tình tự tin trên khuôn mặt của Lý Dật, vốn Kroff đang khẩn trương, theo sau đó hạ giọng nói: “Lý, ta biết thực lực ngươi không tồi, nhưng có thể ngươi chưa hiểu cái tên Sa Ngư kia. Người này chính là quyền thủ nổi danh gần đây trong thế giới quyền ngầm. Ta lo lắng....”

Kroff nói chưa hết, nhưng ý tứ lại phi thường rõ ràng.

Ngày đó, Kroff chứng kiến Lý Dật nhất quyền đâm thủng bao cát liền giật mình, cố tình tìm Mike nâng mức tiền cược lên tới một triệu đô-la, chính hắc căn bản không có nghĩ đến, Mike sẽ mời Sa Ngư tham gia trận quyền này.

Dù sao, với thân phận của Sa Ngư, trận đấu hạng B như này hoàn toàn là một chuyện lãng phí thể lực.

Nhìn vẻ lo lắng trên khuôn mặt Kroff, Lý Dật cười nhạt nói: “Chẳng lẽ ngươi không biết ở trong Mãnh Hồ bang ta mang thân phận thượng vị hay sao?”

“Thượng vị?” Kroff hơi ngẩn người, tiếp theo lắc lắc đầu: “Nói thật, ta không điều tra được tư liệu của ngươi.”

“Ngươi biết Điền Đăng Cương không?” Lý Dật nhắc nhở nói.

162. Chương 156 :ba Chiêu! (1)

“Biết, đương nhiên phải biết, hắc chính là cái thứ biến thái, chân chính biến thái! Mấy tháng trước hắc còn tung hoành cả thế giới quyền ngầm tại nước Mỹ.” Kroff nói đến đây, bỗng nhiên nhớ ra chuyện gì đó, nuốt khan nước bọt: “Nga! Thượng đế! Ta nhớ ra rồi, Điền Đăng Cương chết trong lúc giao lưu võ thuật, chẳng lẽ chính ngươi đã giết chết tên khốn này? Ta nghe phong thanh được tin tức nho nhỏ nói, dường như là một vị cao tăng Thiếu Lâm đả bại hắc cơ mà?”

“Xem ra nguồn tin của người cũng không đáng tin cậy rồi.” Lý Dật cười híp mắt nhìn Kroff nói.

Ánh mắt của Lý Dật làm Kroff nhiều ít có chút không thoải mái, hắn nguây nguẩy lắc đầu: “Lý, người cũng biết ta là công dân nước Mỹ. Đối với tình hình trong thế giới ngầm ở California thập phần hiểu rõ. Sở dĩ ta biết ân oán giữa khu người Hoa cùng Mãnh Hồ bang là bởi vì lúc trước bán một tình báo, chỉ tra xét riêng về chuyện này. Đường nhiên, khi ta muốn thâm thập tình hình hắc đạo ở Trung quốc, cũng không phải là không có khả năng!”

Nói xong, trên khuôn mặt của Kroff xuất hiện một nụ cười cực kì tự tin.

Nhìn nụ cười trên mặt Kroff, Lý Dật thâm hiểu hắn không có khoa trương, bởi thế không phản bác gì.

“Lý, con quái vật Điền Đẳng Cương kia thật sự do người giết chết sao?” Kroff nuốt khan nước bọt, nhỏ giọng hỏi.

Lý Dật nhẹ nhàng gật đầu.

Thông qua vài ngày sinh hoạt chung cùng Lý Dật, Kroff biết hắn không phải một người thích nói nhảm. Hiện tại chứng kiến hắn gật đầu, Kroff không khỏi trợn mắt há mồm ngạc nhiên. Nếu không phải chung quanh đều kín người, chỉ sợ hắn đã sớm nhảy dựng lên, hét thật lớn.

Thân mình Kroff run run, liên tục uống cạn hai ly rượu mạnh, hung hăng rít vài hơi tài mà, mới đem nội tâm đang kích động áp chế xuống. Hắn chính là loại người có thù tất phải báo, thường ngày đều bị Mike chọc giận, bây giờ nghe Lý Dật tự nhận đã thủ tiêu Điền Đẳng Cương, nỗi lo âu vừa rồi trong nháy mắt biến mất không còn trông thấy tăm hơi bóng dáng, ngược lại, thay vào đó là biểu tình tự tin!

Trong suy nghĩ của hắn lúc này, Lý Dật ngay cả Điền Đẳng Cương đều có khả năng đả bại, thì gã Sa Ngư kia đâu tính toán cái gì?

Nghĩ vậy, Kroff không khỏi hướng đến phía Mike, lộ ra một nụ cười gian trá.

“Cùng ơi, em nhìn xem, thằng Kroff đáng thương hoảng sợ tới mức choáng váng rồi.” Mike tự nhiên chưa từng nghĩ, Sa Ngư sẽ bị thua ở trong trận đấu quyền hạng B này. Sau khi chứng kiến nụ cười gian trá của Kroff, vẻ mặt hả hê nhìn nữ nhân bên cạnh nói.

Nữ nhân bên cạnh Mike, cổ tình cọ xát hai tòa thánh nữ vào trên người của hắn, cười quyền rũ nói: “Thật không biết kẻ đáng thương này thu thập nguồn tình báo ở đâu, mà có thể nhiều như vậy.”

“Toàn bộ thủ lĩnh hắc bang ở California đều muốn biết điều này, nhưng đến bây giờ còn chưa tra được kết quả. Có quỷ mới biết nguồn tình báo của hắn phát ra từ nơi nào.” Nhắc đến khoản tình báo do Kroff phát tán, Mike cũng hơi buồn bực: “Có thể hắn liên quan đến ủy ban mafia cũng không chừng.”

Trong lúc Mike cùng nữ nhân của hắn nói chuyện phiếm, đồng thời âm nhạc ở bên trong trường đấu cũng giảm nhỏ, nguyên bản hai vũ nữ múa cột xinh đẹp đã lui xuống. Một tên đầu trọc mặc áo da đen bước ra giữa trung ương, vẻ mặt tươi cười nói: “Các quý ông, quý bà, hoan nghênh mọi người đến xem trận so đấu trong buổi tối hôm nay.”

Tên đầu trọc làm một cái động tác hôn gió, nhất thời trong trường đấu đồng loạt vang lên thanh âm chửi đổng cùng tiếng huýt sáo âm ỉ. Đường như chuyện này đối với tên đầu trọc sớm thành thói quen, phát phát tay, tiếp tục nói: “Mọi người hắn là phải cảm tạ thượng đế và nữ thần tự do, wow, không, chính xác nhất thì hắn là cảm tạ Mike tiên sinh!”

Lời của tên đầu trọc vừa thốt ra, các vị khán giả đều mang biểu tình nghi hoặc nhìn Mike, dưới tình huống này, Mike cũng chỉ lạnh nhạt mỉm cười.

“Bởi vì...Hôm nay Mike tiên sinh đã mời quyền thủ...Sa Ngư...đến tham gia!” Lúc tên đầu trọc nói đến hai chữ Sa Ngư, bỗng nhiên thanh âm đột ngột gia tăng.

“Wow, thượng đế, Sa Ngư mà cũng đến tham gia trận đấu hạng B sao?”

“Xem ra, buổi tối hôm nay đối thủ của Sa Ngư sẽ đều táng mạng rồi!”

“Ha ha, buổi tối hôm nay nhất định sẽ là một buổi tối tuyệt vời! Ta đã từng xem qua Sa Ngư thi thấu trên mạng rồi, hẳn chính là một gã ma quỷ.”

.....

Nghe được tên đầu trục thông báo, khán giả trong tràng bắt đầu lớn tiếng nghị luận, mà phe cánh người Hoa cùng phe người Mỹ, sắc mặt đều có chút khó coi.

Hiển nhiên, bọn hắn đã từng nghe qua cái tên Sa Ngư, hiểu rõ bản lĩnh chân thực của Sa Ngư, muốn đả bại quyền thủ của bọn hắn, chính là một chuyện phi thường dễ dàng.

Cùng so sánh với bọn họ, Kroff mang bộ dạng thật sự lưu manh, cái cổ kia hận không thể nghểnh hết cỡ lên được thêm nữa.

“Lý, người nhìn kia, khán giả sùng bái thằng cầu tạp chủng Sa Ngư kia bao nhiêu ah! Một lúc nữa, người nhất định phải làm cho bọn họ chấn động!” Kroff cố tình hạ giọng, nói: “Người thử nghĩ xem, chứng kiến bọn họ mang về mặt ngậy ngốc, đứng thất thần nguyên tại chỗ, sẽ là chuyện tình có bao nhiêu tuyệt vời đây?”

So sánh với bộ dạng tiểu nhân đặc chí của Kroff kia mà nói, Lý Dật lại biểu hiện thập phần trấn định. Thậm chí, hẳn chưa từng nghĩ qua một hồi nữa sẽ giao thủ cùng Sa Ngư như thế nào, mà đang tính toán sau khi đả bại Sa Ngư, sẽ tiến hành đàm phán cùng Đường Hồ như thế nào. Bởi, hẳn hiểu rõ, cùng Đường Hồ đàm phán liền quyết định bước đầu tiên có ổn thỏa hay không, mà bước đầu tiên thì quyết định kế hoạch trong tương lai.

Đang lúc mọi người nghị luận sôi nổi, Sa Ngư thể trọng vượt quá ba trăm cân, chậm rãi bước xuống từ một chiếc Ben-z, trên khuôn mặt mang biểu tình lạnh lùng.

Chứng kiến Sa Ngư xuất hiện, nhất thời trong trường đấu vang lên tiếng hò reo náo nhiệt, biểu tình của đại đa số mọi người đều phi thường kích động.

Tiến nhập vào trường đấu buổi tối hôm nay, tuy rằng đều là thành viên trong các bang phái hắc đạo tại Los Angeles, nhưng bọn họ chỉ là một đám người dựa vào lưỡi đao liếm máu để sống thôi, bọn họ không thể bước được lên ngôi thượng vị ở trong bang phái. Thế nhưng dưới tình huống này, có thể tận mắt chứng kiến quyền thủ hạng A như Sa Ngư, đối với bọn họ mà nói thì chính là một chuyện tình phi thường may mắn cùng vinh dự.

“Mẹ kiếp, không phải đó chính là Sa Ngư sao? Có gì đáng sợ đâu?” Lúc này, thủ lĩnh người Mỹ, ném điều xì-gà trong tay xuống, hung hăng vỗ bả vai quyền thủ sắc mặt đang tái nhợt của mình, nói: “Không phải sợ! Hình thể hắn nặng đô như vậy, chuyển động sẽ chậm chạp, chỉ cần người đủ thông minh, nhất định có thể đả bại được hắn!”

Tục ngữ nói người có danh như cây có bóng, Sa Ngư gần đây phi thường nổi tiếng, thế cho nên quyền thủ bang người Mỹ chưa xuất chiến đã bị khí thế của Sa Ngư đánh bại!

Coi như thủ lĩnh bang người Mỹ lớn tiếng cổ động quyền thủ của mình, nhưng tựa hồ không phát huy nổi một chút tác dụng nào.

“Thằng con hoang, còn đứng ở dưới đó làm gì?” Lúc này, Sa Ngư đã bước lên trung ương lôi đài, vẻ mặt khinh miệt nhìn quyền thủ bang người Mỹ, nói.

Quyền thủ bang người Mỹ, trong lòng đang sợ hãi tới cực điểm, bỗng nhiên nghe Sa Ngư nhục mạ liền biến sắc, tiếp theo cắn răng hét lớn: “Sa Ngư, mày là đồ con lợn, tao nhất định sẽ đả bại mày!”

Quyền thủ bang người Mỹ cố gắng dùng phương thức này để bơm hơi chính mình, nhưng hiệu quả không được rõ ràng cho lắm. Lúc hắn nói chuyện cả người không tự chủ được run lấy bẩy, diễn cảm tuy phần nộ, chính là ở sâu trong đôi con ngươi lại toát ra thần tình sợ hãi.

Sa Ngư nhếch miệng, lộ ra hàm răng trắng tinh, khinh thường cười cười. Sau đó vươn ngón tay chỉ vào quyền thủ người Mỹ, ngoắc ngoắc.

Đối mặt với động tác khiêu khích của Sa Ngư, quyền thủ người Mỹ hét dài một tiếng, ngay tại chỗ hướng Sa Ngư phóng đến.

Chứng kiến quyền thủ người Mỹ phóng đến hướng mình, Sa Ngư vẫn không chịu nhúc nhích, trên khuôn mặt mang theo biểu tình khinh miệt cực điểm.

“Đi tìm chết!”

Quyền thủ người Mỹ tốc độ không tính quá chậm, sau gần hai giây đồng hồ liền vọt tới bên cạnh Sa Ngư, đồng thời chém ra một quyền.

Bởi vì hình thể Sa Ngư rất đồ con, nên quyền thủ người Mỹ căn bản không công kích nổi trên mặt, chỉ có thể trực diện công kích tầm trung.

Đối diện với một quyền toàn lực của quyền thủ người Mỹ, Sa Ngư một mực không động, mà tùy ý để quyền đầu nện trúng người mình.

“Phanh!”

Một thanh âm muồn hưởng qua đi, thân hình Sa Ngư không chút sụt mễ, mà quyền thủ người Mỹ lại đang nhúu mày thống khổ.

Sa Ngư nhẹ nhàng bẻ cổ, nhất thời phát ra một trận thanh âm “răng rắc”, hần nhe răng cười nhìn quyền thủ người Mỹ: “Thằng con hoang, còn muốn tiếp tục nữa không?”

Quyền thủ người Mỹ đối với năng lực ngạnh kháng của Sa Ngư thập phần khiếp sợ, nhưng nghe Sa Ngư nói như vậy cũng không khỏi biến sắc, nhanh chóng sử dụng một cú đá tạt sườn, hướng tới phần eo của Sa Ngư mà công kích!

Cùng lúc trước giống nhau, Sa Ngư căn bản không muốn tránh né, tùy tiện để cho quyền thủ người Mỹ đá trúng eo mình.

Tiếp nhận một quyền, một cước. Sa Ngư chẳng những không thoái lui về phía sau nửa bước, thậm chí ngay cả mày đều chưa từng chau, trên khuôn mặt vẫn lộ ra vẻ tươi cười dữ tợn.

“Đủ chưa?” Chứng kiến bản lĩnh của quyền thủ người Mỹ, Sa Ngư không còn muốn lãng phí thời gian chơi đùa nữa.

Nhìn vẻ tươi cười dữ tợn trên khuôn mặt của Sa Ngư, quyền thủ người Mỹ đã không còn một chút khí thế, hạ bàn giống như bị tưới chì, căn bản không thể di chuyển.

Sa Ngư cười lạnh bước đến trước mặt quyền thủ người Mỹ, đại thủ chưởng* vung lên, chộp trúng bả vai của quyền thủ người Mỹ, khiến cho hần không thể động đậy. (*: bàn tay)

Ngay sau đó, ở trong tiếng kinh hô của khán giả, thân hình Sa Ngư hơi ngửa ra phía sau, dưới eo phát lực, dùng cái trán hung hăng phang thẳng vào đầu của quyền thủ người Mỹ.

“Phanh!”

Một tiếng thanh thúy vang lên, sống mũi của quyền thủ người Mỹ bị đụng gãy, máu tươi nóng bỏng trong nháy mắt trào ra, mà cả người hần cũng bị rơi vào trạng thái mê man.

Sa Ngư liếm liếm máu tươi, vươn tay nắm chặt cổ của quyền thủ người Mỹ, dùng sức nhấc, trực tiếp đem cả thân hình đối phương cử bổng lên.

Tiếp theo, hần như đập phá đồ vật bình thường, giữ chặt thân hình của quyền thủ người Mỹ, hung hăng quật xuống mặt đất.

“Phanh Phanh Phanh!”

Liên tục trải qua ba lần, quyền thủ người Mỹ nằm im ở trên mặt đất tựa như một đầu lợn chết, từng ngụm máu tươi bấy nhầy học ra, hiển nhiên, nội tạng đã bị chấn nát, lập tức sẽ đoạn khí táng mạng ngay đương trường.

“Hần chính là một gã ma quỷ!”

Nhìn vào giữa trung ương lời dài, Sa Ngư giống như ma thần hạ phàm, để cho đại đa số khán giả có mặt tại trường đấu đều suy nghĩ như vậy.

Thậm chí, tự ngay cả Kroff sắc mặt đều có chút khó coi, bất quá khi hắn chứng kiến vẻ bình tĩnh của Lý Dật, thì lại yên tâm.

“Tốt lắm, đến lượt đám người Hoa xuất tràng!” Sa Ngư liếm máu tươi trên khóe miệng, tiếp theo ở dưới con mắt nhìn chăm chú của khán giả, nhắc chân phải tráng kiện lên, hung hăng đạp xuống đầu của quyền thủ người Mỹ.

Chỉ nghe “Phanh” một tiếng muồn hưởng, chiếc đầu của quyền thủ người Mỹ vỡ vụn như quả dưa hấu, trực tiếp bị bạo nát, máu loãng cùng với óc dịch loang lổ trên sàn đấu.

Chứng kiến một màn này, không ít khán giả lập tức xoay người nôn thốc ra, ánh mắt nhìn về phía Sa Ngư khủng bố đến cực điểm.

163. Chương 156 :ba Chiêu! (2)

“Bên phía Hoa Nhân bang*, biểu tình Đường Hồ xám ngắt thành một mảnh tro tàn, hiển nhiên, hắn nhìn ra được thực lực của Sa Ngư thập phần cường hãn, quyền thủ bên mình xuất tràng chỉ có nước chịu chết! (*: bang của nhà Đường Hồ tại khu phố người Hoa.)

“Hồ ca....em...em muốn nhận thua!” Bên cạnh Đường Hồ, một gã thanh niên mặc trang phục võ thuật, lấp bắp nói. Đồng thời, hai chân của hắn run lập cập như trúng bệnh sốt rét, hiển nhiên đã sợ hãi tới mức cực điểm.

Hắn mặc dù luyện qua chút võ thuật, nhưng hắn tự biết công kích của mình không thể tạo thành tổn thương cho Sa Ngư. Mà thủ đoạn tàn nhẫn của Sa Ngư, cũng đã để lại bóng ma trong lòng hắn rồi!

Đường Hồ tuy biết mình cho huynh đệ xuất tràng, khẳng định phải chịu chết, nhưng nghe người thanh niên phía sau nói, cũng không khỏi tức giận mắng: “Người không có chút điểm khí khái nào sao?”

Người thanh niên bị Đường Hồ mắng, cúi đầu ảm đạm nói: “Em không phải đối thủ của hắn, dù xuất chiến cũng chỉ là đi chịu chết!”

Nghe được người thanh niên nói, Đường Hồ trong lòng chấn động, thế nhưng nhất thời không biết giải quyết như thế nào cho thỏa đáng.

“Hầu tử Trung quốc, mày không đánh hoặc đánh không lại thì nhận thua đi, đừng lãng phí thời gian của tao!” Sa Ngư chứng kiến tên thanh niên phía sau Đường Hồ không dám lên đài, biểu tình hài hước nói.

Hắn vừa nói dứt lời, lập tức khiến cho một số vị khán giả cộng hưởng: “Đúng vậy, không dám bước chân lên đài thì nhận thua sớm đi, đừng lãng phí thời gian quý báu!”

“Ha ha, thực không ngờ, người Trung quốc luôn luôn tự phụ kung-fu của mình trứ danh, lại có thể nhận thua!” Lúc này, tên đầu trọc dẫn chương trình lại bước ra giữa trung ương, thanh âm quái khí nói: “Phải biết rằng, từ ngày chúng ta tổ chức trường đấu hắc quyền cho đến nay, còn không có một quyền thủ nào chưa đánh đã nhận thua đâu!”

Tên đầu trọc vừa thốt lên, nhất thời khán giả trong trường đấu lớn tiếng cười ha hả. Còn Mike thì có vẻ như rất đắc chí.

Khu người Hoa trong thành phố rất nhiều dân di cư, nên so thực lực tổng thể với khu người Châu Phi thì cũng mạnh mẽ hơn nhiều. Đối với Mike mà nói, có thể dùng phương thức này nhục nhã Hoa Nhân bang, tuyệt đối có thể ủng hộ đại khí cho phe người Châu Phi!

“A Đông, anh biết em thượng đài sẽ chết, nhưng chúng ta không thể đánh mất thể diện được!” Sau khi trầm mặc vài giây đồng hồ, Đường Hồ hung hăng chớp bả vai của A Đông, thanh âm khàn khàn nói.

Nghe Đường Hồ nói, thân mình A Đông hung hăng chấn động, tiếp theo hắn ngẩng cao đầu, lộ ra biểu tình điên cuồng trên khuôn mặt: “Hồ ca, là em không đúng, A Đông không phải hạng người nhu nhược! Cùng

lắm là chết mà thôi, không có to tát gì! A Đông đi chiến, cho dù phải chết cũng không để thằng con hoang kia được sống dễ chịu!”

“Biết chết mà còn muốn thượng đài, cái này không xứng gọi là dũng khí, mà là ngu xuẩn!” Lúc này, Lý Dật bước đến bên cạnh hai người, lạnh lùng nói.

Đường Hổ cùng A Đông đồng thời trợn mắt nhìn Lý Dật: “Người nói cái gì?”

“Trận đấu của các người tạm hoãn lại phía sau, Sa Ngư giao cho ta đối phó trước.” Người ta hỏi một đằng, Lý Dật trả lời một nẻo.

Đường Hổ kêu A Đông thượng đài là vì không muốn mất thể diện bang hội, hiện giờ vừa nghe Lý Dật nói như thế, không khỏi có chút trầm mặc.

“Tính cách Đường Hổ thập phần xúc động, hơn nữa thích nói chuyện nghĩa khí, ở trong Hoa Nhân bang uy vọng rất cao.” Trong đầu Lý Dật hiện lên câu nói của Kroff, bên ngoài lại nghiêm mặt: “Hắn chính là huynh đệ của người, để huynh đệ mình đi tìm chết, đây không phải tác phong của một vị đại ca. Ta biết người không muốn mất thể diện dân tộc, nhưng người chớ quên, ta và người đều cùng màu da!”

Khi Lý Dật bước đến bên cạnh Đường Hổ nói chuyện, đồng thời Kroff cũng hành động theo Lý Dật phân phó, đi qua gặp Mike thương lượng, muốn tiến hành trận đấu luôn bây giờ.

Xa xa, Mike chứng kiến bộ dạng của Lý Dật vững chãi như núi Thái Sơn, hơi khẽ nhú mào, sau đó phất thủ hạ đi đến bên cạnh Sa Ngư, nhỏ giọng truyền lời.

Bỗng dưng Lý Dật muốn thượng đài, vốn Sa Ngư đã rất bất mãn. Lúc này nghe được thủ hạ của Mike hồi báo, liền nheo mắt lại, giống như một đầu sư tử nổi giận nhìn chằm chằm vào Lý Dật nói: “Thằng con hoang, mày đã muốn vội vàng đi gặp Satan, tao sẽ lập tức thỏa mãn nguyện vọng cho mày.”

Lý Dật thâm ý nhìn Đường Hổ liếc mắt một cái, không nói thêm gì nữa, mà dưới ánh mắt chằm chằm của khán giả trong trường đấu, hướng phía lối đi giữa trung ương đi đến.

Xa xa, Kroff mặc dù ôm theo tin tưởng rằng Lý Dật đã giết chết Điền Đằng Cương, nhưng khi nhìn hình thể của Lý Dật cùng Sa Ngư quá mức tỉ lệ nghịch, trong lòng vẫn không khỏi có chút bồn chồn.

Mà Đường Hổ lại nhìn theo bóng lưng của Lý Dật, cũng không biết trong lòng hắn đang suy nghĩ chuyện gì.

Lý Dật chậm rãi cởi áo, tùy tiện ném sang một bên. Không thêm khởi động cho nóng cơ thể, mà học bộ dạng của Sa Ngư lúc trước, hướng hắn ngoắc tay.

Chứng kiến hành động này của Lý Dật, toàn trường lập tức sôi trào!

“Wow, thượng đế! Thằng hầu tử này quả thực quá mức kiêu ngạo!”

“Mọi người đoán xem, hắn sẽ bị Sa Ngư giết chết như thế nào?”

“Sa Ngư nhất định sẽ đánh bạo đầu hắn, nhất định...!”

.....

Giữa tiếng khán giả nghị luận sôi nổi, đồng thời diện mục của Sa Ngư cũng trở nên cực kỳ dữ tợn, trên khóe mắt diên cuồng co giật vài cái, hắn tươi cười âm trầm, nói: “Tiểu tử, tao nhất định sẽ đánh bạo đầu của mày ra, nhất định!”

Lý Dật không một chút hoang mang thu ngón tay về, nhưng lại không chủ động công kích, mà chờ đợi Sa Ngư phát động trước.

Sa Ngư bị Lý Dật khiêu khích, sớm đã tràn ngập lửa giận, chứng kiến Lý Dật biểu tình nhàn nhã đứng ở nơi đó, lửa giận trong lòng càng đại tăng.

“Tao phải giết mày!” Sa Ngư khàn giọng rống lớn, sau đó cả người phóng đến hướng Lý Dật, tựa như một đầu tàu hỏa trầm trọng.

Nhìn Sa Ngư hùng hổ lao đến, khoe miệng Lý Dật lộ ra một tia cười lạnh. Mắt thấy Sa Ngư chuẩn bị tiếp cận, hắn nghiêng thân tránh né, thoải mái né một trọng quyền của Sa Ngư. Đồng thời chân phải nhanh như tia chớp, trực tiếp đá xuống cổ chân Sa Ngư!

“Ba! Phanh!” Sa Ngư trúng chiêu, cả người không tự chủ được trượt đà bỏ nhào tới phía trước, thân mình té sấp trên sàn đấu, tạo nên một trận rung chuyển nho nhỏ.

Chứng kiến màn này, tất cả mọi người có mặt trong trường đấu đều sửng sốt, tựa hồ bọn họ không nghĩ được, Sa Ngư lúc trước không ai bì nổi, sẽ bị Lý Dật nhẹ nhàng đánh ngã như thế.

“Wow! Lý huynh đệ, ta thật sự thích người muốn chết, nhanh, cho hắn biết kung-fu của người lợi hại đến bậc nào!” Giây phút sửng sốt ngắn ngủi qua đi, Kroff liền khoa chân múa tay hưng phấn kêu lớn.

Bên cạnh đó, biểu tình của Mike lại có chút âm trầm, hắn tự nhiên nhìn thấu, vừa rồi Sa Ngư phóng đến quá hung mãnh, bởi do theo quán tính nên mới bị Lý Dật đá ngã. Bất quá, hắn tin tưởng năng lực ngoan kháng của Sa Ngư, thân thể nhất định chưa có bị thụ thương.

Thanh âm Kroff la hét chói tai, cũng kéo mọi người tỉnh lại từ trong nỗi khiếp sợ. Bọn họ nhìn về phía Lý Dật, ánh mắt đã tràn ngập vẻ không thể tưởng tượng nổi!

Sa Ngư mặc dù thể trọng lên tới ba trăm cân, nhưng thân thủ cũng không tính là quá mức chậm chạp, sau khi ngã xuống đất hắn dùng tốc độ nhanh nhất đứng bật dậy, diễn cảm càng trở nên phần nộ.

Hắn tiếp tục hướng Lý Dật công kích, nhưng lúc này đây hắn không có hùng hổ như vừa rồi, mà cố tình chậm rãi rút ngắn khoảng cách với Lý Dật.

Lý Dật gắt gao nhìn chằm chằm nhất cử nhất động của Sa Ngư, cước bộ dưới hạ bàn dịch chuyển bước nhỏ, tựa hồ như muốn phát động nhất kích tất sát.

Sau khi Sa Ngư rút ngắn được khoảng cách với Lý Dật, đột nhiên hắn vũ lộng thiết quyền, quyền đầu kèm theo kinh phong xé gió “vù vù” kích trực diện tới trước mặt của Lý Dật. Một quyền này mà hắn đánh trúng, Lý Dật không chết cũng biến thành phế nhân.

Nhưng mà ngay khi Sa Ngư xuất quyền, đồng thời Lý Dật cũng động, hắn không thoái lui, ngược lại còn nhảy bổ tới bên người Sa Ngư!

Tiếp theo, mọi người chỉ kịp chứng kiến, Lý Dật khom lưng, nhất thời một đạo quyền ảnh nhanh như chớp móc ngược lên cằm của Sa Ngư.

“Grr...!”

Quyền đầu của Lý Dật hung hăng kích trúng cằm Sa Ngư, nhất thời Sa Ngư kêu thảm một tiếng. Thân mình hơi trụ tán, theo bản năng muốn dùng hai tay che chắn bộ vị cằm.

Nhân cơ hội này, Lý Dật mạnh mẽ dựng người lên, hóa quyền thành trảo chụp tới cổ họng Sa Ngư, đồng thời dồn sức vận ngang!

“Răng rắc!”

Một tiếng thanh thúy vang lên phá tan bầu không khí im lặng ở trong trường đấu. Theo sau, thân mình của Sa Ngư hung hăng run rẩy vài cái, tiếp đó giống như ngọn tiểu sơn nặng nề đổ nhào xuống mặt đất.

Sa Ngư hai mắt tròn tròn, trên khuôn mặt tràn ngập biểu tình không dám tin, tựa như hắn không hiểu nổi, hắn cứ như vậy bị Lý Dật đánh bại sao?

So sánh với Sa Ngư mà nói, khán giả bốn phía chung quanh còn khiếp sợ hơn! Bọn họ tròn mắt há mồm, ngơ ngác nhìn tình cảnh trước mắt, ngay cả nhịp hô hấp cũng ngưng trệ. Giờ khắc này toàn trường lặng ngắt như tờ!

Chứng kiến Sa Ngư nằm ở trên sàn, thân mình không chút nhúc nhích, Lý Dật biết hắn đã khí đoạn đường trường, không thể hồi quang phản chiếu nhân cơ hội đánh trọng, nên chậm rãi nhặt chiếc áo vest ở bên cạnh lên.

Hiện tại, Kroff cũng dần dần hồi phục lại tinh thần, hần ném điếu tòi mà trong tay xuống, hưng phấn chạy đến phía Lý Dật.

“Ha ha, Lý huynh đệ, người quả thực quá tuyệt vời! Ta hâm mộ người chết mất thôi!” Kroff nói xong, dang rộng hai tay muốn ôm Lý Dật một cái.

Lý Dật không muốn bị Kroff ôm ấp, nên thản nhiên nói: “Người mau đi thu tiền cược đi!”

Nghe đến hai chữ tiền cược, Kroff ngừng cước bộ, theo sau đó liền gật đầu nói: “Đúng rồi, gã Mike hắc ám còn chưa hoàn tiền cho ta đâu!”

Tức thì Kroff nhanh chân chạy đến bên người Mike, vẻ mặt đắc chí nói: “Ha ha, thật sự không phải rồi! Mike, tao nói mà, hôm nay nữ thần may mắn sẽ bồi Kroff đại gia. Mà nhìn xem, Sa Ngư đã chết, bị quyền thủ của tao giết chết trong ba chiêu! Hần đáng thương quá, mà nói phải không hả? Mike hắc ám!”

“Kẻ đáng thương, mà mau cầm miệng cho lão tử!” Mike thu hồi ánh mắt dừng ở trên người Lý Dật, lạnh lùng nhìn Kroff nói. Tiếp theo hần quay sang nữ nhân bên cạnh thủ thế ra hiệu, nữ nhân kia thực không tình nguyện mở túi da ở trong tay, phô bày những đồng đô-la xanh mượt.

Kroff thản thực kiểm tra tiền một hồi, sau đó không chút khách khí tiếp nhận, nghênh ngang trở về bên cạnh người Lý Dật.

Cùng lúc này, khán giả ở trong trường đấu đang sôi nổi nghị luận với nhau, bọn hần một bên nghị luận, một bên phóng mắt nhìn về phía Lý Dật như nhìn người ngoài hành tinh. Tựa hồ cho đến bây giờ, bọn hần vẫn không tin Sa Ngư sẽ bị Lý Dật đánh chết trong vòng ba chiêu!

Mà Sa Ngư chết đi chứng minh cho bọn hần biết, sự thật đúng là như thế....

164. Chương 157 :biến Mất.

Mike sắc mặt âm trầm nhìn chằm chằm vẻ mặt đắc ý của Kroff, có chút không cam lòng nói: “Trước khi chưa điều tra rõ thế lực sau lưng Kroff, ta không thể động thủ đối với người này.”

Mike tự nhiên không muốn tự nhiên dễ dàng thua cho Kroff một trăm vạn, thế nhưng bối cảnh của Kroff hần cũng không rõ ràng. Tuy rằng cho tới nay Kroff đều là một tên lưu manh lộn lộn tại California, thế nhưng không ai biết thế lực phía sau hần. Đã từng, có một long đầu hắc bang phái thương thủ(sát thủ) đến ám sát Kroff, kết quả không giết chết được Kroff, đám thành viên trung tâm của bang hội kia trong vòng ba ngày toàn bộ đi gặp ma vương.

Từ sau lần đó, các đại bang hội đều ngầm đặt được sự nhất trí, đó chính là đoán do Kroff hạ thủ.

“Huynh đệ, cảm tạ anh! Ân tình của anh, tôi nhớ kỹ, ngày sau nếu có chuyện gì cần đến tôi hỗ trợ, cứ mở miệng!” Lúc này, Đường Hổ mang theo A Đông cùng đám thủ hạ, đi tới bên cạnh Lý Dật, vẻ mặt cảm kích nói.

Cùng lúc Đường Hổ mở miệng, đám người A Đông vẻ mặt cực nóng nhìn Lý Dật, hiển nhiên, hành động giết chết Sa Ngư của Lý Dật làm cho bọn họ cảm thấy thập phần sảng khoái.

“Đường, Lý huynh đệ thật sự là có chuyện cần anh hỗ trợ đó.” Kroff không đợi Lý Dật mở miệng, chủ động nói.

Đường Hổ thoáng ngẩng ra, sau đó có chút hưng phấn nói: “Nga, chuyện gì?”

Đang khi nói chuyện, Đường Hổ vẻ mặt chờ mong nhìn Lý Dật, chờ mong Lý Dật tự mình mở miệng.

“Là như vậy, tôi vừa đến nước Mỹ, không quen nhân sinh, muốn tìm một nơi đặt chân. Không biết quý bang còn cần nhân thủ hay không?” Lý Dật mỉm cười nói.

Ngạc nhiên nghe được Lý Dật nói, Đường Hổ cùng đám thủ hạ đều sửng sốt, hảo!

Bọn họ tựa hồ thật không ngờ Lý Dật lại chủ động tham gia vào Hoa Nhân Bang.

Sau thoáng ngáy người ngẩn ngủi, mấy người đều lộ ra biểu tình hưng phấn, Đường Hổ hầu như dùng tốc độ nhanh nhất nói: “Huynh đệ, anh thật sự quá khách khí! Một nhân tài xuất sắc như huynh đệ, chúng ta cầu còn cầu không được đó!”

“Đúng vậy, Lý đại ca, tôi còn chưa từng gặp qua người có thân thủ xuất sắc như anh đâu! Nếu như anh có thể cùng làm việc với các huynh đệ, ngày sau dạy cho các huynh đệ vài chiêu cũng được a!” Có thể nói, trước đó Lý Dật ra tay giết chết Sa Ngư, đã kích động đám người A Đông, đồng thời hấn cũng là người cảm kích Lý Dật nhất.

Lý Dật vốn có dự định gia nhập Hoa Nhân Bang, chuẩn bị bước đầu tiên để ngày sau báo thù, lúc này thấy Đường Hổ nhiệt tình như vậy, cũng không cố làm ra vẻ, mà mỉm cười gật đầu.

Thấy Lý Dật gật đầu, Đường Hổ thân thiết ôm vai Lý Dật, nói: “Nếu hiện tại đã là huynh đệ nhà mình, như vậy đừng nói lời xa lạ, để chúc mừng huynh đệ nhập bang hội, đêm nay chúng ta không say không về!”

“Mẹ nó, Đường Hổ, anh là tên hỗn đản, lẽ nào anh muốn bỏ lại một mình Kroff đại gia ở chỗ này sao?” Thấy biểu tình nhiệt tình của Đường Hổ, trong lòng Kroff cũng vui vẻ cho Lý Dật, song song cũng đối với Đường Hổ có chút bất mãn, dù sao, từ ý nghĩa nào đó mà nói, là do hấn đưa Lý Dật giới thiệu cho Hoa Nhân Bang.

Kroff nói làm Đường Hổ có chút kinh ngạc: “Kroff, lẽ nào anh muốn theo chúng tôi đi uống rượu sao?”

“Mẹ nó, Lý Dật hiện tại là người của các anh, ngày sau tôi còn nhiều cơ hội gặp mặt hấn, tự nhiên là muốn đi!” Về mặt Kroff hiên ngang lẫm liệt nói.

Đường Hổ ha ha cười, nói: “Kroff, tôi vốn nghĩ anh đã thắng được một triệu đô-la, liền đi Hollywood tìm ngôi sao bao dưỡng cả đêm đó!”

“A ha, Kroff đại gia hôm nay thay đổi khẩu vị, không muốn chơi đàn bà Mỹ, muốn chơi đàn bà đông phương.” Kroff cười hắc hắc nói: “Đường, anh sẽ không phải không thỏa mãn nỗi yêu cầu nho nhỏ này của tôi đó chứ.”

Nghe được Kroff nói, Đường Hổ tựa hồ nhớ tới chuyện không vui, biểu tình có chút xấu xí, bất quá vẫn nhanh nhẹn gật đầu: “Đương nhiên sẽ không, thứ khu phố Tàu có chính là đàn bà.”

Sau đó, Lý Dật và Kroff đi theo Đường Hổ ra khỏi sân chơi đêm. Ngoài cửa, hai bên xe của Kroff có hai chiếc xe có rèm che đang đỗ, trong xe có mấy đại hấn sắc mặt lạnh lùng đang ngồi.

Sau khi Kroff ra cửa, trong đó có một xe bị người đẩy cửa, một gã người da đen vốc người khôi ngô đi ra xe, đi tới trước người Kroff, cung kính nói: “Ông chủ.”

“Các anh theo tôi đi tới khu phố Tàu.” Kroff tùy ý phát phát tay.

Mấy ngày nay, Lý Dật cũng không biết Kroff có bảo tiêu, lúc này nhìn thấy bảo tiêu của Kroff, nhiều ít có chút kinh ngạc. Bất quá thoáng nghĩ lại, Lý Dật cũng liền thấy bình thường. Kroff dù sao cũng là danh nhân trong thế giới ngầm Los Angeles, có bảo tiêu cũng không đáng ngạc nhiên.

“Lý, anh không cần nhìn tôi kỳ quái như thế. Hai ngày trước, tôi vẫn luôn ở chung với anh, tự nhiên không sợ có người tới tìm tôi phiền phức.” Kroff cười hắc hắc nói: “Ngày hôm nay chúng ta kết thúc hợp tác, tôi tự nhiên phải có chuẩn bị mới được, phải biết rằng trên người tôi đang mang theo hai triệu tiền mặt đó.”

Đang khi nói chuyện, Kroff trừng mắt nhìn Lý Dật.

Hiểu được ý tứ biểu đạt trong đôi mắt của Kroff, Lý Dật cười cười, chưa nói gì.

“Huynh đệ, cùng tôi ngồi chung xe đi.” Đường Hổ đi tới một chiếc xe hồng kỳ có rèm che, nhìn Lý Dật vẫy vẫy tay.

Lý Dật cười lắc đầu: “Đường huynh đệ, tôi ngồi xe của Kroff được rồi.”

“Đường, anh đúng là tên hỗn đản, ngày mai Lý đã là người của anh, lẽ nào hấn muốn nói chuyện thêm với tôi một chút cũng không được sao?” Kroff bất mãn nhìn Đường Hổ mắng, cảm giác phảng phất như Đường Hổ đoạt đi đàn bà của hấn.

Nghe được Kroff nói, Lý Dật cùng Đường Hổ cười khò nhìn nhau, hai người cũng không nói gì nữa.

Lý Dật vào xe của Kroff, Kroff lại không như ngày thường mở nhạc, mà vừa khởi động máy vừa nói với Lý Dật: “Lý, chúc mừng anh, sự tình tiến triển so với trong tưởng tượng càng thuận lợi.”

“Người giết chết nữ nhân của Đường Hồ là ai? Hiện tại ở nơi nào?” Trước đó Kroff nháy mắt với Lý Dật, chính vì muốn Lý Dật lên xe hắt, hắt muốn đem tình báo kia nói cho Lý Dật. Vì thế vừa lên xe, Lý Dật liền đi thẳng vào vấn đề mà hỏi thăm.

Kroff nhìn tới chiếc hồng kỳ của Đường Hồ, nói: “Là người Nhật Bản làm!”

“Người Nhật Bản?” Lý Dật hơi nhíu mày.

Kroff gật đầu: “Không sai, là người Nhật Bản. Chính xác là tên hỗn đản Tỉnh Điền của Sơn Khẩu Tổ!”

“Thân phận của Tỉnh Điền trong Sơn Khẩu Tổ là gì?” Trực giác nói cho Lý Dật, thân phận của Tỉnh Điền không thấp.

Kroff hạ giọng nói: “Hắn là người phụ trách của Sơn Khẩu Tổ tại Los Angeles. Cũng chính là long đầu của Sơn Khẩu Tổ Los Angeles!”

Nghe được Kroff nói như thế, Lý Dật chợt trầm mặc, sử dĩ trầm mặc, cũng không phải bởi vì thân phận của Tỉnh Điền mà không dám hạ thủ, mà là đang suy nghĩ ở trong đó có ẩn giấu điều gì.

Làm như đoán được ý nghĩ trong lòng Lý Dật, Kroff cười hắc hắc nói: “Lý, để biểu thị cảm tạ, tôi miễn phí nói cho anh một tin tức. Số lượng hắc bang tại Los Angeles có hơn trăm, thế nhưng hắc bang chân chính có thực lực chỉ có Hoa Nhân Bang, Sơn Khẩu Tổ, Lạp Đình Bang(băng đảng Châu Mỹ La Tinh), Phi Châu Bang.”

“Mafia đâu?” Lý Dật nhíu mày.

Kroff cười hắc hắc: “Ủy ban mafia tựa nhiên là long đầu ở đây. Đương nhiên, để không cho những hắc bang này tạo phản, đám mafia kia thủ đoạn thập phần cao minh. Ba loại sinh ý như hoàng, đồ, độc, bọn họ lũng đoạn đồ và độc(đồ= cờ bạc, độc = ma túy, hoàng= mại dâm), sinh ý về đàn bà thì bọn họ không làm, mà nhường cho những bang hội kia đi làm. Tiền bảo hộ trên mỗi con đường tại Los Angeles cũng do những bang hội này thu, ủy ban mafia không lấy.”

“Nếu chỉ có sinh ý về đàn bà và phí bảo hộ cũng không thể nuôi sống người của những bang hội này đó sao?” Lý Dật có chút không tin.

Kroff gật đầu: “Xác thực là như thế! Tại Los Angeles có tới hơn trăm hắc bang, nếu như chỉ có hai loại sinh ý về đàn bà và phí bảo hộ, như vậy hắc đạo Los Angeles đã sớm rối loạn! Người của ủy ban mafia ngoại trừ nhường sinh ý về đàn bà ra, còn nhường cả sinh ý về buôn lậu!”

“Buôn lậu?” Nghe được hai chữ này, Lý Dật liền bình thường trở lại.

Los Angeles là thành thị lớn nhất nằm phía biển tây của nước Mỹ, tự nhiên là thập phần thích hợp làm sinh ý buôn lậu.

“Đương nhiên, ủy ban mafia nhịn đau nhượng ra khối bánh lớn này, ngoại trừ phòng ngừa bạo động, cùng lúc cũng là muốn cho những bang hội tiến hành tàn sát lẫn nhau, đợi khi thực lực của những bang hội này suy yếu, ủy ban mafia tự nhiên sẽ thu hồi khối bánh lớn này.” Kroff cười lạnh nói: “Anh ngẫm lại, buôn lậu là một khối bánh lớn, từng bang hội đều muốn cắn vào, tất nhiên sẽ sản sinh mâu thuẫn. Mới cách đây không lâu, Phi Châu Bang bởi vì cướp hàng trên biển, kết quả cùng Hoa Nhân Bang xảy ra xung đột, song phương triển khai chiến đấu kịch liệt, hai bên đều có thương vong, cuối cùng bị cảnh sát ngăn lại, lúc này mới không để cho tình thế chuyển biến xấu.”

“Ở phía sau, người của Sơn Khẩu Tổ giết chết nữ nhân của Đường Hồ, đây là muốn vu oan hãm hại Phi Châu Bang, sau đó ngồi yên xem hổ đấu đi?” Kroff nói lập tức làm Lý Dật hiểu ra sự then chốt trong đó.

Kroff có chút nghi hoặc nói: “Ngồi núi xem hổ đấu là nghĩa gì?”

“Chính là ngồi yên thưởng thức hai bang hội hợp lại người chết ta sống, sau đó chờ khi thực lực hai đại bang hội suy yếu, đứng ra lấy tiện nghi.” Lý Dật giải thích.

“Văn hóa của người Trung Quốc các vị thật sự là bất đại tinh thâm, ý tứ rõ ràng là rất đơn giản lại biến thành cao thâm như vậy.” Kroff có chút phiền muộn: “Anh nói không sai, kế hoạch của người Nhật Bản là như vậy. Bất quá bọn họ không tìm được cơ hội vu oan, bằng không Hoa Nhân Bang và Phi Châu Bang đã sớm khai chiến!”

“Tên Đường Hồ ngu ngốc này hẳn là nên cảm tạ nữ thần may mắn, bằng không Hoa Nhân Bang phải chịu thiệt thòi lớn!” Kroff hắc hắc cười nói.

Lý Dật nheo mắt hỏi: “Ý của anh là nói, thực lực của Hoa Nhân Bang không bằng Phi Châu Bang?”

“Hoa Nhân Bang ở nước Mỹ đều có phân bộ tại các thành phố, nếu chỉ luận Los Angeles, xác thực thực lực không bằng Phi Châu Bang, dù sao, thân thể tổ chất của người da đen ở các phương diện đều cường mạnh hơn người da vàng, có thể nói bọn họ là chiến sĩ trời sinh! Ở dưới tình hình này, song phương sống mái với nhau, Hoa Nhân Bang tại Los Angeles không phải là đối thủ. Đương nhiên, Hoa Nhân Bang cũng được phân bộ ở thành thị khác giúp đỡ, cho nên từ toàn bộ phương diện mà nói, cũng có thể chiếm thượng phong!”

“Còn Sơn Khẩu Tổ?” Lý Dật hỏi.

Kroff tiếp tục giải thích: “Sơn Khẩu Tổ ở tại nước Mỹ chỉ phát triển phân bộ ở New York, Los Angeles là thành thị thứ hai bọn họ chọn. Nguyên bản, Sơn Khẩu Tổ đến trễ nhất, thế nhưng bởi vì lực ảnh hưởng của Sơn Khẩu Tổ tại quốc tế, cùng chính giới nước Mỹ có rất nhiều quan viên văng lai với người Nhật Bản, chính vì thế, sự phát triển của Sơn Khẩu Tổ thập phần cấp tốc. Có thể nói, hôm nay, tại Los Angeles, ngoại trừ ủy ban mafia, Sơn Khẩu Tổ là một bang hội có thực lực mạnh mẽ nhất!”

Nói đến đây, về mặt Kroff nghiêm túc nhắc nhở: “Cho nên, Lý, anh muốn giết chết Tỉnh Điền để tranh thủ sự tín nhiệm của Đường Hồ, điều này có thể, thế nhưng anh nhất định phải ngăn cản tên ngu ngốc Đường Hồ khai chiến với Sơn Khẩu Tổ, bằng không, Hoa Nhân Bang sẽ có phiền phức rất lớn!”

Sơn Khẩu Tổ?

Trong lòng Lý Dật cười lạnh một tiếng, không cần bao lâu, ba chữ này sẽ biến mất trong danh sách hắc bang Los Angeles!

165. Chương 158 :mỗi Người Mang Tâm Tư

Từ trong giọng nói của Kroff, Lý Dật biết được, hôm nay tại Los Angeles, ngoại trừ ủy ban mafia, bốn đại hắc bang theo thực lực mạnh yếu sắp xếp chính là Sơn Khẩu Tổ, Hoa Nhân Bang, Phi Châu Bang, Lạp Đinh(Châu Mỹ Latinh) Bang. Mà một ít tiểu bang hội khác chỉ làm một ít sinh ý về nữ nhân thuận tiện thu tiền bảo hộ, căn bản không có tư cách làm buồn lậu sinh ý.

Theo cách nói của Kroff, ủy ban mafia trong vòng ba năm sẽ không đụng chạm đến buồn lậu sinh ý, thứ nhất, thực lực của bốn bang hội cũng không yếu, nếu chân chính trở mặt với ủy ban mafia, cũng đủ làm cho ủy ban mafia đau đầu. Còn nữa, ủy ban mafia do nắm đại gia tộc mafia của nước Mỹ cấu thành, nếu muốn chân chính đối phó bốn đại bang hội, kế hoạch cụ thể, cùng lợi ích sau khi tiêu diệt bốn bang hội phải chia như thế nào cũng là một chuyện vô cùng đau đầu, dù sao, nắm đại gia tộc mafia cũng không đoàn kết.

Mà trong trí nhớ của Lý Dật, ủy ban mafia của nước Mỹ nội trong năm nay sẽ phát sinh chính biến thật lớn. Bất quá, bởi hần sớm tiết lộ bí mật này, để Andrew Luofu sớm chú ý tới tên nội quỷ trong gia tộc, song song tăng mạnh phòng bị, điều này rất có thể sẽ làm cuộc chính biến chậm lại.

Bởi vì...Hôm nay thực lực của Gambino gia tộc tại ủy ban mafia nước Mỹ cực mạnh, quyền nói chuyện cũng lớn hơn rất nhiều.

....

Mắt thấy sắp đến khu phố Tàu, Kroff vỗ vỗ vai Lý Dật, nói: “Lý, người bạn thân ái của tôi, hiện nay tôi chỉ có thể giúp anh được như vậy, anh có thể thành công báo thù hay không, cần nhờ vào chính anh nỗ lực. Bất quá ngày sau nếu như anh cần tình báo, có thể tìm tôi, về giá tiền có thể ưu đãi.” Dứt lời, Kroff gian trá cười cười.

Tuy rằng Kroff thoát nhìn là một tên lưu manh điển hình, thế nhưng khi lần đầu tiên Kroff gọi ba chữ “lão bằng hữu”, điều này làm cho Lý Dật đối với người có mặt ngoài luôn có vẻ thương cảm nhỏ yếu, thực tế lại có năng lực không nhỏ này lại có thêm một ít hảo cảm.

“Cậu giúp tôi lưu ý một người tên là Jester, là người Đức, hiện tại khả năng hắn còn chưa tới Los Angeles, nếu như hắn đến Los Angeles, lập tức cho tôi biết.” Lý Dật nghiêm mặt nói: “Phương diện này anh có thể yên tâm.”

“Jester? Một cái tên thật xa lạ.” Kroff có chút cổ quái liếc mắt nhìn Lý Dật, nhưng không hỏi Lý Dật vì sao muốn hắn lưu ý tới người này, chỉ cười nói: “Hợp tác với cậu tôi sẽ rất yên tâm, bởi vì cậu trả thù lao rất sảng khoái!”

Lý Dật cười cười, không nói gì.

Hắn muốn Kroff lưu ý Jester, mục đích thập phần giản đơn, hắn muốn kiến tạo một tổ chức sát thủ.

Bởi vì với tình huống hiện tại mà xem, tổ chức Hắc Dạ vẫn chưa được thành lập.

Ở trong trí nhớ của hắn, vào lúc Jester mới tiến nhập vào Los Angeles, cũng không lập tức kiến tạo tổ chức sát thủ, mà sau một đoạn thời gian trải qua cuộc sống nghèo túng, mới nghĩ ra chủ ý như vậy.

Đối với việc này, theo Lý Dật xem ra, nếu như có thể ngay lúc Jester còn nghèo túng mà giúp đỡ hắn, sau đó để Jester đi tổ kiến tổ chức sát thủ, theo quỹ tích phát triển của lịch sử mà xem, tổ chức sát thủ mà hắn kiến tạo chính là Hắc Dạ của ngày sau, mà tổ chức sát thủ này cũng sẽ trở thành vương bài chân chính trong tay hắn!

Mà trước việc này, hắn cần dùng thời gian ngắn nhất, ở tại Los Angeles đứng vững gót chân, vì kế hoạch ngày sau tạo nên cơ sở thật kiên cố.

Ở thời gian kiếp trước, Lý Dật từng nhiều lần tới khu phố Tàu tại Los Angeles, khi đó khu phố tàu đã mất đi hương vị vốn có của nó, phong cách kiến trúc của khu phố Tàu và những địa phương khác tại Los Angeles cũng không có gì khác nhau.

Mà sau khi sống lại lần nữa đi tới khu phố Tàu, Lý Dật cũng kinh ngạc phát hiện, đại bộ phận kiến trúc của khu phố Tàu đều theo phong cách Đông Phương, thậm chí, Lý Dật còn nhìn thấy ở trước cửa một nhà hàng Trung Quốc thấy được đèn lồng đỏ rực, điều này làm cho hắn cảm thấy vô cùng thân thiết.

Khu phố Tàu là khu tụ tập của người Hoa tại Los Angeles, buổi tối phi thường náo nhiệt, người đi trên đường, tỷ lệ người Hoa rõ ràng cao hơn người da trắng và người da đen.

Mà có thể duyên cớ là vì hoài niệm tổ quốc, những con đường tại khu phố Tàu có rất nhiều loại xe có rèm che kiểu trong nước, thậm chí cả bản thân Đường Hồ cũng không mua loại xe Âu Mỹ, mà mua một chiếc hồng kỳ.

Điều này không khỏi làm Lý Dật nhớ tới, người trong quốc nội tựa hồ đều thích mua xe của nước ngoài.

Hai bên tựa hồ hình thành sự đối lập thật rõ ràng.

Toàn bộ khu phố Tàu ngoại trừ đủ loại nhà hàng cùng quán trà Trung Hoa đủ kiểu dáng, còn có võ quán.

Xe của Đường Hồ dừng lại trước cửa một nhà hàng có tên là Túy Xuân Lâu.

Phong cách kiến trúc của Túy Xuân Lâu mang theo phong vị của Trung Hoa thật đậm đà, rất có điểm giống Vương Phủ Tỉnh của Bắc Kinh, nữ tiếp tân ngoài cửa ăn mặc sườn xám chính tông, phía trên cửa còn có bốn chiếc đèn lồng đỏ rực.

Sau khi xe dừng lại, Đường Hồ mỉm cười đi xuống xe, cũng không đi vào trước, mà đứng ngoài cửa chờ Lý Dật.

Ước chừng nửa phút sau, Kroff lái chiếc xe cũ nát của hắn đi tới trước cửa Túy Xuân Lâu, cùng Lý Dật đi xuống xe.

“Đường, trạng thái hôm nay của tôi không sai, anh dự định chuẩn bị mấy cô gái cho tôi đây?” Kroff vừa xuống xe cười tủm tỉm nhìn Đường Hồ hỏi.

“Kroff, ở đây có một hạng phục vụ gọi là Bát Long Hí Châu, tôi nghĩ, sẽ làm anh thỏa mãn.” Đường Hồ cười nói.

Kroff nao nao, nhìn Lý Dật hỏi: “Bát Long Hí Châu, có ý gì?”

“Được rồi, Kroff, anh không cần hỏi Lý huynh đệ, một hồi chính anh thử nghiệm là được.” Đường Hồ không đợi Lý Dật mở miệng liền nói trước, sau đó nhìn Lý Dật nói: “Lý huynh đệ, trước tiên cho các huynh đệ đi vào chuẩn bị cơm nước đêm nay, tôi mang anh đi gặp cha tôi một chút.”

Cha của Đường Hồ đương nhiên chính là long đầu của Hoa Nhân Bang tại Los Angeles, Đường Hải.

“Lý, khác với tên Đường Hồ ngu ngốc này, cha của Đường Hồ, Đường Hải là một nhân vật thập phần âm hiểm, ngày sau cậu giao tiếp với hắn ngàn vạn lần phải cẩn thận.”

Nghe được Đường Hồ nói, Lý Dật vô ý thức nhớ tới lời căn dặn trước kia của Kroff.

Thấy Lý Dật không nói lời nào, Đường Hồ có chút xấu hổ nói: “Lý huynh đệ, thập phần xin lỗi, tôi vốn dự định trước tiên đưa anh và các huynh đệ cùng nhau ăn bữa cơm, sau đó đi gặp cha tôi. Bất quá vừa rồi lúc còn trên xe khi tôi gọi điện cho cha tôi, cha tôi muốn tôi đưa anh đi gặp ông ấy trước.”

“Có thể.” Lý Dật không có chút nào bất mãn.

Kroff cười hắc hắc nói: “Đường, nếu như cha anh chóng mặt Lý, thỉnh nói trước cho tôi biết.”

“Kroff, anh đừng có nằm mộng.” Kroff nói vẫn không làm Đường Hồ tức giận, nhưng vẻ mặt vẫn thoải mái vui đùa với Kroff, sau đó lôi kéo Lý Dật đi lên chiếc hồng kỳ của hắn.

Đường Hồ ở phía tây khu phố Tàu, là một biệt thự mang theo phong cách Trung Hoa rất đậm, bề ngoài biệt thự thoát nhìn cũng không xa hoa, so sánh với diện tích của Tiêu gia trang viên thì nhỏ hơn rất nhiều.

Từ chi tiết này, Lý Dật nhìn ra được, cha của Đường Hồ hẳn là một người phi thường niệm cữ.

Có thể vì nghĩ đến một hồi còn muốn cùng Lý Dật đi ăn và uống rượu, Đường Hồ cũng không cho xe vào đại viện, mà đứng ngoài cửa.

“Đi, huynh đệ, cha tôi hẳn là ở trong phòng sách chờ chúng ta.” Sau khi xuống xe, Đường Hồ thân thiết vỗ vai Lý Dật, nói: “Anh không nên quá mức câu thúc, cứ xem ở đây như nhà mình là được. Cha tôi nghe nói anh đánh rất giỏi, thế nhưng rất muốn gặp anh đó.”

Lý Dật mặt ngoài gật đầu, trong lòng cũng cười thầm, với thực lực của hắn, bất luận là một đại ca hắc bang nào cũng đều sẽ hoan nghênh.

Mà song song, bất luận là một đại ca hắc bang nào cũng không thể yên tâm đối với hắn, Tiêu Thanh Sơn chính là vết xe đổ.

Cũng như bên ngoài biệt thự, thiết bị lắp đặt bên trong biệt thự cũng không xa hoa, thoát nhìn có chút đơn giản, bất quá những gia cụ này đều là gia cụ đã có bốn năm mươi năm, nhìn qua rất cổ xưa.

“Cha tôi là một người hoài cổ, những gia cụ này đều do ông ấy bảo lưu lại, nói gì cũng không đổi.” Đường Hồ thấy Lý Dật lưu ý gia cụ trong nhà, nhin không được nói.

Lý Dật cười hỏi: “Vậy cha anh có phải rất muốn về nước hay không?”

“Chuyện này không có, ha hã.” Đường Hồ cười lắc đầu.

Đường Hồ trả lời nằm trong suy đoán của Lý Dật, dù sao, Los Angeles là địa bàn của Đường Hải, cho dù Đường Hải có hoài cổ, cũng sẽ không buông tha sản nghiệp lớn như vậy ở bên này, đi quốc nội làm rùa đen rút đầu.

Khi Đường Hồ mang theo Lý Dật đi tới phòng sách, trong phòng sách có một lão nhân chừng hơn năm mươi tuổi đang ngồi. Dáng dấp của lão nhân và Đường Hồ có vài phần giống nhau, tóc bạc, trên trán có vài nếp nhăn, thể nhưng sắc mặt thập phần hồng nhuận, ánh mắt thập phần sắc bén, chỉ đơn giản ngồi nơi đó, liền cho người ta cảm thấy được một loại khí thế không giận mà uy.

Vô luận là kiếp trước hay là kiếp này, Lý Dật đã gặp qua rất nhiều đại lão, vì thế, khi đối mặt ánh mắt chăm chú của Đường Hải, hắn cũng không hề biểu hiện vẻ khấn trương, mà sắc mặt bình tĩnh đón nhận ánh mắt Đường Hải, khi Đường Hải quan sát hắn, hắn cũng đang quan sát Đường Hải.

“Là Lý Dật phải không, ngồi.” Hai giây sau, Đường Hải dời ánh mắt, khoe mắt thoáng nhảy lên vài cái, sau đó nói với Đường Hổ: “Hổ tử, đi pha hai ly trà tới.”

“Dạ, cha.” Đường Hổ cung kính lui ra ngoài.

Mà Lý Dật cũng ngồi xuống sô pha trong phòng sách, trầm mặc không nói.

“Chuyện của cậu tôi đã nghe Hổ tử nói, nguyên bản, người tài giỏi như cậu gia nhập vào Hoa Nhân Bang chúng ta, ta phải gơ cả hai tay hoan nghênh.” Đường Hải nói đến đây dừng lại một chút, ánh mắt cũng trở nên lợi hại rất nhiều: “Bất quá, tôi nghĩ, với năng lực của cậu muốn hỗn miếng cơm ăn tại nước Mỹ, quả thực dễ dàng, vì sao muốn gia nhập vào Hoa Nhân Bang chúng ta?”

Nhận thấy được ánh mắt sắc bén của Đường Hải, Lý Dật hiểu rõ, nếu vấn đề này hắn trả lời không tốt, sợ rằng Đường Hải sẽ không cho hắn tiến vào Hoa Nhân Bang.

Vô luận là một đại ca hắc bang nào, bọn họ đúng là thích nhân tài, thế nhưng bọn họ đồng dạng không thích nuôi hổ làm họa.

“Bởi vì tôi muốn báo thù.” Lý Dật mặt không đổi sắc đón nhận ánh mắt Đường Hải, âm trầm đáp.

Nghe được Lý Dật trả lời, Đường Hải không lập tức nói, mà lẳng lặng nhìn Lý Dật chằm chằm, cuối cùng, Đường Hải lộ ra dáng tươi cười, dáng tươi cười thập phần sáng lạn.

“Người thanh niên, hoan nghênh cậu gia nhập Hoa Nhân Bang.” Đường Hải đứng dậy, mỉm cười vươn tay phải.

Lý Dật không chút hoang mang đứng lên, đi tới đối diện Đường Hải, cầm tay Đường Hải, cũng không nói gì.

Đường Hải cười tủm tỉm nhìn chằm chằm Lý Dật nói: “Người thanh niên, tôi thích sự thẳng thắn thành khẩn của cậu. Tôi tin tưởng với năng lực của cậu, vượt khỏi chỉ là vấn đề thời gian. Tôi rất chờ mong có một ngày, cậu có thể đại biểu cho Hoa Nhân Bang đánh trở về quốc nội, đoạt lại những thứ nguyên bản thuộc về chúng ta.”

Hiển nhiên, Đường Hải đã biết thân phận đích thực của Lý Dật.

Đối với điểm này, Lý Dật cũng không cảm thấy kỳ quái, dù sao hiện tại hắn cũng không cải trang, mà giữ nguyên khuôn mặt thật sự của mình.

“Cảm tạ Đường thúc thấu nhận.” Lý Dật cười đáp, trong lòng cũng thầm nghĩ, nếu vừa rồi mình không nói ra nguyên nhân chân thực, Đường Hải chắc sẽ dùng một loại biểu tình khác nói chuyện với mình đi?

“Cậu không cần cảm tạ tôi. Tôi luôn luôn thích thanh niên có thực lực. Thế giới này có chính là tiền, một người kiếm cũng là kiếm, mọi người cùng nhau kiếm cũng là kiếm.” Đường Hải cười rút tay lại, đồng thời cười nói: “Tôi có thể làm chính là cung cấp ngôi cao cho cậu, về phần cậu có thể phát triển đến mức nào, đó là chuyện của chính cậu.”

Ông thích thanh niên có thực lực dùng để làm cây súng cho ông thôi phải không?

Trong lòng Lý Dật cười lạnh một tiếng, nhưng mặt ngoài cũng không hề có biểu hiện.

166. Chương 159 : Vi Phạm Ý Nguyễn

Sau khi gặp mặt Đường Hải, Lý Dật bỗng nhiên thay đổi quyết định, hắn không nóng lòng đem tin tức nữ nhân của Đường Hổ là bị Tỉnh Điện sát hại nói cho Đường Hổ, mà làm bộ như điều gì cũng không biết.

Bởi vì, hắn nghĩ nếu như mới vừa gia nhập vào Hoa Nhân Bang mà lại vội vã đi làm chuyện này, sẽ khiến cho Đường Hải phản cảm, Đường Hải cấp cho Lý Dật cảm giác rất âm hiểm.

Theo Lý Dật xem ra, hiện tại hắn đang bước đi trên dây cáp treo, mỗi một bước đều phải đi thật ổn, đi tốt, không thể nóng lòng nhất thời, dù sao nóng ruột ăn không nổi đậu hũ nóng.

Ngày thứ hai, Lý Dật được an bài tới một võ quán của Trung Quốc Thành, chức trách để huấn luyện thân thủ cho người của Hoa Nhân Bang ở đó.

Trên thế giới bất luận là tổ chức hắc bang nào cũng đều như nhau, thành viên bên trong nội bộ cũng không nhiều.

Tuy rằng phân bộ của Hoa Nhân Bang tại Los Angeles cũng có, còn được bài danh trong vài hắc bang đứng đầu Los Angeles, thế nhưng thành viên nội bộ cũng không tới hai trăm người.

Nhưng số lượng thành viên ngoại bộ cũng nhiều phi thường. Nhân số, đạt tới mấy ngàn người. Đương nhiên, những thành viên ngoại bộ bình thường cũng không tiếp xúc sinh ý hắc đạo, mà chỉ làm chính sinh ý của mình, Đường Hải sẽ không cho bọn họ cầm theo súng ống với những hắc bang khác, nhưng lại giao cho bọn họ một ít nhiệm vụ, tỷ như thu thập tình báo một ít công việc giản đơn.

Căn cứ theo như lời Đường Hổ, Lý Dật phải huấn luyện những người này toàn bộ đều là tinh nhuệ của Hoa Nhân Bang tại Los Angeles, không tới năm mươi người, mỗi người đều đánh giỏi, đương nhiên đánh giỏi ở đây chỉ là nhằm vào người bình thường.

Diện tích của võ quán cũng không lớn lắm, ở giữa có một lõi đài, chung quanh bày đủ mọi dụng cụ luyện công.

Khi Đường Hổ mang theo Lý Dật đi vào cửa, người trong võ quán không ít, một bộ phận đang đánh bao cát, một bộ phận đang luận bàn.

Lý Dật và Đường Hổ đến lập tức hấp dẫn mọi người trong võ quán chú ý, hầu như tất cả mọi người ngừng lại, đưa ánh mắt nhìn về phía hai người.

“Các huynh đệ, tôi giới thiệu một vị huynh đệ cho mọi người.” Đường Hổ cầm lấy cánh tay Lý Dật, vẻ mặt cười nói: “Lý huynh đệ vừa tham gia vào Hoa Nhân Bang chúng ta ngày hôm qua. Tin tưởng mọi người đã nghe chuyện ở trường đấu số 204 đêm qua. Nói thật cho mọi người biết, ngày hôm qua người giết chết Sa Ngư chính là Lý huynh đệ, hơn nữa chỉ dùng ba chiêu!”

Lúc nói đến hai chữ ba chiêu, biểu tình Đường Hổ có vẻ thập phần kích động!

Dù sao, có thể dùng ba chiêu giết chết một quyền thủ nổi danh trong ngầm quyền đàn của nước Mỹ, đây là một chuyện thập phần quang vinh.

Những tinh nhuệ của Hoa Nhân Bang trong võ quán tựa hồ từ lâu nghe được tin tức này, khi Đường Hổ nói ra tin tức này, bọn họ cũng không cảm thấy kinh ngạc, thậm chí còn nhiều ít có chút chẳng đáng.

“Nghe nói thì nghe nói, thế nhưng tai nghe là hư, mắt thấy là thực, các huynh đệ nói có đúng không?” Lúc này, trong đại sảnh vang lên một thanh âm không hài hòa, chủ nhân của thanh âm là một thanh niên tóc ngắn, da ngăm đen, bắp tay thập phần phát đạt, khớp xương ngón tay đều gồ ghề, vừa nhìn liền biết là người quanh năm luyện quyền.

Thanh niên kia vừa thốt lên, những người khác cũng theo phụ họa: “Hay, chúng ta cũng không có nhìn thấy hắn giết chết Sa Ngư, thế nào biết hắn rất lợi hại?”

Tràng diện thình lình xảy ra làm Đường Hổ có chút trở tay không kịp, trước khi đến, hắn căn bản không có nghĩ ra đoàn người này lại không hề có chút phối hợp như vậy.

“Mẹ nó, nhất định là tên Mạnh Thục giả trò quỷ!” Đường Hổ thấp giọng mắng một câu, sau đó lạnh lùng nói: “Mạnh Thục đâu? Bảo hắn đi ra gặp ta!”

“Có mặt, Hổ ca ngày hôm nay lại rảnh rỗi tới nơi này vấn an các huynh đệ, thực sự là ngạc nhiên.” Lúc này nơi cửa hông võ quán truyền đến một thanh âm lãnh u u.

Sau đó, một gã thanh niên vóc người cũng không tính khôi ngô, thế nhưng toàn thân tràn ngập lực lượng có tính bạo tạc từ trong cửa hông đi ra. Thanh niên tựa hồ đã được luyện võ từ nhỏ, cánh tay rất dài, cước bộ trầm ổn, biểu tình trên mặt thoạt nhìn có chút âm lãnh.

Nhưng chỗ hấp dẫn nhất của thanh niên chính là con mắt của hắn.

Con mắt của hắn một bên màu lam, một bên màu đen, phối hợp với biểu tình âm trầm của thanh niên, làm cho người ta có loại cảm giác thâm trầm.

Mạnh Thục.

Nhân vật số ba trong Hoa Nhân Bang Los Angeles, cha của hắn từng là huynh đệ của Đường Hải, năm năm trước chết trong một trận chém giết giữa các hắc bang. Mạnh Thục từ nhỏ tập võ đồng thời tinh thông vũ khí lạnh cùng súng ống, là một người có bản lĩnh thực sự tại Hoa Nhân Bang!

Ánh mắt đầu tiên nhìn thấy Mạnh Thục, Lý Dật hồi tưởng lời Kroff từng nói với hắn.

Thấy biểu tình lạnh như băng của Mạnh Thục, Đường Hổ cũng không hãi sợ, mà có chút khó chịu nói: “Mạnh Thục, Lý huynh đệ nhận sự nhờ vả của cha tôi, đến đây chỉ dẫn cho các huynh đệ, anh làm như vậy có ý tứ gì?”

“Hổ ca, lời này của anh sai rồi, tôi cũng chưa từng làm cái gì.” Mạnh Thục cười lạnh mở hai tay, sau đó nhìn Lý Dật cười cười nói: “Lý huynh đệ, Mạnh Thục vừa biết được anh tới võ quán, có chỗ chiêu đãi không chu toàn, mong rằng khoan dung.”

Nhìn biểu tình không cho là đúng trên mặt Mạnh Thục, Lý Dật hơi nheo mắt, trong lòng giống như gương sáng. Rất hiển nhiên, Mạnh Thục bất hòa cùng Đường Hổ, đây cũng nói rõ, quan hệ giữa Mạnh Thục và Đường Hải rõ ràng không tốt.

Nhưng mặc dù như vậy, thế nhưng Mạnh Thục kế thừa truyền thống của cha hắn, thân thủ tốt, đánh giỏi, hôm nay nắm giữ mấy chục tinh nhuệ của nội bộ Hoa Nhân Bang, có thể nói là trụ cột của Hoa Nhân Bang.

Ở dưới dạng tình hình này, Đường Hải đưa Lý Dật phái đến võ quán chỉ dẫn đám thủ hạ của Mạnh Thục, mục đích không cần nói cũng biết.

“Mạnh huynh đệ khách khí, mọi người cùng nhau giúp Hải thúc làm việc, chưa nói tới chỉ dạy hay không, chỉ là giao lưu mà thôi.” Hiểu được tất cả, Lý Dật nhàn nhạt cười cười, hiển nhiên, hắn sẽ không để cho Đường Hải biến hắn trở thành quân cờ áp chế Mạnh Thục. Hơn nữa theo hắn xem ra, mặc dù ngày hôm nay hắn có thể ở chỗ này dùng vũ lực lập uy, nhưng thủ hạ Mạnh Thục theo hắn thời gian dài như vậy, không có khả năng trong khoảng thời gian ngắn đầu nhập vào hắn, hiện tại hắn phải làm chính là không nên phát sinh xung đột với Mạnh Thục.

Lý Dật vừa thốt lên xong, bao quát Đường Hổ và Mạnh Thục bên trong, tất cả mọi người nao nao, tựa hồ tất cả thật không ngờ Lý Dật lại biểu hiện khách khí như vậy.

Mạnh Thục nhìn chằm chằm Lý Dật vài giây, biểu tình có chút ngưng trọng. Trong lòng cũng không biết đang suy nghĩ điều gì, mà Đường Hổ lại có chút khó chịu trừng mắt nhìn Mạnh Thục nói: “Mạnh Thục, Lý huynh đệ có thể chỉ giáo thân thủ cho các huynh đệ, chính là phúc khí của họ, anh không nên phá hủy chuyện tốt của huynh đệ!”

“Đường Hổ, tôi nói rồi, tôi không có ý tứ cãi lời của Hải thúc, tôi cũng không nói gì với các huynh đệ.” Mạnh Thục nhíu mày, nghiêm mặt nói: “Với cá nhân tôi, tôi còn rất hoan nghênh Lý huynh đệ.”

Lời của Mạnh Thục vừa thốt ra, không ít thủ hạ của hắn đều lộ ra biểu tình nghi hoặc, hiển nhiên, trước đó Mạnh Thục đã nói trước với bọn họ, phải làm cho Lý Dật gặp khó khăn. Chỉ là bọn hắn không biết vì sao trong khoảng thời gian ngắn Mạnh Thục lại thay đổi chủ ý.

“Lý huynh đệ, đám huynh đệ của tôi đều tâm cao khí ngạo, bình thường một người luôn khinh thường một người.” Mạnh Thục trầm tư một chút, nói: “Như vậy đi, không bằng Lý huynh đệ thử một chút để bọn hắn có thể được mở rộng tầm mắt.”

“Hay, chỉ nói mà không làm là đàn bà, đại lão gia thì phải dùng hành động thực tế để chứng minh!”

Mạnh Thục vừa thốt lên xong, lập tức có người mở miệng phụ họa.

Xuyên thấu qua chi tiết này, Lý Dật nhìn ra được, Mạnh Thục có uy vọng rất cao trong đám người này.

Hơn nữa lúc trước Kroff cũng nói qua với Lý Dật, cha của Mạnh Thục từng là tinh anh của Hoa Nhân Bang, Hoa Nhân Bang có thể có được địa vị hôm nay tại Los Angeles, công lao của cha Mạnh Thục lớn nhất, chỉ vì chết quá sớm, bằng không nhờ vào uy vọng và thực lực của cha hắn, long đầu Hoa Nhân Bang rất có thể sẽ là cha Mạnh Thục.

Đương nhiên...đó cũng chỉ là có thể mà thôi.

Sau khi nhìn thấy sự âm hiểm của Đường Hải, theo Lý Dật xem ra, mặc dù cha của Mạnh Thục có thể sống tới bây giờ, cũng không khả năng trở thành long đầu của Hoa Nhân Bang tại đây.

Bởi vì...có đôi khi, đầu óc so với thân thủ càng trọng yếu hơn.

Nhưng mặc dù cha của Mạnh Thục đã chết vài năm, thế nhưng dù sao lực ảnh hưởng vẫn còn, hơn nữa thân thủ và ý nghĩ của Mạnh Thục đều rất xuất sắc, tự nhiên sẽ có thể lập uy vọng trong đoàn người.

“Mạnh Thục, anh đã tự tin với huynh đệ thủ hạ của mình như vậy, vậy phái ra năm người luận bàn với Lý huynh đệ một chút đi!” Hành vi của Mạnh Thục làm cho Đường Hổ rất khó chịu, lúc này nghe được Mạnh Thục muốn thử sức Lý Dật, lập tức đưa ra kiến nghị.

Theo hắn xem ra, Lý Dật có thể trong ba chiêu giết chết Sa Ngư, như vậy đối phó thủ hạ của Mạnh Thục cũng thập phần dễ dàng.

“Tốt!”

Thủ hạ của Mạnh Thục cũng tâm cao khí ngạo, làm gì để Lý Dật vào mắt, huống chi là năm đánh một?

Lý Dật mỉm cười tiến hành giao lưu bằng mắt với Mạnh Thục, sau đó cười nói: “Đối luyện với người thật thì không cần, tôi dùng bao cát bêu xấu thế nào?”

“Tốt, làm theo lời Lý huynh đệ nói!” Không đợi những người khác mở miệng, Mạnh Thục dẫn đầu cười đáp.

Lý Dật cười cười, không nói thêm gì, mà chậm rãi đi tới một bao cát cách hắn gần nhất.

Giờ khắc này, ánh mắt mọi người đều rơi trên người Lý Dật, hầu như tất cả mọi người đều lộ ra biểu tình chờ mong, thậm chí cả bản thân Mạnh Thục cũng có chút chờ mong, đương nhiên hắn cũng không lộ ra trên mặt, mà giấu trong tận cùng con người.

Năm thước, bốn thước, ba thước, hai thước...

Một thước!

Khi Lý Dật chỉ còn cách bao cát chừng một thước, Lý Dật động, hai chân hắn bỗng nhiên bay lên khỏi mặt đất, người còn trên không trung thì chân phải nhanh như thiểm điện đá ra!

“Phanh!”

Một thanh âm trầm muện vang lên, bao cát cũng không vỡ tan.

Thế nhưng, trong biểu tình trợn mắt há hốc của mọi người, sợi dây phía trên bao cát bị chặt đứt, bao cát giống như một quả bóng cấp tốc bay về phía vách tường bên trái!

“Phanh!”

Lại một thanh âm trầm muện, sau đó toàn bộ bao cát vỡ tung, cát rơi đầy đất!

Thấy một màn như vậy, đám thủ hạ của Mạnh Thục đều trợn tròn mắt, mà Mạnh Thục lại nheo mắt, trong con người lóe ra ánh mắt khôn khéo, cũng không biết suy nghĩ cái gì.

So sánh với đám người Mạnh Thục, vẻ mặt Đường Hổ đắc ý, trong biểu tình giống như đang nói với đám người Mạnh Thục: Thấy chưa? Thế nào gọi là thực lực? Đây mới gọi là thực lực!

Đối mặt biểu tình đắc ý của Đường Hổ, Mạnh Thục cũng không biểu lộ ra bất luận sự bất mãn nào.

Đá vỡ bao cát, hắn cũng có thể làm được!

Thế nhưng một cước đá vào bao cát, nhưng không đá vỡ bao cát, mà làm sợi dây treo bao cát bị đứt, sau đó bao cát bay ra đánh lên trên vách tường vỡ tung...

Mạnh Thục tự hỏi bản thân không có bản lĩnh này.

Hơn nữa trong lòng có loại trực giác nói cho hắn, Lý Dật cũng không có dùng toàn lực, mà là có sự bảo lưu.

“Bêu xấu.” Trong sự trầm mặc của mọi người, Lý Dật quay đầu lại mỉm cười nói một câu, biểu tình cũng không bừa bãi, cũng không khiếm tốn, biểu tình rất tự nhiên.

Trong lúc mở miệng, ánh mắt Lý Dật và Mạnh Thục gặp nhau giữa không trung, tựa hồ như đang muốn giao lưu điều gì

167. Chương 160 :kế Hoạch Lớn Gan

“Ba ba!”

Lúc này, trong đại sảnh vốn đang an tĩnh vang lên tiếng vỗ tay có tiết tấu, người dẫn đầu vỗ tay chính là Mạnh Thục.

Mạnh Thục vừa vỗ tay vừa cười nói: “Lý huynh đệ quả nhiên thân thủ tốt!”

Mạnh Thục vừa vỗ tay, thủ hạ của hắn cũng vỗ tay theo.

Ở giữa bọn họ cũng có người vì Mạnh Thục vỗ tay nên mới làm theo, cũng có người vì thực lực do Lý Dật biểu hiện làm chấn động!

Cho nên tiếng vỗ tay đó xuất phát từ nội tâm dành cho Lý Dật.

Sùng bái người mạnh, đây là chuyện mà bất cứ chốn giang hồ nào cũng có, hắc đạo cũng không ngoại lệ.

“Gọi Dật ca!” Mạnh Thục nhìn thấy Lý Dật quay trở lại bên người Đường Hổ, trầm giọng nói.

Thủ hạ của Mạnh Thục nghe được lời hắn nói, không nói hai lời, đều cúi cung kêu lên: “Dật ca!”

Thấy một màn như vậy, biểu tình Lý Dật thập phần bình tĩnh, nhưng thật ra Đường Hổ có chút nghi hoặc. Ở trong trí nhớ của hắn, Mạnh Thục là một người tâm cao khí ngạo, thủ hạ của hắn cũng như vậy. Mặc dù ngày xưa Mạnh Thục cũng không vi phạm mệnh lệnh của Đường Hải, thế nhưng Mạnh Thục cũng có chút bất mãn đối với sự đãi ngộ hiện tại.

Bởi vì, Đường Hải ngoại trừ đưa một ít việc vướng tay chân giao cho Mạnh Thục đi làm, những việc buôn bán kiếm tiền cũng không giao cho Mạnh Thục quản lý.

Nói khó nghe một chút, Mạnh Thục chỉ là thanh kiếm của Đường Hải, Đường Hải chỉ đi đâu, Mạnh Thục sẽ hướng tới đó!

Trong lòng mặc dù có chút nghi hoặc, bất quá Đường Hổ cũng thập phần hài lòng, dù sao, Lý Dật là do hắn kéo vào bang hội, nếu như Lý Dật đãi ngộ không tốt, trong lòng hắn cũng cảm thấy khó chịu.

“Lý huynh đệ, vậy anh ở đây, tôi về trước. Nếu có chuyện, cứ việc gọi cho tôi.” Đường Hổ cười vỗ vỗ vai Lý Dật.

Mạnh Thục âm hiểm cười nói: “Hổ ca, anh cứ đi làm việc của anh, Lý huynh đệ, chuyện tình cũng không cần anh quan tâm, nơi này có tôi.”

Mạnh Thục nói tuy rằng khó nghe, thế nhưng cũng vì muốn tốt cho Lý Dật, bởi vậy Đường Hổ cũng không nói gì nữa, mà rời khỏi võ quán.

“Được rồi, các anh em tiếp tục huấn luyện.” Thấy Đường Hổ rời đi, Mạnh Thục nhìn thủ hạ trầm giọng nói một câu, sau đó cười nhìn Lý Dật nói: “Lý huynh đệ, anh mới đến, có chút địa phương không hiểu, anh đi theo tôi vào trong, tôi sẽ giảng giải cho anh biết.”

“Được.” Đối với đề nghị của Mạnh Thục, Lý Dật cũng không cự tuyệt, hắn tự nhiên rõ ràng Mạnh Thục muốn cùng hắn chính diện nói chuyện.

Trong võ quán ngoại trừ một đại sảnh ra, còn có rất nhiều phòng, trong đó có một phòng dùng để tiếp khách, hiển nhiên, trong thường ngày nếu có nhiệm vụ gì trọng yếu, cần nói chuyện đều sẽ tiến hành tại phòng tiếp khách.

Nói là phòng tiếp khách, kỳ thực cũng chỉ là một gian phòng rất bình thường, giữa phòng có chiếc bàn gỗ, trên bàn đặt một bộ ấm trà. Chung quanh đặt vài chiếc ghế gỗ, toàn bộ gian phòng thoát nhìn thập phần đơn sơ.

Vào phòng, Mạnh Thục trực tiếp đi tới bên cạnh bàn, tự tay rót cho Lý Dật một ly trà, sau khi đưa cho Lý Dật, cũng tự rót cho mình một ly.

“Mời.” Mạnh Thục nhìn Lý Dật làm ra thủ thế như mời, sau đó cầm lấy ly trà, một hơi uống cạn vào trong bụng.

Sau đó, Mạnh Thục lau miệng, ngồi trên ghế nói: “Lý huynh đệ, vừa rồi anh giao lưu ánh mắt với tôi, trong lòng tôi cũng có chút nghi hoặc, đối với ý tứ biểu đạt của anh vẫn không hiểu rõ ràng, Lý huynh đệ có thể giảng giải một phen?”

Lý Dật buông ly trà, trầm ngâm một chút nói: “Người sáng không nói tiếng lóng, anh và tôi đều biết nguyên nhân Đường Hải an bài cho tôi ở lại chỗ này, lập trường của tôi đã rất rõ ràng!”

“Anh thật không phải người của Đường Hồ?” Mạnh Thục nheo mắt nhìn chằm chằm Lý Dật.

Lý Dật cười lạnh một tiếng: “Hôm qua tôi mới vào bang hội, anh nghĩ tôi có thể là người của Đường Hồ thật sao?”

“Theo tình lý mà xem, khả năng không lớn. Bất quá...quy định của Hoa Nhân Bang, muốn gia nhập bang hội, phải làm một chuyện khiến cho các huynh đệ tâm phục khẩu phục, sau khi được các huynh đệ đồng ý, mới có thể tiến nhập!” Mạnh Thục trầm giọng nói: “Mặc dù anh có thể giết chết Sa Ngư tại trận đấu hôm qua, thế nhưng đó cũng không phải là chuyện của bang hội, mà là tên Đường Hồ ngu ngốc kia làm ra! Cho nên nói, từ một ý nghĩa nào đó, anh cũng không làm được chuyện khiến cho các huynh đệ tâm phục khẩu phục, nhiều nhất chỉ là giúp Đường Hồ giải quyết một chuyện phiền phức mà thôi! Ở dưới dạng tình hình này, Đường Hải cho anh trực tiếp tiến nhập bang hội, đó là thế nào?”

Nghe được Mạnh Thục nói, Lý Dật cũng cảm thấy có chút ngoài ý muốn, đối với quy củ của Hoa Nhân Bang, Lý Dật cũng không rõ ràng, Kroff đâu có nói cho hắn.

“Về điểm này, tôi cũng không rõ ràng.” Lý Dật lắc đầu nói.

Lý Dật trả lời làm Mạnh Thục có chút thất vọng, hắn cũng không nói gì nữa, mà cau mày, biểu tình như đang suy tư.

“Chính anh cũng đã nhìn ra, tôi với đám huynh đệ đối với lão già Đường Hải mười phần bất mãn, mà lão già kia cũng chướng mắt đoàn người chúng ta.” Sắc mặt Mạnh Thục có chút âm trầm: “Nếu như không phải hiện tại tình thế nghiêm trọng, lão già còn cần dùng đoàn người chúng ta, sợ rằng đã sớm động thủ với chúng ta. Ngày hôm nay lão già cho anh tới nơi này, nỗ lực dao động địa vị của tôi trong các huynh đệ. Hôm nay nếu anh không dựa theo ý nguyện của hắn đi làm, trong lòng hắn khẳng định đối với anh bất mãn, cho nên hiện tại điều anh có thể làm chỉ là gia nhập vào chúng ta!”

“Gia nhập vào các anh thì có ích lợi gì?” Lý Dật không cho là đúng nói.

Mạnh Thục biến sắc: “Ý tứ của anh, anh muốn đứng bên phía lão già?”

Đang khi nói chuyện, con ngươi Mạnh Thục toát ra sát ý nhàn nhạt, cảm thụ được luồng sát ý quen thuộc, Lý Dật hiểu được người trước mắt từng giết người, hơn nữa giết qua không ít.

Chẳng hiểu vì sao, nghe xong Mạnh Thục nói, cùng với biểu tình Mạnh Thục toát ra, trong lòng Lý Dật toát ra một ý niệm lớn gan trong đầu!

Lý Dật đầu tiên là điều chỉnh một chút tâm tình, sau đó mới nói: “Tôi là một người rất hiện thực, bên nào mạnh, tôi sẽ đứng ở bên đó!”

Lý Dật trả lời làm Mạnh Thực nhiều ít có chút khó chịu, hắn âm hiểm cười nói: “Ý của anh là, thực lực của lão già mạnh hơn so với chúng ta? Tiểu tử, anh phải biết rằng, nếu như không có tôi và đám huynh đệ, lão già kia đã sớm bị những hắc bang khác nuốt lấy!”

“Không nên đem các anh tự nghĩ là quá mức trọng yếu.” Lý Dật chẳng đáng nói: “Không có các anh, Đường Hải vẫn là long đầu của Hoa Nhân Bang của Los Angeles, chỉ là thực lực suy yếu một chút mà thôi.”

“Mẹ kiếp! Toàn bộ Hoa Nhân Bang, có khả năng đều là huynh đệ của tôi, khi sống mái với những bang hội khác nếu như không có huynh đệ chúng tôi, Hoa Nhân Bang đã sớm bị thiệt thòi lớn!” Mạnh Thực tròn mắt mắng.

Lý Dật gắt gao nhìn chăm chăm con mắt của Mạnh Thực, biểu tình trở nên có chút âm trầm: “Anh không được quên, Hoa Nhân Bang tại Los Angeles chỉ là một phân bộ của Hoa Nhân Bang tại nước Mỹ. Mà Đường Hải là người phụ trách ở đây. Tuy rằng tôi đối với Hoa Nhân Bang cũng không thập phần hiểu rõ, thế nhưng trước khi tôi tiến nhập Hoa Nhân Bang, cũng từng tìm hiểu qua một chút tin tức. Có thể nói, Hoa Nhân Bang tại nước Mỹ, hiện nay mà nói, ngoại trừ bên New York, Hoa Nhân Bang tại Los Angeles là thế lực lớn thứ hai, thu nhập hàng năm cũng gần với Hoa Nhân Bang tại New York. Ở dưới dạng tình hình này, nếu bên Đường Hải thật sự có phiền phức, người của những địa phương khác sẽ không xuất thủ tương trợ sao? Có lẽ nói, Hoa Nhân Bang trong toàn bộ nước Mỹ ngoại trừ các người ra, còn không thể có ai khác?”

Nghe được lời nói của Lý Dật, Mạnh Thực ngạc nhiên.

Hiển nhiên, hắn hiểu được những lời Lý Dật nói chính là sự thực.

“Theo như anh nói, chúng ta thật không có chút tác dụng nào sao?” Mạnh Thực có chút không cam lòng.

Lý Dật lắc đầu phủ quyết: “Không, hiện nay mà nói, tác dụng của các anh rất lớn.”

“Vì sao?” Mạnh Thực không giải thích được.

Lý Dật nghiêm mặt nói: “Chớ quên, Đường Hải là một người phi thường có dã tâm. Một người như vậy, nếu không phải gặp lúc vạn bất đắc dĩ, sẽ không bao giờ thỉnh cầu người của Hoa Nhân Bang nơi khác đến hỗ trợ. Như vậy thứ nhất, hắn phải thiếu nhân tình của Hoa Nhân Bang ở khu vực khác không nói, uy vọng của hắn ở trong bang hội cũng có ảnh hưởng cực lớn! Mà trọng yếu nhất là, nếu như Đường Hải thỉnh cầu thành viên Hoa Nhân Bang ở khu vực khác đến hỗ trợ, đó chính là biến tướng nói cho mọi người, hắn sắp không được, nếu như để long đầu của Hoa Nhân Bang biết được tin tức này, anh cho rằng long đầu của Hoa Nhân Bang có thu quyền hay không?”

“Sẽ!” Mạnh Thực vô ý thức đáp.

Lý Dật gật đầu: “Không sai! Anh ngẫm lại, nếu như Đường Hải mất đi anh và thủ hạ của anh, hắn không chỉ mất đi lợi thế chống đối với những hắc bang khác, cũng mất đi lợi thế gọi nhện với tổng bộ Hoa Nhân Bang. Cho đến lúc này, chức long đầu của hắn dù là có thể tiếp tục giữ được, cũng sẽ không được hài lòng. Mà hắn lại là một người có dã tâm, một người có dã tâm sẽ không thích bị người khác kìm chế.”

“Hắc! Xem ra anh tiến nhập Hoa Nhân Bang chắc có chuẩn bị mà đến?” Mạnh Thực cười lạnh một tiếng, trong lòng cũng khiếp sợ không ngớt, có thể nói những gì Lý Dật vừa phân tích hắn vốn chưa từng nghĩ tới.

“Có chuẩn bị hay không cũng không trọng yếu, quan trọng là chúng ta sẽ không trở thành địch nhân.” Lý Dật mỉm cười.

Mạnh Thực như có đăm chiêu nhìn chăm chăm Lý Dật, nói: “Vì sao nói như vậy?”

“Nếu như tôi không đoán sai, mộng tưởng của anh là muốn thay thế Đường Hải, trở thành đại ca của Hoa Nhân Bang tại Los Angeles phải không?” Lý Dật đáp không đúng câu hỏi.

Nghe được Lý Dật nói, Mạnh Thực cũng không lập tức trả lời.

Đúng như lời Lý Dật, mộng tưởng của Mạnh Thực xác thực là như vậy.

Đây cũng là mục tiêu mà hắn luôn nỗ lực cho tới nay!

“Tôi không dối gạt anh, tôi xác thực là nghĩ như vậy.” Mạnh Thục âm trầm nói: “Thế nào? Lẽ nào anh muốn đi nói cho Đường Hải? Tôi nói cho anh, Đường Hải đã sớm biết dã tâm của tôi không nhỏ.”

“Anh rất ngu xuẩn.” Lý Dật khe khẽ thở dài, theo hần xem ra, nếu như không phải tình huống hiện tại có điều đặc thù, trong tay Đường Hải không có thêm một cỗ lực lượng cường đại thứ hai, như vậy Mạnh Thục đã chết trăm ngàn lần!

Mạnh Thục vẻ mặt chẳng đáng: “Anh có thể nói tôi ngu xuẩn, thế nhưng hần biết thì đã làm sao, anh cũng vừa nói, hần cũng sẽ không đụng tới tôi!”

“Đó chỉ là hiện tại.” Lý Dật sửa lại sự sai lầm của Mạnh Thục, sau đó lạnh lùng nói: “Hơn nữa, tôi có thể rất minh xác nói cho anh, nếu như anh cứ tiếp tục như vậy, anh vĩnh viễn không có khả năng thay thế Đường Hải! Nếu như tôi không đoán sai, hôm nay Đường Hải đang âm thầm thành lập một cỗ thế lực trong bóng tối, một cỗ thế lực đủ thay thế cho anh và thủ hạ của anh. Chỉ là cỗ thế lực kia bây giờ còn chưa đủ mạnh. Anh ngấm lại, hần một bên ngấm thành lập thế lực cho mình, một bên đem anh và huynh đệ của anh làm đội cảm tử, chờ sau khi cỗ thế lực ngấm của hần cường đại, anh và thủ hạ của anh sẽ có hạ tràng thế nào?”

Lý Dật nói làm trong lòng Mạnh Thục cả kinh!

“Hắc! Lời nói khó nghe, đến lúc đó anh và thủ hạ của anh không chết sạch, đó là sự vạn hạnh trong bất hạnh.” Lý Dật không chút khách khí nói: “Mà dù là vạn hạnh, chờ đợi các anh cũng chỉ là cái chết. Đường nhiên, huynh đệ của anh có thể có hi vọng bảo lưu tính mạng, thế nhưng anh phải chết!”

Lý Dật nói phảng phất giống như một thanh chủy thủ sắc bén đâm vào địa phương mềm yếu nhất của Mạnh Thục.

Thậm chí, trên trán hần đều toát ra mồ hôi lạnh.

“Anh rốt cục muốn làm gì? Vì sao anh nói những lời này với tôi?” Mạnh Thục sắc mặt xấu xí nhìn Lý Dật.

“Nếu như anh nguyện ý, tôi sẽ giúp anh hoàn thành mộng tưởng.” Lý Dật đáp.

Mạnh Thục cười nhạt: “Tôi dựa vào điều gì tin tưởng anh, chỉ là bởi vì thân thủ anh giỏi hơn tôi sao?”

“Bởi vì, mục tiêu của tôi là trở thành long đầu của toàn bộ Hoa Nhân Bang tại nước Mỹ!” Lý Dật vẻ mặt ngạo nghễ nhìn Mạnh Thục nói.

168. Chương 161 :mọi Việc Điều Thuận Lợi

Hần dùng một loại ánh mắt như nhìn một người ngu ngốc nhìn chằm chằm Lý Dật một lát, sau đó nhếch môi, cất tiếng cười to lên.

“Ha ha!”

Mạnh Thục cười đến không chút kiêng nể, tựa hồ Lý Dật ở trong mắt hần là người ngu ngốc đệ nhất thiên hạ!

“Ngày hôm nay không phải ngày Cá Tháng Tư, anh nói chuyện đùa này thật quá trốn.” Sau khi cười to, Mạnh Thục lạnh lùng nhìn Lý Dật.

Lý Dật tựa hồ từ lâu đoán được Mạnh Thục sẽ lộ ra biểu tình như vậy, cũng không cảm thấy một tia kinh ngạc, mà cười nói: “Có phải là vui đùa hay không, phải chờ khi có kết quả mới có thể giám định, không phải sao?”

“Hắc! Tiểu tử, theo tôi, anh chỉ là người si nói mộng!” Mạnh Thục vẻ mặt chẳng đáng nói: “Muốn làm long đầu của Hoa Nhân Bang nước Mỹ, anh nghĩ anh là ai? Long đầu của Hoa Nhân Bang chỉ dùng để xem thôi sao? Không nói cái khác, nếu như hiện tại tôi đem lời anh vừa nói báo cho Đường Hải, như vậy anh sẽ xong đời! Chớ quên, Đường Hải đối với tôi còn có chút kiêng kỵ, nhưng anh đối với hần mà nói chẳng là gì.”

“Đường Hải sẽ tin anh sao?” Sắc mặt Lý Dật bình tĩnh nói: “Hần muốn tôi tới đây, chính là vì nhằm vào anh, ở dưới tình hình này, hần sẽ tin anh?”

Lý Dật nói làm Mạnh Thục ngây ra.

“Hơn nữa cho dù Đường Hải tin anh, anh cũng sẽ không nói, đúng không?” Lý Dật vẻ mặt tự tin nói: “Đường Hải từ một ý nghĩa nào đó mà nói chính là địch nhân của anh. Mà tôi và anh trước cũng không có cừu, càng không có xung đột lợi ích, anh không cần phải đối với tôi như vậy. Huống chi, anh làm như vậy cũng sẽ không được lợi ích gì, hơn nữa còn đắc tội tôi, chuyện tổn người hại mình như vậy, tôi tin tưởng anh sẽ không làm.”

Đúng như lời Lý Dật, Mạnh Thục sẽ không đem lời của Lý Dật nói lại cho Đường Hải.

“Được rồi, dù là tôi không đem những lời này nói cho Đường Hải.” Mạnh Thục dừng ở biểu tình bình tĩnh của Lý Dật, nói: “Thế nhưng, tôi dựa vào điều gì tin tưởng anh có thể giúp đỡ tôi hoàn thành mộng tưởng! Tôi dựa vào cái gì tin tưởng anh có thể trở thành long đầu của Hoa Nhân Bang nước Mỹ? Hơn nữa, anh đã gia nhập Hoa Nhân Bang của Los Angeles, dù lý tưởng của anh có lớn, nhưng mục tiêu của anh hiện nay là muốn trở thành đại ca của Hoa Nhân Bang Los Angeles. Sau khi anh thành đại ca, ai có thể bảo chứng anh sẽ không qua sông chặt cầu?”

“Anh có hiểu biết về Mãnh Hổ Bang không?” Lý Dật không trả lời câu hỏi.

Tuy rằng không biết vì sao Lý Dật lại lạ lùng đưa ra vấn đề về Mãnh Hổ Bang, nhưng Mạnh Thục vẫn đáp: “Hiểu biết thì không nói tới, thế nhưng tôi biết sâu xa giữa Hoa Nhân Bang và Mãnh Hổ Bang.”

“Tôi đến từ Mãnh Hổ Bang.” Lý Dật lời nói kinh người.

Lý Dật nói làm Mạnh Thục cả kinh: “Cái gì? Anh tới từ Mãnh Hổ Bang? Rốt cục anh là ai?”

Hiển nhiên, khi Lý Dật nói ra những lời này, Mạnh Thục đối với động cơ Lý Dật gia nhập Mãnh Hổ Bang sản sinh hoài nghi.

“Lẽ nào anh không có nghe nói, long đầu đại ca của hắc đạo phía nam Trung Quốc Đái Hồ, không tiếc hết thầy trả giá muốn giết một người?” Lý Dật cười hỏi, tuy rằng hẳn không biết Mạnh Thục có biết chuyện này hay không, thế nhưng hẳn có thể khẳng định, Mạnh Thục không biết người Đái Hồ muốn truy sát chính là hắn.

“Tôi đương nhiên biết.” Mạnh Thục vô ý thức đáp, sau đó lại nghĩ tới điều gì, nói: “Lẽ nào người kia là anh?”

Lý Dật gật đầu, sau đó đem tào ngộ của hắn không hề giấu diếm kể lại cho Mạnh Thục.

Nghe xong tào ngộ của Lý Dật, Mạnh Thục không khỏi có chút đồng tình Lý Dật, dù sao, bị một người bán đứng cũng không phải là chuyện gì ngạc nhiên, thế nhưng bị chính người mình tin nhiệm nhất bán đứng, loại đả kích này đúng là trí mạng!

“Tôi có người đàn bà mình âu yếm, có sinh hoạt thuộc về tôi, tôi thậm chí có thể bán mạng cho hắn.” Lý Dật nở nụ cười, cười đến rất âm trầm: “Thế nhưng, một câu nói của hắn đã thay đổi tất cả, thậm chí để lấy lòng Đái Hồ, không tiếc tự mình phái người tới giết tôi, anh nói, cừu này tôi có thể không báo sao?”

“Đương nhiên không thể!” Mạnh Thục rất thẳng thắn đáp.

“Đúng vậy! Thù này, tôi không thể không báo! Bằng không, với năng lực của tôi, tôi có thể ở bất luận một chỗ nào kiếm tiền nuôi sống người đàn bà của mình, trải qua những ngày an tĩnh bình ổn, cũng không cần phải hao hết tâm tư gia nhập vào Hoa Nhân Bang.” Lý Dật thở dài nói: “Tôi nghĩ, tôi nói như vậy, anh hẳn là hiểu được ý tứ của tôi. Ngày sau, vô luận tôi ở tại nước Mỹ có bao nhiêu thành tựu, tôi vẫn phải trở về Trung Quốc. Cho nên từ kết quả cuối cùng mà xem, tôi và anh cũng không có xung đột lợi ích, thậm chí còn có thể mang đến lợi ích thật lớn cho anh!”

Nghe được Lý Dật vừa nói như thế, Mạnh Thục liền trầm mặc.

Tuy rằng hẳn không biết bản lĩnh đích thực của Lý Dật mạnh bao nhiêu, thế nhưng Lý Dật có thể giết chết Sa Ngư, có thể giết chết Điền Đăng Cương, một người như vậy nếu muốn trở nên nổi bật là chuyện quá dễ dàng. Nếu như không phải vì muốn báo thù, Lý Dật không cần phải ẩn nấp ở đây. Dù ngày sau Lý Dật thắng cao thật nhanh tại nước Mỹ, khẳng định cũng sẽ về nước để báo thù. Nói lại, cho dù đến lúc đó Lý

Dật không chịu buông tha thân phận lão đại của Hoa Nhân Bang nước Mỹ, cũng tất nhiên sẽ không xem thân phận của một long đầu Hoa Nhân Bang Los Angeles vào mắt.

“Tôi có thể hiểu được, anh không có khả năng trở thành địch nhân của tôi, thế nhưng, anh dù sao cũng phải xuất ra thứ gì có thể chứng minh, chứng minh anh có thể đạt được thành tựu ngày sau chứ?” Mạnh Thục như dăm chiêu nói.

Lý Dật mỉm cười, không hề che giấu: “Hiện tại tôi không lấy ra được bất luận thứ gì có thể chứng minh.”

“Không có chứng minh, tôi dựa vào cái gì tin tưởng anh?” Mạnh Thục trầm giọng nói.

“Anh tin tưởng tôi, anh sẽ tổn thất sao?” Lý Dật cười lạnh nói: “Trước anh cũng hiểu được, nếu cứ tiếp tục phát triển như hiện tại, hạ tràng ngày sau của anh sẽ rất thê thảm! Mà tin tưởng tôi, anh cũng sẽ không tổn thất cái gì, ngược lại còn có kỳ vọng, không phải sao?”

Không có tổn thất?

Nghe bốn chữ này, Mạnh Thục giật mình.

Mắt thấy Mạnh Thục lộ ra biểu tình tâm động, Lý Dật rèn sắt khi còn nóng nói: “Anh xem, tôi cũng không yêu cầu anh đi làm chuyện gì khó khăn, cũng không cần anh giúp tôi làm gì! Tôi chỉ đơn giản yêu cầu anh cùng thủ hạ của anh diễn kịch với tôi mà thôi. Điều này đối với anh mà nói, không tính là tổn thất gì đi? Hơn nữa, dù cuối cùng tôi có thất bại, cũng sẽ không liên lụy anh, đúng không?”

“Anh muốn tôi diễn kịch thế nào?” Mạnh Thục rất cục động tâm, không có phiêu lưu lại đạt được lợi ích, bất luận kẻ nào cũng không thể không động tâm, hắn cũng không ngoại lệ.

“Đường Hải cho tôi tới ở đây, chính là nhằm vào anh. Nếu như tôi và anh ở chung hòa thuận, như vậy Đường Hải vô luận là đối với anh hay với tôi, khẳng định đều sẽ tăng mạnh cảnh giác.” Lý Dật nghiêm mặt nói: “Thế nhưng, nếu chúng ta phát sinh một ít “mâu thuẫn”, làm sự tình đi theo hướng lão già kia tưởng tượng mà tiến hành, như vậy, tính cảnh giác của hắn đối với chúng ta sẽ hạ đến thấp nhất. Nếu như thế, chúng ta không phải là sẽ có cơ hội hay sao?”

“Nói như vậy không sai, thế nhưng cơ hội của chúng ta ở nơi nào?” Mạnh Thục có chút nghi hoặc: “Phải biết rằng, Đường Hải nắm giữ toàn bộ quyền sở hữu tài sản và nhân mạch của Hoa Nhân Bang tại Los Angeles. Nếu không phải bởi vì vậy, tôi đã sớm phản hấn!”

“Quyền sở hữu tài sản và nhân mạch, thứ này sẽ nghĩ biện pháp đoạt tới trong tay chúng ta, không phải sao?” Lý Dật cười cười.

“Đoạt tới? Lại nói thì dễ, làm rất khó!” Mạnh Thục tràn đầy cảm xúc nói, hiển nhiên, hắn đã từng thử đi làm qua, thế nhưng cũng không có thành công.

“Chuyện này do tôi đi làm, anh cần làm là phối hợp diễn kịch cho tốt với tôi, mặt khác tiếp tục bảo trì thái độ hiện tại của anh đối với Đường Hải là có thể.” Lý Dật trầm giọng nói: “Mà trong vòng nửa năm tôi sẽ đoạt hai thứ đó vào tay.”

“Nửa năm? Anh thật ra rất tự tin.” Mạnh Thục âm hiểm cười nói: “Như vậy, cho dù là nửa năm sau anh thành công, đến lúc đó anh thay thế được Đường Hải, trở thành long đầu của Hoa Nhân Bang Los Angeles, tôi có thể được gì? Phải biết rằng, long đầu của Hoa Nhân Bang Los Angeles đi tới long đầu Hoa Nhân Bang toàn bộ nước Mỹ còn một đoạn đường đi rất dài.”

“Sau khi thu nhập được phân nửa bang hội, chờ khi tôi trở thành long đầu Hoa Nhân Bang nước Mỹ, toàn bộ Los Angeles là của anh!” Lý Dật gần từng chữ: “Nếu như thời gian tôi trở thành long đầu Hoa Nhân Bang Los Angeles mà không thể hoàn thành hứa hẹn, như vậy anh có thể phản tôi! Tôi nghĩ, khi đó nếu anh phản tôi, so với hiện tại phản Đường Hải càng dễ dàng nhiều hơn phải không?”

“Ha ha, thành giao!” Lý Dật nói làm trước mắt Mạnh Thục sáng ngời, sau đó hắn đứng dậy, vươn bàn tay phải thô to.

Lý Dật theo đứng dậy, cầm mạnh tay Mạnh Thục.

Trong nháy mắt hai tay nắm vào nhau, Mạnh Thục đột nhiên phát lực, một cổ lực lượng trùng kích từ tay phải hần truyền qua bàn tay của Lý Dật, làm như muốn bóp nát tay phải của Lý Dật!

Nhận thấy được lực lượng truyền đến từ tay phải, Lý Dật mặt không đổi sắc phát lực, lực lượng không lớn không nhỏ, vừa vặn có thể thừa nhận lực lượng của Mạnh Thục, cũng không tạo thành thương tổn đối với hần.

Sắc mặt Mạnh Thục hơi đổi, lần thứ hai phát lực!

Lý Dật mặt vẫn mỉm cười tăng thêm lực lượng, nắm chắc vừa vặn, làm Mạnh Thục không thể tránh được.

“Lý huynh đệ, mong muốn anh ngày sau cũng giống như bây giờ thủ hạ lưu tình.” Mạnh Thục tự nhiên biết lực lượng của Lý Dật mạnh hơn hần rất nhiều, xấu hổ cười cười, trong lòng cũng thâm nghĩ: “Hắc! Nếu như anh thật sự có thể đoạt được tiền tài và nhân mạch, lão tử sẽ tôn anh làm lão đại.”

Lý Dật trầm giọng nói: “Tôi nghĩ, tôi đã biểu thị cũng đủ thành ý, nếu như ngày sau anh vẫn tiếp tục không tín nhiệm tôi, một lần hai lần tôi có thể dễ dàng tha thứ, ba lần, hắc!”

Lý Dật nói, rút tay phải về, trong lòng cũng tràn ngập sát ý.

Mạnh Thục lúc hợp tác còn chưa thành công, lại nói đến lợi ích, đồng thời lộ ra dã tâm, tự nhiên không thích hợp giữ bên người lâu dài.

Theo Lý Dật xem ra, ngày sau khi thượng vị, người thứ nhất cần giết chính là Mạnh Thục.

Ngay khi Lý Dật và Mạnh Thục đạt được nhận thức hợp tác sơ bộ, Đường Hổ đã lái xe về đến trong nhà.

“Lão Hổ ca, Hải gia trong phòng sách, nói nếu anh trở về, gọi anh đến gặp ông ấy.” Nơi ở của Đường Hổ tuy rằng thi thổ phòng vệ không nghiêm mật như Tiêu gia trang viên, thế nhưng ngoài cửa cũng có người trông coi. Thanh niên canh cửa thấy Đường Hổ trở về, vẻ mặt cung kính nói.

“Tôi đã biết.” Đường Hổ khoát tay, trực tiếp đi lên lầu hai, đi tới trước cửa phòng sách, cũng tượng trưng gõ vài lần, sau đó đẩy cửa mà vào.

Trong phòng sách, Đường Hải ngồi trên ghế, trong miệng ngậm xì gà, vùng lông mày hơi nhăn lại, cũng không biết đang suy nghĩ chuyện gì.

Nhìn thấy Đường Hổ vào cửa, Đường Hải nhẹ nhàng phun ra ngậm khói: “Đã nói với con bao nhiêu lần, vào phải gõ cửa.”

“Con không phải có gõ cửa đó sao?” Đường Hổ có chút ủy khuất đáp.

Thấy dáng dấp ủy khuất của Đường Hổ, Đường Hải khe khẽ thở dài: “Ai, hài tử này, chẳng biết lúc nào có thể lớn lên. Với năng lực hiện tại của con, ngày sau cha làm sao yên tâm giao sự nghiệp lớn như vậy cho con?”

“Cha, cha sống lâu trăm tuổi, làm đại ca thêm vài chục năm cũng không thành vấn đề, con không vội.” Đường Hổ cười hắc hắc nói.

Đường Hải bắt đầu nhìn Đường Hổ nói: “Vừa rồi con đưa Lý Dật đến võ quán, tiểu tử Mạnh Thục có phản ứng gì?”

“Còn có phản ứng gì nữa? Tự nhiên là rất không vui.” Nhắc tới Mạnh Thục, Đường Hổ nói tiếp: “Bất quá, Lý huynh đệ lộ ra một chút công phu, chấn kinh không ít người.”

“Nga?” Đường Hải trước mắt sáng ngời, sau đó lộ ra dáng tươi cười sáng lạn, nói: “Như vậy hay nhất!”

169. Chương 162 :cơ Hội

Andrew Luofu mặc một chiếc áo gió màu đen, bưng một ly rượu đỏ tươi, lẳng lặng đứng sát bên cửa sổ, nhìn những chiếc xe xa xa giống như những con ốc sên đang chậm rãi bò trên đường, trong lòng cũng không biết đang suy nghĩ chuyện gì.

Một trận tiếng đập cửa rất nhỏ, kéo Andrew Luofu từ trong suy tư trở lại hiện thực, nàng khe khẽ thở dài, sau đó điều chỉnh biểu tình một chút, nói: “Vào đi.”

Sau đó cửa phòng bị người đẩy ra, một người đàn ông trung niên mang kính viền vàng đi vào cửa. Ngũ quan của người đàn ông thập phần bình thường, vóc người cũng không tính cao to, chỉ là con người màu lam giấu sau cặp kính mắt thỉnh thoảng lộ ra tinh quang, chứng minh hắn cũng không phải là một phế tài.

Trên thực tế, có thể để cho Andrew Luofu tự mình gặp mặt, không có một ai là phế tài.

“Tiểu thư, đây là tình huống ngày hôm qua của Lý Dật.” Người đàn ông cầm một phần văn kiện đưa cho Andrew Luofu.

Andrew Luofu không xem văn kiện, mà mỉm cười nhìn người đàn ông: “Will, hai ngày nay khổ cực cho anh.”

“Làm việc cho tiểu thư hẳn nên như vậy.” Will mỉm cười, cười thật câu nệ.

Andrew Luofu không nói thêm gì nữa, mà mở văn kiện, lấy ra trang giấy bên trong, tỉ mỉ xem lướt qua.

Nhìn biểu tình cẩn thận tỉ mỉ của Andrew Luofu, Will nhiều ít có chút phiền muộn!

Làm một tình báo viên thủ hạ xuất sắc nhất của Andrew Luofu, hiện tại công tác trọng yếu mỗi ngày của Will cũng chỉ là đi thu thập tình báo về Lý Dật, điều này làm cho hắn thật phiền muộn, đồng thời hắn cũng rõ ràng, người đàn ông gọi là Lý Dật có địa vị vô cùng trọng yếu trong lòng Andrew Luofu!

Đại khái qua vài phút, Andrew Luofu nhìn xong nội dung trong trang giấy, khe khẽ thở dài.

Đây đã là ngày thứ mười nàng thu thập tỉ mỉ tin tức về Lý Dật, nàng không đi gặp Lý Dật, mà là mỗi ngày yên lặng quan tâm từng cử động nhỏ nhất của Lý Dật.

“Tiểu thư, tôi kiến nghị cô nên đi gặp mặt hắn.” Chẳng hiểu vì sao, thấy một người trong dĩ vãng luôn tỏ ra khôn khéo như Andrew Luofu lại lộ ra vẻ mặt thống khổ, Will chợt nghĩ là một loại khinh nhờn.

Andrew nhẹ nhàng lắc đầu, nói: “Will, anh không hiểu. Hắn là một người đàn ông vô cùng mạnh mẽ, sau khi hắn bị người mà hắn tin nhiệm nhất phản bội, trong lòng khẳng định để lại bóng ma. Bằng không, vì sao hắn đi tới nước Mỹ lại không đến tìm tôi!”

Nói đến đây, tâm tình Andrew có chút phức tạp: “Will, anh biết không? Hắn không tin tưởng tôi! Hắn hoài nghi tôi sẽ tạo thành thương tổn đối với hắn!”

“Tiểu thư, tuy rằng tôi biết nói thế này cô sẽ không vui, thế nhưng tôi nghĩ, cách làm của hắn thật sự chính xác.” Will do dự một chút, nói: “Thân phận của cô quá đặc thù, nếu hắn tìm cô, chỉ biết làm cho người trong gia tộc phản cảm, như vậy đối với hắn cực kỳ bất lợi. Hơn nữa, cô cũng không có khả năng buông tha cho lợi ích gia tộc đi giúp hắn, đúng không?”

“Tôi biết.” Andrew Luofu cười khổ một tiếng, nói: “Bằng không, tôi đã sớm đi gặp hắn.”

Andrew Luofu nói làm Will không biết nói gì, hắn suy nghĩ một chút lại nói: “Tiểu thư, nếu như cô thực sự lo lắng an nguy của hắn, tôi có thể phái người âm thầm bảo hộ hắn, mặt khác, dưới tình huống không làm tổn hại gia tộc, chúng ta cũng có thể bí mật giúp đỡ hắn.”

“Bảo hộ cũng vô dụng.” Andrew lắc đầu nói: “Nếu như chính mạng của hắn cũng không tự bảo hộ được, như vậy hắn cũng không đáng giá cho nhiều người lo lắng như vậy, cũng không có hi vọng báo thù! Về phần hỗ trợ, bây giờ còn không cần, hắn vừa mới gia nhập vào Hoa Nhân Bang, căn cơ rất không ổn, lúc này chúng ta không giúp được hắn cái gì, đợi đến thời gian thời cơ chín mùi, tôi sẽ nói cho anh.”

“Dạ, tiểu thư!” Will gật đầu, sau đó lại nhắc nhở, nói: “Tiểu thư, gần đây trạng thái làm việc của cô không tốt lắm, như vậy tiếp tục...”

“Đa tạ sự nhắc nhở của anh, Will, tôi sẽ điều chỉnh lại.” Andrew lại khôi phục dáng dấp lạnh lùng như dĩ vãng: “Được rồi, hiện tại anh có thể đi ra!”

Thấy dáng vẻ lạnh như băng của Andrew Luofu, Will xấu hổ sờ sờ mũi, sau đó rời khỏi phòng làm việc của Andrew, trong lòng cũng âm thầm cảm thán, tựa hồ ngoại trừ người đàn ông Trung Quốc gọi là Lý Dật kia

ra, tiểu thư cũng chưa từng đối với bất luận nam nhân nào để ý qua. Thật không biết tên kia đi nhằm *** chó vận thế nào, không ngờ có thể được tiểu thư thưởng thức đến như thế.

....

Đối với những việc phát sinh tại New York, Lý Dật cũng không hay biết, thậm chí hần cũng không biết, Andrew đã biết hần đã đến nước Mỹ.

Lý Dật đã đi tới Los Angeles gần hai mươi ngày.

Từ sau khi đi tới Los Angeles, Lý Dật cũng không sinh hoạt giống như khi còn ở Trung Quốc, mỗi ngày mỗi buổi sáng sớm thức dậy, tiến hành huấn luyện khôi phục, thứ nhất, Los Angeles không có loại điều kiện này, thứ hai, hôm nay Lý Dật đã khôi phục bảy thành thực lực của kiếp trước, nếu muốn tiếp tục đề cao trong khoảng thời gian ngắn, hầu như là chuyện không có khả năng. Chỉ có thể đi qua tháng ngày tích lũy, chậm rãi cải thiện thân thể, kích phát tiềm năng thân thể, như vậy mới có thể tăng cao.

Trong suốt mười ngày, Lý Dật ngoại trừ mỗi ngày đúng giờ xuất hiện tại võ quán, dạy cho đám thủ hạ của Mạnh Thực một ít công phu cách đấu, cũng không làm việc gì.

Bất quá, Lý Dật cũng nhân cơ hội dạy công phu cho đám thủ hạ Mạnh Thực, mỗi ngày tiến hành huấn luyện thể năng cực lớn, mục đích là vì bảo chứng thực lực không bị trượt xuống.

Trong lúc này, Kroff từng gọi điện thoại hỏi Lý Dật vì sao không lợi dụng tin tức nữ nhân của Đường Hổ bị Tỉnh Điện cường hiếp giết chết để tranh thủ hảo cảm của Đường Hổ, tạo thế đặt chân tại Hoa Nhân Bang.

Lý Dật trả lời Kroff, thời cơ chưa chín mùi.

Từ khi tiến nhập Hoa Nhân Bang, kiến thức sự giả dối của Đường Hải và Mạnh Thực tuổi trẻ khí thịnh, Lý Dật nghĩ, Hoa Nhân Bang chắc sẽ có một sự bố cục mới, hơn nữa cần phải chậm rãi, không thể quá mức sốt ruột.

Tuy rằng Mạnh Thực là một người trẻ tuổi khí thịnh, tính cách cũng rất cao ngạo, thế nhưng trong mười ngày này, hần lại thập phần phối hợp với công việc của Lý Dật.

Trong mười ngày, đám thủ hạ Mạnh Thực được hần trao quyền, một phần ba người tiêu trừ “địch ý” đối với Lý Dật, mặt khác hai phần ba vẫn duy trì “địch ý” đối với hần.

Một ngày buổi sáng, Lý Dật sau khi rời giường thay đồ xong, cũng như ngày thường đi tới đại sảnh của võ quán.

Cũng giống như mọi ngày, đám thủ hạ Mạnh Thực đi tới đại sảnh, chỉ là bọn hần không giống như ngày thường đang bắt đầu vận động làm nóng người, mà vây quanh cùng nhau, lú lú thảo luận gì đó.

“Mẹ nó! Đám hắc quỷ, bọn họ thật sự cho rằng người Trung Quốc chúng ta dễ khi dễ sao?”

“Hay! Con mẹ nó! Ngay cả con đường vận chuyển hàng hóa của chúng ta, bọn họ đều dám cướp, thật cho rằng chúng ta không dám động bọn họ?”

“Tất cả chúng ta hần là nên kiến nghị với Mạnh ca, đoạt lại con đường vận chuyển của chúng ta!”

...

Nghe được mọi người nghị luận, trong lòng Lý Dật khẽ động, đi lại gần hỏi: “Phát sinh chuyện gì vậy?”

“Đường vận chuyển hàng của chúng ta bị đám hắc quỷ Phi Châu Bang đoạt đi rồi!” Một gã thủ hạ của Mạnh Thực nói, những người khác cũng biểu tình nghiêng răng nghiêng lợi, tư thế hận không thể lập tức cầm súng ra trận chém giết.

Lý Dật lần thứ hai hỏi: “Sao lại bị đoạt đi?”

“Cho tới nay đường hàng hóa Đông Nam Á đều do chúng ta làm, kết quả, hai ngày nay Phi Châu Bang ở trên biển cướp hai thuyền của chúng ta, giết chết toàn bộ huynh đệ trên thuyền!” Một người khác đáp.

“Có người nói thi thể hai mươi mấy huynh đệ toàn bộ bị ném xuống biển nuôi cá mập!”

“Thao con mẹ hần! Đám hắc quỷ khinh người quá đáng!”

...

Nghe tiếng chửi mắng của mọi người, Lý Dật cũng nhú mày, hơi suy tư về ý nghĩa của chuyện này đối với hần.

Lý Dật có thể khẳng định chính là, Đường Hải sẽ không thờ ơ.

Hành vi của Phi Châu Bang đã hoàn toàn chạm đến điểm mấu chốt, nếu như Đường Hải còn không làm ra sự đáp lại, những bang phái khác sẽ cho Hoa Nhân Bang là trái hồng mềm, ai cũng có thể khi dễ tới cửa!

Trọng yếu hơn là, hôm nay thành viên Hoa Nhân Bang đều thập phần khó chịu, nếu Đường Hải không xử lý, sẽ không thể phục chúng.

Ngay lúc Lý Dật đang suy tư, thủ hạ Đường Hổ là a Đông mặt mày xấu xí đi vào võ quán.

“A Đông, có phải Hải gia muốn động thủ?” Thấy a Đông đi vào, một thủ hạ Mạnh Thục trừng mắt hỏi.

A Đông tức giận liếc mắt nhìn thủ hạ Mạnh Thục: “Quyết định của Hải gia tôi làm sao biết được? Tôi đến gọi Lý huynh đệ đi gặp Hải gia!”

Hiển nhiên, thân là thủ hạ của Đường Hổ, quan hệ giữa a Đông cùng thủ hạ Mạnh Thục cũng không tốt.

“Con mẹ nó, a Đông, có phải anh muốn bị đánh hay không?” A Đông trả lời làm rất nhiều thủ hạ Mạnh Thục rất bức tức, đầu lĩnh vừa gọi, những người khác đều đứng lên.

“Chuyện gì xảy ra?” Lúc này, Mạnh Thục nghiêm mặt từ cửa hông đi ra.

“Mạnh ca, hai mươi mấy huynh đệ của chúng ta bị hắc quỷ giết chết, kết quả tên a Đông cầu dương này, không ngờ còn theo chúng ta sĩ diện!” Một gã thủ hạ khó chịu nói.

Thấy Mạnh Thục xuất hiện, a Đông tựa hồ có chút kiêng kỵ, nói lắp: “Tôi...vốn không biết quyết định của Hải gia, chỉ đến để truyền lời.”

Nghe được a Đông nói, Mạnh Thục thâm ý liếc mắt nhìn Lý Dật, nói: “A Đông tới gọi Lý Dật đi qua, các người la hét cái gì? Đều đi luyện quyền cho ta, chuẩn bị đánh nhau với hắc quỷ!”

Không thể không nói, uy vọng của Mạnh Thục trong đoàn người đứng là cực cao, ra lệnh một tiếng, những tên kia lập tức tản ra, đi luyện quyền.

Mà Lý Dật lại cười liếc mắt nhìn Mạnh Thục, nói: “Mạnh huynh đệ, Hải thúc gọi tới, tôi đi làm việc đây.”

Đường Hải ở Los Angeles luôn xưng hô là Hải gia, ở trong bang, ngoại trừ một ít người đặc thù, những người khác cũng gọi hần là Hải gia, mà Lý Dật cũng như Mạnh Thục, thuộc về một trong những người đặc thù, gọi Hải thúc.

“Anh đi đi.” Mạnh Thục đọc hiểu ý tứ trong ánh mắt Lý Dật, như có dăm chiêu nói.

Sau đó Lý Dật và a Đông rời khỏi võ quán.

“Mẹ nó, đám thủ hạ Mạnh Thục thật quá kiêu ngạo!” Vừa ra võ quán, a Đông liền mở miệng mắng, biểu tình thật khó chịu.

Lý Dật cười cười nói: “Bọn họ đều là một đám người hiếu chiến, có thể mỗi ngày là vì hưởng bao cát phát tiết bất mãn thôi.”

“Có thể là vậy!” Nghe Lý Dật nói như thế, a Đông cười cười nói: “Chính Dật ca lợi hại, vừa tới một vài ngày đã làm bọn họ tâm phục khẩu phục! Nếu như tôi có bản lĩnh như Dật ca thì tốt rồi!”

Dật ca?

Nghe lối xưng hô quen thuộc, trong lòng Lý Dật hơi chấn động, cũng cười nói: “Cũng do mấy người đó phục tôi mà thôi, đại bộ phận người cũng không có!”

“Bản lĩnh của Dật ca mạnh như thế, chung quy có một ngày bọn họ sẽ sùng bái Dật ca như tôi.” A Đông nhếch môi, nở nụ cười hàm hậu.

Lý Dật cười khổ: “Tự tin đối với tôi như thế?”

“Đúng vậy, từ khi tôi tận mắt nhìn thấy Dật ca giết chết Sa Ngư, tôi đã biết Dật ca là người làm đại sự!” A Đông gật đầu, nói: “Nói không chừng hôm nay Hải gia gọi anh đến, muốn anh đi đối phó đám hắc quỷ Phi Châu Bang! Nếu như Dật ca có thể làm tốt chuyện này, như vậy, huynh đệ trong bang hội ngày sau đều sẽ bội phục Dật ca.”

A Đông nói làm trong lòng Lý Dật khẽ động, hần nhin không được thăm hỏi chính mình, Đường Hải thật sự có lòng tốt như vậy?

170. Chương 163 :đổi Sách

Trong lúc quan trọng Đường Hải muốn kêu Lý Dật qua đàm thoại, hần biết Đường Hải không có hảo tâm gì, càng biết Đường Hải sẽ không cho hần nhân cơ hội.

A Đông làm thủ hạ của Đường Hổ, không có tư cách tùy tiện xuất nhập biệt thự của Đường Hải, sau khi hần đưa Lý Dật tới cửa biệt thự, liền nở nụ cười hàm hậu: “Dật ca, Hải gia cùng Hổ ca đều chờ ở phía trước.”

Lý Dật gật đầu không khách sáo, mà trực tiếp bước vào trong biệt thự.

Cửa biệt thự, tâm phúc phụ trách bảo vệ an toàn của Đường Hải không có ngăn cản Lý Dật. Bất quá ánh mắt cũng âm lãnh quét ở trên người Lý Dật một vòng, hiển nhiên nếu như Lý Dật có giấu hung khí trong người, bọn hần sẽ lập tức ngăn trở Lý Dật.

Thời điểm Lý Dật bước vào phòng khách, Đường Hổ mới vừa từ trên lầu đi xuống, chứng kiến Lý Dật, thân thiết cười cười: “A Dật, cha của tôi ở trong thư phòng chờ anh, anh mau lên đó đi.”

Từ ngày Lý Dật gia nhập Hoa Nhân bang, trong khoảng thời gian này cùng Đường Hổ giao tiếp không sai. Hần nhìn ra được Đường Hổ là một người thanh niên không có quá nhiều tâm cơ, hơn nữa tính cách tương đối hào sảng, hơi có chút tương tự như Trịnh Dũng Cương, nhưng còn kém Trịnh Dũng Cương ở điểm khí phách.

“Được rồi, A Hổ.” Ngày trước khi Đường Hổ gọi hần là A Dật, thì hần cũng xưng hô một tiếng “Hổ ca”, nhưng bản thân Đường Hổ lại không thích, mà bảo Lý Dật cứ gọi mình là A Hổ thôi.

Khi Lý Dật bước đến thư phòng, Đường Hổ đang ngồi một mình, biểu tình âm trầm hút xì-gà, trong con người vẻ tức giận không thể che giấu.

Hiện giờ cánh cửa thư phòng mở toang, bất quá Lý Dật cũng không có trực tiếp bước vào, mà đứng ở bên ngoài nhẹ nhàng gõ cửa báo hiệu.

Thanh âm gõ cửa đem Đường Hải ở trong suy tư quay trở về thực tại, hần ngẩng đầu nhìn người đến là Lý Dật, không khỏi miễn cưỡng nặn ra một nụ cười gượng trên khuôn mặt: “Vào đi, Tiểu Dật.”

Tiểu Dật?

Một lần nữa nghe được cách xưng hô quen thuộc mà xa lạ, Lý Dật trong lòng khẽ động, nhưng sắc mặt lại thập phần bình thường.

Trước kia, Tiêu Thanh Sơn oai phong một cõi tại Thượng Hải cũng từng gọi hần như vậy. Chẳng những thế, còn ưu ái ban tặng cho hần cơ hội bước chân lên thượng vị, cuối cùng lại dồn hần như chó nhà tang chạy ra khỏi Trung Quốc.

Hiện giờ, trước mắt, long đầu của Hoa Nhân bang nắm trong tay cả Los Angeles này cũng xưng hô như thế, liệu hần sẽ đối đãi với chính mình như thế nào?

Đường Hải sẽ đối đãi với mình như thế nào, Lý Dật không lường trước được. Hắn chỉ biết là mình sẽ không đối với Đường Hải trung tâm như Tiêu Thanh Sơn trước kia, ngược lại, Đường Hải sẽ trở thành xương trắng lót đường cho hắn bước lên thượng vị.

Lý Dật sắc mặt bình tĩnh bước đến bên cạnh Đường Hải, hỏi: “Hải thúc, ngài gọi tôi qua có chuyện gì không?”

“Ngồi.” Đường Hải nhìn Lý Dật chỉ sang chiếc ghế bên cạnh, chờ sau khi Lý Dật ngồi xuống, mới nói: “Đã quen thuộc với hoàn cảnh nơi này chưa?”

“Hoàn hảo.” Lý Dật nghiêm mặt: “Đương nhiên, chuyện này đều là do Hải thúc chiếu cố.”

“Tôi nghĩ rằng dường như cậu nói không thật lòng ah?” Cùng cái bộ dạng khí thế ở trong lần đầu tiên gặp mặt Lý Dật bất đồng. Hiện tại nhìn Đường Hải nói chuyện không có...một chút khí thế nào, mà đảo hướng tựa như lão nhân quan tâm đến văn bối.

Tục ngữ nói, một khi bị rấn cấn, mười năm vẫn còn sợ dây thừng.

Hình dạng hòa ái khách khí của Đường Hải có thể gạt được đám thanh niên nhiệt huyết như A Đông mà thôi, chứ tuyệt đối không bao giờ qua mắt được Lý Dật.

Đối mặt với câu nói thân thiện của Đường Hải, Lý Dật trầm mặc không đáp.

“Haiiz.” Đường Hải gạt tàn thuốc, cười khổ nói: “Tôi biết, với năng lực của cậu, để cậu đi huấn luyện những huynh đệ trong bang hội kia, chuyện này hơi có phần giống với nhân tài không được trọng dụng! Hơn nữa, bản thân cậu mang lý tưởng lớn lao, hi vọng sớm ngày nổi danh. Thế nhưng, mỗi ngày đều làm cái loại chuyện tình buồn tẻ vô vị, trong lòng tự nhiên sẽ có chút bất mãn!”

Nói đến đây, ngữ khí của Đường Hải không khỏi mang theo vẻ bất đắc dĩ: “Cậu sinh hoạt trong bang hội một thời gian, chính cậu cũng hiểu rõ ràng. Cuộc sống của chúng ta chỉ là cái vòng luẩn quẩn, cho đến hôm nay cũng không thiếu thanh niên mang dã tâm nhiệt huyết, những người trẻ tuổi tuy rằng thực lực hảo, nhưng tâm tính cao ngạo, tự nhân là có thể nhất nộ trùng thiên, kết quả cuối cùng lại trở thành một đồng xương trắng. Nhiều năm qua, ta chứng kiến được nhiều người như vậy lắm rồi.”

Mặc dù biết Đường Hải đang diễn trò, nhưng Lý Dật cũng không chen ngang, mà lựa chọn biện pháp giả ngu.

“Chúng ta sống ở trong cái vòng luẩn quẩn, mỗi người đều muốn bước chân lên thượng vị làm đại ca! Tuy nhiên nguyên tắc ở đâu cũng giống nhau, một bang hội liên chỉ có một người được làm đại ca mà thôi, nhưng làm đại ca có dễ dàng như vậy không?” Đường Hải nói xong, ngữ khí sắc bén thêm vài phần: “Nếu người nào cũng có thể làm đại ca, như vậy chẳng phải cái xã hội sẽ mất đi sự cân bằng?”

“Tiểu Dật, trong ngày đầu tiên cậu gia nhập bang hội, tôi đã nói qua một câu. Tôi chỉ cung cấp cho cậu sân khấu mà thôi, còn biểu diễn được hay không, toàn bộ đều phải nhờ vào cá nhân cậu phát huy!” Đường Hải cảm thán một lúc, cuối cùng mới chuyển đề tài đến chính sự: “Trong khoảng thời gian này, tôi không muốn an bài nhiệm vụ cho cậu, một là muốn để cậu thích ứng với hoàn cảnh sinh hoạt ở bên này, thứ hai là muốn mài luyện tính kiên nhẫn của cậu. Thù hận không được quên, nhưng cũng không thể mỗi ngày đều nôn nóng muốn báo thù! Điều cuối cùng chính là, trong khoảng thời gian này không có nhiệm vụ gì thích hợp với thực lực của cậu cả.”

“Tôi hiểu dụng tâm của Hải thúc!” Lý Dật cảm kích nói, nhưng trong lòng không khỏi thầm nghĩ, ông chỉ là muốn biến ta thành quân cờ cho ông mà sử dụng mà thôi.

Đường Hải vui mừng nhìn Lý Dật, nói: “Tôi quả nhiên không nhìn lầm người, Tiểu Dật! Cậu cùng bọn họ khác nhau, cậu biết nhìn xa trông rộng hơn.”

Đối với Đường Hải mở miệng khen ngợi, Lý Dật không phản bác, cũng không lộ ra một bộ dạng vinh vào hơn hờ, mà lựa chọn thản nhiên tiếp nhận.

“Tiểu Dật, hai ngày qua chuyện tình phát sinh trong bang hội, cậu đã nghe nói chưa?” Sắc mặt của Đường Hải bỗng nhiên trở nên âm trầm, ngữ khí cũng băng lạnh, khi nói chuyện, đôi con ngươi trong mí mắt dài hẹp kia lộ ra sát khí mãnh liệt.

Lý Dật gật gật đầu: “Vừa rồi ở trong võ quán có nghe qua mọi người nói, bất quá tình hình cụ thể thì không hiểu rõ ràng.”

“Bọn hắc quỷ Châu Phi bang tranh giành tuyến hàng của chúng ta!” Đường Hải lạnh lùng nói: “Tuyến hàng Đông Nam Á này một mực là do Hoa Nhân bang chúng ta nắm giữ, nhưng ở hai ngày trước, bọn hắc quỷ Châu Phi bằng chẳng những cướp tàu còn giết người nữa.”

Nói đến đây, Đường Hải hung hăng vỗ xuống bàn, nhất thời phát ra một thanh âm “ba” vang giòn.

Đối mặt với cơn giận của Đường Hải, Lý Dật mặt không đổi tim không loạn, một bộ biểu tình thản nhiên. Hắn hiểu đây chỉ là cơn giông trước khi nổi lên bão táp mà thôi, chân chính còn ở màn diễn phía sau, hắn thừa kiên nhẫn để chờ đợi Đường Hải diễn hết trò.

“Bang hội đã chết hai mươi mấy người huynh đệ! Mẹ kiếp! Những huynh đệ kia đều tin tưởng giao tính mạng cho ta. Muốn trông cậy vào ta để bọn hắc có thể kiếm miếng được miếng cơm! Nhưng kết quả thì sao, bọn hắc đều chết hết, hơn nữa ngay cả thi thể đều không tìm ra!” Đường Hải nói tới đây, nước mắt đã đảo quanh tròn, theo sau thở ra một ngụm tức khí thật sâu, hai mắt đỏ ửng nói: “Hoa Nhân bang chúng ta luôn tuân theo chỉ thị, nếu có người nào phạm chúng ta, chúng ta liền hoàn trả gấp bội! Bọn hắc quỷ Châu Phi bang kia dám giết huynh đệ của chúng ta, chuyện này không thể bỏ qua dễ dàng như thế được! Chúng ta nhất định phải báo thù!”

“Món nợ này nhất định phải thanh toán!” Lý Dật nhân tình đục ngầu phụ họa nói, nhưng trong lòng lại âm thầm bội phục bản thân biểu diễn xuất sắc. Từ sau khi Tiêu Thanh Sơn muốn giết hắn, Lý Dật cũng đã học cách ngụ ý tạo bản thân, hắn không biết làm như vậy là tốt hay xấu. Hắn chỉ biết, nếu muốn báo thù, nhất định phải dùng cách ngụ ý tạo để đối phó với một số người.

Chứng kiến Lý Dật phụ họa như vậy, Đường Hải trong lòng không khỏi vui vẻ, nhưng diễn cảm vẫn âm trầm như cũ: “Tiểu Dật, tôi biết cậu luôn luôn chờ đợi cơ hội, hôm nay, tôi sẽ trao cơ hội này cho cậu!”

“Tôi phái thêm hai mươi người huynh đệ của Mạnh Thực, ngoài ra cũng chuẩn bị vũ trang hoàn chỉnh cho các cậu!” Đường Hải âm trầm nói: “Tôi chỉ có một yêu cầu, trong vòng mười ngày nhất định phải đoạt lại tuyến hàng vốn thuộc về chúng ta. Hơn nữa, cho bọn hắc quỷ Châu Phi bang kia chịu đủ kích nghiêm trọng, có làm được không?”

“Tiểu Dật đương nhiên sẽ không cô phụ lòng kì vọng của Hải thúc!” Lý Dật đứng lên nhận lệnh, nhưng trong lòng tâm sáng như gương, đồng thời cũng tính toán đường đi nước bước kế tiếp.

Nghe Lý Dật không một chút thoái thác, Đường Hải trong bụng mừng phơi phới, đứng lên hung hăng vỗ bàn, nói: “Hảo! Tôi cùng mọi người trong bang chuẩn bị rượu thịt, chờ các cậu trở về thì ăn mừng đại công!”

“Hải thúc, khi nào thì tôi dẫn các huynh đệ xuất phát?” Lý Dật chợt hỏi.

Nhìn bộ dạng nóng lòng muốn lập công của Lý Dật, Đường Hải khẽ cười thầm, ngoài mặt nghiêm túc nói: “Trước tiên cậu đi nghỉ ngơi an dưỡng tinh thần, hiện tại tôi phái người đi an bài, chậm nhất là đêm nay sẽ xuất phát!”

Lý Dật gật đầu, sau đó thối lui ra khỏi thư phòng.

Nhìn theo bóng lưng của Lý Dật rời đi, trên khuôn mặt Đường Hải nở một nụ cười âm hiểm, tiếp theo cầm điện thoại bấm số của Mạnh Thực, rất nhanh liên lạc được, Đường Hải lạnh lùng nói: “Tiểu Mạnh, cậu qua đây một chuyện, ta có việc muốn an bài.”

“Được, Hải thúc.” Đầu điện thoại bên kia, Mạnh Thực bình tĩnh trả lời, sau đó liền trực tiếp cúp điện thoại.

Nghe trong ống truyền ra thanh âm “đô đô”, sắc mặt Đường Hải lạnh đến mức dọa người: “Tiểu tử, nguyên ban đầu ta niệm tình của cha người mà tính toán tha cho người một mạng. Nhưng người lại không biết quý trọng tính mạng, thế nên cũng đừng trách ta tâm ngoan thủ lạt!”

Mạnh Thực sau khi cúp điện thoại xong, quay sang nhìn các huynh đệ đang luyện quyền, nói: “Các huynh đệ nhanh đi chuẩn bị một chút, nếu ta đoán không sai, đêm nay chúng ta sẽ đi thanh toán đám hắc quỷ kia!”

“Con mẹ nó! Lão tử nhất định phải chém rụng đầu bọn hỗn đản này!”

“Đúng vậy, bọn chó hắc quỷ!”

...

Mạnh Thực vừa ra lệnh, trong đại sảnh liền vang lên thanh âm chửi bới huyên náo, hiển nhiên, đám người này mặc dù là tâm phúc của Mạnh Thực, nhưng đối với Hoa Nhân bang cũng có lòng trung chính, nghe được huynh đệ trong bang hội bị sát hại, bọn hắn phi thường căm giận.

So sánh với địa vị của Thiên Tự Đầu tại Thượng Hải mà nói, địa vị của Hoa Nhân bang ở Los Angeles kém hơn rất nhiều. Đạo này không những bị ủy ban mafia bức bách, còn phải cạnh tranh cùng các bang hội khác. Chuyện này cũng ảnh hưởng nghiêm trọng đến thu nhập hàng năm của Hoa Nhân bang, mà riêng số đó phần lớn đều rơi vào túi Đường Hải rồi, những người ở phía dưới chỉ miễn cưỡng đủ sống qua ngày mà thôi.

Chiếc ô tô của Mạnh Thực không phải là những chiếc xe sang trọng chạy ngoài đường, mà là một chiếc Ford thực bình phàm.

Nguyên bản, với thân phận Mạnh Thực là có tài xế riêng, nhưng hắn lại không thích như vậy, mà tự mình điều khiển.

Lao vào bên trong ô tô, Mạnh Thực chậm rãi khởi động xe, thì bỗng nhiên điện thoại di động hơi rung nhẹ.

Mạnh Thực khẽ nhíu mày, một tay điều khiển vô lăng, đồng thời móc điện thoại ra, chứng kiến rõ ràng một đoạn tin nhắn: “Đường Hải đem sự tình thanh toán với Châu Phi bang giao cho tôi đi làm, hơn nữa còn muốn phái thêm hai mươi huynh đệ của anh đi theo hỗ trợ. Hắn làm như vậy, ngoại trừ mục đích báo thù ra, đơn giản là muốn dao động địa vị của anh ở trong lòng các huynh đệ kia. Tôi đề nghị anh cự tuyệt Đường Hải, chuyện này một mình tôi sẽ đi làm. Thứ nhất, có thể giảm bớt thương vong cho người bên anh, thứ hai, có thể đẩy nhanh tiến độ kế hoạch của chúng ta.”

Mạnh Thực trầm ngâm một hồi, cuối cùng nhắn tin lại cho Lý Dật, nội dung bên trong chỉ có một chữ “được”. Sau khi gửi xong tin nhắn, khóe miệng không khỏi lộ ra vẻ tươi cười trào phúng: “Không có thủ hạ của ta, xem người đầu cùng bọn Châu Phi như thế nào. Nếu người có thể làm nổi chuyện này, ta sẽ không ngại chấp nhận cùng người hợp tác kế hoạch.”

Đang trên đường hành tẩu, Lý Dật nhìn màn hình điện thoại xuất hiện một chữ “được” to bự, trong lòng thoáng nhẹ nhàng thở ra.

171. Chương 164 : Vương Chân Tay

So sánh với buổi sáng, biểu tình Đường Hải vẫn thập phần xấu xí, chỉ là buổi sáng thì giả vờ, buổi chiều chân chính xấu xí.

Lý Dật từ chỗ Mạnh Thực biết được tất cả, Mạnh Thực dùng tư thái cường ngạnh cự tuyệt an bài của Đường Hải. Sau đó, Đường Hải nghĩ mất bò mới làm chuông, ra lại hạ sách, muốn Mạnh Thực dẫn người đi hoàn thành nhiệm vụ, Mạnh Thực lại đem lý do Đường Hải không đưa nhiệm vụ dẫn đầu cho hắn, mà cố ý đùa giỡn cự tuyệt, điều này làm cho Đường Hải phải tiếp tục để Lý Dật đi hoàn thành nhiệm vụ lần này.

“Tiểu Dật, nguyên bản tôi dự định cho cậu dẫn thủ hạ của Mạnh Thực đi làm, thủ hạ của hắn đều là một đám người đánh giỏi can đảm, phối hợp với cậu có thể hoàn thành nhiệm vụ, nhưng...” Đường Hải nói đến đây, trong con ngươi lóe lên tức giận, bất quá hắn rất nhanh điều chỉnh tâm tình một chút: “Bất quá, bọn họ muốn đi chấp hành một nhiệm vụ khác, sợ rằng không cách đi theo cậu.”

“Ý tứ của Hải thúc là?” Lý Dật tuy rằng biết rõ tin tức sự tình, nhưng không vạch trần, mà cau mày hỏi.

Đường Hải thở dài nói: “Tiểu Dật, cậu cũng biết, tôi rất muốn cho cậu cơ hội lần này, thế nhưng chuyện lần này quan hệ đến địa vị của Hoa Nhân Bang tại Los Angeles, thật không thể xảy ra sai lầm! Tôi đang suy nghĩ, nếu như phải thủ hạ của Hồ tử đi theo cậu, cậu có lòng tin hoàn thành nhiệm vụ lần này hay không?”

“Có!” Lý Dật trả lời ngắn gọn mà tự tin.

Nghe được Lý Dật nói, đầu tiên Đường Hải ánh mắt sáng ngời, sau đó nói: “Cậu xác định?”

Hiển nhiên, Đường Hải đối với thực lực chân chính của Lý Dật cũng không rõ ràng, hắn chỉ biết công phu cách đấu của Lý Dật rất tốt, mà đánh nhau với Phi Châu Bang, đó là cuộc chiến bằng súng trên biển, công phu cách đấu cũng không có tác dụng lớn.

“Hải thúc, chú cho rằng một người bị hắc đạo phía nam Trung Quốc truy sát trốn thoát, ngoại trừ vận khí cũng phải cần thực lực rất mạnh phải không?” Lý Dật không trả lời câu hỏi.

Đường Hải có chút xấu hổ nói: “Tiểu Dật, tôi không phải hoài nghi năng lực của cậu. Chỉ là đám hắc quỷ Phi Châu kia, đại khái đều trải qua huấn luyện, thuật bắn súng tuy rằng chưa nói tới nhất lưu, thế nhưng cũng mạnh hơn cảnh sát quốc nội rất nhiều, nói là chiến sĩ cũng không quá đáng. Trình độ thành thạo súng ống của cậu thế nào?”

“Nếu có đủ thiết bị, tôi có thể tự mình lắp ráp một cây súng chống tăng!” Lý Dật trầm giọng đáp.

Lý Dật trả lời nhiều ít có chút ngoài dự liệu của Đường Hải, Đường Hải nghĩ qua, Lý Dật cũng có khả năng quen thuộc súng ống, nhưng không nghĩ đến Lý Dật lại hiểu biết về súng ống đến như vậy!”

“Có thật không?” Đường Hải như có dăm chiêu nhìn chăm chăm Lý Dật, tựa hồ như đang suy tư giữa Lý Dật và Mạnh Thực, rốt cục ai có lực uy hiếp nặng hơn một ít, kết quả suy tư, theo hiện tại mà xem, sự uy hiếp của Lý Dật chỉ nhỏ nhoi, cho nên kiên trì quyết định lúc trước.

Lý Dật cười nhạt: “Nếu Hải thúc không tin, chúng ta có thể làm thí nghiệm!”

“Tốt! Đường Hải tôi từ trước đến nay, dùng người thì không nghi ngờ người, nghi người thì không dùng người!” Đường Hải phun ra một hơi, tư thế giống như đang tiến hành một hồi đánh bạc lớn: “Có những lời này của cậu, tôi an tâm! Một hồi tôi cho Đường Hồ chọn ra ba mươi huynh đệ cho cậu, sau đó cho xe đưa cậu đi đến Vịnh San Pedro. Đợi sau khi đến đó, có người sẽ đi tiếp ứng các cậu, đồng thời cung cấp tốt vũ khí cho cậu!”

“Hải thúc, phương diện khác tôi không có yêu cầu gì, thế nhưng vũ khí nhất định phải tốt!” Lý Dật suy nghĩ một chút nói.

Đường Hải vẻ mặt tự tin nói: “Vũ khí này là lúc trước tôi mua được của một đầu lĩnh buôn bán súng ống, ngoại trừ các loại súng ống, còn có lựu đạn và bom, bảo đảm cậu thỏa mãn.”

Nghe được Đường Hải nói, trong lòng Lý Dật bỗng nhiên tuôn ra một ý niệm cổ quái, nếu như ngày sau lợi dụng khả năng quen thuộc với súng ống đạn dược của mình, chuyên môn tìm một nhóm người giúp mình chế tạo vũ khí hạng nhẹ, như vậy nhất định sẽ kiếm được rất nhiều tiền đi?

Hầu như vô ý thức, Lý Dật khẳng định ý nghĩ này, dù sao hắn đối với vũ khí hạng nhẹ trong suốt năm mươi năm đầu của thế kỷ 21 thập phần hiểu biết, cũng biết được cả nguyên lý trong đó. Vũ khí ở thời đại của hắn vượt lên vũ khí thời đại này không ít, vừa xuất hiện tuyệt đối sẽ làm cho các quốc gia quân giới oanh động, tuyệt đối là một bút sinh ý kiếm tiền cực lớn.

Tuy rằng thập phần tâm động, thế nhưng Lý Dật rõ ràng, đó là chuyện của ngày sau, nhiệm vụ hiện tại của hắn là mau chóng gầy dựng thế lực của chính mình.

...

Vào buổi chiều, Đường Hải cho Đường Hồ chọn ba mươi thanh niên đưa cho Lý Dật.

Những người đó bình thường chỉ phụ trách thu tiền bảo hộ trên các con đường, tối đa cầm dao chém người, hoàn toàn chưa từng trải qua chuyện liều mạng, hôm nay biết được phải đi theo Lý Dật ra biển tìm đám hắc quỷ của Phi Châu Bang liều mạng đánh nhau, cả đám nhiều ít đều có biểu hiện sợ hãi.

Thấy hết tất cả, Lý Dật cũng không nói gì, bởi vì hắn căn bản không hề trông cậy vào những người này có thể giúp đỡ được điều gì lớn.

Trên đường đến Vịnh San Pedro, bầu không khí trong xe có chút áp lực, đám thủ hạ Đường Hồ mặt mày rầu rĩ hút thuốc lá, tựa hồ muốn dùng nicotin gây tê sự sợ hãi trong lòng, thế nhưng hiệu quả cũng không rõ ràng.

Ở giữa đoàn người này, duy nhất không có vẻ sợ hãi nhiều chính là một người tên tiểu Thất.

Tiểu Thất có thể nói là đầu mục của một nhóm nhỏ, chưởng quản hai con đường, ở trong Hoa Nhân Bang tuy không tính là nhân vật hạch tâm, nhưng ít ra cũng có một ít uy tín.

Thấy những huynh đệ cùng mình sớm chiều ở chung lại có biểu tình như sắp lên núi đao, xuống biển lửa, tiểu Thất có chút tức giận mắng: “Con mẹ nó, cả đám làm gì mà ử rử?”

“Thất ca, chúng ta phải đi liều mạng với đám hắc quỷ Phi Châu, có thể không sợ sao?” Trong đám người, người có lá gan nhỏ nhất nghe được tiểu Thất nói, yếu ớt phản kháng.

Tên kia vừa thốt lên xong, một ít kẻ nhát gan, cũng đều lên tiếng phụ họa, trong lúc nhất thời, những người mà Lý Dật mang theo, còn chưa khai chiến với Phi Châu Bang, khí thế đã triệt để mất hết.

“Mẹ nó! Thường ngày không phải các người đều rất túm sao? Thế nào hiện tại biến thành như vậy?” Tiểu Thất có chút hỗn hển mắng: “Đám hắc quỷ Phi Châu Bang giết chết hơn hai mươi huynh đệ của chúng ta! Các người phải biết rằng, thi thể của những huynh đệ cũng không biết đi nơi nào! Hiện tại, chúng ta đi báo thù cho các huynh đệ đã chết, các người lại lộ ra biểu tình trước sợ sói, sau sợ hổ, các người con mẹ nó đều là kẻ hèn nhát hay sao?”

Trên thực tế, người dựa vào hắc đạo kiếm cơm ăn, đại khái đều là người tâm huyết, những người bên cạnh tiểu Thất, ngày xưa để bọn họ cầm dao ra ngoài chém người, lông mày bọn họ cũng không hề cau lại một chút. Chỉ là lần này phải đi chiến đấu bằng súng với Phi Châu Bang, lúc này mới làm cho họ có điều kiêng kỵ.

Hôm nay, nghe được tiểu Thất chửi mắng, cả đám nhất thời phần nộ lên!

Lý Dật ngồi ở vị trí bên cạnh tài xế, có thể rõ ràng nghe được cuộc đối thoại bên trong xe.

Có thể nói, biểu hiện của tiểu Thất làm Lý Dật có chút nhìn với cặp mắt khác xưa, hiển nhiên, tiểu Thất có thể trở thành đầu mục của đoàn người, cũng không phải là vận khí, mà là nhờ vào thực lực bản thân.

“Trước khi ra cửa, Hải gia nói, lần này chúng ta theo Dật ca đi liều mạng với Phi Châu Bang, Hải gia mang theo những huynh đệ khác ở nhà chuẩn bị rượu thịt chờ chúng ta, chờ chúng ta trở lại mừng công!” Tiểu Thất đỏ mặt, lớn tiếng quát: “Các người thường ngày không phải là không quen nhìn thủ hạ của Mạnh Thực sao? Ta nói cho các người, thủ hạ của Mạnh Thực dám liều mạng với người khác, cho nên người ta kiêu ngạo! Nếu như các người không muốn bị thủ hạ của tên vương bát đần Mạnh Thực khinh thường, vậy con mẹ nó xuất ra tâm huyết và quyết đoán của nam nhân nên có, không nên sợ hãi rụt rè như đàn bà! Nếu như sợ hãi rụt rè, như vậy chúng ta vĩnh viễn sẽ bị người của Mạnh Thực khinh thường, chúng ta không bằng cùng trở về ôm nữ nhân mà trốn!”

Không thể không nói, tiểu Thất là một người phi thường hiểu được làm sao kích động lòng người, chỉ giản đơn mấy câu nói, liền có một ít thanh niên nhiệt huyết bắt đầu thở dốc, con mắt đỏ lên đại biểu cho sự phần nộ trong nội tâm của bọn họ!

“Con mẹ nó đừng trừng ta, nói cho ta biết có dám hay không?” Tiểu Thất lạnh lùng nói: “Nếu có người không dám, cũng được, hiện tại đều rút xuống xe cho ta, từ nay về sau xóa tên trong Hoa Nhân Bang, đi ra ngoài đừng nói là huynh đệ của ta, lại đừng nói là huynh đệ của Hổ ca, Hổ ca không dám nhận các người!”

“Dám!”

Tiểu Thất vừa dứt lời, trong xe liền vang lên tiếng trả lời đinh tai nhức óc.

Người này là một nhân tài.

Lý Dật trầm nghĩ trong lòng, bắt đầu suy tư nên làm sao thu mua tiểu Thất về làm thủ hạ, dù sao muốn đặt chân tại Hoa Nhân Bang, thậm chí thay thế được Đường Hải, thủ hạ không có kẻ nào biết cách làm chính trị là chuyện không có khả năng.

Khi xe đến Vịnh San Predo, sắc trời đã tối sầm xuống tới.

Vịnh San Predo là một trong những cảng lớn của Los Angeles, lượng vận chuyển hàng hóa thật kinh người.

Buổi tối của Vịnh San Predo bao phủ trong những ngọn đèn màu vàng đỏ, hằng hà công nhân bến tàu đang bận rộn không ngừng tại bến cảng. Một chiếc thuyền chứa đầy hàng hóa rời khỏi bến, tiếng còi hơi thật dài vang lên phá tan sự yên lặng của đêm tối.

Người tiếp ứng cho Lý Dật là một tâm phúc của Đường Hải, biệt hiệu Phương thúc.

Trước khi tiến nhập Hoa Nhân Bang, Lý Dật từng nghe Kroff nói qua, Phương Cảnh Minh ngày trước cùng Đường Hải với cha của Mạnh Thực đều là nguyên lão cùng nhau tranh đấu giành thiên hạ, là anh em kết nghĩa với Đường Hải.

Giữa ba người bọn họ, cha của Mạnh Thực chuộng võ, Phương Cảnh Minh lại là một người quản lý tài năng, về phần Đường Hải lại là gian hùng chân chính, quyền mưu sử dụng thật lô hỏa thuần thanh.

Địa vị của Phương Cảnh Minh trong Hoa Nhân Bang cũng tương đương như Mỹ Nữ Xà Gia Cát Minh Nguyệt trong Thiên Tự Đầu Mãnh Hổ Bang, đương nhiên, cũng có một ít khác biệt thật nhỏ. Mỹ Nữ Xà Gia Cát Minh Nguyệt là cam tâm tình nguyện theo Tiêu Thanh Sơn, mà Phương Cảnh Minh đã muốn thu tay lại từ rất sớm, rút lui giang hồ, chỉ là do một ít nguyên nhân đặc thù nên hẳn phải lưu lại giúp đỡ Đường Hải.

Vóc người Phương Cảnh Minh thập phần thấp bé, đại khái khoảng một thước sáu, da ngăm đen, khẩu âm Quảng Đông rất nặng, tựa hồ quê quán ở tại Quảng Đông.

Sau khi đám người Lý Dật đến bến cảng, Phương Cảnh Minh an bày đám người Lý Dật tại một nhà kho thật lớn cách cảng không xa, đồng thời chuẩn bị rượu và thức ăn cho mọi người.

Sau mấy vòng rượu, Phương Cảnh Minh nhìn Lý Dật hỏi: “Chuyện của cậu tôi đã nghe lão Đường nói, vốn tôi nghĩ là tiểu tử Mạnh Thực dẫn người tới, nhưng không nghĩ ra nhiệm vụ lần này lại do cậu chấp hành.”

“Đây là Hải thúc cho tôi cơ hội.” Đối với Phương Cảnh Minh, tuy rằng Lý Dật từng nghe qua một ít tư liệu, nhưng là lần đầu tiên tiếp xúc, lúc nói chuyện thập phần cẩn thận.

Nghe được Lý Dật nói, Phương Cảnh Minh thở dài, nói: “Người thanh niên, tuy rằng tôi không biết lão Đường vì sao lại phái cậu tới lần này! Thế nhưng tôi phải nói cho cậu, chuyện lần này thập phần vướng tay chân!”

“Mong rằng Phương thúc chỉ điểm.” Lý Dật khiêm tốn thỉnh giáo.

Phương Cảnh Minh vẻ mặt nghiêm túc nói: “Căn cứ công tác thống kê của tôi, Phi Châu Bang hiện nay cử tới sáu mươi người quản lý con đường vận chuyển hàng hóa này! Hơn nữa, những người đó khác với những tên lưu manh bình thường, đều là người da đen từng tiếp thu huấn luyện! Tiểu tử, Phi Châu là vùng đất quanh năm phát sinh chiến tranh, người ở nơi đó từ nhỏ phải sống trong hoàn cảnh chiến tranh lớn lên. Rất nhiều người đều là chiến sĩ trời sinh, cấp khẩu súng, bọn họ có thể đánh nhau với quân chính quy! Cho nên, cậu phải đối mặt chính là sáu mươi chiến sĩ, không phải là phần tử hắc đạo phổ thông!”

“Điều này tôi rõ ràng.” Lý Dật gật đầu.

Biểu tình bình tĩnh của Lý Dật nhiều ít làm Phương Cảnh Minh có chút nghi hoặc, sau đó hẳn thở dài nói: “Kỳ thực, tôi lo lắng nhất chính là nhóm người lần này cậu mang đến. Tôi có thể minh xác nói cho cậu, đoàn người của Mạnh Thực và đoàn người cậu mang đến vốn đã có chênh lệch không nhỏ, huống chi chống lại người của Phi Châu Bang có thể dùng ba đối một cũng đã là không tệ rồi.”

“Bọn họ sẽ không chết.” Lý Dật cười lắc đầu: “Bởi vì tôi dự định một mình đi cướp lại con đường vận chuyển này!”

“Ba!”

Nghe được Lý Dật nói, ly rượu trong tay Phương Cảnh Minh rơi trên mặt đất, vỡ nát bầy, mà bản thân hẳn cũng há hốc mồm, vẻ mặt không thể tin tưởng nhìn Lý Dật

172. Chương 165 : Thịnh Cầu

Đây là một bến cảng bận rộn.

Trên con đường ven biển phía tây bến cảng, Lý Dật nhìn Phương Cảnh Minh nói: “Phương thúc, chú trở về đi, nếu như trong vòng ba ngày tôi không thể hoàn thành nhiệm vụ, chú cứ gọi điện thoại cho Hải thúc, cho Hải thúc phái Mạnh Thục dẫn người đến đối phó người của Phi Châu Bang!”

Ánh trăng u lnh chiếu lên mặt Lý Dật, để Phương Cảnh Minh có thể rõ ràng nhìn thấy biểu tình của Lý Dật vô cùng tự tin.

Gió biển buổi tối rất mạnh, thổi lên người, làm Phương Cảnh Minh cảm thấy có chút rét run, đồng thời cũng nhắc cho hắn biết đây không phải nằm mộng.

Mặc dù hắn không biết Lý Dật vì sao có thể tự tin chỉ dựa vào một người có thể đoạt lại đường vận chuyển, thế nhưng hắn vẫn quyết định đồng ý lời đề nghị của Lý Dật.

Bởi vì hắn rõ ràng, Lý Dật nói không sai, đám thủ hạ của Đường Hồ nếu đi theo Lý Dật, cũng không phải đối thủ của đám hắc quỷ Phi Châu, chỉ biết tìm cái chết vô nghĩa.

Mà Lý Dật lại một mình đi đoạt lại đường vận chuyển bị đoạt vào tay đám hắc quỷ Phi Châu, có thể thành công hay không thành công, Phương Cảnh Minh cũng có thể làm thêm sự an bày khác.

“Tiểu Dật, tôi biết cậu khẩn cấp muốn xuất đầu, thế nhưng chuyện lần này hệ số nguy hiểm thật sự quá lớn, cậu nên suy nghĩ rõ ràng, dù sao ngày sau vẫn còn có cơ hội xuất đầu.” Tuy rằng trong lòng Phương Cảnh Minh đã đồng ý quyết định của Lý Dật, nhưng bản thân vẫn nhịn không được lên tiếng khuyên bảo Lý Dật.

Bởi vì, Lý Dật cho hắn ấn tượng thập phần không tệ.

Lý Dật cười lắc đầu nói: “Phương thúc, ý tốt của chú trong lòng tôi tâm lĩnh, cứ thả lỏng, tôi không phải là một tên ngu ngốc ý nghĩ nông nổi, tôi biết mình đang làm gì, chú cứ chờ tin tức tốt của tôi đi!”

“Cậu đã quyết ý, như vậy tôi không nói nữa!” Phương Cảnh Minh thở dài, sau đó vỗ vỗ vai Lý Dật nói: “Tôi và các huynh đệ chờ cậu còn sống trở về!”

“Sẽ.” Lý Dật gật đầu, sau đó trực tiếp xoay người bước lên thuyền đánh cá.

Thuyền đánh cá này do Phương Cảnh Minh chuẩn bị cho Lý Dật, trên thuyền đánh cá có đầy đủ các loại vũ khí, súng ngắm, súng tự động, lựu đạn, bom hẹn giờ...

Người phụ trách lái thuyền, là một gã thủ hạ của Phương Cảnh Minh, biệt hiệu a Quý, có người nói hắn đã chạy trên tuyến đường vận chuyển vùng duyên hải đông nam này đã rất nhiều năm, nói khoa trương một chút, nhắm mắt lại cũng có thể cho thuyền chạy thẳng đến Đông Nam Á.

A Quý thấy Lý Dật lên thuyền, thành thạo khởi động máy, thuyền đánh cá trong đêm đen lắt lư hướng biển rộng vô biên vô hạn lướt đi.

Phương Cảnh Minh đứng trên boong tàu, nhìn theo bóng thuyền tiêu thất trong đêm tối mới xoay người rời đi.

Trên thuyền đánh cá, a Quý vừa lái thuyền, vừa hút thuốc lá, mà Lý Dật đang ngồi trong khoang thuyền, đang nhìn một đồng vũ khí, chẳng biết đang suy tư chuyện gì.

“Huynh đệ, a Quý đời này gặp qua nhiều người gan lớn, thế nhưng dám một mình đi giải quyết sáu mươi chiến sĩ của Phi Châu Bang, anh là người thứ nhất.” A Quý phun ra một ngụm khói, cảm thán nói.

Lý Dật vốn đang nghiên cứu có nên cải trang lại súng trường ngắm bắn một chút hay không, kết quả phát hiện tài liệu thiếu thốn, không cách cải tạo, lúc này nghe được a Quý nói, cười cười: “Có phải anh nghĩ tôi nghĩ đến chuyện xuất đầu nghĩ đến điên rồi không?”

“Tuy rằng tôi không biết vì sao anh tự tin như thế, thế nhưng tôi thật không nghĩ anh sẽ có thể còn sống trở về.” Biểu tình a Quý có chút phức tạp nói, hắn ở trong Hoa Nhân Bang, thuộc về một trong những người làm sinh ý buôn lậu, tự nhiên biết đám người Phi Châu Bang có bao nhiêu cường đại.

Theo a Quý xem ra, dù cho đám thủ hạ Mạnh Thúc đến, cũng không phải đối thủ của đám hắc quỷ Phi Châu kia.

Lý Dật cũng không giải thích chỉ cười cười, nói: “Mặc cho số phận thôi.”

Lời tuy nói như vậy, thế nhưng Lý Dật đối với hành động lần này thập phần tự tin. Thời gian ở kiếp trước, hắn chấp hành nhiều nhiệm vụ còn nguy hiểm hơn lần này, đều thuận lợi qua ải, hắn không cảm thấy dưới tình huống đang có đầy đủ vũ khí đạn dược như vậy, sẽ bị táng thân tại Thái Bình Dương.

“Được rồi, anh đi ngủ đi, phỏng chừng buổi trưa ngày mai có thể đến được đảo nhỏ kia, đến lúc đó tôi gọi anh.” A Quý dập tàn thuốc, không tiếp tục nói đến chuyện này, mà dự định gọi Lý Dật đi ngủ.

Lý Dật gật đầu, không nói gì nữa, đi tới giường gỗ trong khoang thuyền, trực tiếp nằm xuống.

Căn cứ tin tức do Phương Cảnh Minh cung cấp, người của Phi Châu Bang cướp đi đường vận chuyển, tổng cộng phân ra hai nhóm người làm sinh ý buôn lậu. Hai nhóm người tổng cộng có bốn chiến thuyền lớn, hai thuyền thành một đội, mỗi đội cách nhau khoảng một ngày đêm đường biển.

Nói cách khác, Lý Dật ở trên biển nếu giết chết nhóm người Phi Châu đầu tiên, cần chờ một ngày một đêm mới có thể hạ thủ đối với nhóm thứ hai.

Đối với Lý Dật mà nói, giết chết nhóm thứ nhất thì dễ dàng hơn một ít, dù sao có thể làm cho đối thủ trở tay không kịp. Nhưng đối phó với nhóm thứ hai đúng là có chút độ khó, khi đó đám người Phi Châu Bang tất nhiên sẽ thập phần cẩn thận, Lý Dật hạ thủ sẽ gặp độ khó lớn hơn rất nhiều.

....

Sáng sớm hôm sau, Lý Dật chậm rãi mở mắt, thành linh thấy a Quý quay đầu lại, vẻ mặt mỉm cười nhìn hắn nói: “Thực sự là bội phục anh, loại thời gian này không ngờ anh còn ngủ ngon như vậy.”

Hôm qua a Quý lái thuyền suốt một đêm, tinh thần thoát nhìn có chút tiêu tụy, trong con người có chút cơ máu, dưới chân hắn đều là tàn thuốc, hiển nhiên, hắn phải dùng thuốc lá khởi lên tinh thần.

Nghe được a Quý nói, Lý Dật cười cười, cũng chưa nói gì, mà vén rèm lên, hướng xa xa nhìn lại.

Bầu trời xa xa hiện ra màu sáng trắng, một vầng mặt trời đỏ giắt lên trên mặt biển, nối tiếp bầu trời lẫn biển khơi, ánh sáng màu đỏ nhuộm cả bầu trời phía đông, xa xa nhìn lại, giống như một bức tranh duyên dáng.

Thấy một màn như vậy, Lý Dật cảm thấy cả người có sự thoải mái nói không nên lời, hắn vô ý thức đi ra khỏi buồng nhỏ trên tàu, đi tới boong tàu, hai tay vịn lan can, lẳng lặng nhìn mặt trời đỏ xa xa đến ngày ra.

Hắn đang nghĩ bản thân giống như mặt trời đỏ hướng đông kia, phân nửa chìm vào ngoài khơi, phân nửa thẳng nhập bầu trời.

Trong mơ hồ, Lý Dật bỗng nhiên thấy, rặng mây đỏ phương xa đột nhiên xuất hiện một bóng người.

Bóng người kia mặc một chiếc váy liền áo, đẩy một xe lăn, trên mặt lộ vẻ mỉm cười thuần khiết.

Nhìn thấy hình ảnh người kia, trong lòng Lý Dật hơi chấn động, sau đó trừng lớn mắt, bóng người biến mất, chỉ còn lưu lại ánh sáng khắp bầu trời.

Dần dần, mặt trời đỏ thoát ly khỏi biển khơi, sắc trời đã sáng hẳn, gió biển cũng thổi mạnh hơn rất nhiều.

Lý Dật khe khẽ thở dài, sau đó sắc mặt kiên định quay trở vào khoang thuyền.

A Quý thấy Lý Dật lại quay trở về buồng nhỏ trên tàu, cười cười nói: “Trên đầu giường có cơm và thịt kho vẫn được giữ nóng, đêm qua tôi đã chuẩn bị, phỏng chừng bây giờ vẫn còn nóng, anh sẵn sàng ăn đi.”

“Anh lái thuyền cả đêm, phỏng chừng đã mệt chết, anh ăn đi, tôi giúp anh lái.” Lý Dật cười lắc đầu.

Đối với việc Lý Dật biết lái thuyền, a Quý cũng rõ ràng, vì thế hắn cũng không kinh ngạc, vẻ mặt nghiêm túc nói: “Hai ngày sau, anh phải ở một mình trên hải đảo, chỉ có thể nhờ lương khô đỡ đói, rất khổ cực. Anh cứ ăn đi, một hồi tôi ăn chút bánh mì và lương khô là được.”

A Quý nói làm Lý Dật không khỏi cười khở một tiếng, kiếp trước, hẳn rất nhiều lần đi chấp hành nhiệm vụ, vì canh giữ, mấy ngày mấy đêm phải đứng yên một chỗ là chuyện thường, dưới loại tình huống này, đừng nói là lương khô, còn phải ăn bánh khô đỡ đói.

Bất quá, Lý Dật vẫn không cự tuyệt ý tốt của a Quý, hẳn nhìn ra được a Quý có ý chuẩn bị riêng cơm nước cho hẳn, hơn nữa hẳn cũng nhìn ra được sự lo lắng tận sâu trong đáy mắt của a Quý.

Vào buổi trưa, ánh nắng trên biển rất nóng, chiếu vào mặt người, làm người ta có loại cảm giác rất bỏng.

A Quý cho thuyền chạy đến một hải đảo cỡ chừng ba bốn sên bóng, tắt máy, nói: “Tới rồi, tôi chỉ phụ trách đưa anh tới đây. Ba ngày sau, tôi sẽ tới đây đón anh.”

Lý Dật gật đầu.

“Hải đảo này cách một đảo nhỏ thuộc đường vận chuyển gần nhất, đi bốn mươi độ hướng đông bắc một ngàn thước chính là đường vận chuyển.” A Quý giới thiệu nói: “Mà chu vi đường vận chuyển đều là đá ngầm, thuyền buôn và hạm đội trên biển sẽ không đi qua từ nơi này. Cho nên anh ở chỗ này ngắm bắn người của Phi Châu Bang, đội tuần tra trên biển sẽ không tới được, dù sự tình có nháo lớn, bọn họ cũng chỉ phải phi cơ trực thăng đi qua tuần tra một chút, anh trốn trên hải đảo hẳn là không có nguy hiểm.”

“Những đường vận chuyển khác cũng là như vậy sao?” Lý Dật hỏi.

A Quý gật đầu nói: “Đúng vậy! Tuy rằng các đại hắc bang Los Angeles đều có quan hệ không tệ với một ít bộ môn hải quan, nhưng cũng không thể quang minh chính đại buôn lậu, chỉ có thể đi con đường vận chuyển được đám thương nhân xưng là con đường tử vong mà thôi.”

“Đã như vậy, người Phi Châu Bang cướp đi đường vận chuyển, lẽ nào có thể bảo chứng vạn vô nhất thất?” Lý Dật có chút nghi hoặc.

Nghe được Lý Dật hỏi, a Quý thở dài, nói: “Anh nói rất đúng, nếu như để đám hắc quý Phi Châu kia tự mình lái thuyền đi con đường này, bọn họ hơn phân nửa sẽ táng thân trên Thái Bình Dương! Lái thuyền cho bọn hẳn chính là...người của chúng ta!”

Nói đến đây, sắc mặt a Quý có chút phức tạp.

“Người của Phi Châu Bang cướp thuyền giết người, cũng không giết chết người lái thuyền, mà bắt bọn họ làm tù binh!” Sắc mặt a Quý có chút âm trầm nói.

Lý Dật làm như nhìn ra tâm tư của a Quý, nghiêm mặt nói: “Điều này cũng không trách được bọn họ. Mỗi người đều sợ chết, bọn họ cũng không ngoại lệ. Bọn họ bị người của Phi Châu Bang chộp tới, nếu như không lái thuyền, chỉ còn con đường chết!”

“Điều này tôi rõ ràng.” A Quý trầm mặc nửa giây, ngẩng đầu, sắc mặt phức tạp nhìn Lý Dật nói: “Trong đó có một người là cháu trai của tôi!”

“Nguyên bản tôi đối với lần hành động này của anh không hề ôm chút lòng tin, bất quá ở chung với anh mười mấy tiếng đồng hồ, anh cho tôi cảm giác rất kỳ quái, trực giác nói cho tôi biết, anh có thể thành công!” Biểu tình a Quý có chút cổ quái, nói xong lại nhịn không được nói: “Nếu như anh thực sự có thể thuận lợi hoàn thành nhiệm vụ, anh giúp tôi cứu nó. Hải tử này từ nhỏ cha mẹ đã chết, chỉ có một mình tôi là người thân. Hẳn ở trong thuyền của nhóm buôn lậu thứ hai, gọi a Quế, năm nay mười chín tuổi.”

“Được rồi.” Nhớ tới tối hôm qua a Quý có ý chuẩn bị riêng cơm nước cho mình, Lý Dật trầm ngâm vài giây, sau đó gật đầu.

Nghe được Lý Dật trả lời, biểu tình a Quý có vẻ có chút kích động: “Cảm tạ anh, huynh đệ!”

“Không nên vội vã cảm tạ tôi, tôi không nhất định có thể làm được.” Lý Dật cười khở.

A Quý nao nao, sau đó tự giễu cười nói: “Tôi cũng chỉ là nói một chút mà thôi, đương nhiên, nếu như không có biện pháp thì thôi đi.”

Chờ Lý Dật mang theo trang bị lên đảo, a Quý lái thuyền rời đi, không bao lâu, bóng thuyền đã không còn nhìn thấy.

Đứng trong bụi cỏ tại hải đảo, nhìn cạnh biển mênh mông vô bờ, Lý Dật có loại cảm giác giống như ảo mộng.

Hắn nghĩ phảng phất như mình đang trở lại kiếp trước, đang một mình đi thi hành nhiệm vụ giết người!

Chỉ khác với kiếp trước chính là, đời này trên lưng còn mang theo cừu hận, mà kiếp trước chỉ là máy móc muốn hoàn thành nhiệm vụ!

173. Chương 166 : Đơn Thương Độc Mã

So sánh với khí trời Los Angeles, cô đảo không biết tên này oi bức vô cùng. Trên hải đảo, Lý Dật lẳng lặng ngồi trong bụi cỏ, trong tay đùa giỡn một thanh Hq mã tấu.

Cây cối trên đảo nhỏ thật tươi tốt, cỏ dại mọc thành bụi, cảnh sắc coi như không tẻ, rất nhiều hải âu sau khi đánh bắt cá mệt mỏi, sẽ dừng lại trên đỉnh núi ngay giữa hải đảo để nghỉ ngơi.

Theo Lý Dật xem ra, nếu không phải hòn đảo này cách lục địa quá xa, cộng thêm thủy vực chung quanh quá mức phức tạp, sợ rằng đã sớm bị khai phá thành vị trí du lịch.

Khi mặt trời chiều sắp hạ xuống đỉnh núi, Lý Dật từ trong lòng lấy ra một đồng hồ, nhìn thời gian một chút.

Căn cứ tin tức do a Quý cung cấp, nhóm đi ngang qua hải đảo chính là thuyền buôn lậu, đại khái thời gian là sáu giờ chạng vạng một chút sẽ tới.

Mất thấy thời gian theo lời a Quý nói đã sắp tới, Lý Dật đứng dậy hoạt động thân thể cứng ngắc một chút, sau đó cởi áo khoác, thay một bộ đồ lặn.

Sau khi thay xong y phục, Lý Dật lại đeo hai quả bom hẹn giờ lên người, làm xong tất cả, Lý Dật chậm rãi đi tới cạnh biển, lặn vào trong nước, chậm rãi tiết tấu hướng con đường vận chuyển bơi đi.

Sau khi vào trong nước, Lý Dật dùng kính không thấm nước, rõ ràng nhìn thấy hải vực gần hải đảo, khắp nơi đều là đá ngầm, thậm chí có thể nhìn thấy một ít cá nhỏ du động qua lại chung quanh.

Chẳng qua bao lâu, Lý Dật bơi tới con đường vận chuyển mà a Quý đã nói.

Con đường này là một hải vực không có đá ngầm, bề rộng chừng trăm mét. Một trăm mét đối với đại dương vô biên vô hạn mà nói, thực sự quá mức chật hẹp. Bất quá một trăm thước chật hẹp này, lại biến thành thiên đường của người buôn lậu, thuyền buôn lậu không to lớn như du thuyền, một trăm thước cũng đủ cho thuyền hàng thuận lợi đi qua.

Sau khi thử một chút, Lý Dật bơi tới một chỗ đá ngầm, trôi lên mặt biển, một tay nắm đá ngầm, một tay cầm kính viễn vọng quân dụng, hướng phía xa nhìn lại.

Đi qua kính viễn vọng, Lý Dật rõ ràng nhìn thấy, hai chiếc thuyền hình dạng có chút cũ nát đang từ xa xăm đi tới. Có thể do hai chiếc thuyền cũng không cách Lý Dật quá xa, Lý Dật thậm chí có thể rõ ràng nhìn thấy trên boong thuyền hàng có hai tên hắc quỷ đang đứng.

Hai hắc quỷ đang cười nói gì đó, một tên đang hút thuốc, thoạt nhìn tựa hồ thập phần hài lòng. Dù sao, bọn họ còn cách nước Mỹ không bao xa, chờ đến lục địa, nhiệm vụ của bọn họ xem như hoàn thành.

Ngay sau đó, vài tên hắc quỷ lần lượt từ trong khoang thuyền đi ra, đi tới boong thuyền hút thuốc thả lỏng.

Trên người bọn họ đều có súng ống, là loại AK, uy lực không nhỏ, thể nhưng sức giật cũng rất lớn, người bình thường cầm bắn rất khó dùng được loại súng này. Được một điều là giá tiền khá tiện nghi, nên rất được người trong hắc đạo yêu thích.

Thấy tất cả, trong lòng Lý Dật thầm tính nhẩm cự ly thuyền hàng còn cách hắn bao xa, sau đó thu hồi kính viễn vọng, lần thứ hai lặn vào trong nước.

Không biết qua bao lâu, coi như lúc Lý Dật bị đàn cá nhỏ du động qua lại đến mức bức tức, Lý Dật nhìn thấy thuyền hàng đang tiếp cận gần.

Lý Dật không chỉ không tránh né, ngược lại còn bơi qua hướng hai chiếc thuyền hàng.

Rất nhanh, Lý Dật bơi tới bên cạnh một thuyền hàng, trong quá trình thuyền hàng vận hành tạo ra lực ép nước cường đại, trực tiếp đánh bay Lý Dật ra ngoài.

Lý Dật không chút hoang mang từ phía sau móc ra một dây thừng có đầu móc sắt, nhắm ngay một cây móc dưới thuyền hàng phóng ra.

“Đương!”

Trong nước phát sinh một tiếng trầm muộn, bất quá so sánh với tạp âm khi thuyền hàng vận hành mà nói, âm thanh trầm muộn kia trong nháy mắt đã bị bao phủ.

Lý Dật lôi kéo sợi dây, xác định đã móc dính vào thuyền, theo sợi dây, cật lực lướt tới thuyền hàng.

Mặc dù lực nước vẫn rất lớn, bất quá có sợi dây giúp đỡ, Lý Dật thuận lợi đi tới bên cạnh thuyền hàng.

Lý Dật nhanh chóng lấy ra một trái bom hẹn giờ trong ba lô, lắp đặt bom hẹn giờ bên dưới đáy thuyền, cố sức giật mạnh một chút, phát hiện không giật trái bom ra được, lúc này mới cởi dây móc ra.

Vừa cởi dây móc ra, lần thứ hai Lý Dật lại bị lực nước ép đánh bay.

Mặc dù phía sau có bình dưỡng khí, thế nhưng liên tục bị nước ép đánh bay hai lần, làm Lý Dật nhiều ít có chút khó chịu, cũng may thân thể hắn tương đối rắn chắc, nên cũng không bị thụ thương.

Chiếc thuyền hàng thứ hai và chiếc thuyền đầu tiên cách nhau cũng không xa, khoảng hơn mười thước.

Lý Dật lần thứ hai bị lực nước đánh bay, rất nhanh thu hồi dây thừng, tính toán một chút ảnh hưởng của lực nước đối với độ chuẩn xác của dây thừng, nhắm ngay cây móc dưới đáy thuyền hàng, quả đoán phóng ra!

Cũng như lần đầu tiên, Lý Dật một lần phóng liền trúng mục tiêu, dây thừng thuận lợi móc vào cây móc dưới đáy thuyền.

Lý Dật hít sâu một hơi, lần thứ hai cật lực bơi tới bên cạnh thuyền hàng, dựa theo như trước, lắp đặt bom hẹn giờ dưới đáy thuyền, xác định sẽ không bị lực nước hất đi, mới cẩn thận cởi ra dây móc, sau đó nương theo xung lượng của lực nước, hướng hải đảo xa xa bơi đi.

“Đông!”

“Đông!”

Không đợi Lý Dật bơi tới hải đảo, hai tiếng nổ lần lượt vang lên ngoài khơi, năng lượng ba động thật lớn làm nước biển cuộn cuộn dữ dội, hình thành một đạo sóng biển, sóng biển đánh vào trên người Lý Dật, trực tiếp đánh bay Lý Dật ra ngoài.

Lý Dật chậm rãi bơi lên mặt biển, xuất ra kính viễn vọng quân dụng vừa nhìn, thành linh nhìn thấy ngoài khơi bốc lên hai đoàn lửa lớn.

Hiển nhiên, hai trái bom hẹn giờ đã đến lúc, tự mình bạo tạc, hai thuyền hàng biến thành một đồng phế tích, người bên trên không có khả năng sống sót.

Thấy tất cả, Lý Dật nhiều ít có chút may mắn. May mắn Phương Cảnh Minh chuẩn bị trang bị thật hoàn mỹ, uy lực chuẩn xác, kinh khủng tạc nát bấy cả một chiếc thuyền hàng vẫn còn dư dả.

Mất thấy nhóm thuyền buôn lậu đầu tiên của Phi Châu Bang bị tạc hủy, Lý Dật nhanh hơn tốc độ bơi về phía hải đảo.

Tuy rằng cự ly của hải đảo đối với vùng biển quốc tế cũng không gần lắm, thế nhưng Lý Dật cũng không dám bảo chứng, có phi cơ lên thẳng đi qua kiểm tra hay không, nếu rơi vào sự phát hiện của phi cơ lên thẳng thuộc hải quân nước Mỹ, vậy thì có thể sẽ không ổn.

Phải biết rằng, kiếp trước Lý Dật chính là bị máy bay ném bom luân phiên oanh tạc mà chết, lần đó, toàn bộ hải đảo cũng bị xóa tên...

Lý Dật lên tới hải đảo, cởi bộ đồ lặn, lập tức giấu vào trong bụi cỏ.

Lúc này, mặt trời chiều đã hạ xuống mặt biển, sắc trời dần dần phai nhạt xuống tối, Lý Dật trốn trong bụi cỏ, cơ bản không có khả năng bị phát hiện.

Đúng như Lý Dật suy nghĩ, hai chiếc thuyền hàng bị tạc nổ không lâu, một trận âm thanh phi cơ trực thăng vũ trang gào thét từ xa bay tới.

Phi cơ trực thăng xoay quanh vài vòng quanh địa phương thuyền hàng bị tạc hủy, sau đó trực tiếp rời đi, hiển nhiên, người trên phi cơ cũng không phát hiện được đầu mối gì.

Mất thấy phi cơ trực thăng rời đi, Lý Dật thoáng thở phào nhẹ nhõm, theo hấn xem ra, những người trên phi cơ trực thăng cho rằng hai chiếc thuyền hàng va phải đá ngầm khiến cho nổ tung, cũng không hoài nghi phương diện khác.

So sánh với ban ngày, hải đảo chạng vạng trở nên vô cùng lạnh lẽo, nhất là gió biển thổi qua, làm cho người ta có một loại cảm giác băng lãnh đến tận xương.

Cũng may Lý Dật có kinh nghiệm về phương diện này, lúc rời thuyền cũng cầm theo một cái áo khoác dài.

Mặc áo khoác, lại khoác thêm áo khoác dài, Lý Dật cảm thấy đỡ hơn rất nhiều, sau đó cầm lấy một hộp thịt bò, mở ra bắt đầu ăn.

Bữa ăn chỉ là hai ổ bánh mì và một hộp thịt bò, chỉ có thế! Đỡ đói, thế nhưng còn hơn kiếp trước khi chấp hành nhiệm vụ tại Phi Châu mà nói, có thể dùng từ phong phú để hình dung.

Thậm chí, a Quý lo lắng buổi tối Lý Dật có thể bị cảm lạnh nên để lại cho Lý Dật một bình rượu trắng.

Rượu trắng được làm từ Bắc Kinh, tại Los Angeles vốn không thể nhìn thấy, theo lời a Quý, là hấn mang tới từ quốc nội, vẫn tiếc rẻ không uống.

Mở nắp bình rượu, Lý Dật chỉ uống hai hớp, liền không uống nữa.

Uống hai hớp, một cổ cảm giác nóng rực từ dạ dày hướng khắp thân thể lan tràn, Lý Dật nhất thời cảm thấy nóng hơn rất nhiều.

Sau đó, Lý Dật căng lều đã chuẩn bị sẵn, rắc một ít phấn lưu hoàng chung quanh lều, sau đó chui vào ngủ.

Nguyên bản, nếu như Lý Dật đốt lửa, làm mặt đất nóng lên một chút, có thể giúp bên trong lều ấm áp hơn, nhưng vì bảo hiểm nên hấn cũng không làm.

Một đêm này, Lý Dật ngủ cũng không an ổn, lúc bị đông lạnh hồi tỉnh ba lần.

Đợi khi trời dần sáng, nhiệt độ không khí trên hải đảo bắt đầu khôi phục, Lý Dật cũng không thức, mà tiếp tục ngủ.

Dù sao, căn cứ tin tức do a Quý cung cấp, nhóm thuyền hàng thứ hai phải chạng vạng cùng ngày mới đến, cách thời gian hành động còn rất sớm.

Lý Dật ngủ đến buổi trưa mới tỉnh lại, là do bị nhiệt độ quá nóng mà tỉnh dậy.

So sánh với buổi tối, buổi trưa chỉ có thể dùng sự nóng bức để hình dung.

Lý Dật đứng lên thu thập xong lều trại, lại lấy đồ hộp, chuẩn bị ăn, nhưng chợt thấy ngoài khơi xa xa hiện ra một điểm đen.

Sắc mặt Lý Dật biến đổi, cầm lấy kính viễn vọng quân dụng hướng điểm đen nhìn lại.

Vừa nhìn, vùng lông mày Lý Dật không khỏi nhíu lại!

Điểm đen xa xa là một con thuyền đánh cá, thể tích thuyền cũng không lớn, cũng không lớn hơn chiếc thuyền đánh cá mà a Quý đưa Lý Dật tới hải đảo.

Nhưng làm Lý Dật lo lắng chính là, chiếc thuyền đánh cá từ phương hướng Los Angeles tới!

Nói cách khác, chiếc thuyền đánh cá kia rất có thể là do người Phi Châu Bang thấy thuyền buôn lậu không đến đúng hạn, riêng phái thuyền đi ra tiếp ứng. Dù sao, con đường buôn lậu này thuộc khu không thể tiếp sóng, công cụ thông tin vốn không thể sử dụng.

Theo Lý Dật xem ra, rất có thể hai thuyền hàng buôn lậu bị nổ tạc lưu lại vết tích, vì thế người trên thuyền đánh cá kia muốn đi tới tiếp ứng nhóm thuyền buôn lậu thứ hai.

Nếu để cho người trên thuyền đánh cá hợp mặt thuyền buôn lậu, phương pháp tiếp tục dùng bom của Lý Dật sẽ rất khó có tác dụng.

Dù sao, có chuyện hôm qua, người của Phi Châu Bang sẽ vô cùng cẩn thận, sẽ phái người chuyên nhìn chăm chăm dưới đáy thuyền.

Trong đầu hiện lên tất cả, con mắt Lý Dật hơi mị lên, hẳn biết, vô luận như thế nào cũng không thể để chiếc thuyền đánh cá tiếp ứng nhóm thuyền buôn lậu thứ hai.

Nghĩ tới đây, Lý Dật hầu như trong nháy mắt làm ra quyết định, sau đó dùng tốc độ nhanh nhất mặc đồ lặn, mang theo trang bị đi tới cạnh biển, lặn vào trong nước, hướng phương hướng thuyền đánh cá bơi đi.

Thể tích thuyền đánh cá không lớn lắm, theo đạo lý người trên thuyền hẳn là sẽ không nhiều.

Một bên bơi tới thuyền đánh cá, một bên hẳn thầm nghĩ trong lòng, đồng thời cũng nhớ tới lời a Quý nói với hắn: “Nếu như anh có thể thuận lợi hoàn thành nhiệm vụ, anh giúp tôi cứu nó. Hải tử kia từ nhỏ cha mẹ đã chết, chỉ có một mình tôi là người thân. Nó ở trong thuyền của nhóm buôn lậu thứ hai, gọi a Quế, năm nay mười chín tuổi.”

Nếu như muốn cứu cháu trai của a Quý, như vậy biện pháp tốt nhất là phải bắt cóc thuyền đánh cá này, vào lúc chạm trán với nhóm thuyền buôn lậu thứ hai, nhân cơ hội giết chết người trên hai chiếc thuyền hàng.

Ngay khi Lý Dật đang miên man suy nghĩ, đột nhiên nghe được phía trên bầu trời truyền đến tiếng phi cơ trực thăng ầm ầm bay tới.

Trong lòng Lý Dật chấn động, chẳng lẽ là phi cơ trực thăng của hải quân Mỹ lại tới?

174. Chương 167 : Cướp Phi Cơ

Vì vậy, hắn có thể rõ ràng nghe được thanh âm ầm ầm khi phi cơ trực thăng bay tới.

Mắt thấy thanh âm của phi cơ trực thăng dần dần giảm nhỏ, Lý Dật chậm rãi trôi lên ngoài khơi, ló đầu ra khỏi mặt nước, xuất ra kính viễn vọng quân dụng, hướng chỗ phi cơ trực thăng quan sát.

Xuyên thấu qua kính viễn vọng quân dụng, Lý Dật rõ ràng nhìn thấy, phi cơ trực thăng đang bay về phía chiếc thuyền đánh cá, hiển nhiên, phi công của phi cơ trực thăng rõ là có chuẩn bị mà đến.

Rất nhanh, phi cơ trực thăng bay đến bầu trời chiếc thuyền đánh cá, trong cabin, một tên binh sĩ toàn thân vũ trang tay cầm loa, lớn tiếng hô gì đó.

Cùng lúc tên binh sĩ mở miệng kêu gọi đầu hàng thì tên phi công cũng thập phần phối hợp điều động họng pháo của trực thăng nhắm ngay thuyền đánh cá!

Phi cơ trực thăng vũ trang!

Thấy họng pháo đen kịt, trong lòng Lý Dật chấn kinh, sau đó hắn lại nhìn thấy chiếc thuyền đánh cá dưới sự dồn ép của trực thăng, hướng hải đảo chạy tới.

Thấy tất cả, sắc mặt Lý Dật khê biến, sau đó lập tức hướng hải đảo bơi đi.

Tuy rằng không biết vì sao tên binh sĩ trên phi cơ trực thăng vũ trang muốn dồn thuyền đánh cá hướng hải đảo đi tới, thế nhưng Lý Dật nghĩ đi lên hải đảo an toàn hơn ở trong nước biển rất nhiều.

Lý Dật lặn xuống nước đi tới gần hải đảo, cẩn cẩn thận thận từ một góc đi lên hải đảo.

Lý Dật trở lại địa phương ẩn thân của mình trên hải đảo, lại gầy vài lần lên bãi cỏ dại chung quanh, sau khi xác định sẽ không bị phát hiện, xuất ra kính viễn vọng quân dụng, xuyên thấu qua kẽ hở bụi cỏ, quan sát tình huống phía trước.

Đúng như Lý Dật suy nghĩ, phương hướng thuyền đánh cá đi tới chính là hải đảo, mà phi cơ trực thăng vũ trang đang chăm chú theo sát phía sau thuyền đánh cá.

Chẳng qua bao lâu, thuyền đánh cá đến gần hải đảo, binh sĩ trong cabin phi cơ trực thăng vũ trang lại lần nữa cầm loa hét lớn: “Toàn bộ rời thuyền, ôm đầu ngồi chồm hổm!”

Tên binh sĩ vừa thốt lên, phi cơ trực thăng vũ trang lại hướng trọng súng máy có đường kính bảy điểm sáu mươi hai bắn xuống bờ cát tạo thành một cơn mưa đạn, để lại một chuỗi vết đạn trên bờ cát.

Thấy tất cả, người trên thuyền đánh cá đều đi xuống, dựa theo lời tên binh sĩ kia, ôm đầu ngồi xổm xuống mặt đất.

Qua kính viễn vọng quân dụng, Lý Dật thấy, trong số người đi xuống thuyền, có bốn người da đen, một là người da vàng.

Không cần nghĩ, Lý Dật cũng rõ ràng, người da vàng kia là thành viên Hoa Nhân Bang, là người bị Phi Châu Bang chộp tới làm tù binh.

Thấy người bên trong khoang thuyền đều đi ra, trên trực thăng lộ ra một thang dây, tên binh sĩ toàn thân vũ trang theo thang dây đi xuống.

Thấy một màn như vậy, Lý Dật cầm cây súng trường đột kích bên người, khom thắt lưng, giấu thân thể trong bụi cỏ, rất nhanh hướng cạnh biển lướt tới.

Khi Lý Dật đi tới bụi cỏ gần những người này nhất thì tên binh sĩ vũ trang hạng nặng kia bỗng giật một tiếng, sau đó quả đoán bóp cò súng, chỉ nghe “phanh” một tiếng, tên hắc quỷ ngồi chồm hổm gần tên binh sĩ nhất bị một phát đạn bắn nổ đầu, trong nháy mắt chết ngay.

Bao quát cả tên thành viên của Hoa Nhân Bang bên trong, cả bốn người nhìn thấy hành vi hung tàn của tên binh sĩ, thân thể không tự chủ được run rẩy lên, thậm chí tên thành viên của Hoa Nhân Bang kinh khủng kêu to: “Không phải chuyện của tôi, tôi bị bọn họ chộp tới!”

Nghe được tên thành viên Hoa Nhân Bang nói, tên binh sĩ kia vốn đang muốn nổ súng, thế nhưng do dự một chút, lại không nổ súng, mà đưa họng súng đen kịt nhắm ngay trán một tên hắc quỷ, lạnh lùng nói: “Tập chủng kỹ nữ dưỡng, nói cho tao biết, ngày hôm qua ở đây rốt cục đã xảy ra chuyện gì? Vì sao có hai thuyền hàng bị nổ ở đây?”

“Trưởng quan...” Tên da đen kia dùng sức nuốt nước bọt, thanh âm run nói: “Tôi thực sự không biết xảy ra chuyện gì. Hai thuyền hàng mà ngài nói là thuyền hàng buôn lậu của Phi Châu Bang chúng tôi. Chúng tôi cũng chỉ là tới tiếp ứng bọn họ nên mới biết được bọn họ xảy ra chuyện trên biển!”

“Phanh!”

Tên binh sĩ vũ trang hạng nặng lần thứ hai nổ súng, biểu tình không chút nào do dự, phẳng phất như hấn không phải đang giết người, mà là giết súc sinh.

“Jack, ba tên còn lại giao cho tao, thật lâu tao cũng không có nổ súng rồi.” Lúc này, tên phi công của trực thăng vũ trang cười trêu chọc.

Tên binh sĩ tên Jack, nghe được đồng bạn nói, cũng chưa nói gì.

Sau đó, tên phi công của phi cơ trực thăng thành thạo đáp trực thăng xuống trên một bãi cỏ trên hải đảo, diện tích của bãi cỏ cũng không lớn lắm, thế nhưng cũng đủ cho chiếc trực thăng đáp xuống.

Muốn chết chính là, bãi cỏ đó cách bãi cỏ mà Lý Dật ẩn nấp rất gần, gần tới mức Lý Dật có thể nhìn thấy được trên trán tên phi công có một nốt ruồi đen.

Lúc này, hai gã người da đen còn lại cùng tên thành viên Hoa Nhân Bang đã triệt để hoảng sợ đến choáng váng. Đối với hai gã binh sĩ mà nói, bọn họ có thể không chút kiêng nể mà giết chết cả ba người, dù sao, đây là ngoài vùng biển quốc tế, giết bọn họ cũng sẽ không có người biết.

Trên thực tế, sở dĩ hai gã binh sĩ có cơn tức lớn đến như vậy, bởi vì ngày hôm qua sau khi phát sinh sự kiện nổ thuyền, bị thủ trưởng của bọn họ hung hăng giáo huấn một trận, đồng thời để cho bọn họ nghiêm mật nhìn chăm chăm phiên hải vực, tra ra nguyên nhân nổ thuyền.

Tên phi công xuống trực thăng, bỏ đi chiếc mũ trên đầu, lộ ra mái tóc vàng, vẻ mặt hiện lên dáng tươi cười khinh miệt đi tới chỗ ba người còn lại.

Tên binh sĩ tên Jack tựa hồ cũng biết đồng bạn của mình ghen một bụng tức giận, cũng không giành giết chết ba người còn lại.

Sau đó, tên phi công đi tới trước mặt hai gã da đen, cười lạnh nói: “Chết tiệt, nếu không muốn chết, nhanh nói cho chúng tao biết nguyên nhân nổ thuyền!”

Hai gã da đen vốn không biết nguyên nhân hai thuyền buôn lậu nổ tung, làm sao trả lời?

Đối mặt câu hỏi của tên phi công, sắc mặt hai gã da đen kích động hô lên: “Trưởng quan, chúng tôi thật sự không biết...”

“Phanh!”

“Phanh!”

Hai tiếng súng vang lên, hai gã da đen ngã xuống mặt đất.

Lúc này, tên thành viên Hoa Nhân Bang đã triệt để kinh hoàng, hẩn ngã ngồi trên mặt đất, vẻ mặt kinh khủng nhìn tên phi công, hé miệng muốn giải thích gì đó, thế nhưng hồi lâu cũng không nói ra được một chữ.

Tên phi công cũng có chút không nhịn được, vừa chuẩn bị nổ súng, một tiếng súng vang lên đánh vỡ sự yên lặng trên hải đảo.

Trên trán tên binh sĩ tên Jack hiện lên một lỗ thủng màu đỏ máu, máu tươi nóng hổi từ trên trán giống như hệ thống cung cấp nước uống, trực tiếp phun ra từ trong lỗ thủng.

“Ai?” Tên phi công sắc mặt đại biến.

“Phanh!”

Một tiếng súng vang lên, tay phải tên phi công bị đạn bắn xuyên qua, máu tươi trong nháy mắt nhiễm đỏ tay hắn, cây súng trong tay cũng không thể khống chế đánh rơi trên mặt đất.

“Ôm đầu, ngồi xổm xuống.” Lý Dật chậm rãi từ trong bụi cỏ đi ra, tuy không chĩa họng súng ngay tên phi công, thế nhưng biểu tình băng lãnh phảng phất nói cho hắn biết, nếu như hắn có hành động gì thiếu suy nghĩ, Lý Dật sẽ tổng hắn đi gặp ma vương.

Thấy Lý Dật, trông mắt tên phi công trừng lớn, phần nộ mắng: “Chết tiệt, người biết tập kích một binh sĩ hải quân chính quy sẽ có hạ tràng gì không?”

“Nếu như người không câm miệng của người lại, ta sẽ lập tức tổng người đi gặp ma vương.” Lý Dật dùng tiếng Anh cực chuẩn trả lời một câu.

Nghe được Lý Dật nói, nhìn biểu tình không chút khách khí của Lý Dật, tên phi công rất bất đắc dĩ bụng vết thương ngồi xổm trên mặt đất, đau đớn kịch liệt làm gương mặt hắn có chút vặn vẹo, thế nhưng hắn cũng không dám hành động thiếu suy nghĩ.

So sánh với tên phi công kia, tên thành viên Hoa Nhân Bang còn đang triệt để ngây ngốc.

Một loạt tao ngộ trước đó đã hoàn toàn đánh nát phòng tuyến tâm lý của hắn, hắn mờ mịt nhìn Lý Dật từng bước một đến gần, lại không biết nên làm gì.

Lý Dật trực tiếp đi tới trước người tên thành viên Hoa Nhân Bang, nói: “Người của Hải thú?”

Nghe được hai chữ Hải thúc, tên thành viên kia nguyên trong con người đang mờ đục chợt sáng lên một chút, sau đó hắn kích động nhào tới, hai tay ôm lấy chân Lý Dật, nói: “Tôi...tôi là người của Hoa Nhân Bang! Cứu...cứu cứu tôi!”

Thấy biểu hiện của tên thành viên, Lý Dật thở dài, tố chất tâm lý của người này thật quá kém.

Mà tên phi công định nhân cơ hội nhặt lên cây súng trên mặt đất, kết quả bị Lý Dật dùng một cước đá bay khẩu súng ra ngoài, làm tên kia sợ đến cả người run lên.

Lý Dật chậm rãi ngồi xổm xuống, do dự một chút, đưa tay tát mạnh vào mặt tên thành viên Hoa Nhân Bang.

“Ba!”

Một tiếng giòn vang qua đi, tên thành viên Hoa Nhân Bang sững sờ ngay tại chỗ, trên mặt rõ ràng xuất hiện năm dấu ngón tay.

Sức lực cái tát của Lý Dật không nhỏ, thậm chí làm cho khóe miệng của tên thành viên nứt ra!

“Người hay nhất nên tỉnh táo lại, bằng không ta không ngại ném người lại đây.” Lý Dật lạnh lùng nói một câu với hắn, sau đó liền không thèm để ý.

Đối với người của Hoa Nhân Bang, Lý Dật cũng không có bao nhiêu lòng trung thành, cứu thành viên Hoa Nhân Bang, hoàn toàn là vì sau này còn dùng đến hắn.

Không hơn.

Tên thành viên Hoa Nhân Bang trúng một cái tát của Lý Dật, nhất thời thanh tỉnh rất nhiều, không tiếp tục kêu loạn, mà thành thành thật thật trốn sang một bên.

Về phần Lý Dật lại ngồi xổm xuống, nhìn chằm chằm tên phi công nói: “Nói cho ta biết thân phận của người.”

“Hải quân cảnh vệ đội trinh sát viên, Tom.” Tom tựa hồ có chút kiêng kỵ ánh mắt của Lý Dật, cuối cùng thành thật báo ra thân phận.

Lý Dật tiếp tục hỏi: “Nhiệm vụ của người là gì?”

“Người là người nào? Rốt cục người muốn làm gì?” Tom tựa hồ ý thức được có chút không thích hợp.

“Trả lời vấn đề của ta.” Lý Dật gương mặt không chút biểu tình: “Không thì chết.”

Nghe được Lý Dật uy hiếp, thân thể Tom run lên dữ dội, run run nói: “Ngày hôm qua ở đây phát sinh vụ nổ thuyền, nhiệm vụ của tôi là tuần tra phiên hải vực gần đây, tùy thời báo tin cho thủ trưởng.”

“Tuần tra đến mấy giờ?” Trong lòng Lý Dật khẽ động, nghĩ tới một ý niệm lớn mật trong đầu.

Tom nhìn vẻ cười nhạt nơi khóe miệng Lý Dật, trong lòng chấn động, cũng thành thật đáp: “Buổi tối tám giờ!”

“Tốt!” Lý Dật mỉm cười, nhắc Tom lên, phảng phất như xách một con gà con đưa Tom tới phi cơ trực thăng vũ trang.

“Người muốn làm gì?” Tom tựa hồ ý thức được điều gì, sắc mặt đại biến.

“Cướp phi cơ!” Lý Dật lạnh lùng cười, cột Tom vào ghế ngồi trên phi cơ, lạnh lùng nói: “Nếu như không muốn chết, kẻ tiếp, người hay nhất nên nghe lời ta!”

175. Chương 168 : Lý Dật Điên Cuồng

Rất hiển nhiên, từ sau sự kiện 911, binh sĩ nước Mỹ đối với ba chữ cướp máy bay rất dị ứng.

Thấy biểu tình phần nộ của Tom, Lý Dật suy nghĩ một chút, nghĩ nếu như không giải thích, sợ rằng Tom sẽ không phối hợp. Dù sao, Tom là một gã bình sĩ chính quy, tuy rằng sợ chết, thế nhưng khi gặp phải chuyện uy hiếp tới lợi ích quốc gia, không chừng sẽ vì nước hi sinh thân mình.

“Người hẳn là biết Phi Châu Bang và Hoa Nhân Bang?” Lý Dật trầm ngâm một chút, hỏi.

“Biết.” Tom bởi vì bị chảy máu quá nhiều, sắc mặt hơi có chút trắng bệch, bắt quá hẳn vẫn gật đầu nói: “Người là phần tử hắc bang?”

“Không sai!” Lý Dật rất thẳng thắn thừa nhận: “Ta là người của Hoa Nhân Bang, mà đồng bạn của người vừa giết chết chính là người của Phi Châu Bang. Mục đích ta đến nơi đây rất đơn giản, chính là giết chết đám hỗn đản chiếm đoạt đường vận chuyển buôn lậu của Phi Châu Bang.”

“Sự kiện nổ thuyền ngày hôm qua là do người làm?” Tom cũng không ngốc, lập tức nghĩ tới điều gì.

Lý Dật lần thứ hai gật đầu: “Không sai, là ta làm.”

Nghe được Lý Dật trả lời, biểu tình Tom có chút cổ quái, hiển nhiên, với lực lượng một người mà có thể cho nổ hai chiếc thuyền hàng, còn trên biển rộng mênh mông vô bờ, đây là một chuyện có độ khó cực lớn.

“Trời ạ! Không phải người muốn dùng phi cơ trực thăng vũ trang của ta đi đối phó hai chiếc thuyền hàng buôn lậu còn lại đi?” Sau khi khiếp sợ, trong đầu Tom toát ra một ý niệm, khi hẳn nói ra những lời này, nhất thời cũng bị sợ ngây người!

Lý Dật mỉm cười: “Người rất thông minh. Bất quá, người đoán sai một chút, nếu như ta chỉ là muốn cho nổ thuyền, không cần cướp máy bay của người, ta chỉ muốn cứu người.”

Dứt lời, Lý Dật tùy ý lấy ra một mảnh giấy lụa băng vết thương cho Tom, bởi vì Lý Dật hiểu được, nếu tiếp tục để tay phải của Tom chảy máu, không được bao lâu, Tom sẽ vì chảy máu quá nhiều mà hôn mê, mà hẳn còn cần Tom làm một việc cho hẳn.

Làm xong tất cả, Lý Dật nhìn Tom nói: “Người hẳn là biết kế tiếp người nên làm gì chứ?”

“Người sẽ bỏ qua ta sao?” Tom cắn môi, gắt gao nhìn chằm chằm con mắt Lý Dật, hẳn tự nhiên hiểu được Lý Dật muốn để hẳn báo cáo cho thủ trưởng tình huống bên này. Dù sao, nếu như thủ trưởng của hẳn liên hệ không được hẳn, sẽ đoán được bên này xảy ra sự tình, đến lúc đó sẽ phái máy bay khác tới, như vậy Lý Dật sẽ có phiền toái lớn.

“Người không có tư cách nói điều kiện!” Lý Dật lạnh như băng cự tuyệt điều kiện Tom đưa ra.

Tom phần nộ trừng mắt nhìn Lý Dật, nói: “Chết tiết tên hầu tử, nếu như thủ trưởng của ta không tiếp được tin tức ta hồi báo đúng hạn, người cũng sẽ xong đời!”

“Người rất muốn chết sao?” Lý Dật không đáp câu hỏi.

Đối mặt khí thế sáng quắc nhiếp người của Lý Dật, sắc mặt Tom liên tục biến hóa vài lần, cuối cùng tuyển chọn trầm mặc. Hiển nhiên, hẳn rõ ràng, theo tình huống hiện tại mà xem, hẳn chỉ đành hảo hảo phối hợp Lý Dật, như vậy còn có cơ hội giữ mạng sống.

“Thời gian người báo cáo tình báo thì làm sao an bày?” Lý Dật trầm giọng hỏi.

Tom hữu khí vô lực đáp: “Nửa giờ một lần, còn có năm phút đồng hồ, ta phải hồi báo tin tức một lần.”

Năm phút đồng hồ sau, Tom dùng vô tuyến điện báo cáo tình huống cho thủ trưởng hẳn, hồi báo thập phần giản đơn, chỉ có bốn chữ: tất cả bình thường.

Đợi Tom hồi báo xong, Lý Dật tìm một mảnh vải nhét vào miệng Tom, sau đó đi xuống phi cơ.

Xa xa, tên thành viên Hoa Nhân Bang đã khôi phục lại bình thường, chỉ là hẳn cũng không lập tức rời đi, không phải hẳn không muốn, mà là không dám. Tuy rằng hẳn biết Lý Dật và hẳn đều là người Trung Quốc, thế nhưng hẳn lại vô cùng sợ hãi Lý Dật.

Nhìn Lý Dật hướng bên này đi tới, tên thành viên kia lập tức đứng lên.

“Ta là Lý Dật, mới vừa gia nhập Hoa Nhân Bang không lâu.” Lý Dật đi tới trước mặt tên kia, đi thẳng vào vấn đề nói: “Nhiệm vụ ta đến nơi đây chính là vì đối phó đám thành viên của Phi Châu Bang cướp đường vận chuyển này, ân, thuận tiện cứu cháu trai của a Quý, a Quế.”

Nghe được Lý Dật nói như thế, tên nam tử đầu tiên là lộ ra biểu tình kích động, sau đó lại nghi hoặc nhìn Lý Dật vài lần, hiển nhiên, người này rất muốn biết, nếu Lý Dật cũng là thành viên Hoa Nhân Bang vậy vì sao còn đánh hắn.

Lý Dật không có hứng thú giải thích chuyện này với hắn, mà nghiêm mặt nói: “Hiện tại người lập tức lái thuyền trở lại, ở gần vùng biển quốc tế chờ ta, chờ ta cứu ra a Quế, sẽ đi tìm người.”

“Đã biết.” Nam tử nhanh nhẹn đáp một câu, sau đó nói: “Ta là a Lang.”

“Đi thôi, mặt khác, nếu như giữa đường gặp được a Quý, bảo hắn đừng tới nữa.” Lý Dật mỉm cười.

....

Vài phút sau, a Lang lái thuyền đánh cá của Phi Châu Bang rời khỏi hải đảo, mà Lý Dật lại quay trở lại phi cơ trực thăng.

Mấy tiếng đồng hồ sau, Lý Dật nghe Tom hỏi báo mấy lần tất cả đều bình thường.

Dùng kính viễn vọng quân dụng, thấy hải vực phía trước xuất hiện hai chiếc thuyền hàng, Lý Dật thành thạo khởi động phi cơ trực thăng.

Thấy Lý Dật rất thành thạo sử dụng trực thăng phi cơ, biểu tình Tom có chút kinh ngạc, từ sau khi hắn nghe nói một mình Lý Dật cho nổ hai chiếc thuyền hàng, hắn đoán Lý Dật biết lái trực thăng phi cơ, chỉ là thật không ngờ lại thành thạo đến như vậy.

“Tất cả bình thường.” Lý Dật học theo giọng nói của Tom nói một câu.

Ngạc nhiên nghe được Lý Dật nói, sắc mặt Tom biến đổi lớn, hắn tựa hồ như nhớ tới cái gì.

“Ta học được cũng không tệ lắm đi.” Lý Dật khẽ cười.

“Người muốn giết ta?” Tom bắt đầu điên cuồng giãy dụa, thế nhưng thân thể hắn hoàn toàn bị trói tại chỗ ngồi, giấy dũa cũng không có bất luận tác dụng gì.

“Được rồi, Tom tiên sinh thân ái, người có thể đi cùng đồng bạn của người rồi.” Khi phi cơ đi tới bầu trời ngoài khơi, Lý Dật mỉm cười nói một câu, dùng con dao chặt đứt dây trói, sau đó một cước đạp Tom rơi xuống dưới.

“Người là tên hồn dân!” Tom lơ lửng giữa không trung tàn bạo mắng một câu, sau đó lọt vào trong biển.

Sau đó, Lý Dật rất thành thạo đưa họng súng của trọng súng máy chĩa xuống dưới, bắn ra.

“Tháp tháp...”

Tiếng súng chấn động chói tai qua đi, ngoài khơi xuất hiện một đoàn máu loãng màu đỏ tươi, sau đó đoàn máu tươi bị nước biển tạt đi, ngoài khơi khôi phục bình thường.

Lý Dật ngay từ đầu vốn không nghĩ sẽ lưu lại tính mạng Tom, hắn không lập tức giết chết Tom, là bởi vì hắn sợ qua khỏi buổi trưa sẽ gặp phải biến cố, một ngày xuất hiện biến cố cũng cần có Tom ứng đối. Thế nhưng sau khi nghe Tom báo cáo mọi thứ đều bình thường, Lý Dật cũng không cần giữ Tom lại bên người nữa.

Về phần giết chết Tom, Lý Dật thế nhưng không có nửa điểm áy náy, phải biết rằng, trước đó Tom giết chết mấy người da đen thì vẻ mặt cũng như một đao phủ.

Lý Dật thành thạo lái phi cơ trực thăng, hướng hai chiếc thuyền hàng của Phi Châu Bang bay qua.

Trên boong thuyền hàng đứng vài tên hắc quỷ ra hít thở không khí, mấy tên da đen nhìn thấy phi cơ trực thăng bay tới, đều lộ ra biểu tình kinh khủng: “Mẹ nó, ở đây sao lại có máy bay?”

“Bảo tên da vàng gọi là a Quế lên boong tàu, những người khác hay nhất không nên lộn xộn!” Lý Dật nhìn thấy có mấy tên hắc quỷ lặng lẽ cầm lấy súng tự động bên người, học hình dạng của tên binh sĩ tên Jack, xuất ra chiếc loa lớn tiếng hô một câu, sau đó nhẹ nhàng không chế hai hòng đạn pháo hướng thuyền hàng.

“Oanh!”

Trong biển tình kinh khủng của thành viên Phi Châu Bang, một quả đạn pháo gào thét hướng ngoài khơi cách đó không xa vọt tới, sau đó nổ tung ngoài khơi, kích khởi một đạo sóng nước, uy lực lớn đến dọa người.

Thấy một màn như vậy, đám thành viên Phi Châu Bang chỉ cảm thấy một trận mềm nhũn!

“Nhanh, con mẹ nó, mau kêu tên Trung Quốc kia lên đây!” Đầu lĩnh thành viên Phi Châu Bang nuốt nước bọt, rống lớn.

Chỉ chốc lát, một gã thanh niên vóc người gầy yếu, gương mặt dơ bẩn đi tới trên boong tàu, có thể do không biết rút cục xảy ra chuyện gì, biểu tình tên thanh niên có chút mê man.

“Đám hắc quỷ các người, toàn bộ ném súng, cút qua một bên!” Lý Dật nói, lại bóp cò trọng súng máy, nhất thời một luồng vòng đạn dày đặc bắn ra ngoài khơi, thanh âm “tháp tháp” khiến đám thành viên Phi Châu Bang phát lạnh.

Hầu như không có bất luận điều gì do dự, đám thành viên Phi Châu Bang đều ném xuống vũ khí trong tay, trốn trên boong tàu, cuộn mình thành một đoàn.

“A Quế, theo thang dây bò lên!” Mắt thấy đám thành viên Phi Châu Bang đã ném xuống vũ khí trong tay, Lý Dật cho phi cơ bay đến bên trên thuyền hàng, buông thang dây, lớn tiếng hô: “Là thúc thúc của người nhờ ta cứu người!”

Nghe được Lý Dật nói, a Quế đầu tiên là ngẩn ra, sau đó kích động nắm thang dây, chậm rãi leo lên.

“Nhất định phải nắm cho chắc!” Lý Dật nhắc nhở một câu, đồng thời cầm lấy cây súng bên cạnh, hướng một tên da đen đang định chụp súng bắn một phát.

Một viên đạn cắt ngang trở lực không khí, chuẩn xác ghim vào mi tâm của tên da đen.

Một phát nổ tung đầu!

Cử động của Lý Dật lập tức chấn kinh những người da đen đang nỗ lực muốn phản kháng, bọn hắn lập tức buông tha ý niệm phản kháng trong đầu.

Vóc người a Quế thập phần gầy yếu, thang dây chỉ hơn mười thước, hắn dùng thời gian rất lâu mới bò lên trên.

Lý Dật dùng một tay kéo a Quế vào cabin, sau đó cấp tốc thu thang dây, lái phi cơ hướng phía trước bay đi.

Nhìn theo trực thăng rời đi, đám da đen đều đứng lên, chỉ nghe trong đó có một người nói: “Con mẹ nó, tên kia rốt cục là ai? Vì sao muốn cứu tên tiểu tử Trung Quốc kia?”

“Chết tiệt, quỷ biết hắn muốn làm gì?” Một gã da đen khác có chút khó chịu nói: “Hiện tại chúng ta cần làm chính là, nghĩ biện pháp lái thuyền trở lại.”

Tên da đen vừa thốt lên xong, những người khác đều gật đầu phụ họa.

Đúng lúc này, lại có một gã da đen kinh khủng kêu lên: “Trực thăng phi cơ vũ trang kia đã ngừng!”

“Mẹ nó! Nhảy xuống biển!” Trong đám người, nhất thời có người hét lớn.

Thế nhưng tất cả đều chậm, ngay lúc người nọ vừa nhắc nhở, hai viên đạn pháo mang theo khí tức chết chóc gào thét hướng hai chiếc thuyền hàng bay tới.

“Đông!”

“Đông!”

Hai tiếng nổ qua đi, hai chiếc thuyền hàng trong nháy mắt bị nổ thành ngàn mảnh phế tích, hai luồng khói lửa xuất hiện trên bầu trời ngoài khơi, dưới ánh mặt trời chiều, có vẻ vô cùng chói mắt.

Sau đó khói lửa bị nước biển xóa mờ, tắt cả lại khôi phục bình thường.

“Rầm!”

Bên trong trực thăng phi cơ, a Quế nhìn hết thấy vừa phát sinh, con người đột nhiên phóng lớn, miệng há ra, muốn nói cái gì, cuối cùng một chữ cũng không nói ra, chỉ gian nan nuốt một ngụm nước bọt...

176. Chương 169 : Đứng Vững Gót Chân

Ngồi trong khoang thuyền đánh cá, Lý Dật có thể rõ ràng nghe được tiếng sóng biển bên ngoài thuyền, gió thổi ngoài khơi tựa hồ có chút lớn.

Bên cạnh Lý Dật, a Quế và a Lang hai người phảng phất như vẫn còn choáng váng, vẫn không nhúc nhích nhìn chăm chăm Lý Dật, nhất là a Quế, trên mặt tràn ngập bốn chữ lớn “không thể tin tưởng”.

Hắn rõ ràng nhớ kỹ tất cả những việc vừa phát sinh.

Lý Dật tiêu sái phá hủy xong hai thuyền hàng, lái phi cơ trực thăng vũ trang mang theo a Quế đi tới vùng biển quốc tế, sau đó quay lại đầu phi cơ, mang theo a Quế từ trên phi cơ nhảy xuống!

Sau khi hai người nhảy xuống biển, dưới sự trợ giúp của a Lang, lên thuyền đánh cá, mà trực thăng phi cơ không người điều khiển, chậm rãi bay về phía trước không mục đích.

Phi cơ trực thăng rốt cục bay đến đâu, a Quế không biết, hắn chỉ nghĩ tất cả giống như vừa nằm mơ, làm hắn nghĩ thật quá mức thần kỳ.

Lý Dật và a Quế lên thuyền, a Quế hỏi Lý Dật một ít vấn đề, biết được Lý Dật là thành viên của Hoa Nhân Bang mới gia nhập, a Quế há hốc miệng, đủ để nhét vào một trái dừa!

Lúc ở trên phi cơ trực thăng, hắn từng nghĩ tới Lý Dật có thể là thành viên của Hoa Nhân Bang, thế nhưng hắn tình nguyện tin tưởng thế giới này có quỷ, cũng không tin tưởng trong Hoa Nhân Bang có nhân vật bưu hãn như Lý Dật!

Cướp phi cơ, nổ thuyền...

Vừa nghĩ đến tất cả, a Quế lại nghĩ là đang đóng phim.

Tâm tình a Lang còn hơn cả a Quế, cũng không tốt hơn chút nào, hành vi bưu hãn của Lý Dật tại hải đảo khiến cho hắn khắc sâu ấn tượng, thậm chí gò má của hắn cho đến bây giờ vẫn còn sưng tấy!

“A Lang, không nên ngăn người nữa, nhanh lái thuyền đi.” So sánh với hai người mà nói, Lý Dật cũng còn có chút lo lắng, xăng của trực thăng phi cơ đã không còn nhiều lắm, không được bao lâu sẽ rơi vào biển rộng.

Mà hải quân cảnh vệ đội một khi mất đi liên lạc của phi công trực thăng, sẽ phái máy bay khác đi ra điều tra, đến lúc đó không chừng sẽ tìm tòi phiền hải vực này, một ngày bị hải quân cảnh vệ đội lục soát, chuyện tình xem như sẽ phiền phức.

A Lang cười khúc khích gật đầu, sau đó hắn tựa hồ phát hiện điều gì, nói: “Dật ca, phía trước hình như có thuyền!”

A Lang nói làm Lý Dật hơi kinh hãi, sau đó hắn dùng tốc độ nhanh nhất vén rèm lên, hướng xa xa nhìn lại, cũng không phát hiện tia sáng, bất quá dưới ánh trăng, mơ hồ có thể nhìn thấy một chiếc thuyền.

“Hắn là thuyền của a Quý?” Lý Dật suy nghĩ một chút nói, dù sao nếu như thuyền kia không có ánh đèn, không có khả năng là đội thuyền của cảnh sát hay quân đội.

Đúng như Lý Dật suy đoán, thuyền kia đích thực là thuyền của a Quý!

Cùng lúc khi Lý Dật và a Lang phát hiện chiếc thuyền đánh cá phía trước, a Quý cũng phát hiện chiếc thuyền đánh cá của ba người Lý Dật.

Phát hiện này làm a Quý thoáng có chút khản trương, hẳn thậm chí móc ra một cây súng tự động, làm tốt chuẩn bị khai chiến.

“A Lang, mở đèn thuyền, a Quế đi treo cờ xí của bang hội lên thân thuyền.” Lý Dật lãnh tỉnh phân phó.

Hai người nghe được Lý Dật nói, không nói hai lời, lập tức dựa theo Lý Dật yêu cầu đi làm.

Xa xa, a Quý nhìn thấy mặt cờ quen thuộc, trong lòng cả kinh, sau đó buông súng tự động, nhanh hơn tốc độ hướng thuyền của ba người Lý Dật chạy tới.

“Được rồi, a Lang, tắt đèn, sau đó ở chỗ này chờ a Quý.” Lý Dật lần thứ hai phân phó.

Qua khoảng hai phút, a Quý lái thuyền đi tới bên cạnh thuyền của ba người, khi hắn nhìn thấy thân ảnh quen thuộc trên boong tàu thì thân thể chấn động: “A Quế?”

“Thức thức, là cháu!” A Quế cũng có chút kích động, từ sau khi bị người của Phi Châu Bang bắt đi, hắn cũng không nghĩ tới còn được gặp lại thức thức.

A Quý thật sâu hít vào một hơi, đang muốn nói gì, đã thấy Lý Dật vén rèm lên, lộ đầu ra nói: “A Quý, còn suy nghĩ cái gì? Còn không mau mở máy? Chúng ta ngồi thuyền của anh về!”

Thấy Lý Dật, a Quý tựa hồ đoán được là chuyện gì xảy ra, tuy rằng hắn hiểu kỳ sự tình đã xảy ra, nhưng không lập tức truy hỏi, mà dựa theo lời Lý Dật, cho thuyền chạy sát tới thuyền của ba người.

Sau khi đổi thuyền, Lý Dật không đợi a Quý đặt câu hỏi, trầm giọng nói: “A Quý, phóng tốc độ nhanh nhất, chúng ta khả năng sẽ có phiền phức.”

“Phiền phức? Phiền phức gì?” A Quý mờ mịt hỏi một câu, song song phóng nhanh thuyền lao đi.

Lý Dật vốn định giải thích, thế nhưng a Quế cũng không cấp cơ hội này cho Lý Dật, mà là vẻ mặt kích động đem tất cả những gì Lý Dật đã làm kể lại cho thức thức của mình.

Sau khi nghe xong tất cả lời cháu trai nói, a Quý hoàn toàn bị chấn kinh!

Rất hiển nhiên, hành động của Lý Dật đã vượt qua phạm vi tưởng tượng của hắn...

Dù sao, loại chuyện cướp máy bay thế nhưng chỉ nhìn thấy được trong ti vi điện ảnh, mà Lý Dật không chỉ làm, hơn nữa còn cướp chính là phi cơ trực thăng, điều này không dám nói tại California tương lai không có, nhưng tuyệt đối quá khứ cho từng có ai!

Đối mặt biểu tình kỳ lạ của ba người, Lý Dật tuyển chọn trầm mặc, trên thực tế, hắn cũng hiểu được những gì mình đã làm có chút điên cuồng. Bất quá, nếu không làm như vậy, căn bản không thể cứu ra a Quế.

....

Có thể là vận khí của Lý Dật tương đối tốt, thuyền đánh cá một đường thuận lợi về đến cảng phía tây.

Từ lâu nhận được tin tức Phương Cảnh Minh mang theo mấy thủ hạ tâm phúc, tự mình đến cạnh biển nghênh tiếp Lý Dật trở về.

Thấy sắc mặt Lý Dật bình tĩnh bước lên bờ, Phương Cảnh Minh chào đón, vẻ mặt kích động nói: “Tiểu Dật, không nghĩ tới cậu thật sự thành công!”

Phương Cảnh Minh vừa mới nói tới đó, lập tức thấy a Lang và a Quế phía sau Lý Dật, không khỏi trừng lớn con mắt: “Hai người các người?”

“Phương thức, nếu như tôi không có đoán sai, cảnh sát rất nhanh sẽ tìm tòi chu vi bến tàu, chúng ta nên về trước đi, trở lại tôi nói cho chú nghe sự tình trải qua.” Phương Cảnh Minh thấy biểu tình của Lý Dật thập phần nghiêm túc, biết rõ Lý Dật cũng không phải tùy tiện nói, vì vậy gật đầu, mang theo mấy người lên xe.

Trên đường trở về, lần thứ hai a Quế lại làm người kể chuyện, nước bọt bay ngang đem tất cả những chuyện xảy ra trên biển nói cho Phương Cảnh Minh.

Việc làm của Lý Dật xác thực rất khoa trương, thế nhưng xa xa cũng không thái quá giống như tiểu tử a Quế đã nói...

A Quế tiểu tử vốn còn trẻ tuổi, dễ xung động, trong quá trình kể ra thiếu chút nữa đã xem Lý Dật như thiên thần hạ phàm!

Sau khi nghe xong tất cả những lời kể của a Quế, Phương Cảnh Minh bọn họ choáng váng!

Phương Cảnh Minh là người phụ trách buôn lậu sinh ý của Hoa Nhân Bang, hẳn cũng gặp nhiều trường hợp, hẳn thậm chí tự mình dẫn người tiến hành chiến đấu bắn nhau trên biển cùng người của Phi Châu Bang!

Thế nhưng hẳn nằm mơ cũng không có nghĩ đến, Lý Dật biết chơi bom, càng thật không ngờ Lý Dật cướp cả máy bay...

“Tiểu Dật, trước đây cậu từng làm gì?” Phương Cảnh Minh nuốt nước bọt, hiển nhiên, tất cả hành động của Lý Dật, đã vượt qua phạm vi tưởng tượng của hắn.

Lý Dật suy nghĩ một chút nói: “Phương thúc, chuyện cướp máy bay ảnh hưởng rất lớn, để bảo hiểm, một hồi trở lại nhà kho, không nên nói lại với các huynh đệ khác.”

Cướp máy bay, điều này đối với Lý Dật mà nói, tuy rằng có thể tăng mạnh uy tín trong bang hội, thế nhưng nếu như truyền ra ngoài, như vậy Lý Dật không thể tiếp tục đặt chân tại nước Mỹ, tương ứng, Hoa Nhân Bang cũng sẽ gặp phiền phức thật lớn.

Phương Cảnh Minh có thể trở thành người phụ trách buôn lậu của Hoa Nhân Bang, ý nghĩ tự nhiên không kém, nghe Lý Dật vừa nói như thế, lập tức hiểu được ẩn ý trong đó, gật đầu: “Được.”

“Dật ca, vì sao không thể nói? Chuyện này rất uy phong nha?” A Quế vẻ mặt không giải thích được.

“A Quế, người và chú của người cùng a Lang phải đem chuyện này nhét sâu vào bụng, nếu có người hỏi các người, tiểu Dật làm sao cứu các người, các người nói tiểu Dật đã chiến đấu một trận trên biển với đám hắc quỷ Phi Châu Bang!” Phương Cảnh Minh vẻ mặt nghiêm túc nói.

Vô luận là a Quế hay thúc thúc của hắn, đều kiểm còm dưới tay Phương Cảnh Minh, lúc này thấy Phương Cảnh Minh nghiêm túc dặn dò, đều gật đầu đáp ứng.

Lúc Phương Cảnh Minh mang theo đoàn người Lý Dật về tới nhà kho, tiểu Thất đang cùng thủ hạ của hắn lớn tiếng nghị luận gì đó.

Sau khi Lý Dật rời đi, Phương Cảnh Minh đã đem quyết định của Lý Dật nói cho đám người tiểu Thất, đám người tiểu Thất nghe xong, phản ứng đầu tiên đều nghĩ Lý Dật điên rồi!

Một người đi giành lại đường vận chuyển một mình, theo bọn họ xem ra, Lý Dật ngoại trừ đầu óc bị nước vào, không còn lời giải thích thứ hai.

“Thất ca, anh nói Phương thúc bọn họ đi ra ngoài lâu như vậy, còn không có trở về, tiểu tử Lý Dật kia có phải đã chết rồi hay không?” Tuy rằng Lý Dật từng giúp Đường Hổ giết chết Sa Ngư trên lôi đài, tranh thủ được hảo cảm của Đường Hổ, đồng dạng cũng tranh thủ được hảo cảm của thủ hạ Đường Hổ, thế nhưng thủ hạ Đường Hổ giao tiếp với Lý Dật thời gian quá ngắn, khi không có hắn cũng trực tiếp gọi tên của hắn.

Tiểu Thất nghe được thủ hạ nói, phun ra ngụm khói: “Lời vô ích! Người cho hắn là siêu nhân mặc quần lót bên ngoài sao? Một người đi ra biển rộng giết sáu mươi người?”

“Hay! Tên kia tuy rằng có công phu cách đấu tốt, thế nhưng đánh nhau trên biển là chơi súng.”

....

Đồng thời khi mọi người đang nghị luận, Phương Cảnh Minh mang theo đoàn người Lý Dật đi vào nhà kho.

Mấy người vừa vào đến lập tức làm cả nhà kho vốn đang náo nhiệt chợt an tĩnh xuống tới, bao quát cả tiểu Thất bên trong tất cả mọi người đều đưa ánh mắt nhìn về phía Lý Dật!

Khi bọn hắn thấy Lý Dật hoàn chỉnh không sút mẻ đứng phía sau Phương Cảnh Minh thì sắc mặt đều có chút cổ quái.

“Phương thúc, Dật ca hắn...Hắn thực sự hoàn thành nhiệm vụ?” Tiểu Thất có chút không dám tin tưởng nói.

Nghe được tiểu Thất nói, Phương Cảnh Minh nhướng mày, mắng: “Tiểu Thất, lòng của ngươi có phải bị sói ăn rồi không? Dật ca của ngươi bởi vì không muốn ngươi và huynh đệ ngươi toi mạng, một mình một người đi hoàng thành nhiệm vụ, cứu tử nhất sinh không nói, còn cứu trở về hai huynh đệ. Ngươi không chỉ không cảm kích Dật ca ngươi, ngược lại còn hoài nghi hắn?”

Nghe được Phương Cảnh Minh gầm lên, tiểu Thất và thủ hạ của hắn cả đám trợn tròn mắt, giống như đang nhìn người ngoài hành tinh nhìn Lý Dật, tựa hồ không thể tin được những lời Phương Cảnh Minh nói là sự thật.

“Còn suy nghĩ cái gì?” Phương Cảnh Minh cười mắng: “Nhanh lên một chút nhường ghế ngồi cho Dật ca ngươi, sau đó làm tốt thức ăn cùng rượu mang lên, đêm nay chúng ta phải hảo hảo chúc mừng một chút!”

“Dật ca, tiểu Thất vừa rồi đã nói sai, mong rằng Dật ca không nên tức giận...” Nghe được Phương Cảnh Minh vừa nói như thế, tiểu Thất lập tức từ chỗ ngồi đứng lên, vẻ mặt kích động nhìn Lý Dật.

Mà đám thủ hạ của tiểu Thất hai mắt như phát nhiệt nhìn Lý Dật, ánh mắt cực kỳ sùng bái!

Bọn họ gia nhập vào Hoa Nhân Bang với mục đích rất đơn giản, có thịt ăn, có rượu uống, có nữ nhân cùng ngủ, còn có một điểm chính là vì trở nên nổi bật!

Trở nên nổi bật, lại nói thật giản đơn, thế nhưng làm thật khó!

Hôm nay, bọn họ nghe được Lý Dật bằng vào lực lượng một người giết chết sáu mươi hắc quỷ của Phi Châu Bang không nói, còn cứu trở về hai huynh đệ của Hoa Nhân Bang, điều này làm sao không để cho họ sùng bái?

Nhìn biểu tình kích động của đám người tiểu Thất, Lý Dật hiểu được, qua ngày hôm nay, hắn đã triệt để đứng vững gót chân tại Hoa Nhân Bang!...

177. Chương 170 : Ngưỡng Mộ

Trong xe hơi, Tiểu Thất vẻ mặt kính nể nhìn Lý Dật nói: “Dật ca, Hồ ca thông báo cho tôi biết, Hải gia đã chuẩn bị rượu thịt, đang chờ anh về ăn mừng đại công đó.”

Nhìn vẻ ngưỡng mộ trên khuôn mặt Tiểu Thất. Lý Dật hiểu được, Tiểu Thất cùng những huynh đệ kia ở sâu trong nội tâm cũng đã bắt đầu tiếp nhận mình.

“Không phải cho tôi, mà là chuẩn bị cho mọi người chúng ta!” Lý Dật cười cười.

Tiểu Thất ngẩn ngơ: “Dật ca, chuyện lần này đều một mình anh làm, chúng tôi thật sự có phải làm gì đâu!”

“Mặc dù tôi hoàn thành nhiệm vụ, nhưng công lao thì phải chia đều cho mọi người!” Lý Dật biểu tình hào sảng nói.

Nghe Lý Dật nói, vẻ mặt của Tiểu Thất hơi có chút kích động, dường như hắn thực không ngờ Lý Dật sẽ nói như vậy.

Cảm nhận biểu tình của Tiểu Thất biến hóa vi diệu, Lý Dật cười thâm trong lòng, nguy tạo? Dường như cũng không khó lắm!

Đoàn xe ngừng lại ở trước môn khẩu.

Đường Hải mang theo Đường Hồ cùng Mạnh Thực ra chờ đợi mấy người. Những nhân vật cộm cán trong Hoa Nhân bang đợi đã lâu, thì chứng kiến Lý Dật và Tiểu Thất bước xuống xe, Đường Hải thần tình tươi cười đi lên, nói: “Tiểu Dật, tôi đã nghe được tin tức ở bên lão Phương, chuyện này giải quyết không tồi!”

Tuy nói như thế, nhưng Lý Dật rõ ràng cảm nhận được, lúc Đường Hải nói câu này, trong con ngươi hiện lên một đạo quang mang kì dị.

So sánh với Đường Hải mà nói, Đường Hồ lại mang biểu tình kích động nhìn Lý Dật!

Hắn đã nghe nói qua chuyện của Lý Dật, mặc dù kế hoạch có chút thay đổi, nhưng Lý Dật vẫn lẻ loi một mình ở trên biển giết chết sáu mươi người của Châu Phi bang, lại quay về cứu hai gã thuyền viên người trong Hoa Nhân bang, chuyện này đã đủ làm cho Đường Hổ sinh lòng kính nể đối với Lý Dật.

Còn...Mạnh Thục.

Ánh mắt của hắn nhìn Lý Dật vô cùng phức tạp, có hưng phấn cũng có lo âu.

Qua hành động lần này, Lý Dật biểu hiện ra thực lực, làm cho Mạnh Thục cảm thấy kế hoạch hợp tác cùng với hắn phi thường có hi vọng thành công. Nhưng đồng dạng, thực lực Lý Dật biểu hiện ra ngoài quá mức mạnh mẽ, mạnh đến nỗi khiến cho Mạnh Thục không dám tưởng tượng.

Dưới loại tình huống như hiện tại, Mạnh Thục thực hoài nghi, chờ sau khi Lý Dật chân chính nắm quyền Hoa Nhân bang, mình có khả năng cướp nổi vị trí đại ca ở trong tay của Lý Dật hay không?

Ngay tại lúc ba người đều theo đuổi suy nghĩ riêng trong đầu, Lý Dật cũng làm ra một bộ dạng hiên ngang lắm liệt nói: “Nợ máu phải trả bằng máu, đó là việc thiên kinh địa nghĩa. Nhưng để cho hai mươi vị huynh đệ dưới tuổi vàng có thể yên giấc, mới chính là việc quan trọng nhất!”

Lý Dật vừa nói xong, sắc mặt của mọi người lập tức thay đổi!

Đường Hải trên khóe mắt điên cuồng co giắt lên vài cái, ở trước mặt của hắn, những thành viên trong Hoa Nhân bang đều lộ ra biểu tình kích động.

Hiển nhiên, dưới tình huống này mà Lý Dật nói ra một câu như vậy, cũng không khỏi làm cho những thành viên trong Hoa Nhân bang thật tình rung động.

Nhất là...Đường Hổ. Với tính tình thanh niên thích nói chuyện nghĩa khí, sau khi nghe Lý Dật nói những lời này, thân mình đã không tự chủ được run run!

“Tiểu Dật, cậu báo thù cho bọn hắn, tôi nghĩ bọn hắn nhất định cũng thanh thản rồi.” Đường Hải rất nhanh lại diễn cảm, cười nói: “Tốt lắm, Tiểu Dật, ngày hôm nay thực đáng phải ăn mừng, chúng ta tạm thời không nói đến chuyện này nữa, đi, Hải thúc đích thân mời cậu dùng cơm tẩy trần!”

Sau đó dưới sự dẫn dắt của Đường Hải, đoàn người chậm rãi bước vào Túy Xuân Lâu.

Để chúc mừng đám người Lý Dật chiến thắng trở về, Đường Hải đã bao nguyên một khu đại sảnh phía tây của nhà hàng Túy Xuân Lâu.

Diện tích khu này cũng không tính quá lớn, đại khái chỉ rộng bằng một phần ba sân bóng rổ, bên trong bày biện mười hai cái bàn.

Trong đại sảnh, toàn bộ chỉ có thủ hạ của Mạnh Thục, mà thủ hạ Đường Hổ một người đều không đến.

Thấy cảnh tượng này, khóe miệng của Lý Dật khẽ lộ ra một nụ cười không dễ dàng phát hiện.

Đường Hải một mực dùng dư quang theo dõi, chứng kiến vẻ tươi cười trên khóe miệng của hắn, chân mày Đường Hải hơi nhíu lại, rồi cũng tỉnh bơ.

Trong đại sảnh, đám thủ hạ của Mạnh Thục trông thấy Lý Dật theo sau Đường Hải tiến vào, đều đem ánh mắt quắc nể về phía hắn. Hiển nhiên, tất cả bọn họ đã nghe nói qua sự tình.

Mặc dù bọn họ đều là thủ hạ dưới trướng Mạnh Thục, đối với Mạnh Thục thập phần trung tâm, nhưng sau khi biết được chuyện của Lý Dật, bọn họ đối với Lý Dật nhiều ít cũng nảy sinh ngưỡng mộ.

Dù sao, trong cuộc sống hắc đạo mà nói, năng lực mạnh mẽ, tuyệt đối sẽ được mọi người tôn trọng!

Chiến thần Trịnh Thiết Quân ở trong Thiên Tự Đầu của Mãnh Hổ bang được xưng là mạnh nhất, cũng bởi vì thời gian trẻ tuổi hắn uy mãnh thiện chiến, nên được coi là một viên mãnh tướng!

“Dật ca” Lúc này trong đám thủ hạ của Mạnh Thục, một nam nhân tên là Trương Thiết Trụ đứng dậy, cung kính kêu lớn.

Tiếng Dật ca vừa ra khỏi miệng, những thủ hạ còn lại của Mạnh Thục cũng không hẹn mà đồng thời đứng dựng lên, diễn cảm kích động nhìn Lý Dật, chính tề kêu lớn: “Dật ca!”

Chúng kiến cảnh tượng này, sắc mặt của Mạnh Thục trở nên có chút khó coi, trong lòng hắn muốn ngăn cản nhưng lại hiểu được, dưới tình huống này căn bản là không thể cản nổi.

Cùng Mạnh Thục tương phản, trên gương mặt Đường Hải thì lại lộ ra biểu tình vui sướng, bất quá trong nỗi vui sướng vẫn hơi đan xen một chút lo lắng!

Hiển nhiên, thủ hạ của Mạnh Thục trong Hoa Nhân bang là quần thể đặc biệt nhất, nhưng bọn hắn đều cam tâm tình nguyện kêu hai chữ “Dật ca”, vậy những người khác thì sao?

Trong lòng tuy rằng lo lắng điểm này nhưng bên ngoài Đường Hải vẫn cực kì phong độ, vỗ bả vai Lý Dật cười nói: “Cậu đi báo thù cho các huynh đệ đã chết, cấp cho bang hội chúng ta bao nhiêu mặt mũi, cậu đáng giá được tôn trọng!”

Lý Dật cười cười, không nói gì, lúc trước muốn giả bộ ngây tạo, cũng chính là muốn cái hiệu quả này.

Trên bàn tiệc trong đại sảnh bày biện đủ kiểu thức ăn Trung Quốc, rượu là loại Mao Đài thượng đẳng, vì buổi tiệc mừng công này, Đường Hải đã phải bỏ ra một ít vốn gốc.

Đương nhiên, chỉ có hai người Lý Dật cùng Mạnh Thục mới rõ ràng, mục đích buổi mừng công này của Đường Hải.

Sau khi nhập tiệc, bầu không khí bên trong đại sảnh có chút trở nên náo nhiệt, đám thủ hạ của Mạnh Thục đều sôi nổi đứng lên mời rượu Lý Dật, biểu tình tương đối kính trọng.

Làm anh hùng trong lòng mọi người, đương nhiên Lý Dật phải hưởng những đãi ngộ ưu ái.

Lý Dật tửu lượng mặc dù không cao, nhưng kiếp trước hắn học được của giáo quan một phương pháp thổ tức đặc thù, có thể bài trừ tửu khí ở trong khoảng thời gian ngắn, cho nên hắn không cự tuyệt bất luận một người nào mời rượu.

Dưới tình huống này, tuy Lý Dật uống khá nhiều, nhưng cuối cùng vẫn nhẹ nhàng bình tĩnh, trong đầu cũng coi như thanh tỉnh.

“A Dật, huynh đệ mời anh một chén!” Đường Hổ cũng uống khá nhiều, gương mặt hoàn toàn đỏ bừng, cái chén đều cầm không nổi, lúc nói chuyện bị sánh ra ngoài không ít rượu: “Anh chính là tấm gương cho các huynh đệ, ngày sau cần theo anh học tập!”

Nói xong, hai mắt Đường Hổ đục ngầu, quát lớn: “Các huynh đệ, các người nói có phải hay không?”

“Phải!”

Nhất thời, trong đại sảnh vang lên những tiếng hô lớn đinh tai nhức óc, ngoại trừ Đường Hải cùng Mạnh Thục ra, cơ hồ tất cả mọi người đều trả lời Đường Hổ.

Nguyên bản, thủ hạ Mạnh Thục cùng thủ hạ Đường Hổ luôn luôn không ưa đối phương, nhưng trong buổi hôm nay, bọn hắn đã thu hồi thành kiến với đối phương.

Tất cả chuyện này, đơn giản là vì Lý Dật.

Lý Dật nhìn những huynh đệ Hoa Nhân bang trong đại sảnh, chậm rãi giơ chén rượu lên, nói: “Tiểu Dật mới gia nhập bang hội, tư lịch còn quá mức thiếu cận, nhận được sự tôn trọng của các huynh đệ, trước tiên Tiểu Dật xin kính một chén!”

Nói xong, Lý Dật ngửa cổ giống như uống nước lạnh bình thường, trực tiếp đem rượu tưới vào trong bụng.

“Hảo!”

Chúng kiến màn này, mọi người đồng loạt trầm trồ khen ngợi.

“Ha ha! Dật ca quả nhiên hảo tửu lượng! Mọi người chúng ta cũng không sợ, đúng không?” Tiểu Thất đứng lên nói xong, đem chén rượu trong tay ném trên sàn nhà, sau đó rót một bát rượu tràn trề, nói: “Các huynh đệ cùng nhau dùng bát uống, như thế mới tỏ được lòng ngưỡng mộ của chúng ta đối với Dật ca!”

Lúc này, vô luận thủ hạ của Mạnh Thục hay Đường Hổ đều có chút ngà ngà say, tục ngữ nói, uống rượu sẽ tăng thêm lòng can đảm, cũng dễ dàng xúc động.

Nghe Tiểu Thất sảng khoái nói như vậy, đám thanh niên nhiệt huyết sôi nổi ném chén rượu trong tay đi, đổi thành bát lớn.

Người nào uống qua rượu để cũng biết, rượu cùng bia khác nhau rất nhiều. Rượu mang kinh lực cương mãnh, dễ dàng bị say. Nhất là ở trong tình huống vui vẻ uống quá chén.

Đám thanh niên này đều là thành phần lãn lộn hắc đạo, tuy rằng tửu lượng không sai, nhưng lúc trước đã uống nhiều rồi, hiện giờ đổi thành bát lớn, đến tám phần mọi người đều say xỉn!

Chứng kiến cảnh tượng này, Đường Hải hơi hơi nhíu mày, theo sau quay sang nói nhỏ với một gã tâm phúc ở bên cạnh, rồi ngẩng đầu nhìn Mạnh Thực cười nói: “Tiểu Mạnh, hôm nay mọi người uống rượu cũng không sai biệt lắm, thôi kêu huynh đệ của cậu trở về nghỉ ngơi đi.”

“Được, Hải thúc.” Tuy Mạnh Thực trong lòng hận Đường Hải sao không chết sớm một chút, nhưng ngoài mặt đối với Đường Hải vẫn tỏ vẻ kính trọng, dù sao nói như thế nào, hắn cũng mang thực danh là long đầu của Hoa Nhân bang tại Los Angeles.

Chứng kiến Mạnh Thực gật đầu, Đường Hải suất đầu mang người rời đi, mà biểu tình của Mạnh Thực cũng âm trầm bước giữa đại sảnh, nói: “Được rồi, rượu uống đã không sai biệt lắm, các huynh đệ trở về nghỉ ngơi thôi!”

Nếu bình thường, luận uy vọng của Mạnh Thực, đám thủ hạ nghe được câu này tự nhiên sẽ cùng nhau rời đi.

Nhưng...Giờ khắc này đám thủ hạ của hắn phần lớn đều say khướt, như thế nào còn nghe theo lời hắn?

“Mạnh ca, chúng ta uống cùng Dật ca chưa đủ đâu.”

“Phải rồi, Mạnh ca, chúng ta bồi thêm Dật ca uống vài chén nữa đi!”

....

Nghe được đám thủ hạ nói, Mạnh Thực nhíu mày trầm ngâm, cuối cùng không có phát hỏa, mà một mình rời khỏi nhà hàng.

Buổi tiệc ước chừng duy trì thêm ba tiếng thời gian, đến phút cuối cùng tan tiệc, ngoài trừ Lý Dật cùng vài người tửu lượng mạnh mẽ là bảo trì được thanh tỉnh, còn những người khác đều xiêu vẹo rời khỏi Túy Xuân Lâu.

Thời gian Lý Dật được người dìu về võ quán, Mạnh Thực sớm đã ở bên trong, ngồi tại đại sảnh trầm ngâm hút thuốc.

Chứng kiến Lý Dật được người dìu trở về, Mạnh Thực vốn muốn cùng Lý Dật đàm luận một chút, nhưng khi nhìn khuôn mặt của hắn đỏ bừng, cuối cùng bỏ qua ý niệm này, mà phân phó người kia, đưa Lý Dật trở về phòng nghỉ ngơi.

Đối với tình huống này, tự nhiên Lý Dật muốn lựa chọn giả ngu. Dù sao, tình hình bây giờ, thật sự không thích hợp cùng Mạnh Thực đàm luận những chuyện mẫn cảm.

Trở lại phòng, chờ gã thành viên Hoa Nhân bang rời đi, hắn mới cầm chén trà trên bàn, uống một hơi cạn sạch, cả người thoát nhìn thanh tỉnh hơn rất nhiều.

Nhẹ nhàng lắc đầu, Lý Dật châm một điếu thuốc lá, rồi hồi tưởng lại hết thấy chuyện tình phát sinh.

Đúng lúc này, chiếc điện thoại di động trong túi hơi rung lên.

Chiếc di động này lúc trước Kroff mua cho hắn, người biết số điện thoại này cũng không nhiều, chỉ có năm người Kroff, Mạnh Thực, Đường Hải, Đường Hồ cùng Phương Cảnh Minh mà thôi

Chẳng lẽ Đường Hải tìm ta?

Lý Dật trầm nghĩ ở trong lòng, móc điện thoại ra vừa nhìn, lại phát hiện là Kroff gọi điện thoại tới.

Mang theo nghi hoặc, Lý Dật nhận liên lạc, trong tai nghe tức thì vang lên thanh âm của Kroff: “Tiểu tử, mau tìm cách đến nhà tôi, có người muốn gặp anh.”

Lúc này, ngữ khí của Kroff không nhản nhở giống như thường ngày, mà phi thường nghiêm túc.

Điều này không khỏi làm cho Lý Dật phải nhản mặt: “Ai muốn gặp tôi?”

178. Chương 171 : Nàng Là Công Chúa, Tôi Không Phải Hoàng Tử (1)

Lý Dật cũng không lập tức đứng dậy, mà lẳng lẳng hút hết một điếu thuốc, mới quyết định đi gặp Kroff.

Tuy rằng Lý Dật không thể đoán được rốt cục là ai muốn gặp hắn, nhưng sau khi hắn nhớ lại những chuyện từ khi quen biết Kroff, cho rằng Kroff không có khả năng vô duyên vô cớ hại hắn.

Làm ra quyết định, Lý Dật thay một bộ âu phục màu lam nhạt, đơn giản thu thập mọi thứ, liền đi ra phòng.

Trong đại sảnh, bởi vì những thủ hạ của Mạnh Thực uống quá nhiều, cũng không có người luyện quyền, mà Mạnh Thực cũng không biết đã đi đâu, cả đại sảnh chỉ có hai thủ hạ Mạnh Thực đang ngồi nói chuyện phiếm.

“Dật ca.” Thấy Lý Dật đi vào đại sảnh, hai gã thanh niên cũng không đi tham gia ăn mừng thắng lợi liền sôi nổi đứng dậy, cung kính nhìn Lý Dật kêu lên. Tuy rằng bọn họ không đi tham gia chúc mừng, nhưng cũng biết hết thấy những chuyện Lý Dật đã làm trên biển.

Lý Dật hướng hai người khẽ mỉm cười nói: “Nếu Mạnh ca trở về, nói cho hắn biết, tôi có việc ra ngoài một chuyến.”

“Đã biết, Dật ca.” Hai người thần tình cung kính đáp.

Lý Dật không nói gì nữa, mà lập tức đi ra đại sảnh.

Sau khi đi ra vô quán, Lý Dật ngăn một chiếc taxi đi vào nội thành, nhà của Kroff nằm tại đoạn đường hoàng kim, giá nhà nơi đó thập phần sang quý, nguyên bộ nhà lầu kia cũng đủ mua một tòa biệt thự không tệ ở vùng ngoại thành. Nhưng Kroff lại có thói quen ngược hẳn với kẻ có tiền, hắn không thích địa phương quanh quẽ, mà lại ưa thích náo nhiệt, lúc Lý Dật còn ở chung một chỗ với hắn, mỗi ngày hắn đều chạy tới câu lạc bộ đêm cũng đã thấy được.

Trước khi đến nhà Kroff, Lý Dật xuyên thấu qua kính chiếu hậu phát hiện, phía sau cũng không có xe theo dõi.

Đối với việc này, Lý Dật cũng thập phần rõ ràng, tuy rằng hắn đã hoàn toàn đứng vững gót chân tại Hoa Nhân Bang, lại thật nổi bật, hơn nữa hắn còn có tác dụng rất lớn trong mắt Đường Hải. Dưới dạng tình hình này, Đường Hải tự nhiên sẽ không phái người đi nhìn chăm chăm từng cử động nhỏ nhất của Lý Dật, mặt khác, Đường Hải cũng rõ ràng, với thực lực của Lý Dật, nếu hắn phái người nhìn chăm chăm Lý Dật, tất sẽ bị Lý Dật phát hiện, đến lúc đó hóa khéo thành vụng.

Ước chừng bốn mươi phút sau, Lý Dật vì bảo hiểm nên xuống xe trong nội thành Los Angeles, địa điểm còn cách nhà Kroff một khoảng cách.

Khi Lý Dật đi vào nhà Kroff, đã qua khỏi một giờ sau.

Lúc trước, khi Lý Dật còn ở nhà Kroff, Kroff cơ hồ mỗi ngày đều đối đàn bà, những nữ nhân kia toàn bộ đều là hồng bài của các câu lạc bộ đêm tại Los Angeles.

Lúc này đây, cũng không ngoại lệ, ở trong nhà của Kroff cũng có một người đàn bà.

Nhưng trực giác nói cho Lý Dật, người đàn bà này khác hẳn những người đàn bà trước kia từng tới nhà Kroff.

Nữ nhân ngồi trên sofa trong phòng khách nhà Kroff có mái tóc dài ánh vàng rực rỡ, tóc dài choàng qua đầu vai của nàng, ngũ quan của nàng thập phần tinh xảo, mặt đeo kính đen, dù kính đen có thể che đi ánh mắt sắc bén của nàng, nhưng vẫn không thể che giấu được khí chất của nàng. Cả người nàng ngồi nơi đó, lại làm cho người ta có loại cảm giác băng lãnh.

Một người đàn bà như vậy, Lý Dật tự nhiên sẽ không tin tưởng là một kỹ nữ, huống chi, trên ghế sofa, nữ nhân ăn mặc rất nghiêm túc, trên người không có chút hương vị của phong trần nữ tử.

Kroff đóng cửa phòng, thấy Lý Dật đang đối diện với nữ nhân trên sofa, bèn cười hi hi giới thiệu: “Darling, đó là ...”

“Lý tiên sinh, tôi xin giới thiệu, Haise Lin, là người của cục điều tra liên bang.” Không đợi Kroff nói hết lời, Haise Lin đứng dậy, vẻ mặt lạnh lùng nói.

Dù mới nhìn thấy nữ nhân, trong lòng Lý Dật hơi có chút kinh ngạc, bất quá hắn che giấu rất tốt, vẻ mặt của hắn thực bình tĩnh, nghe được Haise Lin giới thiệu, hắn thật thân sĩ cười cười: “Lý Dật.”

Kroff tựa hồ có thể nhận thấy được mùi thuốc súng trong không khí, lập tức đi tới giữa hai người, cười hi hi nói: “A ha, tôi nói hai người, không cần lạnh lùng như thế. Lý, anh không cần quá mức hạn chế, cứ giống như trước đây, xem nơi này là nhà của anh. Kỳ thật, Haise Lin gọi anh đến cũng không có ý tứ gì khác, chỉ muốn hỏi anh một vài vấn đề.”

Trong lòng Lý Dật đã sớm đoán được điểm này, bởi vậy cũng không biểu hiện ra điều gì bất mãn.

Cùng lúc đó, Kroff có chút tức giận nhìn Haise Lin nói: “Haise Lin, anh hi vọng em hiểu rõ ràng, Lý là bạn của anh, thỉnh thu hồi vẻ lạnh lùng của em, nhiều ít biểu hiện một chút nhiệt tình, được không?”

Nghe được Kroff nói, khóe mắt Haise Lin nhảy lên vài lần, cũng không nói gì.

Chứng kiến mâu thuẫn nho nhỏ này, trong lòng Lý Dật không khỏi tạo nên một tia gợn sóng: Chẳng lẽ Kroff cùng nữ nhân này có quan hệ đặc thù?

Nhớ tới thân phận Kroff, cùng ngày thường Kroff hay lộ ra vẻ bi thương, trực giác nói cho Lý Dật, Kroff cùng nữ nhân tên Haise Lin này có quan hệ không đơn giản.

Làm cho Lý Dật thật không ngờ chính là, Haise Lin nghe được lời Kroff nói, thế nhưng lại lộ ra vẻ mỉm cười với hắn, tuy rằng thực miễn cưỡng, nhưng Haise Lin vì một câu của Kroff lại thay đổi thái độ với Lý Dật, điều này càng thêm khẳng định ý nghĩ trong lòng Lý Dật.

“Cô đã là bạn của Kroff, như vậy cô có vấn đề gì cứ việc hỏi đi, nếu tôi biết sẽ nói cho cô.” Lý Dật khẽ cười nói, nói tuy rằng nói như thế, nhưng trong lòng Lý Dật như gương sáng, biết Haise Lin muốn hỏi điều gì.

Kroff nghe Lý Dật nói như thế, cười cười nói: “Lý, anh nói chuyện với Haise Lin trước, tôi đi gọi điện thoại đặt cơm, chúng ta đã một thời gian không gặp mặt, hôm nay nhất định phải cùng nhau ăn bữa cơm.”

Dứt lời, Kroff rất biết điều rời khỏi phòng khách, để lại không gian cho Lý Dật cùng Haise Lin.

Kroff vừa rời đi, biểu tình Haise Lin lập tức khôi phục lại vẻ băng lãnh, nhìn chằm chằm Lý Dật, gần từng tiếng hỏi: “Lý tiên sinh, tôi muốn biết, cho tới hôm nay anh đang muốn làm gì.”

“Tiểu thư mỹ lệ, tuy rằng tôi không rõ ràng lắm quan hệ giữa cô và Kroff, nhưng tôi nhìn ra được, quan hệ giữa hai người rất không tồi.” Lý Dật nghe hỏi một đằng, trả lời một nẻo: “Cho nên, cô muốn hỏi cái gì cứ trực tiếp hỏi đi, không cần vòng quanh như vậy, cũng không cần nghiêm túc như thế.”

“Đương nhiên, tôi cũng không phải khinh thường nghề nghiệp của cô.”

Lý Dật nói làm Haise Lin có chút khó chịu, bất quá nghĩ lại lời Kroff vừa nói, nàng vẫn nhịn xuống lửa giận trong nội tâm, cổ quái cười cười nói: “Được rồi, Lý tiên sinh, căn cứ tình báo tôi bắt được, anh mang theo một nhóm Hoa Nhân Bang đến Vịnh San Pedro, sau đó anh một mình ngồi thuyền ra biển, có đúng không?”

“Phải.” Lý Dật thật rõ ràng gật đầu.

Lý Dật biểu hiện sáng khoái như thế làm cho Haise Lin có chút kinh ngạc, bất quá nàng dù sao cũng làm việc trong cục điều tra liên bang, năng lực khống chế tâm tình cũng không tệ, cũng không biểu lộ vẻ kinh ngạc trên mặt, mà tiếp tục nghiêm mặt hỏi: “Như vậy, anh có thể nói anh đi để làm gì?”

“Đám hắc quỷ Phi Châu Bang đoạt đường vận chuyển của Hoa Nhân Bang chúng tôi, tôi ra biển đối phó bọn họ!” Lý Dật cười lạnh một tiếng, giả vờ làm ra biểu tình phẫn nộ.

Haise Lin có chút khiếp sợ: “Một mình anh đi đối phó người của Phi Châu Bang ngoài biển?”

“Nga, không, Haise Lin tiểu thư, cô hiểu lầm ý tứ của tôi.” Lý Dật nhàn nhạt cười: “Đám người Phi Châu Bang là chiến sĩ trời sinh. Bọn họ đều có súng ống, một mình tôi làm sao là đối thủ của bọn họ? Tôi chỉ là đi trinh sát mà thôi.”

“Người của Phi Châu Bang chết trên biển, mà người của anh vốn không hề rời khỏi cảng, đây là vì sao?” Haise Lin lạnh lùng nhìn chằm chằm con người Lý Dật, nỗ lực muốn từ trong mắt Lý Dật phán đoán hẳn có nói xạo hay không.

Nhưng làm nàng bất đắc dĩ chính là, con người của Lý Dật giống như động không đáy màu đen, đen kịt mà lại thâm thúy, căn bản không để nàng xem ra cái gì.

Lý Dật không lập tức trả lời nàng nói, mà cực kỳ bất nhả huyết sáo một tiếng, sau đó mới cười trả lời: “Haise Lin tiểu thư xinh đẹp, lẽ nào cô không biết chuyện đã xảy ra trên biển sao?”

Thấy hình dạng cà lơ phất phơ của Lý Dật, Haise Lin lại không hề phát hỏa, mà chỉ thoáng thất thần một chút. Động tác huyết sáo kia chính động tác chiêu bài của Kroff, Lý Dật lơ đãng làm ra, cũng đã câu dẫn một ít hồi ức của Haise Lin.

Tâm lý tổ chất của Haise Lin rất không tệ, sau thoáng thất thần ngắn ngủi, nàng trầm giọng nói: “Tôi đương nhiên không hiểu rõ xảy ra chuyện gì, nếu như tôi biết, còn gọi anh tới làm gì?”

“Haise Lin tiểu thư xinh đẹp, tôi không dối gạt cô, nguyên bản Hoa Nhân Bang chúng tôi muốn ở trên biển phục kích đám hắc quỷ của Phi Châu Bang! Cô cũng biết, chúng ta bị Phi Châu Bang đoạt đi đường vận chuyển, giết chết hai mươi mấy huynh đệ, cừu này không thể không báo!” Lý Dật lộ ra biểu tình âm trầm: “Bất quá, Thượng Đế tựa hồ thập phần quan tâm chúng ta, người của Phi Châu Bang không đợi chúng ta xuất thủ, đã chết ngoài biển rộng.”

“Bọn họ không phải do anh giết chết sao?” Haise Lin lạnh lùng hỏi.

Lý Dật cười lạnh một tiếng nói: “Haise Lin tiểu thư xinh đẹp, cô là thành viên của cục điều tra liên bang nước Mỹ, tôi nghi hỏi cô, cô có nắm chắc một mình ra biển giết chết sáu mươi tên hắc quỷ của Phi Châu Bang không?”

Lý Dật nói làm Haise Lin ngạc nhiên, rất hiển nhiên, nàng làm không được!

Mặc dù nàng có địa vị không thấp trong cục điều tra liên bang, hơn nữa bản thân có thân thủ không tệ, thế nhưng nàng cũng rõ ràng thực lực của thành viên Phi Châu Bang, một người đi ra, ngoại trừ chịu chết không có loại giải thích thứ hai.

“Bọn họ chết như thế nào?” Giọng nói của Haise Lin có chút không nhịn được, nàng xem ra Lý Dật là một người khó chơi, thế nhưng ngại quan hệ giữa Lý Dật và Kroff, nàng không thể phát hỏa với Lý Dật, càng không thể bắt Lý Dật mang đi, bằng không, nàng có thể bảo chứng, nàng sẽ bị Kroff trút lửa giận cực lớn!

Mà đây là điều mà nàng không muốn đối mặt.

Lý Dật không lập tức trả lời Haise Lin, mà cầm lấy xì gà trên bàn, châm lửa, thích ý hút một hơi, mới nói: “Kỳ thực, lúc đó tôi nhìn thấy tất cả, tôi cũng rất khiếp sợ. Ngày đó, tôi núp ở phiến hải vực kia, chờ người đến tiếp ứng, kết quả tôi nhìn thấy thuyền buôn lậu của Phi Châu Bang đến gần. Phát hiện này làm cho tôi rất sốt ruột, dù sao, chúng ta vốn dự định phục kích làm người Phi Châu Bang trở tay không kịp. Nga, rất xin lỗi, trong tiếng Trung Quốc chúng ta, trở tay không kịp chính là ý nghĩa lúc đối phương không kịp chuẩn bị mà đánh lén. Lúc đó, tuy rằng tôi rất gấp, thế nhưng tôi cũng không có biện pháp, tôi có thể làm chỉ là đợi. Kết quả, tôi nhìn thấy một màn rất thần kỳ.”

179. Chương 171 : Nàng Là Công Chúa, Tôi Không Phải Hoàng Tử (2)

“Một phi cơ trực thăng vũ trang đột nhiên xuất hiện trên biển rộng, sau đó người trên phi cơ và đám hắc quỷ trên hai thuyền buôn lậu tranh chấp một phen, cuối cùng xảy ra xung đột, bọn họ công kích lẫn nhau!” Lý Dật cực kỳ thoải mái phun ra một ngụm khói, nói: “Đám hắc quỷ Phi Châu Bang đúng là đồ con lợn,

bọn họ đi nổ súng với phi cơ trực thăng kia, đó không phải là muốn chết sao? Kết quả thật giản đơn, hai chiếc thuyền hàng bị phi cơ trực thăng giết chết! Hai viên đại pháo trực tiếp cho hai chiếc thuyền hàng nổ thành một đồng phế tích.”

Nghe xong Lý Dật trả lời, Haise Lin nhủ mày, nỗ lực muốn từ trên mặt Lý Dật phát hiện gì đó, thế nhưng nàng tiếc nuối phát hiện, đôi mắt ánh mắt của nàng, Lý Dật chỉ thích ý hút xì gà, trên mặt tìm không được một tia khẩn trương.

“Chuyện này phát sinh tại lúc nào?” Haise Lin thu hồi ánh mắt, một lần nữa điều chỉnh tâm tình.

Nghe được những lời này của Haise Lin, Lý Dật khẳng định thêm ý nghĩ trước đó của mình, biểu tình trở nên càng thêm dễ dàng: “Khoảng thời gian chạng vạng, cụ thể thì tôi không rõ ràng lắm.”

“Anh ở lại phiên hải vực thời gian bao lâu?” Haise Lin trầm giọng hỏi.

Lý Dật nói: “Ồ nhiều tiếng đồng hồ.”

“Kế tiếp lại xảy ra chuyện gì?” Haise Lin có chút khẩn cấp hỏi.

Lý Dật làm bộ suy tư một phen, nói: “Tối ngày thứ hai, phi cơ trực thăng vũ trang lại lần nữa đi tới phiên hải vực, đồng thời lại xảy ra xung đột lần thứ hai với hai thuyền hàng Phi Châu Bang. Chỉ là khác ngày đầu tiên, lần này Phi Châu Bang cũng triển khai phản kích. Kết quả, đạn pháo của phi cơ trực thăng vũ trang tạc hủy thuyền hàng buôn lậu của Phi Châu Bang, đồng thời Phi Châu Bang cũng bắn rơi phi cơ trực thăng vũ trang kia.”

“Chết tiệt, đám hắc quỷ thế nào có thể bắn rơi phi cơ trực thăng vũ trang? Bọn họ dùng loại vũ khí gì?” Haise Lin tựa hồ có chút không thể tin được.

Lý Dật ngậm xì gà trong miệng, xòe hai tay nói: “Rất xin lỗi, lúc đó trời rất tối, hơn nữa tôi không ở trên thuyền, tự nhiên không thấy rõ rốt cục xảy ra chuyện gì, tôi chỉ thấy được ba đoàn lửa lớn, không hơn.”

“Lúc đó anh ở đâu thấy?” Haise Lin hỏi tưởng câu trả lời của Lý Dật, trầm giọng hỏi.

Lý Dật rất thẳng thắn đáp: “Trên một hải đảo.”

Lời tuy nói như vậy, thế nhưng Lý Dật rõ ràng, gần đường vận chuyển có không ít hải đảo, mà thuyền của quân đội không thể đi qua, khả năng Haise Lin đi điều tra rất thấp. Huống chi, Lý Dật lại cho phi cơ trực thăng vũ trang không người lái bay trên không, quỷ biết cuối cùng bị bạo tạc ở nơi nào.

“Lý tiên sinh, tuy rằng anh là bạn của Kroff, thế nhưng tôi phải cảnh cáo anh, phi cơ trực thăng vũ trang của hải quân cảnh vệ đội đã mất tích, điều này khiến cho quân đội cường liệt bất mãn.”

“Quân đội muốn cục điều tra liên bang chúng ta tra ra chuyện này. Nguyên bản, chuyện trọng yếu như vậy tôi phải đưa anh mang đi. Thế nhưng, nếu anh đã là bạn của Kroff, như vậy tôi không thể làm thế. Thế nhưng, anh phải rõ ràng, nếu như anh nói dối, hạ tròng sẽ là gì.” Haise Lin nỗ lực uy hiếp Lý Dật.

Hắc! Biểu tình, giọng nói, ánh mắt thật giống như một người vợ, nàng và Kroff có quan hệ gì đây?

Nhìn biểu cảm của Haise Lin, Lý Dật thâm nghĩ trong lòng một câu, cũng làm vẻ mặt vô tội nói: “Haise Lin tiểu thư xinh đẹp, bởi vì cô là bạn của Kroff, cho nên tôi không hề giữ lại đem những gì mình biết hết thấy nói cho cô, chính là cô cứ hoài nghi tôi! Điều này làm cho tôi thật thất vọng.” Biểu tình vô tội của Lý Dật làm Haise Lin hơi có chút xấu hổ, nàng khe khẽ thở dài, không nói gì nữa.

Lúc này, vẻ mặt Kroff xanh mét từ phòng kế bên đi ra, nhìn Haise Lin trầm giọng nói: “Haise Lin, bạn của tôi đã nói cho em biết hết thấy những gì hấn biết, tôi hi vọng em không nên tiếp tục dây dưa nữa. Chết tiệt, quân đội nước Mỹ phần nộ mắc mớ gì tới em? Hơn nữa, phi cơ trực thăng vũ trang của quân đội Mỹ bị mất, đem lửa giận trút xuống cục điều tra liên bang, con mẹ nó không phải gây nháo sao? Còn em nữa, tuy rằng chuyện này do em phụ trách, nhưng em không có nghĩa vụ nhất định phải tra ra chuyện này, đúng không?”

“Kroff, em có nghĩa vụ.” Haise Lin có chút ủy khuất phản bác.

Kroff cực kỳ bất nhả lau nước mũi, nói: “Được rồi, coi như em có nghĩa vụ. Chính là, em cũng không cần đem chuyện Lý Dật mới nói hồi báo thủ trưởng của em, đúng không? Em ngẫm lại, nếu em làm như vậy, em sẽ tiết kiệm được bao nhiêu thời gian và tâm tư?”

Nói tới đây, sắc mặt Kroff có chút âm trầm, trong con người toát ra một loại cảm tình giống như bi ai.

Nhìn biểu tình oán khí của Kroff, Haise Lin thoáng run lên, theo sau đứng dậy nói: “Thật xin lỗi, Kroff, em cũng có công việc của em.”

Nói xong, Haise Lin giống như đang chạy trốn, trực tiếp rời khỏi nhà Kroff, tầm lưng thoát nhìn có chút ưu thương.

Mà Kroff đặt mông ngồi lên sofa, cầm lấy chai rượu trên bàn, hưng hăng uống vài ngụm, không nói gì, sắc mặt âm trầm hút xì gà.

Chứng kiến bộ dáng này của Kroff, Lý Dật cũng không mở miệng hỏi gì, trên thực tế, hắn đã đoán được một ít.

“Hắc! Lý, có phải anh cảm thấy có chút buồn cười hay không?” Kroff hưng hăng hút vài hơi xì gà, ánh mắt đỏ lên nói: “Tên dâm côn như Kroff tôi đời này mới tin có tình yêu, càng kỳ quái hơn chính là, nữ nhân tôi yêu lại là một cô gái của cục điều tra liên bang! Con mẹ nó càng buồn cười chính là, nữ nhân này cũng yêu tôi.”

“Kroff...” Lý Dật cố gắng nói gì đó.

Kroff khoát tay, ha ha cười nói: “Toàn bộ California đều suy đoán tình báo của tôi từ nơi nào tới, chính là đám ngu ngốc kia nằm mơ cũng không biết được, tình báo của tôi là do cục điều tra liên bang nước Mỹ cấp cho!”

Sau khi cười to, sắc mặt Kroff hơi trắng bệch, thân thể hưng hăng run rẩy lên, hắn cố gắng dùng nicotin gây tê nổi đau trong lòng, nhưng hiệu quả cũng không rõ ràng.

Lý Dật hiểu được, giữa Kroff và Haise Lin nhất định có câu chuyện nào đó, nhưng hắn cũng không có thói quen tìm hiểu sự riêng tư của người khác, cho nên rất biết điều lựa chọn trầm mặc.

“Lý, anh cảm thấy được Haise Lin thật sự yêu tôi sao?” Kroff bỗng nhiên ngừng đầu, dùng một loại ánh mắt cực kỳ đáng thương nhìn Lý Dật, diễn cảm vừa chờ mong lại sợ hãi.

Nhìn bộ dáng của Kroff, Lý Dật nhẹ thở dài, sau đó gật gật đầu.

“Thật sự?” Kroff có chút kích động.

Lý Dật gật đầu, tuy rằng hắn không rõ ràng lắm vì sao Haise Lin lại yêu Kroff, nhưng hắn có thể khẳng định, địa vị của Kroff trong lòng Haise Lin thật đặc thù, theo cách nói chuyện giữa hai người là có thể nhìn ra được.

Thấy Lý Dật lại gật đầu, Kroff đột nhiên nở nụ cười, cười đến không kiêng nể gì.

“Ha ha...”

Sau trận cười to, Kroff bỗng nhiên cầm chai rượu trên bàn, hưng hăng nện lên vách tường, chai rượu trong nháy mắt bị nện thành phần vụn.

“***, nữ nhân chết tiệt này rốt cục là muốn làm gì?” Kroff cực kỳ phần nộ quát.

Giờ khắc này, Lý Dật chứng kiến, một giọt nước mắt ghen khuất từ trong vành mắt Kroff chảy ra.

“Kroff, rốt cục là sao vậy?” Thấy một màn như vậy, Lý Dật cảm thấy được phải để Kroff nói ra lời trong lòng, dù sao như vậy sẽ thoải mái hơn rất nhiều, Lưu Tư Cẩm đã từng là vết xe đổ.

Kroff hưng hăng hút vài hơi xì gà, mới nói: “Lý, tôi nằm mơ cũng thật không ngờ, tôi quen cô gái này ở câu lạc bộ đêm, đêm hôm đó, tôi chúc say năng, sau đó chiếm được thân thể của nàng.” Nói tới đây, trên mặt Kroff lộ ra ý cười hạnh phúc.

“Lý, anh cũng biết, loại ác ôn như tôi ở loại chuyện tìm một người đàn bà phát sinh tình một đêm, đây là chuyện rất bình thường, song phương ngày hôm sau cũng sẽ đem loại chuyện này quên đi không còn một mảnh, sau đó đường ai nấy đi.” Kroff lộ ra vẻ thập phần khó hiểu: “Nhưng người đàn bà kia lại ở suốt một tháng trong khách sạn với tôi. Một tháng này, nàng không cho tôi chạm vào nàng, cũng không cho tôi ra khách sạn, nếu không sẽ giết tôi! Anh cũng biết, để cho một nam nhân đối mặt một nữ nhân khêu gợi, lại không thể nắm cả tay, đây là chuyện rất thống khổ.”

“Một tháng sau, nàng cho tôi rời khỏi khách sạn. Hơn nữa nói cho tôi biết, nếu tôi đem tình báo nàng cấp cho ra ngoài buôn bán, sẽ kiếm được tiền. Tôi lúc đó chỉ là một tên lưu manh không có lý tưởng, chuyện có thể kiếm tiền đương nhiên tôi nguyện ý làm. Sau đó, tôi nhờ vào tình báo của nàng, thành kẻ cung cấp tình báo lớn nhất Los Angeles. Nàng cũng chưa từng nói yêu tôi, tuy nhiên từng thời khắc đều chú ý cuộc sống của tôi, thậm chí vì bảo hộ tôi, cũng tự mình chọn lựa bảo tiêu!” Kroff nói tới đây, cơ mặt vặn vẹo: “Từ trước, tôi chỉ là một kẻ đáng thương, một kẻ đáng thương khi nhìn thấy cảnh sát phải kêu bằng ông nội. Là nàng cho tôi tất cả! Mặc dù tôi chưa từng nói lên lời yêu thương chân chính, nhưng tôi cũng biết về những câu chuyện tình yêu! Tuy tôi biết nàng yêu tôi là một chuyện thật vớ vẩn, nhưng tôi cũng nhận thấy được không đúng. Cho nên tôi hỏi nàng, anh đoán nàng trả lời thế nào?”

Lý Dật lắc đầu, hẳn có thể đoán ra long đầu hắc bang từng ám sát Kroff là bị Haise Lin xử lý, tuy nhiên không đoán được Haise Lin trả lời Kroff thế nào.

Thấy Lý Dật lắc đầu, Kroff nở nụ cười, cười vô cùng tự giễu: “Nàng nói cho tôi biết, nàng quả thật yêu tôi. Tuy nhiên nàng không thể ở chung một chỗ với tôi, đúng vậy! Cha của nàng là nghị sĩ nghị viện nước Mỹ, nàng lại là thành viên của cục điều tra liên bang Mỹ. Mà tôi sao? Tôi chỉ là một con trùng đáng thương mà thôi, tôi làm sao có thể sống chung một chỗ với nàng?”

“Nàng là công chúa, mà tôi không phải là hoàng tử, tôi chỉ là một con trùng đáng thương.” Nói tới đây, Kroff nhắm hai mắt lại: “Có lẽ, Thượng Đế làm cho nàng yêu tôi, đó là muốn ban phúc cho tôi đi?”

Giờ khắc này, Kroff rơi nước mắt đầy mặt.

180. Chương 172 : Ngồi Không Yên

Chỉ có Lý Dật hiểu được, tuy rằng hiện tại Kroff coi như là danh nhân của hắc đạo California, thân phận, địa vị, tiền tài ba thứ đều có, thế nhưng trong lòng Kroff luôn luôn tự ti.

Để che giấu phần tự ti trong nội tâm, Kroff dùng một loại sắc mặt nhà giàu mới nổi để đối mặt với cuộc sống, đây tuy là phương thức lừa mình dối người, mang theo một ít tinh thần chơi nổi, thế nhưng Lý Dật hiểu được, Kroff ngoại trừ làm như vậy, tựa hồ không còn biện pháp nào khác.

Về phần muốn Kroff cưới Haise Lin làm vợ, đây hầu như là chuyện không có khả năng!

Lúc Lý Dật rời khỏi chỗ Kroff, sắc trời đã tối, ánh sáng đèn neon chiếu sáng cả tòa thành thị.

“Lý tiên sinh.” Lý Dật vừa ra khỏi cửa, một gã người da đen thân thể khô ngô đi tới, nhìn Lý Dật kêu một tiếng.

Lý Dật liếc mắt nhìn người da đen này, lập tức nhận ra đối phương là bảo tiêu của Kroff, vì vậy mỉm cười hỏi: “Chào, có việc gì thế?”

“Haise Lin tiểu thư muốn tôi chuyển cáo Lý tiên sinh, nàng tặng cho tiên sinh một kiện lễ vật.” Sắc mặt bảo tiêu của Kroff nghiêm túc nói.

Trong lòng Lý Dật khẽ động, sau đó tựa hồ đoán được điều gì, nói: “Haise Lin tiểu thư muốn tôi làm gì? Tôi cũng không nghĩ, thế giới này lại có bữa cơm trưa miễn phí.”

“Haise Lin tiểu thư nói, Lý tiên sinh ở một ý nghĩa nào đó là người bạn chân chính đầu tiên của Kroff tiên sinh. Nàng mong muốn lúc nào Lý tiên sinh rảnh rỗi có thể liên lạc với Kroff tiên sinh.” Bảo tiêu của Kroff trầm giọng nói.

Haise Lin, Haise Lin, cô làm như vậy lại có tác dụng gì?

Nhớ tới dáng dấp thương cảm khi nãy của Kroff, trong lòng Lý Dật thoáng thở dài, theo hần xem ra, Kroff xem hần là bạn hơn phân nửa là vì trên người bọn họ có điểm gì đó giống nhau, thuộc về đồng bên tương liên mà thôi!

Thấy Lý Dật còn muốn rời đi, bảo tiêu của Kroff đầu tiên là hơi nao nao, sau đó nói: “Lý tiên sinh, ngài không muốn biết, Haise Lin tiểu thư muốn tặng lễ vật gì cho ngài sao?”

“Kroff xem tôi là bạn, như vậy tôi cũng xem hần là bạn, Haise Lin căn dặn chỉ là dư thừa thôi.” Lý Dật không quay đầu lại, thanh âm bình thản mà tự tin truyền vào trong tai người bảo tiêu da đen: “Về phần lễ vật Haise Lin đưa cho tôi, tôi đã biết là thứ gì.”

Lý Dật nói làm người bảo tiêu da đen thoáng sửng sốt một chút, tựa hồ hần thật không ngờ Lý Dật lại đoán được Haise Lin muốn tặng gì, càng thật không ngờ chính là đây là lần đầu tiên Lý Dật đi tới nước Mỹ, cũng là lần đầu tiên thẳng thắn thành khẩn xem một tên tiểu nhân là một người bạn.

Trên thế giới này bất luận là thành phố lớn nào cũng có ba đặc điểm giống nhau, nhiều người, nhiều kiến trúc, nhiều xe.

Los Angeles là thành thị đứng thứ hai của nước Mỹ, tự nhiên cũng có cả ba đặc điểm này. Mặc dù sắc trời đã tối, thế nhưng dòng xe cộ trên đường cũng không hề giảm bớt. Ngược lại còn có xu thế muốn tăng thêm. Hiển nhiên, đối với người thích sống về đêm mà nói, đêm tối là thời gian mà bọn hần lui tới.

Trên đường, tùy ý có thể nhìn thấy những chiếc xe xa hoa có rèm che, còn xe thể thao thì ít hơn một chút.

Dù sao, nơi ở của Kroff cũng là khu trung tâm, mà khu trung tâm luôn chật chội, lái xe thể thao hơn phân nửa chính là chịu tội.

Lý Dật đứng bên đường đợi đến gần mười phút, mới ngăn được một chiếc xe taxi.

Trên đường về khu phố Tàu, Lý Dật nhận được điện thoại của Đường Hải, trong điện thoại, Đường Hải hẹn Lý Dật cùng ăn cơm chiều.

Lý Dật vui vẻ đáp ứng, đồng thời lợi dụng thời gian ngồi trên xe, suy nghĩ mục đích Đường Hải muốn gọi hần cùng ăn cơm.

Năm mươi phút sau, xe taxi đến khu phố Tàu, Lý Dật thanh toán tiền xe, thẳng đến nhà Đường Hải.

Lúc Lý Dật đến nhà Đường Hải, Đường Hải đang ngồi trong phòng ăn đợi Lý Dật.

Bên trong phòng ăn chỉ có một mình Đường Hải, cơm nước trên bàn cũng không gọi là phong phú, bốn món một canh, bất quá theo màu sắc của bốn món ăn, là có thể nhìn ra tiêu chuẩn của đầu bếp thật không kém.

“Hôm nay Hồ tử ra ngoài, đến, hai người chúng ta ngồi xuống từ từ ăn.” Đường Hải thấy Lý Dật vào cửa, mỉm cười vẫy tay chào Lý Dật.

Thấy cử động của Đường Hải, tên trung niên đưa Lý Dật vào nhà thức thời lui xuống.

Từ trong miệng Đường Hồ, Lý Dật biết được tên trung niên kia có biệt hiệu là lão Quỷ, có người nói hần theo Đường Hải đã nhiều năm, là bảo tiêu kiêm tài xế của Đường Hải.

Với việc này, Lý Dật hiểu được, địa vị của hần cũng giống như địa vị lão Miêu trong lòng Tiêu Thanh Sơn, lão Quỷ là tâm phúc tuyệt đối của Đường Hải!

Chỉ là lão Quỷ cấp cho Lý Dật cảm giác không nguy hiểm được như lão Miêu, thực lực hai người họ chênh lệch rõ ràng.

Thấy sắc mặt Lý Dật bình tĩnh ngồi xuống, trong con ngươi của Đường Hải hiện lên một đạo ánh mắt phức tạp, sau đó hần điều chỉnh một chút tâm tình nói: “Buổi trưa nay cậu uống rượu không ít, tôi vốn tưởng rằng cậu sẽ nghỉ ngơi ở vô quán. Cho nên mới tìm cậu nói chuyện, thật không ngờ tửu lượng của tiểu tử ngươi lại kinh khủng như vậy, không ngờ cũng không cần ngủ.” Khác với kiểu nói chuyện trước kia, giọng nói của Đường Hải làm cho người ta có một loại cảm giác thân thiết, loại cảm giác này đối với Lý Dật mà nói vừa quen thuộc vừa xa lạ. Đã từng vì cảm giác này làm hần cảm động, hôm nay lại biểu hiện thập phần bình tĩnh.

“Kroff gọi điện hẹn tôi đến ăn cơm, nên đi tới đó suốt buổi chiều.” Lý Dật nhàn nhạt đáp.

Nghe được tên của Kroff, Đường Hải mỉm cười nói: “Thoạt nhìn, quan hệ giữa cậu và Kroff không tệ.”

Những lời này của Đường Hải tuy rằng nói thật tùy ý, thế nhưng Lý Dật lại biết, vấn đề này tuy nhỏ nhưng thập phần sắc bén!

Dù sao, thân phận của Kroff rất đặc biệt!

Thoáng trầm ngâm một chút, Lý Dật cười cười nói: “Vốn chỉ là quan hệ hợp tác, bắt quá chơi thân một thời gian, quan hệ coi như không sai!”

“Không sai. Địa vị của Kroff tại California rất đặc thù, quan hệ tốt với hắn sẽ có chỗ hữu dụng trong tương lai của cậu.” Đường Hải gấp một miếng thịt đưa vào trong miệng, nhai nhai nói.

Lý Dật múc một chén canh cá, cũng không ăn, mà đưa cho Đường Hải.

Đường Hải tiếp nhận chén canh, nhìn chăm chăm Lý Dật vài giây mới thở dài nói: “Tiểu Dật, tôi phải thừa nhận, lần này cậu cho tôi chấn động rất lớn.”

Lý Dật rõ ràng hiểu được ý của Đường Hải là chuyện đối phó Phi Châu Bang, vì vậy cười cười nói: “Vận khí tốt mà thôi.”

“Tiểu Dật, quá mức khiêm tốn là một loại biểu hiện khác của kiêu ngạo.”

Đường Hải cười nói: “Chuyện trên biển không liên quan gì tới vận khí, mà thực lực của cậu mới là tác dụng quyết định.”

Nói đến đây, Đường Hải dừng một chút lại nói: “Nguyên bản, tôi dự định cho cậu một con đường, cho cậu dẫn dắt một đám huynh đệ quản lý con đường đó. Thế nhưng tôi nghĩ như vậy thật quá nhanh, hơn nữa cũng quá ủy khuất cậu.”

Nghe Đường Hải vừa nói như thế, Lý Dật hiểu được. Đường Hải lại có nhiệm vụ mới cho hắn, hắn không hề biểu hiện ra bất luận điều gì bất mãn, mà lẳng lặng chờ đợi lời nói kế tiếp của Đường Hải.

“Tiểu Dật, lần này chúng ta dùng tư thái cường ngạnh giết chết sáu mươi người của Phi Châu Bang, đoạt lại quyền vận chuyển buôn lậu Đông Nam Á, điều này là một lần đả kích và uy hiếp trí mạng đối với Phi Châu Bang!” Đường Hải trịnh trọng nói: “Bất quá, cậu có thể không biết tính tình của đám hắc quỷ Phi Châu Bang, bọn họ là một đám có thù tất báo. Lần này, tuy rằng cậu làm rất xuất sắc, bất quá tôi nghĩ, bọn họ nhất định sẽ triển khai trả thù!”

Lý Dật hơi nhíu mày: “Ý tứ của Hải thúc là chúng ta chủ động xuất kích?”

“Không sai, là chủ động xuất kích.” Đường Hải có chút tán thưởng nhìn Lý Dật: “Bị động chịu đòn không phải là truyền thống của người Trung Quốc chúng ta, lại càng không phải là truyền thống của Hoa Nhân Bang! Hôm nay, Phi Châu Bang bị tổn thất lớn như vậy, thực lực đã mất mát thật lớn! Dưới tình huống như vậy, nếu như chúng ta chủ động xuất kích đối với Phi Châu Bang, Phi Châu Bang sẽ không là đối thủ của chúng ta.”

Lý Dật cũng không lập tức tỏ thái độ, hắn hiểu rõ trong lời của Đường Hải còn có ý khác, những lời này chỉ là chuẩn bị cho câu nói kế tiếp mà thôi.

“Hải thúc chẳng lẽ không sợ người Nhật Bản ngồi xem hai hổ đấu, cuối cùng ngư ông đắc lợi?” Lý Dật nhíu mày hỏi.

Đường Hải lắc đầu: “Tôi từng tự hỏi qua loại khả năng này, thế nhưng khả năng này thật thấp.”

“Vì sao?” Lý Dật không giải thích được.

Đường Hải hứng thú nhìn Lý Dật: “Tiểu Dật, có thể cậu không rõ ràng lắm, người của Phi Châu Bang không phải ai cũng có khả năng, trên sự thực Phi Châu Bang cũng giống như những bang hội khác, cũng có người có khả năng, cũng có kẻ vô dụng. Tinh anh của bọn họ đại khái khoảng bốn người. Mà cậu ở trên biển giết chết một phần! Điều này cũng đã nói, hiện tại bọn chỉ còn lại một phần, chỉ cần chúng ta giết chết

luôn phần đó, thành viên còn lại của Phi Châu Bang không kham nổi một kích. Kể từ đó, chúng ta còn sợ người Nhật Bản ngư ông đắc lợi sao?”

“Không thể.” Lý Dật như có đăm chiêu đáp.

Đường Hải cười đắc ý: “Chỉ cần chúng ta bí mật giết chết phần tinh anh còn lại của Phi Châu Bang, sau đó cho thủ hạ của Hồ tử đi chém giết đoạt địa bàn của Phi Châu Bang, chỉ cần cướp được vào tay, mặc kệ là Phi Châu Bang hay người Nhật Bản, bọn họ cũng không dám tiếp tục thò móng vuốt, hơn nữa có thò vào chúng ta cũng không sợ!”

“Xác thực là như thế.” Lý Dật thuận miệng phụ họa. Cũng kiên trì chờ đợi Đường Hải nói tiếp, hẳn biết lời kế tiếp của Đường Hải mới là trọng điểm.

Đúng như Lý Dật suy nghĩ, mắt thấy thời cơ không sai biệt lắm, Đường Hải đi thẳng vào vấn đề nói ra dự định của hắn: “Tiểu Dật, an bài của tôi là, lần này do cậu và Mạnh Thực mang theo tinh nhuệ của chúng ta đi đối phó tinh anh còn lại của Phi Châu Bang! Chúng ta nhiều người thì có thể giải quyết nhiều người, hơn nữa có cậu thêm vào, đối phó bọn họ căn bản không thành vấn đề!”

Nghe được Đường Hải nói, Lý Dật phải bội phục Đường Hải cao minh.

Hoa Nhân Bang tại Los Angeles vốn đã ngang hàng với Phi Châu Bang, hôm nay thực lực của Phi Châu Bang bị tổn hại, dưới tình hình này, Đường Hải muốn Lý Dật và Mạnh Thực dẫn người đi đối phó tinh anh còn lại của Phi Châu Bang, một ngày giết chết tinh anh của Phi Châu Bang, dù Hoa Nhân Bang bị tổn thất một ít hảo thủ, cũng sẽ trở thành đệ nhất đại hắc bang tại Los Angeles ngoại trừ ủy ban mafia!

Mà điều then chốt nhất là, chết chính là thủ hạ của Mạnh Thực, hơn nữa Đường Hải muốn Lý Dật cùng đi với Mạnh Thực, thế nhưng không nói là nhượng ai chỉ huy, ẩn ý trong chuyện này cũng không cần nói ra cũng đã hiểu. Bất luận tổ chức nào sợ nhất chính là không có người chỉ huy, điểm này, Đường Hải hiểu, Lý Dật cũng hiểu.

Lão già này, ta chỉ biểu hiện nổi bật một chút, người đã ngồi không yên, thủ đoạn thật là độc a! Người đã nóng ruột như vậy, thì ta không ngại nhanh hơn tốc độ!

Lý Dật trầm nghĩ trong lòng, cũng không hề tỏ vẻ, nói: “Hiểu rõ, Hải thúc.”

181. Chương 173 : Khúc Nhạc Đạo

“Hải ca, làm như vậy có phải nóng nảy quá hay không?” Lão Quỷ có chút lo lắng nhìn Đường Hải, nhíu mày nói: “Lý Dật này rất không giản đơn, nếu như trở mặt với hắn...” Lão Quỷ cũng không nói ra miệng câu kế tiếp, thế nhưng ý tứ cũng rất rõ ràng, Lý Dật có thể một mình đi ra biển giết chết sáu mươi chiến sĩ của Phi Châu Bang, lẽ nào không thể ám sát Đường Hải sao?

Đối với thực lực của Lý Dật, lão Quỷ thế nhưng thập phần kiêng kỵ!

“Lão Quỷ, tôi biết ông đang lo lắng điều gì.” Đường Hải cười lạnh nói: “Năng lực của Lý Dật tựa hồ vượt ngoài sự dự liệu của chúng ta! Hơn nữa, ông và tôi đều biết hắn đang giả ngây giả dại, thế nhưng điều này lại có gì quan hệ?”

“Hải ca, ý của anh là?” Lão Quỷ có chút không giải thích được.

Đường Hải hắc hắc cười gương hai tiếng, nói: “Lão Quỷ, ông nghĩ uy hiếp lớn nhất của Lý Dật là gì?”

Lão Quỷ trầm ngâm vài giây, cuối cùng lắc đầu, theo hắn xem ra, Lý Dật tựa hồ không có nhược điểm.

“Hắn là một con chó nhà tang!” Đường Hải đắc ý cười cười, nói: “Hắn đắc tội long đầu Mạnh Hồ Bang, không cách nào tiếp tục đặt chân tại Trung Quốc, cho nên mới chạy trốn tới nước Mỹ. Sau đó tuyển chọn gia nhập Hoa Nhân Bang chúng ta. Tự nhiên từ chỗ Kroff biết được sâu xa của Hoa Nhân Bang và Mạnh Hồ Bang. Cho nên hắn nghĩ muốn thông qua Hoa Nhân Bang trở nên nổi bật. Mong tưởng một ngày kia có thể giết trở về nước. Ở dưới dạng tình hình này, lão Quỷ, ông cho rằng hắn dám động thủ đối với tôi sao?”

Nghe Đường Hải vừa nói như thế, lão Quỷ trước mắt sáng ngời, nói: “Hải ca, tuy rằng quan hệ giữa anh và đám lão già New York không tốt, thế nhưng dù sao cũng là kiều hùng một phương. Đám lão già kia ước gì anh chết, thế nhưng nếu như anh chết trong tay Lý Dật, đám lão già kia tất nhiên sẽ không cho Lý Dật ở lại trong Hoa Nhân Bang, bọn họ sẽ sợ hãi!”

“Không sai! Đạo lý đơn giản như vậy, ông cũng đã nhìn ra, Lý Dật hẳn là không thể không biết.” Đường Hải âm trầm cười nói: “Cho nên nói, Lý Dật giả ngây giả dại cũng tốt, lòng dạ sâu cũng tốt, đều râu ria, lúc này hẳn không có khả năng động thủ đối với tôi, bằng không hẳn không thể tiếp tục đặt chân tại Hoa Nhân Bang nữa.”

“Hải ca, đây tuy rằng là uy hiếp của Lý Dật, bất quá cũng chỉ là tạm thời.” Lão Quỷ nhin không được nhắc nhở.

Đường Hải gật đầu: “Điều này tôi tự nhiên rõ ràng, đám người kia luyện được thế nào rồi?”

“Tiến triển rất không tệ, ít nhất cũng không kém hơn đám thủ hạ của Mạnh Thực.” Lão Quỷ như thực chất đáp.

Con người Đường Hải lóe ra hàn ý âm trầm: “Tốt! Trước khi Mạnh Thực và Lý Dật hành động, đem tin tức bí mật tản cấp cho người của Phi Châu Bang, bọn họ có thể sống mái với nhau là hay nhất, không chết được, tìm sát thủ giết chết bọn họ.”

Lúc Lý Dật trở lại võ quán, toàn bộ đại sảnh có vẻ có chút quanh quệ, chỉ có một thanh niên tên là Trương Thiết Trụ vẫn đang tập luyện với bao cát.

Lý Dật tinh tường nhớ kỹ, Trương Thiết Trụ là một trong những thủ hạ của Mạnh Thực, là người đầu tiên trong buổi tiệc mừng công đã hô lên hai chữ “Dật ca”. Hơn nữa Trương Thiết Trụ bình thường luyện công dị thường khắc khổ, là một trong những thủ hạ giỏi của Mạnh Thực.

“Dật ca.” Thấy Lý Dật vào cửa, hán tử tên Trương Thiết Trụ nhìn Lý Dật chào hỏi.

Lý Dật nhìn Trương Thiết Trụ cười cười nói: “Sao lại ở chỗ này một mình?”

“Hôm nay cuối tuần, các huynh đệ đều ra ngoài, tôi nghỉ ra ngoài thật buồn chán, nên ở đây luyện quyền.” Trương Thiết Trụ nở nụ cười hàm hậu, sau đó hai mắt cực nóng nhìn Lý Dật: “Dật ca, anh luyện võ từ nhỏ sao? Thân thủ sao lại tốt như vậy?”

“Coi như là vậy.” Lý Dật trầm ngâm một chút, nói: “Thiết Trụ, chờ làm xong chuyện của Phi Châu Bang, tôi lên chỉ đạo cậu một chút.”

“Khả năng của cậu rất không tệ, chỉ là phương thức có chút sai, nếu có thể dùng phương thức bình thường luyện, còn có không gian phát triển rất lớn.”

“Cảm tạ Dật ca.” Lý Dật nói làm Trương Thiết Trụ có chút kích động.

Nhìn dáng dấp kích động của Trương Thiết Trụ, trong lòng Lý Dật không khỏi thở dài một tiếng, kinh lịch qua chuyện của Tiêu Thanh Sơn, Lý Dật tại thái độ làm người xử sự trở nên dị thường cẩn thận, rất khó đi tín nhiệm một người, thế nhưng, hẳn cũng không đến nỗi biến thành như Tiêu Thanh Sơn.

Hắn vẫn là Lý Dật như trước, hẳn sẽ không vì mục đích bắt chấp thủ đoạn.

Tuy rằng hẳn biết muốn thượng vị, muốn thành người sẵn bản chân chính, phải chơi cho tốt quyền mưu, thế nhưng hẳn nghĩ, lúc chơi đùa quyền mưu, cũng cần phải nỗ lực một ít thứ gì đó.

Theo Lý Dật xem ra, Trương Thiết Trụ và tiểu Thất là hai người ngày sau hẳn cần bồi dưỡng, hai người có địa vị trong Hoa Nhân Bang tuy rằng không cao lắm, thế nhưng bọn họ ở trong bang cũng có nhân duyên không sai.

“Được rồi, Thiết Trụ, Mạnh ca đi đâu vậy?” Lý Dật lơ đãng hỏi thăm.

Trương Thiết Trụ hít sâu một hơi, bất quá biểu tình vẫn có chút kích động như cũ, nói: “Nghe các huynh đệ nói, phải đi tới chỗ Mạnh tẩu. Dật ca, Mạnh ca yêu cầu chúng ta rất nghiêm ngặt, nếu như hẳn không nói, các huynh đệ cũng không dám tùy tiện đi ra ngoài chơi.”

Lý Dật giật mình, cũng cười nói: “Như vậy sao, Hải thúc phân bổ cho chúng ta một nhiệm vụ. Tôi vốn định tìm hắc thương lượng một chút, vậy chờ ngày mai đi.”

“Dật ca, có phải chúng ta sẽ động thủ với Phi Châu Bang không?” Trương Thiết Trụ hưng phấn hỏi.

Lý Dật gật đầu: “Ân, bất quá kế hoạch cụ thể còn chưa xuống tới, cậu cũng không nên luyện mãi, đi nghỉ ngơi đi, phỏng chừng ngày mai sẽ có kết quả.” Dứt lời, Lý Dật cũng không lưu lại tiếp tục nói chuyện với Trương Thiết Trụ, mà trực tiếp quay về phòng của mình.

Trở lại gian phòng, Lý Dật đầu tiên áp tai lên cửa, xác định bốn phía không người, nhanh chóng kiểm tra khắp phòng một phen.

Hai phút sau, Lý Dật từ trong phòng tìm ra một máy nghe lén loại nhỏ xíu, suy nghĩ một chút, Lý Dật cũng không bỏ đi máy nghe lén kia, mà cười lạnh ra khỏi phòng, nhìn khắp hành lang thấy không ai, lại đi vào một gian phòng khác, trong phòng có hai giường, trong không khí tràn ngập mùi mồ hôi khó chịu.

Khác với Lý Dật, đám thủ hạ của Mạnh Thục đều bốn người ở một phòng, hơn nữa phương tiện trong phòng thập phần đơn sơ.

Tiến vào phòng, Lý Dật lấy ra điện thoại di động gọi điện cho Kroff, hơn mười giây sau, điện thoại chuyển được, trong điện thoại truyền đến thanh âm quen thuộc của Kroff: “Chết tiệt, Lý, anh thật không cho tôi chút mặt mũi! Đi cũng không nói, làm tôi đặt cơm ở nhà hàng đây.”

“Xin lỗi, Kroff, tôi có chuyện rất trọng yếu muốn làm, nên đi sớm.” Lý Dật hơi áy náy nói.

Đầu kia điện thoại, Kroff tựa hồ đang hút cần sa, thoải mái rên rỉ một tiếng, hỏi: “Lý, có phải có chuyện gì cần tôi hỗ trợ, nếu có cứ việc mở miệng.”

Nghe được Kroff nói, Lý Dật nở nụ cười. Kroff có thể hỗn tới hôm nay cũng nhờ sự giúp đỡ rất lớn của Haise Lin, thế nhưng Kroff cũng là một người thông minh.

“Kroff, Mạnh Thục có một bạn gái phải không?” Lý Dật không giấu diếm Kroff, đi thẳng vào vấn đề hỏi thăm.

“Bạn gái? Chết tiệt, Lý, lẽ nào anh cho rằng Mạnh Thục là một xử nam thuần khiết sao? Hắc làm sao lại có bạn gái gì?” Kroff kêu lên quái dị: “Tôi nhớ kỹ hắc có một tiểu tình nhân, là một đứa con lai, nghề nghiệp là một người mẫu, làm sao vậy?”

“Kroff, đi làm giúp tôi một việc.” Nghe Kroff nói như thế, trong lòng Lý Dật yên tâm rất nhiều.

Nửa phút sau, Lý Dật cắt đứt cuộc trò chuyện với Kroff, ra cửa rời khỏi võ quán.

Vừa ra cửa, Lý Dật nhìn thời gian một chút, đã là mười giờ tối tại Los Angeles.

Lý Dật ngăn lại một chiếc taxi đi tới một quán bar tên là Rand, quán bar không ở khu phố Tàu, mà tại khu trung tâm.

Đối với cuộc sống về đêm phong phú tại Los Angeles mà nói, quán bar Rand chỉ có thể xem là một quán bar bình thường. Giá cả cũng phổ thông, nhưng bởi vì vị trí địa lý ưu việt, cộng thêm quán bar lắp đặt thiết bị có phong cách riêng, sinh ý thập phần không tệ.

Lúc Lý Dật đi đến quán bar, là thời gian sinh ý tốt nhất. Bãi đỗ xe có rất nhiều xe, bất quá chỉ toàn là loại xe hạng trung hoặc kém.

Quán bar Rand có phong cách phỏng theo kiến trúc phong cách thời Trung cổ Châu Âu, ngoài cửa có hai kỵ sĩ đứng thẳng lăm lăm uy phong, cánh cửa lại được lắp đặt thiết bị như thời Trung cổ Âu Châu, mặc dù giống như sơn trại, thế nhưng đối với dân chúng hiện đại mà nói, hoàn cảnh ở đây rất đặc thù.

Ánh sáng trong quán bar có chút âm u, mơ hồ nhìn lại, tựa hồ trong quán bar đã đầy khách. Trong góc phòng tây bắc, một dàn nhạc mặc trang phục thời Trung cổ Châu Âu đang chơi một khúc nhạc thông thả mà du dương, những người phục vụ đầu đầy mồ hôi qua lại xuyên toa trong quán bar, bưng bê rượu bia cho khách nhân.

“Chào tiên sinh, có gì cần tôi giúp đỡ không?” Khi Lý Dật tiến vào trong quán bar, lập tức có người phục vụ tiến lên mỉm cười hỏi Lý Dật.

Nhìn vẻ mỉm cười đầy chúc nghiệp trên mặt người phục vụ, Lý Dật lắc đầu nói: “Cảm tạ, tôi đã nhìn thấy bạn của tôi.”

Dứt lời, Lý Dật trực tiếp đi tới góc tây nam quán bar, trên bàn có một chai rượu giá cả cũng không quá đắt.

“Đường giao thông ở Los Angeles lúc nào cũng kẹt xe, xin lỗi.” Lý Dật đi tới bên cạnh bàn, ngồi xuống nhìn nữ nhân đối diện nói.

Nữ nhân đội nón, mũi đeo kính đen, cổ ý che lấp, che khuất đi khuôn mặt lạnh diễm của nàng, làm lực hấp dẫn của nàng giảm đi thật nhiều.

“Phản ứng của anh không tệ, trong thời gian ngắn như thế đã nhận ra tôi, quả nhiên không hổ là cao thủ giết chết Sa Ngư.” Khóe miệng nữ nhân hiện lên dáng tươi cười, dáng tươi cười rất lạnh.

Nhìn vẻ cười nhạt theo thói quen của nữ nhân, Lý Dật nhàn nhạt cười nói: “Haise Lin, tôi hẹn cô đi ra gặp mặt, là muốn cùng cô bàn một chuyện.”

“Không phải anh đã biết lễ vật tôi đưa cho anh là gì sao?” Haise Lin có hứng thú nhìn Lý Dật.

Lý Dật hạ giọng nói: “Không sai, tôi đã đoán được. Cô muốn đưa lễ vật cho tôi, là muốn hạ thủ đối với Phi Châu Bang.”

Suy đoán này, Lý Dật nghe được bảo tiêu của Kroff khi chuyển lời của Haise Lin thì đoán được. Dù sao chuyện trên biển rất khó tra, Haise Lin thay vì phải dùng thời gian dài đi thăm dò, không bằng kéo một kẻ chết thay, mà Phi Châu Bang tự nhiên là kẻ bị chọn tốt nhất.

Đương nhiên, Lý Dật cũng rõ ràng, Haise Lin phải làm như vậy, hơn phân nửa là vì một câu nói của Kroff trong đó.

Nghe được Lý Dật nói ra điểm này, Haise Lin cũng không cảm thấy ngoài ý muốn, mà âm trầm nói: “Vậy anh muốn nói chuyện gì với tôi?”

“Đưa long đầu Phi Châu Bang và đầu mục số hai Mike giao cho tôi.” Lý Dật nghiêm mặt nói.

Haise Lin suy tư một chút, nói: “Lão đại long đầu không được, Mike thì có thể.”

“Được rồi.” Lý Dật suy nghĩ một chút, lại hỏi: “Chừng nào các vị động thủ?”

“Ngày mai.” Haise Lin nói, lạnh lùng nhìn chằm chằm Lý Dật: “Kroff xem anh là bạn chân chính, tôi không hi vọng anh xem hắn là một công cụ, bằng không, anh sẽ chết rất xấu xí!”

“Nữ nhân không biết nói đạo lý.” Lý Dật tức giận nói một câu, sau đó đứng dậy rời khỏi ghế. Hiển nhiên, mục đích của hắn đã đạt được, không cần tiếp tục nói chuyện thêm với Haise Lin.

Haise Lin cũng không ngăn cản, tùy ý cho Lý Dật rời đi.

Đi ra quán bar, nhìn bầu trời đen kịt, Lý Dật chậm rãi lẩm bẩm: “Ngày mai, hắc đạo Los Angeles sẽ thay đổi thời tiết đúng không?”

182. Chương 174 : Quy Tắc Giang Hồ

Thời gian sắc trời tăng sáng, bên trong võ quán truyền ra thanh âm tranh cãi ầm ĩ.

Lý Dật đã tỉnh lại từ lâu, lúc này nghe được thanh âm tranh cãi ầm ĩ, lập tức hiểu được điều gì, đứng dậy không chút hoang mang mặc quần áo vào.

Khi Lý Dật đi tới phòng khách, trong đại sảnh đứng chật ních thủ hạ của Mạnh Thực, bất quá cũng không còn tranh cãi ầm ĩ như trước, mọi người làm thành một vòng tròn, yên lặng nhìn chăm chú vào cổ thi thể ở giữa.

Đó là thi thể của Mạnh Thực.

Mạnh Thục chỉ mặc một cái quần cộc, trên người có vết đạn, phảng phất giống như tổ ong vò vẽ, máu tươi nhuộm đỏ toàn bộ thân thể, thậm chí bởi vì vết đạn quá nhiều, một ít nội tạng và ruột đều đổ ra bên ngoài.

Con mắt Mạnh Thục trừng thật to, hình dạng như chết không nhắm mắt.

“Chuyện gì xảy ra?” Lý Dật tách đám người đi vào, sắc mặt âm trầm hỏi thăm.

Tuy rằng thái độ làm người của Mạnh Thục bừa bãi, thế nhưng đối với thủ hạ lại có nghĩa khí, địa vị tại võ quán rất cao, lúc này nhìn thấy Mạnh Thục đã chết, những thủ hạ của Mạnh Thục hai mắt đỏ lên, phảng phất như những con trâu đực phát cuồng.

Nghe được câu hỏi của Lý Dật, tên thanh niên đầu tiên phát hiện thi thể Mạnh Thục khóc tang nói: “Ngày hôm nay đến phiên tôi quét tước võ quán, lúc trời còn chưa sáng, tôi đã làm việc. Khi tôi mở cửa võ quán, thấy Mạnh ca hấn...” Thanh niên tựa hồ có cảm tình không tẻ với Mạnh Thục, nói được phân nửa không nói nổi nữa, nước mắt ướt đầm khuôn mặt non nớt của hấn.

“***, nhất định là hắc quỷ Phi Châu làm!”

“Các huynh đệ, thường ngày Mạnh ca đối với các huynh đệ ra sao, trong lòng mọi người đều hiểu rõ, hôm nay Mạnh ca bị người loạn súng bắn chết, thù này chúng ta không thể không báo.”

“Đúng, chúng ta báo thù cho Mạnh ca.”

Lúc này, đại sảnh vốn đang an tĩnh bỗng nhiên trở nên tranh cãi ầm ĩ lên, những hán tử nhiệt huyết trẻ tuổi đều đỏ cả mắt, kêu la đòi báo thù cho Mạnh Thục. Thậm chí có mấy người đã hướng trong phòng vọt tới.

Thủ hạ Mạnh Thục làm mũi đao nhọn cho Hoa Nhân Bang, mỗi người đều có súng, mấy người kia hiển nhiên muốn đi lấy súng.

“Chậm đã!”

Trong lúc mọi người dự định chạy về phòng lấy súng, Lý Dật sắc mặt âm trầm chợt quát một tiếng.

Một tiếng quát đột ngột của Lý Dật dồn khí đan điền, thanh âm lớn thần kỳ, thanh âm vừa ra, không ít thủ hạ của Mạnh Thục đều ngã ra một lúc.

Nhìn biểu tình phẫn nộ của đám thủ hạ Mạnh Thục, Lý Dật trầm tĩnh nói: “Chúng ta hiện tại ngay cả hung thủ là ai cũng không biết, thế nào báo thù?”

“Còn cần tra sao?” Một gã thủ hạ của Mạnh Thục cười lạnh nói: “Ngoại trừ người của Phi Châu Bang, còn có ai dám hạ thủ đối với chúng ta?”

“Đúng.”

Lúc này đám thủ hạ Mạnh Thục đều trừng đỏ mắt rít gào nhìn Lý Dật, tựa hồ bọn họ đối với hành vi Lý Dật ngăn cản thập phần bất mãn.

“Lý Dật, Mạnh ca đã chết, người không muốn báo thù thì thôi, vì sao muốn ngăn cản chúng ta?” Lúc này, trong đám có một gã vóc người cao tới một thước chín đang híp mắt, lạnh lùng nhìn chằm chằm Lý Dật.

Đại hán biệt hiệu Phòng Tam, là một trong những tâm phúc tuyệt đối của Mạnh Thục.

“Đúng, Lý Dật, chúng ta vẫn nghĩ người là một hán tử, thường ngày Mạnh ca đối với người không tẻ, không nghĩ tới người lại là người như vậy.” Phòng Tam vừa thốt lên xong, không ít thủ hạ Mạnh Thục cùng theo phụ họa.

Đương nhiên, cũng có một bộ phận tuyển chọn trầm mặc.

Hiển nhiên, trong khoảng thời gian này Lý Dật cũng hình thành ảnh hưởng thật lớn trong đám thủ hạ của Mạnh Thục, bằng không cũng không có tới phân nửa người lựa chọn trầm mặc. Thậm chí nếu đổi lại là Đường Hổ, Đường Hổ nói ra những lời như vậy sẽ bị những người này đá ra võ quán.

Nhìn biểu tình lạnh lùng của Phòng Tam, Lý Dật gần từng chữ: “Phòng Tam, người nói ta không muốn báo thù?”

Phòng Tam tựa hồ thật không ngờ Lý Dật lại đem bóng cao su đá ngược trở lại, nhất thời không biết nên làm sao trả lời.

“Mẹ nó!” Lý Dật giận tím mặt: “Lão tử ngày trước vì hai mươi huynh đệ bị giết chết mà đi báo thù, dám một mình thâm nhập biển rộng, cùng người của Phi Châu Bang liều mạng! Hiện tại Mạnh ca đã chết, người con mẹ nó còn nói ta không muốn báo thù?”

Nghe được Lý Dật vừa nói như thế, bọn người Phòng Tam trầm mặc.

“Các huynh đệ, Dật ca là ai, chúng ta đều rõ ràng, Dật ca làm như vậy tất nhiên có nguyên nhân của hắn. Chúng ta không ngại nghe theo một chút nguyên nhân của Dật ca.” Lúc này, Trương Thiết Trụ đánh vỡ trầm mặc.

“Đúng, Phòng Tam, để Dật ca nói cho hết lời, Dật ca không phải loại người như vậy!” Nguyên bản những người trung lập, lúc này nghe được Trương Thiết Trụ nói, đều nhìn Phòng Tam.

Nghe được những người đó nói, sắc mặt Phòng Tam hòa hoãn một ít, nói: “Dật ca, Phòng Tam cũng chỉ sốt ruột báo thù. Dật ca đã có lời muốn nói, vậy nói đi, các huynh đệ đều đang nghe!”

Lời Phòng Tam vừa thốt ra, một ít người vốn trong lòng đang bất mãn Lý Dật, ánh mắt nhìn Lý Dật cũng tốt hơn rất nhiều.

Lý Dật chậm rãi phun ra một ngụm trọc khí, sắc mặt âm trầm nói: “Ta đã nói, cừu hận nhiên phải báo, thế nhưng không thể mù quáng đi báo! Ta cũng biết, chuyện lần này, người của Phi Châu Bang có khả năng nghi ngờ lớn nhất. Thế nhưng, đây chỉ là sự hoài nghi của ta và các huynh đệ, chân tướng sự tình là gì, hiện tại ai cũng không rõ ràng lắm!”

Nói đến đây, ánh mắt Lý Dật âm thầm nhìn lướt qua mọi người, sau đó chỉ vào thi thể Mạnh Thục, đột nhiên đề cao thanh âm: “Các người đều thấy được, lúc Mạnh ca chết, con mắt cũng không nhắm lại! Mạnh ca hẳn là chết không nhắm mắt! Ở dưới tình huống này, nếu như chúng ta báo sai thù, giết sai người, Mạnh ca dưới cửu tuyền có thể ngủ yên sao? Còn có, nếu như đây là một cạm bẫy của bang phái khác, như vậy chúng ta mù quáng đi báo thù, sẽ phải rơi vào bẫy.”

Một phen nói của Lý Dật làm người cảm động vô cùng, nghe được lời hắn, một ít thủ hạ của Mạnh Thục đều rơi nước mắt.

Thấy một màn như vậy, Lý Dật phải thừa nhận, địa vị của Mạnh Thục trong lòng đám người này dù là Đường Hải cũng không cách thay thế, thậm chí theo Lý Dật xem ra, nếu như Mạnh Thục muốn dẫn dắt đám người này đi phản Đường Hải, đoàn người này cũng nhất định sẽ không một lời phản đối.

“Dật ca, vậy anh nói hiện tại nên làm thế nào?” Lần này mở miệng vẫn là Trương Thiết Trụ, trong lòng Trương Thiết Trụ, sau khi Mạnh Thục chết, Lý Dật chính là đầu lĩnh của đoàn người.

“Đúng, Dật ca, chúng ta không thể mở mắt trừng trừng nhìn thi thể của Mạnh ca chứ?” Phòng Tam cắn răng nói, con người đồ hồng đến dọa người.

Lý Dật nghiêm mặt nói: “Phòng Tam, người dẫn người đi mua một bộ quan tài, Thiết Trụ, người đi gặp Hải thúc hỏi báo chuyện này, những huynh đệ khác cùng ta ở đại sảnh bày một linh đường, cừu phải báo, thế nhưng không thể để Mạnh ca vẫn nằm ở đây.”

Lời Lý Dật vừa thốt ra, đám người Phòng Tam vừa kêu la đòi báo thù đều lộ ra biểu tình xấu hổ.

Hiển nhiên, bọn họ đều rõ ràng, Lý Dật nói rất đúng, trước khi báo thù, đầu tiên phải xử lý thi thể của Mạnh Thục.

Lý Dật làm trò ngay trước mặt mọi người đi tới trước thi thể của Mạnh Thục làm vẻ mặt “bi phẫn” nói: “Mạnh ca, anh an tâm mà đi, tôi sẽ dẫn các huynh đệ đi báo thù cho anh!”

“Phanh!”

Thấy cử động của Lý Dật, đại đa số mọi người có mặt đều khóc, bọn họ khóc quỳ rạp xuống đất, biểu tình bi thương.

“Được rồi, đều đứng lên, đi làm việc của mình.” Lý Dật trầm giọng nói.

Những thủ hạ của Mạnh Thục ngày thường thấy Lý Dật và Mạnh Thục có quan hệ rất tốt, nghe được Lý Dật nói đều đứng dậy.

Phòng Tam mang theo hai gã thủ hạ rời khỏi võ quán đi mua quan tài cùng vải bố trắng cho Mạnh Thục, mà Trương Thiết Trụ thì chạy tới chỗ ở của Đường Hải. Về phần những người còn lại đều lo thu thập dụng cụ trong đại sảnh, dời chiếc bàn hình chữ nhật đến sát tường, bốn gã thủ hạ khiêng thi thể Mạnh Thục đặt lên bàn.

Mạnh Thục, ta không giết ngươi, ngươi cũng sẽ giết ta. Đây là quy tắc giang hồ, muốn trách chỉ có thể trách chúng ta đã bước chân lên con đường không có lối về này.

Nhìn thi thể nhiễm đầy máu của Mạnh Thục nằm trên bàn, Lý Dật trầm nghĩ trong lòng, sau đó nói: “Đi lấy hai thau nước rửa sạch thân thể của Mạnh ca.”

Sau đó, Lý Dật dời mắt khỏi đôi mắt mở to của Mạnh Thục, đi tới trước một cái ghế ngồi xuống, xuất ra điều thuốc lá, trầm mặc không lên tiếng ngồi hút thuốc, biểu tình dị thường phức tạp.

Tuy rằng giết chết Mạnh Thục, trong lòng Lý Dật cũng không có nửa điểm áy náy, thế nhưng phải làm trò diễn kịch trước thi thể Mạnh Thục làm Lý Dật thật sự không thích ứng.

Bất quá lý trí nói cho hắn biết hắn phải làm như vậy!

Khi thân thể Mạnh Thục đã được lau rửa sạch sẽ, lão Quỷ, Đường Hải và Đường Hổ cùng chạy tới võ quán.

Lúc này, Phòng Tam còn chưa kịp mua quan tài về, thi thể của Mạnh Thục vẫn được đặt trên bàn ngay sát tường.

Thấy tất cả, con mắt Đường Hải mị thành một cái khe, sau đó đưa ánh mắt nhìn về hướng Lý Dật.

Giờ khắc này, ánh mắt Đường Hải thập phần âm độc, nhìn chằm chằm Lý Dật, làm Lý Dật cảm thấy giống như bị một con rắn hổ mang nhìn chằm chằm.

Đối mặt ánh mắt thâm độc của Đường Hải, Lý Dật không vội không chậm dúi tất tàn thuốc, đứng dậy đi tới bên người Đường Hải, nói: “Sáng hôm nay, một huynh đệ rời giường đi quét tước vệ sinh, vừa mở cửa liền phát hiện thi thể Mạnh ca đặt ngay cửa.”

“Ta đã cho người đi thăm dò!” Đường Hải lạnh lùng nhìn chằm chằm con mắt của Lý Dật, thanh âm khàn khàn nói: “ Nếu như để ta tra ra hung thủ là ai, ta nhất định đem hắn băm thây vạn đoạn!”

Nghe Đường Hải nói, trong lòng Lý Dật cười nhạt không ngớt. Đường Hải và hắn, nói những lời này chủ yếu là vì diễn kịch, đương nhiên còn có một nguyên nhân là muốn thị uy với Lý Dật, bởi vì Đường Hải cho rằng Mạnh Thục khả năng chết trong tay Lý Dật.

So sánh với Lý Dật, thủ hạ của Mạnh Thục đối với việc Đường Hải đến tựa hồ cũng không để ở trong lòng.

Thấy những thủ hạ của Mạnh Thục đang ngay ngắn có thứ tự làm tất cả, vùng lông mày Đường Hải cau chặt lại.

Tuy rằng những thủ hạ của Mạnh Thục cũng không đối với hắn duy mệnh là từ, thế nhưng hắn hiểu được những thủ hạ của Mạnh Thục. Biết những người này đều là kẻ nhiệt huyết xung động, Mạnh Thục bị giết, những người này lại không loạn thành một đoàn, mà là yên lặng làm tất cả, với chỉ số thông minh của hắn tự nhiên rõ ràng là chuyện gì xảy ra.

Đường Hải lần thứ hai thâm ý liếc mắt nhìn Lý Dật, sau đó lại dời ánh mắt.

Vài phút sau, Phòng Tam cho người khiêng quan tài vào trong đại sảnh võ quán, sau đó thả thi thể Mạnh Thục vào trong. Trên bàn trải vải bố trắng, bày ngọn nến, ở giữa còn đặt ảnh chụp của Mạnh Thục.

Trong ảnh chụp, khóe miệng Mạnh Thục mang theo nụ cười nhợt nhạt, cười thật thập phần cuồng vọng.

Ngay khi Lý Dật dự định mở miệng cho mọi người thấp nhang cho Mạnh Thục, một gã trung niên phụ trách tình báo cho Hoa Nhân Bang sắc mặt âm trầm đi vào phòng khách, nhìn thoáng qua tình huống trong đại sảnh, sau đó tiến đến bên người Đường Hải nhỏ giọng nói gì đó.

“Mẹ nó, Mạnh ca đều đã chết, còn có chuyện gì cần che lấp giấu diếm?” Thấy một màn như vậy, Phòng Tam vẻ mặt khó chịu mắng.

Phòng Tam chửi mắng làm cho sắc mặt gã trung niên kia có chút xấu xí, sau đó dưới sự đồng ý của Đường Hải, hắn quay nhìn mọi người nói: “Cái chết của Mạnh Thục đã điều tra xong, là người của Phi Châu Bang làm!”

Cùng lúc khi gã trung niên nói ra, Đường Hải híp mắt, nghiền ngẫm nhìn chằm chằm Lý Dật, trong lòng cũng không biết đang suy nghĩ chuyện gì.

183. Chương 175 :cao Thủ Diễn Kịch

Lý Dật có thể nhận thấy được ánh mắt Đường Hải, bất quá hắn cũng không để ý, mà nhìn đám thủ hạ Mạnh Thục, nói: “Thiết Trụ, đi thấp nhang. Để Hải thúc và các huynh đệ thấp nhang cho Mạnh ca.”

Nghe được Lý Dật nói, Trương Thiết Trụ lập tức tiến đến trước bàn dài, mở hộp nhang, còn những thủ hạ khác của Mạnh Thục cũng ngừng tiếp tục chửi mắng.

Sắc mặt Đường Hải có chút xấu xí đi tới trước di ảnh của Mạnh Thục, tiếp nhận nén nhang do Trương Thiết Trụ đưa cho, vẻ mặt áy náy nói: “Tiểu Mạnh, Hải thúc xin lỗi cháu, là Hải thúc không chiếu cố tốt cho cháu!”

Nói xong, viên mắt Đường Hải mắt dầu ứa nước mắt, hình dạng như sắp rơi lệ.

Đường Hải lau nước mắt trên khóe mắt, thanh âm đột nhiên đề cao hơn rất nhiều: “Tiểu Mạnh, cháu an tâm đi gặp ba cháu đi, Hải thúc sẽ giúp cháu báo thù này!”

Dứt lời, Đường Hải cầm nén nhang cúc cung ba lần, sau đó cắm lên lư hương.

Đường Hải cắm nhang xong, đám thủ hạ Mạnh Thục cũng không tiến lên, mà nhìn qua Lý Dật.

Trong ánh mắt chăm chú của mọi người, Lý Dật trực tiếp đi tới bên cạnh bàn, nhìn biểu tình khóc không ra nước mắt của Trương Thiết Trụ, hắn vỗ nhẹ lên vai Trương Thiết Trụ, tiếp nhận nén nhang, quay lại đi ảnh của Mạnh Thục cúc cung ba lần, sau đó cắm nhang vào lư hương.

Tuy rằng Lý Dật không nói gì, thế nhưng vẻ mặt của hắn thập phần nghiêm túc, hơn nữa mỗi một cử động đều thập phần đúng chỗ.

Lý Dật cắm nhang xong, đám thủ hạ cũng không cho Đường Hổ và lão Quỷ cơ hội thấp nhang, mà ngay ngắn thứ tự thấp nhang cho Mạnh Thục, đồng thời lúc thấp nhang, con mắt mỗi người đều đổ ửng. Tuy rằng bọn họ cũng không nói lời gì báo thù, thế nhưng biểu tình của bọn họ đại biểu cho lòng quyết tâm của họ!

Toàn bộ quá trình, không có bất luận kẻ nào nói chuyện, trong không khí tràn ngập sát ý làm cho hít thở không thông.

Mắt thấy mọi người đã thấp nhang xong, Lý Dật trực tiếp đi tới bên người Đường Hải, trầm giọng nói: “Hải thúc, Mạnh ca bị giết, tôi không thể trốn tránh trách nhiệm, tôi nguyện ý mang theo các huynh đệ đi báo thù cho Mạnh ca.”

“Chúng ta phải báo thù cho Mạnh ca!” Lý Dật vừa thốt lên xong, đám thủ hạ Mạnh Thục đỏ mắt nhìn Đường Hải rống giận, nhìn qua giống như những con sư tử đang phát nộ.

Nhìn biểu tình bi phẫn của Lý Dật, vùng lông mày Đường Hải gắt gao nhíu chặt lại, hiển nhiên, hắn thật không ngờ Lý Dật lại chủ động thỉnh cầu đi báo thù cho Mạnh Thục.

Thoáng trầm ngâm một chút, Đường Hải dời ánh mắt đảo qua trên người thủ hạ Mạnh Thục, trầm giọng nói: “Ta từng nói qua, Đường Hải ta sở dĩ có địa vị ngày hôm nay, là được các huynh đệ để mắt ta! Các

huynh đệ nguyện ý bán mạng cho Đường Hải ta, là phúc khí của Đường Hải! Ta cũng nói qua, mặc kệ là ai động tới huynh đệ của ta, đều phải trả giá thật thảm thối.”

Nói đến đây, Đường Hải điều chỉnh một chút tâm tình, đề cao âm lượng: “Hắc quỷ Phi Châu giết huynh đệ Hoa Nhân Bang chúng ta, cướp đường vận chuyển của chúng ta, hôm nay lại giết chết tiểu Mạnh, đây là đang khiêu khích toàn bộ Hoa Nhân Bang!”

“Từ nay về sau, California có Phi Châu Bang sẽ không có Hoa Nhân Bang, có Hoa Nhân Bang sẽ không có Phi Châu Bang!” Đường Hải nói xong lời cuối cùng cố sức huy nắm tay: “Hoa Nhân Bang chúng ta và Phi Châu Bang không chết không ngớt!”

Nghe xong lời của Đường Hải, Lý Dật không thể không thừa nhận, khả năng diễn kịch của Đường Hải càng thành thạo hơn so với hẳn.

Mà thủ hạ Mạnh Thục nghe được Đường Hải nói, ánh mắt nhìn Đường Hải cũng nhu hòa hơn một ít.

“Đương nhiên, về kế hoạch báo thù ta sẽ cùng tiểu Dật với mấy thúc thúc khác của các người thương lượng cho tốt.” Đường Hải khe khẽ thở dài: “Các người đều là do ta tận mắt chứng kiến gia nhập Hoa Nhân Bang, ta không muốn các người làm ra sự hi sinh mù quáng.”

Đường Hải nói xong, thâm ý liếc mắt nhìn Lý Dật, sau đó dẫn người rời khỏi đại sảnh.

“Phòng Tam, cậu và Thiết Trụ trấn an các huynh đệ, ta đi gặp Hải thúc, xem Hải thúc an bài thế nào.” Lý Dật thấy Đường Hải ra khỏi đại sảnh, suy nghĩ một chút nói với Phòng Tam cùng Trương Thiết Trụ.

Sắc mặt Phòng Tam có chút âm trầm: “Dật ca, Đường Hải luôn luôn bất mãn đối với Mạnh ca và các huynh đệ chúng ta. Nếu Đường Hải không muốn phái người cũng không sao, chúng ta đi là đủ rồi!”

“Hay, có những huynh đệ như chúng ta cũng đã đủ báo thù cho Mạnh ca.” Địa vị của Phòng Tam trong lòng đám thủ hạ Mạnh Thục không thấp, hơn nữa thủ hạ Mạnh Thục nguyên bản luôn có thành kiến với Đường Hải, lúc này nghe Phòng Tam nói như thế, đều phụ họa.

Lý Dật gật đầu nói: “Ta nói rồi, ta sẽ dẫn mọi người đi báo thù, vô luận Đường Hải có nguyện ý hay không, ta đều sẽ làm được.”

Hai chữ Đường Hải hẳn vừa nói ra khỏi miệng, ánh mắt mọi người nhìn Lý Dật cũng đột nhiên thay đổi, rất hiển nhiên, từ giờ khắc này trở đi, những thủ hạ của Mạnh Thục đều xem Lý Dật thành người một nhà, chính xác là, chân chính thừa nhận vị đại ca như Lý Dật.

Đương nhiên, Lý Dật cũng không nghĩ đám người Phòng Tam sẽ trung tâm đối đãi hẳn như Mạnh Thục, dù sao cũng phải xem tương lai hẳn có làm tốt hơn hay không.

Đám người Đường Hải ra khỏi cửa, cũng không lập tức rời đi, mà ngồi trên xe chờ Lý Dật.

“Lão Quỷ, chuyện này ông thấy thế nào?” Sau khi lên xe, Đường Hải nhẹ nhàng nhu nhu huyết Thái Dương, nhìn lão Quỷ hỏi.

Lão Quỷ nhíu mày suy tư một phen nói: “Hải ca, ngay từ đầu tôi cũng như anh, hoài nghi cái chết của Mạnh Thục do Lý Dật làm. Bất quá, nếu là do người của Phi Châu Bang làm, thì hẳn là không liên quan tới Lý Dật.”

“Ân.” Đường Hải gật đầu, lại nói: “Ta biết không quan hệ gì tới hẳn, ta là nói cục diện hiện tại ông thấy thế nào?”

“Tuy rằng Mạnh Thục đã chết, thế nhưng cũng không ảnh hưởng đến kế hoạch của chúng ta.” Lão Quỷ trầm giọng nói: “Chúng ta có thể dựa theo kế hoạch, nhượng Lý Dật mang theo đám thủ hạ Mạnh Thục đi đối phó tình thế của Phi Châu Bang, nhượng tiểu Hồ mang những người khác đi tranh đoạt địa bàn của Phi Châu Bang, hơn nữa tốc độ phải nhanh!”

“Ta cũng dự định như vậy.” Đường Hải khe khẽ thở dài, nói: “Thế nhưng ta vẫn cảm thấy chuyện này có chút quỷ dị, hơn nữa Lý Dật này thật bí hiểm, vạn nhất hẳn làm ra cử chỉ gì kinh người nữa...”

“Hải ca, dù Lý Dật có thể mang theo thủ hạ Mạnh Thực đi chém giết với tình nhuệ của Phi Châu Bang mà thắng lợi, tôi cũng đã ngầm liên hệ với một tổ chức sát thủ, tùy thời có thể giao nhiệm vụ cho bọn họ.” Lão Quỷ nói.

“Chỉ mong như thế.” Đường Hải lắc đầu, cảm giác như đang dưng hồ gây họa càng ngày càng nặng nề hơn trong lòng hắn. Đây là từ sau khi hắn lên làm long đầu của Los Angeles, mới có cảm giác không nắm giữ được cục diện.

Lão Quỷ còn muốn nói gì đó, thấy Lý Dật đi ra, không nói gì nữa, mà trực tiếp bước xuống.

“Lão Quỷ, giữ cửa mở, cho hắn lên đây.” Thấy Lý Dật ra cửa, Đường Hải nhìn lão Quỷ phân phó một chút.

Lão Quỷ gật đầu, đi xuống xe, mở cửa sau cho Lý Dật, nói: “Hải thúc có lời muốn nói với cậu.”

Thấy cử động của lão Quỷ, Lý Dật không chút do dự chui vào xe.

Tuy rằng không biết rốt cục Đường Hải làm sao xử lý cục diện kế tiếp, thế nhưng hắn có thể khẳng định, Đường Hải tuyệt đối sẽ không ở sau lưng hãm hại hắn. Hơn nữa dù là Đường Hải làm như vậy, hắn cũng không lo lắng.

Đợi Lý Dật lên xe, lão Quỷ cũng không khởi động máy, mà nâng kính chắn giữa xe lên.

“Tiểu Dật, ta đã cho người đi thăm dò địa điểm ẩn thân của hung thủ giết chết tiểu Mạnh, cậu chuẩn bị sẵn sàng. Lúc nào tra được, cậu lập tức dẫn người đi giải quyết bọn họ. Báo thù cho tiểu Mạnh!” Thấy Lý Dật lên xe, Đường Hải trầm giọng phân phó.

Lý Dật gật đầu đáp ứng: “Dạ, Hải thúc.”

Thấy Lý Dật trả lời thẳng thắn, Đường Hải nói: “Tiểu Mạnh là phụ tá đắc lực của ta, hiện tại hắn đã chết, bên cạnh ta rất cần nhân tài, chuyện lần này nếu cậu làm tốt, sau này cậu sẽ là đầu lĩnh của đám người kia.”

“Àn.” Đối với sự đồng ý của Đường Hải, Lý Dật biểu hiện lãnh đạm, trong lòng cũng chẳng khác gì như gương sáng.

Đường Hải thấy Lý Dật không có biểu thị, lo lắng trong lòng ngày càng mãnh liệt, bất quá hắn không có lưu lộ trên mặt, mà trầm giọng nói: “Được rồi tiểu Dật, tâm tình đám thủ hạ tiểu Mạnh đang không tốt, cậu cứ ở võ quán chờ tin tức của tôi, ngàn vạn lần không để cho bọn họ một mình hành động!”

“Hiểu được, Hải thúc.” Lý Dật nói.

Đường Hải thấy Lý Dật không muốn nhiều lời, cũng không nói thêm điều gì, mà nặng nề vỗ vỗ vai Lý Dật, sau đó tự mình mở cửa xe cho Lý Dật.

“Hải thúc, tôi đi trước.” Lý Dật nói xong trực tiếp đi xuống xe, một lần nữa đi vào võ quán.

Mà đám người Đường Hải lái xe rời khỏi võ quán.

Trong võ quán, đám thủ hạ Mạnh Thực ngồi trên mặt đất trong đại sảnh, từng ngậm từng ngậm hút thuốc lá, toàn bộ đại sảnh khói thuốc mù mịt, nơi nơi đều là khói mù.

Thấy Lý Dật vào cửa, Phòng Tam nhảy lên, nói: “Dật ca, Đường Hải lão gia hỏa nói thế nào?”

“Hắn đã phái người đi thăm dò địa điểm ẩn thân của hung thủ, nhượng chúng ta chờ tin tức.” Lời tuy nói như vậy, thế nhưng Lý Dật rõ ràng, mục đích chân chính của Đường Hải là muốn đợi đến buổi tối mới triển khai hành động, dù sao trị an của Los Angeles không tệ, nếu như ở giữa ban ngày phát sinh tranh đấu đại quy mô của hắc bang, cảnh sát khẳng định sẽ can thiệp.

Nghe được Lý Dật nói, Phòng Tam có chút bất mãn: “Mẹ nó! Đường Hải rõ ràng là cố ý! Địa bàn Phi Châu Bang chúng ta không phải không biết, còn tra cái gì?”

“Phòng Tam, nói không thể nói như vậy, thành viên Phi Châu Bang không có một ngàn thì cũng có mấy trăm, chúng ta chỉ có hơn năm mươi người, muốn giết sạch bọn họ, đó là chuyện không có khả năng. Chúng ta muốn giết chính là hung thủ!” Lý Dật nghiêm mặt nói: “Hơn nữa hung thủ cũng phải do chúng ta giết!”

Lúc này, Phòng Tam lãnh tỉnh không ít, nghe Lý Dật vừa nói như thế, suy nghĩ một chút nói: “Được rồi, chúng ta nghe Dật ca, mặt khác, chúng ta cũng phái người đi điều tra địa điểm ẩn thân của hung thủ, chỉ cần tra được, bất luận Đường Hải có đồng ý hay không, chúng ta cũng phải đi báo thù cho Mạnh ca.”

Lý Dật gật đầu, trong lòng cũng rõ ràng, Đường Hải ước gì Mạnh Thục chết sớm một chút, chuyện báo thù chỉ là muốn cho thủ hạ của Mạnh Thục và tình nhuệ của Phi Châu Bang hai bên lưỡng bại câu thương mà thôi.

Đứng ở góc độ của Lý Dật, Lý Dật tự nhiên sẽ không để cho loại chuyện này phát sinh.

Sau khi nói xong với Lý Dật, Phòng Tam lập tức lấy ra điện thoại di động bấm một dãy số, trầm giọng phân phó thủ hạ của hắn đi điều tra cái chết của Mạnh Thục. Mạnh Thục là thành viên trung tâm tuyệt đối của Hoa Nhân Bang tại Los Angeles, thủ hạ tự nhiên cũng có mạng lưới tình báo, chỉ là mạng lưới tình báo so với Đường Hải có chút thua kém mà thôi, càng không thể nào so với Kroff.

Dù sao nơi phát ra tình báo của Kroff là cục điều tra liên bang của nước Mỹ.

Nhìn đi ảnh của Mạnh Thục, trong đầu hồi tưởng lời hứa hẹn tối hôm qua của Haise Lin, Lý Dật nhìn không được thâm nghĩ, Haise Lin, mong muốn cô đừng cho tôi thất vọng!

184. Chương 176 : Cáo Mượn Oai Hùm

Về phần Hoa Nhân Bang nói do một mình Lý Dật đơn thương độc mã giết chết sáu mươi tình nhuệ của Phi Châu Bang, người của những hắc bang khác tại Los Angeles cũng tuyệt đối không tin!

Bọn họ đều hồ hắc, không phải đặc công, bọn họ tự nhiên sẽ không tin tưởng sức một người có thể giết chết sáu mươi tình nhuệ của Phi Châu Bang trên biển, đồng thời không để lại chút vết tích.

Trên thực tế, Haise Lin tuyển chọn Phi Châu Bang làm kẻ chết thay, ngoài việc Kroff ảnh hưởng, chính yếu nguyên nhân cũng là bởi vì nàng không tin, một mình Lý Dật có thể giải quyết sáu mươi tình nhuệ của Phi Châu Bang.

Nguyên hắc đạo Los Angeles vốn đang bình tĩnh, bởi vì việc Phi Châu Bang đoạt đường vận chuyển buôn lậu Đông Nam Á của Hoa Nhân Bang mà trở nên quỷ dị khó lường, những bang hội khác đều mang theo thái độ yên lặng theo dõi kỳ biến, nỗ lực làm ngư ông thủ lợi, bởi vì những long đầu các bang hội đều rõ ràng, Hoa Nhân Bang và Phi Châu Bang không chết không ngớt!

Sự thực chứng minh suy đoán của bọn họ, Hoa Nhân Bang rất nhanh đã đánh trả, đoạt lại đường vận chuyển, mà Phi Châu Bang cũng không cam tỏ ra yếu kém, lập tức giết chết thành viên trung tâm của Hoa Nhân Bang là Mạnh Thục.

Đại chiến hết sức căng thẳng.

Đây là ý nghĩ trong lòng của tất cả các long đầu bang hội.

Nhưng ngay khi những long đầu hắc bang đang chờ đợi bão tố ập đến, cảnh sát xuất động.

Có thể nói, toàn bộ mọi người trong thế giới ngầm thật sự không ngờ, cảnh sát lại xuất động trong loại tình huống này.

Dù sao, dựa theo lệ cũ trong dĩ vãng, khi giữa các hắc bang sống mái với nhau chỉ cần không nháo quá nghiêm trọng, cảnh sát đều sẽ mở một mắt nhắm một mắt. Đương nhiên, nếu như giữa hắc bang tranh đấu khiến cho công dân phẫn nộ, cảnh sát sẽ can thiệp trước tiên.

Nhưng càng làm cho toàn bộ thế giới ngầm thật sự không ngờ chính là, lần này không chỉ là cảnh sát xuất động, hơn nữa người của quân đội cũng xuất động!

Làm mọi người cảm thấy quỷ dị chính là, cảnh sát chỉ nhằm vào Phi Châu Bang!

Từ buổi trưa bắt đầu, cảnh sát Los Angeles cùng quân đội phối hợp, dùng uy thế sấm sét giải quyết căn cứ địa của Phi Châu Bang, bắt đi toàn bộ hắc tâm nhân viên của Phi Châu Bang, về phần bốn mươi tình nhuệ còn lại của Phi Châu Bang cũng không chạy thoát!

Khi sắc trời dần tối, trận truy quét kết thúc, toàn bộ Phi Châu Bang bị nhốt tận gốc.

Cảnh sát thành linh xuất lệnh cần quét làm cho toàn bộ thế giới ngấm khiếp sợ, rất nhiều người hoài nghi chuyện lần này là do Hoa Nhân Bang giữ trò quỷ, thế nhưng lý trí nói cho bọn họ, đó là chuyện không có khả năng, lợi dụng cảnh sát và quân đội đến diệt trừ đối thủ, Hoa Nhân Bang cũng không có năng lực lớn đến như vậy, thậm chí, dù là ủy ban mafia cũng không cường đại đến như thế.

Đối với hành động diệt trừ Phi Châu Bang, người phụ trách cảnh sát Los Angeles cũng không hề làm ra bất luận điều gì giải thích.

Điều này làm cho sự tình trở nên càng thêm quỷ dị.

Chỉ có Lý Dật rõ ràng, cảnh sát không làm ra giải thích, là do áp lực của quân đội. Dù sao, nước Mỹ là đệ nhất cường quốc quân sự toàn cầu, nếu như để người ngoài biết, phi cơ vũ trang của hải quân Mỹ bị phần tử hắc đạo phá hủy, điều này tuyệt đối là tin tức lớn trên quốc tế, sẽ làm những quốc gia khác chế giễu.

Nước Mỹ quân đội luôn tự ngạo tự nhiên sẽ không làm ra chuyện ngu xuẩn như vậy.

Thành viên chủ chốt cùng tinh nhuệ của Phi Châu Bang đều bị bắt, địa bàn còn lại đều là một ít những kẻ vô dụng.

Ở dưới tình hình này, các đại hắc bang tuy trông mà thêm, thế nhưng cũng không lập tức hành động!

Bởi vì long đầu các đại hắc bang đều bị hành động tảo hắc(cần quét hắc đạo) lần này chấn kinh!

Bọn họ phải hiểu rõ ẩn ý trong phương diện lần này xong, mới dám động thủ.

Sau khi cảnh sát kết thúc vụ tảo hắc hẩn liền đi tới nơi ở của Đường Hải.

Cũng giống như long đầu của những hắc bang khác, Đường Hải đối với hành động tảo hắc lần này của cảnh sát, cũng không hiểu ra sao.

Lúc Lý Dật đến phòng sách của Đường Hải, Đường Hải không hề ngồi bất động trên ghế suy nghĩ, mà không ngừng đi qua đi lại trong phòng.

Đối với Đường Hải mà nói, lần này hành động tảo hắc tuy rằng quỷ dị, thế nhưng cũng là một chuyện cực tốt như bầu trời tự nhiên rớt bánh. Không chỉ tiêu trừ kình địch như Phi Châu Bang, hơn nữa địa bàn của Phi Châu Bang và khu phố Tàu rất gần nhau, điều này đối với Đường Hải mà nói vô cùng có lực mê hoặc.

“Bang bang...”

Tiếng đập cửa rất nhỏ, kéo Đường Hải từ trong suy tư trở về hiện thực, hẩn dừng chân lại, ngẩng đầu liếc mắt nhìn Lý Dật, nói: “Vào đi, tiểu Dật.”

Dứt lời, Đường Hải trở lại chính chỗ ngồi của mình, mà Lý Dật trực tiếp đi vào phòng.

“Tiểu Dật, chuyện cảnh sát tảo hắc, nói vậy cậu cũng có nghe nói, nói một chút suy nghĩ của cậu.” Đường Hải ngồi trên ghế, châm một điếu xì gà, hun hăng hút một ngụm, nhìn Lý Dật hỏi.

Lý Dật đi thẳng vào vấn đề nói: “Hải thúc, gần quan được ban lộc, tận dụng thời cơ, không thể bỏ qua!”

Lý Dật nói làm Đường Hải nhướng mày, lộ ra biểu tình phức tạp: “Tôi cũng biết đây là cơ hội trời ban, thế nhưng lần này cảnh sát làm ra hành động tảo hắc thật quá quỷ dị, không chuẩn chân trước chúng ta vừa động thủ, bọn họ chân sau ụp tổ chim chúng ta!”

“Sẽ không.” Lý Dật cười lắc đầu, biểu tình tự tin.

Đường Hải hơi nheo mắt lại, nhìn chằm chằm hình dạng tự tin thản nhiên của Lý Dật, nói: “Vì sao?”

“Bởi vì tôi biết tin tức về chuyện này.” Lý Dật nghiêm mặt nói.

Ngạc nhiên nghe được Lý Dật nói, con ngươi Đường Hải bỗng nhiên tròng lớn, sắc mặt không khỏi biến đổi!

Thậm chí, tay phải đang cầm xì gà của hẩn đều run lên!

Bất quá, Đường Hải dù sao cũng là kiêu hùng một phương, tố chất còn hơn người bình thường rất nhiều, gần trong nháy mắt, biểu tình Đường Hải lại khôi phục bình thường, hỏi: “Tin tức là gì?”

“Hải thúc, tôi cũng không gạt chú, chuyện lần này, là một người bạn tặng một phần lễ cho tôi.” Lý Dật chậm rãi nói.

“Cái gì? Lễ vật bạn cậu cho cậu?” Nếu như nói trước đó Đường Hải chỉ kinh ngạc, như vậy giờ này khắc này, Đường Hải bị lời nói của Lý Dật làm triệt để sợ ngây người!

Làm long đầu Hoa Nhân Bang Los Angeles, quan hệ giữa Đường Hải và cảnh sát cũng chỉ bề ngoài, thậm chí phải mang theo cái đuôi đối đãi.

Dù để Đường Hải vận dụng toàn bộ năng lực, cũng không khả năng điều động cảnh sát, lại càng đừng nói tới lợi dụng cảnh sát diệt trừ đối thủ!

Thế nhưng, Lý Dật lại nói, lần này hành động táo hắc là một phần lễ vật do người bạn tặng hẳn.

Vài giây sau, Đường Hải mới từ trong khiếp sợ phục hồi lại tinh thần, hẳn đầu tiên hung hăng rít hai hơi thuốc, ổn định chút tâm tình mới nói: “Tiểu Dật, bạn của cậu là thần thánh phương nào, không ngờ lại có năng lực lớn như vậy?”

Lý Dật nhìn ra được, những lời này của Đường Hải sáu phần là thử, mà bốn phần lại nghĩ thông qua câu trả lời của Lý Dật để phán đoán hẳn có nói dối hay không.

Lý Dật tự nhiên sẽ không đem chuyện hợp tác với Haise Lin nói cho Đường Hải, nghe được câu hỏi của Đường Hải, Lý Dật nói: “Hải thúc, có thể nói tôi đều đã nói, không thể nói, tôi sẽ không nói, mong muốn chú hiểu được.”

Đường Hải híp mắt nhìn chằm chằm Lý Dật vài giây, lạnh lùng nói: “Dật tử, nếu như Hoa Nhân Bang bởi vì cậu mà bị tổn thất thật lớn, tôi sẽ cho cậu trả giá thảm thối!”

“Hải thúc, ngài già rồi nên đầu óc không tốt sao?” Lý Dật bất nhả chu miệng huyết sáo, sau đó cười nói: “Hoa Nhân Bang bị hao tổn, tôi được chỗ tốt gì sao?”

Lý Dật nói làm Đường Hải ngạc nhiên.

Lý Dật đầu nhập vào Hoa Nhân Bang, mục đích chính là muốn trở nên nổi bật, sau đó giết về nước báo thù. Ở dưới tình hình này, Lý Dật tự nhiên mong muốn Hoa Nhân Bang càng mạnh đại càng tốt, mà sẽ không mong muốn Hoa Nhân Bang diệt vong. Nói khó nghe một chút, Lý Dật và Hoa Nhân Bang cùng bị cột trong một sợi dây cương.

“Tiểu tử, diệt trừ Phi Châu Bang, cậu xong được chỗ tốt gì?” Đường Hải cũng không ngốc, nếu như Lý Dật nói chính là thật sự, như vậy, phần lễ vật này thật quá quý trọng. Đường Hải không cảm thấy, Lý Dật lại không vô duyên vô cớ đem một phần lễ vật quý trọng như vậy đưa cho hẳn.

Sắc mặt Lý Dật bình tĩnh nhìn chằm chằm Đường Hải, gần từng chữ: “Tôi biết, từ sau khi tôi tiến nhập Hoa Nhân Bang, chú luôn chỉ xem tôi như một quân cờ, thậm chí, hiện tại chú đã động sát khí đối với tôi.”

Mặc dù Lý Dật nói rõ ý nghĩ của Đường Hải, thế nhưng khi hẳn nghe được Lý Dật nói, biểu tình của hẳn cũng không phát sinh bất luận biến hóa gì.

“Tôi tặng phần đại lễ cho chú, chỉ là nghĩ muốn nói cho chú, tôi không có hứng thú tranh vị trí long đầu Hoa Nhân Bang Los Angeles với chú.” Lý Dật trầm giọng nói: “Mục đích cuối cùng của tôi chỉ là muốn về nước báo thù. Tôi mong muốn chú có thể thu hồi sát khí của mình lại.”

Nhìn biểu tình âm trầm của Lý Dật, đại não của Đường Hải nhanh chóng vận chuyển, hẳn tự nhiên sẽ không tin tưởng lời giải thích này của Lý Dật, thế nhưng, hẳn cũng không nghĩ ra nguyên nhân Lý Dật làm như vậy!

Thì uy?

Ngạc nhiên, trong đầu Đường Hải toát ra hai chữ này.

Sau một khắc, Đường Hải đã hiểu, Lý Dật đang thị uy, vô hình nói cho Đường Hải: Lão già, tôi không phải trái hồng mềm cho ông tùy tiện bóp nát, xem, trong nháy mắt tôi đã đủ khả năng diệt trừ Phi Châu Bang.

Hiểu được điểm này, ánh mắt Đường Hải nhìn về phía Lý Dật cực kỳ phức tạp, hắn rất muốn biết, bạn của Lý Dật rốt cục là thần thánh phương nào.

Chỉ là, Đường Hải không biết, chuyện này ngay từ đầu cũng không phải do Lý Dật an bài, mà do Haise Lin chủ động đưa ra, mà Lý Dật chỉ là mượn cơ hội lợi dụng mà thôi. Về phần thị uy, đây chỉ cùng chung mục đích.

Đường Hải cũng là bình sinh lần đầu trong đời xem một người tuổi trẻ trở thành đối thủ, hắn ngưng trọng nhìn Lý Dật, gần từng chữ: “Nói cho tôi biết, rốt cục cậu muốn gì?”

“Tôi sẽ tận lực giúp đỡ Hoa Nhân Bang lớn mạnh.” Lý Dật mỉm cười nói: “Đồng dạng, chú cấp cho tôi đài ngộ công bình, mặt khác cũng như lời chú nói, chờ thời gian Hoa Nhân Bang cũng đủ cường đại, dành cho tôi một sự duy trì, cho tôi dẫn người giết trở về nước.”

“Chỉ đơn giản như vậy?” Đường Hải vẫn như cũ không tin.

Lý Dật gật đầu: “Chỉ đơn giản như vậy.”

Giờ khắc này, Đường Hải trầm mặc.

Sự tình lần này nếu như thật sự đúng như lời của Lý Dật, như vậy năng lực của Lý Dật tại toàn bộ Los Angeles thậm chí toàn bộ nước Mỹ cũng không nhỏ, nếu như hắn tiếp tục tuyển chọn cách bảo hộ lột da, cuối cùng là có được da hổ hay phải chôn vùi cả tính mạng của mình, hắn thật không biết.

Thế nhưng hắn rõ ràng, chuyện tới hôm nay, hắn tựa hồ chỉ còn con đường hợp tác cùng Lý Dật.

Dù sao, Lý Dật đưa lên một phần đại lễ miễn phí. Nếu hắn hạ thủ đối với Lý Dật, có lẽ đuổi Lý Dật ra khỏi Hoa Nhân Bang, Lý Dật lẽ nào sẽ không dùng mạng lưới quan hệ trong tay đối phó hắn?

Nghĩ xong tất cả, trong lòng Đường Hải cực kỳ hối hận.

Hắn hối hận ngày trước lại tuyển chọn cho Lý Dật gia nhập Hoa Nhân Bang, một người như Mạnh Thực tuy rằng khó quản, thế nhưng vẫn còn nằm trong phạm vi khống chế của hắn, mà Lý Dật hoàn toàn thoát ly khỏi sự khống chế của hắn.

Nhìn biểu tình vẻ mặt phức tạp của Đường Hải, trong lòng Lý Dật cũng đang cười nhạt không ngớt, hắn biết lời nói hôm nay đã làm Đường Hải hoảng sợ.

Thế nhưng đồng dạng, hắn cũng hiểu được, với năng lực của Đường Hải không bao lâu sẽ tra ra tin tức đích thực của chuyện này, đợi đến khi đó, Đường Hải tuyệt sẽ không khách khí đối với hắn!

Cho nên, hắn phải tranh thủ trước khi việc xảy ra, chính hắn phải có vốn liếng làm cho Đường Hải không dám động thủ!

Lý Dật không biết chính là, nữ nhân ngạo thị thế giới ngầm nước Mỹ kia, vẫn đang một mực yên lặng quan tâm sự quật khởi của hắn, chờ khi nữ nhân kia chờ được thời cơ thành thực, sẽ đứng ra thay hắn che mưa chắn gió, tên của hắn sẽ có một ngày vang vọng thế giới ngầm của nước Mỹ!

185. Chương 177 :đạp Lên Xương Cốt Thượng Vị

Sau khi chân tướng rõ ràng, người trước đối mặt chính là nguy cơ, sau đó sẽ phải nhận lấy vương bá khí bạo phát, làm cho hắn dập đầu quỳ lạy.

Đường Hải cho rằng Lý Dật đang đùa trò chơi bảo hộ lột da, mà Lý Dật lại biết hắn đang chơi trò “rắn nuốt voi”, nuốt vào được là bản lĩnh, nuốt không vào, sẽ chết không có chỗ chôn.

Đường Hải là một người rất có dã tâm, dã tâm cùng quyết đoán của một người luôn có quan hệ trực tiếp.

Mặc dù không có bất luận chứng cứ gì chứng minh lời Lý Dật nói là thật, thế nhưng trực giác nói cho Đường Hải, đây là một cơ hội buông tay làm việc lớn.

Bởi vì chính theo lời Lý Dật, Hoa Nhân Bang bị hao tổn đối với Lý Dật không có bất luận chỗ tốt gì.

Dưới dạng tình hình này, Đường Hải sau khi kết thúc cuộc nói chuyện với Lý Dật, lập tức hạ xuống mệnh lệnh!

Làm long đầu của Hoa Nhân Bang tại Los Angeles, Đường Hải cũng giống như những kiêu hùng khác, một mệnh lệnh sẽ quyết định sống chết của rất nhiều người.

“Dốc hết toàn lực, cướp địa bàn của Phi Châu Bang!”

Đây là mệnh lệnh của Đường Hải, đương nhiên, vì để cẩn thận, Đường Hải cũng không để cỗ lực lượng vương bài trong tay hắn tham gia trận đánh bạc này, mà là nhượng cho Đường Hồ làm đầu lĩnh, tiến hành tập kích cướp đoạt địa bàn của Phi Châu Bang.

Đồng thời khi Đường Hồ dẫn người xuất động, những long đầu của các bang hội khác vẫn tuyển chọn quan sát. Người Mỹ làm việc chú ý lợi ích, lợi ích cũng đủ, bọn họ dám mang theo mạng đi đánh bạc, thế nhưng bọn họ cũng không phải kẻ ngu si, bọn họ đổ bằng mạng, thế nhưng cũng sẽ tuyển chọn thời cơ.

Rất hiển nhiên, trong mắt những long đầu hắc bang, thời cơ còn chưa thành thực.

Mà Lý Dật cũng không tham gia trận tranh địa bàn lần này. Sau khi kết thúc cuộc nói chuyện với Đường Hải, hắn trực tiếp về võ quán.

Trong võ quán, những thủ hạ Mạnh Thục đã biết được tin tức Phi Châu Bang bị nhổ tận gốc. Khác với Đường Hải, đám hán tử nhiệt huyết không thấy được chuyện này ảnh hưởng, càng không thấy được lợi ích bên trong, bọn họ chỉ nghĩ đã mất đi cơ hội chính tay trả thù.

Hung thủ giết chết Mạnh Thục, Lý Dật so với ai khác đều rõ ràng là ai.

Bởi vì, cái chết của Mạnh Thục là do hắn khéo tay bày ra, hắn để Kroff hỗ trợ chính là đem tin tức Mạnh Thục đi gặp nhân tình nói cho đầu mục Mike của Phi Châu Bang.

Vì vậy, sau khi có được tin tức, Mike đã tự mình dẫn người đi tới chỗ tình nhân của Mạnh Thục, kết thúc sinh mạng của Mạnh Thục.

Hôm nay, những thủ hạ của Mạnh Thục đều rõ ràng Mạnh Thục bị Mike dẫn người giết chết, thế nhưng hôm nay Mike bị cảnh sát mang đi. Điều này làm cho bọn họ có loại cảm giác hữu tâm vô lực. Tuy rằng bọn họ nhiệt huyết xung động, thế nhưng bọn họ cũng không phải ngu ngốc, sẽ không làm ra chuyện vọt vào sở cảnh sát để cướp người.

Lúc Lý Dật tiến vào võ quán, toàn bộ đại sảnh võ quán khói thuốc mù mịt, dưới tình huống báo thù vô vọng, những thủ hạ của Mạnh Thục đều dùng nicotin gây tê nội tâm tiếc nuối cùng khó chịu.

“Đều đứng lên đi ăn cơm đi.” Lý Dật nhìn mọi người, trầm giọng nói.

Nghe được Lý Dật nói, một ít người chọn tiếp tục hút thuốc, cũng có một ít người đưa ánh mắt nhìn về hướng Lý Dật. Về mặt không giải thích được, hiển nhiên, dưới loại tình hình này, bọn họ thật không có tâm tư đi ăn cái gì, cũng ăn không vô.

“Không ăn cơm làm sao có khí lực làm việc?” Lý Dật nói: “Phi Châu Bang bị nhổ tận gốc, Đường Hải muốn cướp địa bàn, đến lúc đó không thể thiếu chuyện chúng ta đứng ra.”

“Thao mẹ nó!”

Phòng Tam ném mạnh tàn thuốc trong tay xuống đất, dẫm lên, mắng: “Thời gian báo thù, hắn một chút cũng không tích cực! Hôm nay lại muốn cướp địa bàn, hắn so với ai còn tích cực!”

“Hay, hắn xem chúng ta trở thành cái gì?” Phòng Tam nói lập tức khiến cho không ít người phụ họa.

Đối với đám thủ hạ Mạnh Thục mà nói, bọn họ đối với Hoa Nhân Bang có lòng trung thành, thế nhưng lại đối với Đường Hải bất trung, bọn họ chỉ trung với Mạnh Thục.

Mạnh Thục đã chết, Lý Dật cần làm chính là, để đoàn người này trung với hắn.

Nhóm người này là nhóm lực lượng đầu tiên của hắn tại nước Mỹ.

“Tâm tình các huynh đệ tôi hiểu được.” Lý Dật thở dài nói: “Tôi sẽ để Đường Hải phái người khác đi chém giết địa bàn, các cậu ở lại võ quán đi.”

Nghe được Lý Dật nói, đám người Phòng Tam không nói gì nữa, rất hiển nhiên, vào tình hình lúc này, tâm tình của bọn họ thập phần không xong.

“Đều đi ăn, một giờ sau, chúng ta phải đi bắt địch nhân huyết tể cho Mạnh ca!” Lý Dật dồn khí đan điền, lời ra kinh người.

Một tiếng hô to của Lý Dật, thanh âm lớn mười phần, nhất thời làm mọi người trong đại sảnh cả kinh!

“Dật ca, giết chết Mạnh ca chính là tên tạp chủng Mike đã bị cảnh sát mang đi. Dù là chúng ta có thể giết chết những hắc quỷ khác của Phi Châu Bang, thế nhưng không động được Mike, cũng không thể báo thù cho Mạnh ca.” Phòng Tam đỏ mắt, biểu tình không cam lòng.

Cũng giống như Phòng Tam, những người khác cũng vẻ mặt không cam lòng!

“Ai nói chúng ta không động được Mike?” Lý Dật nghiêm mặt nói: “Tôi nói muốn bắt người huyết tể Mạnh ca, địch nhân đó chính là Mike!”

Lý Dật vừa thốt ra, tất cả mọi người trong đại sảnh kinh ngạc!

Tựa hồ bọn họ nằm mơ cũng không có nghĩ đến, ở thời gian này, Lý Dật lại tuyển chọn hạ thủ đối với Mike.

“Dật ca, anh nói làm như thế nào, các huynh đệ sẽ làm như thế!” Trương Thiết Trụ là người thứ nhất mở miệng phụ họa Lý Dật, hần vừa thốt lên xong, lập tức có không ít người gật đầu phụ họa.

Bọn họ đều không phải ngu ngốc, bọn họ có thể dùng lý tính áp chế cảm tính, thế nhưng khi máu vọt lên trên đầu, thì lý tính gì cũng đều vô nghĩa.

Đương nhiên, làm một gã tâm phúc nhất lúc Mạnh Thực còn sống, tuy rằng Phòng Tam cũng có gien nhiệt huyết, thế nhưng hần là một người lý tính nhiều hơn cảm tính, hần cũng là một trong số ít những người không phụ họa.

“Dật ca, anh mới đến, đối với cảnh sát Los Angeles khả năng không biết, cảnh sát Los Angeles chúng ta đặc tội không nổi.” Phòng Tam rất muốn báo thù, thế nhưng hần cũng không muốn để các huynh đệ đi chịu chết.

Lý Dật sắc mặt bình tĩnh nhìn chằm chằm Phòng Tam, nói: “Mang theo các huynh đệ đi ăn cơm, một tiếng đồng hồ sau, tôi mang Mike tới!”

Thanh âm Lý Dật không lớn, thế nhưng cũng đủ cho mọi người nghe được.

Nhìn vẻ mặt tự tin của Lý Dật, giờ khắc này, những thủ hạ Mạnh Thực lần thứ hai ngây ngẩn cả người!

Bất quá, nghĩ đến cử động điên cuồng trên biển của Lý Dật hôm trước, những thủ hạ Mạnh Thực tựa hồ cảm giác Lý Dật cũng không phải đang nói dối.

“Dật ca!” Sau thoáng ngáy người, Phòng Tam nuốt nước bọt, vẻ mặt kích động nói: “Dù là muốn báo thù, cũng do mọi người cùng đi. Không thể để một mình Dật ca đi mạo hiểm!”

Cũng giống như Phòng Tam, những thủ hạ khác vẻ mặt kích động, bọn họ tuy rằng chưa nói gì, thế nhưng biểu tình đã lộ ra ý nghĩa của bọn họ.

Lý Dật lắc đầu, giọng nói kiên định: “Không phải tôi không xem trọng các huynh đệ, chỉ là các người theo tôi chỉ không tốt. Tôi một mình đi, rất có nắm chắc.”

Mắt thấy đám người Phòng Tam còn định nói tiếp, Lý Dật khoát tay, nói tiếp: “Tin tưởng tôi, tôi có thể làm được.”

“Dật ca.” Phòng Tam vẻ mặt kích động nhìn Lý Dật, gần từng chữ: “Mạnh ca đã chết. Nguyên vọng lớn nhất của các huynh đệ là giúp Mạnh ca báo thù! Nếu như Dật ca có thể giúp các huynh đệ hoàn thành tâm nguyện, như vậy từ nay về sau, mạng của các huynh đệ là của anh!”

Nghe được Phòng Tam nói, vẻ mặt những người khác cũng kích động cùng gật đầu.

Thấy một màn như vậy, trong lòng Lý Dật thoáng thở phào nhẹ nhõm, cũng chưa nói gì, mà xoay người đi ra khỏi đại sảnh võ quán.

Lúc này Lý Dật cũng không đi xe taxi, mà lái xe rời khỏi khu phố Tàu, xe chỉ bình thường dùng làm việc, là loại tải nhỏ màu trắng.

Lúc Lý Dật rời đi, Đường Hổ dẫn người hướng địa bàn Phi Châu Bang chém giết.

Lý Dật hiểu được, với thực lực số người còn lại của Phi Châu Bang, người của Đường Hổ cũng đã đủ đối phó.

Mà qua tối nay, Phi Châu Bang triệt để sẽ bị xóa tên trong hắc đạo Los Angeles.

Địa bàn của Phi Châu Bang sẽ bị những hắc bang khác chia cắt, mà Hoa Nhân Bang sẽ chia cắt được nhiều nhất, dù sao, cũng do Hoa Nhân Bang động thủ trước.

Đối với chuyện giành địa bàn, Lý Dật cũng không quan tâm, hắn tin tưởng Đường Hải sẽ biết phương cách.

Bốn mươi phút sau, Lý Dật lái xe đi tới một ngõ nhỏ chật hẹp thuộc khu vực thành thị trong Los Angeles.

Khác với ngoài đường lớn sáng sủa, ngõ nhỏ đen kịt không gì sánh được, đưa tay ra không thấy năm ngón.

Lý Dật cho xe dừng ngay đầu ngõ, từ xe lấy ra một vật, trực tiếp hướng đầu kia ngõ nhỏ đi đến.

Bên trong ngõ nhỏ tràn ngập mùi tanh tưởi làm kẻ khác hít thở không thông, nơi nơi đều là rác rưởi chồng chất, hiển nhiên, đây chính là nơi đổ rác.

Lý Dật sắc mặt không đổi đi tới đầu cùng ngõ nhỏ, nơi này có rất nhiều túi nhựa màu đen, chính là túi rác.

Lý Dật dùng tay ấn qua các túi đen, sau đó dừng mắt trên một túi đen có quần băng dán màu vàng.

Thấy túi kia, Lý Dật tiến lên, nhắc túi.

Túi này nhìn qua thật giống như những túi rác khác, trên thực tế bởi vì tài liệu đặc thù, thập phần rắn chắc.

“Mike, sót ruột chờ phải không?” Nhận thấy được trong túi có người giấy dựa, Lý Dật cười nói một câu. Sau đó mang túi đi trở về xe.

“Ô ô...”

Mike tựa hồ bị bịt kín miệng, chỉ có thể phát sinh thanh âm ô ô, đồng thời thân thể hắn kịch liệt giấy dựa, chỉ là không có bất luận tác dụng gì.

Nửa phút sau, Lý Dật đi tới bên xe, mở túi, Mike nhất thời từ trong túi lăn ra ngoài.

Miệng của Mike bị bịt kín, nguyên biểu tình cuồng vọng đã biến mất vô tung vô ảnh.

Hắn kinh khủng nhìn Lý Dật, nỗ lực muốn nói gì đó, thế nhưng bị bịt kín miệng, vốn không mở miệng được.

Lý Dật lấy ra một điều thuốc lá, châm lên, sau đó giúp Mike cởi ra băng dính trên miệng.

“Đừng! Van cầu anh, đừng!”

Ngày trước, lúc Lý Dật nhìn thấy Mike, Mike phong quang vô hạn, là tiêu điểm của câu lạc bộ đêm, mà hôm nay, Mike giống như một con chó thương cảm, nỗ lực vẫy đuôi cầu xin tha thứ.

Ba mươi năm Hà Đông, ba mươi năm Hà Tây, nhân sinh thay đổi cực nhanh, duy nhất khác nhau là có chút người có thể đồng sơn tái khởi, mà có chút người trở thành đá kê chân cho người khác thượng vị.

Mike thuộc về người sau.

“Tôi có thể cho anh tiền.” Mike thấy Lý Dật không nói lời nào, cho rằng Lý Dật dao động, vội vã bổ sung: “Tôi có một tài khoản tại ngân hàng Thụy Sĩ, bên trong có một ngàn vạn Mỹ kim!”

“Tài khoản, mật mã.” Gương mặt Lý Dật không chút biểu tình hỏi.

Mike nghe được Lý Dật mở miệng, nguyên biểu tình kinh khủng chuyển biến tốt đẹp rất nhiều, nhìn Lý Dật nói: “Anh sẽ thả tôi sao?”

Lý Dật gật đầu.

“Anh xác định?” Mike có chút do dự.

Lý Dật nhủ thầm nói: “Nếu như ta muốn cho người chết, còn có thể phí nhiều công sức như vậy đem người từ trong tay cảnh sát cứu ra sao?”

Trong lòng Mike khẽ động, sau đó nhìn chăm chăm Lý Dật vài giây, nói ra hết số tài khoản và mật mã.

Lý Dật ghi nhớ, sau đó nhắc Mike ném vào trong xe, dùng dây cột hãm vào chỗ ngồi.

“Mẹ nó không phải người nói sẽ buông tha ta sao?” Mike tròn mắt, nhìn Lý Dật rống giận.

“Ta nói qua sẽ buông tha người, nhưng không có nói thả hạ Mạnh Thực sẽ buông tha người.” Lý Dật mỉm cười nói một câu, sau đó bịt lại miệng Mike.

186. Chương 178 :nhịn Đau Bỏ Những Thứ Yêu Thích

Phi Châu Bang do chiến sĩ tinh nhuệ Phi Châu tạo thành một bang phái. Lúc đầu là bởi vì địa vị của người da đen tại nước Mỹ thấp, bị ép bắt đày đọa, vì vậy tinh anh người Phi Châu tại Los Angeles âm thầm kiến tạo một bang phái như thế.

Sau đó, theo nhân số tăng nhanh, Phi Châu Bang càng lúc càng lớn, cuối cùng trở thành hắc bang số một số hai Los Angeles, nhất là Phi Châu Bang tìm kiếm tay chân từ Phi Châu đến, bọn họ thân thể tổ chất thật tốt, đại khái từng biết dùng súng, là chiến sĩ trời sinh.

Dưới loại tình hình này, sức chiến đấu của Phi Châu Bang thập phần kinh khủng, dưới tình huống thông thường, những hắc bang khác đều sẽ tránh né khai chiến chính diện với Phi Châu Bang.

Thế nhưng, Phi Châu Bang gặp Lý Dật, đầu tiên hãm tại trên biển giết chết hơn phân nửa tinh nhuệ của Phi Châu Bang, sau đó thông qua Haise Lin đã nhổ tận gốc Phi Châu Bang.

Lưu manh hắc đạo không thể đánh đồng với chiến sĩ, đồng dạng, chiến sĩ không thể đánh đồng với sát thủ chức nghiệp, huống chi Lý Dật còn là truyền kỳ sát thủ của thế kỷ 21 năm mươi năm sau!

Gặp phải Lý Dật, đây là bi ai của Phi Châu Bang, mà bị cảnh sát và quân đội liên thủ diệt trừ, điều này đối với Phi Châu Bang mà nói, là đả kích trí mạng.

Chỉ thời gian một buổi tối, địa bàn Phi Châu Bang bị chia cắt không còn một mảnh.

Động thủ đầu tiên là Hoa Nhân Bang, Hoa Nhân Bang dùng uy thế sét đánh không kịp bưng tai đánh bất ngờ mấy con đường phồn hoa nhất trong địa bàn Phi Châu Bang, cũng giống như một đám ăn cướp đuổi hết kẻ sống sót trong Phi Châu Bang ra khỏi địa bàn, trở thành chủ nhân mới của mấy con đường kia.

Sau khi Phi Châu Bang gặp phải chuyện bị cảnh sát đánh bất ngờ, những hắc bang khác đều nhìn chăm chăm địa bàn của Phi Châu Bang, chỉ là sợ hãi thực lực của cảnh sát, chỉ dám lộ ra răng nanh, không dám chân chính động thủ.

Khi những bang phái kia nhìn thấy Hoa Nhân Bang động thủ cũng không hề bị cảnh sát chèn ép, những hắc bang lộ răng nanh cũng không thể ngồi yên được nữa, bọn họ giống như những con sói hoang đói khát cực kỳ, tràn về phía địa bàn của Phi Châu Bang.

Chạy nhanh có thịt ăn, chạy chậm chỉ húp canh.

Dùng những lời này hình dung hành động cướp đoạt của các đại hắc bang thập phần thỏa đáng.

Hoa Nhân Bang động thủ đầu tiên, cướp được gần phân nửa địa bàn thì không nói, hơn nữa toàn bộ đều là những đoạn đường phồn hoa nhất.

Người được lợi ích thứ hai chính là Sơn Khẩu Tổ.

Người Nhật Bản chưa bao giờ thiếu thôn dã tâm, bắt nạt kẻ yếu là thiên tính của bọn họ.

Lúc Phi Châu Bang như mặt trời ban trưa, người Nhật Bản nơi chốn mang theo đuôi đối đãi, không dám chính diện giao phong với Phi Châu Bang, sau khi Phi Châu Bang tổn hại, người Nhật Bản lập tức ra sức đánh chó rơi xuống nước.

Sơn Khẩu Tổ chia cắt một phần tư địa bàn của Phi Châu Bang, đoạn đường không tính là hay nhất, thế nhưng cũng không tính là kém cõi nhất.

Bỏ Hoa Nhân Bang và Sơn Khẩu Tổ, bọn Lạp Đình Bang (bang Mỹ Latinh) cũng không cam tỏ ra yếu kém, đoạt được một phần năm địa bàn, mà địa bàn còn dư lại do một ít bang hội nhỏ chia cắt.

Đối với các đại hắc bang của Los Angeles mà nói, đây là một ban đêm bội thu.

Đối mặt với hành vi điên cuồng giành địa bàn của các đại hắc bang, cảnh sát không đứng ra can thiệp, dù sao Phi Châu Bang đắc tội tới toàn bộ quân đội, ở dưới tình hình này, cảnh sát tự nhiên sẽ không ngăn cản những hắc bang khác làm ra hành động chặt cổ tận gốc đối với Phi Châu Bang, huống chi hành động đêm đó thập phần cấp tốc, cũng không có phát sinh bắn nhau quy mô.

Cảnh sát không đứng ra, gia tộc mafia cũng không đứng ra, thứ nhất, gia tộc mafia cấu thành ủy ban mafia tại Los Angeles cũng không có gì liên quan tới hai lĩnh vực tiền bảo hộ cùng buôn bán phụ nữ, cho nên giành địa bàn đối với bọn họ mà nói cũng không có tác dụng quá lớn.

Đối với ủy ban mafia mà nói, vô luận địa bàn thuộc về hắc bang nào, nhưng buôn bán chất độc và sòng bạc đều thuộc về ủy ban mafia.

Lý Dật không tham dự hành động giành địa bàn. Hắn mang Mike về tới vũ quán, mang theo đám thủ hạ Mạnh Thực dùng máu của Mike tế cho Mạnh Thực.

Mà hành vi này của Lý Dật triệt để thu phục thủ hạ của Mạnh Thực.

Biết được tất cả, Đường Hải tuy rằng cảm giác được nguy cơ đang tới, thế nhưng đối với Lý Dật không thể tránh được, thứ nhất sự tình đã phát sinh, hắn không có bất luận biện pháp gì ảnh hưởng tới uy vọng của Lý Dật trong lòng đám thủ hạ Mạnh Thực. Còn nữa, thẳng đến sáng sớm ngày thứ hai, hắn vẫn như cũ không rõ ràng được tin tức cảnh sát động thủ đối với Phi Châu Bang.

Chính yếu chính là, tâm tư của Đường Hải gần như đặt toàn bộ vào chuyện cướp địa bàn!

Theo Đường Hải xem ra, Phi Châu Bang do Hoa Nhân Bang diệt trừ, một ít hắc bang khác cũng giành chia cắt địa bàn, rõ ràng là hành vi vượt rào.

Vì vậy sang ngày thứ hai, Lý Dật mang theo đám thủ hạ Mạnh Thực đưa Mạnh Thực đi hạ táng(chôn), Đường Hải ngoại trừ không cấp thiệp mời cho Sơn Khẩu Tổ và bọn người Lạp Đình Bang, còn có một số đại ca các bang hội, thỉnh những long đầu bang hội đến khu phố Tàu bàn chuyện.

Mặc dù Hoa Nhân Bang là bang hội không phải từ người Mỹ cấu thành, thế nhưng thực lực mạnh mẽ, những bang hội nhỏ tuy rằng bất mãn, thế nhưng cũng không dám không tới khu phố Tàu.

Trên thực tế, nếu như đem những bang hội nhỏ này cấu thành một bang hội, thực lực sẽ vượt hẳn bất cứ đại bang hội nào!

Thế nhưng những người này vốn không có khả năng cấu thành một bang hội!

Dù là miễn cưỡng cấu thành một liên minh, cũng không hề có bất luận lực ngưng tụ gì đáng nói.

Một tổ chức thập phần đoàn kết cường đại, then chốt phải xem quyền lợi và lợi ích phân phối, một bang hội lớn do trăm bang hội nhỏ cấu thành, quyền lợi và lợi ích liên minh tự nhiên không cách nào phân phối thỏa đáng.

Tổ chức như vậy, không cần áp lực bên ngoài, mâu thuẫn nội bộ sẽ làm tổ chức giải tán.

“Phi Châu Bang là do Hoa Nhân Bang chúng ta giết chết. Hôm nay các người lại chia cắt địa bàn của Phi Châu Bang, đây rõ ràng là dẫm chân nhau. Ta cho các người ba ngày thời gian, toàn bộ rời khỏi địa bàn của Phi Châu Bang, bằng không sẽ là địch nhân của Hoa Nhân Bang!”

Đường Hải ngay trong buổi gặp mặt, dùng tư thái cường ngạnh nói ra một câu như vậy.

Trong lòng một ít đại lão hắc bang, Phi Châu Bang diệt vong, then chốt là vì có cảnh sát xuất kích, căn bản không phải công lao của Hoa Nhân Bang! Đường Hải nói thập phần bá đạo, hơn nữa điển hình còn là xem họ như trái hồng mềm mà nắm, chỉ dám uy hiếp những bang hội loại nhỏ như họ, cũng không dám đi uy hiếp Sơn Khẩu Tổ và Lạp Đình Bang.

Đây là ý nghĩ trong lòng của toàn bộ đại lão hắc đạo.

Hành vi của Đường Hải làm cho những đại lão này vô cùng phẫn nộ. Thế nhưng người đang dưới mái hiên người khác không thể không cúi đầu, lúc đối mặt với Đường Hải, những đại lão này không có một người mở miệng phản bác!

Vào buổi tối, một ít đại lão hắc bang dẫn người rời khỏi địa bàn Phi Châu Bang, cũng có một ít đại lão hắc bang không hề nhìn sự uy hiếp của Đường Hải!

Đối với việc này, Đường Hải liền dùng thủ đoạn cường ngạnh xuất kích.

Nguyên bản, nếu đổi lại là thời gian trước, loại chuyện này Đường Hải sẽ dùng “cây súng” như Lý Dật đi làm, thế nhưng Lý Dật xưa đâu bằng nay, Đường Hải tự nhận là không khống chế được Lý Dật, không thể làm gì khác hơn là để Đường Hổ dẫn người đi làm.

Hai ngày sau, Đường Hổ dẫn người đem những bang hội yếu ớt toàn bộ đuổi ra khỏi địa bàn của Phi Châu Bang.

Cuối cùng, địa bàn của Phi Châu Bang bị Hoa Nhân Bang, Sơn Khẩu Tổ, Lạp Đình Bang ba nhà chia cắt.

Cảnh sát nhìn thấy thế cục đã ổn định xuống tới, vì vậy đem Hoa Nhân Bang, Sơn Khẩu Tổ, Lạp Đình Bang những long đầu đại ca đưa tin tới, mời dự họp một hội nghị. Chủ đề hội nghị thập phần đơn giản, người phụ trách cảnh sát chỉ cảnh cáo ba đại ca long đầu của ba đại bang hội, chuyện này có thể dừng lại.

Bởi vì người phụ trách cảnh sát thu được tin tức, trong quá trình giành địa bàn, ba nhà từng phát sinh qua ma sát!

Dưới dạng tình hình này, nếu như cảnh sát còn không đứng ra, đám đại hắc bang này rất có thể sẽ khởi sinh xung đột. Đến lúc đó, toàn bộ hắc đạo Los Angeles sẽ triệt để rối loạn, khi đó muốn khống chế cục diện e rằng sẽ là một chuyện rất khó khăn!

Từ trong cục cảnh sát đi ra, tâm tình Đường Hải phi thường không xong.

Nguyên bản hắn còn muốn hẹn long đầu của Sơn Khẩu Tổ và Lạp Đình Bang đi ra gặp mặt, sau đó lợi dụng chuyện Phi Châu Bang từ trong tay hai long đầu xảo trá một chút lợi ích, thế nhưng cảnh sát vừa ra mặt liền hoàn toàn quấy rầy kế hoạch của hắn.

Dù sao, cảnh sát đã đứng ra nói chuyện này nên kết thúc, Đường Hải cho dù còn muốn mượn cớ, long đầu hai đại hắc bang tự nhiên sẽ không đồng ý. Đến lúc đó, Đường Hải cũng không thể làm được gì.

Dù sao, thực lực hai đại bang hội cũng không kém hơn Hoa Nhân Bang bao nhiêu, không phải là trái hồng mềm tùy tiện cho người bóp nát!

Hơn nữa, nếu như Đường Hải còn dám khơi mào tranh đấu, cảnh sát tất nhiên sẽ đem Hoa Nhân Bang khai đao.

Đánh vào đầu kẻ ngoan cố, đây là chính sách nhất quán của cảnh sát.

Sau khi trở lại biệt thự, Đường Hải trước tiên cho gọi Lý Dật tới.

Khác với lúc trước chính là, để biểu thị lòng tôn trọng đối với Lý Dật, Đường Hải không cho những tiểu lâu la đi thỉnh Lý Dật, mà cho lão Quỷ tự mình chạy một chuyến.

Lúc Lý Dật đến biệt thự, về mặt Đường Hải âm trầm ngồi trong phòng sách hút xì gà.

“Hải thúc, chú tìm tôi.” Mặc dù Lý Dật và Đường Hải đã nói thẳng mặt từ lâu, thế nhưng biểu hiện ra, Lý Dật vẫn thập phần khách khí đối với Đường Hải, bởi vì còn chưa tới thời gian trở mặt, hấn tạm thời còn không có vốn triệt để trở mặt với Đường Hải.

Đường Hải phun ra một ngụm khói, vẫy vẫy tay nói: “Vào đi.”

“Tiểu Dật, nguyên bản tôi nghĩ giao phân nửa địa bàn Phi Châu Bang cho cậu và thủ hạ huynh đệ cậu quản lý. Thế nhưng cậu cũng thấy đó, người Nhật Bản và Lạp Định Bang đã nhân cơ hội đoạt đi phân nửa địa bàn!” Đường Hải thở ngụm khói, âm trầm nói.

Lý Dật ngồi xuống, nhìn ánh mắt Đường Hải, nói: “Ý tứ của Hải thúc là?”

“Tôi vốn định đứng ra đàm phán với hai long đầu hai đại hắc bang, thế nhưng cảnh sát lại ra ý phải dừng cuộc tranh đấu.” Đường Hải thở dài, nói: “Lần này chúng ta đoạt mười hai con đường, như vậy đi, tôi cho cậu sáu đường, cậu mang theo huynh đệ võ quán quản lý.”

Lý Dật trầm ngâm một chút, nói: “Hải thúc, chú cũng biết, huynh đệ thủ hạ của tôi chỉ có hơn năm mươi người, nếu quản lý tới sáu con đường nhiều ít sẽ khiến các huynh đệ trong bang hội khác bất mãn.”

Lời này của Lý Dật lại làm cho Đường Hải nghi hoặc, theo hấn xem ra, Lý Dật còn ước gì có thêm nhiều con đường mới đúng, thế nhưng hiện tại nghe Lý Dật nói như vậy, cũng không có ý tứ muốn lấy.

“Cậu muốn như thế nào?” Đường Hải vẽ mặt nghi hoặc hỏi.

Lý Dật đi thẳng vào vấn đề nói: “Huynh đệ trong tay tôi không nhiều lắm, chiếm địa bàn quá lớn sẽ khiến bất mãn, nếu như Hải thúc cho tôi thêm ít người, như vậy huynh đệ khác sẽ không còn ý kiến.”

Lý Dật vừa nói ra, sắc mặt Đường Hải lập tức thay đổi!

Nguyên bản, kế hoạch của Đường Hải là nhanh chóng thanh toán Phi Châu Bang sau đó lấy Lý Dật khai đao, thế nhưng Lý Dật lại xuất hiện một hậu trường bí hiểm làm Đường Hải có chút kiêng kỵ, rơi vào đường cùng đành nhịn đau nhượng ra sáu con đường, tưởng trước tiên ổn định Lý Dật, chờ tra ra hậu trường phía sau của Lý Dật, sẽ hạ thủ với hấn. Nhưng không nghĩ đến Lý Dật được một tác lại lần tới một thước!

“Tiểu Dật, cậu hấn là rõ ràng, thủ hạ của Hồ tử và thủ hạ Mạnh Thực vốn không hợp nhau, mạnh mẽ ép họ ở cùng nhau sẽ không tốt.” Trong lòng tuy rằng thập phần phẫn nộ, mặt ngoài Đường Hải vẫn biểu hiện thập phần khó khăn.

Lý Dật chỉ cười cười: “Hải thúc, tôi chỉ cần tiểu Thất và thủ hạ của hấn, tổng cộng ba mươi người. Nếu như bọn họ và thủ hạ của Mạnh Thực phát sinh xung đột, là do tôi quản lý không thích hợp, như vậy tôi sẽ trả lại ba con đường!”

Nghe Lý Dật vừa nói như thế, con mắt Đường Hải lập tức mị lên, lần trước Lý Dật ra biển hành động, thế nhưng mang theo đám người tiểu Thất, thế nên các huynh đệ đối với Lý Dật vô cùng sùng bái. Dưới tình hình này, Lý Dật muốn lấy đám người tiểu Thất, mục đích không cần nói cũng biết.

“Tốt!” Suy tư luôn mãi, Đường Hải quyết định nhịn đau bỏ thứ mà mình yêu thích.

187. Chương 179 :trần An Nhân Tâm

Ngồi trong xe hồng kỳ, Lý Dật nhìn những nhà hàng tràn ngập phong vị Trung Quốc trong khu phố tàu, nhất thời có chút thất thần.

“Dật ca, Đường Hải cho tên tiểu Thất ngu ngốc kia đi theo chúng ta, chẳng lẽ là nghĩ muốn âm thầm giám thị chúng ta sao?” Trong xe, Phòng Tam vẽ mặt lo lắng nói.

Trải qua quãng thời gian quan sát này, Lý Dật quyết định cho Phòng Tam làm đầu mục đám thủ hạ của Mạnh Thực, mà nguyên bản nhân viên trong kế hoạch như Trương Thiết Trụ cũng bỏ ra. Trương Thiết Trụ trung thành với Lý Dật là có, thế nhưng ý nghĩ chung quy còn kém một ít, hơn nữa uy vọng trong đám thủ hạ của Mạnh Thực cũng không đủ.

So sánh với hần mà nói, năng lực của Phòng Tam xuất chúng, ý nghĩ linh hoạt, ở trong đám thủ hạ của Mạnh Thục, uy vọng cũng không tệ, sau khi Mạnh Thục chết, tiếp quản rất nhiều nhân mạch âm thầm của Mạnh Thục.

Đối với Lý Dật mà nói, Phòng Tam là thanh kiếm hai lưỡi, nếu dùng được sẽ mang đến cho Lý Dật chỗ tốt thật lớn, dùng không tốt sẽ giống như khuôn tảng đá ném xuống ngay chân của mình.

Lý Dật rất tự tin không chế tốt Phòng Tam, cho nên cuối cùng tuyển chọn Phòng Tam làm đầu mục của những thủ hạ Mạnh Thục.

“Phòng Tam, tiểu Thất là người mà ta tự mình yêu cầu.” Lý Dật trầm giọng nói.

Nghe được Lý Dật nói, Phòng Tam không khỏi ngậy ra, sau đó vẻ mặt không giải thích được nói: “Dật ca, các huynh đệ vẫn luôn khinh thường người của Đường Hổ, anh muốn tiểu Thất qua làm gì?”

Lý Dật cũng không lập tức trả lời câu hỏi của Phòng Tam, mà từ túi quần lấy ra điều thuốc lá, Phòng Tam rất thức thời châm lửa cho Lý Dật.

“Phòng Tam, cậu là tâm phúc mà lúc Mạnh ca còn sống xem trọng nhất, dã tâm của Mạnh ca cậu đã biết?” Lý Dật phun ra một ngụm khói nhân nhạ, hần như có hứng thú nhìn chăm chăm Phòng Tam.

Bị Lý Dật nhìn chăm chăm, Phòng Tam cảm thấy cả người có chút khó chịu, gật đầu nói: “Biết. Mạnh ca vẫn muốn đoạt quyền, thế nhưng không tìm được cơ hội.”

“Phòng Tam, Đường Hải là người thế nào, cậu cũng nhìn thấy.” Lý Dật nghiêm mặt nói: “Sau khi Mạnh ca chết, hần không vội báo thù, lại vội vã chém giết địa bàn, thậm chí vì chuyện giành địa bàn mà lễ tang của Mạnh ca cũng không tham gia! Đại ca như vậy đáng giá theo sao?”

“Dật ca, nếu như không phải mọi người đều là người Hoa, chúng ta đã sớm trở mặt với Đường Hải, lão già này vốn không hề xem chúng ta là người!” Phòng Tam sắc mặt xấu xí mắng.

Lý Dật cười cười nói: “Phòng Tam, tôi không đối gạt cậu, tôi sớm muộn sẽ phản Đường Hải.”

Lý Dật nói làm trong lòng Đường Tam chấn động, sau đó hần lộ ra biểu tình kích động: “Dật ca, chỉ cần anh phát cờ, các huynh đệ tuyệt đối đi theo anh!”

“Điều này tôi rõ ràng.” Lý Dật thở dài nói: “Cậu cũng nói, trước đây Mạnh ca không tìm được cơ hội làm phản Đường Hải, cậu có phân tích qua nguyên nhân về phương diện này không?”

“Những huynh đệ chúng tôi tuy rằng có thể đánh, thế nhưng luận nhân mạch kém hơn Đường Hải rất nhiều, trọng yếu hơn là chúng tôi không có quyền buôn bán quản lý!” Phòng Tam suy tư một phen, nói ra suy nghĩ trong nội tâm.

Lý Dật gật đầu: “Đúng vậy! Trước đây chúng ta không có quyền quản lý buôn bán, thế nhưng hiện tại cũng không như trước, chúng ta có sáu con đường, hơn nữa đều là những con đường phồn hoa. Sáu con đường này thập phần thịnh vượng, những bãi này đủ cung cấp đại lượng tài chính cho chúng ta!”

Nói đến đây, Lý Dật đột nhiên chuyển lời: “Thế nhưng, điều kiện trước tiên là phải có người quản lý những bãi này.”

Phòng Tam tựa hồ nghe ra ý tứ trong lời nói của Lý Dật, nhất thời trầm mặc không nói.

Lý Dật thấy Phòng Tam có chút không phục, nói: “Phòng Tam, cậu và huynh đệ khác trước đây từng quản lý bãi sao?”

“Không có.” Phòng Tam có chút nổi giận lắc đầu, trước đây bọn họ chỉ chấp hành nhiệm vụ đặc thù, bình thường vẫn luôn ở trong võ quán, làm gì có cơ hội quản lý bãi?

Lý Dật cười nói: “Hiện tại cậu hần là hiểu được tôi gọi tiểu Thất bọn họ tới làm gì rồi chứ? Mặc dù tiểu Thất ở trong bang hội không tính là nhân vật, nhưng đám thủ hạ của hần luận thực lực cũng chênh lệch thật lớn với các huynh đệ. Nhưng bọn họ biết cách quản lý bãi! Bọn họ trước kia vẫn hay giúp Đường Hổ quản lý.”

“Dật ca, đạo lý anh nói tôi hiểu. Thế nhưng tôi lo lắng tiểu Thất bọn họ sẽ là gian tế do Đường Hải phái tới.” Phòng Tam do dự một phen, cuối cùng nói ra ý nghĩ trong nội tâm.

Lý Dật trọng trọng vỗ vỗ vai Phòng Tam, nói: “Phòng Tam, cậu có thể thành thật với tôi như vậy, tôi thật cao hứng. Bên chỗ tiểu Thất cũng không thành vấn đề. Ngày trước khi tôi ra biển hành động từng mang theo bọn họ cùng đi, bọn họ đều phục tôi. Đương nhiên, nếu muốn cho bọn họ triệt để thành người của chúng ta, điều này còn cần cậu và các huynh đệ khác nỗ lực.”

Nghe Lý Dật vừa nói như thế, sắc mặt Phòng Tam trở nên có chút xấu xí.

“Phòng Tam, tôi biết cậu và các huynh đệ đều khinh thường bọn họ, thế nhưng, bọn họ tới là giúp chúng ta quản lý bãi! Nếu chúng ta muốn phản Đường Hải, nhất định phải kiếm nhiều tiền! Hay là cậu cứ bảo các huynh đệ cũng có thể học cách quản lý bãi, thế nhưng cậu phải rõ ràng, thứ này không phải nói muốn học là học được, các huynh đệ đã có thói quen chỉ biết đánh giết, để cho bọn họ đi học tập chuyện quản lý, bọn họ khẳng định sẽ không thích ứng. Cho nên mặc dù các cậu không quen nhìn thấy tiểu Thất bọn họ, cũng phải xem bọn họ như người một nhà, hay nhất là tiếp thu từ trong nội tâm.”

“Đã biết, Dật ca.” Phòng Tam gật đầu.

Lý Dật thở dài: “Chuyện này, tôi sẽ tự mình nói với các huynh đệ, cậu phải khuyên họ, ngàn vạn lần không nên phát sinh mâu thuẫn với đám người tiểu Thất.”

Căn cứ địa bàn của Phi Châu Bang do đám người Lý Dật quản lý chính là một khách sạn, khách sạn này ngày trước là căn cứ địa của Phi Châu Bang, sau khi cảnh sát tảo hắc, khách sạn này liền biến thành tài sản vô chủ, Lý Dật tự nhiên không khách khí thu nhập vào túi.

Trên thực tế, điều kiện của khách sạn cũng bình thường, chỉ là vị trí địa lý tốt, cho nên Lý Dật tuyển chọn nơi này làm đại bản doanh.

Đương nhiên, đại bản doanh này là dành cho đám người tiểu Thất. Còn đám người Phòng Tam, Lý Dật an bài cho họ ở trong một nhà kho lớn, đồng thời mua rất nhiều dụng cụ tập luyện cần thiết hàng ngày.

Đám người Phòng Tam là võ tướng, Lý Dật tự nhiên sẽ không để bọn họ đi quản lý bãi, mà để cho bọn họ giữ hoạt động như trước đây.

Duy nhất khác nhau chính là, mỗi tháng Lý Dật cấp tiền cho đám người Phòng Tam đều tăng hơn gấp năm lần!

Năm lần!

Điều này đối với đám người Phòng Tam mà nói là một chữ số không nhỏ, có thể mỗi ngày ăn uống no say, chơi đàn bà đẹp!

Sở dĩ Lý Dật làm như vậy, thứ nhất, hấn cần trấn an lòng người, dù sao hấn đến Hoa Nhân Bang thời gian quá ngắn! Thứ hai, hấn từ chỗ Mike lấy được một ngàn vạn Mỹ kim, trong khoảng thời gian ngắn cũng không quá cần tiền.

Mang theo đám người tiểu Thất đi dạo qua một vòng trong khách sạn, Lý Dật gọi tiểu Thất vào một phòng khách, nói: “Tiểu Thất, cậu xem điều kiện thế nào, có yêu cầu gì thì cứ nói.”

“Dật ca, ở đây rất tốt.” Tiểu Thất cười cười, chỉ là cười thật gượng ép.

Lý Dật cũng hiểu được trong lòng tiểu Thất có khúc mắc, nói: “Tiểu Thất, cậu không phải lần đầu tiên đi theo tôi. Tôi là người như thế nào, cậu cũng rõ ràng. Nói đi, cứ nói lời trong lòng ra, có vấn đề gì, tôi giải quyết cho cậu.”

“Dật ca, năng lực và thái độ làm người của anh bọn huynh đệ đều rõ ràng. Tôi và huynh đệ tôi rất thích anh!” Tiểu Thất lại chuyển lời: “Thế nhưng thủ hạ của Mạnh Thực...”

“Tiểu Thất, đó không là vấn đề.” Lý Dật suy nghĩ một chút nói: “Đám thủ hạ Mạnh Thực trước đây xem các cậu không vừa mắt, khả năng rất lớn là vì Mạnh Thực và Đường Hồ không hợp nhau.”

“Mà quan hệ giữa tôi và các cậu cùng Hồ ca, chính cậu rõ ràng!”

Lý Dật nói làm trong lòng tiểu Thất khẽ động.

“Thứ gọi là quan hệ thì có thể chậm rãi cải thiện, cảm tình cũng có thể chậm rãi thành lập.” Lý Dật thở dài nói: “Chúng ta đều là người Trung Quốc, tại dị quốc tha hương hỗn miếng cơm ăn không dễ dàng. Thu hồi thành kiến trong nội tâm, thân nhiên đi đối mặt Phòng Tam bọn họ, cậu sẽ phát hiện, bọn họ kỳ thực đều là một đám huynh đệ tốt!”

“Hiểu được, Dật ca!” Tiểu Thất cái hiểu cái không.

Lý Dật cũng rõ ràng muốn cho người của tiểu Thất và người của Phòng Tam trong khoảng thời gian ngắn có tình huynh đệ thâm hậu là vô nghĩa. Bất quá Lý Dật không vội, hẳn tự tin để cho bọn họ tự tiếp thu lẫn nhau.

“Tiểu Thất, nếu cậu theo tôi, đãi ngộ của người các cậu cũng giống như người của Phòng Tam, điều này cậu có ý kiến gì không?” Lý Dật lại hỏi.

Tiểu Thất lắc đầu.

New York, trong một biệt thự tận cùng phía tây của trang viên Gambino gia tộc.

Andrew Luofu ngồi trên sofa trong phòng khách, cầm tin tức mới nhất của Lý Dật trên tay, khoe miệng không khỏi câu dẫn ra một dáng tươi cười không cách nào che giấu.

Thấy khoe miệng Andrew lộ ra dáng tươi cười, Will có chút nghi hoặc nói: “Tiểu thư, tôi nghĩ Lý tiên sinh sẽ có nguy hiểm.”

Andrew buông phần tình báo xuống, mỉm cười uống một ngụm rượu, nói: “Will, vì sao nói như vậy?”

“Long đầu Đường Hải của Hoa Nhân Bang tại Los Angeles là một người phi thường âm hiểm, tuy rằng hẳn biểu hiện ra cho Lý tiên sinh thân phận và địa bàn, thế nhưng khó tránh khỏi âm thầm động thủ đối với Lý tiên sinh!” Will trầm giọng nói: “Vốn liếng hiện tại của Lý tiên sinh chỉ là khống chế được thủ hạ của Mạnh Thực mà thôi, mà căn cứ tin tức tôi có được, trong tay Đường Hải có một cỗ lực lượng bí mật, thực lực không thua kém gì cỗ lực lượng mà Lý tiên sinh đang nắm giữ.”

“Yên tâm đi. Will, Đường Hải tạm thời sẽ không động Lý Dật.” Andrew vẻ mặt tươi cười nói.

Will ngăn ra: “Tiểu thư, vì sao cô nghĩ như vậy?”

“Will, anh ngẫm lại, nếu như Đường Hải sẽ hạ thủ đối với Lý Dật, còn có thể cấp thân phận và địa bàn cho Lý Dật sao? Trong tình báo của anh cũng nói, Đường Hải cấp địa bàn cho Lý Dật là mấy con đường phồn hoa, thậm chí cả đường Ding Er cũng ở trong số đó.” Andrew nỗ lực dẫn dắt ý nghĩ của Will.

Will suy tư một chút, nói: “Đối với điểm này, lúc đầu tôi cũng rất kỳ quái, thế nhưng cứ có cảm giác Đường Hải đang mê hoặc Lý tiên sinh. Dù sao, lần này Hoa Nhân Bang chiếm cứ được rất nhiều địa bàn, Đường Hải cần dùng một đoạn thời gian mới ổn định được thế cục.”

“Will, anh không biết Đường Hải.” Andrew nhẹ nhàng lắc đầu: “Người này có dã tâm lớn phi thường, nếu không phải cảnh sát đứng ra, tôi thậm chí hoài nghi hẳn dám cùng Sơn Khẩu Tổ và Lạp Đình Bang khai chiến! Phi Châu Bang đã diệt vong, trong tay Đường Hải ngoại trừ nhóm người của Lý Dật ra, những người khác đều trung với hắn! Hắn muốn ổn định thế cục, đầu tiên cần phải làm là giết chết Lý Dật, mà không phải cấp địa bàn cho Lý Dật.”

“Tiểu thư, đó là vì sao?” Về mặt Will hoài nghi.

Andrew không trả lời câu hỏi: “Will, anh biết cảnh sát và quân đội vì sao lại hạ thủ đối với Phi Châu Bang không?”

“Không rõ ràng lắm.” Will lắc đầu, cục điều tra liên bang của Mỹ còn không rõ ràng chuyện gì xảy ra trên biển, Will tự nhiên cũng không biết.

Andrew trầm giọng nói: “Trên thực tế, tôi cũng không biết tin tức trong đó, nhưng không khó đoán được, Đường Hải thay đổi thái độ với Lý Dật, có quan hệ rất lớn đối với chuyện này.”

“Nói như vậy, tạm thời Lý tiên sinh sẽ được an toàn. Kế tiếp chúng ta nên làm sao giúp hắn?” Will cười hỏi.

“Không vội, hiện tại hần mới đến Hoa Nhân Bang không được bao lâu. Có được thành tựu hiện tại là đã rất giỏi. Hần cần dùng thời gian củng cố địa vị của mình cho vững chắc. Song song còn phải học tập rất nhiều thứ! Đợi khi lão gia hỏa Đường Hải này không ngồi yên được nữa, đối với Lý Dật hạ thủ, chúng ta lại ra mặt.” Andrew uống một ngụm rượu, lộ ra dáng tươi cười mê người, trong lòng cũng thầm nghĩ: “Lý, lúc đó có tôi đứng trước người anh, tôi xem ai còn dám động anh!”

188. Chương 180 : Ma Quỷ (1)

Gia tộc mafia tuy rằng đem đại bộ phận Los Angeles tặng cho các bang hội, thế nhưng một ít đoạn đường đặc biệt cũng bị bọn họ chiếm lấy, mà những đoạn đường này sản sinh lợi nhuận hàng năm, xa xa vượt những đoạn đường khác.

Hộp đêm trên đường Ding Er nằm san sát nhau, là một con đường từng kiếm được nhiều tiền nhất của Phi Châu Bang.

Để biểu thị cũng đủ thành ý, Đường Hải đem con đường này tặng luôn cho Lý Dật, điều này nhiều ít làm Lý Dật có chút ngoại lệ, đồng dạng, Lý Dật cũng rõ ràng, Đường Hải đang muốn mê hoặc tính cảnh giác của hần.

Buổi tối đường Ding Er xe cộ như nước, ánh sáng đèn neon chiếu sáng cả con đường. Dưới ánh đèn mờ lung, cả con đường tràn ngập khí tức trụy lạc.

Chiếc hồng kỳ chậm rãi chạy trên đường Ding Er, trong xe, trong tay Lý Dật mang theo điệu xì gà, ánh mắt nhìn ngoài cửa sổ.

Nhìn những câu lạc bộ về đêm hai bên đường, sắc mặt Lý Dật thập phần âm trầm.

Lý Dật dẫn người đi tới con đường này đã ba ngày. Thế nhưng trong ba ngày thời gian này, mấy câu lạc bộ đêm của toàn bộ sáu con đường, chỉ có không được một phần ba câu lạc bộ đêm tiếp nhận Lý Dật đến, lão bản của những hộp đêm khác đều không hề phối hợp!

Tiểu Thất tuy rằng từng quản lý câu lạc bộ đêm, thế nhưng đó là do lão bản các câu lạc bộ đều phối hợp, hôm nay lão bản của hai phần ba hộp đêm lại không phối hợp, liền khiến cho tiểu Thất rơi vào khó khăn, rơi vào đường cùng, hần chỉ đành hướng Lý Dật cầu cứu.

Vài phút sau, xe xuyên qua hơn phân nửa đường, đi tới một dạ tổng hội(hộp đêm) tên là William.

Nếu như nói đường Ding Er là con đường phồn hoa nhất trong sáu con đường trong tay Lý Dật, như vậy hộp đêm William là câu lạc bộ đêm lớn nhất trong tay Lý Dật.

Căn cứ tin tức do tiểu Thất cung cấp, lão bản của William hộp đêm cũng là người Phi Châu, đi tới nước Mỹ thời gian đã lâu, tại Los Angeles coi như có chút địa vị. Trong số một phần ba lão bản hộp đêm tiếp thu Lý Dật đến, Martin của hộp đêm William cũng tính một người.

Hiển nhiên, Martin có thể trở thành câu lạc bộ đêm lớn nhất đường Ding Er, ánh mắt cũng rất độc, hần hiểu được chuyện Phi Châu Bang diệt vong, Hoa Nhân Bang thay thế Phi Châu Bang quản lý các hộp đêm, đây là chiều hướng phát triển, cho nên hần rất thức thời tuyển chọn phối hợp, mà không chọn đối đầu.

“Dật ca, đã tới câu lạc bộ William, dừng xe không?” Lái xe cho Lý Dật chính là Trương Thiết Trụ. Lý Dật không cho hần làm đầu mục đám thủ hạ Mạnh Thực, nhưng lại lưu hần ở bên người.

Nhìn chiều bài của câu lạc bộ William giắt trên cao, cùng với những chiếc xe đỗ bên ngoài cửa, Lý Dật thu hồi ánh mắt nhìn Trương Thiết Trụ gật đầu, nói: “Thiết Trụ, cho tôi xuống, cậu tùy tiện tìm một chỗ đỗ xe là được.”

Nghe được Lý Dật nói, Trương Thiết Trụ cho xe dừng lại, đợi sau khi Lý Dật xuống xe, lái xe đi tới một góc hẻo lánh trong bãi đỗ xe.

Một người da đen đầu trọc mặc tây trang màu đen đứng ngay cửa câu lạc bộ, sau lưng có hai thủ hạ. Người da đen đầu trọc có vóc người cao cùng làn da rất đen, trên thân hần mặc một bộ tây trang màu vàng nhạt, trên cổ mang một sợi dây chuyền vàng lấp lánh rực rỡ.

Thấy Lý Dật từ trên xe hồng kỳ bước xuống, người da đen đầu trục lập tức mang theo hai gã thủ hạ hướng Lý Dật đi tới.

Thấy tất cả, Lý Dật không hề động, chỉ lẳng lặng đứng tại chỗ.

“Lý tiên sinh, tôi đã dựa theo ngài phân phó giữ lại căn phòng lớn nhất trong câu lạc bộ.” Người da đen đầu trục đi tới bên người Lý Dật, khách khí nói: “Đồng thời tôi cũng đã gọi điện thông tri những lão bản của các câu lạc bộ khác, cho bọn họ đứng giờ chạy tới.”

Nhìn biểu tình cung kính của người da đen đầu trục, Lý Dật gật đầu nói: “Martin, anh làm không tệ, sau này tôi nhất định sẽ có ban thưởng.”

“Đa tạ Lý tiên sinh.” Lý Dật nói làm Martin có chút hưng phấn, theo hần xem ra, Lý Dật nói ra lời như vậy, chỗ tốt tuyệt đối không thể thiếu.

Mắt thấy Trương Thiết Trụ còn chưa đi tới, Lý Dật tiếp nhận xì gà do Martin đưa qua, để Martin châm lửa, nhẹ nhàng hút một hơi, sau đó hỏi: “Martin, sáu con đường tổng cộng có ba mươi sáu hộp đêm, có bao nhiêu lão bản cho tới bây giờ còn chưa tới?”

“Có tới mười tám lão bản.” Martin cẩn cẩn thận thận trả lời, sau đó nhỏ giọng hỏi: “Lý tiên sinh, cần tôi thông báo cho bọn họ một lần nữa không?”

“Không cần!” Lý Dật lắc đầu, giọng nói lãnh u u làm cả người Martin chấn động.

Thân là lão bản của William dạ tổng hội, khả năng nhìn mặt đoán người của Martin không thấp, hần biết những lão bản không tới kia đã triệt để chọc giận vị tân chủ nhân của con đường Ding Er, kế tiếp, Lý Dật tuyệt đối sẽ áp dụng một ít thi thố.

Nửa phút sau, Trương Thiết Trụ nhanh chóng đi tới bên người Lý Dật, theo Lý Dật đi cùng Martin vào trong hộp đêm William.

Hộp đêm William có hai gã thủ hạ tiểu Thất an bài, bọn họ nhìn thấy Lý Dật vào cửa, đều tiến lên chào hỏi, Lý Dật phát phát tay cho họ đi làm chuyện của mình.

Martin chuẩn bị căn phòng cho Lý Dật nằm ở tầng cao nhất, là một căn phòng xa hoa, thông thường dưới tình huống này, Martin sẽ không tùy ý đem căn phòng này cấp cho khách nhân, chỉ khi gặp được khách nhân quý trọng thì Martin mới có thể dùng căn phòng này chiêu đãi.

Lúc đám người Lý Dật đi tới căn phòng, trong căn phòng đã ngồi mười bảy lão bản của mười bảy câu lạc bộ đêm.

Không thể không nói, Martin chuẩn bị căn phòng rất lớn, thiết bị lắp đặt trong phòng thuộc nhất lưu, bàn gỗ ở giữa đặt đủ loại kiểu dáng rượu, Rafi lâu năm, có cả Vodka nổi danh, thậm chí còn có cả rượu cocktail do câu lạc bộ điều chế.

Đi qua chi tiết này, Lý Dật nhìn ra được, Martin là một người phi thường thận trọng, hần hiểu được những người đến hôm nay khẩu vị đều khác nhau, để tiếp đãi khách hần đã tỉ mỉ chuẩn bị đầy đủ.

Mười bảy lão bản ngồi trên sô pha trong phòng, không chỉ không có vẻ chật chội, còn có vẻ có chút lơ lửng.

Mắt thấy Martin đưa Lý Dật vào phòng, mười bảy lão bản đều dừng cuộc nói chuyện, sau đó đưa ánh mắt nhìn về phía Lý Dật.

Trong số những người này, người da đen và người da trắng đều có. Bất quá người da đen chiếm đại đa số, dù sao sáu con đường này đã từng là địa bàn của Phi Châu Bang.

Sau khi Lý Dật vào cửa, quét mắt một vòng trên mặt mọi người, sau đó giơ lên cổ tay nhìn thời gian một chút, xoay người nhìn Trương Thiết Trụ nói: “Thiết Trụ, đóng cửa phòng, sau đó ở ngoài cửa chờ tôi. Nếu có người muốn đi vào, bảo hần chờ ngoài cửa.”

“Nghe được Dật ca.” Theo Lý Dật an bài, Trương Thiết Trụ cũng không bắt măn, mà có chút lo lắng nhìn Lý Dật.

Trước khi đến câu lạc bộ William, Trương Thiết Trụ từng đề nghị Lý Dật mang theo vài người, dù sao ngày hôm nay phải đàm phán với mấy lão bản các câu lạc bộ, nhất định sẽ phát sinh xung đột. Đối với đề nghị của Trương Thiết Trụ, Lý Dật cũng không tiếp thu, chỉ dẫn theo một mình Trương Thiết Trụ.

Cảm thụ được sự lo lắng của Trương Thiết Trụ, trong lòng Lý Dật âm áp, nói: “Thiết Trụ, làm theo lời tôi nói. Không nên lo lắng cho tôi, Dật ca của cậu nếu ngay cả tràng diện này cũng không đối phó được, sẽ không có tư cách làm đại ca của cậu!”

Lý Dật nói làm Trương Thiết Trụ nao nao, song song làm hấn nhớ tới biểu hiện phong cách của Lý Dật, vì vậy hấn gật đầu rời khỏi phòng.

Những lão bản trong phòng vốn không biết tiếng Hoa, cũng không biết Lý Dật đang nói gì. Thế nhưng bọn họ cũng không dám bước ra ảnh hưởng Lý Dật và Trương Thiết Trụ nói chuyện với nhau.

Thấy Trương Thiết Trụ đi ra ngoài, Lý Dật vỗ vỗ vai Martin, nói: “Được rồi, Martin, anh cũng ngồi xuống, hội nghị nên bắt đầu rồi.”

Martin gật đầu đi tới bên sofa ngồi xuống, mà Lý Dật lại trực tiếp đi tới phía đối diện, nơi đó có một chiếc ghế da lớn.

“Các vị tiên sinh.” Lý Dật sắc mặt bình tĩnh ngồi trên ghế da, thân thể nghiêng về phía trước, tay trái vịn ghế, tay phải nhẹ nhàng gõ lên bàn, chờ sau khi mọi người đều chú ý, giọng nói bình thản: “Tin tưởng các vị cũng đã rõ ràng, mục đích ngày hôm nay tôi gọi các vị đến.”

Nói đến đây, Lý Dật bỗng đề cao thanh âm, lạnh lùng nói: “Phi Châu Bang đã diệt vong, Hoa Nhân Bang chúng ta chiếm lĩnh mấy con đường này, dựa theo quy củ, các vị vẫn phải như trước xuất ra một phần lợi nhuận, mà người của tôi có thể bảo chứng bãi của các vị an toàn.”

Lời của Lý Dật vừa thốt ra, tất cả mọi người trong phòng không hé răng, trong đó đại bộ phận người biểu tình trấn định, cũng có số ít mấy người biểu hiện vẻ bất mãn.

“Tôi biết giữa các vị cũng có rất nhiều người trong lòng bất mãn.” Lý Dật không tiếp tục gõ bàn, sau đó thân thể chậm rãi dựa vào lưng ghế, không nhanh không chậm nói: “Tại các vị xem ra, Hoa Nhân Bang chúng ta cũng chỉ là ngoại lai, lại chạy đến chỗ người Phi Châu các vị đòi thu phí bảo hộ, điều này làm cho các vị rất không thoải mái. Bất quá, tôi nghĩ nói cho mọi người, thế giới này rất hiện thực, thực lực đại biểu tất cả, Hoa Nhân Bang chúng ta có thể ở chỗ này đứng vững gót chân là bản lĩnh của chúng ta!”

“Hừ!” Lúc này, trong phòng đột nhiên có người không nhin được: “Các người chỉ là chui chỗ trống mà thôi. Nếu như không phải do cảnh sát và quân đội đột nhiên thực thi quét đối với Phi Châu Bang, các người có thể xuất hiện ở chỗ này sao?”

189. Chương 180 : Ma Quỷ (2)

Lý Dật nheo mắt nhìn chằm chằm nam nhân đeo kính râm: “Rex, đường Cat tổng cộng có sáu bãi, vì sao chỉ một mình ngươi tới, lẽ nào những lão bản khác không biết tin sao?”

Nhìn biểu tình âm trầm của Lý Dật, một ít lão bản câu lạc bộ đêm biểu tình hơi có chút cổ quái, mà cũng có mấy người lộ ra biểu tình chẳng đáng, trong đó nam nhân tên Rex biểu hiện rõ ràng nhất.

“Bọn họ đương nhiên biết.” Rex không chút hoang mang cầm lấy ly rượu trên bàn, nhẹ nhàng uống một ngụm, liếm liếm môi mới nói: “Chỉ là bọn hấn không có hứng thú tới tham gia hội nghị chó má này mà thôi, mà ta là đại biểu cho bọn họ!”

“Đại biểu?” Lý Dật nở nụ cười, cười đến rất lạnh. Song song dời ánh mắt, trầm giọng hỏi: “Những người đang ngồi, còn có ai giống như Rex?”

“Ta.” Lúc này đây mở miệng là một người da trắng, tóc ngắn cùng đôi mắt màu lam đậm. Thoạt nhìn tuổi tác không lớn, khoảng chừng ba mươi tuổi, khuôn mặt anh tuấn.

Lý Dật đưa ánh mắt nhìn người da trắng kia, trong đầu lập tức lóe ra phần tư liệu do tiểu Thất đưa cho hấn: Nissen, lão bản của một hộp đêm tên là The Lanset trên đường Ceaser, có người nói khi còn trẻ chỉ

là một tên mặt trắng nho nhỏ, được một bà giàu có nhìn trúng, bao dưỡng ba năm, bà giàu có kia cấp tiền cho Nissen mở một hộp đêm.

“Đường Ceaser tổng cộng có năm hộp đêm, Nissen, người là đại biểu do bọn họ phái tới sao?” Lúc này, biểu tình Lý Dật đã khôi phục bình tĩnh, giọng nói ôn hòa, làm cho người ta nhìn không ra bất luận cảm tình gì ba động.

Nissen ưỡn ngực, cắn răng đón nhận ánh mắt bình thản nhưng phảng phất có thể nhìn thấu tim của Lý Dật, nói: “Đúng vậy, tôi là đại biểu của bọn họ!”

“Tốt!” Lý Dật gật đầu: “Hai người các người đại biểu cho chín hộp đêm, nói cách khác, còn có chín lão bản của chín hộp đêm khác không trình diện.”

“Trong chư vị ở đây, ngoại trừ Rex và Nissen, còn có bốn người đối với việc lợi nhuận của Hoa Nhân Bang chúng ta rất không phối hợp, ta nghĩ muốn hỏi một chút, đây là vì sao?” Lý Dật đưa ánh mắt nhìn về phía bốn người, cười tủm tỉm nói: “Ta nhắc nhở bốn người một chút, vấn đề này ta chỉ hỏi một lần. Trả lời tốt hay xấu đều là chuyện của các người.”

Dứt lời, Lý Dật không chút hoang mang cầm lấy ly rượu trên bàn, cực kỳ thân sĩ uống một ngụm.

Bốn người nghe được Lý Dật nói, không tự chủ được liếc nhau, sau đó một nam nhân râu quai nón mở miệng nói: “Lý tiên sinh, chúng ta cũng không phải không tiếp thu Hoa Nhân Bang đến, chỉ là chúng ta nghĩ có thể giảm bớt chút lợi nhuận hay không thôi.”

Nam nhân râu quai nón vừa nói xong, những người khác cũng liền đưa mắt nhìn Lý Dật, hiển nhiên bọn họ cũng rất quan tâm vấn đề này. Đương nhiên vẻ mặt của Nissen và Rex cũng là biểu tình không đáng, tựa hồ bọn họ cũng không chuẩn bị giao tiền bảo hộ cho Hoa Nhân Bang.

“Vì sao phải giảm xuống?” Lý Dật nhẹ nhàng lắc ly rượu, dịch thể màu đỏ bị hấn lay động, hình thành một dòng suối chảy nhỏ xíu, thoạt nhìn có chút quý dị: “Lẽ nào người Hoa chúng ta so với các người kém hơn một chút sao?”

Đối mặt với câu chất vấn của Lý Dật, nam nhân râu quai nón nhất thời nghẹn lời, hấn vô ý thức nhìn ba người bên cạnh một chút. Trước đó bốn người họ ngồi cùng nhau thương lượng, quyết định phối hợp với công tác của Lý Dật, chỉ là muốn Lý Dật giảm bớt số tiền phí bảo hộ.

Với việc này, Lý Dật tự nhiên sẽ không đáp ứng, tiền phí một hộp đêm giảm xuống, những hộp đêm khác tự nhiên cũng sẽ đòi giảm theo.

Chuyện dẫn đầu này không thể cho phép!

Lý Dật cũng không có sốt ruột để nam nhân râu quai nón trả lời, mà rất kiên trì chờ đợi.

Đúng lúc này, cửa phòng bị người đẩy ra, gương mặt Trương Thiết Trụ không chút biểu tình nắm lấy cổ áo của một người da trắng, tên da trắng kia đang không ngừng giãy dụa. Thế nhưng Trương Thiết Trụ trời sinh khí lực lớn, tên da trắng giãy dụa vốn không có bất luận tác dụng gì, vì thế hắn rất không sáng mắt: “Tên khỉ da vàng chết tiệt, buông, bằng không người sẽ hối hận!”

“Dật ca, người này đã đến muộn, tôi bảo hắn đứng bên ngoài chờ, hắn không chịu.” Trương Thiết Trụ không nhìn ánh mắt của những người khác, trầm giọng hỏi báo Lý Dật.

Lý Dật gật đầu, nói: “Thiết Trụ, buông hắn, cậu đi ra ngoài!”

Đối với mệnh lệnh của Lý Dật, Trương Thiết Trụ không có bất luận điều gì do dự, mà trước tiên buông cổ áo tên kia ra, lúc đi ra ngoài xoay người đóng lại cửa phòng.

Cùng lúc đó, tên da trắng kia chỉnh lý một chút quần áo, sau đó biểu tình có chút âm trầm nói: “Lý tiên sinh, thủ hạ của người thật quá thô lỗ!”

“Thật không?” Lý Dật mỉm cười, sau đó đứng dậy đi tới giữa bàn, cầm một chai rượu Vodka đi tới trước mặt tên kia, nói: “Saul tiên sinh, người đã tới muộn, để biểu thị sự nghiêm phạt đối với người, một hơi uống hết chai rượu này.”

Saul biến sắc, tức giận trừng mắt nhìn Lý Dật. Hiển nhiên, Lý Dật muốn hấn dùng một hơi uống cạn cả một chai rượu Vodka, hiển nhiên là muốn làm khó dễ người.

“Nhớ kỹ, ta nói là một hơi, nếu người thở, thì thêm một chai.” Lý Dật thấy Saul không tiếp rượu, giọng nói nặng thêm.

“Tên khỉ da vàng chết tiệt!” Đối mặt sự khiêu khích của Lý Dật, Saul nổi giận: “Ta tới tham gia hội nghị chó má này đã là rất cho người mặt mũi...”

“Phanh!”

Không đợi Saul nói hết lời, Lý Dật đã động, hấn dùng lực đập mạnh chai rượu trong tay, một tiếng giòn vang lên, chai rượu vỡ tan, rượu tràn ra tung tóe, mảnh vỡ thủy tinh rơi đầy đất.

“A!”

Saul ôm đầu ngã xuống phát sinh một tiếng kêu rên, máu tươi trong nháy mắt từ trên đỉnh đầu của hấn chảy xuống, hấn vẻ mặt phần nộ nỗ lực phản kháng, kết quả bị Lý Dật dùng chân đạp lên đầu, không thể động đậy chút nào.

Lý Dật giơ lên cổ tay nhìn đồng hồ, nói: “Saul tiên sinh, người đến muộn mười phút. Nguyên ta chỉ muốn cho người uống một chai rượu mà thôi, người đã không phối hợp, như vậy để ta giúp.”

Nói đến đây, Lý Dật lần thứ hai động lên, hấn chậm rãi ngồi xổm xuống thân thể, cầm miệng chai rượu vỡ vụn kề sát tới gương mặt Saul.

“Người muốn làm gì?” Giờ khắc này, Saul luống cuống, sắc mặt hấn tái nhợt không gì sánh được, thân thể kịch liệt run lên.

“Cắt một cái lỗ tai người mà thôi.” Lý Dật gương mặt mang vẻ mỉm cười nắm lấy lỗ tai Saul, sau đó tay phải vững vàng cầm lấy miệng chai bị vỡ nát, dùng thủy tinh sắc bén chậm rãi cắt lấy lỗ tai Saul. Bởi thủy tinh quá sắc bén, rất nhẹ nhàng cắt xuyên vào da thịt Saul, máu tươi trong nháy mắt trào ra!

“Ngao!” Đau đớn kịch liệt làm Saul phát sinh một tiếng tru lên thống khổ, hấn nỗ lực giãy dụa, thế nhưng bị Lý Dật đập mạnh vào đầu, căn bản không thể động đậy.

Trong phòng, những lão bản của các hộp đêm thấy Lý Dật phảng phất như đang chơi đùa nghệ thuật cắt đi lỗ tai của Saul, sắc mặt đều trở nên có chút xấu xí!

Đợi khi Lý Dật cắt đứt lỗ tai của Saul thì đầu của Saul đã hoàn toàn bị máu tươi nhuộm đỏ, hấn dùng hai tay bưng lỗ tai, biểu tình vận vẹo tru lên: “Ma quỷ! Người là ma quỷ!”

“Saul tiên sinh, ma quỷ sẽ muốn lấy mạng người đó. Xưng hô này cũng không thể kêu loạn.” Lý Dật cầm lỗ tai Saul, sau đó rất tùy ý ném tới tên nam nhân râu quai nón đòi giảm phí bảo hộ, ngoài cười nhưng trong không cười nói: “Nếu như người ở trước mặt mọi người ăn tươi lỗ tai của Saul tiên sinh, như vậy ta đồng ý đề nghị của người.”

Tên râu quai nón biểu tình bỗng nhiên biến đổi, thân thể kịch liệt run rẩy vài cái, hấn cố nén xung đột muốn nôn mửa, run run đáp: “Lý...Lý tiên sinh, chúng ta buông tha đề nghị này. Chúng ta sẽ dựa theo quy củ trước đây đúng hạn nộp tiền phí dụng.”

“Được rồi.” Lý Dật nhàn nhạt cười, sau đó nhìn Nissen và Rex nói: “Nissen tiên sinh, Rex tiên sinh, các người tuyển chọn ăn tươi lỗ tai của Saul tiên sinh không?”

Nhìn lỗ tai máu chảy đầm đìa của Saul, Nissen vẻ mặt tái nhợt, thậm chí hấn dùng tay che miệng, biểu tình của Rex lại có chút xấu xí.

Mất thấy hai người không trả lời, Lý Dật đặt hai tay lên bàn, thân thể nghiêng tới trước mặt hai người, gần từng chữ: “Ta cho các người thêm một tiếng đồng hồ nữa, nếu sau một tiếng đồng hồ, các người cùng những lão bản mà các người đại biểu tiếp tục tuyển chọn đối nghịch với ta, như vậy ta không ngại làm thêm ma quỷ một lần nữa!”

190. Chương 181 : Cứng Đầu

Chuyện này lập tức truyền vào trong tai những lão bản các hộp đêm khác, vì thế cuối cùng các lão bản sau khi suy nghĩ đành hướng Lý Dật chịu thua.

Ngày thứ hai, Lý Dật nhận được hơn mười cuộc điện thoại. Đều là những lão bản các hộp đêm không chịu phối hợp khi trước gọi tới, nội dung rất thống nhất, bọn họ đều đồng ý dựa theo quy củ trước đây nộp lên phí bảo hộ.

Đương nhiên, trong đó lại có một người ngoại lệ.

Đến buổi tối thứ hai, toàn bộ các lão bản của hộp đêm trên sáu con đường đều tuyển chọn chịu thua, mà có một hộp đêm vẫn tuyển chọn kiên trì đối nghịch với Lý Dật.

“Tiểu Thất, lão bản của hộp đêm còn lại có địa vị gì?” Lý Dật ngồi trong phòng làm việc, sắc mặt bình tĩnh nhìn tiểu Thất hỏi.

Tuy rằng Lý Dật đã rất nỗ lực xúc tiến cho tiểu Thất và Phòng Tam giao lưu đôi bên, thế nhưng trong khoảng thời gian ngắn hiệu quả cũng không phải rất rõ ràng, song phương tuy rằng đã thủ tiêu địch ý, thế nhưng vẫn cứ thấy khó chịu khi gặp đối phương.

Đối với việc này, Lý Dật đành lập hai phòng làm việc trong khách sạn lẫn nhà kho lớn.

Gọi là phòng làm việc, do tiểu Thất thu thập một gian phòng trong khách sạn, chỉ là dời giường trong phòng đem đi, đặt bàn làm việc, ngoài ra cũng chẳng khác gì những căn phòng khác trong khách sạn.

Nghe được câu hỏi của Lý Dật, tiểu Thất cung kính hồi đáp: “Dạ ca, lão bản của hộp đêm đó là một người đàn bà.”

“Đàn bà?” Lý Dật ngây ra.

Tiểu Thất gật đầu: “Đúng vậy, Dạ ca! Nữ nhân kia từng là nhân tình của đầu mục số hai tên Mike của Phi Châu Bang. Hộp đêm kia cũng là do Mike đầu tư mở ra.”

“Nguyên lai là như vậy.”

Lý Dật như có cảm chiêu hỏi: “Lẽ nào bên người nữ nhân kia vẫn còn người của Phi Châu Bang?”

Tiểu Thất đầu tiên là gật đầu, sau đó lắc đầu: “Bên người nữ nhân kia xác thực không ít người của Phi Châu Bang, đại khái bảy tám người. Nhưng những người đó đều là thành viên bên ngoài, không đáng nhắc tới.”

“Vậy cô ta dựa vào cái gì dám gọi nhip với chúng ta?” Lý Dật nghi hoặc hỏi thăm.

Tiểu Thất có chút phiền muộn nói: “Dạ ca, anh có điều chẳng biết. Nữ nhân tên Helen kia rất xinh đẹp, hơn nữa rất biết câu dẫn nam nhân! Sau khi Phi Châu Bang bị diệt trừ, cô ta thấy tình thế không ổn, lập tức câu dẫn một vị thượng úy của cục cảnh sát Los Angeles! Cô ta dám theo chúng ta gọi nhip, chính vì phía sau có tên cảnh sát kia làm chỗ dựa.”

“Thượng úy?” Lý Dật nhẹ nhàng nhu huyệt thái dương, hiển nhiên, chuyện này xử lý ra có chút đau đầu.

Cảnh sát nước Mỹ không có cảnh hàm thống nhất toàn quốc, các quận các thành thị hay thị trấn đều đem cảnh hàm và chức vụ hòa làm một thể. Los Angeles có chín cấp cảnh hàm: cục trưởng, phó cục trưởng, phân cục trưởng, thượng úy, tổ trưởng, tuần quan, hình cảnh, tuần tá, cảnh viên.

Một thượng úy tại cảnh giới Los Angeles quyền lợi nói lớn không lớn, nói nhỏ cũng không nhỏ.

Các đại hắc bang của Los Angeles và cảnh sát đều có quan hệ, nhất là những đại hình hắc bang như Hoa Nhân Bang.

Căn cứ Lý Dật biết, Đường Hải và một phó cục trưởng có quan hệ rất không tệ, mà phó cục trưởng kia luôn luôn trước khi xảy ra hành động táo hắc, đem tin tức tiết lộ cho Đường Hải, Đường Hải có thể trước khi có hành động táo hắc liền cho thành viên Hoa Nhân Bang an phận thủ thường, né tránh mũi nhọn khi táo hắc.

“Dật ca, nếu không tìm Hải thúc hỗ trợ?” Tiểu Thất không nhịn được đề nghị nói: “Nếu như Hải thúc đứng ra, tên thượng úy kia hẳn là sẽ không vì một người đàn bà dâm đãng mà làm khó chúng ta!”

Tiểu Thất nói làm sắc mặt Lý Dật có chút xấu xí.

Lý Dật không lập tức trả lời, mà lấy ra gói thuốc lá trong túi quần rút một điếu châm lửa rít mạnh. Sau đó mới ngẩng đầu, dùng một loại ánh mắt phức tạp nhìn tiểu Thất: “Chuyện này chỉ là một chuyện nhỏ mà thôi. Tuy rằng tôi không có bản lĩnh lớn, thế nhưng xử lý việc nhỏ này vẫn có thể. Tôi nghĩ, chuyện này không cần phiền phức Hải thúc. Mặt khác, sau này khi chúng ta gặp phải phiền phức, thì phải tự mình nghĩ biện pháp đi giải quyết, mà không phải đi nhờ người khác.”

Lý Dật nói làm cho tiểu Thất có chút nghi hoặc, hiển nhiên, khác với đám người Phòng Tam, đám người tiểu Thất tuy rằng đi theo Lý Dật, thế nhưng trong lòng vẫn nhận định Đường Hải là long đầu.

“Đã biết, Dật ca!” Nhìn biểu tình mê man của tiểu Thất, Lý Dật cũng không nói gì nữa. Hẳn hiểu được, trong khoảng thời gian ngắn không cách nào để tiểu Thất thay đổi ý nghĩ, chuyện này từ từ sẽ đến, thời gian lâu dài sẽ tốt hơn.

Đợi tiểu Thất đi ra khỏi phòng làm việc, Lý Dật lấy ra điện thoại di động gọi cho Kroff.

“Lý, chúc mừng anh. Hiện tại anh đã là một đầu mục không nhỏ, thuộc hạ còn có sáu con đường phồn hoa!” Điện thoại rất nhanh chuyển được, trong điện thoại truyền đến thanh âm hưng phấn của Kroff: “Thế nào? Muốn gọi điện thoại rủ tôi đi tới địa bàn của anh uống rượu sao?”

“Buổi tối đi, hiện tại tôi còn có việc muốn làm.” Nghe được thanh âm quen thuộc của Kroff, tâm tình Lý Dật thả lỏng rất nhiều. Tuy rằng thái độ làm người xử thế hôm nay của hắn xảy ra biến hóa không nhỏ, thế nhưng thái độ với bạn bè cũng không có bất luận điều gì biến hóa, đương nhiên, một người nếu muốn được Lý Dật xem là bạn, sẽ là một chuyện vô cùng khó khăn.

Đầu kia điện thoại, Kroff nghe được Lý Dật nói, huyết sáo, cạc cạc cười nói: “Lý, tôi nghe nói nữ nhân trong hộp đêm William không tệ, ngày hôm nay chúng ta phải tới đó!”

“Không có vấn đề!” Lý Dật vui vẻ đáp ứng, sau đó nói: “Kroff, anh biết tên cảnh sát quản lý khu này không?”

“Locke? Locke nào?” Kroff có chút kinh ngạc, sau đó thét to: “Mẹ nó, chẳng lẽ là nam nhân mới của ả tiểu kỹ nữ Helen sao?”

“Anh biết Helen?” Lý Dật có chút kinh ngạc.

Đầu kia điện thoại, Kroff có chút khó chịu nói: “Tôi đương nhiên biết tiểu kỹ nữ đó, ngày trước ả luôn không khách khí với Kroff đại gia đây!”

Nghe Kroff vừa nói, Lý Dật không khỏi nhớ tới buổi đầu tiên hắn tới hộp đêm, nữ nhân đứng bên người Mike.

“Lý, tôi nhớ kỹ hắc quỷ Mike kia mở cho ả một hộp đêm, hình như nằm trên con đường hiện nay anh đang quản lý.” Kroff tựa hồ nhớ tới điều gì, có chút hưng phấn nói: “Không bằng như vậy đi, Lý, vận dụng quyền lợi trong tay anh, cho ả kỹ nữ kia bồi Kroff đại gia ngủ một giấc! Tôi phải hung hăng chơi ả kỹ nữ kia, chơi đến khi ả cầu xin tha thứ mới thôi!”

“Kroff, bạn của tôi, anh giúp tôi không ít chuyện, tôi sẽ thỏa mãn nguyện vọng nho nhỏ này của anh.” Lý Dật vừa cười vừa nói: “Bất quá, anh phải đem tư liệu của tên Locke kia cho tôi, càng chi tiết càng tốt.”

“Được!” Kroff hưng phấn liếm liếm môi, làm ra một động tác hưng phấn, sau đó nói: “Lý, tối nay tôi đưa tư liệu cho anh.”

Vào buổi tối tám giờ, Kroff lái xe đi tới căn cứ địa đám người tiểu Thất chuẩn bị cho Lý Dật.

Có thể là vì muốn trả thù Helen, Kroff riêng ăn mặc một phen, mặc một kiện tây trang màu đỏ, đầu cũng đã được chỉnh lý. Bất quá thân thể gầy yếu và đáng dấp thương cảm làm đời này của Kroff vĩnh viễn không liên hệ được với hai chữ anh tuấn, nhất là nước mũi màu vàng trên mặt, làm mất hẳn lực hấp dẫn của Kroff đối với nữ nhân.

Đương nhiên, đây là dưới tình huống Kroff đại gia không thêm xài tiền.

Nếu Kroff đại gia xuất ra khí khái vùng tiền như rác, những nữ nhân tự nhận cao cao tại thượng đều giống như con chó nhỏ quỳ rạp xuống chân Kroff đại gia, ngưỡng mộ Kroff đại gia!

“Lý, tên tạp chủng Locke kia có thân phận rất không đơn giản!” Kroff tiến vào phòng làm việc, đưa một xấp tư liệu cho Lý Dật, sau đó lấy ra xì gà châm lửa thích ý hút một hơi, nói: “Chú của hần là cục trưởng cục cảnh sát Los Angeles. Bản thân hần chỉ là một tên ác ôn, là dựa vào quan hệ của chú hần hỗn tới vị trí thượng úy!”

Nghe được Kroff nói, Lý Dật không hề lộ ra biểu tình uể oải, ngược lại còn có chút hưng phấn.

Thấy biểu tình hưng phấn trên mặt Lý Dật, Kroff có chút không giải thích được, nói: “Lý, muốn đối phó ả kỹ nữ Helen kia, phải giải quyết tên tạp chủng Locke này! Lẽ nào anh không suy nghĩ đối phó hần, chú của hần sẽ hạ thủ đối với anh sao?”

“Kroff, sao tôi lại phải đối phó với hần?” Lý Dật cười cười nói: “Có câu nói không phải rất hay sao, thế giới này không có dịch nhân và bằng hữu vĩnh hằng, có chỉ là lợi ích. Trung Quốc chúng ta có một câu thành ngữ, gọi là hóa thù thành bạn.”

“Đem địch nhân chuyển biến thành bạn bè sao?” Kroff căn cứ ý tứ mặt ngoài để giải thích, sau đó cảm thán nói: “Mẹ nó! Văn hóa Trung Quốc thật sự là bác đại tinh thâm, có cơ hội tôi nhất định phải đến Trung Quốc chơi cho biết.”

“Sau này sẽ có cơ hội.” Biểu tình Lý Dật hơi đổi, sau đó lại khôi phục bình thường.

Kroff cũng không thấy biểu tình biến hóa của Lý Dật, mà cười hỏi: “Lý, anh dự định làm sao cùng tên hỗn đản Locke hóa thù thành bạn?”

“Điều này phải đi qua tư liệu anh cung cấp mới quyết định.” Lý Dật suy nghĩ một chút, nói: “Tôi đại khái cần một giờ để xem những tư liệu này, anh muốn đi tới hộp đêm William uống rượu chơi gái hay ở chỗ này chờ tôi?”

“Hôm nay tôi phải dưỡng đủ tinh lực đi chơi ả kỹ nữ Helen kia, nữ nhân khác tôi không có hứng thú.” Kroff lắc đầu, nói: “Tôi ở đây chờ anh, bất quá, bảo thủ hạ anh đưa cho tôi một chai rượu, rượu Vodka.”

Đối với tửu lượng của Kroff, Lý Dật thập phần bội phục, Kroff tuy rằng rất gầy, thế nhưng tửu lượng cũng rất biến thái. Ngày đó, Kroff uống say, phải uống tới sáu chai Vodka.

Phải biết rằng, rượu Vodka sản xuất từ nước Nga, nổi danh là rượu mạnh, giống như Thiêu Dao Tửu của quốc nội, Kroff có thể uống sáu chai, điều này làm cho Lý Dật thập phần nghi hoặc.

Nghe được Kroff nói, Lý Dật liền gọi điện thoại cho thủ hạ trong khách sạn mang lên một chai rượu Vodka cho Kroff.

Một giờ sau đó, Lý Dật đem toàn bộ tâm tư đặt trên tư liệu của Locke, mà Kroff một bên uống rượu Vodka, một bên dùng điện thoại di động xem phim sex, những âm thanh rên rỉ trong phim không ngừng vang lên, bất quá cũng không ảnh hưởng đến Lý Dật.

“Được rồi, Kroff, chúng ta đi gặp vị Locke tiên sinh thôi.” Đại khái một giờ sau, Lý Dật xếp lại tư liệu, nhìn Kroff nói: “Nếu như không có gì bất ngờ xảy ra, đêm nay, anh có thể hung hăng tàn phá ả kỹ nữ Helen kia!”

Rất hiển nhiên, đối với loại cứng đầu như Helen, Lý Dật cũng không dự định lưu tình, mặc dù cô ta là một người đàn bà!

191. Chương 182 :thu Mua

Helen mặc một bộ áo da màu đen, bên trong là một bộ áo bó sát, đưa bộ ngực cùng eo thon của ả bày ra vô cùng nhuần nhuyễn. ả ngồi bắt chéo chân, ngón tay trắng muốt kẹp điếu thuốc lá, nghe được thủ hạ hồi báo, ả chẳng đáng cười nhạt một tiếng: “Không cần lo lắng. Con khỉ Trung Quốc kia không dám hạ thủ đối với chúng ta đâu.”

Thủ hạ của Helen cũng nghe nói qua Helen câu dẫn được Locke, lúc này thấy biểu tình tự tin trên mặt Helen, nhất thời hiểu được điều gì, vô ý thức nhìn lướt qua bộ ngực cao chót vót của Helen.

“Thế nào? Lẽ nào người đối với ta có hứng thú sao?” Helen nhẹ nhàng phun ra một ngụm khói, đôi môi màu hồng nhạt hơi mở, khiêu khích hỏi.

Người da đen gian nan nuốt nước bọt, sau đó cúi đầu nhỏ giọng đáp: “Lão...lão bản, cô hiểu lầm tôi rồi!”

Helen chậm rãi đứng dậy, vài bước đi tới trước mặt người da đen, giơ chân phải nhẹ nhàng huých cây thương giữa hai chân người da đen, nhìn hắn thối một hơi nóng hổi: “Hay là đối với ta không có hứng thú?”

Nghe được Helen nói, người da đen có chút hơi khó khăn, hắn cũng biết lão bản này nổi danh phong tao, trước đây đã vậy, bây giờ cũng thế. Thế nhưng hắn cũng biết, Helen sẽ không sản sinh hứng thú đối với hắn, càng không thể sản sinh tính thú.

“Đều không phải.” Người da đen khấn trương nói: “Lão bản cao quý không gì sánh được, mà tôi chỉ là một kẻ đáng thương đê tiện.”

“Người thứ thời hơn con trùng đáng thương Kroff kia.” Helen rút chân lại, thản nhiên nói: “Trong bãi có không ít kỹ nữ, người có thể đi chơi các nàng, ăn, ta nghĩ các nàng sẽ rất thích ý. Ha ha, ha ha...” Nói xong, Helen cười quái dị rời khỏi phòng làm việc, mà người da đen cũng vừa xoa mồ hôi lạnh.

Cùng lúc đó, Lý Dật ngồi xe của Kroff đi tới nhà Locke.

Làm một gã thượng úy của cục cảnh sát Los Angeles, quyền lợi của Locke không tính là lớn, thế nhưng hắn vẫn có thể ở lại khu người giàu có tại Los Angeles, hắn cũng có được một biệt thự giá tiền xa xỉ.

Tất cả đều bởi vì Locke có được một người chủ là cục trưởng cục cảnh sát Los Angeles.

“Lý, anh dự định cho tên tạp chủng Locke bao nhiêu tiền?” Kroff vừa lái xe vừa hỏi Lý Dật.

Lý Dật vốn đang thưởng thức cảnh đêm Los Angeles, ngạc nhiên nghe được Kroff nói, cười đáp: “Một trăm vạn.”

“Một trăm vạn?” Nghe chữ số, Kroff há hốc miệng, sau đó nuốt nước bọt nói: “Lý, anh đang nói giỡn sao? Món lòng Locke giá trị một trăm vạn sao? Phải biết rằng, một vạn Mỹ kim cung đã đủ mua được ả kỹ nữ kia rồi!”

“Kroff, tôi đi tìm Locke đối phó Helen chỉ là một mục đích nhỏ trong đó, trọng yếu hơn là tôi muốn thông qua Locke kết giao chủ của hắn.” Lý Dật vừa cười vừa nói.

Kroff bưng tỉnh hiểu ra, gật đầu nói: “Mẹ nó, tôi đã nói. Bất quá, Lý, kế hoạch của cậu không tệ, lão tạp chủng Đường Hải khẳng định không khả năng đem mạng lưới quan hệ trong tay giao cho anh, mạng lưới quan hệ cần chính anh đi sáng tạo.”

Lý Dật gật đầu, cũng không nói thêm gì nữa.

Hai mươi mấy phút sau, Kroff căn cứ theo địa chỉ trong tư liệu, lái xe đưa Lý Dật đi tới một khu giàu có của Los Angeles, cho xe dừng ngay trước biệt thự.

“Hắn là nơi này không sai!” Kroff tắt máy, nhìn thoáng qua căn biệt thự bên trong.

Lý Dật suy nghĩ một chút nói: “Anh ở trong xe chờ tôi hay theo tôi đi vào?”

“Tôi sẽ không vào, mẹ nó, tôi cũng không thích giao tiếp với cảnh sát.” Kroff lắc đầu, tuy rằng hiện tại hắn cũng là danh nhân thế giới ngầm của Los Angeles, thế nhưng dù sao hắn cũng xuất thân là một tên côn đồ, trong lòng rất phản cảm cảnh sát, ngày trước vũ nhục hai gã tuần cảnh trước mặt là một ví dụ.

Lý Dật không miễn cưỡng Kroff, mà một mình xuống xe đi tới trước cửa, bấm chuông.

Qua khoảng nửa phút, bộ đàm ngoài cửa truyền ra một thanh âm thoáng gấp: “Chết tiệt, là ai?”

Nghe được thanh âm Locke, Lý Dật hơi nhú mày, bởi vì hắn rõ ràng nghe được thanh âm rên rỉ của nữ nhân trong đó.

“Locke tiên sinh, tôi là Lý Dật của Hoa Nhân Bang.” Lý Dật nghiêm mặt nói: “Tôi đến tìm ngài bàn chút chuyện, đương nhiên tôi sẽ chờ ngài xong việc.”

“Ba!”

Lý Dật vừa nói xong, bên kia Locke liền cắt đứt liên hệ.

Với chuyện này Lý Dật cũng không hề biểu hiện ra chút bất mãn, dù sao hắn trải qua tư liệu biết được Locke là một người trẻ tuổi phi thường cuồng vọng, hơn nữa đặc biệt háo sắc.

Mười phút sau, bộ đàm ngoài cửa lần thứ hai truyền ra thanh âm Locke: “Anh là một tiểu tử rất thức thời, tôi thích người như anh, vào đi.”

Biệt thự của Locke không lớn lắm, chủ kiến trúc theo phong cách phương tây, mặt cỏ chung quanh cắt tỉa chỉnh tề, bãi đỗ xe có một chiếc thể thao Lamborghini thật phong cách.

Đi qua đường nhỏ trong đại viện biệt thự, Lý Dật trực tiếp đi tới cửa, đẩy cửa đi vào.

Locke mặc một chiếc áo ngủ ngồi trên sofa trong phòng khách, trước người đặt một ly rượu. Hắn bắt chéo chân, thích ý hút xì gà. Nghe được ngoài cửa truyền đến tiếng bước chân, hơi quay đầu đưa ánh mắt nhìn về phía Lý Dật.

Đối mặt ánh mắt nhìn kỹ của Locke, biểu tình Lý Dật không hề phát sinh biến hóa, trên thực tế, nếu như không phải đứng phía sau Locke là một cục trưởng cảnh sát, Lý Dật cũng sẽ không đem thời gian và tinh lực lãng phí trên người Locke.

“Lý tiên sinh, anh là người nổi danh gần đây trong hắc đạo Los Angeles.” Vài giây sau, Locke thu hồi ánh mắt: “Nói đi, anh tìm tôi có việc gì?”

Lý Dật rất thẳng thắn đi tới đối diện Locke, chưa được hắn mời, đã trực tiếp ngồi xuống sofa.

Cử động lớn mật của Lý Dật làm Locke nhú mày, bất quá hắn cũng không phát hỏa.

“Locke tiên sinh, phải quá rồi thời gian riêng tư của ngài, tôi rất xin lỗi.” Lý Dật cười cười, nói: “Bất quá tôi nghĩ ngài nhất định rất có hứng thú nghe tôi nói.”

“Lý tiên sinh, tôi thích người trực tiếp. Nói đi, rốt cục anh muốn làm gì?” Locke nhìn Lý Dật với ánh mắt có chút không nhận được.

Lý Dật chậm rãi móc ra một chi phiếu, đặt trước người Locke, nói: “Nơi này là một trăm vạn Mỹ kim.”

Trăm vạn Mỹ kim?

Nghe thế, con người Locke bỗng nhiên phóng lớn, trong con người bắn ra ánh mắt tham lam. Hắn vô ý thức muốn tiếp chi phiếu, nhưng lại chụp hụt.

“Giúp tôi làm hai chuyện, một trăm vạn này là của anh.” Lý Dật có vẻ hứng thú nhìn Locke, lúc này hắn đã hoàn toàn lấy quyền chủ động nắm giữ trong tay.

“Chết tiệt, chuyện gì?” Locke vốn định phát hỏa, nhưng vừa đảo mắt nhìn thấy chuỗi số không trên chi phiếu, mạnh mẽ đè ép lửa giận xuống phía dưới.

“Thứ nhất, tôi làm gì với nữ nhân tên Helen kia, anh cũng đừng nhúng tay.” Lý Dật nói tiếp: “Thứ hai, tìm một cơ hội giới thiệu tôi với chú của anh.”

Nghe được điều kiện Lý Dật đưa ra, Locke hơi nhú mày.

“Chết tiệt, lẽ nào anh không biết Helen là nữ nhân của tôi sao? Còn có, anh cho rằng ai cũng có thể làm quen được với chú của tôi à?” Locke khó chịu nhíu mày.

Lý Dật cười nhạt: “Locke tiên sinh thân ái, tôi không nghĩ anh là một nhân vật phong lưu như vậy sẽ vì một nữ nhân mà buông tha cho một số tiền lớn, huống chi bên cạnh anh cho tới bây giờ cũng không thiếu đàn bà, không phải sao? Về phần bên chú của anh, tôi nghĩ, chỉ muốn anh giúp dẫn kiến một chút, điều này cũng không phiền phức.”

Lý Dật nói làm Locke có chút do dự.

Lý Dật lại tiếp tục nói: “Locke tiên sinh thân ái, anh một mình ở căn nhà lớn như vậy, hàng năm tốn hao không ít tiền đi. Ngẫm lại xem, anh chỉ cần đáp ứng hai điều kiện đơn giản của tôi, phí dụng năm nay anh không cần móc ra nữa.”

“Được rồi, tôi đáp ứng anh!” Locke rốt cục chịu thua: “Nữ nhân kia tôi có thể mặc kệ, tùy ý anh xử trí thế nào. Bất quá bên chỗ chú tôi, tôi chỉ phụ trách dẫn kiến, hẳn có thích anh hay không, thì phải nhìn bản lĩnh của anh.”

“Thành giao.” Lý Dật mỉm cười đưa chi phiếu đến trước người Locke, nói: “Locke tiên sinh, tôi nghĩ hợp tác ngày hôm nay đối với song phương mà nói, chỉ là một sự bắt đầu tốt đẹp.”

Locke nguyên bản chỉ vì muốn lấy một trăm vạn Mỹ kim mới hợp tác với Lý Dật, ở sâu trong nội tâm cũng không xem Lý Dật là nhân vật gì, lúc này nghe được Lý Dật nói cũng có chút không giải thích được.

Lý Dật cũng không tiếp tục giải thích thêm điều gì, mà mỉm cười rời khỏi biệt thự, trước khi rời đi cười nói: “Locke tiên sinh thân ái, hộp đêm William mới tới một nhóm nữ nhân, có người nói là từ Mexico tới, mặt hàng không tệ.”

Dứt lời, Lý Dật không đợi Locke trả lời, trực tiếp đi ra biệt thự.

Locke nhìn theo bóng lưng Lý Dật rời đi, lại nhìn chi phiếu trong tay một chút, cười lạnh nói: “Rất thông minh! Bất quá, ta lại thích giao tiếp với người thông minh.”

Bên ngoài biệt thự, Kroff thấy Lý Dật vừa vào vài phút liền đi ra, không khỏi có chút lo lắng hỏi thăm: “Lý, thế nào? Tên tạp chủng kỹ nữ dường đáp ứng rồi sao?”

Lý Dật gật đầu, nói: “Một người tham tiền đổi mất một trăm vạn Mỹ kim mà không động tâm, đó là chuyện không có khả năng.”

Nghe được Lý Dật nói như thế, Kroff cực kỳ bất nhả huyết sáo một tiếng, cười quái dị nói: “Ha ha, Lý, tôi quả thực yêu anh đến chết mất! Mẹ nó, vừa nghĩ tối nay hung hăng tàn phá ả kỹ nữ Helen kia, tôi hưng phấn đến muốn chết.”

“Vậy anh còn không mau lái xe.” Lý Dật cười cười, sau đó châm một điếu thuốc lá.

Lúc Lý Dật và Kroff đi tới hộp đêm Frans, hộp đêm đã mở cửa từ lâu, trong hộp đêm đã kín người hết chỗ, sinh ý thập phần tốt đẹp.

Thủ hạ của Helen hiển nhiên biết Lý Dật, thấy Lý Dật vừa vào cửa, biến sắc, lập tức đi gọi Helen.

Thấy cử động của người da đen kia, Lý Dật suy nghĩ một chút, sau đó kéo Kroff đi tới góc phòng ngồi xuống.

Ước chừng nửa phút sau, Helen mặc một thân áo da màu đen đi tới trước hai người, lộ ra dáng tươi cười yêu mị, nói: “Lý tiên sinh, thật không ngờ người lại quang lâm bãi của ta.”

“Người là lão bản hộp đêm duy nhất đối nghịch với ta. Ta có thể không quang lâm ở đây sao?” Lý Dật cười tủm tỉm nhìn chăm chăm Helen.

Helen khanh khách cười, cực kỳ chẳng đáng nói: “Lý tiên sinh, ngài có thể không biết, bãi này có cổ phần của Locke tiên sinh, là hẳn không đồng ý đó.”

Dứt lời, Helen héch mặt lên trên trời, phảng phất như nói với Lý Dật, lão nương có Locke hậu thuẫn, người đụng đến một ngón tay của ta thử xem!

“Nga? Thật không?” Lý Dật cười cười: “Ta vừa từ chỗ của Locke tiên sinh qua đây, hẳn nói cho ta biết, đêm nay cho người bồi Kroff tiên sinh ngủ đây!”

Nghe được Lý Dật vừa nói như thế, Kroff ha ha cười nói: “Kỹ nữ, nhớ kỹ, đêm nay người phải hầu hạ cho Kroff đại gia thoải mái một đêm, bằng không, Kroff đại gia mà mất hứng, Kroff đại gia mất hứng chẳng khác nào Lý mất hứng, như vậy bãi của người sẽ xong đời!”

Nghe được hai người nói, sắc mặt Helen đại biến, dường như bị hóa đá, sững sờ ngay tại chỗ.

192. Chương 183 : Các Nàng Vĩ Tốt Chứ?

Trên con đường cạnh biển có một chiếc hồng kỳ đang đỗ, bên trong xe, ánh mắt Trương Thiết Trụ cực nóng nhìn thân ảnh mạnh mẽ dưới biển.

Theo ánh mắt Trương Thiết Trụ có thể rõ ràng nhìn thấy, thân ảnh đang đứng trong nước biển kia, đang đánh một bộ quyền pháp giống như quân thể quyền. Thân ảnh kia mỗi một lần ra quyền đều có thể kích lên một đạo bọt nước, dưới ánh mặt trời, đạo thân ảnh giống như một cây thương đang đứng thẳng tắp.

Làm tài xế riêng cho Lý Dật, mỗi ngày khi thời gian còn chưa sáng Trương Thiết Trụ đã rời giường, theo Lý Dật ra biển luyện tập.

Nguyên bản, thời gian dĩ vãng Trương Thiết Trụ cũng đi theo Lý Dật rèn đúc thân thể, thế nhưng cả ngày hần cũng không thể làm ra động tác có yêu cầu cao độ nghiêng cả phần eo như thế, ngày hôm nay hần chỉ đành đứng xa xa quan sát.

Tuy rằng Trương Thiết Trụ đã đem bộ quân thể quyền mỗi một chiêu thức đều ghi tạc trong lòng, thậm chí Lý Dật còn tự mình giảng giải cho hần nghe một ít ảo diệu trong đó, thế nhưng Trương Thiết Trụ cũng chỉ học xong được động tác mà không lĩnh hội được quyền ý.

Chẳng qua bao lâu, vàng mặt trời đỏ phương đông đã chậm rãi thoát ly ngoài khơi, mà Lý Dật cũng dừng luyện tập, bước chậm hướng xe đi tới.

Dưới ánh mặt trời, Lý Dật chỉ mặc một chiếc quần luyện quyền, toàn thân tràn ngập lực lượng bạo tạc hoàn toàn bại lộ bên ngoài, phối hợp với làn da màu đồng cổ, Lý Dật tuyệt đối là một nam nhân có lực sát thương trí mạng với phụ nữ, hơn nữa còn là trí mạng đối với những phụ nữ có dục vọng sinh lý cường liệt.

“Dật ca.” Khi Lý Dật đến gần xe thì Trương Thiết Trụ cầm lấy khăn mặt cùng y phục đi xuống xe đưa cho Lý Dật.

Lý Dật tiếp nhận khăn mặt lau đi nước biển trên người, quan tâm hỏi thăm: “Thương thế thế nào rồi?”

“Không nghiêm trọng lắm, dưỡng hai ngày thì tốt rồi.” Trương Thiết Trụ lộ ra dáng tươi cười hàm hậu.

Lý Dật gật đầu, đưa khăn cho Trương Thiết Trụ, sau đó tiếp nhận y phục, mặc ngay tại chỗ.

Đợi Lý Dật mặc xong quần áo, Trương Thiết Trụ nói: “Dật ca, Đường Hải vừa gọi điện thoại tới, muốn anh sáng nay qua một chuyến.” Trương Thiết Trụ nói làm Lý Dật hơi nhú mày, cũng chưa nói gì.

Lý Dật đã đi tới Los Angeles ba tháng, tháng thứ nhất hần dựa vào năng lực bản thân đứng vững gót chân tại Hoa Nhân Bang, đồng thời được Haise Lin giúp đỡ, chiếm được sáu con đường, đã bắt đầu có thể lực riêng mình.

Hai tháng sau, Lý Dật cũng không có hành động gì mới, mà kiệt lực lo tạo dựng thực lực bản thân thật vững chắc. Dưới sự nỗ lực của hần, Phòng Tam cùng tiểu Thất chính thức hòa hợp làm một, mà Lý Dật thu mua lòng người, riêng làm mấy bộ dụng cụ rèn đúc. Đồng thời tự mình chỉ đạo đám người Phòng Tam thuật giết người, đem đám người Phòng Tam vững vàng cột vào trên chiến thuyền của chính mình.

Có thể không chút nào khoa trương mà nói, hôm nay địa vị của Lý Dật trong lòng đám người Phòng Tam còn vượt hơn cả Mạnh Thực ngày trước, chỉ cao hơn chứ không thấp.

Bởi hai hạng sinh ý chất độc cùng sông bạc bị các gia tộc mafia chia cắt, nên Lý Dật tuy có sáu con đường sinh ý cũng không tệ, hơn nữa rất phồn hoa, thế nhưng thu nhập có hạn, mỗi tháng đại khái chỉ có thể nhập sổ được chừng vài vạn Mỹ kim.

Bất quá Lý Dật cũng không nóng lòng kiếm tiền, nếu như hần muốn kiếm tiền, có rất nhiều phương pháp, trong khoảng thời gian này hần ngoại trừ khôi phục việc huấn luyện với cường độ cao ra, còn đem toàn bộ tinh lực dồn vào việc quản lý bang hội.

Lý Dật lúc còn ở quốc nội từng có thời gian đi theo Gia Cát Minh Nguyệt học qua việc kinh doanh, đối với đại thể luật kinh doanh cũng thập phần rõ ràng, cộng thêm tư liệu do Kroff cung cấp thập phần toàn diện,

vì thế học vào thập phần dễ dàng. Trong phương diện quản lý bang hội, Lý Dật đem điểm chú trọng đặt vào việc buôn lậu và tẩy trắng.

Buôn lậu là sinh ý kiếm tiền nhất của Hoa Nhân Bang hiện nay, ngày sau nếu hần muốn tiếp nhận Hoa Nhân Bang, thì sinh ý này không thể bỏ qua.

Về phần tẩy trắng, đây là bất luận hắc bang nào cũng phải đi qua, vô luận là Mãnh Hổ Bang quốc nội hay gia tộc mafia nước Mỹ, đều kiệt lực muốn tẩy trắng, vì chính phủ phủ thêm một kiện quần áo thật sạch sẽ, sau đó ở trong bóng tối làm những hoạt động không dám ra gặp người.

Trong thời gian hai tháng, Lý Dật cơ bản không gặp mặt Đường Hải mấy lần.

Bởi vì Kroff từng nói cho Lý Dật, với năng lực của Đường Hải ở trong thời gian ngắn không cách nào tra rõ được tin tức, căn cứ Kroff phỏng chừng, Đường Hải chỉ ít phải phí ba tháng thời gian mới biết được bí mật trong đó.

Chuyện trên biển đã ảnh hưởng không nhỏ đối với quân đội Mỹ, quân đội dù là để lộ tin tức, cũng phải đợi sự tình triệt để bị mọi người quên lãng mới dám phóng xuất tin tức.

Lúc này, Lý Dật nghe Trương Thiết Trụ nói Đường Hải muốn tìm mình, nhin không được thăm nghĩ, lẽ nào Đường Hải đã tra ra cái gì?

Khu phố Tàu, trong biệt thự của Đường Hải.

Đường Hải ngồi trong phòng sách, trên tay cầm một điếu xì gà, biểu tình âm trầm nhìn lão Quỷ hỏi: “Còn không tra ra được thể lực sau lưng Lý Dật sao?”

“Không có.” Lão Quỷ lắc đầu nói: “Bất quá có thể xác định, hần ở cảnh giới không có hậu trường, hậu trường đến từ chính quân đội.”

“Nga?” Đường Hải nhíu mày, có chút nghi hoặc: “Vì sao nói như vậy?”

“Căn cứ tôi điều tra, Lý Dật từng lén tiếp xúc với Locke, đồng thời đi qua Locke và cảnh giới Los Angeles gặp qua Schneider.” Lão Quỷ có chút lo lắng nói: “Schneider là một con cáo già, với thân phận của hần kiên quyết sẽ không gặp mặt Lý Dật, cho nên tôi đoán, hần là người của quân đội đã sớm có lời với Schneider.” Sắc mặt lão Quỷ trở nên càng thêm xấu xí: “Tên Schneider này là một con sói đói ăn tươi nuốt sống, thật rất khó giao tiếp với hần.”

Đường Hải từng nhiều lần tiếp cận Schneider, kết quả tuy mất nhiều thứ tốt, nhưng lại không có được bất luận bảo chứng gì của Schneider. Thậm chí, chuyện về Phi Châu Bang lần trước, Schneider cũng không hề đứng về phía Hoa Nhân Bang.

“Tên tiểu tử Lý Dật đã lén đem thủ hạ của Mạnh Thực và tiểu Thất phân ra ngoài, phía sau lại có tên đầu lĩnh tình báo Kroff không nói, còn có hậu trường quân đội thần bí, hôm nay lại được cảnh sát bang trợ. Đôi cánh đã triệt để cứng rắn!” Đường Hải neho mắt, thở dài, giọng nói tràn ngập vẻ tiếc nuối: “Tôi thông minh một đời, nhưng không nghĩ đến lúc tuổi già lại dương hổ gây họa!”

Lão Quỷ thấy Đường Hải lộ ra biểu tình bất đắc dĩ như vậy, nhin không được kiến nghị nói: “Hải ca, không bằng chúng ta...”

Nói, lão Quỷ làm tư thế như chém xuống.

“Ông nắm chắc không có người phát hiện sao?” Đường Hải có chút vô lực hỏi thăm.

Vấn đề của Đường Hải làm lão Quỷ có chút hơi khó khăn. Hần liên hệ tổ chức sát thủ tuy rằng chuyên nghiệp, thế nhưng không ai có thể bảo chứng có thoát qua được con mắt của quân đội nước Mỹ hay không.

“Với chuyện của Phi Châu Bang lúc đầu cùng tiểu tử tiếp xúc với Schneider mà xem, hậu trường tại quân đội của hần có thực lực không kém.” Đường Hải thở dài nói: “Chúng ta tìm người ám sát hần, nếu như tiết lộ tin tức, dù thành công cũng sẽ rước lấy phiền phức thật lớn, đến lúc đó ăn trộm gà không được còn bị mất nắm thóc, sẽ không đáng giá.”

Mặc dù trong lòng lão Quỷ rất không phục, thế nhưng hắn không thể không thừa nhận Đường Hải nói không sai, vì vậy có chút phiền muộn: “Hải ca, vậy anh nói kế tiếp nên làm gì bây giờ?”

“Mượn dao giết người.” Lúc nói đến bốn chữ này, con ngươi Đường Hải lóe ra sát ý lạnh lẽo: “Tôi từ nội bộ cảnh sát xong được tin tức. Cuộc can quét đã kết thúc, chúng ta có thể mượn tay người khác để đối phó Lý Dật, tuy rằng đến lúc đó cảnh sát sẽ trách tội lên đầu Hoa Nhân Bang chúng ta, thế nhưng chỉ cần không phải thời kỳ tảo hắc thì chúng ta có thể bãi bình.”

“Hải ca là muốn lợi dụng bọn Lạp Đình Bang?” Lão Quỷ chợt nhớ tới sáu con đường của Lý Dật cùng địa bàn của Phi Châu Bang mà đám Lạp Đình Bang chiếm giữ ở cách nhau không xa. Tuần trước, người của Lý Dật từng cùng người của Lạp Đình Bang xảy ra xung đột, bất quá sau đó Lý Dật tự mình đứng ra giải quyết với đầu mục của Lạp Đình Bang trong khu vực đó nên sự tình được hóa giải.

Đường Hải gật đầu: “Không sai! Mấy ngày hôm trước chuyện kia tuy rằng hóa giải, thế nhưng chúng ta có thể âm thầm phái người hạ thủ với người của Lạp Đình Bang, vu oan Lý Dật, làm Lý Dật bọn hắn hợp đấu với Lạp Đình Bang. Người chết ta sống, chúng ta ngồi yên làm ngư ông thủ lợi.”

“Chủ ý này không tệ, dù sao, người của Lạp Đình Bang cũng không biết Lý Dật có hậu trường quân đội làm chỗ dựa.” Trước mặt lão Quỷ sáng ngời.

Đường Hải suy nghĩ một chút nói: “Đêm mai Gambino gia tộc tổ chức một buổi tiệc tư nhân, đêm mai tôi đưa tiểu tử đi theo, bề ngoài tỏ ý tốt với hắn, cho hắn làm quen giới xã hội thượng lưu Los Angeles, mà ông dẫn người đi tập kích bọn Lạp Đình Bang, nhớ kỹ, nhất định phải làm cho bí ẩn một chút, ngàn vạn lần đừng cho bọn Lạp Đình Bang biết là chúng ta làm!”

“Hải ca yên tâm, tôi sẽ làm tốt chuyện này.” Lão Quỷ trịnh trọng gật đầu.

Trong lúc Đường Hải cùng lão Quỷ cùng nhau lập mưu, Lý Dật cũng không hề hay biết.

Làm tài xế riêng của Lý Dật, Trương Thiết Trụ đối với đường phố tại Los Angeles có thể nói là thập phần quen thuộc, để tránh bị kẹt xe, hắn không tuyển những con đường chính, mà tuyển mấy con đường hẻo lánh, kết quả cũng không bị kẹt xe, rất thuận lợi đi tới khu phố Tàu.

Mất thấy xe đã đi tới khu phố Tàu, Lý Dật dập tàn thuốc, bỏ vào trong gạt tàn trên xe, sau đó ánh mắt nhìn ngoài cửa sổ. Đối với Lý Dật mà nói, khu phố Tàu này chứa đựng phong vị Trung Quốc thật đậm, mỗi khi nhìn thấy kiến trúc hắn đều cảm thấy trong lòng một mảnh rung động.

Bỗng nhiên...

Lý Dật tại lối vào khu phố Tàu nhìn thấy được một tấm áp phích lớn quen thuộc, trên áp phích, một nghệ sĩ mặc lễ phục màu trắng gương mặt mỉm cười đang ngồi trước một cây đàn dương cầm.

Trên áp phích, nghệ sĩ kia chỉ trang điểm thật nhạt, mái tóc dài buộc lên, dáng tươi cười nơi khóe miệng đầy tự tin mà lại mê người.

Mộ Dung Tuyết.

Nhìn thấy thân ảnh quen thuộc kia, Lý Dật ngây ra, trong lòng không khỏi lập tức nhớ tới hình ảnh điên cuồng cùng Mộ Dung Tuyết trên thiên thai tập đoàn Thiên Đạt tại Hong Kong.

Ngày đó Lý Dật bắt cóc Tiêu Cường liền trực tiếp rời khỏi biệt thự Mộ Dung Tuyết, đi tới Los Angeles cũng không từng liên hệ với Mộ Dung Tuyết, thậm chí, Lý Dật cũng không liên hệ bất kỳ người nào.

Không phải Lý Dật không muốn, mà là không dám!

Đúng, không sai, là không dám!

Tuy rằng hôm nay Lý Dật ở Los Angeles cũng có thế lực của chính mình, thế nhưng thế lực còn quá yếu, không chỉ nói so sánh với Mạnh Hổ Bang, dù là Hoa Nhân Bang ở Los Angeles cũng không bằng được.

Ở dưới tình hình này, Lý Dật có thể liên hệ đến người bên cạnh mình sao?

Liên hệ được thì làm thế nào đây? Về nước?

Với thể lực hiện tại của Lý Dật, về nước cũng chỉ tiếp tục bị truy sát.

Hay đưa họ tới bên người mình?

Theo Lý Dật xem ra, hôm nay hắn ở tại Los Angeles có năng lực chỉ đủ miễn cưỡng tự bảo vệ mình, đưa các nàng tới bên người, chẳng khác nào gián tiếp nói cho địch nhân sự uy hiếp đối với hắn, chuyện Lưu Vi chính là vết xe đổ.

Ánh mắt dừng lại trên áp phích của Mộ Dung Tuyết, trong đầu hiện lên bóng dáng của mọi người, Lý Dật chậm rãi nhắm mắt lại, trong lòng thầm hỏi chính mình: Vũ Đình, Vi Vi, mọi người vẫn tốt chứ?

193. Chương 184 : Chồn Chúc Tết Cho Gà

Trương Thiết Trụ qua kính chiếu hậu nhìn thấy hình dạng của Lý Dật, sắc mặt đại biến, lập tức chậm lại tốc độ xe nói: “Dật ca, anh làm sao vậy?”

“Không có việc gì.” Lý Dật chậm rãi mở mắt, biểu tình một lần nữa khôi phục bình tĩnh, thậm chí khoe miệng còn mang theo vẻ tươi cười, nhưng trong dáng tươi cười có chút khổ sấp.

Nghe Lý Dật vừa nói như thế, Trương Thiết Trụ nga một tiếng, nhưng cũng không nhanh thêm tốc độ xe.

Lý Dật phun ra một hơi phiền muộn, ánh mắt lại nhìn ra ngoài cửa sổ, rõ ràng nhìn thấy trên áp phích viết, ba ngày sau, Mộ Dung Tuyết sẽ đến Los Angeles biểu diễn.

Thấy những chữ này, Lý Dật không khỏi cười khổ, nàng tựa hồ càng ngày càng nổi tiếng.

Đúng như Lý Dật suy nghĩ, hôm nay Mộ Dung Tuyết cực kỳ nổi tiếng, một nghệ sĩ Trung Quốc có thể biểu diễn tại Los Angeles, đây là kỷ tích trong giới nghệ sĩ người Hoa!

Phải biết rằng Los Angeles là căn cứ địa của Hollywood.

Lời nói khó nghe, tại Los Angeles, dù là ngôi sao cũng không dám tự xưng mình là ngôi sao, bởi vì ngôi sao thật sự là quá nhiều!

Chỉ là Lý Dật không biết chính là, Mộ Dung Tuyết có thể nổi tiếng như bây giờ toàn bộ đều do hắn ban tặng. Mà ngày sau, Mộ Dung Tuyết còn có thể càng nổi tiếng, thẳng đến trở thành nữ thần âm nhạc toàn cầu!

Nhìn dáng tươi cười mê người của Mộ Dung Tuyết trên áp phích, biểu tình Lý Dật có chút phức tạp, tựa hồ như đang làm ra điều gì giằng dụa.

Sau đó Lý Dật thở dài, thu hồi ánh mắt.

Vài phút sau, Trương Thiết Trụ lái xe đưa Lý Dật tới nơi ở của Đường Hải.

“Thiết Trụ, cậu ở chỗ này chờ tôi.” Lúc này Lý Dật đã hoàn toàn khôi phục bình tĩnh. Nhìn Trương Thiết Trụ căn dặn một câu, trực tiếp đi xuống xe.

Để biểu thị sự tôn trọng đối với Lý Dật, lão Quỷ tự mình đứng ngay cửa chờ Lý Dật, thấy Lý Dật xuống xe, vội vã tới đón, nói: “Hải ca ở trong phòng sách chờ cậu, cậu trực tiếp vào đi thôi.”

Mặc dù biết lão Quỷ là tâm phúc tuyệt đối của Đường Hải, thế nhưng Lý Dật vẫn nhìn lão Quỷ mỉm cười gật đầu. Làm một sát thủ xuất sắc, Lý Dật rất giỏi ngụy trang chính mình, không cho người khác nhìn trộm ý nghĩ thực sự ở sâu trong nội tâm.

Lúc Lý Dật đi vào phòng sách, Đường Hải đang lười biếng ngồi tựa lưng trên ghế suy tư gì đó, thấy Lý Dật đi vào, lập tức mỉm cười vẫy vẫy tay, nói: “Tiểu Dật, đến, mau vào.”

Lý Dật mặt mang vẻ mỉm cười đi tới đối diện Đường Hải ngồi xuống, nói: “Khí sắc Hải thúc thoát nhìn rất không tệ.”

Lý Dật nói làm Đường Hải có chút không biết nói gì, mấy ngày nay hẳn đối với chuyện của Lý Dật luôn ăn ngủ không an ổn, ăn không vô, tóc cũng rụng không ít. Khí sắc kém đến muốn chết, hôm nay Lý Dật nói khí sắc hẳn không tệ?

Trong lòng mặc dù rất cảm tức, thế nhưng Đường Hải cũng mỉm cười chuyển hướng trọng tâm câu chuyện: “Tiểu Dật, thế nào? Thích ứng sinh hoạt hiện tại không?”

“Cũng tốt.” Lý Dật cười cười, nói: “ Nhưng ngày tháng thật quá bình tĩnh.”

“Tiểu Dật, tôi biết cậu vội vã báo thù, thế nhưng điều này cũng phát triển giống như xây nhà, nền phải vững chắc, bằng không tòa lâu rất dễ sập.” Đường Hải thật kỳ lạ cảm thán một câu, sau đó nói: “Tôi nghe nói mấy ngày trước, người của cậu và Lạp Đình Bang xảy ra xung đột?”

Lý Dật gật đầu, nói: “Ân, người của Lạp Đình Bang chạy đến bãi của chúng ta gây nháo, kết quả bị người của chúng ta đánh. Bất quá sự tình đã xử lý, một đầu mục của Lạp Đình Bang bồi thường phí tổn thất.”

“Vây là tốt rồi.” Đường Hải suy nghĩ một chút, lạnh nhạt nói: “ Người của Lạp Đình Bang thức thời thì thôi, nếu như bọn họ dám tiếp tục khiêu khích, cậu cứ xử lý, sự tình có nháo lớn cũng có Hải thúc gánh cho cậu! Chúng ta ngay đêm hắc quỷ Phi Châu còn dám đánh, huống hồ bọn họ?”

Chỉ sợ người ước gì vô quán cùng người của Lạp Đình Bang khai chiến, lão bất tử người sẽ thủ lợi ngư ông đi?

Trong lòng Lý Dật thầm mắng một câu, mặt ngoài cũng thoáng kích động gật đầu nói: “ Cảm tạ Hải thúc.”

“Tiểu Dật.” Đường Hải bỗng nhiên thở dài. Sau đó lấy ra một điều xì gà, đợi Lý Dật châm lửa cho hắn, về mặt chân thành nói: “ Hải thúc biết trong lòng cậu có định kiến đối với Hải thúc. Kỳ thực Hải thúc cũng không có ý tứ chèn ép cậu! Hai tháng trước, cậu muốn sáu con đường, Hải thúc ngày trước cũng là có nỗi khổ. Dù sao trong tay ta có một đám huynh đệ phải ăn cơm, ta không thể quá thiên vị cậu! Có thể cậu nói, cậu lập công lao rất lớn, thế nhưng có thể trở thành thành viên trung tâm của bang hội, người nào không phải dựa vào chính đôi tay của mình hợp lại đi ra! Lúc đó tôi làm khó cậu là bởi vì cậu gia nhập bang hội thời gian quá ngắn, tôi sợ đưa mấy con đường cho cậu, sẽ khiến cho những người khác bất mãn. Bất quá may là bọn họ đều rất phục cậu, cũng không có câu nào oán hận.”

Nghe được lời nói của Đường Hải, trong lòng Lý Dật nở nụ cười.

Câu nói này nếu nói cho người như Trương Thiết Trụ nghe, tất nhiên sẽ làm đối phương cảm động đến rơi tình rồi mù.

Thậm chí, nếu như ngay từ đầu Đường Hải đừng xem Lý Dật như một tay súng, Lý Dật nhiều ít sẽ cảm động. Thế nhưng hiện tại, Lý Dật tự nhiên sẽ không tin tưởng lời đối trá của Đường Hải.

“Hải thúc, tôi hiểu được nỗi khổ của chú.” Lý Dật rít một hơi thuốc, nhẹ giọng nói.

“Tôi già rồi, thế giới là của thanh niên các cậu.” Đường Hải nói tới đó thân thể nghiêng về phía trước, thẳng ngoắc ngoắc nhìn Lý Dật nói: “ Lý Dật, tôi thừa nhận tôi có chèn ép cậu. Bất quá, tôi đã nghĩ thông, tôi ở vị trí này ngồi cũng không thêm được bao ngày tháng, ngày sau tôi còn phải đem vị trí này giao cho Hồ tử. Hồ tử tuổi trẻ xung động, không thích hợp làm lão đại.”

Nghe được phiên nói của Đường Hải, Lý Dật cũng nghi hoặc, lẽ nào lão già này muốn đem vị trí lão đại truyền cho ta?

Trong lòng vừa toát ra ý niệm hoang đường kia, Lý Dật lập tức phủ nhận, hẳn thà rằng tin tưởng thế giới này có quỷ, cũng không tin tưởng Đường Hải sẽ làm như vậy!

“Tiểu Dật, nếu như cậu đáp ứng tôi một việc, như vậy ngày sau tôi tuyệt đối sẽ không cản đường cậu.” Giọng nói Đường Hải phá lệ nghiêm túc: “Ngược lại, tôi cảm thấy đã mệt...Tôi muốn cho cậu cơ hội thượng vị, cho cậu kết giao nhân vật thượng lưu của Los Angeles, giúp cho cậu một chút để nhanh báo thù.”

Đường Hải nói làm trong lòng Lý Dật sản sinh cảnh giác, bất quá hắn vẫn hỏi: “ Chuyện gì?”

“Vĩnh viễn đừng làm địch nhân với Hồ tử.” Đường Hải gắt gao nhìn chăm chăm con mắt Lý Dật, nói: “ Cậu muốn báo thù, chỉ dựa vào Hoa Nhân Bang của Los Angeles là hoàn toàn không làm được, có thể nói, nếu

như cậu muốn báo thù, chí ít phải làm long đầu của Hoa Nhân Bang toàn nước Mỹ! Nếu như lúc cậu có thể ở vị trí đó mà không làm ảnh hưởng địa vị của Hồ tử trong Hoa Nhân Bang Los Angeles, đồng thời chịu giúp hắn một tay, tôi bảo chứng tuyệt đối sau này sẽ không chèn ép cậu!”

“Hải thúc, tôi là do Đường Hồ kéo vào bang hội. Tuy rằng tôi không phải là người tốt gì, thế nhưng cũng hiểu được phải báo ân.” Lý Dật vẽ mặt chân thành, trong lòng cũng thầm mắng chính mình dối trá, kế hoạch kế tiếp của hắn chính là đưa Đường Hồ vào vực sâu.

Đường Hải không biết ý nghĩ trong lòng Lý Dật. Khi hắn thấy Lý Dật dùng giọng nói thành khẩn nói ra những lời này, hắn hoảng hốt, thậm chí hắn có chút tin tưởng Lý Dật nói chính là thực sự!

Thế nhưng đi qua những hành động của Lý Dật, cùng với tâm lý ích kỷ của hắn, hắn tự nhủ, Lý Dật đang gạt hắn.

“Tốt.” Trong lòng thầm nghĩ, Đường Hải lại hung hăng vỗ bàn: “ Có những lời này của cậu, Hải thúc an tâm! Để biểu thị thành ý của Hải thúc, tối mai ta sẽ mang cậu đi dự một buổi tiệc tư nhân do Gambino gia tộc tổ chức.”

Buổi tiệc tư nhân của Gambino gia tộc?

Nghe mấy tên này, trong lòng Lý Dật chấn động, trong đầu không khỏi hiện ra gương mặt hại nước hại dân của Andrew Luofu, cũng nhớ tới chuyện bị truy sát cùng với Andrew.

Thấy Lý Dật có chút thất thần, Đường Hải cho rằng mảnh lời này đã chấn động Lý Dật, lại tiếp tục nói: “ Gambino gia tộc là gia tộc trong ủy ban mafia cường đại nhất nước Mỹ, trong ủy ban mafia, thành viên Gambino gia tộc là nhiều nhất. Mà hiện nay chủ tịch ủy ban mafia là tộc trưởng hiện giờ của gia tộc Gambino.”

“Cảm tạ Hải thúc.” Ngoài miệng nói như vậy, Lý Dật cũng cười thầm, nói đến các đại gia tộc mafia tại nước Mỹ, hắn tự nhận còn hiểu biết sâu sắc hơn Đường Hải, thậm chí hắn còn biết ủy ban mafia năm nay sẽ phát sinh chính biến, chỉ bất quá vì ngày trước hắn giúp Andrew nên để lộ bí mật, khả năng sẽ làm ảnh hưởng đến thời gian và kết quả cuộc chính biến.

Đường Hải cực kỳ tiêu sái khoát tay: “Tiểu Dật, tôi nói rồi, từ hôm nay trở đi tôi sẽ không tiếp tục chèn ép cậu, ngược lại, còn có thể trợ giúp cậu một tay. Cậu không cần cảm tạ tôi! Đương nhiên, tôi vẫn là câu nói kia, sân khấu tôi cung cấp cho cậu, còn diễn tới trình độ nào, toàn bộ phải nhờ vào bản lĩnh của cậu.”

Nghe được những lời này của Đường Hải, Lý Dật thoáng lộ ra biểu tình như kích động.

“Tiểu Dật, cậu từng ở trong Mãnh Hồ Bang, cũng biết buổi tiệc trong xã hội thượng lưu yêu cầu thập phần nghiêm ngặt.” Đường Hải có chút giống như am hiểu ý người: “Sáu con đường của cậu tuy rằng thu nhập không ít, thế nhưng thủ hạ của cậu cũng có một đám huynh đệ, bọn họ ăn uống đều cần tiền. Như vậy đi, một hồi tôi cho người đặt cho cậu một bộ tây trang, ngày mai đưa tới cho cậu thay.”

Nếu như nói trước đó những lời Đường Hải thốt ra Lý Dật cho rằng Đường Hải đang diễn kịch, như vậy giờ này khắc này nghe được Đường Hải nói, hắn chợt thấy nghi hoặc.

Theo Lý Dật xem ra, tây trang đi tham gia xã hội thượng lưu, giá tiền một bộ cũng không thấp, Đường Hải bỏ được số tiền này, tuyệt đối không có lửa làm sao có khói, trong đó khẳng định đang có âm mưu.

Dung tục mà nói, đây là chôn đi chúc tết cho gà, không chút lòng tốt.

Trong lòng tuy rằng nghi hoặc, thế nhưng Lý Dật không biết Đường Hải rốt cục đang làm cái quỷ gì, hơn nữa lúc này Đường Hải ngay trước mắt, cũng không còn thời gian suy nghĩ. Đơn giản đem nghi vấn chôn trong lòng, trước tiên đáp tạ Đường Hải.

Sau đó, Đường Hải lại tùy ý cùng Lý Dật hàn huyên một ít chuyện khác, liền để Lý Dật rời đi.

Lúc Lý Dật đi ra biệt thự, Trương Thiết Trụ đang ngồi chờ ra trong ghế tài xế.

Có thể nói, Trương Thiết Trụ ở trong đám thủ hạ của Mạnh Thực là một trong số ít những người không hút thuốc lá, bình thường không có việc gì làm, hắn sẽ ngồi ngáy ra.

Lý Dật từng hỏi hần cứ ngây ra như vậy đang nghĩ việc gì, hần gãi gãi đầu nói cho Lý Dật, nhớ nhà.

Trương Thiết Trụ cũng là đào phạm chạy tới Los Angeles. Trước khi rời khỏi quốc nội, hần là tội phạm giết người bị truy nã trọng điểm của cảnh sát.

Theo Trương Thiết Trụ nói, trước khi hần đến Los Angeles đã từng giết hết người trong một gia đình.

Lý Dật không hỏi nguyên nhân, thế nhưng Lý Dật nhìn ra, Trương Thiết Trụ cũng không phải loại người đầu óc nóng lên liền cầm dao giết người lung tung, trong này khẳng định có điều gì khó nói.

Từ phương diện nào đó mà nói, Trương Thiết Trụ cũng giống như Lý Dật, đều có nhà mà không thể quay về.

Ngày trước, sau khi nghe được câu trả lời của Trương Thiết Trụ, Lý Dật từng vỗ vai hần lời thề son sắt nói: “Thiết Trụ, chỉ cần cậu hảo hảo đi theo Dật ca, một ngày nào đó, Dật ca sẽ mang theo cậu uy phong lừng lẫy quay trở về nước.”

Trương Thiết Trụ là một nhân vật ở tầng thấp nhất rõ đầu rõ đuôi, hần đối với những chuyện cao hơn một tầng cũng không hiểu biết nhiều lắm, lúc đó, nghe được Lý Dật nói, hần còn ngây ngô hỏi một câu: “Có thể sao?”

Lúc đó, Lý Dật nhìn Trương Thiết Trụ gật đầu, nhưng không nói cụ thể sẽ làm thế nào.

“Thiết Trụ, lại nhớ nhà sao?” Lý Dật mở cửa xe, cười cười nói: “Lái xe về thôi.”

Trương Thiết Trụ xấu hổ sờ sờ đầu, cười ngây ngô một chút, sau đó khởi động máy.

Mà Lý Dật lại nhắm mắt dựa vào lưng ghế, trong đầu nhớ lại Đường Hải nói, thầm nghĩ trong lòng: Ngày mai đi tham gia buổi tiệc của Gambino gia tộc, có gặp Andrew Luofu không?

194. Chương 185 : Lý Dật, Em Nhớ Anh (1)

Đường Hải mua bộ tây trang cho Lý Dật chính là một bộ tây trang hiệu Armani, mặc lên người Lý Dật vô cùng tinh xảo. Ở trong gương, Lý Dật đã cao râu sạch sẽ, mái tóc cũng đã đơn giản chỉnh tề.

Chẳng bao lâu ngày trước, Lý Dật cũng mặc một bộ tây trang Armani, còn Xuất từ tay thiết kế sư thủ tịch, toàn cầu chỉ có chín bộ. Lần đó, Tiêu Thanh Sơn ở trong lễ mừng mười năm của tập đoàn Hoa Thanh mang theo Lý Dật kết giao với những nhân vật thương lưu nổi tiếng tại Thượng Hải, làm cho Lý Dật phong cảnh vô hạn.

Lúc này đây, Lý Dật vẫn như cũ mặc bộ tây trang Armani, cũng đi theo Đường Hải tới gặp gỡ những nhân vật thương lưu của Los Angeles. Đây tựa hồ là một vòng luân hồi.

“Được rồi sao?” Lúc này, Đường Hải đi đến. Thấy Lý Dật đứng ngay trước gương đồ ra. thoáng ngẩn người, sau đó cười hỏi.

Lý Dật hơi hít vào một hơi, đem những ý nghĩ rối loạn trong đầu ném ra khỏi não, Xoay người nhìn Đường Hải mỉm cười: “Ân”

Sau đó Lý Dật theo Đường Hải Xuống lầu, ngồi vào trong Xe của Đường Hải. Sau Đường Hải đưa chiếc hồng kỳ cho Lý Dật. chính hần cũng tự mua một chiếc Xe, vẫn là một chiếc hồng kỳ. Tựa hồ Đường Hải đối với chiếc hồng kỳ có sự yêu thích đặc biệt, cũng giống như tính hần thích hoài cổ. Mỗi người đều có địa phương không giống người thường, Đường Hải tự nhiên cũng không ngoại lệ.

Lão Quỷ vẫn như cũ diện vai tài Xế kiêm bảo tiêu, nhìn thấy Lý Dật và Đường Hải lên Xe, hần thúc thời hạ cửa ngăn, sau đó thành thạo khởi động máy.

“Tiểu Dật. trong buổi tiệc có không ít các cô gái trẻ tuổi. cậu ăn mặc suất khí như thế, đi tới nhất định sẽ làm các nàng mê đắm” Đường Hải nhìn dáng dấp suất khí của Lý Dật, trêu ghẹo nói: “Phải biết rằng, nữ nhân nước Mỹ cũng không bảo thủ như nữ nhân trong quốc nội chúng ta. Tôi nghĩ, đêm nay sẽ có không ít người muốn có một đêm tình với cậu.”

“AndreW Luofu tựa hồ cũng không phải là một cô gái cởi mở.” Lý Dật thầm nghĩ trong lòng. đồng thời cười nói: “ Xem ra khi Hải thúc còn trẻ cũng từng nếm thử không ít ?”

Giọng nói dễ dàng, dáng tươi cười hài lòng, nếu để người bên ngoài thấy, sẽ cho rằng quan hệ giữa hai người mật thiết cỡ nào, mà trên thực tế. song phương đều ước gì đối phương sớm đi chết một chút, thế nhưng biểu hiện ra vẫn mỉm cười nói chuyện với nhau.

Đây có thể nói làm sự dối trá trở nên vô cùng nhuần nhuyễn, mà ở cuộc sống thường ngày. có thể mỗi chúng ta đều từng sống dối trá qua.

Trên đường đi tới biệt thự của Gambino gia tộc tại Los Angeles. bầu không khí trong Xe Vẫn thập phần dễ dàng. Đường Hải Vẫn cùng Lý Dật nói về chuyện quá khứ nào đó.

Căn cứ theo lời bản thân Đường Hải, lúc Đường Hải còn trẻ Xác thực chơi đùa qua không ít nữ nhân.

Khi lão Quỷ cho Xe dừng ngay biệt thự của gia tộc Gambino tại Los Angeles, sắc trời đã hoàn toàn tối đen.

Biệt thự của gia tộc Gambino tại Los Angeles cũng không nằm ở khu người giàu có, nằm ở gần biên, vị trí địa lý phi thường không tệ, dọc theo con đường cạnh biển, có thể rõ ràng nhìn thấy biển rộng, thậm chí còn có thể nghe được tiếng sóng biển.

Làm gia tộc mafia lớn nhất nước Mỹ, địa vị gia tộc Gambino tại nước Mỹ thật không thể nghi ngờ, gia tộc Gambino tại thượng giới và chính giới đều có người, thậm chí không hề ít thành viên nghị hội đều là khôi lỗi do gia tộc Gambino Xếp vào chính giới.

So sánh với biệt thự của Đường Hải, biệt thự của Gambinogia tộc ở tại Tanghai còn Xa hoa hơn nhiều. có lẽ nói. không nên dùng từ biệt thự để Xưng hô. mà là dùng trang viên loại nhỏ.

Bên trong trang viên có năm tòa kiến trúc tràn ngập phong cách phương tây. mặt cỏ chung quanh kiến trúc được tu bổ thập phần bằng phẳng. mà ở giữa trang viên có một tòa núi giả, bên dưới núi là một động suối phun Xa Xỉ, gần suối phun còn có một hồ bơi lộ ngoại trời.

Lúc này. toàn bộ những ngọn đèn trong trang viên đều sáng rực. bảo an thì thoả an ninh thập phần đúng chỗ, có chỗ sáng chỗ tối hoàn toàn đều có người gác. Bên trong bãi đỗ Xe của trang viên đỗ đầy loại Xe limousine các kiểu dáng, có thể không chút nào khoa trương nói, chỉ cần trên tạp chí Xe có thể nhìn thấy mẫu mới, trong bãi đỗ Xe đều có.

Thậm chí. ở giữa trung ương bãi đỗ Xe còn có một chiếc Rolls Royce Silver. Chiếc Xe Xa hoa mà đại khí trị giá hai mươi bảy triệu nhân dân tệ, đậu giữa bãi đỗ nhìn đi thường chói mắt. nó giống như một chiếc Xe vua. làm những chiếc Xe đỗ gần bên phải cúi đầu thần phục.

Đừng nói là so sánh với Rolls Royce Silver, dù là so sánh với những chiếc Xe khác gần bên, chiếc hồng kỳ của Đường Hải tựa hồ có chút keo kiệt. bất quá Đường Hải tựa hồ cũng không lưu ý. Theo sự chỉ huy của bảo an bãi đỗ Xe, lão Quỷ cho Xe dừng lại một góc không hề vào mắt.

Lý Dật theo Đường Hải Xuống Xe. lập tức có hai người da trắng vóc người khôi ngô đi tới, làm ra một động tác như mời: “Đường tiên sinh, thỉnh bên này.”

Hiển nhiên. hai người này biết được thân phận của Đường Hải!

Đường Hải tuy rằng làm long đầu Hoa Nhân Bang tại Los Angeles, phận còn Chưa đủ để người phụ trách gia tộc Gambino tại Los Angeles tiếp.

“Lão Quỷ, ông ở trong Xe Chờ tôi.” Đường Hải trầm ngâm một Chút, sau đó nhìn lão Quỷ phân phó.

Sau đó. Đường Hải cùng Lý Dật đi theo hai người da trắng dẫn đường. hướng tòa kiến trúc ngay giữa trang viên đi đến.

Mặc dù bầu không khí trong toàn bộ trang viên có vẻ thập phần dễ dàng, thế nhưng Lý Dật âm thầm thấy được không ít bảo tiêu tiềm tàng ở những nơi bí mật gần đó, điều này phải làm Lý Dật cẩn thận, thực lực gia tộc Gambino thật mạnh.

Trước cửa kiến trúc chính của trang viên tụ tập không ít người. những người đó ăn mặc thập phần chú ý. nam thì tây trang giày da, nữ thì một thân dạ hội lễ phục, lúc nói Chuyện với nhau luôn Có hình dạng nho nhã lễ độ, dáng tươi cười trên mặt phẳng phất giống như Chuyên môn luyện tập, mười người đã có tám người đều có dáng tươi cười tương tự

Hiển nhiên, so sánh với quốc nội, giới thượng lưu Los Angeles càng chú trọng lễ hội, đương nhiên, so sánh với những gia tộc quý tộc cổ Xưa Châu Âu. lễ hội của những người này còn chưa đầy đủ tiêu chuẩn.

Đường Hải tựa hồ cũng nhận thức những người đứng ở đó, nhưng cũng không gọi là quen thuộc, chỉ mỉm cười như chào hỏi. sau đó liền mang theo Lý Dật đi vào chủ kiến trúc.

Phòng khách chủ kiến trúc chiếm diện tích rất lớn. Ngay trên đỉnh giữa đại sảnh giắt một đèn treo rất lớn có đường kính chừng mười thước, đèn treo tỏa ra ánh sáng nhu hòa chiếu khắp toàn bộ phòng khách. Hai bên phòng khách bày đặt không ít bàn ăn và rượu, bàn ăn đủ loại điểm tâm, mà rượu thì đủ loại kiểu dáng, ở những bàn ăn còn Có một đám bồi bàn trang phục thống nhất. phàm là có khách nhân tới gần, bọn họ sẽ dùng tư thế ưu nhã nhất đưa rượu cho khách, đương nhiên. nếu khách nhân muốn dùng điểm tâm, bọn họ sẽ theo yêu Cầu của khách đưa thức ăn tới tận bàn riêng. Có thể nói, đây là một buổi tiệc tiêu chuẩn của Xã hội thượng lưu.

Vô luận kiếp trước hay kiếp này, Lý Dật đều không hề Xa lạ với những buổi tiệc kiểu này, vì thế sau khi tiến vào phòng khách, hẳn không Có Chút nào khẩn trương, mà chỉ có hình dáng tinh tình tiêu sái.

Đường Hải nhớ được khi hắn còn trẻ lần đầu tham gia tụ hội, lại vô cùng hưng phấn, mà so sánh với Đường Hải, Lý Dật ưu tú hơn nhiều lắm.

“Nga, Đường, ông đã đến rồi.” Tiến vào phòng khách không bao lâu, một gã nam nhân đeo kính mắt viền vàng đã đi tới, vẻ mặt mỉm cười nhìn Đường Hải chào đồng thời ánh mắt nam nhân kia thoáng dừng lại trên người Lý Dật một chút.

Nhìn nam nhân hào hoa phong nhã trước mắt này, Đường Hải biểu hiện thập phần khách khí: “ Seaman tiên sinh, được ngài mời là vinh hạnh của tôi, sao tôi lại không đến được?”

Seaman!

Người phụ trách của gia tộc Gambino tại Los Angeles, song song cũng là chủ tịch ủy ban mafia tại Los Angeles.

Trong lúc Đường Hải nói chuyện với Seaman, Lý Dật thành thật đứng ngay phía sau Đường Hải. đồng thời đánh giá Seaman.

Tựa hồ đã nhận ra ánh mắt Lý Dật. Seaman mỉm cười nói: “Đường, giới thiệu tiểu tử phía sau ông một chút. hẳn thoát nhìn rất suất khí đó. Ông Xem, trong đại sảnh có rất nhiều cô gái trẻ tuổi đang nhìn qua bên này kia.”

“Tiểu Dật, gặp qua Seaman tiên sinh.” Đường Hải tránh ra một bước, Xoay người, cho Lý Dật tiến lên.

Lý Dật tiến lên mỉm cười vươn tay, nói: “ Chào ngài, Seaman tiên sinh.”

Seaman tựa hồ cũng không vì thân phận Lý Dật mà lộ ra biểu tình cao ngạo. Mà mỉm cười đưa tay bắt tay Lý Dật một cách tượng trưng, sau đó nói: “ Tiểu tử, tôi nghe nói Đường rất coi trọng cậu. Hảo hảo theo Đường, Đường là một người phi thường thông minh.”

“Cảm tạ kiến nghị của ngài.” Lý Dật nhàn nhạt Cười trả lời.

Seaman ha hả cười. sau đó nhìn Đường Hải nói: “Được rồi, Đường. khách nhân lại tới. tôi phải đi chiêu đãi bọn họ, một hồi chúng ta trò chuyện.”

Làm chủ nhân buổi tụ hội ngày hôm nay, Seaman tự nhiên thập phần bận rộn, điểm này Đường Hải thập phần rõ ràng. hẳn cũng không lộ ra biểu tình bất mãn chút nào. Mà cười gật đầu.

Cùng lúc đó, Lý Dật cũng lướt mắt trong đám người tìm kiếm thân ảnh quen thuộc. Trong đại sảnh nơi nơi đều là khách nhân. những khách nhân căn cứ theo địa vị mà quần ba tụ bốn đứng Chung với nhau một chỗ. Hiển nhiên, những nhóm khác nhau cũng chỉ nói những Chuyện khác nhau.

Tỷ như, cho một quan tòa và Đường Hải đứng Chung một chỗ, vô luận là vị quan tòa hay là Đường Hải đều sẽ cảm thấy không thoải mái.

Người trong đại sảnh có đủ tam giáo cửu lưu, cũng có trùu thương giới quát tháo. cũng Có hắc đạo kiêu hùng hô mưa gọi gió tại thể giới ngầm, Có Cả chính giới đại lão, thậm Chí còn Có một ít siêu sao Hollywood.

Khi ánh mắt Lý Dật đảo qua trên những người đó. đại đa số người chỉ tùy ý liếc mắt nhìn Lý Dật, sở dĩ nhìn, là bởi vì bọn họ cảm thấy khuôn mặt Lý Dật Có chút mới lạ.

Đương nhiên, cũng có tiểu bộ phận lộ ra vẻ mỉm cười, trong đó đại khái đều là nữ tính, dáng tươi cười của những nữ nhân này tràn ngập hàm súc khiêu khích. thậm chí còn có một nữ nhân lộ ra một động tác liếm đầu lưỡi với Lý Dật. ý vị khiêu khích mui phần.

Chỉ là Lý Dật tìm hết, những thân ảnh người đó, không hề nhìn thấy.

195. Chương 185 : Lý Dật, Em Nhớ Anh (2)

“Sao lại có hình dạng râu rĩ không vui như thế?” Đường Hải bưng hai ly rượu. lại đưa một ly cho Lý Dật: “Tôi Xem có không ít mỹ nữ trẻ tuổi có hứng thú với cậu kia, những cậu tựa hồ không có hứng thú với các nàng!”

Trên thực tế, theo như lời Đường Hải, đối với những cô gái trong đại sảnh, Lý Dật cũng không hề có hứng thú. Mà nếu như đối cho Kroff, kẻ đáng thương kia nhất định sẽ hưng phấn muốn chết.

“Hải thúc.” Lý Dật tựa hồ giải thích gì đó.

Đường Hải cười vỗ vỗ vai Lý Dật: “Được rồi, đi thôi, thanh niên nên có hình dáng của thanh niên.”

Ngay lúc Đường Hải nói những lời này. Lý Dật nhạy cảm phát hiện ánh mắt mỗi người trong đại sảnh nhìn ra phía cửa. Trong ánh mắt mỗi người, ngoài cửa đi vào một nam một nữ. Thấy hai thân ảnh, trong lòng Lý Dật hơi chấn động.

Nam nhân Xuất hiện ngoài cửa là một nam tử mặc lễ phục màu trắng, nam tử có mái tóc dài ánh vàng rực rỡ. tóc được chải vuốt cực kỳ chỉnh tề. Khuôn mặt anh tuấn khá trắng. khóe miệng tràn ngập dáng tươi cười mê người, cặp mắt màu Xanh da trời phẳng phất như biết nói, sáng đến chói mắt.

Bộ lễ phục màu trắng cắt rất khéo, dù cổ áo và cổ tay đều không chút dư thừa. cổ áo còn đeo một đóa hoa màu vàng kim, đó là tiêu chí của gia tộc Gambino. Tướng mạo anh tuấn. thân thể cao ngất, trang phục hoa lệ, khí chất cao quý, nam nhân giống như bạch mã vương tử trong truyền thuyết, vừa Xuất hiện liền hấp dẫn toàn bộ những ánh mắt của các nữ nhân trong đại sảnh.

Nhưng so sánh với nam nhân, nữ nhân bên người hắn cũng không hề có chút hạ phong. Nữ nhân búi cao mái tóc đen nhánh, khuôn mặt mê người lộ ra dáng tươi cười nhàn nhạt. Thân thể nàng mặc một bộ lễ phục màu đen, tuy thiết kế thập phần đặc biệt, làm không ít da thịt trên người nàng bại lộ, nhưng làn da lại trắng muốt trơn tuột. giống như một khối mỹ ngọc. Bộ lễ phục dạ hội màu đen, uốn lượn trên thân thể nàng, đem những đường cong hoàn mỹ không hề giấu diếm hiển lộ đi ra.

Kim Đồng Ngọc Nữ.

Trong nháy mắt đôi nam nữ Xuất hiện, hầu như trong lòng mọi người đều toát ra ý niệm này. Chỉ làm mỗi người cảm thấy kỳ quái chính là. hai người cũng không cặp tay đi vào phòng khách, mà sóng vai đi tới, tựa hồ, quan hệ của hai người cũng không thân mật như trong suy nghĩ của mọi người.

Lúc hai người Xuất hiện. ánh mắt Lý Dật Vẫn dừng lại trên người nữ nhân. Nhìn gương mặt quen thuộc của nàng, biểu tình Lý Dật nhiều ít có chút phức tạp. Bởi vì nữ nhân không phải người khác, chính là Mộ Dung Tuyết sắp sửa biểu diễn tại Los Angeles.

Về phần nam nhân là thần thánh phương nào. Lý Dật không rõ ràng lắm Nam nhân tựa hồ đã sớm có thói quen với loại tràng diện này, đôi mắt ánh mắt nhìn của mỗi người, không có chút nào khấn trương, thậm chí bước tiến cũng không hề thay đổi, bước chân hắn bình ổn mà ưu nhã, tựa hồ mỗi bước đều có tính toán trước.

So sánh với hần mà nói, biểu tình Mộ Dung Tuyết tuy rằng trấn định, thế nhưng bước chân cũng không tinh chuẩn như nam nhân kia. Rất hiển nhiên, lần đầu tiên dự tiệc của giới thượng lưu Xã hội. Mộ Dung Tuyết nhiều ít có chút không thích ứng, chỉ bất quá nàng là một nghệ sĩ, nên che giấu được nội tâm khẩn trương mà thôi!

Nam nhân mang theo Mộ Dung Tuyết đi vào phòng khách. lập tức có không ít người vây quanh đi tới mỉm cười chào hỏi nam nhân, nam nhân nhất nhất trả lễ, cử chỉ đáng tươi cười có chút ưu nhã. Sau đó hần tiếp nhận hai ly rượu do bồi bàn mang đến, nhìn Mộ Dung Tuyết lộ ra vẻ mỉm cười mê người, đồng thời đưa ly rượu cho Mộ Dung Tuyết.

Mộ Dung Tuyết mỉm cười nhận ly rượu. đồng thời nhẹ nhàng uống một ngụm, chỉ là đáng tươi cười có chút gượng ép.

Mà Lý Dật cũng không thấy điểm này, khi hần thấy Mộ Dung Tuyết tiếp ly rượu, khe khẽ thở dài, nói với Đường Hải: “Hải thúc, trong này có chút nặng nề, tôi ra ngoài hít thở không khí.”

Đường Hải vốn cũng bị Mộ Dung Tuyết và nam nhân kia hấp dẫn, cũng không nhìn thấy được biểu tình biến hóa của Lý Dật. Ngạc nhiên nghe được Lý Dật nói, có chút nghi hoặc liếc mắt nhìn Lý Dật, nhìn thấy biểu tình đang bình tĩnh của Lý Dật lại cất giấu một tia tình tự phức tạp, tuy rằng hiểu kỳ vì sao Lý Dật lại có biểu tình này, thế nhưng hần lại mỉm cười gật đầu nói: “ Trong trang viên có rất nhiều hạn chế, có chút địa phương không cho khách nhân đi vào.”

Lý Dật miễn cưỡng cười gật đầu. sau đó bưng ly rượu rời khỏi phòng khách. Mộ Dung Tuyết và nam nhân kia bị đoàn người vây quanh. căn bản không cách rời đi, chỉ đành ép buộc bản thân bài ra đáng tươi cười đối mặt những nam nhân Xa lạ.

Bỗng nhiên...

Mộ Dung Tuyết Xuyên thấu qua đoàn người nhìn thấy được thân ảnh quen thuộc, vừa nhìn thấy thân ảnh kia, thân thể của nàng chợt chấn động mãnh liệt! Nàng vô ý thức trừng lớn nhất. muốn nhìn thấy rõ thân ảnh kia hơn một chút, thế nhưng thân ảnh đã đi ra phòng khách, chỉ để lại cho nàng một bóng lưng. Nhưng dù chỉ là bóng lưng. cũng làm sắc mặt nàng đại biến!

Bởi vì cả đời này nàng cũng sẽ không quên được bóng lưng kia. Thậm chí, rất nhiều đêm, nàng bởi vì tưởng niệm thân ảnh kia mà trằn trọc khó đi vào giấc ngủ.

Nam nhân ưu nhã bên người Mộ Dung Tuyết mặc dù đang Xã giao với người bên cạnh, thế nhưng vẫn quan tâm tới Mộ Dung Tuyết, mắt thấy biểu tình Mộ Dung Tuyết không thích hợp, hần liền quan tâm hỏi thăm: “ Tuyết, cô làm sao vậy? Khó chịu sao?”

“Nga, tôi không sao.” Mộ Dung Tuyết lấy lại tinh thần. biểu tình có chút hoảng loạn nói: “ Xin lỗi, Johnson tiên sinh. tôi muốn ra ngoài hít thở không khí, không khí ở đây thật quá nặng nề.”

“Vậy được rồi. tôi đi cùng cô.” Johnson mỉm cười gật đầu.

Nghe được Johnson nói, những khách nhân đang chào hỏi Johnson đều thức thời thối lui.

“Không cần, Johnson tiên sinh.” Mộ Dung Tuyết lắc đầu cự tuyệt.

Trong con người Johnson hiện lên một tia nghi hoặc. Bất quá đáng tươi cười ưu nhã trên mặt hần cũng không giảm bớt nửa phần: “Vậy được rồi. bất quá cô ăn mặc rất mỏng manh, ở ngoài thời gian lâu dễ cảm lạnh. Hít thở không khí một lát thì trở vào tốt hơn.”

Mộ Dung Tuyết gật đầu, sau đó trực tiếp hướng bên ngoài phòng khách đi đến. so sánh với lúc tiến vào, bước chân của nàng có chút thác loạn, tựa hồ giống như đang chạy đi.

Lý Dật đứng ngay bên cạnh chỗ suối phun của chủ kiến trúc. lấy ra điều thuốc lá, châm lửa, hung hăng rít mạnh. Hần có thể nhận thấy được, cách hần không Xa, có ba ánh mắt của ba bảo tiêu đang dừng lại trên người hần.

Bất quá, hần cũng không nhìn tới chỗ ba người. chỉ vừa hút thuốc vừa nhìn điêu khắc của suối phun chăm chăm. Khác với ngày thường, Lý Dật hút điều thuốc rất mạnh, vài hơi Xuống, điều thuốc đã cháy hơn phân

nữa. tựa hồ hắn đang muốn dùng nicotin gây tê gì đó.

Nếu như tỉ mỉ quan sát, sẽ phát hiện, dưới ngọn đèn, tay phải cầm thuốc của Lý Dật thoáng có chút run, chỉ là biên độ run rất nhỏ;

Rất hiển nhiên. lúc này tâm tình Lý Dật cũng không tốt. Nguyên bản, Lý Dật cho rằng đến dự buổi tiệc tư nhân của gia tộc Gambino, sẽ gặp Andrew Luofu. Nhưng số phận lại mở sự vui đùa với hắn trong hôm nay, Andrew cũng không đến, Mộ Dung Tuyết lại đến, hơn nữa bên người Mộ Dung Tuyết còn mang theo một nam nhân anh tuấn

Tất cả đều ngoài dự liệu của Lý Dật.

Tuy rằng không biết nam nhân kia rốt cục có thân phận gì, thế nhưng Lý Dật nhìn ra được, thân phận nam nhân kia tất nhiên không thấp. Bằng không, khi nam nhân tiến vào phòng khách, sẽ không có nhiều người tiến lên Xun xoe như vậy. Mà trong nháy mắt khi Mộ Dung Tuyết vừa đi vào cửa, cảm tình đặc biệt của loài người làm Lý Dật thiếu chút nữa đã hô lên tên của Mộ Dung Tuyết! Chỉ còn kém một chút.

Từ sau khi Lý Dật rời khỏi quốc nội, cùng mỗi người đoạn tuyệt liên hệ, trước tiên phải chấp nhận sự cường gian của hiện thực. đồng thời bức bách chính mình không được liên hệ với người thân, sau đó đem toàn bộ tinh lực đặt ở việc làm Sao cho mình nổi bật.

Thế nhưng. hôm nay sau khi nhìn thấy Mộ Dung Tuyết, trái tim đang yên lặng của hắn cũng động lên, chỉ làm hắn thật không ngờ chính là, Mộ Dung Tuyết lại cùng một nam nhân đến dự buổi tiệc thế này.

Đột nhiên. Lý Dật nở nụ cười, dưới ánh trăng. dáng tươi cười của hắn thật tự giễu!

Hắn cười lạnh dụi tắt tàn thuốc, sau đó ném tàn thuốc vào trong suối phun. Xa xa. ba gã bảo tiêu của gia tộc Gambino âm thầm quan sát Lý Dật, nhìn thấy cử động của hắn sắc mặt họ hơi đổi, bất quá bọn họ không hiện thân. tuy rằng cử động của Lý Dật có chút không Văn minh, thế nhưng dù sao cũng là khách nhân.

Ném tàn thuốc vào trong suối phun. Lý Dật quyết định đi vào đại sảnh gặp Đường Hải cáo từ, bởi vì buổi tiệc này đối với hắn mà nói đã hoàn toàn mất đi ý nghĩa, hắn không muốn tiếp tục ở lại chỗ này nữa.

Ngay khi Lý Dật dự định Xoay người. hắn nghe được tiếng bước chân, sau đó một trận hương vị quen thuộc theo gió thổi vào mũi hắn. Đối với hương vị này, Lý Dật cũng không Xa lạ. Đó là mùi thơm cơ thể của Mộ Dung Tuyết và một loại vị đạo hỗn hợp của nước hoa.

Ngày trước. Lý Dật ở cùng một chỗ với Mộ Dung Tuyết, hương vị này đối với Lý Dật có lực sát thương khó hiểu, mỗi khi ngửi thấy hương vị này, nhìn thấy Mộ Dung Tuyết toàn thân trần trụi thì hắn nổi ý niệm đem Mộ Dung Tuyết tử hình ngay tại chỗ.

Lúc này, ngửi được hương vị quen thuộc kia, trong lòng Lý Dật hơi chấn động, cũng không Xoay người. Chậm rãi, tiếng bước chân trở nên rõ ràng.

Năm thước. bốn thước, ba thước. hai thước, một thước...

Trong lòng Lý Dật yên lặng tính toán cự ly. Khi tính toán đến một thước, trong lòng hắn đột nhiên một mảnh rung động. Sau đó, Lý Dật nhận thấy được có một đôi tay trắng muốt từ phía sau ôm lấy phần eo của hắn, thân thể mềm mại dán lên sau lưng hắn, mùi thơm mê người của cơ thể, bộ ngực mềm mại phía trước, tất cả đều vô cùng quen thuộc. Đôi tay kia ôm chặt Lý Dật, ôm hết sức lực, phẳng phất như nếu thả lỏng ra, Lý Dật sẽ biến mất.

“Lý Dật, em thực sự không nghĩ qua sẽ gặp được anh ở nơi này.” Mộ Dung Tuyết ôm Lý Dật, nhẹ giọng nói: “ Vì sao anh lại muốn tránh em?”

Lý Dật nhắm mắt nắm lấy tay Mộ Dung Tuyết. chậm rãi buông ra. sau đó Xoay người. nhìn chằm chằm nữ nhân trước mắt. thở dài nói: “ Chung quanh có ba người đang theo dõi, sẽ bị họ thấy đó”

“Đó có gì quan hệ;” Mộ Dung Tuyết mặc cho nước mắt tuôn ra, nàng nhìn chằm chằm Lý Dật: “ Lẽ nào em ôm người đàn ông của mình cũng không được sao?”

Người đàn ông của mình!

Nghe năm chữ này, trong lòng Lý Dật run lên.

Lý Dật còn muốn nói gì. Mộ Dung Tuyết lại không cho hắn cơ hội, mà nhìn hắn. cắn môi khóc nức lên: “Lý Dật. em nhớ anh”

Dứt lời, Mộ Dung Tuyết cắn mạnh môi, máu tươi đỏ thắm trong nháy mắt nhiễm ướt môi nàng. Nghe những lời này của Mộ Dung Tuyết, Lý Dật biết, mình đã hiểu lầm nàng, hắn vô ý thức vươn tay lau vết máu trên môi Mộ Dung Tuyết.

Nhưng Mộ Dung Tuyết cũng không để hắn lau vết máu, mà chui vào lòng hắn. dụi đầu vào ngực hắn, như hài tử bị ủy khuất, khóc nói: “ Em vẫn luôn lo lắng cho anh, sao anh không liên hệ với em chứ!”

Lý Dật không trả lời. mà nặng nề thở dài. âm thầm hít mạnh vài cái. hắn rõ ràng nhớ lại chuyện hôm đó.

196. Chương 186 : Hôn Một Cái Có Là Gì? (1)

Đối với Lý Dật hôm nay mà nói, hầu như không có sự tình gì có thể làm hắn thất thố như vậy, thế nhưng những cô gái bên người hắn là một cấm kỵ, nhất là Hạ Vũ Đình.

Lý Dật hút hết một điều thuốc Xong, lại đốt điều khác, thở dài nói: “ Anh không phải không muốn liên hệ em, nhưng anh không thể.”

Mộ Dung Tuyết ngây ra, tựa hồ thật không ngờ Lý Dật nói như vậy.

“Chuyện của anh em biết. anh cũng đã nói với em, thù này anh phải báo, anh phải cho bọn hắn phải trả giá thảm thối!” Lý Dật sắc mặt âm trầm nói: “ Mà theo anh được biết, hắc đạo phía nam còn chưa hủy bỏ lệnh truy sát đối với anh, ở dưới tình hình này, anh về nước khẳng định phải đối mặt với sự truy sát của bọn họ. Cho nên, anh không thể về nước vào lúc này.”

“Nhưng gọi điện thoại cũng được mà.” Thanh âm Mộ Dung Tuyết rất nhỏ, nàng sợ nam nhân trước mặt nghĩ yêu cầu của nàng quá phàn.

“Gọi điện thoại thì phải làm sao đây?” Lý Dật cười khổ: “Sự nghiệp của em đang không ngừng phát triển, mắt thấy sắp gây sóng lớn. Anh cuối cùng không thể bởi vì sự ích kỷ của chính mình mà buộc em buông tha sự nghiệp, sau đó bảo em đến Los Angeles tìm anh đi?”

Mộ Dung Tuyết á khẩu không trả lời được.

Chỉ ít từ hiện nay đến Xem, nàng còn không có nghĩ tới buông tha sự nghiệp của chính mình.

Sau đó, sắc mặt Mộ Dung Tuyết nhanh chóng biến hóa vài lần. nỗ lực nói gì đó, lại bị Lý Dật lấy tay che miệng lại. nói: “Hơn nữa dù em nguyện ý buông tha sự nghiệp. anh cũng sẽ không cho em qua đây.”

“Vì sao?” Sắc mặt Mộ Dung Tuyết trở nên tái nhợt như tờ giấy: “Chẳng lẽ bởi vì người bạn gái bên người anh sao?”

Mộ Dung Tuyết nói làm thân thể Lý Dật hơi run lên, sắc mặt trở nên càng thêm âm trầm, hắn không nói nữa, mà mãnh liệt rút thuốc không ngừng.

“Xin lỗi.” Mộ Dung Tuyết thấy biểu tình của Lý Dật, vội vã giải thích: “Ngày đó anh mang theo Tiêu Cường rời đi. em lo lắng cho anh, cho nên tìm người thăm dò tin tức của anh, kết quả...”

Câu nói kế tiếp Mộ Dung Tuyết cũng không có nói ra, thế nhưng ý tứ đã rất rõ ràng, Mộ Dung Tuyết từ trong tư liệu biết được bên người Lý Dật không phải chỉ có một mình nàng.

Lý Dật nhìn cô gái Xinh đẹp như thiên tiên trước mắt, khe khẽ thở dài, nói: “ Cũng không phải vì cô ấy.”

Nói, Lý Dật bắn bay tàn thuốc trong tay, trầm giọng nói: “ Anh còn chưa có khả năng Xuất đầu nổi bật, anh có rất nhiều đối đầu, bọn họ đều ước gì anh chết, dưới loại tình huống này. em qua chỉ biết sẽ trở thành uy hiếp cho anh, đối với anh và em cũng không tốt.”

Trên thực tế vấn đề này, Lý Dật đã suy nghĩ rất nhiều lần, Mộ Dung Tuyết tuy rằng có thân phận đặc thù. thế nhưng đồn chó nhảy tường, không ai có thể bảo chứng, những đối thủ một mất một còn của Lý Dật dưới tình huống khẩn cấp, có hạ thủ đối với Mộ Dung Tuyết hay không, Tiêu Cường đã từng làm như vậy.

Nghe được Lý Dật trả lời, Mộ Dung Tuyết khẽ thở dài. sau đó nhỏ tiếng nói: “Vậy anh có liên hệ các nàng không?”

Lý Dật lắc đầu, sự thống khổ trong con người không thể che giấu.

Không biết vì sao, thấy Lý Dật lắc đầu, trong lòng Mộ Dung Tuyết đột nhiên thở phào nhẹ nhõm, thế nhưng nhìn thấy vẻ thống khổ trong mắt Lý Dật, nàng lại có lo lắng.

“Các nàng khẳng định giống như em, rất lo lắng cho anh.” Sau một thoáng, Mộ Dung Tuyết nhớ lại sự thống khổ trong đoạn thời gian vừa qua ngày mong đêm nhớ, nhịn không được nói với Lý Dật.

Lý Dật gạt đầu, thanh âm mang theo một tia run: “Anh biết!”

Mộ Dung Tuyết thấy Lý Dật như vậy, đột nhiên không muốn tiếp tục trọng tâm câu chuyện này nữa, đang muốn nói sang chuyện khác, lại nghe giọng nói Lý Dật trầm thấp: “Anh không thể liên hệ các nàng, nguyên nhân lớn nhất cũng giống như em, mặt khác anh không dám liên hệ các nàng.”

“Bởi vì hiện tại mặc dù anh đã đứng vững gót chân tại Los Angeles, đồng thời có được thế lực của chính mình, thế nhưng, còn chưa thể bảo vệ mình, lại đừng nói đến chuyện báo thù. Anh liên hệ các nàng chỉ biết mang đến tai nạn cho họ.” Lý Dật cảm thấy miệng mình có chút phát khổ: “Càng chủ yếu chính là. anh không muốn buông tha họ!”

Câu nói này. Lý Dật cũng không nói là một người. mà dùng họ, ý tứ đã rất rõ ràng. Hắn nhớ nhất chính là Hạ Vũ Đình, thế nhưng song song trong đầu thường thường nhớ lại tình hình lúc hắn sắp ra đi. Trần Lâm đã khóc.

“Em biết đó, anh muốn bảo thủ, ít nhất phải tìm một thời gian có lẽ rất dài, trong khoảng thời gian này rất cục cựa bao nhiêu, chính anh cũng không nắm chắc, dù sao Mạnh Hổ Bang có thế lực quá mạnh mẽ trong quốc nội. Mà nếu anh gọi điện cho họ. ngoại trừ làm cho họ đi tìm anh, chỉ có hai lựa chọn.” Lý Dật nói đến đây lộ ra một tia thống khổ: “Vi an toàn bản thân, cho nên không thể cho họ qua đây, vậy chỉ còn cách muốn họ đi tìm một nam nhân ưu tú, qua sinh hoạt hạnh phúc.”

“Điểm ấy, anh cũng làm không được.” Lý Dật cười nhạt nói: “Bởi vì anh rất ích kỷ ”

“Dù anh có nói như vậy. họ cũng sẽ không làm đâu.” Chẳng hiểu vì sao. về điểm này. Mộ Dung Tuyết thập phần khẳng định.

“Em có thể không biết, từ nhỏ anh lưu lạc đầu đường, trước đây đối với lòng người thật sự không hề tin tưởng. Anh không tin tình yêu, hữu tình và thân tình. thế nhưng sau đó, anh có được ba thứ này, đồng thời cẩn thận đi che chở. thậm chí không tiếc đem chính sinh mạng của mình đi bảo hộ chúng.” Thanh âm Lý Dật trở nên nhỏ đi rất nhiều: “Thế nhưng, hành động của Tiêu Thanh Sơn đã làm nát bấy tất cả của anh. Anh không dám tiếp tục tin tưởng thân tình, thậm chí đối với hữu tình cũng mang thái độ hoài nghi. ái tình trở thành duy nhất trong sinh mạng mà anh tin tưởng. Nếu như cả ái tình cũng mất, anh nghĩ, anh sẽ trở thành một tên hồn dân vì mục đích mà không từ thủ đoạn, có lẽ là nói trở thành một tên ác ma giết người không chớp mắt!”

Tuy rằng không biết Lý Dật vì sao nhắc tới chuyện này, thế nhưng Mộ Dung Tuyết cảm thấy trong lòng thập phần khó chịu, nàng có thể cảm thụ được áp lực giấu giếm trong nội tâm sâu thẳm của Lý Dật.

Chỉ là nàng không biết, người vì mục đích không từ thủ đoạn chính là Tiêu Thanh Sơn, mà ác ma giết người không chớp mắt chính là Lý Dật của kiếp trước.

Hôm nay Lý Dật không muốn trải qua cuộc sống giống như hai dạng đó, một chút cũng không muốn. Theo hắn Xem ra. hắn và Tiêu Thanh Sơn ngoại trừ cừu hận. còn có sự Xung đột tín nhiệm. Hắn nghĩ, một người vì mục đích mà có thể vứt bỏ tất cả, còn là người sao? Chỉ có lợi ích. mà không có cảm tình. cuộc sống sẽ trở thành một loại bị kịch ra sao?

Lý Dật không biết, cũng không có thể hội qua. Mà cuộc sống vì lợi ích mà mất đi cảm tình cũng chỉ còn là một cỗ máy giết người, cuộc sống như vậy kiếp trước Lý Dật từng trải qua, đời này hắn không muốn lặp lại.

Lý Dật và Mộ Dung Tuyết đang nói chuyện thì bị người cắt đứt.

Khi thấy Johnson mang theo hai gã bảo tiêu và Seaman hướng bên này đi tới, Lý Dật dừng cuộc nói chuyện với Mộ Dung Tuyết, đồng thời điều chỉnh tốt biểu tình. Làm biểu tình khôi phục lại trạng thái như dĩ vãng. Rất Xa, Lý Dật nhìn thấy bước tiến của Johnson vẫn luôn ưu nhã. thậm chí trên mặt hắn vẫn mang theo dáng tươi cười nhàn nhạt. chỉ là cặp mắt màu lam toát ra một tia tức giận, đại biểu ý nghĩ thực sự trong nội tâm của hắn.

So sánh với Johnson, vùng lông mày Seaman cau chặt lại. biểu tình thập phần ngưng trọng.

“Tuyết, bên ngoài rất lạnh, cô cứ như vậy sẽ sinh bệnh.” Johnson đi tới trước người Lý Dật và Mộ Dung Tuyết thì trên mặt vẫn mang theo dáng tươi cười ưu nhã mà mê người, giọng nói tràn ngập vẻ quan tâm, hắn nói chuyện đồng thời dùng ánh mắt hoàn toàn dừng lại trên người Mộ Dung Tuyết, tựa hồ Xem Lý Dật như một đoàn không khí.

Mộ Dung Tuyết cũng không vì sự quan tâm của Johnson mà cảm động, lại ôn hòa nói: “Cảm ơn sự quan tâm của ông, tôi không lạnh.”

Johnson tựa hồ đã nghĩ đến sẽ bị sập cửa vào mặt, trên mặt không hề lộ ra biểu tình bất mãn chút nào. thậm chí cả kinh ngạc cũng không có.

Hắn chỉ nhàn nhạt cười, sau đó nhìn Lý Dật nói: “Tuyết, hắn là bạn của cô sao?”

“Hắn không phải bạn của tôi.” Khi Mộ Dung Tuyết nói ra những lời này. con người Johnson hơi phóng lớn, làm như có chút hưng phấn, thế nhưng sau đó câu nói kế tiếp của Mộ Dung Tuyết liền làm hắn từ thiên đường rơi vào địa ngục: “Anh ấy là người đàn ông của tôi.”

“Người đàn ông của cô?” Nghe mấy chữ này, dù Johnson có tu dưỡng tốt thế nào, giọng nói cũng có chút thay đổi.

Lúc Mộ Dung Tuyết nói câu đó, len lén liếc mắt nhìn Lý Dật, nhận thấy được Lý Dật cũng không có tức giận, lập tức nhìn Johnson gật đầu, nói: “Đúng vậy, Johnson tiên sinh. anh ấy là người đàn ông của tôi. Cho nên...”

Mộ Dung Tuyết cũng không nói câu kế tiếp, mà ý tứ đã rất rõ ràng: “Johnson, tôi biết anh thích tôi. Thế nhưng tôi đã có người đàn ông của mình. Tôi rất yêu người đàn ông của tôi. cho nên anh buông tay đi!”

Johnson đầu tiên sửng sốt vài giây, sau đó nhẹ nhàng cười nói: “Tuyết, thực sự là không ngờ, cô lại có đàn ông...”

Nói đến đây, Johnson thở dài nói: “Nguyên bản tôi cho rằng một cô gái thánh khiết như cô thì không có nam nhân, thế nhưng hiện thực thường thường lại tàn khốc như vậy!”

“Xin lỗi, Johnson tiên sinh, tôi không phải là một cô gái thánh khiết gì cả, tôi chỉ là một cô gái Trung Quốc rất bình thường mà thôi.” Mộ Dung Tuyết thấy Johnson vẫn chưa đi, có chút lo lắng, lấy trí tuệ của nàng làm sao nhìn không ra, Lý Dật ngay từ đầu không để ý tới nàng. trong đó có nguyên nhân là vì nàng cùng Johnson đi chung buổi tiệc tối nay.

Cho nên, nàng cần dùng hành động thực tế nói cho Lý Dật. nàng không có liên quan gì tới Johnson.

Trên thực tế đúng là như vậy.

Hôm nay Mộ Dung Tuyết đã triệt để tiến nhập Hollywood. hợp tác tập đoàn Hồng Tinh chính là một công ty điện ảnh của Gambino gia tộc, lần ký hợp đồng đó, do Johnson đến Hồng Kông ký.

Mà trên thực tế Johnson chỉ mượn cơ đến ký hợp đồng mục đích chân thực chính là muốn truy Mộ Dung Tuyết vào tay.

Nguyên bản, Johnson cho rằng, với thân phận của hắn. tướng mạo, khí chất. một loạt ưu điểm đủ làm cho toàn bộ nữ nhân trên thế giới phát cuồng, khẳng định có thể đánh động trái tim Mộ Dung Tuyết.

Thế nhưng hẳn thật không ngờ chính là. lần đó, nữ nhân phương đông mê người mà thánh khiết này lại uyển chuyển cự tuyệt bữa tiệc của hắn.

197. Chương 186 : Hôn Một Cái Có Là Gì? (2)

Tâm tư của Johnson, Mộ Dung Tuyết thập phần rõ ràng, nàng sở dĩ đáp ứng cùng đi với Johnson tới buổi tiệc chán ngắt này. chỉ là vì muốn trả lại phần nhân tình cho Johnson.

Bởi vì, nàng không muốn thiếu Johnson bất luận thứ gì. Quyết định của nàng là, chờ sau khi hoàn thành trả lại cho Johnson phần nhân tình này, sau đó nói cho Lăng Vinh Bình, ngày sau cự tuyệt tất cả những cử động Xun Xoe của Johnson. Chỉ là nàng thật không ngờ ở chỗ này gặp được Lý Dật.

Mà Johnson nằm mơ cũng không ngờ Mộ Dung Tuyết đã có nam nhân.

“Tuyết, mặc kệ cô có nam nhân hay không, địa vị của cô trong lòng tôi sẽ không thay đổi.” Tuy rằng ý tứ trong câu nói của Mộ Dung Tuyết đã rất rõ ràng, thế nhưng Johnson tựa hồ cũng không dự định buông tha dễ dàng như vậy, mà lời thề son sắt nói: “Tôi sẽ tiếp tục truy cầu cô. thẳng đến khi cô đáp ứng ở chung một chỗ với tôi mà thôi.”

Johnson nói làm Mộ Dung Tuyết có chút bất đắc dĩ. đồng dạng cũng làm Lý Dật hơi nhú mày, hiển nhiên, da mặt dày của Johnson đã vượt quá sự tưởng tượng của hắn.

“Lý tiên sinh. người không cần lo lắng. cảm tình của ta đối với Tuyết thuần khiết không gì sánh được. ta không biết dùng thủ đoạn thấp kém theo đuôi nàng. Ta lại càng không dùng thủ đoạn để đến bức bách người rời khỏi nàng.” Làm như đã nhận ra sự bất mãn của Lý Dật, Johnson tự tin cười nói: “Ta sẽ dùng hành động thực tế nói cho người. ta thích hợp với nàng hơn người.”

Dứt lời, Johnson nhìn Mộ Dung Tuyết lộ ra dáng tươi cười ưu nhã: “Được rồi, Tuyết, tôi không quấy rối cô nói chuyện, bất quá, cô nên mặc thêm một cái áo, nhiệt độ không khí buổi tối hơi thấp độ.”

Lý Dật không nói gì, mà cởi áo khoác lên người Mộ Dung Tuyết. Tuy rằng hắn biết thân phận của Johnson là tình địch, thế nhưng hắn phải thừa nhận, Johnson đúng là rất hiểu được làm sao quan tâm nữ nhân hắn, cũng biết lắng mạn hơn hắn, trọng yếu hơn là, Johnson rất có phong độ, chỉ ít biểu hiện là như vậy. Dù sao. Lý Dật đã nhìn ra thân phận Johnson rất không giản đơn. Có thể để Seaman giống như một thủ hạ cùng đi, gia tộc Gambino có được mấy người?

Theo Lý Dật Xem ra, nếu như Johnson dùng quyền lợi vốn có để đổi phó hắn, đây đúng là một chuyện vô cùng phiền phức, cũng may Johnson tựa hồ cũng không dự định làm như vậy.

Thấy cử động của Lý Dật, Johnson hơi có chút Xấu hổ, sau đó mang theo mấy người Seaman rời đi. Chỉ là lúc Xoay người. Seaman nheo mắt trừng Lý Dật. trong ánh mắt tràn ngập sát khí.

Lý Dật cũng đọc hiểu ánh mắt của Seaman. Johnson có thể không muốn dùng thủ đoạn để tiện truy cầu Mộ Dung Tuyết. Thế nhưng bản thân Seaman tuyệt đối không cho phép Lý Dật phá hư chuyện Johnson truy cầu Mộ Dung Tuyết.

Đọc hiểu ý tứ trong mắt Seaman. Lý Dật hơi nhú mày. trong lòng nhanh chóng suy tư làm sao đối mặt vấn đề này, dù sao thân phận của Seaman chính là ông trùm đại diện cho gia tộc Gambino tại Los Angeles.

Nhìn theo đám người Johnson rời đi, Mộ Dung Tuyết nhẹ nhàng phun ra một hơi thở, nhìn Lý Dật oi đầu lười: “Em chỉ lo lắng Johnson sẽ trút giận lên người anh, cũng may tên kia coi như một quân tử.”

Hiển nhiên, Mộ Dung Tuyết cũng thập phần lo lắng Johnson tìm Lý Dật phiền phức, đương nhiên, nếu như Johnson tìm Lý Dật phiền phức, Mộ Dung Tuyết sẽ trở mặt với hắn, không chỉ nói cự tuyệt hắn, ngay cả làm bạn cũng đừng mơ tưởng.

“Bên ngoài Xác thực quá lạnh, anh đi cùng em vào trong.” Lý Dật có chút Xấu hổ giúp Mộ Dung Tuyết chỉnh lại y phục.

“Không vào trong, chung ta ra Xe.” Mộ Dung Tuyết nhìn thấy biểu tình Xấu hổ của Lý Dật, hài lòng cười cười, dứt lời, giống như chim nhỏ nép vào người chui vào sự ôm ấp của Lý Dật, tùy ý cho Lý Dật ôm eo của nàng.

Sau đó, Lý Dật ôm Mộ Dung Tuyết đi tới bãi đỗ Xe. lúc này, trong bãi đỗ có rất nhiều Xe rèm che đủ loại kiểu dáng. Xe của Mộ Dung Tuyết là một chiếc thể thao Lamborghini, là do Johnson đưa cho nàng. bất quá nàng kiên trì bắt người đại diện trả tiền cho Johnson. điều này làm cho Johnson thập phần phiền muộn. Xe thể thao Lamborghini của Mộ Dung Tuyết nằm ngay bên cạnh chiếc Rolls Royce Silver, hiển nhiên chủ nhân của chiếc Xe cực sang này chính là Johnson.

Vào trong Xe, Mộ Dung Tuyết giống như một đồng bunn nhào ghé vào trên người Lý Dật, hai tay ôm cổ hần, đôi môi màu hồng nhạt run lên nhẹ nhẹ. ánh mắt mê ly mà chờ mong.

Thấy đôi môi Xinh đẹp, Lý Dật lại nhớ tới Gia cát Minh Nguyệt, đồng thời cả thời gian dài không gần gũi chuyện phòng the làm cho hần cũng bị nghẹn một bụng lửa dục. trong lòng có cỗ Xung động bảo hần hôn Xuống, thế nhưng lý trí nói cho hần không thể, bởi vì chung quanh bãi đỗ Xe chỉ ít có tới tám bảo tiêu của gia tộc Gambino đang tập trung vào bọn họ.

Nghĩ tới đây, Lý Dật mạnh mẽ khống chế được Xung động trong nội tâm, lấy tay nhẹ nhàng vuốt tóc Mộ Dung Tuyết, cười nói: “Chung quanh đang có rất nhiều người nhìn. không e lệ sao?”

Lý Dật nói làm sắc mặt Mộ Dung Tuyết có chút đỏ lên. phảng phất như trái nho chín, như sắp nổi lên mặt nước.

“Đáng ghét, chúng ta ngồi trong đây, e lệ cái gì?” Mộ Dung Tuyết làm bộ đánh Lý Dật một cái. đồng thời nháy mắt với Lý Dật, vẻ phong tao yếu diệu bắn ra bốn phía. Rất hiển nhiên, Mộ Dung Tuyết rất muốn hôn Lý Dật. nhưng chung quy nàng vẫn là nữ nhân, hỒn nữa còn là một nữ nhân tương đối thủ cựu, trong lòng tuy rằng muốn. thế nhưng cũng không dám chủ động Xuất kích, chỉ là không nghĩ tới Lý Dật nói ra câu nói như thế.

Có thể đã nghĩ ra biện pháp đối phó Seaman. tâm tình Lý Dật phá lệ thả lỏng. Nghe được Mộ Dung Tuyết nói. cười: “Thực sự sao?”

“Hừ ! Chỉ hôn mà thôi, có cái gì, bọn họ Xem cứ Xem!” Có thể Lý Dật nói làm Chọc giận Mộ Dung Tuyết, Mộ Dung Tuyết nói tới đó liền chủ động hôn môi Lý Dật.

Lý Dật ngây ra, suy tư một thoáng, cuối cùng không hề tránh, đúng như lời của Mộ Dung Tuyết. hôn môi. lại có gì? Bốn phía môi tương tiếp, thân thể hai người đều chấn động. Nhất là Mộ Dung Tuyết, cả thân thể nóng bừng lên, lập tức mềm nhũn trong lòng Lý Dật, chỉ một thoáng, hô hấp cũng trở nên gấp gáp.

Thấy Mộ Dung Tuyết như vậy, Lý Dật vội vã ngừng lại động tác, hần biết nếu như tiếp tục, trời biết có thể khống chế nổi dục vọng trong cơ thể hay không, dù sao, hần không muốn làm chuyện này trước mặt đám bảo tiêu của Gambino gia tộc. mặc dù đám người kia không nhìn thấy rõ tình hình trong Xe, thế nhưng trong lòng cũng không thấy thoải mái.

Để áp chế lửa dục, Lý Dật vô ý thức đốt một điếu thuốc lá. mà Mộ Dung Tuyết tựa hồ cũng hiểu được ý tứ của Lý Dật, đỏ mặt, cúi đầu mở nhạc, bên trong Xe lập tức tràn ngập âm thanh.

Làm Lý Dật thật không ngờ chính là, âm nhạc vang lên bên trong Xe chính là bài hát hần từng hát trong karaoke “Bóng Tối”

“Mỗi khi nhớ anh em đều nhớ tới bài hát này. cho nên tự mình hát một lần, kết quả hát khó nghe hơn Mộ Dung Tuyết thấy biểu tình Lý Dật có chút cổ quái. có vẻ thập phần Xấu hổ, Cúi đầu không dám nhìn thẳng vào ánh mắt Lý Dật. Tuy rằng Mộ Dung Tuyết nói có chút thành phần khoa trương, thế nhưng đúng như lời Mộ Dung Tuyết. nàng hát không ra ý nghĩa thật sự của Bóng Tối. dù sao, người chưa từng có loại kinh lịch như thế thì rất khó hát ra được nội hàm của bài hát.

Cùng lúc đó. trong phòng khách lầu hai của biệt thự chính. Seaman sắc mặt âm trầm nhìn Đường Hải đang ngồi đối diện, lạnh lùng nói: “Chết tiệt! Đường Hải. lẽ nào ngươi muốn cút ra khỏi Los Angeles sao?”

Đường Hải nguyên bản ở trong đại sảnh đang lơ lửng làm quen với một chính khách bên tư pháp giới, đột nhiên bị Seaman gọi vào phòng khách, trong lòng còn đang buồn bực. lúc này nhìn thấy biểu tình âm trầm của Seaman, trong lòng chợt lộp bộp. cẩn cẩn thận thận hỏi thăm: “Seaman tiên sinh, ngài làm sao vậy?”

“Làm sao vậy?” Seaman hốt hển mắng: “***, người nói làm sao vậy?”

Về mặt Đường Hải phiền muộn. nếu như hắn biết là chuyện gì Xảy ra, còn có thể hỏi Seaman sao?

“Đường Hải, ta cảnh cáo ngươi, bảo tên tiểu tử không biết trời cao đất rộng kia thông minh một chút, bằng không hắn và người đều bị chết rất khó Xem!” Seaman lạnh lùng nói.

Trong lòng Đường Hải giật mình: “Ngài nói Lý Dật?”

“Ngoài trừ tên tiểu tử không có mắt kia, còn có ai?” Seaman phẫn nộ mắng: “***, tên ngu ngốc kia, không ngờ ngay cả nữ nhân của Johnson thiếu gia mà hắn cũng dám cướp, trong đầu hắn chỉ có phân thoi hay sao?”

Rất hiển nhiên, giờ khắc này, Seaman tức giận thật sự! Tuy rằng hắn là người phụ trách gia tộc Gambino tại Los Angeles. thế nhưng Johnson lại là con trai ruột thịt của tộc trưởng Gambino gia tộc hiện tại! Trước đó Johnson không phát hỏa với Lý Dật, thế nhưng hắn rõ ràng, trong lòng Johnson thật không sáng chút nào, chỉ là Johnson là một người phi thường kiêu ngạo, hơn nữa vẫn đem quý tộc ước thúc chính mình, cho nên mới buông tha việc dùng đường ngang ngõ tắt để được Mộ Dung Tuyệt.

Lý Dật đoạt đi nữ nhân của Johnson?

Nghe câu này, Đường Hải đầu tiên là cả kinh, sau đó Đường Hải nở nụ cười. cười đến thập phần hài lòng! Thẳng tới nay, Đường Hải ước gì Lý Dật chết sớm cho Xong, chỉ là kiêng kỵ “hậu trường quân đội” phía sau Lý Dật, hôm nay Lý Dật trêu chọc đến gia tộc Gambino, đây không phải là muốn chết sao?

Người khác không rõ ràng lắm thực lực của Gambino gia tộc nghịch thiên ra sao, thân là long đầu của Hoa Nhân Bang tại Los Angeles, Đường Hải lại rất rõ ràng! Huống chi, theo Đường Hải Xem ra, Lý Dật chỉ là một tiểu tử ngoại lai, dù có hậu thuẫn tại nước Mỹ cũng mạnh không tới đâu. Hơn nữa, dù hậu trường sau lưng Lý Dật rất mạnh, thế nhưng Gambino gia tộc tại quân chính lưỡng giới có lực ảnh hưởng thập phần kinh khủng, hậu trường phía sau Lý Dật tuyệt đối sẽ không vì một tiểu tử ngoại lai như Lý Dật đi đắc tội gia tộc Gambino.

“Seaman tiên sinh, tiểu tử kia không biết trời cao đất dày dám cướp đoạt nữ nhân của Johnson thiếu gia, hắn nên bị nghiêm phạt!” Đường Hải nghiêm mặt nói: “Tôi phát thệ, Hoa Nhân Bang chúng tôi tuyệt đối sẽ không tham dự chuyện này.”

“Được rồi, nguyên bản ta nghĩ cho Đường tiên sinh mặt mũi, cho hắn một cơ hội, nếu người đã nói như vậy, thì ta sẽ không khách khí.” Seaman nói, trong con ngươi toát ra sát ý cường liệt.

Thấy dáng dấp đàng đàng sát khí của Seaman, trong lòng Đường Hải cười nhạt: Lý Dật à Lý Dật, ta đang lo không giải quyết được ngươi, nhưng không nghĩ đến ngươi nhóm lửa tự thiêu, thực sự là quá thuận tiện!

198. Chương 187: Tâm Tư Của Andrew Loufu (1)

“Được rồi, Lý Dật. Sao em lại gặp anh ở đây?” Mộ Dung Tuyệt nhớ tới điều gì, không giải thích được hỏi thăm. Theo nàng Xem ra, nếu Lý Dật phải bỏ trốn tới nước Mỹ, như vậy không thể có khả năng dự buổi tiệc như thế này. dù sao. buổi tiệc do Gambino gia tộc tổ chức, có thể nói là đại biểu cho buổi tiệc của giới thượng lưu Los Angeles.

Lý Dật vốn định nói cho Mộ Dung Tuyệt nghe kinh lịch từ sau khi mình đi tới Los Angeles, lại nghe được điện thoại trong túi nhẹ nhàng rung động lên. Nghe được âm thanh rất nhỏ, trong lòng Lý Dật tuôn ra một cổ trực giác không hay. bắt quá hắn cũng lấy ra điện thoại. trên màn hình biểu hiện chính là số điện thoại của Đường Hải.

Lý Dật hơi khép mắt, sau đó chuyển máy: “Hải thúc.”

“Tiểu Dật, cậu qua đây một chút, Seaman tiên sinh muốn gặp cậu.” Đầu kia điện thoại. mặc dù Đường Hải đã kiệt lực không chế giọng nói của hắn, thế nhưng trong giọng nói vẫn không cách che giấu hưng phấn, có lẽ nói nhìn có chút hả hê mới Xác thực một ít.

Đường Hải nói làm trong lòng Lý Dật chột trềm Xuống. Bất quá hắn vẫn làm như bình thường. nhẹ nhàng nói: “Tôi đã biết.”

Mộ Dung Tuyết thấy sắc mặt Lý Dật có chút không thích hợp, lo lắng hỏi thăm:“ Làm sao vậy? có phải tên hỗn đản Johnson muốn tìm anh phiền toái?”

“Không có.” Lý Dật mỉm cười nói: “Không phải em vừa mới hỏi anh vì sao lại gặp anh ở chỗ này sao? Hiện tại anh là một thành viên hắc bang bản địa. Vừa gọi điện thoại chính là đại cạ của anh. hắn muốn bảo anh qua một chút.”

“Nga” Lăng Vĩnh Bình lập nghiệp từ hắc đạo, Mộ Dung Tuyết làm cây tiền trong tay Lăng Vĩnh Bình. bình thường cũng hiểu biết chuyện hắc đạo, đối với chuyện trong hắc đạo cũng không Xa lạ. nên nghe được Lý Dật nói, nàng thật ra không có kinh ngạc. chỉ có chút lo lắng cho Lý Dật. Dù sao nàng biết lẫn lộn hắc đạo đều phải mang theo sinh mạng đi tới, tuyệt đại đa số mỗi người chỉ có hai con đường. sẽ tiến ngực giam, sẽ chết trong tranh đấu hắc đạo, đương nhiên cũng có một ít người may mắn qua hắc đạo làm giàu, sau đó tẩy trắng, trở thành nhân sĩ thành công. Chỉ là so sánh với hai khả năng trước, khả năng sau cũng không nhiều lắm, thậm chí so với Xác suất tìm một trinh nữ còn thấp hơn.

“Em ở đây chờ anh.” Mắt thấy Lý Dật muốn Xuống Xe, Mộ Dung Tuyết nhỏ giọng nói.

Lý Dật gật đầu, cũng chưa nói gì.

Trăng sáng nhô lên cao, gió đêm thổi qua. Lý Dật mặt không đổi sắc đi vào chủ kiến trúc trong trang viên. trong lúc hắn bước đi, những bảo tiêu ngầm của Gambino gia tộc cũng đều theo Lý Dật rời đi. Với tất cả, Lý Dật đều Xem tại trong mắt. cũng không thêm nhìn tới những người đó.

Khi Lý Dật đi tới, Chủ kiến trƯC, Đường Hải Ở nơi đó Chờ đã lâu. Nhìn dáng tươi cười hưng phấn không cách che giấu trên mặt Đường Hải, Lý Dật hiểu được, Đường Hải dù nằm mộng cũng muốn hắn chết.

“Tiểu Dật, Seaman tiên sinh đã chờ cậu rất lâu trên lầu hai, mau đi với tôi.” Mắt thấy Lý Dật đi qua, Đường Hải đi tới trƯC người Lý Dật “thân thiết” nói.

Lý Dật mỉm cười nói: “Được, Hải thúc.”

Nhìn dáng tươi cười dễ dàng trên khóe miệng Lý Dật, trong ngực Đường Hải cũng chút nghi hoặc: Chẳng lẽ tiểu tử không biết hắn đã chọc phiền phức? Không có khả năng, với ý nghĩ của tiểu tử này lẽ nào đoán không ra điểm này. có lẽ nói. tiểu tử này không Xem Gambino gia tộc vào mắt? Hắn là sẽ không, tiểu tử này nếu mạnh như vậy. cũng đã không đi vào Hoa Nhân Bang.

Thăm nghĩ trong lòng. đồng thời lòng hiếu kỳ trong ngực Đường Hải cũng càng ngày càng nặng.

Trong đại sảnh, buổi tiệc vẫn còn đang tiếp tục. Những khách nhân vẫn nâng cốc nói chuyện với nhau, bầu không khí tương đối hòa hợp. Chỉ bất quá. trong đại sảnh thiếu Johnson và Mộ Dung Tuyết, điều này làm cho buổi tiệc mất đi một ít màu sắc, về phần Lý Dật rời đi, ngoài trừ những phu nhân nghĩ muốn cùng Lý Dật có một đêm tình ra, những người khác vốn không hề lưu ý.

Bởi vậy, thấy Lý Dật và Đường Hải đi vào phòng khách, đại đa số mỗi người tuyển chọn không nhìn tới. chỉ có ít bộ phận ánh mắt cũng dừng lại trên hai người một chút. Nơi thang lầu đi thông lầu hai có hai gã đại hán sắc mặt lạnh lùng đang đứng. hai gã đại hán như thấy Đường Hải đưa Lý Dật đi tới, lạnh lùng nói: “Đường tiên sinh, lão bản nói cho hắn đi vào một mình.”

Đường Hải gật đầu. sau đó nói với Lý Dật: “Tiểu Dật. tôi ở dưới lầu chờ cậu.” Lời tuy nói như vậy, thế nhưng biểu tình Đường Hải rõ ràng là nói, ta thật muốn nhìn Xem tiểu tử ngươi có khả năng đi ra khỏi biệt thự này hay không.

Trong lúc Đường Hải nói, hai gã đại hán sắc mặt lạnh lùng quét một vòng trên người Lý Dật, Xác định Lý Dật không mang theo súng, mới mang theo Lý Dật lên lầu.

So sánh với lầu một. toàn bộ lầu hai thập phần quanh quẽ, thậm chí có chút quá an tĩnh. Ngay cửa phòng khách trên lầu hai, có hai gã đại hán đứng gác tại cửa, thấy Lý Dật bị hai gã đại hán kia mang lên lầu, trao đổi ánh mắt cho nhau, sau đó tùy ý cho Lý Dật đi thẳng tới cửa phòng khách.

“Vào đi thôi. lão bản đang đợi người.” Lý Dật đi tới cửa, trong đó một gã đại hán lạnh lùng nói với Lý Dật một câu, sau đó đẩy ra cửa phòng.

Khác với phòng sách những gia đình giàu có, phòng sách của Seaman cũng không có cảm giác Xa hoa, đập vào mắt có vẻ phong độ của người có tri thức. Toàn bộ phòng sách đặt bốn giá sách, trên giá sách bày đầy loại sách, hơn nữa những quyển sách nhìn qua có vẻ cũ Xưa, hiển nhiên, loại sách này bình thường hay bị người lật Xem Là Lý Dật có chút kinh ngạc chính là, nơi vị trí dễ thấy nhất lại có cả Tam Quốc Diễn Nghĩa, Hậu Hắc Học. đương nhiên là phiên bản tiếng Anh.

Seaman vốn đang ngồi trên ghế trong phòng sách hút Xì gà, vừa lạnh lùng đánh giá Lý Dật. Khi hắn thấy Lý Dật tiến vào phòng sách, cũng không hề toát ra chút biểu tình sợ hãi, hơn nữa cũng không hề liếc mắt nhìn hắn, hắn không khỏi nhũu mày. Là người phụ trách cho Gambino gia tộc tại Los Angeles, Seaman phải không ngừng nỗ lực mới lần lộn lên tới vị trí này. Hắn ở trong Gambino gia tộc tính huyết thống cũng không quá thuần khiết, từ nhỏ không được các đại lão gia tộc coi trọng, mà phải đi qua chính nỗ lực bản thân. từng bước đi tới vị trí hiện tại, có thể nói, Seaman có thể lần lộn đến địa vị hiện giờ đã là có chút tài giỏi.

Cũng bởi vì vậy, Seaman đối với địa vị của mình thập phần coi trọng. Theo Xem ra, nếu thực sự để Lý Dật đoạt đi nữ nhân của Johnson, như vậy ngày sau có thể bảo vệ vị trí này hay không thật không biết ra sao.

Johnson làm một quý tộc, chính Xác ra, Johnson vẫn dùng quy tắc quý tộc đến ước thúc bản thân. Hắn là con trai duy nhất của tộc trưởng đương đại của Gambino gia tộc. Hắn sinh ra đã có thân phận và địa vị mà người khác không sao có được, người như hắn. đi tới đâu cũng đều là tiêu điểm

Nguyên bản, chỉ Cần hắn gặt đậu, hắn sẽ trở thành tộc trưởng đời tiếp theo của Gambino gia tộc.

Thế nhưng Johnson lại là một sự khác biệt trong Gambino gia tộc. Từ sau khi sinh ra. Johnson đối với quyền mưu không có chút hứng thú. hứng thú của hắn chỉ có một: chinh phục mỹ nữ.

Trong Xã hội thương lưu nước Mỹ, Johnson điển hình chính là hoa hoa công tử, mà nữ nhân bị hắn chinh phục nhiều không kể Xiết. Đương nhiên tuy Johnson thích chinh phục mỹ nữ, thế nhưng đầu hắn cũng không ngốc, chỉ là hắn không muốn tham gia sinh ý của gia tộc mà thôi.

Sự cố chấp của Johnson làm Edward (cha của Andrew) có chút bất đắc dĩ, Edward từng nhiều lần giáo dục Johnson nhưng hiệu quả cực kỳ bé nhỏ, rơi vào đường cùng Edward không thể làm gì khác hơn là đem ý niệm bồi dưỡng Johnson bỏ qua, đem toàn bộ tinh lực đặt lên chị của Johnson là Andrew Luofu.

Có thể nói, Andrew có thể trở thành một trong những người có thể cạnh tranh chức tộc trưởng đời tiếp theo của gia tộc Gambino. từ phương diện nào đó mà nói còn phải cảm tạ sự cố chấp của Johnson.

Đương nhiên, năng lực bản thân Andrew cũng không cho hoài nghi, những năm gần đây. nàng dùng chính trí tuệ của mình làm ra cống hiến thật lớn giúp cho gia tộc. Đây là nguyên nhân then chốt mà tộc nhân tán thành nàng.

Tất cả điều này, Seaman thập phần rõ ràng, thế nhưng Lý Dật hoàn toàn không biết gì cả. Đối với thái độ không chút kiêng nể của Lý Dật, lúc đầu Seaman hơi có chút bất mãn, sau đó có chút nghi hoặc, cuối cùng cũng nở nụ cười Hắn không lập tức lên tiếng mà mỉm cười nhìn tất cả cử động của Lý Dật.

Rất cực. ánh mắt Lý Dật quét một vòng trong phòng sách Xong. trực tiếp đi tới ngồi Xuống đối diện Seaman. nói: “Phòng sách rất không tệ.”

“Tiểu tử, lòng can đảm của cậu không nhỏ.” Seaman nhìn hai gã thủ hạ của mình đang dùng súng chìa vào đầu Lý Dật, thế nhưng biểu tình của Lý Dật cũng không có chút biến hoá thì cười cười nói.

Lý Dật cũng không lập tức trả lời Seaman, mà đưa tay thò vào túi.

“Không được cử động!” Khi hắn thò tay vào túi. phía sau vang lên một thanh âm âm lãnh.

Lý Dật trào phúng liếc mắt nhìn Seaman: “Nguyên lai gia tộc Gambino cũng bất quá như vậy.”

Lý Dật nói làm sắc mặt Seaman có chút Xấu Xí, hắn nhú mày nhìn chăm chăm Lý Dật vài giây, sau đó nhìn thủ hạ nháy mắt.

Thấy cử động của Seaman, Lý Dật không chút hoang mang lấy ra một điều thuốc lá. châm lên, thích ý hút một ngụm nói: “Lẽ nào Johnson tiên sinh anh tuần ưu nhĩ thay đổi chủ ý sao?”

“Hỗn đản.” Hành vi khiêu khích của Lý Dật làm Seaman có chút tức giận, sau đó hắn âm lãnh nhìn chăm chăm Lý Dật nói: “Johnson thiếu gia là một thân sĩ chân chính. hắn sẽ không thêm phân cao thấp với kẻ đáng thương như ngươi. Bất quá. nếu như ngươi cho rằng nhìn trúng điểm này của Johnson thiếu gia, ngươi vì vậy có thể làm một ít chuyện ngu Xuẩn, như vậy ngươi đã sai rồi.”

“Nói như vậy. là Seaman tiên sinh muốn hạ thủ đối với tôi?” Lý Dật nhìn Seaman nhẹ nhàng phun ra một ngụm khói.

Lý Dật nói làm sắc mặt Seaman trở nên phi thường âm trầm, chuyện này Xác thực là hắn tự chủ trương. Johnson có thể bảo trì phong phạm quý tộc, thế nhưng Seaman không thể. Hắn phải để Lý Dật biết khó mà lui, nếu như Lý Dật không biết tốt Xấu, như vậy hắn chỉ đành tống Lý Dật đi gặp ma vương.

“Trung Quốc các người có một thành ngữ gọi là nhóm lửa tự thiêu.” Seaman bỗng nhiên thay đổi tư thế ngồi, giọng nói cũng trở nên dễ dàng rất nhiều: “Điều này người hắn là rõ ràng.”

“Seaman tiên sinh nói tiếng Trung Quốc Xem ra không tệ, trách không được lại đi Xem Tam Quốc Diễn Nghĩa và Hậu Hắc Học.” Lý Dật nhẹ nhàng thở một ngụm khói, sau đó nói: “Seaman tiên sinh, có thể nói cho tôi biết, nếu như tôi không rời khỏi Mộ Dung Tuyết tiểu thư. ông sẽ làm sao đối phó tôi?”

199. Chương 187: Tâm Tư Của Andrew Loufu (2)

“Hắc! Tiểu tử, nếu như ngươi thực sự làm như vậy, ta bảo chứng ngươi sẽ không nhìn thấy được ánh mặt trời ngày mai!” Giọng nói Seaman băng lãnh không gì sánh được, trong con ngươi lóe ra sát ý hàng thật giá thật.

Lý Dật có thể rõ ràng cảm thụ được sát ý lóe ra trong con người Seaman. thế nhưng hắn tin tưởng vững chắc Seaman không dám động thủ ở đây. cho nên về mặt hắn vẫn dễ dàng như cũ: “Seaman tiên sinh. ông nói suy nghĩ cho rõ ràng. Johnson là một nhân sĩ chân chính, nếu như ông thực sự dùng thủ đoạn thấp kém đối phó tôi, chuyện này nếu để cho hắn biết, dù hắn chiếm được Mộ Dung Tuyết tiểu thư, hắn cũng sẽ cảm thấy bị ai. Ân, dùng một thành ngữ của Trung Quốc nói, đó là thắng mà không hay.”

“Tiểu tử, ngươi quả nhiên rất thông minh, trách không được Đường Hải cũng phải lo lắng về ngươi.” Nghe được Lý Dật nói, Seaman nở nụ cười, bất quá cười thật âm trầm: “Người nói không sai, chuyện này nếu để Johnson thiếu gia biết, đích Xác sẽ trách tội ta. Thế nhưng tiểu tử, lẽ nào ta không thể để người khác giết người sao? Sinh hoạt luôn luôn tràn ngập điều ngoài ý muốn, nếu như ngươi ngày mai bị Xe đâm chết, hay bị người loạn súng bắn chết, hay lúc uống nước bị sặc chết, đây đều là có thể. Người chết rồi, còn ai biết là ta làm? Johnson thiếu gia biết sao?”

Dứt lời, Seaman ha hả nở nụ cười. Đúng theo lời hắn. với địa vị của hắn tại Los Angeles. chỉ cần một câu nói, người muốn đi giết Lý Dật thật quá nhiều.

Dù sao, làm người nắm quyền cho gia tộc Gambino tại Los Angeles. nếu có thể giúp hắn làm việc, cũng giống như cho hắn thiếu nợ một nhân tình. loại chuyện tốt này. chỉ cần người có ý nghĩ đều sẽ không cự tuyệt.

Đối với lời của Seaman, Lý Dật tựa hồ đã đoán được từ lâu, cũng không lộ ra biểu tình kinh ngạc, càng không hề sợ hãi, mà tiếp tục thích ý phun ra ngụm khói nói: “Seaman tiên sinh, tuy rằng ông là người phụ trách cho gia tộc Gambino tại Los Angeles, thế nhưng trên thực tế. ông còn không tính là nhân vật nắm quyền chân chính. đúng không?”

“Tiểu tử, ngươi có ý tứ gì?” Con mắt Seaman mị thành một đường, đúng như lời Lý Dật, hắn cũng không phải nhân vật nắm quyền chân chính trong gia tộc Gambino, nói khó nghe một chút chỉ là người chấp hành mà thôi.

Lý Dật dụi tàn thuốc, sau đó nhẹ nhàng lắc cổ, vẻ mặt nghiêm túc nói: “Seaman tiên sinh, có lẽ ông không biết. tôi từng cùng Andrew Luofu làm một vụ làm ăn, mà vụ làm ăn vẫn còn đang tiếp tục. Mặt khác tôi không ngại nói cho ông. vụ làm ăn này đối với gia tộc Gambino trọng yếu phi thường!”

Lý Dật nói đến đây, ngừng lại. hắn rõ ràng thấy được Seaman nghe Xong lời của hắn. sắc mặt thay đổi! Seaman hí mắt gắt gao nhìn chằm chằm con ngươi đen kịt của Lý Dật, nỗ lực phát hiện gì đó, thế nhưng hắn thất vọng.

“Tiểu tử, ngươi nghĩ rằng ta không có tư liệu của ngươi sao?” Sau thoáng kinh ngạc. Seaman lại khôi phục lý trí.

Lý Dật cười lắc đầu: “Tôi đương nhiên tin tưởng ông có tư liệu về tôi, nếu như ngay cả điều ấy ông làm không được, như vậy ông không có tư cách ngồi lên vị trí này. Tôi chỉ nhắc nhở ông. ông đã có tư liệu của tôi. như vậy ông nên biết chuyện của tôi tại Trung Quốc. Tuy rằng lão bản của tôi từng bán đứng tôi, nhưng trước khi hắn bán đứng, tôi cũng có quyền lợi nhất định trong quốc nội, mà thời gian đó, Andrew tiểu thư vừa lúc đi Trung Quốc, bàn một vụ làm ăn với lão bản của tôi, là tôi thúc đẩy vụ làm ăn này. Nhưng vụ làm ăn chân chính của tôi với Andrew tiểu thư cũng không phải vụ tẩy tiền đen, mà tôi cũng không cần nói cho ông. bởi vì ông còn chưa đủ tư cách.”

Bởi vì ngươi còn chưa đủ tư cách!

Mấy từ này giống như ma ám đến từ địa ngục trùng kích tâm thần của Seaman, sắc mặt Seaman không khỏi biến đổi. thậm chí thân thể không khống chế được run rẩy lên. Sau đó khóe mắt Seaman điên cuồng nháy lên. hắn không chút nào che giấu lửa giận trong nội tâm, cả người thoát nhìn giống như con sư tử đang phát cuồng, toàn thân trên dưới tràn ngập khí tức nguy hiểm

“Seaman tiên sinh, ngài là một người thông minh, ngài không cần nhìn tôi như thế.” Đối mặt lửa giận của Seaman, Lý Dật vẻ mặt thản nhiên nếu như hắn nguyện ý. có thể trong một giây tổng Seaman đi gặp diêm vương tức khắc nhưng nếu bảo hắn uống rượu bàn chuyện nhân sinh, đương nhiên hắn sẽ không làm như vậy. Hắn chỉ dùng giọng nói thản nhiên: “Hiện tại ngài phải làm chính là, lập tức gọi điện thoại cho Andrew Luofu tiểu thư hỏi chân tướng, tôi nghĩ. cô ấy sẽ cho ông một câu trả lời thỏa mãn.”

“Tiểu tử, nếu như ngươi dám hí lộng ta, ngươi sẽ chết rất thảm!” Seaman ngân nga khàn khàn nói.

Lý Dật không cho là đúng nói: “Đã từng có rất nhiều người muốn giết tôi, đáng tiếc bọn họ không thành công, hiện tại tôi vẫn sống, mà bọn họ có một ít đã chết, đương nhiên những kẻ còn dư lại sau đó cũng sẽ chết.”

Khi Lý Dật nói ra những lời này. Seaman rõ ràng nhận thấy được trên người Lý Dật tuôn ra một cỗ sát ý đáng sợ, cỗ sát ý đủ làm cho Seaman và thủ hạ của hắn biến đổi sắc mặt. Hai gã thủ hạ của Seaman vô ý thức nắm chặt cây súng trong tay, mà Seaman lại cầm lấy điện thoại di động gọi cho Andrew Luofu.

Điện thoại thật lâu mới chuyển được, điện thoại vừa chuyển được. Seaman giọng như biến đổi sắc mặt cực nhanh, lập tức lộ ra dáng tươi cười khen tặng: “Tiểu thư, tôi là Seaman, tôi có chuyện muốn hỏi cô.”

“Seaman thúc thúc. ngài có chuyện gì sao?” Đầu kia điện thoại, Andrew vừa bàn Xong một vụ làm ăn, thanh âm có vẻ có chút uể oải.

Seaman cẩn cẩn thận thận nói: “Là như vậy, cô có quen biết một người Trung Quốc tên là Lý Dật không?”

“Lý Dật?” Nghe hai chữ này, vẻ ủ rũ của Andrew toàn bộ biến mất, mà nhú mày suy tư vài giây mới nói: “Seaman thúc thúc, hôm nay Lý Dật đi tới chỗ chú tham gia dự tiệc, lẽ nào hắn và ngài phát sinh Xung đột sao?”

Nghe được Andrew nói, nhận thấy được vẻ dị thường trong giọng nói của Andrew, trong lòng Seaman chợt trầm xuống. cũng nhanh chóng nói: “Tiểu thư, sự tình là như vậy...” Kế tiếp, Seaman rất nhanh đem chuyện trải qua nói cho Andrew, đầu kia điện thoại, Andrew nghe Xong Seaman thuật lại, trầm mặc gần một phút

thời gian, mới nói: “Nói cho tên ngu xuẩn Johnson kia, bảo hắn lập tức chạy trở về New York! Mặt khác, chú seman, chú là một người thông minh. chú biết chuyện gì nên làm, chuyện gì không nên làm,”

“Hiểu được, tiểu thư.” Seaman Cẩn cẩn thận thận trả lời.

Đầu kia điện thoại. Andrew thở dài, sau đó cắt điện thoại. Sau khi Cắt đứt điện thoại, Andrew bỗng nhiên Cảm thấy toàn thân vô lực, nàng buông điện thoại, cầm ly rượu trên bàn. đi tới Sát cửa sổ, nhìn bầu trời màu lam Xa xa. nhẹ giọng nói: “Tôi vốn nghĩ anh đã thay đổi. thế nhưng anh vẫn không hề thay đổi Chút nào.” Dứt lời. Sắc mặt Andrew phức tạp nâng ly rượu rót vào miệng. Giờ khắc này, biểu tình Andrew như tuyết, song song trong đôi mắt hiện lên vẻ thật kiên định

Mà bên này, sau khi Seaman cắt đứt điện thoại, ánh mắt nhìn về phía Lý Dật lập tức thay đổi, hắn đầu tiên nhìn thủ hạ phát phát tay. Thủ hạ Seaman tuy rằng nghi hoặc. thế nhưng bọn họ đều nhận sự huấn luyện chuyên nghiệp, thấy thủ thế của Seaman, do dự một chút, cũng rời khỏi phòng sách.

“Andrew Luofo nói như thế nào?” Lý Dật trầm giọng nói. lúc này biểu tình hắn không dễ dàng như trước đó, mà có chút quái dị

Nguyên bản, hắn dự định lợi dụng một ít tin tức Ủy ban mafia chính biến làm một bút sinh ý với Andrew Luofo, dùng để giải quyết chuyện phiền phức này, nhưng không nghĩ đến, Andrew Luofo cũng không cho hắn cơ hội để nói. Mà theo biểu tình lúc này của Seaman mà Xem, Andrew đã giúp hắn.

Sắc mặt Seaman quái dị nhìn Lý Dật, nói: “Lý tiên sinh, tiểu thư nói chuyện này ngài không cần lo lắng, nàng sẽ Xử lý.”

“Nga.” Lý Dật khẽ thở dài một hơi. thầm nghĩ trong lòng: nàng cam tâm tình nguyện giúp ta sao?

Đồng thời thầm nghĩ trong lòng, Lý Dật không khỏi nhớ tới một lần, Andrew vì Lý Dật, thuyết phục thành viên trung tâm của gia tộc Gambino thông qua màn hình hội nghị, đồng ý cho gia tộc Gambino và Tiêu Thanh Sơn tiếp tục bàn chuyện làm ăn.

Thế nhưng rất nhanh, Lý Dật lại nghĩ tới thời gian Andrew về nước, vẻ lạnh lùng toát ra đối với hắn.

Nghĩ như vậy, biểu tình Lý Dật có Chút phức tạp, bởi vì hắn thật sự không sao hiểu nổi nàng. Andrew giống như một con tắc kè hoa. tựa hồ tùy lúc đều có thể thay đổi màu Sắc trên người.

Seaman cũng không biết trong lòng Lý Dật đang suy nghĩ điều gì, thấy Lý Dật dờ ra, nhịn không được nói: “Lý tiên sinh, để biểu thị lòng áy náy của tôi. ngày sau ngài có điều gì cần tôi hỗ trợ. có thể tìm tôi.”

Nghe được Seaman nói, Lý Dật nở nụ cười

Lý Dật thế nhưng rõ ràng. nếu như không có cuộc điện thoại với Andrew Luofo. Seaman tuyệt đối sẽ không có loại vẻ mặt này mà nói chuyện với hắn!

Chỉ là vì một nữ nhân, mà để một nữ nhân khác đứng ra hỗ trợ, điều này nhiều ít làm trong lòng Lý Dật có chút khó chịu.

Bổn ý của Lý Dật cũng không phải là như vậy.

Trên thực tế, trước khi Seaman gọi điện thoại, Lý Dật thậm chí không đảm bảo Andrew có giúp hắn hay không, chỉ là hắn biết quá trình chính biến của Ủy ban mafia, cho nên thời gian đối mặt Seaman mới không biểu hiện sợ hãi. hắn rõ ràng. lấy giá trị của tin tức chính biến đối với Gambino gia tộc, chuyện Xích mích này chỉ là một việc nhỏ không đáng nhắc tới mà thôi.

Chỉ là hắn thật không ngờ chính là. Andrew ở tình huống không liên quan tới lợi ích lại chịu giúp đỡ hắn! Lẽ nào ta hiểu lầm nàng sao?

Trong lòng Lý Dật thầm hỏi chính mình. Đáp án hắn cũng không rõ ràng lắm bất quá hắn lại biết mình đã thiếu Andrew một nhân tình.

Lúc Lý Dật đi Xuống lầu. là Seaman tự mình tiễn Lý Dật đi Xuống dưới, hơn nữa seman còn cố ý đi chậm hƠn nửa bước, để Lý Dật đi phía trước. Chi tiết nhỏ nhỏ này làm những người có mặt trong đại sảnh Sắc mặt hơi đổi, những người đó đều thành tình. tự nhiên có thể qua chi tiết nhỏ này nhìn ra một ít vấn đề.

Trong đó, Đường Hải chấn kinh nhất! Hắn thể nhưng rõ ràng mục đích thực sự khi Seaman gọi Lý Dật vào, hôm nay thấy Seaman về mặt nói cười theo sát phía sau Lý Dật, hắn nghĩ hai mắt mình có phải đã Xuất hiện vấn đề gì hay không, khi hắn trừng lớn con mắt Xác định mình không nhìn lầm thì hắn ngậy ngấn cả người!

Seaman không chỉ buông tha cho Lý Dật, hơn nữa Còn khách khí đối với Lý Dật như vậy, vậy chỉ có một giải thích, hậu phương của Lý Dật làm Seaman thậm chí toàn bộ gia tộc Gambino cũng không dám trêu chọc.

Giờ khắc này, mồ hôi lạnh từ trên trán Đường Hải tuôn ra, mà sau lưng hắn cũng đã ướt đẫm.

“Lý tiên sinh, khách nhân trong đại sảnh đều là một ít nhân vật nổi tiếng của Los Angeles, hiện tại tôi sẽ giới thiệu cho ngài quen biết với bọn họ.” Sau khi Xuống lầu, Seaman nhỏ giọng nói một câu với Lý Dật.

Lý Dật gật đầu, trong lòng cũng thầm nghĩ, Andrew Luofu, phần nhân tình này tôi nhớ kỹ. một ngày nào đó tôi sẽ trả gấp bội cho cô!

200. Chương 188: Đỉnh Cao Vô Pháp Siêu Việt.

Người này không phải chính là thủ hạ của Đường Hải sao? Vì sao Seaman lại khách khí đối với hắn như vậy?

Vào lúc này, tất cả mọi người trong đại sảnh đều toát ra một ý niệm cổ quái như vậy trong đầu, địa vị của Seaman không cách nào so sánh với Andrew Luofu, thế nhưng ở tại Los Angeles lại là một ông trùm thế giới ngầm thực sự.

Ở trong trí nhớ của những người này, Seaman đối với Đường Hải vốn luôn chướng mắt, lại càng đừng nói tới lại đối đãi khách khí như thế với Lý Dật.

Nhận thấy được ánh mắt nghi hoặc của những người đó, trong lòng Seaman có nỗi khổ không nói nên lời, hôm nay đại bộ phận mọi người bên trong gia tộc Gambino đều nhận thức chuẩn Andrew Luofu sẽ là tộc trưởng đời tiếp theo, dưới dạng tình hình này, chuyện Andrew Luofu phân phó, Seaman hắn dám không làm sao?

Tuy rằng Andrew không rõ ràng nói cho hắn phải nên làm như thế nào, thế nhưng Seaman là một người thông minh, hắn có thể lĩnh hội được ý tứ của Andrew Luofu.

Đầu tiên Seaman đưa Lý Dật đi tới trước một gã nam nhân cực béo.

Vóc người của gã nam nhân cũng không cao to, thế nhưng thể trọng thập phần dọa người, cả người vừa đứng đó, giống như là một tòa núi thịt. Trên mặt hắn đều là thịt mỡ, con mắt thật nhỏ nhìn qua đều bị thịt béo che lấp.

Thân thể béo mập, khuôn mặt xấu xí, hắn có thể xuất hiện ở chỗ này là vì thân phận của hắn.

Schneider, người nắm quyền cực cảnh sát Los Angeles.

Thái độ cổ quái của Seaman đối với Lý Dật cũng không chạy thoát con mắt của Schneider, làm người đứng đầu cục cảnh sát Los Angeles, Schneider thập phần rõ ràng Seaman là người như thế nào. Theo hắn xem ra, Seaman khách khí đối với Lý Dật như vậy, nhất định là vì kiêng kỵ gì đó.

Bởi vì, Seaman là tiểu nhân tiêu chuẩn có thể lực.

Thời gian trước, Lý Dật từng đi qua quan hệ của Locke gặp mặt Schneider, lần đó, Schneider phiền ngại vì Locke nhõng nhẽo ép hắn gặp Lý Dật trong mười phút. Tuy chỉ là mười phút ngắn ngủi, Lý Dật cũng không đạt thành hiệp nghị gì thực chất với Schneider, bất quá cũng tranh thủ được hảo cảm của Schneider.

“Schneider tiên sinh thân ái, đây là bạn của tôi, Lý Dật, hắn đến từ Trung Quốc cổ xưa.” Seaman đi tới trước mặt Schneider, gương mặt mỉm cười nói.

Hiển nhiên, quan hệ giữa hắn và Schneider rất không tệ.

Mà câu nói “Đây là bạn của tôi” rất trực tiếp điểm ra thân phận của Lý Dật không tầm thường.

“Seaman, có thể anh không biết, trước đây tôi có gặp mà người thanh niên này một lần, hẳn là một...à, là một tiểu tử rất không tệ.” Schneider đầu tiên mỉm cười nói với Seaman một câu, sau đó thẳng ngoắc ngoắc nhìn Lý Dật nói: “Người thanh niên, Locke nói cậu là một người bạn đáng giá giao kết. Tuổi tác giữa các cậu không sai biệt lắm, tôi tin tưởng hai người sẽ trở thành những người bạn rất tốt.”

Vừa nghe được Schneider nói như thế, trong lòng Lý Dật không khỏi khẽ động!

Làm người đứng đầu cục cảnh sát Los Angeles, Schneider là một lão hồ ly phi thường giảo hoạt, người như vậy nói chuyện thập phần chú ý, trong lời nói của bọn họ thường không có sự khẳng định và phủ định, cụ thể phải xem người nghe tự hiểu như thế nào.

Tại quốc nội, cách nói này được xưng là “Giọng Quan!”.

So sánh với thái độ của Schneider trong dĩ vãng, ý tứ của giọng quan này đã thập phần rõ ràng.

“Schneider tiên sinh tôn kính, tôi và Locke sẽ trở thành bạn bè tốt.” Lý Dật mỉm cười trả lời, giọng nói có vẻ có chút cung kính, hiển nhiên, hẳn cũng không bởi vì sự nhúng tay của Andrew Luofu mà trở nên kiêu ngạo. Theo hẳn xem ra, đường phải do chính mình đi tới, tất cả đều phải dựa vào chính sự nỗ lực của mình.

“Đến, lão bằng hữu, có thể gặp được một tiểu tử xuất sắc như thế, chúng ta nên cạn một ly.” Seaman rất thức thời làm người bắt cầu, mắt thấy Schneider đã tiếp thu Lý Dật, lập tức vừa cười vừa nói.

Đối với đề nghị của Seaman, Schneider cũng không cự tuyệt, mà mỉm cười giơ lên ly rượu. Ngay lập tức ba ly rượu của họ dưới ánh mắt nhìn kỹ của mọi người, nhẹ nhàng đụng vào nhau, thanh âm vô cùng thanh thúy.

Thấy một màn như vậy, xa xa vẻ mặt Đường Hải tái nhợt.

Làm long đầu của Hoa Nhân Bang tại Los Angeles, Đường Hải từng nhiều lần đi nịnh bợ Schneider, thế nhưng lần nào cũng bị thất bại, mà hôm nay Schneider đối mặt với Lý Dật, lại là vẻ mặt mỉm cười sáng lạn.

Trong lòng Đường Hải sản sinh cảm giác nguy cơ cường liệt, cảm giác nguy cơ này từ trái tim hẳn chậm rãi lan tràn bốn phía, hẳn biết nếu như tiếp tục để Lý Dật phát triển như thế, không cần bao lâu, Lý Dật sẽ thay thế vị trí của hẳn.

Cảm giác nguy cơ cường liệt khiến cho sắc mặt một vị kiêu hùng quát tháo nhiều năm như Đường Hải trở nên thập phần xấu xí, ánh mắt của hẳn không ngừng lóe ra, tựa hồ đang làm ra quyết định trọng đại gì đó.

Ngoại trừ sắc mặt Đường Hải có chút xấu xí ra, mặt khác, người phụ trách Tỉnh Điện của Sơn Khẩu Tổ tại Los Angeles cũng hơi nhú mày.

Khác với Schneider, vóc người Tỉnh Điện thập phần cân xứng, tướng mạo cũng không có chỗ nào đặc thù, đặc điểm duy nhất là râu mép của hẳn.

Vùng cằm và hai bên khóe miệng của Tỉnh Điện cũng không để râu, duy nhất phía dưới mũi, lại để một dùm râu mép, nhìn thật chói mắt.

Làm người phụ trách Sơn Khẩu Tổ tại Los Angeles, quyền lợi của Tỉnh Điện trong nội bộ Sơn Khẩu Tổ không tính là quá lớn, cao lắm cũng chỉ là đại quan của một vùng, so với Biên Đẳng Thắng tại Thượng Hải cũng có thân phận không khác nhau. Chỉ bất quá, hẳn sống tại Los Angeles thoải mái hơn Biên Đẳng Thắng ở Thượng Hải rất nhiều.

Nguyên nhân đơn giản, đó là Tiêu Thanh Sơn thập phần bài ngoại, hơn nữa thủ đoạn có chút rất cao.

So sánh mà nói, Los Angeles có quá nhiều bang hội, người từ bên ngoài đến cũng nhiều, dẫn đến việc gia tộc mafia không cách tiêu diệt sạch các hắc bang, chỉ đành lũng đoạn những vụ làm ăn kiếm được nhiều tiền nhất.

Hai năm trước Tỉnh Điện đến Los Angeles, hẳn đến cũng không làm Sơn Khẩu Tổ triệt để đứng vững gót chân tại Los Angeles, đừng nói chống nổi với gia tộc mafia, dù là Hoa Nhân Bang và Phi Châu Bang ngày trước cũng không bằng.

Điều này khiến cho đại lão Sơn Khẩu Tổ cường liệt bất mãn. Mắt thấy so sánh với Phi Châu Bang đã thâm căn cố đế tại nước Mỹ và Hoa Nhân Bang, lực lượng bạch đạo tại nước Mỹ mạnh hơn rất nhiều. Sơn Khẩu Tổ đi qua cách thẩm thấu của gia tộc mafia, lợi dụng kinh tế thẩm thấu, thẩm thấu không ít quan viên chính giới của nước Mỹ, đương nhiên, quyền lợi của những quan viên này cũng không tính quá lớn, so với những nhân vật do Gambino gia tộc xếp vào quân chính lưỡng giới thì còn kém hơn nhiều lắm.

Dưới tình hình này, áp lực của Tỉnh Điền rất lớn.

Thế cho nên trước khi Lý Dật đến Los Angeles, Tỉnh Điền bởi vì không quen nhìn thấy vẻ kiêu ngạo bệ vệ của Đường Hổ, phải người bắt đi nữ nhân của Đường Hổ, cưỡng gian cho tới chết. Nỗ lực gây xích mích giữa Phi Châu Bang và Hoa Nhân Bang.

Sau đó, mưu kế của hắn thất bại, thế nhưng Hoa Nhân Bang và Phi Châu Bang vẫn đánh nhau một trận!

Chỉ là làm Tỉnh Điền không ngờ chính là, trong vòng hai ngày Phi Châu Bang lại bị xóa tên tại Los Angeles, mà Hoa Nhân Bang cơ bản cũng không hề tổn thất.

Kết quả như vậy tuy giúp Sơn Khẩu Tổ cướp được không ít địa bàn, thế nhưng còn kém quá xa với mục đích của Tỉnh Điền.

Mặc dù như vậy, Tỉnh Điền cũng không có biện pháp gì tốt hơn, nhất là đoạn thời gian vừa rồi là lúc bị tảo hắc, hắn cũng không dám lơ đãng.

“Nghĩ biện pháp kết nối với tên tiểu tử kia.” Tỉnh Điền hí hóp mắt nhìn chằm chằm Lý Dật, nhẹ giọng nói với cô bạn gái bên cạnh: “Mặc kệ cô dùng tiền cũng tốt, dùng mỹ nhân kế cũng tốt, hoặc là biện pháp nào khác, phải đáp tuyền với hắn!”

“Tỉnh Điền quân, ngài muốn đột phá từ nội bộ của Hoa Nhân Bang?” Bạn gái của Tỉnh Điền là một nữ nhân Nhật Bản, tướng mạo, khí chất đều thượng đẳng, đương nhiên nàng có thể trở thành nữ nhân của Tỉnh Điền, trọng yếu nhất là dựa vào ý nghĩ.

Khóe miệng Tỉnh Điền hiện lên dáng tươi cười băng lãnh: “Trung Quốc có câu ngôn ngữ rất hay, tên tiểu tử vốn đã sớm bắt hòa với Đường Hải, đây là nơi đột phá của chúng ta!”

“Hiểu được, Tỉnh Điền quân.” Nữ nhân nhẹ nhàng gật đầu, ánh mắt dừng lại trên người Lý Dật. Tựa hồ như đang suy tư nên dùng thủ đoạn gì đột phá Lý Dật.

Mặt khác một bên, một nam nhân thuộc Lạp Đình Bang thân hình cao lớn vẫn đang dừng ánh mắt trên người Lý Dật không hề dời đi.

Nam nhân có mái tóc dài màu nâu, mái tóc xõa trên vai, nguyên bản những nam nhân có hình dáng như vậy đều sẽ đi làm nghệ thuật.

Thế nhưng tướng mạo âm trầm của nam nhân cùng hai chữ nghệ thuật dù có dùng tám gậy trúc cũng không đánh chung lại một chỗ, mũi cao, đôi mắt ưng, gò má cao. Nam nhân thuộc về loại bỏ vào trong đám người đều là loại người chói mắt nhất.

Đương nhiên, đối với người của thế giới ngầm Los Angeles mà nói, nam nhân có sự đặc sắc nhất chính là âm thanh giọng nói của hắn.

Đã từng có người nói, râu trên mặt một nam nhân nhiều ít sẽ đại biểu kích thích tố của giống đực ở người đàn ông có nhiều hay không.

Nguyên bản, nam nhân có râu quai nón, hơn nữa cao to uy mãnh, ứng với loại hình nam nhân có khí chất đàn ông mạnh nhất.

Mà người đàn ông có vị đàn ông mạnh nhất dưới tình huống thông thường, thanh âm luôn rất thô lỗ.

Thế nhưng nam nhân tên Robben của Lạp Đình Bang đã phá vỡ thường thức, thanh âm của hắn rất nhỏ, có lẽ có thể dùng từ âm nhu để hình dung. Nếu như muốn tìm một loại phương thức để hình dung cho thỏa đáng, đó chính là, trong phim cổ trang, thanh âm của thái giám trong hoàng cung vốn y hệt như hắn.

Thanh âm Robben vì sao trở thành như vậy, điều này không người nào biết được, bất quá tại thế giới ngầm của Los Angeles không ai dám quên đi nam nhân này, hắn được xưng là con rắn độc của Lạp Đình Bang, âm nhu nhưng trí mạng.

Không ai biết người chết trong tay rắn độc của Lạp Đình Bang là bao nhiêu, thế nhưng có người nói rắn độc của Lạp Đình Bang từng ném không ít địch nhân của hắn xuống biển rộng nuôi cá mập.

Nguyên bản, tại Los Angeles ngoại trừ gia tộc mafia, những hắc bang khác không thể đụng vào ma túy, thế nhưng Lạp Đình Bang lại là một ngoại lệ.

Thành viên của Lạp Đình Bang toàn bộ đều do người Châu Mỹ Latinh cấu thành. Mà Châu Mỹ lại có một nơi sản sinh ma túy chẳng khác gì Tam Giác Vàng của Á Châu.

Dưới tình hình này, người của Lạp Đình Bang đều chiếm địa lợi nhân hòa hai điểm, tự nhiên sẽ không bỏ qua khối bánh ngọt ma túy, đương nhiên, bọn họ làm ăn thập phần cẩn thận, cũng không làm cho gia tộc mafia chú ý tới.

201. Chương 189: Thiên Thời Địa Lợi Nhân Hòa

cô gái kia rất rõ ràng ý tứ của Robben. thu nhập lớn nhất của Lạp Đình Bang đến từ ma túy, nếu Hoa Nhân Bang, SƠN Khẩu Tổ cùng Lạp Đình Bang cả ba bang hội lại mất đi một trong ba, như vậy gia tộc mafia sẽ gia tăng lực chú ý đối với hai bang hội còn lại, dưới loại tình huống này, Lạp Đình Bang còn muốn tiếp tục làm vụ buôn bán ma túy chỉ là chuyện nằm mơ mà thôi.

Đây cũng là nguyên nhân mà Lạp Đình Bang cũng không muốn mở rộng địa bàn, tăng cường thực lực. Robben không thiếu dã tâm, nhưng hắn nhìn Xa, hắn lo rằng các đại hắc bang tại Los Angeles tự giết lẫn nhau, người có lợi cuối cùng là gia tộc mafia.

Bất quá, hắn không có nghĩ đến chính là, trong tương lai không Xa, những hành động của Lý Dật phá vỡ cái nhìn của hắn! Thậm chí. thành tựu do Lý Dật chế tạo làm vỡ kính mắt của mọi người! Sau này, một vị học giả chuyên môn hoàn thiện sách giáo khoa về mafia nước Mỹ đã Viết trong sách: Nếu như nói đến ông trùm Feier Luo các đảo Sicily của Ý là vĩ đại, bất hủ. dám làm dám chịu. thì thủy tổ hắc bang hiện đại Lý Dật đến từ phương đông viễn cổ là ông trùm mafia đỉnh cao mà toàn bộ giới hắc bang vô pháp siêu Việt!

Lý Dật cũng không rõ ràng những gì Tỉnh Điện và Robben đang tính toán, hắn vẫn tiêu sái đi theo Seaman đến gặp những nhân vật trong Xã hội thượng lưu, lúc nói chuyện với bọn họ không ngừng bài ra dáng tươi cười vô cùng thân ái.

Mà Seaman Xác thực là một người thập phần có thể lực. Bị bức bách dưới áp lực của AndreW Luofu. Seaman lúc giới thiệu Lý Dật thường hay dùng từ “bạn của tôi” để giới thiệu Lý Dật.

Bạn của tôi

Ba chữ rất phổ thông, nếu như từ trong miệng người thường nói ra, không có bất luận giá trị gì. Mà ba chữ này từ trong miệng Seaman nói ra, ý nghĩa đã hoàn toàn khác hẳn. Làm ông trùm thế giới ngầm của Los Angeles, ba chữ “bạn của tôi” được Seaman nói ra. mỗi chữ giá trị ngàn vàng!

Cho nên không chút nào khoa trương nói, trong số những khách nhân tham gia tụ hội trong đại sảnh, có thể để Seaman dùng ba chữ “Bạn của tôi” để Xưng hô giới thiệu cũng rất ít không có mấy.

Hiệu quả cách làm của Seaman thập phần rõ ràng, những khách nhân nghe được Seaman trịnh trọng giới thiệu Lý Dật như vậy. bọn họ tự nhiên không dám chậm trễ Lý Dật.

Dưới loại tình hình này, trong chớp mắt Lý Dật trở thành tiêu điểm trong đại sảnh. Nhưng Lý Dật vẫn cố ý phóng thấp tư thái, siêng năng cùng những vị quan khách trong Xã hội thượng lưu nói chuyện, bởi Vì hắn rõ ràng ngày sau sẽ cần đến những người này rất nhiều.

Tộc trưởng của Gambino gia tộc đã từng tích góp từng chút nhân tình, sau đó đến thời gian thích hợp, làm cho những người đó trả lại phần nhân tình này. Seaman giới thiệu không đủ để nhượng các khách nhân trong đại sảnh thiếu nhân tình của Lý Dật. nhưng đủ cho Lý Dật quen biết với bọn họ.

Như vậy là đủ rồi

Đương nhiên, Seaman cũng không phải giới thiệu Lý Dật cho toàn bộ mỗi người quen biết, hấn chỉ giới thiệu một ít người có thân phận và địa vị nổi bật. loại mặt hàng như Tỉnh Điền và Robben, Seaman không có tâm tình đi giới thiệu, bởi vì bọn họ còn chưa đủ tư cách.

Hơn nữa theo Seaman Xem ra, hành động của hấn đã có thể cho những người đó hiểu rõ ngày sau nên làm như thế nào.

Nhìn Lý Dật thành thạo Xen kẽ giữa những nhân vật đó, Seaman tựa hồ có chút hiểu được nguyên nhân AndreW Luofo làm như vậy, mà trên thực tế. hấn không rõ, Lý Dật cũng không biết, người duy nhất hiểu rõ chỉ có một mình AndreW mà thôi. Seaman không giới thiệu những nhân vật không đủ thân phận cho Lý Dật, thế nhưng những người này cũng chủ động đến chào hỏi Lý Dật. Trong đó Robben cũng là một người

Robben lúc đến chào hỏi Lý Dật, cũng không mang theo bạn gái của hấn, mà một mình đi tới. Đối với Robben, Kroff từng nói cho Lý Dật, theo cách nói của Kroff, thực lực Lạp Đình Bang tuy rằng không bằng SOn Khẩu Tổ, thế nhưng khả năng của Robben mạnh hơn Tỉnh Điền tuyệt đối.

Đối mặt Robben, Lý Dật không hề lộ ra chút tư thái kiêu ngạo, hấn thập phần rõ ràng, hấn có được những sự tôn trọng này là do AndreW cấp cho hấn, kế tiếp, hấn muốn làm chính là đi qua nỗ lực làm những người này ngày sau tiếp tục tôn trọng hấn.

“Lý tiên sinh, nhìn thấy ngài là một chuyện vô cùng vinh hạnh.” Robben đi tới trước người Lý Dật, dùng thanh âm âm nhu nói: “Nguyên lần trước thủ hạ của tôi phát sinh Xung đột với người của ngài, tôi hấn nên đi gặp ngài, chỉ là lúc đó thật sự có việc gấp, vô pháp thoát thân, còn thỉnh thứ lỗi.”

Robben khách khí làm Lý Dật nhiều ít có chút kinh ngạc, hấn nhìn chăm chăm người trước mặt, thoát nhìn thô cuồng nhưng rất âm nhu, mỉm cười nói: “Robben tiên sinh quá khách khí. sự tình lần trước chỉ là một sự hiểu lầm mà thôi.”

“Đương nhiên, đó chỉ là một hiểu lầm” Lý Dật mở lời làm Robben lộ ra vẻ tươi cười sáng lạn.

Lý Dật vốn còn muốn nói gì đó, lại nghe được điện thoại trong túi rung động một chút, vì vậy hấn nhìn Robben Xấu hổ cười nói: “Xin lỗi.”

Robben lộ ra dáng tươi Cười dễ dàng

Điện thoại đó do Kroff gọi tới. trước khi đến tham gia tụ hội, Lý Dật từng nhờ Kroff nhìn chăm chăm người của Đường Hải. bởi vì từ lúc Đường Hải nói muốn dẫn hấn tới tham gia buổi tiệc, hấn liền nghĩ Đường Hải vốn không hề có lòng tốt gì.

Lý Dật áy náy nhìn Robben cười cười, sau đó đi tới một góc an tĩnh. chuyển điện thoại.

“Lý, đã điều tra rõ ràng, bảo tiêu lão Quỷ của Đường Hải mang theo một lực lượng bí mật đi đối phó bọn Lạp Đình Bang!” Điện thoại vừa chuyển được, bên trong liền lập tức truyền ra thanh âm của Kroff: “Nếu như tôi không có đoán sai, tên tạp chủng kỹ nữ đường là muốn vu oan cho anh, cho anh và bọn Lạp Đình Bang phát sinh Xung đột. Sau đó mượn tay của đám Lạp Đình Bang giết chết anh”

“Cảm tạ anh, Kroff, tôi đã biết.” Kroff báo tin làm Lý Dật có chút khản trương, hấn hiểu được, nếu không phải chính mình cẩn thận, sợ rằng thực sự sẽ trúng phải cái tròng của Đường Hải. Đương nhiên. đối với hấn lúc này mà nói, đây chỉ là chuyện nhỏ. Kroff cũng không biết những chuyện đã Xảy ra với Lý Dật trong buổi tiệc, nghe Lý Dật vừa nói như thế, hấn có chút lo lắng nói: “Lý, anh dự định làm sao ứng phó? Căn cứ tin tức do thủ hạ của tôi truyền đến, người của lão Quỷ đã sắp tới tổ chim của đầu mục số hai Lạp Đình Bang, nếu như để cho bọn họ vu oan thành công, chuyện này sẽ Phiền Phức lắm”

“Yên tâm, Kroff, bọn họ sẽ không thành công đâu.” Lý Dật tự tin nói một câu, sau đó nói: “Được rồi, Kroff, tôi biết anh muốn tốt cho tôi, tôi biết nên làm như thế nào, bất quá hiện tại tôi có chuyện trọng yếu muốn làm, chờ gặp lại tôi sẽ nói cho anh.”

Cắt đứt điện thoại. Lý Dật bỏ điện thoại vào trong túi, sau đó trực Tiếp đi vào đại sảnh.

Trong đại sảnh. sau khi Robben nói được vài câu với Lý Dật, vốn tưởng Lý Dật cũng sẽ không quay trở lại, bởi vậy khi hắn nhìn thấy Lý Dật hướng hắn đi tới thì hắn liền có chút hưng phấn.

Mặt khác, Đường Hải nhìn thấy tất cả, trong lòng chợt có chút chần chờ. Trước đó, sau khi Đường Hải biết được Seaman sẽ đối phó Lý Dật, hắn gọi điện thoại thông tri cho lão Quỷ thủ tiêu kế hoạch. Sau đó, sự tình phát triển vượt ngoài sự tưởng tượng của hắn, Lý Dật không những không gặp phiền phức, tựa hồ còn được Seaman tôn trọng. Vì thế Đường Hải suy tư mãi. cuối cùng dự định đổ một lần, vì vậy lại gọi điện thông tri lão Quỷ. Có thể nói, đây là lần hành động thứ hai của lão Quỷ. Nếu như ngay từ đầu Đường Hải đừng gọi điện ngăn cản lão Quỷ, sợ rằng đã vu oan thành công.

Lúc này nguyên nhân Đường Hải nghi hoặc là vì lo lắng Lý Dật đã biết gì đó, bất quá vừa nghĩ biểu hiện của lão Quỷ mấy năm nay, nỗi lòng Đường Hải ổn định rất nhiều, hắn nhấc ly rượu, một hơi uống hết dịch thể màu đỏ trong ly.

Mà Lý Dật lại trực tiếp đi tới trước mặt Robben, nói: “Robben tiên sinh, tôi có chuyện trọng yếu muốn nói với anh, Xin đi theo tôi.”

Đang khi nói chuyện, Lý Dật thâm ý liếc mắt nhìn nữ nhân đứng bên cạnh Robben, ý tứ như muốn nói cho Robben, không nên mang theo bạn gái. Robben vốn là người thông minh, hắn liền đọc hiểu ý tứ biểu đạt trong ánh mắt của Lý Dật. nói khẽ với bạn gái bên cạnh, theo Lý Dật đi tới một góc tương đối an tĩnh.

“Lý tiên sinh, chẳng hay ngài muốn nói chuyện gì với tôi?” Tuy rằng Robben dựa theo lời Lý Dật đi tới, thế nhưng trong lòng cũng rất nghi hoặc mục đích khi Lý Dật gọi hắn ra đơn độc nói Chuyện

Lý Dật nhìn thẳng con mắt Robben, gần từng chữ: “Robben tiên sinh, lập tức gọi điện thoại thông tri thủ hạ của anh Andros, bảo hắn rời khỏi chỗ đang ở.”

Andros, đầu mục số hai của Lạp Đình Bang. Lý Dật vừa nói làm trái tim Robben chợt nhảy lên, hắn híp mắt, nghi hoặc nhìn chằm chằm Lý Dật, âm nhu mà hỏi thăm: “Lý tiên sinh, ngài đây là ý tứ gì?”

Hiển nhiên, Lý Dật nói làm Robben cảm thấy khó tin. Lý Dật cũng không nhiều lời vô ích với Robben, bởi vì hắn biết thời gian cấp bách: “Robben tiên sinh, tôi không giấu diếm anh, lão Quỷ bên người Đường Hải anh bạn đã biết, hắn là một người rất giỏi. hiện tại hắn mang theo một đám người đang trên đường đi ám Sát thủ hạ của anh đó”

Lần thứ hai nghe được Lý Dật nói, biểu tình Robben thay đổi, vẻ mặt hắn ngạc nhiên trừng mắt nhìn Lý Dật, tựa hồ có chút không tin Lý Dật nói!

“Chết tiệt, Robben, anh nghe, tôi và Đường Hải bất hòa, chuyện này anh cũng rõ ràng.” Lý Dật có chút căm tức, bất quá vẫn đề thấp thanh âm như cũ: “Hắn muốn diệt trừ tôi cũng không phải là chuyện một hai ngày, chỉ là hắn kiêng kỵ hậu trường của tôi, nên không dám tự mình động thủ.”

“Cho nên hắn phái lão Quỷ bên người đi đối phó người của anh, sau đó vu oan cho tôi, nhường hai người chúng ta đấu nhau!”

Lần này. Robben liền há to miệng.

Bất quá hắn dù sao cũng là kiêu hùng một phương, rất nhanh liền khôi phục lãnh tĩnh, hắn nhìn chằm chằm Lý Dật nói: “Vì sao anh phải giúp tôi?”

“Bởi vì tôi không muốn làm quân cờ cho Đường Hải.” Lý Dật lạnh lùng nói: “Mặt khác tôi nhắc nhở anh, hậu trường của tôi chỉ cần nói một câu, anh phải rút ra khỏi Los Angeles.”

Hiển nhiên, đã tới thời khắc nguy cấp, Lý Dật cũng không lo lắng được nhiều như vậy nữa, lần thứ hai sử dụng mưu kế “cáo mượn oai hùm”.

202. Chương 190: Em Muốn...một Đêm!

Chỉ là hắn hiểu kỳ chính là, Lý Dật đã có năng lượng lớn như vậy, vì sao không trực tiếp đi đối phó Đường Hải? Còn nữa hắn nghĩ Lý Dật viện lý do giúp hắn cũng có chút gượng ép, dù sao Lý Dật cũng có thể giải thích nếu đã bị lão Quỷ thành công vu oan.

Hắn không biết chính là, cho tới nay Lý Dật đều là cáo mượn oai hùm, luận hậu trường, AndreW Luofo miễn cưỡng cũng có thể nhưng khi gặp chuyện chân chính liên quan tới lợi ích, AndreW có giúp Lý Dật hay không, trong lòng Lý Dật cũng không chắc. . .

Về phần Lý Dật giải thích trước vụ vụ oan, một là sợ bị vu oan rồi mới giải thích sẽ có chút phiền phức. trọng yếu hơn là. những người khác không biết chuyện Lạp Đình Bang buôn lậu thuốc phiện, thế nhưng Lý Dật thập phần rõ ràng. Dù sao, nơi phát ra tình báo của Lý Dật chính là Kroff, mà Kroff từ ý nghĩa nào đó mà nói đại biểu cho cục điều tra liên bang của toàn bộ nước Mỹ. Mạng lưới tình báo của các đại gia tộc mafia đúng là kinh khủng, thế nhưng so sánh với cục điều tra liên bang, vậy phải thua kém hơn rất nhiều. Cho nên không chút nào khoa trương nói. trong tay Lý Dật nắm bắt tử chứng của Lạp Đình Bang, đợi khi thời cơ chín mùi đem tin tức này để lộ cấp cho ủy ban mafia, như vậy không đợi Lý Dật động thủ, bọn Lạp Đình Bang cũng sẽ cút ra khỏi Los Angeles.

Đương nhiên, hiện tại thời cơ còn chưa thành thực. Trong lòng tuy nghi hoặc dụng ý của Lý Dật, thế nhưng sau khi suy nghĩ thật nhanh, Robben cũng gọi điện thoại thông tri cho Andros, đồng thời cho Andros phái người đi điều tra chân tướng.

Thấy Robben cắt đứt điện thoại, Lý Dật quay Xa Xa nhìn Đường Hải vẫn đang quan tâm hắn và Robben nói Chuyện lộ ra về mỉm cười, dáng tươi cười phẳng phất như nói cho Đường Hải: Lão già, tuy rằng ta chỉ là cáo mượn oai hùm, thế nhưng hiện tại chiếm cả thiên thời địa lợi nhân hòa, người dựa vào cái gì theo ta đâu?

Sống giữa hai kiếp người, cũng giống như trong lòng là một mảnh hỗn độn, không biết lúc trước gặp phải chuyện gì đến, một giây sau chuyện gì sẽ phát sinh. Cuộc sống luôn luôn tràn ngập những chuyện ngoài dự liệu. Nếu cần hình dung chuyện đêm nay Lý Dật gặp được, như vậy theo những lời của Seaman cũng thập phần thỏa đáng.

Trước khi đến gia tộc Gambino. Lý Dật một lòng tưởng rằng sẽ gặp mặt AndreW Luofo, tuy nhiên hắn không có trông thấy thân ảnh của AndreW mà lại gặp được Mộ Dung Tuyết. hơn nữa còn bởi vì nàng mà đắc tội Johnson. Seaman vì muốn ông chủ vui vẻ, nên âm thầm uy hiếp Lý Dật, những thực không ngờ cuối cùng AndreW lại ra mặt, một cú điện thoại hoàn toàn giải quyết vấn đề, còn hắn thì được mang tiếng là cáo mượn oai hùm?

Lúc buổi tiệc kết thúc thì cũng đã hơn mười một giờ tối.

Lý Dật không rời đi cùng Đường Hải, mà tìm Đường Hải nói chuyện kêu hắn trở về một mình. Đối với yêu cầu của Lý Dật, Đường Hải tự nhiên sẽ không nói nữa chữ “Không”,

thậm chí trong mắt hắn Xem ra, thời gian sau này Lý Dật mà còn đi chào hỏi hắn thì quả thực là muốn giết hắn rồi. Lúc Đường Hải rời đi, sắc mặt phi thường khó coi, tựa như hắn đã nhận được tin tức do Lão Quý thông tri, chuyện tình vụ oan không có thành công.

Điều này khiến cho trong lòng hắn càng thêm lo lắng. Bởi theo thân phận hiện tại của Lý Dật, nếu như hắn trở mặt cùng với mình cũng chưa chắc đã rơi vào thế hạ phong, thậm chí phần thắng còn cao hơn một chút. Lợi thế duy nhất của Đường Hải là đại bộ phận những thành viên trong Hoa Nhân Bang đều trung tâm với hắn, mà Lý Dật mặc dù có hậu phương vững chắc nhưng uy vọng trong bang hội vẫn còn kém hắn nhiều. Thế nhưng hắn cũng biết thứ mà Lý Dật tối muốn có được cũng chính là uy vọng, chỉ cần đủ uy vọng là sẽ danh chính ngôn thuận lật đổ địa vị của hắn.

Lợi thế này nhiều ít cũng làm cho Đường Hải sống dễ chịu hơn, nhưng hắn phi thường rõ ràng, phải nhanh chóng nghĩ biện pháp thủ tiêu Lý Dật. Trước kia hắn không nghĩ nuôi hổ sẽ gặp nạn, nhưng mà hiện giờ đầu hổ đã hoàn toàn to lớn, có được răng nanh sắc bén. nuôi không cẩn thận, nó sẽ Xé nát chính mình. Tuy nhiên hắn không hiểu, Lý Dật cùng hắn không phải là long hổ đầu, mà là rắn nuốt voi

Trong lúc Lý Dật cùng Seaman đi ra ngoài bãi đậu Xe, thì lại gặp phải Johnson. Johnson ngồi trên một chiếc Rolls-Royce phong cách màu bạc, sau khi chứng kiến Lý Dật bước tới liền mở cửa Xe. Đi Xuống, đứng nguyên tại chỗ thần tình mỉm cười nhìn Lý Dật, cái thói quen tập quán mỉm cười che giấu nội tâm của hắn thực cao siêu, không một ai biết trong lòng hắn đang suy nghĩ cái gì.

Chứng kiến Johnson, vẻ mặt Seaman nhiều ít có chút không được tự nhiên, nguyên bản đầu hắn muốn thông qua bức bách Lý Dật để chiếm hảo cảm của Johnson, cuối cùng nữa đường gặp phải Andrew Loufu Xông ra chém giết, làm cho hắn không thể không thay đổi phương châm Hiện tại chạm mặt Johnson. trong lòng hắn cũng có chút hổ thẹn, nhưng hơn nữa còn lo lắng Johnson sẽ tức giận, bởi hắn hiểu được với năng lực của Johnson không có khả năng không biết ám muội trong chuyện này.

Bất quá Seaman tựa như đã lo lắng thái quá Johnson cũng không có phô trương mặt lạnh, mà mỉm cười nhìn hắn nói: “Chú Seaman, chắc rằng ngài con nhiều khách hàng cần phải đưa tiễn, mau đi chào hỏi bọn họ thôi, không cần phải Xen vào chuyện giữa chúng ta. Tôi muốn nói chuyện riêng tư cùng Lý tiên sinh một chút.”

Nhìn nụ cười nhả nhện trên gương mặt của Johnson. Lý Dật không thể không bội phục hắn có hàm lượng tu dưỡng thật tốt, ít nhất ở bên ngoài là như vậy. Nếu như Johnson đem phần tu dưỡng này dùng trên ứng biến mưu kế, tuyệt đối sẽ trở thành một đối thủ đáng sợ.

“Hiểu rồi, thiếu gia.” Seaman gật đầu rồi đi, trong con ngươi lóe ra quang mang kích động, Johnson không có trách tội mình, đây là chuyện tình nằm ngoài dự liệu của hắn.

Seaman rời đi, Johnson vẫn chưa mở miệng luôn, mà chăm chú đánh giá Lý Dật. Còn hiện tại. Mộ Dung Tuyết cũng mở cửa kính chiếc Xe thể thao Lamborghini ra, hơi có phần lo âu nhìn nhìn Lý Dật.

Lý Dật đưa cho Mộ Dung Tuyết một cái ánh mắt an tâm đừng nên nóng nảy, sau đó mỉm cười nhìn Johnson nói: “Johnson tiên sinh, không biết anh có chuyện riêng tư gì muốn nói cùng tôi”

“Nếu không để ý, vào trong ô tô của tôi nói chuyện đi, trong ô tô có rượu cùng cafe ngon.” Johnson ảm đạm cười. vươn tay ra hiệu mời Lý Dật.

“Từng có thợ săn nói rằng, đối với bạn bè, ta sẽ mang ra rượu ngon thượng hạng nhất. Con đối với địch nhân, ta sẽ giương cao súng săn.” Lý Dật cảm thán nói: “Tôi nói, trong Xe Johnson tiên sinh hẳn là có súng săn phải không?”

Tuy nói như thế nhưng hắn lại không có một chút hoảng sợ. bước đến bên chiếc Rolls-Royce màu bạc. Ở những năm 2050 chiếc Rolls-Royce màu bạc này đã biến thành giá trên trời. Kiếp trước mặc dù Lý Dật phong quang vô hạn, tuy nhiên hắn không có cơ hội thưởng thức loại đồ cổ này, hiện giờ tự nhiên sẽ không chịu buông tha.

Chứng kiến vẻ mặt của Lý Dật....không chút nào hoảng sợ, Johnson hơi ngần ngại một chút, theo sau mới cười qua đi, theo chân Lý Dật bước vào trong ô tô.

Bảo tiêu của Johnson là một người da trắng thấp bé. Nói đến chuyện này thì người da đen cùng người da trắng đều cao lớn hơn người da vàng, thứ nữa lực lượng cũng cường hãn hơn nhiều. Bỗng nhiên chứng kiến được bảo tiêu của Johnson, Lý Dật khẽ hít mắt lại. Mặc dù gã bảo tiêu này đáng người hơi nhỏ con, nhưng gã lại đem đến cho Lý Dật một loại cảm giác nguy hiểm

Từ sau khi khôi phục được bảy thành thực lực, đã rất ít người có thể làm cho Lý Dật nảy sinh tâm e ngại. Lão Miêu bên cạnh Tiêu Thanh Sơn chính là người thứ nhất, con Lão Quý của Đường Hải thì ngay cả tư cách cũng đều chưa có.

Gã bảo tiêu người da trắng kia sau khi mở cửa Xe, vốn nhìn thoáng qua Johnson nhận chỉ thị, rồi không nói hai lời, nhanh chóng ra khỏi Xe.

Lý Dật nhẹ nhàng bước vào trong ô tô, ngồi trên chiếc ghế bọc da sang trọng, nhưng trong lòng lại đang suy nghĩ mục đích của Johnson muốn nói đến chuyện gì. Johnson theo sau mà bước vào trong ô tô còn gã bảo tiêu của hắn chậm rãi đóng cửa Xe, tiếp theo như bóng u linh biến mất trong đêm đen

Sau khi Johnson vào trong khoang Xe, ban đầu mở tủ lạnh cầm chai rượu vang ra, đứng tư thế tao nhã rót hai ly, đem một đĩa sang cho Lý Dật. Lý Dật cũng không khách khí mà tiếp nhận ly rượu.

Johnson mỉm cười, đồng thời hướng Lý Dật làm ra một cái động tác chạm ly. Lý Dật cũng tỏ vẻ một chút, sau đó nhẹ nhàng thưởng thức rượu vang. So sánh cùng Lý Dật mà nói, động tác Johnson uống rượu càng

thêm chuyên nghiệp và tao nhã. giữa lúc rượu vang tiến qua cổ họng chui vào trong bụng, Johnson nhìn không được nhắm chặt mắt lại. trên khuôn mặt anh tuấn lộ ra loại biểu tình hưởng thụ.

“Johnson tiên sinh, chẳng biết anh muốn cùng tôi nói chuyện gì vậy?” Lý Dật tay phải nhẹ nhàng nâng ly thủy tinh, khẽ đung đưa, chất lỏng trong ly tạo thành một cái lốc Xoáy. nhưng rượu lại không sánh ra bên ngoài nữa giọt.

Chứng kiến Lý Dật hỏi ám muội, Johnson hiểu ý cười, sau đó nói: “Anh cùng chị tôi quan hệ như thế nào?”

“Tôi có thể lựa chọn không trả lời được chẳng?” Lý Dật khẽ cười nói, biểu tình cũng không hề tỏ vẻ kinh ngạc. Hiển nhiên, hẳn sớm đoán trước được Johnson vì Andrew Loufu nên mới muốn nói chuyện riêng cùng mình.

Johnson tựa hồ thực không ngờ Lý Dật sẽ nói như vậy, ánh mắt hơi nheo lại một chút, theo sau đó tươi cười không sao cả nói: “Đương nhiên. anh có quyền không trả lời. Bất quá từ nhỏ tôi rất hiểu con người của chị tôi. Nàng là một nữ nhân phi thường hoàn mỹ, ân, đối với những lão già kia mà nói, thì đúng vậy?”

Hiển nhiên, ngụ ý của Johnson là Andrew Loufu ở trong lòng Johnson có thể không được tính là một nữ nhân hoàn mỹ.

Đối với một công tử phong lưu bay bướm mà nói, một nữ nhân không có tư vị thực nữ, ở trong lòng nhóm người này cho dù cỡ nào cũng không được Xứng danh hai chữ hoàn mỹ! Thậm chí những người khác đều biết, Johnson từ nhỏ đến lớn một mực chưa từng coi Andrew Loufu trở thành nữ nhân

Lý Dật không biết tại sao Johnson lại cảm thán như vậy, nên bảo trì trầm mặc, hẳn hiểu được, dưới tình huống không rõ ràng mục đích của đối phương, tốt nhất là ít mở miệng nói chuyện, càng nói nhiều càng dễ bại lộ nhược điểm của mình. Đương nhiên nếu như nắm bắt được tử huyệt của đối phương, chính mình cũng có thể dồn đối phương vào tử lộ

“Ừm, có thể nghe tôi nói như vậy, anh có chút mất hứng. Bất quá tôi cũng nói thật lòng, ở trong mắt những lão già kia cùng nam nhân khác, chị của tôi đúng là thiên tài kinh doanh và còn là một nữ nhân tràn ngập sức quyến rũ. Nhưng ở trong mắt tôi, khụ khụ...” Johnson nói đến đây thì ngừng lại một chút, sau đó ngoái cổ sang nhìn Lý Dật, nhỏ giọng nói: “Lý tiên sinh, chị của tôi, có phải đã nảy sinh tình cảm đối với anh hay không?”

Giờ khắc này, Johnson không hề giống một vị quý tộc thanh nhã như lúc trước, mà ngược lại, biến thành một cậu bé nghịch ngợm, vì muốn rình coi chuyện riêng tư của chị mình mà trở nên lém lỉnh.

Nói thực, Lý Dật cũng không ngờ, Johnson sẽ bởi vì Andrew Loufu mà biến thành cái dạng này. Thế nhưng hẳn không biết là, từ nhỏ đến lớn Johnson không sợ trời không sợ đất, chỉ kiêng kị riêng Andrew mà thôi. Đương nhiên, nếu muốn hẳn quản lý sự tình trong gia tộc thì Xin miễn đi. Dùng quan niệm của Johnson mà nói: “Thượng đế đã cho ta điều kiện vĩ đại như vậy, ta không đi làm yên lòng tâm linh của những mỹ nữ yếu đuối, mà lại đem thời gian lãng phí ở trên chuyện tình sinh ý gia tộc, đó chẳng phải là đã cô phụ hi vọng của Thượng Đế hay sao? Chẳng phải là đã tiết độ thần linh sao?”

Sở dĩ Johnson tò mò bởi vì từ nhỏ người chị của mình đối với nam nhân đều không có hứng thú, luôn luôn thờ ơ lạnh nhạt, khuôn mặt lúc nào cũng lạnh lùng như băng tảng, thậm chí Johnson còn nghĩ. liệu bà chị của mình có phải đã mắc chứng bệnh lãnh đạm hay không nữa?

Đối với tâm tư của Andrew Loufu, Lý Dật cũng không hiểu rõ ràng lắm, nên trầm ngâm qua đi, Lý Dật vẫn lựa chọn giả ngu: “Thật Xin lỗi, Johnson tiên sinh, tôi không hiểu anh đang nói đến chuyện gì.”

“Oh, Lý tiên sinh, anh không cần phải lo lắng, cũng đừng hiểu lầm tôi. Tôi không có ý gì khác, chỉ là đối với chuyện này phi thường tò mò mà thôi. Coi như chị của tôi thích anh, tôi cũng sẽ không đi kể cho Mộ Dung Tuyết đâu! Tuy rằng tôi thích chinh phục mỹ nữ, nhưng tôi thường chinh phục quang minh chính đại, không ưa dùng thủ đoạn cặn bã.” Johnson nói mang đậm chất phong độ nam nhân.

Vừa nghe Johnson nói như vậy, Lý Dật trầm ngâm một hồi, tiếp theo vẫn lắc lắc đầu.

“Chị tôi không thích anh?” Johnson lập tức truy hỏi: “Hay là anh không biết?”

Nguyên bản Lý Dật không rõ ràng, nhưng khi nhìn biểu tình khẩn trương của Johnson, thì dứt khoát nói dối: “Chị của anh không có khả năng thích tôi được.”

Câu nói của Lý Dật làm cho Johnson hơi sững sờ, theo sau đó vẻ mặt kì quái tự nhủ: “VẬY thì thực lạ thường! Từ thuở nhỏ chị của tôi chưa từng nổi giận đối với tôi. Nhưng...mẹ kiếp...Thế nhưng lúc này nàng cư nhiên vì anh mà phát hỏa!”

Nói đến chuyện này, biểu tình của Johnson có chút ủy khuất. Theo lý nào mà nói thì dường như Johnson vẫn còn mang tính trẻ con, đương nhiên, chỉ thời gian khi đối mặt cùng với Andrew Loufu thì mới biểu hiện ra ngoài.

Trong lúc Johnson lâm bầm tự nhủ, Lý Dật một mực bảo trì trầm mặc, bất quá thông qua buổi nói chuyện này. Ấn tượng của Johnson ở trong lòng Lý Dật cũng chuyển biến tốt đẹp hơn rất nhiều. Hiển nhiên, cùng bản chất công tử phong lưu thường ngày có khác nhau

” Mẹ kiếp, ban đầu tôi con tưởng rằng anh có bản lĩnh của gái gì đấy, tán tỉnh được Tuyết rồi lại tán thêm cả chị tôi. Còn đang muốn theo anh học tập, cuối cùng không ngờ lại thành như thế này.” Khi Johnson nói đến chữ “Tuyết” thì diễn cảm hơi có chút mất tự nhiên, bất quá rất nhanh hẳn lại làm ra bộ dạng nghi hoặc, nói: “Anh không chinh phục chị tôi, như vậy tại sao chị của tôi lại vì anh mà phát hỏa đây?”

“Chuyện này, anh phải đi hỏi chị của mình. Tôi không biết.” Lý Dật muốn tăng cường sức thuyết phục nên bổ sung. nói: “Đương nhiên, tôi có âm thầm làm một phi vụ giao dịch cùng chị của anh. Cái này đề cập đến lợi ích của gia tộc Gambino các người, có lẽ bởi chuyện này mà Andrew mới thế đi!”

Trên thực tế, nửa câu sau Lý Dật cũng là nói ra nghi hoặc trong lòng.

Ở trong suy nghĩ của hắn, tuy rằng lần trước chính hắn đã thông báo cho Andrew Loufu biết kẻ nội gián nằm phục trong gia tộc Gambino. Nhưng một câu nói nội gián cũng không thể hoàn toàn điều tra rõ ràng kẻ đó muốn phản bội.

AndreW Loufu lúc trước trợ giúp hắn, có lẽ cũng vì nguyên nhân không công tặng cho hắn nhất cử tam tứ tiện...Chờ ngày sau tìm hắn thu lợi tức. Đương nhiên vấn đề này chỉ là một cái ý niệm nhất thời thoáng qua trong đầu, về phần tại sao Andrew Loufu lại giúp chính mình, hắn đến giờ phút này vẫn không thông suốt. Có thể trên thế giới này, chỉ có bản thân AndreW mới tỏ tường được nguyên nhân chân chính.

Biểu hiện của Lý Dật làm cho Johnson nhiều ít có chút thất vọng. hắn thở dài nói:“ Được rồi, Lý tiên sinh. không chậm trễ thời gian của anh nữa.”

Nói đến đây Johnson có vẻ không cam lòng, nói tiếp: “Lý tiên Sinh, tuy rằng ấn tượng của tôi đối với anh không sai. Bất quá tôi sẽ không buông bỏ theo đuôi Tuyết, bởi vì nàng chính là nữ nhân đầu tiên khiến cho tôi động tâm.”

“Tôi cũng vậy!” Lý Dật mỉm cười, sau đó nâng ly rượu lên. cùng ly cùng Johnson một cái.

Lúc này đây hai chiếc ly đụng vào nhau. trong ô tô vang lên một tiếng động thanh thúy, theo sau Lý Dật một hơi đem rượu vang tươi vào trong bụng. mà Johnson vẫn như cũ nhẹ nhàng nhấp từng ngụm nhỏ. Đối với một quý tộc luôn luôn yêu cầu tác phong bên ngoài mà nói, chắc chắn Johnson sẽ không uống rượu như vậy, coi như tâm tình bất hảo cũng sẽ không.

Lý Dật không muốn cùng Johnson lãng phí thời gian, mà trực tiếp Uống Xong rượu, ra khỏi Xe.

Trong khi Lý Dật bước Xuống Xe, ở một nơi bí mật gần đó gã bảo tiêu người da trắng giống như quỷ mặt xuất hiện ở trước cửa ô tô. Chứng kiến Lý Dật bước ra, hắn mở cửa Xe chen vào bên trong, một loạt hành động phi thường lưu loát.

Lý Dật không có đem lực chú ý đặt ở trên người gã bảo tiêu này. Tuy rằng gã mang đến cho hắn chân khí nguy hiểm, nhưng Lý Dật vẫn tin tưởng chỉ trong vòng năm chiêu sẽ tiến đối phương đi chào Satan, mấu chốt chính là hắn không cho rằng mình sẽ phát sinh Xung đột cùng với gã bảo tiêu này.

“Johnson muốn nói chuyện gì cùng anh vậy?” Chứng kiến Lý Dật ngồi vào trong Xe, Mộ Dung Tuyết biểu tình tò mò hỏi. Phần lớn nữ nhân đều mang tâm lý bất quá, Mộ Dung Tuyết mặc dù là đại minh tinh nổi tiếng nhất toàn cầu cũng không có ngoại lệ.

Lý Dật tự nhiên sẽ không đem chuyện tình của Andrew Loufu nói cho Mộ Dung Tuyết, bởi thế tùy tiện viện cớ: “Không có gì, chỉ hàn huyên đôi câu mà thôi.”

Thấy Lý Dật không muốn nói, Mộ Dung Tuyết tuy trong lòng vẫn còn tò mò như cũ, nhưng nàng không dám gắng hỏi, mà khởi động ô tô, đồng thời yêu mị tròng mắt liếc hắt một cái, Từ khi nào anh đã học được cách nói dối thế?”

Nhìn bộ dạng tức giận của Mộ Dung Tuyết, làm cho Lý Dật không khỏi buồn cười nhin không được khe cười mỉm. . .

Mộ Dung Tuyết hừ lạnh một tiếng, sau đó vươn tay ra cấu ở trên người Lý Dật, tiếp theo giống như chim khổng tước kiêu ngạo bình thường, hất chiếc cằm nhỏ nhấc lên cao.

Nhìn biểu tình của Mộ Dung Tuyết, trong lòng của Lý Dật bỗng nhiên trở nên cực kì thoải mái, tựa hồ mỗi áp lực thường ngày nháy mắt bay tuốt lên chín tầng mây. Hắn không khỏi cảm tạ ông trời. tại thời điểm này đã đem Mộ Dung Tuyết đến bên cạnh mình. Đối với Lý Dật lúc này mà nói gặp được Mộ Dung Tuyết cũng như được uống nước cam lộ.

Mộ Dung Tuyết tạm trú ở trong một tòa khách sạn năm sao, đương nhiên nàng cũng không ngụ ở phòng tổng thống Xa Xỉ, mà chỉ thuê một gian phòng bình thường. Lần này Mộ Dung Tuyết đến Los Angeles mở buổi lưu diễn ca nhạc. Lãng Vĩnh Bình không có tự mình dọn đường, ngoại trừ một số danh ca cùng đi với Mộ Dung Tuyết ra, thì Lý Dật còn có người quen, đó chính là “Éo Lả”.

Éo Lả tựa như không sửa được tính tình nữ nhân trên người, hắn mặc một bộ âu phục đỏ tươi. gương mặt trắng nõn như nước. tóc tai phi thường chỉnh tề. Trong chớp mắt trông thấy Lý Dật, Éo Lả đứng sững nguyên tại chỗ há miệng hình chữ O. một bộ biểu tình không thể tin nổi! Hiển nhiên Éo Lả nằm mơ cũng không ngờ được Lý Dật sẽ Xuất hiện ở nơi này.

Mộ Dung Tuyết đoạn thời gian trước vẫn ngày nhớ đêm mong Lý Dật, hiện giờ thực vất vả mới gặp được hắn. như thế nào còn để cho Éo Lả lãng phí thời gian đêm Xuân của mình cùng với Lý Dật được chứ?

“A Khải, tôi muốn cùng Lý Dật nói chuyện riêng, anh quay về phòng của mình, đừng quấy rầy chúng tôi.” Mộ Dung Tuyết nói Xong, không đợi cho Éo Lả kịp phục hồi tinh thần, kéo tay Lý Dật bước vào trong phòng.

203. Chương 191: Một Gã Đại Ngốc

Mộ Dung Tuyết bước vào trong phòng, ngay khi Lý Dật đóng cửa, nàng liền bổ nhào vào lòng của hắn, hai tay gắt gao ôm cổ, đôi môi khiêu gợi chủ động tìm đến hắn. Song thủ của Lý Dật nhẹ nhàng nắm bóp cặp mông vênh cao kia của Mộ Dung Tuyết, dùng sức hôn môi nút lưỡi, đầu lưỡi uốn éo trên đầu ngón tay. Đầu lưỡi của hai người quấn quanh cùng một chỗ, cảnh tượng giống như Song long hí châu bình thường, người truy đuổi, ta trốn tránh. thật sự thiêu đốt mê người. Cùng lúc này, thủ chương của Lý Dật không chút khách khí cởi sạch bộ trang phục dạ hội của Mộ Dung Tuyết, hai tay như có ma lực vuốt ve từ dưới bắp đùi lên, mỗi khi bàn tay nóng bỏng lướt đến đâu, thân hình Mộ Dung Tuyết đều khẽ run rẩy. Khi hai tay hắn tiếp cận địa phương giữa đùi, Mộ Dung Tuyết theo bản năng kẹp chặt hai chân lại, trong lỗ mũi thở ra một luồng hương thơm trọc khí

“Oh” Khi Lý Dật dọc theo làn da thịt bóng loáng kia một đường thẳng tiến đến hoa viên thần bí. Thì Mộ Dung Tuyết thân mình hung hăng run rẩy, theo bản năng mấp máy đôi môi, phát ra một tiếng rên rỉ gọi hồn. Theo sau. nàng đỏ bừng khuôn mặt. thở dồn dập, hai mắt đắm đuối nhìn Lý Dật, dùng thanh âm mị hoặc gọi mời: “Lý Dật, em muốn..cùng anh một đêm”

Tình yêu nam nữ viết ở trên sách báo thường được gọi là trò chơi trí tuệ, nhưng nếu ở trên giường thì sẽ trở thành trận đấu thể lực. Giống như dưới tình huống bình thường mà nói, ở trên giường thể lực của nữ nhân mãnh liệt hơn nam nhân. Đó cũng là bởi vì trước vài lần giao hoan nam nhân có thể đại triển hùng phong, nhưng về sau lại lực bất tòng tâm.

Đương nhiên, Lý Dật không thuộc hàng ngũ nam nhân bình thường. Thể lực cùng tính chất cơ năng vốn có cùng so sánh với nam nhân bình thường, có thể dùng hai chữ biến thái để hình dung. Dưới tình huống như

thể này, Mộ Dung Tuyết thường ngày chỉ tiêu tốn chút điểm mồ hôi ở trong phòng tập thể dục, làm sao có khả năng là đối thủ của Lý Dật được chứ? Huống chi, nàng tập thể dục cũng không phải vì rèn luyện thân thể, mà bởi vì giảm béo.

Đêm nay. Mộ Dung Tuyết phát điên giống như tiểu yêu tinh, nàng không biết mệt mỏi cùng Lý Dật chơi trò chiến tranh nam nữ ở trên giường. Ừ thì nói cho vãn về một chút, thì là trò chơi đấu vật, nữ nhân quần chặt trên người nam nhân, mạnh mẽ giằng co nhau từng giây từng phút.

Cuối cùng Lý Dật và Mộ Dung Tuyết đại chiến bao nhiêu hiệp, chính bản thân hắn cũng không rõ ràng, hắn chỉ nhớ rằng kiểu quan hệ nào hai người cũng đều thử qua, mà lần chót khi Mộ Dung Tuyết lên đỉnh dục tiên dục tử, thì Lý Dật cũng cảm thấy có chút mệt mỏi.

Còn Mộ Dung Tuyết thì sao, nàng thậm chí muốn duỗi thân cũng không có khí lực, trực tiếp ngủ thiếp đi. Đương nhiên tư thế ngủ của nàng phi thường chững tai gai mắt, nếu để cho các fans hâm mộ biết, chỉ sợ sẽ có không ít người lựa chọn nhảy lầu.

Năm ĐÓ. có một đại minh tinh rời khỏi thế gian, đã không ít fans hâm mộ lựa chọn đi theo thần tượng chào hỏi Diêm Vương gia, mà cái tên Mộ Dung Tuyết, so ra vẫn còn lớn hơn vị đại minh tinh kia một chút! . .

Lúc Mộ Dung Tuyết thức giấc, vầng mặt trời đã treo cao cao. thời gian cũng bước sang buổi chiều. Lý Dật còn tỉnh dậy sớm hơn nàng. hắn thông thạo phương pháp ngủ sâu, nói chung ngủ hai ba tiếng thời gian cũng bằng người bình thường ngủ cả đêm Sau khi Lý Dật thức dậy cũng không có nhàn rỗi, hắn thông qua điện thoại bố trí hết thảy. Đối với hắn mà nói, phá hủy giang sơn của Đường Hải chỉ còn là thời gian mà thôi, chờ khi Mộ Dung Tuyết biểu diễn Xong, rời khỏi Los Angeles thì hắn sẽ tiến hành.

Tuy rằng hiện giờ Mộ Dung Tuyết là đại minh tinh nhân khí thịnh vượng, hơn nữa còn được Johnson theo đuổi, nhưng Lý Dật vẫn không dám cam đoan Đường Hải ở tình huống chó cùng rứt giậu sẽ không đánh chủ ý đến Mộ Dung Tuyết. Hiện tại đối với Lý Dật mà nói, hắn có thể lựa chọn đi đổ bỏ cho trẻ con, thế nhưng hắn tuyệt đối sẽ không để nữ nhân bên cạnh mình làm. Không phải là không tin tưởng, mà chỉ cần tắc vô ấy này thôi.

Buổi tối ngày hôm Sau, Mộ Dung Tuyết hoàn thành thuận lợi buổi trình diễn ở Los Angeles. Hiện tại cuộc Sống của nàng quả thực là màu hồng, phi thường được fans hâm mộ ưa chuộng. Buổi công diễn chẳng những thu hút dân Hoa kiều. mà còn hấp dẫn đại lượng người dân nước Mỹ. Cả hội trường vô cùng náo nhiệt, trình độ náo nhiệt không hề thua kém nàng biểu diễn tại Hồng Kông.

“Nữ nhân thiên sứ đến từ phương Đông chinh phục thành phố phồn hoa Los Angeles.” Đây chính là đánh giá của một kênh giải trí truyền thông lớn nhất nước Mỹ đối với Mộ Dung Tuyết. Tuy rằng phần đánh giá này hơi có chút khoa trương, nhưng vô hình trung cũng khẳng định buổi trình diễn phi thường thành công. Hiện giờ Mộ Dung Tuyết quả nhiên danh khí bức người!

“Nàng dùng giọng ca của nữ thần chinh phục toàn bộ khán giả, trong tương lai nàng sẽ đem giọng ca này chinh phục toàn bộ thế giới!” Đây là một kênh truyền thông Châu Âu đánh giá Mộ Dung Tuyết.

Sau khi buổi trình diễn ca nhạc kết thúc, Mộ Dung Tuyết không rời khỏi Los Angeles luôn, mà nàng không đi, Lý Dật cũng không vội. Đoạn thời gian trước thần kinh của hắn thật sự căng thẳng, trước thời điểm tiến hành đại chiến cũng nên thả lỏng tâm tình một chút, huống chi hắn thích cảm giác cùng Mộ Dung Tuyết sống chung một chỗ, không có tâm cơ, có chăng chỉ là khoái hoạt giản đơn. Loại cảm giác này tương tự như lúc hắn sống chung với Hạ Vũ Đình, bất động duy nhất chính là Hạ Vũ Đình khiến cho hắn cảm động tận sâu trong nội tâm, đồng thời nàng cũng tặng hắn một loại tình Cảm yên lặng không gì Sánh được

Cái loại cảm giác này làm cho hắn Thập phần mê luyến, cả thế giới giống như đều ngăn cách hai người bọn họ, thời gian ngừng trôi, mọi thứ đều trở nên cực kì thong thả, cảnh vật cũng phi thường rõ ràng. Lý Dật không biết khi nào mới Có thể hưởng thụ tiếp lại cái loại cảm giác này, nhưng hắn tự nhủ sẽ cố gắng, dùng cố gắng lớn nhất rút ngắn đi thời gian lâu nhất!

Lý Dật không muốn Mộ Dung Tuyết đi còn có một nguyên nhân trọng yếu, bởi vì nàng vừa mới hoàn thành buổi công diễn, hỒn nữa mỗi ngày đều cùng hắn chơi trò đấu vật, thân thể và tâm hồn đều phi thường mệt mỏi.

Cũng bởi vì nàng thật sự mệt mỏi, sau khi chấm dứt buổi công diễn, chiều hôm đó nàng không dám chơi đầu vật cùng với hấn nữa.

Nhưng ngày hôm sau, Mộ Dung Tuyết dường như tỉnh thần, lại giống như mèo hoang ăn thịt người, điên cuồng quần lấy hấn cả một ngày dài. Trải qua hai ngày, đôi tình nhân dường như cũng hiểu sắp đến thời gian chia Xa, cho nên phá lệ quý trọng cơ hội. Làm tình, tâm sự, ngủ, ăn cơm, đó chính là toàn bộ công việc trong hai ngày này của bọn họ.

Sang ngày thứ ba, Mộ Dung Tuyết phải rời đi. Lúc đi, Lý Dật đích thân lái Xe tiễn đưa nàng ra phi trường quốc tế Los Angeles. Trên đường tới phi trường, Mộ Dung Tuyết còn tươi cười giống như tiểu yêu tinh, nhưng sau khi đến phi trường, bỗng nhiên nàng lại rơi vào trầm mặc, cuối cùng khi nàng thông qua trạm kiểm soát thì nước mắt đã không tự chủ được, ướt đầm cả khuôn mặt

Đối với tất cả chuyện này, Lý Dật không nói gì, chỉ dùng ánh mắt.....

Giờ khắc này, Lý Dật kiếp trước được mệnh danh là vua sát thủ, kiếp này bị phụ thân bán rẻ, hai mắt đỏ ửng dọa người. Song hấn vẫn hướng tới phía Mộ Dung Tuyết, bài trừ ra một cái nụ cười thản nhiên. Phút cuối cùng, nàng cũng không giống như nữ diễn viên ở trên ti-vi, kêu rằngG muốn trở lại bên cạnh Lý Dật. mà lựa chọn rời khỏi Los Angeles.

Bởi vì nàng rõ ràng, chính bản thân mình không thể lưu lại, không phải sợ ảnh hưởng đến sự nghiệp của nàng mà bởi vì lo lắng ảnh hưởng đến Lý Dật.

Mấy đêm hôm trước, Lý Dật ở trong trang viên của gia tộc Gambino nói, hàng Có dám buông bỏ sự nghiệp phong quang của mình không. Mộ Dung Tuyết không biết đáp án, nhưng thông qua mấy ngày ở bên nhau, trong lòng nàng sớm đã có đáp án rồi. Nàng biết, nếu như người thanh niên này muốn lưu nàng ở lại bên cạnh, Mộ Dung Tuyết sẽ nguyện ý mà không một cái chau mày.

Bởi vì nàng từng mơ ước, một ngày nào đó sẽ đàn ca khúc Cửu Thục cho một mình nam nhân này nghe...

Về phần nàng cứu thục Lý Dật, hay Lý Dật cứu thục nàng. Chuyện này Mộ Dung Tuyết không biết.

Mộ Dung Tuyết rời đi rồi, nỗi bất an lớn nhất trong lòng Lý Dật cũng được tiêu trừ. Thời gian Lý Dật bước ra khỏi phi trường, ánh mặt trời sáng lạn phá lệ, bởi vì tin tức Mộ Dung Tuyết rời khỏi Los Angeles thập phần bí mật, nên cũng không có phóng viên báo chí bám theo.

Nhận được điện thoại của Lý Dật, Trương Thiết Trụ sớm đã có mặt tại bên ngoài phi trường. Chứng kiến Lý Dật bước ra ngoài, lập tức mở cửa Xe, nhìn Lý Dật bài trừ một nụ cười cõi mở thật thà.

“Đợi lâu chưa?” Lý Dật bước đến bên người Trương Thiết Trụ, mỉm cười vỗ bả vai hấn

Trương Thiết Trụ hàm hậu cười cười, nói: “Không lâu lắm mới một lúc thôi.”

Lý Dật dùng ánh mắt ở trên người gã bề ngoài hung hãn nhưng nội tâm bên trong chất phác này, theo trong túi quần móc ra hộp Cohiba Behike* mà ngày hôm qua lúc gần đi Johnson đưa tặng hấn, rút một điếu đưa cho Trương Thiết Trụ nói: “Xì- gà Cu ba, số lượng có hạn, ném thử đi.” (Giá thị trường ngoài đời là 880usd./1 điếu, cả thế giới mới có 40 hộp, hiện giờ đã ngừng cuốn loại này. Những công nhân cuốn Xì gà nổi tiếng đều được gọi là nghệ nhân, cho nên rất đắt đỏ.)

Nghe Lý Dật giới thiệu, biểu tình của Trương Thiết Trụ có chút kích động, hấn mở rộng miệng muốn nói cái gì đó, nhưng bỗng nhiên khuôn mặt thật thà phúc hậu chợt biến đổi, đồng tử đột nhiên phóng đại!

Cùng lúc này, Lý Dật cảm nhận được một cỗ khí tức nguy hiểm ở sau lưng truyền đến! Hấn theo bản năng muốn nhún bả vai Trương Thiết Trụ Xuống!

Nhưng, Trương Thiết Trụ lại hạnh động trước cả Lý Dật. Nam nhân từng đi theo Lý Dật ra bờ biển luyện tập Quân Thể Quyền trong suốt hai tháng nay, ở giữa lúc nguy hiểm tựa hồ đã lĩnh hội đủ tinh túy của đợt rèn luyện kia. Bước nhanh tới phía trước, đồng thời dùng lực đem Lý Dật kéo ra sau lưng của chính mình.

“Sư!”

Trải qua ống giảm thanh, viên đạn cắt ngang lực cản không khí, giống như lưỡi hái tử thần bắn thẳng đến trước người Trương Thiết Trụ, không đợi cho hắn kịp làm động tác tránh né, viên đạn nháy mắt đâm trúng ngực. Trương Thiết Trụ thân mình hung hăng run rẩy lên.

Khỏe miệng của hắn chảy ra dòng máu đỏ tươi. Tuy nhiên ngoài mặt lại Xuất hiện vẻ tươi cười Nụ cười kia vô cùng thật thà phúc hậu. Đồng thời mang theo một cỗ ý vị thắng lợi.

Mà ở cách hắn không Xa, gã nam tử mặc áo gió màu đen tựa hồ thật không ngờ sẽ Xuất hiện tình huống loại này. Sững sốt vài giây qua đi, hắn tiếp tục nổ súng, thế nhưng Lý Dật đã không cho hắn nắm bắt cơ hội lần này.

Chẳng biết từ lúc nào, trong tay của Lý Dật đã nhiều hơn một khẩu súng, hòng súng nhắm đến hướng tên nam tử mặc áo gió kia.

“Phanh”

Thanh âm trầm đục vang lên, viên đạn chuẩn Xác bắn trúng cổ tay của tên nam tử kia, đau đớn kịch liệt truyền đến để cho hắn phải vứt bỏ khẩu súng trong tay. Đồng thời tính toán chạy trốn.

Bởi vì hắn nhìn ra được. mục tiêu hắn muốn ám sát chính là một người phi thường khó giải quyết

Bất thành linh vang lên tiếng súng, khiến cho các vị lữ khách cả kinh, theo sau, đám người sôi nổi la hét chối tai, tản ra bốn phía mà bỏ chạy. Tên nam tử mặc áo gió kia. hướng về phía Lý Dật lộ ra một nụ cười trào phúng, lắc mình nhập vào dòng người chen chúc.

Lý Dật ban đầu đỡ Trương Thiết Trụ nằm cẩn thận trên mặt đất. theo sau đó cả người phóng ra như mãnh thú săn mồi, mục quang đóng chặt vào tên nam tử mặc áo gió kia, đồng thời dưới chân vận khởi cước bộ. Mười giây đồng hồ qua đi, Lý Dật tiếp cận đến sau lưng của tên nam tử mặc áo gió kia.

Cảm nhận được tiếng gió thổi sau lưng, tên nam tử mặc áo gió kia hơi ngừng cước bộ, thế nhưng chỉ một giây chần chừ, hắn liền không còn thời gian để chạy trốn nữa rồi.

Ngay tại thời điểm hắn ngấp ngừng, Lý Dật nắm chặt quyền đầu, nhất quyền hoành không chém ra không hề có dấu hiệu báo trước!

“Phanh!”

Quyền đầu của Lý Dật hung hăng nện trúng ngực tên nam tử mặc áo gió, phát ra thanh âm trầm muộn. Theo sau. thân thể tên nam tử bắn ngược lên không trung, tạo thành một đường cong mà nặng nề rơi huych Xuống mặt đất.

Gã nam tử khỏe miệng nháy mắt chảy ra máu tươi, hắn cảm giác phảng phất như vùng ngực mình bị một luồng liệt hỏa thiêu đốt, làm cho hắn phi thường khó thở. Chứng kiến gã nam tử ngã sòng Soài trên mặt đất, Lý Dật biểu tình băng lãnh bước tới. Mà lúc này. nam tử kia thì đang giãy giụa trượt thoát ra phía sau, nhưng cổ tay hắn bị đạn bắn trúng, ngực lại dính trọng quyền của Lý Dật. Không chết luôn đã là quá may mắn rồi, tuy nhiên Lý Dật nhất định sẽ không lưu lại tính mạng cho hắn. Lý Dật bước đến bên cạnh gã nam tử, nhắm ngay giữa hai đùi, hung hăng giẫm lên.

“Ca, sát”

Liên tục hai tiếng vang giòn qua đi, gã nam tử nằm trên mặt đất giống như một con chó chết bình thường. Hắn kiên cường không phát ra thanh âm hét thảm, nhưng Lý Dật lại tiếp tục cười lạnh, đoạn hai cánh tay của hắn.

Dưới cực hình này, trên trán của gã nam tử Xuất hiện mồ hôi to như hạt đậu, đau đớn kịch liệt làm cho toàn thân hắn ứa sùng mồ hôi.

Lý Dật đem gã nam tử cử bổng lên như Xách gà, bước nhanh đến phía Trương Thiết Trụ.

Thời điểm Lý Dật bước tới bên người Trương Thiết Trụ, thì sắc mặt Trương Thiết Trụ tái nhợt thực dọa người. miệng không ngừng học ra máu tươi, trước ngực sớm đã trở thành một màu đỏ hồng. Phát đạn bắn trúng tim, Trương Thiết Trụ có khả năng sống đến giờ phút này, hoàn toàn là dựa vào tính chất cường hãn của cơ thể.

“Thiết Trụ.” Lý Dật thanh âm khàn đục, trong giọng nói đã tràn ngập vẻ lo lắng.

Chứng kiến Lý Dật quay về, nguyên bản trên khuôn mặt tái nhợt của Trương Thiết Trụ lộ ra vẻ mỉm cười, nhưng hần trúng thương quá nặng, nụ cười này làm cho miệng hần trào máu tươi

“Thiết Trụ, có chuyện gì đợi sau khi cậu khỏe rồi nói tiếp, hiện giờ quan trọng nhất là tôi phải đưa cậu đến bệnh viện!” Lý Dật muốn ngăn cản, không cho Trương Thiết Trụ mở miệng.

“Mau giữ tay ôm đầu, nhanh lên!” Ngay khi muốn cử động thì vài tay cảnh sát Xông đến, trong tay đều cầm súng lục, đem họng súng nhắm thẳng vào Lý Dật. Lý Dật đưa mắt nhìn đám cảnh sát. rồi buông tên nam tử mặc áo gió kia ra, giữ hai tay ôm đầu đồng thời nói: “Tôi đi cùng các người, nhưng lập tức gọi điện thoại thông báo Xe cứu thương đến, hần bị trúng đạn.”

Đám cảnh sát chứng kiến Lý Dật phi thường phối hợp, nguyên bản biểu tình khẩn trương cũng thả lỏng đi rất nhiều. Một người trong đó mau chóng gọi điện thoại kêu Xe cứu thương, mà những người còn lại đem Lý Dật bao vây ở giữa.

Đối mặt cùng trận thế này. Lý Dật không thêm quan tới đám cảnh sát, mà lo lắng Trương Thiết Trụ không thể kiên trì nổi thêm nữa. về phần gã nam tử mặc áo gió thì đã hoàn toàn mất đi lực chiến đấu, nằm im không nhúc nhích ở dưới mặt đất.

Tay cảnh sát gọi điện thoại thông báo Xe cứu thương đến Xong, liền bước đến chỗ đồng nghiệp, cách Lý Dật khoảng hai mét thì ngừng lại.

Nhìn khuôn mặt tái nhợt của Trương Thiết Trụ, trong lòng Lý Dật nóng như có lửa đốt. nhưng lại không có biện pháp nào. Nếu hiện giờ trên người hần có trang bị cứu thương khẩn cấp của năm 2050, thì hần tin tưởng có thể cứu nổi tánh mạng cho Trương Thiết Trụ.

Nhưng hiện tại....hần không có.

Trương Thiết Trụ cảm nhận được Lý Dật lộ ra biểu tình lo lắng, dường như cố gắng muốn nói câu gì đó.

“Thiết Trụ!” Lý Dật không muốn Trương Thiết Trụ mở miệng nói chuyện. Bởi khi phát ra thanh âm, máu tràn dịch phổi sẽ càng chết nhanh hơn.

Trương Thiết Trụ gian nan lắc đầu, nguyên bản động tác này chỉ cực kỳ nhẹ nhàng, nhưng lại khiến cho hần học ra một búng máu, sắc mặt càng thêm trắng bệch, đồng thời hai mắt chậm rãi khép lại.

Thấy tình huống này, Lý Dật vội vàng phóng tới bên người Trương Thiết Trụ, ngồi Xồm Xuống nâng hần dậy.

Đang lúc Lý Dật tưởng Trương Thiết Trụ đã chết, thì bỗng nhiên hần lại mở mắt ra, sắc mặt thoảng chuyển biến tốt hơn một chút, đồng thời trên người tựa hồ như có thêm khí lực: “Dật ca...”

Nghe một câu “Dật ca” rõ ràng mạch lạc, thân mình Lý Dật không khỏi hưng hăng chấn động! Lý Dật thâm hiểu, Trương Thiết Trụ đang rơi ở trong tình trạng hồi quang phản chiếu.

Nếu không phải trúng một kích trí mạng, trước khi chết, bình thường người nào cũng rơi vào tình trạng hồi quang phản chiếu này. Một khi loại tình huống này Xuất hiện. trước khi chết đầu óc của người ta sẽ trở nên vô cùng rõ ràng, trên người cũng tản mát khí lực. Nhưng qua tích tắc ngắn ngủi thôi, sẽ lập tức chết đi! Có thể nói, một khi Xuất hiện tình trạng hồi quang phản chiếu, cho dù hoa đà tái thể cũng vô pháp cứu chữa.

“Thiết Trụ, người đừng bỏ Dật ca!” Lý Dật hai mắt đục ngầu, ngẩng nhìn tên đại ngốc, thật thà phúc hậu trước mặt này, vành mắt khẽ ướt ướt. Nếu như lúc trước Trương Thiết Trụ không vội vàng Xuất thủ, Lý Dật có nắm chắc viên đạn sẽ chỉ trúng vùng rốn của hần, coi như không Xong thì cũng không trúng phải bộ vị yếu hại.

Nghe được Lý Dật nói. Trương Thiết Trụ cười ngây ngô, nói: “Dật ca, mạng Thiết Trụ không đáng giá tiền. chết thì, chết, không sao cả!”

“Nói bậy!” Lý Dật hai mắt đục ngầu. giận dữ lớn tiếng quát.

Nếu bình thường, khi nghe Lý Dật gầm lên, Trương Thiết Trụ sẽ có một tia hoảng sợ. Thế nhưng hiện giờ trên khuôn mặt phúc hậu của tên đại ngốc lại không tỏ vẻ một chút hoảng sợ nào. Dường như hắn biết chính mình không có nhiều thời gian lắm, nên không muốn tiếp tục lãng phí thời gian quý báu, mà trên mặt đổi diễn cảm, nói: “Dật ca, anh còn nhớ trước kia, anh đã từng hỏi tại sao tôi đến nước Mỹ không?”

“Thiết Trụ, tại sao cậu lại đến nước Mỹ?” Trước kia, Lý Dật chỉ tùy tiện hỏi thế thôi, lúc này không khỏi tò mò nói.

Trương Thiết Trụ trầm ngâm thật lâu sau, mới trả lời: “Dật ca, tôi đến nước Mỹ chính là chạy trốn án phạm trong quốc nội.”

“Tội phạm chạy trốn?”

“Ừm, tiêu diệt một hang ổ súc sinh.”

Lúc đó. sau khi nghe được Trương Thiết Trụ trả lời. Lý Dật không gắng hỏi thêm nữa, bởi vì hắn không muốn tìm hiểu chuyện riêng tư của Trương Thiết Trụ. Lúc này, bỗng nhiên nghe Trương Thiết Trụ nhắc lại chuyện đó, Lý Dật không khỏi vội vàng gạt đầu.

“Bởi vì đám súc sinh đó từ khi cả nhà tôi chuyển đến liền bắt đầu khi dễ cả nhà chúng tôi, bắt kể từ chuyện nhỏ cho đến chuyện lớn. Có một hôm, bởi vì chuyện tình đồng ruộng, nên tôi cùng ba gã nam nhân súc sinh của nhà đó đánh nhau một trận. Cuối cùng hôm sau, người nhà đó dùng thuốc đánh chết sạch lợn gà nhà tôi. Để số lợn gà mẹ tôi dùng tiền vay nợ mua mà độc chết toàn bộ.” Nhớ lại tình hình lúc trước, vẻ mặt của tên đại ngốc hơi có chút âm trầm: “Sau khi tôi biết được chuyện này, liền cầm dao đi tìm tổ tông của nhà bọn họ, nhưng bị cha của tôi ngăn cản. Ba người nhà chúng tôi dắt nhau đi tìm thôn trưởng. kết quả thôn trưởng sớm đã bị bọn nó mua chuộc. Khăng khăng rằng lợn gà nhà tôi trúng phải quái bệnh nên chết sạch, không phải bị độc chết...”

204. Chương 192: Ta Sẽ Khiến Người Phải Cầu Xin Ta Giết Người

Nói Xong. tên đại ngốc tựa hồ đã dùng hết toàn bộ dương thọ. sắc mặt so với trước càng thêm trắng bệch. miệng cũng hộc ra bọt máu: “Dật..Dật...Dật ca, nhà của tôi ngụ ở Hà Nam, trong khu huyện Thượng Thái.”

Dứt lời cuối cùng, tên đại ngốc hai mắt trợn trừng, đoạn khí ngay tại chỗ.

“Thiết Trụ, đang suy nghĩ gì đó?”

“Nhớ nhà”

“Thiết Trụ, chỉ cần cậu đi theo Dật ca, một ngày nào đó, Dật ca sẽ mang cậu phong quang trở về nước.”

“CÓ thể không?”

Những câu nói lúc trước không ngừng quanh quẩn bên tai của Lý Dật, trong lúc bất tri giác nước mắt chảy ra nơi vành mắt, nhiễm ướt hai gò má lạnh lùng trên mặt. Hắn không biết, bản thân mình đã không khóc bao lâu rồi.

Hắn run rẩy vươn tay, nhẹ nhàng vuốt hai mắt Trương Thiết Trụ lại, nhẹ giọng nói: “Thiết Trụ à! Cậu an nghỉ đi. Dật ca hiểu chuyện mà cậu lo lắng nhất chính là đến cha của cậu. Yên tâm đi, chờ sau khi Dật ca về nước, chuyện đầu tiên làm chính là đi tìm ông ta, sau đó liền coi hắn trở thành cha của mình, chiếu cố đến già, được chứ?”

“Lý tiên sinh, thật đáng tiếc, tôi không ngờ sẽ phát sinh loại tình huống này.” Locke nhìn Lý Dật vẻ mặt lạnh lùng không khoan nhượng, an ủi một câu. Ngày đó, sau khi Lý Dật tham gia buổi tiệc của gia tộc Gambino, Schneider thân là cục trưởng cục cảnh sát Los Angeles đã từng gọi điện thoại thông tri cho Locke, nội dung cuộc nói chuyện phi thường đơn giản, chính là khuyên Locke cần phải qua lại nhiều hơn cùng Lý Dật.

Ban đầu. vô luận là Schneider hay Locke đối với Lý Dật đều nhìn không hợp nhãn. Locke nguyên ý hợp tác cùng Lý Dật. thậm chí chấp nhận giới thiệu cho Lý Dật cùng Schneider gặp mặt, hoàn toàn là nhìn trên thể diện một triệu đô la.

Nhưng sau khi hắn theo Schneider biết được, Seaman người chủ quản thế giới ngầm tại Los Angeles đối với Lý Dật thực khách khí, hắn liền thông suốt tương lai phải chuyển đổi phương thức giao tiếp cùng Lý Dật mới được.

“Locke tiên sinh, cảm ơn sự quan tâm của anh. Tôi không sao.” Lý Dật vẻ mặt bình tĩnh nói: “Còn chuyện gì nữa không? Nếu như không có chuyện gì. tôi muốn quay trở về”

Không biết tại sao, Lý Dật hiển lộ ra sự bình thản, làm cho Locke vô thức cảm nhận được một loại sợ hãi, Cái loại cảm giác này liền giống như dã thú âm thầm ẩn núp đã lâu, lúc này đang muốn nhe nanh giờ vuốt ra ngoài.

“Không còn chuyện gì nữa cả” Locke trầm ngâm, nói: “Lý tiên sinh, đối với sự kiện đấu súng, tôi cảm thấy vô cùng nuối tiếc. Ngoài ra, tôi cam đoan cảnh sát sẽ bắt tay thăm vấn từ miệng hung thủ ra kẻ đứng sau màn, hơn nữa cũng cho tay súng một sự trừng phạt đích đáng.”

“Không cần.” Lý Dật nhẹ nhàng lắc đầu từ chối: “Chuyện này tôi tự mình làm.”

Nghe Lý Dật nói, làm cho trong lòng Locke thoáng ngập ngừng, theo sau đó hắn miễn cưỡng gật đầu cười: “Vậy cũng được, tôi đưa anh đi nhận người.”

Tiếp theo, dưới sự dẫn dắt của Locke, Lý Dật đi tới địa phương tên nam tử áo gió kia bị giam giữ. Tên nam tử áo gió tứ chi bị Lý Dật phế bỏ. ngực lại trúng thêm một chiêu hoành quyền của Lý Dật, cả người chỉ thừa lại nửa ngực khí lực, đừng nói muốn phản kháng, ngay cả cử động liên tục đều dị thường khó khăn.

Khi Locke dẫn Lý Dật tiến nhập vào trong phòng, tên nam tử áo gió kia đang ngơ ngác nhìn lên trên trần nhà, không hiểu hắn đang suy nghĩ đến chuyện gì. Nghe được tiếng bước chân, hắn cũng không thèm quay đầu, vẫn lặng lẽ ngược nhìn trần nhà như cũ.

Chứng kiến diễn cảm của tên nam tử áo gió như thế, Lý Dật khuôn mặt lạnh lùng bước đến trước người hắn, một tay túm đầu Xách bồng hắn lên, nhẹ nhàng như Xách một con gà bình thường. Tên nam tử áo gió cũng không có phản kháng, dường như hắn biết, phản kháng sẽ không phát huy chút tác dụng nào.

Trong gian phòng bố trí hai gã cảnh sát viên tùy thời theo dõi tên nam tử áo gió. Lúc này, hai người trông thấy hành động của Lý Dật, thì sắc mặt hơi đổi. Nhưng khi bọn hắn chứng kiến Locke cũng không có lên tiếng ngăn cản, liền biết điều lựa chọn bảo trì “trầm mặc”

Tuy rằng Lý Dật hành động trái với quy cũ, nhưng Locke đã không mở miệng. bọn hắn còn đi ngăn cản Lý Dật, vậy không phải tự mình rước lấy phiền toái hay sao?

Bên ngoài cục cảnh sát, sau khi Phòng Tam nhận được điện thoại của Lý Dật, liền mang theo vài tên thủ hạ đi tới cục cảnh sát, chờ đợi đã hơn hai mươi phút đồng hồ. Trông thấy Lý Dật mang theo một nam tử người nước ngoài từ trong cục cảnh sát đi ra, đám người Phòng Tam sắc mặt hơi đổi, theo sau lập tức nhảy Xuống ô tô.

“Dật ca!” Phòng Tam bước lên phía trước hướng Lý Dật chào hỏi, ánh mắt hơi có chút lo lắng. Hiển nhiên hắn nhìn ra được Lý Dật đã gặp chuyện phiền toái. Lý Dật nhìn thoáng qua Phòng Tam, nói: “Đưa hắn vào trong Xe, cho người trông chừng cẩn thận, đừng để hắn chết. A Tam, cậu lên lái Xe, quay trở về kho hàng.”

Lý Dật nói Xong, liền vút tên nam tử áo gió trên mặt đất, tiếp theo bước vào trong chiếc Xe hồng kỳ dài ngoằng. Rất nhanh, đám thủ hạ của Phòng Tam lôi tên nam tử áo gió vào trong Xe. Mà Phòng Tam lại bước đến chiếc hồng kỳ, đảm đương nhiệm vụ tài xế.

Xuyên qua tấm gương phản chiếu, Phòng Tam có thể rõ ràng chứng kiến, vẻ mặt Lý Dật phi thường băng lãnh, coi như Lý Dật đã che giấu đi Sát khí trên người, nhưng cái sát khí còn sót lại ẩn hiện tản mát ra, làm cho da đầu của Phòng Tam có chút tê dại.

Đối với hiện giờ mà nói, Phòng Tam thập phần kính trọng Lý Dật. Sau khi Lý Dật tiếp quản sáu con phố kia, mặc dù không tạo dựng được thành tích to lớn. Nhưng đám người Phòng Tam không bao giờ phản đối, nguyên nhân chính là, Lý Dật vì muốn tăng cường sức chiến đấu của đám người Phòng Tam, nên đã tự mình truyền thụ thuật sát nhân cho bọn hắn. hơn nữa còn luyện rất nhiều trang thiết bị. Có thể nói, hiện

tại sức chiến đấu của đám người Phòng Tam so sánh cùng ngày trước, đã muốn vượt trội thành một loại đẳng cấp khác biệt.

Phòng Tam tuy rất muốn hỏi Lý Dật Xem, rốt cuộc thì có chuyện gì xảy ra. Nhưng khi nhìn cái biểu tình lạnh lùng của Lý Dật kia, hẳn lại không dám mở miệng nói, mà im lặng khởi động ô tô.

Tại hàng ghế phía sau, Lý Dật nhắm mắt trầm tư một hồi, tiếp theo mở mắt, dùng thanh âm khàn khàn nói: “Tam, Thiết Trụ chết rồi.”

Lúc trước, khi Phòng Tam chứng kiến Lý Dật mang theo một người từ trong cục cảnh sát đi ra, trong lòng đã cảm giác Trương Thiết Trụ gặp phải chuyện không may, hiện giờ vừa nghe Lý Dật nói như vậy. Liên nhảy dựng lên, tiếp theo phẫn nộ nói: “Dật ca, có phải thằng tạp chủng kia làm không?”

“Chính hắn.” Lý Dật trầm giọng: “là một sát thủ.”

“Dật ca, nhất định là do lão tạp mao Đường Hải làm!” Phòng Tam nghe Lý Dật khẳng định, không khỏi hồn hển mẫn: “Mẹ kiếp. huynh đệ chúng ta không đi trêu chọc hắn, thế nhưng hắn lại hướng chúng ta động thủ! Khinh chúng ta thật sự không dám trở mặt cùng hắn Sao?” . .

“Tam, thi thể của Thiết Trụ, ta cho người mang đến nơi hỏa táng.” Lý Dật minh bạch, Trương Thiết Trụ tuy rằng thân ở nước ngoài, nhưng tâm tư lại ở trong quốc nội, cho nên hắn tính toán đợi ngày nào về nước, sẽ đem tro cốt của Trương Thiết Trụ hồi hương: “Một lát nữa. sau khi về đến kho hàng. Cậu đích thân đến trường hỏa táng nhận lại tro cốt của Thiết Trụ.”

“ĐurỢc.” Phòng Tam cắn răng gật đầu, diễn cảm hết sức âm trầm. Hiển nhiên quan hệ giữa hắn và Thiết Trụ cũng phi thường tốt.

Sau khi phân phó hết thấy cho Phòng Tam, Lý Dật không nói thêm chuyện gì nữa, mà chậm rãi khép hai mắt lại. tựa lưng vào ghế ngồi, im lặng không chút nhúc nhích.

Vốn dĩ Phòng Tam tưởng rằng Lý Dật sẽ bàn bạc chuyện trả thù, nhưng hiện tại thấy Lý Dật trầm mặc, nhịn không được nói: “Dật ca, khẩu ác khí này chúng ta nhất định phải thở ra!”

“Ta biết...” Lý Dật không mở mắt, mà vẫn nhắm chặt hai mắt, gần từng chữ: “Yên tâm, bất luận kẻ nào chân chính đứng sau màn, ta cũng đều phải chôn sống hắn cùng với Thiết Trụ!” Hiển nhiên, lúc này Lý Dật chưa rõ ràng chủ nhân đứng phía sau màn, tuy nói khả năng lớn nhất chính là Đường Hải, nhưng cũng không thể bài trừ phương diện người từ quốc nội phái đến

Bốn mươi phút Sau, Phòng Tam đánh Xe chở Lý Dật đến kho hàng.

“Tam, ta biết cậu muốn báo thù, nhưng sự tình này liên quan đến hệ trọng toàn cục, cho nên chúng ta không thể tiến hành trước kế hoạch. Sau khi Xuống Xe, cậu đừng phao tin cho người khác biết.” Lý Dật trầm ngâm, lại phân phó nói: “Không phải ta không tin tưởng các huynh đệ, mà địch mạnh ta yếu, một khi để lộ phong thanh đối với chúng ta sẽ cực kì bất lợi.”

Phòng Tam vốn hơi ngần ngại, theo sau trình trọng gật đầu. Tiếp đó. Phòng Tam cũng vài tên thủ hạ đi tới trường hỏa táng, còn Lý Dật đem tên nam tử áo gió bước vào trong kho hàng.

Trong kho hàng, đám thủ hạ của Phòng Tam toàn bộ đều cỡi trần huấn luyện, quyền đầu cật lực giã vào bao cát, phát sinh ra những chuỗi âm thanh vang vọng cả kho hàng. Cũng có vài người không luyện quyền, mà cầm theo chủy thủy đứng trước bia ngắm mười mét luyện tuyệt kỹ Phi đao

Chứng kiến Lý Dật mang theo một người ngoại quốc bước vào, bọn họ đều sôi nổi dừng động tác, vẻ mặt nghi hoặc nhìn Lý Dật, một gã tính tình nóng nảy nhịn không được hỏi: “Dật ca, người này là ai vậy?”

“Kẻ này lúc trước muốn ám sát ta.” Lý Dật bình thản đáp.

Nghe được Lý Dật nói, sắc mặt của mọi người đồng loạt đại biến, tiếp theo không khỏi lộ ra biểu tình phẫn nộ.

“Dật ca, đem nó giao cho tôi đi, tôi phải lột da thằng con hoang này!” Một gã đại hạn cầm chủy thủ trong tay vẻ mặt tức giận nói. Đồng thời, ánh mắt gắt gao nhìn chằm chằm vào nam tử áo gió. ánh mắt kia dường như cầm hận không thể băm thây nam tử áo gió biến thành vạn đoạn.

Lý Dật cũng cảm nhận được sự phần nộ của mọi người. Bất quá, hắn sẽ không giao nam tử áo gió cho bọn họ. Nếu như Lý Dật thực lòng muốn để nam tử áo gió chết đi, thời điểm ở phi trường, viên đạn bắn ra không phải trúng cổ tay, mà là đã nhắm thẳng đến mi tâm của gã rồi. Hắn lưu lại tính mạng của gã nam tử áo gió, chính là muốn điều tra người sai khiến Sau màn rốt cuộc là kẻ nào

“Cái này để ta” Lý Dật trầm giọng nói một câu, sau đó kéo tên nam tử bước vào trong một căn phòng biệt lập.

Căn phòng này Lý Dật làm văn phòng ở trong kho hàng, diện tích không quá lớn. ước chừng rộng khoảng ba mươi mét vuông. Bên trong bày trí một cái bàn làm việc tượng trưng, bộ bàn ghế sofa, ngoài ra còn thêm cốc chén thủy tinh nữa.

Dường như tên nam tử áo gió đoán được kết cục của chính mình. Bất quá trên mặt hắn cũng không lộ ra biểu tình hoảng sợ. mà mang theo một bộ dáng hững hờ. Từ ngày chọn lựa làm một sát thủ, nam tử áo gió lường trước được sẽ có một ngày hôm nay, nhân quả, nhưng hắn thật không ngờ nó lại đến nhanh như vậy.

Hắn tư phụ là tay súng bắn nhanh nhất ở trong tổ chức sát thủ. chính là tốc độ của Lý Dật đã hoàn toàn vượt ra khỏi tầm tưởng tượng của hắn.

Hắn thua, thua tâm Phục khẩu phục

Sau khi đến vào văn phòng, Lý Dật đem tên nam tử ném ở trên sàn nhà, tiếp theo từ trong túi móc ra một điều thuốc lá, hung hăng rít vài hơi, mới hướng ánh mắt quăng đến gã nam tử.

Đối chọi cùng ánh mắt của Lý Dật. tên nam tử áo gió không một chút tỏ vẻ hoảng sợ. hắn bình thản nhìn chằm chằm vào đôi con ngươi của Lý Dật, dường như muốn đem cái người chuẩn bị đoạt tính mạng của hắn, ghi tạc ở trong lòng.

“Người tự động nói, hay là muốn ta giúp người?” Lý Dật mở miệng, ngữ khí thập phần lạnh lùng.

Nam tử áo gió khoe miệng lộ ra một tia cười nhạo báng: “Sát thủ chân chính coi như nhiệm vụ thất bại, cũng sẽ không tiết lộ thân phận của người thuê.”

Đối với điểm này, Lý Dật hiểu rõ hơn ai hết, dù sao kiếp trước chính hắn cũng từng là một sát thủ.

“Vậy, phải chăng là muốn ta giúp người?” Lý Dật hung hăng phun ra một cụm khói, khoe mắt hơi co giắt vài cái.

Tên nam tử áo gió lựa chọn im lặng.

Chứng kiến hắn bảo trì trầm mặc, Lý Dật tùy tiện ném tàn thuốc lên trên sàn nhà, sau đó theo trong ngăn kéo lấy ra một thanh chủy thủ. Chuôi chủy thủ này toàn thân đen nhánh, chỉ là phần lưỡi lấp lánh bạch quang, nhìn vô cùng lạnh lẽ.

Tên nam tử áo gió im lặng chứng kiến Lý Dật cầm chủy thủ đi tới phía mình, sắc mặt không phát sinh biến hoá gì. Hiển nhiên, làm một sát thủ Xuất sắc, tố Chất tâm lý của hắn đã thập phần biến thái.

“Thằng vô dụng, mày giết tao đi.” Thấy Lý Dật bước đến bên người mình, nam tử áo gió khinh thường cười cười, dường như đối với hắn mà nói, cái chết cũng chỉ đơn giản như ăn một bữa cơm mà thôi.

Lý Dật cười lạnh: “Ta sẽ khiến người phải cầu Xin ta giết chết người.”

Lý Dật nói làm cho khoe mắt của tên nam tử nhẹ nhàng phiêu động, bất quá rất nhanh hắn lại khôi phục vẻ thanh tĩnh như mặt hồ nước.

Ngay sau đó, Lý Dật không muốn cùng gã nói nhiều lời vô nghĩa, mà dùng chủy thủ sắc bén rạch ống quần của tên nam tử kia ra. Bỗng nhiên Lý Dật buông chủy thủ Xuống, túm chặt ống quần thoáng vận lực, trực tiếp Xé nát ống quần, nhất thời chân phải cường trắng của tên nam tử kia bại lộ ở trong không khí.

Hoàn thành Xong tất cả những chuyện này, Lý Dật tiếp tục cầm chủy thủ lên. Chuôi chủy thủ trong tay Lý Dật phi thường sắc bén, khe lướt qua ống chân của tên nam tử, toàn bộ lông tơ đều bị gạt bỏ.

Lý Dật biểu tình lạnh lùng, dùng chủy thủ cắt nhẹ ở trên ống chân gã nam tử một cái, máu tươi chớp mắt trào ra. nhuộm đỏ cả lưỡi chủy thủ.

Bất thành linh phát sinh đau nhức, làm cho tên nam tử hơi nhăn mặt, thế nhưng sau đó hẳn lại không rên rỉ tiếng nào, im lặng nhìn Lý Dật.

Lý Dật cũng không nghĩ rằng, chỉ tin vào một đao liên có thể khiến cho nam tử này mở miệng, trên thực tế, đối với hắn mà nói, đây chỉ là khúc dạo đầu. Kiếp trước làm vua sát thủ. Lý Dật đối với các bộ phận trên cơ thể đều hết sức quen thuộc. Lúc này hẳn giống như một vị bác sĩ khoa phẫu thuật bình thường, dùng lưỡi thanh chủy thủ chậm rãi cắt gọt phần thịt mềm trên bắp chân.

Dưới chân truyền đến cơn đau nhức kịch liệt, làm cho tên nam tử áo gió khẽ nhúu chặt mày, nhìn khoảng thịt đỏ hồng cùng với khúc Xương trắng hếu lộ ra, phòng tuyến của tên nam tử hơi có chút chấn động.

“Giết tao đi!” Nam tử áo gió thanh âm khàn khàn, trong giọng nói mang theo một cổ tức giận không thể che giấu.

Lý Dật chậm rãi cắt gọt thịt mềm, khiến cho cả phần khung Xương chồi hẳn ra bên ngoài

“Ta nói rồi! Ta sẽ khiến cho ngươi phải cầu Xin ta giết ngươi.” Lý Dật mỉm cười nhìn vào trong mắt của tên nam tử áo gió. Nụ cười yếu ớt giọng như ma quỷ, làm cho gã nguyên bản trong lòng đang bình tĩnh, trào dâng một loại cảm giác hoảng sợ không biết tại sao.

Lý Dật khẽ động chủy thủ một chút, nam tử áo gió nhịn không được run rẩy thân mình. Mỗi khi thanh chủy thủ chạm tới Xương cốt, cái loại cảm giác này làm cho tên nam tử áo gió Sống không bằng chết.

Giờ khắc này, toàn thân tên nam tử áo gió ướt đẫm mồ hôi, nhưng hắn vẫn kiên cường cắn chặt hàm răng như cũ, không muốn kêu rên. Không biết trải qua bao nhiêu lâu, Lý Dật đem phần thịt mềm ở dưới chân cạo sạch sẽ, tiểu thối của tên nam tử áo gió chỉ còn lại khung Xương trắng hếu, dưới ánh đèn trông có vẻ Phá lệ chói mắt

“Thằng con hoang, có bản lĩnh thì giết tao đi.” Tên nam tử áo gió vẻ mặt tái nhợt, hõn hển nói.

Lý Dật nhẹ nhàng dùng thanh chủy thủ gõ vài cái lên Xương chân của tên nam tử áo gió, lạnh lùng nói: “Giết ngươi cũng được, nhưng phải nói cho ta biết, kẻ nào đã phái ngươi tới?”

“Ha ha! Cho dù chết tao cũng không nói cho mày biết đâu!” Nam tử áo gió mím chặt miệng, khóe môi đã bị cắn nát, máu tươi nhuộm đỏ hàm răng của hắn. Biểu tình thoát nhìn có vẻ dữ tợn, nguyên bản hắn đã không có khí lực, nhưng đau đớn kịch liệt đã kích thích tiềm lực còn sót lại trong cơ thể.

Dường như Lý Dật không có sốt ruột, mà trầm giọng nói: “Đây là do bản thân ngươi không muốn được chết!”

Dứt lời, Lý Dật quay ngược thanh chủy thủ lại. Thanh chủy thủ trong tay của Lý Dật một mặt là lưỡi sắc, mặt còn lại chính là răng cưa!

Dưới ánh mắt soi mói của tên nam tử, Lý Dật một tay giữ chặt đùi gã, tiếp theo dùng mặt răng cưa, chậm rãi ma Sát lên khung Xương trắng hếu kia.

“Sàn...sạt...” Theo tiếng răng cưa ma sát cùng Xương trắng, đã phá vỡ sự tĩnh lặng trong căn phòng này. Cảm thụ được cơn đau buốt tê tâm liệt phế, cũng thanh âm “sàn Sạt” rợn người, rốt cuộc tên nam tử kia cũng không nhịn được, hắn bắt đầu phần nộ gầm rít: “Thằng con hoang, có dũng khí thì mày giết tao đi!”

“Muốn chết thì được thôi, nhưng mau nói cho ta biết, kẻ nào đã phái ngươi tới?” Trong khi nói chuyện, Lý Dật không ngừng động tác nơi tay, ngược lại hắn còn tăng tốc nhanh hơn.

Tựa hồ tên nam tử áo gió không chịu nổi loại hình tra tấn này, hắn rống lớn tiếng: “ là người Nhật Bản”

“Người Nhật Bản?” Nghe được ba chữ kia, động tác nơi tay của Lý Dật thoáng chững lại, theo sau đó hắn trầm ngâm liếc mắt nhìn tên nam tử một cái, nói: “Thật đáng tiếc, người Nhật Bản không có khả năng muốn giết ta.”

“Thật sự là Sơn Khẩu tổ muốn giết mày, mau giết tao đi!” Thanh âm của tên nam tử áo gió cực điểm run rẩy.

Lý Dật không thèm quan đến hắn, mà vẫn chuyên tâm dùng răng cưa mài vào Xương trắng.

Tên nam tử áo gió không tự chủ được khẽ run run thân mình, vẻ mặt nhónhớ cực độ, nhưng mặc dù đang rơi vào tình trạng này, hắn vẫn kiên cường ngạnh kháng cùng Lý Dật: “Mày là thằng nhu nhược, có dũng khí thì giết tao mau lên.”

“Ba”

Lý Dật biến sắc, đột nhiên phát lực một đao chém Xuống, bắp đùi cùng Xương ống chân của tên nam tử áo gió đoạn lìa ra

“Ah...h...h..!” ‘ ‘

Nguyên bản, tên nam tử áo gió cũng đã có chút mệt mỏi, nhưng chiêu thức vừa rồi của Lý Dật lại khiến cho hắn nhin không được kêu thảm lên một tiếng thất thanh. Tiếp theo, Lý Dật đứng đây, nhấc chân, hung hăng giẫm trên đầu Xương trắng hếu, thản nhiên nói: “Sự kiên nhẫn của ta phi thường tốt, nếu người không quản thì chúng ta tiếp tục chơi đùa.”

Nói Xong, Lý Dật khẽ phát lực chân phải, “Răng rắc!” thanh âm Xương gãy vụn nghe vô cùng chói tai. Tuy rằng Lý Dật không có chặt đứt động mạch chủ của nam tử áo gió, nhưng dù sao hắn cũng chảy rất nhiều máu. Lúc này sắc mặt hắn đã muốn hết sức khó coi, dường như ngay cả khí lực nói chuyện cũng đều không có.

“Đừng nghĩ rằng sẽ chết dễ dàng như vậy.” Lý Dật dùng chủy thủ về nhẹ lên khuôn mặt của tên nam tử áo gió, chậm chạp nói: “Ta cho người biết. thủ hạ của ta đã tới bệnh viện lấy máu. Thế nên, trước khi ta quyết định mạng Sống của người, người sẽ không thể nào chết nổi.”

“Thằng con hoang.” Nam tử áo gió yếu ớt mắng một tiếng, cố gắng hướng Lý Dật nhỏ nước bọt, nhưng lòng có tâm mà lực lượng không đủ.

“Soạt!” Lý Dật gơ tay chém Xuống, chớp mắt một chiếc tai rơi trên mặt đất.“Á..á..á...!” Nam tử áo gió lại hét thảm một tiếng, thân mình run rẩy kịch liệt, hai mắt đỏ rực đến mức dọa người.

“Người có thể lựa chọn cùng ta mạnh mẽ đối lập.” Lý Dật ghé sát vào nam tử áo gió, nhẹ giọng nói tiếp: “Một hồi nữa, chờ thủ hạ của ta đem máu đến, tạ sẽ dùng đầu của người làm thí nghiệm Ta còn chưa từng thử mở qua não người nó như thế nào đâu. Ta nghĩ, loại cảm giác này nhất định không tồi!”

205. Chương 193: Lý Dật, Người Thật Độc

“Ai phái người tới?” Lý Dật trầm giọng nói.

Tên nam tử áo gió khẽ nhắm mắt, nói: “Là một người tên Lão Quỷ.” Dứt lời, không biết hắn mượn khí lực từ nơi nào, bỗng nhiên gắt gao nhìn Chằm chằm vào Lý Dật:“ Giết ta đi ”

“Như người mong muốn.” Lý Dật cười lạnh vung đao lướt qua động mạch trên cổ của gã nam tử.

“Xì” Trong nháy mắt động mạch trên cổ gã nam tử phun trào máu tươi.

“Mày.....là thằng chó má.” Tên nam tử áoO gió vẻ mặt thống khổ mắng.

“Người sẽ thể nghiệm được cái gì gọi là cảm giác sống không bằng chết.” Lý Dật chậm rãi đem thanh chủy thủ lau ở trên người tên nam tử vài cái, nói tiếp: “Ngoài ra, quên nói cho người biết, ta cũng là một sát thủ chuyên nghiệp.”

Dứt lời. Lý Dật bước ra khỏi gian phòng.

“Giết tao! Giết tao! Tao van Xin mày hãy giết tao đi!”

Khi Lý Dật bước ra kho hàng, trong văn phòng truyền đến một loại thanh âm khiến cho người ta sởn tóc gáy. Thế nhưng, biểu tình của Lý Dật cũng phi thường bình tĩnh. Bởi vì đối với địch nhân, trong từ điển của hắn không có hai chữ “nhân từ”.

Trên bầu trời đen kịt không một ngôi sao, những giọt mưa li ti bay là tà giữa không trung, theo gió phiêu lãng, rơi trên mặt đất, nhuộm ướt những con đường tại Los Angeles. Mưa Xuân thành linh rơi Xuống làm

nhệt độ không khí Los Angeles thoáng giảm Xuống một ít. Một ít người thích sống về đêm cũng nhàn trằn mưa Xuân này dành bỏ qua ý nghĩ ra ngoài đi chơi, vẫn ở yên trong nhà.

Dưới tình hình này, sinh ý ở các hộp đêm liền kém hơn bình thường một ít. Quán bar Scotland là một quán bar cũng không tính nổi danh tại Los Angeles, bất quá bởi vì ở vào khu vực thành thị, sinh ý coi như không tệ. Mặc dù trời đang mưa, thế nhưng quán bar Scotland cũng có hơn phân nửa khách ngồi trong quán.

Bởi thời gian còn sớm, ngay giữa sàn nhảy trong quán bar cũng không có khách khiêu vũ. cũng chưa bắt đầu làm việc. chỉ có một nữ lang tóc vàng mặc một thân nội y gợi cảm đang khiêu vũ múa cột.

“Mẹ kiếp, khí trời chết tiệt!” Kroff đi tới chiếc bàn góc tây bắc, phẩy mái tóc như cỏ dại, tức giận mắng. Mắng Xong, Kroff đặt mông ngồi đối diện một gã nam tử có mái tóc đen, mặc tây trang. Hắn cầm lên chai rượu trên bàn, ngửa cổ, hùng hăng uống ừng ực.

“Ông ọc”

Sau một loạt những tiếng ừng ực trôi qua, chai rượu đã rút Xuống hơn phân nửa. Cử động thô tục của Kroff nhất thời hấp dẫn không ít ánh mắt khách nhân nhìn tới, theo những người này Xem ra, người uống rượu kiểu Kroff đúng là chà đạp của trời. Mà Kroff đại gia tựa hồ cũng không lưu ý. mà thập phần bất nhả lau lau miệng. Nam nhân tóc đen ngồi đối diện Kroff hơi nhú mày, trầm giọng nói: “Kroff, anh tìm tôi rốt cục có chuyện gì?”

Kroff không lập tức trả lời nam nhân tóc đen nói, mà không chút hoang mang từ trong túi tiền móc ra một điều Xi gà châm lửa, thích ý rít một hơi. mới nói: “A ha. Đường Hồ. lẽ nào đầu óc anh cháy hồng rồi sao?”

“Kroff, tên hỗn dân!” Đường Hồ vẻ tức giận, nếu như không phải kiêng kỵ thế lực thần bí phía sau Kroff, hẳn nhất định sẽ chụp chai rượu đập cho đầu Kroff nổ hoa

Kroff cũng không hề để ý chuyện Đường Hồ phát hỏa, mà không chút hoang mang nói: “Đường Hồ, đúng là ngu ngốc. Kroff đại gia tìm anh, ngoài trừ báo tình báo cho anh. còn có thể có chuyện gì?”

“Báo tình báo cho tôi?” Đường Hồ ngay ra: “Là tình báo gì?”

“A ha. Đường Hồ thân ái của tôi, hiện tại tội thực sự hoài nghi đầu của anh có phải bị hậu môn nữ nhân làm u mê hay không đây.” Kroff có chút phiền muộn nói: “Ngày trước không phải anh ủy thác cho tôi giúp anh tra ra hung thủ giết chết người đàn bà của anh sao? Thế nào. chẳng lẽ anh đã quên ? Cũng phải, hay là anh có người mới, không dự định báo thù cho người đàn bà cũ kia?”

Kroff nói làm lông mày Đường Hồ nhất thời nhú lại. Nữ nhân trước kia của hắn là một lưu học sinh Trung Quốc. người thật Xinh đẹp, hơn nữa tính cách rộng rãi, rất được Đường Hồ yêu thích. Thậm chí, ngày trước Đường Hồ từng cầu hôn nàng, chỉ là nàng nói phải chờ đến lúc tốt nghiệp mới quyết định có gả cho Đường Hồ hay không.

Nhưng Đường Hồ không đợi được cô gái kia tốt nghiệp, bởi vì cô gái kia ở mấy tháng trước đã bị giết chết, hơn nữa căn cứ theo pháp y giám định là tiền dâm hậu sát (bị cưỡng dâm rồi giết chết).

Ngày trước, sau khi Đường Hồ nhìn thấy thi thể bạn gái, hắn từng phát thệ, nếu như biết hung thủ là ai, nhất định phải đem đối phương băm thây vạn đoạn! Để báo thù, Đường Hồ không tiếc dùng số tiền lớn đi điều tra hung thủ, đồng thời tìm được Kroff, thế nhưng Vẫn không tra được chút dấu vết.

Vì thế bây giờ Kroff nói muốn báo tình báo cho Đường Hồ, Đường Hồ cũng không ngờ lại là chuyện này.

“Là ai?” Dưới ngọn đèn, biểu tình Đường Hồ trở nên vô cùng âm trầm, hai tay chăm chú nắm chặt lại, thân thể không thể khống chế run rẩy lên.

Đối mặt vẻ sát khí của Đường Hồ, Kroff đầu tiên hùng hăng uống một ngụm rượu, sau đó vươn tay phải nhẹ nhàng chà Xát. phảng phất như nói cho Đường Hồ: “***, Kroff đại gia người làm nghề bán tình báo mà sống. Không đưa tiền muốn có tình báo? Không có cửa đâu!”

Đường Hồ chỉ là nhất thời kích động, quên đi điểm này, lúc này thấy Kroff làm ra động tác muốn tiền, thoáng phun ra một ngụm trọc khí, con người đỏ hồng nói: “Năm mươi vạn, Mỹ kim!”

“Thao!” Nhớ tới lời Lý Dật nói với hắn, đầu Kroff lắc như trống nói: “Không đủ.”

“Sáu mươi Vạn!”

“Tám mươi vạn!”

“Đường Hồ thân ái, hiện tại sinh ý của Hoa Nhân Bang không sai, sao anh có thể keo kiệt như thế?”

“Mẹ nó. Kroff, một trăm vạn, đây là điểm mấu chốt của tôi!” Kroff khiêu khích làm Đường Hồ vốn đang mất đi lý trí cũng triệt để nói

Kroff cố ý lộ ra dáng dấp thập phần ủy khuất, thở dài nói: “Được rồi, Đường Hồ thân ái, nể tình tôi với anh cũng không phải là lần đầu tiên hợp tác, tôi bán cho anh một trăm vạn! Bất quá anh phải đáp ứng tôi một điều kiện!”

Nói đến đây, Kroff lộ ra biểu tình nghiêm túc.

“Điều kiện gì?” Đường Hồ có chút không nhịn được.

Kroff trầm giọng nói: “Anh cũng biết rõ, Kroff tôi là dựa vào tình báo mà sống. Cho nên anh phải bảo mật chuyện này.”

Nghe được Kroff nói. Đường Hồ rất thẳng thắn đáp ứng, thứ nhất hắn không có tâm tình lãng phí nước bọt với Kroff, thứ hai, Kroff nói chính là quy củ giang hồ. Vì hắn cần có loại tình báo này, một ngày nếu mua được, tất nhiên sẽ tai nạn chết người, nếu như tiết lộ thân phận người bán tình báo, sẽ mang đến cho người bán phiền phức không tất yếu. “

“Đây là tài khoản của tôi, hiện tại gọi điện chuyển khoản cho tôi.” Kroff đưa một tờ giấy ghi tài khoản ngân hàng cho Đường Hồ.

Đường Hồ nhíu mày liếc mắt nhìn Kroff, tựa hồ có chút lo lắng Kroff đang gạt hắn.

“****! Đường Hồ, mời tin tưởng chuyên nghiệp!” Kroff ngẩng cao đầu, vẻ mặt phần nộ: “Kroff đại gia luôn uy tín, anh không cần hoài nghi.”

Thẳng đến nghe Kroff vừa nói như thế, Đường Hồ cũng không nói gì nữa, mà nhanh chóng lấy ra điện thoại bắt đầu chuyển khoản cho Kroff, bởi vì hắn hiểu được, tín dự của Kroff tại Los Angeles rất tốt. đây là điều được công nhận.

“Được rồi.” Sau khi chuyển khoản xong, Đường Hồ có chút khản cấp nói: “Kroff, nói cho tôi biết. rốt cục là tên tạp chủng nào làm!”

“Không nên gấp gáp, tôi tra lại Xem đã có tiền chưa.” Kroff cười cười, sau đó nói: “Không nên dùng loại ánh mắt này nhìn tôi, đây là quy củ.”

Trong lòng Đường Hồ tuy rằng bức bối, thế nhưng không thể trách được, chỉ đành tùy ý cho Kroff gọi điện thoại kiểm toán.

“A ha, Đường thân ái, hợp tác cùng anh quả thực là quá khoái trá!” Kroff nhẹ nhàng phun ra vài hơi thuốc, sau đó từ trong lòng móc ra một hộp đĩa CD. nói: “Xem xong đĩa CD này, anh sẽ biết hung thủ là ai.”

Đường Hồ đỏ mắt, đưa tay chụp lấy đĩa CD, dáng dấp như muốn ăn thịt người.

“Đường thân ái, tôi nhắc nhở anh, lúc Xem đĩa CD, hay nhất cho thủ hạ anh rời xa một chút.” Kroff nói xong đứng lên, một hơi uống cạn số rượu trong chai, sau đó nhìn Đường Hồ khoát tay nói: “Được rồi, chúc anh sớm ngày giết chết tên hỗn đản kia. Tôi phải đi gặp nữ nhân của tôi!”

Kroff dứt lời, đứng dậy đi ra ngoài cửa quán bar. Trong lúc bước đi, lại hướng nữ lang đang múa cột huyết sáo một tiếng. cười mắng: “A ha, kỹ nữ, cô mặc ba cái quần lót, đây là hành vi lừa dối người mua, cô biết không?”

“Ngu ngốc!”

Nghe được Kroff nói, không ít khán giả trong quán bar đều mắng to lên. Bởi vì nữ lang kia một lát sẽ còn thoát y vũ, nói chung, vũ nữ thoát y đều sẽ mặc tới mấy chiếc quần lót. Cách làm như vậy có thể kích phát

tâm trạng của khách nhân, dù sao nhìn nữ nhân thoát y vũ thì nam nhân đều khẩn cấp muốn nhìn thấy hoa viên thần bí.

Mà vũ nữ thoát y biết nắm lấy nhược điểm này của nam nhân, nên mới chơi trò kéo thời gian, đương nhiên, cuối cùng vẫn phải cởi sạch toàn bộ, chỉ là thời gian kéo dài một chút.

Dùng một câu tục ngữ hình dung: những gì quá dễ đạt được sẽ không tốt, thứ gì càng khó được sẽ càng trân quý.

Đổi mặt lời chửi mắng của khách nhân, Kroff cũng không lưu ý. mà ngẩng đầu ưỡn ngực đi ra khỏi quán bar.

Đồng thời. Đường Hồ cũng theo Kroff rời khỏi quán bar.

Mất thấy Đường Hồ ngồi Xe số ruột rời đi, Kroff cười lạnh trở lại Xe mình gọi điện thoại cho Lý Dật.

“Lý, Sự tình đã làm thỏa đáng.” Đợi sau khi điện thoại chuyển được, Kroff mỉm cười nói.

Đầu kia điện thoại, Lý Dật nghe được Kroff hồi báo cũng không biểu hiện vẻ kích động, mà trầm giọng nói: “Kroff, nói cho tôi biết biểu hiện của hắn.”

“Hắn rất kích động, ừ, rất kích động!” Kroff vẻ mặt tự tin nói: “Lý, tin tưởng tôi. Không ai có thể ngăn cản được Đường Hồ báo thù.”

Nghe Kroff nói như thế, lại liên tưởng đến tính cách Xung động của Đường Hồ, Lý Dật thở phào nhẹ nhõm nói: “Cảm tạ anh, Kroff”

“Lý, chúng ta là bạn, anh không nên khách khí đối với tôi.” Kroff dùng giọng nói thật nghiêm túc hiềm thấy: “Mặt khác, Lý. Tôi đợi ngày anh giết chết tên vương bát đần Đường Hải kia!”

Hai tiếng đồng hồ sau. khu phố Tàu, trong biệt thự của Đường Hải. Đường Hải sắc mặt âm trầm ngồi trên ghế trong phòng sách, tay phải nhẹ nhàng gõ lên bàn gỗ, chẳng biết đang suy nghĩ chuyện gì. Nguyên bản, Đường Hải cũng không muốn sử dụng biện pháp thuê sát thủ giết chết Lý Dật, bởi vì hắn sợ sau khi giết chết Lý Dật sẽ dính dáng tới hậu trường của Lý Dật. Thế nhưng, khi hắn biết người phụ trách của gia tộc Gambino tại Los Angeles là Seaman đối với Lý Dật thập phần khách khí, hắn biết, hắn chỉ có thể đập nổi dìm thuyền.

Bởi vì. theo hắn Xem ra, mặc dù hậu trường của Lý Dật có thể tra ra hung thủ chân chính, nhưng khi liên quan đến lợi ích thật lớn, có thể sẽ không hạ thủ đối với Hoa Nhân Bang. Dù sao, Xã hội này rất hiện thực. rất ít có người sẽ vì một người chết làm ra chuyện gì không có lợi ích. Mà nếu như hắn tiếp tục để yên cho Lý Dật phát triển, Lý Dật sớm muộn sẽ nuốt chửng hắn! . .

chỉ làm cho hắn thật không ngờ chính là. Lý Dật không chết.

Lão Quỷ đứng đối diện Đường Hải, thấy Đường Hải không nói lời nào, vẻ mặt hồ thẹn cúi đầu. Tên nam tử áo gió đi ám sát Lý Dật là do lão Quỷ từ một tổ chức sát thủ Châu Âu liên hệ tới. Trước khi liên hệ sát thủ, lão Quỷ đã vỗ ngực bảo chứng với Đường Hải, tên sát thủ kia từ sau khi Xuất đạo tới nay chưa từng thất thủ qua, thế nhưng hôm nay lại thất bại.

“Tên tiểu tử ngày hôm nay đang làm gì?” Đường Hải phun ra một ngụm trọc khí, trầm giọng nhìn lão Quỷ nói. Vùng lông mày của hắn gắt gao nhíu chặt vào nhau, hình thành như một chữ “Xuyên”, hiển nhiên, Lý Dật không chết, làm hắn thập phần lo lắng Lý Dật sẽ trả thù.

“Hắn mang sát thủ kia về nhà kho, sau đó vẫn ở trong nhà kho.” Lão Quỷ hồ thẹn đáp.

Đường Hải nhíu mày: “Theo ông Xem, sát thủ kia sẽ tiết lộ tin tức của chúng ta không?”

“Hắn là sẽ không.” Lão Quỷ hàm hồ đáp.

Đường Hải vỗ bàn: “Đừng nói kiểu hắn là với tôi, tôi cần câu trả lời khẳng định!”

Đường Hải đã không biết bao nhiêu năm cũng không thất thố như ngày hôm nay, trong trí nhớ của hắn, lão Quỷ Vẫn là bảo tiêu kiêm huynh đệ tốt nhất của hắn. Thậm chí ngày trước lão Quỷ từng cứu mạng hắn. Hắn có được địa vị ngày hôm nay, là dựa vào thủ đoạn đề tiện thượng vị, vô luận là phụ thân Mạnh Thực

hay những người có uy hiếp với hắn, đều thành đá kê chân cho hắn thượng vị. Chỉ là thẳng tới nay, hắn chưa từng nổi nóng với lão Quỷ, thậm chí chưa từng lớn tiếng

Bởi vì hắn biết lão Quỷ là người trung thành nhất với hắn trên thế giới này. Nhưng thời này khắc này, hắn lại kìm lòng không được phát hỏa với lão Quỷ, không phải hắn không ấn nhẫn. thật sự là tình huống hiện nay đối với hắn cực kỳ bất lợi, thậm chí có thể dùng từ lửa cháy để hình dung.

“Hải ca, đám sát thủ kia nổi tiếng chuyên nghiệp. Có người nói, đám sát thủ kia từ khi thành lập tới nay chưa từng để lộ tin tức thân chủ.”

Lão Quỷ lại nhíu mày giải thích: “Sát thủ mà chúng ta thuê chính là sát thủ đứng đầu, cho nên tôi cho rằng khả năng hắn tiết lộ tin tức của chúng ta rất thấp. Hơn nữa, tiểu tử Lý Dật là một người có cừu tất báo. điểm ấy từ chỗ hắn không tiết hết thấy sự trả giá chạy khỏi quốc nội, đi tới nước Mỹ phát triển là có thể nhìn ra. Tôi cho rằng, nếu như hắn thật sự biết là chúng ta làm, tuyệt đối sẽ trả thù chúng ta!”

“Chỉ mong như thế.” Tuy rằng biết lão Quỷ phân tích đúng, thế nhưng chẳng biết vì sao. Đường Hải Vãn có chút tâm thần không yên, hắn cứ có cảm giác như sắp phát sinh chuyện gì.

Lão Quỷ nhìn thấy vẻ mặt lo lắng của Đường Hải, nỗ lực muốn an ủi gì đó, thế nhưng mở miệng ra lại không biết nên nói gì cho phải, bởi vì tình huống hôm nay Xác thực nguy hiểm

“Được rồi, Hồ tử hắn đang làm cái gì?” Đường Hải bỗng nhiên nhớ tới gì đó, trầm giọng hỏi.

Lão Quỷ ngậy ra, sau đó nói: “Tôi gọi điện thoại hỏi một chút.”

“Àn” Đường Hải gật đầu, sau đó nói: “Nói cho hắn, mấy ngày nay không nên đi lại lộn xộn, ở yên trong khu phố Tàu, tôi nghĩ sẽ có chuyện phát sinh.”

Nói xong Đường Hải nhắm mắt lại tựa vào ghế, nhẹ nhàng Xoa huyết Thái Dương Nghe được Đường Hải phân phó, lão Quỷ vô ý thức lấy ra điện thoại di động trong túi, bấm số điện thoại của Đường Hổ, nhưng điện thoại không chuyển được.

Hai mươi mấy giây sau, Đường Hải bỗng nhiên mở mắt, híp mắt nhìn chằm chằm lão Quỷ nói “Không ai tiếp sao?”

Lão Quỷ bất đắc dĩ gật đầu, nỗ lực gọi lại lần nữa, lại đột nhiên nghe được tiếng điện thoại reo rất nhỏ vang lên trong phòng.

Âm thanh thỉnh thoảng vang lên làm trái tim Đường Hải không tự chủ được nhảy lên, sau đó hắn kéo ngăn kéo bàn làm việc, từ bên trong lấy ra điện thoại, bấm nút chuyển.

“Hải gia, tôi là A Đông.” Sau khi điện thoại chuyển được, bên trong truyền ra thanh âm khốc tang của A Đông: “Hổ ca, hắn...hắn...”

“Mẹ nó, A Đông, nói cho ta biết, Hổ tử hắn rốt cục làm sao?” Nghe được vẻ dị thường trong giọng nói của A Đông, thân thể Đường Hải hung hăng run rẩy lên. Hắn nhìn không được đứng lên, lớn tiếng quát.

“Hải gia. Hổ ca...hắn chết rồi.” Đầu kia điện thoại, A Đông khốc tang nói.

“Cái gì?” Ngạc nhiên nghe được A Đông nói, Đường Hải giống như bị điện giật, cả người sững sờ tại chỗ, điện thoại trực tiếp rơi ra khỏi tay hắn, rơi trên mặt đất phát ra âm thanh trầm muộn.

Lão Quỷ thấy thế, lập tức tiến lên đỡ lấy Đường Hải. Sắc mặt Đường Hải một mảnh tái nhợt. con mắt trừng lớn, tựa hồ không thể tin được lời A Đông nói.

Đầu kia điện thoại. A Đông nhận thấy được đầu kia không còn thanh âm của Đường Hải, càng khốc dữ dội. Nguyên lai, trước đó sau khi Đường Hổ rời khỏi quán bar, trực tiếp về địa bàn của mình. Sau khi Phi Châu Bang diệt vong, Đường Hải phân nửa địa bàn cướp được cho Lý Dật, phân nửa cho Đường Hổ. Đường Hổ vẫn luôn muốn báo thù cho bạn gái của mình, hôm nay biết được tin tức, làm sao có thể yên được nữa?

Hắn trở lại gian phòng của mình, đầu tiên mở máy vi tính, nhìn nội dung trong đĩa CD. . .

Kết quả, Đường Hổ đập nát máy vi tính tại chỗ!

Bởi vì, đĩa CD kia là đĩa phim lưu lại cảnh Tỉnh Điền hãm hiếp và giết chết bạn gái của Đường Hổ. Mặc dù không biết Kroff làm sao có được đĩa CD này, thế nhưng Đường Hổ đang nổi trận lôi đình thì làm sao còn tâm tình đi suy nghĩ chuyện này?

Xem Xong đĩa CD, ý niệm trong đầu Đường Hổ chỉ có một: Giết chết Tỉnh Điền!

Đường Hổ là một người luôn Xung động, người Xung động thông thường luôn thiếu khuyết trí mưu, đây là lẽ tất nhiên. Trong tình trạng đang Xung động, Đường Hổ cũng không đem chuyện này hồi báo cho Đường Hải, mà mang theo mấy huynh đệ đi đối phó Tỉnh Điền! Kế hoạch của Đường Hổ rất đơn giản, hắn muốn đem người đi đốt tổ chim của Tỉnh Điền!

Chỉ là Đường Hổ nằm mơ cũng không nghĩ đến, biệt thự của Tỉnh Điền lại được phòng vệ vô cùng sâm nghiêm! Đường Hổ vốn định đánh cho Tỉnh Điền trở tay không kịp. Nhưng không nghĩ đến mang theo người tiến nhập vào biệt thự thì không còn trở ra.

Ngay trước ở trong hộp đêm, A Đông đối mặt thủ hạ của đầu mục số hai Mike của Phi Châu Bang thì tuyển chọn lùi bước, lần này đi tìm Tỉnh Điền liều mạng cũng không ngoại lệ. Cho nên, Đường Hổ cho hắn ở ngoài để liên lạc. Kết quả, ngoại trừ một mình A Đông còn ở bên ngoài làm liên lạc nên không bị hạ độc thủ, những người khác toàn bộ đã chết. có thể nói sở dĩ A Đông có thể sống sót, hoàn toàn là bởi vì tính cách của hắn!

Lão Quỷ dìu Đường Hải đến ghế ngồi Xuống, Đường Hải bỗng nhiên nuốt nước bọt, giọng nói trầm thấp: “Lão Quỷ, đưa điện thoại cho tôi.”

“A Đông, nói cho ta biết, rốt cục Xảy ra chuyện gì?” Đường Hải run run tiếp nhận điện thoại trong tay lão Quỷ, khàn khàn hỏi thăm

Nguyên bản, A Đông thấy thật lâu Đường Hải cũng không nói lời nào, đang do dự có nên gác điện thoại hay không, ngạc nhiên nghe được thanh âm Đường Hải, không khỏi lại càng hoảng sợ, sau đó khóc tang đem sự tình trải qua nói cho Đường Hải.

Nghe Xong A Đông thuật lại, biểu tình Đường Hải lãnh tĩnh đến dọa người. Khác với Đường Hổ, Đường Hải vẫn am hiểu âm mưu quỷ kế, hắn tự nhiên nhìn ra chuyện này không đơn giản

“Hải ca.” Mắt thấy Đường Hải cắt đứt điện thoại, lão Quỷ nhin không được hướng Đường Hải kêu một tiếng.

Đường Hải đầu tiên hít sâu mấy hơi thở, đợi sau khi tâm tình thoáng ổn định một ít, nói: “Hổ tử bị người hãm hại. Truyền lệnh Xuống dưới, không có mệnh lệnh của ta, không cho bất luận kẻ nào phát sinh Xung đột với người Nhật Bản.”

Dứt lời, Đường Hải nhắm mắt lại, từ hàm răng phun ra mấy chữ: “Lý Dật, người thật đỘC!”

Trong nhà kho của đám thủ hạ Phòng Tam

Lý Dật tay trái cầm điện thoại di động, đầu kia điện thoại Kroff đang hồi báo cho Lý Dật tin tức Đường Hổ bị giết chết.

Nghe được Kroff hồi báo, Lý Dật vươn tay phải, nhẹ nhàng vuốt ve lên hũ tro cốt của Trương Thiết Trụ, nhẹ giọng nói: “Thiết Trụ, cậu rất nhanh sẽ không thấy tịch tịch nữa, ngày mai Dật ca sẽ đưa Đường Hải Xuống dưới cùng cậu.”

206. Chương 194: Lý Dật Xuất Thủ

Lý Dật tay trái cầm điện thoại di động, đầu kia điện thoại Kroff đang hồi báo cho Lý Dật tin tức Đường Hổ bị giết chết.

Nghe được Kroff hồi báo, Lý Dật vươn tay phải, nhẹ nhàng vuốt ve lên hũ tro cốt của Trương Thiết Trụ, nhẹ giọng nói: “Thiết Trụ, cậu rất nhanh sẽ không thấy tịch tịch nữa, ngày mai Dật ca sẽ đưa Đường Hải xuống dưới cùng cậu.”

***** :

Đường Hổ đã chết, điều này tạo nên oanh động không nhỏ trong thế giới ngầm Los Angeles.

Về phần tin tức này rất cục là do người phương nào truyền ra, thì không ai biết được.

Toàn bộ mọi người trong thế giới ngầm đều đã biết được nữ nhân của Đường Hổ bị Tỉnh Điền hiếp trước giết sau, sau đó Đường Hổ đi báo thù, thành một đồng xương trắng.

Đối với cái chết của Đường Hổ, cảnh sát cũng không có tham gia. Hắc đạo có quy tắc của hắc đạo, nếu không ảnh hưởng sinh hoạt của dân chúng bình thường, cảnh sát sẽ không tham gia sự đấu tranh trong hắc đạo.

Dưới dạng tình hình này, hầu như tất cả mọi người cho rằng Hoa Nhân Bang và Sơn Khẩu Tổ sẽ triển khai một hồi sinh tử đấu.

Thế nhưng làm mọi người phá vỡ kính mắt chính là vô luận là long đầu đại ca Đường Hải của Hoa Nhân Bang hay người phụ trách Tỉnh Điền của Sơn Khẩu Tổ, cũng không hề triệu tập nhân mã triển khai tiến công.

Đối với điểm này, Lý Dật cũng không có nghĩ đến.

Theo Lý Dật xem ra, dù Đường Hải nhìn ra đây là một âm mưu, cũng không hẳn sẽ bảo trì trầm mặc.

Dù sao Đường Hổ cũng là con trai ruột thịt của hắn, toàn bộ hi vọng hắn đều ký thác trên người Đường Hổ.

Đường Hải thờ ơ làm Lý Dật lần thứ hai cảm nhận được, đối với một số người mà nói, lợi ích cao hơn tất cả!

Tiêu Thanh Sơn như vậy, Đường Hải cũng như vậy!

Đường Hải trầm mặc nằm ngoài dự liệu của Lý Dật, thế nhưng cũng không đại biểu Lý Dật không có cách nào.

Nhưng khi Lý Dật dự định tiến hành bước bố trí tiếp theo, nhận được một cuộc điện thoại xa lạ.

“Chào ngài, Lý tiên sinh.” Gọi điện thoại cho Lý Dật là một nữ nhân, thanh âm thấp phần êm tai.

Lý Dật nhíu mày hỏi: “Xin hỏi, cô là?”

“Lý tiên sinh, tôi là trợ lý của Tỉnh Điền quân, tôi là Mộc Tử.”

Nữ nhân rất nhanh báo ra tên của mình.

Nghe được nữ nhân trả lời, trong lòng Lý Dật khẽ động, mơ hồ đoán được mục đích đối phương gọi điện thoại tới, cũng không vạch trần, giả ngu hỏi: “Cô tìm tôi có việc sao?”

“Lý tiên sinh, Tỉnh Điền quân muốn nói chuyện cùng ngài. Xin hỏi ngài có thời gian rảnh rồi không?” Mộc Tử cẩn cẩn thận thận hỏi thăm.

Lý Dật lạnh lùng cười: “Mộc Tử tiểu thư, ngày hôm qua các người vừa mới giết chết Đường Hổ của Hoa Nhân Bang. Lúc này đi tìm tôi nói chuyện, là muốn giết chết tôi hay muốn để ngoại giới cho rằng tôi cùng các người là một bọn?”

“Không, không, không, Lý tiên sinh, ngài hiểu lầm rồi.” Nghe được Lý Dật nói, đầu kia điện thoại Mộc Tử có vẻ có chút khẩn trương: “Tỉnh Điền quân cùng Sơn Khẩu Tổ tuyệt đối không có ý tứ làm kẻ địch của Lý tiên sinh.”

“Vậy chính là muốn cho bên ngoài nghĩ tôi và các người là cùng một bọn?” Lý Dật cười lạnh hỏi.

Mộc Tử lần thứ hai phủ quyết: “Ngài hiểu lầm, Lý tiên sinh, lần này chúng ta gặp mặt có thể âm thầm tiến hành. Chúng tôi bảo chứng sẽ không tiết lộ nửa điểm tin tức, sẽ không tạo thành bất luận ảnh hưởng gì đối với danh dự của ngài.”

“Người Nhật Bản có tính bội bạc đã thành thói quen, khả năng tin tưởng các người thật sự rất thấp!” Lý Dật trào phúng nói: “Nói đi, chủ tử nhà người tìm ta rất cục có chuyện gì?”

“Lý tiên sinh, ngài thật không dự định gặp mặt Tỉnh Điền quân sao?” Mộc Tử không cam lòng dò hỏi.

“Mộc Tử tiểu thư, tôi muốn cô hiểu rõ, thời gian và sự kiên trì của tôi đều rất có hạn.” Lý Dật có chút không nhịn được.

Đầu kia điện thoại, Mộc Tử chần chờ cắn răng nói: “Lý tiên sinh, Tỉnh Điền tiên sinh kỳ thực thăm nghĩ muốn hỏi ngài một câu, chuyện của ngài và Đường Hải, ngài có nhúng tay không?”

Nghe được Mộc Tử nói, Lý Dật khẽ tươi cười.

Khi Mộc Tử vừa báo ra thân phận, Lý Dật liền suy đoán được mục đích của Mộc Tử tìm hắn chính là vì chuyện này. Bởi vì hắn hiểu được Tỉnh Điền không đánh trả là bởi vì sợ Đường Hải, mà là lo lắng hắn sẽ nhúng tay.

Dù sao, một loạt biểu hiện của Lý Dật ngày đó trong buổi tiệc của Gambino gia tộc cũng làm Tỉnh Điền có chút sầu lo, Tỉnh Điền có thể xé rách da mặt tử chiến với Đường Hải cho đến cùng, thế nhưng hắn không dám trêu chọc Lý Dật có thân phận thần bí.

“Lý tiên sinh, Tỉnh Điền quân nói, nếu như ngài không nhúng tay vào chuyện lần này, hắn có thể bang trợ ngài trở thành tân nhậm long đầu của Hoa Nhân Bang, đồng thời thỏa mãn điều kiện khác của Lý tiên sinh.” Mộc Tử tựa hồ lo lắng Lý Dật sẽ cự tuyệt, vội vã tung một chỗ tốt đến mê hoặc Lý Dật.

“Nga? Chủ tử của cô khẩu khí không nhỏ. Tôi muốn hắn đưa cho tôi, hắn sẽ nguyện ý sao?” Lý Dật cười lạnh hỏi.

Đầu kia điện thoại, Mộc Tử tựa hồ thật không ngờ Lý Dật sẽ nói ra một câu nói như vậy, sau thoáng giây người ngẩn ngối, dùng giọng nói cực kỳ kiên định đáp: “Nguyện ý!”

“Tôi không muốn!” Thanh âm Lý Dật trở nên thập phần âm trầm: “Cô chuyển cáo hắn, hắn muốn từ nội bộ phân hóa Hoa Nhân Bang cũng được, điều kiện trước tiên là, hắn giúp tôi tiêu diệt Mãnh Hổ Bang!”

Dứt lời, Lý Dật không đợi Mộc Tử đáp lời, trực tiếp cắt đứt điện thoại.

Trong ống nghe truyền ra thanh âm “đô đô”, biểu tình Mộc Tử có chút phiền muộn. Tỉnh Điền nhìn thấy biểu tình thất lạc của Mộc Tử, tựa hồ đã biết cái gì, hỏi: “Tiểu tử kia không muốn phối hợp sao?”

“Hắn nói nếu như ngài có thể giúp hắn tiêu diệt Mãnh Hổ Bang, hắn sẽ nguyện ý.” Lúc Mộc Tử nói ra những lời này, nghĩ miệng mình có chút phát khổ, tiêu diệt Mãnh Hổ Bang còn khó khăn hơn đối phó Hoa Nhân Bang tại Los Angeles, thậm chí là chuyện không có khả năng.

Ngạc nhiên nghe được Mộc Tử nói, sắc mặt Tỉnh Điền hơi đổi, sau đó hung hăng cầm ly rượu trong tay ném ra ngoài.

“Phanh!”

Tiếng vỡ giòn qua đi, ly rượu bể nát, biến thành một đồng phần vụn.

“Mẹ nó, người kia rõ ràng là đang đùa giỡn cô!” Tỉnh Điền hỗn hển mắng.

Mộc Tử cũng không tức giận, mà có chút nghi hoặc nói: “Ngài nói, vì sao hắn lại tuyển chọn cự tuyệt? Căn cứ tình báo của chúng ta đến xem, hắn và Đường Hải thuộc về tử địch, hắn hẳn nên tuyển chọn phối hợp chúng ta mới phải.”

“Quý biết hắn vì sao lại cự tuyệt.” Tỉnh Điền có vẻ thập phần phiền muộn, theo hắn xem ra, nếu Lý Dật không nhúng tay, hắn có bấy thành nắm chắc tiêu diệt Hoa Nhân Bang, kể từ đó hắn liền có công tích, không lo lắng có ai tới thay thế vị trí của hắn, nhưng hôm nay Lý Dật cự tuyệt, điều này làm cho hắn có chút không biết làm sao.

Vô luận là Tỉnh Điền hay Mộc Tử cũng không nghĩ đến, sở dĩ Lý Dật cự tuyệt, là bởi vì hắn hiểu được, người trong quốc nội đều rất phản cảm người Nhật Bản, nếu hắn vì thượng vị mà hợp tác với người Nhật, cũng chẳng khác gì Hán gian của thời kỳ kháng chiến chống Nhật. Điều này sẽ làm rét lạnh lòng của huynh đệ thủ hạ, bản thân hắn cũng không nguyện ý thông đồng làm bậy với người Nhật Bản!

Huống chi, Tỉnh Điền là một trong những người kế tiếp hắn muốn giết.

Sau khi cắt đứt điện thoại, Lý Dật đầu tiên rút ra một điều thuốc lá, sau đó đơn độc gọi Phòng Tam vào trong phòng.

Từ sau khi Trương Thiết Trụ bị giết chết, tâm tình của Phòng Tam vẫn thập phần không xong, bởi vì cho tới bây giờ, Lý Dật còn chưa áp dụng bất cứ hành động gì đối phó Đường Hải.

“Dật ca, anh tìm tôi?” Phòng Tam đi vào, có chút không tinh thần hỏi thăm.

Lý Dật nhìn thấy biểu tình của Phòng Tam, đầu tiên đưa hẳn một điều thuốc, đợi Phòng Tam châm lửa xong, mới nói: “Có phải trong lòng rất phiền muộn, trách Dật ca không cho các huynh đệ đi báo thù cho Thiết Trụ?”

Phòng Tam vô ý thức gạt đầu, sau đó lại lắc đầu.

Thấy cử động của Phòng Tam, Lý Dật cũng không tức giận, ngược lại còn nở nụ cười.

Phòng Tam thấy dáng tươi cười nghiền ngẫm nơi khóe miệng Lý Dật, nhin không được hỏi: “Dật ca, rốt cục anh tính làm thế nào, nói cho Tam nhi, tôi thật sự vô cùng khó chịu.”

Lý Dật không lập tức trả lời, mà nhìn thẳng vào Phòng Tam đang đứng trước mắt.

Khi Mạnh Thục còn sống, Phòng Tam là tâm phúc tuyệt đối của Mạnh Thục, thân thủ không tệ không nói, ý nghĩ cũng tốt, then chốt gặp chuyện thì tương đối lãnh tĩnh.

“Tam nhi, tôi hỏi cậu, phải giết ai báo thù cho Thiết Trụ?” Lý Dật hỏi.

Phòng Tam theo lẽ thường đáp: “Đương nhiên là lão tạp chủng Đường Hải!”

“Đúng, không sai, là Đường Hải!” Nói đến Đường Hải, Lý Dật vẻ mặt lạnh lùng: “Thế nhưng cậu có nghĩ tới hay không, nếu như tôi cho cậu dẫn người đi trả thù, sẽ phát sinh chuyện gì?”

Câu hỏi của Lý Dật làm Phòng Tam đầu tiên là ngẩn ra, sau đó hẳn nhú mày suy tư, chỉ chốc lát sắc mặt hẳn có chút xấu xí.

“Tin tưởng cậu cũng nghĩ rõ ràng, Đường Hải là đại ca của Hoa Nhân Bang, muốn giết hẳn, khó tránh khỏi khai chiến với các huynh đệ Hoa Nhân Bang!” Nói đến đây, Lý Dật đột nhiên đề cao thanh âm: “Cứ như vậy, nội bộ Hoa Nhân Bang chúng ta sẽ tự giết lẫn nhau, chỉ làm cho người ngoài chế giễu!”

“Dật ca, chúng ta có thể sử dụng cách ám sát!” Phòng Tam gần đây học không ít thuật giết người, đối với chính thân thủ của mình tràn ngập lòng tin, khi nói đến hai chữ ám sát thì vẻ mặt tràn đầy biểu tình tự tin.

Lý Dật cũng không lập tức trả lời câu nói của Phòng Tam, mà rút mạnh điều thuốc, mới hỏi: “Mấy bảo tiêu bên cạnh Đường Hải đều quen thuộc, cái khác không nói, cậu và lão Quỷ nếu đơn độc gặp gỡ, cậu có thể giải quyết hẳn sao?”

Phòng Tam biến sắc, không nói gì.

Đáp án rất rõ ràng, tuy rằng hai tháng nay Phòng Tam tiến bộ không nhỏ, thế nhưng luận thực lực lão Quỷ vẫn cao hơn một ít. Dù sao, ngày trước ngay cả Mạnh Thục cũng không phải đối thủ của lão Quỷ.

“Tin tưởng trong lòng cậu cũng đã hiểu, cậu cũng không phải là đối thủ của lão Quỷ.” Lý Dật không chút lưu tình nói: “Cậu ngay lão Quỷ cũng giết không được, làm sao đi giết Đường Hải? Huống chi tôi không ngại nói cho cậu, thủ hạ của Đường Hải còn có một nhóm có thể đánh giỏi, thực lực đám người kia không kém gì các cậu hai tháng trước.”

Đối với tin tức này, Phòng Tam không hề hay biết, lúc này nghe được Lý Dật nói ra có vẻ thập phần khiếp sợ, liền tục lắc đầu nói: “Không có khả năng!”

Đây là sự thật! Lý Dật tức giận nói: “Chớ quên Kroff là bạn của tôi.”

Lý Dật nói ra tên Kroff, Phòng Tam lập tức ngậm miệng lại, tại Los Angeles, nếu như tình báo của Kroff đại gia không chính xác như vậy không ai dám đứng ra nói tình báo của hắn chuẩn.

Nghe xong lời nói của Lý Dật, sự bất mãn trong lòng Phòng Tam trong nháy mắt tiêu mất vô tung vô ảnh chỉ còn lại biểu tình mê man: “Dật ca, vậy cũng không được, kia cũng không được, vậy anh nói nên làm sao bây giờ? Không thể để lão tạp chủng Đường Hải sống thoải mái như vậy chứ?”

“Ngày hôm nay tâm tình của hần thật không tốt đâu, chớ quên. Đường Hổ mới chết ngày hôm qua” Lý Dật mỉm cười nói

Không biết vì sao, thấy dáng tươi cười trên mặt Lý Dật, trong lòng Phòng Tam rung mình trực giác nói cho hần cái chết của Đường Hổ có quan hệ đến Lý Dật.

Lý Dật đem biểu tình của Phòng Tam thu hết vào trong đáy mắt, nhìn ra sự sợ hãi trong con người Phòng Tam trong lòng hần thoáng thở phào nhẹ nhõm, Hần có thể xem Kroff mặt ngoài cà lơ phất phơ, nhưng nội tâm tự ti như là huynh đệ, Hần có thể xem Trương Thiết Trụ mặt ngoài hung hãn nhưng nội tâm hàm hậu như là huynh đệ, Thế nhưng tuyệt đối sẽ không xem Phòng Tam là huynh đệ.

Bởi vì hần hiểu ra, Phòng Tam cùng với hần ngoài trừ bị thủ đoạn của hần uy hiếp, còn có bộ phận nguyên nhân rất lớn chính là rời khỏi hần, đám người Phòng Tam cũng không thành được khí. dù sao Đường Hải sẽ không đối xử tử tế với đám người Phòng Tam

“Tam nhi, Cừu của Thiết Trụ do tôi đi báo!” Mắt thấy thời cơ đã thành thực Lý Dật đem mục đích gọi Phòng Tam vào nói ra: “Bất quá trước đó, cậu tuyển chọn hai mươi huynh đệ cơ linh, đi làm chút chuyện cho tôi.”

“Dật ca thỉnh phân phó,” Phòng Tam cung kính nói

Ngay lúc thể giới ngằm và cảnh sát Los Angeles cho rằng Đường Hải vì lấy đại cục làm trọng mà tuyển chọn nén giận, Tỉnh Điện cũng không dám tùy tiện tiến công thời điểm này, nguyên bản cục diện bình tĩnh đã bị đánh vỡ, Vào mười một giờ đêm, một đám “Nhật Bản nhân” vọt tới địa bàn của Đường Hổ, phá tan hai hộp đêm, bất quá cũng không phát sinh xung đột với người của Đường Hổ, mà sau khi đập phá xong lập tức dẫn người rời đi.

Nguyên bản cái chết của Đường Hổ cũng đã làm đám thủ hạ thập phần phần nộ, kết quả chuyện này phát sinh đám thủ hạ Đường Hổ vọt tới nơi ở Đường hải xin lệnh Đường Hải để đi tìm đám Nhật Bản liều mạng

Không ngờ Đường Hải lại dùng tư thế cường ngạnh cự tuyệt. Đồng thời nghiêm lệnh nói cho thủ hạ Đường Hổ, không cho bọn họ hành động thiếu suy nghĩ!

Vào lúc nửa đêm 0 giờ, “người Nhật Bản” lần thứ hai lại đập bãi. Lúc này đây, bọn họ đập phá chính là một hộp đêm nằm ngay khu phố Tàu Khu phố Tàu là tổ chim của Hoa Nhân Bang nhân thủ trong hộp đêm tương đối ít, kết quả “người Nhật Bản” lúc đập phá xung đột với Hoa Nhân Bang đám ‘người Nhật Bản’ đánh thương vài tên thành viên Hoa Nhân Bang thế nhưng cũng không xuất hiện tình huống tử vong

Tựa hồ đám “người Nhật Bản” kia cũng không muốn nháo tai nạn chết người.

Hai giờ sáng một vũ quán của khu phố Tàu bị người phóng hỏa thiêu hủy, Vũ quán này là vũ quán trước kia của đám người Mạnh Thực Lý Dật mang theo đám người Phòng Tam rời đi, vũ quán trống không bên trong cũng không có người ở, bởi vậy vẫn chưa tạo thành thương vong

Trọn cả đêm, tình huống cùng loại xảy ra liên tiếp mười lần

Cử động thành linh của người Nhật Bản làm hắc đạo Los Angeles vốn đang yên tĩnh lại khởi lên chiến hỏa

Đi ra ngoài sự dự liệu của mọi người chính là, Đường Hải vẫn không hề đánh trả không biết đang chờ đợi cái gì.

Đồng thời với sự ảm nẫn của Đường hải, Tỉnh Điện cũng thập phần Phiền muộn! Bởi vì hần vốn không hề hạ mệnh lệnh tiến công, dưới tình hình này, hần lập tức phái ra Mộc Tử đi điều tra sự tình chân tướng kết quả điều tra biểu hiện, người của Sơn Khẩu Tổ đêm đó cũng không có hành động

Đương nhiên kết quả này cũng chỉ có Tỉnh Điện và Mộc Tử tin tưởng nói cho những người khác những người này tự nhiên sẽ không tin tưởng

Người người đều biết hiện tại Sơn Khẩu Tổ và Hoa Nhân Bang đang làm gì, hôm nay bãi của Hoa Nhân Bang bị đập vỡ, ngu ngốc đều có thể đoán được do người Nhật Bản làm.

” Người Nhật Bản” liên tục khiêu khích khiến Hoa Nhân Bang thập phần phẫn nộ, chỉ là thái độ Đường Hải thập phần kiên quyết, không cho thủ hạ đi trả thù Sơn Khẩu Tổ. Vì thế không ít người trẻ tuổi nhiệt huyết lập tức trở mặt với Đường Hải ngay tại chỗ, vào thời gian này, uy vọng của Đường Hải trong Hoa Nhân Bang cũng giống như đang chơi trò rơi tự do, thẳng tắp giảm xuống

vào bốn giờ sáng sự hỗn loạn cũng được dẹp yên xuống tới,

Đường Hải hai mắt đỏ bừng ngồi trên ghế trong phòng sách Trong tay cầm một điều thuốc lá, điều thuốc đã cháy hơn phân nửa thế nhưng hắn cũng không gạt tàn Gạt tàn thuốc đặt ngay trước người hắn đã nhồi đầy tàn thuốc trong đó đại bộ phận chỉ hút được phân nửa. Trong mấy tiếng đồng hồ vừa qua khói thuốc trong tay Đường Hải vốn chưa từng ngừng lại.

“Hải ca. anh nên đi nghỉ ngơi thôi” Lão Quỷ vẫn đang bồi bên người Đường Hải tự nhiên biết tâm tình của Đường Hải trong đêm nay hoàn toàn không ổn chút nào.

Đường Hải phun ra một ngụm trọc khí thật mạnh thanh âm khàn khàn hỏi thăm: “Lão Quỷ. ổng nói xem chuyện đêm nay do người Nhật Bản làm sao?”

“Đều không phải!” Lão Quỷ rất kiên định lắc đầu

Đường Hải vẻ mặt dữ tợn: “Lý Dật hắn thực sự là bức người quá mức!”

Lão Quỷ rất tán thành lời Đường Hải nói thế nhưng thủ hạ của Lý Dật lại làm việc quá cẩn thận không hề lộ ra chút dấu vết. mặc dù Đường Hải nói cho mọi người trong Hoa Nhân Bang sự tình này là do chính Lý Dật làm ra ngoại trừ tâm phúc của hắn ra sẽ không ai tin tưởng dù sao uy vọng của Lý Dật trong Hoa Nhân Bang cũng thực sự rất cao.

“Chỉ là vì sao hắn phải làm như thế ? Lẽ nào! hắn nghĩ gây xích mích cho tôi và Tỉnh Điền khai chiến sao?” Đường Hải vẻ mặt không giải thích được: “Chẳng lẽ hắn không biết. vô luận là tôi hay Tỉnh Điền cũng không khả năng khai chiến! Tỉnh Điền thì kiêng kỵ hắn nhúng tay. mà tôi càng kỵ hắn thông dao nhỏ từ phía sau.”

“Một lát ông sẽ rõ.” Đường Hải Vừa nói xong trong phòng sách truyền ra một thanh âm lạnh lùng.

” Ai ? ” Lão Quỷ Vô ý thức định rút súng

” Sưu,,

Ngay lúc lão Quỷ định rút súng một cây dao màu đen giống như một luồng sáng đen bay về phía lão Quỷ. Nhận thấy được đạo hàn quang trong không khí lão Quỷ theo bản năng lẩn tránh sang một bên. thế nhưng tốc độ của hắn chung quy cũng chậm, cây dao vẫn ghim vào thân thể hắn, Chỉ bất quá không ghim trúng bộ vị yếu hại chỉ là Xuyên vào cánh tay hắn

Không đợi lão Quỷ may mắn mình đã tránh được một kiếp. một bóng đen phảng phất như u linh từ cửa sổ nhảy vào. trong nháy mắt đi tới bên người hắn cảm giác nguy cơ cường liệt làm sắc mặt lão Quỷ đại biến Hắn vô ý thức chém ra một quyền, nắm tay thẳng tắp vào bóng đen.

Đối mặt nắm tay của lão Quỷ. Lý Dật cũng không Cứng rắn đón đỡ. mà thân thể hơi nghiêng. né tránh đồng thời tay phải chụp thành chảo. nhanh như thiểm điện chế trụ cổ họng lão Quỷ. dùng lực bóp mạnh!

“Lượt sát”

Thanh âm giòn vang qua đi. thân thể lão Quỷ bỗng nhiên khựng lại. cùng lúc đó trong tay Đường Hải không biết từ bao giờ hiện ra một cây súng hắn dùng tốc độ nhanh nhất hướng Lý Dật nổ súng

Lý Dật mạnh túm thân thể lão Quỷ. đem lão Quỷ che trước người hắn Đồng thời khi Đường Hải nổ súng Lý Dật rút con dao hướng Đường Hải vọt tới.

“phanh”

“Diễn”

Đạn bắn trúng cơ thể lão Quỷ. mà con dao trực tiếp tước rút tay phải của Đường Hải

Đường Hải còn muốn dùng tay trái chụp súng Lý Dật cũng không cho hắn cơ hội này mà một bước nhảy đến bên bàn đập lên tay trái Đường Hải. Đường Hải vô ý thức muốn kêu to. đã thấy Lý Dật ghé sát vào người hắn lãnh u u nói: “Vô dụng tâm phúc bên ngoài của ông đều bị ta giết chết.”

Nghe được Lý Dật nói Đường Hải giống như gặp phải sét đánh Sắc mặt trong nháy mắt trở nên tái nhợt như tờ giấy: chỉ là trong con người tràn ngập vẻ không cam lòng cũng giọng nói giống như rít gào mắng: “Lý Dật. người quá độc!”

“có độc cũng không độc bằng ông. không phải sao?” Lý Dật cười nhạt: “Ta chỉ ít sẽ không giết huynh đệ của mình”

Đường Hải lặng lẽ.

sau đó hắn lại nghĩ tới điều gì. cười nhạt: “Dù là người giết chết ta người cũng không khả năng trở thành đại ca Hoa Nhân Bang!”

“Đường Hải ông đừng quên buổi diễn kịch tối nay của ta.” Lý Dật không cho là đúng:” như người ngoài biết ông bị sát thủ của người Nhật Bản giết chết. sẽ có phản ứng gì?”

Đường Hải biến sắc!

Đường Hải ta nói rồi. sẽ cho ông chôn cùng Thiết Trụ.” Lý Dật mỉm cười nói: “Mặt khác ông không cần lo lắng xuống tới dưới sẽ bị Thiết Trụ khi dễ đến khó chịu. ta rất nhanh sẽ cho Tỉnh Điền xuống dưới cùng ông.”

Nghe được Lý Dật nói như vậy. đối mặt Đường Hải xoay động tựa hồ hiểu được điều gì:” hắn bỗng nhiên nở nụ cười: “Từ ngày người tiến nhập Hoa Nhân Bang ta cũng đã hối hận chính mình dường hồ gây họa nhưng không nghĩ tới người so với sự tưởng tượng của ta xuất sắc hơn nhiều lắm!”

Hiển nhiên Đường Hải đã đoán được mưu kế của Lý Dật.

“Đáng tiếc thế giới này không có thuốc trị hối hận!” Lý Dật nói tay phải lần thứ hai nhanh như thiểm điện chém ra trực tiếp nắm lấy cổ họng Đường Hải. dùng lực siết mạnh

“Lược sát!”

Thanh âm giòn vang qua đi Đường Hải tắt thở tại Chỗ!

207. Chương 195: Lời Đề Nghị Của Ta Người Không Thể Cự Tuyệt

Trong số những biệt thự của Tỉnh Điền, có một biệt thự xa hoa nhất nằm vùng phía tây ngoại ô Los Angeles ngay gần đập chứa nước. Chủ nhân trước kia của biệt thự là một người Nhật Bản từng làm buôn bán tại nước Mỹ. Người Nhật Bản kia chính vì có chút vướng lại trong việc làm ăn với Sơn Khẩu Tổ, cho nên đưa tòa biệt thự cho Tỉnh Điền, Ở bình thường Tỉnh Điền sẽ có hai loại tình huống sẽ đi đến biệt thự gần đập chứa nước, thứ nhất là mang theo mỹ nữ tuyệt sắc đi tìm vui. thứ hai sẽ dùng để chiêu đãi người mặt trên của Sơn Khẩu Tổ,

Ở hai mươi mấy giờ sau khi Đường Hải bị giết chết, Hoa Nhân Bang cùng Sơn Khẩu Tổ xảy ra khai chiến, hơn nữa quy mô càng ngày càng lớn, nghiêm trọng ảnh hưởng sinh hoạt bình thường của dân chúng, thị dân Los Angeles đều báo nguy về cục cảnh sát, trách cứ, dưới tình hình này, cảnh sát đứng ra trấn áp, bắt đi không ít người.

Nguyên bản Tỉnh Điền kiêng kỵ Lý Dật sẽ nhúng tay vào chuyện của Hoa Nhân Bang bởi vậy hắn cũng không dám cùng Hoa Nhân Bang chân chính Xé rách da mặt đối Chiến, thế nhưng Cái chết của Đường Hải cũng làm Tỉnh Điền không còn đường lui. Đối mặt với sự trả thù điên Cuồng của Hoa Nhân Bang Tỉnh Điền chỉ có thể bị động phòng thủ

Ngay thời gian Tỉnh Điền không biết làm sao lựa chọn một đại nhân vật của Sơn Khẩu Tổ đi tới LoS Angeles, Tỉnh Điền chiêu đãi đại nhân vật kia tại biệt thự gần đập chứa nước, đồng thời từ miệng của đại nhân vật

biết được, lần này Sơn Khẩu Tổ đồng tâm hiệp lực chi trì Tĩnh Điền, muốn Tĩnh Điền không nên lo lắng hậu trường cứ buông tay đi làm, xảy ra sự tình sẽ có Sơn Khẩu Tổ ở phía sau chùi dít. Mặt khác, đại nhân vật kia còn nói cho Tĩnh Điền, Gambino gia tộc tuyệt đối sẽ không bởi vì Lý Dật mà trở thành địch nhân của Sơn Khẩu Tổ!

Đối với Tĩnh Điền mà nói đây không thể nghi ngờ là chuyện trên bầu trời rơi bánh lớn vô cùng tốt đẹp

Đại nhân vật kia rời đi, Tĩnh Điền nở nụ cười dâm dăng thò tay vào trong kimono của Mộc Tử, nắm lấy bầu ngực nho nhỏ tròn trịa mà kiên quyết của Mộc Tử, đắc ý nói: “MỘC Tử, vú của cô càng ngày càng lớn, chẳng lẽ là kết quả nỗ lực gần đây của ta”

Đối mặt sự tàn phá của Tĩnh Điền, bản năng thân thể phụ nữ của Mộc Tử liền phản ứng, Sắc mặt có chút phiền hồng Chỉ là trong lòng cũng không nghĩ tới việc làm chuyện này, bởi vậy biểu hiện tương đối lãnh thinh: “Tĩnh Điền quân chính sự quan trọng hơn. chờ bàn xong chính sự, Mộc Tử sẽ hầu hạ Tĩnh Điền quân.”

“Còn có gì bàn nữa? Hắc! cho tới nay ta luôn lo lắng tên tiểu tử Lý Dật nhúng tay, không dám đứng ra đối phó Hoa Nhân Bang Hôm nay cấp trên nói không cần lo lắng về Lý Dật, nhượng ta buông tay Xuất thủ,” Tĩnh Điền nói chuyện nhưng bàn tay vẫn bóp chặt bầu ngực Mộc Tử, đồng thời nhẹ nhàng cắn lỗ tai nàng thối một hơi nóng nói: “Tuy rằng ta không biết là ai giết chết Đường Hải muốn Vu oan cho chúng ta thế nhưng như vậy có quan hệ gì? Đường Hải đã chết, Hoa Nhân Bang năm bè bảy mảng căn bản không phải là đối thủ của Sơn Khẩu Tổ Chúng ta! Chỉ cần ta diệt trừ Hoa Nhân Bang địa vị Sơn Khẩu Tổ tại Los Angeles trực tiếp đề thăng Đến lúc đó, cấp trên khẳng định sẽ thập phần thỏa mãn với ta cô nói đi? Mộc Tử?”

Trong lúc Tĩnh Điền nói hấn thành thạo bỏ đi kimono trên người Mộc Tử, tay phải dọc theo làn da trơn tuột từ trên CaO đi xuống, lướt qua vùng bụng bằng phẳng của Mộc Tử, dừng lại nơi phiền rùng rậm đen nhánh nhẹ nhàng xoa xoa.

“Ân”

Tĩnh Điền chơi đàn bà cũng không ít, thủ đoạn đùa giỡn đàn bà cũng đã là cao thủ dưới sự đùa giỡn của hấn thân thể mềm mại của Mộc Tử bắt đầu run lên nhẹ nhẹ. Dòng suối nhỏ nơi rừng rậm màu đen bắt đầu chảy ra suối nước.

“Tĩnh Điền quân. .” Hô hấp của Mộc Tử trở nên có chút gấp.

Tĩnh Điền một tay di chuyển trên thân thể Mộc Tử, sau đó hung hăng hôn mạnh lên đôi môi màu hồng nhạt của nàng lộ ra sắc mặt như nhà giàu mới nổi: “Mộc Tử, hiện tại cô cần làm chính là hầu hạ ta về phần chuyện khác có thể BỎ qua một bên.”

Nghe được Tĩnh Điền nói. trong lòng Mộc Tử nhiều ít có chút ít thất vọng Tĩnh Điền ở loại thời gian này còn có tâm tư làm Chuyện như vậy, nói rõ không phải nhân tài làm đại sự, thế nhưng mặc kệ làm sao, thân phận của Tĩnh Điền thực sự bày ra, nàng không có quyền cự tuyệt yêu cầu của Tĩnh Điền.

Sau hai mươi mấy phút, Tĩnh Điền giống như một con cầm thú vừa phát xuân hung hăng tàn Phá thân thể mềm mại của MỘC Tử

Sau cơn mây mưa, Tĩnh Điền thích ý châm một điếu thuốc lá, nói: “Mộc Tử, cô thật sự càng ngày càng giỏi đó, Được rồi. hiện tại cô có thể nói lời gì muốn nói.”

Mộc Tử thoáng chỉnh lý một chút mái tóc dài tán loạn sau đó trần truồng ngồi đối diện Tĩnh Điền, nghiêm mặt nói: “Tĩnh Điền quân. tôi hoài nghi Đường Hải bị Lý Dật giết nhất!”

“Nga?” Tĩnh Điền đầu tiên là kinh ngạc nhú mày, sau đó nói: “Vậy thì có gì quan hệ?”

“Tĩnh Điền quân!” Biểu tình Mộc Tử có chút bất mãn “Tôi mong muốn ngài hiểu ra, Lý Dật là một người phi thường khó đối phó, ông cho rằng hấn giết Đường Hải để làm gì?”

“Hấn không phải đã muốn Vu oan cho Sơn Khẩu Tổ chúng ta sao? Không phải là muốn gây xích mích chúng ta khai chiến với Hoa Nhân Bang sau đó hấn nhân cơ hội mà vào, nỗ lực tiếp nhận vị trí của Đường Hải sao?” Tĩnh Điền vẻ mặt tự tin cười nói

Mộc Tử gật đầu: “Tĩnh Điền quân ngài phân tích không sai. mục đích Lý Dật hẳn là như thế còn có, uy vọng của hắn trong nội bộ Hoa Nhân Bang tuy rằng không tệ, thế nhưng muốn kế thừa vị trí của Đường Hải e rằng thập phần trắc trở, hắn phải làm ra một sự tình gì đó khiến cho thành viên Hoa Nhân Bang tâm phục khẩu phục Thế nhưng ông cũng thấy đó, đến bây giờ hắn lại chưa làm ra bất luận cử động gì, thậm chí còn không đi khu phố Tàu điều này chẳng lẽ không đáng giá hoài nghi sao?”

“Hừ! Trước đây là do ta kiêng kỵ thế lực đứng phía sau hắn thế nhưng hôm nay có đám lão già cấp trên làm chỗ dựa cho ta, ta sợ Cái gì?” Tĩnh Điền cười lạnh nói: “Lần trước ta tìm hắn hợp tác là để mắt hắn, hôm nay, hắn rốt cục muốn làm cái gì, điều này ta sẽ không đi quan tâm Ta chỉ biết một điều, nếu như hắn dám nhúng tay chuyện này, ta sẽ cắt đầu hắn nuôi chó!”

Mộc Tử tuy rằng nghi hoặc Lý Dật đang muốn làm gì, thế nhưng nghe được Tĩnh Điền nói như vậy, nhiều ít có chút bất đắc dĩ. Trước đây Tĩnh Điền cũng không kiêu ngạo như thế, nguyên nhân lớn nhất là không có chỗ dựa, Vị trí của hắn rất có thể bị người của tổng bộ phái tới thay thế, nay hắn được tổng bộ duy trì. Vì thế mà cho hắn nhanh chóng biến thành tên nhà giàu mới nổi

Mộc Tử hiểu được, lúc này tuy rằng Tĩnh Điền điên cuồng một chút, thế nhưng hắn xác thực có vốn liếng cuồng vọng nếu như không có Lý Dật uy hiếp, Hoa Nhân Bang hôm nay đối với Sơn Khẩu Tổ mà nói chỉ là một đàn cừu mặc cho người tùy ý xâm lược.

“MỘC Tử, dựa theo kế hoạch nguyên lai phân phó xuống phía dưới, đợi khi trời tối đen, dùng tốc độ nhanh nhất diệt trừ Hoa Nhân Bang, bên chỗ tên Lý Dật thì hãy để lại phía sau,” Tĩnh Điền hăng hái phát tay nói: “Nếu như hắn muốn tham gia trận tranh đấu này, lập tức hướng mặt trên xin chỉ thị Để cho bọn họ đến đối phó Lý Dật, hừ! Bọn họ đã nói ta tùy ý buông tay mà làm”

” Hải!Tĩnh Điền quân”

Mộc Tử gật đầu sau đó trần truồng đứng lên, đi tới bên cạnh bàn cầm lấy điện thoại bắt đầu truyền đạt mệnh lệnh của Tĩnh Điền.

Nhìn thân thể tuyệt vời của Mộc Tử, Tĩnh Điền nở nụ Cười đến thật hài lòng. Từ lâu hắn vẫn chưa từng cười hài lòng qua như vậy,

cùng lúc đó, trong khu vực thành thị của Los Angeles, trong nhà Kroff, Kroff một tay Cầm cần sa, một tay bưng ly rượu, vẻ mặt sốt ruột nói: “Lý, rốt cục anh còn đang chờ Cái gì? Thế nào còn Chưa động thủ? Phải biết rằng CƠ HỘI hiện tại đối với anh phi thường khó được.”

Khi Kroff nói chuyện nước bọt bay ngang tư thế của hắn làm cho người ta nghĩ, hắn còn Sốt ruột hơn cả Lý Dật.

Lý Dật nhẹ nhàng uống một ngụm rượu do Kroff rót cho hắn, không trả lời câu hỏi:“ Chuyện tôi nhờ anh làm thế nào rồi?”

Nghe được Lý Dật hỏi Kroff có chút phiền muộn: “Lý, anh lại đang nghi vấn năng lực của tôi! Tôi đã nói với anh trước đây thật lâu, phải tin tưởng chuyên nghiệp Của tôi!”

Thấy dáng dấp tức giận của Kroff Lý Dật nhin không được nở nụ cười, hắn tự nhiên biết được từ chuyên nghiệp này của Kroff từ đâu mà đến.

Đối mặt đáng tươi Cười của Lý Dật, biểu tình của Kroff không hề phát sinh bất luận biến hóa gì, tựa hồ chỉ khi Kroff uống say mới có thể lộ ra một mặt tự ti thương cảm, dưới tình huống bình thường hắn có thể che giấu rất tốt,

“Sau khi Đường Hải chết, nội bộ Hoa Nhân Bang cũng đại loạn” Kroff nghiêm mặt nói:“ Không khác gì với sự dự đoán của anh, trong bang hội đại khái phân ra ba nhóm người, thứ nhất là nhóm báo thù, đoàn người này chính là đám tử sĩ do Đường Hải bí mật bồi dưỡng, Đó chỉ là một đám thanh niên ý nghĩ giản đơn, tứ chi phát đạt, thích xung động, Nhóm thứ hai là nhóm mưu quyền. Đường Hải đã chết, Hoa Nhân Bang trở thành rắn mất đầu, Những tên này đều muốn tranh đoạt vị trí đại ca, trong đó có hai cỗ thế lực tương đối mạnh mẽ một chút, những người khác hữu tâm vô lực, về nhóm thứ ba thuộc loại trung lập, có thể nói nhóm thứ ba có nhân số tối đa. Đoàn người này cũng không kêu gào đòi báo thù cũng không thông đồng làm bậy như đám mưu quyền. Hiển nhiên. đoàn người này tương đối lý trí hơn nữa cũng rất có khả năng.”

Nghe xong Kroff nói. Lý Dật thừa nhận Kroff phân tích rất chính xác. Nhất là loại thứ ba bọn họ không đi báo thù cũng không phải không nói nghĩa khí. mà là rất lý trí. bởi vì bọn họ đều rõ ràng dưới tình huống như rần mất đầu đi báo thù căn bản là chuyện không có khả năng về phần bọn họ không mưu quyền. đây chính là nghĩa khí

“Đem tỉ lệ nhân số cụ thể nói cho tôi biết.” Lý Dật trầm giọng nói

” Nhóm báo thù đại khái tương đương nhóm mưu quyền. hai phe đều có người của chính mình Về phần nhóm trung lập có nhiều nhất,” Kroff lập tức đáp: “Tôi chỉ thống kê số thành viên bên trong về phần thành viên bên ngoài cũng chưa có thống kê. Mặt khác hiện tại người có uy vọng cao nhất trong nhóm trung lập anh cũng quen biết.”

“Nga?” Những lời này của Kroff làm Lý Dật có chút ngoài ý muốn hẳn nhin không được hỏi: “Là ai?”

“Phương Cảnh Minh người phụ trách sinh ý buôn lậu của Hoa Nhân Bang cũng là nguyên lão duy nhất còn lại đã từng cùng Đường Hải tranh giành thiên hạ.” Kroff có chút cổ quái nhìn Lý Dật, tựa hồ hẳn nghĩ Lý Dật hẳn nên suy đoán ra mới đúng

Nghe Kroff nói như thế Lý Dật không khỏi thầm mắng bản thân hồ đồ, Phương Cảnh Minh cùng Đường Hải là nhân vật cùng thời kì, uy vọng trong bang hội tự nhiên không thấp, hôm nay Hoa Nhân Bang phát sinh biến đổi lớn như vậy, nhóm trung lập đầu nhập vào Phương Cảnh Minh đây là chuyện đương nhiên

“Hai nhân vật đại biểu cho nhóm mưu quyền lại là ai?” Lý Dật tiếp tục nói

“Một người tên là Bạch Hà ba mươi sáu tuổi, hai mươi một tuổi đến Mỹ, hai mươi ba tuổi gia nhập Hoa Nhân Bang cũng coi như là một nguyên lão.” Kroff đáp, nói tiếp: “Một người là Mã Liệt, ba mươi tuổi Mã Liệt lúc còn trẻ năng lực xuất chúng thể nhưng bởi Vì hắn quá xuất chúng bị Đường Hải cố ý vắng vẻ, sau uy vọng trong bang hội luôn hạ thấp xuống Bất quá đám người từ ngày đầu đi theo hắn đều rất trung tâm.”

Nghe xong Kroff phân tích, Lý Dật nhắm mắt lại trầm tư một phen, sau đó lại nói: “Được rồi. nói tiếp,”

“Sơn Khẩu Tổ cả ngày bị vây trong trạng thái bị động phòng thủ bất quá cục diện này tối nay sẽ bị đánh vỡ,” Kroff Vẻ mặt lo lắng nói: “Tên tạp chủng Tỉnh Điền không dám phản kích là bởi vì có sự tồn tại của anh, Thế nhưng căn cứ tin tức tin cậy, một đại nhân vật của Sơn Khẩu Tổ hôm nay đi tới Los Angeles gặp Tỉnh Điền. Tôi nghĩ, với thói quen của người Nhật Bản bọn họ tuyệt đối sẽ không bỏ qua cơ hội tốt này! Hơn nữa tôi đoán chắc, người cầm quyền của Sơn Khẩu Tổ kia hẳn là tìm được gốc gác của anh tuy rằng không hoàn toàn chuẩn xác thể nhưng dù sao cũng không kém bao nhiêu”

Lúc nói tới đây, biểu tình Kroff thập phần cổ quái, hiển nhiên người khác không biết gốc gác thực sự của Lý Dật, Kroff lại thập phần rõ ràng Kroff biết, Lý Dật ở trong quân đội vốn không có hậu trường gì, mà theo hắn hiểu biết về Gambino gia tộc, gia tộc hồ ly giáo hoạt này tuyệt đối sẽ không vì Lý Dật mà đặc tội Sơn Khẩu Tổ. Ở tình hình này, Lý Dật tựa hồ không có hậu trường gì đáng nói

Kể từ đó, Tỉnh Điền còn không buông tay làm một trận?

Nhìn vẻ mặt lo lắng của Kroff trong lòng Lý Dật nhiều ít có chút xúc động tựa hồ từ sau khi rời khỏi quốc nội Kroff là người ngoài duy nhất quan tâm hắn. Hơn nữa hắn cũng hiểu được con người của Kroff. Ở tình huống này, Lý Dật cũng không cho rằng Andrew Luofu có thể buông tha cho lợi ích gia tộc mà đi bang trợ hắn

Trong lòng tuy rằng hiểu được tất cả, thế nhưng Lý Dật tuyệt không lo lắng, bởi vì tất Cả đều nằm trong lòng bàn tay của hắn

“Lý, kế tiếp anh nên làm gì bây giờ?” Kroff có chút phiền muộn nói: “****, nếu như không phải đại nhân vật của Sơn Khẩu Tổ đến, cục diện sẽ tốt hơn nhiều”

“Kroff, thế giới này chân chính có thể dựa vào cũng chỉ có chính mình” Lý Dật thật kỳ lạ cảm thán

Nghe được Lý Dật cảm thán. vẻ mặt Kroff ngayC nhiên miệng mở lớn, muốn nói gì nhưng cuối cùng ngậm miệng lại, trầm mặc cúi đầu.

“Kroff sau này tôi sẽ không tiếp tục nói hai chữ cảm tạ với anh thê nhưng tôi cam đoan với anh một ngày nào đó, nhà của Haise Lin nhất định sẽ phải tán thành anh!” Lý Dật nhìn Kroff mỗi chữ mỗi câu nhấn mạnh Hấn từng hứa với Trương Thiết Trụ, kết quả lời hứa bị ép buộc thất tín lần này hấn sẽ không cho lịch sử tái diễn.

Nghe được lời hứa của Lý Dật, thân thể Kroff hưng hăng run lên! Nam nhân bình thường thích cà lơ phất phơ, ở trong mắt người ngoài cũng giống như sâu mọt, giờ này khắc này, sắc mặt tái nhợt như tờ giấy. Hai tay của hấn chăm chú nắm chặt cùng một chỗ, thế cho nên móng tay bấm vào da thịt, máu tươi nhiễm đỏ lòng bàn tay nhưng hấn vẫn không lau dòng máu đó.

Ngày trước Haise Lin đã nói những lời giống như những cây đinh đâm vào trong lòng Kroff trở thành sự đau nhức vĩnh viễn không thể xóa mờ trong lòng Kroff

Hấn từng rất nhiều lần huyền tưởng một ngày kia có thể ngẩng cao đầu đi vào gia tộc của Haise Lin. để người của gia tộc Haise Lin dùng ánh mắt tôn kính nhìn về phía hấn thế nhưng hấn cũng biết. đó tựa hồ là chuyện không có khả năng

Thế nhưng hôm nay Lý Dật muốn giúp hấn hoàn thành nguyện vọng này. có thể sao? cũng giống như Trương Thiết Trụ trong lòng Kroff tự hỏi. đồng thời mê man nhìn Lý Dật.

Mấy giờ sau lại lần thứ hai hấn say đến rồi tỉnh rồi mù, Sau khi say rượu Kroff lại biến thành kẻ đáng thương ngay cả thời gian khi ngủ cũng nhận không được rơi nước mắt.

Lý Dật đắp chăn cho Kroff rời khỏi nhà hấn lúc hấn rời đi, mặt trời chiều đã hạ xuống sắc trời dần dần tối sầm Xuống tới.

Nửa giờ sau Lý Dật lái xe chạy tới trước một biệt thự

Nơi này cũng không phải khu của người giàu có. biệt thự ở đây rất phượng tiện. chỉ là loại biệt thự bình thường. Người đứng đầu cục cảnh sát Los Angeles. nhà của Schneider ở đây.

Lý Dật cho xe dừng ngay trước cửa biệt thự nhe nhàng bấm chuông cửa, trong bộ đàm lập tức truyền ra một thanh âm thấp phần dễ nghe: “Chào tiên sinh xin hỏi ngài muốn tìm ai ?”.

Nhìn cô bé làn da trắng nõn tướng mạo khả ái. Lý Dật nở nụ cười hỏi:” ba của bé có ở nhà không ?”

“Ba yêu quý. có người tìm ba.“ cô bé nghe được Lý Dật nói. quay đầu lại hô một tiếng. Vài giây sau Schneider xuất hiện trên hình ảnh hấn vẽ mặt lạnh lùng nói: “Tiểu tử có việc gì thế?”

“Schneider tiên sinh thân ái, tôi nghĩ. chúng ta hấn nên có buổi nói Chuyện.” Lý Dật cười cười nói

Trên khuôn mặt mập mập của Schneider lộ ra vẻ cười nhạt khiến người khác dựng đứng tóc gáy: “Tiểu tử hiện tại toàn bộ thế giới ngầm của Los Angeles đang rối loạn. tôi nghĩ hiện tại cậu nên đi tranh thủ làm sao có được quyền lợi. chứ không phải đem thời gian lãng phí trên người của tôi.”

“Schneider tiên sinh thân ái, kỳ thực giữa chúng ta cũng có thể hợp tác.” Lý Dật nghiêm mặt nói

Schneider không cho là đúng: “Hợp tác cậu có vốn liếng sao?”

Nghe được Schneider vừa nói như thế Lý Dật liền hiểu được. đại lão của Sơn Khẩu Tổ đã chấp nối với Schneider có lẽ nói Sơn Khẩu Tổ đi qua lực ảnh hưởng trong chính đàn nước Mỹ. phái người hướng Schneider tạo áp lực.

“Tiểu tử tuy rằng tôi không biết Vì sao Andrew Luofu lại trợ giúp cậu thế nhưng cậu nên hiểu cho rõ ràng Andrew Luofu tiểu thư là một trong những người thừa kế tương lai của Gambino gia tộc hơn nữa tôi rõ ràng nói cho cậu biết. Gambino gia tộc có một tộc quy. không thể vì giúp đỡ bạn bè mà tổn hại lợi ích của gia tộc.” Thấy Lý Dật không nói lời nào.

Schneider nhắc nhở nói: “ChO nên chuyện lần này Gambino gia tộc sẽ không giúp cậu mà Andrew có dùng tư Cách cá nhân giúp cậu cũng sẽ không có bao nhiêu tác dụng!”

“Mặt khác người thanh niên. Tôi rất thương thức cậu thực sự.” Schneider cuối cùng bổ sung: “Có thể lại dùng sự sai lầm của quân đội. cho người bên ngoài nghĩ rằng cậu và quân đội có quan hệ, chiêu thức ấy chơi thật đẹp.”

Nghe được Schneider nói. trong lòng Lý Dật không khỏi chấn động hẳn thật không ngờ Schneider đã thăm dò được gốc rễ của hắn

trong lòng tuy rằng kinh ngạc. thế nhưng biểu tình của Lý Dật coi như bình thường nói vì hắn tự tin có thể để cho Schneider đơn độc nói chuyện với hắn nhưng Schneider tựa hồ không muốn cho hắn cơ hội. trực tiếp cắt đứt bộ đàm

Ngay khi Lý Dật định tiếp tục nói chuyện với Schneider điện thoại di động của Schneider vang lên hắn lấy ra điện thoại nhìn thoáng qua dãy số nằm trên màn hình sắc mặt hơi đổi sau đó buông điện thoại đi tới trước máy vi tính dùng ngón tay mập mập nhanh chóng đánh lên bàn phím. . .

Rất nhanh trên màn hình xuất hiện một nữ tử mặc một thân áo gió màu đen, nữ tử có khuôn mặt diên đảo chúng sinh cùng vóc người đủ làm cho Các nam nhân phải điên cuồng thế nhưng nàng chỉ là một tiểu mỹ nhân nhưng trên người lại toát ra khí tức nguy hiểm

Mắt thấy tần số nhìn đã chuyển được. trên mặt nữ nhân lộ ra vẻ mỉm cười mê người: “Schneider tiên sinh, tôi có thể thay mặt Lý tiên sinh gọi cho vợ và con gái của ông mượn dùng một chút thời gian riêng tư của ông không?”

Dáng tươi cười mê người. giọng nói lạnh lùng mà không cho người hoài nghi. Ánh mắt cơ trí và tự tin tựa hồ đang nói cho Schneider: Đề nghị của tôi ông không thể Cự tuyệt!

Bởi vì nàng là Andrew Luofu là người thừa kế tương lai của Gambino gia tộc!

208. Chương 196: Địch Nhân Không Phân Chia Nam Nữ

Nhưng đúng lúc này. hắn xuyên qua song sắt nhìn thấy cửa của kiến trúc chính trong biệt thự bị người mở ra Schneider mặc áo ngủ. bên ngoài khoác một áo gió. trực tiếp đi ra ngoài cổng.

Dưới bầu trời vùng lông mây Schneider cau chặt. lúc bước đi, mỗi bước tiến có chút hỗn loạn tựa hồ như có tâm sự gì.

Lý Dật nhìn thấy Schneider ra cổng hiểu được Schneider đi ra gặp hắn Tuy rằng hắn hiểu kỳ vì sao Schneider lại đột nhiên thay đổi chủ ý thế nhưng cũng không suy nghĩ nhiều mà bắn đi tàn thuốc, tàn thuốc ở giữa không trung vẽ ra đường vòng cung mỹ lệ rơi vào cửa biệt thự ánh lửa màu đỏ tươi dưới tình không có vẽ vô cùng chói mắt.

Hơn mười giây sau Schneider dọc theo đường nhỏ trong đại viện đi tới cửa nói: “Tôi không hi vọng cậu làm ảnh hưởng tới vợ và con gái tôi đến trong xe cậu nói đi.”

Sự chủ động của Schneider làm sự nghi hoặc trong lòng Lý Dật thẳng tắp bay lên. bất quá hắn cố nén lòng hiếu kỳ tận trong nội tâm, nhìn Schneider gật đầu sau đó dẫn đầu đi tới bên Xe. mở cửa Xe. nhìn Schneider làm ra thủ thế như mời.

Los Angeles tháng ba tuy rằng không lạnh thế nhưng nhiệt độ không khí buổi tối có chút thấp. Schneider bên trong mặc một bộ áo ngủ. lúc này lạnh đến cơ thể có chút run, thịt béo trên mặt cũng hơi run run thấy Lý Dật mở Cửa Xe. không nói hai lời. trực tiếp chui vào trong Xe.

Lý Dật theo lên Xe. đồng thời đóng luôn cửa xe lại

So sánh với bên ngoài mà nói độ ấm trong xe Cao hơn bên ngoài khá nhiều Lý Dật thấy Schneider nhẹ nhàng chà Xát bàn tay. bèn lấy hộp xì gà trong túi quần ra rút một điếu đưa cho Schneider. đồng thời giúp hắn châm lửa. Schneider không Cự tuyệt. mà rút mạnh một ngụm tựa hồ muốn dùng chất nicotin xua tan giá lạnh

Liên tục rút ba hơi xì gà biểu tình Schneider thoáng chuyển biến tốt đẹp một chút. bất quá vẫn như cũ có chút không nhin được: “Có gì nói nôi mau không nên lãng phí thời gian của tôi.”

Nghe Schneider nói như thế Lý Dật liền có thể khẳng định Schneider là bị bức bắt đắc dĩ ra ngoài nói chuyện với hắn. Vô ý thức trong đầu Lý Dật dần hiện ra khuôn mặt hại nước hại dân của Andrew Luofu. Lẽ nào nàng vẫn một mực quan tâm đến ta sao?

Trong lòng Lý Dật thầm hỏi chính mình đồng thời nhìn Schneider nói: “Schneider tiên sinh tuy rằng tôi không biết vì sao ông lại chủ động tìm tôi nói chuyện thế nhưng tôi có thể rõ ràng nói cho ông tôi có thể hợp tác với ông.”

“Tiếp tục.” So sánh với cách trò chuyện khi nãy mà nói. giọng nói của Schneider chuyển biến tốt đẹp hơn một chút. thế nhưng cũng không có ý tứ hợp tác với Lý Dật. hiển nhiên hắn cho rằng Lý Dật không có vốn liếng để hợp tác với hắn

Lý Dật bắt chéo chân đầu tiên nhẹ nhàng rít một hơi xì gà sau đó trầm giọng nói: “Tôi có thể giúp ông làm ngừng hẳn sự hỗn loạn của Los Angeles!”

“Cậu ?” Schneider nheo mắt tỉ mỉ quan sát Lý Dật vài giây. xác định Lý Dật không giống nói dối nhưng thật ra có chút hiếu kỳ:” Người thanh niên. khẩu khí của cậu rất lớn!”

“Khẩu khí có lớn hay không không quan trọng quan trọng hơn chính là, hiện tại ông đang gặp khó khăn đúng không Schneider tiên sinh?” Lý Dật nhàn nhạt

Vùng lông mày Schneider nhướng lên sau đó cười lạnh nói: “Được rồi người thanh niên không nên vòng vo với tôi tôi không thích kiểu dáng này của người Trung Quốc các người. Cậu nói không sai. tôi đang mong muốn sự hỗn loạn tại Los Angeles dừng lại thế nhưng cậu dựa vào cái gì nói cậu có thể làm được?”

“sự hỗn loạn của Los Angeles nói đến cùng chỉ là do Sơn Khẩu Tổ và Hoa Nhân Bang sống mái với nhau tạo thành nếu như tôi có thể trở thành tân long đầu của Hoa Nhân Bang ông cho rằng tôi không có năng lực này sao?” Lý Dật về mặt tự tin

Schneider thẳng ngoắc ngoắc nhìn Lý Dật. khoe miệng hiện lên một dáng tươi cười trào phúng, dáng tươi cười hiện lên trên khuôn mặt béo phì làm cho người ta có một loại cảm giác buồn nôn Hắn điều chỉnh một chút tâm tình cười nói: “Người thanh niên tạm thời không đề cập tới chuyện sau khi cậu trở thành tân long đầu của Hoa Nhân Bang rồi có thể ngừng lại trận phản loạn này hay không, mượn trạng huống của Hoa Nhân Bang hiện nay mà nói khả năng cậu có thể trở thành tân long đầu cũng không cao! Phải biết rằng nội bộ Hoa Nhân Bang người có uy vọng cao hơn cậu không phải không có. hơn nữa quan hệ giữa cậu và Seaman thậm chí là Andrew Luofu mà nói, khởi không ra được bất luận tác dụng gì.”

Lúc nói đến tên của Andrew Luofu khoe mắt Schneider nhảy lên vài cái

chi tiết này giúp Lý Dật hiểu được. Schneider đột nhiên chủ động đi ra nói chuyện với hắn Xác thực là do Andrew Luofu âm thầm hỗ trợ.

Đương nhiên biểu tình biến hóa của Schneider rất nhỏ. hắn dứt lời cũng không cho Lý Dật mở miệng. lại tiếp tục nói: “Còn có. người thanh niên tôi phải nói cho cậu một việc. Lần này Sơn Khẩu Tổ bắt buộc phải lấy được địa bàn Los Angeles lần này. vì thế đại lão Sơn Khẩu Tổ thậm chí không tiếc vận dụng lực lượng chính đàn tại nước Mỹ. Cho nên mặc dù cậu có thể trở thành tân đại ca của Hoa Nhân Bang Sơn Khẩu Tổ cũng sẽ không buông tha việc diệt trừ Hoa Nhân Bang.”

Nghe xong lời của Schneider. Lý Dật phải thừa nhận Schneider đích thật là một tên phi thường giáo hoạt.

Hơn nữa Schneider lại là một người rất hiện thực.

Lý Dật ngay từ đầu thông qua Cháu trai Locke của hắn liên hệ tới hắn Schneide cấp cho Locke mặt mũi thế nhưng chỉ cho Lý Dật mười phút thời gian gặp mặt.

Lần thứ hai. Lý Dật trở thành bạn của Seaman Schneider cho rằng trên người Lý Dật có lợi ích có thể lấy. quyết định trở thành “bạn” của Lý Dật.

Hôm nay. Schneider biết được gốc rễ của Lý Dật. hơn nữa sau khi nhận rõ quan hệ lợi hại trong đó, trực tiếp lãnh đạm đối với Lý Dật. chỉ là bị bức bởi mặt mũi của Andrew Luofu mới đi ra gặp mặt Lý Dật.

Đương nhiên hiện tại hắn vẫn tiếp tục chịu nói chuyện với Lý Dật cũng không quan hệ tới mặt mũi của Andrew Luofu chỉ là bị câu nói của Lý Dật làm khởi lên hung thủ mà thôi Schneider nói Xong Bèn dựa lưng vào ghế hắn có hứng thú quan sát Lý Dật. tựa hồ như đang Chờ mong Lý Dật trả lời.

Lý Dật nhẹ nhàng phun ra một ngụm khói. rất tùy ý nói: “Schneider tiên sinh những lời ông nói tôi đều đã biết.”

“Nga?” Schneider hơi có chút kinh ngạc. không biết kinh ngạc vì nơi phát ra tình báo của Lý Dật. hay kinh ngạc vì Lý Dật đã biết tất cả vẫn còn thản nhiên nói chuyện với hắn như vậy.

Lý Dật như cười như không nói: “Bất quá Schneider tiên sinh ông tựa hồ quên một việc. Kroff là bạn của tôi cho nên những lời ông nói tôi đều rõ ràng hơn nữa nói lời không khách khí. một ít chuyện ông không biết tôi Cũng biết!”

Nói đến đây. Lý Dật bỗng đề cao âm lượng. tựa hồ dự định dùng phương thức này vẫn hồi quyền chủ động đàm phán

Quả nhiên lời của Lý Dật vừa thốt ra chân mày Schneider cau lại, hiển nhiên đối với bản thân hắn mà nói thân là người đứng đầu cục cảnh sát Los Angeles. mạng lưới tình báo của hắn lại không sánh bằng Kroff. Đây là một loại châm chọc. Nhưng mà vô luận ở quốc gia nào. mạng lưới tình báo của cảnh sát xa xa vẫn không cường đại bằng bộ môn đặc công. đây là chuyện không cách nào thay đổi. Kroff lại có Haise Lin ở phía sau làm hậu thuẫn tự nhiên Schneider không có khả năng sánh bằng

”Lẽ nào cậu muốn nói cho tôi lòng tin của cậu phát ra từ những thứ mà tôi không biết?” Tuy rằng trong lòng có phiền muộn thế nhưng Schneider cũng không nghĩ Lý Dật biết một ít tình báo. có thể làm ngừng hẳn hỗn loạn tại Los Angeles.

Lý Dật cười bắn tàn thuốc. không trả lời câu hỏi: “Schneider tiên sinh tôi hỏi ông. hiện tại ông có biện pháp làm ngừng lại được hỗn loạn tại Los Angeles sao?”

Lý Dật thình lình hỏi vấn đề làm Schneider ngáy ngẩn cả người. Hiển nhiên Schneider cũng không nắm chắc có thể ngừng lại được cuộc hỗn loạn. Đại ca long đầu Đường Hải của Hoa Nhân Bang bị giết. với thói quen của người trong hắc đạo. báo thù là chuyện tất nhiên, còn nữa mặt trên của Sơn Khẩu Tổ lại rất muốn có được địa bàn Los Angeles. dĩ nhiên là không muốn bỏ qua.

Schneider không biết chính là, sở dĩ Lý Dật tìm đến hắn đồng thời khẳng định hắn sẽ nói chuyện với Lý Dật. chính bởi vì hiện tại Schneider không có biện pháp ngừng cuộc hỗn loạn!

Thân là người đứng đầu cảnh sát Los Angeles. hiện tại áp lực của Schneider rất lớn. Dân chúng trách cứ, truyền thông đưa tin, mặt trên tạo áp lực có thể nói đối mặt loại tình huống này. Schneider chẳng khác gì con kiến bò trong chảo nóng gấp đến độ muốn chết!

Dù sao. nếu như hắn xử lý không tốt chuyện lần này. mũ cánh chuồn của hắn rất khả năng tiêu mất. Có thể nghĩ do Lý Dật uy thế quá mạnh mẽ, sau thoáng ngáy người. Schneider không chút cam lòng nói: “Vì sao tôi không thể ngăn Cẩn? Nếu như bọn họ tiếp tục nháo sự. tôi có thể tiếp tục bắt bọn họ, bắt cho đến lúc nào bọn họ không nháo nữa mới thôi!”

“A ha...”

Có thể thấy Schneider nói thật buồn cười, có thể do học được kiểu cười này của Kroff hắn nhận không được lộ ra dáng tươi cười trào phúng: “Schneider tiên sinh chuyện cười này của ông tuyệt không buồn cười, Nếu như tôi không đoán sai trước đây ông bắt nhiều người như vậy. hiện tại toàn bộ cảnh sát cục trong Los Angeles đều đầy người nháo sự phải không? Nếu ông tiếp tục bắt người. phải an trí ở nơi nào đây? Bắt chết bọn họ sao? Nước Mỹ là một quốc gia dân chủ. còn có. ông đừng quên Sơn Khẩu Tổ và Hoa Nhân Bang đều không phải ngu ngốc. bọn họ bị người của ông bắt vài lần sẽ trở nên thông minh đến lúc đó nếu ông bắt bọn họ, cũng sẽ rất rắc rối. Hơn nữa dù là cuối cùng ông có thể bắt được bọn họ, thế nhưng hỗn loạn đã mở rộng bắt được bọn họ lại có gì hữu dụng?”

Lý Dật kỳ thực còn một câu chưa nói ra: Sau khi hỗn loạn mở rộng cục trưởng như ông cũng không đảm đương được nữa, bắt một đám nháo sự cũng chỉ có thể làm bia cho người khác mà thôi

Nghe xong lời của Lý Dật. sắc mặt Schneider trở nên có chút Xấu xí!

Có thể nói lời của Lý Dật giống như một con dao sắc bén. hung hăng đâm vào trong địa phương mềm yếu nhất trong nội tâm của hắn, Hai ngày nay. bởi vì Sơn Khẩu Tổ và Hoa Nhân Bang khai chiến. Schneider ăn không ngon ngủ không yên. cả ngày đều suy nghĩ biện pháp xử lý.

” Người thanh niên. xem ra tôi đã xem thường cậu” Schneider bỗng nhiên hít sâu một hơi. nguyên biểu tình phức tạp cũng khôi phục lại bình tĩnh hắn nhìn chăm chăm Lý Dật. phảng phất như dã thú nhìn chăm chăm con mồi, lạnh lùng nói: “VẬY cậu nói cho tôi biết. kế hoạch cậu muốn làm ngừng cuộc hỗn loạn lần này. Còn có. cậu nói cho tôi biết cậu giúp tôi làm ngừng hỗn loạn muốn tôi giúp cậu cái gì? Tôi cũng không cho rằng có bữa cơm trưa miễn phí.”

Lý Dật mới huýt sáo một tiếng sau đó nói: “Schneider tiên sinh ông nói thật không sai thế giới này không có cơm trưa miễn phí, tôi cần ông làm rất đơn giản ngày mai buổi sáng tôi sẽ đi cục cảnh sát lĩnh người ông đem thành viên Hoa Nhân Bang đã chộp tới giao cho tôi mà tôi sẽ giúp ông ngừng hẳn hỗn loạn!”

“Thả người không có vấn đề!” Schneider cắn răng trong ánh mắt lóe ra ánh sáng điên cuồng:“ Thế nhưng cậu ngay cả kế hoạch cụ thể cũng không nói cho tôi biết. tôi dựa vào cái gì có thể tin tưởng Cậu có thể ngừng hỗn loạn?”

“Schneider tiên sinh ông có tuyển chọn sao ?” Lý Dật nghiêng thân thể về phía trước, không chút nào tỏ ra yếu kém đón nhận ánh mắt Schneider, gằn từng chữ: “Mặc dù ông không hợp tác với tôi ông tạm thời cũng không có biện pháp ngừng hẳn hỗn loạn, Mà hợp tác với tôi ông chỉ ít có cơ hội không phải sao?”

“Được rồi người thanh niên, tôi thừa nhận cậu là một người phi thường giỏi hoạt.” Schneider cười lạnh một tiếng: “Thế nhưng tôi nhắc nhở cậu, trò chơi này tuy rằng kích thích thế nhưng sư trả giá rất lớn, nếu như cậu không làm được như cậu nói. tôi sẽ cho cậu trả giá thật thảm trọng!”

“Schneider tiên sinh làm mình hữu, tôi cho rằng ông không nên nói ra như vậy với tôi ngược lại, ông hẳn là đang ôm tự tin đối với sự hợp tác giữa chúng ta không phải sao?” Lý Dật cười nói

Giờ khắc này, Lý Dật cấp cho Schneider cảm giác quái dị vô cùng, Schneider, tên Cáo già ngang dọc cảnh giới Los Angeles, không ngờ lại có điểm nhìn không thấu Lý Dật nữa. Hắn hí mắt nhìn chăm chăm Lý Dật nửa phút, mới lộ ra vẻ mỉm cười mê người: “Lý, bạn thân ái của tôi cậu nói không sai tôi hẳn là nên tự tin với cậu! “

Người, đều là dối trá như thế.

Nghe Schneider nói Lý Dật nở nụ cười, Dáng tươi cười tràn ngập trào phúng không biết đang cười chính mình hay Cười Schneider.

Lý Dật và Schneider đàm phán được cho là phi thường thành công, chỉ ít đạt thành mục đích. Đối với Lý Dật mà nói sở dĩ hắn không dẫn người trở lại Hoa Nhân Bang vào thời gian Sơn Khẩu Tổ và Hoa Nhân Bang tử chiến, hạ thủ đối với Sơn Khẩu Tổ, thứ nhất, hắn muốn nhìn rõ ràng thế cục đích thực của Hoa Nhân Bang, Còn nữa. hắn hiểu được, với uy vọng của hắn dù mang người trở lại kêu gào báo thù thì cũng không có bao nhiêu người sẽ nghe lời hắn nói.

Dù sao hắn mới tham gia vào Hoa Nhân Bang chỉ mới mấy tháng mà thôi

Thời gian quá ngắn!

Nếu như Hoa Nhân Bang không thể đồng tâm hiệp lực, không nghe theo Lý Dật chỉ huy, khả năng không đầu nối với Sơn Khẩu Tổ, Đáp án không cần nói cũng biết.

Sau khi kết thúc đàm phán với Schneider, Lý Dật cũng không cấp bất luận chỗ tốt gì cho hắn mà trực tiếp lái xe rời đi. Trước đây hắn lấy lòng Schneider, đó là do không có vốn liếng tiến hành hợp tác với Schneider, hôm nay có thể hợp tác nếu còn cho tiền là hành vi ngu ngốc, huống chi trong kế hoạch của Lý Dật, Schneider chỉ là một quân cờ mà thôi

Rời khỏi nhà Schneider, Lý Dật lái xe đi tới biệt thự gần đập chứa nước của Tỉnh Điện. Trên đường đến biệt thự Lý Dật qua điện thoại biết được, Tỉnh Điện vẫn còn ở trong biệt thự, hơn nữa Sơn Khẩu Tổ phát động mãnh công với Hoa Nhân Bang trong hai tiếng ngắn ngủi, đoạt đi địa bàn lúc trước Hoa Nhân Bang

chiếm lĩnh của Phi Châu Bang đương nhiên là khối địa bàn thuộc Đường Hồ quản lý, địa bàn của Lý Dật không hề xuất hiện người của Sơn Khẩu Tổ,

Đối với hành vi phản kích của Sơn Khẩu Tổ, tuy rằng Lý Dật cũng muốn ngăn lại, nhưng có tâm mà vô lực.

Nửa giờ sau Lý Dật cho xe chạy trên đường đi ra ngoại thành, Bởi con đường này tương đối hẻo lánh cách trung tâm quá xa vì thế xe trên đường cũng không nhiều thỉnh thoảng mới thấy một ánh đèn Xe.

Lý Dật cho Xe chạy đến gần biệt thự của Tỉnh Điện khoảng hai cây số, cho xe tấp vào ven đường, sau đó đi xuống Xe, từ sau xe lấy ra trang bị hắc dã chuẩn bị sẵn Trang bị Lý Dật chuẩn bị cũng không xa lạ, hai thanh Bastia Ý, một khẩu súng lục tự động một con dao găm, một kính viễn vọng nhìn đêm, một bộ quần áo tác chiến của bộ đội đặc chủng

Bởi vì Lý Dật căn cứ tình báo do Kroff cung cấp biết được, Tỉnh Điện thường mang theo Mộc Tử làm bảo tiêu, mà dù ở khu đập chứa nước hẻo lánh này, số lượng bảo tiêu cũng không nhiều, chỉ khoảng bốn người mà thôi, Bất quá bởi vì việc Đường Hải bị giết, Tỉnh Điện tăng mạnh phòng bị, bảo tiêu tăng lên tới mười hai người.

Đối với Lý Dật mà nói muốn giải quyết bảo tiêu cùng Tỉnh Điện, những trang bị này đã đủ

Thay bộ đồ tác chiến của bộ đội đặc chủng trang bị xong súng và dao găm, Lý Dật cho xe rẽ vào đường nhỏ trong rừng cây, cho xe thắng lại, lúc này mới xuống xe đi tới biệt thự Tỉnh Điện.

Lúc còn cách biệt thự khoảng năm trăm thước, Lý Dật mở bản đồ cấu tạo biệt thự. Cả tòa biệt thự chỉ có một cửa lớn, bên trong có hai kiến trúc, trong đó có một làm gara. Ở trong chủ kiến trúc có một dòng suối nước nóng, suối nước nóng kia có bệ mặt núi vây quanh ngoại trừ từ cửa chính đi vào, chỉ có nhiều lên núi dùng dây thừng leo xuống, Căn cứ tin tức của Kroff việc làm mà Tỉnh Điện thích nhất chính là tắm suối nước nóng thẳng đến mười hai giờ đêm mới nghỉ ngơi.

Đây cũng là sở thích của đại đa số người Nhật Bản

Đương nhiên. lúc Tỉnh Điện đi tắm nước nóng sẽ cho Mộc Tử cùng đi,

Tỉ mỉ đem địa đồ nghiên cứu thêm một lần đại khái tính ra được một chút vị trí biệt thự của Tỉnh Điện, Lý Dật khom người, ở trong rừng cây ẩn núp đi tới. Rất xa Lý Dật thông qua kính viễn vọng phát hiện cách biệt thự khoảng chừng một trăm thước có bốn gã bảo tiêu ẩn núp đồng thời phân tán bốn phương hướng, hiển nhiên chức trách của bốn người này là phụ trách bên ngoài

Mà dọc theo phương hướng Lý Dật đi tới, bảo tiêu kia cách Lý Dật không được ba mươi thước tên kia đem thân thể giấu vào trong bụi cỏ. Thoáng suy tư, Lý Dật dự định trước tiên giải quyết người kia

Lý Dật khom thắt lưng, lợi dụng bụi cỏ che giấu thân ảnh mỗi lần giơ chân lên đều thoáng dừng lại giữa không trung một chút, sau đó mới hạ xuống không phát sinh bất luận thanh âm gì.

Khi Lý Dật tiếp cận tên bảo tiêu kia người đó còn không hề phát hiện được bất luận động tĩnh nào khác Lý Dật rút dao găm cắm ở chân lạng lẽ nhiều tới sau lưng bảo tiêu kia lập tức manh động!

Lý Dật khẽ động tên bảo tiêu kia cũng có cảm ứng, vô ý thức quay đầu lại. Thế nhưng Lý Dật căn bản không cấp cho đối phương cơ hội phản kích, một tay bịt miệng đối phương một tay cầm lấy dao găm thành thạo cắt đứt cổ họng đối phương tốc độ cực nhanh làm người lú lờ.

Máu tươi trong nháy mắt từ trên cổ họng tên bảo tiêu phun ra, thân thể hắc kịch liệt gãy dựa nỗ lực gãy dựa thế nhưng không khởi lên được bất luận tác dụng gì. Vài giây sau thân thể tên bảo tiêu mềm nhũn xuống, trái tim cũng ngừng đập, Lý Dật đặt tên kia vào trong bụi cỏ, sau đó hướng tên bảo tiêu bên trái đi tới.

sau mười phút, Lý Dật dùng cùng loại thủ đoạn giết chết luôn ba gã bảo tiêu còn lại! Giết chết luôn ba gã bảo tiêu, Lý Dật không dừng lại, mà đi tới phụ cận biệt thự

Buổi tối, chủ kiến trúc biệt thự sáng lên ngọn đèn chói mắt, ngoài cửa có bốn gã bảo tiêu vây quanh nhau, không biết đang nói chuyện gì. Thấy một màn như vậy, Lý Dật suy nghĩ một chút, móc súng lục ra căn cứ thật thật lắp đặt ống hãm thanh đưa tay liên tục bóp cò súng bốn lần

Theo bốn thanh âm “sư sư sư sư”, bốn người ngoài cửa toàn bộ ngã xuống mặt đất, Trải qua sự hăm thanh tiếng súng rất nhỏ, nếu không tỉ mỉ lắng nghe, vốn không thể nghe được.

Thấy bốn người, ngã xuống đất, Lý Dật không tiếp tục ẩn núp, mà hai tay cầm súng nghênh ngang đi vào biệt thự Bên trong biệt thự trồng rất nhiều loại cây cối cao to, chủ kiến trúc nằm trong hàng cây đó,

cũng giống như trong dự liệu của Lý Dật, có bốn gã bảo tiêu thủ hộ ngay chủ kiến trúc và ga ra. từng nơi đều có hai gã, Mà hai tòa kiến trúc hoàn toàn chặn lấy dòng suối nước nóng, nói cách khác nếu muốn đi vào suối nước nóng, chỉ có thể đi vào từ trong biệt thự, từ bên ngoài không thể đi vào.

Lý Dật đi tới một gốc cây đại thụ gần chủ kiến trúc nhất Che giấu thân thể. thoáng quan sát một chút chỗ đứng của bốn gã bảo tiêu, sau đó lộ ra nửa người, hai tay cầm súng nhắm ngay hai phương hướng khác nhau đồng thời bóp cò súng

” Sưu”

” Sưu”

Bốn phát Súng thể nhưng bởi vì chồng lên nhau nên chỉ nghe được hai thanh âm vang lên, đương nhiên thanh âm cũng không lớn. Bốn phát súng qua đi, nói trán của bốn gã bảo tiêu hiện lên lỗ thủng đầm máu, máu tươi nóng hổi nhiễm đỏ cả trán bọn họ.

Trong suối nước nóng bên trong chủ kiến trúc, Tĩnh Điền toàn thân trần truồng nằm trong suối nước nóng hưởng thụ MỘC Tử xoa bóp, biểu tình trên mặt thập phần thích ý. Nhất là khi Mộc Tử dùng bộ ngực cao ngất ma sát đầu hần, hần sẽ không tự chủ được rên rỉ, thân thể cũng sẽ run lên, Làm một bảo tiêu kiêm tình nhân. thủ pháp xoa bóp của Mộc Tử thập phần đặc thù có thể làm cho Tĩnh Điền sảng khoái đến tận cùng.

Đang lúc Tĩnh Điền có loại cảm giác phiêu diêu dục tiên thì Mộc Tử bỗng nhiên ngừng động tác đồng thời sắc mặt hơi thay đổi một chút.

“Thế nào ngừng?” Tĩnh Điền không mở mắt, giọng nói có chút bất mãn hiển nhiên hần không muốn bị cắt đứt thời gian thoải mái.

Mộc Tử cau mày, nói: “Tĩnh Điền quân bên ngoài có tiếng súng”

Mộc Tử nói xong ôm Tĩnh Điền nỗ lực trốn vào sau ghế bên cạnh Trên ghế có quần áo của Mộc Tử, trọng yếu hơn là, có VŨ khí của nàng. Ngạc nhiên nghe được Mộc Tử nói sắc mặt Tĩnh Điền đại biến, hần tự nhiên biết được thực lực của Mộc Tử, có thể nói hần có thể sống đến bây giờ, hoàn toàn là dựa vào MỘC Tử, Mộc Tử không chỉ là một tình nhân xuất sắc, càng là một bảo tiêu xuất sắc

Nhưng không đợi Mộc Tử ôm Tĩnh Điền ẩn vào sau ghế, Lý Dật đẩy cửa vào suối nước nóng ra xuất hiện trong tầm mắt hai người. Bước chân Mộc Tử khựng lại, nỗ lực gia tốc lại nghe được một tiếng súng vang lên.

“Sưư”

Đạn cắt qua trở lực không khí chuẩn xác bắn trúng địa phương Mộc Tử định lao qua, khởi lên một đạo lửa hoa bức bách Mộc Tử ngừng lại. Ngay trong nháy mắt Mộc Tử dừng lại, Lý Dật lần thứ hai bóp cò súng

“Sưư”

Tiếng súng qua đi, đạn cũng không bắn trúng Mộc Tử và Tĩnh Điền, trong nháy mắt Lý Dật nổ súng Mộc Tử ôm Tĩnh Điền lăn tròn tại chỗ, mạo hiểm tránh phát đạn. Đối với năng lực phản ứng Xuất sắc của Mộc Tử, Lý Dật nhiều ít có chút kinh ngạc, bất quá cũng không ngừng nổ súng

Một phát không trúng Lý Dật lại bổ tiếp phát thứ hai

Mộc Tử có thể tránh được phát đầu tiên của Lý Dật đã thập phần khó được, đối với phát thứ hai nàng thậm chí ngay cả động tác né tránh cũng không làm ra nổi liền trúng đạn Thân thể Mộc Tử hung hăng run lên, máu tươi nhiễm đỏ phía sau lưng của nàng nhìn qua bờ lưng trơn tuột như ngọc lại hiện ra một lỗ thủng đỏ như đóa anh đào nhuộm máu trông rất đẹp mắt.

Mộc Tử trúng đạn ngã xuống đất, đồng thời buông lỏng Tĩnh Điện ra. Tĩnh Điện quỳ rạp trên mặt đất, vẻ mặt kinh hoàng nói: “Lý. . . Lý tiên sinh đừng!”

Lúc này, Tĩnh Điện hoàn toàn quên mất, mới buổi chiều hắn còn nói qua muốn cắt bỏ đầu của Lý Dật đi nuôi chó! Lúc này hắn hoàn toàn không còn vẻ uy phong lúc trước lại giống như một con chó đang cầu xin tha thứ.

Lý Dật không trả lời Tĩnh Điện, mà trực tiếp đi tới bên người hắn chụp lấy tóc hắn trong tiếng thét chói tai kinh khủng của Tĩnh Điện, huy khởi dao găm trong tay, dao găm xẹt qua một đạo ánh sáng trắng, Đạo ánh sáng qua đi, một dòng máu tươi phun lên, đầu của Tĩnh Điện chia lìa cùng thân thể

Ở bên cạnh Mộc Tử co quắp, vừa nhìn Lý Dật giết chết Tĩnh Điện, nghĩ muốn cứu Tĩnh Điện, thế nhưng lòng có dư mà lực không đủ

Nhìn biểu tình lo lắng của Mộc Tử, bàn tay Lý Dật cầm lấy đầu Tĩnh Điện, gương mặt không chút biểu tình bóp cò súng

Mắt thấy Mộc Tử ngã vào trong vũng máu Lý Dật không có nửa điểm đồng tình và không đành lòng. Bởi vì trong thể giới quan của hắn, địch nhân là địch nhân không có phân chia nam nữ!

209. Chương 197: Lai Giả Bất Thiện

Nhưng Tĩnh Điện chết như thế nào, cái này chỉ có một mình Lý Dật mới biết rõ ràng Bởi khi thủ hạ Tĩnh Điện đuổi tới hồ nước trong căn biệt thự kia để hồi báo tin tức, thì phát hiện trong biệt thự có vết máu còn thì thể Tĩnh Điện cư nhiên lại không cánh mà bay.

Tiếp đó, vài thành niên nòng cốt của Sơn Khẩu tổ thông qua mạng lưới quan hệ điều tra chuyện này, nhưng vẫn không biết được rõ ràng. Điều này làm cho nguyên bản Sơn Khẩu tổ chiếm ưu thế tuyệt đối tạo nên một tia gợn sóng. Bỏ qua Tĩnh Điện không còn năng lực nói chuyện nhưng dù sao hắn cũng là người phụ trách Sơn Khẩu tổ tại Los Angeles, Hắn vừa chết lòng người nhiều ít có chút ảnh hưởng, thứ nữa trọng yếu nhất là đầu não Sơn Khẩu tổ chưa chỉ định tân đại ca sẽ nhậm chức, chuyện tình lục đục bên trong khẳng định là không cách nào có thể tránh khỏi. Dù sao, cương vị đại ca cũng vô cùng tràn ngập lực lượng hấp dẫn

Đương nhiên để tránh cho lòng người trong phân bộ Sơn Khẩu tổ tại Los Angeles dao động đám thành viên trung tâm không có đem thông tin Tĩnh Điện tử vong bại lộ ra bên ngoài

“tại thời gian tối hôm qua thành viên trong phân bộ Sơn Khẩu tổ dùng xu thế lời đình huyết tẩy Hoa Nhân bang Cõi như Schneider phái cảnh lực tới bình định hỗn loạn nhưng hiệu quả vẫn cực kỳ nhỏ bé, Buổi tối qua Hoa Nhân bang bị chết vài người, bởi vì Sơn Khẩu tổ dẫn quân trực tiếp đánh đến tổng bộ của Hoa Nhân Bang là Trung Quốc thành

Dưới tình huống như vậy, Hoa Nhân bang tự nhiên muốn phản kích, mà người phản kích ngoài trừ những thành viên ở phe cánh báo thù ra, phe trung lập cũng có tham gia. Chỉ riêng một phe không tham gia tranh quyền là người của Lý Dật. Đương nhiên theo suy nghĩ nào đó mà nói thì Lý Dật cũng được coi như thành viên thuộc phe tranh quyền

Sáng sớm ngay khi những tia nắng đầu tiên tán lạc ở trong Trung Quốc thành nguyên bản nơi này thường nhộn nhịp lại tràn ngập một cỗ chân khí áp lực. Cứ việc qua một đêm, mọi dấu vết sống mái cùng nhau đã bị rửa sạch! Thế nhưng trong không khí tựa hồ vẫn thần nhiên tràn ngập cái dư vị máu tanh

Hôm nay nhóm người Hoa kiều buôn bán ở trong Trung Quốc thành tuy vẫn mở cửa hàng ra buôn bán như ngày thường nhưng trên mặt của bọn hắn đã không còn tìm thấy nét tươi cười ngày xưa thậm chí còn mang theo một tia sợ hãi một tia sợ hãi đối với tương lai. Hiển nhiên ban đêm hôm qua sự kiện Sơn Khẩu tổ đến Trung Quốc thành nháo sự, những người dân Hoa kiều buôn bán trong thành đều phi thường rõ ràng Bọn hắn lo lắng Hoa Nhân bang bị Sơn Khẩu tổ diệt trừ, một khi Hoa Nhân bang bị tiêu diệt thì chính bọn hắn cũng rơi vào vực sâu Đối với một người dân Trung Quốc mà nói chiến tranh thế giới lần thứ II chính là nỗi đau vĩnh viễn ở trong lòng bọn họ, Ngày đó những người Hoa kiều này mặc dù xa quê hương tổ quốc nhưng cũng không có nghĩa là bọn hắn không ái quốc thương dân cũng không bao giờ từng quên đi Lịch sử.

Hiện giờ, những chuyện tương tự sắp sửa tái diễn. Điều này khiến cho trong lòng bọn hán như có một tòa đại sơn đè nặng

Tại Trung Quốc thành không có một người Hoa kiều nào, nguyện ý nộp tiền phí bảo hộ cho Sơn Khẩu tổ, càng đừng nói đến chuyện nguyện ý nhìn bọn chúng diễu võ giương oai ở trên địa bàn của mình

Dưới tình hình này, dùng không khí trầm lắng, lòng người hoang mang để hình dung trạng huống tại Trung Quốc thành mới thật phần thỏa đáng

cùng so sánh với những người Hoa kiều buôn bán mà nói thì bầu không khí ở trong Hoa Nhân bang cũng không khá hơn chút nào. Tối hôm qua giao chiến làm cho Hoa Nhân bang hoàn toàn bị tổn thương nguyên khí

Đám tâm phúc của Đường Hải còn sống ngoại trừ mấy người bị giam trong đồn cảnh sát ra thì đã chết trận hơn phân nửa Ngoài ra còn những người khác cũng đều bị thương thảm trọng không phải thực lực của bọn hán không ngang bằng đám Sơn Khẩu tổ. Mà trên thực tế, thực lực bọn hán hơn xa các thành viên bình thường của Sơn Khẩu tổ, chính là tối hôm qua trúng phải tập kích, Đồng thời Hoa Nhân bang không biểu hiện được tình đoàn kết mà thôi Vô luận hai quân giao chiến hay là hai băng đảng giao tranh. nếu bên trong nội bộ không đoàn kết, cuộc chiến này liền đã thua phân nửa.

Thành viên trong nội bộ Hoa Nhân bang không đoàn kết, khí thế há có thể so sánh cùng người Sơn Khẩu tổ. Liền cam chịu rơi vào thế hạ phong đám tâm phúc của Đường Hải còn sót lại, đành phải lựa chọn biện pháp gạch ngói cùng tan

sau khi Đường Hải chết, tòa biệt thự hán từng ở đã trở thành căn cứ địa của đám tâm phúc kia.

Thời điểm ánh mặt trời đầu tiên buông xuống Trung Quốc thành trong căn biệt thự của Đường Hải, tất cả mọi người đã thức giấc. Hoặc chính xác ra mà nói thì từ đêm qua cho đến giờ bọn hán luôn luôn không chợp mắt.

“Ngư ca!”

Ngư Lâm Sinh nhìn diễn cảm kích động của những huynh đệ trước mặt này, khoát tay ra hiệu bọn hán đừng mở miệng, sau đó tiếp tục nói: “Ta biết mọi người không cam lòng! Các huynh đệ không cam lòng Cứ rồi đi như vậy, muốn đi tìm bọn Sơn Khẩu tổ báo thù cho các huynh đệ đã chết! Và còn muốn khiến cho mấy lão vương bát đần tranh quyền đoạt lợi kia chết không được tử tế. Nhưng các huynh đệ có từng nghĩ đến không chúng ta bây giờ ngoại trừ mấy người bị giam ở cục cảnh sát, thì chỉ còn lại bấy nhiêu ở đây thôi! Hơn nữa cơ hồ trên người ai cũng đều thụ thương chúng ta dựa vào thực lực nào để đi tìm bọn Sơn Khẩu tổ báo thù? Chỉ bằng mười mấy nhân mạng ư? Chúng ta hành động liệu đám vương bát đần kia sẽ thế nào? Những người khác sẽ nghe theo lời chúng ta cùng nhau đi tìm bọn Sơn khẩu tổ liều mạng sao?”

Nghe Ngư Lâm Sinh tâm sự một phen sắc mặt của mỗi người đều phi thường khó coi. Dường như bọn hán thật không ngờ, khúc mắc quả cuối cùng sẽ biến thành cái dạng này, Tiếp theo Ngư Lâm Sinh cũng trầm ngâm ngồi ở trên ghế hút thuốc lá, hung hăng rít khói

Hán biết một khi bước chân vào giang hồ, nếu muốn rời khỏi sẽ thực khó khăn, Nhưng hán rõ ràng nếu như tiếp tục níu kéo các huynh đệ, cuối cùng đều tử! thành một đồng xương trắng mà thôi. Hán không muốn chứng kiến kết cục như vậy, nhất là hiện tại Tuy nhiên bản thân của hán chắc chắn sẽ không rời khỏi, hán muốn báo thù cho Đường Hải. Thế nhưng lúc này nằm mơ Ngư Lâm Sinh cũng thật không ngờ, người mà hán muốn báo thù trong tương lai sẽ trở thành huynh đệ tốt kiêm đại ca của chính mình

Bất quá hiện giờ hán Vẫn phải làm ra một cái lựa chọn khó khăn nhất trong cuộc đời. Khi Ngư Lâm Sinh khuyên bảo các huynh đệ thủ hạ rời khỏi giang hồ, đồng thời trong một gian phòng khách sạn tại Trung Quốc thành

“Bạch ca, tâm tình của các huynh đệ rất bất hảo.” Bên cạnh Bạch Hà một gã thủ hạ nhỏ giọng thông báo.

Bạch Hà hung hăng rít vài hơi thuốc lá, trầm ngâm không nói gì. Hiển nhiên thân là nhân Vật đại biểu cho phe báo thù tâm tình Của Bạch Hà cũng không khá hơn Chút nào. Hai mươi một tuổi Bạch Hà đến nước Mỹ, hai mươi ba tuổi gia nhập Hoa Nhân bang thủ hạ dưới trướng có bốn mươi người. Trước khi Đường Hải chết, hán cũng chỉ là một đầu mục nhỏ nhoi mà thôi

Nguyên bản Bạch Hà muốn nhân cơ hội Đường Hải chết để tranh giành quyền lực, nhưng thật không ngờ tại thời khắc mấu chốt thì Mã Liệt lại chém giết xông ra

“Ta biết rồi,” Bạch Hà gạt đầu thanh âm phi thường khàn đục.

“Bạch ca, nếu tiếp tục như vậy chỉ sợ không ổn.” Tên thủ hạ kia hơi chần chừ một chút, cuối cùng nói ra suy nghĩ trong lòng.

Bạch Hà híp mắt nhìn chằm chằm tên thủ hạ lạnh lùng nói: “Phân phó xuống dưới, không có mệnh lệnh của ta thì bất luận ai cũng không được manh động Trong tình huống này, kẻ nào đánh tiên phong liền trở thành vật hi sinh luôn! Nói cho bọn họ biết, lão tử cũng vì muốn tốt cho bọn họ ”

“Dạ, Bạch ca ” Tên thủ hạ kia gạt đầu đáp ứng, Tiếp theo lại nhin không được nói: “Bạch ca, em có một đề nghị này, không bằng Bạch ca đi tìm Mã Liệt cùng Phương Cảnh Minh thương lượng, ít nhất chúng ta hợp lực đánh bọn Sơn Khẩu tổ rồi tính sau.”

“Phương Cảnh Minh một lòng muốn rời khỏi giang hồ, hiện giờ thời cơ tốt như thế, chắc chắn sẽ không chịu ra mặt đâu!” Bạch Hà cười lạnh: “về phần Mã Liệt, cái tên đó thì làm nên được chuyện gì nên hồn.”

“Đương nhiên một số chuyện đã sớm uất nghẹn trong cổ họng hiện giờ đối mặt tới cái cục diện này, như thế nào khả thi đi làm pháo hôi? Phải biết rằng ta sẽ không ngu xuẩn như bọn hắn.”

Nói đến đây, Bạch Hà vẻ mặt nghi ngờ nói: “Tuy nhiên cái gã Lý Dật kia làm cho người ta nảy sinh một loại cảm giác thâm sâu khó lường, vì sao hắn muốn chậm chạp không ra mặt đây? Theo lý thuyết, hiện tại thì hắn phải ra mặt tranh giành chức vị đại ca mới đúng.”

cùng lúc đó, trong một căn phòng tại Trung Quốc thành Mã Liệt miệng ngậm Xi gà, biểu tình âm trầm nhìn thủ hạ nói: “Bên phía Bạch Hà có động tĩnh gì không?”

“Không có, đại ca” Nghe câu hỏi của Mã Liệt, một gã tiểu đệ ở bên cạnh bước tới trả lời.

Mã Liệt híp mắt trầm ngâm lại hỏi tiếp: “Còn Phương Cảnh Minh cùng Ngưu Lâm Sinh thì sao?”

“Phương Cảnh Minh luôn luôn không có động tĩnh phe trung lập không ít người có uy vọng muốn hắn phát cờ đánh trống nhưng hắn lại không chịu ra mặt. còn Ngưu Lâm Sinh thủ hạ thương vong thảm trọng một mực đóng trú ở trong căn biệt thự của Đường Hải không biết bọn chúng muốn làm gì bước tiếp theo”

“Hừ, Đám ngu ngốc đó ngoại trừ liều mạng thì còn biết làm nên trò trống gì ?” Mã Liệt mắng một câu theo sau đó biểu tình lại trở nên buồn bực, Từ khi hắn xuất đạo cho đến nay, dựa vào chính thực lực bản thân nhanh chóng tạo dựng uy vọng ở trong Hoa Nhân bang có thể do biểu hiện của hắn phi thường tốt, thế nên thường xuyên bị Đường Hải chèn ép. Từ sau khi bị chèn ép, tiền đồ liền tối tăm mờ mịt, may mắn còn đám huynh đệ dưới trướng trung thành, để cho hắn không mất đi tin tưởng phần đầu

“Đại ca, dường như tâm tình của các huynh đệ không được tốt cho lắm.” Thủ hạ bên cạnh Mã Liệt hơi chần chừ một chút, rốt cuộc cũng nói ra.

Mã Liệt tựa hồ nhìn thấu điểm này, hắn cũng không nghĩ sẽ bàn bạc cùng thủ hạ của mình trên vấn đề này, mà hỏi tiếp: “Biết động tĩnh ở bên phía Lý Dật không?”

“Không rõ ràng lắm,”Thủ hạ Mã Liệt lắc đầu nói: “Bên phía Lý Dật quả thực rất khó thu thập tin tức, người của hắn đều rất kín miệng.”

“ tại sao còn chậm chạp không chịu ra mặt đây?” Mã Liệt cau mày tự nhủ một câu sau đó nói: “Đi làm yên lòng các huynh đệ một chút, nói cho mọi người biết, ta hành động như vậy là không muốn để các huynh đệ đi làm pháo hôi! Trước khi Phương Cảnh Minh cùng Bạch Hà không ra tay, thì chúng ta tuyệt đối không được động thủ!”

“Dạ, đại Ca.” Thủ hạ của Mã Liệt gạt đầu sau đó Liền rời khỏi căn phòng So sánh cùng Bạch Hà và Mã Liệt mà nói thì tâm tình của Phương Cảnh Minh có vẻ càng thêm phức tạp,

Phương Cảnh Minh từ lúc thanh niên đã đi theo Đường Hải và cha của Mạnh Thục tranh giành thiên hạ, Hiện giờ đã chẳng còn mấy người nữa những năm qua chém giết liên mien làm cho Phương Cảnh Minh vô cùng mệt mỏi, Hơn nữa sau khi biết được cha của Mạnh Thục bị Đường Hải ám toán Phương Cảnh Minh

liền bắt đầu nảy sinh nản lòng thoái chí, Hấn và đám thanh niên tràn đầy nhiệt huyết kia bất đồng hấn biết nhiều khi lợi ích ở trước mặt, cái gọi là tình cảm huynh đệ nghĩa khí đều chẳng bằng một đồng phân chó, Đường Hải chưa giết hấn không phải bởi vì không dám mà là do hấn biết nhún nhường Khi phụ trách buôn lậu sinh ý trong Hoa Nhân bang Phương Cảnh Minh vì không muốn rước họa vào thân nên không có tham ô lợi nhuận buôn lậu Biểu hiện này làm cho Đường Hải hoàn toàn tiêu trừ lòng cảnh giác đối với hấn cũng là nguyên nhân hấn có thể bình yên vô sự sống đến bây giờ.

Hiện tại Đường Hải bị giết, Phương Cảnh Minh đã nản lòng thoái chí, muốn nhân cơ hội này quy ẩn giang hồ. Nhưng, đồng dạng ở sâu trong nội tâm Phương Cảnh Minh cũng nổi sóng ba đào. Có thể nói đối mặt với cơ hội hiểm hoi này, chỉ cần Phương Cảnh Minh nguyện ý, hấn có thể cao chạy xa bay, sinh tử tồn vong của Hoa Nhân Bang cùng hấn không có quan hệ. Nhưng mà khi chứng kiến nhiều huynh đệ lần lượt chết đi, Phương Cảnh Minh lại hơi do dự. Hấn có thể cao chạy xa bay nhưng huynh đệ dưới trướng hấn thì sao đây? Còn những thành viên khác trong Hoa Nhân bang nữa? cho nên, dưới tình huống như vậy, Phương Cảnh Minh không có vội vàng rời khỏi Hoa Nhân bang mà ở trong Trung Quốc thành nhiều ít cũng phát huy tác dụng ổn định long quân

Dù sao Phương Cảnh Minh cũng có tư cách lão thành hơn nữa uy vọng trong bang hội rất tốt. Tuy rằng hấn đã ở lại, nhưng hấn không muốn giương cờ giống trống tụ tập thành viên Hoa Nhân Bang đi báo thù cũng không muốn tranh đoạt ngôi vị đại ca, hấn chỉ gọi một cú điện thoại cho đại ca Hoa Nhân Bang ở thành phố New York nội dung phi thường đơn giản: “Thỉnh xin trợ giúp,”

Trong suy nghĩ của Phương Cảnh Minh tình huống hiện giờ dù có long đầu Hoa Nhân Bang tại New York lên tiếng, phái nhân thủ đến trợ giúp, thì Hoa Nhân Bang ở Los Angeles mới có khả năng bảo trụ nổi. về phần sau khi bảo trụ, vị trí đại ca trong bang hội người nào sẽ ngồi, cái này Phương Cảnh Minh không muốn liên quan

Nhưng làm cho Phương Cảnh Minh thật không ngờ chính là, điện thoại gọi đã qua một ngày, thế nhưng long đầu Hoa Nhân bang tại New York còn chưa phái người tới Los Angeles. Chuyện này làm cho hấn trăm mối tơ vò, không có biện pháp giải tỏa cũng khiến cho hấn tạm thời chưa thể rời đi.

“Phương thúc, Lý Dật đã trở lại, hơn nữa còn phái người đến thông báo, muốn gặp mặt ngài,” Ngay tại thời gian Phương Cảnh Minh trầm ngâm suy tư, thì thủ hạ tâm phúc của hấn đẩy cửa phòng ra bước tới bên cạnh nhỏ giọng hồi báo.

Nguyên bản Phương Cảnh Minh đang tính toán bỗng nhiên nghe được thủ hạ thông báo, ban đầu hơi ngần ra, theo sau trầm ngâm vài giây đồng hồ, liền tự nhủ: “Hiện giờ hấn lựa chọn quay về, là muốn tranh giành vị trí đại ca sao? Ừm, với năng lực của hấn dường như sẽ có hi vọng nhưng hấn giành được vị trí đại ca rồi. thì định đối phó với đám người Sơn Khẩu Tổ như thế nào đây?”

Trầm ngâm suy nghĩ một lúc, Phương Cảnh Minh đứng dậy bước đến giá treo quần áo, cầm áo khoác đi ra khỏi phòng Những ngày qua đây là lần đầu tiên hấn chịu nhắc chân ra khỏi gian phòng

cùng thời gian này, Ngưu Lâm Sinh, Bạch Hà, Mã Liệt ba người cũng xuất môn Bởi vì bọn hấn đều nhận được thiệp mời của Lý Dật, Lý Dật mời bọn hấn đến Võ quán gặp mặt. Vô luận Phương Cảnh Minh hay là bọn Bạch Hà đều hiểu, thời điểm này Lý Dật trở về, tuyệt đối chính là lai giả bất thiện (người đến không mang thiện ý,)

Bất quá bọn hấn cũng tò mò, rốt cuộc trong hồ lô của Lý Dật bán thuốc gì?

210. Chương 198: Tân Long Đầu

Lúc này hấn đang ngồi trên ghế. hung hăng hút xì gà tựa hồ đang dùng loại phương thức này để phát tiết điều gì.

Hấn là Schneider người đứng đầu cục cảnh sát Los Angeles.

“Ban bang.”Tiếng đập cửa rất nhỏ vang lên.

Nghe được thanh âm gõ cửa Schneider dụi Xì gà. giọng nói trầm thấp: “Vào đi.” Schneider dứt lời. cửa phòng bị người đẩy ra. Đi vào cửa là một người da trắng mặc cảnh phục, lúc người này vào cửa bước chân có chút hỗn loạn, Khóe mắt cũng hơi run, hiển nhiên hẳn có chút khẩn trương đang đùa ngổ chất tâm lý miễn Cường không chế tốt tình tự của mình

“Sếp có người muốn gặp ngài.” Người cảnh sát da trắng hướng Schneider làm ra động tác cúi đầu tiêu chuẩn nhỏ giọng nói, Trong lúc nói cảnh sát da trắng cẩn cẩn thận thận đánh giá biểu tình của Schneider. hẳn thể nhưng rõ ràng, hôm nay tâm tình vị thủ trưởng giao hoạt thật phi thường không xong

“Tôi không phải đã nói cho cậu bất luận kẻ nào cũng không gặp sao?” Schneider nheo mắt lại, thập phần bất mãn nhìn chằm chằm viên cảnh sát: “Hiện tại điện thoại của cảnh cục đã sắp nổ tung, cậu không đi xử lý còn có tâm tình quản loại chuyện này?”

“Sếp, người nọ là một người Trung Quốc tên là Phòng Tam. nói Lý Dật bảo hẳn đến tìm ngài.” Giọng nói của viên cảnh sát có chút khựng hoảng đáp.

Ngạc nhiên nghe được hai chữ Lý Dật. biểu tình Schneider cuối cùng cũng chuyển biến tốt đẹp một ít. hẳn không nhịn được phát phát tay nói: “Mang hẳn vào đây.”

Một phút sau Phòng Tam đi theo vị cảnh sát da trắng dẫn đường tiến vào phòng làm việc của Schneider mà Vị cảnh sát cũng thập phần thức thời lui ra ngoài đồng thời đóng lại cửa phòng

“Là Lý Dật cho người tới?” Schneider lạnh lùng đánh giá Phòng Tam ánh mắt làm Phòng Tam không chút tự nhiên

Bất quá Phòng Tam rốt cục cũng không phải thái độ mới lẫn lộn xã hội, tổ chất tâm lý coi như không tệ. nghe được Schneider hỏi lập tức gạt đầu nói: “Đúng vậy. Schneider tiên sinh tôn kính. Dật ca nói cho tôi biết muốn tôi tới hướng ngài lĩnh người”

“Chết tiệt ! hẳn đáp ứng giúp ta bình định hỗn loạn cho tôi, bây giờ còn làm không được hơn nữa xung đột còn mở rộng, còn có mặt mũi muốn ta thả người?” Schneider thấp giọng rít gào.

Phòng Tam điều chỉnh tâm tình một chút. nhìn nam nhân mập mạp chững quắc cảnh sát Los Angeles trước mặt. tận lực dùng giọng nói trấn định đáp: “Schneider tiên sinh tôn kính. Dật ca muốn tôi nói cho ngài. qua ngày hôm nay. hỗn loạn sẽ ngưng hẳn xuống tới”

Schneider cau mày. nhìn chằm chằm Phòng Tam một lát. sau đó gạt đầu âm trầm trầm nói: “Chết tiệt. người thì ta có thể thả bất quá người nói cho tên hỗn đản Lý Dật. nếu như hẳn dám đùa giỡn ta, ta nhất định cho hẳn trả giá thảm thối!”

Schneider kỳ thực còn có một câu chưa nói ra. Vô luận Lý Dật có thể ngừng được cuộc hỗn loạn hay không hẳn cũng sẽ không cho Lý Dật sống tử tế. Làm một con hồ ly giao hoạt. Schneider tuyệt đối không cho phép Lý Dật khiêu khích quyền uy của hẳn!

Mười phút sau Phòng Tam mang theo những thành viên Hoa Nhân Bang bị bắt đi ra khỏi cục cảnh sát. Trong số những người bị bắt. ngoại trừ vài người trong nhóm báo thù những người khác đến nằm trong nhóm trung lập.

Những người đó vốn không có hảo cảm đối với Phòng Tam, Bất quá Phòng Tam cứu bọn họ ra bởi vậy thái độ đối với Phòng Tam chuyển biến tốt đẹp rất nhiều

Bất quá khi bọn hẳn hướng Phòng Tam cảm tạ thì Phòng Tam hơi hột nói một câu: “Là Dật ca bảo tôi cứu Các người đi ra.”

Lời này tuy nói rất tùy ý thể nhưng có thể nhượng đám người kia ngậy người nữa ngày. Tựa hồ bọn họ thật không ngờ Lý Dật có thể cứu bọn họ đi ra, dù sao với năng lực trước đây của Đường Hải cũng không thể làm nổi!

Đừng nói những người này. dù là bản thân Phòng Tam đối với Lý Dật cũng thập phần bội phục. Dù sao không phải tất cả mọi người đều có thể làm giao dịch với Schneider hơn nữa còn ép Schneider thật gắt gao. Sau khi đưa những người đó ra khỏi cục cảnh sát. Phòng Tam cũng không dừng lại lập tức mang theo họ chạy tới khu phố Tàu căn cứ sự an bài của Lý Dật. Lý Dật sẽ ở khu phố Tàu chờ hẳn.

Khu phố Tàu, võ quán ngày trước của Mạnh Thục bị đám người Phòng Tam giả trang đốt cháy, bất quá chỉ là đốt một ít bàn. tổn hại cũng không tính nghiêm trọng

Lý Dật trở lại khu phố Tàu đầu tiên trở lại võ quán. sau đó phái người đi mời đám người Phương Cảnh Minh

Trong đại sảnh võ quán. những công cụ luyện võ đều được dời đi, ở giữa đặt một chiếc bàn đồ hình chữ nhật. Lý Dật ngồi ngay đầu bàn, Trong tay cầm một điều thuốc lá. lẳng lặng chờ đám người Phương Cảnh Minh

Tiểu Thất đứng bên người hấn, biểu tình có chút kích động, chăm chú nắm chặt tay Toàn bộ đại sảnh ngoại trừ Tiểu Thất. cũng không có những người khác, bởi vì Lý Dật chỉ dẫn theo một mình hấn quay về khu phố Tàu.

Đúng như dự liệu của Lý Dật. người thứ nhất bước vào võ quán chính là Ngưu Lâm Sinh, có thể là vì đi quá nhanh Ngưu Lâm Sinh không những chưa thay quần áo, thậm chí cả gương mặt cũng chưa kịp rửa. Quần áo của hấn dính vết máu chói mắt. trên mặt cũng có. cả người thoát nhìn làm cho người ta có một loại cảm giác dữ tợn toàn thân chìm ngập cổ sát khí nhàn nhạt.

Trong nháy mắt hấn bước vào đại sảnh Ngưu Lâm Sinh liền gắt gao tập trung vào Lý Dật. Đối mặt ánh mắt âm trầm của Ngưu Lâm Sinh biểu tình Lý Dật bình tĩnh đồng thời cũng đánh giá Ngưu Lâm Sinh

Trước đó, tuy rằng Lý Dật không cách ngăn cản Sơn Khẩu Tổ hạ thủ đối với Hoa Nhân Bang thế nhưng đối với quá trình thập phần rõ ràng từ tin tức do Kroff cung cấp. hấn nhìn là được Ngưu Lâm Sinh không đơn giản.

Bởi Vì Kroff lúc cấp tin tức cho Lý Dật từng nói qua một câu : nếu như không có Ngưu Lâm Sinh, như vậy nói không Chừng khu phố Tàu đã thành địa bàn của Sơn Khẩu Tổ.

” Khổ cực rồi.” Lý Dật đi tới trước mặt Ngưu Lâm Sinh trầm giọng nói

Ngưu Lâm Sinh nhìn chằm chằm con mắt Lý Dật. phảng phất như muốn đem Lý Dật nhìn thấu vài giây sau thanh âm hấn khàn khàn nói: “Nếu như ngươi có biện pháp đánh đuổi người Nhật Bản, ta chỉ trì người làm đại ca! đương nhiên nếu như không có bản lĩnh. ta cũng sẽ không phản đối ngươi. Chỉ là ngươi không nên vọng tưởng đem huynh đệ của ta đi làm pháo hôi bằng không.”

Ngưu Lâm Sinh cũng không nói câu kế tiếp. thế nhưng ý tứ đã rất rõ ràng

Thông minh mà lại trực tiếp.

Đây là đánh giá của Lý Dật đối với Ngưu Lâm Sinh

“Tôi nghĩ. một hồi tôi sẽ cho anh một câu trả lời thỏa đáng.” Lý Dật thẳng thắn đáp lời.

Ngưu Lâm Sinh nhìn thấy biểu tình tự tin của Lý Dật. biểu tình hấn thoáng chuyển biến tốt đẹp hơn một chút. theo phương hướng Lý Dật chỉ tới ngồi xuống

Lý Dật một lần nữa trở lại chỗ ngồi đưa cho Ngưu Lâm Sinh một điều thuốc lá, Ngưu Lâm Sinh gương mặt không chút biểu tình tiếp nhận Châm lửa. rít mạnh cũng không nói bầu không khí thập phần áp lực.

Đúng lúc này. Phương Cảnh Minh tới. Cũng giống như Ngưu Lâm Sinh, Phương Cảnh Minh không mang theo bất luận kẻ nào. một mình một người đi tới đại sảnh võ quán

Thấy thân ảnh quen thuộc của Phương Cảnh Minh, Lý Dật lần thứ hai đứng dậy tiếp đón:“ Phương thúc.”

Phương Cảnh Minh bình thần liếc mắt nhìn Lý Dật. sau đó gật đầu cũng không nói gì thêm. Lý Dật tựa hồ hiểu được tâm tư Phương Cảnh Minh cũng không nói lời vô ích, trực tiếp đưa Phương Cảnh Minh đến chỗ ngồi. Chỉ là không biết Lý Dật cố ý hay vô ý. hấn cũng không để Phương Cảnh Minh ngồi đầu bàn với việc này. Phương Cảnh Minh tựa hồ cũng không lưu ý.

“Lâm Sinh. không nên trách ta. ta không thích hợp làm long đầu cũng không nguyện ý làm” Phương Cảnh Minh ngồi xuống cũng không nhìn Lý Dật nói. mà nhìn về mặt đầy vết máu của Ngưu Lâm Sinh xấu hổ nói: “Trọng yếu hơn là, dù ta có muốn cũng không cách xoay thế Cục.”

Ngưu Lâm Sinh ngẩng đầu lạnh lùng nhìn Phương Cảnh Minh cũng không trả lời. Phương Cảnh Minh cũng không tiếp tục giải thích mà tiếp nhận điều thuốc Lý Dật đưa tới. Chậm rãi Châm lửa hút.

Lý Dật hiểu được Phương Cảnh Minh muốn nhìn biểu diễn kế tiếp của hắn vì thể hắn rất thút thời không tiếp tục mở miỆmg. Chỉ lẳng lặng chờ đợi hai vị diễn viên khác xuất hiện.

Vài phút sau Bạch Hà và Mã Liệt sóng vai đi đến.

Lúc đi vào cửa, hai người nằm mơ đều muốn giết chết đối phương lại lộ ra biểu tình hòa khí nhìn qua giống như đang đứng cùng một trận doanh.

Mắt thấy hai người vào cửa, Lý Dật đứng dậy nhưng không đi nghênh tiếp nói: “Hai người rốt Cục tới.”

Khác với Phương Cảnh Minh và Ngưu Lâm Sinh, Bạch Hà và Mã Liệt đều mang theo thủ hạ hơn nửa thủ hạ còn mang theo Vũ khí. Thấy vị trí Lý Dật đang đứng Bạch Hà và Mã Liệt hai người đều hừ lạnh một tiếng. sau đó đi tới bên cạnh bàn cũng không ngồi xuống

“Lý Dật. con mẹ nó rốt cục người đang đùa cái gì? Thời gian bang hội gặp phải tập kích, tìm không thấy bóng dáng của người. lúc này người đã trở về. nhưng lại ngồi vào vị trí long đầu người muốn làm đại ca sao?” Mặc dù Bạch Hà lớn tuổi hơn Mã Liệt. thế nhưng tính tình Bạch Hà tương đối nóng nảy, hơn nữa cũng không hiểu được nên ẩn nhẫn như Mã Liệt.

Trước kia Mã Liệt từng ăn xong không ít khổ với Đường Hải, biết ẩn nhẫn là bí quyết thành công. cho nên tuy rằng không mãn với hành vi của Lý Dật. cũng không hề mở miệng chửi mắng

“Bạch lão đại hôm nay ta gọi các người tới. chỉ thương lượng làm sao đối phó người Nhật Bản mà thôi.” Lý Dật không chút nổi giận với lời chửi mắng của Bạch Hà. mà nghiêm mặt nói:” Đương nhiên nếu Bạch lão đại muốn ngồi vị trí này. ta có thể đưa ra.”

Lý Dật vừa nói như thế Bạch Hà liền gặp khó khăn, Hắn hừ lạnh liếc mắt trừng Lý Dật. lại không biết nên nói gì cho tốt.

Mà ánh mắt Mã Liệt xoay động cười vỗ vỗ vai Bạch Hà: “Bạch lão đại. nếu Phương thúc và Lâm Sinh huynh đệ đều tới. chúng ta không ngại ngồi Xuống nhìn xem rốt cục Lý lão đại muốn làm gì.”

Bạch Hà tuy là cừu gia của Mã Liệt, thế nhưng lúc này biểu hiện giống như huynh đệ ruột thịt, nghe được Mã Liệt nói gạt đầu ngồi xuống

Hai người mặt đối mặt ngồi xuống thủ hạ của bọn họ cũng chia ra đứng phía sau hai người, tư thế như tùy thời Xuất thủ

“ Đối với thể cục hiện tại mọi người có ý kiến gì không” Lý Dật thấy hai người ngồi xuống cũng không khiêm nhượng trực tiếp ngồi xuống ghế, trầm giọng nói

Nghe được Lý Dật nói Ngưu Lâm Sinh và Phương Cảnh Minh cũng không đổi ánh mắt, chẳng biết đang suy nghĩ điều gì. Mà Bạch Hà lại thiếu kiên nhẫn hắn cười lạnh nói: “Một người sợ chết như người, nên rửa sạch cổ chờ người Nhật Bản chém tới, có thể có Cái nhìn gì ?”.

“Bạch Hà người chẳng lẽ không sợ chết?” Nghe được Bạch Hà nói Lý Dật không mở miỆmg, nhưng Ngưu Lâm Sinh lại lên tiếng, sắc mặt vô cùng âm trầm

Thấy biểu tình của Ngưu Lâm Sinh ánh mắt Bạch Hà có vẻ có chút sợ hãi. bất quá nghĩ đến mình có mang theo thủ hạ lá gan lớn hơn rất nhiều: “Ngưu Lâm Sinh ta có sợ chết, thế nhưng còn mạnh hơn một số người!”

“Hay, nếu như cho ta thân huynh đệ, ta có khả năng lật đổ đám Nhật Bản!” Mã Liệt theo phụ họa

Hai người nói chuyện như có ý vô ý nhìn Phương Cảnh Minh

Ngưu Lâm Sinh nghe được hai người nói không nói thêm gì nữa mà tuyển chọn trầm mặc. Bởi vì hắn biết, Bạch Hà và Mã Liệt tuy rằng đê tiện, thế nhưng lời này không nói sai

Phương Cảnh Minh tự mình không nói gì, bọn họ đích xác không hề có lý do xuất thủ Đối mặt ánh mắt chất vấn của Bạch Hà và Mã Liệt, Phương Cảnh Minh không thể nói gì, chỉ cười cười: “Ta không có bản lĩnh làm long đầu.”

Về mặt thần nhiên của Phương Cảnh Minh làm Bạch Hà và Mã Liệt có chút xấu hổ, có chút cảnh giới vô chiều thẳng hữu chiều.

Bất quá hai người đều ước gì Phương Cảnh Minh buông tha quyền lợi, lúc này Vừa nghe, năm miệng một lời nói: “Không bản lĩnh thì nhường vị trí đi ra!”

Nói xong hai người nghe được đối phương đều nói có chút Xấu hổ, bất quá cũng không biểu hiện.

Phương Cảnh Minh như cười như không nhìn hai người: “Ta không hề làm long đầu thế nào nhường? Nhiều huynh đệ ở đây như thế các người có bản lĩnh thì đi chỉ huy.”

Phương Cảnh Minh nói làm hai người không lời nào để nói. Bởi vì bọn họ đều rõ ràng, không chỉ nói Phương Cảnh Minh không tranh giành, dù Phương Cảnh Minh cho nhóm trung lập đi theo bọn họ, những người đó tuyệt sẽ không nguyện Ý! Những người đó phục Phương Cảnh Minh thế nhưng tuyệt đối sẽ không phục Bạch Hà và Mã Liệt, đương nhiên cũng sẽ không phục Lý Dật!

“Lý Dật, không nên thừa nước đục thả câu, nói đi, người gọi chúng ta tới rốt cục muốn làm gì?” Bạch Hà thấy không cách chiếm được tiện nghi với Phương Cảnh Minh không thể làm gì khác hơn là đem đầu mâu nhắm ngay Lý Dật,

Lý Dật giơ lên cổ tay nhìn thời gian một chút, thoáng nhú mày, đang muốn nói gì, lại nghe bên ngoài truyền đến tiếng bước chân hỗn độn. Tiếng bước chân thình lình đi đến làm đám người Phương Cảnh Minh không tự chủ được ngẩng đầu nhìn mà vùng lông mày Lý Dật cũng thả lỏng xuống tới. Trong ánh mắt của mọi người nhìn qua Phòng Tam mang theo nhóm thành viên Hoa Nhân Bang bị bắt vào cục cảnh sát đi đến.

Thấy Phòng Tam mang theo họ đi vào cửa, Bạch Hà và Mã Liệt sắc mặt đại biến! Hiển nhiên bọn họ nằm mơ cũng không nghĩ đến, Lý Dật có thể mang được bọn người này trở về! Ngưu Lâm Sinh thì kích động mà Phương Cảnh Minh lại thu hồi ánh mắt, khẽ đảo mắt, cũng không nói gì.

“Dật Ca, Tam nhi dựa theo sự phân phó của anh đưa Các huynh đệ về tới, thỉnh chỉ thị!” Phòng Tam đi tới trước bàn nhìn Lý Dật cúi Cung nói

Lý Dật thật sâu phun ra một hơi, trực tiếp đi tới trước người Phòng Tam vỗ vỗ vai Phòng Tam nói: “Tam nhi, làm không tệ,”

Dứt lời, Lý Dật dời ánh mắt, ánh mắt nhất nhất lướt qua trên mặt những thành viên Hoa Nhân Bang đứng phía sau Phòng Tam rõ ràng nhìn thấy, biểu tình mọi người thập phần phức tạp, có nghi hoặc, có cảm kích, cũng có kích động.

“Các huynh đệ, nguyên bản ta hẳn là đi cứu các người trước!” Lý Dật dừng ở mọi người, gần từng chữ: “Bất quá để giúp Đường thúc có thể ngủ yên dưới lòng đất, ta đi làm một chuyện trọng yếu hơn thỉnh thứ lỗi.”

Dứt lời, Lý Dật thật sâu hướng mọi người cúi cung, sau đó quay đầu lại nhìn tiểu Thất nói: “Tiểu Thất, đi đem đầu của Tỉnh Điền đến đây!”

Lời Lý Dật vừa thốt ra, trong đại sảnh nhất thời ồ lên một thành! có thể nói lần này Hoa Nhân Bang và Sơn Khẩu Tổ tranh chấp là bởi vì Cái chết của Đường Hổ mà nên, cái chết của Đường Hải làm mở rộng!

Hoa Nhân Bang sợ dĩ không không chế được, hoàn toàn bởi vì Đường Hải đã chết, rần mất đầu những tâm phúc của Đường Hải triển khai trả thù đối với Sơn Khẩu Tổ, sau lại khiến cho phản ứng dây chuyền

Hôm nay Lý Dật nói đã lấy được đầu hung thủ giết Đường Hải?

Trong đám người kích động nhất chính là Ngưu Lâm Sinh Người đàn ông Tứ Xuyên nghe được Lý Dật nói “ba” một tiếng từ trên ghế bật lên, gât gao nhìn chăm chăm Lý Dật, biểu tình vô cùng kích động!

So sánh với Ngưu Lâm Sinh mà nói Phương Cảnh Minh chỉ thoáng ngậy ra hẳn chỉ có chút kinh ngạc nhìn Lý Dật, tựa hồ thật không ngờ Lý Dật làm được chuyện này! về phần Bạch Hà và Mã Liệt hai người hoàn toàn choáng Váng

Đúng giờ khắc này, hai người đều choáng váng

Bọn họ đều không phải ngu ngốc, bọn họ tự nhiên thấy được uy lực buổi biểu diễn của Lý Dật lớn đến bao nhiêu

Đầu tiên là cứu được Các huynh đệ ra khỏi sở cảnh sát, sau đó xuất ra đầu của Tỉnh Điền, Hai chuyện này đủ làm cho uy vọng của Lý Dật tăng cao trong bang hội mà không có người nào có thể sánh được!

Mồ hôi lạnh không biết đã toát ra từ trên người Bạch Hà và Mã Liệt từ bao giờ, hai người liếc nhau đều nhìn thấy một tia lo lắng trong ánh mắt đối phương

Sau đó, trong ánh mắt của mọi người, tiểu Thất mang theo một bao bố màu trắng hướng Lý Dật đi đến. Lý Dật tiếp nhận bao bố màu trắng mở ra, bên trong rõ ràng là đầu của Tỉnh Điền! Trên mặt Tỉnh Điền đều là vết rnaú đôi mắt trợn trừng hình dạng chết không nhắm mắt!

“Các huynh đệ!” Lý Dật cầm lấy đầu người của Tỉnh Điền, lớn tiếng nói: “Ta không đi cứu các người ra trước, chính là vì đi lấy đầu của Tỉnh Điền! Hiện tại đầu người ở đây, mong rằng các huynh đệ có thể thông cảm.”

Lý Dật vừa thốt lên xong những thành viên Hoa Nhân Bang mới được cứu ra từ cục cảnh sát biểu tình lập tức liền thay đổi! Bọn họ cả đám kích động nhìn Lý Dật, ánh mắt tràn ngập sự tôn kính. Mà Ngưu Lâm Sinh nhìn đầu người của Tỉnh Điền, cả người không bị không chế run rẩy lên, có thể nói ở giữa mọi người, hẳn là người mong muốn Tỉnh Điền chết nhất!

“Phanh”

Lý Dật hung hăng vứt đầu người lên mặt đất, sau đó vỗ ngực nói: “Tỉnh Điền đã chết, thế nhưng Sơn Khẩu Tổ vẫn chưa xong đời, chúng ta đã chết không ít huynh đệ thù này không thể không báo! Lý Dật ta cả gan đứng ra nguyện ý dẫn theo các huynh đệ đi báo thù ai nguyện ý theo ta báo thù thì đi, không muốn thì có thể ở lại.”

“Ta nguyện ý đi theo Dật ca!” Trong đám người, một hán tử tướng mạo bình thường kích động hô.

“Ta nguyện ý đi theo Dật ca”

Lời của người nọ vừa ra khỏi miệng, những người khác cũng liền mở miệng, nhất thời trong đại sảnh tiếng hét rung trời

Trong đám người, ngoài nhóm người của Ngưu Lâm Sinh những người khác đều mở miệng, mà bên cạnh bàn, đám người Phương Cảnh Minh biểu tình không đồng nhất.

“Dật Ca.” Đúng lúc này, Ngưu Lâm Sinh hít sâu một hơi, trực tiếp đi tới bên người Lý Dật, cục Cung nói: “Ta, Ngưu Lâm Sinh nguyện ý mang theo các huynh đệ theo Dật ca báo thù!”

“Tiểu Dật, ta sẽ để bọn họ đi với cậu” Phương Cảnh Minh cũng tỏ thái độ, nếu hẳn không tiếp thu cách làm của Lý Dật, sẽ không thể đối phó được người Nhật Bản Mất thấy Ngưu Lâm Sinh và Phương Cảnh Minh tỏ thái độ, Bạch Hà và Mã Liệt hai người sắc mặt tái nhợt như tờ giấy.

Hiển nhiên bọn họ cũng đều biết đại thế đã mất.

Mất thấy Lý Dật quét ánh mắt nhìn qua Bạch Hà kiên trì đón nhận nói: “Lý Dật, người cứu ra huynh đệ trong sở cảnh sát, có công báo thù cho Đường thúc thế nhưng ta phải có phụ trách đối với huynh đệ của ta nếu không tuyệt đối nắm chắc người có thể đối phó người Nhật Bản ta và huynh đệ của ta sẽ không nhận thúc người làm lão đại.”

“Ta cũng vậy.” Mất thấy Bạch Hà tỏ thái độ, Mã Liệt liền hòa theo.

“Phanh”

“Phanh”

Hai tiếng súng vang lên đánh vỡ sự an tĩnh trong phòng khách, Tiếng súng trôi qua trên trán Bạch Hà và Mã Liệt hiện lên một lỗ thủng đỏ như máu, máu tươi nóng hổi trong nháy mắt phun ra. Thân thể hai người hung hăng chấn động sau đó ngã xuống trên bàn

Biến hóa tình hình xảy ra khiến mỗi người bao quát cả Lý Dật bên trong đều chấn động!

Khiếp sợ qua đi, thủ hạ của Bạch Hà và Mã Liệt vô ý thức định rút súng

“***, nếu như ai Vì tư lợi bản thân mà phản Dật ca, Ngưu Lâm Sinh ta là người thứ nhất tổng hân đi gặp diêm vương gia!” Hai mắt Ngưu Lâm Sinh đỏ lên, gương mặt vắn vẹo, nhìn qua làm cho người ta có loại cảm giác dữ tợn

Thấy biểu tình của Ngưu Lâm Sinh cảm thụ được cổ sát ý tích gộp từ Vô số máu tươi, thủ hạ Bạch Hà và Mã Liệt thoáng do dự, cuối cùng buông tay phải xuống

Đối mặt sự truy sát của hắc đạo phía nam Lý Dật giống như chó nhà tang chạy thoát hơn nửa Trung Quốc! Để đạt được mục đích, Lý Dật nén giận, trăm phương ngàn kế, bảo hồ lột da. cuối cùng như rắn nuốt voi thắng được trong cuộc chơi máu lửa này! Không ngừng nỗ lực cùng ẩn nhẫn đã giúp hân bước ra bước đầu tiên trên con đường báo thù!

Thế nhưng kế tiếp, hân cần thừa thụ lửa giận của người Nhật Bản và Schneider!

211. Chương 199: Dựa Thế (1)

Buổi trưa, Seaman gặp mặt Lý Dật ở trong một tòa kiến trúc thuộc trang viên của gia tộc Gambino. Thân làm người đỡ đầu thế giới ngầm tại Los Angeles, seaman đã sang tỏ sự kiện Tỉnh Điền bị giết, thậm chí hiện giờ toàn bộ Los Angeles đều biết tin tức này.

Tin tức không phải từ nội bộ Sơn Khẩu tổ lộ ra ngoài mà do Lý Dật cố tình phao tin Nguyên bản sơn Khẩu tổ tranh phong cùng Hoa Nhân bang đang chiếm ưu thế tuyệt đối. Bỗng nhiên hiện giờ Tỉnh Điền bị giết, mà Lý Dật trở thành đại cạ tân nhậm của Hoa Nhân bang tất cả chuỗi sự kiện này làm cho thế cục nảy sinh biến hóa vi diệu,

“Lý thân ái, có Chuyện gì mà cậu lại muốn tìm tôi vậy?” sau khi Lý Dật bước vào cửa, đầu tiên seaman đưa cho hân một điều xì gà cu ba châm lửa xong hơi có chút nghi hoặc hỏi: “Cậu hân là đã nắm chắc thời gian đối với cùng đám người sơn Khẩu tổ mới đúng, dùng theo Cách nói của người phương Đông chính là rèn sắt ngay khi còn nóng.”

“seaman tiên sinh ngài đối với văn hóa phương Đông nghiên cứu thực làm cho tôi phải bội phục. Chẳng hay ngài có biết câu nói mượn đao giết người hay không?” Lý Dật thần nhiên phun ra một ngụm khói thuốc, cười cười hỏi

Câu hỏi của Lý Dật khiến vẻ mặt seaman hơi đỏ hân trầm ngâm một lúc, tiếp theo hạ giọng nói:” Lý thân ái, tiểu thư Andrew Loufu từng căn dặn tôi phải giúp đỡ cậu hết khả năng có thể Nhưng hân cậu cũng rõ ràng gia tộc Gambino có gia quy, trong tộc bất luận kẻ nào cũng không thể bởi vì bằng hữu mà ảnh hưởng đến lợi ích gia tộc,”

Nói đến đây, biểu tình seaman có vẻ thập phần khó xử, ngữ khí cũng uyển chuyển hơn đôi chút: “Lý thân ái. Tuy rằng tôi rất muốn trợ giúp cậu nhưng thật sự đáng tiếc, tôi không thể!”

“Seaman tiên sinh ngài hiểu lầm ý của tôi rồi.” Lý Dật mỉm cười lắc đầu hân tự nhiên biết seaman nói không phải giả.

seaman có chút nghi hoặc nhìn Lý Dật: “Lý thân ái, trung văn của tôi không giỏi lắm, nhưng thành ngữ mượn đao giết người, thì tôi còn hiểu được.”

“seaman tiên sinh tôi không phải muốn gia tộc Gambino ra mặt đối phó sơn Khẩu tổ” Lý Dật nhẹ nhàng thở dài nói: “Nếu tôi lựa chọn biện pháp này, tôi hoàn toàn có thể tìm Andrew Loufu đàm luận không phải sao?”

Nghe Lý Dật nói seaman không khỏi vui vẻ!

Hiển nhiên nếu Lý Dật khẳng khẳng muốn hân ra mặt đối phó sơn Khẩu tổ, hân sẽ rơi vào tình huống khó khăn, Giúp đỡ Lý Dật, hân sẽ làm trái gia quy, không giúp Lý Dật, hân lại đắc tội cùng Andrew Loufu những cố gắng trước đây hoàn toàn sẽ như kiểm củi ba năm thiêu một giờ.

Ngắn ngủi vui mừng qua đi, seaman lại tỏ vẻ buồn bực, hẩn khó hiểu nhìn Lý Dật: “Lý thân ái, đừng trách tôi ngu muội tôi nghe không hiểu ý tứ Của Cậu.”

“Tôi chỉ muốn mời ngài tham gia một buổi tiệc mừng thôi, ừm, thuận tiện ngài mời giúp tôi thêm vài người nữa ” Lý Dật cười híp mắt nhìn seaman nói: “Ngài xem, chuyện này cũng phi thường đơn giản, phải không bằng hữu thân ái,”

“Ha ha quả thực là một sự tình đơn giản, cậu muốn mời ai, viết một bản danh sách tôi liền phái người đi làm chuyện này,” Yêu cầu này của Lý Dật đối với seaman mà nói cũng không tính là quá phận dù sao, Andrew Loufu từng dẫn qua hẩn phải trợ giúp Lý Dật.

seaman sáng khoái đáp ứng nằm trong dự liệu của Lý Dật, rất nhanh hẩn đem bản danh sách từ trong túi quần ra đưa cho seaman nói: “Bằng hữu thân ái, chính là những người này. Thời gian tụ họp ước chừng khoảng ba tiếng sau địa điểm ở nơi này, ngài không có ý kiến gì chứ ?”

“Đương nhiên không có!” seaman dường như hiểu được, Lý Dật chọn địa điểm ở trang viên gia tộc Gambino là muốn cáo mượn oai hùm, Thế nhưng sau khi hẩn tiếp nhận bản danh sách kia nhìn thoáng qua sắc mặt không khỏi đại biến, thậm chí khóe mắt còn run rẩy vài Cái!

Vị chủ quản thế giới ngầm tại Los Angeles này thần tình nghi hoặc nhìn Lý Dật: “Lý thân ái, cậu đây là muốn. .”

“Seaman tiên sinh tôi nghĩ rằng với trí thông minh của ngài, hẩn là nhìn thấu được?” Lý Dật cũng không có ý định giải thích

seaman cau mày, cúi đầu trầm ngâm một phen. tiếp theo lộ ra vẻ tươi cười chua sót, nhin không được cảm thán nói: “Tôi vẫn cho rằng Đường Hải là một người Trung Quốc phi thường âm hiểm, nhưng thật không ngờ cậu so với hẩn càng thêm Xuất sắc hơn, Tôi mạo muội hỏi một câu người Trung Quốc các cậu đều âm hiểm như thế sao?”

“Đương nhiên không phải so sánh với chính khách của quý quốc chúng tôi còn ngu muội hơn nhiều” Lý Dật khiêm tốn cười khan

seaman theo sau cười ha ha vài tiếng. không muốn tiếp tục ở Cái đề tài này nữa mà ấn nút ở trên ghế sofa. Rất nhanh một gã người da đen CaO lớn từ bên ngoài đi vào.

“Thông báo cho những người nằm trong bản danh sách này. ba tiếng đồng hồ sau đúng hẹn đến tham gia tụ họp.” seaman trầm giọng: “Nói cho bọn họ biết. ta không hi vọng có người nào đến muộn”

“Dạ! Ông chủ” Gã da đen mau chóng gật đầu tiếp theo cung kính nhận bản danh sách rồi thoái lui ra ngoài Tận mắt chứng kiến tất cả chuyện này. Lý Dật không thể không thừa nhận seaman quả nhiên là một con người vô cùng thông minh

“Seaman người bạn của tôi” Lý Dật ngập ngừng: “Nếu có một ngày, Andrew Loufu thật sự trở thành người kế nhiệm gia tộc Gambino. tôi sẽ khai thông cho nàng ta biết. ngài là một người phi thường tài ba.”

“Cảm ơn cậu Lý thân ái” Nghe Lý Dật nói tâm tình của seaman cũng thật hoan hỉ. vừa rồi hẩn làm như vậy chính là muốn lấy lòng Lý Dật. thế nhưng không ngờ Lý Dật lập tức ứng thuận hứa hẹn. Tuy rằng hẩn biết lời hứa hẹn này mang theo hi vọng mờ ảo. nhưng ít nhất hẩn đã chiếm được cảm tình của Lý Dật rồi

Còn Lý Dật cấp cho seaman phiếu hứa hẹn khổng lồ là bởi vì hẩn rõ ràng một bên dựa vào uy nghiêm của AndreW Loufu khiến seaman làm việc nhiều ít trong lòng seaman sẽ có chút kháng cự. Nếu như cấp một chút ưu đãi trong tương lai seaman liền càng thêm dụng tâm hơn

Do cách thời gian tụ họp còn lâu nên sau khi seaman cùng Lý Dật bàn chuyện Xong hẩn đề nghị Lý Dật đi đánh golf.

Là nhân vật chủ quản giới hắc đạo tại Los Angeles. kĩ năng đánh golf của seaman không sai. có thể được coi như một tuyển thủ Chân chính.

chính là sau khi kiến thức Lý Dật chơi golf. seaman mới hiểu được cùng Lý Dật đánh golf thật đúng là tự tìm tai va.

Mà sự thật quả nhiên như thế tuy không biết seaman ôm tâm tư gì mời chính mình đánh golf. Nhưng Lý Dật vẫn dựa vào kỹ năng không chế lực lượng biến thái một đường Chém giết seaman ở trên sân golf. không còn manh giáp.

“Lý. tôi thể cả đời này, tuyệt đối sẽ không cùng cậu chơi golf nữa!” sau khi rời khỏi sân golf. seaman về mặt buồn bực nói

Lý Dật chỉ cười ha ha cũng không phản bác

Hai giờ sau từng chiếc xe màu đen lục đục chạy vào trang viên của gia tộc Gambino. cũng lần trước Lý Dật tham gia tụ họp bất đồng lúc này đây seaman cũng không có chuẩn bị sung túc, chỉ phân phó một chút rượu vang cùng thức ăn đơn giản, Lần trước những khách nhân đến tham dự đều là nhân vật thượng lưu ở Los Angeles. có cả chính giới lão đại có trùm hắc đạo. cũng có cả kinh thương trường, xe hơi mà bọn họ ngồi đều cực kì sang trọng

so ra mà nói lúc này đây khách nhân tựa hồ không phù phiếm lắm, ít nhất. trong đám khách nhân này không có một người nào đi xe hơi trên một triệu đô la, đa phần xe của bọn họ đều bình thường đồng dạng cách ăn mặc cũng không quan niệm chú trọng như thành viên trong tầng lớp thượng lưu. ngược lại thập phần thiếu thưởng thức!

Đương nhiên trong đám bọn họ cũng có một người ngoại lệ, Robben!

hôm nay Robben mặc một bộ âu phục màu vàng nhạt phối ngẫu cùng thân mình cao lớn uy mãnh nhìn thực sự đậm chất cá tính, để cho hắn trở thành khách nhân tối chói mắt nhất trong đám người tồn tại

Xa xa nhìn bộ dáng anh tuấn của Robben kia, Lý Dật không khỏi cảm thán nếu không phải bởi vì thanh âm có chỗ thiếu khuyết như vậy hắn tuyệt đối chính là nữ nhân điển hình

Bởi đám người Robben tới quá sớm mà seaman cũng không có ý định mở buổi tụ họp trước thời gian ấn định nên sau khi những người đó bước xuống Xe, theo sự chỉ dẫn của bảo tiêu trong gia tộc Gambino liền tụ tập ở trước cửa một tòa kiến trúc, cùng đợi Seaman xuất tràng

Lúc này. Lý Dật cùng seaman đứng ở trên thềm cửa sổ của một tòa kiến trúc khác nhìn khách nhân phía xa Lý Dật không khỏi cười nói: “Seaman mặt mũi của ngài quả nhiên rất lớn. bọn họ đều tới trước một tiếng đồng hồ rồi.”

Đối với Lý Dật khen tặng seaman thần nhiên tiếp nhận, Còn đối với hắn mà nói nếu tự mình phát ra thiệp mời, cái loại đại ca hắc bang trung lưu ở Los Angeles này không có khả năng tới đây tham dự.

“Lý thân ái, bọn họ đều tới đông đủ rồi cậu xem hiện giờ đã tiến hành được Chưa?” seaman mỉm cười hỏi

“Seaman bạn của tôi dù sao ngài cũng là vua hắc ám của tòa thành thị này thân phận cao quý vô cùng. Coi như bọn hắn tới sớm nhưng ngài chậm trễ một chút. thì có làm sao?”

Lý Dật ha ha cười, tuy rằng trong lòng thật muốn đến thời gian tụ họp. hoàn thành một bước quan trọng thế nhưng hắn rõ ràng chuyện này nhất định sẽ thành công.

212. Chương 199 Dựa Thế (2)

Nếu muốn chơi trò cáo mượn oai hùm vậy phải để cho lão hổ hoàn toàn phô bày uy phong ra ngoài, Chỉ còn biện pháp này. tiểu hồ ly như hắn mới có tầm chắn hạn độ lớn nhất. “Như cậu mong muốn.” seaman không bắt mẫn chút nào. hết thảy đều phục vụ Lý Dật. tự nhiên sẽ không đưa ra định kiến.

Nửa tiếng sau Lý Dật cùng seaman mới ra khỏi tòa biệt thự hướng đám người Robben đi tới.

Trước cửa tòa kiến trúc khác, ước chừng có khoảng sáu bảy mươi người tụ tập, những người này cơ hồ miệng đều ngậm xì gà. về mặt hưng phấn nghị luận chuyện gì đó. Robben mặc dù là một người trong bọn họ. tuy nhiên cùng bọn họ bất đồng hắn mang theo bạn gái kim bảo tiêu của mình đứng riêng ở một bên. Ban đầu hắn nhận được thiệp mời của seaman thì thập phần hưng phấn nghĩ rằng seaman lại muốn mở tụ họp nhân vật trong xã hội thượng lưu. Cuối cùng không ngờ. những kẻ tới tham dự tụ họp đều là cái loại hắc bang trung lưu ở LoS Angeles.

Ở trong mắt Robben đám đại ca bang hội trung lưu này giống như những kẻ đáng thương mà thôi, Chúng kiến vài tên dùng ánh mắt đáng khinh đánh giá bạn gái kiêm bảo tiêu của mình hẳn rất muốn tức giận, nhưng nghĩ lại nơi này là địa bàn của gia tộc Gambino. Nên đành phải kiềm chế. tuy nhiên đã âm thầm nhớ kĩ từng khuôn mặt. Chuẩn bị cho sau khi tụ hợp kết thúc tiễn những tên kia đi làm mồi cho cá ăn

Trông thấy Lý Dật sóng vai cùng seaman hướng phía bên này đi tới. đám đại ca hắc bang trung lưu tại Los Angeles đều đình chỉ nghị luận với nhau biểu tình quái dị nhìn chằm chằm hai người.

Mà Robben thì híp mắt. trên mặt cũng mang biểu tình nghi hoặc cùng những kẻ đáng thương này bất đồng hẳn biết Lý Dật chính là bằng hữu của seaman mà hơn nữa thái độ seaman đối với Lý Dật phi thường khách khí

Hắn cũng rõ ràng trong khoảng thời gian này, sơn Khẩu tổ cùng Hoa Nhân Bang sinh tử sống mái với nhau giữa lúc sơn Khẩu tổ chiếm ưu thế tuyệt đối. thì bỗng nhiên Tỉnh Điền bị người ta ám sát. rồi Lý Dật dùng xu thế lôi đình trở thành long đầu tân nhiệm của Hoa Nhân bang

Lúc này chứng kiến Lý Dật xuất hiện ở bên cạnh seaman tiếp tục nhìn lại những kẻ đáng thương này. trực giác nói cho Robben biết. lần tụ hợp này khẳng định là do Lý Dật khởi Xướng. seaman chỉ đảm đương môi giới mà thôi

“Em nói gã Lý Dật hỗn đản muốn làm gì?” Robben hai mày nhú chặt. vẻ mặt khó hiểu hướng bạn gái ở bên cạnh hỏi, thanh âm trước sau vẫn âm nhu bình thường

Robben đột nhiên len tiếng. làm cho bạn gái ở bên cạnh có chút nao nao. tuy rằng thời gian sống cũng hẳn không tính là ngắn nhưng vẫn không thích ứng nổi thanh âm của Robben Nhất là khi hắn mở miệng bắt thành linh năng cảm giác như tiếng ma kêu quỷ khóc bình thường nghe rất khó chịu.

“Em chỉ cảm giác buổi tụ hợp này không đơn giản. Lý Dật hẳn là muốn lợi dụng buổi tụ hợp này. tính toán chuyện gì đó.” Bạn gái Robben trầm ngâm nói

cùng lúc này. đám người bên cạnh bọn họ cũng sôi nổi lên tiếng.

“Di, người da vàng bên cạnh seaman tiên sinh kia là ai?”

“Đúng a! Chẳng lẽ seaman tiên sinh thuê bảo tiêu người da vàng hay sao?”

“Các người là đám ngu ngốc. cái người da vàng kia không phải bảo tiêu của seaman tiên sinh hẳn chính là long đầu tân nhiệm của Hoa Nhân bang Lý Dật.”

“Cái gì? Hẳn chính là Lý Dật.”

“Như thế nào hẳn lại cùng seaman tiên sinh ở cùng một chỗ vậy?”

“Thoạt nhìn seaman tiên sinh đối với hẳn thực khách khí a!”

Thanh âm nghị luận ở thời điểm Lý Dật cùng seaman bước tới gần tòa kiến trúc thì ngừng lại

“Các vị trong đại sảnh có rượu vang thượng hạng cùng vài món lót dạ xin mời.” seaman bước đến trước mặt mọi người. thần tình ôn hòa mới nói

seaman nói Xong cũng không giới thiệu Lý Dật cho mỗi người. mà cùng hẳn sóng vai bước vào bên trong đại sảnh

Ngoại trừ Robben ra tất cả mọi người đều muốn biết rốt cuộc Lý Dật có quan hệ như thế nào cùng với seaman lúc này thấy seaman không giới thiệu thì cũng hơi thất vọng Tòa kiến trúc này seaman chuyên dùng để mời tham gia tụ hợp. trong đại sảnh bàn ghế chỉnh tề. Trên bàn trưng bày đủ các món ăn lót dạ cùng rượu vang xa xỉ. Bất quá bởi vì lần này thân phận của khách nhân quá kém. nên seaman cũng không muốn chuẩn bị bồi bàn. Cái loại đại ca hắc bang nho nhỏ này. mặc dù so với người bình thường coi như là kẻ có tiền. nhưng khi nhìn không gian trang hoàng trong đại sảnh cùng những chai rượu vang xa xỉ thì vẫn lộ vẻ kích động không thôi

Me nó! Đây mới là hưởng thụ cuộc sống a! Giờ khắc này, cơ hồ trong đầu mỗi người đến toát ra một Cái ý niệm như thế

seaman cùng Lý Dật mau chóng đi tới phía trước đại sảnh nâng hai ly rượu vang lên. đem một ly trong tay đưa sang cho Lý Dật. sau đó trầm giọng nói: “Các vị hoan nghênh mọi người đến nơi này. để tỏ lòng hiếu khách của gia tộc Gambino. trước tiên tôi mời các vị một ly”

Nghe seaman nói nhất thời đám người kia sôi nổi lên! Ta kháo! Có thể được seaman mời rượu là chuyện tình có bao nhiêu mặt mũi? Giờ khắc này, bọn họ thì nhau chen chúc đến bên cạnh chiếc bàn, cầm rượu Vang làm ra một cái động tác cụng ly.

chứng kiến hành động thô lỗ của đám người này, Seaman hơi nhú mày nhưng không nói gì, mà chỉ chậm rãi nhắm nháp rượu vang. cùng so sánh với Seaman bên trong đám người kia rất nhiều kẻ đều một ngụm uống cạn sạch sẽ.

“Mẹ nó! Rượu này quả nhiên dễ uống.” Thậm chí, một tên sau khi uống Xong nhin không được bật thốt lên cảm thán, kết quả phải chịu ánh mắt khinh bỉ của mọi người.

Tên kia âm thầm giơ ngón tay giữa lên, phảng phất như muốn nói: “Bọn người là một đám con hoang chẳng lẽ không giống với lão tử hay sao? Bình thường có khi nào được uống loại rượu sang quý này.”

“Hôm nay, tôi muốn giới thiệu một chút, đây là bạn tôi hấn đến từ Trung Quốc hiện giờ làm thủ lĩnh của Hoa Nhân bang tại Los Angeles.” Seaman kéo tay Lý Dật, về mặt thân thiết giới thiệu:” ury thác tôi mời chư vị đến nơi này.”

Seaman vừa nói xong nhất thời trong đại sảnh trở nên yên tĩnh! cơ hồ tất cả mọi người đều dùng một loại ánh mắt cổ quái nhìn chằm chằm vào Lý Dật. Nguyên bản thân phận long đầu Hoa Nhân bang của Lý Dật, đã làm cho bọn họ thật sự kinh ngạc. chính là hiện giờ, Seaman giới thiệu long trọng như vậy, thậm chí bởi vì Lý Dật mà không tiếc ra mặt thỉnh bọn họ đến gia tộc Gambino. Phương diện này có điều gì ám muội thì một gã ngốc đều có thể nhìn thấu Lý Dật này rốt cuộc có bản lĩnh gì, lại khiến cho Seaman tiên sinh khách khí như thế ?

“Được rồi mọi người, tôi còn vài chuyện cần phải đi Xử lý.” Seaman nói dứt lời, liền buông ly rượu xuống, đồng thời liếc mắt nhìn Lý Dật một cái, phảng phất như muốn nói rằng chuyện ta có thể làm thì đã làm rồi kể tiếp phải xem biểu hiện của chính bản thân người.

Lý Dật cảm kích nhìn Seaman nhẹ nhàng gật đầu

“Hôm nay tôi nhờ Seaman tiên sinh mời Các vị đến đây, chỉ là muốn cùng Các vị thương lượng một số giao dịch.” chứng kiến Seaman rời đi, Lý Dật đem ánh mắt quẳng ném tới đám đại ca hắc bang nhỏ nhẹ, hành văn rành mạch nói

Xa xa Robben nghe được Lý Dật nói trong lòng không khỏi chấn động dường như hấn đoán ra Lý Dật muốn nói đến chuyện gì.

Mà những người khác lại mang biểu tình mờ mịt trên khuôn mặt, bọn họ chỉ là một đám bang phái bất nhập lưu ở trong thế giới ngầm Los Angeles mà thôi nói gì đến tư cách giao dịch cùng với Lý Dật?

“Mọi người đều hiểu rõ ràng mấy ngày qua. Hoa Nhân bang chúng tôi cùng Sơn Khẩu tổ Xảy ra rất nhiều chuyện tình cơm chảnh lành canh chẳng ngọt, song phương tử thương thảm trọng!” Lý Dật trầm giọng nói tiếp:” giờ, Tỉnh Điền long đầu của Sơn Khẩu tổ đã chết, nội bộ Sơn Khẩu tổ loạn thành một đoàn chuyện này đối với tôi cùng Các vị mà nói thì chính là một cơ hội phi thường tốt.”

“Lý tiên sinh chẳng lẽ anh muốn chúng tôi trợ giúp, đối phó lại Sơn Khẩu tổ hay sao?” Một đại ca trong đám người tựa hồ nghe ra được ý tứ của Lý Dật, liền trực tiếp hỏi

Lý Dật đem ánh mắt quẳng về phía người kia. nhẹ nhàng lắc đầu: “Không phải giúp tôi mà là giúp chính Các vị”

Nói đến đây, bỗng nhiên Lý Dật đề cao thanh âm: “Các vị, chính Các vị cũng đã nhìn thấy, cuộc sống chân chính của kẻ có tiền là cái dạng gì, Tôi nghĩ, trong Các vị chẳng ai nguyện ý đi làm kẻ đáng thương thường ngày chỉ được hút loại thuốc phiện kém chất lượng, uống rượu vang rẻ tiền, chơi nữ nhân thấp hèn. Mỗi người Các vị đều muốn ở nhà biệt thự Chạy xe hơi sang trọng chơi nữ minh tinh Hollywood đúng không?”

Đối với người trong giang hồ mà nói mỗi ngày bọn họ đều trải qua cuộc sống lười dao liếm máu, nguyên nhân bởi vì muốn một ngày nào đó có thể thành danh không ai nguyện ý luôn luôn ở dưới tận cùng Xã hội!

Hoặc giả như Lý Dật nói ra chính là tiếng lòng của bọn họ, Sau khi Lý Dật dứt lời, ngoại trừ một số nhân vật còn giữ được bình tĩnh đại bộ phận mọi người đều mang biểu tình nóng nảy nhìn chăm chăm vào Lý Dật.

Lý Dật lộ ra một nụ cười mê người, chậm rãi nói: *Địa bàn quản lý của Sơn Khẩu tổ rất lớn, nếu. . .nếu như các vị chia nhau khu vực này. số tiền thu vào hàng năm không phải nhỏ đâu, thường ngày Các vị đều có thể thưởng thức rượu vang thượng hạng thậm chí có thể đi chơi nữ nhân minh tinh Hollywood cũng được”

“Lý tiên sinh vạn nhất chúng tôi cướp được địa bàn. anh quay đầu giành lấy thì sao? chúng tôi không phải đối thủ của Hoa Nhân bang Các người a!” có một tên đưa ra kiến nghị.

“Phải rồi” Không ít người phụ họa theo sau, bọn họ tuy rằng thân phận thấp kém, nhưng cũng chẳng phải hạng người ngu ngốc.

“Các vị cũng rõ ràng Seaman chính là bằng hữu của tôi, Để bày tỏ lòng thành tôi có thể cho Các vị một lời cam đoan, cam đoan rằng hành động lần này, địa bàn các vị tranh Cướp được, vô luận ủy ban mafia hay là Hoa Nhân bang, Lạp Đình bang cũng sẽ không tranh giành lại!” Lý Dật nói đến đây, chậm rãi nhìn thoáng qua Robben ở phía xa xa

chứng kiến không một ai phản bác, Lý Dật tiếp tục mỉm cười nói: “Thượng Đế cho các vị cơ hội phát tài hi vọng rằng Các vị biết nắm chắc cơ hội lần này”

Khi nói chuyện đồng thời Lý Dật nâng ly rượu lên.

cùng lúc đó, đại bộ phận đám người có mặt trong đại sảnh đều giơ chén rượu lên, mặt khác một số tên giáo hoạt qua phút suy tư ngắn ngủi, cũng theo sau nâng cốc! Trong mắt bọn hắn xem ra Sơn Khẩu tổ tuy rằng cường đại nhưng bây giờ như rắn mất đầu còn Lý Dật sau lưng đã có ủy ban mafia chống lưng, ai mạnh ai yếu, vừa nhìn liền rõ ràng

Nhưng nếu bọn hắn biết, Lý Dật chỉ là Cáo mượn oai hùm thì chỉ sợ bọn hắn sẽ tức khí mà học máu đương trường

213. Chương 200 Nữ Nhân Phía Sau (1)

Trong quá trình nói chuyện với nhau, Lý Dật phát hiện khoảng chừng có một phần tư người biểu hiện sự đáp ứng cùng phối hợp hành động lần này, thế nhưng ở sâu trong nội tâm cũng không nghĩ tham dự trận hỗn chiến lần này.

Với việc này, Lý Dật không cưỡng cầu. Lý Dật nhìn ra được bọn người kia tương đối thông minh. trước khi tình hình được rõ ràng. bọn họ cũng không tuyển trạch tùy tiện Xuất thủ, mà tuyển chọn quan sát, đợi khi thời cơ chín mùi mới động thủ.

Lúc một ít hắc bang đại ca rời đi. nhân vật số một của Lạp Đình Bang Robben cũng không có ý tứ ly khai.

Mắt thấy trong đại sảnh chỉ còn lại một mình Robben. Lý Dật suy nghĩ một chút. trực tiếp đi qua, nói: “Robben tiên sinh. anh có chuyện muốn nói với tôi. đúng không?”

“Đúng vậy, Lý tiên sinh.” Robben gật đầu.

Lý Dật chỉ Xuống ghế. nói: “Ngồi Xuống nói.”

Robben ngồi trên ghế, châm một điếu Xì gà, cười tủm tỉm liếc mắt nhìn Lý Dật, dùng thanh âm âm nhu nói: “Lý tiên sinh. chúc mừng anh trở thành tân long đầu của Hoa Nhân Bang, thế lực lại mở rộng lần thứ hai.”

“Cảm tạ.” Đối mặt với chúc mừng của Robben, Lý Dật không biểu hiện ra hình dáng khiêm tốn. mà vui vẻ tiếp thu.

Robben thấy Lý Dật trả lời thẳng thắn, hơi mị con mắt, sau đó nói: “Lý tiên sinh, hiện tại các bang hội lớn nhỏ tại Los Angeles đều muốn giúp anh đối phó người Nhật Bản, như vậy cuộc tranh đấu giữa Hoa Nhân Bang và Sơn Khẩu Tổ hầu như anh sẽ thắng dễ dàng. Cho nên, tôi không muốn tham dự chuyện này.”

“Hiểu được.” Lý Dật gật đầu biểu thị nhận thức, hần căn bản không nghĩ qua Robben sẽ phải người tham chiến.

“Lập Đinh Bang không ra lực đương nhiên cũng sẽ không nhận lợi nhuận. Tôi đồng ý với sự bảo chứng của anh đối với những kẻ đáng thương kia.” Robben mỉm cười nói: “Bất quá. tôi có một đề nghị nho nhỏ.”

“Đề nghị gì?” Lý Dật sắc mặt bình tĩnh hỏi thăm.

Robben đưa thân thể kề sát vào Lý Dật. gần từng chữ: “Lý tiên sinh. tuy rằng sau lưng anh có Seaman làm chỗ dựa, thế nhưng gia tộc mafia ở tại Los Angeles cũng không chỉ có một nhà Gambino. Anh diệt trừ Sơn Khẩu Tổ cũng được, thế nhưng tôi nhắc nhở anh, hay nhất anh không nên lật lọng trong chuyện này, bằng không chọc giận đám người đáng thương kia không nói, ủy ban mafia nói không chừng cũng sẽ hạ thủ đối với anh.”

“Robben tiên sinh, đa tạ nhắc nhở của anh. kỳ thực tôi cũng nghĩ như vậy, tay có dài bao nhiêu, cũng không thò ra khỏi phạm vi, đây là thói quen của tôi Xưa nay.” Hiển nhiên, đối với chuyện Robben nói, Lý Dật cũng hiểu rõ ràng. Thế giới ngầm Los Angeles nói đến thì thế lực các gia tộc mafia lớn nhất, nếu Lý Dật thực sự nghĩ muốn thống nhất các hắc bang, đó là chuyện không có khả năng, tối đa chỉ có thể làm cho các hắc bang nhỏ này thần phục mà thôi, cũng giống như Sơn Khẩu Tổ cùng Hoa Nhân Bang những bang hội thực lực mạnh mẽ thần phục ủy ban mafia.

Robben nghe Lý Dật vừa nói như thế, mỉm cười: “Lý tiên sinh, không biết anh có nguyện ý trở thành bạn của tôi không?”

Robben dứt lời, vẻ mặt chờ mong nhìn Lý Dật. trong con ngươi lóe ra vẻ chờ mong.

Lý Dật nhìn chằm chằm nam nhân được Xưng là răn độc của Lập Đinh Bang, khoe miệng hiện lên dáng tươi cười sáng lạn: “Đương nhiên! Có thể trở thành bạn của Robben tiên Sinh. là Vinh hạnh của tôi.”

“Tốt” Con ngươi của Robben lóe ra quang mang hưng phấn, hần mạnh vỗ bàn, trầm giọng nói: “Có những lời này của Lý tiên sinh. tôi yên tâm. Từ nay về sau Hoa Nhân Bang sẽ trở thành minh hữu của Lập Đinh Bang!”

“Tôi tin tưởng Lập Đinh Bang sẽ trở thành minh hữu trung thực của Hoa Nhân Bang, đúng không?” Lý Dật cười vươn bàn tay phải thô to, tượng trưng bắt tay Robben một chút.

Giờ khắc này, trên mặt hai người lộ vẻ tươi cười sáng lạn, chỉ là dáng tươi cười thập phần đáng giá nghiền ngẫm.

Lý Dật tự nhiên hiểu rõ vì sao Robben muốn trở thành bạn của mình vào lúc này, rất hiển nhiên. Robben muốn dùng thân phận minh hữu che giấu việc Lập Đinh Bang kinh doanh ma túy. Bởi vì Robben hiểu được, tuy rằng trong Los Angeles có bốn gia tộc mafia, thế nhưng gia tộc Gambino thế lực cực mạnh, chỉ cần Lý Dật không có chủ ý đánh bại những bang hội nhỏ, thì những bang hội khác nể mặt mũi của gia tộc Gambino. có thể sẽ không động thủ đối với Hoa Nhân Bang. Kể từ đó. Lập Đinh Bang cũng có thể dánh quang. thân phận minh hữu này đủ cho người của gia tộc mafia dời đi lực chú ý.

Lý Dật hiểu được tâm tư của Robben, thế nhưng hần vẫn đáp ứng trở thành bạn của Robben. bởi vì hần biết, bây giờ còn chưa đến lúc trở mặt với Robben.

Cùng lúc đó trong một biệt thự Xa hoa thuộc tiểu Tokyo. Một người Nhật Bản mặc kimono khoanh chân ngồi trên thảm. Trước người hần khoảng ba thước Xa, một gã đại hán mặc tây trang màu đen vẻ mặt cung kính hướng hần hồi báo gì đó.

“Người nói, Tỉnh Điền quân bị Lý Dật của Hoa Nhân Bang giết chết?” Chẳng qua bao lâu, người Nhật Bản mặc kimono nhíu mày hỏi.

“Đúng vậy, Biên Đẳng quân.” Tên nam tử mặc tây trang màu đen cung kính vô cùng: “Tôi từng cho người dùng tiền mua được tin tức từ trong miệng thành viên Hoa Nhân Bang, tuyệt đối không giả! Căn cứ như

lời của thành viên Hoa Nhân Bang, tên hỗn đản Lý Dật có thể trở thành long đầu của Hoa Nhân Bang, bởi vì hắn đã làm hai Chuyện.”

“Nga.? Hai chuyện gì ?” Nam nhân mặc kimono có hứng thú hỏi.

“Một là giết chết Tỉnh Điền quân. hai là từ cục cảnh sát bảo lãnh được số thành viên Hoa Nhân Bang bị bắt.” Tên nam nhân mặc tây trang màu đen nhanh chóng đáp.

“Thoạt nhìn hắn có quan hệ không tệ với cảnh sát ở đây.” Nam nhân mặc kimono cười lạnh nói: “Cấp trên không phải đã gây áp lực với cảnh Sát LoS Angeles Sao? Thế nào cảnh Sát ở đây còn khuynh hướng tên hỗn đản kia?”

“Biên Đảng quân. có thể bởi vì gia tộc Gambino.” Tên nam nhân mặc tây trang màu đen có chút chột dạ đáp: “Lý Dật tựa hồ quan hệ tốt với người của gia tộc Gambino.”

“Không có khả năng! Cấp trên đã can thiệp với gia tộc Gambino, bọn họ sẽ không can thiệp chuyện này. mặt khác, tộc quý của gia tộc Gambino. chúng ta biết. Cảnh Sát cũng biết.”

“Tên cục trưởng cảnh Sát kia cũng không phải đồ ngốc!” Tên nam nhân mặc kimono trầm giọng nói: “Ta nghĩ, hắn hẳn là cùng tên hỗn đản Lý Dật đặt thành hiệp nghị bí mật nào đó!”

Nói đến đây. nam nhân mặc kimono cầm lấy ly trà trước người. nhẹ nhàng uống một ngụm, chậm rãi nói: “Lập tức hướng mặt trên báo cáo tình huống nơi này, để mặt trên tiếp tục gây áp lực, chí ít buộc cảnh Sát đứng về phía chúng ta.”

“Hai!” Tên nam nhân mặc tây trang màu đen gật đầu đáp lời. Sau đó lại hỏi: “Biên Đảng quân, khi nào chúng ta động thủ lần nữa với Hoa Nhân Bang?”

“Không vội. ta mới tới đây. ta phải làm quen tình huống nơi này một chút, người chờ mệnh lệnh của ta.” Nam nhân mặc kimono mỉm môi phất phất tay nói: “Được rồi. người đi ra ngoài trước đi.”

Mắt thấy thủ hạ rời đi. nam nhân mặc kimono chậm rãi đứng dậy. lầm bầm ‘Lý Dật, lúc đầu người đá ta ra khỏi Thượng Hải, hiện tại ta phải đá người ra khỏi Los Angeles.’

Đang khi nói chuyện, biểu tình của nam nhân trở nên cực kỳ dữ tợn, trong con người tràn ngập hàn ý

Hắn không phải ai khác. chính là Biên Đảng Thắng từng bị Lý Dật đá ra khỏi Thượng Hải ngày trước! Một lần đó, Biên Đảng Thắng không chỉ bị Lý Dật đá ra khỏi Thượng Hải trong trận giao phong võ thuật Trung Nhật. phía Nhật thảm bại. làm Sơn Khẩu Tổ mất hết mặt mũi. Nguyên bản. phạm phải Sai lầm nghiêm trọng như vậy. Biên Đảng Thắng bị rơi đầu cũng không quá đáng. Thế nhưng Biên Đảng Thắng không những không chết, ngược lại còn Sống thập phần thoải mái, thậm chí lần này còn được phái tới Los Angeles. Nguyên nhân đơn giản, chính là vì gia tộc của Biên Đảng Thắng ở trong nội bộ Sơn Khẩu Tổ rất mạnh!

Lý Dật trở lại khu phố Tàu, Phòng Tam, Ngưu Lâm Sinh. Phương Cảnh Minh ba người chờ đã lâu.

Buổi Sáng Lý Dật thành công trở thành tân long đầu của Hoa Nhân Bang cũng không lập tức nói cho mọi người nghe sự an bài tiếp theo của hắn. Mà đi tới trang viên Gambino gia tộc tìm Seaman.

Khác với Phòng Tam, Ngưu Lâm Sinh và Phương Cảnh Minh tín nhiệm Lý Dật có thể Xoay càn khôn, là bởi vì Sáng nay Lý Dật đã biểu diễn cực đẹp! Hai người không chịu nổi nếu Lý Dật trăm phương ngàn kế cướp đi vị trí long đầu, cuối cùng lại bị bại trong tay người Nhật Bản.

Thế nhưng tín nhiệm là tín nhiệm, mắt thấy Sắc trời tối, trong lòng Ngưu Lâm Sinh và Phương Cảnh Minh nhiều ít có chút lo lắng. Bởi vì khi trời tối hẳn xuống. người Nhật Bản rất có khả năng tập kích lần thứ hai. Ba người ở trong phòng Sách của Đường Hải chờ Lý Dật trở về, khi Lý Dật đi vào phòng sách, ba người không hẹn mà cùng đứng lên.

Thấy biểu tình có chút lo lắng của ba người, Lý Dật mỉm cười, Sau đó trực tiếp đi tới chiếc ghế của Đường Hải trước kia ngồi Xuống. Đây là lần đầu tiên sau khi Đường Hải chết, Lý Dật vào trong phòng này, trong lòng không khỏi có chút cảm thán.

Chẳng bao lâu trước, Đường Hải ở chỗ này lần đầu tiên thấy hấn, nỗ lực muốn Xem hấn như một quân cờ Sử dụng

Chẳng bao lâu sau. Đường Hải không cách nào áp chế hấn. Mặt ngoài đối với hấn thập phần khách khí, thế nhưng âm thầm dùng tay chân. thuê Sát thủ giết chết hấn.

Hôm nay, tất cả trong phòng Sách cũng không hề có gì thay đổi, thay đổi chỉ là người mà thôi.

Vật vẫn là vật, người đã không còn!

214. Chương 200 Nữ Nhân Phía Sau (2)

Ngồi trên ghế, biểu tình Lý Dật không Chút nào không khỏe, mà nhìn ba người làm ra thủ thế mời ngồi Xuống, thấy ba người ngồi Xuống, giờ cổ tay nhìn thời gian một chút.

“Một giờ sau, chính thức triển khai trả thù Sơn Khẩu Tổ!” Lý Dật đi thẳng vào vấn đề nói.

Ba người cũng không biết buổi chiều Lý Dật đã đi nơi nào. Cho rằng Lý Dật có diệu kế gì, lúc này nghe được Lý Dật nói, sắc mặt ba người đều biến đổi.

“Tiểu Dật...Dật ca!” Người mở miệng đầu tiên là Phương Cảnh Minh, hấn đưa cả trăm người cho Lý Dật, hấn phải phụ trách đối với những người đó.

“Phương thúc. chú gọi tiểu Dật là được rồi.” Đối với Phương Cảnh Minh. Lý Dật có vẻ thập phần khách khí, bởi vì Phương Cảnh Minh đối với hấn không có chút nào uy hiếp, thậm chí còn có tác dụng rất lớn.

“Được rồi. tiểu Dật.” Phương Cảnh Minh cầu may hỏi: “Tuy nói Tỉnh Điền đã chết, lòng người trong Sơn Khẩu Tổ có chút bất ổn, thế nhưng Sơn Khẩu Tổ mới có người mới tới phụ trách. Chúng ta đã bỏ lỡ thời Cơ tốt nhất, lúc này nếu chính diện triển khai trả thù, sợ rằng không thích hợp?”

Phương Cảnh Minh nói ra, Phòng Tam và Ngưu Lâm Sinh tuy rằng không phụ họa, thế nhưng biểu tình cũng đã chứng minh ý nghĩ của bọn họ cũng giống như Phương Cảnh Minh. Tuy rằng bọn họ không sợ phải liều mạng với người Nhật Bản, thế nhưng cũng không nguyện ý đánh trận không chắc chắn!

“Tôi biết mọi người lo lắng, với thực lực hiện tại của chúng ta không nhất định là đối thủ của Sơn Khẩu Tổ.” Lý Dật vẻ mặt như cười nói: “Thế nhưng nếu có mười bang hội nhỏ trong Los Angeles cũng nhau giúp chúng ta đối phó Sơn Khẩu Tổ thì sao?”

Ngạc nhiên nghe được những lời này của Lý Dật. Phương Cảnh Minh, Ngưu Lâm Sinh, Phòng Tam ba người nhất thời ngây dại! Ba người đều rõ ràng, nếu như lần này các bang hội tổ hợp lại. vô luận là thế lực nào tại Los Angeles, bọn họ cũng đều vượt lên trên. Thậm chí cả ủy ban mafia cũng không sánh bằng. Chỉ là cho tới nay, những bang hội này không ai phục ai, không cách Cầu thành một tổ chức đoàn kết. Như năm bề bầy mắng, vì thế mới để cho những bang hội ngoại lai như Hoa Nhân Bang. Sơn Khẩu Tổ. Phi Châu Bang kiêu ngạo.

Ba người vẻ mặt khó tin nhìn Lý Dật, phảng phất như đang muốn nói: “Dật ca, anh đang nói giỡn sao?”

“Thế nào?” Lý Dật thu hết biểu tình của ba người vào đáy mắt, cười nói: “Mọi người không tin?”

“Tin!” Phòng Tam là người thứ nhất gật đầu. sau khi khiếp sợ. hấn không chút do dự tuyên Chọn tin tưởng Lý Dật.

So sánh mà nói. Ngưu Lâm Sinh và Phương Cảnh Minh vẫn có Chút không tin. Dù sao, số lượng hắc bang tại Los Angeles thật sự là nhiều lắm, Lý Dật có thể điều động một bộ phận trong đó đã là rất nghịch thiên, toàn bộ điều động, điều này thật quá khoa trương!

Suy nghĩ một chút. Lý Dật đem mọi chuyện nói cho mọi người. Nghe Xong lời Lý Dật kể lại, Ngưu Lâm Sinh và Phương Cảnh Minh vẻ mặt cười khổ. hiển nhiên. bọn họ thật không ngờ, quan hệ giữa Lý Dật và Seaman đã tốt tới trình độ này.

Song song hai người cũng âm thầm may mắn, để Lý Dật trở thành tân long đầu của Hoa Nhân Bang là một quyết định sáng suốt. Dù sao, có gia tộc Gambino ở phía sau làm Chỗ dựa vững Chắc, điều này cũng đủ hình thành uy hiếp thật lớn, mặc dù chỗ dựa vững chắc này cũng Chỉ là giả mạo bên ngoài.

“Lâm Sinh huynh đệ, một giờ sau, cậu mang theo một trăm huynh đệ tiên phong!” Mắt thấy ba người tin phục, Lý Dật bắt đầu bố trí: “Nhiệm vụ của Cậu là đánh ra khí thế! Chỉ có cậu đánh ra khí thế, những bang hội nhỏ mới có thể đi theo sau mộng chúng ta động thủ! Mà một ngày mọi người cùng động thủ, Sơn Khẩu Tổ sẽ vong hôm nay!”

“Dạ! Dật ca!” Nghe được Lý Dật nói, Ngưu Lâm Sinh đứng dậy lĩnh mạng.

Cùng lúc đó, Lý Dật thấy biểu tình Phòng Tam có chút cổ quái, tựa hồ bất mãn đối với an bài của Lý Dật, thế nhưng lại không dám nói thẳng ra.

Mà về mặt Phương Cảnh Minh lại thật bình tĩnh.

“Được rồi, Lâm Sinh, cậu đi chuẩn bị một chút. cụ thể khi nào chuẩn bị tập kích do cậu quyết định.” Lý Dật trầm giọng nói: “Kiến nghị của tôi là tìm chỗ yếu nhất của Sơn Khẩu Tổ ra tay. Như vậy dễ thành công đánh ra khí thế!”

Ngưu Lâm Sinh gật đầu, về mặt kích động rời khỏi thư phòng. Hiển nhiên. tiếng lòng Ngưu Lâm Sinh thập phần muốn báo thù! Nhưng vẫn không có cơ hội, hôm nay cơ hội đã tới, có thể không kích động sao?

“Tiểu Dật. tôi cáo từ trước.” Phương Cảnh Minh cũng tỉnh dậy, hiển nhiên hẩn nhìn ra Lý Dật có chuyện muốn nói với Phòng Tam.

Lý Dật gật đầu, đợi Phương Cảnh Minh rời khỏi phòng sách, về mặt mỉm cười nhìn Phòng Tam nói: “Tam nhi. cậu tựa hồ bất mãn đối với sự an bài của tôi?”

“Không có!” Phòng Tam về mặt Xấu hổ lắc đầu.

Nhìn biểu hiện của Phòng Tam, trong lòng Lý Dật âm thầm thở dài, sau đó nói: “Tam nhi. Cậu không Cần che giấu. tôi biết, cậu bất mãn Dật Ca không cho cậu đi tiên phong.”

“Dật ca, tôi chỉ là nghĩ giết thêm nhiều đám Nhật Bản, giúp Dật gia giải quyết phiền phức.” Phòng Tam có chút Sợ hãi nhìn Lý Dật.

Lý Dật cười gật đầu, nói: “Tôi hiểu được tâm ý của Cậu. Thế nhưng cậu có biết vì Sao tôi không cho cậu đi tiên phong?”

Phòng Tam lắc đầu, hiển nhiên nếu hẩn biết, sẽ không thấy phiền muộn nữa.

“Thứ nhất, huynh đệ Ngưu Lâm Sinh trong lúc giao chiến với SƠN Khẩu Tổ bị chết nhiều lắm, hẩn rất nóng lòng báo thù. Thứ hai, tôi còn nhiệm vụ trọng yếu hơn cho cậu đi làm!”

“Dật ca mời nói.” Trước mắt Phòng Tam không khỏi Sảng ngời.

Lý Dật nhìn ra được Phòng Tam muốn biểu hiện trước mặt hẩn, bắt quá hẩn cũng không nói gì. mà trầm giọng: “Mục tiêu của tôi là tối hôm nay phải nhổ tận gốc Sơn Khẩu Tổ! Cậu cũng biết. tôi có hiệp nghị với Schneider hiệp nghị chính là hẩn thả người, mà tôi giúp hẩn ngừng hẩn hỗn loạn.”

Nghe được Lý Dật vừa nói như thế, Phòng Tam có chút kinh ngạc. Theo Phòng Tam Xem ra, nếu Lý Dật và Schneider có hiệp nghị. hôm nay lại chủ động tiến công Sơn Khẩu Tổ, đây chẳng phải là trái với hiệp nghị, thậm chí có ý trở mặt với Schneider?

Schneider là người đứng đầu cảnh sát Los Angeles, nếu Chọc giận hẩn...

Phòng Tam không dám nghĩ tiếp, hẩn chỉ cảm thấy Lý Dật đang Chơi với lửa.

“Bên Chỗ Schneider cậu không Cần lo lắng, tôi tự có biện pháp, SỞ dĩ tôi nhắc tới hẩn, là bởi vì Sau khi Ngưu Lâm Sinh bọn họ tập kích, không bao lâu sẽ bị Cảnh Sát can thiệp. lúc này vô luận là Ngưu Lâm Sinh hay các bang hội khác đều sẽ có lo lắng, cứ như vậy, khẳng định không thể nhổ tận gốc SƠN Khẩu Tổ.” Về mặt Lý Dật nghiêm túc nói: “Mà nhiệm vụ tôi giao cho Cậu chính là nhổ tận gốc Sơn Khẩu Tổ!”

Trong lòng Phòng Tam khẽ động: “Dật ca. ý của anh là để Ngưu Lâm Sinh làm ngoài Sáng. tôi ở trong tối sao?”

“Đúng!” Lý Dật tán thưởng liếc mắt nhìn Phòng Tam, nói: “Nếu cảnh Sát Can thiệp, khẳng định sẽ phái người nhìn chăm chăm của chúng ta. Cho nên, một hồi cậu lập tức mang theo các huynh đệ rời khỏi khu phố Tàu, cụ thể đi nơi nào tôi mặt kệ! Yêu Cầu của tôi chỉ có một, Sau khi Cảnh sát trấn áp trận náo động này, Cậu lập tức dẫn người động thủ!”

“Tam nhi hiểu rõ!” Phòng Tam lập tức đứng dậy, vẻ mặt cung kính.

“Tam nhi, Lâm Sinh cũng tốt, Phương Cảnh Minh cũng tốt. bọn họ chỉ là bất đắc dĩ mới theo tôi mà Cậu thì không phải.” Lý Dật nhìn biểu tình kích động của Phòng Tam, Cho nên, tôi mong muốn cậu có thể làm tốt Chuyện này, đừng làm cho tôi thất vọng ”.

Lý Dật nói đầu tiên làm Phòng Tam ngây ra. Sau đó hần tựa hồ hiểu được điều gì, vẻ mặt kích động. Cổ họng Phòng Tam nhúc nhích. làm như muốn nói cái gì. thế nhưng lại bị Lý Dật khoát tay cắt đứt. Thấy thủ thế của Lý Dật, Phòng Tam hít Sâu một hơi, Sau ĐÓ ngẩng đầu ưỡn ngực rời khỏi phòng Sách.

Sau khi Phòng Tam rời đi, Lý Dật ngồi trên ghế, lẳng lặng rút điều thuốc, Sau đó đi tới bên cửa sổ nhìn bầu trời hướng đông, suy nghĩ xuất thần

Đã tới hoàng hôn, mặt trời chiều từ lâu hạ Xuống, quang mang nhu hòa của đèn neon rọi Sáng cả tòa thành thị, bầu trời mông mông một mảnh, liếc mắt nhìn không thấy đầu cùng.

Trong ánh mắt của Lý Dật, trên bầu trời mông mông nổi lên một nữ nhân mặc Chiếc áo liền váy màu trắng. Nữ nhân vừa đẩy Xe lăn, vừa mỉm cười nói gì đó với vị lão nhân trên Xe.

Dáng tươi cười của nữ nhân rất điềm tĩnh, mái tóc đen Xõa trên vai theo gió phiêu lãng, nhưng không Che khuất được dáng tươi cười trên mặt nàng, ngược lại làm cho người ta cảm thấy Càng mê người.

“Vũ Đình, em vẫn khỏe chứ?” Lý Dật ngơ ngác nhìn cái bóng mờ mịt trên bầu trời, thì thào lẩm bẩm

Cái bóng mờ mịt trên bầu trời giống như nghe được lời Lý Dật nói, mỉm cười nhìn Lý Dật. Dáng tươi cười thật thanh thuần mê người! Nhìn dáng tươi cười quen thuộc mà tưởng niệm trong lòng Lý Dật không khỏi hưng hăng chấn động!

“Vũ Đình, tin tưởng anh, không bao lâu. chúng ta sẽ gặp lại!” Lý Dật nhìn cái bóng trên bầu trời mỉm cười nói, cùng lúc đó, con mắt hắn đã ươn ướt.

Tiêu Thanh Sơn phản bội làm cho Lý Dật mất đi tất cả, Thế nhưng hiện thực tàn khốc và địch nhân lãnh huyết lại không hề làm hắn Suy sụp

Bởi vì ngoại trừ tín niệm báo thù, phía Sau hắn còn có Hạ Vũ Đình, một cô gái không có bất CỨ thân phận và thế lực gì, nhưng lại không oán không hối Chi trì hắn làm tất cả mọi chuyện.

Cô gái này không cường đại, thế nhưng tuyệt đối vĩ đại!

215. Chương 201: Đại Hỗn Loạn

Sơn Khẩu Tổ phát động tiến công đối với Hoa Nhân Bang, công kích đầu tiên chính là địa bàn của Đường Hồ. Sáu con đường là ngày trước cướp đoạt được từ tay Phi Châu Bang, hôm nay lại bị Sơn Khẩu Tổ đoạt lấy, chỉ bởi vì thời gian Sơn Khẩu Tổ cướp đi quá ngắn, còn chưa triệt để trở thành chủ nhân của khối địa bàn này. kể từ đó, những lão bản của các câu lạc bộ đêm trên đường đối với người Nhật Bản không có chút hảo cảm

Ngưu Lâm Sinh rời khỏi phòng sách của Đường Hải. cùng tâm phúc với mấy nhân vật đại biểu của nhóm trung lập thương lượng một phen, quyết định động thủ với người Nhật Bản từ nơi này! Thứ nhất, nơi này là đoạn đường hỗn loạn nhất do Sơn Khẩu Tổ quản lý, thứ hai. ở đây gần với sáu con đường do Lý Dật quản lý trước kia, sau khi đoạt lấy địa bàn cũng rất dễ quản lý.

“Dật ca bảo tôi làm người phụ trách hành động lần này. Ngưu Lâm Sinh tôi cũng không khiếm tốn nữa.” Ngưu Lâm Sinh nhìn ba nhân vật hạch tâm của nhóm trung lập, trầm giọng nói: “Người Nhật Bản giết nhiều huynh đệ chúng ta như vậy, lại còn dẫn người đánh tới khu phố Tàu. điều này đối với Hoa Nhân Bang chúng ta mà nói là một sự sỉ nhục thật lớn! Cho nên một hồi đến thời gian hành động. yêu cầu của tôi chỉ có một!”

“Lâm Sinh huynh đệ. anh nói!” Hiển nhiên. ba vị nhân vật hạch tâm của nhóm trung lập đối với việc Lý Dật an bài Ngưu Lâm Sinh làm tổng chỉ huy cho cuộc hành động cũng không có chút nào bất mãn.

Ngưu Lâm Sinh siết chặt nắm tay gần từng chữ: “Chỉ cần là người của Sơn Khẩu Tổ, một người không để lại!”

Người của Sơn Khẩu Tổ một người không để lại!

Đây là mệnh lệnh của Ngưu Lâm Sinh, mệnh lệnh này rất nhanh truyền vào trong tai mọi người.

Lúc tám giờ. sắc trời triệt để tối sầm Xuống. Trên đường. những người thích sống về đêm cũng nhiều hơn, các câu lạc bộ đêm bắt đầu có khách nhân ra vào.

Hộp đêm Yale là hộp đêm lớn nhất trong sáu con đường, hộp đêm chiếm diện tích lớn không nói, thiết bị lắp đặt tương đối hoa lệ, đẳng cấp cao, hơn nữa vũ nữ cùng nữ tiếp viên bên trong chất lượng nhất lưu, bởi vậy sinh ý dĩ thường hưng thịnh.

Lúc tám giờ, bảo an của hộp đêm cũng như ngày thường. vũ trang hạng nặng đứng ngay cửa hộp đêm, bắt đầu công việc của mình. Đúng lúc này. ba chiếc Xe có rèm che chậm rãi dừng lại, sau khi cửa Xe mở ra, vài người Nhật Bản mỗi người đều ôm một nữ nhân từ trên Xe bước Xuống. Bọn họ vừa đi vừa không chút kiêng nể ăn đậu hũ của nữ nhân bên cạnh. Nhưng nữ nhân này tuy đối mặt với sự xâm phạm, trong lòng tuy rằng buồn nôn, thế nhưng trên mặt vẫn lộ ra vẻ mỉm cười chức nghiệp.

“Mẹ nó, đám hắc quỷ các người, các người tựa hồ rất không vừa mắt chúng ta phải không?” Vài người Nhật Bản ôm nữ nhân hỉ hả đi tới trước cửa hộp đêm, trong đó có một nam nhân có hàm râu sơn dương bỗng nhiên thu hồi dáng tươi cười, vẻ mặt khó chịu nhìn một gã bảo an mắng.

Nghe được tiếng mắng chửi của tên kia, trong đó ba gã bảo an lập tức cúi đầu, dáng vẻ như cung kính. Mà trong đó có một người tính tình nóng nảy hơn một chút, lúc cúi đầu thì táo bạo liếc mắt nhìn người Nhật Bản có hàm râu sơn dương kia.

“Mẹ nó, lẽ nào lão bản các người không nói cho các người, khi nhìn thấy chúng ta nên làm thế nào sao?” Tên nam nhân râu sơn dương nhìn thấy ánh mắt bất thiện của tên bảo an kia, biến sắc, buông nữ nhân bên người, rút ra một cây súng.

Chứng kiến một màn như vậy. những người Nhật Bản khác vẻ mặt tươi cười, mà đám bảo tiêu kia biểu tình đều biến đổi, cầu Xin nói: “Tiên sinh tôn kính, thực Xin lỗi!”

“Mẹ nó, tưởng rằng Xin lỗi là được sao?” Tên nam nhân râu sơn dương thái độ hung hăng càn quấy bước đến trước mặt gã bảo tiêu da đen, giơ súng chĩa vào đầu của đối phương. cười lạnh nói: “Thằng con hoang. vừa rồi mày trừng mắt nhìn tao đúng không?”

Tên bảo tiêu người da đen kia tuy bản tính nóng nảy. nhưng là cảm nhận được chân khí lạnh lẽo từ họng súng truyền đến. đồng thời nghĩ đến thế lực sau lưng của đám Nhật Bản này, nên đành phải chịu thua: “Tiên sinh tôn kính, tôi nghĩ rằng ngài đã hiểu lầm rồi.”

“Hiểu lầm! Tao nhổ vào!” Tên nam nhân râu sơn dương người Nhật Bản thực không khách khí, nhổ lên mặt gã bảo tiêu da đen một bãi nước bọt, nói: “Quý Xuống, kêu một tiếng ông nội, thì tao mới chấp nhận bỏ qua cho mày!”

Bỗng nhiên nghe được người Nhật Bản nói như vậy, thân mình gã bảo tiêu da đen tức thì trở nên cứng đờ. Theo sau, hần thoảng do dự một chút, cuối cùng quỳ rạp Xuống đất.

Chứng kiến cảnh tượng này, tên người Nhật kia thu hồi khẩu súng, hướng sát tới khuôn mặt của gã bảo tiêu da đen, gầm lớn tiếng: “Hắc ám, Châu Phi bang các người đã tiêu đời rồi! Hoa Nhân bang rất nhanh cũng

sẽ đi theo các người thôi. Chẳng bao lâu nữa. khu vực Los Angeles sẽ là địa bàn của Sơn Khẩu tổ chúng ta. biết chưa?”

“Hiểu rồi. tiên sinh tôn kính.” Gã bảo tiêu da đen thân mình hung hăng run rẩy, trong giọng nói cũng có vẻ hoảng hốt.

“Được rồi.” Tên người Nhật mỉm cười đứng thẳng dậy, một lần nữa đem nữ nhân bên cạnh kéo vào trong lòng. thế nhưng trước khi rời đi vẫn cố tình chửi đũa: “Đúng rồi, mày so với bọn khác còn đen hơn một chút đó. Tao rất hiếu kỳ: mẹ mày làm cách nào để Sinh mày đen như thế nhỉ?”

“Ha ha ha!” Tên nam nhân râu Sơn dương vừa nói Xong. đồng bạn của hắn sôi nổi cười phụ họa, cười đến mức không thềm kiêng nể ai.

Vài gã bảo tiêu người da đen khác vẻ mặt liên tục biến đổi nhiều lần, cuối cùng lựa chọn nén giận. Bởi vì bọn họ hiểu, với thực lực ít ỏi của bọn họ. hiện giờ quả thật không phải là đối thủ của Sơn Khẩu Tổ

Ngay tại lúc đám người Nhật Bản ôm nữ nhân, vẻ mặt cao ngạo tiến vào trong câu lạc bộ đêm thì vài chiếc Xe hơi , màu trắng bỗng nhiên từ phía xa phóng đến. Bất thành linh Xuất hiện tình huống này, bốn gã bảo tiêu người da đen không khỏi biến Sắc!

Ngay Sau đó. vài chiếc Xe hơi ngừng lại ở trước cửa hộp đêm, bánh Xe ma sát cùng mặt đường phát ra thanh âm cực kì chói tai. trên mặt đường rõ ràng lộ ra dấu vết lốp Xe in hằn.

“Rầm!” Cơ hồ cùng một thời gian. vài chiếc xe hơi bị người ta mở cửa ra. một đám đại hán người da vàng trong tay cầm cương đao, vẻ mặt Sát khí theo từ bên trong khoang Xe bước Xuống.

Thấy một màn như vậy. bốn gã bảo tiêu người da đen Sắc mặt đại biến. trong đầu toát ra một cái ý niệm : “Hoa Nhân bang.”

Hiểu được điểm này, bốn gã bảo tiêu người da đen liếc mắt nhìn nhau, Sau đó thực biết điều tránh sang một bên.

“Sơn Khẩu tổ, một tên cũng không lưu lại.” Đại hán đầu lĩnh quát lớn, tiếp theo Xung phong cầm cương đao phóng vào trong câu lạc bộ đêm.

Ở bên ngoài đường một số khách nhân vừa bước Xuống khỏi taxi, đang định bước vào trong hộp đêm vui chơi thì chứng kiến tình huống này. Một phát nhảy ngược lên Xe. rống lớn tiếng: “Nhanh! Nhanh rời đi! Thượng đế àh! Ta làm Sao mà đen đui như vậy. lại gặp phải hắc bang thanh toán với nhau”

Đám tài Xế taxi cũng sợ rước họa vào thân, ngay khi khách nhân mở miệng, đồng thời khẩn trương khởi động Xe.

Cùng lúc này, bọn đại hán Hoa Nhân bang như chiến sĩ Xung phong bình thường, vẻ mặt đặng đặng Sát khí phóng vào trong hộp đêm

“A” Đột nhiên trông thấy một đám đại hán thần tình hung tợn Xông tới. khách nhân vui chơi bên trong hộp đêm sôi nổi la hét chói tai, đồng thời ôm đầu cúi người Xuống thấp. kinh hoàng chạy trốn.

Trong hộp đêm, tên nam nhân râu Sơn dương mang theo đồng bạn vào cửa, đang phân phó lão bản đem rượu tới. Thì bất chợt nghe được tiếng la hét chói tai của khách nhân, tên râu Sơn dương biến Sắc, theo bản năng quay đầu nhìn lại.

Ngay Sau đó, hắn chứng kiến được từng khuôn mặt dữ tợn, những người này hai mắt đỏ hồng, diễn cảm phảng phất như muốn ăn thịt người. Trong tay của bọn họ cầm cương đao, dưới ánh đèn chiếu rọi. bức Xạ ra quang mang chói lóa, những vầng bạch quang kia làm cho người ta nhìn vào. da đầu không khỏi tê dại ngứa ngáy.

”Rầm!”

Nhất thời đám người Nhật cơ hồ đều nuốt khan từng ngụm nước bọt. theo bản năng muốn nói gì đó, nhưng đã thấy đại hán thu lĩnh cầm cương đao chỉ tới phía bọn hắn, rống lớn: “Giết sạch bọn Sơn Khẩu tổ!”

Nghe được câu này, vài tên trong đám người Nhật Bản hai chân mềm nhũn. Tuy nhiên vẫn có hai gã tổ chất tâm lý mạnh mẽ, nhanh chóng từ trong thắt lưng bật Súng ra. Nhưng thành viên Hoa nhân bang căn bản là không cho bọn chúng có cơ hội kịp trở tay.

“Xoẹt!”

Dưới ánh đèn, từng thanh cương đao loáng lên giống như cắt đậu hủ bình thường, chém vào đám Nhật kia, chớp mắt thân mình của bọn chúng đổ gục Xuống vũng máu

Bất thành linh phát Sinh tình huống này, làm cho những khách nhân bên trong hộp đêm Sợ tới mức không dám cử động mạnh. Còn ông chủ hộp đêm cũng không rời đi, chỉ là hai chân mềm nhũn đứng ở một bên. Chứng kiến vài tên người Nhật bị chém thành đồng thịt nhão, ông chủ hộp đêm lau mồ hôi lạnh, bước tới trước mặt đại hán thủ lĩnh, nói: “Tôi là Yale, chủ của hộp đêm này. các anh có chuyện gì cần phân phó không?”

“Thành viên còn lại của Sơn Khẩu tổ ở đâu?” Đại hán thủ lĩnh dùng Anh ngữ nói.

Ông chủ hộp đêm chứng kiến đại hán thủ lĩnh diện mạo hung tợn, hai chân mềm nhũn, theo sau đó gắng gượng đứng vững, tận lực trấn định nói: “Hộp đêm này chỉ có vài người bọn họ, ngoại trừ những người này ra, không còn thành viên Sơn Khẩu tổ khác nữa.”

“Các huynh đệ! Thu quân!”

Đại hán thủ lĩnh nghe ông chủ hộp đêm nói như vậy, vung tay lên, đám người phía Sau hẳn đồng loạt rời khỏi nơi này. Bọn hắn nhanh tới cũng nhanh đi, giống như một cơn cuồng phong lướt qua.

Cùng thời điểm này, tất cả những hộp đêm, quán bar của Sơn Khẩu tổ trên sáu con phố đều bị tấn công, cơ sở hạ tầng tổn thất thảm trọng, bị người ta dùng thuốc nổ san phẳng.

Hoa Nhân bang động thủ! Hơn thế nữa, thủ đoạn có chút tàn nhẫn. Tin tức này nhanh chóng truyền khắp cả Los Angeles.

Bọn hắn và Lý Dật cùng nhau đặt thành một vụ giao dịch, cho nên những đầu lĩnh hắc bang trung lưu dựa theo kế hoạch, tiến hành tập kích các khu vực kinh doanh của Sơn Khẩu tổ. Chỉ trong một thời gian bữa cơm, thế giới ngầm tại Los Angeles đại loạn!

Tiểu Đông Kinh, trong căn biệt thự của Biên Đằng Thắng.

Biên Đằng Thắng vẻ mặt khó coi nghe thủ hạ hồi báo, thần tình hỗn hển mắng: “Mẹ nó, chuyện này có khả năng sao? Lý Dật như thế nào lại điều động được đám người kia?”

“Biên Đằng quân, tôi không biết.” Thủ hạ của Biên Đằng Thắng vẻ mặt bất đắc dĩ nói tiếp: “Toàn bộ các khu vực đều bị tấn công, căn cứ theo thống kê, cơ hồ toàn bộ hắc bang lớn nhỏ ở Los Angeles đều xuất động!”

“....” Vừa nghe thủ hạ của mình nói như thế, Biên Đằng Thắng sắc mặt trắng bệch ngay tại chỗ. Hắn chỉ cảm thấy hai chân mềm nhũn, theo sau đó cả người vô lực ngồi bệt xuống thảm sàn.

Lúc trước Biên Đằng Thắng bị Lý Dật đá văng khỏi Thượng Hải, trong ngày luận võ, Sơn Khẩu tổ bại trận. Còn Biên Đằng Thắng tuy rằng được gia tộc bao che, miễn phải tội chết, nhưng tội sống chẳng thể nào thoát nổi. Chuyện này, vô luận người của gia tộc khác hay người trong gia tộc mình đều sẽ vô tình cười nhạo hắn. Thế nhưng Biên Đằng Thắng một mực ẩn nhẫn, lần này chứng kiến Los Angeles là một cơ hội tốt để xoay chuyển vận mệnh, tin tưởng tràn đầy tới nơi này, nhưng mộng còn ngồi chưa yên, đã bị đánh cho trở tay không kịp.

Hơn nữa, căn cứ theo tình hình trước mắt mà phán định, chuyện này sẽ trở thành thảm kịch lớn nhất từ trước đến giờ của Sơn Khẩu tổ.

Thủ hạ bên cạnh chứng kiến Biên Đằng Thắng sắc mặt khó coi, ngồi trầm ngâm ở trên thảm sàn, sợ tới mức không dám nói thêm gì nữa. Bởi hắn sợ Biên Đằng Thắng sẽ mang mình ra làm đối tượng để phát tiết nộ khí.

“Mẹ nó! Mau gọi điện thoại cho người phía trên, để họ gây áp lực tới cảnh sát Los Angeles, rồi làm cho cảnh sát ra mặt giải quyết!” Ngắn ngủi trầm ngâm qua đi, Biên Đằng Thắng phục hồi lại tinh thần, về mặt phần nộ mắng: “****! Cả đám lưu manh ở Los Angeles đều xuất động, bọn cảnh sát này ngồi chơi ăn phân chó sao?”

“Dạ!” Thủ hạ bên cạnh nghe Biên Đằng Thắng phần nộ nói, lập tức cúi đầu nhận lệnh, nhưng trong lòng rửa thầm tám đời tổ tông nhà Biên Đằng Thắng. Biên Đằng Thắng không tự mình gọi điện thoại, muốn để hần gọi, rõ ràng là đem hần trở thành vật hi sinh rồi?

Nhưng trong lòng cứ việc bất mãn, chính là hần lại không dám phản bác, mà móc điện thoại di động ra, bấm số.

Mười phút sau, trong văn phòng cục trưởng cục cảnh sát Los Angeles.

Schneider hai chân đứng sững ở nguyên tại chỗ. Điện thoại cầm trong tay, biểu tình phi thường cẩn thận.

Dưới ánh đèn, trán của hần túa ra mồ hôi to như hạt đầu, từng giọt mồ hôi chảy xuống khuôn mặt thịt béo, lăn tới khóe miệng, làm cho hần cảm thấy mặt đắng.

Hần không có lau đi mồ hôi trên trán, ngược lại, ngay cả hô hấp cũng không dám thở mạnh, chỉ im lặng nghe điện thoại.

Mấy phút đồng hồ sau, Schneider xác định đầu dây điện thoại bên kia đã cúp máy, nhẹ nhàng buông điện thoại xuống, lau mồ hôi đi.

Tiếp theo, hần biểu tình âm trầm, bấm số điện thoại nội bộ, phần nộ mắng: “Mẹ kiếp, mau huy động cảnh lực ở các chốt điểm, tôi mặc kệ các người dùng biện pháp gì, nhất định phải dừng được trận bạo loạn này! Hiện giờ cấp trên vô cùng bất mãn với biểu hiện của chúng ta. Nếu lão tử bởi vì chuyện này mà bị cách chức, các người cũng sống không dễ chịu đâu!”

Theo sau vài phút đồng hồ, Schneider liên tục bấm số điện thoại, khi điện thoại thông máy, hần gào rít giống như heo bị chọc tiết bình thường, khiến cho người ở đầu dây bên kia sợ tới mức, ngay cả hô hấp cũng đều không dám thở mạnh.

Nếu như nói lúc trước hần là “cháu trai.” Thì hiện giờ hần chính là “ông nội”!

Cháu trai cùng ông nội, hai thân phận này, có thể đổi chỗ được cho nhau nhanh như vậy sao.

Nói chuyện điện thoại xong, Schneider cả người vô lực dựa ở trên ghế, hỗn hển mắng: “Shit! Làm sao toàn bộ đám lưu manh đều có thể xuất động, rốt cuộc là đã xảy ra chuyện gì?”

Đang khi chửi thề, đồng thời Schneider tựa hồ nghĩ tới cái gì đó, biểu tình trở nên cực kì âm trầm, hần nhanh chóng móc điện thoại di động ra, dùng ngón tay thô bấm số, cái dây số này đối với hần thật phần xa lạ.

Kết quả làm cho Schneider thiếu chút nữa tức điên người, bởi vì điện thoại không liên lạc được, một giọng nói phát thanh viên từ bên trong vang lên, điện thoại của hần ngắt kết nối....!!!

“Phanh phanh” Schneider hung hăng đập chiếc điện thoại lên sàn nhà, phát ra một thanh âm muộn hưởn. Tiếng vỗ vụn qua đi, chiếc điện thoại di động trị giá mấy ngàn đô-la liền biến thành một đồng chất thải công nghiệp.

“Lý Dật, tên hỗn đản này, lão tử sẽ không bỏ qua cho người!” Schneider thở dốc từng ngụm. Đôi mắt ti hí ở trên khuôn mặt thịt béo đục ngầu dọa người.

Theo sau, đợi khi nhịp hô hấp trở lại bình thường, Schneider tiếp tục nhấc điện thoại bàn, quay số nói: “Mau kêu người xuống dưới lầu chờ tôi, tôi muốn đích thân đi bắt người về điều tra.”

Hai phút đồng hồ sau, Schneider diễn cảm dữ tợn, bước xuống dưới lầu.

Lúc này bên dưới lầu đã có mười mấy tên cảnh sát đứng xếp thành hai hàng, những cảnh sát này toàn thân võ trang phi thường đầy đủ. Chứng kiến Schneider theo trong đại lầu bước ra, những cảnh sát kia vô thức

ưỡn cao ngực, mà trưởng quan của bọn họ lại chạy tới nghênh đón Schneider, cẩn thận hỏi: “Thủ trưởng, bây giờ chúng ta sẽ đi đâu?”

“Mẹ kiếp, cứ theo tôi là được rồi, anh hỏi nhiều như vậy để làm gì?” Schneider tức giận mắng một câu, sau đó lại hỏi: “Đặc cảnh xuất động hả?”

“Dựa theo phân phó của ngài, toàn bộ đều xuất động.” Một gã dáng người nhỏ con, thần tình cung kính đáp.

Nghe được thủ hạ hồi báo, Schneider trong lòng thoáng dễ chịu hơn một chút, tại hắn xem ra, một khi có đặc cảnh xuất động, đám lưu manh kia hẳn sẽ phải thu liễm đi ít nhiều.

Theo sau, mười mấy tay cảnh sát lao vào trong xe đặc chủng, cùng Schneider đi tới Trung Quốc thành.

Chiếc xe Ben-z của Schneider được bao bọc ở giữa trung ương, trước sau có ba bốn chiếc xe đặc chủng hộ tống, dọc theo đường đi, tiếng còi cảnh sát hú lên inh ỏi, đèn xanh đèn đỏ nhấp nháy, rất có phong độ.

Vô luận ở nước nào đi chăng nữa, có xe cảnh sát khai đạo, đường đi sẽ thông thuận hơn nhiều. Nguyên bản, khi đám cảnh sát chạy đến Trung Quốc thành, dưới tình huống bình thường ít nhất cũng phải mất hơn tiếng đồng hồ, nhưng Schneider chỉ dùng nửa tiếng đồng hồ để chạy tới Trung Quốc thành mà thôi.

Trung Quốc thành, trong căn biệt thự của Đường Hải, Lý Dật đang chơi cờ cùng Phương Cảnh Minh.

Nghe được tiếng còi cảnh sát ngoài cửa sổ, Lý Dật mặt không đổi sắc, mà Phương Cảnh Minh lại cười nói: “Nếu như tôi đoán không sai, hẳn là lão hồ ly Schneider đích thân dẫn quân tới tìm cậu hưng sư vấn tội.”

“Bàn cờ này cho đến hiện tại, đã tới giai đoạn thu quân, cục diện hoàn toàn nằm ở trong lòng bàn tay tôi. Chỉ với một quân cờ nhỏ nhỏ, chẳng thể thay đổi được gì.” Lý Dật mỉm cười, buông một quân cờ xuống, nhất thời làm cho thế cục bên phía Phương Cảnh Minh không còn đường thoái lui.

“Hảo cờ!..!” Phương Cảnh Minh mỉm cười lắc đầu, tận đáy lòng tán thưởng nói.

Lời vừa dứt, thì Tiểu Thất vẻ mặt kích động từ dưới lầu chạy lên, đẩy cửa ra nói: “Dật ca, bên ngoài có cảnh sát đến, hơn nữa đã bao vây biệt thự rồi.”

“Sợ cái gì chứ?” Lý Dật bộ dạng không sao cả mỉm cười: “Chúng ta ở nhà không tham gia hoạt động trái pháp luật, cảnh sát đâu thể làm gì nổi chúng ta.”

Lý Dật vừa dứt lời, Schneider liền dẫn vài tên thủ hạ đi tới trước cửa thư phòng.

Lúc này sắc mặt của Schneider tức giận đến mức trắng bệch, đôi mắt dài nhỏ hẹp híp lại thành một cái khe nhỏ, mục quang bên trong tản mát ra khiến cho người ta nhìn vào phải bấn loạn.

Nhìn bộ dạng của Schneider, Lý Dật khẽ cười đứng lên, nói: “Schneider tiên sinh, ngọn gió nào lại thổi ngài tới đây vậy? Xem qua thần tình của ngài không được tốt lắm đâu, có cần tôi kêu người pha trà cho ngài không? Nơi này có trà Long Tĩnh thượng hạng.”

“Lý Dật, gã hỗn đản này!” Schneider hỗn hển bật súng ra, hòng súng nhắm ngay phía Lý Dật.

Chứng kiến Schneider bật súng, Tiểu Thất và Phương Cảnh Minh sắc mặt đều chấn kinh, thế nhưng Lý Dật chẳng những không hoảng loạn, ngược lại vẻ mặt còn mang nét tươi cười, chỉ thấy hắn vừa đi vừa nói: “Như thế nào? Schneider tiên sinh, ngài muốn bắn tôi hay sao?”

Câu nói ngả ngón của Lý Dật làm cho Schneider thoáng thanh tỉnh hơn một chút, hắn mặc dù bị Lý Dật chọc giận điên người, nhưng hắn phi thường rõ ràng, nếu như nổ súng bắn Lý Dật, chính hắn cũng không tránh khỏi cái chết. Dù sao, Lý Dật không phải cái loại chó mèo đầu đường, có thể tùy tiện cấu xé.

“Bắt lại.” Schneider thu hồi súng, cười lạnh nhìn Lý Dật tựa như muốn nói: tiểu tử, ta sẽ cho ngươi biết kết cục của kẻ dám phản bội ta!

Schneider vừa thốt ra, hai tay cảnh sát thủ hạ tâm phúc của hắn định bước lên, mà Lý Dật vẫn cười híp mắt nhìn Schneider, nói: “Schneider tiên sinh, ngài hẳn phải rõ ràng, nước Mỹ là quốc gia tôn trọng nhân quyền, nếu ngài cứ nhiên bắt tôi đi. Tôi có quyền lợi khởi tố ngài đó.”

“Vậy ư?” Schneider ha ha cười: “Mẹ nó, lão tử bắt một tên thủ lĩnh hắc bang còn sợ luật sư khởi tố nữa sao?”

“Schneider tiên sinh, tôi cần phải nhắc nhở ngài. Nếu như ngài còn vũ nhục tôi, tôi cũng có quyền tố cáo đó.” Lý Dật nhẹ nhàng lắc đầu, phe phẩy cổ, vẻ mặt tươi cười sáng lạn: “Phải biết rằng, hồ sơ của tôi ở nước Mỹ phi thường sạch sẽ. Ừm, so với chỗ đó của nữ nhân còn muốn sạch hơn, không tin, ngài có thể đi điều tra thêm.”

Nghe được Lý Dật nói, đồng thời nhìn bộ dạng bình thản tự tin kia, khóe mắt Schneider không tự chủ được co giật vài cái.

216. Chương 202: Thắng Lợi Quay Về! (1)

“Hắc bang đại hỗn chiến!”

“Thượng đế ạ, đây là Xã hội chính pháp sao?”

“Căn cứ Công tác thống kê chưa hoàn chỉnh, đêm hôm qua, hắc đạo phần tử tham dự cuộc hỗn chiến tại Los Angeles lên tới Con số kinh khủng!”

“Cảnh Sát đang làm gì vậy? Bọn họ cảm tiền nộp thuế của chúng ta. lẽ nào ngay cả một đám phần tử hắc đạo cũng chế phục không được Sao?”

“Hắc bang hỗn chiến phát sinh vụ án nổ mìn! Không! Đây là phần tử khủng bố tập kích”

Những tin tức cùng loại như vậy chiếm đầu đề của các truyền thông. cũng chiếm toàn bộ đầu đề các tòa Soạn báo. Vào đêm nổ tung, hầu như toàn bộ lưu manh của các hắc bang loại nhỏ đều đi ra, những lưu manh này đột nhiên XUất kích, đánh cho Sơn Khẩu Tổ trở tay không kịp. hơn nữa cộng thêm nhân số thực sự là nhiều lắm, Sơn Khẩu Tổ căn bản không đủ lực đánh trả.

Sau đó, cảnh Sát tham gia, hỗn chiến bị áp chế. nhưng vào thời gian áp chế triệt để. thế lực của Sơn Khẩu Tổ đã không còn dư bao nhiêu.

Trước khi cảnh Sát tham gia, Lý Dật đã gọi điện thoại cho Ngưu Lâm Sinh dừng tay.

Lúc đó, Ngưu Lâm Sinh mang theo thành viên Hoa Nhân Bang giết đến đỏ mắt, ngạc nhiên được mệnh lệnh của Lý Dật, tuy rằng rất phiền muộn. thế nhưng trước tiên vẫn mang theo người rút lui khỏi chiến trường.

Vì thế tuy rằng cảnh Sát bắt được rất nhiều lưu manh tham dự hỗn chiến, thế nhưng Hoa Nhân Bang lại không có bất luận kẻ nào bị nắm

Đồng thời khi cảnh Sát ngăn cản hỗn loạn, Schneider dẫn người đến tìm Lý Dật phiền phức, thế nhưng lại mang theo cái đuôi rời khỏi khu phố Tàu.

Trước khi Lý Dật đến nước Mỹ. toàn bộ tư liệu thân phận đều do tập đoàn Thiên Đạt tại Hồng Kông cấp cho. Hôm nay. thân phận của Lý Dật là một gã viên chức thuộc phần công ty của tập đoàn Thiên Đạt tại nước Mỹ, dùng cách nói của Lý Dật. hồ Sơ của hắn thập phần Sạch sẽ.

Dưới loại tình hình này, Schneider vốn không có lý do để bắt Lý Dật. Rơi vào đường cùng, Schneider ra độc chiêu, cho thủ hạ tiến hành một lần đại tìm tòi trong khu phố Tàu.

Theo Schneider Xem ra, khu phố Tàu là đại bản doanh của Hoa Nhân Bang, khẳng định có một ít thứ không dám ra gặp người, chỉ cần tìm được mấy thứ kia, là có thể bắt Lý Dật.

Thế nhưng làm hấn thất vọng chính là, thủ hạ của hắn không lực Soát được bất cứ thứ gì.

Kết quả này hiển nhiên làm Schneider thập phần phiền muộn!

Phiền muộn, nhưng nhiều ít để Schneider có chút an ủi chính là. hỗn loạn dưới sự áp chế mạnh mẽ của cảnh sát, đã được cảnh Sát khống chế cục diện. Vì thế, Schneider tự nhận mình đã có một quyết định rất thông minh: cho thủ hạ nhìn chằm chằm từng cử động nhỏ nhất của Lý Dật.

Schneider cũng không phải là ke ngu Si, tuy rằng hắn không biết vì Sao toàn bộ các hắc bang tổ chức Los Angeles đến hạ thủ đối với Sơn Khẩu Tổ, thế nhưng hắn khẳng định chuyện này có quan hệ tới Lý Dật. Vì thế, theo hắn Xem ra, trong tình huống bị bức bách này, chỉ cần theo dõi Lý Dật, cục diện sẽ không bị thoát khỏi tầm khống chế. Trên thực tế, cách làm này của Schneider Xác thực rất thông minh.

Chỉ là làm hắn không ngờ chính là, Lý Dật rất sớm đã nghĩ tới điểm này. Ngay lúc cho rằng thế cục đã ổn định Xuống tới, Phòng Tam đã động thủ. Đám người Phòng Tam theo Lý Dật học thuật giết người Suốt hai tháng, học Xong một loạt thủ đoạn giết người. So Sánh với những đám lưu manh khác, sức chiến đấu của bọn họ đã đủ dùng từ kinh khủng để hình dung.

Tôi khô lap hủ!(đại khái ý là thịt nát Xương tan)

Dùng bốn chữ này hình dung hành động của đám người Phòng Tam thập phần thỏa đáng!

Bởi vì đám người Phòng Tam chỉ dùng nửa giờ đã bóp chết toàn bộ lực lượng còn Sót lại Của Sơn Khẩu Tổ. Thậm chí, biệt thự của Biên Đằng Thắng trực tiếp bị người dùng thuốc nổ hoá thành đất bằng, mà mấy căn cứ địa bí mật của Sơn Khẩu Tổ tại tiểu Tokyo, cũng bị đám người Phòng Tam dùng thuốc nổ san thành bằng phẳng!

Mà bản thân Biên Đằng Thắng cũng không may mắn tránh khỏi, lúc đó, hắn đang gọi điện thoại hướng cấp trên Xin giúp đỡ, lọt vào tập kích căn bản không kịp chạy trốn.

Sơn Khẩu Tổ tại Los Angeles đã bị nhỏ tới tận gốc!

Điều này khiến cho toàn bộ thế giới ngầm nước Mỹ oanh động!

Mà toàn bộ Los Angeles lòng người hoảng Sợ, dư luận truyền thông dành cho cảnh Sát áp lực cường đại.

Kết quả này hoàn toàn đúng như dự liệu của Lý Dật. Theo Lý Dật Xem ra, trước mặt áp lực cường đại như vậy, chính phủ không có khả năng không nhắc tới, mà phương thức tốt nhất để tỏ thái độ chính là cách chức Schneider. dù Sao. Schneider là cục trưởng cục cảnh sát!

Đương nhiên, nếu như chính phủ không cách chức Schneider. như vậy ngày sau Lý Dật sẽ rất khó qua.

Tuy rằng trong khoảng thời gian ngắn Schneider không cách đối phó Lý Dật, thế nhưng H0a Nhân Bang dù sao cũng là một hắc bang. Một tổ chức hắc bang bị cảnh Sát Xem là cây đinh trong mắt, cây gai trong thịt thì hạ tràng sẽ là gì?

Điều này, Lý Dật thập phần rõ ràng.

Cho nên dù chính phủ không cách chức Schneider, Lý Dật cũng sẽ không để cho Schneider Sống Sót!

Lý Dật ngồi trong phòng Sách biệt thự, nhìn nội dung trên báo chí đăng tin ngày hôm nay, vạn người một cái. khóe miệng lộ ra dáng tươi cười thắng lợi.

“Bang bang!”

Cùng lúc đó. tiếng đập cửa rất nhỏ nhưng có tiết tấu vang lên.

“Vào đi.” Lý Dật nhẹ nhàng nhu nhu huyệt Thái Dương, trầm giọng nói.

Lời hắn vừa nói, cửa phòng Sách bị người đẩy ra, tiểu Thất bưng một chén cháo nóng hầm hập đi vào.

“Dật ca, cả đêm anh không có ngủ, ăn chút cháo dưỡng dạ dày đi.” Tiểu Thất tôn kính nói.

Lý Dật mỉm cười: “Cảm tạ cậu, tiểu Thất.”

Tiểu Thất vội vã lắc đầu, tựa hồ nghĩ Lý Dật quá khách khí.

thấy bộ dạng của tiểu Thất, Lý Dật không khỏi nhớ tới Trương Thiết Trụ, nếu như tên hàm hậu kia nghe được hai chữ cảm tạ, tuyệt đối sẽ lộ ra dáng tươi cười hàm hậu đi?

“Tiểu Thất, cậu đi gọi Phương thúc, Ngưu Lâm Sinh và Tam nhi tới, tôi có lời muốn nói với bọn họ.” Lý Dật ăn vài miếng cháo. phân phó.

Tiểu Thất gật đầu, sau đó rời khỏi phòng Sách.

Vài phút sau, Phương Cảnh Minh, Ngưu Lâm Sinh, Phòng Tam ba người lần lượt đi tới phòng sách. Khác với Phương Cảnh Minh, đêm qua Ngưu Lâm Sinh và Phòng Tam chém giết cả đêm nên trên người mang theo mùi máu tanh dày đặc. Lúc này, ánh mắt ba người nhìn về phía Lý Dật đều cực kỳ tôn kính.

Tuy rằng Lý Dật tiến nhập bang hội trong thời gian ngắn nhất, thế nhưng dùng uy thế sấm sét trở thành long đầu của Hoa Nhân Bang, đồng thời dùng một buổi tối thời gian Xoay chuyển càn khôn không nói, trực tiếp phá tan Sơn Khẩu Tổ. Đây là chuyện cả ba người bọn họ nằm mơ cũng không dám nghĩ đến.

“Cảnh sát đã rời khỏi khu phố Tàu rồi sao?” Lý Dật thấy ba người ngồi Xuống, đi thẳng vào vấn đề hỏi thăm

Dẫn đầu trả lời chính là Phương Cảnh Minh, từ tối hôm qua cho tới bây giờ hắn vẫn ở lại trong khu phố Tàu, hơn nữa cũng giống như Lý Dật, cả đêm không ngủ, con mắt có chút đỏ lên. tinh thần có chút tiền tụy: “Tiểu Dật, cảnh sát còn chưa đi. Hơn nữa còn có đại lượng ký giả chạy tới khu phố Tàu.”

“Không cần để ý tới ký giả và cảnh sát, cứ bảo các huynh đệ ở yên tại chỗ, ngàn vạn lần không nên gây chuyện thị phi!” Lý Dật nói đến đây lộ ra biểu tình nghiêm túc: “Hiện tại Schneider còn chưa Xuống đài, tình huống còn rất đặc thù, nếu như để tên cáo già tìm được nhược điểm của chúng ta, sẽ là một chuyện vô cùng phiền phức!”

“Hiểu được.” Ba người đồng thanh đáp.

“Lâm Sinh, Tam nhi.” Lý Dật nhìn qua hai người, nghiêm mặt nói: “Tối hôm qua hai người làm rất đẹp.”

“Là Dật ca lĩnh đạo có cách!” Phòng Tam theo lý thường nói.

Ngưu Lâm Sinh không tuyển chọn vượt mong ngựa như Phòng Tam, mà ánh mắt cực nóng nhìn Lý Dật, lúc này không cần nói cũng hiểu.

“Hai người và các huynh đệ đều mệt mỏi, ngày hôm nay nên nghỉ ngơi một ngày cho tốt.” Lý Dật dứt lời thấy hai người muốn nói gì, hắn mỉm cười khoát tay: “Các người đã làm rất nhiều, chuyện kế tiếp giao cho tôi đi làm”

Nghe Lý Dật nói như thế. ba người cũng không nói gì nữa. tất cả biểu hiện của Lý Dật đủ để chứng minh, cục diện hôm nay hoàn toàn nằm trong tầm khống chế của Lý Dật. Bọn họ cố tình hỗ trợ nói không chừng sẽ làm trở ngại chứ không giúp được gì.

Đợi ba người rời đi, Lý Dật trước tiên gọi điện thoại cho Kroff, hiện tại hắn có nhu cầu cấp bách phải biết được quyết định của chính phủ. Dù sao Schneider là một nhân vật rất then chốt.

Tuy rằng Lý Dật có lòng tin ám sát Schneider. đồng thời làm rất cẩn thận, thế nhưng dù sao đây cũng là hạ sách, chính phủ có thể bỏ qua Schneider, đó là kết quả lý tưởng mà.

Dĩ vãng, Lý Dật gọi cho Kroff, sẽ lập tức chuyển được. thế nhưng hôm nay gọi vài lần cũng không có người tiếp, điều này làm trong lòng Lý Dật cả kinh!

Lẽ nào Kroff đã Xảy ra chuyện?

Ngay khi Lý Dật còn muốn lần thứ hai gọi cho Kroff, điện thoại rung lên, là Kroff gọi tới.

“Chết tiệt, Kroff, anh đang làm gì? Sao không tiếp điện thoại?” Lý Dật có chút trách cứ hỏi, trong lòng cũng thở phào nhẹ nhõm

Nghe được giọng nói trách cứ của Lý Dật, Kroff nhiều ít có chút cảm động. mặc dù thân phận hắn tại Los Angeles không giống người thường, thế nhưng bình sinh không có một người bạn, chưa từng có người chân thành quan tâm hắn như vậy.

Cảm động, Kroff giải thích: “Nga, Lý thân ái của tôi. vừa rồi tôi đang nói chuyện với khách ở ngoài, điện thoại bỏ trong phòng ngủ.”

“Nói chuyện?” Lý Dật có chút nghi hoặc. hắn rõ ràng ngoại trừ Haise Lin. những người khác vốn không tới nhà Kroff, Kroff cũng sẽ không cho ai đến, đương nhiên ngoại trừ nữ nhân chơi tình một đêm với hắn.

thể nhưng Kroff vốn không nói chuyện với những người đó. Nói tới đây, Lý Dật nhin không được hỏi: “Nói chuyện với người nào?”

“A ha, Lý, anh không phải rất thông minh sao? Tôi cho anh đoán, cho anh ba lần cơ hội.” Tâm tình Kroff thoạt nhìn có vẻ phi thường không tẻ. trong giọng nói có sự vui sướng không thể che giấu.

Kroff hưng phấn như vậy, làm Lý Dật có chút nghi hoặc, hần suy nghĩ một chút, nói: “Chẳng lẽ Haise Lin cầu hôn với anh?”

“Không phải.” Nghe được Lý Dật nói, hô hấp của Kroff thoáng biến hóa một chút, sau đó liền khôi phục bình thường.

Nghe được Kroff vừa nói như thế, Lý Dật có chút bất đắc dĩ nói: “Rất xin lỗi, Kroff, tôi thật sự đoán không ra ngoại trừ Haise Lin. còn có người nào còn có thể làm cho anh kích động như vậy!”

“Lý, là người của gia tộc HaiSe Lin! Là chú của nàng!” Kroff kích động nói.

Chú của Haise Lin đi tìm Kroff?

Câu trả lời của Kroff làm Lý Dật có chút khó tin. Phải biết rằng. Kroff ở trong mắt người của gia tộc Haise Lin. chỉ là một kẻ đáng thương đang giẫy dụa ở tầng dưới chót Xã hội. Theo đạo lý mà nói, người của gia tộc HaiSe Lin sẽ tuyệt đối không chủ động đi tìm Kroff

“Lý, anh thật không ngờ phải không? Ha ha, ***, chú của Haise Lin ở California là nhân vật rất có danh. hần tới tìm tôi, hơn nữa thái độ rất thân thiết!” Kroff đầu tiên cười ha hả vài tiếng, sau đó lại nói: “Lý, lại nói. tôi phải cảm tạ anh!”

“Cảm tạ tôi, vì sao?” Lý Dật triệt để bị kroff làm cho hồ đồ.

Kroff không thừa nước đục thả câu, cường chế tâm tình kích động nói: “Chú của HaiSe Lin tới tìm tôi, bởi vì Hần là chính khách do cấp trên phái Xuống, nhiệm vụ của hần muốn làm ngừng trận hỗn loạn này. Hần muốn tìm anh nói chuyện, cho nên tới tìm tôi. muốn tôi làm người trung gian.”

“Nguyên lai là như vậy.” Nghe được Kroff nói, Lý Dật không khỏi vui vẻ, sự tình phát triển cũng giống như trong sự dự liệu của hần, Schneider đã bị thay thế.

“Lý, tôi vốn đang muốn gọi điện thoại cho anh. kết quả anh lại gọi trước.” Kroff cười nói: “Được rồi, Lý, hần hẹn anh trưa nay gặp mặt trong một quán cà phê. anh đi không?”

“Đi, đương nhiên đi.” Lý Dật Suy nghĩ một chút nói: “Kroff, đến lúc đó anh đi cùng tôi.”

“Tôi và anh cùng đi? Hần cũng không gọi tôi đi đâu! Tôi đi hợp sao?” Kroff có chút lo lắng nói.

Nhận ra được sự dị thường trong giọng nói của Kroff, Lý Dật không khỏi âm thầm thở dài.

Kroff biểu hiện ra giống như một tên ác ôn mười phần, thể nhưng ở sâu trong nội tâm cũng rất tự ti, nhất là đối mặt người của gia tộc Haise Lin, loại tự ti này càng rõ ràng.

“Kroff, nghe tôi nói, đi với tôi.” Lý Dật tự tin

Đầu kia điện thoại, Kroff trầm mặc vài giây, sau đó ha ha cười nói: “Tốt, tôi đi theo anh! ***, không phải chỉ là chú của HaiSe Lin sao? Kroff đại gia sợ hần sao?”

217. Chương 202: Thắng Lợi Quay Về! (2)

Chú của Haise Lin là Gus Cannon Hyde.

Nếu như nói gia tộc Gambino trong thế giới ngầm nước Mỹ là một gia tộc rất phong cách, như vậy gia tộc Hyde Gus là một gia tộc có năng lực kinh người trong chính giới.

Hyde Gus gia tộc đã tồn tại kể từ khi chính phủ nước Mỹ thành lập tới nay, Hyde Gus gia tộc cũng là một cỗ lực lượng không thể bỏ qua trong nước Mỹ.

Trong gia tộc Hyde Gus tuyệt đại bộ phận thành viên đều Xen lẫn trong quan trường, thế lực trải rộng toàn nước Mỹ.

Chú của Haise Lin là Gus Cannon là thành viên Xuất sắc trong Hyde Gus gia tộc, còn chưa tới bốn mươi tuổi hắn cũng đã có được thân phận thập phần trọng yếu. Nguyên bản, với thân phận của hắn, tranh đấu giữa các hắc bang thì cũng không tới mức hấn đến Xử lý.

Bất quá, đại hỗn chiến lần này của Los Angeles thực sự qua nghiêm trọng. không chỉ dân chúng oán khí tận trời, dù là các đại lão chính đàn cũng thập phần phẫn nộ. Dưới tình hình này, Gus Cannon được phái đến Los Angeles, Xử lý chuyện bạo loạn.

Rất hiển nhiên. chuyện lần này nếu Xử lý tốt. bằng vào năng lực của Hyde Gus gia tộc, thân phận Gus Cannon lại bay lên một bậc thang mới.

Gus Cannon hẹn Lý Dật gặp mặt tại một quán cà phê tên là Ailen.

Có thể không muốn bị mất mặt trước Gus Cannon, ngày hôm nay Kroff trước khi ra cửa đã trang phục tỉ mỉ, tây trang giày da không nói, còn được đánh lên rất sáng. Thậm chí mái tóc cũng được chuyên môn Xử lý.

Mặt khác, để phòng ngừa nước mũi chảy Xuống, Kroff còn chuẩn bị một chiếc khăn tay màu trắng.

So sánh với Kroff. Lý Dật cũng không hề tỉ mỉ chuẩn bị, ăn mặc cũng chẳng khác gì ngày thường.

Khi hai người sắp bước vào quán cà phê. Kroff lặng lẽ kéo vai Lý Dật, biểu tình có chút khấn trương nói: “Lý, tôi thực sự phải vào sao?”

“Kroff, nếu như không muốn để người khác khinh thường anh, chính anh phải tự tôn trọng chính mình.” Lý Dật khe khẽ thở dài: “chú của Haise Lin thì thế nào? Hắn cũng giống như anh, đều phải ăn uống vệ sinh, đều phải chơi nữ nhân...”

Kroff tựa hồ thật không ngờ Lý Dật lại nói như vậy. không khỏi hơi ngẩn người. Lý Dật không nói thêm gì nữa, mà nhìn Kroff lộ ra vẻ mỉm cười cổ vũ.

Sau đó, Lý Dật thấy biểu tình của Kroff chuyển biến tốt đẹp hơn rất nhiều. mới mang theo Kroff bước vào quán cà phê.

“Hắn ở nơi nào?” Sau khi bước vào quán cà phê, Kroff cấp tốc quét mắt nhìn khách nhân trong quán, cuối cùng dừng ánh mắt ý bảo Lý Dật, Gus Cannon đang ngồi ngay bàn phía đông bắc.

Quán cà phê Ailen này lắp đặt thiết bị thập phần trang nhã, trong đại sảnh còn vang lên tiếng nhạc êm dịu thư giãn. Mừng khách nhân đến nơi đây. tâm tình vô cùng thoải mái nhẹ nhàng. đương nhiên. bọn họ nói chuyện thanh âm rất nhỏ. hiển nhiên theo bọn họ Xem ra, ở loại trường hợp này nói lớn tiếng là một loại hành vi rất không thân sĩ.

Lý Dật mang theo Kroff hướng Gus Cannon đi qua. Gus Cannon đang cúi đầu Xem lướt qua tin tức báo chí mới nhất. Tựa hồ nghe được tiếng bước chân, Gus Cannon theo bản năng ngẩng đầu, sau khi nhìn thấy Kroff đi theo phía sau Lý Dật thì vùng lông mày của hắn nhẹ nhàng nhướng lên một chút.

Tựa hồ, hắn thật không ngờ, Kroff lại cùng Lý Dật đi tới đây.

Sau đó, Gus Cannon đưa ánh mắt nhìn về phía Lý Dật. biểu tình thập phần bình tĩnh.

Đồng thời khi Gus Cannon đang quan sát Lý Dật, Lý Dật cũng đang quan sát Gus Cannon. hắn mặc một áo gió màu đen. trên đầu đội mũ. trên cổ khoát khăn quàng màu trắng. cũng chiếc kính mắt viền vàng. làm hắn nhìn qua thập phần nho nhã.

“Chào ngài, Gus Cannon tiên sinh, rất vinh hạnh nhận được lời mời của ngài.” Lý Dật trực tiếp đi tới trước người Gus Cannon, mỉm cười vươn tay phải.

Gus Cannon nhìn thấy biểu tình thản nhiên của Lý Dật, đứng dậy bắt tay hắn, sau đó nói: “Mời ngồi.”

Lý Dật và Kroff ngồi Xuống, Kroff tuy rằng cúi đầu, thế nhưng cũng không dám nhìn thẳng mắt Gus Cannon.

Trên thực tế, tâm tư của Gus Cannon đều đặt trên người Lý Dật, hắn nhìn người phục vụ đi tới, mỉm cười hỏi: “Lý tiên sinh, cậu muốn uống gì?”

“Hỏi Kroff đi. tôi không hiểu nhiều về cà phê.” Lý Dật cười liếc mắt nhìn Kroff.

Nghe được Lý Dật nói, Kroff nhiều ít có chút khấn trương, bắt quá nhìn thấy dáng tươi cười cổ vũ của Lý Dật, hắn cũng khởi dũng khí đón nhận ánh mắt dò hỏi của Gus Cannon. cười cười: “Người Ailen rất thích uống rượu Whisky. quán cà phê này nếu gọi là Ailen. như vậy cho hai ly cà phê Ailen là được.”

Nhìn hình dạng bình tĩnh của Kroff, Gus Cannon có chút kinh ngạc, thế nhưng hắn tinh tường nhớ kỹ. trước đây hắn đi tới nhà của Kroff, Kroff đối mặt hắn chưa từng nói chuyện thản nhiên như thế, dù là thờ mặt cũng không dám.

Tuy rằng kinh ngạc với sự thay đổi của Kroff thế nhưng Gus Cannon cũng không đặt nhiều tâm tư lên người Kroff. bởi vì ngày hôm nay hắn đến chủ yếu là vì Lý Dật, chính Xác là vì sự ổn định của Los Angeles mà đến.

Mắt thấy người phục vụ bưng cà phê đến, Gus Cannon mỉm cười nhìn Lý Dật nói: “Tin tưởng với thân phận của tôi, Kroff đã nói cho cậu, tôi cũng không giấu diếm. Bởi vì Schneider vô năng, hôm nay hắn đã bị cách chức cục trưởng cục cảnh sát, hiện tại, tất cả sự vật ở đây cho tôi chủ trì.”

Trên mặt Gus Cannon lộ vẻ mỉm cười, thế nhưng so sánh với lúc trước. trên thân nam nhân nhìn như nhô nhả này lại toát ra khí thế mạnh mẽ bá đạo, tựa hồ muốn một lần liền nắm quyền chủ động.

Vô luận kiếp trước hay là kiếp này, Lý Dật đã từng gặp qua quá nhiều đại nhân vật. Nghe được Gus Cannon nói, tuy trong lòng Lý Dật đang mừng thầm, thế nhưng biểu tình cũng rất bình tĩnh: “Gus Cannon tiên sinh. những điều này tôi đều biết. tôi chỉ muốn biết là, ngài muốn nói chuyện gì với tôi?”

Giọng nói khiêu khích của Lý Dật làm Gus Cannon nhú mày. có vẻ giận nhìn Lý Dật, gần từng chữ: “Người thanh niên, không nên cho rằng cậu vừa chơi một trò chơi rất đặc sắc, thì nghĩ chính mình rất giỏi.”

“Cảm tạ lời nhắc nhở của ông Gus Cannon tiên sinh.” Lý Dật cười cười: “Bất quá. ông nói sai một chút, tôi không hề nghĩ chính mình rất giỏi. Chỉ là nghĩ nếu ông chủ động tới tìm tôi làm giao dịch, như vậy hắn nên là tôi chiếm chủ động, có lẽ nói, chỉ ít chúng ta đang bình đẳng. không phải sao?”

Nghe được Lý Dật nói chuyện, nhìn biểu tình tự tin của Lý Dật, trong lòng Gus Cannon không khỏi có chút kỳ lạ. Làm thành viên của Hyde Gus gia tộc, Gus Cannon có sự cao ngạo của Hyde Gus gia tộc. Bởi vì Xuất thân cao quý, cộng thêm hắn vẫn rất nỗ lực, lực ảnh hưởng của hắn ở toàn bộ California rất lớn.

Trong tâm trạng này. dưới tình hình này. Lý Dật Xuất thân hắc đạo lại dùng giọng nói ngang hàng bình đẳng nói chuyện với hắn, điểm này làm hắn phi thường bất mãn.

Gus Cannon bất mãn. Kroff lại có chút khấn trương, khấn trương với hành vi “chơi lửa” của Lý Dật.

Nhưng tuy rằng Gus Cannon cường thế, thế nhưng hắn cũng là một chính khách ưu tú. hắn hiểu được làm sao khống chế biểu tình của chính mình, hắn sẽ không lộ ra nội tâm trên nét mặt.

Sau cơn phấn nộ ngắn ngủi. trên mặt Gus Cannon lộ ra vẻ tươi cười: “Có thể cậu nói không sai, chúng ta nếu hợp tác, như vậy hắn là nên bình đẳng.”

“Đây không phải tốt sao?” Lý Dật nói Xong nhẹ nhàng uống một ngụm cà phê, sau đó nói: “Gus Cannon tiên sinh, đưa ra yêu cầu và điều kiện của ông, nếu như tôi nghĩ thỏa mãn. tôi sẽ trực tiếp đáp ứng, nếu như tôi thấy không hài lòng. như vậy tôi sẽ cò kè mặc cả.”

“Người thanh niên, trước khi tôi nói ra những lời này, tôi nhắc nhở cậu một điểm, tôi khác với tên phế vật Schneider, cho nên. cậu hay nhất nên tuân thủ quy tắc trò chơi.” Gus Cannon trầm giọng nói.

Đối mặt với sự uy hiếp của Gus Cannon, Lý Dật không hề nổi giận, cũng không phản bác, mà là gật đầu cười nói: “Đó là đương nhiên, tôi có ngu Xẩn, cũng sẽ không đi trên Chọc gia tộc Hyde Gus, bởi vì bên ấy là nhà nhạc nương của huynh đệ tôi.”

“Cái gì?” Gus Cannon là một người Mỹ. làm sao biết ý nghĩa của chữ nhạc nương?

Lý Dật mỉm cười giải thích: “Nhà nhạc nường là phương ngôn của Trung Quốc chúng ta. Tôi nghĩ nói. Hyde Gus gia tộc là gia tộc của vợ Kroff ngày sau. tôi sẽ không đi trêu chọc các vị, Đương nhiên, ông có thể cho rằng tôi không dám.”

Ngạc nhiên nghe được Lý Dật nói, sắc mặt Kroff và Gus Cannon đều biến đổi! Nhất là Kroff hẳn vốn đang muốn cầm ly cà phê. kết quả bị kích động, thiếu chút nữa ném luôn ly cà phê Xuống đất! Tuy rằng Gus Cannon không kích động như Kroff, nhưng phản ứng của hắn cũng không nhỏ, hắn sững sốt vài giây sau, nói: “Lý tiện sinh, chuyện đùa này thật không buồn cười.”

“Sự thực sẽ chứng minh. đây không phải vui đùa.” Lý Dật lắc đầu. vẻ mặt nghiêm túc nói: “Đương nhiên, bây giờ còn không phải thời gian nói chuyện này, chúng ta nói chuyện hợp tác. Ân, là nói chuyện hợp tác.”

“Hiện tại những bang hội nhỏ bởi vì chuyện tranh đoạt địa bàn, đang đánh nhau. nghiêm trọng ảnh hưởng trị an Xã hội, yêu cầu của tôi rất đơn giản, cậu đứng ra ngăn lại trận tranh đấu này, mặt khác tổng mấy kẻ chết thay cho tôi!” Gus Cannon vẻ mặt nghiêm túc nói: “Về phần điều kiện. tôi có thể không truy cứu chuyện lần này. mặt khác, Schneider bị rút khỏi chức cục trưởng, điều này đối với cậu mà nói đã là hồi báo rất đầy rồi.”

Gus Cannon nói hỗn loạn, Lý Dật cũng rõ ràng. Tuy rằng ngày hôm qua cảnh sát bắt rất nhiều người tham dự hỗn chiến, thế nhưng chỉ là bộ phận nhỏ. Ngày hôm qua. trong số những bang hội nhỏ kia, chỉ có ba bang hội không tham dự hỗn chiến. Mà ba bang hội này sau đó lại liên hợp cùng một chỗ. tùy tiện tiến hành tập kích với các bang hội chung quanh. đoạt đi không ít địa bàn. cuối cùng lại hình thành sự hỗn chiến lần thứ hai.

Hôm nay, sự phẫn nộ của dân chúng tận trời. chính phủ khẳng định muốn dẹp yên hỗn loạn, mà dù ngừng hỗn loạn. cũng cần phải có kẻ chết thay.

“Yêu cầu của ông tôi có thể làm được.” Lý Dật trầm ngâm một chút, quyết định đem ba đầu mục ba bang hội kia giao cho Gus Cannon, thứ nhất để làm kinh sợ những bang hội nhỏ, thứ hai có thể cho bọn hắn làm sơn dương thế tội.

Sau đó, Lý Dật lại nói: “Bất quá, tôi có một điều kiện, chờ sau khi ông Xử lý Xong chuyện lần này rồi thăng chức. cục trưởng cảnh sát mới nhậm chức không được tìm tôi và Hoa Nhân Bang gây phiền phức.”

“Không thành vấn đề.” Gus Cannon trả lời thập phần thẳng thắn, chỉ là đáp Xong thì cười nói: “Người thanh niên. tôi nghĩ nhắc nhở cậu, kẻ phiền toái của cậu không đến từ cảnh sát.”

“Gus Cannon tiên sinh. cảm tạ sự nhắc nhở của ông.” Lý Dật tự tin cười, sau đó biểu tình trở nên có chút dữ tợn: “Tôi biết nhắc nhở của ông là muốn chỉ cái gì. bất quá. tôi mất rất lớn công phu mới Xong được những thứ hiện tại, nếu có người dự định làm hành động cường đạo cướp đoạt thứ gì trong tay tôi, như vậy tôi sẽ tổng hắn đi gặp ma vương!”

Lý Dật đột nhiên bộc phát ra sát ý làm Kroff và Gus Cannon đang ngồi bên cạnh đến cả kinh!

Nhất là Gus Cannon, nam nhân vốn Xuất thân cao quý này không hề Xem Lý Dật là nhân vật gì, thế nhưng hôm nay nhận thấy được cỗ sát ý do máu tươi tích lũy đi ra thì hắn bỗng nhiên nghĩ, nam tử này có thể Xuất hiện tạo thành lực lượng mới tại Los Angeles, tuyệt đối không phải dựa vào lời người ngoài nói, là dựa vào gia tộc Gambino quật khởi!

Trong lòng tuy rằng kinh ngạc, bất quá sắc mặt Gus Cannon coi như bình thường, hắn lại khách sáo vài câu với Lý Dật. liền đứng dậy rời khỏi quán cà phê.

Từ sau khi đến quán cà phê, Kroff ngoại trừ gọi hai ly cà phê ra, cơ bản không hề mở miệng. Lúc này thấy Gus Cannon rời đi, cảm kích nhìn Lý Dật nói: “Lý, cảm tạ anh.”

“Kroff, tôi đã nói, sau này tôi sẽ không nói lời cảm tạ với anh, tôi sẽ cho anh ngẩng đầu đi thẳng vào gia tộc Hyde Gus!” Lý Dật mỉm cười vỗ vỗ vai Kroff: “Đồng dạng, anh cũng không cần nói lời cảm tạ với tôi.”

Kroff nhìn biểu tình chân thành của Lý Dật, hung hăng gật đầu.

Lý Dật nhắc ly cà phê, nhẹ nhàng uống một ngụm cà phê. nói: “Được rồi. Kroff, Haise Lin có phải có một người em gái tên là Haise Lima? Hiện tại đang học đại học California, ngành chuyên nghiệp pháp luật ?”

“Nga! Thượng Đế, sao anh biết được?” Ngạc nhiên nghe được Lý Dật nói, Kroff phát sinh tiếng kêu to.

Tiếng kêu to của hắn nhất thời dẫn tới ánh mắt mọi người chung quanh nhìn hắn như nhìn quái vật, thế nhưng Kroff đại gia tuyệt không lưu ý, bất quá vẫn đề thấp thanh âm: “Lý, Haise Lin Xác thực có một em gái, lẽ nào anh đi điều tra cô ấy sao?”

“Không phải, tôi chỉ trùng hợp có một lần thấy Haise Lin cùng một cô gái có gương mặt giống nhau đi chung mà thôi.” Lý Dật tùy tiện nói

Nghe Lý Dật vừa nói như thế. Kroff liền không hề hoài nghi.

Lý Dật nâng ly cà phê. nhẹ nhàng đưa lên miệng uống, nhin không được thâm nghĩ: “ Lão Xử nữ a lão Xử nữ. kiếp trước ngươi đem ta đuổi tận giết tuyệt. kiếp này ngươi phải trả cả vốn lẫn lời cho ta!”

218. Chương 203: Người Trong Giang Hồ

Đến cuối buổi chiều, Lý Dật phái Phòng Tam dẫn người đi đối phó ba cái hắc bang trung lưu muốn phá hư kia. Gần một giờ sau, Phòng Tam liền mang thủ hạ dùng Xu thế cường ngạnh diệt trừ ba cái hắc bang không hiểu quy củ này. hơn nữa còn bắt toàn bộ thành viên đi, âm thầm giao cho Gus Cannon.

Hành động của Hoa Nhân bang làm cho các tiểu bang hội khản trương, bọn hắn tuy rằng liên hợp cùng nhau thì thực lực cổ chấp hơn Hoa Nhân bang, nhưng mà khi tách ra, chia năm Xẻ bảy. đối với Hoa Nhân bang căn bản không tạo thành bất cứ uy hiếp gì.

Đang khi các vị đại ca của những tiểu hắc bang lo lắng, thì Lý Dật phái người truyền thông báo, nói cho bọn họ biết rằng, mình chỉ diệt trừ người nào phá bỏ quy củ, tất cả hiệp ước lúc trước vẫn còn hữu hiệu. Bang hội nào đã cướp được địa bàn, Hoa Nhân bang nhất định sẽ không nhúng tay vào. Ngoài ra, các hắc bang khác cũng không nên tiếp tục tranh giành địa bàn của nhau nữa, nếu người nào tranh, Hoa Nhân bang sẽ đối phó với kẻ đó!

Biện pháp này của Lý Dật ngay lập tức chiếm được sự tán thành của mỗi người. dù sao theo cách nói nào đó, Lý Dật ở trong lòng bọn họ có cân lượng thật nặng.

Ngoại trừ Lý Dật có quan hệ cùng gia tộc Gambino không nói. Lý Dật có thể tiêu diệt được phân bộ Sơn Khẩu tổ ở trong thời gian ngắn nhất, hơn nữa còn tuân thủ hiệp ước, chuỗi việc này làm cho bọn họ phi thường bội phục.

Đến lúc hoàng hôn. những cuộc hỗn loạn ngừng hẳn!

Cùng thời gian này, cảnh sát lợi dụng truyền thông giải thích nguyên nhân của quá trình hỗn loạn lần này. Đương nhiên những thông tin kia đều là do cảnh sát nói bừa, ngoại trừ đó ra, cảnh sát còn chuẩn bị thêm mấy người làm sơn dương thế tội.

Trên màn hình người làm sơn dương thế tội kia, bị che mặt, bịt miệng, nhìn cảnh tượng dường như bọn hắn sắp phát khóc. Bởi vì. bọn hắn căn bản không phải nhân vật trọng yếu trong cuộc hỗn loạn lần này.

Nếu nói đến kẻ chủ mưu đứng sau tấm màn. thì việc nhân đức này Lý Dật không thể nhường cho ai được. Bất quá. bởi vì Lý Dật đã cùng Gus Cannon hiệp thương. Nên hắn cũng không chỉ mặt vạch tên Lý Dật ra, mà để cho đám sơn dương thế tội kia gánh vác toàn bộ hành vi phạm tội.

Dưới tình huống này, người dân trong thành phố oán khí thấu trời cũng giảm bớt địch ý với bên phía cảnh sát. Tuy rằng người chân chính ngăn chặn hỗn loạn chính là Lý Dật, thế nhưng dân chúng bình thường trong thành phố lại không rõ ràng, đối với bọn họ mà nói. quá trình không quan trọng, cái quan trọng chính là. . .kết quả.

Gus Cannon thông qua sự kiện lần này, mà trên con đường làm quan thăng tiến lên một bước. còn Lý Dật thì uy danh hiển hách, tại thế giới ngầm ở Los Angeles được Xưng là “Dật gia”.

Lý Dật ngồi trong phòng khách của căn biệt thự, nhìn hình ảnh Gus Cannon đang phát biểu giải thích. thì hắn khẽ mỉm cười. Bản thân Lý Dật thừa hiểu. sự kiện lần này kết thúc, thân phận cùng quyền lực của Cannon cũng nâng cao hơn rất nhiều. Đồng thời, Lý Dật càng thêm kiên quyết phải đi tìm lão Xử nữ trả

thù. Thứ nhất có thể báo mối thù kiếp trước, thứ hai ngày sau gia tộc Heyde Gus có thể trở thành chỗ dựa vững chắc cho hắn.

Tuy hạ quyết định như thế, nhưng Lý Dật phi thường rõ ràng, nếu muốn trả thù lão Xử nữ thì phải tìm được một cơ hội thích hợp. Lấy tính cách kiêu ngạo của thành viên trong gia tộc Heyde Gus, cùng tính tình của lão Xử nữ. nếu mình tùy tiện quá, sẽ tự chuốc nhục vào người.

Trên màn hình tivi. Gus Cannon chậm dứt bài phát biểu Xong. liền chuyển sang tiết mục thời sự khác. Trầm ngâm một lúc, cuối cùng Lý Dật cầm điện thoại bấm số của Gus Cannon. Dãy số này là ngày hôm qua trước khi rời đi Gus Cannon đưa cho hắn. “Gus Cannon tiên sinh, chúc mừng ông hoàn thành nhiệm vụ một cách viên mãn!” Trải qua hơn mười mấy giây đồng hồ, điện thoại mới chuyển được. Lý Dật mỉm cười chúc mừng.

Đầu bên kia điện thoại, Gus Cannon dường như tâm tình phi thường không sai, hắn cười nói: “Chàng trai trẻ. cảm ơn lời chúc mừng của cậu. tôi cũng chúc mừng cậu đã trở thành người phát ngôn của thế giới ngầm tại Los Angeles này.”

Câu nói của Gus Cannon khiến cho Lý Dật có chút nghi hoặc, dù sao, tại Los Angeles vẫn còn có ủy ban mafia, hắn làm sao có thể trở thành người phát ngôn được đây?

Trong lòng tuy rằng nghi hoặc. nhưng ngoài miệng Lý Dật vẫn không ngừng lại: “Gus Cannon tiên sinh. tôi hi vọng ngài sẽ nhớ kĩ hiệp thương giữa chúng ta. Nếu như ngày sau còn cơ hội, tôi sẽ tiếp tục cùng ngài hợp tác.”

“Yên tâm đi, chàng trai trẻ, tôi sẽ không quên đâu. Vẫn một câu nói kia. Trong tương lai uy hiếp cậu sẽ không đến từ phía cảnh sát.” Gus Cannon cười nói: “Tốt lắm, chàng trai trẻ, chúng ta nói chuyện đã Xong, thời gian của tôi hiện giờ vô cùng quý báu.”

Dứt lời. Gus Cannon trực tiếp cúp điện thoại.

Đối với hành động ngạo mạn của Gus Cannon, Lý Dật cũng không phản ứng chút nào. Tại hắn Xem ra. lão gia hỏa Gus Cannon có thể dưới tình huống như vậy mà bảo trì thái độ khách khí, đã đủ minh chứng cho lòng thành ý của hắn rồi.

Ngay tại thời gian Lý Dật cúp điện thoại. thì Tiểu Thất ở bên ngoài đi vào. Từ sau khi Trương Thiết Trụ chết, Tiểu Thất liền trở thành tâm phúc bên cạnh Lý Dật.

Ở hành động giành lại tuyến hàng trên biển, chỉ một mình Tiểu Thất có lòng tin tưởng. hơn nữa còn thông qua lời nói ủng hộ sĩ khí. Một chuyện nữa là Lý Dật không cho đám người Tiểu Thất tham gia hành động, đơn thương độc mã đi giành lại tuyến hàng, điều này khiến cho Tiểu Thất vô cùng bội phục Lý Dật. cũng rất cảm kích. Bởi hắn phi thường rõ ràng. nếu như hắn cùng các huynh đệ đi

Tôn kính cùng cảm kích, đây chính là tình cảm mà Tiểu Thất dành cho Lý Dật. Thế nên, sau này Lý Dật nói Tiểu Thất đến trông coi chuyện kinh doanh sau con phố, hắn cũng không dám chậm trễ...chút nào. Thậm chí, còn nhìn trên thể diện của Lý Dật mà hòa hợp ở chung với đám người Phòng Tam, cuối cùng nhập thành đoàn.

“Tiểu Thất, có chuyện gì thế?” Chứng kiến Tiểu Thất, bỗng nhiên trong lòng của Lý Dật thực sự không muốn an bài cho hắn ở bên cạnh mình. Bởi theo năng lực của hắn. làm như vậy chính là việc nhân tài không được trọng dụng.

Nghe được Lý Dật hỏi, Tiểu Thất cung kính nói: “Dật ca, Phương thức muốn gặp anh.”

“Ừm, cậu để cho hắn tiến vào đi.” Lý Dật trong lòng chợt động, tựa hồ như biết Chuyện gì.

Tiểu Thất cúi đầu: “Vâng, Dật Ca.”

Thấy Tiểu Thất muốn Xoay người đi, Lý Dật lại nói tiếp: “Tiểu Thất, cậu chờ một chút.”

“Dật ca Còn Chuyện gì phân phó sao?”

“Thất, hiện giờ cục diện ở Los Angeles đã muốn ổn định rồi, địa bàn của chúng ta cũng khuếch trương không nhỏ. Ta nghĩ, lưu cậu ở bên cạnh ta thì quả thực là một việc nhân tài không được trọng dụng. Như thế

này đi, hiện tại địa bàn của Hoa Nhân bang chúng ta, chính cậu tự chọn lấy một khối, sau đó dẫn huynh đệ cùng nhau tới quản lý. Con người của cậu tính cách không sai, linh hoạt nhanh nhẹn, ta tin tưởng trong vòng hai năm liền sẽ quen thuộc sinh ý kinh doanh thôi.”

“Dật ca!” Nghe Lý Dật nói, vẻ mặt của Tiểu Thất phi thường kích động. hần khẩn trương: “Phải chăng Tiểu Thất có điểm nào không tốt, làm cho Dật ca tức giận hay sao?”

“Sao lại nói như vậy. ta muốn giữ cậu ở bên cạnh, nhưng cậu hẳn là rõ ràng. cuộc sống ở bên cạnh long đầu đều không được thoải mái cho lắm. Đi đi. chọn một khu địa bàn đi tôi luyện bản thân, chờ thời cơ chín muồi, ta sẽ giao nhiệm vụ trọng yếu hơn cho Cậu đi làm.”

Tiểu Thất vốn tưởng rằng Lý Dật hoài nghi lòng trung thành của mình, lúc này vừa nghe Lý Dật nói như vậy, diễn cảm biến Chuyển tốt hơn rất nhiều. Hần hít một hơi thật sâu, cung kính nói: “Tiểu Thất nghe theo Dật ca an bài.”

“Như vậy đi, quản lý địa bàn thì Cậu đã hết sức quen thuộc rồi, ta sẽ cho cậu đi theo Phương thúc giải quyết sinh ý buôn lậu. Hiện giờ, Sơn Khẩu tổ cùng Châu Phi bang đã tiêu tủng. cơ bản chỉ còn Hoa Nhân bang chúng ta cai quản phương diện này, mà một mình Phương thúc chắc cũng bận không gượng dậy nổi.”

“Được!” Đối với Lý Dật an bài, Tiểu Thất không hề cảm thấy bất mãn. Chính là hẳn không biết Lý Dật khổ tâm, cùng Phòng Tam bất đồng. Phòng Tam mặc dù trung với Lý Dật. thế nhưng hơn phân nửa là bị Lý Dật uy hiếp, còn Tiểu Thất tượng trưng tấm lòng trung thành. Nên mới an bài cho hẳn đi theo Phương Cảnh Minh, bởi vì Lý Dật đã đoán ra dụng ý của Phương Cảnh Minh khi muốn gặp mình.

Tiểu Thất rời đi khoảng một phút đồng hồ sau. Phương Cảnh Minh tiến vào trong đại sảnh biệt thự. Ngay hôm nay Phương Cảnh Minh mặc âu phục sẫm màu, cùng bộ dáng tiêu tụy hai ngày trước khác hẳn. Thoạt nhìn hẳn tinh thần phi thường không sai, diễn cảm tương đối thoải mái.

“Phương thúc!” Chứng kiến Phương Cảnh Minh vào cửa, Lý Dật mỉm cười đứng lên chào hỏi. Hần đối với Phương Cảnh Minh vẫn tương đối tôn kính, dù sao lần này hẳn có thể thuận lợi trở thành long đầu tân nhiệm của Hoa Nhân bang. công lao của Phương Cảnh Minh là không thể bỏ qua.

Phương Cảnh Minh cũng không còn khách khí với Lý Dật. mà trực tiếp ngồi Xuống ở bên phía đối diện. Nhìn người thanh niên trước mặt này. trong lòng Phương Cảnh Minh thập phần bội phục, tại hẳn Xem ra, Hoa Nhân bang có Lý Dật cheo chống, ngày sau danh khí tuyệt đối sẽ nâng lên tầm Cao mới.

Phương Cảnh Minh đánh giá Lý Dật một hồi. sau đó mở miệng nói: “Hôm nay tôi đến tìm Cậu, thật sự là có chuyện muốn nói.”

“Phương thúc mời nói.” Tuy rằng trong lòng đoán được ý đồ của Phương Cảnh Minh, nhưng Lý Dật cũng không có vạch trần.

Bỗng nhiên Phương Cảnh Minh sắc mặt âm trầm, cắn răng nói: “Tiểu Dật. tôi nghĩ muốn thoái ẩn.”

Tục ngữ nói, leo núi dễ dàng, Xuống núi khó khăn.

Nhân tại giang hồ, một khi bước vào trong vòng Xoáy. nếu muốn rời khỏi so với lên trời Còn muốn khó hơn, bởi vì giang hồ không có đường lui. Nhưng Phương Cảnh Minh là ngoại lệ. hẳn may mắn gặp được cơ hội. Mặc dù là như thế, nhưng khi hẳn nói ra những lời này. thì vẫn biểu lộ ra một chút thương cảm. Dù sao, những năm gần đây hẳn một mực Xông pha giang hồ, bản tính đã thành hết thấy thói quen giang hồ, hẳn đã quen uống rượu từng ngụm lớn. ăn từng miếng thịt to. Quen thuộc cùng đám đàn ông nghiên cứu thảo luận tình hình nữ nhân, quen thuộc cùng những thanh niên nhiệt huyết, Xách tách mạng đi đặt cược cùng tương lai. có thể nói. Phương Cảnh Minh đã chân chính là một phần tử trong giang hồ. hẳn quen thuộc tất cả mọi thứ trong cái vòng lẩn quẩn này rồi.

Nhưng sau khi biết cha của Mạnh Thực là Mạnh Phong bị Đường Hải trăm phương ngàn kế giết chết, ý niệm thoái ẩn này nhất thời mạnh mẽ ở trong đầu Phương Cảnh Minh, chẳng qua bởi vì nguyên nhân đặc thù nên mới lưu lại. Còn hiện giờ, hẳn hoàn toàn mệt mỏi.

Đối với quyết định của Phương Cảnh Minh, Lý Dật không cảm thấy ngoài ý muốn Chút nào, hết thấy đều nằm trong dự đoán. Lý Dật không có trả lời Phương Cảnh Minh ngay, mà móc bao thuốc ra mời hẳn một

điều. cũng tự châm cho mình. nhẹ nhàng hút vài hơi, tiếp theo mới nói: “Phương thúc. chú muốn thoái Xuất, tôi không có ý kiến, cũng không có quyền cự tuyệt quyết định của chú. Bất quá, tôi hy vọng chú tạm thời lưu lại. tôi nhìn ra được, mặc dù chú hạ quyết tâm thoái lui, nhưng không an tâm cho các huynh đệ, chú lo lắng đến tương lai của bọn hần.”

Lý Dật nói một câu. đã nói trúng nội tâm của Phương Cảnh Minh. thế nên Phương Cảnh Minh bảo trì trầm mặc.

“Có lẽ chú cảm thấy hiện tại ở Los Angeles. Hoa Nhân bang đã hoàn toàn đứng vững gót chân, sẽ không còn phiền toái. Hơn nữa, cho dù có phiền toái. tôi cũng có khả năng giải quyết hậu hoạn!” Lý Dật diễn cảm phức tạp nói tiếp: “Tôi trăm phương ngàn kế, thực vất vả mới tạo dựng được cái cục diện này, tôi sẽ không để cho bất luận kẻ nào cướp đi bất cơm của chính mình. Phương thúc, tôi không sợ các thế lực khác đối phó chúng ta. nhưng chính là tôi không hiểu biết gì về phương diện buôn bán sinh ý. Còn nội bộ trong bang hội cũng Chưa có nhân tài ưu tú.. Nếu như chú quyết tâm đi, chúng ta kinh doanh buôn lậu bằng cách nào đây? Phương diện buôn lậu sinh ý chính là nguồn thu lớn nhất của Hoa Nhân bang. nếu làm không ổn. các huynh đệ có nổi miếng cơm manh áo sao?”

Lý Dật nói làm cho Phương Cảnh Minh trong lòng chấn động, là người phụ trách mảng buôn lậu sinh ý, hần tư nhiên rõ ràng những thủ hạ tuy rằng đi theo hần nhiều năm, nhưng nghiệp vụ còn kém chính mình quá Xa.

“Phương thúc, tôi nói. chú quyết định thoái lui, tôi không có quyền phản đối.” Lý Dật trầm giọng: “Chú rời đi tôi cũng không có ý kiến. nhưng tôi hi vọng chú tạm thời ở lại hai năm, chỉ hai năm thôi! Tôi sẽ cho Tiểu Thất đi theo chú học tập bản lĩnh này của chú.”

Nghe được Lý Dật nói câu này. Phương Cảnh Minh lại nở nụ cười, hần cười sao mà chua xót đến vậy.

“Lý Dật, cậu biết không?” Phương Cảnh Minh biểu tình dường như đang tưởng nhớ lại. lăm bầm nói: “Năm đó tôi cùng Đường Hải, Mạnh Phong Xuất đạo. mấy người chúng tôi tạo thành một cái đoàn thể nho nhỏ, cuối cùng lẫn lộn có tiếng ở trên đường. Cuộc sống ngày đó tuy khó khăn, nhưng tôi vẫn đứng ở phía sau bọn hần, đảm đương cương vị quân sư. Sau này. chúng tôi nổi danh, Đường Hải vì chức vị đại ca mà lập mưu giết chết Mạnh Phong, hần vốn hết sức kiêng kị tôi. nhưng hần biết không thể giết tôi được bởi vì vẫn còn cần tôi kiếm tiền cho hần.”

Lý Dật cũng nhờ kroff điều tra qua tư liệu của Phương Cảnh Minh, nhưng không rõ ràng sự tình giữa Phương Cảnh Minh cùng Đường Hải lắm, đối với chuyện này cũng hết SỨC tò mò. Bởi nếu giữa Phương Cảnh Minh cùng Đường Hải không có cái chuyện tình gì đặc biệt, thì với tính cách của Phương Cảnh Minh. chỉ sợ sớm đã thoái lui ra khỏi giang hồ.

Phương Cảnh Minh không có trả lời ngay, mà dụi tàn thuốc, lại châm thêm một điều nữa. mới chậm rãi nói: “Đường Hải tuy rằng thủ đoạn cao minh, nhưng chung quy tầm nhìn vẫn còn hạn hẹp, rất nhiều chuyện hần chỉ thấy cái lợi trước mắt, thế nhưng lại nhìn không thấu đến tương lai. Tỷ như cậu, nếu tôi là Đường Hải, tôi nhất định sẽ không để cho cậu gia nhập Hoa Nhân bang. Đáng tiếc, Đường Hải hần quá coi trọng lợi ích trước mắt! Bất quá, tuy con người hần tầm nhìn hạn hẹp, nhưng có thể chỉ số thông minh của hần không thấp. Từ sau khi tôi bước chân vào con đường hắc đạo này, luôn luôn theo sau hần, tính cách của hần tôi rất rõ ràng.”

Nói đến đây, Phương Cảnh Minh cười khổ một cái: “Đường Hải biết tôi mềm lòng. nếu người khác đối với tôi có ân, tất nhiên tôi sẽ trả gấp bội! Thế nên, Đường Hải vì muốn tôi cam tâm tình nguyện bán mạng cho hần, hần đã đem nữ nhân âu yếm tặng cho tôi!”

Ngay cả khi Lý Dật đã chuẩn bị tâm lý trước, nhưng nghe Phương Cảnh Minh nói rằng Đường Hải đem nữ nhân mình yêu thích tặng cho Phương Cảnh Minh thì hần vẫn phi thường kinh ngạc.

“Đường Hải mặc dù thuộc hạng người ích kỷ, tầm nhìn hẹp, chính là ở đại cục trước mắt. hần lại vô cùng quyết đoán, lòng dạ ác độc. Coi như hần cũng đủ tư cách là một kiêu hùng.” Phương Cảnh Minh rõ ràng hút thuốc nhanh hơn. mỗi câu nói đều phải rít một hơi: “Năm đó, tôi và Đường Hải đã yêu cùng một nữ nhân. Người đàn bà kia tư sắc không tính là quá mức diễm lệ, nhưng nàng có được toàn bộ phẩm hạnh của một người phụ nữ Á Đông. Tôi mặc dù am hiểu bầy mưu tính kế, tuy nhiên đối mặt với nữ nhân thì tôi lại

là một người hướng nội, không biết phải bày tỏ như thế nào, chỉ có thể đem phần tình cảm này chôn giấu ở trong lòng. So ra mà nói, Đường Hải thì hoàn toàn ngược lại, biểu hiện dục vọng của hắn rất mãnh liệt, khi hắn cố chấp dồn sức truy đuổi, hắn cũng đã chiếm được trái tim của người đàn bà kia. Mà đúng lúc này, hắn cũng phát hiện ra tình cảm của tôi đối với người đàn bà kia.”

“Người đàn bà kia hiện giờ chính là vợ của tôi!” Khi Phương Cảnh Minh nói ra những lời này, cảm thấy được khóe miệng của hắn có chút khổ não, lão bà của hắn là do người khác tặng cho. Chuyện này đối với một nam nhân mà nói, quả thực rất bi ai.

“Vô luận quá khứ hay là hiện tại, tôi đều thực lòng yêu vợ của tôi. Cho nên, đối với hành động Đường Hải bỏ đi thứ yêu thích, tôi không có cự tuyệt!” Nói đến đây, Phương Cảnh Minh khẽ cười, nụ cười kia tràn ngập tư vị trào phúng: “Tôi có được nữ nhân mình yêu thích, đồng dạng, cũng phải làm công suốt những năm tháng qua cho Đường Hải. Những năm qua, Đường Hải có thể làm vua một cõi ở Los Angeles. Hơn nữa không bị đám hồ ly tại New York cướp đi quyền lực, phần lớn đều là do tôi bày mưu tính kế cho hắn. Mà Hoa Nhân bang có thể phát triển thành một chính thể hoàn mỹ, lợi nhuận thu vào ngày càng thêm gia tăng.....cũng là do tôi! Hắn dùng một nữ nhân đổi lại mấy năm phong quang, đối với hắn mà nói, tựa hồ đã quá lời rồi.”

“Nguyên bản, hắn chết đi, giữa tôi và hắn không còn nợ nần gì nữa, cho nên cũng đến lúc tôi phải rời khỏi đây rồi.” Phương Cảnh Minh nói Xong, ngẩng đầu, nhìn thẳng vào Lý Dật: “Cậu tuy rằng ưu tú, nhưng tôi không có lý do gì để tiếp tục bán mạng vì cậu. Bất quá tôi cũng đã nói, con người của tôi thường hay mềm lòng. Hiện giờ tôi có thể không quản sống chết của những huynh đệ mà đi, chính là tôi không hạ quyết tâm được. Cho nên, thỉnh cầu của cậu, tôi đáp ứng, nhưng hai năm thời gian sau, vô luận cậu nói cái gì, tôi cũng đều phải thoái Xuất khỏi giang hồ.”

Khi Phương Cảnh Minh nói ra những lời này, vẻ mặt của hắn đã khôi phục nét bình tĩnh, hắn không còn là nam nhân được người khác tặng cho lão bà, mà là quân sư thập phần hiểu biết chuyện tình hắc đạo.

Đối với Lý Dật mà nói, Phương Cảnh Minh lưu lại tự nhiên như hổ mọc thêm cánh. Hắn mặc dù đã quen thuộc giới hắc đạo nơi này, nhưng có Phương Cảnh Minh bày mưu tính kế, hắn sẽ càng tinh tế hơn nữa

“Cảm ơn!” Lý Dật Cảm kích tận đáy lòng nói.

“Cậu không cần phải cảm ơn. Tôi nói rồi, tôi không nợ cậu thứ gì. tôi lưu lại cũng không phải vì cậu.” Phương Cảnh Minh lắc lắc đầu: “Vốn tôi định trước khi đi, mới nói những lời này, nhưng hiện giờ đã muốn ở lại, vậy những lời này tôi liền nói ra luôn đây.”

“Phương thực, thỉnh giảng.” Lý Dật biểu hiện vô cùng khách khí.

Phương Cảnh Minh thở dài: “Đối với lịch sử của Hoa Nhân bang, nói vậy cậu cũng hiểu rõ ràng đi. Vốn dĩ Hoa Nhân bang trước kia chính là Hồng môn, nhưng thời gian đó nội bộ Hồng môn Xảy ra tranh đấu, có một nhóm người bị đuổi ra khỏi đại lục, đi tới thế lực này phi thường bí mật, đến hiện giờ vẫn luôn tồn tại. Chẳng qua, đã nhiều năm như vậy, theo thời gian các lão đại Hoa Nhân bang luân chuyển, đối với chuyện tình đánh giết về nước cũng chẳng còn nhiều tâm tư. Thứ bọn họ quan tâm hơn chính là, Hoa Nhân bang có thể mang đến cho bọn họ bao nhiêu danh lợi!”

“Đúng vậy! Chính là danh lợi! Trong điện ảnh, những bộ phim nói về Xã hội đen thường đề cập tới nghĩa khí. Tôi thấy cái này cũng rất đúng, cái thứ nghĩa khí quả thật tồn tại, nhất là người trong giang hồ, nghĩa tử đứng đầu.” Phương Cảnh Minh biểu tình nghiêm túc: “Nhưng cái gọi là nghĩa khí chỉ tồn tại ở dưới tầng chót mà thôi! Khi đã chân chính có danh phận, chẳng mấy ai còn nói đến chuyện nghĩa khí. Đường Hải như vậy, mấy lão cáo già ở New York kia cũng thế, bọn hắn sẽ không vì huynh đệ mà đi tìm phiền toái, bọn hắn chỉ cần biết hàng năm thu nhập được bao nhiêu tiền, thân phận của bọn hắn có thể tăng cao đến trình độ nào! Ở dưới tình huống này, muốn đánh giết về quốc nội, căn bản chính là chuyện nực cười!”

“Tôi biết cậu cùng bọn họ bất đồng. cuối cùng thì cậu vẫn muốn trở về quốc nội.” Phương Cảnh Minh thở dài nói tiếp: “Cho nên, tôi chân thành khuyên bảo một câu, nếu cậu muốn phát triển tại nước Mỹ thì cái gọi là nghĩa khí nên vứt bỏ sang một bên giống như đồng rác rưởi đi! Nhưng nếu cậu muốn trở về quốc nội báo thù, vậy thì cậu tốt nhất phải luôn luôn coi trọng hai chữ nghĩa khí này.”

“Đa tạ Phương thúc chỉ điểm!” Lý Dật mỉm cười: “Kì thực, tôi cùng Đường Hải bọn hắc bất đồng. vấn đề này không phải chỉ dựa vào năng lực. mà chính là tín ngưỡng.”

Nói đến chuyện này, biểu tình của Lý Dật hơi có chút phức tạp, tựa như cả Phương Cảnh Minh cũng không hiểu tại sao Lý Dật lại nói như vậy. Phương Cảnh Minh không biết là, có đoạn

Thậm chí hắc cảm giác được, tín ngưỡng của Tiêu Thanh Sơn và Đường Hải thực đúng là vì lợi ích mà không từ bất cứ một thủ đoạn nào. Thế nhưng hiện giờ, hắc lại có tín ngưỡng của riêng mình: ích lợi tuy quan trọng, nhưng có nhiều thứ so với ích lợi con quý giá hơn nhiều!

“Tiểu Dật, hiện giờ Châu Phi bang cùng Sơn Khẩu tổ đã bị nhổ tận gốc, Lạp Đình bang và Hoa Nhân bang trở thành thế long hổ đầu, cùng là hai đại bang hội duy nhất tại thành phố Los Angeles. còn những tiểu bang hội khác quy mô quá nhỏ. không hình thành nên uy hiếp đối với cậu được.” Phương Cảnh Minh phân tích nói: “Về phần ủy ban mafia, đại khái cậu cũng không cần phải lo lắng!”

“Hả?” Đối với những lời này của Phương Cảnh Minh, Lý Dật lại có chút hoài nghi. bởi vì hắc một mực lo lắng ủy ban mafia sẽ Xem hắc là nhận tổ độc hại, rồi Xuống tay với hắc. Dù sao, Seaman đã nói với Lý Dật, nếu đề cập tới chuyện tình lợi ích gia tộc, thì gia tộc Gambino chắc chắn sẽ không ra mặt giúp đỡ cho Lý Dật.

“Lý Dật, cậu cho rằng Hoa Nhân bang cùng ủy ban mafia có gì khác nhau không?” Phương Cảnh Minh không đáp mà hỏi lại.

Lý Dật nhíu mày, thoáng suy tư một phen, sau đó nói: “Có! Tuy rằng đều thuộc thành phần hắc đạo, nhưng bọn họ đứng trên đỉnh cao. Hoặc giả như nói bọn họ chính là thượng lưu Xã hội đen. còn Hoa Nhân bang chúng ta chỉ phát triển dưới tầng trung lưu mà thôi.”

“Đúng vậy! Toàn bộ gia tộc mafia đều nằm ở thượng lưu Xã hội đen. Kì thực nói đúng ra thì bọn họ đã không còn tính là hắc đạo nữa rồi. mà là nửa đen nửa trắng!”

Phương Cảnh Minh giải thích tiếp:” giờ cùng quá khứ bất đồng. một cái tổ chức mafia nếu như hắc ám quá, chung quy sẽ không thể tồn tại lâu dài. Cho nên, bọn họ cũng bắt đầu học tập cách tẩy trắng, tuy rằng bọn họ làm sinh ý trên con đường hắc đạo. nhưng ở bên ngoài thì bọn họ đã gần như sạch sẽ, hoặc giả như thuộc cái loại hắc bạch chẳng phân biệt nổi.”

Tẩy trắng ! Trước kia. Tiêu Thanh Sơn đã từng nói qua một câu tương tự như thế này. (rửa tiền)

“Khu vực Los Angeles tồn tại bốn đại gia tộc mafia, lấy gia tộc Gambino cầm đầu, hiện tại bọn hắc cũng đang làm nhiều hoạt động rửa tiền. Bất quá, trình độ không nhiều lắm, trừ bỏ gia tộc Gambino, những gia tộc khác vẫn chưa chính thức cho phép, thậm chí ở trước mặt gia tộc Gambino, bọn họ cũng chỉ là một phần tử hắc đạo mà thôi.”

Phương Cảnh Minh tiếp tục: “Tôi muốn nói với cậu chính là, hiện giờ bọn hắc đang tổn tinh lực ở công đoạn tẩy trắng này. song bạc cùng sinh ý thuốc phiện đã khiến cho bọn hắc thu nhập quá mức thừa thãi rồi. Mà Seaman coi như đã ra mặt ủng hộ cậu. dưới tình huống này, ba đại gia tộc khác trong ủy ban mafia sẽ không bởi vì khoản buôn lậu nhỏ nhoi kia mà đi đối phó với cậu! Hoặc là nói, cái địa bàn này, người ta cần bản không để vào trong mắt!”

Nghe Xong Phương Cảnh Minh phân tích một phen, Lý Dật cũng hiểu được, tại sao Đường Hải tình nguyện đem nữ nhân chính mình yêu thích đưa tặng cho Phương Cảnh Minh. mà lại không chọn lựa biện pháp giết chết hắc.

Quả đúng như Phương Cảnh Minh sở liệu, với thế lực của những gia tộc mafia, ở các khoản thu phí bảo hộ đường phố. làm ăn sinh ý da thịt bình thường, điểm nhỏ tiền trình đó bọn hắc chẳng mất không thêm quan tâm!

“Tiểu Dật, trước khi cậu quay về Trung Quốc thành, tôi đã từng gọi điện thoại cho đám lão gia hỏa ở New York cầu Xin tương trợ. nhưng bọn hắc một mực không phái người đến. Tình huống lúc đó phi thường đặc thù, không người nào dám tới đây, dù sao có tới đi chẳng nữa thì bọn hắc cũng chẳng thể bảo trợ nổi Hoa Nhân bang ở Los Angeles.” Phương Cảnh Minh trầm giọng nói: “Bất quá, hiện giờ không giống như lúc

trước, thế cục ổn định. Sơn Khẩu tổ bị nhử tận gốc, có thể khẳng định hiện tại ở Los Angeles, ngoại trừ ủy ban mafia ra, thì cậu đã trở thành người phát ngôn rồi!”

“Nếu không có chuyện gì bất ngờ Xảy ra, hai ngày tới sẽ có người lại đây.” Phương Cảnh Minh hơi lo lắng nói.

Chứng kiến vẻ mặt lo âu của Phương Cảnh Minh, Lý Dật bằng sương cười: “Nếu có người muốn tới tranh giành bát cơm của tôi. Vậy, tôi sẽ cho hắn biết thế nào là hối hận khi đầu thai làm người”

Cảm thụ được sát khí trên người Lý Dật, Phương Cảnh Minh hơi biến sắc, nhin không được thắm nghĩ: “Với tính cách của hắn đương nhiên sẽ không lỗ mắng như vậy. chẳng lẽ hắn đã chuẩn bị kĩ lưỡng rồi sao?”

nước Mỹ thành lập bang hội. Ngay từ đầu, các lão đại Hoa Nhân bang muốn đứng vững gót chân ở nước Mỹ. sau đó một đường chém giết về quốc nội. Vì chuyện này. thậm chí trước khi đi bọn hắn còn để lại một ít thế lực ở trong quốc nội, đương nhiên,

219. Chương 204: Khổ!

Trải qua cục diện hỗn loạn lần này: trị an trong thành phố Los Angeles biến chuyển tốt đẹp hơn rất nhiều, cơ bản ngay cả những sự kiện đánh nhau giữa đám lưu manh đường phố cũng ít phát sinh.

Điều này làm cho thái độ của dân chúng đối với cảnh sát Xảy ra biến hóa nghiêng trời lệch đất. Gus Cannon cũng bởi vì chuyện này mà thường Xuyên Xuất hiện trên truyền hình.

Sau khi Gus Cannon thăng chức, đồng thời dưới thế giới ngầm ở Los Angeles cũng trải qua lễ rửa tội. vận mệnh Xảy ra biến chuyển ba trăm sáu mươi lăm độ, Hoa Nhân bang vừa trở thành thế lực hắc bang cường đại nhất, mà cái tên “Dật gia” đã vang vọng cả dưới thế giới ngầm không một ai không biết.

Khi cục diện ổn định. Phương Cảnh Minh dẫn theo Tiểu Thất rời khỏi Trung Quốc thành, đi Xử lý sinh ý buôn lậu. Hiện giờ phương diện buôn lậu của Sơn Khẩu tổ cùng Châu Phi bang đã bị Hoa Nhân bang tiếp quản, lợi nhuận có thể phi thường phong phú.

Lần hỗn chiến này. Hoa Nhân bang tuy rằng không phải muốn tranh giành địa bàn. nhưng vẫn thu về trong tay được không ít nơi. Lý Dật đem toàn bộ địa bàn cướp được trước kia là của Châu Phi bang, giao cho Phòng Tam, đồng thời cũng tuyển chọn vài thành viên trung tâm ở hai phe cánh báo thù cùng trung lập trước kia, hơn nữa là những người có năng lực không sai, đi tiếp quản những địa bàn này. Tất cả mọi chuyện. trong vòng thời gian hai ngày Lý Dật đều an bài Xong, hết thấy đều thập phần thuận lợi.

Sáng sớm ngày thứ ba. ánh nắng ban mai rực rỡ chiếu rọi trong khắp các ngõ ngách ở thành phố Los Angeles, nhiệt độ không khí so với thường ngày cũng gia tăng hơn một ít.

Một chiếc Xe Ben-Z chạy băng băng trên đường ra khỏi khu vực Trung Quốc thành. hướng phía trang viên gia tộc Gambino chạy đến. Chiếc Xe hơi này là sau khi chậm dứt hỗn chiến. Lý Dật kêu Phòng Tam đi mua cho hắn. còn chiếc hồng kỳ của Đường Hải. thì hắn lại nhường cho Phòng Tam Cũng không phải Lý Dật ham hưởng thụ, mà hắn cảm thấy được nếu đã muốn thay đổi hình dạng của Hoa Nhân bang, như vậy không thể dùng lại chiếc ô tô khi Đường Hải còn sống. về phần tặng cho Phòng Tam, nhiều ít có chút ý tứ mượn sức lấy lòng. Phòng Tam mặc dù bởi vì Lý Dật uy hiếp nên một mực đi theo, nhưng Lý Dật cũng rõ ràng, chỉ có đại bổn thôi không được, còn phải thêm cả củ cải đường nữa.

Hành động này của Lý Dật nhận được hiệu quả rất tốt. lúc Phòng Tam nghe thấy Lý Dật muốn đem tặng ô tô cho mình, vẻ mặt kích động dị thường. Phải biết rằng thời gian trước kia Mạnh Thực làm đại ca, chỉ lái một chiếc Ford bình thường mà thôi.

Trong ô tô phát ra tiếng âm nhạc du dương, Lý Dật biểu tình thoát nhìn phi thường thoải mái, bên cạnh hắn không có những người khác đi theo, mà tự mình điều khiển Xe. Tuy rằng tìm thủ hạ lái Xe thì sẽ thoải mái hơn. nhưng hiện giờ Lý Dật chỉ tin tưởng có một mình Tiểu Thất, mà hắn lại cùng Phương Cảnh Minh đi rồi, cho nên Lý Dật đành phải đích thân lái Xe.

Ở ngày đầu tiên đến Los Angeles. Lý Dật liền tìm mua một bộ bản đồ. đối với mỗi con đường trong thành phố có thể nói rằng hết sức quen thuộc. Ấu cũng là một phần bản lĩnh tất yếu của một sát thủ, khi đến địa phương nào đó, nhất định phải dùng thời gian ngắn nhất để quen thuộc địa hình.

Vì muốn giảm bớt thời gian tiêu hao trên đường. Lý Dật vòng vèo qua mấy ngã tư đường, đi theo lối tắt đến trang viên gia tộc Gambino, kết quả chưa đến ba mươi phút thời gian. so với trước kia tiết kiệm được mười mấy phút đồng hồ.

Đối với chuyện Lý Dật mới tậu con Xe Ben-Z này, những tên bảo tiêu của gia tộc Gambino có thể là chưa từng gặp qua, bởi vậy khi chiếc Xe tiến đến cửa trang viên thì bốn gã bảo tiêu toàn thân mặc âu phục đen. đem ngăn Xe hơi lại.

Cùng lúc đó, tấm cửa kính chậm rãi buông Xuống, Lý Dật hướng đám người mỉm cười: “Tôi có hẹn cùng Seaman tiên sinh rồi.”

Đám bảo tiêu vừa nhìn thấy Lý Dật. ngay lập tức lộ ra biểu tình cung kính. “Dật ca” ở Los Angeles này, danh đầu đối với mấy người không tính uy hiếp cái gì, nhưng làm bảo tiêu cho gia tộc, bọn hắn thập phần rõ ràng, Lý Dật cùng Seaman có quan hệ rất không sai.

Đối với trang viên gia tộc Gambino, Lý Dật đã muốn hết sức quen thuộc, sau khi lái Xe vào trong trang viên, hắn như ngựa quen đường cũ đậu Xe vào bãi ga-ra phía trước. Dem Xe đậu vào trong ga-ra, đồng thời bỗng nhiên Lý Dật phát hiện ở ga-ra có một chiếc Ferrari màu đỏ tươi đứng đó.

Phát hiện này nhiều ít làm cho Lý Dật có chút tò mò. trang viên này hắn không phải đến chơi lần đầu tiên, trong này tựa hồ cũng không có chiếc Xe Ferrari màu đỏ nào. Chẳng lẽ Seaman có khách nhân?

Lý Dật trầm nghĩ ở trong lòng một câu, rồi lại cảm giác không có khả năng. lấy quan hệ của hắn cùng Seaman hiện tại, Seaman không có khả năng đã ước hẹn với hắn, mà đồng thời cùng hẹn khách nhân khác đến.

Trong lòng mặc dù hiếu kì. nhưng Lý Dật cũng không muốn lâm vào tự hỏi quá sâu, mà sau khi đậu Xe cẩn thận, ở dưới sự dẫn đường của bảo tiêu đi tới căn biệt thự chính.

Trước khi vào trong đại sảnh, Lý Dật phát hiện, chung quanh dường như nhiều bảo tiêu hơn so với ngày bình thường, thậm chí, hắn còn chứng kiến được vài tên Xa lạ đứng ở phía trước.

Thời gian Lý Dật bước tới phòng khách, Seaman đã đợi lâu rồi, tựa hồ hắn sớm nhận được thông tri.

“Lý, người bạn của tôi. rốt cuộc thì cậu cũng đến rồi.” Nhìn thấy Lý Dật tiến vào. Seaman lập tức đứng lên. trên khuôn mặt lộ ra nụ cười nhiệt tình.

Chứng kiến vẻ tươi cười nhiệt tình trên khuôn mặt Seaman, Lý Dật cảm giác Seaman hôm nay cũng thường ngày có điểm bất đồng, cụ thể làm sao, hắn nhìn không thấu. Bất quá. Lý Dật cảm thấy được, tâm tình của Seaman phi thường không Sai.

Lý Dật mỉm cười lên ôm Xa giao Seaman một cái, cười trêu ghẹo: “Người bạn già. tâm tình của ngài thoát nhìn phi thường không tệ, chẳng lẽ gặp được chuyện vui sao?”

“Ha ha, không có, nào đâu có việc gì mà vui mừng chứ?” Seaman cười ha hả, theo sau phất tay ra hiệu thủ hạ đi pha trà cho Lý Dật. Seaman đối với thói quen của Lý Dật cũng hiểu rõ ràng, biết hắn thích uống trà hơn café.

“Lý, người bạn của tôi. hiện giờ cả khu vực ngầm tại thành phố Los Angeles đều nằm trong bàn tay cậu rồi.” Seaman thấy Lý Dật không nói gì. cười híp mắt gợi mở.

Lý Dật nhẹ nhàng lắc đầu. nói: “Người bạn già, ngài vui đùa như thế không tốt đâu, tôi chỉ nhờ ngài chiếu cố bát cơm cho các huynh đệ kiếm ăn mà thôi.”

“Bạn của tôi, cậu cũng đừng qua mức khiêm tốn.” Seaman không cho là đúng: “Tuy rằng đám đại ca hắc bang trung lưu này đối với gia tộc Gambino chúng ta thập phần tôn kính. nhưng tôi nói chuyện chưa chắc bọn hắn đã nghe đâu. Thế mà. cậu nói một câu. bọn hắn lập tức ngoan ngoãn như cừu non bình thường.”

Khi Seaman mở miệng nói chuyện, đồng thời thả hạ của hắn cung kính bưng một ly trà nóng đến bên người Lý Dật, Lý Dật vươn tay tiếp nhận, đặt ở trên bàn, nói: “Người bạn già, hôm nay ngài chỉ muốn nói đến chuyện này thôi sao?”

“Oh, không!” Seaman nhẹ nhàng lắc đầu một cái khó hiểu.

Phản ứng của Seaman khiến Lý Dật nghi hoặc, buổi tối hôm qua hắn đặc biệt gọi điện thoại cho Seaman, bảo là muốn cùng gia tộc Gambino buôn bán. Hiện giờ thấy Seaman để thả hạ dâng trà. nên tưởng rằng sẽ nói chuyện ở trong phòng khách. thật không ngờ lại không phải.

Ngay tại thời gian Lý Dật nghi hoặc, Seaman cười khổ nói: “Bạn của tôi, tôi tuy rằng địa vị trong gia tộc không thấp. hơn nữa còn phụ trách khu vực Los Angeles này. nhưng loại sinh ý này đối với lợi ích gia tộc có ảnh hưởng to lớn vô cùng, tôi không đủ tư cách quyết định.”

Vừa nghe Seaman nói như thế, Lý Dật không khỏi cảm thán, gia tộc Gambino thực nghiêm khắc!

“Phía trên biết được cậu muốn thương lượng chuyện làm ăn cùng chúng tôi. Nên đặc biệt phái người tới đây, hiện giờ nàng đang ở thư phòng chờ.” cậu. Mau đến đó đi...” Seaman diễn cảm có chút cổ quái nói.

Đối với Seaman. Lý Dật không có bao nhiêu đề phòng. bởi vậy chẳng phát hiện ra biểu tình dị thường của hắn. Bất quá Lý Dật lại hiểu được, gia tộc Gambino coi trọng mình như thế, hơn phân nửa là bởi vì ngày trước chính mình tiết lộ chuyện cơ mật cho AndreW Luofu biết. Mặc dù đối phương thoát nhìn hơi có phần làm cao, nhưng Lý Dật cũng không tỏ vẻ bất mãn, mà gật đầu cười khan, cùng Seaman bước đi lên lầu.

Khi đi tới cửa thư phòng. Seaman hướng Lý Dật làm ra một cái động tác, mời: “Bạn của tôi, cậu nhanh vào đi thôi, còn tôi sẽ chờ ở bên dưới.”

Nói xong, Seaman ngay lập tức rời đi. hơn nữa cước bộ có vẻ khẩn cấp. tư thế kia như hận không thể mọc thêm cánh để chạy trốn nhanh hơn.

Có thể làm cho Seaman kiêng kị như vậy, Xem ra nhân vật trong thư phòng không phải đơn giản! Lý Dật thầm nghĩ một câu. cũng bình tĩnh đẩy cửa ra.

Thư phòng của Seaman, Lý Dật không phải lần đầu tiên bước vào, hắn nhớ rõ ràng lần đầu tiên tới nơi này, Seaman đã từng cố gắng uy hiếp hắn, kết quả cuối cùng bởi vì AndreW Loufu gọi điện thoại, thái độ của Seaman lập tức chuyển biến ba trăm sáu mươi lăm độ, chẳng những tiêu trừ địch ý mà còn đối với hắn phi thường khách khí. Thư phòng dường như vẫn giống như trước, trên giá sách chiếm cứ rất nhiều sách. Nhưng cùng dĩ vãng bất đồng chính là. lúc này chủ nhân trong căn phòng đã thay đổi.

Đẩy cửa thư phòng ra, đập vào mắt Lý Dật chính là cái giá sách chật kín, cùng lúc này. theo dư quang nhìn lướt qua bàn làm việc. trên ghế có một nữ nhân mặc áo đen đang ngồi trầm ngâm

Nữ nhân này, có mái tóc vàng rực rỡ. tóc dài nhưng không che hết khuôn mặt của nàng. để cho khuôn mặt điểm lệ hại nước hại dân phơi bày ở giữa không trung. Đôi mắt của nữ nhân óng ánh như màu ngọc bích, tỏa ra quang mang dịu dịu, chiếc mũi cao Sống thẳng, cặp môi ướm át gợi cảm đến mức cực điểm. Chứng kiến khuôn mặt điểm lệ quen thuộc này, đồng tử của Lý Dật đột nhiên phóng đại, cước bộ cũng ngừng hẳn.

Nữ nhân đang đọc sách. bỗng nhiên nghe được thanh âm mở cửa phòng. Liền buông sách ra, ngẩng đầu nhìn về mặt ngạc nhiên của Lý Dật, khóe miệng Xuất hiện nụ cười thiêu đốt nhân tâm, ngũ khí mang theo một cỗ hương vị thoải mái: “Anh đã tới rồi!”

Nghe thanh âm cực kì êm tai của nữ nhân, Lý Dật phục hồi lại tinh thần, cười khổ: “Tôi hẳn phải sớm đoán ra là cô mới đúng.”

“Còn đứng ở đó làm gì? Chẳng lẽ anh muốn đứng đấy nói chuyện cùng tôi sao?” Andrew Loufu nhìn thẳng vào Lý Dật, đôi mắt tựa như muốn thu hồn lạc phách của hắn đi mới cam tâm. Khi nàng nói chuyện, đồng thời nụ cười trên khóe miệng cũng không giảm bớt chút nào.

Nàng vẫn cao quý, quyến rũ mê người như vậy. Trong lòng Lý Dật thầm tán thưởng một câu. tiếp theo Xoay người đóng cửa phòng, rồi bước tới đối diện với Andrew Loufu.

Andrew Loufu luôn im lặng quan sát nhất cử nhất động của Lý Dật, ánh mắt nàng phá lệ dịu dàng, thậm chí khi chứng kiến Lý Dật ngồi Xuống ở phía đối diện mình. Tâm tình của nàng còn có chút khản trương.

“Chẳng lẽ trên mặt tôi có vết bẩn hay sao?” Kinh ngạc ngẩn ngui qua đi, bỗng nhiên Lý Dật nở nụ cười, cả người đã trở nên thập phần tự nhiên. Từ sau khi đi tới nước Mỹ, Lý Dật ngoại trừ gặp mặt Mộ Dung Tuyết một lần, liền chưa từng gặp bạn bè quen biết ngày Xưa. Giờ Andrew Xuất hiện, để cho hắn nảy sinh một loại cảm giác thân thiết vô cùng.

Nghe Lý Dật hỏi giống như khiêu khích, Andrew Loufu hơi có chút Xấu hổ, thậm chí trên gương mặt phần nộn kia, còn lộ ra một tia ửng hồng, cứ việc nó mờ nhạt nhưng vừa vặn để cho Lý Dật nhìn ra.

Nhìn thấy tia ửng hồng trên má kia, Lý Dật vô thức nhớ lại thời gian ở Vân Sơn bị truy sát. Andrew từng giống như một con mèo ba tư. nằm áp ở trên người mình, khi đó. khuôn mặt nàng cũng đỏ hồng Xấu hổ.

“Tôi chỉ muốn nhìn Xem, Dật gia ở Los Angeles, cùng trước kia có gì bất đồng không thôi.” Rốt cuộc Andrew Loufu không phải nữ nhân bình thường. cơ hồ trong nháy mắt nàng điều chỉnh lại tâm tình của mình, tuy rằng ngữ khí thực nhẹ nhàng, nhưng trong nét dịu dàng trong con người màu ngọc bích đã hoàn toàn tiêu thất. Ngược lại. vẻ mặt của nàng đã không còn nhìn ra, chỗ nào không thích hợp. tựa hồ rất tự nhiên.

Không biết tại sao, chứng kiến biểu tình lúc này của Andrew Loufu. thì trong lòng Lý Dật bỗng nhiên lại có chút không thoải mái, bất quá hắn vẫn cười khế nói: “Andrew Loufu, cảm ơn cô.”

“Vì sao lại cảm ơn tôi đây? Anh có thể thành tựu như hiện giờ, chính là dựa vào năng lực của anh. Trước kia tôi đã từng nói qua rồi, với bản lĩnh của anh. thành đại sự chỉ là thời gian sớm hay muộn mà thôi.” Andrew Loufu dường như không muốn thừa nhận chuyện tình, nàng đã âm thầm trợ giúp hắn.

Lý Dật thật không ngờ Andrew sẽ nói như vậy, sau khi nghe Xong. hắn dùng một loại ánh mắt nghi hoặc nhìn nàng. tựa như muốn nhìn thấu tiểu tâm can của nữ nhân trước mặt này.

Andrew Loufu mặc dù là nữ nhân có năng lực khổng chế tâm tình cực kì Xuất sắc. nhưng có thể do nguyên nhân trong lòng mang quỷ, nên nàng không dám đón nhận ánh mắt của Lý Dật, vô thức tránh né, đồng thời mở miệng phá vỡ sự trầm mặc: “Huống chi, lần trước tôi đã nói cho anh biết chuyện tình trong gia tộc Gambino. chúng tôi chỉ quan tâm đến lợi ích mà thôi.”

“Andrew Loufu, cô giúp tôi chẳng qua cũng chỉ vì lợi ích thôi sao?” Bỗng nhiên Lý Dật hỏi, ngữ khí hết sức phức tạp. chính Xác ra là có chút mất mát.

“Cái này cũng không phải.” Dường như phát giác ra điểm dị thường trong giọng nói của Lý Dật, Andrew Loufu hơi mất tự nhiên: “Ngoại trừ anh từng giúp gia tộc của tôi, ngoài ra. anh còn là bạn tôi nữa.”

Có lẽ đối với lời giải thích này tương đối hài lòng, sau khi Andrew nói Xong, diễn cảm đã khôi phục lại bình thường.

Không biết tại sao lời giải thích của Andrew không có làm cho tâm tình Lý Dật tốt lên, thậm chí, hắn còn lộ ra vẻ tươi cười tự giễu: “Vô luận nói như thế nào, tôi đều phải cảm ơn cô. Tính đến chuyện trước kia cũng vậy. hiện giờ cô đã giúp tôi, cho nên hai chúng ta huê nhau.”

Andrew Loufu lại có chút hối hận, theo bản năng liếc mắt nhìn Lý Dật một cái, phát hiện biểu tình của hắn thực bình thường, lúc này mới bình tâm.

Lý Dật cười cười lắc đầu: “Cô làm như vậy cũng không giống quan cách của thành viên trong gia tộc Gambino à!”

Lý Dật nói làm cho Andrew Loufu ngạc nhiên, đồng thời đôi mi thanh tú của nàng hơi nhăn lại.

“Tôi biết. cô giúp tôi. thành viên khác bên trong gia tộc khẳng định sẽ nhằm vào chuyện này gây phiền toái.” Lý Dật thở dài nói: “Bất quá. chuyện này không cần phải lo lắng, tôi sẽ giúp cô đối lại công bằng.”

Dứt lời. Lý Dật chứng kiến Andrew Loufu như muốn nói cái gì đó. nhưng hắn không cấp cơ hội này cho nàng, mà cực nhanh nói tiếp: “Kì thực, tôi tìm Seaman thương lượng, chính là muốn làm một sự tình quan trọng, tiêu trừ lực ảnh hưởng đối với cô ở trong gia tộc Gambino. Cái này nhất định phải làm, hơn nữa đối với cô và tôi mới đều có lợi, cho nên, cô đừng cự tuyệt.”

Andrew mày ngài khê buông lơi, bắt quá đường như vẻ mặt của nàng không hề thoải mái giống lúc trước, mà thật ra đã khôi phục lại cái loại bộ dạng lạnh lùng, cơ trí nguyên bản.

“Được rồi, mau nói đi, anh cùng với gia tộc tôi giao dịch chuyện gì?” Andrew Loufu điều chỉnh tư thế ngồi một chút, nhếch chân lên bắt chéo, nhìn Lý Dật hỏi.

“Thứ nhất, một tháng sau. tôi sẽ lũng loạn sinh ý buôn lậu cả khu vực Los Angeles. tôi nghĩ đem ba thành lợi nhuận Cấp cho gia tộc Gambino.” Lý Dật bình thản nói ra khoản giao dịch thứ nhất.

“Lập Đình bang còn đang làm sinh ý buôn lậu. chẳng lẽ anh muốn tiêu diệt cả Lập Đình bang ư?” Andrew Loufu có Chút nghi hoặc.

Lý Dật tự tin nói: “Đương nhiên sẽ không, bắt quá cô cũng không Cần phải lo lắng, nếu tôi dám quả đoán những lời này, tự nhiên là đã nắm chắc.”

“Hàng năm Sinh ý buôn lậu cả khu Los Angeles, mỗi tháng ước Chừng thu nhập khoảng hai triệu usd. nếu như ba thành gia tộc của tôi sẽ được sáu trăm ngàn. Con số này cũng không tính nhỏ, nói đi, anh muốn cái gì?” Andrew Loufu nhanh chóng quên đi ưu Sầu nói.

Lý Dật lắc đầu: “Cái này Xem như tôi hồi báo cho cô. ừm. hàng năm mỗi tháng thu không sáu trăm ngàn lợi nhuận, hẳn là sẽ làm cho những kẻ phản đối cô trong gia tộc phải ngậm miệng ”

“Lý Dật. tôi có biện pháp làm cho bọn họ ngậm miệng. anh không cần phải làm như vậy.” Andrew Loufu cúi đầu nói.

Lý Dật ngẩng cao đầu. nhắm mắt phun ra một ngụm troc khí, theo sau đó diễn cảm đã hoàn toàn khôi phục bình thường: “Tâm ý của tôi, cô không nên cự tuyệt. bởi vì nó đối với tôi rất có hữu dụng. Tuy rằng nó đối với cô tác dụng không phải quá lớn, nhưng nó có thể làm cho tôi yên tâm, bởi vì tôi biết gia tộc Gambino của Cô, chỉ Coi trọng hai chữ lợi ích!”

“tôi!” Andrew Loufu tiếp nhận thành ý của Lý Dật, nhưng vẻ mặt của nàng có chút ảm đạm

Chứng kiến biểu tình ảm đạm kia của Andrew Loufu, bỗng nhiên trong lòng Lý Dật có chút dao động, nhưng nghĩ lời nàng nói ban đầu, hẳn cũng bình thường trở lại.

“Thứ hai. tôi biết gia tộc của cô đang làm sinh ý đạn dược. tôi muốn hợp tác cùng gia tộc” Lý Dật trầm giọng nói.

“Vũ khí đạn dược sinh ý?” Nghe được bốn Chữ này, trên mặt Andrew Loufu lộ ra một tia biểu tình kinh ngạc, dường như ở nàng Xem, lấy năng lực hiện tại của Lý Dật, căn bản chưa đủ để kinh doanh phương diện này.

Bởi vì. những gia tộc làm phương diện này ở trong chính giới nước Mỹ đều có hậu trường cường đại. Chính Xác ra mà nói, chỉ có một vài gia tộc có thể an toàn kinh doanh vũ khí đạn dược, là bởi vì Sau lưng được quân đội Mỹ ủng hộ.

Còn Lý Dật mặc dù hiện giờ ở Los Angeles tiếng tăm lẫy lừng, nhưng dù sao Hoa Nhân bang cũng chỉ là bang hội bên ngoài nhập cư, tại nước Mỹ căn cơ không thấm vào đâu. Về hai giới quân đội cùng chính trị, mạng lưới quan hệ Càng không đáng để nhắc tới.

“Tôi biết Cô hoài nghi năng lực của tôi.” Lý Dật khê cười đến mức khổ não.

Andrew Loufu có chút Xấu hổ: “Lý Dật. cảm tính nói cho tôi biết, anh không bao giờ gạt tôi. nhưng lý trí lại nhắc nhở tôi. hiện tại quả thực anh không có tư cách kinh doanh phương diện vũ khí đạn dược.”

Nói Xong Andrew Loufu lại bổ sung thêm một câu: “Thật Xin lỗi. tuy rằng anh là bạn tôi. nhưng khi đề cập tới lợi ích gia tộc, tôi cần phải lưu tâm.”

“Tôi hiểu rồi.” Lý Dật cười cười không Sao cả, Sau đó đưa thân mình vươn tới phía trước, gần từng chữ: “Bắt quá. Andrew Loufu. ở trong trí nhớ của cô, tôi đã từng lừa gạt cô baO giờ chưa?”

Nhìn biểu tình của Lý Dật hơi có chút âm trầm Andrew Loufu Sắc mặt hơi đổi. theo Sau khó khăn đáp: “Không có.”

Lý Dật đứng dậy, ngẩng đầu nhìn trần nhà, phun ra một ngụm phìền muộn, nói: “AndreW Loufu, Cô yên tâm nếu tôi dám hợp tác cùng gia tộc Gambino. như vậy tự nhiên tôi phải có tiền vốn.”

“Điều kiện cùng kế hoạch hợp tác cụ thể, tôi sẽ phái người mang đến cho Cô.” Lý Dật nói Xong lời tới trước cửa thư phòng, mà ra. quay đầu nhìn lại nói: “Thoạt nhìn cô đã một nghề ngơi chút đi. tôi không quấy rầy thêm nữa.”

Dứt lời, Lý Dật ngay lập tức đi ra bên ngoài, đồng thời nhẹ nhàng đóng cửa phòng lại.

Trong thư phòng, AndreW Louu nhìn theo bóng lưng Lý Dật rời đi, Sắc mặt trong chớp mắt trở nên tái nhợt, năng dùng Sức cắn môi, máu tươi nhuộm hồng đôi môi khiêu gợi kia.

Giờ khắc này, vẻ mặt của nàng mê man cùng bất lực, giống như một con Sơn dương đang bị thương. để cho người ta nhìn thấy mà đau lòng.

“Con gái của ta, Con phải nhớ kỹ, Con là một thành viên của gia tộc Gambino, từ khi con Sinh ra trên cõi đời này, liền phải gánh vác Sứ mệnh cho gia tộc, nhất định không tiếc hết thảy đại giới hoàn thành sứ mệnh.” Cùng lúc này. bên tai AndreW Loufu quanh quẩn giọng nói của tộc trưởng AdWark Gambino.

Nước mắt không thể không Chế theo trong vành mắt nàng nhỏ ra, AndreW chỉ tận lực run rẩy, lẩm bẩm: “Lý Dật, đừng trách em”

Đôi hàng lệ châu theo khuôn mặt diễm lệ kia Chảy Xuống, trượt tới khóe miệng của nàng, AndreW Loufu một lần nữa mở to mắt, lúc này nàng phá lệ kiên định! Thế nhưng khóe miệng nàng lại lộ ra sự thống khổ. ưu thương “Còn đứng ở đó làm gì? Chẳng lẽ anh muốn đứng đấy nói chuyện cùng tôi sao?” Andrew Loufu nhìn thẳng vào Lý Dật, đôi mắt tựa như muốn thu hồn lạc phách của hắn đi mới cam tâm. Khi nàng nói chuyện, đồng thời nụ cười trên khóe miệng cũng không giảm bớt chút nào.

Nàng vẫn cao quý, quyến rũ mê người như vậy. Trong lòng Lý Dật thảm sát thương một câu. tiếp theo Xoay người đóng cửa phòng, rồi bước tới đối diện với Andrew Loufu.

Andrew Loufu luôn im lặng quan sát nhất cử nhất động của Lý Dật, ánh mắt nàng phá lệ dịu dàng, thậm chí khi chứng kiến Lý Dật ngồi Xuống ở phía đối diện mình. Tâm tình của nàng còn có chút khấn trương.

“Chẳng lẽ trên mặt tôi có vết bẩn hay sao?” Kinh ngạc ngẩn ngui qua đi, bỗng nhiên Lý Dật nở nụ cười, cả người đã trở nên thản nhiên tự nhiên. Từ Sau khi đi tới nước Mỹ, Lý Dật ngoại trừ gặp mặt Mộ Dung Tuyết một lần, liền chưa từng gặp bạn bè quen biết ngày Xưa. Giờ Andrew Xuất hiện, để cho hắn nảy sinh một loại cảm giác thân thiết vô cùng.

Nghe Lý Dật hỏi giống như khiêu khích, Andrew Loufu hơi có chút Xấu hổ, thậm chí trên gương mặt phấn nộn kia, còn lộ ra một tia ửng hồng, cứ việc nó mờ nhạt nhưng vừa vắn để cho Lý Dật nhìn ra.

Nhìn thấy tia ửng hồng trên má kia, Lý Dật vô thức nhớ lại thời gian ở Vân Sơn bị truy sát. Andrew từng giống như một con mèo ba tư. nằm áp ở trên người mình, khi đó. khuôn mặt nàng cũng đỏ hồng Xấu hổ.

“Tôi chỉ muốn nhìn Xem, Dật gia ở Los Angeles, cùng trước kia có gì bất đồng không thôi.” Rốt cuộc Andrew Loufu không phải nữ nhân bình thường. cơ hồ trong nháy mắt nàng điều chỉnh lại tâm tình của mình, tuy rằng ngữ khí thực nhẹ nhàng, nhưng trong nét dịu dàng trong con người màu ngọc bích đã hoàn toàn tiêu thất. Ngược lại. vẻ mặt của nàng đã không còn nhìn ra, chỗ nào không thích hợp. tựa hồ rất tự nhiên.

Không biết tại sao, chứng kiến biểu tình lúc này của Andrew Loufu. thì trong lòng Lý Dật bỗng nhiên lại có chút không thoải mái, bất quá hắn vẫn cười khê nói: “Andrew Loufu, cảm ơn cô.”

“Vì sao lại cảm ơn tôi đây? Anh có thể thành tựu như hiện giờ, chính là dựa vào năng lực của anh. Trước kia tôi đã từng nói qua rồi, với bản lĩnh của anh. thành đại sự chỉ là thời gian sớm hay muộn mà thôi.” Andrew Loufu dường như không muốn thừa nhận chuyện tình, nàng đã âm thầm trợ giúp hắn.

Lý Dật thật không ngờ Andrew sẽ nói như vậy, sau khi nghe Xong. hắn dùng một loại ánh mắt nghi hoặc nhìn nàng. tựa như muốn nhìn thấu tiểu tâm can của nữ nhân trước mặt này.

Andrew Loufu mặc dù là nữ nhân có năng lực khống chế tâm tình cực kì Xuất sắc. nhưng có thể do nguyên nhân trong lòng mang quỷ, nên nàng không dám đón nhận ánh mắt của Lý Dật, vô thức tránh né, đồng

thời mở miệng phá vỡ sự trầm mặc: “Huống chi, lần trước tôi đã nói cho anh biết chuyện tình trong gia tộc Gambino. chúng tôi chỉ quan tâm đến lợi ích mà thôi.”

“Andrew Loufu, cô giúp tôi chẳng qua cũng chỉ vì lợi ích thôi sao?” Bỗng nhiên Lý Dật hỏi, ngữ khí hết sức phức tạp. chính Xác ra là có chút mất mát.

“Cái này cũng không phải.” Đường như phát giác ra điểm dị thường trong giọng nói của Lý Dật, Andrew Loufu hơi mất tự nhiên: “Ngoại trừ anh từng giúp gia tộc của tôi, ngoài ra. anh còn là bạn tôi nữa.”

Có lẽ đối với lời giải thích này tương đối hài lòng, sau khi Andrew nói Xong, diễn cảm đã khôi phục lại bình thường.

Không biết tại sao lời giải thích của Andrew không có làm cho tâm tình Lý Dật tốt lên, thậm chí, hắn còn lộ ra vẻ tươi cười tự giễu: “Vô luận nói như thế nào, tôi đều phải cảm ơn cô. Tính đến chuyện trước kia cũng vậy. hiện giờ cô đã giúp tôi, cho nên hai chúng ta huề nhau.”

Andrew Loufu lại có chút hối hận, theo bản năng liếc mắt nhìn Lý Dật một cái, phát hiện biểu tình của hắn thực bình thường, lúc này mới bình tâm.

Lý Dật cười cười lắc đầu: “Cô làm như vậy cũng không giống quan cách của thành viên trong gia tộc Gambino à!”

Lý Dật nói làm cho Andrew Loufu ngạc nhiên, đồng thời đôi mi thanh tú của nàng hơi nhăn lại.

“Tôi biết. cô giúp tôi. thành viên khác bên trong gia tộc khẳng định sẽ nhằm vào chuyện này gây phiền toái.” Lý Dật thở dài nói: “Bất quá. chuyện này không cần phải lo lắng, tôi sẽ giúp cô đổi lại công bằng.”

Dứt lời. Lý Dật chứng kiến Andrew Loufu như muốn nói cái gì đó. nhưng hắn không cấp cơ hội này cho nàng, mà cực nhanh nói tiếp: “Kì thực, tôi tìm Seaman thương lượng, chính là muốn làm một sự tình quan trọng, tiêu trừ lực ảnh hưởng đối với cô ở trong gia tộc Gambino. Cái này nhất định phải làm, hơn nữa đối với cô và tôi mới đều có lợi, cho nên, cô đừng cự tuyệt.”

Andrew mày ngài khê buông lời, bất quá đường như vẻ mặt của nàng không hề thoải mái giống lúc trước, mà thật ra đã khôi phục lại cái loại bộ dạng lạnh lùng. cơ trí nguyên bản.

“Được rồi, mau nói đi, anh cùng với gia tộc tôi giao dịch chuyện gì?” Andrew Loufu điều chỉnh tư thế ngồi một chút. nhếch chân lên bắt chéo, nhìn Lý Dật hỏi.

“Thứ nhất, một tháng sau. tôi sẽ lũng loạn sinh ý buôn lậu cả khu vực Los Angeles. tôi nghĩ đem ba thành lợi nhuận Cấp cho gia tộc Gambino.” Lý Dật bình thản nói ra khoản giao dịch thứ nhất.

“Lạp Đình bang còn đang làm sinh ý buôn lậu. chẳng lẽ anh muốn tiêu diệt cả Lạp Đình bang ư?” AndreW Loufu có Chút nghi hoặc.

Lý Dật tự tin nói: “Đương nhiên sẽ không, bất quá cô cũng không Cần phải lo lắng, nếu tôi dám quả đoán những lời này, tự nhiên là đã nắm chắc.”

“Hàng năm Sinh ý buôn lậu cả khu Los Angeles, mỗi tháng ước Chừng thu nhập khoảng hai triệu usd. nếu như ba thành gia tộc của tôi sẽ được sáu trăm ngàn. Con số này cũng không tính nhỏ, nói đi, anh muốn cái gì?” AndreW Loufu nhanh chóng quên đi ưu Sầu nói.

Lý Dật lắc đầu:” Cái này Xem như tôi hồi báo cho cô. ừm. hàng năm mỗi tháng thu không sáu trăm ngàn lợi nhuận, hắn là sẽ làm cho những kẻ phản đối cô trong gia tộc phải ngậm miệng ”

“Lý Dật. tội có biện pháp làm cho bọn họ ngậm miệng. anh không cần phải làm như vậy.” AndreW Loufu cúi đầu nói.

Lý Dật ngẩng cao đầu. nhắm mắt phun ra một ngụm trọc khí, theo sau đó diễn cảm đã hoàn toàn khôi phục bình thường: “Tâm ý của tôi, cô không nên cự tuyệt. bởi vì nó đối với tôi rất có hữu dụng. Tuy rằng nó đối với cô tác dụng không phải quá lớn, nhưng nó có thể làm cho tôi yên tâm, bởi vì tôi biết gia tộc Gambino của Cô, chỉ Coi trọng hai chữ lợi ích!”

“tôi!” AndreW Loufu tiếp nhận thành ý của Lý Dật, nhưng vẻ mặt của nàng có chút ảm đạm

Chúng kiến biểu tình Âm đạm kia của AndreW Loufu, bỗng nhiên trong lòng Lý Dật có chút dao động, nhưng nghĩ lời nàng nói ban đầu, hẳn cũng bình thường trở lại.

“Thứ hai. tôi biết gia tộc của cô đang làm sinh ý đạn dược. tôi muốn hợp tác cùng gia tộc” Lý Dật trầm giọng nói.

“Vũ khí đạn dược sinh ý?” Nghe được bốn Chữ này, trên mặt AndIeW Loufu lộ ra một tia biểu tình kinh ngạc, dường như ở nàng Xem, lấy năng lực hiện tại của Lý Dật, căn bản chưa đủ để kinh doanh phương diện này.

Bởi vì. những gia tộc làm phương diện này ở trong chính giới nước Mỹ đều có hậu trường cường đại. Chính Xác ra mà nói, chỉ có một vài gia tộc có thể an toàn kinh doanh vũ khí đạn dược, là bởi vì Sau lưng được quân đội Mỹ ủng hộ.

Còn Lý Dật mặc dù hiện giờ ở Los Angeles tiếng tăm lẫy lừng, nhưng dù sao Hoa Nhân bang cũng chỉ là bang hội bên ngoài nhập cư, tại nước Mỹ căn cơ không thấm vào đâu. Về hai giới quân đội cùng chính trị, mạng lưới quan hệ Càng không đáng để nhắc tới.

“Tôi biết Cô hoài nghi năng lực của tôi.” Lý Dật khẽ cười đến mức khổ não.

Andrew Loufu có chút Xấu hổ: “Lý Dật. cảm tính nói cho tôi biết, anh không bao giờ gạt tôi. nhưng lý trí lại nhắc nhở tôi. hiện tại quả thực anh không có tư cách kinh doanh phương diện vũ khí đạn dược.”

Nói Xong AndreW Loufu lại bổ sung thêm một câu: “Thật Xin lỗi. tuy rằng anh là bạn tôi. nhưng khi đề cập tới lợi ích gia tộc, tôi cần phải lưu tâm.”

“Tôi hiểu rồi.” Lý Dật cười cười không Sao cả, Sau đó đưa thân mình vươn tới phía trước, gần từng chữ: “Bất quá. AndreW Loufu. ở trong trí nhớ của cô, tôi đã từng lừa gạt cô baO giờ chưa?”

Nhìn biểu tình của Lý Dật hơi có chút âm trầm Andrew Loufu Sắc mặt hơi đổi. theo Sau khó khăn đáp: “Không có.”

Lý Dật đứng dậy, ngẩng đầu nhìn trần nhà, phun ra một ngụm phiền muộn, nói:“ AndreW Loufu, Cô yên tâm nếu tôi dám hợp tác cùng gia tộc Gambino. như vậy tự nhiên tôi phải có tiền vốn.”

“Điều kiện cùng kế hoạch hợp tác cụ thể, tôi sẽ phái người mang đến cho Cô.” Lý Dật nói Xong lời tới trước cửa thư phòng, mà ra. quay đầu nhìn lại nói: “Thoạt nhìn cô đã mệt nghỉ ngơi chút đi. tôi không quấy rầy thêm nữa.”

Dứt lời, Lý Dật ngay lập tức đi ra bên ngoài, đồng thời nhẹ nhàng đóng cửa phòng lại.

Trong thư phòng, AndreW Louu nhìn theo bóng lưng Lý Dật rời đi, Sắc mặt trong chớp mắt trở nên tái nhợt, nàng dùng Sức cắn môi, máu tươi nhuộm hồng đôi môi khiêu gợi kia.

Giờ khắc này, vẻ mặt của nàng mê man cùng bất lực, giống như một con Sơn dương đang bị thương. để cho người ta nhìn thấy mà đau lòng.

“Con gái của ta, Con phải nhớ kỹ, Con là một thành viên của gia tộc Gambino, từ khi con Sinh ra trên cõi đời này, liền phải gánh vác Sứ mệnh cho gia tộc, nhất định không tiếc hết thảy đại giới hoàn thành sứ mệnh.” Cùng lúc này. bên tai AndreW Loufu quanh quẩn giọng nói của tộc trưởng AdWark Gambino

.

Nước mắt không thể không Chế theo trong vành mắt nàng nhỏ ra, AndreW chỉ tận lực run rẩy, lẩm bẩm:“Lý Dật, đừng trách em”

Đôi hàng lệ châu theo khuôn mặt diễm lệ kia Chảy Xuống, trượt tới khóe miệng của nàng, AndreW Loufu một lần nữa mở to mắt, lúc này nàng phá lệ kiên định! Thế nhưng khóe miệng nàng lại lộ ra sự thống khổ. ưu thương

[

220. Chương 205 :là Người Bức Lão Tử!

Cho Xe ra khỏi trang viên Gambino gia tộc, Lý Dật mở nhạc, một thanh âm cực lớn với tiếng nhạc như kim loại nặng vang lên, cùng lúc đó Lý Dật bỗng nhiên đạp mạnh chân ga. Nương theo một tiếng nổ vang, chiếc Xe rèm che màu đen giống như viên đạn pháo trực tiếp Xông ra ngoài. Rất nhanh, Lý Dật cho xe chạy lên đường lớn cạnh biển.

Trên đường lớn, hàng hà những chiếc Xe hợp thành một con rồng Sắt thép nổi Thấy tất cả, Lý Dật cũng không hề giảm tốc độ xe. mà tiếp tục đạp mạnh chân ga, chiếc Xe phóng như bay phẳng phất giống như một luồng long quyển vong màu đen, không ngừng vượt qua những chiếc Xe phía trước.

“Chết tiệt. không ngờ hần dám ngay trên con đường lớn này chơi trò đua Xe, lẽ nào hần muốn tìm cả chết sao?”

“Thượng Đế. nghiêm phạt tên hỗn đản vô tri này đi.”

Trên đường, không biết có bao nhiêu tài Xế chửi ầm lên, mà Lý Dật cũng nghe không được. Vào lúc tài Xế phục hồi tinh thần lên tiếng mắng hần, hần đã phóng Xe đi mất từ lâu. ’

Trong Xe, biểu tình của Lý Dật lạnh đến dọa người. Thậm chí, cơ mặt hần cũng vặn vẹo lên, hai tay của hần nắm chặt vô lăng có chút run lên.

Trước mắt hần là một chiếc Xe đang chạy chậm, trong đầu hần lại đang hồi ức những lời vừa nói chuyện với Andrew Luofu.

Đã từng, ở trong khách Sạn nhỏ tại Thượng Hải, Lý Dật không tuyển chọn con đường tìm nơi nương tựa Andrew Luofu, chính là vì không thể tin được Andrew ở lợi Ích bày ra trước mặt, sẽ tuyển chọn giúp đỡ hần. Dù Sao, ngay lúc đó giữa Andrew Luofu đang có hợp tác cùng Tiêu Thanh Sơn.

Sau đó, khi đi tới LoS Angeles, Lý Dật cũng không chủ động đi tìm Andrew, thế nhưng làm cho hần thật không ngờ chính là Andrew lại chủ động giúp hần. Mặc dù những chuyện nàng giúp cũng không hề tạo thành ảnh hưởng gì đối với gia tộc Gambino.

Thế nhưng, Andrew Xác thực ủng hộ hần, hơn nữa không chỉ một lần!

Điều này không khỏi làm cho Lý Dật có chút hoảng hốt. cũng làm cho hần không cách nào hiểu được thực thành thực ý của AndreW. Bản năng của hần cho rằng Andrew giúp đỡ có một tầng ý tứ càng Sâu hơn. Thế nhưng hôm nay, khi hần nhìn thấy Andrew, nghe được lời giải thích của nàng, hần lại thất vọng rồi.

Loại cảm giác này, phẳng phất như một người đang tràn ngập ước mơ đối với một vật phạm, thế nhưng hiện thực cũng rất tàn khốc làm nát bấy niềm ước mơ đó. Nếu như đem ước mơ và lý tưởng tỉ dụ thành một kỹ nữ, thì hiện thực chính là khách làng chơi

Khách làng chơi chà đạp kỹ nữ. thiên kinh địa nghĩa!

Lúc này Lý Dật cảm thấy trong lòng phẳng phất giống như bị một tòa núi lớn đè nặng. thập phần khó chịu, hần cần phát tiết, cho nên tuyển chọn dùng phương thức đua Xe.

Trong trí nhớ, Andrew tựa hồ lúc tâm tình không tốt, cũng thích dùng cách đua Xe để phát tiết.

Chẳng qua bao lâu, một trận thanh âm chói tai qua đi, chiếc Xe ở trên đường cái lướt mạnh một khoảng cách, để lại một dấu vết bánh Xe thật rõ ràng.

Sau đó. Lý Dật lái xe quẹo vào một con đường nhỏ, phía trước con đường nhỏ là một rừng cây.

Vào lúc Lý Dật lái xe chạy vào đường nhỏ, phía sau hần khoảng chừng địa phương một trăm thước. một chiếc Xe thể thao màu đen bỗng gia tốc. lập tức siêu việt những chiếc Xe phía trước.

Chủ nhân chiếc Xe là một nữ nhân.

Mái tóc đen tùy ý Xoa trên vai nữ nhân, che nửa bên mặt của nàng. Mặt nàng đeo một chiếc kính râm, kính râm che đi cặp mắt xéch. Toàn bộ khuôn mặt nàng lộ ra chỉ một phần ba. Môi của nàng không hề tô

Son, thuộc loại môi anh đào nhỏ nhắn, mỹ lệ mà không thiếu gợi cảm Màu đỏ, đây là một màu Sắc rất đặc thù.

CÓ nữ nhân khi mặc quần áo màu đỏ sẽ có vẻ phi thường cao quý, ngược lại, có nữ nhân mặc quần áo màu đỏ sẽ có vẻ tục khí khó đỡ nổi.

Nữ nhân trong Xe thuộc về người trước.

Nàng mặc một chiếc áo gió màu đỏ, bên trong áo là một chiếc áo bó sát người màu trắng, gò ngực như Sóng ba đào cuộn trào mãnh liệt đội lên làm chiếc áo bó Sát màu trắng độn phồng lên căng cứng, nhìn qua phẳng phất như có Xu thể muốn Xé rách. là một nữ nhân da vàng, gò ngực của nàng thực sự là hơi quá lớn.

So Sánh với gò ngực như ba đào cuộn trào mãnh liệt của nàng mà nói, thắt lưng của nàng rất nhỏ. hơn nữa bởi chiếc áo bó trắng, lại quá mức ngắn. vì thế vùng bụng của nàng lộ hẳn ra. Ngay vùng rốn có một hình Xăm hoa anh đào, hình Xăm vô cùng Sóng động, hoa anh đào dán chặt trên làn da trắng nõn, làm cho người ta có một loại cảm giác rất chân thực.

Khả năng lái Xe của nữ nhân phi thường không tệ, nàng dùng tay trái khống chế tay lái, tay phải thành thạo lắp ráp một cây Súng.

Khi XE đi tới con đường nhỏ Lý Dật vừa quẹo vào khi nãy, nữ nhân thoáng giảm bớt tốc độ Xe, lái Xe quẹo đi vào. Cùng lúc đó. nữ nhân đã lắp ráp Xong cây súng hoàn tất. Nữ nhân nắm cây Súng lục trong tay, cảm thụ được cảm giác thân thiết do cây Súng mang đến, ánh mắt cũng gắt gao nhìn chăm chăm rừng cây phía trước, chính Xác là chiếc Xe đỗ bên cạnh rừng cây.

Chiếc xe đỗ trên đường nhỏ, rất Sát với rừng cây trước mặt. Nhìn chiếc Xe có rèm che, vùng lông mày nữ nhân hơi nhú một chút, bởi vì nàng không cách Xác định mục tiêu có trong xe hay không.

Nữ nhân suy nghĩ một chút, chậm lại tốc độ Xe, sau đó đặt cây súng bên hông. Rất nhanh, chiếc Xe đi tới bên cạnh chiếc Xe có rèm che kia. Bởi con đường nhỏ này rất chật hẹp, chiếc xe màu đen đỏ ngay chỗ này, chiếc Xe của nữ nhân vốn không thể nào đi qua.

Nữ nhân cho Xe dừng lại cách chiếc Xe màu đen chỉ khoảng ba thước, bấm kèn Xe. Tiếng kèn chói tai đánh vỡ sự an tĩnh của khu rừng. Một ít những con chim nhỏ đang nghỉ ngơi trên những ngọn cây bị cả kinh tung bay lên.

Lúc này, tiếng chim kêu vang không ngừng.

Liên tục bấm kèn vài lần. nữ nhân nheo mắt lại, mà cửa Xe đi Xuống phía dưới. Dưới thân nữ nhân mặc một chiếc quần da màu đen, chiếc quần bó Sát người đem đôi đùi đẹp lại cân Xứng của nàng hoàn toàn bộc lộ ra ngoài. Cặp chân của nữ nhân tuy rằng không dài lắm, thể nhưng tỉ lệ phối hợp phi thường hoàn mỹ.

Dưới chân nàng mang một đôi giày màu đen, đôi giày giẫm trên con đường nhỏ phát Sinh thanh âm chói tai.

Gió thổi Cạnh biển có chút khá lớn. thổi bay mái tóc dài của nữ nhân, cũng thổi bay chiếc áo gió của nàng, áo gió theo gió phiêu lãng, đem bờ hông đang che phủ hoàn toàn bại lộ ra.

Khác với nữ nhân Âu Mỹ, hông của nữ nhân này cũng không phải rất đầy ắp, thể nhưng rất tròn trịa, thập phần phù hợp với ánh mắt thẩm mỹ phương đông. Nàng cao chừng một thước bảy, đường cong thân thể có thể nói là hoàn mỹ.

Sau khi nàng Xuống XE, bước những bước mạnh mẽ hướng chiếc Xe màu đen đi đến. đồng thời tay phải của nàng thoáng giơ lên, tựa hồ tùy thời chuẩn bị rút Súng.

Trong chiếc Xe màu đen. Lý Dật hí mắt Xuyên thấu qua kính chiếu hậu nhìn nữ nhân đang từng bước một tới gần. biểu tình thập phần lạnh lùng.

Trước đó hẳn lao XE trên đường lớn, tuy rằng là đang phát tiết, thể nhưng hẳn vẫn phát hiện có XE đang theo dõi hẳn. Vì thế hẳn tuyển chọn đưa Xe chạy đến đây, là bởi vì nơi này thập phần hẻo lánh. rất thích hợp đối phó với người theo dõi.

Chỉ là làm Lý Dật không ngờ chính là theo dõi hẳn lại là một nữ nhân.

Đối với địch nhân, thế giới quan của Lý Dật không có phân biệt nam nữ, đi qua kính chiếu hậu, hấn ngoại trừ không nhìn thấy rõ tướng mạo của nữ nhân ra, những thứ khác đều có thể thấy rõ.

Sát thủ.

Đây là định vị trong lòng Lý Dật đối với nữ nhân, Khi nữ nhân còn cách Xe chừng một thước, Lý Dật bỗng nhiên đẩy ra cửa xe, đồng thời đem tây trang của mình ném ra ngoài.

“Sưu”

Viên đạn hăm thanh trong nháy mắt Xuyên qua bộ tây trang. Cùng lúc đó, Lý Dật lắc mình đi ra Xe, đồng thời khi nhảy ra, tay phải hấn run lên, bật lửa hóa thành một đạo bạch quang hướng nữ nhân vọt tới.

“Điện”

Viên đạn Xuyên qua đầu Lý Dật bay ra ngoài, trên đỉnh đầu truyền đến một trận cảm giác nóng bỏng.

“Duy!”

Âm thanh giòn vang qua đi, bàn tay nhỏ bé trắng nõn của nữ nhân không chịu được chế buông ra, cây súng lục màu đỏ nhất thời rơi Xuống. Nữ nhân vô ý thức định rút cây súng khác, là một sát thủ Xuất sắc, hai tay của nàng đều có thể dùng súng, hơn nữa thuật bắn súng rất chuẩn.

Nhưng Lý Dật tựa hồ cũng không dự định cấp cho nàng cơ hội này, vào lúc vừa ném bật lửa, Lý Dật đã cấp tốc hướng nữ nhân đánh tới!

Bởi vì ngày hôm nay hấn ra cửa cũng không mang theo vũ khí, bật lửa là thứ vũ khí duy nhất hấn có thể dùng công kích trong cự ly Xa.

Nữ nhân bị bật lửa đánh trúng. bị thương không nhẹ. lúc này căn bản không cách nào giơ tay lên, nàng vốn định dùng tay trái rút súng, thế nhưng khéo mắt lại thấy một bóng người như quỷ mị hướng nàng đánh tới!

Vi thế, nữ nhân buông tha ý nghĩ rút súng. mà lui về phía sau một bước, chân phải bỗng nhiên hất lên.

“Phanh!”

Chân phải nữ nhân hung hăng đá vào cây súng lục màu đỏ, súng lục bỗng hướng Lý Dật bắn tới! Biến hóa lần này của nữ nhân có thể vừa kỳ lạ lại nhanh. Hơn nữa cự ly rất gần, Lý Dật căn bản không có cơ hội né tránh!

Một cước đá cây súng ra. nữ nhân ngay tại chỗ phát lực, đang muốn thừa thắng truy kích, nhưng thấy thân ảnh của Lý Dật đang lao tới bỗng nhiên ổn định, tay phải nhanh như thiểm điện chém ra, chụp lấy cây súng của nàng.

“Người hay nhất không nên cử động.” Lý Dật cầm cây súng lục màu đỏ của nữ nhân, hòng súng nhắm thẳng, biểu tình lãnh tĩnh đến dọa người.

Nhìn tất cả Xảy ra trước mắt. nữ nhân sững sờ tại chỗ. Nàng thế nào cũng không có nghĩ đến Lý Dật đang trong hành động tốc độ cao lại có thể trực tiếp dừng thân hình, lại còn có thể tay không tiếp được súng lục. Dù sao lực lượng một cước của nàng rất lớn!

Tất cả tuy rằng phức tạp, thế nhưng chỉ phát sinh trong nháy mắt.

Nữ nhân trước khi hành động từng điều tra qua tư Liệu của Lý Dật, thế nhưng nàng lại có đủ lòng tin với thuật bắn súng và tư liệu của chính mình. chỉ là thật không ngờ Lý Dật lại cường hấn tới nông nổi này. Nhìn biểu tình không mang theo chút phản ứng nào của Lý Dật, cảm thụ được khí tức băng lãnh trên người hấn. nữ nhân không dám coi thường vọng động, nàng tin tưởng. nam nhân trước mặt nếu như muốn giết nàng, tuyệt đối sẽ không nhú mày một chút.

Ngay khi nữ nhân không biết nên làm thế nào. Lý Dật bỗng nhiên ném cây súng lục trên tay Xuống, cười lạnh nói: “ Ta có thể cho ngươi thêm một lần cơ hội.”

Nói xong, Lý Dật lắc lắc cổ, nhất thời phát sinh một trận tiếng vang rầm rầm. Lúc này hắn chỉ mặc một bộ quần áo màu trắng mỏng. Hắn vừa hoạt động, nút áo liền bật tung bung ra, quần áo bị gió thổi tung, thân thể tràn ngập lực lượng như muốn nổ bạo của hắn hoàn toàn lộ ra trước mắt nữ nhân.

Tựa hồ thật không ngờ Lý Dật lại làm như vậy, thấy Lý Dật ném súng lục Xuống, nghe lời nói cuồng vọng của Lý Dật, nữ nhân không khỏi ngẩn ra!

Bất quá rất nhanh, nàng nhìn thấy trong con ngươi của Lý Dật lộ ra ánh mắt trào phúng, loại ánh mắt này phẳng phất giống như một con cọp thấy một con khỉ thì lộ ra ánh mắt như thế.

Từ ngày xuất đạo tới nay, nữ nhân chưa từng bị người coi rẻ qua như vậy. Nàng tuy rằng là một người đàn bà, thế nhưng bằng vào thuật bắn súng và thân thủ Xuất Sắc, trong thời gian rất ngắn đã trở thành một đóa kỳ hoa XUất sắc trong giới Sát thủ Nhật Bản.

Dưới ánh mặt trời, gió biển thổi tung mái tóc dài của nàng. làm khuôn mặt nàng bại lộ ngay trước mắt Lý Dật. Nữ nhân có khuôn mặt trái Xoan tiêu chuẩn, làn da trắng nõn trơn tuột, mặc dù mắt nàng đeo kính râm, thế nhưng chỉ bằng nửa khuôn mặt cùng vóc người ma quỷ. Nàng đủ sức câu dẫn dục vọng của bất luận nam nhân nào.

Lúc này trong con ngươi của nàng lộ ra ánh mắt cực kỳ lạnh lùng, thế nhưng điều này cũng không làm giảm bớt mỹ lực của nàng. ngược lại càng làm cho nàng thêm mê người.

Khác với vẻ lạnh lùng của Andrew Luofu, Andrew bởi vì Xuất thân cao quý, tự thân lại cực kỳ thông minh, đôi mắt người khác tự nhiên lộ ra biểu tình như chẳng đáng, quanh năm như thế làm cho nàng dường thành khí chất lạnh lùng cao quý, loại lạnh lùng này thuộc về loại lạnh lùng cự người ngoài ngàn dặm

Mà vẻ lạnh lùng do nữ nhân này phát ra, lại tràn ngập tính nguy hiểm! Nàng phẳng phất giống như một đóa hoa hồng, cùng lúc hấp dẫn người, lại cảnh cáo người không nên có ý tưởng gì với nàng.

Đóa hoa hồng tuy rằng mỹ lệ, thế nhưng trí mạng!

Nguyên bản. với tướng mạo nữ nhân. bất luận nam nhân nào nhìn thấy cũng động tâm thế nhưng thất vọng chính là, mặc dù nàng đã bỏ kính râm, biểu tình Lý Dật vẫn như thế không phát sinh chút biến hóa.

Nữ nhân không biết chính là, lúc này nàng ở trong cảm nhận của Lý Dật đã là địch nhân, đối với Lý Dật mà nói, địch nhân không phân biệt Xấu đẹp. địch nhân chỉ là địch nhân, không hơn.

“Thế nào. không dám động thủ Sao? Hay dự định chịu thua?” Lý Dật vẻ mặt trào phúng nhìn nữ nhân, không hề che giấu vẻ cười cợt trong mắt.

Con mắt nữ nhân lại thành một cái khe, chăm chú quan sát Lý Dật. Làm đóa kỳ hoa mới quật khởi của giới Sát thủ Nhật Bản, nữ nhân cũng có được sự lãnh tĩnh của một Sát thủ.

Vài giây qua đi. nữ nhân động. nàng phát lực, cả người giống như một mỹ nữ Xà hương Lý Dật triển khai công kích. Trong nháy mắt nàng động lên, gò ngực phía trước kịch liệt dẩu động một chút. chiếc áo gió màu đỏ theo gió phiêu lãng.

Lý Dật chỉ cảm thấy một đạo bóng đỏ hướng chính mình phóng tới, trong không khí hỗn loạn tiếng gió rít cương liệt. đồng thời còn mang theo một mùi thơm Cơ thể đặc biệt của nữ nhân.

Liều Âm Thối!

Nữ nhân công kích cấp tốc mà hung ác, vừa lên liền công kích cây thương vận mệnh của Lý Dật. Nhưng tốc độ của nữ nhân mặc dù nhanh, thế nhưng đó chỉ là với người thường. Hôm nay Lý Dật đã khôi phục bảy thành thực lực của kiếp trước, nữ nhân vốn không thể Sánh bằng. Đồng thời khi nữ nhân ra chân, thân thể Lý Dật thoáng thối lui ra Sau, một bên chân đá ra!

“Phanh”

Một tiếng trầm muộn qua đi. nữ nhân không giữ được thăng bằng, trực tiếp rơi Xuống mặt đất.

“Trở lại.” Nhìn nữ nhân ngã Xuống đất, Lý Dật cũng không thừa thắng truy kích, mà chậm chọc quỳ đi nhìn nữ nhân.

Hai tay nữ nhân chống mặt đất không để thân thể chạm đất, nghe được Lý Dật nói, nàng làm một chiêu như cá chép búng người, một lần nữa đứng lên.

Tuy rằng bị Lý Dật nhục nhã, thế nhưng nữ nhân vẫn bảo trì sự lãnh tĩnh như cũ. nàng cũng không điên rồ triển khai phản kích, mà lại bước từng bước nhỏ, không ngừng Xoay vòng quanh Lý Dật.

Lý Dật lẳng lẳng đứng tại chỗ không hề động, chỉ thẳng ngoắc ngoắc nhìn nữ nhân.

Nữ nhân lại động một lần nữa!

Bước chân của nàng mạnh mẽ tiến lên trước, làm ra động tác như muốn công kích, Sau đó mạnh mẽ đứng lại, Sau thoáng dừng lại, lần thứ hai tiến lên, tốc độ So với trước nhanh rất nhiều!

Thay đổi tần suất!

Đây là chiêu số của cao thủ cách đấu quen dùng, đi qua biểu hiện giả dối mê hoặc đối thủ. sau trong nháy mắt đối thủ phân thần sẽ phát động thế tiến công Sấm sét. Chiêu này của nữ nhân dùng thật thành thực, nên đối mặt những cao thủ cách đấu bình thường có thể tạo được tác dụng, thế nhưng đối mặt Lý Dật, một chiêu này vốn không hề có tác dụng.

Cũng giống như trước, nữ nhân không ra tay thì thôi, ra tay liền là sát chiêu! Tay phải của nàng làm ra thủ thế như chộp tới, thẳng ngay cổ họng Lý Dật! Lý Dật cười chẳng đáng, tay phải cấp tốc chém ra, chụp lấy cổ tay nữ nhân. Cổ tay nữ nhân bị Lý Dật nắm, giống như bị một gọng kìm Sắt kẹp lấy, căn bản không thể động đậy. Cổ tay bị bóp chặt, nữ nhân không bó tay chịu trói, mà mạnh dùng gót chân đá Lý Dật.

Tay phải của Lý Dật bỗng phát lực. một tay kéo mạnh nữ nhân về phía mình. Sau một khắc, Lý Dật buông lỏng tay nữ nhân ra, tay phải giống như gọng kìm kẹp ngay cổ họng nàng.

Toàn bộ thân thể nữ nhân dán chặt lên người Lý Dật. Làm hẳn rõ ràng cảm thụ được thân thể mềm mại và hương vị trên người nàng.

“Sát thủ chú ý một kích trí mạng, không nắm chắc đã dám tùy tiện Xuất thủ. đây là hành vi ngu Xấu.” Lý Dật cười lạnh nói: “Mặt khác, trên người một sát thủ không thể có hương vị, tuy rằng người không dùng nước hoa, thế nhưng người phải dùng một ít vật phẩm đặc thù để che giấu mùi thơm trên cơ thể người!”

Nữ nhân vốn đang muốn giãy dụa, ngạc nhiên nghe được Lý Dật nói, thân thể không khỏi chấn động!

Mà Lý Dật cũng không để ý đến sự kinh ngạc của nữ nhân, lại đưa tay bóp lấy cổ họng nàng, một tay ôm ngang vòng eo nàng, đồng thời cảnh cáo: “Nếu như ngươi còn muốn Sống, hay nhất không nên lộn xộn.”

Giờ khắc này, trong lòng nữ nhân tràn ngập cảm giác vô lực, mục tiêu thật sự cường đại hơn trong sự tưởng tượng của nàng nhiều lắm, Nàng cảm giác, ở trước mặt Lý Dật, nàng chỉ giống như một con khỉ. không cách nào hình thành được một chút uy hiếp đối với Lý Dật.

Lý Dật ôm nữ nhân đi tới bên cạnh Xe. Sau đó đặt thân thể của nàng lên Xe, gi Sắt gương mặt vào mặt nàng, mỗi chữ mỗi câu hỏi: “Nói cho ta biết. Là ai cho người tới giết ta”

Nhìn gương mặt gần kề trong gang tấc của Lý Dật, nữ nhân hừ lạnh một tiếng, Sau đó nhắm hai mắt lại. cũng không hề có ý tứ muốn nói.

“Vùng bụng của người Xăm một đóa anh đào. Người là người Nhật Bản. Như vậy, người hẳn là người của Sơn Khẩu Tổ đúng không?” Lý Dật nhìn vết Xăm hoa anh đào nơi bụng nữ nhân cười lạnh nói

Nữ nhân Vẫn như cũ không mở miệng, bất quá cũng mở mắt, trong con ngươi lộ ra ánh mắt trào phúng, tựa hồ đang trào phúng những hành động của Lý Dật. Nhìn ánh mắt trào phúng của nữ nhân, Lý Dật cũng không tiếp tục dùng tay phải bóp Cổ họng của nàng, mà dùng ngón tay nhẹ nhàng xẹt qua trên khuôn mặt nàng, chậm rãi nói: “Không nên khiêu chiến điểm máu chốt của ta. Bằng không. người sẽ hối hận”

Nguyên bản Sau khi từ Gambino gia tộc đi ra, tâm tình của Lý Dật cũng rất không xong. cử động phản kháng của nữ nhân không thể nghi ngờ đã làm hẳn tức giận.

Nữ nhân tựa hồ hiểu ra Lý Dật muốn làm gì, trong con ngươi hiện lên một ánh mắt phẫn nộ, khóe mắt cũng dần dần run rẩy lên.

“Hiện tại tâm tình của ta thật không tốt, cho nên hay nhất người nên nói ra là ai phải người tới.” Lý Dật lạnh lùng nói: “Bằng không, ta không ngại hưởng thụ thân thể của người”

“Phì”

Tuy rằng trong lòng đoán được Lý Dật đã động tà niệm, thế nhưng khi thật sự nghe được Lý Dật nói. Thân thể nữ nhân hung hăng chấn động. sau đó hướng Lý Dật phun ngụm nước bọt.

“Mẹ nó. là người bức lão tử!”

Lý Dật lau nước bọt trên mặt, San đỐ một tay nắm nữ nhân lên, mở cửa Sau Xe, trực tiếp ném nữ nhân vào trong XE. Nữ nhân bị ném vào trong Xe, nỗ lực giãy dụa. Kết quả Lý Dật giống như một tòa núi lớn đè lên thân thể của nàng, giữ chặt hai tay nàng, làm nàng không thể động đậy.

“Ta sẽ giết người.” Mắt thấy không thể động đậy, nữ nhân lạnh lùng nhìn chăm chăm Lý Dật, thanh âm khàn khàn dùng tiếng Nhật nói.

Lý Dật cũng không quan tâm sự uy hiếp của nữ nhân, mà trực tiếp trói chặt tay chân nàng. cho nàng bị giữ cố định ở băng sau xe.

” Ta cho người cơ hội, thế nhưng chính người không chịu quý trọng.” Lý Dật cười lạnh cầm lấy gò ngực cuộn cuộn như ba đào của nữ nhân. lòng bàn tay lập tức truyền đến cảm giác mềm mại: “Hiện tại dù người muốn nói, cũng đã muộn.”

221. Chương 206 :trong Xe Diên Cuồng

Khi một nữ nhân Sắp bị nam nhân mạnh mẽ làm ra loại chuyện này, gần như một trăm phần trăm nữ nhân đều sẽ SỢ hãi, phản kháng. Thế nhưng, nữ nhân trước mắt Lý Dật lại không hề sợ hãi, Sau cơn phản nộ lúc đầu, biểu tình của nàng dần dần lãnh tĩnh Xuống tới, ánh mắt của nàng rất âm trầm, giống như ánh mắt của rắn độc, làm cho người ta cực Sợ. Biểu tình của nàng rất lạnh. lạnh như núi băng trên Himalaya.

“Không cần nhìn ta như vậy, người nỗ lực ám Sát ta, mà hiện tại ta chỉ dùng thân thể của người để phát tiết lửa giận mà thôi. điều này rất công bình đối với người.” Đối mặt đáng vẻ lạnh như băng của đối phương, tâm tình phiền não bất an trong lòng Lý Dật càng ngày càng mạnh, trong ngực có loại trực giác nói cho hắn, cần lập tức phát tiết, mà nữ nhân trước mắt là đối tượng phát tiết tốt nhất.

Không gian bên trong Xe rất lớn. Lý Dật buông lưng ghé Sau Xuống, cơ bản nhìn qua giống như chiếc giường nhỏ.

Lúc này, nữ nhân bị Lý Dật trói lại tay chân. nằm như hình chữ “nhân” trên ghế, áo gió màu ĐỎ trên người nàng đã bị Lý Dật cởi ra. Trên thân nàng chỉ còn mặc chiếc áo trắng bó Sát người.

Giày của nữ nhân được đặc chế. đầu giày có tấm thép, phía trong cắm một con dao nhọn. Những thứ này đều là vũ khí cận chiến của nữ nhân chính là, khi này giao phong cùng Lý Dật, mấy thứ này cũng không phát ra công dụng.

“Không nên cho ta cơ hội. bằng không ta sẽ gết người.” Nữ nhân dùng tiếng Nhật chính tông khàn khàn nói.

Lý Dật không để ý tới uy hiếp của nữ nhân, mà cười lạnh rút con dao giấu trong giày của nàng ra, Sau đó trong biểu tình lạnh lùng của nàng, dùng tay trái Xoa lên gò núi.

So Sánh với những cô gái phương đông khác, gò núi của nữ nhân thực sự đồ sộ hơn một chút, đặt được tỷ lệ kinh khủng.

Khi bàn tay Lý Dật Xoa lên khe núi thì mặc dù còn cách một lớp nội y. Lý Dật vẫn như cũ có thể rõ ràng cảm giác được sự co giãn kinh người của gò núi, Xúc cảm tuyệt vời làm lửa dục trong cơ thể Lý Dật bắt đầu lan tràn khắp thân thể bốn phía. Khi bàn tay Lý Dật Xoa lên gò núi của nữ nhân thì thân thể nàng nhất thời cứng ngắc.

Từ nhỏ đến lớn, nàng chưa từng cho bất luận nam nhân nào chạm qua, Lý Dật là người đầu tiên. Lúc này ngoại trừ phần nộ, trong lòng nàng không ngờ nhận nhận nổi lên một tia cảm giác quý dị, loại cảm giác này từ trước tới nay nàng chưa từng thể hội qua.

Ngay khi sự phần nộ và tình tự dị thường đầy rẫy trong nội tâm của nàng, Lý Dật bỗng nhiên ngắt gò núi một chút.

“Àn ...”

Cử động thành linh của Lý Dật làm thân thể nữ nhân không khỏi hung hăng chấn động. đồng thời vô ý thức há miệng, phát ra tiếng rên rỉ bản năng. San đó nữ nhân vô ý thức ngậm cứng miệng lại, vẻ mặt biểu tình phần nộ.

“Đây mới là phản ứng người nên có.”

Lý Dật mỉm cười buông gò núi của nàng ra, Sau đó đưa tay cầm lấy cổ áo của nàng, đặt con dao lên ngay cổ, thò vào trong áo, nhẹ nhàng rọc Xuống.

Con dao của nữ nhân dị thường Sắc bén, chỉ nhẹ nhàng rọc Xuống, liền cắt đôi chiếc áo bó Sát màu trắng của nàng.

Không có chiếc áo bó chặt, nửa thân trên trắng nõn của nàng lập tức bại lộ ngay trước mặt Lý Dật. Làn da của nàng trơn tuột như ngọc. hai gò núi còn mặc một chiếc nịt ngực bằng ren hoa màu trắng. chiếc nịt ngực tinh tế cùng lớp vải lưới trong suốt có thể nhìn Xuyên qua.

Lý Dật hiển nhiên thật không ngờ nữ nhân này lại mặc loại nội y kiểu như vậy. loại nội y này đối với đàn ông tràn ngập lực trùng kích thị giác. Càng muốn chết là vì bộ ngực của cô gái rất lớn. Khe ngực thâm thúy làm cho người ta có một loại cảm giác mê muội. Vùng bụng nữ nhân bằng phẳng như trơn tuột, không hề có một vết sẹo nào, đóa anh đào chung quanh vùng rốn nhìn thật sinh động.

“Ta là XU nữ.” Mắt thấy nửa người của mình hoàn toàn bại lộ trước mặt Lý Dật, nữ nhân thành linh nhìn thấy biểu tình của Lý Dật thoáng có chút thay đổi. Thậm chí hô hấp cũng trở nên dị thường, nàng biết Lý Dật rất nhanh sẽ làm chuyện này với nàng. hơn nữa nàng không có cách nào cự tuyệt.

Lý Dật hiển nhiên thật không ngờ nữ nhân ở loại thời gian hiện tại lại nói ra một câu như thế, mặc dù hẳn hiểu kỳ, thế nhưng cũng chỉ nhìn nữ nhân. nói: “Vậy thì thế nào?”

“Ta đã từng luyện công phu trên giường. Biết tất cả biện pháp làm cho nam nhân thoải mái, Nguyên bản. sự phụ của ta dạy ta những thứ này là muốn ta ở trên giường với nam nhân đang lúc cao trào thì giết chết mục tiêu, thế nhưng ta chưa từng dùng qua lần nào, bởi vì SO Sánh mà nói, ta càng thích giết người bằng thân thủ của chính mình hơn.” Nữ nhân cau mày. nhìn chằm chằm con mắt của Lý Dật, gần từng chữ.

Lý Dật cũng không sót ruột chạm vào thân thể nữ nhân, mà đùa giỡn cây dao trong tay, cười lạnh nói: “Vì sao lại nói cho ta chuyện này? Ta nghĩ, lúc ta hưởng thụ thân thể người. người dùng phương pháp sự phụ người dạy cho giết ta mới là sự tuyển chọn thông minh.”

“Ta không giết nổi người.” Biểu tình nữ nhân có chút bất đắc dĩ. nhưng càng nhiều lại là phần nộ: “Như vậy sẽ chỉ làm ta mất tính mạng.”

“Ha ha...” Lý Dật nhàn nhạt cười, nói: “Vậy người nói những lời này là có ý tứ gì?”

“Ta có thể dùng hết tất cả phương pháp phối hợp người, thế nhưng sau đó người phải thả ta.” Nữ nhân cắn răng nói: “Người nói rồi, muốn ta dùng thân thể bồi thường người. như vậy sau khi ta bồi thường cho người, chúng ta sẽ hòa nhau!”

“Hắc!” Lý Dật bị ý nghĩ kỳ lạ của nữ nhân chọc cười: “Người sẽ không cho rằng ta là chính nhân quân tử đi?”

“Đương nhiên đều không phải!” Nữ nhân khinh bỉ nhìn Lý Dật: “Người không phải rất cao ngạo sao? Dù sao người cũng không sợ ta ám sát, không phải sao?”

“Vấn đề này. chúng ta có thể bàn lại sau. hiện tại, ta chỉ nghĩ đến thân thể người!” Lý Dật đang lúc nói chuyện, dùng con dao cắt đứt sợi dây trên tay chân của nữ nhân, đồng thời cười nói: “Ta mong muốn người

có khả năng trong lúc ta hưởng thụ thân thể người. hạ thủ đối với ta, ta có thể thử xem một chút năng lực phản ứng của chính mình”

Dứt lời, Lý Dật ném con dao vào chỗ lái XE, sau đó vỗ lên mông nữ nhân một cái.

” Ba”

So Sánh với gò núi của nữ nhân mà nói. mông của nữ nhân thật đầy đặn vô cùng, nữ nhân vốn đang định đứng dậy. bỗng nhiên bị Lý Dật vỗ lên mông một cái. thân thể nhất thời run lên, thậm chí trên mặt hiện ra một tia đỏ ửng, tia đỏ ửng làm cho gương mặt vốn lạnh lùng của nàng lại hiện lên một tia mị ý.

Lẽ nào vị trí mẫn cảm nhất của nữ nhân này chính là vùng mông?

Thấy phản ứng của nữ nhân, Lý Dật thầm nghĩ trong lòng, hẳn thế nhưng rõ ràng, mỗi nữ nhân đều có những giải đất mẫn cảm khác nhau, có nữ nhân là vành tai, có người là cổ. còn có người là bộ ngực, đương nhiên. rừng rậm màu đen đều là giải đất mẫn cảm của các nữ nhân.

Thấy biểu tình dâm chiêu của Lý Dật. Vẻ đỏ ửng trên một nữ nhân càng nhiều. hiển nhiên, đối với một nữ nhân mà nói, tư ẩn của mình bị một nam nhân biết rõ là một chuyện vô cùng Xấu hổ, nhất là nam nhân kia lại là một người Xa lạ.

Cùng lúc với sự xấu hổ. nữ nhân hận không thể đem Lý Dật bầm thây vạn đoạn, thế nhưng sau khi ném thử qua thân thủ của Lý Dật thì nàng hiểu được, nếu nàng nhân cơ hội này động thủ với hắn, hẳn là phải chết không thể nghi ngờ.

Khi nữ nhân đang xấu hổ, Lý Dật vẽ mặt thoải mái nằm trên ghế. mở rộng hai chân, đợi nàng tới hầu hạ hắn. Từ biểu tình thích ý trên mặt hắn mà Xem, hẳn tựa hồ không hề lo lắng nàng sẽ hạ sát thủ.

Bởi vì hắn đối với thân thủ của nàng có sự hiểu rõ vô cùng.

Nữ nhân đứng dậy, nửa quỳ nửa ngồi trên ghế, đưa tay thò ra sau lưng, nhẹ nhàng mở nút nịt ngực.

“Ca sát!”

Âm thanh giòn nhỏ vang lên. Nịt ngực lập tức rớt Xuống tới. Mất đi nịt ngực ràng buộc, hai ngọn núi trước ngực nữ nhân hoàn toàn bại lộ ra trước mặt Lý Dật. Bộ ngực của nàng không chỉ lớn, còn dị thường kiên quyết, dù đang nửa quỳ, cũng không có chút dấu hiệu rũ Xuống, hai nụ hoa đỏ hồng trên gò núi giống như bị kích thích. hoàn toàn căng cứng.

Sau khi cởi nịt ngực, nữ nhân không lập tức cởi bỏ chiếc quần da bên dưới, mà trực tiếp ngồi giữa hai chân Lý Dật, cúi thân thể Xuống, dùng chiếc miệng anh đào dán lên ngực Lý Dật nhẹ nhàng liếm láp.

Từ sau khi Mộ Dung Tuyết rời đi, Lý Dật cũng không làm tình với ai, mà nay sau khi rời khỏi trang viên của gia tộc Gambino, tâm tình vẫn không tốt, lúc này bị nữ nhân liếm láp như thế. cây thương dưới thân lập tức dựng đứng lên. đâm ngay giữa hai chân nữ nhân.

Nữ nhân vừa liếm lên ngực Lý Dật. vừa uốn éo mông, khoái cảm cường liệt làm hô hấp của Lý Dật trở nên gấp gáp, hai mắt cũng có chút đỏ lên.

Có thể đã nhận ra sự dị thường của Lý Dật, nữ nhân cố ý nghiêng thân thể tới trước, đưa hai tòa núi lớn bại lộ ra ngay miệng Lý Dật.

Hai tay Lý Dật nâng lên bờ mông của nữ nhân, dùng lực vuốt ve đồng thời dùng miệng ngậm lấy nụ hoa trên gò núi.

“A ần ...”

Cảm thụ được vùng mông và bộ ngực truyền đến khoái cảm ngứa ngáy, nữ nhân ngẩng đầu lên. không tự chủ được phát ra một tiếng rên rỉ, đồng thời càng nhanh thêm tần suất uốn éo.

Bỗng nhiên, nữ nhân cảm thấy ở dưới thân truyền đến lực lượng thật lớn, cỡ lực lượng này trực tiếp đặt nàng lên ghế. sau đó Lý Dật phăng phất như một con dã thú phát cuồng, trực tiếp chồm lên người nàng

Lý Dật giữ Chặt hai tay nàng, đồng thời vùi đầu lên gò núi của nàng, thỏa thích gặm nhấm hưởng thụ.

Nữ nhân thân là Xử nữ, từ nhỏ đến lớn vốn Chưa từng tiếp Xúc thân thể với nam nhân, lúc này cảm thụ được thân thể nóng hổi của Lý Dật, cùng khí tức nam nhân cương liệt. nữ nhân không khỏi nhắm mắt vừa rên rỉ đồng thời vòng hai chân kẹp lại thân thể Lý Dật chặt chẽ.

Tuy rằng trong lòng nàng thật hận không thể đem Lý Dật bầm thây vạn đoạn, thế nhưng nàng vẫn rõ ràng, chỉ có phối hợp với Lý Dật mới có cơ hội giữ lại mạng Sống, hơn nữa nàng cũng lần đầu tiên hành giao hoan nam nữ, bị tình dục tập kích, đã dần dần mê thất trong biển dục vọng.

Bị Lý Dật không ngừng gặm nhấm bộ ngực. tiếng rên rỉ của nàng càng lúc càng lớn. hai chân cũng không thể khống chế ma Sát lên, mà Lý Dật lại đang thở hỗn hển, hắn Chỉ cảm thấy toàn thân trên dưới khổ nóng không gì Sánh được, cây thương dưới thân đã cực kỳ cần một địa phương mềm mại ôm ấp!

Lý Dật hầu như điên cuồng Xé Xuống chiếc quần da của nữ nhân, Sau đó thô lỗ cởi giày nữ nhân. Vẫn lúc này, toàn thân nữ nhân chỉ còn lại một chiếc quần lót bằng ren hoa màu trắng che phủ vùng rừng rậm màu đen. Có thể suối nước trong rừng rậm đã tràn lan, quần lót trắng đã dẫm chất dịch loãng lổ.

Bỏ đi chiếc quần lót của nàng. Lý Dật nhanh chóng cởi quần của mình. Lúc này, Cây thương ở giữa hai Chân hắn đã hoàn toàn cương cứng, tùy thời chuẩn bị nổ súng.

Ngay khi Lý Dật dự định Xé đi quần lót nữ nhân, đem cây thương của mình nhét vào dòng Suối nhỏ, nữ nhân bỗng nhiên ngồi thẳng dậy. Lúc này, hai gò má của nàng đã hoàn toàn đỏ ửng. đôi mắt xéch vốn lạnh lùng cũng toát ra ánh mắt mê ly.

Nàng nắm lấy tay Lý Dật, nhìn hắn với ánh mắt thật ám muội.

Thấy ánh mắt ám muội của nàng, trong lòng Lý Dật khê động, vô ý thức dừng lại động tác của mình, tùy ý cho nàng chậm rãi cởi quần hắn. Trong quá trình nàng giúp hắn cởi quần, móng tay như cố ý vô ý lướt qua trên da thịt Lý Dật. Mỗi lần gãi nhẹ lên da thịt hắn thì đều mang đến cho hắn sự khoái Cảm Cường liệt.

Khi nữ nhân đã hoàn toàn cởi Xong quần cho Lý Dật, con mắt Lý Dật đã đỏ! Hắn thở hỗn hển, định đẩy ngã nữ nhân!

Đúng lúc này. nữ nhân lại động lần nữa. nàng đưa đầu để sát vào. miệng anh đào nhỏ nhắn mở ra, lập tức ngậm lấy Cây thương của Lý Dật.

“Xích”

Lý Dật phát ra một tiếng rên rỉ trầm thấp, Chỉ cảm thấy toàn thân thoải mái không gì Sánh được. Nữ nhân dùng miệng bao bọc Cây thương của Lý Dật, liếm ngược lên Xuống vài lần, bỗng nhiên hé miệng, vươn tay ôm lấy Cây thương của Lý Dật, đặt vào giữa khe ngực Sáu thẳm của nàng.

Sau đó, nàng dùng hai tay bóp lấy hai gò núi lớn, ép Cây thương của Lý Dật ở giữa, vừa cọ Sát lên Xuống, cúi đầu hé miệng, vươn đầu lưỡi, mỗi lần Cọ Sát hai gò núi với cây thương của Lý Dật. nàng đều vươn đầu lưỡi thơm tho liếm lên cây thương của hắn.

“Ân.”

Cổ khoái cảm từ dưới thân Lý Dật bắt đầu lan tràn khắp thân thể bốn phía. Loại cảm giác này phảng phất Sảng khoái đến tận Xương tủy, làm thần kinh Lý Dật buộc chặt, làm toàn thân trên dưới của hắn mỗi một tế bào không ngừng rên rỉ.

Qua không bao lâu, Lý Dật phát sinh một tiếng rít gào trầm thấp, sau đó một tay đẩy nữ nhân ngã ra ghế, thô lỗ Xé nát chiếc quần lót màu trắng mỏng tanh của nữ nhân. Nữ nhân thập phần phối hợp mở hai chân, ôm lấy vòng eo thô dày của Lý Dật, đồng thời dùng hai tay ôm lấy cổ Lý Dật, phảng phất như một con bạch tuộc dán Sát lên người hắn.

Lúc này dòng suối nhỏ trong rừng rậm đen nhánh của nữ nhân đã triệt để lan tràn. làm cây thương của Lý Dật rất dễ dàng chui đi vào. Đối với nữ nhân mà nói, lần đầu tiên bị đâm rách màng trinh tiết. sẽ làm cho các nàng có Cảm giáC như bị Xé rách.

Lúc này Lý Dật không có chút giác ngộ thương hương tiếc ngọc, tiếng rên rỉ thống khổ của nữ nhân không hề làm hắn thư giãn, trái lại Càng thêm kích thích hắn. Trong xe đầy rẫy hơi thở kịch liệt của đôi nam nữ.

ở giữa còn hỗn loạn thanh âm rên rĩ nhu nhược và hưng phấn vui Sướng. Trong lòng Lý Dật chỉ có một ý niệm: đem đoàn lửa nóng trong thân thể phát tiết ra ngoài!

Trận trùng kích rất nhanh đi qua, tiếng rên rĩ của nữ nhân từ thống khổ biến thành dâm dăng, trong sự điên cuồng, móng tay của nàng còn vài lần rạch trầy vai của Lý Dật

Bỗng nhiên ...

Lý Dật ngừng động tác, Sau đó Xoay ngược thân thể nữ nhân. cho nàng quỳ gối lên ghế, đưa lưng về phía Lý Dật. Hai tay Lý Dật nâng hờ mông tròn của nàng, động thân đi vào.

Lúc này đây. nữ nhân triệt để điên cuồng hai tay nàng chống Xuống ghế, điên cuồng uốn éo mông. mà Lý Dật lại đang hưng phấn hướng cái mông tròn trịa hung hăng vỗ mạnh.

” Minh ”

Mỗi khi Lý Dật vỗ lên mông nữ nhân, nàng trở nên càng thêm hưng phấn, đến cuối cùng. nàng đã hoàn toàn chìm đắm trong biển dục vọng.

Chẳng qua baO lâu, chiếc XE đang lay động dữ dội đột nhiên an tĩnh Xuống tới. Trong XE, thân thể Lý Dật và nữ nhân ướt đầm mồ hôi. Lý Dật ghé vào sau lưng nữ nhân, biểu tình cực kỳ thoải mái

Mà nữ nhân vẫn không nhúc nhích dựa Xuống ghế, phảng phất cả khí lực mở miệng cũng không có.

Cảm thụ được làn da trơn tuột của nàng, Lý Dật phải thừa nhận, vóc người của nàng thật hoàn mỹ, hoàn mỹ đủ làm cho bất luận nam nhân nào phải điên cuồng, nhất là nữ nhân này vô cùng hiểu biết cách làm Sao làm tình gây khoái cảm lớn nhất. phối hợp lại đủ làm cho nam nhân hoàn toàn tan vỡ.

Tuy rằng trong nửa giờ vừa qua, Lý Dật một mực điên cuồng, thế nhưng vẫn còn bảo lưu lại một tia lý trí. Thời khắc đều cảnh giác nữ nhân đột nhiên hạ sát thủ. trong đầu Lý Dật.

Nhưng cho tới cuối cùng, loại khoái cảm phiêu phiêu dục tiên bao phủ toàn bộ lý trí May mắn chính là, nữ nhân cũng không động thủ ngay lúc đó.

Lý Dật cũng không biết, thời gian ngắn đó hần bị mất đi lý trí, nữ nhân làm Sao lại không?

“Nếu như không phải nhìn thấy những giọt máu trên ghế, ta quả thực không thể tin được người là một Xử nữ.”

Lý Dật nghỉ ngơi đại khái nửa phút, đứng dậy dùng quần áo lau mồ hôi trên người, giọng nói cổ quái.

Nghe được Lý Dật nói, nữ nhân Xoay người lại một chút.

Lúc này, mồ hôi triệt để sũng ướt thân thể của nàng. Nàng phảng phất như vừa tắm rửa Xong. toàn thân trên dưới ửng hồng, hai gò má lạnh lùng nhưng mê người cũng đỏ đến dọa người, làm như Sắp nổi ra nước.

“Ta nói rồi, ta đã từng tiếp thụ loại huấn luyện này.” Nữ nhân tựa hồ có chút bất mãn với lời nói của Lý Dật. Nỗ lực làm cho giọng nói của mình trở nên lạnh lùng hOn một ít, thế nhưng nàng vừa trải qua việc làm tình, trong đầu vẫn còn cảm giác phiêu phiêu dục tiên, làm Sao có thể lạnh lùng nổi nữa?

Nghe nữ nhân nói. Lý Dật vừa mặc vào quần lót, vừa nói: “Xem ra, tổ chức của người thật chuyên nghiệp.”

Nữ nhân tựa hồ không có ý tứ lập tức mặc lại quần áo. trên thực tế, nội y của nàng hầu như đều bị Lý Dật Xé nát.

“Người thỏa mãn rồi sao?” Liên tục hít sâu mấy hơi thở. nữ nhân khôi phục lại lý trí. ánh mắt nàng nhìn Lý Dật lại trở thành lạnh lùng như trước.” Nếu như thỏa mãn, thỉnh thả ta đi.”

“Được.” Lý Dật sẵn sàng đáp ứng lời thỉnh cầu của nữ nhân: “Hiện tại người lúc nào cũng có thể rời đi.”

có thể thật không ngờ Lý Dật lại nói như vậy, nữ nhân không khỏi sửng Sốt một chút, sau đó nàng có chút nghi hoặc nhìn Lý Dật:“Thực sự?”

“Ân, người làm ta rất thỏa mãn, cho nên ta tuân thủ hiệp nghị giữa chúng ta.” Lý Dật nở nụ cười, đáng tươi cười có chút không có ý tốt.

Nữ nhân híp mắt, nhìn chăm chăm Lý Dật một chút, Sau đó nỗ lực động dậy. Thế nhưng, khi nàng ngồi dậy, nàng mới nhớ tới vấn đề thập phần trọng yếu: Hiện tại áo quần lẫn nội y của nàng đều bị Lý Dật xé nát. nàng chỉ còn lại một chiếc áo gió, nếu mặc ra ngoài thì...

Đồng thời khi nữ nhân hiểu được điểm này. Lý Dật cầm lấy áo gió của nữ nhân. đưa cho nàng, nói: “Người tùy lúc có thể Xuống XE, ta sẽ không ngăn cản người. mặt khác, người có thể tiếp tục ám Sát ta. Bất quá ta nói cho người, tiếp theo sẽ không còn đả ngộ tốt như vậy nữa.”

Áo gió trùm lên thân thể nữ nhân. cùng lúc đó một tấm ảnh từ trong túi áo gió rút ra, rơi Xuống dưới chân Lý Dật.

Lý Dật vô ý thức Xoay người nhặt tấm ảnh lên.

“Không được động!” Cùng lúc đó, nữ nhân phát sinh một tiếng rít gào, nỗ lực đứng dậy giật lại tấm ảnh.

Trong lòng Lý Dật khẽ động, một tay chụp lại nữ nhân, đồng thời nhặt lên tấm ảnh. Trong tấm ảnh, là một cô gái khả ái tóc ngắn, vẻ mặt đang tươi cười Sáng lạn.

Thấy cô gái trong ảnh, Sắc mặt Lý Dật không khỏi biến đổi: “Anh Tử?”

222. Chương 207 :cừ Nhân? Ân Nhân? Chủ Nhân?(1)

“Tiên Sinh, quy củ của hội sở chỉ có thể giải quyết ở hội sở, chúng em không thể ra ngoài...”

“Tiên Sinh, ngài muốn tắm rửa hay không?”

“Tiên sinh, quy củ của hội sở. chỉ cần chúng em tiếp khách. sẽ cho về nhà. Ngày mai em về nước, có thể nói cho em biết tên của ngài không? Em muốn cả đời đều ghi tạc tên của ngài vào lòng.”

“Tiên sinh, xin lỗi. em không biết mình vì sao lại ngủ. Em không phải cố ý, thực sự không phải cố ý! Hiện tại em tiếp tục phục vụ cho ngài. phục vụ cho đến khi ngài thỏa mãn mới thôi!”

“Em sẽ nhớ kỹ tên của ngài, tiên sinh.”

Nhìn cô gái đang tươi cười sáng lạn trong tấm ảnh, Lý Dật ngỡ người nhớ tới ngày trước gặp Anh Tử tại hộp đêm Trần Châu Cảng.

Ngày trước, Gia Cát Minh Nguyệt cho Lý Dật giả trang thành một thương nhân Hồng Kông đến hộp đêm ám Sát Trần Hậu Thiên của Trúc Liên Bang. Lúc đó, Lý Dật vì diễn kịch nên cho Anh Tử ở bên người hắn, đồng thời cuối cùng Anh Tử còn dùng miệng phục vụ cho Lý Dật một lần.

Sau đó Anh Tử ngủ, sau khi tỉnh lại thấy trên giường không có máu hồng, sợ đến quỳ Xuống cầu Xin Lý Dật tha thứ, bất quá bị Lý Dật cự tuyệt.

Nghĩ đến cô gái đơn thuần, có điểm khả ái, có điểm thương cảm, trong lòng Lý Dật vô cùng nghi hoặc.

Nữ nhân này vì sao có tấm ảnh của Anh Tử?

“Buông tấm ảnh Xuống!” Trong lúc Lý Dật đang hồi ức những chuyện này. vẻ mặt nữ nhân trở nên cực kỳ lạnh lùng. Trên người càng hiện ra sát ý cường liệt. biểu tình phảng phất như đang nói cho Lý Dật, nếu như Lý Dật không buông tấm ảnh Xuống, nàng sẽ lao tới liều mạng VỚI Lý Dật!

Lý Dật nhìn ra được, nguyên bản nữ nhân vốn đã tiêu trừ địch ý với hắn, lúc biểu tình của nàng đột nhiên trở nên biến thành dữ tợn đến dọa người. Suy nghĩ một chút, Lý Dật đặt bức ảnh Xuống ghế, sau đó nhìn chăm chăm con mắt nữ nhân hỏi: “Người là ai của Anh Tử?”

“Người là súc sinh.” Nữ nhân nhanh tay chụp bức ảnh vào lòng bàn tay, cảm giác như vừa bắt được thứ gì đó quý giá nhất trên đời, cả người nàng run lên trừng mắt nhìn Lý Dật. nếu như lúc này nàng có thể giết chết Lý Dật. nàng tuyệt đối sẽ không do dự.

Nhìn biểu tình quái dị trên mặt nữ nhân, Lý Dật bỗng nhiên nghĩ, có lẽ giữa hắn và nữ nhân có điều gì hiểu lầm

Hiểu được điểm này, Lý Dật trầm giọng hỏi: “Thoạt nhìn, người giống như là thân nhân của Anh Tử. Àh, nếu như ta không đoán sai, người hẳn là chị của nàng.”

“Người nói không sai. ta là chị của Anh Tử!” Nữ nhân chăm chú cắn môi, nàng cắn thật mạnh, thế cho nên bị rách môi. Máu tươi trong nháy mắt nhuộm đỏ đôi môi khêu gợi, nàng lãnh u u nhìn chằm chằm Lý Dật: “Tuy rằng hiện tại ta không giết được người. thế nhưng sẽ có một ngày ta sẽ lấy lại công đạo cho em gái của ta!”

Trong khoảnh khắc, giọng nói của nữ nhân dị thường khăng định. Cảm giác như phía trước cô núi đao biển lửa, nàng cũng sẽ không chối từ.

“Tạ tựa hồ cũng không làm gì em gái của người.” Lý Dật nhú mày, lần đó hẳn hành động chỉ là dùng Anh Tử làm tấm bia che mắt, thế nhưng Xác thực không có làm gì Anh Tử. Dùng miệng phục vụ cho hắn. hoàn toàn là do Anh Tử tự nguyện. Lùi lại mà nói, với tình cảnh lúc đó của Anh Tử, dù Lý Dật có cướp đi lần đầu tiên của Anh Tử cũng không có chuyện gì Xem là đại ác. dù sao, Anh Tử Xuất hiện nơi đó Vốn là định bán thân.

Nữ nhân muốn mặc áo gió vào rồi đi, ngạc nhiên nghe được Lý Dật giải thích, nàng giống như con Sư tử cái phát cuồng, bay thẳng tới Lý Dật!

Lý Dật đã sớm có phòng bị, thấy nữ nhân làm khó dễ. bèn dùng tay giữ nữ nhân. lạnh lùng nói: “Nói cho ta biết, rốt cục là chuyện gì Xảy ra, nếu như ta không đoán sai, người hiểu lầm ta chuyện gì đó.”

“Phi.” Nữ nhân bị Lý Dật giữ chặt, căn bản không cách giãy dụa. Nghe được Lý Dật vừa nói như thế, vô ý thức phun nước bọt vào Lý Dật, tàn bạo nói: “Việc người làm, chính người rõ ràng!”

“Chết tiệt, người nghe, ta không phải là người tốt gì, nếu như không phải người là chị của Anh Tử, ta lập tức tổng người đi gặp ma vương!” Lý Dật nhú mày nheo mắt, lạnh lùng nhìn chằm chằm nữ nhân.

Nữ nhân đón nhận ánh mắt băng lãnh của Lý Dật, chỉ cảm thấy phảng phất như mình bị tiến vào trong hầm băng, toàn thân cũng không thoải mái.

Bất quá nàng cũng nhìn ra, Lý Dật tựa hồ thập phần quan tâm Anh Tử. Dù Sao, Lý Dật cũng nói, lúc này không giết nàng, hoàn toàn là Xem trọng mặt mũi của Anh Tử.

Điều này không khỏi làm nữ nhân nghi hoặc.

Từ lúc nàng còn rất nhỏ đã mất đi người cha. khi đó mẹ của nàng mang theo nàng và Anh Tử cùng Sống với nhau. Vào thời gian nàng được năm tuổi. nàng và mẹ đi cùng em gái trên đường, kết quả gặp phải hai người Xạ lạ. mang nàng đi Xa.

Hai người Xạ lạ là thành viên của sát thủ tổ chức, hai người trực tiếp đưa nàng trở về tổ chức.

Nếu như nói người thường thuở còn ấu thơ là hạnh phúc nhất, đáng giá hồi ức nhất, như vậy tuổi thơ của nàng lại chính là ác mộng!

Tròn mười hai năm, trong mười hai năm lễ ra nàng phải được hạnh phúc nhất, nàng tiếp nhận sự huấn luyện của tổ chức sát thủ, từ trong một trăm cô nhi luyện ra, trở thành một trong năm người may mắn sống sót.

Trong đó có chín mươi lăm người vì huấn luyện mà kiệt lực chết, có người bị huấn luyện viên dùng súng bắn chết. cũng có một bộ phận chết trong tay nàng.

Vào lúc nàng mười tám tuổi rời khỏi tổ chức, bắt đầu chấp hành nhiệm vụ. Đồng thời, nàng căn cứ theo ký ức mơ hồ, nhớ kỹ nàng còn một người mẹ và một em gái.

Vì thế cùng lúc khi đi Chấp hành nhiệm vụ, nàng lợi dụng tất cả những tài nguyên có thể lợi dụng điều tra nơi ở của mẫu thân và em gái. Công phu không phụ lòng người. vào lúc năm ngoài nàng tra được đầu mối. đồng thời cuối cùng Xác định Anh Tử là em gái của nàng, mà mẹ của nàng cũng vừa chết vào năm ngoài, chính Xác là chết vào lúc Anh Tử đang bị kẹt tại Trung Quốc.

Nữ nhân cùng Anh Tử và mẹ nàng thất lạc, mẹ của nàng cũng không hề tái giá. Mà chỉ một mình nuôi Anh Tử. Đồng thời dựa vào hai tay gầy còm đi làm kiếm tiền nuôi cả hai mẹ con, còn cung cấp cho Anh Tử được đi học.

Có người nói, thân thể người kỳ thực là một vật luôn bị tiêu hao, điểm này cũng không sai. Mẹ của nàng lúc còn trẻ Sức khỏe cũng không có vấn đề gì, nhưng khi lớn tuổi, toàn thân trên dưới đều là bệnh, toàn là bệnh nghiêm trọng.

Mẹ của nàng bị bệnh rất nặng, Sau đó cần nằm viện trị liệu, mà Anh Tử và mẹ từ nhỏ Sống cực khổ nương tựa lẫn nhau. ăn uống còn thành vấn đề, làm gì có tiền đi nằm viện ?

Rơi vào đường cùng, Anh Tử đọc qua một tin quảng cáo biết được một cách kiếm tiền.

Tuy rằng Anh Tử biết được nội dung đích thực của công việc đó là gì, do dự thật lâu, thế nhưng nhìn thấy hình dạng hấp hối của mẹ, cuối cùng nàng tuyển chọn cách đi Trung Quốc. nỗ lực bán thứ duy nhất đáng giá của mình. kiếm tiền quay trở lại chữa bệnh cho mẹ.

Trên thực tế, nàng ở lại Nhật Bản cũng có thể bán thân, chỉ là giá tiền không cao bằng đi Trung Quốc, mà bệnh của mẹ lại cần rất nhiều tiền để trị liệu. Cho nên, nàng đi Trung Quốc.

Anh Tử ở tại Trung Quốc gặp được Lý Dật, đây là may mắn của nàng. Bởi vì Lý Dật cũng không cướp đi thứ quý giá nhất của nàng, thế nhưng lại cho nàng số thù lao mà nàng cần có. Vì thế, Anh Tử luôn ghi nhớ Lý Dật trong lòng, ở trong lòng Anh Tử, Lý Dật là ân nhân.

Bất hạnh của Anh Tử. khi nàng quay trở lại Nhật Bản. mẹ của nàng đã buông tay về cõi âm Khi chị của Anh Tử điều tra được tất cả, Anh Tử đã dùng số tiền kiếm được quay trở về tiếp tục đi học. Mà chị Anh Tử lại nghĩ muốn đối với người ngày trước làm cho Anh Tử mất đi trinh tiết lại tiến hành sự trả thù điên cuồng!

Trước khi chị Anh Tử đi tới nước Mỹ ám Sát Lý Dật, nàng đã giết chết mấy người Nhật Bản dụ dỗ Anh Tử đi làm việc bán thân bên Trung Quốc. sau đó nàng đi tới Trung Quốc giết chết lão bản của hội sở kia.

Chị của Anh Tử là một Sát thủ được tôi luyện từ nhỏ, trong thế giới quan của nàng không có đúng hay Sai. chỉ có giết và không giết.

Ai thương tổn em gái ta đều phải chết

Đây là lời thề sau khi chị của Anh Tử điều tra được tất cả.

Mà hiện tại, nàng cách lời thề của mình thật Xa.

Đối với những điều này. Lý Dật cũng không hay biết.

Đối với Anh Tử, Lý Dật cũng không quên, đây cũng không phải vì ngày trước Anh Tử đã dùng miệng phục vụ cho hắn. mà là bởi vì cô gái nhỏ có điểm khả ái lại thương cảm kia từng quỳ trước mặt hắn, nguyên nhân là bởi vì không đành nhìn thấy thân XỬ nữ cho hắn.

“Anh Tử không phải Xảy ra chuyện gì rồi chứ!” Lý Dật nhíu mày. về mặt quan tâm hỏi thăm.

Nhìn dáng vẻ quan tâm của Lý Dật, chị của Anh Tử có chút nghi hoặc nhìn Lý Dật, hừ lạnh nói: “Vì Sao người lại quan tâm em gái ta như vậy?”

“Bởi vì nàng nói qua, sẽ nhớ ta cả đời này.” Lý Dật nhớ tới lời thề ngày Xưa của Anh Tử, giọng nói có chút phức tạp.

Nếu như nói, trước đó lời của Lý Dật chỉ làm chị Anh Tử kinh ngạc, lúc này, chị Anh Tử triệt để Sợ hãi người! Bởi vì sau khi nàng cùng em gái nhận thức nhau, mỗi một lần Anh Tử nói chuyện với nàng đều nhắc tới tên một nam nhân : Thứ Huyết.

Ngày trước nàng từng hỏi qua Thứ Huyết là ai.

Anh Tử nói: hắn là người mà cả đời này em sẽ không quên.

Nàng hỏi tiếp Anh Tử: vì sao.

Mỗi một lần, Anh Tử cũng sẽ không trả lời, ngược lại cũng lộ ra biểu tình Xấu hổ.

Vì thế nàng từng tìm phần lớn thời gian đi điều tra về Thứ Huyết. Nhưng Thứ Huyết chỉ là danh hiệu kiếp trước của Lý Dật, nàng làm sao tra Xong?

“Người là Thứ Huyết ?” Chị của Anh Tử há to miệng, vẻ mặt khó tin nhìn Lý Dật. Hiển nhiên, nàng không thể tin được chuyện này là thực. Dù Sao kết quả nàng điều tra, chính Lý Dật cướp đi thân Xử nữ của Anh Tử.

Tên Thứ Huyết. Lý Dật chỉ nói qua cho Anh Tử. lúc này nghe chị Anh Tử hỏi, suy nghĩ một chút gật đầu nói: “Đúng vậy, Thứ Huyết là một danh hiệu của ta.”

“Sao lại như vậy?” Nếu như nói chị Anh Tử là một Sát thủ lãnh tinh, lúc này nàng là một nữ nhân bị hôn mê đầu, nàng điên cuồng lắc đầu. lăm bằm thì thào: “Người như thế. nào khả năng là Thứ Huyết”

Trong lòng Lý Dật lo lắng Anh Tử có lẽ gặp nguy hiểm gì, thấy chị Anh Tử cứ lăm bằm, đang định mở miệng hỏi, đã thấy chị Anh Tử tựa hồ nhớ tới điều gì, lớn tiếng hỏi: “Ngày trước có phải người từng gặp phải em gái ta tại một hội sở ở Trung Quốc có tên là Trân Châu Cảng?”

“Đúng vậy.” Lý Dật gật đầu thừa nhận.

Chị của Anh Tử thấy Lý Dật gật đầu thừa nhận, biểu tình thoáng trở nên bình thường một chút, tiếp tục hỏi: “Thân Xử nữ của em gái ta là bị người cướp đi?”

223. Chương 207 :cừu Nhân? Ân Nhân? Chủ Nhân?(2)

“Thực sự không có?” Chị của Anh Tử tựa hồ không cam lòng. gặng hỏi.

Lý Dật nguyên bản đang lo lắng cho an nguy của Anh Tử, nghe được chị Anh Tử nói về “thân Xử nữ” thì trong lòng có chút thất lạc, lúc này thấy nàng hỏi mãi, nhất thời phát hỏa: “****! Lão tử nói không có là không có! Lão tử cần phải nói Xạo với người Sao?”

Thấy Lý Dật phát hỏa. chị Anh Tử vô ý thức ngậm miệng lại. thứ nhất đối với Lý Dật nàng có chút Sợ hãi. còn nữa phản ứng của Lý Dật nói cho nàng, Lý Dật nói sự thực.

“Nói cho ta biết. Anh Tử rốt cục làm sao vậy?” Lý Dật nghiêng thân thể đến trước người chị Anh Tử, phun hơi nóng, trầm giọng hỏi.

Nhìn vẻ mặt tức giận của Lý Dật. chị của Anh Tử thoáng do dự một chút, cuối cùng đem toàn bộ mọi chuyện nói cho Lý Dật.

Trong lòng Lý Dật vốn thập phần khó chịu với chị Anh Tử, thế nhưng nghe nàng nói xong, nhất thời trầm mặc.

Hắn không biết tao ngộ của chị Anh Tử câu dẫn ra hồi ức trước của hắn, hay bởi vì tao ngộ của Anh Tử quá mức thương cảm

Lúc này. trong XE yên tĩnh Xuống tới. Lý Dật lấy ra điều thuốc lá, chậm lửa rít mạnh. Khói thuốc vờn quanh trước người Lý Dật. trong khói thuốc. hắn chỉ mặc một chiếc quần Cọc, biểu tình thập phần phức tạp.

Tựa hồ là biết chị Anh Tử muốn nói gì. Lý Dật không cho đối phương cơ hội. mà dẫn đầu nói: “Ta biết người muốn hỏi ta. ngày trước ở hội sở đã xảy ra chuyện gì với Anh Tử, vì Sao Anh Tử lại muốn ghi tạc ta vào lòng.”

Nói đến đây. trong đầu Lý Dật hiện ra biểu tình son sắt khi cô gái thề ước, khóe miệng không khỏi khơi lên một nụ cười khổ như có như không.

“Trên thực tế, ngay cả ta cũng không biết vì Sao em gái của người lại muốn đem ta nhớ cả đời. Nói vậy chuyện trong hộp đêm chính người cũng đã đi điều tra, là một hội SỞ tư nhân. lão bản hội SỞ là một người Đài Loan, Vĩ mượn nhân mạch, riêng từ Nhật Bản kiếm được một nhóm xử nữ chất lượng cao, mà em gái người là một trong số đó.”

“Lần đó ta đi hội sở là vì muốn đi giết chết một người, ân. người có thể Xem là đi ám Sát mục tiêu. Lúc đó. thân phận của ta là một gã thương nhân Hồng Kông, chủ nhân hội Sở có thể là vì muốn mượn hơi của ta,

cho nên cho em gái người tới hầu hạ ta. Mà ta vì muốn giảm bớt sự hoài nghi của mục tiêu. lúc ở phòng khách đã làm bộ diễn kịch thân thiết”

Khi Lý Dật nói đến đây, chị Anh Tử không khỏi hồi tưởng đến tình hình em gái nàng kể cho nàng nghe, biểu tình nàng liền có chút phức tạp.

Lý Dật cũng không nhận thấy được điểm này, mà tiếp tục nói: “Sau đó ta giết chết mục tiêu, thế nhưng vì SỢ bị bại lộ, ta không lập tức rời khỏi hội sở, mà là ở lại, em gái của người ở lại với ta. Tối hôm đó, em gái người giúp ta tắm rửa, còn dùng miệng giúp ta giải quyết.”

Khi Lý Dật nói đến chữ dùng miệng, sắc mặt chị Anh Tử lập tức thay đổi!

“Người không cần nhìn ta như thế. lúc đó ta cũng không có yêu cầu cô ấy làm như vậy, tất cả đều do nàng tự nguyện. Mà ta là một nam nhân bình thường, ta cũng không phải là kẻ nguy quân tử. lại càng không có tật bệnh gì về phương diện này. cho nên ta không cự tuyệt.” Lý Dật nghiêm mặt nói: “Bất quá, ta cũng không có chiếm đoạt thân thể của em gái người. Thậm chí Sau ngày thứ hai tỉnh lại, nàng phát hiện trên nệm không có vết máu, Còn quỳ Xuống đất cầu Xin ta tha thứ, đồng thời muốn ta chiếm nàng.”

Nói đến đây, Lý Dật thở dài, nói: “Người có điều tra qua hội sở kia, người hẳn là rõ ràng, quy củ của hội sở, nữ nhân bên trong Sau lần đầu tiên ngủ với khách nhân sẽ được về nước. Nếu không giao lần đầu tiên cho khách, thì không được về. Ta không lấy thân thể em gái người. thế nhưng lúc tính tiền. ta cũng kết toán như bình thường khi lấy được em gái người, lão bản hội Sở cũng không biết. Mà căn cứ theo lời người, em gái người hẳn là đã lấy được thù lao, đồng thời thuận lợi quay trở về Nhật Bản.”

Lý Dật nói đến đây thì ngừng lại, cùng lúc đó. điều thuốc trên tay hắn cũng đã hút Xong. Nhớ tới việc chị Anh Tử nói Anh Tử trở lại cũng không kịp cứu mẹ của nàng, Lý Dật thở dài, lại chậm một điều thuốc, rầu rĩ hút

Lúc Lý Dật hút thuốc, chị Anh Tử vẻ mặt đầy biểu tình phức tạp. Nàng lẳng lặng nhìn nam nhân trước mắt đang bao phủ thuốc, trong lòng đang kịch liệt giãy dụa!

Tuy rằng từ nhỏ nàng bị tổ chức Sát thủ mang đi. đồng thời dưỡng thành tính cách lạnh lùng, có lẽ nói là một cỗ máy giết người.

Thế nhưng bởi vì một tia ký ức lúc nhỏ. ký ức này đối với nàng thập phần quý giá. Cũng bởi vì ký ức này, nàng không tiếc hết thấy sự trả giá đi tìm thân nhân của Chính mình

Sau khi tìm được em gái, nàng phát hiện, nàng tựa hồ cũng không thể cứu vãn được điều gì. có thể làm chỉ là cung cấp điều kiện sinh hoạt tốt nhất cho em gái, đồng thời âm thầm bảo hộ em gái. không cho bất luận kẻ nào Xúc phạm tới.

Đồng thời, những người mang thương tổn em gái hết thấy đưa vào địa ngục!

Mặt khác. tuy rằng nàng không biết nam nhân tên Thứ Huyết đã làm gì em gái nàng. làm em gái nàng muốn dùng cả đời để nhốt tới. thế nhưng nàng cũng từng quyết định đời này nhất định phải tìm được nam nhân tên gọi Thứ Huyết kia, dùng năng lực lớn nhất của mình đi báo đáp Thứ Huyết.

Nguyên bản, Lý Dật là mục tiêu mà nàng muốn giết, thế nhưng sau khi sự tình chân tướng rõ ràng, Lý Dật lại biến hóa thành ân nhân của em gái nàng. Biến hóa này thật quá nhiều kịch tính châm chọc, trong lúc nhất thời làm nàng khó thể tiếp thu.

Tuy rằng nàng chỉ vì chưa tìm hiểu kỹ tình huống đã hạ thủ, thế nhưng từ ý nghĩa nào đó mà nói, Lý Dật chính là ân nhân của em gái nàng. Dù Sao, nếu như ngày trước em gái nàng nếu không phải gặp được Lý Dật, thất thân là lẽ tất nhiên!

Em gái nàng tuy dùng miệng phục vụ cho Lý Dật, thế nhưng đều là tự nguyện, hơn nữa sau đó lại muốn hiến thân, thế nhưng Lý Dật cũng không lấy! Giờ khắc này, trong lòng nàng bỗng nhiên có chút SỢ hãi, nàng thực sự không dám tưởng tượng nếu như nàng giết chết được Lý Dật, mà một ngày kia em gái nàng biết được tin tức này. sẽ là phản ứng gì.

Chẳng qua bao lâu, Lý Dật đã hút Xong điều thuốc thứ hai.

Thấy một màn như vậy, chị của Anh Tử phun ra một ngụm trọc khí. trong lòng đã làm ra quyết định.

Lý Dật mở kính Xe, ném tàn thuốc ra ngoài, đang muốn quay đầu nói gì đó với chị Anh Tử, đã thấy chị Anh Tử cắn môi, vẻ mặt kiên định nói: “Thập phần Xin lỗi, Lý tiên sinh.”

“Không cần Xin lỗi.” Lý Dật cười khổ: “Tuy rằng người hiểu lầm ta, thế nhưng không phải ta cũng đã lấy tới thân thể của người sao?”

Nếu ngay từ đầu Lý Dật nói như vậy, chị Anh Tử khẳng định sẽ mất tự nhiên, thế nhưng lúc này nghe Lý Dật nói như vậy. biểu tình của nàng thập phần bình tĩnh.

“Tôi ám sát ông không thành công, bị ông chế phục, sau đó dùng thân thể bồi thường ông. đây là giao dịch công bằng giữa chúng ta.” Chị Anh Tử gần từng tiếng: “Tôi phải giúp em gái tôi báo đáp Thứ Huyết. đây là lời thề của tôi!”

Nói đến đây, chị Anh Tử bỗng nhiên quỳ gối trước mặt Lý Dật, đối với Lý Dật làm một lễ cúc cung quỳ lạy, sau đó lộ ra biểu tình kiên định: “Tôi là Anh Hoa, sau này, ngài là chủ nhân của tôi.”

Ngạc nhiên nghe được Anh Hoa nói, Lý Dật không khỏi ngây ngẩn cả người! Hắn thực sự thật không ngờ, nữ nhân này lại dùng phương thức như thế để báo đáp hắn.

Mà trên thực tế. Lý Dật cũng không cho rằng hắn có đại ân đại đức gì với Anh Tử, chỉ có thể nói là không tổn hại đến Anh Tử mà thôi!

“Kỳ thực cô không cần như vậy.” Lý Dật nhìn chằm chằm Anh Hoa vài giây, Xác định Anh Hoa không giống như đang nói dối, thở dài: “Tuy rằng tôi không chiếm thân thể của em gái cô. thế nhưng cũng không phải người tốt gì, không cần cô làm như vậy báo đáp tôi!”

“Tư liệu của ông tôi đã điều tra qua. có thể nói hiện tại bên cạnh ông rất thiếu người. Ân, tuy rằng thân thủ của ông mạnh đến biến thái, thế nhưng dù sao bên cạnh ông cũng cần một người. Thân thủ của tôi tuy rằng không qua được ông, thế nhưng ứng phó chuyện Xảy ra là đủ rồi!” Anh Hoa lắc đầu nói: “Nếu tôi chỉ vì muốn giúp em gái báo đáp ông. làm bảo tiêu cho ông là được. mà tôi nguyện ý đem thân thể cho ông. Là bởi vì có nguyên nhân khác.”

“Là nguyên nhân gì?” Nghe được Anh Hoa nói, Lý Dật phải thừa nhận Anh Hoa nói không sai, thân thủ Anh Hoa tuy rằng không thể nói là đứng đầu, thế nhưng đối phó Sát thủ khác là đã dư, bất quá hắn cũng thập phần nghi hoặc đối với câu nói kế tiếp của Anh Hoa. Hắn thực sự nghĩ không ra, Anh Hoa muốn có được gì từ trên người hắn.

“Ông có thể Xem như đây là giao dịch giữa chúng ta.” Anh Hoa thấy Lý Dật cũng không phản đối, lại tiếp tục nói: “Cạnh ông không hề thiếu nữ nhân, bất quá các nàng cũng không ở cạnh ông. Mà tôi tự nhận cũng là một nữ nhân đủ khiến nam nhân sản sinh dục vọng. Bao quát cả ông cũng đã có hứng thú đối với tôi. Cho nên nếu như ông cần giải quyết sinh lý thì có thể tìm tôi, dù sao tôi cũng đã cho ông một lần. cũng không lưu ý lần thứ hai.”

224. Chương 208 : Tình thế Bất Buộc

Nói đến đây, biểu tình của Anh Hoa thập phần phức tạp, làm một nữ nhân, bị một nam nhân Xa lạ cướp đi trinh tiết. nói tuyệt không hối hận đó là chuyện không có khả năng!

Mà phải đáp ứng tùy thời đưa thân thể của mình cho một nam nhân mà mình không thích. điều này cần quyết tâm rất lớn. Nếu như nói trước đó Lý Dật chỉ kinh ngạc, như vậy thời khắc này Lý Dật triệt để sợ ngây người!

Theo Lý Dật Xem ra, với thân thủ của Anh Hoa. hàng năm tiền thuê nàng làm bảo tiêu tuyệt đối là một bút chi tiêu rất lớn. Hơn nữa Sát thủ có cấp bậc như Anh Hoa đều cũng có giá rất cao, nói cách khác, nếu như người không có mạng lưới quan hệ nhất định. cho dù có tiền cũng thỉnh không được sát thủ như vậy.

Mà hôm nay Anh Hoa lại tình nguyện làm thủ hạ cho Lý Dật, thậm chí dùng cách nói của Anh Hoa, sau này Lý Dật là chủ nhân của nàng. so sánh với cách Xưng hô lão bản. chủ nhân có phân lượng tuyệt đối

nặng nề hơn nhiều. về phần Anh Hoa nói, Lý Dật có thể tùy lúc lấy thân thể của nàng phát tiết, điều này càng làm cho Lý Dật chấn động!

Từ ánh mắt đầu tiên nhìn thấy Anh Hoa, Lý Dật đã nghĩ, Anh Hoa đúng là một mỹ nhân bại hoại!

Vô luận là tướng mạo, hay vóc người. hay khí chất. Anh Hoa cũng không hề thua kém những ngôi sao Hollywood. Thậm chí, bởi vì Anh Hoa từ nhỏ luyện tập công phu, thân thể của nàng không hề có chút mỡ thừa, lại được luyện công phu trên giường, đối với một nam nhân mà nói, có một nữ tình như vậy bầu bạn. quả thực chính là một cái bánh lớn rớt Xuống từ trên bầu trời!

Nhưng nguyên nhân là vì Anh Hoa khai ra điều kiện thật tốt quá, lúc này mới làm Lý Dật có chút khiếp sợ. Tuy rằng trong lòng Lý Dật rất muốn đáp ứng đề nghị mê người này, thế nhưng lý trí nói cho hắn biết không thể mù quáng mà đáp ứng.

Lý Dật phun ra một hơi trầm muộn, điều chỉnh tâm tình một chút, trầm giọng nói: “Tôi chưa bao giờ tin tưởng trên bầu trời có bánh rớt Xuống tốt như vậy. Thế giới này rất công bình. muốn có thứ gì tốt thì phải nỗ lực tương đương như thế. Cô nói không sai. cô là một nữ nhân có lực sát thương rất mạnh đối với nam nhân, tôi đối với cô Xác thực có hứng thú. Tôi hiểu kỳ chính là, cô muốn dùng thân thể của cô đổi lấy thứ gì? Tựa hồ, trên người tôi không có lợi thế gì quý giá dù cho cô làm như vậy để đổi lấy.”

“Đối với nữ nhân khác có thể không có, thế nhưng đối với tôi có.” Anh Hoa cắn cắn môi, vẻ mặt kiên định nói: “Chỉ cần ông đáp ứng tôi, sau này cho em gái tôi ở bên cạnh ông là được.”

Nghe được Anh Hoa nói, Lý Dật choáng váng, triệt để choáng váng!

Theo đạo lý mà nói. Anh Hoa khai ra điều kiện thái quá như vậy, thì lợi ích đổi lấy phải thật dày. Thế nhưng hôm nay, Anh Hoa lại nói muốn em gái nàng cùng đi theo Lý Dật!

Điều này cũng hay. bên ngoài Anh Hoa như đang giao dịch, mà trên thực tế, cũng như nói đưa cả chị em nàng cho Lý Dật miễn phí!

Nói thật. ngay lập tức, Lý Dật có chút hoài nghi, Anh Hoa có phải đang làm ra vẻ huyền ảo hay không.

“Rốt cục cô muốn làm gì?” Hiển nhiên. Lý Dật cũng không tin tưởng tất cả là thật. đổi lại bất luận là ai có đầu óc cũng sẽ không cho rằng thiên hạ có chuyện tốt như vậy.

Anh Hoa tựa hồ đoán được Lý Dật sẽ nói như vậy, nàng nở nụ cười, dáng tươi cười tràn ngập vị đạo trào phúng. Không biết là đang trào phúng Lý Dật. hay đang trào phúng chính cô ta. Nàng không lập tức trả lời Lý Dật nói. mà cẩn cẩn thận thận đem tấm ảnh bỏ vào trong túi áo gió, cầm lấy hộp thuốc lá trên ghế, rút ra một điếu, châm lửa hun hăng rít một hơi, mới nói: “Tôi biết, ông đang hoài nghi động cơ của tôi. Dù sao, giao dịch này đối với ông mà nói, quả thực là một chuyện rất có lợi mà không hại chút nào!”

“Bất quá, tôi nghĩ nhắc nhở ông, ông đã hiểu lầm ý tứ của tôi.” Anh Hoa thẳng ngoắc ngoắc nhìn chăm chăm con mắt Lý Dật. nói: “Tôi muốn ông cho em gái tôi bên cạnh, là muốn ông yêu nó. mà không phải Xem nó như tôi. trở thành công cụ phát tiết.”

Anh Hoa nói Xong câu đó, vùng lông mày Lý Dật không khỏi nhíu lại, hắn đang chuẩn bị nói gì đó. Anh Hoa lại không cho hắn cơ hội. mà nói tiếp: “Nguyên bản. căn cứ theo lời của ông, em gái của tôi cũng không hề quên ông. Thế nhưng thời gian đã qua lâu như vậy, mà em gái tôi vẫn mỗi ngày nhớ ông, điều này đủ để chứng minh lòng của nàng.”

“Chuyện cô giúp em gái báo đáp tôi, tôi tiếp thu.” Lý Dật giãn lông mày, gằn từng chữ: “Về phần giao dịch mà cô nói, tôi cự tuyệt!”

“Vì sao?” Anh Hoa tựa hồ thật không ngờ Lý Dật lại cự tuyệt, nàng rõ ràng nhớ kỹ, trước đó khi Lý Dật làm tình với nàng thì điên cuồng Cờ nào, mà nàng đối với thân thể của chính mình cũng có lòng tin tuyệt đối, huống chi nàng còn học qua công phu trên giường thật lão luyện!

“Em gái của cô còn Rất nhỏ, những cô gái cỡ tuổi cô ấy còn chưa hiểu được cái gì gọi là tình yêu. Tôi nghĩ, em của cô vẫn nhớ tôi mãi không quên, hơn phân nửa Xuất phát từ lòng cảm kích. mà không phải do tình yêu!” Lý Dật trầm giọng nói: “Cuối cùng tôi nghĩ tôi phải nói cho cô, cô không hiểu ái tình. ái tình không đơn giản như đi ra mua bó cải trắng, một người không có khả năng miễn cưỡng mình phải yêu ai.”

Đúng như lời Lý Dật. từ nhỏ Anh Hoa sống ngoài Xã hội bình thường, tuy nói nàng đã được huấn luyện đặc thù, đối với sự lọc lõi ở đời có điều hiểu biết. Thế nhưng. Nàng đối với một số việc cũng chỉ là mơ hồ, hoàn toàn không hiểu rõ.

Đối với lời Lý Dật nói. Anh Hoa lộ ra biểu tình như hiểu như không, nàng nghi hoặc nhìn Lý Dật: “Nói như vậy. là ông chứng mất em gái tôi? Hay em gái tôi không Xứng với ông ?”

Nghe được Anh Hoa nói như vậy. Lý Dật suýt chút tức đến ngất Xỉu.

Trên thực tế, Lý Dật đối với cô gái tên Anh Tử nhiều ít có chút đồng tình, đồng tình tao ngộ bi thảm của nàng. SỞ dĩ Lý Dật giải quyết cổ tình như vậy, bởi vì tính cách của hần nhiều ít cũng bị “Lý Dật” trước đây ảnh hưởng. Hơn nữa sau khi hần sống lại cũng không hề tiếp tục làm sát thủ, đã dần dần dung nhập vào Xã hội này. nên mới có được một tâm tình bình thường. Lý Dật đồng tình Anh Tử, thế nhưng tuyệt đối không thương Anh Tử!

Chí ít hiện tại sẽ không!

Hơn nữa Lý Dật cũng không nghĩ Anh Tử sẽ thương hần. Dùng chính cách nói của hần, Anh Tử mới chỉ là một cô bé, đâu hiểu được điều gì gọi là ái tình?

Theo Lý Dật Xem ra. đây chỉ là sự suy đoán của Anh Hoa mà thôi. nói khó nghe một chút, là Anh Hoa dùng chính giá trị quan đi kết luận suy nghĩ trong nội tâm của Anh Tử. một bên tình nguyện cho rằng Anh Tử yêu hần, mà bản thân Anh Tử chỉ là cảm kích hần, không hơn.

Đương nhiên trong lòng Anh Tử đang nghĩ gì, có thể thế giới này chỉ có bản thân Anh Tử biết.

Nhìn nữ nhân trần như nhộng ngay trước mặt. Lý Dật phải thầm than trong lòng. Anh Hoa đúng là một nữ nhân rất chấp nhất. Lý Dật hoàn toàn có thể tin tưởng. Anh Hoa có thể vì em gái mình làm ra bất luận chuyện gì. bao quát bởi cả tính mạng chính mình!

“Không phải tôi không Xem trúng em gái cô, lại càng không phải vì em gái cô không Xứng với tôi.” Lý Dật lắc đầu cười khổ nói: “Mà bởi vì, em gái cô không có khả năng yêu tôi! Ân, điều này do hiện tại cô chưa hiểu ái tình, tôi có giải thích cô cũng không hiểu. Đợi thêm vài năm cô sẽ hiểu được lời tôi nói.”

Nghe Xong lời giải thích của Lý Dật, Anh Hoa cũng có chút hồ đồ, bất quá nhìn thấy biểu tình kiên định của Lý Dật, nàng lại nói: “Vậy ông đáp ứng tôi, có rảnh đi thăm em gái tôi chứ? Em gái tôi rất muốn gặp ông.”

“có thể.” Lý Dật nói: “Vốn là cô làm bảo tiêu miễn phí cho tôi. tôi đã chiếm tiện nghi rất lớn, điều kiện này Xem như tôi miễn phí đáp ứng cô. Chờ khi tôi có thời gian, tôi sẽ đi Nhật Bản thăm Anh TỬ.”

“Được, nói như vậy là đã định, nếu như ông dám đổi ý, tôi sẽ giết ông!” Anh Hoa thấy Lý Dật đáp ứng, lòng mừng nhúu chặt giãn Xuống tới, thế nhưng cũng không quên uy hiếp Lý Dật.

Đối với sự uy hiếp của Anh Hoa, Lý Dật có chút dở khóc dở cười

Trời biết nữ nhân như Anh Hoa đang suy nghĩ như thế nào. Bất quá Lý Dật cũng không quan tâm, bởi vì hần nhìn ra được, Anh Hoa làm bảo tiêu cho hần miễn phí là do cam tâm tình nguyện, chuyện đi Nhật Bản thăm Anh Tử, Lý Dật cũng không phải là vì Anh Hoa. mà là Xác thực muốn bớt thời gian đi thăm Anh TỬ một Chút mà thôi.

Ngay khi bầu không khí bên trong Xe có chút Xấu hổ, một thanh âm rung động rất nhỏ đánh vỡ sự an tĩnh bên trong Xe.

“Cô lấy quần áo mặc vào đi, chúng ta phải rời khỏi đây.” Lý Dật dứt lời, lấy điện thoại đi động ra, thỉnh lĩnh thấy màn hình hiện ra số điện thoại của Kroff

Anh Hoa không nói gì nữa, mà cầm lấy chiếc quần da mặc vào.

Về phần Lý Dật đẩy ra cửa Xe, đi Xuống Xe đồng thời mở điện thoại.

“Hai, Lý, tôi vừa thu được một tin tức.” Điện thoại vừa chuyển được, trong điện thoại truyền đến thanh âm quen thuộc của Kroff.

Kroff nói làm trong lòng Lý Dật khê động. nhin không được nói: “Kroff, có phải có tin tức của Jester không?”

“Kroff ? Là người Đức anh muốn tôi chú ý đó sao? Lý, tôi có nhờ Haise Lin đi qua một ít con đường đặc thù điều tra về thân phận người Đức kia, Haise Lin nói cho tôi biết hần là một vũ khí bí mật của quân đội Đức.”

Phản ứng của Lý Dật khiến Kroff có chút nghi hoặc. sau đó hần không giải thích được nói: “Lý, vì sao anh muốn đi quan tâm vũ khí bí mật của quân đội Đức vậy? Còn có. anh làm sao biết hần muốn tới Los Angeles?”

Đối mặt vấn đề của Kroff, Lý Dật cũng không biết nên làm sao trả lời.

Hôm nay thế giới ngầm của Los Angeles đã triệt để an ổn. Phi Châu Bang và Sơn Khẩu Tổ bị trừ tận gốc. Mà những bang hội nhỏ lại thập phần tôn kính Hoa Nhân Bang, Vì thế Lý Dật vô ý thức cho rằng Kroff gọi điện thoại cho hần là muốn báo tin về Jester. nhưng không nghĩ đến lại không phải chuyện này.

Mà đối với chuyện của Jester, Lý Dật tự nhiên là không thể giải thích với Kroff. Đây không phải vì Lý Dật không tin nhiệm Kroff, mà bởi vì...tất cả những chuyện đó vốn không thể tưởng tượng nổi. Dù Lý Dật có nói cho Kroff, Kroff cũng sẽ không tin tưởng. Dù sao, nếu đem loại chuyện Xuyên qua này nói ra. sẽ không ai chịu tin tưởng!

Đây là chuyện chỉ có thể Xuất hiện trong điện ảnh hoặc trong tiểu thuyết mà thôi. Mà chuyện này. Lý Dật cũng không định nói cho kẻ nào, bí mật này chỉ thuộc về Chính hần.

“Là như vậy, Kroff, tôi ở trong quốc nội có một ít người bạn đặc công. Ân, bọn họ đã từng điều tra người Đức tên Jester này, biết được quan hệ của Jester và thượng cấp của hần không Xong, nên bọn họ dự đoán Jester sẽ có khả năng rời khỏi quân đội. Mặt khác, bọn họ nói nguyên quán của Jester là Los Angeles.” Lý Dật tự hỏi một chút, nói dối: “Mà hiện tại tôi rất thiếu khuyết nhân thủ, điều này anh cũng biết. Cho nên tôi nghĩ, nếu như suy đoán kia thực sự thành lập, tôi phải nghĩ biện pháp cho hần đến làm việc cho tôi.”

“Thượng đế à! Lý. lẽ nào đặc công quốc gia các anh lại mệnh hỒn cả mạng lưới tình báo Mỹ hay sao? Mấy thứ này, Haise Lin cũng không hề tra ra được!” Đầu kia điện thoại, Kroff nghe Xong Lý Dật giải thích, kinh hô: “Trung Quốc, quả nhiên là một quốc gia thần kỳ. Những kẻ nói quốc gia này lạc hậu thực sự là một đám lợn!”

Kroff nói làm Lý Dật có chút không biết nói sao. Mấy thứ này là do hần tùy ý biên ra, quỷ biết bộ môn đặc công trong quốc nội có điều tra qua Jester hay không.

“Lý, anh nói nguyên quán của người kia ở Los Angeles? Nói như vậy, cha hay ông nội của hần là người Mỹ?” Khiếp sợ qua đi. Kroff lại hỏi.

Lý Dật không thể làm gì khác hỒn là kiên trì tiếp tục nói bừa: “Kroff, theo tôi suy đoán, ông nội của hần trước đây là một quân nhân nước Mỹ. Ân. dựa theo thời gian đến suy tính. ông nội hần hần là đến Đức vào thế chiến thứ hai, sau đó ở lại Nói Xong lời này, dù chính Lý Dật cũng phải bội phục khả năng nói dối của hần, quả thực là không chút kẻ hở.

“Lý, anh yên tâm, tôi lập tức đem tin tức này nói cho Haise Lin. nhờ nàng mau chóng đi điều tra.” Nghe được Lý Dật nói, Kroff trình trọng đáp.

Kroff nói làm trong lòng Lý Dật dâng lên cảm giác cảm động. Lý Dật chỉ muốn Kroff giúp quan tâm Jester có đến Los Angeles hay không, mà Kroff lại muốn nhờ Haise Lin điều tra thân phận của Jester, phần tình nghĩa này, Kroff không nói. thế nhưng trong lòng Lý Dật cũng rất rõ ràng.

“Kroff, không cần như vậy.” Lý Dật nói: “Anh chỉ cần quan tâm chừng nào hần đến Los Angeles là được rồi.”

“Không sao, Haise Lin sẽ không cự tuyệt yêu cầu nhỏ nhỏ này của tôi đâu.” Kroff cho rằng Lý Dật ngại mở miệng với Haise Lin, lập tức giải thích.

Lý Dật thở mạnh một hơi, nói: “Kroff, ý tốt của anh tôi tạm lĩnh. Tôi không phải lo lắng chuyện đó, mà lo lắng Haise Lin đi điều tra khả năng sẽ khiến Xảy ra biến cố không cần thiết, làm theo lời tôi là được rồi.”

“Được thôi.” Nghe Lý Dật vừa nói như thế, Kroff cũng không tiếp tục kiên trì.

“Ok, Kroff, anh gọi điện thoại có việc gì thế?” Lý Dật nói sang chuyện khác.

Đầu kia điện thoại, Kroff đáp: “Ân, Haise Lin vừa mới nói cho tôi biết, Hoa Nhân Bang New York lại có người ngồi máy bay đến Los Angeles. Nếu không có gì bất ngờ xảy ra, tối nay sẽ tới. Tôi gọi điện là muốn báo tin tức này cho anh, cho anh sớm làm chuẩn bị.”

Đối với việc tổng bộ Hoa Nhân Bang phái người tới, trong lòng Lý Dật thập phần rõ ràng. Bởi vì biết tổng bộ Hoa Nhân Bang khẳng định sẽ phái người đến, cho nên Lý Dật cũng không để Kroff đi điều tra. Mà hôm nay Kroff làm như vậy, tự nhiên là vì muốn giúp đỡ Lý Dật.

Đối với ý tốt của Kroff, Lý Dật cũng không cần nói hai chữ cảm tạ.

Ngay khi Lý Dật còn đang trầm mặc, Kroff lại nói: “Lý, nơi này tôi có tư liệu của mấy lão già kia, hiện tại anh ở nơi nào, tôi đưa qua cho anh.”

“Trực tiếp đưa tới khu phố Tàu, nửa giờ sau tôi sẽ chờ anh ở đó.” Lý Dật suy nghĩ một chút nói.

Đầu kia điện thoại. Kroff nói ok sau đó cắt đứt điện thoại.

Khi Lý Dật cắt đứt điện thoại, lại trở vào trong Xe, Anh Hoa đã mặc lại y phục. Bất quá Anh Hoa cũng không mặc nội y, trên thân chỉ mặc chiếc áo gió màu đỏ, tuy rằng đã buộc nút áo, thế nhưng vẫn phơi bày da thịt. Hơn nữa vì bộ ngực quá lớn, áo gió nổi lên hai điểm thật rõ ràng.

“Trên Xe cô không có quần áo dự bị sao?” Lý Dật cổ quái liếc mắt nhìn Anh Hoa, hỏi.

Nghe Lý Dật vừa hỏi như thế, Anh Hoa trừng mắt liếc Lý Dật, sau đó mới nói: “Không có. Quần áo của tôi ở trong khách sạn, ban đầu chỉ là truy theo ông, cũng không mang theo quần áo dự bị.”

Kỳ thực Anh Hoa còn một câu chưa nói, lúc đó nàng nghĩ một kích liền giết Lý Dật, vốn không cần phải mang theo quần áo dự bị.

“Như vậy đi, cô lại Xe đến khách sạn cô ở. tôi lái Xe theo cô, đợi tới khách sạn tôi đi lấy quần áo cho cô.” Lý Dật kiến nghị nói.

Anh Hoa không trả lời, mà hừ lạnh một tiếng. sau đó Trực tiếp đi Xuống Xe. Cho nữ nhân này theo làm bảo tiêu cũng không biết có đúng hay không. Nhìn bóng lưng mê người của Anh Hoa, Lý Dật nhìn không được trong lòng cười khổ.

Sau đó. Anh Hoa làm theo lời Lý Dật. lại chiếc Xe thể thao dẫn đường phía trước. mà Lý Dật lái Xe đi theo phía sau.

Cùng lúc đó. tổng bộ Hoa Nhân Bang đã phái người đi tới Los Angeles. Để cướp đi quyền lợi, long đầu Hoa Nhân Bang thậm chí phải cả năm đại trưởng lão của Hoa Nhân Bang cũng đi. Năm đại trưởng lão cùng ra, đủ cho thấy long đầu Hoa Nhân Bang đối với quyền thế tại phân bộ Hoa Nhân Bang tại Los Angeles nhất định phải đoạt được!

AndreW Luofu và Gia Cát Minh Nguyệt đều yêu thích màu đen, Anh Hoa cũng có màu sắc mà nàng yêu thích, chính là màu đỏ, loại màu đỏ đầy tiên diễm. Dùng chính cách nói của nàng, mỗi lần nàng nhìn thấy máu tươi đều hưng phấn đến khó hiểu, cho nên nàng thích mặc quần áo màu đỏ thẫm.

Lý Dật biết, sở thích Anh Hoa cổ quái như vậy, hoàn toàn là vì bị hoàn cảnh ảnh hưởng.

Lý Dật cùng Anh Hoa thay Xong quần áo, quay về khu phố Tàu. Bởi Anh Hoa thay quần áo làm lỡ một ít thời gian, lúc về đến khu phố Tàu thời gian đã quá hơn một giờ, Kroff đang ngồi chờ bên trong phòng khách đã lâu.

Khi hai gã thành viên Hoa Nhân Bang đang đứng gác ngoài cửa biệt thự nhìn thấy Anh Hoa mặc bộ quần áo màu đỏ mới từ trên Xe Lý Dật đi xuống, họ không khỏi lộ ra biểu tình vô cùng kinh ngạc.

Sở dĩ bọn họ kinh ngạc, thứ nhất là vì quần áo của Anh Hoa cũng thật quá chói mắt, phối hợp với tướng mạo cùng vóc người ma quỷ, nàng đứng là vì hấp dẫn nam nhân mà sinh ra.

Còn nữa, thêm lý do là vì Anh Hoa bước Xuống từ trên Xe Lý Dật. Điều này đối với thành viên Hoa Nhân Bang mà nói, tuyệt đối là một tin tức lớn!

Ai cũng đều biết, Lý Dật vốn là người độc thân, thế nhưng hôm nay bên người Xuất hiện một mỹ nữ, còn là mỹ nữ tóc đen mắt đen, điều này làm hai người nhin không được đều suy nghĩ về phương diện đó.

Đối với ánh mắt quái dị của hai người, Anh Hoa căn bản không để ý tới, nàng Xuống Xe liền làm hết phận sự đi theo phía sau Lý Dật, lúc vừa muốn vào cửa. lạnh lùng hỏi thăm: “Chủ nhân, muốn tôi cùng đi vào không?”

Tuy rằng câu hỏi Anh Hoa cũng dùng từ chủ nhân để tôn Xưng, thế nhưng giọng nói cũng không mang theo chút cảm tình nào.

Lý Dật cũng rõ ràng, Anh Hoa nguyên ý làm thủ hạ cho hắn hoàn toàn là bởi vì Anh Tử. Nếu như bỏ đi nhân tố này, Anh Hoa đừng nói là làm thủ hạ cho hắn, không tìm hắn liều mạng là đã tạ ân, dù sao hắn chính là người cướp đi lần đầu tiên của Anh Hoa. Mặc dù Lý Dật rõ ràng trong lòng Anh Hoa cực kỳ hận hắn. thế nhưng sau khi hiểu rõ tính cách của Anh Hoa, hắn cũng không lo lắng Anh Hoa sẽ hạ sát thủ đối với hắn, bởi vậy cũng không lưu ý với biểu tình lạnh lùng của Anh Hoa, mà cười nói: “Tôi nghĩ cô hẳn là rõ ràng, làm một người cận vệ nên làm như thế nào. Ân. nếu như cô không rõ ràng lắm, tôi có thể tìm phần tư liệu cho cô. Mặt khác không cần gọi tôi là chủ nhân. nghe không được tự nhiên, cứ gọi tôi là lão bản là được.”

Lý Dật nói Xong cũng không đợi Anh Hoa đáp lời. Trực tiếp đi thẳng vào biệt thự. trong lòng hắn đang vội vã muốn Xem tư liệu của mấy trưởng lão do Hoa Nhân Bang tổng bộ phái tới, tự nhiên sẽ không đem thời gian lãng phí lên người Anh Hoa.

Nghe được hai chữ thiếp thân. biểu tình Anh Hoa rất không tự nhiên, bất quá vừa nghĩ đến con đường này do chính tự nàng tuyển chọn, cũng đành cam chịu Lý Dật nói.:00 (32):

225. Chương 209 : Quân Sư Bản Sắc

Lúc Lý Dật đi vào phòng khách, Kroff một tay cầm cần Sa, một tay cầm chai rượu Vodka. biểu tình trên mặt thập phần không nhin được. Nghe được tiếng bước chân, Kroff từ trên ghế nhảy dựng lên. quái kêu lên:“ Thượng đế à! Lý, anh rốt cục tới!”

“Xin lỗi. Kroff.” Lý Dật vốn định nói nguyên nhân đến trễ cho Kroff nghe. Nhưng mới nói được phân nửa, lại phát hiện ánh mắt Kroff đã dời khỏi trên người hắn, hai mắt tỏa ánh Sáng nhìn chằm chằm Anh Hoa đang đi phía sau Lý Dật.

Bởi uống không ít rượu. khuôn mặt Kroff có chút đỏ lên. phối hợp với nước mũi cùng mái tóc bù Xù, điển hình là hình tượng của một kẻ đáng thương.

Hèn mọn.

Đây là sau khi Anh Hoa nhìn thấy Kroff, trong lòng cho ra đánh giá.

“Rầm!” Kroff không chút tiền đồ nuốt nước bọt, sau đó nhảy dựng lên mắng: “Chết tiệt, Lý, cô gái đẹp này là ai? Chẳng lẽ là nữ nhân tại Trung Quốc của anh sao?”

“Không phải.”

Thấy hình dạng của Kroff, Lý Dật có chút bất đắc dĩ, trong lòng Kroff tuy có cảm tình rất sâu với Haise Lin, nhưng cũng thập phần háo sắc.

“A ha, Lý thân ái, vậy anh nói cho tôi biết, cô gái đẹp này là ai? Chẳng lẽ là tình nhân mới của anh?” Kroff nghe Lý Dật vừa nói như thế, như phát hiện được tận đại lục, lập tức buông chai rượu đi tới trước người Lý Dật, ôm cổ Lý Dật cười hắc hắc nói:“ Lý, anh không nên dùng loại ánh mắt này nhìn tôi, tôi không hề động ý niệm gì với cô ấy trong đầu. Tôi chỉ là muốn hỏi, cô ấy có chị em gì không? Ân, nàng đẹp như thế, chị em của nàng khẳng định không tệ...” Kroff vừa nói được tới đây, bỗng nhiên không nói được nữa.

Trong ánh mắt nhìn của hắn, gương mặt đang không có chút cảm tình nào của Anh Hoa đột nhiên trở nên băng lãnh không gì sánh được, ánh mắt tựa hồ như đang cảnh cáo Kroff: Nếu như người không ngậm miệng lại, ta sẽ cắt đứt đầu của người! Kroff vô ý thức mở to ánh mắt, đồng thời thân thể run lên nhè nhẹ, Sát ý tuôn ra trên người Anh Hoa làm toàn thân hắn rất không thoải mái.

Lý Dật thấy thế, trong lòng nhiều ít có chút bất đắc dĩ. Hắn thế nhưng thập phần rõ ràng, Anh Tử là cấm kỵ trong lòng Anh Hoa, đừng nói là Kroff nói vậy, dù là chính Lý Dật nói vậy, Anh Hoa nói không chừng cũng trở mặt.

“Kroff, vị này chính là bảo tiêu của tôi, tên là Anh Hoa.” Lý Dật mỉm cười vỗ vỗ vai Kroff: “Tính tình của nàng không dễ nói chuyện, cho nên anh không nên trêu chọc nàng ta”

“A ha, sao lại như vậy chứ?” Kroff dùng sức gãi tóc, nhìn Anh Hoa áy náy cười cười: “Tiểu thư mỹ lệ, thỉnh tha thứ cho sự vô lý vừa rồi của tôi. Tôi không có ý tứ gì khác, chỉ muốn nói cô rất đẹp, ân, không hơn.”

Anh Hoa có thể nhìn ra quan hệ giữa Lý Dật và Kroff không bình thường, thấy Kroff cũng không tiếp tục nói, cũng không tiếp tục nhằm vào Kroff

“Trên lầu có vài phòng ngủ, cô tự đi lên tuyển một phòng đi.” Lý Dật đứng ra giảng hòa.

Nghe được Lý Dật nói, Anh Hoa không trả lời, mà trực tiếp đi lên thang lầu.

“Lý, nữ nhân này thật lạnh lùng! Mẹ nó, chẳng khác gì như một khối băng.” Kroff thấy Anh Hoa đã lên lầu, lảng lệ nói với Lý Dật: “Bất quá loại nữ nhân này nếu lên giường sẽ rất điên cuồng!”

Kroff nói làm Lý Dật có chút không biết làm sao. Bởi vì lúc còn ở trên Xe, biểu hiện của Anh Hoa Xác thực rất điên cuồng.

“A ha, Lý, anh không nên ngại ngùng, tôi biết, cô gái này không chỉ đơn giản là bảo tiêu cho anh đâu.” Kroff vẻ mặt cười Xấu Xa.

Lý Dật cố ý nghiêm mặt: “Nàng thật là bảo tiêu của tôi.”

“Lý, anh Xem tôi là Xử nam chưa từng đùa qua phụ nữ sao? Vừa rồi lúc nữ nhân kia bước đi, vùng lông mày lơ đãng nhăn lại, bước chân cũng có chút thác loạn. Hừ hừ, nếu nàng có thể làm bảo tiêu cho anh, thân thủ khẳng định phi thường không tệ. Thế nhưng bình thường khi bước đi lại bị như vậy, chỉ có thể chứng minh một điểm, nàng vừa bị phá trinh.” Kroff nghiêm trang nói: “Mà có thể cướp đi trinh tiết của nàng, trừ anh ra, tôi thực sự nghĩ không ra là ai khác.”

Nghe được một phen nói của Kroff, Lý Dật cảm thấy da đầu có chút tê dại.

“A ha, Lý thân ái, không cần giải thích với tôi.” Kroff đặc ý hút một ngụm Xì gà, vỗ vỗ ngực nói: “Mời tin tưởng chuyên nghiệp.”

Chuyên nghiệp?

Kroff tựa hồ về phương diện đùa giỡn nữ nhân Xác thực rất chuyên nghiệp.

Nếu bị Kroff Xem thấu, Lý Dật cũng không che giấu, mà nói Sang chuyện khác: “Tư liệu anh mang tới rồi chứ?”

“Ân” Nghe được Lý Dật nói đến chính sự, Kroff thu hồi biểu tình vui đùa, ngược lại vẻ mặt nghiêm túc nói: “Lý, Xem ra đám tạp chủng tổng bộ Hoa Nhân Bang thế nhưng đã rơi vào tình thế bất buộc.”

“Nga?” Lý Dật hơi mị con mắt, sau đó cười cười nói: “Xem ra, phần tình báo này anh đã sớm Xem qua, nếu như vậy, cứ để anh tới nói cho tôi biết, là người nào tới.”

“Lý, anh tự mình Xem đi. Phần tư liệu này cũng có chút tôi không hiểu đâu. Ân, tỷ như cái gì mà trưởng lão hội chó má, Thượng Đế, lẽ nào đám lão già này đều sống ở thời Trung Cổ sao? Trưởng lão hội? Con mẹ nó tôi là ma pháp sư đây.” Kroff dùng Sức lắc đầu, đầu lắc nhanh như trống bỏi.

Nghe được Kroff nói như thế, Lý Dật cảm thấy có chút hiếu kỳ đối với phần tình báo, hắn cũng không tiếp tục pha trò với Kroff, mà vẻ mặt nghiêm túc cầm lấy Xấp văn kiện trên bàn.

Kroff thấy Lý Dật chuyên tâm Xem lướt qua. cũng không quấy rối Lý Dật, mà ngồi Trên sô pha, bắt chéo chân về mặt thích ý hút Xì gà.

Theo thời gian trôi qua, vùng lông mày Lý Dật càng cau chặt. cuối cùng hình thành một chữ “Xuyên”. Bởi vì căn cứ theo nội dung tình báo để phán đoán, đám lão già New York rõ là có gốc gác.

Tiền thân của Hoa Nhân Bang và Mãnh Hổ Bang là Hồng Môn. Hai bang hội nhiều ít kế thừa một ít truyền thống của Hồng Môn.

Theo lịch sử của Hồng Môn Viết lại, Hồng Môn chân chủ là Chu Hồng, quân Sư là Trần Cận Nam, đại tướng là Vạn Văn Long, lúc ban đầu khởi tại Phúc Kiến, với Thiếu Lâm Tự làm nơi khởi nghĩa. Ngày Xưa Thiếu Lâm Tự dùng võ lập danh hậu thế, Khang Hi hoàng đế Thanh triều đổ kị bọn họ, mệnh lệnh cho Thiếu Lâm tăng lữ viễn chinh Tây Vực, sau lại chiến thắng trở về. Mượn cơ sát hại công thần Trịnh Quân Đạt, liên phái binh đốt hủy Thiếu Lâm Tự, một đám hòa thượng cũng trốn thoát không ít. Trong đó có Trần Cận Nam tự lập Thiên Địa Hội, nghĩ muốn nuôi trồng thế lực lập mưu báo thù. Từng phái năm bộ hạ của hắn là ngũ đại tướng Thái Đức Trung. Phương Đại Hồng, Mã Siêu Hưng, Hồ Đức Đế, Lý Thúc Khai lập ra hội, đây là “Tiền Ngũ Tổ”.

Còn có một loại thuyết pháp: “Minh mạt Sùng Trinh hoàng đế thời cuối. có Sơn Tây Thái Bình Huyền Nhân Ân Hồng Thịnh. còn có tên là Hồng Anh. tài đức sáng suốt thao đời, có nghĩa khí, có hào hiệp, hào kiệt bốn phương đều mộ danh quy thuận. Lúc đó còn tự Xưng là Tập Hiền Quán. Sau khi Sùng Trinh hoàng đế hi sinh cho tổ quốc, Ngô Tam Quế mở cửa cho quân Thanh nhập quan, Minh triều trung thần Sử Khả Pháp tại Dương Châu đốc suất quân đội chống lại Thanh quân nam hạ, chống không được, Sử Khả Pháp vì nước hi Sinh, Ân Hồng Thịnh lại đầu quân cho Hoàng Đắc Công. Sau Hoàng Đắc Công lại bị Thanh binh đánh bại, Hoàng Đắc Công hi sinh vì nước. Ân Hồng Thịnh lại suất binh tiếp tục chiến tranh cùng Thanh binh, không thắng nổi. bị Thanh binh đánh gục, con của hắn là Hồng Húc, cùng người của Hồng Thịnh đi ra Hàng Châu đầu quân Lộ Vương. Sau biết Lộ Vương hàng Mãn Thanh, Hồng Húc liền tìm nơi nương tựa Trịnh Thành Công. Hồng Thịnh môn nhân Thái Đắc Trung, Phương Đại Hồng. Hồ Đức Đế, Lý Thúc Khai. Mã Siêu Hưng đều thành thuộc cấp của Trịnh Thành Công. Tiếp tục cùng Thanh binh chiến đấu kịch liệt, khi bọn họ dưới sự lãnh đạo của Sử Khả Pháp và Thanh binh chiến đấu kịch liệt thì bị Thanh binh vây công khẩn cấp, Sử Khả Pháp hi sinh cho tổ quốc. Bọn họ đột phá vòng vây chạy ra. cộng ước sau này khi gặp mặt lại. ứng với chữ “Hồng” làm ám hiệu, tiếp tục phản đấu, Xem như ý nghĩa hồi phục triều Minh.

Hồng Môn từ sau khi thành lập, vẫn từ cổ đại truyền tới hiện đại.

Hôm nay, Mãnh Hổ Bang quốc nội, bao quát Hồng Kông Ma Cao một ít hắc bang đều là chi nhánh của Hồng Môn. Mà tại Đông Nam Á thậm chí Châu Âu đều có chi nhánh của Hồng Môn.

Đương nhiên, Hồng Môn cũng chỉ là một tôn Xưng, cũng giống như danh Xưng Mafia. Mafia ngay từ đầu khởi nguyên tại Italia. Thế nhưng hôm nay những hắc bang và gia tộc lấy cờ hiệu Mafia thật sự cũng rất nhiều.

Khác với Mafia chính là, Hoa Nhân Bang ngày nay cũng không gọi là Hồng Môn. có thể Xem được hai chữ “Hồng Môn” được tôn kính thế nào!

Hôm nay, trong bang hội chi nhánh của Hồng Môn sẽ không còn Xuất hiện loại Xưng hô cổ đại này, Xưng hô đã thay đổi. Trưởng lão hội trong miệng Kroff trên thực tế do ban đầu Hồng Môn thành lập Ngũ tổ mà diễn biến ra.

Bởi Ngũ tổ ngày Xưa có công hiến phi thường lớn đối với Hồng Môn. bởi vậy có địa vị không thấp tại Hồng Môn. Hôm nay, Hồng Môn phân chia thành rất nhiều hắc bang. Thế nhưng đại đa số hắc bang đều có tổ chức được Xưng là trưởng lão hội.

Trưởng lão hội là do năm lão nhân đức cao vọng trọng trong bang hội đảm đương. Trong Hoa Nhân Bang, long đầu nắm giữ quyền lợi tuyệt đối. Thế nhưng trưởng lão hội cũng có quyền lợi phản đối quyết định của long đầu, thậm chí có quyền lợi hủy bỏ long đầu, có quyền lợi lập tân long đầu. Như vậy có thể thấy được. trưởng lão hội ở trong Hoa Nhân Bang có quyền lợi rất lớn. Chỉ là mỗi đời long đầu của Hoa Nhân Bang đều có quan hệ không tệ với trưởng lão hội. thậm chí có thể nói, trong trưởng lão hội có thân tín của long đầu. bởi vậy cũng không có Xuất hiện qua tiền lệ hủy bỏ long đầu.

Ngày trước, khi Đường Hải còn nắm quyền phân bộ Hoa Nhân Bang tại Los Angeles, những lão già tổng bộ Hoa Nhân Bang cũng thập phần muốn đoạt quyền, chỉ là ngày trước Đường Hải có một người chú nắm quyền trong trường lão hội, cho nên Đường Hải mới thuận lợi nắm quyền.

Bởi vì trường lão hội muốn phế trừ một gã long đầu, phải được năm trưởng lão cùng đồng ý mới được. Sau khi đề nghị hủy bỏ long đầu được đề ra, năm người sẽ ngồi lại thương lượng, cuối cùng làm ra quyết định.

Trường lão hội có được quyền lợi lớn như vậy, ngoại trừ bọn họ có uy vọng đức cao vọng trọng ra, thực lực trong tay bọn họ cũng không thể coi thường.

Cổ đại chú ý tư lịch và căn cơ, người hiện đại tuy trong lòng cũng có tư tưởng này, thế nhưng tư tưởng đã rất phai nhạt. Xã hội hôm nay chỉ nói tới thực lực. đây là phương cách thông dụng của bất cứ thế lực nào.

Trường lão hội của Hoa Nhân Bang hầu như nắm giữ phân nửa thế lực Hoa Nhân Bang, đây là nguyên nhân trọng yếu bọn họ có thể gọi nhíp với long đầu!

Trong phần tình báo Kroff cấp cho Lý Dật, rất rõ ràng viết, lần này năm tên trưởng lão từ tổng bộ Hoa Nhân Bang chạy tới Los Angeles. đồng thời còn mang theo một nhóm tinh anh Hoa Nhân Bang. ngồi máy bay chạy tới.

“Lý, Chuyện lần này thoát nhìn có Chút phiền phức, làm sao bây giờ?” Thấy dáng dấp chau mày của Lý Dật, Kroff có chút lo lắng hỏi thăm.

Lý Dật khe khẽ thở dài, buông tình báo Xuống, cũng không lập tức đáp lời. Suy nghĩ một chút. Lý Dật nhìn Kroff nói: “Kroff, chuyện này anh không cần quan tâm nữa. Anh đi giúp tôi làm vài chuyện.”

“Được!” Kroff rất thẳng thắn đáp ứng.

“Anh theo tôi đến phòng sách.” Lý Dật Cầm lấy phần tình báo, đứng dậy, Kroff đi theo phía Sau.

Đi tới phòng Sách. Lý Dật từ trong ngăn kéo bàn làm việc Xuất ra một Xấp Văn kiện đưa cho Kroff, nói: “Kroff, một hồi anh cầm thứ này đi tới giao Cho AndreW Loufu của gia tộc Gambino, sau đó nói Cho nàng, bảo nàng tới nay qua đây một Chuyến.”

Nguyên bản. buôn bán đạn dược súng ống là trọng điểm phát triển trong tương lai của Lý Dật, hơn nữa hợp tác với gia tộc Gambino cũng là vương bài lần này đối phó với tổng bộ Hoa Nhân Bang, chuyện trọng yếu như vậy lẽ ra hẳn phải tự mình đứng ra giải quyết, thế nhưng người của tổng bộ Hoa Nhân Bang đến quá nhanh. hẳn không có thời gian. không thể làm gì khác hơn là giao cho Kroff đi làm.

Có thể nói, từ sau khi Trương Thiết Trụ Chết, tại Los Angeles, người mà Lý Dật tin tưởng nhất cũng chỉ có Kroff mà thôi.

“AndreW Loufu? Nữ nhân có hi vọng trở thành tộc trưởng đời tiếp theo của gia tộc Gambino?” Nghe được Lý Dật nói. Kroff bị dọa nhảy dựng.

Tuy rằng đã biết quan hệ giữa Lý Dật và gia tộc Gambino không Cạn, thế nhưng thật không ngờ Lý Dật lại có hợp tác trực tiếp với AndreW Loufu.

“Là nàng.” Lý Dật gật đầu biểu thị khẳng định.

“Thượng đế a.” Thấy Lý Dật gật đầu Xác nhận, biểu tình Kroff thập phần Cổ quái: “Lý, sao anh lại quen biết nữ nhân kia? Anh biết không? Nàng là một nữ nhân có nhân khí tốt nhất trong toàn bộ Xã hội thượng lưu đó. Nữ nhân kia nổi danh Xinh đẹp và cơ trí, mà trọng yếu hơn là thân phận của nàng, nàng không chỉ hi vọng trở thành tộc trưởng của gia tộc Gambino, cũng là người cạnh tranh cho Chức vị chủ tịch ủy ban mafia nước Mỹ! Có thể nói nữ nhân này sắp sáng tác một thời đại truyền kỳ! Phải biết rằng. lịch sử mafia chưa từng có nữ trùm mafia!”

“Kroff, anh nói những điều này tôi đều biết. Vấn đề này. chúng ta ngày sau thảo luận.” Không biết vì sao. nghe được Kroff nói về AndreW Loufu, trong lòng Lý Dật không ngờ có Chút phiền não.

Tuy rằng không biết Lý Dật rốt cục bị làm sao. thế nhưng nhìn thấy hình dáng Lý Dật có chút không nhin được, Kroff rất thức thời ngậm miệng lại. sau đó lại nói: “Lý, ngoại trừ chuyện này, còn có chuyện gì nữa?”

Lý Dật thở mạnh một hơi, đem những ý nghĩ tối loạn trong đầu ném ra ngoài. Sau đó đem những việc cần làm nhất nhất nói cho Kroff.

Đợi Lý Dật nói xong, Kroff cũng không tiếp tục cười đùa, mà trực tiếp rời đi, bởi vì hắn nhìn ra, những kế hoạch của Lý Dật dùng đối phó với tổng bộ Hoa Nhân Bang đến đoạt quyền lợi rất hữu dụng.

Kroff đi rồi, vẻ mặt Anh Hoa lạnh lùng tiêu sái tiến vào phòng sách. nói: “Tôi chọn xong phòng rồi. mặt khác. ngoài cửa có một người tên là Phương Cảnh Minh muốn gặp ông, ông Cho hắn vào không?”

Nhìn ra được, Anh Hoa tựa hồ đã dung nhập vai diễn hiện tại.

Lúc này toàn bộ tâm tư của Lý Dật đặt lên việc đối phó người của tổng bộ Hoa Nhân Bang, nghe được Anh Hoa nói, chỉ gật đầu, sau đó liền phát tay cho Anh Hoa đi ra ngoài.

Nửa phút sau, Phương Cảnh Minh phong trần mệt mỏi đi tới phòng Sách. Nguyên hắn đang ở bến tàu phụ trách công việc buôn lậu, nhận được điện thoại của Lý Dật liền chạy về khu phố Tàu.

“Tiểu Dật, Có phải lần này người từ New York tới rất đặc thù?” Phương Cảnh Minh vào cửa, thấy biểu tình nghiêm túc của Lý Dật, biết sự tình tương đối vướng tay chân, lập tức hỏi.

Lý Dật gật đầu, cầm tình báo trong tay đưa cho Phương Cảnh Minh. nói: “Toàn bộ tình báo đều ở chỗ này. chú nhìn thử.”

Khoảng chừng mười lăm phút sau, Phương Cảnh Minh nhìn lướt qua toàn bộ tình báo một lần. biểu tình cũng trở nên cực kỳ ngưng trọng: “Tiểu Dật, lần này đám lão già từ tổng bộ rõ ràng là muốn đến gây chiến, cậu dự định làm sao bây giờ?”

“Tôi nghĩ muốn nghe ý kiến của chú trước.” Lý Dật không đáp câu hỏi, theo hắn Xem ra, tuy rằng kế hoạch của hắn có Xác suất thành công rất cao, thế nhưng nghe thêm ý kiến của Phương Cảnh Minh tương đối tốt hơn. dù sao Phương Cảnh Minh cũng là nhân vật lão thành của Hoa Nhân Bang.

“Tiểu Dật. cậu gia nhập Hoa Nhân Bang thời gian quá ngắn, cậu khả năng không biết quyền lợi của trưởng lão hội lớn đến bao nhiêu! Tôi nói như thế, trưởng lão hội có thể nói là một sự tồn tại rất đặc thù của Hoa Nhân Bang. Ngày trước ngay cả Đường Hải có thể hô mưa gọi gió tại Los Angeles, thế nhưng hàng năm cũng phải cung cấp lễ cúng cho năm trưởng lão, hơn nữa con số cúng đó cũng không hề ít. Nếu như Đường Hải không làm, vị trí long đầu của hắn khẳng định sẽ ngồi không ổn!” Phương Cảnh Minh trầm giọng nói: “Lần này, năm tên trưởng lão hội tập thể chạy tới Los Angeles. bọn họ hẳn là quyết tâm muốn đoạt quyền!”

“Hừ! Lúc báo thù thì chạy trốn thật Xa. hiện tại đại cục đã ổn định, rồi lại tưởng đoạt quyền. Khi dễ tôi là trái hồng mềm sao?” Nghe được Phương Cảnh Minh nói, biểu tình Lý Dật lạnh xuống tới.

có thể đã nhìn ra sự tức giận của Lý Dật. Phương Cảnh Minh vội vã nói: “Tiểu Dật, việc này ngàn lần không thể khinh thường!”

“Nói như thế nào?” Lý Dật điều chỉnh tâm tình một chút. khiêm tốn thỉnh giáo.

Phương Cảnh Minh nhíu mày nói: “Tiểu Dật, luận uy vọng, hiện tại uy vọng của cậu tại Hoa Nhân Bang Los Angeles đã rất cao. Cậu giết chết Tỉnh Điền, trả thù cho Đường Hải. lại nhổ tận gốc Sơn Khẩu Tổ. Hơn nữa cậu còn tăng thêm phúc lợi cho các huynh đệ. những thứ này các huynh đệ đều Xem ở trong mắt. tất cả mọi người đến phục cậu! Luận năng lực, cậu không thua bất luận kẻ nào trong Hoa Nhân Bang, thậm chí đám lão già tại tổng bộ cũng không mạnh bằng cậu! Luận nhân mạch, cậu cũng thắng một bậc! Cậu không chỉ có quan hệ không tầm thường với gia tộc Gambino, còn có hi vọng đáp tuyến với gia tộc Hyde Gus, đây là chuyện mà những người khác không có khả năng bằng được!”

Nói đến đây, Phương Cảnh Minh hít một hơi, giọng nói vừa chuyển: “Thế nhưng, cậu lại có một nhược điểm trí mạng.”

“Là tư lịch sao?” Biểu tình Lý Dật rất phức tạp.

Phương Cảnh Minh gật đầu: “Đúng vậy, là tư lịch! Nói khó nghe một chút, hiện tại cậu mới gia nhập Hoa Nhân Bang chưa tới một năm, từ ý nghĩa nghiêm ngặt mà nói, cũng không được tính là thành viên hợp

cách của Hoa Nhân Bang. Ở dưới tình huống này. những lão già kia khẳng định sẽ đem tư lịch của cậu ra để công kích.”

Có thể nghe giọng nói của mình thiếu trọng lượng, Phương Cảnh Minh lại tăng thêm giọng nói: “ Tiểu Dật. tôi biết trong lòng cậu khó chịu. Chuyện này đối lại bất cứ kẻ nào cũng không thoải mái. thế nhưng đây là chuyện không có cách nào. Mặc dù ở Xã hội hiện tại, tư lịch thứ này đã không còn đáng giá tiền! Thế nhưng cậu phải hiểu rõ ràng. Hoa Nhân Bang là chi nhánh của Hồng Môn, ở trong Hoa Nhân Bang. tư lịch là rất trọng yếu!”

“Tiểu Dật. tôi không hù dọa cậu, nếu như năm lão già trưởng lão hội tới đây, sẽ dùng tư lịch để công kích cậu, lại dùng thủ đoạn gây Xích mích ly tán, phân hóa, đám huynh đệ thủ hạ tuyệt đối có người phản cậu! Nhất là đám người thuộc nhóm đoạt quyền lúc trước!” Phương Cảnh Minh nói ra, thẳng thắn trực tiếp không giấu diếm.

Nghe được Phương Cảnh Minh vừa nói như thế. Lý Dật phải thừa nhận Phương Cảnh Minh nói không sai.

Đã một lần, Ngưu Lâm Sinh giúp hắn giết chết hai đầu mục thuộc nhóm đoạt quyền. những người trong nhóm đó không dám cùng Lý Dật gọi nhíp, đều không phải vì phục Lý Dật, mà là bởi vì bọn họ không dám!

Hôm nay. năm tên già của trưởng lão hội chạy đến. đều là những lão già đức cao vọng trọng của bang hội. nếu như bọn họ phát cờ, những tên thuộc nhóm đoạt quyền sẽ phản bội Lý Dật trước tiên, mà những người khác cũng rất khó nói.

“Phương thúc. chú có gì kiến nghị?” Lý Dật nhíu mày hỏi.

“Tiểu Dật, tôi biết trong lòng cậu rất khó chịu, thế nhưng chuyện lần này tuyệt đối không thể dùng vũ lực giải quyết. Càng không thể hạ thủ đối với năm tên trưởng lão, bằng không, cho dù cậu ở Los Angeles có thể bình yên vô sự. nhưng nếu muốn hoàn thành mục tiêu Xa hơn sẽ trở nên dị thường rắc rối!” Phương Cảnh Minh trầm giọng nói.

Phương Cảnh Minh nói làm Lý Dật lặng lẽ. Bởi vì Phương Cảnh Minh nói trúng sự uy hiếp đối với Lý Dật. Đem chuyện tư lịch thiếu khuyết. chơi thủ đoạn. Lý Dật vẫn tự tin chống đỡ. thế nhưng nếu như hắn thực sự đắc tội trưởng lão hội, như vậy ngày sau nếu muốn thống nhất toàn bộ Hoa Nhân Bang Càng khó hơn lên trời.

” Kiến nghị của tôi là. dùng chiêu dĩ bỉ chi đạo, hoàn chi bỉ thân.” (dùng kế của người quật lại người) Phương Cảnh Minh liền lộ ra bản sắc quân Sư. Hắn đem những lời này nói ra cực kỳ thông thả, thanh âm tuy rằng nhỏ, thế nhưng từng chữ giá trị ngàn vàng!

.

226. Chương 210 : Vô Giá

Xã hội cho tới bây giờ sẽ không có sự công bình, đây là đạo lý mà Kroff đã lĩnh ngộ được từ lúc nhỏ. Ngày trước, Kroff lưu lạc đầu đường. còn là một tên lưu manh tăng dưới chót, thấy những chiếc Xe thể thao Xa hoa chạy như bay trên đường, trong lòng Kroff rất không sáng, thậm chí, trong lòng hắn sẽ nguyên rủa những người giàu có này.

Khi hắn nhìn thấy những mỹ nữ tuyệt sắc đang mang thai, lại ôm nam nhân tóc hói đầu, hắn sẽ nguyên rủa nam nhân kia.

có thể nói, trước khi KROff gặp Haise Lin. hắn là một tên hỗn đản rõ ràng từ đầu tới đuôi. Hắn hầu như mỗi buổi tối đi ngủ đến sẽ ân cần thăm hỏi bà cố của Thượng Đế, dùng chính cách nói của hắn: Thượng Đế, tập chủng kỹ nữ dưỡng, không có Kroff đại gia thì có thể có người sao?

Lưu manh, hỗn đản, đây là hình dung về Kroff trước khi hắn gặp được Haise Lin. Thẳng tới nay, Kroff đều cho rằng Thượng Đế đưa Haise Lin đến bên người hắn, là vì báo thù.

Đúng. không sai, là báo thù!

Tuy rằng, Kroff cảm thấy sinh hoạt tốt hơn trước đây rất nhiều, thế nhưng sau khi gặp phải Haise Lin, giai điệu sinh hoạt của hắn thay đổi. Thời gian trước đây, tuy rằng hắn nghèo túng, thế nhưng còn có được mấy bằng hữu ChOI thân. Thế nhưng, từ sau khi hắn phát đạt, trong ánh mắt hắn chỉ có hai loại người: “Một loại là nhân vật Xã hội thượng lưu chân chính, lúc nhìn hắn sẽ có ánh mắt bao quát khinh thường. Một loại khác là người sinh hoạt tại tầng dưới chót, dùng ánh mắt ngưỡng mộ nhìn hắn, nhưng sau lưng mắng hắn là cẩu nuôi dưng.”

Hai loại người này, vô luận là loại người nào, trong lòng vẫn luôn khinh thường hắn.

Trọng yếu hơn là sự tồn tại của Haise Lin đối với hắn mà nói là một loại dằn vặt chính Xác là gia tộc của Haise Lin: Hyde Gus gia tộc!

Chỉ là làm Kroff không thể ngờ chính là nữ nhân có danh khí đẹp nhất trong toàn bộ Xã hội thượng lưu ngay khi nhìn thấy hắn lại không hề bao quát hắn, khinh thường hắn, mà dùng một loại ánh mắt hình dáng nhìn hắn.

Tuy rằng trên mặt AndreW Luofu không có nụ cười, biểu tình cũng có chút lạnh lùng, thế nhưng Kroff có thể rõ ràng cảm thụ được, AndreW không hề khinh thường hắn.

Nhìn nữ nhân đã được “thần hóa” trong Xã hội thượng lưu, trong lòng Kroff bỗng nhiên cảm giác có một mãnh yên lặng, hắn cũng không giống như trước đây, vừa nhìn thấy đại nhân vật thì bụng như nhũn ra, càng không có biểu hiện hình dạng không biết làm sao, mà chỉ thể hiện dáng tươi cười tự cho là tiêu sái nhất, nói: “AndreW Luofu tiểu thư tôn kính, tôi là Kroff bạn của Lý Dật. Lý Dật muốn tôi đến đưa cho cô một phần hợp đồng, thỉnh cô Xem qua.”

Đang khi nói chuyện, Kroff rất tự nhiên từ trong bao công Văn lấy ra một Xấp Văn kiện đưa cho AndreW Luofu.

AndreW Luofu vươn bàn tay trắng nõn mà mảnh khảnh, tiếp nhận hợp đồng nhưng cũng không lập tức Xem qua, mà đặt sang một bên, nói: “Tôi nhìn hợp đồng luôn rất tỉ mỉ, thời gian có lẽ sẽ hơi dài, tôi biết anh thích uống rượu, anh muốn uống rượu gì. Tôi cho thủ hạ đem lên cho anh.”

“Không, không được, AndreW Luofu tiểu thư, tôi ngồi đây là ĐƯỢC rồi.” Có thể thật không ngờ AndreW Luofu lại khách khí như vậy, Kroff có chút liền khẩn trương.

AndreW Luofu nhìn thấy hình dạng của Kroff, bỗng nhiên lộ ra dáng tươi cười nhàn nhạt, dáng tươi cười mặc dù nhạt, thế nhưng làm cho người ta có loại cảm giác như tắm gió mùa Xuân.

Thấy dáng tươi cười của AndreW, Kroff giống như một tên ngu ngốc ngây ngẩn cả người! Từ nhỏ đến lớn, Kroff gặp qua không ít mỹ nữ, lúc phát đạt hắn chơi đùa không ít mỹ nữ, trong đó kể cả những ngôi sao ngoài mặt thanh thuần nhưng nội tâm lẳng nhăng.

Thế nhưng, Kroff chưa từng nghĩ đến, dáng tươi cười của một người lại đẹp như vậy!

Có thể nói vì kiêng kỵ thân phận của AndreW Luofu, trong con người Kroff không có ánh mắt khinh nhờn, mà chỉ có kính nể.

“Anh không cần câu thúc, anh là bạn của Lý Dật, mà tôi cũng là bạn của Lý Dật.” AndreW thu hồi dáng tươi cười, nói: “Tôi nhớ anh thích uống rượu Vodka, tôi cho thủ hạ mang lên cho anh.”

Gặp quỷ!

Sao nàng khả năng biết ta thích uống rượu Vodka?

Trong lòng Kroff kinh hãi, sau đó bỗng nhiên nhớ tới lời Andrew Luofu nói, mới chợt phản ứng, Xem ra quan hệ giữa Lý Dật và AndreW Luofu không tầm thường!

Bằng không, AndreW làm sao biết ta thích uống rượu gì?

AndreW Luofu biết trong lòng Kroff đang nghĩ gì, nàng cũng không nói gì nữa, mà bấm một nút trên bàn, thân nhiên nói: “Đưa một chai Vodka lên đây.”

“Dạ, tiểu thư!”

Trong đại Sảnh dưới lầu, bảo tiêu của Andrew Luofu nghe được mệnh lệnh của nàng liền thập phần kinh ngạc! làm bảo tiêu cho Andrew Luofu, hẳn đối với thói quen của nàng rõ như lòng bàn tay, thế nhưng hẳn thập phần rõ ràng, Andrew bàn chuyện cùng người khác, rất phiền khi đối phương uống rượu.

Nhớ tới dáng dấp lôi thôi của Kroff khi nãy. trong lòng bảo tiêu của Andrew Luofu thế nhưng thập phần hiếu kỳ thân phận đích thực của Kroff.

Bất quá. hiếu kỳ thì hiếu kỳ, làm một gã bảo tiêu xuất sắc. trước tiên hẳn Liền đáp ứng mệnh lệnh của nàng. Sau đó, hẳn nhanh chóng đi tới bên quầy rượu, từ bên trong lấy ra một chai Vodka đi lên trên

Khi hẳn đi tới cửa phòng Sách trên lầu, đầu tiên nhẹ nhàng gõ cửa, đợi bên trong truyền ra mệnh lệnh đồng ý cho hẳn vào, hẳn mới nhẹ nhàng đẩy cửa ra đi vào. Trong thư phòng, Andrew đã bắt đầu Xem lướt qua hợp đồng, mà Kroff lại thành thành thật thật ngồi trên sofa.

“Nissen, đưa rượu cho Kroff tiên sinh. sau đó anh lui Xuống đi.” Andrew Luofu cũng không ngần đầu, vẫn nhìn hợp đồng, chỉ bất quá đôi mày thanh tú của nàng hơi nhíu lại.

Nam nhân tên Nissen đi những bước chân vững vàng tới trước người Kroff, cung kính đưa rượu cho Kroff Sau đó Xoay người rời đi, một loạt động tác Sạch sẽ lưu loát. Kroff nghiện rượu, hơn nữa cũng nghiện không nhẹ. Nghe được hương vị quen thuộc của Vodka, Kroff cũng không tiếp tục khách khí, mà ngửa đầu, chỉ nghe một trận ừng ực có tiếng, chai rượu nhất thời thiếu một phần ba.

Đối với người thường mà nói, uống rượu Vodka và uống nước hoàn toàn khác nhau, thế nhưng đối với Kroff đại gia mà nói, uống rượu Vodka và uống nước chẳng có gì khác nhau.

Lý Dật chuẩn bị phần hợp đồng cho Andrew Luofu cũng không phức tạp như những hợp đồng thương nghiệp khác, ngược lại, thập phần giản đơn. Andrew chỉ dùng mười phút đã Xem hết nội dung hợp đồng. hơn nữa đọc qua hai lần.

“Lý Dật trước khi cho anh tới còn nói gì với anh không?” Andrew Luofu nhíu mày, nhìn Kroff hỏi, trong lòng cũng đang rung động. Bởi vì trong hợp đồng do Lý Dật định ra. ngoại trừ Lý Dật cung cấp kỹ thuật. những thứ khác đều do gia tộc Gambino cung cấp, đồng thời. đoạt được lợi nhuận. Lý Dật còn muốn lấy được phần nữa!

Andrew Luofu nhìn tư liệu kỹ thuật vũ khí cho từng binh sĩ tác chiến do Lý Dật cung cấp, thế nhưng nàng căn bản Xem không hiểu. Nhưng mặc dù Xem không hiểu, thế nhưng nàng cũng không nghĩ, một phần tư liệu vũ khí tác chiến của binh sĩ lại có thể lấy được năm thành lợi nhuận như thế!

Dù Sao, trong nước Mỹ, muốn làm buôn bán súng ống đạn dược, phải cùng quân đội có quan hệ rất thân mật. Nếu như không có quân đội ở phía Sau làm chỗ dựa tuyệt đối không có khả năng làm buôn bán súng ống đạn dược.

Kroff lau miệng, nói: “Lý nói, Sau khi ký Xong hợp đồng, muốn mời cô tối nay đến khu phố Tàu.”

“Người của tổng bộ Hoa Nhân Bang New York đến phải không?” Andrew tựa hồ đoán được cái gì.

Đối với việc Andrew suy đoán được điểm này. Kroff cũng không cảm thấy kinh ngạc, mà gật đầu Xác nhận: “Đúng vậy, Andrew Luofu tiểu thư.”

“Hắn có nhắc với anh chuyện về hợp đồng không?” Andrew Luofu lại hỏi.

Kroff lắc đầu, trên thực tế, hẳn cũng chưa từng liếc mắt nhìn tới phần hợp đồng.

Thấy Kroff lắc đầu. sắc mặt Andrew trở nên lạnh lùng nghiêm nghị lên. Làm người thừa kế tương lai của Gambino gia tộc. Andrew lấy sự lãnh tính nổi danh, từ khi nàng bắt đầu lo việc buôn bán cho gia tộc, nàng chưa từng làm ra vụ buôn bán lỗ vốn.

Tuy rằng quan hệ giữa nàng và Lý Dật đặc thù, thế nhưng khi liên quan tới sinh ý của Gambino gia tộc, nàng cũng không có chút nào Sợ ý.

Lẽ nào Lý đang lợi dụng ta?

Trong lòng Andrew Luofu đột nhiên tuôn ra ý niệm cổ quái này, Sau đó biểu tình phức tạp nhìn Xấp văn kiện trên bàn. Mắt thấy sắc mặt Andrew Luofu trở nên có chút Xấu Xí, Kroff cũng ngừng uống rượu, mà vẻ mặt nghi hoặc, hiển nhiên hắn cũng không biết là chuyện gì Xảy ra.

Rất nhanh, Nissen lần thứ hai trở lại phòng sách, vẻ mặt cung kính đứng ngay trước người Andrew Luofu: “Tiểu thư. cô tìm tôi.”

“Nhìn kỹ phần tư liệu kỹ thuật này, sau đó nói cái nhìn của anh một chút.” Andrew đưa phần Văn kiện cho Nissen.

Nissen cung kính tiếp nhận phần tư liệu, chăm chú đọc.

Nửa phút sau. sắc mặt Nissen thay đổi!

Biểu tình vốn đang lạnh lùng của hắn nhất thời biến mất vô tung vô ảnh, chỉ còn lại biểu tình khiếp sợ! Làm bảo tiêu của AndreW Luofu, Nissen không dám nói mình là bảo tiêu Xuất sắc nhất trên thế giới, thế nhưng tuyệt đối là một trong những bảo tiêu Xuất sắc nhất! Vì thế hắn đối với vũ khí tác chiến của binh sĩ có thể nói là thập phần quen thuộc.

“Nissan, có vấn đề gì sao?” AndreW vẫn đang một mực quan sát biểu tình biến hóa của Nissan, khi thấy hắn lộ ra biểu tình khiếp sợ thì trong lòng nàng nhiều ít có chút nghi hoặc. Nàng thế nhưng rõ ràng vẫn nhớ. người da đen cao to trước mắt này vô luận gặp phải bất luận sự tình gì đều có thể bình tĩnh đối mặt, vẻ mặt của hắn vĩnh viễn chỉ có một loại.

Nissan hoàn toàn chìm đắm trong phần tư liệu kỹ thuật, thế cho nên hắn quên mất chuyện mà một người bảo tiêu phải làm. Hắn không trả lời AndreW, mà tiếp tục Xem qua phần kỹ thuật tư liệu làm hắn chấn động.

Biểu hiện khác thường của Nissan nhiều ít làm AndreW có chút bất mãn, đồng thời cũng làm nàng hiểu được gì đó. Nàng cũng không tiếp tục quấy rối Nissan, mà lẳng lặng chờ hắn Xem Xong phần kỹ thuật tư liệu.

Về phần Kroff hắn cũng không biết rốt cục đã Xảy ra chuyện gì, vẻ mặt biểu tình mờ mịt

Nissan đem phần tư liệu kỹ thuật nhìn ba lần!

Hai mươi phút qua đi, Nissan hít sâu một hơi, đem nỗi lòng kích động thoáng bình tĩnh lại một chút. run giọng nói: “Tiểu thư, đây là một phần tư liệu kỹ thuật vũ khí cho binh sĩ tác chiến.”

“Tôi biết, tôi chỉ là muốn biết, phần tư liệu này có giá trị gì hay không?” AndreW nhíu mày nói.

Nissan hung hăng nuốt nước bọt, gằn từng chữ: “Tiểu thư, nếu như phải cho phần tư liệu này một cái giá, như vậy. cái nhìn của tôi chỉ có hai chữ :”vô giá!”

Vô giá?

Nghe được hai chữ Nissan nói, vô luận là AndreW trí tuệ ma quỷ, không chút dao động hoặc Kroff luôn luôn lỗ mãng đều ngây ngẩn cả người!

Vô giá!

Đây là khái niệm gì?

“Tiểu thư, quá khứ của tôi cô cũng đã biết. Đối với trang bị tác chiến cho từng binh sĩ, tôi tự nhận không hề kém hơn các chuyên gia.” Nissan nhìn vẻ mặt kinh ngạc của AndreW Luofu, trầm giọng nói: “Tôi có thể khẳng định, phần tư liệu kỹ thuật này nếu có thể làm ra, hỒn nữa chế tạo ra được trang bị tác chiến theo phần tư liệu này thì có thể vượt hơn Xa phần trang bị tác chiến tiên tiến nhất của quân đội trên toàn thế giới hiện tại!”

Vượt khỏi trang bị tiên tiến nhất hiện tại?

Nghe mấy lời này. AndreW Luofu triệt để choáng váng! Từ nhỏ đến lớn, AndreW chưa từng thất thố qua như vậy, thế nhưng lúc này nàng Xác thực bị chấn kinh rồi!

Làm người thừa kế tương lai của Gambino gia tộc, ý nghĩ thương nghiệp của nàng làm cho cả Xã hội thượng lưu của nước Mỹ phải than thở. Sinh ý súng ống đạn dược của Gambino gia tộc, Andrew cũng đã tự tay làm nàng tự nhiên rõ ràng một ít ẩn chứa bên trong việc buôn bán súng ống.

Nàng hiện nay, nếu như phần tư liệu này thực sự biến thái như lời Nissan nói. Như vậy Gambino gia tộc sẽ thu được lợi nhuận thật lớn!

“Nissan, anh Xác định?” Andrew hít sâu một hơi, thể nhưng vẫn không cách áp chế được kích động trong nội tâm, trong giọng nói của nàng mang theo vẻ run rẩy.

Nissan kiên định gật đầu: “Xác định!”

Lúc Nissan nói, vẻ mặt bội phục nhìn Kroff. Nguyên bản, hắn có ấn tượng thập phần không Xong với Kroff thể nhưng lúc này ánh mắt hắn lại thập phần tôn kính.

Nissan thích súng, cũng giống như Kroff thích rượu và nữ nhân, đã tới mức độ như tẩu hỏa nhập ma.

Cho nên với hắn mà nói, Kroff có thể cung cấp được một phần tư liệu vũ khí cho từng binh sĩ tác chiến. đó là tuyệt đối người xoa!

Kroff đối với sinh ý buôn bán súng ống đạn dược hiểu được cũng không nhiều, thể nhưng hắn cũng không phải ngu ngốc, hắn có thể đi qua biểu tình biến hóa của Andrew Luofu và Nissan mà phán đoán ra giá trị của phần tư liệu, hai chữ “vô giá” làm cho hắn bị cực đại chấn động.

Lý làm sao có được phần tư liệu này?

Giờ khắc này. Kroff và Andrew Luofu trong lòng đồng thời toát ra ý nghĩ như thế. Hai người không có khả năng biết đáp án, mà hai người càng không biết chính là, Lý Dật còn có thể Xuất ra thêm tư liệu kỹ thuật dành cho từng binh sĩ tác chiến vượt hiện tại rất nhiều năm Đương nhiên, hắn sẽ không cung cấp cho người Mỹ. Theo hắn Xem ra, kỹ thuật tư liệu vượt trước một năm cũng đủ cho hắn và Gambino gia tộc phát tài. mà kỹ thuật tư liệu vượt lên trước nhiều năm là con bài chưa lật của hắn. Hắn cần vương bài chưa lật này vững vàng nắm chắc trong tay, đợi thời điểm mấu chốt mới lấy ra!

Nguyên bản, Andrew đối với hợp đồng do Lý Dật cung cấp thập phần hoài nghi. thể nhưng hôm nay có được câu trả lời thuyết phục của Nissan, tia hoài nghi trong lòng nàng nhất thời tiêu thất, nàng thậm chí không cần cho chuyên gia nghiên cứu vũ khí bên trong gia tộc giám định, mà trước tiên liền ký kết hợp đồng.

“Kroff tiên sinh, anh trở lại nói cho Lý Dật, phần đại lễ của hắn, tôi đại biểu gia tộc Gambino thu lấy!” Andrew Luofu ký Xong hợp đồng, nhìn Kroff nói: “Sau đây tôi sẽ thông qua tần số nhìn cùng thành viên trung tâm trong gia tộc mời mỗi người họp hội nghị. Buổi tối tôi sẽ đến khu phố Tàu đúng giờ.”

“Tốt, Andrew Luofu tiểu thư.” Nghe Andrew vừa nói như thế. Kroff vội vã đứng lên, hắn biết nhiệm vụ của mình đã hoàn thành.

Mất thấy Kroff định rời đi, Andrew Luofu lại hỏi: “Kroff tiên sinh, anh có biết tối nay Lý Dật hắn định làm sao ứng đối người của tổng bộ Hoa Nhân Bang tại New York tới hay không?”

“Thập phần Xin lỗi, Andrew Luofu tiểu thư, điều này tôi không thể nói cho cô.” Kroff vẻ mặt kiên quyết nói, hắn sợ hãi Andrew Luofu là không sai. thể nhưng hắn tuyệt đối sẽ không để lộ nửa điểm tin tức của Lý Dật cho ai.

Có thể đã nhận ra tâm tư của Kroff, Andrew mỉm cười nói: “Kroff tiên sinh, anh hiểu lầm tôi rồi. Tôi biết, anh là người bạn tốt nhất của Lý Dật. Lý Dật đem chuyện trọng yếu như vậy giao cho anh đi làm, đủ để chứng minh hắn vô cùng yên tâm đối với anh. Tôi tin tưởng, anh khẳng định biết kế hoạch của Lý Dật. Mà tôi hỏi anh chuyện này. cũng không có ý tứ gì khác. chỉ là muốn tận hết năng lực để giúp đỡ Lý Dật.”

“Anh không cần hoài nghi tôi, tôi không đối gạt anh, vừa rồi phần hợp đồng mà Lý Dật cho tôi. có thể nói sẽ giúp gia tộc Gambino thủ nội trong năm năm trở thành đệ nhất gia tộc tại nước Mỹ.” Lúc Andrew nói những lời này lòng tin mười phần, sau đó nàng lại nói: “Cho nên, anh hắn là rõ ràng, Lý Dật có tầm quan trọng như thế nào đối với gia tộc Gambino.”

Nghe được Andrew Luofu vừa nói như thế, Kroff do dự một chút, nói: “Andrew tiểu thư, Lý Dật ngoại trừ bảo tôi đưa hợp đồng đến cho cô, còn muốn bảo tôi...” Kroff đem phần tình báo của Hoa Nhân Bang cùng nội dung kế hoạch Lý Dật định tiến hành nói cho Andrew Luofu.

“Nissen, Xuống dưới nói cho Seaman, bảo hắn bồi Kroff tiên sinh đi làm việc này.” Nghe xong Kroff nói, Andrew Luofu lập tức phân phó.

“Dạ, tiểu thư.” Lúc này đối với mệnh lệnh của Andrew Luofu. Nissen không có bất luận điều gì kinh ngạc. Hiển nhiên, hắn đã từ cách nói chuyện của hai người biết được, phần tư liệu kỹ thuật là do Lý Dật cung cấp, mà ý nghĩa của Lý Dật đối với gia tộc Gambino không cần nói cũng biết.

Andrew an bài làm Kroff nhiều ít có chút kích động, theo hắn xem ra, nếu như do Seaman đi theo hắn cùng làm chuyện tiếp theo, vậy sự tình sẽ thuận lợi hơn. Sắc trời triệt để tối xuống đường băng. Sau đó, bốn mươi tám người Hoa lần lượt từ trong sân bay đi ra. Ở giữa bốn mươi tám người Hoa. có năm tên lão già, những người khác đều là đại hán.

Cùng lúc đó. máy bay từ New York hạ cánh tại Los Angeles đang đúng giờ hạ xuống đường băng. Sau đó, bốn mươi tám người Hoa lần lượt từ trong sân bay đi ra. Ở giữa bốn mươi tám người Hoa. có năm tên lão già, những người khác đều là đại hán.

Những đại hán này mặc tây trang màu đen, mang kính đen. vóc người khôi ngô. biểu tình dị thường lạnh lùng, vừa nhìn thì biết là người không dễ chọc vào. So sánh với những đại hán này mà nói, năm tên lão già phổ thông hơn nhiều. Đường nhiên, phổ thông chỉ là khi so sánh với đám đại hán bên người, đối với người thường, bọn họ không thể nghĩ ngờ thật nổi bật.

Năm lão già mái tóc bạc trắng, trên người mặc bộ quần áo kiểu đường trang chính tông.

“Hắc! Lý Dật thật to gan, không ngờ dám không đến tiếp đón chúng ta.” Đi ra sân bay, năm tên lão già nhìn quanh, tên lão già dẫn đầu vẻ mặt cười nhạt nói.

“Nếu hắn tuyển chọn uống rượu phạt. chúng ta thỏa mãn hắn.” Lão già dẫn đầu vừa mở miệng, mấy tên lão già bên cạnh cũng đồng dạng lộ ra dáng tươi cười không chút ý tốt.

Hắn vừa thốt lên xong, cả năm tên lão già đều nở nụ cười. cười đến dị thường tự tin! Tựa hồ theo bọn họ xem ra, quyền lực của Hoa Nhân Bang tại Los Angeles đã hoàn toàn nắm chắc trong tay bọn họ!

Thế nhưng sự thực như vậy sao?.

227. Chương 211 : Tiên Lễ Hậu Binh (1)

Sau khi hội năm vị trưởng lão tổng bộ Hoa Nhân bang Xuống sân bay xong, cũng không có lập tức tới Trung Quốc thành. Mà ban đầu tìm một tòa khách sạn năm sao nghỉ tạm. Sau đó. bọn hắn mới phái người đi tới Trung Quốc thành thông tri cho Lý Dật rằng, bọn hắn đã tới Los Angeles rồi.

Trung Quốc thành. trong căn biệt thự của Đường Hải. Hôm nay Lý Dật đặc biệt mặc kiểu áo Tôn Trung Sơn, cầm râu cũng lưỡi, cả người thoát nhìn phá lệ tinh thần. Cứ việc đã biết hội năm vị trưởng lão đã tới Los Angeles, nhưng Lý Dật tuyệt không có sốt ruột, thậm chí hắn một bên nhàn nhã uống trà, một bên đọc tin tức báo mới ra hôm nay. Bởi vì đối với hắn, hành tung của hội năm vị trưởng lão có thể nói là rõ ràng như trong lòng bàn tay, hết thảy đều nằm trong sở liệu của hắn.

“chủ nhân. bên ngoài có người cầu kiến, hắn bảo thân phận là người từ tổng bộ Hoa Nhân bang.” Bỗng nhiên Anh Hoa mở cửa thư phòng ra, thái độ khong chút biểu cảm nào nói.

Anh Hoa vẫn mặc một chiếc áo gió màu đỏ, cũng lần đầu tiên gặp mặt bất đồng duy nhất chính là, hiện tại nàng nói chuyện với Lý Dật phát âm trung Văn rất chuẩn, hơn nữa phi thường gãy gọn.

Hiển nhiên làm một sát thủ Xuất sắc. phương diện ngoại ngữ của Anh Hoa đã được trải qua huấn luyện đặc thù. Có thể nói, luận tiếng phổ thông tiêu chuẩn, năng đủ trình độ giả mạo một người đại lục chính gốc.

“Để cho hắn tiến vào đi.” Nghe Anh Hoa thông tri, Lý Dật hiểu đám lão gia hỏa kia đã đứng ngồi không yên rồi., ..Mấy vị trưởng lão sở dĩ dĩ không trực tiếp đến Trung Quốc thành, chính là thích chơi kiểu quan cách. muốn cho Lý Dật phải đích thân đi nghênh đón.

Nửa phút đồng hồ sau, một gã đại hán mặc âu phục đen biểu tình phần nộ tiến vào trong thư phòng của Lý Dật. Sau khi tiến vào thư phòng, hắn căn bản không đợi Lý Dật mở miệng, trực tiếp nói: “Lý Dật, năm vị lão gia tử phái ta đến thông báo cho người biết rằng, các ngài đã tới Los Angeles rồi.”

“Cái gì?” Lý Dật lộ ra một cái biểu tình kinh ngạc rất tự nhiên, khẩn trương nói: “Năm vị lão gia đến đây ư? Đến lúc nào thế?”

Chứng kiến bộ dáng kinh ngạc của Lý Dật, tên đại hán đắc chí nhếch miệng, hừ lạnh nói: “Một giờ trước, đừng nói cho ta rằng, người không biết chuyện này.”

“Thật sự bất hảo, ta quả thực không biết chuyện này.” Lý Dật cười khan hối lỗi, sau đó đứng dậy nói: “Đi thôi, ta cùng người đi gặp năm vị lão gia tử.”

Nhìn nụ cười trên khuôn mặt Lý Dật, tên đại hán hơi có chút nghi hoặc. Hắn theo năm vị trưởng lão biết được, Lý Dật chính là nhân vật có thể ăn tươi nuốt sống người. Hắn quả thực không tin Lý Dật, không biết năm vị trưởng lão đến Los Angeles rồi.

Lý Dật nhìn thấu tâm tư của tên đại hán, bất quá chắc chắn hắn sẽ không giải thích ngọn ngành. Mục đích không đến sân bay đón năm lão gia hỏa này phi thường rõ ràng, chính là muốn cấp cho năm lão gia này một đòn phủ đầu nho nhỏ lập uy. Đương nhiên, Lý Dật hành động rất thông minh, bởi vì năm lão gia hỏa này trước khi đến Los Angeles cũng không có thông tri cho hắn.

Đến lúc này, năm lão gia hỏa đã tới, phái người qua thông tri cho Lý Dật, tự nhiên hắn sẽ không tiếp tục đùa giỡn uy phong. Đã trải qua nhiều chuyện tình như vậy, Lý Dật đã hoàn toàn thay đổi chính mình. Hắn biết khi nào thì nên đùa giỡn, khi nào thì nên nhường nhịn.

Mặc dù hắn cũng không sợ năm lão gia hỏa này, nhưng đúng như Phương Cảnh Minh từng nói, nếu hắn thật sự trở mặt với năm lão gia hỏa này, thì phải chấp nhận trở mặt cùng tổng bộ Hoa Nhân bang. Đến lúc đó, hắn có thể hô phong hoán vũ ở phân bộ Los Angeles, nhưng muốn thống nhất cả Hoa Nhân bang thì chính là kẻ ngốc nói mê. Không biết cố tình hay là vì nguyên nhân nào khác, khách sạn năm lão gia hỏa này cư ngụ, cách Trung Quốc thành không bao nhiêu Xa.

Lý Dật từ lúc rời khỏi Trung Quốc thành chỉ dùng mười phút thời gian liền đã tới nơi.

Trên đường đi, Lý Dật đã biết tên của người đại hán kia kêu là Hình Phong, tâm phúc của vị trưởng lão tọa đường. Hội trưởng lão của Hoa Nhân bang phân biệt thành. Tọa đường, Bồi đường, Chấp đường, Hình đường...

Cùng so sánh với Hồng môn Xưa kia, Hoa Nhân bang thiếu mất Lệ đường, có thể đối với người hiện đại mà nói, lễ nghi chiếm cân lượng nhẹ hơn rất nhiều. Tọa đường thời Hồng môn Xưa kia tương đương với chức tả tướng tổng quản sự vụ, quyền thế nghiêm thiên.

Thời buổi hiện giờ trong Hoa Nhân bang, tuy hội trưởng lão đã trở thành một đoàn thể, nhưng Tọa đường trưởng lão quyền lợi vẫn lớn nhất, cũng có thể coi như là đại trưởng lão. Đương nhiên, cùng so sánh với quá khứ, hội trưởng lão công bằng hơn một chút. Muốn đề nghị làm sự tình gì đều phải thông qua quyết định của năm người mới thành được. Bất kỳ một vị trưởng lão nào cũng không thể trực tiếp làm ra quyết định trọng đại đối với bang hội.

Theo bề ngoài mà nói, cái này để suy yếu đi quyền lực của năm vị trưởng lão, thế nhưng thật ra quyền lực của hội trưởng lão cũng chỉ tăng mà không có giảm

Lý Dật bước vào trong đại sảnh của một gian phòng Xa hoa ngênh đón năm lão gia hỏa này. Để tỏ lòng tôn trọng, hắn cũng không cho Anh Hoa đi theo vào, mà nài ta bảo hộ ở ngoài cửa.

So sánh với Lý Dật, năm lão gia này còn muốn phô trương hơn, sau lưng mỗi người đều có hai gã đại hán làm bảo tiêu, có thể nói rằng mười phần uy phong.

Từ khi Lý Dật bước chân vào phòng, mục quang của năm lão này luôn luôn dừng ở trên người hắn, dường như hận không thể đem toàn bộ suy nghĩ trong lòng Lý Dật nhìn thấu, mới chịu bỏ qua. Nhưng chính là bọn họ phải thất vọng rồi, bọn họ không nhìn ra được chút sơ hở gì từ trên nét mặt của hắn được.

Trên mặt Lý Dật lộ vẻ tươi cười thản nhiên, chẳng những thế còn mang theo hương vị tôn kính. Khi bước chân đi hần ngừng đầu ưỡn ngực, cước bộ nện mạnh không nói. mỗi bước bằng nhau chỉ dài nửa mét. giống như dùng thước đo lường qua bình thường!

Chi tiết nhỏ này rơi vào mắt năm lão gia hỏa cùng đám bảo tiêu ở sau lưng. Trong lòng bọn họ không khỏi kinh ngạc. Năm lão gia hỏa này có khả năng leo lên được cương vị trưởng lão, đều là do tuổi trẻ quên mình đổi lấy. Bọn hần cũng từng là nam nhân sống trên lưỡi dao liêm máu, bọn hần tự nhiên rõ ràng, không ở dưới tình huống cố ý. mỗi bước chân nện Xuống khoảng cách đều tầm tấp, cái này khó khăn đến bậc nào. Cùng so sánh với bọn hần mà nói, đám bảo tiêu đứng sau lưng kia trong lòng còn cổ quái hơn rất nhiều.

“Tiểu Dật báii kiến năm vị thúc thúc.” Lý Dật ngừng đầu ưỡn ngực đi tới trước mặt năm lão gia hỏa này, làm ra một cái hành lễ tiêu chuẩn, động tác gọn gàng, diễn cảm tôn kính nhìn không thấy chút sơ hở nào.

Chứng kiến một màn như vậy, năm lão gia hỏa không tự chủ được khẽ trao đổi ánh mắt, theo sau đó bọn hần đều nở nụ cười, nụ cười kia phẳng phất như muốn cho đối phương biết: “Hắc! Tiểu tử này thoát nhìn thực là biết điều.”

“Tiểu Dật ah!” Ngắn ngủi trao đổi ánh mắt qua đi. vị trưởng lão Tọa đường dẫn đầu mở miệng: “Lần này cậu ở Los Angeles, biểu hiện phi thường không tệ, long đầu đại ca cùng chúng ta đều rất vui mừng.”

Khi vị đại trưởng lão mở miệng, trong đầu Lý Dật hiện ra ba chữ “Trương Đức Khôn.”

Đã ngoài sáu mươi hai tuổi. Trương Đức Khôn có mái tóc bạc trắng. bất quá thoát nhìn tinh thần cũng không tệ lắm, hơn nữa cẩn thận quan sát thì con người lão ta chẳng phải là cái loại cổ hủ. Mái tóc bạc trắng chải ngược trên đầu, kiểu tóc này từng thịnh hành cả nước. khi trên truyền hình công chiếu bộ phim “Đỗ thân”.

Ngày đó, Châu Nhuận Phát để kiểu tóc này, vô số thiếu nữ đã yêu thầm trộm mến, có thể nói rằng phong quang vô hạn.

“Người này âm hiểm giả dối. là vị trưởng lão có tâm địa thâm sâu nhất trong hội. Hần có thể nắm chắc cương vị Tọa đường cho đến ngày hôm nay, không phải dựa vào thân thủ cương hãn, mà là bằng đầu óc thông minh, lanh lợi.”

Một số thông tin tư liệu khẽ thoáng qua trong đầu của Lý Dật. cùng lúc đó. hần cũng phát hiện, giữa năm lão già này, Trương Đức Khôn có tinh thần diện mạo tốt nhất. Bởi vì thời trai trẻ, Trương Đức Khôn chưa từng phải chịu qua vết thương, không giống những vị trưởng lão kia. đều mang vẻ ảm đạm, cách thời gian tiến nhập vào trong quan tài đã không còn lâu nữa.

“Trương thúc, đó là việc Tiểu Dật nên làm.” Lý Dật bình tĩnh đón nhận ánh mắt của Trương Đức Khôn. nói.

Vừa nghe Lý Dật cẩn thận trả lời như thế, năm lão gia hỏa này càng cười vui vẻ thêm, tại bọn hần Xem ra. Lý Dật hiện giờ so với trong tưởng tượng lúc trước, thì khiêm tốn hơn rất nhiều. hần là mọi chuyện sẽ phi thường thuận lợi.

“Tiểu Dật, năng lực cùng sự quyết đoán của cậu, đều nằm ngoài dự liệu của mọi người chúng ta! Cậu trẻ tuổi như vậy mà đã có thành tựu to lớn, điều này làm cho năm lão già chúng ta thực Xấu hổ!” Trương Đức Khôn tiếp tục nói.

Lời của hần vừa thốt ra, lập tức lại có một lão khác Xen vào: “Phải ah! Thời gian khi chúng ta còn bằng tuổi cậu. vẫn chỉ giữ cái chân sai vặt trong bang thôi.”

Lần này người mở miệng chính là Chu Thành, trưởng lão Hình đường. Chu Thành là trưởng lão thấp tuổi nhất trong hội, năm nay chỉ mới năm mươi ba tuổi, gánh vác cương vị trưởng lão hai năm qua. Người quen biết Chu Thành đều biết, hần là một dạng điển hình a dua. ai cho hần nhiều lợi ích thì hần tự tể. Cái thứ người này hôm nay có thể cùng người Xưng huynh gọi đệ. nhưng ngày mai vì lợi ích mà sẽ tiễn người đi gặp Diêm Vương.

Người theo chủ nghĩa ích lợi cá nhân! Đây là mô tả chính Xác nhất về con người của Chu Thành!

Có thể nói, ở trong năm đại trưởng lão, trừ bỏ Trương Đức Khôn cùng Chu Thành ra, những người khác đều dựa vào thời kì trai tráng Xông pha, mà chiếm được uy vọng tại bang hội. đến khi về già thuận theo tự nhiên. nắm giữ cương vị trưởng lão.

“Tiểu Dật còn trẻ, cần phải học tập các chư vị thúc thúc.” Lý Dật thái độ thành khẩn nói.

228. Chương 211 : Tiên Lễ Hậu Binh (2)

“Hảo” Đầu tiên hần hung hăng vỗ lên bàn trà một cái, tiếp theo dùng lời lẽ hùng hồn nói: “Người trẻ tuổi có năng lực mà không kiêu ngạo, đây là phẩm chất rất hiếm có! Tiểu Dật. ta không ngại nói cho cậu biết, long đầu đại ca muốn thông qua năm lão già chúng ta tạm thời tiếp quản lại phân bộ Hoa Nhân bang ở Los Angeles! Bởi vì sau nhiều lần bàn bạc nhất trí, thanh niên ưu tú giống như cậu mà lưu tại nơi này quả thực là hành vi nhân tài không được trọng dụng! Cho nên, sau khi thương lượng, chúng ta tính toán điều cậu tới tổng bộ rèn luyện.”

Tạm thời tiếp quản.? Ha ha! Cuối cùng đã lộ đuôi rồi!

Lý Dật trong lòng cười lạnh, đồng thời bên ngoài cự tuyệt hảo ý nói: “Trương thúc. tổng bộ nhân tài kiệt Xuất đông đảo, thêm một như tôi cũng không tính bao nhiêu. Nên tôi cảm thấy, tôi ở lại Los Angeles chính là biện pháp tốt nhất. Dù sao, đối với nơi này đã hết sức quen thuộc, hơn nữa còn không ít bằng hữu.”

Vừa nghe Lý Dật cự tuyệt thẳng thừng, nụ cười trên khuôn mặt năm lão già hỏa đột nhiên tiêu thất. Nhưng chính bọn hần đều rõ ràng, sự kiện Lý Dật tiêu diệt tận gốc phân bộ Sơn Khẩu tổ, phần nhiều là bởi vì Lý Dật có quan hệ cùng gia tộc Gambino, hơn nữa cùng cảnh sát cũng rất không sai.

Nguyên bản, bọn hần cũng không nghĩ rằng Lý Dật sẽ chủ động nhún nhường quyền lợi. Chỉ thử dăm ba câu Xã giao, thấy Lý Dật biểu hiện tôn kính. mới nói ra suy nghĩ trong lòng. Hiện giờ chứng kiến Lý Dật uyển chuyển cự tuyệt, mấy lão già hỏa này như thế nào không biết tâm tư của Lý Dật chứ?

“Tiểu Dật. ta biết, lần hành động này Sơn Khẩu tổ bị tiêu diệt. phân bộ Hoa Nhân bang có thể trở thành đại bang hội ở Los Angeles, công lao của cậu không thể bỏ qua. Đồng thời trong bang hội, rất nhiều huynh đệ cũng nguyện ý đi theo. Nhưng cậu có nghĩ tới không, dù sao lai lịch cậu quá nhỏ bé, Xét về lâu dài mà nói. tự nhiên sẽ có nhiều huynh đệ bất phục. Đến lúc đó. không cẩn thận liền gây ra mâu thuẫn nội bộ trong bang hội. Phải nhớ rằng, tại Hoa Nhân bang tự giết lẫn nhau là phạm vào điều tối kỵ, sẽ bị toàn bang truy sát, cũng sẽ tạo cơ hội cho những bang khác nhân cơ hội đục nước béo cò. Chuyện này đối với sự phát triển của Hoa Nhân bang trong tương lai cũng không phải là chuyện tốt ah!” Trương Đức Khôn thu hồi vẻ tươi cười, nghiêm mặt nói.

Trương Đức Khôn a, Trương Đức Khôn, quả nhiên người chính là một lão hồ ly.

Nghe Trương Đức Khôn giảng đạo, Lý Dật không khỏi âm thầm bội phục sự ranh ma của hần. Ý tứ hần là muốn nói rằng đừng mang ý niệm đối lập cùng mấy lão già chúng ta, nếu không cả Hoa Nhân bang đều không tha cho người! Thứ hai. nếu người dám cùng chúng ta gọi nhíp. khi bang hội Xảy ra mâu thuẫn, người muốn làm lão đại cũng không yên tâm.

“Năm vị thúc thúc. các ngài một đường khổ cực. Tôi đã chuẩn bị bàn tiệc ở Trung Quốc thành. trước tiên để cho mỗi người là khách từ phương Xa đến nhập tiệc tẩy trần đi.” Lý Dật cười nói: “Về những chuyện khác, ngày mai chúng ta bàn bạc, được không?”

Chứng kiến Lý Dật không muốn dây dưa ở đề tài này. Năm lão già hỏa lại trao đổi ánh mắt một chút, theo sau đó rất nhanh liền đạt tới nhất trí.

“Được rồi, Tiểu Dật, cậu đã có phần tâm ý này. năm lão già chúng ta cũng không thể không cho cậu thể diện.” Trương Đức Khôn đại biểu năm người bày tỏ thái độ.

Lý Dật thu hồi vẻ tươi cười. trầm giọng nói: “Làm chủ nhà. tôi chuẩn bị cơm rượu cho các vị thúc thúc là khách từ phương Xa đến. hần cũng là bình thường đi, huống chi năm vị thúc thúc đều là tiền bối của tôi.”

Lý Dật nói câu này. làm cho sắc mặt năm lão già hỏa trở nên khó coi. hai người trong đó lại không khách khí hừ lạnh một tiếng.

“mời!” Lý Dật làm ra thủ thế, cũng không đợi năm người đi trước, mà dẫn đầu trước tiên.

“Hừ, Hảo tiểu tử, thật cuồng vọng.” Chờ sau khi Lý Dật Xuất môn, Trương Đức Khôn mới hừ lạnh, nhìn thoáng qua bốn lão khác, nói: “Các vị thấy sao?”

“Nếu rượu mời không uống thì cho hần uống rượu phạt!” Lão đứng bên trái tên là Lưu Kim Ba, thần tình cười lạnh nói: “Hần chỉ là một cái mao đầu tiểu tử hai mươi mấy tuổi, có khả năng ngưng tụ được bao nhiêu lực lượng ở trong bang hội? Nếu hần mời chúng ta đi, chúng ta nhất định phải đi. không cần phải sợ hãi gì cả?”

Cùng lúc đó, Lý Dật đã đi ra ngoài gian phòng, lúc này sắc mặt của hần cực kỳ âm trầm.

Anh Hoa chứng kiến Lý Dật diễn cảm khó coi, lạnh lùng nói:” Muốn động thủ không? Nếu hai người chúng ta liên thủ, trong vòng một phút đồng hồ có thể giết sạch bọn hần.”

Ở buổi tối Anh Hoa ám sát Lý Dật, đã từng điều tra qua tư liệu của hần, tự nhiên rõ ràng tình huống hiện giờ.

Nghe Anh Hoa nói, Lý Dật không có động thái gì, nếu như hần không muốn lưu lại tánh mạng của năm lão già này thì làm sao còn chờ tới bây giờ. Bất quá Anh Hoa nói nhiều ít cũng nhắc nhở hần, tâm tình chuyển biến tốt đẹp hơn một chút. Sau khi trải qua nhiều thảm kịch như vậy. Lý Dật đã thông thạo kiềm chế “nộ hỏa”.

“Không cần, tôi muốn Xem bọn hần muốn diễn trò gì.” Lý Dật lộ ra một nụ cười thần nhiên, theo sau diễn cảm mà nên dị thường thoải mái.

Theo sau Anh Hoa đi cùng Lý Dật Xuống dưới lầu, mà năm người Trương Đức Khôn thì cũng dẫn theo bảo tiêu Xuống ngay sau đó.

Bên dưới, Lý Dật phân phó Ngưu Lâm Sinh cho người lái năm chiếc Xe. Khi Lý Dật đi Xuống, Ngưu Lâm Sinh cũng đợi đã lâu rồi.

Lúc trước, trong hành động tiêu diệt Sơn Khẩu tổ, biểu hiện của Ngưu Lâm Sinh rất hợp nhãn, sau thì hần đối với Lý Dật an bài không có chút...nào bất mãn. Điều này làm cho ấn tượng của Lý Dật đối với hần không sai, đem Ngưu Lâm Sinh coi là đối tượng bồi tài.

“Lâm Sinh. phân phó các huynh đệ lại Xe đưa năm vị trưởng lão tới Túy Xuân lầu.” Thấy Ngưu Lâm Sinh một mình nghênh đón. Lý Dật liền nói.

Ngưu Lâm Sinh mặc dù là tâm phúc Đường Hải bồi dưỡng lúc trước, đối với Đường Hải thập phần trung thành, nhưng từ khi biết được Lý Dật giết chết Tĩnh Diên báo thù cho chủ nhân. Sau đó. tiếng lòng hần liền nhận Lý Dật làm đại ca, thái độ có thể nói rằng phi thường tôn kính Lý Dật.

Nếu không ngày đó hai lão đại phái tranh quyền bất đồng quan niệm cùng Lý Dật, thì hần cũng sẽ không chủ động ra tay tương trợ Lý Dật, xử lý hai tên không biết thức thời kia.

Rất nhanh, năm người Trương Đức Khôn cùng bảo tiêu đi Xuống dưới lầu. Ngưu Lâm Sinh dựa theo Lý Dật phân phó để cho thủ hạ. phân biệt thỉnh năm người ngồi vào trong ô tô.

Chỉ là trong quá trình. biểu tình Ngưu Lâm Sinh phi thường lạnh lùng. thậm chí còn chẳng thèm chào hỏi năm người Trương Đức Khôn một tiếng!

Tuy rằng thân phận của năm người Trương Đức Khôn ở Hoa Nhân bang đức cao vọng trọng. nhưng Ngưu Lâm Sinh can dự công việc của Hoa Nhân Bang cũng chưa được bao lâu. hần đối với bang hội không có lòng trung tâm quá mức. hần ở lại bang hội chẳng qua là bởi vì Lý Dật mà thôi.

Trong ô tô riêng, nguyên bản Lý Dật đang hút thuốc, chứng kiến một màn như vậy, tiếng lòng không khỏi rung động, đồng thời lộ vẻ tươi cười, lâm lâm nói: “Xem ra trong lòng Ngưu Lâm Sinh cũng không ưa mấy lão gia hỏa này tới đây.”

Lời vừa ra khỏi miệng, Lý Dật cười càng thêm tươi tỉnh hơn. Ngưu Lâm Sinh đã không đem năm lão già này vào trong mắt, Phòng Tam cùng Tiểu Thất thì càng không cần phải nói!

Dù sao Phòng Tam và Tiểu Thất cũng chính do một tay Lý Dật bồi dưỡng người nào đã biết năng lực cùng thủ đoạn của Lý Dật, tuyệt đối không dám chơi trò hai mặt, hướng chỉ trong lòng bọn hắn đã dung hòa thái độ trung thành. Về phần đám thủ hạ của Phương Cảnh Minh kia. Lý Dật cũng không lo lắng, giữa hắn và Phương Cảnh Minh đã có thỏa thuận, hơn nữa còn đích thân bày mưu tính kế cho hắn, tự nhiên sẽ không trái nghịch Lý Dật. Về những người lúc trước nằm trong phe cánh tranh quyền, Lý Dật đã phái người luôn luôn theo sát, coi như giam lỏng bọn họ rồi.

Trong đầu hiện lên tất cả những suy nghĩ này, Lý Dật càng thêm tự tin. Hiện giờ hắn tuyệt không lo lắng năm lão gia hỏa này có thể tranh giành quyền lực với mình. Thế nhưng hắn vẫn phải nghĩ cách phân hóa năm lão gia này. thì mới không đắc tội với tổng bộ Hoa Nhân Bang, bởi vì còn phải tính kế lâu dài.

“Đi thôi!”

Nghe được mệnh lệnh của Lý Dật, Anh Hoa thành thực khởi động Xe, diễn cảm lạnh lùng trước sau như một. đôi tiểu bạch thỏ trước sau vẫn cứng rắn như thế.

Trải qua mười mấy phút đồng hồ sau, Anh Hoa đánh Xe tới cửa Túy Xuân lâu thì ngừng lại.

Buổi tối hôm nay Túy Xuân lâu đèn đuốc Sáng trưng, nhưng ở bãi đậu Xe lại không nhìn thấy bóng dáng của chiếc Xe nào. Bởi vì Lý Dật đã an bài, thuê trọn toàn bộ nhà hàng!

Lúc trước, Lý Dật một mình ra biển giải quyết sáu mươi thành viên tinh anh của Châu Phi bang, khi trở về Đường Hải đã từng bày tiệc mừng công cho Lý Dật ở Túy Xuân lâu này.

Hiện giờ Lý Dật thành công đập đổ Đường Hải, trở thành tân nhậm long đầu của Hoa Nhân Bang tại Los Angeles, đối mặt với tình huống năm lão gia hỏa từ New York tới. hắn nên bày cái tiệc mừng gì đây?

229. Chương 212 : Diễn Xuất Bắt Đầu (1)

Lý Dật đứng ngoài nhà hàng khuôn mặt tươi cười, nhưng lúc này cũng không hề cấp mặt mũi cho năm lão gia kia, lúc vào cửa không chút nhường nhịn đi ngay đầu tiên. Sự thay đổi của Lý Dật làm năm lão gia kia không Chút thích ứng, đồng thời lửa giận trong lòng năm lão gia càng ngày càng thịnh. chỉ là trước khi biết được Lý Dật đang muốn làm cái quỷ gì. bọn họ cũng không lập tức phát hỏa, mà sắc mặt sầm Xuống theo sát Lý Dật đi vào đại sảnh Túy Xuân Lâu.

Đại sảnh được bố trí Xanh vàng rực rỡ, đèn neon tỏa quang mang nhu hòa chiếu cả đại sảnh sáng như ban ngày. Toàn bộ đại sảnh vắng vẻ, trong đại sảnh đặt tám bàn lớn, có vẻ vô cùng chói mắt. Thấy tình hình này, vùng lông mày năm lão gia không khỏi nhíu lại, Lý Dật nói cho bọn hắn là đón gió tẩy trần, thế nhưng hôm nay dẫn bọn hắn tới đây, là có ý tứ gì?

Bọn họ cũng không cho rằng Lý Dật vì muốn tẩy trần cho bọn họ mà bao cả nƠi này.

“Lý Dật. lẽ nào ngày hôm nay còn có khách nhân khác?” Đợi Lý Dật dẫn theo năm người đi tới bàn đầu tiên ngồi Xuống. sắc mặt Trương Đức Khôn sầm Xuống hỏi thăm.

“Năm vị thúc thúc, thập phần Xin lỗi.” Lý Dật cười: “Hôm nay là sinh nhật của tôi. Trên đường có bằng hữu nói muốn cùng nhau tụ họp một chút, tôi đành đặt bàn ở đây để tổ Chức. Mà trước đó tôi cũng không biết mấy vị thúc thúc muốn tới, chậm trễ mong rằng bao dung.”

“Minh!”

Nghe được Câu trả lời của Lý Dật. Lưu Kim Ba có tính tình nóng nảy nổi danh hung hăng vỗ lên bàn, lạnh lùng nói: “Tiểu tử. năm người chúng ta từ Xa đến Los Angeles. người không đi sân bay tiếp đón còn chưa tính. không ngờ còn để cho mấy lão già Chúng ta đến tham gia sinh nhật của người? Người Xem mấy lão già này là gì?”

Giọng nói của Lưu Kim Ba thật lớn, một phen nói ra, làm nữ phục vụ bưng trà sợ đến dừng chân lại, không dám vào cửa. Về phần bốn lão già khác cũng vẻ mặt bất mãn nhìn Lý Dật, tính tình bọn họ tuy rằng không táo bạo như Lưu Kim Ba, thế nhưng sự phẫn nộ trong lòng cũng không ít hơn Lưu Kim Ba.

Dù sao bọn họ là trưởng lão của Hoa Nhân Bang. không chỉ nói là phân bộ Hoa Nhân Bang tại Los Angeles, dù là tổng bộ New York. long đầu Hoa Nhân Bang cũng phải đối với bọn họ khách khách khí khí, làm sao dám làm càn như Lý Dật?

Đồng thời khi Lưu Kim Ba mở miệng. hai gã thủ hạ tâm phúc phía sau hắn vô ý thức đưa tay định rút súng. Bất quá, bọn họ cũng không lập tức rút súng, thứ nhất, Lưu Kim Ba không nói gì, thứ hai. ánh mắt Anh Hoa đứng ngay sau lưng Lý Dật làm cho toàn thân bọn họ cũng không thoải mái. Tuy rằng Anh Hoa đối với nam nhân tràn ngập sự trùng kích thị giác. thế nhưng về lạnh lùng bản năng toát ra làm bọn họ sợ hãi.

Mắt thấy Lưu Kim Ba tức giận. về mặt Lý Dật vẫn biểu tình bình tĩnh. trước đó hắn đã làm “lẽ”, hôm nay còn chưa tới “birth”, hắn thế nào khả năng hướng mấy lão già này cúi đầu?

Theo Lý Dật Xem ra. hướng mấy lão già này cúi đầu mà có thể bình an vô sự tổng Xuất bọn hắn ra khỏi Los Angeles, hắn cũng sẽ không chút do dự cúi đầu! Thế nhưng. đây là chuyện không có khả năng!

“Mấy vị thúc thúc, không phải tiểu Dật ta không cho các vị mặt mũi, thật sự là ta không biết các vị muốn tới.” Lý Dật trầm giọng nói: “Mặt khác, thiệp mời dự tiệc đã được phát ra, ta cũng không thể đi thu hồi, đúng không?”

“Đã như vậy, Chúng ta cung kính không bằng tuân mệnh!” Trương Đức Khôn nở nụ cười, cười đến dị thường âm trầm

Trương Đức Khôn vừa thốt lên Xong. bốn lão già khác tuy rằng trong lòng còn có Chút bất mãn, thế nhưng cũng không nói gì nữa. Nếu đặt ở bình thường. bọn họ sẽ không hề thỏa thuận với Trương Đức Khôn như vậy. Nhưng ngay lúc này, bọn họ cũng treo chung một sợi dây: Tự nhiên là cùng Chung tiến lùi.

Đương nhiên. điều kiện là không hề ảnh hưởng lợi ích hai bên.

Nghe Trương Đức Khôn vừa nói như thế, Lý Dật mỉm cười nhìn nữ phục vụ về mặt sợ hãi đứng Xa Xa. đồng thời nhìn một chút thời gian.

Vài nữ phục vụ thấy Lý Dật vẫy tay, lập tức bưng trà đi tới.

Trà là trà ngon, là cực phẩm Đại Hồng Bao. Người lẫn lộn hắc đạo. tuổi còn trẻ thích uống rượu, già thích uống trà. Tập tục này không biết được lưu hành từ khi nào, vẫn kéo dài đến bây giờ. Trong lòng năm lão già tuy rằng thập phần bất mãn đối với thái độ kiêu ngạo của Lý Dật. thế nhưng sau khi đưa trà lên, bọn họ cũng không nói chuyện với nhau. Mà cầm lấy chén trà, về mặt thích ý thưởng thức.

“Mấy vị thúc thúc từ từ dùng trà. ta ra ngoài cửa tiếp đón một ít khách nhân.” Lý Dật dứt lời. không đợi mấy lão già đồng ý. trực tiếp đứng dậy rời đi.

“Tên tiểu vương bát đản này quá kiêu ngạo.” Lý Dật vừa đi, Lưu Kim Ba lại không nhịn được nữa.

“Hay! con mẹ nó, khi dễ mấy lão già chúng ta là con mèo con chó trên đường sao?”

“Theo ta thấy. chúng ta không bằng làm, nếu làm thì trực tiếp tổng hắn đi gặp diêm vương!”

“Hay! Chúng ta chỉ cần giết chết tên vương bát đản này, những người khác còn dám có định kiến sao?”

Trong năm người, duy nhất không mở miệng chính là Trương Đức Khôn. Hắn cũng muốn trực tiếp giết chết Lý Dật, như vậy sẽ bớt hỖn rất nhiều việc. Thế nhưng, Hình Phong tâm phúc bên cạnh hắn nói cho hắn, Lý Dật là một người rất nguy hiểm, hơn nữa, Anh Hoa bên người Lý Dật cũng thâm tàng bất lộ. Đối với lời Hình Phong nói, Trương Đức Khôn hoàn toàn tin tưởng không nghi ngờ, bởi vì hắn rất rõ ràng thực lực của Hình Phong. Nếu Hình Phong nói Lý Dật nguy hiểm, như vậy tuyệt đối không phải là một trái hồng mềm tùy tiện bóp nát. Huống chi. theo Trương Đức Khôn Xem ra, Lý Dật có bản lĩnh ở trong thời gian ngắn phá vỡ giang SOn của Đường Hải, thậm chí với uy thế sấm sét khổng lồ hắc đạo Los Angeles, muốn nói Lý Dật không có bản lĩnh, Trương Đức Khôn tuyệt đối sẽ không tin tưởng. Phàm là người có thể đạt được thành tựu, tóm lại đều có chỗ hơn người.

Những lời này đều là tín ngưỡng bao nhiêu năm qua của Trương Đức Khôn. mặc dù hắn tài giỏi hỖn người, nhưng vô luận thời khắc nào cũng không nên coi thường hạng người ta. Bốn lão già hỏa khác lời vừa ra

khỏi miệng, không hẹn mà cùng đem ánh mắt quăng ném về hướng Trương Đức Khôn, tựa hồ, lúc này chỉ cần Trương Đức Khôn gật đầu, bọn hắn liền tiền trạm hậu tẩu Lý Dật ngay tức thì.

Trương Đức Khôn chậm rãi buông chén trà Xuống, lộ ra một nụ cười tự giễu: “Đều là một đám lão nhân chuẩn bị tiến nhập quan tài rồi, làm sao còn không bảo trì được bình tĩnh như thằng tiểu tử mao đầu kia?”

Lời Trương Đức Khôn vừa nói ra, mấy người sắc mặt biến chuyển liền hỏi.

“Lý Dật có thể quật khởi tại Los Angeles tự nhiên không phải thằng ngu. Với sự lạnh lợi của hắn chắc rằng phải hiểu được dụng tâm của chúng ta khi đến đây. Các ngươi ngẫm lại Xem, hắn thật vất vả mới giành được cái vị trí hiện giờ. Bỗng nhiên phải đem nó giao vào trong tay người khác, đổi lại các ngươi, liệu có nguyện ý hay không?” Trương Đức Khôn không quan sự bất mãn của mấy người, tiếp tục nói.

Lúc này đây, bốn lão già kia đều bảo trì trầm mặc. Bởi vì, đáp án không cần nói cũng đã quá mức rõ ràng.

“Cho nên, thái độ này của hắn có thể giải thích là muốn ra oai phủ đầu, mà cũng đến lượt chúng ta phải làm như vậy!” Trương Đức Khôn không sao cả cười cười: “Quan trọng nhất chính là, cho dù Lý Dật có tiếp tục cuồng vọng, nhưng cũng không dám trực tiếp Xuống tay với năm người chúng ta! Thế nên, chúng ta liền an tâm Xem hắn biểu diễn là được rồi. Mặt khác, chúng ta biết hắn muốn uy hiếp, tại sao phải sợ hắn giở thủ đoạn cơ chứ?”

Uy hiếp!

Nghe được hai chữ này, nguyên bản sắc mặt âm trầm của bọn hắn liền tiêu thất, cướp lại chính là thần tình tươi cười sáng lạn.

Những lời này Lý Dật không có nghe được, bất quá hắn đứng từ Xa chứng kiến bộ dáng trò chuyện vui vẻ của mấy người, thì trong lòng tự nhiên rõ ràng, chuyện mấy lão già hỏa này nói, chắc chắn sẽ không có gì hay ho.

“Robben, ngươi là đồ con hoang, ngươi nói đùa giỡn rằng sẽ tặng cho đại gia Kroff ta một đôi bào thai song sinh Tây Ban Nha, chẳng lẽ ngươi đã quên chuyện này rồi sao?” Đúng lúc này, ngoài cửa truyền đến thanh âm chửi thề của Kroff, hòa theo đó chính là tiếng bước chân hỗn độn.

Lý Dật quay đầu chăm chú nhìn, người phục vụ của Túy Xuân lâu thần tình mỉm cười dẫn theo một đám khách nhân từ ngoài hành lang chậm rãi đi tới đại sảnh. Đi ở trước đám người chính là Kroff cùng Robben.

230. Chương 212 : Diễn Xuất Bắt Đầu (2)

Nếu đổi thành trước kia, Robben sẽ không bao giờ nói chuyện khách khí với Kroff như vậy. Tuy thế lực hậu thuẫn sau lưng Kroff có chút thần bí, nhưng Robben đường đường là long đầu của Lạp Đình bang, vốn không có lý do gì mà cần phải kiêng kỵ Kroff.

Nhưng hiện giờ thì bất đồng. Kroff là bạn tốt của Lý Dật, đây chính là sự tình được cả thế giới ngăm tại Los Angeles công nhận.

“Ha ha, như thế cũng không tệ lắm.” Nghe câu trả lời của Robben, Kroff cười ha hả nói: “Chẳng qua hai chị em sinh đôi ba ngày sau mới đến, mà hôm nay Kroff đại gia lại phi thường tỉnh mịch. Không bằng như vậy đi, hôm nay ngươi cho bạn gái của ngươi qua bồi ta, thế nào?”

“Không thành vấn đề.” Robben thực sự khoái đáp ứng yêu cầu của Kroff, đối với hắn mà nói, nữ nhân thì có tính là cái gì?

Còn nữ nhân bên cạnh Robben, đối với quyết định của hắn cũng không có bất luận phản đối nào, làm người tình kiêm bảo tiêu, năng tự biết thân phận của mình.

Thời gian Kroff cùng Robben nói chuyện, đồng thời phía sau, những lão đại của tiểu bang hội đến từ khắp nơi trong Los Angeles cũng cao hứng nghị luận một số chủ đề hèn mọn. Túy Xuân lâu nguyên bản tĩnh lặng liền trở nên náo nhiệt phá lệ.

Rất nhanh, Kroff và Robben mang theo mọi người Xuyên qua hành lang đi đến cửa đại sảnh.

Cửa đại sảnh, Lý Dật chứng kiến mọi người đi tới. thần tình mỉm cười nói: “Cảm Ôn chư vị! Rất hân hạnh được các vị đến tham dự tiệc sinh nhật của tôi. ngày hôm nay.”

Trong khi nói chuyện, Lý Dật làm ra một cái thủ thế mời chào.

Lúc này, đại bộ phận cả đám người đều đem ánh mắt quăng ném về Anh Hoa ở phía sau Lý Dật, một số người thậm chí còn không che giấu con ngươi dục vọng. Bất quá, bọn hắn cũng không dám hồ ngôn loạn ngữ, mà vẻ mặt tươi cười theo sát Lý Dật vẫn an.

Năm vị trưởng lão Hoa Nhân bang nhìn thấy một đám thủ lĩnh hắc bang lớn nhỏ tại Los Angeles đi vào trong đại sảnh, biểu tình bắt đầu thay đổi dần dần.

Bọn hắn mặc dù biết được. cuộc hành động tiêu diệt SƠN Khẩu tổ. Lý Dật đã lợi dụng đám người kia, nhưng bọn hắn thực không ngờ, Lý Dật ở trong lòng đám người này uy vọng lại cao như thế!

So sánh với năm lão gia hỏa này mà nói, các thủ lĩnh hắc bang lớn nhỏ đều không đem lực chú ý đặt ở trên người bọn họ, mà theo sự chỉ dẫn của người phục vụ Túy Xuân lâu, lần lượt an vị vào chỗ ngồi.

Lúc này, nguyên bản trong đại sảnh huyền ảo chỉ còn lại duy nhất một chiếc bàn, mà chiếc bàn kia nằm ở vị trí bên cạnh bàn của năm lão gia hỏa.

Ba phút sau, người chủ đạo diễn Xuất thứ nhất trong buổi tối ngày hôm nay đã đến. Người đến là một người da trắng cao lớn, mặc âu phục màu vàng nhạt. Hắn không mang theo người cùng đến, mà một mình đến tham gia sinh nhật của Lý Dật.

Nhìn nam nhân có đôi mắt ưng đi vào đại sảnh, Lý Dật mỉm cười bước lên nghênh đón: “Sidon tiên sinh tôn kính, cảm tạ ngài đến tham gia buổi tiệc sinh nhật của tôi.”

Cục trưởng mới của cục cảnh sát Los Angeles, đồng thời hắn cũng là thành viên của Hyde Gus gia tộc. Chú của Haise Lin là Gus Cannon sau khi Xử lý Xong chuyện hỗn loạn tại Los Angeles, cũng giống như Lý Dật suy nghĩ, lần thứ hai thăng chức, hôm nay đã tiến nhập vòng tròn hạch tâm trong chính giới và gia tộc. song song hắn cũng lưu lại chức vụ cục trưởng cục cảnh sát Los Angeles cho thành viên của gia tộc mình.

Sidon!

Ngay ngày đầu tiên Sidon nhậm chức, Lý Dật từng đi báỉ phỏng Sidon. Bởi trước khi Gus Cannon rời đi từng căn dặn Sidon phải cùng Lý Dật thành lập quan hệ hữu hảo, còn nữa, Sidon cũng biết hiện nay trong thế giới ngầm của Los Angeles, thân phận Lý Dật không bình thường, cho nên thái độ đối với Lý Dật thập phần thân mật.

“Lý, bạn thân ái của tôi, anh thật quá khách khí. Làm bạn của anh, tới tham gia sinh nhật của anh là chuyện tôi phải làm.” Sidon mỉm cười. sau đó Xòe hai tay nói: “Bất quá hôm nay tôi không có mang lễ vật tới. bạn của tôi, anh sẽ không tức giận chứ?”

“Đương nhiên sẽ không!” Lý Dật chỉ cười cười, sau đó buông tay ra, mang theo Sidon đi tới một bàn trống.

Sidon tới làm đại sảnh đang náo nhiệt chợt an tĩnh Xuống tới.

Con chuột sợ mèo. kẻ trộm sợ cảnh sát, đây là chân lý từ cổ đến nay vĩnh hằng không thay đổi. Những đại lão hắc đạo trong đại sảnh tuy rằng bình thường đã quen kiêu ngạo, thế nhưng trong lòng cũng sợ cảnh sát, nhất là đại lão cảnh sát như Sidon.

Dù sao, bọn họ không phải là Lý Dật, có thể cùng cảnh sát đạt thành quan hệ hợp tác. Đối với bọn họ mà nói, năm lão già trưởng lão hội cỬa Hoa Nhân Bang trong lòng có thể nói là thập phần khiếp sợ!

Tuy rằng bọn họ cũng rõ ràng quan hệ giữa Lý Dật và cảnh sát Los Angeles không tệ, thế nhưng bọn họ nằm mơ cũng không nghĩ đến, lại tốt đến trình độ này! Một buổi tiệc sinh nhật có thể mời được cục trưởng cục cảnh sát tới dự. điều này cần năng lực thế nào?

Trong lòng năm lão già không biết, bọn họ chỉ biết là, dù là long đầu Hoa Nhân Bang của nước Mỹ đứng ra cũng không thỉnh được cục trưởng cục cảnh sát New York. Loại chuyện này tại nước Mỹ, chỉ có ủy ban mafia mấy gia tộc cường đại mới có thể làm được!

“Năm vị thúc thúc, đây là Sidon tiên sinh, người đứng đầu giới cảnh sát tại Los Angeles.” Lý Dật mang theo Sidon đi tới phía bọn hắn, mỉm cười giới thiệu.

Năm lão gia hỏa này tuy rằng bình thường ngạo mạn quen rồi, hơn nữa hiện giờ đối với Lý Dật thập phần khó chịu, thế nhưng bọn hắn vẫn mau chóng đứng dậy chào hỏi Sidon. Dường như bọn hắn nghĩ, phân bộ Los Angeles ngày sau là địa bàn của chính mình, bọn hắn khó tránh khỏi phải giao tiếp cùng Sidon.

Nhưng đối mặt với hành động lấy lòng cỦa năm lão gia hỏa này, Sidon dừng nói muốn bắt tay, ngay cả nói chuyện cũng chẳng thêm mở miệng, thậm chí, nhìn còn chưa từng nhìn bọn hắn lấy một cái.

Điều này làm cho năm lão cáo già mất hết thể diện. Tuy nhiên, bọn hắn lại không dám nữa câu oán hận đối với Sidon.

Bọn hắn có thể ý vào Lý Dật lai lịch không đủ, khi dễ Lý Dật, nhưng chính là cho bọn hắn thêm mười lán gan, cũng không dám đi trên chọc Sidon à?

“Bạn của tôi ời. năm vị này là tiền bối trong bang hội. bọn họ từ New York tới đây.” Lý Dật hướng Sidon giới thiệu tượng trưng thân phận năm lão gia hỏa này một chút, sau đó cùng Sidon ngồi ở chiếc bàn trống bên cạnh. Hành động của Lý Dật thiếu chút nữa khiến cho năm lão già này tức khí hộc máu.

Chính là hiện giờ trong đại sảnh nhiều người như vậy, bọn hắn cũng không dám trực tiếp đứng lên giáo huấn Lý Dật, chỉ có thể đem lửa giận áp chế ở trong lòng.

Đúng thời khắc này, ngoài cửa lại có khách nhân đến.

Dẫn đầu là nữ nhân mặc một thân áo da đen. chiếc áo da bó sát đem dáng người mỹ diệu kia bày ra thật hoàn hảo. Nàng có mái tóc dài màu vàng rực rỡ. vài sợi tóc mai tùy tiện choàng qua vai, cùng chiếc áo da màu đen hình thành nên sự đối lập tươi sáng. Nàng có một gương mặt hại nước hại dân, Xem ra cũng đủ để cho cái gọi là vưu vật Hollywood tự ti. Nhưng thứ khiến người ta chú ý nhất chính là cặp mắt kia của nàng. Cặp mắt kia màu Xanh lam sáng ngời, bên trong tản mát ra mục quang phi thường dịu dàng. Nhưng khi quét đến người khác thì lại làm cho người ta nảy sinh một loại cảm giác khó tả. Đúng vậy, là một cái loại cảm giác như thế này, rất quái dị, làm cho người ta bất tri giác bị lạc vào trong đó.

Nàng là Andrew Loufu, người thừa kế gia tộc Gambino trong tương lai, người có thực lực tranh đoạt...cái chức chủ tịch kế nhiệm của ủy ban mafia Mỹ!

Andrew Loufu đến, tức thì thu hút ánh mắt cỦa mọi người. cả đại sảnh lặng ngắt như tờ, có thể nghe được tiếng thở hỗn hển, nhìn qua từng khuôn mặt kia đều lộ ra diễn cảm mờ mịt.

Trong đại sảnh trừ bỏ Lý Dật, biểu tình không có chút phát sinh biến hóa nào, những người khác vẻ mặt đều thay đổi, tựa như cả Anh Hoa đứng ở sau lưng hắn, nguyên bản trên khuôn mặt lạnh lùng kia cũng lộ ra một tia sợ hãi than thẳm.

Đi theo phía sau Andrew Loufu chính là Seaman người phụ trách gia tộc Gambino ở Los Angeles, mà bên cạnh Seaman là những nhân vật phụ trách khác ba gia tộc mafia còn lại.

Vì tham gia buổi tiệc sinh nhật cỦa Lý Dật, Andrew Loufu chẳng những đích thân ra mặt, nàng còn dẫn theo người phụ trách của ba gia tộc mafia khác, có thể nói là mười phần dụng tâm.

Tự tin. cao quý. lạnh lùng. Đó là biểu tình quen thuộc trên khuôn mặt của Andrew Loufu. Nhưng khi ánh mắt của nàng dừng ở trên người Lý Dật, thì biểu tình hơi có chút thay đổi, nguyên bản trên hai gò má lạnh lùng kia chậm rãi nở ra một cái nụ cười thản nhiên, mặc dù nụ cười kia âm đạm, thế nhưng nó làm cho người ta lưu sướng tới mức ngạt thở.

Nụ cười mê người vòng quanh trên khóe miệng kia, dường như muốn nói với Lý Dật rằng: “Lý, anh yên tâm, ta sẽ khiến cho đám tiểu tử khinh người quá đáng này. giống như chó nhà tang, cụp đuôi chạy ra khỏi thành phố Los Angeles!”

231. Chương 213 : Chấn Động Toàn Trường

Khi bọn hắn thấy Andrew Luofu mang theo người phụ trách của ba gia tộc mafia khác tại Los Angeles đi vào trong đại sảnh, ngoại trừ Trương Đức Khôn có định lực tương đối mạnh ra, bốn người khác đều giật mình trợn tròn mắt. Tựa hồ. bọn họ không tin trước mắt tất cả là thật!

Andrew Luofu, nữ nhân được đánh giá là người có mị lực nhất trong Xã hội thượng lưu, chỉ vì tham gia buổi tiệc sinh nhật của Lý Dật, không ngờ tự mình tới dự. Giờ khắc này, bốn người Trương Đức Khôn nhớ tới năm ngoái long đầu của Hoa Nhân Bang làm tiệc đãi thọ sáu mươi, từng đưa thiệp mời cho gia tộc Gambino. thế nhưng gia tộc Gambino chỉ tượng trưng phái một người đi tham gia đại thọ của long đầu Hoa Nhân Bang, địa vị của người họ tại gia tộc Gambino thậm chí còn kém hơn Seaman!

Trong đại sảnh, vô luận là những đại ca hắc bang loại nhỏ hoặc người đứng đầu cục cảnh sát Los Angeles, sự chấn động trong lòng cũng không nhỏ hơn năm lão già kia. Nhất là Sidon. khi hắn thấy Andrew Luofu mang theo người của ba đại gia tộc mafia tiến vào trong đại sảnh, vùng lông mày của hắn lập tức nhăn chặt lại cùng nhau!

Trước đây, hắn chỉ biết Lý Dật có quan hệ không tệ với gia tộc Gambino, lần này Lý Dật có thể quật khởi tại Los Angeles là nhờ có gia tộc Gambino ra tay giúp đỡ. Thế nhưng hắn không nghĩ tới lại tới trình độ này.

Một buổi tiệc. có thể để Andrew Luofu tự mình đứng ra. đồng thời thêm người phụ trách của ba gia tộc mafia khác tự mình đến dự, tuyệt đối không phải là người bình thường có thể làm được. Thậm chí, tại toàn bộ Los Angeles, có thể tìm được người như vậy có thể đếm được trên đầu ngón tay. Ít nhất. Sidon cũng biết bản thân hắn cũng không khả năng làm được!

Thậm chí, dù là lúc trước Seaman cử hành tụ hội tại trang viên gia tộc Gambino, người phụ trách của ba gia tộc mafia khác cũng không hề đến!

Toàn bộ phòng khách im ắng Xuống tới, Lý Dật nhìn Sidon lộ ra biểu tình như Xin lỗi, sau đó đứng dậy hướng Andrew Luofu đi qua.

Anh Hoa do dự một chút. cũng không đi theo Lý Dật. Bởi vì nữ nhân đặc biệt có giác quan thứ sáu. nhưng nàng Xem ra quan hệ giữa Lý Dật và Andrew Luofu không giống bình thường.

Mặc dù lúc này biểu tình của Andrew đã khôi phục lại bình thường, thế nhưng ánh mắt khi Andrew vừa vào cửa nhìn về phía Lý Dật đã rơi vào trong mắt Anh Hoa. Nàng cảm giác được có vị đạo khác hẳn.

Nam nhân có lúc không khả năng nhìn ra được tâm tư một nữ nhân, thế nhưng giữa nữ nhân và nữ nhân thì lại rất miễn cưỡng

Cùng lúc khi Lý Dật đứng dậy, Andrew mang theo người hướng Lý Dật đi tới, bước chân của nàng không vội không chậm, trên người tự nhiên toát ra cường thế dù làm các đại ca hắc bang nhỏ nhỏ trong đại sảnh không dám dùng ánh mắt khinh nhờn nhìn nàng. chỉ có thể ngưỡng vọng.

Thậm chí cả Kroff và Robben cũng vậy.

Có thể, Andrew đã định trước sẽ là một nữ nhân được người người ngưỡng vọng!

“Andrew Luofu tiểu thư, cảm tạ cô đã tới tham gia buổi tiệc sinh nhật của tôi.” Lý Dật và Andrew đối diện nhau ngay giữa đại sảnh. Đợi Andrew dừng chân lại, Lý Dật mỉm cười nói, chỉ là dáng tươi cười có chút khổ sấp, biểu tình cũng nhiều ít có chút phức tạp.

Mặc dù Andrew mang đến cho hắn thật nhiều vui mừng, thế nhưng trước đó tình hình nói chuyện với Andrew tại trang viên gia tộc Gambino cũng giống như bị sử dụng ma pháp, đâm rễ trong lòng Lý Dật.

“Lý tiên sinh, từ góc độ riêng tư mà nói. anh là bạn của tôi, tôi tới tham gia sinh nhật của bạn là chuyện đương nhiên.” Andrew cũng lộ ra vẻ mỉm cười, cầm tay Lý Dật gần từng chữ: “Từ góc độ lớn hơn mà nói, anh là minh hữu trung thực nhất của gia tộc Gambino. Tôi đại biểu cho gia tộc tới tham dự sinh nhật của anh hẳn là nên làm!”

Rầm!

Andrew nói phảng phất như có vài đạo sấm sét ngang trời nổ vang trong đại sảnh. Nếu như nói Andrew mang theo người của ba đại gia tộc mafia đến chúc sinh nhật Lý Dật chỉ mang đến sự kinh ngạc. như vậy giờ này khắc này, lời nói của Andrew triệt để làm cho người trong đại sảnh choáng váng!

Bạn cỦa Andrew Luofu!

Minh hữu trung thực nhất của gia tộc Gambino?

Ngay lập tức, bao quát người phụ trách cỦa ba gia tộc mafia đứng phía sau Andrew cũng đều ngậy ngấn cả người! Đối với bọn họ mà nói, Lý Dật chỉ là bạn cỦa Andrew, tựa hồ cũng không có gì lớn lao. Thế nhưng, Lý Dật còn là minh hữu của gia tộc Gambino, hơn nữa phía trước còn bỏ thêm ba chữ “trung thực nhất”. Điều này làm cho bọn họ phải một lần nữa thay đổi ấn tượng đối với Lý Dật!

Bởi vì bọn họ đều rõ ràng, địa vị cỦa gia tộc Gambino tại nước Mỹ là số một!

Có thể nói. gia tộc Gambino là tượng trưng cho thế giới ngầm nước Mỹ. hôm nay đã tiến nhập vào tẩy trắng hóa, gia tộc Gambino đã trở thành một trong vài đại gia tộc lớn nhất nước Mỹ.

Ở trong trí nhớ của bọn họ, minh hữu của gia tộc Gambino rất ít. chỉ có ba.

Trong đó hai là gia tộc thương nghiệp. hai thương nghiệp gia tộc là hai đại thương nghiệp lớn nhất Bắc Mỹ.

Minh hữu còn lại chính là Hyde Gus gia tộc!

Hyde Gus gia tộc có năng lực tại chính giới nước Mỹ thập phần cường đại. hôm nay còn chấp chính hạch tâm của đảng dân chủ, Hyde Gus gia tộc cũng chiếm không ít ghế. Mà ngoại trừ việc này, Hyde Gus gia tộc có năng lực trong hội nghị viện cùng với năng lực trung tầng cũng không thể coi thường. thậm chí. Hyde Gus gia tộc ở trong quân đội cũng có lực ảnh hưởng rất mạnh.

Tộc trưởng đời trước của Hyde Gus là một gã thượng tướng trong quân đội Mỹ, là một nhân vật phi thường cường thế.

Thậm chí, ngày trước có người từng nói giỡn, nếu như tộc trưởng đời trước cỦa Hyde Gus gia tộc sinh tại thời đại chiến loạn. tuyệt đối sẽ là một thượng tướng năm sao!

Thượng tướng năm sao!

Điều này đối với quân nhân nước Mỹ mà nói. là một vinh dự cao nhất. Thượng tướng năm sao là quân hàm tối cao trong quân đội Mỹ, quân hàm thượng tướng có năm ngôi sao, tương đương với quân hàm nguyên soái của các quốc gia phương Tây. Trong lịch sử nước Mỹ, được trao tặng quân hàm thượng tướng năm sao tổng cộng chỉ có lục, hải, không quân là có chủ thượng tướng năm sao này, trong quân hàm cỦa hải quân lục chiến lại không có quân hàm như thế.

Nhưng mặc dù mạnh mẽ như gia tộc Hyde Gus cũng chỉ là minh hữu của gia tộc Gambino mà thôi!

Mà bản thân Lý Dật cũng là minh hữu trung thành nhất của gia tộc Gambino!

Ba chữ “trung thành nhất” đại biểu cho ý nghĩa gì đã biết!

Người phụ trách của ba gia tộc mafia tại Los Angeles thực sự nghĩ không ra, rốt cục Lý Dật có năng lực gì, có thể làm cho gia tộc Gambino coi trọng như vậy!

Ngay cả bọn họ cũng phải khiếp sợ như vậy, có thể nghĩ được biểu hiện của những người khác.

Có thể nói, ngay lập tức trong đại sảnh tất cả mọi người đều bị câu nói của Andrew Luofu chấn kinh!

Lúc này đây, ngay cả Trương Đức Khôn, tên cáo già lấy trí tuệ nổi danh cũng đều choáng váng!

Hắn há hốc miệng, trợn tròn mắt nhìn Andrew Luofu, không ngừng tự hỏi chính mình.

Ngay khi nữ phục vụ đưa thức ăn lên, Kroff đại gia lại không chút khách khí đưa tay vỗ lên hông nữ phục vụ, hơn nữa trong miệng còn phát ra thanh âm tầm tãc. Nữ phục vụ tuy rằng bất mãn trong lòng. thế nhưng bởi vì nhận được chỉ thị của lão bản nhà hàng đành không dám biểu hiện trên mặt.

Bất quá, Kroff tuy rằng háo sắc, thế nhưng cũng rất thức thời, hẳn biết ở loại trường hợp trọng yếu như ngày hôm nay không thể làm quá phận. cho nên sau khi thỏa mãn sự hiếu kỳ trong lòng, hẳn liền thu tay lại.

Rất nhanh. nữ phục vụ đã bưng thức ăn Trung Quốc đủ kiểu đủ dáng bày đầy trên bàn.

Có thứ bay trên bầu trời, thứ chạy dưới đất, thứ bơi trong nước...

Các loại thức ăn nổi danh Trung Quốc toàn bộ XUất hiện trên bàn, mỗi loại đều đầy đủ sắc, hương, vị, nhìn thấy làm toàn bộ đại ca tiểu hắc bang không ngừng nuốt nước bọt, thậm chí cả đám người Andrew Luofu cũng vô cùng muốn ăn.

có thể. trong đại sảnh có ai không muốn ăn, đó chính là năm lão già của trưởng lão hội Hoa Nhân Bang.

Bởi vì, thân là người Hoa. bọn họ đã ăn hết đủ loại món ngon của Trung Quốc. Mà trọng yếu hơn là, lúc này bọn họ căn bản không có tâm tình để ăn!

Vô luận là làm chuyện gì, tâm tình đều rất trọng yếu, một ngày không có tâm tình. dù cơm nước có ngon thế nào cũng sẽ dần dần vô vị.

Năm lão già hùng hổ đi tới Los Angeles đoạt quyền. bị Lý Dật một loạt ra oai phủ đầu không nhẹ. lúc này còn chưa kịp tỉnh hồn, ở dưới tình hình này. bọn họ làm gì còn tâm tình để ăn ?

Nếu như có thể. bọn họ hận không thể lập tức rời đi, thế nhưng bọn họ cũng không thể làm như vậy, như vậy thứ nhất trong vô hình đã hướng Lý Dật cúi đầu chịu thua!

Thức ăn đã bưng lên hết, nữ phục vụ liền bưng rượu tới.

Khác với buổi tụ hội của giới thượng lưu Los Angeles. Lý Dật chuẩn bị cũng không phải rượu vang, mà là rượu Mao Đài nổi danh quốc tửu.

Thức ăn Trung Hoa phối hợp rượu Mao Đài.

Lý Dật chuẩn bị một kiểu tụ hội hoàn toàn thuần túy Trung Quốc.

Andrew rất không thích uống rượu, thậm chí, bình thường nàng cũng rất ít uống rượu vang. Bất quá, ở ngày đặc thù hôm nay. nhìn Mao Đài trên bàn, nàng lại không hề lộ ra biểu tình khó chịu.

Nhưng đại ca tiểu hắc bang tuy rằng đã nuốt không ít nước bọt, thế nhưng cũng hiểu được, bàn của Lý Dật còn chưa động đũa, bọn họ cũng không thể động.

Rất nhanh, nữ phục vụ đã rót đầy rượu cho mọi người, Lý Dật nhắc lên một ly rượu lớn, đứng lên. Có thể nói mọi người nghĩ tới màn này, khi Lý Dật đứng dậy. không đợi hắn làm ra bất luận hành động gì hấp dẫn mọi người, tất cả mọi người cũng đã đưa ánh mắt nhìn về phía hắn.

Ánh mắt Lý Dật đảo qua tất cả mọi người trong đại sảnh, cuối cùng dừng lại trên năm người Trương Đức Khôn, sau đó hắn dời ánh mắt, đưa ánh mắt nhìn về giữa đại sảnh. gương mặt mỉm cười nói: “Chư vị có thể bớt thì giờ đến tham gia buổi tiệc sinh nhật của tôi. điều này làm cho tôi cảm giác sâu sắc vinh hạnh, ở chỗ này. tôi Xin kính một ly trước!”

Lý Dật dứt lời ngửa đầu uống cạn ly rượu, sau đó. không đợi Lý Dật phân phó. Anh Hoa lập tức rót ly rượu khác cho Lý Dật.

Lý Dật lần thứ hai giơ lên ly rượu, đồng thời cũng thu hồi dáng tươi cười trên mặt:“ Chư vị đều rõ ràng, đoạn thời gian trước. Los Angeles cũng không hề thái bình. Trong quá khứ đã trải qua nhiều chuyện không thoải mái, vô luận là các vị đồng đạo hay bên cảnh sát đều bị tổn thất không nhỏ.”

Lý Dật nói đến đây cố ý dừng một chút, lại tiếp tục nói: “May mắn chính là. hỗn loạn tới nhanh mà đi cũng nhanh. Ở chỗ này, tôi cảm tạ chư vị đã chi trì Hoa Nhân Bang trong thời kỳ đại hỗn loạn vừa qua, cảm tạ sự chi trì của các vị đối với Lý Dật tôi”

Dứt lời, Lý Dật uống Xong ly rượu thứ hai, Anh Hoa lại rót đầy lần nữa.

“Đã từng có một thợ săn nói qua, đối mặt bạn bè hắc sẽ lấy ra rượu ngon cất kỹ. đối mặt kẻ địch hắc sẽ giơ lên súng săn.” Khi Lý Dật đưa lên ly rượu thứ ba, vẻ mặt của hắc trở nên có chút âm trầm Ánh mắt cũng rơi vào năm trưởng lão: “Những lời này tôi cũng muốn nói với các bằng hữu đang ngồi đây, tôi mong muốn hữu nghị của chúng ta vẫn mãi tồn tại, tôi không hi vọng có một ngày tôi sẽ giơ lên súng săn đối với bất cứ người nào ngồi tại đây!”

Lý Dật lần thứ ba rót rượu vào trong miệng.

Giờ khắc này vị nam nhân từ ngày đầu tiên bị hắc đạo phía nam Trung Quốc truy sát, vẫn phải cúi người nhẩn nhẩn, rốt cục đã ưỡn ngực thẳng lưng vững vàng!

Nhìn nam nhân đang đứng thẳng trước mặt. trái tim Andrew rất đau rất đau.

Nàng đều hiểu thập phần rõ ràng từng chút một những gì Xảy ra giữa Lý Dật và Tiêu Thanh Sơn sau khi quyết liệt. nàng không trách Lý Dật không đến tìm nàng trước. nàng cũng không trách nàng đã vì Lý Dật làm nhiều thứ như vậy mà Lý Dật Vẫn không hề Xem nàng là người đáng tin nhiệm

Ở phương diện này ngoại trừ nhân tố thân phận ra. bởi vì nàng biết, nam nhân bị hắc đạo phía nam truy sát này giống như chó nhà tang chạy khắp nửa Trung Quốc, sau khi tới Los Angeles vẫn phải mang theo cái đuôi đối đãi. Hắc vẫn phải cúi người cẩn thận tiến hành kế hoạch báo thù của mình. tuyệt không dám sơ suất. Bởi vì, hắc cũng không thể thua được nữa. Hắc đã không còn cách ẩn thân tại Trung Quốc. nếu như ở nước ngoài cũng không thể đặt chân. hắc triệt để thua!

Giết chết Tiêu Cường, là hắc trả lại bạt tai đầu tiên cho Tiêu Thanh Sơn và Đái Hồ, thế nhưng. Tiêu Cường cũng không phải người thứ nhất, cũng không phải người cuối cùng. một ngày nào đó. hắc sẽ một lần. một lần, trả nợ lại. làm cho những người đó phải trả giá thảm trọng!

232. Chương 214 : Sẽ Không Trở Thành Phiên Bản Của Người Khác

Các đại cạ của bang hội nhỏ không bắt mắt là bởi vì không dám, mà người phụ trách ba đại gia tộc mafia cùng Sidon lại rõ ràng hiểu được Lý Dật nói cũng không phải nhằm vào bọn họ, bởi vì, bọn họ cùng Lý Dật căn bản không hề có Xung đột lợi ích.

Về phần...năm lão già trưởng lão hội của Hoa Nhân Bang nghe được câu uy hiếp trắng mìn của Lý Dật, sắc mặt nhất thời trở nên dị thường Xấu Xí, phảng phất như bị mấy người đàn bà chanh chua tàn Phá. có khổ nói không nên lời.

Bọn họ làm trưởng lão của Hoa Nhân Bang, có thể nói có địa vị cao nhất trong Hoa Nhân Bang, đi tới đâu cũng được thủ hạ tôn kính, nào có chật vật như hôm nay? Nhưng mà mặc dù trong lòng bọn họ thập phần phần nộ, thế nhưng vào trường hợp lúc này, cũng không dám phản bác lời Lý Dật nói.

“Có lẽ mọi người cũng đã đói bụng. chúng ta ăn thôi.” Lý Dật nhìn thấy gương mặt đỏ bừng của năm lão già. nguyên biểu tình lạnh lùng chợt tiêu mất không thấy. chỉ còn lại biểu tình như đang cười tủm tỉm

Nguyên bản, bầu không khí trong đại sảnh vô cùng áp lực. Lời của Lý Dật vừa thốt ra, bầu không khí liền chuyển biến tốt đẹp hơn rất nhiều.

“A ha, nguyên lai thức ăn Trung Quốc ăn ngon như vậy! Mẹ nó. trước đây sao tôi lại không biết chứ?” Bầu không khí tuy rằng chuyển biến tốt hơn không ít. thế nhưng trong đại sảnh vẫn trầm mặc như cũ, vì thế, Kroff lập tức diễn vai kẻ dờ hơi.

Quả nhiên. Kroff vừa thốt lên Xong. trong đại sảnh nhất thời có không ít người mỉm cười Tiếng cười vừa truyền ra, tâm tình mỗi người liền thả lỏng hơn rất nhiều, vừa ăn vừa trò chuyện râm ran.

Một giờ sau. buổi tiệc kết thúc, Andrew Luofu dẫn đầu đứng dậy cáo từ với Lý Dật, Lý Dật cũng không có giữ lại.

Andrew sở dĩ rời đi, không phải là vì nàng không muốn lưu lại giúp đỡ Lý Dật, mà nàng đã tận hết khả năng lớn nhất, chuyện kế tiếp phải do chính Lý Dật đi làm. Andrew vừa đi, người phụ trách ba đại gia tộc mafia cũng rời đi theo, tuy rằng ủy ban mafia chỉ là một cái vỏ ngoài, các đại gia tộc mafia chỉ tự tìm lợi

ích cho chính mình, thế nhưng trong rất nhiều trường hợp. những gia tộc này đều biểu hiện rất đoàn kết, đương nhiên, loại đoàn kết này chỉ dành cho người ngoài nhìn thấy.

Rời đi kế tiếp là Sidon, vị cục trưởng cảnh sát mới nhậm chức ngày hôm nay đã cấp đủ mặt mũi cho Lý Dật, lúc rời đi. Lý Dật rất uyển chuyển tỏ vẻ cảm kích trong nội tâm, đồng thời ám chỉ Sidon, hôm nay sẽ đến nhà báỉ phỏng.

Hôm nay. địa vị của Lý Dật ở trong lòng Sidon đã thăng lên vài đẳng cấp. hắn đã làm ra quyết định, sau khi rời khỏi khu phố Tàu, chuyện thứ nhất là hướng gia tộc hồi báo sự tình hôm nay. Vì thế khi nhìn ra ý tốt của Lý Dật, Sidon chưa nói gì, chỉ mỉm cười cam chịu.

Những kẻ phối hợp diễn Xuất trong buổi tiệc đã lần lượt rời đi, các đại ca tiểu hắc bang cũng không thể không biết Xấu hổ tiếp tục ở lại, bọn họ cũng lần lượt rời đi.

Gần năm phút đồng hồ. nguyên đại sảnh vốn đang náo nhiệt trở nên vắng vẻ, duy nhất chỉ có năm lão già còn chưa rời đi.

“Lý Dật!” Mắt thấy khách nhân đã toàn bộ rời đi, Trương Đức Khôn nghiêm mặt, quay lại nhìn Lý Dật hét lớn một tiếng.

Nghe được thanh âm của Trương Đức Khôn, Lý Dật mang theo Anh Hoa không chậm không vội đi tới bên người Trương Đức Khôn, nói: “Mấy thúc thúc là muốn trở về nghỉ ngơi sao?”

Ngạc nhiên nghe được Lý Dật nói, mấy lão già thiếu chút nữa tức giận đến phun máu!

Một giờ vừa qua, đối với năm lão già mà nói không thể nghỉ ngơi là thập phần khó chịu. bọn họ thậm chí có loại cảm giác sống trong một ngày bằng một năm.

“Lý Dật, ta nghĩ nhắc nhở ngươi, người thanh niên cuồng vọng là bình thường, thế nhưng không nên cuồng vọng quá mức!” Trương Đức Khôn lạnh lùng nói: “Gọi Phương Cảnh Minh và Phòng Tam qua đây. ta có lời nói với bọn họ!”

Hắc! Trước mặt người bên ngoài đánh mất mặt mũi, nghĩ muốn tìm trở về từ người trong nhà?

Trong lòng Lý Dật cười lạnh một tiếng, sau đó rất sảng khoái ngồi vào bên cạnh Trương Đức Khôn, cười nói: “Trương thúc không nhắc tới, ta cũng suýt quên, Xác thực hẳn nên để Phương thúc và Tam nhi qua một chuyến.”

Dứt lời, Lý Dật lấy điện thoại di động gọi cho Phương Cảnh Minh, để Phương Cảnh Minh mang theo Phòng Tam đến Túy Xuân Lâu một chuyến.

Nghe được Lý Dật gọi Phòng Tam là Tam nhi, hơn nữa lúc gọi điện thoại cho Phương Cảnh Minh thì dùng khẩu khí mệnh lệnh, khoe mắt năm lão già điên cuồng run rẩy lên!

Lần này Hoa Nhân Bang Los Angeles phát sinh biến cố trọng đại. nguyên lão trong bang hội hầu như chết hết không còn, Phương Cảnh Minh là nguyên lão duy nhất còn sống sót, về phần Phòng Tam cũng không đủ tư cách. Nhưng năm lão già thực sự không biết nên tìm ai. dù sao, Phòng Tam lúc Đường Hải còn sống, ở trong bang hội cũng có địa vị nhất định.

Mười phút sau, Phương Cảnh Minh mang theo Phòng Tam đi tới đại sảnh Túy Xuân Lâu.

Lúc này trong đại sảnh ngoại trừ Lý Dật. Anh Hoa cùng năm lão già. cũng không còn những người khác. Nguyên bản, năm lão già đều dẫn theo bảo tiêu, chỉ là trước khi buổi tiệc bắt đầu, bọn họ thấy những đại lão không ai mang theo bảo tiêu, nghĩ mất mặt. vì vậy đều cho bảo tiêu chờ bên ngoài cửa Túy Xuân Lâu.

Thấy Phương Cảnh Minh và Phòng Tam vào đại sảnh, trên mặt năm người Trương Đức Khôn đều lộ ra mỉm cười. Theo bọn họ Xem ra. ở trước mặt người ngoài. bọn họ không có cách nói ba nói bốn Lý Dật, thế nhưng hiện tại không có người ngoài, bọn họ có thể ở ngay trước mặt Phương Cảnh Minh dùng thân phận trưởng bối hảo hảo giáo huấn Lý Dật!

“Cảnh Minh, cuối cùng ngươi cũng tới.” Không đợi Phương Cảnh Minh đi tới bên bàn, Trương Đức Khôn liền mở miệng, hình dáng như khẩn cấp.

Biểu tình Phương Cảnh Minh thập phần bình tĩnh, nhìn thấy đám người Trương Đức Khôn, biểu tình cũng không hề phát sinh bất luận biến hóa gì, nghe Trương Đức Khôn nói, hần thản nhiên nói: “Ý của người là ta đến chậm?”

Lời của Phương Cảnh Minh vừa thốt ra. năm người Trương Đức Khôn đều ngây ngẩn cả người! Ở trong trí nhớ của bọn họ. Phương Cảnh Minh là người không tranh đấu với nhân thế, bọn họ rất sớm đã biết Phương Cảnh Minh đã có ý muốn rút lui giang hồ. thậm chí lúc này khi Phương Cảnh Minh có hi vọng trở thành long đầu, nhưng chủ động buông tha, không có phát cờ hô rêu, mà gọi điện thoại đến tổng bộ New York cầu cứu. Chỉ bất quá lúc trước long đầu tổng bộ Hoa Nhân Bang nghĩ Los Angeles phiêu lưu quá lớn. không còn cơ hội trở mình. cho nên cũng không phách người. cho Lý Dật cơ hội quật khởi.

“Cảnh Minh, tất cả mọi người là huynh đệ, năm lão già chúng ta từ New York Xa Xôi chạy tới, các huynh đệ tụ tụ một chút không được?” Vùng lông mày Trương Đức Khôn nhướng lên, trong lòng tuôn ra một cỗ dự cảm không hay.

Phương Cảnh Minh ngồi bên cạnh Lý Dật. đầu tiên tiếp nhận điều thuốc Lý Dật đưa qua, châm lửa rít mạnh một hơi, mới gần từng chữ: “Trương Đức Khôn, ta biết các người hùng hổ chạy tới Los Angeles là vì cái gì. Ngày hôm nay ta nói rõ. ngày trước Hoa Nhân Bang Los Angeles bốn bề gặp địch, lúc mạng sống nguy hiểm, ta từng hướng các người cầu cứu. thế nhưng các người thờ ơ lạnh nhạt, hôm nay chúng ta dựa vào chính bản lĩnh trải qua một kiếp, có được cục diện ngày hôm nay.”

Nói đến đây. Phương Cảnh Minh hừ lạnh một tiếng nói: “Các người hay lắm, vừa nhìn cục diện ổn định. móng vuốt lập tức thò qua! Ta nói cho các người. cục diện hôm nay do ta và các huynh đệ dùng tính mạng đổi lấy, ai dám thò móng vuốt ta chặt tay người đó!”

Nếu như nói trước đó năm người Trương Đức Khôn chỉ kinh ngạc với sự biến hoá của Phương Cảnh Minh, như vậy lúc này đúng là chấn kinh!

Phương Cảnh Minh đã rõ ràng nói cho năm lão già này: Phương Cảnh Minh ta mang theo các huynh đệ bảo vệ giang sơn, các người muốn đoạt quyền, không có cửa! Giờ khắc này, năm lão già đều rõ ràng. Phương Cảnh Minh đã bị Lý Dật để ra phía trước, trở thành bù nhìn của Lý Dật.

Trong tay bọn họ có uy hiếp đối với Lý Dật là không sai!

Tư lịch của Lý Dật quá cạn cũng không sai!

Thế nhưng...Tư lịch của Phương Cảnh Minh lại ít sao?

Phải biết rằng, giang sơn Los Angeles là do Phương Cảnh Minh và Đường Hải mấy người bắn rơi tới, Phương Cảnh Minh là nguyên lão hàng thật giá thật!

Nếu như nói tư lịch của Phương Cảnh Minh trong Hoa Nhân Bang Los Angeles ít. như vậy những người khác đều có thể đi mua khối đầu hủ mà đâm chết cho rồi!

Năm người Trương Đức Khôn có thể đâm sau lưng Lý Dật. chỉ vào mũi mắng Lý Dật tư lịch cạn, thế nhưng bọn họ tuyệt không dám chỉ vào mũi Phương Cảnh Minh mắng Phương Cảnh Minh tư lịch quá ít.

Mặc dù trong lòng bọn họ cũng rõ ràng, đây chỉ là thủ đoạn lừa giỡn của Lý Dật, thế nhưng đối mặt với sự cường thế của Phương Cảnh Minh, bọn họ thập phần bị động.

“Tiểu Dật, chúng ta đi.” Phương Cảnh Minh thấy năm người Trương Đức Khôn như mắc Xương. về mặt trăm mặt, lập tức vỗ vỗ vai Lý Dật. dẫn đầu đứng dậy rời đi.

“Phương Cảnh Minh, người Xem chúng ta đều là kẻ ngu si sao? Người ngoài ai không biết tiểu tử này hiện tại là đại cạ của Hoa Nhân Bang Los Angeles?” Trương Đức Khôn thấy Phương Cảnh Minh muốn đi, đôi mắt Xoay chuyển, lạnh lùng nói: “Hừ! Đừng cho là ta không biết, tiểu tử này có quan hệ tốt với gia tộc Gambino như vậy, hơn phân nữa là bù nhìn của gia tộc Gambino! Đường Hải đã chết, Phương Cảnh Minh người là nguyên lão, người lẽ nào nguyện ý mở mắt trừng trừng nhìn Hoa Nhân Bang Los Angeles bởi vì tiểu tử này mà rơi nhập vào tay người ngoại quốc?”

Trương Đức Khôn này đúng thật là âm hiểm!

Ngạc nhiên nghe được Trương Đức Khôn nói. Lý Dật thầm nghĩ trong lòng một câu, trong lòng cũng dâng lên một tia sát ý.

“Trương Đức Khôn. ta làm thế nào, không cần ngươi tới dạy ta. Mặt khác, ta chỉ biết khi Hoa Nhân Bang sắp bị diệt vong, là Lý Dật mang theo người cứu lại. cuối cùng Xoay chuyển càn khôn, mà không phải Trương Đức Khôn người!” Phương Cảnh Minh dừng chân lại, nghiêng đầu không khách khí nói: “Còn có, Trương Đức Khôn, cho tới nay ta nghĩ trí tuệ của ngươi không dưới ta, thế nhưng hiện tại ta nghĩ đem ngươi so sánh với ta đúng là một loại sỉ nhục! Gia tộc Gambino sẽ vì một Hoa Nhân Bang Los Angeles nho nhỏ mà cùng Lý Dật trở thành minh hữu? Ta Xem đầu của Trương Đức Khôn ngươi bị đục vỡ rồi đi?”

Lời nói của Phương Cảnh Minh kiêu ngạo tới cực điểm, mỗi một chữ một từ phẳng phất như một con dao sắc bén đâm vào trong nội tâm nhu nhược nhất của Trương Đức Khôn, làm sắc mặt Trương Đức Khôn dị thường xấu xí.

Trương Đức Khôn há to miệng nghĩ muốn phản bác gì đó, thế nhưng mở miệng ra, cũng nói không ra một chữ, bởi vì hần rõ ràng Phương Cảnh Minh nói không sai, gia tộc Gambino sẽ không bởi vì một Hoa Nhân Bang Los Angeles nho nhỏ mà cùng Lý Dật trở thành minh hữu.

Điểm này, hần rõ ràng, hần bắt quá chỉ là muốn tìm một lý do mà thôi!

Không chỉ Trương Đức Khôn vẽ mặt xanh xao, bốn người khác cũng vẽ mặt kinh ngạc, giống như vừa nuốt vào một con ruồi sống, muốn có bao nhiêu khó chịu thì có bấy nhiêu khó chịu.

Nhìn dáng dấp kinh ngạc của Trương Đức Khôn, trong lòng Lý Dật cực kỳ hài lòng.

Năm lão già này ỷ vào tư lịch thâm sâu, luôn bày cái giá của trưởng bối, trong lòng Lý Dật thật rất không sáng, nếu không phải lo lắng lâu dài, Lý Dật đã sớm tổng bọn họ đi xuống gặp diêm vương gia bàn chuyện nhân sinh.

“Cảm tạ chú, Phương thúc.” Đi ra Túy Xuân Lâu, Lý Dật cảm kích nhìn Phương Cảnh Minh nói.

Phương Cảnh Minh lắc đầu, trên mặt nhìn không ra ba động, vẽ mặt của hần dị thường bình tĩnh: “Cậu không cần cảm tạ tôi, cậu chỉ cần nhớ kỹ lời cậu nói qua với tôi trước kia là được!”

Nghe Phương Cảnh Minh vừa nói như thế, Lý Dật không nói gì thêm, mà trịnh trọng gật đầu.

Trong lúc Lý Dật gật đầu, Phòng Tam vẽ mặt kính nể nhìn Lý Dật.

Nguyên bản, sau khi biết được trưởng lão hội sẽ đến Los Angeles, trong lòng Phòng Tam nhiều ít cũng từng có ý nghĩ làm phản, thế nhưng lý trí nói cho hần không thể làm phản.

Giờ khắc này, hần may mắn với quyết định lúc trước, đồng thời đối với thủ đoạn của Lý Dật càng có thêm một tầng nhận thức.

Lý Dật đi qua người ngoài tạo áp lực, sau đó bày ra nhân vật cấp nguyên lão như Phương Cảnh Minh, triệt để quấy rầy kế hoạch của năm trưởng lão kia.

Có thể nói, năm lão già kia hiện tại vốn không còn cơ hội để trở mình.

Nếu như Lý Dật cuồng vọng, không giao quyền lợi, năm lão già có thể dùng quyền lợi của trưởng lão hội, năm người liên hợp bãi miễn thân phận long đầu của Lý Dật.

Thế nhưng, Lý Dật lại đưa Phương Cảnh Minh ra.

Trưởng lão hội có thể bãi miễn thân phận “long đầu” của Phương Cảnh Minh, thế nhưng bọn họ tìm không được lý do thích hợp!

Dưới tình huống không có lý do thích hợp lại đi bãi miễn thân phận long đầu của Phương Cảnh Minh, thành viên Hoa Nhân Bang tại Los Angeles không đi tìm bọn họ phiền phức mới là quái sự.

Đến lúc đó, không chỉ nói bọn họ có thể nắm quyền được hay không, có thể còn sống rời khỏi Los Angeles hay không còn là vấn đề.

...

Đội Lý Dật và Phương Cảnh Minh rời khỏi Túy Xuân Lâu, năm lão già cũng mang theo đuôi rời khỏi khu phố Tàu.

Hiển nhiên, đối với bọn họ mà nói, ở lại khu phố Tàu thêm một phút thì càng thấy khó chịu đựng.

Lý Dật đầu tiên đưa Phương Cảnh Minh về nơi ở, sau đó để Anh Hoa lái xe đưa hắn về biệt thự.

“Người Trung Quốc các người rất kỳ quái, rõ ràng chỉ là một chuyện đơn giản lại khiến cho phức tạp như thế.” Khi xe dừng lại trước cửa biệt thự, Anh Hoa nhin không được nói.

Lý Dật thật không ngờ Anh Hoa lại chủ động nói chuyện với hắn, nhiều ít có chút kinh ngạc, cười nói: “Cô nghĩ phức tạp là bởi vì cô không biết tôi đang muốn cái gì!!!”

Đầu óc của Anh Hoa cũng không ngóc, một sát thủ xuất sắc nếu không có đầu óc thì không được, trên thực tế, bất luận chức nghiệp nào có người nổi bật đều sẽ như vậy. Nghe được Lý Dật vừa nói như thế, Anh Hoa lập tức hiểu được điều gì, có chút giật mình nói: “Lẽ nào ông muốn thống nhất toàn bộ Hoa Nhân Bang?”

“Chuyện này lẽ nào rất kỳ quái ư?”

Nhất thời Anh Hoa ghen lời.

Tuy rằng nàng chỉ làm cận vệ cho Lý Dật trong thời gian ngắn ngủi, thế nhưng thủ đoạn của Lý Dật làm nàng mở rộng tầm mắt. Mặt khác, quan hệ giữa Lý Dật và gia tộc Gambino cũng làm nàng thập phần giật mình, theo nàng xem ra, Lý Dật có thân thủ xuất sắc cùng ý nghĩa thâm sâu, hôm nay lại có gia tộc Gambino cường đại làm chỗ dựa vững chắc, muốn thống nhất toàn bộ Hoa Nhân Bang tựa hồ cũng không phải là việc khó.

Nhìn khuôn mặt thoáng đỏ hồng của Anh Hoa, Lý Dật không khỏi nhớ tới lúc còn trong buổi tiệc, rất nhiều người kính rượu, Anh Hoa lại đứng ra chống đỡ uống dùm hắn. Nguyên bản, hắn biết phương pháp hít thở đặc thù, có thể bài trừ chất cồn, bất quá hắn cũng không ngăn cản cử động của Anh Hoa.

“Hôm nay cô đã uống không ít rượu, cô trở về nghỉ ngơi đi, một hồi tôi tự đi khách sạn.” Lý Dật suy nghĩ một chút nói.

Anh Hoa lắc đầu: “Nếu tôi đã tuyển chọn làm bảo tiêu cho ông, sẽ thập phần chuyên nghiệp. Tôi giúp ông uống rượu là vì sợ ông không uống nổi, về phần một lát ông muốn đi khách sạn, tôi tự nhiên là phải đi theo ông.”

“Thật là như vậy sao?” Chẳng hiểu vì sao, nhìn biểu tình nghiêm chỉnh của Anh Hoa, Lý Dật nhin không được cười cười.

Lý Dật nói ra một câu thật kỳ lạ làm Anh Hoa nhất thời sửng sốt, nhưng Lý Dật cũng không cho nàng cơ hội nói tiếp, mà trực tiếp đẩy ra cửa xe đi xuống dưới.

Sau khi trở lại biệt thự, Lý Dật đầu tiên đi tắm rửa, thay đổi quần áo mới ra ngoài lần nữa.

Anh Hoa cũng không trở về phòng nghỉ ngơi theo lời Lý Dật, thậm chí, nàng cũng chưa từng xuống xe.

“Cô xác định cô không có việc gì?” Trên người Anh Hoa vẫn còn nồng nặc mùi rượu, nguyên khuôn mặt thật quyến rũ cũng trở nên đỏ bừng, phảng phất như sắp chảy ra nước.

Anh Hoa không trả lời câu hỏi của Lý Dật, mà lẳng lặng khởi động xe.

Cử động bất ngờ của Anh Hoa làm Lý Dật không kịp phòng bị, nếu không phải độ mềm dẻo của hắn thật cao, sợ rằng lần này đã bị đụng đầu.

Có thể thấy Lý Dật thật nhẹ nhàng hóa giải nguy cơ, Anh Hoa nhú nhú mày, vẻ mặt biểu tình thất vọng.

Vì thế, Lý Dật chỉ đành cười khổ đeo thêm dây an toàn.

So sánh với Lý Dật mà nói, năm lão già trưởng lão hội hôm nay phiền muộn phá hủy, bọn họ tựa hồ từ khi đến Los Angeles đều có số con rệp.

Bọn họ trở lại khách sạn với tâm tình không xong, không cùng tụ tập thương lượng đối sách, bởi vì tất cả mọi người đều rõ ràng, đối mặt với hình thức hiện tại, đã không còn khả năng xoay chuyển trời đất.

Trong một căn phòng xa hoa trong khách sạn, Chu Thành sau khi tắm rửa xong, phiền muộn đốt một điếu thuốc lá, vốn định tìm một nữ tiếp viên phát tiết một phen, lại nghe được thanh âm gõ cửa.

“Mẹ nó, đã đến giờ này, còn có gì để nói nữa?” Chu Thành tưởng Trương Đức Khôn phải người đến gọi hắn, nhất thời có chút căm tức.

Căm tức thì căm tức, chỉ ít hiện nay mà nói, hắn cũng đang ở trên thuyền với đám người Trương Đức Khôn, cho nên hắn vẫn mở cửa phòng.

Cửa phòng mở, ánh vào mi mắt Chu Thành là một gương mặt hắn đã khắc sâu trong lòng.

Khuôn mặt này làm hắn thập phần đáng ghét, nếu như có thể, hắn sẽ dùng con dao cắt nát thành một đồng thịt vụn.

Bởi vì chủ nhân của khuôn mặt này chính là Lý Dật.

“Người...” Chu Thành nhìn thấy Lý Dật, sắc mặt không khỏi đại biến, hắn vừa muốn nói gì, đã thấy Lý Dật trực tiếp đi đến, Anh Hoa ở sau lưng Lý Dật rất thuộc luyện đóng lại cửa phòng.

“Lý Dật, ngươi muốn làm gì?” Thấy một màn như vậy, Chu Thành sắc mặt không khỏi trắng bệch, hắn vô ý thức cho rằng Lý Dật muốn bắt hắn khai đao.

Thấy biểu tình sợ hãi của Chu Thành, Lý Dật mỉm cười nói: “Yên tâm, ta không giết người, nếu ta muốn giết người đã không chờ tới bây giờ.”

Lý Dật nói làm Chu Thành thở phào nhẹ nhõm, bất quá cũng cố ý nghiêm mặt, hừ lạnh nói: “Lý Dật, ta cho ngươi mười lá gan ngươi cũng dám giết ta sao?”

“Nếu không chúng ta thử xem?” Lý Dật cười tủm tỉm nói.

Chu Thành ngạc nhiên, sau đó cúi đầu.

Hắn vốn định mạnh miệng đùa giỡn uy phòng, nhưng không có nghĩ đến Lý Dật thật đúng là không cho hắn mặt mũi.

“Chu Thành, ngươi chỉ cần giúp ta làm một việc, chi phiếu này là của ngươi.” Ngay lúc Chu Thành cúi đầu không biết làm sao, Lý Dật như biến ma pháp lấy ra chi phiếu, đưa tới trước mặt Chu Thành.

Nghe Lý Dật nói, nhìn một chuỗi số 0 trên chi phiếu, con người Chu Thành không khỏi phóng lớn, vô ý thức hỏi thăm: “Ngươi muốn ta làm cái gì?”

Lời vừa ra khỏi miệng, Chu Thành lại có hối hận, nỗ lực giải thích: “Lý Dật, ngươi xem Chu Thành ta là người nào?”

“Năm trăm vạn Mỹ kim, đây đủ cho ngươi trải qua những ngày tháng sau này phi thường thoải mái, ngươi thực sự không lấy sao?” Lý Dật cúi người, cười tủm tỉm nhìn Chu Thành.

Giờ khắc này Lý Dật chẳng khác gì lúc ở Vĩnh Hòa hội sở ngay sân đấu cầu, biểu tình của Tiêu Thanh Sơn khi cúi người nhìn chó điên Kiều Thất Chỉ hoàn toàn không có khác biệt.

Chỉ là Lý Dật không có trở thành Tiêu Thanh Sơn, cũng không trở thành Đường Hải.

Lý Dật là Lý Dật, hắn có chính tín ngưỡng và thái độ xử thế làm người của chính mình, hắn vĩnh viễn cũng sẽ không trở thành phiên bản của người khác!

233. Chương 215 : Nhân Sinh Nhược Chích Như Sơ Kiến, Hà Sự Tây Phong Bi Họa Phiến

Lúc rời đi, sắc mặt năm lão già đều rất khó Xem. đương nhiên. biểu tình của tên như cỏ đầu tường (ý nói gió chiều nào theo chiều đó) Chu Thành là ngụy trang đi ra. Tâm tình của hắn tốt, thậm chí còn tốt hơn trước khi đến Los Angeles. Hắn cùng Lý Dật đạt thành một vụ giao dịch. nội dung giao dịch chỉ có hắn cùng Lý Dật rõ ràng.

Lý Dật tự mình đi tới sân bay tiễn đưa năm lão già kia. cử động này của hắn làm Anh Hoa thập phần khó hiểu.

Vì thế, Lý Dật giải thích: Trên thế giới này, có một số việc tuy rằng tất cả mọi người biết, thế nhưng chỉ cần đây đó không nói đi ra là được. Có chút thời gian. một ít công việc mặt ngoài giả tạo cũng cần phải làm cho người khác nhìn thấy.

Đối với lời nói của Lý Dật. Anh Hoa cũng không hiểu ra. Tính cách của nàng cùng tính cách kiếp trước của Lý Dật thập phần giống nhau. Hoàn toàn không hiểu những quanh co khúc chiết của thái độ làm người, trong thế giới của nàng chỉ có người sống và người chết.

Về phần Lý Dật, hắn cũng hiểu được. tiễn đưa mặt ngoài khẳng định vẫn phải làm. Hắn biểu hiện rất cường thế ngay trước mặt năm lão già này, thế nhưng chuyện đó chỉ có hắn và năm lão già biết. những người khác cũng không cảm thấy!

Người ngoài chỉ biết Lý Dật đón gió tẩy trần cho năm lão già, trước khi đi, còn tự mình đi tới sân bay tiễn năm lão già rời đi.

Àn, chỉ ít biểu hiện là đúng như vậy, về phần người thông minh nhìn ra ẩn ý trong đó, điều này cũng không phải chuyện của Lý Dật, dù sao, người thông minh chiếm tỷ lệ không lớn trên thế giới này.

Mất thấy máy bay của năm lão già trưởng lão hội từ đường băng sân bay cất cánh, phẳng phất như con chim sắt lao vút vào trong đám mây, Lý Dật không khỏi thở phào nhẹ nhõm

Rời khỏi sân bay, Lý Dật cũng không cùng Anh Hoa quay về khu phố Tàu, mà để Anh Hoa lái Xe đưa hắn đến địa bàn Lạp Đình Bang.

Tuy rằng, Phi Châu Bang và Sơn Khẩu Tổ bị Lý Dật nhổ tận gốc. thế nhưng Lạp Đình Bang cũng không nhân cơ hội cướp địa bàn. Bởi vì đối với Lạp Đình Bang mà nói, ý nghĩa địa bàn không lớn, thu nhập chủ yếu của bọn họ chính là nhờ buôn lậu và ma túy. trong đó ma túy chiếm vị trí quan trọng.

Tiệm cà phê Phong Cách là một tiệm cà phê có đẳng cấp trung đẳng, cộng thêm là buổi trưa, sinh ý thập phần vắng vẻ. khách nhân trong đại sảnh rất ít.

Ở góc đông nam trong tiệm, Robben mặc một bộ tây trang lam nhạt, đang ngồi dựa lưng trên sofa, ngoại trừ vài lần nhìn đồng hồ, ánh mắt hầu như không hề rời khỏi bãi đỗ Xe. Robben đã không còn nhớ rõ đây là lần thứ mấy hắn nhìn lên đồng hồ, về mặt của hắn nhiều ít có chút không nhận được, thế nhưng hắn cũng không đứng dậy rời đi. Bởi vì, người hẹn gặp hắn lại là Lý Dật. Hắn thập phần rõ ràng, Lý Dật là đối tượng mà hiện tại hắn không thể đắc tội.

Khi Robben nhìn thấy chiếc Xe của Lý Dật Xuất hiện ngay cửa bãi đỗ Xe thì vùng lông mày đang nhíu chặt của hắn lập tức giãn ra, đồng thời thở ra một hơi thật dài.

Rất nhanh, Lý Dật mang theo Anh Hoa từ ngoài cửa đi đến.

Hai người vừa đến lập tức liền hấp dẫn ánh mắt của số khách nhân ít ỏi trong tiệm, trong đó hầu như mọi người đều đưa mắt nhìn Anh Hoa. ánh mắt nam nhân thập phần hèn mọn, mà ánh mắt nữ nhân nhiều ít có chút tự ti.

Có thể sự khác nhau lớn nhất giữa tiệm cà phê và quán bar là ở chỗ này.

Nếu Lý Dật mang theo Anh Hoa đến quán bar. như vậy tuyệt đối sẽ Xuất hiện tiếng huýt sáo và thanh âm đùa giỡn. Bởi vì người trà trộn trong quán bar thường là người phóng đảng, tính cách bọn họ cởi mở, không biết cái gì là phong độ tôn trọng, mà người đến tiệm cà phê thì khác, mặc dù bọn họ có hứng thú đối với cô gái nào, cũng sẽ không công khai bộc lộ dục vọng trong nội tâm, lại rất hàm súc lộ ra biểu tình thưởng thức đối phương.

Anh Hoa không để ý tới ánh mắt những người đó. Nàng chỉ lẳng lặng đi theo sát phía sau Lý Dật, đồng thời dùng tốc độ nhanh nhất âm thầm quan sát từng góc trong tiệm cà phê một lần, Xác định không có nhân vật khả nghi, mới thu hồi ánh mắt.

“Lý thân ái. ngài đã tới.” Khi Lý Dật đi tới cạnh Robben, Robben đứng lên, vẻ mặt mỉm cười vươn tay phải.

Nguyên bản, với tướng mạo phối hợp với dáng tươi cười của Robben. rất có lực sát thương đối với nữ nhân. Bất quá thanh âm âm nhu trời sinh đã triệt để làm tiêu bớt rất nhiều khí dương cương trên người hắn.

Thấy Robben chỉ đến một mình, trong lòng Lý Dật nhiều ít có chút kinh ngạc, hẳn thật không ngờ, Robben thật sự đưa bạn gái của mình cho Kroff, nguyên bản hắn cho rằng Kroff và Robben chỉ nói đùa với nhau mà thôi.

Tuy trong lòng có kinh ngạc. Lý Dật cũng mỉm cười nắm tay phải Robben, nói: “Xin lỗi, Robben tiên sinh, kẹt Xe dữ quá.”

“Giao thông tại Los Angeles luôn luôn không tốt lắm. Bình thường luôn bị kẹt Xe.” Đối với câu giải thích của Lý Dật. Robben không dám có chút bất mãn. Hắn rất thức thời rút tay lại, cười nói: “Được rồi, Lý, bạn thân ái, anh muốn uống gì?”

“Không cần, một chút tôi phải đi bàn chuyện với AndreW Luofu, cho nên chỉ có thể ở lại chỗ này mười phút.” Lý Dật cười cười, cự tuyệt ý tốt của Robben.

Nghe được Lý Dật nói, sắc mặt Robben có chút Xấu Xí.

Nhưng mặc dù Lý Dật nói làm trong lòng hắn rất không thoải mái, thế nhưng hắn không biểu hiện trên mặt. Hắn biết. người Trung Quốc ngồi ngay trước mắt này đã được thể giới ngầm của Los Angeles Xưng là “Dật gia”. đã không còn là nhân vật đồng cấp bậc với hắn nữa.

Chỉ là hắn hiểu kỳ, hôm nay Lý Dật hẹn hắn đi ra, rốt cục cần cái gì?

Nhận thấy được sự biến hóa trên mặt của Robben, trong lòng Lý Dật cười thầm, thế nhưng hắn cũng rõ ràng, Robben có danh răn độc nầy cũng không phải là người lương thiện, nếu hiện tại mình không đủ vốn liếng, khi nói với Robben như vậy, tuyệt đối sẽ bị ném Xuống biển nuôi cá.

“Robben tiên sinh, hôm nay mục đích tôi tìm anh chỉ có một.” Lý Dật thấy Robben Xấu hổ không biết nên nói gì, mở miệng đánh vỡ trầm mặc.

Robben cổ quái liếc mắt nhìn Lý Dật. nói: “Lý, bạn tôn quý của tôi. anh muốn nói gì thì nói thẳng ra đi.”

“Được rồi.” Lý Dật gật đầu, nghiêm mặt nói: “Tôi muốn thu mua sinh ý buôn lậu trong tay anh.”

Lý Dật nói làm trong lòng Robben không khỏi kinh hoảng nháy mạnh! Tuy rằng, thu nhập chủ yếu của Lạp Đình Bang là từ ma túy. thế nhưng lợi nhuận của buôn lậu cũng không nhỏ. Hơn nữa phiếu lưu khi buôn bán ma túy cũng rất lớn, một ngày bị gia tộc mafia phát hiện, sẽ đưa tới tai nạn có tính hủy diệt. Trọng yếu hơn là ngoài miệng Lý Dật nói “thu mua” thế nhưng rơi vào trong tai Robben đã thay đổi vị đạo. Robben cũng không hề ngu ngốc, hắn tuyệt đối sẽ không cho rằng Lý Dật thật sự chịu hạ giá cao để mua sinh ý buôn lậu của Lạp Đình Bang.

“Lý, bạn tôn quý, anh cũng đã biết, vô luận lúc anh diệt trừ Phi Châu Bang hay Sơn Khẩu Tổ, tôi cũng không hề cho thủ hạ đi tranh đoạt địa bàn.” Trong lòng Robben tuy hận không lập tức đem Lý Dật ném Xuống biển nuôi cá, thế nhưng biểu hiện ra cũng rất cung kính, có lẽ nói tỏ vẻ yếu kém thì càng thỏa đáng hơn một ít: “Địa bàn Lạp Đình Bang rất nhỏ, mà thủ hạ của tôi không ít, bọn họ đều trông cậy vào tôi để ăn cơm Thu nhập lớn nhất của chúng tôi là buôn lậu. một ngày không có sinh ý buôn lậu. . .” Robben cũng không tiếp tục nói.

“Robben tiên sinh, anh đã quyết định chưa?” Lý Dật cười híp mắt nhìn Robben, trên mặt không có chút dấu hiệu tức giận nào.

“Thật Xin lỗi. Lý!” Robben cắn răng nói.

Lý Dật thở dài: “Robben, kì thực anh hẳn là muốn nghe tôi khai giá, nhưng tôi mà khai giá sẽ không nhỏ chút nào. Ngoài ra, tôi cũng không cho rằng anh quan tâm đến sống chết của thủ hạ, chỉ cần anh có thể kiếm được tiền, anh hoàn toàn sẽ coi thường mạng sống của bọn họ, đúng không?”

Lý Dật nói lời này khiến cho sắc mặt Robben Xám Xịt, hần gắt gao cắn chặt môi, không có mở miệng, chỉ là ánh mắt dần dần trở nên âm lãnh.

Tuy rằng những lời Lý Dật nói đều là sự thật. nhưng cường thế của Lý Dật làm cho hần thực không thoải mái. thậm chí để cho hần nghịch phản lại tâm lý.

“Cơ hội tựa như thời gian nói đi, biến mất rồi tựu cũng không quay lại, thật đáng tiếc, anh không biết nắm chắc cơ hội lần này.” Lý Dật tùy tiện dựa vào ghế sofa. Ngón tay chậm rãi gõ nhịp ở trên bàn.

Robben rốt cuộc đã nổi giận, hần có thể chịu được hành vi Kroff cướp đi nữ nhân của mình. thậm chí hần có thể chịu đựng được hành vi Lý Dật coi thường mình. thế nhưng hần tuyệt đối sẽ không đem sinh ý buôn lậu tặng cho Lý Dật!

“Mẹ kiếp. anh nên biết rằng, tuy anh có quan hệ cùng gia tộc Gambino. nhưng nếu tại Los Angeles chỉ riêng Hoa Nhân bang độc tài, những gia tộc mafia khác nhất định sẽ nhúng tay vào sinh ý buôn lậu.” Biểu tình của Robben có chút trở nên âm trầm, phối hợp cùng cái thanh âm nhu nhu kia, thật khiến cho người ta cảm thấy không rét mà lạnh run.

Giờ khắc này, bản chất độc Xà Nam Mỹ đã chân thực lộ ra trước mắt.

Lý Dật không cho là đúng cười nói: “Nếu như tôi chỉ quan hệ riêng cùng AndreW Loufu, khả năng này của anh chắc hần sẽ tồn tại, hơn nữa tôi cũng tin tưởng sẽ phát sinh. Nhưng, hiện giờ tôi là đồng minh trung tâm nhất của gia tộc Gambino, mà trong tương lai không Xa, tôi sẽ còn trở thành đồng minh của gia tộc Heyde Gus, anh cho rằng ba gia tộc mafia khác ở Los Angeles còn dám đoạt mẫu bánh ngọt trong tay của tôi hay sao?”

Nghe Lý Dật phân tích, thật sâu trong lòng Robben cảm giác bất lực, cường thế của Lý Dật hiện giờ hoàn toàn không phải hần có thể ngạnh kháng.

“Không cần phải đuổi tận giết tuyệt như vậy đi?” Robben cắn môi, hung hăng nói:“ Bức bách qua. tất cả mọi người đều không được lại gì.”

“Robben tiên sinh, tôi thật sự không tin, anh sẽ buông bỏ được sinh ý thuốc phiện thu nhập hàng năm lên tới mười triệu usd, mà mang theo thủ hạ cùng tôi liều mạng, anh nói có phải không?” Lý Dật khẽ cười, cười đến mức thực nhẹ nhàng.

Bỗng nhiên nghe được những lời này, sắc mặt Robben trong nháy mắt trở nên trắng bệch!

Sinh ý thuốc phiện tại Los Angeles luôn luôn bị tứ đại gia tộc mafia lưng đoạn. chuyện này là toàn bộ thế giới ngầm Los Angeles đều biết. Hơn nữa, ủy ban mafia đã từng nói qua, người nào chen chân vào sinh ý thuốc phiện thì chính là địch nhân của ủy ban mafia. dưới tình huống này, người nào trong tay còn Xuất hiện thuốc phiện cơ hồ đều tuôn ra từ tứ đại gia tộc mafia mà thôi.

Đương nhiên, năm Xưa cũng từng có tiểu hắc bang vụng trộm làm sinh ý thuốc phiện, kết quả sau khi bị phát hiện, ba mươi hai thành viên của tiểu hắc bang kia ngày hôm sau toàn bộ đều biến mất vĩnh viễn khỏi nhân gian. Hiển nhiên. hành vi của bọn họ là đang chống đối lại ủy ban mafia. tự nhiên ủy ban mafia cần phải tỏ rõ quyền uy.

Từ ngày đó cho đến nay, không còn hắc bang nào dám vụng trộm làm sinh ý thuốc phiện nữa, thứ nhất không có nguồn cung cấp hàng, thứ hai là vì kiêng kỵ ủy ban mafia. Thế nhưng hai năm trước Lạp Đình bang sớm đã âm thầm làm sinh ý thuốc phiện, bọn hần làm rất chu toàn, luôn luôn không bị ủy ban mafia phát hiện hành tung, về phần bên phía cảnh sát lại càng không thể biết được. Chính là Robben không biết. cục điều tra liên bang nước Mỹ đã sớm phát hiện ra chuyện này. chẳng qua không có Xuống tay đối với bọn hần mà thôi.

“Anh nói vậy!” Ngắn ngủi khiếp sợ qua đi, Robben lập tức che giấu. Hiển nhiên. hần cũng không cho rằng Lý Dật nhìn thấu rõ ràng được chuyện này.

Lý Dật chậm rãi ngồi thẳng lên, cổ tình đưa mặt tới gần phía trước, lạnh lùng nhìn chằm chằm vào nhân tình Robben. gần từng chữ: “Ba hôm trước. một người tên là Mạch Tư mang theo hàng từ Comlombia, nhóm hàng này hai ngày sau sẽ thông qua con đường đặc biệt, bí mật tiến nhập vào thị trường...”

Khi Lý Dật nói ra những lời này. sắc mặt Robben hoàn toàn trắng bệch. thậm chí thân thể không tự chủ được run lên, trong con người nhân thần hoảng loạn căn bản không thể che giấu.

Cứ việc hắn không biết tại sao Lý Dật thu thập được tin tức này. nhưng hắn rõ ràng sẽ có kết cục gì khi sinh ý thuốc phiện bị ủy ban mafia phát hiện.

“Robben tiên sinh, nếu như tôi nhớ không nhầm, nam nhân tên Mạch Tư còn là thủ hạ tâm phúc của anh nữa kia.” Nói xong Lý Dật đem thân mình tựa vào ghế sofa, dùng mắt quan sát Robben. cũng chờ đợi Robben mở miệng.

Mồ hôi lạnh chậm rãi theo trên trán Robben chảy ra, nhưng hắn không lau sạch đi. mà cật lực điều chỉnh nét mặt của mình, thanh âm khàn khàn hỏi: “Anh từ gia tộc Gambino mà biết sao?”

“Anh không cần khẩn trương. Chuyện này bang anh hành tung quả thực rất cẩn mật, ngay cả gia tộc Gambino cũng đều không biết được chuyện này.” Lý Dật cười khan lắc đầu: “Tôi biết thông tin này từ Kroff, anh đã từng làm sinh ý cùng Kroff, hẳn là rõ ràng danh tiếng của anh phi thường không sai. Đúng theo lời hắn là : phải tin tưởng vào sự chuyên nghiệp!”

Nghe câu trả lời của Lý Dật, Robben nhẹ nhàng thở ra, theo sau hắn cúi đầu trầm ngâm vài giây đồng hồ, tiếp đó nhìn thẳng vào mắt Lý Dật: “Buôn lậu sinh ý để anh quản lý, anh sẽ thay tôi giữ gìn bí mật này chứ?”

“Phải, anh không còn lựa chọn nào khác.” Lý Dật gật đầu Xác nhận.

Lúc này tơ máu trong mắt Robben hơi đỏ hồng. hắn gắt gao nhìn chăm chăm vào Lý Dật: “Tôi làm thế nào để tin tưởng anh?”

“Không còn cách nào.” Lý Dật Xòe tay bắt đắc dĩ nói: “Tôi thật sự không biết phải làm như thế nào thì anh mới tin tưởng. Ừm một đoạn thời gian trước tôi đáp ứng với các thủ lĩnh của những tiểu hắc bang, không tranh giành địa bàn của bọn họ. Cuối cùng tôi giữ lời, cho nên, bọn họ ca tụng cũng không tệ lắm.”

“Được!” Robben đồng mở hai mắt, chậm rãi phun ra một chữ. theo sau đó hắn vô lực dựa trên ghế sofa, cả người bị lâm vào trạng thái hư nhược, đem sinh ý buôn lậu tặng cho Lý Dật. Quả thực chính là hành động cắt đi miếng thịt béo bở trên người của mình tặng cho Lý Dật, nếu có thể phản bác. hắn tuyệt đối sẽ không đáp ứng.

“Robben tiên Sinh, anh là một người thông minh, nhiều tiền cố nhiên là chuyện tốt, nhưng thời điểm kiếm đủ tiền rồi thì không nên chuốc họa vào thân!” Nghe câu trả lời thuyết phục của Robben, Lý Dật đứng dậy cười nói: “Ba ngày sau, tôi sẽ phái người tiếp nhận tuyến hàng của Lạp Đình bang, hy vọng Robben tiên sinh không quên chuyện tình ngày hôm nay.”

Nói xong không đợi cho Robben kịp trả lời. trực tiếp mang theo Anh Hoa đi ra khỏi quán cà phê.

Bên ngoài ánh nắng mặt trời cực kì sáng lạn. trên đường đông Xe chạy đi như nước chảy mây trôi. Bước ra khỏi quán cà phê. Lý Dật không tự chủ được vươn rộng hai tay. nhắm mắt lại, tham lam hít thở không khí trong lành ngoài trời.

Chứng kiến hành động của Lý Dật. về mặt Anh Hoa có chút cổ quái, nàng không biết tại sao Lý Dật lại hành động như vậy.

Từ sau khi quyết liệt với Tiêu Thanh Sơn, Lý Dật luôn không dám tiết lộ mũi nhọn, hôm nay thế giới ngầm Los Angeles từ ý nghĩa nào đó đã là địa bàn của hắn. hắn cũng không cần mang theo đuôi đối đãi với Robben!

Dù sao vòng tròn hắc đạo này. là hoàn toàn nhờ vào thực lực nói chuyện. có đôi khi phải cường thế!

Lý Dật đã không biết bao lâu chưa từng đàm phán kiểu cường thế như vậy cùng người khác. hắn thích cảm giác như vậy.

Vài giây sau, Lý Dật thu hồi cánh tay, mở mắt. Giờ khắc này. về mặt của hắn đã khôi phục bình tĩnh.

Anh Hoa vẫn lẳng lặng quan sát Lý Dật. Khi thấy Lý Dật hoàn thành thu liễm nhuệ khí trên người, nàng bỗng nhiên có chút Xem không hiểu Lý Dật.

“Lái Xe, chúng ta nên đi gia tộc Gambino rồi.” Lý Dật thấy biểu tình trầm tư của Anh Hoa, cười cười nói.

Anh Hoa vẫn như ngày thường, không trả lời Lý Dật. Mà yên lặng đi tới bên cạnh Xe, mở cửa Xe cho Lý Dật, sau đó lại mở cửa chỗ tài xế, ngồi vào. Chiếc Xe rất nhanh khởi động. Anh Hoa hết sức chuyên chú lái Xe, cũng không nói chuyện với Lý Dật.

Vì vậy, Lý Dật thò tay mở nhạc. Nguyên trong Xe vốn đang an tĩnh lập tức vang lên bài hát Cứu Thục của Mộ Dung Tuyết. Âm nhạc ưu nhã làm Lý Dật dần dần nhắm hai mắt lại, trong đầu vô ý thức hiện ra từng giọt từng giọt thời gian ở chung cùng Mộ Dung Tuyết. Hắn nhớ tới lần đầu tiên diện cuồng cùng Mộ Dung Tuyết trên thiên thai. Hắn nhớ tới tình hình gặp lại Mộ Dung Tuyết tại Los Angeles. Thậm chí, khuôn mặt nước mắt của Mộ Dung Tuyết lúc rời khỏi Los Angeles đã thật sâu khắc trong lòng hắn.

Bài hát Cứu Thục kết thúc. Lý Dật nhin không được thắm hỏi chính mình: “Nếu như nàng biết trong tương lai không lâu, nàng sẽ trở thành ca sĩ dưới quyền ta, như vậy nàng nhất định rất kinh ngạc đi?”

Trong lúc thắm hỏi, khóe miệng Lý Dật không khỏi hiện lên dáng tươi cười nhàn nhạt. Tựa hồ, hắn rất chờ mong ngày đó sẽ đến.

Đúng lúc này, Anh Hoa đột nhiên đạp mạnh thắng, nguyên chiếc Xe đang phóng như bay lướt bánh rít mạnh trên mặt đất. sau đó ngừng lại, trên mặt đường hiện lên vết bánh Xe thật rõ ràng.

Trong nháy mắt Anh Hoa phanh Xe, Lý Dật mở mắt, hắn không hỏi Anh Hoa rốt cục Xảy ra chuyện gì, bởi vì hắn đã thấy được chuyện Xảy ra phía trước. Phía trước, một chiếc Xe đang quẹo từ đường kia lướt qua. nếu không phải Anh Hoa đúng lúc phanh Xe lại, hai chiếc Xe đã tông thẳng vào nhau!

“Có cần Xuống Xe dạy để tên hỗn đản kia không?” Anh Hoa không chút biểu tình hỏi.

Lý Dật lắc đầu, nói: “Không cần.”

Nghe được Lý Dật nói, Anh Hoa đang chuẩn bị khởi động lại máy Xe, đã thấy chiếc Xe kia ngừng lại. Đó là một chiếc Xe thể thao Maserati hoa mỹ, dáng Xe tràn ngập mỹ cảm, đồng thời cũng cho người ta có một loại cảm giác rất đường hoàng.

Một thanh niên tóc nâu đẩy cửa Xe bước Xuống. thanh niên đeo chiếc kính râm đắt tiền, mặc dù kính râm che phủ nửa khuôn mặt hắn, cũng không che giấu được sự anh tuấn của hắn.

“Mẹ nó! Các người lái Xe thế nào vậy?” Sau khi thanh niên Xuống Xe. bỏ kính râm, lộ ra khuôn mặt suât khí, sau đó đi tới bên cạnh Xe Lý Dật. Đưa tay dấm vào cửa Xe, rít gào nói.

Đối mặt hành vi khiêu khích của thanh niên. Anh Hoa đưa ánh mắt nhìn về phía Lý Dật, tựa hồ như đang hỏi Lý Dật nên làm sao bây giờ?

Lý Dật hơi nhíu mày, sau đó nói: “Tôi Xuống Xử lý.”

Hiển nhiên, Lý Dật sợ Anh Hoa Xuống Xe sẽ lập tức trực tiếp tổng thanh niên kia đi gặp diêm vương gia.

Đối với quyết định của Lý Dật, Anh Hoa cũng không nói gì, tùy ý cho Lý Dật đi Xuống Xe.

“Hai, người lái bấy chính là người. những lời này nên là ta hỏi người mới đúng phải không?” Lý Dật đẩy ra cửa Xe, sắc mặt bình tĩnh nhìn chằm Chằm thanh niên, nói.

Thanh niên nhìn thấy Lý Dật. thoáng sửng sốt một chút, sau đó cười lạnh mắng: “Chết tiệt, nguyên lai là người.”

Hôm nay, tại Los Angeles biết Lý Dật, đồng thời dám cùng Lý Dật gọi nhịch có thể đếm được trên đầu ngón tay.

Thanh niên nước mắt tựa hồ cũng tính một người.

Thế nhưng Lý Dật lại không biết thanh niên trước mặt là ai.

“Jack, lên Xe đi, bằng không bị muộn đó.” Trong lúc Lý Dật đang nghi hoặc, một nữ tử tóc dài ló đầu ra khỏi cửa Xe, nhìn thanh niên hô.

Lý Dật vô ý thức nhìn thoáng qua cô gái, vừa nhìn, Lý Dật không khỏi nheo mắt lại. Cô gái có gương mặt trái Xoan tiêu chuẩn. da thịt cũng không thô ráp như những cô gái da trắng bình thường. mà có vẻ rất mịn. mũi rất cao, đường viền đôi môi cũng nở nang mê người.

Đôi mắt nàng trong suốt động lòng người. con mắt rất lớn, rất sáng, còn là một đôi mắt nâu, giống như một đôi bảo thạch màu nâu. Nhưng sở dĩ Lý Dật nheo mắt cũng không phải vì tướng mạo cô gái quá đẹp. mà là bởi vì hắn nhận ra cô gái.

Haise Linna, em gái Haise Lin, lão Xử nữ đã đưa Lý Dật vào diêm vương điện hồi kiếp trước.

Hôm nay, Haise Linna đang học đại học luật California, cũng còn chưa tốt nghiệp. Kiếp trước. Lý Dật có Xem qua tư liệu của Haise Linna. Sau khi nàng tốt nghiệp. dựa vào bối cảnh Hyde Gus gia tộc. rất thuận lợi tiến nhập cảnh giới. Sau đó nàng dùng năng lực cá nhân không tầm thường một bước lên mây trong cảnh giới, vài năm sau được tuyển vào tổ chức hình cảnh quốc tế.

Haise Linna lên làm người nắm quyền tổ chức hình cảnh quốc tế là chuyện sau năm mươi tuổi.

Bất quá, ở thế kỷ 21 của năm mươi năm sau, nhũ danh của Haise Linna trở thành đối tượng bị nguyên rủa của thành viên trong thế giới ngầm Thậm chí kiếp trước có một lão đại hắc bang phóng Xuất nhiệm vụ: nếu có người đem hình ảnh trần trụi của lão Xử nữ gài lại phóng lên online. hắn sẽ trả một số tiền lớn cho người đó.

Dưới giải thưởng thật lớn đó. không ít người tự nhận có thực lực hạ thủ đối với lão Xử nữ, kết quả toàn bộ đám người đó đều đi vào ngục giam

Trong cuộc đời Haise Linna diệt trừ rất nhiều tổ chức hắc bang, thậm chí một gia tộc mafia nước Mỹ cũng bị nàng ta diệt trừ. Đương nhiên, trong chuyện đó nàng nhiều ít là mượn dùng lực lượng của gia tộc.

Trong đầu dần hiện ra tư liệu của Haise Linna. trong lòng Lý Dật nhiều ít có chút cảm thán, thế giới này thoát nhìn rất lớn. có đôi khi cũng rất nhỏ, hắn vốn định chờ Xử lý Xong những chuyện bận rộn trước mắt sẽ tìm cơ hội tiếp cận Haise Linna, nhưng không nghĩ tới gặp phải nàng trên đường.

“Hắc! Tên kia, người có danh khí không nhỏ tại Los Angeles, rất nhiều người đều sợ người, thế nhưng ta không phải trong đám đáng thương kia! Lần sau người hay nhất nên chú ý một chút cho ta, bằng không ta tổng người vào ngục giam!” Thanh niên tựa hồ rất nghe lời Haise Linna, dứt lời liền cười nhạt một tiếng. sau đó trực tiếp Xoay người hướng Xe mình đi đến.

“Người mới thực người kia?”

“Àn, hắn hiện tại chỉ là tên cận bã của Los Angeles.”

Jack nói Xong đồng thời khởi động Xe. mà Haise Linna lại Xuyên thấu qua cửa sổ hiều kỳ nhìn thoáng qua Lý Dật. Ánh mắt của nàng gặp ánh mắt Lý Dật ngay giữa không trung. Nàng rõ ràng nhìn thấy dáng tươi cười buộc quanh khóe miệng Lý Dật. Dáng tươi cười mang theo một tia tà khí .

234. Chương 216 :khuyết Thiếu Nhân Tài

Chiếc Maserati giống như một trận cuồng phong biến mất trước mặt Lý Dật, thế nhưng ánh mắt mê man nghi hoặc kia của Haise Linna lại làm cho hắn nhớ kỹ. Nếu là tiền thế. nàng có dùng loại ánh mắt này nhìn ta không?

Lý Dật cười tự giễu, nhưng chuyển thân Xoay người quay lại ô tô.

Trong ô tô. nguyên bản Anh Hoa thực chờ mong Xem Lý Dật giải quyết chuyện này như thế nào. Hành động của Lý Dật nếu so với trong tưởng tượng của nàng thì thực là khiêm tốn, mà cuối cùng biểu tình hắn biến hóa lại làm cho nàng có chút nghi hoặc. Giác quan thứ sáu của nữ nhân nói cho nàng biết, dường như Lý Dật cùng nữ nhân ở trong chiếc Xe thể thao kia, có quan hệ thập phần khả nghi.

Trong lòng tuy rằng nghi hoặc nhưng bản tính Anh Hoa không phải là hạng nữ nhân bát quái, thêm nữa, từ khi nàng đi theo Lý Dật luôn luôn rất ít nói chuyện. Cho nên, chứng kiến hắn bước vào trong Xe, nàng không hỏi hắn có nhận thức nữ nhân kia không, mà thuận thực khởi động ô tô.

Trên đường đi, Lý Dật đem ánh mắt quàng ném ra ngoài cửa kính. Xuất thần suy nghĩ, cũng không biết hắn đang nghĩ tới chuyện gì.

Nửa giờ sau, Anh Hoa dựa theo Lý Dật chỉ đạo. đánh ô tô đi đến trang viên gia tộc Gambino.

Cùng lần trước đó giống nhau. người bảo tiêu da đen ở cửa trang viên không có ngăn trở Xe của Lý Dật, mà trực tiếp cho đi qua.

“Cô ngồi trong Xe chờ tôi.” Khi Anh Hoa đậu ô tô vào trong ga ra, Lý Dật suy nghĩ một chút rồi nói.

Anh Hoa trầm mặc gật đầu.

Thấy nàng ưng thuận. Lý Dật mở cửa Xe ra bước Xuống. Cùng dĩ vãng bất đồng. hiện giờ bảo tiêu không có dẫn đường đưa Lý Dật đi vào trong trang viên, mà để cho hắn tùy tiện.

Biến hóa nho nhỏ này không khỏi làm cho Lý Dật hồi tưởng đến lần đầu tiên hắn tới trang viên gia tộc Gambino. Đường Hải từng cẩn thận nói với hắn rằng, đừng đi Xa qua, trong trang viên có rất nhiều địa phương hạn chế, nhiều nơi không cho khách nhân đi.

Hiện giờ, với thân phận của mình, trang viên gia tộc Gambino còn nơi nào hắn không thể đi?

Lý Dật trong lòng tự hỏi. đồng thời cũng cảm thán. Nhân sinh liền giống như một con tắc kè hoa, người vĩnh viễn không biết ngày mai sẽ là màu gì.

Cùng lần trước bất đồng hơn nữa chính là. Seaman không ở trong đại sảnh chờ Lý Dật. Ngược lại, Nissan bảo tiêu riêng của AndreW Loufu lại đứng đợi hắn ở cửa ngoài biệt thự, sau khi thấy Lý Dật đã tới, nguyên bản trên khuôn mặt lạnh lùng lộ ra một nụ cười nhợt nhạt: “Lý tiên sinh. tiểu thư ở trong phòng sách chờ anh.”

Lý Dật không biết rằng Nissan là một người thích súng đạn đến mức tẩu hỏa nhập ma. Bởi Lý Dật mang ra cái bản tư liệu kĩ thuật vũ khí tác chiến cho binh sĩ, mà Nissen phi thường sùng bái hắn.

Mặc dù hiếu kỳ, không hiểu tại sao Nissen lại thân mật như thế, nhưng Lý Dật vẫn ném cho Nissen một nụ cười tươi tỉnh: “Cảm ơn.”

Không biết tại sao, sau khi Lý Dật đạp cước tiến vào trong đại sảnh, nguyên bản trong lòng đang bình tĩnh, bỗng dưng lại gợn lên một tia ba đào. Hắn thử qua hai lần thở sâu. tuy nhiên nó không phát huy nổi bất cứ tác dụng gì.

Có lẽ rằng biết Lý Dật sẽ đến trang viên gia tộc Gambino, nên cửa thư phòng mở rộng, AndreW Loufu giống như thường ngày: mặc một thân áo da màu đen bó sát người. mái tóc dài vàng kim dưới ánh mặt trời len lỏi qua khung cửa sổ, nhìn nàng có vẻ phá lệ rực rỡ.

Thời gian Lý Dật đến cửa thư phòng, AndreW Loufu đang cầm bản tư liệu mà hắn đưa cho nàng, suy nghĩ gì đó tới mức Xuất thần.

Người quen thuộc AndreW Loufu mà chứng kiến được một màn này, nhất định sẽ kinh ngạc, vì nàng chưa bao giờ từng lãng phí thời gian, thời gian của nàng luôn luôn dùng để thảo luận những sinh ý tiền tài.

Cho nên, tình huống Xuất thần này phát sinh ở trên người AndreW Loufu, chỉ có thể dùng bốn chữ bất khả tư nghị để hình dung.

Bỗng nhiên nghe được tiếng bước chân, AndreW Loufu tức thì lấy lại tinh thần, đem bản hợp đồng trong tay để qua một bên, hướng Lý Dật lộ ra một cái nụ cười vội vã: “Anh đã đến rồi.”

“Ừm” Lý Dật gật gật đầu, rồi mau chóng bước vào trong thư phòng, hắn đã quên đây là lần thứ bao nhiêu tiến vào nơi này rồi, thế nhưng hắn hiểu rõ ràng, đây tuyệt đối vẫn chưa phải lần cuối cùng.

“Cảm ơn cô.” Lý Dật đi tới trước mặt AndreW Loufu, ngập ngừng một chút nói.

Chẳng hiểu tại sao nghe được hai chữ cảm ơn, trong lòng Andrew Loufu nhiều ít cảm thấy mất mặt. Bất quá nàng cũng không đem tâm tư của mình biểu lộ ở trên mặt, mà nghiêm túc nói: “Anh tặng cho tôi hai phần đại lễ, người phải cảm ơn hắn là tôi mới đúng.”

“Những người trong gia tộc của cô đối với bản hợp đồng, chắc rằng không có ý kiến gì khác chứ?” Lý Dật không muốn dây dưa ở cái đề tài này. nên rất nhanh nói lảng sang chuyện khác.

Lý Dật cố tình nói vậy, làm cho AndreW không khỏi lộ ra một nụ cười chua xót, hợp đồng của Lý Dật đối với gia tộc Gambino mà nói, không thể nghi ngờ chính là một chiếc bánh nướng từ trên trời rơi xuống....hảo sự! Gia tộc Gambino tự nhiên sẽ không cự tuyệt.

“Bản tư liệu kỹ thuật của anh đã được chuyên gia viên kiểm tra, khả năng năm phần trăm.” AndreW Loufu thở dài, nâng nhìn thẳng vào Lý Dật. tựa hồ muốn nhìn thấu tâm tư của hắn. nói: “Những thành viên trung tâm trong gia tộc sau khi nhìn thấy tư liệu này, lập tức mở cuộc hội nghị, lúc tôi đề xuất muốn anh trở thành đồng minh của gia tộc Gambino, thì toàn thể đều nhất trí.”

“Ngoài ra, về chuyện anh muốn một phần lợi nhuận chuyển thành thực nghiệp mà ở trong hợp đồng nhắc tới, cái hạng mục này cũng được thông qua.” Andrew Loufu nghiêm mặt nói: “Gia tộc của tôi ở New York, đổ thành Las Vegas đều có nhiều sòng bạc to lớn, không biết anh cần sòng bạc quy mô cụ thể như thế nào. Về phần công ty điện ảnh trong làng giải trí. anh có thể tùy tiện chọn một cái.”

Nếu những lời này của Andrew Loufu mà những người khác nghe thấy, phỏng chừng sẽ hạnh phúc đến bất tỉnh nhân sự. Bất quá. về mặt Lý Dật cũng bình thường, bởi vì chính hắn hiểu rõ ràng giá trị của bản tư liệu kia nhất. Trước kia hắn không dám đưa ra bản tư liệu kỹ thuật là bởi vì không có danh tiếng, thực lực của hắn chưa đủ khả năng kinh doanh sòng bạc. Nếu muốn làm chỉ có thể hợp tác cùng người khác. nhưng thời điểm đó. bản thân Lý Dật Vẫn còn là tiểu nhân vật. một khi Xuất ra phần tư liệu này, người thiệt thòi sẽ chính là hắn, tự đi tiêu hoa trên gấm cho người ta may áo.

Đương nhiên, sở dĩ Lý Dật đem toàn bộ tư liệu ra giao dịch, nguyên nhân cũng là hiện giờ hắn có được thực lực nhất định, hơn nữa cũng bởi vì Andrew Loufu giúp đỡ hắn nhiều, trong lòng Lý Dật đại khái đã tín nhiệm Andrew.

“Công ty điện ảnh tôi muốn có thể truyền thông toàn cầu.” Lý Dật trầm ngâm nói tiếp: “Sòng bạc, Las Vegas một cái, New York một cái. Los Angeles hai cái.”

“Không thành vấn đề.” Andrew Loufu đáp thực rõ ràng: “Tôi sẽ cho người dùng thời gian nhanh nhất tính giá trị của những thứ này, sau đó theo điều luật trong bản hợp đồng mà khấu trừ.”

“Tôi thực muốn biết, với thực lực của gia tộc cô, phần tư liệu này mang đến được bao nhiêu lợi nhuận?” Lý Dật hỏi.

Có thể không ngờ rằng Lý Dật sẽ hỏi như vậy. Andrew ban đầu hơi ngẩn người đi một chút, theo sau nói: “Trước khi tôi phụ trách vụ sinh ý này, tôi đã cùng một vị thượng tướng lục quân nói chuyện qua. Vị thượng tướng lục quân kia là tộc trưởng gia tộc Heyde Gus. bọn họ là đồng minh cùng gia tộc chúng tôi. Hắn nói cho tôi biết. bản tư liệu kỹ thuật này đối với quân trang nước Mỹ có tác dụng rất quan trọng. Cho nên trong vòng ba năm, phần tư liệu này sẽ do quân đội sử dụng, hoặc nói cách khác, ba năm tới quân đội liên tục phải Xuất tiền mua đứt bản quyền phần tư liệu này. Giá cả hàng năm là sáu mươi tỷ usd.”

Khi Andrew Loufu nói ra cái giá sáu mươi tỷ usd thì trong lòng Lý Dật nhiều ít cũng có chút run rẩy, hiển nhiên đây là vụ làm ăn quá lớn. May mắn cho hắn chính là tìm đúng đối tượng hợp tác. nếu như tư bản thân hắn Xuất ra phần tư liệu kỹ thuật tân tiến này, đừng nói tới sáu mươi tỷ usd, ngay cả một phần tiền cũng chẳng chui vào nổi trong túi. Bởi vì trong thời gian ngắn nhất hắn sẽ bị người ta gông cổ.

“Hàng năm kinh phí đầu nhập vào quân đội rất lớn, cho nên cái giá bạc tỷ cũng coi như là thích hợp, anh cảm thấy thế nào?” Andrew Loufu chứng kiến Lý Dật không nói gì, tưởng rằng hắn không hài lòng, nhin không được hỏi.

Lý Dật gật đầu: “Ừm, mức giá này cũng là hợp lý.”

Nghe vậy, Andrew Loufu thoáng nhẹ nhõm thở dài một hơi. theo sau nàng lại nói: “Qua ba năm, cho khi quân đội Xong việc. Chúng ta mới được bán ra nước ngoài, đến lúc đó Xưởng công binh sẽ nhận phần chế tạo máy móc, gia tộc Gambino phụ trách phần tiêu thụ, mà anh chỉ cần ngồi chờ chia tiền hoa hồng thôi. Đại khái theo tính toán của tôi. năm năm tới, mỗi năm tổng thu nhập có thể đạt đến ba mươi tỷ usd, muốn hơn nữa thì cũng khó nói trước.”

Ngay cả lấy thân phận của Andrew Loufu. sau khi nói ra một tràng như vậy. khóe mắt cũng điên cuồng nháy lên vài cái. Trên đời này, thứ kiếm được nhiều tiền nhất chính là quyền lực, kế tiếp mới đến buôn lậu vũ khí đạn dược.

Giống như Lý Dật cung cấp vũ khí cho quân đội, dùng bốn chữ lợi nhuận kéké sù cũng không đủ để hình dung.

“Quân đội phải chờ tới lúc chế tạo vũ khí. hoàn toàn thực nghiệm thành công, sau đó mới trả, Andrew Loufu lại bổ sung thêm: “Bất quá, nếu anh cần dùng tiền. gia tộc của tôi sẽ chi trước, mức chi cao nhất là năm triệu usd! Về phần anh muốn công ty kinh doanh thương mại, có thể bàn giao lại cho anh trước thời điểm, đợi đến khi chia hoa hồng rồi khấu trừ cũng được.”

Nói xong những lời này, Andrew Loufu hơi có chút ngưng ngừng. Làm người kế thừa gia tộc Gambino trong tương lai, tự thân nàng rõ ràng, vô luận Xí nghiệp hay là gia tộc mà nói, thương mại căn bản không thể so sánh với tiền mặt! Tiền mặt đại biểu cho vốn lưu động, vốn lưu động đối với sự phát triển của một công ty hay một gia tộc thì chính là điểm trí mạng!

Andrew Loufu đưa ra mức tiền dự chi là năm triệu, việc này đã rất khó khăn rồi. Thế nhưng nàng lại muốn dùng cộng ty thương mại đổi lấy phần trăm khấu trừ của Lý Dật trong tương lai. hiển nhiên đối với hắn không có lợi.

Đương nhiên, Andrew Loufu cũng biết, Lý Dật muốn thông qua phương thức này hướng ra bên ngoài chứng minh thân phận hắn là đồng minh trung thành nhất của gia tộc Gambino, chuyện này có tác dụng rất trọng yếu đối với sự phát triển ngày sau của hắn.

“Chuyện này không thành vấn đề.” Lý Dật nhíu mày nói: “Điều tôi lo lắng nhất chính là quân đội sẽ trở mặt. Nếu bọn họ chế tạo ra vũ khí mà lại nói không, thì làm sao bây giờ?”

“Điều này anh không cần phải suy nghĩ.” Andrew Loufu cười tự tin: “Vô luận quân đội hay chính giới tranh đấu đều phi thường ác liệt. Cuộc trao đổi này tuy rằng bề ngoài là Gambino hợp tác cùng quân đội, trên thực tế là những vài gia tộc hợp lực cơ. Mà vị thượng tướng Nix trong gia tộc Heyde Gus kia là người phụ trách vụ này. Lấy quan hệ lợi ích của Gambino cùng Heyde Gus. nhất định bọn họ sẽ không dám trở mặt.”

Thấy Andrew Loufu nói như thế, Lý Dật cũng an tâm, hiển nhiên gia tộc Gambino ở nước Mỹ là không thể coi thường, cho dù kiêu ngạo như gia tộc Heyde Gus cũng không dám tùy tiện trở mặt. Bởi còn phải liên quan nhiều đến phương diện lợi ích?

Quân đội hàng năm chi ra sáu mươi tỷ, ba năm chính là một trăm tám mươi tỷ, dựa theo trên hợp đồng, Lý Dật được chia hoa hồng đến chín mươi tỷ usd.

Chín mươi tỷ usd! Đủ để cho cái tên Lý Dật nằm ở góc nào đó trong tạp chí Forbes. (tạp chí những người giàu nhất thế giới của Mỹ.)

Nhưng mà Lý Dật không biết, với trình độ kỹ thuật khoa học hiện tại, nếu muốn dựa theo bản tư liệu kia chế tạo ra vũ khí. ít nhất cũng cần phải mất ba năm thời gian. Chuyện này chính là nói, Lý Dật muốn nhận được tiền, nhanh nhất cũng phải thêm ba năm nữa.

“Lý, anh còn nghi hoặc chuyện gì nữa không?” Andrew Loufu thấy Lý Dật trầm mặc, nghĩ rằng hắn không hài lòng, nên hỏi?

Lý Dật lắc đầu nói: “Dị nghị thì không có. nhưng tôi nhắc nhở cô. tốt nhất nên để bên phía quân đội chi trả trước vài phần, bởi vì trình độ khoa học kỹ thuật hiện giờ, muốn tạo ra cái trang bị này, ít nhất cũng tốn ba năm thời gian.”

“OH ?” Lý Dật nói làm cho Andrew Loufu có chút kinh ngạc, theo sau đó nàng vô thức hỏi hắn: “Lý, bản tài liệu kia, làm sao anh có được?”

Đáp án của nan đề này nàng thực lòng muốn biết. nhưng nàng luôn luôn nhẫn nhịn không hỏi. giờ nghe Lý Dật nhắc nhở, rốt cuộc đã không còn nhịn nổi thêm nữa. Lời vừa ra khỏi miệng, Andrew Loufu lại có điểm hối hận. Bởi vì nàng rõ ràng, nếu Lý Dật đã muốn mình biết, thì sẽ Trực tiếp nói ra. không cần phải chờ đến hiện giờ.

“Tôi đối với vũ khí tác chiến của quân đội vẫn luôn luôn cảm thấy hứng thú, cũng Xem qua không ít tài liệu, cho nên mới dự đoán như vậy.” Lý Dật không định nói ra sự thật.

“Nga, hóa ra là như vậy. Đúng rồi, Lý, một lúc nữa anh cùng tôi sẽ gặp một nhân vật quan trọng.” Lấy trí thông minh của AndreW Loufu, nàng tự nhiên biết lời hắn nói không phải sự thật, cho nên không muốn dây dưa thêm nữa. mà rất nhanh lẹ tránh Sang chuyện khác. Chỉ là trong thanh âm nhiều ít có chút mất mát, có thể bởi vì Lý Dật không nói thật với nàng!

Lý Dật nhú mày: “Ai ?”

“Nick, thượng tướng lục quân nước Mỹ, người trong gia tộc Heyde Gus.” AndreW Loufu nhanh chóng đáp.

Lý Dật biểu tình khê biến: “Cô nói cho hắn biết, bản tư liệu này là do tôi cung cấp sao?”

“Lý, anh đừng hiểu lầm! Tôi biết. sở dĩ anh chọn lựa hợp tác cùng gia tộc Gambino mà không đưa ra ngoài thị trường chợ đen, chính là bởi vì không tin tưởng người bên phía quân đội. Nhưng tôi cam đoan với anh, người bên phía quân đội tuyệt đối sẽ không vì chuyện này mà làm khó dễ anh. Vị thượng tướng lục quân kia. chỉ là muốn gặp anh thảo luận nghiên cứu một chút sự tình thôi.”

“Được rồi.” Lý Dật khê thở dài nói.

“Lý, còn chuyện này nữa, tôi phải nói cho anh biết trước đã.” AndreW Loufu chứng kiến Lý Dật ưng thuận, chần chừ nói tiếp: “Cha tôi cùng những thành viên trung tâm trong gia tộc tán thành việc bàn giao một số Sòng bạc và công ty điện ảnh lại cho anh. Nhưng các nhân tài mấu chốt sẽ phải điều đi...” Nói đến đây, AndreW Loufu tạm ngừng lại.

Theo bản năng nhìn vào trong mắt Lý Dật. rõ ràng chứng kiến được một tia khổ não. Lấy năng lực những người ở bên cạnh Lý Dật hiện tại. nếu muốn đồng thời quản lý Sòng bạc cùng công ty điện ảnh toàn cầu thì chính là một chuyện phi thường khó khăn.

Nhưng nàng đã hết sức tranh thủ cho Lý Dật rồi. kết quả là, gia tộc Gambino chỉ điều nhân viên quản lý tầng cao cấp đi thôi, những người khác sẽ lưu lại cho hắn. “Tôi xin lỗi. tôi đã hết Sức rồi.” Không biết tại sao. chứng kiến biểu tình khổ não trên gương mặt Lý Dật, AndreW Loufu cảm giác vô cùng áy náy.

Lý Dật nheo mắt lại. trầm ngâm qua vài giây đồng hồ, nói: “Cô không cần phải áy náy. chuyện này đâu thể trách cô được. Bất quá, tôi muốn biết. nếu tôi Xuất đến giá cao thì có thể chuyển nhượng những nhân viên cao cấp kia hay không?”

“Không được.” AndreW Loufu bắt đắ dĩ lắ đầu: “Nhân viên quản lý tầng cao cấp đều là người của gia tộc. Mà gia tộc Gambino có gia quy. thành viên trong gia tộc ngoại trừ những người tham chính và nhập ngũ, còn lại tất cả đều phải dốc Sức cho cơ sở của gia tộc. Đây cũng là một loại chính sách để chấn hưng gia tộc!” (*: tham gia chính phủ)

“Đương nhiên, tôi cũng sẽ giới thiệu cho anh những nhân viên quản lý từ loại khá trở lên.” AndreW Loufu thở dài nói: “Bất quá, tôi cảm thấy kinh doanh cái ngành giải trí này, vẫn phải tìm người mà anh tín nhiệm mới được. còn người tổng phụ trách. Anh nhất định phải chọn tâm phúc của mình.”

Nghe AndreW Loufu nói, Lý Dật bảo trì trầm mặc. Hiển nhiên, hắn biết nàng nói rất đúng sự thật.

Vô luận sòng bạc hay là công ty điện ảnh toàn cầu, đều là những nơi ngày thu cả đầu vàng. nếu giao cho một người không tín nhiệm đi Xử lý, mà bản thân Lý Dật lại không hiểu phương thức hoạt động của bộ máy. như vậy sẽ chỉ để cho người tổng phụ trách cắn nuốt tài sản thôi. Đó tuyệt đối không phải là chuyện mà Lý Dật nguyện ý nhìn qua.

Mà hiện giờ tại Los Angeles, người hắn hoàn toàn có thể tin tưởng được, ngoài Kroff ra thì dường như không tìm thấy kẻ thứ hai. AndreW Loufu chỉ có thể nói là một nhưng dù sao khi nàng làm chuyện gì cũng đều phải nghĩ đến lợi ích gia tộc trước tiên. Cái suy nghĩ này từ thuở nhỏ đã được rót vào trong não của AndreW Loufu rồi. muốn thay đổi suy nghĩ trong chốc lát, đó là sự tình không có khả năng.

Lý Dật tín nhiệm Kroff, thế nhưng với tính cách của Kroff thích hợp quản lý sòng bạc cùng công ty điện ảnh sao? Lý Dật thật sự không dám tưởng tượng, với tính tình háo sắc của Kroff, nếu như cho hắn đi quản lý công ty điện ảnh, phỏng chừng những minh tinh trong làng giải trí đều bị Kroff đưa lên giường mất thôi!

Đến lúc đó, những nữ minh tinh không còn là biểu diễn khả năng diễn Xuất nữa, mà là biểu diễn công phu nghệ thuật trên giường.

Thế nhưng trừ bỏ Kroff, những người khác Lý Dật lại không tín nhiệm. Đối với Lý Dật mà nói, đem mấy nơi quan trọng như vậy giao cho người không tín nhiệm, hẳn không làm được.

“Nếu như tôi đi học quản trị kinh doanh, thì cần bao lâu thời gian?” Cuối cùng Lý Dật quyết định, cho Kroff quản lý sòng bạc thì có thể, nhưng công ty điện ảnh là tuyệt đối không được dính vào.

“Sòng bạc tại nước Mỹ chỉ ở Las Vegas là hợp pháp. Còn ở New York cùng Los Angeles cũng không hợp pháp đâu. Nguồn thu nhập đều là tiền đen, vậy nhất định phải rửa tiền. Cho nên công ty điện ảnh chính là nơi rửa tiền tốt nhất.” AndreW Luofu bình thản nói: “Nếu chỉ tính nhập môn, với năng lực của anh thì một năm là sẽ quen thuộc phương thức hoạt động này. Nhưng muốn trở thành một người quản lý Xuất sắc, thì cần mất ba năm đây chính là thời gian ngắn nhất rồi.”

Ba năm? Nghe được hai chữ này, Lý Dật không khỏi thở dài. Hắn không thể phát triển ở nước Mỹ ba năm, tiếp sau đó mới quay về quốc nội báo thù. Lý Dật hi vọng thời gian về nước càng ngắn càng tốt.

“Tôi hiểu anh muốn một sòng bạc tại New York là vì mục đích gì. Nhưng tôi vẫn đề nghị anh. tốt nhất nên đổi thành sòng bạc tại Las Vegas. như vậy khi đi vào hoạt động sẽ đơn giản rất nhiều. Hơn nữa không cần đề cập tới chuyện rửa tiền, thực bao nhiêu phương tiện. Mặt khác, nguồn thu nhập do anh làm sinh ý buôn lậu cũng có thể thông qua sòng bạc tại Las Vegas tẩy rửa sạch sẽ.” AndreW Loufu đề nghị nói.

Lý Dật trầm ngâm, sau đó khẽ gật đầu: “Theo như cô nói đi.”

Lời tuy nói như vậy nhưng Lý Dật vẫn nhíu mày như cũ, bởi vì cho dù sòng bạc được hợp pháp hóa thì hẳn vẫn phải tìm nhân tài. có khả năng đồng thời quản lý công ty điện ảnh cùng sòng bạc. Phương thức hoạt động của hai ngành công nghiệp này hoàn toàn bất đồng. còn nữa. nếu muốn quản lý một công ty quy mô lớn như vậy. không phải người có kinh nghiệm Xuất sắc cùng thiên phú kinh doanh thì chắc chắn sẽ không làm nổi.

“Lý, kì thật tôi định giới thiệu cho anh một người. cô ta tuyệt đối phù hợp với yêu cầu của anh.” Bỗng nhiên AndreW Loufu dùng một loại ngữ khí cổ quái nói.

Lý Dật theo bản năng hỏi: “Ai?”

“Lưu Tư Cầm” AndreW Loufu nhẹ nhàng phun ra ba chữ kia, giờ khắc này hai hàng mi mục của nàng nhíu chặt lại với nhau, khóe mắt không tự chủ được co giựt lên vài cái. biểu tình trên khuôn mặt hết sức khó coi. Cứ việc nàng đã muốn gạt lực che giấu nhưng vẫn không thể giấu nổi sự thống khổ trong đôi mắt màu lam kia.

“Lưu Tư Cầm”

Sau khi Lý Dật nghe được cái từ này. trực tiếp ngây ngẩn cả người, Hắn không nhìn thấy diễn cảm thống khổ trong đôi mắt của AndreW kia, mà lầm bầm đọc cái tên này.

Lúc trước Lưu Tư Cầm rời khỏi Trung Quốc, một mình đi tới nước Mỹ dốc sức làm việc, thông qua nghị lực của mình đạt được thành tựu không nhỏ. có thể nói. Lưu Tư Cầm vô luận kinh nghiệm hay thiên phú kinh doanh đều hoàn toàn phù hợp.

Dù sao, một nữ nhân không có bao nhiêu tài lực đi tới nước Mỹ. thế nhưng cuối cùng lại có thể quật khởi. trong chuyện này ngoại trừ được nữ thần may mắn ưu ái ra, nguyên nhân lớn nhất chính là Lưu Tư Cầm có nghị lực phi thường. Ngay cả AndreW Loufu, nàng cũng là một nhân tài hiếm thấy.

Miệng lầm bầm đọc ba chữ Lưu Tư Cầm trong đầu Lý Dật không khỏi hiện ra tình cảnh lúc trước cùng Lưu Tư Cầm nhận thức. Ban đầu, Lưu Tư Cầm bởi vì chán ghét thân phận của Lý Dật. nên dùng biện pháp cường ngạnh buộc hắn tránh Xa Lưu Vi, để rồi cùng hắn có một cái ước hẹn ba năm Sau đó. rất nhanh Lý Dật quật khởi tại Thượng Hải, thực hiện ước hẹn ba năm trước thời gian. Lưu Tư Cầm á khẩu không nói gì được. Còn một số chuyện nữa, tại buổi dạ tiệc Lý Dật gặp mặt Lưu Tư Cầm, cả hai người đều không nói gì. Thế nhưng, bỗng nhiên Lưu Tư Cầm lại kéo Lý Dật ra ngoài sân thượng đứng. hướng không trung hô lớn, giải tỏa áp lực bấy nhiêu năm qua!

Hai mẹ con các nàng vẫn khỏe cả chứ?

Nói tới chuyện này. Lý Dật không khỏi tự hỏi bản thân. đồng thời dư quang khóe mắt rõ ràng chứng kiến về mặt Andrew Loufu có biến.

Phát hiện này làm cho trong lòng Lý Dật chấn động!

235. Chương 217 :ai Uy Hiếp Ai?

Nhưng mà ngay khi dư quang khóe mắt của Lý Dật dừng trên người Andrew Loufu thì diễn cảm của nàng lại khôi phục về bình thường. ung dung mà trấn định. Thậm chí còn lộ ra nụ cười không có bất luận sơ hở nào: “Lúc trước. anh vì cứu con gái của Lưu Tư Cẩm nên mới đắc tội Mạnh Hổ bang. Cho nên, nếu anh mời nàng quản lý hai phương diện này, nàng nhất định sẽ không cự tuyệt. Hơn nữa, Lưu Tư Cẩm ở trong giới kinh doanh nước Mỹ. có năng lực không nhỏ.”

“Cảm ơn lời đề nghị của cô.” Andrew Loufu nói không sai, nếu như mời Lưu Tư Cẩm đến phụ trách sòng bạc cùng công ty điện ảnh, khẳng định sẽ là một lựa chọn phi thường không sai.

Andrew Loufu lắc đầu nói: “Lúc trước tôi đã nói qua, lần hợp tác này muốn cảm ơn thì phải là tôi mới đúng. Ân, tôi ước hẹn cùng Nix tiên sinh gặp mặt vào buổi tối. Hiện giờ thời gian còn sớm, nếu như không còn chuyện gì bàn bạc, chúng ta đi đánh golf? Tôi nghe Seaman nói rằng kỹ năng của anh không tồi.”

Đối với Andrew Loufu, nội tâm của Lý Dật mười phần mâu thuẫn. đồng thời hắn cũng thích cảm giác cùng nàng sống chung một chỗ. về phương diện khác thì khi Andrew Loufu nói chuyện liên quan đến lợi ích gia tộc Gambiho, nàng liền hoàn toàn biến thành một cường nữ nhân được cả Xã hội thượng lưu công nhận. Điều này nhiều ít làm cho trong lòng Lý Dật có chút mất mát.

Bất quá, Lý Dật cũng không có cự tuyệt lời đề nghị của Andrew Loufu, mà gật đầu ưng thuận.

Theo sau, Andrew Loufu để cho Nissen đưa Lý Dật ra ngoài sân bãi, còn chính nàng lại đi tới phòng riêng trong biệt thự thay quần áo. Ước chừng khoảng hai phút đồng hồ sau, Andrew Loufu thay đổi một bộ quần áo thể thao màu đen đi ra sân bóng. Đường như đã trở thành thói quen, nàng chỉ mặc trang phục màu đen, ngay cả quần áo thể thao cũng không ngoại lệ.

Bộ quần áo thể thao tuy hơi rộng nhưng vẫn không thể giấu kín dáng người Xuất chúng kia của nàng, chẳng qua sau khi thấy trang phục này, thoát nhìn cả người nàng tươi trẻ hơn rất nhiều, không hề lạnh lùng giống như bình thường.

“Kỹ thuật của tôi bình thường lắm, cho nên anh phải nhường tôi mới được.” Andrew Loufu nhanh chóng bước đến bên người Lý Dật, khẽ cười nói.

Dưới ánh mặt trời. nụ cười của nàng thật sáng lạn, phối hợp cùng mái tóc dài màu vàng rực rỡ. làm cho người ta nảy sinh một loại cảm giác chìm đắm trong gió Xuân mát mẻ.

Có lẽ từ sau khi đến Los Angeles, Lý Dật chưa từng thấy Andrew Loufu tươi cười vui vẻ qua như vậy. Nụ cười nghiêng nước nghiêng thành của nàng không khỏi làm cho hắn ngây dại ra.

Theo sau. hắn có chút Xấu hổ sờ mũi, nói: “Kì thực. trình độ của tôi cũng rất bình thường.”

Có lẽ bởi vì Andrew Loufu, Lý Dật chơi golf. nên suốt đến quá trưa hắn đều thông thả, mà mỗi lần đánh bóng đều có chút nhường nhịn thái quá.

So sánh với Lý Dật mà nói, Andrew Loufu đã vượt qua trình độ phát huy, thậm chí còn đánh vào cả hố cát.

Bình thường cũng không phải nàng rất ưa thích môn thể thao này, chỉ khi nào quan hệ Xã giao cùng khách hàng thì mới ngẫu nhiên chơi đùa, đúng theo như nàng đã nói, trình độ của nàng thực bình thường.

Khi trận đấu giữa Lý Dật và Andrew Loufu kết thúc, vầng thái dương đã muốn treo ở phía cuối trời tây, ánh hoàng hôn theo dư âm tản lạc ở trên khuôn mặt Andrew Loufu. có thể khiến cho người ta rõ ràng chứng kiến. trên khuôn mặt Xinh đẹp của nàng phủ nhiều hơn một tầng mờ hời.

Sau khi đi vào mái hiên nghỉ ngơi, Andrew Loufu đầu tiên cầm khăn lau mồ hôi. uống thêm vài ngụm nước, tiếp đó mới trừng mắt lúng liếng nhìn Lý Dật: “ Có thể anh không biết, trước khi chúng ta chơi bóng, tôi đánh cuộc với Seaman. Tôi nói rằng tôi sẽ thắng được anh nhưng hắn không tin, cùng tôi đổ mười ngàn đô la.”

Giờ khắc này. biểu tình AndreW Loufu cực kì nghịch ngợm, nàng giống như một tiểu cô nương làm chuyện Xấu, hướng chính tình nhân của mình làm nũng vậy.

Chứng kiến một màn này. Lý Dật không khỏi ngậy người.

Chẳng bao lâu sau Andrew Loufu liếc mắt nhìn qua Lý Dật, tựa như nghịch ngợm trả thù hắn, nói: “Đây là chuyện riêng tư của tôi, tôi có quyền cự tuyệt trả lời.”

Trong đầu hiện ra tình hình lúc trước, Lý Dật không khỏi cảm thán. dường như từ ngày đó về sau, hắn chưa từng thấy Andrew Loufu vui vẻ qua giống như buổi chiều hôm nay.

Điều này không khỏi làm cho Lý Dật hoài nghi, rốt cuộc con người nào mới chân chính là nàng?

Có thể cảm nhận được bầu không khí quá mức ám muội. Andrew Loufu cực nhanh đem ánh mắt từ trên người Lý Dật chuyển đi nơi khác, lảng tránh nói: “Nick hắn là sắp tới rồi, chúng ta trở về thôi.”

Thanh âm của Andrew Loufu kéo Lý Dật ra khỏi cơn trầm mặc. hắn gật đầu, muốn hỏi thêm gì đó, nhưng đã thấy nàng Xoay người rồi đi, chỉ để lại cho hắn cái bóng dáng thon gọn, dưới ánh mặt trời nhìn trông thực cô liêu. Không biết tại sao, nhìn cái bóng lưng nguyên bản phi thường hấp dẫn nam nhân kia, trong lòng Lý Dật lại khe thở dài. . .

Ngoài sân bóng. Nissen đứng canh chừng suốt buổi trưa. Làm bảo tiêu cho Andrew Loufu, hắn phải chắc chắn rằng thân ảnh của chủ nhân sẽ không Xuất hiện ở ngoài tầm mắt hắn.

Đối với chuyện hôm nay, những gì trải qua trong buổi chơi golf của Andrew Loufu cùng Lý Dật, một mình hắn chứng kiến rõ ràng nhất.

Trong kí ức của Nissen, thì từ khi hắn làm bảo tiêu cho Andrew Loufu. hôm nay chính là ngày mà nàng cười nhiều nhất. thậm chí buổi chiều hôm nay Andrew Loufu tươi cười so với toàn bộ lúc trước cộng lại còn muốn nhiều hơn. Đương nhiên, nụ cười này phát ra từ nội tâm, không phải loại tươi cười giả tạo.

“Thượng đế ơi! Lý. coi như tiểu thư là mỹ nữ đi chẳng nữa. cậu cũng không nên nương tay tới mức độ này chứ?” Mắt thấy Andrew Loufu cùng Lý Dật đi đến, Seaman lập tức nghênh đón, vẻ mặt ủy khuất nói.

Tuy rằng Seaman biểu tình ủy khuất nhưng trong lòng lại vui mừng hoan hỉ. Bởi vì thông qua Lý Dật, quan hệ của Seaman và Andrew Loufu được cải thiện hơn rất nhiều. Hiện giờ hắn đã trở thành một trong những thủ hạ tâm phúc của Andrew Loufu rồi. Đến lúc Andrew Loufu kể nhiệm, như vậy thân phận Seaman cũng thuận nước đẩy thuyền.

“Seaman, người bạn già của tôi, không phải tôi nương tay, mà là trình độ của người ta rất Xuất sắc.” Lý Dật cười cười: “À, ngày đó tôi cùng ngài chơi bóng hoàn toàn là chuyện ngoài ý muốn.”

Ngoài ý muốn? Ngoài ý muốn mà có thể chỉ với một gậy đưa bóng vào lỗ sao?

Trong lòng Seaman buồn bực đến cực điểm, bất quá cũng không dám tiếp tục kêu khổ, mà cung kính nhìn Andrew Loufu nói: “Tiểu thư, thượng tướng Nick đã đến Los Angeles, phỏng chừng nửa giờ nữa là tới kịp trang viên.”

“Biết rồi.” Lúc này diễn cảm của Andrew Loufu đã khôi phục bình thường, tuy rằng vẻ lạnh lùng không bằng ngày thường nhưng nụ cười phát ra từ nội tâm cũng đã tiêu thất, nàng nghiêng đầu nhìn sang Lý Dật. liếc mắt nói: “Tôi phân phó Seaman chuẩn bị quần áo cho anh rồi. anh đi tắm rửa thay trang phục đi.”

Lý Dật nghe nàng nói vậy, không khỏi mỉm cười, theo sau hắn nhẹ nhàng gật đầu.

Còn Andrew Loufu biểu tình vẫn không phát sinh chút biến hóa nào. thấy Lý Dật ưng thuận, nàng dẫn đầu mang theo Nissen rời đi.

Lý Dật được Seaman đưa tới tòa biệt thự góc đông nam trong trang viên. Trong trang viên gia tộc Gambino tổng cộng có hai căn biệt thự. một là nơi Seaman dùng, một là của Andrew Loufu.

Andrew Loufu phân phó Seaman chuẩn bị quần áo cho Lý Dật. Khi mặc lên trên người vừa vặn như in, thậm chí lớn nhỏ đều giống nhau. Điều này không khỏi làm cho Lý Dật phải than thầm rằng tâm tư của Andrew Loufu cẩn thận. Dù sao, nàng cũng không biết hắn mặc trang phục kích cỡ bao nhiêu.

Nhanh chóng tắm qua nước lạnh, thay đổi quần áo xong, Lý Dật đi ra ngoài biệt thự, đã thấy Seaman vẫn đứng ở cửa chờ hắn như cũ.

“Lý, tiểu thư đi rồi. nàng phân phó tôi chuyển cáo đến cậu rằng, thân phận của Nick rất đặc thù, nếu như có chỗ nào đắc tội. Hy vọng cậu có thể lựa chọn ẩn nhẫn.” Seaman chứng kiến Lý Dật ra ngoài, lập tức đem lời Andrew Loufu trước khi đi. chuyển cáo cho Lý Dật.

Nghe Seaman dặn dò, Lý Dật cả kinh, hắn nhận không được hỏi: “Nàng đi từ lúc nào?”

“Lý, cậu cùng tiểu thư đàm luận quan hệ sinh ý lần này trọng đại, mặc dù thông qua mạng hội nghị trong gia tộc đã được những nhân vật trung tâm nhất trí, nhưng loại sinh ý này vẫn phải gặp mặt nói chuyện.” Hiện giờ Seaman đã trở thành tâm phúc của Andrew Loufu. tự nhiên rõ ràng chuyện Lý Dật hợp tác cùng Andrew Loufu, nghe Lý Dật hỏi như vậy, hắn cẩn thận đáp: “Bình thường tiểu thư vốn trở về sớm hơn, nhưng bởi vì chuyện của cậu liên quan nên kéo dài tới vừa rồi mới đi.”

“Còn thượng tướng Nick. hắn chỉ muốn gặp riêng mình cậu. hơn nữa chuyện giữa hai người bàn bạc, tiểu thư cũng không tiện tham dự.”

Seaman nói làm cho trong lòng Lý Dật nhiều ít có chút nghi hoặc. bất quá hắn cũng không phản biện, mà chỉ cầu may suy nghĩ về điều mờ ám trong chuyện này.

“Lý, bạn của tôi, không cần phải suy nghĩ nhiều. Nhanh đi thôi. Nick thượng tướng đã chờ năm phút đồng hồ trong trang viên rồi.” Hiển nhiên. Seaman sớm rõ ràng quan hệ giữa Lý Dật và Andrew Loufu không đơn giản, bất quá chắc chắn hắn sẽ không chủ động vạch trần.

Lý Dật điều chỉnh diễn cảm, nói: “Được”

Lý Dật đi theo Seaman đi vào trong đại sảnh biệt thự, ngay tức thì Nick bước ra. Nick tiến vào biệt thự liền lưu thủ hạ của mình ở ngoài canh gác cửa. khi cước bộ của hắn bước đến phòng khách, nhất thời ánh mắt đã quăng ném tới phía Lý Dật.

Trong lúc hắn đánh giá Lý Dật, đồng thời chính Lý Dật cũng đánh giá hắn.

Có thể từ trong quân doanh đi thẳng tới Los Angeles, cho nên Nick cũng không thay đổi trang phục bình thường, mà mặc nguyên một thân quân trang. Cùng toàn bộ quân nhân giống nhau, trên người Nick đậm chất khí khái quân nhân, khi hắn bước đi ngẩng đầu ưỡn ngực, cước bộ trầm ổn mạnh mẽ, diễn cảm nghiêm túc lạnh lùng. phổi cùng ánh mắt sắc bén kia, làm cho người ta nảy sinh một loại cảm giác khí thế bức người.

Chứng kiến thân ảnh khôi ngô kia của Nick, Lý Dật không khỏi tưởng nhớ lại....

Bá thủ quân khu T7, Trần Diêm Vương.

Cùng Trần Diêm Vương tương đồng, Nick làm cho người ta cảm nhận được một loại khí phách tự tin, trong con ngươi cặp mắt màu lam kia bắn ra thần thái cực kỳ sắc bén. khi bị ánh mắt của hắn quét đến, liền giống như bị người ta gác đao trên cổ vậy. Vô luận kiếp trước hay là kiếp này, Lý Dật đã từng gặp qua không ít đại nhân vật. Thế nên dưới tình huống này, Xét trên khí thế cũng không thua kém, mà thực thán nhiên đứng dậy nghênh đón Nick.

Biểu tình thán nhiên của Lý Dật dừng tại trong mắt Nick, nhiều ít khiến cho hắn cho chút kinh ngạc. Đường như hắn thật không ngờ, một người thanh niên hai mươi mấy tuổi. khi đã biết trước thân phận của hắn. có thể không chút kiêng nể gì cùng hắn đối diện.

“Nick tiên sinh, thực vinh hạnh và may mắn khi có thể được gặp mặt ngài.” Thời gian Nick bước tới, thì Lý Dật mỉm cười nhìn hắn nói.

Đường như Nick không có ý tứ cùng Lý Dật bắt tay Chào hỏi, mà trực tiếp ngồi Xuống ghế salon, nhìn qua Seaman nói: “Người đi ra ngoài đi!”

Đối với giọng điệu mệnh lệnh của Nick. Seaman không tỏ thái độ bất mãn gì. khẽ cúi đầu thối lui ra khỏi đại sảnh.

Cùng lúc này, Lý Dật cũng thản nhiên ngồi Xuống ghế sofa.

“Người trẻ tuổi...” Nick tháo chiếc mũ quan trên đầu Xuống, Chậm rãi nhìn như đóng đinh vào Lý Dật, gần từng Chữ: “Cậu để cho tôi thực kinh ngạc!”

Thế nhưng Lý Dật lại không nói thêm gì, bởi vì hắn không biết Nick tìm hắn rốt cuộc muốn nói chuyện gì. Trong khi không biết mục đích Của đối phương, hắn lựa chọn bảo trì trầm mặc là biện pháp tối ưu nhất. mới có thể tránh được tình huống bại lộ nhược điểm của chính mình. cũng sẽ không để đối phương chiếm quyền chủ động.

Sở dĩ Nick nói thực kinh ngạc. Thứ nhất là Lý Dật Xuất ra bản tư liệu kĩ thuật vũ khí cho binh sĩ tác chiến kia, khiến hắn được mở rộng tầm mắt, Còn nhìn bộ dáng này của Lý Dật rất đúng mức. làm cho hắn có chút thưởng thức.

Thấy Lý Dật không nói lời nào, Nick cũng không tức giận, mà cười nhạt nói: “Người trẻ tuổi, cậu có thể nói cho tôi biết. phần tư liệu kĩ thuật vũ khí binh sĩ tác chiến kia, cậu có được từ đâu hay không?”

“Tôi đối với khí tài quân đội rất có hứng thú. Cũng Xem qua không ít những bản tài liệu chuyên môn, nên từ cơ sở đó mà thông qua. nghiên Cứu ra phần tư liệu kia.” Lý Dật đem nguyên Câu trả lời Andrew Loufu lúc trước, nói cho Nick.

Nghe Lý Dật biện giải, Nick cười lạnh một tiếng: “Oh Nói như vậy thì cậu là chuyên gia vũ khí hạng nhẹ sao?” Hiển nhiên. Nick không tin chuyện này.

“Chuyện gì thì không dám nhận, Chỉ là cảm thấy hứng thú mà thôi.” Lý Dật nhú mày, Nick cường thế làm cho hắn thực không thoải mái, hắn mặc dù có thể nhẫn nhịn, nhưng thoát nhìn Nick muốn tìm hắn gây phiền toái.

Đôi Con người màu lam không Chút tình cảm sắc thái nào nhìn chằm Chằm Lý Dật, trầm giọng nói: “Người trẻ tuổi, cậu nói dối của cậu có thể lừa gạt được đứa nhỏ Annie kia, nhưng tuyệt không thể lừa được ta! Tốt lắm, người trẻ tuổi. vấn đề này cũng nên Chấm dứt thôi, ta nhất định sẽ không hỏi lại rằng Cậu từ đâu mà có được phần tài liệu kia nữa. Ừm, dùng lời giải thích Của Cậu, phần tài liệu kia chính là do Cậu tự nghĩ ra.”

Nhũ danh của Andrew Loufu kêu là Annie?

“Người trẻ tuổi, nguyên bản ta thực hiểu kì, gia tộc Gambino luôn luôn coi trọng lợi ích như thế nào không có khử cậu, độc chiếm vụ hợp tác này. Nhưng sau khi gọi điện thoại cho lão già Edward kia, ta mới biết được, trong tay cậu Còn có một bản tài liệu khác. Ta muốn biết bản tài liệu đó có thật hay không? Hoặc giả như nó nghiên Cứu về phương diện nào?” Đây chính là mục đích hôm nay Nick tìm gặp Lý Dật.

Nghe Nick nói, trong lòng Lý Dật không khỏi chấn động.

Giờ khắc này, Lý Dật minh bạch. sở dĩ Andrew Loufu hướng cha nàng nói dối. cũng không phải Andrew Loufu biết trong tay Lý Dật còn phần tư liệu giá trị khác, mà Chỉ là vì bảo vệ tính mạng cho hắn. Dù sao. nếu như một khi Lý Dật Xảy ra sự cố, vậy phần tài liệu kia sẽ do gia tộc Gambino cung cấp. Đến lúc đó, toàn bộ lợi nhuận sẽ rơi vào trong hầu bao của gia tộc. Mà Andrew Loufu nói rằng Lý Dật còn có tài liệu khác, thế nên chuyện đã không còn giống với lúc trước. Cứ như vậy, gia tộc Gambino sẽ tưởng rằng Lý Dật mang đến cho bọn họ lợi ích trường kì. gia tộc Gambino sẽ không vì ích lợi nhất thời mà buông bỏ lợi ích dài lâu. Chuyện ngu Xuân như vậy thành viên trong gia tộc tuyệt đối sẽ không làm!

Là người kế thừa gia tộc Gambino trong tương lai, Andrew Loufu tự nhiên rõ ràng điểm này.

Lý Dật không biết rằng sở dĩ gia tộc Coi hắn trở thành đồng minh trung thành nhất của Gambino, cũng không phải vì Cái thứ quan hệ hợp tác. Nếu như chỉ vì quan hệ hợp tác. như vậy lúc này Lý Dật coi như không Xuống diêm vương điện, thì cũng làm mồi cho Cá mập ngoài biển rồi.

Nguyên nhân chân chính là do Andrew Loufu nói dối. một câu nói dối đã cứu Lý Dật một mạng, hỒn nữa làm cho hắn có thân phận đặc thù. Hiểu được tất cả chuyện này, trong lòng Lý Dật nổi Sóng ba đào, cho đến hiện tại, hắn đều nhìn không thấu nổi tâm tư của Andrew Loufu. hắn vẫn luôn nghĩ rằng, nếu liên quan đến bút lợi ích cho gia tộc, Andrew Loufu sẽ không do dự mà nghiêng về Gambino.

Nhưng hiện giờ, Andrew Loufu thế nhưng không vì lợi ích mà quay lưng với Lý Dật, ngược lại nằng tình nguyện buông tha làm tỷ phú số một, mà lựa chọn biện pháp trợ giúp hắn!

Có thể nói. phân tích của Nick mang đến cho Lý Dật rung động thực lớn, trong suy nghĩ Của hắn trong lúc nhất thời có chút hỗn loạn.

“Người trẻ tuổi. Xem ra trong tay cậu vẫn còn bản tư liệu giá trị khác nhĩ!” Nick thấy Lý Dật nửa ngày không nói lời nào. dần dần nheo mắt lại, trong đội con người màu Xanh lam kia toát ra thần tình tham lam

Cảm nhận được thần tình tham lam trong con người của Nick. Lý Dật chậm rãi điều chỉnh vẻ mặt, trầm giọng nói: “Phải, Nick tiên sinh. trong tay tôi quả thực còn có một phần tư liệu kĩ thuật khác.”

“Thật không?” Nick khẩn cấp hỏi.

Lý Dật không có trả lời câu hỏi của Nick ngay, mà đem toàn bộ suy nghĩ về Andrew Loufu quăng ra khỏi đại não, sau đó mới làm ra vẻ đắc ý, thậm chí còn nâng chân lên ngồi bắt chéo.

Lý Dật nói năng động tác tùy tiện làm cho Nick nhiều ít có chút căm tức.

“Nick tiên sinh, nga, không, hẳn phải là Nick thượng tướng.” Lý Dật dùng giọng điệu khiêu khích nói: “Chẳng lẽ ngài cho rằng, trong đầu tôi chứa toàn đất sao?”

Bỗng nhiên Lý Dật thay đổi thái độ, làm cho Nick hơi có chút ngoài dự tính, hắn nghi hoặc nhìn Lý Dật, hỏi: “Người trẻ tuổi. cậu có biết cậu nói chuyện với tôi như vậy sẽ có hậu quả gì không?”

“Nói thật, tôi còn chưa biết, không bằng để thượng tướng Nick chỉ giáo tôi đi?” Lý Dật biểu tình băng sương.

Hành động khiêu khích này làm cho sắc mặt Nick càng thêm biến đổi, biểu tình trở nên cực kì âm trầm, toàn thân tản mát ra một cỗ nhuệ khí cuồng bạo: “Tiểu tử ngu muội, ta hi vọng cậu rõ ràng. cho dù cậu có là đồng minh của gia tộc Gambino. chính ta muốn giết cậu, không ai có khả năng ngăn cản nổi.”

“Nick thượng tướng. tôi cũng hi vọng ngài rõ ràng. gia tộc Gambino chọn tôi làm đồng minh trung thành nhất tuyệt đối không phải bởi vì lần hợp tác này! Còn như tại Sao, chính ngài phải rõ ràng hơn tôi mới đúng.” Lý Dật....không chút nhượng bộ nào đón nhận ánh mắt âm trầm kia của Nick. thản nhiên nói.

Có thể trở thành tộc trưởng gia tộc Hyde Gus cùng thượng tướng lục quân, Nick không phải kẻ ngu ngốc, hắn tự nhiên rõ ràng điều ám muội trong chuyện này.

“Nick tiên sinh! Hôm nay tôi nói luôn cho ngài biết. phần tư liệu này tôi sẽ không bao giờ Xuất ra. Ngài cũng đừng vọng tưởng chiếm được phần tư liệu này! Tôi không phải thằng ngu, tôi rõ ràng phần tư liệu này chính là tấm bùa hộ mệnh của tôi. Nếu như không có nó. cái mạng nhỏ nhoi này đã tiêu tùng lâu rồi!” Lý Dật lạnh lùng nhìn chăm chăm vào Nick, gần từng chữ: “Đương nhiên. nếu ngài lựa chọn biện pháp cường ngạnh, tôi cũng không có ý kiến. Bất quá một khi chuyện như vậy Xảy ra, bản tư liệu trước kia sẽ được người bí mật chuyển cho quân đội nước khác.”

“Người dám?” Lý Dật uy hiếp làm cho Nick nổi giận. lấy thân phận của Nick. Có người nào dám uy hiếp đối với hắn như vậy bao giờ?

“Nick tiên sinh, tôi hy vọng cùng ngài trở thành bằng hữu. như vậy tôi cam đoan bản tư liệu kĩ thuật vũ khí tác chiến cho binh sĩ sẽ chỉ thuộc về quân đội Mỹ các ngài! Hơn nữa, tướng lại không bao lâu, tôi sẽ Xuất ra phần tư liệu khác để cùng gia tộc Gambino và Heyde Gus làm sinh ý.”

Lý Dật chậm rãi nghiêng thân mình tới phía trước, liếm môi nói: “Đương nhiên, nếu như ngài vẫn kiên trì cho rằng thông qua thủ đoạn cường ngạnh có thể đoạt phần tài liệu kia từ trong tay của tôi, tôi không có bất luận ý kiến gì. chúng ta hãy thử Xem! Ừm, dùng lời nói của ngài, ngài có thể nhìn Xem rốt cuộc là tôi có dám hay không!”

Chúng kiến bộ dáng chẳng kiêng nể ai kia của Lý Dật, Nick thần tình dữ tợn như một đầu sư tử cuồng nộ. Trước khi đến Los Angeles, toàn bộ tư liệu nói về Lý Dật hắn đã Xem qua hết thấy, chính hắn rõ ràng nhất chuyện tình, Lý Dật ở trên lôi đài giết chết Điền Đằng Cương. Vũ khí bí mật của người Nhật Bản.

Nếu đổi lại người thường có dạng tư liệu giá trị như thế này, Nick tự tin có thể thông qua thủ đoạn thẩm vấn tra Xét ra. Nhưng đối với Lý Dật, trong lòng Nick lại cảm thấy bồn chồn.

Cái gọi là thủ đoạn thẩm vấn là khảo nghiệm ý chí của người ta, Lý Dật ở trên lôi đài có khả năng đánh bại Điền Đằng Cương. Lực lượng ý chí tự nhiên sẽ không phải hạng kém cỏi.

Nếu như hắn lựa chọn phương thức bức cung, kết quả cuối cùng hỏi không ra được, vậy liền Xong đời! Bởi vì hắn hoàn toàn có lý do để tin tưởng, Lý Dật dám chắc rằng sẽ âm thầm chuyển nội dung trong bản tư liệu trước đó giao cho quân đội nước khác. Trước mắt tình hình quốc tế phức tạp, các quốc gia đều muốn dự trữ tài lực, Nick thật sự không dám tưởng tượng, nếu như các nước khác cũng có được bản tư liệu kỹ thuật kia, đây sẽ là sự kiện có bao nhiêu đã kích đối với quân đội nước Mỹ!

“Nick tiên sinh, bằng hữu cùng địch nhân. ngài chọn cái nào?” Lý Dật chứng kiến Nick nửa ngày không nói lời nào, tự nhiên biết mình đã nói trúng điểm yếu của đối phương, vì thế cười híp mắt nói.

Nick hít một hơi thật sâu. sau đó trên mặt chậm rãi lộ ra vẻ tươi cười. nói: “Người trẻ tuổi. từ giờ khắc này trở đi, cậu đã trở thành đồng minh của gia tộc Heyde Gus chúng ta! Ừm, đồng minh trung thành nhất.”

Nghe Nick nói. Lý Dật cũng tươi cười, chỉ là nụ cười nhiều ít có phần cứng nhắc. Cùng lúc này sau lưng đã ướt đầm mồ hôi lạnh. thậm chí ngay cả lòng bàn tay cũng nhơm nhớp.

236. Chương 218 :sẽ Không Để Lịch Sử Tái Diễn.

Lý Dật dự định bãi phỏng tân cục trưởng Sidon của cục cảnh sát Los Angeles đồng thời cũng là thành viên của gia tộc Hyde Gus.

Bất quá, sau khi kết thúc cuộc nói chuyện với Nick, Lý Dật cũng thủ tiêu kế hoạch này, bởi vì theo hắn Xem ra, hiện tại đã hoàn toàn không cần thiết làm thế nữa!

Dù sao. Nick cũng đã muốn hắn trở thành minh hữu của Hyde Gus gia tộc, những thành viên khác của Hyde Gus gia tộc cũng không cần nhìn nữa. Tuy rằng hiện tại Nick cũng không phải là tộc trưởng của gia tộc Hyde Gus, thế nhưng với thân phận và địa vị tại quân đội, cùng với cống hiến đối với gia tộc Hyde Gus. hắn cũng có quyền uy tuyệt đối tại gia tộc Hyde Gus.

Cho nên không chút nào khoa trương mà nói, hiện tại dù tộc trưởng gia tộc Hyde Gus nhìn thấy Nick cũng phải cung kính. không dám lỗ mãng. Dưới tình hình này, Lý Dật còn cần đi hối lộ con tôm nhỏ như Sidon hay sao?

Sau khi Andrew trở lại New York. trước tiên chạm trán với nhân vật trọng yếu của gia tộc, bàn chuyện cùng Lý Dật hợp tác, mời mọi người tham gia hội nghị. Hội nghị giăng co bốn tiếng đồng hồ. kết quả thảo luận cũng không khác lúc mở hội nghị qua màn hình. Gia tộc Gambino vì lợi ích lâu dài của gia tộc đành buông tha ý niệm độc chiếm trong chuyện hợp tác lần này.

Bất quá trong buổi hội nghị cũng Xảy ra một tiểu nhạc đệm, một lão già có thực quyền trong gia tộc Gambino hỏi Andrew: “Annie, cô làm sao Xác định tên tiểu tử kia có tư liệu về lĩnh vực khác?”

Sau khi lão gia kia nói ra lời nghi vấn, rất nhiều người cầm quyền của gia tộc Gambino đều nhìn chăm chăm về hướng Andrew Luofu.

Đối mặt sự chất vấn, Andrew Luofu rất thẳng thắn đáp: “Tôi đã nhìn thấy thứ đó.”

Andrew trả lời khẳng định như vậy làm một ít thành viên nguyên bản đang còn nghi hoặc liền ngậm miệng lại, đồng thời cũng liền Xem Lý Dật là minh hữu trung thành nhất của Gambino gia tộc. bây giờ đã không còn là lời nói suông.

Sau khi hội nghị kết thúc, Andrew gọi điện thoại cho Lý Dật, nhượng Lý Dật ba ngày sau tới New York, đến lúc đó cùng cha của nàng, cũng chính là tộc trưởng Edward ký kết hợp đồng chuyển nhượng Toàn Cầu Ảnh Nghiệp. đến lúc đó còn có thể mời dự hợp báo để tuyên bố tin tức.

Đối với yêu cầu của Andrew, Lý Dật cũng không cự tuyệt, thứ nhất hẳn Xác thực muốn gặp mặt Edward, dù sao việc chuyển nhượng lại có rất nhiều chi tiết cần thương lượng. Còn nữa. Lưu Tư Cầm và Lưu Vi đều ở tại New York. Lý Dật cần tìm Lưu Tư Cầm quản lý chuyện sông bạc cùng Toàn Cầu Ảnh Nghiệp, tự nhiên là phải đến New York một chuyến.

Sau khi Lý Dật thay thế Đường Hải liền đưa Hoa Nhân Bang phát dương quang đại không nói, còn có thể khống chế được toàn bộ sinh ý buôn lậu của Los Angeles, đồng thời cùng gia tộc Gambino tiến hành giao dịch bí mật, thu nhập đủ làm cho một ít phú hào đổ kỵ.

Thế nhưng, Lý Dật lại không hề trắng trợn tiêu xài tiền tài trong tay, thậm chí hẳn còn cự tuyệt lời đề nghị của Kroff, muốn hẳn mua một biệt thự Xa hoa tại khu người giàu có ở Los Angeles.

Đây cũng không phải Lý Dật không hiểu làm sao hưởng thụ, hẳn chỉ nghĩ biệt thự của Đường Hải ở tại khu phố Tàu. nhiều ít cũng có chút ý nghĩa kỷ niệm, hơn nữa mỗi lần nhìn thấy phòng sách của Đường Hải, hẳn lại nhớ tới chuyện quá khứ. vô hình có thể tự nhắc nhở chính mình.

Dù sao. Los Angeles cũng không phải là giới hạn của hẳn. chỉ là một ván cầu mà thôi.

Sang sớm, khi bầu trời còn chưa sáng hẳn. Lý Dật đứng giờ rời giường, thay đổi bộ quần áo thể thao đi tới phòng khách. Làm Lý Dật thật không ngờ chính là, Anh Hoa đã chuẩn bị sẵn ngồi trong phòng khách chờ đợi. tựa hồ biết được Lý Dật sẽ ra ngoài.

“Sao cô lại thức sớm như vậy?” Lý Dật thấy Anh Hoa, nhiều ít có chút kinh ngạc.

Anh Hoa đứng dậy mặt không chút biểu tình nói: “Vô luận ông bận hay rảnh rỗi. mỗi buổi sáng đều sẽ đến bờ biển rèn đúc thân thể. đây là thói quen của ông. làm bảo tiêu của ông, tôi tự nhiên phải có trách nhiệm giám hộ bảo vệ ông.”

Nói đến đây, Anh Hoa nhíu mày. nói: “Mặt Khác, tôi nghĩ nhắc nhở ông, thói quen cố định này của ông không phải là chuyện tốt. sẽ làm tăng thêm Xác Xuất thành công cho sát thủ muốn giết chết ông.”

Kiếp trước Lý Dật thân là sát thủ truyền kỳ của thế giới ngầm, đối với điểm này tự nhiên thập phần rõ ràng.

“Tôi hiểu kỳ. vì sao cô không tuyển chọn lúc tôi luyện tập mà động thủ?” Đối với điểm này, Lý Dật nhiều ít có chút nghi hoặc. bởi vì từ trong miệng Anh Hoa, hẳn nghe ra được, trước khi Anh Hoa đến ám sát hẳn đã tìm hiểu kỹ càng.

Làm Lý Dật thất vọng chính là, Anh Hoa cũng không dự định trả lời vấn đề này của hẳn. mà không nói một tiếng đi ra phòng khách.

Lý Dật cười khổ một tiếng, đi theo phía sau Anh Hoa.

Có kinh nghiệm lần trước, Lý Dật lên Xe liền đeo dây an toàn, sau đó chờ Anh Hoa khởi động Xe. Chi tiết nhỏ nhỏ này cũng làm Anh Hoa nở nụ cười, mặc dù độ cong bề ngoài nơi khóe miệng nàng rất nhỏ, thế nhưng đáng tươi cười không cách nào che giấu.

Bởi thời gian rất sớm, Xe cộ trên đường rất ít, hầu như nhìn không thấy người đi đường, có chút ít sai biệt với sự bận rộn của Thượng Hải. có thể đối với người Mỹ mà nói, tiết tấu sinh hoạt mặc dù nhanh, thế nhưng còn chưa tới khả năng liều mạng. Nguyên bản. lượng Xe trên đường ít. đây là rất thích hợp đưa Xe, thế nhưng làm Lý Dật kỳ quái chính là Anh Hoa tựa hồ cũng không dự định đưa Xe. mà chạy rất ổn định.

“Có thể chạy nhanh một chút không?” Lý Dật nhìn không được nhắc nhở.

Nghe được Lý Dật phân phó. hai mắt Anh Hoa nhìn thẳng phía trước. cũng không hề liếc mắt nhìn Lý Dật. mà đột nhiên đạp mạnh chân ga, chiếc Xe nhất thời giống như con dã thú thoát khỏi lồng giam phóng như bay trên đường. Kết quả như vậy liền dẫn đến kết quả, trên đường từ biệt thự đến bờ biển. Anh Hoa vượt qua vài đèn đỏ. Xe liền bị chụp hình không ít lần.

Đối với việc này, Anh Hoa cũng tuyệt không quan tâm. Dù sao, với năng lực của Lý Dật tại Los Angeles hiện nay, trừ phi cảnh sát bị đập đầu, bằng không tuyệt đối sẽ không vì tốc độ cao và vượt đèn đỏ mà tìm đến Lý Dật gây phiền phức.

Khi Anh Hoa cho Xe chạy tới bờ biển, bầu trời viễn phương lộ ra một đường sáng bạc, một luồng sáng rực từ phía đông bắn ra, Xuyên toa giữa tầng mây, phảng phất như những sợi dây nhỏ màu đỏ hồng.

Bởi địa điểm Lý Dật chọn để luyện tập tương đối hẻo lánh, trên bãi biển cũng không có ai tập thể thao buổi sáng.

Lý Dật cũng như ngày thường. đầu tiên là chạy chậm trên bờ cát. chờ khi cả thân thể đều nóng lên, liền cởi quần áo, chỉ mặc một chiếc quần cộc đi Xuống biển, bắt đầu bơi luyện.

Anh Hoa cũng không Xuống Xe, mặt nàng vẫn không nhúc nhích nhìn chăm chăm Lý Dật, trong lòng cũng không biết đang suy nghĩ chuyện gì. Trong ánh mắt của nàng. thân ảnh Lý Dật càng ngày càng nhỏ, cuối cùng biến mất ngoài khơi.

Trên bầu trời ngoài khơi. hơn mười chú chim hải âu quần ba tụ năm kết thành một đội ngũ hình vuông. đang lúc Xoay quanh đồng thời phát sinh tiếng kêu thanh thúy. Tiếng kêu liên đánh vỡ sự yên tĩnh vào sáng sớm

Khi mặt trời đỏ lộ ra phần nửa ngoài khơi, thân ảnh của Lý Dật một lần nữa trở lại trong tầm nhìn của Anh Hoa. Ngoài khơi, Lý Dật chỉ lộ đầu ra mặt nước. Hai tay có tiết tấu khoát nước biển, tựa hồ mỗi một lần khoát nước đều có tỉ mỉ tính toán, động tác hầu như giống nhau như đúc.

Nguyên bản, Anh Hoa cho rằng bơi tới bờ biển. việc tập luyện sẽ kết thúc. Thế nhưng. làm nàng thật không ngờ chính là Lý Dật chỉ bơi tới ngay địa phương tới ngược hẳn thì dừng lại.

Sau đó. Lý Dật ở trong nước biển đánh một bộ quân thể quyền đã được tập luyện thành thục. Đối với quân thể quyền. Anh Hoa cũng biết. thậm chí thành thuộc, khi nàng còn ở trong căn cứ huấn luyện sát thủ, huấn luyện viên cũng từng dạy nàng. Vì thế, nàng liếc mắt nhìn liền biết được quân thể quyền của Lý Dật không giống bình thường, mặc dù nàng không cách nào nhìn ra sự huyền bí trong đó, nhưng thấy được uy lực của bộ quân thể quyền của Lý Dật mạnh hơn quân thể quyền phổ thông rất nhiều.

Đánh Xong bộ quân thể quyền, Lý Dật trở lại trên bờ cát, đầu tiên dùng khăn mặt lau mồ hôi, sau đó mặc lại quần áo thể thao hướng Anh Hoa đi tới.

“Đi bến tàu.” Lên Xe, Lý Dật nhìn Anh Hoa phân phó.

Nghe được Lý Dật nói. Anh Hoa nhiều ít có chút nghi hoặc: “Ông không phải muốn đi gặp Kroff sao?”

”

Ngày hôm qua Lý Dật kết thúc cuộc nói chuyện với Nick, trên đường trở về từng gọi điện thoại thông báo cho Kroff muốn Kroff thu thập một phần tư liệu về sòng bạc và công ty điện ảnh để đưa vào hoạt động. lúc đó, Anh Hoa nghe được toàn bộ nội dung cuộc đối thoại, bởi vậy cho rằng sau khi Lý Dật luyện tập Xong, sẽ trực tiếp quay về khu phố Tàu ăn sáng, sau đó gặp Kroff.

“Mỗi ngày nếu Kroff không ngủ đến khi mặt trời chiếu tới mông thì sẽ không rời giường.” Lý Dật lúc mới đến Los Angeles từng ở lại trong nhà Kroff một tuần, đối với cách làm việc và nghỉ ngơi của Kroff có thể nói thập phần rõ ràng. Có thể nói, mỗi buổi tối Kroff đều đem nữ nhân về nhà, mà tới sáng mới chịu đi ngủ.

Nghe Lý Dật vừa nói như thế, Anh Hoa cũng không nói gì thêm, mà thành thạo khởi động máy Xe.

Nhìn dáng dấp lạnh lùng của Anh Hoa, Lý Dật bỗng nhiên nhớ tới, tựa hồ đây là lần đầu tiên Anh Hoa chủ động nói chuyện với hắn.

Mục đích Lý Dật đến bến tàu thập phần rõ ràng, là thị sát sinh ý buôn lậu một chút. Los Angeles là thành phố lớn thứ hai của Mỹ. Có được bến tàu thiên nhiên, là cảng biển lớn nhất nước Mỹ, tổng ngạch buôn lậu hàng năm cao tới mấy trăm triệu Mỹ kim. Lợi nhuận cũng cao hơn mười triệu Mỹ kim.

Hôm nay, tuy rằng Lý Dật đã khống chế sinh ý buôn lậu toàn bộ Los Angeles, không Xem như khống chế được toàn bộ tập đoàn buôn lậu. chỉ khống chế được con đường vận chuyển buôn lậu, mà chân chính làm

sinh ý buôn lậu phải là tập đoàn buôn lậu, nội bộ Hoa Nhân Bang tự mình làm việc này cũng rất ít. Vì thế nơi phát ra thu nhập của Lý Dật. một bộ phận rất lớn đến từ tập đoàn buôn lậu.

Nói khó nghe một chút. Lý Dật cũng giống như cường đạo thời cổ đại. ở mỗi con đường đều bố trí ổ cướp. hô to: “Đường này là ta mở, cây này là ta trồng. nếu muốn đi qua đây, lưu lại tiền mãi lộ!”

Duy nhất khác nhau chính là. Lý Dật thiết trí trạm gác trên con đường vận chuyển buôn lậu. Nếu tập đoàn buôn lậu muốn đi qua con đường này, phải nộp lên phần “phí bảo hộ” nhất định

Đương nhiên, tập đoàn buôn lậu nguyện ý nộp lên phí bảo hộ, hoàn toàn là bởi vì kiêng kỵ thế lực của Hoa Nhân Bang. Nếu Lý Dật không có thế lực. những đầu lĩnh buôn lậu không chỉ không nộp bảo hộ phí. còn mặc kệ cả Lý Dật cũng là chuyện bình thường.

Đã từng. Lý Dật thư thăm dò Phương Cảnh Minh, có thể khống chế tập đoàn buôn lậu trong tay hay không, làm cho những tập đoàn buôn lậu này làm công cho Hoa Nhân Bang.

Lúc đó. Phương Cảnh Minh đáp rất khẳng định: không được!

Phương Cảnh Minh giải thích cho Lý Dật, những tập đoàn buôn lậu này nhiều ít có chút bối cảnh, hơn nữa người dám làm nghề buôn lậu tuyệt đối không phải kẻ hiền lành. Lý Dật khống chế con đường buôn lậu thu phí bảo hộ thì còn được, thế nhưng muốn khống chế tập đoàn buôn lậu, so với lên trời còn khó hơn. Dùng chính lời của Phương Cảnh Minh, ủy ban mafia còn làm không được. Bởi vì một ngày bức đám đầu lĩnh buôn lậu nóng nảy. bọn họ nói không chừng sẽ bỏ số tiền lớn thuê dong binh đến diệt trừ Hoa Nhân Bang.

Phương Cảnh Minh là nguyên lão của Hoa Nhân Bang tại LoS Angeles, đã phụ trách sinh ý buôn lậu rất nhiều năm, tuy rằng hiện nay Hoa Nhân Bang đã khống chế toàn bộ những con đường buôn lậu của Los Angeles. độ hoạt động càng khó khăn. thế nhưng vẫn không làm khó được hắn. tất cả đều được hắn quản lý trật tự rõ ràng.

Mà tiểu Thất cũng không có phụ sự mong muốn của Lý Dật. Trong lúc đi theo Phương Cảnh Minh làm việc. dùng hết thấy biện pháp đi nghiên cứu, trong khoảng thời gian ngắn tiến bộ thần tốc.

Biết được tất cả, Lý Dật thập phần vui mừng. Cũng không hề cấp ra kiến nghị gì. Dù sao đối với việc buôn lậu hắn chỉ là một người thường. người thường đi chỉ huy người trong nghề, Lý Dật sẽ không phạm loại sai lầm ngu ngốc này.

Trước khi rời đi, Lý Dật vỗ về vai Phương Cảnh Minh: “Phương thúc. có trách trở Xin cư nói, hắc đạo hay bạch đạo cũng không có vấn đề gì.”

Có thể nói, sau khi trở thành minh hữu của Hyde Gus gia tộc, thất lưng Lý Dật đã triệt để đứng thẳng. dùng câu thông suốt hắc bạch tuyệt đối không quá phận.

Lúc Lý Dật trở lại biệt thự thời gian còn chưa tới buổi trưa, làm hắn thật không ngờ chính là. Kroff cũng không ngủ trễ như thường ngày, mà đang mở to đôi mắt gấu mèo ngồi trong phòng khách chờ đã lâu.

Thấy dáng dấp tiêu tụy của Kroff, trong lòng Lý Dật nhiều ít có chút hiếu kỳ, hắn thế nhưng rõ ràng, Kroff là loại người ý thích kiếm tiền đến mức rút gân. ngủ thì ngủ thẳng. không vô duyên vô cớ thì tuyệt đối sẽ không bỏ qua cơ hội ngủ thẳng giấc.

Trực giác nói cho Lý Dật, Kroff có việc tìm hắn.

Quả nhiên, thấy Lý Dật vào cửa, Kroff lập tức từ sofa nhảy dựng lên, phun Xi gà trong miệng Xuống Sàn, tru lên: “Lý thân ái, bạn của tôi, cuối cùng anh cũng đã trở về! Nếu anh còn không về, tôi phải đi gặp ma vương rồi, hỗn đản!”

“Làm sao vậy? Kroff, lẽ nào anh gặp phải phiền phức?” Lý Dật đi tới bên người Kroff, nhặt tàn thuốc dưới đất, bỏ vào trong gạt tàn, một tay đẩy Kroff ngồi lên sofa, trầm giọng nói: “Không nên kích động như vậy. nói cho tôi biết, rốt cục Xảy ra chuyện gì?”

Kroff làm tình một đêm trên giường, sáng sớm lại không được ngủ, lúc này biểu tình cực kỳ tiêu tụy, cộng thêm hắn tựa hồ có tâm sự gì, cả người thoạt nhìn uể oải không phấn chấn. nghe được Lý Dật nói, lau nước mũi, khò khè nói: “Lý, tôi cần tiền”

“Bao nhiêu?” Lý Dật nói.

Kroff lau nước mũi Xuống sô pha không chút khách khí, sau đó bấm đầu ngón tay thủ toán, vươn hai ngón tay ỏ vàng nói: “Hai trăm vạn Mỹ kim?”

“Tiền không là vấn đề, tôi cũng sẽ không hỏi anh dùng tiền làm gì.” Lý Dật Suy nghĩ một chút, nói: “Bất quá, Kroff, tôi là bạn của anh, nếu như anh có phiền phức, có thể nói cho tôi biết. Tôi có thể giúp anh giải quyết.”

Nghe Lý Dật nói như thế, Kroff do dự một chút nói: “Lý, Sáng nay Haise Lin gọi điện thoại, nàng muốn tôi đêm nay...đêm nay đi tham gia sinh nhật của em gái nàng.”

Kroff nói nhất thời để Lý Dật hiểu được lý do Kroff vay tiền.

Trong khoảng thời gian này, LoS Angeles hỗn loạn vô cùng, sinh ý của Kroff thập phần ảm đạm, cộng thêm Kroff một mực giúp Lý Dật tìm tòi một ít tin tức, cũng không có thời gian cho công việc của mình. Vì thế, tiền dành dụm tư lâu của Kroff đã tiêu hết không còn một mánh, hôm nay Haise Lin gọi hắn đi tham gia buổi sinh nhật của Haise Linna. Kroff phải mua quà cho Haise Linna, cũng không có tiền.

Trong lòng hiểu được tất cả. Lý Dật nhú mày, nói: “Kroff, quà quý trọng không nhất định sẽ tốt. Dù Sao. gia tộc Hyde Gus không thiếu tiền.”

Lý Dật nói làm sắc mặt Kroff không khỏi biến đổi, sau đó hắn giống như người chết đuối bắt được cọc cứu mạng, gắt gao nắm lấy cánh tay Lý Dật, khóc tang nói: “Lý thân ái, vậy anh giúp tôi nghĩ Xem tặng thứ gì mới tốt? Tiểu nha đầu Haise Linna luôn không vừa mắt với tôi.”

Sắc mặt Kroff có chút ảm đạm, tuy rằng Lý Dật nhìn ra được Haise Lin đối với Kroff có cảm tình, thế nhưng gia tộc Hyde Gus dù sao cũng là đại gia tộc số một số hai tại Mỹ, người trong gia tộc tự nhiên sẽ không chấp nhận cho Kroff ở cùng một chỗ với Haise Lin.

Lúc này đây, Haise Lin chủ động muốn Kroff tham gia buổi tiệc sinh nhật của Haise Linna, tuy rằng không biết Xuất phát từ nguyên nhân gì, thế nhưng Lý Dật cũng rõ ràng, với tính cách tự ti của Kroff, đối với buổi tiệc tối nay thập phần sợ hãi.

Thấy dáng dấp của Kroff, Lý Dật đang định nói gì, lại nghe điện thoại reo lên, lấy ra điện thoại vừa nhìn, trên màn hình hiện lên số điện thoại của Haise Lin. Thấy dãy số quen thuộc. vùng lông mày Lý Dật không khỏi nhíu lại, sau đó liếc mắt nhìn Kroff, mới chuyển điện thoại. T

“Lý tiên sinh, còn nhớ rõ chúng ta đã từng ước định không?”Điện thoại vừa chuyển được, trong điện thoại truyền đến thanh âm quen thuộc mà lạnh lùng của Haise Lin.

Kroff ngồi rất gần Lý Dật, hắn liền nghe được thanh âm của Haise Lin trong điện thoại của Lý Dật, nhất thời há to miệng như muốn nói gì.

Lý Dật khoát tay với Kroff, ngăn cản Kroff mở miệng, trầm giọng nói: “Tôi đương nhiên nhớ kỹ.”

“Vậy là tốt rồi. Tối nay anh cùng Kroff đến nhà tham gia sinh nhật của em gái tôi.” Haise Lin rất thẳng thắn nói.

Nghe Haise Lin vừa nói như thế, Lý Dật có chút nghi hoặc: “Rốt cục cô muốn làm gì? Cô hẳn là rõ ràng, Kroff rất không nguyện ý tiếp Xúc với gia tộc của cô.”

“Tôi yêu Kroff.” Đầu kia điện thoại, Haise Lin trầm mặc một lát. chậm rãi nói:“ Thế nhưng tôi cũng rõ ràng, nếu như cha tôi và những thành viên khác trong gia tộc không tiếp thu Kroff, tôi và hắn vĩnh viễn phải bảo trì quan hệ hiện tại, đây là điều mà tôi không muốn thấy.”

Ngạc nhiên nghe được Haise Lin nói, Lý Dật cũng trực tiếp ngây ngẩn cả người! Mà bên cạnh Lý Dật, sắc mặt Kroff bỗng nhiên thay đổi, trở nên thập phần kích động!

Bởi vì...Đây là lần đầu tiên hắn nghe được Haise Lin nói thương hắn!

Mặc dù Haise Lin không nói ngay trước mặt hắn, thế nhưng nàng chính thật đã nói. Giờ khắc này, thân thể Kroff không ngừng run rẩy lên, khóe mắt hắn điên cuồng run lên, ngay cả hô hấp cũng có chút gấp gáp.

Lý Dật cau mày làm ra động tác im lặng đối với Kroff, hiển nhiên Lý Dật nghe ra, Haise Lin vẫn còn lời muốn nói.

Quả nhiên, Haise Lin dừng lại một chút, nói: “Nguyên bản, muốn người trong gia tộc tôi tiếp nhận Kroff là chuyện không khả năng. Thế nhưng, hiện tại lại khác.”

“Nga, vì sao?” Lý Dật vô ý thức hỏi.

Haise Lin hỏi ngược lại: “Lý tiên sinh, với chỉ số thông minh của anh lẽ nào đoán không ra được sao?”

“Chẳng lẽ bởi vì tôi?” Trong nháy mắt Lý Dật hiểu được điều gì.

Haise Lin Xác nhận: “Đúng vậy! Lý tiên sinh, anh nói rất đúng. là bởi vì anh! Sự Xuất hiện của anh đã cho Kroff cơ hội. Hiện tại anh không chỉ là minh hữu trung thành nhất của gia tộc Gambino, hơn nữa còn cùng ông nội tôi đạt thành nhất trí, trở thành minh hữu của gia tộc Hyde Gus. Lý tiên sinh, không chút nào khoa trương mà nói, địa vị hiện tại của anh đủ làm cho những nhân sĩ trong Xã hội thượng lưu phải đổ kị. Thậm chí tôi có thể rõ ràng nói cho anh, toàn bộ nước Mỹ người có năng lực như anh thật không nhiều lắm.”

Haise Lin nói làm Lý Dật ngạc nhiên, đích Xác, mạng lưới quan hệ hiện tại của hắn cũng rất ngưu bức. vô luận là gia tộc Gambino, hay gia tộc Hyde Gus, đều là gia tộc số một số hai nước Mỹ, có thể trở thành minh hữu của một trong hai gia tộc là một chuyện thập phần vinh hạnh, Lý Dật lại là minh hữu của cả hai gia tộc đồng thời phía trước còn có thêm ba chữ “trung thành nhất”.

“Tuy rằng Kroff không có thân phận và địa vị hiển hách như anh, thế nhưng hắn là bạn của anh đúng không?” Thanh âm Haise Lin có chút run rẩy.

Lý Dật hít sâu một hơi, gằn từng chữ: “Đúng vậy! Kroff là bạn của tôi, là người bạn mà tôi có thể dùng tính mạng để bảo hộ.”

“Tốt!” Câu trả lời của Lý Dật làm Haise Lin có chút kích động: “Lý tiên sinh, có thể anh không rõ ràng lắm, chỉ bằng vào câu “bạn của anh”, với thân phận này, Kroff sẽ được gia tộc của tôi tán thành! Tôi có thể bảo chứng. khi anh ở trong buổi sinh nhật tuyên bố Kroff là bạn tốt nhất của anh thì vô luận là cha của tôi hay những người khác, bọn họ sẽ không bao giờ còn dám dùng ánh mắt chẳng đáng mà nhìn Kroff nữa.”

“Tôi hiểu được.” Lý Dật nở nụ cười. giờ khắc này. hắn cười đến dị thường hài lòng: “Cô yên tâm, đêm nay. tôi sẽ cho cô một câu trả lời thuyết phục. Mặt khác, có thể cô không biết, tôi đã từng đáp ứng Kroff, sẽ giúp hắn ngăn đầu ưỡn ngực đi vào gia tộc Hyde Gus, tôi nghĩ, hiện tại hắn là đã đến lúc.”

“Cảm tạ anh, Lý tiên sinh.” Đầu kia điện thoại. Haise Lin đã không còn cách nào khống chế tình tự của chính mình, làm thành viên của cục điều tra liên bang Mỹ, tâm lý tổ chức của nàng có thể dùng hai chữ sắt đá để mà hình dung. Thế nhưng, Kroff cũng là cảm kị duy nhất trong lòng nàng.

Có thể, trong lòng mỗi người đều có cảm kị. Phảng phất như sự cảm kị trong lòng Lý Dật Chính là Hạ Vũ Đình.

Lý Dật có thể bảo trì lãnh tĩnh trong những chuyện khác, thế nhưng nếu như Hạ Vũ Đình gặp chuyện không may, Lý Dật tuyệt đối sẽ nổ bạo!

“Lý tiên sinh. chiều nay tôi sẽ đưa thiệp mời đến biệt thự của anh. mong muốn anh đừng đến muộn.” Đầu kia điện thoại, Haise Lin điều chỉnh tâm tình một chút, nói Xong câu cuối cùng, không đợi Lý Dật đáp lời, trực tiếp cắt đứt điện thoại.

Cùng lúc đó, Lý Dật phát hiện Kroff hai tay ôm vai, cuộn mình trong góc sofa. cúi đầu, thân thể hơi run rẩy.

Lý Dật buông điện thoại đi tới bên người Kroff, nhẹ nhàng vỗ lên phía sau lưng, dùng phương thức không chút tiếng động này an ủi Kroff.

Chẳng qua bao lâu, Kroff mở mồm ngẩng đầu, cặp mắt vốn đang đờ đẫn lại biến thành đỏ đến dọa người. nước mắt ướt đầm khuôn mặt hắn, hắn run rẩy thân thể. nhẹ giọng nhìn Lý Dật hỏi: “Lý, thật...thật sự có thể sao?”

Lý Dật trình trọng gật đầu: “Có thể.” Thanh âm không lớn, thể nhưng giọng nói kiên định

Đã từng, hẳn phảng phất như chó nhà tang đi tới LoS Angeles, là có Kroff giúp hẳn. Sau đó, hẳn tiến nhập Hoa Nhân Bang làm một kẻ vô danh. Kroff vẫn giúp đỡ hẳn không đòi hỏi báo. Hơn nữa, khi hẳn phá vỡ Đường Hải, Kroff cũng có công lao không nhỏ. Có thể nói, Lý Dật có thể quật khởi tại LoS Angeles, ngoại trừ năng lực bản thân, còn có hai quý nhân hỗ trợ, một là AndreW Luofu, người còn lại chính là Kroff.

Kroff, kẻ đáng thương mặt ngoài phóng dăng không chịu được, nhưng nội tâm tự ti đã từng khi Lý Dật lạc phách lại giúp đỡ Lý Dật, đồng thời giúp Lý Dật không cần hỏi báo để hẳn có thể đứng thẳng người!

Phần nhân tình này, Lý Dật một mực yên lặng ghi tạc vào lòng, hẳn vẫn luôn nhớ kỹ lời hứa với Kroff ngày trước.

Đối với lời hứa không thực hiện được với Trương Thiết Trụ. Lý Dật sẽ không để lịch sử lại tái diễn.

Buổi tiệc sinh nhật tối nay, hẳn sẽ cho gia tộc Hyde Gus biết. Kroff, không phải là một con trùng đáng thương!

237. Chương 219: Rác Rưởi Lăn Ra Ngoài!

Có lẽ, ở trong lòng rất nhiều người, lúc này Los Angeles tựa như một bức họa cuộn tròn. để cho người ta nhìn không thấu.

Buổi chiều, Lý Dật nhận được thiệp mời do Haise Lin phái người đưa tới. Cho nên giữa trưa. Lý Dật cùng Kroff đi dạo phố, ghé qua những cửa hàng thời trang nổi tiếng nhất Los Angeles.

Từ ngày đến Los Angeles, mỗi ngày Lý Dật đều đem toàn bộ tinh lực dốc sức vào công việc. đi dạo phố mua sắm đối với hẳn mà nói, căn bản chính là một loại hành vi lãng phí thời gian.

Nhưng hôm nay thì lại ngoại lệ.

Hẳn nhất định phải nhờ Kroff Chọn mua hộ một món quà cấp cho Haise Linna, thuận tiện mua luôn trang phục cho Kroff Đây không phải là muốn nói bình thường Kroff mặc quần áo không hợp thời trang, ngược lại. Kroff hẳn chính là một người phi thường biết hưởng thụ. giá mỗi bộ trang phục cũng không thấp. Chẳng qua, kiểu dáng cùng màu sắc thì lại quá mức chói mắt, có vẻ như thập phần khoe khoang.

Buổi trưa hôm nay, Lý Dật chọn mua cho Kroff một bộ âu phục màu Xanh đậm, kiểu dáng đơn giản. màu sắc cũng không tính quá sặc sỡ. Sau khi Kroff mặc bộ âu phục này vào, khí chất toàn thân thu liễm đi rất nhiều.

Ngoại trừ quần áo ra, Lý Dật còn mang Kroff đi sửa sang lại đầu tóc một chút. Râu mép cũng không quên cạo sạch, cả người thoát nhìn tinh thần vô cùng phấn chấn. So sánh Kroff mà nói, Lý Dật ăn mặc tùy tiện hơn. Hẳn chọn một bộ âu phục thời trang kiểu dáng Tôn Trung Sơn.

Đường Hải là một người thích hoài niệm, gã tuy rằng giá trị con người Xa Xỉ, nhưng quần áo mặc chưa bao giờ mua nhãn hiệu nổi tiếng, mà đặc biệt tìm một nhà may đặt trang phục. Sau khi Đường Hải chết. cái nhà may kia cũng không có rời khỏi Trung Quốc thành, Lý Dật thuận tiện thuê hẳn làm cho vài bộ kiểu dáng Tôn Trung Sơn.

Lý Dật tuyển chọn cho Kroff một bộ chân ngực làm lễ vật, hình thức đẹp không nói, niên đại còn lâu năm, nghe nói là từ thời hoàng thất Trung Đông lưu truyền ra. Mà Lý Dật thì chuẩn bị cho Haise Linna một chiếc trầm cài đầu, theo một vị thương nhân bán châu báu tại Trung Quốc thành mua được, vị thương nhân kia bảo đảm chiếc trầm cài đầu này là từ thời Thanh triều lưu truyền lại, phi thường có ý nghĩa đại biểu.

Chứng kiến hai người quần áo lịch lãm đi ra khỏi biệt thự. trong tay còn ôm theo hộp quà thì khóe miệng Anh Hoa lộ ra một nụ cười thần nhiên. Dường như, nàng chưa từng nghĩ tới, Lý Dật cũng sẽ có phần tâm tình này.

Thiệp mời Haise Lin đưa tới ghi thời gian bắt đầu buổi tiệc vào lúc bảy rưỡi, mà ngay khi bảy giờ Lý Dật cùng Kroff liền đã tới địa điểm tổ chức rồi! Coi như nửa tiếng nữa mới bắt đầu nhập tiệc. nhưng bên ngoài

bãi đậu Xe của biệt thự đã muốn chật kín, đủ mọi kiểu dáng ô tô sang trọng, có thể nói...không khoa trương chút nào, phàm là những chiếc ô tô có tên tạp chí, trong bãi đậu Xe đều nhìn thấy được.

Sau khi dừng Xe lại, biểu tình của Kroff có chút ảm đạm, hắn cẩn thận nhìn thoáng qua những chiếc ô tô trong bãi đậu Xe, sau đó cực nhanh lại chuyển ánh mắt rời đi. Nhận thấy được biểu tình khấn trương của Kroff Lý Dật trong lòng âm thầm thở dài, hắn rõ ràng buổi tối hôm nay đối với Kroff mà nói, chính là một buổi tối phi thường quan trọng và có ý nghĩa.

Mỗi người trong đường đời đều có một đoạn chông gai, nhưng chỉ cần lấy hết dũng khí vượt qua đoạn chông gai này, tương lai ngày sau bước chân sẽ thông thuận hơn. Ngược lại, nếu không qua nổi, liền như rơi Xuống đáy VỰC sâu. luôn luôn ám ảnh suốt quãng đời còn lại.

Thực hiển nhiên, đi vào trong gia tộc Heyde Gus là đoạn đường chông gai của Kroff Mà thẳng cho đến hiện giờ. Kroff vừa nghĩ tới gia tộc Heyde Gus, nổi tự ti trong lòng lại tỉnh tề phơi bày ra ngoài. Dưới loại tình huống này, Kroff phải bước vào gia tộc Heyde Gus, so với lên núi đao Xuống biển lửa cũng không thể dễ dàng hơn. Nhưng hắn nhất định phải vượt qua đoạn đường chông gai này!

Chỉ cần hắn thu hết dũng khí, ngẩng đầu ưỡn ngực đi vào trong gia tộc Heyde Gus, hắn tự sẽ không còn cảm thấy sợ hãi thêm nữa!

Lý Dật không khuyên nhủ Kroff cái gì, chỉ nhẹ nhàng vỗ bản vai hắn, sau đó nhìn Anh Hoa nói: “Cô ở trong Xe chờ chúng tôi đi.”

Anh Hoa không đáp, mà trầm mặc gật đầu, còn Kroff lại hít một hơi thật sâu, tiếp theo cầm hộp quà lên.

Ban đêm, cả căn biệt thự đèn điện sáng trưng. trên hàng cây Xanh trong đại viện trang hoàng bóng đèn màu nhấp nháy rực rỡ, làm cho người ta cảm thấy loại không khí ngày hội.

Rảo bước nên con đường từ đại viện nối liền tới đại sảnh. Lý Dật có thể cảm nhận được rõ ràng, trong biệt thự có không ít cơ sở ngầm, cơ sở ngầm này tiềm phục phi thường bí mật, nếu như không tinh mắt, căn bản không thể phát hiện ra. Điều này không khỏi làm cho Lý Dật đối với gia tộc Heyde Gus có thêm một tầng nhận thức mới.

Lý Dật thu hồi ánh mắt, dư quang rõ ràng chứng kiến vẻ mặt Kroff căng thẳng, trong lúc bước chân đi đường hai chân hơi phát run, thậm chí, ánh mắt đều không dám nhìn thẳng vào cửa biệt thự.

Lý Dật trong lòng âm thầm thở dài, cũng không muốn nhắc nhở Kroff thêm nữa, hắn hiểu được, Kroff cần phải tự mình vượt qua đoạn đường này. Dù sao, nếu một người muốn những người khác tôn trọng mình, trước tiên phải biết tôn trọng bản thân, nếu như ngay cả chính mình còn khinh thường bản thân, làm sao có thể nhận được sự tôn trọng từ người khác đây?

Mười bước. tám bước....năm, bốn. một bước....

Khi Lý Dật cùng Kroff đi tới cửa biệt thự, hắn kinh hỉ phát hiện ra, nét khấn trương trên khuôn mặt Kroff đã hoàn toàn tiêu thất. diễn cảm khôi phục về bình thường. Phát hiện này làm cho Lý Dật nhiều ít có chút vui mừng. Thẳng cho đến bây giờ, Lý Dật đều cảm thấy được Kroff cũng không phải một kẻ đáng thương chân chính, chẳng qua là do gia tộc Hyde Gus quá mức cường đại, áp lực khiến cho Kroff không thở nổi mà thôi.

“Xin chào, đây là thiệp mời cùng quà mừng của chúng tôi.” Không đợi Lý Dật mở miệng, Kroff chủ động bước tới trước mặt gã bảo tiêu gác cửa. khẽ cười nói: “Tôi tên là Kroff. còn vị này chính là bằng hữu của tôi, Lý Dật.”

Gã bảo tiêu gác cửa tiếp nhận thiệp mời cùng quà mừng trong tay Kroff. mở bản danh sách ra đối chứng một chút. xác nhận không sai. theo sau mỉm cười chúc nghiệp nói: “Hai vị tiên sinh, buổi tiệc chuẩn bị bắt đầu rồi, mời vào.”

Cứ việc buổi tiệc sinh nhật còn chưa bắt đầu, nhưng đại sảnh trong biệt thự đã chật kín người. Dù sao, đối với toàn bộ khách nhân mà nói. có thể tham gia sinh nhật của Haise Linna là một loại tượng trưng thân phận, cũng là cơ hội mở rộng giao lưu quan hệ. Trong phòng khách. cơ bản khách nhân đều là người trẻ tuổi. những người này phần lớn Xuất thân đều cao quý, theo cách nói phong nhã thì đây là buổi tiệc của

giới thượng lưu. Tuy rằng trong đám khách nhân này bất cứ người nào sau lưng cũng có bối cảnh không thể coi thường. nhưng thế lực trong đó cũng chia thành năm bảy loại.

Nhưng vô luận gia tộc Heyde Gus hay là Gambino cũng đều không có chính thức công khai cái loại phương thức quan hệ phân chia này. Đối với những chuyện đó. ngoại trừ người ở trong thế giới ngầm ra thì những người bình thường cũng không biết được.

Mà hôm nay tham dự bữa tiệc sinh nhật của Haise Linna, ngoại trừ mỗi Lý Dật là không nằm ở trong cái loại quan hệ phân chia kia mà thôi. Thế cho nên, đối với những khách nhân khác mà nói, hai người Lý Dật cùng Kroff liền có vẻ như Xa lạ.

Khi hai người đến cũng không có thu hút nhiều ánh mắt của khách nhân, mà hơn phân nửa một ít trong số đó đều hiểu kì vì màu da cùng kiểu áo Tôn Trung Sơn không hợp thời kia.

Không ai chú ý đến Lý Dật cùng Kroff, mà hần cũng chẳng thêm quan tâm. Hần mang theo Kroff đi tới một góc trong đại sảnh đứng.

Từ trước tới nay, toàn thân Kroff đều là bộ dáng của một gã tửu quỷ, nhưng hôm nay trong tay Kroff cầm ly rượu vang Xa Xỉ, mà lại không có lộ ra bản sắc tửu quỷ chân chính. cư nhiên học theo bộ dáng của khách nhân, chậm rãi thưởng thức, tư thế chưa nói đến tao nhã, nhưng cũng chưa tới mức thô lỗ.

Chứng kiến bộ dáng kia của Kroff, Lý Dật hiểu là Kroff không muốn bị mất mặt trước đám khách nhân ở trong đại sảnh. Cùng lúc đó, Lý Dật cũng phát hiện ra, mặc dù trên mặt Kroff tìm không ra được nét biểu tình khấn trương, nhưng nội tâm so với lúc trước ở bên ngoài bãi đậu Xe còn muốn khấn trương hơn. Hần không dám dùng ánh mắt quang minh chính đại nhìn mỗi người khách ở nƠi này. mà âm thầm lén lút đánh giá, đại khái như một tên trộm đồ.

Đem trọn tình huống trong đại sảnh. lén lút quan sát một lần. Kroff thoáng nhíu mày.

“Làm sao vậy, Kroff, có phải đang tìm Haise Lin hay không?” Lý Dật nhin không được hỏi.

Kroff có chút Xấu hổ gật đầu.

Chứng kiến hần Xác nhận, Lý Dật vốn định nói gì đó. nhưng mẫn tuệ phát hiện thanh âm trong đại sảnh bỗng dưng nhỏ hơn đi rất nhiều. tất cả mọi người đem ánh mắt quăng ném hướng về phía cửa.

Theo ánh mắt của mọi người, Lý Dật nhìn thấy ngoài cửa có một gã nam nhân mặc âu phục đến tiến vào. Nam nhân trên sống mũi gác một gọng kính vàng. Nguyên bản che giấu đi khuôn mặt anh tuấn, tuy nhiên nó lại không thể che được cái ánh mắt thâm thúy kia. Dường như hần đối với tình huống này hết sức quen thuộc, khi bước vào cửa đồng thời cực nhanh lướt mắt quét ở trong đại sảnh một vòng. Ánh mắt chỉ dừng trên thân vài người khách nhân. còn như Lý Dật cùng Kroff đứng tại một góc. Gã nam nhân kia hoàn toàn không có thêm quét đến.

Mặc dù đứng ở hơi Xa. nhưng Lý Dật vẫn có thể nhận thấy được. toàn thân trên người gã nam nhân tản mát ra một cỗ khí chất nói không rõ ràng. Dường như trời sinh hần chính là vật cưng của Thượng Đế, đi tới nơi nào cũng đều trở thành tiêu điểm của mọi người.

Theo sau gã nam nhân kia là một người thanh niên mặc lễ phục màu trắng. Cùng so sánh với gã nam nhân, người thanh niên chừng diện lễ phục khoa trương hơn, thứ nữa kiểu tóc cũng mười phần cá tính. Trong khi hần cất bước đi thì ngẩng đầu ưỡn ngực. khoe miệng hơi nhếch lên. lộ ra một cái đường cong đắc chí ngạo mạn.

Nội liễm mà không mất đi tự tin, ngạo mạn mà cử chỉ tùy tiện. Khí chất trên thân hai người này đã hình thành một loại so sánh trái ngược. bất quá diện mạo của hai người thì lại hao hao giống nhau.

Khi hai người bước vào trong đại sảnh. lập tức có không ít người vây quanh chào hỏi. Dưới tình huống này, gã nam nhân ở phía trước hành ổn mỉm cười gật đầu. còn người thanh niên phía sau lại lộ ra một loại biểu tình khinh thường.

Có thể những khách nhân khác biết rõ thân phận của hai người này, cho nên cũng không dám quấy rầy nhiều thêm, mà chậm rãi tản ra để không gian riêng cho bọn hần. Cùng lúc đó, tên thanh niên cao ngạo kia bước tới một đám khách nhân niên kỉ ngang tầm hần. Rất nhanh, bên cạnh hần vây quanh toàn những

hạng người cùng loại. thế nhưng hẳn lại giống như một vị hoàng tử cao cao tại thượng, hưởng thụ đám người kia nịnh nọt, mã thí. Trong đó có một số thiếu nữ lớn gan, hướng về phía hắn lộ ra biểu tình khiêu khích.

Hai người Xuất hiện liền giống như đá tảng ném Xuống mặt hồ đang tĩnh lặng, tạo nên một mãnh gợn sóng bá đạo bình thường. Khi chứng kiến hai người Xuất hiện, Lý Dật thoáng chau mày, bởi vì hắn nhận ra một kẻ trong đó.

Cái người thanh niên mặc lễ phục màu trắng không phải ai khác. chính là kẻ ngày hôm qua, Lý Dật đứng phải ở trên đường cái. Lúc đó, Jack trái luật giao thông không nói, khi bước Xuống Xe còn ngưu bức chửi bới, cảnh cáo Lý Dật ngày sau nên cẩn thận hơn, nếu không sẽ tổng hắn giam vào trong tù.

Lúc ấy Lý Dật mặc dù đối với thân phận của Jack có chút tò mò. nhưng bởi vì công chuyện ngập đầu. hắn cũng chưa kịp điều tra tình báo. Hiện giờ chứng kiến Jack cùng nam tử trầm ổn kia tiến vào trong đại sảnh, Lý Dật liền nhận ra được, thân phận của hai người này sẽ không thấp. Ngay tại khi Lý Dật nghi hoặc hai người là thần thánh phương nào, đột nhiên hắn phát hiện biểu tình của Kroff có chút biến hóa.

Cứ việc Kroff đã cất lực khổng chế về mặt cửa mình, nhưng Lý Dật rõ ràng nhận thấy, ly rượu Kroff cầm trong tay hơi khê run rẩy, thậm chí còn sánh ra ngoài một ít rượu vang. Mà sắc mặt của Kroff thì đã trắng bệch.

Lý Dật không khỏi nghi hoặc, quan tâm hỏi: “Kroff, cậu làm sao vậy?”

“Không, không có gì.” Kroff chậm rãi đem ánh mắt từ trên người gã nam nhân trầm ổn kia, thu hồi lại. Sau đó ngẩng đầu lên, thay đổi tác phong Văn nhĩ phía trước. một hơi dốc sạch rượu vang vào trong miệng.

Chứng kiến hành động này, lông mày Lý Dật nhíu chặt: “Kroff cậu nhận thức gã nam nhân kia sao?”

“Ừm” Kroff gật đầu, cũng không dám đối diện trực tiếp với ánh mắt của Lý Dật.

“Hắn là ai?” Lý Dật trong lòng mơ hồ đoán ra cái gì đó, nên tiếp tục nói.

Kroff thở dài một hơi, sau đó ngẩng đầu. thu vén hết dũng khí đón nhận ánh mắt của Lý Dật, nói: “Hắn là người của gia tộc Roosevelt.”

“Roosevelt gia tộc?” Lý Dật nhăn mặt, hắn chưa từng nghe qua cái tên gia tộc này.

Kroff nắm chặt quyền đầu, tiếp theo chậm rãi buông lỏng ra. Hắn dùng một loại ngữ khí trầm thấp giải thích: “Lý, gia tộc Roosevelt và Heyde Gus đều là đại gia tộc trong chính giới nước Mỹ. Mà gia tộc Roosevelt tại nước Mỹ có bề dày lịch sử, vị tổng thống thứ hai mươi sáu của Mỹ chính là Theodore Roosevelt!”

“Tổng thống thứ hai mươi sáu giàu nhất trên thế giới, là đến từ gia tộc Roosevelt.....Nếu như Heyde Gus ở quốc hội có thực lực cường đại. vậy thì ở ngành tư pháp gia tộc Roosevelt không ai sánh bằng. Các bộ phận trong ngành tư pháp đều có thành viên của gia tộc Roosevelt, mà viện trưởng pháp viện tối cao cũng chính là tộc trưởng gia tộc Roosevelt, Lake Roosevelt.”

Nghe Kroff nói như thế. Lý Dật khẽ mỉm cười trong lòng. thực hiển nhiên dựa theo những gì mà Kroff nói thì gia tộc Roosevelt ở nước Mỹ, thực lực cũng rất ngưu bức!

“Tam quyền phân lập” là chế độ chính trị tại nước Mỹ, quyền lực trong quốc gia chia làm lập pháp. hành chính cùng tư pháp quyền. ba phe độc lập lẫn nhau thế nhưng lại ước chế lẫn nhau. Lập pháp quyền thuộc quốc hội, hành chính quyền do tổng thống, tư pháp quyền thì là pháp viện tối cao trực quản. Roosevelt gia tộc khổng chế tư pháp quyền, có thể dùng bốn chữ quyền thế ngập trời để hình dung. Huống chi gia tộc này đã có ba trăm năm niên đại, hơn nữa còn từng Xuất hiện hai vị tổng thống, lịch sử gia tộc quá vững chắc.

“Lý, có thể nói riêng về chính giới thì năng lực của Heyde Gus và Roosevelt là ngang nhau. Bất quá gia tộc Heyde Gus ở trong quân đội cũng thừa hưởng năng lực cự đại, bởi vậy tổng thể vẫn mạnh mẽ hơn gia tộc Roosevelt. Thế nhưng, Roosevelt ở phương diện kinh doanh lại có năng lực kinh người, cơ sở Xây dựng tại New York, từ thành phố cho đến khu vực ngoại thành. tính cả giao thông vận tải, đường Xá. điền sản đại bộ phận đều là thương nghiệp của gia tộc Roosevelt. Hiện tại mặc dù không còn khoa trương như trước, tuy nhiên Roosevelt vẫn được tính là gia tộc nhất nhì trong giới kinh doanh thương nghiệp.” Kroff nói Xong lời

cúi xuống, thì nguyên bản nét bình tĩnh trên khuôn mặt đã biến mất không còn trông thấy tăm hơi bóng dáng, cướp đoạt lại là một bộ chán nản bất đắc dĩ, toàn thân trên dưới đều lộ ra một cổ cảm giác bất lực.

“Kroff, làm sao cậu đối với gia tộc Roosevelt hiểu biết như vậy hả? Còn cái tên kia đã từng khi dễ cậu sao?” Lý Dật có thể phát hiện ra. lúc này trên người Kroff không có một chút...tình cảm sôi động nào, một bộ dáng trầm lặng, như đã phải nhận đả kích thật lớn không bằng.

“Tên kia là John Roosevelt, người mặc bộ lễ phục màu trắng chính là em trai của hắn. Jack Roosevelt.” Kroff miễn cưỡng giữ vững tinh thần giải thích nói: “Bởi vì Nick nhậm chức tộc trưởng Heyde Gus liền tỏ thái độ cường thế, nên gia tộc Heyde Gus ở nước Mỹ tựa hồ như đã vượt qua mặt gia tộc Roosevelt. Đối với chuyện này, gia tộc Roosevelt bởi vì muốn lôi kéo mối quan hệ giữa hai gia tộc. nên Roosevelt cùng Heyde Gus đã tiến hành hợp tác ở rất nhiều lĩnh vực. thậm chí hai gia tộc còn Xúc tiến đến hôn nhân để giữ gìn mối quan hệ bền lâu.”

“Hôn nhân?” Lý Dật hơi nheo mắt lại, hắn đã đoán ra nguyên nhân mất mát của Kroff rồi.

Kroff cười tự giễu nói: “Ừm, Lý, tôi không có đối gạt anh, lần đầu tiên khi tôi chạm vào Haise Lin. bởi vì nàng phải cùng John cử hành nghi thức đính hôn, tâm tình mười phần bất hảo, thế nên chạy tới quán bar.”

Thẳng cho đến hiện giờ. Lý Dật phi thường tò mò. vì sao Haise Lin lại yêu thích Kroff hơn. Hiện tại vừa nghe Kroff tâm sự như thế. thì cũng đã minh bạch rồi.

“Lý, anh biết không, ngày đó Haise Lin cùng tôi lên giường, hoàn toàn là vì phát tiết! Ừm chỉ là phát tiết mà thôi! Nàng dùng tôi để phát tiết hết những bất mãn trong lòng, cùng với nói ngày đó tôi chiếm hữu được nàng. không bằng nói rằng nàng ta cường thế cưỡng dâm tôi.” Khi Kroff nói nhiều ít biểu tình tỏ vẻ kích động.

Lý Dật nhíu mày: “Vậy Haise Lin cùng cậu ở một chỗ, gã John kia không phản đối sao?”

“Phản đối? Ha ha! Lý, chẳng lẽ anh còn chưa hiểu mục đích của cuộc hôn nhân này sao? Haise Lin đã nói với tôi, giữa nàng và John trong lúc đó đã thỏa thuận cùng nhau. bọn họ sẽ không được can thiệp vào cuộc sống của đối phương, càng đừng nói quan tâm đến chuyện sinh hoạt tình dục. Đương nhiên, có một điều kiện tiên quyết chính là không được cho chuyện này hấp thu ra ngoài ánh sáng!”

“Hóa ra là thế!” Lý Dật nói Xong hướng mắt nhìn thoáng qua John ở phía Xa Xa. vẫn chứng kiến đối phương vẻ mặt tươi cười tao nhã, cử chỉ nói năng đều là một bộ trọng sĩ quý tộc.

“Tuy bọn họ còn chưa kết hôn, nhưng dù sao Haise Lin cũng là vị hôn thê của gã. Hơn nữa tương lai...” Nói đến đây, Kroff không nói thêm được nữa, hắn cầm ly rượu vang trên bàn, hùng hăng dốc vào trong miệng.

Hiển nhiên, tương lai Haise Lin phải kết hôn cùng với John!

Haise Lin mặc dù bản tính cương cường. nhưng dù sao cũng là một thành viên của gia tộc Heyde Gus, có đôi khi nàng nhất định phải trả giá cho lợi ích gia tộc, đây cũng là nỗi bi ai của toàn bộ hậu nhân danh môn. Mà thân phận của Kroff căn bản không thể cùng John đánh đồng, nhưng dùng tình hình của thế giới ngầm hôm nay để hình dung, tựa hồ tuyệt đối cũng không quá phận.

Sau khi Lý Dật chứng kiến Kroff uống liền ba ly rượu Xong, liền ngăn cản hành vi của hắn: “Kroff, cậu phải nhớ kỹ. Nếu ở thời điểm đối diện với khó khăn, chính cậu lại không có lòng tin tưởng chiến thắng, như vậy cậu tất sẽ phải gục ngã vào khó khăn trước mặt? Thế nhưng, nếu cậu dám thu hết dũng khí đi khiêu chiến với nó, thì cậu sẽ có thể sáng tạo ra kì tích!”

Kroff không nâng ly nốc rượu thêm nữa, mà hai mắt mê man nhìn Lý Dật, ánh mắt kia tựa hồ như đang hỏi Lý Dật : đối diện với gia tộc Heyde Gus và Rocsevetl, ta có thể sáng tạo ra kì tích được sao?

“Kroff, cậu hẳn vẫn còn nhớ rõ ràng, ngày Xưa tôi đã từng nói qua rằng, tôi sẽ dẫn cậu ngăn đầu ưỡn ngực đi vào trong gia tộc Gambino. hiện tại chúng ta cũng đi vào gia tộc Gambino rồi, nhưng cậu lại không muốn ngăn đầu nhìn lên.” Lý Dật hít một hơi thật sâu, gần từng chữ: “Còn riêng tôi. nếu như tôi là cậu! Tôi sẽ không bao giờ làm trò trước mặt tình địch của chính mình!”

Nghe Lý Dật nói, thân hình Kroff hơi hơi run rẩy, hắn muốn nói cái gì đó, nhưng miệng há to mà không biết nói cái gì cho phải.

Còn Lý Dật lại nhìn Kroff lộ ra một nụ tươi cười cổ vũ. đồng thời nhẹ nhàng lắc đầu. dường như muốn bảo Kroff không cần nói thêm cái gì nữa?

Cùng lúc đó, nguyên bản bị Xem thành hoàng tử bạch mã nên Jack bị vây giữa đám khách nhân, trong khi vô tình nhìn thoáng qua, chứng kiến Lý Dật.

Trong chớp mắt khi hắn trông thấy Lý Dật, vẻ mặt của hắn hơi biến đổi, dường như có chút nghi hoặc tại sao Lý Dật lại Xuất hiện ở nơi này. Theo sau, hắn lại chứng kiến Kroff ở bên cạnh Lý Dật. Tức thì hai hàng lông mày của hắn nhăn lại. trong con ngươi bắn ra một đạo mục quang âm lãnh.

“Tránh ra!” Jack gạt người thanh niên đang nịnh nọt ở trước mặt mình, sau đó dưới ánh mắt nghi hoặc của người thanh niên này. chậm rãi bước tới phía Lý Dật cùng Kroff.

Hành động của Jack làm cho người thanh niên kia mười phần khó hiểu. đồng thời cũng thu hút sự chú ý của mọi người bên trong đại sảnh. Dưới ánh mắt nhìn chăm chú của mọi người, Jack biểu tình âm trầm đi tới trước mặt Lý Dật cùng Kroff, dùng một loại thái độ khinh thường trừng mắt nhìn hai người, hung hăng ngang ngược mắng: “Fuck, nơi này không phải địa phương mà loại rác rưởi như bọn mày nên tới, lập tức cút ra ngoài đi!”

238. Chương 220: Bạn Của Tôi.

Kroff từ ngay giây phút đầu tiên bước vào gia tộc Hyde Gus. trong lòng đã thập phần áp lực. Chỉ là trước đó hắn vẫn kiệt lực khống chế tình tự của chính mình. Sự Xuất hiện của John khuấy rối tâm tình của hắn, lúc này nghe được lời nói khó nghe của Jack, sắc mặt nhất thời thay đổi!

Nhưng sự sợ hãi từ trong bản năng đối với gia tộc Roosevelt làm hắn không dám không chút kiêng nể mở miệng chửi lại như bình thường, mà chỉ nắm chặt tay, phần nộ lại không dám động thủ.

So sánh với Kroff mà nói, trên mặt Lý Dật tìm không ra chút biểu tình phần nộ, chỉ thấy hắn cười tủm tỉm nhìn Jack đang đứng trước mắt không coi ai ra gì. hỏi: “Jack tiên sinh, lẽ nào nơi này là địa bàn của Roosevelt gia tộc sao? Có lẽ nói. người là chủ nhân nơi này?”

Lúc này. dàn nhạc đến từ Scotland rất thức thời dừng chơi nhạc, toàn bộ đại sảnh thập phần an tĩnh, thanh âm Lý Dật tuy rằng không lớn. thế nhưng lại bị mọi người ở đây đều nghe được.

Trên sự thực, sở dĩ Jack phần nộ như vậy, cũng không phải bởi vì Lý Dật. Ngày đó, tuy rằng Jack Xảy ra chút ma sát với Lý Dật, thế nhưng hắn cũng không hề đặt vào lòng.

Hắn phần nộ là vì Kroff

Tuổi tác của Jack cũng cỡ như Haise Linna. đang đứng ở tuổi Xung động. ngày trước hắn nghe anh của hắn là John nói Haise Lin thích Kroff đã từng hùng hổ đi tìm Kroff gây phiền phức.

Kết quả ngay lần đó. Haise Lin ở trong một quán bar ngay trước mắt khách nhân. cho Jack một cái tát!

Đồng thời uy hiếp Jack, ngày sau nếu còn tìm Kroff gây phiền phức, trực tiếp giết chết hắn.

Chuyện này làm trong lòng Jack thập phần căm tức, sau hắn thiếu chút nữa tìm người giải quyết Kroff, thế nhưng cuối cùng bị John ngăn lại.

Từ nhỏ đến lớn, Jack đều rất nghe lời John nói. Vì thế cuối cùng hắn buông tha ý niệm giao huấn Kroff trong đầu, bắt quả hắn vẫn luôn nhớ kỹ chuyện đó.

Làm thành viên của gia tộc Roosevelt. từ nhỏ hắn sinh hoạt trong hoa hồng cùng tiếng vỗ tay, có khi nào chịu qua sự ủy khuất như vậy?

Đã từng bị một cái tát hắn luôn ghi hận Kroff trong lòng. hôm nay ở chỗ này thấy Kroff. làm gì còn lý do để không phát hỏa?

Theo hắn Xem ra, Kroff là loại bò sát thấp kém nhất trên thế giới này, căn bản không có tư cách Xuất hiện ở trường hợp hiện tại. Kroff Xuất hiện ở trường hợp này, chính là sự vũ nhục đối với những người đang có mặt

“Chết tiệt con khỉ Trung Quốc. ta cảnh cáo ngươi, đây không phải chuyện của ngươi, ngươi hay nhất cầm miệng của ngươi lại.” Lý Dật nói làm sắc mặt Jack có chút Xấu Xí. Bất quá hắn cũng gí sát thân thể vào Lý Dật. hạ giọng, lạnh lùng uy hiếp.

Gương mặt Lý Dật không chút biểu tình nhìn gương mặt vì phần nộ mà vằn vẹo của Jack, gần từng chữ: “Chuyện của Kroff là chuyện của ta. Mặt khác, ngươi còn chưa trả lời vấn đề của ta.”

Lý Dật nói không khỏi làm sắc mặt Jack thay đổi, thân thể hắn run lên nhè nhẹ, tư thế như tùy thời sẽ làm khó dễ Lý Dật.

Đứng bên cạnh Lý Dật. trong lòng Kroff tuy rằng thập phần cảm động, nhưng biết chộc tới gia tộc Roosevelt sẽ thập phần bất lợi đối với thời gian tới của Lý Dật, bởi vậy nhẹ nhàng lời y phục Lý Dật một chút, nỗ lực dùng phương thức này nói cho Lý Dật, không nên tranh phong đối kháng với Jack.

Cùng lúc đó, John vẫn đang giữ thái độ yên lặng quan sát phát hiện em trai của mình bị vây hạ phong, vội vã đi tới trước người Lý Dật, một tay kéo Jack ra phía sau, mỉm cười nhìn Lý Dật nói: “Vị tiên sinh này, tuy rằng ta còn không biết vì sao gặp được ngươi ở đây, thế nhưng ta nghĩ. ở đây không phải địa phương các ngươi nên Xuất hiện.”

Đang khi nói chuyện. ánh mắt John rơi vào trên người Kroff, trong ánh mắt có vẻ khinh thường nói không nên lời.

Rất hiển nhiên. John phi thường không muốn ở loại trường hợp này nhìn thấy Kroff dù sao Kroff cho hắn đội nón Xanh trên đỉnh đầu rất khó chịu.

Đối mặt ánh mắt sáng quắc bức người của John, sắc mặt Kroff đầu tiên là hơi đổi, sau đó cũng trừng lớn mắt nhìn John.

“Hắc! Ngày hôm nay người mời chúng ta tới là Haise Linna. Haise Linna làm chủ nhân còn chưa bảo chúng ta rời đi, ngươi và em trai của ngươi lại có tư cách gì? Lẽ nào chỉ vì các ngươi là thành viên của Roosevelt gia tộc sao?” Về mặt Lý Dật hiện lên dáng tươi cười chẳng đáng. Nếu như trước khi trở thành minh hữu của Hyde Gus gia tộc, hắn sẽ kiên kỵ gia tộc Roosevelt, thế nhưng hôm nay hắn là minh hữu của Hyde Gus gia tộc. lẽ nào còn để cho hai anh em John và Jack lên mặt?

Đối mặt lời lẽ sắc bén của Lý Dật, John thoáng nhúu mày, sau đó chỉ vào Kroff nói: “Vậy ngươi nói cho ta biết, một con trùng nghèo khó đáng thương như hắn, có tư cách gì Xuất hiện ở chỗ này?”

“Hắc! Miệng mồm thật cao ngạo” Lý Dật neho mắt lại nhìn chằm chằm cặp mắt nâu của John, gần từng chữ: “Ta nghĩ muốn biết, tổ tiên gia tộc Roosevelt không có nông dân sao? Có lẽ nói. người của gia tộc này từ khi sinh ra cho tới bây giờ đã có tài trí hơn những người khác?”

John nhất thời trầm mặc.

Đúng lúc này, nguyên trong đại sảnh đang an tĩnh bỗng nhiên truyền ra một thanh âm trầm thấp: “John, chuyện gì Xảy ra?”

Chủ nhân thanh âm là một người trung niên vóc người có chút mập mạp, người trung niên vừa nói vừa từ trên thang lầu đi xuống. Qua ngọn đèn có thể rõ ràng nhìn thấy vùng lông mày hắn hơi nhúu lại, tựa hồ đối với bầu không khí trong đại sảnh thập phần bất mãn!

Thấy người trung niên, trong đại sảnh lập tức có chút ồn ào! Khách nhân đứng gần thang lầu nhất đầu tiên tránh đường cho người trung niên, đồng thời trên mặt lộ ra dáng tươi cười lấy lòng.

Người trung niên không phải ai khác, chính là cha của Haise Lin tên Er Zhafei, là chủ nhân của biệt thự này. Trong gia tộc Hyde Gus nhân tài đông đúc, Er Zhafei cũng không tính là một thành viên Xuất sắc, hắn chỉ có thể dùng từ bình thường để hình dung, đương nhiên, loại bình thường này là dùng để nói với thành viên gia tộc Hyde Gus, nếu đem hắn so sánh với người thường, như vậy thân phận Er Zhafei cũng có thể dùng từ hiển hách để hình dung.

Mặc dù Er Zhafei ở trong toàn bộ gia tộc Hyde Gus cũng không tính là thành viên trung tâm, thế nhưng khoác lên quang hoàn của gia tộc Hyde Gus, tại Los Angeles. thậm chí toàn bộ California tiếng nói cũng đều có cân lượng rất mạnh.

Ngày hôm nay là sinh nhật hai mươi tuổi của Haise Linna, làm cha của nàng, Er Zhafei thập phần coi trọng, hẳn tự nhiên không hi vọng trong buổi tiệc sinh nhật của Haise Linna Xuất hiện chuyện gì không thoải mái. Cho nên sau khi nghe người hầu báo lại chuyện Xảy ra dưới đại sảnh, hẳn liền đi Xuống tới.

Sự Xuất hiện của Er Zhafei làm John cũng thật không ngờ. Bất quá hẳn liền lộ ra nụ cười sáng lạn, hướng Er Zhafei đón tới, khi đi tới bên người Er Zhafei, mỉm cười giải thích: “Er Zhafei thúc thúc, vừa rồi chỉ là một hiểu lầm.”

“Hiểu lầm?” Er Zhafei cau mày nhìn John, sau đó nhìn Lý Dật.

Trước đó, Kroff bị Lý Dật ngăn trở. cộng thêm khách nhân trong đại sảnh thực sự là quá nhiều, ngăn chặn đường nhìn của Er Zhafei. nên hẳn cũng không nhìn thấy Kroff.

Trong nháy mắt nhìn thấy Kroff, khóe mắt Er Zhafei điên cuồng nhảy lên vài cái, ánh mắt chán ghét trong con ngươi hiện lên không cách nào che giấu. Rất hiển nhiên, Er Zhafei biết Kroff, có lẽ nói hận Kroff càng thỏa đáng hơn một chút.

Làm cha của Haise Lin, hẳn biết chuyện giữa Kroff và Haise Lin, nếu không phải bởi Haise Lin quá mức chấp nhất, hơn nữa tính cách cường ngạnh, sợ rằng Kroff đã đi bởi ma vương thảo luận nhân sinh từ lâu.

Nhưng mặc dù Er Zhafei bởi vì Haise Lin quá mức cường thế. cũng không có lý do Xử lý Kroff, thế nhưng cũng không đại biểu hẳn không chán ghét Kroff, ngược lại, cũng giống như John, trong mắt Er Zhafei, Kroff là loài bò sát hèn mọn nhất thế giới.

“Er Zhafei thúc thúc, hành vi của hai vị này có chút quái dị, tôi cho rằng do bọn họ trà trộn vào đây. Cho nên muốn buộc bọn họ rời khỏi đây.” Lúc này Jack cũng mở miệng, hẳn tuy rằng bừa bãi. nhưng đối mặt Er Zhafei liền thu liễm sự cuồng ngạo trên người. bất quá cũng bịa đặt với Er Zhafei.

Ei Zhafei gật đầu, sau đó trầm mặc không lên tiếng hướng tới chỗ Lý Dật và Kroff, mà John và Jack cùng đi phía sau hẳn.

Thấy Er Zhafei hướng mình và Kroff đi tới, con mắt Lý Dật hơi mị lên.

Trước đó. khi Er Zhafei nhìn thấy Kroff thì trong con ngươi toát ra vẻ chán ghét bị Lý Dật nhìn thấy thật rõ ràng, hẳn tự nhiên nhìn ra được Er Zhafei là một người mang thành kiến nhìn người khác, nơi khó nghe một chút là mắt chó nhìn người thấp.

Thế nhưng Er Zhafei là cha của Haise Lin.

Thân phận này làm cho Lý Dật nhiều ít có chút vướng tay chân.

Tuy rằng hẳn muốn giúp Kroff ra mặt trút khẩu ác khí, thế nhưng cũng không thể công khai gọi nhíp với Er Zhafei, nói vậy đối với Kroff thật không tốt.

Vướng tay chân, trong lòng Lý Dật nhiều ít có chút phiền muộn. phiền muộn Haise Lin đã biết tộc trưởng tiền nhiệm Nick còn chưa đưa thân phận mình hữu của hẳn công khai trong gia tộc Hyde Gus mà đã gọi hẳn qua đây.

So sánh với Lý Dật mà nói, Kroff triệt để lúng túng.

Thẳng tới nay, gia tộc Hyde Gus phẳng phất giống như một tòa núi lớn đặt trong ngực Kroff, làm Kroff không sao thở nổi, hẳn chỉ có thể đem lòng tự ti chôn sâu trong đáy lòng, bình thường dùng hình tượng cà lơ phất phơ để che giấu sự tự ti trong nội tâm.

Hẳn có đủ dũng khí gọi nhíp cùng John. Thế nhưng cho hẳn thêm mười lá gan hẳn cũng không dám gọi nhíp với Er Zhafei.

Dù sao trên thế giới này có nam nhân dám gọi nhíp với cha vợ cũng không nhiều lắm, huống chi thân phận cha vợ của Kroff không tầm thường?

Rất nhanh, Er Zhafei đi tới bên người Lý Dật và Kroff, tuy rằng trong lòng hẳn thập phần chán ghét Kroff, thế nhưng cũng không lộ ra hình dáng bức người như Jack, mà bình tĩnh hỏi thăm: “Xin hỏi. là ai mời các người tới?”

Er Zhafei thế nhưng rõ ràng, con gái nhỏ của mình thập phần chán ghét Kroff như hấn, hấn không tin con gái mình lại chủ động đi mời Kroff, về phần Lý Dật, Er Zhafei căn bản là không nhận ra.

Đối mặt sự chất vấn của Er Zhafei. Kroff có chút khấn trương, hai chân hơi run run, so sánh với hấn. Lý Dật về mặt bình tĩnh đón nhận ánh mắt hơi bất thiện của Er Zhafei. trầm giọng đáp: “Haise Lin tiểu thư.”

“Nga” Er Zhafei lộ ra biểu tình quả nhiên là thế, sau đó cười cười, nói: “Hôm nay là sinh nhật con gái của ta, làm cha của nó, ta không hi vọng ở đây phát sinh chuyện gì không thoải mái. Cuối cùng. chúc các người chơi đùa khoái trá.”

Gừng càng già càng cay!

Nhìn dáng tươi cười như không tính toán của Er Zhafei. Lý Dật phải thừa nhận, so sánh với John và Jack, Er Zhafei lão thành hơn nhiều.

“Cảm tạ.” Lý Dật mỉm cười trả lời.

Er Zhafei không nói thêm gì, chỉ thâm ý liếc mắt nhìn Kroff, sau đó Xoay người nói với khách nhân trong phòng khách: “Mọi người tiếp tục. con gái của tôi rất nhanh sẽ Xuống tới.”

Dứt lời, Er Zhafei mang theo John và Jack bỏ đi, không nói thêm điều gì. Toàn bộ quá trình. sắc mặt Jack thập phần Xấu Xí. Trong lúc nhin không được lại nhìn thoáng qua Kroff và Lý Dật. ánh mắt cực kỳ oán độc.

Bất quá, vì muốn cấp cho Er Zhafei mặt mũi, John và Jack cũng không tiếp tục tìm Lý Dật và Kroff phiền phức. mà Er Zhafei lại nói chuyện vài câu với mấy người trẻ tuổi có thân phận đặc thù, sau đó trở lên lầu hai.

Hiển nhiên, hôm nay khách nhân tới dự tiệc đều còn trẻ tuổi, rất khó khiến cho hấn nhắc lên hứng thú nói chuyện với họ.

Buổi tiệc lại khôi phục bình thường như cũ, Dàn nhạc trong góc lại trở âm nhạc ưu nhã mà thư giãn. Những khách nhân tựa hồ rất nhanh quên đi tiểu nhạc đệm vừa rồi, cũng không ai đem lực chú ý đặt lên Lý Dật và Kroff mà chỉ bàn chuyện riêng của họ. John và Jack lại lần nữa trở thành đối tượng khen tặng của mọi người, những người vây quanh không ngừng ca ngợi bọn họ, có người vuốt mông ngựa thập phần rõ ràng, làm cho người ta nghe Xong có loại cảm giác thập phần buồn nôn.

Đại khái khoảng bảy giờ rưỡi, Haise Linna được một phu nhân cùng đi, Xuất hiện trên thang lầu. Hôm nay Haise Linna mặc một thân lễ phục màu trắng, bộ lễ phục cao quý mà vừa người hoàn toàn thể hiện rõ vóc người Xinh đẹp của nàng phơi bày ra. Da của nàng rất trắng, giống như vừa tắm bánh kem, trong suốt vô cùng. Bộ ngực tuy rằng không cho người ta loại cảm giác như ba đào cuộn trào mãnh liệt, thế nhưng lớn hơn với bạn cùng lứa tuổi không ít, eo rất thon, hai chân thẳng tắp.

Sự Xuất hiện của nàng lập tức hấp dẫn ánh mắt mọi người trong đại sảnh, dàn nhạc Scotland rất thức thời dừng diễn tấu.

Trong ánh mắt nhìn kỹ của mọi người. Haise Linna phảng phất giống như một vị công chúa, được vị phu nhân nâng đỡ chậm rãi đi Xuống thang lầu.

Trong số khách nhân, biểu tình Jack kích động nhất.

Jack đã truy cầu Haise Linna một đoạn thời gian, tuy rằng vẫn không được tới tay, thế nhưng Haise Linna vẫn là nữ thần trong cảm nhận của hấn. Có thể. khi hấn truy được Haise Linna đồng thời cướp đi thứ quý giá của nàng, Haise Linna sẽ từ nữ thần biến thành thiếu phụ già nua, nhưng đó là chuyện về sau.

Trong ánh mắt của mọi người, dáng tươi cười của Haise Linna thật hạnh phúc, nàng chậm rãi từ thang lầu đi Xuống, đi tới bậc thang trong phòng khách.

Lúc này một người hầu rất thức thời đưa microphone cho Haise Linna. Nàng tiếp nhận microphone. đầu tiên quét mắt nhìn mọi người một vòng, sau đó hơi hưng phấn nói: “Hoan nghênh các bạn đến tham gia buổi tiệc sinh nhật của tôi, ở chỗ này. tôi mong muốn các bạn Chơi thật vui vẻ hài lòng tối nay!”

“Ba ba!”

Thanh âm Haise Linna vừa ra. trong đại sảnh liên vang lên tiếng vỗ tay.

Nhìn vẻ mặt Văn tĩnh của Haise Linna trên sân khấu, cùng thanh âm dễ nghe của nàng, biểu tình Lý Dật thật cổ quái.

Hiển nhiên. Lý Dật thật không ngờ. Haise Linna năm hai mươi tuổi lại là một cô gái nội hướng.

Phải biết rằng. ở thời gian kiếp trước. Haise Linna là một nữ bạo long không hơn không kém, tính cách táo bạo không nói, thủ đoạn dị thường ác độc, được xưng là đại di mù. Bởi vì theo rất nhiều người Xem ra. nữ nhân khi đến tuổi ế chồng thì mới táo bạo như vậy. Nếu như không phải Lý Dật tự mình đọc qua tư liệu về Haise Linna. đồng thời điều tra qua. hẳn thực sự không tin Haise Linna của kiếp trước và hiện tại lại là một người. Theo Lý Dật Xem ra, tựa hồ Haise Lin mới phù hợp với phong cách của đại di mù kiếp trước.

Trong tiếng vỗ tay kết thúc, phụ nhân kia tự mình đẩy một chiếc Xe đặt bánh sinh nhật đi tới bên người Haise Linna, đồng thời đưa cây dao cắt bánh cho nàng.

Haise Linna mỉm cười tiếp nhận con dao, sau đó nhẹ nhàng cắt bánh.

Tiếng vỗ tay lại vang lên một lần nữa. sau đó Haise Linna đưa con dao cho người hầu bên cạnh, lại mỉm cười nói gì đó với vị phu nhân kia.

Vị phu nhân kia nhẹ nhàng gật đầu, sau đó trực tiếp đi tới thang lầu, tựa hồ bà ta cũng không nghĩ sẽ tham gia buổi tiệc đêm nay.

Sau khi phu nhân kia rời đi, Haise Linna chậm rãi từ trên thang lầu đi Xuống, Jack lập tức tiến lên nghênh đón, giống như một con chó không ngừng vẫy đuôi mừng Haise Linna.

Haise Linna tựa hồ không nhiều hứng thú đối với Jack, nàng chỉ tùy ý ứng phó vài câu, sau đó đi tới bên cạnh bạn của nàng, hưởng thụ sự ca ngợi.

Cùng lúc đó, đèn trong đại sảnh bỗng nhiên tắt đi, không ít nam nữ nắm tay nhau đi vào sàn nhảy trung ương, hiển nhiên vũ hội đã bắt đầu.

Nếu đổi lại ở quán bar Kroff hẳn định sẽ đi tìm một bạn gái để khiêu vũ. thế nhưng lúc này hẳn lại không có tâm tình. Sau khi hẳn uống mấy ly rượu vang, nhện không được nhìn Lý Dật nói: “Lý, chúng ta đi thôi.”

Lý Dật nhìn ra được. Kroff thập phần không muốn ở lại đây, thế nhưng nếu phải đi như vậy, Lý Dật không hề cam tâm chút nào!

Từ khi Er Zhafei Xuất hiện đến bây giờ, Lý Dật một mực suy nghĩ, Haise Lin gọi mình tới để làm gì?

Còn có, Lý Dật cũng rõ ràng, tình huống hiện tại muốn Văn hồi mặt mũi cho Kroff, tựa hồ có chút khó khăn.

“Chờ một chút.” Hồi tưởng ấn tượng Haise Lin từng cấp cho mình, Lý Dật không cảm thấy Haise Lin không có chuẩn bị.

Kroff nghe Lý Dật nói như thế, cũng không phản bác, mà cúi đầu uống rượu.

Điệu nhảy đầu tiên qua đi, Jack rất trọng sĩ diện làm tư thế mời mọc Haise Linna, nàng thoáng do dự một thoáng, cuối cùng cùng Jack đi vào sàn nhảy.

Điệu nhạc kết thúc. dáng tươi cười trên mặt Jack đầy đắc ý. ngửa mặt giống như muốn bay lên trời.

Cùng lúc đó. vợ chồng Er Zhafei ở trên lầu hai đột nhiên lại đi Xuống thang lầu.

“Mở đèn, tắt nhạc.” Er Zhafei vừa đi Xuống lầu, vừa dùng giọng nói ra lệnh với người hầu.

Thanh âm thình lình của Er Zhafei làm mọi người trong đại Sảnh thập phần nghi hoặc, dù là người hầu kia cũng không ngoại lệ, bất quá hẳn vẫn mở đèn lớn, đồng thời cho dàn nhạc dừng chơi.

“Haise Linna, theo cha đi tiếp đón ông nội.” Er Zhafei quay về phía Haise Linna đang đứng giữa sàn nhảy nói.

Nghe được lời cha. Haise Linna không khỏi ngây ra. Ông nội một của nàng đã rời khỏi nhân gian từ lâu. Mà ở trong toàn bộ gia tộc Hyde Gus. người nàng cần gọi là ông nội cũng không có vài người, nàng thật sự nghĩ không ra. rốt cục là người ông nào lại đến tham gia buổi tiệc sinh nhật của nàng. Bởi vì nàng rõ ràng, những người ông này có thân phận thập phần cao quý trong gia tộc Hyde Gus, với thành viên gia tộc không tính là trực hệ như nàng, vốn rất khó có cơ hội được nhìn thấy họ.

Trong lúc Haise Linna còn đang nghi hoặc, một lão già mang theo một cô gái trẻ đi vào trong đại sảnh.

Thấy lão già kia, sắc mặt Er Zhafei cuồn cuộn. Hắn thậm chí không kịp giải thích cho Haise Linna. mà rất nhanh hướng lão già đi đến.

Mà Haise Linna nhìn thấy lão già kia cũng ngây ngẩn cả người!

Ông nội Nick?

Giờ khắc này, Haise Linna triệt để choáng váng. Nàng nằm mơ cũng không nghĩ đến Nick sẽ đến tham gia buổi tiệc sinh nhật của nàng.

Người choáng váng ở hiện trường không chỉ có một mình Er Zhafei và Haise Linna, còn có những ai biết Nick cũng choáng váng!

Dù là Jack và John đẩy người bắn ra hào quang gia tộc cũng phải ngây ngẩn cả người!

Làm thành viên của gia tộc Roosevelt, bọn họ tự nhiên biết Nick ở trong gia tộc Hyde Gus đại biểu cái gì. Sau thoáng giây người ngẩn ngui, John lập tức kéo Jack đi tới chỗ Nick.

“Thúc thúc.” Er Zhafei đi tới bên người Nick, cung kính hành lễ.

Nick không đáp lời. mà quét mắt nhìn mọi người trong đại sảnh.

Er Zhafei biết rõ tính tình cổ quái của chú mình, cũng không nhiều lời can can thận thận thối lui ra phía sau Nick, đứng cùng Haise Lin đi sau lưng Nick vào đại sảnh khi này.

Ngày hôm nay Haise Lin vẫn mặc một bộ quần áo bó sát người, biểu tình của nàng cũng không còn lạnh lùng như dĩ vãng nhưng lại có chút kích động tuy rằng nàng đã kiệt lực che giấu, cũng Vẫn có thể cảm thụ được sự kích động của nàng.

“Ông Nick tôn quý. rất vinh hạnh được nhìn thấy ngài.” John và Jack đều muốn lưu lại ấn tượng tốt cho Nick. thậm chí ngăn ngay trước người Haise Linna để trấn an Nick.

Nhưng Nick ngay cả liếc cũng không hề liếc mắt nhìn hai người!

Điều này làm cho hai người nhiều ít có chút Xấu hổ, dù sao. dùng gương mặt nhiệt tình lại nhận lãnh cái không lạnh lùng cũng không phải mùi vị dễ chịu.

Bất quá tuy rằng Xấu hổ. nhưng cũng không giống như lúc trước đối với Kroff, ngược lại, cả hai như những đứa bé ngoan ngoãn đứng sang một bên.

“Ông nội. thật cao hứng khi ông có thể tới tham gia buổi tiệc Sinh nhật của cháu.” Haise Linna đi tới trước người Nick. về mặt kích động nói. đang lúc nói chuyện, thân thể nàng không thể khống chế run lên. Ở trong trí nhớ của nàng. người ông có quyền uy tuyệt đối trong gia tộc thể nhưng cho tới bây giờ cũng chưa từng tham gia bất cứ buổi tiệc sinh nhật của một Văn bối nào trong gia tộc. Giờ khắc này. nàng cảm thấy vinh hạnh không gì Sánh được!

“Nga, hài tử, nguyên lai hôm nay là sinh nhật của cháu. Sinh nhật vui vẻ!” Nick không yên lòng tùy tiện ứng phó một câu.

Nick vừa nói lời này, sắc mặt Haise Linna trong nháy mắt trắng bệch, trong lòng nàng dâng lên loại cảm giác từ trên thiên đường rơi vào địa ngục, mà sắc mặt những người khác cũng đại biến, trong lòng bọn họ đều thầm hỏi: nếu ngay cả sinh nhật của Haise Linna mà Nick cũng không biết. vậy hắn tới nƠi này làm gì?

Trong lúc mọi người còn đang nghi hoặc, rốt cục Nick nhìn thấy được Lý Dật đang đứng trong một góc tối của phòng khách.

“lý, bạn của tôi, cậu còn đứng đó làm gì, lẽ nào cậu không muốn uống vài ly với tôi sao?” Giờ khắc này, Nick bỗng nhiên mở miệng, cùng lúc mở miệng, khóe miệng cũng hiện lên một vẻ tươi cười nhàn nhạt.

Bạn của tôi?

Nghe mấy chữ này, toàn trường lặng ngắt như tờ.

239. Chương 221: Quay Minh Cực Lớn.

Không ai có thể hoài nghi quyền lực của gia tộc Hyde Gus, cũng không ai dám hoài nghi năng lực của Nick trong quân đội. Thân là thượng tướng lục quân, hắn dùng thủ đoạn thiết huyết ngang dọc tại quân giới, chọc phải cừu nhân không ít. Thế nhưng cho tới nay; Vị đại biểu cho phái chủ chiến lại không hề quan tâm dù chỉ một chút.

Hắn thân phận cao quý, quyền thế huân thiên. Người có thể lật đổ hắn có thể đếm được trên đầu ngón tay, mà những người đó mặc dù có năng lực lật đổ hắn, thế nhưng cũng không dám tùy tiện hành động. Còn nữa. với tính cách cường thế của hắn, làm gì cần quan tâm tới những cừu nhân này?

Đã từng, một gã đại lão trong quân đội bất mãn thái độ cường ngạnh của Nick, liên hợp không ít nhân sĩ quyền uy tiến hành chế tài đối với Nick. Kết quả đại lão quân đội kia trong vòng một tuần bị điều khỏi quân đội, tuy rằng chức vị không giảm Xuống. thế nhưng chỉ còn là chức vị có tiếng mà không có miếng. Trong tay không còn bất luận thực quyền gì.

Hạ tràng của người kia có thể dùng từ bi kịch để hình dung. đồng thời người trong quân đội đều rõ ràng, đây là do Nick làm khó dễ. Thủ đoạn gồ núi chần hổ của Nick đạt được hiệu quả tốt phi thường, từ đó về sau, người trong quân đội cũng không còn dám công khai gọi nhện đối với hắn. Về phần những người đó ở sau lưng mắng chửi hắn như thế nào. Nick không hề quan tâm dù chỉ một chút.

Tính cách cường thế mà bá đạo của Nick làm cho hắn tuy có quyền thế rất lớn trong quân đội, thế nhưng bằng hữu của hắn rất ít, thậm chí ít đến nỗi không có mấy. Đương nhiên. duyên cớ cũng do chính hắn chướng mắt người khác.

Dù sao, vô luận là ai, có thể trở thành bạn của hắn, đó là một loại tượng trưng cho thân phận.

Dưới tình hình này, khi Nick hô lên bạn của tôi, hiệu quả tạo ra có thể đoán được. Khi Nick nói ra miệng, tất cả mọi người theo ánh mắt của Nick nhìn lại.

Sau một khắc, bọn họ nhìn thấy Lý Dật và Kroff đứng trong góc phòng khách. Thấy hai người, hầu như sắc mặt mọi người đều thay đổi!

Trong đó. cha của Haise Lin là Er Zhafei là người khiếp sợ nhất!

Làm thành viên của gia tộc Hyde Gus, hắn so với bất luận kẻ nào đều hiểu rõ địa vị của Nick trong gia tộc Hyde Gus đáng sợ đến bao nhiêu. Lời nói khó nghe, mặc dù tộc trưởng hiện tại của gia tộc khi nhìn thấy Nick cũng không dám cùng hắn đối diện. Nguyên bản, nghe được Nick hô lên bạn của tôi, Er Zhafei cũng đã vô cùng chấn kinh. Lúc này biết được bạn ở trong miệng Nick lại là một trong hai người Lý Dật hay Kroff, hai chân hắn mềm nhũn, thiếu chút nữa đặt mông ngã quỵ trên mặt đất.

Bên người Er Zhafei. Haise Lin vốn đang thập phần kích động, thế nhưng khóe mắt nhìn thấy cha muốn ngã quỵ. vội vàng đưa tay đỡ Er Zhafei.

Trong sự khiếp sợ của Er Zhafei, John cùng Jack lại triệt để choáng váng.

Trong mắt bọn họ, Kroff là loại bò sát hèn mọn nhất trên đời, căn bản không có tư cách đi vào biệt thự này. mặc dù Lý Dật có danh khí không nhỏ trong thế giới ngầm, thế nhưng cũng không vào được pháp nhãn của bọn họ, bản năng bọn họ vẫn luôn khinh thường Lý Dật.

Thế nhưng hôm nay, loài bò sát trong mắt bọn họ lại trở thành bạn của Nick?

Hai người chỉ cảm thấy trước mắt có vô số những ngôi sao đang hoảng động, trong đầu vang thanh âm on gong, sắc mặt bọn họ trắng đến dọa người, khí lực trên người phảng phất giống như bị rút hết, thẳng đến phải thối lui ra sau hai bước, sau đó dựa vào cây cột bên cạnh miễn cưỡng đứng lại thân hình.

Trong lòng Haise Linna cũng cực kỳ khiếp sợ.

Nguyên bản. nàng ngây ngốc cho rằng Nick từ thật Xa đến Los Angeles là chúc mừng sinh nhật cho nàng. Kết quả Nick vừa mở miệng, nàng mới biết được Nick tới nơi này để tìm một trong hai người Lý Dật và Kroff, về chuyện chúc sinh nhật cho nàng. Ờ. tựa hồ có thể nói là thuận tiện. dù sao Nick trước đó cũng đã chúc nàng sinh nhật vui vẻ.

Đả kích này tuy làm Haise Linna khó có thể tiếp thu, thế nhưng cuối cùng nàng cũng đành tiếp nhận. Chỉ là khi nàng phát hiện người bạn trong miệng Nick lại chính là một trong hai người Lý Dật và Kroff, nàng triệt để sợ ngây người!

Bởi vì quan hệ giữa Kroff và Haise Lin. Haise Linna đối với thân phận của Kroff thế nhưng hiểu được thập phần rõ ràng. Nàng thà rằng tin tưởng trên thế giới này có quỷ. cũng không tin tưởng Kroff trở thành bạn của Nick.

Cùng lúc Haise Linna phủ định chuyện này, lại đưa ánh mắt nghi hoặc lần đầu hướng về phía Lý Dật. vừa nhìn thấy gương mặt vừa quen thuộc lại Xa lạ của Lý Dật thì nàng không khỏi nhớ tới ngày hôm đó Jack đã nói với nàng: “Hiện tại hẳn là căn bã thấp kém nhất của Los Angeles!”

Căn bã thấp kém nhất Los Angeles lại là bạn của ông nội Nick hay sao?

Giờ khắc này. Haise Linna cảm thấy CỰC kỳ sai lầm!

Thế nhưng kế tiếp, hành động của Lý Dật nói cho nàng, đây tất cả không phải sai lầm, tất cả đều là thật sự. Nguyên bản, Lý Dật đối với an bài của Haise Lin nhiều ít có chút nghi hoặc. bắt quá hẳn nhớ tới thân phận cùng ẩn tượng mà Haise Lin lưu lại cho hắn, nên cự tuyệt đề nghị sớm rời đi của Kroff, trong sự vắng vẻ của mọi người vẫn ở lại ngây ngốc đến tận bây giờ. hôm nay nhìn thấy Nick cùng Haise Lin vào cửa. lập tức liền hiểu rõ dụng ý của Haise Lin.

Nghe được câu nói của Nick, Lý Dật đầu tiên vỗ vỗ Kroff đang bị hoảng sợ đến ngây ra.

Kroff cũng không biết chuyện Lý Dật cùng Nick đạt thành hiệp nghị bí mật, hắn chỉ biết Lý Dật là minh hữu của gia tộc Gambino, vì thế khi Nick nói ra câu bạn của tôi. hắn cũng không có nghĩ đến người bạn đó chính là Lý Dật.

Thế nhưng khi Nick đưa ánh mắt nhìn về phía Lý Dật, hắn mới phản ứng tất cả đều là thật sự!

Kết quả này làm Kroff trợn tròn mắt há hốc.

Lúc này bị Lý Dật vỗ vai như thế. Kroff hít sâu một hơi, sau đó theo Lý Dật đi qua chỗ Nick.

“Kroff, ngẩng đầu anh lên, để cho bọn họ hảo hảo nhìn anh!” Mắt thấy mọi người đưa ánh mắt tụ tập trên người mình và Kroff. Lý Dật nhỏ giọng nói với Kroff.

Lúc này có thể nói Kroff đang thập phần kích động!

Hắn không phải kẻ ngu ngốc, hắn tự nhiên biết ý nghĩa thân phận mới này của Lý Dật!

Khi nhìn thấy ánh mắt kích động lẫn ân tình của Haise Lin, trực giác nói cho hắn. hắn và Haise Lin tựa hồ cũng không phải là không có khả năng. Hạnh phúc thành linh Xảy ra làm Kroff đại gia của chúng ta có loại cảm giác mê muội, nếu như không phải trường hợp hiện tại quá mức đặc thù. Kroff đại gia khẳng định sẽ cười lớn ba tiếng ngay tại chỗ.

Nghe được Lý Dật phân phó, nam nhân bị vô số người cho rằng là con trùng đáng thương chậm rãi ngẩng cao đầu lên. Có thể hắn đã có thói quen khom người, cho nên khi hắn uốn ngược đứng thẳng, lại làm cho người ta có loại cảm giác uy phong vô cùng.

Ờ. trên thực tế, Kroff cũng từng uy phong qua. Bất quá chỉ là giả uy phong trước mặt tiểu nhân vật, nhưng trong lòng lại luôn luôn tự ti!

Mà lúc này cũng hoàn toàn thay đổi. trong đại sảnh bất luận là ai đều có Xuất thân cực kỳ cao quý, nếu như đổi lại bình thường, Kroff chỉ có thể ngưỡng mộ đối phương.

Trong ánh mắt nhìn kỹ của mọi người, Lý Dật mang theo Kroff từ từ đi tới bên người Nick. mỉm cười Xòe hai tay, nói: “Bạn thân ái của tôi, nhìn thấy ông thật cao hứng”

Đang khi nói chuyện, Lý Dật và Nick trong ánh mắt tròn tròn há hốc của mọi người ôm nhau (cách ôm của bạn bè)!

“Lý, sao cậu không nói cho tôi biết cậu muốn tới đây chứ, nếu như biết cậu muốn tới đây, tôi sẽ bỏ hết công việc trong tay chạy đến gặp cậu cùng uống rượu.” Nick biểu hiện dị thường nhiệt tình đối với Lý Dật.

Bởi vì. trải qua sự Xác nhận nhiều lần của binh sĩ thủ hạ. kỹ thuật tư liệu vũ khí tác chiến của từng binh sĩ thấp phần có giá trị, thậm chí, thủ hạ tâm phúc của hãn tìn nhiệm nhất rất thẳng thắn nói cho hãn, nếu như đem tư liệu này công khai lên cấp trên, quyền lợi của Nick nhất định lại đề thăng, dù sao, Nick cũng là người tổng phụ trách.

Mà trong lòng Nick cũng rất hiểu rõ. nếu Lý Dật còn có kỹ thuật tư liệu ở lĩnh vực khác cũng ngưu bức như phần tư liệu kỹ thuật này, như vậy ngày sau hãn nắm quyền toàn quân đội cũng không phải là mộng tưởng. Kể từ đó, phân lượng của Lý Dật trong sự cảm nhận của hãn cũng trở nên rất nặng, đây cũng là nguyên nhân khi hãn nhìn thấy Lý Dật liền nhiệt tình như vậy.

Nếu như những lời nói trước đó của Nick cũng chỉ là cho Er Zhafei. John, Jack, Haise Linna khiếp sợ, như vậy giờ khắc này, bọn họ triệt để hôn mê.

Theo bọn họ Xem ra, thế giới này người có thể để cho Nick bỏ đi công việc trong tay để cùng uống rượu chỉ có thể dùng một bàn tay để đếm được.

Giờ khắc này, John cùng Jack sắc mặt tái nhợt như tờ giấy, ánh mắt nhìn Lý Dật tràn ngập sự sợ hãi, bọn họ thực sự không dám tưởng tượng, nếu như Lý Dật muốn trả thù bọn họ, sẽ là hạ tràng thế nào.

Sắc mặt Er Zhafei cũng không tốt được đi đâu, lúc này hãn hận không thể lập tức mua khối đậu hủ đâm chết cho rồi!

Trong lòng hãn nhiều ít có chút may mắn, hãn cũng chưa từng cùng Lý Dật và Kroff nói ra những lời độc địa, bằng không hãn thực sự phải ngắt đi thôi!

Lý Dật đã nhận ra sắc mặt biến hóa của John và Jack, nhớ tới hành động trước đó của hai người, Lý Dật cười cười nói: “Nick, bạn thân ái của tôi, tôi rất muốn cùng ông uống rượu, thế nhưng sợ rằng có người không muốn thôi!”

Lời của Lý Dật vừa thốt ra, Er Zhafei, John, Jack thân thể ba người lập tức run rẩy!

Er Zhafei vô ý thức nghĩ muốn giải thích gì đó, nhưng thấy dáng tươi cười trên mặt Nick biến mất, chỉ còn lại biểu tình hờn giận, hãn cau mày hỏi: “Ai dám không muốn?”

“Nick, bạn thân ái của tôi, vừa rồi hai vị tiên sinh này muốn tôi và huynh đệ của tôi rút ra khỏi đây.” Lý Dật chỉ vào John và Jack, trầm giọng nói: “Bọn họ nói, tôi và huynh đệ tôi không có tư cách tham gia buổi tiệc này. Ân. dùng cách nói của bọn họ. chúng ta là loài bò sát hèn kém nhất thế giới. không có tư cách bước vào biệt thự!”

“Hắc! ”

Nghe được Lý Dật nói, biểu tình Nick lập tức thay đổi. vẻ tức giận trên người liền bộc phát đi ra! có người nói bạn của Nick là loài bò sát thấp kém nhất thế giới này? Nhưng còn dám nói trong địa bàn của gia tộc Hyde Gus? Đây là vẽ thẳng vào mặt trắng trợn. tát ngay vào mặt hãn!

“John, Jack, các người không phải cũng nghĩ lão gia hỏa này cũng là loài bò sát thấp kém nhất thế giới phải không?” Nick nghiêng đầu nhìn sắc mặt tái nhợt của John và Jack cười lạnh hỏi.

“Phanh! ”

Cảm thụ được sự tức giận trên người Nick, John cùng Jack trong nháy mắt quỳ sụp xuống đất, giống như hai con chó, dùng tốc độ nhanh nhất lắc mạnh đầu.

Phía sau Nick, Er Zhafei đã không thể đứng thẳng được nữa. nếu như không phải có Haise Lin đỡ hần, hần khẳng định đã đặt móng ngồi trên mặt đất.

“Nick...Nick gia gia.” So sánh với Jack mà nói. tuổi tác của John lớn hơn một chút. kinh lịch chuyện tình cũng nhiều hơn một chút, tuy rằng trong lòng sợ muốn chết, nhưng vẫn ráng khởi dũng khí, nói: “Tôi. . chúng tôi không dám! ”

“Hắc! Không dám?” Nick cười lạnh một tiếng. nói: “Như vậy, người nói là bạn của ta đang gạt ta?”

Trên thực tế, vô luận là Jack hay John đều chỉ nói Kroff là loài bò sát, thế nhưng cho tới bây giờ chưa nói Lý Dật là loài bò sát. Lý Dật nói ra nhiều ít có chút thành phần khoa trương, thế nhưng John cùng Jack làm sao dám nói với Nick là Lý Dật đang nói dối?

Đối mặt với câu chất vấn của Nick, John á khẩu không trả lời được.

“John, ta nhớ không lầm, người và Haise Lin đã đính hôn rồi phải không?” Nick bỗng nhiên nhớ tới điều gì.

John tựa hồ nghĩ tới gì đó, trên mặt không còn chút huyết sắc, trong con ngươi tràn ngập sự kinh khủng và bất an.

“Trở lại nói cho đám lão già kia, Hyde Gus gia tộc không cần phế vật như người! Hôn ước giữa người và Haise Lin trở thành phế thải!” Nick lạnh lùng nói.

Nick nói giống như một con dao sắc bén đâm vào trái tim John. John chỉ cảm thấy khí lực toàn thân giống như bị rút đi, vô lực ngã xuống mặt đất. Tuy rằng hần vẫn không có hảo cảm gì với Haise Lin. Thế nhưng hần cũng rõ ràng gia tộc của hần hôm nay không cường thế được như gia tộc Hyde Gus. hôn nhân của hần là vật hi sinh chính trị, thế nhưng dù vậy hần cũng không dám làm gì với Haise Lin, thậm chí Haise Lin cho hần đội nón Xanh, hần cũng không phát hỏa với nàng. mà là vẫn sống cuộc sống riêng của mình, tự tìm nữ nhân mua vui, chỉ âm thầm phát thệ chờ sau khi kết hôn sẽ hung hăng cho Haise Lin bài học.

Hôm nay Nick giải trừ hôn ước. không thể nghi ngờ chính là tuyên bố tử hình John. Tộc trưởng gia tộc Roosevelt muốn John cùng Haise Lin kết hôn, chỉ vì muốn tăng thêm cảm tình giữa hai gia tộc. Hôm nay John gây ra sai lầm, bị Nick tự mình giải trừ hôn ước, cứ như vậy, John trở lại gia tộc tuyệt đối sẽ không sống khá giả! Thậm chí, có thể nói không chút khoa trương, với gia quy nghiêm khắc của Roosevelt gia tộc, tiền đề ngày sau của John đen kịt một mảnh.

Thấy biểu tình của John cùng Jack giống như chó nhà tang, Lý Dật vẫn thản nhiên không cảm xúc. Hần không phải là một người tốt. Kiếp trước đã không phải. kiếp này cũng không phải.

Người nếu phạm hần, hần sẽ trả lại gấp mười lần!

Đây là tín điều nhân sinh của hần.

So sánh với Lý Dật mà nói, trong lòng Kroff không chỉ là sân khấu đơn giản như vậy. Nick giải trừ hôn ước giữa John và Haise Lin, như vậy hần sẽ có cơ hội. Trước đây, cha của Haise Lin thậm chí thành viên của gia tộc Hyde Gus hay đem thân phận của hần để chỉ trích, thế nhưng hiện tại hần là bạn của Lý Dật. mà Lý Dật lại là bạn của Nick.

Theo Kroff Xem ra. chỉ cần Nick đồng ý hôn sự giữa hần và Haise Lin. cho dù người của Hyde Gus có người không đồng ý. thì chỉ có một loại khả năng: đầu của người đó đã bị đập vỡ!

Trong lòng Haise Lin cũng rõ ràng điểm này. Khi nàng thấy Kroff dùng ánh mắt cực nóng nhìn về phía nàng. nàng vốn luôn luôn lạnh lùng không ngờ lại không dám đối diện ánh mắt Kroff, mà lập tức cúi đầu xuống.

“Er Zhafei.” Nick Xoay người. gương mặt không biểu tình nhìn Er Zhafei. nói: “Hai tên vô tri này vô lễ với Lý, vì sao người không ngăn cản?”

Trong lòng Er Zhafei vốn đang khẩn trương không gì sánh được, lúc này ngạc nhiên nghe được Nick hỏi, dưới chân chợt bị trượt đi. ngã ngựa về phía sau.

Cũng may tai mắt Haise Lin lạnh lẽo, đưa tay đỡ hắn, mới làm cho hắn không bị chạt vật ngã té Xuống đất.
“Ừc ...”

Đầu tiên Er Zhafei hung hăng nuốt ngụm nước bọt, sau đó giống như tiểu hài tử làm sai chuyện. nỗ lực định giải thích gì đó.

Nhưng không đợi hắn mở miệng, Lý Dật liền mỉm cười nói: “Nick, chuyện này Er Zhafei cũng không hiểu rõ ràng.”

“Thúc thúc, Er Zhafei có tội.” Nghe được Lý Dật nói, trong lòng Er Zhafei vui vẻ, sau đó ngẩng đầu đón nhận ánh mắt của Nick. trên mặt hiện lên biểu tình áy náy.

Nick nguyên lai vốn muốn nghiêm phạt Er Zhafei, lúc này nghe được Lý Dật vừa nói như thế, liền không Tiếp tục dây dưa. mà gương mặt không chút biểu tình nói: “Người đã không biết chuyện này. như vậy ta sẽ không truy cứu trách nhiệm của người nữa! Được rồi, hiện tại lập tức ném hai tên phế vật kia ra ngoài cho ta!”

“Dạ, thúc thúc!” Er Zhafei trước tiên gật đầu. sau đó liếc mắt cảm kích nhìn Lý Dật, lại nhìn bảo tiêu phân phó: “Còn nghỉ ngơi cái gì. đem hai tên phế vật ném ra! Ngày Sau, nếu như bọn họ còn dám bước vào biệt thự một bước, thì bắt trời lại cho ta!”

Sau đó. trong biểu tình trợn tròn mắt há hốc của mọi người. John cùng Jack trước đó còn giống như vương tử bị trở thành rác rưởi ném ra khỏi biệt thự.

Có thể nói, đối với những khách nhân mà nói, đêm nay có thể dùng từ hoàn toàn khó tin để mà hình dung.

Nguyên bản vai diễn chói mắt nhất cuối cùng bị trở thành cặn bã rác rưởi ném ra khỏi biệt thự. mà nguyên bản hai người thấp kém nhất lại mà thành sự tồn tại chói mắt.

Tất cả chỉ vì Nick đã đến.

Đối với loại tiệc tùng sinh nhật này. Nick không hề có chút hứng thú, mắt thấy Er Zhafei đem John và Jack ném ra ngoài, hắn nhìn Lý Dật vẫy vẫy tay, nói: “Lý, theo tôi tới uống vài ly, ở đây quá ồn ào rồi.”

“Kroff, anh ở ngay dưới lầu chờ tôi.” Lý Dật gật đầu với Nick, sau đó dặn dò Kroff một câu, mới theo Nick lên lầu.

Bởi Nick cũng không hạ lệnh kết thúc buổi tiệc, vì thế tuy rằng Er Zhafei rất muốn chấm dứt buổi tiệc, thế nhưng lại không dám, chỉ đành để buổi tiệc tiếp tục. Mà lúc này buổi tiệc hoàn toàn thay đổi vi đạo. Những khách nhân vốn Xuất thân cao quý. lại giống như ruồi bu mật đường vây quanh bên người Kroff, cố ý muốn kéo quan hệ với hắn.

Khi này Kroff giống như một con rệp nhưng giờ phút này giống như trở thành cải hành thơm tho ngon lành.

Theo bọn họ Xem ra, nếu như có thể làm tốt quan hệ với Kroff, như vậy chẳng khác nào biến tướng tiếp cận Lý Dật, một ngày cùng Lý Dật làm tốt quan hệ, bọn họ Xem như triệt để phát đạt!

Bằng vào quan hệ giữa Lý Dật và Nick, chỉ cần một câu nói của Lý Dật, quan hệ của gia tộc bọn họ cùng Hyde Gus gia tộc có thể tiến thêm được một bước.

Bởi Haise Lin bị Er Zhafei kêu ra ngoài nói chuyện, nên Kroff đại gia của chúng ta cũng không có cơ hội thân thiết cùng Haise Lin.

Vì thế đối mặt với những hành vi “vây công” của những khách nhân. Kroff đại gia cũng không hề cự tuyệt!

Bất quá Kroff đại gia cũng lộ ra sắc mặt như một nhà giàu mới nổi.

Tỷ như, một thanh niên có địa vị không thấp trong toàn bộ California hỏi Kroff thích loại nữ nhân nào. Kroff đại gia trực Tiếp trả lời một câu: Ta Xem mẹ người không tệ, lẽ nào người muốn đem bà ta giới thiệu cho ta sao?

Kết quả. thanh niên nỗ lực đi qua nữ nhân muốn làm quen lôi kéo Kroff Trực tiếp gặp bị kịch, mặc dù trong lòng đem toàn bộ nữ tính tổ tiên của Kroff đều ân cần thăm hỏi một lần, bất quá chỉ biểu hiện vẻ Xấu hổ cười cười, nói: “Kroff tiên sinh, ngài thật hài hước.”

Vì vậy, Kroff đại gia rất không nề tình cười ha ha vài tiếng.

Sau đó, lại có một nữ tử tư sắc cùng thân thể không tệ muốn tiến hành dụ dỗ Kroff đại gia. kết quả Kroff đại gia rất không khách khí ăn đậu hủ, sau đó khi vị nữ tử kia đi quanh co lòng vòng muốn tìm hiểu thân phận đích thực của Lý Dật thì Kroff đại gia rất thẳng thắn nói: “Kỹ nữ, tuy rằng Kroff đại gia không ngại phát sinh quan hệ nam nữ không ái tình với cô, thế nhưng Kroff đại gia sẽ không vì nữ nhân mà bán đứng huyết thống của ta.”

Trong một giờ, Kroff triệt để cảm nhận được chỗ tốt do thân phận mang đến. Cực độ Xoay người, dùng từ này hình dung kinh lịch suốt một giờ qua của Kroff tựa hồ thập phần chính Xác.

Mấy giờ sau, Nick rời khỏi biệt thự, buổi tiệc cũng theo đó kết thúc.

Er Zhafei tự mình mang theo vợ cùng HaiSe Lin, HaiSe Linna hai chị em đưa Nick ra biệt thự.

Sau khi tiễn Nick ra về, HaiSe Linna sẵn không có người chú ý, lặng lẽ đưa thân thể tới gần Lý Dật, bầu ngực dán lên người Lý Dật nhỏ giọng hỏi: “Lý tiên sinh, tôi có thể tâm sự với anh không?”

Nhìn biểu tình chờ mong trên mặt HaiSe Linna, cùng thân thể mê hoặc của nàng, Lý Dật khẽ cười gật đầu. Cũng giống như lần đầu tiên nhìn thấy Haise Linna, dáng tươi cười trên mặt Lý Dật lại mang theo một cỗ tà khí!

240. Chương 222: Đã Được Như Nguyên?

Cặp mắt Haise Linna lóe Sáng, thế nhưng cũng thập phần mê người, hơn nữa trong mắt toát ra vẻ chờ mong cùng nghi hoặc. điều này càng hấp dẫn người khác. Nhớ tới kiếp trước Haise Linna từng đưa mình đi gặp diêm vương, Lý Dật rất thẳng thắn đáp ứng lời đề nghị của nàng.

Nghe được Lý Dật trả lời, Haise Linna có vẻ thập phần hưng phấn, khóe miệng càng lộ ra dáng tươi cười như đã thực hiện được ý muốn.

Cùng lúc đó. khóe mắt Lý Dật rõ ràng nhìn thấy. Er Zhafei đứng cách đó không Xa cũng lộ ra biểu tình hưng phấn!

Vì thế, trong lòng Lý Dật cũng giống như gương Sáng. Hẳn tự nhiên rõ ràng Haise Linna chủ động đưa ra yêu cầu như vậy, ngoại trừ Haise Linna đối với thân phận của hắc thập phần hiểu kỳ ra, Er Zhafei cũng là một nhân tố rất trọng yếu trong đó. Đúng như suy nghĩ của Lý Dật. Haise Linna làm như vậy, khả năng rất lớn là vì Er Zhafei.

So sánh với người thường mà nói. Xuất thân danh môn quý tộc là một loại hạnh phúc, song song cũng là một loại bi ai. Người Xuất thân danh môn, từ ngày Xuất thân, trên đỉnh đầu đã đeo quang hoàn của gia tộc, SO với người bình thường thì cao hơn nhiều lắm. Đồng dạng. áp lực mà bọn họ đối mặt so với người bình thường càng lớn hơn nữa, cạnh tranh cũng càng kịch liệt!

Dù sao. một gia tộc lớn cũng chưa bao giờ thiếu khuyết nhân tài.

Vì thế, muốn bộc lộ tài năng trong một đại gia tộc là một chuyện phi thường khó khăn.

Er Zhafei chính là như vậy.

Tuy rằng hắc Xuất thân từ Hyde Gus gia tộc. thế nhưng hắc chỉ có tư chất phổ thông nên cho dù mất Sức chín trâu hai bò cũng không thể chen chân vào vòng tròn hạch tâm của gia tộc, đây là tiếc nuối cả đời hắc.

Thế nhưng hôm nay hắc có thể nhìn thấy được mong muốn.

Tuy rằng Haise Lin bởi vì tuân thủ kỷ luật trong quân nên không nói cho hắc rốt cục Lý Dật và gia tộc Hyde Gus tiến hành hợp tác như thế nào, thế nhưng bằng vào sự coi trọng của Nick đối với Lý Dật, Er

Zhafei đã cảm thấy cao hứng. Theo hấn Xem ra, nếu như có thể vững vàng nắm được Lý Dật, như vậy hấn sắp chen vào được vòng tròn hạch tâm của gia tộc Hyde Gus. Nếu Lý Dật có thể trở thành con rể của hấn, như vậy, tuổi già của hấn sẽ một lần bay vút lên trời, không bao giờ còn giống như bây giờ. Cho nên hấn bảo Haise Linna đi cầu dẫn Lý Dật. Có thể để Lý Dật trở thành con rể là phúc khí của Er Zhafei. Mặc dù không thể, cũng có thể thu được không ít chỗ tốt.

“Chúng ta đi thế nào?” Có thể được Er Zhafei giáo dục. có thể bản thân Haise Linna là một cô gái lớn mật, chỉ là bình thường dùng sự Văn tĩnh nguy trang chính mình, cho nên sau khi nghe được Lý Dật đáp ứng, nàng liền lớn mật hỏi Lý Dật.

Lý Dật suy nghĩ một chút, nói: “Chờ một chút, tôi có chuyện muốn nói với cha của cô. về phần đi đâu. cô tự tuyển đi.”

Dứt lời. Lý Dật trực tiếp đi tới bên người Er Zhafei.

Lúc này, Nick đã rời đi, Kroff và Haise Lin đang đứng bên người Er Zhafei. Tuy rằng tư vị Xoay người rất sang, thế nhưng khi đối mặt Er Zhafei, Kroff cũng không biểu hiện quá mức kiêu ngạo, mà rất thành thật đứng ở nƠi đó.

Er Zhafei thấy Lý Dật hướng mình đi tới, trong lòng kích động, thế nhưng biểu hiện cũng rất bình tĩnh, mỉm cười hỏi: “Lý tiên Sinh, ngài phải đi sao?”

“Er Zhafei tiên sinh, tôi muốn nói chuyện riêng với ông.” Lý Dật không che giấu, nói thẳng ra mục đích của mình, có thể đối với hấn lúc này mà nói, căn bản không cần phải che giấu điều gì với Er Zhafei.

Đối mặt lời đề nghị của Lý Dật, Er Zhafei liền đáp ứng.

Cùng lúc đó, Lý Dật thâm ý liếc mắt nhìn Kroff.

Kroff và Lý Dật quen nhau thời gian không ngắn, hỒn nữa hai bên lại cực kỳ ăn ý, vừa nhìn thấy ánh mắt Lý Dật liền nhận ra ý tứ trong đó, trong lòng không khỏi chấn động. sau đó vẻ mặt hiện lên sự cảm kích.

Lý Dật cũng cười cười, sau đó đi cùng Er Zhafei, hướng biệt thự đi đến.

Buổi tiệc đã kết thúc, khách nhân trong đại sảnh đã toàn bộ rời đi, chỉ còn lại mấy người hầu đang quét tước vệ sinh.

Er Zhafei trực tiếp đưa Lý Dật lên phòng sách trên lầu hai, vốn định cho người đưa lên một chai rượu vang, kết quả bị Lý Dật cự tuyệt.

Trước đó, hấn và Nick uống không ít rượu trong phòng Sách, hơn nữa Nick cùng Kroff đều có tửu lượng mạnh như nhau, lại thập phần yêu thích uống rượu Vodka.

Tuy rằng Lý Dật ở kiếp trước học được phương pháp thổ tức, có thể trong thời gian ngắn phun chất cồn ra. thế nhưng hấn cũng không muốn uống rượu với Er Zhafei.

Đối với Er Zhafei. Lý Dật không hề có hảo cảm

Dù sao, Er Zhafei khi chưa biết thân phận của hấn, thế nhưng hình dạng rất ngạo mạn, chỉ là không muốn trong buổi tiệc Xuất hiện chuyện mất hứng nên mới không đuổi hấn và Kroff ra ngoài mà thôi.

Mà lần trước sở dĩ hấn giải vây cho Er Zhafei trước mặt Nick, trên thực tế là làm giúp Kroff. Dù sao, ngày sau ErI Zhafei cũng là cha vợ Kroff.

“Lý tiên sinh. cảm tạ ngài đã nói giúp trước mặt chú Nick.” Lý Dật không uống rượu cũng không làm Er Zhafei tức giận, ngược lại đáng tươi cười của hấn đây về lấy lòng.

Nhìn dáng tươi cười có chút dối trá của Er Zhafei, Lý Dật lắc đầu nói: “Er Zhafei, ông không Cần cảm tạ tôi, tôi Chỉ làm Chuyện mà huynh đệ tôi phải làm mà thôi.”

Lý Dật nói nhiều ít làm Er Zhafei có chút Xấu hổ. Đồng thời hấn cũng không biết nên tiếp tục mở miệng như thế nào.

“Er Zhafei, tôi biết. trước đây ông luôn khinh thường Kroff” Lý Dật Châm Chúc một Chút, lần thứ hai mở miệng. lời vừa ra khỏi miệng, Sắc mặt Er Zhafei liền thay đổi.

Er Zhafei vô ý thức há miệng, nỗ lực định giải thích gì đó, thế nhưng lời đến bên mép lại nuốt ngược trở về.

Bởi vì đúng như lời của Lý Dật. trước ngày hôm nay. hắn Xác thực khinh thường Kroff Thậm Chí có ý niệm giết Chết Kroff trong đầu, Chỉ bị bức bởi áp lực của Haise Lin nên không thể hành động mà thôi.

“Ông không cần giải thích, cũng không cần thiết giải thích.” Lý Dật khe khẽ thở dài nói: “Thân phận trước đây của Kroff hèn mọn, không Xứng với con gái của ông, điều này cũng có thể hiểu được. Dù sao gia tộc nhà ông cũng quá mức hiển hách.”

Lời này của Lý Dật là lời nói thật, tuy rằng hắn không quen nhìn người có mắt chó thấy người thấp, thế nhưng đây là sự phổ biến của Xã hội không ai có thể thay đổi, Chỉ đành đi thích ứng.

“Bất quá, tôi mong muốn ông từ nay về sau có thể thay đổi cái nhìn với Kroff” Lý Dật thẳng ngoắc ngoắc nhìn chằm chằm Er Zhafei.

Er Zhafei cấp tốc gật đầu: “Lý tiên sinh, ngài yên tâm. ngày sau tôi sẽ không có bất luận Cái nhìn dịch ý nào với Kroff.”

“Như vậy hay nhất.” Lý Dật trầm giọng nói: “Mặt khác, khi nãy Nick đã giải trừ hôn ước giữa John cùng Haise Lin. Mà chuyện giữa Kroff với Haise Lin ông cũng đã biết. Tôi nghĩ hỏi ông, Chuyện bọn họ ở Chung một chỗ, ông Còn phản đối không?”

“Không không, không.” Er Zhafei liên tục nói ba tiếng không. sau đó trịnh trọng nói: “Lý tiên sinh, tôi sẽ không can thiệp vào chuyện của bọn họ nữa, Chỉ cần bọn họ nguyện ý, tôi lập tức tổ chức hôn lễ cho bọn họ.”

Hiển nhiên. đối với Er Zhafei hôm nay mà nói. hắn đối với chuyện của Kroff và HaiSe Lin cũng không Còn bất luận ý kiến gì, ngược lại, hắn còn ước Haise Lin và Kroff nhanh Chóng cùng một chỗ. Kroff tuy rằng bản thân không có thành tựu và địa phương nào đáng giá huyền diệu. thế nhưng chỉ cần có thân phận bạn tốt của Lý Dật là đã đủ.

Tâm tư của Er Zhafei Lý Dật rất rõ ràng. suy nghĩ một chút, hắn nghĩ hiện tại để Kroff và Haise Lin lập tức kết hôn cũng không phải là chuyện tốt. Theo hắn Xem ra, nếu như Kroff có thể tự mình làm ra một chút thành tựu, sẽ Càng có lực thuyết phục, hŌn nữa địa vị ngày sau trong gia tộc Hyde Gus cũng sẽ càng cao hơn một ít. Bằng không, mặc dù gia tộc Hyde Gus tiếp thụ Kroff cũng chỉ là nể mặt mũi của Lý Dật, điều này đối với Kroff cũng không phải là chuyện tốt.

Vì vậy, Lý Dật cũng lắc đầu: “Chuyện kết hôn không vội.”

Lý Dật vừa nói như thế, lại làm cho Er Zhafei có Chút mê mẩn. Biểu hiện của Lý Dật hôm nay làm cho Er Zhafei có thể nhìn ra được. quan hệ giữa Lý Dật và Nick phi thường tốt, dựa theo đạo lý mà nói hắn Lý Dật rất tán thành cho Kroff và HaiSe Lin nhanh chóng kết hôn mới tốt.

Trong lòng tuy không hiểu vì sao Lý Dật nói như vậy. thế nhưng Er Zhafei vẫn nói: “Vâng đưa theo ý của Lý tiên sinh mà làm.”

“Er Zhafei, tôi mong muốn ông hiểu rõ, Kroff là huynh đệ của tôi, tôi sẽ không ngừng nỗ lực giúp đỡ hắn làm bất cứ chuyện gì. Cho nên, ông không cần lo lắng ngày sau sẽ bị mất mặt với gia tộc.” Lý Dật mắt thấy thời cơ không Sai biệt lắm lập tức tung một món mồi: “Ngược lại, sự gia nhập của hắn có thể giúp cho ông đề thăng địa vị tại gia tộc!”

“Tôi hiểu được!” Nghe được Lý Dật nói, Er Zhafei có vẻ có chút kích động: “Cảm tạ ngài, Lý tiên Sinh.”

Đối với sự cảm tạ của Er Zhafei. Lý Dật cũng không quan tâm Theo hắn Xem ra, nếu như không phải hắn cùng Nick đạt thành hiệp nghị, sợ rằng Er Zhafei ngay cả con mắt cũng không thèm liếc hắn!

Đã một lần, tại Túy Xuân Lâu của khu phố Tàu, Lý Dật cảm nhận được chỗ tốt do quyền lợi mang đến.

Lúc này đây, hắn thể lĩnh hội Càng Sâu!

Theo hắn Xem ra, nếu như hắn ở trong quốc nội có được mạng lưới quan hệ cường đại như vậy, có cho Tiêu Thanh Sơn và Đái Hồ thêm mười lá gan cũng không dám đối với hắn như thế!

Nhưng mà hiện tại hắn đang ở nước ngoài, hơn nữa mạng lưới quan hệ cũng chỉ là tạm thời. nếu muốn phong cảnh quay trở lại quốc nội trả thù Tiêu Thanh Sơn và Đái Hồ, con cần một đoạn đường rất dài phải đi.

Lúc Lý Dật đi ra biệt thự, Kroff và Haise Lin đã rời đi, hiển nhiên, hai người bọn họ đêm nay sẽ trải qua một đêm tuyệt vời. Đối với những người yêu nhau mà nói. Yêu đương vùng trộm tuy rằng kích thích. thế nhưng quang minh chính đại đều trọng yếu hơn so với bất cứ thứ gì, điểm này hoàn toàn khác hẳn với việc vùng trộm bên ngoài. Haise Lin đi, nhưng Haise Linna cũng không rời đi. cũng không về phòng, mà một mực ở ngay cửa chờ Lý Dật. Thậm chí. nàng cũng không thay quần áo. vẫn mặc bộ lễ phục dạ hội màu trắng.

Thấy Lý Dật đi cùng Er Zhafei ra biệt thự, trước mắt Haise Linna không khỏi sáng ngời, vội vàng bước tới đón.

Er Zhafei đưa cho Haise Linna một ánh mắt thâm ý, sau đó cười nói: “Lý tiên sinh. để Haise Linna tiễn ông. Mẹ của Haise Linna còn có chuyện nói với tôi, tôi về phòng trước.”

“Ân” Lý Dật rất thông minh tuyển chọn giả ngu.

Sau khi Er Zhafei rời đi, Haise Linna lập tức nắm lấy cánh tay Lý Dật, một loạt động tác không hề có chút Xa lạ, phẳng phất như Lý Dật là bạn trai của nàng. Sự chủ động của Haise Linna cũng không làm cho Lý Dật cảm thấy kinh ngạc, ngược lại làm trong lòng hắn có loại cảm giác biến thái. Dù sao, Haise Linna là thủ phạm giết chết Lý Dật, mặc dù là ở kiếp trước.

“Lý tiên sinh. lần đầu tiên nhìn thấy anh. tôi cứ nghĩ anh có chút nhìn quen mắt.” Thấy Lý Dật trầm mặc. Haise Linna mở miệng nói trước.

Nghe được phương thức tiếp cận của Haise Linna, Lý Dật cũng nở nụ cười. Nếu như Haise Linna nói như vậy ở thời gian kiếp trước của Lý Dật. Lý Dật khẳng định sẽ tin, bởi vì hắn biết Haise Linna nằm mơ cũng muốn bắt được hắn. Kiếp này sao, Lý Dật cũng không hề có bất luận điều gì cùng Xuất hiện với Haise Linna!

“Thật không?” Lý Dật không cho là đúng nói: “Tôi thật ra nghĩ Haise Linna tiểu thư không hề nhìn tôi quen mắt. dù sao trước đây không lâu tôi và Kroff như nhau. đều là loài bò sát thấp nhất thế giới này.”

Lý Dật nói nhất thời làm thân thể Haise Linna trở nên cứng ngắc. đáng tươi cười trên mặt cũng rất miễn cưỡng. Bởi vì trước ngày hôm nay, nàng một điểm cũng rất khinh thường Kroff. Đúng như lời Lý Dật, Kroff ở trong lòng nàng không khác gì loài bò sát. Nhưng trong lúc Xấu hổ, Haise Linna càng nhiều chính là khiếp sợ!

“Lý tiên sinh, ngài đang nói giỡn phải không?” Hiển nhiên Haise Linna cũng không tin tưởng cách đây không lâu thân phận của Lý Dật cũng thấp kém như Kroff, dù sao, hôm nay Lý Dật và Nick là bạn, nhưng còn là nhân vật nổi danh nhất trong thế giới ngầm Los Angeles.

Lý Dật dừng chân lại, thẳng ngoắc ngoắc nhìn Haise Linna, trầm giọng nói: “Sự thực Xác thực như vậy. Có thể nói. tôi có được địa vị hiện tại tại Los Angeles. đại bộ phận đều clo Kroff giúp tôi.”

“Ân, khi tôi mới đến Los Angeles vào đầu năm nay, lúc đó tôi hai bàn tay trắng, giống như một con chó nhà tang, lần đó, nhờ Kroff giúp tôi. Tuy rằng. trong toàn bộ quá trình hắn cũng dùng một chút tiểu thông minh. từ trên người tôi kiếm lấy một ít lợi ích, thế nhưng so sánh mà nói, lợi ích này cũng không đủ hồi báo hắn.”

“Thực sự là khó có thể tin!” Biểu tình Haise Linna kinh ngạc. nàng thực sự không thể tưởng tượng, Kroff lại giúp đỡ Lý Dật quật khởi, đồng thời đạt được địa vị ngày hôm nay.

Lý Dật cũng phức tạp cười nói: “Thế giới này có rất nhiều sự tình đều rất khó tin. thế nhưng cũng thật đã Xảy ra.”

Haise Linna cái hiểu cái không gật gật đầu. Nàng không biết chính là, Lý Dật đang cảm thán sự gặp gỡ trong kiếp này với nàng.

“Lý tiên sinh, ngài còn có thể uống rượu không?” Haise Linna bỗng nhiên lộ ra vẻ mỉm cười mê người. đồng thời cố ý đưa thân thể dán lên người Lý Dật. nói: “Tôi hôm nay Xảy ra quá nhiều chuyện, tôi không uống được bao nhiêu rượu đâu. Không biết tôi có được may mắn được ngài cùng uống vài ly rượu?”

Nhìn dáng tươi cười mê người trên mặt Haise Linna, nhận thấy ánh mắt giảo hoạt giấu tận sâu trong đôi mắt nàng, Lý Dật cười gật đầu.

Sau đó, Haise Linna mang theo Lý Dật đi tới ga ra, lái chiếc Ferrari màu đỏ của nàng ra ngoài.

Lý Dật ngồi trên Xe thể thao Ferrari, sau khi Xe rời đi. Anh Hoa cũng lái chiếc Xe của Lý Dật đi theo sát phía sau.

Trong Xe, biểu tình Anh Hoa vẫn lạnh lùng trước sau như một, chỉ là vùng lông mày hơi nhíu lại. ánh mắt nhìn chiếc Ferrari phía trước có chút nghi hoặc. Tựa hồ, theo nàng Xem ra, Lý Dật cũng không phải loại nam nhân háo Sắc. Dù Sao, nếu như Lý Dật là loại nam nhân này. sẽ không cự tuyệt đề nghị bán mình của Anh Tử lúc trước.

Bắt đầu. Anh Hoa nghĩ Lý Dật đang giả vờ giả vịt. dù Sao với vóc người và tướng mạo của nàng tuy rằng không thể nói khố có được trên đời. thế nhưng cũng thuộc thượng đẳng. Lý Dật khi bị lừa dục làm khó nhẹn, thì khẳng định phải đối với nàng hạ thủ.

Thế nhưng Lý Dật lại không chạm đến nàng.

Vì thế, Anh Hoa không tin Lý Dật chỉ vì phát tiết dục vọng mà ra ngoài cùng Haise Linna. Lại liên tưởng một lần, Lý Dật khi nhìn Haise Linna luôn toát ra biểu tình kỳ quái, Anh Hoa có thể Xác định trong đó nhất định có vấn đề.

Thế nhưng mặc cho tâm tư nàng thân mật, nàng cũng đoán không ra sự liên quan giữa Lý Dật và Haise Linna.

Haise Linna tựa hồ rất thích đua Xe. tài lái Xe của nàng Coi như không tệ, tuy rằng không biến thái như Andrew Luofu, không điên cuồng như Trần Lâm, thế nhưng cũng hơn nhiều vận động viên đua Xe.

Nửa giờ sau. Haise Linna lái Xe đưa Lý Dật đến một biệt thự ngay cạnh biển. Tuy rằng biệt thự không lớn lắm, thế nhưng bởi vì gần biển, hơn nữa chung quanh trồng rất nhiều cây Xanh, cho nên giá tiền Xa Xỉ.

“Đây là món quà sinh nhật hai mươi của Cha tôi cho tôi.” Cho Xe dừng ở cửa, mỉm cười nhìn Lý Dật nói một câu, sau đó lấy ra chìa khóa điện tử đút vào. cửa biệt thự mở ra, Haise Linna thành thạo cho Xe chạy vào trong gara dừng lại.

Tuy rằng trong biệt thự bình thường không ai ở, thế nhưng thoát nhìn luôn có người quét tước, mặt cỏ trong đại viện tu bổ thập phần chỉnh tề. gia cụ trong biệt thự bày rất tề chỉnh. cũng không hề có bụi bặm. Trong phòng cũng không có mùi ẩm mốc.

“Lý tiên sinh, ngài cứ ngồi chơi, tôi đi lấy rượu.” Tiến vào biệt thự, Haise Linna mỉm cười nhìn Lý Dật nói một câu. Sau đó bước nhanh về hướng quầy rượu. Rất nhanh, Haise Linna Cầm một Chai rượu đi đến trước mặt Lý Dật, đồng thời rót cho hắn một ly.

“Lý tiên sinh. để chúc mừng hôm nay chúng ta quen biết, chúng ta uống một ly.” Haise Linna vẫn như trước, biểu hiện thập phần chủ động, đưa rượu cho Lý Dật, liền giơ lên ly rượu trong tay mình.

“Ừc”

Thanh âm thanh thúy vang lên trong đại Sảnh. Lý Dật chỉ nhấp một ngụm. mà Haise Linna thì uống cạn. Có thể Haise Linna uống quá nhanh, vừa Xong một ly, gương mặt liền đỏ ửng, con người cũng có chút mê ly.

“Rượu này dường như có chút không thích hợp.” Haise Linna làm bộ như bị choáng váng, đưa thân thể dựa lên người Lý Dật, cố ý dùng gò núi hờ hang cọ vào cánh tay Lý Dật.

Lý Dật buông ly rượu, Chụp lấy gò núi của Haise Lima, bóp rất mạnh, không hề có chút ý tứ thương hương tiếc ngọc. Haise Linna rất phối hợp ngã vào trong lòng Lý Dật. Bàn tay nhỏ bé trắng nõn rất vô ý đụng vào Cây thương giữa hai chân Lý Dật.

Sau đó Haise Linna nhẹ nhàng dùng tay vuốt ve cây thương của Lý Dật, đồng thời trong miệng phát sinh tiếng rên rỉ mơ hồ. Cảm thụ được bộ ngực co dãn kinh người của Haise Linna và Cây thương dưới thân truyền đến Cảm thấy ngứa ngáy, Lý Dật lập tức nổi lên phản ứng nên có của nam nhân.

Haise Linna tựa hồ đã nhận ra điểm này. vội vã mở dây lưng Lý Dật. sau đó kéo mạnh khóa quần. Tựa hồ biết Haise Linna muốn gì. Lý Dật thở mạnh một hơi. sau đó mở hai tay. mở rộng hai Chân, ngửa đầu nằm lên sofa.

Haise Linna nhìn thấy động tác phơi bày của Lý Dật, khoe miệng hiện lên dáng tươi cười giảo hoạt, sau đó ngồi xổm trước hai chân Lý Dật, vùi đầu Xuống ngay giữa chân hắn.

Sau một khắc. Lý Dật cảm giác cây thương của mình được cái miệng ướt át mà nóng hổi của Haise Linna bao vây; một cổ khoái cảm từ cây thương lan tràn khắp thân thể bốn phía.

Hưởng thụ nỗi khoái cảm biến thái, nhìn gương mặt mỉa ý của Haise Linna đang ngậm lấy cây thương của mình, Lý Dật lộ ra dáng tươi cười đầy tà ác.

Hắn tự nhiên nhìn ra được, Haise Linna là muốn dùng phương thức này để lấy lòng hắn. ở trên người hắn lấy được lợi ích lớn hơn nữa.

Nhưng ở thời gian trước, Haise Linna là độ C thủ Sau màn hại chết hắn, kiếp này. Haise Linna đối đãi với Kroff như một tên rác rưởi cặn bã.

Lý Dật há có thể để nàng được như nguyện sao?

241. Chương 223: Có Bao Nhiêu Cường ?

Nữ nhân lần đầu cùng nam nhân sinh hoạt Chuyện vợ Chồng, nhiều ít cũng có thể hiểu được nên làm gì. Haise Linna cũng không ngoại lệ. Haise Linna cũng không phải là một nữ nhân thích do dự. Một ngày đã làm ra quyết định, sẽ không hối hận. Bởi vậy sau khi cùng Lý Dật đi tới biệt thự, nàng không chỉ không biểu hiện khẫn trương, ngược lại còn chủ động Cầu dẫn Lý Dật. Bất quá tuy nàng đã dứt khoát cõi bỏ hết do dự, thế nhưng khi dùng miệng phục vụ cho Lý Dật, động tác mới lạ không nói, trong lòng nhiều ít vẫn có sự Chống cự.

Ngay khi tâm tình Haise Linna có chút giãy dụa. Lý Dật bỗng nhiên ngồi dậy. cây thương dưới thân cũng bởi vì động tác này của nàng bỗng nhiên đâm vào cổ họng nàng, thân thể Haise Linna hơi Chấn động, biểu tình cũng có chút cứng ngắc, trong lỗ mũi không khỏi phát sinh một tiếng kêu rên.

Cùng lúc đó, Lý Dật vươn tay, Chạm rãi cỡi bộ y phục dạ hội của Haise Linna. Không có lẽ phục dạ hội che phủ. bộ ngực đã phát dục thành thực của Haise Linna hoàn toàn bại lộ ra ngoài, nịt ngực màu trắng cũng không thể hoàn toàn che khuất bộ ngực Cao vút, nhất là khe ngực thâm thụy, dành cho Lý Dật một loại trùng kích thị giác cường liệt.

Ngón tay Lý Dật chậm rãi lướt qua bộ ngực, thân thể Haise Linna nhè nhẹ run lên. Lý Dật quen việc dễ làm cỡi luôn nịt ngực của nàng. bởi vì bộ ngực no đủ. nội y màu trắng tràn ngập vẻ mê hoặc cũng không trực tiếp rút Xuống, gò ngực cao vút lập tức bại lộ ngay trước mặt Lý Dật, nụ hoa trên gò ngực ứng màu hồng tươi khiến kẻ khác nhìn muốn phát điên.

Nhận thấy được hô hấp của nam nhân trước mặt có chút gấp gáp, Haise Linna hiểu được, nam nhân này sẽ làm gì nàng, thế nhưng biểu tình của nàng không có chút chống cự. ngược lại còn mang theo một tia tình dục.

Thân phận Lý Dật là bạn của Nick làm cho Haise Linna Chấn động thật lớn, nàng tràn ngập hiếu kỳ đối với Lý Dật, nàng rất muốn biết, nam nhân đông phương chỉ lớn hơn mình vài tuổi làm sao có thể ở trong nửa năm lại tạo ra được thành tựu lớn đến như vậy. Thế nhưng muốn nói nàng ở trong thời gian ngắn yêu được Lý Dật là chuyện không có khả năng, đương nhiên, Haise Linna cũng sẽ không ghi hận Lý Dật, bởi vì

tất Cả đều do nàng tự nguyện, hơn nữa từ ý nghĩa nào đó mà nói, Lý Dật cho nàng một loại cảm giác kinh diễm

Dù sao nàng Xuất thân trong gia tộc Hyde Gus, thân phận địa vị cao quý, nam nhân có thể làm cho nàng bị chấn động như vậy, Lý Dật là người đầu tiên.

Lý Dật cũng không phải là một nhân sĩ tôn kính, cũng không phải là người tốt gì, hắn chỉ có năng lực không chế so với người bình thường Xuất sắc hơn một ít, thế nhưng hắn từ lâu quyết định muốn trả thù Haise Linna. vì thế, khi nhìn thấy gò ngực kiên quyết, hắn không tiếp tục áp chế dục vọng chính mình mà vươn tay nắm lấy gò ngực tùy ý vuốt ve, lòng bàn tay lập tức truyền đến cảm giác mềm mại lại trơn tuột dễ chịu.

Haise Linna thân là Xử nữ liền nhận thấy được sự ngứa ngáy từ bộ ngực mang đến. vô ý thức ngừng động tác tại miệng. ngừng đầu lên. từ trong Cổ họng bật lên tiếng rên rỉ áp lực.

Tiếng rên rỉ tràn ngập mê hoặc đối với Lý Dật mà nói, không thể nghi ngờ được rót vào một ngọn lửa dục vọng. Lý Dật kéo mạnh lễ phục dạ hội trên người Haise Linna, sau đó đẩy nàng ngã lên trên sofa.

Ngọn đèn Chiếu Xuống thân thể mềm mại trắng nõn lại trơn tuột của nàng, làm Lý Dật có thể thu hết đường cong hoàn mỹ của nàng vào đáy mắt. đôi giày cao gót làm nổi bật đường cong của đôi chân nhỏ lập tức câu dẫn ra Xung động nguyên thủy nhất trong lòng Lý Dật, đôi gò ngực kiên quyết đang run lên nhẹ. phối hợp với biểu tình của Haise Linna, lúc này nhìn nàng đã triệt để câu dẫn ra dục vọng phạm tội của Lý Dật.

Rất nhanh. bên trong biệt thự truyền ra tiếng rên rỉ thống khổ của nữ nhân và thở dốc gấp gáp của nam nhân, thế nhưng không bao lâu, tiếng rên rỉ do thống khổ của nữ nhân đã biến chuyển thành tiếng rên rỉ hưng phấn, thanh âm cũng đề cao hơn không ít.

Trên sofa trong phòng khách, hai thân thể hoàn toàn kết hợp vào nhau, dưới ngọn đèn đôi tay ôm chặt lấy, thỏa mãn dục vọng trong nội tâm cùng thân thể.

Ngoài cửa sổ, Anh Hoa mặc một bộ áo gió màu đỏ tươi đang nhìn vào trong thấy Lý Dật cầm hai đùi của Haise Linna gác lên trên vai, không ngừng dùng Cây thương dưới thân trùng kích vào thân thể của Haise Linna thì biểu tình của nàng trước sau như một. nhưng trong sự lạnh lùng lại chứa đựng chút ít nghi hoặc.

Tựa hồ. cho tới bây giờ, nàng Vẫn như cũ không rõ nguyên nhân vì sao Lý Dật phải chiếm hữu Haise Linna.

Có thể, cả đời này nàng cũng sẽ không hiểu được.

Chẳng hiểu vì sao. giờ khắc này, trong đầu Anh Hoa đều hiện ra tình hình lần đầu tiên Lý Dật chiếm hữu nàng. lúc này sự tình phẳng phất như sự phiên bản của lần đó. nam diễn viên vẫn không thay đổi, thay đổi Chỉ là nữ diễn viên mà thôi. Lẽ nào hắn là một nam nhân có mới nới cũ?

Trong lòng Anh Hoa thầm hỏi chính mình, sau đó Xoay người rời đi, bước Chân mềm mại, phẳng phất như một cơn gió.

Nửa giờ sau, trong biệt thự an tĩnh Xuống tới.

Thân thể mềm mại trắng nõn của Haise Linna biến thành đỏ hồng một mảnh. Mồ hôi sũng ướt thân thể của nàng. sau Cao trào bộ ngực nàng không ngừng phập phồng. hai mắt nhắm tịt vô ý thức chuyển động, tựa hồ đang hưởng thụ khoái cảm sau cơn cao trào.

Trên chiếc sofa màu trắng có một vết máu đỏ tươi, vết máu hiện lên dưới ngọn đèn có vẻ dị thường chói mắt. Nhìn vết máu đỏ tươi, biểu tình của Lý Dật cũng có chút phức tạp.

Có thể hồi ức lại cảm giác khi cao trào, Haise Linna cũng không có mở mắt, chỉ là nước mắt thoáng động nơi khóe mắt chứng minh khi Lý Dật đi vào trong thân thể của nàng thì nước mắt đau đớn đọng lại. làm một người Mỹ, nàng có quan niệm Cởi mở phóng khoáng. nàng rơi nước mắt không phải vì cảm thấy Ủy khuất, chỉ là vì không chịu đựng nổi Sự đau đớn tê tâm liệt phế từ thân dưới truyền lên lúc bị phá thân, cổ đau đớn kia phẳng phất như muốn Sinh Sôi Xé mở cơ thể của nàng ra!

Vẫn một khắc đó, nàng phát ra tiếng rên rĩ thống khổ, đồng thời mong muốn Lý Dật có thể ôn nhu một chút.

Thế nhưng Lý Dật không có!

Nhưng khi sự đau đớn ở thân dưới chuyển thành ngứa ngáy, Haise Linna lại mong muốn Lý Dật có thể tấn công nhanh hơn một chút. Lý Dật Xác thực nhanh hơn tốc độ, đồng thời cuối cùng đưa Haise Linna lên đỉnh cao khoái cảm dục vọng, làm nàng mê thất trong biển lửa dục dâng trào.

Lý Dật cũng không làm như nam diễn viên chính trong phim điện ảnh, ôm Haise Linna đi vào phòng tắm mà trực tiếp mặc lại quần áo.

Cố thể nghe được thanh âm mặc quần áo của Lý Dật, Haise Linna chậm rãi mở mắt, nguyên con người còn đang mê ly liền mang theo một tia khủng hoảng.

“Yên tâm tôi sẽ cho cô thứ mà cô muốn.” Lý Dật nhìn đáng dấp kinh khủng của Haise Linna liền hiểu rõ.

Nếu như lúc này có người quen thuộc với Lý Dật đang ở đây, nhất định có thể nghe ra Lý Dật có chút khác với ngày thường.

Bắt đầu, Lý Dật ôm ý niệm trả thù chiếm lấy Haise Linna, thế nhưng lúc này Sau khi thanh tĩnh. trong lòng hẳn lại không có sự vui vẻ sau khi trả thù.

Lý Dật nói làm tâm tình khẩn trương của Haise Linna hòa hoãn không ít, trong lòng may mắn đồng thời cũng có một tia thất lạc nhân nhật, nàng không rõ ràng lắm tia thất lạc đó đại diện cho điều gì, chỉ là trong lòng có một thanh âm nói cho nàng, tựa hồ đây cũng không phải là đáp án mà nàng muốn có.

Lý Dật đi, cũng giống như một trận gió, lưu lại cho Haise Linna chỉ là một bóng lưng thần bí Xa lạ.

Lý Dật đi ra ngoài biệt thự, chiếc XE nhìn như một con quái vật bằng Sắt thép, lẳng lẳng đậu nơi đó.

Sau đó, cửa XE bị người đẩy ra, gương mặt Anh Hoa không chút biểu tình từ trên Xe nhảy Xuống, nói: “Lão bản, có thể đi rồi sao?”

“Ân” Lý Dật gật đầu, tâm tình đang phức tạp nên hẳn không nghe ra trong giọng nói của Anh Hoa có một tia dị thường.

Thấy Lý Dật gật đầu. Anh Hoa mở cửa Xe cho Lý Dật. đợi Lý Dật vào trong xe. mới trở lại vị trí lái XE khởi động máy. Dưới ánh trắng. chiếc XE như con quái thú bằng sắt thép. phát sinh một tiếng rít gào, Sau đó biến mất trong đêm tối.

có thể vừa trải qua một phen vận động kịch liệt, có thể do tâm tình có chút phức tạp, Lý Dật vô lực tựa vào Sau lưng ghế, nhắm mắt trong lòng cũng không biết đang suy nghĩ chuyện gì.

Khóe mắt nhìn thấy Lý Dật hơi nhăn lại lông mày, Anh Hoa hiểu được, chuyện giữa Haise Linna và Lý Dật cũng không chỉ đơn giản là lên giường làm tình, tuy rằng nàng muốn biết ẩn ý trong đó, thế nhưng cũng không mở miệng hỏi. mà thành thành thật thật lái Xe.

Sau khi trở lại khu phố Tàu, Lý Dật cũng không đi tới phòng sách như ngày thường, mà đi thẳng vào phòng tắm tẩy rửa liền trực tiếp đi ngủ.

Ngày thứ hai, Lý Dật vẫn như ngày thường, Sáng Sớm lại đi ra biển tập luyện.

Tiêu Thanh Sơn thích đánh quyền, hai mươi năm như một ngày, chẳng bao giờ gián đoạn.

Lý Dật muốn đề thăng thực lực, mỗi ngày đều đến bờ biển tập luyện, rất ít gián đoạn.

Hai người từ một góc độ nào đó có chút giống nhau, chỉ là mục đích khác nhau.

Sau khi tập luyện kết thúc, Lý Dật trở lại khu phố Tàu, liền nghe điện thoại vang lên.

Điện thoại do Haise Lin gọi tới, thấy dãy số của nàng, Lý Dật liền chuyển máy.

“Lý tiên Sinh, anh nhờ Kroff điều tra người Đức JeSter, hẳn đã tới Los Angeles!” Sau khi điện thoại chuyển được. Haise Lin đi thẳng vào vấn đề. chỉ là giọng nói không lạnh lùng như ngày thường.

Lester tới?

Ngạc nhiên nghe được Haise Lin nói, trong lòng Lý Dật thập phần hưng phấn, hần khẩn cấp hỏi thăm: “Hắn ở nơi nào?”

“Hai ngày trước, hắn đi tới Los Angeles. Đêm qua hắn Xuất hiện tại thung lũng viện San Fernando. Nhưng lại tham gia thi đấu quyền. đúng ba giây đồng hồ đánh cho đối thủ tàn phế. thắng được tiền liền trực tiếp rời khỏi câu lạc bộ đêm của thung lũng San Fernando.” Haise Lin đem tình huống của Jester nói cho Lý Dật.

Xem ra ký ức của mình không sai, Jester đi tới Los Angeles liền trực tiếp tới thung lũng San Fernando.

Lý Dật trầm nghĩ trong lòng, sau đó nói: “Cảm tạ cô, Haise Lin.”

“Lý tiên sinh, anh không cần khách khí với tôi.” Haise Lin nói: “Mặt khác, tôi còn muốn nói với anh một việc.”

“Cái gì?” Trong lòng Lý Dật ngẩn ra. vô ý thức cho rằng Haise Lin đang muốn nói với hắn chuyện của Haise Linna.

Ngoài dự liệu của Lý Dật. Haise Lin cũng không nói về chuyện của em gái, mà nghiêm mặt nói: “Kroff có rất nhiều thói quen. hơn nữa bình thường do uống rượu cũng thường hút cần sa, thân thể thật quá kém Tôi dự định đưa hắn tới một bộ môn bí mật tập luyện một năm, một năm sau, tôi sẽ cho hắn trở lại cạnh anh. Tôi bảo chứng, một năm sau Kroff sẽ trở thành người giúp đỡ đắc lực của anh.”

“À” Lý Dật tự nhiên sẽ không cự tuyệt đề nghị của Haise Lin.

Sau khi cắt đứt điện thoại, Lý Dật nhú mày suy tư một chút. Ngày mai hắn phải ngồi chuyên cơ đi New York gặp người của gia tộc Gambino, hắn phải trong đêm nay tìm cho được Jester, bằng không phải đợi sau khi từ New York trở về mới có thể tìm Jester.

Suy nghĩ một chút. Lý Dật quyết định tối nay phải đi.

Tuy nói hắn tới New York cũng không mấy ngày, thế nhưng vài ngày thời gian đối với Jester mà nói cũng đã đủ làm được rất nhiều chuyện. trời biết Jester có rời khỏi Los Angeles hay không.

Vào buổi tối chín giờ, Lý Dật mang theo Anh Hoa đi tới thung lũng San Fernando. Lý Dật lần đầu tiên tới nơi này là lúc đầu năm, khi đó hắn nỗ lực đến đây tìm tổ chức “Hắc Dạ”, thế nhưng lại tiếc nuối phát hiện tổ chức Hắc Dạ vẫn chưa tồn tại. Hôm nay, hắn lần thứ hai đi tới đây, mục đích là vì tìm Jester, người sáng lập ra tổ chức Hắc Dạ.

Mục đích đến nơi này giống nhau, chỉ là thân phận cùng thời gian đều thay đổi. ngày trước hắn là người cô đơn, ở Los Angeles còn chưa có chỗ đặt chân. mà hôm nay. chỉ trong mấy tháng qua, hắn từ người cô đơn biến thành một phương chư hầu, một câu nói có thể làm cho thế giới ngầm của Los Angeles biến sắc!

Nơi này ngày trước là chỗ của Hoa Nhân Bang. Phi Châu Bang. Lạp Đình Bang, những bang hội lớn tụ tập, hôm nay Phi Châu Bang và Sơn Khẩu Tổ bị diệt, Hoa Nhân Bang độc đại, nơi này trở thành nơi tụ tập của một ít bang hội nhỏ. Bất quá có thể là vì kỷ niệm truyền thống ngày trước. nơi này vẫn dùng đồ quyền là kinh doanh chính.

Khi Anh Hoa lái Xe đưa Lý Dật đi tới câu lạc bộ đêm, nơi này đã dừng các loại Xe đủ mọi kiểu dáng, chỉ là đẳng cấp rất thấp.

Ngoài cửa không có chỗ cho Xe đỗ. Lý Dật đành để Anh Hoa cho Xe dừng gần bên câu lạc bộ, sau đó đi bộ mang theo Anh Hoa đi tới cửa câu lạc bộ.

Giống như trước đây. ngoài cửa có bốn gã bảo an thân hình cao lớn đang đứng, thoạt nhìn thập phần chuyên nghiệp.

“Hai, các người là người nào?” Khi Lý Dật mang theo Anh Hoa đi tới cửa, trong đó một gã bảo an ngăn cản lối đi của Lý Dật. trầm giọng nói.

Khi hấn hỏi, ánh mắt hấn cũng dừng ngay bộ ngực cao chót vót của Anh Hoa, ba gã bảo an da đen khác cũng vậy. đồng thời trong con ngươi lộ ra ánh mắt dâm dăng.

Ánh mắt của mấy người làm Lý Dật hơi nhú mào, hấn lạnh lùng trả lời: “Người của Hoa Nhân Bang.” Lý Dật vừa thốt ra, sắc mặt bốn người hơi đổi.

Hoa Nhân Bang hôm nay tại Los Angeles độc đại, danh tiếng vang dội. những hắc bang nhỏ này làm sao dám đắc tội người của Hoa Nhân Bang?

“Tiên sinh tôn kính. mời đến.” Giọng nói của tên bảo an vô cùng cung kính, đồng thời cầm lấy một tấm thẻ, thẻ nhưng cầm lấy cũng lập tức thu trở lại, cũng không để Lý Dật đeo lên cổ.

“Phanh!”

Ngay lúc hấn thu lại tấm thẻ, Anh Hoa liền động.

Nữ nhân lạnh lùng này bỗng nhiên từ phía sau Lý Dật nhảy lên. đùi phải nhanh như thiểm điện đá ra, giày cao gót không chút lưu tình đá vào đũng quần của tên bảo an.

“Ngao.”

Tên bảo an phát sinh tiếng rên lên sắc bén, vô ý thức bưng cây thương dưới thân ngồi Xổm Xuống mặt đất.

Cử động thành linh của Anh Hoa làm ba gã bảo an khác sửng sốt, mà Lý Dật cũng lộ ra vẻ buồn

“Nếu như ánh mắt của ngươi còn nhìn vậy. ta sẽ cho ngươi biến thành người mù!” Anh Hoa lạnh lùng nói một câu, sau đó đi trở về sau lưng Lý Dật.

Sắc mặt ba gã bảo an phát Xanh. bọn họ tự nhiên nhìn ra được Anh Hoa không phải người thường. phải biết rằng lúc Anh Hoa Xuất thủ. bọn họ ngay cả động tác của Anh Hoa cũng không nhìn thấy rõ.

Hơn nữa hiện nay danh tiếng của Hoa Nhân Bang như mặt trời ban trưa, ba gã bảo an rất thức thời tuyền chọn giả ngu, thẳng đến khi Lý Dật mang theo Anh Hoa đi vào trong câu lạc bộ đêm, mới đi tới trước người tên bảo an đang ngồi Xổm, quan tâm hỏi thăm thế.

Trước đây nƠi này bị Hoa Nhân Bang, Phi Châu Bang. Sơn Khẩu Tổ cùng Lạp Đình Bang bốn hắc bang chiếm lấy, người của những hắc bang loại nhỏ căn bản không dám đến đây. Thứ nhất bọn họ kiêng kỵ bọn đại hắc bang. Thứ hai quyền thủ của bọn họ và quyền thủ của bọn hắc bang chênh lệch quá lớn. tới nơi này ngoại trừ tổng tiền ra ngoài. không còn ý nghĩa gì khác.

Hôm nay, ở đây trở thành nƠi tụ tập của hắc bang đồ quyền loại nhỏ không nói, náo nhiệt còn hơn trước đây rất nhiều, tụ tập tới hơn mười mấy hắc bang. Cũng may nơi này chiếm diện tích không nhỏ. hơn mấy trăm người đi vào cũng không chật chội.

Toàn bộ câu lạc bộ tràn ngập khói thuốc. trong không khí còn hỗn loạn mùi máu tươi, vô cùng gay mũi. Người của nơi này đều đưa ánh mắt nhìn vào giữa trung ương, vừa Xem so đầu vừa không ngừng hò hét. Toàn bộ câu lạc bộ hỗn loạn không gì sánh được, hình dạng vô cùng trụ lạc dâm máu.

Có thể do bọn người kia quá đầu nhập, bọn họ cũng không có chú ý tới việc Lý Dật và Anh Hoa vừa đến.

Sau khi đi vào câu lạc bộ, Anh Hoa thoáng nhú mào. tựa hồ nàng không thích ứng đối với trường hợp này.

Mà biểu tình của Lý Dật thần nhiên hơn nhiều. dù sao hấn là từ nơi này quật khởi. Nếu như không phải ngày trước ở ngay nơi này giết chết quyền thủ tên Sa Ngư, giúp Đường Hổ một tay, như vậy hấn cũng không thể đi vào Hoa Nhân Bang, cũng sẽ không có những chuyện Xảy ra sau đó.

Lý Dật mang theo Anh Hoa đi tới một góc tương đối heo lạnh, hấn đã Xem qua quyền thủ ở giữa sân, cũng không phát hiện thân ảnh của Jester.

Điều này nhiều ít làm Lý Dật có chút thất vọng.

Sau một khắc. Lý Dật đưa ánh mắt nhìn về hướng một người da trắng đứng gần năm thước.

Người da trắng kia đầu trọc, trên cổ đeo một sợi dây chuyền vàng rực rỡ, lỗ tai cũng đeo vòng tai bằng vàng. lúc này miệng hắn đang hút loại Xi gà rẻ tiền. ôm một nữ nhân vóc người cũng không tệ, bàn tay thò vào trong áo nàng, thăm dò, đồng thời ánh mắt nhìn vào giữa Sân.

Thấy quyền thủ thủ hạ mơ hồ chiếm thượng phong, trên mặt hắn lộ ra dáng tươi cười hưng phấn, đồng thời phun điệu Xi gà trong miệng. lớn tiếng kêu lên: “Giết chết tên kỹ nữ đường kia đi.”

Hắn vừa thốt lên Xong. bốn gã đại hán dáng vóc như kẻ cướp cũng theo hò hét lên.

“Cô đi bảo tên kia qua đây.” Lý Dật nhận ra tên đại hán đầu trọc kia. là đại lão một hắc bang nhỏ phía nam Los Angeles.

Nghe được Lý Dật phân phó, Anh Hoa cũng không nói một lời, bước nhanh đi về phía tên đại hán đầu trọc.

Không đợi Anh Hoa đi tới bên người tên đầu trọc kia, đám thủ hạ của hắn nhìn thấy được Anh Hoa, đều huýt sáo ầm ĩ.

Cùng lúc đó, tên đại hán đầu trọc cũng đưa ánh mắt nhìn về phía Anh Hoa. Nguyên biểu tình hưng phấn lập tức biến mất vô tung vô ảnh.

Bởi vì, hắn nhận ra Anh Hoa.

Ngày trước hắn tham gia buổi tiệc tại khu phố Tàu. tự nhiên biết Anh Hoa là người của Lý Dật.

“****!” Đại hán đầu trọc dùng tốc độ nhanh nhất rút tay ra khỏi người nữ nhân kia. Xoay người tạt vào miệng bốn gã đại hán thủ hạ, sau đó quay qua Anh Hoa lộ ra dáng tươi cười cung kính, nói: “Tiểu thư tôn kính, Xin hỏi cô có gì cần hỗ trợ sao?”

Đang khi nói chuyện. đại hán đầu trọc dùng khước mắt đánh giá chung quanh, tìm kiếm thân ảnh Lý Dật.

Sau đó. hắn thấy được Lý Dật. thân thể hơi chấn động.

“Lão bản bảo người qua đó.” Gương mặt Anh Hoa không chút biểu tình nói, ánh mắt lạnh lùng nhìn lướt qua bốn gã thủ hạ của hắn, bốn người nhìn thấy ánh mắt sát ý của Anh Hoa, đều cúi thấp đầu.

Đại hán đầu trọc nghe được Anh Hoa nói, không nói một lời lập tức theo nàng đi tới trước người Lý Dật, nhìn Lý Dật cúi cung nói: “Chào ngài. Lý tiên sinh. Xin hỏi tôi có gì có thể giúp được ngài?”

“Quyền thủ tên Jester đã tới chưa?” Lý Dật đi thẳng vào vấn đề hỏi thăm.

“Jester?” Đại hán đầu trọc ngậy ra, tựa hồ cũng không biết Jester là ai.

Lý Dật nhíu mày: “Chính là quyền thủ rất lợi hại hôm qua.”

“Nga, ngài nói là tên ma quỷ kia sao?” Nghe Lý Dật vừa nói như thế. đại hán đầu trọc phục hồi lại tinh thần, đồng thời trong con ngươi toát ra sự sợ hãi thật Sâu: “Lý tiên Sinh, tên ma quỷ kia hôm nay không có tới.”

Vừa nói, tên đại hán đầu trọc cũng dùng sức nuốt nước bọt, biểu tình kinh khủng trên mặt thập phần rõ ràng. Hiển nhiên. JeSter để lại ấn tượng không thể Xoá nhòa đối với hắn!

Xem ra JeSter rất mạnh! Hắn rất cực mạnh tới trình độ nào?

Đại hán đầu trọc nói làm Lý Dật nhiều ít có chút hưng phấn, đồng thời. khước mắt hắn nhìn thấy một gã nam tử tốc ngắn thân hình cao lớn. sắc mặt lạnh lùng từ cửa sắt đi đến!

Người đó chính là Jester

242. Chương 224: Đại Chiến Hết Sức Căng Thẳng!

Ngày trước khi Lý Dật nhờ Kroff quan tâm về Jester, Kroff từng đưa tư liệu của Jester cho Lý Dật. Lý Dật có thấy qua ảnh chụp của Jester. bởi vậy, Jester vừa đi vào câu lạc bộ liền bị Lý Dật nhìn thấy được. Trong trí nhớ của Lý Dật, ảnh chụp của Jester làm cho người ta có loại cảm giác nghiêm túc. ánh mắt đậm đặc lại sắc bén.

Mà lúc này nhìn Jester lại không sắc bén như trong ảnh chụp, lại cho người ta có một loại dáng vẻ già nua nặng nề. Mặc dù vẻ mặt của hắn thoát nhìn cũng không phải thập phần lạnh lùng, cũng không có ý tứ cự người ngoài ngàn dặm, thế nhưng khi nhìn thấy dáng vẻ nặng nề già nua thì trong lòng mọi người đều dâng lên một cỗ ý niệm kỳ quái trong đầu, người này rất không dễ tiếp xúc.

Đối với câu lạc bộ hỗn loạn mà nói, Jester là một người khác hẳn. Hắn đến lập tức hấp dẫn đại đa số ánh mắt của mọi người, một ít người phát ra kinh hô, một ít người chỉ trỏ, mà Jester cũng không để ý đến, mà trực tiếp đi tới phía góc tây bắc của câu lạc bộ, thân thể thẳng tắp như cây thương đứng nơi đó, lẳng lặng nhìn cuộc quyết đấu ngay giữa trung ương.

“Lý tiên sinh, tên ma quỷ kia tới!” Sự Xuất hiện của Jester làm đại hán đầu trọc sững sờ vài giây, sau đó hắn hung hăng nuốt một ngụm nước bọt, vẻ mặt kinh khủng nhìn Lý Dật nói.

Hôm qua, người bị Jester đánh cho tàn phế chính là thủ hạ của tên đại hán đầu trọc này. Lúc đó, thủ hạ của đại hán đầu trọc đã liên tiếp thắng mấy trận khi thể rất dữ, một ít quyền thủ của đại lão hắc bang cũng không dám nghênh chiến, Jester lúc đó không chút tiếng tăm ở trong đám người đi ra, đi tới khiêu chiến.

Sau Jester nghênh chiến, tất cả mọi người đều cho rằng Jester sẽ bị giết chết ngay tại chỗ.

Nhưng hiện thực lại mở một vui đùa lớn trong ngày hôm đó đối với bọn họ.

Một chiêu!

Chỉ một chiêu, Jester liền đâm quyền thủ cao lớn kia giống như con lợn chết nằm trên mặt đất. Lúc đó. Jester và quyền thủ thân cao hai thước kia cách xa nhau bảy tám thước, mà Jester từ lúc khởi động đến đánh bại quyền thủ kia toàn bộ quá trình không vượt quá ba giây. Khi quyền thủ cao hai thước kia ngã Xuống đất. toàn trường lặng ngắt như tờ, thậm chí, không ai thấy rõ Jester làm sao đánh ngã tên quyền thủ kia!

Trên thực tế. Jester nếu muốn giết chết quyền thủ kia cũng chỉ cần một chiêu. bất quá hắn không có làm như vậy, mà lấy tiền từ tay một gã thuê hắn đánh quyền. sau đó trong biểu tình tròn mắt của mọi người rời khỏi câu lạc bộ.

“Ta đã biết.” Lý Dật nheo mắt quan sát Jester vài giây, sau đó lại hỏi: “Người biết hôm nay hắn tới nơi này làm gì không? So đấu quyền sao?”

“Đúng vậy! Lý tiên sinh, hiện tại hắn đang làm quyền thủ cho tên hỗn đản Marcel Desailly, tên kỹ nữ dưỡng kia gặp vận khí *** chó, tìm được một tên ma quỷ làm quyền thủ, hắn tự nhiên sẽ không bỏ qua cơ hội tốt để kiếm tiền. Ngày hôm nay. hắn hẹn quyền thủ cấp thi đấu đến quyết đấu với tên ma quỷ kia, đổ chú lên tới vạn Mỹ kim!”

Trong giọng nói của đại hán đầu trọc mang theo một cỗ vị đạo đồ kị nòng đậm, hiển nhiên, đối với những thân phận đại lão như bọn họ mà nói. có thể chiêu mộ được nhân vật như Jester là một bút tài phú thật lớn. Jester đối với bọn họ chính là cây tiền hàng thật giá thật.

Nghe được đại hán đầu trọc giải thích, Lý Dật cười cười: “Thì ra là thế.”

Lý Dật nói làm đại hán đầu trọc có loại cảm giác như đi vào trong sương mù, bất quá hắn cũng rất thức thời không hỏi Lý Dật. mà thành thành thật thật đứng bên cạnh Lý Dật.

“Được rồi, quyền thủ của người thắng, người đi thu tiền thắng của người đi, không cần để ý ta.” Lý Dật nhìn thấy thủ hạ của đại hán đầu trọc đánh ngã đối thủ. nhàn nhạt nói với hắn một câu.

Đại hán đầu trọc cung kính nói: “Dạ” Sau đó đi tới vị trí của mình, cùng lúc đó, không ít người đã nhận ra Lý Dật đã tới. bọn họ đưa ánh mắt từ trên người Jester chuyển dời lên người Lý Dật, ánh mắt thập phần kính nể.

Rất hiển nhiên, đối với đại lão những hắc bang nhỏ mà nói, thân phận địa vị hôm nay của Lý Dật chỉ có thể làm cho bọn họ ngưỡng vọng.

Lý Dật cũng không quan tâm tới ánh mắt kính nể của những người này, mà quay đầu mỉm cười hỏi Anh Hoa: “Cô nắm chắc chiến thắng người kia không?”

Lý Dật vừa hỏi vừa đưa mắt nhìn về phía Jester.

Trên thực tế, khi Jester đi vào câu lạc bộ Anh Hoa cũng phát hiện sự bất đồng trên người Jester, sau đó quan sát để nài nỉ cho ra một kết luận: Jester rất mạnh!

Lúc này, ngạc nhiên nghe được Lý Dật hỏi như thế, biểu tình vốn đang lạnh lùng của Anh Hoa lộ ra một tia do dự, sau đó nàng trầm giọng nói: “Tôi có thể Xử lý hẳn!”

Nghe được Anh Hoa nói, Lý Dật chỉ khẽ cười, cũng không nói gì, mà vẫn tiếp tục quan sát Jester.

Phía góc tây bắc, jester vừa Xuất hiện, một tên nam tử tóc dài lập tức mang theo vài tên thủ hạ đi qua. Nam tử là một đại lão hắc bang phía tây bộ Los Angeles. thế lực coi như không tệ, bất quá, ở trước mặt Jester, vị đại lão ngày Xưa luôn kiêu ngạo này cũng giống như một đứa bé ngoan, khi nói chuyện vẫn khom người Xuống.

Lý Dật nhìn ra được, tên đại lão kia đang giải thích chuyện so đấu đêm nay với Jester.

Dưới ngọn đèn. Jester nghe được tên đại lão kia nói chuyện. biểu tình cũng không chút nào biến hóa. chỉ máy móc gật nhẹ đầu.

“Một hồi chờ sau khi hẳn giết chết vị quyền thủ cấp thi đấu kia, cô đi tới đánh với hẳn.” Lý Dật bỗng nhiên phân phó Anh Hoa: “Mặt khác, tội kiến nghị cô thu hồi lòng khinh thị của mình. Dùng bản lĩnh lớn nhất đi đối phó hẳn! Ân, nếu như phát hiện không phải là đối thủ của hẳn, như vậy đừng cậy mạnh, lập tức liền lui ra.”

Anh Hoa vẫn như trước đó. chỉ lạnh lùng gật đầu, đồng thời nhíu lông mày. Tựa hồ đối với lời nói của Lý Dật nhiều ít có chút bất mãn.

Lý Dật làm sao không biết tâm tư của Anh Hoa. Hẳn muốn để Anh Hoa ra sân chỉ là muốn thử trình độ của Jester một chút, về phần để Anh Hoa hạ sát thủ, dụng ý thập phần rõ ràng, nếu như jester có thể chiến thắng được Anh Hoa khi nàng toàn lực công kích, như vậy thực lực của Jester đã đủ dùng sự bư hân để mà hình dung, nếu như hẳn bị Anh Hoa giết chết.

“Tôi biết cô bất mãn với lời nói của tôi.” Lý Dật khẽ thở dài nói: “Nhưng không ngại nói cho cô biết, hẳn chính là bộ đội thủy quân đặc chủng của Đức!” Nghe Lý Dật nói như vậy, bao nhiêu nghi hoặc trong lòng Anh Hoa cũng tiêu tan, thân từng làm sát thủ biết nhiều thông tin tình báo. nàng tự nhiên rõ ràng nước Đức đã từng đối ngoại tuyên bố, thủy quân của bọn họ là binh đội đặc chủng lợi hại nhất.

“Người Đức mệnh danh là bê tông thép. tổ chức quân nhân nước Đức so với các quốc gia khác trên toàn cầu đều phải Xứng là số một. Thế nhưng hẳn có thể trở thành vũ khí bí mật của quân đội Đức, có thể tưởng tượng được hẳn mạnh mẽ đến cỡ nào.” Lý Dật thần nhiên giải thích nói.

Anh Hoa không phản bác, mà gắt gao nhìn chăm chăm thân ảnh cao lớn uy mãnh phía Xa Xa, dường như đang suy nghĩ sẽ tấn công bằng phương thức nào khi giao thủ cùng đối phương.

Thân là vũ khí bí mật của quân đội Đức, trên chiến trường Jester có năng lực cảm ứng siêu cường, khi hẳn tiến nhập vào trường đấu, hẳn liền cảm nhận được ánh mắt của Lý Dật cùng Anh Hoa nhìn về phía hẳn bất bình thường. Jester cũng theo dư quang ánh mắt đánh giá hai người, hOn nữa còn phát hiện hai người này thuộc cùng loại người giống như hẳn.

Khi hẳn nhìn thoáng qua Anh Hoa và Lý Dật. đồng thời lúc này Anh Hoa lại trốn tránh quét mắt hẳn, thế nhưng Jester không tỏ vẻ thái độ gì, chỉ lẳng lặng đứng ở nơi đó, sắc mặt bình tĩnh vô cùng. Sau đó hẳn thối lui sang bên cạnh tên đại ca tiểu hắc bang đã thuê hẳn. cũng bảo trì một khoảng cách nhất định.

Lúc này trừ bỏ hai người Lý Dật cùng Anh Hoa đang quan sát Jester ra, những người khác cũng cật lực đánh giá hẳn. Bất quá bọn họ chỉ tò mò mà thôi, còn Lý Dật thì lại cảm thấy hứng thú đối với Jester.

Kiếp trước thân làm thành viên của tổ chức sát thủ Hắc Dạ, hẳn đối với Jester, người đã sáng lập ra Hắc Dạ phi thường cảm thấy tò mò. Hẳn muốn biết, rốt cuộc Jester có bản lĩnh gì, để có thể kiến tạo được một cái tổ chức trong tương lai khiến cho nhiều đặc cảnh quốc gia phải đau đầu.

Jester đến làm cho trường đấu quyền có chút âm đậm thất sắc, nguyên bản bầu không khí đang náo nhiệt cũng trở nên âm đậm hơn rất nhiều. Bất quá đó chỉ là bóng tối trước bình minh, sự yên tĩnh trước cơn phong ba bão táp mà thôi. tất cả mọi người đều đang chờ đợi Jester Xuất tràng.

Ước chừng nửa tiếng sau, một vị khách đặc biệt nữa lại tiến vào trường đấu. Người đến chính là quyền thủ Kuka nổi tiếng trong giới thi đấu hắc quyền chuyên nghiệp. Từ ngày Xuất đạo tham gia so đấu cho tới nay, nắm giữ thành tích bất bại. hơn nữa ở trong trận đấu thường đánh Chết đối thủ.

Kuka đến lập tức làm cho bầu không khí trong trường trở nên náo nhiệt. nguyên bản những vị khán giả đã hoàn toàn mất đi hứng thú cá cược trận đấu, lại tiếp tục chụm đầu cùng một chỗ, sôi nổi nghị luận tình huống của trận đại chiến.

Kuka được vài gã đại hán vây quanh đưa vào trong trường đấu hắc quyền, hẳn dường như đối với loại so đấu cấp bậc thấp kém như này không có được bao nhiêu hứng thú. Ánh mắt nhìn khán giả la ó cũng hơi mang vài phần khinh miệt. Dù sao đối với hắc quyền chuyên nghiệp thì trường đấu nhỏ lẻ này chỉ có thể dùng từ bất nhập lưu để hình dung.

Hai mươi mấy phút đồng hồ sau, ngoại trừ trận đấu của Jester cùng Kuka ra, thì trận đấu trước đó đã Xong Xuôi. Bầu không khí trong trường đạt tới triều cường trước nay chưa từng có. không ít người la ó tên hai quyền thủ Xuất tràng tỷ thí.

Một nữ nhân chủ trì, ăn mặc khiêu gợi, lắc mông chậm rãi bước lên lôi đài. Đầu tiên nàng dùng đôi con ngươi màu Xanh lam quét mắt một vòng, sau đó mới hé mở đôi môi khiêu gợi ra, thần tình mỉm cười nói: “Các quý ông, các quý bà, giờ khắc này tâm tình của tôi cùng các vị giống nhau! Tôi và các vị đều chờ mong trận so đấu kế tiếp! Tôi cảm giác máu nóng trong cơ thể mình sôi, cả người run rẩy không kiềm hãm được! Nào chúng ta cùng chào đón trận đấu kế tiếp này, Xin mời!”

Mỹ nữ chủ trì vừa nói Xong, trong trường đấu mọi người bắt đầu nhón nháo, vài đám huyết sáo âm ỉ, vài đám còn lại hung hăng kêu gào gầm rú. Đối diện với trường hợp này. mỹ nữ chủ trì trường đấu thủy chung vẫn mỉm cười, dường như nàng đã quá quen thuộc cái loại tình huống này rồi.

Ban đầu nàng mặc kệ cho những khán giả tận tình phát tiết một phen. sau đó chìa cái lưỡi thơm tho liếm liếm môi. Tiếp theo vươn ngón tay trở lên môi, làm một cái động tác ra hiệu im lặng.

Chứng kiến động tác này. khán giả trong trường cực kì phối hợp đình chỉ thanh âm nhón nháo. Mỹ nữ chủ trì phi thường hài lòng với tình trạng này. nàng mỉm cười quát: “Các vị quý ông, quý bà ở phía dưới, chúng ta nhiệt liệt vỗ tay hoan nghênh ma quỷ của chúng ta, Jester tiên sinh....!”

“Ngao” Mỹ nữ chủ trì vừa nói dứt lời, mọi người trong trường nhanh chóng phụ họa tru lớn, cả đám khán giả tự động nhường lối, cấp cho Jester một thông đạo nhỏ hẹp Xuất tràng.

Đối mặt với khán giả nhiệt tình như lửa. trên khuôn mặt Jester không có...một chút biến hóa nào, hẳn không chút hoang mang đi lên lôi đài, cước bộ của hắn vững chãi và mạnh mẽ, khoảng cách mỗi bước giống như được cân đo bình thường, đều nhau tằm tấp.

Khi Jester bước đi lên trên lôi đài, thì Kuka quyền thủ thi đấu chuyên nghiệp, lộ ra một bộ biểu tình khinh thường. thậm chí hắn còn hướng Jester nhe răng. diện mục dữ tợn giống như sư tử nổi giận, lại giống như lão hổ sơn lâm phô trương khí thế của mình.

Làm một tuyển thủ thi đấu chuyên nghiệp có thực lực, những năm qua Kuka gặp qua nhiều quyền thủ ngu ngốc. trước khi bắt đầu trận đấu giả bộ làm ra cái dạng phong phạm cao nhân, nhưng ở trong trận đấu ngay cả một kích cũng không chịu nổi. Trong mắt hắn, Jester chính là cái loại quyền thủ này.

Rất nhanh, Jester đi lên trường đấu. Thanh âm huyền náo âm ỉ của khán giả cũng tùy theo đó mà giảm bớt. Mỹ nữ chủ trì làm một cái động tác ra hiệu mọi người trật tự, sau đó mỉm cười nói: “Tiếp theo, chúng ta hoan nghênh Kuka tiên sinh đến từ giải thi đấu chuyên nghiệp!”

“WOW!”

Đám người lại một lần nữa khí thế sôi trào, đại đa số biểu tình của khán giả đều trở nên điên cuồng. bọn hắn hận không thể lập tức Xem Kuka cùng Jester triển khai sinh tử chiến.

Mà khi khán giả ở dưới sôi trào, người mỹ nữ chủ trì kia lại dùng tốc độ cực nhanh giới thiệu chiến tích của Kuka.

Dường như Kuka được mọi người phi thường ngưỡng mộ, dưới sự giới thiệu của mỹ nữ, đồng thời hẳn chậm rãi đi lên trường đấu. Lúc hẳn bước đi thì mỹ nữ chủ trì cũng ngừng màn giới thiệu. hẳn khẽ lướt qua người mỹ nữ chủ trì, thực không khách khí vỗ hông nàng, lộ ra vẻ tươi cười âm trầm: “Người đẹp, thoát nhìn em rất không tồi, chờ anh đánh Xong trận này, liền sẽ dẫn người đẹp đi tới một địa phương tuyệt vời, cùng nhau hưởng thụ một đêm”

“Nếu người có thể thắng được trận này, ta sẽ suy nghĩ đến lời đề nghị của người.” Mỹ nữ chủ trì không hoảng hốt đón nhận ánh mắt của Kuka. Sau đó thoái lui ra ngoài, vung tay nói: “Trận đấu bắt đầu!”

Thanh âm của mỹ nữ chủ trì vừa dứt, nguyên bản những tiếng động lớn ở đương trường lập tức yên tĩnh trở lại, tất cả mọi người đem ánh mắt quắc nể hướng về phía hai thân ảnh trên lôi đài, chỉ mong bọn hắn biểu diễn quyền cước. tựa như cả Lý Dật đều không ngoại lệ.

Trên lôi đài, Jester bày ra một tư thế đối kháng tiêu chuẩn, dùng ánh mắt trầm lắng nhìn chằm chằm vào Kuka, tựa như ở trong mắt hắn. Kuka đã là một người chết.

Ánh mắt của Jester làm cho Kuka thập phần không thoải mái, đột nhiên há miệng, lộ ra hàm răng trắng bóng, hướng Jester gầm lên một tiếng, biểu tình trên khuôn mặt trở nên cực kỳ dữ tợn, dường như muốn xông lên Xé Xác Jester ra thành từng mảnh nhỏ.

Jester không động đậy. bình tĩnh quan sát Kuka, cố gắng dùng thời gian ngắn nhất tìm kiếm sơ hở trên người đối phương.

“Thằng con hoang, tao sẽ giết mày!” Kuka gầm lên một tiếng, sau đó ưỡn ngực phóng tới gần Jester. cố gắng dùng phương thức này để tăng cường khí thế của mình. gây áp lực cho Jester.

Nhưng mà, ngay khi hẳn mới chỉ xông lên được nửa bước chân, trong nháy mắt đó Jester đã động! Dưới ánh đèn, thân mình của Jester hoá thành một đạo hắc ảnh, giống như ma chơi quỷ dị nhanh chóng tiếp cận đến bên người Kuka!

“Lạc sát!”

Theo sau một tiếng Xương gãy thanh thúy vang lên trong trường đấu. nguyên bản thân ảnh mơ hồ của Jester kia ngừng động. quay lưng về phía Kuka. Cùng lúc này, biểu tình phẫn nộ trên khuôn mặt dữ tợn của Kuka bỗng nhiên trở nên biến đổi. đồng tử đột ngột phóng đại. theo sau hẳn giống như một tòa đại sơn đổ gục Xuống sàn đấu. Tạo nên thanh âm muồn hưởng, thậm chí sản sinh ra một tầng bụi bặm

Sau khi Kuka ngã Xuống đất phát ra một thanh âm trầm muồn, nguyên bản cả trường đấu la hét âm ỉ chói tai, ngoại trừ Lý Dật cùng Anh Hoa ra, trên khuôn mặt tất cả mọi người đều mở to hai mắt nhìn chằm chằm vào Kuka nằm ở trên sàn đấu, tựa hồ chờ mong hẳn đứng lên.

Nhưng mà chỉ có Lý Dật và Anh Hoa biết. Kuka đã chết rồi!

Nực cười! Không ngờ lại là nhất chiêu chế địch! Lúc trước mặc dù tốc độ của Jester rất nhanh. nhưng Lý Dật cùng Anh Hoa đều là cao thủ nhất đẳng, tự nhiên thấy rõ ràng động tác của hắn. Khi Jester động thân tiếp cận gần sát Kuka, tốc độ phải dùng hai từ khủng bố để hình dung, mà trong chớp mắt đó. Jester vươn hữu thủ ra. hóa chưởng thành đao. thủ đao không chút lưu tình chạm trúng yết hầu của Kuka. Thủ chưởng dựng thành đao, động tác Xuất chiêu nhanh gọn chuẩn. thực lực của Jester làm cho Lý Dật cùng Anh Hoa được mở rộng tầm mắt!

Một giây, hai giây....chín giây, mười giây. Qua mười giây đồng hồ. Kuka vẫn nằm im không nhúc nhích ở trên sàn đấu.

“Ưc!” Giờ khắc này, dường như tất cả mọi người đã đoán được kết cục của Kuka, bọn họ đồng loạt nuốt khan nước miếng. thần tình hoảng sợ nhìn Jester ở trên đài, thậm chí quên cả nói chuyện.

Ma quỷ ! Đây là đánh giá trong lòng của mọi người đối với Jester, ngoại trừ Anh Hoa và Lý Dật ra.

Jester tự nhiên biết Kuka đã chết, hần đứng im tại chỗ chờ hơn mười giây chỉ là vì tuân thủ theo quy định đả lôi đài mà thôi. Hiện tại mắt thấy đã qua mười giây thời gian, hần Xoay lưng bước Xuống khỏi lôi đài.

Lúc này, Anh Hoa luôn luôn chăm chú theo dõi thân ảnh của Jester, thở ra một ngụm trọc khí. Sau đó bước tới phía trước. muốn thượng đài so đấu cùng Jester. Nhưng ngay tại khi nàng bước chân trái ra, đồng thời một cỗ lực lượng vô cùng cường đại áp chặt trên bả vai của nàng, khiến cho Anh Hoa không thể nào nhúc nhích nổi.

Nàng theo bản năng Xoay người, đưa mắt nhìn lại Lý Dật, dưới biểu tình nghi hoặc của Anh Hoa, Lý Dật nghiêm mặt nói: “Cô không phải là đối thủ của hần, để cho tôi!”

Lý Dật nói như thế làm cho biểu tình của Anh Hoa càng trở nên lạnh lùng, nàng nhú mày, cố gắng phản kháng Lý Dật.

“Hần thích dùng nhất chiêu tất sát, lấy thực lực của hần. Một khi cô thượng đài chỉ có thể chịu Chết” Lý Dật thở dài nói.

Anh Hoa Vẫn như cũ không chút biểu cảm gì, một bộ tư thế bất chấp trả giá.

Lý Dật nhú mày trầm giọng nói: “Tôi không hi vọng cô Xảy ra chuyện gì.”

Ngữ khí của hần nghiêm khắc và bá đạo, nguyên bản thân thể Anh Hoa bỗng nhiên trở nên cực kỳ cứng ngắc, trên khuôn mặt lạnh lùng cũng lộ ra biểu tình kinh ngạc. Lý Dật không muốn giải thích nhiều, mà hướng về phía Jester đi tới.

Jester dường như chứng kiến được hành động của Lý Dật. cước bộ dừng lại, quay đầu nhìn về phía hần.

Khi ánh mắt của hai người gặp nhau trong không trung. theo sau đó, trong con ngươi song phương đều lộ ra thần tình nóng nảy.

243. Chương 225: Như Hổ Thêm Cánh. (1)

Lúc trước Lý Dật định để cho Anh Hoa thượng đài, là muốn thông qua Anh Hoa thực nghiệm năng lực chân chính của Jester. dù sao quyền thủ bình thường căn bản không thể làm cho Jester phát huy toàn bộ thực lực chân chính được. Nhưng chính là Jester biểu hiện nằm ngoài dự tính của Lý Dật. Cùng quyền thủ bình thường bất đồng, Jester không có bởi vì đối thủ kém cỏi mà bảo lưu thực lực. hần lựa chọn phương pháp nhất kích tất sát. không để cho đối phương bất cứ cơ hội nào. Tận mắt chứng kiến quá trình Jester Xuất thủ, Lý Dật tự nhiên nhìn ra được Jester rất cường hãn. vô luận thân thủ hay là tố chất tâm lý đều mạnh mẽ, một đối thủ thực khủng bố.

Anh Hoa tuy rằng là sát thủ tuyệt thế kì tài của Sơn Khẩu tổ, nhưng luận thân thủ và kinh nghiệm với Jester thì căn bản không cùng một loại cấp bậc. Nếu như tiếp tục để cho Anh Hoa thượng đài, lấy phương pháp giết người của Jester, chỉ sợ rằng Anh Hoa khó giữ nổi tính mạng.

Cho nên Lý Dật bỏ qua kế hoạch ban đầu, đích thân Xuất động.

Bởi vì Jester biểu hiện cường hãn, nên toàn bộ mọi người ở trong trường đấu đều quảng ném ánh mắt soi mói về phía hần, không ai mở miệng. chỉ lẳng lặng nhìn. Bỗng nhiên Jester dừng cước bộ làm cho khán giả trong trường khê biến sắc, cơ hồ tất cả mọi người đều thầm hỏi mình: hần định dừng lại để làm cái gì?

Khi các khán giả lẳng lặng quan sát. nguyên bản đang im ắng bỗng nhiên vang lên một tiếng bước chân, thanh âm không lớn nhưng lại mười phần rõ ràng. Ngay sau đó mọi người đem ánh mắt ném về nơi thanh âm phát ra, thì rõ ràng chứng kiến Lý Dật từ bên ngoài đi vào.

Một số người sau khi phát hiện ra Lý Dật. sắc mặt đều biến đổi. theo sau đó tự động nhường lối đi cho Lý Dật thông qua. Chẳng lẽ Lý Dật muốn khiêu chiến với tên ma quỷ này sao? Giờ khắc này trong đầu mọi người đều tuôn ra một cái ý niệm như vậy. đồng thời diễn cảm có chút cổ quái. Bọn họ đều phi thường rõ ràng thân phận của Lý Dật, hiện tại bọn hần Xem ra, Jester trên đài tuy biểu hiện cường hãn, nhưng Lý Dật căn bản không cần phải đi khiêu chiến với Jester ah!

Trong lòng mặc dù hiếu kì, thế nhưng không ai mở miệng, thứ nhất là bọn họ nể sợ thân phận của Lý Dật, thứ hai nhiều người vẫn còn chưa hồi phục lại tinh thần, trong cơn khiếp sợ lúc trước.

Trong trường đấu, Jester chỉ lẳng lặng nhìn Lý Dật đi tới hướng chính mình, diễn cảm không phát sinh chút biến hóa nào. Rất nhanh. Lý Dật Xuyên qua thông đạo bước đến bên người Jester. mỉm cười hỏi: “Jester tiên sinh, có thể mượn ngài một chút thời gian hay không?”

Bỗng nhiên nghe Lý Dật kêu được tên mình, Jester khẽ chau mày. thần nhiên đáp: “Không có hứng thú.”

Lời Jester vừa thốt ra, tất cả mọi người trong trường đều ngây ngẩn cả người! Tại bọn hắn Xem ra, hiện giờ ở Los Angeles kẻ dám nói chuyện với Lý Dật như vậy. cũng không có mấy người!

Nhưng mà Jester chẳng những nói, hơn nữa ngữ khí còn không khách sáo, dứt lời, hắn trực tiếp Xoay người rời đi, không muốn tiếp tục cùng Lý Dật dây dưa. Thấy một màn như vậy, cả đám khán giả bắt đầu Xôn Xao, cơ hồ tất cả mọi người chờ mong Xem kẻ tiếp Lý Dật sẽ hành động như thế nào. Một số tâm lý hiếu chiến, thậm chí còn cho rằng Lý Dật sẽ đương trường bạt súng ra bắn chết Jester...

Nhưng mà Lý Dật lại không có hành động như vậy, đối với Jester vô lễ hắn không tức Ngược lại, càng khơi dậy sự hứng thú của hắn, hắn không nói thêm gì nữa, mà yên lặng theo sát Jester ra bên ngoài trường đấu.

Hai người cứ như vậy dưới ánh mắt chăm chú của mọi người, rất ấn ý đi tới góc tây bắc trong trường đấu.

Tại góc tây bắc của trường đấu. cái tên Marcel Desailly lão đại tiểu hắc bang kia chứng kiến Lý Dật một mực bám theo Jester. trong lòng có thể nói là phi thường buồn bực.

Đêm hôm nay Jester chỉ một lần thượng đài, liền kiếm được năm mươi vạn, trừ bỏ hai mươi vạn cho bản thân Jester, Marcel Desailly thu vào những ba mươi vạn.

Có thể nói. Jester chính là cây thu tiền của hắn! Mà hiện giờ, hắn nhìn ra Lý Dật dường như có ý tứ chiêu nạp Jester. điều này sao có thể không làm cho hắn buồn bực?

Trong lòng hắn ngàn vạn lần không muốn đưa Jester giao cho Lý Dật, nhưng hắn cũng không phải hạng người ngu ngốc. Hắn biết nếu như Lý Dật khẳng khẳng muốn chiêu nạp Jester. thì hắn chỉ còn biện pháp thả người.

Hiện giờ hắn chỉ có thể đem hi vọng đặt ở trên người Jester, hi vọng rằng Jester tiếp tục không quản thể diện của Lý Dật, cự tuyệt lời mời. Đương nhiên hắn biết loại khả năng này rất thấp, rất thấp.....

Trong khi Marcel Desailly lo lắng bất an, đồng thời Jester vẻ mặt không thay đổi bước đến bên cạnh hắn thần nhiên nói: “Tiền”

Marcel Desailly vốn hoảng sợ liếc mắt nhìn Lý Dật một cái, sau đó phân phó thủ hạ cầm túi da bước lên, tiếp nhận, thuận thực kéo khóa, phoir bày ra, bên trong chứa toàn những đồng mỹ kim Xanh mượt. hai mươi vạn toàn bộ đều là tiền mặt.

Jester sau khi chứng kiến túi tiền, cũng không có cầm lên kiểm tra, mà trực tiếp nhận túi. Nhìn hành động này của Jester, Lý Dật cũng nở nụ cười, hắn minh bạch Jester làm như vậy chính là biểu hiện tự tin.

Dù sao, lấy thực lực khủng bố của Jester, Marcel Desailly tự nhiên sẽ không dám động thủ cướp trên phương diện tiền nong.

“Có trận đấu thì cho tôi biết.” Jester nhận tiền Xong, hướng Marcel Desailly diễn cảm đang Xấu hổ, nói.

Lúc này. Lý Dật đứng ngay bên cạnh người. Marcel Desailly nào đâu dám trả lời Jester được chứ? Cứ việc hắn hận không thể mau chóng gặt đầu, nhưng lý trí lại nói cho hắn biết rằng bản thân mình không nên làm như vậy, hắn thực biết điều bảo trì trầm mặc.

Marcel Desailly biểu hiện trầm mặc làm cho Jester hơi nhúu mày, bất quá, hắn cũng không nói thêm gì nữa, mà quay đầu hướng ra phía ngoài trường đấu hắc quyền. đi ra.

Lý Dật nhìn ra được Marcel Desailly là người thông minh, trầm ngâm một chút nói: “ Marcel Desailly tiên sinh, một tuần sau qua khu phố Tàu tìm ta. Ta nghĩ, giữa chúng ta có thể làm bút sinh ý.” (đổi trung quốc thành = khu phố tàu.)

Nguyên bản Marcel Desailly bởi vì Chuyện tình Lý Dật muốn cướp đoạt Jester nên Có vẻ thập phần buồn bực, căn bản không nghĩ tới Lý Dật sẽ bồi thường cho hắn. Dù sao lấy thân phận địa vị hiện giờ của Lý Dật. ngay cả trắng trợn bắt hắn đem Jester giao ra, hắn cũng không dám nói gì. Thế nhưng hiện tại vừa nghe Lý Dật nói như vậy, Marcel Desailly nguyên bản biểu tình như cha chết mẹ khóc tang. lập tức thay đổi, trở nên hết sức kích động!

Hắn không phải hạng ngu ngốc, tự nhiên nghe ra hàm ý trong lời nói của Lý Dật.....Tại hắn Xem ra, những lời này của Lý Dật Có giá trị hơn một tên quyền thủ Jester rất nhiều?

Lý Dật không chờ đợi Marcel Desailly trả lời, mà theo Chân Jester bước ra ngoài bên trường đấu hắc quyền.

Ngoài cổng trường đấu. tên bảo vệ lúc trước bị Anh Hoa đá một cước vào đũng quần, đã được đưa tới bệnh viện. Ba gã còn lại chứng kiến Jester mang theo túi da đang bước hướng ra bên ngoài. theo bản năng thoái lui sang một bên, không dám trực tiếp ngăn cản Jester.

Mà khiến cho bọn hắn giật mình Chấn kinh, là Lý Dật cùng Anh Hoa theo sát Jester từ bên trong đi ra.

Jester có thể cảm nhận được Lý Dật và Anh Hoa đang bám theo phía sau hắn, bắt quá hắn vẫn không dừng cước bộ, mà làm ra vẻ không Có việc gì đi tới phía trước. Ước chừng khoảng đến một trăm mét. mới dừng thân. quay người lại, mặt không đổi sắc nhìn Lý Dật, nói: “Ta không thích bị người theo dõi.”

“Này tựa hồ không tính là theo dõi đi.” Lý Dật mỉm cười không sao cả: “Ngoài ra, chúng tôi không có ác ý. chỉ là muốn cùng anh nói chuyện.”

“Ta mặc kệ các ngươi là ai, Xin mời các ngươi trong vòng mười giây đồng hồ rời đi cho khuất mắt ta.” Khi nói thẳng lời này, ngữ khí Jester vẫn bình thản không có gì lạ, diễn cảm cũng không thay đổi chút nào, nhưng lại làm cho người ta nảy sinh một loại cảm giác dựng tóc gáy.

Cũng may Lý Dật và Anh Hoa đều từng là cỗ máy giết người, thật sự không có ảnh hưởng chút nào.

“Jester tiên sinh, à không, Jester thiếu tướng!” Lý Dật như cũ lộ vẻ tươi cười, không chút hoang mang nói: “Chẳng lẽ anh cứ định một mực đánh hắc quyền như vậy sao?”

Bỗng nhiên nghe được hai chữ thiếu tướng, sắc mặt Jester khẽ biến đổi, múi cơ trên khóe mắt mãnh liệt nhẩy lên vài cái, mục quang nhìn về phía Lý Dật cùng Anh Hoa cũng dần dần lạnh lùng.

“Jester thiếu tướng, hãy tin tưởng chúng tôi không có bất kì địch ý gì.” Lý Dật cảm nhận được trên người Jester đang dần tản mát sát khí. nhưng vẫn không để vào trong lòng, nếu như thân thể của hắn ở trạng thái như lúc đánh nhau cùng Điền Đằng Cương. hắn tự nhiên không phải là đối thủ của Jester. Nhưng bản thân hắn sớm đã khôi phục bảy thành thực lực kiếp trước, tự nhiên sẽ không để Jester ở trong lòng.

Jester thanh âm băng lãnh nói: “ Ta không có hứng thú! Mặt khác. ta nhắc nhở các ngươi, đã hết giờ rồi!”

“Thiếu tướng Jester, đội trưởng bộ đội đặc chủng GSG1 của nước Đức. được mệnh danh là vũ khí bí mật của quân đội Đức.” Lý Dật không nhanh không chậm đọc ra thân phận của Jester, sau đó trầm giọng nói: “Thiếu tướng Jester, chẳng lẽ anh nghĩ, thật sự có thể đánh bại được hai người chúng tôi hay sao?”

Jester không đáp lời Lý Dật. mà nheo mắt lại đánh giá hắn, đồng thời đem túi da quăng sang một bên.

“Đơn đả độc đấu, bắn súng. thể lực...” Lý Dật đem từng hạng mục quân đội báo đi ra, sau đó Chậm rãi nói: “Anh có thể tùy tiện chọn một cái hạng mục mà mình giỏi nhất, nếu anh Chiến thắng được tôi. Tôi sẽ thua anh một trăm ngàn mỹ kim”

Nghe Lý Dật nói như vậy. Jester nhú mày càng chặt hơn. hắn không có tỏ thái độ ngay lập tức, chỉ lạnh lùng nhìn chằm chằm vào Lý Dật, giống như một đầu dã thú tùy thời có thể Xuất kích.

Lý Dật cũng không quan tâm đến chân khí nguy hiểm tản mát ra trên người Jester. mà tiếp tục nói: “Nếu anh thua, như vậy từ nay trở đi, anh sẽ làm thủ hạ của tôi, thế nào?”

Nhìn biểu tình tự tin của Lý Dật, nguyên bản trên khuôn mặt âm trầm của Jester bỗng nhiên lộ ra một tia nghi hoặc, đồng thời trong Con người cũng bài Xuất ra mục quang nóng rực.

Tục ngữ nói, người nào Có cái loại ánh mắt này, liền có thể nhìn thấu nội tâm của người khác.

Lúc này Jester tự nhiên nhìn ra được Lý Dật rất mạnh. chính là hắn vẫn không tin tưởng, Lý Dật Có thể cường hãn đến mức độ này!

Làm đội trưởng bộ đội đặc chủng GSG1 trong quân đội Đức, thực lực của Jester là không thể nghi ngờ. hắn đối với thân thủ của chính mình có lòng tin tưởng vô cùng.

“Vậy đối kháng thử đi, sẽ phương tiện hơn một Chút!” Cuối cùng Jester mở miệng, trong giọng nói thoáng mang theo một tia hưng phấn.

Nghe câu trả lời của Jester, Lý Dật khẽ cười cười: “Chẳng lẽ anh không hỏi tôi là người thế nào sao?”

“Người là ai không cần biết.” Jester bình thản nói: “Chưa từng có người nào dám cuồng vọng như vậy ở trước mặt ta. Người chính là người đầu tiên, nếu người không Có thực lực, người sẽ phải vì sự cuồng vọng của mình mà trả giá thật nhiều! Nếu như người có thực lực, vậy ta sẽ khiến cho người cảm thấy không còn nhàm chán nữa.”

Nói Xong lời cuối cùng, trong Con người Jester tự nhiên toát ra một tia Cô tịch. Đối với quân nhân ưu tú như Jester mà nói, bọn hắn sớm thích ứng bốn loại huấn luyện quân đội, ăn cơm, ngủ, huấn luyện, chiến đấu. giờ lưu lạc tha hương, dung nhập vào nơi thành phố phức tạp này, nhiều ít làm cho hắn Có Chút không thích ứng.

Tự giống như lúc Lý Dật mới đến thế giới này, đồng dạng cũng không thích ứng.

Cảm nhận được nỗi cô tịch trong mắt của Jester. Lý Dật khẽ mỉm cười. hắn minh bạch! Chỉ cần mình thu phục Jester, như vậy hắn sẽ trở thành phụ tá đắc lực, tương lai tổ Chức “Hắc Dạ” Sẽ trở thành một lá bài tẩy của Lý Dật.

244. Chương 225: Như Hồ Thêm Cánh. (2)

“Luôn ở nơi này sao?” Jester quăng túi da sang bên ven đường, tùy tiện vắn vẹo thân thể. trên dưới toàn thân lập tức phát ra những tiếng răng rắc, thu hút ánh mắt của biết bao nhiêu người qua đường.

Lý Dật khẽ lắc đầu: “Tuy rằng tôi thật sự muốn giao thủ cùng anh ngay lập tức, thế nhưng tỷ thí ở Nơi này quả thực không thích hợp. tôi đưa anh đến một địa phương khác, yên tĩnh hơn.”

Hiển nhiên, lâu rồi không gặp được đối thủ Xứng tầm, nhiều ít Lý Dật cũng có chút hưng phấn. dù sao đã khôi phục lại bản thân thực lực rất lâu rồi. nửa năm qua luôn luôn không có đột phá. cùng cường giả như Jester giao thủ chính là một cơ hội đột phá Cảnh giới hiếm có.

Nghe vậy, Jester hơi chần chừ Cuối cùng đáp ứng lời đề nghị của Lý Dật. Từ điều này có thể nhận thấy, hắn cũng không nghi ngờ Lý Dật, hoặc giả như nói rằng hắn tuyệt đối không lo lắng Lý Dật sẽ giả âm mưu gì.

Jester cũng không lên ô tô của Lý Dật. mà chui vào trong một chiếc Xe Ford cũ kĩ.

Trong ô tô. biểu tình của Anh Hoa không còn lạnh lùng như ngày thường, dường như nàng đang có tâm sự, lúc điều khiển Xe có chút không yên lòng.

“Lái Xe kiêng kị nhất chính là không tập trung, cô tuy không sợ Chết, nhưng hiện tại tôi cũng Chưa muốn Chết đâu.” MỤC đích buổi tối hôm nay đã đạt được, tâm tình Lý Dật phi thường không sai. Thế nhưng chứng kiến Anh Hoa diễn cảm không thích hợp. nghĩ rằng tại vì chuyện tình lúc trước cho nên Anh Hoa vẫn còn canh cánh trong lòng. nhin không được đùa giỡn nói.

Có thể, trong máu Lý Dật không có gian hài hước. lời của hắn nói không làm cho Anh Hoa Cười, thậm Chí, ngay Cả diễn Cảm cũng Chưa từng buông Xuống, điều này không khỏi khiến cho Lý Dật Cảm thấy thất bại.

Anh Hoa tự nhiên biết Lý Dật không phải sợ chết, thế nhưng nàng đích Xác không tài nào vui vẻ nổi, bởi vì...nàng nhiều ít Có chút bận tâm đến hắn. Lúc trước, sau khi chứng kiến Jester Xuất thủ, trong lòng Anh Hoa khẽ động. nàng biết mình không phải đối thủ của Jester, lựa Chọn thượng đài chính là bởi vì Lý Dật

phân phó. Nhưng sau đó Lý Dật lại ngăn cản nàng, Anh Hoa một mực đòi thượng đài là do Lý Dật nói lời khinh thị khiến nàng Có Chút không thoải mái.

Hiện giờ tỉnh táo lại, nàng lấy thực lực của mình so sánh cũng Jester, kết quả phát hiện, cho dù hai người như nàng cũng không nhất định sẽ là đối thủ của hắn. Tốc độ cùng lực lượng của Jester quá mức biến thái!

Ngược lại mà nói, Anh Hoa lấy thực lực của mình so sánh cùng Lý Dật một phần, mơ hồ cảm giác được Lý Dật dường như không mạnh bằng Jester. Nhưng nàng không biết là, ngày đó Lý Dật ở trước mặt nàng đã bảo lưu thực lực.

“Hắn rất Cường đại.” Anh Hoa rốt cuộc nhịn không được vẫn phải mở miệng, chỉ là khi nói không có nhìn sang Lý Dật, mà một mực nhìn chằm chằm đường đi.

Nghe Anh Hoa nói nhiều ít khiến Cho Lý Dật kinh ngạc, tựa hồ hắn thật không ngờ nàng sẽ nói một câu mơ hồ như vậy.

“Tôi biết.” Lý Dật cười khổ: “Mặt khác, chuyện này hình như tôi vẫn rõ ràng hơn CỒ.”

“Vậy mà anh còn muốn giao thủ cùng hắn?” Anh Hoa nhíu mày.

Cứ việc trong lòng đối với biểu hiện khác thường của Anh Hoa thập phần nghi hoặc, bất quá Lý Dật vẫn mỉm cười trả lời: “Thực lực của tôi so với cô mạnh hơn, tôi giao thủ cùng hắn ít nhất cũng nhiều phần thắng hơn. không phải sao?”

“Anh hoàn toàn Có thể, không Cần giao thủ cùng hắn.” Anh Hoa trầm giọng nói, nàng tự nhiên nhìn rõ sau khi Jester kết thúc trận đấu, chính Lý Dật muốn cưỡng cầu, nên Jester mới đáp ứng.

Lý Dật Xuyên thấu qua kính phản chiếu, nhìn về chiếc Xe Ford ở phía sau, khẽ nói: “Cái loại người tính tình giống như hắn, nếu không chính diện đả bại, hắn sẽ không bao giờ chịu khuất phục.”

Nghe Lý Dật nói, Anh Hoa im lặng.

Hiển nhiên nàng biết Lý Dật nói đúng sự thật, lấy năng lực của Jester nếu muốn kiếm tiền thì quá mức đơn giản, không đáng phải đi bán mạng Cho người ta.

“Anh có thể đánh bại hắn không?” Trong lòng mặc dù thừa nhận lời nói của Lý Dật, nhưng Anh Hoa đối với Lý Dật lại không đủ lòng tin.

Lý Dật không trả lời vấn đề này ngay, theo trong túi quần móc ra bao thuốc lá, rút một điếu châm lửa, nhẹ nhàng rít, mới nói: “Không thử thì làm sao biết được?”

Chẳng lẽ hắn thật sự không có lòng tin đánh bại Jester?

Anh Hoa chứng kiến biểu tình không sao cả kia. nhịn không được ở trong lòng tự hỏi chính mình, cũng như đành chỉ nói chuyện cùng Lý Dật, mà hết sức chuyên tâm vào lái Xe.

Hơn bốn mươi phút đồng hồ sau. Anh Hoa lái Xe tới cửa võ quán tại khu phố Tàu.

Lúc trước, địa điểm võ quán này là của Mạnh Thực, sau khi hắn chết đi, Lý Dật chuyển thủ hạ Mạnh Thực sang tiếp nhận địa bàn của Châu Phi bang, nên võ quán luôn luôn bỏ trống, cũng không có thành viên Hoa Nhân bang Cư ngụ.

Bất quá, hàng ngày Lý Dật vẫn cho người đến võ quán quét dọn, dù sao. nhà võ quán này đối với hắn có ý nghĩa rất lớn.

Anh Hoa một đường chạy Xe không nhanh lắm, thủy chung giữ vững tốc độ ở mức 100km/h. bởi vậy nên Jester cũng không mất dấu vết. Khi Lý Dật và Anh Hoa bước Xuống, Jester liền từ trong Xe đi ra.

Võ quán lưu lại một thành viên trông Coi bên ngoài, Chứng kiến Lý Dật mang khách tới nƠi này. vội vàng bước ra nghênh đón: “Dật ca.”

“Mau đi bật đèn trong đại sảnh, sau đó đóng kín cửa lại, ở bên ngoài Canh gác. Nếu không có mệnh lệnh của ta, không cho phép bất luận kẻ nào tiến vào.” Lý Dật trầm giọng phân phó một câu, sau đó cùng Anh Hoa và Jester trực tiếp đi vào võ quán.

“Thế nào? Vừa lòng không?” Mắt thấy từ thành viên trong Hoa Nhân bang đóng cửa đại sảnh lại, Lý Dật liền cởi áo khoác đưa sang Cho Anh Hoa, hướng Jester mỉm cười hỏi.

Jester nhẹ nhàng gật đầu, sau đó ném túi da sang một bên, bắt đầu khởi động thân thể.

Hiếm khi gặp được cao thủ như Jester, Lý Dật chẳng những cởi bộ áo khoác, ngay cả giày da cũng tháo ra, toàn thân trên dưới chỉ mặc độc một cái quần đùi.

Điều này làm cho Anh Hoa bao nhiêu Xấu hổ, nàng diễn cảm quái dị nhìn thoáng qua Lý Dật, nhưng thấy hắn tuyệt đối không thêm quan tâm. Trong lòng có một cái thanh âm thúc giục Anh Hoa đi ra ngoài võ quán. bất quá vừa nghĩ tới có thể chứng kiến hai đại cao thủ đối chiến. thêm nữa lo lắng cho Lý Dật bị thương khi đánh nhau, cuối cùng Anh Hoa lưu lại.

Ba phút sau, Lý Dật cùng Jester cơ hồ đồng thời ngừng vận động thân thể.

“Xuất ra toàn bộ thực lực của anh, tôi cho anh ba phút đồng hồ, sau ba phút tôi sẽ phản kích!” Lý Dật nhìn Jester ở ngoài năm thước, thản nhiên nói Xong, đồng thời bày ra một loại tư thế phòng thủ.

Là đội trưởng bộ đội đặc chủng GSG1, trình độ đối kháng kịch liệt của Jester có thể dùng hai từ khủng bố để hình dung, hắn từng tay không đâm chết gấu bắc cực, có thể thấy được lực lượng cường hãn tới mức độ nào.

Thực lực biến thái, tâm tư cẩn mật, đây chính là toàn bộ thành viên trong đội GSG1 đánh giá Jester.

Có thể khẳng định, Jester chính là một quân nhân tiêu chuẩn của nước Đức được, kế thừa tác phong nghiêm khắc, cẩn thận.

Nghe Lý Dật nói ra lời cuồng vọng. nhưng jester vẫn không động tâm bởi vì hắn rõ ràng, dưới tình huống chưa thăm dò nội tình của đối thủ, tùy tiện ra tay trước, chỉ khiến sơ hở của mình bại lộ ra cho đối phương nhân cơ hội. Jester không nóng lòng, mà chậm rãi bày tư thế đối kháng tiêu chuẩn, nhẹ nhàng di chuyển từng bước nhỏ, ánh mắt cũng gắt gao đóng đinh ở trên người Lý Dật.

Lý Dật đồng dạng cũng trông chừng nhất cử nhất động của Jester, không còn chút khinh thường nào nữa cả. Dù sao tốc độ cùng lực lượng của Jester đã để lại cho hắn một loại ấn tượng sâu sắc!

Giờ phút này. toàn bộ tinh thần của hai người đều đặt ở trên người đối phương, nếu giờ phút này bọn hắn phân tâm, như vậy liền không Xứng với hai chữ cao thủ.

Không nghĩ tới được cuộc quyết đấu vô cùng phấn khích, Lý Dật lại khẳng khái lựa chọn phòng thủ. Còn Jester thì bảo trì tâm tư cẩn mật. khi không tìm được sơ hở của Lý Dật, tuyệt đối sẽ không ra tay.

Trường hợp này sẽ không khỏi làm cho người ta cảm thấy vô cùng thú vị, nhưng Anh Hoa vẫn nhìn chăm chăm lên hai thân ảnh không dời đi ánh mắt. Bởi vì nàng rõ ràng, dưới trường hợp vi diệu như vậy tùy thời đều có thể phát sinh biến hóa, cao thủ quyết đấu, thắng bại thường chỉ ở trong một sát na mà thôi.

Có lẽ cảm giác được giằng co như thế này không còn ý nghĩa gì nữa, Lý Dật cố tình lộ ra sơ hở, thân mình của hắn khẽ lắc lư một cái.

Trong nháy mắt này. Jester động! Hắn giống như một con dã thú bị bỏ đói lâu ngày, ngay tại chỗ bắn thẳng ra, giống như cuồng phang bạo vũ đánh tới phía Lý Dật.

Giây phút này. rốt cuộc Lý Dật đã cảm nhận được thực lực chân chính của Jester! Ở trong nháy mắt Jester động thủ, Lý Dật chỉ cảm thấy có một cỗ áp lực vô hình đang hướng chính mình đè nặng, để cho hắn sản sinh ra loại cảm giác muốn tránh cũng không được.

Bất động như sơn, mà đã động thì như sấm!

Sát khí cuộn cuộn mùi máu tanh. chiến ý phong cuồng. tốc độ khủng bố, ba loại hoàn mỹ này dung hợp lại cùng nhau. Lúc này, Jester giống như một thanh lợi kiếm bình thường, để người ta cảm giác được một loại khí thế không gì địch nổi!

Đối mặt với một kích toàn lực của Jester, Lý Dật không có thời gian để suy nghĩ. lập tức lựa chọn thoái lui!

ở dưới ánh mắt nhìn chăm chú của Anh Hoa, Lý Dật điểm nhẹ mũi chân, tùy tiện thoái lui về phía sau. mà Jester lại như mãnh hổ vồ mồi, đuổi theo không bỏ!

Dù sao Lý Dật cũng đang lui về phía sau, tốc độ tính là vẫn kém Jester Xông tới. Khi thoái lui được bảy tám bước chân, thủ đao của Jester ở trong mắt Lý Dật càng lúc càng lớn, tựa như lưỡi hái tử thần chồm vòn. chuẩn bị thu vén tính mạng của Lý Dật.

Thấy một màn này, Anh Hoa hai mắt mở lớn, tâm tư như muốn vọt lên trên cổ họng! Tự nhiên nàng nhìn ra được, lần này công kích của Jester mang khí thế còn mạnh hơn thủ đao tại trường đấu lúc trước!

Anh Hoa theo bản năng vươn tay sang bên hông. nhưng mà trong tích tắc nàng tính toán bạt súng ra. thì Jester lại bức Lý Dật lui về góc tường.

Nhìn Lý Dật giống như đã không còn đường lui, nhưng trên thực tế vẫn còn một đoạn khoảng cách nhỏ nữa, mắt thấy đến vách tường, hai chân Lý Dật bỗng nhiên phát lực, đạp ngược lại bức tường. mượn phản lực cả người bay thẳng lên không trung!

“Phanh!” Thủ đao của Jester hung hăng chạm thẳng lên trên vách tường, ở trên mặt tường lưu lại một vết rách thâm thúy.

Còn Lý Dật sau khi trở mình hạ người Xuống, Xuất hiện ở sau lưng Jester, bắt quá hấn lại không có phản kích, mà chủ động thối lui ra ngoài ba thước.

Jester Xoay người nhìn Lý Dật đứng ở ngoài ba thước, trầm ngâm vài giây đồng hồ, sau đó thở dài nói: “Ta thua!”

Hiển nhiên, Jester thừa hiểu. nếu vừa rồi Lý Dật phản kích, hấn căn bản không có cơ hội tránh né.

Xa Xa. Anh Hoa đứng ngây người tại chỗ. dường như nàng thực không ngờ Lý Dật có thể ung dung tránh thoát một kích trí mệnh của Jester.

Nhìn diễn cảm tâm phục khẩu phục trên khuôn mặt Jester, Lý Dật tuy rằng còn muốn tiếp tục giao thủ cùng Jester. nhưng cũng biết làm như vậy đối với Jester là một loại hành động không tôn trọng. vì thế hấn mỉm cười tiến tới: “Thực lực của anh rất mạnh, có cơ hội chúng ta tiếp tục luận bàn.”

“Được!” Jester trả lời một câu ngắn gọn mà dứt khoát.

Nhìn khuôn mặt nguyên bản lạnh lùng, lộ ra một tia biểu tình kiên định, cùng ngũ khí cam tâm tình nguyện, Lý Dật khẽ nở nụ cười. cười đến mức thập phần hoan hỉ.

Chiêu nạp được Jester đối với hấn mà nói, không hề nghi ngờ chính là như hổ mọc thêm Cánh!

245. Chương 226: Hai Nữ Nhân Một Nam Nhân

Nam Kinh Vào tháng tư đã có khí tức của mùa hè, chỉ là sáng sớm độ nóng đã chiếu Xuống, ánh mặt trời nóng hực không ngừng tàn phá tòa cổ thành này. Chiếc Jeep một đường điên cuồng lao Vào cổng lớn của NJ quân khu, binh sĩ gác cửa nhìn thấy chiếc Jeep quen thuộc liền trực tiếp cho đi. Sau đó, chiếc Jeep phẳng phất giống như con quái thú sắt thép chạy ào Vào quân khu đại viện. Xuyên qua Vài trạm gác nữa mình nữa ám, thẳng đến biệt thự đại Viện.

Chỉ chốc lát, chiếc Jeep đã ngừng lại ngay trước cửa biệt thự. Một nữ nhân tóc ngắn từ trong Xe đi ra. Có thể do khí trời quá nóng, trên thân nữ nhân chỉ mặc một chiếc áo thun ba lỗ mỏng cùng chiếc quần lín rằn ri, cùng đôi giày cao cổ đen bóng.

Làn da của nữ nhân cũng không trắng như những cô gái khác, mà có màu lúa mạch, làm cho người ta cảm thấy một cảm giác mỹ cảm khỏe mạnh. Ngũ quan của nàng thập phần tinh xảo. phối hợp cùng một chỗ cùng thập phần Xinh xắn, cùng làn da màu lúa mạch, hơn nữa khí chất oai hùng hiên ngang trên người, làm cho người ta cảm giác được một Vẻ đẹp không tầm thường.

Nữ nhân bước Xuống Xe Jeep. trực tiếp đi Vào biệt thự. Bước trên cửa nàng có chút gấp, tựa hồ có việc gì Vội vàng. Rất nhanh, nữ nhân đi tới phòng khách biệt thự. Khác với phòng khách của những biệt thự

nhà giàu có, phòng khách của tòa biệt thự không có trang trí hoa lệ. Bố trí thập phần giản đơn. thoát nhìn làm cho người ta có loại cảm giác đơn giản mà nghiêm túc.

“Vũ Đình.” Vừa vào biệt thự, nữ nhân không nhìn thấy người muốn tìm, không khỏi nhìn lên lầu hô to.

“Trần Lâm tỷ, em ở đây.” Trên sân thượng rất nhanh truyền đến một thanh âm dễ nghe. chỉ là thanh âm có chút lo lắng.

Nghe thanh âm đó, Trần Lâm bước nhanh lên lầu, trực tiếp đi tới sân thượng. Ngoài sân thượng đặt một chiếc ghế, một nữ nhân mặc quần áo màu trắng đang lẳng lặng ngồi trên ghế, bàn tay chống cằm, ánh mắt nhìn lên bầu trời Xa Xa. cũng không biết đang suy nghĩ điều gì.

Khác hẳn màu sắc làn da của Trần Lâm, làn da của Hạ Vũ Đình rất trắng. bất quá là màu trắng tái nhợt bệnh hoạn. thoát nhìn rõ ràng là không đủ dinh dưỡng.

Nghe được tiếng bước chân, Hạ Vũ Đình cũng không quay đầu lại. vẫn nhìn lên bầu trời Xa Xa. biểu tình trên mặt Vô cùng yên lặng.

Trần Lâm đi ra sân thượng. nhìn bóng lưng cô đơn kia, trong lòng không khỏi thoáng đau Xót. Trong trí nhớ, nàng tựa hồ đã nửa tháng không về, mà ở nửa tháng này, Hạ Vũ Đình tựa hồ gầy hơn một ít, bóng lưng cũng yếu ớt hơn một chút.

“Trần Lâm tỷ, chị đã đến rồi.” Ngay lúc Trần Lâm đang ngây người. Hạ Vũ Đình ngạc nhiên quay đầu lại, sau đó đứng lên, trên mặt lộ ra dáng tươi cười, chỉ là cười Vô cùng miễn cưỡng.

Nhìn hai gò má tái nhợt mà gầy gò của Hạ Vũ Đình. Trần Lâm nhịn không được đi ra phía trước, thở dài nói: “Vũ Đình muội, em lại gầy, em Tiếp tục như Vậy thì không được đâu.”

“Trần Lâm tỷ, em không sao.” Hạ Vũ Đình mỉm cười nói.

Trần Lâm thở dài nói: “Còn nói không sao, đã bị gầy thành như Vậy! Nếu còn tiếp tục như thế sẽ thành Xương bọc da luôn đó!”

Đối mặt câu trách cứ của Trần Lâm, Hạ Vũ Đình tuyển chọn trầm mặc. Nàng biết Trần Lâm là Vì muốn tốt cho nàng. thể nhưng nàng thực sự ăn không Vô. mỗi lần nhắc chén ăn cơm, trong đầu luôn hiện ra gương mặt quen thuộc của Lý Dật. Mỗi lần nhớ lại khuôn mặt hần, nàng luôn kim lòng không được buông chén Xuống, sau đó, chống cằm nhìn khoảng không trước mặt ngồi chờ ra, tựa hồ, mỗi lần nàng đều có thể cảm giác được Lý Dật đang bồi nàng ăn cơm, nàng Vẫn như dĩ vãng lẳng lặng nhìn Lý Dật như gió cuốn mây tan ăn hết thức ăn trên bàn.

Nhưng mỗi một lần chờ nàng lấy lại tinh thần. cơm nước trên bàn không bớt đi. Mà thành lạnh lẽo. Vì thế. đại đa số thời gian nàng cũng chỉ thở dài. sau đó đem cơm nước dọn về nhà bếp. chỉ có số ít thời gian tùy ý ăn được một chút.

“Vũ Đình muội, không ai biết lúc nào Lý Dật có thể trở về...” Nhắc tới hai chữ Lý Dật, giọng nói của Trần Lâm nhiều ít cũng run lên, bởi Vì hiện tại nàng cũng không biết Lý Dật còn sống hay đã chết.

Trong lòng tuy cũng giống như Hạ Vũ Đình lo lắng cho an nguy của Lý Dật, bất quá Trần Lâm cũng rất nhanh điều chỉnh tâm tình một chút. nói: “Cho nên em phải chiếu cố cho chính mình, bằng không. em sẽ ngã Xuống trước khi hần trở về, chị cũng không biết làm sao giải thích với hần.”

“Trần Lâm tỷ. chị yên tâm, em sẽ tự chiếu cố cho mình.” Hạ Vũ Đình lại đưa ánh mắt nhìn về phía bầu trời Xa Xôi, biểu tình vô cùng an tường, tiếng an tường mang theo sự kiên định không thể nào lay động: “Trước khi hần chưa trở về, em sẽ không bao giờ ngã Xuống.”

Dứt lời, Hạ Vũ Đình quay đầu mỉm cười nhìn Trần Lâm, nhẹ giọng nói: “Trần Lâm tỷ, vẫn không có tin tức của hần, đúng không?”

Nhận thấy được vẻ thất lạc không thể che giấu trong con người Hạ Vũ Đình, tiếng lòng Trần Lâm cảm thấy khó chịu. bất quá cũng nhẹ nhàng gạt đầu.

“Không sao, lúc này mới nửa năm mà thôi. Nửa năm không được thì một năm, một năm không được thì ba năm, ba năm không được thì năm năm, mười năm...” Hạ Vũ Đình yếu ớt thở dài: “Em nghĩ, hẳn cũng sẽ trở về.”

Chính mình có thể chờ hẳn mười năm sao?

Nghe Hạ Vũ Đình nói, trong đầu dần hiện ra khuôn mặt quen thuộc, trong lòng Trần Lâm tự hỏi.

Ngực không có đáp án. nàng không biết chính mình có thể chấp nhất được như Hạ Vũ Đình hay không, đồng thời nàng cũng rõ ràng, tình yêu của Hạ Vũ Đình đối với Lý Dật, còn sâu sắc hơn nàng yêu Lý Dật rất nhiều.

Nàng rõ ràng nhớ kỹ, ngày Lý Dật nói đi, nàng khóc, thế nhưng Hạ Vũ Đình không khóc. Thậm chí, khi nàng đưa Hạ Vũ Đình đến quân khu đại viện, Hạ Vũ Đình cũng không hề khóc trước mặt của nàng. Chỉ là người hầu từng nói cho Trần Lâm, mỗi ngày khi thu dọn phòng cho Hạ Vũ Đình. áo gối đều ướt đầm, cả hai bên áo gối.

Trần Lâm hiểu được, mỗi đêm, Hạ Vũ Đình chưa từng ngủ ngon, mỗi đêm đều dùng nước mắt rửa mặt.

Nữ tử có bề ngoài nhu nhược nhưng nội tâm kiên cường này, ở trước mặt người ngoài không bao giờ biểu lộ. Nhưng vào đêm khuya khi yên tĩnh thì nàng lại yên lặng nghĩ đến nam nhân mà nàng muốn giao phó cả đời. lại kìm lòng không được mà rơi nước mắt.

Rất nhiều thời gian, Trần Lâm vừa về đến biệt thự liền không được tự nhiên, nàng rõ ràng biết Hạ Vũ Đình đang ở trong biệt thự, thế nhưng trong biệt thự lại tràn ngập bầu không khí trầm lặng.

Mà đại bộ phận thời gian, Hạ Vũ Đình đích Xác cấp cho Trần Lâm một loại cảm giác không khí trầm lặng. Nàng rõ ràng đứng ở nơi đó, thế nhưng sẽ không cảm giác được thân thể nàng có sự sôi động, hơn nữa rất nhiều thời gian. khi Hạ Vũ Đình đang làm gì đó lại đột nhiên dừng lại, sau đó dờ ra, trong lúc dờ ra lại cười. sau khi dờ ra thì con mắt lại đỏ, thế nhưng vừa nhìn thấy có người ngoài ở đó, nàng lại lập tức lộ ra dáng tươi cười, Sau đó lại tiếp tục đi làm chuyện mà nàng chưa làm Xong.

Nhìn bề ngoài như không khổ, thế nhưng nội tâm khổ hơn bất luận kẻ nào. Đây là hình dáng chân thực nhất về Hạ Vũ Đình.

“Vũ Đình muội tử. nếu như hẳn vẫn không trở lại?” Trần Lâm nhin không được hỏi. vừa nói ra miệng liền thấy hối hận.

Hạ Vũ Đình nở nụ cười. cười đến vô cùng yên lặng: “Trần Lâm tỷ, cho tới nay trong lòng đều biết rõ, hẳn sẽ trở về, hẳn sẽ trở về tìm em Đương nhiên, nếu như hẳn thực sự không trở lại, để em đợi cả đời, như vậy em cũng cam chịu.”

Nhìn biểu tình kiên định của Hạ Vũ Đình. trong lòng Trần Lâm run lên!

“Trần Lâm tỷ, kỳ thực em cũng biết, thời gian dài như vậy mà hẳn không liên hệ chúng ta, chỉ có ba loại khả năng, một, hẳn phát sinh chuyện ngoài ý muốn. Hai, hẳn không chết. thế nhưng có niềm vui mới, quên đi chúng ta. Ba, hẳn không chết. nhưng vẫn nhớ tới chúng ta, chỉ là bởi vì một ít nguyên nhân đặc thù nên không thể liên hệ chúng ta.” Hạ Vũ Đình chăm chú phân tích: “VỚI sự hiểu biết của em đối với hẳn, khả năng thứ nhất và thứ ba sẽ nhiều hơn một chút. Đương nhiên, nếu như là loại khả năng thứ hai. em cũng sẽ không hối hận.”

Nói đến đây, Hạ Vũ Đình lại nở nụ cười, chỉ là dáng tươi cười không thể che giấu được nỗi khổ trong nội tâm: “Một lần, lúc chị đi bệnh viện tìm hẳn. em đã nói. Lý Dật thích ai, muốn kết hôn với ai, là tự do của hẳn. em không thể yêu cầu hẳn đi làm cái gì. Em chỉ là một nữ nhân ngu ngốc, không cách nào giúp đỡ cho sự nghiệp của hẳn. Em có thể làm đó là mỗi ngày ở nhà làm cơm sẵn. chờ hẳn về cùng hẳn ăn. Khi quần áo hẳn bẩn thì em tẩy giặt cho hẳn, khi tâm tình hẳn không tốt em lại bồi hẳn tâm sự, khi hẳn làm việc mệt mỏi, dùng nước nóng cho hẳn ngâm chân. Sau đó chờ khi hẳn muốn kết hôn với em, sẽ giao thân thể cho hẳn. Nếu như hẳn thực sự đã thích nữ nhân khác, quên em, em chỉ có thể nghĩ do em làm không tốt, không thể mang đến sự vui sướng cho hẳn. em sẽ không trách hẳn, lại càng không hận hẳn. Chỉ cần hẳn hài lòng là tốt rồi.”

Trần Lâm là một nữ nhân thích tranh cường háo thắng. Chỉ cần thứ gì nàng thích sẽ nỗ lực đi tranh thủ, cảm tình đương nhiên cũng không ngoại lệ. Khi đó, tuy nàng biết Lý Dật và Hạ Vũ Đình đang ở chung một chỗ, thế nhưng Vẫn công khai đi tìm Lý Dật, mục đích muốn từ trong tay Hạ Vũ Đình cướp đi Lý Dật, thế nhưng ở lần đó, nàng bại cho Hạ Vũ Đình, hơn nữa bị bại đến rối tinh rối mù.

Hôm nay, lần thứ hai lại nghe lại lời nói kia, Trần Lâm ngây người, triệt để ngây người!

Trong võ hiệp chú ý nhất là vô chiêu thắng hữu chiêu, trong tình trường làm sao lại không phải?

Trần Lâm khe khẽ thở dài, trong lòng cũng hiểu được, đời này vĩnh viễn không cách nào chiến thắng được Hạ Vũ Đình trong tình trường.

Thời gian của New York và Nam Kinh hơn kém nhau mười hai tiếng đồng hồ. Chín giờ sáng tại Nam Kinh, ngoài vạn dặm là đêm tối của New York. Vầng trăng lạnh đọng trên bầu trời. ánh trăng rơi Xuống trang viên của gia tộc Gambino. làm tòa trang viên cực lớn có vẻ thập phần an tĩnh. Xuyên thấu qua ánh trăng, có thể tình tường nhìn thấy một mảnh vườn lan được tu bổ chỉnh tề.

Ở tòa biệt thự trung tâm, là địa phương cư ngụ của các đời tộc trưởng gia tộc Gambino.

So sánh với một ít đại gia tộc, biệt thự này của trang viên Gambino cũng không Xa hoa. Gia cụ cổ Xưa, sàn nhà nặng nề. Rèm cửa sô màu đen cực lớn, phù điêu La Mã, còn có lò sưởi trong vách tường, tòa biệt thự mang phong cách thời Xưa nồng đậm Giản đơn mà phong cách cổ Xưa.

Đây là hình dung thỏa đáng với tòa biệt thự.

Chín giờ tối, nhưng trong tòa biệt thự vẫn sáng đèn. ngọn đèn bắn ra từ phòng sách. Bên trong phòng sách bày mấy giá sách đã có niên đại từ lâu. Trên giá sách bày đủ kiểu dáng sách báo, những loại sách này đã quá lâu, có quyển thậm chí không có cả bìa sách.

Ngoại trừ vài giá sách, bên trong phòng hấp dẫn người nhất là bức hình trên vách. Có thể nói, đối với bất luận người Mỹ nào, nhất là thành viên gia tộc mafia mà nói, đều nhận ra người trong ảnh chính là Carlo Gambino!

Nếu như nói tại các đảo Sicily của Ý, Vito Cashio Feier Luo là người vĩ đại. bất hủ. dám làm dám chịu, là thủy tổ hắc bang hiện đại, như vậy Carlo Gambino là một huyền thoại!

Trong lòng thành viên các gia tộc mafia. Carlo Gambino tương đương với sự tồn tại giống như Thượng Đế.

Làm vị tộc trưởng đầu tiên của gia tộc Gambino, hắn đưa gia tộc lớn mạnh đồng thời sáng tạo một kỳ tích!

Đã từng, Carlo Gabino cùng mười hai vị đầu lĩnh gia tộc mafia mời ủy ban mafia dự hợp toàn quốc. lại bị cảnh sát tấn công bất ngờ. Lúc đó đối mặt cảnh sát. mọi người đều biến sắc, mà Carlo Gambino không ngờ lại hạ lệnh không cho bất cứ kẻ nào phản kháng.

Sau đó không tới một giờ. hắn dùng hơn một trăm vạn Mỹ kim bãi bình chuyện này. Phải biết rằng, đó là niên đại của thế kỷ sáu mươi, ở thời gian đó một trăm vạn Mỹ kim chính là hai ngàn vạn Mỹ kim hiện tại!

Ông trùm truyền kỳ này lúc qua đời. toàn bộ thế giới có một trăm nhà truyền thông trực tiếp phát sóng buổi lễ tang!

Cho nên có thể không hề khoa trương mà nói. lễ tang của hắn còn muốn long trọng hơn cả một quốc vương.

Khi hắn còn sống từng có rất nhiều truyền kỳ, hậu thế vẫn có người nói nghiệp nhưng không thể sánh bằng.

Carlo Gambino sau khi qua đời, các tộc trưởng đời sau của gia tộc Gambino tuy rằng không Xuất sắc được như Carlo Gambino, thế nhưng vẫn kế thừa phong cách của hắn. đồng thời lại dùng nhân mạch cùng thực lực do hắn tích góp từng tí một để củng cố địa vị của gia tộc.

Vì thế. gia tộc Gambino có thể trở thành hắc bang gia tộc kinh khủng nhất của toàn bộ thế giới ngầm, công lao của Carlo Gambino lớn nhất, không ai có thể thay thế được công lao của hắn.

Bức hình của Carlo Gambino được treo đối diện bàn làm việc. người ngồi ngay bàn làm việc chỉ cần nhắc đầu là có thể nhìn thấy bức hình của Carlo Gambino. Bức hình này đã tồn tại không biết bao nhiêu năm

Hơn nữa vị trí chưa từng thay đổi qua, đây là do đời tộc trưởng thứ hai của gia tộc Gambino làm như vậy. vẫn bảo lưu cho tới hiện tại.

Mỗi một đời tộc trưởng gia tộc Gambino khi gặp phải trắc trở và nghi nan đều đi vào trong phòng sách ngồi đối diện bức hình của Carlo Gambino trầm tư. từ ý nghĩa nào đó mà nói. bức hình của Carlo Gambino là một loại ký thác tinh thần, cũng là một loại thúc giục, làm các đời tộc trưởng gia tộc Gambino không dám thư giãn.

Đêm nay, tộc trưởng Edward của gia tộc Gambino cũng ngồi đối diện bức hình. hắn đã nhìn suốt gần một giờ. trong một giờ này, cũng không có bất luận kẻ nào vào quấy rối hắn. Edward khẽ thở dài, sau đó cầm lấy điếu Xì gà trên bàn, châm lửa nhẹ nhàng hút. Làn khói thuốc nồng đậm vờn quanh bên cạnh hắn. Cặp mắt cơ trí của hắn vô cùng sáng sủa.

Chẳng qua bao lâu, nhẹ nhàng dập tắt Xì gà, sau đó bấm một dãy số điện thoại, sau khi điện thoại chuyển được. dùng thanh âm khàn khàn nói: “Annie, con đến phòng sách một chuyến.”

Mười phút sau, Andrew mặc một thân áo đen bằng da đi tới phòng sách, cung kính đứng ngay trước người Edward. Dù là hôm nay Andrew đã là trụ cột vững vàng của gia tộc Gambino, cũng là nữ nhận toàn mỹ Xuất sắc nhất trong giới thượng lưu. thế nhưng khi đối mặt Edward, Andrew vẫn luôn thập phần tôn trọng, nàng biết, cha nàng vĩnh viễn luôn cơ trí hơn nàng!

“Annie, ngồi đi.” Edward lộ ra nụ cười nhợt nhạt. chỉ vào chiếc ghế đối diện.

Andrew gật đầu, sau đó ngồi Xuống ghế, tôn kính hỏi thăm: “Cha, cha tìm con tới có chuyện gì nói với con sao ?”

“À” Edward mỉm cười, sau đó dựa người vào sau ghế, nói: “Chuyện lần này con làm rất tốt, giúp chúng ta thu được lợi nhuận thật lớn.”

Nghe được Edward hỏi, trong lòng Andrew thở dài một tiếng. nàng rõ ràng. đây đều do Lý Dật cấp cho nàng, không có Lý Dật, nàng không có khả năng giúp gia tộc thu được lợi nhuận lớn như vậy.

“Annie, con lại thất thần.” Edward bỗng nhiên nháy mắt một chút, nói: “Nhớ hắn sao?”

Lời nói thình lình của Edward làm Andrew có chút khấn trương. mặc dù nàng kiệt lực che giấu. thế nhưng sự khấn trương ẩn sâu trong con người vẫn thập phần rõ ràng.

“Cha, những điều này là con phải làm.” Andrew điều chỉnh tâm tình một chút, trầm giọng nói: “Lúc con còn nhỏ, cha từng nói với con. con là thành viên của gia tộc Gambino. con phải vì gia tộc nỗ lực hết thấy, bao gồm cả sinh mạng của mình.”

“Annie, con vẫn luôn làm được rất Xuất sắc. Điều này làm cho cha rất vui mừng.” Edward khẽ thở dài, sau đó lẳng lẳng nhìn Andrew. tựa hồ muốn nhìn thấu tâm tư của nàng: “Thế nhưng con à, lần này con gặp phải phiền phức rồi sao ?”

Edward hỏi làm trong lòng Andrew không khỏi hung hăng chấn động!

Nàng tự nhiên hiểu rõ sự phiền phức trong miệng cha nàng nói là gì.

“Cha. con...” Andrew nỗ lực muốn giải thích.

Edward nhẹ nhàng khoát tay, ngăn cản lời tiếp theo của Andrew, lại dùng thanh âm khàn khàn tiếp tục nói: “Con gái, mặc dù chúng ta là thành viên của gia tộc Gambino, nhưng chúng ta cũng là người. chỉ cần là người đều có cảm tình, đây là điều không cách nào tránh khỏi. Con động chân tình. đây cũng không có kỳ quái.”

Nói đến đây. Edward lại đột ngột chuyển lời: “Bất quá con gái. dù là con động chân tình, con cũng phải nhìn cho rõ ràng tình thế. Tư liệu của Lý Dật cha Xem qua, có thể nói những gì hắn làm rất vượt ngoài sự dự liệu của cha. Cha thừa nhận, hắn là một nhân tài phi thường ưu tú. Thế nhưng, nguyên nhân chính vì hắn quá ưu tú, nên ta mới lo lắng.”

Sắc mặt Andrew có chút ảm đạm, nàng không nói gì, chỉ chăm chú nắm chặt tay.

“Con gái, sinh ý lần này đặt cơ sở ở con. tộc trưởng đòi tiếp theo cơ bản đã là con rồi. Đây là sự khẳng định đối với thành tích của con, đồng thời cũng là một loại áp lực. Con sẽ trở thành nữ tộc trưởng đầu tiên trong lịch sử gia tộc Gambino.” Giọng nói của Edward không nhanh không chậm, tựa hồ đang mang theo ma lực nào đó, có thể đọc thấu tâm linh của Andrew: “Tộc trưởng tượng trưng cho quyền lực, tượng trưng cho vinh dự. đồng thời cũng là một loại ràng buộc. Lên làm tộc trưởng, trách nhiệm của con càng lớn hơn nữa so với các thành viên khác, con phải gánh vác toàn bộ trách nhiệm của gia tộc. Trong tình hình này, hôn nhân của con...”

“Cha, không cần nói nữa. con hiểu được.” Andrew hung hăng cắn môi, thế cho nên cắn chảy máu, máu tươi nhuộm đỏ đôi môi khêu gợi, biểu tình của nàng trở nên cực kỳ kiên định. tựa hồ đã làm ra quyết định.

“Làm tộc trưởng của gia tộc, tuyển chọn của con làm cha rất vui mừng.” Edward thẳng ngoắc ngoắc nhìn Andrew, nhẹ giọng nói: “Thế nhưng, con gái. Làm cha của con. cha cảm thấy tiếc hận cho con.”

“Cha” Con mắt Andrew đỏ lên, nàng kiệt lực khống chế tình tự của mình, không cho nước mắt chảy Xuống. Andrew nở nụ cười, cười đến rất hiền lành: “Con gái, ngày mai cha cho con một cơ hội.

246. Chương 227: Cầu Hôn?

Ánh mặt trời sáng sớm phủ Xuống sân bay quốc tế Los Angeles, phẳng phất như phủ lên một chiếc áo khoác màu vàng kim rực rỡ. Dưới ánh mặt trời, nơi nơi đều là nhân viên công tác đang bận rộn, làm thành phố lớn thứ hai của nước Mỹ, sân bay Los Angeles quả thật bận rộn vô cùng. Một Chiếc Xe bình ổn hướng về cổng sân bay, sau đó ngừng lại.

Khác với dĩ vãng chính là, lúc này lái Xe cho Lý Dật chính là Ngưu Lâm Sinh. Ngưu Lâm Sinh đã từng là vũ khí bí mật của Đường Hải, là một người có năng lực cực mạnh trong Hoa Nhân Bang. Lý Dật giết chết Tinh Điện khiến cho Ngưu Lâm Sinh đối với Lý Dật trung thành và tận tâm, Lý Dật cũng không bạc đãi Ngưu Lâm Sinh, đem rất nhiều chuyện trọng yếu giao cho hắn đi làm

Lúc này đây, Lý Dật phải rời khỏi Los Angeles vài ngày, tạm thời để Ngưu Lâm Sinh quản lý chuyện trong bang phái. Điều này làm nội tâm Ngưu Lâm Sinh nhiều ít có chút kích động.

Xe ngừng, Anh Hoa đẩy cửa Xe, là người thứ nhất đi ra ngoài, Jester đi theo sát phía sau.

Hôm nay Jester mặc một thân tây trang màu đen, mũi đeo kính râm cũng đen, dù kính râm che phủ nửa gương mặt Jester, thế nhưng vẫn không thể che giấu cổ khí tức cự người ngoài ngàn dặm của hắn.

Anh Hoa vẫn mặc một chiếc áo gió màu đỏ, dưới thân mặc một chiếc quần da bó sát người, chân vẫn mang đôi giày có giấu ám khí. Nguyên bản, vóc người Anh Hoa cực kỳ Xuất sắc, mặc quần áo như vậy, càng phong tình vạn chủng, đối với nam nhân có lực sát thương thật lớn. Bất quá biểu tình lạnh như băng cùng cặp mắt không chút cảm tình làm khí tức trên người nàng đại biến. cũng làm nam nhân không dám nhìn vào ánh mắt của nàng.

Nàng phẳng phất giống như một cây hoa hồng đầy gai độc, hấp dẫn nhưng mang theo độc tố trí mạng, chỉ có thể cho người đứng Xa nhìn ngắm, không thể khinh nhờn.

Anh Hoa cùng Jester đứng ngoài Xe, biểu tình Ngưu Lâm Sinh có chút cổ quái, hắn tự nhiên nhìn ra được vô luận là Anh Hoa hay Jester cũng không phải người bình thường. thậm chí. khí tức toát ra từ trên người cả hai đều làm hắn có chút kinh hãi.

“Lâm Sinh, lần này tôi đi New York đại khái khoảng một tuần. Trong vòng một tuần này, cậu phụ trách toàn bộ sự vụ trong bang phái, nếu có sự tình khẩn cấp có thể gọi điện báo cho tôi biết.” Lý Dật có thể nhìn thấy vẻ dị thường trong mắt Ngưu Lâm Sinh, mỉm cười nói.

Ngưu Lâm Sinh đưa ánh mắt từ trên người Anh Hoa cùng Jester dời đi, quay nhìn Lý Dật gật đầu nói: “Yên tâm đi, đại ca, tôi sẽ Xử lý tốt mọi chuyện.”

“Ân” Lý Dật vỗ nhẹ lên vai Ngưu Lâm Sinh, sau đó mở cửa Xe, lúc bước Xuống đồng thời bỗng nhiên nhướn tới điều gì. quay đầu lại nhìn Ngưu Lâm Sinh lộ ra vẻ mỉm cười nhàn nhạt: “Lâm Sinh, chuyện lần này

Xem như một lần tôi luyện. Chung quy tôi cũng phải về nước, nếu như lần này cậu làm tốt, chờ tôi về nước, bên này sẽ giao cho cậu để ý.”

Lý Dật thình lình nói ra lời này khiến Ngưu Lâm Sinh nhất thời ngây dại!

Dù cho tổ chất tâm lý của hắn cực kỳ Xuất sắc, thế nhưng vẫn bị những lời này của Lý Dật làm chấn động!

Đúng, không sai, bị chấn động!

Dứt bỏ sinh ý buôn bán súng ống đạn dược giữa Lý Dật và gia tộc Gambino không nói. Hoa Nhân Bang hàng năm thu nhập về phương diện buôn lậu cao đến hơn triệu đô la.

Hơn một triệu đô la. điều này đối với người bình thường mà nói tuyệt đối là một bút cự phú!

Mà Lý Dật lại nói sẽ giao cho hắn quản lý.

Nhìn biểu tình tròn mắt há hốc của Ngưu Lâm Sinh, Lý Dật nở nụ cười, phản ứng của Ngưu Lâm Sinh làm cho hắn thập phần hài lòng.

Hôm nay, nhân tài nội bộ Hoa Nhân Bang cũng không nhiều, rốt cục chỉ có Ngưu Lâm Sinh là một trong số đó, lúc này Lý Dật tung một miếng mồi, thứ nhất là coi trọng năng lực của Ngưu Lâm Sinh không kém, hơn nữa uy vọng của Ngưu Lâm Sinh trong bang phái cũng không kém, trọng yếu nhất là Ngưu Lâm Sinh rất trung tâm

Lý Dật không chờ Ngưu Lâm Sinh trả lời, mà trực tiếp bước Xuống Xe. Chờ khi Ngưu Lâm Sinh hồi phục lại tinh thần, Lý Dật đã mang theo Anh Hoa và Jester đi Xa vài thước.

Hôm nay Lý Dật cũng mặc bộ quần áo kiểu Tôn Trung Sơn giống như hôm đi tham gia buổi tiệc sinh nhật của Haise Linna. Nguyên y phục của hắn đã rất đặc thù, cộng thêm Anh Hoa cùng Jester đều là người luôn hấp dẫn ánh mắt người khác. một đường đi tới. hành khách đều ghé mắt nhìn ba người.

Thậm chí có mấy cô gái còn nhỏ tuổi nhìn thấy dáng dấp khốc khốc của Jester. Che miệng kêu lên Suất khí!

Đối với việc này Jester cũng không có chút biểu thị, thậm chí ngay nhìn cũng không hề liếc mắt nhìn cô gái kia.

So Sánh với Jester mà nói, lực hấp dẫn của Anh Hoa càng nhiều, bất quá đại đa số nam nhân đều không dám quang minh chính đại nhìn Anh Hoa, mà tuyển chọn len lén quan sát.

Cho nên tuy rằng Lý Dật mặc kiểu áo Tôn Trưng Sơn hiếm thấy, thế nhưng luận lực hấp dẫn thì kém hơn hai người rất nhiều.

Lần này Lý Dật ngồi máy bay đi tới New York, người phụ trách Seaman của gia tộc Gambino đã an bài chu đáo từ lâu. Khi ba người Lý Dật đi tới cửa cách ly của Sân bay, Seaman chờ nƠi đó đã lâu. Seaman cũng không mang theo nhiều người. chỉ dẫn theo một bảo tiêu.

Sau khi nhìn thấy Lý Dật, Seaman rất nhiệt tình tiến lên đón, cười nói: “Lão bằng hữu, nhìn thấy anh thật cao hứng.”

“Tôi cũng vậy.” Lý Dật mỉm cười ôm Seaman một chút.

Thân thể hai người tách ra, Seaman vô ý thức nhìn thoáng qua Jester.

“Lão bằng hữu. đây là thủ hạ mới của anh sao? Thoạt nhìn hắn rất khốc.” Seaman cười trêu ghẹo.

Lý Dật cũng không dự định nói cho Seaman biết thân phận thực sự của Jester, chỉ cười cười, Sau đó nói Sang chuyện khác: “Được rồi, lão bằng hữu, chúng tôi nên đi vào.”

Seaman tuy rằng rất muốn nói chuyện thêm một lát với Lý Dật, thế nhưng thấy Lý Dật không có hứng thú, cũng không miễn cưỡng.

Bất quá, khi Lý Dật Sắp lên máy bay, Seaman đột nhiên kéo lại cánh tay Lý Dật, nói: “Lão bằng hữu, tôi có mấy câu muốn nói riêng với anh.”

“Hai người cứ đi trước.” Lý Dật nhìn Anh Hoa và Jester nói một câu, Sau đó nhìn Seaman hỏi: “Lão bằng hữu, anh có việc cứ nói thẳng đi.”

Seaman hít Sâu một hơi, Sau đó dừng ở Lý Dật, châm chọc một chút, nói: “Lý thân ái, anh cũng biết, cho tới nay tôi đều Xem anh là bạn, mà anh cũng Xem tôi là bạn, đúng không?”

Nghe Seaman vừa nói như thế, Lý Dật tựa hồ đoán được điều gì, rất thẳng thắn gật đầu nói: “Đúng vậy, tôi vẫn luôn cho rằng anh là bạn của tôi.”

“Lão bằng hữu, tôi biết lần này anh đến New York sẽ gặp Edward tiên Sinh.” Seaman nghiêm mặt nói: “Tôi mong muốn khi anh gặp ông ấy, có thể giúp tôi nói tốt vài Câu trước mặt ông ấy.”

“Lão bằng hữu, anh quá lo lắng, thực sự đã quá lo lắng, chuyện này anh không nói, tôi cũng sẽ làm.” Lý Dật cười ha hả.

Có thể do đoán không ra tâm tư của Lý Dật. có thể không biết kế tiếp nên nói như thế nào, Seaman cũng ha hả cười lớn, Sau đó nói: “Lão bằng hữu, anh đã nói như vậy, tôi sẽ không khách khí nữa. Tất cả đều phiền phức anh!”

Lý Dật “ân” một tiếng, sau đó Xoay người đi lên máy bay.

Người này, hẳn là sẽ chịu giúp mình đi?

Nhìn bóng lưng rộng rãi của Lý Dật, trong lòng Seaman thầm hỏi chính mình. Tuy rằng bởi vì giúp đỡ Lý Dật, Seaman đã trở thành tâm phúc của Lý Dật, thế nhưng hẳn cũng rõ ràng, đương đại tộc trưởng Edward của gia tộc Gambino thân thể khỏe mạnh, còn có thể làm tộc trưởng thêm khá lâu. Dưới tình hình này, nếu như hẳn muốn đề thăng địa vị trong gia tộc, cũng chỉ phải làm một ít chuyện lấy lòng Edward. Lần này Lý Dật bàn sinh ý với gia tộc Gambino có quan hệ trọng đại, trong đó có liên quan tới lợi ích làm Seaman cực kỳ SỢ, Seaman rất rõ ràng, nếu như Lý Dật gặp được Edward, chỉ cần cho Edward biết, bút sinh ý này có thể làm thành là do Seaman từng nỗ lực rất nhiều, Cứ như vậy. Seaman dám khẳng định. Edward sẽ cho hẳn một ít chỗ tốt.

Bởi vì Edward cho tới nay đều là một vị tộc trưởng thưởng phạt phân minh.

Năm tiếng đồng hồ Sau, máy bay đúng giờ hạ Xuống sân bay New York. So sánh với Los Angeles. quang hoàn của tòa thành thị New York này càng nhiều hơn một ít, tòa thành thị không chỉ là tòa cảng biển lớn nhất nước Mỹ. cũng là tòa thành thị lớn nhất thế giới. New York nằm ở phía đông nam, từ hơn một thế kỷ tới nay, New York vẫn là trung tâm thương nghiệp và tài chính trọng yếu nhất. New York là một đại đô thị được toàn cầu hóa. Cũng là tòa thành thị cấp thế giới, còn trực tiếp ảnh hưởng truyền thống, chính trị, giáo dục, tiêu khiển của toàn cầu. New York cùng Luân Đôn của Anh quốc, Tokyo của Nhật Bản được Xưng là ba đô hội quốc tế.

New York là tòa thành phố lớn nhất thế giới, là mảnh đất trái tim, có nền kinh tế cấp quốc tế. tài chính. thông thương. nghệ thuật cùng trung tâm truyền thông, càng được coi là thành phố đại biểu của đô thị Văn minh. Ngoài ra bởi tổng bộ của Liên Hiệp Quốc được đặt tại đây, bởi vậy còn được thế giới tôn Xưng là “Đô thị của thế giới”, New York có nhà bảo tàng cấp thế giới, còn có những tòa nhà biểu diễn nghệ thuật, tranh vẽ. khiến cho nó trở thành một trong những trung tâm tiêu khiển Văn hóa lớn nhất phía tây bán cầu.

Ở kiếp trước, Lý Dật đã từng nhiều lần tới New York, lúc đó Thượng Hải đã thay thế New York trở thành “đô thị của thế giới”, bất quá năm mươi năm sau New York vẫn là một trong những đại đô thị lớn nhất toàn cầu.

Lý Dật vốn tưởng rằng lão đầu Edward sẽ tự đến sân bay tiếp hẳn, nhưng cũng không nghĩ tới Edward không Xuất hiện. thậm chí cả Andrew Luofu cũng không tới. người tiếp đón hẳn chính là em trai của Andrew Luofu.

Johnson Gambino.

Cũng giống như lần trước nhìn thấy Johnson tại trang viên gia tộc Gambino tại Los Angeles. Johnson vẫn mặc một bộ lễ phục màu trắng. mái tóc dài ánh vàng rực rỡ được chải vuốt cực kỳ chỉnh tề, khuôn mặt anh

tuần có chút trắng bệch, khoe miệng tràn ngập một dáng tươi cười mê người. cặp con ngươi màu Xanh da trời phẳng phất như mà nói, nhìn sáng đến chói mắt.

Bộ lễ phục màu trắng được cắt may CỰC kỳ khéo léo, dù hạt nút nơi cổ áo cùng cổ tay cũng thật tỉ mỉ, trên cổ áo còn cài một đóa hoa màu vàng kim, đó là tiêu chí của gia tộc Gambino.

Tướng mạo anh tuấn, thân thể cao ngất, trang phục hoa lệ, khí chất cao quý, Johnson giống như một bạch mã vương tử trong truyền thuyết làm cho cả sân bay giống như buồn bã thất sắc.

Phía sau hắn có vài chiếc Xe đang đỗ. trong đó có chiếc Rolls Royce Silver phẳng phất như vị vua đang ngạo nghễ đậu ngay giữa.

Thấy Lý Dật mang theo Anh Hoa cùng Jester từ trên máy bay đi Xuống, Johnson một mình một người mang theo vẻ mỉm cười tiến lên nghênh đón.

“Lý tiên sinh thân ái, chúng ta lại gặp mặt. Nhìn ngài càng thêm suât khí hơn so với trước đây. hơn nữa mỹ nữ bên cạnh ngài rất mê người. có thể giới thiệu nàng cho tôi không? Gần đây tôi rất si mê với nữ nhân đông phương đó!” Johnson trực tiếp đi tới đối diện Lý Dật, gương mặt mỉm cười nói.

Lý Dật có thể rõ ràng nhận thấy được. khi Johnson nói ra câu nói đó. trên người Anh Hoa hiện lên một tia tức giận, đây không khỏi làm hắn nhớ tới ban đêm ngay trước cửa câu lạc bộ, tên bảo an kia chỉ dùng ánh mắt khinh nhờn nhìn Anh Hoa, liền bị Anh Hoa đánh thương vùng hạ bộ.

Hắn thể nhưng rõ ràng, Anh Hoa cũng mặc kệ Johnson rốt cục có thân phận gì, chọc giận Anh Hoa, không chỉ nói Johnson đoạn tự tuyệt tỐn, dù là chuyện giết chết Johnson ngay tại chỗ, Anh Hoa đều làm được.

Nghĩ tới đây, Lý Dật vội vã giảng hòa: “Johnson tiên sinh, tôi nghĩ trên thế giới này không ai càng suât khí hơn so với anh. Mặt khác, vị nữ sĩ mỹ lệ này cũng không thích người suât khí. cho nên anh không có cơ hội rồi.”

“Vây thực sự là quá tiếc nuối.” Johnson làm bộ lộ ra biểu tình thất vọng, trong lòng lại giống như trăng sáng, hắn tự nhiên nhìn ra được Anh Hoa vừa tức giận, hơn nữa hắn cũng nhìn ra được quan hệ giữa Lý Dật và Anh Hoa cũng không giản đơn. Tuy rằng Johnson thích chinh phục mỹ nữ, thể nhưng lại không thích sử dụng thủ đoạn hạ lưu, lần trước khi Lý Dật cướp đi Mộ Dung Tuyết tuy hắn phần nộ. thể nhưng cũng không lợi dụng thân phận đến áp chế Lý Dật hay làm gì khác. Trên thực tế, khi hắn nhìn thấy Anh Hoa thì trước mắt sáng ngời, nhưng trong lòng cũng không có dự định gì. chỉ do thái độ làm người khôi hài nên hắn Cố ý mở một lời vui đùa để điều tiết bầu không khí mà thôi, nhưng không nghĩ đến Anh Hoa lại là người khác thường.

Đương nhiên, đây cũng không thể quấy rầy kế hoạch của Johnson, mắt thấy bầu không khí đã trở nên dễ dàng. hắn lập tức nói: “Lý tiên sinh thân ái, nguyên bản cha tôi cùng người chị có tính lãnh đạm của tôi là muốn tới đón anh, nhưng hôm nay bọn họ phải tham gia hội nghị ủy ban mafia, tạm thời không thể phân thân, cho nên để cho tôi tới tiếp anh. Trước khi đi ông ấy bảo tôi chuyển cáo anh, không nên tức giận vì sự chậm trễ của chúng tôi. ngài vĩnh viễn là minh hữu trung thành nhất của chúng tôi.”

Lẽ nào chính biến ủy ban mafia muốn bắt đầu rồi sao?

Đối với câu nói của Johnson, Lý Dật cũng không tức giận, mà trong lòng âm thầm suy tư. Bởi vì theo hắn Xem ra, với tầm quan trọng của hắn đối với gia tộc Gambino. Lão đầu Edward kia vô luận như thế nào cũng phải đến sân bay để tiếp đón chính mình.

Hôm nay Edward bởi vì tham gia hội nghị nên không tới, điều này chỉ có thể chứng minh hội nghị kia rất trọng yếu. Nguyên bản với thân phận của Edward và địa vị của gia tộc Gambino tại ủy ban mafia, nếu như chỉ là một hội nghị bình thường, Edward hoàn toàn có lý do cự tuyệt tham gia.

Với việc này, đáp án chỉ có một, nội bộ ủy ban mafia Xuất hiện mâu thuẫn.

Trong lòng tuy rằng đoán được điểm này, bất quá Lý Dật không vạch trần, mà cười lắc đầu: “Johnson tiên Sinh thân ái, Cha của anh thật quá lo lắng. Sao tôi có thể tức giận được chứ?”

“Anh không tức giận thì hay nhất.” Johnson vẫn mỉm cười nói: “Hội nghị kia khả năng phải duy trì liên tục hai tiếng đồng hồ, do tôi tới đón anh, anh Xem, anh muốn trực tiếp đến trang viên của gia tộc. hay dự

định đi địa phương khác ăn chút gì trước. Ân. tôi biết có mấy nhà hàng Cơm Tây không tệ, nơi đó có thịt bò rất ngon. ăn, so sánh mà nói, mỹ nữ nŌi đó Càng đẹp mắt.”

Nhìn vị nam tử vốn sẽ trở thành tộc trưởng đời tiếp theo của gia tộc Gambino, nhưng bởi vì thích tán gái mà buông tha cơ hội. nghe lời nói trêu ghẹo của hắn. trong lòng Lý Dật cũng phải cười khổ một tiếng.

Đối với người bình thường mà nói. thân phận người thừa kế của gia tộc Gambino Cao không thể tưởng, mà tên tiểu tử Johnson này rõ ràng dễ dàng nắm trong tay, nhưng lại chủ động buông tha, đây không thể không nói là một sự khác thường.

“Trực tiếp đến trang viên của gia tộc anh đi.” Lý Dật suy nghĩ một chút nói.

Johnson gật đầu: “Tốt”

Sau đó, Johnson cùng Lý Dật sóng vai đi tới bên Xe, đồng thời tự mình mở cửa cho Lý Dật: “Lý tiên Sinh thân ái, cho thủ hạ của anh ngồi Xe phía Sau đi, tôi tin tưởng ở tại New York này, còn không ai dám tập kích Xe của gia tộc Gambino đâu.”

Ngụ ý của Johnson thập phần rõ ràng, ở tại New York. gia tộc Gambino là vương giả của thế giới ngầm, không ai dám khiêu khích quyền uy của gia tộc Gambino.

Lý Dật rất thẳng thắn tiếp nhận lời đề nghị của Johnson, dù sao cho Anh Hoa và Jester ngồi Chung trong một Xe cũng không tốt, hắn nhìn ra được Johnson tựa hồ có Chuyen muốn nói với hắn.

Rất nhanh, chiếc Xe bắt đầu rời khỏi Sân bay.

Trong Xe, Johnson tự mình rót một ly rượu đắt tiền cho Lý Dật, Sau đó nói: “Lý tiên sinh thân ái, vì lần thứ hai gặp mặt của chúng ta, trước tiên cạn một ly.”

Lý Dật cũng không cự tuyệt ý tốt của Johnson, tiếp nhận ly rượu cộng vào ly của Johnson. Tư thế uống rượu của Johnson phi thường ưu nhã. Hắn chỉ uống nhẹ một ngụm, Sau đó liền buông ly rượu Xuống.

“Lý thân ái, mạo muội hỏi một câu, lần này anh tới gặp cha tôi để cầu hôn sao?” Johnson cười tủm tỉm nhìn Lý Dật.

Cầu hôn?

Nghe hai chữ này, sắc mặt Lý Dật không khỏi biến đổi.

Hắn thực sự không nghĩ ra. Johnson tại Sao lại hỏi như vậy.

“Rất Xin lỗi, Johnson tiên Sinh, tôi không hiểu ý tứ của anh.” Lý Dật nhíu mày, trong lòng cũng thấy rung động, bởi vì cho tới bây giờ, hắn vẫn không Cách Xác định quan hệ giữa hắn và Andrew Luofu.

Từ lúc hắn cùng Andrew bị truy Sát tại Thượng Hải cho đến khi hắn đi tới nước Mỹ, Andrew luôn vô tư giúp đỡ hắn, giữa hai người bọn họ đã Xảy ra rất nhiều chuyện. Nhưng quan hệ giữa bọn họ cũng vẫn rất mơ hồ!

Nói là bạn. tựa hồ lại không phải quan hệ bạn bè.

Nói là người yêu, thế nhưng tầng cửa sổ kia Chưa Xuyên qua!

Ân, chỉ có thể nói nằm giữa tình bạn và tình yêu.

“Lý thân ái, chẳng lẽ không đúng Sao?” Johnson nghe Lý Dật nói như thế, cũng kỳ quái Liếc mắt nhìn Lý Dật: “Tôi cho rằng anh có thể trở thành minh hữu trung thành nhất của gia tộc là bởi vì anh muốn cưới người chị của tôi làm vợ đó.”

Hiển nhiên, Johnson cũng không rõ ràng nội dung sự hợp tác giữa Lý Dật và gia tộc Gambino. Đây không phải vì hắn không có tư cách, mà bởi vì vị đại thiếu gia chỉ thích tán gái làm niềm vui rất ít quan tâm đến Sinh ý của gia tộc, nói chuẩn Xác một Chút, vị thiếu gia này Cơ bản không quan tâm tới bất cứ điều gì của gia tộc.

“Johnson tiên sinh, tôi nghĩ anh hiểu lầm rồi!” Lý Dật miễn cưỡng cười cười, trong lòng cũng Cảm thấy là lầm.

Mặc dù hẳn nghĩ Johnson nói như vậy có chút kỳ quái. thế nhưng nếu Johnson đã nói như vậy, nhất định phải có một chút manh mối.

Nói lời cầu hôn với Edward lão đầu Sao?

Cưới Andrew Luofu làm vợ?

Điều này làm Lý Dật cảm thấy thập phần khó tin.

247. Chương 228 : Nàng Thực Sự Thích Ta Sao? (1)

Tổng bộ gia tộc Gambino ngoại trừ chiếm diện tích rất lớn, cũng không giống như những địa phương khác. Theo Lý Dật Xem ra, gia tộc Gambino làm đại gia tộc số một số hai nước Mỹ, đại bản doanh hẳn nên tráng lệ mới đúng. Toàn bộ trang viên có hơn mười biệt thự, những biệt thự này phân ra từng kiến trúc khác nhau, toàn bộ trang viên cũng bao quanh, không tách riêng khu vực sân bãi, cũng không có đường hàng phi cơ như người giàu có thích khoe khoang, thậm chí ngay cả suối phun âm nhạc cũng không có.

Phong cách cổ Xưa.

Đây là cảm thụ duy nhất khi Lý Dật tiến vào đại bản doanh của gia tộc Gambino. Khi Lý Dật được Johnson đưa đến biệt thự số sáu, loại cảm giác này ngày càng mãnh liệt, bên trong biệt thự tất cả đều có vẻ thập phần giản đơn. Gia cụ kiểu cũ, sàn nhà rất nặng, rèm cửa sổ màu đen cực lớn. phủ điện kiểu La Mã, còn có lo Sưởi khảm vào trong tường.

Nhìn tất cả bên trong biệt thự, trong lòng Lý Dật âm thầm thở dài một hơi. mặc dù bên trong biệt thự vô luận là gia cụ hay thiết bị lắp đặt đều rất đơn giản, thế nhưng Lý Dật cũng biết giá trị của tòa biệt thự này tuyệt đối cũng không thấp hơn những biệt thự phong cách hiện đại.

Mượn bức họa treo trên vách mà nói, bức họa nhìn qua thập phần cũ kỹ, thế nhưng Xuất từ tay một vị hoa sĩ trứ danh Châu Âu, giá trị của bức tranh lên tới trăm vạn đô la, tương đương hàng vạn nhân dân tệ. với giá trị hiện tại, không biết mua được biết bao nhiêu đồ vật.

Xem ra người của gia tộc Gambino cũng giống như Đường Hải, đầu rất hoài cổ!

Trong lòng Lý Dật âm thầm cảm thán một câu, sau đó nhìn Johnson nói: “Johnson tiên sinh thân ái, tôi hơi mệt, cần tắm rửa nghỉ ngơi một chút. Nếu như cha anh trở về, thỉnh cho tôi biết.”

“Tốt.” Johnson mỉm cười gật đầu, sau đó rời khỏi biệt thự, ngoài cửa biệt thự, Anh Hoa và Jester hai người giống như hai bức tượng ma thần đang chờ ở đó, hai người từ lúc gặp mặt tới bây giờ cũng chưa từng nói qua một câu nói. thậm chí dù ánh mắt nhìn đối diện bình thường cũng không có. điều này quả thực là một loại kỳ tích.

Vào lúc Johnson rời khỏi cửa, Anh Hoa không chút hữu hảo trừng mắt nhìn

Johnson. kết quả vị hoa hoa công tử nổi danh trong Xã hội thượng lưu chỉ là cười cười. cũng không hề có đáng đáp tức giận.

Sau khi Johnson rời khỏi biệt thự, Lý Dật đi tới phòng tắm, Xả nước vào bồn tắm rồi nằm vào. trong đầu hồi tưởng lại nội dung nói chuyện với Johnson. Hẳn thế nhưng rõ ràng nhớ kỹ, Andrew khi gọi điện thông tri cho hẳn muốn hẳn đến New York gặp lão đầu Edward đề bàn chuyện buôn bán. đồng thời chính thức ký kết hợp đồng chuyển nhượng Toàn Cầu Ảnh Nghiệp (Universal Pictures) cùng chuyện sòng bạc tại Las Vegas.

Thế nhưng Johnson lại cho rằng Lý Dật muốn tới cầu hôn!

Trong lòng nghĩ vì sao Johnson lại nói như vậy, trong đầu Lý Dật cũng dần hiện ra từng chút một những gì đã phát sinh từ khi nhận thức Andrew Luofu tới nay. Chờ khi hẳn phục hồi lại tinh thần. nước nóng đã biến thành nước lạnh, vì thế hẳn không khỏi khe khẽ thở dài, sau đó ngồi dậy lau mình rồi thay quần áo.

Hai tiếng đồng hồ sau. Johnson lại đi tới biệt thự.

“Lý tiên sinh thân ái, cha tôi và người chị lãnh đạo của tôi đã trở về, cha tôi muốn tôi mang anh qua đó.” Johnson vừa tiến vào biệt thự, Lý Dật đang ngồi trong đại sảnh biệt thự hút thuốc.

Nghe được mấy chữ người chị lãnh đạo, trong lòng Lý Dật nhiều ít có chút khó chịu. Thế nhưng với thân phận của hắn lại không thể nói Johnson điều gì, không thể làm gì khác hơn là dụi tàn thuốc, sau đó theo Johnson đi ra cửa.

Anh Hoa thấy Lý Dật ra cửa, vô ý thức muốn đuổi theo. Nàng thủy chung vẫn Xem mình là cận vệ của Lý Dật, ngoại trừ ngủ và đi vệ sinh, đối với Lý Dật có thể nói một khắc không rời.

“Anh Hoa, cô và Jester lưu lại biệt thự.” Lý Dật cũng không dự định để Anh Hoa đi theo hắn đến gặp Edward, dù sao cũng không có ý nghĩa gì. Hiện tại hắn là cây chiêu tiên của gia tộc Gambino, trừ phi Edward lão đầu bị đục bể đầu, bằng không tuyệt đối sẽ không làm khó hắn.

Nghe được Lý Dật nói. Anh Hoa không trả lời. chỉ ngừng chân lại. mà Jester lại Xoay người đi vào trong biệt thự, tựa hồ đối với Jester mà nói, ở chung với Anh Hoa nhiều ít cũng thấy có chút phiền muộn.

Trang trí trong biệt thự số một cũng không khác biệt quá lớn với biệt thự số sáu, duy nhất khác nhau là diện tích lớn hơn một chút, niên đại gia cụ bên trong càng cổ Xưa hơn một ít, phong cách càng đậm liệt hơn một chút.

Khi Johnson mang theo Lý Dật đi tới phòng sách trên lầu hai, Edward đang nhíu mày suy tư gì đó. Biểu tình có chút nghiêm túc. tựa hồ hội nghị tiến hành làm tâm tình của hắn mơ hồ có chút khó chịu. Bất quá khi nghe được tiếng bước chân, vị tộc trưởng hiện tại của gia tộc Gambino kiêm chức chủ tịch toàn bộ ủy ban mafia trước tiên liền điều chỉnh tình tự. khôi phục lại dáng dấp bình tĩnh, hiển nhiên đối với lão đầu Edward mà nói, không thể đem tâm tình nội tâm lộ ra ngoài mắt là một chuyện phi thường dễ dàng.

“Cha, con đã đưa Lý tiên sinh đến.” Johnson nhìn thấy Edward, liền hành một lễ giống như tiêu chuẩn trong sách giáo khoa, gương mặt mỉm cười nói. Tựa hồ vị hoa hoa công tử nổi danh nhất giới phú hào nước Mỹ nhìn thấy bất luận kẻ nào cũng đều lộ ra dáng tươi cười mê người.

“Con đi Xuống đi.” Đối mặt dáng tươi cười không chê vào đâu được của Johnson, Edward có chút thất vọng phát phát tay, tuy rằng Andrew là một người thừa kế phi thường Xuất sắc, thế nhưng từ nội tâm mà nói, Edward mong muốn nhất chức vụ tộc trưởng sẽ do Johnson đảm nhận, dù sao để một nữ nhân lãnh đạo gia tộc mafia lớn nhất nước Mỹ, điều này có chút không hay.

Nghe được Edward nói, Johnson rất ưu nhã rời đi, lúc đi ra còn đóng lại cửa phòng, động tác rất nhẹ, hầu như không phát sinh bất luận thanh âm gì. Ảnh chụp của Lý Dật. Edward đã Xem qua rất nhiều lần. lúc này Lý Dật cấp cho Edward cảm giác cũng không khác nhau quá lớn. Khi Johnson đã lui ra ngoài, Edward mỉm cười đứng lên, nhìn Lý Dật lộ ra dáng tươi cười áy náy: “Lý tiên sinh, ủy ban mafia đột ngột có buổi hội nghị phi thường trọng yếu, không thể đi đón cậu, cảm giác sâu sắc tiếc nuối. mong rằng cậu không nên chú ý.”

“Andrew tiên sinh, ngài quá khách khí.” Lý Dật chỉ cười

Edward nhẹ nhàng lắc đầu.

Sau khi Lý Dật an vị, Edward theo ngăn kéo lấy ra một hộp xì-gà mà Lý Dật chưa bao giờ từng thấy qua, ném cho hắn một miếng, tiếp theo châm lửa, nhẹ nhàng kéo khói. Thời gian trôi qua, trong phòng thần nhiên tràn ngập hương vị sợi thuốc thơm lừng. Edward không có lập tức mở miệng. dường như đang tính toán chuyện gì đó. Lý Dật cũng không châm Xì- gà, mà cầm đùa nghịch ở trong tay, đồng thời lẳng lặng quan sát.

Quan sát lão già Edward trước mặt, quả thực sẽ không ai tin tưởng, Edward chính là chủ tịch ủy ban mafia của nước Mỹ. Edward có mái tóc ngắn. màu tóc hơi vàng ố. trong đó Xen lẫn thêm vài sợi bạc. So sánh với tóc hắn mà nói thì râu mép của Edward có phần bạc trắng hơn nhiều. Edward mang khuôn mặt hiền lành. ánh mắt cũng không bức người như thượng vị giả. thậm chí, trên thân mình hắn không có tảo mắt ra. . .chút khí tức lợi hại nào.

Trọng kiếm vô phong*

Trong lòng Lý Dật bỗng nhiên toát ra bốn chữ này. tuy rằng trên người Edward không có hiển lộ ra khí thế bức nhân, nhưng khi đối mặt với hắn thì Lý Dật lại cảm thấy không được thoải mái. Nếu như cố gắng tìm một nguyên nhân để giải thích, vậy chỉ có thể nói. lão đầu Edward này phi thường trầm ổn, trầm đến mức làm cho người ta hoài nghi hắn là một lão nhân đã đến lúc hưởng thụ tuổi già.

“Nếu không để ý, vậy thì tôi gọi cậu là Lý Dật đi.” Cuối cùng Edward mở miệng. ngữ khí không nhanh không chậm, tuy nhiên nó lại khiến trong lòng Lý Dật đang tĩnh lặng phải gợn sóng. để hắn không tự chủ được đem toàn bộ lực chú ý đặt ở trên người Edward. Thậm chí, trong tay đã không còn đùa giỡn điều Xi-gà nữa.

Lý Dật gật gật đầu

Edward nhẹ nhàng phun ra một ngụm khói. ánh mắt bình tĩnh nhìn Lý Dật. mỉm cười nói: “Lý Dật, hợp đồng chuyển nhượng công ty điện ảnh và máy lô sòng bạc mà Annie đã bàn bạc cùng với cậu, hôm nay tôi sẽ không lập lại. Điều duy nhất phải nhắc nhở cậu là công ty điện ảnh hiện giờ có rất nhiều cổ đông. mà cổ đông lớn nhất chính là gia tộc Gambino. Nhưng khi gia tộc Gambino đem toàn bộ cổ phần của công ty chuyển nhượng lại cho cậu, thì cậu chính là cổ đông lớn nhất, sẽ có được rất nhiều quyền lợi, bất quá, sự tình ngày sau nhiều ít cũng hơi phiền phức.”

“Tôi hiểu rõ.” Lý Dật minh bạch ý tứ của Edward. Edward nhắc nhở chính là muốn để hắn sớm chuẩn bị, dù sao, sau khi hắn tiếp nhận công ty điện ảnh, thì vẫn nên giao tiếp cùng những vị cổ đông. Đương nhiên nếu thuận lợi thì tốt, còn nếu không thuận lợi. đối với Lý Dật có thể sẽ là một chuyện bất hảo.

Phải biết rằng, cổ phần trong tay của những vị cổ đông cộng lại, so với Lý Dật vẫn nhiều hơn, hoàn toàn có thể lật đổ quyền chủ tịch của hắn.

“Tôi tin tưởng cậu có thể làm tốt.” Edward cười nhẹ, bỗng nhiên ngữ khí lại chuyển: “Được rồi, chuyện làm ăn chỉ bàn đến đây thôi, bây giờ chúng ta tán gẫu phương diện khác đi.”

Cứ như vậy Xong rồi sao ? Nghe Edward nói, không khỏi làm cho Lý Dật nghi hoặc trong lòng.

248. Chương 228 : Nàng Thực Sự Thích Ta Sao? (2)

Mặc dù trước khi đến hắn đã lường được, lần này tới New York chỉ là đưa đẩy cho qua chuyện, dù sao vụ sinh ý vũ khí đạn dược giữa hắn và gia tộc Gambino quá mức lợi nhuận, gia tộc Gambino không có khả năng luyến tiếc chút lợi nhuận nhỏ nhoi này. nhưng hắn cũng thật không ngờ, quá trình lại sẽ đơn giản như vậy.

Dường như nhìn ra Lý Dật có chút nghi hoặc. Edward tự hào nói: “Annie từ khi tiếp quản phương diện sinh ý gia tộc cho đến nay, còn chưa từng mua bán lỗ vốn qua bao giờ. Tôi tin tưởng ánh mắt của nó.”

“Lượng thứ cho tôi mạo muội, Edward tiên sinh. tôi thật sự tò mò, chẳng hay ngài muốn nói chuyện gì cùng tôi đây?” Lúc này. trong lòng Lý Dật hỏi bồn chồn, hắn đang nhớ lại chủ đề tán gẫu với Johnson, nhưng hắn lại không tin tưởng Edward sẽ nói chuyện cùng hắn ở cái phương diện này.

Thế nhưng kế tiếp Edward lại phá hủy suy đoán của Lý Dật.

Chỉ thấy Edward tùy tiện dựa vào trên ghế. bắt chéo hai chân. bình tĩnh nhìn hắn nói: “Lý Dật. tôi muốn biết, cậu đối với con gái của tôi như thế nào?”

Bỗng nhiên nghe Edward nói như vậy, trong lòng Lý Dật khẽ run lên, theo sau cổ quái liếc mắt nhìn Edward một cái, đã thấy diễn cảm vị chủ tịch ủy ban mafia này....không có chút biến hóa nào. đành phải cúi đầu trầm ngâm vài giây đồng hồ, mới đáp: “Annie là một nữ nhân phi thường ưu tú, chính Xác mà nói, thì cả đời này tôi chưa từng gặp qua người con gái nào Xuất sắc như nàng.”

Chẳng biết tại sao, Lý Dật không có Xưng hô Andrew Loufu, mà gọi thẳng nhũ danh của nàng, điều này làm cho trên khuôn mặt Edward có nét mỉm cười, mà trong lòng Lý Dật lại nảy sinh cảm giác bất thường.

Hai chữ Annie rõ ràng thật sự dễ gọi, nhưng trong lòng lại có một chút khó chịu.

“Cụ thể Xem, Xuất sắc như thế nào?” Edward tiếp tục hỏi.

Mặc dù Lý Dật không biết Edward đang tính toán trò quỷ gì, nhưng vẫn thành thật đáp: “Nàng thông minh cơ trí, bình tĩnh tự tin, có đôi khi tôi cảm giác nàng giống như một chiếc máy tính. dường như làm qua chuyện gì cũng đều phải tính toán cẩn mật.”

“Vậy cậu cảm thấy con gái của tôi có Xinh đẹp không?” Edward đột nhiên hỏi.

Lý Dật nao nao, theo bản năng nói: “Đương nhiên.”

“Tài giỏi không?”

“Có”

“Gia giáo thế nào?”

“Phi thường tốt.”

Sau khi kết thúc một chuỗi câu hỏi quái dị, Edward ngồi thẳng người, dụi tắt điếu thuốc trong tay. tiếp theo nói: “Được, Lý Dật, như vậy tôi chỉ hỏi cậu một điều thôi. cậu có thích Annie không?”

Lúc này, Lý Dật không có trả lời gọn gàng linh hoạt như trước, ngược lại, hần trầm lặng. Mình thích Annie sao? Lý Dật ở trong lòng tự hỏi bản thân, cơ hồ chớp mắt, trong lòng đã có đáp án. Luận tâm cảnh hiện giờ của hần. nữ nhân có thể ảnh hưởng đến cảm Xúc quả thực không có bao nhiêu, mà Andrew Loufu chính là một người trong số đó.

“Lý Dật, trầm mặc đó không phải phong cách của cậu.” Edward thoát nhìn hết Sức quen thuộc đối với Lý Dật, chứng kiến hần trầm mặc, tức thì truy vấn.

Lý Dật chậm rãi phun ra một ngụm trọc khí, trịnh trọng gật đầu: “Tôi nghĩ, nữ nhân ưu tú giống như Annie, sẽ không có một nam nhân nào, lại không thích nàng.”

“Lý Dật, đó cũng không phải giống như tôi nghĩ.”

“Nhưng người khác không nói. Johnson lại không hề thưởng thức chị của nó, thậm chí có một lần hần còn cho rằng chị của hần không thể Xem là nữ nhân.”

Lý Dật lần thứ hai trầm mặc, đúng như lời của Edward, Johnson đích Xác không thích Andrew Luofu, chính Xác hần không thích loại nữ nhân như nàng. Ân, nếu như nói thẩm mỹ quan của Johnson có chuyện, thì hần đã không có danh Xưng hoa hoa công tử. phải biết rằng ở nước Mỹ từng có nhiều mỹ nữ rất có danh khí đều quỳ dưới chân hần.

“Được rồi, Lý Dật. tôi dùng một loại phương thức khác hỏi cậu.” Edward hít một hơi, nói: “Nếu như tôi cho cậu cưới con gái của tôi làm VỢ, cậu có nguyện ý không?”

Nếu như trước đó Lý Dật chỉ là kinh ngạc, thì lúc này đây hần triệt để bị Edward làm chấn kinh! Hần nằm mơ cũng không có nghĩ đến, Edward lại thực sự nói với hần chuyện này, hơn nữa còn trực tiếp như vậy. Nhìn biểu tình nghiêm túc của Edward. Lý Dật nhìn ra được Edward không giống như đang nói giỡn, mà là rất chăm chú.

“Dật tử, cậu đang suy nghĩ nữ nhân khác ở cạnh cậu sao?” Edward bỗng nhiên nở nụ cười, dù là Xưng hô đối với Lý Dật cũng thay đổi, giọng nói của hần trở nên có chút lỗ mãng, tựa hồ không còn là lão nhân không hề có chút tâm tình dao động như trước: “Điều này cậu hoàn toàn không cần lo lắng. tôi có thể rõ ràng nói cho cậu. mặc dù cậu cưới con gái tôi làm vợ. tôi cũng sẽ không chú ý nữ nhân bên ngoài của cậu. ần, Annie cũng sẽ không chú ý.”

Lý Dật vốn định điều chỉnh biểu tình để trả lời cho Edward, lần thứ hai nghe được

Edward nói, hần triệt để ngây ngẩn cả người!

Thử nghĩ, nếu một vị lão già cực kỳ có thân phận nói cho người, muốn người cưới Con gái hần làm vợ, nhưng lại cho người ra ngoài tìm tình nhân, người sẽ có phản ứng gì ?

Huống chi. cOn gái hần còn rất ưu tú!

Bánh ngon trên bầu trời rớt Xuống.

Nếu như phải nhất định hình dung, chỉ có thể dùng những từ này để hình dung mà thôi. Loại chuyện này có thể nói là chuyện mà nam nhân tha thiết ước mơ. Sau thoảng ngáy người ngấn ngủ, biểu tình Lý Dật chậm rãi khôi phục bình tĩnh, điều này nhiều ít làm cho Edward phải nhìn bằng ánh mắt khác.

“Edward tiên sinh, ngài đang nói giỡn với tôi Sao?” Lý Dật không chút nào tỏ ra yếu kém đón nhận ánh mắt Edward, mỉm cười nói.

“Hu hu.” Edward rất thẳng thắn lắc đầu. nói: “Tiểu tử. cậu không cần hoài nghi lời tôi nói, tôi nói đều là sự thực. Cậu phải rõ ràng, người Mỹ chúng ta có quan niệm khác hẳn người Trung Quốc.”

Nói đến đây, Edward cố ý nghiêng người về phía trước. giọng nói cũng thần bí hỒn vài phần: “Hơn nữa đây là một thể giới do nam nhân chủ đạo. Ân, tuy rằng nữ nhân toàn bộ thể giới đều đang kêu gào nam nữ bình đẳng, thế nhưng trên thực tế nam nữ vốn không có bình đẳng. Một nam nhân thành công ở bên người sẽ có rất nhiều nữ nhân, điều này cũng không có gì kỳ quái. Thân phận và địa vị của cậu cũng không kém, cạnh Cậu đã có mấy nữ nhân, đây là Chuyện rất bình thường.”

“Cạnh ngài cũng có rất nhiều nữ nhân sao?” Lý Dật đột nhiên hỏi.

“Đương nhiên!” Edward trả lời rất kiên quyết, chỉ là biểu tình trên mặt trong nháy mắt nhiều ít có chút quỷ dị: “Tôi ở tại Mỹ, Canada, Châu Âu thậm chí là Nhật Bản đều CÓ tình nhân.”

Nhìn vẻ mặt tươi cười dễ dàng của Edward, Lý Dật trầm mặc vài giây, trầm giọng nói: “Được rồi, Edward tiên sinh. tôi chưa bao giờ tin tưởng trên thế giới này có buổi Cơm trưa miễn phí. nhất là phần Cơm này do ngài đưa cho tôi. Nói đi, ngài rốt cục muốn làm gì?”

“Lý Dật. cậu thực sự rất thông minh.” Edward nở nụ cười, bất quá Sau đó hần lộ ra biểu tình cực kỳ nghiêm túc: “Tôi nói rồi, những lời của tôi đều là sự thực. Ân, đương nhiên cũng có điều kiện.”

Cuối cùng tới!

Trong lòng Lý Dật nói thầm, cũng không hề phản ứng, chỉ đợi câu nói kế tiếp của Edward.

“Vấn đề là cậu thích Con gái tôi, mà con gái tôi cũng thích cậu.” Khi Lý Dật cho rằng Edward sẽ nói ra điều kiện, Edward lại lần nữa nở nụ cười.

Mà Lý Dật lại lần nữa ngáy ngấn cả người!

Andrew thích ta?

Giờ khắc này. Lý Dật nghĩ mình đang sống trong mộng. Đã từng, hần từng hỏi qua Andrew có thích hần hay không. thế nhưng hần lại không có được đáp án.

Bởi vì cho tới nay, Andrew và hần có quan hệ rất kỳ quái, ân, có thể dùng từ kỳ quái để hình dung. Mỗi một lần, khi hần cho rằng hần cùng Andrew đã tiếp cận đến quan hệ người yêu, Andrew lại dùng uy thế sét đánh không kịp bưng tai để hạ đi nhiệt độ giữa hai người.

Không sai, là hạ nhiệt độ!

Bắt đầu, Andrew ở Thượng Hải cùng Lý Dật trải qua một đêm kinh hồn, thậm chí còn có việc gần gũi da thịt với Lý Dật, hỒn nữa cũng chính miệng nói cho Lý Dật. Sở dĩ nàng tiếp tục để gia tộc của mình hợp tác với Tiêu Thanh Sơn, chỉ là bởi vì có Lý Dật! Thế nhưng, chỉ qua một ngày đêm, Andrew lại thay đổi với Lý Dật, trở nên có chút Xa lạ, tựa hồ cố ý giật lại khoảng cách cùng hần.

Sau đó, Lý Dật đi tới LoS Angeles, Andrew lại âm thầm hỗ trợ, thậm chí cuối cùng vì giúp Lý Dật không tiếc hi sinh lợi ích của gia tộc Gambino! Thế nhưng khi Lý Dật hỏi Andrew vì Sao lại giúp hần, Andrew chỉ giản đơn nói một câu: Anh đã từng giúp đỡ gia tộc của tôi. Mặc dù Sau đó Andrew lại bổ sung thêm một câu: Bạn của tôi không nhiều lắm anh là một người trong số ít ỏi đó.

Những lời này nhiều ít có chút ý tứ ám muội bên trong. thế nhưng câu đầu tiên Andrew đã biểu lộ lập trường, trực tiếp đã đem ý nghĩ trong lòng Lý Dật giết từ trong nôi, làm cho hần không dám có ý nghĩ quá phận.

Theo sau. Lý Dật tuy rằng thường xuyên nhớ tới Andrew Loufu, nhưng ngay từ đầu hoàn toàn không dám hướng tới phương diện này.

Hiện giờ nghe được Edward nói lời này. hắn không khỏi tự nhủ ở trong lòng rằng: nàng. thật sự yêu thích ta Sao?

249. Chương 229 : Nguyên Tắc? Lựa Chọn !(1)

Nhìn biểu tình mơ hồ trên khuôn mặt Lý Dật, Edward khẽ cau mày, theo sau mở miệng: “Như thế nào. Lý Dật. chẳng lẽ tôi nói sai rồi ư?”

“Edward tiên sinh.” Đầu tiên Lý Dật cầm diêm ở trên bàn, châm điếu Xi-gà, hung hăng rít mạnh một hơi, cười tự giễu nói: “Trước, tôi cũng từng ảo tưởng qua như vậy. Ừm, tôi không dối gạt ngài, trước tôi đã từng nghĩ qua tôi có thích Annie hay không. đồng thời cũng tự hỏi Annie có thích tôi hay không. Nhưng tôi luôn luôn không nghĩ ra được đáp án.”

“Hừ!” Đây là lần đầu tiên Edward thất thố ở trước mặt Lý Dật, hắn nhẹ nhàng hừ lạnh một tiếng. nói: “Vậy là cậu chường mắt con gái của tôi sao?”

“Không phải.” Lý Dật lắc đầu: “Tôi nói, tôi thích con gái của ngài.”

Giờ phút này, Lý Dật chân thực nói ra nội tâm của mình.

“Vậy ý của cậu là thích. nhưng cậu không biết con gái của tôi có thích cậu hay không sao?” Edward nghi hoặc hỏi.

Lý Dật mạnh mẽ gạt đầu, tiếp theo hung hăng hút Xi- gà, dường như muốn dùng chất nicotin gây mê bản thân. nếu như nói Hạ Vũ Đình chính là điểm cấm kị ở trong lòng hắn. như vậy Andrew Loufu là người hắn không muốn nhắc đến nhất. một khi chuyện tình có liên quan đến nàng, thủy chung đồng suy nghĩ của hắn sẽ có chút hỗn loạn.

“Hắc! Tiểu tử, tôi hỏi cậu. nếu như Annie đối với cậu không có ý tứ, nó sẽ nhiều lần trợ giúp cậu như vậy sao? Tuy rằng trong quá trình nó giúp cậu vẫn nghiêm chỉnh tuân thủ theo quy tắc gia tộc Gambino, không có bất kì tổn hại nào đến lợi ích gia tộc. Nhưng cậu phải biết rằng. con gái của tôi ở dưới tình huống bình thường đối với nam nhân khác đều một bộ dáng lạnh lùng như tảng băng!” Edward gần từng chữ: “Tôi cũng nói rõ ràng cho cậu biết, trước kia từng có nhiều thanh niên Xuất chúng theo đuổi con gái của tôi. nhưng nó đối với bọn họ lại không cảm thấy hứng thú. nếu không phải đề cập đến lợi ích của gia tộc. nó thậm chí ngay cả nói chuyện cũng lười quan tâm!”

“Nhưng với cậu”. Edward hít một hơi thật Sâu, chờ đợi khi cảm Xúc ổn định hơn, mới tiếp tục nói: “Tôi nhớ khi lần đầu tiên nó đi Thượng Hải. cậu tuy rằng cũng có một chút bản lĩnh, nhưng điều đó đối với gia tộc Gambino mà nói. về điểm bản lĩnh đó của cậu là không đáng kể. Thế nhưng dưới tình huống như vậy, nó vẫn kiên trì muốn hợp tác với cậu, điều này chứng minh cái gì? Còn nữa, sau này, cậu đến Los Angeles, tiền không dính túi, địa vị không có. con gái của tôi bởi vì muốn để cho cậu quật khởi. nên đã âm thầm trợ giúp chính cậu, điều này thuyết minh cái gì?”

Nghe Edward nói một phen như vậy, biểu tình của Lý Dật trở nên hết sức phức tạp, việc này chính bản thân hắn đã từng nghĩ qua, cũng bởi vì chuyện này cho nên hắn mới hoài nghi Andrew Loufu có cảm tình với mình. Nhưng thái độ của Andrew Loufu lúc nóng lúc lạnh làm cho hắn tới bây giờ vẫn chưa Xác định nổi.

“Tiểu tử! Tôi nói cho cậu biết. cậu chính là bằng hữu duy nhất của con gái tôi, nhớ kĩ, là người duy nhất!” Edward tựa hồ như có chút nóng nảy. rốt cuộc hắn đã lộ ra bản sắc kiêu hùng, mục quang trong con ngươi làm cho người ta không dám trực tiếp đối diện. khí thế toàn thân chấn động nhân tâm, hắn cứ như vậy lạnh lùng nhìn chằm chằm vào Lý Dật, nói: “Con gái của tôi sẽ không bao giờ thi ân bất cầu báo đi trợ giúp người khác, cậu chính là người đầu tiên, hướng chi, cậu lại là một nam nhân!”

“Edward tiên sinh, ngài nói những chuyện này tôi đã rõ ràng, tôi cũng từng cho rằng nàng có cảm tình đối với tôi. Nhưng thường thường tại thời điểm mấu chốt. nàng luôn cố tình giữ khoảng cách với tôi!” Khi Lý

Dật nói ra những lời này, hấn cảm thấy miệng của mình có chút sầu khổ.

“Ngu Xuẩn!” Edward mắng không chút lưu tình: “Chẳng lẽ cậu không hiểu thân phận của con gái tôi sao? Nó chính là thành viên của gia tộc Gambino, hơn nữa còn là người kế nhiệm tộc trưởng tương lai! Khi làm một thành viên trong gia tộc Gambino, nghĩa vụ thiết yếu của nó là phải phụng hiến vì gia tộc! Cho nên, nó không thể không kiềm chế tâm tình của mình ở thời điểm mấu chốt, cố gắng giữ khoảng cách với cậu. Bởi vì, nếu như nó lựa chọn thân cận cùng cậu, ngay cả lấy định lực phi thường của nó cũng không dám cam đoan là sẽ không phát sinh tình cảm với cậu!”

Bỗng nhiên nghe được Edward nói ra những lời này, Lý Dật chẳng những không có tức giận, ngược lại, vẻ mặt trong nháy mắt đã trở nên trắng bệch!

Thậm chí, thân thể của hấn đều không tự chủ được run rẩy lên, tựa như cả điều Xi-gà trên ngón tay cũng rung động, dường như tùy thời điều Xi-gà đều có thể thoát ly khỏi ngón tay của Lý Dật.

Thẳng cho tới hiện giờ, Lý Dật không thể giải thích được tại sao ở thời điểm mấu chốt Andrew Loufu lại cố tình giữ khoảng cách cùng hấn. lúc này vừa nghe Edward nói như thế mới chợt tỉnh ngộ!

Andrew nàng là đang sợ hãi....

Nàng Sợ hãi rằng bản thân yêu Lý Dật, như vậy, nàng sẽ vì Lý Dật mà làm bất cứ chuyện gì, thậm chí không tiếc tổn hại đến lợi ích gia tộc Gambino. Trên thực tế, Andrew Loufu đã làm rồi. nếu không phải trước kia nàng đã hướng Edward nói dối. Như vậy Lý Dật sớm đã bị người trong gia tộc Gambino thủ tiêu rồi!

Đối mặt với một khối bánh ngọt lớn như thế, Edward có hàng ngàn hàng vạn lý do để thủ tiêu Lý Dật, thế nhưng hấn lại bởi vì câu nói của Andrew mà buông tha Lý Dật, thậm chí còn đem Lý Dật trở thành đồng minh tối trung tâm của gia tộc Gambino. Theo ý nào đó mà chứng minh, Andrew Loufu vừa có trí tuệ, đồng thời càng nhiều hơn nữa chính là tâm ý!

Đáng tiếc dường như giờ phút này Lý Dật mới cảm nhận được tâm ý của Andrew Loufu, đây cũng là nguyên nhân khiến cho hấn bị kích động. “Tiểu tử, nữ nhân ở bên cạnh cậu cũng không ít. Tôi vốn tưởng rằng chuyện tình ái này, cậu phi thường linh mãnh, nhưng hiện tại Xem ra, dường như tôi đã đánh giá cậu quá cao rồi.” Edward ngữ khí cổ quái nói.

Lý Dật lại im lặng không nói gì. từ sau khi hấn bước chân vào thế giới này. quả thật có được mối quan hệ rất tốt đối với nữ nhân, thậm chí còn lên giường cùng Mộ Dung Tuyết, Anh Hoa và Haise Linna. Nhưng khi nói hai nữ nhân ảnh hưởng đến Lý Dật nhiều nhất, thì chỉ có Hạ Vũ Đình cùng Andrew Loufu mà thôi. Theo điều này cũng chứng minh, hấn đối với hai nữ nhân kia, có tình cảm sâu đậm nhất.

“Hiện tại, cậu đã tin tưởng rằng con gái của tôi thích cậu chưa?” Edward lại hỏi.

Lý Dật cơ hồ theo bản năng gật đầu, tại hấn Xem ra, nếu một nữ nhân trả giá như vậy còn chưa tính là yêu. vậy thì hấn thật sự không thể lí giải nổi ý nghĩa của tình yêu là gì nữa.

“Tốt lắm!” Edward tiếp tục: “Trước đó tôi đã nói. nếu như cậu yêu thích con gái tôi. mà con gái tôi cũng yêu thích cậu. đây chính là điều kiện thứ nhất. Khi hai người thường thức lẫn nhau, thì tôi có thể tính đến chuyện lâu dài.”

Lý Dật Vần trầm mặc.

“Về phần điều kiện sau này, ân, lúc trước cậu đã từng nói một câu rất đúng, trên thế giới này không có bữa cơm miễn phí, nhất là Edward tôi sẽ không bao giờ tặng cho ai một bữa cơm miễn phí. kể cả đó là một kẻ ăn Xin, tôi cũng sẽ không cho hấn một phân tiền”

Edward đã lộ ra bản chất của một thương nhân chân chính. Ở trong lòng thương nhân, lợi ích chính là thượng đế! Ngay cả một tiểu thương thuần túy cũng không bao giờ vô duyên vô cớ đi ban phát bố thí, tại thế giới của bọn họ. tựa hồ như không có cái từ ngữ bố thí này. Đương nhiên, cũng có rất nhiều thương nhân thích tham dự tiệc tùng, hơn nữa ở trong buổi tiệc còn vãi ra thực nhiều tiền.

Ở trong mắt rất nhiều người, bọn họ tràn ngập ái tâm, những trên thực tế bọn họ là theo đuổi hồi báo mà thôi. Ân. dùng cái loại tài trợ này đổi lấy lợi ích lớn hơn. Đây là bản tính của thương nhân, ích lợi mới là mục đích chính, cũng vì lợi ích mà có thể buông tha hết thấy.

Edward nói như vậy nhiều ít làm cho Lý Dật bình tĩnh trở lại. cũng khiến hắn hiểu được, sở dĩ Edward nguyện ý đem Andrew Loufu gả cho mình, cũng không phải bởi vì hắn và nàng thích lẫn nhau, dùng câu nói của Edward, đó chỉ là điều kiện đầu tiên, tương đương với một cái nền móng mà thôi.

“Lý Dật! Trước khi nói chuyện này tôi muốn hỏi cậu một vấn đề, cậu cho rằng, lấy thân phận con gái tôi. . .thì vị hôn phu của nó phải đạt tới điều kiện như thế nào?” Bỗng nhiên Edward lại tung ra một vấn đề mơ hồ.

Đối với vấn đề này của Edward, Lý Dật không có một chút nào chuẩn bị, thậm chí hắn căn bản không nghĩ tới Edward sẽ hỏi chính mình như vậy. tại hắn Xem thì Edward hẳn là phải nói ra điều kiện, rèn sắt ngay khi còn nóng mới đúng.

“Môn đăng hộ đối” Lý Dật vô thức nói.

Đây cũng là một chút thể nghiệm của hắn.

Vô luận kiếp trước hay kiếp này, hắn gặp được rất nhiều nhân sĩ ở trong cái Xã hội gọi là thượng lưu. những người đó thường sẽ lựa chọn đối tượng kết hôn như thế này. Tự giống như gia tộc Heyde Gus lựa chọn vị hôn phu cho Haise Lin. phải lựa chọn người môn đăng hộ đối như gia tộc Roosevelt, chứ không phải cái hạng Xuất thân lưu manh giống như Kroff.

“Không phải.” Nằm ngoài dự đoán của Lý Dật. Edward gọn gàng phủ nhận câu trả lời của hắn.

Lý Dật không tiếp tục suy nghĩ đáp án. mà về mặt nghi hoặc nhìn Edward

Edward thở dài: “Nếu như Annie chỉ là một thành viên trong gia tộc Gambino, hoặc nó chỉ là con gái của tôi. vậy thì câu trả lời của cậu đã chính xác. Nhưng, cậu lại Xem nhẹ một sự thật!”

“Annie, nó chính là tộc trưởng kế nhiệm gia tộc Gambino trong tương lai.” Lúc Edward nói ra những lời này. biểu tình của hắn có chút phức tạp, thậm chí ngay cả ngữ khí cũng trở nên khó khăn.

Có lẽ cho tới hiện giờ, Edward vẫn hi vọng cái tên phong lưu công tử kia sẽ nói nghiệp hắn.

Nguyên bản, trong lòng Lý Dật quả thực đang nghi hoặc. nhưng sau khi nghe Edward nói những lời này. hắn chợt tỉnh ngộ.

Tộc trưởng kế nhiệm!

Andrew Loufu là người kế nhiệm cương vị tộc trưởng gia tộc Gambino!

Nguyên bản, một cái thân phận tộc trưởng cũng không có bất luận vấn đề gì, nhưng quan trọng nhất Andrew Loufu chính là nữ nhân. Khi nữ nhân đảm đương cương vị tộc trưởng, nếu vị hôn phu của nàng là một nhân tài có năng lực, như vậy ngày sau nàng còn có thể là một người tộc trưởng Xuất sắc nữa hay không?

Phải biết rằng, khi nữ nhân vướng vào tình yêu, hoặc bị lạc ở trong cuộc hôn nhân, sự linh tuệ của nàng sẽ giảm thấp theo cấp số nhân tương ứng. Andrew Loufu mặc dù là một nữ nhân phi thường cơ trí, nhưng ai dám cảm đoán nàng có thể phá vỡ định luật tự nhiên này đây?

Edward không dám bảo chứng. bởi vì hắn tận mắt chứng kiến Andrew Loufu làm hết thấy vì Lý Dật.

Lý Dật cũng sẽ không tin tưởng.

Tại hắn Xem ra, nếu một nữ nhân tộc trưởng gả cho một nam nhân ưu tú, như vậy ngày sau người phụ nữ kia sớm muộn gì cũng sẽ bị người đàn ông kia thôn tước toàn bộ gia tộc.

“Lý Dật, Xem ra, cậu đã thông suốt ý tứ của tôi rồi.” Edward nhẹ nhàng thở dài:“ Hiện tại hắn là cậu đã hiểu được, vì sao tôi nói vị hôn phu của Annie không thể có thân phận cùng địa vị ngang bằng nó chứ?”

Lý Dật gật đầu, đồng thời âm thầm bội phục Edward đủ thông minh lanh lợi!

“Kỳ thật. điều kiện làm vợ hôn phu của Annie thực dễ dàng, ví dụ. người như cậu thì được rồi.” Edward thâm ý nhìn Lý Dật, thản nhiên nói: “Đầu tiên, thân phận và địa vị của cậu không thấp, như vậy không đến nỗi làm mất thể diện Annie. Đồng thời sau lưng cậu không có thế lực gia tộc nào chống đỡ, thứ nữa bộ dáng bên ngoài của cậu coi như không tệ, tuy rằng chưa đến mức tuấn tú, nhưng cũng không Xấu lắm. Cuối cùng, mặc dù cậu thông minh lanh lợi, nhưng so sánh với Annie thì biểu hiện vẫn còn kém cỏi hơn một chút.”

“Nghĩ thử Xem có đúng không? Cậu vừa mới bước chân vào Xã hội thượng lưu. chưa đến mức độ leo lên đỉnh kim tự tháp. Tuy rằng thông minh nhưng lại không phải cái loại nhân vật thông minh tuyệt đỉnh, hơn nữa sau lưng không có thế lực cường đại ủng hộ. Kể như vậy. cho dù sau khi Annie rơi vào tình yêu thật sự mất đi phương hướng, gia tộc Gambino vẫn còn những người khác có thể thấy thế vị trí của nó, không đến mức để Gambino phải thay tên đổi họ.” Edward chậm rãi phân tích một phen.

Nghe Edward nói như vậy. Lý Dật cũng chỉ khẽ tươi cười, nụ cười nhìn trông thực bất đắc dĩ.

Hiển nhiên. Edward đã tính toán đến toàn bộ nhân tố gây nguy hiểm cho gia tộc. Lý Dật tin tưởng nếu vị hôn phu tương lai của Andrew Loufu hoàn toàn phù hợp theo như lời nói của Edward, thì gia tộc Gambino sẽ không bị cải danh. Thậm chí, cho dù chính bản thân hắn trở thành chồng của Andrew Loufu, cũng không thể trèo lên cái vị trí tộc trưởng gia tộc Gambino được!

“Đây là nguyên nhân thứ hai mà tôi muốn gả con gái cho cậu.” Edward lại một lần nữa tươi cười, cười đến phi thường tự phụ.

250. Chương 229 : Nguyên Tắc? Lựa Chọn !(2)

Lý Dật thở dài: “Nguyên nhân thứ ba là bởi vì chúng ta đang có quan hệ hợp tác, phải không?”

“Đúng vậy.” Đối với chuyện Lý Dật có thể đoán được điểm này, Edward tuyệt đối không cảm thấy tò mò.

Sau khi khẳng định câu nói cho Lý Dật rõ ràng, tiếp theo cười cười: “Nếu như cậu trở thành chồng tương lai của Annie, vậy thì tài sản của cậu sẽ là tài sản của gia tộc Gambino, ăn, bởi vì sau lưng cậu không có gia tộc.”

“Tôi có điểm tốt nào không? Chẳng lẽ ngài cho rằng không có một chút ưu đãi, tôi sẽ đáp ứng sao?” Lý Dật nhìn Edward nói, trong lòng cũng không biết hắn đang suy nghĩ cái gì.

“Ưu đãi sao? Điểm này đã quá rõ ràng rồi!” Edward trầm giọng nói: “Đầu tiên, cậu đã thừa nhận con gái tôi rất ưu tú, cậu nên biết, hiện giờ nó là người có nhân khí cao nhất tại Xã hội thượng lưu. Theo cách khoa trương mà nói. nếu như đếm nam nhân ngưỡng mộ nó, có thể Xếp hàng dài từ New York trở về Los Angeles cũng đủ. Thứ nữa, cậu thực sự yêu thích con gái của tôi, chuyện này đừng phủ nhận, tuy rằng lúc trước cậu che giấu đi, nhưng tôi đã nhận ra được. Tôi tin tưởng cậu cũng muốn cùng con gái tôi sống chung một chỗ. hơn nữa tôi và Annie cũng ủng hộ những tình nhân bên cạnh cậu. chuyện tốt như thế, tôi nghĩ sẽ không một ai cự tuyệt đâu. Cuối cùng. gia tộc Gambino sẽ giúp cậu báo thù!”

Báo thù!

Hai chữ này vừa thốt ra khỏi miệng, múi cơ trên khuôn mặt của Lý Dật điên cuồng giật lên vài cái.

Biểu hiện này của Lý Dật làm cho Edward khẽ mỉm cười, dường như hắn rất vui vẻ. Hiển nhiên, Edward biết rõ nguyên nhân tại sao Lý Dật phải đến nước Mỹ phát triển thế lực. về nước báo thù! Đây chính là mục tiêu lớn nhất của Lý Dật.

Bấy lâu nay, Lý Dật đều vì cái mục tiêu này mà cố gắng nỗ lực.

Chẳng biết hai chữ báo thù khuấy động nỗi lòng trầm ổn của Lý Dật, hay là do Edward chọc giận Lý Dật, sắc mặt hắn trở nên phi thường khó coi, đồng thời lựa chọn im lặng.

“Địch nhân của cậu rất mạnh, điểm này chính tôi cũng không phủ nhận. Mượn thế lực gia tộc Gambino bang trợ cậu báo thù vẫn là một chuyện tình khó khăn, bởi vì dù sao địch nhân của cậu không phải ở nước Mỹ, mà là ở tận phương Đông Xa Xôi. Thế nhưng tôi có tin tưởng rằng gia tộc Gambino đủ khả năng bang

trợ cậu báo được thù. con đường chông gai này sẽ trở nên dị thường thoải mái.” Edward dứt lời. cuối cùng khẳng định lại: “Lý Dật, cậu nên tin tưởng chuyện này!”

“Tôi đương nhiên tin tưởng.” Lý Dật khẽ cười, cười đến mức làm cho Edward cảm thấy quý dị, dường như Edward không tin hiện giờ Lý Dật còn có thể cười được.

Ngay khi Edward đang nghi hoặc. Lý Dật mới chậm rãi mở miệng, ngữ khí kiên định: “nhưng là, tôi lựa chọn cự tuyệt!”

Tôi lựa chọn cự tuyệt!

Năm chữ này giống như năm đạo thiên lôi nổ vang trong đầu Edward, nhất thời trên khuôn mặt của nhân vật kiêu hùng tứ phương này, bỗng nhiên trở nên ngây ngẩn! Theo sau. Edward nhìn chăm chăm vào Lý Dật. ước chừng khoảng ba mươi giây qua đi, Xác định Lý Dật không có nói giỡn, mới nhú mày hỏi: “Lý Dật, có thể nói cho tôi biết. nguyên nhân tại sao không?”

Lý Dật không có trả lời Edward ngay, mà hung hăng rít vài ngụm Xi-gà, mới dùng ngữ điệu trầm thấp, thậm chí có thể hình dung là đáng sợ.

“Chuyện của tôi thì ngài cũng đã biết. tôi cùng Tiêu Thanh Sơn từng tranh chấp với nhau. Tôi vì hấn mà có thể phò thác ra tính mạng. điều này không hề khoa trương chút nào, trước kia đích Xác tôi là con người như vậy. Chẳng qua vận khí của tôi may mắn, không Xảy ra sự cố gì, chính là hấn đã phản bội tôi! À, không, không thể nói rằng phản bội để hình dung chuyện này, mà phải nói là hấn đã coi tôi như một thứ rác rưởi! Chẳng những muốn vứt bỏ không nói. còn muốn đích thân tiến lên đạp cho hai cước. để tôi phải chạy trốn chết giống như chó nhà tang ra khỏi quốc nội!”

Nói đến đây. ánh mắt của Lý Dật hơi nhiễm hồng. hấn tất nhiên khi biểu lộ tâm sự trước mặt ngoại nhân, lúc này đây thì đã hoàn toàn ngoại lệ.

Edward tựa hồ có thể cảm nhận được một cỗ hận ý tản mát ra trên người Lý Dật, thế nên hấn lựa chọn trầm mặc.

“Tôi đã từng phát thệ với chính mình, tôi nhất định sẽ khiến cho hấn phải hối hận! Hơn nữa còn để cho hấn sống không bằng chết!” Lúc này trong giọng nói của Lý Dật không mang theo bất cứ một tia tình cảm sắc thái nào: “Hơn nữa, sẽ đích thân đi làm, không cần bất luận kẻ nào hỗ trợ.”

Nghe Xong Lý Dật nói câu này. Edward hơi nhếch miệng, muốn nói chuyện gì đó. nhưng cuối cùng á khẩu không thốt ra lời.

Lý Dật trầm mặc khoảng hai mươi giây, một lần nữa ngẩng đầu, đón nhận ánh mắt của Edward. ngữ khí bỗng nhiên thoải mái trở lại: “Lời vừa nói chỉ là nguyên nhân thứ nhất, còn nguyên nhân thứ hai, mới chính là nguyên nhân quan trọng nhất.”

“Cái gì?” Edward có chút tò mò.

Lý Dật vốn hít một hơi thật sâu, tiếp theo trầm giọng nói: “Tôi đã từng đáp ứng một nữ nhân, cả đời này sẽ không để cho nàng phải chịu tổn thương!”

Khi nói ra những lời này. trong đầu Lý Dật cũng dần dần hiện ra khuôn mặt tươi cười của Hạ Vũ Đình. Trước kia hấn từng bởi vì Hạ Vũ Đình mà cự tuyệt lời cầu hôn của bá thủ quân khu T7, Trần Diêm Vương. Lúc này đây. hấn vẫn cự tuyệt gia tộc Gambino cầu hôn, hơn nữa, đối với hai nữ nhân hấn đều có tình cảm Chuyện này dường như là một sự luân chuyển.

“Là vì người con gái ở Trung Quốc kia?” Nếu như Lý Dật nói nguyên nhân thứ nhất. Edward còn có thể nhận định, nhưng khi Lý Dật nói ra nguyên nhân thứ hai lại khiến cho hấn không thể tưởng tượng nổi, hơn nữa Lý Dật còn khẳng định rằng đó mới là nguyên nhân tối quan trọng!

“Phải” Lý Dật gật đầu.

“Thượng đế!” Giờ khắc này, rốt cuộc Edward cũng bị chấn kinh rồi, chủ tịch ủy ban mafia hiếm khi đem tâm tình biểu lộ ở trên mặt, đã hoàn toàn chấn kinh rồi. hấn giống như một kẻ ngốc nghếch nhìn Lý Dật, nói: “Cậu đang nói đùa sao?”

“Không hề.” Lý Dật ngữ khí trầm thấp mà kiên định: “Tôi nói đều là sự thật, tôi hiểu rõ ràng. mình thích AndreW Loufu nhưng tôi lại không thể vì nàng mà bỏ mặc người con gái kia.”

“Tại sao?” EdWard thật sự không nghĩ ra, Hạ Vũ Đình rốt cuộc có điểm nào Xuất sắc hơn so với con gái mình.

“Nguyên bản tôi hoài nghi Annie có thích tôi hay không, khi nghe ngài nói như vậy thì tôi đã hiểu được, Annie cũng ưa thích tôi, nàng đã giúp đỡ tôi rất nhiều, điều này đủ để chứng minh tâm ý của nàng, mà tôi cũng phi thường cảm động.” Lý Dật cười khổ: “Nhưng tôi lại chỉ có thể chọn người con gái kia.”

“Bởi vì khi Annie không có được tôi, nàng vẫn còn ngài, em trai của nàng. và cả gia tộc Gambino sau lưng! Nàng vẫn hoàn toàn là một nữ nhân ưu tú, cuộc sống của nàng có thể vẫn sẽ tốt đẹp. ừ. ít nhất là tính trên phương diện vật chất!” Lý Dật nhắm mắt, gần từng chữ: “Nhưng còn người con gái kia, nàng ngoại trừ tôi ra, chỉ có hai bàn tay trắng. nàng không cha không mẹ. thậm chí ngay cả một công tác ổn định cũng đều không có. Nếu như nàng mất đi tôi, có lẽ sẽ chẳng khác nào như mất đi toàn bộ cuộc Sống!”

“Tôi thậm chí có thể tưởng tượng, hiện giờ nàng nhất định vẫn đang ngóng đợi từng giây phút. tôi mà về tìm nàng!” Nói đến đây, Lý Dật không khỏi âm thầm tự nhủ với chính mình, cũng đã tới lúc đem Hạ Vũ Đình qua bên này, đợi khi hành trình New York vừa kết thúc, sẽ nhờ Trần Lâm đưa Hạ Vũ Đình sang bên này.

Nghe Xong Lý Dật tâm sự một phen, EdWard một bộ biểu tình trợn mắt há mồm! Hắn tuy rằng cảm thấy Lý Dật nói lời sai trái, nhưng chính bản thân hắn lại không tìm ra được bất cứ một lí do gì để phản bác Lý Dật!

Hắn không biết rằng sở dĩ hắn có loại cảm giác này, chính là bởi vì ở trong lòng hắn và Lý Dật. mang theo hai loại “tín niệm” bất đồng.

Cái gọi là đạo bất đồng bất tương vi mưu(*: không cùng chí hướng thì khó có thể hòa hợp.)

“Thật Xin lỗi. Edward tiên sinh. tôi đã hơi mệt mỏi rồi. tôi muốn trở về nghỉ ngơi.” Lý Dật nói Xong, không đợi EdWard mở miệng ngăn trở, trực tiếp đứng lên rồi khỏi thư phòng.

Lý Dật đi rất nhanh. cước bộ hơi có vẻ bấn loạn, hắn luôn luôn kiềm nén bức bối. thẳng cho đến khi Xa khỏi biệt thự, mới hưng hăng thở ra một ngụm trọc khí! Dưới ánh mặt trời. biểu tình của hắn trắng bệch như tờ giấy. trên khuôn mặt những múi cơ đã hoàn toàn bị vận vẹo!

Hắn gắt gao nắm chặt quyền đầu, cố gắng dùng phương thức này để khống chế hành động suy nghĩ của chính bản thân mình, tuy nhiên vẫn là hoài công vô ích.

Đúng lúc này, một thân ảnh mang theo hương thơm đặc biệt, bỗng nhiên Xuất hiện ở trước người Lý Dật. Thân ảnh này Xuất hiện thập phần quỷ dị, liền giống như một trận gió thổi qua, làm dịu mát tâm tình đang hỗn loạn của Lý Dật.

Anh Hoa toàn thân mặc áo gió màu đỏ. lẳng lặng đứng ở trước người Lý Dật, nhìn khuôn mặt vận vẹo kia của Lý Dật, biểu tình nàng vẫn lạnh lùng như cũ, nhưng trong cổ lạnh lùng lại tản mát ra một tia cảm Xúc dịu dàng.

Thế nhưng nỗi lòng đang hỗn loạn cho nên Lý Dật cũng không cảm nhận được điểm này, thậm chí hắn còn chẳng hỏi Anh Hoa tại sao không nghe lời. đứng ở bên ngoài biệt thự.

Ngay sau đó, không đợi Lý Dật mở miệng nói cái gì, Anh Hoa vươn bàn tay mềm mại, bàn tay bởi vì luyện súng quá nhiều mà trở nên hơi thô ráp, nhẹ nhàng vuốt lưng an ủi Lý Dật.

Liên tục vỗ năm cái liền, Anh Hoa mới đình chỉ, tiếp theo dìu Lý Dật bước đi.

Cùng lúc này, trong thư phòng, EdWard Gambino Xụ mặt nhìn chăm chăm lên trần nhà. Bỗng nhiên vách tường phía đối diện phát ra một trận thanh âm ma sát, nguyên bản trên vách tường bằng phẳng hiện ra một cái cửa ngầm AndreW Loufu thân mặc áo đen, chậm rãi từ bên trong cửa ngầm đi ra ngoài thư phòng.

Cùng bước chân của Lý Dật tương phản. cước bộ của nàng tương đối vững vàng. Về mặt của nàng cũng thập phần bình tĩnh, giống như mặt nước mùa thu, không có một chút...gợn sóng nào.

Chúng kiến biểu tình thản nhiên trên khuôn mặt Andrew Loufu. EdWard có chút nghi hoặc: “Con gái, chẳng lẽ con không nghe được chúng ta nói chuyện sao?”

EdWard rõ ràng. tại bên trong gian phòng bí mật chẳng những nghe được ngoài thư phòng nói chuyện. thậm chí còn có thể chứng kiến được thân ảnh của Lý Dật cùng EdWard.

Trong thư phòng có gắn một chiếc camera ở nơi bí mật, nguyên bản theo tính cảnh giác của Lý Dật thì hoàn toàn có thể phát hiện ra, nhưng hắn chưa từng nghĩ rằng EdWard sẽ làm như vậy, cho nên mới không hay biết gì thôi.

“Nghe được.” Andrew Loufu thản nhiên nói.

“Vậy con...” EdWard hơi nhú mồm, tại hắn Xem ra phản ứng của con gái mình cũng quá mức bình thản. hoặc giả như nói rằng không có chút phản ứng nào.

Phải biết rằng tối hôm qua khi EdWard nhắc tới Lý Dật, hai mắt của Andrew đều đỏ hồng!

“Bởi vì hôm qua con đã làm ra một quyết định, những gì phát sinh vừa rồi hết thảy đều nằm trong sự tưởng tượng của con.” Khi nói lời này, Andrew Loufu khẽ mỉm cười, cười phi thường tự nhiên: “Nếu như hắn ưng thuận. vậy thì hắn đã không phải là Lý Dật nữa rồi.”

Nói xong. Andrew Loufu theo bản năng tự hỏi với lòng mình: Rốt cuộc thì hắn vẫn như thế, sẽ không bao giờ bị lợi ích che phủ hai mắt!

251. Chương 230 : Người Chết Định Rồi (1)

Mặt trời chiếu chậm rãi hạ Xuống đỉnh núi, rặng mây đỏ phía tây cũng đã biến mất, chỉ còn lại khoảng không mông lung.

Màn đêm gần phủ Xuống.

Lý Dật đứng ngay trên sân biệt thự. nhìn bầu trời mông lung Xa Xa, biểu tình cũng không còn Xấu Xí như buổi chiều, mà có vẻ rất bình tĩnh. Hương thơm cơ thể quen thuộc theo gió phiêu lãng, truyền vào trong mũi Lý Dật, phía sau truyền đến tiếng bước chân thật rõ ràng. Lý Dật không quay đầu lại, vẫn ngây người nhìn bầu trời Xa Xa đến mờ ra.

“Lão bản. Andrew Luofu tới, nàng muốn gặp ông.” Anh Hoa đi tới phía sau Lý Dật chừng một thước thì đứng lại, lạnh lùng nói.

Nghe được Anh Hoa nói. khóe mắt Lý Dật nháy lên vài cái, sau đó Xoay người đi Xuống lầu.

Nhìn bóng lưng Lý Dật, Anh Hoa khe khẽ thở dài. Tuy rằng nàng không biết rốt cục giữa Lý Dật và Andrew Luofu đã xảy ra chuyện gì, thế nhưng bằng vào trực giác của nữ nhân, nàng Xem ra quan hệ giữa Lý Dật và Andrew Luofu rất phức tạp, hơn nữa Andrew Luofu có lực ảnh hưởng rất lớn đối với Lý Dật.

Anh Hoa cũng không theo Lý Dật Xuống lầu, mà đi tới vị trí khi nãy Lý Dật đã đứng, hai tay đặt lên lan can bằng gỗ, nhìn lên bầu trời phương Xa, trong lòng cũng không biết đang suy nghĩ chuyện gì.

Khi Lý Dật đi tới phòng khách dưới lầu, Andrew cũng không có mặt, điều này làm cho hắn hơi có chút nghi hoặc.

Ngay lúc hắn đang nghi hoặc, JeSter lại như u linh từ ngoài đi vào, nhìn Lý Dật hỏi: “Lão bản, ngoài cửa có một nữ nhân tên Andrew Luofu muốn gặp ông, ông gặp không?”

Ngây người nghe được JeSter nói, trong lòng Lý Dật không biết nói gì, ở đây là địa bàn của gia tộc Gambino, Jester không ngờ lại không cho Andrew đi vào. Bất quá tỉ mỉ vừa nghĩ. Jester tựa hồ cũng không biết Andrew là ai, dù sao Jester mới đi tới nước Mỹ còn không đến một tuần.

“Cho nàng đi vào.” Lý Dật đem những ý niệm rối loạn trong đầu ném ra sau não, sau đó trực tiếp đi tới chỗ sofa.

Rất nhanh, Andrew từ ngoài cửa đi vào, bước tiến của nàng rất bình ổn, biểu tình cũng rất bình thường. Tựa hồ cũng không có bởi vì Jester làm khó mà tức giận, cũng không vì sự tuyển chọn của Lý Dật mà tức giận. chỉ ít biểu hiện ra là như vậy.

Nghe được tiếng bước chân có nhiều tiết tấu, nhìn Andrew trong bộ quần áo màu đen. lồng ngực nguyên bản đang bình tĩnh của Lý Dật cũng tạo nên một tia rung động. Nàng hẳn là đã biết?

Trong lòng Lý Dật thầm hỏi chính mình, song song vô ý thức dời đi ánh mắt. không dám nhìn thẳng vào ánh mắt Andrew LUofu.

Đối với Andrew, hẳn nhiều ít có chút áy náy.

“Lý tiên sinh. tôi và cha tôi đã thương lượng. dự định ngày mốt sẽ mời hợp báo tuyên bố tin tức, đến lúc đó trong cuộc hợp báo sẽ đem Toàn Cầu Ảnh Nghiệp chuyển giao cho anh. đồng thời ký kết hợp đồng chuyển nhượng ngay tại chỗ.” Andrew đi tới ngồi Xuống sofa đối diện Lý Dật. bắt chéo chân, thản nhiên nói: “về phần chuyển nhượng sông bạc tại Las Vegas, tôi nghĩ nên chuyển giao ngầm thì tốt hơn, anh nghĩ thế nào?”

Giọng nói đậm mạc. không hề có một tia bất mãn. lúc này Andrew đã khôi phục lại khuôn mặt như ngày thường!

Lý Dật ngẩng đầu. đón nhận ánh mắt Andrew, thỉnh thoảng phát hiện ánh mắt Andrew rất bình thản. Thế nhưng còn mơ hồ ẩn chứa chút vị đạo cự người ngoài ngàn dặm. Loại ánh mắt này làm Lý Dật có cảm giác vừa Xa lạ vừa quen thuộc. Ngày trước. hẳn lần đầu tiên tại sông bạc Hoàng Quan nhìn thấy Andrew. Andrew tựa hồ là như vậy, cao quý mà lạnh lùng, làm cho người ta không dám khởi lên ý nghĩ Xúc phạm, thậm chí còn sản sinh tâm lý tự ti.

“Tôi không có ý kiến, tất cả do các vị an bài.” Trong lòng Lý Dật âm thầm thở dài, nhẹ giọng đáp.

Andrew gật đầu: “Nếu anh không có ý kiến, như vậy cứ định như thế. Chuyện này do tôi toàn quyền phụ trách, ngày mốt tôi cùng anh dự cuộc hợp báo để tuyên bố. Mặt khác, đêm nay và ngày mai anh có thể tự mình tuyển chọn chương trình, chỉ cần gia tộc của tôi có thể thỏa mãn, tôi đều có thể giúp anh an bài.”

Không biết vì Sao, nghe được giọng nói chỉ liên quan đến chuyện giải quyết công việc của Andrew, trong lòng Lý Dật rất không thoải mái, thế nhưng hẳn cũng rõ ràng, tất cả đều do chính tay hắn tạo thành. trách không được Andrew.

“Không cần, cảm ơn.” Lý Dật lộ biểu tình uể oải.

Dáng dấp vô lực của Lý Dật hoàn toàn rơi vào trong mắt Andrew, thế nhưng biểu tình của nàng cũng không hề phát sinh chút biến hóa, thậm chí giọng nói vẫn đậm mạc như cũ: “Nếu như vậy, tôi sẽ không quấy rối anh nữa.”

Dứt lời, Andrew không đợi Lý Dật trả lời, trực tiếp đứng dậy rời đi, động tác sạch sẽ lưu loát, không có chút nào ướm át bẩn thỉu.

Nhìn theo bóng lưng tràn ngập mê hoặc của Andrew rời đi. Lý Dật chỉ cảm thấy trong lòng phẳng phất như bị một tòa núi lớn đè nặng, ép tới mức hẳn có chút không thở nổi.

Rất nhanh. bóng lưng của Andrew đã biến mất trong đường nhìn của Lý Dật. tiếng bước chân cũng đã không còn.

Andrew đi, đi được dị thường kiên quyết, không có chút nào do dự!

Sau này mình và nàng cũng chỉ còn lại lợi ích mà thôi sao?

Trong lòng Lý Dật tự hỏi. khóe miệng cũng lộ ra dáng tươi cười. nhưng dáng tươi cười thập phần khổ sáp.

Mấy giờ sau, sắc trời triệt để tối đen. Toàn bộ trang viên gia tộc Gambino đều không hoàn toàn Sáng đen. lại có cảm giác một mảnh tối tăm, trong trang viên có vẻ thập phần an tĩnh, chỉ có số ít biệt thự con đèn sáng. Mặc dù thành viên của gia tộc Gambino rất nhiều, thế nhưng ngoại trừ Edward, Andrew, JohnSon ba người ra, những người khác cũng không ở lại trong trang viên. Những thành viên phân hệ cả đời đều khó có thể bước vào tòa trang viên này, những thành viên trực hệ còn có cơ hội, về phần thành viên trung tâm khi

gặp phải sự tình trọng đại của gia tộc mới tụ tập về trang viên, do Edward chủ trì cuộc họp, thương thảo đối sách. Bình thường, bọn họ cũng chỉ khi thông báo công việc mới đến gặp Edward. Có thể nói, trang viên gia tộc Gambino là một trong những trang viên cổ Xưa nhất New York, hơn nữa trang viên này thực sự cũng quá quạnh quẽ. Phẳng phất giống như tộc quy của gia tộc Gambino, không có chút nhân tình vị đạo chút nào.

Lý Dật cũng không tuyển chọn ở lại trong biệt thự. nguyên tâm tình hắn không tốt nên khi hắn cảm thụ được bầu không khí quạnh quẽ của trang viên, tâm tình của hắn càng trở nên không Xong.

Sau khi trời tối. hắn không ăn tối cùng Edward, mà mượn cơ thể không được thoải mái cự tuyệt.

Đối với chuyện này, Edward nhượng bộ phân phó bác sĩ tư nhân ở trong trang viên tới kiểm tra cho Lý Dật. Nguyên bản, Edward tưởng rằng Lý Dật sẽ ở trong biệt thự nghỉ ngơi thật tốt. nhưng thật không ngờ Lý Dật mang theo Anh Hoa cùng Jester ra bên ngoài, hơn nữa cự tuyệt Edward phải người đi theo bảo hộ.

Từ gã bảo tiêu gác cửa mà biết được Lý Dật đã ra ngoài, Edward cũng phủ thêm một chiếc áo khoác dài, đi tới biệt thự của Andrew Loufu.

Trong biệt thự riêng, Andrew Loufu còn chưa tiến vào mộng đẹp. mà nàng mặc một chiếc áo ngủ màu đen. cuộn tròn trên ghế sofa, tay cầm điều thuốc lá. lẳng lặng hút khói. Trên bàn ở bên cạnh. có bày một chai rượu vang, số rượu bên trong đã bị nàng uống cạn. Hiện giờ trong phòng khách Andrew Loufu không có mở đèn lớn. chỉ bật đèn ngủ. toàn bộ căn phòng làm cho người ta một loại cảm giác mờ mịt.

Nghe được tiếng bước chân bên ngoài cửa vọng đến, Andrew Loufu cũng không muốn đứng dậy, thậm chí ngay cả diễn cảm đều không chút phát sinh biến hóa. Bởi vì nàng biết, bên ngoài cửa Nissen đã canh chừng, có khả năng tiến vào trong căn biệt thự này, chỉ có thể là cha của nàng.

“Con gái.” Edward nhẹ nhàng đi tới bên cạnh Andrew Loufu. thản nhiên nói: “Tâm tình của con thoát nhìn không tốt lắm đâu.”

Andrew Loufu chậm rãi bóp tắt điều thuốc trong tay, đón nhận ánh mắt quan tâm của Edward, lắc đầu nói: “Cha, con rất tốt.”

“Ánh mắt kia đã bán rở tâm tình của con rồi.” Edward thở dài ngồi Xuống, mở chai rượu. lại phát hiện rượu vang bên trong đã hết.

Andrew Loufu bỗng nhiên nhích động: “Con đi lấy rượu cho cha.”

“Không cần.” Edward vươn tay đặt trên bả vai Andrew: “Hắn không ăn cơm tối. đem người đi ra bên ngoài, tâm tình cũng không tốt giống như con vậy.”

“Dạ” Andrew Loufu nhẹ nhàng đáp một tiếng, dường như đối với câu nói của Edward tuyệt không quan tâm.

“Vẫn không thể quên hắn sao?” Edward thở dài.

Andrew Loufu nhắm hai mắt, trầm mặc vài giây đồng hồ. theo sau mở mắt ra, đôi con ngươi màu lam ở dưới ánh đèn chiếu rọi nhìn có vẻ phi thường quỷ dị: “Cha, từ nhỏ đến lớn. con gái chưa bao giờ từng làm cho cha phải thất vọng qua, đúng không?”

Edward gật đầu.

“Lần này cũng sẽ không ngoại lệ, tin tưởng con, cha!” Andrew Loufu ngữ khí kiên định phá lệ.

Edward hiền lành cười cười: “Con gái, ta đương nhiên là tin tưởng con.”

Khi nói chuyện, Edward duỗi tay ra vuốt tóc Andrew Loufu. nàng thuận theo ghé đầu lên trên đùi của Edward, hưởng thụ phần quan tâm từ người cha già này.

Lúc này, bọn họ không phải những người cầm quyền gia tộc Gambino lấy lòng, mà chỉ là những con người bình thường.

Cùng lúc đó, trên con đường lớn bên ngoài khu biệt thự gia tộc Gambino, Anh Hoa giống như ngày thường đảm nhiệm thân phận lái Xe, Jester ngồi ở vị trí bên ghế phụ, còn Lý Dật một mình ngồi phía sau.

Hiện tại. chiếc ô tô đã rời khỏi khu vực gia tộc Gambino khoảng ba cây số, những phụ cận chung quanh vẫn Xuất hiện cọc ngằm của gia tộc Gambino. Hiển nhiên đối với phòng vệ, Gambino thập phần thâm nghiêm, bình thường nếu như sát thủ muốn đột nhập vào trang viên ám sát Edward hoặc Andrew Loufu, căn bản sẽ là một chuyện không thể nào.

Lúc trước, Lý Dật nói với Anh Hoa cùng Jester rằng muốn ra ngoài hít thở không khí, cũng chẳng phân phó đi đâu. Hiện giờ mắt thấy ô tô một mực chạy trên đường, Anh Hoa vốn Xuyên qua kính chiếu hậu liếc mắt nhìn Lý Dật. thì phát hiện hần lại nhắm mắt, cũng không biết đang suy nghĩ chuyện gì nữa.

“Chủ nhân, chúng ta đi đâu bây giờ?” Anh Hoa thoáng do dự một chút, mở miệng phá vỡ bầu không khí trầm mặc. chính là ngữ khí đã không còn lạnh lùng như trước.

Nghe Anh Hoa hỏi, Lý Dật không mở mắt, mà thản nhiên trả lời: “Tìm một hộp đêm náo nhiệt. ần, càng náo nhiệt càng tốt”

Ước chừng khoảng nửa tiếng sau, Anh Hoa dừng Xe trước cửa một hộp đêm tên là Hắc Dạ Chi Thành. Đối với New York. Anh Hoa cũng không Xa lạ gì. nàng từng ba lần đến nơi này chấp hành nhiệm vụ. Cho nên những địa phương ăn chơi nổi tiếng, cũng mười phần rõ ràng.

Hắc Dạ Chi Thành tọa lạc trên một con đường phồn hoa ở New York. bởi vì giao thông phương tiện, nên sinh ý dị thường sầm uất.

Lý Dật mang theo Anh Hoa cùng Jester đi vào trong câu lạc bộ đêm, định giải trí cho thư giãn một chút.

Bên trong câu lạc bộ tràn ngập khói thuốc, lại thêm âm nhạc ầm ĩ. mấy trăm nam lẫn nữ đang đứng trên đài. đang theo tiết tấu dữ dội của tiếng nhạc mà khiêu vũ. Những nhân viên liên tục đi lại, có thể làm việc trong tòa thành về đêm (hắc dạ chi thành). đối với bọn họ coi như là một sự tự hào!

Trang phục hở hang, cử chỉ phong tao, nữ phục vụ đưa ba người Lý Dật đi đến một góc trong đại sảnh.

“Tiên sinh. vận khí của ngài thật sự không tệ, đây là bàn còn lại duy nhất của đêm nay, Xin hỏi ngài muốn uống gì?” Ánh mắt nữ phục vụ rất độc, một chút liếc nhìn ra Lý Dật là người dẫn đầu trong ba người, đợi Lý Dật ngồi Xuống, mỉm cười hỏi.

“Mười chai rượu Vodka.” Lý Dật tùy ý đáp một câu. sau đó đưa ánh mắt nhìn chung quanh.

Những bàn bên cạnh đều ngồi đầy khách nhân, những khách nhân đại khái đều là nam nữ trẻ tuổi, dưới ngọn đèn loang loáng chói mắt, trên mặt những khách nhân lộ ra dáng tươi cười sáng lạn, tựa hồ đối với những người thích sống về đêm như bọn họ mà nói, thời gian buổi tối ngồi trong hộp đêm uống rượu là một chuyện vô cùng hạnh phúc.

Nữ phục vụ nghe được Lý Dật nói Xong, trong lòng nhiều ít có chút kinh ngạc, dù sao rượu Vodka có danh là rượu cực mạnh, người bình thường uống một chai đã chịu không nổi. Lý Dật lại gọi tới mười chai, trong lòng tuy rằng kinh ngạc. nhưng Xuất phát từ bản năng chức nghiệp, nàng vẫn trước tiên lui Xuống.

Rất nhanh, nữ phục vụ bưng rượu tới.

Lý Dật đưa cho Anh Hoa và Jester mỗi người một chai, sau đó một mình mở một chai. uống ừng ực.

Lý Dật uống rất dữ dội, chai rượu đầu tiên, hần hầu như chỉ uống một hơi là cạn sạch!

Cử động này của hần làm cho những khách nhân chung quanh phát ra tiếng than thở sợ hãi.

“Hai, con khí da vàng, người có thể một hơi uống hết chai thứ hai luôn không?” Thậm chí. có một tiểu tử vươn ngón giữa khiêu khích Lý Dật.

252. Chương 230 : Người Chết Định Rồi (2)

Lý Dật không để ý đến tên khiêu khích kia, mà tiếp tục uống rượu. Mà Anh Hoa lại lạnh lùng đứng dậy, trong ánh mắt nghi hoặc của đoàn người. trực tiếp đi tới tên da trắng vừa khiêu khích Lý Dật. nắm lấy cổ áo hần, phảng phất như Xách một con gà con!

Cử động của Anh Hoa nhất thời khiến cho một mảnh kính hô!

Tên da trắng kia ít nhất nặng hai trăm cân. thế nhưng Anh Hoa chỉ là một nữ tử yếu ớt lại dùng một tay đã nắm được hán Xách lên?

“Hay nhất nên cầm miệng của ngươi lại, bằng không ta không ngại cho ngươi làm kẻ cầm điếu!” Anh Hoa lạnh lùng nhìn chằm chằm tên da trắng, trầm giọng nói.

Tên da trắng sau thoáng khiếp sợ, nghĩ muốn tức giận, nhưng ngay người nhìn ánh mắt muốn giết người của Anh Hoa, lập tức đem lời định nói nuốt trở vào trong bụng.

“Phanh!”

Có thể do không muốn chọc lấy phiền phức. Anh Hoa cũng không động thủ với tên kia, mà ném đối phương Xuống ghế, chỉ là sức lực có chút phát ra một tiếng trầm muộn, tên kia một lần nữa ngồi phịch vào chỗ ngồi, mặt mũi trắng bệch.

Anh Hoa quay trở lại chỗ ngồi, Lý Dật đã uống hết chai rượu Vodka thứ hai. Mà Jester lại chậm rãi uống từng ngụm, ánh mắt đậm đặc nhìn chằm chằm những người chung quanh đang đưa mắt nhìn về phía họ.

Jester đã nhìn ra. có không ít người có ánh mắt bất hảo.

Quả nhiên, khi Anh Hoa cầm lấy chai rượu trên bàn, một gã đại hán đầu trọc đeo viên hột xoàn trên tai mang theo mười thủ hạ đi tới.

“Kỹ nữ, lẽ nào ngươi không biết ở đây không thể động thủ sao?” Tên đại hán đầu trọc đi tới bên người Anh Hoa, chân phải không chút khách khí đạp lên trên bàn, cười lạnh nhìn Anh Hoa nói.

Cùng lúc đó, đám thủ hạ phía sau hán hoàn toàn vây quanh ba người Lý Dật.

Làm một trong những hộp đêm có sinh ý tốt nhất New York. Hắc Dạ Chi Thành có một quy củ, trong đó chính là không được động thủ ở đây!

Quy củ này từ khi thành lập tới nay, không có một tên lưu manh của bất cứ hắc bang nào dám nháo sự tại Hắc Dạ Chi Thành.

Bởi vì Hắc Dạ Chi Thành do vài đại gia tộc mafia sáng lập, vài đại gia tộc mafia cùng nhau nhập cổ đông, bất quá người quản lý lại được dùng tiền thuê làm, cũng không phải thành viên của gia tộc mafia.

Đối mặt sự khiêu khích của đại hán đầu trọc. Anh Hoa không lập tức động thủ. Mà đưa ánh mắt nhìn về phía Lý Dật. Hiển nhiên, chỉ cần Lý Dật mở miệng, nàng lập tức tổng tên đại hán đầu trọc này đi gặp ma vương thảo luận nhân Sinh!

Trong ánh mắt của Anh Hoa. Lý Dật chậm rãi ngẩng đầu lên.

Ngay lập tức, bao quát Anh Hoa, Jester, tên đại hán đầu trọc cùng những thủ hạ của hán đều đưa ánh mắt nhìn về phía Lý Dật.

Dưới ngọn đèn. bọn họ nhìn thấy một gương mặt làm tim kẻ khác phải đập dữ dội. Gương mặt kia hoàn toàn vận vẹo. Dữ tợn như ma quỷ phẳng phất đến từ địa ngục, con ngươi phiếm ra màu đỏ rực làm kẻ khác kinh khủng!

Giờ khắc này, tất cả mọi người thấy khóe miệng Lý Dật lộ ra một dáng tươi cười, cười đến rất tà ác!

Lý Dật động, hán chậm rãi đứng lên.

“Tên kia. ngươi muốn làm gì?” có lẽ biểu tình của Lý Dật thật là đáng sợ, khí thế của tên đại hán đầu trọc yếu đi vài phần.

“Phanh”

Khi tên đại hán đầu trọc vừa nói. đuôi phải của Lý Dật giống như thiểm điện đá ra, đá thẳng vào giữa cằm tên đầu trọc. Tên đầu trọc chỉ thấy dưới cằm truyền đến một trận đau đớn kịch liệt, theo sau hán cảm nhận được thân thể của mình bắn ngược lên. Thậm chí hán chứng kiến những người ở phía dưới đều lộ ra một loại biểu tình kì quái.

Trong khi ánh mắt của mọi người đang khiếp sợ, thân mình tên đại hán đầu trọc bay trên không trung tạo thành một đường cong hoàn mỹ. Sau đó hung hăng ngã lộn, đụng trúng một cái bàn, nhất thời cốc chén thủy tinh liền bị vỡ nát.

“A”

Những khách nhân ở bàn chung quanh chứng kiến một màn bất thành linh như vậy, sợ hãi nhón nháo thoái lui.

Mà đám đại hán kia trông thấy thủ lĩnh của mình bị Lý Dật một cước đá bay ngược ra ngoài mấy thước. Cả đám đều không dám tin tưởng, đồng loạt ngẩng người ngay tại chỗ!

Hiển nhiên bọn chúng nằm mơ cũng thật không ngờ, có người dám động thủ ở Hắc Dạ Chi Thành, hơn nữa còn đánh nhân viên của hộp đêm Nhưng mà, chuyện bọn hắn càng không nghĩ đến, lại còn ở phía sau.

Sau khi phi cước đá bay tên đại hán đầu trọc. Lý Dật cũng không có đình chỉ, thoát nhìn cả người giống như một đầu sư tử đang tức giận hướng bảy SƠN dương phóng tới. Cùng thời điểm đó, Anh Hoa và JeSter cũng động, tuy rằng không biết tại sao biểu hiện của Lý Dật lại Xúc động đến mức như thế, nhưng bọn họ đã nhìn ra. đêm nay Lý Dật cần phải phát tiết hết tâm tình.

“Phanh!”

“Phanh!”

“Ca sát!”

Liên tục những thanh âm trầm đục vang lên. Xen lẫn theo là tiếng rên rỉ chói tai của bọn đại hán kia, còn khách nhân chung quanh thì lại lớn tiếng kinh hô. Đối với đám lưu manh bình thường này mà nói, thực lực của ba người Lý Dật. Anh Hoa, JeSter phải dùng hai từ khủng bố để hình dung, song phương hoàn toàn không cùng một loại đẳng cấp.

Một phút!

Gần một phút đồng hồ, những tên đại hán này giống như heo chết nằm im ở trên mặt đất. ánh mắt nhìn về phía ba người đã tràn ngập vẻ kính sợ. có thể tiếng âm nhạc đã hơi giảm đi một chút, đèn điện cũng được bật lên. nhất thời trong đại sảnh tràn ngập thanh âm chửi thề. Theo sau, những vị khách nhân tựa hồ đã minh bạch chuyện gì đang Xảy ra rồi, nên bọn họ đồng loạt phóng tới hướng Lý Dật, hình thành một cái vòng tròn bao vây ba người ở bên trong.

Một vài kẻ trong số đó, đối với ba người Lý Dật Chỉ trở, dường như đang trào phúng ba người hành động quá mức ngu xuẩn.

Nhìn thần tình vui sướng khi thấy người gặp họa của bọn chúng. Anh Hoa cùng Jester vẻ mặt không chút biểu cảm nào. Đối với hai người mà nói, hiện tại cái loại tình huống này, chỉ là một chuyện bình thường.

Mà Jestet lại càng không cần phải nói, thân làm quân nhân ưu tú nhất nước Đức. hắn tham gia chiến đấu so với hiện tại,...hoàn hảo hơn nhiều, thậm chí, ngay cả hai trường hợp này cũng không thể đánh động nổi.

Tương phản với biểu tình không chút diễn cảm nào của hai người, Lý Dật lại chậm rãi hộc ra một ngụm nộ khí. Người quen thuộc với Lý Dật đều rõ ràng, Lý Dật Xúc động tới mức động thủ, quả thực là một chuyện bất khả tư nghị, mà trên thực tế, Lý Dật đã động thủ, nguyên nhân có điểm hơi miễn cưỡng, chính là vì phát tiết.

Thẳng cho tới hiện giờ. Andrew Loufu chính là một khối tâm bệnh ở trong lòng của hắn, lựa chọn quyết định ngày hôm nay làm cho phần áp lực trong lòng mạnh mẽ dâng trào, ép tới mức khiến hắn cơ hồ không thở nổi. Hắn vốn định tìm một cái hộp đêm, cố gắng dùng thanh âm huyền ảo ở đó mà uống rượu phát tiết tâm tình, nhưng chẳng ngờ được lại gặp phải tên đại hán đầu trọc kia khiêu khích. nhất thời liền động nộ. Lần động thủ này để cho hắn đem toàn bộ áp bức bởi vì Andrew Loufu nghẹn tại nội tâm, toàn bộ phát tiết hết ra bên ngoài!

Thế nhưng dường như cũng mang đến cho hắn một chút phiền toái.

Khách nhân ở bên ngoài Xôn Xao lên, theo sau đó một đám nam nhân mặc âu phục đen hướng về phía Lý Dật đi tới. Cùng với tên đại hán lúc trước so sánh, hiện giờ những nam nhân này diễn cảm dũng mãnh không nói, phần thất lưng còn hơi phồng lên, hiển nhiên bên trong có giấu vũ khí.

Đầu lĩnh là một người da trắng đeo kính đen.

Khi hán cùng thủ hạ thông qua đám khách nhân đi tới phía trước ba người Lý Dật, thì chính bản thân hán cũng dừng sừng!

Bởi vì hán nhận ra Lý Dật.

Thân là người phụ trách Hắc Dạ Chi Thành, hán tuy rằng không bằng với người phụ trách của gia tộc mafia, nhưng tại thế giới ngầm ở New York cũng hiểu biết sâu sắc. hán nghe được tin tức hôm nay Lý Dật đến New York. cũng nhìn qua ảnh chụp của Lý Dật. về phần hán biết thân phận của Lý Dật. thì là do em trai của hán. Em trai của hán là một đầu mục tiểu hắc bang tại Los Angeles, đã từng kể cho hán nghe qua sự tích về Lý Dật. Khi đó, em trai hán khẳng định rằng Lý Dật là đồng minh trung thành nhất của gia tộc Gambino, hán tuyệt đối không tin.

Nhưng hôm nay, sau khi hán biết được thông tin Lý Dật đến New York, theo sau Jonhson Gambino đích thân ra sân bay nghênh đón. điều này làm cho hán tin tưởng những gì em trai mình đã từng nói.

“Đợi một chút!” Trong lúc tên thủ lĩnh da trắng ngây ngẩn. thì đám thủ hạ của hán muốn xông lên bao vây Lý Dật. tức thì hán giật mình tỉnh mộng. mở miệng ngăn trở hành động của thủ hạ.

Tiếp theo. ở dưới ánh mắt khiếp sợ của mọi người. hán nhanh chân bước tới trước mặt Lý Dật, lộ ra vẻ tươi cười: “Lý tiên sinh, đã xảy ra chuyện gì?”

Hán vừa bật thốt Xong, tất cả khách nhân tại đương trường đều chấn động!

Ở trong suy nghĩ của mọi người, thì người da trắng đeo kính đen hán là dẫn thủ hạ đến tổng cổ ba người Lý Dật ra ngoài, làm thức ăn nuôi chó mới đúng, như thế nào bây giờ còn lộ ra biểu tình cung kính đây?

“Cẩn thận. . .”

Đúng lúc này, Jester luôn luôn trầm mặc bỗng nhiên hét lớn.

“Sưu”

Viên đạn bạo phá lực cản trong không khí. cấp tốc bắn tới vị trí của Lý Dật! Lý Dật tuy rằng đang tò mò về hành động của người đeo kính, nhưng chỉ trong sát na đó hán cũng cảm nhận được chân khí nguy hiểm Khi Jester mở miệng hét lớn, đồng thời hán phóng tới ôm cả người gã da trắng đeo kính đen. bổ nhào Xuống sàn nhà! Viên đạn bay Sượt qua đầu Lý Dật, trúng vào bức tường phía sau lưng, trên bức tường lập tức Xuất hiện một cái lỗ nhỏ. Cùng lúc này, viên đạn bắn ngược trở lại, đánh trúng tay của một gã da đen. Người nọ nhất thời phát ra một tiếng hét thảm, ôm cánh tay té ngã trên sàn nhà, máu tươi như hệ thống thoát nước tuôn ra xối Xả.

Bất thành lĩnh vang lên tiếng súng làm cho trong đại sảnh nguyên bản đang im lặng, nhất thời rối loạn, những khách nhân nhốn nháo la hét om sòm, hướng ra phía bên ngoài chạy đi, cũng có vài người thông minh lựa chọn phương pháp ôm đầu ngồi nép Xuống bàn.

Lúc này. Lý Dật. Anh Hoa và Jester cơ hồ cùng một thời gian đem ánh mắt quăng về hướng phía Xa Xa!

Xa Xa, một gã nam tử mặc áo đen chứng kiến Lý Dật không có việc gì. hơi nhú mày, nhưng lại không tiếp tục bắn thêm phát nữa. bởi vì hán biết mình không còn cơ hội.

Ngay tại khi hán giả bộ như không có việc gì. muốn đi ra bên ngoài. bỗng nhiên hán phát hiện. cả người mình đang bị một ánh mắt âm độc dán chặt!

Chủ nhân của ánh mắt này là một nữ nhân, một nữ nhân mặc áo màu đỏ tươi. Nữ nhân đem ánh mắt đóng đinh tại trên người gã nam tử kia, đồng thời rất nhanh tiếp cận hán!

Sát khí!

Mặc dù cách Xa nhau hơn hai mươi thước, nhưng nam tử áo đen vẫn cảm nhận được sát ý trên con người của nữ nhân kia!

Đôi mắt kia tràn ngập sát ý như muốn nói với hắn rằng: “Người nhất định phải Chết!”

253. Chương 231 : Hắc Tạt (1)

Toàn bộ đại sảnh một mảnh hỗn loạn, những khách nhân giống như phát điên hướng bên ngoài đại sảnh lao ra, nam tử áo màu kia tựa hồ phát giác Anh Hoa là một đối thủ khó chơi, hắn không khỏi nhanh hơn tốc độ hướng bên ngoài phóng đi.

Đồng thời khi Anh Hoa truy theo nam tử áo gió kia. Jester đi tới trước người Lý Dật, hắn dùng thân thể khô ngô chắn ngay trước mặt Lý Dật. Cặp mắt màu nâu lạnh lùng nhìn chằm chằm mọi thứ chung quanh. Cây súng lục loại lớn không biết Xuất hiện từ trong tay của hắn từ bao giờ. Có thể tưởng tượng. nếu có người Tiếp tục hạ độc thủ. cây súng trong tay jester lập tức tổng hắn đi gặp Thượng Đế.

Mặc dù đạn không bắn trúng Lý Dật, cũng lướt sát qua đầu hắn, lúc này trên đỉnh đầu truyền đến cảm giác rát bỏng. Lý Dật không lưu ý sự đau đớn trên đỉnh đầu, mà trực tiếp đứng lên, đồng thời nhíu mày.

“Lão bản, Anh Hoa đã đuổi theo hung thủ.” Jester thấy Lý Dật đứng dậy, lạnh lùng nói: “Để bảo hiểm trong lúc này, tôi kiến nghị ông lập tức rời khỏi đây, hung thủ khả năng có đồng bọn.”

Lý Dật hiểu được lời của Jester nói đúng sự thật, bởi vậy gật đầu, sau đó kéo tên da trắng đeo kính mát.

So sánh với Lý Dật, tên đeo kính sắc mặt vô cùng Xấu Xí. hắn vốn chỉ dẫn người đến Xử lý người đánh nhau nháo sự, nhưng không có nghĩ đến người nháo sự đánh nhau lại chính là Lý Dật, vừa định lôi kéo làm quen lại gặp phải đầu súng. Những “vui mừng” liên tiếp làm sắc mặt hắn tái như tờ giấy, thậm chí đôi chân nhỏ cũng run run.

“Chuyện đêm nay vô cùng Xin lỗi, người thống kê một chút tổn thất, ngày mai ta cho người đem tới bồi thường cho người.” Nhớ tới lúc này tên kính mát ngăn Cẩn thủ hạ làm khó dễ bọn họ, Lý Dật miễn cưỡng nhìn hắn mỉm cười

Ngạc nhiên nghe được Lý Dật nói. sắc mặt tên mắt kính hơi chuyển biến tốt đẹp một Chút, hắn định nói gì đó, đã thấy Lý Dật và Jester hướng ra ngoài Chạy đi, tốc độ nhanh kinh người.

“Lý tiên sinh, ngài không cần bồi thường đâu.” Tên mắt kính vừa nói hết lời. Lý Dật và Jester đã chen vào đoàn người, đầu Cờn bóng dáng.

“Chết tiệt! Thiếu chút nữa phải đi gặp Thượng Đế!” Tên mắt kính lau mồ hôi lạnh trên đầu. sau đó nhìn đám thủ hạ đứng chung quanh sắc mặt Xấu Xí nói: “Dùng tốc độ nhanh nhất ngăn lại hỗn loạn! Mặt khác, phái người ra điều tra, người bắn lên vừa rồi rốt cục là ai!”

Đồng thời khi tên mắt kính hạ mệnh lệnh cho thủ hạ. tên nam tử kia cũng Chạy ra khỏi câu lạc bộ, Anh Hoa trong bộ áo gió màu đỏ tươi cũng theo đuổi không bỏ. Thân thủ tên nam tử kia khá cao. vừa ra khỏi cửa lớn. cũng không chạy sang hai bên, mà bỗng nhiên gia tốc, sau đó hai tay chống lan can, thả người nhảy Xuống, thân thể đã chạy đến giữa đường. Sau đó. hắn vốn không hề dừng lại, giống như một đạo u linh màu đen, lướt qua đường lớn.

Có thể, hắn cho rằng một loạt động tác liên mạch lưu loát. đã đủ bỏ rơi Anh Hoa, bởi vậy chạy tới con đường gần đó, vô ý thức quay đầu lại nhìn thoáng qua.

Nhưng vừa nhìn, sắc mặt hắn không khỏi biến đổi!

Trong ánh mắt của hắn, Anh Hoa đầu tiên lao ra ngay khe hở giữa hai chiếc Xe, sau đó nhún chân tại chỗ, thân thể bay lên không trung lướt qua một chiếc Xe đang phóng như bay. sau khi rơi Xuống đất, lăn một vòng ngay tại chỗ.

“Mẹ nó, đi tìm Chết!” Sau thoáng ngậy người ngẩn ngui, nam tử áo gió móc súng lục, hướng Anh Hoa đang lăn tròn dưới đất bóp cò súng.

” Sưu ”

” Sưu ”

Hai phát đạn hầu như cùng một thời gian hướng Anh Hoa bắn tới. Trong đó một viên bắn ngay chỗ Anh Hoa, một viên khác phong kín đường lẫn của nàng!

Đồng thời khi nam tử bóp cò súng, hai tay chống mạnh. cả người Anh Hoa giống như một Con mèo hoang bay về phía lan can, sau đó đường đạn Xuyên qua áo gió nàng bắn ra ngoài, thân thể nàng đánh thẳng vào lan can nhưng không hề phát sinh bất luận tiếng vang gì.

Chỉ thấy hai tay của nàng vững vàng cầm lấy lan can, không đợi nam tử áo gió bắn phát thứ ba, đồng thời dùng lực chống mạnh, cả người giống như một luồng gió Xoay màu đỏ đánh về phía nam tử áo gió.

Nam tử áo gió căn bản không nghĩ đến Anh Hoa có thể liên tục tránh hai phát súng, hơn nữa một loạt động tác né tránh của nàng quá mức thần kỳ, làm hấn mất đi cƠ hội bắn phát súng thứ ba. đồng thời cũng phát hiện Lý Dật và Jester vọt ra khỏi câu lạc bộ.

Vì thế hấn hầu như không có bất luận điều gì do dự, thu súng lại lập tức bỏ chạy!

Anh Hoa mạo hiểm nguy cơ bị Xe đâm trúng bay qua đường, lại phát huy ra thực lực cực mạnh tránh thoát sự chặn giết của nam tử áo gió, lúc này làm sao Chịu nhường cho hấn Chạy trốn?

Vừa lao nhanh chạy theo đuổi bắt nam tử áo gió. Anh Hoa thành linh phát hiện phía trước có lối quẹo đang có một chiếc Xe tải nhỏ màu trắng đang đỗ.

Phát hiện này làm trong lòng Anh Hoa có chút sốt ruột. Nàng tự nhiên nhìn ra được chiếc tải nhỏ màu trắng kia đã đỗ nƠi đó từ lâu, mục đích là vì Tiếp ứng tên nam tử áo gió.

Tuyệt đối không cho hấn chạy! Hấn phải chết!

Trong lòng Anh Hoa rống giận, đồng thời khé mắt nhìn thấy một gã thiếu niên đang chơi ván trượt hướng nàng vọt tới. Anh Hoa giật mình. đợi tên thiếu niên kia lướt tới, nắm hấn đặt Xuống bên người, sau đó trong biểu tình kinh ngạc của thiếu niên. một chân đạp lên ván trượt hướng phía trước lao tới!

“Chết tiệt! Ván trượt của tôi!” Vài giây sau, thiếu niên phục hồi lại tinh thần. hướng bóng lưng Anh Hoa đã đi Xa hét lớn một tiếng, thế nhưng Anh Hoa đã đi Xa, làm sao nghe được?

Nam tử áo gió lúc này vốn không dám nhìn ngược ra sau. đi qua một loạt biểu hiện vừa rồi của Anh Hoa, hấn nhìn ra được Anh Hoa là một người phi thường lợi hại, thậm chí đáy lòng đã sản sinh một tia sợ hãi đối với nàng.

Bởi vì hấn đã từng tận mắt nhìn thấy Anh Hoa thả người né tránh chiếc Xe đang phóng như bay trên đường!

Đối với hấn mà nói. hấn căn bản không dám mạo hiểm, đồng thời hấn cũng hiểu kỳ. trong tư liệu chỉ viết Anh Hoa là một bảo tiêu của Lý Dật mà thôi. có cần phải liều mạng đến như thế sao?

Mấy thứ này giống như phim điện ảnh từ trong đầu hấn hiện lên, hấn rõ ràng nhìn thấy được chiếc Xe tải nhỏ phía nước, trong lòng cũng thoáng buông lỏng. Nhưng đúng lúc này, hấn lại cảm thấy được một khí tức nguy hiểm, khí tức đến từ phía sau.

Hấn hầu như quay đầu lại theo bản năng dùng khé mắt nhìn ra sau, vừa nhìn, sắc mặt hấn không khỏi đại biến!

Nguyên bản Anh Hoa vốn đang cách Xa hấn tới mấy thước bây giờ đã tới sát sau lưng hấn. hơn nữa dưới chân còn đang đạp lên một thanh ván trượt.

Ngay lúc hấn vừa phát hiện Anh Hoa, Anh Hoa đang đạp ván trượt đi tới bỗng nhiên ngồi Xổm Xuống, sau đó ngay tại chỗ bay thẳng đến tên nam tử áo gió.

Nam tử áo gió vô ý thức muốn lách sang bên, thế nhưng đã muộn. Thân thể Anh Hoa hung hăng đánh vào trên người nam tử áo gió, lập tức liền làm hấn té ngã. Hương thơm cơ thể làm say lòng người lưu vào mũi nam tử áo gió, thế nhưng lúc này hấn không có tâm tình hưởng thụ, mà nỗ lực rút súng!

Anh Hoa không cho hấn cơ hội này. sau khi ngã Xuống đất. nàng dùng tốc độ nhanh nhất níu tay phải của nam tử, ngăn cản đối phương rút súng, đồng thời chân nàng hung hăng đạp mạnh vào sau lưng tên nam tử!

Một cú Xuất thủ của Anh Hoa đồng thời mượn theo lực lượng quán tính. vô cùng hung ác độc địa.

“Răng rắc.”

Thanh âm đầu khớp Xương bị gãy vang lên, thân thể nam tử áo gió hung hăng run lên, sau lưng truyền đến cảm giác đau đớn làm thần kinh hấn nhất thời mê muội.

Tiếp theo, Anh Hoa cũng không cho nam tử áo gió bất cứ cơ hội nào. Nàng nhanh chóng vươn tay phải. chuẩn Xác không gì sánh được nắm lấy cổ họng nam tử áo gió. dùng lực bóp mạnh!

“Rắc”

Lại một tiếng gãy Xương vang lên, cổ họng nam tử áo gió lập tức nát bấy, khí lực trên người hấn trong nháy mắt phẳng phất như bị rút nước, con người bỗng nhiên phóng lớn. sau đó giống như con lợn chết nằm dài trên mặt đất. vẫn không nhúc nhích.

“Anh Hoa, lưu người sống!” Ngay trong nháy mắt nam tử áo gió chết đi, phía sau Anh Hoa truyền đến thanh âm Lý Dật.

Lý Dật cùng Jester giống như một trận gió hướng bên này cấp tốc lao tới, khi Anh Hoa truy đuổi nam tử áo gió làm cho người đi đường đều phải tránh né, hai người một đường chạy tới không có bất luận ngăn trở gì.

Thế nhưng. hai người chung quy chậm một bước.

Gương mặt Anh Hoa không chút biểu tình đứng dậy, không chút nào để ý tới ánh mắt kinh khủng của người qua đường, phủ nhẹ bụi bặm trên người.

Lý Dật đi tới bên người Anh Hoa, thấy được nam tử áo gió đã tắt thở. thoáng nhíu mày, sau đó nhìn Anh Hoa hỏi: “Cô không sao chứ?”

Anh Hoa đón nhận ánh mắt quan tâm của Lý Dật, trong lòng hơi chấn động, sau đó lắc đầu.

Nàng Xác thực không thụ thương. thế nhưng Lý Dật không biết chính là. để truy sát nam tử áo gió, nàng vừa cử tử nhất sinh, nhất là khi Xuyên qua đường, nếu nàng chậm hơn vài giây, nàng đã phơi thây đầu đường.

“Jester, đem người này mang đi, chúng ta lập tức rời khỏi đây!” Mắt thấy phía trước có cảnh sát đi tới, Lý Dật lập tức phân phó Jester.

“Đứng lại!” Xa Xa, hai gã tuần cảnh thấy ba người muốn rời đi. lập tức móc súng hướng ba người rống lớn.

Ba người căn bản không để ý tới sự uy hiếp của cảnh sát, mà trực tiếp biến mất trong đoàn người.

Vài phút sau, ba người về tới trong Xe. Anh Hoa vẫn làm tài Xế, Jester cầm lấy thi thể nam tử áo gió ngồi sau Xe. Lý Dật ngồi trên ghế cạnh tài Xế.

Anh Hoa khởi động Xe, chiếc Xe giống như con ngựa hoang thoát cương, trực tiếp phóng đi.

254. Chương 231 : Hắc Tập (2)

Có một tài Xế thấy Anh Hoa lái Xe kiểu như không muốn sống lao ra đường lớn, biến sắc, đồng thời ngoặt mạnh tay lái, kết quả chiếc Xe đâm vào lan can ven đường phát ra tiếng vang trầm muộn.

“Cường” Tài Xế dừng Xe lại, giật cửa Xe nhảy Xuống, thấy đầu Xe đã biến hình, quay hướng Xe của Anh Hoa chửi ầm lên. thanh âm vô cùng phẫn nộ.

Ba người Lý Dật chung quy không thể nghe được tiếng chửi vang của tài Xế kia, Anh Hoa lái Xe siêu Việt vài chiếc Xe phía trước, sau đó quẹo vào một con đường, biến mất trong dòng Xe cộ.

Trong Xe, Anh Hoa vẫn biểu tình lạnh lùng như cũ, tựa hồ cũng không bị sự tình trước đó làm ảnh hưởng.

Lý Dật lại đang cau mày, Xuyên thấu qua hình chiếu hậu nhìn Jester đang soát người tên nam tử.

“Hắn là người quốc nội.” Anh Hoa tựa hồ nhìn ra Lý Dật đang suy đoán thân phận tên nam tử, trong đầu nhớ tới tiếng chửi của tên nam tử kia, nhất thời nói.

Người Trung Quốc?

Nghe ba chữ này, vùng lông mày Lý Dật gắt gao nhăn chặt lại.

Hắn từ quốc nội một đường trời chết đến nước Mỹ quật khởi, hơn nửa năm thời gian đã dắc tội không ít người. thế nhưng luận người Trung Quốc. tựa hồ chỉ có quốc nội và người của Hoa Nhân Bang!

Là đám tổng bộ của Hoa Nhân Bang?

Hay là quốc nội?

Trong lòng Lý Dật thầm hỏi chính mình. theo hắn Xem ra, hai khả năng này lớn nhất.

Lúc hắn quật khởi tại Los Angeles tuy rằng từng giết chết Mạnh Thục và Đường Hải, thế nhưng cũng không hề lộ ra dấu vết. người trước là mượn đao giết người, người sau là ám sát. Căn bản không có ai biết, hơn nữa người của Mạnh Thục và Đường Hải hôm nay đã trở thành thủ hạ của hắn. Nếu nghe được tin tức muốn báo thù cũng sẽ không chờ tới bây giờ. mà đã động thủ lúc hắn còn ở Los Angeles.

Kể từ đó, hung thủ chỉ có thể là hai cổ thể lực mà thôi.

“Lão bản, trên người hắn ngoại trừ có một cây súng ra. không có bất luận thứ gì có thể chứng minh thân phận.” Lúc này. Jester mở miệng, trong giọng nói nhiều ít có chút tự trách, tuy rằng Lý Dật không an bài nhiệm vụ cho hắn, thế nhưng hôm nay hắn tự Xem là bảo tiêu của Lý Dật. làm bảo tiêu cho Lý Dật. hắn mở mắt trừng trừng nhìn sát thủ nổ súng bắn Lý Dật, điều này đối với hắn mà nói là một loại sỉ nhục.

Trên thực tế, với bản lĩnh của Lý Dật, Anh Hoa, Jester thì những sát thủ bình thường vốn không có cơ hội nổ súng. ba người có năng lực cảm ứng đối với nguy cơ vô cùng biến thái.

Chỉ là trước đó ba người đã động thủ trong câu lạc bộ, hơn nữa tràng diện lúc đó thập phần hỗn loạn. lực chú ý đại đa số đều đặt lên người đám đại hán. thật không ngờ trong đám người lại giấu diếm sát thủ.

“Đã biết.” Lý Dật nhàn nhạt đáp Jester, đồng thời cau mày không biết đang suy tư chuyện gì.

Lúc này, điện thoại trong túi Lý Dật rung lên.

Lý Dật Xuất ra điện thoại vừa nhìn, màn hình biểu hiện dãy số điện thoại riêng của Andrew.

“Ừ” Lý Dật chuyển điện thoại. giọng nói coi như bình tĩnh.

Đầu kia điện thoại, sắc mặt AndreW vốn đang có chút lo lắng, nghe được thanh âm bình tĩnh của Lý Dật, điều chỉnh tâm tình một chút, sau đó nhàn nhạt hỏi thăm: “Lý tiên sinh. vừa rồi có người hạ thủ đối với anh sao?”

“Đúng vậy.” Có thể trong lòng đang suy nghĩ công việc, có thể bởi vì Lý Dật đã thích ứng thái độ giải quyết kiểu chung chung của Andrew, vẻ mặt của hắn không hề phát sinh biến hóa chút nào, giọng nói vẫn bình thản như cũ: “Bắt quá đã qua.”

“Anh không có việc gì là tốt rồi.” AndreW Loufu nói: “Hiện tại anh ở nơi nào, tôi phải bảo chứng sự an toàn của anh, tôi quyết định phái người đi tiếp anh.”

“Không cần, tôi sẽ an toàn trở lại trang viên.” Lý Dật cự tuyệt lời kiến nghị của AndreW Luofu.

Đầu kia điện thoại. AndreW nghe được Lý Dật nói, sắc mặt hơi đổi, giọng nói cũng có chút biến hóa: “Anh làm như vậy thật quá nguy hiểm! Đã có người hạ thủ đối với anh, như vậy sẽ có khả năng động thủ lần thứ hai.”

“Cám ơn cô đã quan tâm, bất quá cô yên tâm, tôi không có việc gì. vừa rồi chỉ là một chuyện ngoài ý muốn, ân, hiện tại trong Xe có vũ khí, nếu có người muốn động thủ, tôi nhất định để cho bọn họ hối hận!” Lý Dật giải thích.

“Như vậy thì được. mong muốn anh không có việc gì. Mặt khác. tôi sẽ cho người mau chóng điều tra rõ chuyện này, cho anh một sự công đạo.” AndreW nói Xong không đợi Lý Dật trả lời liền trực tiếp cắt đứt điện thoại.

Trong ống nghe truyền đến tiếng tí tít, Lý Dật chậm rãi khép lại điện thoại, sau đó lấy gói thuốc rút một điếu châm lửa, rít mạnh một ngụm

Khói thuốc tràn ngập bên người Lý Dật, trong khói thuốc vẻ mặt của hắn lạnh lùng nghiêm nghị dị thường.

Nếu như nói trước đó hắn chỉ vì chuyện của AndreW mà tâm tình thập phần không Xong. như vậy lúc này hắn đã hoàn toàn khôi phục sự lạnh tĩnh.

Không thể không nói, hành động ám sát của nam tử áo giỐ giống như một chậu nước lạnh Xối lên đầu Lý Dật, trực tiếp giúp cho hắn thanh tĩnh.

Khoảng chừng một phút đồng hồ qua đi, Lý Dật lấy ra điện thoại di động bấm một dãy số vô cùng Xa lạ.

Số điện thoại này là lần đầu tiên hắn gọi. Điện thoại cũng không lập tức chuyển được. mà qua hơn mười giây mới gọi thông.

“Uy” Sau khi điện thoại chuyển được, bên trong truyền ra một thanh âm trầm ổn.

Nghe thanh âm quen thuộc, Lý Dật đi thẳng vào Vấn đề: “Ta là Lý Dật.”

“Lý Dật?” Đầu kia điện thoại, chủ nhân vừa nghe được Lý Dật nói, Sắc mặt hơi đổi, trầm mặc hai giây mới mỉm cười nói: “Tiểu Dật, nghe nói cậu đến New York phải không?”

“Đúng vậy, hiện tại ta đang ở New York.” Lý Dật không giấu diếm

“Thực sự là quá đáng tiếc. hôm qua tôi vừa rời khỏi New York, hiện tại đang ở Las Vegas, nếu không tôi có thể đến đón gió cho cậu!” Đầu kia điện thoại truyền ra thanh âm Sang Sảng: “Nếu không Cậu làm Xong mọi việc thì trực tiếp đến Las Vegas? Nơi này có sông bạc, có mỹ nữ. là thiên đường của nam nhân.”

Ngây người nghe câu nói kia, trái tim Lý Dật cũng trầm Xuống.

Chủ nhân đầu kia điện thoại cũng không phải người khác, chính là Chu Thành mà lần trước đặt thành hiệp nghị bí mật với Lý Dật.

Lần đó, Trương Đức Khôn dẫn đầu trưởng lão hội của Hoa Nhân Bang hùng hổ đi tới Los Angeles để đoạt quyền. Cuối cùng lại giống như chó nhà tang mang theo cái đuôi Xám Xịt quay về New York.

CÓ thể nói, lần đó, trưởng lão hội không chỉ không chiếm được tiện nghi ngược lại còn đánh mất mặt mũi thật lớn.

Đương nhiên, Chu Thành được Xưng người luôn thích chủ nghĩa lợi ích là một ngoại lệ!

Trước khi rời đi một ngày, Lý Dật và hắn đặt thành hiệp nghị bí mật, hắn chiếm được năm trăm ngàn đô la.

Năm trăm ngàn đô la!

Điều này đối với hắn mà nói là một con số không nhỏ, tuy rằng không có nhiều như được chia hoa hồng trong sinh ý buôn lậu tại Los Angeles, thế nhưng hắn cũng thỏa mãn.

“Làm Sao vậy? Lý Dật, có phải cậu có chuyện gì tìm tôi?” Đầu kia điện thoại, Chu Thành thấy Lý Dật thật lâu không nói lời nào. có chút chột dạ hỏi thăm

Trong Xe, Lý Dật lộ ra dáng tươi cười băng lãnh: “Không có.”

“Vậy lúc nào cậu quay về Los Angeles? Nếu như thời gian tới kịp. trước khi cậu rời New York tôi sẽ kịp quay về.” Chu Thành cười hỏi, tựa hồ cũng không có nhận thấy được vẻ dị thường trong giọng nói của Lý Dật.

Chu Thành à Chu Thành. người quả nhiên là một bạch nhãn lang giỏi trở mặt!

Lý Dật trầm nghĩ trong lòng một câu, cũng cười cười: “Không cần, ông đã có việc Xử lý ở đó thì cứ làm, bên này ta cũng không có chuyện gì. Được rồi. ta gác máy.”

Dứt lời, Lý Dật trực tiếp cắt đứt điện thoại!

Đầu kia điện thoại, Chu Thành đang mặc một thân áo ngủ, đứng trên sân thượng biệt thự, nghe tiếng títt truyền ra trong điện thoại. Chu Thành thở dài: “Tên ngu ngốc Trương Đức Khôn không ngờ lại bị thất thủ Sao?”

Lời vừa ra khỏi miệng. Chu Thành lại nhớ tới điều gì. lẩm bẩm:” Hẳn có thất thủ hay không thì liên quan gì tới ta?”

Dứt lời, Chu Thành vẽ mặt đắc ý đi vào phòng ngủ. Có thể hơi quá mức đắc ý, hẳn cũng không đóng cánh cửa đi ra sân thượng.

Bên trong phòng ngủ có một chiếc gương, lúc này trên giường có một nữ nhân đang mặc loại nội Y gợi cảm tình thú. Dưới ngọn đèn, nữ nhân giống như một mỹ nữ Xà nằm dài trên giường. bờ mông vểnh cao. đồng thời nũng nịu hờn giận: “Chu gia, là ai bắt lịch sự như thế, thời điểm mấu chốt lại gọi điện thoại, phía dưới của người ta đều ướt cả rồi.”

“Ta liền tắt máy, bảo bối của ta, ta tới.” Nghe tiếng nói câu hồn của nữ nhân, đầu khớp Xương của Chu Thành đều mềm nhũn, hẳn cười ha ha tắt điện thoại di động, Sau đó nhanh như hổ đói vồ mồi nhào lên nữ nhân trên giường.

“Đáng ghét.”

Nữ nhân làm bộ mắng một tiếng, cũng cực kỳ phối hợp ôm lấy thân thể Chu Thành. Thời gian trôi qua, trong phòng tràn ngập khí tức dâm mỹ.

Cùng lúc đó, đầu kia điện thoại Lý Dật vừa tắt máy Liền lập tức bấm dãy số của Andrew Luofu, từ chỗ nàng biết được nơi ở của Chu Thành.

“JeSter, một hồi anh trở lại chế tác ra một tấm thẻ màu đen, Sau đó đưa đến biệt thự tại khu phố người Hoa.” Sau khi biết được nơi ở của Chu Thành, Lý Dật nhàn nhạt phân phó Jester.

Jester tuy rằng không biết vì Sao Lý Dật làm như vậy, bắt quá trước tiên vẫn gật đầu đáp ứng Xuống tới.

Nhận thấy JeSter có chút nghi hoặc với lời phân phó của mình, trong lòng Lý Dật cười khổ một tiếng.

Hắc tạp(thẻ đen) vừa ra, chắc chắn nhiễm máu!

Hắc tạp là một tiêu chí của Hắc Dạ ở kiếp trước, kiếp trước sát thủ tổ chức của Hắc Dạ thường dùng tiêu chí này. mà làm người sáng lập tổ chức, Jester hiện tại lại hoàn toàn không biết.

Đây tựa hồ có vẻ có chút quỷ dị

Thế nhưng Xác thực là như thế này.

255. Chương 232 : Nhân Vật Âm Hiểm (1)

Sáng sớm, mặt trời đỏ mọc lên từ phương đông, ánh bình minh đỏ rực bầu trời, tòa Xuống từng phố lớn ngõ nhỏ của New York. tạo nên sinh cơ cho một ngày mới của tòa đô thị phồn hoa.

Dưới ánh mặt trời nhu hòa, trên bãi cỏ nơi đại viện biệt thự đọng đầy sương sớm, toàn bộ đại viện tràn ngập hương hoa, chen lẫn không khí thanh tân. làm cho người ta ngửi thấy tinh thần đại chấn.

Trên mặt cỏ đại viện, một lão già mặc Đường trang đang không ngừng đánh vào một cọc gỗ. Tóc của lão già đã trắng Xóa, thậm chí râu mép cũng một mảnh tuyết trắng, bất quá hai gò má hẳn hồng nhuận, hai mắt lấp lánh hữu thần, tinh thần trạng thái tốt phi thường.

Lão già không ngừng đánh vào cọc gỗ phát ra âm thanh trầm muện liên tục, âm thanh liên miên không ngừng đánh vỡ sự an tĩnh sáng sớm

Có thể do tuổi tác, có thể do lão già đã rèn đúc thật lâu. trên trán hần toát ra mồ hôi, thế nhưng hần không lau mồ hôi trên trán, càng không hề dừng lại, mà đánh Xong một bộ Hồng quyền mới ngừng tay.

Lão già vừa dừng lại, một thanh niên đứng chờ bên cạnh đã lâu nhanh chóng đi tới bên người lão già. Đưa cho lão già một khăn mặt màu trắng, đợi hần lau Xong mồ hôi, nhận lại chiếc khăn, sau đó nói: “Lão gia tử, đêm qua Trương Đức Khôn lén phái người đi ám sát Lý Dật. kết quả đã thất bại.”

“Nga ?” Ngạc nhiên nghe được thanh niên nói, lão già hơi ngậy ra một chút, sau đó nói: “Trương Đức Khôn phái ai đi?”

“Lang Thanh.” Giọng nói thanh niên có chút phức tạp.

Nghe được hai chữ Lang Thanh, con người lão già chuyển động vài vòng. sau đó cười lạnh nói: “Trương Đức Khôn thật đúng là bỏ được tiền vốn, không ngờ phái luôn cả thủ hạ lợi hại nhất. Xem ra. hần thật không cam lòng buông tha khối bánh Los Angeles!”

“Lão gia tử, ngài Xem chuyện này nên Xử lý như thế nào?” Lão già cảm thán làm thanh niên có chút nghi hoặc.

Lão già thâm ý liếc mắt nhìn thanh niên. nói: “Thạch Đầu, Trương Đức Khôn không muốn buông tha khối bánh Los Angeles, Lý Dật tiểu tử đã hoàn toàn khống chế địa bàn Los Angeles, Trương Đức Khôn muốn nhúng tay cũng không có biện pháp, cho nên mới có vụ ám sát này. Bất quá, Trương Đức Khôn thông minh một đời, hồ đồ nhất thời, hần đã đánh giá quá thấp thực lực của Lý Dật. Việc này cứ để cho Trương Đức Khôn và Lý Dật đấu đi, chúng ta không cần phản ứng, Trương Đức Khôn đấu thắng, chúng ta có lợi. đấu thua cũng chỉ là chuyện riêng của hần.”

“Hiểu được, lão gia tử.” Thanh niên có biệt hiệu Thạch Đầu vội vã cúi cung gập đầu.

Tuy rằng hần không biết lão già thân là long đầu Hoa Nhân Bang vừa nghe được hai chữ Lang Thanh vì sao không tức giận, ngược lại còn lộ ra mỉm cười, thế nhưng hần cũng không giao nghi vấn trong lòng nói ra.

“Hừ! Mấy lão già kia ỷ vào uy tín của trưởng lão hội trong bang phong cảnh nhiều rồi, bây giờ đã có người đi ra khiêu chiến quyền lợi của các người!” Lão già tự nhủ nói.

Nếu như lúc này có Lý Dật ở đây. tất nhiên sẽ hiểu được. long đầu Hoa Nhân Bang và trưởng lão hội quan hệ cũng không tốt. có lẽ có thể nói rất không Xong.

Cùng lúc đó. trong một biệt thự khác của Hoa Nhân Bang.

Trương Đức Khôn sắc mặt Xấu Xí ngồi trên sofa trong phòng khách, cầm một tẩu thuốc trong tay không ngừng rít mạnh. Vị đạo của tẩu thuốc làm đại hán đứng trước người Trương Đức Khôn có chút khó chịu. Bất quá hần vẫn thức thời tuyền chọn trầm mặc.

Đại hán không phải người khác, chính là tâm phúc của Trương Đức Khôn : Hình Phong.

Hình Phong ngày trước từng đi theo Trương Đức Khôn đến Los Angeles, đã từng gặp mặt Lý Dật.

Đối với hành động ám sát lần này, ngay từ đầu Hình Phong đã kiến nghị Trương Đức Khôn chuẩn bị thêm nhân thủ, thế nhưng Trương Đức Khôn không nghe theo lời Hình Phong. kết quả ám sát thất bại.

Lang Thanh, chính là nam tử áo gió bị Anh Hoa giết chết ngày hôm qua. Hần ta là một cây đao sắc bén nhất trong tay Trương Đức Khôn. Đã từng giúp Trương Đức Khôn giết chết không ít địch nhân, mấy năm qua chấp hành nhiệm vụ ám sát chưa từng thất thủ, chỉ là lần này lại bị thua trong tay Lý Dật, chính Xác là bị thua trong tay Anh Hoa.

“Tình huống bên ngoài hiện tại thế nào?” Trương Đức Khôn chậm rãi ngẩng đầu.nhìn chằm chằm Hình Phong hỏi.

Nhìn con người loe lóe chiếu sáng của Trương Đức Khôn, Hình Phong vô ý thức nghĩ có chút khó chịu, nhưng kiên trì đáp: “Sau khi sự tình phát sinh, Lý Dật dẫn người trực tiếp đến trang viên gia tộc Gambino. đến bây giờ cũng không có động tĩnh gì. Mặt khác, gia tộc Gambino vận dụng đại lượng nhân lực và vật lực để điều tra chuyện này, sợ rằng...”

Hình Phong cũng không nói ra câu kế tiếp, thế nhưng ý tứ thập phần rõ ràng: Với năng lực của gia tộc Gambino tại New York, muốn điều tra thân phận Lang Thanh cũng không phải việc khó. Mà một ngày tra ra thân phận Lang Thanh, độc thủ sau màn như Trương Đức Khôn sẽ bị tra ra.

“Hắc! Tiểu tử Lang Thanh đúng là một kẻ bất lực!” Trương Đức Khôn cũng không quan tâm: “Bất quá thì làm sao. nơi này là New York. không phải Los Angeles. Gia tộc Gambino có cường đại, thế nhưng bọn họ cũng không thể công khai nhúng tay chuyện của Hoa Nhân Bang chúng ta. về phần tiểu tử Lý Dật, mặc dù hắn ở Los Angeles một tay che trời, thế nhưng nơi này là New York, hắn có thể làm gì được ta?”

Lời nói của Trương Đức Khôn cực kỳ nhẹ nhàng, về phần thật sự có sợ hay không. vậy chỉ có chính hắn mới rõ ràng.

“Trương thúc, có người nói bên người Lý Dật có một nam một nữ thực lực đều thâm bất khả trắc. tôi lo lắng hắn sẽ dùng thủ đoạn ám sát đến đối phó ngài, để bảo hiểm, tôi kiến nghị hai ngày nay ngài không nên ra ngoài!” Hình Phong khe khẽ thở dài, ở trong trí nhớ của hắn Trương Đức Khôn là một người rất âm hiểm giả dối, lần này Xung động như vậy dường như vượt ngoài sự dự liệu của hắn.

“Yên tâm, Hình Phong. tên tiểu tử Lý Dật không dám đụng đến ta. chí ít hắn không dám vận dụng người bên cạnh hạ thủ đối với ta. Về phần gia tộc Gambino, hừ! Hiện tại với quan hệ giữa Lý Dật và gia tộc Gambino, phân bộ Hoa Nhân Bang đều rõ ràng, nếu hắn lợi dụng gia tộc Gambino đụng tới ta. hắn đừng hòng tiếp tục đặt chân tại Hoa Nhân Bang!” Trương Đức Khôn tự tin tràn đầy nói.

Ngạc nhiên nghe được Trương Đức Khôn nói. về mặt Hình Phong nghi hoặc. tựa hồ hắn nghe không hiểu lời Trương Đức Khôn đang nói. hắn Xem qua tư liệu của Lý Dật, biết Lý Dật là người có thù tất báo, làm gì có đạo lý không động thủ!?

” Hình Phong, người có điều chẳng biết. tên tiểu tử Lý Dật dã tâm rất lớn, chỉ mỗi Los Angeles cũng không thể thỏa mãn khẩu vị của hắn. Hắn muốn chính là toàn bộ Hoa Nhân Bang!” Thấy biểu tình về mặt nghi hoặc của Hình Phong, trong mắt Trương Đức Khôn lóe ra tinh quang.

Toàn bộ Hoa Nhân Bang?

Lúc này đây, Hình Phong bị Trương Đức Khôn làm chấn kinh.

Hiển nhiên hắn thật không ngờ, dã tâm của Lý Dật lại lớn đến tình trạng này.

“Trương thúc, ngài làm sao mà biết được?” Hình Phong vô ý thức hỏi.

Trương Đức Khôn cũng không trả lời vấn đề này của Hình Phong, mà thản nhiên nói: “Hình Phong, lập tức tản ra một tin tức, nói hôm qua Lăng Thanh giả trở biến thái với Trương Tĩnh Như, bị ta giáo huấn một trận. sau đó tự động rời khỏi Hoa Nhân Bang”

Trương Đức Khôn nói làm trong lòng Hình Phong hung hăng run lên! Trương Đức Khôn nói như vậy rõ ràng muốn phủ sạch quan hệ với Lang Thanh!

Bởi vì Trương Tĩnh Như chính là con gái của Trương Đức Khôn, Lang Thanh làm thủ hạ lại dám chủ động biến thái với Trương Tĩnh Như. nếu người ngoài biết được việc này, sẽ cảm thấy tức giận cho Trương Đức Khôn.

Mà Lang Thanh chủ động rời khỏi Hoa Nhân Bang thì càng tuyệt!

Điều này sẽ làm người ngoài cho rằng, Lang Thanh phạm vào sai lầm, vì thế mới mạo hiểm đi ám sát Lý Dật để lập công. Trương Đức Khôn làm như vậy là muốn nói cho mọi người. chuyện Lang Thanh ám sát Lý Dật hoàn toàn là hành vi cá nhân, không quan hệ gì tới Trương Đức Khôn!

Ở tình hình này. mặc kệ là Lý Dật hay gia tộc Gambino động thủ với Trương Đức Khôn, đều là kẻ dư thừa phạm thượng, tự giết lẫn nhau!

Tự giết lẫn nhau là việc tối kỵ trong bang. Một ngày bị phát hiện sẽ bị toàn bộ Hoa Nhân Bang phỉ nhổ.

Mục tiêu của Lý Dật là cướp đoạt toàn bộ Hoa Nhân Bang, nếu rơi vào hoàn cảnh bị Hoa Nhân Bang phỉ nhổ, đời này đừng mong muốn trở thành long đầu của Hoa Nhân

Bang!

“Nguyên lai Trương thúc đã có chuẩn bị ở sau!”

Trong lòng Hình Phong thầm nghĩ một câu. sau đó trong lòng bỗng nhiên nhỔ tới điều gì, sắc mặt không khỏi có chút trắng bệch.

Sau đó. Hình Phong sợ hãi rụt rè rời khỏi phòng khách, đợi khi hắn rời khỏi biệt thự, trên trán đã tuôn mồ hôi hột.

Giờ khắc này, trong ngực của hắn chỉ có một ý niệm: Lẽ nào là Trương thúc cố ý để Lang Thanh đi chịu chết sao?

Ý niệm này phảng phất như bị ma pháp chú ngữ khắc sâu trong đầu Hình Phong.

Trong đại sảnh, Trương Đức Khôn hung hăng rít vài hơi thuốc lá, khoe miệng hiện lên dáng cười nhạt: “Hong Thanh Vân, người nghĩ rằng ta không biết người an bài cây đinh bên người ta sao? Nếu không phải đột nhiên toạt ra một Lý Dật, chỉ sợ hiện tại người đã hạ thủ đối với năm lão già trưởng lão hội này rồi đi?”

“Hắc hắc hắc hắc!”

Nói xong lời cuối cùng. Trương Đức Khôn nở nụ cười, chỉ là tiếng cười làm cho người ta có loại cảm giác dựng đứng lông tóc.

Nở nụ cười khoảng chừng hơn mười giây, Trương Đức Khôn nhu nhu gò má tê dại, lẩm bẩm: “Xem ra đã đến thời gian ngã bài với tiểu tử Lý Dật, thực lực hiện tại của hắn cũng đủ cường đại rồi. Hơn nữa lần này ta đắc tội hắn, nếu không ngã bài, ngày sau muốn ngã, thì rắc rối hơn nhiều. Chỉ là tiểu tử kia không biết có quyết đoán tiếp nhận lão nhân này không?”

Giọng nói của Trương Đức Khôn tuy rằng tràn ngập nghi hoặc, thế nhưng biểu tình lại cực kỳ tự tin!

So sánh Trương Đức Khôn và long đầu Hồng Thanh Vân của Hoa Nhân Bang mà nói, thân là một trong ngũ đại trưởng lão Hoa Nhân Bang nhưng tình thế Chu Thành lại thập phần không Xong.

256. Chương 232 : Nhân Vật Âm Hiểm (2)

Tối hôm qua Chu Thành và nữ nhân chung giường là vưu vật do hắn dùng tiền mua được, có người nói là con lai, vóc người đã đẹp không nói, kỹ thuật còn nhất lưu, cả đêm lăn qua lăn lại suốt chút nữa làm lão đầu khớp Xương của Chu Thành muốn nát bấy.

Chu Thành tuy rằng rất muốn chinh phục vưu vật kia trên giường, thế nhưng bất đắc dĩ vì lớn tuổi. lòng có dư mà lực không đủ. Mặc dù trước đó đã uống thuốc kích dục, thế nhưng miễn cưỡng làm Xong hai lần thì không làm tiếp được nữa, hơn nữa vào sáng sớm, toàn thân tràn ngập cảm giác hoàn toàn vô lực.

Bất quá đó cũng không phải nguyên nhân mà Chu Thành tâm tình không tốt.

SỞ dĩ tâm tình hắn không tốt, là bởi vì vào lúc sáng sớm hắn phát hiện nơi đầu giường có một tấm thẻ màu đen!

Tấm thẻ kia hoàn toàn đen nhánh!

Sau khi Chu Thành tỉnh lại. bỗng nhiên nhìn thấy tấm thẻ màu đen bên cạnh đầu nằm, sợ đến trực tiếp nhảy dựng lên khỏi giường.

Sau đó hắn thô lỗ túm nữ nhân bên cạnh lên, hỏi tối hôm qua có nhìn thấy tấm thẻ này hay không.

Nữ nhân kia tối hôm qua bị Chu Thành lăn qua lăn lại cả buổi, thế nhưng mỗi lần gần tới cao trào, thì Chu Thành đã tiêu tùng, điều này làm trong ngực nàng có chút khó chịu đối với Chu Thành.

Bất quá vừa nghĩ đến số tiền lớn Chu Thành cấp cho nàng, nữ nhân liền dùng tốc độ nhanh nhất bày ra khuôn mặt tươi cười: “Chu gia. tấm thẻ này thật đẹp, là quà tặng ngài cho tôi sao?”

Đang khi nói chuyện, nữ nhân đưa tay định cầm lấy tấm thẻ màu đen trong tay Chu Thành. nhưng kinh ngạc phát hiện tấm thẻ tuột khỏi tay hẳn.

Tiếp theo, nữ nhân nhìn thấy nét mặt già nua của Chu Thành tái nhợt như tờ giấy, thậm chí thân thể cũng run lên.

Nữ nhân cũng không phải ngu ngốc, nàng nhìn thấy dáng dấp của Chu Thành, trong lòng không khỏi kinh hãi: Lẽ nào tối hôm qua có người đặt tấm thẻ màu đen đến bên gối nằm của Chu Thành?

Trong lòng vừa toát ra ý niệm này, sắc mặt nữ nhân đại biến, đồng thời vô ý thức hướng bốn phía nhìn lại.

So sánh với nữ nhân mà nói. trong ngực Chu Thành lại tràn ngập sợ hãi!

Có người đem tấm thẻ đen này đặt bên gối nằm của hẳn, như vậy nói cách khác, người kia muốn giết hẳn quả thực dễ như trở bàn tay!

Mồ hôi to như hạt đậu chẳng biết bao giờ đã tuôn ra trên trán Chu Thành, thân thể Chu Thành nhẹ nhàng run lên, trong đầu trống rỗng!

Chẳng lẽ là hẳn sao?

Hầu như bản năng, trong đầu Chu Thành hiện ra khuôn mặt của Lý Dật.

Sau đó hẳn lau mồ hôi trên trán, nhú mày bắt đầu suy tư chuyện này.

Vài phút sau. Chu Thành thở mạnh một hơi!

Lúc này hẳn có thể Xác định, chuyện này là do Lý Dật làm

Chu Thành có phong cách làm việc như cây cỏ đầu tường, ở trong Hoa Nhân Bang hầu như không đắc tội với người. bên ngoài cũng không có địch nhân, duy trước đó không lâu lúc đến Los Angeles nhận năm trăm ngàn đô la của Lý Dật, đáp ứng âm thầm giúp Lý Dật làm một chuyện. Thế nhưng không chỉ không làm cho Lý Dật, ngược lại hôm qua Lý Dật gọi điện cho hẳn, hẳn còn nói dối là đã đi Las Vegas.

Hiểu được tất cả, Chu Thành nhảy Xuống giường. đi tới bàn lấy ra điện thoại di động, tìm số điện thoại hôm qua, sau đó bấm gọi cho Lý Dật.

“Uy” Điện thoại rất nhanh chuyển được. trong điện thoại truyền ra thanh âm của Lý Dật. giọng nói thập phần bình tĩnh. nghe không ra bất luận điều gì dị thường.

Có thể do nội tâm có quỷ, nghe được giọng nói bình tĩnh của Lý Dật, Chu Thành có chút sợ hãi, mặc dù hẳn đã kiệt lực cố gắng giữ âm thanh đừng run. thế nhưng giọng nói vẫn mang theo run rẩy.

“Chu Thúc. ngài không phải đang ở Las Vegas sao? Sao lại gọi điện thoại về đây?” Đầu kia điện thoại. Lý Dật vừa kết thúc luyện tập, tiếp nhận khăn mặt do Anh Hoa đưa cho lau mồ hôi trên trán, cười cười hỏi thăm

Chẳng lẽ không phải hẳn?

Ngây người nghe Lý Dật vừa nói như thế, Chu Thành cũng có chút trở nên hồ đồ. Hẳn phân tích cả buổi. nhất trí cho rằng là Lý Dật làm, thế nhưng lúc này Lý Dật lại biểu hiện ra hình dáng điều gì cũng không biết.

“Lý Dật, kỳ thực tôi vẫn đang ở New York.” Suy nghĩ một chút, Chu Thành tuyển chọn Trực tiếp nói thẳng thắn với Lý Dật. Bởi vì trực giác nói cho hẳn, Lý Dật đang giả ngu.

Đầu tiên Lý Dật đưa lại khăn mặt cho Anh Hoa, sau đó giọng nói vừa chuyển. cười lạnh: “Chu Thành. nếu hôm qua tôi không đưa thứ đó đến cho ông, ông khẳng định sẽ không gọi điện thoại, đúng không?”

Lý Dật nói làm trái tim Chu Thành trong nháy mắt dừng đập, hai chân có chút như nhũn ra, trực tiếp đặt mông ngồi bệch Xuống thảm

“Lý Dật, cậu nghe tôi giải thích.” Giọng nói Chu Thành lắp bắp nói.

Lý Dật không nghe Chu Thành nói lời vô ích, mà trầm giọng nói: “Chu Thành. Ông hẳn nên rõ ràng, thế giới này không có cơm trưa miễn phí. Nhận người tiền tài, thay người tiêu tai, đây là chuyện thiên kinh địa nghĩa. Ông muốn lấy tiền, lại không muốn làm việc, chuyện tốt như vậy đi đâu mà tìm?”

Mồ hôi lạnh trong nháy mắt sũng ướt một thân áo ngủ của Chu Thành, Chu Thành run rẩy thân thể, mở to miệng, nhưng không nói nổi một chữ.

“Hai tiếng sau, tôi ở phía tây sông Hudson chờ ông.” Lý Dật không cho Chu Thành cơ hội tiếp tục nói. nghiêm mặt: “Ông hay nhất đừng tới muộn, mặt khác. đừng cho người theo dõi ông.”

“Được!” Chu Thành trình trọng đáp một câu. Cùng lúc đó, thân thể hắn đã bị mồ hôi làm ướt sũng. Cả người giống như vừa tắm rửa. giờ khắc này. hắn nghĩ còn mệt mỏi hơn cả tối hôm qua làm tình suốt hai lần.

Kết thúc cuộc trò chuyện với Chu Thành, Lý Dật trở lại biệt thự thay quần áo, sau đó dẫn người rời khỏi trang viên gia tộc Gambino.

Khác với tối hôm qua khi Lý Dật rời đi, Edward muốn bảo hộ Lý Dật, liền phái ra mười hai bảo tiêu của gia tộc Gambino. cộng thêm ba người Lý Dật, tổng cộng mười lăm người, bốn chiếc Xe.

Bốn chiếc Xe sang trọng rời khỏi trang viên Gabino gia tộc, chậm rãi hướng hòn đảo Erdun chạy tới.

Lý Dật ngồi trong chiếc Xe ở giữa, tài Xế vẫn là Anh Hoa.

“Tôi nghĩ tên Chu Thành kia không đáng tin.” Chiếc Xe ra ngoài đường cái, Anh Hoa quay đầu nói với Lý Dật.

Lúc trước khi Lý Dật cùng Chu Thành nói chuyện hợp tác, Anh Hoa cũng có mặt. Lúc đó, Lý Dật cho Chu Thành năm trăm ngàn đô la, muốn Chu Thành trở về thu thập toàn bộ tình báo trong nội bộ Hoa Nhân Bang, làm tốt việc chuẩn bị mưu phản, một ngày nào đó thành thực sẽ triển khai hành động với đám lão già tổng bộ Hoa Nhân Bang, Chu Thành sẽ làm nội ứng.

Nghe được Anh Hoa nói, Lý Dật lắc đầu: “Nếu như Chu Thành nhận năm trăm ngàn đô la của tôi liền trực tiếp làm nội ứng cho tôi, đó mới là chuyện kỳ quái.”

Đối với lời nói của Lý Dật, Anh Hoa có chút không hiểu ra sao.

Lý Dật cũng không tiếp tục giải thích. hắn từ lâu đã nghĩ đến Chu Thành sẽ không dễ dàng phụ thuộc cho hắn sai phái như vậy. nếu nói như vậy. Chu Thành đã không có tư cách trở thành một trong năm đại trưởng lão của Hoa Nhân Bang!

Đối với Lý Dật mà nói, phá vỡ chính quyền của đám lão già Hoa Nhân Bang. nắm quyền toàn bộ Hoa Nhân Bang cũng không phải là một chuyện dễ dàng. Chuyện này không thể gấp gáp, chỉ có thể đi từng bước một.

Theo hắn Xem ra, Chu Thành tuy rằng không phải là người thích hợp nhất để làm nội ứng, nhưng so sánh với bọn trưởng lão khác mà nói, cũng dễ dàng thu phục và khống chế nhất.

Lúc ở Los Angeles cho Chu Thành món ăn ngon ngọt. tối hôm qua Lý Dật cho Chu Thành biết sự lợi hại. Dưới chính sách cây củ cải cùng chiếc gậy, Chu Thành không còn đường tuyển chọn, chỉ có thể thần phục!

Lúc Lý Dật đi tới đảo Erdun, Andrew đã phái người an bài Xong tất cả. bên bờ đã để một du thuyền loại nhỏ, chung quanh du thuyền còn có hai chiếc du thuyền khác. Lý Dật cũng không có trực tiếp lên thuyền. mà ngồi bên trong Xe. vừa hút thuốc lá vừa chờ Chu Thành đến.

Trong bất tri bất giác. thời gian gặp mặt giữa Lý Dật và Chu Thành đã trôi qua, Chu Thành cũng không hiện thân, điều này làm cho Lý Dật nhiều ít có chút nghi hoặc. Hắn cầu may bấm số điện thoại của Chu Thành, thế nhưng bên kia tắt máy.

Phát hiện này làm sắc mặt Lý Dật có chút Xấu Xí. đối với Chu Thành hắn từng nghiên cứu qua, hắn không tin dưới tình huống như vậy, Chu Thành còn dám tiếp tục sử dụng mảnh lối.

Ngay khi Lý Dật nghi hoặc vì sao Chu Thành không đến đúng hẹn, một chiếc Xe từ Xa chạy tới.

“Lão bản, không phải Xe của hần.” Tối hôm qua, Jester một mình đột nhập vào biệt thự của Chu Thành. từng nhìn thấy Xe của hần. liếc mắt liền nhìn ra liền biết không phải Xe của Chu Thành.

Jester nói làm Lý Dật hơi nheo mắt lại. Hần gắt gao nhìn chăm chăm chiếc Xe kia. trong lòng cũng không biết đang suy nghĩ chuyện gì.

Ước chừng hai phút sau. chiếc Xe đi tới cách Xe Lý Dật chừng năm thước thì ngừng lại. Lý Dật mang theo Anh Hoa cùng Jester Xuống Xe, những người khác tuân thủ mệnh lệnh của Lý Dật ngồi yên trong Xe.

Rất nhanh. cửa trước của Xe kia bị đẩy ra, Trương Đức Khôn chậm rãi từ trong Xe đi Xuống, tinh thần của hần thoát nhìn rất không tệ. dưới ánh mặt trời. cặp mắt lấp lánh có thần, sau khi thấy Lý Dật còn lộ ra một tia mỉm cười. Sau đó, trong ánh mắt nghi hoặc của Lý Dật, Trương Đức Khôn mang theo một chiếc túi plastic màu đen hướng Lý Dật đi tới.

Anh Hoa và Jester nhìn thấy, đều bước tới chắn ngay trước người Lý Dật.

“Tránh ra.” Lý Dật nhẹ nhàng đẩy Anh Hoa cùng Jester ra, híp mắt, thẳng ngoắc ngoắc nhìn chăm chăm Trương Đức Khôn.

Đối mặt ánh mắt lạnh lùng của Lý Dật, Trương Đức Khôn vững vàng đi tới trước mặt Lý Dật, trên mặt lộ ra dáng tươi cười sáng lạn: “Lý Dật, đây là lễ vật ta tặng cho ngươi!”

Đang khi nói chuyện. Trương Đức Khôn mở chiếc túi màu đen. Sau một khắc, sắc mặt Lý Dật, Anh Hoa, Jester đều biến đổi!

Bởi vì bên trong túi đen kia chính là đầu của Chu Thành!

257. Chương 233 : Thu? Hay Không Thu?

Cầm trong tay đầu lâu của Chu Thành, trên mặt Trương Đức Khôn vẫn lộ vẻ tươi cười như cũ, hơn nữa nụ cười so với ngày thường càng đậm nét rõ ràng.

Ba người Lý Dật, Jester, Anh Hoa đều Sống trên máu tươi, hơn nữa dưới tay mạng người vô số, sở dĩ bọn hần kinh ngạc chính là bởi vì không ngờ Chu Thành sẽ chết ở trong tay Trương Đức Khôn mà thôi. về phần đầu lâu người chết, bọn hần cũng chẳng lạ gì.

Ngắn ngủi kinh ngạc qua đi, biểu tình của ba người đã lần lượt khôi phục về bình thường.

Lý Dật nheo mắt nhìn chăm chăm khuôn mặt tươi cười sáng lạn kia của Trương Đức Khôn. trong con ngươi lóe sáng ra một tia âm trầm, sau vài giây đồng hồ mới chậm rãi hỏi: “Trương lão. ông thích gì?”

“Lý Dật. cậu nhìn ngoài kia xem, ven bờ biển có du thuyền, trên đó còn chuẩn bị mỹ tửu. chúng ta lên trên thuyền đàm luận được không?” Nghe hỏi một đằng nhưng Trương Đức Khôn lại trả lời một nẻo. nói.

Trương Đức Khôn này không phải đơn giản ah!

Lý Dật trầm nghĩ trong lòng một câu. theo sau cũng gật đầu cười nói: “Nếu Trương lão có nhã hứng như vậy. Làm sao tôi có thể thoái thác được đây? Đúng rồi, Trương lão, không biết ông mang theo đầu người này là muốn hăm, hay là muốn trợn rau?”

Trương Đức Khôn mang theo đầu lâu của Chu Thành đến là muốn cấp cho Lý Dật một cái ám chỉ, làm sao nghĩ tới chuyện ăn đầu người?

Lúc này, ngạc nhiên nghe được thanh âm ôn hòa kia của Lý Dật. Trương Đức Khôn cùng thủ hạ vô thức run rẩy, nhưng may mắn tổ chất tâm lý của hần kinh niên, chung quy vẫn cầm chặt không làm cho túi đen rơi Xuống mặt đất, chính là nụ cười trên mặt đã không còn Sáng lạng giống như lúc trước. tương phản, cười đến mức trong thực miễn cưỡng: “Lý Dật. không phát hiện ra cậu còn có tế bào hài hước ah!”

Lý Dật im lặng không nói thêm gì, mà sau hàng lông mày đang Suy nghĩ về mục đích của Trương Đức Khôn đến nơi này.

Anh Hoa cùng Jester chứng kiến Lý Dật không nói gì, theo bản năng muốn Xông lên động thủ, cuối cùng bị Lý Dật ra hiệu ngăn cản. Trương Đức Khôn đã dám một mình một người đến nơi này gặp hắn. nếu như Lý Dật biểu lộ nhược thế liền sẽ làm hổ thẹn lương tâm. Trước khi không rõ ràng mục đích thực sự của Trương Đức Khôn. khí thế nhất định không được giảm Xuống.

Lúc này vầng mặt trời đã treo cao cao, nhiệt độ trong không khí tăng nhanh, ánh nắng cay độc chiếu trên mặt sông, trải qua nước Sông phản xạ rơi vào trong mắt người. Dưới ánh mặt trời rạng rỡ, nước sông cũng không trong suốt bao nhiêu, ngược lại trong dòng nước nơi nơi đều lơ lửng, phía trên mặt sông còn lơ lửng vài thứ túi nhựa rác rưởi

Hiển nhiên. đối với New York được mọi người ca tụng là “Thế Giới Chi Đô” mà nói, hoàn cảnh nơi này cũng không tốt bao nhiêu, kinh tế tăng trưởng theo cấp số nhân mang đến những lời ca tụng mỹ diệu cho New York, đồng dạng cũng phá hủy cảnh quan môi trường sinh thái vốn có của nó, trên thực tế, không chỉ riêng New York, mà bất luận một cái góc nào trên toàn cầu cũng đều như vậy cả. Tuy rằng nhân loại cũng ý thức được điểm này, mạnh mẽ đề Xướng hoạt động bảo vệ môi trường, nhưng hiệu quả cực kì nhỏ bé, dù sao đang phát triển đời sống, có mấy người chịu quan tâm đến môi trường chung quanh.

Nói khó nghe một chút, mọi người đến là ích kỉ, thời gian đời của bọn hắn cho dù có bảo vệ hoàn cảnh sinh thái đi chăng nữa. cũng không hết nỗi ô nhiễm môi trường, còn sau khi bọn hắn chết đi, địa cầu sẽ biến thành cái bộ dạng gì, có mấy người thêm quan tâm chuyện này.

Nói theo cách hoa mỹ hơn, là một nam nhân có tiền đi mua trinh nữ nhân. hắn sẽ mạnh mẽ hưởng thụ cho thỏa mãn, còn về phần người thiếu nữ kia có đau hay không. chuyện này cùng hắn không có quan hệ!

Nhưng chiếc tàu thủy chở đầy hàng hóa vận tải ở phía Xa Xa trên con sông. Đang thổi còi inh ỏi, thanh âm như phá trường không. lan đi thật Xa. Trương Đức Khôn cũng không dám mang theo đầu lâu của Chu Thành đi lên du thuyền nữa, hắn đem đầu lâu giao cho thủ hạ tâm phúc của mình. Hình Phong. đồng dạng cùng Lý Dật giống nhau, hắn cũng chỉ một mình đi lên thuyền, không phân phó Hình Phong đi theo.

Chiếc du thuyền này mặc dù hơi nhỏ. tuy nhiên nó thập phần Xa hoa. từ boong thuyền cho đến khoang cửa đều được trải tấm thảm dài màu đỏ, chiếc thảm này chính là mặt hàng cao cấp nhập khẩu từ Trung Đông. Trung ương boong thuyền bài trí bàn ăn, trên bàn ăn tràn ngập những món lót dạ tinh tế, cùng hai chai rượu nho Xa Xỉ.

Nhìn những món lót dạ này, Trương Đức Khôn nhớ lại câu nói của Lý Dật phía trước, hắn lại không có một chút...thèm ăn nào.

So Sánh cùng Trương Đức Khôn mà nói, Lý Dật thì lộ ra bộ dáng vô cùng thản nhiên, sau khi hắn đi tới bên cạnh chiếc bàn, lập tức ngồi Xuống, tiếp theo tinh thần không chút hoang mang chậm rãi thưởng thức, lại rót hai chén rượu nho đưa Sang cho Trương Đức Khôn một chén: “Trương lão, mặc kệ ông muốn nói chuyện gì cùng tôi. ông đã đến đây, như vậy tôi cũng không thể lãnh đạm Chúng ta trước tiên đàm luận thì hãy cạn một chén cái đã!”

Lúc này trong bụng Trương Đức Khôn đã hoàn toàn kinh tởm, bất quá lại không có từ chối lời đề nghị của Lý Dật, mà thập phần ung dung tiếp nhận chén rượu, tượng trưng cạn chén cùng Lý Dật. Thế nhưng khi nâng chén lên trên miệng, cũng không uống cạn. mà chỉ hơi nhấp nháp một chút.

Nhẹ nhàng thưởng thức một ngụm rượu nho, Lý Dật từ trong túi ngực Xuất ra Xi-gà ném cho Trương Đức Khôn một điếu, tiếp theo hung hăng châm thuốc, phun ra sương khói nồng đậm: “Được rồi. Trương lão. hiện giờ ông có thể nói mục đích đến nơi này của ông. Tôi không tin ông mang theo đầu lâu Chu Thành đến tìm tôi. chỉ là muốn cùng nhau uống rượu, ngắm nhìn phong cảnh đơn giản như vậy.”

Ngữ khí Lý Dật tuy rằng thoải mái, nhưng trong giọng nói tuyệt đối không thoải mái chút nào.

Lúc trước hắn và Chu Thành âm thầm giao dịch đều là chuyện tình được tiến hành bí mật. thế nhưng hiện giờ Trương Đức Khôn lại mang theo đầu lâu Chu Thành đến gặp hắn. Riêng chuyện này đã quá rõ ràng, Trương Đức Khôn biết chuyện tình giao dịch của hắn và Chu Thành.

Dưới dạng tình huống này, mục đích Trương Đức Khôn tìm đến đã làm cho hắn phải nghiền ngẫm

Đầu tiên Trương Đức Khôn mạnh mẽ đem cảm giác ghê tởm trong bụng đè nén Xuống, Sau đó mỉm cười nói: “Lý Dật. cậu có biết hôm nay tôi tìm cậu đàm luận là có mục đích gì không?”

“Không” Lý Dật không có hứng thú cùng Trương Đức Khôn chơi trò đoán mò, nên dứt khoát lắc đầu.

“Tôi biết, cậu rất tò mò việc tôi mang theo đầu lâu Chu Thanh đến tìm cậu! Trên thực tế, nếu tôi là cậu thì cũng sẽ nghi hoặc mà thôi.” Trương Đức Khôn nhấc chân lên bắt chéo, châm điếu Xi-gà, mới chậm rãi nói tiếp: “Ngày hôm qua kẻ ám sát cậu chính là do tôi phái đi, Chu Thành là tôi cho người giết!”

“Ông rất thẳng thắn.” Lý Dật hai mày gắt gao chau lại với nhau, Trương Đức Khôn trước mắt làm cho hắn nảy Sinh một loại cảm giác thâm sâu khôn lường. Hắn nhìn chằm chằm Trương Đức Khôn quá vài giây đồng hồ, mới lạnh lùng hỏi: “Trương Đức Khôn, chẳng lẽ ông không nghĩ rằng. tôi sẽ giết ông ném cho cá dưới Sông ăn Sao?”

“Vì sao tôi phải Sợ?” Trương Đức Khôn vẽ mặt nghiêm túc, theo sau từng từng cười hỏi: “Cậu dám không?”

Cậu dám không?

Ba chữ này tràn ngập hương vị khiêu khích. trong nháy mắt này, biểu tình của Lý Dật hoàn toàn băng lãnh, nhưng chính hắn lại không động thủ, mà gắt gao nhìn như đóng đinh lên người Trương Đức Khôn.

Hiển nhiên, sau khi đã trải qua nhiều chuyện như vậy. Lý Dật liền không còn là cỗ máy giết người chỉ biết phóng Xuất đồ đao.

“Cậu không dám!” Trương Đức Khôn mỉm cười phun ra một ngụm khói thuốc. biểu tình trên mặt phi thường tự tin.

Nhìn vẻ mặt tự tin của Trương Đức Khôn, bỗng nhiên Lý Dật buông lỏng hai hàng lông mày đang nhíu chặt. nguyên bản biểu tình lạnh lùng cũng biến mất không còn trông thấy tăm hơi bóng dáng. Ngược lại, trên mắt hắn treo lên một nụ tươi cười: “Trương lão, tôi vô cùng hiếu kì, ông vì sao khẳng định tôi không dám động thủ với ông? Phải biết rằng, ngày hôm qua người ông phái đi. thiếu chút nữa đã đoạt được cái mạng của tôi!”

“Không phải lúc này cậu vẫn Sống khỏe mạnh đó sao?” Trương Đức Khôn không cho là đúng nói.

“Còn sống, cũng không có nghĩa là Sẽ quên cừ hận!” Khi Lý Dật nói những lời này, thanh âm không lớn, nhưng ngữ khí thập phần kiên định, trong nháy mắt đó biểu tình càng trở nên phức tạp!

Những lời này dùng để miêu tả nội tâm của hắn. Hiện giờ Lý Dật chẳng những còn Sống, hơn nữa cuộc Sống cũng không tồi chút nào, nhưng điều này không có nghĩa là hắn Sẽ quên đi cừ hận trước kia!

Nhận thấy được biểu tình biến hóa của Lý Dật, Trương Đức Khôn dường như đoán ra được cái gì. không dám tiếp tục dây dưa ở cái đề tài này nữa. mà nghiêm mặt nói: “Tôi không đối gạt cậu, tôi đã từng an bài người ở bên cạnh Chu Thành. Mà hiện giờ người nọ chính là tâm phúc của Chu Thành, chẳng qua bản thân hắn không biết được mà thôi. Cho nên chuyện tình cậu cùng Chu Thành âm thầm giao dịch, tôi đều biết.”

“Tiếp tục đi.” Lý Dật lẳng lặng hút Xi-gà. ngữ khí trầm ổn.

Trương Đức Khôn dường như cũng rõ ràng, Lý Dật muốn nghe Xong ngọn ngành đầu đuôi mới quyết định phát biểu ý kiến. bởi vậy hắn mau chóng nói tiếp: “Ngay từ đầu. Sau khi tôi biết được tin tức này đã phi thường kinh ngạc. Bởi vì tôi thật không ngờ dã tâm của cậu lại lớn đến mức như thế! Tôi vẫn cho rằng cậu quật khởi thành công tại phân bộ LoS Angeles chỉ là do vận khí may mắn. Thế nhưng Sau khi biết được dã tâm của cậu, tôi mới phát hiện ra chính mình đã sai lầm rồi. nếu như tôi đoán không nhầm lão gia hỏa Đường Hải kia chính là do một tay cậu giết chết!”

Nói đến đây. Trương Đức Khôn không khỏi có chút hự suyễn. là đồng niên cùng Đường Hải. hắn và Đường Hải có giao tình không cạn. đương nhiên cái này cũng chỉ là bề ngoài mà thôi, bởi vì hai nhân vật thích giở âm mưu quỷ kế thì sẽ không bao giờ trở thành tri kỷ được.

Bất quá, tuy rằng giữa Trương Đức Khôn và Đường Hải phần lớn những lần tiếp Xúc đều liên quan đến lợi ích, nhưng chính miệng nói ra nguyên nhân Đường Hải chết đi, về mặt của hắn vẫn có chút phức tạp.

Có lẽ mọi người rất kì quái, thời gian những người mình quen biết còn Sống Sẽ không cảm thấy cái gì, nhưng một khi chết đi rồi thì trong lòng lại thấy thương cảm Đối mặt với câu hỏi của Trương Đức Khôn. Lý Dật lựa chọn trầm mặc, trước khi không rõ ràng mục đích thực sự của Trương Đức Khôn. tự nhiên hẳn sẽ không đem chân thực chuyện tình Đường Hải nói ra.

Dường như Trương Đức Khôn cũng hiểu được điểm này, hẳn không tiếp tục truy vấn thêm nữa, mà giận dữ nói: “Lý Dật, thái độ làm người của Đường Hải tuy rằng ngoan độc, nhưng hạng người như chúng ta đây. không tâm ngoan thủ lạt, liền có thể Xuất đầu nổi không?”

Đột nhiên Trương Đức Khôn cảm thán, làm cho Lý Dật có chút nghi hoặc, mặc dù hẳn biết lời nói của Trương Đức Khôn rất đúng!

Người trong giang hồ, một số việc không phải bản thân mình có thể quyết định được!

Cái gọi là nghĩa khí tồn tại trong giới hắc đạo, chung quy chỉ là đám lưu manh ở tầng dưới chót mới nhắc đến thôi. Nếu như đã trở thành nhân vật kiêu hùng trong giới hắc đạo, có người nào không tâm ngoan thủ lạt?

So ra mà nói. cũng chỉ có một người ngoại lệ mà thôi, đó chính là Trịnh Thiết Quân, chiến thần hắc đạo phương nam

Tuy nhiên sở dĩ ngoại lệ này Xuất hiện. hoàn toàn là bởi vì Trịnh Thiết Quân đối với kiếm tiền không có bao nhiêu hứng thú, hơn nữa cũng không mang tính uy hiếp địa vị của Tiêu Thanh Sơn.

“Từ Sau khi tôi biết được dã tâm của cậu, tôi bắt đầu âm thầm chú ý đến cậu, có thể nói những chuyện cậu làm tại LOS Angeles hết thảy tôi đều nắm rõ như trong lòng bàn tay. Theo dõi cậu càng lâu, trong lòng tôi càng gia tăng khiếp Sợ! Bởi vì thành tựu mà cậu đạt được nên phải dùng hai chữ kì tích để hình dung! Chẳng những cậu đã khống chế phân bộ Hoa Nhân bang, thế nhưng còn độc chiếm phương diện Sinh ý buôn lậu tại Los Angeles, lại trở thành đồng minh của hai gia tộc Gambino và Heyde Gus! Nói một câu thật lòng, mạng lưới quan hệ như vậy, tất cả những long đầu Hoa Nhân bang trước kia đều không bằng! Đồng thời ở trong nỗi khiếp Sợ, tôi cũng dự cảm được, nếu như không có chuyện gì bất ngờ Xảy ra. chẳng bao lâu Sau, cậu Sẽ cầm quyền cả tổng bộ Hoa Nhân bang!” Trương Đức Khôn nói đến đây, thâm ý liếc mắt nhìn Lý Dật một cái.

Lý Dật nhẹ nhàng nhả khói thuốc. sau đó cười nói: “Nếu ông đã nhìn thấu dã tâm của tôi. cũng muốn tôi tranh giành quyền lực, tại sao còn phải cho thủ hạ đi ám Sát tôi đây? Chẳng lẽ ông nghĩ rằng tôi chết đi, ông Sẽ là người thay thế đương kim long đầu của Hoa Nhân bang Sao?”

“Không phải!” Giờ khắc này. biểu tình Trương Đức Khôn hơi khế ảm đạm, ngữ khí của hẳn nhiều ít có chút không cam lòng: “Vô luận cái gã ngu ngốc Chu Thành kia có nói cho cậu biết chuyện hội trưởng lão cùng long đầu bất hòa hay không! Nhưng lấy chỉ Số thông minh của cậu. chắc hẳn cũng có thể đoán được chuyện này. Hiện tại, nói trưởng lão cùng long đầu đang bằng mặt mà không bằng lòng.”

258. Chương 234 : Khởi Điểm Mới (1)

Lý Dật và Trương Đức Khôn ở trên du thuyền nói chuyện suốt ba tiếng đồng hồ. Trong lúc đó. Lý Dật đại khái chỉ ngồi yên lắng nghe. Trương Đức Khôn phụ trách tự Thuật.

Khác với lúc đầu, Trương Đức Khôn cũng không tiếp tục giả vờ thần bí, mà là vất Óc tìm mưu đem tài năng của chính mình bày ra cho Lý Dật Xem Hiển nhiên, hẳn cũng Rõ ràng. Lý Dật tiếp nhận hẳn là một chuyện, nếu như hẳn muốn hợp tác lâu dài. Phải Làm cho Lý Dật hiểu được hẳn là một nhân tài hiếm có!

Đối với năng lực của Trương Đức Khôn. Lý Dật không có chút nào hoài nghi, đây Là điều chủ yếu mà hẳn tiếp nhận Trương Đức Khôn.

Mặt khác, tuy rằng khó khống chế Trương Đức Khôn, thế nhưng Lý Dật cũng rõ Ràng. Hôm nay Trương Đức Khôn không có khả năng chơi thủ đoạn với hẳn, chính Xác Là trước khi thành công nắm quyền Hoa Nhân Bang, Trương Đức Khôn vẫn sẽ có quan Hệ mật thiết với hẳn.

Bởi vì bọn họ có cộng đồng lợi ích và cộng đồng địch nhân!

Về phần lúc thành công nắm quyền, Lý Dật tự tin có thể làm cho Trương Đức Khôn Trở nên dễ bảo, đương nhiên. Trương Đức Khôn cũng sẽ có bảo lưu ở sau. Có thể nói, hiện tại mặc dù hai người đang hợp tác, thế nhưng đều chuẩn bị cho sau này qua sông thì đoạn cầu đối phương.

Lúc rời thuyền. Trương Đức Khôn rất thúc thời đi theo phía sau Lý Dật.

Chi tiết này rơi vào trong mắt Hình Phong đang đứng phía Xa Xa cũng làm sắc mặt Hình Phong biến đổi lớn!

Thân là tâm phúc của Trương Đức Khôn, hẳn tự nhiên rõ ràng ngày hôm qua Trương Đức Khôn phái người ám sát Lý Dật. Thế nhưng hôm nay, Lý Dật không chỉ không nổi giận với Trương Đức Khôn. Ngược lại, hai người thoát nhìn hình dáng như rất thân mật.

Giờ khắc này. Hình Phong thậm chí hoài nghi có phải hai mắt của mình Xuất hiện Vấn đề, hẳn nỗ lực mở lớn mắt hơn một chút. Sau đó phát hiện. Sự thực đúng là như thế!

So sánh với Hình Phong mà nói, Anh Hoa và Jester biểu tình vẫn không biến đổi. Tuy rằng bọn họ nhìn ra Trương Đức Khôn không đơn giản. Cũng hiểu kỳ vì sao Trương Đức Khôn lại mang đầu của Chu Thành tới gặp Lý Dật. Thế nhưng bọn họ Cũng không biết Trương Đức Khôn hạ độc thủ sau màn ám sát Lý Dật.

Nếu để cho Anh Hoa biết được tin tức này. Nàng tuyệt đối trước tiên sẽ tố Trương Đức Khôn đi gặp diêm vương! Trong mắt Anh Hoa không có gì là âm mưu hay dương mưu, có chỉ là người chết và Người sống!

Mà Jester cũng không giống Anh Hoa, hẳn chỉ nghe theo mệnh lệnh của Lý Dật. Hẳn đã từng là một quân nhân. Chỉ nghe theo mệnh lệnh Xem như thiên chức. Hôm Nay Lý Dật là lão bản của hẳn, đối với hẳn mà nói, lời của Lý Dật chính là mệnh lệnh!

Lý Dật và Trương Đức Khôn rất nhanh đi tới bên cạnh Xe. Trương Đức Khôn mỉm Cười chào Lý Dật, sau đó mang theo Hình Phong rời đi, trước khi rời đi, Lý Dật bảo Trương Đức Khôn cẩn thận, người sau liền đáp nói Lý Dật yên tâm.

Trong ánh mắt nhìn kỹ của mấy người Lý Dật, chiếc Xe của Trương Đức Khôn Chậm rãi rời đi.

Trong Xe. Hình Phong vừa lái Xe vừa nghi hoặc nói: “Trương thúc, Lý Dật không Biết chuyện tối hôm qua sao?”

“Biết.” Trương Đức Khôn nhẹ nhàng hút tẩu thuốc, biểu tình nhìn như dễ dàng, Nhưng nội tâm tuyệt không dễ dàng.

Hắn mang đến cho Lý Dật chấn động thật lớn, Lý Dật làm sao lại không cho hẳn sự “Vui mừng kinh hãi”?

Hẳn hiểu được, trận trò chơi bảo hồ lột da là một hồi ác chiến. Đánh thắng có tất cả, Thất bại mất cả tính mạng!

“Vậy hẳn...” Nghe được Trương Đức Khôn trả lời. Về mặt Hình Phong lộ ra vẻ giật Mình, hiển nhiên, hẳn thật không ngờ Trương Đức Khôn lại chủ động đem chuyện này Nói cho Lý Dật, càng thật không ngờ giữa hai người cũng không phát sinh mâu thuẫn Hay Xung đột.

“Tiểu Phong. Cậu còn trẻ, cậu sẽ không hiểu, kỳ thực đại đa số thời gian địch nhân Và bằng hữu chuyển hóa chỉ trong một ý niệm” Trương Đức Khôn nhắm mắt lại, nhẹ Nhàng cảm thán nói: “Ta và Lý Dật chỉ là mỗi người đều có thứ mình cần mà thôi!”

Mỗi người đều có thứ mình cần!

Trong lòng Hình Phong yên lặng nhắc lại mấy chữ này, mơ hồ hiểu được ý tứ của Trương Đức Khôn.

Sau khi Trương Đức Khôn rời đi, Lý Dật cũng không dừng lại, trực tiếp dẫn người Quay trở về trang viên gia tộc Gambino. Nguyên bản, kế hoạch kế tiếp của Lý Dật là phải đi tìm Lưu Tư Cầm và Lưu Vi, bắt Quá Andrew gọi điện thoại tới nói cho Lý Dật, muốn Lý Dật cùng thương thảo chuyện Liên quan tới buổi họp báo tuyên bố tin tức ngày mai. Vì thế, Lý Dật không thể làm gì khác hơn là hoãn lại thời gian gặp mặt Lưu Tư Cầm và Lưu Vi hai người.

Lúc Lý Dật trở lại trang viên gia tộc Gambino, thời gian đã đến buổi chiều, Andrew Đã ở trong trang viên chờ đợi Lý Dật mấy giờ. Bỏ đi thân phận của Andrew. Bình thường nàng còn rất nhiều sự tình phải Xử lý. Nhưng do việc hợp tác với Lý Dật do chính tay nàng Xử lý, so sánh với chuyện này mà Nói, những chuyện khác có thể tạm thời bỏ qua. Dùng chính cách nói của Andrew Luofu, hợp tác với Lý Dật sẽ giúp gia tộc Gambino trở thành đệ nhất đại gia tộc trong toàn bộ nước Mỹ!

Sau khi biết được Lý Dật trở lại trang viên. Andrew cũng không vội vàng đi tìm Lý Dật, mà cho hần nữa giờ tắm rửa. Mà trên thực tế. Sau khi Lý Dật trở lại biệt thự, lập Tức đi tắm, bởi vì hần không muốn mùi máu tươi lưu trên thân sẽ Xuất hiện ngay trước Mặt Andrew Luofu.

Lúc Andrew Luofu đi tới biệt thự, Lý Dật đã thu thập hoàn tất, thấy Andrew vào Cửa, hần trực tiếp đi tới hướng quầy rượu, cầm một chai rượu, sau đó đi tới bên bàn, Mở nắp, rót một ly cho Andrew.

Sau sự kiện “cầu hôn” kết thúc, quan hệ mờ tối giữa Lý Dật và Andrew vỡ tan. Sau Khi hai người gặp mặt, cũng không còn biểu hiện khó khăn như trước kia, đều chỉ còn bộ dáng lo giải quyết việc chung. Tựa hồ song phương đều đã thích ứng loại quan hệ này, chỉ ít biểu hiện ra là như thế.

Andrew vẫn mặc một thân áo da màu đen, cũng giống như màu đỏ tươi của Anh Hoa, nàng chỉ thích mặc quần áo màu đen. Nguyên màu đen vốn làm cho người ta có loại cảm giác nghiêm khắc trang trọng. Phối hợp lên thân thể khí thế cự người ngoài ngàn dặm của Andrew, nàng làm cho người ta có cảm giác cao cao tại thượng, rõ ràng có thể thấy, thế nhưng muốn chạm đến thì không có khả năng, giống như trăng trong nước. hoa trong kính, không thể nào đến gần.

“Ngày mai, các ký giả đến từ toàn cầu sẽ đều quần tụ tại New York, hơn nữa các đại cổ đông khác của Toàn Cầu Ảnh Nghiệp cũng sẽ đích thân tới buổi họp báo.” Andrew ngồi bắt chéo chân, thân thể tùy ý dựa vào sofa, vừa lắc nhẹ ly rượu, vừa nói với Lý Dật.

Lý Dật cũng rõ ràng buổi họp báo ngày mai sẽ làm Hollywood có một lần địa chấn, cũng là địa chấn cho giới tiêu khiển toàn cầu. Đối với việc các ký giả tề tựu tại New York. điểm này chính là ý muốn của Lý Dật. Bất quá, điểm thứ hai cả Lý Dật cũng không ngờ. hần nghi hoặc nhìn Andrew Luofu: “Những cổ đông tới làm gì?”

“CÓ hai nguyên nhân, thứ nhất bọn họ muốn tạo áp lực với cha tôi, muốn cha tôi thủ tiêu quyết định nhường cổ phần công ty!” Cặp mắt màu lam của Andrew lóe ra quang mang khôn khéo: “Về phần điểm thứ hai, cũng rất giản đơn. Bọn họ hiểu rõ khuyên bảo cha tôi là tốn công vô ích, chỉ là muốn từ dịp này sẽ kiếm được một ít lợi ích mà thôi. Bất quá so sánh mà nói, bọn họ càng muốn đi gặp anh, dù sao sau này anh là đại cổ đông lớn nhất của Toàn Cầu Ảnh Nghiệp, anh có thể quyết định được tiền đồ của bọn họ!”

Nghe được Andrew nói như thế, vùng lông mày Lý Dật hơi nhăn lại một chút, hần nhìn ra được những cổ đông đi tới New York cũng không chỉ đơn giản là muốn gặp mặt hần, ẩn ý trong đó không cần nói cũng biết.

“Chuyện này, nói giản đơn kỳ thực rất đơn giản. Nhưng cổ phần trong công ty cộng lại tuy rằng nhiều hơn anh. thế nhưng bọn họ không có khả năng bán đi cổ phần trong công ty. Bọn họ cũng rõ ràng, gia tộc của tôi chỉ triệt bỏ nhân viên cao tầng, những người khác một người không nhúc nhích, bọn họ đều không phải ngu ngốc, đều biết Toàn Cầu Ảnh Nghiệp vẫn có thể kiếm được rất nhiều tiền.” Andrew lắc tay, lại nói: “Bọn họ đến. đơn giản là muốn gây chút áp lực cho anh, đồng thời Xem có thể từ trong đó giành được một chút lợi ích hay không. Tôi kiến nghị, anh không cần để ý tới bọn họ. Bọn họ tuy có nhiều cổ phần, thế nhưng trong lòng luôn bất hòa, không thể tạo được nguy hiểm gì lớn. Đương nhiên, nếu như anh cảm thấy đưa ra chút tiền trình cũng chẳng sao, thì có thể Xem như dùng tiền tiêu tai.”

Dứt lời, Andrew Luofu dùng bàn tay trắng nõn nâng ly rượu, nhẹ nhàng nhấp một ngụm, dịch thể màu đỏ tươi thấm ướt môi nàng. thoát nhìn vô cùng mê người.

“Tôi hiểu được nên làm như thế nào.” Lý Dật không cho là đúng cười lạnh một tiếng: “Muốn nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của. Hắc, khi tiền của tôi đều là từ bầu trời ngã Xuống sao?”

“Ân, làm như vậy tuy rằng trong khoảng thời gian ngắn anh không thể khống chế Toàn Cầu Ảnh Nghiệp, thế nhưng đối với Lưu Tư Cẩm Xem như một lần tôi luyện. Năng lực của nàng ta tuy rằng rất không tệ. nhưng dù sao cũng chưa từng làm việc liên quan đến giới giải trí, có một số việc vẫn không hiểu.” Andrew tùy ý nói.

Nghe được Andrew vừa nói như thế, Lý Dật không khỏi không cảm thán Andrew suy nghĩ rất chu đáo.

Hắn đích Xác không quan tâm chút tiền trình này, thế nhưng nếu lần này tỏ ra yếu kém trước mặt các cổ đông, ngày sau ai có thể bảo chứng đám cổ đông này không trở mặt?

Nếu sớm muộn đều là trở mặt, không bằng sớm trở mặt mới tốt nhất, thứ nhất có thể cấp cho Lưu Tư Cầm cơ hội rèn đúc, thứ hai có thể mượn dư uy do gia tộc Gambino lưu lại làm kinh sợ những người đó.

“Qua ngày mai, anh sẽ trở thành danh nhân thế giới, đến lúc đó khả năng anh phải bước ra ánh sáng càng thẳng tắp dâng lên, cho nên ngày sau có một số việc anh nên cho thủ hạ đi làm thì tốt hơn.” Andrew nói, trong con ngươi lộ ra một tia dị thường, ánh mắt phức tạp tựa hồ nói cho Lý Dật: “Vào ngày mai, anh đã triệt để quật khởi, tôi cũng không còn giúp được gì cho anh, tất cả đều phải nhờ vào chính anh.”

“Cảm ơn cô. Annie.” Cảm thụ được biểu tình biến hóa của Andrew. Lý Dật kim lòng không được kêu nhũ danh của nàng.

Annie?

Nghe hai chữ này, trong lòng Andrew hung hăng chấn động, thậm chí ly rượu trong tay cũng song sánh vài giọt ra ngoài.

Từ nhỏ đến lớn, ngoại trừ trưởng bối trong gia tộc Gambino gọi nàng là Annie, những người khác chưa từng có một ai dám gọi nàng là Annie! Lý Dật đột nhiên gọi nàng là Annie, đây là điều mà Andrew nằm mơ cũng không nghĩ đến, dù sao, hiện tại quan hệ giữa nàng và Lý Dật không còn giống như trước đây, đã rất nhạt, rất nhạt.

Bất quá. nàng hầu như trong nháy mắt liền ổn định nỗi lòng chính mình. biểu tình cũng khôi phục bình thường. Nàng chậm rãi uống cạn hết ly rượu, nhìn Lý Dật nhàn nhạt cười nói: “Được rồi, Lý tiên sinh, tôi sẽ không quấy rối anh nữa.”

Sự chuyển biến của Andrew tựa hồ nằm trong sự dự đoán của Lý Dật, hắn cũng không biểu hiện ra dị thường quá lớn, mà chỉ nhẹ nhàng gật đầu.

Sau khi Andrew rời đi. Lý Dật cũng không ra ngoài, mà vẫn ở lại trong biệt thự. Đầu tiên hắn đem chuyện ngày mai sắp Xếp lại trong đầu một lần, Xác định không có bất luận điều gì Sai lầm, mới đưa tâm tư chuyển dời đến việc hợp tác với Trương Đức Khôn.

Đối với Lý Dật mà nói, hợp tác với gia tộc Gambino, hắn rất yên tâm, thế nhưng hợp tác với Trương Đức Khôn, hắn phải trải đường cho thời gian tới.

Ánh nắng Sáng sớm vô cùng rực rỡ. bầu trời Xanh lam không mây, gió nhẹ thổi qua. làm cho khí trời vốn có chút oi bức cũng mang đến một cảm giác mát mẽ. Cuộc họp báo tuyên bố chuyển nhượng cổ phần trong Toàn Cầu Ảnh Nghiệp của gia tộc Gambino, cũng không mời dự họp báo tại trang viên Gambino, mà là tại khách sạn Knickerbocker nổi tiếng của New York.

Khách sạn Knickerbocker nằm ở vành đai của Manhattan. là một trong những vật kiến trúc cao nhất của Times Square của New York hiện tại. Khách sạn được kiến tạo từ đầu thế kỷ 20, dùng mỹ thuật Paris kinh điển tạo hình theo phong cách trứ danh của học viện kiến trúc. Ở vào cuối thế kỷ 20, khách sạn được cải tạo thành như không gian Văn phòng, sau đó được bốn, năm công ty mua lại với giá ba trăm triệu đô la.

259. Chương 234 :khởi Điểm Mới (2)

Không biết có phải vì muốn tạo thế cho Lý Dật, hay vì mục đích khác. vì cuộc họp báo lần này, Andrew đã chuẩn bị thập phần đầy đủ.

Chỉ là trên đường đi tới khách sạn. Andrew đã cho người chuẩn bị tới hơn hai mươi chiếc Xe sang trọng.

Hơn hai mươi chiếc Xe đều thuộc loại Xe đắt tiền Xa hoa, em trai của Andrew cống hiến luôn chiếc Rolls Royce Silver phong cách của mình.

Chiếc Rolls Royce Silver đại biểu cho vương giả của dòng Xe hơi chạy ngay giữa trung ương. đoàn Xe phải phát giống như con rồng dài nhẹ nhàng lướt ra khỏi trang viên gia tộc Gambino.

Nguyên bản với sự trọng yếu của chuyện này, các phóng viên hẳn đã chạy tới ngay trước cửa trang viên gia tộc Gambino để đào móc tin tức. bất quá sợ hãi với sự cường thế của gia tộc Gambino, không có một ký giả nào dám đi tới trước trang viên Gambino để dò tìm tin tức.

Hiển nhiên đối với sự nổi danh mà nói, bọn họ càng quan tâm chính tính mạng của mình hơn!

Truyền thông nước Mỹ tuy rằng tự do hơn quốc nội Trung Quốc rất nhiều, thế nhưng cũng giống như quốc nội. có chút tin tức cần được hài hòa, chỉ là nơi phát ra áp lực khác nhau mà thôi.

Lúc Lý Dật và Andrew đi tới khách sạn Knickerbocker. bên ngoài khách sạn ngoài trừ những ký giả đến từ toàn cầu. để giúp lần họp báo này có thể thuận lợi diễn ra, cảnh sát New York riêng phái một nhóm cảnh sát đến khách sạn để giữ gìn trị an. Vì thế nhân số tuy nhiều, thế nhưng cũng bị chia làm mấy khu vực khác nhau. Trên cơ bản, ký giả nước Mỹ tụm thành một khối. những nhóm khác thì phân chia theo từng địa phương châu lục trên thế giới.

Đây không phải do cảnh sát muốn tách rời bọn họ, thật sự là các hãng truyền thông tới quá nhiều. đã lên tới hơn trăm truyền thông của các quốc gia. Trong đó có rất nhiều bộ phận ký giả đến New York từ lâu, bọn họ vì ngày họp báo hôm nay mà nghỉ ngơi dưỡng sức, đã được trực tiếp tin tức, đêm hôm qua bọn họ đã đến chờ bên ngoài khách sạn.

Lúc này, khi các phóng viên nhìn thấy một đoàn Xe như con rồng chậm rãi từ phía Xa chạy tới, đoàn người lập tức rối loạn!

Ngay lập tức, tuy rằng không có bất luận một ai thông tri, thế nhưng tất cả mọi người hiểu được, diễn viên chính của ngày hôm nay đã tới! Theo bọn họ Xem ra, ngoại trừ gia tộc Gambino thân là diễn viên. sẽ không có bất luận kẻ nào có thể phô trương thanh thế lớn như vậy.

Đoàn Xe từ khi rời khỏi gia tộc Gambino. liền có Xe cảnh sát giúp đỡ mở đường, lúc này toàn bộ những con đường chung quanh khách sạn đều bị phong tỏa, dưới tình huống có Xe cảnh Sát mở đường, đoàn Xe rất thuận lợi đi tới cửa khách sạn.

Thấy chiếc Rolls Royce bàng bạc khí thế. đám phóng viên giống như mèo ngửi thấy mùi ngon, lập tức điên cuồng!

Tuy rằng bên người bọn họ có cảnh sát ngăn cản. thế nhưng các phóng viên tựa như bị phát rồ, điên cuồng tràn tới đoàn Xe.

Đoàn người vừa gây rối. tràng diện lập tức liền rối loạn. Mấy trăm người hướng chiếc Xe Rolls Royce ào tới. một ít ký giả vóc người nhỏ yếu bị đè ép giữa đoàn người, thiếu chút nữa bị ép thành thịt bằm

“Chết tiệt, chen cái gì chen?”

“Giày của tôi bị các người đạp hỏng!”

“Ai sờ soạng mông của tôi?”

Trong lúc này. trong đám người vang lên âm ỉ thanh âm la hét. còn có một ít người biết rõ cho dù dùng dao cũng không chen được về phía trước, cho nên thừa dịp này quay sang mỹ nữ ký giả bên cạnh ăn đậu hủ.

Ký giả có thể Xuất hiện ngay cửa khách sạn đều là ký giả vương bài của các hãng truyền thông, nói như vậy, nữ ký giả có thể trở thành vương bài ký giả, tư sắc, vóc người. khí chất thiếu một thứ cũng không được. Những ký giả này đều Xứng đáng với Xưng hô mỹ nữ ký giả.

Tràng diện trở nên có chút hỗn loạn, điều này làm cho cảnh sát phụ trách thập phần đau đầu. Xe cũng phải ngừng lại.

Lý Dật cùng Andrew cùng ngồi trong chiếc Rolls Royce Silver ở giữa. Nhìn tình hình hỗn loạn phía Xa Xa. Andrew hơi nhíu mày. trầm giọng nói với Nissen đang đảm nhiệm tài Xe: “Nissen, đi nói cho người phụ trách của cảnh sát, nếu trong hai phút đồng hồ nữa hẳn không ngăn cản được sự hỗn loạn, như vậy hẳn đừng làm cảnh sát nữa.”

Giờ phút này, giọng nói của Andrew Luofu lạnh lùng không gì sánh được, trong giọng nói mang theo vị đạo không cho người ta được hoài nghi, cổ vị đạo này không phải người bình thường có thể học được, mà phải là do thời gian dài luôn hạ mệnh lệnh mới rèn đúc ra tới.

“Dạ, tiểu thư!” Nghe được mệnh lệnh của Andrew, Nissen trả lời, sau đó đẩy cửa Xe đi tới phía trước.

Khi Nissen đi tới trước, đám ký giả càng điên cuồng, thiếu chút nữa phá tan hàng rào cảnh sát.

Vì thế. Nissen lạnh lùng quét mắt nhìn đám ký giả. ánh mắt hần cực kỳ băng lãnh. Nhận thấy được ánh mắt lạnh lẽo của Nissen, một ít ký giả đều ngưng lại, thân là ký giả con mắt bọn họ đều rất độc. người nào là lão bản. người nào là bảo tiêu, liếc mắt họ liền có thể phân ra.

Bọn họ tự nhiên nhìn ra được Nissen chỉ là bảo tiêu. hơn nữa còn là một bảo tiêu phi thường khó tiếp xúc.

Đối mặt với người như Nissen, một ít ký giả tuyển chọn biết khó mà lui, cũng có một ít ký giả tiếp tục đi tới.

Rốt cục, dưới sự nỗ lực của đông đảo ký giả, hàng rào cảnh sát bị phá tan, vài tên ký giả dùng tốc độ chạy trăm mét. tay cầm microphone hướng Nissan vọt tới. phía sau bọn họ còn có những tay quay phim chụp ảnh.

Một ký giả chạy trước nhất cũng không phải ký giả người Mỹ, trên thực tế, vài tên ký giả hướng Nissan chạy tới đều là ký giả đến từ Âu Châu.

Vài tên ký giả hướng Nissan vọt tới, cảnh sát chỉ kịp ngăn cản những ký giả muốn vọt theo sau, cùng lúc đó vài tên cảnh sát nhanh chóng chạy tới chỗ Nissan, nỗ lực ngăn cản mấy tên ký giả vừa thoát qua hàng rào.

Nhưng tốc độ của bọn họ chung quy chậm một bước.

Rất nhanh. ký giả chạy đầu tiên đã đến bên người Nissan. thở hổn hển hỏi: “Vị tiên sinh này, Xin hỏi...”

“Cút ngay.”

Không đợi tên ký giả nói cho hết lời, Nissan mở miệng, tuyệt không lưu mặt mũi cho đối phương. Tên ký giả kia là một ký giả của một hãng truyền thông nổi tiếng tại Châu Âu. Bình thường khi phỏng vấn những đại nhân vật, những đại nhân vật sẽ ngại hình tượng với công chúng nhiều ít sẽ lưu cho hần mặt mũi, nào có người vô lễ như Nissan?

“Sao ngươi có thể nói chuyện như thế?” Tên ký giả Xông lên đầu tiên then quá thành giận mắng.

Lúc này đây, Nissan không trả lời hần nói. mà nắm tên ký giả lên. Tên ký giả cao hơn một thước tám, thể trọng nặng tới tám mươi một cân mà cũng bị Nissan thoải mái nhấc lên.

Sau đó, trong tiếng thét chói tai của hần, Nissan phảng phất như ném túi rác trực tiếp ném hần ra ngoài!

“Phanh!”

Thân thể tên ký giả kia hung hăng bị ném Xuống đất phát ra thanh âm trầm muộn. Thấy một màn như vậy, vài tên ký giả sắp tiếp cận Nissan đều ngừng chân lại, không ai dám tiếp tục đi tới. Trong đó có một gã quay phim thông minh, lập tức quay máy về hướng Nissan bấm lia lịa, hiển nhiên hần đã tìm được tài liệu tin tức! Đối mặt hành vi của tên ký giả kia, Nissan không để ý đến. mà trực tiếp hướng người phụ trách của cảnh sát đi đến.

Xa Xa. nhìn thấy một màn như vậy đám ký giả người Mỹ cười nhạo nói: “Đám ngu ngốc, bọn họ cho rằng gia tộc Gambino là gia tộc khác sao? Hắc! Không ngờ còn dám chụp ảnh, lẽ nào tên kia không muốn sống rời khỏi nước Mỹ a?”

Lúc tên quay phim chụp ảnh. vài tên quay phim khác cũng đều hiểu được chuyện gì Xảy ra, cầm lấy máy liên tục bấm nhanh. Đúng lúc này, vài tên cảnh sát hướng bọn họ đi qua, sau đó thô lỗ đưa bọn họ mang đi. Hiển nhiên, ảnh chụp của bọn họ không cách nào lưu truyền ra ngoài.

Nissan nhanh chóng đi tới chỗ người phụ trách cảnh sát. lạnh lùng nói: “AndreW tiểu thư cho người trong vòng hai phút ngăn cản hỗn loạn, bằng không gọi điện cho thủ trưởng người yêu cầu thay đổi người.”

Ngạc nhiên nghe được Nissan nói, tên cảnh sát kia sắc mặt hơi đổi, sau đó trầm giọng nói: “Yên tâm, hỗn loạn lập tức ngưng hẳn!”

Dứt lời, hắn lấy ra bộ đàm tàn bạo nói: “Mẹ nó! Nếu còn có người tiếp tục mạnh mẽ Xông qua hàng rào cảnh sát, hung hăng tấn cho mấy tên tạp chủng không biết tốt Xấu kia cho ta!”

Ngay lập tức, tên cảnh ti đứng bên cạnh Nissan có vẻ dị thường nổi giận!

Hắn cũng không muốn bởi vì chuyện này mà mất chén cơm về phần hình tượng cảnh sát, trọng yếu sao?

Dưới sự cưỡng chế của cảnh sát, hỗn loạn rất nhanh được ngăn lại, chiếc Xe thuận lợi tiến tới cửa lớn của khách sạn, dọc theo đường nhỏ hướng bãi đỗ Xe của khách sạn chạy tới.

Nissan đã trở lại Xe, tiếp tục cương vị tài Xế của mình.

Nhìn biểu tình lạnh lùng của Nissan, Lý Dật cười cười nói: “Nissan, người rất khốc, chẳng lẽ không sợ đám người này đem hình ảnh của người phát ra sao? Đánh đập ký giả, đây không phải là việc nhỏ đâu.”

Nguyên bản, Nissan trước đây không có hảo cảm với Lý Dật, bắt quá từ sau khi biết chính Lý Dật Xuất ra phần tư liệu kỹ thuật vũ khí tác chiến, thái độ đối với Lý Dật Xảy ra biến hóa rất lớn, lúc này nghe được Lý Dật vừa hỏi như thế, người da đen lạnh lùng thật hiếm có lộ ra dáng tươi cười nhợt nhạt: “Tôi chỉ cần chấp hành mệnh lệnh của tiểu thư là được, về phần chuyện sau đó tiểu thư sẽ giúp tôi giải quyết.”

Ngạc nhiên nghe được Nissan nói, Lý Dật không khỏi ngẩn ra!

Thấy biểu tình thoáng kinh ngạc của Lý Dật, AndreW mỉm cười nói: “Không cần nhìn tôi kinh ngạc như thế, chuyện bãi binh cũng rất đơn giản, chỉ là do anh chưa từng trải qua mà thôi. Tin tưởng không cần bao lâu, anh cũng sẽ đứng ra Xử lý loại chuyện này cho bảo tiêu của anh.”

AndreW nói nhất thời làm Lý Dật trầm mặc!

Hắn nghe hiểu ý tứ của AndreW, sau này sinh hoạt của hắn sẽ phát sinh biến hóa, một ít thủ đoạn Xử lý sự tình cũng phải tùy theo thay đổi.

Nếu như nói trước đây hắn chỉ là một đại lão hắc đạo, như vậy qua ngày hôm nay, hắn không còn là một đại lão hắc đạo, mà sẽ hướng phía ánh sáng dựa vào, mà thành ông trùm giới tiêu khiển lớn nhất toàn cầu mà người người đều biết!

Ông trùm giới giải trí ?

Hắc! Đây không phải là giới hạn, chỉ là một bước trong đó mà thôi!

Xuyên thấu qua kính chiếu hậu, nhìn những ký giả điên cuồng, trong lòng Lý Dật âm thầm nói cho chính mình.

260. Chương 235: Mẹ Con Hai Người. (1)

Mặc dù công ty này đã bước ra ngoài thị trường, hơn nữa tài sản giá trị ước chừng hơn mười triệu usd, nhưng chính là tại New York, có rất nhiều công ty năng lực hơn Hoa Nhĩ.

Công ty Hoa Nhĩ tuy thực lực không tính là quá mạnh mẽ, nhưng ở New York nói riêng, thậm chí toàn bộ nước Mỹ nói Chung, đều có được danh khí không nhỏ. Tất cả chuyện này đơn giản là do một người, chính Xác mà nói thì do một nữ nhân.

Hai năm trước, một kênh truyền thông nổi tiếng ở nước Mỹ đã từng tiến hành phỏng vấn chủ tịch của công ty Hoa Nhĩ, sau lần phỏng vấn đó qua đi, danh khí của công ty Hoa Nhĩ tại nước Mỹ đã hoàn toàn phát hỏa, mà cái tên Lưu Tư Cẩm cũng thường Xuyên Xuất hiện ở trên một vài tạp Chí kinh tế.

Đối với chủ tịch của công ty Hoa Nhĩ, trong tay chỉ cầm vài triệu usd mà có thể trở thành nhân vật Xuất hiện trường kì trên các mặt báo, điều này mặc dù hơi chút khoa trương, tuy nhiên lại không nhận được quá nhiều phản đối.

Toàn bộ những người đã từng Xem qua kỳ phỏng vấn kia đều rõ ràng. công ty Hoa Nhĩ có khả năng quật khởi hoàn toàn là một sự kiện kì tích!

Năm Xưa, Lưu Tư Cầm một mình một người đến nước Mỹ, bối Cảnh trống rỗng không nói. trên người chỉ còn mười mấy đồng mỹ kim mà thôi.

Không ai biết Lưu Tư Cầm làm như thế nào, chỉ dựa vào mười mấy đồng đô la để Sống sót, hơn nữa cuối cùng còn phát đạt.

Bởi vì trong buổi phỏng vấn kia, lúc đầu Lưu Tư Cầm đối với những câu hỏi riêng tư, nàng Chỉ qua loa đại khái trả lời, không tiến hành miêu tả tỉ mỉ. Ngoại giới đều nghĩ rằng nàng không muốn nhớ lại đoạn thời gian chưa Xót trước kia. Nhưng chỉ bản thân nàng rõ ràng, khi nàng nhớ lại đoạn thời gian trước, nàng sẽ nhớ đến một người mà nằm mộng nàng cũng muốn giết!

Trên thực tế, thời gian buổi phỏng vấn kia chỉ tiến hành có ba mươi phút đồng hồ. ba mươi phút ngắn ngủi căn bản không đủ thời gian để Lưu Tư Cầm tự thuật quá trình quật khởi, thế nên nàng chỉ nói ngắn gọn những chuyện quan trọng.

Buổi phỏng vấn kia sau khi truyền ra. giới kinh doanh tại nước Mỹ nổi lên một trận phong ba, một số người chưa từng nghe qua cái tên Lưu Tư Cầm, đều cho rằng nàng dựa vào bồi tiếp nam nhân ở trên giường mà có được thành tựu. Nhưng khi bọn họ hiểu biết thái độ làm người của Lưu Tư Cầm, bọn họ kinh ngạc phát hiện. thời gian mười mấy năm qua Lưu Tư Cầm đã cự tuyệt rất nhiều lời tỏ tình của nam nhân. Trong số những nam nhân kia, có Công tử Xuất thân gia tộc phú hào kinh doanh. cũng có người dựa vào trí tuệ bản thân mà làm trùm buôn bán. thậm chí còn có một số vị chính khách cũng từng đối với Lưu Tư Cầm sản sinh hứng thú. Nhưng mà Lưu Tư Cầm chẳng nguyện ý chấp nhận bất kì một nam nhân nào theo đuổi!

Phát hiện này làm cho nội tâm ám muội của bọn họ phải ngậm miệng, bởi vì nếu Lưu Tư Cầm là hạng nữ nhân vì lợi ích mà đi bán đứng thân thể. Như vậy nàng hoàn toàn có thể dựa theo những công tử Xuất thân cao quý. hoặc phú hào đại gia. Kể từ đó. công ty Hoa Nhĩ muốn mở rộng mạng lưới kinh doanh cũng là một chuyện phi thường dễ dàng.

Tự tin. kiêu ngạo, quyết đoán.

Chính là đánh giá của giới thương nhân nước Mỹ đối với Lưu Tư Cầm, thậm chí, một vài kênh truyền thông còn mệnh danh Lưu Tư Cầm là viên ngọc minh châu phương Đông huyền bí.

Mười mấy năm qua, Lưu Tư Cầm chỉ dùng hai bàn tay của chính bản thân mình, để sáng tạo nên hết thảy mọi chuyện. Nhưng mà, chỉ có chính Lưu Tư Cầm mới rõ ràng nhất, nàng có thể Sáng tạo ra kì tích này, nguyên nhân lớn nhất chính là bởi vì một tín niệm: “Trả thù Kiều gia!”

Năm đó Kiều gia khiến cho nàng trở thành một tên khát cái. sau khi bị đuổi ra khỏi Kiều gia, nàng từng phát thệ trong tâm: “Sinh thời nhất định phải trả thù Kiều gia!”

Cái tín niệm này đã gánh vác Lưu Tư Cầm, để cho thời gian nàng vô luận mệt nhọc quá độ hay là tâm tình buồn bực, cũng đều lấy công việc làm trọng. Mà tất cả những nhân viên trong Công ty Hoa Nhĩ đều biết một điều, từ khi thành lập cho đến giờ Lưu Tư Cầm luôn làm việc điên cuồng, thuộc cái dạng người vì Công việc mà không muốn sống nữa.

Lưu Tư Cầm điên cuồng làm việc nhất là thời gian ba năm trước. Khi đó, nàng vì muốn sau khi đưa công ty ra ngoài thị trường sẽ không ảnh hưởng đến sự phát triển. cho nên Lưu Tư Cầm thường Xuyên thức đêm nghiên cứu bản thảo kế hoạch, trong đó có một lần vì sửa lại bản kế hoạch, đã từng hai ngày hai đêm không ngủ.

Rốt cuộc những nỗ lực của nàng đã được hồi báo Xứng đáng. Sau khi công ty Hoa Nhĩ đưa ra thị trường cũng không bị đào thải. tương phản. phương thức vận hành tăng trưởng rất nhanh, cho tới hiện giờ vốn lưu động đã lên tới vài chục triệu mỹ kim!

Từ không đủ một trăm mỹ kim trong túi, cho đến khi thành lập được công ty có số vốn lưu động lên tới hàng chục triệu mỹ kim. Lưu Tư Cầm đã sáng tạo ra kì tích dựa vào chính nỗ lực của bản thân nàng.

Nhưng một vài nhân viên trong công ty cẩn thận phát hiện ra. vị chủ tịch tính tình làm việc liều mạng trước kia dường như đã thay đổi, không còn nỗ lực giống như Xưa nữa. Trước kia, Lưu Tư Cầm thường Xuyên là người tan ca muộn nhất trong Công ty, mà hiện giờ lại là sớm nhất, hơn nữa nhiều khi công ty không có việc gì quan trọng. Lưu Tư Cầm còn không muốn đến Văn phòng làm việc.

Điều này ở thời gian trước kia là một chuyện không thể nào!

Chuyển biến này của Lưu Tư Cầm bắt đầu Xuất hiện vào nửa năm trước, bỗng nhiên nàng buông tay một số phương diện đầu tư kinh doanh quan trọng. rời khỏi công ty một tháng, không ai biết trong một tháng này Lưu Tư Cầm đã đi nơi nào. nhưng sau khi trở về, nàng đối với công việc liên giảm Sút rất nhiều sự quan tâm.

Hôm nay, sau khi Lưu Tư Cầm tham gia thảo luận một buổi hội nghị Xong. liền ngồi vào trong chiếc Xe BMW của mình. rời khỏi công ty Hoa Nhĩ.

Trong ô tô, Lưu Tư Cầm mặc một thân bộ Office Lady, làm cho người ta cảm giác được rằng nàng là một cường nữ nhân.

Nhưng cẩn thận quan Sát bộ dáng của nàng, thì người sẽ phát hiện, năm nay tuy rằng đã qua cái tuổi ba mươi, bị thời gian tàn phá đi những nét thanh Xuân, thế nhưng nàng vẫn là một mỹ nhân tiêu chuẩn.

Nửa năm qua, CO bản Lưu Tư Cầm không thức thâu đêm Suốt sáng, làn da của nàng bảo dưỡng phi thường tốt. trắng mịn. trơn nhẵn, Xem ra thì làn da của thiếu nữ thanh Xuân hai mươi tuổi cũng chỉ giống như nàng là cùng. Khóe mắt đương nhiên có Xuất hiện nếp nhăn, nhưng nó chỉ như ẩn như hiện, làm cho người ta không đoán ra tuổi của nàng.

Mặc bên trong bộ Office Lady chính là một chiếc áo sơ-mi màu trắng, chiếc áo bó Sát thân mình, hai tòa thánh nữ căng phình, dường như hàng cúc kia tùy thời đều có thể bung ra. Bộ ngực đồ sộ không nói, nàng lại không giống phụ nữ cùng lứa tuổi, thắt lưng không chút thịt béo. dưới hông tròn trịa....phong mãn. Cùng đôi chân dài thập phần hoàn mỹ.

Khí chất quyến rũ của nữ nhân thành thực, kèm theo thân hình thanh Xuân của thiếu nữ, Lưu Tư Cầm cả người đều tràn ngập hương vị nữ nhân. cái loại hương vị này hoàn toàn không phải nữ sinh đại học có thể so Sánh.

Nhưng mà, cứ việc toàn thân Lưu Tư Cầm tản mát ra khí chất thành thực quyến rũ. tuy nhiên trong con người kia lại toát ra nhân tính cường thế. đủ làm cho tuyệt đại bộ phận nam nhân chứng kiến mà dừng bước.

Thoạt nhìn, nàng không giống như một vị phu nhân quý tộc. cao cao tại thượng, mà cường thế giống như một đầu mẫu sư tử. kiêu ngạo, mạnh mẽ. Mỹ mạo cùng trí tuệ của nàng tương ứng như nhau, đối với chúng nhân mà nói, nàng chỉ có thể ngắm nhìn từ Xa.

Lưu Tư Cầm thuận thực điều khiển ô tô Xuyên thoa trên đường lớn, sau đó chạy thẳng đến trước cổng một tòa biệt thự nằm ở vùng ngoại thành. Sau khi dừng Xe. nàng chậm rãi mở cửa. nhẹ nhàng bước Xuống. chiếc giày cao gót rất nhanh đã tiếp Xúc thân mật trên mặt đất, tạo nên một thanh âm vang giòn nhỏ nhẹ.

Hưởng thụ vài tia nắng mặt trời ấm áp. nguyên bản trên khuôn mặt bình tĩnh tràn ngập ánh nắng dương quang của Lưu Tư Cầm lộ ra một nụ cười mỉm, nụ cười kia tựa hồ như phát ra từ nội tâm.

Nửa năm qua, nàng mỗi lần bước chân vào căn biệt thự này, thủy chung sẽ tươi cười như vậy, dường như bây giờ đối với nàng mà nói, mỗi ngày quay trở lại căn biệt thự này mới chính là chuyện tình vui vẻ nhất.

Bởi vì trong biệt thự có một người trọng yếu nhất đối với nàng.

Biệt thự, trong phòng khách, Lưu Vi mặc một bộ váy ngủ thêu hoa nằm ở trên ghế sofa. Trong tay cầm theo chiếc điều khiển từ Xa. ánh mắt nhìn chăm chăm vào màn hình ti vi. Trên màn ảnh đang chiếu bộ phim hoạt hình Tom & Jerry.

Cùng thời điểm Lý Dật chứng kiến nàng lần đầu tiên giống nhau. Nàng như cũ để nguyên mái tóc ngắn, cái trán thập phần chính tề. hai con ngươi như hai viên dạ minh châu Đông Hải, lấp lánh trong veo không mang theo bất kì một tia tạp chất nào.

Nghe lời kịch trong bộ phim hoạt hình kia khôi hài, Lưu Vi theo bản năng vươn tay lên che miệng, tiếng cười “khanh khách” không ngừng quanh quẩn ở trong phòng khách, trên khuôn mặt non nớt hiện lộ ra hai cái má lúm đồng tiền nhợt nhạt, thoát nhìn phi thường khả ái.

Bỗng nhiên nghe được thanh âm mở cửa, Lưu Vi dường như ý thức ra cái gì đó. cực nhanh từ trên sofa đứng bật dậy, đi thêm đôi dép nhung, bước nhanh trốn ở phía sau cánh cửa, khoe miệng nhếch lên một nụ cười Xấu Xa.

Rất nhanh, cửa phòng bị mở ra. Lưu Tư Cầm từ bên ngoài tiến vào.

Nhìn trong phòng khách vắng vẻ, Lưu Tư Cầm không khỏi nhú mày, đang muốn gọi hai tiếng “Vi Vi”, bỗng nhiên cảm giác được có một bóng đen từ phía sau nhảy chồm ra.

Bất thành linh Xảy ra biến hóa làm cho trong lòng Lưu Tư Cầm hoảng loạn, bất quá ngay lập tức nàng ngửi thấy mùi hương cơ thể thiếu nữ thoang thoảng, nguyên bản tâm tình đang khấn trương cũng buông lỏng Xuống nhiều.

“Có đoán được ai hay không?” Lưu Vi từ phía sau ôm chặt Lưu Tư Cầm, cười hi hi nói.

“Đương nhiên là Vi Vi Xinh đẹp của mẹ rồi!” Lưu Tư Cầm mỉm cười nói, sau đó Xoay người lại nhẹ nhàng vuốt ve mái tóc của Lưu vi. cứng chiều hỏi han: “ Mẹ làm bữa Sáng cho con ăn nhé?”

“Con ăn rồi, hôm nay con đã uống hai ly sữa rồi.” Lưu Vi nghiêm túc nói.

Chứng kiến bộ dáng khả ái lém lỉnh kia, Lưu Tư Cầm vui mừng tươi cười, ở trong trí nhớ của nàng, dường như từ hai tháng trước tính tình Lưu Vi đã hồi phục về nguyên bản. lúc nào cũng cười hi hi, một bộ dáng vô ưu vô tư.

261. Chương 235: Mẹ Con Hai Người. (2)

Khi Lưu Vi được Lý Dật giao cho Trần Lâm chiếu cố. Trần Lâm dựa theo căn dặn của Lý Dật điện thoại liên hệ với Lưu Tư Cầm. Sau khi Lưu Tư Cầm nhận được điện thoại, nàng cơ hồ dùng tốc độ nhanh nhất trở về quốc nội.

Tư Trần Lâm mà biết được cảnh tình Lưu Vi gặp phải. Tuy rằng Lưu Tư Cầm phi thường giận, nhưng bản thân nàng cũng rõ ràng, tại quốc nội nàng căn bản không phải là đối thủ của Đái gia, bởi vậy đành phải đưa Lưu Vi tới nước Mỹ.

Đối với Lưu Vi trời sinh đơn thuần mà nói, chuyện tình lần này cơ hồ chính là đả kích lớn nhất từ khi sinh ra đến giờ. Trận đả kích kia làm cho Lưu Vi nguyên bản khoáng hoạt vô ưu trở thành một thiếu nữ trầm mặc lãnh đạm

Mà đoạn thời gian đến New York, Lưu Vi suốt ngày tự giam mình ở trong phòng riêng. không khóc cũng không đập phá. bình thường chỉ ngẩn ngơ suy nghĩ!

Vô luận Lưu Tư Cầm đích thân cùng Lưu Vi nói chuyện, hay là nhờ dì Lan từ nhỏ nuôi nấng Lưu Vi đến tán gẫu. Lưu Vi vẫn lựa chọn bảo trì trầm mặc. Biến hóa của Lưu Vi làm cho Lưu Tư Cầm sợ hãi, nàng mau chóng tạm dừng công việc ở công ty, mang theo Lưu Vi đi tìm rất nhiều bác Sĩ chuyên khoa tâm lý nổi danh, nhờ bọn họ Xem bệnh trạng?

Cơ hồ mọi vị bác sĩ chuyên khoa tâm lý đều phán với Lưu Tư Cầm rằng: “Lưu Vi bị mắc chứng bệnh trầm cảm u uất, hơn nữa rất nghiêm trọng, hi vọng chữa khỏi là nhỏ nhoi.”

Sau khi biết được tràng huống này, Lưu Tư Cầm đã khóc. Nữ nhân cầm theo mười mấy đô la đến nước Mỹ, không bị khó khăn quật ngã. không bị hiện thực tàn khốc đánh bại, rốt cuộc đã khóc!

Ngày hôm đó Lưu Tư Cầm khóc thực thương tâm, loại tình cảm thương tâm tràn ngập trong nội tâm của nàng. nếu như nói trước kia nàng là một đóa hoa sen cứng cỏi trứ danh. Vậy hôm đó, bông hoa sen kia đã bị khô kiệt, héo úa.

Nhưng dù sao Lưu Tư Cầm cũng là Lưu Tư cầm đối diện với khó khăn ở trước mặt. cuối cùng nàng vẫn không chịu cúi đầu nhận thua!

Cách đây khoảng một tháng thời gian, Lưu Tư Cầm vì muốn chữa bệnh cho Lưu Vi, mà đã liên hệ với những vị bác Sĩ chuyên khoa tâm lý nổi tiếng thế giới. Những vị bác sĩ kia đề Xuất cho Lưu Tư Cầm rất nhiều chủ ý, trong đó một số người còn viết đơn thuốc, nhưng hiệu quả cực kì nhỏ bé.

Một lần nữa thất bại không làm cho Lưu Tư Cầm buông tha quyết tâm, vừa liên hệ tìm bác sĩ chữa bệnh cho Lưu Vi, nàng cơ hồ mỗi ngày đều dành thời gian chơi đùa bên cạnh Lưu Vi, cùng Lưu Vi nói chuyện phiếm Nhưng khi đó Lưu Vi căn bản không muốn trả lời.

Thẳng cho đến một ngày, trong lúc Lưu Tư Cầm vô tình nói ra hai chữ “Lý Dật”, Lưu Vi trầm mặc hơn hai mươi ngày bỗng nhiên ngừng đầu. dùng một loại ánh mắt cổ quái nhìn Lưu Tư Cầm, thân thể run rẩy hỏi: “Mẹ, mẹ có biết đại ca ca ở nơi nào không?”

Lúc ấy nghe được con gái mình hơn hai mươi ngày không nói chuyện, bỗng nhiên lên tiếng. Lưu Tư Cầm nội tâm kích động không cách nào hình dung. Nàng không trả lời câu hỏi của Lưu Vi, mà chỉ kích động khóc, một bên vừa khóc một bên lại vừa cười, giống như một người Xuẩn ngốc, căn bản không còn một chút bộ dáng nữ nhân cường hãn.

Khiến nàng không nghĩ ra, chính là Lưu Vi thấy nàng không trả lời, liền trực tiếp đứng bật lên, nhéo áo của nàng, một lần nữa gặng hỏi: “Mẹ, mẹ có biết đại ca ca ở nơi nào không?”

Mặc dù ngay lúc đó Lưu Tư Cầm không biết nơi hạ lạc của Lý Dật, cũng không biết hắn còn Sống hay đã chết, nhưng vì muốn Lưu Vi bình phục bệnh trạng, nên Lưu Tư Cầm nói dối Lưu Vi rằng: “Có, mẹ biết đại ca ca ở nơi nào, hai ngày nữa mẹ sẽ đưa con đi gặp đại ca ca, được chứ?”

Khi Lưu Vi nghe Xong Lưu Tư Cầm nói, vẻ mặt hết Sức kích động. Bắt đầu từ ngày hôm đó. Lưu Vi cũng bắt đầu nói chuyện.

Sau khi trải qua vụ dả kích trầm trọng, nàng không còn hoạt bát đáng yêu như ngày Xưa. nhưng mỗi ngày nàng đều khắc tâm nói chuyện cùng với dì Lan. Bất quá nội dung trong cuộc nói chuyện phần lớn đều về Lý Dật.

Nếu cuộc nói chuyện không đề cập tới Lý Dật, Lưu Vi sẽ rất nhanh mất đi hứng thú, theo sau đó liền trở lại phòng ngủ của mình gần gũi người.

Hiểu được điểm này, Lưu Tư Cầm mỗi lần tìm Lưu Vi nói chuyện cơ hồ đều tán gẫu những điều liên quan đến Lý Dật. Mà sau mỗi buổi tán gẫu kết thúc, Lưu Vi cũng đều làm nũng với Lưu Tư Cầm, muốn Lưu Tư Cầm đưa nàng đi gặp mặt Lý Dật.

Lưu Tư Cầm căn bản không biết Lý Dật ở nơi nào, đâu có thể đưa Lưu Vi đi? Đối với chuyện này, Lưu Tư Cầm vắt óc Suy nghĩ hết mọi biện pháp thoái thác, bất quá ngày nào cũng như ngày nào, Lưu Vi chỉ một mực tán gẫu những chuyện tình có quan hệ với Lý Dật mà thôi.

Dần dần Lưu Vi trở nên vui tươi, cả người không còn trầm mặc ít nói giống như trước kia, dường như đã gần khôi phục lại bộ dáng hoạt bát đáng yêu nguyên thủy.

Điều này làm cho Lưu Tư Cầm an tâm hơn rất nhiều, đồng thời vì muốn nghiệm chứng Xem Lưu Vi đã hoàn toàn bình phục hay chưa, nàng bớt thời gian mang theo Lưu Vi đến đảo Hải Nam, nói rằng đi tìm Lý Dật.

Những buổi như vậy. Lưu Vi mười phần hưng phấn!

Nhưng khi đó Lý Dật đang ở Los Angeles, Lưu Tư Cầm đi tới đảo Hải Nam, đương nhiên là không tìm được hắn rồi.

Không gặp được Lý Dật, cùng ngày đó biểu tình của Lưu Vi phi thường uể oải, bộ dáng hưng phấn trước lúc đến đảo Hải Nam cũng bay tuốt lên chín tầng mây. cả người tựa hồ lại trở nên trầm mặc ít nói.

Đối với chuyện này, Lưu Tư Cầm không khỏi hoảng loạn!

Nàng đã nghĩ hết mọi biện pháp để Lưu Vi mở miệng tán gẫu, nhưng Lưu Vi lại một mực không chịu nói chuyện, hơn nữa còn tự giam mình ở trong phòng khách sạn, ngẩn ngơ suốt hai ngày.

Biểu hiện như vậy làm cho Lưu Tư Cầm nghĩ bệnh tình của con gái tái phát, trong lòng nàng hối hận không thôi.

Ngay tại thời gian nàng không biết phải làm như thế nào. cũng chính là ngày thứ ba. Lưu Vi chủ động chạy sang phòng Lưu Tư Cầm, hỏi nàng tại sao Lý Dật không có ở Hải Nam.

Lúc đó, nhìn bộ dạng Lưu Vi diêm dâm đáng yêu, Lưu Tư Cầm không đành lòng tiếp tục nói dối con gái. đành phải thẳng thắn cùng Lưu Vi rằng, nàng quả thực không biết Lý Dật đang ở nơi nào.

Sáng ngày thứ năm, Lưu Tư Cầm dẫn theo Lưu Vi từ đảo Hải Nam trở lại New York.

Hành trình rời khỏi Hải Nam, Lưu Vi tâm tình phi thường mất mát. tuy rằng Vẫn nói chuyện phiếm cùng Lưu Tư Cầm và dì Lan, nhưng cả người thoạt nhìn đều là một bộ dạng rầu rĩ không vui.

Loại tình huống này thẳng cho đến hai tháng trước mới cải thiện rõ ràng. Có thể là theo thời gian xối mòn, ấn tượng về Lý Dật ở trong lòng của Lưu Vi trở nên phai nhạt. có thể bởi vì một số nguyên nhân nào khác, mà từ khoảng hai tháng trước, Lưu Vi đã bắt đầu khôi phục lại cái bộ dạng vô ưu vô lo. hoạt bát nguyên bản. Trong đầu hiện ra chuỗi thời gian không thoải mái, tâm tình Lưu Tư Cầm không khỏi u ám.

Nếu như nói trước kia ước vọng lớn nhất của nàng chính là muốn trả thù Kiều gia, vậy hiện giờ nguyện vọng lớn nhất chính là mong mỗi Lưu Vi có thể quay trở lại cuộc sống ngoài hoạt bình thường.

Trước kia, nàng vì kiếm tiền mà để Lưu Vi ở lại quốc nội nhờ dì Lan chiếu cố, nhưng hiện giờ. Lưu Tư Cầm tuyệt đối sẽ không làm như thế, coi như cho nàng nhiều tiền hơn nữa, nàng cũng sẽ không bao giờ rời khỏi Lưu Vi!

Trong lòng khe thở dài một hơi, đồng thời Lưu Tư Cầm tự hỏi chính mình: “Lý Dật, hắn còn sống không?”

Trong đầu hiện ra khuôn mặt bất khả cường thế của Lý Dật. nhất thời tâm tình cùng diễn cảm của nàng có chút trở nên phức tạp. Lúc mới đầu, nàng coi Lý Dật chỉ như một gã lưu manh sống dưới đáy Xã hội, luôn luôn muốn dùng thủ đoạn uy hiếp Lý Dật rời khỏi Lưu Vi. nhưng hắn chẳng những không bị uy hiếp của nàng hù dọa, ngược lại còn tranh phong tương đương, giữa hai người có một cái ước hẹn ba năm

Sau đó, Lưu Tư Cầm ở lễ mừng tập đoàn Hoa Thanh gặp được Lý Dật. khi đó hắn tại Thượng Hải chẳng những nổi danh, mà còn được Tiêu Thanh Sơn tín nhiệm, thậm chí Tiêu Thanh Sơn đã từng tuyên bố rằng sẽ bồi dưỡng Lý Dật trở thành người nối nghiệp mình.

Khoác lên mình một danh phận mới, lúc Lý Dật đối mặt với Lưu Tư Cầm hắn biểu hiện ra phi thường cường thế, còn nàng lại giống như người ngậm phải hoàng liên. Chỉ có thể trở mặt ra như Lý Dật nói móc chính mình. Lý Dật nói móc chạm đến địa phương yếu đuối nhất trong nội tâm của nàng, ngày đó tâm tình Lưu Tư Cầm vô cùng không Xong. Đồng dạng. nàng cũng minh bạch, Lý Dật ở cùng một chỗ với Lưu Vi cũng không có mưu đồ gì, điều này làm cho nàng tiêu trừ địch ý đối với hắn.

Tiếp theo sau, hai người tương ngộ nhau ở buổi dạ tiệc, hai người chẳng những không tranh phong, ngược lại. ma Xui quỷ khiến thế nào còn cặp đôi khiêu vũ. Cuối cùng Lưu Tư Cầm kéo tay Lý Dật chạy lên sân thượng của tập đoàn Hoa Thanh, hướng không trung hô lớn bí mật giấu kín ở trong lòng mười mấy năm qua.

Tất cả những chuyện này đối với Lưu Tư Cầm mà nói, cũng giống như một giấc mộng bình thường, tuyệt đối không chân thực!

Nàng càng không nghĩ đến chính là, Lý Dật vì Lưu Vi mà dám đắc tội với Đái Hồ. người chủ quản toàn bộ giới hắc đạo phương Nam Sau đó bị Tiêu Thanh Sơn cùng Đái Hồ liên thủ truy sát, hiện giờ sinh tử vẫn chưa rõ ràng.

“Mẹ, làm sao vậy mẹ?” Dường như Lưu Vi nhìn ra được Lưu Tư Cầm có tâm sự không vui, nhìn không được nhẹ giọng hỏi.

Lưu Tư Cầm gượng mỉm cười, nói: “Vi Vi. mẹ không có chuyện gì cả. đi. mẹ con mình đi Xem ti vi.”

Lưu Vi tâm tư đơn thuần, vừa nghe Lưu Tư Cầm nói như thế, cũng không có hoài nghi, mà hưng phấn kéo tay Lưu Tư Cầm đi tới hướng sofa.

Lúc này phim hoạt hình đã chiếu Xong rồi, trên màn ảnh ti vi đang tiết mục quảng cáo. Tuy rằng Lưu Vi đã mười tám tuổi, nhưng nàng giống như trẻ nhỏ thích Xem phim hoạt hình, mắt thấy phim hoạt hình kết thúc, nàng cầm điều khiển từ Xa chuyển sang kênh khác.

Liên tục điều chỉnh vài kênh truyền hình, bỗng nhiên Lưu Vi đình chỉ động tác, chiếc điều khiển cầm trong tay chậm rãi rơi Xuống mặt đất, phát ra một thanh âm muồn hưởng, “phanh phanh.”

Đôi mắt thu mâu Xinh đẹp của Lưu Vi trừng lớn, miệng há hốc, ngơ ngác nhìn chằm chằm vào màn hình ti vi, thân thể nàng run rẩy kịch liệt!

Lúc trước Lưu Tư Cầm đang hồi tưởng lại thời gian nhận biết Lý Dật, tâm tình hơi hỗn loạn, mặc dù ngồi tại bên cạnh Lưu Vi, nhưng tâm tư lại không nhìn Xem ti vi.

Chiếc điều khiển từ Xa rơi Xuống mặt đất phát ra thanh âm trầm muồn. mới đem Lưu Tư Cầm kéo ngược trở về thực tại. nàng theo bản năng liếc mắt nhìn Lưu Vi một cái, đang muốn hỏi chuyện gì, nhưng lại thấy cả người Lưu Vi run rẩy chỉ vào màn hình ti vi, kêu lớn: “Mẹ, mẹ, Xem...Xem kìa!”

Lưu Tư Cầm nhíu mày nghi hoặc, tiếp theo cực nhanh quay đầu nhìn vào màn hình Ti Vi.

Vừa mới nhìn lại, đôi con ngươi của Lưu Tư Cầm bỗng nhiên phóng đại. thoát nhìn cả người giống như bị điện giật, hoàn toàn choáng váng.

262. Chương 236:oán Khí Và Tín Nhiệm (1)

Trên màn hình, Lý Dật mặc một thân tây trang màu trắng nhạt, gương mặt bình tĩnh ngồi ngay vị trí trung ương. hần cạo râu sạch sẽ. cả người thoát như phi thường tinh thần. cũng có vẻ thập phần sáng sủa.

Người ngồi bên cạnh hẳn chính là AndreW Luofu.

Cũng giống như dĩ vãng, AndreW Luofu vẫn mặc bộ đồ tây trang chức nghiệp màu đen, biểu tình trên mặt lạnh lùng mà kiêu ngạo, chỉ tùy ý ngồi nơi đó, liền làm cho người ta có cảm giác như cự tuyệt người ngoài ngàn dặm.

Như thấy gương mặt quen thuộc mà Xa lạ kia, Lưu Tư Cầm triệt để choáng váng, nàng há to miệng, ngơ ngác như chằm chằm Lý Dật, trên mặt tràn ngập bốn chữ lớn : Không thể tin tưởng.

Khác với Lưu Vi, Lưu Tư Cầm thập phần rõ ràng chuyện đã Xảy ra với Lý Dật. Khi nhận Lưu Vi đưa đến Mỹ, Lưu Tư Cầm bởi lo lắng cho Lưu Vi. cũng không nghĩ nhiều về chuyện của Lý Dật.

Thế nhưng khi bệnh tình của Lưu Vi dần dần chuyển biến tốt đẹp, Lưu Tư Cầm thường thường luôn nhớ tới Lý Dật. theo nàng Xem ra. Lý Dật đắc tội toàn bộ hắc đạo phía nam quốc nội. hi vọng sống sót thập phần nhỏ bé. Nàng thậm chí không tiếc nhân lực vật lực điều tra chuyện này, thế nhưng cũng không tra ra được một chút tin tức. Điều này làm cho nàng có chút hoài nghi, Lý Dật có phải đã rời khỏi thế giới này hay không.

Ý niệm này sau khi Xuất hiện trong đầu Lưu Tư Cầm, hầu như mỗi buổi tối khi Lưu Tư Cầm đi ngủ. đều thờ dài trong lòng, trong nội tâm cũng tràn ngập sự áy náy đối với Lý Dật.

Nàng hối hận ngày trước đã có thái độ quá mức đối với hắn.

Thậm chí có đôi khi trong lòng nàng tự nói cho chính mình, nếu như Lý Dật còn sống, dù đưa ra bất cứ yêu cầu gì với nàng nàng cũng sẽ không cự tuyệt! Dù sao, nàng rất rõ ràng. nếu như không có Lý Dật, Lưu Vi sẽ không còn là Lưu Vi của hiện tại.

Nghĩ thì nghĩ, ngày tháng lâu dài, tâm tư muốn gặp được Lý Dật ở trong lòng Lưu Tư Cầm cũng chậm chạp phai nhạt.

Hôm nay như thấy Lý Dật bình yên vô sự hiện trên màn ảnh, nội tâm nàng khiếp sợ đến thế nào là có thể nghĩ !

Thân là chủ tịch công ty Hoa Nhĩ, nàng tự nhiên nhận thức Andrew Luofu, nàng cũng nghe nói gia tộc Gambino muốn đem cổ phần của Toàn Cầu Ảnh Nghiệp chuyển nhượng ra ngoài.

Chỉ là Lưu Tư cầm nắm mơ cũng không nghĩ người đó chính là Lý Dật!

Thậm chí, mặc dù giờ khắc này tận mắt nhìn thấy Lý Dật cùng Andrew Luofu đang ngồi cùng nhau, Lưu Tư Cầm vẫn như cũ không thể tin được chuyện này là thật. Bởi vì Toàn cầu Ảnh Nghiệp là công ty điện ảnh bài danh toàn cầu. công ty Hoa Nhĩ và Toàn Cầu Ảnh Nghiệp so sánh vốn không cùng một đẳng cấp, mà gia tộc Gambino cũng là cổ đông lớn nhất Toàn Cầu Ảnh Nghiệp, có được cổ phần lớn nhất công ty.

Lưu Tư Cầm thập phần rõ ràng. gia tộc Gambino có cổ phần ở trong Toàn Cầu Ảnh Nghiệp càng giá trị hơn toàn bộ công ty Hoa Nhĩ bao nhiêu lần!

Chính vì hiểu rõ điểm này, Lưu Tư Cầm mới có thể khiếp sợ đến như vậy. Theo nàng Xem ra, trong nửa năm Lý Dật lại có thể lấy được cổ phần của gia tộc Gambino trong Toàn Cầu Ảnh Nghiệp, điều này phải dùng từ kỳ tích để mà hình dung quả thực là chuyện không có khả năng xảy ra!

Nhưng điều nàng thật không ngờ còn rất nhiều, Lý Dật sáng tạo ra kỳ tích cũng không chỉ riêng việc này. So sánh với Lưu Tư Cầm, trong lòng Lưu Vi cũng không có bao nhiêu khiếp sợ, có chỉ là kích động, ân, loại kích động đơn thuần!

Từ nhỏ Lưu Vi vốn là một cô bé ngoan, đơn thuần như trang giấy trắng. căn bản không hiểu lòng người cùng bầu không khí không lành mạnh ngoài Xã hội, nàng cũng không biết Lý Dật cứu nàng rồi thì hạ tràng sẽ là gì.

Vì thế, khi như thấy Lý Dật Xuất hiện trên màn ảnh, nàng chỉ là kích động! Có thể bởi quá mức kích động, tiểu nha đầu trực tiếp nhảy lên khỏi sô pha, nàng vừa nhảy vừa vỗ tay. biểu tình muốn bao nhiêu hưng phấn có bấy nhiêu hưng phấn:“ Mẹ, là đại ca ca, thật là đại ca ca!”

Lưu Tư Cầm thật ra cũng không nghe được Lưu Vi đang nói gì, vào lúc này. Nàng hoàn toàn bị sợ đến ngây người, chỉ ngây ngốc ngồi nhìn màn hình.

Cùng lúc đó, vào buổi tối tại Nam Kinh ngoài ngàn dặm

Năm phút trước. trong tòa biệt thự nằm trong cùng của quân khu NJ, Hạ Vũ Đình vẫn ngồi trên sô pha như mọi ngày bình thường. Con mắt nhìn chăm chăm màn hình ti vi, ánh mắt cũng có chút hoảng hốt, tâm tư cũng không biết bay tới nơi nào.

Bao nhiêu ngày tới giờ, vào buổi tối khi nàng buồn chán, nàng đều mở ti vi, thế nhưng tâm tư cũng không đặt lên ti vi, rất nhiều thời gian, nàng ngồi cả đêm trong phòng khách, dù ti vi chiếu tiết mục gì nàng cũng không rõ ràng.

Đèn trong phòng tắm vẫn sáng, có thể nghe được tiếng nước chảy, Xuyên thấu qua lớp kính thủy tinh của phòng tắm có thể mơ hồ như thấy được một thân ảnh mờ mờ lung lung trong đó.

Thanh âm nước chảy trong phòng tắm đột nhiên ngừng lại, sau đó cửa phòng tắm bị người đẩy ra, Trần Lâm bao bọc một chiếc khăn tắm lớn quanh cơ thể đi ra khỏi phòng.

Có thể là vì vừa tắm rửa xong, khuôn mặt Trần Lâm hơi có chút đỏ lên, trên mặt còn có một tầng hơi nước. Khăn tắm cũng không thể hoàn toàn che phủ thân thể của Trần Lâm, chỉ che những bộ vị then chốt, đại bộ phận da thịt đều bại lộ bên ngoài.

Lượng vận động siêu cường làm trên cơ thể Trần Lâm không hề có chút mỡ thừa. Thân thể nàng cao tới hơn một thước bảy, đôi chân thẳng tắp không nói, tỉ lệ phối hợp hoàn mỹ. mỹ cảnh trước ngực tuy rằng bị khăn tắm che khuất. thế nhưng khe ngực thậm thủy cũng rõ ràng có thể nhìn thấy được, hai đốm điểm trên gò ngực càng thập phần rõ ràng. Phối hợp với vẻ đỏ ửng nhàn nhạt trên mặt nàng, lúc này Trần Lâm hoàn toàn bày ra một mặt nữ tính, kiều mị mà diễm lệ.

Nàng vừa đi vừa dùng khăn lau tóc. cánh tay mỗi khi run lên một lần, gò ngực sẽ run theo, làm cho chiếc khăn tắm như tùy lúc có thể tuột Xuống. Bất quá bộ ngực cao vút hoàn toàn có thể giữ chặt khăn tắm, cũng không sợ sẽ bị rơi ra.

Tùy ý lau tóc một chút. Trần Lâm bỏ khăn qua một bên. sau đó đưa mắt nhìn về hướng Hạ Vũ Đình ngồi trên sô pha.

Nhìn dáng dấp đang chờ ra của Hạ Vũ Đình, Trần Lâm không khỏi âm thầm thở dài. sau đó để chân trần trực tiếp đi tới chỗ Hạ Vũ Đình.

“Chị nói Vũ Đình, sao em lại ngồi ngây người nữa?” Trần Lâm đi tới vỗ vai Hạ Vũ Đình. sau đó khoanh chân ngồi lên sô pha.

Trần Lâm vừa tắm rửa xong, vốn không hề mặc áo lót, khi co chân lại, phong cảnh mê người giữa hai chân lập tức lộ ra ngoài, đôi đùi đẹp trơn tuột như ngọc lóe sáng dưới ánh đèn. Cũng may lúc này trong phòng cũng không có nam nhân, Trần Lâm tuyệt không hề lưu ý chuyện này.

Đương nhiên, mặc dù trong phòng có nam nhân, với tác phong của mẫu bạo long, nam nhân cũng sẽ không có kết cục gì tốt.

Ngây người nghe được Trần Lâm hỏi, Hạ Vũ Đình phục hồi lại tinh thần, miễn cưỡng cười: “Không có việc gì đâu chị.”

Hạ Vũ Đình nói như vậy. Trần Lâm tự nhiên sẽ không tin tưởng. nàng hiểu rõ Hạ Vũ Đình đang suy nghĩ về Lý Dật, thế nhưng rồi lại không biết nên nói gì cho phải. Dù sao, chính nàng cũng có thời gian lại nhớ tới Lý Dật như Hạ Vũ Đình.

“Vũ Đình, không có việc gì cũng không cần Xem những tiết mục khiến này. không có chút ý nghĩa gì hết.” Trần Lâm cũng không muốn tiếp tục dây dưa ở vấn đề này, không thể làm gì khác hơn là dời đi lực chú ý, kết quả vừa nhắc đến liền nhìn thấy một người chủ trì có vẻ ảo lả trong trang phục như mười bảy mười tám tuổi. trong lòng mọc lên cảm giác buồn nôn, sau đó vô ý thức cầm lấy máy điều khiển thay đổi kênh ti vi.

Với sự đặc thù trong công tác của Trần Lâm, bình thường nàng rất ít Xem ti vi. thậm chí, nàng có rất ít thời gian nhàn rỗi. chỉ là gần nửa năm qua Hạ Vũ Đình vẫn ở trong biệt thự, nàng sợ Hạ Vũ Đình buồn không chịu đựng nổi, vì vậy bình thường hay trở về bồi Hạ Vũ Đình.

Vì thế. Trần Lâm đối với việc Xem ti vi cũng không có hứng thú, đổi kênh ti vi cũng chỉ là vì muốn nói sang chuyện khác mà thôi. Nàng tuy rằng không ngừng ấn phím đổi kênh từ Xa, nhưng lực chú ý vẫn tập trung trên người Hạ Vũ Đình.

“Trần Lâm tỷ, chờ một chút!” Ngay khi Trần Lâm dự định buông đồ điều khiển từ Xa XUống, nhưng Hạ Vũ Đình bỗng nhiên mở miệng, giọng nói mang theo tia run rẩy, biểu tình vô cùng nghi hoặc.

Biểu hiện của Hạ Vũ Đình làm Trần Lâm có chút nghi hoặc, nàng thế nhưng thập phần rõ ràng, mỗi tối khi Hạ Vũ Đình Xem ti vi chỉ biết ngồi chờ ra, căn bản sẽ không lưu ý đến tiết mục gì.

Trong lúc nghi hoặc, Trần Lâm ngẩng đầu liếc mắt nhìn màn hình, trên màn hình Xuất hiện mẫu quảng cáo, lời kịch rất khôi hài.

“Chị Lâm, chị bật lại đài vừa rồi!” Ngay lúc Trần Lâm nghi hoặc, vẻ mặt Hạ Vũ Đình lo lắng nói với nàng.

Trần Lâm vô ý thức “nga” một tiếng, sau đó bật ngược lại một kênh. đồng thời vẻ mặt không giải thích được nhìn màn hình.

Khi hình ảnh được chuyển đổi, nhìn người Xuất hiện trên màn ảnh, Trần Lâm đầu tiên là ngẩn ra. sau đó con người bỗng dựng phồng lớn. run cả thân thể: “Lý...Lý...Lý Dật”

So sánh với Trần Lâm, Hạ Vũ Đình càng thêm kích động. nàng chăm chú nắm chặt nắm tay, đưa tay đặt trước ngực, dáng dấp vẻ mặt kích động. Thậm chí, nàng cũng không nghe được Trần Lâm nói, mà lầm bầm: “Là hấn, thật là hấn!”

“Đình!”

Điều khiển từ Xa trong nháy mắt rút khỏi tay Trần Lâm rơi XUống đất, Trần Lâm vẻ mặt khó tin nhìn chằm chằm màn hình, tựa hồ không thể tin được tất cả trước mắt là thật, thậm chí để nhìn thấy rõ ràng

hơn một chút, nàng cố sức nhu nhu con mắt, hơn nữa cố ý nghiêng cả thân thể về phía trước, dù khăn tắm tuột ra cũng không phát hiện.

Sau đó, Trần Lâm liền nhìn thấy rõ, người trên màn ảnh Xuất hiện chính là Lý Dật! cùng lúc đó. nguyên Hạ Vũ Đình còn đang lẩm bẩm đột nhiên hưng phấn ôm cổ Trần Lâm kêu to: “Chi Lâm, là Lý Dật! Hắn còn sống. hắn không có chết! Hắn còn sống, hắn không có chết.”

Hạ Vũ Đình ngay từ đầu còn thập phần kích động, nhưng sau khi lặp lại lời của mình, trong thanh âm mang theo tiếng khóc nức nở. nước mắt bùng lên quanh viền mắt, lướt qua khuôn mặt mỹ lệ chảy Xuống tới.

Nữ nhân chưa từng bộc lộ sự mềm yếu của mình ở trước mặt người ngoài này. giờ khắc hiện tại rốt cục đã khóc.

Bao nhiêu tháng ngày tưởng niệm và lo lắng phảng phất như tìm được nơi phát tiết, nước mắt giống như những hạt châu không ngừng tuôn ra khỏi viền mắt Hạ Vũ Đình. thân thể nàng không thể khống chế run lên, tin tức đến thình lình không chút lưu tình phá hủy phòng tuyến nội tâm của nàng, làm nàng lập tức bại lộ một mặt mềm yếu của mình đi ra.

Nghe thanh âm tiếng khóc nức nở của Hạ Vũ Đình, nhìn khuôn mặt đầm nước mắt của nàng, Trần Lâm dần dần từ trong nỗi khiếp sợ phục hồi lại tinh thần. Sau đó vươn tay lau nước mắt trên mặt Hạ Vũ Đình. cười nói: “Em gái, khóc cái gì? Tên hỗn đản chưa chết là tin tức tốt à. sao lại khóc chứ?”

Lời này tuy nói vậy, nhưng Trần Lâm cảm thấy mũi mình cũng có chút lên men, chỉ là lực khống chế cực kỳ cường hãn làm nàng cố gắng không cho nước mắt chảy Xuống.

263. Chương 236:oán Khí Và Tín Nhiệm (2)

Tuy rằng nàng không yêu Lý Dật giống như Hạ Vũ Đình, không lo lắng cho Lý Dật như Hạ Vũ Đình. thế nhưng nàng vẫn luôn tưởng nhớ và lo lắng cho hắn. Có thể, tính cách khác nhau đã định trước cách yêu cũng sẽ khác nhau, nàng chỉ dùng cách của nàng yên lặng nhớ tới nam nhân đã tiến vào trong nội tâm của nàng, thủy chung nhớ đến hắn. Nửa năm qua vì hắn, nàng không để cho Hạ Vũ Đình bị bất luận điều gì bên ngoài làm ảnh hưởng.

“Đúng vậy! Chị Lâm, chị Xem, sao em lại khóc được chứ?” Nghe được Trần Lâm nói, Hạ Vũ Đình vừa cười vừa lau nước mắt, chỉ là không cách nào ngăn cản nước mắt tuôn ra.

Trần Lâm hít sâu một hơi, điều chỉnh tâm tình một chút, nói: “Được rồi, Vũ Đình, đừng khóc. Để chúng ta cùng Xem hiện tại tên hỗn đản đang làm gì. vì sao mặt mày rưng rưng trên ti vi như thế.”

Đối với việc Lý Dật Xuất hiện trong màn ảnh. Hạ Vũ Đình và Trần Lâm đều hiếu kỳ như nhau, bởi vậy nghe Trần Lâm vừa nói. gật đầu, sau đó hai người lại nhìn về phía màn hình.

Trên màn hình. mấy trăm ký giả chen chúc trong đại sảnh. đều đưa ánh mắt nhìn về hướng đài cao. Những người quay phim đang ngồi phía trước, nhanh chóng chụp ảnh, tiếng lách cách vang lên không ngừng.

Ở phía trước lại là một ít nhân vật cấp bậc đại lão trong thương giới nước Mỹ, trong đó mấy đại cổ đông của Toàn Cầu Ảnh Nghiệp đều có mặt. Ngoài trừ một ít trùm ngành giải trí. cũng có một ít ông trùm những hành nghiệp khác đến tham gia buổi họp báo tuyên bố tin tức lần này.

Rất nhanh, màn ảnh quay lại trên người Lý Dật và Andrew.

Chỉ là trợ thủ của Andrew đưa một cây bút máy màu vàng kim cho nàng, Andrew tiếp lấy, lại cúi Xuống ký nhanh lên hai phần hợp đồng.

Trong nháy mắt, những người chụp ảnh lẫn quay phim trong đại sảnh hầu như đồng thời bấm máy liên tiếp, tư thế Andrew ký lên trên hợp đồng đã được chụp Xuống tới. Sau khi ký tên Xong. Andrew đưa hai phần hợp đồng cho Lý Dật ngồi bên cạnh. Lý Dật tiếp nhận hợp đồng, lại lấy bút máy của mình, nhanh chóng ký tên.

Làm Xong tất cả. Lý Dật mỉm cười đứng lên. trả lại một phần hợp đồng cho Andrew.

Trên gương mặt lạnh lùng của Andrew cũng lộ ra dáng tươi cười nhợt nhạt. Trong nháy mắt tiếp nhận hợp đồng, nàng vươn tay phải trắng nõn bắt tay Lý Dật. Nắm tay Andrew, Lý Dật cảm thấy lòng bàn tay truyền đến cảm giác trơn tuột, thế nhưng lại nhìn thấy biểu tình của Andrew thập phần bình tĩnh. trên mặt mặc dù có dáng tươi cười, nhưng đã khác hẳn dáng tươi cười ngày trước.

Trước đây mỗi lần Andrew mỉm cười với Lý Dật, dáng tươi cười đều phát ra từ nội tâm, mà giờ khắc này lại là dáng tươi cười ngụy trang, thậm chí hoàn toàn giống như dáng tươi cười Xã giao hàng ngày của nàng.

Nhìn một màn này, ký giả trong đại sảnh đều vận chuyển đại não, nghĩ một hồi sau khi tin tức tuyên bố kết thúc, phải dùng tiêu đề gì để viết bản thảo.

Tuần nam mỹ nữ liên thủ trình diễn kỳ tích thương nghiệp?

Nam tử thần bí đến từ phương đông đã có được cổ phần của gia tộc Gambino trong Toàn Cầu Ảnh Nghiệp!

Nam tử thần bí đến từ phương đông trở thành một viên minh châu mới mọc lên trong thương giới nước Mỹ!

Là nguyên nhân gì mà gia tộc Gambino lại đồng ý chuyển giao cổ phần trong Toàn Cầu Ảnh Nghiệp cho nam tử thần bí đến từ phương đông?

Phía sau giao dịch có bí mật nào không muốn người biết đến hay không?

Nam tử thần bí phương đông tiến nhập Hollywood sẽ mang đến ảnh hưởng thế nào?

Nam tử thần bí phương đông thu mua cổ phần của gia tộc Gambino tại Toàn Cầu Ảnh Nghiệp chẳng lẽ là muốn giới giải trí người Hoa chính thức tiến quân Hollywood?

Đủ loại tiêu đề đủ kiểu dáng hầu như đồng loạt Xuất hiện trong đầu của đám ký giả, mà những người chụp hình quay phim lại điên cuồng chụp ảnh không dứt.

Bắt tay tượng trưng một chút. Lý Dật cùng Andrew đồng thời rút tay lại. sau đó ngồi Xuống. Kế tiếp, bọn họ an bài trả lời cuộc phỏng vấn của các ký giả phóng viên. thời gian là nửa giờ.

Sau khi hai người ngồi Xuống, một mỹ nữ chủ trì mặc lễ phục màu đen lập tức tuyên bố các phóng viên có thể đặt câu hỏi.

Mỹ nữ vừa nói Xong, hiện trường lập tức trở nên náo nhiệt, không chỉ là các ký giả đến từ khắp toàn cầu, dù là những ông trùm thương giới cũng khơi lên tinh thần, hiển nhiên, bọn họ cũng muốn biết bí mật giấu phía sau màn rất cực là gì.

Gia tộc Gambino được mệnh danh là “Sói” trong nước Mỹ, giao hoạt lại hung ác độc địa. Cho nên những ông trùm thương giới đều lại rõ ràng, nếu như không có nguyên nhân lợi ích, gia tộc Gambino tuyệt đối sẽ không đem cổ phần của Toàn Cầu Ảnh Nghiệp chuyển nhượng để đem ra che chắn, dù sao Toàn Cầu Ảnh Nghiệp là cây tiền hàng thật giá thật, hàng năm cũng cấp cho gia tộc Gambino thu nhập kinh người.

Rất nhanh, một gã ký giả được Andrew ra dấu, trong lúc nhất thời, toàn trường lập tức trở nên an tĩnh Xuống tới.

Tên ký giả có thể không ngờ mình được là người thứ nhất đặt câu hỏi, có vẻ thập phần kích động, dùng sức nuốt nước bọt, mới kích động hỏi: “Andrew Luofu tiểu thư, tôi Xin hỏi cô, vì sao gia tộc của cô muốn chuyển nhượng cổ phần trong Toàn Cầu Ảnh Nghiệp? Trong đó có bí mật gì không?”

Ký giả này là ký giả vương bài của một hãng truyền hình lớn tại nước Mỹ, vừa hỏi ra đúng ngay vấn đề Xảo quyết.

Ký giả vừa hỏi lên Xong, hầu như mọi người đều đưa ánh mắt nhìn về phía Andrew Luofu, đôi mắt ánh mắt chờ mong của mọi người cùng hơn trăm camera. biểu tình Andrew Luofu thập phần bình tĩnh. như mặt hồ không chút rung động: “Đây chỉ là một vụ làm ăn mà thôi, không có bí mật gì, ân, chỉ là làm ăn.”

Andrew tự nhiên sẽ không đem nguyên nhân thật sự nói ra, câu trả lời hàm hồ của nàng làm tên ký giả kia thập phần thất vọng. đồng thời còn có mỗi người cũng thất vọng ngoại trừ Lý Dật.

Những người đó đều muốn biết bí mật hợp tác giữa Lý Dật và gia tộc Gambino. thế nhưng Lý Dật và Andrew Luofu tuyệt đối sẽ không nói ra ngoài!

Tên ký giả kia còn muốn hỏi vấn đề gì đó, thế nhưng Andrew không cho hắn cơ hội, mà mỉm cười nói: “Kế tiếp.”

Trong mười lăm phút sau đó, các phóng viên đều đặt Câu hỏi với AndreW Luofu, hầu như mỗi một Câu hỏi đều rất Xảo quyết. Bất quá, về mặt AndreW vẫn luôn bình tĩnh, trả lời vấn đề rất có kỹ Xảo. Vừa Có thể che giấu Chân tướng. lại làm cho đối phương tìm không ra dấu vết.

Có thể nói, trong mười lăm phút này. những ký giả không có được tin tức gì có giá Sau khi AndreW Luofu trả lời Xong đến lượt Lý Dật.

Điều này làm cho hứng thú không ít ký giả tăng nhiều, theo bọn họ Xem ra, AndreW chỉ là một Con hồ ly giáo hoạt, Lý Dật có thể sẽ rộng miệng hơn một chút.

Nhưng làm cho bọn họ thất vọng chính là, so sánh với AndreW Luofu, Lý Dật không Có chút nào kém cỏi, mỗi một lần trả lời đều không chút kẽ hở, không hề cấp cho đám phóng viên bất luận tin tức gì có giá

Điều này làm cho ký giả và những ông trùm thương giới thập phần phiền muộn. kết quả. viên ký giả cuối cùng hỏi một vấn đề cũng không phải câu hỏi Xảo quyết, mà là hỏi: “Lý tiên sinh, đối với việc nhập chủ Toàn Cầu Ảnh Nghiệp. ngài có lời gì muốn nói không?”

“Tôi sẽ dùng sự Cố gắng lớn nhất đi làm chuyện tôi phải làm”

Trên màn hình, trên mặt Lý Dật lộ ra dáng tươi Cười nhàn nhạt, giọng nói dễ dàng mà tự tin. phẳng phất như một thương nhân thành Công.

Xa tại Nam Kinh, Trần Lâm nhìn thấy một màn như vậy rốt Cục nổi giận, nằng hét to một tiếng đứng bật lên khỏi sô pha, kết quả quá mức kích động, khăn tắm trên người trực tiếp rơi ra khỏi người nằng hót Xuống mặt đất, gò ngực ngạo ngễ cùng đôi mông vun tròn thậm chí rùng rậm thần bí trực tiếp lộ hết ra ngoài.

Nhưng nằng không lưu ý những điều này, mà tàn bạo mắng: “Chúng ta ở đây ngày đêm lo lắng cho an nguy của hắn, hắn khỏe, ở tại nước Mỹ lặn lội thật vui vẻ phong sinh không nói, không ngờ một Cuộc điện thoại cũng không gọi cho chúng ta, thực sự là tức chết lão nương!”

Cùng với tiếng chửi vang của Trần Lâm, biểu tình Hạ Vũ Đình tái nhợt như tờ giấy, thân thể cũng không thể khống chế run rẩy lên, nằng nỗ lực thuyết phục chính mình, Lý Dật làm như vậy là có lý do của hắn, thế nhưng Hạ Vũ Đình lại tìm không được một lý do hợp lý mà thuyết phục chính mình.

“Vũ Đình, chị coi như đã nhìn thấu, Lý Dật hỗn đản là một tên bạc tình! Tên hỗn đản này vốn không Xứng đáng cho chúng ta yêu hắn, lại càng không giá trị cho chúng ta nỗ lực như thế!” Giờ khắc này. Trần Lâm giống như một Con sư tử cái đang nổi giận, rít gào.

Thân thể Hạ Vũ Đình hung hăng run lên. sau đó nhẹ giọng nói: “Trần Lâm tỷ. Lý Dật hắn là Có lý do của mình.”

“Có lý do chó má gì? Chị Xem hắn ở tại nước Mỹ trái ôm phải ấp. ngày ngày ca khúc khải hoàn!” Trần Lâm tức giận nói: “Mà hai người chúng ta lại giống như ngu ngốc mỗi ngày lo chờ tin tức của hắn!”

Trần Lâm nói làm thân thể Hạ Vũ Đình hung hăng run lên, sau đó nằng tuyển chọn trầm mặc, Có thể là vì thực sự tìm không được lý do phản bác lời Trần Lâm!

“Vũ Đình, không thể bỏ qua như thế! Chúng ta đã đợi tên hỗn đản kia hơn nửa năm, không thể như vậy tiện nghi cho hắn!” Trần Lâm hiển nhiên là bị phần nộ làm hôn đầu. trong giọng nói oán khí mười phần.

Hạ Vũ Đình nghe được Trần Lâm nói lại Càng hoảng sợ: “Chị Lâm, chị muốn làm gì?”

“Làm gì? Chúng ta đi Mỹ tìm tên vương bát đản kia, nếu như tên vương bát đản thực sự di tình biệt luyện (thay lòng đổi dạ), lão nương sẽ cắt kê kê của hắn, cho hắn trở thành thái giám” Trần Lâm nổi trận lôi đình nói.

Nghe giọng nói tàn bạo của Trần Lâm, cả người Hạ Vũ Đình run lên, sau đó sắc mặt ảm đạm thở dài, nói: “Em không đi.”

“Vì sao?” Nghe được Hạ Vũ Đình nói. Trần Lâm đầu tiên là ngẩn ra. sau đó hai tay nắm lấy vai Hạ Vũ Đình, nói: “Vũ Đình, vừa rồi em cũng thấy, em cũng nghe tới rồi, tên hỗn đản kia hiện tại là cổ đông lớn nhất Của Toàn Cầu Ảnh Nghiệp. Toàn Cầu Ảnh Nghiệp em biết không? Đó là Công ty điện ảnh nổi tiếng nhất thế giới. chúng ta Xem rất nhiều phim Hollywood đều do Công ty kia làm ra! Nếu như tên hỗn đản Lý Dật bởi vì bị vây khốn cùng Chấn nản mà không liên hệ chúng ta còn chưa nói, thế nhưng hắn hiện tại phát đạt rồi, triệt để phát đạt! Ở dưới tình huống này, một Cuộc điện thoại mà hắn cũng không gọi. em nói hắn không làm thất vọng Chúng ta sao? Còn nữa, em nghĩ em vì hắn nỗ lực như thế, đáng giá sao?”

Đáng giá sao?

Trong lòng Hạ Vũ Đình hung hăng chấn động, sau đó sắc mặt dần dần trở nên kiên định lên: “Chị Lâm, em nghĩ đáng giá. Em không hối hận những gì em đã làm.”

Hạ Vũ Đình nói làm cho Trần Lâm không biết nói gì. trong lúc nhất thời không biết nên nói gì mới tốt.

“Chị Lâm” Đúng lúc này, Hạ Vũ Đình bỗng nhiên dùng một loại giọng nói Cổ quái nói: “Kỳ thực, chị cũng không tin tưởng Lý Dật là loại người này. đúng không? Tuy rằng chị rất phẫn nộ, thế nhưng trong lòng chị vẫn đang suy nghĩ, Lý Dật nhất định có nỗi khổ gì không thể liên hệ Chúng ta đúng không? Có lẽ nói, kỳ thực trong lòng chị cũng là cam tâm tình nguyện. không có chút nào cảm thấy không đáng.”

Hạ Vũ Đình nói làm Trần Lâm trầm mặc.

Bởi vì Hạ Vũ Đình nói trúng địa phương mềm yếu nhất trong nội tâm của nàng. Tuy rằng nhìn thấy hình dạng phong Cảnh vô hạn của Lý Dật, trong lòng nàng cảm thấy thập phần tức giận, thế nhưng nàng vẫn không tin Lý Dật là loại người vong ân phụ nghĩa. chỉ bất quá trong lòng không dẫn được Cơ tức. cho nên dùng phương thức chữ mắng để phát tiết mà thôi!

Trần Lâm khe khẽ thở dài, sau đó nhặt khăn tắm trên thảm lên, một lần nữa quần quanh Cơ thể, không nói một lời ngồi Xuống sofa.

“Chị Lâm.”

Hạ Vũ Đình nhìn dáng tươi cười tự tin của Lý Dật trên màn ảnh, nhẹ giọng hô hoán nói.

“Ân”

Trần Lâm ngẩng đầu nghi hoặc nhìn Hạ Vũ Đình. Khóe mắt cũng tìm lòng không được nhìn chăm chăm Lý Dật trên màn hình.

“Em có dự cảm, Lý Dật sẽ liên hệ Chúng ta, hơn nữa sẽ gần đây thôi.” Hạ Vũ Đình chậm rãi nói, vừa nói khóe miệng hiện lên dáng tươi Cười tự tin.

Hắn sẽ sao?

Nghe Hạ Vũ Đình nói, nhìn vẻ hăng hái của Lý Dật trên màn ảnh, trong lòng Trần Lâm thầm hỏi.

Sau một khắc, trong lòng của nàng có đáp án.

264. Chương 237:tự Tin (1)

Trong đại sảnh, hình dạng của các phóng viên còn chưa thỏa mãn, chính Xác ra, bọn họ căn bản không có được tin tức mà mình muốn. Bất quá, bọn họ đã mất đi cơ hội, sau khi kết thúc cuộc phỏng vấn. Lý Dật và Andrew Luofu hầu như song song đứng dậy, trong biểu tình không cam lòng tình nguyện của các phóng viên, hai người trước sau rời khỏi hiện trường.

Các ký giả tuy có trăm ngàn lần không muốn, nhưng không dám đuổi theo, chỉ có thể ngồi tại chỗ than thở.

Sau đó, dưới sự hộ tống của các nhân viên, Lý Dật và Andrew đều thuận lợi về tới gian phòng của mình.

Ngay cửa phòng, jester và Anh Hoa hai người giống như hai bức tượng ma thần đứng ở nơi đó, làm bên tổ chức nhìn thấy đều sợ hãi. So sánh với Nissen mà nói, sát khí trên người Anh Hoa và Jester càng đậm hơn

một ít, dù sao, hai người cũng không phải chức nghiệp bảo tiêu, mà là cỗ máy giết người. Cổ máu tươi trên người ngưng tụ thành sắt khí dù là Nissen cũng không thể sánh bằng.

Lý Dật đi vào phòng, còn chưa kịp uống hớp nước. điện thoại trong phòng vang lên. Lý Dật cởi áo khoác. tùy ý ném lên sofa, sau đó nói lỏng cà vạt. vài bước đi tới bên cạnh bàn cầm lấy điện thoại chuyển máy: “Uy”

“Anh tạm thời nghỉ ngơi một chút, nửa tiếng sau dự họp hội nghị của Toàn Cầu Ảnh Nghiệp.”

Trong điện thoại, truyền ra thanh âm của Andrew Luofu. Thanh âm có vẻ có chút uể oải, mấy ngày nay vì việc chuyển nhượng hợp đồng Toàn Cầu Ảnh Nghiệp, Andrew hao tổn tâm sức không ít.

Nguyên bản, Lý Dật cho rằng những cổ đông của Toàn Cầu Ảnh Nghiệp sẽ gặp mặt hẳn vào buổi chiều, ngạc nhiên nghe được Andrew Luofu nói, Lý Dật nhíu mày: “Gấp như thế?”

“Bọn họ đã sớm chờ không được nữa. vốn định gặp mặt anh trước buổi họp báo. bắt quá bị tôi cự tuyệt.” Nói đến đây. Andrew thở dài nói: “Hiện tại buổi họp báo kết thúc. tôi cũng không thể tiếp tục cự tuyệt bọn họ, cụ thể làm sao ứng phó, chính anh nghĩ biện pháp.”

“Àn, cảm ơn.” Lý Dật biết rõ không thể thay đổi. vì vậy cũng không nói gì nữa.

Đầu kia điện thoại, Andrew nhẹ nhàng nhu nhu huyết Thái Dương: “Như vậy đi, hội nghị cử hành tại trung tâm khách sạn, anh tan hội nghị thì đến phòng tìm tôi.”

Cắt đứt điện thoại, Lý Dật trực tiếp đi tới bên sofa ngồi xuống, rút gói thuốc trong túi ra. lấy một điếu châm lửa. rít mạnh. Kiếp trước hẳn cũng không hút thuốc, rượu thì chỉ khi tham gia một ít trường hợp đặc thù mới uống. Thế nhưng kiếp này không chỉ uống rượu mà còn hút thuốc, nhất là khi từ hồi hay suy nghĩ vấn đề, cơ bản là không thể không hút thuốc.

So sánh với Xì gà mà nói. Lý Dật càng thích thuốc lá bình thường. hoặc có lẽ do điếu thuốc cũng quá ngắn.

Khói thuốc nồng đậm vờn quanh bên cạnh Lý Dật, hẳn tùy ý dựa vào sofa, trong đầu suy tư tình hình sắp Xuất hiện. sau đó nghĩ biện pháp giải quyết.

Trên thực tế, đối với việc gặp mặt mấy đại cổ đông của Toàn Cầu Ảnh Nghiệp, đêm qua Lý Dật đã nghĩ Xong. bây giờ chỉ cần ôn tập lại một lần mà thôi.

Không thể đánh một trận mà không có sự chuẩn bị!

Đây là thói quen từ kiếp trước của Lý Dật.

Kiếp trước khi đi ám sát mục đích, Lý Dật luôn làm tốt công việc chuẩn bị, đem sở thích thói quen sinh hoạt của mục tiêu điều tra thật rõ ràng không nói, còn có thể đem toàn bộ tình huống có thể diễn ra đột Xuất tính toán đi vào, sau đó chế định biện pháp giải quyết.

Kiếp này, tuy rằng không còn sinh hoạt trong bóng tối như kiếp trước. kiếp trước luôn không ngừng ám sát mục tiêu. bắt quá vẫn bảo lưu thói quen này, bởi vì hẳn rõ ràng, bất luận làm bất cứ chuyện gì, chuẩn bị đầy đủ một ít luôn luôn có được lợi ích.

Trong lúc Lý Dật ôn tập lại tình hình chế định của hôm qua. đám cổ đông trong Toàn Cầu Ảnh Nghiệp đã khẩn cấp chạy đến phòng hội nghị của khách sạn.

Làm công ty điện ảnh bài danh trong ba tập đoàn lớn nhất toàn cầu. Toàn Cầu Ảnh Nghiệp ở trong giới giải trí chiếm vị trí trọng yếu không thể hoài nghi. Bất quá cổ đông trong Toàn Cầu Ảnh Nghiệp không nhiều, có thêm Lý Dật cũng chỉ được tám người.

Đây không phải những kẻ có tiền không muốn tham gia vào Toàn Cầu Ảnh Nghiệp, mà là không chiếm được cổ phần.

Nếu như tính luôn gia tộc Gambino trước đây, trong tám cổ đông của Toàn Cầu Ảnh Nghiệp, có ba người đến từ gia tộc mafia.

Bỏ gia tộc Gambino ra, còn có gia tộc Arnorld cùng gia tộc Qiesi Jarno.

Hôm nay, gia tộc Gambino đem cổ phần công ty chuyển nhượng cho Lý Dật, tám cổ đông chỉ còn lại hai người thuộc gia tộc mafia, những người khác thuộc gia tộc thương nghiệp của nước Mỹ.

Gia tộc Arnorld là gia tộc mafia có thực lực yếu kém nhất trong năm đại gia tộc mafia tại Mỹ, vô luận tài lực hay lực ảnh hưởng đều không thể so sánh với gia tộc Gambino. Thậm chí so với gia tộc Qiesi Jarno cũng kém rất xa.

Bất quá gia tộc Arnorld có lịch sử đã lâu, trên lịch sử cũng từng Xuất hiện vị tộc trưởng anh minh. Vì vậy, gia tộc Arnorld tuy rằng thực lực hiện tại không đông đảo. thế nhưng nội tình vẫn rất đầy đủ, đây cũng là nguyên nhân trọng yếu mà gia tộc Arnorld được liệt vào trong năm đại gia tộc.

Người phụ trách gia tộc Arnorld trong Toàn Cầu Ảnh Nghiệp là một người trung niên tên Martin. Martin là thành viên trực hệ của gia tộc Arnorld. Cũng giống như những thành viên khác trong đại hình gia tộc, Martin từ nhỏ đã được tiếp thu sự giáo dục tốt nhất. Sau khi thành niên. Martin bằng vào sự nỗ lực của bản thân cùng đầu óc cũng không ngu ngốc vượt xa rất lớn trong lĩnh vực thương nghiệp, nguyên nhân chính là vì như vậy, tộc trưởng gia tộc Arnorld để cho hắn đảm nhiệm chức vị người phụ trách về cổ phần của gia tộc trong Toàn Cầu Ảnh Nghiệp.

Lần này trước khi đến New York, Martin từng phương thảo mấy tiếng đồng hồ với tộc trưởng gia tộc Arnorld, kết quả thương thảo của hai người đều nhất trí cho rằng: lần này hành trình New York chỉ làm diễn viên quần chúng.

Phương diện này, Martin và tộc trưởng gia tộc Arnorld cho rằng nếu Lý Dật đã là minh hữu trung thành nhất của gia tộc Gambino, như vậy nhất định có hợp tác trọng yếu đối với gia tộc Gambino, mà gia tộc Arnorld làm minh hữu của gia tộc Gambino trong năm đại gia tộc, tự nhiên không thể gây phiền phức trong chuyện này để mâu thuẫn với gia tộc Gambino.

So Sánh với gia tộc Arnorld mà nói, quan hệ giữa gia tộc Qiesi Jarno và gia tộc Gambino cũng không tốt như vậy, thậm chí có thể dùng từ không Xong để hình dung!

Gia tộc Qiesi Jarno là gia tộc bài danh thứ hai trong năm đại gia tộc mafia tại Mỹ. Luận tài lực, gia tộc Qiesi Jarno cũng không kém gia tộc Gambino. Luận mạng lưới quan hệ trong thương giới, gia tộc Gambino thậm chí không so được với gia tộc Qiesi Jarno. Đương nhiên nếu luận mạng lưới quan hệ trong chính giới, gia tộc Qiesi Jarno có thúc ngựa cũng đuổi không kịp gia tộc Gambino. Dù sao, gia tộc Hyde Gus có nội tình thâm hậu lại là minh hữu của gia tộc Gambino.

Nói tới lực ảnh hưởng, gia tộc Qiesi Jarno cũng kém hơn gia tộc Gambino một ít, tạm thời không nói tộc trưởng hiện nay của gia tộc Gambino là chủ tịch ủy ban mafia, ở trong lòng một ít gia tộc mafia khác, gia tộc Gambino là người đứng đầu thế giới ngầm được công nhận tại Mỹ, điểm này gia tộc Qiesi Jarno không cách nào bằng được. Những năm gần đây, gia tộc Qiesi Jarno và gia tộc Gambino có rất nhiều tương đồng không sai biệt lắm, đồng thời thu liễm sinh ý hắc đạo cùng kiệt lực tẩy trắng, đã sắp đạt tới thành tựu đại gia tộc trắng hóa.

Ở tình hình này. gia tộc Qiesi Jarno là gia tộc duy nhất dám khiêu khích quyền uy của gia tộc Gambino.

Lúc Lý Dật vừa đến New York. Edward mang theo Andrew đến dự hội nghị ủy ban mafia. chính là vì Xử lý vấn đề Xung đột giữa gia tộc Gambino và gia tộc Qiesi Jarno. Trước đó không lâu, gia tộc Qiesi và gia tộc Gambino bởi vì vụ buôn bán ma túy nổi lên Xung đột, song phương vung tay, đôi bên đều có tử thương. Chuyện này làm cho cả ủy ban mafia khiếp sợ, để không cho sự tình liên lụy đến mình, những gia tộc khác trong ủy ban mafia đều đề nghị đàm phán giải quyết chuyện này. lúc này mới ngăn trở mâu thuẫn mở rộng.

Nếu như nói Martin của gia tộc Arnorld lần này đến New York chỉ là làm theo hình thức. như vậy người phụ trách Barton của Toàn Cầu Ảnh Nghiệp là hoàn toàn đến làm khó !

Barton là một người da trắng cao lớn, con mắt hẹp dài lại sắc bén, mũi cao thẳng, miệng rất lớn, có đặc thù của một người Mỹ.

Ngoại trừ gia tộc Gambino, gia tộc Qiesi Jarno là cổ đông đứng thứ hai của Toàn Cầu Ảnh Nghiệp, trong tay kèm giữ không ít cổ phần.

Khách sạn Knickerbocker là một khách sạn năm sao Bài danh của Mỹ, phòng hội nghị của khách sạn chiếm diện tích rất lớn, lắp đặt thiết bị cực kỳ khí phái. Ở giữa đặt một chiếc bàn gỗ thật lớn. chung quanh bàn bày nhiều ghế da.

Lúc này, bảy đại cổ đông của Toàn Cầu Ảnh Nghiệp đều đang ngồi tại vị trí của mình.

Có thể nói, trong bảy đại cổ đông. người phụ trách Martin của gia tộc Arnorld là một người duy nhất bảo trì trầm mặc. Hắn chỉ lẳng lặng ngồi trên ghế, vừa hút Xì gà, vừa nghe mấy cổ đông khác nói chuyện phiếm

Nội dung trò chuyện trên cơ bản có liên quan tới Lý Dật. Martin nhìn ra được, mọi người đang ngồi đối với Lý Dật không có hảo cảm gì, có lẽ nói khó nghe một chút, căn bản không Xem Lý Dật ra Sao.

“Gia tộc Gambino muốn đem cổ phần công ty giao cho một tiểu tử đồng phương không hề có bất luận bối cảnh gì, điều này chúng ta không Xen vào, thế nhưng tôi cho rằng tiểu tử đồng phương kia phải cấp cho chúng ta một công đạo!” Lúc này mở miệng là một người mập mạp có râu quai nón, Xuất thân từ một gia tộc thương nghiệp có lực ảnh hưởng rất lớn trong nước Mỹ.

Lời của tên mập mạp vừa ra khỏi miệng, lập tức có một tên phụ họa: “Không Sai! Tôi cũng không muốn tên tiểu tử đồng phương kia làm ảnh hưởng đến lợi ích của gia tộc tôi!”

“Đúng! Nếu như không có được một kế hoạch làm chúng ta thỏa mãn. như vậy tôi kiến nghị bãi miễn quyền lực của hắn!” Lúc này mở miệng là một người đeo kính, người thoát nhìn có chút nhả nhặn, bất quá con người giấu sau kính mắt luôn lóe ra ánh Sáng khỜn khéo.

Người này vừa thốt lên Xong, ngoại trừ người phụ trách Barton của gia tộc Qiesi Jarno, những người khác đều ngặc nhiên.

Lý Dật làm cổ đông lớn nhất trong Toàn Cầu Ảnh Nghiệp mà không có quyền nắm trong tay sao?

“Ông anh, lẽ nào anh đang nói giỡn sao?” Tên mập mở miệng đầu tiên có chút cổ quái nhìn nam nhân mang kính, hiển nhiên hắn cho rằng tên kia đang ăn nói lung tung.

Những người khác tuy rằng không mở miệng, cũng biểu tình vẻ mặt cổ quái, bọn họ chỉ là muốn khi dễ Lý Dật mới đến, từ trong tay Lý Dật lấy một chút lợi nhuận. Cũng không nghĩ chuyện miễn trừ quyền lực của Lý Dật, hơn nữa chuyện này vốn là chuyện không khả năng!

Ở giữa những người này, chỉ có Martin tâm như gương sáng.

265. Chương 237:tự Tin (2)

Gia tộc Qiesi Jarno và gia tộc Gambino từ Xưa tới nay luôn tranh đấu gay gắt, điểm này. Martin biết rõ. Martin càng rõ ràng chuyện Xung đột thời gian trước của hai gia tộc.

Lẽ nào người này bị gia tộc QieSi Jarno thu mua?

Trong lòng Martin đang thầm hỏi. thoáng suy tư một phen. cuối cùng tóm tắt loại khả năng này thật lớn.

Dù sao nam nhân mang kính kia là người nắm giữ cổ phần ít nhất tại công ty, hơn nữa thực lực gia tộc miễn cưỡng cũng chỉ là nhất lưu mà thôi, chuẩn Xác mà nói chỉ Xen giữa nhất lưu và nhị lưu.

Đối mặt biểu tình cổ quái của mọi người. nam nhân mang kính cũng tuyệt không lưu ý, mà cười lạnh nói: “Chư vị, các vị hẳn nên rõ ràng. Tiểu tử đồng phương tuy có quan hệ rất quỷ dị với gia tộc Gambino và gia tộc Hyde Gus, nhưng bản tính của hai đại gia tộc kia là gì. nói vậy mọi người đều rõ ràng. Mất đi sự che chở của hai gia tộc. hắn cũng chỉ là một đầu linh lưu manh mà thôi. Lẽ nào mọi người cho rằng một tên đầu linh lưu manh có thể mang đến cho mọi người càng nhiều lợi nhuận?”

Tên mắt kính nói ra đúng nhược điểm của Lý Dật, lời vừa ra khỏi miệng. mọi người cũng không hề phản bác.

“FoggS, tuy rằng ông nói đều là sự thật, thế nhưng ông hẳn nên rõ ràng, bãi miễn quyền lực của tiểu tử kia là chuyện không có khả năng.” Tên mập mở miệng đầu tiên nói: “Hơn nữa. gia tộc Gambino chỉ là rút đi người giữ chức vị thủ tịch cùng quản lý công ty, người phía dưới cũng không rút đi. Dưới tình hình này, chỉ

cần tiểu tử kia không tham dự hoạt động của công ty, cũng không ảnh hưởng đến thu nhập của chúng ta! Về phần chức vị còn thiếu. hắc! Lẽ nào ông cho rằng thế giới này ngoại trừ người của gia tộc Gambino ra, thì không còn nhân tài nữa hay sao?”

Lời của tên mập vô cùng có đạo lý rõ ràng. một chút liền làm cho tên mắt kính phải ngậm miệng lại.

Tên kia cũng biết rõ không thể thuyết phục bọn người này, liền thức thời không tiếp tục mở miệng. mà len lén nhìn thoáng qua người phụ trách Barton của gia tộc Qiesi Jarno!

Có thể nói, hắc sớ dĩ nói ra lời có vẻ ngu ngốc này, hoàn toàn là vì Barton an bài!

Hắn hiểu được. Barton làm như vậy là muốn nhìn Xem phản ứng của mọi người. Hơn nữa hắn cũng rõ ràng, gia tộc Qiesi Jarno để ngày sau cướp đoạt quyền khống chế Toàn Cầu Ảnh Nghiệp mà đã mưu tính từ lâu. thu mua gia tộc của hắn chỉ là bước đầu tiên mà thôi!

“Barton, ông thấy thế nào?” Martin bỗng nhiên mở miệng nhìn Barton hỏi.

Ngạc nhiên nghe được câu hỏi của Martin, Barton lạnh lùng liếc mắt nhìn Martin, thậm chí còn hừ lạnh một tiếng. về phần những người khác vẻ mặt chờ mong nhìn Barton.

“Tôi tán thành đề nghị của các người, chúng ta phải kiên quyết chống lại chuyện tên kia chen vào hoạt động của công ty.” Barton gần từng chữ: “Mặt khác, nếu tên kia không thể đề cử được người thích hợp quản lý. như vậy chúng ta có thể liên hợp lại đề cử.”

Barton nói, đồng thời khoe môi nhếch lên một dáng tươi cười âm trầm

Thấy khoe miệng Barton hiện lên dáng tươi cười nghiền ngẫm, vài tên cổ đông sắc mặt hơi đổi, tựa hồ đã đọc hiểu ý tứ trong dáng tươi cười của hắn.

Đúng lúc này. bên ngoài phòng họp truyền đến nhiều tiếng bước chân có tiết tấu. rất nhanh, cửa lớn phòng họp bị một nữ nhân đẩy ra. Nữ nhân ăn mặc một kiện áo gió đỏ tươi, thân dưới mặc quần da bó sát, đôi giày giẫm lên sàn nhà vang lên thanh âm thanh thúy.

Những cổ đông đang ngồi là những người từng gặp qua không ít nữ nhân, nhìn thấy Anh Hoa Xuất hiện, mọi người thấy trước mắt Sáng ngời, nhất là hình dáng lạnh lùng trên mặt Anh Hoa, làm cho người ta cảm thấy một loại khí tức nguy hiểm. Thế nhưng như vậy lại kích thích dục vọng chinh phục của nam nhân nhất!

Anh Hoa mở cửa, Lý Dật trong bộ quần áo tây trang màu lam nhạt chậm rãi đi vào phòng họp, sau đó trực tiếp hướng ngay dãy bàn đi tới. Anh Hoa đi sát theo sau. Đối với việc Lý Dật mang theo Anh Hoa tham gia hội nghị, mọi người đều có chút nghi hoặc, không biết trong hồ lô của Lý Dật đang bán thuốc gì, mà Lý Dật đối mặt với hình dáng nghi hoặc của mọi người. cũng không nói gì. chỉ quét mắt nhìn bọn họ.

Rất nhanh, Lý Dật đi tới đầu bàn, ngồi Xuống. mà Anh Hoa lại cung kính đứng cách hắn khoảng một thước. lạnh lùng nhìn chăm chú vào mọi người đang có mặt. Trước đó, khi mọi người từ Xa Xa nhìn thấy Anh Hoa, chỉ cảm thấy Anh Hoa kinh diễm, lúc này nhìn Anh Hoa đứng gần trong gang tấc, cảm thụ được cổ sát khí dày đặc trên người Anh Hoa, ở đây ngoại trừ Barton và Martin ra, biểu tình những người khác đều khó chịu, mặc dù là Barton cũng hơi nhíu mày.

Thấy một màn như vậy, Lý Dật nở nụ cười, đây là bước đầu tiên của hắn, muốn dùng khí thế áp đảo bọn người kia!

“Lý tiên sinh, ngài mang theo bảo tiêu tham gia hội nghị có ý tứ gì?” Có thể là vì muốn lấy lòng Barton, FoggS là người đầu tiên đưa ra kháng nghị với Lý Dật.

“FoggS tiên sinh, lẽ nào ông không thấy trên tay ngài đang cầm quyển notebook hay sao?” Lý Dật mỉm cười nói: “Nàng không chỉ là bảo tiêu của tôi, còn là bí thư của tôi.”

Lời của Lý Dật vừa tới Xuống, Anh Hoa đã thành thạo mở quyển notebook, sau đó ngồi bên cạnh Lý Dật.

Nghe được Lý Dật vừa nói như thế. những người khác tuy rằng trong lòng còn bất mãn, thế nhưng cũng không nói gì nữa. Chỉ là ánh mắt nhìn về phía hai người có chút cổ quái, ánh mắt phảng phất như đang nói, sợ rằng nàng cũng là tình nhân của người đi

“Chư vị, tư liệu của tôi có lẽ các vị cũng đã Xem qua, ở chỗ này tôi sẽ không Tiếp tục lập lại. Đối với việc hôm nay có thể gặp mặt chư vị, tôi cảm giác sâu sắc vinh hạnh. Cũng mong muốn ngày sau chúng ta có thể hợp tác với nhau thật hài lòng.” Lý Dật quét mắt nhìn mọi người. ánh mắt thoảng dừng lại tại Martin và Barton một chút, mỉm cười nói: “Phía dưới, chư vị đối với việc tôi đảm nhiệm chủ tịch Toàn Cầu Ảnh Nghiệp, có ý kiến gì thì có thể nói ra.”

Lý Dật nói ra phi thường trắng trợn, sạch sẽ lưu loát, không chút nào ướm át bần thủ, một câu trực tiếp tiến nhập chủ đề.

“Lý tiên sinh. tôi muốn biết. gia tộc Gambino rút đi giới nhân viên cao tầng, ngài định làm sao bây giờ?” Người dẫn đầu mở miệng vẫn là Foggs: “Phải biết rằng, bọn họ là những nhân vật then chốt để phát triển công ty, bọn họ rút đi sẽ ảnh hưởng rất lớn đến lợi ích của chúng ta.”

Lời của Foggs vừa thốt ra, mọi người đều đưa ánh mắt nhìn về phía Lý Dật, có thể nói, đây là vấn đề mà mọi người quan tâm nhất. Dù Sao, người lãnh đạo của một công ty có thể quyết định sự phát triển của công ty đó.

Lý Dật cũng không lập tức trả lời câu hỏi của Foggs, mà nheo mắt nhìn chằm chằm Foggs.

Chẳng biết vì sao, nhìn ánh mắt thâm thúy của Lý Dật, trong lòng Foggs rất không thoải mái, vô ý thức dời đi ánh mắt.

Nhìn biểu tình không được tự nhiên của Foggs, trong lòng Lý Dật mơ hồ đoán được điều gì. bắt quá cũng không vạch trần tại chỗ, mà mỉm cười giải thích: “Chức vị của hai người đó tôi đã tuyển được rồi.”

“Ai” Mọi người trằm miệng một lời hỏi thăm.

“Jeffrey Kazan Berg và Lưu Tư Cầm” Lý Dật chậm rãi nói ra tên hai người.

Jeffrey?

Nghe tên này, mọi người đều ngây ngẩn cả người!

Jeffrey Kazan Berg là người đứng đầu của một công ty điện ảnh tên DreamWorks tại Hollywood, năng lực Xuất chúng không nói, tại Hollywood có lực ảnh hưởng thật lớn. Có thể nói, công ty DreamWorks có thể trở thành một trong những công ty đại diện cho Hollywood. công lao của Jeffrey không thể không nhắc tới!

Nhưng cũng bởi vì Jeffrey làm ra cống hiến thật lớn cho DreamWorks, bởi vậy dãi ngộ tại công ty tốt phi thường, hŌn nữa quyền lợi phi thường lớn. đã từng có mấy công ty điện ảnh có thực lực cường đại tìm đến Jeffrey. đều phải chịu thất bại rút lui!

Hôm nay, Lý Dật nói Jeffrey sẽ đến làm việc tại Toàn Cầu Ảnh Nghiệp, điều này làm sao không nhượng mọi người kinh ngạc?

Người này làm sao đoạt được Jeffrey tới tay?

Ngay tức khắc, trong lòng bầy cổ đông toát ra nghi hoặc giống nhau.

“Jeffrey người này, có lẽ các vị đều rõ ràng, ở đây tôi cũng không tiếp tục giải thích. tôi nghĩ, hần hần sẽ làm các vị thỏa mãn.” Lý Dật rất thỏa mãn với phản ứng của mọi người, sau đó cười nói: “Về phần Lưu Tư Cầm, tôi tin tưởng các vị cũng không Xa lạ với cô ấy. Một nữ nhân một mình đi tới Mỹ chỉ dựa vào vài đồng đô la đã trở thành nhân vật nổi danh thương giới nước Mỹ. tôi nghĩ, năng lực của nàng các vị không cần nghĩ vẫn chứ?”

Nghe được Lý Dật vừa nói như thế, tất cả mọi người trằm mặc.

Jeffrey tự nhiên là không cần phải nói, nếu như nhân vật này mà cũng không có tư cách, như vậy thế giới này người có tư cách đảm nhiệm lĩnh đạo Toàn Cầu Ảnh Nghiệp sợ rằng còn chưa ra đời!

Mà năng lực của Lưu Tư Cầm, mọi người cũng phải tán thành.

“Jeffrey đương nhiên là có tư cách, về phần Lưu Tư Cầm, tuy rằng năng lực của cô ấy không tệ, nhưng dù sao cũng không hiểu rõ về hành nghiệp này, tôi không tiếp thu chọn cô ta sẽ thích hợp.” Lúc này, Barton của gia tộc Qiesi Jarno rốt cục mở miệng. trong giọng nói toát ra Sự bất mãn cường liệt.

Lý Dật tằm tằm nhìn Barton, gằn từng chữ: “Barton tiên sinh. Lưu Tư Cầm tiểu thư còn chưa bắt đầu nhận công tác. sao ông biết cô ấy không được? Lẽ nào ông trời sinh đã biết làm hành nghiệp điện ảnh, hay nói, ông cho rằng năng lực của ông Xuất sắc hơn Lưu Tư Cầm sao?”

Đối mặt sự khiêu khích của Barton, Lý Dật cũng không hề cấp cho hắn mặt mũi, bởi vì hắn rõ ràng, nếu đứng bên gia tộc Gambino, như vậy sẽ là địch nhân tương lai của gia tộc Qiesi Jarno.

“Ông . .” Barton tựa hồ không ngờ Lý Dật lại kiêu ngạo như vậy, trong lúc nhất thời có chút ghen lời.

Lý Dật cũng không liếc mắt nhìn Barton, trầm giọng nói: “Ở chỗ này tôi cho các vị một lời hứa hẹn: nếu như bởi vì tôi đến làm ảnh hưởng thu nhập của các vị, như vậy tôi sẽ bồi thường sự tổn thất nên có của các vị, hơn nữa các vị có quyền lợi bất miễn người tôi đã lựa chọn. Nếu như tôi đến mà không ảnh hưởng sự thu nhập của các vị ngược lại giúp tăng thêm thu nhập, như vậy tôi mời các vị phối hợp thật tốt cho công việc của tôi, tôi không hi vọng phát sinh chuyện gì không thoả mái với các vị!”

Lời của Lý Dật vừa thốt ra. mọi người ngạc nhiên. tựa hồ thật không ngờ Lý Dật lại lớn mật như vậy, phải biết rằng kinh tế toàn cầu đang bị đình trệ, không có bất luận kẻ nào dám cam đoan thu nhập càng nhiều hơn so với những năm trước.

Trong lúc nghi hoặc, mọi người đều đưa ánh mắt nhìn về phía Lý Dật, thành linh phát hiện trên mặt Lý Dật lộ dáng tươi cười tự tin.

Cổ tự tin kia cũng không phải do nguy trang đi ra, mà là tuyệt đối nắm chắc! Tự tin của người này là từ đâu tới?

Nhìn dáng tươi cười tự tin của Lý Dật. trong lòng mọi người thầm hỏi chính mình. Các gia tộc đều có sự cạnh tranh âm thầm, gia tộc Qiesi Jarno vì muốn siêu việt gia tộc Gambino thậm chí từ nhiều năm trước đã phái gian tế đến nằm vùng trong gia tộc Gambino, bất quá lại bị Lý Dật không biết từ thời không nào Xuyên qua trở về vạch trần. Hôm nay, gian tế nằm vùng trong gia tộc Gambino đã hoàn toàn bị người của gia tộc Gambino quản chế, bất quá tên kia cực kỳ giáo hoạt, nhận thấy được bị gia tộc Gambino theo dõi, lập tức đoạn tuyệt mọi liên hệ với gia tộc Qiesi Jarno. Mà gia tộc Gambino vì không muốn đập cỏ động rắn cũng không hạ thủ đối với tên kia.

Tất cả đến vì Lý Dật mà tạo thành, nếu không phải lúc trước Lý Dật nói cho Andrew biết tin tức này, căn cứ lịch sử phát triển của mafia nước Mỹ, chính biến ủy ban mafia đã bắt đầu rồi.

266. Chương 238:mời (1)

Lý Dật Xác thực rất tự tin, hắn tin tưởng tầm mắt của Andrew. Andrew đã dẫn tiến Lưu Tư Cầm, như vậy tuyệt đối không sai, hơn nữa Lưu Tư Cầm có thể sáng tạo kỳ tích tại Mỹ, đủ để chứng minh năng lực của nàng.

Bất quá nơi phát ra tự tin lớn nhất của Lý Dật không phải là nơi này, mà là con bài chưa lật trong tay hắn mà chưa ai biết được. Hắn tin tưởng chỉ cần Xóc lên con bài chưa lật, thu nhập của Toàn Cầu Ảnh Nghiệp sẽ trực tiếp dâng lên!

Nhìn thấy dáng dấp tự tin của Lý Dật. tuy rằng mọi người thập phần nghi hoặc, thế nhưng cũng chưa nói gì. Lúc này vẻ mặt của người đại diện Barton của gia tộc Qiesi Jarno lại hiện lên biểu tình âm trầm, cặp mắt màu lam không ngừng chuyển động, bên trong lóe ra sát ý nhàn nhạt.

Tựa hồ đã nhận ra sát ý trong con ngươi của Barton, Anh Hoa dừng gõ bàn phím, lạnh lùng nhìn chăm chăm Barton. phảng phất giống như con rắn độc đang nhìn chăm chăm con mồi, ánh mắt của nàng làm cả người Barton cũng không thoả mái. thậm chí cả sắc mặt cũng thay đổi.

Vì vậy, Barton chỉ phải thu hồi ánh mắt. đồng thời híp mắt, trong ngực cũng không biết đang nghĩ đến chuyện gì.

Tuy rằng biết Barton sẽ không bỏ qua, ngày sau khẳng định còn tìm mình gây phiền toái, bất quá Lý Dật cũng biết không thể ngăn cản. từ lúc hắn đứng bên gia tộc Gambino. hắn đã trở thành địch nhân của gia tộc Qiesi Jarno. đây là chuyện không cách nào thay đổi.

Nếu không thể thay đổi, như vậy có muốn ngăn cản cũng chỉ là phí công. Không bằng binh tới tướng đỡ, nước tới lấp đất.

“Hôm nay tôi có chút mệt mỏi, nếu không còn chuyện gì khác, như vậy hội nghị kết thúc.” Lý Dật nói Xong nhẹ nhàng lắc lắc cổ. trong phòng hội nghị nhất thời vang lên thanh âm răng rắc, tiếng vang qua đi, Lý Dật lại cười nói: “Dù sao nơi này là khách sạn. không phải phòng họp của công ty. Hội nghị mở thời gian quá dài cũng không phải là chuyện tốt.”

Lần này Martin đến New York chỉ là làm theo hình thức, đối với quyết định của Lý Dật tự nhiên không có ý kiến, những cổ đông khác là muốn khi để Lý Dật để giành được một ít lợi ích, thế nhưng thấy Lý Dật cương thế và tự tin như vậy. ai còn dám hạ thủ.

Về phần FoggS, nói trắng ra chỉ là một con chó của Barton, thấy Barton còn không thốt ra lời. hẳn rất thức thời tuyển chọn trầm mặc.

So sánh mà nói, trong những người này kẻ phản nộ nhất chính là Barton, thân là thành viên trung tâm của gia tộc Qiesi Jarno, vừa là người phụ trách Toàn Cầu Ảnh Nghiệp, hẳn vốn định thừa dịp Lý Dật mới đến cho Lý Dật một chiêu hạ mã uy, đồng thời lót đường cho ngày sau cướp đoạt quyền khống chế Toàn Cầu Ảnh Nghiệp. Nhưng không có nghĩ đến không chiếm được tiện nghi không nói, ở trước mắt mọi người còn bị mất hết mặt mũi.

Nghe được Lý Dật nói, Barton lạnh lùng nhìn chằm chằm Lý Dật, ánh mắt phảng phất như nói cho hắn: tiểu tử, đây cho là sự bắt đầu mà thôi, đằng sau còn thời gian, chúng ta từ từ chơi!

Đối mặt ánh mắt khiêu khích của Barton, Lý Dật vốn không để ý đến, điều này làm Barton thiếu chút nữa muốn nhảy dựng lên chửi mắng.

Hội nghị càng thuận lợi hơn một chút trong sự tưởng tượng của Lý Dật. FoggS và Barton có ẩn ý cùng về phần nộ của Barton đều vào trong mắt Lý Dật, bất quá Lý Dật cũng không quan tâm

Dựa theo quỹ tích của lịch sử. chính biến của gia tộc Qiesi Jarno thành công, thế nhưng hôm nay có vị tiên tri biết rõ Xu thế của mafia, gia tộc Qiesi Jarno còn có thể chính biến thành công sao?

Khi Lý Dật quay trở lại phòng, Jester đang ngồi trong phòng chơi đùa với cây súng, thấy Lý Dật đi vào cửa, trực tiếp đứng lên, nói: “Lão bản, vừa rồi Andrew tiểu thư gọi điện thoại tới. nói khi anh trở về đến phòng tìm nàng.”

Nhìn biểu tình nhàn nhạt của Jester, Lý Dật hiểu được, để Jester đi theo mình như vậy không việc gì làm, nhiều ít có chút nhân tài không được trọng dụng, chờ làm Xong chuyện ở đây. trở lại bắt tay vào cho Jester kiến tạo tổ chức Hắc Dạ. nói như vậy. Jester sẽ không cảm thấy buồn chán nữa. Hơn nữa tổ chức Hắc Dạ là vương bài chưa lật của Lý Dật, cần phải coi trọng.

“Đã biết.” Lý Dật gật đầu, sau đó nói: “Mấy ngày nay khả năng làm anh có chút buồn chán, chờ sau khi trở về tôi cho anh một công việc để làm.”

Ngạc nhiên nghe được Lý Dật nói. trên gương mặt Jester lộ ra một biểu tình khác lạ. Đúng như Lý Dật suy nghĩ, sinh hoạt như vậy Xác thực không phải cuộc sống mà Jester mong muốn, hẳn đã thích ứng những tháng ngày ngang dọc trên chiến trường, quá mức an nhàn ngược lại làm cho hắn có chút không thích ứng. Cũng giống như một ít người già ở nông thôn đi vào thành thị ở lại có vẻ thập phần không thích ứng, bọn họ đã thích ứng mặt nhìn đất, lưng nhìn trời mà sinh hoạt, quá mức an nhàn sẽ làm bọn họ thấy buồn chán.

Phòng của Andrew đóng chặt, đứng trước cửa, Lý Dật nhẹ nhàng gõ cửa phòng. Rất nhanh, trong phòng truyền đến tiếng bước chân mềm mại, nương theo tiếng “lạc sát”, cửa phòng mở ra.

Hương thơm của Xà phòng cùng mùi thơm cơ thể đập vào mắt mà đến, làm Lý Dật có loại cảm giác như mê muội. Andrew tựa hồ vừa tắm qua. trên người chỉ phủ một chiếc khăn tắm màu đen. da thịt bại lộ hẳn bên ngoài. Mái tóc ướt sũng không nói. khuôn mặt còn một tia đỏ ửng, Xương quai Xanh mê người, gò ngực cao vút, còn có cả hai nốt điểm, vùng bụng bằng phẳng, đôi đùi đẹp trơn tuột trắng tấp.

Nhìn Andrew Luofu đứng trước mặt. Lý Dật không khỏi sửng sốt tại chỗ, trong cơ thể lập tức nổi lên phản ứng vốn có của nam nhân.

Andrew vừa tắm xong. chưa thay quần áo, nghe được thanh âm gõ cửa biết là Lý Dật, cũng không kịp suy nghĩ nhiều đi ra mở cửa, lúc này thấy biểu tình của Lý Dật, tựa hồ cũng ý thức được điều gì, vô ý thức mở lớn mắt, vẻ đỏ ửng trên mặt càng đậm, có chút lúng túng nói: “Vừa mới tắm xong anh đã tới, anh đến phòng khách chờ tôi, tôi đi thay quần áo.”

Andrew dứt lời không đợi Lý Dật đáp, trực tiếp Xoay người rời đi.

Khăn tắm trên người Andrew rất ngắn. chỉ tới đùi, bờ mông tròn trịa đội khăn tắm lên thật cao, phối hợp với đôi chân dài, không khỏi làm cho người ta nảy sinh ý nghĩ kỳ quái.

Lý Dật hít sâu một hơi. bỏ đi những ý nghĩ rối loạn trong nội tâm, đi vào phòng. thuận tay đóng cửa lại.

Cùng lúc đó, Andrew cũng trực tiếp đi vào phòng ngủ. đồng thời cũng đóng lại cửa phòng.

Trong phòng khách vẫn còn tràn ngập hương thơm nhàn nhạt. Trên sofa còn đọng ít giọt nước, tựa hồ Andrew tắm xong vẫn lên sofa nằm nên lưu lại.

Khác với những nữ nhân bình thường, mỗi ngày Andrew bỏ thời gian trang điểm thay quần áo rất ít, nàng ngoại trừ chú trọng ăn mặc. đối với việc trang điểm tuyệt không lưu ý, có lẽ nói. ngoại trừ một ít trường hợp trọng yếu. nàng cơ bản không trang điểm, mỗi lần đều để mặt trần tiếp khách. Thế nhưng mặc dù nàng không trang điểm, nhưng về mỹ lệ của nàng vẫn làm cho những ngôi sao phải nhờ vào trang điểm mới bước ra sân khấu vô cùng tự ti.

Khoảng chừng mười phút sau, Andrew từ trong phòng ngủ đi ra, đã thay quần áo, mái tóc cũng đã sấy khô.

“Thế nào? Thuận lợi không?” Andrew vừa nói vừa bước về hướng quầy rượu, vừa nhìn Lý Dật hỏi.

Lý Dật gật đầu: “Thuận lợi hơn trong sự tưởng tượng.”

“Nga ?” Andrew bưng hai ly rượu đi tới trước người Lý Dật, đưa cho Lý Dật một ly, có chút nghi hoặc nói: “Năng lực của Lưu tiểu thư không tệ. bất quá trước đây chưa từng làm việc gì có liên quan đến hành nghiệp giải trí. những người đó lẽ ra nhiều ít cũng phải gây phiền phức chứ? Hơn nữa mặc dù Lưu tiểu thư đảm nhiệm tổng tài, vị trí giám đốc cũng là ghế trống, lẽ nào bọn họ không dùng điểm này gây phiền phức cho anh?”

Hiển nhiên nàng hiểu được mấy người cổ đông, nàng tự nhiên sẽ không tin tưởng đám người kia sẽ không tìm Lý Dật phiền phức, nhất là Barton của gia tộc Qiesi Jarno.

“có” Lý Dật cười gật đầu, sau đó nhấp một ngụm rượu vang: “Bất quá người tôi tuyển khiến cho bọn họ không còn lời nào để nói.”

“Nga? Anh tuyển ai?” Andrew nghi hoặc nhìn Lý Dật, trước đó nàng không phải không Xem Xét giúp Lý Dật chọn người. chỉ là trong lúc nhất thời không tìm được người thích hợp, cho nên không nói với Lý Dật.

Lý Dật mỉm cười: “Jeffrey.”

“Jeffrey?” Nghe tên này, con người Andrew bỗng nhiên phóng lớn, trên mặt lộ ra biểu tình kinh ngạc.

Bỏ đi thân phận và thế lực của Andrew, thế giới này chuyện có thể khiến cho nàng thất thố như thế thật sự không nhiều lắm. Thế nhưng giờ khắc này chính nàng cũng phải kinh ngạc!

Bởi vì nàng biết người tên Jeffrey này!

Chính Xác ra. Andrew từng tìm Jeffrey nói chuyện, nỗ lực muốn đoạt Jeffrey về chỗ mình, bất quá Jeffrey cũng không đồng ý.

“Vậy anh định làm sao bây giờ?” Andrew nháy đôi mắt to mỹ lệ. chờ mong mà hỏi thăm. Theo nàng Xem ra. có thể để Jeffrey đảm nhiệm tuyệt đối là sự lựa chọn tốt nhất. nàng hiểu kỳ Lý Dật dùng thủ đoạn gì để đoạt được Jeffrey vào Toàn Cầu Ảnh Nghiệp. có thể nhìn thấy Andrew kinh ngạc là một chuyện phi thường khó được. có thể nguyên nhân chính là vì như vậy, trong lòng Lý Dật chợt có loại cảm giác thành tựu nói không nên lời, loại cảm giác này so với việc nói chuyện trước mặt truyền thông các quốc gia còn muốn tự hào!

“Là lẽ vật do Trương Đức Khôn đưa cho tôi.” Lý Dật nghiêm mặt nói: “Ngày hôm qua tôi có nói qua với cô, tôi và Trương Đức Khôn đặt thành quan hệ hợp tác. Hẳn vì muốn bày ra năng lực của chính mình, nên để Jeffrey đến làm việc cho tôi.”

“Trương Đức Khôn người này tôi nhiều ít có chút hiểu biết...” Thế nhưng Andrew không nói hết, ý tứ cũng đã rất rõ ràng, hiển nhiên nàng không tiếp nhận Trương Đức Khôn có bản lĩnh chỉ huy Jeffrey làm việc. Dù sao, từ ý nghĩa nào đó mà nói, danh khí của Jeffrey còn lớn hơn cả Trương Đức Khôn, mạng lưới quan hệ nhân tế Trương Đức Khôn cũng không cách nào bằng được.

Lý Dật hiểu được Andrew muốn nói gì, cười cười nói: “Ngay từ đầu tôi cũng đã không tin. bất quá đêm qua Jeffrey đã gọi một cuộc điện thoại. hẳn đã chuẩn bị từ chức.”

“Tên kia làm sao làm được?” Về mặt Andrew không giải thích được.

Lý Dật Xòe hai tay, bất đắc dĩ nói: “Về điểm này, tôi không có hỏi hẳn.”

Lúc nói lời này, trong lòng Lý Dật cũng có chút bội phục Trương Đức Khôn, có thể làm được chuyện mà cả Andrew cũng không hiểu được. Trương Đức Khôn cũng đã đủ tự hào!

“Xem ra Trương Đức Khôn này thật khó đối phó. anh phải cẩn thận một chút.” Andrew nói với Lý Dật.

Lý Dật gật đầu: “Hiểu được.”

“Được rồi, chúng ta thu thập một chút, chuẩn bị rời đi thôi, tôi biết chiều nay anh phải đi tìm Lưu tiểu thư.” Andrew tựa hồ nhận thấy được bầu không khí có vẻ quỷ dị, vội vã mở miệng đề nghị rời đi.

Đối với chuyện này, Lý Dật không có bất luận điều gì dị nghị, hẳn nhìn ra được, Andrew tuy rằng kiệt lực khổng chế quan hệ với hẳn, thế nhưng mỗi lần hai người đơn độc ở chung. Andrew luôn không thể kìm lòng quan tâm chuyện của hẳn. đồng thời lộ ra một mặt ôn nhu.

267. Chương 238:mời (2)

Có thể nàng và ta cũng như nhau, đều không thể chân chính quên đối phương? Nhìn làn da vô cùng mịn màng của Andrew, cùng hai gò má như hoa sen mới nở. trong lòng Lý Dật thâm nghĩ.

Sau đó. Lý Dật và Andrew ngồi chiếc Rolls Royce Silver rời khỏi khách sạn. Lúc rời đi, bên ngoài vẫn có không ít ký giả đang chờ đợi, bất quá do cảnh Sát tăng mạnh bảo an, những ký giả cũng không ảnh hưởng đoàn Xe rời khỏi. Trên đường trở về, cảnh sát vẫn mở đường như trước, một đường thập phần thuận lợi.

Khi Xe đi qua khu trung tâm náo nhiệt. Xe cảnh sát mở đường phía trước cũng tự động rời đi.

Khi Xe chạy đến gần trang viên gia tộc Gambino, Andrew tiếp một cuộc điện thoại. sau khi nghe Xong nhìn Lý Dật nói: “có một thanh niên tên Thạch Đầu muốn tìm anh. hẳn là tâm phúc của long đầu Hoa Nhân Bang, có người nói là con nuôi của Hồng Thanh Vân.”

“Con nuôi Hồng Thanh Vân muốn gặp tôi?” Lý Dật nheo mắt lại, sau đó gật đầu. biểu thị mình đã hiểu.

Sau đó khi Xe đi tới cổng trang viên Gambino. Lý Dật thấy ngoài cửa có một chiếc Xe có rèm đang đỗ. Bên cạnh Xe có một thanh niên mặc kiểu áo Tôn Trung Sơn đang đứng, thanh niên thập phần bưng bít ,thân thể thoạt nhìn vô cùng rắn chắc, chỉ giản đơn đứng bên Xe, liền làm cho người ta nhìn ra thân thủ hẳn không đơn giản.

Thanh niên không phải ai khác, chính là con nuôi của Hồng Thanh Vân, Thạch Đầu.

Trước đó Thạch Đầu lái Xe đến cách trang viên Gambino chừng một cây số thì bị ngăn cản lại. Sau đó hẳn nói rõ ý để đến, bảo tiêu gia tộc Gambino Xin chỉ thị Andrew mới cho Thạch Đầu đi qua. Bất quá Thạch Đầu cũng biết mình không có tư cách tiến vào trang viên gia tộc Gambino.

Đối với việc không thể tiến vào trang viên Gambino, trong lòng Thạch Đầu nhiều ít có chút khó chịu, tuy rằng hẳn không phải là đại nhân vật gì, thế nhưng đến tìm Lý Dật, ngay cửa cũng không thể đi vào, đây là một loại sỉ nhục!

Nhưng mặc dù trong lòng phẫn nộ, thế nhưng Thạch Đầu cũng hiểu được, thực lực của Hoa Nhân Bang căn bản không thể đánh đồng với gia tộc Gambino.

Mấy chiếc Xe phía trước chậm rãi vào trang viên Gambino. riêng chiếc Rolls Royce Silver dừng lại, Lý Dật từ trong Xe đi ra, trực tiếp hướng Thạch Đầu đi tới.

“Lý lão đại. nghe tên không bằng gặp mặt. ngưỡng mộ đã lâu.” Thạch Đầu thấy Lý Dật đi tới, chủ động nghênh đón, đồng thời ôm quyền hành lễ.

Nhìn gương mặt cũng không quá bư hãn của Thạch Đầu. nghe giọng nói kiêu ngạo của hắn, trong lòng Lý Dật cũng có chút hiếu kỳ đối với hắn. bất quá lại áp chế trong lòng, mà trầm giọng nói: “Là Hồng thúc cho anh tới tìm tôi sao?”

“Đúng vậy. Lý lão đại.”

Thạch Đầu gật đầu, cũng không hề cảm thấy kinh ngạc với lời của Lý Dật: “Chu Thành trưởng lão bất hạnh bỏ mình, chiều nay bá linh đường, lão gia tử bảo tôi mời anh qua.”

Lời tuy nói vậy, thế nhưng trong lòng Thạch Đầu cũng nghĩ Lý Dật có chút quá mức kiêu ngạo, dù sao Lý Dật nói như thế nào cũng là người của Hoa Nhân Bang. thế nhưng lần này đi tới New York lại không có ý tứ đến bá phủ Hồng Thanh Vân, mà ngược lại để Hồng Thanh Vân chủ động đến mời, cái giá này bầy thật lớn!

Hồng Thanh Vân mượn cơ hội cái chết của Chu Thành đến mời ta qua? Người này muốn gì? Lẽ nào muốn vu oan hãm hại ta sao?

Nghe được Thạch Đầu nói, trong lòng Lý Dật thầm hỏi chính mình, biểu hiện vẫn là biểu tình bình tĩnh: “Đa tạ Thạch Đầu huynh đệ truyền lời, anh trở lại nói cho Hồng thúc. tôi sẽ đến đúng giờ.”

“Tốt!” Thạch Đầu gật đầu, cũng không nói nhiều lời với Lý Dật, mà Xoay người bước vào Xe.

Có thể từ ý nghĩa nào đó mà nói, Thạch Đầu không có chút hảo cảm đối với Lý Dật, dù sao hắn dựa vào tòa núi lớn Hồng Thanh Vân mà cũng không bằng Lý Dật chỉ nửa năm đạt được thành tựu!

Nhìn Thạch Đầu lái Xe rời đi. Lý Dật nhíu mày, quay trở lại Xe.

“Làm sao vậy?” Andrew nhìn ra được Lý Dật tựa hồ có tâm sự, nhin không được hỏi một câu.

Lý Dật cười cười: “Hồng Thanh Vân muốn tôi chiều nay qua một chuyến.”

“Nga” Andrew suy tư một phen, chậm rãi nói: “Hồng Thanh Vân là người quá âm hiểm, chỉ sợ hắn không có lòng tốt gì, có cần tôi cho người đi với anh không?” “Không cần!”

Lý Dật lắc đầu: “Người của cô không tiện đi cùng tôi qua đó. Mặt khác, tôi không tin Hồng Thanh Vân dám làm gì tôi, huống chi hiện tại tôi và lão già Trương Đức Khôn đang đi chung một thuyền, Hồng Thanh Vân muốn đụng đến tôi, Trương Đức Khôn không có khả năng không biết.”

Andrew nghe Lý Dật nói như thế, cảm thấy Lý Dật nói có lý. đồng thời cũng hiểu được chuyện hôm nay có vẻ không khống chế được, vì vậy bổ sung: “Lý tiên sinh. Vô luận như thế nào anh cũng không thể gặp chuyện không may, anh thật trọng yếu đến gia tộc của tôi trong tương lai!”

Hắc! Lại nữa rồi. Mỗi lần bầu không khí trở nên mờ tối. nàng lại dùng những lời này để nói, chẳng lẽ nàng không thấy mệt sao?

Lý Dật trầm nghĩ trong lòng một câu, nhưng chưa nói gì, mà thâm ý nhìn Andrew. Tựa hồ đọc hiểu ý tứ trong mắt Lý Dật. Andrew vô ý thức dời ánh mắt. bầu không khí bên trong Xe nhất thời có chút quỷ dị.

Sau khi Lý Dật trở lại biệt thự, đầu tiên gọi điện thoại cho Trương Đức Khôn, sau đó đi gặp Edward cùng ăn cơm trưa, Xong mọi chuyện. Lý Dật trực tiếp về biệt thự nghỉ trưa. tựa hồ đối với chuyện buổi chiều cũng không lưu ý.

Cùng lúc đó, Thạch Đầu trở về khu phố Tàu, thẳng về biệt thự của Hồng Thanh Vân.

Lúc Thạch Đầu đến biệt thự của Hồng Thanh Vân. Hồng Thanh Vân đã dùng Xong bữa trưa, ngồi trên một chiếc ghế thái sư, trong tay bưng chén trà Long Tĩnh loại ngon nhất, vẻ mặt thích ý uống trà.

Như Kroff thích uống rượu, Jester thích chơi súng, Hồng Thanh Vân cũng có sở thích của mình. Hắn thích uống trà, hơn nữa đối với trà còn có nghiên cứu rất sâu. Quanh năm uống trà làm tâm tình hắn bình thản hơn rất nhiều, sát khí toàn thân cũng trở thành nhạt đi không ít. Bất quá mặc dù là như vậy, nhưng trong Hoa Nhân Bang cũng không ai dám khiêu khích quyền uy của hắn!

Dù là Trương Đức Khôn cũng chỉ âm thầm đối đầu với Hồng Thanh Vân mà thôi, hơn nữa đại khái thời gian đầu rất bị động.

“Thạch Đầu, đã trở về, sự tình làm thế nào?” Hồng Thanh Vân thấy Thạch Đầu vào cửa, mỉm cười nhìn hắn vẫy tay, trên mặt lộ ra dáng tươi cười hiền lành. Đời này tuy rằng Hồng Thanh Vân đạt được rất nhiều thành tựu mà người khác không thể đạt được, thế nhưng hắn lại có một chỗ thiếu hụt trí mạng : không thể sinh con.

Bí mật này là sỉ nhục của Hồng Thanh Vân, người biết đến cũng không nhiều. Bắt đầu, Hồng Thanh Vân nghĩ do vợ có vấn đề, trong lúc tức giận trực tiếp giết vợ. sau đó lại cưới thêm một người. Nhưng về sau không cách nào làm đàn bà mang thai. Hồng Thanh Vân mới đến bệnh viện làm kiểm tra, kết quả biểu hiện, hắn bẩm sinh không thể sinh con.

Sau khi biết được tin tức này. Hồng Thanh Vân nổi trận lôi đình. tính tình vô cùng khó chịu. Sau đó, Hồng Thanh Vân tìm không ít cách sinh con, trong đó có tây y lẫn trung y, uống không ít thuốc, thế nhưng đều không làm nên chuyện gì, thậm chí vì muốn có thể sinh con, hắn còn nhờ người tìm một ít phương thuốc cổ truyền tại Trung Quốc, thế nhưng cũng vô dụng.

Rơi vào đường cùng, Hồng Thanh Vân từ trong cô nhi viện tìm được một nam hài làm con nuôi, người đó chính là Thạch Đầu.

“Lời của lão gia tử con đã truyền đạt, Lý Dật nói buổi chiều sẽ tới đúng giờ.” Đối với Hồng Thanh Vân, Thạch Đầu vừa tôn kính vừa cảm kích. hắn hiểu được. nếu như không có Hồng Thanh Vân cũng sẽ không có hắn ngày hôm nay. Cho nên đối với mệnh lệnh của Hồng Thanh Vân, hắn không chút do dự chấp hành, thậm chí dù Hồng Thanh Vân muốn hắn tự sát, hắn cũng không hề nhàn mảy.

Hồng Thanh Vân nghe được Thạch Đầu nói. gật đầu. sau đó nheo mắt cười nói: “Lý Dật đúng là lớn mật, Xem ra hắn đoán chắc ta không dám hạ thủ đối với hắn.”

“Lão gia tử, theo con, Lý Dật cũng quá kiêu ngạo, đi tới New York cũng không tới gặp ngài.” Hồng Thanh Vân nói liền châm lên lửa giận trong lòng Thạch Đầu.

“Thạch Đầu. Lý Dật kiêu ngạo không sai, bất quá hắn đích Xác có vốn liếng để kiêu ngạo.” Hồng Thanh Vân cảm thán nói: “Hắn khác với những đại ca khác. Hắn không chỉ có sự đơn giản của một người giang hồ. Ngoại trừ hai gia tộc mình hữu sau lưng hắn, hắn hiện tại còn có thân phận ông trùm điện ảnh Hollywood, không chỉ nói là ta, dù là gia tộc mafia cũng không dám động hắn.”

Thạch Đầu hiểu được lời của Hồng Thanh Vân là sự thật, đối với Hồng Thanh Vân mà nói muốn giết một người so với bóp chết con kiến còn đơn giản hơn, vốn không cần lo lắng hậu quả. thế nhưng muốn giết người như Lý Dật. so với lên trời càng khó. Tạm thời không đề cập tới có giết được Lý Dật hay không, có bị gia tộc Gambino và gia tộc Hyde Gus trả thù hay không, chỉ bằng vào thân phận ông trùm điện ảnh Hollywood. đã làm Hồng Thanh Vân không dám động thủ.

Một ông trùm có giá trị bản thân lên tới hàng trăm triệu đô la bị người giết chết!

Hắc!

Chuyện như vậy nếu phát sinh, toàn bộ giới giải trí toàn cầu sẽ bị oanh động. bộ môn chính phủ liên quan khẳng định phải tham gia điều tra. mà đối với bộ môn chính phủ mà nói, một ít tin tức bí ẩn trở nên không còn bí ẩn. tra được hung thủ cùng độc thủ sau màn bày kế cũng không phải là việc khó.

Mặc dù Hồng Thanh Vân có thể lực không nhỏ tại New York, nhưng chung quy chỉ là người từ bên ngoài đến, nếu bị bộ môn chính phủ đặc thù tìm tới phiền phức, hắn sẽ chịu không nổi.

Thậm chí, mặc dù là mạnh như gia tộc Gambino, là thế lực ngầm khổng lồ, cũng không dám tùy tiện hạ thủ đối với một người có thân phận, như vậy sẽ đưa tới phiền phức không ngừng.

Thân phận đối với người kinh doanh mà nói, chính là phù chú bảo mạng, có thân phận hay không có thân phận là hoàn toàn khác nhau. Cũng giống như so sánh, nếu Lý Dật có được mạng lưới quan hệ cường đại như vậy trong quốc nội, đủ cho Đái Hồ mười lá gan. Đái Hồ cũng không dám động thủ đối với Lý Dật!

Thậm chí, ngày trước có Trần gia đứng ra bảo hộ Lý Dật, Đái Hồ cũng sẽ đem hàm răng nuốt luôn vào trong bụng, tuyệt đối sẽ không dám tìm Lý Dật gây phiền phức.

“Lão gia tử, không thể giết tên tiểu tử, lẽ nào không thể ra oai phủ đầu hắn sao?” Thạch Đầu nghi hoặc nhìn Hồng Thanh Vân.

Hồng Thanh Vân chậm rãi uống một ngụm trà, cười lắc đầu: “Thạch Đầu, tuy rằng ta và tiểu tử có Xung đột lợi ích, thế nhưng con nghĩ giữa ta và Trương Đức Khôn, hắn càng hận ai?”

“Trương Đức Khôn.” Thạch Đầu thốt lên.

Hồng Thanh Vân cười nhạt: “Vậy được rồi, lúc đầu Trương Đức Khôn đi tới Los Angeles đoạt quyền, tuy rằng thất bại nhưng đã đắc tội Lý Dật. Sau khi Lý Dật đi tới New York, Trương Đức Khôn lại phái người đi ám sát hắn. Tuy rằng đã lâu sạch mông, thế nhưng muốn nói trong lòng Lý Dật không có khúc mắc, ta khẳng định sẽ không tin tưởng. Hai chuyện đủ để Trương Đức Khôn đứng đối lập với Lý Dật, so sánh với ta mà nói, Lý Dật sẽ hận Trương Đức Khôn.”

Nói đến đây, Hồng Thanh Vân dừng lại một chút, nhẹ nhàng nói: “Mà hôm nay ta gọi Lý Dật tới, chỉ cho bọn hắn thêm chút lửa mà thôi.”

Lời vừa thốt ra, Thạch Đầu không khỏi cảm thấy trước mắt sáng ngời, theo hắn Xem ra, nếu như Hồng Thanh Vân châm lửa giữa Lý Dật và Trương Đức Khôn, như vậy triệt để sẽ khiến cho hai người trở thành tử địch, như vậy vừa có thể khởi lên tác dụng kiềm chế lẫn nhau, Hồng Thanh Vân chỉ cần ngồi yên Xem hổ đấu, ngồi làm ngư ông đắc lợi là được.

Thế nhưng sự thực đúng như vậy sao?

268. Chương 239: Như Ý. (1)

“Chu Thành điển hình là hạng người ham lợi quên nghĩa. Hắn đứng ngoài nhìn tôi cùng Hồng Thanh Vân tranh đấu nhiều năm. Theo sau đó mới nghiêng về bên phía Hồng Thanh Vân, thế nhưng điều này không có nghĩa rằng Hồng Thanh Vân sẽ an tâm đối với hắn. Sau khi Chu Thành Chết đi, theo ý nghĩa nào mà diễn giải thì chính là một Cái Cơ hội tốt cho Hồng Thanh Vân.”

“Trong hội ngũ đại trưởng lão, Hồng Thanh Vân mượn sức hai người, chèn ép tôi, còn Lưu Kim Ba tính tình nóng nảy đứng ở phái trung lập, hiện giờ Chu Thành vừa Chết, Hồng Thanh Vân chỉ Cần cho người của hắn thế chỗ, như vậy tôi sẽ hoàn toàn mất đi quyền lợi ở trong hội trưởng lão.”

“Cậu nhất định đang rất nghi hoặc vì sao Hồng Thanh Vân lại bí mật tìm cậu đi? Trên thực tế rất đơn giản, Chu Thành chết đi đối với hắn mà nói thì là một sự tình phi thường tốt, hắn mời cậu tham gia lễ tang Chu Thành, chỉ là muốn nhân cơ hội này chọn lựa ra một tân trưởng lão, đồng thời cũng khiến cậu đắc tội cùng tôi, đây chính là ám Chiêu nhất tiễn hạ song điều, hảo sự của hắn ah!”

Trước khi đến khu phố người Hoa, ngồi trong Xe ô tô Lý Dật mặc âu phục đen, dựa lưng vào trên ghế. Bên tai quanh quẩn thanh âm của Trương Đức Khôn, nhưng trong lòng âm thầm bội phục Hồng Thanh Vân mưu tính lưỡng toàn.

Nhưng nếu không phải Trương Đức Khôn cơ trí vẽ ra nét bút nghiêng, đích thân tìm tới Lý Dật cam nguyện thần phục, như vậy Lý Dật cùng Trương Đức Khôn nhất định là không Chết không ngừng. Kể từ lúc đó trở đi, lựa chọn tân trưởng lão thay thế Chu Thành. Lý Dật tự nhiên sẽ đứng ở mặt đối lập với Trương Đức Khôn.

Tuy nhiên Hồng Thanh Vân không thể tính nổi Cái sự vạn nhất, Trương Đức Khôn thông minh âm thầm đi nhờ vả Lý Dật.

Vô luận Cổ đại hay thời hiện đại đều sẽ có một loại người, cái loại người nhìn thoáng qua tay trái gà không chặt, thế nhưng lại nguy hiểm hơn gấp trăm ngàn lần so với người mang diện mục hung hãn!

Trải qua các niên đại thay đổi, nhưng triều đình nhất định sẽ có nhân sĩ trọng thần như vậy, bọn họ không thích minh tranh, thường thường chỉ ưa giở trò mưu ma Chước quỷ làm cho ngàn vạn đầu người rơi Xuống đất.

Trương Đức Khôn không thể nghi ngờ chính là cái loại người này.

Cả đời Trương Đức Khôn cơ bản đều không tự tay giết người qua, bắt quá người chết dưới mưu kế của hắn cũng là cơ số. Nếu nói loại người giống như Anh Hoa và Jester chỉ dùng võ Công để giết người, vậy thì Trương Đức Khôn là cái loại dùng mưu trí để giết người.

Tuổi trẻ không có nhiều lai lịch, Trương Đức Khôn dùng đầu óc chơi cùng những người huynh đệ bên Cạnh mình, để cho bọn hắn Xách đồ đao Xung phong đi chém giết mà hoạch định tương lai, còn bản thân hắn thì lại thờ ơ. lạnh nhạt đứng ở phía sau hạ tiểu đao, Cuối cùng người thu về thành quả thắng lợi nhiều nhất sẽ chính là hắn. Đến khi tuổi già có thể lực riêng, Trương Đức Khôn lợi dụng tố chất thông minh của mình, đùa bỡn Các huynh đệ thủ hạ dưới trướng. Đối với hắn cuộc đời phẳng phất như một bàn cờ. tổn thất tiểu binh đại tướng hắn đều không quan tâm, chỉ cần lão tướng an toàn, như vậy bàn cờ này vẫn có thể tiếp tục đi.

Có thể nói, trước khi cùng Lý Dật thương lượng đại cục. Trương Đức Khôn đã tổn thương nguyên khí không nhỏ. nếu như còn tranh đấu kéo dài, trên bàn cờ này hắn nhất định sẽ bại dưới tay Hồng Thanh Vân. Nếu không. thời gian trước kia Trương Đức Khôn cũng không ôm tâm tư đi Los Angeles an dưỡng tuổi già.

Nguyên bản, Lý Dật Xuất hiện làm rối loạn bàn cờ này, bản thân Trương Đức Khôn từ người đánh cờ lại trở thành quân cờ mấu chốt.

Chính là, Lý Dật sẽ cam tâm tình nguyện chơi cờ sao?

Đáp án, Lý Dật cùng Trương Đức Khôn đều phi thường rõ ràng.

Trương Đức Khôn năng lực Xuất chúng. điều này không thể nào phủ nhận. thậm chí tự ngay cả Andrew Loufu đều phải nhìn hắn bằng con mắt khác Xưa!

Bất hảo chính là một nhân vật lợi hại như vậy, nhưng lại không được cầm quyền Hoa Nhân bang. cùng long đầu Hồng Thanh Vân tranh giành đấu đá lẫn nhau mười mấy năm qua. luôn luôn không chiếm được chút thượng phong nào.

Nếu người Hồng Thanh Vân đã bại chính là Chu Thành, thì Lý Dật tuyệt đối sẽ không thêm quan tâm, nhưng khi có thể đã bại được lão hồ ly như Trương Đức Khôn.

vậy tự nhiên Hồng Thanh Vân sẽ là một nhân vật phi thường lợi hại.

Mà Trương Đức Khôn cũng thừa nhận. Đường Hải tuy rằng thủ đoạn ngoan độc. nhưng so sánh cùng Hồng Thanh Vân thì ngay cả tư cách cũng đều chưa đủ. Tất Cả những chuyện này, không khỏi làm cho Lý Dật đối với Hồng Thanh Vân sản sinh ra cảm giác tò mò!

Tò mò đồng thời cũng âm thầm tăng cường đề phòng đối với Hồng Thanh Vân, tại Lý Dật Xem ra, tuy rằng cho tới hiện giờ Hồng Thanh Vân cũng không có tìm hắn gây phiền phức. nhưng chính bản thân hắn lại chưa từng bao giờ cho rằng Hồng Thanh Vân sẽ nguyện ý chung sống hòa bình với mình.

Khoản buôn lậu sinh ý tại Los Angeles chính là một chiếc bánh ngọt cực lớn, một năm thu lợi nhuận trên mười triệu mỹ kim, riêng chuyện này đã đủ khiến cho Hồng Thanh Vân phải mang tâm tư, còn nữa, hiện giờ khí thế của Lý Dật như mặt trời ban trưa, phương diện mạng lưới quan hệ mạnh mẽ không nói, hiện giờ lại có thêm thân phận đặc thù. Cùng sản nghiệp của chính mình. muốn nói Hồng Thanh Vân tuyệt không lo lắng Lý Dật sẽ tranh giành quyền lực. Đó là sự tình không có khả năng!

Trong đầu hiện ra Chuối việc này, Lý Dật nhẹ nhàng thở ra một ngụm trọc khí, trong lòng cười lạnh: “Trương Đức Khôn, Hồng Thanh Vân, nếu bọn người muốn cái thể cục bàn cờ này, vậy Xem đến phút cuối cùng, người nào sẽ giành được chiến thắng!”

Trong ô tô, Anh Hoa vẫn đảm nhận nhiệm vụ lái Xe, mà Jester thì cầm khẩu súng đưa vào miệng đùa bỡn, cảm giác cái hành động kia, giống như hắn đang chơi đùa với tử thần vậy.

Nhìn biểu tình của Lý Dật không ngừng biến ảo. Anh Hoa rõ ràng, Lý Dật trong lòng đang bày mưu tính kế với ai đó.

Mặc dù thời gian nằng đi theo Lý Dật không lâu lắm, nhưng đối với Lý Dật cũng có được một chút hiểu biết nhất định, ở trong kí ức của nằng, một khi Lý Dật lộ ra biểu tình này, khẳng định là đang tính toán mưu kế. Còn khi Lý Dật phẫn nộ, vẻ mặt của gã lại phi thường bình tĩnh, giống như kẻ nào đắc tội với hắn, thì nhất định là phải chết không thể nghi ngờ!

Mọi thành phố lớn nào trên thế giới đều không tránh khỏi hiện tượng kẹt Xe. New York là thành phố sầm uất nhất địa cầu, tự nhiên cũng không ngoại lệ.)

Do bị kẹt Xe ảnh hưởng. nguyên bản quãng đường chỉ cần đi bốn mươi phút thời gian, giờ đã mất hơn một tiếng.

Bất quá Lý Dật đã tính qua Chuyện này, cho nên thời điểm chạy đến khu phố người Hoa. cũng không sai biệt thời gian ước định cùng Hồng Thanh Vân bao nhiêu. Cùng khu Phố Tàu tại Los Angeles giống nhau, khu phố người Hoa ở New York là dân Trung Quốc nhập cư sinh sống.

Trên khu phố người Hoa tùy tiện có thể chứng kiến được những căn nhà theo phong cách Đông phương, mà người người đi lại trên đường cũng ăn mặc theo kiểu cách Đông phương hóa.

Lễ tang của Chu Thành cử hành tại một võ quán tên là “Hồng môn.” Theo niên đại nhà võ quán Hồng Môn này Xây dựng đã rất lâu rồi, thời gian ban đầu. khi bị Mãnh Hổ bang đuổi khỏi quốc nội. những thành viên đời đầu của Hồng môn Xây dựng nên nhà võ quán này. thứ nhất chính là để ghi nhớ chuyện Xưa, thứ hai nhắc nhở Sứ mệnh gánh vác trên đôi vai mình.

Nhưng mà theo thời gian qua đi, long đầu Hồng môn cầm quyền luân chuyển, ý nghĩa Hoa Nhân bang tồn tại cũng đã Xảy ra biến hóa cực lớn. Đối với Hoa nhân bang hiện giờ mà nói, không còn ai muốn suy nghĩ trở về quốc nội diệt trừ Mãnh Hổ bang. trọng chấn uy phong của Hồng môn năm Xưa.

Đương nhiên, phương diện này, phải ngoại trừ Lý Dật ra.....

Lý giải trên phương diện nào đó. Lý Dật có chân chính là thành viên của Hoa Nhân bang không?

Thời gian Anh Hoa lái Xe đến trước cửa võ quán Hồng môn. bên ngoài đã đứng chật kín ô tô, đủ mọi loại kiểu dáng. Xe mặc dù nhiều, nhưng tình trạng lại mười phần chỉnh tề. ngay ngắn.

Hai gã thành viên Hoa Nhân bang, mặc âu phục đen, tai đeo ống điện thoại, đảm nhiệm công việc canh gác, chỉ huy Anh Hoa đứng Xe ở một chỗ trống trải nhất.

“Lý đại ca. mời!” Sau khi Lý Dật bước Xuống Xe. hai gã thành viên Hoa Nhân bang hướng Lý Dật làm ra một cái thủ thế....Trên mặt không mang theo chút biểu tình kinh sợ nào, thân làm thủ hạ trực thuộc dưới trướng của Hồng Thanh Vân, bọn hắn đã từng gặp qua rất nhiều đại ca chủ quản phân bộ, chưa bao giờ từng biểu hiện tỒn kính, dường như trong mắt bọn hắn mặc dù những vị lão đại này ở địa bàn có thể hung hăng ngang ngược, nhưng sau khi đến New York thì là hổ cũng phải nằm, là rồng cũng phải cuộn mình!

Lý Dật không thềm quan tâm điểm nhỏ mọn này, mà dẫn theo Anh Hoa cùng Jester đi tới hướng võ quán.

Bên ngoài cửa võ quán, tám gã đại hán thân mặc âu phục đen đứng đối lập nhau. trên mặt mang biểu tình băng lạnh, lưng đứng thẳng tắp, nhìn qua làm cho người ta nảy sinh một loại cảm giác nặng nề.

Hai người Anh Hoa và Jester cũng không vì tình huống này mà chịu ảnh hưởng, thậm chí, biểu tình Jester vẫn một bộ dạng trầm lặng, ánh mắt lãnh đạm kia nhìn vào ai, sẽ khiến cho người ta toàn thân đều không được thoải mái.

“Jester, thu khẩu súng lại đi.” Lý Dật quay đầu nhìn Jester. phân phó nói.

Jester gật đầu, nhanh chóng thu hồi khẩu Súng, tốc độ cực nhanh làm cho không người nào có thể thấy rõ được động tác của hắn.

Chi tiết nhỏ này rơi vào trong mắt của tám gã đại hán, cũng khiến bọn hắn phải lộ ra một loại thần tình kinh ngạc!

Vừa kinh ngạc, đồng thời trong con ngươi của tám gã đại hán lóe ra lửa giận!

Hôm nay đến nơi này có không ít những vị đại ca phân bộ. nhưng quả thật là không một người nào dám hung hăng ngang ngược giống như đoàn người Lý Dật. thậm chí Chưa từng có một người nào trắng trợn nghịch súng như vậy cả.

Jester thì được rồi. chẳng những vác súng ra chơi, còn không ngừng đùa nghịch ở trong tay. Hành động này rơi vào trong mắt của tám gã đại hán, lập tức biến thành khiêu khích, một loại khiêu khích trắng trợn!

“Lý đại ca, anh kêu thủ hạ của mình giao Súng ra đây, hoặc là lưu bọn họ đứng ở bên ngoài.” Khi Lý Dật bước đến trước mặt một gã cầm đầu lớn tiếng ngăn cản đường đi, mặt không đổi sắc nói.

Không đợi Lý Dật lên tiếng. Anh Hoa bước lên phía trước, trên người tản mát ra sát khí lạnh thấu Xương, làm cho tên đại hán cầm đầu kia không khỏi biến sắc.

269. Chương 239: Như Ý. (2)

Lý Dật vươn tay ra hiệu cho Anh Hoa lui lại phía sau, đợi khi Anh Hoa thoái lui, Lý Dật vỗ tay sau lưng, Xoay người. hướng tên đại hán cầm đầu cười híp mắt, ngoài cười nhưng trong giọng nói không chút tươi cười, hỏi: “Đây là ý tứ của Hồng thúc sao?”

Có lẽ thật không ngờ Lý Dật sẽ hỏi một câu như vậy. ban đầu tên đại hán kia ngẩn người. theo sau cũng trầm giọng nói: “Bên trong đang cử hành tang lễ của Chu Thành trưởng lão. Anh cho thủ hạ mang súng vào bên trong, hành động này đối với trưởng lão Chu Thành chính là một loại không tôn trọng!”

Nghe đại hán nói như vậy. Lý Dật khẽ mỉm cười.

Hắn đã dùng dư quang nhìn thoáng tình huống bên trong đại sảnh, những khách nhân vô luận là thành viên Hoa Nhân bang. hay là ngoại nhân bang hội khác đều mang theo súng. Đến phiên Lý Dật lại không được mang vũ khí, hơn nữa lời nói này lại còn từ miệng của một tên gác cửa nói ra!

Cho nên Lý Dật không khỏi tức giận!

Tuy rằng nụ cười của Lý Dật thoát nhìn thực sáng lạn, nhưng trong lòng tên đại hán cầm đầu lại không cảm thấy thoải mái. hắn đang chuẩn bị mở miệng nói tiếp, đã chứng kiến nụ cười trên mặt Lý Dật tiêu thất!

“Cút”

Thanh âm quát lớn từ trong miệng Lý Dật phát ra, đã chấn động màng nhĩ của tên đại hán kia, nhất thời hắn sững sờ ngay tại chỗ.

Không đợi cho tên đại hán kịp tỉnh lại từ trong cơn mê mẫn, tay phải Lý Dật bỗng nhiên bung ra, tát một cái!

“Đốp”

Tiếng thanh thúy vang lên giữa không trung, ở dưới ánh mắt nhìn chăm chú của mọi người, tên đại hán kia bị đánh ngã nhào Xuống đất, quai hàm tên đại hán rất nhanh sưng vù, vài chiếc răng

Xen lẫn máu loãng vương vãi trên mặt đất. dưới ánh mặt trời, nhìn dị thường chói mắt.

Bất thành linh Xảy ra biến hóa, cùng làm cho bảy gã đại hán còn lại ngây ngẩn cả người. đa phần khách nhân bên trong đại sảnh đều không nghĩ tới, Lý Dật lại dám động thủ ở nơi này.

Vài giây ngẩn ngui qua đi, bảy gã đại hán còn lại chợt cử động thân mình, hướng Lý Dật bao vây.

“Lui ra.”

Đúng lúc này, trong đại sảnh truyền ra một thanh âm trầm đục. trong thanh âm mang theo một cỗ khí thế uy nghiêm Hiển nhiên người lên tiếng chính là người thường Xuyên phát ra mệnh lệnh, thượng vị giả.

Bỗng nhiên nghe được mệnh lệnh. bảy tên đại hán kia nhanh chóng lui về chỗ đứng, mà gã đại hán cầm đầu bị ngã trên mặt đất cũng gượng đứng lên, thế nhưng ánh mắt nhìn về phía Lý Dật, lại có chút oán độc.

Lý Dật không thèm quan tâm cái nhìn oán độc của gã đại hán kia. mà quăng ném ánh mắt hướng đến phía lão nhân.

Lão nhân mặc một bộ Đường trang màu đen, mái tóc hơi bạc trắng. nhưng sắc mặt hồng nhuận, hai mắt sáng ngời hữu thần. cước bộ nện Xuống vững vàng. mạnh mẽ. Nhìn thoáng qua thân hình của lão nhân kia cực kì hư nhược, tuy nhiên lại khiến cho người ta nảy sinh một loại cảm giác tràn ngập lực lượng bạo tạc.

Cái loại cảm giác này, ba người Lý Dật, Anh Hoa, Jester cũng đã nhận ra. Thậm chí, sau khi Jester chứng kiến lão nhân. nguyên bản trong con người lãnh đạm, liền Xuất hiện ánh mắt kinh dị. dường như thật không ngờ lão nhân người gầy như que củi, lại có khí thế bất thường đến mức này.

Đi theo phía sau lão nhân có một gã đại hán mặc âu phục đen, cùng thân hình hư nhược của lão nhân kia bất đồng. Gã đại hán thân thể khôi ngô. diện mạo hung hãn. vừa nhìn đã biết là cái dạng người ngoan độc.

Một già một trẻ này không phải ai khác, chính là Hồng Thanh Vân, cùng con nuôi của hắn, Thạch Đầu.

Chỉ trong nháy mắt này, Lý Dật liền nhìn ra Hồng Thanh Vân là một người luyện công phu, cụ thể luyện võ công gì thì hắn không biết. Tuy không phải luyện tập sát nhân thuật như Anh Hoa, Nhưng bản thân hắn lại biết năng lực đối kháng của Hồng Thanh Vân không chút kém cõi nào.

Đây cũng là sự khác nhau lớn nhất giữa võ thuật và sát nhân thuật.

Trước tiên ta có thể ứng dụng trong việc rèn luyện thể hình hằng ngày, nhưng cũng có thể dùng để ngăn địch. cuối cùng là dùng để giết người!

Nói riêng về phương diện đối kháng, Anh Hoa chưa chắc đã là đối thủ của Hồng Thanh Vân, nhưng khi chiến đấu sinh tử, Hồng Thanh Vân hẳn là phải chết không thể nghi ngờ!

“Tiểu Dật, dám thủ hạ không hiểu chuyện, đừng nên tức giận!” Hồng Thanh Vân dẫn theo Thạch Đầu đi tới trước mặt Lý Dật khoảng một thước thì dừng lại, vẻ mặt mỉm cười nói.

Lúc này Hồng Thanh Vân tươi cười hiền hòa không nói, trên người hắn cũng không tản ra..chút sát khí nào, thoát nhìn giống như một lão nhân hiền từ. trong giọng nói có một tia khí thế long đầu đại ca!

Tuy biểu hiện bên ngoài như thế, nhưng Lý Dật lại không dám coi thường Hồng Thanh Vân. ngược lại hơi có chút bội phục Hồng Thanh Vân thủ đoạn cao minh.

“Hồng thúc, hôm nay Tiểu Dật đến tham dự tang lễ của Chu thúc muộn thời gian không nói, còn động thủ người, thật sự bất hảo.” Lý Dật biểu tình tự trách: “Có thể vị huynh đệ vừa rồi kia nói đúng. thủ hạ của tôi không nên tiến vào.”

Dứt lời, Lý Dật quay đầu nhìn Anh Hoa cùng Jester phân phó: “Hai người ở ngoài cửa chờ tôi, không cần đi vào.”

Biểu hiện này của Lý Dật. làm cho hai mắt Hồng Thanh Vân tỏa sáng, mà ba lão già đứng cùng một chỗ với Trương Đức Khôn chứng kiến một màn như vậy, mũi cơ trên khóe mắt cũng trỗi động vài cái. Bọn hắn từng được kiến thức qua thủ đoạn của Lý Dật. tự nhiên biết Lý Dật điển hình là một con người nham hiểm. Đừng nhìn hiện tại cười hờn hờ như vậy. lật ngược bàn tay liền không cần nhận người quen!

Mà biểu tình của Trương Đức Khôn cũng rất bình tĩnh, dường như hết thảy sự tình đều nằm trong dự đoán của hắn.

Sau khi hai người Anh Hoa và Jester nghe được Lý Dật phân phó, cũng không hai lời, cung kính lui Xuống.

“Tiểu Dật. cậu đi theo tôi!” Hồng Thanh Vân chứng kiến Anh Hoa và Jester lui Xuống, liền thu hồi ánh mắt dừng ở trên thân hai người, nhìn Lý Dật nói.

Lý Dật gật đầu, nhấc bước đi theo Hồng Thanh Vân tiến vào trong đại sảnh. Đại sảnh trong võ quán được bố trí thành linh đường, bốn phía chung quanh trang hoàng vải tang trắng. trước linh đường bày biện tro cốt cùng di ảnh của Chu Thành. bên cạnh đó còn có một chiếc lư hương cự đại bằng đồng. Hai mươi đại hán mặc âu phục màu đen Xếp thành hai hàng, đứng đối diện nhau, kéo dài từ ngoài cửa đến vị trí dâng hương phúng viếng.

Tại góc sáng sửa bên cạnh không ít người đứng, trong đó có mấy vị trưởng lão, cũng có những vị lão đại của từng phân bộ Hoa Nhân bang, cũng Xuất hiện thành viên bang hội khác đến phúng viếng. nhiều người đứng chung một chỗ, nhìn phi thường chật chội.

Theo bước chân tiến vào trong đại sảnh, nụ cười trên mặt Hồng Thanh Vân tiêu thất, biểu tình mười phần nghiêm túc.

khi Lý Dật bước đến trước bài vị của Chu Thành, Hồng Thanh Vân đích thân chuyển hương đưa cho Lý Dật, tiếp theo trầm giọng nói: “Tiểu Dật, Chu thúc mười tám tuổi đã gia nhập Hoa Nhân bang cho tới hiện giờ, cả đời cống hiến vì bang hội không ít. là một vị nguyên lão trong bang hội! Tuy nói rằng hạng người trong giang hồ như chúng ta thường hay yếu mệnh, nhưng là Chu thúc bị chết rất oan uổng, hẳn chết không được nhắm mắt ah! Mối thù này. Hoa Nhân bang chúng ta nhất định phải báo.”

Lúc mở miệng, thoạt nhìn Hồng Thanh Vân phi thường kích động, lão lệ tung hoành, có thể nói rằng thương tâm đến cực điểm

Nhìn bộ vó diễn cảm cùng lời nói của Hồng Thanh Vân. Lý Dật cũng bài trừ ra khuôn mặt nghiêm túc, trịnh trọng hướng Hồng Thanh Vân gật đầu, nói: “Hồng thúc nói chí phải, thù này chúng ta nhất định sẽ báo.”

Hồng Thanh Vân cắn răng gật đầu, sau đó chuyển hương cho Lý Dật.

Lý Dật tiếp nhận hương, châm lửa. tiếp theo hướng bài vị Chu Thành, vái lạy ba cái. Theo sau, Lý Dật tiến lên phía trước hai bước, cắm hương vào trong lư đồng. Trên di ảnh, khuôn mặt Chu Thành lộ vẻ tươi cười thản nhiên, trong con ngươi lóe ra ánh mắt thông minh lanh lợi.

Chu Thành à, người chết đi cũng coi như không oan uổng chút nào!

Dư quang chứng kiến đôi con ngươi thông minh lanh lợi của Chu Thành, Lý Dật thầm nghĩ ở trong lòng một câu, tiếp theo cung kính lui Xuống.

Lúc này biểu tình của Hồng Thanh Vân đã không còn vẻ kích động như vừa rồi. hiển nhiên hẳn có khả năng tùy thời biến đổi diễn cảm là một cao thủ điển hình về phương diện này.

Trông thấy Lý Dật đã hoàn tất thủ tục phúng viếng, Hồng Thanh Vân cầm tay Lý Dật kéo tới đám người đứng tại góc bên cạnh.

Động tác này của Hồng Thanh Vân rơi vào mắt đám người kia, cư nhiên tạo nên một tia gợn sóng ở trong lòng bọn họ.

Chỉ cần không phải hạng ngu ngốc cùng mù mắt, lúc này đều có thể nhìn ra được, thái độ của Hồng Thanh Vân đối với Lý Dật rất tốt, thậm chí có thể dùng hai từ thân thiết để hình dung.

Phát hiện ra điểm này. bọn họ không ít người đều theo bản năng liếc mắt nhìn nhau. sau đó quăng ném nhãn tình về phía Trương Đức Khôn. lại chứng kiến Trương Đức Khôn vẻ mặt bình thản, dường như không quan tâm đến hành động của Hồng Thanh Vân.

Sau khi Hồng Thanh Vân dẫn Lý Dật đến trước mặt mọi người, chỉ vào Trương Đức Khôn nói: “Tiểu Dật, vị này chính là Trương thúc.”

“Xin chào.” Trương Đức Khôn tùy tiện liếc mắt nhìn Lý Dật. ôn hòa nói.

Lý Dật cũng hành lễ: “Trương thúc, lần trước ở Los Angeles, Tiểu Dật chiêu đãi không đủ. nếu có cơ hội nhất định sẽ bổ sung!”

Lý Dật vừa nói Xong, mọi người sắc mặt đều biến đổi.

Đối với ngoại nhân mà nói. ý tứ trong lời nói của Lý Dật tự nhiên bọn họ nghe không hiểu. Nhưng thành viên Hoa Nhân bang hiểu rõ sự tình giữa Trương Đức Khôn cùng Lý Dật, lại theo trong lời nói nghe ra được hai cái ý tứ.

Thứ nhất. Trương Đức Khôn. lần trước người đi Los Angeles. ta không dùng toàn lực!

Thứ hai. Trương Đức Khôn. sự tình lần trước vẫn chưa tính toán Xong đâu!

Biểu tình của Hồng Thanh Vân tuy rằng nghiêm túc như cũ, nhưng trong con ngươi lại lóe lên ánh mắt thường thức, mà những người khác thì âm thầm bội phục Lý Dật lớn gan. Khi ở Los Angeles, hướng Trương Đức Khôn hung hăng ngang ngược thì cũng thôi, thế tới New York mà còn dám ngang ngược như thế.

Quả nhiên, sau khi Trương Đức Khôn nghe được Lý Dật nói thì biểu tình hơi biến sắc, tiếp theo hừ lạnh một tiếng. cũng chẳng thèm liếc mắt nhìn Lý Dật.

Quan sát biểu hiện của Trương Đức Khôn, tất cả mọi người ở trong đại sảnh đều cho rằng: “Lý Dật cùng Trương Đức Khôn Xem như đã hoàn toàn trở mặt!”

270. Chương 240 : Tôi Tuyên Chính Mình!

Làm long đầu của Hoa Nhân Bang, Hồng Thanh Vân cả đời nhìn thấu rất nhiều người. nhưng cho dù mắt sáng đến đâu thì vẫn bị hai người Lý Dật và Trương Đức Khôn liên thủ đùa giỡn, chuyện này không thể phủ nhận. kĩ năng biểu diễn của hai người đã đạt tới một loại trình độ “cao!”

Đối với Trương Đức Khôn mà nói. hắn sớm đã thành thói quen diễn trò, thời gian còn thanh niên diễn tiết mục huynh đệ tình thâm, sau khi trên tay nắm quyền lực lại diễn vở kịch “Ăn uy cùng tể.” Khiến cho một đám thanh niên nhiệt huyết bán mạng vì hắn.

So ra mà nói, Lý Dật ở trong khoảng thời gian ngắn. kĩ năng biểu diễn có thể đạt tới loại trình độ này, không thể không nói đó chính là một loại kì tích!

Kiếp trước Lý Dật cũng giống như Anh Hoa hiện tại. căn bản không biết người cong thẳng thế nào, chỉ cần phóng Xuất đồ đao ra, chém giết mục tiêu.

Hoàn cảnh bất đồng, tạo thành tính cách bất đồng.

Dùng những lời này để hình dung Lý Dật tựa hồ mười phần chuẩn Xác, thế nhưng chỉ riêng Lý Dật rõ ràng, người làm hắn thay đổi thành cái bộ dạng này, không phải ai khác chính là Tiêu Thanh SƠN!

Lý Dật và Trương Đức Khôn nhìn nhau không hợp nhãn, điều này làm cho Hồng Thanh Vân trong lòng phi thường vui vẻ. Hắn thần nhiên kéo tay Lý Dật, chậm rãi bước đến trước mặt từng vị đại ca phân bộ của Hoa Nhân bang.

Trong khi giới thiệu, Hồng Thanh Vân có vẻ rất nhiệt tình, giống như trưởng bối lôi kéo vãn bối đi ra mắt người nhà bình thường, điều này không khỏi làm cho Lý Dật nhớ tới Tiêu Thanh Sơn lúc trước, tại lễ khánh công mười năm tập đoàn Hoa Thanh. Cũng từng lôi kéo hắn đi giới thiệu cho các nhân vật trong Xã hội thượng lưu. Bỗng nhiên nhớ tới chuyện tình lúc trước. ấn tượng của Lý Dật đối với Hồng Thanh Vân càng trở nên bất hảo.

Tuy nhiên hắn cũng không đem tâm tình biểu lộ ra trên mặt, vẻ mặt của Lý Dật không phát sinh chút biến hóa nào. vẫn mang nụ cười hiền hòa và khiêm tốn. mỗi lần Hồng Thanh Vân mở miệng giới thiệu. Lý Dật đều chủ động bước đến bắt tay. Dưới tình huống này, Lý Dật miễn tuệ phát hiện, hôm nay đến tham dự tang lễ có chín tên đại ca phân bộ của Hoa Nhân bang. Có năm người đối với mình biểu hiện thực không ưa. thậm chí ngay cả đối với Hồng Thanh Vân cũng không tỏ kính chút nào. So ra mà nói, bốn tên đại ca phân khu còn lại, biểu tình hướng về Hồng Thanh Vân mười phần tôn kính. cũng bắt tay với Lý Dật phi thường nhiệt tình.

Chi tiết nhỏ này, lập tức để cho Lý Dật phát hiện ra những điều ám muội trong đó. Thực hiển nhiên, năm người biểu hiện không ưa Lý Dật thuộc nhân vật phe cánh của Trương Đức Khôn, bọn hắn không biết

chuyện tình hợp tác giữa Trương Đức Khôn và Lý Dật, cho nên khi chứng kiến thái độ của Hồng Thanh Vân, đã tưởng rằng Lý Dật đứng ở phe đối lập, tự nhiên mà lộ ra cảm xúc đối nghịch.

Mà bốn người còn lại thì hiển nhiên là tay chân của Hồng Thanh Vân. Nhận ra điểm nhỏ này, trong lòng Lý Dật nhiều ít có chút kinh ngạc, hẳn chỉ biết rằng thực lực của Trương Đức Khôn ở trong Hoa Nhân bang không tầm thường, nhưng thật không ngờ lại cố chấp đến tình trạng như thế.

Dù sao, lấy phát hiện vừa rồi mà luận, thì thế lực “biên cương đại tướng” mà Trương Đức Khôn khống chế trong tay, mạnh mẽ hơn so với Hồng Thanh Vân nhiều.

Sau khi Hồng Thanh Vân giới thiệu cho Lý Dật các vị lão thành trong Hoa Nhân bang, lại tiếp tục mang Lý Dật đi qua chào hỏi những vị đại biểu của bang hội khác đến tham dự tang lễ. Những người này đều đã từng nghe qua đại danh của Lý Dật. Cũng biết Lý Dật cùng gia tộc Gambino có mối quan hệ không giống bình thường. Bởi vậy, lúc Hồng Thanh Vân giới thiệu, thái độ của những người kia đối với Lý Dật đều rất khách khí!

Mặc dù như thế, nhưng nụ cười trên khuôn mặt Hồng Thanh Vân vẫn không giảm bớt, tựa như, hẳn một điểm nhỏ cũng không thêm quan tâm.

Hắn thật sự không quan tâm sao? Đáp án này, người thông minh đều biết rõ ràng.

Đối với Hồng Thanh Vân mà nói, tác dụng tang lễ của Chu Thành. thứ nhất là muốn cho thủ hạ chứng kiến hắn là một vị long đầu đại ca nhân nghĩa, hòa nhã. thứ hai Chính là vì lôi kéo Lý Dật.

Bởi vậy quá trình đối với hắn cũng không quan trọng. quan trọng nhất đó là....Kết quả.

Sau khi đưa Lý Dật đi giới thiệu hết thấy các đại nhân vật Xong, Hồng Thanh Vân hướng những bang hội khác nói rằng, muốn thương nghị chuyện tình báo thù cho vị trưởng lão Chu Thành, những người kia nghe được Hồng Thanh Vân nói vậy, đều sôi nổi căm thù.

Trải qua vài phút thời gian, những người từ bang hội khác đến tham dự tang lễ đã rời khỏi võ quán. Nhất thời trong đại sảnh chỉ còn lại thành viên của Hoa Nhân bang.

Nhìn thấy những người trong bang hội khác rời đi hết. Hồng Thanh Vân hướng chúng nhân nói: “Lão Chu tử nạn. mối thù này chúng ta nhất định phải báo! Bất quá. hiện giờ lão Chu chết đi, cái vị trí trưởng lão này liền bị khuyết thiếu. Hôm nay nhân lúc tất cả mọi người tụ tập ở trong này, chúng ta sẽ mở hội nghị thương lượng chuyện báo thù cho Chu lão. đồng thời chọn lựa ra một vị huynh đệ, bổ sung vào vị trí trưởng lão, mọi người cảm thấy thế nào?”

“Lão đại, ngài nói như thế nào thì chúng ta liền như thế đó.”

“Đúng!”

Hồng Thanh Vân vừa nói dứt lời, bốn tên đại ca phân bộ thuộc phe cánh Hồng Thanh Vân liền mở miệng phụ họa. Thế nhưng đám người bên phía Trương Đức Khôn lại bảo trì trầm mặc.

“Hảo!” Hồng Thanh Vân trầm giọng nói: “Vậy thỉnh chư vị huynh đệ, theo ta lên trên tầng hop.”

Hồng Thanh Vân nói Xong. tiên phong hướng cầu thang đi đến, Thạch Đầu theo sát ngay sau lưng. chín tên đại ca phân bộ, chứng kiến hành động của Hồng Thanh Vân. cũng liếc mắt nhìn nhau một cái. hậm hực vài tiếng lẫn nhau, trước sau hướng cửa thang lầu đi lên.

Nhân cơ hội đương trường có chút hỗn loạn, Lý Dật khẽ nhìn thoáng qua Trương Đức Khôn. đã thấy hắn đang nhìn về phía mình. Ánh mắt hai người gặp nhau trên không trung, khóe miệng đồng thời lộ ra một nét tiêu ý nhợt nhạt.

Vì tránh chuyện tình hợp tác bí mật bại lộ, Lý Dật rất nhanh thu hồi ánh mắt, cũng không cùng Trương Đức Khôn đi lên tầng lầu, mà chậm rãi theo sau phe cánh của Hồng Thanh Vân.

Trong quá trình bước lên tầng lầu. Hồng Thanh Vân theo dư quang ánh mắt chứng kiến Lý Dật ung dung bước sau đội ngũ của mình, khóe miệng khẽ mỉm cười, một nụ cười chiến thắng. Chính là nụ cười kia vô cùng bí mật, nếu không nhìn kĩ. căn bản không thể phát hiện ra.

Cùng nhà võ quán Hoa Nhân bang ở Los Angeles giống nhau, nhà võ quán Hồng môn này đồng dạng cũng là treo đầu dê bán thịt chó. Tuy rằng treo biển võ quán, nhưng căn bản không thu nhận người ngoài.

Bất quá võ quán Hồng Môn cùng võ quán tại Los Angeles có điểm bất đồng nho nhỏ.

Nhà võ quán tại Los Angeles ngay từ đầu đã là căn cứ địa của đám người Mạnh Thục, trong quá trình Lý Dật bước lên thượng vị, bị Phòng Tam phái người đốt trụ đại sảnh, mặc dù không tạo nên ảnh hưởng quá lớn, nhưng tới hiện giờ vẫn còn chưa sửa sang gì, cơ bản không dùng được.

Mà võ quán Hồng môn chẳng những không thu nhận ngoại nhân, bình thường cũng không cho phép thành viên Hoa Nhân bang luyện tập ở bên trong! Bởi vì võ quán Hồng môn chính là tổng bộ của Hoa Nhân bang.

Từ nhiều năm qua đã luôn luôn như thế.

Đám người khởi hành, bước chân đi lên cầu thang mộc. nhất thời phát ra một trận thanh âm kéo kẹt, Có một gã đáng người mập mạp trên mặt mang biểu tình khổ trương, hoảng sợ cầu thang sẽ sụp đổ.

Không biết bởi vì hoài niệm chuyện Xưa hay còn nguyên nhân gì khác. mà toàn bộ võ quán thoát nhìn mười phần cũ nát, cơ bản luôn luôn bảo lưu bộ dạng của mấy năm trước. Vách tường cùng bản lề đường như đã không chịu nổi thời gian tàn phá, bất quá bên trong nƠi này lại rất sạch sẽ. không khí thoáng mát. hiển nhiên là thường Xuyên có người đến quét dọn, lau chùi.

Lên tầng hai, Hồng Thanh Vân cố tình chậm cước bộ lại. mắt thấy Lý Dật theo kịp. mỉm cười nhìn hắn nói: “Tiểu Dật. lần đầu tiên cậu bước vào đây. có thể chưa thích ứng ngay được. Nơi này chính là tổng bộ của Hoa Nhân bang chúng ta, mấy năm trước, sau khi những vị tiền bối bị đuổi ra khỏi quốc nội, đi tới New York liền đặt chân tại nƠi này. Chuỗi ngày sau đó. Hoa Nhân bang cũng được thành lập tại đây. có thể nói nhà võ quan Hồng môn này đã chứng kiến lịch sử quật khởi cùng quá trình phát triển của Hoa Nhân bang chúng ta.”

Nghe Hồng Thanh Vân nói, trong lòng Lý Dật không khỏi động đậy, tại sao Hồng Thanh Vân lại nhắc tới chuyện đuổi giết ra khỏi quốc nội. chẳng lẽ....?

Quả nhiên, Hồng Thanh Vân nói tiếp: “Tiểu Dật, tin tưởng cậu đã hiểu biết lịch sử của Hoa Nhân bang chúng ta!”

“Chuyện tình mấy năm trước chính là sĩ nhục lớn nhất của Hoa Nhân bang chúng ta! Thế nhưng ngày đó hữu tâm mà vô lực đánh giết trở về quốc nội. hiện giờ thì khác, hiện giờ chúng ta đã củng cố thực lực nhiều năm, đợi đến khi thời cơ chín mùi, chúng ta sẽ trở về quốc nội rửa sạch mối nhục mấy năm qua!” Hồng Thanh Vân nói những lời này, phi thường khẳng khái, công phu biểu diễn quả nhiên tuyệt hảo. Bất quá. dường như Hồng Thanh Vân trình diễn không thu được hiệu quả quá lớn.

chẳng những người bên phía Trương Đức Khôn không có phản ứng gì, thậm chí, tựu ngay cả thủ hạ của hắn, trên mặt cũng mang biểu tình nghi hoặc. Dường như bọn hắn, căn bản chưa bao giờ từng nghĩ sẽ đánh giết trở về quốc nội.

Thời gian chính là chất ăn mòn tốt nhất, năm tháng qua đã Xối mòn đi mối cừu hận trong lòng, hưởng chi, mấy lão gia hỏa không may mắn lúc trước đã chết sạch rồi. Có người nào sẽ nguyện vì mối thù năm Xưa, mà buông tha tiền đề tươi sáng trong tương lai, quay trở về quốc nội tìm Mãnh Hổ bang liều mạng?

Tuy những người khác nghe không hiểu, thế nhưng Lý Dật lại rõ ràng. đây là Hồng Thanh Vân đang âm thầm nói cho hắn biết: “Chỉ cần người đi theo ta. ta sẽ giúp người báo thù”

“Ngày đó nhất định sẽ đến nhanh thôi.” Lý Dật khẽ cười nói, một câu nhưng lại có hai ý nghĩa, chẳng biết là đang trả lời Hồng Thanh Vân, hay là đang tự nói với chính mình. Một ngày nào đó trong tương lai không Xa, hắn sẽ dẫn thủ hạ trở về quốc nội phục cừu!

Lý Dật trả lời làm cho Hồng Thanh Vân hết sức hài lòng, hắn không có tiếp tục nói đến chuyện này nữa, đành chỉ ngay tại chỗ. Tuy rằng Hồng Thanh Vân biết thù gia của Lý Dật, nhưng hắn không nói trắng ra, chỉ âm thầm nhắc nhở Lý Dật một chút mà thôi.

Rất nhanh, dưới sự dẫn đường của Hồng Thanh Vân, mọi người Xuyên qua hành lang cổ kính. đi tới gian phòng Ở cuối.

Thạch Đầu cước bộ nhanh hơn, tiến lên đẩy cửa phòng ra, nhưng Hồng Thanh Vân không có lập tức đi vào, mà nhìn sang Lý Dật nói: “Đây là phòng họp, trước kia toàn bộ đại sự trong bang đều thương thảo ở nơi này.”

Dứt lời, Hồng Thanh Vân ung dung tiến nhập vào căn phòng, tuy nhiên Lý Dật lại không theo sau. mà chờ đợi hai gã trưởng lão bên phe Hồng Thanh Vân đi trước. mới chậm rãi bước vào cái nơi được gọi là phòng họp.

Nói là phòng họp, kì thật chỉ là một gian phòng lớn hơn bình thường một chút mà thôi. Có thể nói, căn phòng này chính là căn phòng họp cũ nát nhất mà Lý Dật từng chứng kiến, đừng nói sàn gỗ mục nát không chịu nổi, nguyên bản vách tường bốn phía chung quanh đã biến dạng, phần lớn đều bị hoen ố Xám màu, thậm chí có nhiều mảng ẩm mốc tràn lan.

Chiếc bàn họp trong phòng không phải cái loại gỗ mộc đàn hương Xa Xỉ như ở những công ty hiện đại, mà là một chiếc bàn tạo dáng hình chữ nhật. chẳng biết dùng loại gỗ gì chế ra nữa. Thoạt nhìn bụi bặm không ai lau chùi, về phần ghế dựa bên cạnh thì càng không cần phải nói, vừa nhìn đã biết cũ kĩ lỗi thời.

Sau khi tiến vào phòng họp. Lý Dật nhiều ít có chút nghi hoặc. hẳn không biết đường đường là phòng họp của Hoa Nhân bang tại sao lại hoang tàn như thế này, chẳng lẽ chỉ là bởi vì ưa thích cổ kính ư?

Trên bức tường trước mặt. có treo vài tấm di ảnh. tấm ảnh đầu tiên hơi tối cũ. người bên trong mặc một bộ trường bào màu Xám để râu sơn dương, cả người thoạt nhìn làm cho người ta nảy sinh một loại cảm giác nặng trĩu âm khí. Mà những ảnh chụp phía sau càng lúc càng rõ ràng. hiển nhiên đều chụp ở những niên đại bất đồng, mà tấm nào càng rõ ràng thì minh chứng niên đại càng gần.

“Tiểu Dật, tấm ảnh đầu tiên kia chính là tổ sư gia của chúng ta, mà những tấm phía sau là long đầu đại ca của các triều đại!” Hồng Thanh Vân chứng kiến Lý Dật đưa mắt nhìn về những tấm ảnh trên vách tường, một lần nữa mở miệng giải thích cho Lý Dật biết.

Từ khi bước vào trong võ quán. Hồng Thanh Vân căn bản không hề che giấu ý tứ thân cận cùng Lý Dật. hiện giờ sau khi đến phòng họp, ngoại trừ hai người Lý Dật và Trương Đức Khôn ra, thì cơ hồ tất cả mọi người đều cho rằng Lý Dật đã nghiêng về phía Hồng Thanh Vân rồi.

Nghe được Hồng Thanh Vân giải thích, Lý Dật gật gật đầu, hiển thị đã hiểu.

“Mời.” Hồng Thanh Vân đứng trước ghế chủ tọa. làm ra một cái thủ thế. sau đó dẫn đầu an vị

Chứng kiến tất cả mọi người đã ngồi Xuống, Hồng Thanh Vân đem thân mình nghiêng tới phía trước. hai tay chống lên trên bàn mộc. đảo mắt nhìn mọi người một vòng. sau đó trầm giọng nói: “Lão Chu chết đi, đến hiện giờ còn chưa điều tra ra được hung thủ. Bất quá, không sao cả, ta tin tưởng rất nhanh hung thủ sẽ phải lộ diện chân tướng! Chỉ cần điều tra Xong. mặc kệ hắn là thần thánh phương nào cũng đều phải bồi mạng cho lão Chu!”

Nghe Hồng Thanh Vân nói, mọi người lại không bày tỏ thái độ, hiển nhiên bọn hắn đều rõ ràng, nếu người giết Chu Thành là cái hạng nhân vật bất nhập lưu. tự nhiên Hồng Thanh Vân sẽ báo thù cho Chu Thành. lộ ra bộ dạng đại ca nhân nghĩa hòa nhã.

Nhưng nếu hung thủ sau lưng có bối cảnh ngang ngửa với Hoa Nhân bang, Hồng Thanh Vân tự sẽ không liều lĩnh báo thù, mà lựa chọn phương thức đàm phán. Khi đối phương không chịu nể mặt. thì đành phải tùy tiện tìm một kẻ chết thay. để giải quyết chuyện này.

“Chuyện này ta sẽ phân phó Thạch Đầu tiếp tục điều tra. Hơn nữa còn tăng cường thêm lực lượng.” Hồng Thanh Vân chuyển giọng, nói tiếp: “Hiện giờ còn chưa điều tra ra hung thủ là kẻ nào, cho nên không nói thêm nữa. Kế tiếp chúng ta thảo luận, người nào sẽ tiếp nhận vị trí trưởng lão thay cho Chu Thành.”

Sau hai câu nói, Hồng Thanh Vân trực tiếp chuyển dời đề tài đến mục đích chính, tuy rằng trực tiếp nhưng không người nào cảm thấy kinh ngạc, dường như tất cả mọi người đều rõ ràng, cái gọi là báo thù chỉ nằm trong trường hợp nói suông mà thôi.

Thời gian, nguyên bản bầu không khí trở nên trầm lắng, tất cả mọi người đều giữ vững tinh thần, đồng thời cùng nhau quăng ném ánh mắt hướng tới phía Hồng Thanh Vân.

“Ta đề nghị La Liệt sẽ tiếp nhận vị trí của lão Chu.” Khi Hồng Thanh Vân nói chuyện, hắn đem ánh mắt ném về phía một người trung niên đang ngồi ở bên cạnh Lý Dật.

Lời Hồng Thanh Vân vừa thốt ra, trên mặt người trung niên tên La Liệt kia lập tức Xuất hiện biểu tình kích động, tuy rằng hắn đã muốn kiệt lực che giấu đi, nhưng vẫn mười phần rõ ràng như cũ.

Đang khi hắn kích động, cùng lúc này những vị đại ca phân bộ cũng sôi nổi nhìn về phía hắn. còn mấy lão gia hỏa ở trong hội trưởng lão thì lãnh đạm.

“Hiện giờ, ta sẽ nói nguyên nhân đề nghị La Liệt tiếp nhận vị trí của lão Chu.” Hồng Thanh Vân trầm giọng: “La Liệt gia nhập vào bang hội đã gần được hai mươi năm thời gian. Thành tích những năm qua cống hiến cho bang hội rõ ràng như ban ngày. Tuy rằng đến Las Vegas đảm nhiệm phụ trách không có làm ra thành tích! Nhưng tất cả mọi người đều biết Las Vegas là địa phương đặc thù. Nơi đó hoàn toàn là địa bàn của ủy ban mafia, căn bản hắc bang chúng ta không thể nhúng tay vào nổi. La Liệt có khả năng dẫn dắt các huynh đệ kiên trì đến bây giờ, đã đủ chứng minh bản lĩnh không phải tầm thường.”

Vừa nghe Hồng Thanh Vân nói như thế, Lý Dật cũng không cảm thấy ngoài ý muốn chút nào.

Tính toàn bộ nước Mỹ mà nói, Las Vegas chính là thành phố đặc thù nhất. Không phải bởi vì nơi này, mở sòng bạc không vi phạm pháp luật, cũng không phải do Las Vegas là một tòa thành thị hấp huyết.

Mà bởi vì, nơi đó hoàn toàn là mảnh trời riêng của ủy ban mafia.

Luật pháp trong thành phố Las Vegas cùng những thành phố khác bất đồng. Cho nên các gia tộc mafia không ngừng lũng đoạn sinh ý độc, hoang, đổ. Hắc bang chúng ta căn bản không có cơ hội kiếm tiền, nếu tình hình cứ như thế này, hắc bang muốn sinh tồn tại Las Vegas là chuyện tình phi thường khó khăn.

Hồng Thanh Vân nói Xong. liếc mắt nhìn Trương Đức Khôn một cái, thản nhiên tiếp tục: “Trương lão, dựa theo bang quy ! Kế tiếp sẽ do ngài tiến cử một cái nhân tuyển, sau đó mọi người cùng nhau bỏ phiếu.”

“Phạm Vĩ” Trương Đức Khôn nhẹ nhàng thốt ra một cái tên. ngay lập tức, trên khuôn mặt của chín vị đại ca phân bộ kia bỗng nhiên thay đổi. Thậm chí, cả thân mình đều khẽ run rẩy lên.

Chứng kiến mọi người đều quăng ánh mắt về phía người trung niên kêu Phạm Vĩ, Trương Đức Khôn tiếp tục dùng ngữ khí ôn hòa nói: “Lý do tôi sẽ không giải thích nhiều, năng lực của Phạm Vĩ hẳn là mọi người đã rõ ràng như ban ngày.”

“Hảo!” Hồng Thanh Vân nhẹ nhàng vỗ bàn một cái. chờ sau khi mọi người đem lực chú ý đặt ở trên người hắn, mới trầm giọng nói: “Kế tiếp Chúng ta bỏ phiếu, hiện giờ ai đồng ý Phạm Vĩ tiếp nhận vị trí của lão Chu, thì giơ tay.”

Thanh âm của Hồng Thanh Vân vừa dứt, Trương Đức Khôn là người đầu tiên giơ tay lên, trên khuôn mặt Vẫn mang biểu tình lãnh đạm, cũng không có đem ánh mắt quăng ném tới bất kì một người nào. Hiển nhiên, tình huống hiện giờ có gây áp lực cũng không đạt tác dụng gì.

Sau khi Trương Đức Khôn giơ tay lên, năm người thuộc phe Cánh Trương Đức Khôn cũng theo sau phụ họa.

Bỗng nhiên, lúc này Lưu Kim Ba cũng giơ tay ! Hành động của Lưu Kim Ba nhất thời làm cho không ít người phải biến sắc, thậm chí tự ngay cả Hồng Thanh Vân đều khẽ nhăn mày.

Bất quá dường như Chuyện này đã nằm trong dự tính của Hồng Thanh Vân, cho nên cũng không dao động Cầm Xúc quá lớn.

“Còn ai không?” Hồng Thanh Vân trầm giọng nói Xong, ánh mắt liền quăng ném về phía Lý Dật.

Đồng thời những người khác cũng nhìn chằm chằm vào Lý Dật.

Cuộc họp thương nghị hôm nay tổng cộng có mười lăm người, hai phe Cánh của Hồng Thanh Vân và Trương Đức Khôn mỗi bên chiếm bảy. cho nên Lý Dật được Coi là nhân vật then chốt.

Hoặc giả như nói, Lý Dật lựa Chọn đứng ở phe nào, phe đó liền giành được thắng lợi.

Đang khi mọi người căng mắt ra nhìn, Lý Dật cũng thờ ơ, không có giơ tay biểu quyết. Chứng kiến một màn như vậy, khóe miệng Hồng Thanh Vân Xuất hiện tiếu ý.

những người đứng bên phía Hồng Thanh Vân đều mang vẻ mặt hưng phấn, ngược lại, bên phía Trương Đức Khôn thì đồng loạt nhíu mày.

Thậm chí, theo dư quang khỏe mắt Lý Dật còn nhìn thấy được khuôn mặt Trương Đức Khôn điên cuồng trườn động vài cái! Hiển nhiên Trương Đức Khôn thật không ngờ, Lý Dật lại hành động như vậy!

Hắn đang làm chuyện quái quỷ gì thế không biết?

Trương Đức Khôn hí mắt, nhìn chằm chằm về phía Lý Dật, trong lòng tính toán Xem, liệu có phải Lý Dật đã âm thầm kết minh cùng Hồng Thanh Vân hay không. bất quá lý trí nói cho hắn biết, Chuyện này nhất định là không có khả năng.

“Hảo, người nào đồng ý La Liệt tiếp nhận chức vị của lão Chu thì giơ tay!” Hồng Thanh Vân nói Xong, dẫn đầu giơ tay của mình lên. Lúc này, bốn tên đại ca phân bộ cùng hai gã trưởng lão bị Hồng Thanh Vân thu phục, nhất thời đều đồng loạt giơ tay lên biểu quyết!

Tiếp theo tất cả mọi người nhìn lại phía Lý Dật, cũng đợi Lý Dật đưa ra biểu quyết máu chốt!

Chỉ cần một phiếu này là Hồng Thanh Vân sẽ Chiến thắng Trương Đức Khôn, ngày sau hội trưởng lão hoàn toàn tan rã, Trương Đức Khôn sẽ không thể tiếp tục ngang ngạnh!

Mặc dù Hồng Thanh Vân lòng dạ thâm sâu khó dò, nhưng lúc này cũng phải lộ ra một tia biểu tình kích động, cùng Trương Đức Khôn tranh đấu nhiều năm, luôn luôn không triệt để đả bại được Trương Đức Khôn, điều này làm cho hắn phi thường không cam lòng. Hiện giờ chứng kiến cơ hội ngay tại trước mắt. sao có thể không kích động đây?

Thế nhưng Lý Dật lại không hành động giống như mọi người tưởng tượng. giơ tay lên biểu quyết, mà lựa chọn trầm mặc.

Hành động của Lý Dật nhất thời làm cho chúng nhân sững Sờ. Dường như không ai nghĩ rằng Lý Dật. hai bên đều không tuyển chọn. Lúc này. Hồng Thanh Vân cảm giác như đang ở trên thiên đường, liền bị trầm luân rơi xuống địa ngục tối tăm, hắn nhìn ra được, Lý Dật tựa hồ như muốn bãi quyền biểu quyết.

Trong lòng tuy rằng nghĩ như vậy, nhưng Hồng Thanh Vân vẫn nhíu mày hỏi: “Tiểu Dật, chẳng lẽ Cậu muốn bỏ quyền sao?”

Khi nói chuyện, đồng thời Hồng Thanh Vân dùng mắt ra hiệu với Lý Dật. Mà Trương Đức Khôn cùng nhíu mày trầm ngâm, suy nghĩ đến dụng ý của Lý Dật. Lý Dật mỉm cười đón nhận ánh mắt của Hồng Thanh Vân: “Hồng thúc, tôi đâu có bãi quyền.”

“Vậy Cậu tuyển chọn ai?” Nghe Lý Dật nói vậy, tức thì Hồng Thanh Vân hai mắt sáng ngời. đồng tử bỗng nhiên phóng đại lên vài phần, ngữ khí nhiều ít cũng mang theo vẻ kích động.

“Tôi tuyển chọn chính mình.” Dưới nhãn tình mong Chờ của Hồng Thanh Vân, Lý Dật chậm rãi phun ra một câu.

Những lời này tuy rằng thanh âm không lớn, nhưng ngữ khí kiên định, lời vừa Xuất khỏi miệng, cả phòng họp lặng ngắt như tờ, tất cả mọi người đều khiếp sợ nhìn Lý Dật.

Thời gian, ở một khắc này giống như ngừng trôi.

271. Chương 241 : Được Mũi Lên Mặt

Nhìn biểu tình dễ dàng của Lý Dật, biểu tình Hồng Thanh Vân trở nên thập phần âm trầm, hai tay cũng bất giác nắm chặt lại. khỏe mắt càng điên cuồng run rẩy lên. Từ lúc đầu khi Lý Dật đến võ quán Hồng Môn, Hồng Thanh Vân vẫn biến tướng theo sát Lý Dật như lấy lòng, mục đích chính là vì muốn đến lúc đầu phiếu Lý Dật sẽ đứng bên hắn.

Nhưng hắn nằm mơ cũng không nghĩ đến chính là Lý Dật không đứng về phía hắn thì không nói, cũng không tuyển chọn bỏ quyền, mà là công khai nói muốn làm trưởng lão!

Cử động của Lý Dật phảng phất giống như tát vào miệng Hồng Thanh Vân, làm Hồng Thanh Vân có loại cảm giác dùng cái mặt nóng đi nhận cái mông lạnh, mà cuối cùng đối phương còn không nguyện ý nhận mặt nóng của hắn.

Trên thực tế, tất cả mọi người thật không ngờ Lý Dật lại nói như vậy, dù là Trương Đức Khôn cũng không ngoại lệ.

Bất quá Trương Đức Khôn vốn đa mưu túc trí nên cũng không lộ ra biểu tình phần nộ hay nghi hoặc, mà thâm ý nhìn Lý Dật, trong con ngươi không ngừng chuyển động, trong lòng không biết đang suy nghĩ chuyện gì.

“Người đem nước tiểu chiếu lại mặt mình, nhìn người là thứ gì vậy?” Nguyên trong phòng hội nghị đang an tĩnh bỗng nhiên vang lên một thanh âm cực kỳ phần nộ. Chủ nhân của thanh âm chính là La Liệt. Đang lúc nói chuyện La Liệt nắm chặt hai tay bật lên khỏi ghế ngồi, Hắc trừng mắt nhìn Lý Dật, ánh mắt hận không thể đem Lý Dật băm thầy vụn đoạn!

Hiển nhiên. giờ khắc này La Liệt cảm tức nhất!

Thậm chí, hắn còn cảm tức hơn cả Hồng Thanh Vân!

Nếu như nói Lý Dật nhẹ nhàng giơ lên tay phải, như vậy hắn có thể mà thành trưởng lão tân nhậm của Hoa Nhân Bang. Thế nhưng đây chỉ là nếu mà thôi. sự tuyển chọn của Lý Dật làm cho hắn từ thiên đường đi vào địa ngục. đã kích thích linh Xảy ra làm cho hắn trong lúc nhất thời không thể tiếp thu.

Cũng giống như La Liệt. đồng dạng phần nộ còn có Phạm Vĩ

Lời của La Liệt vừa thốt ra, hắn lập tức đứng lên, cười lạnh nói: “Hay! Người là thứ gì?”

“Làm trưởng lão. người có tư cách sao?”

“Dựa vào cái gì cho người làm trưởng lão?”

Lúc này, Lý Dật trở thành đối tượng cho mọi người trong phòng công kích, ngoại trừ Hồng Thanh Vân và mấy trưởng lão, những người khác đều mở miệng mắng chửi Lý Dật.

“Tiểu tử, khi ta ở tại Hoa Nhân Bang, người còn đang chơi bòn! Chỉ như người mà muốn làm trưởng lão?” Lúc này tính tình táo bạo như Lưu Kim Ba cũng mở miệng, giọng nói tương đương bất thiện.

Làm người trung lập duy nhất trong trưởng lão hội, hắn tuyển chọn đứng bên Trương Đức Khôn chỉ là do không muốn bị Hồng Thanh Vân một tay che trời. Nhưng Lý Dật chủ động đưa ra đề nghị muốn làm trưởng lão. cũng làm cho hắn cảm tức!

Theo hắn Xem ra, Lý Dật chỉ là một tên tiểu tử mà thôi, vừa tiến nhập Hoa Nhân Bang một năm, nào có tư cách làm trưởng lão?

So sánh với biểu tình phần nộ của Lưu Kim Ba, lúc này Hồng Thanh Vân đã lãnh tĩnh hơn rất nhiều, biểu tình phần nộ trên mặt hắn đã biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi. hắn híp mắt nhìn chằm chằm Lý Dật. trong lòng cũng không biết đang đánh bàn tính gì.

Mà lúc này Trương Đức Khôn đã thu ánh mắt, tùy ý dựa sau ghế, làm bộ dáng không có chuyện gì liên quan tới mình.

Về phần hai trưởng lão còn lại cũng không tùy ý mở miệng, thứ nhất hiện tại bọn họ còn chưa hiệu rõ ý tứ của Hồng Thanh Vân, còn nữa, hành trình Los Angeles lần trước, Lý Dật cho bọn họ ấn tượng không thể Xóa nhòa, nếu như có thể. bọn họ không muốn lại đắc tội Lý Dật.

Lúc này phòng hội nghị vốn đang an tĩnh chợt náo nhiệt phi phàm, giống như chợ bán thức ăn trong thôn trấn. chỉ là người bán hàng ngoài chợ là vì sinh hoạt mà đi khua môi múa mép, những người ở đây là vì lợi ích mà thôi!

Lý Dật cũng không ngăn cản những người này ra lời ác khẩu, vẻ mặt của hắn cũng không phát sinh chút nào biến hóa. chỉ thật dễ dàng. Thậm chí hắn còn lấy ra một hộp xì gà Cuba chính tông rất khó mua được,

châm lửa, tựa vào ghế, thích ý hút thuốc. biểu tình thờ ơ lạnh nhạt. không chút nào ý thức được tràng diện hiện tại chính do hắn làm ra, chuẩn Xác mà nói không thêm quan tâm tới.

Hai phút sau. thanh âm mắng chửi người dần dần giảm đi.

Đám đại lão tuy rằng đối với cử động cuồng vọng của Lý Dật rất không mãn ý thế nhưng bọn họ thấy Hồng Thanh Vân và Trương Đức Khôn cũng không hề phát biểu ý kiến. bọn họ ý thức được, chuyện này dù bọn họ có đâm lên tận trời cũng không cách quyết định được gì, then chốt là ở Hồng Thanh Vân và Trương Đức Khôn hai người.

Vô luận là Hồng Thanh Vân hay Trương Đức Khôn, chỉ cần một người đồng ý cho Lý Dật làm trưởng lão. như vậy chức trưởng lão của Lý Dật coi như đã định!

Mắt thấy mọi người đưa ánh mắt nhìn hướng hai người, Lý Dật chậm rãi phun ra một ngụm khói thuốc. sau đó mỉm cười nhìn Hồng Thanh Vân. nói: “Hồng thúc. Tôi thấy mình cũng rất thích hợp làm trưởng lão! Ngài nói đi?”

Lý Dật nói làm con người nguyên bản đang bình tĩnh của Hồng Thanh Vân lộ ra một đạo ánh mắt âm trầm, bất quá hắn cũng không mở miệng nói. nhưng Trương Đức Khôn lại lộ ra dáng tươi cười như có như không.

Khóe mắt nhìn thấy dáng tươi cười nơi khóe miệng của Trương Đức Khôn, Hồng Thanh Vân bỗng nhiên nheo mắt, muốn nói gì, lại nghe Lý Dật tiếp tục nói: “Luận năng lực. tôi đã nhổ tận gốc Phi Châu Bang cùng Sơn Khẩu Tổ tại Los Angeles, để Hoa Nhân Bang trở thành hắc bang cường đại nhất tại California ngoại trừ ủy ban mafia, đồng thời lưng đoạn toàn bộ sinh ý buôn lậu tại Los Angeles! Luận mạng lưới quan hệ, cảnh sát Los Angeles hiện tại đã âm thầm cùng tôi đạt thành hiệp nghị. chỉ cần người của tôi không cầm súng vọt tới cục cảnh sát gây nháo. bọn họ tuyệt đối sẽ không đem người của tôi khai đao.”

Nói đến đây. Lý Dật tùy ý quét mắt nhìn mọi người. lạnh lùng: “Nếu bàn về năng lực, những đại lão đang ngồi có ai dám đứng ra nói sẽ mạnh hơn tôi?”

Thật phô trương!

Giờ khắc này, hầu như trong đầu mọi người đến toát ra từ này!

Lúc này Lý Dật tay cầm Xì gà, biểu tình tự tin mà lại cuồng vọng. trên người tự nhiên toát ra cỗ khí thế chỉ điểm giang sơn!

Nhưng tuy rằng tất cả mọi người không quen nhìn cử động cuồng vọng của Lý Dật, thế nhưng bọn họ phải thừa nhận. hôm nay Lý Dật Xác thực có vốn liếng để cuồng vọng!

Nghe Xong lời nói của Lý Dật, nguyên Hồng Thanh Vân đang dự định nói gì đó lập tức ngậm miệng lại. tựa hồ đang suy tư bước tiếp theo nên làm như thế nào.

“Mẹ nó! Nếu người đã có bản lĩnh như vậy, người còn ở trong Hoa Nhân Bang làm gì?” Lúc này là do Lưu Kim Ba mở miệng đánh vỡ trăm mặc, hắn là người duy nhất trong hiện trường không có lo lắng, hắn không cần nhìn sắc mặt Hồng Thanh Vân và Trương Đức Khôn để hành sự.

“Đúng”

Đám đại lão trong lòng tuy rằng thập phần tức giận, chỉ là ngại Hồng Thanh Vân và Trương Đức Khôn không phát biểu ý kiến nên không dám mở miệng, lúc này nghe được Lưu Kim Ba mở miệng. lập tức đứng lên phụ họa. hiển nhiên, trong lòng bọn họ cực kỳ không bình hành, đồng dạng là đại lão từng khu vực. bọn họ so sánh với Lý Dật phảng phất khác gì mấy tảng đá lẫn lóc trên đường.

Lý Dật không để ý đến những lão đại các khu cùng Lưu Kim Ba. mà thẳng ngoắc ngoắc nhìn Hồng Thanh Vân, hơi hột mà hơi thăm: “Hồng thúc. ngài nghĩ được rồi Chứ”

Nhìn con người thâm thúy cùng biểu tình bắt buộc của Lý Dật, trong lòng Hồng Thanh Vân thập phần khó chịu!

Từ sau khi lên làm đại ca long đầu của Hoa Nhân Bang. hắn chưa từng gặp sự khó chịu như ngày hôm nay!

Giọng nói ngả ngớn của Lý Dật phảng phất như không phải đang hỏi hắn, mà là đang uy hiếp hắn!

Đúng, không sai, là ụy hiếp!

Những người khác có thể không nhìn ra ý tứ trong ánh mắt của Lý Dật. thế nhưng Hồng Thanh Vân đã đọc hiểu: Hồng Thanh Vân, nếu người không đáp ứng ta, ta sẽ đầu Trương Đức Khôn!

Hai giây. gần hai giây trôi qua, trên mặt Hồng Thanh Vân vẫn không còn tìm được chút dấu hiệu phản nộ nào nữa. thậm chí trên mặt hắn còn lộ ra dáng tươi cười sáng lạn: “Tiểu Dật, Xin lỗi, tôi đã quên mất cậu. Nói đến năng lực, toàn bộ đại lão các khu, cậu thật sự là mạnh nhất. Thành tích chứng minh tất cả, điều này không có gì để phản bác.”

Nói đến đây, Hồng Thanh Vân nhìn lướt qua người của hắn, phảng phất như cấp mệnh lệnh cho những người đó. sau đó. hắn vừa cười nói: “Theo tôi nói. tiểu Dật hàng năm cấp thêm lợi nhuận cho huynh đệ các khu. như vậy tôi sẽ tán thành để tiểu Dật tiếp nhận vị trí của lão Chu!”

Quả nhiên là con cáo già biết rõ không còn cách cự tuyệt ta, lại nổi lên chủ ý Xảo trá. Nghe được Hồng Thanh Vân nói, trong lòng Lý Dật thầm cảm thán, song song cũng rõ ràng hiểu được Hồng Thanh Vân đang công khai Xảo trá, thế nhưng từ góc độ nào đó mà nói, cũng là cấp cho hắn bậc thang leo Xuống.

Dù sao làm trưởng lão, phải cần tư lịch!

Hơn nữa trước đó Lý Dật cũng thực đã ngưng cuồng một ít.

“Hồng thúc. tôi ở đây tỏ thái độ, sau này hàng năm tôi sẽ Xuất ba ngàn vạn đô la cấp cho tổng bộ và huynh đệ các khu.” Trong lòng hiện lên một loại ý niệm, Lý Dật cũng đứng dậy tỏ thái độ khi Hồng Thanh Vân đã mở miệng trước.

Ba ngàn vạn đô la?

Nghe con số này, mọi người ở đây đều chấn kinh!

Không nói những đại lão khác. dù là toàn bộ Hoa Nhân Bang một năm cũng kiếm không được năm ngàn vạn đô la!

Đương nhiên, đó là không tính Hoa Nhân Bang tại Los Angeles trong đó. Có thể không chút nào khoa trương mà nói, ba ngàn vạn đô la đối với mọi người bao quát cả Hồng Thanh Vân mà nói cũng là một bút cự phú, một bút cự phú không thể cự tuyệt!

Giờ khắc này, không ai tiếp tục mở miệng phản bác Lý Dật nữa, thậm chí cả Lưu Kim Ba cũng ngậm miệng lại.

Ba ngàn vạn đô la, chữ số này thực sự quá đáng kinh sỡ.

Hoa Nhân Bang tuy nói ngoại trừ buôn bán Xác thịt cùng thu nhập từ phí bảo hộ, còn lén lút mua bán ma túy, thế nhưng toàn bộ chợ ngầm trong nước Mỹ đều bị ủy ban mafia lũng đoạn. Hoa Nhân Bang cũng chỉ có thể uống chút canh cạn. hàng năm thu nhập từ việc mua bán ma túy có thể đếm được trên đầu ngón tay.

Làm chút sinh ý canh cạn, Hoa Nhân Bang lúc buôn bán còn phải cẩn cẩn thận thận không nói. bình thường còn ma sát với người của hắc bang khác. có thể nói là dùng mạng đổi tiền. đáng vẻ này có đại lão nào chịu bày đồ cúng giống như Lý Dật?

Trong phòng hội nghị, một ít người con mắt đã đỏ lên, thậm chí có người hô hấp gấp gáp

Đối với bọn họ luôn trải qua những tháng ngày khổ sở mà nói, ba ngàn vạn đô la không thể nghi ngờ là con số trên trời. Lý Dật rất thỏa mãn trường hợp như vậy.

Tuy rằng buôn bán Súng ống đạn dược với gia tộc Gambino chưa Xong, nên chưa thu được lợi. thế nhưng gia tộc Gambino chuyển nhượng cổ phần công ty Toàn Cầu Ảnh Nghiệp cùng sông bạc tại Las Vegas cũng là cây rặng tiền, thu nhập từ buôn lậu cũng không ít. Còn nữa, Lý Dật có thể vay một ít tiền trước từ gia tộc Gambino, tuy rằng phải trả chút tiền lời, thế nhưng chút tiền lời kia chỉ là bé nhỏ không đáng kể. Đương nhiên, trọng yếu chính là Lý Dật đang phóng đạo hỏa mù!

Hiện tại hắn không thiếu tiền, thế nhưng hắn sẽ không Xuất ra ba ngàn vạn cho bọn người tổng bộ này, theo hắn Xem ra, một năm thời gian. đã đủ cho hắn kết thúc mọi sự việc phức tạp.

Sau một năm, đời hẩn thành công nắm quyền Hoa Nhân Bang. Xuất ra ba ngàn vạn đô la dĩ nhiên sẽ không Xót Xa.

“Tôi đồng ý.” Hồng Thanh Vân dẫn đầu giơ lên tay phải, là người thứ nhất tỏ thái độ.

“Tôi cũng đồng ý!”

Hồng Thanh Vân vừa tỏ thái độ, những người đứng bên hẩn cũng đều tỏ thái độ. đều đồng ý cho Lý Dật tiếp nhận vị trí của Chu Thành.

Không đợi bên phía Trương Đức Khôn nhắc tay, đám người Hồng Thanh Vân liền buông tay xuống. hiển nhiên đại cục đã định, bên này đã có bảy phiếu, hơn nữa thêm Lý Dật một phiếu, phiếu bên Trương Đức Khôn sẽ không còn tác dụng gì nữa, dù là bên Trương Đức Khôn có phản đối tập thể cũng vô ích.

Đối mặt kết quả như vậy, Lý Dật cũng không lộ ra biểu tình không ai bì nổi, ngược lại thu liễm rất nhiều, biểu tình cũng trở nên bình tĩnh hơn rất nhiều.

Trước đó chỉ là vì cấp cho mọi người nhìn Xem, mà kết quả hiện tại đã ở trong dự đoán, không có sự vui mừng quá lớn nào đáng nói.

Thế cục chuyển hoá có chút quá nhanh, ngoài dự liệu mọi người, dùng không thể tưởng tượng nổi để hình dung là cực kỳ chuẩn Xác.

Bất quá Hồng Thanh Vân cũng thập phần linh hoạt, sau khi làm ra quyết định, cả người hẩn liền khôi phục dáng dấp thập phần thân thiết như trước đó đối với Lý Dật, không chỉ giúp Lý Dật nói ra nhiều lời hữu ích, còn tự mình giúp Lý Dật chủ trì nghi thức.

Sau khi nghi thức kết thúc. Hồng Thanh Vân cũng không đơn độc tìm Lý Dật nói chuyện, Cũng không đề cập tới bút tiền kia. mà tùy ý cho Lý Dật rời khỏi khu phố Tàu. Sau khi Lý Dật rời đi, Hồng Thanh Vân cũng về tới chính biệt thự của mình.

“Lão gia tử, ngài nghĩ Lý Dật sẽ chịu đưa ra bút tiền đó sao?” Trở lại biệt thự. Thạch Đầu trước tiên tìm Hồng Thanh Vân, Hồng Thanh Vân đã dặn hẩn không được nói lung tung. bởi vậy lúc đó tuy rằng hẩn thập phần phẫn nộ đối với thái độ cuồng vọng của Lý Dật, nhưng cũng không nói gì thêm

Hồng Thanh Vân không trả lời hẩn, hỏi ngược lại: “Thạch Đầu, con thấy thế nào?”

“Con nghĩ tên kia hỔn phân nữa là ăn nói lung tung.” Thạch Đầu như thực chất đáp.

Nghe được Thạch Đầu nói, Hồng Thanh Vân không giận lại cười: “Không sai, hẩn đích thật đang ăn nói lung tung!”

“Lão gia tử, ngài...” Thấy dáng tươi cười trên mặt Hồng Thanh Vân, vẻ mặt Thạch Đầu đầy nghi hoặc. Tựa hồ hẩn thật không ngờ lúc này Hồng Thanh Vân còn có thể cười ra. theo hẩn Xem ra. Hồng Thanh Vân hẩn nén phẫn nộ mới đúng. Lý Dật không chỉ ăn nói lung tung. trước đó còn trắng trợn uy hiếp Hồng Thanh Vân.

Hồng Thanh Vân khe khẽ thở dài, giọng nói nhiều ít có chút ngưng trọng: “Lý Dật thật là một người phi thường khó đối phó. hẩn có thể quật khởi tuyệt đối không phải chuyện ngẫu nhiên! Ta dám khẳng định, buổi diễn ngày hôm nay, hẩn đã có dự mưu sẵn từ trước. Vì thế trình diễn thật tốt, hẩn tìm đúng sự uy hiếp đối với ta và Trương Đức Khôn. công khai uy hiếp ta, ta không đáp ứng hẩn, hẩn sẽ đi chi trì Trương Đức Khôn. Chiêu này thật đúng là độc! về phần ba trăm ngàn đô la, đó chỉ là một bậc thang cho hẩn mà thôi.”

Hồng Thanh Vân còn một câu chưa nói. kỳ thực hẩn cũng tự cấp cho mình một bậc thang.

“Lão gia tử, lẽ nào chúng ta mở mặt trừng trừng nhìn tiểu tử Lý Dật được mũi lên mặt sao?” Thạch Đầu nhiều ít có chút bất mãn.

Hồng Thanh Vân lắc đầu: “Thạch Đầu, Lý Dật trở thành trưởng lão so với người của Trương Đức Khôn trở thành trưởng lão thì tốt hơn. Chuyện này tuy không hoàn mỹ như chúng ta dự đoán, thế nhưng kẻ thù hại lớn nhất kỳ thực chính là Trương Đức Khôn. Trương Đức Khôn và Lý Dật triệt để Xé rách da mặt, hôm nay Lý Dật trở thành trưởng lão, Trương Đức Khôn sẽ thiệt thòi lớn.”

Thạch Đầu cau mày suy tư tỉ mỉ lời nói của Hồng Thanh Vân. sau đó có chút kinh nghi mà hỏi thăm: “Lão gia tử, lẽ nào tiểu tử Lý Dật muốn làm long đầu của Hoa Nhân Bang sao?”

“Con mới phát hiện sao?” Nghe được Thạch Đầu nói. Hồng Thanh Vân nở nụ cười. cười đến rất lạnh, trong con ngươi lóe ra Sát ý lạnh lẽo.

Cảm thụ được sát ý trong con ngươi của Hồng Thanh Vân, Thạch Đầu phảng phất cảm giác mình rơi vào trong một hầm băng. cổ hàn ý lạnh đến tận Xương tủy.

Làm con nuôi của Hồng Thanh Vân, Thạch Đầu tự nhiên hiểu rõ Hồng Thanh Vân. Hẳn rõ ràng. tuy rằng mấy năm nay Hồng Thanh Vân luôn nghiên cứu trà đạo. Tu huyền dưỡng tính đã thành thói quen, thế nhưng không ai dám quên Hồng Thanh Vân còn tồn tại.

Không động nộ thì thôi, một ngày nổi giận chắc chắn khởi lên một cổ gió tanh mưa máu!

Đây là hình dung đích thực về Hồng Thanh Vân hiện tại.

Cùng lúc đó, Lý Dật vẻ mặt thích ý ngồi trong Xe, nghe ca khúc Cứu Thục nổi tiếng toàn cầu của Mộ Dung Tuyết. Nghe thanh âm uyển chuyển của Mộ Dung Tuyết, Lý Dật không khỏi nhớ tới thân ảnh và dáng vóc tuyệt vời nóng bỏng của nàng.

Lúc sáng, khi gia tộc Gambino đem tin tức chuyển nhượng hợp đồng công ty điện ảnh Toàn Cầu Ảnh Nghiệp cho Lý Dật tại cuộc họp báo. Sau khi kết thúc, Mộ Dung Tuyết gọi điện thoại cho Lý Dật, trong điện thoại Mộ Dung Tuyết không hề che giấu sự khiếp sợ trong nội tâm, Vẫn truy hỏi Lý Dật làm sao trở thành cổ đông lớn nhất của Toàn Cầu Ảnh Nghiệp.

Lúc đó tâm tình Lý Dật không tệ, vô ý thức nói một câu: “Bởi vì em”

Chỉ ba chữ ngắn ngủi khiến cho Mộ Dung Tuyết cảm động nửa ngày. mà càng nhiều chính là kích động!

Thậm chí Mộ Dung Tuyết tại chỗ nói cho Lý Dật, muốn đến Mỹ “thưởng” cho Lý Dật, bất quá Lý Dật cũng không đáp ứng, không phải hấn mất đi hứng thú đối với Mộ Dung Tuyết, mà là mấy ngày nay hấn thực sự có quá nhiều chuyện cần phải Xử lý. Xử lý Xong chuyện tại New York, Andrew nói cho hấn. còn phải đi tới Las Vegas Xử lý chuyện chuyển nhượng Sòng bạc.

Lý Dật cự tuyệt làm cho Mộ Dung Tuyết nhiều ít có chút thất vọng, bất quá Mộ Dung Tuyết cũng không phải loại nữ nhân thích càn quấy. ngày trước nàng từng nói với Lý Dật, sẽ không chủ động ảnh hưởng sinh hoạt của hấn. Trong lòng mặc dù có ủy khuất. bất quá Mộ Dung Tuyết vẫn cười nói cho Lý Dật, chờ sau khi Lý Dật trở lại Los Angeles, nàng sẽ đi tìm hấn, còn phóng lời diên cuồng phải ở trên giường làm cho Lý Dật phải cầu Xin tha thứ.

Trong đầu nhớ lại cuộc trò chuyện buổi trưa. khỏe miệng Lý Dật không khỏi lộ ra dáng tươi cười hạnh phúc.

Khỏe mắt nhìn thấy dáng tươi cười hài lòng của Lý Dật, Anh Hoa cũng hiểu được, Lý Dật nhất định đang nhớ tới một người thật trọng yếu.

Bởi vì trong trí nhớ của nàng, chỉ khi Lý Dật thanh tĩnh Suy tư mới có thể lộ ra dáng tươi cười này. dáng tươi cười ở những thời gian khác toàn bộ chỉ là ngụy trang mà ra.

Thanh âm rung động của điện thoại chậm rãi vang lên, Lý Dật lấy điện thoại chột nhìn thấy số điện thoại của Trương Đức Khôn gọi tới.

“Anh Hoa, tắt nhạc” Lý Dật đầu tiên nói một câu với Anh Hoa, đợi Anh Hoa tắt nhạc Xong mới trực tiếp chuyển điện thoại: “Uy”

“Là tôi.” Sau khi điện thoại chuyển được. trong điện thoại lập tức truyền ra thanh âm quen thuộc của Trương Đức Khôn. chỉ là giọng nói có chút mất tự nhiên.

Lý Dật có thể nhận thấy được vẻ dị thường trong giọng nói của Trương Đức Khôn. lạnh lùng cười hỏi: “Thế nào? Lẽ nào ông có định kiến đối với cách làm hôm nay của tôi?”

Trương Đức Khôn trầm mặc.

“Từ khi tôi bước vào võ quán, Hồng Thanh Vân vẫn luôn đối đãi tốt với tôi, hơn nữa chúng ta liên thủ diễn tuồng kịch kia, nếu như lúc đầu phiếu, tôi đứng bên ông, ông cho rằng Hồng Thanh Vân có hoài nghi quan hệ giữa chúng ta hay không?” Thấy Trương Đức Khôn không nói lời nào. Lý Dật tiếp tục nói.

Đầu kia điện thoại Trương Đức Khôn dùng một loại giọng nói cổ quái đáp: “Tôi cũng không có nói cách làm của cậu có chuyện. trên thực tế. tôi rất thưởng thức biểu diễn hôm nay của cậu.”

Có thể thật không ngờ Trương Đức Khôn lại nói như vậy, Lý Dật ngây ra.

“Lý Dật. tôi gọi điện không phải nghi vấn cậu. tại tôi chỉ là giúp đỡ cậu mà thôi. Tôi không có quyền nghi Vấn cậu, tôi chỉ là muốn nói cho cậu, có thể giữa chúng ta nên thêm một chút tín nhiệm nữa được không?” Trương Đức Khôn trầm giọng nói.

“Tín nhiệm sao?” Lý Dật phảng phất nghe được câu chuyện cười hay nhất thiên hạ, trầm giọng nói: “Trương Đức Khôn, ông là một người thông minh. Ông hẳn là rõ ràng, ông nói những chuyện giả mù sa mưa này với tôi chỉ là vô ích. Hôm nay ông vốn muốn lợi dụng tôi. nhưng không nghĩ đến lại bị tôi phản lợi dụng mà thôi!”

có thể thật không ngờ bị Lý Dật trần trụi nói thẳng vào mặt, Trương Đức Khôn lại trầm mặc lần nữa.

“Trương Đức Khôn, ông hẳn nên rõ ràng nguyên nhân tôi muốn ông làm trợ thủ giúp tôi, ông cũng có thể rõ ràng, giữa chúng ta không khả năng tín nhiệm lẫn nhau, chỉ ít hiện tại không thể!” Lý Dật nói đến đây, bỗng nhiên dùng một loại giọng nói rất kỳ quái nhẹ nhàng nói: “Đương nhiên. ông muốn biểu hiện trung tâm của ông thì tôi cũng rất hoan nghênh, bất quá trung tâm chỉ dùng hành động thực tế để chứng minh, mà không phải sau khi lợi dụng thất bại mới dùng miệng để nói.”

Nghe được Lý Dật nói như vậy, đầu kia điện thoại Trương Đức Khôn nheo mắt, con người không ngừng chuyển động.

Giờ khắc này, hẳn bỗng nhiên nghĩ. Lý Dật tựa hồ còn nguy hiểm hơn Hồng Thanh Vân rất nhiều!

272. Chương 242 :nữ Nhân Thành Thục (1)

Anh Hoa lái Xe đi tới gần trang viên gia tộc Gambino, mặt trời chiều đã dần hạ Xuống. Cả ngày hôm nay bầu trời một mảnh u ám, đèn đường hai bên đã sáng, ngọn đèn mờ nhạt rời trên đường lớn, làm cho người ta có thể nhìn thấy rõ tất cả Xung quanh.

Bởi con đường này đi thẳng tới trang viên gia tộc Gambino, bởi vậy trên đường hầu như không nhìn thấy được Xe cộ qua lại. Rừng cây hai bên đường im ắng, gió nhẹ thổi qua. là cây theo gió phiêu đảng.

Đối với ba người Lý Dật mà nói, chỉ liếc mắt liền có thể phát hiện trong rừng cây hai bên đường có người mai phục. Dù sao. nếu như trong rừng không có bất luận kẻ nào. khi gió nhẹ thổi qua, trong rừng không có khả năng không phát sinh bất luận tiếng vang gì, chỉ ít sẽ có một ít chim chóc đang đậu trên cây bay lên.

Chiếc Xe một đường thông suốt. thậm chí khi đến trước cổng trang viên gia tộc Gambino, bảo tiêu ngoài cửa cũng không ngăn cản, liền trực tiếp cho đi. Cũng giống như ngày thường, bên trong trang viên gia tộc Gambino lạnh lùng vắng vẻ, hầu như nhìn không thấy bất luận bóng người nào, trong trang viên trống trải có không ít biệt thự, thể nhưng chỉ có một số ít biệt thự sáng đèn, những biệt thự khác đều tối đen.

Khi Xe chạy đến ga-ra. Johnson vốn không thích ở trong trang viên lại ăn mặc một thân lễ phục màu trắng, bước những bước chân ưu nhã tiến tới chiếc Rolls Royce Silver đậu bên trong ga-ra.

Ngạc nhiên thấy Lý Dật ngồi trên Xe hướng ga-ra chạy tới, Johnson liền dừng chân lại.

Nhìn dáng tươi cười mê người trên gương mặt của Johnson, Lý Dật rõ ràng biết kia đang đợi chính mình, vì vậy nói với Anh Hoa và Jester: “Xuống Xe hai người cứ về Chỗ ở.”

Hai người đều thấy được Johnson đứng Xa Xa, bởi vậy cũng không nói gì. Rất nhanh, Xe đi tới trước cửa ga-ra, dừng bên cạnh chiếc Rolls Royce của Johnson. Anh Hoa bước Xuống trước, sau đó theo thói quen mở cửa Xe cho Lý Dật.

Lý Dật bước Xuống Xe, trực tiếp đi tới chỗ Johnson.

“Hai, Lý. đi tham gia buổi tiệc với tôi chứ?” Không đợi Lý Dật đi tới trước người, Johnson đã mở miệng trước, vừa nói vừa nở nụ cười thật mê người. cặp mắt màu lam phẳng phất sáng đến chói mắt.

Nhìn dáng tươi cười mê chết người không đền mạng của Johnson, Lý Dật phải thừa nhận Johnson là nam nhân có khí chất nhất mà hắn từng gặp, chỉ ít đối với nữ nhân đúng là như vậy. Người như Johnson Xuất thân cao quý, tướng mạo anh tuấn, khí chất cao nhã, cử chỉ lễ độ có thể nói trời sinh là thiên địch của nữ nhân.

Vô luận là cô gái nhỏ hơn mười tuổi hay phụ nữ hơn bốn mươi tuổi khi nhìn thấy Johnson đều sẽ có hứng thú.

Lý Dật còn chưa đi tới bên người Johnson đã nghe được hương nước hoa nhàn nhạt. cười khổ nói: “KhÔNG được, Johnson, tối nay tôi còn chuyện muốn làm.”

“Hắc Lý thân ái. nhìn anh thật bề bộn nhiều việc quá.” Johnson cười cười, cũng không tiếp tục mời. hiển nhiên hắn cũng rõ ràng Lý Dật sẽ không đi tham gia tụ hội với hắn.

Lý Dật gạt đầu bất đắc dĩ: “Tôi không giống như anh: tôi Xuất thân thấp hèn, muốn làm kẻ có tiền chân chính chỉ có thể càng không ngừng nỗ lực.”

“Thượng Đế a! Lẽ nào bây giờ anh còn chưa tính là kẻ có tiền sao?” Johnson giật mình trừng con người, sau đó nói: “Trách không được ai cũng nói người đông phương khiêm tốn, ngày hôm nay tôi cuối cùng kiến thức tới rồi.”

Lý Dật chỉ tùy ý mở lời vui đùa, nhưng không nghĩ tới Johnson lại kéo tới phương diện tính cách khiêm tốn, nhất thời không biết nên nói gì mới tốt.

Mắt thấy Lý Dật không nói lời nào, Johnson phẳng phất nhớ tới điều gì, thần bí nói: “Lý, tôi cuối cùng đã hiểu vì sao anh không chọn chị gái của tôi.”

“Vi Sao?” Johnson thành linh nói câu này làm Lý Dật trong lòng nhiều ít có chút khó chịu, bất quá trên mặt hắn vẫn lộ dáng tươi cười như cũ.

“Nguyên nhân cũng rất giản đơn. chị của tôi có cá tính quá lãnh đạm.” Johnson dùng một loại ánh mắt ước ao nhìn Lý Dật, gần từng chữ: “Mà nữ nhân bên cạnh anh, một người so với một người càng mê người. Đối lại tôi cũng sẽ không chọn chị tôi.”

Johnson nói làm Lý Dật có chút dở khóc dở cười, sau đó trong lòng nhiều ít cảm thấy có chút nghi hoặc.

“Johnson, lẽ nào anh điều tra tư liệu của tôi? Đây cũng không giống phong cách của anh.”

“Đương nhiên không có, sao tôi lại là loại người này chứ?” Johnson phẳng phất giống như bị vũ nhục thật lớn, nhanh chóng lắc đầu. sau đó giải thích: “Tôi chỉ mới gặp được thêm một nữ nhân khác của anh mà thôi.”

Một nữ nhân khác?

Lý Dật không khỏi ngần ra.

“Hắc Lý, không nghĩ tới anh cũng thích nữ nhân thành thực. Kỳ thực. tôi cũng thích loại nữ nhân thành thực, loại nữ nhân này thật vô cùng có vị đạo.” Johnson cũng không cho Lý Dật thời gian suy nghĩ nhiều, nói thẳng: “Nữ nhân kia của anh thoát nhìn rất không tệ. Tuy rằng không thanh Xuân rạng rỡ như Mộ Dung Tuyết. thể nhưng loại khí chất thành thực cùng tự tin kết hợp cũng rất ít có.”

Nữ nhân thành thực?

Chẳng lẽ là Lưu Tư Cẩm?

“Johnson, anh đang nói đến Lưu Tư Cẩm sao?” Trong đầu dần hiện ra khuôn mặt của Lưu Tư Cẩm, Lý Dật nhận không được hỏi.

Johnson gật đầu: “Đúng vậy! Chính là nàng. Được rồi, Lý, nàng có danh khí không nhỏ trong thương giới nước Mỹ, được gọi là viên ngọc đông phương. Tôi thật sự là ước ao anh đó, hai nữ nhân phương đông có danh khí cao nhất ở nước Mỹ đều là nữ nhân của anh! Có cơ hội, tôi nhất định phải cùng anh tham khảo một chút thủ đoạn chinh phục nữ nhân mới được.”

“Nhưng hôm nay Xem như không có cơ hội. tôi đã đáp ứng tiểu yêu tinh Gram Lisi hôm nay cùng đi dự tiệc.” Johnson nói đến đây, giơ cổ tay nhìn thời gian, sau đó nói: “Được rồi, Lý. tôi phải đi. muộn không phải là phong cách của thân sĩ. tôi không thể đến muộn.”

Lý Dật biết Gram Lisi trong miệng Johnson chính là nữ nghệ sĩ mới nổi danh gần đây nhất tại Hollywood, nhân khí rất cao.

Nghe được Johnson nói, Lý Dật cũng không nói gì nữa, mà phát phát tay với Johnson. sau đó liền trực tiếp đi về biệt thự mình đang ở.

Lúc này, sắc trời đã hoàn toàn tối sầm Xuống tới. Ánh đèn bên trong trang viên tỏa ra ánh sáng như hoa, ánh sáng bao phủ toàn bộ trang viên, làm trang viên vốn quanh quệ lộ ra một cảm giác cổ quái, phảng phất như lâm viên của hoàng gia thời cổ đại. Làm cho người ta có loại cảm giác trang nghiêm

Trang viên chiếm diện tích rất lớn, bất quá Lý Dật đã tới vài ngày, kiếp trước thân là sát thủ truyền kỳ mỗi khi hấn đến nơi nào cũng nhớ kỹ địa hình. bởi vậy trang viên tuy lớn, thế nhưng hấn đã thập phần quen thuộc.

Hơn mười phút sau. Lý Dật quen việc dễ làm đi tới ngay cửa biệt thự mình đang ở. Làm Lý Dật cảm thấy ngoài ý muốn chính là ánh đèn bên trong biệt thự đang tỏa sáng, hiển nhiên có người ở bên trong.

Phát hiện điểm này. Lý Dật không khỏi nhỞ tới lời Johnson vừa hỏi, trong lòng lập tức hiểu được điều gì đó. Nếu Johnson không điều tra tư liệu của chính mình. như vậy làm sao biết được quan hệ giữa mình và Lưu Tư Cầm, huống chi quan hệ giữa hấn và Lưu Tư Cầm thập phần đặc thù, người biết đến càng ít, Johnson nói Lưu Tư Cầm là nữ nhân của hấn, hơn phân nữa là vì Lưu Tư Cầm đến tìm chính mình.

Trong lòng hiểu được tất cả, vì thế Lý Dật nhiều ít có chút kích động!

Việc đánh cuộc ngày trước giữa Lưu Tư Cầm và hấn phảng phất ngày hôm qua. Mà hôm nay đã đi qua hơn nửa năm. Tựa hồ tất cả đều đã biến hóa nghiêng trời lệch đất.

Ánh đèn lớn bên trong biệt thự cũng không được bật lên, chỉ có ánh đèn tường phát sáng, ngọn đèn mờ nhạt làm cho cả phòng khách có loại cảm giác thật mờ mịt.

Lưu Tư Cầm mặc một chiếc áo khoác màu trắng, đang ngồi trên sofa. Hiển nhiên nàng đã nghe được tiếng bước chân truyền đến từ ngoài cửa. Nếu như người quen thuộc Lưu Tư Cầm nhìn thấy biểu tình lúc này của nàng, nhất định sẽ thập phần kinh ngạc, trong ấn tượng của mọi người, Lưu Tư Cầm là một người tự tin lại ổn trọng. trong công tác khi gặp phải trắc trở cũng sẽ không kinh hoàng. Mà giờ này khắc này, nàng lại có vẻ thập phần khẩn trương, chính Xác là thập phần kích động!

Ngoài cửa. Lý Dật mang theo tâm tình phức tạp, chậm rãi đi vào biệt thự.

Khi Lý Dật đi vào tới phòng khách biệt thự, Lưu Tư Cầm đang ngồi trên sofa kim lông không được đứng lên, hai tay nắm chặt trước ngực, thân thể run lên nhẹ, vẻ mặt kích động nhìn Lý Dật, vô thức hô: “Lý Dật.”

Thanh âm Lưu Tư Cầm không lớn, ngược lại rất nhỏ. trong thanh âm mang theo một tia âm rung.

Nhìn gò má mê người cùng thân thể hoàn hảo của Lưu Tư Cầm dưới ánh đèn mờ mịt, Lý Dật mỉm cười hỏi: “Sao cô lại tới đây?”

Sao cô lại tới đây?

Ngây người khi nghe những lời này của Lý Dật. biểu tình Lưu Tư Cầm ngẩn ra, sau đó biểu tình kích động trên mặt trong nháy mắt biến mất vô tung vô ảnh, chỉ còn lại biểu tình thất lạc, cặp mắt mỹ lệ càng toát ra ánh mắt u oán!

Sáng sớm, Lưu Tư Cầm nhìn thấy Lý Dật trên ti vi. lập tức dùng mạng lưới quan hệ trong tay liên hệ gia tộc Gambino. Nguyên bản, với năng lực của Lưu Tư Cầm tại New York, muốn liên hệ một người cũng thập phần giản đơn. Bất đắc dĩ nàng liên hệ chính là tộc trưởng gia tộc Gambino, nên có vẻ có chút trắc trở.

Nàng dùng một vài người quen liên hệ được một thành viên trực hệ của gia tộc Gambino, sau khi liên hệ được, trực tiếp nói cho người kia mình là bạn của Lý Dật. Hôm nay, trong gia tộc Gambino đều biết về Lý Dật, tên thành viên trực hệ biết được tất cả, lập tức liên hệ Andrew Luofu. T

Buổi chiều khi Lý Dật vừa đi, Lưu Tư Cầm và Andrew Luofu liên hệ với nhau. Nghe được Lưu Tư Cầm nói muốn gặp Lý Dật, Andrew đầu tiên nói với Lưu Tư Cầm, Lý Dật đã ra ngoài lo một chuyện trọng yếu, dẫn Lưu Tư Cầm đến trang viên gia tộc Gambino chờ hân.

Vì thế Lưu Tư Cầm vội vàng chạy tới trang viên gia tộc Gambino, kết quả ngồi chờ Lý Dật từ buổi Trưa tới hiện Tại.

Tư vị chờ người thực sự không dễ chịu, huống chi chờ cả buổi trưa!

Thời gian buổi chiều, trong đầu óc Lưu Tư Cầm chỉ có hình bóng Lý Dật, luôn hồi ức từng hình ảnh gặp Lý Dật lúc trước, một hồi lại nghĩ tới tình cảnh sắp được gặp lại Lý Dật!

Thế nhưng Lưu Tư Cầm nằm mơ cũng không nghĩ đến, Lý Dật vừa gặp mặt lại nói ra một câu như vậy!

Tuy rằng dáng tươi cười trên mặt Lý Dật thoát nhìn thật thản nhiên, thế nhưng trong giọng nói lại toát ra một cỗ vị đạo mới lạ. điều này làm cho Lưu Tư Cầm thập phần khó chịu!

Biến hóa của Lưu Tư Cầm toàn bộ rơi vào trong mắt Lý Dật, lúc này thấy vẻ mặt Lưu Tư Cầm thật phức tạp nhìn mình, trong con ngươi lóe ra ánh mắt u oán. trong lòng không khỏi lộ bộ: nàng khẳng định đã nhìn thấy tin tức trên ti vi lúc sáng sớm nên mới đến tìm ta.

Hiểu được điểm này. Lý Dật Xấu hổ sờ sờ mũi, sau đó trực tiếp đi tới bên người Lưu Tư Cầm, nói: “Xin lỗi, tôi quên mất hôm nay mình quá bận rộn, chắc có lẽ cô nghe được tin tức nên mới tới đây.”

“Ân” Lưu Tư Cầm khẽ ừ. sau đó điều chỉnh biểu tình một chút. nói: “Cậu thay đổi.”

“Nga?” Vùng lông mày Lý Dật hơi nhướng lên. nói: “Vì sao nói như vậy?”

273. Chương 242 : Nữ Nhân Thành Thục (2)

“Minh hữu trung thành của gia tộc Gambino, thân phận này lẽ nào

cũng không nói ra cậu đã thay đổi sao?” Tư Cầm nở nụ cười. chỉ là cười thật gượng ép. hơn nữa lúc nói không dám nhìn thẳng vào Lý Dật.

Nói ra. nữ nhân lúc đang nói chuyện không dám nhìn thẳng vào ánh mắt nam nhân hơn phân nữa là đang nói dối. Lý Dật tự nhiên nhìn ra được điểm này. hân cười cười nói: “Cô đang nói dối.”

Khác với lời nói đông cứng khi nãy, lúc này giọng nói của Lý Dật nhiều ít trở nên có chút dễ dàng. Không biết vì Sao, nhận thấy được sự biến hóa của Lý Dật, tiếng lòng Lưu Tư Cầm có một tình tự nói không nên lời, sau đó khe khẽ thở dài nói: “Cậu cho tôi cảm giác đã thay đổi.”

“Thay đổi thế nào?” Lý Dật hỏi.

Lưu Tư Cầm cười khổ nói: “Trước đây cậu không chỉ tự tin, hơn nữa còn bộc lộ tài năng. Hiện tại cậu vẫn tự tin như trước, bất quá cũng không bộc lộ tài năng như vậy, Còn có một loại cảm giác kiềm nén như không có gió.”

Ngoài miệng nói như vậy, nhưng trong lòng Lưu Tư Cầm cũng thầm than thở. Thời gian trước đây, tuy rằng Lý Dật cuồng vọng, thế nhưng nàng có thể đọc hiểu tâm tư Lý Dật, thế nhưng hôm nay đã khác. Nàng không đọc được tâm tư Lý Dật. Ánh mắt hân thâm thúy, phảng phất như hai hố đen sâu thẳm, phảng phất như một cánh cửa đóng chặt gông xiềng, không cho người khác nhìn thấy được thế giới nội tâm của hân.

“Có lẽ.” Lý Dật khổ sấp cười cười, sau đó nói: “Ngồi đi. tôi đi lấy rượu.”

Lưu Tư Cầm chưa nói gì, mà dựa theo lời Lý Dật ngồi lên sô pha, mà Lý Dật trực tiếp đi tới quầy rượu.

Hắn tựa hồ không có một chút vui mừng.

Nhìn bóng lưng rộng rãi của Lý Dật, trong lòng Lưu Tư Cầm thầm nghĩ một câu, sau đó biểu tình của nàng thêm vài phần thất lạc.

Lý Dật tùy tiện lấy một chai rượu mở nắp, rót hai ly, bưng ly quay trở lại bên người Lưu Tư Cầm, đưa cho nàng một chén rượu.

Lưu Tư Cầm yên lặng tiếp nhận ly rượu, cũng không đợi Lý Dật mở miệng, liền uống một ngụm. Nàng uống thật nhanh, phẳng phất như muốn dùng chất cồn đẩy đi tình tự thất lạc trong lòng.

Thấy một màn này, Lý Dật không khỏi nhỞ tới lần trước ở Thượng Hải đã gặp mặt Lưu Tư Cầm trong buổi vũ hội. Ngày nào đó. Lưu Tư Cầm một mình ngồi trong góc hẻo lánh, cũng giống như hiện tại nâng ly uống, hình dạng như ngăn cách mọi người.

Cũng trong đêm đó, Lý Dật nắm tay dắt Lưu Tư Cầm ra sàn nhảy, đồng thời sau đó lôi kéo tay Lưu Tư Cầm rời khỏi buổi tiệc, đứng trên thiên thai của tổng bộ đại lâu Hoa Thanh. nghe Lưu Tư Cầm hướng bầu trời hò hét bí mật giấu kín trong lòng nhiều năm. Chuyện cũ như khói, trong đầu dần hiện ra từng chút một của quá khứ, Lý Dật tìm lòng không được mà hỏi thăm: “Cô và Vi Vi hoàn hảo chứ?”

Giọng nói quan tâm, lời nói ôn nhu, ngạc nhiên nghe được lời này của Lý Dật, cả người Lưu Tư Cầm chấn động. Ly rượu trong tay thiếu chút nữa rơi ra. nàng chỉ cảm thấy mũi đau Xót, ủy khuất đọng lại trong lòng nửa năm phẳng phất trong nháy mắt tìm được nơi phát tiết.

Con mắt nàng đỏ lên, nước mắt đọng nơi viền mắt. thế nhưng nàng kiên cường không cho nước mắt chảy Xuống. mà cố ý dời ánh mắt. không nhìn gương mặt quen thuộc của Lý Dật, cắn răng nói: “Chúng tôi vẫn tốt, cảm ơn cậu đã cứu Vi Vi!”

“Tôi đã nói, Xem cô ấy như em gái, tự nhiên sẽ không để cô ấy bị thương tổn” Lý Dật nhàn nhạt nói. giọng nói kiên định. tựa hồ dù thời gian có đảo ngược lại. hắn vẫn sẽ tuyển chọn làm như vậy!

Nhận thấy được vẻ dị thường trong giọng nói của Lý Dật, Lưu Tư Cầm bỗng nhiên lại dời ánh mắt nhìn Lý Dật.

Giờ khắc này, nàng phát hiện gương mặt đang bình tĩnh của Lý Dật lại lộ ra vẻ phức tạp vô cùng.

Thấy biểu tình của Lý Dật, Lưu Tư Cầm bỗng nhiên có loại cảm giác như ảo mộng, nội tâm của hắn có lẽ càng khổ hơn ta. càng ủy khuất hơn ta?

Đúng như suy nghĩ của Lưu Tư Cầm, tâm tình lúc này của Lý Dật Xác thực có thể dùng từ phức tạp để hình dung.

có thể nói, Lý Dật bị Tiêu Thanh Sơn và Đái Hồ liên thủ truy sát đuổi ra quốc nội là vì cứu Lưu Vi, Lý Dật không hối hận, mặc dù trở ngược thời gian hắn cũng sẽ không hối hận. Thế nhưng không hối hận cũng không có nghĩa hắn không có chút cảm giác nào!

Thấy lời khác mà nói, nếu không có chuyện của Lưu Vi, như vậy tương lai của Lý Dật sẽ thế nào?

Trở thành người nổi nghiệp của Tiêu Thanh Sơn, chưởng quản Thiên Tự Đầu của Mãnh Hồ Bang? Hay lại Xảy ra chuyện giống như chuyện Lưu Vi, trải qua loại tao ngộ đồng dạng?

Giả thiết này Xuất hiện thật nhiều lần trong lòng Lý Dật, mà ngày nay khi bỗng nhiên nhìn thấy Lưu Tư Cầm, trong lòng lại một lần nữa toát ra ý nghĩ này.

“Cậu làm sao vậy?” Lưu Tư Cầm nhin không được hỏi, ánh mắt trở nên ôn nhu hơn rất nhiều, trong ánh mắt tràn ngập vẻ thân thiết.

Lưu Tư Cầm nói làm cho Lý Dật từ trong sự hoảng hốt mà về hiện thực, hắn cười lắc đầu, nói: “Không có gì, nhớ tới một ít chuyện cũ mà thôi!”

“Xin lỗi, là Vi Vi liên lụy cậu.” Lưu Tư Cầm mơ hồ đoán được một chút tâm tư của Lý Dật. nhin không được nói.

Lý Dật ngay từ đầu biểu hiện có chút khác thường, chỉ bởi vì Lưu Tư Cầm Xuất hiện câu dẫn ra hồi ức không thoải mái trong lòng hắn, vì vậy khi nghe Lưu Tư Cầm hỏi như vậy, lập tức điều chỉnh tâm tình, lúc này nghe được Lưu Tư Cầm lại nói tiếp như thế, không khỏi nhún mày, nói: “Nói gì vậy? Cái gì là liên lụy hay không liên lụy? Tôi không phải đã nói rồi sao? Vì Vi Vi như là em gái của tôi. tôi cứ cô ấy là chuyện nên làm”

“Thế nhưng...” Lưu Tư Cầm muốn nói lại thôi.

Lý Dật cười cười: “Không có gì thế nhưng, cô Xem tôi hiện tại không phải vẫn sống tốt sao?”

Không biết vì sao, nhìn Lý Dật trong dáng vẻ tươi cười tiêu sái ở trước mắt, tuy rằng Lưu Tư Cầm không cảm giác được trong dáng tươi cười của Lý Dật ẩn chứa cỡ vị đạo mới lạ, thế nhưng nàng lại cảm thấy Lý Dật cười có chút gượng ép. Nàng hiểu được, lúc này Lý Dật đã hoàn toàn đem nội tâm phong tỏa. sẽ không hề toát ra một chút ý nghĩ nào.

“Vì sao cậu không liên hệ chúng tôi?” Có thể thấy biểu tình của Lý Dật đã khôi phục bình thường, Lưu Tư Cầm kìm lòng không được hỏi ra vấn đề muốn hỏi nhất trong lòng. sau đó lại bổ sung: “Tôi cùng Vi Vi rất lo lắng cho cậu, cũng rất...nhớ cậu.”

Tuy rằng từ lâu đoán được Lưu Tư Cầm sẽ hỏi như vậy, thế nhưng giờ khắc này, Lý Dật vẫn không cách nào trả lời vấn đề này của Lưu Tư Cầm.

Vài giây sau, Lý Dật lấy ra gói thuốc lá, rút một điếu châm lửa, rít sâu một ngụm mới chậm rãi nói: “Mặc kệ cô tin hay không tin, tôi dự định tối nay đi tìm cô và Lưu Vi.”

vừa nói Lý Dật vừa thẳng thắn nhìn Lưu Tư Cầm, trong ánh mắt không có nửa điểm lừa dối.

Lưu Tư Cầm gật đầu hỏi: “Tôi tin, thế nhưng trước kia vì sao không đi?”

Lý Dật đầu tiên phun mạnh một ngụm khói. sau đó mới nói: “Nói như thế nào đây. thời gian trước tôi còn chưa có thân phận như hiện tại. Nói giản đơn một chút, trước đây tôi còn chưa được phong cảnh như bây giờ, ngược lại, tôi chỉ là một tên lưu manh đầu đường của Los Angeles mà thôi. Trên thực tế. thời gian đó tôi có nghĩ đến hai người. cũng muốn liên hệ hai người. thế nhưng tôi không dám!”

Lý Dật nói Xong lời cuối cùng thì tăng cao âm lượng!

Không dám?

Lưu Tư Cầm đầu tiên là ngẩn ra, sau đó lập tức hiểu được điều gì: “Cậu sợ liên lụy chúng tôi?”

Lý Dật cười khổ gật đầu. còn chưa trở thành đại ca Hoa Nhân Bang tại Los Angeles, mặc dù lúc hắn đi ngủ cũng từng tưởng niệm rất nhiều người, thế nhưng cũng không dám liên hệ, bởi vì khi đó hắn không cách bảo chứng sự an toàn của người bên cạnh, hắn không muốn giẫm chân lên vết Xe đổ.

Thấy Lý Dật gật đầu, trong lòng Lưu Tư Cầm cũng hung hăng chấn động!

Trên thực tế, trước đó nàng cảm thấy thất lạc cho nên trong giọng nói với Lý Dật ẩn chứa một tia lạnh lùng. khả năng rất lớn là vì Lý Dật không liên hệ với nàng và Lưu Vi!

Nếu như Lý Dật liên hệ hai mẹ con nàng sớm hơn, Lưu Vi sẽ không bị chứng trầm cảm, hơn nữa Lưu Tư Cầm cũng không vì Lưu Vi mà cả ngày phải chờ đợi lo lắng.

“Xin lỗi.” Lưu Tư Cầm áy náy nhìn Lý Dật.

Lý Dật ngăn ra: “ Vì sao lại nói Xin lỗi?”

“Tôi thật quá ích kỷ.” LƯU TƯ CẦM thở dài, Sau đó thâm tình nhìn Lý Dật, nói “Kỳ thực trước khi nhìn thấy cậu, Vi Vi xuất hiện chút vấn đề.”

“Vi Vi làm sao vậy?” Trong lòng Lý Dật run lên, khẩn cấp hỏi thăm Lưu Tư Cầm đầu tiên nhắm mắt lại. sau đó nhẹ giọng đem chuyện Xảy ra cho Lưu Vi từ sau khi đến Mỹ.

Nhớ lại đoạn chuyện cũ thống khổ kia, thanh âm Lưu Tư Cầm vẫn có chút run, càng nhiều là nghĩ mà sợ!

Lưu Tư Cầm tuy rằng nói ra có vẻ bình thản. thế nhưng đầu nhập vào cảm tình. cộng thêm Lý Dật thập phần lo lắng cho an nguy của Lưu Vi, một lời kể Xuống, Lý Dật cũng thấy hết hồn, cảm giác hoàn toàn không thua gì cùng cao thủ tiến hành quyết đấu.

“Khi mới nhìn thấy cậu, trong giọng nói của cậu toát ra vẻ lạnh lùng. cùng cậu nói kia làm tôi có chút khó chịu. lại nghĩ tới chuyện khi trước. trong lúc nhất thời cảm thấy mình có chút ủy khuất.” Lưu Tư Cầm có chút áy náy nói: “Bất quá, cũng là tôi quá ích kỷ, không đứng bên lập trường của cậu lo lắng vấn đề.”

“Tôi biết. kỳ thực trong lòng cậu còn khổ hơn bất cứ kẻ nào.” Đang khi nói chuyện. Lưu Tư Cầm cúi đầu.

Lý Dật cũng không có phản ứng: “Điều này không trách cô. tôi không liên hệ hai người trước, tôi Xác thực cũng có trách nhiệm Bất quá Vi Vi không có việc gì là tốt rồi.”

“Àn” Lưu Tư Cầm khẽ ừ. sau đó ngẩng đầu.

Nhìn gương mặt quen thuộc gần trong gang tấc trước mắt, hồi tưởng lời Lý Dật vừa nói, Lưu Tư Cầm nhin không được trong lòng âm thầm nói cho chính mình: Tuy rằng hấn đã thay đổi. thế nhưng bản tính vẫn không đổi! Hấn vẫn giống như trước đây. sẽ vì người bên cạnh mà nỗ lực tất cả!

“Làm sao vậy?” Lý Dật thấy Lưu Tư Cầm ngơ ngác như mình. vô ý thức mà hỏi thăm.

Lưu Tư Cầm không trả lời Lý Dật hỏi, mà chậm rãi bước tới, môi hơi run lên. Ngửi hương thơm cơ thể cùng hương thơm nước hoa trên người của Lưu Tư Cầm, nhìn đôi môi khêu gợi run run của nàng, Lý Dật ý thức được Lưu Tư Cầm muốn gì, không hề bị động mà dùng một tay ôm lấy Lưu Tư Cầm vào trong lòng. hướng đôi môi khêu gợi của Lưu Tư Cầm hôn Xuống!

Bốn phiến môi tương tiếp, hai người giống như bị điện giật, thân thể cũng chấn động!

Lý Dật chỉ cảm thấy từ trong miệng truyền đến cảm giác thơm ngát ướt ướt, hấn vô ý thức vươn đầu lưỡi tách hàm răng của Lưu Tư Cầm, phẳng phát như con cá chạch trơn tru. Một tiến vào trong miệng nàng. cùng chiếc lưỡi thơm tho của Lưu Tư Cầm quấn quýt vào nhau, giống như hai con giao long Xa cách mới gặp lại. đòi hỏi khao khát từ đối phương.

Lưu Tư Cầm từ khi rời khỏi quốc nội. chưa từng chạm qua nam nhân, hôm nay vừa bị Lý Dật khiêu khích như thế. dục vọng động lại trong lòng vài chục năm phẳng phát trong nháy mắt bị đốt lên, thân thể nhất thời giống như một đồng bùn rỉ ra, trực tiếp ngã vào trong lòng Lý Dật. gò ngực phía trước trực tiếp đè áp lên người hấn.

Mặc dù cách một lớp áo, Lý Dật vẫn có thể nhận thấy được gò ngực cao ngất, thậm chí có thể cảm thụ được thân thể Lưu Tư Cầm trở nên cực kỳ nóng hổi.

Lúc này Lưu Tư Cầm mặt đỏ như nước thủy triều. con ngươi mê ly. trong lỗ mũi thở ra hơi thở nóng hổi, thân thể không thể khống chế run lên, cả người lâm vào trong biển dục vọng.

Hầu như theo bản năng, Lý Dật thò tay vào trong quần áo của Lưu Tư Cầm...

274. Chương 243 : Lên Thuyền Kẻ Trộm (1)

Trong đại sảnh an tĩnh truyền ra tiếng thở gấp gấp, dưới ánh đèn mờ lung, Lý Dật và Lưu Tư Cầm đang siết chặt lấy nhau. Lúc này khí lực cả người Lưu Tư Cầm phẳng phát như bị tháo nước, mềm nhũn ngã trên người Lý Dật.

Tay trái Lý Dật ôm vai Lưu Tư Cầm, tay phải lật áo nàng, thò tay vào lập tức chạm phải làn da trơn tuột như bánh kem của nàng.

“Àn”

Khi bàn tay Lý Dật Xoa nhẹ lên làn da Lưu Tư Cầm, nàng cũng không còn chịu đựng được nữa, mạnh mẽ ngẩng đầu lên, nhắm mắt lại phát ra một tiếng rên rỉ mơ hồ không rõ.

Một tiếng rên rỉ này đối với Lý Dật mà nói, không thể nghi ngờ là châm đầu vào biển lửa dục. Từ lòng bàn tay truyền đến sự trơn tuột nóng hổi. tay phải Lý Dật lướt qua vùng bụng bằng phẳng trơn bóng của Lưu Tư Cầm, một đường lướt lên, cuối cùng dừng lại trên bộ ngực cao chót vót.

Mặc dù cách lớp nịt ngực, Lý Dật vẫn có thể cảm thụ được bộ ngực cao vút mềm mại no đủ, một cổ điện lưu từ tay phải hần truyền khắp toàn thân, phảng phất như tan chảy, làm toàn thân hần thống khoái nói không nên lời. tựa hồ mỗi một tế bào đều đang rên rỉ!

“A...ân...ân...”

Khi tay phải Lý Dật Xoa lên gò ngực Lưu Tư Cầm, nàng triệt để tan vỡ, gương mặt nàng đỏ đến dọa người, giống như sắp chảy ra máu, đôi mắt mê người, tràn ngập tình dục. mũi không ngừng thở ra hơi nóng. tiếng rên rỉ và thở dốc hòa cùng một chỗ, tràn ngập về mê hoặc vô hạn. Thân thể nàng không thể khống chế run rẩy lên, hai chân chăm chú khép cùng một chỗ. kim lòng không được không ngừng cọ sát, thậm chí giữa hai chân đã có chút ẩm ướt.

Người được mùi thơm cơ thể của Lưu Tư Cầm, cảm thụ được nhiệt độ cơ thể nóng rực của nàng, lửa dục của Lý Dật triệt để bị thiêu đốt, cây thương giữa hai chân lập tức dựng thẳng lên.

Hầu như bản năng. Lý Dật dùng một tay bế Lưu Tư Cầm đứng lên, sau đó đặt trên đùi, tay phải quen thuộc mò ra phía sau mở khóa nịt ngực, sau đó Lý Dật lật áo nàng lên, làn da trơn tuột trắng nõn bọc lộ dưới ánh đèn làm choáng váng mắt.

Mất đi sự ràng buộc của nịt ngực, hai gò núi của Lưu Tư Cầm bại lộ ra, gò ngực ửng đỏ một mảnh, hai nụ hoa càng đỏ hồng đến phát tím

“Ân..”

Lưu Tư Cầm ngồi trên đùi Lý Dật, hai chân vạch ra, lập tức nhận thấy được cây thương đang cắm thẳng chạm vào rừng rậm thần bí của nàng. nhất thời phát ra một tiếng rên rỉ thật lớn. đồng thời vô ý thức ôm cổ Lý Dật. ngửa đầu ra sau. uốn éo phần eo, làm cây thương của Lý Dật và rừng rậm của nàng cọ sát vào nhau, lực ma sát mang đến khoái cảm làm dòng suối nhỏ trong rừng rậm thần bí của Lưu Tư Cầm lập tức tràn lan, suối nước phảng phất như nước lũ không cách ngăn cản. lập tức tràn ra!

Cảm thụ được mũi thương truyền đến khoái cảm, Lý Dật dùng một tay Xoa lên hai gò ngực vun cao, đồng thời vùi đầu vào giữa khe ngực thâm thúy, dùng môi ngậm lấy.

“A ! Lý Dật, tôi sắp không được, tôi muốn!” Nhiều năm không làm chuyện phòng the, khát vọng của Lưu Tư Cầm đối với chuyện phòng the vượt lên những người đàn bà bình thường, những thương tổn do Kiều gia mang đến làm trong lòng nàng luôn có bóng ma, tuy rằng nàng khát vọng chuyện ái ân, thế nhưng nàng chán ghét nam nhân. cho nên thà rằng nàng tự mình giải quyết, cũng không đi tìm nam nhân.

Hôm nay. nàng bị triệt để khơi mào tình dục, dục vọng phảng phất giống như độc dược, thôn phệ toàn bộ bóng ma trong nội tâm của nàng.

Lúc này nàng chỉ có một ý niệm trong đầu: Cùng nam nhân trước mắt làm một hồi nữ nhân chân chính!

Lưu Tư Cầm triệt để lâm vào trong tình dục, Lý Dật đã tới sát biên giới tan vỡ, nghe được Lưu Tư Cầm nói, Lý Dật vô ý thức muốn cởi quần áo của Lưu Tư Cầm...

“Reng . reng. . .”

Đúng lúc này, điện thoại reo lên trong túi quần của Lý Dật, thanh âm rung động của điện thoại vô cùng chói tai vang lên trong đại sảnh yên tĩnh.

Lý Dật bực tức lấy ra điện thoại, vốn định trực tiếp tắt máy, thế nhưng nhìn thấy trên màn hình hiện ra dãy số điện thoại của Andrew Luofu.

Không biết vì sao, bỗng nhiên nhìn thấy dãy số của Andrew Luofu, lửa dục trong cơ thể Lý Dật lập tức biến mất hơn phân nửa, ý nghĩ cũng thanh tỉnh hơn rất nhiều, nhưng Lưu Tư Cầm vẫn mê đắm trong biển dục vọng. ra sức uốn éo vòng eo mảnh khảnh. bờ mông đầy đặn vun lên thật cao.

Suy nghĩ một chút, Lý Dật đưa tay bịt miệng Lưu Tư Cầm, chuyển điện thoại:

“Uy”

Ngạc nhiên khi bị Lý Dật che miệng lại, nghe được thanh âm Lý Dật, Lưu Tư Cầm thoáng thanh tịnh một chút, vô ý thức ngừng vận vẹo, đồng thời có chút Xấu hổ cúi đầu Xuống, trên mặt càng đỏ ửng.

“Lý tiên sinh, cơm đã chuẩn bị xong, ngài và Lưu tiểu thư đến dùng cơm đi.” Trong điện thoại truyền đến thanh âm quen thuộc của Andrew. giọng nói không vội không chậm, nghe không ra có bất luận điều gì dị thường.

Andrew nói làm trong lòng Lý Dật dâng lên một cảm giác thật cổ quái. hẳn dựa vào cảm giác cổ quái đưa mắt nhìn lướt qua bốn phía trong phòng khách!

Tiếp theo, Lý Dật ngây dại. triệt để ngây dại!

Hắn rõ ràng nhìn thấy trên bức tường đối diện ngay chỗ đèn tường có một thứ màu đen nhỏ Xíu, mặc dù cách khá xa, tia sáng cũng không quá tốt, thế nhưng Lý Dật vẫn nhận là thứ đồ chơi đó, đó chính là một cái máy camera giám thị!

Phát hiện này giống như một chậu nước lạnh Xối lên trên người Lý Dật, lửa dục trong người hắn biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi, đồng thời biểu tình cũng trở nên dị thường Xấu hổ: “À...à...chúng tôi không đói.”

“Được rồi.” Andrew nhàn nhạt trả lời một câu, sau đó không đợi Lý Dật nói gì, trực tiếp cắt đứt điện thoại.

Trong ống nghe truyền đến thanh âm tút tút, trong lòng Lý Dật không biết đang suy nghĩ chuyện gì, sắc mặt vô cùng cổ quái.

Có lẽ do Lý Dật biểu hiện quá mức cổ quái, có lẽ đang chìm đắm trong lửa dục lại bị đột ngột ngừng lại, Lưu Tư Cầm khôi phục lý trí, nhìn thấy dáng dấp của Lý Dật, Lưu Tư Cầm lập tức cảm thấy không đúng, nhin không được hỏi: “Làm sao vậy?”

Lý Dật không trả lời nàng, mà hai tay nắm lấy vòng eo thon. dùng tay nhắc nàng lên, sau đó nhẹ nhàng đặt Xuống sô pha.

Lưu Tư Cầm nhìn ra được biểu tình Lý Dật không thích hợp, lúc này cũng không nằm giữa Xuống sô pha, mà không giải thích được nhìn Lý Dật.

Trong ánh mắt nghi hoặc của Lưu Tư Cầm, Lý Dật cấp tốc đứng dậy hướng đối diện đi đến. Rất nhanh, Lý Dật đi tới trước đèn tường. rõ ràng nhìn thấy được máy giám thị mi ni gắn bên trong. Loại máy này có thể tích rất nhỏ, nếu không tỉ mỉ quan sát, căn bản phát hiện không được.

Nguyên bản, với tính cảnh giác của Lý Dật, muốn điều tra bên trong biệt thự có máy giám thị hay không là một chuyện thập phần dễ dàng. Nhưng vì hắn tín nhiệm Andrew Luofu. từ khi vào biệt thự ở lại đến bây giờ. Lý Dật vốn không hề nghĩ về phương diện này; tự nhiên cũng sẽ không lưu ý.

Vùng lông mày Lý Dật thoáng nhíu lại. đồng thời thành thạo gỡ bỏ máy giám thị. Thấy một màn này, con người Lưu Tư Cầm bỗng phóng lớn, miệng cũng há hốc, vẻ mặt ngây ngốc!

Nàng tự nhiên rõ ràng thứ trong tay Lý Dật là máy giám thị, nàng cũng rõ ràng, nếu như thật sự có người đang giám thị họ, như vậy cảnh tượng vừa rồi đã rơi vào trong mắt người khác.

Hiểu được tất cả, con người Lưu Tư Cầm lộ ra biểu tình kinh khủng, thân thể cũng không chịu khống chế run rẩy lên!

Lưu Tư Cầm là một nữ nhân báo thù, trước đây như vậy, bây giờ càng như vậy! Sau khi bị Kiều gia thương tổn, Lưu Tư Cầm một mình đi tới Mỹ, sáng tạo kỳ tích thương nghiệp, đặt được thành tựu huy hoàng, đối mặt đông đảo người theo đuổi ưu tú. nàng chưa từng bao giờ động tâm.

Thậm chí khi nàng cực độ khao khát được nam nhân vỗ về. nàng cũng không phóng túng chính mình, tùy tiện tìm một nam nhân giải quyết!

Ngày hôm nay cùng Lý Dật châm lửa dục, có thể nói do nhiều nhân tố cộng lại, nhất thời kích động, nàng cũng không cách khống chế.

Nếu như nói ngay từ đầu nàng khinh thường Lý Dật, cho rằng Lý Dật chỉ là nhân vật tầng dưới chót của Xã hội, như vậy về sau nàng đã thay đổi cách nhìn với hắn, hôm nay từ chán ghét hắn nàng biến thành hảo cảm và cảm kích!

Đối với việc thiếu chút nữa phát sinh quan hệ với Lý Dật, Lưu Tư Cầm tuyệt không hối hận, thậm chí trong lòng của nàng vốn rất nguyên ý, cũng rất muốn thật sự thể nghiệm tư vị nữ nhân trên người Lý Dật.

Thế nhưng nàng nằm mơ cũng không nghĩ đến, tất cả cảnh tượng vừa rồi đã bị người lên nhìn thấy hết thấy!

Tuyệt đối là chuyện mà nàng không mong muốn xảy ra, thậm chí đối với chuyện này nàng tràn ngập lo lắng!

Có thể đã nhận ra nét sợ hãi trong con ngươi của Lưu Tư Cầm, Lý Dật nhanh chân đi tới bên người nàng, một tay kéo nàng, nhẹ giọng nói: “Không có việc gì, máy không mở, không ai nhìn thấy đâu.”

Lời tuy nói như thế. thế nhưng trong lòng Lý Dật cũng không nắm chắc.

Xuất phát từ sự tin tưởng đối với Andrew, Lý Dật sau khi vào ở riêng biệt thự, cũng không hề tiến hành kiểm tra bên trong. Trước đó hắn vốn không biết bên trong có máy giám thị. vì thế hắn không biết máy giám thị này được an bài ở thời gian nào.

Nhớ tới cuộc điện thoại của Andrew vừa rồi, Lý Dật nhin không được trong lòng thầm hỏi chính mình: Lẽ nào nàng vẫn đang nhìn. sau đó cố ý gọi điện thoại cho ta?

275. Chương 243 : Lên Thuyền Kẻ Trộm (2)

Trong lòng toát ra nghi vấn này, Lý Dật cũng không biết đáp án. Dựa theo tính cách cao ngạo của Andrew phân tích, Andrew tựa hồ sẽ không làm loại chuyện này.

Thế nhưng vừa rồi Andrew lại gọi điện thoại đúng lúc thời điểm mấu chốt...

Lý Dật khẳng định, nếu không phải vừa rồi Andrew gọi điện thoại tới, như vậy lúc này hắn đã cùng Lưu Tư Cầm triển miên một chỗ!

Điều này càng làm Lý Dật thêm hoài nghi!

“Thực sự?” Lý Dật nói làm Lưu Tư Cầm có và có chút kích động, đối với Lưu Tư Cầm mà nói. làm người khác nhìn thấy nàng và nam nhân thân thiết. điều này sao với việc giết nàng càng khó chịu!

Trong lòng tuy rằng không nắm chắc, bất quá Lý Dật nhìn ra Lưu Tư Cầm đối với chuyện này rất lưu ý. bởi vậy rất khẳng định gặt đầu: “Thực sự. . .”

có thể tin từ khi Lý Dật và Lưu Tư Cầm quen biết tới nay, Lý Dật cũng không hề lừa dối Lưu Tư Cầm đối với lời nói của Lý Dật, Lưu Tư Cầm cũng không hề hoài nghi, cả người cũng khôi phục bình thường.

Bất quá, trải qua việc vừa rồi, Lưu Tư Cầm cũng không còn hứng thú làm loại chuyện này nữa. Cũng như Lưu Tư Cầm, bị Andrew gọi điện, Lý Dật cũng mất đi hứng thú, thấy Biểu tình Lưu Tư Cầm có chút Xấu hổ, vô ý thức buông Lưu Tư Cầm ra.

Lưu Tư Cầm rời khỏi sự ôm ấp của Lý Dật, theo bản năng nhích Sang bên một chút, giật lại cự ly với Lý Dật, đồng thời trên mặt lần thứ hai Xuất hiện vẻ đỏ ửng.

Khác với và đỏ ửng vì dục vọng. lúc này đây, Lưu Tư Cầm là Xấu hổ, thật sự Xấu hổ!

Có thể ngay cả nàng cũng không nghĩ đến. thiếu chút nữa nàng đã cùng Lý Dật Xảy ra loại chuyện này. Nhớ tới tình hình vừa rồi, Lưu Tư Cầm chỉ cảm thấy gương mặt nóng đến dọa người. nàng cảm giác hận không thể lập tức tìm được một lỗ chuột chui Xuống.

Đối với nam nữ mà nói, thiếu chút nữa phát sinh quan hệ là chuyện Xấu hổ nhất, mà một ngày vượt ra khỏi tầng quan hệ này, tất cả trở nên thuận lý thành chương, đây đó không còn gì để Xấu hổ. Thậm chí một ít chuyện trước đây không dám hỏi, không dám làm cũng sẽ không đỏ mặt mà làm ra.

Lúc này, hai người tựa hồ cũng không biết nên nói gì mới tốt, bầu không khí trở nên dị thường Xấu hổ, cả căn phòng yên tĩnh đến dọa người. thậm chí có thể nghe được nhịp tim đập nhanh.

Vì thế Lý Dật vô ý thức muốn cầm Chai rượu trên bàn lên. dự định dùng chất cồn để điều chỉnh tâm tình. Nhưng không có nghĩ đến. hần vừa vươn tay, Lưu Tư Cầm cũng vươn ra bàn tay nhỏ bé.

Tay hai người chạm nhau giữa không trung, sau đó hai người phảng phất như bị điện giật. nhanh chóng thu trở lại!

Biến hóa thành linh Xảy ra làm hai bên càng thêm Xấu hổ, gương mặt Lưu Tư Cầm đỏ rực, cúi đầu không nói để che giấu sự Xấu hổ, nằng giống như một cô bé. Không ngừng vờ về góc áo.

Lý Dật rất bất đắc dĩ vuốt mũi. sau đó làm mặt đầy cầm chai rượu trên bàn. uống mạnh một hơi. sau đó cố ý ho khan một tiếng, nghiêm trang nói: “Được rồi, tôi có chuyện nói với cô.”

“Chuyện gì?” Nghe được Lý Dật nói. Lưu Tư Cầm phảng phất giống như cô gái nhỏ nói Chuyện tình yêu. trong lòng khẩn trương đến muốn chết. toàn bộ trái tim muốn nhảy ra khỏi lồng ngực nhưng nằng chột nghì vào lúc này cũng không phải lúc nói chuyện hưng phấn như thế. Theo nằng Xem ra, dưới tình huống như vậy. Lý Dật hơn phân nửa là muốn nói chuyện khác. Mà lấy tâm tính và trạng thái hiện tại của Lý Dật, ai cũng biết nên làm sao, làm sao trả lời Lý Dật.

Nhưng ngoài dự liệu của Lưu Tư Cầm chính là, Lý Dật cũng không đề cập tới chuyện đó. mà nghiêm mặt nói: “Tôi dự định cho cô làm tổng tài Toàn Cầu Ảnh Nghiệp”

“Đến Toàn Cầu Ảnh Nghiệp làm tổng tài?” Hiển nhiên. Lưu Tư Cầm thật không ngờ Lý Dật lại nói ra câu này, trong lúc nhất thời có vẻ có chút kinh ngạc, phần Xấu hổ trong lòng trong nháy mắt biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Đón nhận ánh mắt nghi hoặc của Lưu Tư Cầm Lý Dật gật đầu khẳng định: “Đúng vậy! Đến Toàn Cầu Ảnh Nghiệp làm tổng tài”

“Tôi chưa từng tiếp Xúc giới giải trí, tôi được Sao?” Thấy Lý Dật gật đầu, Lưu Tư Cầm mất đi lòng tự tin vốn có trước kia.

Lý Dật cũng cười cười nói: “Trước khi cô đến Mỹ từng tiếp Xúc qua thương giới Sao? Đã làm buôn bán Sao?”

“Không có.” Lưu Tư Cầm vô ý thức gật đầu. Ngày trước nằng chỉ là một cô gái nhỏ ngây thơ, làm gì có cơ hội tiếp Xúc với thương nghiệp? Hơn nữa mặc dù ở chung một chỗ với Kiều Uy, Kiều Uy cũng chưa từng đề cập về thương nghiệp với nằng.

“Vậy không phải sao, cô Xem, trước đây cô cũng chưa từng tiếp Xúc qua chuyện thương nghiệp, mà cô một mình đi tới nước Mỹ, đồng thời dựa vào chút tiền mà làm giàu, Sáng tạo ra kỳ tích tiểu thương nghiệp!” Lý Dật mỉm cười cổ vũ: “Hiện tại tôi chỉ mời cô làm tổng tài của Toàn Cầu Ảnh Nghiệp mà thôi. chuyện này so sánh với chuyện cô làm giàu trước đây. độ khó không phải thấp hơn rất nhiều sao?”

Nghe Lý Dật vừa nói như thế, Lưu Tư Cầm hiểu được Lý Dật nói không sai, bất quá chột nhớ tới điều gì, thở dài nói: “Kỳ thực, nếu đổi lại là trước đây, tôi đối với chính mình cũng có lòng tin. Chỉ bất quá hiện tại, tôi đối với công việc và việc kiếm tiền mất đi nhiều hứng thú.” Lưu Tư Cầm nói tới đây dừng lại, tư sau khi Lưu Vi có chuyện, Lưu Tư Cầm hầu như đem toàn bộ tinh lực đặt lên trên người Lưu Vi, so Sánh mà nói. chuyện thương nghiệp không còn làm nằng quan tâm như trước.

Lưu Tư Cầm nói làm Lý Dật nhớ tới chuyện Lưu Vi, trong lúc nhất thời Lý Dật cũng có chút hơi khó khăn. Lưu Tư Cầm là Andrew Luofu đề cử. hơn nữa Lý Dật đối với năng lực của Lưu Tư Cầm rất tán thành. Càng quan trọng là...Lý Dật Xem nằng như người một nhà, nên Lý Dật chưa từng nghi ngờ nằng. Dưới tình huống này, Lưu Tư Cầm giúp đỡ Lý Dật quản lý sản nghiệp bạch đạo của hần là người thích hợp nhất.

Hơn nữa ngoại trừ Lưu Tư Cầm, Lý Dật cũng thực sự tìm không được người có thể tín nhiệm cùng năng lực!

Vị giám đốc đoạt được từ công ty Dream Works tuy năng lực cực kỳ Xuất sắc, thế nhưng Lý Dật không có khả năng hoàn toàn tín nhiệm đối với người kia.

Tựa hồ nhìn ra Lý Dật có vẻ khó khăn, Lưu Tư cảm nhin không được hỏi: “có phải không tuyển tôi không được?”

Lý Dật cười khổ gật đầu: “Bên người tôi nhân tài lẫn lộn hắc đạo rất nhiều. thế nhưng người hiểu thương nghiệp hầu như không có, lại càng đừng nói tới nhân vật tinh anh. Mà tôi đối với chuyện thương nghiệp cũng cái hiểu cái không, quản lý một tiểu Xí nghiệp mấy vạn đô la còn được, nếu là công ty có số vốn lên tới triệu đô la. tôi khẳng định làm không nổi. Cho nên ngoại trừ cô ra. tôi thực sự không biết tìm ai giúp tôi quản lý Toàn Cầu Ảnh Nghiệp nữa.”

Nói đến đây. Lý Dật có chút ngại ngùng nói: “Mặt khác, tôi nghĩ cô sẽ đáp ứng. cho nên đã nói với các cổ đông đã mời được cô làm tổng tài.”

Có thể chuyện này hẳn đã quá mức tự chủ trương, trong lúc Lý Dật nói đồng thời cũng mở to mắt.

“Trước đó anh nói dự định tối nay đi tìm tôi và Vi Vi, chính là vì chuyện này sao?” Lưu Tư Cầm không trả lời câu hỏi.

Lưu Tư cầm nói đầu tiên làm Lý Dật ngẩn ra, sau đó Lý Dật nhìn biểu tình cổ quái của Lưu Tư Cầm, mơ hồ đoán được điều gì, lập tức lắc đầu như trống bỏi: “Không phải! Chuyện này là thứ nhì. muốn gặp mặt hai mẹ con cô là chủ yếu.”

có thể do nội tâm nhiều ít có chút chột dạ, Lý Dật trong ánh mắt nhìn chằm chằm của Lưu Tư cầm nói đến đó thanh âm bất tri bất giác cũng nhỏ đi.

“Thực sự?” Khác với trước đó tuyển chọn tin tưởng Lý Dật vô điều kiện, lúc này Lưu Tư cầm hoài nghi Lý Dật đang nói dối.

Trong lòng Lý Dật run lên. đón nhận ánh mắt hoài nghi của Lưu Tư Cầm, nói ngược lại: “Cô Xem tôi là loại người vì tiền tài mà quên cảm tình hay sao?”

Lời này của Lý Dật nói ra nửa thật nửa giả. trong cảm tình và tiền tài. hẳn sẽ không chút do dự tuyển chọn điều trước. Thế nhưng đi tìm Lưu Tư cầm từ ý nghĩa nào đó mà nói, hơn phân nửa là vì bàn chuyện cho nàng đầu nhập vào Toàn Cầu Ảnh Nghiệp. Đây không phải nói Lý Dật lãng quên Lưu Tư Cầm và Lưu Vi, chỉ là tính nặng nhẹ có chút khác nhau mà thôi.

“Được rồi. tôi đáp ứng!” Lưu Tư cầm nhìn chằm chằm Lý Dật vài giây. bỗng nhiên lộ ra nụ cười cổ quái.

Thấy dáng tươi cười cổ quái trên mặt Lưu Tư cầm, trực giác nói cho Lý Dật. sự tình không giản đơn như vậy.

Quả nhiên. phẳng phất như Xác minh ý nghĩ của Lý Dật. Lưu Tư Cầm lập tức đưa ra điều kiện của mình: “Bất quá tôi có hai điều kiện. Một, anh phải nghĩ biện pháp giải quyết chuyện công ty của tôi. Hai, Vi Vi từ nhỏ đã quen cô độc, tôi đi làm tổng tài cho anh, thời gian bồi Vi Vi sẽ thiếu, cho nên anh phải giúp tôi chiếu cố Vi Vi.”

Dứt lời, Lưu Tư Cầm trừng mắt, phẳng phất đang nói cho Lý Dật: Hai điều kiện này, anh dám cự tuyệt một điều, chúng ta không cần bàn nữa!

Nhìn dáng dấp nghịch ngợm của Lưu Tư Cầm, Lý Dật bỗng nhiên có loại cảm giác như vừa bước lên thuyền kẻ trộm.

Tựa hồ Lưu Tư Cầm vừa đào cho hắn một cái hố rất sâu rất Sâu.

276. Chương 244 :cút! (1)

Khoảng thời gian này ở trong đại sảnh lại trở nên yên tĩnh, bỗng nhiên một tiếng chuông nhỏ reo vang. Lưu Tư Cầm nhìn Lý Dật mỉm cười Xin lỗi. sau đó từ bao da trên ghế sofa lấy điện thoại di động ra.

“Mẹ, mẹ có thấy đại ca ca đến không?”Điện thoại do Lưu Vi gọi tới, khi đường dây vừa chuyển. trong tai nghe liền truyền ra thanh âm ngọt ngào của Lưu Vi.

Nghe được thanh âm của Lưu Vi, Lưu Tư cầm liếc mắt nhìn Sang Lý Dật một cái, sau đó nói: “Ân, hiện tại mẹ đang ở cùng một chỗ với đại ca ca của con.”

Lời vừa ra khỏi miệng, Lưu Tư Cầm lại cảm thấy những lời này dường như có chút vắn vỏi. Lúc trước nàng thiếu chút nữa đã cùng Lý Dật Xảy ra cái chuyện tình mơ hồ kia. Mà Lưu Vi lại gọi Lý Dật bằng đại ca ca, theo ý nào đó mà giảng giải thì cũng được coi như là trái với luân thường đạo lý rồi.

Luân thường?!

Trong đầu thoáng hiện lên hai chữ này, Lưu Tư Cầm cảm giác trên mặt mình nóng ran. một luồng nhiệt hỏa nháy mắt Xuất hiện ở hai má của nàng. Đối với nàng mang tư tưởng truyền thống mà nói, hai chữ này quả thực phi thường kinh khủng!

“A! Mẹ thật sự đang ở cùng đại ca ca sao?” Đầu dây điện thoại bên kia. Lưu Vi nghe được không khỏi Sững sốt, theo sau hưng phấn nói: “Mẹ, nhanh, nhanh đưa điện thoại cho đại ca ca, con muốn nói chuyện với đại ca ca, mẹ, nhanh nha!”

Lưu Vi ngữ khí khẩn trương làm cho nỗi Xấu hổ trong lòng Lưu Tư Cầm tiêu thất đi không ít, theo sau diễn cảm phức tạp nhìn Lý Dật, nói: “Vi Vi muốn nói chuyện cùng anh.”

Lý Dật có thể nhìn thấu Suy nghĩ trong đôi mắt của Lưu Tư Cầm, ngượng ngùng sờ mũi một cái, sau đó tiếp nhận điện thoại, thần thiên nói: “Vi Vi.”

Đầu dây điện thoại bên kia, tâm tình của tiểu nha đầu như muốn vọt lên trên cổ họng. Bỗng nhiên nghe được thanh âm quen thuộc của Lý Dật, nhất thời giật mình vui sướng!

Nàng không nhớ rõ, rốt cuộc đã bao nhiêu lâu rồi. bản thân không được nghe cái thanh âm quen thuộc này. Nàng không nhớ rõ, thân ảnh cùng gương mặt của Lý Dật, đã Xuất hiện ở trong đầu mình bao nhiêu lần.

Nàng chỉ biết là. cho tới hiện giờ, nàng rất tưởng niệm Lý Dật!

“Đại ca ca!” Có thể do hạnh phúc đến quá nhanh. có thể là chờ mong quá lâu, rồi ước vọng Xảy đến quá đổi bất ngờ. Lưu Vi có vẻ như hết Sức kích động, thanh âm run rẩy, trong thanh âm lại mang theo một tia nức nở!

Nhận thấy được điểm này, trong lòng Lý Dật có chút áy náy, mỉm cười hét lớn: “Vi Vi. chẳng lẽ em không muốn nghe thanh âm của đại ca ca sao?”

“Không có! Vi Vi rất muốn...rất muốn nghe đại ca ca!” Tiểu nha đầu theo bản năng lắc mạnh đầu, khẩn trương giải thích.

Lý Dật cố tình dùng ngữ khí tức giận hỏi: “Vậy tại sao khi nghe được thanh âm của đại ca ca, em lại khóc hả?”

Lý Dật còn chưa nói dứt lời, rốt cuộc tiểu nha đầu này đã không chịu nổi thêm nữa, lệ châu ở trên vành mắt không tự chủ được lan ra. Nàng một bên lau nước mắt, một bên cười nói: “Vi Vi. nào có khóc đâu.”

“Còn nói không khóc, anh nghe thấy em đang khóc mà.” Lý Dật cả giận nói.

“Vi Vi không khóc! Vi Vi không khóc.” Lưu Vi vội vàng giải thích, nước mắt giống như trân châu lan dài trên hai gò má đáng yêu. để lại rõ ràng hai vệt nước mắt.

Lý Dật thở dài.

“Đại ca ca, anh cùng mẹ đang ở đâu vậy? Khi nào thì trở về? Vi Vi muốn gặp đại ca ca.” Tiểu nha đầu thấy Lý Dật không nói lời nào, cố gắng kìm nén không cho nước mắt chảy Xuống, khẩn trương hỏi hấn.

“Chúng ta trở lại ngay bây giờ đây.” Cảm thụ được bao nhiêu tưởng niệm đan Xen trong giọng nói của tiểu nha đầu. Lý Dật nhẹ nhàng thở dài, nhất thời tâm tình hơi có chút phức tạp.

Cúp điện thoại, Lý Dật chưa Xót người nói: “Vi Vi đang ở nhà chờ chúng ta trở về, đi thôi.”

Không ngạc nhiên khi nghe những lời này của Lý Dật. nhiều ít trong nội dung có chút hương vị ám muội, bất quá Lưu Tư Cầm tuyệt đối không Phản cảm, ngược lại nàng thập phần thích thú cái loại cảm giác này, gật đầu cười

Mà tiểu nha đầu ở bên kia, hai tay lại đang cầm điện thoại ôm ngực. trên mặt lộ ra nụ cười Sáng lạn, đồng thời lo lắng Xuất hiện hai cái má lúm đồng tiền nhỏ Xinh.

Đầu tiên, Lý Dật gọi điện thoại cho Andrew Loufu, thông báo rằng mình cùng Lưu Tư Cầm đi ra ngoài một lát. Andrew Loufu không phản đối. chỉ hỏi rằng Lý Dật có muốn cho Xe đưa đi hay không, nhưng hẳn cự tuyệt hảo ý của AndreW Loufu. Tiếp theo, lại phân phó cho Anh Hoa cùng Jester ở trong trang viên của gia tộc Gambino chờ đợi mình.

Vô luận Anh Hoa hay Jester đều không có bất kỳ dị nghị gì, đối với quyết định của Lý Dật.

Hiện tại, Lý Dật không ngồi ô tô gia tộc Gambino, mà đang ngồi trên chiếc BMW của Lưu Tư Cầm

Trong ô tô của Lưu Tư Cầm thân nhiên tràn ngập mùi hương nước hoa. trong Xe không có vật trang Sức dư thừa nào cả, toàn bộ đều trống trải. Hiển nhiên, Lưu Tư Cầm chẳng những là một người làm việc phi thường thận trọng. trong sinh hoạt hằng ngày đồng dạng cũng rất giản dị.

Từ ngày nàng mua Xe cho tới nay, Lưu Tư Cầm chưa từng thuê tài Xế. mỗi lần đều tự bản thân mình lái Xe.

Bất quá hôm nay có Lý Dật đảm đương nhiệm vụ tài Xế miễn phí. Lưu Tư Cầm tự nhiên rất thích thú ngồi ở chiếc ghế phụ bên cạnh. Dưới sự điều khiển thành thạo của Lý Dật. rất nhanh chiếc ô tô rời khỏi trang viên gia tộc Gambino.

Lưu Tư Cầm đem cửa kính Xe mở ra một chút, theo sau bật CD lên, nhất thời trong Xe vang vọng khúc nhạc dương cầm “Cứu Thục” của Mộ Dung Tuyết. “Cô cũng thích nghe bản nhạc này ư?” Nghe thanh âm quen thuộc kia, Lý Dật vô thức nghĩ đến cảnh tượng Mộ Dung Tuyết hai tay ôm chặt phần eo của mình, lớn tiếng rên rỉ. Hắn biểu tình cổ quái nhìn Lưu Tư Cầm hỏi.

Lưu Tư Cầm không nhận ra được nét cổ quái dị thường của Lý Dật, thực rõ ràng gật đầu: “Bài hát này rất không tệ, đúng rồi, nghe nói Mộ Dung Tuyết cùng Toàn Cầu Ảnh Nghiệp có quan hệ hợp tác, như vậy Xem ra. ngày sau tôi có thể tận mắt chứng kiến nàng ta biểu diễn ca khúc này sao?”

“Đương nhiên có thể.” Lý Dật diễn cảm hơi cứng nhắc. gật đầu. Ngày sau Lưu Tư Cầm là tổng tài của Toàn Cầu Ảnh Nghiệp. muốn nghệ sĩ trong công ty làm cái gì, là sự tình phi thường đơn giản

Nghe Lý Dật khẳng định. Lưu Tư Cầm khẽ cười nói: “Vi Vi chính là fan hâm mộ trung thành của Mộ Dung Tuyết ah! Đến lúc đó sẽ nhờ Mộ Dung Tuyết kí tên cho Vi Vi”

Lưu Tư Cầm nói. thiếu chút nữa đã làm cho Lý Dật trượt tay lái. đâm thẳng vào trong bụi cây ven đường.

Lúc trước. Lý Dật còn chưa rời khỏi quốc nội, Mộ Dung Tuyết cùng Lưu Vi đã gặp nhau, hơn nữa hai người quan hệ rất thân mật. Lưu Vi muốn Mộ Dung Tuyết kí tên quả thực so với bóp chết một con kiến còn đơn giản hơn nhiều. Thậm chí có thể nói, coi như Lưu Vi muốn ngủ chung giường với Mộ Dung Tuyết đều có thể, nhưng điều kiện tiên quyết chính là không được có mưu đồ bất chính!

Đương nhiên, luận tính tình của Lưu Vi mà nói, nếu như nàng có mưu đồ bất chính nào đó, như vậy thì toàn bộ thế giới đều đã hỗn loạn hết rồi!

“Làm sao vậy?” Lưu Tư Cầm thấy biểu tình của Lý Dật có chút cổ quái, liền nghi hoặc hỏi.

Lý Dật lắc đầu cười nói: “Không có chuyện gì.”

Ngoài miệng nói như vậy nhưng trong lòng Lý Dật nghĩ đến một trường hợp đáng lo ngại: “Nếu ngày sau Lưu Tư Cầm và Mộ Dung Tuyết cùng lúc Xuất hiện ở trước mặt mình, sẽ Xảy ra cái loại tình huống gì?”

Cảm giác kia liền giống như, khi hoài nghi AndreW Loufu đã chứng kiến hắn và Lưu Tư Cầm thân mật ở trên màn ảnh camera.

Nhưng Lý Dật lại không biết nên Xử lý quan hệ của những nữ nhân bên cạnh mình như thế nào cho tốt.

Dưới sự chỉ đạo của Lưu Tư Cầm, Lý Dật mất khoảng bốn mươi phút đồng hồ. điều khiển ô tô chạy đến căn biệt thự.

Đây là lần đầu tiên từ sau khi Lưu Tư Cầm mua Xe, mà không phải tự mình lái. cảm giác phi thường thoải mái. chứng kiến Xe ngừng ổn định, nhin không được nói: “Nếu anh làm tài xế chuyên trách cho tôi. nhất định sẽ là một chuyện vô cùng hạnh phúc.”

“Quên đi, hiện giờ cô đang làm công cho tôi, muốn ông chủ làm tài xế cho nhân viên? Thiên hạ nào có chuyện tốt như vậy chứ?” Lý Dật cười Xấu Xa, nụ cười cổ quái dường như khiêu khích mà dường như phản kháng. Thường ngày nụ cười này hiếm khi Xuất hiện ở trên mặt Lý Dật, ngoại trừ đối với một số người thân, hẳn sẽ không bao giờ thả lỏng tâm tình.

Nhìn nụ cười Xấu Xa trên khuôn mặt Lý Dật, Lưu Tư Cầm không khỏi nhớ lại ước định giữa hai người ba năm trước. Khi đó Lưu Tư Cầm đánh đổ Lý Dật không có khả năng trong vòng ba năm sẽ thành tựu được như Tiêu Thanh Sơn, thế mà bây giờ Xem ra, Lý Dật dường như chưa dùng đến một năm, liền đã thành công! Nhớ tới câu nói lúc ấy của Lý Dật, nếu như thắng cuộc thì Lưu Tư Cầm phải bồi tiếp Lưu Vi mỗi ngày, cho đến suốt đời. Tiếp tục liên tưởng hiện giờ đối đãi với Lưu Vi, Lưu Tư Cầm không khỏi lộ ra một nụ cười bất đắc dĩ. Thế sự vô thường, cuộc Sống luôn luôn tràn ngập những điều ngoài ý muốn. Lưu Tư Cầm không khỏi dùng những lời này để hình dung vụ cá cược giữa hai người. cực kì chuẩn Xác!

“Đại ca ca!” Ngay khi Lưu Tư Cầm đang cảm thán, thì bỗng nhiên từ trong đại viện của căn biệt thự, một thân ảnh thiếu nữ mặc áo ngủ hoạt hình, cắt tóc ngắn phóng vọt ra ngoài. nhanh chân chạy đến hướng chiếc ô tô.

Dưới ánh đèn, Lưu Vi tươi cười thực sáng lạn, diễn cảm vô cùng hưng phấn! Nhìn Lưu Vi một đường chạy băng băng, Lý Dật trong lòng ấm áp, theo bản năng mở cửa Xe ra.

“Oạch...!”

Ngay lúc Lý Dật đang bước Xuống Xe. đột nhiên Lưu Vi một đường chạy băng băng như điện, chẳng biết vấp phải cái gì, té ngã sòng soài ở trên mặt đất.

“Vi Vi!” Lý Dật cùng Lưu Tư Cầm CỒ hồ đồng thời kinh hô lên.

277. Chương 244 :cút! (2)

Theo sau, Lý Dật giống như bóng u linh bình thường, dùng tốc độ nhanh nhất phóng tới bên người Lưu Vi, một tay nâng đỡ nàng. Tiểu nha đầu bởi vì chạy quá khẩn trương mà té ngã trên mặt đất, may mắn không có vết thương nào nghiêm trọng. Tuy nhiên, cả người dính đầy bùn đất, trên mặt nhem nhuốc kinh khủng.

“Đại ca ca, em không sao nga!” Lưu Vi chẳng những không lộ ra biểu tình thống khổ, ngược lại cười đến thập phần sáng lạn, khi nói chuyện đồng thời hai tay gắt gao ôm chặt lấy cổ của Lý Dật, đôi nhãn cầu thủy linh lung căng tròn, phi thường khả ái.

Nhìn khuôn mặt khả ái nhem nhuốc bùn đất, cùng nụ cười sáng lạn kia, Lý Dật kim lòng không được vươn tay, nhẹ nhàng lau đi bụi bẩn trên mặt tiểu nha đầu: “Có đau không?”

“Vốn là phải đau, nhưng hiện giờ Vi Vi không cảm thấy đau!” Lưu Vi chớp đôi mắt to. thần thần bí bí nói.

Lý Dật cũng sửng sốt: “Hả ? tại sao?”

“Bởi vì có đại ca ca ôm em nha!” Lưu Vi cười nói một câu. tức thì nhớ lại ngày đó Lý Dật ôm mình đi ra khỏi căn biệt thự kia. cái mũi đau Xót, tận đáy lòng nói: “Đối với Vi Vi, chỉ cần được tránh ở trong lòng đại ca ca, cho dù trời có sập Xuống, Vi Vi cũng không sợ.”

“Ừm” Lý Dật chỉ nhẹ giọng ậm ừ, tiếp theo gắt gao đem tiểu nha đầu ôm vào trong ngực.

Giờ khắc này tiểu nha đầu vẫn giống như trước kia, đem đầu dán tại trong lòng Lý Dật, nghe nhịp tim mạnh mẽ của hắn, vẻ mặt lộ ra nụ cười hạnh phúc.

Nhìn cảnh tượng ảm áp này, trong đôi mắt tiêu hồn của Lưu Tư Cầm lóe lên quang mang bất thường, cũng không biết trong lòng đang suy nghĩ cái gì.

Có thể nói, Lưu Tư Cầm là một cường nữ nhân tiêu chuẩn, thông minh tài giỏi. Nhưng đồng dạng, nàng lại chưa đủ tư cách làm mẹ. Tạm thời không nói khoảng thời gian Lưu Vi còn nhỏ, nàng đem Lưu Vi một thân một mình ở lại quốc nội, nhờ dì Lan chiếu cố. Chỉ riêng về phương diện nấu nướng mà nói, Lưu Tư Cầm đã không đủ tư cách làm một người mẹ chân chính.

Lưu Tư Cầm có thể là một nữ nhân Văn phòng điển hình, nhưng khi vào bếp, nàng làm thức ăn có thể đạt tới tiêu chuẩn “ăn gần chết người.”

Nguyên bản, sau khi Lưu Vi đến Mỹ, chuyện nấu nướng cơm nước của nhà đầu do dì Lan phụ trách. Tuy nhiên hai ngày trước trong nhà dì Lan xảy ra chuyện đột Xuất, nên đã trở về nước, cho tới bây giờ còn chưa liên lạc. Bởi vậy, khoảng thời gian này, Lưu Tư Cầm đều mang Lưu Vi ra ngoài nhà hàng, dùng cơm

Sau khi trở lại biệt thự, dưới sự yêu cầu của Lưu Tư Cầm, Lưu Vi cực kì không mãn nguyện bước vào phòng tắm. Tiếp theo Lý Dật lái Xe đưa mẹ con hai người đi ra ngoài ăn cơm.

Hiện giờ Lý Dật đối với New York còn chưa quen thuộc lắm, thế nên địa phương dùng cơm được trao cho Lưu Tư Cầm lựa chọn. Lưu Tư Cầm đặc biệt không chọn nhà hàng truyền thống, mà chỉ đạo đi đến một nhà hàng theo phong cách Châu Âu, có tên là River Seine.

Sau khi dừng Xe vào trong bãi đậu, Lưu Vi cực kì tự nhiên ôm tay Lý Dật, bộ dáng phi thường thân mật. Còn Lưu Tư Cầm thì nhẹ bước ở bên cạnh Lý Dật, từ Xa nhìn lại, ba người giống như một gia đình hạnh phúc.

Vận khí của ba người dường như không sai, bọn họ cuối cùng đã chọn được một chiếc bàn như ý nguyện. Dưới sự dẫn dắt của nhân viên phục vụ, ba người đi tới chỗ ngồi.

Nhà hàng này ở trên một tòa cao ốc sáu mươi tầng, khi ngồi tại chiếc bàn bên cạnh khung cửa kính, có thể Xuyên thấu qua mà chứng kiến rõ ràng cảnh đêm New York lung linh huyền ảo.

Mỹ thực, cảnh đẹp, phối cùng mỹ nhân, ngồi thưởng thức thịt bò bít-tết kiểu Pháp, uống rượu nho lâu năm Đây hoàn toàn là đãi ngộ giống như cuộc sống thần tiên. Những vị khách nhân trong nhà hàng ngồi ở vị trí khác, đều ăn mặc chỉnh tề, hành vi tao nhã, không một ai nói chuyện lớn tiếng, ảnh hưởng đến người khác.

Hiển nhiên khách nhân có thể tới nơi này, thu nhập hàng tháng nhất định không ít. Những nữ nhân viên phục vụ mặc trang phục truyền thống kiểu Pháp, thần tình tươi cười sáng lạn, lại khiến cho bầu không khí trong đại sảnh như tăng thêm sắc thái mùa Xuân.

Ba người Lý Dật kêu ba phần thịt bò, một đĩa salad, vài món lót dạ, cùng một chai Lafite năm 82.

“Đại ca ca, thực hoài niệm đến quán thịt nướng ở khu phố chợ đêm, hồi còn ở quốc nội nga, nơi đó thịt nướng ăn rất là ngon.” Sau khi gọi thức ăn, Lưu Vi nhớ tới lúc trước Lý Dật đưa mình đi tới khu phố chợ đêm ăn thịt nướng, không khỏi liếm môi, vẻ mặt đặc biệt tham lam

Nghe Lưu Vi nói, Lý Dật không khỏi mỉm cười bất đắc dĩ. Hiện giờ đang ngồi trong nhà hàng Tây, thưởng thức cảnh đêm ở New York, thế nhưng tiểu nha đầu lại hoài niệm đến món thịt nướng hỗn độn ở khu phố chợ đêm kia, điều này không thể phủ nhận là rất quái dị.

Có lẽ đối với Lưu Vi, cái mà nàng ưa thích chính là không khí náo nhiệt. Cùng hương vị thịt nướng hỗn độn ở khu phố chợ đêm kia!

Trong lòng âm thầm cảm thán, đồng thời theo vô thức cái ý niệm này vừa Xuất hiện, bỗng nhiên Lý Dật cảm giác toàn thân cứng nhắc, trong đầu dần dần hiện ra nhiều khuôn mặt thân thuộc.

Hắn đang nhớ lại người đã từng mang hắn đi tới khu phố bình dân uống rượu ăn thịt nướng. Hắn đang nhớ lại thời gian ở quán rượu kia, thành thật tâm sự với nhau, nói ra lý tưởng trong lòng. Nhớ tới thân ảnh mập mạp kia, Lý Dật không khỏi tự hỏi mình: “Tiêu Thanh Sơn hẳn là không có nhắm vào Dương Phàm đi?”

Dương Phàm, hần Vãn khỏe chứ? Nghĩ đến người huynh đệ kia, nhất thời trong lòng Lý Dật có điểm phức tạp.

Theo sau, lại một cái thân ảnh quen thuộc hiện ra trong đầu Lý Dật, đó chính là Phượng tỷ Người phụ nữ vì cứu em trai của mình mà đã không tiếc bán rẻ thân thể. Cái người phụ nữ kia cho dù trở thành gái bao nhưng còn chưa bao giờ từng dùng miệng phục vụ khách nhân. Cái người phụ nữ kia đã đem thứ sạch sẽ nhất trên người, giao cho hần

Nghĩ đến Dương Phàm cùng Phượng tỷ. Lý Dật không khỏi nhẹ nhàng thở dài.

“Đại ca ca, anh làm sao vậy?” Lưu Vi chứng kiến diễn cảm của Lý Dật không vui, hai mắt trợn trừng, vẻ mặt nghi hoặc hỏi hần.

Cùng Lưu Vi bất đồng, Lưu Tư Cầm chỉ cần liếc mắt một cái là biết Lý Dật đang tưởng niệm đến cố nhân, vì thế không đợi Lý Dật trả lời, đã nhẹ nhàng vuốt đầu Lưu Vi. ôn nhu nói: “Đại ca ca đang suy nghĩ, Vi Vi không nên quấy rầy.”

“Tôi không Sao.” Lý Dật mỉm cười lắc đầu. Đem những suy nghĩ hỗn loạn ném ra khỏi đại não.

Rất nhanh, người phục vụ tươi cười bưng rượu đến bên chiếc bàn ba người. Lý Dật thuần thục khui chai rượu vang, cấp cho Lưu Tư Cầm cùng mình đầy chén, một chút cho Lưu Vi, sau đó nâng chén lên nói: “Cạn ly!”

“Đại ca ca, cạn ly!” Tiểu nha đầu vẻ mặt tươi cười hưng phấn, nói.

“Cạn ly!” Lưu Tư Cầm cười hạnh phúc, phụ họa theo.

“Keng!” Thanh âm chén rượu va chạm trong nháy mắt vang lên, thanh âm không lớn bao nhiêu, nên cũng không có ảnh hưởng đến những khách nhân bên cạnh. Đặt chén rượu Xuống, ba người bắt đầu dùng cơm. Dường như tiểu nha đầu có vẻ đói bụng, cho nên một bộ dáng ăn như hổ đói. So sánh ra, thì tốc độ của Lý Dật và Lưu Tư Cầm rất chậm chạp, nhất là Lưu Tư Cầm, cơ hồ mỗi khi ăn một miếng thịt bò đều phải liếc mắt nhìn qua Lý Dật, ánh mắt ôn nhu đến cực điểm, giống như vợ hiền đang ngắm nhìn ông chồng trẻ của mình vậy.

Khi ba người dùng cơm được khoảng nửa tiếng thời gian, nguyên bản trong đại sảnh trầm lặng bỗng nhiên Xuất hiện một mảnh Xôn Xao. Sự huyền ảo này đơn giản là bởi vì có một nhân vật đến.

Đó là một người thanh niên, toàn thân tinh thần sung mãn. Thanh niên kia có mái tóc ngắn màu vàng kim đôi mắt màu Xanh lam Sáng ngời hữu thần. Khóe miệng nhếch lên vẻ tươi cười rạng rỡ như ánh nắng mặt trời.

Người thanh niên vừa Xuất hiện. lập tức khiến cho những vị nữ khách nhân trong nhà hàng Pháp này, kinh ngạc hô lên.

“Là Roddick!”

“Hần bên ngoài so với trên màn ảnh còn anh tuấn hơn nhiều!”

“Roddick thật sự khỏe khoắn như ánh nắng mặt trời ah!”

ĐỦ mọi loại thanh âm ca ngợi vang lên ở trong nhà hàng, tuy rằng những người đó có không cuồng nhiệt như các fans hâm mộ, nhưng thanh âm lại phá vỡ sự u tĩnh nguyên bản của nơi này.

Đối diện với những tiếng ca ngợi như sóng biển, người thanh niên kêu Roddick khóe miệng lộ vẻ tươi cười tự tin, sau đó dưới sự dẫn dắt của nhân viên phục vụ, đi tới một chiếc bàn nằm ở góc tây bắc.

Trong quá trình bước đi, Roddick thủy chung ngẩng cao đầu, dư quang nhanh chóng đánh giá toàn bộ khách nhân ở trong nhà hàng này một lượt.

Khi ánh mắt dừng tại bàn của Lý Dật, cước bộ thoáng khựng lại. Nhãn tình của hần lướt nhẹ qua Lý Dật, sau đó lập tức lưu ở trên người Lưu Vi!

Trong nháy mắt chứng kiến Lưu Vi. Lý Dật rõ ràng nhận thấy, đôi con ngươi màu Xanh lam kia của Roddick đột ngột phóng đại, bên trong lộ ra quang mang dị thường. Đối với ánh mắt của Roddick. Lý Dật hết sức quen thuộc. Đó chính là nhãn tình của thợ săn khi nhìn thấy mục tiêu.

Ba giây! Ánh mắt của Roddick dừng lại ở trên người Lưu Vi khoảng chừng ba giây thời gian! Khi người phục vụ đưa Roddick đến chiếc bàn nằm tại góc tây bắc. hắn mới chậm rãi ngồi Xuống.

Đi theo phía sau hắn một gã nam nhân trung niên dường như là người đại diện của hắn. Khi thấy Roddick ngồi xuống, hắn thuận thực gọi thêm vài món ăn, hiển nhiên. Gã nam nhân trung niên đối với thói quen của Roddick thập phần hiểu biết.

“Roddick tiên sinh, có thể cho tôi Xin chữ kí được không? Tôi quả thực rất thích những bộ phim của anh!” Sau khi ghi thực đơn. người phục vụ lại không rời đi luôn, mà giống như làm ảo thuật Xuất ra một chiếc bút bi, ngượng ngùng nhìn Roddick hỏi.

Diện mạo anh tuấn, nụ cười sáng lạng như ánh mặt trời, kĩ năng biểu diễn Xuất Sắc. đây chính là miêu tả về con người của Roddick.

278. Chương 244 :cút! (3)

“Không thành vấn đề. Roddick thực rõ ràng đáp ứng, tiếp nhận chiếc bút, tiêu sái kí tên mình lên trên áo của người phục vụ.

“Cảm ơn anh, Roddick tiên sinh.” Sau khi người phục vụ được Roddick kí tên, vẻ mặt phi thường kích động, thời gian đón nhận lại chiếc bút, hai tay đều có chút run rẩy.

Roddick không nói gì. mà trên mặt lộ ra nụ cười sáng lạng như ánh mặt trời.

Người phục vụ thân mình hung hăng run lên vài cái, sau đó cước bộ hỗn loạn rời khỏi chiếc bàn của Roddick, trong quá trình đi đường, trên mặt không che giấu nổi diễn cảm hết sức kích động.

Sau khi người phục vụ được kí tên Xong, lại có thêm vài nữ khách nhân trẻ tuổi lần lượt bước tới bên chiếc bàn của Roddick. Xin chữ kí thần tượng.

Roddick ai đến hắn cũng không cự tuyệt, kiên nhẫn kí tên cho những fan hâm mộ. Cơ hồ những vị khách nhân được Roddick kí tên, đều mang trên mặt biểu tình kích động.

Roddick không ngừng tay khoảng mười phút đồng hồ Xong, thì bầu không khí náo nhiệt trong nhà hàng mới khôi phục lại bộ dáng u tĩnh nguyên bản.

“Boer, cái thiếu nữ người phương Đông kia, thế nào?” Chứng kiến những vị khách nhân trở về chỗ ngồi của mình, Roddick đem ánh mắt quảng ném tới hướng Lưu Vi ở Xa xa

Dưới ánh đèn, trên mặt Lưu Vi lộ ra nụ cười ngọt ngào, hai cái má lúm đồng tiền nhìn có vẻ thập phần khả ái. Lúc này lực chú ý của nàng đã hoàn toàn đặt ở trên người của Lý Dật. đối với Roddick thờ ơ. Thậm chí. ngay từ ban đầu, Lưu Vi hoàn toàn chẳng cần biết Roddick là ai.

Bỗng nhiên nghe Roddick hỏi như thế, trong lòng Boer hiểu được, Roddick đối với cô gái phương Đông kia đã động tâm tư.

Thân làm người đại diện của Roddick, Boer phi thường rõ ràng, Roddick điển hình là một kẻ phong lưu bay bướm!

Hơn nữa khuynh hướng thập phần nghiêm trọng! Ở trong trí nhớ của Boer, toàn bộ những cô gái trẻ lên giường cùng Roddick đều chưa đủ mười tám tuổi, thấp nhất còn có một người chỉ mới đến mười hai tuổi!

Lúc trước, Roddick đã hoàn toàn dùng thủ đoạn cường ngạnh để chiếm hữu thân thể của thiếu nữ mười hai tuổi kia! Chuyện tình lần đó, hắn cũng sợ hãi, hắn mất rất nhiều công phu mới âm thầm giải quyết Xong mọi chuyện.

“Roddick thân ái, cái tên nam nhân người phường Động kia, thoát nhìn có chút quen mắt, dường như đã từng gặp qua ở nơi nào rồi thì phải.” Bore lảng tránh sang chuyện khác. hiển nhiên hắn không muốn cùng Roddick thảo luận về Lưu Vi, hắn sợ Roddick dưới sự kích động sẽ làm ra sự tình, mà hắn đang lo lắng.

Mặc dù ngay bản thân Roddick cũng cảm thấy Lý Dật có điểm quen mắt. bất quá tâm tư của hắn hoàn toàn chiếm giữ trên người Lưu Vi. Lúc này vừa nghe Bore nói như thế, liền lắc đầu phản bác: “Boer, anh thật sự là một kẻ nhất chết!”

Dứt lời. Roddick chậm rãi đứng lên khỏi ghế. dưới ánh mắt lo lắng của Boer, hướng đi tới phía bàn Lưu Vi.

Thấy một màn như vậy. Boer sắc mặt khê biến, nhanh chóng theo sau. Rất nhanh, tại ánh mắt nhìn chăm chú của đông đảo số khách nhân ở trong nhà hàng, Roddick chậm rãi bước đến bên cạnh chiếc bàn ba người Lý Dật đang ngồi, hướng Lưu Vi lộ ra một nụ cười quyến rũ: “Tiểu thư Xinh đẹp, tôi là Roddick.”

“Tôi không quen anh.”

Dường như Roddick cũng không bởi vì Lưu Vi cự tuyệt tức giận, vẫn tươi cười nói: “Tôi chính là nam diễn viên phim nhựa, tin tưởng rằng tiểu thư đã Xem qua những bộ phim của tôi.”

“Thật Xin lỗi, tôi chưa từng Xem qua.” Lưu Vi lắc đầu, sau đó thu hồi ánh mắt.

Liên tục gặp phải hai lần cự tuyệt, trong lòng Roddick nhiều ít có chút không được thoải mái, đang muốn nói gì đó. Đã chứng kiến Boer ở phía sau hắn, đột nhiên bước lên trước, dùng ngữ khí cao ngạo nói: “Roddick tiên sinh muốn làm quen cùng cô, thì đó chính là một loại vinh hạnh.”

“Chúng tôi đối với cái loại vinh hạnh này không có hứng thú.” Lý Dật nhận ra được Lưu Vi không thích sự hiện diện của hai người Roddick cùng Boer. hơn nữa nghe ngữ khí Boer bất hảo, không khỏi nhíu mày. nói: “Mặc khác. mời các anh đừng quấy rầy chúng tôi dùng cơm, cảm ơn!”

Roddick là diễn viên thần tượng của rất nhiều người trên màn ảnh. thế nhưng hai lần bị Lưu Vi cự tuyệt thẳng thừng. trong lòng vốn đang không thoải mái, bỗng nhiên nghe thấy Lý Dật nói như vậy, không khỏi tức giận: “Anh thì tính là cái gì vậy?”

“Cái thứ không biết điều!” Boer cũng khinh miệt nhìn Lý Dật. theo sau kéo tay Roddick nói: “Roddick thân ái. chúng ta đi, không cần quan tâm đến hạng người như thế này.”

“Tôi vốn không quen biết anh ta.” Lưu Vi chứng kiến Boer nói năng bất lịch sự với Lý Dật, đôi mi thanh tú gần như chau lại cùng một chỗ. trên mặt mang biểu tình bất mãn nói.

Giờ khắc này. tựa hồ như nàng đang nhớ lại thời gian nửa năm trước. Một số chuyện, ở Cổ Thạch hội sở, Lý Dật vì trợ giúp Tiêu Huỳnh Huỳnh mà đắc tội với Ngô thiếu. Sau khi Tiêu Cường đến hiện trường, biết được Lý Dật Xích mích cùng Ngô gia. hắn liền đem Lý Dật làm sơn dương thế tội, tùy tiện để cho lớn nhỏ Ngô gia Xử trí Lý Dật.

Đối mặt với Tiêu Cường cùng lớn nhỏ Ngô gia một đám người, Lưu Vi hiên ngang vươn tay bảo hộ trước mặt Lý Dật, phản nộ hét: “Không cho phép thương tổn. đại ca ca!”

Tiếp theo. Lý Dật kéo Lưu Vi trở lại Sau lưng, bởi vì hắn không có thói quen trốn tránh ở phía sau nữ nhân.

Lúc này đây cũng không ngoại lệ.

Vốn dĩ Lý Dật cũng không muốn tính toán cùng đám Roddick và Boe, nhưng hai gã này liên tục khiêu khích, đã làm cho Lý Dật phản cảm mãnh liệt.

“Tôi nhắc lại lần nữa. đừng quấy rầy chúng tôi dùng cơm.” Lý Dật thanh âm đã băng lạnh. Khi nói chuyện đồng thời nhẹ nhàng vuốt ve mái tóc của tiểu nha đầu, dường như muốn nói không cần phải kích động, việc này giao cho đại ca ca Xử lý.

Dưới ánh mắt nhìn soi mói của đông đảo khách nhân cùng phục vụ viên. Bọn Roddick và Boer ba lần bị Lưu Vi đập thẳng vào mặt, còn Lý Dật cư nhiên lại thốt ra lời khiêu khích bọn hắn, điều này làm cho bọn hắn phát hỏa!

Khuôn mặt anh tuấn của Roddick đã trở nên âm trầm, hắn đem thân mình hướng sát tới Lý Dật, hung tợn nói: “Mẹ kiếp, mày có biết những kẻ đắc tội với tao, thì sẽ có kết cục như thế nào không?”

“Nói thật, tao còn không biết.” Lý Dật khinh miệt nhìn Roddick, gần từng chữ: “Tao chỉ biết rằng, bắt đầu từ ngày mai, cái tên của mày sẽ vĩnh viễn biến mất khỏi làng giải trí Hollywood!”

Biến mất khỏi Hollywood?

Khiến cho vị tân tinh nổi danh nhất Hollywood năm nay biến mất khỏi làng giải trí?

Lý Dật vừa nói câu này ra khỏi miệng, ngay cả Roddick cùng những vị khách nhân ở bên trong nhà hàng đều ngây người!

Theo sau. không đợi Roddick hồi phục lại tinh thần. Boer vẽ mặt trào phúng tươi cười: “Mẹ kiếp, chẳng lẽ đầu của mày có vấn đề sao? Khiến cho Roddick biến mất khỏi Hollywood? Chuyện như cười?”

“Người kia khẩu khí lớn thật!”

“Đúng vậy! Hắn tưởng rằng mình là ai chứ? Một câu nói liền có thể làm cho Roddick biến mất khỏi làng giải trí Hollywood sao?”

“Từ kia quả thực rất ngu Xuẩn! Hoặc giả sử như nói, hắn vốn đã rất ngu Xuẩn!” Những khách nhân. hàm mộ Roddick theo sau lên tiếng phụ họa.

“Ha ha! Ha ha ha!” Cùng lúc đó, Roddick cười ha ha vài tiếng, rồi khinh thường nói: “Tiểu tử. mày đang nói mơ. phải không?”

“Uy! Tôi biết người kia là ai, hôm nay trong buổi chuyển nhượng cổ phần của công ty Toàn Cầu Ảnh Nghiệp, hắn chính là người ở trong bản tin đó! Hắn là người đã thu mua cổ phần từ tay gia tộc Gambino. để trở thành tân cổ đông lớn nhất của Toàn Cầu Ảnh Nghiệp. Người đàn ông phương Đông. tân trùm sỏ của ngành giải trí Hollywood!”

Một vị khách ngồi cách bàn Lý Dật không Xa bao nhiêu, đột nhiên nhớ ra thân phận của Lý Dật, nhất thời kinh hô lên.

“Thượng đế ah! Quả thực là hắn sao?”

“Nếu ta nhớ không lầm thì Roddick hắn là minh tinh của Toàn Cầu Ảnh Nghiệp.” Người kia vừa thốt lên Xong. không ít khách nhân dường như đã nhận ra Lý Dật. nhất thời khiếp sợ không thôi.

Mà Roddick cũng Boer không khỏi choáng váng. phải. hoàn toàn bị choáng váng! Bọn hắn giống như bị sấm nổ bên tai, ngơ ngác đứng nguyên tại chỗ, dùng một loại ánh mắt, tựa như nhìn thấy người ngoài hành tinh nhìn chằm chằm vào Lý Dật.

Lúc trước, bọn hắn đã cảm giác Lý Dật có điểm quen mắt. Nhưng lực chú ý hoàn toàn đặt ở trên người Lưu Vi, căn bản không có Suy nghĩ nhiều.

Hiện giờ nghe được tiếng kinh hô trong nhà hàng, hai người đã nhận ra thân phận của Lý Dật!

Chẳng biết từ bao giờ. mồ hôi lạnh đã tủa ra trên trán của Roddick cùng Boer. vẽ mặt tái nhợt. thậm chí ngay cả thân thể cũng đều không tự chủ được mà run rẩy lên! So sánh với Roddick mà nói, Boer càng già dặn hơn một chút, ngăn ngủ khiếp sợ qua đi, hắn cố nén hoảng loạn cùng sợ hãi trong lòng. run giọng hướng Lý Dật nói: “Ông chủ. thực Xin lỗi!”

Tuy rằng lấy thân phận của Roddick, cho dù Toàn Cầu Ảnh Nghiệp không cần, nhưng một vài công ty điện ảnh khác sẽ cần. Chính là Bọn họ phi thường rõ ràng. nếu mà ông chủ thân bí trước mắt này đã muốn phong sát Roddick. như vậy từ nay về sau. Cái tên Roddick quả thực có thể sẽ bị vĩnh viễn Xóa khỏi Hollywood!

“Cút.” Lý Dật chậm rãi phun ra một câu, thanh âm không lớn. nhưng đủ để cho mỗi người nghe được

279. Chương 245 :nhất Định Sẽ Là Bi Kịch. (1)

Trên thế giới này, một số người vừa có tiền vừa có quyền nói ra quyết định, thì người khác không cách nào thay đổi được. Người có thể than vãn thế giới này thực không công bình. nhưng sự thật đúng là như vậy. Cho tới bây giờ trên thế giới đều chưa từng có công bình qua, cũng không bao giờ có công bình chân chính!

Hơn nữa đối với tiểu nhân vật mà nói, hai chữ công bình như bóng trăng in trên mặt nước, như hoa trong kính. là sự tình không hề tồn tại. Co lẽ đây chính là nỗi bi ai của tiểu nhân vật, đồng dạng cũng là động lực nguyên thủy. thúc đẩy Sức mạnh cho tiểu nhân vật hướng đến. Thế nhưng từng ngành sản Xuất đều có luật lệ, tỷ như quy tắc quan trường, quy tắc trong giới giải trí.

So sánh với quan trường mà nói, quy tắc của giới giải trí dường như càng thêm kinh bạo, hấp dẫn sự quan tâm của chúng nhân.

Bởi vì đối với ngành giải trí, nhân sĩ bất quá sẽ lộ ra nội tâm không lành mạnh, cực kì chờ mong đại minh tinh dĩ vãng cao cao tại thượng, ngã dưới chỗ kín của những đại gia.

Tuy nhiên, tại Hollywood nói riêng. Lý Dật chân chính là một trùm sở hàng thật giá thật.

Ở buổi trình diễn thời trang, cơ hồ toàn bộ giới truyền thông đều muốn bóc móc thông tin trên người Lý Dật. chỉ là không nghĩ ra thân phận Lý Dật quá mức tròn trĩnh. không lộ một chút sơ hở nào, làm bọn họ thất vọng đồng thời phi thường cảm thấy mất hứng.

Đến khi đám phóng viên đang tính toán đường trở về tòa soạn, thì những tạp chí lớn của nước Mỹ, Sôi nổi tuôn ra tin tức về Lý Dật!

“Tên tinh nổi danh nhất Hollywood năm qua so gắng cùng trùm sở Hollywood đến từ phương Đông thần bí?”

“Tên trùm sở Hollywood hướng tên tinh Roddick nói: Cút!”

“Tên trùm sở Hollywood phao tin rằng sẽ Xóa tên Roddick ra khỏi ngành công nghiệp giải trí!”

“Tên tinh Roddick trêu chọc tiểu tình nhân của tên trùm sở Hollywood. chuẩn bị phải chịu cơn lửa giận của đối phương!”

“Tên trùm sở Hollywood cùng ăn tối với viên dạ minh châu thương giới Lưu Tư Cầm, trong chuyện này có ẩn giấu bí mật nào hay không?”

“Viên dạ minh châu thương giới Lưu Tư Cầm là tình nhân của tên trùm sở Hollywood?”

Rạng sáng ngày thứ hai, ngành công nghiệp giải trí liền bị oanh tạc trên các mặt báo. nhất thời làm cho toàn bộ mọi người trong ngành giải trí đều lâm vào khiếp sợ. Những tòa soạn báo lớn nhỏ tại nước Mỹ đều đem mâu thuẫn giữa Lý Dật và Roddick ở nhà hàng River Seine buổi tối hôm qua, công bố rộng rãi. Trong lúc nhất thời, tin tức phô thiên cái địa. giống như long quyển phong vân quét ngang cả ngành công nghiệp giải trí.

Có thể nói, Lý Dật tuy mới chỉ bước chân vào Hollywood một ngày, nhưng đại danh của hắn đã muốn treo cao như mặt trời chính ngọ.

Trong biệt thự, trang viên gia tộc Gambino, Lý Dật nhìn biên tập viên trên màn hình. giải thích chuyện tình buổi tối ngày hôm qua, không khỏi nhẹ nhàng nhu huyệt thái dương.

Đối với những thông tin bất quá này; tự bản thân Lý Dật cũng không cảm thấy có gì ảnh hưởng, duy nhất chính là sợ ảnh hưởng đến hai người Lưu Tư Cầm và Lưu Vi. Trầm ngâm, Lý Dật móc điện thoại di động từ trong túi quần ra, bấm số của Lưu Tư Cầm.

Rất nhanh điện thoại chuyển liên lạc. trong tai nghe truyền ra thanh âm ôn nhu của Lưu Tư Cầm, Lý Dật ngữ khí cổ quái dò hỏi: “Đã Xem bản tin ngày hôm nay chưa?”

“Ân” Lưu Tư Cầm cấp cho Lý Dật một cái khẳng định gọn gàng. theo sau lại bổ sung nói: “Trừ bỏ bản tin. cơ hồ toàn bộ tòa soạn đều đem chuyện ngày hôm qua làm tiêu đề. Ông chủ của tôi, lần này ngài đã hoàn toàn nổi danh rồi!”

có lẽ thật không ngờ Lưu Tư Cầm sẽ nói ra những lời thoải mái như thế này. đầu tiên Lý Dật hơi nao nao, theo sau cười nói: “Thoạt nhìn, cô tuyệt không quan tâm đến chuyện này ah?”

“Anh cho rằng. tôi nên quan tâm sao?” Lưu Tư Cầm mỉm cười hỏi vặn lại.

Lý Dật ngạc nhiên.

Dường như đoán được Lý Dật sẽ lộ ra biểu tình kinh ngạc, Lưu Tư Cầm giận dữ nói: “Lý Dật, anh cũng đã biết năm nay tôi bao nhiêu tuổi rồi, phải không?”

“Gần...gần bốn mươi.” Đường như Lý Dật ý thức được không ổn, thanh âm cũng nhỏ đi rất nhiều.

Lưu Tư Cầm sâu kín cảm thán, nói: “Đúng vậy, tôi đã gần bước sang cái tuổi bốn mươi rồi. Đối với đàn ông các người mà nói, nữ nhân hai mươi tuổi giống như bảo vật. mỗi ngày đều lẫn lộn chém giết, nữ nhân ba mươi tuổi như là cây đào mật, chín mọng không nói, trong ngoài đều hưởng thụ sự yêu thích của nam nhân. Nhưng, nữ nhân khi bốn mươi tuổi, lại không giống như vậy, hoa tàn ít bướm vờn quanh rồi.”

Đối với nam nhân mà nói, cùng nữ nhân nói đến chuyện tuổi tác là phi thường bất hảo, nhất là đàm luận cùng nữ nhân đứng tuổi.

“ Nhưng tựa hồ. thoạt nhìn cô chỉ mới đến ba mươi tuổi thôi ah!” Lý Dật cũng nói rất đúng sự thật, Lưu Tư Cầm nhìn qua nhiều nhất chỉ đến ngưỡng ba mươi tuổi mà thôi. Hơn nữa Lý Dật dám vỗ ngực cam đoan, trên thế giới này sẽ không một ai đi ghét bỏ nữ nhân tàn mạt ra khí chất thành thực như Lưu Tư Cầm.

Khi nói chuyện, đồng thời trong đầu Lý Dật dần dần hiện ra thân hình tràn ngập đường nét quyến rũ kia của Lưu Tư Cầm Cùng lúc đó, dường như hắn nghĩ tới điều gì, không khỏi tự hỏi chính mình: “Nàng nói chuyện này với ta, chẳng lẽ là. . .?”

Lưu Tư Cầm nghe Lý Dật thối phồng cười như hoa nở mùa Xuân. theo sau giận dữ hồng: “Nói thật, từ trước đến nay tôi đều cảm thấy con người của anh không có tế bào hài hước, cũng sẽ không nịnh bợ để cho nữ nhân vui vẻ, hiện tại Xem ra. dường như là tôi đã coi thường anh rồi. Anh không cần phải an ủi tôi, cho dù tôi chăm sóc thân thể tốt thế nào đi chăng nữa, cũng không thay đổi được sự thật, là tôi đã già rồi! Nói nhiều như vậy, kì thực là muốn cho anh biết. tôi chỉ là một bà cô già, đầu đám mơ mộng phát sinh tai tiếng tình dục với tuần nam đang phong quang như anh cơ chứ!”

Đầu đám mơ mộng cùng ta phát sinh tai tiếng tình dục? Nhưng...quả thật thiếu chút nữa....đã có rồi mà!

Lý Dật cười khổ lắc đầu, cũng đang Suy nghĩ đến dụng ý trong những lời này của Lưu Tư Cầm

Nhưng mà dường như Lưu Tư Cầm không muốn Cấp thời gian cho Lý Dật Suy nghĩ, nàng lảng tránh sang chuyện khác: “Lý Dật, anh tính toán giải quyết Chuyện lần này như thế nào đây? Theo tôi thấy. chuyện này không đơn giản đâu. hơn nữa anh vừa mới bước chân vào Hollywood, tuy rằng sau lưng có gia tộc Gambino ủng hộ. nhưng dù sao còn Chưa đứng vững gót chân, nếu Xử lý không tốt Chuyện này, đối với tương lai của anh cùng Toàn Cầu Ảnh Nghiệp đều sẽ ảnh hưởng nghiêm trọng.”

“Tôi chỉ lo lắng, cô suy nghĩ nhiều thứ dư thừa, về phần chuyện này cô hoàn toàn không cần phải lo lắng. Tôi đã có biện pháp Xử lý.” Lý Dật biểu tình tự tin nói.

Có lẽ Lưu Tư Cầm thực không ngờ Lý Dật nhanh như vậy đã phát hiện ra trong chuyện này có điều không đơn giản. nhiều ít về mặt cũng lộ ra thần sắc kinh ngạc. bất quá càng nhiều hơn là chờ mong: “Tốt lắm, tôi muốn nhìn Xem trong hồ lô của anh đang bán thứ thuốc gì?”

“Cô thật sự muốn biết sao?” Lý Dật ám muội hỏi, tuy rằng ngày hôm qua thiếu chút nữa thì hai người đã phát sinh cái loại chuyện kia, nhưng đến hiện giờ hắn còn không dám chắc chắn tâm tư của Lưu Tư Cầm

Lưu Tư Cầm cười Xấu Xa: “Biết hay không thì còn phải Xem bản lĩnh của anh mới được!”

Bỗng nhiên nghe được những lời này. Lý Dật lại tưởng niệm đến thân hình gợi cảm cùng ham muốn thịnh vượng kia của Lưu Tư Cầm Giờ khắc này, Lý Dật chỉ Cảm thấy trong lòng vô cùng bứt rứt, té ngựa không chịu nổi.

Dường như đoán được tâm tình lúc này của Lý Dật, cho nên Lưu Tư Cầm nhanh Chóng cúp điện thoại.

Thấy bên trong tai nghe truyền ra tiếng “đô đô”. Lý Dật nhẹ nhàng thở ra một ngụm troC khí, đem dục hỏa trong nội tâm áp chế Xuống.

Cùng lúc đó. bên ngoài cửa truyền tới những tiếng bước chân nhe nhàng, tiếng bước chân nghe không giống cái loại cổ tình áp chế, mà người kia đã quen đi theo kiểu như thế.

Chỉ nghe tiếng bước chân, Lý Dật liền đoán ra thân phận của người đang đến. Đối với tình huống này, đầu tiên hắn ném điện thoại lên trên mặt bàn, sau đó cầm điếu Xi-gà, Châm lửa, Chậm rãi hút một hơi.

Theo sau. Nissen tiến vào trong đại sảnh, diễn cảm trước sau lạnh lùng như một. Sau khi Nissen tiến vào chứng kiến được Lý Dật, nguyên bản trên khuôn mặt lạnh lùng lộ ra một nụ cười, tiếp theo nói: “Tiểu thư phân phó tôi đến chuyển cho ngài một vài tin tức.”

“Ngồi đi.” Lý Dật mỉm cười ném cho Nissen một điếu Xi-gà, sau đó mới hỏi: “Là về chuyện tình của Roddick sao?”

Đầu tiên NiSSen Châm Xi-gà, sau đó gật đầu cười khổ: “Phải, Lý tiên Sinh, lần này dường như ngài có Chút phiền toái.”

“cứ nói đi.” Lý Dật diễn cảm vẫn trấn định tự nhiên. giống như hết thấy đều nằm trong dự đoán của hắn.

Nissen hung hăng rít một ngụm Xi-gà. phun ra sương khói nồng đậm, tiếp theo nghiêm túc nói: “Lý tiên sinh, những vị cổ đông muốn hỏi số điện thoại của ngài. Tiểu thư lo lắng ngài Chưa chuẩn bị, nên cũng không nói số điện thoại cho những người đó biết. Bất quá tiểu thư phân phó tôi Chuyển cáo rằng, gia tộc Gambino đã thoái lui ra khỏi Toàn Cầu Ảnh Nghiệp, không thể nhúng tay vào được chuyện này. Vậy nên phải hoàn toàn trông cậy. ngài tự mình ra mặt giải quyết. Còn đây là số điện thoại của sáu vị Cổ đông đã gọi cho tiểu thư, đề nghị anh mau Chóng cấp cho bọn hắn một câu trả lời thuyết phục.”

Nissen nói dứt lời, theo bản năng liếc mắt nhìn Lý Dật một cái. Đã thấy biểu tình của Lý Dật không phát Sinh...chút biến hóa nào. Tựa như hết thấy những lời mình vừa nói ra. căn bản đã nằm trong dự tính của Lý Dật rồi.

“Anh trở về nói cho Annie, tôi biết phải làm như thế nào, mặt khác thỉnh thoảng giúp rằng, tôi thực lòng cảm ơn nàng!” Lý Dật trầm ngâm nói.

Nissen gật đầu: “Được, Lý tiên sinh.”

“A, ngoài ra tiểu thư còn nói cho tôi biết, nguyên bản tiểu thư định cùng ngài đến Las Vegas. những hiện giờ Xảy ra chuyện này. nên sẽ chuyển dời lịch, bất quá nhiều nhất cũng không thể vượt quá ba ngày!”

“Ba ngày?” Những lời này của Nissen, lại khiến cho Lý Dật kinh ngạc.

“Phải, tiểu thư đã nói như vậy.” Nissen thực khẳng định nói.

AndIew Loufu. nàng muốn làm gì? Vì sao ở trong vòng ba ngày muốn ta phải đến Las Vegas?

Lý Dật ở trong lòng thầm tự hỏi chính mình, nhưng căn bản không thể đoán ra dụng ý của Andrew Loufu, đành phải gật đầu: “Tôi đã biết. anh trở về nói cho Annie. Trong vòng hai ngày tôi sẽ giải quyết ổn thỏa chuyện kia.”

“Được.” NiSSen nói Xong liền đứng dậy, trong con ngươi lộ ra ánh mắt Chờ mong.

Làm bảo tiêu riêng của AndIew Loufu, Nissen đối với chuyện tình kinh doanh không phải là không hiểu biết, mà hắn tự nhiên rõ ràng. chuyện lần này không phải đơn giản.

Sau khi Nissen rời đi, Lý Dật một lần nữa bước về trên ghế sofa, trầm ngâm Suy nghĩ dụng ý của Andrew Loufu, nhưng vẫn như cũ không hiểu nàng đang tính làm trò quỷ gì

Cho nên. Lý Dật đành phải áp chế cái suy nghĩ kia Xuống. sau đó tính toán giải quyết chuyện tình của Roddick.

Tại ngày hôm qua, khi hướng Roddick nói ra những lời kia, Lý Dật đã nghĩ đến hậu quả của ngày hôm nay, chỉ là chưa từng nghĩ. nó lại đến nhanh như vậy mà thôi. Đối với tình huống này, những gì cánh truyền

thông phát ra không đạt nổi bao nhiêu tác dụng, nguy Cơ chân chính là đến từ đám Cổ đông của Toàn Cầu Ảnh Nghiệp kia.

Mà hết thấy Chuyện này lại bởi vì thân phận của Roddick. Nếu chỉ như một diễn viên tầm thường. Lý Dật muốn xóa tên đối phương cũng Chẳng có gì lớn lao! Thế nhưng Roddick chính là tân tinh nổi danh nhất năm nay của Hollywood, thậm chí rất nhiều người đều Xem trọng, Roddick sẽ giành được giải ngôi sao điện ảnh Xuất sắc nhất năm của Hollywood. hơn nữa tiềm lực ngày sau là vô hạn.....

Dưới dạng tình huống này đối với Toàn Cầu Ảnh Nghiệp mà nói, Roddick chính là một chi cổ phiếu tiềm lực, vô duyên vứt bỏ đi, tự nhiên đám cổ đông kia sẽ không bao giờ nguyện ý, đối với bọn hắn. hành động này chính là ném tiền ra ngoài cửa sổ!

Trầm ngâm suy nghĩ một hồi, Lý Dật trước tiên bấm số điện thoại của Barton, bởi vì hắn biết uy hiếp chân chính sẽ đến từ gã Barton này.

Điện thoại cũng không có chuyển được ngay lập tức. mà chờ thêm vài hồi chuông reo, trong ống nghe mới truyền ra một cái giọng nói âm trầm: “Alo”

280. Chương 245 :nhất Định Sẽ Là Bi Kịch. (2)

Nghe ngữ khí âm trầm của Barton, Lý Dật không khỏi nhớ tới cái khuôn mặt đặng đặng sát khí kia, trong buổi họp cổ đông tại khách sạn lần trước.

“Barton tiên Sinh, là tôi.” Lý Dật thực rõ ràng báo danh.

Đầu dây điện thoại bên kia, Barton hơi ngạc nhiên khi nghe Lý Dật báo ra thân phận, sau đó cười lạnh hỏi: “Lý tiên sinh, chẳng lẽ anh gọi điện thoại cho tôi. là muốn giải thích chuyện tình về Roddick sao? Nói thật, đối với chuyện này tôi không cảm thấy hứng thú đâu! Tôi thực muốn biết, bởi vì cá nhân anh mà khiến cho Roddick cùng Toàn Cầu Ảnh Nghiệp sinh ra mâu thuẫn, tổn thất này sẽ do ai gánh vác trách nhiệm đây?”

“Thật Xin lỗi, Barton tiên Sinh, ngài đã đoán Sai rồi!” Lý Dật thoải mái cười nói: “Thật đáng tiếc. nói cho ngài biết. tôi không có ý định giải thích cái gì.”

Lý Dật khiêu khích, nhất thời khiến cho Barton có chút căm tức, bất quá rất nhanh hắn đã điều chỉnh tốt cảm xúc. âm lạnh nói: “Lý tiên sinh. anh nên nhớ rõ thân phận của tôi, tôi là cổ đông lớn thứ hai trong công ty đó.”

“Đương nhiên tôi rõ ràng, hơn nữa tôi còn nhớ ngài là thành viên trực hệ của gia tộc Qiesi Jarno nữa kia. đúng không? Barton tiên sinh thân ái?” Lý Dật không nóng không lạnh nói.

Bộ dạng không chút sợ hãi của Lý Dật, nhiều ít khiến cho Barton có chút nghi hoặc! Hắn tự nhiên nghe ra. Lý Dật dường như không đem gia tộc Qiesi Jarno để vào trong lòng!

Ở khắp nước Mỹ, dám ngang nhiên không Xem gia tộc Qiesi Jarno ra gì, tựa hồ còn chưa sinh ra trên đời.

“Anh có ý tứ gì?” Barton nghi hoặc nói.

Lý Dật cười nhẹ: “Tôi gọi điện thoại cho ngài. chỉ là muốn nhắc nhở. tôi là cổ đông lớn nhất trong công ty, đồng dạng, tôi cũng là chủ tịch hội đồng quản trị! Chỉ cần không phải ban giám đốc chất vấn, hết thấy sự tình tôi làm, ngài không có quyền hỏi đến. cũng không cần phải giải thích cho ngài biết. đúng không? Barton tiên sinh thân ái!”

“Người...” Bỗng nghe Lý Dật nói lời cuồng vọng như thế, nhất thời Barton ngữ khí lạnh lùng: “Tiểu tử. người sẽ phải trả giá vì sự ngông cuồng của bản thân người”

“Đồng phương có một câu thành ngữ, mỗi mắt mong chờ, đại khái ý tứ là tha thiết muốn chuyện đó phát sinh.” Lý Dật trầm giọng: “Theo như lời người nói. chúng ta cùng nhau mong chờ đi!”

Dứt lời. Lý Dật trực tiếp cúp điện thoại.

Đầu dây điện thoại bên kia, sau khi Barton cúp điện thoại, cả khuôn mặt đã trở nên méo mó, trong con người của hắn lóe lên hàn ý lạnh thấu xương, không khoan nhượng nói: “Tiểu tử. người nghĩ rằng có gia tộc Gambino chống lưng. người có thể ngồi lên đầu của gia tộc Qiesi Jarno hay sao?”

Nói xong, trên mặt Barton Xuất hiện một nụ cười âm trầm, nụ cười kia khiến cho người ta nhìn thấy, không rét mà phát run.

trong khi Barton đang hậm hực, thì Lý Dật lại tiếp tục bấm số điện thoại của những vị cổ đông khác. CỒ hồ. mỗi một vị cổ đông sau khi nhận được điện thoại của Lý Dật Xong, cũng đều nói: “Lý tiên sinh, thỉnh anh cho tôi một lời giải thích! Nếu như Roddick rời đi thì nguồn thu nhập của Toàn Cầu Ảnh Nghiệp chúng ta, nhất định sẽ bị ảnh hưởng. tổn thất này do ai chịu trách nhiệm?”

Đối mặt với câu hỏi chất vấn của mọi người, Lý Dật dùng ngữ khí mạnh mẽ trả lời: “Xin nhớ kĩ. tôi là chủ tịch hội đồng quản trị trong công ty! Hơn nữa. tôi cũng đáp ứng mọi người. doanh thu năm nay sẽ nhiều hơn năm ngoái, nếu tôi không làm được, một phần tiền bồi thường cũng sẽ không thiếu của ai cả.”

Trước kia giữa Lý Dật và bọn họ đã có ước định, hiện giờ Lý Dật gặp chuyện tổn thất, những Lý Dật cũng sẽ không chia ra. bắt bọn họ phải gánh chịu.

Dưới tình huống này, trong lòng bọn họ mặc dù bất mãn với hành vi của Lý Dật, thế nhưng cũng không nói được cái gì.

Đương nhiên, Lý Dật rõ ràng, hành động này chỉ tạm thời áp chế được cơn tức giận của những tên kia mà thôi, nếu không giải quyết cho ổn thỏa, như vậy sẽ làm bọn họ lưu lại oán khí trong lòng, đối với tương lai phát triển của Toàn Cầu Ảnh Nghiệp. sẽ không phải là chuyện tốt.

Bất quá, Lý Dật đã nắm chắc biện pháp, Xử lý tốt chuyện tình lần này!

Tuy rằng Martin Arnorld cũng không có gọi điện thoại chất vấn Lý Dật, nhưng Lý Dật vẫn gọi một cú điện thoại thông báo cho Martin.

Cùng đám cổ đông kia bất đồng, Martin không dùng ngữ điệu tức giận nói chuyện với Lý Dật, thậm chí, hắn ngay cả chất vấn cũng đều không có. Sau khi nhận được điện thoại của Lý Dật. hắn biểu hiện thập phần khách khí. Đối với tình huống này. Lý Dật cũng khách khí cấp cho Martin một cái giải thích an ủi. Bởi vì một số nguyên nhân đặc thù, nên Martin vốn chưa từng nghĩ cũng không dám nghĩ sẽ chất vấn Lý Dật. Cho nên. nghe được Lý Dật chủ động giải thích, Martin có vẻ hết sức kích động.

Sau khi lần lượt gọi điện thoại cho đám cổ đông. Lý Dật tiếp tục kêu Jester tiến vào trong biệt thự.

“Chủ nhân, đây là thư mà ngài đã phân phó.” Jester thân mình thẳng tắp bước đến trước người Lý Dật. cung kính đem một chiếc đĩa CD giao ra.

Lý Dật cũng không nhận đĩa CD, mà nhìn JeSter mỉm cười: “Jester, đem chiếc đĩa CD bỏ vào trong máy tính đi.”

Jester nghe vậy không nói hai lời. lập tức dựa theo phân phó của Lý Dật. đem chiếc đĩa CD bỏ vào trong máy tính.

Cùng thời gian. Lý Dật bật màn hình treo ở trên vách tường đối diện.

Rất nhanh, trên màn hình Xuất hiện một gian phòng khách Xa hoa. diện tích rất lớn, giữa nóc nhà có trang trí một chiếc đèn neon màu Xanh thạch anh hoa lệ. Dưới ánh đèn rực rỡ, những vật dụng sang quý trong phòng khách bài trí phi thường chỉnh tề. Vài giây đồng hồ sau, cửa biệt thự được người mở ra. Roddick cùng Boer trước sau tiến vào.

“Roddick, lần này anh chọc phải đại phiền phức rồi!” Sau khi vào cửa, Boer lo lắng nhìn Roddick nói.

Roddick thoát nhìn biểu tình phi thường buồn bực. Sau khi nghe Boer nói, vô cùng không kiên nhẫn mắng: “Mẹ kiếp! Boer, đừng nói lằng nhằng thêm nữa.”

“Roddick, chẳng lẽ anh có biện pháp gì sao?” Boer nghĩ rằng Roddick đã có tính toán.

Roddick vẽ mặt âm trầm, nói: “Boer, cái tên kia tuy rằng vừa có tiền vừa có thế, nhưng đã làm sao? Tôi không phải diễn viên bình thường, tôi là tân tinh nổi danh nhất năm nay của Hollywood! Nếu như hấn dám phong sát tôi, tuyệt đối sẽ tạo nên hiệu ứng phản đối dây chuyền! Tôi cũng không tin, hấn vừa mới bước chân vào Hollywood, lại dám coi thường những vị cổ đông khác trong công ty kháng nghị!”

“Roddick thân ái, anh quên rồi phải không? Sau lưng của hấn là gia tộc Gambino đó.” Boer cẩn thận nhắc nhở.

Ban đầu sắc mặt của Roddick khê biến đổi. theo sau dường như muốn tự an ủi chính mình, nói: “Vậy thì sao? Chẳng lẽ anh cho rằng gia tộc Gambino sẽ vì hành động ngu xuẩn của tên kia đi đắc tội với những cổ đông khác sao? Huống chi hiện giờ gia tộc Gambino và Toàn Cầu Ảnh Nghiệp hoàn toàn không có liên quan gì.”

“Hy vọng là như thế đi!” Vừa nghe Roddick nói vậy, cuối cùng Boer cũng dễ chịu hơn một chút, bắt quá trực giác nói cho hấn biết, chuyện này sẽ không bao giờ đơn giản như thế.

Roddick không muốn cùng Boer tiếp tục thảo luận đến chuyện này nữa, mà lập tức đi tới bên cạnh quầy rượu. đem chai rượu vang ra, mở nút, trực tiếp cầm chai uống, tư thế không có một điểm tao nhã nào....đáng nói.

Khi hấn uống hết một phần ba chai rượu, thì nguyên bản trong đại sảnh đang im lặng, bỗng nhiên vang lên tiếng chuông cửa.

“Ring”

Không đợi Roddick kịp phân phó. Boer cực nhanh đi tới bên cửa. sau khi chứng kiến hình ảnh trên màn hình, vốn kinh ngạc mở to hai mắt ra nhìn, tiếp theo quay lại kinh hô: “Roddick, là Barton tiên sinh.”

“Barton?” Roddick không khỏi nhú mày, theo sau dường như nghĩ tới điều gì.nói:“ Nhanh mở cửa cho Barton tiên sinh vào đi, tôi khẳng định Barton tiên sinh đối với tên hỗn đản kia đang rất bất mãn.”

Nửa phút đồng hồ sau, Barton một thân một mình bước tới phòng khách, cũng không có mang theo bảo tiêu.

“Barton tiên sinh, thật không nghĩ rằng ngài sẽ đến chỗ của tôi.” Cùng khi nhìn thấy Lý Dật bất đồng. đối mặt với Barton. biểu tình của Roddick thực sự cung kính, cảnh tượng giống như thái giám như thấy hoàng thượng bình thường. Nụ cười trên khóe miệng ân cần, thậm chí khiến người ta hoài nghi có phải Roddick đang chuẩn bị liếm giày cho Barton hay không?

Barton dường như rất hài lòng với thái độ của Roddick, cười nói: “Roddick, anh đừng câu nệ tiểu tiết như vậy. Oh, tôi đến tìm anh là có chuyện muốn nói cho anh biết, tôi nghĩ sẽ trợ giúp anh vượt qua cửa ải khó khăn này. đương nhiên. điều kiện đầu tiên là anh cần phải phối hợp cùng hành động của tôi.”

Roddick mặc dù ngoài miệng nói không sợ Lý Dật, nhưng trong lòng đã hoảng loạn muốn chết. hiện giờ vừa nghe Barton nói như thế, giống như người sắp chết đuối vớ được cọc, cứu mạng! Diễn cảm tương đối kích động: “Barton tiên sinh, chỉ cần ngài trợ giúp tôi đối phó tên hỗn đản kia, tôi nhất định sẽ nghe theo những gì mà ngài an bài.”

“Đúng vậy, Barton tiên sinh, chỉ cần ngài trợ giúp chúng tôi, chúng tôi sẽ nghe theo sự phân phó của ngài!” Boer cũng lộ biểu tình kích động, hiển nhiên, hấn biết thân phận thực sự của Barton.

Tại hấn Xem ra, sau lưng Lý Dật có gia tộc Gambino chống lưng quả thực phong cách, nhưng so sánh cùng Barton thì chưa tính là cái gì.

Dù sao, Barton cũng là thành viên trực hệ của gia tộc Qiesi Jarno. đương nhiên đây chỉ là suy nghĩ của riêng Boer mà thôi.

“Tốt lắm!” Barton đối với biểu hiện của Roddick cùng Boer rất hài lòng, nói Xong liền chậm rãi bước đến sofa bên cạnh ngồi Xuống, tiếp theo hỏi: “Các anh hận Lý Dật ư? oh. không, là hận tên hỗn đản Lý Dật như thế nào?”

“Nếu có thể, tôi hy vọng hắn sẽ đi gặp quỷ Satan!” Đối mặt với chất vấn của Barton, Roddick không che giấu chút nào, biểu hiện ra nội tâm phản nộ. Khi lên tiếng đồng thời nắm chặt song quyền, tư thế kia giống như nếu hiện giờ Lý Dật mà ở bên cạnh, hắn sẽ lập tức xông lên đánh chết Lý Dật.

Barton nhẹ nhàng lắc đầu: “Roddick, tên hỗn đản kia thân phận có chút đặc thù. Tôi không thể thỏa mãn nguyện vọng này của anh. Đương nhiên, ngoài điều này ra, tôi có thể giúp anh như, khiến cho hắn bị đá khỏi Toàn Cầu Ảnh Nghiệp!”

Khiến Lý Dật bị đá ra khỏi Toàn Cầu Ảnh Nghiệp!

Nghe được Barton nói như thế, Roddick hai mắt không khỏi sáng ngời, hắn phi thường rõ ràng. Chỉ cần Lý Dật rút đi, hắn tự sẽ không bị phong sát!

Quan sát khoảng hai mươi phút đồng hồ, Barton cùng Roddick thương lượng một bộ kế hoạch. Theo sau, Barton mỉm cười rời khỏi căn biệt thự của Roddick.

Mà đợi sau khi Barton rời đi, Roddick cũng mang vẻ mặt tiểu nhân đắc chí nhìn Boer nói: “Boer thân ái, có Barton tiên sinh trợ giúp chúng ta, tên hỗn đản kia liền Xong đời! Ha ha, cái tên chó đẻ kia còn nói muốn phong sát tôi. Xem ra thì hắn phải rút Xéo đi mới đúng!”

Nhìn biểu tình đắc chí của Roddick trên màn ảnh, nghe lời nói hung hăng ngang ngược kia. Lý Dật vẫn nở nụ cười, nhưng trong nụ cười đã tràn ngập vẻ khinh miệt, bất tiết.

Đồng dạng lộ ra một bộ dáng khinh thường, còn có Jester. Tuy rằng không biết rốt cuộc Lý Dật muốn làm như thế nào, nhưng lấy hiểu biết của Jester đối với Lý Dật. thì Jester dám khẳng định chắc chắn: “Roddick cùng Barton nhất định sẽ gặp phải bi kịch thảm trọng!”

281. Chương 246 : Bày Mưu Nghĩ Kế (1)

Sau khi gặp may Roddick tuy rằng không trở thành ảnh đế của Toàn Cầu Ảnh Nghiệp như những Siêu sao của Hollywood, thế nhưng hắn là một ngôi sao được bồi dưỡng nhiều nhất trong Toàn Cầu Ảnh Nghiệp.

Thậm chí, cao tầng của Toàn Cầu Ảnh Nghiệp còn làm ra quyết định, cho Roddick diễn Xuất trong một bộ phim đầu tư tới năm ngàn vạn đô la, nhưng bộ phim còn đang trong giai đoạn chuẩn bị, chưa chính thức thông báo.

Chuyện giữa Roddick và Lý Dật không thể nghi ngờ tạo thành địa chấn thật lớn trong hành nghiệp giải trí.

Nhưng một giờ sau ngay khi giới giải trí truyền thông đặt đề nghị phỏng vấn, Roddick tiếp nhận cuộc phỏng vấn của một hãng truyền thông trứ danh tại Mỹ. Trên màn ảnh. trên gương mặt anh tuấn của Roddick lộ ra biểu tình cực kỳ phản nộ. Hắn quơ nắm tay, trợn mắt nhìn màn ảnh, điên cuồng đả kích Lý Dật: “Tôi thực sự không thể tin, thân là đại cổ đông lớn nhất của công ty mà hắn vì chuyện riêng tư nói như vậy với tôi! Tôi phải thừa nhận hắn chỉ là một kẻ ngoài nghề, hơn nữa còn là một kẻ ngoài nghề ích kỷ! Hắn không hiểu về hành nghiệp điện ảnh. Hắn không biết hành vi ngu xuẩn của hắn sẽ cấp cho công ty mang đến tai nạn như thế nào!”

“Roddick tiên sinh, ý tứ của ngài là Lý Dật phong sát chuyện của ngài sẽ mang đến tai nạn cho Toàn Cầu Ảnh Nghiệp?” Câu hỏi của người chủ trì thập phần sắc bén.

Roddick trừng lớn con mắt. hung hăng gật đầu: “Không sai. là như thế. Hắn có thể vì chuyện riêng tư mà phong sát tôi, như vậy cũng có thể vì chuyện riêng tư mà phong tỏa những Siêu sao khác. Tôi hoàn toàn có lý do tin tưởng, một lão bản giống như hắn, nếu như một nữ ngôi sao nào cự tuyệt bồi hắn lên giường, như vậy hắn sẽ không chút khách khí sẽ phát tiết với nữ ngôi sao kia! Thử nghĩ một chút. một lão bản như vậy sẽ mang đến ảnh hưởng như thế nào cho Toàn Cầu Ảnh Nghiệp?”

“Căn cứ theo tôi biết, Matsushita Electric đã từng là chủ nhân của Toàn Cầu Ảnh Nghiệp, sau bởi vì không biết cách quản lý nên chuyển nhượng cổ phần công ty. Roddick tiên sinh. ngài nghĩ Lý Dật tiên sinh sẽ phạm phải lệch lạc như vậy sao?” Người chủ trì tiếp tục hỏi.

Roddick phần nộ lắc đầu: “Không! Tôi cho rằng hai người căn bản không thể so sánh. hấn kém hơn vị lão bản lúc trước nhiều lắm. Chủ nhân của Toàn Cầu Ảnh Nghiệp cũng có thể thay đổi, thế nhưng tôi cho rằng không ai càng ngu Xuẩn hơn so với hấn!”

“Roddick tiên sinh. căn cứ tôi biết. ngài cùng Toàn Cầu Ảnh Nghiệp ký hợp đồng năm năm Nếu như Lý Dật tiên sinh không để ý sự ngăn cản của những cổ đông khác vẫn phong tỏa ngài, ngài sẽ làm như thế nào?” Chủ trì hỏi ra vấn đề then chốt nhất.

Đối mặt vấn đề này của người chủ trì, Roddick cũng không phần nộ giống như trước đó, mà lộ ra biểu tình bất khả kháng: “Tôi chỉ là một diễn viên mà thôi, tôi không có quyền quấy rầy những nhà tư bản có tiền kia làm cái gì. Tôi ký hợp đồng năm năm với công ty. nếu như hấn cố ý phong tỏa tôi, như vậy ý nghĩa cuộc đời diễn viên của tôi sẽ hoàn toàn thất bại!”

Nói đến đây, Roddick bật dậy, huy tay hô: “Đối mặt tai nạn gần đến, tôi sẽ tuyển chọn phản kháng! Tôi sẽ đưa ra kháng nghị với những cổ đông khác! Hành vi của hấn quá mức dơ bẩn. điều này không công bình đối với tôi!”

“Cuối cùng tôi muốn nói chính là, hấn sẽ trở thành tội nhân lớn nhất của Toàn Cầu Ảnh Nghiệp trong tương lai!”

Trọn nửa giờ, Roddick giống như một con chó điên điên cuồng công kích Lý Dật. Đoạn ghi hình được truyền tới mỗi một góc nhỏ trên toàn cầu, trong lúc nhất thời. những fans hâm mộ trên toàn cầu đều mạnh mẽ lên án Lý Dật, nhất là những fans hâm mộ của Roddick, hận không thể đào phần mộ tổ tiên của Lý Dật lên cho hấn giẫm.

Mà một ít truyền thông còn đánh ra tiêu đề “Nhà tư bản phong sát tiểu nhân vật”.

Cùng lúc đó, khi Roddick rời khỏi hãng truyền thông kia liền tiếp điện thoại của Barton. Trong điện thoại, Barton đối với biểu hiện của Roddick trên màn ảnh thập phần thỏa mãn, đồng thời trấn an Roddick, sự tình không bao lâu sẽ kết thúc.

Sau khi kết thúc cuộc phỏng vấn của Roddick, mâu thuẫn của Lý Dật và Roddick không chỉ thành trọng tâm câu chuyện trong hành nghiệp tiêu khiển, thậm chí còn trở thành trọng tâm câu chuyện trong lĩnh vực thương nghiệp!

Tựa hồ bị phiên nói của Roddick làm ảnh hưởng, rất nhiều truyền thông còn đưa ra khẩu hiệu như vậy: Một thương nhân ích kỷ hoàn toàn không hiểu hành nghiệp điện ảnh có thể dẫn dắt Toàn Cầu Ảnh Nghiệp đi lên hướng huy hoàng sao?

Thời gian này, tiếng nghị vấn về Lý Dật đều có khắp nơi. trong lúc nghị vấn Lý Dật, truyền thông nước Mỹ cũng không dám đưa mũi nhọn chỉ hướng gia tộc Gambino, nhưng một ít truyền thông nước ngoài lại đưa mũi nhọn nhắm ngay gia tộc Gambino, nhất là từ ký giả Âu Châu bị đánh ngày đó. Hấn cực kỳ phần nộ chỉ trích người của gia tộc Gambino là một đám lưu manh!

Tình thế phát triển tựa hồ ngoài dự liệu của mọi người, không ai nghĩ đến chỉ là một chuyện đơn giản như vậy lại làm ra thanh thế lớn đến như thế. Nhưng càng làm cho một ít người thật khộng ngờ chính là, thị trường chứng khoán bắt đầu phiên giao dịch, chứng khoán của Toàn Cầu Ảnh Nghiệp không ngừng trượt Xuống!

Phát hiện này làm Lưu Tư Cẩm lập tức gọi điện thoại cho Lý Dật.

“Lý Dật, sự tình nghiêm trọng hơn trong tưởng tượng, anh phải làm gì đó, bằng không chuyện lần này thật sự phiền phức! Nguyên bản tôi cho rằng chuyện lần này chỉ ảnh hưởng đến công tác quản lý tuyên truyền và công việc ngày sau, hiện tại Xem ra. sự tình nghiêm trọng hơn nhiều, hiện tại chứng khoán của công ty phi thường không tốt. đang không ngừng trượt Xuống. Nếu còn tiếp tục như vậy, đám cổ đông sẽ ném hết cổ phần trong tay ra! Kể từ đó, nếu bị công ty điện ảnh khác thu mua cổ phần...” Lưu Tư Cẩm không nói hết lời, nhưng ý tứ của nàng đã thập phần rõ ràng, nếu như cổ phần công ty bị công ty điện ảnh khác thu mua, như vậy Toàn Cầu Ảnh Nghiệp sẽ gặp nguy hiểm

Khác hẳn giọng nói giống như lửa cháy đến nƠi của Lưu Tư Cẩm, giọng nói Lý Dật thập phần bình tĩnh: “Những điều này. . .tôi đều thấy được.”

Có thể thật không ngờ đến bây giờ Lý Dật vẫn còn trấn định được như vậy, Lưu Tư Cầm cảm thấy có một chút ngoài ý muốn, nàng vô ý thức hỏi thăm: “Vậy anh dự định làm như thế nào?”

“Một hồi tôi đi tìm cô, nói chuyện với cô Sau.” Lý Dật không nói cho Lưu Tư Cầm nghe phương án cụ thể, theo hần Xem ra phương án thực sự quá mức rườm rà, trong điện thoại cũng không thể nói rõ, ngay mặt nói thì tốt hơn.

Lưu Tư Cầm nghe Lý Dật nói như thế, thở dài: “Anh đã tự tin như vậy. tôi sẽ không lo lắng nữa, nhưng tôi muốn nhắc nhở anh phải cẩn thận một chút. Một ít thương nhân Mỹ đều là hấp huyết quỷ (quỷ hút máu). Nếu như để cho bọn họ tìm được cơ hội, bọn họ không chỉ hút máu của anh, còn có thể ăn thịt của anh!”

Hiển nhiên, ở tại nước Mỹ trà trộn nhiều năm như vậy, Lưu Tư Cầm lý giải thương giới nước Mỹ hơn Lý Dật nhiều.

“Ăn tôi hiểu.” Lý Dật đầu tiên thừa nhận quan điểm của Lưu Tư Cầm, sau đó nói: “Một giờ Sau, tôi đến biệt thự tìm cô.”

Sau khi cắt đứt điện thoại, Lý Dật nhẹ nhàng nhu nhu huyết thái dương, đang chuẩn bị đứng dậy, lại nghe tiếng bước chân có tiết tấu từ ngoài cửa truyền đến.

Trong ánh mắt nhìn kỹ của Lý Dật, Andrew Luofu chậm rãi từ ngoài cửa đi tới, đôi giày dưới chân giẫm lên sàn nhà tạo ra âm thanh vô cùng chói tai. Cũng giống như ngày thường, biểu tình Andrew vẫn là hình dạng cự người ngoài ngàn dặm, chỉ là trong đôi mắt màu lam toát ra vẻ lo lắng, tựa hồ nàng cũng giống như Lưu Tư Cầm, đối với tình cảnh hiện nay của Lý Dật thập phần lo lắng.

Thấy biểu tình bình tĩnh của Lý Dật, Andrew có chút kinh ngạc, nói: “Nhìn anh tựa hồ không hề sốt ruột.”

“Sốt ruột hữu dụng sao?” Lý Dật cười hỏi lại một câu, sau đó trực tiếp đi tới quầy rượu, cầm một chai rượu cùng hai ly rượu.

Andrew lẳng lặng nhìn Lý Dật rót hai ly rượu, cũng không cầm lấy. mà trầm giọng nói: “Chuyện lần này có chút vướng tay chân, tôi đã giúp anh điều tra, người sau màn quấy rối chính là Qiesi Jarno gia tộc, nếu như anh không nghĩ được biện pháp Xoay chuyển thế cục. cổ phiếu của Toàn Cầu Ảnh Nghiệp còn có thể tiếp tục hạ Xuống điên cuồng trong thị trường chứng khoán. Đến lúc đó những cổ đông nhỏ tuyệt đối sẽ bán cổ phần của mình ra! Mà gia tộc Qiesi Jarno tuyệt sẽ không bỏ qua cơ hội này, bọn họ trước tiên sẽ mua cổ phần của cổ đông nhỏ, sáng sớm nay cổ phần của công ty đã bắt đầu bị gia tộc Qiesi thu mua. Nếu như bọn họ thu mua hết những cổ phần còn lại. Như vậy chức chủ tịch sẽ thay đổi người.”

So sánh với Tư Cầm, Andrew hiển nhiên nhìn được Xa hơn. Lưu Tư Cầm lo lắng Toàn Cầu Ảnh Nghiệp bị công ty điện ảnh khác thu mua. mà Andrew liếc mắt đã nhìn ra người chân chính muốn thu mua cổ phần của công ty chính là Barton của gia tộc Qiesi Jarno!

Ngoại trừ Andrew hiểu rõ về Toàn Cầu Ảnh Nghiệp hơn Lưu Tư Cầm, ánh mắt Andrew Xác thực chuẩn Xác hơn Lưu Tư Cầm.

“Cô cho rằng những tiểu cổ đông kia bán ra bao nhiêu cổ phần?” Lý Dật bình tĩnh hỏi thăm

Lúc trước Andrew cấp tư liệu cho Lý Dật, Lý Dật đã từng Xem qua, gia tộc Gambino nắm lấy hai mươi tám phần trăm cổ phần trong công ty Toàn Cầu Ảnh Nghiệp, là cổ đông lớn nhất. Gia tộc Qiesi Jarno có mười tám phần trăm đứng thứ hai. ngoại trừ ra, sáu đại cổ đông khác của công ty chia ba mươi phần trăm cổ phần của công ty, mà hai mươi bốn phần trăm còn lại nằm trong tay những cổ đông nhỏ.

“Nếu như anh không ngăn cản tình thế phát triển, những tiểu cổ đông bán cổ phần của công ty sẽ vượt lên trên hai mươi phần trăm, thậm chí là toàn bộ.” Andrew nhíu mày nói: “Nếu như những cổ phần này để gia tộc Qiesi thu mua, tôi dám khẳng định, người đầu tiên bọn họ đá ra sẽ là anh.”

“Làm sao đá ra? Tôi thật sự hiểu kỳ.” Lý Dật hỏi.

Andrew nghi hoặc nhìn chằm chằm Lý Dật vài giây. Xác định Lý Dật không phải giả vờ, giải thích: “Anh hẳn là rõ ràng, Toàn Cầu Ảnh Nghiệp do rất nhiều công ty điện ảnh Xác nhập. Trước đó gia tộc của tôi giữ lấy cổ phần nhiều nhất, là bởi vì trong đó có một công ty điện ảnh thực lực hùng hậu nhất thuộc về gia tộc của tôi.”

Đối với điểm này, Lý Dật lại thập phần rõ ràng, cũng hiểu được là ý tứ gì. Gia tộc Gambino có công ty điện ảnh thực lực hùng hậu, cùng những công ty điện ảnh khác Xác nhập. sẽ dựa theo tài sản phân phối, tự nhiên được phân phối nhiều nhất.

282. Chương 246 :bà Mưu Nghĩ Kế (2)

“Cùng chung đạo lý, công ty điện ảnh của gia tộc Qiesi Jarno bài danh thứ hai, cho nên bọn họ trở thành đại cổ đông đứng thứ hai.” Andrew trầm giọng nói: “Nếu như chuyện lần này anh Xử lý không tốt. gia tộc Qiese trở thành cổ đông lớn nhất. bọn họ sẽ nắm giữ quyền lợi. đến lúc đó gia tộc Qiesi sẽ đề nghị đem công ty điện ảnh thuộc quyền anh phân ra khỏi Toàn Cầu Ảnh Nghiệp. Đề nghị của hắn chỉ cần qua được vài cổ đông khác đồng ý, thì công ty của anh sẽ mất đi liên hệ với Toàn Cầu Ảnh Nghiệp.”

Trong lúc Andrew nói chuyện trong giọng nói toát ra tia lo lắng, hiển nhiên nàng thập phần rõ ràng, nếu như Lý Dật Xử lý chuyện này không tốt, làm Barton trở thành tân chủ tịch, thì những cổ đông khác tuyệt đối sẽ bỏ đá xuống giếng.

“Thì ra là thế.” Nghe được Andrew nói như thế, Lý Dật lập tức hiểu rõ.

Dưới cây cổ thụ lớn có bóng mát, đây là chuyện được công nhận. Đối với những công ty con dưới cờ Toàn Cầu Ảnh Nghiệp, một ngày rời khỏi tập đoàn, sau này muốn phát triển đều cực kỳ trắc trở. Nếu tình thế thực sự phát triển như lời Andrew nói, như vậy gia tộc Qiesi Jarno tuyệt đối nắm trọn quyền khống chế Toàn Cầu Ảnh Nghiệp, mà Lý Dật sẽ trở thành vị chủ tịch bị kịch nhất trong lịch sử Toàn Cầu Ảnh Nghiệp.

“Nhìn anh cũng không kinh hoàng, có phải đã có quyết định hay không?” Xuất phát từ sự hiểu biết đối với Lý Dật, Andrew hiểu được Lý Dật khẳng định đã có kế hoạch. Lý Dật cười cười nói: “Biết vì sao tôi hỏi cô phương pháp đá người ra khỏi công ty không?”

“Lẽ nào anh muốn đá gia tộc Qiesi Jarno ra khỏi Toàn Cầu Ảnh Nghiệp?” Andrew vô ý thức đoán được loại khả năng này, sau đó lộ ra biểu tình kinh ngạc, giờ khắc này, lần thứ hai nàng bị Lý Dật làm chấn kinh!

Gia tộc Gambino làm Cổ đông lớn nhất Toàn Cầu Ảnh Nghiệp. Andrew cũng từng nỗ lực muốn đá gia tộc Qiesi Jarno ra khỏi Toàn Cầu Ảnh Nghiệp, thế nhưng cũng không thành công, hôm nay nghe Lý Dật có thể làm được, có thể nào mà không sợ hãi?

“Anh dự định làm như thế nào?” Andrew vô ý thức hỏi thăm

Lý Dật mỉm cười đưa một ly rượu cho Andrew, sau đó đem kế hoạch của mình nói ra.

Nghe xong kế hoạch của Lý Dật, Andrew sợ hãi ngây người!

Lần đầu tiên nàng há to miệng trước mặt người khác!

Nàng ngơ ngác nhìn Lý Dật, tựa hồ không thể tin được kế hoạch chu đáo chặt chẽ như vậy do chính Lý Dật nghĩ ra.

Mà Lý Dật cũng nháy mắt mỉm cười nhìn Andrew nói: “Chẳng lẽ không muốn cùng tôi chạm cốc sao?”

Andrew nuốt nước bọt. sau đó thở mạnh một hơi. hỏi: “Anh làm sao mà nghĩ ra được?”

“Kế hoạch này cũng không khó nghĩ, khó được chính là cơ hội.” Lý Dật nhẹ giọng nói: “Vô luận là gia tộc Qiesi Jarno hay chính Barton đều không Xem tôi vào mắt. Cho rằng tôi là một người ngu ngốc dựa vào gia tộc Gambino tiến nhập Hollywood, mà tôi, lại hung hăng tát vào mồm họ!”

Nghe được Lý Dật nói. Andrew không khỏi lộ ra nụ cười khổ. nàng đột nhiên nghĩ. có chút nhìn không thấu Lý Dật.

Vào buổi trưa, Lý Dật nhờ Andrew hỗ trợ liên hệ rất nhiều truyền thông rất có lực ảnh hưởng tại nước Mỹ, nói là muốn mời dự một cuộc họp báo tuyên bố tin tức. Hôm nay. chuyện của Lý Dật và Roddick bị đưa lên lửa nóng. hầu như các hãng truyền thông đều muốn liên hệ Lý Dật. Đối với Lý Dật tiến hành phỏng Vấn. hôm nay Lý Dật tự động đưa lên cửa, các hãng truyền thông tự nhiên liền đáp ứng.

Đúng giờ, Lý Dật và Lưu Tư Cầm đi tới khách sạn Knickerbocker. Cũng giống như lần trước cùng gia tộc Gambino dự họp báo tuyên bố ký kết hợp đồng chuyển nhượng cổ phần trong Toàn Cầu Ảnh Nghiệp, Lý Dật và Lưu Tư Cầm đi tới trước cửa. ngoài cửa đã có rất nhiều ký giả, những ký giả chen chúc một chỗ nhìn thật dọa người.

Cũng may đã có kinh nghiệm lần trước, cảnh sát đã khống chế tình hình rất tốt, giúp Lý Dật và Lưu Tư Cầm thuận lợi đi vào khách sạn. vừa nhìn thấy mấy trăm ký giả truyền thông được mời đến dự cuộc họp báo.

Khác với lần trước chính là. lần này Lý Dật nhường cho ký giả hỏi trước.

“Lý tiên sinh, Xin hỏi ngài mang theo Lưu Tư Cầm tiểu thư đến nơi này là muốn giải thích chuyện ngày hôm qua sao? Bên ngoài nghe đồn Lưu Tư Cầm tiểu thư đã sớm quen biết với ngài, con gái của Lưu Tư Cầm tiểu thư còn là con riêng. chuyện này là thật sao?” Người ký giả thứ nhất đặt câu hỏi liền hỏi ra hai vấn đề.

“Đúng vậy, đây là mục đích hôm nay tôi tới.” Lý Dật mỉm cười trả lời vấn đề thứ nhất. sau đó cười tủm tỉm nhìn vị ký giả kia. nói: “Năm nay tôi chỉ mới hai mươi lăm tuổi, mà con gái của Lưu Tư Cầm tiểu thư đã mười tám tuổi. lẽ nào anh cho rằng lúc tôi bảy tuổi đã có thể làm cho nữ nhân mang thai sao?”

“Ha ha...”

Lời của Lý Dật vừa thốt ra, đại đa số ký giả tại hiện trường đều bật cười vang, trong lúc nhất thời bầu không khí cũng biến thành dễ dàng hơn rất nhiều.

Mà ký giả kia vẻ mặt đỏ lên, hẳn là người đầu tiên được Lý Dật mời đặt câu hỏi, trong lúc nhất thời quá mức kích động, kết quả không kịp suy tư liền hỏi ra Vấn đề thập phần ấu trĩ.

“Lý tiên Sinh, tôi nghĩ muốn biết, vì sao ngài tiến hành phong tỏa Roddick tiên sinh? Phải biết rằng, Roddick tiên sinh là người có khả năng nhất trong việc tranh đoạt giải thưởng ngôi sao mới của Hollywood năm nay! với tiềm lực của hắn mà Xem hắn sẽ mang đến cho Toàn cầu Ảnh Nghiệp thu nhập rất lớn!” có một ký giả đứng dậy theo lời mời nhìn Lý Dật đưa ra câu hỏi then chốt.

Tên ký giả kia vừa thốt lên Xong, những ký giả khác đều đưa mắt nhìn Lý Dật. Các nhà quay phim lại điên cuồng chớp đèn, nỗ lực ghi hình biểu tình trong nháy mắt này của Lý Dật.

Đối mặt ánh mắt chờ mong của mọi người, biểu tình Lý Dật trở nên nghiêm túc hơn rất nhiều: “Tôi tin tưởng, rất nhiều người đều cảm thấy hứng thú với quan hệ giữa tôi và Lưu Tư Cầm tiểu thư. Đã như vậy, tôi không ngại nói cho mọi người, tôi dùng gần sáu triệu đô la thu mua công ty Hoa Nhĩ của Lưu Tư Cầm tiểu thư. Đồng thời tôi cũng cam kết đưa Lưu Tư Cầm tiểu thư đến Toàn Cầu Ảnh Nghiệp nhận chức tổng tài”

Rầm!

Lý Dật nói giống như ném một trái bom lớn vào hiện trường. ký giả hiện trường lập tức ồ lên một mảnh.

Có thể nói toàn bộ truyền thông đều cảm thấy hứng thú vì sao Lý Dật lại phát hỏa với Roddick. Đây cũng là nguyên nhân có một ít truyền thông tùy ý Suy đoán quan hệ giữa Lý Dật và Lưu Tư Cầm. Chỉ là mọi người nằm mơ cũng không nghĩ đến, Lý Dật lại nói ra những lời như vậy!

Lưu Tư Cầm là thương nhân Hoa kiều nổi danh, thậm chí còn được thương giới gọi là viên ngọc đồng phương. Mà Lý Dật cũng nói đã thu mua công ty Hoa Nhĩ của Lưu Tư Cầm, đồng thời mời Lưu Tư cầm đến Toàn cầu Ảnh Nghiệp làm tổng tài.

Kể từ đó, Lưu Tư cầm không chỉ là đồng nghiệp của Lý Dật, còn là một tay trợ thủ trong tương lai của Lý Dật, dưới tình hình này. Roddick vô duyên vô cớ khiêu khích. Lý Dật phát hỏa là chuyện trong tình lý.

“Lưu Tư Cầm tiểu thư. Xin hỏi là thật sao?” Giờ khắc này. hiện trường trở nên có chút hỗn loạn. Hầu như toàn bộ ký giả không hẹn mà cùng hỏi chung một vấn đề, hiển nhiên, tất cả mọi người muốn biết lời vừa rồi của Lý Dật có thật hay không.

Đổi mặt trăng diện hỗn loạn, Lưu Tư Cầm mỉm cười làm ra động tác như im lặng, đợi trong đại sảnh khôi phục lại sự yên tĩnh, nàng nghiêng tới microphone gần từng chữ: “Lý tiên sinh nói đều là sự thực. Một lát chúng tôi sẽ ký hợp đồng chuyển nhượng công ty Hoa Nhĩ cùng hợp đồng ký kết nhận lời làm tổng tài của Toàn Cầu Ảnh Nghiệp ngay trước mặt mọi người.”

“Lách cách...”

Ngay lúc Lưu Tư Cầm đang nói. hàng trăm máy chụp hình cùng máy quay phim đồng thời bấm máy liên tục.

Mà hiện trường lại sôi trào lần nữa!

Các ký giả mở to hai mắt khó tin nhìn Lý Dật và Lưu Tư Cầm. Sự tình phát triển tựa hồ ngoài dự liệu của mọi người. mọi người đều cảm thấy có một chút khó tin.

Trong lúc mọi người còn đang khiếp sợ, Lý Dật học theo Lưu Tư Cầm làm ra động tác im lặng sau đó nói: “Tiếp theo, tôi đáp vấn đề của vị ký giả kia vừa hỏi. Hiện tại các vị hẳn là hiểu rõ, Lưu Tư Cầm tiểu thư không chỉ là đồng bạn sinh ý đồng thời còn là tổng tài tương lai của Toàn Cầu Ảnh Nghiệp của tôi! Vào buổi tối Xảy ra chuyện, tôi cùng Lưu Tư Cầm tiểu thư vừa bàn Xong toàn bộ chi tiết công việc. sau đó mang theo con gái của cô ấy đến nhà hàng sông Seine dùng cơm”

“Kết quả mọi người đều đã biết, Roddick tiên sinh đến quấy rối chúng tôi, hơn nữa thái độ thật không tốt. thậm chí nói ra lời uy hiếp tôi và Lưu Tư Cầm tiểu thư.”

Nói đến đây, Lý Dật trầm giọng nói: “Tôi làm chủ tịch Toàn Cầu Ảnh Nghiệp, Lưu Tư Cầm tiểu thư làm tổng tài, Roddick tiên sinh lại dùng giọng nói cuồng vọng uy hiếp chúng tôi! Thử hỏi. nếu như đổi lại là mọi người. các vị sẽ làm như thế nào?”

Giờ khắc này, tất cả mọi người trầm mặc, hiển nhiên bọn họ đều rõ ràng, với thái độ lúc đó của Roddick, Lý Dật phát hỏa là hành vi rất bình thường.

“Thuyết phục Lưu Tư Cầm tiểu thư đến Toàn Cầu Ảnh Nghiệp làm tổng tài, tôi mất rất nhiều tinh lực. mà làm nghề Sĩ dưới quyền của Toàn Cầu Ảnh Nghiệp, hành vi của Roddick tiên sinh làm mất hết mặt mũi của Toàn Cầu Ảnh Nghiệp! Để không làm cho Lưu Tư Cầm tiểu thư thất vọng với công tác trong thời gian tới, tôi cũng không cho rằng phong tỏa Roddick tiên sinh là hành vi ngu xuẩn cỡ nào! Hơn nữa, trước đó tôi đã thập phần bất mãn đối với hành vi của Roddick tiên Sinh, mặc dù không Xảy ra sự tình hôm nay, tôi vẫn như cũ phong sát hắn!”

Lý Dật nói đến đây, lại chuyển giọng, bỗng đề cao thanh âm, vẻ mặt phần nộ nói: “Bởi vì tôi cho rằng hắn còn ở trong Toàn Cầu Ảnh Nghiệp là một loại Sĩ nhục.”

Nếu như lời nói phía trước chỉ làm ký giả tại hiện trường kinh ngạc. như vậy câu nói sau cùng của Lý Dật hoàn toàn làm các ký giả chấn kinh!

Bọn họ thực sự không thể tưởng tượng, Roddick rốt cục đã làm ra chuyện gì để Lý Dật phần nộ như vậy!

Mặc dù nhìn ra được tất cả mọi người cảm thấy rất hứng thú đối với trọng tâm câu chuyện này, bất quá Lý Dật cũng không nói thẳng đi ra, mà trầm giọng nói: “Các vị tôi nghĩ mọi người rất nhanh sẽ biết nguyên nhân.”

283. Chương 247 : Hậu Tích Bạc Phát! (1)

Trả lời Xong những Câu hỏi của ký giả, Lý Dật cùng Lưu Tư Cầm ở trước mặt mấy trăm hãng truyền thông ký kết hợp đồng thu mua công ty Hoa Nhĩ cùng hợp đồng đảm nhiệm chức tổng tài Toàn Cầu Ảnh Nghiệp. Thậm chí để chứng minh tính chân thực Của hợp đồng, sau khi được Lý Dật đồng ý, một ký giả thuộc hãng truyền thông nổi danh của Mỹ chụp ảnh hợp đồng. đương nhiên những nội dung liên quan đến tư mật không công bố cho đại chúng.

Toàn bộ cuộc họp báo tuyên bố tin tức kéo dài suốt bốn mươi phút. Sau bốn mươi phút, Lý Dật và Lưu Tư Cầm được nhân viên Công tác Của hiện trường hộ tống rời khỏi đại sảnh.

Khi Lý Dật và Lưu Tư Cầm trở lại phòng nghỉ, Andrew gọi điện thoại tới, trong điện thoại, Andrew nói cho Lý Dật, tất cả theo như kế hoạch định ra, sau khi kết thúc cuộc họp báo tuyên bố tin tức, ngoài thị trường chứng khoán, cổ phiếu của Toàn Cầu Ảnh Nghiệp đã giảm bớt độ tuột dốc.

Tất cả đều nằm trong sự dự liệu của Lý Dật.

Chuyện tình lần này Xét đến cùng là do Roddick nương theo Chuyện hôm qua lợi dụng truyền thông phát tán, làm Cho cổ đông nắm giữ Cổ phần trong công ty bị gây áp lực, dùng phương thức này nói cho những người đó, Lý Dật chỉ là người ngoài nghề. Nhưng còn rất ích kỷ. nếu Toàn Cầu Ảnh Nghiệp rơi vào trong tay Lý Dật thì sẽ Xong đời!

Đối với những đại cổ đông mà nói, bọn họ tự nhiên sẽ không bán cổ phần trong tay. chỉ gây áp lực cho Lý Dật. đồng thời muốn Lý Dật giải thích. mà trước đó Lý Dật đã trấn an bọn họ, bọn họ tạm thời sẽ không Tìm Lý Dật gây phiền phức.

Về phần những người cổ đông nhỏ nắm giữ cổ phần của công ty thì không được quyết đoán như vậy. Dù sao, Cổ đông của Toàn Cầu Ảnh Nghiệp đã thay đổi vài lần, mà căn cứ lịch sử ghi lại, người ngoài nghề trở thành chủ tịch Toàn Cầu Ảnh Nghiệp chỉ biết mang đến cho công ty tai nạn. Nghiêm trọng nhất là Matsushita Electric lần đó. bởi vì văn hóa đông tây phương sai biệt, người Nhật Bản gây tai họa cho Toàn Cầu Ảnh Nghiệp không ít.

Có thể nói. những người bán đi cổ phần công ty là vì sợ lịch sử tái diễn. cho nên muốn sớm bán ra cổ phần trong công ty.

Hai giờ Chiều, cổ phiếu Của Toàn Cầu Ảnh Nghiệp tại thị trường chứng khoán giảm bớt độ trượt không ít. rất hiển nhiên. Lý Dật mời dự cuộc họp báo tuyên bố tin tức đã khơi lên tác dụng. Thứ nhất, Lý Dật trải qua việc thu mua công ty Hoa Nhĩ để chứng minh trong tay mình cũng đủ tài chính. Còn nữa, Lưu Tư Cầm là viên ngọc đồng phương trong thương giới nước Mỹ, được công nhận có khả năng khôn khéo. Tuy rằng chưa từng làm về hành nghiệp giải trí. thế nhưng mọi người cũng có tự tin rất lớn đối với Lưu Tư Cầm

Điểm cuối cùng. cuộc họp báo này của Lý Dật. Roddick đã không hề chiếm được chút đạo lý!

Nhà hàng khi dễ kháCh nhân, đây là Chuyện bình thường hay Xảy ra, thế nhưng kháCh nhân khi dễ nhà hàng, tình huống này cũng rất ít Xảy ra. Đối với Toàn Cầu Ảnh Nghiệp mà nói, Roddick không được tính là “kháCh nhân” ngưi bức, ở dưới tình hình này, nếu như hắn không đứng ở phương diện đạo đức đi đối phó Lý Dật, không thể nghi ngờ là trúng gà chọi tảng đá!

Có thể nói, sau cuộc họp báo, một ít người nguyên bản Chi trì Roddick bắt đầu thay đổi đối tượng chi trì. Theo bọn họ Xem ra. Roddick Chỉ là vừa Xuất đạo mà thôi. đối mặt chủ tịch và tổng tài mà dám làm càn như thế. bị phong sát cũng là đáng đời. Mà Càng nhiều người Cho rằng Roddick là...đồ Con lợn!

Ngay cả lão bản của mình mà cũng không biết, không phải con lợn thì là gì?

Sau khi cuộc họp báo kết thúc, Lý Dật và Lưu Tư Cầm thuận lợi rời khỏi hiện trường. Lái Xe cho hai người chính là Anh Hoa. Anh Hoa vẫn lạnh lùng trước sau như một. không chút nào bởi vì Có mặt Lưu Tư Cầm mà thay đổi biểu tình, mặc dù trải qua trực giác đặc biệt của nữ nhân, nàng Xem ra quan hệ giữa Lý Dật và Lưu Tư Cầm không chỉ đơn giản là đồng bạn hợp tác.

Lý Dật và Lưu Tư Cầm rời đi, những ký giả cũng không đi. bởi vì trước khi Lý Dật đi từng nói cho bọn họ, vào lúc bốn giờ còn có một tin tức phi thường trọng yếu phải tuyên bố, đến lúc đó sẽ Có thể giải thích được nguyên nhân Lý Dật phản nộ Roddick. Đối với nguyên nhân phản nộ của Lý Dật, những ký giả khẩn trương muốn biết. tự nhiên sẽ không rời khỏi kháCh sạn.

Vào lúc bốn giờ. một đoạn băng ghi hình đang công bố đại chúng.

Sau khi băng ghi hình Xuất hiện, toàn bộ giới giải trí lại một lần nữa chấn kinh! Bởi vì trong đoạn băng ghi hình, một nữ hài khoảng gần mười ba tuổi mặc bộ quần áo đồng phục học sinh, ngay trên màn ảnh, đang dùng nước mắt rửa mặt hồi ức một Câu Chuyện cũ mà nàng không sao quên được.

Căn cứ theo lời nữ hài tên Lucy thuật lại. Vào thời gian năm ngoái nàng bởi vì thích Xem phim Của Roddick, trong một lần Roddick hoạt động công ích đã chạy đi tìm Roddick Xin Chữ ký, kết quả được như

nguyên.

Nguyên bản chuyện này đối với nàng mà nói là một chuyện phi thường đáng giá Chúc mừng, dù sao nàng được chữ ký của chính thần tượng tặng cho. Nhưng làm nàng nằm mơ cũng không nghĩ đến chính là, sau khi Roddick ký tên Cho nàng Xong, đi qua người đại diện liên hệ với nàng.

Căn cứ Bore thuật lại, Roddick muốn chọn lựa một fans hâm mộ đến nhà tiếp thu một đài truyền thông nổi danh của nước Mỹ phỏng vấn. Lucy được Roddick lựa chọn. Roddick vừa gặp bộ phim đầu tay liền gặp may, Cộng thêm gương mặt tuần tú lại suất khí, lại có mỹ danh là thiếu niên thiên thần, rất nhiều truyền thông đều biểu thị nguyện ý chuyên phóng hình ảnh về Roddick, mà trên thực tế. trước đó Roddick đích Xác có làm vài lần chuyên phóng, tần suất người Xem đài không tệ.

Nữ hài tên Lucy Xem qua chuyên phóng của Roddick, cũng biết trong quá trình chuyên phóng cũng cần có fans hâm mộ phối hợp. Vì thế. nàng cảm thấy phi thường may mắn, bởi vì Roddick chưa từng đơn độc mời một fans hâm mộ nào tham gia hoạt động Chuyên phóng này!

Trong cảm giác hưng phấn, Lucy đem chuyện của mình nói cho cha mẹ. Cha mẹ Lucy đều rõ ràng Lucy rất mê muội Roddick. đồng thời cũng thích thiếu niên có nụ cười như ánh mặt trời kia, tự nhiên là tán thành Lucy đi tham gia hoạt động Chuyên phóng kia.

Chính vì như vậy. cha mẹ Lucy tự mình mang theo Lucy đi tới nhà Roddick. Bất quá, Cha mẹ Lucy cũng không tiến Vào nhà Roddick, đại diện Bore nói Cho cha mẹ Lucy, để tránh ảnh hưởng hoạt động chuyên phóng, để Cho bọn họ Chờ bên ngoài biệt thự, để một mình Lucy đi vào biệt thự tham gia buổi chuyên phóng kia.

Cha mẹ của Lucy chỉ là công nhân bình thường, đối với sự đời cũng không hiểu rõ hết, không thể làm gì khác hơn là dựa theo lời Bore mà làm.

Lucy một mình tiến vào biệt thự của Roddick.

Lúc nàng đi vào. trên mặt nàng lộ dáng tươi cười hưng phấn, dáng tươi cười phẳng phất giống như một đóa hoa nở rộ.

Bên trong biệt thự chỉ Có một mình Roddick, không có một người ký giả nào khác. Bắt đầu, khi Lucy nhìn thấy Roddick thì nàng còn đang hoàn toàn rơi trong sự hưng phấn, cũng không lưu ý đến chi tiết này. Mà Roddick cũng nói Cho Lucy, nói ký giả còn chưa tới, muốn Lucy ở lại trong đại sảnh bồi hấn nói chuyện phiếm.

Khi đó Lucy chỉ là một cô bé mười hai tuổi, tâm tư đơn thuần không nói, nhìn thấy thần tượng đương nhiên là muốn đến gần trò chuyện. Trò chuyện một hồi, Lucy đã quên đi mục đích mình đến biệt thự của Roddick. Khi hai người nói chuyện được nửa giờ. Roddick đã không thể chịu đựng nổi lửa dục liền bắt đầu khiêu khích Lucy. động tay động chân với nàng.

Bắt đầu, Roddick sờ vào mặt Lucy, Lucy chỉ cảm thấy có chút Xấu hổ, cũng không hề phát hiện tà niệm của Roddick. khi Roddick sờ vào chân và ngực của nàng. Lucy mới ý thức được cử động của Roddick có chút cổ quái, vì vậy ôm ngực lui về phía sau, sự hưng phấn trong lòng cũng biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi, liền hỏi Roddick đang muốn làm gì.

Roddick là một người tiêu chuẩn khổng chế thiếu nữ.

Hắn đối với thiếu nữ có sự mê luyến không cách lý giải, đồng dạng, nữ nhân lên giường với hắn toàn bộ là trẻ vị thành niên. Lúc đó. thấy dáng dấp kinh hoàng của Lucy, Roddick áp chế cơn lửa dục trong cơ thể, mỉm cười nói cho Lucy: hắn rất thích Lucy, rất muốn làm chuyện gì đó với nàng.

Chỉ cần Lucy đáp ứng hắn, hắn sẽ đem tất cả ảnh chụp cùng chữ ký tặng cho Lucy. Trước khi Roddick gặp được Lucy, hắn từng dùng loại phương pháp này lừa gạt không dưới mười thiếu nữ. Những thiếu nữ nghe được Roddick hứa hẹn. do dự rồi đáp ứng yêu cầu của hắn. Sau đó, Roddick cũng thập phần thẳng thắn, thực hiện sự hứa hẹn.

Đó cũng là nguyên nhân Roddick phát sinh quan hệ tình dục với những thiếu nữ vị thành niên mà không bị vạch trần.

Nhưng Lucy và những nữ hài kia có bản chất khác nhau!

Tuy rằng nàng thích Xem phim của Roddick, sùng bái hắn, thế nhưng nàng cũng không nguyện ý làm loại chuyện đó với hắn!

Cho nên nàng rất thẳng thắn cự tuyệt yêu cầu biến thái của Roddick. đồng thời nói rõ thập phần thất vọng đối với hắn, che mặt hướng ra ngoài bỏ chạy!

Roddick mất nhiều công phu như vậy gặt được Lucy về nhà, hỒn nữa đã sớm bị dục vọng làm mê thất tâm trí. mắt thấy Lucy muốn chạy trốn, không nói thêm gì. vài bước đuổi theo Lucy, sau đó trong tiếng thét chói tai khủng bố của nàng, đề nàng lên sô pha, trong sự phản kháng la hét của Lucy, nganh sanh cướp đi thân Xử nữ của nàng!

Trong màn ảnh, khi Lucy nói đến đây. nước mắt hoàn toàn ướt đầm gương mặt nàng, đường nhìn của nàng đã trở nên có chút không rõ, biểu tình của nàng thật thương cảm và bất lực!

Nhớ lại lúc đó. Roddick giống như tên Súc Sinh, cả người Lucy tràn ngập cảm giác vô lực. Thấy một màn như vậy, dù là ký giả phỏng vấn cũng không đành lòng. ký giả đầu tiên đưa khăn tay cho Lucy lau nước mắt, sau đó hỏi: “Vậy em hận hắn không?”

“Hận! Em hận hắn! Hắn là một tên ma quỷ.” Ngay lập tức. Lucy bỗng nhiên trở nên cực kỳ phẫn nộ, cắn môi tàn bạo nói: “Hắn hẳn nên Xuống địa ngục tiếp thụ sự thẩm lí và phán quyết!”

“Em đã hận hắn như thế, vậy vì sao em không vạch trần chuyện này từ sớm?” Ký giả tiếp tục hỏi.

Nghe ký giả hỏi như thế, trong màn ảnh, biểu tình Lucy trở nên có chút ảm đạm, biểu tình lộ ra sự bất đắc dĩ cường liệt: “Chuyện này làm em rất sợ. em không dám nói cho cha mẹ biết. Thế nhưng cha mẹ em vẫn phát hiện ra sự dị thường của em, dưới sự truy hỏi của họ, em đem sự tình nói cho họ. Cha mẹ biết được tất cả, lập tức chạy đi tìm Roddick. kết quả bị bảo tiêu của hắn đánh bị thương. hơn nữa người đại diện Boer của hắn còn uy hiếp cha mẹ em, nếu dám nói ra chuyện này sẽ cho cả nhà em đi gặp ma vương! Cha mẹ em cũng không bị họ uy hiếp, sau đó trực tiếp đi báo cảnh sát, bắt quá cảnh Sát điều tra Xong nói sai sự thực, cảnh sát nói là do em chủ động.”

Nói đến đây, Lucy khóc càng thêm thương tâm: “Khi đó em vốn không biết đã Xảy ra chuyện gì, vì sao cảnh sát lại nói như vậy. Cha mẹ em không phục kết quả điều tra của cảnh sát, dự định tìm truyền thông vạch trần chuyện này! Kết quả cha mẹ em bị bắt vào cục cảnh sát. mà tên đại diện của tên hỗn đản Roddick lại tìm cha mẹ em đưa vài vạn đô la. nói cho cha mẹ, nếu kết thúc chuyện này. thì mấy vạn đô la đó là của chúng tôi! Nếu như cha mẹ em tiếp tục nháo sự, Roddick sẽ khởi tố cha mẹ em tội phỉ báng!”

“Ngay lúc đó em không biết chuyện này, cha mẹ em tuy rằng không cam lòng, thế nhưng trước hiện thực tàn khốc, chỉ đành cúi đầu chịu thua.”

Khi Lucy nói tới đây. người phụ nữ trung niên bên cạnh nàng dùng tay ôm Lucy vào lòng, nhìn màn ảnh khóc ròng nói: “Không phải chúng tôi không muốn vạch trần chuyện này, mà là chúng tôi không dám!”

Giọng nói của mẹ Lucy mang theo cảm giác tê tâm liệt phế, hai chữ này đã giấu trong lòng của bà thật lâu. cho tới nay. bà đã thốt ra. cũng mang theo hận ý vô cùng tận!

Một tiếng “không dám” hô lên tiếng lòng gia đình Lucy, Song song cũng làm cảm động ký giả phỏng vấn, và những ai đang Xem đoạn băng ghi hình!

Sau khi đoạn băng ghi hình được phát ra, các trang Web trứ danh toàn cầu lập tức Xuất hiện một nhóm người chuyên đòi thảo phạt Roddick!

Mà cùng lúc đó, một cảnh ti cao cấp của cục cảnh sát New York tiếp thu phỏng vấn của các ký giả trong khách sạn, trong phỏng vấn thừa nhận chuyện của Lucy bị hại đều là sự thực. cảnh sát đã có được cuộn băng ghi hình cảnh Lucy bị Roddick cưỡng gian. Căn cứ theo lời của vị cảnh ti, Roddick không chỉ là một tên biến thái, hơn nữa mỗi lần phát sinh quan hệ với thiếu nữ vị thành niên đều cố tình quay phim lại lưu Xưởng. Nếu như không phải bởi nguyên nhân này. cảnh sát căn bản không có được cuộn băng ghi hình đó.

Vị cảnh ti cao cấp kia thừa nhận câu chuyện là sự thực. liền nói cho ký giả hiện nay Roddick cùng Boer đã bị câu lưu. mà cảnh viên phụ trách vụ án lúc đó cũng bị bắt lại, con đang tiến thêm một bước để điều tra.

Nguyên bản. đoạn băng ghi hình của Lucy sau khi phát ra. cũng có một ít fans hâm mộ của Roddick cho rằng đó là giả. cho rằng “nhà tư bản” dùng thủ đoạn để tiện nói Xấu Roddick.

Sau khi vị cảnh ti mời dự cuộc họp báo, những người biện hộ cho Roddick trên online đều bị bao phủ trong nước bọt mắng chửi.

Lúc này, thiếu niên mặt trời Roddick có hi vọng trở thành ngôi sao trẻ tuổi nổi danh nhất Hollywood. đã biến thành một tên tội phạm biến thái phạm tội cưỡng hiếp!

Những đài truyền thông cùng dân mạng internet vốn trước đó luôn chỉ trích Roddick mãi cho qua buổi trưa đã tập thể phản chiến. đứng về phía Lý Dật.

Lúc các đại truyền thông và dân mạng tập thể đứng về phía Lý Dật, Lý Dật tiếp nhận cuộc phỏng vấn của một hãng truyền thông thuộc New York.

Hãng truyền thông này là một hãng truyền thông có tần suất người Xem đài rất cao tại New York, chỉ là rất ít có người biết, chủ nhân đứng phía sau hãng truyền thông này chính là gia tộc Gambino.

Trong quá trình phỏng vấn, Lý Dật không chút nào nhẹ nhàng công kích hành vi Súc sinh của Roddick, cho rằng Roddick ở lại trong Toàn Cầu Ảnh Nghiệp là một loại sỉ nhục!

284. Chương 247 : Hậu Tích Bạc Phát! (2)

Nếu như ngay từ đầu khi Roddick tiếp thu phỏng vấn, rất nhiều người ôm tâm lý đồng tình chỉ trích Roddick. như vậy khi sự tình chân tướng rõ ràng. Lý Dật lần thứ hai tiếp thu phỏng vấn. tất cả mọi người đối với Roddick tiến hành sự khiển trách nặng nề. cho rằng Roddick là một súc sinh không hơn không kém, hẳn nên tiếp thu sự nghiêm phạt của pháp luật!

Hãng truyền thông và dân mạng là lực lượng chủ đạo trong sự kiện lần này, đều phát biểu luận điểm của bản thân, mà đối với tất cả, giới thương nhân cũng trở nên mê man.

Hiển nhiên. giới thương nhân không hiểu dụng ý vì sao Lý Dật làm như vậy. Theo bọn họ Xem ra, Lý Dật làm như vậy tuy rằng có thể văn hồi danh dự, thế nhưng đối với Toàn Cầu Ảnh Nghiệp mà nói cũng không có chỗ tốt gì quá lớn. ngược lại, thậm chí còn có thể ảnh hưởng đến danh dự của Toàn Cầu Ảnh Nghiệp.

Dùng danh dự của công ty đổi lấy danh dự cá nhân?

Đại bộ phận thương nhân cho rằng đầu óc Lý Dật bị nước vào, bởi vì hành động của Lý Dật hoàn toàn ngược lại nguyên tắc của thương nhân: lợi ích cao hơn tất cả!

Nhưng cũng có một ít thương nhân thông minh cho rằng sự tình cũng không đơn giản như mặt ngoài, bọn họ kiên định cho rằng sự tình vẫn còn tiếp tục phát triển ở phía sau.

Khu người giàu có của New York, trong đại sảnh một tòa biệt thự Xa hoa.Sau khi Xem Xong buổi phỏng vấn Lý Dật, biểu tình Barton trở nên cực kỳ âm trầm, thậm chí bàn tay phải nắm chiếc điều khiển từ Xa cũng không thể khống chế mà run rẩy lên!

“Phanh.”

Sau một khắc, Barton hung hăng cầm điều khiển từ Xa trong tay ném ra ngoài, máy điều khiển nện lên vách tường biến thành một đồng vỡ nát.

“Chết tiệt! Tên Roddick này là một phế vật!” Barton tàn bạo mắng một câu, sau đó híp mắt suy tư một hồi, lẩm bẩm: “Tiểu tử, dù ngươi vẫn hỏi được danh dự cá nhân thì thế nào? Ngươi làm như vậy chỉ có thể làm cho mâu thuẫn nội bộ của Toàn Cầu Ảnh Nghiệp phóng lớn. hừ. ta Xem ngày mai ngươi làm sao Xong việc!”

Nghĩ đến phiên giao dịch của thị trường chứng khoán ngày mai, chuyện của Toàn Cầu Ảnh Nghiệp sẽ làm cổ phiếu tiếp tục trượt dài Xuống, biểu tình của Barton thoáng chuyển biến tốt đẹp một ít.

Trong khi Barton đang tự mình thoải mái, Roddick và Boer cũng bị đưa vào cục cảnh sát. Trong phòng thẩm vấn, Roddick cũng không biết chuyện Xảy ra bên ngoài, nghe được cảnh viên hỏi hắn chuyện của Lucy,

nhất thời lộ ra vẻ mặt phần nộ mắng: “Chết tiệt! Các người đang phỉ báng! Ta có quyền cáo các người phỉ báng! Một hồi luật sư của ta tới. ta phải cáo buộc các người toàn bộ ra tòa.”

Tên cảnh sát thẩm vấn là một người da đen Vóc người khô ngô. Làm một người da đen, hẳn đối với loại nhân vật mặt trắng nhỏ như Roddick rất không ưa, nhất là Roddick lại làm ra loại sự tình cường gian trẻ em này.

Bởi vậy, nghe được Roddick nói, cảnh viên da đen kia trực tiếp nhảy dựng lên khỏi ghế, vài bước vọt tới trước người Roddick, trong tiếng kinh hô của Roddick, một cái tát đem Roddick ngã lăn trên mặt đất.

Trên mặt Roddick trúng một cái tát toàn lực của viên cảnh sát da đen. mặt sưng phù như cái bánh bao, hàm răng cũng bị đánh gãy vài cái, vừa hộc máu vừa thét to: “Chết tiệt hắc quỷ! Người nhất định phải vào tù! Ta phát thệ, người nhất định vào tù.”

“Tập chủng kỹ nữ đường. người nên vào tù chính là người!” Vị cảnh viên da đen không chút khách khí cho Roddick một đá, sau đó đập lên khuôn mặt phần nộ của Roddick, phun ra ngụm nước bọt.

“Ta nhất định phải đem tên tập chủng người vào tù.” Khi viên cảnh sát da đen rút chân lại, Roddick lại diên cuồng rống

Mà viên cảnh sát da đen cười lạnh lấy ra điện thoại di động. đưa tới trước người Roddick. cười lạnh nói: “Mặt trắng nhỏ, người Xem đây là cái gì?”

Màn hình điện thoại di động đang phát tin vị cảnh ti cục cảnh sát New York đang dự cuộc họp báo, nhìn tên cảnh ti trong màn hình đang hiện ngang tầm liệt chỉ trích hành vi súc sinh của Roddick, Roddick giống như bị choáng váng, ngơ ngác sững sờ ngay tại chỗ.

“Phải vào tù chính là mặt trắng nhỏ như người.” Viên cảnh sát da đen cười lạnh thu lại điện thoại di động, sau đó một cước đá văng Roddick ngã trên mặt đất.

Roddick thống khổ gào lên một tiếng. sau đó diên cuồng rống giận: “Thế nào khả năng? Sự tình sao lại biến thành như vậy? Barton tiên sinh nhất định sẽ cứu ta!”

“Phanh!”

Trong tiếng tru lên của Roddick. vị cảnh sát da đen bước ra khỏi phòng thẩm vấn. đồng thời đóng lại cửa phòng. Trong lúc nhất thời, trong phòng chỉ còn lại một mình Roddick đang phát rồ.

Trong lúc mọi chuyện phát sinh, Lý Dật liên tục nhận được điện thoại của các đại cổ đông Toàn Cầu Ảnh Nghiệp. những cổ đông không chút khách khí phát tiết lửa giận trong nội tâm đối với Lý Dật!

Thân là cổ đông của Toàn Cầu Ảnh Nghiệp, bọn họ khác với dân mạng online, bọn họ không quan tâm tới danh dự chó má, bọn họ quan tâm chỉ có hai chữ: Lợi ích! Theo bọn họ Xem ra, Lý Dật đem chuyện của Roddick gièm pha công bố đại chúng tuy rằng có thể挽 hồi danh dự cá nhân, thế nhưng cũng tổn hại danh dự của Toàn Cầu Ảnh Nghiệp, làm nội bộ mâu thuẫn trong công ty thẳng cấp.

Nguyên bản. ngày hôm nay thị trường chứng khoán bắt đầu phiên giao dịch, cổ phiếu của Toàn Cầu Ảnh Nghiệp vẫn giảm Xuống, tuy cuộc họp báo của Lý Dật và Lưu Tư Cầm phát ra nên có chút cải thiện, nhưng hôm nay Lý Dật lại làm như thế, thị trường chứng khoán của ngày mai Xem như triệt để Xong đời!

Thậm chí, dù là Martin của gia tộc Arnorld cũng đều cho rằng khi thị trường chứng khoán ngày mai bắt đầu phiên giao dịch, cổ phiếu của Toàn Cầu Ảnh Nghiệp sẽ thẳng tắp giảm Xuống!

Đương nhiên, gia tộc Arnorld làm minh hữu của gia tộc Gambino. Martin cũng không toát ra tình tự bất mãn với Lý Dật như những cổ đông khác, chỉ mong muốn Lý Dật nghĩ biện pháp Xử lý tốt chuyện này.

Vì thế. Lý Dật cũng nhìn ra được, tuy rằng Martin không phát hỏa, bắt quá Xác thực mơ hồ lộ ý tứ: Chúng ta và gia tộc Gambino là minh hữu, thế nhưng chúng ta không hi vọng bằng hữu của minh hữu Xúc phạm tới lợi ích của chúng ta!

Đối mặt với nghi vấn và chỉ trích của mọi người, Lý Dật chỉ nói một câu: gặp mặt nói.

Sáu giờ chiều. Lý Dật gọi sáu cổ đông khác ngoại trừ Barton đến một biệt thự trong trang viên gia tộc Gambino gặp mặt trao đổi chuyện này. Vào lúc bảy giờ, một chiếc xe Xa hoa đi tới ngay cửa biệt thự. bao quát cả Martin của gia tộc Arnorld, bọn họ tập thể đi tới biệt thự, tựa hồ bọn họ đã đợi từ lâu.

Khác với thời gian gặp mặt lần trước, những cổ đông này khi tiến vào biệt thự, biểu tình tương đối Xấu Xí. Sự tức giận trong con người căn bản không hề che giấu chút nào. giống như nói nếu Lý Dật không có sự giải thích hợp lý, bọn họ sẽ nuốt sống Lý Dật!

Lý Dật đã chờ trong đại sảnh biệt thự từ lâu, trong tay hắn đang cầm điều Xi gà, Xi gà đã cháy hơn phân nửa. mắt thấy các cổ đông vào cửa. hắn nhẹ nhàng dụi tắt Xi gà trong tay, đứng dậy nghênh tiếp.

Có thể hành vi của Lý Dật thực sự chọc giận những cổ đông này, bọn họ cũng không cho Lý Dật sắc mặt hòa nhã. thậm chí cả Martin cũng không có dáng tươi cười thiện ý như lần trước.

Đối mặt biểu tình bất mãn của bọn họ, Lý Dật cũng không quanh co lòng vòng nói lời nào. mà trực tiếp bảo Lưu Tư Cầm đưa cho bọn họ một phần hợp đồng. nội dung trong hợp đồng thập phần giản đơn, là lời hứa hẹn lần trước của Lý Dật đối với bọn họ, nếu như vì hắn đều ảnh hưởng đến thu nhập của họ, như vậy hắn sẽ bồi thường tổn thất của họ. hơn nữa họ có quyền bài miễn hắn.

Nguyên những cổ đông nghĩ Lý Dật nói những lời đó chỉ là nói suông, nhưng không nghĩ đến Lý Dật còn muốn ký hợp đồng, cả đám đều thập phần khiếp sợ! Ngay lập tức. bọn họ thậm chí còn cho rằng hai mắt của mình Xuất hiện vấn đề!

Đối mặt biểu tình kinh ngạc của mọi người, Lý Dật cười cười nói: “Nếu như hoài nghi nội dung hợp đồng. các người có thể nhìn kỹ vài lần. ta không vội.”

Những cổ đông nghi hoặc nhìn Lý Dật vài lần, sau đó lại nhìn hợp đồng thêm vài lần, Xác định không sai lắm, nhìn nhau một chút. phảng phất đã đạt thành hiệp nghị nào đó, cuối cùng do tên cổ đông mập mạp làm đại biểu lên tiếng: “Lý tiên sinh, hợp đồng không thành vấn đề, hiện tại chúng tôi sẽ ký.”

Lý Dật gật đầu.

Thấy Lý Dật gật đầu, đám cổ đông cũng không còn do dự, đều lấy bút ra, ký tên của mình vào, đồng thời đóng con dấu, tốc độ nhanh chóng không gì sánh được, dường như rất sợ Lý Dật đổi ý.

“Các người đã ký kết hợp đồng, như vậy các người hẳn là rõ ràng ngày mai nên làm như thế nào chứ?” Lý Dật nhìn trên mặt mọi người lộ ra dáng tươi cười hài lòng, trầm giọng hỏi.

“Đương nhiên, ngày mai chúng tôi sẽ đúng hạn đến buổi họp báo, hướng truyền thông tuyên bố nội bộ công ty cũng không có bất luận điều gì mâu thuẫn.” Trong cổ đông. cũng là tên mập mạp dẫn đầu trả lời.

Tên mập vừa nói ra, những người khác đều phụ họa. Thậm chí ngay Foggs đã đạt thành hiệp nghị bí mật với gia tộc Qiesi Jarno cũng nói theo mọi người. Những cổ đông này tới cũng nhanh mà đi cũng nhanh, bọn họ chỉ ở lại biệt thự hai mươi phút, sau đó trước sau rời khỏi biệt thự.

“Cô cho rằng ngày mai trong bọn họ có mấy người sẽ đến buổi họp báo?” Đợi mọi người rời đi rồi, Lý Dật cười hỏi.

Lưu Tư Cầm suy nghĩ một chút đáp: “Hắn sẽ không ai làm như vậy.”

“Đúng vậy! Nếu như không ngoài dự liệu, hiện tại Barton đã biết chuyện này, với tác phong của Barton và gia tộc Qiesi Jarno, bọn họ khẳng định sẽ dùng tiền thu mua những cổ đông này. Những cổ đông này đã chiếm được chỗ tốt. tự nhiên sẽ không cự tuyệt sự thu mua của gia tộc Qiesi Jarno, dù sao cũng đã ký hợp đồng. Bọn họ không quan tâm sẽ đắc tội tới, ngồi yên Xem hổ đấu, ai thắng bọn họ cũng sẽ có chỗ tốt.” Lý Dật châm một điều thuốc lá. nhẹ nhàng rút vài hơi, thản nhiên nói, giống như đang nói với Lưu Tư Cầm, cũng giống như đang lẩm bẩm.

Nghe Xong Lý Dật nói, Lưu Tư Cầm có chút nghi hoặc: “Anh đã biết đám cổ đông Xong chỗ tốt sẽ không đứng bên anh, sao anh còn muốn cho bọn họ chỗ tốt?”

“Thứ nhất, tôi làm như vậy có thể mê hoặc Barton, làm cho hắn nghĩ rằng đây là chiêu sau cùng của tôi. Thứ hai, hiện tại tuy rằng tôi cho bọn họ chỗ tốt, thế nhưng chờ ngày mai tôi đá gia tộc Qiesi Jarno ra khỏi

Toàn Cầu Ảnh Nghiệp. trong lòng bọn họ tự nhiên sẽ có áp lực. Mà ở trước đó. tôi đã cho bọn họ chỗ tốt. nhưng bọn họ vì lợi ích phản bội tôi. Dù là bọn họ không áy náy, nhưng bọn họ tuyệt đối sợ hãi, sợ tôi hạ thủ đối với họ!” Lý Dật nói đến đây cười nhìn Lưu Tư Cầm hỏi: “cô cho rằng dưới tình hình này. đám người này sẽ tuyển chọn chia hoa hồng tôi cảm miệng, hay mạo hiểm đi ra khiêu chiến quyền uy của tôi?”

“Tôi cho rằng anh không tự mình quản lý Toàn Cầu Ảnh Nghiệp thật sự là một quyết định sai lầm.” Lưu Tư Cầm thốt lời tận đáy lòng, cảm thán: “Tốc độ trưởng thành của anh làm tôi cảm thấy kinh ngạc!”

“Có lẽ tôi nên cảm tạ Tiêu Thanh Sơn và Gia Cát Minh Nguyệt.” Lý Dật phun ra một ngụm khói thuốc, tự giễu cười nói: “Nếu như không có hai người họ chỉ đạo cho tôi, tôi không có khả năng có được thành tựu ngày hôm nay.”

Hậu tích bạc phát! (Tích súc thật dày sau đó mới phát).

Nghे được Lý Dật nói, trong đầu Lưu Tư Cầm không khỏi hiện ra thành ngữ này. Theo nàng Xem ra, bão tố phía sau sự bình tĩnh kia sẽ càng thêm mãnh liệt!

285. Chương 248: Nữ Thần.

Sáng sớm, bầu trời Xám trắng, mặt trời đỏ chậm rãi từ phương đông thẳng lên. Ánh sáng tràn mặt đất. Xuyên thấu đám mây. phảng phất như những sợi dây nhỏ màu đỏ liên tiếp chân trời đông tây phương, phảng phất như đang gọi tỉnh đại địa còn đang ngủ Say.

Trong một biệt thự Xa hoa thuộc khu người giàu có tại New York. Barton chậm rãi mở mắt. Bên ngoài trời đã sáng, bởi rèm cửa trong phòng ngủ được kéo lại, phòng ngủ tối như mực.

Barton ngồi dậy theo thói quen, mở đèn giường, nguyên căn phòng ngủ tối đen lập tức được ngọn đèn mờ nhạt chiếu sáng.

Bên Cạnh Barton, một nữ nhân vóc người thon dài đang nằm ngủ.

Có thể nhiệt độ không khí trong phòng ngủ hơi nóng. nữ nhân cũng không đắp chăn, mà để thân thể trần truồng. nằm nghiêng trên giường, hai chân thon dài uốn lượn, đầy bờ mông tròn trịa vun cao, thêm vòng eo thon nhỏ. là hình dạng tiêu chuẩn, giống như một mỹ nữ Xà.

Nhìn rừng rậm màu vàng như ẩn như hiện giữa hai chân nữ nhân. nhớ tới đêm qua phải hao hết sức lực chín trâu hai hổ mà chinh phục được mỹ nhân bên cạnh, khoe miệng Barton nhếch lên đáng tươi cười đắc ý.

Sau đó. Barton cầm lấy Xi gà trên đầu giường, châm lửa nhẹ nhàng hút. Mỗi người đều có sở thích và thói quen đặc thù, Barton cũng không ngoại lệ, mỗi khi tâm tình trong lòng hần không tốt thường tìm một nữ nhân Xinh đẹp để hưng hăng tàn phá, dùng như phát tiết lửa giận trong lòng. Tỷ như ngày hôm qua, hần cũng thích mỗi sáng hút một điếu Xi gà, mặc dù hần biết thói quen này không có chỗ tốt gì, bất quá thói quen một người rất khó bỏ qua.

Lặng lặng hút hết một điếu Xi gà, Barton cũng không đánh thức mỹ nhân bên cạnh, mà mặc quần áo rời khỏi gian phòng.

Mười phút sau, Barton mặc quần áo chỉnh tề Xuất hiện trong phòng khách biệt thự. bên trong đại sảnh, thủ hạ tâm phúc của hần chờ đã lâu. Gạt tàn thuốc trên bàn đã đựng đầy tàn thuốc, hiển nhiên, trước khi Barton Xuống lầu, thủ hạ tâm phúc của hần đã hút hai điếu Xi gà.

Thủ hạ tâm phúc của Barton là một nam nhân trung niên râu quai nón, nam nhân này thân thể khôi ngô không nói, đầu trọc, nhìn qua làm cho người ta có một loại cảm giác cực kỳ bực hần.

Khác với những thành viên nòng cốt khác của gia tộc QieSi Jarno, Barton không chọn thành viên trong gia tộc làm thủ hạ. nam nhân trung niên râu quai nón này chính là nhân tài do hần đào móc bên ngoài mà có.

“Lão bản.” Trung niên nhân râu quai nón nhìn thấy Barton đi Xuống lầu. lập tức đứng dậy chào hỏi.

Barton phất phất tay, ý bảo nam nhân kia ngồi Xuống, sau đó đi tới bên sofa cũng ngồi Xuống, dùng một loại giọng nói không cho phép hoài nghi lên tiếng: “Trong năm phút nói rõ sự tình tiến triển cho ta biết.”

“Dạ, lão bản!” Nam nhân cung kính gật đầu, cấp tốc nói: “Ngày hôm qua, con khỉ da vàng kia ngoại trừ tìm sáu gã cổ đồng ký kết hiệp nghị, muốn mấy tên kia ngày hôm nay tham dự cuộc họp báo, ngoài ra không rời khỏi biệt thự, không hề ra cửa.”

“Hắn có gọi điện thoại không?” Barton cau mày hỏi, không biết vì Sao, tuy rằng hắn cũng hiểu được Lý Dật không làm được trò gì, thế nhưng từ sáng sớm hôm nay thức dậy. trong lòng chợt cảm thấy lo lắng.

Nam nhân trung niên cúi đầu nhỏ giọng nói: “Lão bản, bên cạnh con khỉ vàng có hai người rất lợi hại, chúng tôi không cách nghe trộm được những cuộc trò chuyện của hắn.”

“Nga.?” Con mắt Barton hơi khép lại, tiếp tục hỏi: “Vậy có người đi tìm hắn không?”

“Không có!” Nam nhân trung niên rất khẳng định trả lời: “Không có bất luận kẻ nào đi tìm hắn, mặt khác, nữ nhân tên Lưu Tư Cầm cuối cùng cũng rời khỏi biệt thự.”

“Người kia tự nhiên không ở trong trang viên gia tộc Gambino. lại đòi ở lại trong biệt thự kia, lẽ nào hắn đang cố ý mê hoặc ta đúng không?” Barton cau mày, phảng phất đang hỏi nam nhân trung niên, lại phảng phất như đang lẩm bẩm

Nam nhân trung niên tựa hồ đã quen với tính tình của Barton, căn bản không dám tiếp lời. mà yên lặng chờ Barton tiếp tục hỏi.

“Tin tức các phương diện khác thì sao?” Barton trầm ngâm vài giây lại hỏi.

“Căn cứ tin tức phía dưới hồi báo, mấy công ty điện ảnh khác tựa hồ cũng muốn lợi dụng cơ hội lần này thu lại.” Nam nhân trung niên như có chút lo lắng nói.

Nghe được nam nhân kia nói, sự lo lắng trong lòng Barton tựa hồ trong nháy mắt đã biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi, trên mặt lộ ra dáng tươi cười băng lãnh: “Xem ra tất cả mọi người đều nghĩ cổ phiếu của Toàn Cầu Ảnh Nghiệp hôm nay sẽ giảm Xuống! Hắc! Đám người kia muốn cướp sinh ý của gia tộc Qiesi Jarno, điều này có thể sao?”

“Phân phó Xuống dưới, hôm nay Xuất thủ với những tên còn kiên giữ cổ phần của Toàn Cầu Ảnh Nghiệp, toàn bộ thu mua!” Barton lạnh lùng hạ mệnh lệnh, hiển nhiên hắn sẽ không để cho những công ty điện ảnh khác cướp đi cổ phần của Toàn Cầu Ảnh Nghiệp, hắn cần nhờ những cổ phần này để trở thành đại cổ đông lớn nhất Toàn Cầu Ảnh Nghiệp!

Vào buổi sáng tại New York, lại là hoàng hôn của Hồng Kông.

Ngay lúc Barton đang nghe tin tức mới nhất từ thủ hạ tâm phúc, thân là một trong những ông trùm hắc đạo Lãng Vinh Bình cũng đang ngồi trên sofa trong phòng khách. Sắc mặt bình tĩnh nhìn tin tức, tin tức hầu như đều liên quan đến Toàn Cầu Ảnh Nghiệp.

Nhìn thân thể cao ngất của Lý Dật trên màn hình, Lãng Vinh Bình nhin không được lộ ra một nụ cười khổ: “Lão Tiêu à lão Tiêu, ông Xác thực tuyển được một người thừa kế Xuất sắc, chỉ là tạo hóa trêu người a!”

Lạ lùng cảm thán một câu, Lãng Vinh Bình nhin không được khe khẽ thở dài, không biết là bởi vì Tiêu Thanh Sơn mà cảm thấy tiếc hận. hay bởi vì nguyên nhân nào khác.

Tiếng bước chân rất nhỏ kéo Lãng Vinh Bình từ trong vẻ ngây người trở về hiện thực. thấy người vào cửa, Lãng Vinh Bình điều chỉnh tâm tình một chút, nói: “Ngồi đi”

Người đến là một nam nhân mang kính mắt viền vàng. Đại khái khoảng bốn mươi tuổi, toàn thân tản ra cổ khí chất nho nhã. bất quá khi nhìn kỹ có thể phát hiện toàn thân nam nhân tản ra khí tức đặc biệt của thương nhân.

Nam nhân không phải người khác, chính là ông trùm giới giải trí Hồng Kông Ngô Vĩnh Huy.

Làm người phụ trách của tập đoàn Hồng Tinh, Ngô Vĩnh Huy giúp Lãng Vinh Bình quản lý sản nghiệp bạch đạo của Hồng Tinh, là phụ tá đắc lực của Lãng Vinh Bình.

“Đại ca, vì sao để tiểu Tuyết rời đi?” Ngô Vĩnh Huy ngồi Xuống, có chút phiền muộn nhìn Lăng Vĩnh Bình, hắn vừa nhận được điện thoại của Lăng Vĩnh Bình, trong điện thoại, Lăng Vĩnh Bình nói cho hắn. Mộ Dung Tuyết và công ty giải trí Hồng Tinh đã giải trừ hợp đồng.

Vừa nghe tin tức này, Ngô Vĩnh Huy ngoại trừ khiếp sợ chính là khiếp sợ!

Không ai hiểu rõ giá trị của Mộ Dung Tuyết hơn Ngô Vĩnh Huy!

Theo Ngô Vĩnh Huy Xem ra. Mộ Dung Tuyết là cây rung tiền. lợi dụng thỏa đáng, Song Nhạc công ty sẽ trở thành long đầu của hành nghiệp tiêu khiển Hồng Kông thậm chí cả Trung Quốc cũng không phải là việc khó.

Bởi vì hôm nay Mộ Dung Tuyết quá nổi tiếng dùng từ ngữ từ hồng tới tím cũng không đủ hình dung.

Từ sau khi ca khúc Cứu Thục ngang trời Xuất thế. Mộ Dung Tuyết giống như một đạo long quyển phong. từ Á Châu bắt đầu cuốn quét qua toàn cầu!

Nương theo ca khúc Cứu Thục, Ngô Vĩnh Huy bỏ ra số tiền lớn để mấy nhạc sĩ nổi danh sáng tác vài ca khúc cho Mộ Dung Tuyết, làm ra một đĩa nhạc mới. Đĩa nhạc vừa ra, chỉ một tuần đã thăng lên đứng đầu âm nhạc Á Châu, một tháng sau trở thành đĩa nhạc bán chạy nhất toàn cầu!

Nữ thần âm nhạc!

Đây là truyền thông toàn cầu Xưng hô Mộ Dung Tuyết.

ở dưới tình hình này. Lăng Vĩnh Bình lại lạ lùng giải trừ hợp đồng với Mộ Dung Tuyết, làm Ngô Vĩnh Huy thập phần không hiểu.

“Vĩnh Huy, anh nghĩ rằng tôi nguyện ý giải trừ hợp đồng với tiểu Tuyết sao? Anh nghĩ tôi không biết giá trị của tiểu Tuyết đối với chúng ta sao?” Lăng Vĩnh Bình cười khổ thở dài, nói: “Tiểu Tuyết có thể kiếm được rất nhiều tiền cho chúng ta, điểm này tôi thừa nhận. Thế nhưng Vĩnh Huy, anh phải nhớ kỹ, thế giới này có rất nhiều người buôn bán lời tiền. nhưng không có mạng để Xài, tôi cũng không muốn trở thành một trong số đó.”

“Ý của ngài là...” Ngô Vĩnh Huy không hiểu ra sao.

Lăng Vĩnh Bình chỉ vào màn hình ti vi nhìn Ngô Vĩnh Huy truy hỏi: “Nhận thức hẳn không?”

Nhìn thấy Lý Dật trong màn hình ti vi. Ngô Vĩnh Huy vô ý thức gật đầu: “Đương nhiên nhận ra. hắn là ông chủ mới của Toàn Cầu Ảnh Nghiệp.”

“Còn có thân phận khác không?” Lăng Vĩnh Bình thở dài hỏi.

Ngô Vĩnh Huy có chút nghi hoặc hỏi: “Có người nói hẳn có quan hệ tốt với gia tộc Gambino, làm sao vậy, đại ca, lẽ nào tiểu Tuyết bỏ đi có quan hệ tới hẳn?”

“Đúng vậy! Có liên quan tới hẳn! Hẳn muốn tiểu Tuyết gia nhập Toàn Cầu Ảnh Nghiệp, tiểu Tuyết liền lập tức đồng ý, không cần trưng cầu ý kiến của tôi.” Lăng Vĩnh Bình trầm giọng nói: “Thân phận anh vừa nói cũng không sai, bất quá anh quên hẳn còn có một thân phận khác thật trọng yếu.”

“Cái gì?” Ngô Vĩnh Huy nghi hoặc hỏi.

Lăng Vĩnh Bình vô lực dựa vào sofa, nhắm mắt lại. nhẹ nhàng nói: “Hắn là con trai của Tiêu Thanh Sơn.”

Ngạc nhiên nghe được Lăng Vĩnh Bình nói, trong lòng Ngô Vĩnh Huy chấn động. lập tức hiểu được dụng ý của Lăng Vĩnh Bình.

“Anh cũng thấy đó, hẳn đã không còn là Lý Dật như chó nhà tang nữa, mà là ông trùm thế giới ngầm Los Angeles, là tân đầu sỏ của Hollywood, là minh hữu trung thực của gia tộc Gambino!” Mỗi câu Lăng Vĩnh Bình nhắc tới một thân phận khác của Lý Dật, hẳn đều cảm thấy trong miệng có chút phát khổ: “Hắn triệt để Xoay người rồi, hơn nữa còn là nhất phi trùng thiên.”

“Đại ca. anh sợ hấn về nước báo thù sao?” Ngô Vĩnh Huy nhú mày nói: “Mặc dù thế lực của hấn ở nước ngoài lợi hại, trở lại quốc nội chưa chắc là đối thủ của bọn họ!

Hơn nữa. mặc dù hấn muốn báo thù cũng chỉ báo thù Tiêu Thanh Sơn và Đái Hồ mà thôi, đại ca lo lắng chuyện gì?”

“Vĩnh Huy, anh không hiểu. Lý Dật có thể trong vòng chưa đầy một năm thời gian đã có được thành tựu hiện tại. anh nghĩ trong ba năm hoặc năm năm hay mười năm sau hấn sẽ là cái dạng gì? Hấn muốn trả thù Tiêu Thanh Sơn và Đái Hồ là không sai. bắt quá anh không được quên tôi và Tiêu Thanh Sơn là bạn bè tâm đầu ý hợp, hơn nữa tôi còn để Tiêu Cường ở chỗ này rất lâu. Trọng yếu hơn là, Tiêu Thanh Sơn và Lý Dật trở mặt nói đến cũng do một tay Tiêu Cường bày mưu kế.”

Nói đến đây, Lăng Vĩnh Bình bỗng nhiên mở mắt: “Anh cho rằng hấn có hoài nghi tôi cũng biết kế hoạch của Tiêu Cường không? Có lẽ nói, hấn có hoài nghi tôi cùng tham dự trong kế hoạch của Tiêu Cường, đồng thời còn giúp Tiêu Cường ra mưu sách.”

Ngô Vĩnh Huy trầm mặc.

Giờ khắc này, hấn hoàn toàn hiểu được dụng ý của Lăng Vĩnh Bình: dùng tiền tiêu tai.

Có người nói dã tâm có bao nhiêu lớn. sân khấu có bao nhiêu lớn.

Cũng có người nói, dã tâm và nguy hiểm có quan hệ trực tiếp, dã tâm không hợp thực tế cuối cùng phải trả giá thảm thối!

Hai câu này nói ra rốt cục là câu nào đúng, có thể nói người thấy người. trí thấy trí.

Mà Lăng Vĩnh Bình tuyển chọn điều thứ hai.

Khi mặt trời đỏ chậm rãi mọc lên trên bầu trời đông phương Lý Dật ngồi Xe Anh Hoa lái đi tới sân bay New York.

Lý Dật đến sân bay được mười phút. một chiếc máy bay hành khách từ Hồng Kông đến New York cũng đúng giờ đáp Xuống sân bay New York.

Hai ngày này, Anh Hoa một mực quan tâm chuyện của Lý Dật, tuy rằng nàng không biết sáng sớm Lý Dật đến sân bay muốn tiếp người nào. thế nhưng nàng hiểu rõ. Lý Dật tiếp đón người này sẽ khởi lên tác dụng có tính quyết định cho trận phong ba lần này!

Chỉ làm cho Anh Hoa thật không ngờ chính là, người mà Lý Dật muốn đón lại là một nữ nhân, còn là một nữ nhân rất đẹp, một nữ nhân phương đông có thể dễ dàng nhìn thấy hình ảnh trên áp phích tại các thành phố lớn.

Thậm chí, dù là người hoàn toàn không biết gì về thế giới giải trí như Anh Hoa cũng phải nhớ được tên của nàng, Mộ Dung Tuyết.

Điều này tựa hồ như muốn Xác minh nhân khí của Mộ Dung Tuyết hiện tại.

Để tránh chỗ phiền phức không tất yếu, lần này Mộ Dung Tuyết đi tới New York cũng không hề thông tri cho bất cứ hãng truyền thông nào. hơn nữa trước khi lên máy bay. hai người còn cải trang, nếu không nhìn kỹ tuyết đối không thể nhận ra.

“A Khải, cầm túi Xách giúp tôi.” Từ sân bay đi ra, Mộ Dung Tuyết liếc mắt liền nhìn thấy được Lý Dật. sau đó trực tiếp ném túi Xách cho ẻo lả. hướng Lý Dật chạy tới.

Ễo lả kéo hai cái valy, trong đều là đồ vật của Mộ Dung Tuyết, mà chính hấn chỉ đeo một ba lô, lúc này cầm lấy túi Xách của Mộ Dung Tuyết, thiếu chút nữa tức đến ngất Xiu.

Trong biểu tình cực kỳ phản nộ của ẻo lả, Mộ Dung Tuyết mặc một thân trang phục mỏng nhẹ nhanh chóng chạy tới bên người Lý Dật, nhào vào trong lòng hấn. Thân thể mềm mại chui vào lòng Lý Dật hít lấy mùi thơm quen thuộc cùng mùi hương Xà phòng trên người nàng, hấn vô ý thức vươn hai tay ôm Mộ Dung Tuyết vào lòng.

Thấy một màn như vậy, Anh Hoa đang đứng phía sau Lý Dật hai thước, biểu tình trên mặt thoáng biến đổi, đôi mày thanh tú hơi nhíu lại.

Theo thời gian trôi qua. Anh Hoa phát hiện tựa hồ mỗi một lần Lý Dật cùng nữ nhân Xuất hiện đều sẽ có quan hệ mờ tối với hắn.

Đây là một điều nàng thật sự không ngờ!

“Người đàn ông này thật bi kịch, vốn nghĩ hắn là một người sỢ vợ, nhưng không nghĩ đến nguyên lai không phải, mỹ nữ đã đầu nhập vào nam nhân khác ôm ấp!”

Ểo lả thấy Mộ Dung Tuyết ôm ấp Lý Dật liền thập phần phẫn nộ, phẫn nộ không phải vì ghen, mà vì cho rằng Mộ Dung Tuyết “háo sắc”.

Lúc này nghe được một gã lưu học sinh đứng bên cạnh nói. nhất thời nhũu mày, nghiêng mặt, dùng thanh âm chán ghét người đến chết không đền mạng nói: “Người mới là bi kịch! Toàn gia các người đều là bi kịch!”

Lưu học sinh kia vốn chỉ tùy tiện cảm thán một tiếng. ngạc nhiên thấy ẻo lả lộ ra dáng dấp ngạo kiều chỉ có nữ nhân mới có, dùng thanh âm không nam không nữ trách cứ hắn, thiếu Chút nữa đã bị ngắt Xỉu, đầu còn dám phản bác?

“Không sỢ bị người phát hiện sao?” Lý Dật nhẹ nhàng Xoa đầu Mộ Dung Tuyết, Cười hỏi.

Mộ Dung Tuyết nguyên bản đang nhắm mắt lại dùng sức hít lấy hương vị quen thuộc trên người Lý Dật, ngạc nhiên nghe được Lý Dật nói, ngẩng đầu nhìn Lý Dật lẩm bẩm: “Phát hiện thì làm sao? Cùng lắm thì nói anh đang bao dưỡng em, dù sao cũng không sai biệt lắm.”

Mộ Dung Tuyết nói làm Lý Dật có loại Cảm giác như bại lui, để không cho Mộ Dung Tuyết bại lộ, hắn cười khổ nói: “Được rồi, ở đây không phải chỗ nói chuyện, chúng ta về hãy nói.”

Lời này của Lý Dật vừa nói xong, ẻo lả kéo rương, ôm túi Xách của Mộ Dung Tuyết, về mặt ủy khuất đi tới, muốn trách Lý Dật, thế nhưng bỗng nhiên nghĩ đến thân phận hôm nay của Lý Dật, lại không dám mở miệng.

Sau đó, Lý Dật mang theo Mộ Dung Tuyết và ẻo lả đi tới bên ngoài sân bay.

Mộ Dung Tuyết nhìn thấy Lý Dật vẫn chìm đắm trong sự vui sướng khi gặp lại. Căn bản không có chú ý phía sau còn có Anh Hoa, khi nhìn thấy Anh Hoa nhanh chân bước tới mở Cửa Xe thì mới phát hiện, trong lúc nhất thời chột giật mình.

“Nàng là?” Mộ Dung Tuyết cũng giống như những nữ nhân khác. vô ý thức hỏi ra vấn đề này.

Lý Dật mặt không đổi sắc trái tim cũng không nhảy nói: “Bảo tiêu của anh.”

“Bảo tiêu? Em Xem là tình nhân đi?” Mộ Dung Tuyết lộ ra dáng dấp tức giận, trong ánh mắt toát ra vẻ ghen tuông đầy đặc.

Lý Dật cười tiếu ngạo: “Anh cũng muốn. thế nhưng người ta không đồng ý a!” Những lời này rõ ràng mang theo vẻ vui đùa. lời vừa ra khỏi miệng. Mộ Dung Tuyết cũng “Xì” một tiếng bật cười. Hiển nhiên, theo Mộ Dung Tuyết Xem ra. Anh Hoa toàn thân đầy khí tức băng lãnh cũng rất khó tiếp Xúc, nhất là nhìn thấy con người không có bất luận cảm tình gì của Anh Hoa, Mộ Dung Tuyết cảm thấy rất không thoải mái.

Trong lúc giúp Lý Dật và Mộ Dung Tuyết mở cửa Xe, Anh Hoa nghe được Lý Dật nói, nàng cũng không hề giải thích điều gì, mà vẫn cung kính đứng một bên như ngày thường, chỉ là trong tâm linh vốn bị niêm phong cất vào kho lại tạo nên một tia rung động.

Lúc lên Xe, Anh Hoa chủ động bấm kính ngăn Xe lên, như vậy ba người Lý Dật nói chuyện không cần lo lắng bị nàng nghe được.

Trong Xe, ẻo lả nhiều ít có Chút câu nệ.

Ở thời gian trước, Mộ Dung Tuyết nhân khí cũng không tệ, làm người đại diện cho Mộ Dung Tuyết, ẻo lả nhìn thấy qua không ít những đại nhân vật nắm quyền trong giới giải trí, có thể nói là người rất có kinh lịch. Sau đó, Mộ Dung Tuyết càng ngày càng nổi tiếng, ẻo lả nhận thức trùu tiêu khiển cũng từ từ thăng cấp.

từ Á châu đến toàn cầu, hẳn như những ông trùm tiêu khiển mỹ danh ẻo lả đều đã gặp qua. Thế nhưng ở tại trước mặt Lý Dật, ẻo lả luôn cảm thấy thập phần khó chịu! Có thể, ẻo lả nằm mơ cũng không có nghĩ đến Lý Dật lại có được thành tựu như ngày hôm nay!

“Lý Dật. tôi hiểu kỳ. anh làm sao trở thành chủ nhân của Toàn cầu Ảnh Nghiệp vậy?” Sau khi rời khỏi sân bay, ẻo lả rốt cục nhìn không được mở miệng.

Lý Dật thấy ẻo lả vẫn không nói chuyện: tự nhiên đoán ra được tâm tư của ẻo lả, vốn định bắt chuyện với hắn, nhưng Mộ Dung Tuyết vẫn lú lú nói không ngừng. không có cơ hội đến gần ẻo lả. Lúc này nghe được câu hỏi của hắn, cười đáp: “Vận khí tốt mà thôi.”

“Vận khí tốt có thể trở thành lão bản của Toàn cầu Ảnh Nghiệp? Trở thành đầu sỏ của Hollywood?” ẻo lả vẻ mặt không tin, sau đó vô ý thức dùng ngón tay làm lan hoa chỉ nghiêng về phía trước, the thé cả giận: “Khinh thường người cũng không được nói như vậy!”

“A Khải, trong đó tự nhiên có rất nhiều khúc chiết, bất quá tôi không thuận tiện kể hết. Về phần khinh thường cậu, thật sự không có, nhưng thật ra từ đầu mới là Cậu khinh thường tôi mới đúng.” Tuy rằng Lý Dật không có hảo cảm với ẻo lả. bất quá cũng không phản cảm, dù sao cho tới nay đều là ẻo lả chiếu cố Mộ Dung Tuyết. Quả nhiên, Lý Dật vừa thốt ra lời này, vẻ mặt ẻo lả Xấu hổ, mà Mộ Dung Tuyết lại hung hăng véo tai ẻo lả: “A Khải, anh thấy Lý Dật giống loại người này sao?”

“Hừ, hẳn không phải loại người như vậy.” ẻo lả lầm bầm nói: “Bất quá, cô trọng sắc khinh bạn thật là quá đáng! Cô phải biết rằng trên đường đều là tôi Xách hành lý cho cô đó!”

Nhìn biểu tình thương cảm của ẻo lả, Mộ Dung Tuyết cười buông tay ra, cũng tuyệt không quan tâm bốn chữ “trọng sắc khinh bạn”. mà nghi hoặc nhìn Lý Dật hỏi: “Được rồi, anh nhanh như vậy muốn em rời khỏi Hồng Tinh gia nhập Toàn Cầu Ảnh Nghiệp là vì chuyện âm ỉ hai hôm nay sao?”

Nói những lời này. biểu tình Mộ Dung Tuyết nhiều ít có chút thất lạc, tuy rằng cho tới nay nàng đều được Xem là cây rung tiền, bất quá Lăng Vĩnh Bình đối Xử với nàng không tệ, nếu như không có Lăng Vĩnh Bình, nàng cũng sẽ không có thành tựu ngày hôm nay.

Tuy rằng nàng vì Lý Dật mà rời khỏi Hồng Tinh, thế nhưng trong lòng vẫn có chút áy náy.

Lý Dật gật đầu, sau đó nói: “Anh biết em cảm thấy có lỗi với Lăng Vĩnh Bình, không sao, anh sẽ cho em một ít chỗ tốt.”

Nghe được Lý Dật vừa nói như thế. trong lòng Mộ Dung Tuyết dễ chịu hơn rất nhiều.

Lý Dật mang theo Mộ Dung Tuyết trở lại biệt thự thì thời gian đã gần bảy giờ rưỡi.

Lý Dật đầu tiên để Mộ Dung Tuyết đi tắm, mà hắn lại chuẩn bị vài món điểm tâm sáng, đồng thời gọi điện cho Andrew, từ chỗ nàng hiểu rõ tình huống. Sau khi biết được sự tình phát triển hoàn toàn ăn khớp như trong dự liệu của hắn, liền yên tâm không ít.

Vừa ăn Xong bữa sáng, Lý Dật mang theo Mộ Dung Tuyết đi tới khách sạn Knickerbocker, những ký giả các hãng truyền thông đã chờ từ lâu.

Cũng giống như ngày hôm qua, Lý Dật trên đường đi gọi cho AndreW nhờ nàng hỗ trợ thông tri các hãng truyền thông: Chín giờ, Lý Dật lại mời các hãng truyền thông đến dự cuộc họp báo!

Đối với ký giả mà nói, mỗi một ngày không có tin tức và những trò bát quái là rất thống khổ, tuy rằng bọn họ biết Chuyện của Roddick và Lý Dật đã tới Cuối, thế nhưng nghe được Lý Dật mời dự họp báo, giống như mèo ngửi được mùi thơm, đã sớm chờ ngay tại khách sạn.

Đến khách sạn, Lý Dật để chuyên viên trang điểm chờ đợi từ lâu hóa trang cho Mộ Dung Tuyết, mà hắn mang theo Lưu Tư Cẩm đi tới một căn phòng Xa hoa trong khách sạn.

Thân là vị giám đốc tiền nhiệm của Dream Works. Jeffrey ở tại Hollywood trà trộn nhiều năm, là nhân viên quản lý cao tầng trứ danh Hollywood. Trong lúc hắn đảm nhiệm Dream Works, Dream Works không ngừng lớn mạnh. công trạng một năm so với một năm càng tốt, đầy đủ để chứng minh năng lực và ánh mắt của hắn!

Mấy năm qua, năng lực Xuất sắc của Jeffrey chiếm được mọi người tán thành, hầu như toàn bộ các công ty điện ảnh đều muốn đoạt đi Jeffrey, thế nhưng không có một ai thành công!

Cũng giống như đại đa số người Mỹ. Jeffrey có một đôi mắt màu Xanh da trời. Mũi cao thẳng.

“Phi thường Xin lỗi, Jeffrey tiên sinh thân ái. tôi có chuyện đến chậm.” Sau khi nhìn thấy Jeffrey, Lý Dật không hề bày cái giá của đại lão bản, vẻ mặt hiện dáng tươi cười sáng lạn.

Thấy dáng tươi cười của Lý Dật. Jeffrey cười cười nói: “Lý tiên sinh. nga, không. lão bản, ngài quả thực khách khí, điều này làm cho tôi cảm thấy được yêu mà sợ.”

Nghe được Jeffrey nói, Lý Dật cũng nở nụ cười. mặc dù hắn không biết Trương Đức Khôn rốt cục dùng phương pháp gì để Jeffrey cam tâm tình nguyện rời khỏi Dream Works, gia nhập Toàn Cầu Ảnh Nghiệp, bất quá, tất cả Lý Dật cũng không cần biết, Lý Dật chỉ muốn có kết quả mà thôi!

Sau đó. Lý Dật cùng Jeffrey giản đơn hàn huyên một phen, sau đó mang theo Jeffrey đi dự cuộc họp báo tuyên bố tin tức.

Khi các ký giả chờ trong đại sảnh đã lâu nhìn thấy Lý Dật mang theo Jeffrey Xuất hiện, vẻ khốn ý trên mặt đã biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi, cả đám phảng phất như có chất kích thích tố, lập tức trở nên hưng phấn lên!

“Trời ạ! Không ngờ là Jeffrey.”

“Giám đốc Dream Works, sao gặp được hắn chỗ này?”

“Lẽ nào Jeffrey muốn gia nhập Toàn Cầu Ảnh Nghiệp sao?”

Lúc này các phóng viên trong buổi họp báo đều thảo luận lên, trong lúc thảo luận, ánh mắt bọn họ không ngừng chuyển đổi giữa Lý Dật và Jeffrey, tựa hồ đang suy tư Xem Jeffrey có thật sự tiến nhập Toàn Cầu Ảnh Nghiệp hay không.

Ký giả có thể Xuất hiện ở chỗ này đều là người nổi bật trong hành nghiệp ký giả, sau thoáng hỗn loạn ngắn ngủi, hiện trường an tĩnh Xuống tới, mấy trăm người lẳng lặng nhìn Lý Dật và Jeffrey hai người. cùng đợi hai người mở miệng.

Được Lý Dật ra dấu, Jeffrey kéo sát microphone, mỉm cười nói: “Tin tưởng mọi người đối với sự Xuất hiện của tôi ở nơi này đều cảm thấy thập phần ngoài ý muốn. Trên thực tế, trước đây tôi cũng không nghĩ đến sẽ cùng Lý tiên sinh ngồi đây dự cuộc họp báo này!”

Jeffrey nói đến đây dừng lại một chút tiếp tục nói: “Bất quá. hiện tại các vị cũng thấy được tôi và Lý tiên sinh đang ngồi cùng nhau, chính Xác ra, tôi và lão bản mới đang ngồi cùng nhau!”

“Thượng đế! Jeffrey thực sự gia nhập Toàn Cầu Ảnh Nghiệp!”

Jeffrey vừa thốt lên Xong, hiện trường lần thứ hai trở nên hỗn loạn, mặc dù tất cả mọi người đều biết Jeffrey gia nhập Toàn Cầu Ảnh Nghiệp đã trở thành sự thực. thế nhưng bọn họ thật sự hiếu kỳ chưa từng nghĩ tới sau khi Jeffrey rời khỏi Dream Works lại đến làm công cho Lý Dật.

“Jeffrey tiên sinh. tôi nhớ ngài từng nói qua. ngài sẽ không rời khỏi Dream Works. Xin hỏi, vì sao hiện tại ngài lại thay đổi chủ ý?” Được Jeffrey mời, một ký giả hăng truyền thông Mỹ đứng dậy hỏi.

Tên ký giả kia vừa thốt lên Xong, những ký giả khác cũng vẻ mặt chờ mong nhìn Jeffrey.

Jeffrey lộ ra một nụ cười cực kỳ sáng lạn: “Tôi đúng có nói qua. Bất quá, trên thế giới này luôn luôn tràn ngập chuyện ngoài ý muốn. mỗi ngày đều sẽ phát sinh rất nhiều chuyện không thể tưởng tượng được. Lý tiên sinh là một lão bản rất tốt, hắn rất tôn trọng tôi, hơn nữa cho tôi đãi ngộ rất tốt. Hơn nữa hắn là một lão bản rất biết nhìn Xa, tôi nghĩ cùng hắn hợp tác là một chuyện rất đáng được ăn mừng.”

“Chỉ là vì nguyên nhân này sao?” Rất hiển nhiên lời giải thích của Jeffrey cũng không làm ký giả kia thỏa mãn, đồng dạng các ký giả tại hiện trường cũng cho rằng Jeffrey giải thích quá mức giả tạo.

Nghe được câu hỏi thứ hai của ký giả kia, Jeffrey lại nở nụ cười, trầm giọng nói: “Đương nhiên. nguyên nhân trọng yếu nhất là. trong Toàn Cầu Ảnh Nghiệp có nghệ sĩ mà tôi thích nhất, tôi chờ mong hợp tác cùng người nghệ sĩ đó.”

Nghệ sĩ mà Jeffrey thích nhất?

Jeffrey nói làm hiện trường lại hỗn loạn. trong trí nhớ các ký giả. Jeffrey thân là giám đốc Dream Works, dạng ngôi sao nào chưa từng gặp qua? Có thể nói không chút khoa trương. đám ngôi sao đuổi theo Xin hợp tác với Jeffrey còn không kịp. mà không phải Jeffrey vì một minh tinh mà đi ăn mẳng khác!

“Jeffrey tiên sinh, nghệ sĩ trong miệng ngài chính là ai?” Tên ký giả kia lại hỏi vấn đề trọng yếu nhất.

Jeffrey mỉm cười đứng lên chỉ chỉ ngoài cửa, nói: “Là cô ấy.”

Jeffrey vừa nói Xong, Mộ Dung Tuyết trong bộ lễ phục màu trắng chậm rãi đi vào. lộ ra dáng tươi cười mê người, chậm rãi từ ngoài cửa đi đến. Nhìn Mộ Dung Tuyết như một thiên sứ hướng trên đài đi đến, toàn bộ các ký giả tại hiện trường đều ngây ra!

Bọn họ bị Mộ Dung Tuyết Xuất hiện làm chấn kinh!

Bọn họ thế nào cũng không có nghĩ đến, nghệ sĩ trong miệng Jeffrey sẽ là Mộ Dung Tuyết nổi tiếng nhất Á Châu hiện nay. Mà làm nữ thần âm nhạc hiện nay, từ sau khi Mộ Dung Tuyết phát ra Cứu Thục, hầu như không có Tiếp thu bất luận buổi phỏng vấn độc nhất vô nhị nào của các hãng truyền thông.

Dưới tình hình này, Mộ Dung Tuyết đối với truyền thông nước ngoài tràn ngập màu sắc thần bí.

“Thượng đế! Là nàng! Không ngờ là nàng!”

“Nữ thần âm nhạc gia nhập Toàn Cầu Ảnh Nghiệp?”

“Điều này thực sự là quá khó tin.”

Sau thoáng giây người ngẩn ngui. các phóng viên tại hiện trường triệt để điên cuồng!

Đối với bọn họ mà nói, Jeffrey đến đã làm cho bọn họ kinh ngạc, Mộ Dung Tuyết Xuất hiện là điều mà bọn họ nằm mơ cũng không nghĩ đến!

Trong một biệt thự Xa hoa nằm trong khu người giàu có tại New York. Barton ngỡ ngác nhìn nữ nhân phương đông Xinh đẹp như thiên tiên kia. triệt để ngây dại.

Mồ hôi lạnh chẳng biết từ khi nào đã tuôn đầy trên trán hắn. thân thể hắn không thể khống chế liên run rẩy lên.

Xong rồi!

Giờ khắc này. trong đầu Barton nhét đầy hai chữ đó!

286. Chương 249: Sơn Dương? Ác Lang?

Trong lúc các ký giả còn đang khiếp sợ, Mộ Dung Tuyết Vẫn không chút hoang mang đi đến bên cạnh Lý Dật ngồi Xuống. Cùng lúc đó, các ký giả hầu như đồng loạt im lặng. đều đưa ánh mắt nhìn về phía Mộ Dung Tuyết.

Mắt thấy Mộ Dung Tuyết ngồi vào chỗ của mình. Lý Dật đưa microphone đến trước mặt mình, mỉm cười nói: “Có lẽ các vị rất muốn biết Mộ Dung Tuyết tiểu thư có tham gia vào Toàn Cầu Ảnh Nghiệp hay không, trong năm phút tiếp theo, các vị có thể hỏi Mộ Dung Tuyết tiểu thư bất cứ vấn đề gì.”

Lý Dật vừa mở miệng, các phóng viên đều điên cuồng giơ tay muốn phỏng vấn, cuối cùng Lý Dật chỉ vào ký giả bị hắn trêu chọc lần trước, từ ý nghĩa nào đó mà nói Xem như hắn trả lại cho đối phương.

Tên ký giả kia đứng dậy dùng ánh mắt cảm kích nhìn Lý Dật, sau đó dùng một loại ánh mắt phức tạp nhìn Mộ Dung Tuyết, kích động hỏi thăm: “Mộ Dung Tuyết tiểu thư. Xin hỏi cô thật sự muốn gia nhập Toàn Cầu Ảnh Nghiệp sao?”

“Đúng vậy.” Đối với Mộ Dung Tuyết hôm nay mà nói, hợp báo đối với nàng đã trở thành bình thường. tự nhiên không hề khẩn trương chút nào, đối mặt vấn đề của ký giả kia, nàng mỉm cười dùng giọng nói cực kỳ thông dong đáp: “Một chút. tôi và Lý tiên sinh sẽ ký hợp đồng ngay trước mặt các vị.”

Mặc dù các ký giả ở đây đều đoán được điểm này. bất quá nghe được chính miệng Mộ Dung Tuyết thừa nhận, hiện trường lại thêm một lần ầm ĩ. Hiện nhiên toàn bộ ký giả đều hiểu được, Mộ Dung Tuyết gia nhập Toàn Cầu Ảnh Nghiệp cũng giống như Lý Dật trở thành tân lão bản của Toàn Cầu Ảnh Nghiệp có quan hệ, hai sự kiện hoàn toàn có thể trở thành một trong mười sự kiện lớn của giới giải trí toàn cầu trong năm nay!

So sánh mà nói, chuyện Jeffrey tựa hồ có một chút không đáng nói đến nữa. Jeffrey ở tại Hollywood đích Xác có được danh khí. bất quá nếu so Sánh với danh khí như mặt trời ban trưa của Mộ Dung Tuyết căn bản không thể sánh bằng. Mà sau khi Mộ Dung Tuyết gia nhập Toàn Cầu Ảnh Nghiệp sẽ mang đến lợi ích mà Jeffrey cũng không cách nào bằng được.

“Mộ Dung Tuyết tiểu thư, căn cứ tin tức liên quan, đã từng có các công ty điện ảnh Hollywood biểu thị sự hứng thú mời cô hợp tác, nhưng cô vẫn từ chối, chỉ hợp tác ở một ít phương diện bên ngoài với Toàn Cầu Ảnh Nghiệp. Hôm nay, cô gia nhập Toàn Cầu Ảnh Nghiệp là nguyên nhân ra sao? Là mới quyết định hay trước kia lúc tiếp Xúc với Toàn Cầu Ảnh Nghiệp đã có quyết định?” Lần này hỏi chính là một ký giả của truyền thông Châu Âu, từ câu hỏi của hắn đến Xem, hắn có sự quan tâm rất lớn đối với Mộ Dung Tuyết.

Nếu như đổi lại là trước kia, Mộ Dung Tuyết đối mặt với vấn đề khó khăn như vậy khẳng định phải suy nghĩ một phen, mà đối với nàng hiện tại mà nói, vấn đề như vậy chỉ là một bữa ăn sáng, tên ký giả kia vừa hỏi Xong, nàng liền mỉm cười trả lời: “Từ khi Xuất đạo tới nay tôi vẫn chỉ làm ca sĩ. Trước đây những công ty điện ảnh muốn ký hợp đồng với tôi, tôi không lập tức đáp ứng, trình độ rất lớn là bởi vì lúc đó tôi chỉ muốn làm âm nhạc. Mà hiện tại lại khác. tôi vừa bán ra bộ đĩa mới của mình, tôi có thời gian sung túc để an bài. Trước đây lúc tôi và Toàn Cầu Ảnh Nghiệp tiến hành hợp tác. từng đàm luận qua vấn đề trở thành diễn viên. Ngày trước, tôi và Toàn Cầu Ảnh Nghiệp hợp tác rất ăn ý, từ khả năng nào đó mà nói, hợp tác trước đây cùng ký kết hợp đồng lần này nhiều ít cũng có chút ảnh hưởng.”

Mộ Dung Tuyết trả lời không tính là hoàn mỹ, thế nhưng đủ để các ký giả thu, về phần nguyên nhân chân chính để nàng gia nhập Toàn Cầu Ảnh Nghiệp, có thể chỉ có nàng và Lý Dật là rõ ràng.

“Mộ Dung Tuyết tiểu thư, Xin hỏi cô có tự tin bộc lộ tài năng ở lĩnh vực điện ảnh và truyền hình hay không?” Lúc này ký giả đưa ra câu hỏi đến từ Hồng Kông, đối với Mộ Dung Tuyết. tên ký giả kia nàng thập phần quen thuộc.

Mộ Dung Tuyết cũng nhận ra tên ký giả kia, cười đáp: “Hiện tại, bộ đĩa mới của tôi đã được bán ra, tôi sẽ đem nhiều tinh lực đặt vào lĩnh vực truyền hình và điện ảnh. Tôi sẽ gấp bội nỗ lực đi học tập tri thức về phương diện này. về phần có thể thành công hay không, hiện tại nói còn hơi sớm Bất quá bản thân tôi luôn rất có lòng tin.”

“Mộ Dung Tuyết tiểu thư. năm nay Toàn Cầu Ảnh Nghiệp đầu tư không ít phim nhựa, Xin hỏi cô sắp Xuất hiện trong bộ phim nhựa nào?” Lúc này đưa ra câu hỏi là một ký giả nước Mỹ, ký giả này đối với hướng đi của Hollywood trong năm nay thập phần hiểu rõ, biết năm nay Toàn Cầu Ảnh Nghiệp sẽ có động tác lớn.

Mộ Dung Tuyết áy náy lắc đầu: “Rất Xin lỗi. vấn đề này tôi không cách trả lời anh. Hay là anh nên hỏi lão bản của tôi, hoặc hỏi Jeffrey tiên Sinh.”

Lời của Mộ Dung Tuyết vừa thốt ra. mọi người đều đưa ánh mắt nhìn về phía Lý Dật.

Lý Dật Suy nghĩ một chút nói: “Chư vị hể là rõ ràng. năm nay Toàn Cầu Ảnh Nghiệp đã thực hiện rất nhiều bộ phim, trong đó có một bộ phim nhựa có tên là Vương Tử Điện Hạ. Từ Xưa đến nay, kị sĩ đánh bại ác long cứu vớt công chúa là chủ đề luôn vĩnh hằng. Bộ phim giảng thuật một vị vương tử Sống ở thời Trung Cổ vì được nuông chiều nên tự đại. sau đó lại gánh vác trọng trách cứu vớt vương quốc thoát khỏi ma chú nguyên rủa. Ngôi sao trong ”Pineapple EXpress“ là Staver Franco và Danny McBride sẽ Sắm vai vương tử cùng huynh đệ, Mộ Dung Tuyết tiểu thư sẽ Sắm vai công chúa Muong Laideaimu. Bộ phim này đã lên kế hoạch đã lâu, đầu tư lên tới một trăm hai mươi triệu đô la.”

“Thượng Đế! Không ngờ trực tiếp để Mộ Dung Tuyết đảm nhiệm vai nữ chính trong Vương Tử Điện Hạ?”

Sau khi Lý Dật giải thích xong, các phóng viên tại hiện trường ồ lên một mảnh! Theo bọn họ Xem ra, với nhân khí hôm nay của Mộ Dung Tuyết. làm nữ diễn viên chính của bộ phim nhựa đầu tư lên tới mấy chục triệu đô la thì cũng đúng. thế nhưng bọn họ thật không ngờ, vừa vào liền trực tiếp đảm nhận vai nữ chính trong bộ phim nhựa đầu tư tới hơn trăm triệu đô la, điều này nhiều ít có chút khoa trương.

Có thể nói. trong lịch sử Hollywood. chưa từng có một diễn viên nào tham gia bộ phim nhựa đầu tiên lại đầu tư hơn trăm triệu đô la!

Dù sao rất nhiều thời gian hiệu ứng ngôi sao cũng có thể kéo được khán giả đến phòng bán vé, thế nhưng phòng vé có cao và thấp. then chốt chính là Xem chất lượng của bộ phim nhựa. Nói như vậy, bất luận bộ phim nhựa nào đầu tư hơn trăm triệu đô la đều trở thành một lần đánh bạc, đổ trắng, kiếm được vô số thu nhập, thua cuộc, phải bồi cùng vô số tiền bạc.

“Lý tiên sinh, vì sao ngài có tin tưởng đến thế với Mộ Dung Tuyết tiểu thư?” Sau thoáng ồn ào, có ký giả đặt câu hỏi.

Lý Dật cười nói: “Tôi tin tưởng ánh mắt Jeffrey tiên sinh, nếu Jeffrey có tự tin như thế đối với Mộ Dung tiểu thư, như vậy tôi cũng tự tin. Mặt khác, tôi nghĩ thành tựu của Mộ Dung tiểu thư trong giới ca nhạc đủ để chứng minh năng lực của nàng!” Những lời này của Lý Dật nói ra thập phần Xảo diệu, không chỉ trả lời vấn đề của ký giả, lại con nhẹ nhàng vỗ mông ngựa Jeffrey, lời vừa ra khỏi miệng, trên mặt Jeffrey lập tức lộ ra nụ cười sáng lạn.

Nguyên bản hấn gia nhập Toàn Cầu Ảnh Nghiệp làm việc giúp Lý Dật, hoàn toàn bởi vì Trương Đức Khôn. Hôm nay có thể được Lý Dật thưởng thức, trong lòng tự nhiên thập phần hài lòng!

“Mặt khác, tôi có thể sớm nói cho mọi người biết một tin tức tốt.” Lý Dật thấy thời cơ không sai, thần bí nói: “Sắp tới Mộ Dung Tuyết tiểu thư sẽ sáng tác một ca khúc dương cầm, phong cách cùng loại như Cửu Thục. Nếu như không có bất cứ điều gì bất ngờ xảy ra. ca khúc này sẽ được đưa vào trong bộ phim nhựa. đến lúc đó sẽ trở thành ca khúc chủ đề của bộ phim!”

“A”

Lý Dật vừa phóng Xuất ra tin bất quá ải này, hiện trường triệt để sôi trào!

Rốt cục Cửu Thục nổi tiếng đến thế nào?

Nhân khí hiện tại của Mộ Dung Tuyết đủ để chứng minh tất cả!

có thể nói. nếu như không có Cửu Thục, hiện tại Mộ Dung Tuyết tối đa chỉ là siêu sao Châu Á, nhưng không phải thuộc loại siêu sao đứng đầu toàn cầu, mà từ sau khi có Cửu Thục, Mộ Dung Tuyết nhất phi trùng thiên (một lần bay thẳng trời), lao ra khỏi Châu Á không nói, hôm nay còn được công nhận là nữ thần âm nhạc toàn cầu!

Ca khúc Cửu Thục tạo ra hiệu quả như vậy, bây giờ còn có thêm một ca khúc tương tự như Cửu Thục?

Ngay lập tức. tất cả mọi người bị tin tức bất quá ải của Lý Dật làm chấn kinh!

Dù là Mộ Dung Tuyết và Jeffrey cũng không ngoại lệ!

Mộ Dung Tuyết khiếp sợ là bởi vì nàng vốn không có sáng tác ca khúc mới, hơn nữa với năng lực của nàng cũng sáng tạo không nổi ca khúc như Cửu Thục, ca khúc dương cầm kinh thiên địa quỷ thần khiếp như vậy.

Về phần Jeffrey khiếp sợ là bởi vì hắn rõ ràng, nếu như Lý Dật nói là sự thực, như vậy nương theo sáng tác mới của Mộ Dung Tuyết Xuất thế, bộ phim nhựa Vương Tử Điện Hạ tuyệt đối sẽ bán vé vượt ngoài dự liệu!

Khóe mắt nhận thấy được ánh mắt kinh dị của Mộ Dung Tuyết. Khóe miệng Lý Dật hơi nhếch lên, lộ ra dáng tươi cười tự tin, dáng tươi cười phảng phất nói cho Mộ Dung Tuyết, không cần lo lắng chuyện ca khúc. tất cả có anh giúp em đối phó.

Đọc hiểu ý từ trong dáng tươi cười của Lý Dật, thân thể Mộ Dung Tuyết không khỏi hung hăng run lên, đã từng Lý Dật đưa cho nàng ca khúc Cửu Thục, nàng thập phần hiểu kỳ nơi nào phát ra ca khúc này, hôm nay Lý Dật có thể Xuất ra ca khúc cũng đẹp đẽ như Cửu Thục. điều này hoàn toàn câu dẫn ra sự hiểu kỳ của nàng, đồng thời cũng làm nàng hiểu được, tựa hồ nàng cũng không hoàn toàn hiểu được Lý Dật.

Jeffrey và Mộ Dung Tuyết gia nhập Toàn Cầu Ảnh Nghiệp lập tức giải quyết chuyện mâu thuẫn nội bộ trong công ty, vô luận là người thường hay người trong nghề đều rõ ràng, hai người gia nhập Toàn Cầu Ảnh Nghiệp sẽ tạo ra sự phát triển thế nào, điều này sẽ khởi lên tác dụng có tính quyết định. Mà tin tức bất quá cuối cùng do Lý Dật phóng ra càng gọi lên khẩu vị của công chúng.

Những fans hâm mộ online của Mộ Dung Tuyết nghe được tin tức bất quá kia, đều phát biểu cái nhìn của chính mình, gần mười phút, những lời thảo luận về ca khúc mới của Mộ Dung Tuyết đã vượt lên ngàn vạn lần.

Sau khi cuộc họp báo kết thúc. Lý Dật và Mộ Dung Tuyết trở lại phòng nghỉ trong khách sạn, vừa vào phòng, Mộ Dung Tuyết có chút lo lắng nói: “Anh nói em sáng tác ca khúc mới có được tiêu chuẩn như Cửu Thục, nhưng em không có bản lĩnh này...”

“Không phải còn có anh sao?” Lý Dật cười cười. Kiếp trước bởi vì hắn phải chấp hành một ít nhiệm vụ đặc thù, hắn tham gia không ít tụ hội cao tầng, cũng nhớ được một ít ca khúc, chỉ là không nhớ được kỹ lưỡng như Cửu Thục.

Bất quá theo Lý Dật Xem ra, chỉ cần đem giai điệu ca khúc đại khái đưa cho Mộ Dung Tuyết, Mộ Dung Tuyết bổ sung hoàn chỉnh hắn không phải là việc khó.

Trong lòng Mộ Dung Tuyết từ lâu đã đoán Lý Dật sẽ nói vậy, thế nhưng ngay mặt nghe được Lý Dật trả lời khẳng định, không khỏi trở nên dị thường hưng phấn, ôm lấy cánh tay Lý Dật hỏi: “Thực sao?”

“Anh đã từng lừa gạt em sao?” Thấy biểu tình hưng phấn của Mộ Dung Tuyết. trong lòng Lý Dật thập phần hài lòng. Hắn không nghĩ tới ca khúc mới sẽ giúp Mộ Dung Tuyết và Toàn Cầu Ảnh Nghiệp mang đến bao nhiêu thu nhập, Mộ Dung Tuyết có thể hài lòng đã trọng yếu hơn bất cứ điều gì.

Nghe được Lý Dật vừa nói như thế, Mộ Dung Tuyết không khỏi nhớ lại từng chút một từ khi quen biết Lý Dật tới nay, đúng như lời hắn nói, Lý Dật Xác thực chưa từng lừa dối nàng.

Mộ Dung Tuyết không nói gì nữa, mà ôm cổ Lý Dật, thâm tình nói: “Cảm ơn anh, Lý Dật.”

Dứt lời, Mộ Dung Tuyết không cho Lý Dật CƠ hội đáp lời, trực tiếp dùng đôi môi ngăn lấy môi Lý Dật.

Bốn phiến môi giao nhau, thân thể hai người đều hơi chấn động!

Hôm qua Lý Dật và Lưu Tư Cẩm ve vãn nửa ngày, cuối cùng bởi vì điện thoại của AndreW mà chưa được phát tiết. trong cơ thể đã bị nghẹn một đồng lửa dục. lúc này hưởng thụ môi hôn nồng nhiệt của Mộ Dung Tuyết, bàn tay vô ý thức đưa ra sau lưng nàng, nâng mạnh hông nàng, mười phần co giãn.

Lần trước Mộ Dung Tuyết triền miên với Lý Dật tại Los Angeles mấy ngày. sau khi trở lại Hồng Kông vẫn luôn bận rộn công việc, dục vọng tích góp từng tí một lúc này lập tức bạo phát!

Nàng theo bản năng áp sát thân thể lên người Lý Dật. hai tay vô ý thức lật ngược áo của Lý Dật, ôm vòng eo thô đầy của hắn, đỏ mặt, nhắm mắt lại, thở hổn hển nói: “Lý Dật, em muốn...”

Lúc Mộ Dung Tuyết nói những lời này biểu tình cực kỳ quyến rũ. làm cho người ta không cách nào cự tuyệt mê hoặc, Lý Dật nghe Xong, cây thương bên dưới nhất thời hung hăng bật thẳng lên, đâm vào bụng Mộ Dung Tuyết, nàng lập tức phát ra một tiếng rên rỉ phiêu phiêu dục tiên. tiếng rên rỉ phảng phất giống như độc được ăn mòn lý trí của Lý Dật.

“Buổi tối đi!” Cuối cùng Lý Dật ngừng lại, không phải hắn không muốn làm tình với Mộ Dung Tuyết. trên thực tế lúc này hắn đã sắp không thể khống chế được nữa. Chỉ là hắn biết, kế tiếp hắn còn có chuyện vô cùng trọng yếu phải làm, không thể đem thời gian lãng phí trong chuyện tình ái.

Mộ Dung Tuyết lúc này đã sớm bị câu dẫn ra lửa dục. vốn nghĩ rằng Lý Dật sẽ giống như lần trước ở Los Angeles sẽ chăm chú ôm chặt thân thể của nàng, trùng kích nàng, nhưng không nghĩ tới lúc then chốt Lý Dật lại đột nhiên ngừng lại.

Lý Dật bỗng nhiên ngừng lại, Mộ Dung Tuyết cũng cực kỳ không thích ứng, lúc này vẻ mặt nàng tràn ngập hai chữ dục vọng, nhìn chẳng khác gì một tiểu dâm phụ. Tuy rằng thân thể Mộ Dung Tuyết cực kỳ hấp dẫn, hơn nữa nhu cầu về phương diện này cũng không nhỏ. thế nhưng cũng không cởi mở như nữ nhân

phương tây, mà lại có hàm súc đặc biệt của nữ nhân phương đông, nhưng ở trước mặt Lý Dật không biểu hiện ra hàm súc mà thôi!

Hôm nay, nàng bị câu dẫn ra dục vọng, Lý Dật lại muốn dừng lại, điều này làm cho nàng Xấu hổ và giận dữ không ngớt.

“Đáng ghét!” Mộ Dung Tuyết tức giận đẩy Lý Dật ra. sau đó cấp tốc Xoay người, lúc này gương mặt của nàng đỏ bừng nóng hổi, hận không thể lập tức tìm một lỗ chuột chui vào.

Ngạc nhiên nghe được thanh âm như làm nũng của Mộ Dung Tuyết, lại cộng thêm vài phần Xấu hổ và giận dữ, tâm thần Lý Dật vừa ổn định thiếu chút nữa lại tan vỡ, để không làm lỡ chuyện phía sau. hắn không thể làm gì khác hơn là lấy ra thuốc lá châm lửa đốt dùng nicotin để áp chế tình dục.

Hung hăng hút hai hơi thuốc lá, biểu tình của Lý Dật đã triệt để hồi phục bình tĩnh, suy nghĩ một chút nói: “Như vậy đi. bây giờ em ở lại khách sạn, đến buổi trưa anh cho người sắp xếp chỗ ở cho em”

“Vậy còn anh?” Ngạc nhiên nghe được Lý Dật nói. Mộ Dung Tuyết vô ý thức hỏi thăm.

Lý Dật Xấu Xa cười: “Buổi tối tự nhiên anh sẽ ở cùng em, nhưng ngày mai anh phải đi Las Vegas.”

Nói đến đây, Lý Dật cũng ngừng lại, tục ngữ nói tiểu biệt thắng tân hôn, Lý Dật và Mộ Dung Tuyết nhiều ngày không gặp, triền miên phải có, chỉ là có quá nhiều chuyện đang chờ Lý Dật đi làm, Lý Dật không thể giống như những đôi tình lữ phổ thông trầm mê trong tình ái.

Đối với điểm này, Mộ Dung Tuyết cũng thập phần rõ ràng, nàng nhẹ nhàng gật đầu: “ Ờ, chính sự quan trọng hơn.”

Sau khi rời khỏi khách Sạn, trước tiên Lý Dật gọi điện thoại cho Lưu Tư Cầm, trong điện thoại. Lưu Tư cầm nói cho Lý Dật. thị trường chứng khoán bắt đầu phiên giao dịch. cổ phiếu của Toàn Cầu Ảnh Nghiệp đã thăng nhanh, tốc độ còn nhanh hơn cả ngày hôm qua khi bị giảm Xuống.

Tin tức này làm Lý Dật triệt để yên tâm.

Hôm nay thị trường chứng khoán của Toàn Cầu Ảnh Nghiệp cực tốt, những cổ đông tự nhiên sẽ không bán tháo cổ phần công ty trong tay, kể từ đó, Barton sẽ không cách thu mua cổ phần của công ty.

“Gia tộc Qiesi Jarno? Barton?” Sau khi cắt đứt điện thoại, Lý Dật tự nhủ: “Các người đã muốn đuổi ta ra khỏi Toàn Cầu Ảnh Nghiệp, như vậy ta sẽ đem dĩ bỉ chi đạo hoàn chi bỉ thân.”(đem đạo của người đánh trả lại cho người).

Sau đó Lý Dật gọi điện cho toàn bộ cổ đông ngoại trừ Barton, thông tri các cổ đông buổi chiều sau khi thị trường chứng khoán báo cáo cuối ngày phải đến tổng bộ của Toàn Cầu Ảnh Nghiệp dự họp.

Ba giờ chiều sau khi thị trường chứng khoán báo cáo kết quả cuối ngày, cổ phiếu của Toàn Cầu Ảnh Nghiệp đã vượt lên đầu tiên. điều này nữa tiếp dẫn đến việc thu mua cổ phần của Barton hoàn toàn thất bại. cũng làm cho kế hoạch của những công ty điện ảnh khác muốn nhân cháy nhà mà đi hôi của đã hoàn toàn thất bại.

Vào bốn giờ chiều. Lý Dật mang theo Anh Hoa đi tới tổng bộ Toàn Cầu Ảnh Nghiệp nằm ngay trung tâm New York. Nhìn tòa lầu tổng bộ Toàn Cầu Ảnh Nghiệp cao chót vót trong mắt, trong lòng Lý Dật có loại cảm giác tự hào nói không nên lời.

Từ khi tiến nhập tòa lầu tổng bộ, Lý Dật và Anh Hoa liền thành tiêu điểm cho mọi người quan tâm, chỉ vì kính nể lẫn e ngại Lý Dật, cũng không ai tiến lên tiếp chuyện. Lúc Lý Dật đi tới phòng họp tổng bộ. bao quát Barton bên trong, toàn bộ các cổ đông đều đến đông đủ, tựa hồ bọn họ đã chờ đợi thật lâu.

Thấy Lý Dật mang theo Anh Hoa đi vào cửa, những cổ đông đang nói chuyện phiếm lập tức ngậm miệng lại, đưa ánh mắt nhìn về phía Lý Dật. Lý Dật rõ ràng nhìn thấy, biểu tình Barton thập phần phức tạp. trong ánh mắt nhìn về phía hắn cất giấu sự phẫn nộ cường liệt!

Đương nhiên, Barton ẩn giấu rất thâm rất sâu. Biểu hiện ra, hắn còn nở nụ cười lấy lòng Lý Dật.

Lý Dật trực tiếp đi tới chiếc ghế đầu bàn ngồi Xuống nhìn quét một vòng, nói: “Chuyện này đến bây giờ cơ bản đã tuyên bố kết thúc, kế tiếp, ta muốn cho mọi người Xem một thứ.”

Lý Dật vừa thốt lên, Anh Hoa đã chuẩn bị sẵn sàng từ lâu liền lấy ra đoạn băng ghi hình ngày đó Barton đi tìm Roddick. ngay trước mặt mọi người phát tin ra. Khi thấy trên màn hình Xuất hiện thân ảnh của Roddick, bao quát Barton bên trong các cổ đông đều hiển lộ vẻ nghi hoặc.

Sau đó. khi thân ảnh Barton Xuất hiện trên màn hình. toàn bộ phòng họp yên tĩnh đến dọa người!

Tất cả mọi người đưa ánh mắt nhìn về phía Barton.

Barton tựa hồ nằm mơ cũng không nghĩ đến hiệp nghị giữa hắn và Roddick lại bị người phát hiện, hắn càng thật không ngờ lại bị người ghi hình lại. Ngay lập tức, sắc mặt Barton trở nên cực kỳ khó coi, hắn tựa hồ như ý thức được điều gì, lại không dám nhìn thẳng vào con người thâm thúy mà đen kịt của Lý Dật.

Lý Dật cũng không nói. mà lấy ra một điếu Xì gà nhẹ nhàng châm lửa hút. Khi đoạn băng ghi hình chiếu Xong, điếu Xì gà trong tay Lý Dật đã cháy hơn phân nửa. Mắt thấy đoạn băng kết thúc, Lý Dật nhẹ nhàng dụi tắt Xì gà. hai tay đặt lên bàn hội nghị, thân thể nghiêng về phía trước, không nhanh không chậm hỏi: “Hiện tại các người đã Xem Xong đoạn băng ghi hình, có người nào muốn phát biểu cái nhìn không?”

Giờ khắc này. không ai trả lời Lý Dật!

Bao quát Barton bên trong, tất cả mọi người đều cúi đầu, không dám nhìn thẳng vào ánh mắt băng lãnh của Lý Dật. Tựa hồ, thẳng đến giờ khắc này, bọn họ mới nghĩ ra Lý Dật cũng không đơn giản như trong sự tưởng tượng của bọn họ!

“Các người đã không nói, như vậy để ta nói.” Lý Dật lãnh u u nói: “Ngòi nổ của chuyện này là bởi vì Xung đột giữa ta và Roddick! Mà nguyên nhân phát sinh Xung đột nói vậy các người cũng biết, là tên hỗn đản Roddick không biết trời cao đất rộng khiêu khích ta và Lưu Tư Cầm tiểu thư.”

Nói đến đây, Lý Dật đưa ánh mắt nhìn về phía Barton, lạnh lùng nói: “Vào ban đêm, Barton tiên sinh đến tìm Roddick, cụ thể làm gì, mọi người cũng thấy được.”

“Ở chỗ này, ta nghi hoặc Chư vị một câu, nếu như không có Barton từ đó gây Xích mích, chuyện tình lần này sẽ phát triển đến loại tình trạng này sao?” Lý Dật nhàn nhạt hỏi thăm

Vẫn như trước đó. đối mặt câu hỏi của Lý Dật, không ai trả lời. trong phòng hội nghị yên tĩnh đến dọa người. Không ai dám ngẩng đầu đối diện với Lý Dật.

“Sẽ không! Chuyện lần này nếu không phải có Barton ở giữa gỡ trò quỷ, căn bản sẽ không phát triển đến loại tình trạng như bây giờ! Có thể nói, Chuyện này ảnh hưởng đều do hắn phát ra!” Lý Dật nói đến đây, không dẫn được sự tức giận trong nội tâm, trên người toát ra cỗ sát ý làm người ta sợ hãi: “Barton đem ra sự kiện này, làm cho lợi ích của chư vị gặp tổn thất, chư vị đòi theo bắt ta giải thích, thậm chí còn liên hợp lại uy hiếp ta!”

“Để trấn an Các người, để không cho mâu thuẫn nội bộ Toàn Cầu Ảnh Nghiệp thăng Cấp, ta cam tâm tình nguyện ký kết hợp đồng với các người, mà điều kiện Chỉ muốn các người đến buổi họp báo với ta, để chứng minh công ty chúng ta không có mâu thuẫn. Để giành lòng tin cho các cổ đông nhỏ!” Lý Dật bỗng nhiên vỗ bàn.

“Ba!”

Chỉ nghe một tiếng “ba”, chiếc bàn giá trị Sang quý bị bàn tay Lý Dật vỗ Xuống. Sau đó mọi người kinh ngạc phát hiện, chỗ Lý Dật vỗ Xuống Xuất hiện nhiều vết nứt. Thấy một màn này, cảm thụ được sự tức giận điên cuồng trên người Lý Dật. mọi người đều cảm thấy lạnh lẽo cả người.

“Thế nhưng các người đã làm gì? Các người không dựa theo yêu cầu của ta đi làm, mà tiếp nhận ý của Barton!” Lý Dật lạnh lùng nói: “về phần Barton tiên sinh? Ắn. Barton tiên sinh của Chúng ta sau khi khơi mào sự tình, thờ ơ lạnh nhạt nhìn Chư vị gặp tổn thất, mà chính hắn lại lạng lẹ đi thu mua Cổ phần của những tiểu Cổ đông trong công ty!”

Nói đến đây, Lý Dật nhẹ nhàng lắc đầu, nguyên trong phòng họp an tĩnh vang lên tiếng lách cách răng rắc.

“Ngay từ đầu. ta vẫn cho rằng các người là đồng bạn hợp tác, thế nhưng các người lại Xem ta là kẻ ngu ngốc.” Lúc này sắc mặt Lý Dật lạnh đến dọa người, trong giọng nói càng mang theo Cổ sát ý đặc hơn: “Ta vẫn luôn nghĩ làm sao Xử lý tốt Chuyện này, không để danh dự và lợi ích của công ty bị ảnh hưởng. Barton tiên sinh lại cứ nghĩ cách muốn đá ta ra khỏi Toàn Cầu Ảnh Nghiệp! Mà chư vị lại nhìn chúng ta đây đó làm chó Cẩn chó, một ngày lợi ích bị hao tổn lập tức nhảy ra tìm ta chất vấn!”

“Các người có phải luôn nghĩ ta rất dễ khi dễ?” Lý Dật híp mắt. mỗi chữ mỗi câu gần mạnh.

Nghe được những lời này của Lý Dật. Sắc mặt mỗi người đều biến đổi. thân thể không thể khống chế run rẩy lên!

“Nghe, các đồng bạn hợp tác thân ái của ta, đối với bạn bè, ta luôn luôn Xuất ra rượu ngon chiêu đãi. mà đối với địch nhân, ta sẽ không chút do dự rút ra súng săn!” Lý Dật lạnh lùng nói: “Ta nghĩ. thân là minh hữu trung thực của gia tộc Gambino và gia tộc Hyde Gus, tuyệt đối có đủ tư Cách nói những lời này!”

Lúc này đây, đám cổ đông rất cục cảm thấy sợ hãi, trước đây bọn họ đều Xem thường thực lực của Lý Dật. Lúc này đây. Lý Dật ngay trước mặt đưa ra hai tòa núi lớn, bọn họ mới phát hiện, Lý Dật tuyệt đối không phải là một con sơn dương mặc người tùy ý Xâm lược, mà là một Con ác lang!

“Được rồi, hiện tại ta nói cho rõ ràng. từ nay về sau. Toàn Cầu Ảnh Nghiệp có Lý Dật sẽ không có gia tộc Qiesi Jarno, có gia tộc Qiesi Jarno sẽ không có Lý Dật!” Lý Dật trầm giọng nói: “Ta mong muốn chư vị suy nghĩ kỹ rồi quyết định, đương nhiên, ta rất hoan nghênh khi chư vị đang ngồi vẫn Xem ta là kẻ ngu si mà đùa giỡn!”

Nghe được Lý Dật nói. ngoại trừ Barton toàn bộ Cổ đông đều ngậm cả người, bọn họ tựa hồ thật không ngờ. Lý Dật dám công khai khiêu khích gia tộc Qiesi Jarno!

“Chết tiệt, tiểu tử, người quá cuồng vọng!” Barton rất cục không nhịn được nữa, thân thể hấn run lên, phần nộ mẩn.

“Các đồng bạn hợp tác thân ái của ta. ta cho các vị một phút đồng hồ suy nghĩ. ần. Chỉ một phút đồng hồ!” Lý Dật cũng không nhìn Barton rít gào, lãnh u u nói với những Cổ đông khác.

Trong ánh mắt của Lý Dật. biểu tình các cổ đông thập phần Xấu Xí, đứng ngay lập trường của bọn họ lại không muốn đắc tội Barton, lại càng không nghĩ đến đắc tội gia tộc Qiesi Jarno.

Nhưng bọn họ cũng không rõ ràng, hôm nay, Lý Dật đã đưa bọn họ vào tuyệt lộ, trước đó bọn họ cần chỗ tốt của Lý Dật lại không làm theo yêu cầu của hắn. nếu như hiện tại bọn họ tiếp tục đứng đối lập với Lý Dật. bọn họ hoàn toàn có lý do tin tưởng, Lý Dật sẽ làm ra một loạt hành động trả thù!

Vào lúc này, bên trong phòng hội nghị thật im ắng, không ai nói, vài tên Cổ đông đều đang cau mày suy tư quan hệ lợi hại, mà Barton cũng không mở miệng quấy rối hay uy hiếp những cổ đông này. bởi vì hắn thấy rõ đều là phí công vô ích.

Một phút sau, bao quát cả FoggS từng bị Barton thu mua lúc trước, mọi người tuyền chọn để gia tộc Qiesi Jarno rời khỏi Toàn Cầu Ảnh Nghiệp.

“Tiểu tử, từ hôm nay trở đi, người sẽ trở thành địch nhân của gia tộc Qiesi Jarno, người sẽ vì sự cuồng vọng của người mà trả giá cực đắt!” Thấy kết quả này, Con mắt Barton đỏ đến dọa người. tư thế như muốn đem Lý Dật đánh nát.

Lý Dật khinh miệt liếc mắt nhìn Barton, mỉm cười nói: “Barton tiên sinh, người muốn tự mình rời đi? Hay muốn bảo tiêu của ta giúp?”

Barton tức giận, sắc mặt trắng bệch, miệng há ra cũng không nói nên lời, khóe mắt hắn điên cuồng run lên, lửa giận trong con người Cẩn bản không có Chút nào Che giấu! Xuất thân từ gia tộc Qiesi Jarno, hắn chưa từng bị người vũ nhục qua như vậy. Lý Dật là người thứ nhất!

Phần nộ nhìn chằm chằm Lý Dật vài giây, Barton yên lặng chỉnh lý lại cà Vạt. Sau đó mang theo đuôi rời khỏi phòng họp.

Nhìn bóng lưng run rẩy của Barton khi rời đi, tất cả mọi người hiểu được, Lý Dật đã triệt để đắc tội gia tộc Qiesi Jarno, đã trở thành địch nhân lớn nhất của gia tộc Qiesi Jarno!

Mà Lý Dật tuyệt cũng không quan tâm, bởi vì hắn biết. có một số việc có trốn tránh cũng là vô ích. Trở mặt với gia tộc Qiesi Jarno là chuyện Sớm muộn. hôm nay chỉ là trở mặt sớm hơn một chút mà thôi.

287. Chương 250: Bạn Bè Vẫn Tốt Hơn Địch Nhân.

Tin tức gia tộc Qiesi Jarno rời khỏi Toàn Cầu Ảnh Nghiệp trở thành tin tức chấn động giới giải trí ngay buổi chiều hôm đó.

Đối mặt với tin tức bất quá siêu cấp này, các hãng truyền thông đều suy đoán nguyên nhân trong đó, đồng dạng bên thương giới cũng đều đang suy đoán tin tức trong đó. Kết quả suy đoán chiếm tỉ lệ tối đa chính là, gia tộc Qiesi Jarno bị Lý Dật đuổi ra Toàn Cầu Ảnh Nghiệp, mà Lý Dật cũng chỉ là một người bù nhìn của gia tộc Gambino mà thôi.

Có thể nói suy đoán này nhiều ít cũng có quan hệ tới việc làm giàu của Lý Dật, dù sao gần một năm trước Lý Dật cũng chỉ là một nhân vật vô danh chỉ biết lẫn lộn ăn chờ chết mà thôi. Chỉ trong thời gian gần một năm ngắn ngủi Lý Dật lại trở thành tân đầu sỏ của Hollywood, điều này nhiều ít có chút không hiện thực.

Đối mặt những suy đoán rối loạn của giới truyền thông, Lý Dật cũng không đứng ra giải thích, bởi vì hắn rõ ràng, loại chuyện này càng giải thích sẽ càng đen hơn, không ai tin tưởng.

Còn nữa, nguyên nhân chân chính mà Lý Dật không giải thích. nhiều ít là hắn có ý kéo gia tộc Gambino Xuống nước.

Trong phòng sách biệt thự số một của trang Viên gia tộc Gambino. Edward ngồi trên chiếc ghế có phong cách cổ Xưa, mang kính mắt lẳng lẳng nhìn nội dung trên báo. Ở trên bàn trước mặt hắn đặt một Xấp báo đầy, đầu đề của những tờ báo toàn bộ đều là tin tức liên quan tới Toàn Cầu Ảnh Nghiệp.

Trên thực tế, mấy ngày nay Edward một mực quan tâm chuyện này, mà kết quả cho thấy, thủ đoạn của Lý Dật hoàn toàn ngoài sự dự liệu của hắn. Trong ý nghĩ của hắn, lần này Lý Dật sẽ có hại. đến lúc đó gia tộc Gambino đứng ra giúp đỡ Lý Dật tạo thế cục hòa hoãn, đồng thời hung hăng Xảo trá Lý Dật một bút, bất quá hiện tại đều Xem, kế hoạch này hình như đã bị ngâm nước trong.

Ngoài cửa vang lên tiếng gõ. Edward không ngẩng đầu. ánh mắt vẫn dừng trên tờ báo, nhàn nhạt nói: “Vào đi.”

Edward nói Xong, cửa phòng sách bị người đẩy ra, Andrew trong bộ áo da màu đen từ bên ngoài đi vào. Nàng Vẫn cao quý như thường ngày. vẻ lạnh lùng trên mặt làm cho người ta có một loại cảm giác rất khó tiếp xúc.

“Cha” Andrew trực tiếp đi tới bên chiếc ghế đối diện Edward ngồi Xuống, nhẹ giọng gọi một câu.

Edward buông tờ báo trong tay Xuống, ngẩng đầu, mỉm cười nhìn Andrew vài giây, nói: “Annie, nói cho cha nghe. có phải con đã sớm biết kế hoạch của Lý Dật?”

Edward nói làm gương mặt vốn lạnh lùng của Andrew lộ ra nụ cười, nụ cười giống như đóa hoa hồng nở rộ.

“Xem ra là sự thật.” Edward khe khẽ thở dài, nói: “KhÔNG thể không nói, từ chuyện lần này đến Xem, trước đây cha đã Xem thường hắn.”

Nghe lời cảm thán kỳ lạ của Edward. Andrew cũng có chút nghi hoặc. không biết Edward nói vậy là có ý tứ gì.

Nhìn biểu tình nghi hoặc của Andrew. Edward cười tủm tỉm nói: “Annie, nếu như lần trước khi con đi đến Trung Quốc lại dẫn cả hắn quay trở về. như vậy gia tộc chúng ta lại có thêm một nhân tài, thực sự là quá đáng tiếc.”

Tựa hồ thật không ngờ Edward lại nói ra lời như vậy. trên mặt Andrew hiện lên vẻ đỏ ửng. nàng luôn luôn lạnh lùng không ngờ bây giờ lại lộ ra biểu tình Xấu hổ. Hiển nhiên, nàng nghe hiểu ý tứ trong lời nói của Edward.

“Annie, nói cho cha nghe, chuyện bên Las Vegas là con riêng an bài sao?” Edward bỗng nhiên thu hồi dáng tươi cười, trầm giọng hỏi Andrew.

Tựa hồ đã nhận ra vẻ bất mãn trong giọng nói của Edward. Andrew hơi ngẩng đầu. hổ thẹn gật nhẹ. sau đó vô ý thức muốn giải thích gì đó.

Edward khoát tay, không cho Andrew cơ hội giải thích, thở dài nói: “Con gái, con phải biết rằng, cha quan tâm không phải chuyện chúng ta. mà là tâm thái của con.”

Tâm thái

Hai chữ này, giống như một con dao sắc bén đâm vào nội tâm Andrew. nhất thời làm nàng biến sắc.

“Con gái của cha, cha đã từng cho con tuyển chọn, con tuyển chọn gia tộc. Đồng dạng. để không cho con chịu ủy khuất, cha đã từng sáng tạo một cơ hội. Thế nhưng tên tiểu tử lại không chọn con.” Nói đến đây, sắc mặt Edward có chút Xấu Xí, không biết là vì tức giận Lý Dật, hay vì tức giận Andrew: “Con cũng đã bảo chứng với cha, con sẽ Xử lý tốt quan hệ giữa hai đứa.”

Nói đến đây, Edward nhiều ít có chút bất đắc dĩ nói: “Thế nhưng, con cũng không làm được như lời con nói. Con còn chưa quên hẳn, khi hẳn gặp phải phiền phức con vẫn lo lắng cho hẳn. thậm chí, con còn vì hẳn...”

“Cha” Không đợi Edward nói hết lời, Andrew mở miệng cắt đứt lời nói của Edward, vẻ mặt lạnh lùng: “Chuyện tại Las Vegas cũng không có ảnh hưởng đến lợi ích của gia tộc chúng ta!”

“Con gái, cha đã nói, cha quan tâm không phải là chuyện này, mà là tâm thái của con. Ân, là tâm thái. Con hẳn là hiểu được, lẽ nào Con còn không nhận ra mình đã Sai lầm sao?”

Lần nữa nghe được Edward nói đến hai chữ tâm thái, sắc mặt AndreW tức thì biến trắng, thân thể hơi chấn động. sau đó nàng thở mạnh một hơi. không Chút cảm tình nói:“ Cha, con bảo Chứng đây là lần cuối cùng.”

“Được rồi, con gái, cha tin tưởng con, con quan hệ tới tương lai gia tộc, cha mong muốn con có thể hiểu được trách nhiệm trên người mình, đồng dạng, cha mong muốn con đừng làm cho cha thất vọng.” Edward dùng thanh âm khàn khàn thản nhiên nói.

Lúc này AndreW lại tuyển chọn trầm mặc.

“Lý Dật đắc tội gia tộc Qiesi Jarno. đám hỗn đản kia phân nữa sẽ nghĩ do chúng ta ở sau lưng thao túng Lý Dật. Nếu như không có gì bất ngờ xảy ra, gia tộc QieSi Jarno sẽ Sớm có động tác, Con phải người canh chừng thật chặt một chút.” Trong Con người Edward lóe ra ánh mắt lạnh lẽo, thân là tộc trưởng gia tộc Gambino, hẳn đối với gia tộc Qiesi Jarno hận thấu Xương.

AndreW gật đầu. trầm giọng nói: “Yên tâm đi. Cha, tất cả đều nằm trong sự quản chế của chúng ta.”

“Ân, tuy rằng lần này Lý Dật có cuồng vọng một chút, đồng thời kéo gia tộc chúng ta làm chỗ dựa vững chắc, nhưng đối với chúng ta mà nói cũng chưa chắc là Chuyện Xấu. Có một số việc luôn luôn phải giải quyết, nếu như lần này Lý Dật có thể làm cho âm mưu của gia tộc Qiesi Jarno trôi lên mặt nước. như vậy cũng không uống phí những gì con đã giúp hẳn.” Edward tự nhủ, đồng thời dùng khóe mắt đánh giá AndreW, phát hiện biểu tình của nàng không hề bị ảnh hưởng gì, âm thầm gật đầu.

Cùng lúc đó, khu phố Tàu New York, trong biệt thự của Trương Đức Khôn.

Trương Đức Khôn ngồi trên sofa trong phòng khách, trong tay cầm tẩu thuốc. không ngừng hút mạnh, cả căn phòng khói thuốc mông lung. trong không khí tràn ngập mùi thuốc lá.

“Xem ra ta vẫn còn Xem thường hẳn.” Trương Đức Khôn phun ra một ngụm khói thuốc nồng đậm, cau mày tự nhủ nói: “Nếu ngay cả gia tộc Qiesi Jarno mà hẳn cũng không để vào mắt, lẽ nào hẳn thật sự là bù nhìn của gia tộc Gambino?”

Ngoài miệng tuy nói như vậy, nhưng trong lòng Trương Đức Khôn lại phủ định khả năng này. Đã có thói quen mưu định hoa sách, hẳn đem chuyện Xảy ra lần này đối với Toàn Cầu Ảnh Nghiệp tính toán lại một lần. theo hẳn Xem ra, nếu như Lý Dật thật sự là bù nhìn của gia tộc Gambino, như vậy phương pháp Xử lý sự tình sẽ là loại phương thức khác.

“Xem ra ta thực sự Xem thường hẳn, ta phải làm một chuyện cho hẳn thấy được sự trung tâm của ta.” Trương Đức Khôn biểu tình phức tạp nói, về phần có thực sự trung thành với Lý Dật hay không, chỉ có chính hẳn mới rõ ràng.

Hôm nay Trương Đức Khôn đứng chung một thuyền với Lý Dật. bởi vì chuyện Toàn Cầu Ảnh Nghiệp liên thay đổi Cái nhìn của hẳn đối với Lý Dật, cũng khuấy rầy một ít kế hoạch sắp sẵn của hẳn.

Như hẳn. thân là long đầu Hoa Nhân Bang Hồng Thanh Vân cũng không sống khá giả. Trước khi Lý Dật triệt để trở mặt với gia tộc Qiesi Jarno. Hồng Thanh Vân thực sự không hề nghĩ qua Lý Dật sẽ thật sự trở mặt. Theo hẳn Xem ra. tuy rằng quan hệ giữa Lý Dật và gia tộc Gambino không tầm thường, thế nhưng dù sao cũng không phải người của gia tộc Gambino. nếu trở mặt với gia tộc Qiesi Jarno không thể nghi ngờ là tự mình đi vào tuyệt lộ

Lý Dật phá vỡ phán đoán của Hồng Thanh Vân, triệt để trở mặt với gia tộc Qiesi Jarno, điều này không thể nghi ngờ đã cho Hồng Thanh Vân một tín hiệu nguy hiểm. Xem ra tiểu tử này có quan hệ phức tạp với gia tộc Gambino như bên ngoài đã truyền lưu.

Hồng Thanh Vân có một thói quen, lúc hẳn đang suy nghĩ công việc kiêng kị nhất có người đến quấy rối. đã từng có một thủ hạ tâm phúc của Hồng Thanh Vân ngay trong lúc hẳn đang suy nghĩ vấn đề, tự cho là đúng phát biểu Cái nhìn của chính mình. Kết quả bị Hồng Thanh Vân trực tiếp đánh thành một đồng thịt vụn chôn trong góc đại viện. Từ sau đó, lúc Hồng Thanh Vân đang Suy nghĩ vấn đề sẽ không có bất luận kẻ nào dám đến quấy rối, dù là con nuôi Thạch Đầu của hẳn cũng không ngoại lệ.

Thạch Đầu đứng bên cạnh Hồng Thanh Vân. nhìn Hồng Thanh Vân đang nhíu mày Suy nghĩ, trong lòng mặc dù có rất nhiều điều muốn nói, thế nhưng cũng không dám mở miệng. mà kiên trì chờ Hồng Thanh Vân từ trong suy tư phục hồi lại tinh thần.

Chẳng qua bao lâu, Hồng Thanh Vân chậm rãi ngẩng đầu, nhíu mày nói: “Thạch Đầu, thời gian gần đây, Lý Dật và Trương Đức Khôn cũng không có phát sinh Xung đột sao?”

“Hồi lão gia tử, giữa bọn họ cũng không có phát sinh Xung đột.” Thạch Đầu trầm giọng hồi đáp.

Nghe được Thạch Đầu trả lời, Hồng Thanh Vân hí mắt trầm ngâm vài giây, tự nhủ cảm thán: “Chuyện này thoát nhìn nhiều ít có chút quỷ dị. Nói Trương Đức Khôn mưu tính sâu xa. thấy thực lực hôm nay của Lý Dật mà không dám vọng động thì còn có lý. thế nhưng Lý Dật lại không hề triển khai hành động trả thù Trương Đức Khôn, điều này cũng không phù hợp tính cách có thù tất báo của hẳn.”

“Lão gia tử, theo Thạch Đầu Xem, Lý Dật hơn phân nửa trút tinh lực vào chuyện Toàn Cầu Ảnh Nghiệp, không rảnh quan tâm Trương Đức Khôn.” Khi nói những lời này, Thạch Đầu cảm thấy miệng mình có chút phát khổ, Lý Dật cũng cỡ tuổi trẻ như hẳn. ở Los Angeles trở thành một phương kiêu hùng không nói. hôm nay còn trở thành tân đầu sỏ của Hollywood, hơn nữa còn dám công khai khiêu chiến gia tộc Qiesi Jarno. Thạch Đầu tự hỏi bản thân mình không có phần quyết đoán này, càng chủ yếu chính là hẳn không có thực lực đó!

Điều này nhiều ít làm hẳn có chút đổ kị đối với Lý Dật.

“Con nói cũng đúng.” Hồng Thanh Vân nhíu mày suy tư vài giây. trầm giọng nói: “Như vậy. con phải đi thông tri Trương Đức Khôn, bảo hẳn tự mình thông tri Lý Dật, bảo Lý Dật đến tổng bộ một chuyến.”

“Lão gia tử ý tứ của ngài là?” Thạch Đầu tựa hồ đoán được điều gì, thế nhưng cũng không dám khẳng định.

Hồng Thanh Vân âm trầm nói: “Lý Dật dù sao cũng là người của Hoa Nhân Bang, nhưng lại là trưởng lão của Hoa Nhân Bang. Hẳn dắc tội gia tộc Qiesi Jarno. tự bản thân thì không nói, thế nhưng sẽ làm liên lụy đến Hoa Nhân Bang, hẳn phải cho ta một lời giải thích. Đương nhiên, chuyện này chúng ta không thể Xuất đầu, mà để Trương Đức Khôn nhắc tới. dù sao Trương Đức Khôn là thủ lĩnh của trưởng lão hội.”

Nói xong lời cuối cùng, Hồng Thanh Vân lộ ra dáng tươi cười băng lãnh, dáng tươi cười làm cả người Thạch Đầu khó chịu, Thạch Đầu nhìn ra được, chuyện lần này nếu Lý Dật không thể giải quyết. cách duy nhất chỉ còn là rời khỏi Hoa Nhân Bang! Chỉ có khi Lý Dật rời khỏi Hoa Nhân Bang mới có thể bảo chứng khi hắn Xung đột với gia tộc Qiesi Jarno sẽ không làm ảnh hưởng đến Hoa Nhân Bang. Mà Hồng Thanh Vân để Trương Đức Khôn Xuất đầu làm chuyện này, không thể nghi ngờ là một đá ném hai chim, dù Lý Dật có bất mãn đối với việc này, lửa giận cũng chỉ phát với Trương Đức Khôn, không quan hệ gì tới Hồng Thanh Vân nữa.

Sau đó Thạch Đầu làm theo an bài của Hồng Thanh Vân, tự mình đi tới chỗ ở của Trương Đức Khôn, nhấn như lời của Hồng Thanh Vân cho hắn.

Để tránh cho Hồng Thanh Vân hoài nghi. Trương Đức Khôn ngay trước mặt Thạch Đầu cũng không cự tuyệt lời đề nghị của Hồng Thanh Vân, mà để Thạch Đầu trở về phục mệnh.

Tỉ mỉ tìm tòi ý tứ của Hồng Thanh Vân một phen, Trương Đức Khôn lấy điện thoại, sau đó bấm dãy số của Lý Dật.

“Là tôi.” Sau khi điện thoại chuyển được, Trương Đức Khôn đi thẳng vào vấn đề nói: “Cậu gặp phải phiền phức rồi!”

Đầu kia điện thoại. Lý Dật vừa rời khỏi biệt thự của Lưu Tư Cẩm, ngạc nhiên nghe được Trương Đức Khôn nói, hỏi: “Phiền phức gì?”

“Câu đắc tội gia tộc Qiesi Jarno, Hồng Thanh Vân muốn lợi dụng chuyện này làm khó. muốn cậu chiều nay phải giải thích.” Giọng nói của Trương Đức Khôn phức tạp: “Mặt khác. hắn muốn tôi tới làm chuyện này.”

“Nga?” Trương Đức Khôn nói làm lông mày Lý Dật trong nháy mắt nhíu lại. hắn không trả lời Trương Đức Khôn nói, mà để Anh Hoa dừng Xe vào ven đường, sau đó mới nói:

“Ông cho rằng chuyện này...”

Lý Dật nói không khỏi làm lòng Trương Đức Khôn khẽ động. Trương Đức Khôn hiểu được, đây là một cơ hội.

“Kiến nghị của tôi là chiều nay cậu đến đây, sau đó diễn tuồng với tôi một trận!” Trương Đức Khôn nhanh chóng đưa ra kiến nghị.

Giọng nói Lý Dật bình tĩnh: “Chỉ đơn giản như vậy?”

“Đúng vậy.” Trương Đức Khôn trả lời thập phần khẳng định.

Lý Dật tùy ý dựa vào lưng ghế hoạt động vùng cổ một chút, trầm giọng nói: “Lý do?”

“Có ba lý do, một, gia tộc Qiesi Jarno sẽ không bởi vì chuyện của cậu mà hạ thủ đối với Hoa Nhân Bang! Thứ hai, Hồng Thanh Vân tuy rằng đem chuyện này làm khó dễ cậu. thế nhưng hắn cũng không hi vọng cậu sẽ thoát ly Hoa Nhân Bang. Thứ ba. mấy ngày nay giữa chúng ta vẫn rất bình tĩnh. khẳng định sẽ làm Hồng Thanh Vân hoài nghi. Hôm nay làm như vậy, cũng có thể tiêu trừ nghi ngờ của hắn.” Trương Đức Khôn tự tin nói.

Nghe được Trương Đức Khôn nói. Lý Dật phải tán thán Trương Đức Khôn nhìn đời rất chuẩn. suy nghĩ một chút, hắn không phát biểu ý kiến đối với Trương Đức Khôn. mà thần nhiên nói:

“Tiếp tục.”

“Hiện tại ủy ban mafia tập thể hướng bạch đạo tới gần, hầu như toàn bộ các gia tộc mafia đều đang tiến hành tẩy trắng, trong đó gia tộc Gambino và gia tộc Qiesi Jarno là rõ ràng nhất. Hoa Nhân Bang chúng ta tuy rằng luận thực lực kém xa gia tộc Qiesi Jarno, thế nhưng nếu như chân chính ngọc thạch cùng tan, gia tộc Qiesi Jarno có thắng lợi cũng phải trả giá thật lớn! Vì cậu, gia tộc Qiesi Jarno sẽ không mạo hiểm đi đối phó Hoa Nhân Bang. gia tộc Qiesi Jarno hắn là nhìn thấy rõ thế cục trong nội bộ Hoa Nhân Bang, bọn họ hiểu được cậu và Hoa Nhân Bang trên thực tế không có liên hệ quá lớn. Quan trọng nhất là địch nhân lớn nhất của gia tộc Qiesi Jarno là gia tộc Gambino, dưới tình huống quan hệ ác liệt giữa hai gia tộc hiện

tại, nếu tạo thêm địch nhân như Hoa Nhân Bang chúng ta là một quyết định không sáng suốt.” Trương Đức Khôn chăm chú phân tích.

Trương Đức Khôn dứt lời vốn định nghe thử cái nhìn của Lý Dật. nhận thấy được Lý Dật không có ý muốn mở miệng, lại tiếp tục nói: “Về phần điều thứ hai càng đơn giản có thể nói, những hành động gần đây của cậu làm Hồng Thanh Vân cảm thấy được khí tức nguy hiểm! Trên thực tế. khi cậu trở thành đại ca của Hoa Nhân Bang tại Los Angeles. Hồng Thanh Vân đã đem cậu trở thành đối thủ. Chỉ là Los Angeles và New York xa nhau như vậy, mà cậu ở bên kia một tay che trời, Hồng Thanh Vân mặc dù bất mãn, cũng không làm được trò gì. Hôm nay, cậu thành công đá gia tộc Qiesi Jarno ra khỏi Toàn cầu Ảnh Nghiệp. làm Hồng Thanh Vân nhìn thấy được thực lực và quyết đoán của cậu. Ở trong lòng hắn, uy hiếp của cậu đã gia tăng thật lớn.”

“Dựa theo lời ông nói, hắn nên ước gì tôi cút đi mới đúng.” Lý Dật không cho là đúng cười cười.

Trương Đức Khôn cười lạnh nói: “Nguyên bản, dựa theo uy hiếp cậu sản sinh đối với hắn, hắn phải đá cậu ra khỏi Hoa Nhân Bang. Bất quá, điều kiện là không có tôi. Ân, không phải tôi mèo khen mèo dài đuôi, luận thực lực chân chính tôi và cậu kém quá xa, thế nhưng luận đến sự uy hiếp đối với địa vị của Hồng Thanh Vân thì cậu không bằng tôi. Thực lực của cậu cường, điểm ấy không thể phủ nhận, thế nhưng không phải trong nội bộ Hoa Nhân Bang. mà là thực lực bên ngoài cường! Tuy rằng cậu là một phương kiêu hùng tại Los Angeles, thế nhưng luận năng lực trong nội bộ Hoa Nhân Bang, cậu kém hơn tôi rất nhiều. Dưới tình huống này, Hồng Thanh Vân muốn lưu cậu lại, để chúng ta chó cắn chó, hắn ở bên cạnh ngư ông thủ lợi.”

Nghe xong lời của Trương Đức Khôn, Lý Dật phải thừa nhận. Trương Đức Khôn Xác thực là một nhân vật khó lường. Phiên phân tích tâm tư thâm mật không nói, lại còn ăn khớp rõ ràng hợp lý.

“Về phần điều thứ ba, tôi nghĩ không cần giải thích cậu cũng hiểu rõ.” Trương Đức Khôn nói đến đây, tự tin nói: “Chuyện này thoát nhìn tiếng Sấm lớn, kỳ thực hạt mưa nhỏ. Hồng Thanh Vân chỉ muốn làm sâu sắc thêm mâu thuẫn giữa cậu và tôi mà thôi. Cho nên mặc dù cậu bày ra tư thái cuồng vọng, Hồng Thanh Vân cũng sẽ không làm gì”

“Hồng Thanh Vân sẽ không nói gì. thế nhưng trong tay hắn lại có một lợi thế.” Lý Dật thản nhiên nói: “Nếu tôi bày ra tư thái cuồng vọng. Hồng Thanh Vân sẽ cho rằng tôi không coi ai ra gì. nếu như hắn muốn phá hủy danh dự của tôi trong nội bộ Hoa Nhân Bang, chỉ cần nói tôi là bù nhìn của gia tộc Gambino là được. Kể từ đó. mặc dù năng lực bên ngoài của tôi có lớn bao nhiêu, tôi cũng bị mất đi uy tín trong nội bộ Hoa Nhân Bang, tưởng nắm quyền Hoa Nhân Bang so với lên trời còn khó hơn.”

Nói xong lời cuối cùng, trong giọng nói của Lý Dật cũng có chút bất đắc dĩ. Có thể nói, đây là uy hiếp lớn nhất hiện tại của hắn, vô luận là Trương Đức Khôn hay Hồng Thanh Vân đều nhìn thấy rõ uy hiếp này, bằng không với thực lực chân chính của hắn. hà tất phải sợ người như Hồng Thanh Vân.

“Cậu không có tuyển chọn.” Trương Đức Khôn nhắc nhở.

Lý Dật thở dài nói: “ Tôi hiểu được. Dựa theo ông nói mà làm, ngoài ra, tôi sẽ an bài người đi ám sát ông. như vậy sẽ làm buổi biểu diễn này có vẻ càng thêm thật hơn một chút.”

“Được!” Chẳng hiểu vì Sao. nghe được hai chữ ám sát, phía sau lưng Trương Đức Khôn có chút lạnh lẽo.

“Trương Đức Khôn, tôi nghĩ tôi nên nhắc nhở ông, không nên quên hiệp nghị giữa chúng ta.” Lý Dật bỗng nhiên dùng một loại giọng nói cực kỳ ngưng trọng nói: “Thời cơ đã không sai biệt lắm, kế hoạch của ông nên bắt đầu thực thi rồi.”

“Tôi đã phân phó người đi an bài, không bao lâu sẽ thực hiện.” Trương Đức Khôn trầm giọng đáp.

“Tốt. tôi chờ đợi Xem ông biểu diễn.” Lý Dật nghiêm mặt nói: “Mặt khác, tôi mong muốn sau này ông cũng thông minh như ngày hôm nay.”

Nghe được Lý Dật trắng trợn uy hiếp. sắc mặt Trương Đức Khôn trắng nhợt. Bàn tay cầm điện thoại bỗng nhiên run lên, thiếu chút nữa đã đem điện thoại ném xuống mặt đất.

“Bạn bè Vẫn tốt hơn địch nhân. có đúng không?” Lý Dật mới cắt đứt điện thoại.

Nghe trong điện thoại truyền đến thanh âm tút tút, Trương Đức Khôn thành linh phát hiện. trên trán hắn đã ướt đầm mồ hôi.

288. Chương 251: Tiểu Yêu Tinh Trôn Chỗ Nào?

Vào buổi chiều, Lý Dật dựa theo lời hẹn với Trương Đức Khôn mang theo Anh Hoa đi tới tổng bộ của Hoa Nhân Bang.

Sau khi kết thúc lễ tang của Chu Thành, các đại lão Hoa Nhân Bang đều rời khỏi New York, hội nghị buổi chiều chỉ có Hồng Thanh Vân và mấy đại trưởng lão dự họp, địa điểm vẫn là võ quán Hồng Môn.

Trong hội nghị, Trương Đức Khôn dùng giọng nói cực kỳ khó chịu chất vấn chuyện giữa Lý Dật và gia tộc QieSi Jarno. Đồng thời công bố hành vi của Lý Dật sẽ ảnh hưởng đến ổn định của Hoa Nhân Bang, cường liệt yêu cầu Lý Dật chủ động rời khỏi Hoa Nhân Bang!

Đối mặt sự chất vấn của Trương Đức Khôn, Lý Dật chẳng hề để ý nói một câu: Chuyện của gia tộc QieSi Jarno do một tay hắc tạo thành. hắn sẽ tự xử lý. sẽ không liên lụy đến Hoa Nhân Bang.

Lời giải thích qua loa cho Xong của Lý Dật làm Trương Đức Khôn rất không thỏa mãn, hắn thậm chí phá vỡ hình tượng vững như núi Thái Sơn trước kia. nhảy dựng lên vỗ bàn mắng Lý Dật quá mức cuồng vọng, không Xem Hoa Nhân Bang trong mắt.

Vì thế, Lý Dật không chút lùi nhượng. vẫn tranh phong tương đối với Trương Đức Khôn, tư thế như hận không thể giết chết Trương Đức Khôn ngay tại chỗ.

Đối với tất cả, trong nội tâm Hồng Thanh Vân lại thấp phần hài lòng, bất quá biểu hiện ra hắn đứng bên Trương Đức Khôn, nhắc nhở Lý Dật phải xử lý chuyện của gia tộc QieSi Jarno. về phần Trương Đức Khôn muốn Lý Dật chủ động rời Hoa Nhân Bang, Hồng Thanh Vân nhắc cũng không nhắc tới.

Hai trưởng lão đứng bên Hồng Thanh Vân thấy Hồng Thanh Vân đã lên tiếng. Cũng không nói gì, rất hiển nhiên, loại hội nghị này bọn họ hoàn toàn phục tùng sự quyết định của Hồng Thanh Vân.

So sánh với hai trưởng lão mà nói, Lưu Kim Ba vẫn luôn hành động bên phái trung lập cũng phát biểu chính cái nhìn của mình. Cái nhìn của hắn cũng giống như Trương Đức Khôn, cho rằng chuyện này sẽ ảnh hưởng đến sự ổn định của Hoa Nhân Bang trong thời gian tới. muốn Lý Dật cấp cho mọi người một sự giải thích thỏa mãn. Có thể nói, Lưu Kim Ba chân chính lo cho việc này, điều này làm trong lòng Lý Dật có chút khó chịu. Để diễn kịch thật hơn một ít, hắn đối với tư thái bức người sáng quắc của Lưu Kim Ba không hề có chút lui nhượng, cuối cùng dẫn đến việc thiếu chút nữa Lưu Kim Ba động thủ cùng Lý Dật ngay trong phòng hội nghị.

Hành động của Lưu Kim Ba làm Lý Dật nhiều ít có chút căm tức, bất quá Lý Dật cũng không có ý niệm diệt trừ Lưu Kim Ba trong đầu, đây không phải hấn sợ đám thủ hạ của Lưu Kim Ba, mà bởi vì hấn rõ ràng địa vị của Lưu Kim Ba trong Hoa Nhân Bang cũng tương đương như Trịnh Thiết Quân trong Mãnh Hổ Bang Thiên Tự Đầu, là sự tồn tại như Chiến Thần. uy vọng rất cao. một ngày động tới Lưu Kim Ba thì việc nắm quyền ngày sau sẽ càng bất lợi.

Hội nghị cuối cùng tản đi trong sự tức giận, căn bản không đạt thành nhận thức chung hữu hiệu.

Trên đường trở về, Lý Dật nhận được điện thoại của Trương Đức Khôn, trong điện thoại, Trương Đức Khôn thẳng thắn nói: “Lưu Kim Ba người này khả năng sẽ trở thành chướng ngại vật trên đường chúng ta đi tới. có muốn lập tức diệt trừ hấn hay không?”

“Không cần.” Trong Xe, Lý Dật đưa ánh mắt ngoài cửa sổ, những vật kiến trúc mang phong cách phương đông trong khu phố Tàu, nói: “Xe đến núi ắt có đường, đến lúc đó luôn luôn sẽ có biện pháp đối phó Lưu Kim Ba.”

“Như vậy quá mạo hiểm!” Trương Đức Khôn trầm giọng nói.

Lý Dật cười cười: “Trên thế giới này, nếu muốn thành công, mạo hiểm phải có. Lưu Kim Ba là một thanh kiếm hai lưỡi, dùng được đối với chúng ta có lợi, dùng không tốt sẽ làm chúng ta bị thương. Bất quá tôi tin tưởng sẽ dùng tốt hắn. Dù Sao, tôi ngay cả ông còn dám dùng. huống chi là hắn?”

Nghe được Lý Dật vừa nói như thế, đầu kia điện thoại Trương Đức Khôn rất tức thời tuyển chọn trầm mặc.

“Ngày mai tôi phải rời khỏi New York, sự tình phía sau ông tỉ mỉ an bài tốt. Mau chóng thực thi kế hoạch.” Thấy Trương Đức Khôn không đáp, Lý Dật trầm giọng nói: “Mặt khác, tôi sẽ quan tâm tình huống bên này. Nếu như ông không thực hiện kế hoạch của ông theo thời gian ước định, như vậy hợp tác giữa chúng ta sẽ kết thúc.”

“Tôi hiểu được nên làm như thế nào.” Trương Đức Khôn khe khẽ thở dài, hôm nay hắn càng ngày càng cảm giác được sự khó khăn càng tăng lên nếu thắng cuộc đấu này, Lý Dật giống như tên Trình Giảo Kim nữa đường giết ra lại hoàn toàn thay thế được hắn và Hồng Thanh Vân, trở thành người khống chế cuộc cờ hiện tại.

Loại cảm giác này làm Trương Đức Khôn rất không thoải mái. càng nhiều chính là bất đắc dĩ. tựa hồ đối với Lý Dật hôm nay. Trương Đức Khôn thật không nghĩ ra được biện pháp gì tốt. Vì thế hắn chỉ đành tuyển chọn nhẫn nhục im hơi lặng tiếng, chờ diệt trừ Xong Hồng Thanh Vân mới có dự định khác.

Lý Dật không phải con trùng trong lòng Trương Đức Khôn, hắn tự nhiên không hiểu rõ suy nghĩ trong lòng Trương Đức Khôn, thế nhưng hắn cũng hiểu được, cho tới bây giờ, Trương Đức Khôn cũng chưa chân chính thần phục hắn, theo hắn Xem ra, muốn thu phục tên hồ ly giáo hoạt như Trương Đức Khôn còn cần một đoạn đường rất dài phải đi.

Cắt đứt điện thoại, Lý Dật nhẹ nhàng nhu nhu huyết thái dương, trên mắt lộ ra biểu tình uể oải.

Từ sau khi đi tới New York, chuyện liên tục xảy ra không ngừng, tuy rằng Lý Dật Xử lý mọi chuyện xảy ra rất hoàn mỹ. thế nhưng lại lãng phí đại lượng tinh lực và tế bào não, hôm nay sự tình Xử lý Xong, vô luận thân thể hay tâm lý đều tuôn ra cảm giác vô cùng uể oải.

Anh Hoa đang lái Xe. nhìn qua kính chiếu hậu thấy dáng dấp uể oải của Lý Dật, ôn hòa hỏi thăm: “Muốn dừng lại nghỉ ngơi một chút không?”

“Không cần.” Lý Dật lắc đầu, sau đó nhắm mắt lại, dáng dấp như nhắm mắt dưỡng thần.

Nghe Lý Dật vừa nói như thế, Anh Hoa cũng không nói gì nữa, mà cố ý thả chậm tốc độ Xe.

Chẳng qua bao lâu, khi Lý Dật nhận thấy được Xe dừng lại, mặt trời chiều đã hạ Xuống đỉnh núi từ lâu, sắc trời đen Xuống tới, đường cái trước biệt thự bị ánh đèn neon bao phủ.

Lý Dật cũng không tiếp tục ở lại biệt thự trong trang viên gia tộc Gambino, mà ở trong một biệt thự nằm ngoài ngoại thành New York, đương nhiên, biệt thự này vẫn thuộc về gia tộc Gambino. Để phòng ngừa Lý Dật có thể gặp nguy hiểm, chung quanh biệt thự mai phục bảo tiêu của gia tộc Gambino. trách nhiệm của những bảo tiêu này là bảo hộ Lý Dật.

Xe dừng lại, Anh Hoa vốn không đành lòng đánh thức Lý Dật, thấy Lý Dật mở mắt, nói: “Tới rồi.”

“Chuyện đêm nay để Jester đi làm đi. Nói cho hắn đừng lưu lại bất luận vết tích gì. Yêu cầu của tôi chỉ có một, để bên ngoài biết Trương Đức Khôn bị ám sát. thế nhưng lại không biết là ai làm Để cho bọn họ hoài nghi tôi là được rồi.” Lý Dật trầm giọng phân phó.

Anh Hoa gật đầu: “Hiểu rõ.”

“Mấy ngày nay cô cũng mệt mỏi, tối nay hảo hảo nghỉ ngơi đi, ngày mai theo tôi đi Las Vegas.” Lý Dật nhìn khuôn mặt lạnh lùng mà yêu mị của Anh Hoa, nhin không được quan tâm nói.

Ngạc nhiên nghe được lời nói quan tâm của Lý Dật, trong lòng Anh Hoa hưng hăng chấn động, nàng dùng một loại ánh mắt cực kỳ phức tạp nhìn Lý Dật, muốn nói gì đó. thế nhưng lại không biết nên nói gì cho phải.

có thể là bởi vì Lý Dật thật sự quá mệt mỏi, có thể là vì nguyên nhân khác, Lý Dật cũng không nhận thấy được biểu tình dị thường của Anh Hoa. mà đẩy cửa Xe trực tiếp bước Xuống.

Nhìn bóng lưng thật dài của Lý Dật, bên tai quanh quẩn lời quan tâm vừa rồi, con người Anh Hoa loé ra quang mang dị thường.

Ngây người nhìn Lý Dật đi vào biệt thự, Anh Hoa hiểu được, Mộ Dung Tuyết đang ở trong biệt thự chờ Lý Dật.

Nghĩ tới điều này, trong lòng Anh Hoa không khỏi trầm hỏi chính mình: Ở trong lòng hắn, ta tính là gì?

Thân ảnh của Lý Dật đã rời khỏi đường nhìn của Anh Hoa. mà Anh Hoa vẫn còn ngây người.

Bởi vì nàng không biết đáp án câu hỏi kia!

Giờ khắc này, nàng lâm vào sự mê man trước nay chưa từng có. Lý Dật tiến vào phòng khách biệt thự, nhìn thấy Mộ Dung Tuyết đang nằm trên sofa. tay cầm quyển tạp chí mới phát hành, chiếc khăn tắm bó sát người cũng không thể hoàn toàn che phủ thân thể nàng, chỉ che được gò ngực cao vút phía trước cũng kéo dài tới đùi mà thôi, da thịt ở những chỗ khác hoàn toàn bại lộ bên ngoài, làn da trơn tuột trắng nõn dưới ánh đèn lóe ra ánh sáng làm người choáng mắt.

Có thể là vì bên trong biệt thự cũng không có người ngoài, tư thế của Mộ Dung Tuyết bất nhã, một chân ngọc gác lên mép sofa. đôi chân trong suốt nhẹ nhàng lắc lư, hai chân không ngừng mở ra khép lại. mỗi một lần mở ra đều có thể nhìn thấy rừng rậm màu đen ở giữa, thậm chí còn mơ hồ nhìn thấy dòng suối nhỏ bên trong. Trong đại sảnh vang lên ca khúc nổi danh California Hotel. Mộ Dung Tuyết vừa lắc chân, vừa ậm ừ hát theo tiếng nhạc, cũng không nhận thấy được Lý Dật đã tiến vào biệt thự.

Ngây người nhìn tư thế bất nhã của Mộ Dung Tuyết. Lý Dật không khỏi nở nụ cười. người ngoài có thể không biết về nàng. thế nhưng Lý Dật cũng thập phần hiểu rõ. Trên sân khấu Mộ Dung Tuyết tràn ngập sức sống, mị lực bắn ra bốn phía. Trong buổi họp báo Mộ Dung Tuyết cấp cho người ta cảm giác tự nhiên mà cao quý, mà trong hiện thực Mộ Dung Tuyết lại hoàn toàn khác hẳn. Hoạt bát, rộng rãi, lại mang theo vẻ buồn bã của một cô bé. Đây là hình ảnh chân thực về Mộ Dung Tuyết.

Lý Dật cũng không đánh nhiều Mộ Dung Tuyết đang chìm đắm trong tiếng nhạc, mà đứng ở cửa thưởng thức phong cảnh mỹ diệu bên dưới khăn tắm Trong bất tri bất giác, Mộ Dung Tuyết Xem Xong tờ cuối cùng của tạp chí, tiếng nhạc cũng ngừng lại, nàng thỉnh thoảng nhìn thấy sắc trời bên ngoài đã đen Xuống tới, vô ý thức muốn đứng dậy cầm lấy điện thoại di động trên bàn để nhìn thời gian.

“Diện”

Sau một khắc, Mộ Dung Tuyết thấy được Lý Dật đang đứng ngay cửa, vô ý thức phát sinh tiếng thét chói tai, cũng may nàng kịp thời bịt miệng, Hơn nữa hiệu quả cách âm của biệt thự tốt phi thường, người bên ngoài không thể nghe thấy.

“Anh về hồi nào?” Mộ Dung Tuyết nhẹ nhàng vỗ vỗ ngực, nguyên biểu tình đang kinh hoàng chợt biến mất.

Lý Dật cười hướng Mộ Dung Tuyết đi tới: “Trở về được vài phút.”

“Vậy sao anh không gọi em?” Mộ Dung Tuyết tựa hồ nhớ tới tư thái bất nhã vừa rồi, tức giận trừng mắt nhìn Lý Dật.

Làm như nhận thấy được ý tứ trong ánh mắt của Mộ Dung Tuyết. Lý Dật cười Xấu Xa: “Đang bận thưởng thức mỹ nhân, quên mất.”

“Đi chết đi!” Nghe được lời trêu chọc của Lý Dật. Mộ Dung Tuyết đỏ bừng mặt, để che giấu Xấu hổ. nàng vô ý thức cầm lấy tấm đệm trên sofa ném vào người Lý Dật, trong lòng Xấu hổ muốn chết, nàng tắm rửa Xong lại không hề mặc nội y, tư thế vừa rồi Xác định vững chắc đã bị Lý Dật nhìn thấy hoàn toàn.

Nghĩ tới đây, khuôn mặt Mộ Dung Tuyết đỏ đến dọa người, làm như sắp chảy máu, tim đập nhanh hơn rất nhiều.

Lý Dật chụp được tấm đệm sofa, khéo mắt nhìn thấy ánh nền bên phòng ăn, trong lòng không khỏi có chút cảm động, nhẹ giọng hỏi: “Còn chưa ăn sao?”

“Vẫn đang chờ anh đó.” có thể nội tâm có quỷ. Mộ Dung Tuyết lúc nói chuyện không dám nhìn Lý Dật. thanh âm cũng nhỏ hơn rất nhiều.

Chẳng hiểu vì sao, mỗi khi ở chung với người thân cận của mình, tâm tình của Lý Dật đều sẽ thả lỏng. Lúc này thấy dáng dấp Xấu hổ của Mộ Dung Tuyết, Lý Dật nhin không được cười nói: “Mộ Dung Tuyết tiểu thư thân ái, em dự định ăn cơm trước hay ăn anh trước đây?”

Bởi vì tư thế bất nhã của mình bị Lý Dật nhìn thấy hết, trong lòng Mộ Dung Tuyết vốn đang Xấu hổ. ngạc nhiên nghe được lời đùa của Lý Dật, cả người giống như bị điện giật, sau đó nũng nịu yếu ớt nói: “KhÔNG để ý tới anh nữa!”

Lý Dật cũng không để ý tới lời nói hờn dỗi của nàng trực tiếp đi tới bên cạnh. một tay ôm lấy nàng, Mộ Dung Tuyết vô ý thức ôm cổ Lý Dật, cả người dán vào trong lòng hắn.

Cảm thụ được thân thể cường tráng của Lý Dật, nghe được mùi vị quen thuộc trên người hắn. Mộ Dung Tuyết nhẹ nhàng cắn vào tai Lý Dật. thổi ra một hơi, khiêu khích nói: “Một hồi Xem em làm sao thu thập anh!”

Trên người Mộ Dung Tuyết phủ một lớp khăn tắm, bị Lý Dật ôm vào trong ngực, hắn có thể rõ ràng cảm giác được nhiệt độ cơ thể nàng cấp tốc bay lên, có thể ngửi được hương thơm nhàn nhạt trên người nàng.

Hai ngày nay liên tục bị nữ nhân khiêu khích, Lý Dật đã bị ghen một bụng lửa dục, thân thể mềm mại ngã vào lòng. cây thương dưới thân lập tức dựng thẳng lên. lúc này nghe được lời nói đùa giỡn của nàng, Lý Dật lập tức nghĩ muốn tử hình Mộ Dung Tuyết ngay tại chỗ.

Bất quá, Lý Dật cũng không ôm nàng đi tới phòng ngủ. mà ôm nàng đi tới phòng ăn trước.

“Em đi lấy thức ăn” Đi tới phòng ăn. Mộ Dung Tuyết nhẹ giọng nói với Lý Dật.

Lý Dật buông nàng ra, nàng trực tiếp đi tới trước quầy bếp, lấy ra bốn món ăn và một chén cơm

“Mấy ngày nay phỏng chừng anh chỉ ăn được cơm tây thôi. chiều nay em nhờ a Khải đi mua vài phần thức ăn cho anh. Mùi vị cũng không tệ lắm, anh nếm thử.” Mộ Dung Tuyết dọn Xong cơm, mỉm cười nói.

Nghe nàng nói. Nhìn cơm nước trên bàn. Lý Dật chợt nhớ tới điều gì. trong lúc nhất thời không ngờ ngơ ngẩn cả người.

“Làm sao vậy?” Mộ Dung Tuyết thấy biểu tình dờ ra của Lý Dật. nhin không được hỏi.

Lý Dật cười lắc đầu, nói: “Không có việc gì.”

“Mau nhanh ăn đi.” Mộ Dung Tuyết nghe Lý Dật nói như thế. cũng không nghĩ nhiều, múc chén canh cho hắn.

Nàng cũng không ăn với hắn, chỉ nói buổi tối nàng không ăn cơm, chỉ ăn hoa quả. mục đích là muốn giảm béo.

Trên thực tế, vóc người nàng đã rất tuyệt. hơn nữa nàng cũng rất thích ăn vặt. Bất quá, để có thể bảo trì vóc người hoàn mỹ lâu dài, mỗi tối nàng kiên trì không ăn cơm mà chỉ ăn trái cây, cũng không ăn thêm đồ ăn vặt.

Có thể nói phần nghị lực này của nàng người khác cũng không thể so Sánh được. Vì mười phút trên sân khấu. công lao mười năm dưới đất có lẽ chính là như vậy!

Cơm nước Xong, Lý Dật cũng không Sốt ruột ôm Mộ Dung Tuyết lên phòng ngủ lâu hai, mà cùng nàng ngồi trong đại sảnh Xem ti vi.

Trên sofa. Mộ Dung Tuyết tựa hồ cũng rất thích loại cảm giác này. nàng tựa đầu trên vai Lý Dật, trên mặt tràn ngập hai chữ hạnh phúc.

Hai người vừa nói chuyện phiếm vừa Xem ti vi, thoáng chốc đã đi quá một giờ.

Bỗng nhiên...

Mộ Dung Tuyết cầm máy điều khiển đổi kênh ti vi. không cẩn thận chọn trúng kênh truyền hình dành cho người lớn. trên màn ảnh lập tức Xuất hiện một đôi nam nữ trần truồng, nam nhân đang dùng cây thương cứa mình hung hăng trùng kích thân thể nữ nhân, nữ nhân chống tay lên nệm, phát ra từng trận rên rỉ cực kỳ dâm dăng.

Một màn hình linh Xảy ra khiến biểu tình Mộ Dung Tuyết ngẩn ra, sau đó nàng đỏ mặt tắt ti vi, đồng thời len lén nhìn Lý Dật, phát hiện hắn cũng đang nhìn nàng.

Căn cứ bộ môn nghiên cứu, giữa nam nữ có lực hấp dẫn khó hiểu. nhất là khi ở tình huống riêng tư.

Giờ khắc này. Lý Dật và Mộ Dung Tuyết tựa hồ là như vậy.

Sau khi Mộ Dung Tuyết tắt ti vi, hai người không nói gì thêm, mà ăn ý nghiêng về phía đối phương. Lý Dật ôn nhu ôm Mộ Dung Tuyết vào lòng, cúi xuống tiếp xúc đôi môi nàng. Trên đôi môi truyền đến lửa nóng cùng mềm mại, không chờ Lý Dật chủ động công kích, chiếc lưỡi thơm tho khéo léo lả lướt của Mộ Dung Tuyết giống như con cá chạch trực tiếp chui vào trong miệng Lý Dật, quấn lấy đầu lưỡi hắn, không ngừng ngấu nghiến.

Giữa hai người đã sớm có ăn ý, hôm nay phối hợp tự nhiên là thành thạo đến cực điểm.

Hưởng thụ nụ hôn nồng nhiệt của Mộ Dung Tuyết, bàn tay Lý Dật quen thuộc đặt lên gò núi của nàng, nắm lấy hai gò ngực cao ngất, tùy ý Xoa nắn. Dưới sự Xoa nắn của Lý Dật, thân thể Mộ Dung Tuyết run rẩy lên. nàng vừa nuốt lấy đầu lưỡi của Lý Dật, vừa nhanh nhẹn cởi khóa quần của hắn, hai tay linh Xảo lướt vào, nắm lấy cây thương cứa Lý Dật. cảm thụ được sự ngứa ngáy truyền đến từ dưới thân, Lý Dật kéo mạnh khăn tắm trên người Mộ Dung Tuyết, đang định hưởng thụ gò ngực cao chót vót, không ngờ nghe được thanh âm rung động rất nhỏ.

Mộ Dung Tuyết cũng nghe được thanh âm điện thoại, nàng buông cây thương cứa Lý Dật ra, đưa tay thò vào trong túi quần hắn, lấy điện thoại ra, hình ảnh nhìn thấy là điện thoại do Lưu Tư Cầm gọi tới.

Thấy ba chữ Lưu Tư Cầm, con người Mộ Dung Tuyết bỗng phóng lớn, tựa hồ nghĩ tới điều gì, chợt cười tủm tỉm đưa điện thoại cho Lý Dật.

Chẳng hiểu vì sao, thấy dáng tươi cười cổ quái trên mặt Mộ Dung Tuyết. trong lòng Lý Dật chợt chợt dạ.

Hắn vô ý thức tiếp nhận điện thoại, chuyển máy, bên trong lập tức truyền đến thanh âm quen thuộc của Lưu Tư Cầm: “Còn chưa ngủ phải không?”

“Vẫn chưa.” Lý Dật vừa nhìn Mộ Dung Tuyết vừa ứng phó.

“Ngày mai anh sẽ đi Las Vegas phải không?” Lưu Tư Cầm hỏi, trong giọng nói mang theo vẻ lưu luyến.

“Àn, sau đó quay về Los Angeles. phỏng chừng phải qua một thời gian mới quay lại.” Lý Dật cũng không giấu diếm hành trình của chính mình.

“Ngày mai anh phải đi, anh qua đây không?” Lưu Tư Cầm bỗng nhiên dùng một loại giọng nói mờ tối.

Lúc này. toàn bộ đại sảnh thật im ắng. Mà Mộ Dung Tuyết lúc đưa điện thoại cho Lý Dật lại cố ý mở âm thanh lớn, Lưu Tư Cầm nói, không chỉ Lý Dật nghe được. Mộ Dung Tuyết cũng nghe Xong.

Ngạc nhiên nghe được câu hỏi tối nghĩa của Lưu Tư Cầm, trong lòng Lý Dật chợt lộp bộp, hình ảnh thấy gương mặt Mộ Dung Tuyết toát ra vẻ ghen tuông, đồng thời bặm môi trừng mắt nhìn Lý Dật.

Có thể bởi trong lòng có quỷ, trong lúc nhất thời Lý Dật lại không biết nên nói gì mới đúng.

“Vi Vi và Mộ Dung tiểu thư gặp nhau vào chiều nay, hiện tại đã ngủ” Lúc này. Lưu Tư Cầm lại mở miệng lần nữa, so sánh với lời vừa rồi, những lời này hiển nhiên là ám chỉ với Lý Dật.

Nghe được những lời này của Lưu Tư Cầm, biểu tình Lý Dật trở nên dị thường cổ quái, hắn đang định đáp lời, đã thấy Mộ Dung Tuyết đột nhiên cúi người, đè lên trên đùi hắn.

Bộ ngực của Mộ Dung Tuyết hung hăng đè lên đùi Lý Dật, làm chân hắn có thể rõ ràng cảm thụ được sự co giãn của hai gò núi, cùng lúc đó, chiếc miệng anh đào nhỏ nhắn của Mộ Dung Tuyết hé ra ngậm lấy cây thương của Lý Dật!

Lý Dật chỉ cảm thấy cây thương dưới thân bỗng nhiên tiến nhập vào một địa phương ẩm áp mà ướt át, sự kích thích cường liệt làm cây thương của hắn lập tức liền bành trướng lên.

“Ừc..” Lý Dật vô ý thức nuốt một ngụm nước bọt.

Đầu kia điện thoại. Lưu Tư Cầm nói Xong lời ám chỉ, mặt đỏ như mặt trời không nói, toàn bộ trái tim muốn nhảy ra ngoài. Hiển nhiên. đối với nàng mà nói, nói ra câu nói cổ tình ám chỉ như thế phải cần dũng khí rất lớn.

Nguyên bản nàng cho rằng Lý Dật sẽ lập tức đáp ứng. nhưng không nghĩ tới Lý Dật không phản ứng, ngay khi nàng có chút thất lạc liền nghe được thanh âm Lý Dật nuốt nước bọt, không khỏi thầm hỏi chính mình: Lẽ nào người này đã không chịu nổi?

“Vậy...vậy cô nên đắp chân cho con bé...”

Lý Dật kiệt lực khống chế thanh âm của chính mình, không cho thanh âm Xuất hiện dị thường, thế nhưng hắn không làm được.

Bởi vì lúc này Mộ Dung Tuyết dùng chiếc lưỡi thơm tho lả lướt như con rắn nhỏ không ngừng công kích cây thương của hắn, cổ khoái cảm đến tận Xương cốt làm cho hắn thiếu chút nữa bật tiếng rên rỉ đi ra.

Lý Dật dứt lời, nhìn Mộ Dung Tuyết liên tục nháy mắt, nỗ lực dùng phương thức này nói cho Mộ Dung Tuyết: Nếu còn tiếp tục như vậy nữa, anh sẽ không chịu nổi đâu!

Mộ Dung Tuyết tựa hồ quyết tâm làm cho Lý Dật Xấu mặt. đầu tiên ra vẻ thị uy trừng mắt nhìn Lý Dật, không chỉ không dừng lại, ngược lại còn tăng nhanh tốc độ!

Cử động của Mộ Dung Tuyết làm thân thể Lý Dật không khỏi nhẹ nhọc run lên. tiếng lỗ mũi không ngừng hít thở thật mạnh.

Đầu kia điện thoại, Lưu Tư Cầm nghe được thanh âm Lý Dật nuốt nước bọt, vốn cho rằng Lý Dật hiểu được ý tứ của nàng. nhưng không nghĩ đến Lý Dật lại nói ra một câu như giả ngu. nhất thời có chút nghi hoặc.

Nghi hoặc thì nghi hoặc, lúc này Lưu Tư Cầm đã triệt để bất chấp giá nào. mắt thấy Lý Dật không chính diện trả lời. nói thẳng: “Anh qua hay tôi qua?”

“Tôi...” Lý Dật vốn định nói mình có việc bận, thế nhưng mới nói được chữ “tôi” ra miệng. lại nhận thấy được Mộ Dung Tuyết đang dùng hàm răng cọ nhẹ vào cây thương của hắn.

Cử động của Mộ Dung Tuyết nhất thời làm Lý Dật tan vỡ, làm gì còn nói nổi câu kế tiếp?

“Tốt lắm tôi ở nhà chờ. Nghe được câu trả lời của Lý Dật, trái tim Lưu Tư Cầm rất cực tả Xuống tới, tim cũng đập nhanh hơn, cả người phảng phất như bị rút hết khí lực. mềm nhũn nằm trên giường.

Bởi vì kinh lịch đặc thù, nàng đối với nam nhân luôn phản cảm, gần hai mươi năm nàng không hề hò hẹn nam nhân. Lý Dật đột nhiên Xông vào sinh hoạt của nàng, đồng thời cũng Xông vào trong trái tim đã phong bế gần hai mươi năm của nàng. Ngày hôm qua ở trong biệt thự thiếu chút nữa cùng Lý Dật phát sinh quan hệ liên triệt để làm nát bấy Sự phản cảm đối với nam nhân trong lòng nàng, gần hai mươi năm không tiến hành chuyện phòng the nàng liền triệt để bị Lý Dật châm lên ngọn lửa dục vọng. Sau khi biết được Lý Dật sắp phải đi. nàng phải dùng gần nửa giờ đồng hồ mới đủ dũng khí gọi điện cho Lý Dật, bây giờ nghe được câu trả lời của Lý Dật, cả người giống như bị hư thoát, trong đầu liên tục huyền tưởng hình ảnh lát nữa sẽ triển miên cùng Lý Dật.

Bên kia điện thoại Lưu Tư Cầm hư thoát. bên này Lý Dật cũng không tốt hơn được bao nhiêu. Nghe được câu nói cuối cùng của Lưu Tư Cầm, hắn vô ý thức muốn giải thích điều gì, thế nhưng còn chưa kịp nói ra miệng, Lưu Tư Cầm đã cắt đứt điện thoại.

Phát hiện này làm Lý Dật trong lúc nhất thời ngây cả người!

Mộ Dung Tuyết thấy được điện thoại đã Xong, lập tức ngừng lại, nói: “Được rồi, hôm nay em ngủ một mình.”

Nói xong Mộ Dung Tuyết đứng dậy định bỏ đi.

Lý Dật bị Mộ Dung Tuyết khiêu khích thật lâu. thiếu chút nữa lúc nói chuyện với Lưu Tư Cầm bị bại lộ. Hôm nay lửa dục đang đốt cháy cả người, thế nào khả năng để đầu sỏ gây tội như Mộ Dung Tuyết chạy thoát?

“Tiểu yêu tinh, câu dẫn ra lửa dục của anh rồi nghĩ chạy. làm gì có chuyện tốt như thế?” Lý Dật không đợi Mộ Dung Tuyết rời đi, một tay kéo Mộ Dung Tuyết vào lòng, sau đó đẩy nàng ngã ra sofa.

“Anh đi tìm LƯU. . . LƯU. . .”

Lúc này. đại sảnh vốn đang an tĩnh chợt vang lên thanh âm rên rỉ của nữ nhân và tiếng thở dốc của nam nhân, hai thân thể trơn tuột hoàn mỹ kết hợp vào nhau, dưới ánh đèn cùng nhau nỗ lực tìm kiếm đỉnh cao dục vọng.

289. Chương 252 : Nữ Nhân Trừng Phạt. ?

Bởi vì nhiều ngày qua không có cùng Lý Dật triền miên, hoặc do tối hôm qua Lưu Tư Cầm đánh điện thoại làm cho Mộ Dung Tuyết ghen tị. Thế nên nàng liền giống như một con mèo hoang động tình, thâu đêm suốt sáng cười trên người Lý Dật.

Lý Dật không đếm được Mộ Dung Tuyết đã đến bao nhiêu lần, bất quá hai người mãi tận đến hừng đông mới dừng lại. May mắn tổ chất thân thể của Lý Dật có đủ biến thái, điên cuồng thâu đêm cũng không bị sao cả. Nhưng Mộ Dung Tuyết thì không được như vậy, mặc dù nàng tập thể hình cùng yoga bảo trì vóc dáng, tuy nhiên tổ chất thân thể so sánh cùng Lý Dật thì kém cỏi hơn rất nhiều. Thời gian hừng đông, khí lực của Mộ Dung Tuyết giống như bị tháo nước. không đợi cho cây thương của Lý Dật kịp nhổ ra. nàng liền trực tiếp bị hãm nhập vào trong mộng đẹp.

Nhìn Mộ Dung Tuyết nằm ở trên giường, toàn thân trần truồng như nhộng, Lý Dật không khỏi lộ ra một nụ cười chua Xót. Hẳn tự nhiên rõ ràng. Mộ Dung Tuyết đã nhìn ra quan hệ giữa hắn và Lưu Tư Cầm có điều mập mờ. Tuy rằng lúc trước Mộ Dung Tuyết từng nói qua, sẽ không can dự đến việc sinh hoạt cá nhân của Lý Dật, nhưng khi biết bên cạnh Lý Dật còn có những nữ nhân khác, thì vẫn ghen tuông. nhưng nàng không giống bình thường. khóc lóc van Xin, mà dùng loại phương thức quan hệ tình dục để phát tiết ra hết nỗi ghen tuông ở trong lòng.

Nhẹ nhàng kéo chăn đắp kín người cho Mộ Dung Tuyết, tâm tình Lý Dật có điểm mê man.

Bởi đêm qua Mộ Dung Tuyết vì muốn trả thù Lý Dật, nên ngay từ đầu đã luôn luôn canh chừng. không cho Lý Dật có thời gian gọi điện thoại. Chuyện này cũng chính là nói, suốt cả đêm, Lý Dật không liên lạc được với Lưu Tư Cầm Mà lúc trước, chính miệng Lý Dật đã đáp ứng Lưu Tư Cầm, rằng sẽ đến tìm nàng.

Nghĩ những chuyện này, Lý Dật chỉ cảm thấy đau đầu không rõ ràng, dường như khi đối mặt với nữ nhân ở bên cạnh. Tất cả những cái gọi là âm mưu quỷ kế đều sẽ biến mất vô ảnh vô tung.

Trầm ngâm một hồi, Lý Dật vẫn quyết định gọi điện thoại cho Lưu Tư Cầm Đầu tiên Lý Dật mặc chiếc áo vào, sau đó cầm điện thoại nhẹ nhàng đi ra khỏi phòng ngủ. Khi Lý Dật bước ra ngoài ban công thì sắc trời đã sáng, mặt trời đỏ rực chậm rãi mọc lên từ phương Đông, hé lộ ra một nửa hình dạng, cả chân trời phía Đông bị nhuộm thành màu huyết hồng như máu, Xa Xa nhìn lại giống như những cụm mây lửa bình thường.

Hít sâu ba ngụm không khí trong lành buổi sớm, Lý Dật bấm số điện thoại của Lưu Tư Cầm

Đầu bên kia điện thoại. Lưu Tư Cầm tựa lưng trên giường. đôi mi thanh tú đang nhíp chặt lại cùng một chỗ. Bởi do nguyên nhân cả đêm qua không ngủ, vẻ mặt của nàng thoạt nhìn có chút tiêu tụy. làn da trên khuôn mặt không hề trắng mịn như thường ngày. quầng mắt hơi biến thành màu đen chưa nói, hơn nữa mớ hồ còn chứng kiến được những đường tơ máu.

Trên từ nơi đầu giường. chiếc gạt tàn đã chất đầy tàn thuốc lá. bao thuốc bên cạnh đó, sớm đã trống rỗng không còn điều nào. Lưu Tư Cầm ở thời gian tự hồi sẽ hút thuốc. nhưng chỉ là ngẫu nhiên hút mà thôi. Căn bản chưa bao giờ từng giống như tối hôm qua, hút nguyên một bao.

Thời gian trước kia, Lưu Tư Cầm vì chuyện kinh doanh buôn bán mà thường Xuyên phải thức đêm Nhưng từ sau khi Lưu Vi đến New York, Lưu Tư Cầm đem toàn bộ tinh lực đặt ở trên người Lưu Vi, chủ yếu đã không thức đêm nữa.

có thể nói. buổi tối hôm qua chính là lần đầu tiên nàng thức đêm trong vòng nửa năm nay. Lưu Tư Cầm đợi Lý Dật Suốt cả đêm!

Rất nhiều lần. Lưu Tư Cầm định gọi điện thoại cho Lý Dật, muốn hỏi tại sao còn chưa đến, tuy nhiên nàng không thu nổi dũng khí.

Đối với nàng mà nói, có thể thu hết dũng khí ám chỉ Lý Dật đến, đã là cực hạn của bản thân.

Nguyên bản, nàng cho rằng Lý Dật sẽ đến, nhưng sự thật lại không giống như ảo tưởng ban đầu. Lý Dật chẳng những không có tới, hơn nữa ngay cả một tiếng điện thoại cũng đều không thềm đánh.

Tiếng chuông điện thoại nhịp nhàng reo vang, phá vỡ sự im lặng vốn có trong căn phòng ngủ. Bỗng nhiên nghe được tiếng chuông điện thoại. đồng tử của Lưu Tư Cầm đột nhiên phóng đại. nàng khẩn trương cầm di động lên. sau khi nhìn vào màn hình thấy số của Lý Dật, lại không chuyển liên lạc ngay, mà cau mày ngẩn ngơ, không biết trong lòng đang Suy nghĩ cái gì.

Một giây, hai giây, ba giây.....năm giây....mười giây.....

Ước chừng khoảng nửa phút đồng hồ sau. tiếng chuông ngừng lại, Lưu Tư Cầm cũng hồi phục tinh thần từ trong cơn ngây người, nàng nhẹ nhàng thở dài. sau đó ném chiếc di động qua một bên.

Bởi vì nội tâm có quỷ, cho nên sau khi Lý Dật bấm số điện thoại của Lưu Tư Cầm Xong. trong lòng nhiều ít có chút khẩn trương.

Nghe trong giọng vang lên thanh âm của nữ nhân viên bưu điện, không chuyển được liên lạc, Lý Dật trầm ngâm một phen, lại tiếp tục bấm số của Lưu Tư Cầm. Lúc này đây, Lưu Tư Cầm nhận điện thoại, hơn nữa ngữ khí của nàng nghe có vẻ thập phần mệt mỏi: “Alo”

“Tối hôm qua...tôi...” Nghe được thanh âm mệt mỏi của Lưu Tư Cầm, trong lòng Lý Dật tràn ngập cảm giác áy náy. Tuy buổi tối hôm qua hắn đáp ứng Lưu Tư Cầm mà không đến, là sự tình ngoài ý muốn. hắn không biết hiện giờ nên giải thích như thế nào cho phải.

Lưu Tư Cầm cũng không muốn nghe Lý Dật giải thích, khi Lý Dật mở miệng nói chưa dứt lời, thì nàng trực tiếp chen ngang: “Ông chủ. tôi không muốn nhắc đến chuyện ngày hôm qua nữa. Xin hỏi. anh có gì cần phân phó hay không?”

Ngữ khí lạnh lùng, biểu tình cứng ngắc, giờ khắc này trong lòng Lưu Tư Cầm bỗng nhiên nhỔ lại lần đầu tiên khi chứng kiến Lý Dật. Cảm nhận được ngữ khí biến hóa của Lưu Tư cầm Lý Dật diễn cảm hơi ngẩn ra, theo sau nhẹ nhàng thở dài, nói: “Thực Xin lỗi.”

Đột nhiên nghe thấy ba chữ “thực Xin lỗi” kia. trong lòng Lưu Tư Cầm không khỏi hung hăng chấn động! Tức thì nàng tưởng nhớ lại lần đầu tiên nhận thức Lý Dật. Khi đó Lý Dật chỉ là một người quản lí bên cạnh Trịnh Thiết Quân. ở trong mắt Lưu Tư cầm liền là nhân vật nằm dưỒi tầng chót của Xã hội. Vì không muốn Lý Dật phiền phức đến Lưu Vi, mà Lưu Tư Cầm cố tình uy hiếp Lý Dật. Nhưng thật không ngờ, hắn căn bản không hề úy kị sự uy hiếp của nàng.

Từ đó trở đi, nàng liền minh bạch, Lý Dật là một nam nhân cường hãn, cường thế tản mát ra trên người hắn còn muốn rõ rệt hơn chính bản thân nàng. Đối với những người tính tình cương liệt. muốn họ nói ra ba chữ thực Xin lỗi kia, cơ hồ là chuyện không có khả năng. Đồng dạng, Lưu Tư Cầm cũng là một cường nữ nhân, nên tự nhiên thấu hiểu điểm này, bởi vậy nàng cảm thấy kinh ngạc.

Ngẩn ngủ ba chữ kia đã phá hủy đi phòng tuyến mới Xây dựng của Lưu Tư Cầm, bất quá nghĩ đến chuyện mình ngây ngốc chờ đợi suốt đêm, Lưu Tư Cầm vẫn như cũ làm ra điệu bộ lạnh lùng: “Anh không cần phải Xin lỗi tôi, anh đâu có lỗi gì mà Xin.”

Ngữ khí tuy rằng lạnh lùng. nhưng trong lời nói lại có vẻ hờn dỗi với tiểu tình nhân. Nghe thái độ chuyển biến của Lưu Tư Cầm, Lý Dật khẩn trương giải thích, nói: “Chuyện tối hôm qua là tôi không đúng. Nói đi. cô muốn tôi bồi thường như thế nào?”

“Ai muốn anh bồi thường chứ?” Lưu Tư Cầm bướng bỉnh cự tuyệt, trên thực tế trong lòng cũng đã động.

Lý Dật như người không có tim phổi, cười cười: “Thật Sự không cần sao?”

“vì sao tôi không cần?” Nghe tiếng cười của Lý Dật. Lưu Tư cầm tích tụ hết những oán khí ở trong nội tâm, giống như núi lửa phun trào bình thường. nháy mắt bạo phát: “Bao giờ anh lên phi cơ?”

“Mười giờ.” Lý Dật đáp.

Vừa nghe Lý Dật nói như thế, Lưu Tư Cầm trầm ngâm một phen, nói: “Tới chỗ anh bốn mươi phút đồng hồ, anh mang bữa sáng đến bồi tội, nhớ rõ là hai phần.”

“Không thành vấn đề!” Lý Dật nhẹ nhàng thở dài, đáp ứng.

Ngay tại khi Lý Dật đang âm thầm kêu may thì Lưu Tư cầm nói thêm một câu. thiếu chút nữa đã đẩy hấn rơi Xuống địa ngục: “Nhớ rõ, nếu trong vòng bốn mươi phút mà chưa đến kịp, tôi sẽ từ chối làm tổng tài của Toàn Cầu Ảnh Nghiệp.”

Nghe Lưu Tư Cầm trắng trợn uy hiếp. Lý Dật có vẻ phi thường bất đắc dĩ. Lưu Tư Cầm không cho hấn cơ hội phản bác. mà trực tiếp cúp điện thoại.

Sau khi cúp điện thoại, Lưu Tư Cầm nở nụ cười, cười hí hửng giống như tiểu hài tử. Trải qua nhiều chuyện cá nhân đặc thù mà Lưu Tư Cầm đối với nam nhân có loại cảm giác bài Xích khó hiểu, đồng dạng cũng không tin vào chân lý tình yêu. Thế nhưng Lý Dật đã âm thầm tiến vào trong lòng của nàng, phá vỡ đi quan niệm băng Sương, đồng thời, cũng cắm rễ sâu ở trong đó.

Tiếp nhận một nam nhân đã rất khó, nhưng buông tha cho một nam nhân so với lên trời cũng còn khó hơn. Điều này chính là muốn diễn tả tràng huống của Lưu Tư Cầm Bốn mươi phút sau, Lý Dật đúng hẹn đi tới biệt thự của Lưu Tư Cầm, trong tay cầm theo hai phần bữa sáng.

Khi Lý Dật tiến vào trong nhà. Lưu Vi đã rửa mặt Xong, đang kì quái tại sao Lưu Tư Cầm không có làm bữa sáng như thường ngày, lại chứng kiến thấy Lý Dật. Nhất thời giống như phát hiện được tân đại lục, cực nhanh phóng ra ngoài, một bên chạy một bên hô: “Đại ca ca!”

Chứng kiến vẻ mặt hưng phấn của Lưu Vi, Lý Dật không khỏi nở nụ cười, đồng thời cước bộ nhanh hơn nghênh đón Lưu Vi, sau khi đến gần, liền cười nói: “Vi Vi, ăn điểm tâm chưa?”

“Chưa có.” Lưu Vi nhanh chóng lắc đầu, theo sau cười nói: “Em con đang kì quái vì cái gì mẹ không có làm bữa sáng, hóa ra là đại ca ca đã mua bữa Sáng cho em cùng mẹ!”

Nói Xong, Lưu Vi thè lưỡi, trên mặt Xuất hiện biểu tình đắc chí.

Trong biệt thự, Lưu Tư Cầm đang tắm rửa, trang điểm, cả người thoát nhìn đã không còn vẻ mệt mỏi như lúc trước. Xuyên thấu qua cửa kính nhìn thấy nụ cười trên mặt Lưu Vi cùng Lý Dật, nàng khẽ mỉm cười, đây là nụ cười chân chính phát ra từ nội tâm

Khi Lý Dật cùng Lưu Vi tiến vào trong biệt thự, Lưu Tư Cầm sắc mặt lại bất hảo, nói: “Chờ tôi và Vi Vi ăn hết bữa sáng, anh đưa Vi Vi đến trường, sau đó trở về, tôi có chuyện riêng muốn thương lượng.”

Lý Dật gật đầu đáp ứng, sau đó tùy tiện đưa qua bữa sáng cho Lưu Tư Cầm Mười phút sau. mẹ con hai người tiêu diệt Xong bữa sáng. Tiểu nha đầu đeo cặp sách trên lưng, vẻ mặt hưng phấn chạy đến bên cạnh Lý Dật, kéo tay hấn nói: “Đại ca ca, đi thôi!”

Hiển nhiên đối với Lưu Vi mà nói. có thể được Lý Dật đích thân đưa mình đến trường, là một chuyện tình thập phần hạnh phúc.

Ngôi trường Lưu Vi nhập học là một trường quý tộc nổi danh ở New York, trường học cách biệt thự của Lưu Tư Cầm không quá Xa. lái Xe khoảng mười mấy phút đồng hồ là tới nơi.

Sau khi đưa Lưu Vi đến trường học Xong, Lý Dật một đường phản hồi. Nhưng trong lòng âm thầm suy nghĩ, Lưu Tư Cầm muốn hấn trở về thương lượng chuyện gì. Đợi đến lúc Lý Dật quay trở về căn biệt thự, Lưu Tư Cầm cũng không có ở trong đại sảnh, mà gọi điện thoại kêu Lý Dật, trực tiếp đi tới phòng ngủ.

Đối với yêu cầu này của Lưu Tư Cầm, Lý Dật hơi động tâm: “Chẳng lẽ nàng muốn. . .cùng ta?”

Tuy rằng tối hôm qua điên cuồng suốt đêm, nhưng tố chất thân thể của Lý Dật vốn quá mức biến thái, căn bản không tổn thương nguyên khí, dư sức cùng Lưu Tư Cầm đại chiến ba trăm hiệp.

Trong đầu Xuất hiện ý nghĩ này. biểu tình của Lý Dật hơi có chút cổ quái. dường như hẳn thật không ngờ Lưu Tư Cầm sẽ tính làm vậy, dù sao, theo tính cách của nàng, tuyệt đối sẽ không bao giờ chủ động.

Lý Dật không biết là. Lưu Tư cầm mà hẳn quen thuộc kia chính là một nữ nhân cường thế, tự tin. Nhưng Lưu Tư Cầm hiện giờ, đối mặt cùng hắn, đã hoàn toàn là một người khác.

Mặc dù cảm giác biểu hiện của Lưu Tư Cầm thực sự cổ quái, bất quá Lý Dật vẫn làm theo yêu cầu, đi tới phòng ngủ.

Có lẽ nghe được tiếng bước chân Lý Dật đi tới phòng ngủ, thanh âm của Lưu Tư Cầm từ bên trong vọng ra: “Vào đi, cửa không có khóa.”

Nghe Lưu Tư cầm nói, Lý Dật khẽ nhú mày. nhẹ nhàng mở cửa ra. Ngay khi đẩy cửa ra, một cổ hương thơm đặc thù Xông vào trong mũi. Lưu Tư Cầm khoác trên người một chiếc khăn tắm hoa đen, nằm nguyên ở trên giường. sau khi nhìn thấy Lý Dật bước vào. liền hướng hắn quăng ném một cái mị nhãn, đồng thời lộ ra nụ cười tràn ngập vẻ quyến rũ.

Trong không khí tràn ngập mùi hương thơm dịu dịu, đồng thời chứng kiến được thân hình lả lướt của Lưu Tư Cầm, hai mắt Lý Dật như muốn lòi ra ngoài, sững sờ ngay tại chỗ.

Trông thấy Lý Dật ngẩn người, ánh mắt khẽ tản mát ra quang mang dục vọng, Lưu Tư Cầm chậm rãi lay động thân mình. một tay chống đỡ đầu. mỉm cười nói: “Thất thần làm gì vậy?”

Khi nói chuyện. Lưu Tư Cầm cố tình chơi đùa vuốt ve mái tóc, theo sau động tác của nàng, bộ ngực ngạo thị chúng nhân tùy thời rung lên. nhìn thực mê người. Ngắm qua Lưu Tư Cầm toàn thân tràn ngập khí chất hấp dẫn, cũng nghe giọng nói khiêu khích của nàng. Lý Dật ngay lập tức phản ứng theo bản năng của một nam nhân. hắn nhẹ nhàng đóng cửa. hướng Lưu Tư Cầm đi tới.

Khi Lý Dật bước tới bên cạnh chiếc giường, thì bỗng nhiên Lưu Tư cầm ngồi dậy, nói: “Đêm qua anh sai hẹn. hôm nay tôi phải trừng trị anh.”

Lưu Tư Cầm nói làm cho trong lòng Lý Dật trào ra một cái ý niệm cổ quái: “Chẳng lẽ nữ nhân đều thích trừng phạt theo phương thức này sao?”

Tối hôm qua Mộ Dung Tuyết đã như vậy, ngày hôm nay Lưu Tư Cầm cũng như thế.

Không đợi Lý Dật kịp hành động gì. Lưu Tư Cầm động thân, nàng nửa quỳ di chuyển đến mép giường, nhẹ nhàng cúi bả trang phục trên người Lý Dật. Trong quá trình này, bàn tay Lưu Tư Cầm vô tình hữu ý lướt qua da thịt của Lý Dật, bộ ngực cũng như thể mà nẹp sát lại gần.

Mặc dù Lý Dật đối với nữ nhân bên cạnh, chưa bao giờ từng giở âm mưu quỷ kế, nhưng không có nghĩa rằng hắn sẽ trở thành ngu ngốc, khi đối diện với nữ nhân gọi mời ở trước mặt. Lưu Tư Cầm vừa nói Xong, từng câu từng chữ đều làm cho Lý Dật cảm giác như bị sét đánh. Cùng Mộ Dung Tuyết khẩn cấp bỏ đi quần áo ở trên người bất đồng, Lưu Tư Cầm dùng suốt năm phút đồng hồ mới lột sạch trang phục của Lý Dật, thế nhưng vẫn lưu lại một chiếc quần sịp.

Nhìn lều trại dựng lên giữa hai chân của Lý Dật, tức thì Lưu Tư Cầm đỏ mặt. bất quá rất nhanh nàng đã điều chỉnh lại cảm xúc, nói: “Nằm Xuống.”

Lúc này, Lý Dật sớm đã bị Lưu Tư Cầm khơi gợi lên hỏa dục. nhưng trong lòng vẫn còn chút hổ thẹn, nên không dám trực tiếp động thủ với Lưu Tư Cầm, mà tùy tiện để cho nàng khiêu khích mình. Hiện giờ nghe được Lưu Tư Cầm nói, đầu tiên hắn âm thầm hít sâu một hơi, sau đó nằm ngả Xuống giường.

Lúc trước khi Lý Dật đưa Lưu Vi đến trường, Lưu Tư cầm nhân CƠ hội tắm rửa sạch sẽ thơm tho. Lúc này, nàng căn bản không có mặc đồ lót, khi cử động khiến cho Lý Dật rõ ràng chứng kiến được phong cảnh tuyệt mỹ ở dưới lớp khăn tắm kia. Nhìn trên khuôn mặt Lý Dật tràn ngập hai chữ dục tình, trong con người Lưu Tư Cầm Xuất hiện ánh mắt hãnh diện, theo sau, nàng nhẹ nhàng ngồi Xuống trên người Lý Dật, khu rìng rậm thần bí ở giữa hai chân áp chặt lên cây thương của hắn. Hành động bất thành lình của Lưu Tư Cầm làm cho Lý Dật cả người chấn động, hắn chỉ cảm thấy nơi bao đầu quy truyền đến một cổ cảm giác ướt át

và nóng bỏng! Cái loại cảm giác này phảng phất như muốn nhảy rộn lên trong lòng. để cho mỗi tế bào trên dưới toàn thân đều phải rên rỉ.

Hắn theo bản năng muốn vuốt ve chiếc eo thon nhỏ kia của Lưu Tư Cầm, nhưng đã thấy nàng ngăn chặn bàn tay hắn, nhẹ nhàng lắc đầu: “Không được cử động.”

Đối với chuyện này, Lý Dật đành phải buông bỏ ý niệm

Mắt thấy Lý Dật không lộn Xộn nữa, Lưu Tư Cầm bắt đầu chậm rãi di chuyển thân thể của mình. đồng thời cúi người Xuống, le lưỡi nhẹ nhàng mút hạt đậu trước ngực Lý Dật.

Có thể nói, hành vi tác oai tác quái của Lưu Tư Cầm, đã hoàn toàn phá vỡ ấn tượng của hắn đối với nàng. có lẽ chính bởi vì Lưu Tư Cầm hành động khác thường như thế, nên đã làm cho dục hỏa trong cơ thể của Lý Dật thăng tấp bay lên. Mỗi khi cây thương cùng dòng suối nhỏ ở giữa hai chân kia đụng chạm nhau, đã khiến cho hắn kim lòng không được. phải hít thở dồn dập. Mỗi lần chiếc lưỡi mềm mại của Lưu Tư Cầm mơn trớn lên da thịt hắn. hắn đều có cảm giác tê dại như điện chạy qua người.

Đúng lúc này, bỗng nhiên Lưu Tư Cầm ngẩng đầu, quỳn rũ liếc mắt nhìn Lý Dật một cái, sau đó vươn bàn tay nhỏ nhắn. chậm rãi luồn vào trong quần sịp của Lý Dật. Cầm chặt khúc thương nóng bỏng kia.

“Hô” Lý Dật sớm đã hỏa dục thiêu thân. Sau khi bị Lưu Tư Cầm nắm chặt khúc thương, không tự chủ được phát ra một tiếng rên rỉ. nhịp hô hấp nặng nề hơn vài phần. Cầm nhận được khúc thương của Lý Dật vô cùng nóng bỏng, trên mặt Lưu Tư Cầm Xuất hiện một mảnh đỏ ửng, thậm chí còn lan tràn Xuống cả chiếc cổ thon dài. nhịp tim đập nhanh đến mức không bố, nàng rõ ràng nhận thấy được dòng suối nhỏ trong rừng rậm thần bí của mình đã muốn tràn dịch ra.

Vì không chế dục vọng trong cơ thể, Lưu Tư Cầm theo bản năng dịch chuyển thân mình, để rừng rậm thần bí tách ra khỏi người Lý Dật. Theo Sau, ngọc thủ của Lưu Tư Cầm nhẹ nhàng nắm chặt lấy khúc thương, bắt đầu trên dưới chà Xát.

Hành động này làm cho Lý Dật như muốn nổ tung! Nhịp hô hấp của hắn trở nên dồn dập cực điểm, thân mình cũng không tự chủ được run rẩy lên, trên mặt tràn ngập đường nét dục tình.

Thấy một màn như vậy, Lưu Tư Cầm không khỏi đẩy nhanh tốc độ hơn, theo Sau, khi khúc thương của Lý Dật co giựt liên hồi, dường như muốn bùng nổ. thì bỗng nhiên nàng ngừng lại. hung hăng bóp chặt quy đầu.

Nguyên bản Lý Dật đang nhắm mắt hưởng thụ Lưu Tư Cầm phục vụ, bỗng nhiên cảm giác nàng ngừng lại, nghĩ rằng thời khắc máu chốt bắt đầu rồi, theo bản năng mở mắt ra.

Đập vào trong tầm mắt Lý Dật, chính là biểu tình tươi cười của Lưu Tư Cầm Lúc này. hắn đã rơi vào trong biển dục vọng, căn bản không nhận ra nét tươi cười dị thường của Lưu Tư Cầm, hắn theo bản năng đứng dậy. đem Lưu Tư Cầm đè Xuống. Lưu Tư Cầm không định trốn chạy, tùy tiện mặc cho Lý Dật đẩy nàng ngã Xuống giường. nhưng khi Lý Dật muốn cởi bỏ khăn tắm trên người nàng, thì Lưu Tư Cầm trừng mắt nói: “Thời gian dường như đã tới rồi, anh không sợ chậm trễ đến sân bay sao?”

Lưu Tư Cầm nói vậy, liền giống như tát một chậu nước lạnh vào người Lý Dật, nhất thời dục hỏa trong cơ thể hắn giảm đi không ít, đồng thời cũng ngưng hành động lại. Ba ngày trước, Nissen bảo tiêu của Andrew Loufu đã từng dặn qua Lý Dật, nhắc nhở hắn cần phải Xử lý chuyện tình ở Toàn Cầu Ảnh Nghiệp trong vòng ba ngày. Sau đó cùng Andrew Loufu đi tới Las Vegas.

Lý Dật đã từng nghĩ nguyên do trong chuyện này. nhưng vẫn chưa thông suốt. Lúc này vừa nghe Lưu Tư Cầm nói như thế, Lý Dật cũng thanh tỉnh hơn rất nhiều.

“Khanh khách...” Chứng kiến Lý Dật đình chỉ hành động, lộ ra bộ dáng ngẩn người, Lưu Tư Cầm nở nụ cười phi thường vui vẻ.

Nhìn nụ cười trên khuôn mặt diễm lệ của Lưu Tư Cầm kia. Lý Dật bỗng nhiên tỉnh ngộ: “Hóa ra, nàng chính là cố tình?”

Dường như đoán được tâm tư của Lý Dật, Lưu Tư Cầm mở tròng hai mắt, khiêu khích mười phần, nói: “Như thế nào? Không phục sao? Nếu không sợ chậm trễ ra sân bay thì...”

“Úc!” Lý Dật không đợi Lưu Tư Cầm nói hết, mà nhẹ nhàng nắm bóp hai tòa nhũ phong vểnh cao của Lưu Tư Cầm

Lưu Tư Cầm vừa rồi khiêu khích Lý Dật nữa ngày, chính bản thân nàng thiếu chút nữa đã chịu không nổi. Hiện giờ Lý Dật sờ sảng như vậy, nhất thời phát ra một tiếng rên rỉ, đồng thời vẻ mặt mang biểu tình mê ly. nàng khẽ lẩm bẩm nói: “Kì thực, tôi cũng chịu không nổi nữa rồi...”

Nghe Lưu Tư Cầm nói, Lý Dật như uống phải thuốc kích dục, nội tâm dục hỏa vừa mới áp chế xuống, lại hung hăng muốn nhảy dựng lên.

Nhìn diễn cảm mị nhân của Lưu Tư Cầm, Lý Dật cố gắng kiềm chế dục vọng trong cơ thể. thở ra một ngụm tức khí trầm muộn, hung tợn nói: “Chờ Xem lần sau tôi sẽ thu thập cô như thế nào!”

“Được! Ai sợ ai chứ?” Lưu Tư Cầm vẻ mặt khiêu khích.

Tuy nói như vậy nhưng bản thân Lưu Tư Cầm thừa hiểu, Lý Dật có năng lực khống chế dục vọng rất mạnh, tuyệt đối sẽ không bởi vì tình cảm mà chậm trễ chính sự. Quyết định của Lý Dật đã chứng minh nàng suy nghĩ rất đúng. Cuối cùng Lý Dật không chọn lựa triền miên cùng Lưu Tư Cầm, mà hủy bỏ hành trình đến Las Vegas. Bởi vì hần rõ ràng, Andrew Loufu khẳng định muốn hần hôm nay phải đến Las Vegas. như vậy nhất định là có nguyên do.

Mặc dù hần không biết nguyên do là cái gì, nhưng hần tin tưởng nguyên do kia nhất định rất trọng yếu!

290. Chương 253 : Tha Hương Ngộ Cổ Nhân.

Ánh nắng mặt trời rực rỡ tán lạc trong phi trường quốc tế John F. Kenedy. Giống như chính thể nó được khoác lên mình một tấm áo lụa màu vàng. Là một trong những sân bay lớn nhất toàn thế giới. phi trường quốc tế JFK vô cùng bận rộn. một ngày hai mươi bốn giờ không trì hoãn chuyến bay nào.

Chiếc Xe Rolls-Royce màu bạc dừng ở bên ngoài sân bay, thu hút không ít ánh mắt của những vị hành khách. Ở phía trước và sau của chiếc Rolls-Royce màu bạc, là hai cỗ Xe màu đen bảo hộ.

Johnson Gambino ngồi điều khiển chiếc Xe Rolls- Royce, trong tay mang theo một túi Xì-gà. vẻ mặt trông vô cùng hưởng thụ.

Hôm nay Johnson không có mặc lễ phục màu trắng giống như thường ngày, mà chưng diện một bộ âu phục màu vàng nhạt. bộ trang phục này là do chính tay nhà thiết kế hàng đầu của Armani chế tạo, cực kì vừa vặn. Mái tóc của Johnson cũng trải qua tỉ mỉ thiết kế, phối hợp cùng khuôn mặt anh tuấn, làm cho cả người hần thoát nhìn thập phần tuần tú. hơn nữa khi Johnson cười, khoe miệng tự nhiên mà lộ ra một đường cong quyến rũ.

Cũng giống như Andrew Loufu, thứ mà Johnson hấp dẫn người ta nhất chính là đôi tròng mắt kia của hần.

Ánh mắt của Andrew Loufu để cho người ta một loại cảm giác bình tĩnh và cơ trí, trong lúc nàng nhìn về phía người, sẽ khiến người cảm giác mình ở trước mặt nàng...không có chút bí mật nào đáng nói. Đường như nàng có thể nhìn thấu tâm sự của người.

Còn Johnson thì lại bất đồng, ánh mắt của hần không bức người như cái dạng công tử ăn chơi trác táng. cũng không cơ trí giống như Andrew Loufu. mà ánh mắt của hần CỰC kì...Đúng rồi, là thâm tình!

Thời gian khi hần nhìn về phía người, thì ánh mắt kia như thể biết nói. Nhiều lúc. Johnson đều dựa vào ánh mắt trao đổi. Xem có thể đem nữ nhân lừa gạt lên giường được hay không.

Đây chính là sở trường của riêng Johnson, từng có một vài hoa hoa công tử trong Xã hội thượng lưu tại Mỹ, lấy Johnson làm kinh nghiệm, nhưng lại chỉ học được chút điểm da lông ở bên ngoài, bắt chước không ra nổi ánh mắt thâm tình biết nói của Johnson.

Andrew Loufu giống như ngày thường, mặc một thân trang phục màu đen. Cùng biểu tình thích ý của Johnson bất đồng, vẻ mặt của nàng rất lạnh lùng, cái loại lạnh lùng này đã muốn thâm thúy đến tận Xương tủy, không thể thay đổi được.

“Oh, bà chị Xinh đẹp của tôi, có phải nam nhân của chị đã quên không đến Las Vegas mất rồi chẳng?” Johnson giơ cổ tay lên nhìn đồng hồ, sau đó dụi tắt điều Xi-gà, mỉm cười hướng Andrew nói.

Nghe Johnson nói như vậy, sắc mặt Andrew Loufu càng lạnh lùng hơn: “Câm miệng”

“Thật sự không tồi chút nào.” Chứng kiến biểu tình của Andrew Loufu lạnh như băng tảng, Johnson lầm bầm nói: “Vốn tưởng rằng tình yêu có thể làm cho trái tim băng sương của bà chị tan chảy, bất quá hiện giờ nhìn lại, chị vẫn giống như trước đây, quả thực là tính tình lãnh đạm!”

“Johnson!” Andrew Loufu nheo mắt lại, trong con ngươi không che giấu vẻ...tức giận chút nào.

Johnson chứng kiến Andrew Loufu tức giận, bất đắc dĩ nhún vai. nói: “Được rồi. Tôi câm miệng, bất quá tôi vẫn phải nhắc nhở chị, thời gian đã đến rồi, có nên gọi điện thoại hỏi hân ta hay không? Tôi chỉ sợ hân quên không lên phi cơ mà thôi.”

“Hân không quên.” Andrew Loufu nhẹ nhàng nói một câu, thanh âm tuy nhỏ, nhưng vô cùng kiên định.

Giống như để Xác minh câu nói của Andrew Loufu, nàng vừa dứt lời. thì Lý Dật lái ô tô Xuất hiện ở trong tầm mắt hai người.

Thấy mỗi màn như vậy. Johnson bĩu môi: “Chẳng lẽ các người thông đồng với nhau sao?”

Nói Xong, Johnson không đợi Andrew Loufu đáp lời, trực tiếp mở cửa Xe bước Xuống, hiển nhiên đối với bà chị của mình, Johnson vẫn có một chút sợ hãi. Trong gia tộc, những thành viên có hi vọng trở thành người kế nhiệm, Johnson không úy kị một ai kể cả lão cha Edward của mình, nhưng lại phi thường tránh né Andrew Loufu. Theo cách nghĩ của Johnson. Andrew Loufu giúp hân gánh vác trách nhiệm gia tộc, nên thỉnh thoảng Andrew hướng hân phát hỏa cũng là bình thường.

Cùng Johnson Xuống Xe còn có Anh Hoa.

Lúc trước Anh Hoa nhận được điện thoại của Lý Dật, phân phó nàng đi theo Andrew Loufu cùng ra sân bay. Còn Jester, ngày hôm qua đi “ám sát” Trương Đức Khôn Xong, liền rời khỏi New York, suốt đêm trở về Los Angeles.

Mấy ngày qua, Ngưu Lâm Sinh mỗi ngày đều gọi điện thoại cho Lý Dật, hỏi báo tình hình ở Los Angeles. Mặc dù mỗi lần Ngưu Lâm Sinh ở trong điện thoại nói với Lý Dật. hết thấy mọi chuyện bên phía Los Angeles đều bình thường. Nhưng theo trong ngữ khí của Lâm Sinh, Lý Dật nghe ra có điều dị thường, vậy nên phân phó Jester chạy về Los Angeles, âm thầm điều tra chuyện này.

Jester hoàn thành Xong nhiệm vụ, hân đã trình diễn một vở kịch ám sát tuyệt hảo, đồng thời vừa vắn đạt tới yêu cầu của Lý Dật, không lưu lại ở hiện trường bất kì dấu vết gì.

Sau đó. Trương Đức Khôn còn hoảng sợ gọi một cú điện thoại cho Lý Dật, nói: “Nếu không phải báo trước rằng chúng ta đang diễn trò, tôi còn tưởng rằng mình sẽ đi gặp Diêm Vương gia.”

“Tại sao?”

“Bởi vì hân đã giết chết bảo tiêu của tôi.”

Đây là câu nói lúc ấy Trương Đức Khôn trả lời, khi nói ra những lời này, trong thanh âm kèm theo một tia run run. Thực hiển nhiên, Jester đã để lại cho hân một loại ấn tượng mang tính hủy diệt.

Kết quả làm cho Lý Dật hết sức hài lòng, đối với Lý Dật mà nói, diễn trò ám sát Trương Đức Khôn thứ nhất là vì tung hỏa mù Hồng Thanh Vân, về phương diện khác cũng là cấp cho Trương Đức Khôn một chút áp lực!

Trên thực tế, Trương Đức Khôn còn chưa nói hết câu: “Jester dưới tình huống tay không, nhất chiêu liền giết chết bảo tiêu của hân!”

Hành động của Jester thành công viên mãn, sáng sớm hôm nay, cơ hồ toàn bộ Hoa Nhân bang đều biết chuyện tình Trương Đức Khôn bị ám sát. Tiếp theo, Trương Đức Khôn lại phái người đi tìm Hồng Thanh Vân, muốn hân cho mình một lời giải thích. Đối với chuyện này, Hồng Thanh Vân giải thích thuyết phục

là: “Không có bất luận bằng gì chứng minh Lý Dật làm, cho nên cự tuyệt đề nghị của Trương Đức Khôn, muốn khai trừ Lý Dật ra khỏi Hoa Nhân Bang.”

Có lẽ bởi do ánh mặt trời có điểm chói chang, sau khi Xuống Xe, Johnson híp mắt, tiếp theo dùng nhãn tình thường thức liếc nhìn Anh Hoa một cái.

Nhận thấy được ánh mắt bất hảo của Johnson, Anh Hoa không tỏ vẻ chút nào, chỉ lẳng lặng nhìn về phương hướng cổ Xe kia đang chạy băng băng đến.

Dường như trong lòng Johnson đối với Anh Hoa cũng có điểm sỢ hãi. Chứng kiến khuôn mặt nàng lạnh như tiền, đành phải tươi cười giúp đỡ Andrew Loufu mở cửa Xe. “Bà chị Xinh đẹp, mời ngài Xuống Xe!”

Đối với Johnson, Andrew Loufu cùng Edward giống nhau đều thập phần bất đắc dĩ. Cho nên, cứ việc Johnson một mực khiêu khích Andrew, thế nhưng nàng cũng không tính toán với hắn mà biểu tình lạnh lùng từ trong ô tô bước ra.

Sau vài giây đồng hồ, Lý Dật lái chiếc Xe hơi chạy băng băng đến, trong quá trình ma sát cùng mặt đường quốc lộ. phát ra một chuỗi thanh âm gào rít chói tai. Sau khi dừng lại, trên đường lớn rõ ràng con nguyên một đạo ấn ký lớp Xe.

“Lý tiên sinh, kĩ thuật lái Xe của anh thoát nhìn không sai nha!” Thấy Lý Dật bước Xuống Xe. Johnson mỉm cười ngênh đón. đồng dạng còn có Anh Hoa. bắt quá nàng cái gì cũng không nói. mà chỉ im lặng đứng ở bên cạnh.

Đối mặt với lời khen tặng của Johnson, Lý Dật khê mỉm cười, sau đó lập tức bước đến bên người Andrew Loufu, nói: “Thật Xin lỗi. thiếu chút nữa thì đã chậm trễ thời gian rồi.”

Andrew Loufu không trách cứ Lý Dật, thậm chí cả hỏi đều chưa có mở miệng, chỉ bình thản liếc mắt nhìn Lý Dật một cái.

Không biết tại sao, khi tiếp Xúc cùng ánh mắt bình tĩnh của Andrew Loufu, bỗng nhiên Lý Dật cảm giác được cái nhìn kia của nàng, dường như đã trực tiếp Xuyên thấu qua nội tâm của hắn.

Liếc mắt nhìn Lý Dật một cái Xong, Andrew Loufu chuyển dời mục quang, Xoay người đi tới hướng phía trạm kiểm soát sân bay. Nissen lững lờ theo sau.

“Lý tiên sinh, hình như anh đã làm chị của tôi tức giận rồi!” Johnson cười híp mắt nói, theo sau không cho Lý Dật trả lời, tiếp tục: “Tốt lắm, bạn của tôi, chúc cậu hành trình đến Las Vegas của anh được thuận lợi.”

Dứt lời, Johnson Xoay người quay trở ra phía ô tô, con hai gã bảo tiêu người da đen thì phân biệt chui vào trong chiếc Xe mà Lý Dật chạy đến. Nương theo sau một trận thanh âm khởi động của Xe hơi, bốn chiếc ô tô nhanh chóng rời khỏi phi trường. Còn Lý Dật cũng mang theo Anh Hoa, cùng Andrew Loufu đi vào bên trong sân bay.

Từ lúc vào trong sân bay đến lúc ngồi lên phi cơ, Andrew Loufu không có tiến hành trao đổi gì cùng với Lý Dật, thậm chí ngay cả liếc mắt cũng không. Thay đổi bất thành hình của Andrew Loufu, mặc dù trong lòng Lý Dật có chút không thoải mái, nhưng cũng không nói gì.

Dù sao hắn không có tư cách yêu cầu Andrew Loufu làm cái gì.....!

Máy bay là chuyên cơ tư nhân của gia tộc Gambino, người phi công được thuê với mức lương Xa Xỉ, nghe nói hắn là bộ đội Xuất ngũ, tay lái thuộc hàng nhất lưu. Sau khi lên máy bay. Andrew Loufu dường như không có hứng thú nói chuyện cùng Lý Dật, mà dựa lưng vào trên ghế, nhắm mắt dưỡng thần.

Vốn dĩ Lý Dật muốn hỏi nguyên nhân tại sao Andrew Loufu khăng khăng muốn hắn chạy đến Las Vegas. Bất quá chứng kiến bộ vó diễn cảm kia của nàng. cuối cùng lựa chọn áp chế vấn đề này Xuống.

Ước chừng khoảng bốn tiếng sau, chiếc phi cơ đáp Xuống sân bay Las Vegas, trên sân bay này Xuất hiện không ít phi cơ tư nhân. Căn cứ theo luật pháp của tiểu bang Nevada, thì phi cơ tư nhân được phép trú tạm ở trong này.

Ngoài sân bay, người phụ trách ở Las Vegas của gia tộc Gambino, sớm đã đợi lâu rồi. Người phụ trách ở Las Vegas của gia tộc Gambino, là một tay hình thể mập mạp vượt quá hai trăm cân, cái tên của hắn cũng mang đậm sắc thái hài hước: Karla! (cách phát âm giống đơn vị đo lường kim cương.)

Đương nhiên Karla không phải tay sai của bất luận kẻ nào. Ngược lại, hắn là một trong những thành viên trung tâm của gia tộc Gambino. Xử lý toàn bộ sinh ý của gia tộc tại Las Vegas, từ kinh doanh sòng bạc, cho đến sinh ý thuốc phiện cùng gái điếm Mặc dù Karla rất có thân phận trong gia tộc Gambino, nhưng khi đối mặt với Andrew Loufu, thì Karla có vẻ phi thường tôn kính.

Lý Dật nhìn ra được, lòng tôn kính của Karla đối với Andrew không giống như những người khác, đó là một loại tôn kính phát ra từ sâu trong nội tâm.

Tựa hồ Karla thập phần quen thuộc Andrew Loufu. Dù sao chỉ có chân chính hiểu biết tài năng của Andrew, thì nội tâm mới tôn trọng như vậy.

“Vị này chính là đồng minh trung thành nhất của gia tộc, Lý Dật tiên sinh.” Andrew Loufu hướng Karla giới thiệu, nói: “Mục đích Lý tiên sinh đến Las Vegas, người đã rõ ràng. Ta còn chuyện tình cần phải đi Xử lý. Trước tiên người đưa Lý tiên sinh đi làm quen một chút với thành phố này. Buổi tối. ta sẽ đích thân kí tên làm hợp đồng chuyển nhượng sòng bạc cho Lý tiên sinh.”

“Dạ! Tiểu thư.” Đầu tiên Karla cung kính hướng Andrew khom lưng, sau đó nhìn Lý Dật. lộ ra một nụ cười nhiệt tình: “Lý tiên sinh. hoan nghênh ngài đến Las Vegas!” Khi nói chuyện, đồng thời Karla mở rộng song chương, cùng Lý Dật ôm giao lưu một cái.

“Thực Xin lỗi. tôi có chuyện quan trọng cần phải đi Xử lý, tạm thời không bồi anh được.” Andrew Loufu nhìn Lý Dật, thản nhiên nói.

Lý Dật không sao cả cười cười: “Ok”

Hàn huyền ngăn ngừa qua đi, Andrew Loufu ngồi vào trong Xe do Nissan điều khiển, mà Lý Dật bước qua Xe của Karla.

Sau khi lên Xe, Karla từ trong tủ rượu bên cạnh. mang ra một chai rượu vang lâu năm, thành thực khui ra, rót một ly tràn đầy đưa sang mời Lý Dật, cười nói: “Lý tiên sinh, hoan nghênh ngài đến Las Vegas. Tin tưởng tôi. ngài sẽ rất thích tòa thành thị này”

“Cám ơn.” Lý Dật mỉm cười tiếp nhận ly rượu, cùng Karla đụng một cái, theo sau nhẹ nhàng thưởng thức.

Karla này dáng người mập mạp không nói, ánh mắt kia cũng rất nhỏ. Bất quá trong cái khe nhỏ đó, đôi con ngươi lại toát ra thần sắc lạnh lợi. Làm người phụ trách của gia tộc Gambino ở Las Vegas, năng lực của hắn không cần phải hoài nghi.

“Lý tiên sinh, đây là lần đầu tiên ngài đến Las Vegas sao?” Karla miễn tuệ phát hiện ra tâm tình của Lý Dật có điểm bất hảo, vì muốn phá vỡ bầu không khí nặng nề ở trong Xe, cho nên hắn mở miệng nói chuyện.

Thời gian kiếp trước, Lý Dật đã từng đến Las Vegas, hơn nữa còn chơi đùa ở trong sòng bạc “Metro-Gold” nổi danh. Khi đó “Metro-Gold” cũng không thuộc về sản nghiệp của gia tộc Gambino. mà là một gia tộc khác tiếp quản! Đồng dạng. lúc đó gia tộc Qiesi Jarno đã thành công lật đổ vương vị của gia tộc Gambino, trở thành gia tộc mafia có thực lực cường đại nhất tại nước Mỹ.

Thế nhưng kiếp này, Lý Dật quả thực là lần đầu tiên đến Las Vegas. cho nên nhẹ nhàng gạt đầu.

Karla chứng kiến Lý Dật gạt đầu, liền cười nói: “Las Vegas từ rất nhiều năm trước đã được người Mỹ khai phá. khi đó mảnh đất này phi thường cần cỗi. khô cằn. Hàng đêm mọi người đều cầu nguyện Thượng Đế, biến nơi này thành một thảo nguyên màu mỡ, phì nhiêu, để có thể chăn dê, chăn thỏ. Đến trung kì thế kỉ, một gã trung úy lục quân từng đi qua Las Vegas đã tuyệt vọng cho rằng, từ nay về sau sẽ không có người nào đến cái mảnh đất sa mạc này nữa. Thế nhưng chỉ trải qua trăm năm thời gian, nơi hoang vu này không ngờ lại có cảnh tượng phồn hoa như ngày hôm nay.”

Lý Dật không thể không thừa nhận. tài ăn nói của Karla vô cùng tốt, hơn nữa ngữ khí tuyệt hảo, chỉ nói đơn giản vài câu liền đã thu hút sự chú ý của hắn. Trên mặt của hắn dần dần lộ ra vẻ tươi cười. tâm tình không thoải mái trong lòng cũng bị đè ép trở Xuống.

Chỉ thấy hần cầm chén rượu nhẹ nhàng lay động một chút, cười nói: “Nếu như tôi đoán không sai, chính là dân cờ bạc đi!”

“Phải! Lý tiên sinh, chính là dân cờ bạc!” Karla chứng kiến Lý Dật bị lời của mình hấp dẫn, hứng thú bỗng nhiên đại tăng: “Tuy rằng hàng năm đến Las Vegas du lịch khoảng mười vạn lữ khách. nhưng đa phần là đến mua sắm cùng hưởng thụ mỹ thực, còn tới đánh bạc chỉ chiếm một số ít mà thôi. Thế nhưng các sòng bạc lại chính là linh hồn của Las Vegas, nếu như nơi này không còn sòng bạc. thì có thể nó sẽ bị sa mạc nuốt chửng.”

Nghe Karla nói, Lý Dật không thể không thừa nhận. Karla nói rất đúng! Các sòng bạc lớn mở ra tại Las Vegas đối với nguồn thu vào của những ngành nghề khác mà nói. ưu thế cũng chưa hẳn là mười phần rõ ràng. nhưng các ngành nghề khác có thể phát triển được. hoàn toàn là bởi vì sòng bạc kéo theo. mất đi sòng bạc. sự phát triển trong thành phố nhất định sẽ bị thụt giảm nghiêm trọng.

“Thời gian khi Las Vegas mới Xây dựng. cũng năm đó. tiểu bang Nevada ra quyết định đánh bạc trở thành ngành công nghiệp giải trí hợp pháp. Lệnh này vừa ra, cơ hồ trong vòng một đêm, những sòng bạc nhốn nháo thành lập. Tại thung lũng chết Death Valley, khu giải trí Charleston cũng được Xây dựng. cái tên Las Vegas từ đó mới lan truyền đi Xa gần khắp nƠi. Kinh tế trong thành phố chủ yếu dựa vào khách du lịch. nội thành mọc lên nhiều câu lạc bộ đêm Xa hoa, khách sạn, nhà hàng cùng sòng bạc...”

Thời gian trôi qua. Karla hoàn mỹ đảm đương nhiệm vụ của một người hướng dẫn viên du lịch. khai sáng tư tưởng cho Lý Dật, về sắc thái truyền kì của thành phố Las Vegas.

“Lý tiên sinh. có một câu thể này để hình dung Las Vegas. đây là một tòa thành thị sa mạc hấp huyết.” Karla tổng kết nói: “Nhìn trên phương diện nào đó. thì tôi cảm thấy cái từ này rất chính Xác.”

Vừa nghe Karla nói như thế, Lý Dật không khỏi bội phục chính sách anh minh của tiểu bang Nevada! Có thể nói, nếu không ra quyết định cho ngành công nghiệp giải trí đánh bạc trở thành hợp pháp, như vậy hiện giờ khẳng định Las Vegas đã bị sa mạc bao trùm.

Lúc này Ô tô đi tới con phố sầm uất nhất Las Vegas, hai bên đường rộng rãi. những cửa hàng tạp hóa trưng bày rất nhiều hình điêu khắc nữ thần tự do, sa mạc ốc đảo, tòa nhà cao chọc trời. mô hình thực hùng vĩ. Những điều này hiển lộ rõ ràng Las Vegas phồn hoa không giống bình thường.

Lý Dật theo trong miệng Karla biết được, mười tòa khách sạn lớn nhất trên thế giới, thì có chín cái Xây dựng ở nơi này. trong đó lớn nhất chính là khách sạn Metro- Gold. Metro- Gold là khách sạn của gia tộc Gambino. Mà cũng là sòng bạc lớn nhất, ngoại trừ ĐỒ ra, gia tộc Gambino còn vài chục lộ sòng bạc nằm rải rác trên khắp đường lớn ở Las Vegas. Lý Dật chuẩn bị được chuyển nhượng hai lộ. cũng chính là nằm trong số này.

Sau khi ô tô dừng ở trước cửa Metro- Gold. tay lái Xe cung kính mở cửa cho Lý Dật, còn Karla lại tươi cười: “Lý tiên sinh. tôi đã an bài Xong Xuôi phòng cho ngài rồi. Bảo tiêu của tôi sẽ dẫn ngài đi lên. trước tiên ngài tắm rửa một chút. còn tôi ở nhà ăn khách sạn chờ ngài.”

Lý Dật gật đầu, chui ra khỏi ô tô.

“Tiên sinh, mời!” Bảo tiêu của Karla hướng Lý Dật làm một cái thủ thế. Sau khi Xuống Xe. Lý Dật không hề cử động, mà neho mắt lại, gắt gao nhìn chăm chăm vào đại môn của khách sạn!

Ở nơi đó, hần chứng kiến được hai cái thân ảnh quen thuộc.

Hai người này là một nam một nữ, nữ nhân đại khái chỉ cao khoảng mét sáu, chiếc váy mỏng manh che khuất đi hai phần ba đôi chân. Đôi chân kia tỉ lệ phối hợp vô cùng hoàn mỹ, không có chút sẹo lồi nào. Chiếc giày cao gót màu đen phụ trợ cho vóc dáng kia, đủ phải dùng hai chữ “ma quỷ” để hình dung.

Nhưng mà, nữ nhân cho người ta chú ý nhất. không phải là đôi chân thon dài. cũng không phải là ánh mắt tiêu hồn kia, mà chính là đôi môi của nàng. Đôi môi của nữ nhân kia tô son đỏ, hơn nữa còn là cái loại màu sắc rực rỡ! Dưới ánh mặt trời, cái màu đỏ mê người kia đập vào trong mắt. càng kích thích hornone dục tính của nam nhân!

Mà người đàn ông còn lại, bề ngoài thoát nhìn rất bình thường, ánh mắt toát ra trong con người mờ đục, làm cho người ta nảy sinh một loại cảm giác trầm uất, nặng nề.

Đường như đối với hắn mà nói, trên thế giới này phát sinh chuyện gì, hắn đều không quan tâm.

Gia Cát Minh Nguyệt, đệ nhất quân sư dưới trướng Tiêu Thanh Sơn!

Lão Miêu, cái bóng của Tiêu Thanh Sơn, đảm đương nhiệm vụ hộ vệ!

Chứng kiến hai cái thân ảnh quen thuộc này, Lý Dật khẽ híp mắt lại thành một đường chỉ nhỏ. khóe miệng buộc vòng quanh một nụ cười âm trầm. Giờ khắc này, hắn tựa như đã minh bạch nguyên nhân tại sao Andrew Loufu lại sốt ruột, khẳng khái muốn hắn đến Las Vegas rồi!

291. Chương 254 : Thu Điểm Lợi Tức

Karla là thành viên trung tâm của gia tộc Gambino, từ sau khi biết được Lý Dật trở thành minh hữu trung thành của gia tộc, từng cho người điều tra tư liệu của Lý Dật. đối với chuyện xảy ra tại quốc nội có thể nói vô cùng rõ ràng. hơn nữa hắn còn biết lần này Andrew đưa Lý Dật tới Las Vegas chính là vì gặp mặt Gia Cát Minh Nguyệt.

Mà giờ này khắc này Lý Dật đứng phải Gia Cát Minh Nguyệt ngay tại cửa khách sạn tự nhiên cũng không phải do ngẫu nhiên, mà là do Karla an bài trước đó.

Nguyên bản nhìn thấy Lý Dật đứng bất động ngay tại chỗ, bảo tiêu của Karla muốn nói gì đó. thế nhưng sau khi nhìn thấy biểu tình của Karla. lập tức thức thời ngậm miệng lại, cung kính đứng sang một bên.

Thân là bảo tiêu và cái bóng của Tiêu Thanh Sơn, tính cảnh giác của lão Miêu rất mạnh. Trong nháy mắt Lý Dật quét ánh mắt về phía bọn hắn. hắn liền ngừng đầu nhìn về phía Lý Dật.

Khi nhìn thấy gương mặt quen thuộc của Lý Dật, cảm thụ được sát ý trong con người của Lý Dật thì con người vốn đang trầm lắng của lão Miêu hiện lên một đạo ánh sáng dị thường, hắn theo bản năng kéo cánh tay Gia Cát Minh Nguyệt, một tay túm Gia Cát Minh Nguyệt ra sau lưng hắn.

Gia Cát Minh Nguyệt vốn đang suy tư gì đó. bị cử động thành linh của lão Miêu làm nàng ta ngây ra, sau đó nàng theo ánh mắt lão Miêu thành linh thấy được Lý Dật đang đứng Xa Xa.

“Lý Dật.” Nhìn thấy gương mặt quen thuộc của Lý Dật. con người của Gia Cát Minh Nguyệt không khỏi phóng lớn, sắc mặt không khỏi thay đổi. Tựa hồ nàng nằm mơ cũng không có nghĩ đến lại đứng tới Lý Dật ngay tại chỗ này!

Sau thoáng kinh ngạc ngẩn ngủ, chân mày Gia Cát Minh Nguyệt cau lại, bởi vì nàng đã nhận ra sát ý trong con người của Lý Dật. Ngay khi Gia Cát Minh Nguyệt không biết nên làm gì, Lý Dật nhìn nàng ta lộ ra đáng tươi cười cổ quái, sau đó chậm rãi hướng nàng đi tới.

“Cô đi trước.” Vùng lông mày lão Miêu trong nháy mắt nhíu lại, giọng nói ngưng trọng trước nay chưa từng có. Hiển nhiên, lão Miêu biết thực lực của Lý Dật phi thường kinh khủng.

Gia Cát Minh Nguyệt không lập tức trả lời câu nói của lão Miêu, mà cau mày nhìn chằm chằm Lý Dật vài giây, sau đó nhìn thoáng qua Karla đứng phía sau Lý Dật, lắc đầu nói: “Thối lui ra phía sau tôi!”

Lão Miêu cũng không dựa theo lời Gia Cát Minh Nguyệt nói lui ra phía sau nàng, mà chỉ hộ Gia Cát Minh Nguyệt ngay sát bên người, lúc này nhìn hắn không giống một bảo tiêu bảo hộ lão bản. lại rất giống một nam nhân đang bảo hộ chính nữ nhân của mình!

Có thể đối với tính tình của lão Miêu thập phần hiểu rõ, Gia Cát Minh Nguyệt cũng không tiếp tục mệnh lệnh lão Miêu. mà chủ động tiến lên một bước. đứng ngang hàng cùng lão Miêu.

Mười thước, chín thước, tám thước, năm thước, ba thước, hai thước...

Lý Dật đi tới cách Gia Cát Minh Nguyệt khoảng một thước thì dừng lại. cùng lúc đó, lão Miêu theo bản năng giang hai tay che lại thân thể Gia Cát Minh Nguyệt. Lý Dật không để ý tới cử động của lão Miêu. mà

như cười như không hướng Gia Cát Minh Nguyệt. nói: “Gia Cát Minh Nguyệt tiểu thư, thực sự không ngờ ở chỗ này gặp người”

“Ta cũng không có nghĩ đến!” Gia Cát Minh Nguyệt nhẹ nhàng đẩy cánh tay lão Miêu ra, không chút nào tỏ ra yếu kém đón nhận con người âm trầm của Lý Dật.

Nghe được Gia Cát Minh Nguyệt nói, biểu tình của Lý Dật không có phát sinh chút biến hóa nào, trên mặt hắn cũng lộ ra dáng tươi cười như trước, chỉ là dáng tươi cười làm cho người ta có loại cảm giác dừng đứng tóc gáy: “Gia Cát Minh Nguyệt tiểu thư, người cho rằng ta rất sớm hẳn nên rời khỏi thế giới này, mà không phải gặp mặt người tại đây, đúng không?”

Lúc này đây, Gia Cát Minh Nguyệt không nói gì thêm, mà là tuyển chọn trầm mặc, tựa hồ nàng ta không biết làm sao trả lời vấn đề này của Lý Dật.

Lý Dật tựa hồ cũng không có nghĩ tới Gia Cát Minh Nguyệt sẽ trả lời câu hỏi này. thấy nàng ta không nói lời nào, lại tiếp tục nói: “Gia Cát Minh Nguyệt tiểu thư, vùng lòng mày của người vẫn nhả lại một chỗ, nhìn người có vẻ đang rất khẩn trương, đúng không? Điều này cũng không giống phong cách của người, người là tổng tài của tập đoàn Hoa Thanh, là quân Sư đệ nhất của Tiêu lão đại. theo lý thuyết khi người nhìn thấy một loại chó nhà tang như ta không nên khẩn trương mới đúng.”

“Lý Dật!” Lý Dật hỏi tựa hồ Xúc động sự uy hiếp trong lòng của Gia Cát Minh Nguyệt, nàng ta hiển nhiên thập phần tức giận, giọng nói càng lạnh vài phần.

Thấy dáng dấp tức giận của Gia Cát Minh Nguyệt. dáng tươi cười trên mặt Lý Dật càng đậm hơn. tựa hồ đối với hắn mà nói, Gia Cát Minh Nguyệt càng tức giận thì trong lòng hắn càng vui vẻ.

Trên thực tế Xác thực như vậy!

Hơn nữa năm nay, mỗi khi Lý Dật ở một mình, hắn đều nghĩ ra đủ loại phương thức trả thù cừu nhân!

Hắn cũng muốn nhìn thấy cừu nhân sau khi nhìn thấy hắn sẽ lộ ra hình dạng căm tức!

Hắn nghĩ tới sẽ dùng một loại ánh mắt cao cao tại thượng nhìn cừu nhân, thưởng thức biểu tình bất lực của bọn hắn!

Hắn nghĩ tới đám cừu nhân sẽ giống như những con chó quỳ gối trước mặt hắn vẫy đuôi cầu Xin tha thứ!

Hắn muốn nhìn thấy hình dạng đám cừu nhân mất đi tất cả sau đó sống không bằng chết!

Giờ này khắc này, Gia Cát Minh Nguyệt phát hỏa cũng nằm trong tâm tư Lý Dật. Lý Dật không chút nào thêm để ý đến biểu tình phẫn nộ của Gia Cát Minh Nguyệt, mà cúi người, dùng một loại ánh mắt ngưỡng mộ, cười tủm tỉm nhìn Gia Cát Minh Nguyệt, nói: “Làm sao vậy? Lẽ nào ta nói sai rồi?”

Đối mặt sự châm chọc của Lý Dật. Gia Cát Minh Nguyệt không tiếp tục đánh trả, mà hung hăng thở mạnh một hơi, sau đó tức giận nhìn Karla hỏi: “Karla tiên sinh, lẽ nào ngài đối đãi với đồng bạn hợp tác như vậy sao?”

“Nga, Gia Cát Minh Nguyệt tiểu thư thân ái, đương nhiên không phải.” Gương mặt béo phì của Karla bài ra dáng tươi cười sáng lạn, không chút hoang mang nói: “Gia tộc Gambino luôn luôn tôn trọng đồng bạn hợp tác. Nguyên bản cô gặp phải loại chuyện này thì tôi phải đứng ra bang trợ cô. Bất quá cô cũng hiểu được. Lý Dật tiên sinh là minh hữu trung thành nhất của gia tộc Gambino.”

Nói đến đây, Karla phảng phất như cao thủ biến sắc mặt, dáng tươi cười sáng lạn trên mặt lập tức biến mất, chỉ còn lại dáng tươi cười băng lãnh: “Gia Cát Minh Nguyệt tiểu thư, cô là người thông minh. cô hẳn là biết. Đối với tôi mà nói nếu phải tuyển chọn giữa cô và Lý Dật tiên sinh đó sẽ là một sự tuyển chọn vô cùng đơn giản. không phải sao?”

Nói xong lời cuối cùng, Karla nở nụ cười, trong dáng tươi cười tràn ngập ý tứ hàm súc châm chọc.

Làm người phụ trách của gia tộc Gambino tại Las Vegas, Karla tự nhiên rõ ràng tầm quan trọng của Lý Dật đối với gia tộc Gambino, hơn nữa hắn cũng mơ hồ nghe được quan hệ giữa Lý Dật và Andrew không tầm thường. Dưới dạng tình hình này, nếu hắn không đứng ra tổ thái độ lấy lòng Lý Dật, như vậy hẳn Xem như sống phí cả đời này.

Ngạc nhiên nghe được câu nói của Karla. sắc mặt Gia Cát Minh Nguyệt trở nên dị thường Xấu Xí, hai tay chăm chú nắm chặt lại. bộ ngực cũng không thể khống chế run lên, mỗi một lần run, hai tòa núi non trước ngực liên tục hoang động.

So sánh với Gia Cát Minh Nguyệt mà nói, lão Miêu tựa hồ lãnh tĩnh hơn nhiều, lực chú ý của hắn hoàn toàn đặt trên người Lý Dật, có thể khẳng định, chỉ cần Lý Dật động thủ với Gia Cát Minh Nguyệt, hắn sẽ trước tiên ngăn cản Lý Dật!

“Karla, lẽ nào ông dự định bỏ qua việc hợp tác với chúng tôi sao?” Gia Cát Minh Nguyệt tức giận trừng mắt nhìn Karla, nếu như có thể, nàng rất muốn hung hăng tát vào mặt Karla, thế nhưng lý trí nói cho nàng không thể làm như vậy.

Nghe được Gia Cát Minh Nguyệt nói. Karla trước tiên lắc đầu: “Nga, không. Gia Cát Minh Nguyệt tiểu thư mỹ lệ, chuyện này tôi không có quyền làm chủ.”

“Ông biết là tốt rồi.” Karla nói làm sắc mặt Gia Cát Minh Nguyệt thoáng chuyển biến tốt đẹp một chút, tựa hồ theo nàng Xem ra. nàng đã tìm được cách uy hiếp Karla. nhưng mà sự thực đúng như vậy sao?

Nghe được lời tự cho là đúng của Gia Cát Minh Nguyệt. Karla cười mà không nói. cười đến mức có chút quỷ dị.

Nếu đổi lại bình thường. Gia Cát Minh Nguyệt khẳng định có thể phát hiện sự dị thường trong dáng tươi cười của Karla, nhưng lúc này nàng hoàn toàn bị vây trong phần nộ, năng lực quan sát bị giảm Xuống không ít, tự nhiên nhìn không ra vẻ dị thường trong dáng tươi cười của Karla.

Mắt thấy Karla không nói lời nào. Gia Cát Minh Nguyệt lại một lần nữa đưa ánh mắt nhìn hướng Lý Dật, biểu tình cũng không chặt vật như trước, chỉ nghe nàng lạnh lùng nói: “Lý Dật, có phải ngươi muốn đối phó ta ngay tại chỗ này?”

“Gia Cát Minh Nguyệt tiểu thư, ta có nói qua sẽ đối phó ngươi sao? Lý Dật vẫn lộ dáng tươi cười nhàn nhạt như trước. Từ ngay từ đầu đến bây giờ, vẻ mặt của hắn không hề phát sinh biến hóa chút nào, thế nhưng trong lòng hắn nhắc lên ba đào sóng lớn!

Lý Dật trả lời làm sắc mặt Gia Cát Minh Nguyệt triệt để khôi phục bình tĩnh, nàng nhìn chăm chăm con người đen kịt mà thâm thúy của Lý Dật vài giây, sau đó trầm giọng nói: “Nếu ngươi đã không muốn làm gì ta. vậy mời tránh ra, đừng cản đường đi của ta.”

“Cái gì gọi là cản đường đi của ngươi?” Lý Dật nheo mắt, vẫn không nhúc nhích nhìn chăm chăm con mắt của Gia Cát Minh Nguyệt. thản nhiên nói: “Lẽ nào ngươi không biết đi vòng sao? Có lẽ nói, ta thấy được ngươi phải tránh ra à?”

“Ngươi ...” Lý Dật nói làm cả người Gia Cát Minh Nguyệt chấn động, nàng mở đôi môi đỏ tươi nỗ lực muốn nói gì đó. thế nhưng chỉ nói ta được một chữ “Ngươi”.

“Gia Cát Minh Nguyệt, có thể ở một năm trước đây khi ta thấy ngươi còn có thể né tránh, thế nhưng hiện tại ngươi không có tư cách này!” Lý Dật chấp hai tay sau lưng, lạnh lùng nói: “Không có loại tư cách này! Ngươi hiểu chưa?”

Nghe lời nói cuồng vọng của Lý Dật, nội tâm Gia Cát Minh Nguyệt tuôn ra cảm giác khuất nhục, từ sau khi trở thành đệ nhất quân sư của Tiêu Thanh Sơn. nàng chưa từng phải chật vật như ngày hôm nay.

Lão Miêu đang đứng bên cạnh bỗng nhiên nắm lấy cánh tay Gia Cát Minh Nguyệt, cũng không hỏi ý kiến nàng ta. mà trực tiếp lôi kéo Gia Cát Minh Nguyệt hướng phía trước đi đến.

Gia Cát Minh Nguyệt tựa hồ ý thức được nếu tiếp tục dây dưa với Lý Dật cũng không chiếm được tiện nghi, vì vậy cũng không nói gì.

Lý Dật cũng không ngăn cản hai người rời đi, thậm chí cũng không quay đầu lại nhìn. Nhưng Anh Hoa nhìn thấy hai người rời khỏi, con mắt trong nháy mắt mị thành một cái khe, trong con ngươi lóe ra Sát ý còn hơn cả Lý Dật trước đó chứ không kém Cảm thụ được Sát ý tuôn ra trên người Anh Hoa, vùng lông mày lão Miêu nhăn lại chặt chẽ, mà Gia Cát Minh Nguyệt lại có chút kinh hãi.

Lý Dật động Sát khí đối với nàng ta. nàng có thể hiểu được. Thế nhưng Anh Hoa lại động Sát khí với nàng và lão Miêu, nàng ta cũng không sao hiểu nổi.

Nếu như Gia Cát Minh Nguyệt biết được ngày trước lúc còn ở New York, Anh Hoa vì muốn giết cho được Sát thủ đã ám Sát Lý Dật mà phải lâm vào hoàn cảnh cử tử nhất sinh, như vậy nàng có thể sẽ hiểu được nguyên nhân vì sao Anh Hoa lại tức giận đến như vậy.

Lão Miêu mang theo Gia Cát Minh Nguyệt rời đi, cùng lúc đó, Lý Dật cùng Karla cùng đi vào khách sạn.

Sau khi đi vào khách sạn, Karla để bảo tiêu của mình đưa Lý Dật đi tới phòng nghỉ dành cho tổng thống đã được chuẩn bị trước từ lâu. Mà chính hắn lại đi tới nhà hàng, dự định ở trong nhà hàng chờ Lý Dật.

Thân là minh hữu trung thành nhất của gia tộc Gambino, Lý Dật ở lại khách sạn cũng hưởng được sự đãi ngộ cao nhất, Karla không chỉ để hắn dùng thang máy tư nhân. hơn nữa còn chuẩn bị cho hắn một căn phòng nghỉ dành cho tổng thống. Trước khi Karla chuẩn bị gian phòng này cho Lý Dật, đã từng có rất nhiều phú hào gọi điện đặt gian phòng này, thế nhưng toàn bộ đều bị Karla cự tuyệt.

Gian phòng Lý Dật ở lại nằm tại tầng cao nhất của khách sạn, toàn bộ tầng này chỉ có phòng của hắn. thang lầu cũng có bảo tiêu chuyên môn canh gác, phòng bị cực kỳ sâm nghiêm

Mất thấy bảo tiêu của Karla rời đi, Anh Hoa lạnh lùng nhìn Lý Dật hỏi: “Muốn giết chết bọn họ không?”

Khi hỏi những lời này, Anh Hoa không hề che giấu Sát ý trên người mình, chỉ cần Lý Dật mở miệng, nàng lập tức đi lấy tính mạng của Gia Cát Minh Nguyệt và lão Miêu. mặc dù có bồi thêm tính mạng cũng không hề chối từ!

Bởi vì nàng biết quá khứ của Lý Dật. Hơn nữa trong thời gian khi này nàng đã nhận ra Sát ý kinh khủng cùng hàn ý dày đặc phát ra trên người Lý Dật!

Trong trí nhớ của Anh Hoa, mặc dù lúc trước nàng đi ám Sát Lý Dật, Lý Dật cũng không hề biểu hiện Sát ý đối với nàng như vậy.

“Không cần.” Lý Dật không chút biểu tình lắc đầu.

Kiếp trước hắn thân là Sát thủ truyền kỳ nên tự nhiên hiểu ra. đối với một số người mà nói, chết cũng không phải là chuyện thống khổ nhất. thống khổ nhất chính là mất đi thứ sở hữu bên người mình, hai bàn tay trắng, cũng chính là Sống không bằng chết. Nếu như chỉ muốn mạng của đám người Tiêu Thanh Sơn. Lý Dật tự hỏi bản thân đủ sức làm được khi hắn còn trong quốc nội. Vô luận là quá khứ hay hiện tại, hắn cũng không nghĩ sẽ lấy tính mạng của đám người Tiêu Thanh Sơn. Hắn cần chính là cho đám người kia sống không bằng chết!

Nghe được Lý Dật vừa nói như thế, Anh Hoa không nói gì thêm, thế nhưng trong con ngươi hiện lên một đạo ánh mắt kiên định.

Nhận thấy được vẻ dị thường trong mắt nàng. Lý Dật hiểu được Anh Hoa muốn gì, khe khẽ thở dài nói: “Anh Hoa, cảm ơn cô, thế nhưng đây không phải là kết quả mà tôi muốn thấy.”

Lý Dật nói làm thân thể Anh Hoa run lên. nàng dùng ánh mắt phức tạp nhìn Lý Dật sau đó trầm lặng rời khỏi phòng.

Sau khi Anh Hoa rời khỏi phòng. Lý Dật chậm rãi đi tới bên bàn. móc ra điều thuốc lá. Châm lửa, rít thật mạnh

Khói thuốc Vờn quanh người Lý Dật, làm biểu tình của Lý Dật thoát nhìn có chút không rõ. dưới sự gây tê của nicotin, tâm tình của Lý Dật dần dần bình tĩnh lại, con ngươi hắn không ngừng lóe sáng. trong lòng cũng không biết đang suy nghĩ chuyện gì.

Lúc Lý Dật đi về phòng, Karla đi tới nhà hàng của khách sạn MGM.

Là khách sạn nổi danh tại Las Vegas thậm chí toàn nước Mỹ, tại nhà hàng của khách sạn MGM có thể ăn đủ loại thức ăn của các quốc gia trên thế giới, hơn nữa nguyên vật liệu của mỗi một dạng thức ăn còn là tươi mới nhất, cơ bản đều dùng đường hàng không vận chuyển tới trong ngày.

Sau khi Karla đi vào nhà hàng, trong ánh mắt kính nể của các nhân viên công tác chậm rãi đi tới một gian phòng Xa hoa trang nhã ở hướng tây. Sau khi đi vào phòng, trước tiên hắn lấy ra điện thoại di động, bấm số của Andrew Luofu.

“Tiểu thư.” Điện thoại vừa chuyển được, giọng nói của Karla thật tôn kính. Đầu kia điện thoại. AndreW chờ đã lâu, nghe được thanh âm Karla, hỏi: “Thế nào?”

“Tôi dựa theo lời dặn của cô để Lý Dật tiên sinh gặp mặt Gia Cát Minh Nguyệt ngay cửa khách sạn, cũng giống như trong dự đoán của cô, hai người vừa gặp mặt liền đối chọi gay gắt.” Karla hồi báo như thực tế.

Karla hồi báo làm khoe miệng AndreW lộ ra dáng tươi cười nhợt nhạt, sau đó giọng nói của nàng dễ dàng hơn rất nhiều: “Sau đó?”

“Mặt ngoài của Lý Dật tiên sinh thoát nhìn như rất bình tĩnh. Bất quá tôi có thể cảm thụ được lửa giận của hắn. về phần Gia Cát Minh Nguyệt, nàng ta tựa hồ bị Lý tiên sinh chọc giận, không còn lãnh tĩnh được như bình thường.” Karla tỉ mỉ hồi ức tình hình lúc đó, châm chước một phen. cung kính nói tiếp: “Mặt khác. nam nhân bên cạnh Gia Cát Minh Nguyệt tựa hồ thập phần Sợ hãi Lý tiên sinh, toàn bộ lực chú ý đều đặt trên người Lý tiên sinh, hơn nữa cuối cùng là hắn mang theo Gia Cát Minh Nguyệt rời đi.”

“Hắn là bảo tiêu của Tiêu Thanh Sơn. biệt hiệu lão Miêu, có thể nói là người Tiêu Thanh Sơn tín nhiệm nhất.” AndreW tựa hồ đã đoán được điểm này từ lâu, tùy ý cười cười: “Hắn lãnh tĩnh hơn Gia Cát Minh Nguyệt cũng là bình thường. Ân. cuối cùng Lý Dật phản ứng như thế nào?”

“Không có phản ứng.” Karla có chút nghi hoặc nói: “Lý tiên sinh cũng không ngăn cản bọn họ rời đi.”

“Ân” Nghe Karla vừa nói như thế, trên mặt AndreW liền lộ ra dáng tươi cười vui mừng. Tựa hồ biểu hiện của Lý Dật làm cho nàng thập phần vui vẻ.

Sau khi cắt đứt điện thoại, AndreW nhấc ly rượu trước mặt, nhẹ nhàng lắc nhẹ chất dịch màu đỏ tươi, sau đó ngẩng đầu lên, một hơi uống cạn ly rượu.

Không đợi nàng buông ly rượu Xuống. điện thoại di động trên bàn lại reo lên lần nữa.

Nàng cũng không lập tức cầm điện thoại, mà thoáng trầm ngâm vài giây. sau đó trực tiếp cầm lấy điện thoại. Cũng không nhìn dãy số. trực tiếp chuyển máy, bình tĩnh hỏi: “Chào cô, Gia Cát Minh Nguyệt tiểu thư, có việc gì thế?”

“Andrew Luofu tiểu thư. tôi vẫn cho rằng cô là một nữ nhân phi thường thông minh, thế nhưng những gì cô làm đã hoàn toàn phá vỡ cái nhìn của tôi đối với cô!” Trong giọng nói của Gia Cát Minh Nguyệt ẩn chứa vẻ tức giận vô cùng, hiển nhiên sau khi Gia Cát Minh Nguyệt tỉnh táo lại, đã hiểu được chuyện này do AndreW Luofu sắp bày ra

AndreW không cho là đúng cười cười: “Gia Cát Minh Nguyệt tiểu thư, cô cho rằng tôi sẽ quan tâm cái nhìn của cô đối với tôi sao?”

Lời của AndJeW Luofu vừa thốt ra, đầu kia điện thoại Gia Cát Minh Nguyệt trầm mặc.

Một lúc lâu, Gia Cát Minh Nguyệt lần thứ hai mở miệng. giọng nói bình tĩnh hơn rất nhiều: “Lẽ nào cô dự định bỏ qua hợp tác giữa chúng ta?”

“Rất Xin lỗi, Gia Cát Minh Nguyệt tiểu thư. hiện tại chuyện này tôi không làm chủ được.” Andrew thần nhiên nói.

Giọng nói của Gia Cát Minh Nguyệt tràn ngập vẻ không tin: “Không có khả năng! Hợp tác giữa chúng ta đều do cô an bài, sao cô không làm chủ được?”

“Trước đây là như vậy, bất quá từ ngày mai sẽ bắt đầu thay đổi.” AndreW chậm rãi nói, trong giọng nói có mùi vị làm cho người ta muốn phát điên: “Từ ngày mai bắt đầu. năm phần trăm cổ phần của các sòng bạc sẽ thuộc về các vị đã trở thành tài sản của Lý Dật. Mặt khác, hai sòng bạc sẽ hợp tác cùng các vị cũng đã trở thành tài sản của Lý Dật. Điều này cũng nói rõ, bắt đầu từ ngày mai, chuyện tẩy tiền đen của các vị tại Las Vegas phải cần Lý Dật tiên sinh định đoạt. hiểu được rồi chứ?”

Đầu kia điện thoại, ngạc nhiên nghe được AndreW Luofu nói, sắc mặt Gia Cát Minh Nguyệt trong nháy mắt trở nên tái nhợt như tờ giấy, thậm chí, thân thể nàng ta cũng không thể khống chế mà run rẩy lên!

Thân là quân sư đệ nhất của Tiêu Thanh Sơn, nàng tự nhiên rõ ràng AndreW làm như vậy có ý nghĩa gì.

“Andrew Luofu, như vậy không phải là tác phong của cô.” Chẳng qua bao lâu, Gia Cát Minh Nguyệt run giọng nói: “Vì sao phải làm như vậy? Lẽ nào cô đã yêu Lý Dật? Điều đó không có khả năng!”

Hiển nhiên, Gia Cát Minh Nguyệt sẽ không tin tưởng AndreW Luofu lại yêu Lý Dật, dù sao thân phận của AndreW thật quá đặc thù. Nhưng cũng có một tia lý trí nói cho Gia Cát Minh Nguyệt. tất cả rất có thể là thật.

“Kỳ thực cô hẳn là hiểu rõ tâm ý của tôi.” AndreW nhắm mắt lại nhẹ nhàng nói một câu. Sau đó cắt đứt điện thoại.

Đầu kia điện thoại, Gia Cát Minh Nguyệt nghe được câu nói của AndreW Luofu, thân thể hung hăng chấn động, điện thoại di động rút ra khỏi tay nàng, rớt lên tấm thảm trên mặt đất phát ra âm thanh trầm muộn.

AndreW nhẹ nhàng đặt lại điện thoại di động lên bàn. Sau đó rót đầy một ly rượu vang, cầm trong tay, thì thảo luận: “Lý, trong lòng em từng nói cho chính mình, em sẽ giúp anh đem từng bạt tai bạt tai trả lại cho kẻ thù, cho những người đó phải trả giá thật thảm thối! Dù thời gian đó có lẽ rất lâu, bất quá không có vấn đề gì, trước tiên em sẽ giúp anh thu hồi một ít lợi tức, phải cho đám hỗn đân đã từng làm thương tổn anh biết được, ngày tháng tốt đẹp của bọn hắn không còn bao lâu nữa!”

Dứt lời, AndreW dùng một hơi uống cạn ly rượu sạch sẽ, sau đó, trên mặt nàng lộ ra một dáng tươi cười thật yêu dị, trong dáng tươi cười tràn ngập khí tức cực kỳ nguy hiểm.

Có thể nói, nàng mới là Mỹ Nữ Xà chân chính!

292. Chương 255 : Mê Hoặc

Bộ đồ ăn bằng bạc, giá cắm nền mạ vàng, tranh phong cảnh phong cách cổ Xưa, phù điêu trên vách thật sinh động. Đi vào gian phòng chỗ Karla đang ngồi, nhìn thấy tất cả trang trí trong phòng, Lý Dật phải thừa nhận, đây là một gian phòng cực kỳ xa hoa. Nguyên bản, ở trong gian phòng như vậy ăn cơm không thể nghĩ ngờ là một loại hưởng thụ. bất quá lúc này Lý Dật cũng không có tâm tình này.

Mặc dù Karla đã ngồi trong phòng đợi Lý Dật suốt bốn mươi phút, bất quá nhìn thấy Lý Dật đẩy cửa đi vào phòng, trên mặt hắn không hề có chút bất mãn. thậm chí một tia lo nghĩ cũng không có. ngược lại trên mặt hắn vẫn lộ dáng tươi cười rạng rỡ. Chỉ thấy hắn nhanh chóng đứng lên, nhìn Lý Dật đưa tay ra mời: “Lý tiên Sinh, mời ngồi.”

Bởi thân thể quá mức mập mạp, lúc Karla khom lưng cảm thấy CỰC kỳ khó chịu, cả người giống như một trái cầu thịt, thoát nhìn cực kỳ buồn cười. Thấy một màn như vậy. Lý Dật cũng không chế cười Karla, mà gương mặt không chút biểu tình đi tới đối diện Karla ngồi Xuống.

“Tôi đã chọn rượu. là một chai rượu vang có niên đại lâu nhất của khách sạn.” Thấy Lý Dật ngồi Xuống, Karla vừa cười vừa nói: “Ngài Xem, ngài muốn ăn món gì?”

“Uống rượu là tốt rồi, thực vật thì không cần.” Lý Dật tùy ý nói.

Tựa hồ nhìn ra tâm tình của Lý Dật có chút không Xong. Karla không phản bác ý kiến của Lý Dật, mà mỉm cười rót một ly rượu cho hắn. Hai người cùng ly, Karla châm chước một chút, nói: “Rất Xin lỗi, Lý tiên sinh, tiểu thư muốn tôi chuyển cáo ngài, cô ấy có chuyện rất quan trọng cần Xử lý. không cách đến bồi tiếp ngài. chuyện hợp đồng do tôi Xử lý.”

“Nga” Lý Dật tựa hồ đã đoán được điều này từ lâu. biểu tình không có chút nào biến hóa.

Nhìn biểu tình bình tĩnh như nước của Lý Dật. Karla hơi nhú mày, tựa hồ hắn thật không ngờ Lý Dật lại biểu hiện bình tĩnh đến như vậy!

Karla thể nhưng rõ ràng, Lý Dật sẽ lợi dụng cơ hội lần này hung hăng trả thù Gia Cát Minh Nguyệt, theo lý mà nói, Lý Dật hẳn là nên hưng phấn mới đúng.

“Lý tiên sinh, đây là hợp đồng, mời ngài Xem qua.” Karla tuy rằng không biết vì sao tâm tình Lý Dật trở nên có chút không đúng, bất quá hẳn cũng không hỏi, mà là cẩn cẩn thận thận lấy ra bản hợp đồng đã chuẩn bị sẵn từ lâu đưa tới trước mặt Lý Dật. Tiếp nhận bản hợp đồng do Karla đưa qua. Lý Dật cũng không nhìn, trong biểu tình tròn mắt há hốc của Karla, nhanh chóng ký tên, tốc độ cực nhanh làm Karla thậm chí hoài nghi hai mắt của mình có Xảy ra vấn đề hay không.

về mặt nghi hoặc tiếp nhận hợp đồng, nhìn chữ ký của Lý Dật, hầu kết của Karla thoáng nhúc nhích một chút, muốn nói gì đó, cuối cùng không nói ra một chữ. mà cổ quái liếc mắt nhìn Lý Dật.

Làm phụ trách của gia tộc Gambino tại Las Vegas, đời này Karla từng ký rất nhiều hợp đồng thương nghiệp với người khác, thể nhưng chưa từng nhìn thấy người nào không đọc qua hợp đồng thì ký ngay lập tức như Lý Dật. Theo hẳn Xem ra, đây quả thực là chuyện không có khả năng!

Bởi vì không có một thương nhân nào không biểu hiện sự e ngại mình sẽ bị thiệt thòi trong hợp đồng!

Lẽ nào giữa hắn và tiểu thư thật sự có quan hệ người yêu?

Trong lòng Karla thầm hỏi chính mình, cũng không biết được đáp án chân chính. Đầu tiên hẳn cầm ly rượu nhẹ nhàng uống một ngụm đợi sau khi tâm tình ổn định, nghiêm mặt nói: “Lý tiên sinh. về tư liệu Sông bạc tôi đã cho bảo tiêu đưa đến trong phòng của ngài. Nguyên bản hai song bạc này là do tôi phụ trách. Nhưng bắt đầu từ ngày mai, tôi không cần tốn hao tinh lực quản lý nữa, ngài cần tìm một người thích hợp đi quản lý.”

Karla nói đến đây tựa hồ nghĩ có chút Xấu hổ, lại vội vã bổ sung: “Đương nhiên. ngoại trừ tôi, toàn bộ sông bạc vẫn như cũ, nhân viên công tác cũng sẽ không phát sinh biến hóa.”

Những lời này của Karla thật rõ ràng nói cho Lý Dật, chỉ cần Lý Dật tìm một người phụ trách cũng không ngu ngốc, như vậy có nhân viên cũ của sông bạc, Sông bạc vẫn có thể tiếp tục kinh doanh.

“Karla tiên Sinh, nếu như tôi cam kết nhờ ngài tạm thời quản lý Sông bạc, tiền lương là bao nhiêu?” Lý Dật thốt lời thật kinh người.

Ngạc nhiên nghe được Lý Dật nói. con người Karla bỗng nhiên phóng lớn. về mặt kinh ngạc hỏi: “Lý tiên sinh, ngài nói muốn đem Sông bạc đưa tôi tiếp tục quản lý?”

“Đúng vậy, tôi sẽ trả tiền lương cho ông” Lý Dật gật đầu. nguyên hẳn muốn để Lưu Tư Cầm quản lý Toàn Cầu Anh Nghiệp lần sông bạc. bất quá Lưu Tư cầm nói cho hắn, cả hai bên nàng không lo Xuể, chỉ đành buông tha quyết định này.

Lưu Tư Cầm không thể quản lý cả Sông bạc, như vậy bên người Lý Dật cũng không còn nhân tài nào khác.

Nhận thấy được giọng nói của Lý Dật cũng không giống nói giỡn, sự kinh ngạc trong lòng Karla càng thêm rõ ràng. Rất hiển nhiên, hẳn không hiểu được cách làm của Lý Dật!

Theo hẳn Xem ra. Lý Dật làm như vậy căn bản không có đạo lý. dù sao từ ý nghĩa nào đó mà nói, hắn và Lý Dật là lần đầu tiên gặp mặt. Mà quản lý sông bạc phải là người mà Lý Dật cực kỳ tín nhiệm, bằng không đối phương động quỷ tâm tư nuốt tiền là chuyện rất dễ dàng.

“Lý tiên sinh, vì sao ngài lại đưa ra yêu cầu như vậy?” Karla không giải thích được hỏi.

Lý Dật không lập tức trả lời Karla nói, mà lấy ra một điều thuốc lá châm khói. Rút mạnh một hơi, gất gao nhìn chăm chăm con người của Karla, gần từng chữ: “Bởi vì ông là người của Annie.”

Lý Dật nói giống như một tiếng sấm sét nổ ngang trời nổ tung trong đầu Karla trong óc Karla trống rỗng. về mặt ngây ngốc nhìn Lý Dật. tựa hồ hiểu kỳ vì sao Lý Dật có thể nhìn ra điểm này.

Vài giây qua đi, Karla lại lần nữa điều chỉnh biểu tình, lúc này hẳn hoàn toàn thu liễm dáng tươi cười trên mặt, Cặp mắt hẹp dài cũng lóe lên ánh mắt khôn khéo: “Nếu Lý tiên sinh đã nhìn ra điểm này. như vậy tôi sẽ không giả ngu nữa. Đầu tiên. tôi rất cảm ơn Lý tiên sinh đã tín nhiệm tiểu thư. còn nữa, tôi cũng rất cảm ơn Lý tiên sinh đã tín nhiệm tôi. Bất quá tôi không thể đáp ứng lời đề nghị của ngài.”

Lý Dật không nói gì, chỉ nhàn nhạt liếc mắt nhìn Karla. ý bảo hần tiếp tục.

“Rất Xin lỗi, Lý tiên Sinh, làm thành viên trung tâm của gia tộc Gambino, tôi chỉ có thể quản lý sản nghiệp của gia tộc, đây là quy củ của gia tộc, tôi không thể đánh phá quy củ này.” Karla lộ ra vẻ mỉm cười áy náy.

Nghe Karla vừa nói như thế, Lý Dật cũng không tiếp tục cưỡng cầu: “Xin lỗi, tôi không suy nghĩ đến điểm này.”

“Lý tiên Sinh, tôi có thể giới thiệu cho ngài một người thích hợp.” Karla nhú mày Suy tư một phen, nói: “Theo tôi được biết, tại Las Vegas có một ít sòng bạc có người Trung Quốc nhập cổ(cổ đông). mà tôi cũng biết một ít nhân tài ưu tú”

“Nga.?” Lý Dật tựa hồ thật không ngờ điểm này, nghe Karla vừa nói như thế nhiều ít có Chút hiếu kỳ. Bất quá hần cũng không tiếp tục trọng tâm Câu Chuyện! mà trầm giọng nói: “Chuyện này sau này chúng ta hãy nói, ông thuật lại lời Annie nói đi.”

Lý Dật nói làm khỏe mắt Karla nhảy lên vài Cái, hần dùng một loại ánh mắt quái dị liếc mắt nhìn Lý Dật, bất quá biểu tình lập tức khôi phục lại bình thường: “Tiểu thư muốn tôi nói cho ngài, tối nay Gia Cát Minh Nguyệt sẽ cùng bàn chuyện tẩy tiền đen với ngài. Mặt khác tiểu thư nói. chuyện lần này nàng phải có ăn nói.”

Ăn nói?

Hai chữ này lập tức làm trái tim Lý Dật trầm xuống, Lý Dật tựa hồ đoán được Câu này của AndreW h chỉ cái gì.

“Còn có không?” Giọng hỏi của Lý Dật có vẻ có chút trầm thấp.

Karla lắc đầu.

Thấy Karla lắc đầu. Lý Dật chậm rãi dụi tàn thuốc trong tay, nhàn nhạt liếc mắt nhìn Karla, chậm rãi nói: “Karla tiên Sinh, tôi nghĩ lo lắng của ông sẽ dư thừa, Chuyện như trong tưởng tượng của ông sẽ không phát Sinh.”

Nguyên bản, lúc này Karla đã hoàn toàn khôi phục lại khi phải có thể một mình đảm đương một phía, bất quá nghe được những lời này của Lý Dật, thân thể hần rõ ràng Chấn động một chút. Hần muốn nói gì đó, thế nhưng Lý Dật cũng không cho hần cơ hội, mà trực tiếp rời khỏi phòng.

Tám giờ tối, Gia Cát Minh Nguyệt cùng lão Miêu đi Xuống phòng Lý Dật.

Sau khi đi vào phòng Lý Dật, lão Miêu thủy chung vẫn duy trì cự ly một thước với Gia Cát Minh Nguyệt, bước chân hần rất nhẹ, giẫm lên thảm hầu như không có bất luận thanh âm gì, nhưng khi Chân tiếp Xúc thảm, trên thảm sẽ lộ ra vết Chân nhợt nhạt, rất hiển nhiên, công phu chân của lão Miêu đã luyện được lô hỏa thuần thanh. Dưới ngọn đèn, con người hần Sáng đến Chói mắt, giống như ánh mắt cú mèo trong đêm đen, làm cho người ta không dám nhìn thẳng vào.

Tuy rằng hần không rời Gia Cát Minh Nguyệt một tấc bước. thế nhưng nếu người không lưu tâm sẽ không chú ý được hần. Hần giống như một u linh màu đen, làm cho người ta có loại cảm giác phiêu hốt bất định.

Khác với lão Miêu. tiếng bước chân Gia Cát Minh Nguyệt có chút trầm trọng, tiếng giày giẫm lên thảm phát sinh thanh âm cực kỳ nặng nề, phảng phất giống như biểu tình hiện tại của nàng. Lúc này nàng ta chăm chú cau mày, cặp mắt có chút âm trầm, bất quá đôi môi khêu gợi Vẫn là màu đỏ tươi tiên diễm!

Trong đại Sảnh, trong tay Lý Dật đang cầm điếu thuốc lá nhẹ nhàng hút. Anh Hoa đứng ngay sau lưng hần một thước. giống như một pho tượng ma thần. toàn thân toát ra khí tức băng lãnh, ánh mắt âm lãnh đảo lên người Gia Cát Minh Nguyệt. làm toàn thân nàng ta cũng không thoải mái.

Bất quá, lực khống chế của Gia Cát Minh Nguyệt cực kỳ Xuất sắc. trên mặt nàng không hề lộ ra bất luận điều gì không khỏe.

Rất nhanh, Gia Cát Minh Nguyệt đi tới đối diện Lý Dật, nàng ta không chờ Lý Dật phân phó liền trực tiếp ngồi lên sofa, mà lão Miêu lại yên lặng thủ hộ sau lưng nàng ta.

“Lý Dật, tôi nghĩ, giữa Chúng ta có thể hảo hảo bàn Chuyện.” Gia Cát Minh Nguyệt ngẩng đầu, dùng một loại giọng nói thoáng trầm thấp: “Chỉ có hai người chúng ta.”

“Được!” Lý Dật rất Sảng khoái đáp ứng thỉnh Cầu của Gia Cát Minh Nguyệt, sau đó làm thủ thế đối với Anh Hoa.

Thấy thủ thế của Lý Dật, Anh Hoa Chần chờ một Chút, cuối cùng cũng rời đi. So Sánh với Anh Hoa mà nói. lão Miêu cũng không làm theo lời Gia Cát Minh Nguyệt rời đi. mà giống như một cây thương đứng nơi đó, vẫn không nhúc nhích.

“Đi ra ngoài.” Trong giọng nói của Gia Cát Minh Nguyệt mang theo ý tứ trách cứ.

Lão Miêu không hề cử động, mà lạnh lùng nhìn Lý Dật.

Đón nhận ánh mắt lạnh lùng của lão Miêu, Lý Dật thản nhiên nói: “Ta muốn giết Cô ta người ở bên cạnh cũng vô ích.”

“Người có thể thử Xem” Lão Miêu rít giọng, thanh âm u lãnh, giọng nói kiên quyết. Trên người càng bộc phát ra Chiến ý dày đặc.

Tựa hồ hắn đã làm Xong sự Chuẩn bị quyết đấu với Lý Dật!

“Ta sẽ không động cô ta” Lý Dật ở trên người lão Miêu thấy được một thứ chấp nhất.

Lão Miêu nhìn chằm chằm Lý Dật vài giây, Sau đó lạnh lùng nói: “Nhớ kỹ lời người nói. bằng không ta sẽ giết người.”

Dứt lời, lão Miêu không đợi Lý Dật đáp lời, trực tiếp Xoay người rời đi, bước Chân vẫn mềm mại như cũ.

Nhìn bóng lưng của lão Miêu, Lý Dật lộ ra dáng tươi cười khinh miệt. cũng chưa nói gì.

Mà Gia Cát Minh Nguyệt tựa hồ đối với cuộc nói chuyện giữa Lý Dật và lão Miêu tuyệt không cảm thấy hứng thú, nàng ta không hề nói gì, mà chờ lão Miêu đóng cửa phòng lại. mới mở miệng nói: “Lý Dật. ta nghĩ, giữa chúng ta có thể làm một bút giao dịch.”

“Ta không tiếp thu giữa ta và người có vụ giao dịch gì có thể làm.” Lý Dật lạnh lùng cự tuyệt.

Lý Dật nói làm Gia Cát Minh Nguyệt hơi nhú mày, bất quá nàng ta rất nhanh ổn định nỗi lòng, trầm giọng hỏi: “Vậy người muốn thủ tiêu hợp tác với Tiêu tiên sinh?”

“Thủ tiêu?” Lý Dật lắc đầu: “Vì sao ta phải thủ tiêu?”

“Vậy người muốn làm gì?” Gia Cát Minh Nguyệt rõ ràng nhận thấy được trong dáng tươi cười của Lý Dật tràn ngập khí tức nguy hiểm

Lý Dật lần thứ hai châm một điếu thuốc lá, nhẹ nhàng hút một hơi, nói: “Gia Cát Minh Nguyệt, nếu như ta nhỡ không lầm, ngay từ đầu, bút sinh ý này là ta thúc đẩy phải không?”

Nghe được Lý Dật nói, trong đầu Gia Cát Minh Nguyệt theo bản năng hiện ra chuyện Xảy ra tại sông bạc Hoàng Quan hỒn nửa năm trước. Lần đó, AndreW Luofu đại biểu gia tộc Gambino đi tới Thượng Hải cùng Tiêu Thanh SƠN bàn chuyện tẩy tiền đen. Lúc đó. AndreW dùng một loại tư thái cực kỳ cường ngạnh đưa ra muốn phân đi bốn thành lợi nhuận, mà Tiêu Thanh Sơn trước đó đã thương lượng với AndreW Luofu là ba thành!

Ngày đó, đối mặt AndreW cường thế. Gia Cát Minh Nguyệt không hề có biện pháp. kết quả Lý Dật đứng ra đàm phán với AndreW, vừa mở miệng đã kinh người, không chỉ đối cho gia tộc Gambino chỉ hai thành lợi nhuận, còn đối năm phần trăm cổ phần của sông bạc.

Chuyện lần đó, Gia Cát Minh Nguyệt tuy rằng không biết ẩn ý trong đó, thế nhưng cũng rất bội phục Lý Dật.

Mà cử động đó của Lý Dật lại trực tiếp giúp cho Tiêu Thanh Sơn có được hơn mấy triệu thu nhập!

Chỉ là có chút châm chọc chính là. hôm nay Lý Dật thành tân chủ nhân của sòng bạc. hỒn nữa hai Sòng bạc mà Tiêu Thanh Sơn muốn tẩy tiền đen đều thuộc về Lý Dật. Nghĩ tới đây, Gia Cát Minh Nguyệt khẽ thở dài, phức tạp liếc mắt nhìn Lý Dật, gật đầu nói: “Đúng vậy.”

“Kỳ thực chúng ta đều thật không ngờ, chuyện hợp tác hơn nửa năm trước lại phát triển đến loại tình trạng như bây giờ.” Lý Dật lộ ra dáng tươi cười trào phúng. Không biết đang trào phúng Gia Cát Minh Nguyệt hay đang cười nhạo chính hắn. Đối mặt cảm thán của Lý Dật, Gia Cát Minh Nguyệt rất thức thời tuyền chọn trầm mặc, nàng ta từ lâu phát hiện Lý Dật đã không còn là Lý Dật của trước kia. trước đây

những cử động của Lý Dật vốn không nhập được pháp nhãn nàng ta, nàng ta vẫn không quen nhìn một ít cách làm của Lý Dật, thậm chí trong lòng còn phản đối Lý Dật kế thừa y bát của Tiêu Thanh Sơn. Chỉ là ngại mệnh lệnh Tiêu Thanh Sơn nên không nói ra mà thôi!

Thế nhưng hôm nay, Lý Dật lại cấp nàng ta một loại cảm giác thâm sâu khó lường, loại cảm giác này càng cường liệt hơn khi đối mặt AndreW Luofu!

“Hợp tác vẫn có thể tiếp tục. nhưng năm phần trăm kia ta phải thu hồi!” Lý Dật thần nhiên nói: “Mặt khác, lợi nhuận ta lấy sáu thành, các người bốn thành!”

Lý Dật nói làm Gia Cát Minh Nguyệt nhú mày. nói: “Giá tiền này hơi quá đáng.”

“Quá đáng?” Nghe hai chữ này, Lý Dật đột nhiên nở nụ cười, cười thật âm trầm: “Người dám theo ta để cấp hai chữ quá đáng này? Lẽ nào người cho rằng ta làm như vậy thực sự quá đáng?” Có thể nhận thấy được Lý Dật đang tức giận, vô ý thức hắn nhích lại gần Gia Cát Minh Nguyệt.

“Gia Cát Minh Nguyệt. năm phần trăm cổ phần trong các Sòng bạc là ta tranh thủ cho các người! Tỷ lệ bốn sáu cũng là ta tranh thủ cho các người!” Lý Dật tàn bạo nói: “Về phần ta muốn thu thêm hai phần lợi nhuận, ừ, người có thể Xem như là phí lợi tức ta muốn thu thêm”

“Lý Dật. người phải rõ ràng, cho dù chúng ta không hợp tác với người, cũng có thể hợp tác với người khác!” Có thể tư thế cường mãnh của Lý Dật làm cho Gia Cát Minh Nguyệt có chút khó chịu, nàng ta liền lộ ra biểu tình không cam lòng tỏ ra yếu kém

Lý Dật cười lạnh nói: “Vậy người có thể thử Xem tại Las Vegas, ừ, không, là ở nước Mỹ, có một nhà sòng bạc nào dám tẩy tiền đen cho các người!”

“Chúng ta có thể tìm Sòng bạc tại Ma Cao. Đông Nam Á hoặc Châu Âu!” Gia Cát Minh Nguyệt vẫn mạnh miệng như trước, chỉ là giọng nói yếu đi vài phần.

“Bên Ma Cao các người không dám đi. các người sợ chính phủ nhúng tay.” Lý Dật khinh miệt cười cười: “Đông Nam Á và Âu Châu các người không có đường dây. mặc dù có đường, Song phương không quen biết, loại sinh ý này căn bản không cách nào làm”

Lý Dật nói phảng phất giống như một con dao sắc bén cắm vào trong trái tim Gia Cát Minh Nguyệt, nhất thời làm nàng ta nhụt chí.

Đúng như lời Lý Dật, Gia Cát Minh Nguyệt không có lựa chọn nào khác.

Sau thoáng trầm mặc ngẩn ngui, Gia Cát Minh Nguyệt bỗng nhiên ngẩng đầu, dùng một loại ánh mắt phức tạp nhìn Lý Dật, gằn từng chữ: “Còn nhớ rõ vừa rồi ta nói với người. giữa chúng ta có thể bàn một vụ làm ăn không?”

“Giữa chúng ta ngoại trừ việc tẩy tiền đen ra, tựa hồ không có gì đáng để nói.” Lý Dật nhú mày.

Gia Cát Minh Nguyệt lắc đầu nói: “Người yên tâm, ta sẽ không biện giải điều gì cho Tiêu tiên Sinh, sự tình tới loại tình trạng này, giải thích chỉ biết biến thành che giấu, là tái nhợt vô lực.”

“Người hiểu được là tốt rồi.” Giọng nói Lý Dật trầm thấp đến đáng sợ.

“Hay là, chúng ta có thể dùng loại phương thức khác giải quyết vấn đề này.” Gia Cát Minh Nguyệt đề nghị nói, vừa nói vừa tỉ mỉ quan sát biến hóa biểu tình của Lý Dật, tựa hồ muốn từ trong đó tìm ra một ít kẻ hở. Thế nhưng nàng thất vọng, nàng không tìm được bất luận thứ gì có giá trị trên mặt Lý Dật.

Lý Dật lắc đầu, giọng nói lạnh lùng mà kiên định: “Biện pháp giải quyết chỉ có một loại!”

Lý Dật nói làm thân thể Gia Cát Minh Nguyệt chấn động, khi nàng nghe được Lý Dật nói sẽ không giết mình, nàng ta liền hiểu được Lý Dật sẽ còn làm điều gì nữa.

Đây cũng là lý do mà ngay từ đầu nàng ta không lập tức bàn đến việc tẩy tiền đen, mà trực tiếp bàn chuyện giao dịch với Lý Dật.

“Lý Dật, người nghĩ đôi môi ta có đẹp mắt không?” Gia Cát Minh Nguyệt bỗng nhiên nói Sang chuyện khác, khi hỏi cũng cố ý ưỡn ngực, bộ ngực cao vót ưỡn lên độ cong thật đáng sợ.

Lý Dật nở nụ cười, cười đến có chút âm trầm: “Khi ta ở tại Trung Quốc, toàn bộ nam nhân Thượng Hải đều muốn đôi môi của người. có người nói nó giá trị một triệu. Ta nghĩ, điều đó đủ để chứng minh môi của người đẹp.”

“Vậy người thích không?” Gia Cát Minh Nguyệt vươn cái lưỡi thơm tho, nhẹ nhàng liếm liếm môi, biểu tình trở nên quyến rũ đến cực điểm.

Lý Dật gật đầu: “Ta thừa nhận vô luận là trước kia hay hiện tại, ta đều cảm thấy hứng thú với đôi môi của người. Mặt khác có lẽ người không biết, bởi vì đôi môi của người, khi ta thường thức nữ nhân, nhiều ít cũng có ấn tượng về đôi môi của họ đẹp hay không đẹp.”

“Thực sự?” Gia Cát Minh Nguyệt hiển nhiên không ngờ điểm này, Lý Dật nói làm cho nàng ta mơ hồ có chút hưng phấn.

Lý Dật không chút nào che giấu điểm này. rất thẳng thắn cấp ra đáp án: “Đúng Vậy”

Thấy Lý Dật gật đầu. Gia Cát Minh Nguyệt không nói gì nữa. mà chậm rãi đặt hai chân lên bàn.

Mặc dù nàng ta chỉ cao một thước sáu, thể nhưng đôi chân lại chiếm tới hai phần ba của toàn bộ độ cao thân thể. hơn nữa thoát nhìn cực kỳ cân Xứng. Có thể nói, đây là một đôi đùi đẹp đủ để mê hoặc bất luận nam nhân nào, nhất là đôi đùi được bọc bằng đôi vớ da màu đen. lực mê hoặc đối với nam nhân liền thẳng tắp bay lên.

Chậm rãi đặt hai chân lên bàn. Gia Cát Minh Nguyệt khom người. cởi giày. Trên thân nàng ta chỉ mặc một bộ áo hở cổ rất Sâu, lúc này vừa khom lưng, khe ngực thâm thùy lập tức lộ ra trước mặt Lý Dật.

Lý Dật chỉ lẳng lẳng thường thức biểu hiện của Gia Cát Minh Nguyệt, cũng không bởi vì cử động của nàng ta mà biểu lộ bất cứ cái nhìn nào. Gia Cát Minh Nguyệt hiển nhiên cực kỳ hiểu rõ nam nhân, nàng ta không lập tức bỏ giày ra, ngược lại động tác cực kỳ thông thả.

Khi nàng bỎ đi đôi giày, đã qua mất ba phút!

Cũng giống như cặp đùi của nàng. bàn chân nàng cũng thật mê người. Đó là đôi chân khéo léo lả lướt, bao bọc bởi vớ da màu đen, dưới ánh đèn, đôi chân nhìn thật mê người.

Gia Cát Minh Nguyệt nhếch lên đầu ngón chân, nhẹ nhàng đặt hai chân lên sô pha, bày ra tư thế nằm nghiêng, nhẹ nhàng hất mái tóc dài, vươn đầu lưỡi tròn trịa, liếm liếm môi. dùng một loại thanh âm cực kỳ mê hoặc nói: “Lý Dật, chỉ cần người có thể quên đi đoạn ân oán kia, người có thể dùng đôi môi của ta làm bất cứ chuyện gì!”

Dứt lời. Gia Cát Minh Nguyệt dùng đầu lưỡi liếm đôi môi, Sau đó lại nhẹ giọng nói: “Mặt khác. người còn có thể Xong cả thân thể của ta.”

Nghe được Gia Cát Minh Nguyệt nói, Lý Dật nở nụ cười

Sau đó trong biểu tình yêu mị của Gia Cát Minh Nguyệt. Lý Dật đứng dậy đi vài bước tới trước người Gia Cát Minh Nguyệt, sau đó cúi Xuống thân thể, tay trái nhấc lên cầm của nàng ta, vươn ngón trở tay phải nhẹ nhàng vuốt ve đôi môi đỏ tươi của Gia Cát Minh Nguyệt. gần từng chữ: “Ngày trước ta vì hấn không để ý sống chết lên tử chiến lời dài! Hấn Xem ta như rác rưởi ném đi không nói. còn làm cho ta giống như một con chó nhà tang chạy trốn hết hơn nửa Trung Quốc. Sau khi đi tới nước Mỹ lại giống như một con chó điên gặp người liền cắn! Lẽ nào người cho rằng, chỉ bằng vào thân thể của người là có thể bồi thường tất cả?”

Lý Dật nói làm Gia Cát Minh Nguyệt không nói gì mà chống đỡ, nàng ta tuyền chọn trầm mặc.

“Gia Cát Minh Nguyệt, ta thừa nhận thân thể ngươi giá trị không ít tiền. Thế nhưng, chuyện này không phải tiền là có thể giải quyết. Cũng không phải do ngươi há miệng hay vạch ra hai chân thì có thể giải quyết! Ta nói rồi, biện pháp giải quyết chỉ có một loại! Ngươi trở lại nói cho Tiêu Thanh Sơn. không lâu sau tương lai ta sẽ về nước trả lại nhân tình của hân, ân, nhanh!”

Nói xong lời cuối cùng. Lý Dật đột nhiên đề cao thanh âm, trong lúc nhất thời. cả căn phòng đầy rẫy âm thanh của hân!

Lý Dật nói làm thân thể Gia Cát Minh Nguyệt kịch liệt chấn động. Sắc mặt trong nháy mắt trở nên tái nhợt như tờ giấy!

Giờ khắc này, trên mặt nàng ta tràn ngập một loại biểu tình như khuất nhục!

Nhìn khuôn mặt bởi vì sỉ nhục mà phần nộ vẩn vơ của Gia Cát Minh Nguyệt, Lý Dật nở nụ cười, cười đến không chút kiêng nể!

Chỉ là trong tiếng cười còn kèm theo một cổ thê lương mà người khác không cách nào hiểu được!

293. Chương 256 : Hiến Thân

Đối với Los Angeles mà nói, thời tiết tại Las Vegas càng thêm quỷ dị, nhiệt độ chênh lệch giữa ngày và đêm khá lớn. Vào thời gian buổi trưa. cả tòa thành thị phẳng phất giống như một chiếc lồng hấp, làm người ta nóng bức khó chịu, mà tới buổi tối, lại làm cho người ta cảm giác thật mát mẻ.

Buổi tối Las Vegas hoàn toàn được ánh đèn neon bao phủ. Giống như một tòa mộng ảo chi thành. làm cho người ta có một loại cảm giác không chân thực. Trên thực tế, Las Vegas đích thật là một tòa thành thị làm cho người ta không có cảm giác an toàn.

Trong tòa thành thị này, có người có thể trong một đêm phát nhanh cũng có người có thể trong một đêm táng gia bại sản, cuối cùng dùng phương thức tự sát chuộc tội.

Tự sát chi thành.

Đây là một mỹ danh khác của Las Vegas, mà mỹ danh này nghe vào làm cho người ta có loại cảm giác trào phúng. Dùng cách nói của Karla, Las Vegas đầy rẫy sự tham lam và dục vọng của nhân loại, mà trên thực tế, Las Vegas lại giống như hấp huyết quỷ. đem đám dân cờ bạc ôm may mắn sẽ phát tài hút khô máu huyết, một cước đá văng bọn họ vào địa ngục!

So sánh với ban ngày, sinh ý buổi tối của khách sạn MGM tốt hơn nhiều. Nhất là sông bạc bên trái khách sạn. sinh ý có chút nóng nẩy. Bãi đỗ Xe ngoài tiền viện sông bạc đỗ đầy Xe limousine đủ loại kiểu dáng. Có thể nói. phàm là loại Xe mà có thể thấy trên tạp chí Xe hơi đều có thể nhìn thấy được trước cửa sông bạc.

Gia Cát Minh Nguyệt đứng ngay cửa sổ trong phòng khách sạn gần sát đất, trong tay cầm điều thuốc lá của nữ giới, lặng lẽ nhìn cảnh tượng bận rộn ngay cửa sông bạc, trong lòng cũng không biết đang suy nghĩ chuyện gì.

Ánh đèn trong phòng không bật lên. làm căn phòng có loại cảm giác lạnh lẽo. Lão Miêu ngồi trên sofa trong phòng khách, nghiêng đầu, hai tay nắm vào nhau, hoàn mỹ dung hợp cùng bóng đêm, mặc dù nường theo ánh trăng bên ngoài cửa sổ cũng rất khó phát hiện được thân thể hân.

Chẳng qua bao lâu, Gia Cát Minh Nguyệt vươn ngón tay mảnh khảnh nhẹ nhàng dụi vào gạt tàn. sau đó Xoay người nhìn lão Miêu. trong con ngươi lóe ra ánh sáng dị thường, giọng nói cũng không mang theo bất luận cảm tình nào: “Ta cần ngươi làm một việc cho ta.”

“Người Xác định?” Lão Miêu ngẩng đầu, cau mày nhìn Gia Cát Minh Nguyệt. Trong đêm đen. con ngươi hân sáng đến chói mắt.

Gia Cát Minh Nguyệt nheo mắt. lạnh lùng nói: “Xác định.”

Nghe được lời khẳng định của Gia Cát Minh Nguyệt, lão Miêu không nói gì, mà là cúi đầu.

“Lẽ nào người không muốn?” Giọng nói của Gia Cát Minh Nguyệt có chút bất mãn.

“Đã từng, vì một câu nói của người, ta bán mạng cho hắn mấy chục năm. Trong mắt người bên ngoài, ta là bảo tiêu kiêm cái bóng của hắn, mà ta lại biết, hắn là tình địch của ta.” Lão Miêu một lần nữa ngẩng đầu, đứng trên đôi môi đỏ tươi của Gia Cát Minh Nguyệt, nguyên không khí đang trầm lắng đột nhiên trên mặt hắn lộ ra dáng tươi cười quỷ dị: “Chuyện như vậy ta còn có thể làm, còn có chuyện gì ta không muốn?”

Trong bóng tối, Gia Cát Minh Nguyệt nghe lão Miêu nói, sắc mặt hơi đổi, bất quá cũng không mở miệng, mà gắt gao nhìn chăm chăm lão Miêu, tựa hồ giờ khắc này lão Miêu cho nàng ta một loại cảm giác quái dị.

“Trong mắt rất nhiều người, ta giống như một cỗ máy, càng giống như một người chết.” Giọng nói của lão Miêu không hề có chút cảm tình ba động, phẳng phai như đang nói đến một chuyện vụn vặt: “Mà trên thực tế ta là một con người. Rất nhiều buổi tối, khi ta chờ ở cửa biệt thự, mà người lại cùng hắn triền miên trong biệt thự, ta cũng biết đau lòng.”

“Người có ý tứ gì?” Giọng nói của Gia Cát Minh Nguyệt vô cùng băng lãnh, tựa hồ đối với lời Xuất phát từ nội tâm của lão Miêu có chút bất mãn: “Tất cả đều là người tự nguyện, ta không có bức người làm chuyện gì.”

“Đúng vậy, tất cả là ta tự nguyện, người không có bức ta.” Lão Miêu lại nở nụ cười, trong buổi tối âm u, hắn lộ ra dáng tươi cười thứ hai trong suốt mười mấy năm qua: “Đồng dạng, ta cũng chưa từng có oán giận cái gì. Hiện tại ta nói những lời này cũng không phải muốn oán giận gì với người, chỉ là muốn gần gũi nói chuyện với người mà thôi.”

“Rốt cục người muốn nói gì?” Gia Cát Minh Nguyệt bỗng nhiên cảm thấy lão Miêu có chút Xa lạ.

Lúc này đây, lão Miêu không lập tức trả lời Gia Cát Minh Nguyệt, mà chậm rãi đứng lên, trực tiếp đi hướng cửa phòng.

Khi hắn đi tới cửa, hắn bỗng nhiên ngừng chân lại, thản nhiên nói: “Ta chỉ là muốn nói cho người, đây vị tất là kết quả mà hắn muốn, ăn, nói khó nghe một chút, kỳ thực người hoàn toàn không biết hắn!”

Ngạc nhiên nghe được những lời này của lão Miêu, thân thể Gia Cát Minh Nguyệt hung hăng chấn động, sắc mặt trong nháy mắt trở nên tái nhợt như tờ giấy.

“Sống trở về.”

Khi Gia Cát Minh Nguyệt hồi phục lại tinh thần sau thoáng ngất người liền nói ra những lời này, lão Miêu đã rời đi.

Trong phòng quanh quẩn lời quan tâm của Gia Cát Minh Nguyệt, nhưng thân ảnh của lão Miêu đã không nhìn thấy.

Trong phòng vẫn như cũ một mảnh tối đen. ánh nắng từ cửa sổ thủy tinh chiếu vào khuôn mặt Gia Cát Minh Nguyệt, làm cho người ta mơ hồ thấy biểu tình hối hận trên mặt nàng ta, bất quá biểu tình chỉ hiện lên trong nháy mắt sau đó liền khôi phục bình thường. Trong con người không có bất luận cảm tình ba động, đôi môi đỏ tươi nhìn thấy mà giật mình.

Trong trí nhớ của Anh Hoa, Lý Dật chưa từng có thói quen đi tản bộ vào buổi tối. Cho nên khi Lý Dật đưa ra ý muốn đi ra ngoài tản bộ, nàng rất khó hiểu, bất quá nàng cũng không nói gì, mà yên lặng đi theo sát phía sau Lý Dật rời khỏi khách sạn MGM.

Sau khi đi ra khách sạn, Lý Dật cũng không lái Xe, mà vẫn chậm rãi đi tới không mục đích. Đi theo phía sau Lý Dật, nhìn bóng lưng thon dài của hắn, giác quan thứ sáu đặc biệt của nữ nhân nói cho Anh Hoa biết. Lý Dật làm như vậy tuyệt đối là có nguyên nhân!

Bởi vì trong trí nhớ của nàng, Lý Dật ngoại trừ mỗi buổi sáng dùng một tiếng đồng hồ luyện tập ra, những thời gian khác trên cơ bản đều rảnh rỗi.

Buổi tối Las Vegas có vẻ cực kỳ náo nhiệt, hai bên đèn đường tỏa ra ánh Sáng mờ nhạt, ngọn đèn chiếu Sáng cả con đường, có thể nhìn thấy tất cả chung quanh. Xe cộ qua lại Xuyên toa hình thành một con rồng

Xe thật dài, thường thường có thể nghe được tiếng kèn Xe hoặc tiếng tài Xế chửi vang, những tòa nhà cao vút trong mây phẳng phất như những tòa ma thần trùng thiên, giống như thủ hộ cho toàn bộ thành thị.

Lý Dật mang theo Anh Hoa đi dọc theo con đường lớn của Las Vegas, đi được một khoảng cách, quẹo vào một con đường khác. Sau đó trong một giờ, hắn vẫn liên tục quẹo mấy lần. cuối cùng đi tới cửa một công viên.

Khi Lý Dật đi tới đường nhỏ trong công viên, Anh Hoa rốt cục đã nhận ra không thích hợp. nàng cảm giác được khí tức nguy hiểm, sau đó theo bản năng hướng bốn phía nhìn lại, nỗ lực muốn phát hiện gì đó.

Cùng lúc đó, Lý Dật ngừng chân lại, quay đầu, híp mắt nhìn chằm chằm rừng cây phía sau bên trái, lạnh lùng nói: “Ra đi, lão Miêu.”

Lý Dật vừa thốt lên Xong, một bóng trong rừng cây đi ra, dưới ánh trăng, trên người bóng đen tản ra một cỗ khí tức khiến kẻ khác kinh hãi. Ánh mắt sắc bén như mũi nhọn bắn ra từ đôi mắt như cú mèo của hắn, hắn gắt gao nhìn chằm chằm, bước chân mềm mại hướng Lý Dật đi tới.

Tựa hồ vào lúc này. trong mắt của hắn chỉ có một mình Lý Dật!

Lão Miêu Xuất hiện làm sắc mặt Anh Hoa khê biến, không đợi Lý Dật làm ra bất luận điều gì chỉ thị, Anh Hoa hoành thân chắn ngay trước người Lý Dật. không chút sợ hãi nhìn lão Miêu. làm ra tư thế tùy thời Xuất thủ.

“Đến phía sau tôi.” Lý Dật nhẹ nhàng vỗ vai Anh Hoa, giọng nói bình thản, nghe không ra bất luận cảm tình ba động gì.

Anh Hoa không hề nhúc nhích, nguyên gương mặt lạnh lùng liền lộ ra biểu tình quật cường, đây là lần đầu tiên nàng vi phạm mệnh lệnh của Lý Dật.

“có một số việc phải cần tôi đến giải quyết.” Lý Dật nhẹ nhàng nói, đồng thời nắm vai Anh Hoa, hơi phát lực, túm nàng kéo ra phía sau mình.

Lý Dật nói phẳng phất giống như độc dược lập tức ăn mòn sự quật cường trong lòng Anh Hoa. nàng chăm chú căn môi nhìn lão Miêu đi tới, sau đó yên lặng thối lui Sang một bên, hiển nhiên nàng biết kế tiếp sẽ phát sinh chuyện gì.

Mất thấy lão Miêu cách mình chỉ còn năm thước đứng lại, Lý Dật trầm giọng nói: “Ta nghĩ muốn biết, là Gia Cát Minh Nguyệt cho người tới giết ta, hay chính Tiêu Thanh Sơn.”

Trải qua thời gian tấy lễ, khi Lý Dật nhắc tới tên của Tiêu Thanh Sơn. tâm tình không còn chút dao động. Đây cũng không phải do thời gian trôi qua, phần hận ý trong lòng đã bớt đi. chỉ là hắn có thể khống chế thật tốt tình tự của chính mình.

“Là ai không trọng yếu. quan trọng là ta muốn giết người!” Giọng nói lão Miêu không có chút màu sắc cảm tình nào.

“Chỉ bằng người?” Lý Dật đầu tiên chẳng đáng cười nhạt, sau đó nheo mắt lại nói: “Nguyên bản, ta không tính toán đối phó các người tại Las Vegas. bất quá nếu các người muốn chết, ta đây thỏa mãn nguyện vọng của người!”

Dứt lời, Lý Dật bày ra tư thế cách đấu.

Thấy Lý Dật bày ra tư thế cách đấu, lão Miêu giậm chân tại chỗ. hai chân bộc phát ra lực lượng kinh khủng, nương theo cỗ lực lượng, cả người hắn giống như một con mèo hoang hướng Lý Dật đánh tới!

Nhanh!

Đây là cảm giác lão Miêu cấp cho Lý Dật.

Có thể nói, ngoại trừ vũ khí bí mật của quân giới Nhật Bản Biên Đẳng Cường cùng Jester hôm nay đã thành thủ hạ của Lý Dật ra. lão Miêu là đối thủ cực mạnh mà Lý Dật gặp được

Nếu như đối lại trước đây khi Lý Dật chưa hồi phục bảy thành lực lượng, đối phó lão Miêu, Lý Dật nhiều ít có chút trắc trở.

Lý Dật lúc đang chạy trốn đã khôi phục được tiêu chuẩn bảy thành, mấy tháng qua ngoại trừ mấy ngày liên tục bận rộn, mỗi ngày hắn đều tiến hành huấn luyện, thực lực từ lâu đã vượt qua bảy thành lực lượng của kiếp trước, mơ hồ có dấu hiệu đột phá tám thành.

Có thể nói, với thực lực hiện tại của Lý Dật, lão Miêu căn bản không cùng chung đẳng cấp với hắn!

Mắt thấy lão Miêu hướng mình bay tới, Lý Dật cũng không động, mà giữ tư thế bình đến tướng dỡ, nước đến gần đất.

Hầu như trong nháy mắt. lão Miêu đã nhảy tới trước người Lý Dật. đôi mắt nhanh như thiểm điện đá ra, lực lượng kinh khủng bám theo một cơn gió rét lạnh. Chân chưa tới, gió tới trước!

Cảm thụ được dưới chân truyền đến cảm giác mát, thân thể Lý Dật hơi hơi nghiêng, phảng phất trải qua tính toán, tránh thoát cú đá của lão Miêu.

Lão Miêu tựa hồ cũng không nghĩ qua chỉ một chiêu có thể tổn thương Lý Dật. một chiêu không trúng, hắn liền tung ra một cú quét chân, động tác như mây bay nước chảy lưu loát sinh động, căn bản không cho Lý Dật cơ hội phản kích. Lý Dật vừa nhảy, giày của lão Miêu đã lướt qua ống quần. Kinh phong cường liệt làm lòng bàn chân hắn truyền đến cảm giác nóng bỏng.

Lý Dật không lưu ý cảm giác của bàn chân, trong lúc nhảy lên, trên không trung đá ra!

Lý Dật ra chân lần này thật Xảo diệu lại cấp tốc, lão Miêu đang chuẩn bị đứng dậy, nhận thấy được trên đầu truyền đến cảm giác mát, trước tiên đi qua lực lượng biến thái nơi phần eo, ngạnh sinh đối động tác. làm ra tư thế Thiết Bản Kiềm. đôi mắt Lý Dật nhất thời đá vào khoảng không!

Chân đá khoảng không, Lý Dật không đợi rơi Xuống đất, bỗng nhiên giơ lên khuỷu tay, làm ra tư thế Thụy La Hán hung hăng hướng lão Miêu đang đứng dậy chém tới!

Lần này Lý Dật mượn lực lượng rơi Xuống, khí thế hung mãnh, nếu dùng khuỷu tay đập trúng ngực lão Miêu, lão Miêu không chết cũng tàn!

Lão Miêu tựa hồ đã nhận ra nguy cơ, trong nháy mắt hắn chống mạnh hai tay dưới đất phát lực, làm ra động tác lộn mèo ngược ra sau!

Mặc dù phản ứng của lão Miêu đã rất nhanh, bắt quả tựa hồ cuối cùng hắn vẫn chậm một bước. Đồng thời khi lão Miêu lộn ngược ra sau, Lý Dật đột nhiên biến chiêu, bỗng nhiên đưa tay nắm lấy mắt cá chân lão Miêu. dùng sức vung!

Ngay tích tắc, trong ánh mắt cửa Anh Hoa nhìn kỹ, thân thể lão Miêu giống như đồng rác. trực tiếp bay ra ngoài!

“Phanh!”

Thân thể lão Miêu hung hăng đánh lên thân đại thụ ven đường. phát sinh tiếng vang cực kỳ nặng nề, trong đêm đen, tiếng vang trầm muộn có vẻ cực kỳ chói tai, cũng may bốn phía không ai, nên không hấp dẫn người nào chạy tới Xem Trong nháy mắt lão Miêu đánh lên đại thụ. Lý Dật đã đứng lên.

Dưới ánh trăng, Lý Dật rõ ràng thấy lão Miêu cắn chặt môi, khóe miệng nhỏ máu. Thấy một màn như vậy, Lý Dật hiểu được. lão Miêu mạnh mẽ nuốt ngụm máu trở vào trong bụng.

Vì thế Lý Dật cũng hiểu được, lão Miêu là muốn liều mạng.

Bởi vì lúc bị ới máu mà lại nuốt ngược trở vào, trong khoảng thời gian ngắn không có việc gì, thế nhưng một lúc sau sẽ Xong đời!

Lão Miêu không lau máu trên miệng, mà trước tiên đứng dậy. không chút tiếng động lần thứ hai hướng Lý Dật lao tới!

Bởi đã bị thụ thương, so sánh với lần đầu tiên tiến công mà nói. tốc độ và lực lượng của lão Miêu đã yếu bớt không ít, đối với Lý Dật đã không còn tạo được bất luận điều gì uy hiếp!

Đối mặt công kích Xảo quyết của lão Miêu. Lý Dật liên tục né tránh hai lần, đùi phải bỗng nhiên đưa ra, chỉ nghe “răng rắc” một tiếng, lão Miêu trực tiếp quỳ sụp dưới mặt đất, đùi phải không thể khống chế run rẩy lên. Chỉ một cước. Lý Dật đã gãy Xương chân lão Miêu!

Dù vậy, lão Miêu vẫn không buông tha, hấn dựa vào chân còn lại đứng lên lần nữa!

“Vi bọn họ. người không công đưa lên tính mạng của người, người nghĩ đáng giá sao?” Lý Dật không nhân cơ hội thắng lợi truy kích, mà lạnh lùng hỏi lão Miêu.

Ngây người nghe được Lý Dật nói, thân thể lão Miêu hơi chấn động. sau đó lại huy nắm tay hướng Lý Dật đánh tới!

Lý Dật nghiêng người tránh né, ngón trở và ngón cái tay phải làm hình cây kim cấp tốc chém ra. lập tức chế trụ cổ họng lão Miêu, đỉnh hấn lên thân đại thụ!

Lúc này đây, lão Miêu cũng không tiếp tục giãy dụa, hai tay cỬa hấn buông Xuôi Xuống tới, khoe miệng tuôn máu càng rõ ràng, ánh mắt cũng cực kỳ bình tĩnh. Trong con ngươi không có chút nào dao động.

“Để ta nói cho người đáp án.” Lý Dật nhìn chằm chằm con ngươi không có bất luận màu sắc cảm tình nào của lão Miêu, găm nhẹ nói: “Vì tiện nhân Gia Cát Minh Nguyệt kia, người không đáng!”

“Lạc sát!”

Dứt lời, tay phải Lý Dật đột nhiên phát lực, cổ họng lão Miêu trong nháy mắt vỡ vụn, tắt thở ngay tại chỗ!

Dưới ánh nắng, trên mặt lão Miêu tìm không được một tia sợ hãi. ngược lại. miệng cỬa hấn còn hiện lên một dáng tươi cười nhàn nhạt. Trong dáng tươi cười mang theo một tia giải thoát.

Tựa hồ ngay từ lúc Gia Cát Minh Nguyệt yêu cầu hấn đi ám sát Lý Dật, hấn đã biết trước sẽ có kết quả này.

Lý Dật chậm rãi buông thân thể lão Miêu xuống. nhẹ nhàng vuốt hai mắt hấn, sau đó lấy ra điện thoại bấm số của Karla: “Karla. tôi biết ông đang ở gần công viên.”

“Lý tiên sinh.” Karla nỗ lực giải thích.

Lý Dật trực tiếp cắt đứt lời Karla nói: “Cho thủ hạ của ông mang thi thể lão Miêu đem đi, tìm một nơi hạ táng.”

“Dạ. Lý tiên sinh!” Karla liền đáp ứng đề nghị của Lý Dật.

Nửa phút sau, bốn gã da đen vóc người khô ngô đi tới trước người Lý Dật và Anh Hoa. đầu tiên cung kính chào hỏi Lý Dật, sau đó trong ánh mắt của hai người khiêng thi thể lão Miêu rời đi.

Khi bốn gã thủ hạ của Karla mang thi thể lão Miêu đi, Lý Dật mang theo Anh Hoa quay về khách sạn MGM.

Nhưng Lý Dật cũng không trực tiếp quay về phòng cỬa mình, mà để Anh Hoa về trước, còn hấn một mình đi tới gian phòng của Gia Cát Minh Nguyệt!

Trong phòng Gia Cát Minh Nguyệt vẫn tối đen như trước, nàng ta ngồi trên sô pha không chút hoang mang hút thuốc lá, nghe được tiếng bước chân đi nhanh tới. Con ngươi của nàng hiện lên một đạo ánh sáng kỳ dị, bất quá biểu tình coi như bình thường. Sau đó nàng ta nhẹ nhàng dụi tàn thuốc trong tay. đứng dậy mở đèn lớn trong phòng.

Có thể do thời gian dài ngồi trong bóng tối, sau khi mở đèn lớn, Gia Cát Minh Nguyệt rõ ràng cảm thấy có chút không khỏe, vô ý thức nhắm hai mắt lại.

Đại khái điều chỉnh ba giây đồng hồ Sau, Gia Cát Minh Nguyệt thích ứng ngọn đèn trong phòng, nàng ta bước nhanh tới mở cửa phòng.

Bên ngoài hành lang rộng rãi, Lý Dật sắc mặt âm trầm hướng bên này đi tới. chỉ cách phòng của Gia Cát Minh Nguyệt cự ly không đầy năm thước. Nhìn thấy gương mặt âm trầm của Lý Dật, Gia Cát Minh Nguyệt không chờ Lý Dật ngay tại cửa, mà Xoay người đi trở vào ngội Xuống sô pha.

Lý Dật đi vào phòng của Gia Cát Minh Nguyệt. đồng thời đóng cửa phòng lại.

“Người muốn giết ta sao?” Nhìn con người âm trầm của Lý Dật, trên mặt Gia Cát Minh Nguyệt lộ ra dáng tươi cười, dáng tươi cười mang theo vẻ chẳng đáng.

Lý Dật nheo mắt nhìn chăm chăm nàng ta, thanh âm khàn khàn nói: “Gia Cát Minh Nguyệt, người đang chơi với lửa, người biết không?”

“Vậy thì thế nào?” Gia Cát Minh Nguyệt không chút nào sợ hãi đón nhận ánh mắt Lý Dật, lạnh lùng nói: “Người sẽ không giết ta. Mặc dù là chơi với lửa. cũng chỉ chết một mình lão Miêu mà thôi.”

“Xem ra lão Miêu trong mắt người còn không đáng giá bằng một con chó!” Lý Dật nhú mày trừng mắt nhìn Gia Cát Minh Nguyệt: “Người tự tin ta không giết người?”

“CÓ đáng giá hay không không phải do người nói.” Gia Cát Minh Nguyệt Cười nhạt. sau đó vẻ mặt khiêu khích nhìn Lý Dật: “Lẽ nào người sẽ giết ta?”

“Gia Cát Minh Nguyệt, ta mong muốn người hiểu rõ, ở trong mắt ta, địch nhân không phân chia nam nữ, ta không giết người. đều không phải bởi vì người là nữ nhân. chỉ là bởi vì ta còn cần người quay lại truyền lời cho Tiêu Thanh Sơn.” Lý Dật lạnh lùng nhìn chăm chăm con người của Gia Cát Minh Nguyệt, gần từng chữ.

Gia Cát Minh Nguyệt tựa hồ đoán được Lý Dật sẽ nói như vậy, chẳng đáng trừng mắt nhìn Lý Dật: “Nếu không dám vậy mời rời đi.”

“Hắc! Gia Cát Minh Nguyệt. có thể người cho rằng ta bị sự chấp nhất của lão Miêu làm cảm động. Cho nên mới buông tha cho người không bị tổn thương. Nếu như người nghĩ như vậy, thì người sai rồi!” Lý Dật vừa nói vừa hướng Gia Cát Minh Nguyệt đi tới: “Lão Miêu đối với Tiêu Thanh Sơn trung tâm cũng tốt, đối với người si tình cũng được, không có quan hệ gì tới ta, ta sẽ không đồng tình hấn, lại càng không vì hấn mà thay đổi cái gì! Ngược lại, hấn từ ý nghĩa nào đó đối với ta mà nói là địch nhân của ta, đối với địch nhân, trong thế giới của ta không có hai chữ đồng tình.”

“Sở dĩ ở lần đầu tiên lão tử không đụng tới các người, không phải vì lão tử không dám! Cũng không phải bởi vì lão tử không muốn!” Lý Dật trầm thấp nói: “Ta chỉ nghĩ tuy rằng người là người của Tiêu Thanh Sơn. thế nhưng dù sao đã từng dạy ta rất nhiều thứ! Về phần lão Miêu ta không hề động hấn. là bởi vì ngày trước hấn cũng không tự mình muốn mạng của ta!”

Lý Dật nói làm sắc mặt Gia Cát Minh Nguyệt khê biến, tựa hồ nàng ta thật không ngờ Lý Dật không đối phó nàng và lão Miêu là vì nguyên nhân này.

“Thế nhưng thứ nữ nhân chết tiết như người lại tự cho là đúng dám phái người ám sát ta! Hắc! Nếu lão tử dễ dàng chết như vậy, đã sớm chết ở Trung Quốc! Đâu có tới phiên người đến tìm người tới giết ta?” Lý Dật nói tới đây, triệt để thay đổi ấn tượng đối với Gia Cát Minh Nguyệt.

Nếu như ngay từ đầu Gia Cát Minh Nguyệt cấp cho Lý Dật một cảm giác thông minh cơ trí, như vậy hiện tại nàng ta đã hoàn toàn rơi Xuống thấp kém

Theo Lý Dật Xem ra. Gia Cát Minh Nguyệt hoàn toàn kế thừa phong cách lãnh huyết vô tình của Tiêu Thanh Sơn!

“Khánh khách.”

Trên mặt Gia Cát Minh Nguyệt lộ ra dáng tươi cười không đáng: “Thì tính sao?”

“Người nói không sai, ta sẽ không giết người.” Lý Dật cũng giống như lần trước vươn tay nhẹ nhàng vuốt ve đôi môi đỏ tươi của nàng ta, cười lạnh nói: “Thế nhưng người phải vì hành vi của người trả giá thật đắt!”

Nghe được Lý Dật nói, Gia Cát Minh Nguyệt biến Sắc. nàng ta theo bản năng muốn đẩy Lý Dật ra.

“Người không phải muốn dùng miệng của người phục vụ cho ta sao? Ta đây thỏa mãn yêu cầu của người!”

Lý Dật cười lạnh nắm lấy cằm Gia Cát Minh Nguyệt, đôi môi đỏ tươi của nàng ta nhất thời mở ra, nhúc nhích hoảng động, mê người như đóa anh đào. Sau đó. trong biểu tình sợ hãi của Gia Cát Minh Nguyệt.

Lý Dật nắm chặt tóc của nàng ta, móc cây thương dưới thân ra, không chút khách khí nhét vào miệng Gia Cát Minh Nguyệt!

Cử động thành linh của Lý Dật làm thân thể nàng ta hung hăng chấn động, sắc mặt trong nháy mắt đại biến!

Nàng ta vô ý thức vung tay đâm vào người Lý Dật. cũng không khởi lên bất luận tác dụng gì, chỉ có thể kích phát lửa dục của Lý Dật!

Một lúc lâu qua đi. Lý Dật thu thương mặc quần. mà Gia Cát Minh Nguyệt phun ra dịch thể màu trắng trong miệng, oán độc trừng mắt nhìn Lý Dật, ánh mắt hận không thể băm thây Lý Dật làm vạn đoạn: “Lý Dật, ngươi không chết từ tể được!”

“Người hẳn là nên may mắn ta không đem ngươi đi làm nữ tiếp viên.” Lý Dật không thèm để ý hàn ý trong con ngươi Gia Cát Minh Nguyệt chút nào, cười lạnh nói: “Chớ quên, đây đều do các ngươi bức ta! Tạo thành tất cả chính bởi vì các ngươi, mà không phải ta!”

294. Chương 257 : Vận Mệnh Định Trước Sẽ Gặp Nhau

Ánh mặt trời bắn vào nhà hàng trong khách sạn Metro- Gold, thế nhưng trong nhà hàng lại không hề ít khách nhân, những khách nhân có người vẻ mặt hưng phấn. có vẻ mặt uể oải. càng nhiều chính là biểu tình phiền muộn. thậm chí có chút khách nhân hốc mắt thâm đen. viền mắt đỏ rực.

Rất hiển nhiên. những khách nhân này đều cờ bạc suốt một đêm mà qua biểu tình của bọn họ đại khái có thể đoán được chiến tích đêm qua của bọn họ. Bên trong nhà hàng, những khách nhân đối với bữa sáng cũng không có hứng thú quá lớn. hứng thú của bọn họ hơn phân nửa đặt vào những trò cờ bạc hôm qua. Người có thể đi tới sòng bạc của khách sạn Metro-Gold. thân phận tự nhiên sẽ không kém cỏi. Cho nên mặc dù bọn họ oán giận hôm qua thua tiền, cũng không chửi đổng như mấy người đàn bà chanh chua.

Đương nhiên, bọn họ ở trong sòng bạc thì không được như vậy, ở trong bọn họ, rất nhiều người có thân phận trong lúc cờ bạc cũng không biết hai chữ tổ chức viết như thế nào. chửi mắng thô tục hết lần này tới lần khác không nói, có người thậm chí phát tiết lửa giận lên người nhân viên trong sòng bạc.

Phát hỏa thì phát hỏa, thế nhưng vì sòng bạc hành nghiệp thuộc chính quy hóa. Còn chưa có người nào không biết tốt Xấu dám nháo sự bên trong sòng bạc. Bởi vì thực lực lão bản các sòng bạc tại Las Vegas đều thâm sâu khó lường!

Thua tiền thì thôi, thế nhưng đắc tội các lão bản cũng trăm triệu không thể!

Lý Dật ngồi ở chiếc bàn nằm góc đông bắc trong nhà hàng, trên bàn bày đủ điểm tâm đủ loại kiểu dáng, điểm tâm thoạt nhìn cực kỳ tinh xảo, đa dạng vô cùng. Ánh sáng mặt trời chiếu trên mặt Lý Dật, vẻ mặt của hắn không còn âm trầm như ngày hôm qua khi đối mặt Gia Cát Minh Nguyệt, lại trở nên bình tĩnh, giống như mặt hồ không hề rung động.

Dưới ánh mặt trời, hắn không nhanh không chậm tiêu diệt bữa sáng trên bàn, đối với khách nhân đang rì rầm nói chuyện chung quanh cũng không có nửa điểm hứng thú.

Karla ngồi đối diện Lý Dật nhìn giống như một tòa núi thịt, một người chiếm mất hai chỗ ngồi

Khác với Lý Dật, đối với đủ loại điểm tâm trên bàn, hắn không có chút nào hứng thú, đây không phải hắn không thích ăn, ngược lại hắn rất thích ăn, chỉ là giờ khắc này hắn không có tâm tình để ăn mà thôi.

” Lý tiên sinh. Gia Cát Minh Nguyệt sáng sớm rời đi.” Karla nhìn Lý Dật đang ăn thật ưu nhã, do dự một chút, nói: “Căn cứ lời của nhân viên công tác trong khách sạn, lúc Gia Cát Minh Nguyệt rời đi đã uống hết rượu trong phòng, khắp nƠi đều là chai rượu trống rỗng vương vãi.”

” Nga.” Lý Dật đầu tiên lấy khăn lau tay, sau đó cầm lấy chén bánh kem nóng hằm hạp, một hơi uống hết vào miệng, sau đó ôn hòa trả lời một câu, đối với câu nói của karla, hắn cũng không cảm thấy hứng thú.

Thân là thành viên trung tâm của gia tộc Gambino, Karla quản lý sinh ý của gia tộc tại Las Vegas cũng nhiều năm, năng lực nhìn mặt đoán chuyện cũng tự nhiên nhất lưu.

Trước tiên hắn liền nhìn ra Lý Dật cũng không muốn đề cập tới chuyện Gia Cát Minh Nguyệt, vì thế rất thức thời không tiếp tục nói, mà dự định bắt sang chuyện khác.

“Annie tiểu thư dự định khi nào gặp tôi?” Khi Karla định chuyển trọng tâm câu chuyện, Lý Dật mà miệng hỏi.

Đón nhận ánh mắt thoáng chờ mong của Lý Dật, Karla cung kính hồi đáp: “Tiểu thư nói nàng còn ở lại Las Vegas hai ngày, ngày mốt trở về New York. Nàng bảo tôi chuyển cáo ngài, tối mai nàng sẽ gặp ông. Mà hôm nay, nàng bảo tôi cùng ngài đến sông bạc nhìn Xem”

Karla nói làm khoe mắt Lý Dật thoáng nháy lên. Sau đó, hắn không tiếp tục câu chuyện này, mà hỏi: “Hôm qua ông nói tại Las Vegas không ít người Trung Quốc nhập cổ trong các sông bạc, đây là có chuyện gì?”

“Lý tiên sinh, là như vậy.” Nghe được Lý Dật nói. Karla lập tức có hứng thú, tựa hồ hắn rất thích giúp Lý Dật giảng giải chuyện về sông bạc: “Las Vegas thời đầu có được vài sông bạc, nhưng tới hiện tại đã tăng lên không ít. Bất quá đó chẳng qua chỉ là chữ số cực hạn. bởi hiện tại chính phủ đã cấm không cho mở sông bạc mới.”

Nói đến đây, Karla thần bí liếc mắt nhìn Lý Dật, nói: “Lý tiên sinh, ngài biết vì sao chính phủ lại cấm không?”

Vấn đề của Karla làm Lý Dật nhiều ít có chút nghi hoặc, làm đổ thành. đánh bạc tại Las Vegas là hợp pháp. dưới tình hình này, chính phủ không nên đứng ra can thiệp mới đúng.

Suy nghĩ một chút, Lý Dật thử thăm dò: “Chẳng lẽ bởi vì tổn hại đến lợi ích của những lão bản các sông bạc hiện tại?”

Câu trả lời của Lý Dật làm Karla nhiều ít cảm thấy có chút kinh ngạc. hắn nhẹ nhàng gật đầu nói: “Có thể nói như thế. Hiện tại trong ba loại sông bạc, trong đó có một loại do gia tộc lũng đoạn, còn lại đều là hùn vốn, cổ đông của những sông bạc này có một đặc điểm giống nhau: Bọn họ có năng lực rất mạnh.”

Karla vừa nói như thế, Lý Dật liền hiểu được, nếu như không có mạng lưới quan hệ cường đại, nếu muốn có được cổ phần trong sông bạc tại Las Vegas, hầu như là chuyện không có khả năng.

“Nguyên nhân chính là như vậy, nên mới có thể có nhiều người muốn chen chân vào chia cắt khối bánh này.” Karla âm thầm nói: “Bất quá, ngay năm nay, mấy gia tộc có sông bạc tại Las Vegas đều liên hợp kháng nghị chuyện tăng thêm sông bạc mới. bởi vì một khi quá nhiều sông bạc. sẽ phân tán khách nhân. như vậy thu nhập của các sông bạc sẽ giảm bớt.”

“Chính phủ vì sự kháng nghị của các gia tộc nên mới đưa ra chính sách đó?” Đối với câu trả lời của Karla. Lý Dật nhiều ít có chút kinh ngạc. theo hắn Xem ra, loại chuyện này phóng tới quốc nội cơ bản không có khả năng phát sinh.

“Chính phủ cũng không có công khai thanh minh chuyện này, thế nhưng cũng ngầm ngăn cấm mở thêm sông bạc mới.” Karla gật đầu: “Thực lực của mấy gia tộc tạm thời không đề cập tới, những sông bạc mới cũng ảnh hưởng tới một ít lợi ích của gia tộc chính trị lâu đời, cho nên...”

Karla không nói câu kế tiếp, thế nhưng ý tứ đã rất rõ ràng.

“Nói như vậy, gia tộc Hyde Gus ở Las Vegas cũng có sông bạc?” Lý Dật bỗng nhiên hỏi.

Vấn đề của Lý Dật làm Karla thoáng nhíu mày, hắn liếc mắt nhìn những khách nhân chung quanh, sau đó cúi người Xuống. hạ giọng nói: “Đúng vậy. Gia tộc của tôi tại Las Vegas có sông bạc, trong đó có ba sông bạc thuộc về gia tộc Hyde Gus, trên danh nghĩa là thuộc gia tộc chúng tôi.”

“Thì ra là thế.” Lý Dật hiểu được tin tức trong đó. lại nhịn không được hỏi: “Ông nói những lời này chẳng lẽ là muốn nói cho tôi biết...”

“Ừm” Karla gật đầu khẳng định: “Lý tiên sinh, ngài nên biết kẻ có tiền chưa bao giờ đem tài sản phóng riêng trên một hạng mục.

Dùng ngôn ngữ của người Đông phương mà nói thì, “sẽ không có ai đem trứng chim đặt ở trong một cái giỏ Xách”. Cũng chính bởi vậy, một số phú hào ngoại quốc cùng phú hào bản thổ trong khi hợp tác sẽ liên lụy

đến sinh ý tại sòng bạc ở Las Vegas. Tựa giống như gia tộc của tôi cùng Tiêu Thanh Sơn, tuy rằng thông qua nhau rửa tiền bẩn, nhưng Tiêu Thanh Sơn vẫn mua một chút cổ phần trong sòng bạc. Mà nhà sòng bạc đó, hiện tại thuộc sản nghiệp của ngài.”

Chẳng biết vô tình hay hữu ý khi nói ra những lời này, Karla nhẹ nhàng liếc mắt nhìn Lý Dật một cái, chỉ thấy biểu tình của Lý Dật không có phát sinh một chút biến hóa nào.

“Nói như vậy. ở trong khi sòng bạc này, người Hoa đầu tư không ít đi?” Lý Dật nhíu mày hỏi, trước đây hẳn quả thực không biết điểm này.

Karla lắc đầu chậm rãi nói: “Không tính là bao nhiêu, trong đó đại bộ phận đều đến từ Đài Loan và HongKong, còn phú hào ở Đại Lục thì rất hiếm”

Dứt lời. bỗng nhiên Karla lại nói: “Bất quá tôi sẽ giới thiệu cho ngài một nhân tài quản lý sòng bạc. hơn nữa còn là người Trung Quốc duy nhất ở Las Vegas có sòng bạc độc lập! Đương nhiên, đó là chuyện trước khi ngài tiếp quản hai sòng bạc từ gia tộc Gambino.”

“Nga?” Karla nói lập tức khơi gợi lên sự hứng thú của Lý Dật, tại hắn Xem ra. lấy năng lực của Tiêu Thanh Sơn sẽ không có khả năng làm được việc này. Kinh ngạc thoáng chốc qua đi, Lý Dật vô thức hỏi hắn: “Hắn là ai vậy?”

“Yến Nam Thiên.” Karla khó khăn phát âm ba chữ kia. dường như dùng Anh ngữ nói cũng không được tốt lắm.

Yến Nam Thiên? Cái người được xưng là Thái Tử của liên minh hắc đạo phương Bắc, Yến Nam Thiên sao?

Người này chỉ bằng vào hai năm liền đã thống nhất được hắc đạo phương Bắc, một nhân vật truyền kỳ!

Nghe được ba chữ kia, Lý Dật không khỏi ngây dại. Nếu nói ở quốc nội người nào đã khiến cho hắn lưu lại ấn tượng sâu đậm nhất, như vậy, Yến Nam Thiên tuyệt đối phải tính vào trong đó.

Yến Nam Thiên có bao nhiêu cân lượng, rốt cuộc Lý Dật cũng không rõ ràng lắm, hắn chỉ biết rằng Yến Nam Thiên chính là thần tượng trong lòng của những tay ăn chơi trác táng tại phương Bắc. thậm chí sự tồn tại có thể so sánh như “Thần Thánh.”

Hơn nữa tựa ngay cả Bối gia đại công tử ở Thượng Hải có thể lấy thúng úp voi, khi đối diện với Yến Nam Thiên cũng đều khách khí.

Thậm chí Lý Dật còn nhớ rõ ràng, trong trận sinh tử chiến giữa mình và Biên Đằng Cương, Yến Nam Thiên đã Xuất ra mười triệu tiền đặt cược cho mình!

Đương nhiên thứ mà Lý Dật nhớ hơn nữa, chính là đoạn đối thoại kia giữa hai người!

“Hiện tại có thể nói cho tôi biết, vì sao lại muốn giúp tôi chứ?”

“Câu chiến cùng Biên Đằng Cương một trận, đã giúp tôi lời mười triệu tiền mặt, cái này là nguyên nhân thứ nhất. Còn một nguyên nhân khác nữa là. tôi nghĩ....tôi muốn cậu phải thiếu của tôi một cái nhân tình.”

“Dường như với thân phận của anh, cho dù tôi thiếu nợ nhân tình, cũng không đến phiên tôi phải đi giúp đỡ anh làm cái gì.”

“Nếu có một ngày, cậu lựa chọn rời khỏi Tiêu Thanh Sơn, tôi hi vọng cậu có thể làm việc giúp tôi.”

Sau khi ăn qua chút đồ lót dạ, Karla cũng không đưa Lý Dật đến sòng bạc, bởi vì căn cứ theo như lời của Karla. Buổi sáng sinh ý tại sòng bạc thường kém cỏi nhất. trong khu phố này, thậm chí một vài sòng bạc đều không có mở cửa vào buổi sáng. Lại nói đến vấn đề này, sinh ý của sòng bạc náo nhiệt nhất chính là khoảng từ tám giờ tối trở đi, ngay cả ban đêm cũng không sai biệt bao nhiêu.

Dựa theo kế hoạch, sau khi ăn cơm chiều Xong, Karla mang Lý Dật qua nhìn sòng bạc một chút, mà trước đó, thì Lý Dật ở lại trong phòng khách sạn, tham khảo vài bản tư liệu về hai nhà sòng bạc kia.

Thời gian Lý Dật quay trở lại phòng khách sạn, Anh Hoa mặc một bộ quần áo thể thao màu đen bó sát người, đang ở trong phòng tập thể dục, luyện quyền trên bao cát. Cùng nữ nhân bình thường bất đồng, Anh Hoa đáng người rất thon gọn, nhưng lại không phải thông qua quá trình giảm béo mà có được hiệu

quả này, da thịt của nàng thực sẵn chắc....không có bất cứ vết sẹo lõm nào. tràn ngập lực lượng mỹ cảm. Thân là một nữ nhân phương Đông, thể nhưng bộ ngực của nàng lại phong bạo hơn bình thường, nhìn lớp áo màu đen càng phình trước ngực, giống như tùy thời đều có thể vỡ nứt ra. Mỗi khi nàng vùng vẫy. hai tòa nhũ phong lại run rẩy kịch liệt, tựa như muốn trêu ngươi con mắt của người khác.

Hơn nữa, mỗi khi quyền đầu của nàng đánh trúng bao cát, thủy chung đều phát ra một chuỗi thanh âm muện hưởng. liên miên không dứt. Tiếng trầm đục này đã phá vỡ sự tĩnh lặng vốn có của buổi sáng sớm.

Bất quá sau khi chứng kiến Lý Dật trở về, thì Anh Hoa ngừng lại. có thể đánh quyền cũng đã lâu, cho nên trên quảng trán của Anh Hoa Xuất hạn một tia mồ hôi. Ánh mặt trời Xuyên thấu qua khung cửa kính, chiếu lên trên khuôn mặt lạnh lùng của nàng, tựa hồ như lúc nào Anh Hoa cũng mang theo một bộ dáng băng lãnh như sương.

“Cô tiếp tục đi, không cần quan đến tôi.” Chứng kiến Anh Hoa đình chỉ vùng vẫy. Lý Dật khẽ cười nói. Tiếp theo định quay trở về phòng ngủ. Xem Xét bản tư liệu của hai nhà sòng bạc.

Nhìn thấy Lý Dật muốn Xoay người rời đi, Anh Hoa nhin không được mở miệng nói: “Chờ một chút.”

“có việc gì thế?” Lý Dật nhiều ít không khỏi nghi hoặc, trong kí ức của hắn thì Anh Hoa là cái loại người tích chữ như tích vàng, có thể sử dụng một chữ nói rõ ràng tuyệt đối sẽ không dùng đến hai chữ. Loại tính cách trực tiếp này. khiến nàng rất ít khi mở miệng, trong mấy tháng qua làm bảo tiêu cho Lý Dật, những lần chủ động nói chuyện cũng với hắn, đều có thể đếm được trên đầu ngón tay.

Anh Hoa gật đầu. sau đó diễn cảm phức tạp liếc mắt nhìn Lý Dật một cái, nói: “Em gái tôi muốn gặp...”

“Anh Tử muốn gặp tôi?” Nghe Anh Hoa nói như vậy, Lý Dật hơi nhíu mày. kí ức trong đầu hắn bỗng nhiên vô thức tràn về. dần dần hiện ra khuôn mặt sáng lạn của Anh Tử’.

Tuy rằng cô bé kia cùng Lý Dật chỉ tương giao không đến một ngày, nhưng Lý Dật phi thường rõ ràng, ngày sau nhất định sẽ có lúc gặp lại Anh Tử, dù sao Anh Hoa cũng bởi vì em mình, nên mới cam chịu làm bảo tiêu cho Lý Dật. Đương nhiên Lý Dật chưa từng nghĩ. sẽ gặp lại Anh Tử sớm đến như vậy!

“Phải” Anh Hoa gật đầu, có lẽ do nhắc đến em gái mình, cho nên ngữ khí của nàng đã không còn vẻ lạnh lùng như thường ngày: “Buổi sáng tôi nói chuyện điện thoại cùng nó. tôi hỏi nó có muốn gặp anh không, nó trả lời rằng muốn.”

Chứng kiến Anh Hoa che giấu diễn cảm mong chờ trên mặt, Lý Dật trầm ngâm vài giây đồng hồ, nói: “Bây giờ còn chưa được, chờ sau khi chúng ta Xử lý Xong chuyện tình ở Mỹ. Tôi nhất định sẽ cùng cô trở về tìm nàng.”

Nghe được Lý Dật nói như vậy, đôi con ngươi trong mắt Anh Hoa toát ra thần sắc mát mát. nhưng cái diễn cảm này chỉ là thoáng qua bất chợt mà thôi.

“Sorry! Hiện giờ tôi quả thật không thể đi được.” Lý Dật cảm nhận được nỗi mát mát trong mắt của Anh Hoa, lại nghĩ rằng Anh Hoa vì em gái mà không vui.

“Tôi sẽ tuân thủ hứa hẹn của mình.” Anh Hoa lắc đầu, sau đó lại đưa lực chú ý đặt lên việc đánh bao cát, hơn nữa tốc độ huy quyền còn nhanh hơn trước.

Hiển nhiên lúc này tâm tình của nàng thập phần không Xong. Nhìn cử động điên cuồng của Anh Hoa, Lý Dật nhiều ít nghĩ có chút Xấu hổ, thể nhưng lại nghĩ kế tiếp có rất nhiều sự tình chờ hắn Xử lý. chỉ có thể thở dài rồi đi.

Thời gian khi Lý Dật tiến vào phòng ngủ, Anh Hoa ngừng lại. Bởi vì bao cát bị nàng đánh bao vỡ, những hạt cát li ti tràn lan xuống đất!

Anh Hoa mồ hôi ướt đầm toàn thân, khiến cho người ta có thể rõ ràng chứng kiến bộ dạng của chiếc áo ngực màu đen ở bên trong kia. Dưới ánh mặt trời, vẻ mặt của Anh Hoa không hề lạnh lùng như dĩ vãng nữa. Mà nàng nhú chặt mày, cũng không biết đang suy nghĩ đến chuyện gì.

Sau khi trở lại phòng ngủ. đầu tiên Lý Dật mang ra bản tư liệu về nhà sòng bạc kia. tiếp theo rót một chén cafe, châm thuốc. cẩn thận quan sát đánh giá. Suốt buổi chiều, Lý Dật đều không có bước chân ra khỏi

phòng ngủ.

Đến sáu giờ tối. Lý Dật Xem Xong bản tư liệu về nhà sòng bạc kia thì đối với nhà sòng bạc có một loại nhận thức rõ ràng hơn. Căn cứ theo lời trong tư liệu nói. sòng bạc hàng năm tại Las Vegas thu vào lợi nhuận đại khái khoảng vài chục triệu usd, nhưng gia tộc Gambino phải chia một nửa lợi nhuận cho những gia tộc liên minh khác. Trong đó, những nhà sòng bạc nằm trên đường lớn, sinh ý vẫn nhộn nhịp hơn ở địa phương khác.

Gia tộc Gambino cấp cho Lý Dật hai nhà sòng bạc nằm trên đường lớn Las Vegas, mỗi tháng thu vào ước chừng khoảng mấy trăm ngàn usd, một năm trôi qua đã trừ phí tổn linh tinh. cũng được một triệu tám trăm ngàn usd.

Một triệu tám trăm ngàn usd.

Vô luận ở Las Vegas hay là Macao. nguồn thu nhập này đều được tính là cực kì khủng bố!

Có thể nói ngoại trừ Phố Kinh ở Macao, Metro- Gold ở Las Vegas ra, thì nguồn thu nhập hai nhà sòng bạc của Lý Dật cũng được xếp vào hạng nhất lưu. Mà trên thực tế quả thực là như vậy, gia tộc Gambino chuyển nhượng sang cho Lý Dật hai nhà sòng bạc này. đã phải cân nhắc rất nhiều lần.

Phương diện này AndreW Loufu có công lao nhất, những nguyên nhân chân chính là bởi vì Lý Dật cấp cho gia tộc Gambino khoản lợi nhuận sinh ý đạn được quá lớn!

Nếu không, chỉ dựa vào quan hệ cá nhân giữa Lý Dật và Andrew Loufu, đừng nói muốn mua được hai nhà sòng bạc này, coi như kiếm chút cổ phần trong công ty đều sẽ là chuyện thiên phương dạ đàm* (chuyện nghìn lẻ một đêm, ý nói viễn vông.)

Trừ bỏ sinh ý vũ khí đạn được thời gian ba năm sau mới có thể thu lợi nhuận. hiện giờ chỉ đưa vào Toàn Cầu Ảnh Nghiệp, sinh ý sòng bạc cùng buôn lậu mà nói. Lý Dật cũng đã đủ bước chân vào giới phu hào, tài sản tăng trưởng nhanh chóng, thậm chí coi như ở cả nước Mỹ cũng đều là hiếm thấy.

Bây giờ đồng hồ, Karla đứng hẹn gọi điện thoại tới, mời Lý Dật qua nhà ăn của khách sạn Metro-Gold, ăn món Trung.

Cùng so sánh với nhà hàng Tây, đại sảnh chuyên chế biến những món Trung của khách sạn Metro-Gold nồng đậm phong cách Đông phương. Không có đồ dùng bằng bạc. không có phù điêu hoa lệ. mà có rất nhiều đĩa trúc cùng bàn bát tiên.

Nhìn hết thấy quang cảnh bên trong phòng ăn, Lý Dật không thể không thừa nhận, khách sạn Metro-Gold có khả năng ở dưới trướng hướng nền kinh tế suy thoái, nơi nơi cạnh tranh khốc liệt, mà vẫn hùng bá tại Las Vegas nhiều năm Ngoại trừ nhân mạch của gia tộc Gambino khủng bố ra, thì cũng nhờ vào bản thân nó vài phần. Dù sao, ở ngoại quốc mà gặp được nhà ăn tiêu chuẩn, đậm chất Đông phương như thế này, thì quả thực cũng là khó khăn.

Karla dường như đã đợi từ sớm, sau khi chứng kiến Lý Dật vào cửa, lập tức mỉm cười đứng lên, hướng Lý Dật làm ra một cái thủ thế nghênh đón.

Chờ sau khi Lý Dật an tọa, Karla mỉm cười nói: “Lý tiên sinh, đối với món ăn Đông phương tôi mặc dù có chút hiểu biết, nhưng nếu so sánh cùng ngài thì còn chưa tính nhập môn. cho nên. bữa tối nay Xin nhường ngài gọi món.”

Nói Xong, Karla chuyển phần thực đơn sang cho Lý Dật. Trong thực đơn có nhiều loại chọn lựa, Lý Dật tùy tiện điểm vài món, Karla ấn vào chiếc nút dưới bàn Xoay, theo sau từ bức vách gian bao sương có một nữ nhân mặc bộ sườn Xám yểu điệu bước ra, mỉm cười đi đến trước mặt Lý Dật cùng Karla. cung kính tiếp nhận thực đơn. Sau đó khom lưng thoái lui, một chuỗi hành động phi thường tao nhã.

Sau khi nữ nhân viên kia lui Xuống, Karla mỉm cười nhìn Lý Dật nói: “Lý tiên sinh. lúc chiều tôi gọi điện thoại cho Yến Nam Thiên tiên sinh, hắn nói rằng, hắn cũng đang ở Las Vegas.”

“Hả?” Karla nói nhiều ít làm cho Lý Dật có điểm ngoài ý muốn. hắn thực không ngờ Yến Nam Thiên cũng tới nơi này.

Đường như Karla rất hài lòng với phản ứng của Lý Dật, theo sau mới cười nói: “Mặc khác, hần còn nói cho tôi biết, buổi tối hần sẽ đến sòng bạc Metro-Gold gặp ngài.”

295. Chương 258 : Sầu Không Lường Được.

Đối với Lý Dật mà nói, hần không có bao nhiêu hứng thú ăn món tây, nhưng bữa cơm theo phong cách Đông phương tại Las Vegas Xem ra thì lại dễ nuốt hơn một chút. Bất quá thứ mà Lý Dật muốn ăn nhất, chính là thức ăn do đích thân Hạ Vũ Đình làm

Trong kí ức. dường như đã rất lâu rồi, hần không được ăn những món cay cay kia. Thân là người phụ trách của gia tộc Gambino tại Las Vegas. Karla chẳng phải là kẻ quê mùa, diện mạo của hần tuy rằng thực Xin lỗi người Xem. nhưng hương vị thưởng thức quả nhiên không Xoàng.

Hần không có khui chai rượu nho lâu năm sang quý ở trên bàn, bởi vì hần biết thời điểm ăn cơm trưa uống rượu nho thì thật sự là hành vi ngu Xuẩn.

Rượu mà Karla chuẩn bị là một chum Mao Đài chính tông, thường ngày chẳng mấy khi uống rượu đế. cho nên mới uống được nửa bình, nhìn hần đã có vẻ say sưa, khuôn mặt hơi đỏ hồng lên. Nhưng chính thần sắc lạnh lợi trong đôi con người kia đã nói cho Lý Dật biết, Karla không say! Thậm chí cả ba phần ngã ngã cũng đều không có!

So sánh với Karla mà nói, thì nửa bình Mao Đài đối với Lý Dật Căn bản không tạo thành bất luận ảnh hưởng gì. bởi vì hần có được phương pháp thổ tức đặc thù. Trong thời gian ngắn nhất sẽ đem hết chất cồn bài Xuất ra khỏi Cơ thể.

Đường như đối với Lý Dật. muốn uống say là một loại tham vọng quá đáng. Điều kiện đầu tiên chính là hần phải dùng loại phương pháp thổ tức kia. để bài Xuất chất cồn. Bởi vì không biết tử lượng của Lý Dật, một bình cạn thấy đầy rồi, Karla cũng không dám kêu người phục vụ mang thêm rượu lên nữa, mà cười nói: “Lý tiên sinh. ngài còn muốn uống nữa không?”

“Thôi đi.” Lý Dật lắc đầu. sở dĩ hần bồi Karla uống rượu, thứ nhất là cảm thấy được Karla tuy rằng tinh minh, nhưng dù sao cũng là người của Andrew Loufu. Thứ hai. những ngày qua Karla quả thực đã giúp bản thân hần không ít việc. Về tình hay về lý đều không thể không uống cùng Karla một chút được.

Vừa nghe Lý Dật nói như vậy, Karla liền đứng lên cười nói: “Thế cũng được, chúng ta không uống thêm nữa, tôi mang ngài đi Xem qua sòng bạc nhé!”

Lý Dật gật gật đầu.

Thời gian khi hai người đi ra khỏi khách sạn Metro Gold thì bên ngoài trời đã sẫm tối rồi, chính thể cả thành phố liền tràn ngập trong ánh đèn neon.

Trên những đường phố nổi tiếng sầm uất của Las Vegas. màn đêm buông Xuống thì sẽ phi thường náo nhiệt. Những chiếc Xe Limousin đủ mọi loại kiểu dáng Xuyên thoa trên đường, giống như muốn chứng minh. sự phồn hoa của cái thành phố này.Caesar, OXen.

Ở trên con đường phồn hoa trong thành phố Las Vegas. hai nhà sòng bạc này không được tính là đứng đầu, nhưng cũng thuộc thành phần nổi bật trong đó. Trang hoàng Xa Xỉ. chất lượng phục vụ tốt, bầu không khí náo nhiệt, hậu trường cường đại.

Hết thấy những điều đó, đã khiến cho hai nhà sòng bạc này ở trong môi trường Cạnh tranh kịch liệt, cường thịnh mà không suy.

Đương nhiên, nguyên nhân chủ yếu khiến cho hai nhà sòng bạc này luôn luôn sầm uất, chính là bởi vì nó thuộc sản nghiệp của gia tộc Gambino. Là gia tộc mafia cường đại nhất Châu Âu, gia tộc Gambino ở trong ủy ban mafia tuyệt đối là có tiếng nói nhất định. Còn tại cái ngành công nghiệp giải trí cờ bạc này, đồng dạng.

những sản nghiệp thuộc gia tộc Gambino cũng Xếp ở vị trí thứ nhất.

Toàn bộ Las Vegas, một số gia tộc có thực lực Chia nhau một nửa lợi nhuận hàng năm của ngành công nghiệp giải trí cờ bạc, mà riêng gia tộc Gambino lại đã ăn một nửa trong đó rồi.

Căn cứ theo điều này, cũng Xác minh được thực lực của gia tộc Gambino. Bất quá, hai nhà sòng bạc hiện tại đã muốn thay tên đổi chủ, hiện giờ nó thuộc tài sản tư nhân của Lý Dật.

Thời gian Karla mang Lý Dật đi vào trong sòng bạc Caesar, đồng hồ đã điểm tám giờ hơn, bãi đậu Xe bên ngoài cũng chật kín ô tô đủ mọi loại kiểu dáng. Biển hiệu trang trí đèn neon nhấp nháy ở bên ngoài cửa sòng bạc Caesar tản mát ra bốn phía chung quanh, cái quảng sáng kia như muốn hấp dẫn tất cả mọi phú hào đi ngang qua, dùng một loại phương thức vô thanh nói với đám phú hào rằng: “Đến đây đi! Nơi này chính là thiên đường của nam nhân! Ở trong này Các ngài có thể uống rượu nho sang quý nhất thế giới. chơi nhiều nữ nhân Xinh đẹp nhất thế giới. đương nhiên. quan trọng nhất là Các ngài có thể cảm nhận được khoái cảm vùng tiền như rác!”

Ngay khi Karla mang theo Lý Dật Xuất hiện ở bên ngoài cửa sòng bạc, thì hai gã bảo vệ đồng loạt cúi đầu vắn an, tiếp đó dùng một loại ánh mắt tôn kính nhìn theo bóng lưng Lý Dật và Karla đi vào trong sòng bạc.

“Hôm nay là cuối tuần. cho nên sinh ý so với thường ngày càng đông hơn.” Karla khẽ cười nói.

Dường như vì muốn chứng thực lời nói của Karla, sau khi tiến nhập sòng bạc, đập vào trong tầm mắt chính là một dạng cảnh tượng phi thường náo nhiệt. Hiện giờ tính trên phương diện lợi nhuận hàng năm, Las Vegas đã thay thế MaCao trở thành nơi lấy chiều bạc làm việc kinh doanh chính. Mà ở Las Vegas cũng bất đồng, nơi này máy chơi xèng chiếm khoảng bảy mươi phần trăm nguồn thu vào. (máy chơi xèng. chỉ việc đút phé vào rồi quay, dạng như máy xổ số tự động. có rất nhiều loại, phé là đơn vị tiền tệ ở trong sòng bài, phé có nhiều loại, 50 đô, 100 đô, 200 đô cho đến 5000 đô.)

Mặc dù máy chơi xèng là nguồn thu chính tại Las Vegas, nhưng trong sòng bạc vẫn cung cấp bàn quay, chiếu bạc...v...v... Đương nhiên số lượng máy Xèng tự động là nhiều nhất, người chơi trên máy cũng chiếm đa số.

Karla dường như đối với cảnh tượng trước mắt đã hết sức quen thuộc, chứng kiến nhiều khách nhân như vậy, nhưng trên mặt của hần thủy chung vẫn lộ vẻ mỉm cười Khi người phụ trách trong đại sảnh nhìn thấy Karla tiến vào. liền định bước lên nghênh đón. bất quá lại bị Karla dùng ánh mắt ngăn cản.

Lý Dật lẳng lặng đứng ở phía sau quan sát, chứng kiến những vị khách hàng chung quanh. miễn tuệ phát hiện ra, trong khách nhân cũng phân chia thành dăm bảy loại khác nhau.

Trong đó một số vị khách nhân tại lúc đổ cược, diễn cảm tương đối thoải mái, tựa như đối với bọn họ thắng thua tuyệt không thêm quan tâm, đến nơi này chơi chẳng qua là vì hưởng thụ cảm giác hồi hộp trong quá trình mang lại.

Phải, đúng vậy, chính là hưởng thụ!

Đối với loại khách nhân này mà nói, thắng thua tiền chỉ là Chuyện nhỏ, mục đích bọn họ đến sòng bạc chính là vì muốn làm cho tâm tình của mình được thả lỏng, hưởng thụ bầu không khí náo nhiệt. hưởng thụ sự phục vụ Sang trọng tận tình, đồng dạng cũng hưởng thụ mị lực độc đáo từ canh bạc mang lại.

Cùng bọn họ tương phản là những khách nhân đến nơi này mang theo tâm lí chiến thắng! Những khách nhân này đều là khách quen của Sòng bạc, bọn hần tuy rằng Chưa đến mức cờ bạc Chuyên nghiệp nhưng đối với Các loại bài thì cũng đã nghiên cứu qua, hơn nữa còn tự nhận thực lực không tệ. Trên thực tế. bọn họ lại chính là sơn dương mà song bạc thường hay đưa lên bàn mổ.

Giống như vậy mà nói, loại khách nhân này sẽ không có ngoại lệ thắng nào, tiếp theo Sáng sớm liền mang về mặt hối hận rời đi khỏi Sòng bạc. Lý Dật quan sát những ánh mắt đồ ngấu ở trong khách sạn Metro-Gold, cơ bản đều là một dạng khách nhân này.

Còn có một vài khách nhân tiến vào Sòng bạc thì lại là người mới nhập môn, bọn hần có thể được Xưng tụng là gà trong gà.

Bình thường quả thật đúng là như vậy, loại khách nhân này cơ bản ít nhiều đều phải bỏ ra một số tiền nhất định, để làm “học phí” cho sự nghiệp cờ bạc trong tương lai. Bọn họ tuy rằng có rất nhiều người mỗi ngày đều tới Sòng bạc chơi, nhưng số lần đặt cược lại thập phần có hạn. Bọn họ chỉ cược khi dưới tình huống

nắm chắc, hơn nữa sau khi đặt cược vô luận thắng hay thua. cũng sẽ không ở lại chiếu bạc chơi tiếp, mà đổi sang trận địa khác.

“Có muốn thử vận may một chút hay không?” Thấy Lý Dật không nói gì, Karla liền đề nghị.

Lý Dật lắc đầu: “Tôi đối với phương diện đồ thuật không lành nghề.”

Karla không vì Câu trả lời của Lý Dật mà cười hắc hắc, bởi trong cái chức nghiệp kinh doanh Casino này, rất nhiều ông chủ đều không tinh thông đồ thuật, đó cũng không phải chuyện gì kì quái.

“Chiếu bạc nằm trên lầu hai, trên đó có Xây dựng một đại sảnh quy mô nhỏ cho khách nhân bình thường, trừ chuyện này ra, phía Xa Xa bên kia, cũng kiến tạo ghế lô riêng biệt. Dưới tình huống bình thường. khách nhân có thân phận cùng địa vị đều sẽ đi lên bao sương ở trên lầu hai, chơi bài tây!”

Karla biết Lý Dật đã hiểu rõ cơ cấu hoạt động ở dưới lầu một, bởi vậy cho nên bắt đầu giới thiệu về tình huống nằm trên lầu hai.

Cùng so Sánh với lầu một, quang cảnh trên lầu hai hơi có điểm vắng vẻ. Nhưng trên thực tế, sinh ý của lầu hai phi thường nóng nẩy, khách nhân ngồi tràn đầy khắp Các chiếu bạc. Bất đồng cùng lầu một chính là, phần lớn những khách nhân ở trên này đều là người Châu Á.

Tựa hồ đối với người phương Đông mà nói. máu me cờ bạc đã ăn sâu vào trong tiềm thức, hứng thú đánh bài vượt Xa người phương Tây. Những vị khách nhân đánh bài ở trong đại Sảnh này, đại bộ phận đều mang theo tiểu tình nhân của mình tới, cũng có một số người Xuất tiền ra. mời nhân viên trong sòng bạc bồi tiếp. Nhân viên trong Sòng bạc đều là nữ nhân. phong cách phục vụ rất chuyên nghiệp, tư sắc hơn người, vóc dáng mị hoặc, khí chất đích thị thuộc hạng nhất lưu.

Trên thực tế, nói theo phương diện nào đó, các nàng cũng được coi là gái bao, nhưng chẳng qua phương thức làm việc bất đồng mà thôi. Đương nhiên cùng tiểu thư ở những câu lạc bộ đêm bất đồng, nữ nhân viên trong Sòng bạc sẽ không dễ dàng lên giường với khách nhân. Điều mấu chốt còn phải Xem, khách nhân chi ra bao nhiêu tiền. có đủ tiêu chuẩn của các nàng hay không? Theo điều này mà phán định. tựa hồ các nàng cũng chính là gái cao cấp. T

So sánh cùng đại sảnh, thì sinh ý ở trong ghế lô biệt lập thoáng quạnh quẽ hơn một ít, bốn ghế lô chỉ riêng hai gian bao sương là có người chơi. Đối với chuyện này, trong lòng Lý Dật cũng không nghĩ ngợi nhiều, dù sao nơi này là Las Vegas, ngành công nghiệp giải trí cờ bạc được hợp pháp hóa, cho nên khắp nơi đều Xuất hiện Sòng bạc. mỗi Sòng bạc đều có phương thức phục vụ chuyên nghiệp.

Cạnh tranh là điều không thể tránh khỏi.

Chứng kiến Lý Dật đảo quanh bên trong sòng bạc một vòng. Karla hướng người phụ trách ra hiệu, lập tức hắt bưng tới hai ly rượu nho. Phụ trách Sòng bạc Caesar là một người Do Thái. Trên thế giới đều biết và phải công nhận. người Do Thái phi thường thông minh. Mà người phụ trách nhũ danh Milich đứng ở trước mặt Lý Dật này, đã hoàn toàn kế thừa trí tuệ của dân tộc Do Thái.

Năm năm trước hắn đến nước Mỹ, thông qua đoạn thời gian này trở thành người phụ trách ở sòng bạc Caesar, việc đó cũng thừa đủ để chứng minh năng lực của hắn.

“Milich thân ái, vị này chính là Lý Dật tiên sinh, ăn, nói đúng hơn thì, hắn sẽ là ông chủ tương lai của anh.” Karla tiếp nhận rượu nho do Milich chuyển tới, đưa sang cho Lý Dật một ly. khẽ cười nói.

Nghe Karla giới thiệu, Milich mặt không đổi sắc nhìn Lý Dật, cũng kính chào hỏi: “Ngài khỏe chứ, ông chủ!”

Thân hình cao gầy, đôi mắt thông minh lạnh lợi, cái mũi thẳng tắp. Lý Dật tinh tế đánh giá Milich một phen, theo sau âm thầm cười khan: “Nghe Karla nói, năng lực của anh phi thường không sai. tôi rất tin tưởng Karla. Cho nên. tuy rằng nhà sòng bạc này thay tên đổi chủ. nhưng người phụ trách sẽ không bao giờ thay đổi!”

Lý Dật vừa nói ra, trong con ngươi của Milich cùng Karla đồng thời Xuất hiện một đạo quang mang dị thường.

“Cảm ơn ngài. Tôi nghĩ, tôi sẽ dùng hành động thực tế để chứng minh lựa chọn của ngài là chính Xác.” Milich về mặt tự tin nói.

Lý Dật gật đầu cười: “Hy vọng là như thế.”

Tiếp theo, Milich không nói thêm gì nữa. mà biết điều rời đi. Thấy Milich rời đi rồi. Karla mỉm cười nói: “Mặt khác, còn ba nhà sòng bạc phong cách bố cục so với Caesar cũng không sai biệt bao nhiêu, có muốn đi qua Xem nữa không?”

“Nếu đã giống nhau, vậy thì khỏi cần đi!” Lý Dật nghĩ muốn đến Metro-Gold gặp mặt Yến Nam Thiên. vì thế lắc đầu nói: “Bất quá. ông giúp tôi thông tri cho người phụ trách của ba nhà sòng bạc kia một chút, Sáng mai tôi muốn gặp bọn hắn.”

“Không thành vấn đề.” Karla cười nói. hiển nhiên. hắn rõ ràng Lý Dật đang muốn làm cái gì.

Theo sau Lý Dật và Karla tới rồi sòng bạc CaeSar, một lần nữa trở về khách sạn Metro-Gold, chính Xác ra là đi tới Sòng bạc Metro-Gold.

So sánh với bãi đậu Xe bên ngoài Sòng bạc Caeasar mà nói, thì bãi đậu Xe của Sòng bạc Metro-Gold vẫn lớn hơn một chút, những kiểu dáng ô tô bên trong cũng cao cấp sang trọng hơn. Thậm chí, Lý Dật quan sát thấy ở bên trong còn Xuất hiện vài chiếc Rolls-Royce có rèm che, dạng như Bentley thì nhiều la liệt.

Nhìn bãi đậu Xe hoành tráng như thế này. chắc hẳn bố cục bên trong Sòng bạc Metro-Gold cũng phải hoa lệ dị thường.

Làm một trong những Casino cao cấp nhất thế giới, về phương diện bố cục bài trí của Sòng bạc Metro-Gold thì cũng là phi thường hoa lệ.

Mà khách nhân đi tới sòng bạc Metro-Gold chơi đùa, thân phận cùng địa vị rõ ràng cao hơn đám khách nhân ở sòng bạc Caesar.

Khách nhân nơi này cơ bản không có tìm tiểu thư bồi đánh bạc. bọn họ đều mang theo tiểu tình nhân của riêng mình. Đương nhiên cũng có vài phần khách nhân là nữ giới, các nàng cũng dẫn theo trai bao của mình.

Đối với Xã hội hiện giờ, nam nhân có thể bỏ tiền ra chơi nữ nhân, đồng dạng nữ nhân cũng có thể bao tiền nam nhân, điều kiện tiên quyết chính là kẻ nào có nhiều tiền hơn mà thôi.

Bởi trước đó đã Xem qua Sòng bạc Caesar, cho nên sau khi tiến nhập vào Sòng bạc Metro-Gold, Lý Dật chỉ quét mắt nhìn thoáng qua bên trong đại sảnh một cái, tiếp theo hướng Karla hỏi: “Yến Nam Thiên sẽ đến đây sao?”

“Ừm, nửa tiếng nữa hắn sẽ ra, hiện giờ đang ở trong bao Sương số bốn chơi bài.” Karla gật đầu nói.

Vừa nghe Karla nói như vậy. Lý Dật nghiêm mặt: “Chúng ta tiến vào trong đó đi.”

Lý Dật và Karla đi tới một gian bao Sương cao cấp, bên trong có bốn khách nhân đang chơi bài tây, bốn người này cũng không giống như đám khách nhân ở ngoài đại sảnh. mang theo tình nhân đi cùng. Trong bao sương. ngoại trừ bốn vị khách ra, còn có một người nhân viên chia bài. Yến Nam Thiên là một người ở trong số đó.

Ngày hôm nay Yến Nam Thiên mặc bộ âu phục màu Xanh lam, hắn vẫn giống như thời gian trước kia Lý Dật từng gặp ở quốc nội. Khóe miệng nhếch lên nụ cười thần nhiên, cái nụ cười thần nhiên mà không mang hương vị làm điệu bộ, thể nhưng cũng không mê hoặc chúng nhân giống như Johnson em trai của AndreW. Ừm, tóm lại là một loại cảm giác rất thoải mái, làm cho người ta nhìn thấy sẽ bất tri giác sinh ra một loại ấn tượng hảo cảm đặc biệt.

Sau khi Karla cùng Lý Dật bước vào cửa, bốn người này vừa mới kết thúc ván bài, nghe được tiếng bước chân, bốn người theo bản năng nhìn về phía cửa. Yến Nam Thiên biết rõ hôm nay Lý Dật sẽ đến. mà ba người khác thì không hay biết gì. Nói chung, cái loại bao Sương cao cấp như thế này, một khi bắt đầu tiến hành đánh bài là cấm bất luận kẻ nào tiến vào. Cho nên, ba vị khách nhân kia đối với hành vi của bọn hắn. có thể nói là rất khó chịu.

Nguyên bản ngoại trừ Yến Nam Thiên ra, biểu tình của ba người khác nhiều ít có chút hương vị nén giận, bất quá sau khi chứng kiến được Karla, trên mặt bọn hắn lập tức Xuất hiện một nụ cười huyền hồ.

Mà khi bọn hắn nhìn thấy Lý Dật ở phía sau Karla, thì trong con ngươi lại lộ ra một tia nhãn tình kinh ngạc.

Dường như không ai nghĩ đến, Lý Dật sẽ Xuất hiện ở trong này.

Trong bao sương. Lý Dật chỉ nhận thức một mình Yến Nam Thiên. mà Lý Dật cũng vì hắn cho nên mới đến, bởi vậy sau khi tiến vào cửa. ánh mắt trước tiên quăng ném hướng về phía hắn.

Khi ánh mắt hai người gặp nhau trên không trung, không có binh ra hoa lửa giống như cừu nhân chạm mặt. Tương phản. lại tựa như bằng hữu lâu năm trùng phùng, sau khi ánh mắt đơn giản trao đổi một chút, liền lộ ra một nụ cười thản nhiên.

“Các vị tiên sinh. thật Xin lỗi khi đã quấy rầy cuộc chơi của các ngài.” Karla tựa hồ sớm đã thích ứng với cái loại trường hợp này, nên mỉm cười giải thích nói: “Tôi vào trong này, chẳng qua là muốn giới thiệu cho các ngài một vị tân bằng hữu, ân, nói vậy mọi người đều biết hắn, hắn là tân chủ nhân của Toàn Cầu Ảnh Nghiệp, đồng dạng cũng là đồng minh trung thành nhất của hai gia tộc Gambino và Heyde Gus.”

Mặc dù Karla minh bạch, bốn người đang ngồi trong này đều biết rõ ràng thân phận của Lý Dật, thế nhưng hắn vẫn giới thiệu qua. Đường như muốn dùng phương thức này nói với bốn người kia rằng: “Các vị tiên sinh, tôi mang đến một vị khách quý, giới thiệu cho các ngài đó nga!”

có thể nói, thân phận của Lý Dật. ngay cả Yến Nam Thiên ở bên trong bốn người kia, đều phải nể trọng. bất quá bọn hắn cũng không có đứng dậy nghênh đón, chỉ lộ ra một cái nụ cười hoan nghênh mà thôi.

Theo sau Karla, Lý Dật chậm rãi bước tới trước chiếu bạc. mỉm cười nói: “Thật cao hứng khi được nhìn thấy các vị, chẳng biết tôi có thể gia nhập ván bài hay không?”

“Đương nhiên có thể.” Đáp lời Lý Dật không phải là Yến Nam Thiên, mà là một vị công tử phú hào. Xuất thân từ đại gia tộc kinh doanh tại nước Mỹ. Khi hắn lên tiếng, đồng thời hướng Lý Dật lộ ra nụ cười Sáng lạn. tựa như muốn dùng phương thức này. khiến cho Lý Dật phải ấn tượng sâu sắc đến hắn.

Lời của gã công tử kia vừa thốt ra khỏi miệng, hai người khác cũng theo sau gật đầu mỉm cười. còn Yến Nam Thiên lại nhìn Lý Dật, tủm tỉm nói: “Lý Dật, Chẳng lẽ cậu không tính toán chào hỏi lão bằng hữu này hay sao?”

Lão bằng hữu?

Ba chữ kia vừa ra khỏi miệng Yến Nam Thiên, chính ngay cả Lý Dật cùng những người còn lại. đều hơi có chút sững sờ.

Những người khác thật sự không ngờ Yến Nam Thiên là bạn của Lý Dật, còn Lý Dật lại không nghĩ ra, Yến Nam Thiên sẽ nói như vậy.

Tuy rằng hắn nhận thức Yến Nam Thiên, hỒn nữa Yến Nam Thiên cũng từng giúp đỡ hắn một lần, bất quá giữa hai người tựa hồ còn chưa tính là bằng hữu, lại càng đừng nói đến ba chữ “lão bằng hữu” kia!

Cùng thời gian trước giống nhau, nụ cười trên khuôn mặt của Yến Nam Thiên thực bình thản, những khi dừng ở trong mắt Lý Dật, nó lại sản sinh ra một loại hương vị khác thường.

Nhìn nụ cười trên khuôn mặt Yến Nam Thiên, trong đầu Lý Dật bỗng nhiên hiện lên câu nói trước kia mà Yến Nam Thiên đã từng nói mình: “Nếu có một ngày, cậu lựa chọn rời khỏi Tiêu Thanh Sơn, tôi hy vọng cậu có thể giúp tôi làm việc!”

Cao thâm mặc trặc! Đây chính là đánh giá của Lý Dật đối với Yến Nam Thiên, trước kia hắn nhìn không thấu nổi Yến Nam Thiên, hiện giờ vẫn như thế

296. Chương 259 : Không Chết Không Ngừng.

Đủ loại ý niệm lướt nhanh qua trong đầu Lý Dật, bắt quá mặt ngoài Lý Dật vẫn lộ vẻ mỉm cười: “Tựa hồ giữa chúng ta cũng không cần khách sáo như vậy đi?”

có thể nói, lời của Lý Dật vừa thốt ra liền biểu lộ thái độ của hắn đối với Yến Nam Thiên: Bằng hữu!

Mặc dù người bạn này tới có chút kỳ lạ. thế nhưng theo Lý Dật Xem ra, ngày sau khi trở lại quốc nội sẽ có rất nhiều cơ hội hợp tác với Yến Nam Thiên, dù sao ý nghĩa nào đó mà nói, hắn và Yến Nam Thiên cũng có cùng chung địch nhân, có thể đạt thành lợi ích đồng minh.

Ngoài ra, Lý Dật tuyển Chọn Yến Nam Thiên Xem là đồng bạn hợp tác ngày sau bởi một nguyên nhân trọng yếu: Năng lực của Yến Nam Thiên quá lớn!

Nói thật ra, cho tới bây giờ Lý Dật cũng không rõ ràng năng lực của Yến Nam Thiên rốt cục lớn đến nông nổi nào.

Tại quốc nội, Yến Nam Thiên dùng thời gian hai năm thống nhất liên minh hắc đạo phương bắc. Trở thành Thái Tử trong truyền thuyết, biểu lộ thoát nhìn là một nhân vật đi theo đường hắc đạo bước lên chánh đạo, thế nhưng Thượng Hải Bối gia Bối đại công tử Bối Văn gặp phải Yến Nam Thiên cũng phải thập phần khách khí.

Phải biết rằng, Bối gia ở tại Thượng Hải bên chánh đạo có thể nói dùng tay che trời, tiềm lực phát triển ngày sau cực kỳ cường đại, dưới dạng tình huống này, Bối Văn không những không gạt Xa cự ly với Yến Nam Thiên. mà còn đối với Yến Nam Thiên thập phần khách khí. Điều này chỉ có thể nói rõ năng lực của Yến Nam Thiên làm Bối Văn bỏ qua ảnh hưởng Xấu mà cùng Yến Nam Thiên kéo gần quan hệ.

Dứt bỏ chuyện bối cảnh trong quốc nội, Yến Nam Thiên có thể trở thành người Hoa đầu tiên có được sòng bạc tại Las Vegas, điều này càng làm cho thân phận của hắn có thêm một ít màu sắc thần bí.

Dù sao quốc nội và nước ngoài là hai chuyện khác nhau, muốn có được sòng bạc độc lập của mình tại Las Vegas tuyệt đối là một chuyện phi thường khó khăn!

Lý Dật có thể có được sòng bạc của gia tộc Gamhino hoàn toàn là đi đường rẽ, không phải dùng thủ đoạn bình thường, dù sao, trên thế giới này không có bất luận kẻ nào có thể lấy ra được phần tư liệu vũ khí tiên tiến vượt thời đại như Lý Dật.

Tựa hồ đoán được Lý Dật sẽ tỏ thái độ như vậy, Yến Nam Thiên cười vang, sau đó nhiệt tình giúp đỡ Lý Dật giới thiệu với mấy người kia.

Trải qua sự giới thiệu của Yến Nam Thiên, Lý Dật biết được tiểu tử kia là một thành viên Trực hệ đến từ gia tộc William của nước Mỹ, tên là Raphael. hôm nay quản lý sản nghiệp của gia tộc, đảm đương người phụ trách tại Las Vegas, có thể nói là phú hào công tử điển hình.

Raphael có tuổi tác Xấp xỉ Lý Dật. làn da thập phần trắng nõn, trên mặt đeo kính mắt viền vàng, làm cho người ta có một loại cảm giác hào hoa phong nhã.

So sánh với Raphael, một người khác tên là Mingjiao, thân phận tựa hồ càng thêm hiển hách!

Bởi vì Mingjiao đến từ gia tộc Roosevelt, là gia tộc khổng chế quyền lực tư pháp của nước Mỹ.

Nghe được Yến Nam Thiên giới thiệu, vùng lông mày Lý Dật cũng nhướng lên một chút. Ngày trước hắn mang theo Kroff đến dự buổi tiệc sinh nhật của Haise Linna, từng Xảy ra Xung đột với John và Jack của gia tộc Roosevelt. Lần đó, John và Jack hai người bị người nắm quyền uy tuyệt đối của Hyde Gus gia tộc và quân chính lực quân nước Mỹ là Nick Xem như rác rưởi đuổi cổ ra ngoài!

Tựa hồ đã nhận ra biểu tình biến hóa của Lý Dật. Mingjiao lộ ra dáng tươi cười thân mật: “Lý thân ái, có thể quen biết anh là vinh hạnh của tôi. Tôi biết, khả năng anh đang nhớ tới chuyện của hai tên hỗn đản kia. Ở chỗ này. tôi đại biểu cho gia tộc vì chuyện lần trước Xin lỗi anh. Tôi tin tưởng Lý tiên sinh sẽ không vì hai kẻ vô tri hỗn đản kia mà cự tuyệt lời Xin lỗi của tôi, đúng không?”

Thái độ của Mingjiao thoát nhìn thập phần cung kính. giọng nói cũng có chút thành khẩn.

“Tôi nghĩ. lần đó chỉ là một hiểu lầm mà thôi. ăn, chỉ là hiểu lầm mà thôi.” Lý Dật mỉm cười tiếp nhận lời Xin lỗi của Mingjiao. dù sao hắn và gia tộc Roosevelt cũng không có thâm cừu đại hận gì, không cần vì một chuyện nhỏ mà tạo cho mình một địch nhân kinh khủng.

Lý Dật nói làm dáng tươi cười trên mặt Mingjiao càng tăng thêm: “Lý thân ái, ca ngợi Thượng Đế, lòng dạ của anh làm tôi thập phần hài lòng, tôi nghĩ, sau này gia tộc của tôi và anh nhất định sẽ có sự hợp tác.”

“Như anh mong muốn.”

Lý Dật mỉm cười phụ họa, rất hiển nhiên, đối với loại trường hợp này Lý Dật đã thành thục từ lâu.

Lúc này đây, Mingjiao cũng không nói gì, tuy rằng hắn muốn cùng Lý Dật lôi kéo làm quen. thế nhưng cũng biết đúng mực. lần đầu tiên gặp mặt nếu quá mức truy cầu kết quả chỉ làm phản tác dụng.

Đạo lý này Mingjiao hiểu được, bất quá khi hắn nghĩ khi quay trở về nhà đem chuyện này nói cho tộc trưởng gia tộc Roosevelt, Nhất định sẽ được ban thưởng, dáng tươi cười trên mặt hắn còn sáng lạn hơn cả ánh mặt trời.

“Đã nghe đại danh Lý tiên sinh từ lâu, hôm nay vừa thấy, quả nhiên không giống người thường.” Người cuối cùng là một người Trung Quốc, có lẽ quanh năm ở tại Mỹ. tiếng Trung của hắn cũng không được chuẩn Xác cho lắm

Yến Nam Thiên nhìn ra được Lý Dật không tiện trả lời vấn đề này, mỉm cười nói: “Lý Dật. hắn là Từ Tiến con trai của hội trưởng thương hội người Hoa tại Mỹ.”

Thương hội người Hoa?

Nghe bốn chữ này. con mắt Lý Dật hơi mị lên.

Nếu như nói Lưu Tư Cầm ở trong thương giới nước Mỹ được cho là một viên dạ minh châu đến từ phương đông, như vậy thương hội người Hoa chính là liên minh của người Hoa tại nước Mỹ!

Đây là một thương hội hoàn toàn do người Hoa cấu thành, tại nước Mỹ thậm chí trên thế giới lực ảnh hưởng cũng có chút không nhỏ.

“Thật cao hứng nhận thức anh, Từ tiên sinh.” Yến Nam Thiên giới thiệu làm trong lòng Lý Dật hơi chấn động, bất quá biểu tình cũng không hề phát sinh chút biến hóa nào. trong giọng nói chỉ mang theo chút vị đạo thân mật.

So sánh với Lý Dật mà nói, Từ Tiến đối với việc có thể kết bạn với Lý Dật có vẻ càng thêm hưng phấn, hắn cười nói: “Lý tiên sinh, nguyên bản lúc anh còn Ở New York tôi đã dự định đến bái phỏng anh. Bất quá lúc đó Hồng tiên sinh nói anh rất bận rộn. Vì vậy tôi chỉ đành bỏ qua ý định đó.”

“Xem ra Từ tiên sinh và Hồng lão đại rất quen thuộc?” Từ Tiến nói làm trong lòng Lý Dật khẽ động.

Từ Tiến tựa hồ đã nhận ra sự biến hóa trong giọng nói của Lý Dật, nhẹ nhàng lắc đầu: “Không tính là rất quen thuộc, hắn quen biết cha tôi, hơn nữa cũng có chút sinh ý với thương hội, cũng coi như là trưởng bối của tôi thôi.”

Nghe Từ Tiến nói như thế, Lý Dật liền bình thường trở lại!

Hồng Thanh Vân, vừa nghe đến sắc mặt hắn liền thay đổi. nhưng nhìn thấy dáng tươi cười giả hoạt trên mặt Yến Nam Thiên, hắn lại thần nhiên trở lại.

Làm đại ca long đầu của Hoa Nhân Bang, tự nhiên có giao tiếp với thương hội người Hoa. Hoa Nhân Bang ngoại trừ sản nghiệp hắc đạo, nhiều ít cũng có sản nghiệp bạch đạo, chỉ là quy mô rất nhỏ, so sánh với thu nhập hắc đạo mà nói thì ít hơn rất nhiều.

Đây cũng là sự chênh lệch giữa Hoa Nhân Bang và gia tộc mafia, gia tộc mafia đang dựa vào chánh đạo tới gần, tận hết mọi nỗ lực tẩy trắng, mà Hoa Nhân Bang cũng vẫn bảo lưu tư tưởng cũ, làm sinh ý thuộc hắc đạo.

“Thì ra là thế, như vậy chúng ta hắn nên tìm thời gian rảnh rỗi để nói chuyện.” Lý Dật cười cười nói: “Hiện tại tạm thời không nhắc tới chuyện này, bọn họ hắn là đang sốt ruột chờ.”

Nghe được Lý Dật nói, Yến Nam Thiên cũng không có biểu thị, Raphael cũng lộ ra dáng tươi cười hài lòng, tuy rằng bởi vì thân phận của Lý Dật đặc thù, bọn họ cũng không vì Lý Dật và Từ Tiến nói chuyện bị lãng phí thời gian mà oán giận. bất quá từ sâu trong nội tâm mà nói, bọn họ mong muốn Lý Dật có thể sớm kết thúc cuộc nói chuyện, bắt đầu cuộc đánh bài.

Dù sao. câu chuyện giữa Lý Dật và Từ Tiến cũng không có quan hệ chút nào tới họ. Lúc này, một nhân viên sòng bạc được Karla chỉ thị đem tới một ngàn vạn đô la đặt xuống trước mặt Lý Dật.

“Các vị, các vị chậm rãi chơi, chúc các vị vượt qua một buổi tối vô cùng tuyệt vời.” Karla mỉm cười chào mọi người, sau đó lui Xuống.

Nhìn số tiền trước mặt. trong lòng Lý Dật cũng âm thầm thở dài. khả năng cờ bạc của hắn đủ để dùng từ tệ hại để hình dung, nếu không cẩn thận, sợ rằng thua sạch số tiền này.

Đây là điều mà Lý Dật không muốn nhìn thấy. tuy rằng hiện tại giá trị của bản thân hắn Xa Xỉ, thế nhưng cũng sẽ không tùy ý tiêu Xài tiền bạc trong tay.

Đại cục kế tiếp tựa hồ nghiệm chứng suy đoán của Lý Dật. bao quát cả Yến Nam Thiên bên trong, ai cũng đều là cao thủ, khả năng chơi bài nhất lưu. hơn nữa tố chất tâm lý thật tốt.

Khả năng chơi bài của Lý Dật rất tệ. hơn nữa nữ thần may mắn cũng không đứng bên hắn, dưới tình hình này, không thể nghi ngờ Lý Dật biến thành sơn dương trong mắt bốn người kia!

Cũng may Lý Dật thập phần hiểu được nên đứng mực, cơ bản không hề loạn đặt tiền, kể từ đó thật ra cũng không thua nhiều lắm.

“Lý Dật, thoát nhìn anh không có hứng thú chơi bài.” Hai tiếng sau, Yến Nam Thiên đứng ra giúp Lý Dật giải vây: “Không bằng như vậy đi. hôm nay đến đây kết thúc, hôm nào chúng ta cùng đi đánh golf, đến lúc đó, Lý Dật sẽ cho các anh sự kinh ngạc!”

Ba người khác cùng nhìn ra Lý Dật cũng không quá hăng hái. nghe được Yến Nam Thiên vừa nói như thế, tự nhiên không yêu cầu chơi tiếp, mà gạt đầu phụ họa.

Trong lúc phụ họa, bọn họ cũng đều cho rằng Yến Nam Thiên nói Lý Dật chơi golf cũng chỉ là câu nói cho qua chuyện.

Ý nghĩ tự cho là đúng của họ làm cho bọn họ ngày sau đi đánh golf với Lý Dật thua trận đến thiếu chút nữa muốn đi nhảy lầu!

Kết thúc cuộc chơi, Mingjiao cùng Raphael lần lượt cáo từ, lúc hai người rời đi cũng trao đổi phương thức liên hệ với Lý Dật, cũng không nói nhiều lời khách sáo, có thể dự kiến được, sau này trong cuộc Sống, Lý Dật khó tránh khỏi phải đến dự những buổi dạ hội của hai vị này.

Khác với hai người, lúc Từ Tiến rời đi chỉ nói một câu thật thâm ý với Lý Dật: “Lý tiên sinh, cha tôi vẫn rất thưởng thức anh, ông ấy rất muốn gặp anh, hơn nữa ông ấy thập phần nguyện ý cùng anh hợp tác.”

Hợp tác.

Hai chữ rất đơn giản. thế nhưng ở bất đồng trường hợp trong miệng người bất đồng nói ra cũng không cùng một ý nghĩa.

Lý Dật tự nhiên nghe hiểu ý tứ trong lời nói của Từ Tiến. hắn mỉm cười cầm tay Từ Tiến: “Anh trở lại nói với cha anh. tôi rất nguyện ý hợp tác cùng ông ấy, ừ. chờ tôi xử lý Xong chuyện tại Las Vegas, tôi sẽ tranh thủ đi thăm lão nhân gia.”

Từ Tiến cười gạt đầu, sau đó chào từ biệt Yến Nam Thiên, liền trực tiếp rời đi, tựa hồ hắn nhìn ra được giữa Yến Nam Thiên và Lý Dật còn có chuyện cần bàn.

Mất thấy ba người đã đi, Yến Nam Thiên mỉm cười đi tới bên người Lý Dật, trưng cầu ý kiến: “Anh Xem chúng ta nên ở lại đây một chút, hay đi Sòng bạc hoặc đến quán cà phê của khách sạn?”

“Đi khách sạn thôi. tôi nghĩ. hẳn chúng ta sẽ trò chuyện thật lâu.” Lý Dật suy nghĩ một chút nói.

Yến Nam Thiên cười gạt đầu.

Sau đó, Yến Nam Thiên cùng Lý Dật đi tới dưới lầu, Karla nhìn thấy hai người Xuống lầu lập tức tiến lên đón.

“Karla. tính một chút, tôi thua khoảng mấy trăm ngàn đô la. một hồi ông đem tài khoản chuyển qua điện thoại của tôi. tôi cho người chuyển tiền cho ông.” Thấy Karla, Lý Dật liền nhắc đến tiền thua bài, nguyên theo quy củ của Sòng bạc, trước khi rời đi thì phải tính tiền, nhưng lúc này Lý Dật muốn bàn chuyện với Yến Nam Thiên. không có thời gian đi tính tiền.

Lý Dật nói làm về mặt Karla có chút phiền muộn. hắn về mặt đau khổ nói: “Lý tiên sinh, ngài có ý tứ gì chứ? Lẽ nào ngài nghĩ rằng ngay cả số tiền đó tôi cũng không có sao? Được rồi, ngài đi bồi chuyện phiếm với Yến tiên sinh, tiền thua bài Xem như tôi tặng ngài thôi.”

Hiển nhiên, Karla muốn mua nhân tình của Lý Dật. dù sao hắn biết rõ làm tốt quan hệ với Lý Dật đối với sự phát triển trong tương lai của hắn có tác dụng lớn đến thế nào.

Nghe Karla vừa nói như thế, Lý Dật không chút khách khí tiếp nhận. dù sao rốt cục Karla cũng là một người thông minh, hơn nữa độ trung thành đối với AndreW không cần hoài nghi, nếu cự tuyệt e rằng sẽ làm cho hắn khó chịu.

“Karla tiên sinh, tôi tựa hồ là hội viên cao cấp của Sòng bạc này. thế nhưng ngài chưa từng tặng ưu đãi cho tôi như thế a.” Trong lúc Lý Dật thừa nhận, Yến Nam Thiên lại trêu chọc nói.

Nghe được Yến Nam Thiên nói, Karla cười hắc hắc, con ngươi lóe ra ánh mắt khôn khéo: “Yến tiên Sinh, tôi chỉ dựa theo ý cấp trên làm việc, thực sự là quá Xin lỗi.”

Rất hiển nhiên. Karla là một thương nhân rất hiện thực, Yến Nam Thiên đối với hắn mà nói rốt cục chỉ có chuyện hợp tác không gần gũi, tự nhiên sẽ không chịu Xuất ra nhiều tiền như vậy.

Yến Nam Thiên vốn đang nói giỡn, tự nhiên sẽ không lưu ý Karla nói. hắn nhìn Karla nháy mắt: “Karla tiên Sinh, kỳ thực tôi thắng. Thắng một trăm hai mươi vạn đô la!”

Ngay người nghe được Yến Nam Thiên nói. Karla tròn tròn mắt.

Lý Dật và Yến Nam Thiên đi tới quán cà phê của khách sạn MGM, thì đã là hai mươi phút sau.

Là một khách sạn nổi danh nhất của Las Vegas, quán cà phê của khách sạn trang trí phi thường Xa hoa. nhưng thật phong cách. Tựa hồ, gia tộc Gambino muốn dùng phương thức này Xem như kỷ niệm hoặc muốn nhắc nhở gì đó với khách nhân.

Bởi vì còn chưa đến mười một giờ, người trong quán cà phê cũng không ít. Những người đó ba ba bốn bốn ngồi cùng nhau, nhẹ giọng nói chuyện, bầu không khí trong đại sảnh tốt phi thường, hoàn cảnh thập phần ưu nhã.

Trước khi Lý Dật và Yến Nam Thiên tới nơi này, Karla đã gọi điện thoại an bài tất cả, người phục vụ nhìn thấy hai người đi vào, cung kính đưa hai người đến một vị trí bên cạnh cửa sổ. Ngồi nơi đó uống cà phê nói chuyện đồng thời cũng có thể thưởng thức cảnh đêm của Las Vegas.

Hai người tùy tiện gọi cà phê, đợi người phục vụ rời đi, cũng không cầm ly, mà nhìn đối phương. sau đó lại thật ăn ý lộ ra dáng tươi cười.

“Vì sao không đi tìm ta?” Ngoài dự đoán của Lý Dật chính là, Yến Nam Thiên lại mở miệng hỏi ra vấn đề này.

Lý Dật không chút nào lảng tránh đón nhận ánh mắt nhu hòa của Yến Nam Thiên. nghiêm mặt nói: “Anh hắn là hiểu được, dưới loại tình huống đó, tôi không có khả năng tin tưởng anh, càng không thể đem hi vọng trở mình đặt hết lên người anh. Ắn, có thể lời này trực tiếp một chút, nhưng là sự thực!”

Yến Nam Thiên cười khổ gật đầu: “Đồng dạng, sự thực cũng chứng minh tuyển chọn của anh là chính Xác, anh ở đây tạo sự nghiệp còn mạnh hơn đi theo tôi nhiều.”

“Mạnh hay không chỉ là thứ nhì, tôi thật ra nghĩ số phận phải nên nắm giữ trong chính tay mình, như vậy chỉ ít có thể không bị người khác Xem là rác rưởi tùy ý ném Xuống!” Lý Dật như có đăm chiêu cảm thán nói.

Lý Dật nói làm Yến Nam Thiên trầm mặc, nguyên bản lần đầu tiên khi gặp lại Lý Dật hẳn liền phát hiện Lý Dật đã thay đổi. Mà lúc này Lý Dật cũng cho hắn một loại cảm giác Xa lạ.

“Nói về anh một chút đi, ở trong quốc nội lật tay làm mây, trở tay làm mưa. Tại nước ngoài lại cường thế như vậy, năng lực của anh thật làm tôi trợn mắt mà nhìn a!” Lý Dật nói sang chuyện khác. nỗ lực tìm hiểu gốc rễ Yến Nam Thiên.

“Lật tay làm mây, trở tay làm mưa?” Yến Nam Thiên nhẹ nhàng lắc đầu: “Lý Dật, tôi không dối gạt anh, năng lực của tôi trong quốc nội Xác thực không nhỏ, bất quá hiện tại tôi cũng không cách nào giúp anh diệt trừ toàn bộ Mãnh Hồ Bang.”

sự thẳng thắn thành khẩn của Yến Nam Thiên làm Lý Dật nhiều ít có chút nghi hoặc, bất quá hắn che giấu ý nghĩ nội tâm rất tốt, mà cười nói: “Tôi tựa hồ cũng không định nhờ anh làm như vậy. Hơn nữa anh sẽ không vô duyên vô cớ làm chuyện này.”

“Xem ra anh và bọn họ không chết không ngớt?” Yến Nam Thiên có hứng thú nhìn Lý Dật.

Lý Dật không hề phủ nhận, rất thẳng thắn gật đầu: “Đúng như lời anh, không chết không ngớt!”

Thấy Lý Dật thừa nhận, Yến Nam Thiên khe khẽ thở dài. sau đó tùy ý nhìn lướt qua cảnh đêm bên ngoài cửa sổ, chậm rãi nói: “Nếu như là những người khác nói lời này với tôi, tôi sẽ cho rằng họ đang nằm mộng nửa đêm, bất quá tôi tin tưởng anh có thể làm được.”

Nói đến đây, Yến Nam Thiên thâm ý liếc mắt nhìn Lý Dật, nói: “Đồng dạng, quá trình này sẽ rất gian nan. Thực lực của Đái Gia mạnh hơn trong sự tưởng tượng của anh rất nhiều, tiền thân của Mãnh Hồ Bang là Hồng Môn, mà Hồng Môn đã tồn tại suốt mấy trăm năm tại Trung Quốc, thâm căn cố đế. thực lực mạnh mẽ tuyệt đối không đơn giản như mặt ngoài! Đái gia tại nam Trung Quốc có mạng lưới quan hệ cường đại đã tới nông nổi không thể tưởng tượng, dù là chính phủ cũng không dám khua chiêng gióng trống hạ thủ, nhân vật và lợi ích dính dáng bên trong thực sự nhiều lắm.”

Yến Nam Thiên nói làm lông mày Lý Dật hơi nhíu lại!

Lý Dật tự nhiên sẽ không hoài nghi lời nói của Yến Nam Thiên. hắn cũng không cho rằng Yến Nam Thiên cần phải gạt hắn, nếu như Đái gia dễ diệt trừ, Yến Nam Thiên đã sớm động thủ, sẽ không chờ tới bây giờ.

“Có kiến nghị gì tốt không?” Sau thoáng trầm mặc ngắn ngủi. Lý Dật ngẩng đầu hỏi.

Yến Nam Thiên tựa hồ đoán được Lý Dật sẽ hỏi như vậy, nghiêm mặt nói: “Nói như thế. nếu anh muốn diệt trừ Đái gia, như vậy chính mình phải đạt được ba điều kiện nhỏ.”

“Thứ nhất. chính anh phải có đủ thực lực tài chính cường đại. để ngày sau trong thương trường đấu cùng bọn họ, dù sao Đái gia cũng không còn là gia tộc hắc đạo bình thường. mà đã tẩy trắng rất nhiều năm, thực lực sản nghiệp bạch đạo không thể coi thường. Bất quá. điều kiện này cơ bản anh đã đạt được. Thứ hai, tại quốc nỘi anh cũng phải có mạng lưới quan hệ cường đại đầy đủ, nhất là trên quan trường. So Sánh với điểm thứ nhất mà nói, đây là điểm yếu Ớt nhất của anh, đương nhiên, anh có thể đi qua nhiều biện pháp dựng lên mạng lưới quan hệ. Thứ ba, trong quốc nội anh phải có thể lực hắc đạo của chính mình. dù sao, có chút chuyện trên giang hồ chỉ có thể do người trong giang hồ đi làm, điểm này cũng là điểm yếu của anh, bất quá thoát nhìn thấy anh đã nghĩ muốn thông qua ngòi cao của Hoa Nhân Bang mà thực hiện. Ý nghĩ này rất không tệ, thế nhưng Hoa Nhân Bang dù sao ngày trước cũng bị đuổi ra khỏi quốc nội, hôm nay mặc dù cũng có thể lực nhất định trong quốc nỘi, thế nhưng so sánh với Mãnh Hồ Bang mà nói còn chênh lệch không nhỏ. con đường này cũng rất khó, bất quá nếu anh có thể hạ cờ thật tốt, đây cũng là một con đường tốt nhất.”

Nghe Yến Nam Thiên một chập thấy máu vạch ngay điểm yếu của mình, vùng lông mày Lý Dật nhăn thật chặt!

Trong giọng nói của Yến Nam Thiên cũng không có đề cập tới Tiêu Thanh Sơn mà chỉ nói Đái gia. đây không thể nghi ngờ đang âm thầm nói cho Lý Dật, hôm nay Tiêu Thanh Sơn và Đái gia ở trên một thuyền!

Tin tức này làm trong lòng Lý Dật rất không thoải mái. bất quá trong con người hắn thủy chung lóe ra ánh mắt kiên định. ánh mắt này phẳng phất nói cho Yến Nam Thiên. mặc dù là thiên vương lão tử ở phía

trước cản đường, ta cũng sẽ để cho bọn họ trả giá thảm thối!

Không chết không ngừng!

Không ai có thể thay đổi chuyện này!

Nhận thấy được ánh mắt kiên định trong con người của Lý Dật, trong lòng Yến Nam Thiên thầm nghĩ.

297. Chương 260 : Rượu Gặp Tri Kỷ Ngàn Ly Ít.

Bởi vì một phiên nói của Yến Nam Thiên, trong lòng Lý Dật không chút thư hoãn. nhưng hắn cũng không bộc lộ trên mặt. hơn nữa tâm tình buồn bực đó chỉ chợt lóe qua trong lòng hắn, sau đó hắn lại khôi phục sự lãnh tĩnh vốn có trước kia.

Lý Dật theo thói quen lấy gói thuốc trong túi ra, nhưng chợt nghĩ lại nơi này là quán cà phê, khách nhân chung quanh không ai hút thuốc, vì thế hắn chậm rãi rút tay về. ngẩng đầu đón nhận ánh mắt bình thản mà cơ trí của Yến Nam Thiên, trầm giọng hỏi: “Yến Nam Thiên, tôi hiểu kỳ, vì sao anh lại làm được những điều này?” có thể nói, những lời này là nghi vấn lớn nhất trong lòng Lý Dật!

Từ biểu hiện mà Xem, Yến Nam Thiên tựa hồ là muốn thống nhất toàn bộ hắc đạo Trung Quốc, thế nhưng qua một loạt biểu hiện của Yến Nam Thiên mà Xem, trong lòng Lý Dật đã có một trực giác: Mục đích của Yến Nam Thiên không phải ở hắc đạo!

Trên thực tế, ý niệm này Lý Dật đã sớm có trước đây, chỉ là hôm nay càng thêm mãnh liệt.

“Anh nghĩ thế nào?” Yến Nam Thiên không trả lời câu hỏi của Lý Dật, mà đem bóng đá ngược lại cho hắn.

Lý Dật lắc đầu, nghiêm mặt nói: “Tôi không biết.”

Lý Dật trực tiếp trả lời như vậy cũng làm Yến Nam Thiên nhiều ít cảm thấy có chút ngoài ý muốn. sau đó, trên mặt Yến Nam Thiên lộ ra dáng tươi cười tự giễu. hắn khe khẽ thở dài, nói: “Lý Dật, nếu như tôi nói với anh, tôi cũng không biết, anh tin không?”

Ngạc nhiên nghe được những lời này của Yến Nam Thiên, Lý Dật ngây ngẩn cả người tại chỗ!

Hiển nhiên. Lý Dật nằm mơ cũng không nghĩ đến Yến Nam Thiên lại nói ra một câu như vậy!

Nếu như nói AndreW Luofu là nữ nhân Xuất sắc nhất trong số những nữ nhân Lý Dật từng gặp, như vậy Yến Nam Thiên không thể nghi ngờ là nam nhân Xuất sắc nhất!

Bởi vì bọn họ đối với Lý Dật mà nói, có một đặc điểm giống nhau: Lý Dật nhìn không thấu bọn họ!

“Hình như anh không tin?” Yến Nam Thiên như cười như không hỏi.

Lý Dật không phủ nhận, mà là gật đầu.

“Trên thực tế. những ai nghe tôi nói qua những lời này cũng đều không tin.” Yến Nam Thiên nhìn như tùy ý dựa vào lưng ghế, như đắm chiêu nhìn ra cảnh đêm bên ngoài cửa sổ. Dùng một loại giọng nói cực kỳ phức tạp nói: “Kỳ thực, chính tôi cũng có lúc không tin.”

Giờ khắc này, Yến Nam Thiên nhìn qua như đang nói cho Lý Dật, mà lại giống như đang tự mình lẩm bẩm.

Sau đó, Yến Nam Thiên thu hồi ánh mắt, dừng ở con người đen kịt của Lý Dật, trầm giọng nói: “Lý Dật, có lẽ anh nghĩ tôi nói vậy là đang trêu đùa anh, thế nhưng tôi muốn nói. tất cả đều là sự thực, tôi đích Xác không biết mình đang làm gì. cũng không biết mục tiêu của mình là gì.”

“Nếu như nhất định phải nói tôi có mục tiêu và lý tưởng gì đó, như vậy có thể tính có một nguyên nhân trong đó là lớn mạnh gia tộc của tôi!” Yến Nam Thiên cảm thán nói.

Mặc dù Yến Nam Thiên trả lời cũng không giải trừ được nghi hoặc của Lý Dật, bất quá Lý Dật cũng không tiếp tục truy hỏi. bởi vì hắn nhìn ra được Yến Nam Thiên sẽ cho hắn một đáp án thỏa mãn.

“Nói thật. từ ngày tôi sinh ra. vận mệnh của tôi đã được an bài.” Yến Nam Thiên cảm ly cà phê lắc nhẹ: “Gia tộc của tôi ở trong quốc nội cũng giống như gia tộc Hyde Gus cùng gia tộc Roosevelt của Mỹ quốc, ở

trong chính đàn cũng là gia tộc có địa vị. Chỉ là người dân vẫn thích Xưng hô là phái hệ. Tục ngữ nói, địa phương nào có giang hồ thì sẽ có tranh đấu. cho nên những phe phái gia tộc cũng khó tránh khỏi phát sinh mâu thuẫn cọ Xát.”

Lý Dật không thể không thừa nhận lời Yến Nam Thiên nói chính là sự thực, tranh đấu của chính khách. đây là chuyện thực mà các thời đại đều có.

“Đương nhiên, trong đó cũng có một điều kiện, đó chính là bảo trì đại cục ổn định, cũng chính là sự hài hòa mà quốc gia đề Xướng.” Yến Nam Thiên nhàn nhạt cười nói: “Kể từ đó. không thể quang minh chính đại đấu nhau. cũng không vì lợi ích gia tộc của mình mà tổn hại đến lợi ích của quốc gia, vì thế biện pháp tốt nhất là mỗi bên đều phát triển bằng chính bản lĩnh của mình, cũng giống như bát tiên quá biển, mỗi người tự hiển thần thông.”

Nói đến đây, Yến Nam Thiên nhẹ nhàng uống một ngụm cà phê, tư thế tương đương ưu nhã.

“Tôi không nói anh cũng rõ ràng, gia tộc của tôi chính nằm trong vòng tròn này. Kinh thành Yến gia, bốn chữ này tựa hồ từ thật lâu trước đây đã bắt đầu truyền lưu.”

Yến Nam Thiên cười khổ nói: “Tôi sinh ra trong một gia tộc như vậy, từ ý nghĩa nào đó mà nói. chính là một sự bi ai.”

Nếu như những lời này của Yến Nam Thiên để cho người thường nghe được, nhất định sẽ mắng hấn phô trương, bất quá Lý Dật lại không làm như vậy. Lý Dật bằng vào sự nỗ lực của chính mình từng bước tiến vào vòng tròn giới thượng lưu, hẳn tự nhiên hiểu được Xã hội thượng lưu cũng không hạnh phúc như trong sự tưởng tượng của mọi người.

Vui giận yêu ghét, đây là tình tự mà mỗi người đều có.

Mọi nhà đều có sự khó khăn bất hạnh riêng của mình. Yến Nam Thiên Xuất thân từ nhà giàu có tự nhiên cũng không ngoại lệ.

“Từ khi tôi sinh ra bắt đầu, vận mệnh của tôi đã được an bài Sẵn. Tôi cùng với những đứa trẻ đồng tuổi trong gia tộc cùng nhau tiếp thu nền giáo dục tốt đẹp, cũng vì sự lớn mạnh của gia tộc mà nỗ lực. Có thể nói, người giống như tôi. không có khả năng giống như những hài tử bình thường có được thời thơ ấu vui sướng của chính mình, nếu như cần phải hình dung thỏ nhỏ của tôi, chỉ có hai chữ : Khó khăn.”

“Lúc tôi còn nhỏ không hiểu chuyện. tôi bắt đầu học tập thứ mà hài tử mười tuổi mới học, mà khi tôi mười tuổi tôi đã bắt đầu học tập tri thức mà thiếu niên mười tám mới học, mà sự trả giá đắt nhất chính là tôi hầu như không hề có bất luận thời gian nào thuộc về chính mình.” Trong giọng nói của Yến Nam Thiên mang theo sự mâu thuẫn nhàn nhạt: “Thời gian của tôi bị cha mẹ thậm chí các trưởng bối trong gia tộc toàn bộ an bài đầy, có thể nói, một ngày đến tối ngoại trừ ăn ngủ, cơ bản đều dùng thời gian học tập những tri thức được cho là hữu dụng trong tương lai.”

“Đương nhiên, sự nỗ lực của tôi cũng có được sự hồi báo, tôi trở thành một thanh niên hậu bối được các trưởng bối thưởng thức nhất trong gia tộc, đồng thời được chỉ định là người nối nghiệp cho gia tộc!” Giọng nói giờ phút này của Yến Nam Thiên vô cùng phức tạp. tựa hồ cho tới bây giờ. hẳn vẫn không biết đây chính là may mắn hay là bi ai của hắn.

Nhưng Yến Nam Thiên nói cũng làm trong lòng Lý Dật hơi chấn động!

Tuy rằng hắn đã sớm đoán thân phận Yến Nam Thiên không đơn giản, thế nhưng cũng không nghĩ đến cường đại tới nông nổi như vậy.

Lý Dật cũng không hiểu rõ hình thức chính trong quốc nội, thế nhưng hắn có thể từ miệng Yến Nam Thiên Suy ra địa vị của Yến gia!

Phải biết rằng. có thể dùng địa vị của gia tộc Hyde Gus trong nội bộ nước Mỹ để hình dung địa vị gia tộc của Yến Nam Thiên trong quốc nội.

Đồng thời kinh ngạc, Lý Dật cũng có chút nghi hoặc, dựa theo bình thường mà nói. Yến gia phải là một gia tộc chứa đựng màu sắc chính trị nồng đậm, như vậy tương lai sĩ đồ của Yến Nam Thiên hẳn phải đi theo đường chính trị, nhưng nhìn một loạt hành động của Yến Nam Thiên mà Xem, con đường làm quan của

Yến Nam Thiên tựa hồ không hề có liên quan gì tới hành động của hắn. Dù sao, không có quan viên nào sẽ đi tới Las Vegas mở sòng bạc.

Có thể đã nhận ra được sự nghi hoặc trong con người của Lý Dật, Yến Nam Thiên nở nụ cười. cười đến rất tùy ý, phẳng phất cũng không chú ý để Lý Dật biết được những chuyện này: “Lý Dật, tôi biết, anh đang kỳ quái, nếu tôi là người nối nghiệp tương lai của Yến gia, vì sao không đi theo con đường làm quan. mà lại đi theo đường hắc đạo càng sâu đậm hơn một ít.”

“Tôi Xác thực rất hiểu kỳ.” Lý Dật thật ra không có giấu diếm điểm này.

Yến Nam Thiên thở dài nói: “Lý Dật. anh còn nhớ rõ trước đó tôi đã nói qua. tôi là một người trẻ tuổi toàn diện nhất hiện tại của Yến gia, đương nhiên, toàn diện ở đây không phải chỉ trí tuệ, mà là chỉ tới lĩnh vực liên quan!”

Nghe Yến Nam Thiên vừa nói như thế. Lý Dật mơ hồ đoán được điều gì, mà câu nói kế tiếp của Yến Nam Thiên Xác minh được suy đoán của Lý Dật.

“Toàn diện ở đây là chỉ quan trường, quân giới, thương trường, hắc đạo một loạt lĩnh vực. Mà trên thực tế, trong gia tộc của tôi. người cũng bồi phận với tôi có rất nhiều người ở trong từng lĩnh vực đều mạnh hơn tôi, thế nhưng bọn họ không thể trở thành người nối nghiệp tương lai của Yến gia. Mà chỉ thành người nổi bật trong từng lĩnh vực. tôi nói như vậy, anh hẳn là đã hiểu?”

Nghe được Yến Nam Thiên vừa nói như thế, Lý Dật bừng tỉnh hiểu ra. Tuy rằng Yến gia là một gia tộc mang đầy màu sắc chính thể nhưng dù sao cũng là gia tộc có tính tổng hợp.

Cũng giống như gia tộc Hyde Gus của Mỹ!

Gia tộc Hyde Gus trên danh nghĩa là gia tộc có thực lực cường hãn trên chính đàn của Mỹ trên danh nghĩa, thế nhưng trên thực tế, gia tộc Hyde Gus tại quân giới và thương giới đều có năng lực rất mạnh. Làm nhân vật quyền uy nhất trong gia tộc Hyde Gus, Nick chính là đại lão quân giới, ở lục quân nước Mỹ có địa vị không người có thể địch, đồng dạng, gia tộc Hyde Gus và gia tộc Gambino có thể hợp tác sinh ý buôn bán súng ống, đây cũng có thể chứng minh mạng lưới quan hệ trong thương trường của gia tộc Hyde Gus rất kinh khủng.

Tình huống của Yến gia và gia tộc Hyde Gus như nhau, kể từ đó lời của Yến Nam Thiên cũng có thể hiểu được.

Có thể nói. toàn diện, hai chữ này là nguyên nhân trọng yếu quyết định ngôi vị nối nghiệp Yến gia tương lai thuộc về Yến Nam Thiên!

Đây cũng giống như người quản lý của một công ty, người quản lý không cần tinh thông công tác của mỗi bộ môn, thế nhưng hẳn phải hiểu được hết từng bộ môn. Chính Xác là hiểu được nhiệm vụ và trách nhiệm của từng bộ môn. Đương nhiên, người quản lý cũng cần phải có năng lực giải quyết sự việc rất mạnh, hẳn phải biết khống chế toàn bộ động thái của công ty, làm cho cả công ty đều phải đi theo kế hoạch của hắn.

Đồng dạng, Yến Nam Thiên cũng là như vậy.

Hắn có thể không phải là nhân tài kiệt Xuất nhất của Yến gia trong chính đàn, quân giới, thương trường, thế nhưng hẳn có thể hiểu được những lĩnh vực này, biết phương thức vận tác cùng một ít quy tắc của các lĩnh vực, dưới tình huống này, Yến Nam Thiên chỉ cần có được thủ đoạn của chính mình, như vậy có thể nắm toàn bộ Yến gia trong tay.

“Nói thật ra, anh cho tôi cảm giác rất nguy hiểm” Lý Dật nhẹ nhàng lắc cổ. Nhìn Yến Nam Thiên, nhưng phát hiện sắc mặt Yến Nam Thiên vẫn như thường.

Yến Nam Thiên cười khổ: “Người quen biết tôi đều nói như vậy.”

“Nếu như tôi không đoán sai, Yến gia tại Las Vegas có được sòng bạc của mình, mục đích là vì tẩy tiền đen phải không?” Lý Dật bội phục hỏi: “Làm thu nhập màu Xám của hắc đạo biến thành tiền sạch sau đó đầu nhập vào trong thương trường, đây thật là rất diệu.”

“Điều chưa nói tới, phiếu lưu lớn đúng là thật. Kỳ thực, không ít người đều có suy nghĩ này, thứ nhất nói! họ lại không có sự quyết đoán, thứ hai bọn họ tại nước ngoài cũng không có được mạng lưới quan hệ cường đại.” Yến Nam Thiên nói thực tế.

Đối với câu trả lời của Yến Nam Thiên, Lý Dật không có bất luận sự dị nghị nào, dù sao ở nước ngoài không có được mạng lưới quan hệ cường đại, thì không có khả năng thành lập sòng bạc của chính mình ngay tại địa phương hấp huyết Las Vegas này. Mà phiếu lưu tự nhiên sẽ không cần nói, nếu bị gia tộc đối địch bắt được, đó chính là nhược điểm!

“Tôi muốn biết, điều này và Đái gia có quan hệ gì?” Cuối cùng Lý Dật chủ động hỏi ra vấn đề này. bởi vì Yến Nam Thiên kéo ra một vòng lớn, cũng không trả lời vấn đề này.

Yến Nam Thiên nghiêm mặt nói: “Trước tôi nói qua, tiền thân Mạnh Hồ Bang là Hồng Môn, Hồng Môn tại quốc nội có mấy trăm năm lịch sử, thâm căn cố đế. mà hôm nay người nắm quyền Mạnh Hồ Bang. thực lực của Đái gia tại phía nam Trung Quốc thật sự phi thường kinh khủng! Lý Dật, tôi nghĩ anh hẳn là biết, biểu hiện ra với thực lực của tôi, tôi muốn tiêu diệt Đái gia cũng không khó, tôi chỉ cần sưu tập đủ chứng cứ phạm tội của Đái gia. sau đó lợi dụng thủ đoạn pháp luật đem bọn họ ra công lý.”

Nói đến đây, Yến Nam Thiên bỗng đổi giọng: “Thế nhưng trên thực tế cũng không dễ dàng như vậy, tôi có thể thật minh Xác nói cho anh, hiện tại tôi đang nắm giữ chứng cứ phạm tội của Đái gia. tôi cũng không động đây được bọn họ một sợi tóc!”

“Tôi hiểu được.” Nghe Yến Nam Thiên vừa nói như thế, Lý Dật liền hiểu được, diệt Đái gia không khó, thế nhưng một ngày khởi lên dao mổ với Đái gia. như vậy thực lực ẩn giấu phía sau Đái gia sẽ tuyệt đối không đồng ý, bọn họ thân là ô dù của Đái gia, tự nhiên phải đến bảo hộ Đái gia.

Cũng giống như gia tộc Gambino tại Mỹ. hầu như mỗi người đều biết rõ gia tộc Gambino là gia tộc hắc bang, thế nhưng chính phủ Mỹ chưa từng nhổ tận gốc gia tộc Gambino, đây bởi vì chính phủ Mỹ cũng kiêng kỵ chuyện này sẽ phát sinh phản ứng dây chuyền!

Không nói thứ khác, gia tộc Hyde Gus khẳng định sẽ không muốn thấy chính phủ Mỹ đụng đến gia tộc Gambino, dù sao gia tộc Hyde Gus và gia tộc Gambino là minh hữu, đương nhiên, nguyên nhân chính yếu là vì, gia tộc Hyde Gus và gia tộc Gambino có quan hệ hợp tác, lại còn dây dưa lợi nhuận rất lớn.

Có đại gia tộc Hyde Gus trong chính đàn Mỹ ngăn trở, những gia tộc khác muốn mượn tay chính phủ đối phó gia tộc Gambino cũng là chuyện không có khả năng. Động một nơi, liên lụy hết!

Dùng những lời này để hình dung thập phần chuẩn Xác.

Có thể muốn cấp thời gian để Lý Dật suy nghĩ, Yến Nam Thiên không tiếp tục mở miệng, mà chờ Lý Dật suy nghĩ một ít việc trong đó.

Một lúc lâu qua đi. Lý Dật cười nói: “Nếu như tôi không đoán sai, anh muốn để tôi lợi dụng thủ đoạn giang hồ đối phó Đái gia. Mà anh lợi dụng năng lực trong chính đàn của Yến gia đối phó thế lực sau lưng Đái gia đứng ra đối phó tôi, đúng không?”

Yến Nam Thiên cũng không cảm thấy ngoài ý muốn bởi vì hôm nay hẳn cũng muốn nói đến một chủ đề: Hợp tác!

“Thoạt nhìn chúng ta đều có thứ mình cần có.” Lý Dật như có đảm chiêu nói.

Yến Nam Thiên gật đầu: “Nếu như tôi có thể ở thời gian tới giúp anh áp chế thế lực sau lưng Đái gia, như vậy kế hoạch báo thù của anh sẽ được thực thi tốt hơn, hơn nữa Xác suất thành công càng cao hơn một ít!”

“Lẽ nào anh có thể bảo chứng tôi ở trong quốc nội làm ra một ít chuyện quá phạm mà không bị bộ môn liên quan truy tra?” Lý Dật mỉm cười hỏi.

“Không thể bảo chứng.” Yến Nam Thiên rất thẳng thắn lắc đầu, sau đó cổ quái liếc mắt nhìn Lý Dật: “Tôi không phải điều gì cũng làm được.”

“Nếu không thể. như vậy anh tựa hồ đã mất đi tác dụng.” Lý Dật cười tủm tỉm nói.

Yến Nam Thiên lần thứ hai lắc đầu: “Anh thực sự muốn cò kè mặc cả như vậy?”

“Tôi chỉ dự đoán.” Lý Dật nở nụ cười, cười đến rất giảo hoạt, hiển nhiên hắn sẽ không bởi vì một phen lời nói Xuất phát từ nội tâm của Yến Nam Thiên mà hoàn toàn tín nhiệm Yến Nam Thiên, nếu nói như vậy. Lý Dật sẽ không thể có được thành tựu như ngày hôm nay!

Thấy dáng tươi cười giảo hoạt nơi khóe miệng của Lý Dật, Yến Nam Thiên bất đắc dĩ thở dài. nói: “ Lý Dật. tôi nói rõ ràng. tuy rằng tôi không biết anh có biện pháp nào có thể bảo chứng ở trong quốc nội làm ra một ít hỗn loạn mà không bị truy cứu. thế nhưng tôi biết. anh nhất định có thể làm được.”

Đối với vấn đề này của Yến Nam Thiên, Lý Dật không phủ nhận, cũng không thừa nhận Mà Yến Nam Thiên cũng Xem như Lý Dật thừa nhận, Sau đó lại nói: “Anh đã không muốn nói, như vậy tôi cũng sẽ không hỏi. Tôi nghĩ nói với anh, con bài chưa lật của anh có thể bảo chứng anh làm ra một sự tình có thể không bị truy cứu. thế nhưng chớ quên, khi anh làm loại sự tình này sẽ bị quấy rầy, sự quấy rầy đến từ các phương diện!”

“Cho nên, anh đã nghĩ ra biện pháp một đá ném hai chim, anh phụ trách trong quá trình giúp tôi khu trừ sự quấy rầy. Mà Sau đó, Yến gia sẽ không cần phải chịu bất cứ trách nhiệm nào trong chuyện này!” Lý Dật trầm giọng nói.

“Không Sai! Đúng như lời của anh, chúng ta mỗi người đều có thứ mình muốn.” Yến Nam Thiên cười nói: “Anh chính tay đâm cừu nhân, mà tôi có thể mượn cơ hội này chèn ép một Chút người cạnh tranh của Yến gia. Về phần chia lợi nhuận, điều này tôi nghĩ chúng ta lưu lại Sau này thảo luận.”

“chủ ý rất hoàn mỹ, ý nghĩ rất thiên tài” Lý Dật không khỏi cảm thán một câu, Sau đó hỏi: “Tôi muốn biết, anh có ý nghĩ này lúc nào?”

“Từ ngày đầu tiên anh chạy thoát khỏi Trung Quốc. còn chân chính làm ra quyết định là ngày anh trở thành long đầu của HOa Nhân Bang tại Los Angeles cùng với khổng chế Sinh ý buôn lậu của LoS Angeles.” Yến Nam Thiên không Chút che giấu nói.

Lý Dật cười khổ: “Có thể, anh là người duy nhất có lòng tự tin đến như vậy đối với tôi”

“Tôi luôn luôn tin tưởng chính ánh mắt của mình” Yến Nam Thiên tự tin cười nói.

“Vấn đề cuối cùng, vì Sao anh tuyển Chọn đem chuyện của anh nói cho tôi biết?” Lý Dật hỏi ra vấn đề cuối cùng.

Yến Nam Thiên hầu như cũng không tự hỏi. trực tiếp đáp: “Thứ nhất, nếu như tôi không nói ra, với tính cách của anh chưa chắc chịu cùng tôi hợp tác. Thứ hai, tôi từ nhỏ đến lớn không có một người bạn chân chính, người giao tiếp với tôi đều vì lợi ích hoặc vì nịnh nọt, vì Sợ hãi tôi, mà anh thì không giống, tôi thường thức tính cách của anh. Tôi mong muốn anh trở thành người bạn đầu tiên của tôi.”

“Tính cách?” Lý Dật nhú mày.

Yến Nam Thiên nghiêm mặt nói: “Đúng vậy! Tính cách quyết định số phận!”

“Bạn bè? Ân, nếu có một địch nhân giống như anh là một chuyện thập phần nguy hiểm.” Lý Dật cảm thán từ đáy lòng.

“Lẽ nào anh lại không phải?” Yến Nam Thiên nhàn nhạt cười, Sau đó phức tạp liếc mắt nhìn Lý Dật, thở dài nói: “Lý Dật. kỳ thực tôi rất ước ao như anh”

“Vì sao?” Lý Dật nghi hoặc liếc mắt nhìn Yến Nam Thiên.

“Còn nhớ câu nói trước kia của anh không? Anh có thể nắm giữ chính số phận của mình!” Yến Nam Thiên cũng Cảm thán tự đáy lòng.

Lý Dật không cho là đúng nói: “Tôi còn muốn nói tôi mới ước ao như anh mới đúng!”

Lúc này đây, Yến Nam Thiên không nói gì, mà lại trợn tròn mắt há hốc miệng.

Sau đó hai người đều nở nụ cười, cười đến không chút kiêng nể!

Tiếng cười Sang Sảng vang lên trong quán cà phê an tĩnh có vẻ dị thường chói tai. làm các khách nhân trong quán đều phải đưa mắt nhìn qua. đồng thời lộ ra vẻ mặt nghi hoặc cùng biểu tình hèn mọn.

Tựa hồ, theo những người này Xem ra, mọi người có thể tới nơi này đều là người có thân phận địa vị, không nên không có tố chất như vậy mới đúng.

“Hay là. . . chúng ta nên đổi địa phương khác.”

Nhìn thấy ánh mắt trách cứ và hèn mọn của khách nhân, Lý Dật và Yến Nam Thiên không hẹn mà cùng nói ra một câu giống nhau.

Sau đó, hai người lại nở nụ cười

Mười phút Sau, Lý Dật và Yến Nam Thiên lại thay đổi địa phương, bọn họ đi tới quán bar của khách Sạn MGM.

Tuy rằng so sánh với những quán bar khác, quán bar khách sạn cũng không hỗn loạn, thế nhưng ở chỗ này cũng không có ai vì tiếng cười lớn của Lý Dật và Yến Nam Thiên mà trách cứ, cũng sẽ không có người trách Lý Dật hút thuốc!

Trọng yếu nhất là. Lý Dật và Yến Nam Thiên đến muốn uống rượu.

Lý Dật không biết rốt cục đã cùng Yến Nam Thiên uống bao nhiêu rượu, khi rời khỏi quán bar, Yến Nam Thiên đã không còn sức lực động đậy cả đầu ngón tay. mà Lý Dật bởi vì có phương pháp hít thở đặc thù, vẫn có thể duy trì được một chút thanh tĩnh. Nhìn theo Yến Nam Thiên được bảo tiêu của hắn mang đi, Lý Dật không khỏi lộ ra dáng tươi cười bất đắc dĩ.

Nguyên bản, nếu như hắn không phải trở mặt với Tiêu Thanh Sơn, như vậy hắn và Yến Nam Thiên rất có thể trở thành địch nhân.

Mà hôm nay, bọn họ lại trở thành bạn bè.

Rượu gặp tri kỷ ngàn ly ít. đã không hài lòng nữa câu nhiều!

Đây là hai câu chân thực hình dung tình bạn của Lý Dật và Yến Nam Thiên Sau khi gặp nhau tại Mỹ.

298. Chương 261 : Tà.

Cạnh tranh chính là động lực tiến bộ của xã hội, những lời này không biết xuất từ miệng của người phương nào, thế nhưng cũng đã nói rõ hàm nghĩa đích thực của từ cạnh tranh.

Lớn từ quốc gia, nhỏ đến cá nhân, mỗi một góc nhỏ nhất của Xã hội này đều tồn tại cạnh tranh.

Người có thể thắng được trong cạnh tranh là người may mắn đồng dạng bọn họ cũng cần nỗ lực cực lớn.

Làm người nối nghiệp tương lai của Yến gia. Yến Nam Thiên từ nhỏ đến lớn cùng bạn đồng lứa tiếp thu đãi ngộ như nhau, có thể đánh bại mọi người thắng được cuối cùng, đây là may mắn của hắn, đồng dạng cũng là bi kịch của hắn.

Những người cạnh tranh với Yến Nam Thiên, so với hắn có thể nhỏ hơn hai tuổi, chính là Yến Phong, cũng không được tính là người cạnh tranh có lực, thế nhưng là người có tính tình Xác thực cổ quái nhất!

Khi Yến lão gia tử Xác định người nối nghiệp là ai, Yến Phong là người thứ nhất đưa ra lời bất mãn, hắn cho rằng Yến Nam Thiên cũng không đủ năng lực lãnh đạo toàn bộ Yến gia.

Khi đó Yến Phong nói ra những lời này ngay trước mặt tộc nhân, vẻ mặt cũng không hề biểu hiện gì.

Cuối cùng Yến Phong bị Yến lão gia tử mắng đến cầu huyết lâm đầu, đồng thời mất đi tư cách người cạnh tranh nắm quyền thương trường của Yến gia.

Chuyện này truyền lưu rộng rãi bên trong gia tộc Hồng Sắc. mà Yến Phong cũng đạt tới một mỹ danh: Yến điên.

Trên thực tế, hành vi của Yến Phong Xác thực rất điên cuồng!

Dù sao, đại hình gia tộc như Yến gia, rất ít người dám đứng ra khiêu khích quyền uy của tộc trưởng gia tộc. Nguyên bản tại Yến gia. một ngày bị mất đi sự chi trì của Yến lão gia tử. như vậy đời này chỉ có thể tầm thường vô vị, nhưng Yến Phong lại là một ngoại lệ.

Đối với Yến Nam Thiên t Ôn sùng “tính cách quyết định tất cả” mà nói, hắn cũng không vì chuyện của Yến Phong mà tức giận, ngược lại còn phi thường Xem trọng Yến Phong, đồng thời đứng lúc bài trừ lời phản đối trong gia tộc, để Yến Phong đi tới Las Vegas quản lý sông bạc của Yến gia.

Bắt đầu, Yến Phong cũng không vì cách làm của Yến Nam Thiên mà thay đổi cái nhìn với Yến Nam Thiên, ngược lại còn nghĩ Yến Nam Thiên cố tình làm vậy để diễn kịch cho tộc nhân nhìn Xem, để chứng minh lòng dạ hắn rộng rãi.

Sau hai năm Yến Phong triệt để thay đổi cái nhìn về Yến Nam Thiên, trở thành chiến tướng thủ hạ đắc lực của Yến Nam Thiên, đồng dạng, Yến Phong cũng trở thành người có quan hệ tốt nhất đồng bối với Yến Nam Thiên trong Yến gia. Thậm chí rất nhiều người cho rằng, một ngày Yến Nam Thiên trở thành người nắm quyền trong gia tộc, như vậy Yến Phong sẽ được trọng trách, Yến Nam Thiên rất có khả năng sẽ để Yến Phong quản lý sinh ý của Yến gia.

Đương nhiên, đây chỉ là suy đoán của rất nhiều người, rốt cục Yến Nam Thiên sẽ làm như thế nào, điều này không ai có thể biết trước, nhưng hôm nay Yến Phong đích thực bộc lộ tài hoa tại Las Vegas. hắn trải qua thời gian hai năm làm Sông bạc của Yến gia trong sự cạnh tranh kịch liệt vượt lên trước tiên.

Thậm chí dù là Karla cũng phải khen Yến Phong không dứt miệng, dùng chính Karla nói: “Tên kia là tên có tính tình cổ quái nhất mà tôi từng gặp! Hắn cũng là người Trung Quốc đầu tiên biết quản lý sông bạc nhất mà tôi gặp qua. nga, không, hắn là người đồng phương.”

Karla làm người phụ trách cho gia tộc Gambino tại Las Vegas. quản lý toàn bộ sông bạc cho gia tộc Gambino, nói hắn là hoàng đế Sông bạc cũng không quá đáng. Yến Phong có thể được Karla thừa nhận cao như vậy, có thể nghĩ. Yến Phong Xác thực có chỗ độc đáo.

Trước khi nhìn thấy Yến Phong, Lý Dật đã đọc qua tư liệu về hắn, đối với Yến Phong coi như có hiểu biết.

Nhưng khi Lý Dật nhìn thấy Yến Phong, đồng thời nghe được câu nói đầu tiên của hắn, Lý Dật phát hiện, Yến Phong trong tư liệu Xa không tả khi bằng Yến Phong trong hiện thực!

“Yến Nam Thiên cho tôi biết, anh là đồng bạn hợp tác trọng yếu của Yến gia trong thời gian tới. muốn tôi giúp anh quản lý Sinh ý của Sông bạc. Tôi không đáp ứng.” Yến Phong nhìn thấy Lý Dật liền đi thẳng vào vấn đề: “Bất quá Xem tại mặt mũi hắn. Tôi cho anh một cơ hội, nếu như anh có thể đưa ra một lý do thuyết phục tôi, như vậy tôi đáp ứng với anh, đồng thời cũng không cần bắt luận thù lao gì!”

Ánh mặt trời bên ngoài cửa sổ cực kỳ sáng lạn, ánh mặt trời sáng lạn Xuyên thấu qua kính chiếu vào trong phòng, chiếu vào trên mặt Yến Phong, có thể cho Lý Dật nhìn thấy rõ ràng trên gương mặt thanh tú của Yến Phong hiện lên một phong thái có thể gọi là thanh cao.

Mặc dù Lý Dật biết, trên thế giới này, công nhân dám nói chuyện với lão bản như thế cũng rất ít, nhưng hắn rất rõ ràng, Yến Phong là một người trong đó, hắn nhìn ra được giọng nói của Yến Phong rất nghiêm túc, cũng không phải đang nói giỡn.

Đối mặt với một quái vật như vậy, Lý Dật cũng không hề tức giận trái lại còn nở nụ cười.

“Cười cái gì?” Yến Phong hơi nhíu mày, nói: “Lẽ nào anh cảm thấy buồn cười lắm sao?”

“Xác thực buồn cười.” Lý Dật mỉm cười gật đầu, thản nhiên nói: “Nếu như không phải trước đó tôi đã Xem qua tư liệu của anh, tôi sẽ cho rằng anh là một người bệnh tâm thần. Ân, mặc dù tôi đã Xem qua tư liệu của anh, tôi cũng hiểu được anh là một từ quái vật.”

Đối với đánh giá của Lý Dật, Yến Phong không lưu ý, mà chỉ là bĩu môi, tựa hồ hắn nghe qua rất nhiều loại đánh giá này.

“Tìm một lý do thuyết phục anh? Tôi nghĩ đó tuyệt đối không phải là một chuyện đơn giản, mọi người thường nói nếu muốn thuyết phục một người là một chuyện rất khó khăn.” Lý Dật cười tủm tỉm đánh giá

Yến Phong, phát hiện Yến Phong nghe được mình nói cũng không hề lộ ra biểu tình cảm tức, lại hời hợt nói: “Tôi thích làm chuyện có tính khiêu chiến. lý do này anh có thỏa mãn không?”

Có thể thật không ngờ Lý Dật lại cấp ra đáp án như vậy, Yến Phong nghe Lý Dật nói Xong, đầu tiên là ngây ra, Sau đó tên quái vật có mỹ danh là “người điên” lại lộ ra một dáng tươi cười Sáng lạn: “Chúc mừng anh, lão bản của tôi.”

Nghe lời nói có chút tự tin của Yến Phong, Lý Dật cũng không cho là đúng nói: “Xem ra anh đã đồng ý tôi?”

“Đúng vậy.” Yến Phong gật đầu nói: “Lý do của anh rất phù hợp khẩu vị của tôi.”

Thấy Yến Phong gật đầu, Lý Dật cũng không nói gì thêm, mà không chút hoang mang lấy ra gói thuốc đưa cho Yến Phong một điếu, Sau đó lại châm lửa hút một hơi. hộc ra một ngụm khói thuốc nồng đậm

Khói thuốc vờn quanh gương mặt Lý Dật, khuôn mặt vốn đang hiện rõ ràng của Lý Dật lại làm cho Yến Phong có loại cảm giác nhìn không rõ. Hắn cảm giác được lúc này Lý Dật đã không còn là người mới nói đùa với hắn khi này, giống như đã thay đổi thành một người khác, trên mặt cũng không còn tìm được chút dáng tươi cười, chỉ còn lại nghiêm túc, loại nghiêm túc thâm nhập cốt tủy!

“Nguyên bản, anh có được Sự thưởng thức của Yến Nam Thiên, đồng thời được Karla thừa nhận, tôi hẳn nên yên tâm đối với anh.” Lý Dật chậm rãi phun ra một ngụm khói. dừng tại cặp mắt phóng đảng không kềm chế của Yến Phong. gần từng chữ: “Thế nhưng, tôi là một người rất hiện thực. Người khác nhìn anh thế nào. điều này cũng không thể ảnh hưởng đánh giá của tôi đối với anh, tất cả đều phải nhìn biểu hiện của anh”

“Biểu hiện không tốt anh sẽ cách chức tôi?” Yến Phong nhin không được hỏi.

Gương mặt Lý Dật không chút biểu tình gật đầu: “Đúng vậy. biểu hiện không tốt. tôi Sẽ cho anh cuốn gói cút đi.”

Lý Dật vũ nhục lại không làm Yến Phong tức giận, nhưng thật ra khơi dậy tâm lý nghịch phản của Yến Phong. hắn cũng không tỏ thái độ đối với Lý Dật, chỉ lộ ra dáng tươi cười chẳng đáng.

Nhìn dáng tươi cười chẳng đáng nơi khóe miệng Yến Phong, Lý Dật lại tiếp tục nói: “Mặt khác, tôi sẽ không quan tâm quá trình, tôi chỉ lưu ý kết quả! Nghe ra là kết quả! Tôi không muốn biết Sau khi anh tiếp nhận Sòng bạc sẽ phát Sinh ra chuyện gì, tôi chỉ muốn nhìn thấy cuối năm nay, thu nhập của sòng bạc sẽ tăng! Chỉ đơn giản như vậy.”

“Hắc!” Yến Phong cười nhạt một tiếng. vẫn như cũ không nói gì.

Lý Dật cũng gơ cổ tay xem thời gian một chút, Sau đó nhẹ nhàng dụi tắt tàn thuốc trong tay, nói: “Kể tiếp là buổi biểu diễn đầu tiên của anh. tôi mong muốn anh có thể thể hiện khả năng của mình cho tốt.”

Lý Dật dứt lời chậm rãi đứng dậy, trực tiếp đi ra ngoài cửa, trong con ngươi Yến Phong hiện lên một đạo ánh mắt nghiền ngẫm, Sau đó đi theo Sát phía Sau Lý Dật.

Karla chuẩn bị cho Lý Dật một chiếc Lincoln, Anh Hoa dựa theo Lý Dật phân phó đã chờ dưới lầu khách Sạn từ lâu, thấy Lý Dật mang theo một nam nhân Xa lạ từ trong khách Sạn đi ra, gương mặt Anh Hoa không chút biểu tình đi Xuống Xe. mở cửa Xe cho Lý Dật và Yến Phong.

Hôm nay Anh Hoa vẫn mặc một thân áo choàng màu đỏ, bên trong là một bộ áo màu đen bó Sát người. Bộ ngực của nàng trồi lên thật lớn, nổi bật vô cùng. Khác với đại đa số người khác, khi nhìn thấy đại mỹ nhân như Anh Hoa, Yến Phong cũng không hề lộ ra chút hứng thú, hắn chỉ nhàn nhạt liếc mắt nhìn Anh Hoa, Sau đó trực tiếp chui vào trong Xe.

Sau khi Lý Dật và Yến Phong lên Xe, Anh Hoa bấm kính ngăn lên, Sau đó khởi động máy.

Mười phút Sau, Anh Hoa lái Xe đi tới sòng bạc Ceaser.

Sinh ý buổi Sáng trong Sòng bạc luôn luôn không tốt, Sòng bạc CeaSer cũng không ngoại lệ.

Lý Dật và Yến Phong từ trong Xe đi ra, thành linh thấy bãi đỗ Xe trong Sòng bạc trống trơn. chỉ có vài chiếc Xe cô linh linh đậu nơi đó.

Bảo an Sòng bạc đã tiếp nhận được tin tức Lý Dật tiếp nhận sòng bạc, khi Lý Dật mang theo Yến Phong đi vào cửa, vài tên bảo an về mặt cung kính cúi chào hỏi, biên độ cúi chào tới chín mươi độ, rất hiển nhiên, bọn họ đều muốn lưu lại ấn tượng tốt cho Lý Dật.

Đối với cử động của các nhân viên an ninh. Lý Dật cũng không nói gì thêm, nhưng lúc Yến Phong vào cửa chợt hừ lạnh một tiếng. tựa hồ đối với thái độ phô trương của họ rất không thích.

Trong phòng hội nghị loại nhỏ của Sòng bạc, bao quát cả người phụ trách Milich của Sòng bạc CeaSer, người phụ trách Sòng bạc khác đều chờ đã lâu.

Tuy rằng bốn người đã Sớm đến sòng bạc, thế nhưng Sau khi gặp mặt chào hỏi theo lễ tiết, trên cơ bản cũng không nói chuyện gì với nhau.

Đồng hành ra oan gia, đây là đạo lý từ Xưa đến nay cũng không hề thay đổi.

Trước khi Lý Dật trở thành chủ nhân Sòng bạc, tuy rằng bốn người đều bán mạng cho gia tộc Gambino, thế nhưng vẫn là oan gia của nhau. Nói đến là do hai chữ “cạnh tranh” gây ra họa.

Khi bốn người thấy Lý Dật mang theo Yến Phong đi vào phòng họp. trong con ngươi bốn người đồng thời hiện lên một đạo ánh Sáng dị dạng.

Rất hiển nhiên. bao quát Milich bên trong cả bốn người đều nhận ra tên oan gia Yến Phong này.

Nhìn biểu tình nghi hoặc trên mặt bốn người, cùng dịch ý toát ra từ sâu trong con ngươi. khóe mắt Lý Dật thoáng nhảy lên một chút.

Có thể nói sở dĩ lòng tin của Lý Dật đối với Yến Phong không đủ, chính là vì SỢ gặp phải tình trạng như bây giờ.

Yến Phong có thể làm cho sòng bạc của Yến gia cấp tốc quật khởi tại Las Vegas, năng lực quản lý sòng bạc không thể hoài nghi, thế nhưng đó chỉ là quản lý một sòng bạc. hơn nữa đó là sòng bạc Yến gia. toàn bộ nhân viên sòng bạc đối với mệnh lệnh của Yến Phong hoàn toàn tuân theo!

Mà hiện tại Yến Phong phải đồng thời quản lý tới mấy sòng bạc!

Yến Phong không chỉ biểu hiện ra năng lực mạnh mẽ, còn cần Xử lý tốt mâu thuẫn nội bộ

Lý Dật tuyệt đối có lý do tin tưởng, người phụ trách của mấy sòng bạc hiện tại trong lòng tràn ngập địch ý với Yến Phong, dưới dạng tình huống này, với tính cách cổ quái của Yến Phong, nếu muốn liên kết bốn người thành một chỗ là một chuyện phi thường khó khăn.

Trong lòng mặc dù có lo lắng, bất quá Lý Dật cũng không biểu hiện lên mặt, mà trầm mặc không lên tiếng đi tới đầu bàn. trực tiếp ngồi Xuống.

Yến Phong đã nhận ra thần tình biến hóa của Lý Dật, bất quá hắn cũng không nói gì, mà ngồi Xuống bên cạnh Milich.

Sau khi Lý Dật ngồi Xuống. đầu tiên quét mắt nhìn mọi người, sau đó mới chậm rãi hỏi: “Chư vị, đầu tiên tôi giới thiệu một chút, tôi là Lý Dật, đến từ Trung Quốc, là tân lão bản của các vị.”

Lời đạo đầu thẳng thắn của Lý Dật cũng không làm những người ở đây bất mãn, trước đó Yến Phong có nghe nói qua về Lý Dật, mà bốn người đều là người sinh trưởng ở Mỹ, bọn họ từ lâu đã thích ứng phương thức trực tiếp, nếu như Lý Dật nói vòng vèo, có lẽ bọn họ mới khó chịu.

“Ngày hôm nay, tôi gọi chư vị tới mục đích là mời dự họp hội nghị, chủ đề rất đơn giản: Tôi muốn tuyên bố một việc.” Nói đến đây, Lý Dật dừng lại một chút, sau đó đưa ánh mắt rơi trên người Yến Phong: “Từ ngày mai bắt đầu, Yến Phong tiên sinh sẽ phụ trách chuyện của sòng bạc. Nói cách khác, tôi sẽ không can thiệp vào phương thức hoạt động của sòng bạc. tất cả quyết định do các vị và Yến Phong tiên sinh cộng đồng đi làm, mà các vị cũng không cần trực tiếp báo cáo chuyện về sòng bạc với tôi, có thể hướng Yến Phong tiên sinh hỏi báo.”

Lý Dật vừa thốt lời, bao quát Milich bên trong cả bốn người đều nhú mày.

Có thể nói, trước khi mời dự họp, bốn người thật không ngờ chủ đề của buổi họp lại như lời của Lý Dật. Theo bọn họ Xem ra, Lý Dật hẳn là để bốn người họ tự phân ra phụ trách sông bạc, nhưng không ngờ Lý Dật lại đưa tới một người tổng quản lý.

Hơn nữa Lý Dật chọn người phụ trách làm bọn họ thật không thấy thoải mái. Tính tình cổ quái của Yến Phong Bài danh trong Yến gia. tại Las Vegas cũng nổi danh.

Theo bốn người Milich Xem ra. để Yến Phong quản lý bọn họ không thể nghi ngờ là một chuyện rất thống khổ.

“Lão bản, tôi cho rằng chuyện này cũng không thỏa đáng.” Sau thoáng do dự, Milich kháng nghị với Lý Dật, về mặt của hắn thoát nhìn thập phần bình tĩnh: “Năng lực Yến tiên sinh tôi có thể thừa nhận hẳn là một người phi thường Xuất sắc. Thế nhưng tôi nghĩ nếu đem sông bạc giao cho hắn quản lý. như vậy sẽ ảnh hưởng phương thức hoạt động của sông bạc, dù sao đặc điểm mỗi sông bạc đều khác nhau, phương thức hoạt động cũng khác nhau.”

Ba gã phụ trách khác nghe được Milich mở miệng, đều gật đầu phụ họa.

“Tôi nghĩ. tôi cần phải làm sáng tỏ một chuyện.” Lý Dật không chút biểu tình nhìn bốn người Milich. gần từng chữ: “Đối với năng lực của bốn vị tôi không có chút nào hoài nghi, ân, tôi tin tưởng các vị đều là người nổi bật! Tôi muốn Yến Phong tiên sinh đến quản lý sông bạc cũng không phải vì hoài nghi năng lực của các vị!”

Nghe được Lý Dật nói như thế, bao quát Milich bên trong cả bốn người đều lộ ra biểu tình nghi hoặc, theo bọn họ Xem ra, nếu như Lý Dật không phải đang nghi vấn năng lực của bọn họ, như vậy không cần để Yến Phong đến quản lý sông bạc.

“Trung thành, các tiên sinh. các vị hẳn là hiểu rõ ý tứ của từ ngữ này.” Lý Dật lạnh lùng nói: “Tôi thường thức năng lực của các vị, thế nhưng tôi không thể bảo chứng độ trung thành của các vị. Đây là một vấn đề rất hiện thực. Cho nên để tránh Xuất hiện một ít phiền phức không tất yếu. tôi cần phải có một người tôi tin được đến quản lý sông bạc ”

Lý Dật nói làm sắc mặt bốn người hơi có chút Xấu Xí, thế nhưng bọn họ không phản bác. bởi vì bọn họ đều biết Lý Dật nói chính là sự thực!

Với trình độ hiểu biết về hành nghiệp sông bạc của Lý Dật, bốn người hoàn toàn có thể gỡ thủ đoạn để riêng nuốt thu nhập.

Điều này tự nhiên là điều mà Lý Dật không muốn thấy!

“Các vị, tôi nghĩ, yêu cầu này cũng không quá phận, đúng không?” Trên mặt Lý Dật lộ ra dáng tươi cười, chỉ là dáng tươi cười làm cho người ta có loại cảm giác âm trầm

Nguyên bản nghe được Lý Dật nói người hẳn tin nhiệm chính là mình, ánh mắt Yến Phong nhìn Lý Dật có chút cổ quái. lúc này nghe được những lời này của Lý Dật, nhìn thấy dáng tươi cười âm trầm, trong lòng Yến Phong mơ hồ hiểu được vì sao Yến Nam Thiên muốn hợp tác cùng Lý Dật.

“Được rồi, các vị tiên sinh, thời gian kế tiếp thuộc về các người. các người có vấn đề gì có thể câu thông với Yến tiên sinh, ở lúc này, tôi sẽ bảo trì trầm mặc.” Lý Dật dứt lời đưa cho Yến Phong một ánh mắt. dùng ánh mắt nói cho Yến Phong: Sân khấu tôi đã dựng lên cho anh. biểu diễn thế nào là chuyện của anh.

“Hắc! Thoạt nhìn các người đều với việc ta đến rất không thỏa mãn!” Tròng diễn trong dự đoán của Lý Dật không Xuất hiện. Sau khi Yến Phong nhận được chỉ thị của Lý Dật, cũng không lộ ra tư thế “hảo hảo nói chuyện”. ngược lại, lời nói tương đương vô lễ: “Đừng lo, ta sẽ cho đám thái điều các người tâm phục khẩu phục!”

Nghe lời nói cuồng vọng của Yến Phong, nhìn biểu tình tự cao tự đại của hắn. sắc mặt bốn người Milich thập phần Xấu Xí. Bọn họ phần nộ trùng mắt nhìn Yến Phong. sau đó hầu như song song nhìn Lý Dật, nỗ lực dùng phương thức này hướng Lý Dật kháng nghị.

“Các người không cần hưởng lão bản cầu cứu. đây là vô ích. hiểu chưa? Đám thái điều các người!” Yến Phong tiếp tục lời nói kinh người: “Ta biết các người đối với ta rất không thỏa mãn. các người hẳn không thể nhảy dựng lên huy động nắm tay thân mật tiếp Xúc với khuôn mặt của ta! Thế nhưng, ta muốn nói cho các người, đám thái điều, như vậy là vô ích! Nếu như các người không muốn bị ta Xem không vừa mắt, như vậy các người lấy ra bản lĩnh của chính mình đi.”

“Chết tiệt. người thật ngông cuồng!” Người Do Thái là chủng tộc thông minh được toàn bộ thế giới công nhận, Milich không chỉ kế thừa trí tuệ của người Do Thái, đồng dạng trong máu cũng chứa đựng sự kiêu ngạo của người Do Thái, rất hiển nhiên, đối với sự cuồng vọng của Yến Phong. Milich vô cùng bất mãn.

“Đám thái điều, đừng nói ta không tôn trọng các người. đừng nói ta thương tổn tới tự tôn của các người!” Yến Phong cũng không để ý tới biểu tình phẫn nộ của Milich, tiếp tục nói: “Trước khi đi tới đây, ta đã đạt thành hiệp nghị với lão bản của chúng ta, hẳn sẽ không hỏi đến chuyện của sông bạc. hẳn chỉ muốn nhìn kết quả!”

“Ở chỗ này, ta đem những lời này cũng đồng dạng nói lại cho các người, ta cũng không Xem quá trình. ta chỉ Xem kết quả! Các người có thể đem lửa giận chuyển hóa thành động lực cùng ta ngoạn một hồi trò chơi có ý tứ.” Yến Phong nói đến đây. Khóe miệng hiện lên dáng tươi cười: “Một tháng! Trong một tháng kế tiếp, nếu như ở giữa các người có người có thể làm được điểm này thì ta sẽ chủ động từ chức, đồng thời đề nghị cho người chiến thắng đến quản lý sông bạc này, hơn nữa. ta có thể bảo chứng, lão bản của chúng ta sẽ không cự tuyệt!”

Nói đến đây. Yến Phong mỉm cười nhìn thoáng qua Lý Dật. nỗ lực để Lý Dật tỏ thái độ.

Nhìn biểu tình trong tự tin có cả điên cuồng của Yến Phong, Lý Dật hơi khép mắt, sau đó cười đón nhận ánh mắt bốn người Milich, gần từng chữ: “Yến tiên sinh nói đều là sự thực.”

“Chết tiệt, nói đi, người muốn chúng ta làm gì?” Milich lần thứ hai mở miệng, con mắt hẳn đã đỏ. hiển nhiên hẳn triệt để bị Yến Phong chọc giận.

Đối mặt biểu tình phẫn nộ của bốn người, Yến Phong không lập tức trả lời Milich, mà nhẹ nhàng gõ lên bàn hội nghị, giọng nói kinh người: “Trong một tháng tới, nếu như bốn thái điều các người có thể làm cho thu nhập của sông bạc tăng trưởng hơn Sông bạc Thịnh Kinh, như vậy dựa theo lời ta, các người có thể trở thành người phụ trách của sông bạc này! Hơn nữa, ta có thể bảo chứng, lúc các người lên làm người phụ trách, chỉ cần bảo chứng thu nhập của sông bạc tăng trưởng. các người có thể không kiêng nể gì tự nuốt tiền riêng!”

Nghe được những lời này của Yến Phong, Lý Dật thiếu chút nữa tức ói máu!

Trên thế giới làm gì có công nhân nào dám nói như vậy ngay trước mặt lão bản?

Giờ khắc này, rốt cục hẳn đã lĩnh giáo bản sắc người điên của Yến Phong. Không biết vì sao. sau khi thưởng thức kẻ điên như Yến Phong biểu diễn. lòng tin của Lý Dật đối với Yến Phong thẳng tắp dâng lên.

Theo hẳn Xem ra, người cuồng vọng trên thế giới này có hai loại, một loại có đủ vốn liếng và tự tin. mặt khác một loại là mù quáng và cuồng vọng, tự cho ông trời là lão đại, còn hẳn là lão nhị.

Mà Yến Phong không thể nghi ngờ là người thuộc loại đầu tiên.

Đối mặt sự khiêu khích trắng trợn của Yến Phong, bốn người kia liền đáp ứng Xuống tới!

Thậm chí trên mặt người phụ trách hai Sông bạc không nằm trên đường lớn của Las Vegas lại lộ ra dáng tươi cười sáng lạn trên mặt, dáng tươi cười phảng phất như đang cười nhạo sự ngu muội vô tri của Yến Phong.

Theo bọn họ Xem ra, Yến Phong quản lý Sông bạc Thịnh Kinh có sinh ý tốt phi thường, thu nhập đã đạt tới trạng thái bão hòa, nếu muốn đề cao thu nhập là một chuyện vô cùng khó khăn. Mà sông bạc của họ thì khác, bọn họ quản lý sông bạc bị vị trí địa lý hạn chế, sinh ý chỉ có thể dùng từ bình thường để hình dung. cho nên có thể dùng nhiều biện pháp để nâng cao thu nhập của Sông bạc.

Khác với hai vị kia chính là, Milich và người phụ trách sông bạc Eau đều hơi nhú mày. mặc dù bọn họ có lòng tin đánh bại Yến Phong, thế nhưng không có lòng tin đánh bại người phụ trách của hai Sông bạc kia.

Khác với bốn người chính là Lý Dật cũng biết Yến Phong đã thắng chắc. Đương nhiên, Lý Dật cũng không phải mù quáng tin nhiệm Yến Phong, mà là đã đoán được tiếp theo Yến Phong sẽ làm như thế nào.

Sau khi hội nghị kết thúc, Lý Dật dẫn đầu mang theo Yến Phong rời khỏi Sòng bạc. Sau khi đi ra cửa lớn của sòng bạc Ceaser, Yến Phong có chút nghi hoặc nhìn Lý Dật, nói: “Lẽ nào anh lại tin nhiệm đối với tôi như thế?”

Rất hiển nhiên, Lý Dật giữ thái độ trầm mặc trong buổi hội nghị làm Yến Phong thật không ngờ. dù sao hẳn biểu hiện quá khùng cuồng trong hội nghị. đối lại người bình thường căn bản không tiếp thụ được.

“Anh của anh có thể tin tưởng tôi diệt trừ được Mãnh Hổ Bang vì sao tôi không thể tin tưởng anh có thể giúp tôi quản lý tốt sòng bạc?” Lý Dật cười hỏi ngược lại một câu, cũng không nói cho Yến Phong chính mình đã đoán được kế hoạch của hắn.

Lý Dật nói làm Yến Phong sững sờ ngay tại chỗ. Lý Dật tựa hồ cũng không cấp cho hắn cơ hội phản bác. mà trực tiếp hướng Xe hơi đi đến.

“Kháo! Tôi phát hiện, anh mới là người điên chân chính!”

Nhìn theo bóng lưng Lý Dật. Yến Phong nhin không được mắng một câu.

Lý Dật cũng không trả lời Yến Phong, bởi vì hắn nhận thấy được điện thoại đang reo trong túi.

Điện thoại reo làm bước chân Lý Dật thoáng dừng lại một chút, hắn lấy ra điện thoại. thình lình nhìn thấy trên màn hình hiện lên dãy số của Andrew Luofu. Điện thoại của Andrew phảng phất như một viên đá ném vào trong ngực Lý Dật, lập tức trong lòng hắn rung động, hắn trầm ngâm hai giây, sau đó chuyển điện thoại.

“Lý, ngày mai tôi sẽ quay về New York, đêm nay tôi muốn nói chuyện với anh.” Giọng nói Andrew vẫn lãnh đạm như trước.

Andrew nói làm trái tim Lý Dật trầm xuống, hắn nhíu mày hỏi: “Thời gian. địa điểm.”

“Chín giờ tối, khách sạn Kim Tự Tháp.” Andrew nhàn nhạt nói ra thời gian và địa điểm, sau đó không đợi Lý Dật trả lời, trực tiếp cắt đứt điện thoại.

Rốt cục phải tới rồi sao?

Nghe trong điện thoại truyền ra tiếng tút tút. Lý Dật phảng phất đoán được chuyện phát sinh tối nay, trái tim phảng phất như bị kim đâm, nổi lên một cổ đau đớn thấu triệt tâm can.

299. Chương 262 : Quyết Định Của Andrew Loufu.

Sau giờ ngo, trên bầu trời đã phủ kín mây, những áng mây trôi phiêu bồng, bất thành hình che phủ làm cho nhiệt độ trong thành phố giảm đột ngột. mang đến cho tòa thành thị này một bầu không khí mát mẻ! Nhiệt độ thuyên giảm, nhưng dường như vẻ cuồng nhiệt của những con người sống về đêm thì lại không thuyên giảm chút nào. Tựa hồ đối với Las Vegas mà nói, cuộc sống về đêm vĩnh viễn là sự tinh túy của thành phố này.

Bãi đậu Xe bên ngoài khách sạn Metro-Gold vẫn chật kín như thường ngày, dù mỗi loại kiểu dáng Xe hơi sang trọng, các nhân viên an ninh cảnh giác cao độ đứng chung quanh. chỉ đạo cho khách nhân vị trí dừng Xe.

Chẳng qua trong lòng bọn hắn âm thầm oán hận một câu: “Gặp quỷ, thời tiết thực là Chó má!”

Gió thổi mạnh, thoáng lướt nhẹ qua chiếc áo ĐỎ tươi của Anh Hoa, gió khẽ đùa bỡn, làm cho người ta có thể thưởng thức được những đường cong mỹ diệu trên thân hình của nàng. Đồng thời, gió cũng vuốt ve mái tóc dài phiêu dật kia, tung bay lên. che phủ đi khuôn mặt lạnh lùng vốn có của nàng.

Sau khi đi ra khỏi khách sạn, không đợi Lý Dật phân phó. Anh Hoa chủ động lái Xe tới trước cửa. Lý Dật cũng tùy theo sau. mà chui vào bên trong ô tô.

Xuyên thấu qua kính phản chiếu, Anh Hoa chứng kiến được khuôn mặt của Lý Dật, Xem ra có chút điểm lo lắng, trong lòng nàng bỗng dưng có một cổ cảm Xúc không nói nên lời.

Mặc dù nàng không biết rốt cuộc Lý Dật đã Xảy ra chuyện gì, nhưng nàng nhìn ra được tâm tình của Lý Dật thực bất ổn, cũng như sự bất ổn của thời tiết trong ngày hôm nay!

“Đi tới khách sạn Kim Tự Tháp!” Sau khi lên Xe, Lý Dật thản nhiên hướng Anh Hoa phân phó một câu tiếp theo đem ánh mắt quăng ra bên ngoài cửa kính.

Anh Hoa không nói thêm gì. mà yên lặng khởi động ô tô.

Khách sạn Kim Tự Tháp mang phong cách chủ yếu theo hướng vị từ Ai Cập. Bên ngoài có một hình “nhân sư” điêu khắc tinh tế. số lượng phòng khách tầm trên dưới bảy trăm, là khách sạn quy mô lớn thứ ba trên thế giới. Kim Tự Tháp nằm ở trên đường cái phía nam Las Vegas, tương đối gần phi trường quốc tế McAllen.

Khi ô tô đang chạy trên con đường Las Vegas. Lý Dật Xuyên thấu qua cửa kính có thể chứng kiến ba tia laser màu lam ở trên không trung Xa Xa. Đó chính là đèn huỳnh quang của khách sạn Kim Tự Tháp, cũng là nguyên nhân khiến nó dễ dàng tìm nhất tại Las Vegas đông đúc. Trên nóc nhà khách sạn, có điều chế một chiếc đèn laser hướng thẳng lên trời không, khi màn đêm buông Xuống, coi như ở sân bay McAllen cũng chứng kiến được rõ ràng.

Đương nhiên, đặc điểm lớn nhất của khách sạn Kim Tự Tháp cũng không phải ba tia laser bắn thẳng lên tận trời cao kia. Bức tượng SphinX* trước cửa khách sạn, cùng với chủ thể kim tự tháp mới là đặc điểm lớn nhất của nó! (*: tượng nhân sư. mặt người, mình thú.)

Thời gian kiếp trước, Lý Dật từng đi ngang qua Las Vegas, cũng chứng kiến qua phong thái của khách sạn Kim Tự Tháp này rồi. hiện giờ ngắm nhìn lại. nhưng trong lòng vẫn phải rung động không thôi!

Có thể nói, Kim Tự Tháp là một trong những khách sạn có sắc thái mê hoặc lớn nhất mà Lý Dật đã từng chứng kiến qua. Chính thể kiến trúc là một tòa nhà cao tầng chọc trời, bề mặt bọc kính đen tuyền. trơn nhẵn. trước cửa khách sạn trưng bày một pho tượng SphinX cự đại. Một sự kết hợp giữa nền văn minh thần bí của Ai Cập cùng với công nghệ kiến trúc hiện đại. hoàn mỹ dung hợp, quả thực nên Xưng tụng nó là kiệt tác nghệ thuật sáng tạo nhất ở Las Vegas này.

Khi màn đêm buông Xuống, cả khách sạn bị quang mang đèn vàng bao phủ, giống như một tòa thành từ thời cổ đại, tràn ngập khí tức thần bí, mê hoặc. Tựu ngay cả Anh Hoa luôn luôn đối với mọi thứ chung quanh không có hứng thú, sau khi chứng kiến tòa khách sạn to lớn này, trên mặt cũng phải lộ ra một tia biểu tình ngạc nhiên.

“Cô có thể đi ăn một chút gì, hoặc cũng có thể đi shopping ở trong này. Bởi vì khá lâu nữa thì tôi mới đi ra.” Sau khi dừng vào bãi đậu Xe, Lý Dật nhìn Anh Hoa nói.

Anh Hoa lắc đầu, mặt không chút thay đổi. đáp: “Tôi ở trong Xe chờ anh.”

“Được rồi!” Lý Dật biết, Anh Hoa Xuất thân là sát thủ cho nên không thích ứng với những địa phương náo nhiệt, bởi vậy cũng không nói thêm gì nữa. Hiển nhiên. Mang theo Anh Hoa đi gặp Andrew Loufu cũng là việc không thích hợp.

Xuống ô tô, Lý Dật chứng kiến Nissen bảo tiêu của Andrew Loufu đang đứng chờ ở trước cửa khách sạn. Đường như đợi Lý Dật đã rất lâu rồi.

Nissen vẫn giống như thường ngày: mặc một bộ âu phục màu đen, thân hình khô ngô phối hợp cùng khuôn mặt lạnh lùng. làm cho người ta cảm nhận được một loại khí tức cực kì nguy hiểm, phàm là khách nhân tiến vào khách sạn đều sẽ liếc mắt tò mò nhìn Nissen một cái. Thế nhưng hần đối với chuyện này, đều không thêm mấy may để ý.

Trông thấy Lý Dật bước về hướng bên này. Nissen chào đón. nguyên bản trên khuôn mặt lạnh lùng, hiện ra một nụ cười thản nhiên: “Lý tiên sinh, tiểu thư đang chờ ngài ở trên, ngài trực tiếp đi tới nhà hàng Tây là có thể tìm được tiểu thư.”

“Biết rồi.” Lý Dật gật gật đầu.

Chúng kiện Lý Dật gật đầu, Nissen hơi chần chờ một phen, cuối cùng không có đem suy nghĩ ở trong lòng nói ra. mà mỉm cười liếc mắt nhìn Lý Dật, sau đó quay trở lại ô tô.

Thực hiển nhiên. Nissen dĩ vãng luôn luôn ở bên cạnh Andrew đảm nhận nhiệm vụ canh chừng an toàn cho nàng. đêm nay không có ý định lên theo.

Lý Dật có thể đọc thấu ý tứ trong mắt của Nissen, bất quá hắn cũng không nói gì, mà lập tức bước vào trong khách sạn.

Cùng vẻ hào nhoáng bên ngoài giống nhau. nội thất bên trong khách sạn được trang hoàng phi thường tráng lệ, hơn nữa đặc biệt mang theo phong cách Ai Cập cổ đại. Lúc này Lý Dật nào đâu có tâm tư đi thưởng thức sự trang hoàng Xa Xỉ của khách sạn, mà dưới sự dẫn dắt của nhân viên. thuận lợi đi qua trạm kiểm soát. Bởi vì đã biết trước bên dưới tầng một của khách sạn, có một trạm kiểm soát, cho nên Lý Dật cũng không mang theo vũ khí.

Theo sau. Lý Dật vào trong thang máy đi lên nhà hàng Tây, nằm ở trên tầng cao nhất. Cùng nhà hàng Tây khác bất đồng, nhà hàng trong khách sạn Kim Tự Tháp không đậm chất phong cách thời trung cổ Châu Âu, mà mang theo phong cách điển hình của Ai Cập cổ đại.

Nhưng cũng mang một đặc điểm giống nhau chính là hoàn cảnh nơi này thập phần tao nhã, không một ai lớn tiếng ồn ào, hơn nữa cả bên trong nhà hàng như bị lâm vào một loại trạng thái mộng lung. Trên mỗi chiếc bàn mộc phủ khăn voan trắng tinh, có bài trí một khay cắm nến. quang mang dịu dàng của những ngọn nến lung linh...khiến cho bầu không khí ở trong nơi này có vẻ phá lệ chói mắt.

Dưới sự dẫn đường của nhân viên phục vụ, Lý Dật mau chóng đi tới chiếc bàn mà Andrew Loufu ngồi. Vị trí chiếc bàn này ngay cạnh bên cửa kính. có thể vừa ăn tối. vừa thưởng thức cảnh đêm bên ngoài.

Ngày hôm nay Andrew Loufu vẫn mặc trang phục màu đen yêu thích, bất quá hình thức lại không giống như thường ngày, mà hôm nay Andrew trưng diện một bộ lễ phục dạ hội diêm dúa. Bộ lễ phục này thiết kế phi thường hợp thời. lập tức đem thân hình hoàn mỹ của Andrew Loufu phơi bày ra, da thịt trắng mịn kia bại lộ ở trong không khí, dưới ánh nến lung linh bao phủ, nhìn nàng thập phần quyến rũ.

Chúng kiến Lý Dật theo nhân viên phục vụ đi tới trước bàn, Andrew Loufu lộ ra vẻ tươi cười phiêu hốt. Đúng vậy, nụ cười này của Andrew mê hoặc phá lệ. Đến ngay cả cô nàng nhân viên phục vụ cũng phải sững sờ. dường như. nàng chưa từng gặp qua nụ cười Xinh đẹp như vậy. mà trong lòng Lý Dật cũng sản sinh ra một loại ảo giác: chẳng lẽ mình đã đoán sai?

Khi trong lòng Xuất hiện cái ý niệm này. ngoài mặt Lý Dật cũng hướng Andrew tươi cười. sau đó ngồi ở bên ghế phía đối diện.

Theo sau, nhân viên phục vụ cung kính thoái lui, dường như Andrew đã gọi món trước đó rồi.

“Cảm giác nơi này thế nào?” Cùng dĩ vãng bất đồng, buổi tối hôm nay Andrew Loufu có điểm dị thường, ngữ khí của nàng không mang loại hương vị lạnh tránh, mà khiến cho người ta cảm giác thập phần thoải mái tự nhiên.

Có lẽ do thái độ tự nhiên của Andrew đã lấy nhiễm tâm tình Lý Dật, nên hắn tạm thời đem nghi vấn trong lòng áp chế Xuống dưới. mỉm cười nói: “Rất không tồi. đây là khách sạn mang đậm sắc thái thần bí mà tôi từng chứng kiến.”

“Tôi cũng nghĩ như vậy.” Andrew Loufu gật đầu, sau đó cảm thán nói: “Hơn nữa, tôi rất thích phong cách trang hoàng ở nơi này!”

“Phong cách trang hoàng ư?” Mặc dù kiếp trước Lý Dật đã từng đi qua Las Vegas, thế nhưng còn chưa tiến vào khách sạn Kim Tự Tháp, cho nên đối với một số đồ vật bên trong khách sạn. cũng không hiểu biết bao nhiêu.

Andrew Loufu dùng một loại biểu tình hết sức phức tạp nhìn Lý Dật, nói: “Bên trong khách sạn Kim Tự Tháp, thiết kế rất phong cách, Xây dựng theo chủ đề công viên trò chơi. Xung là mật đạo kim tự tháp. Trong đó có ba chủ đề nhỏ “quá khứ, hiện thực và tương lai”. Được phân chia ở các tầng lầu khác nhau.”

“Thực không ngờ cô am hiểu đến vậy.” Lý Dật có thể cảm nhận được qua ánh mắt của Andrew. tựa như đang muốn nói gì đó. nhưng hắn lại không muốn suy đoán, mà chỉ tò mò cười

Andrew Loufu lắc đầu: “Cái tôi thích không phải là bố cục công viên trò chơi, mà là cái ý tưởng, quá khứ, hiện thực và tương lai kia, ngắn ngủi sáu chữ này phẳng phất giống như là quá trình của một đời người khi còn sống.”

Nghe Andrew cảm thán, Ly Dật cũng không biết nên nói sao cho phải. ở trong kí ức của hắn, lần đầu tiên nghe nàng cảm thán, chính là hôm đi lên Vạn sơn thưởng thức cảnh đêm ở Thượng Hải.

“Lý Dật, anh còn nhớ tình huống lần đầu tiên chúng ta gặp nhau không?” Có lẽ đã nhìn thấu tâm tư của Lý Dật. hoặc cảm thấy bầu không khí trở nên sầu muộn. cho nên Andrew Loufu chậm rãi đem thân mình nghiêng tới phía trước, hai cánh tay trắng nõn chống cằm mỉm cười nhìn Lý Dật hỏi.

Dưới ánh nền mờ ảo, ánh mắt của Andrew phá lệ ôn nhu, khoe miệng lộ ra một nụ cười ngọt ngào. Giờ khắc này nhìn nàng, bất chợt Lý Dật trở nên ngây dại! Lúc này Andrew Loufu cấp cho Lý Dật cảm giác không phải là cái người thừa kế gia tộc Gambino có khả năng hô phong hoán vũ, mà là một nữ nhân bình phàm, trên người nàng không còn khí tức của cái dạng cường nữ nhân.

Lý Dật kim lòng không được, gật đầu: “Nhớ rõ!”

“Có lẽ anh không biết, lần đó bởi vì anh Xuất hiện, nên đã làm cho gia tộc của tôi tổn thất một bộ phận lợi nhuận không nhỏ.” Andrew khẽ trềng mắt. nói: “Ngoại trừ chuyện này ra. đó cũng là lần đầu tiên tôi đàm phán thất bại.”

“Không phải bây giờ đã đền bù trở lại rồi sao?” Lý Dật cười nhẹ, hắn ưa thích cảm giác cùng Andrew nói chuyện như thế này. Loại cảm giác này khiến bản thân hắn thực thoải mái, nỗi lo lắng trong lòng cũng dần dần tiêu thất.

Andrew Loufu muốn nói cái gì đó, nhưng khi nhìn thấy người phục vụ bưng thức ăn đi tới, thì nàng lại đem hết thảy nuốt ngược trở lại trong bụng.

Người phục vụ cẩn thận sắp Xếp thức ăn lên trên bàn, hai phần thịt bò bít-tết, salad hoa quả cùng vài món tráng miệng, cuối cùng thuần thực mở nút chai Lafite ra, rót cho Lý Dật và Andrew mỗi người một ly.

Làm Xong tất cả chuyện này, người phục vụ lộ ra một nụ cười mang tính chức nghiệp: “Hai vị quý ông, quý bà, chúc hai vị bữa tối ngon miệng!”

Lý Dật mỉm cười rút ra một tấm giấy bạc đưa cho người phục vụ, theo sau nhận tiền bo Xong, phục vụ viên liền mỉm cười ly khai.

Andrew Loufu dùng tư thế tao nhã. nâng ly rượu nho lên không trung tượng trưng, tiếp đó nhấp một ngụm, nhẹ giọng nói: “Thịt bò bít-tết nơi này rất không sai.”

Lý Dật nghe ra Andrew muốn ám chỉ hắn nên ăn chút gì lót dạ trước. sau đó mới tiếp tục tán gẫu, bởi vậy cho nên không nói thêm gì nữa, mà bắt đầu cầm dao nĩa, hưởng thụ bữa tối thịnh soạn.

Khi Lý Dật ăn Xong phần thịt bò trong đĩa, Andrew mới hết có một nửa.

“Như thế nào, ăn kiêng sao?” Lý Dật cầm khăn tay lau miệng, ngữ khí ôn nhu hỏi han.

Andrew Loufu nhẹ lắc đầu nói: “Khẩu vị của tôi hôm nay không tốt lắm.”

“Cô nên chú ý đến sức khỏe của mình.” vừa nghe Andrew Loufu nói như thế, Lý Dật không khỏi nhớ lại ngày Xưa bị người của Diệp gia truy Sát trên đỉnh Vân Sơn, Andrew đã từng ngã bệnh.

Thấy Lý Dật nói lời quan tâm, Andrew Loufu đồng dạng cũng nhớ tới lúc ở trên đỉnh Vân sơn, nàng cùng với Ly Dật bị người ta bao vây chặn giết. Thậm chí, nàng còn nhớ cái cảm giác khi da thịt hai người “đụng chạm” nhau.

Nhớ đến tình hình lúc đó, bất tri giác trên khuôn mặt Xinh đẹp mê người của Andrew dâng lên một tia đỏ ửng, liền giống như lúc bỏ nhào vào trong lòng Lý Dật bình thường, giờ phút này, nàng không khỏi thẹn thùng.

Khi nữ nhân then thùng sẽ là một cảnh tượng rất đẹp, mà nữ nhân tính tình bằng Sương khi then thùng, đồng dạng còn đẹp hơn rất rất nhiều. Andrew Loufu chính là như thế.

May mắn, năng lực khổng lồ của Andrew Loufu cực kì Xuất sắc, hơn nữa thập phần biết che giấu, cũng không có lộ ra sơ hở làm cho Lý Dật nhìn thấy được.

“Lý Dật, anh còn nhớ chuyện lúc trước hai chúng ta ở trên Vân sơn không?” Bỗng nhiên Andrew nhẹ giọng hỏi.

Lý Dật gật đầu: “Đương nhiên nhớ rõ. nhắc đến chuyện này, lần đó tôi còn chưa giải thích cho cô biết đâu.”

“Anh biết không? Đêm hôm đó bị người ta truy sát, ban đầu tôi cứ tưởng chúng ta phải chết hẳn là chắc chắn rồi! Nhưng sau đó, anh lại công tôi trên lưng chạy trốn khắp núi, lúc ấy tôi tuyệt đối không cảm thấy sơ hãi!” Andrew Loufu tựa như đang nhớ lại tình hình lúc đó, ngữ khí trở nên ôn nhu dịu dàng: “Hiện tại nghĩ lại cũng đủ thần kì, nếu không phải vận khí của chúng ta may mắn. sợ rằng chúng ta đã chết cả rồi!”

“Thượng đế chắc rằng không muốn để chúng ta phải đi gặp quỷ Satan nhanh như vậy.” có lẽ bởi vì bầu không khí quá mức thoải mái, Lý Dật tuy không nhiều tế bào hài hước, nhưng trong vô thức cũng nói ra một câu bông đùa.

Nghe câu nói của Lý Dật mang theo hương vị trêu chọc, Andrew Loufu không khỏi tươi cười. Bình thường, nàng rất ít khi cười, có thể khiến cho Andrew cười, đối với nhiều người mà nói, thì đó chính là một loại tham vọng quá đáng. nụ cười qua đi, bỗng nhiên Andrew Loufu nhẹ nhàng thở dài, tiếp theo nhìn con người đen nhánh của Lý Dật, khẽ nói: “Tôi thường Xuyên nhớ lại chuyện tình lần đó. mỗi lần suy nghĩ cũng đều có những ý tưởng viển vông.”

Cảm nhận được Andrew Loufu thay đổi ngữ khí, trong lòng Lý Dật đột nhiên sản sinh ra một loại dự cảm bất thường

“Lý Dật, thực Xin lỗi, đây sẽ là lần cuối cùng tôi giúp đỡ anh!” Andrew Loufu mím chặt môi, gian nan nói ra một câu như vậy.

Những lời này trực tiếp làm cho tâm tình của Lý Dật bị tụt dốc, bất quá hắn vẫn miễn cưỡng cười nói: “Cô giúp tôi nhiều rồi, mà tôi lại không thể trả nghĩa ân tình, người phải nói Xin lỗi hẳn là tôi mới đúng”

“Lý Dật, anh còn nhớ không? Tôi đã từng nói rằng, sẽ coi anh như bằng hữu của mình.” Andrew Loufu ngẩng đầu, mơ hồ nhìn lên trần nhà, nhẹ nhàng nói tiếp: “Anh chính là nam nhân đầu tiên mà tôi thấy có hảo cảm ĐÓ là thật sự.”

Câu nói của Andrew Loufu giống như búa tạ nện trúng ngực Lý Dật. trực tiếp khiến cho hắn đình chỉ hô hấp!

Thật không ngờ Andrew lại hung hăng phun ra một ngụm trọc khí. sau đó bài trừ một nụ cười so với khóc còn khó coi hơn, chậm rãi nói: “Khi biết anh vì Tiêu Thanh Sơn mà chẳng quản đến sinh tử bản thân, bước lên lời dài đối diện cũng Biên Đằng Cương. tôi đã rất lo lắng cho anh. Khi biết anh và Tiêu Thanh Sơn bất hòa, bị cả Mạnh Hổ bang truy sát thì tôi phi thường cảm thấy phẫn nộ. càng nhiều hơn đó vẫn là lo lắng. Khi biết anh đến nước Mỹ, tôi trở nên hưng phấn dịu dàng, tôi cho thủ hạ dùng mọi phương thức đi sưu tầm tin tức của anh. Những ngày đó, chuyện trọng yếu nhất đối với tôi. chính là yên lặng quan sát động tĩnh của anh ở nước Mỹ bon chen này. Khi đó. Tôi đã từng nghĩ đi tìm anh. cũng từng nghĩ phải trợ giúp anh. Thế nhưng. phút cuối cùng lại không có đi, bởi vì tôi biết lúc đó anh hoàn toàn không tin nhiệm tôi, mà tôi cũng chẳng thể nào vứt bỏ chuyện tình sinh ý của gia tộc, càng không nên cấp cho anh những phiền toái không cần thiết.”

Nói tới đây, Andrew Loufu sâu kín thở dài: “Điều duy nhất tôi có thể làm được, là ở dưới tình huống không liên quan đến lợi ích gia tộc mà trợ giúp cho anh. Nhưng khiến tôi cao hứng nhất, là khi anh bằng vào sự nỗ lực của mình, đứng vững gót chân ở Los Angeles! Cũng khiến tôi thật không ngờ, chính là anh đã Xuất ra một bản tư liệu vũ khí lợi ích giá trị quá lớn! Phần tư liệu kia để cho tôi bắt đầu không cần bản khoản đến lợi ích gia tộc, mà giúp đỡ anh, bởi vốn dĩ phần tư liệu kia có thể mang đến cho gia tộc tôi lợi nhuận thâm hậu! sự thật đã chứng minh hết thảy, anh thông qua phần tư liệu kia chiếm được sự ủng hộ của cha

tôi cùng những thành viên trung tâm trong gia tộc Gambino, cũng từ đó trở thành đồng minh của cả gia tộc Heyde Gus!”

“Lý, chúc mừng anh! Hiện giờ thực lực của anh đã có thể so sánh cùng địch nhân vấn đề báo thù chỉ còn là thời gian mà thôi.” Andrew Loufu nặn ra một nụ cười miễn cưỡng, nói: “Mà tôi chỉ đòi về chút điểm lợi tức giúp anh thôi, sự tình ngày sau cần phải đích thân anh đi làm.”

“Cô đã làm cho tôi quá nhiều rồi, Annie.” Lý Dật ngừng ở trên khuôn mặt mê người của Andrew Loufu. nhẹ giọng nói: “Ân tình của cô. cả đời này tôi cũng không thể bồi hoàn được.”

“Lý, tôi chưa từng nghĩ qua rằng muốn anh bồi hoàn. hết thấy đều do tôi tự nguyện. mà anh khi nào anh trở về quốc nội thì báo trước cho tôi cùng gia tộc một tiếng.” Andrew Loufu nhẹ nhàng lắc đầu, sau đó lí nhí nói: “Lý, mặc dù tôi không thể ở bên Cạnh giúp đỡ anh đối phó lại bọn hỗn đân đã từng gây tổn thương cho anh, nhưng tôi sẽ đứng ở phía sau quan sát. tôi sẽ chứng kiến bọn hỗn đân kia phải trả đại giá thảm thối!”

Nghe Andrew Loufu nói, trong lòng Lý Dật không khỏi run rẩy, Chợt phát hiện ra thời khắc này, bất cứ ngôn ngữ gì cũng trở nên vô nghĩa, dường như ngôn ngữ không thể hình dung được tâm tình của hắn lúc này, hắn chẳng biết nên đáp lời Andrew Loufu như thế nào cho phải.

Andrew chậm rãi vươn tay, nhẹ nhàng chặn ngang khóe miệng Lý Dật, mỉm cười nói: “Lý, đừng cảm ơn, tôi...tôi đã nói hết thấy mọi Chuyện đều do tôi tình nguyện. Tôi không muốn phải nghe hai chữ Cảm ơn kia. Tôi chỉ muốn ngày sau khi chúng ta gặp lại nhau, trong lòng của anh sẽ không còn khúc mắc gì nữa. như vậy là đủ rồi, quá đủ rồi!”

Andrew Loufu nói, khiến cho sắc mặt Lý Dật hơi đổi, thậm chí ngay cả thân mình đều không tự chủ được, phải run rẩy lên.

“Lý, hôm nay cũng chính là lần cuối cùng tôi dùng thân phận bằng hữu, ngồi ăn tối và tâm sự cùng anh, chúng ta hãy vui vẻ đi.” Andrew Loufu thu cánh tay trắng nõn về, thanh âm khàn khàn nói: “Thật sự là lần cuối cùng.”

“Vì sao?” Lý Dật vô thức hỏi.

Andrew Loufu khẽ cười, cười trông thực thương cảm: “Trước kia, tôi từng nghĩ rằng. tôi có khả năng bảo trì thân phận bằng hữu đối với anh. Tôi khờ dại nhận thức rằng giữa hai Chúng ta luôn luôn duy trì tình bằng hữu đó. anh sẽ làm Chuyện của anh, Còn tôi cũng đi làm Chuyện của tôi, không hề Can dự đến nhau. Nhưng bất tri giác tôi đã phát hiện ra. . .”

Sắc mặt Andrew có chút trắng bệch, thanh âm cũng run run: “Tôi vẫn cho rằng năng lực khống chế bản thân của mình rất mạnh, tôi bài trừ ra hết những cảm Xúc phản nghịch! Nhưng, tôi lại không có cách nào, ngăn cản chính mình yêu anh!”

“Lý, em...yêu...anh...! Em thực sự đã yêu mất rồi...” Andrew Loufu khóc, nước mắt giống như trân Châu theo trong vành mắt tràn ra bên ngoài, nhuộm ướt khuôn mặt Xinh đẹp kia: “Nhưng, anh ơi, em lại không thể không rời Xa anh.”

Andrew Loufu nói một tràng như vậy, làm cho Lý Dật toàn thân chấn động, hắn theo bản năng muốn nói cái gì đó. tuy nhiên Andrew lại vươn tay che miệng của hắn: “Anh yêu...em biết rằng anh khó chấp nhận điều này. nhưng Xin anh hãy tha thứ cho sự ích kỷ của em Em không thể vứt bỏ gia tộc, bởi vì nó đã sinh ra em, cũng giao cho em Sứ mệnh quan trọng. Cuộc đời này, em phải hoàn thành sứ mệnh của mình! Bởi vì gia tộc thật sự cần em”

Nghe Andrew nói Xong, sắc mặt Lý Dật tái nhợt thành một mảnh.

“Anh yêu. mong anh hiểu và thông cảm cho em nhé! Bắt đầu từ ngày mai. phàm là sinh ý liên quan đến anh, em sẽ chuyển giao cho người khác phụ trách. Chờ sau khi bình tâm em mới có thể tiếp tục Xuất hiện ở trước mặt anh.” Nói đến đây, Andrew Loufu nhắm hai mắt lại, lệ Châu nhẹ nhàng lăn xuống khóe miệng của nàng. Giờ khắc này. nàng mới phát hiện, hóa ra nước mắt lại đắng chát như vậy!

Ngắm nhìn gương mặt thương tâm của Andrew Loufu, bỗng nhiên trong lòng Lý Dật chợt nghĩ. nàng đâu cần phải rời xa mình như vậy. hắn theo bản năng nắm chặt bàn tay của Andrew, Cố gắng níu kéo.

“Lý, đừng mà!” Đột nhiên Andrew Loufu mở mắt, trong giọng nói mang theo một cổ hương vị khẩn cầu: “Đừng nói thêm gì. được Chưa? Em Xin anh, đừng nói gì cả.” Thanh âm của Andrew Loufu giống như mang theo một cổ lực lượng vô hình, Chớp mắt rút hết toàn bộ khí lực trên người Lý Dật. lời nói ra đến cửa miệng liền bị trôi tuột vào trong bụng.

Bởi vì hắn không thể cự tuyệt, lời thỉnh Cầu lần đầu tiên của Andrew, đối với hắn!

Chứng kiến Lý Dật hữu khí vô lực dựa vào trên ghế, Andrew Loufu thu bàn tay về. cầm khăn mùi Xoa lau đi nước mắt trên khuôn mặt, sau đó mỉm cười nói: “Lý, Cảm ơn”

Dứt lời. Andrew Loufu đứng dậy, cầm theo chiếc túi màu đen rời đi. Lý Dật không ngăn cản nàng, mà ngẩn ngơ nhìn theo bóng lưng của Andrew biến mất ở trong tầm mắt!

Dưới ánh nến lung linh Soi rọi, sắc mặt của Lý Dật tái nhợt đến mức dọa người, cơ hồ nhìn không thấy một tia huyết Sắc. Hắn theo bản năng móc thuốc lá từ trong túi ra, run rẩy châm lửa, tiếp đó hung hăng rít mạnh!

Đúng vậy, hắn dùng sức rít mạnh! Đến khi Lý Dật hút được nửa điếu thuốc lá, thì bỗng nhiên hắn ngừng thấy được một Cổ hương vị cháy khét.

“Cháy rồi!” Trong nhà hàng bất thình lình vang lên một đạo thanh âm hoảng sợ, theo sau mọi người giống như nổi cơn điên, dừng mảnh lao ra ngoài cửa.

Bất ngờ Xảy ra biến cố. đã kéo Lý Dật từ trong cơn suy tư trở về hiện thực.

Cháy sao?

Annie....!

Ngay sau đó, tựa như Lý Dật nghĩ tới Chuyện gì, trực tiếp nhảy dựng lên khỏi ghế, nhanh chóng phóng vọt ra phía cửa.

300. Chương 263 : Bi Đến Tận Cùng Đó Là Phúc

Đại sảnh nhà hàng đậm chất phong Cách Ai Cập cổ đại đột nhiên tối đen. Đèn tường khắp bốn phía đều đột nhiên cũng tắt ngóm, duy chỉ còn ánh nến yếu ớt rọi sáng toàn bộ nhà hàng.

Nhà hàng vốn đang tràn ngập khí tức lãng mạn trong nháy mắt liền đại loạn. Nhân viên nhà hàng cùng khách nhân kinh hoàng hướng cửa nhà hàng vốn đã không rộng rãi phóng nhanh đi. Nguyên giá cấm nền bằng gỗ dùng để Xây dựng bầu không khí trong nhà hàng đều bị đánh ngã, những ngọn nến ngã Xuống trên khăn trải bàn, trên thảm trong nháy mắt liền bị Châm lửa bốc Cháy.

Ánh lửa làm nhà hàng vốn đang tối đen liền sáng sủa lên. tiếng gọi ầm ĩ của mọi người Càng lớn, những bộ đồ ăn bằng bạc liên tiếp rơi Xuống mặt thảm vang lên những âm thanh trầm muộn, bất quá cũng không át được tiếng kêu cứu ầm ĩ của mọi người.

Có thể do thấy nhà hàng cũng bị cháy, nguyên đoàn người đang chen chúc bỗng nhiên cũng không Chen Chúc như trước, mọi người tự giác ngừng lại, Xếp hàng đi ra. Bên ngoài nhà hàng cũng là một mảnh tối đen, trong không khí tràn ngập khói đặc gay mũi, những khách nhân trong nhà hàng dừng mảnh tràn ra hành lang, một bộ phận thật đông đúc cũng tràn vào thang máy.

Bọn họ thân là tinh anh Xã hội khi đối diện tai nạn. hoàn toàn mất đi lý trí vốn có, đèn ngoài hành lang đều đã tắt hết, làm sao còn có thể dùng được thang máy?

Nhưng lúc này họ cũng không nghĩ tới vấn đề đó, tai nạn thình lình Xảy ra đã nuốt chửng lý trí của bọn họ. bọn họ thậm chí muốn sống, không hơn. Cũng có một ít người tương đối lãnh tĩnh lại cũng không theo đoàn người phóng Xuống thang máy. mà hướng thông đạo an toàn chạy đi.

Lúc này, khách sạn đã biến thành địa ngục nhân gian, ngoài hành lang đầy rẫy tiếng khóc và tiếng kêu cứu.

Tai nạn trước mắt, sức người luôn luôn là nhỏ bé.

Bên ngoài khách sạn. ánh đèn laser tiêu chí của khách sạn biến mất. Chỉ Còn lại ánh lửa khắp bầu trời. lửa lớn là từ tầng trệt trung ương toát ra, thể lửa dưới cơn cuồng phong trợ giúp trở nên không hề kiêng nể, chỉ trong Chốc lát đã bốc ngược lên trời cao. Ánh lửa đỏ tươi nhuộm đỏ toàn bộ bầu trời khách sạn.

Ngay lối vào khách sạn. mọi người bên dưới tầng trệt đều thất kinh chạy đi ra. Vô luận là nhân viên khách sạn, hay tinh anh Xã hội, giờ khắc này không ai còn giữ được một tia ưu nhã.

Ở trước mắt tai nạn. không ai có thể bảo trì ưu nhã. điều này không quan hệ gì tới sự giàu nghèo.

Những ai may mắn chạy thoát ra ngoài đang không ngừng tạ ơn vừa lo lắng nhìn lên trên khách sạn.

Các nhân viên an ninh ở bãi đỗ Xe đã gọi điện thoại báo Cảnh sát. sau đó bọn họ chỉ có thể ngơ ngác đứng nguyên tại chỗ, ngửi thấy khói đặc gay mũi. lo lắng thể lửa đang từng bước mở rộng .

Lòng có dư, mà lực không đủ.

Đối mặt lửa lớn thành linh Xảy ra, bọn họ ngoài gọi điện thoại báo nguy, đồng thời Cầu khẩn cho người đang mắc kẹt trong lửa có thể kiên trì chạy ra ngoài, ngoài ra bọn họ đành bất lực.

Tiếng thủy tinh nổ vỡ thỉnh thoảng giống như tòa núi băng tan vỡ, bạo liệt rơi từ trên cao Xuống. nện Xuống đất, cứ như thế tuần hoàn. tiếng rầm rĩ liên miên không dứt. Nhìn những mảnh vỡ thủy tinh, nghe thanh âm khiến kẻ khác kinh hãi, những người đứng bên ngoài khách sạn đều ngây dại. giờ khắc này nhìn khách sạn như Chốn địa ngục.

Âm thanh kêu gào tuyệt vọng hấp dẫn sự chú ý của mọi người, trong đường nhìn của họ, một đạo ánh lửa từ trên cao rơi Xuống, đồng thời bên trong ánh lửa truyền ra tiếng rống giận tê tâm liệt phế!

“Phanh”

Đạo ánh lửa liên tục nhảy lên vài lần, cuối cùng hung hăng ngã trên mặt đất, người chung quanh kêu lên Sợ hãi tứ tán chạy ra, không ai đủ dũng khí nhìn cụ thể bị vỡ nát kia.

Cùng lúc đó. tiếng rống giận cũng lập tức ngừng bật.

“Phanh!”

Khối thủy tinh mang theo liệt hỏa nồng đậm nện lên một chiếc Lincoln Xa hoa, nóc Xe bị tấp ra một lỗ lớn, trong lúc nhất thời tiếng còi Xe Cảnh sát vang lên âm ỉ.

Cách đó không Xa, một nữ nhân mặc một thân áo choàng đỏ tươi phảng phất như không nhìn thấy tất cả, nàng chỉ ngây người nhìn bầu trời khách sạn. nguyên bản trên gương mặt lạnh lùng tràn ngập hai chữ ngây ngốc. Thân thể nàng không thể khống chế run lên, hai tay chăm chú nắm chặt tay lái. Thế nhưng đối mặt với tai nạn thành linh Xảy ra, toàn thân nàng đầy rẫy cảm giác không còn chút sức lực nào.

“Rời khỏi nơi này, rời đi!” Xa Xa truyền đến tiếng rống to phẫn nộ của một viên bảo an người da đen.

Nữ nhân phảng phất không nghe được. chỉ ngơ ngác đứng ở nơi đó, thẳng đến tên bảo an da đen kia không để ý nguy hiểm hướng nàng vọt tới thì nàng mới bỗng nhiên Xoay người rời đi.

“Vù vù...”

Gió mạnh đang rống giận. thể lửa đang khuếch tán.

Tiếng còi cảnh sát vang lên khắp tòa thành thị, Xuyên phá trường không, phảng phất như đang dùng phương thức này tiến hành phản kháng với hiểm họa!

Con đường Las Vegas trứ danh trong buổi tối đặc thù này trở nên cực kỳ trống trải, tất cả mọi người Chủ động cho Xe tấp vào vệ đường, nhường đường cho Xe cứu hỏa gào thét lao qua.

Không có cảnh sát giữ gìn trật tự, cũng không ai hạ lệnh, tất cả đều là tự nguyện. Lợi ích cố nhiên trọng yếu, thế nhưng trong một khắc gặp phải tai nạn chân chính. mọi người ở trong tòa thành thị có ác danh hấp huyết quý này lại trở nên đoàn kết cùng nhau.

Có thể thiên tai cũng là định nhân của mỗi con người.

Trước hết chạy tới hiện trường hỏa hoạn lại không phải là Xe cứu hỏa, mà là phi cơ trực thăng phòng cháy chữa cháy.

Năm chiếc phi cơ trực thăng phòng cháy chữa cháy gào thét vọt tới hiện trường hỏa hoạn, dừng trên bầu trời cách khách sạn không Xa, nhắm ngay khách sạn phóng ra chất chống cháy, phàm là nơi nào bị chất chống cháy bắn trúng thì thể lửa đều nhỏ đi trong nháy mắt.

Thế nhưng cũng chỉ là tạm thời, sau trận dập lửa ngắn ngủi, lại bị gió mạnh thổi tung, thể lửa lại lần nữa bốc cao!

Thấy một màn như vậy, mọi người ở gần khách sạn đều ngây dại.

Bên ngoài khách sạn. mọi người vì chống lại sự nghiêm phạt của thiên nhiên mà cộng đồng nỗ lực. bên trong khách sạn cũng không còn tiếng la hét kinh khủng đầy rẫy như trước. mà là một mảnh vắng vẻ, thỉnh thoảng chỉ có thể nghe được tiếng ho khan khó chịu cùng tiếng khóc trầm thấp của mọi người.

Không phải mọi người không muốn hò hét. mà là không làm nổi.

Toàn bộ bên trong khách sạn đều tràn ngập khói đặc, tiếng ho sặc vì khói làm người ta khó thở, mở miệng nói chỉ còn là hi vọng Xa vời.

“Lửa đến rồi!”

Trong một hành lang thông đạo an toàn của tầng lầu khách sạn. chẳng biết ai hô to kêu bác sĩ, sau đó hành lang liền trở nên hỗn loạn, mọi người đang bị khói đặc tàn phá không còn sinh cơ phảng phất giống như được rót vào một cỗ lực lượng vô hình, đều đứng dậy chặt vật hướng tầng trên chạy đi.

Chỉ là rất nhiều người vừa đứng dậy chạy được vài bước liền té ngã Xuống đất. Sau đó nằm úp sấp không còn đứng dậy được nữa.

Giờ khắc này. đánh ngã bọn họ không phải lửa lớn. mà là khói đặc!

Andrew Luofu cuộn mình ở một địa phương cách thông đạo an toàn không Xa, dùng hai tay che miệng và mũi. Muốn dùng cách này mong ngăn cản khói đặc tập kích. nhưng tất cả đều là phí công. dưới sự tàn phá của khói đặc. nàng kịch liệt ho khan. buồng phổi đã sớm tới điểm giới hạn tan vỡ, nàng cảm thấy hô hấp của mình càng ngày càng gấp, ý thức cũng càng ngày càng không rõ.

Trước khi rời khỏi nhà hàng. nàng đang dùng thang máy đi Xuống lầu. Không biết đi được tới tầng thứ mấy, điện thoại trong thang máy vang lên, có người thông báo khách sạn bị cháy lớn, yêu cầu người trong thang máy lập tức ra ngoài.

Cuộc điện thoại giống như ác mộng làm toàn bộ các thang máy lên Xuống trong khách sạn liền ngừng lại, người trong thang máy toàn bộ vọt ra, sau đó nỗ lực dùng thông đạo an toàn chạy Xuống lầu.

Andrew từ trong thang máy lao ra cũng không cùng những người kia chạy Xuống dưới, mà là móc điện thoại trong túi Xách gọi cho Lý Dật, điện thoại đánh thông, thế nhưng không ai lên tiếng.

Vì thế, Andrew chạy lên thông đạo an toàn muốn lên lầu tìm Lý Dật, mà đoàn người giống như nước thủy triều từ trên lầu tràn Xuống triệt để bao phủ nàng ở trong đám người. nàng không thể đi tới, ngược lại còn bị vài người đạp trúng chân. cuối cùng té bò ra sát biên giới hành lang, ngồi sát vào chân tường.

Nhìn thấy ánh lửa bốc lên cao dần cùng bóng người hoảng hốt, Andrew vô lực nhắm nghiền hai mắt lại. trong đầu không khỏi dần hiện ra khuôn mặt hiền lành của Edward Gambino, trong hình ảnh, Edward vẫn như ngày thường dùng ánh mắt hiền lành nhìn Andrew.

Nước mắt bất tri bất giác bùng lên trên viền mắt của Andrew. thế nhưng nàng cũng không còn sức để khóc, chỉ có thể tùy ý cho nước mắt chạy qua khuôn mặt đầy bụi bặm

“Xin lỗi cha, con không thể hoàn thành sứ mạng của cha và gia tộc giao cho.” Trong lòng Andrew âm thầm nói, đồng thời trong đầu lại hiện ra một khuôn mặt thật quen thuộc.

Là em trai Johnson!

Trên mặt Johnson vẫn là đáng tươi cười mê chết người không đền mạng. cười đến rất thân sĩa. rất ưu tú.

“Em trai thân ái. tha thứ chị sẽ phải làm thay đổi cuộc sống của em” Giờ khắc này, Andrew hiểu được, chỉ cần nàng chết đi, em trai vốn có cái đầu thông minh nhưng cũng không nguyện ý quản lý sự nghiệp của gia tộc sẽ bị đẩy lên đài, trở thành người nối nghiệp của gia tộc.

Ý nghĩ này giúp trong lòng Andrew thoáng dễ chịu hơn một ít.

Hành lang vốn đang hỗn loạn trong khoảng thời gian ngắn chợt khôi phục lại tĩnh mịch, đại đa số mọi người cũng không đi ra hành lang này. những người đó quỳ rạp trên mặt đất từng ngum từng ngum thở hổn hển.

Tựa hồ lúc này đối với bọn họ mà nói, mặc dù là hít thở được vài hơi tràn đầy khói đặc cũng là một loại hạnh phúc.

Số ít vài người muốn trải qua thông đạo an toàn lao Xuống dưới tầng trệt, nhưng chờ bọn họ sẽ là điều gì cũng không ai biết trước.

Ý thức càng ngày càng không rõ, trong đầu Andrew lại lần nữa dần hiện ra một thân ảnh quen thuộc.

“Thượng đế sẽ không nhanh như vậy để chúng ta đi gặp ma vương.”

Thời gian phẳng phát quay ngược lại, trong đầu Andrew hiện ra biểu tình dễ dàng của Lý Dật khi nói những lời này.

“Anh yêu, nguyện Thượng Đế bảo bọc cho anh.”

Andrew lại chảy nước mắt, có thể đây là giọt nước mắt cuối cùng trong cuộc đời nàng.

Mắt thấy ý thức càng ngày càng không rõ, Andrew dùng hết sức lực toàn thân mở mắt. nỗ lực nhìn Xem thế giới quen thuộc này.

Trong hoảng hốt, nàng nhìn thấy ánh lửa đã bùng lên đến tận hành lang, thang lầu bằng gỗ đã bốc cháy, ánh lửa rọi sáng toàn bộ hành lang, đại đa số mọi người trong hành lang nhắm hai mắt lại. chỉ có số ít người tuyệt vọng như thể lửa đang lan tràn lên tới.

Bỗng nhiên...

Một thân ảnh màu đen từ đầu thông đạo hiện lên, sau đó giống như mị ảnh hướng hành lang lao tới.

Trong mắt mọi người. bóng đen kia phẳng phát như không tồn tại. làm cho người ta có một loại cảm giác không chân thực.

Có thể không ai cho rằng có người sẽ từ trên lầu chạy xuống đây. có thể không ai sẽ tin tưởng có người ở điều kiện hoàn cảnh tệ hại như vậy có thể lao như bay!

Mà trên thực tế, Xác thực có người làm như vậy.

Mị ảnh kia dừng lại trước một nữ nhân mặc lễ phục dạ hội màu đen, nương theo ánh lửa, số ít người vẫn có thể nhìn thấy được gương mặt của mị ảnh.

Trên đầu trên mặt người nọ đều bao bọc khăn mặt màu trắng. trên người trùm một tấm lông, tấm lông ướt đầm, thậm chí có thể thấy được nước nhỏ Xuống.

Trong ánh mắt nhìn kỹ của mọi người, người kia ôm nữ nhân mặc lễ phục màu đen bao bọc vào trong tấm lông. sau đó khom người. cấp tốc hướng cửa thang lầu chạy đi. Nhìn ngọn lửa nháy lên trên thang lầu phía dưới, mấy người may mắn chống được tới hiện tại cũng không oán giận sự ích kỷ của người kia, ngược lại. ở trong lòng bọn họ yên lặng chúc phúc cho người nọ. chúc phúc hẳn có thể sống sót.

Bởi vì bọn họ đều hiểu rõ, nếu như người kia thực sự muốn đi cứu họ, kết quả chỉ có một, tất cả mọi người sẽ bị lửa lớn nuốt chửng!

Trong ánh mắt của mọi người, thân ảnh trong nháy mắt Xuyên qua ánh lửa, vài bước Xông lên thang lầu, biến mất không gặp.

Lên lầu, Lý Dật ôm Andrew. tựa Xuống mặt đất, hung hăng hô hấp vài hơi không khí ẩm mùi khói đặc.

Mặc dù miệng mũi hần buộc kín khăn mặt ướt. có thể loại bỏ rất nhiều khói, thế nhưng không khí hít vào vẫn làm hần dị thường khó chịu. phảng phất như sắp bị nổ tung.

Nhưng lúc này hần không còn thời gian điều chỉnh hô hấp. mà lần thứ hai ngừng hô hấp vọt theo thông đạo an toàn hướng lầu trên lao đi.

Toàn bộ tầng lầu một mảnh tĩnh mịch. rất ít thấy bóng người. mặc dù có thấy thì những người đó cũng đang quỳ rạp trên mặt đất. sinh tử không biết.

Thấy những người đó, Lý Dật cũng không dừng chân lại, lúc này hần đang rất gần với tầng trệt. Mặc dù thể lửa còn chưa lan tràn lên tới. thế nhưng khói đặc đã rất đậm, dưới tình hình này. Andrew lại sống chết không biết. Lý Dật tự nhiên không cách nào đi cứu những người đó.

Liên tục lao lên bốn tầng lầu. khói đặc giảm rất nhiều, lần này Lý Dật cũng không vội vã tiếp tục lao lên lầu, mà buông AndreW hít nhanh vài hơi không khí. một cước đá văng một cửa phòng ngay thông đạo an toàn.

Chỉ nghe “phanh” một tiếng. cửa phòng bị một cước của Lý Dật đá văng. Lý Dật ôm AndreW chạy ào vào trong phòng, giờ khắc này hần đang giành giật thời gian. Tiến nhập trong phòng, Lý Dật lao thẳng tới phòng tắm

Đây là một căn phòng Xa hoa có phòng tắm thật lớn, Lý Dật đi vào trong, nhẹ nhàng đặt AndreW nằm trên bậc thềm trang điểm

Lúc này Andrew nhắm nghiền mắt, nguyên khuôn mặt mê người đen thui một mảnh, chỉ làm Lý Dật yên tâm chính là, AndreW Vẫn còn hô hấp, mặc dù năng hô hấp rất yếu ớt.

Lý Dật mở vòi nước, khi nước dâng đầy trong bồn rửa mặt, nâng AndreW lên, đỡ đầu của nàng bỏ vào trong nước.

“Khái”

Thân thể AndreW bỗng nhiên kịch liệt run rẩy lên, trong bồn rửa mặt Xuất hiện một bóng nước.

Nghe tiếng ho khan, thấy bóng nước trong bồn rửa mặt, Lý Dật vội vã kéo đầu AndreW, thành linh thấy AndreW mở mắt, cặp con ngươi màu lam như viên bảo thạch đã không còn sự cơ trí của ngày Xưa. chỉ còn sự kinh khủng, vành mắt càng đầy tơ máu.

Trong phổi vẫn vô cùng khó chịu, trong óc phảng phất như bị kim đâm triệt nội tâm, đường nhìn cũng có chút không rõ.

Mở mắt, nhìn Lý Dật đang gần trong gang tấc, AndreW cũng không lộ ra biểu tình hưng phấn, mà tham lam hô hấp!

Lý Dật cũng không dừng lại, trong lúc AndreW đang hô hấp, Lý Dật nhanh chóng rút hai khăn tắm nhúng ướt sau đó đặt sang một bên, lại nhúng ướt khăn mặt. Làm Xong tất cả, Lý Dật thành linh nhìn thấy Andrew đang bất nhã ngồi bệch dưới mặt đất, lễ phục dạ hội trên người hoàn toàn bị ướt sũng, nội y dán chặt lên thân thể nàng, hoàn mỹ bày ra Vóc người tuyệt mỹ.

Lúc này Lý Dật cũng không có tâm tư ngắm nghía phong cảnh tuyệt vời, mà nâng AndreW lên, sau đó lấy khăn mặt ướt sũng bịt lấy mắt nàng, trầm giọng nói: “Ở đây còn chưa an toàn, chúng ta cần lên tầng trên cùng!”

Dứt lời. không đợi AndreW đáp lời, hần trùm hai khăn tắm lên đầu lên vai. sau đó bịt lấy miệng mũi.

Làm Xong tất cả, Lý Dật vươn tay. hơi phát lực, ôm AndreW vào lòng phóng ra ngoài.

Đúng như lời Lý Dật. tầng lầu này Xác thực thiếu an toàn chỉ là trong khoảng thời gian ngắn, dưới lầu đã xuất hiện ngọn lửa, mật độ khói đặc cũng lớn hơn, nếu chậm trễ rời đi, chỉ còn con đường chết.

Tốc độ!

Giờ khắc này, tổ chất biến thái của thân thể Lý Dật đã bày ra vô cùng hoàn mỹ, hần đã đem tốc độ phát huy ra tới cực hạn!

AndreW vùi đầu trong lòng ngực rộng lớn của Lý Dật. nghe thấy nhịp tim mạnh mẽ của hắn, sự sợ hãi bao phủ trong lòng nàng cũng dần dần rời xa nàng. Nàng nhớ tới một lần ngày trước cùng Lý Dật trải qua tại Vân Sơn.

Lần đó, nàng và Lý Dật bị vây tại Vân Sơn. Khi nàng dựa vào trên lưng Lý Dật, nàng không còn chút nào sợ hãi. bởi vì khi đó nàng có được một cảm giác kỳ quái. chỉ cần có Lý Dật bên người. thì tuyệt đối sẽ không có chuyện gì, mặc dù ông trời có sụp Xuống tới, cũng sẽ do hắn chống đỡ!

Một lần đó. Lý Dật công nàng chạy hơn nửa buổi tối, từ trong sự chặn giết của địch nhân chạy ra, cuối cùng đào thoát ma trảo của tử thần.

Chẳng hiểu vì sao, nghĩ đến chuyện lần trước, Andrew bỗng nhiên nghĩ, nàng và Lý Dật sẽ không chết ở chỗ này.

Đây là giác quan thứ sáu đặc biệt của nữ nhân.

Nàng luôn tin vào lý trí nhưng lần đầu tiên này nàng lại tin chính giác quan thứ sáu của mình.

Từ tầng trệt lao lên, Lý Dật có thể nhận thấy được độ dày của khói càng ngày càng thấp. Khi Lý Dật đi tới tầng lầu cao nhất, Lý Dật cũng không tiến nhập vào gian phòng gần nhất, mà ôm Andrew chạy về phía gian phòng góc tây nam

Khác với gian phòng lần trước, cửa gian phòng phía tây nam đang mở. Lý Dật ôm Andrew chạy vào phòng, buông nàng Xuống, sau đó đóng lại cửa phòng.

So sánh với gian phòng dưới lầu, độ dày của khói trong phòng này hầu như không có. trong không khí chỉ có mùi khói nhàn nhạt.

Chủ nhân gian phòng này có lẽ nghe được tin khách sạn bốc cháy, vội vội vàng vàng rời đi. trong phòng còn có thể nhìn thấy cả nội y tình thú của nữ nhân.

Vô luận là Lý Dật hay Andrew cũng không nhìn Xem trong phòng có vật gì, bọn họ trước tiên vọt tới trước cửa sổ. mở cửa tham lam hô hấp không khí thanh tân bên ngoài.

Ngoài cửa nơi nơi đều là lửa cháy, toàn bộ khách sạn phẳng phất như đang đặt mình trong biển lửa, gần bên khách sạn đổ đầy Xe cứu hỏa, bầu trời Xa Xa có nhiều chiếc trực thăng phi cơ phòng cháy chữa cháy đang Xoay quanh. Được sự nỗ lực tập thể của những người lính chữa cháy, thể lửa cũng không bớt hơn được bao nhiêu, bởi vì gió thật sự quá lớn!

Những người lính chữa cháy thật vất vả mới dập được một nơi lửa cháy. gió thổi qua, thể lửa lập tức nhảy lên!

Thấy một màn như vậy, Andrew không khỏi nhẹ nhàng nhíu mày. sau đó quay đầu nhìn Lý Dật, nói: “Lý Dật. anh nói, chúng ta còn sống đi ra ngoài không?”

“Thượng đế sẽ không để chúng ta nhanh như vậy đi gặp ma vương.” Cũng là câu trả lời như thế. cũng dưới tình huống khác nhau. chỉ là giọng nói vẫn giống như ngày Xưa.

Lúc đang nói những lời này, miệng Lý Dật hiện lên dáng tươi cười nhàn nhạt, dáng dấp thật tự tin.

Nhìn vẻ mặt tự tin của Lý Dật. Andrew không khỏi sửng sốt một chút. Sau đó nàng nhìn thấy thân thể Lý Dật đang hướng nàng nghiêng tới, nàng tựa hồ ý thức được điều gì, vô ý thức nhắm hai mắt lại, môi cũng không ngừng run rẩy lên.

Tràng diện trong dự đoán cũng không phát sinh, Lý Dật chỉ nhẹ nhàng cởi khăn mặt cột ngoài miệng của Andrew, sau đó nhẹ nhàng giúp nàng lau đi bụi bặm trên mặt. Andrew chậm rãi mở mắt. thấy vẻ mặt Lý Dật đang chăm chú lau bụi trên mặt nàng. động tác thật chậm, hơn nữa vô cùng ôn nhu.

Cảm thụ được sự ôn nhu vô hình trong cử động của Lý Dật, Andrew không khỏi hồi tưởng một màn ác mộng vừa rồi, sự chênh lệch của nội tâm từ địa ngục trở lại thiên đường làm nàng một lần nữa rơi nước mắt, nước mắt lại lần nữa đầm ướt gương mặt mê người của nàng.

Chỉ là lúc này đây. trên mặt nàng không còn dơ bẩn

“Cảm ơn anh, Lý.” Andrew bản năng tựa lên vai Lý Dật. có thể đối với bất luận nữ nhân nào mà nói. ở phía sau đều cần có một bờ vai dựa vào. điều này cũng với tính cách cường thế của nữ nhân không có quan hệ, tất cả đơn giản chỉ là bản năng đặc biệt của nữ nhân mà thôi.

Lý Dật cố sức kéo Andrew vào lòng. nhìn bầu trời ngoài cửa thản nhiên nói:“ Nếu như chúng ta có thể sống sót, không cho em rời khỏi anh. được không?”

Andrew hầu như gật đầu theo bản năng.

Thấy Andrew gật đầu. Lý Dật nở nụ cười: “Anh nghĩ. không bao lâu chúng ta sẽ an toàn.”

Lý Dật nói làm Andrew có chút nghi hoặc. Sau đó nàng đưa ánh mắt nhìn ra cửa sổ. thành linh thấy trên bầu trời chợt đổ mưa to, mưa to phảng phất như thác nước, rơi trên bầu trời khách sạn. trong chớp mắt liền ngăn trở thế lửa lan tràn!

Thấy một màn như vậy. nhớ tới giả thiết trước kia của Lý Dật, biểu tình Andrew có chút cổ quái.

Mà Lý Dật cũng nhẹ nhàng vuốt ve mái tóc phiêu dật của Andrew. ôn nhu nói:“ Biết vì sao em không thể ngăn cản lòng mình yêu anh không?”

Có thể thật không ngờ Lý Dật ở ngay lúc máu chốt lại hỏi vấn đề này, thân thể Andrew hơi chấn động, vô ý thức cúi đầu, cũng không nói gì.

“Bởi vì em quá mạnh mẽ cưỡng ép chính mình.” Lý Dật nhẹ nhàng thở dài nói:“ Mỗi ngày em đều ép buộc bản thân mình đừng yêu anh, em muốn chọn gia tộc của em, em muốn đi hoàn thành sứ mạng của em! Thế nhưng em có từng nghĩ tới. em càng làm như vậy, thì mỗi ngày em càng nhớ đến anh nhiều hơn, cứ tuần hoàn như thế, em chỉ sẽ càng ngày càng yêu anh! Hơn nữa, mặc dù em quyết định thật sự rời xa anh, phạm là những vụ làm ăn có liên quan đến anh, em đưa cho thủ hạ đi làm, nhưng em cũng vẫn không thể nào quên được anh!”

Lý Dật nói nhất thời làm Andrew bừng tỉnh hiểu ra, nàng thông minh một đời nhưng không nghĩ đến lại nhất thời hồ đồ.

Dù sao ép buộc mình quên cũng không phải chân chính là quên.

“Không nên quá để ý giả thiết của anh, ân, đó chỉ là một giả thiết mà thôi. Dùng cách nói của em, thế giới này không có nếu như!” Lý Dật thật sâu phun ra một hơi, mỗi chữ mỗi câu nói.

Nghe được những lời này của Lý Dật. Andrew không khỏi ngẩn đầu, nhìn con người nhu tình như nước của Lý Dật, nàng kim lòng không được nhẹ nhàng run rẩy lên.

Lý Dật có thể rõ ràng cảm thụ được thân thể Andrew đang run lên, thậm chí đôi môi khêu gợi cũng run run.

Không có bất luận điều gì do dự, hai tay Lý Dật nâng lên khuôn mặt mê người, hướng đôi cánh hoa hôn Xuống.

Nụ hôn rất nhẹ, bốn phiến môi tiếp xúc, thân thể hai người đều không thể khống chế run rẩy lên.

Andrew chỉ cảm thấy một cỗ điện lưu lên vào trong thân thể nàng, nàng vốn không hề có kinh nghiệm hôn môi bao giờ nên chỉ biết theo bản năng ôm lấy vòng eo thô to của Lý Dật. hơi uốn éo thân thể, dùng loại phương thức ngốc nghếch này phối hợp với hắn.

Một lúc lâu qua đi. hô hấp của hai người đều có chút gấp gáp, cả khuôn mặt của Andrew đỏ đến dọa người, nàng không dám nhìn thẳng vào ánh mắt của Lý Dật, mà chăm chú ôm lấy thân thể khôi ngô của hắn, dán sát đầu vào lồng ngực hắn, lắng nghe nhịp tim mạnh mẽ của hắn, nhẹ nhàng nói: “Anh yêu, cho em thêm thời gian được chứ”

301. Chương 264 : Cũng Không Phải Là Ngẫu Nhiên (1)

Nửa tiếng sau, lửa lớn của khách sạn Kim Tư Tháp hoàn toàn bị trận mưa to tiêu diệt.

Nguyên tòa khách sạn Kim Tư Tháp to lớn đã hoàn toàn mất đi phong thái lúc trước, tiêu chí laser biến mất. toàn bộ khách sạn nhìn qua giống như một tòa phế tích. Bên ngoài khách sạn, người người tấp nập, trên có quan viên chính phủ, dưới có bình dân bách tính. những người này vây quanh khách sạn chặt như nêm cối. Sau khi lửa lớn bị dập tắt, đoàn người chủ động tránh ra một con đường, để cho Xe cứu thương đi tới trước cửa khách sạn.

Những người lính cứu hỏa khi này còn tràn ngập cảm giác vô lực đang bắt đầu nghĩ cách cứu viện, mà chính phủ quan viên Las Vegas cũng bị các phóng viên vây quanh. Chỉ là được sự can thiệp của cảnh sát. các phóng viên cũng không thể phỏng vấn quan viên chính phủ, chỉ đành vây quanh mà thôi.

Thị trưởng Las Vegas là một người trung niên có vóc người hơi mập mạp, tên là Raisin.

Khác với những quan viên chính phủ khác. Raisin cũng không Xuất thân trong gia tộc chính trị, ngược lại, hần Xuất thân rất bần hàn...

Có thể nói. Raisin có thể bò lên vị trí bây giờ. hoàn toàn là dựa vào năng lực của hần, chính đàn nước Mỹ vài lần biến động, Raisin đều biết đứng đúng đội ngũ, đây là nguyên nhân chủ yếu hần có một bước lên mây trong quan trường.

Nhưng trận lửa lớn thành linh này cũng làm Raisin mất đi phong thái ngày Xưa. Lúc này vùng lông mày hần gắt gao nhíu chặt lại, hình thành một chữ “Xuyên”, cặp con ngươi màu nâu vô cùng âm trầm

Tựa hồ Raisin đã hiểu được một sự thực không thể thay đổi, trận lửa lớn này không chỉ thiêu hủy tòa khách sạn Kim Tư Tháp, đồng thời cũng thiêu hủy cả mũ cánh chuồn của hần!

Trên thực tế, nếu như chỉ thiêu hủy khách sạn Kim Tư Tháp, bằng vào mạng lưới quan hệ trong quan trường của Raisin, hần có thể miễn cưỡng bãi bình chuyện này. Làm hần kinh hãi cũng không phải khách sạn Kim Tư Tháp bị cháy. mà là người chết đi trong đó.

Khách sạn Kim Tư Tháp là một trong những khách sạn thuộc tập đoàn nổi danh tại Las Vegas thậm chí là trong toàn cầu, đẳng cấp tiêu phí phi thường cao. có thể nói tập trung ở lại đây đều được cho là tinh anh Xã hội, thậm chí còn có những người nổi bật trong một số lĩnh vực.

Hôm nay, những người đó bị thiêu chết trong trận lửa lớn, thế lực phía sau những người đó khẳng định tức giận. Một ngày thế lực phía sau những người đó tức giận, mạng lưới quan hệ của Raisin cho dù có cường hần mười lần cũng không cách nào chạy thoát bị kịch trong con đường làm quan của hần.

Lập tức, trên người Raisin vốn luôn vô cùng phong cảnh trước kia thoát nhìn đã không còn chút tinh thần. hần chỉ ngây ngốc nhìn khách sạn bị cháy. ánh mắt phảng phất như đang hỏi thượng đế, vì sao tai nạn lại phủ Xuống Las Vegas?

Bên người Raisin. những người ngày Xưa luôn chạy theo nịnh bợ hần bây giờ lại chủ động kéo Xa một khoảng cách. Raisin trước đây là bánh ngon đối với bọn họ, mà hiện tại thì ai dính vào Xem như người đó gặp Xui Xẻo.

Thậm chí trong đó có một ít người không cần chịu trách nhiệm trong chuyện này khi nhìn về phía Raisin còn tràn ngập vẻ mặt thấy người gặp họa mà vui vẻ. Bởi vì. trận tai nạn này sẽ khiến cho quan trường Las Vegas Xuất hiện một lần động đất.

Có thể dự kiến chính là những tên thuộc hạ không cần chịu trách nhiệm trong trận hỏa hoạn lần này sẽ có thể thay thế chiếc ghế của thủ trưởng mình.

“Tập chủng kỹ nữ dưỡng, nếu như ngươi còn tiếp tục ngăn đường, như vậy ngày mai ngươi nhất định sẽ đi gặp ma vương! Ta Xin thề!” Xa Xa Xuất hiện thanh âm tranh cãi âm ỉ. người nói là một nam nhân còn béo phì hơn cả Raisin, con mắt của nam nhân béo phì kia vốn đã bị thịt béo trên mặt phủ đi, nhìn qua rất khó thấy, lúc này hần híp mắt lại càng làm cho người ta khó nhìn thấy con mắt hần, chỉ là con ngươi dưới lớp thịt béo bắn ra ánh mắt âm trầm làm tên cảnh sát đứng trước mặt hần cả người đều run lên.

Hầu như theo bản năng. tên cảnh sát liền tránh đường.

Bởi vì hần biết, tên mập mạp có biệt hiệu “hoàng đế sông bạc” này là người mà hần không thể trêu chọc.

Karla luôn bộc lộ dáng tươi cười trước mặt Lý Dật nhưng giờ phút này biểu tình lại lạnh lẽo đến dọa người, hần mang theo hai gã bảo tiêu sắc mặt lạnh lùng trực tiếp đi tới bên người Raisin.

Đổi mặt về sát ý của Karla. người bên cạnh Raisin không ai nói gì, chỉ kinh ngạc nhìn. Raisin vẫn ngơ ngác nhìn tòa lâu bị thiêu cháy trước mặt, tựa hồ không nhận thấy Karla đang đi tới.

“Raisin!” Karla mang theo gương mặt béo phì đi tới trước mặt Raisin, nghiêng rằng nghiêng lợi nói: “Người hay nhất cầu khẩn Thượng Đế cho Annie không gặp chuyện gì không may. bằng không người sẽ chết rất thảm!”

Khi Karla nói ra những lời này, vẻ mặt của hắn cực kỳ dữ tợn, thịt béo trên mặt hoàn toàn vặn vẹo, thoát nhìn rất dọa người!

Raisin có thể nhận thấy được sát ý trên người Karla, hắn cũng rõ ràng, nếu như vị mỹ nữ được Xưng là trí nữ đệ nhất nước Mỹ Andrew Luofu chết trong trận hỏa hoạn này. như vậy đừng nói tới con đường làm quan của hắn, hắn có thể sống sót hay không còn là một vấn đề.

“Karla, bạn thân ái, anh không cần nói những lời này với tôi, những thứ này tôi đều hiểu.” Raisin bỗng nhiên thu hồi ánh mắt. dùng một loại ánh mắt cực kỳ phức tạp nhìn Karla: “Có thể anh không hiểu được tâm tình hiện tại của tôi, hiện tại tôi cũng không hi vọng Xa vời tiếp tục có thể sống sót, tôi chỉ mong muốn người chết có thể ít hơn một chút, ân, chính là như vậy.”

Lão bằng hữu?

Nghe Xưng hô thân mật, thân thể Karla không khỏi nhè nhẹ run lên!

Chẳng bao lâu sau, hắn Xác thực hắn và Raisin là bạn thân thiết.

Thế nhưng nếu Andrew Luofu thực sự chết trong nạn hỏa hoạn. hắn và Raisin còn có thể làm bạn sao?

Chẳng hiểu vì Sao, nghe Xong Raisin nói, sự phẫn nộ trong lòng Karla trong nháy mắt phảng phất như bị rút nước, có thể bởi vì câu gọi lão bằng hữu làm hắn cảm động. có thể Raisin nói làm Xúc động cảm tình tận sâu trong nội tâm của hắn. Từ thi thể bị đốt cháy được khiêng đi ra. nhìn những sinh mạng đã chết đi, bên ngoài khách sạn bỗng nhiên an tĩnh Xuống tới. dù là những phóng viên trước đó đang tranh cãi ầm ĩ muốn phỏng vấn Raisin cũng trở nên trầm mặc.

Tựa hồ bọn họ đang muốn dùng phương thức này để biểu đạt sự tôn kính đối với người chết.

Một, hai, ba, năm, mười

Nhân số tử vong càng tăng, bên ngoài khách sạn. nội tâm mỗi người đang run. Trong những người đó cũng có người đang lo lắng cho thân thích bạn bè, cũng có người vì thấy nhiều sinh mạng đã chết mà thương cảm.

“Nhanh, tránh ra!”

Tiếng rống giận đánh vỡ không khí trầm mặc. cảnh sát đang khiêng cáng đưa một nằm tÊn chạy ra, cả cơ thể người này biến thành màu đen, tóc bị đốt trụi, duy nhất khác chính là, hắn còn động đậy!

Người sống sót!

Phát hiện này làm cho đoàn người vốn đang tĩnh mịch trở nên rối loạn, các phóng viên đang chụp ảnh người chết bắt đầu tràn tới chỗ người sống sót. đương nhiên, bọn họ cũng không ngăn trở đường đi. mà chạy theo cáng cứu thương. vừa chạy vừa chụp ảnh.

Người sống sót thứ nhất được phát hiện khiến cho trái tim đang chìm vào đáy cốc của mọi người bắt đầu run rẩy. tất cả mọi người đều chờ mong còn có nhiều người sống Sót Xuất hiện!

Sau đó trong số những người được khiêng ra, nhân số tử vong chiếm tuyệt đại đa số, tỉ lệ người sống sót thấp phi thường, hơn nữa những người đã chết đa số đều bị ngộp khói mà chết.

Người sống sót được các bác Sĩ đưa lên Xe cứu thương đem đến bệnh viện, người chết được đưa tới nhà Xác, toàn bộ hiện trường vô cùng bận rộn.

“ở đây!”

Bỗng nhiên, ngay cửa sổ tầng cao nhất của khách sạn truyền ra một tiếng kêu cứu, người nọ không biết đã dùng phương pháp gì hô lên hai chữ kia, thanh âm lớn đến dị thường, hầu như để mọi người bên dưới khách sạn đều nghe được.

Người Sống Sót còn thanh tĩnh?

Tiếng kêu cứu làm cả hiện trường liên sôi trào. hầu như tất cả mọi người đều đưa ánh mắt nhìn lên cửa sổ kia, chỉ là cách nhau quá Xa cộng thêm không có ánh Sáng, bọn họ căn bản không thể nhìn thấy người phát ra tiếng kêu cứu là hình dạng thể nào.

“Nhanh, cho phi cơ trực thăng tới gần đó, nơi đó còn người Sống sót!” Hạ mệnh lệnh này cũng không phải Raisin, mà là cục trưởng cảnh sát, khác với Raisin, viên cảnh ti này muốn dùng một ít biện pháp bù đắp khuyết điểm lần này.

Phi cơ trực thăng đang tiến hành nhiệm vụ dập lửa Xa Xa sau khi tiếp nhận mệnh lệnh, trước tiên liền hướng bầu trời phát sinh tiếng kêu cứu bay đi.

Mắt thấy tất cả, Andrew cổ quái liếc mắt nhìn Lý Dật, tựa hồ nàng thật không ngờ tiếng quát của Lý Dật có thể lớn đến như vậy.

Mà trỀn thực tế, nếu chỉ dựa vào giọng nói mà quát thì sẽ quát không thể lớn tiếng đến như thế.

Phi cơ trực thăng gào thét bay tới chỗ bầu trời cửa sổ nơi Lý Dật và AndreW đang đứng. đồng thời một ánh đèn cực sáng chiếu thẳng vào cửa sổ của họ đang đứng, tiếng phi cơ buông Xuống một chiếc thang dây.

“Nga! Thương đế! Là tiểu thư! Tiểu thư không có việc gì!” Con mắt Karla tuy nhỏ, thể nhưng thị lực phi thường tốt, qua ánh đèn hắt liền nhìn thấy được AndreW đang đứng ngay cửa sổ.

“Còn có Lý! Người này cũng còn Sống!” Ngay sau đó, Karla thấy được Lý Dật. Trong lúc nhất thời hấn càng trở nên kích động, hiển nhiên hấn rõ ràng Lý Dật đối với gia tộc Gambino cũng thập phần trọng yếu. nếu Xảy ra chuyện, hấn cũng phải chịu liên lụy.

Biểu hiện kích động của Karla cũng không làm những người chung quanh bắt mắt, dù sao đối với loại tình huống này mà nói, có thể Xuất hiện người sống Sót là chuyện tốt, về phần người Sống sót là ai. điều này cũng không trọng yếu, mà rất lớn bộ phận không nhận ra thân phận Karla cũng chỉ Xem Karla là thân nhân của người sống sót. như vậy họ cũng có thể hiểu được tâm tình của Karla lúc này.

“Nắm thang dây leo lên!”

Trực thăng Xoay quanh trên mái nhà, thang dây Xuất hiện ngay trên cửa sổ, thanh âm phi công qua chiếc loa công suất lớn truyền ra.

“Xuống dưới thôi.” Lý Dật ôn nhu nói với AndreW một câu. sau đó không đợi nàng đáp lời. vươn tay. ôm vòng eo mềm mại của nàng.

302. Chương 264 : Cũng Không Phải Là Ngẫu Nhiên (2)

Andrew vẫn như con chim nhỏ dán Sát trong lòng Lý Dật, tùy ý cho Lý Dật ôm nàng. Lý Dật dùng một tay ôm Andrew, nhảy lên bệ cửa sổ. nắm lấy thang dây.

Mặc dù lúc này đang ở trên cao trăm mét. hơn nữa động tác của Lý Dật cũng có chút liều lĩnh, thể nhưng trên mắt Andrew cũng không tìm được chút biểu tình sợ hãi. mà chăm chú dựa vào trong ngực Lý Dật, nghe nhịp tim bình ổn mạnh mẽ.

Trong ánh mắt chăm chú của mọi người. Lý Dật ôm Andrew. một tay nắm thang dây bắt đầu bò lên trên. động tác của hấn thoát nhìn cực kỳ tùy ý, tùy ý làm cho người ta phải lo lắng hấn sẽ rơi Xuống!

Phía dưới, mọi người nhìn thấy động tác tùy ý của Lý Dật, đại khái đều lộ ra biểu tình tròn tròn mắt há hốc, tựa hồ không ai tin tưởng đã trải qua tai nạn lớn như vậy, có người còn có thể biểu hiện bình tĩnh đến như thế!

Sau thoáng ngáy người ngẩn ngui. các phóng viên đều lấy camera chụp hình ảnh kinh thế hãi tục kia, một ít thị dân cũng lấy điện thoại di động để ghi hình lại. Mà những quân nhân cùng cảnh Sát cứu viện nhìn thấy một màn này, giống như được cổ vũ, đều càng chạy nhanh hơn!

Trong đám người, Anh Hoa trong một thân áo choàng đỏ tươi cũng không hề hấp dẫn người như thường ngày. lực chú ý đều tập trung trên thân ảnh hai người trên bầu trời.

Trong nháy mắt nhìn thấy Lý Dật Xuất hiện, trên gương mặt nhợt nhạt của Anh Hoa lộ ra biểu tình kích động. thân thể cũng không thể khống chế run rẩy lên!

Một khắc này, trái tim của nàng bỗng hạ Xuống, trong lòng của nàng chỉ còn sự kích động. thế nhưng nàng cũng không lớn tiếng hò hét như Karla, mà lặng lẽ đứng tại chỗ. neho mắt nhìn thân ảnh quen thuộc trên bầu trời.

Nhìn thân ảnh kia đang thoải mái bò lên thang dây, trong lòng Anh Hoa có loại cảm giác nói không nên lời, nàng không biết loại cảm giác này là gì, thế nhưng nàng rõ ràng. ngoại trừ Anh Tử. Lý Dật là người duy nhất có thể ảnh hưởng đến tâm tình của nàng!

Trên bầu trời khách sạn, Andrew chăm chú dựa trong lòng Lý Dật. nghe nhịp tim bình ổn mạnh mẽ của hắn. lòng của nàng một mảnh ấn tượng, nàng cũng không nhắm mắt lại, mà ngẩng đầu nhìn gương mặt bình tĩnh của Lý Dật, trong lòng tuôn ra một cảm giác ngưỡng mộ trước nay chưa từng có, cảm giác ngưỡng mộ tựa hồ cũng không tệ như trong sự tưởng tượng của nàng.

Giờ khắc này, nàng luôn luôn có thói quen dùng ánh mắt nhìn Xuống để Xem người cũng là lần đầu tiên dùng ánh mắt ngưỡng mộ để nhìn một nam nhân!

Đối với nàng mà nói, nam nhân này có lẽ có rất nhiều chỗ không hoàn mỹ, thế nhưng hắn đối với bất luận sự tình gì khi đối diện luôn tuyệt đối lãnh tĩnh ngay cả nàng cũng không thể nào sánh bằng.

Cảm giác ngưỡng mộ hắn tựa hồ rất tốt.

Trong lòng Andrew thầm nói cho chính mình.

Khi Lý Dật ôm Andrew đi lên tới cabin trực thăng, viên phi công vốn đang tràn ngập lo lắng cuối cùng cũng toát ra cảm giác dễ dàng. Bất quá chỉ trong nháy mắt, viên phi công lại hỏi: “Tầng lầu này chỉ có hai người thôi sao?”

“Đúng vậy.” Lý Dật nhẹ nhàng gật đầu.

Nghe được Lý Dật nói, con người viên phi công lại chợt trở nên âm trầm, hắn vừa lái trực thăng hạ Xuống dưới, vừa nói: “Tôi đưa hai người Xuống đất trước, rồi quay lại Xem còn ai gặp may mắn hay không.”

Sau đó, vị phi công lái trực thăng đưa Lý Dật và Andrew Luofu an toàn hạ cánh Xuống mặt đất.

Sau khi trực thăng dừng lại, các phóng viên đang chờ đợi từ lâu lập tức tràn đến!

“Răng rắc!”

Mắt thấy Lý Dật và Andrew đi ra trực thăng. các phóng viên bắt đầu điên cuồng bấm máy. sau đó các phóng viên tràn tới. vây quanh Lý Dật và Andrew ở đó, chỉ nghe trong đó có một ký giả mồm miệng lạnh lẽo nói: “Vị tiên sinh này, có thể nói tâm tình hiện tại của ngài một chút không?”

“Tiên Sinh, Xin hỏi chính là ngài đã cứu vị nữ sĩ mỹ lệ này phải không?”

“Tiên sinh, ngài làm sao có thể tự cứu mình trong cơn hỏa hoạn?”

“Tiên sinh, nhìn ngài rất trấn định, Xin hỏi ngài từng tham gia huấn luyện về phương diện này sao?”

“Tiên sinh, ở gần chỗ hai vị còn có người còn sống không?”

Lúc này, các phóng viên đều đưa màn ảnh nhắm ngay Lý Dật, thấy biểu hiện trước đó của Lý Dật. bọn họ đều có thể khẳng định chính Lý Dật đã cứu Andrew.

“Mong muốn duy nhất hiện tại của chúng tôi là nhân số thương vong có thể hạ thấp nhất, đồng thời chúng tôi cũng nghĩ cảm ơn các nhân viên cứu hộ, cảm ơn sự quan tâm của các vị ký giả và mọi người về trận hỏa hoạn này.”

Đối mặt với các câu hỏi của những phóng viên, không đợi Lý Dật trả lời, Andrew dẫn đầu giúp Lý Dật giải vây. rất hiển nhiên, nàng hiểu được Lý Dật cũng không thích loại tràng diện này.

“Nhường một chút!”

Trong lúc Andrew đang giải thích, Nissen vốn đang lo lắng hãi hùng suốt cả tiếng đồng hồ đã mang theo đoàn người Karla chen vào, mở một con đường cho Lý Dật và Andrew, để hai người thuận lợi đi ra ngoài.

Bên ngoài đoàn người. Anh Hoa nhìn thấy Lý Dật đi ra, không nói gì thêm, mà yên lặng đi tới phía sau Lý Dật.

Khác với ngày thường chính là. giờ khắc này Anh Hoa cũng không lộ ra biểu tình lạnh lùng, biểu tình của nàng thập phần phức tạp, thậm chí cả Lý Dật cũng nhìn không thấu Anh Hoa đang suy nghĩ chuyện gì.

Ký giả phía sau Lý Dật và Andrew tựa hồ không muốn để hai người rời đi, dù sao hai người là người có thể sống sót hoàn chỉnh không chút sứt mẻ đi ra từ trong trận hỏa hoạn.

Đối mặt sự truy đuổi của các phóng viên, Karla để thủ hạ của hân tận lực ngăn cản, đồng dạng để Andrew và Lý Dật đi mau.

có thể nói, đời này của Andrew ngoại trừ khi đối mặt với Lý Dật. bình thường nàng là một thương nhân tiêu chuẩn, nàng làm bất cứ chuyện gì đều dùng lợi ích so sánh giá trị có đáng làm hay không!

Thế nhưng lúc này đây, Andrew lại làm ra một lần thay đổi lớn nhất trong đời mình: “Karla, cho bọn họ chờ một chút, chờ tôi nói với Lý mấy câu, sẽ qua tiếp thu sự phỏng vấn của bọn họ.”

Ngạc nhiên nghe được những lời này của Andrew, về mặt Karla ngây ngốc sững sờ tại chỗ, tựa hồ hân thật không ngờ Andrew vốn luôn luôn tôn trọng lợi ích lại chịu làm ra chuyện không có ý nghĩa này.

Biểu tình giống Karla còn có Nissen, người da đen luôn luôn lạnh lùng này cũng hiểu được thập phần khó tin.

Thậm chí cả Lý Dật cũng không nghĩ đến Andrew lại làm như vậy.

“Lý, có thể lý niệm của anh đúng, thế giới này không chỉ có lợi ích, còn có rất nhiều thứ khác. Em sẽ thử tiếp thu lý niệm của anh. đương nhiên. điều này cũng cần thời gian rất dài.” Andrew ôn nhu nhìn Lý Dật nói.

Andrew nói làm trong lòng Lý Dật hơi có chút kích động, kiếp trước thân là sát thủ hân từng trải qua kiếp này nên hiểu được rất nhiều thứ, thế nhưng hân vẫn như cũ không hiểu được ái tình.

Nhưng hân vẫn rõ ràng một nữ nhân khi nguyện ý vì một nam nhân thay đổi điều này ý nghĩa thế nào!

“Annie, anh không vội.” Lý Dật vui mừng gật đầu: “Chính câu nói kia, không nên ép bức chính mình. tất cả thuận theo tự nhiên.”

Andrew gật đầu, nhẹ nhàng ôm Lý Dật một chút, sau đó hướng chỗ các phóng viên đi tới.

Mà Lý Dật và Anh Hoa đi tới một chiếc Xe đã được Karla chuẩn bị.

“Đi đâu?” Lên Xe, Anh Hoa lại khôi phục lãnh tĩnh, trên mặt nàng không còn tìm được chút nào tình tự dao động. trước sau vẫn lạnh lùng.

Lý Dật không trả lời câu hỏi của Anh Hoa, mà hí mắt nói: “Đưa điện thoại của cô cho tôi.”

Lý Dật nói làm Anh Hoa có chút nghi hoặc. bất quá nàng cũng không hỏi điều gì, mà lấy ra điện thoại di động mà Lý Dật chuyên môn cấp cho nàng.

Tiếp nhận điện thoại Anh Hoa đưa qua, Lý Dật bấm một dãy số quen thuộc, đợi sau khi điện thoại chuyển được, gần từng chữ: “Haise Lin, là tôi, Lý Dật.”

“Chúc mừng anh. anh còn sống!” Bên trong truyền ra thanh âm hưng phấn của Haise Lin.

Nghe được Haise Lin nói, Lý Dật dùng một loại giọng nói cổ quái nói: “Nếu như tôi chết. có một ít người nhất định rất hài lòng.”

“Lý, anh nói thế là ý tứ gì?” Haise Lin đối với Lý Dật coi như cũng có chút hiểu biết, một chút liền nghe ra ý tứ của Lý Dật.

Lý Dật hơi khép mắt, lần thứ hai hồi ức về lịch sử ghi chép của khách sạn Kim Tự Tháp, Xác định chưa từng phát sinh qua tai nạn, mở mắt, âm trầm nói: “Nghe, Haise Lin, trận hỏa hoạn của khách sạn Kim Tự Tháp cũng không phải ngẫu nhiên tạo thành! Mà là có người cố ý chế tạo!”

“Cái gì? Bởi vì sao? Lê nào anh phát hiện ra người phóng hỏa?” Đầu kia điện thoại, Haise Lin bị lời nói của Lý Dật làm chấn kinh, lần lửa lớn này làm rất nhiều người có thân phận bị chết cháy. tình thế rất nghiêm trọng. nếu Lý Dật nói là thật, như vậy toàn bộ thế giới đều sẽ bị khiếp sợ!

” Haise Lin, không nên hỏi tôi hung thủ là ai. tôi không biết. thế nhưng tôi có thể khẳng định là do người làm!” Lý Dật gần từng chữ: “Tôi gọi điện thoại cho cô là muốn cô giúp tôi điều tra chân tướng chuyện này, nhớ kỹ, nhất định phải bảo mật.”

Lý Dật nói Xong trực tiếp cắt đứt điện thoại.

Dựa theo quỹ tích lịch sử, khách sạn Kim Tự Tháp chưa từng phát sinh tai nạn, mà hiện tại lại Xảy ra hỏa hoạn trọng đại như vậy!

Hai bên duy nhất khác nhau chính là. dựa theo lịch sử quỹ tích, Lý Dật sẽ không Xuất hiện tại khách sạn Kim Tự Tháp.

Như vậy chỉ có thể chứng minh một quan điểm: Có người châm lửa, hơn nữa. còn là hướng về Lý Dật mà tới!

303. Chương 265 : Loạn Khải! (1)

Mọi người cũng không vì lửa lớn đã được dập tắt mà rời đi, Vẫn đang nghĩ cách cứu viện những người còn sống. nhân số tử vong vẫn không ngừng tiếp tục tăng lên.

AndreW Luofu bị các phóng viên bao quanh bên trong. đối mặt màn ảnh, AndreW không hề biểu hiện bình tĩnh cơ trí như ngày Xưa. nàng phảng phất như đang chìm đắm trong trận hỏa hoạn, dùng thân phận một người gặp phải tai họa chậm rãi kể lại chuyện mình đã trải qua.

Nghe AndreW tự thuật, các phóng viên có mặt phảng phất có thể tưởng tượng ra được hình ảnh kinh khủng đó, bọn họ hoàn toàn bị lời nói của AndreW hấp dẫn. Giọng nói của AndreW trầm thấp lại thông thả, trong giọng nói mang theo cảm tình tràn ngập, sự khủng hoảng sau khi tai nạn phủ Xuống, sự tuyệt vọng khi tới gần tử vong. sự vui sướng sau khi được cứu sống.

Tất cả đều làm cho các phóng viên cảm thụ được tai nạn diễn ra trước mặt, sức người thật sự rất nhỏ bé. đồng dạng cũng làm cho bọn họ đối với việc Lý Dật có thể ở tình huống nguy hiểm tới cùng đó vẫn bảo trì được sự lạnh tĩnh càng thập phần bội phục.

Chỉ là bọn họ không có cơ hội phỏng vấn Lý Dật nữa.

Trong lúc AndreW tiếp nhận cuộc phỏng vấn của các ký giả, Lý Dật cũng cho Anh Hoa lái Xe rời khỏi khách sạn Kim Tự Tháp.

Trong Xe, Anh Hoa vẫn giống như ngày Xưa. nhìn như hết sức chăm chú lái Xe, thế nhưng Xuyên qua kính chiếu hậu nàng đang quan sát từng cử động nhỏ nhất của Lý Dật.

Ở băng ghế Sau, Lý Dật ngửa đầu ra sau ghế, híp mắt suy tư về hung thủ phía sau màn trong trận tai nạn này.

Hầu như theo bản năng, Lý Dật lấy gói thuốc lá trong túi quần ra, kết quả thấy gói thuốc đã ướt đẫm, vì thế hắn không thể làm gì khác hơn là ném sang một bên, đưa ánh mắt nhìn về phía ngoài cửa sổ.

có thể bởi trận lửa lớn thành linh Xảy ra. đường lớn Las Vegas mất đi bầu không khí náo nhiệt trước kia, trên đường cũng không Xuất hiện hiện tượng kẹt Xe, rất nhiều người đều dừng Xe bên ven đường, một ít Xe cũng tận lực lái Xe Sát vỉa hè, nhường đường cho các Xe cứu thương chạy qua liên tục.

Từng chiếc Xe cứu thương gào thét lướt qua trung ương đường lớn, ánh đèn cấp cứu lóe ra vô cùng chói mắt.

Là hần sao?

Nhìn Xe cứu thương chạy như bay qua cửa sổ Xe, trong đầu Lý Dật không khỏi dần hiện ra gương mặt quen thuộc của Tiêu Thanh Sơn.

Theo Lý Dật Xem ra, khả năng là Tiêu Thanh Sơn đã làm lớn nhất!

Dù sao trước đó hần đã dùng tư thái cường ngạnh bức bách Gia Cát Minh Nguyệt ký hợp đồng bá vương, còn giết chết lão Miêu, thậm chí còn ép buộc Gia Cát Minh Nguyệt dùng miệng phục vụ cho hần một lần.

Mà từ thời gian tính toán. Gia Cát Minh Nguyệt vừa về nước liền Xảy ra chuyện như hôm nay.

Ngoại trừ Tiêu Thanh SƠN ra. theo Lý Dật nghĩ. hiềm nghi của gia tộc Qiesi Jarno cũng rất lớn!

Lý Dật tại New York dùng một loạt thủ đoạn đá gia tộc Qiesi Jarno ra khỏi Toàn Cầu Ảnh Nghiệp. giống như triệt để trở mặt với gia tộc Qiesi Jarno, nếu bọn họ không trả thù, bản thân Lý Dật cũng không tin tưởng.

So sánh với gia tộc Qiesi Jarno mà nói, cừu hận giữa Lý Dật và Sơn Khẩu Tổ còn lớn hơn một chút!

Ngày trước khi Lý Dật còn ở trong quốc nội từng làm tan rã phân bộ của Sơn Khẩu Tổ, đá hết toàn bộ người của bọn họ ra khỏi Thượng Hải không nói. trong trận luận võ Trung Nhật, còn giết chết Biên Đằng Cương ngay tại chỗ, giành được thắng lợi. Có thể nói, cử động lần đó của Lý Dật làm Sơn Khẩu Tổ triệt để mất mặt trong thế giới ngầm thế giới!

Mà sau khi Lý Dật đi tới Los Angeles, lần thứ hai sản sinh mâu thuẫn với Sơn Khẩu Tổ, giết chết người phụ trách Tỉnh Điền không nói, ngược lại còn nhổ tận gốc Sơn Khẩu Tổ tại Los Angeles.

Oan gia.

Dùng từ này để hình dung quan hệ giữa Lý Dật và Sơn Khẩu Tổ là cực kỳ chuẩn Xác.

Lý Dật thập phần rõ ràng, sở dĩ Sơn Khẩu Tổ không công khai trả thù tại Mỹ, chỉ bởi vì kiêng kỵ thế lực sau lưng Lý Dật mà thôi. dù sao gia tộc Gambino và gia tộc Hyde Gus sau lưng Lý Dật, Sơn Khẩu Tổ không dám hành động thiếu suy nghĩ.

Nhưng chính do nguyên nhân này nên Lý Dật nghĩ hiềm nghi về SƠN Khẩu Tổ không nhỏ.

Dù sao trải qua phương thức chế tạo ra hỏa hoạn khác với việc ám sát, khả năng bại lộ rất thấp. hơn nữa mặc dù thất bại. Lý Dật cũng sẽ không nghĩ tới để trả thù. Trên thực tế, nếu như Lý Dật không phải đến từ tương lai, Xác thực sẽ không nghĩ về phương diện này. lại càng không nghĩ tới bị cừu nhân trả thù!

Sau đó, Lý Dật lại nghĩ tới không ít địch nhân, thế nhưng cuối cùng đem hoài nghi đặt lên ba cổ thế lực kia. bởi vì theo hần Xem ra. những thế lực khác không đủ làm ra chuyện kinh thế hãi tục đến như vậy. Dù sao. muốn đi vào khách sạn Kim Tự Tháp phóng hỏa, hơn nữa còn làm được thần không biết quỷ không hay, đây không phải điều mà người bình thường có thể làm được!

Anh Hoa cho Xe chạy tới khách sạn MGM, Lý Dật vẫn còn chìm đắm trong suy tư.

“Lão bản, tới rồi.” Xuyên thấu qua kính chiếu hậu nhìn gương mặt âm trầm của Lý Dật, Anh Hoa thoáng dO dự một chút. cuối cùng mở miệng nhắc nhở Lý Dật, bởi vì nàng nghĩ Lý Dật thực sự đã quá mệt mỏi!

Dù là một cỗ máy cũng phải được nghỉ ngơi, huống chi là một người sống?

Ngạc nhiên nghe được Anh Hoa nói, Lý Dật phục hồi lại tinh thần, áy náy nở nụ cười, đang định đẩy ra cửa Xe bước Xuống, chợt nghe điện thoại của Anh Hoa vang lên. Điện thoại của Anh Hoa là do Lý Dật cấp cho. mục đích là vì phương tiện liên hệ.

ngoại trừ Lý Dật ra, cũng chỉ có Jester biết số điện thoại của Anh Hoa, vì thế khi tiếng chuông vang lên, Lý Dật không khỏi nhú mày.

Hai ngày trước. lúc Lý Dật ở tại New York. Ngưu Lâm Sinh gọi điện hỏi cho Lý Dật, thời gian gần đây Los Angeles rất không thái bình, những hắc bang loại nhỏ liên tục Xảy ra đại quy mô tranh đấu, trong đó có một ít hắc bang nhỏ bị nuốt lấy, trong đó có hai hắc bang nhỏ trong tranh đấu thu lợi thật lớn, tốc độ tăng trưởng thể lực thật kinh người.

Ngày trước khi Ngưu Lâm Sinh nói tới chuyện này, chỉ hơi nói vài câu, cũng không kể rõ chi tiết sự việc Xảy ra. Mà Lý Dật cũng nghe ra trong giọng nói của Ngưu Lâm Sinh một tia không tầm thường, cho nên mới bí mật để Jester trở lại Los Angeles điều tra chuyện này.

Hôm nay Jester gọi về. tất nhiên đã phát hiện điều gì!

“Đưa điện thoại cho tôi.” Khi Anh Hoa nghi hoặc cầm điện thoại, Lý Dật đột nhiên mở miệng. giọng nói có chút ngưng trọng.

Anh Hoa cũng không rõ ràng đã Xảy ra chuyện gì, thế nhưng cũng không hỏi nhiều, mà cung kính đưa điện thoại cho Lý Dật.

“Lão bản. chúng ta gặp một ít phiền phức.” Sau khi chuyển điện thoại, bên trong truyền ra thanh âm của Jester, giọng nói vẫn bình tĩnh như trước.

Nghe Jester hồi báo. Lý Dật không khỏi nhú mày càng sâu, trầm giọng hỏi: “Phiền toái gì?”

“Hai ngày trước Los Angeles đã Xảy ra chiến loạn, những tiểu hắc bang bởi vì sợ hãi chúng ta. nên cũng không dám trắng trợn khiêu khích. bất quá cùng chúng ta đã phát sinh mâu thuẫn. Giữa hai bên đã có vài lần tranh đấu.” Jester hỏi ra sự thật mà Ngưu Lâm Sinh che giấu: “Đúng như vậy. ngay ở buổi khuya hôm nay, hình thức liền thay đổi một chút. Hai cái hắc bang quy mô lớn đã Xuống tay với chúng ta, bọn chúng liên hợp cùng những tiểu hắc bang tiến hành càn quét trên địa bàn của Hoa Nhân bang, bên phía chúng ta đã chết không ít người.”

Nếu như nửa câu đầu Jester nói làm cho Lý Dật cảm thấy kinh ngạc, vậy thì khi nghe tiếp nửa câu sau, Lý Dật liền bị chấn động rồi!

Có gia tộc Gambino và cảnh sát ủng hộ. Hoa Nhân bang ở Los Angeles phải nói là khí thế như mặt trời ban trưa cũng không đủ hình dung. hơn nữa tại buổi tiệc lúc trước, chính miệng Andrew Loufu đã từng nói ra: “Lý Dật sẽ là đồng minh trung thành nhất của gia tộc Gambino.”

Tại dạng tình huống này. những tiểu hắc bang kia tuyệt đối sẽ không dám phản nghịch, chống đối lại Hoa Nhân bang. Thế nhưng hiện giờ, bọn chúng cư nhiên lại dám liên hợp, đối phó Hoa Nhân bang?

“Lão bản, tôi đã phát hiện ra một chút đầu mối.” Khi Lý Dật đang trầm mặc, Jester một lần nữa lên tiếng, ngữ khí vẫn bình thản như cũ, tuy nhiên nó là ngữ Xuất kinh nhân: “Lạp Đình bang cũng tham dự.”

Lạp Đình bang cũng tham dự?

Nghe được Jester hồi báo tin tức này, Lý Dật mau chóng rơi vào trầm mặc, trực giác nói cho hắn biết. sự tình lần này không phải đơn giản. trong đó khẳng định là có âm mưu kinh người.

Dù sao, trong tay Lý Dật đang nắm tử huyệt trí mạng của Lạp Đình Bang, Robben long đầu của Lạp Đình bang là một người thông minh. hẳn rõ ràng cái nhược điểm kia. liên quan đến sinh tử tồn vong của bang hội như thế nào.

Lý Dật hít một hơi thật sâu. tạm thời đem nghi hoặc trong lòng áp chế Xuống dưới, đợi sau khi tĩnh táo lại. âm trầm hỏi han: “Tình huống của chúng ta bây giờ như thế nào? Tại sao Ngưu Lâm Sinh không hồi báo cho tôi biết?”

“Khi tôi quay về Los Angeles liền âm thầm tiến hành điều tra. lão bản, hẳn đối với ngài một lòng trung tâm không thể hoài nghi, hơn nữa năng lực rất không sai. Mấy ngày hôm trước cùng những tiểu hắc bang kia phát sinh mâu thuẫn, không có hồi báo chính là vì đã Xử lý ổn thỏa chuyện này.” Jester phân giải nói.

“Chẳng lẽ cảnh sát cùng gia tộc Gambino, không có tổ về gì sao?” Lý Dật lạnh lùng hỏi, tại hắn Xem ra dưới cái dạng tình huống này, Sidon ở bên phía cảnh sát và Seaman người phụ trách Gambino, hắn là trước tiên sẽ Xuất đầu trợ giúp cho Hoa Nhân bang mới đúng.

304. Chương 265 : Loạn Khải! (2)

Sidon là thành viên của gia tộc Heyde Gus, tự nhiên biết tầm quan trọng của Lý Dật đối với gia tộc Heyde Gus. Còn Seaman thì càng không cần phải nói đến. trước khi Lý Dật rời khỏi Los Angeles, Seaman đã chính mồm ủy thác Lý Dật nói tốt cho hắn vài câu ở trước mặt lão già Edward.

“Lúc bạo loạn mới triển khai. cảnh sát đã nhúng tay vào. nhưng căn bản bên phía cảnh sát không thể ngăn nổi khi tình huống mở rộng. hiện giờ cục diện đã hoàn toàn không còn kiểm soát nổi!” Jester không chút hoang mang nói tiếp: “Còn ủy ban mafia thì không ra mặt. Bởi vì lúc mới bắt đầu, Ngưu Lâm Sinh đã Xử trí ổn thỏa, chúng ta không bị cuốn vào trong đó. nên Seaman cũng không cần phải ra mặt. Nhưng đêm nay chúng ta vừa bị tập kích, phỏng chừng hiện giờ Seaman mới nhận được tin tức này.”

Nghe Xong Jester nói, tâm tình của Lý Dật hoàn toàn trầm Xuống, tình thế nghiêm trọng nằm ngoài suy đoán của Lý Dật. Tại hắn Xem ra, nếu sự thật quả đúng như những gì Jester hồi báo, vậy thì cục diện hiện tại ở Los Angeles còn muốn hỗn loạn hơn so với ngày trước!

Ngày trước hỗn loạn chỉ là đối phó với một mình Sơn Khẩu tổ, nhưng hiện tại đã lâm vào tình thế “Loạn Chiến” rồi!

Trừ bỏ điều này ra. chuyện tình lần này nhiều ít cũng khiến cho Lý Dật cảm thấy được có điểm quý dị, rất nhiều vấn đề đều không thể lý giải nổi. Tuy rằng trong lòng thập phần nghi hoặc, nhưng Lý Dật rõ ràng hiện giờ không phải thời gian để suy nghĩ, mà cần phải nhanh chóng ổn định lại thế cục. Lý Dật trầm ngâm, nói: “Hiện tại. ông dùng tốc độ nhanh nhất chạy đến khu phố Tàu. Ngưu Lâm Sinh là con người trọng nghĩa, chúng ta đã chết nhiều huynh đệ như vậy, hắn không liên hệ với tôi, nhất định là muốn đi báo thù! Ông chuyển cáo rằng, tôi ra mệnh lệnh, toàn bộ những huynh đệ trong bang giữ nguyên vị trí, không được manh động. hết thấy chờ sau khi tôi quay về rồi hãy tính.”

“Ok” Jester mặc dù hiểu kì chẳng biết vì sao Lý Dật không trực tiếp gọi điện thoại cho Ngưu Lâm Sinh, nhưng lại không có hỏi nhiều. mà đáp ứng ngay lập tức.

“Nếu Ngưu Lâm Sinh không thuận theo. ông trực tiếp trói hắn lại!” Lý Dật cảm thấy có điểm chưa ổn thỏa. bổ sung thêm: “Mặt khác, đừng nói cho bất luận kẻ nào, là tôi sẽ trở về.”

Anh Hoa nghe Lý Dật truyền đạt mệnh lệnh, nòng nhìn ra được lần này Lý Dật gặp phải phiền phức không đơn giản. Đồng dạng, cùng Jester giống nhau. đối với chuyện Lý Dật không trực tiếp liên hệ cho Ngưu Lâm Sinh. Anh Hoa cũng là phi thường nghi hoặc.

Cúp điện thoại. Lý Dật không đưa di động cho Anh Hoa. mà nheo mắt lại. trầm ngâm tính toán Xem, có nên gọi điện cho Sidon cùng Seaman hay không.

Nửa phút đồng hồ qua đi, Lý Dật làm ra quyết định. không gọi điện thoại. Hết thấy chờ sau khi trở về rồi tính toán, dù sao với cái dạng tình hình này. rất nhiều thứ nói trong điện thoại là không thể rõ ràng.

Hơn nữa Lý Dật dám khẳng định, coi như mình không gọi điện thoại. thì Sidon và Seaman nhiều ít cũng sẽ Xuất thủ trợ giúp Hoa Nhân bang.

Có lẽ vì muốn Xác minh quyết định của Lý Dật, ngay lúc này ở phía sau có một chiếc ô tô đang chạy đến, nương theo gương chiếu hậu. Lý Dật nhận ra đó là Xe của Karla.

Thêm vài giây đồng hồ qua đi, Lý Dật chậm rãi buông lỏng Chân mày, đầu tiên hắn trả điện thoại di động cho Anh Hoa. tiếp theo mở cửa Xe ra bước Xuống. Chiếc Xe của Karla đến gần Lý Dật khoảng hai mét thì dừng lại. Xe vừa dừng lại. cửa Xe đẩy ra, Karla liền hướng Lý Dật đi tới.

“Lý thân ái, tôi vừa nhận được điện thoại của Seaman, thủ hạ của ngài Ở tại Los Angeles đã gặp phải phiền phức.” Giọng nói của Karla có chút ngưng trọng, hiển nhiên hắn từ trong miệng Seaman nghe được chuyện lần này thật không đơn giản.

Lý Dật cũng không hề lộ biểu tình kinh ngạc như Karla tưởng tượng, mà bình tĩnh gật đầu: “Karla, tôi đã biết.”

“Nga? Gặp quỷ! Ngài đã biết. trách không được không thấy ngài kinh ngạc.” Karla đầu tiên liền oán giận một câu, sau đó lại nói: “Tôi đã cho Seaman đứng ra tạo áp lực cho đám hỗn đân kia, nếu không có gì bất ngờ xảy ra, đám hỗn đân sẽ lập tức dừng lại hành vi ngu xuẩn của bọn họ!”

Chẳng hiểu vì sao, nghe được Karla nói, Lý Dật cũng tuyệt không tán thành, trong lòng có một loại trực giác nói cho hắn, mặc dù là Seaman có đứng ra nhưng những người đó cũng vẫn hạ thủ đối với Hoa Nhân Bang. nếu như gia tộc Gambino chỉ có tác dụng uy hiếp, mà nếu như uy hiếp hữu dụng, những tên kia đã không dám động thủ.

“Cảm ơn anh. Karla.” Lý Dật trầm giọng nói: “Tôi nhờ anh chuẩn bị vé máy bay. tôi phải chạy trở về. bên chỗ Annie, anh giúp tôi giải thích một chút.”

“Tiểu thư đã biết chuyện này, nguyên bản muốn đích thân tới, thế nhưng đám ký giả quá dây dưa, nàng muốn tới tới trước, lẽ nào ngài không định đợi nàng sao?” Karla hơi nghi hoặc hỏi thăm, theo hắn Xem ra, có Andrew bang trợ Lý Dật mưu hoa sách, giải quyết chuyện lần này sẽ dễ hơn một chút.

Thân là người tâm phúc tuyệt đối của Andrew, Karla đối với trí tuệ và thủ đoạn của Andrew có lòng tin tuyệt đối.

“Không được. tôi phải nhanh chóng trở về.” Nói ra những lời này, giọng nói Lý Dật có chút dị thường.

Karla và Anh Hoa cũng không nghe ra tia dị thường trong đó, chỉ có Lý Dật tự mình rõ ràng. Andrew đã bang trợ hắn quá nhiều. dùng cách nói của nàng. chuyện của Gia Cát Minh Nguyệt là chuyện cuối cùng. Lý Dật không hi vọng tiếp tục làm phiền nàng nữa. Hơn nữa Lý Dật cũng rõ ràng, nếu như chuyện lần này không thể xử lý, như vậy hắn sẽ không có tư cách giết về nước từ tay đám cừu nhân!

Tuy rằng Karla không hiểu quyết định của Lý Dật. nhưng cũng không nói gì thêm, mà trước tiên liền chuẩn bị máy bay riêng cho Lý Dật.

Bởi hôm nay thiếu chút nữa Andrew bị chết cháy trong hỏa hoạn, Karla cũng không đưa Lý Dật tới sân bay, mà an bài Xong tất cả liền tự mình đi trước.

Buổi tối khu phố Tàu vẫn náo nhiệt như thường ngày. Los Angeles phát sinh loạn chiến, hơn nữa Hoa Nhân Bang bị cuốn vào. thế nhưng khu phố Tàu vẫn không bị lan đến gần. Những địa bàn của Hoa Nhân Bang bị càn quét đều nằm bên ngoài.

Khu phố Tàu, trong biệt thự Đường Hải.

Ngưu Lâm Sinh ngồi trên sofa trong phòng khách, biểu tình vẻ mặt âm trầm Trong đại sảnh ngồi không ít người, đều là người mà Lý Dật tự mình đề bạt sau khi khống chế Hoa Nhân Bang.

Toàn bộ đại sảnh tràn ngập một cỗ khí tức băng lãnh, bao quát Ngưu Lâm Sinh bên trong sắc mặt mỗi người thập phần Xấu Xí. con người đỏ rực phảng phất như muốn phun ra lửa.

“Điện thoại vẫn không gọi được sao?” Phòng Tam ngồi bên cạnh Ngưu Lâm Sinh mở miệng đánh vỡ trầm mặc. có thể nói, trong số mọi người đang ngồi ngoài trừ Ngưu Lâm Sinh, hắn là người có quyền lên tiếng nhất. dù sao hắn là người đầu tiên đi theo Lý Dật.

Nguyên bản dựa theo tình lý mà nói, khi Lý Dật rời khỏi Los Angeles hắn là phải để Phòng Tam quản lý bang phái, dù sao Phòng Tam đi theo Lý Dật lâu hơn một ít. Tuy Lý Dật để Ngưu Lâm Sinh quản lý bang phái làm cho Phòng Tam ngoài dự liệu một chút. thế nhưng Phòng Tam cũng không hề biểu hiện bất mãn gì. chỉ ít hắn biểu hiện ra cũng không hề có bất luận Xung đột gì với Ngưu Lâm Sinh, sau khi Hoa Nhân Bang gặp phải phiền phức vẫn theo Ngưu Lâm Sinh, giúp đỡ Ngưu Lâm Sinh ra kế sách.

Ngưu Lâm Sinh đỏ rực mắt lắc đầu: “Không có, điện thoại của đại ca vẫn không gọi được.”

Nghe được câu trả lời của Ngưu Lâm Sinh, đại bộ phận những người đang ngồi sắc mặt đều trở nên dị thường Xấu Xí, hiển nhiên đối với Hoa Nhân Bang tại Los Angeles hiện nay mà nói. Lý Dật tồn tại như vị

thần, trong cảm nhận của rất nhiều người, chỉ cần có Lý Dật thì tất cả phiền phức đều không thành vấn đề. mà hôm nay cũng không liên hệ được Lý Dật.

“Cứ chờ đợi như vậy cũng không phải là biện pháp, không ai biết lúc nào có thể gọi được điện thoại cho đại ca.” Trong lúc những người khác còn đang trầm mặc. Phòng Tam lại lần nữa mở miệng: “Không bằng chúng ta trước tiên đi trả thù đám tạp chủng này, báo thù cho các huynh đệ đã chết!”

Lời Phòng Tam vừa thốt ra, bao quát Ngưu Lâm Sinh bên trong hô hấp của mỗi người đều trở nên có chút dày đặc!

Từ sau khi Hoa Nhân Bang độc đại. thành viên Hoa Nhân Bang tại Los Angeles đều đi ngang, đâu chịu nổi sự khi dễ như vậy?

Hôm nay bị những bang hội nhỏ đánh lén, trong tâm lý mỗi người đương nhiên bị ngấn một bụng lửa giận!

Ở giữa mỗi người có thể nói Ngưu Lâm Sinh là người căm phẫn nhất, vốn dĩ con người hắn cực kỳ trọng nghĩa. mắt thấy nhiều huynh đệ chết đi như vậy, hắn sớm đã mang ý niệm tận tay đâm chết cừu nhân. Nhưng hiện giờ. hắn đang tạm thời quản lý bang hội, nên phải suy nghĩ cho đại CỤC, trƯỚC khi chưa nhận được mệnh lệnh của Lý Dật, sẽ không bao giờ dám hành động thiếu suy nghĩ!

Lúc này nghe được Phòng Tam nói. lý trí còn sót lại trong đầu Ngưu Lâm Sinh lập tức bị nộ hỏa cừu hận cắn nuốt, chỉ thấy hắn bỗng nhiên đứng phắt lên, âm trầm nói:“ Đúng vậy! Nợ máu thì phải trả bằng máu, chúng ta đi báo thù cho các huynh đệ trước đã!”

“Ở nguyên vị trí chờ đợi mệnh lệnh, Xem đại cục làm trọng.” Đột nhiên một thanh âm không mang theo bất cứ sắc thái tình cảm nào, theo tiếng cửa mở ra truyền vào. Đang khi mọi người rơi vào kinh ngạc, thì Jester toàn thân tản mát tử khí. chậm rãi bước vào trong đại sảnh.

“Đây là mệnh lệnh của Lý đại ca!” Jester không quản đến biểu tình kinh ngạc của mọi người, mà lạnh lùng nói tiếp: “Người nào vi phạm....GIẾT!”

305. Chương 266 : Mượn Dao Giết Người.

Mây đen che phủ bóng nắng, không gian tối om thành một mảnh mông lung, những giọt mưa lất phất đổ Xuống khắp các ngõ ngách trong thành phố Los Angeles, mang đến cho tòa thành thị oi bức này một tia cảm giác mát mẻ.

Thoạt nhìn qua trên đường phố đã ướt sũng nước mưa, hiện tượng kẹt Xe dĩ vãng cũng biến mất trong hai ngày này. nhưng không phải là hiệu quả do cơn mưa mang đến. Trên thực tế, đối với Los Angeles mà nói. mặc dù trời mưa như hồ phong hoán vũ.

tuy nhiên cuộc sống về đêm lại sẽ không bao giờ bị nhạt nhòa.

Hai ngày qua trên đường phố vắng vẻ điều hiu như thế. nguyên nhân chỉ có một:“ Gần đây tình hình trong thành phố không được ổn định cho lắm!”

Thời gian một tuần trở lại đây, cỔ hồ tất cả những hắc bang ở trong Los Angeles đều loạn thành một đoàn. Mỗi ngày đều có thể chứng kiến những trường hợp phần tử hắc bang chém giết nhau, thỉnh thoảng cũng có một số người dân vô tội bị cuốn vào trong.

Cảnh sát Los Angeles đã huy động toàn bộ cảnh lực, ngăn cản trận hỗn loạn này. thế nhưng các phần tử hắc đạo thật sự liên quan nhiều lắm, toàn bộ trong thành phố Los Angeles. hắc bang lớn nhỏ cũng phải trên dưới một trăm, cảnh sát sao có thể nắm hết được?

Dưới tình huống như vậy, một vài nhóm người thích cuộc sống về đêm, lại không thể không ở nhà, bởi vì bọn họ quả thực không muốn bị cuốn vào trong nạn hỗn loạn này.

So sánh với tổng bộ tại New York mà nói, thì quy mô của gia tộc Gambino ở Los Angeles còn nhỏ hơn rất nhiều. Tuy nơi này nhỏ, nhưng bầu không khí lại phi thường náo nhiệt. tại New York. trong trang viên gia tộc Gambino ngoại trừ người nhà Edward, cũng chỉ có vài người cầm quyền trong gia tộc mà thôi. Mà ở

Los Angeles thì bất đồng, cơ hồ toàn bộ thành viên trong gia tộc Gambino, đều được phép cư ngụ ở trong trang viên.

Trong thư phòng, Seaman đang ngâm một điệu Xi-gà, đứng ở bên cửa sổ, những hạt mưa rơi tí tách ngoài trời. Giống như bị thời tiết ảnh hưởng đến tâm tình, sắc mặt hắn vô cùng khó coi.

Trên thực tế, tâm tình của hắn bất hảo cũng không phải bởi vì thời tiết, mà là sự kiện vừa mới phát sinh lúc tối.

Mấy tiếng trước, những tiểu hắc bang tại Los Angeles đã hướng Hoa Nhân bang tiến hành một trận càn quét rước nay chưa từng có, hơn mười bãi sản nghiệp của Hoa Nhân bang bị đập phá, chết gần hai mươi người.

Nếu Lý Dật không phải đồng minh trung thành nhất với gia tộc Gambino, nếu Lý Dật cùng Andrew Loufu không có mối quan hệ phức tạp. Như vậy chuyện này chẳng quan hệ dính dáng gì đến Seaman cả.

Đáng tiếc chính là, hai cái nếu như này sẽ không thể trở thành hiện thực. cho nên trước tiên Seaman phải nhanh chóng trợ giúp Hoa Nhân bang.

Mấy tiếng trước, Seaman phân phó thủ hạ của mình loan truyền đi một cái tin tức cho thế giới ngầm ở Los Angeles biết: “Phàm là bang hội nào hướng Hoa Nhân bang động thủ, đều sẽ trở thành địch nhân của gia tộc Gambino.”

Sau khi tin tức này được công bố. Seaman nghĩ rằng tình hình sẽ khá hơn một chút. nhưng làm cho hắn thật không ngờ chính là, những tên lưu manh trước kia thập phần kinh sợ uy nghiêm của gia tộc Gambino. Hiện giờ lại giống như được ăn gan hùm mật gấu, căn bản không đem lời cảnh cáo kia để vào trong mắt!

Kết quả này nằm ngoài dự đoán của Seaman không nói, cũng khiến cho hắn cảm thấy được trong chuyện này không phải đơn giản. Thân là người phụ trách của gia tộc Gambino tại Los Angeles, hắn tự nhiên rõ ràng lời cảnh cáo từ gia tộc Gambino phát ra có ý vị uy hiếp như thế nào. Trước kia, một khi gia tộc Gambino uy hiếp, đừng nói là cái đám lưu manh hoạt động ở dưới tầng áp chót kia, ngay cả những thế lực mafia cường đại cùng cảnh sát cũng đều phải kiêng kị!

Mặc dù Seaman cảm thấy chuyện này không đơn giản, nhưng không đoán ra người chủ mưu sau lưng là kẻ nào. Đồng dạng, sau khi lời uy hiếp mất đi hiệu quả, nhất thời Seaman hắn cũng không biết phải trợ giúp Hoa Nhân bang như thế nào nữa.

Gambino tuy rằng là đệ nhất gia tộc trong thế giới ngầm, nhưng thành viên cả gia tộc nói chung cũng chỉ có vài trăm người mà thôi. Seaman không thể phải thành viên trong gia tộc Gambino đi liều mạng cùng với đám lưu manh ở dưới tầng áp chót của Xã hội được. hắn cảm thấy làm như vậy là không đáng giá!

Dù sao, hơn năm hắc bang lớn nhỏ cộng lại, nhân số sẽ không còn nhỏ như bình thường nữa, phái mấy thành viên trong gia tộc Gambino đi liều mạng, việc này không thể nghi ngờ chính là mang trứng ra chơi đá.

Không nên hành động bừa bãi, chỉ lợi dụng thủ đoạn, đây cũng là tác phong trước sau như một của gia tộc Gambino!

Sau khi biết uy hiếp phát ra không đạt được hiệu quả Xong, Seaman gọi một cú điện thoại cho Sidon, người chủ quản cảnh sát ở Los Angeles. Dem rõ ràng tình huống mình gặp phải. nói ra cho Sidon nghe. muốn nhờ bên phía cảnh sát ngăn chặn cuộc hỗn loạn này, đồng thời âm thầm trợ giúp Hoa Nhân bang!

Khi nhận được điện thoại của Seaman. Sidon cũng chỉ bắt đầu dĩ cười khổ. Là người chủ quản bên cục cảnh sát ở Los Angeles. hắn tự nhiên không muốn phải chứng kiến cái trường hợp hỗn loạn như thế này, thậm chí tại Sidon Xem ra, nếu hắn không thể nhanh chóng dẹp tan vụ này, vậy thì cho dù có gia tộc Heyde Gus làm chỗ dựa sau lưng, hắn vẫn sẽ phải rời bỏ cái chức vị hiện tại.

Mà làm cho Sidon hơi đau đầu nhất chính là, lúc này đây, đám tiểu hắc bang ở Los Angeles đều giống như điên loạn bình thường, chẳng những không sợ hãi cảnh sát, ngược lại còn ngang nhiên hướng cảnh sát nổi sùng, đến hiện giờ đã có năm đồng chí cảnh sát chết ở trong cuộc hỗn loạn này.

Sidon và Seaman nói chuyện hàn huyên trên điện thoại gần năm phút đồng hồ. Sau đó Sidon cúp điện thoại. tiếp theo lập tức truyền đạt một cái mệnh lệnh: “Toàn bộ cảnh lực phân tán đến Hoa Nhân bang.”

Khi mệnh lệnh này được phát ra. quan chức chính phủ tại Los Angeles cực kì bất mãn đối với hành động của Sidon. Rất nhiều người đều cho rằng Sidon đang lợi dụng quyền hạn để làm việc tư, bởi vì sự tình Lý Dật có quan hệ tốt đẹp cùng gia tộc Heyde Gus, đã không còn là bí mật gì.

Đối mặt với sự bất mãn của chúng nhân, Sidon chỉ nói một câu : “Các vị tiên sinh. cuộc loạn chiến mới Xảy ra đã và đang trở nên nghiêm trọng, những tiểu hắc bang liên hợp thành hai thế lực riêng biệt, cùng Lạp Đình bang đối phó lại Hoa Nhân bang. Cho nên. chúng ta chỉ cần đem cảnh lực phân tán ở những khu vực thuộc địa bàn của Hoa Nhân bang, như vậy tình hình hỗn loạn sẽ liền đình chỉ, nếu không thì cũng tạm thời giảm thiểu được một chút.”

Mặc dù đại bộ phận mỗi người đều rõ ràng, mục đích Sidon làm như vậy là vì muốn tương trợ cho Lý Dật, nhưng bọn hắn lại không thể phủ nhận, quyết định này phi thường hợp lý, ít nhất cũng khiến bọn họ không thể phản bác.

Đã qua hơn một giờ, tuy rằng những hắc bang kia vẫn còn tiếp tục hành động đối phó với Hoa Nhân bang, nhưng do trên địa bàn của Hoa Nhân bang được bố trí đại lượng cảnh sát, nên cục diện hỗn loạn cũng giảm bớt đi rất nhiều.

Trong cục cảnh sát Los Angeles. Sidon ngồi tại Văn phòng làm việc. trầm ngâm hút Xi-gà, khi nghe thủ hạ hồi báo tình hình, chân mày đang nhíu chặt rốt cục đã buông lỏng ra một chút. Thậm chí trên mặt của hắn còn lộ vẻ tươi cười đắc chí: “Cảm tạ Thượng Đế. đám hỗn đản chết tiệt này. cuối cùng đã biết SỢ.”

“Thủ trưởng, kế tiếp chúng ta nên làm cái gì bây giờ?” Tay thủ hạ chứng kiến nụ cười trên khuôn mặt Sidon. biết vị cục trưởng này đã giảm bớt lửa giận trong lòng. Tâm tình của hắn cũng thả lỏng hơn rất nhiều. liền mở miệng hỏi ra. vấn đề lúc trước không dám hỏi.

Nghe thủ hạ nói. chân mày vừa mới giãn ra của Sidon lại nhíu chặt. bởi vì hắn cũng không biết. kế tiếp sẽ phải làm như thế nào!

Tại hắn Xem ra, tuy rằng đám lưu manh tạm thời lỏng ngóng chân tay, nhưng cũng không có nghĩa là sẽ đình chỉ hành động! Mà toàn bộ đám lưu manh này đều hướng mũi dùi về Hoa Nhân bang. theo ý nghĩa nào đó mà nói. thì chỉ còn cách chờ đến lúc Lý Dật quay trở về, mới có khả năng Xử lý ổn thỏa chuyện này. Dù sao giữa bang hội hắc đạo với nhau, cách giải quyết cũng đơn giản hơn pháp luật rất nhiều!

Ngay tại khi Sidon không biết nên trả lời vấn đề của thủ hạ hỏi như thế nào, thì bên ngoài cửa truyền đến tiếng bước chân trầm ổn.

Phát hiện này làm cho Sidon có chút nghi hoặc, ở đồn cảnh sát không có mệnh lệnh của hắn, đám thủ hạ khẳng định là không dám tiến vào trong Văn phòng làm việc của thượng cấp. Còn quan viên chính phủ muốn gặp, thì sẽ liên hệ qua điện thoại trước, cũng không bao giờ chủ động đến tìm hắn.

“Két....”

Theo tiếng cửa mở vang lên, một cái thân ảnh mà Sidon tuyệt đối không ngờ đến. đã Xuất hiện ở trước cửa.

Chứng kiến thân ảnh quen thuộc kia, hai mắt Sidon tròn xoe, đôi con ngươi phản phát như muốn nhảy ra bên ngoài. Miệng cũng há thực lớn, thoạt nhìn qua có thể nhét vừa một quả dưa.

“Lý...” Sidon lắp bắp phun ra một chữ, theo trong con ngươi âm tình bất định của Lý Dật, như hiểu ra cái gì, liền hít sâu một hơi, quay sang thủ hạ nói: “Cậu đi ra ngoài trước. mặt khác, cẩn thận giữ mồm giữ miệng của mình” “Dạ, thủ trưởng.” Tay thủ hạ cung kính hướng Sidon cúi đầu, sau đó thoái lui ra bên ngoài. Hôn nữa còn nhẹ nhàng khép cửa phòng. Lúc này hắn đang thầm hỏi chính mình ở trong lòng: “Tại sao Lý Dật lại Xuất hiện ở nơi này?”

Trên thực tế, đối với chuyện này Sidon cũng thập phần nghi hoặc, căn cứ theo những gì hắn biết. Lý Dật còn đang ở Las Vegas, hơn nữa thiếu điều đã bị thiêu chết trong cơn hỏa hoạn.

“Cô ra trông chừng, không có mệnh lệnh của tôi, bất luận kẻ nào cũng không được phép tiến vào.” Lý Dật tựa hồ không muốn giải thích cho Sidon biết, mà quay Sang Anh Hoa trầm giọng phân phó một câu.

Anh Hoa lẳng lặng đi ra bên ngoài, toàn bộ quá trình không phát ra bất cứ thanh âm gì. Nhìn thấy Anh Hoa đã thoái lui. Lý Dật mỉm cười bước tới trước mặt Sidon.

Chứng kiến nụ cười trên khuôn mặt Lý Dật, Sidon lộ ra một loại biểu tình cổ quái, hiển nhiên hẳn thực không ngờ lúc này Lý Dật còn có thể cười được!

“Lý tiên sinh, anh vẫn cười được nữa sao?” Sidon cũng cười, nhưng nụ cười nhìn cực kỳ chua Xót.

Lý Dật chậm rãi thu hồi tiểu ý. trực tiếp ngồi Xuống đối diện Sidon. nhìn hẳn gần từng chữ: “Sidon tiên Sinh, ngài thân là cục trưởng cục cảnh sát, thế nhưng lại vô năng ngăn cản hắc bang hỗn chiến, ngài nói tôi có nên cười hay không?”

Lý Dật nói, nhiều ít làm cho Sắc mặt của Sidon có chút khó coi, đối với hẳn mà nói. chuyện này quả thực rất dọa người, bất quá hẳn vẫn kiên trì im lặng.

Lý Dật thâm ý nhìn Sidon. thản nhiên hỏi: “Chẳng lẽ ngài muốn mất chức sao?”

“Anh có ý tứ gì?” Nghe được câu này, biểu tình Sidon càng trở nên tồi tệ, nếu không phải bởi vì Lý Dật là đồng minh của gia tộc Heyde Gus. nếu không phải bởi vì Lý Dật có mối quan hệ với Nick. người cầm quyền trong gia tộc Heyde Gus, thì Sidon quả thực đã muốn nhảy dựng lên, tát vỡ mồm Lý Dật.

“Tôi chỉ nhắc nhở ngài một chút mà thôi.” Lý Dật trầm giọng nói.

Sidon nhăn mặt nhíu mày, nghi hoặc nhìn chằm chằm Lý Dật: “Lý, tôi nói cho anh biết, vì trợ giúp anh mà tôi phân phó toàn bộ cảnh lực, an bài đến những địa bàn của Hoa Nhân bang! Thiết tưởng, khi nhìn thấy tôi, đầu tiên anh phải nói một tiếng cảm ơn mới đúng, cư nhiên lại còn châm chọc tôi là sao?”

“Sidon tiên Sinh, chuyện này tôi biết.” Lý Dật ngữ Xuất kinh nhân, nói: “Mặt khác, tôi cũng hiểu. sở dĩ ngài làm như vậy là vì hiện tại đang không có biện pháp nào Xử lý ổn thỏa chuyện này, ngài muốn chờ tôi quay về, để tôi ra mặt giải quyết. Thậm chí. ngài từng nghĩ qua, nếu bản thân tôi cũng không có biện pháp Xử lý ổn thỏa, vậy thì cho dù ngài bị cách chức, cũng sẽ không mất đi lòng tin trong gia tộc. ngài có thể thông qua quan hệ của Heyde Gus, mà được điều tới địa phương khác, đúng không?”

Lý Dật nói khiến cho vẻ mặt Sidon điên cuồng biến chuyển, hẳn há miệng ấp úng nửa ngày, thế nhưng đều không thể nghẹn ra được một câu.

“Lý, coi như thật sự là thế, anh cũng không cần phải biểu hiện ra địch ý đối với tôi, anh cảm thấy sao?” Vài giây đồng hồ qua đi, Sidon bất đắc dĩ thở dài nói.

Lý Dật gật đầu: “sự thật đúng là như vậy. thậm chí, tôi hẳn là nên cảm ơn ngài. Nhưng tôi cũng phải nhắc nhở, bởi vì nếu ngài nghĩ rằng, một mình tôi ra mặt giải quyết, chuyện này liền sẽ được ổn thỏa, vậy thì ngài đã mắc Sai lầm nghiêm trọng mất rồi”

“Lý, anh đang nói đùa sao?” Sidon đối với quá trình Lý Dật quật khởi thập phần hiểu biết. Trong lòng hẳn có chút bội phục thủ đoạn của Lý Dật. đây cũng là nguyên nhân hẳn kiên trì cho rằng Lý Dật sẽ có biện pháp giải quyết ổn thỏa tình huống này.

Lý Dật âm trầm nói: “Sidon tiên sinh, tôi hy vọng ngài hiểu được một sự thật, tôi không phải là thượng đế. thậm chí dưới tình huống này. tôi ra mặt không có tác dụng lớn bằng ngài.”

Nghe được những lời này của Lý Dật, bỗng nhiên nhân tình Sidon Sáng ngời, tựa hồ như hẳn đã minh bạch chuyện gì rồi. trên khuôn mặt lộ ra một vẻ tươi cười sáng lạn: “Lý, nhất định là anh đã nghĩ được biện pháp gì rồi đúng không? Nói đi. anh muốn tôi làm như thế nào đây?”

“Tôi cần phải hiệu rõ quá trình diễn ra của chuyện này đã.” Lý Dật nghiêm mặt nói.

Sidon vội vàng phân tích: “Kỳ thực chuyện này cũng không phức tạp lắm, ngay từ đầu hai thằng hỗn dân Denilson cùng Hatton đã triệu tập thủ hạ Xuống tay với những hắc bang có thực lực yếu nhược! Lý. anh cũng biết. bình thường dưới cái dạng tranh giành địa bàn giữa các bang hội với nhau, cảnh Sát sẽ không nhúng tay vào, trừ phi đám lưu manh gây ảnh hưởng đến cuộc sống sinh hoạt của cư dân trong thành phố. Nhưng ngay từ đầu hai tên khốn khiếp Denilson và Hatton đã hành động vô cùng bí mật. chẳng những không ảnh hưởng đến cư dân thành phố. thậm chí còn giấu diếm được cả thủ lĩnh của các bang hội khác,

chờ khi bọn họ kịp phản ứng thì hai tên khốn kia đã thâm tóm được rất nhiều thế lực, Căn cơ đã hoàn toàn vượt qua thực lực của bọn họ!”

“Hai tên khốn này cực kỳ ranh ma, sau khi thế lực trở nên cường đại. thì không có Xuống tay đối với những tiểu bang hội khác. mà ngừng lại...kích động vào nội bộ của Các tiểu bang hội kia, khiến bọn họ phát sinh mâu thuẫn, chém giết lẫn nhau, kết quả biến thành đại hỗn loạn. Mà hai tên khốn đợi đến khi bọn kia Chém giết không sai biệt lắm. đột nhiên lại ra tay. dùng tư thế cường ngạnh thống nhất cục diện!”

“Ngài nói là, hiện giờ ngoại trừ Hoa Nhân bang, Lạp Đình bang ra, thì những tiểu bang hội khác bị phân Chia thành hai cổ thế lực sao?” Lý Dật nhíu mày hỏi.

Sidon bắt đầu dĩ gật đầu: “Đúng vậy, Lý! Hai cổ thế lực này phi thường cường đại.”

Nghe Sidon nói, Lý Dật cũng không có Cảm thấy ngoài dự tính, Los Angeles tổng cộng trên dưới hơn một trăm hắc bang lớn nhỏ. tiểu hắc bang khi độc lập thì yếu nhược, nhưng tổ hợp lại thì cũng rất khủng bố.

“Mà ngay tại đêm nay, hai tên khốn Denilson và Hatton sẽ tụ tập nhân lực tấn công người của anh. À, đúng rồi. còn có cái gã Robben độc Xà Nam Mỹ. cũng Xuất ra nhân lực.” Sidon nói đến đây, lo lắng nhìn Lý Dật: “ Ba Cổ thế lực này trong quá trình Xuống tay với Hoa Nhân Bang, không Xảy ra bất kỳ mâu thuẫn nào. Thoạt nhìn, dường như là bọn chúng hợp mưu.”

“Ngài cảm thấy, trên thế giới này có thứ gì lại khiến cho bọn Chúng đang là cừu nhân, lại trở thành đồng minh của nhau hay không?” Đột nhiên Lý Dật hỏi.

Sidon theo bản năng đáp: “Lợi ích!”

“Lợi ích, đúng vậy, hẳn phải là lợi ích!” Lý Dật nheo mắt trầm ngâm: “Là Chuyện gì kéo bọn chúng lại cùng nhau đây? Chẳng lẽ chỉ muốn tranh giành sinh ý buôn lậu trong tay tôi sao? Nên biết rằng, sinh ý buôn lậu có phần lợi nhuận hoa hồng của gia tộc Gambino, chẳng lẽ bọn chúng dám cả gan, không đem gia tộc Gambino để vào trong mắt hay sao?”

Lý Dật nói khiến cho Sidon giật mình cả kinh. nguyên bản hắn đã cảm thấy sự tình lần này cực kỳ quỷ dị, hiện giờ vừa nghe Lý Dật phân tích như thế. Sidon Cảm giác cái bí mật phía sau Chuyện này. chắc chắn sẽ là một âm mưu hết sức kinh người!

“Được rồi, Sidon, tôi quả thật có biện pháp cứu vãn cục diện, bắt quá vãn phải Cần sự phối hợp của ngài.” Lý Dật khôi phục lại vẻ mặt bình thường, ngữ khí cũng trở nên nghiêm túc hơn.

Sidon trong lòng mừng thầm, liền vội vàng: “Xin mời nói.”

“Hai cổ thế lực này tuy rằng Cường đại, nhưng bọn hắn lại không đoàn kết. Đúng thế, một chút đoàn kết cũng không bao giờ có! Chỉ cần ngài XỬ lý kẻ cầm đầu. bọn Chúng tự nhiên sẽ vỡ vụn. Sáng ngày mai, trước tiên ngài phái người đi bắt hai gã Denilson cùng Hatton kia đã.” Lý Dật trầm giọng nói.

“Tôi biết.” Lý Dật thần nhiên nói.

“Cái gì? Anh biết ư? Chuyện này sao có thể chứ? Mà tôi đã từng phân phó Haise Lin điều tra nơi ẩn náu của hai thành phần này. nhưng đều không tra ra được!” Sidon thần tình khiếp sợ nhìn Lý Dật.

“Trên thế giới này. không phải chỉ mỗi Haise Lin biết thu thập tình báo.” Lý Dật nhẹ giọng nói: “Ngài không cần phải khẩn trương như vậy. Nghe tôi nói hết lời đã. chờ sau khi ngài bắt được hai tên hỗn đản kia, trước tiên đem thông tin loan truyền ra bên ngoài. Theo sau, tôi liền phân phó thủ hạ tiến hành một lần trả thù! Trong quá trình này. ngài cần phải cho người đi trông chừng Lạp Đình bang giúp tôi!”

“Lý...anh...” Sidon vẻ mặt biến đổi, hẳn phi thường rõ ràng, nếu quả thực làm theo như lời Lý Dật nói, vậy thì thành phố Los Angeles sẽ lại tiếp tục nghênh đón một trận hỗn loạn nữa. cái chúc vụ của hắn nhất định là không thể giữ nổi.

Lý Dật nhẹ nhàng đứng nhìn. chậm rãi nói: “Sidon tiên sinh. nói như vậy thì ngài cũng rõ ràng, bọn chó má kia đã giết không ít huynh đệ của tôi. Tôi phải bắt bọn chúng trả một cái giá thảm thối! Đây là chuyện không thể tránh được. còn Lạp Đình bang Xương Cốt rắn chắc, đành nhờ vào cảnh sát Các ngài đi bẻ Cỗ

thôi. Tôi nghĩ, toàn bộ Cảnh sát Los Angeles Xuất động, diệt trừ một cái Lạp Đình bang, không tính là quá mức khó khăn đi.”

“Đương nhiên không khó, nhưng làm như vậy, thì tôi cũng Xong luôn!” Sidon trầm thấp nói.

“Ngài yên tâm, cho dù ngài bị cắt chức, tôi đảm bảo Nick tiên sinh cũng sẽ không có bất luận thành kiến nào đối với ngài, hơn nữa hẳn còn tiếp tục trọng dụng ngài là khác. Ngoài ra, ngài cũng nhận được một khoản thù lao hậu hĩnh!”

Lý Dật nói Xong, nhẹ nhàng vươn tay giúp Sidon chỉnh lại cổ áo, mà diễn Cầm âm trầm trên khuôn mặt Sidon đã hoàn toàn tiêu thất, cướp lấy chính là thần tình sáng lạn!

306. Chương 267 : Lãnh Điểm Nữ Lang Mặc Áo Choàng Đỏ (1)

Buổi chiều muộn tại khu phố Tàu cũng không còn náo nhiệt như ngày Xưa, rất nhiều cảnh sát tràn vào khu phố Tàu làm bên trong khu phố có rất nhiều người buôn bán cảm giác được khí tức nguy hiểm, ở trong trí nhớ của bọn họ, lần trước khi Hoa Nhân Bang và Sơn Khẩu Tổ đối chiến, cũng có rất nhiều cảnh sát tiến nhập khu phố Tàu, mà trước đó bọn họ cũng biết Hoa Nhân Bang đã triển khai tranh đấu với một ít bang hội bản địa.

Chỉ là bọn họ không biết chính là, lần trước cảnh sát đến khu phố Tàu là vì giám sát Hoa Nhân Bang, mà lần này cảnh sát tới là vì bảo hộ Hoa Nhân Bang.

Nguyên bản ngay từ đầu. những hắc bang loại nhỏ cũng không dám động thủ ngay đại bản doanh của Hoa Nhân Bang tại khu phố Tàu, bất quá từ sau khi cảnh sát đóng quân tại đây, đám lưu manh kia bắt đầu động thủ, mấy trăm tên lưu manh phân biệt từ bốn phương hướng cùng tiến công khu phố Tàu.

Khi biết được tin tức, Ngưu Lâm Sinh vốn định tự mình dẫn người ra ngoài nghênh chiến, thế nhưng lại bị Jester không chút lưu tình ấn cứng trên sofa.

“Mời nhớ kĩ mệnh lệnh của lão bản! Còn có, có cảnh sát ở đây đám lưu manh kia sẽ không làm được gì.”

Đây là lời Jester nói với Ngưu Lâm Sinh. lúc nói những lời này. Jester dùng biểu tình vô cùng nghiêm túc, chỉ là tử khí toát ra tận sâu trong con người làm Ngưu Lâm Sinh cảm thấy cả người khó chịu.

Không biết vì tôn kính Lý Dật. hay vì sợ hãi Jester, cuối cùng Ngưu Lâm Sinh buông tha việc dẫn huynh đệ thủ hạ đi ra ngoài chém giết, mà dựa theo lời Jester, để mọi người ngồi yên tại chỗ của mình.

Để giúp tổn thất của Hoa Nhân Bang hạ xuống thấp nhất, Sidon phái rất nhiều cảnh sát vào khu phố Tàu, đồng thời mệnh lệnh cho đám cảnh sát, nếu gặp phải tên lưu manh nào ngoan cố chống lại, giết không tha!

Mệnh lệnh này không thể nghi ngờ dẫn đến quyền lợi lớn lao cho cảnh sát, đối mặt đám lưu manh tràn tới như nước thủy triều, đám cảnh sát mặc kệ đám lưu manh kia có ngoan cố chống lại hay không. mà đã trước tiên nổ súng. Hiển nhiên. đám lưu manh này đã hống hách nhiều năm nên cử động hiện tại triệt để chọc giận cảnh sát.

Cách làm của cảnh sát sản sinh lực uy hiếp cực lớn đối với đám lưu manh, hơn nữa trong bọn chúng có rất ít súng, lại thêm tiêu chuẩn bắn súng lại không dám khen tặng. ở dưới tình huống này, bọn họ cũng không có bị đầu óc phát bệnh mà liều mạng với cảnh sát, sau khi trải qua thảm bại lúc đầu, lập tức liền rời khỏi khu phố Tàu.

Khu phố Tàu, trong biệt thự của Đường Hải, ngoại trừ Ngưu Lâm Sinh và Jester. những người khác đã về nƠi ở của mình. Ngưu Lâm Sinh đã nghe được tin tức đám lưu manh bị cảnh sát đuổi đi, điều này làm cho hắn càng có thêm một tầng nhận thức thật sâu đối với năng lực của Lý Dật. Đồng dạng cũng làm cho cái đầu đang đầy rẫy cừu hận của hắn thanh tĩnh hơn nhiều.

Sau khi thanh tĩnh hẳn thập phần rõ ràng. nếu hắn thực sự vi phạm mệnh lệnh của Lý Dật. mang theo huynh đệ thủ hạ đi liều mạng. mặc dù có thể đạt được thắng lợi. cũng chỉ là tạm thời, hơn nữa phải trả giá rất thảm trọng!

Dù sao đối phương thật sự là quá nhiều người.

“Jester tiên sinh, đại ca có nói cho ông, kế tiếp chúng ta nên làm gì không?” Sau một lúc lâu trầm mặc, Ngưu Lâm Sinh đã khôi phục lãnh tĩnh, hần đứng dậy đi tới bên người Jester, đầu tiên áy náy nhìn Jester, sau đó hỏi ra nghi vấn trong lòng.

Có thể bởi vì Lý Dật tương đối coi trọng Ngưu Lâm Sinh, Jester cũng không tuyển chọn trầm mặc. mà nhẹ nhàng lắc đầu, không chút cảm tình nói: “Không có.”

“Nga” Câu trả lời của Jester làm Ngưu Lâm Sinh nhiều ít có chút thất lạc.

Nhìn biểu tình thất vọng của Ngưu Lâm Sinh, trong con người Jester bỗng nhiên lộ ra ánh mắt do dự, nhưng chỉ trong nháy mắt, sự do dự qua đi. lần đầu tiên hần nói: “Tuy rằng ta không biết vì sao Lý tiên sinh trọng dụng ngươi, thế nhưng ta cần phải nhắc nhở ngươi, ngươi không phải là một người lãnh đạo hợp cách.”

Jester nói làm sắc mặt Ngưu Lâm Sinh trong nháy mắt trắng bệch!

“Làm một người lãnh đạo Xuất sắc, khi gặp phải sự tình phải nên lo lắng lợi ích của đại cục. mà không phải hành động theo cảm tình!” Jester lạnh như băng nói: “Dùng sự trả giá nhỏ nhất đổi lấy thù lao lớn nhất. đây là đạo lý mà bất luận người lãnh đạo nào cũng phải hiểu rõ.”

“Cảm ơn.” Ngưu Lâm Sinh chăm chú cắn môi, sau đó biểu tình dần hồi phục bình thường. tuy rằng Jester nói khó nghe một chút, nhưng đều vì tốt cho hần.

jester không nói gì nữa. mà tiếp tục đùa giỡn cây súng lục trong tay, cây súng này hần lấy được trong biệt thự tại trang viên gia tộc Gambino. về phần hần làm sao mang về Los Angeles, chỉ có chính hần mới rõ ràng.

Lúc này, một gã tiểu đệ của Ngưu Lâm Sinh từ bên ngoài đi đến. Đầu tiên nhìn thoáng qua Jester. sau đó được Ngưu Lâm Sinh ý bảo. giọng nói lo lắng báo cáo: “Sinh ca, vừa rồi có phân nữa cảnh sát đã rút khỏi khu phố Tàu, hơn nữa cảnh sát nơi khác cũng đã rời đi một ít!”

“Nga?” Lời hỏi báo của thủ hạ làm Ngưu Lâm Sinh có chút nghi hoặc. hần liếc mắt nhìn Jester như hỏi, nhưng thấy Jester căn bản không có ý tứ trả lời hần.

“Đã biết, cậu đi ra ngoài trước, cũng quy củ cũ. báo cáo huynh đệ ở yên tại chỗ. để cảnh sát đi đối phó đám tạp chủng kia!” Ngưu Lâm Sinh phân phó.

Thủ hạ của Ngưu Lâm Sinh lĩnh mệnh lập tức lui ra ngoài, Ngưu Lâm Sinh lấy thuốc lá châm lửa hút. tựa hồ đang suy tư ý trong đó.

Cùng lúc đó, trong một tòa biệt thự tại khu phố Tàu.

Một thân ảnh thon dài đứng bên cửa sổ. nhìn từng chiếc Xe cảnh sát rời khỏi khu phố Tàu. con người hần lóe ra quang mang phức tạp, ngọn đèn chiếu vào trên mặt hần. làm vẻ mặt hần thoát nhìn có chút âm trầm

Mắt thấy Xe cảnh sát rời khỏi khu phố Tàu, hần lấy ra điện thoại di động bấm số. sau đó đợi điện thoại chuyển được, nhanh chóng nói: “Phân nữa cảnh sát đã rời khỏi khu phố Tàu, các người có thể tiếp tục tiến công!”

“Chết tiệt, muốn làm, đi cổ động nhân thủ bên phía ngươi. không nên giống như rùa đen rút đầu.” Đầu kia điện thoại truyền đến thanh âm cực kỳ oán giận

Thanh niên hơi nhíu mày, trầm thấp nói: “Ta mong muốn ngươi rõ ràng. ta không phải thủ hạ của ngươi, chúng ta chỉ là quan hệ hợp tác, mặc dù ta có khuyết điểm cũng không tới phiên ngươi tới dạy ta!”

“Thật không biết vì sao lại tuyển chọn tên phé vật ngươi làm nội ứng!” Người bên đầu kia điện thoại tựa hồ không muốn cùng thanh niên tiếp tục dây dưa. hùng hùng hổ hổ cắt đứt điện thoại.

Nghe trong điện thoại truyền đến tiếng tút tút. thanh niên chậm rãi khép lại điện thoại. biểu tình cũng phi thường phức tạp không biết được suy tư chuyện gì.

Nửa phút sau, thanh niên từ trong tự hồi phục hồi lại tinh thần, Xoay người đi về phòng vệ sinh, sau khi tiến vào lấy điện thoại di động trực tiếp bỏ vào bồn cầu, sau đó dùng nước xối Xuống dư.Ở.

Làm Xong tất cả. thanh niên đem điện thoại thường ngày hay dùng bỏ lại trong túi.

Sau khi Lý Dật và Anh Hoa rời khỏi cục cảnh sát cũng không quay về khu phố Tàu, mà đi thẳng tới trang viên gia tộc Gambino.

Phòng vệ trong trang viên gia tộc Gambino càng sâm nghiêm hơn ngày Xưa. có thể bởi vì chính Seaman cũng cảm giác được khí tức nguy hiểm đang tới. Lý Dật từ chỗ Sidon ngồi Xe riêng đi tới cách trang viên khoảng ba cây số liền bị ngăn cản lại. người ngăn cản chính là bảo tiêu được gia tộc Gambino mời tới.

“Các vị tiên sinh, tôi muốn gặp Seaman tiên sinh.” Xe dừng lại, Lý Dật mở cửa sổ mỉm cười nói với mấy tên bảo tiêu người da đen: “Mặt khác. tôi mong muốn các VỊ quên đi chuyện này.”

Nhìn khuôn mặt mỉm cười của Lý Dật. mấy tên bảo tiêu gia tộc Gambino đầu tiên là hơi kinh hãi. sau đó trên mặt lộ ra biểu tình cung kính. Bảo tiêu dẫn đầu làm ra động tác cho qua.

Cửa sổ Xe chậm rãi khép lại, Anh Hoa đạp mạnh chân ga, chiếc Xe trong nháy mắt lướt đi. biến mất trong cơn mưa đêm

Mất thấy Xe đã đi, tên bảo tiêu dẫn đầu lấy ra bộ đàm bắt đầu thông tri cho những bảo tiêu kế tiếp biết tin tức Lý Dật đi qua, mặt khác để bảo tiêu khác giữ bí mật.

Sau đó, Anh Hoa lái Xe một đường thuận lợi đi tới trang viên gia tộc Gambino. Khác với ngày thường chính là. Lý Dật cũng không để Anh Hoa ngồi trong Xe chờ hần. mà mang theo Anh Hoa cùng nhau đi vào biệt thự. Seaman về mặt phiên muện đang ngồi trong đại sảnh hút Xì gà. Thấy Lý Dật đi vào phòng khách, Seaman phảng phất như nhìn thấy người ngoài hành tinh. trong nháy mắt từ trên sofa nhảy hần lên kính hô: “Gặp quỷ! Lý thân ái. không ngờ anh đã trở về!”

“Lão bằng hữu, ở đây đã loạn thành như vậy, tôi còn không trở về sao?” Lý Dật vừa nói vừa đi tới bên người Seaman.

Nghe được Lý Dật nói, giọng nói Seaman ngưng trọng: “Lão bằng hữu, đúng như lời anh, tình huống hiện tại Xác thực rất loạn, hơn nữa tôi cảm giác được một tia khí tức không ổn.”

“Cái gì?” Lý Dật ngồi Xuống sofa, châm một điếu Xì gà, nhẹ nhàng hút một hơi, nhìn chằm chằm Seaman hỏi.

Seaman nhẹ nhàng lắc đầu: “Tôi cũng không biết là gì. thế nhưng tôi cuối cùng nghĩ thời gian sắp tới sẽ phát sinh đại sự.”

“Có phát sinh đại sự hay không tôi không biết. Thế nhưng lão bằng hữu. hiện tại tôi cần anh giúp đỡ.” Lý Dật đi thẳng vào vấn đề nói. Trong giọng nói mang theo cỗ cường ngạnh. tựa hồ cũng không cho Seaman cơ hội cự tuyệt.

Seaman mỉm cười: “Lão bằng hữu, anh nói như vậy không được rồi, giúp anh thì hần phải làm, nói đi, cần tôi làm thế nào?”

“Giúp tôi chọn mười bảo tiêu năng lực Xuất sắc, sau đó do bảo tiêu của tôi dẫn bọn hần đi làm một nhiệm vụ.” Lý Dật nghiêm mặt nói: “Đương nhiên, còn cần trang bị hoàn mỹ.”

“Không thành vấn đề!” Seaman gật đầu. sau đó hỏi: “Chỉ là bạn thân ái. anh rốt cục muốn gì?”

“Đi bắt tên hần đăn Robben!” Lý Dật âm trầm nói.

“Robben?” Seaman kêu một tiếng, chẳng đáng nói: “Tôi nhớ kỹ tên này từng rất tôn trọng với anh. lần này lại đột nhiên hạ thủ với người của anh. thật sự là quá kỳ quái.”

“Còn có gì kỳ quái, tên này vẫn luôn qua mặt ủy ban mafia buôn bán ma túy đó thôi.” Lý Dật cười lạnh nói.

Lý Dật nói làm Seaman biến sắc: “Cái gì? Tên tạp chủng kỹ nữ đường kia không ngờ sau lưng làm buôn bán ma túy? Là thật sao?”

“Đúng vậy, lão bằng hữu, người của hần vẫn luôn làm vụ này. chỉ là làm rất bí mật.” Lý Dật gật đầu: “Mà tôi đã biết việc này. đồng thời lợi dụng nhược điểm này không chế hần. Thử nghĩ một chút, trong tay tôi nắm nhược điểm trí mạng của hần, hần lại dám hạ thủ đối với người của tôi, có lẽ đúng như lời anh, thời gian tới sẽ phát sinh đại sự!”

Lúc này đây, vùng lông mày Seaman cau chặt lại, hần cúi đầu không biết đang Suy tư chuyện gì.

Hai mươi phút sau, mười tên da đen hạng nặng vũ trang Xuất hiện trong đại sảnh, những đại hán này nhìn qua thân thể khô ngô không nói, sắc mặt lạnh như băng.

“Bọn họ là bảo tiêu của một công ty vệ Sĩ nổi danh của nước Mỹ, trên cơ bản toàn bộ đều là quân nhân Xuất ngũ, tuy rằng không biến thái như thành viên của hải quân lục chiến, thế nhưng đối phó đám ô hợp của Robben là dư dã.” Seaman chỉ vào đám đại hán da đen trong đại sảnh nói, trong giọng nói mang theo vẻ kiêu ngạo không thể che giấu.

Lý Dật vẫn chưa tỏ thái độ, chỉ nhìn Anh Hoa ra dấu bằng mắt.

Anh Hoa vốn đang chọn Súng ống, đọc hiểu ý tứ trong ánh mắt Lý Dật, cầm lấy hai cây Súng tự động, sắc mặt lạnh lùng đi tới trước mặt đám đại hán, lạnh lẽo nói: “Đêm nay. nhiệm vụ của các người chỉ có một: nghe ta chỉ huy.”

Lúc đang nói những lời này, trên người Anh Hoa toát ra Sát ý hàn lạnh đến tận Xương, cặp con người mê người nhất loạt đảo qua trên người đám đại hán, đám đại hán tựa hồ cảm giác được sự lợi hại của nàng. không dám đối diện, mà không hẹn cùng đáp: “Rõ.”

Nghe câu trả lời, Anh Hoa chậm rãi thu hồi ánh mắt, gương mặt vô biểu tình đi tới trước người Lý Dật. nói: “Lão bản, nhiệm vụ yêu cầu là gì?”

Giờ khắc này Anh Hoa phảng phất hồi phục lại bản sắc của Sát thủ, mặc dù đối mặt Lý Dật, trong giọng nói cũng không có chút cảm tình gì.

“Yêu cầu chỉ có một. tôi muốn gặp Robben. ân. sống.” Lý Dật trầm giọng nói.

Anh Hoa cũng không bảo chứng nhiệm vụ với Lý Dật, mà trầm mặc dẫn mười tên đại hán rời khỏi phòng khách biệt thự.

“Lão bằng hữu, mỹ nữ bảo tiêu này của anh thoát nhìn rất Xuất sắc, tôi có thể cảm giác được sát khí trên người nàng.” Mắt thấy Anh Hoa rời khỏi phòng khách. Seaman lạ lùng cảm thán một tiếng.

Khu tây nam Los Angeles, trong một tòa biệt thự phong cách phương tây điển hình. Robben mặc một chiếc áo ngủ màu vàng, trong tay cầm ly rượu vang đỏ tươi. đứng ngay cửa sổ, nhìn mưa đêm bên ngoài lâm vào trầm tư.

Sau người Robben không Xa, trên chiếc giường giá trị Xa Xỉ. một nữ nhân toàn thân trần như nhộng đang nằm.

Có thể vừa làm Xong vận động, nữ lang tóc vàng làn da toàn thân đỏ ửng. cặp mắt Vẫn còn chìm trong sự vui sướng.

Nhìn bóng lưng khô ngô của Robben, trong con ngươi của nữ lang tóc vàng lộ vẻ thoả mãn, theo nàng Xem ra, lần này gặp được vị lão bản này thật sự là quá tuyệt vời!

Làm một nữ diễn viên không quá nổi danh, khi túi tiền nữ lang tóc vàng có chút kém cỏi thì thỉnh thoảng nàng cũng kiêm chức đi tiếp khách một chút.

Khác với những nữ nhân chuyên làm sinh ý buôn bán da thịt, nữ lang tóc vàng tiến hành chọn lựa khách nhân, nói như vậy, khách nhân có thể cấp nhiều thì nàng cũng không quan tâm tương mạo thân phận của khách, nếu không nhiều tiền thì nàng sẽ chọn lựa những yếu tố này.

Đối với nàng mà nói, Robben là một khách nhân hoàn mỹ mà nàng gặp được tối nay!

Tương mạo suất khí, thân thể khô ngô, thành thạo kỹ Xảo làm tình, lực kéo dài kinh khủng.

Tất cả những điều này làm cho nữ lang tóc vàng ở trên giường chiếm được sự thoả mãn thật lớn, mà trọng yếu hơn là, Robben cho nàng tiền gấp mười lần những khách nhân khác.

Duy nhất làm nữ lang tóc vàng có chút khó chịu chính là, nam nhân thoát nhìn trần ngập sự cường tráng dương cương khí chất, thanh âm lại rất âm nhu, vừa nghe qua làm cho người ta có loại cảm giác dưng dưng tóc gáy.

Mặt khác. nữ lang tóc vàng cũng nhạy cảm phát hiện. hiện tại tâm tình Robben cũng không tốt lúc làm tình, cổ họng hần phát sinh tiếng rống giận trầm thấp, giống như đang muốn phát tiết.

Dù là phát tiết thì có quan hệ gì? có tiền kiểm lại có thể hưởng thụ, khách nhân như vậy đi đâu tìm?

Trong lòng nữ nhân tóc vàng thầm nghĩ một câu. cũng không mở miệng quấy rối Robben. mà từ đầu giường lấy ra điều thuốc. châm lửa, vẻ mặt thích ý hút.

Ước chừng năm phút đồng hồ Sau, Robben phục hồi lại từ trong Suy tư, hần quay đầu lại lạnh lùng nhìn nữ nhân gọi cảm vừa mang đến cho hần thật lớn vui vẻ, âm nhu nói: “Tôi cần gọi điện thoại, cô đi ra ngoài trước.”

“Nga” Nữ lang tóc vàng tựa hồ rất có đạo đức chức nghiệp, nàng cũng không lăm miệng hỏi gì mà trực tiếp Xuống giường. trần truồng đi ra ngoài. Làn da trơn tuột, bờ mông tròn trịa, đôi đùi đẹp thẳng tắp.

Nhìn bóng lưng nữ lang tóc vàng đủ làm cho các nam nhân sản sinh dục vọng nguyên thủy nhất, Robben cũng không có tình thú, hần chỉ tùy ý nhìn lướt qua, sau đó vài bước đi tới bên giường cầm điện thoại bấm một dãy số.

“Hiện tại là tình huống gì?” Sau khi điện thoại chuyển được. Robben âm trầm hỏi thăm

“Đại ca, trong địa bàn Hoa Nhân Bang có rất nhiều cảnh sát, đám ô hợp cũng không tạo thành ảnh hưởng nghiêm trọng gì cho Hoa Nhân Bang.”

Nghe trong điện thoại truyền đến thanh âm, vùng lông mày Robben trong nháy mắt nhăn chặt lại, âm lãnh mắng: “Chết tiệt, tên ngu ngốc kia rốt cục nghĩ thế nào? Lẽ nào hần nhìn không ra Lý Dật mới là then chốt của Hoa Nhân Bang sao? Giết chết Lý Dật còn tốt hơn làm bất cứ chuyện gì!”

Liên tục oán giận vài câu. Robben hạ mệnh lệnh: “Nói cho các huynh đệ, không nên tham dự tranh đấu đêm nay; mặt khác cẩn thận một chút.”

Dứt lời, Robben trực tiếp cắt đứt điện thoại. trong đầu vô ý thức toát ra một khuôn mặt làm cho hần vô cùng sợ hãi.

“Có thể ta nên làm thêm một sự chuẩn bị.” Robben híp mắt, thì thào tự hỏi một câu. Nhữnlg lời này vừa nói ra khỏi miệng, Robben đột nhiên nghe được bên ngoài truyền đến tiếng bước chân rất nhỏ, điều này làm sắc mặt hần trở nên có chút âm trầm: “Chết tiệt, lẽ nào cô quên tôi vừa nói gì với cô sao?”

Ngoài cửa cũng không truyền đến thanh âm của nữ lang tóc vàng. tiếng bước chân chợt ngừng bặt, sau đó cửa phòng bị người đẩy ra.

Một nữ nhân mặc áo choàng màu đỏ tươi quý dị Xuất hiện ngay tại cửa. Dưới ngọn đèn. nữ nhân có khuôn mặt quyến rũ đến cực điểm, mái tóc dài phiêu dật Xoa trên vai. che khuất trán của nàng, nhưng không cách nào che phủ ánh mắt băng lãnh. So sánh với nữ lang tóc vàng mà nói, nữ nhân da vàng Xuất hiện ngay cửa vóc người càng hoàn mỹ hơn, nhất là hai tòa núi cao chót vót phía trước, trình độ no đầy đủ làm cho bất cứ nữ nhân phương Tây nào cũng phải tự ti.

Nhưng khi nhìn thấy vị tiểu mỹ nhân đột nhiên Xuất hiện này, Robben cũng không hề khởi lên phản ứng bản năng vốn có của nam nhân, ngược lại, sắc mặt hần trong nháy mắt trở nên trắng bệch như tờ giấy, thân thể cũng không thể khống chế run rẩy lên.

Nhưng nhận thức nữ nhân. hần cũng biết thân phận của nữ nhân trước mặt. Nguyên bản để ngừa vạn nhất, hần chọn một tòa biệt thự mà chưa từng ở qua, đồng thời không lộ tin tức cho bất cứ kẻ nào, nhưng không nghĩ đến Vẫn bị tìm được.

Nữ nhân áo đỏ đứng ngay cửa gương mặt không chút biểu tình nhìn Robben, không có ý tứ mở miệng.

Lúc này, trong phòng ngủ yên tĩnh đến dọa người. đồng thời cũng làm cho lồng ngực Robben phảng phất bị đè ép một tòa núi lớn, làm hần không cách thở dốc, mồ hôi hột tuôn Xuống, theo bản năng hần đưa tay sờ Xuống gối.

Ngay tức khắc, trái tim Robben muốn nhảy ra.

“Trắc!”

Đạo hàn quang phá ngang trở lực không khí, chuẩn Xác không gì sánh được Xuyên thấu qua bàn tay Robben, Robben kêu lên một tiếng thảm thiết.

“Người hần nên may mắn người nam nhân đó không nói muốn mạng của người, bằng không ta bảo chứng vừa rồi đã giết người.” Trong tiếng kêu thảm thiết của Robben, nữ nhân giống như quỷ mị đi tới bên người Robben, phảng phất như nhắc gà con Xách hần lên khỏi giường.

Một phút Sau, nữ nhân mang theo Robben đi ra bên ngoài biệt thự.

Trong đại viện biệt thự nằm tám cổ thi thể. vết thương toàn bộ ở cổ họng, vết thương không lớn. nhưng đủ để trí mạng.

Mắt thấy nữ nhân nắm Robben từ trong biệt thự đi ra, bảo tiêu trên ba chiếc Xe của gia tộc Gambino cảm thấy sau lưng rét lạnh.

Bởi vì trước đó bọn họ cũng không động thủ, mà hành động thân phận quần chúng. Thậm chí. bọn họ rõ ràng nhớ kỹ, nữ nhân từ lúc tiến nhập biệt thự sau đó mang theo Robben đi ra chỉ dùng không tới ba phút thời gian.

Mà đại viện biệt thự đã để lại tám cổ thi thể!

307. Chương 268 : Người Bày Ra Sau Màn (1)

Hatton nằm trên chiếc ghế dài bằng gỗ, nhìn mưa đêm bên ngoài cửa sổ, bỗng nhiên phát ra một câu cảm thán.

Một nữ lang mặc nội y tình thú màu đen đang ngồi Xỏm trước người Hatton. Dùng đôi môi ngậm lấy cây thương của Hatton. ra sức phục vụ.

Hatton vươn tay Xoa khuôn mặt trắng nõn của nữ nhân, mỉm cười nói: “Bảo bối nhi, tốc độ của cô nên nhanh thêm một chút.”

Dứt lời, Hatton bóp mạnh một cái lên gò ngực của nữ nhân, sau đó ha ha cười lên, hần cười đến không chút kiêng nể, vô cùng đắc ý!

Hay là...đây là nụ cười đắc ý cuối cùng trong đời này của Hatton.

Hần chưa từng nghĩ qua hần có thể nhanh chóng tiến vào ở trong biệt thự sang quý, đùa giỡn nữ nhân mà ngày Xưa chỉ dám nghĩ tới chứ không có tiền mà đùa giỡn. Ngày hôm nay làm cho hần có loại cảm giác như đang nằm mơ.

Cho tới bây giờ. hần vẫn nhớ kỹ ngày tham gia tụ hội tại trang viên gia tộc Gambino, ngày hôm đó, lần đầu tiên Hatton bước vào trang viên gia tộc Gambino, kiến thức được sự cường đại của họ, thể nghiệm tới cảm giác tụ hội của Xã hội thượng lưu. Một lần đó. mằm móng dục vọng đã nảy sinh trong ngực Hatton, trong lòng hần âm thầm phát thệ, một ngày nào đó phải sống cuộc Sống sinh hoạt thượng lưu chân chính!

Theo hần Xem ra, Lý Dật chỉ là người ngoài mà còn có thể lẫn lộn thật vui vẻ phong sinh tại Los Angeles, vì sao hần lại không thể?

Cho tới nay, Hatton đều vì mộng tưởng mờ ảo này mà nỗ lực. Thẳng đến một tuần trước, một nam nhân ở trong mắt hần đủ để được Xem là thượng đế đến tìm hần. Cho hần một số tiền lớn. đồng thời cho hần một chủ ý tuyệt vời.

Hatton dựa theo lời nam nhân kia đi làm, kết quả giống như trong dự liệu của nam nhân kia. hần trở thành đầu mục hắc đạo số một số hai trong Los Angeles. hần thực hiện được mộng tưởng của mình!

“Bảo bối nhi, người biết không? Một năm trước, ta từng cầm tạp chí có hình ảnh người mặc áo tắm hai mảnh để tự thỏa mãn cây thương của mình. mà hiện tại người lại dùng miệng phục vụ cho ta, người nói thể giới này có phải rất kỳ diệu hay không?” Có thể do quá hưng phấn, Hatton muốn dùng phương thức này để hưởng thụ sự vui vẻ khi trở thành nhân vật bề trên. hần cười ha hả nhìn nữ nhân trước người nói.

Ngạc nhiên nghe được Hatton nói, nữ nhân đầu tiên là ngừng lại, sau đó liếm liếm môi. nói: “Tiên sinh tôn kính, thế giới này có kỳ diệu hay không tôi không biết, tôi chỉ biết nếu như ngài muốn tùy lúc đều có thể Xong thân thể của tôi.”

Nữ nhân nói Xong tay cầm cây thương của Hatton, sau đó dùng gò ngực ngạo nghễ kẹp lấy, trên dưới chà Xát di động...

“Nga, bảo bối nhi, người thật sự là quá tuyệt vời!” Hatton mỉm cười nhắm mắt lại, phát sinh một tiếng rên rỉ cực kỳ thoải mái.

“Phanh!”

Khi Hatton dự định nhắm mắt lại hưởng thụ sự phục vụ của nữ nhân, cửa phòng ngủ bị người hung hăng đẩy ra. một gã thủ hạ của Hatton kinh hoàng chạy vào: “Lão. . .lão bản”

Tiếng vang thành linh Xảy ra làm Hatton thiếu chút nữa bị bệnh liệt dương, nữ nhân trước người Hatton sắc mặt khê biến.

“Chết tiệt, chẳng lẽ người không biết gõ cửa sao?” Hatton đang sắp đạt được cao trào. bị người cắt đứt. trong lòng có thể nói thập phần căm tức.

“Lão bản, vừa nhận được tin tức, rất nhiều cảnh sát đang hướng bên này chạy tới!” Tâm phúc của Hatton nói Xong đồng thời nhìn thoáng qua tiểu mỹ nhân trước người Hatton, cũng không có chút tình dục nào. mà vẻ mặt lo lắng.

Lời thủ hạ nói làm sắc mặt Hatton đột nhiên biến đổi, hắn trực tiếp đứng lên từ ghế dài, nhú mày nói: “Cảnh Sát? Người Xác định!”

Phảng phất để trả lời Hatton, bên ngoài biệt thự vang lên tiếng còi cảnh sát, tiếng còi Xe phá tan trường không, ở trong đêm tối có vẻ vô cùng chói tai.

“Chết tiệt, vì sao cảnh sát biết được chúng ta ở chỗ này?” Hatton sắc mặt Xấu Xí mắng một câu, sau đó lạnh lùng nói: “Đi chuẩn bị một chút, chúng ta phải đột phá vòng vây ra ngoài.”

Đang khi nói chuyện, Hatton nhìn thoáng ra ngoài cửa sổ, vừa nhìn. trái tim hắn lập tức trầm Xuống, bốn phía biệt thự đều là Xe cảnh sát, ánh đèn Xe cảnh Sát loang loáng chiếu khuôn viên biệt thự Sáng như ban ngày, mà Xa Xa tựa hồ vẫn còn Xe cảnh sát chạy tới.

Thấy một màn như vậy, Hatton hiểu được, sinh hoạt tốt đẹp của mình đã kết thúc. Chỉ bằng vào mười mấy người trong biệt thự muốn đột phá vòng vây cảnh sát. hầu như không có bất luận khả năng nào!

Mà nữ nhân trước người Hatton tựa hồ đoán được điều gì, biểu tình vẻ mặt tái nhợt. Khóe mắt hắn nhìn thấy thân thể run run của nữ nhân, trước mắt hắn bỗng nhiên Sáng ngời, nở nụ cười tà ác cười: “Bảo bối nhi, người có thể làm con tin của ta. ần. Đây thực sự là một chủ ý tuyệt vời.”

Nói Xong, Hatton bắt đầu mặc quần áo, đồng thời lôi nữ nhân như lôi một túi rác đi ra ngoài.

Mười phút Sau, Hatton mang theo thủ hạ cùng cảnh Sát triển khai phản kháng liều mạng, đồng thời nỗ lực muốn dùng con tin bức bách cảnh Sát lui về phía sau, kết quả...cảnh sát căn bản không để ý tới chết Sống của con tin. Trực tiếp giết chết Hatton. Cũng giống như Hattoh lần này quật khởi, DenilSon cũng gặp phải cảnh sát bao vây tiểu trừ, bất quá hắn cũng không đến nỗi cực đoan như Hatton cùng cảnh Sát triển khai đấu súng sinh tử, mà tuyển chọn đầu hàng.

Hatton bị cảnh sát giết chết, DenilSon bị cảnh sát bắt giữ!

Tin tức này trước tiên đã truyền khắp thế giới ngầm Los Angeles.

Sau khi tin tức được rãi ra, hỗn loạn liền ngưng hẳn, đúng như lời của Lý Dật, hai đại hắc bang mới quật khởi của Los Angeles tuy rằng nhân số đông đảo, nhìn qua thế lực hai hắc bang so với lịch sử tiền nhiệm các hắc bang Los Angeles còn lớn hơn, thế nhưng bọn họ chỉ là một đám ô hợp, sau khi đầu mục bị giết chết, lập tức biến thành năm bè bảy mảng.

Thậm chí...một ít tên nguyên bản từng đảm đương vị trí đại ca bắt đầu tàn sát lẫn nhau, tranh đoạt vị trí long đầu.

Đối mặt tất cả, cảnh sát cũng không ngăn trở, mà lần thứ hai tụ tập cảnh lực chạy vào địa bàn Lạp Đình Bang.

Trong lúc những chuyện hay phát sinh, Lý Dật cũng không về khu phố Tàu, mà vẫn đứng yên trong trang viên gia tộc Gambino.

Ngồi trước người hấn chính là Robben vẻ mặt như tro tàn, trên thực tế, trong một khắc nhìn thấy Anh Hoa Xuất hiện, Robben đã biết mình đã Xong đời, chỉ là hấn tuyển chọn liều mạng, nhưng không nghĩ đến Anh Hoa vốn không cho hấn cơ hội.

“Robben, ta nghĩ người có lẽ cũng hiểu được hạ tràng khi đối nghịch với ta.” Lý Dật nhìn Robben không có chút tinh thần, cũng không có chút đồng tình, có chỉ là phẫn nộ: “Ta hiểu kỳ. rốt cục là nguyên nhân gì cho người không tiếc mạo hiểm mà thành toàn bộ địch nhân của ủy ban mafia mà trả giá đắt đến đối phó ta?”

Robben không trả lời câu hỏi của Lý Dật, mà hai mắt trống rỗng nhìn trần nhà. trong lòng cũng không biết suy nghĩ cái gì.

Lý Dật tựa hồ cũng không Sốt ruột, thấy Robben không trả lời, hấn cũng không tiếp tục hỏi. mà châm một điếu Xì gà, nhẹ nhàng hút.

Khi Lý Dật hút được nửa điếu Xì gà, Robben bỗng nhiên ngừng đầu, dùng một loại ánh mắt phức tạp nhìn Lý Dật: “Nếu như ta nói cho người, người sẽ bỏ qua ta sao?”

“Sẽ không, người phải nên trả giá cho hành động của mình.” Lý Dật rất thẳng thắn lắc đầu, sau đó lạnh lùng nói: “Người có thể tuyển chọn không trả lời, bất quá ta có một trăm loại biện pháp cho người mở miệng. không tin người có thể thử Xem.”

“Đương nhiên, nếu như người mở miệng, ta sẽ cho người thể diện rời khỏi thế giới này. Mặt khác, ta có thể bảo chứng vợ con người có thể áo cơm không lo trải qua nửa cuộc đời còn lại.” Lý Dật lại bổ sung.

Lý Dật nói làm con người trống rỗng của Robben hiện ra một tia sáng, hấn hô hấp gấp gấp hỏi thăm: “Thực sự?”

“Robben, ta nghĩ người hấn còn nhớ chuyện đàm phán lần trước cùng ta. lần đó, ta đã đáp ứng không công bố bí mật của người, ta làm được.” Lý Dật nhẹ nhàng lắc cổ một chút, lạnh lùng nói: “Thế nhưng người lại hạ thủ đối với người của ta. ta nghĩ. phương diện này khẳng định có bí mật không thể cho ai biết, nếu như người chỉ là vì mất đi buôn lậu sinh ý mà bất mãn, người đã sớm động thủ, đúng không?”

“Nếu như ta nói cho người. ta không có lựa chọn nào khác. người tin không?” Có thể là vì biết được vợ con mình không bị liên lụy, Robben nguyên bản đang trầm lặng chợt lộ ra biểu tình thả lỏng.

Robben nói làm Lý Dật nhú mày: “Không còn lựa chọn nào khác?”

“Đúng vậy! Nếu như không phải như thế, ta tuyệt đối sẽ không cùng người là địch! Trong tay của người có nhược điểm của ta, làm kẻ địch của người hạ tràng của ta rất rõ ràng.” Robben thở dài nói: “Thế nhưng ta phải làm như vậy. bởi vì cũng có người biết được bí mật Lạp Đình Bang làm buôn bán ma túy.”

“Ai ?” Lý Dật lạnh lùng hỏi.

Nhìn ánh mắt chờ đợi của Lý Dật, Robben bỗng nhiên nở nụ cười, nói: “Carville.”

Carville?

Tên Carville được Xưng vua buôn lậu Los Angeles?

Nghe cái tên quen thuộc, Lý Dật ngây ra.

“Ta không biết Carville sao biết được bí mật của ta, hấn tự mình tìm được ta, muốn ta liên hợp với các hắc bang đối phó Hoa Nhân Bang.” Có thể biết được mình phải chết. giọng nói của Robben ngày càng nhẹ hơn: “Hấn nói cho ta biết, chỉ cần ta làm theo lời hấn. hấn sẽ không đem bí mật này nói ra.”

Lúc này đây, Lý Dật không lập tức mở miệng, mà âm trầm nhìn Robben, gần từng chữ: “Chỉ bởi vì nguyên nhân này?”

308. Chương 268 : Người Bày Ra Sau Màn (2)

Robben vừa nói như thế. nghi hoặc trong lòng Lý Dật lập tức biến mất.

Nếu như chỉ vì nguyên nhân trước. Lý Dật tự nhiên sẽ không tin tưởng lời Robben nói, dù sao ở trong trí nhớ của Lý Dật, Robben là một người phi thường thông minh, Robben cũng rõ ràng hạ tràng nếu làm kẻ địch của Lý Dật, mặc dù đầu lĩnh buôn lậu Carville biết bí mật của Lạp Đình Bang, Robben cũng chỉ bắt quá mang theo vợ con bỏ trốn. dù sao. Robben cũng đã kiếm được rất nhiều tiền từ việc buôn ma túy, không cần vì một ngàn vạn đô la mạo hiểm

“Ta đối với câu nói của hần nửa tin nửa ngờ. nên ta ôm thái độ thử một lần tham gia hành động lần này, ngay từ đầu ta có hi vọng đối với hần, bởi vì mọi người đều biết hần là một người thích hòa khí phát tài, nếu như không nắm chắc, hần sẽ không mạo hiểm phiêu lưu trở thành kẻ địch của người. Thế nhưng theo tình thế phát triển. sự tín nhiệm của ta đối với hần càng ngày càng ít. trước đây một thoáng ta thậm chí còn quyết định chuẩn bị đường chạy trốn.” Nói đến đây, giọng nói của Robben có chút thất lạc: “Đáng tiếc, tựa hồ đã không còn kịp rồi.”

“Người cần học được làm sao khống chế dục vọng của mình.” Lý Dật thâm ý liếc mắt nhìn Robben: “Carville qua biện pháp gì điều động toàn bộ thành viên hắc bang của Los Angeles?”

“Tiền.” Robben cười khổ nói: “Có thể người sẽ không tin tưởng. Carville vì đối phó người đã Xuất ra tới năm ngàn vạn đô la! Hần đã khống chế Denilson và Hatton hai tên ngu ngốc, sau đó dùng tiền tài làm thế tiến công làm đám lưu manh tầng dưới chót toàn bộ tham dự lần hành động này. Bằng không, đám lưu manh kia làm sao dám không nhìn tới sự uy hiếp của gia tộc Gambino và cảnh sát?”

Robben nói làm con mắt Lý Dật trong nháy mắt mị lên. dùng năm ngàn vạn đô la bày ra hành động lần này. thủ bút của Carville thật rất lớn.

“Carville có nói cho người, hần sẽ đạt được chỗ tốt gì không?” Lý Dật trầm giọng hỏi.

Robben nhẹ nhàng lắc đầu: “Có lẽ chỉ có thượng đế mới biết hần có chỗ tốt gì! Lần này hần không chỉ đắc tội người, còn đắc tội gia tộc Gambino, còn đắc tội luôn cảnh sát. nếu như không phải tên kia có danh tiếng. ta nhất định sẽ cho rằng hần là một người điên!”

“Được rồi, Robben, cậu trả lời của người làm ta rất thỏa mãn, ta sẽ tuân thủ hứa hẹn của mình.” Mắt thấy đã không còn có được tin tức gì có giá trị từ miệng Robben. Lý Dật quyết định rời đi.

Nhìn bóng lưng Lý Dật rời đi, trên mặt Robben cũng không lộ ra biểu tình sợ hãi. bởi vì hần biết kết cục đã định.

“Lý tiên sinh, thỉnh nhớ kỹ hứa hẹn của ngài!” Trong đại sảnh. Robben hướng bóng lưng Lý Dật hô một tiếng, sau đó gương mặt không chút biểu tình cầm lấy con dao cắt trái cây trên bàn. quả đoán cắt đứt chính cổ họng của mình, máu tươi trong nháy mắt phun ra, CỖ mặt Robben vận vẹo, mà con người hần lại toát ra một tia giải thoát.

Bởi vì...Hần biết nữ nhân mặc áo choàng màu đỏ kia vẫn đang đứng yên nơi đó chăm chú nhìn hần. ánh mắt hoàn toàn là ánh mắt nhìn một người chết, hần hoàn toàn có lý do tin tưởng, nếu như để cho nữ nhân kia động thủ, hần sẽ sống không bằng chết.

Đi ra biệt thự. bên tai Lý Dật vẫn quanh quẩn lời Robben nói, trong lòng thủy chung không cách nào bình tĩnh.

Trước đó hần suýt chết trong nạn hỏa hoạn tại Las Vegas, mà Carville lại nói với Robben hần sẽ chết.

Chẳng lẽ là Carville làm?

Ý nghĩ này làm Lý Dật có chút không thể tin được.

Bởi vì đúng như lời Robben làm vua buôn lậu Los Angeles, Carville là một người thích hòa khí phát tài, hẳn có thể lực không kém, thế nhưng hàng năm vẫn tuân theo quy tắc nộp lên một bút tiền cho hắc bang. chưa bao giờ phát sinh Xung đột với hắc bang Los Angeles.

Những năm gần đây, hắc bang không chế sinh ý buôn lậu luôn thay đổi. thế nhưng Carville Vẫn luôn làm theo quy tắc.

Vì thế, dựa theo lý lẽ bình thường mà nói, Carville không nên vì chuyện cấp cho Hoa Nhân Bang một bút tiền bảo hộ phí mà động thủ đối với Lý Dật. dù sao, gia tộc Gambino cũng sẽ chia cắt bút lợi nhuận này.

Carville động thủ đối với Lý Dật không thể nghi ngờ chính là biến tướng kháng nghị đối với gia tộc Gambino!

Lão gia hỏa này rốt cục muốn làm gì?

Lý Dật đoán không ra mục đích đích thực của Carville, thế nhưng hẳn có thể khẳng định, Carville tuyệt đối không phải bởi vì đầu óc phát nóng nên mới làm như vậy, phương diện này nhất định phải có âm mưu thật lớn.

Phía sau truyền đến tiếng bước chân quen thuộc. Anh Hoa từ sau Xuất hiện, lãnh u u nói: “Hắn đã chết, tự sát.”

Nhìn biểu tình hơi bất mãn của Anh Hoa. trong lòng Lý Dật không khỏi cảm động. hẳn đã nghe nói chuyện Anh Hoa đơn thương độc mã đi bắt Robben.

Lý Dật cũng không trách cứ hành vi liều lĩnh của Anh Hoa, hẳn hiểu được. nữ nhân cường thế này chỉ muốn dùng phương thức như vậy để chứng minh cho hẳn Xem, nàng không phải là sự trời buột! Nàng có thể giúp hẳn làm rất nhiều chuyện!

Trên thực tế. đại khái có nhiều thời gian Lý Dật cũng Xác thực quên năng lực của Anh Hoa...

“Cảm ơn.” Mắt thấy Anh Hoa không chút yếu kém đón nhận ánh mắt của mình, Lý Dật chậm rãi học ra hai chữ.

Cảm ơn...

Hai chữ trầm thấp làm trái tim Anh Hoa hưng hăng run rẩy lên!

Đúng như lời của Lý Dật, Anh Hoa không cho bảo tiêu của gia tộc Gambino tham gia động thủ. cũng không phải cậy mạnh. chỉ là muốn dùng phương thức này để chứng minh năng lực của nàng, thế nhưng...Nàng nỗ lực biểu hiện năng lực của mình như vậy cũng không phải là muốn có được hai chữ “cảm ơn” của hẳn!

Mà là muốn cho Lý Dật coi trọng sự tồn tại của nàng...

Không hơn.

Trong lòng tuy rằng nhấc lên cuộn sóng ba đào. thế nhưng biểu tình Anh Hoa không có phát sinh chút biến hóa nào. thậm chí giọng nói cũng thập phần bình thường: “Tôi ở trong Xe chờ ông.”

Lý Dật cũng không phát hiện sự dị thường của Anh Hoa. trên thực tế. cho tới nay Lý Dật đều không thể Xem thấu tâm tư của Anh Hoa.

Ẩn giấu nội tâm là một trong những kỹ năng cơ bản của sát thủ. làm kỳ hoa của giới sát thủ Nhật Bản, Anh Hoa ở phương diện này đủ dùng từ Xuất sắc để mà hình dung.

Vài phút sau, Lý Dật đi tới biệt thự số một.

Trong biệt thự, Seaman đã chờ từ lâu. thấy Lý Dật vào cửa, vội vã nhảy dựng lên khỏi sofa, chờ mong hỏi thăm: “Lão bằng hữu, tên hỗn đản mở miệng chưa? Rốt cục là ai bày ra tất cả?”

Lý Dật đón nhận ánh mắt chờ mong của Seaman, chậm rãi phun ra: “Carville.”

“Carville?” Câu trả lời của Lý Dật làm trên mặt Seaman lộ ra biểu tình kinh ngạc, sau đó hẳn cực kỳ khó tin mắng: “Gặp quý. không ngờ là người kia! Thực sự là không thể tưởng tượng nổi!”

“Tôi cũng cảm thấy rất ngoài ý muốn.” Lý Dật sắc mặt âm trầm ngồi Xuống bên cạnh Seaman.

Seaman nhú mào, cẩn thận hỏi thăm: “Lão bằng hữu, anh tin tưởng tên hồn dân kia nói sao?”

“Tin.” Lý Dật nhớ tới một màn nói chuyện khi nãy với Robben, không chút do dự gật đầu, theo hần Xem ra, tới hiện trạng này, Robben vốn không cần phải gật hần.

Thấy Lý Dật gật đầu khẳng định, giọng nói của Seaman có chút cổ quái: “Thế nhưng anh bạn, anh có nghĩ tới không, Carville tuy rằng là đầu lĩnh buôn lậu lớn nhất phía biển tây, thế nhưng hần chưa từng chủ động trêu chọc bất luận hắc bang nào của California! Lần này lại chủ động trêu chọc anh cùng gia tộc của tôi, đây không phải là quá kỳ quái?”

“Tôi đương nhiên thấy rất kỳ quái! Anh nghĩ sẽ là nguyên nhân gì?” Lý Dật cũng không dự định đem chuyện người sau màn bày vụ hỏa hoạn nói cho Seaman. bởi vì không có chứng cứ chính Xác, điều này nói ra quá mức kinh thế hãi tục.

Seaman chăm chú suy tư một phút. bắt đầu dĩ lắc đầu: “Tôi và tên Carville đó gặp nhau không nhiều, hần là một người chỉ thích kiếm tiền phát tài, tôi không đoán ra vì sao hần muốn làm như vậy. Thế nhưng tôi có thể khẳng định, hần sẽ không bởi vì hàng năm nộp lên số tiền năm ngàn vạn đô la cho anh mà bắt mẫn đi đối phó anh, trong phương diện này khẳng định còn có nguyên nhân khác!”

“Tôi cũng khẳng định như vậy.” Lý Dật khe khẽ thở dài, sau đó đứng lên nói: “Được rồi, lão bằng hữu, tôi cần người của anh lập tức đi điều tra tư liệu của tập đoàn buôn lậu của Carville, mà tôi phải quay về khu phố Tàu.”

“Anh muốn trả thù đám ô hợp kia?” Seaman có chút không giải thích được hỏi thăm, theo hần Xem ra, hôm nay đã biết người bày ra sau màn, hần nên đem toàn bộ tinh lực đặt lên kẻ đó mới đúng.

Lý Dật gật đầu, giọng nói âm lãnh: “có thể nói thành trả thù, đương nhiên cũng có thể nói lập uy!”

Seaman có thể nhận thấy được sự tức giận trong lòng Lý Dật, lần này toàn bộ hắc bang của Los Angeles đem đầu mào chỉ hướng Hoa Nhân Bang, thậm chí không quan tâm sự uy hiếp của gia tộc Gambino và cảnh sát. điều này không thể nghi ngờ gõ hồi chuông cảnh báo cho Lý Dật. tuy rằng sau lưng Hoa Nhân Bang có chỗ dựa vững chắc, thế nhưng dù sao cũng là bang hội ngoại lai, còn không có lực uy hiếp lớn đối với những bang hội bản địa!

Mà Lý Dật hiển nhiên không muốn nhìn thấy lịch sử tái diễn. hần phải đi qua sự tình này cấp cho đám hắc bang kia một sự giáo huấn thâm thối!

309. Chương 269 : Huyết Nhiễm Đêm Tối (1)

Những lời này mặc dù có thành phần khoa trương, thế nhưng từ góc độ này cũng có thể Xác minh tập đoàn buôn lậu Non-Gothic có năng lực không tầm thường, mà trên thực tế, nếu muốn mưu lợi tại buôn lậu, không làm tốt quan hệ với hải quan thì chỉ còn một con đường chết.

Làm đầu mục số một của tập đoàn buôn lậu Non-Gothic, Carville là một nhân vật tràn ngập màu sắc truyền kỳ. Trong tư liệu do cảnh sát nắm giữ, Carville Xuất thân từ một gia đình nghèo khó, lúc còn trẻ từng làm công nhân tại bến tàu. Sau qua một lần cơ hội ngẫu nhiên tiến nhập tập đoàn buôn lậu Non-Gothic, cuối cùng dùng thủ đoạn quỷ dị khó lường leo lên thượng vị, dùng mười lăm năm trở thành chủ nhân của đế quốc buôn lậu.

Nhưng Carville nổi danh không phải lý lịch phấn đấu của hần. mà chính là phong cách làm việc của hần.

Hòa khí phát tài.

Đây là một câu nói về Carville, hần có được bản chất Xuất sắc của một thương nhân nên có, thế nhưng hần cũng không có lòng tham, chính Xác là hần có thể khống chế dục vọng của mình rất tốt. đối mặt với một cái bánh ngon hần sẽ không tuyển chọn độc chiếm, mà là tuyển chọn chia cắt thành nhiều phần, đem một ít lưu lại cho những người khác, dùng chính câu nói của hần: “Cái này gọi là Lưu, một bút sinh ý thành công đại biểu không được điều gì. thành công đáng kể mới là thành công chân chính!”

Từng ấy năm tới nay, Carville vẫn giữ vững lý niệm này, đồng dạng, sinh ý của hắn càng làm càng lớn, tập đoàn buôn lậu Non-Gothic hầu như đã khống chế toàn bộ một phần ba sinh ý buôn lậu phía tây nước Mỹ!

Phía tây nước Mỹ hàng năm có buôn lậu tổng ngạch lên tới mấy trăm triệu đô la, tập đoàn buôn lậu Non-Gothic khống chế một phần ba, điều này đủ dùng từ kinh khủng để hình dung.

Ý niệm đặc thù tạo danh, làm cho Carville thành công, cũng giúp hắn dưỡng thành tính cách điều thấp.

Có thể nói, trong toàn bộ thế giới ngầm California, trong những đại lão có thân phận, tư liệu của Carville là ít nhất. Đồng dạng, Carville gặp phải phiền phức cũng là ít nhất. Nhiều năm như vậy. Carville hầu như không hề phát sinh tranh cãi với hắc bang nào. cũng không gặp phải chuyện cảnh sát đả kích.

Mà trong tư liệu cảnh sát bắt được chỉ có ảnh chụp năm Carville bốn mươi tuổi, mười ba năm trước. khi đó hắn còn giữ mái tóc dài phiêu dật. phối hợp với tướng mạo cùng khí chất nho nhã, nhìn qua thấy hắn cũng không giống một đầu mục buôn lậu. Mà lại giống một nghệ thuật gia, hầu như những ai nhìn thấy Carville cũng đều nói như vậy.

Thân là đầu mục buôn lậu lớn nhất phía tây nước Mỹ, Carville ở Los Angeles có nhiều nơi ở, có tin tức nói, Carville từng bí mật mua nhiều khu nhà cấp cao, điều này cũng trực tiếp làm cho người ta rất khó tìm được hình bóng của Carville.

Khu vực Marbury là khu giàu có ở phía tây Los Angeles. là một khu người giàu có trứ danh, giá nhà ở đây kinh khủng không nói, hơn nữa đối với kẻ có tiền mà nói dù có muốn mua cũng mua không được.

Thậm chí, tại Los Angeles rất nhiều người Xem ra, có thể đi vào ở trong khu giàu có ở Marbury cũng là một loại tượng trưng thân phận, cũng giống như Vịnh Nước Cạn tại Hồng Kông.

Nhưng mà không ai biết, ở nơi này Carville có tới ba ngôi nhà cao cấp, ba khu nhà cấp cao đều là do hắn bí mật mua tới. Nhưng kẻ đứng tên lại là người khác. Cũng giống như những khu người giàu có của những thành thị trên thế giới, khu Marbury tuy rằng thuộc nhà cao cấp, thế nhưng toàn bộ thời gian đều rất vắng vẻ lạnh lẽo, đại bộ phận nhà ở cũng không thường có người đến ở lại.

Trong số những ngôi biệt thự đó. có một biệt thự thuộc về Carville.

Đây là lần thứ hai trong năm nay Carville ở lại trong biệt thự này. Bên trong biệt thự vẫn như cũ. thủ hạ biết được hắn muốn vào ở đây, đã sớm phái người chuẩn bị tất cả.

Khi Carville đi tới biệt thự. quây rượu đã được đựng đầy đủ loại rượu ngon nổi tiếng của Pháp. mà trứng cá muối là cá chuối tử tương sang quý. nguyên liệu là trứng cá, hơn nữa còn là loại cao cấp nhất, hàng năm sản lượng không được bốn phần, được Xưng là Lý Hải Trân Châu.

Trong phòng ăn của biệt thự, Carville một mình ngồi bên bàn ăn, đang dùng muỗng vàng múc vào trong dụng cụ chứa đá lạnh múc ra cá chuối tử tương tươi mới, sau đó chậm rãi đưa vào trong miệng, dùng hàm răng nhẹ nhàng cắn vỡ, thưởng thức thanh âm “ba ba”, đồng thời dùng đầu lưỡi tỉ mỉ thưởng thức.

Lúc này nhìn hắn lộ ra biểu tình cực kỳ hưởng thụ. Khi nuốt trứng cá muối vào bụng Xong. hắn cầm lấy ly rượu vang trước mặt, nhợt nhạt uống một ngụm. Sau đó hắn dùng chiếc khăn màu trắng lau miệng, lại nghiêng người dựa vào lưng ghế.

Một tiếng thanh thúy vang lên, cửa phòng ăn bị người đẩy ra. một gã người da trắng tóc vàng từ bên ngoài đi vào. Trực tiếp đi tới trước người Carville, hướng hắn cúi cung thật sâu: “Lão bản.”

Dưới ngọn đèn, Carville tùy ý tựa vào ghế. mái tóc dài màu nâu tùy ý Xoa trên vai. con ngươi màu lam loé ra ánh mắt cơ trí, mà khóe môi nhếch lên đáng tươi cười như có như không, cả người thoạt nhìn không có bất luận khí tức gì nguy hiểm, ngược lại làm cho người ta có loại cảm giác như tắm rửa trước cơn gió mùa Xuân.

Carville cầm lấy hộp Xi gà mới từ Cuba chuyển tới, cầm lấy một điếu đưa lên mũi khê ngửi một chút, sau đó ngậm vào miệng. Người da trắng tóc vàng lập tức lấy ra hộp diêm trong túi quần, châm lửa cho Carville.

Carville nhẹ nhàng hút một hơi. phun ra ngụm khói nhàn nhạt, hỏi thăm: “Bên ngoài tình huống thế nào?”

“Cảnh sát giết chết Hatton, bắt đi Denilson, toàn bộ Los Angeles đều rối loạn, đám hỗn đản đã dừng lại hành động đối phó Hoa Nhân Bang, hơn nữa trong nội bộ Xuất hiện mâu thuẫn. Hiện tại bọn chúng còn đang tranh đoạt vị trí long đầu.” Người da trắng tóc vàng có chút cảm tức nói: “Bọn Lạp Đình Bang đã bị cảnh sát tiêu diệt.”

“Xem ra Lý Dật đã trở về”

Khóe miệng Carville thoáng cong lên: “Xem ra chúng ta đã Xem thường hắn. Hắn lợi hại hơn trong tưởng tượng. Xem ra ta phải gọi điện thoại hảo hảo chất vấn anh trai thân ái của ta, hắn lại đi bảo chứng với ta Lý Dật sẽ chết ở Las Vegas.”

Nghe được lời lầm bầm của Carville. người da trắng tóc vàng tuyển chọn trầm mặc làm tâm phúc duy nhất của Carville, hắn đối với thân phận của Carville thập phần rõ ràng.

“Sáng sớm mai đem tin tức ta ở trong Marbury bí mật tán phát ra ngoài. đồng thời cho con trùng trong nội bộ Hoa Nhân Bang phối hợp chúng ta.” Carville hời hợt nói.

Ngạc nhiên nghe được mệnh lệnh của Carville, người da trắng tóc vàng nhớ tới điều gì, có chút bất mãn nói: “Lão bản. tôi cho rằng lần này chúng ta tuyển chọn đối tượng hợp tác, tên kia căn bản là đồ con lợn!”

“Hắn vốn là đồ con lợn. lão bản của hắn cũng là đồ con lợn, bất quá đồ con lợn cũng có tác dụng của đồ con lợn. Không phải sao?” Carville mỉm cười, vẻ mặt không thèm để ý. tựa hồ tất cả đều đang nằm trong sự khống chế của hắn.

Người da trắng tóc vàng lần này cũng không nói gì nữa, mà lui Xuống.

“Anh trai thân ái của ta, hôm nay ta đã tận lực giúp người, mong muốn người đừng cho ta thất vọng.” Carville cầm lấy ly rượu trên bàn nhẹ nhàng lay động vài cái, sau đó ngửa cổ, một ngụm uống sạch sẽ.

So sánh với khu giàu có Marbury, khu phố Tàu hiển nhiên nóng nhiệt hơn nhiều, mặc dù đang gặp tình huống đặc thù, những người bán hàng sớm dọn dẹp đóng cửa, thế nhưng toàn bộ khu phố Tàu cũng sáng rực đèn.

Nơi tận cùng trong khu phố Tàu, trong biệt thự của Đường Hải.

Ngưu Lâm Sinh từ chỗ thủ hạ biết được tiến triển mới nhất của sự việc, vẻ mặt của hắn thoát nhìn có chút hưng phấn. so sánh với hắn mà nói, Jester vẫn ngồi trên sô pha đùa giỡn cây súng lục, hắn đã chơi đùa rất lâu, thế nhưng cũng không hề dừng lại.

Nghe thủ hạ nói tới chỗ cảnh sát dùng uy thế sét đánh không kịp bưng tai tiêu diệt Lạp Đình Bang, Ngưu Lâm Sinh cũng không còn nhịn được nữa. Hắn đứng dậy đi tới bên người Jester, nói: “Jester tiên sinh, có phải đại ca đã trở về hay không?”

Hiển nhiên, Ngưu Lâm Sinh Xem ra. nhất định là Lý Dật đã trở về. bằng không thế cục sẽ không Xoay chuyển nhanh như vậy!

“Người lập tức có thể nhìn thấy lão bản.” Jester rút cục thu hồi cây súng, hắn thoáng hoạt động thân thể một chút, đứng lên khỏi sô pha.

Jester nói làm Ngưu Lâm Sinh có chút nghi hoặc, bất quá rất nhanh, nghi hoặc của hắn biến mất.

Lý Dật mang theo Anh Hoa từ bên ngoài biệt thự đi vào.

Thấy biểu tình bình tĩnh trên mặt Lý Dật, trái tim Ngưu Lâm Sinh rốt cục hạ Xuống. sau đó trên mặt hắn lộ ra biểu tình ấy này: “Xin lỗi, đại ca, tôi làm cho anh thất vọng.”

“Biểu hiện của cậu coi như hợp cách.” Lý Dật trực tiếp đi tới bên cạnh Ngưu Lâm Sinh, vỗ mạnh lên vai hắn. Xem như cổ vũ.

310. Chương 269 : Huyết Nhiễm Đêm Tối (2)

Nghe được Lý Dật nói, vẻ mặt Ngưu Lâm Sinh mờ mịt, hắn nằm mơ cũng không nghĩ đến lời của Lý Dật chính là ám chỉ hắn đối với Lý Dật thập phần trung tâm. Trên thực tế, trong Chuyện đề bạt thủ hạ, Lý

Dật vẫn dựa theo độ trung thành mà Chọn lựa.

Thế giới này chưa bao giờ thiếu khuyết người thông minh. cũng không thiếu khuyết người có khả năng. Thiếu khuyết chính là người tuyệt đối trung thành.

Đối với Lý Dật. Ngưu Lâm Sinh có thể chưa nói tới chữ tuyệt đối trung thành. thế nhưng Xa Xa vẫn mạnh hơn Phương Cảnh Minh luôn một lòng muốn rút lui giang hồ cùng Phòng Tam thời khắc luôn có dã tâm vẫn tốt hơn nhiều.

“Bất quá. cậu muốn làm một đại ca hợp cách vẫn còn con đường rất dài phải đi.” Lý Dật khe khẽ thở dài, sau đó hỏi: “Chúng ta tổng cộng bị Chết bao nhiêu huynh đệ trong Chuyện này?”

“Bảy mươi sáu!” Nghe được Lý Dật vừa hỏi như thế. biểu tình Ngưu Lâm Sinh trở nên có chút Xấu Xí, hắn chăm chú Cắn môi phun ra mấy chữ. sau đó hắn lại hít sâu một hơi. đỏ mắt nói: “Tôi đã cho huynh đệ đi nhật Xác các huynh đệ đã chết, mặt khác còn có hơn một trăm huynh đệ bị thương. Tôi đã cho người đưa bọn họ tới bệnh viện.”

“Lâm Sinh, có nghĩ là báo thù?” Lý Dật đột nhiên hỏi, trong giọng nói mang theo một cỗ sát ý mạnh mẽ.

Ngưu Lâm Sinh cả người chấn động. bản năng gật đầu: “Muốn”

“Tôi cho Cậu cơ hội.” Lý Dật dừng ở cặp mắt vì lửa giận mà đỏ rực của hắn, gằn từng chữ: “Tôi có thể đem tình nhuệ trong bang hội giao hết cho cậu. mà nhiệm vụ của Cậu Chỉ có một: Làm cho toàn bộ hắc bang Los Angeles đều nhận thức đến sự sai lầm của bọn họ!”

“Dạ! Đại ca!” Nghe được Lý Dật vừa nói như thế. Ngưu Lâm Sinh kích động đến run rẩy.

Lý Dật lại lần nữa vỗ mạnh vai Ngưu Lâm Sinh. nói: “Cậu dẫn người đi trả thù hai cỗ thế lực sớm nhất của Hatton và Dinelson, yêu Cầu chỉ có một. tôi muốn sau này toàn bộ hắc bang nào của Los Angeles khi nghe đến danh hào Hoa Nhân Bang đều phải run rẩy cả người!”

Nghe được Lý Dật nói, Ngưu Lâm Sinh chăm chú nắm chặt nắm tay, áp chế cỗ lửa giận tận sâu trong tâm tư phảng phất như đang bị đốt cháy lên, trên người hiện ra Chiến ý dày đặc!

“Nói cho tôi biết. cậu có thể làm được không?” Lý Dật đột nhiên lớn tiếng hỏi.

“Được!” Ngưu Lâm Sinh hướng Lý Dật ra một quyền lễ tiêu chuẩn. đây là lễ nghi sớm nhất của Hồng Môn, hôm nay đã rất ít gặp được, tình hình chung. hầu như không Còn ai dùng lễ này.

Nhìn biểu tình kích động của Ngưu Lâm Sinh. Lý Dật suy nghĩ một chút, sau đó đưa cho Jester một ánh mắt. ý bảo hắn cùng đi với Ngưu Lâm Sinh. Jester nhẹ nhàng gật đầu, hắn hiểu rõ Lý Dật muốn hắn ở bên Cảnh nhắc nhở Ngưu Lâm Sinh, đồng thời truyền một ít kỹ Xảo chỉ huy tác chiến cho hắn.

Làm vũ khí bí mật của quân đội Đức, Jester suất lĩnh thủ hạ tham gia mấy lần Chiến tranh quy mô nhỏ, năng lực chỉ huy tác Chiến không thể hoài nghi.

Sau đó Jester cùng Ngưu Lâm Sinh rời khỏi biệt thự của Đường Hải. mà Lý Dật vẫn Còn ngồi trên sô pha, Châm một điếu thuốc rít mạnh.

Khói thuốc Vờn quanh bên người Lý Dật. biểu tình Lý Dật thoát nhìn vô cùng nghiêm túc, bởi vì cho tới bây giờ hắn cũng không đoán được mục đích lão già Carville làm vậy là vì sao.

Trong lúc Lý Dật còn đang tự hỏi, Anh Hoa yên lặng đi tới phía sau Lý Dật. Vươn tay nhẹ nhàng khoát lên vai hắn.

“Lão bản, ngài nên nghỉ ngơi một chút đi.” Anh Hoa bắt đầu giúp Lý Dật Xoa bóp hai vai, khác với cách Xoa bóp của những nữ nhân khác. hai tay Anh Hoa tràn ngập Cảm giác lực lượng, hơn nữa nàng còn có thể khống chế độ mạnh yếu trên tay rất tốt. Tiêu chuẩn Xoa bóp Còn giỏi hơn những Chuyên viên mát Xa rất nhiều. Cảm thụ được cảm giác thoải mái từ trên vai truyền đến, Lý Dật đầu tiên dụi tắt tàn thuốc, sau đó nhắm mắt lại hưởng thụ sự phục vụ của Anh Hoa.

Đại khái mười lăm phút sau. rốt cục Lý Dật đã ngủ.

Đối với Lý Dật mà nói. ngày này hẳn đã trải qua quá nhiều chuyện, tâm tình phảng phất như đi Xe vượt núi, liên tục pháp phồng. đồng thời cũng tiêu hao rất nhiều tinh lực của hắn.

Nhận thấy được Lý Dật đã hô hấp đều đặn, Anh Hoạ ngừng lại, nàng cũng không đi lấy chăn cho Lý Dật. mà là nhẹ nhàng đi tới ngồi Xuống chỗ đối diện. lẳng lặng nhìn gương mặt đang ngủ say của Lý Dật.

Trong lúc ngủ mơ Lý Dật bởi vì có Chuyện còn không nghĩ rõ ràng, vẫn Cau mày, biểu tình thoát nhìn thập phần nghiêm túc.

Anh Hoa yếu ớt thở dài một hơi. Nàng hiểu được, nam nhân ở trước mắt nàng bởi vì muốn sớm ngày quay trở về phiên thổ địa quen thuộc, mỗi ngày đều tiến hành cường gian với thời gian! Nếu như không phải thân thể của Lý Dật quá biến thái. tâm lý tổ chất vượt quá thử thách, Anh Hoa có thể bảo chứng, Lý Dật đã Suy Sụp mất, không bị địch nhân đánh bại, mà là bị chính sự mệt mỏi của bản thân làm suy Sụp!

Bởi Denilson bị bắt. Hatton bị cảnh sát bắn chết. hắc đạo do hai người tổ kiến tự động giải tán, cổ thế lực của Denilson và Hatton bởi vì thiếu khuyết long đầu nên không tham dự trận chiến tranh đoạt ngôi vị đại ca, những đầu mục của hắc bang khác còn lại đều tranh đoạt vị trí lão đại.

Trong lúc Lý Dật đang nghỉ ngơi, Ngưu Lâm Sinh mang theo huynh đệ Hoa Nhân Bang tiến hành cuộc đả kích hủy diệt đối với cổ thế lực của Hatton và Denilson!

Đúng. không sai, đó là cuộc đả kích có tính chất hủy diệt!

“Để những hắc bang khác nghe được danh hào Hoa Nhân Bang chúng ta mà run rẩy!”

Đây là yêu cầu của Lý Dật đối với Ngưu Lâm Sinh.

“Một người không để lại!”

Đây là mệnh lệnh của Ngưu Lâm Sinh đối với huynh đệ Hoa Nhân Bang!

Đêm nay, lịch sử lại viết lên trang sử mới về Hoa Nhân Bang và hắc đạo Los Angeles. Dưới sự mặc nhận của cảnh sát, Ngưu Lâm Sinh mang theo mấy trăm thành viên Hoa Nhân Bang phân phối hỏa khí cường đại chỉ dùng thời gian một giờ tiêu diệt cổ thế lực sớm nhất của Hatton và Denilson!

sự trả thù của Hoa Nhân Bang đã bắt đầu!

Tin tức này trước tiên truyền khắp cả hắc đạo California, nguyên bản những lão đại đang nỗ lực tranh đoạt ngôi long đầu của hắc bang đành phải buông tha cuộc nội chiến, nỗ lực tiếp tục liên hợp lại đối kháng Hoa Nhân Bang.

Bắt đầu bọn họ cùng tham gia liên hợp đối phó Hoa Nhân Bang là bởi vì thế tiến công bằng tiền tài của Carville. hôm nay giữa bọn họ đã sản sinh vết rách, đối mặt Hoa Nhân Bang đang điên cuồng trả thù, hầu như mỗi một hắc bang đều cảm thấy sợ hãi. Nhưng làm cho bọn họ cảm thấy may mắn chính là, Hoa Nhân Bang diệt trừ hai cổ thế lực của Denilson và Hatton Xong cũng không tiếp tục trả thù, mà quay về địa bàn của Hoa Nhân Bang.

Chỉ bất quá, sau mấy tiếng đồng hồ, mấy hắc đạo đầu mục đã từng liên kết đối phó Hoa Nhân Bang cũng đều rời khỏi thế giới này. những người đó chết cực kỳ quỷ dị. không chỉ bọn họ chết. ngay cả bảo tiêu bảo hộ bọn họ cũng đã chết. không ai biết là người nào làm.

“Đó là một đêm đầm máu. bắt đầu từ khi màn đêm buông Xuống. sự chém giết của hắc bang vẫn duy trì liên tục đến sau nửa đêm, toàn bộ bầu trời thành thị đều tràn ngập mùi máu tươi gay mũi, mà từ sau đêm hôm đó, Hoa Nhân Bang triệt để trở thành một hắc bang cường đại của nước Mỹ.”

Rất nhiều năm sau, một chủ biên tập sử sách hắc đạo Los Angeles đã ghi chép buổi tối đêm hôm đó như thế.

Ngưu Lâm Sinh mang theo thủ hạ đại thắng trở về, Lý Dật vẫn còn ngủ trên sofa phòng khách, mà Anh Hoa vẫn đang chờ ngoài cửa biệt thự.

Nhìn Ngưu Lâm Sinh toàn thân đầy mùi máu tươi, Anh Hoa dùng một loại giọng nói đầy mệnh lệnh: “Lão bản đang ngủ, có chuyện gì ngày mai hồi báo!”

Nguyên bản Ngưu Lâm Sinh đang muốn hồi báo chiến quả cho Lý Dật, thế nhưng nghe mệnh lệnh không cho phép hoài nghi của Anh Hoa, hấn thức thời quay về nƠi ở của mình, bởi vì hấn rõ ràng, nếu hấn không làm theo lời Anh Hoa, Anh Hoa rất có khả năng trực tiếp vạ lây cho hấn!

Nhưng khi thời gian sắp hừng đông. Ngưu Lâm Sinh lần thứ hai đi tới cửa biệt thự. khác với lần đầu gương mặt hấn đầy biểu tình vui Sướng, lúc này vẻ mặt của hấn thoát nhìn thập phần lo lắng, thấy Anh Hoa, trực tiếp đi thẳng vào vấn đề nói: “Anh Hoa tiểu thư, tôi phải gặp đại ca!”

“Lý do.” Anh Hoa nhìn ra được Ngưu Lâm Sinh tựa hồ gặp phải phiền phức trọng đại, bởi vậy cũng không trực tiếp cự tuyệt Ngưu Lâm Sinh.

“Phương thúc đã chết! Một giờ trước, bên chỗ Phương thúc bị người tập kích, ngoại trừ một mình tiểu Thất thoát được, những người khác đều bị giết chết!” Hai mắt Ngưu Lâm Sinh đỏ lên, thanh âm khàn khàn nói.

Nghe được Ngưu Lâm Sinh hồi báo, sắc mặt Anh Hoa không khỏi khê biến, đối với kế hoạch của Lý Dật nàng thật rõ ràng, theo nàng Xem ra, sau khi Hoa Nhân Bang triển khai trả thù, đám ô hợp kia không có khả năng lần thứ hai hạ thủ đối với Hoa Nhân Bang!

Lại càng không cần nói tới có thể huyết tẩy địa bàn của Hoa Nhân Bang!

Hơn nữa Phương Cảnh Minh là người phụ trách toàn bộ buôn lậu sinh ý của Hoa Nhân Bang, có thể nói, thế lực địa bàn của Phương Cảnh Minh ở trong Hoa Nhân Bang gần với đại bản doanh khu phố Tàu!

Mà hôm nay địa bàn của Phương Cảnh Minh lại bị người huyết tẩy tập kích!

311. Chương 270 : Có Thù Không Báo Uổng Công Làm Người

Vàng mặt trời đỏ đậm từ phương đông mọc lên, ánh bình minh nhuộm đỏ không gian. Tầng mây rơi trên Vịnh San Pedro, hàng hà công nhân đang bận rộn trên bến cảng. Một chiếc thuyền đung đầy hàng hóa chạy ra cảng khẩu. âm thanh còi hơi vang lên cắt ngang sự yên lặng buổi sáng sớm

Từng chiếc Xe cảnh sát gào thét hướng phía tây bến tàu chạy tới. tiếng còi cảnh sát chói tai làm cho bầu không khí bến tàu có vẻ thập phần khẩn trương.

Trên thực tế, công nhân trên bến tàu đều biết, thời gian nửa đêm về sáng tối hôm qua. nhà kho phía tây bến tàu của Hoa Nhân Bang bị huyết tẩy!

Chuyện này sôi sùng sục trên bến tàu, công nhân đều biết cảnh sát đến để điều tra chuyện này. Chỉ là làm bọn họ kỳ quái chính là giữa những Xe cảnh sát còn có một ít Xe không phải thuộc Xe cảnh sát, nhất là chiếc Lincon ở trung ương, vừa nhìn là biết thuộc Xe của người có tiền sử dụng.

Lý Dật ngồi trong Xe Lincon, nhìn nhà kho đang đến gần, biểu tình vẻ mặt âm trầm

Phương Cảnh Minh đã chết!

Ngay từ đầu khi Lý Dật nghe được tin tức này, hấn vốn không tin là sự thực. Bởi vì Phương Cảnh Minh làm quân sư Hoa Nhân Bang tại Los Angeles. phụ trách sinh ý buôn lậu của bang hội. chính mình có rất nhiều thủ hạ tài giỏi, mà căn cứ địa của Hoa Nhân Bang ở tại Vịnh San Pedro, ngoại trừ đại bản doanh ở khu phố Tàu, nhân thủ và súng ống là nhiều nhất. Theo Lý Dật Xem ra, với thực lực của đám ô hợp căn bản không có khả năng sản sinh uy hiếp đối với căn cứ địa của Hoa Nhân Bang tại bến tàu. lại càng đừng nói đến việc bị huyết tẩy!

Nhưng lý trí nói cho Lý Dật. tất cả đều là sự thực. Ngưu Lâm Sinh không có khả năng dùng chuyện này để nói dối hấn.

Sau khi tỉnh táo lại, Lý Dật hỏi kỹ sự tình trải qua. vừa hỏi thì mới hiểu, Ngưu Lâm Sinh cũng không biết rõ chuyện gì đã Xảy ra.

Vì thế Lý Dật nỗ lực từ chỗ tiểu Thất muốn biết được chân tướng sự tình, thế nhưng làm cho Lý Dật nằm mơ cũng không nghĩ đến chính là tiểu Thất đã hoàn toàn ngây ngốc. bác sĩ nói cho Lý Dật, tiểu Thất gặp

đã kích trọng đại. tinh thần Xảy ra vấn đề. đừng nói có thể trả lời câu hỏi của Lý Dật, dù nói cũng không biết nói.

Không cách nào có được chân tướng từ chỗ tiểu Thất, Lý Dật lập tức gọi điện thoại hỏi Sidon và Seaman. kết quả hai người cũng mới nghe được tin tức. Lý Dật không thể làm gì khác hơn là theo Sidon đi tới bến tàu.

Hai phút sau, đoàn Xe ngừng lại bên ngoài nhà kho. bày thành một con rồng thật dài.

Trước khi Xe đến, chung quanh nhà kho đã bị cảnh sát phong tỏa, ngoại trừ cảnh sát. của nhà kho còn đang đứng không ít thành viên Hoa Nhân Bang. những người này tiếp nhận mệnh lệnh của Ngưu Lâm Sinh lập tức chạy đến đây.

Lúc này, hơn trăm thành viên Hoa Nhân Bang đổ rục mắt đang ngăn chặn ngay cửa nhà kho. không cho cảnh sát đi vào.

Những cảnh sát nhận mệnh lệnh của Sidon sớm chạy đến vẻ mặt bất đắc dĩ đứng ngoài cửa, vốn không cách nào đi vào nhà kho.

Mắt thấy Xe đến, đầu lĩnh cảnh sát chạy nhanh tới trước Xe Sidon, đứng lại cúi chào, hồi báo: “Báo cáo sếp, cửa nhà kho có rất đông thành viên Hoa Nhân Bang, bọn họ ngăn cản chúng ta tiến vào, thỉnh chỉ thị!”

Sidon không trả lời thủ hạ, mà quét mắt nhìn cửa nhà kho, sau đó Xoay người hướng Lý Dật đi đến.

“Lý, người của anh chặn ngay cửa. người của tôi không cách nào đi vào.” Sidon đi tới bên người Lý Dật, nhú mày nói, hiển nhiên Sidon đối với cách làm của thành viên Hoa Nhân Bang bất mãn, đây là điển hình gây trở ngại công vụ, chỉ là ngại mặt mũi của Lý Dật, hẳn không dám nổi giận.

Trong lúc Sidon đang nói, ánh mắt Lý Dật nhìn về hướng những thành viên Hoa Nhân Bang đang đứng ngay cửa nhà kho. Biểu tình những thành viên thoát nhìn cực kỳ dữ tợn, phảng phất như những con sư tử đang phát rồ. vành mắt họ đổ rục đến dọa người. thậm chí còn có một ít người đã vươn ướm mắt. T

Hiển nhiên, bọn họ đã tiến vào trong nhà kho nhìn qua.

Thấy một màn như vậy, khóe mắt Lý Dật điên cuồng nháy lên vài cái, sau đó không chút biểu tình nói với Sidon: “Anh và người của anh chờ bên ngoài một chút.”

Dứt lời. Lý Dật không đợi Sidon đáp lại, trực tiếp mang theo Anh Hoa. Jester và Ngưu Lâm Sinh hướng nhà kho đi đến.

Thành viên Hoa Nhân Bang đứng ngay cửa nhà kho đã nhìn tới hướng Lý Dật, khi bọn họ nhìn thấy Lý Dật đi tới cửa nhà kho, cả đám giống như hải tử chịu ủy khuất nhìn thấy cha mẹ, vành mắt lập tức ứa nước mắt, thậm chí thân thể cũng không thể khống chế run rẩy lên!

Mà những cảnh sát đang vây quanh trước cửa nhà kho cũng thức thời tránh đường cho bốn người Lý Dật, bọn họ nhìn thấy, Sidon không hề ngăn cản bốn người Lý Dật, như vậy rõ ràng là đã cho phép.

“Đại ca!”

“Đại ca!”

Khi bốn người Lý Dật đi tới cửa nhà kho thì thành viên Hoa Nhân Bang thanh âm khàn khàn kêu lên hai chữ, trong số bọn họ có người vô lực quỳ sụp trên mặt đất, nước mắt ướt đầm khuôn mặt bọn họ, mà những người không quỳ thì chăm chú căn môi, bọn họ cẩn thận cất lực. thế nên môi cũng chảy máu tươi.

Nghe tiếng gọi đại ca, nhìn hình dáng bất lực của những người này, trong lòng Lý Dật không khỏi hung hăng chấn động!

Ta là đại ca của bọn họ!

Trong lòng đầy rẫy ý niệm này, Lý Dật lần đầu tiên thanh tỉnh nhận thức ra, những người trước mắt này không chỉ là quân cờ hắn dùng để báo thù. còn là thủ hạ của hắn! Những người này thân ở dị quốc tha hương đi theo Lý Dật, đem mạng bán cho Lý Dật, chỉ mong muốn có được những ngày tháng tốt hơn!

Mà hiện tại, người bên trong nhà kho toàn bộ đã chết.

Lý Dật kiệt lực không chế biểu tình của chính mình, hần chậm rãi đi tới chỗ thành viên Hoa Nhân Bang đang quỳ rạp, đặt tay lên vai hần, thanh âm khàn khàn nói: “Huynh đệ, chúng ta không khóc, khóc thì vô ích. Khóc chỉ làm cho địch nhân chê cười chúng ta!”

Nói đến đây, Lý Dật giúp thành viên kia lau đi nước mắt trên mặt. Sau đó quát lớn: “Đứng lên! Nếu là đàn ông thì đứng lên!”

Tiếng gầm giận dữ đã dùng hết khí lực của Lý Dật, không chỉ thành viên Hoa Nhân Bang chung quanh nhà kho nghe được, dù là đám người Sidon ở phía Xa Xa cũng nghe tới.

Sau khi tên thành viên đứng dậy. những thành viên còn đang quỳ cũng liên tiếp đứng lên, bọn họ hung hăng lau đi nước mắt trên mặt, con người đỏ rực vẫn nhìn chăm chăm Lý Dật, tựa hồ đang đợi Lý Dật hạ mệnh lệnh.

Đối với bọn họ lúc này mà nói, chỉ cần Lý Dật hạ mệnh lệnh. bọn họ sẽ lập tức mang theo sinh mạng liều mạng với cừu nhân đã giết chết Phương Cảnh Minh cùng các huynh đệ!

Lý Dật không lập tức hạ mệnh lệnh. mà trầm thấp nói: “Theo ta đi vào!”

Dứt lời, Lý Dật dẫn đầu hướng bên trong đi đến, mà thành viên vây ngay cửa nhà kho cũng chủ động tránh đường.

Nguyên bản ngay khi đứng ngay cửa nhà kho, Lý Dật đã ngửi được mùi máu tươi dày đặc, đợi khi đi vào nhà kho. mùi máu tươi càng nồng đậm trong không khí. Thậm chí, nhờ vào ánh đèn mờ nhạt trong nhà kho. có thể nhìn thấy, toàn bộ không khí trong nhà kho nổi lên một tầng huyết vụ đỏ tươi lơ lửng.

Phía dưới sàn là từng thi thể từng thi thể không đầu!

Những thi thể hầu như toàn bộ đều bị máu tươi nhuộm đỏ, có thi thể còn bị lộ ra cả nội tạng. Mà những chiếc đầu còn lại bị người dùng lợi khí sắc bén cắt Xuống, chất chung một chỗ!

Nhìn những thi thể đỏ tươi, nhìn biểu tình và con người trùng lớn vì chết không nhắm mắt của những thành viên Hoa Nhân Bang, Lý Dật chỉ cảm thấy trái tim mình phảng phất như bị người dùng búa tạ hung hăng đập vào, đau đến làm hần không thể hô hấp!

Dù là Anh Hoa vốn Xuất thân từ Sát thủ cùng JeSter Xuất thân từ bộ đội đặc chủng nhìn thấy tình cảnh giống như địa ngục này, sắc mặt cũng khê biến.

về phần Ngưu Lâm Sinh. khi hần nhìn thấy tràng diện trước mặt. khí lực cả người hần giống như bị rút nước, vô lực quỳ Xuống mặt đất, cầu Xé mái tóc của mình, gầm gào lên những âm thanh không rõ. Gương mặt hần hoàn toàn vắn vẹo, con mắt đỏ rực đến dọa người!

Mà một ít thành viên đi theo phía sau Lý Dật kim lòng không được quỳ Xuống, đối mặt một màn này, nhìn đáng dấp chết thảm của các huynh đệ, bọn họ ngay cả khí lực để đứng cũng không có nữa.

Lúc này, Lý Dật cũng không gọi bọn họ đứng lên, mà chậm rãi bước tới đồng đầu người chất cao đi tới. Số đầu người phải hơn trăm, chồng chất cùng một chỗ, nhìn qua giống như một tòa núi nhỏ.

Mà chồng chất ở trên cao nhất chính là đầu người của Phương Cảnh Minh! Khác với những thành viên đã chết khác của Hoa Nhân Bang, trên mặt của Phương Cảnh Minh cũng không có biểu tình không cam lòng, cũng không lộ ra hình dạng chết không nhắm mắt. Con mắt hần mở ra, cặp con người đã mất đi ánh sáng toát ra một loại cảm giác làm cho người ta cảm thấy tịnh mịch.

Nhìn cặp con người mất đi sáng bóng kia, Lý Dật không khỏi nhớ tới ngày đầu tiên hần gia nhập Hoa Nhân Bang cùng đi lên thượng vị chính là nơi này!

Ngày nào đó, Lý Dật mang theo đám người tiểu Thất đi tới bến tàu. người tiếp đãi hần chính là Phương Cảnh Minh.

“Chuyện của cậu tôi đã nghe lão Đường nói, vốn tôi nghĩ là Mạnh Thực tiểu tử sẽ dẫn người qua đây. Nhưng không nghĩ tới tiếp nhiệm vụ lần này lại là cậu.”

“Người thanh niên, tuy rằng tôi không biết vì sao lão Đường phái cậu qua đây! Thế nhưng, tôi phải nói cho cậu, Chuyện lần này thập phần vương tay chân!”

“Tiểu Dật, tôi biết cậu khẩn Cấp muốn Xuất đầu, thế nhưng hệ số nguy hiểm của Chuyện lần này quá lớn, cậu suy nghĩ cho kỹ, dù sao ngày sau vẫn Còn cơ hội.”

“Ý cậu đã quyết. như vậy tôi không nói nữa! Tôi và các huynh đệ chờ cậu sống trở về!”

Giờ khắc này, Lý Dật nhớ tới lúc ban sơ Phương Cảnh Minh gặp hắn đã nói những lời kia. thậm chí hắn rõ ràng nhớ kỹ, Phương Cảnh Minh nói tiếng Phổ Thông cũng không chuẩn, trong giọng nói còn dày đặc khẩu âm Quảng Đông.

Đó là lần đầu tiên Lý Dật và Phương Cảnh Minh gặp mặt. hai người không có bất luận giao tình gì. thế nhưng Phương Cảnh Minh lại dùng thân phận một trưởng bối khuyên cáo Lý Dật không nên lỗ mãng, Lý Dật cuối cùng vẫn đơn thương độc mã ra biển Chiến đấu với Phi Châu Bang. đồng thời dùng thực lực bản thân giết chết sáu mươi tinh anh của Phi Châu Bang. đánh một trận thành danh. triệt để đứng vững gót chân trong Hoa Nhân Bang.

“Tiểu Dật, cậu biết không? Ngày Xưa tôi cùng Đường Hải, Mạnh Phong bọn họ Xuất đầu, mấy người chúng ta tạo thành một đoàn thể nho nhỏ, Cuối cùng lần lộn có danh tiếng. Trong lúc tôi dốc sức, tôi vẫn đứng phía sau bọn họ, hành động vai quân sư.”

“Sau đó, chúng ta nổi danh, Đường Hải vì ngôi đại ca mà giết chết Mạnh Phong. Hắn vốn thập phần cố kỵ tôi, thế nhưng hắn biết không thể giết tôi, bởi vì hắn cần tôi kiếm tiền cho hắn, ra mưu sách cho hắn ở thời điểm mấu chốt, cho nên hắn làm một việc!”

“Đường Hải tuy rằng thủ đoạn cao minh, thế nhưng tầm mắt chung quy kém một chút. rất nhiều chuyện hắn chỉ thấy trước mắt. nhìn không thấy tương lai. Tỷ như cậu, nếu như tôi là Đường Hải, tôi kiên quyết sẽ không cho cậu gia nhập Hoa Nhân Bang. Đáng tiếc. Đường Hải quá coi trọng lợi ích trước mắt. Bất quá. tuy tầm mắt của hắn chật hẹp, thế nhưng chỉ số thông minh không thấp. hắn nhìn người rất chuẩn. Tôi từ khi tiến nhập hắc đạo đã ở chung một chỗ với hắn, nên tính cách của tôi hắn biết rõ.”

“Đường Hải biết lòng tôi mềm, người khác nếu có ân với tôi, tôi sẽ trả gấp bội! Cho nên Đường Hải muốn tôi cam tâm tình nguyện bán mạng cho hắn. hắn đem nữ nhân âu yếm tặng cho tôi!”

“Tuy rằng thái độ làm người của Đường Hải ích kỷ, tầm mắt kém, thế nhưng trước mắt đại cục, hắn là một người tâm độc, cậu có thể nói hắn là một kẻ hùng hợp cách. Ngày Xưa. tôi và Đường Hải đều Xem trọng một nữ nhân. nhan sắc của nàng không ưu tú, thế nhưng lại hoàn toàn đủ phẩm đức của một nữ nhân Trung Quốc. Tuy rằng tôi am hiểu bảy mưu tính kế, thế nhưng đối mặt nữ nhân thì cũng là người nội hướng, không hiểu làm sao biểu đạt, chỉ có thể đem ý nghĩ yêu thương chôn sâu trong lòng. So sánh mà nói, Đường Hải lại không giống. Hắn biểu hiện dục vọng rất mãnh liệt, do hắn cường truy mãnh đuổi, hắn Chiếm được lòng của nàng, mà đúng lúc này, hắn cũng phát hiện tôi cực kỳ thích nữ nhân kia.”

“Nữ nhân kia hiện tại là vợ của tôi!”

“Vô luận là quá khứ hay hiện tại tôi đều rất yêu vợ của tôi. vì thế. không như Đường Hải có thể bỏ được những thứ hắn yêu thích. còn tôi lại thấy không bằng có được nữ nhân mà mình thương yêu nhất. Đồng dạng, tôi cũng vì thể tình nguyện làm việc cho Đường Hải. Bao năm nay, Đường Hải có thể ở Los Angeles tự lập làm vua, đồng thời không bị đám lão già tại New York cướp đi quyền lực. là do tôi tính kế tìm mưu cho hắn. Mà Hoa Nhân Bang có thể phát triển đến bây giờ. thu nhập càng ngày càng tăng nhanh, cũng là tôi cho hắn! Hắn dùng một nữ nhân đổi lấy bao năm phong cảnh, đối với hắn mà nói, tựa hồ là buôn bán lời.”

“Nguyên bản, hắn vừa chết, tôi và hắn đã hòa nhau, tôi cũng nên tới lúc rời đi. Tuy rằng cậu ưu tú, thế nhưng cũng không có lý do gì để tôi tiếp tục bán mạng. Bất quá tôi đã nói. con người của tôi nhẹ dạ. tôi có thể không quan sự sống chết của người khác, thế nhưng tôi không bỏ được những huynh đệ theo tôi bao năm Cho nên thỉnh cầu của cậu, tôi đáp ứng, bất quá sau hai năm, vô luận cậu nói cái gì, tôi cũng rời đi.”

“Bởi vì. tôi không nợ cậu cái gì!”

Lý Dật đồng dạng nhớ tới lần nói Chuyện với Phương Cảnh Minh sau khi phá vỡ Đường Hải vượt lên nắm quyền Hoa Nhân Bang.

Lần đó. Lý Dật thỉnh cầu Phương Cảnh Minh lưu lại.

Thế nhưng Phương Cảnh Minh nói cho Lý Dật, hắn chỉ giúp Lý Dật hai năm, sau hai năm hắn sẽ triệt để rời khỏi giang hồ!

Mà hôm nay, Phương Cảnh Minh đã chết, thủ hạ của hắn cũng đã chết. Từng ấy năm tới nay. hắn đã sớm có dự định rời khỏi giang hồ. Nhưng bởi vì không bỏ được những huynh đệ thủ hạ đi theo bao năm. Một lần lưu lại, cũng Vĩnh viễn không thể rời đi, mà thủ hạ của hắn cũng không còn cơ hội trải qua những tháng ngày tốt nhất.

Nghĩ như vậy, đương nhìn của Lý Dật đã không Còn rõ ràng, hắn phảng phất nhìn thấy con người sắp mất đi sáng bóng đang nói gì đó với hắn. Bước chân hắn trở nên càng thêm nặng nề, nước mắt bùng lên, đầm ướt cả khuôn mặt kiên nghị của hắn. Hắn không lau đi nước mắt trên mặt, mà bước những bước thật nặng nề trực tiếp đi tới trước đầu lâu của Phương Cảnh Minh. hổ thẹn nói: “Phương thúc. Xin lỗi!”

“Phanh!”

Vừa nói, Lý Dật ngay tại chỗ quỳ Xuống, đầu gối nện lên mặt đất phát ra thanh âm trầm muộn.

“Phanh!”

Sau một khắc, những thành Hoa Nhân Bang đứng ngay cửa cũng quỳ Xuống, bọn họ dùng phương thức này biểu đạt lòng tôn trọng đối với những huynh đệ đã chết đi.

Lý Dật giống như không cảm giác được đau đớn, trên mặt không hề có chút thống khổ. mà là ngây người nhìn con người Sắp mất đi sự Sáng bóng của Phương Cảnh Minh. run rẩy vươn tay. nhẹ nhàng lau đi vết máu trên mặt Phương Cảnh Minh. Làn da Phương Cảnh Minh rất đen, lúc này lại bị nhuộm thành màu ĐỎ tươi. Mặc cho Lý Dật làm sao nỗ lực đều không lau được vết ĐỎ tươi trên làn da của hắn.

“Phương thúc, ngài mệt mỏi nên nghỉ ngơi đi, chuyện còn lại giao cho tiểu Dật đi làm nếu như tiểu Dật không Xử lý tốt chuyện về sau. như vậy chờ khi tiểu Dật tới âm tào địa phủ ngài muốn nghiêm phạt thế nào tiểu Dật cũng đều nhận lãnh.”

Lý Dật thì thảo nói, run rẩy đưa tay đặt lên mắt Phương Cảnh Minh, nhẹ nhàng vuốt mí mắt. Động tác của Lý Dật rất nhẹ, rất SỢ sẽ làm phiền Phương Cảnh Minh. làm Xong tất cả, Lý Dật Chậm rãi nhắc đầu Phương Cảnh Minh lên, đứng dậy đi tới trước đồng thi thể ở góc. tỉ mỉ tìm thân thể của Phương Cảnh Minh.

Lý Dật rõ ràng nhớ kỹ, thân hình Phương Cảnh Minh rất thấp, không tới một thước Sáu, hơn nữa có một đặc điểm chân ngắn. thân thể dài.

Công phu không phụ lòng người, ước chừng khoảng một phút đồng hồ qua đi, Lý Dật tìm được thân thể của Phương Cảnh Minh. Trên thân Phương Cảnh Minh trúng vài phát súng, toàn bộ thân thể hoàn toàn bị máu tươi nhuộm ĐỎ.

Lý Dật chậm rãi đi tới bên thi thể của Phương Cảnh Minh, đặt đầu lâu của Phương Cảnh Minh cùng thân thể ráp vào nhau.

Làm Xong tất cả, Lý Dật đứng dậy nhìn thoáng qua thành viên Hoa Nhân Bang đứng ngay cửa, cũng không lau nước mắt trên mặt, mà trầm giọng nói: “Đều đứng lên, giúp tìm thân thể cùng đầu các huynh đệ đặt vào nhau.”

Bao quát Ngưu Lâm Sinh, toàn bộ thành viên Hoa Nhân Bang đều yên lặng đứng lên, cất bước nặng nề đi về hướng Lý Dật.

Mà Anh Hoa cùng Jester cũng gia nhập vào giúp đỡ bọn họ.

Vô luận là Anh Hoa hay Jester cũng đều là lần thứ nhất nhìn thấy Lý Dật rơi nước mắt.

Bọn họ vẫn cho rằng Lý Dật là một hán tử thiết cốt, căn bản không có khả năng rơi nước mắt!

So Sánh mà nói, Jester còn hoàn hảo một chút, ngày Xưa trên chiến trường, khi hắn nhìn thấy chiến hữu thân như anh em ruột chết đi, Jester cũng đã khóc.

Nam nhi không để rơi nước mắt, chỉ là chưa tới chỗ thương tâm.

Là người đàn ông đủ dùng từ thiết cốt để hình dung đều đã khóc, cũng không phải bởi vì chính mình, mà vì huynh đệ của hắn!

Về phần Anh Hoa, nàng không cách nào hiểu được tất cả!

Nàng Xuất thân từ sát thủ nên đã tạo thành tính cách lãnh huyết lạnh lùng từ thuở nhỏ, theo Lý Dật mặc dù có thay đổi, thế nhưng thay đổi rất yếu ớt. Mặc dù nàng không hiểu vì Sao nam nhân rắn rỏi trong lòng nàng lại chảy nước mắt. thế nhưng nàng có thể cảm thụ được cỗ khí tức bị thương trên người Lý Dật. Đây là cảm giác mà Anh Hoa chưa từng thể hội qua.

Vài phút sau. những thi thể cùng đầu người của thành viên Hoa Nhân Bang đã chết được đặt lại cùng nhau.

Bao quát Lý Dật bên trong trên tay mọi người đều dính đầy máu tươi, nhìn thi thể chồng chất như núi, vành mắt họ đỏ đến dọa người. hô hấp cũng gấp gấp vô cùng!

“Quỳ Xuống!”

Lý Dật trầm thấp nói một câu, Sau đó là người đầu tiên quỳ rạp Xuống đất. Đám người Ngưu Lâm Sinh nghe được mệnh lệnh của Lý Dật, không nói hai lời. trực tiếp quỳ Xuống. mà Anh Hoa cùng Jester còn do dự một chút, không tuyển chọn quỳ xuống.

Đối với bọn họ mà nói, bọn họ chỉ trung với Lý Dật, không có lòng trung thành đối với Hoa Nhân Bang.

“Cừu này không báo uổng công làm người!”

Lý Dật dẫn đầu nói, trong lúc nhất thời trong nhà kho vốn đang yên tĩnh vang lên tiếng “Phanh, phanh”.

Thanh âm ồn giấu lại ngập trời Sát ý! Có thể nghe ra sự phẫn nộ rống giận của Lý Dật

312. Chương 271 : Hắc Dạ Xuất Thế

Trên thực tế, ở niên đại tám mươi thế kỷ 20, thế lực của gia tộc Profaci còn lớn hơn cả gia tộc Qiesi Jarno, nhưng vào niên đại chín mươi, gia tộc Profaci bạo phát một lần nội loạn quy mô rất lớn, lần nội loạn đó dẫn đến việc gia tộc Profaci cường đại bị phân tán thành bốn năm nhóm, sản nghiệp của gia tộc bị những gia tộc mafia khác chiếm đoạt không ít, đồng thời gia tộc Profaci còn bị cục điều tra liên bang và cục cảnh sát New York liên kích, thế lực Xuống dốc không phanh.

Lần nội loạn đó, địa vị của Profaci gia tộc bị gia tộc Qiesi Jarno thay thế, cùng lúc đó gia tộc Profaci thu liễm tác phong hành sự kiêu ngạo dĩ vãng, mà ở trong tối âm thầm khôi phục lại thế lực. Trải qua gần hai mươi năm khôi phục, gia tộc Profaci lần thứ hai trở lại đội ngũ của gia tộc hắc bang nhất lưu nước Mỹ.

Mấy năm gần đây, gia tộc Gambino và gia tộc Qiesi Jarno không ngừng sản sinh mâu thuẫn. thậm chí song phương còn cãi nhau một trận trong buổi hội nghị ủy ban mafia. Sau lần đó, ủy ban mafia hình thành ba phái. một bộ phận tuyển chọn chỉ trì gia tộc Gambino. tỷ như một trong năm đại gia tộc mafia như Amorlđ gia tộc. mà cũng có một bộ phận chỉ trì gia tộc Qiesi Jarno, tỷ như một trong năm đại gia tộc mafia, là gia tộc JarroW Veyssel. Mà có một bộ phận gia tộc mafia trở thành trung lập phái, bọn họ cũng không tham gia trong tranh đấu của gia tộc Gambino và gia tộc Qiesi Jarno. Mà tuyển chọn quan vọng.

Gia tộc Profaci là một trong những gia tộc đại biểu trung lập phái. Gia tộc Profaci trở thành đại biểu phái trung lập làm rất nhiều người của gia tộc mafia cho rằng, gia tộc Profaci nỗ lực thu hoạch ngư ông thu lợi, muốn trải qua việc hai đại gia tộc tranh đấu lần này để bước lên đỉnh cao.

Đương nhiên đây chỉ là sự suy đoán mà thôi, về phần chân tướng rốt cục là gì, chỉ có người của gia tộc Profaci là rõ ràng.

Làm người phụ trách gia tộc Profaci tại Los Angeles, Silva đã ở tại Los Angeles sắp được hai mươi năm, trong thời gian hai mươi năm hắn từ một thành viên trẻ tuổi của gia tộc lẫn lộn tới thân phận thành viên

nòng cốt, một đường đi lên có chút gian khổ. So sánh với người phụ trách Seaman của gia tộc Gambino tại Los Angeles mà nói. Silva đối với thành thị này hiểu rõ càng sâu hơn một chút. Có thể nói, trước khi gia tộc Gambino và gia tộc Hyde Gus trở thành minh hữu, Silva là người có quan hệ tốt nhất với các hắc bang đại lão cùng cảnh sát Los Angeles.

Nhưng mặc dù Silva ở lại Los Angeles đã hai mươi năm, thế nhưng hắn cũng giống như đại đa số người. đối quốc vương Carville vị vua của đế quốc buôn lậu hiểu biết rất ít. Có thể nói, hắn chân chính biết được thân phận của Carville chỉ mới hai tháng trước. Nhìn dáng tươi cười vẻ mặt vô hại của Carville, trong ngực Silva nhiều ít có chút khấn trương. đối với việc hắn đã biết được thân phận chân chính của Carville mà nói, Carville ở trong lòng hắn đủ dùng từ đáng sợ để mà hình dung.

Thậm chí, hắn nghĩ trên thế giới này không có ai có thể có lòng dạ thâm sâu như Carville.

“Silva thân ái, nói vậy chú của anh đã cho anh biết sự tình, mà anh cũng đã nhìn thấy hiện trạng tại Los Angeles.” Trên mặt Carville lộ ra dáng tươi cười vô hại tiêu chí, lúc nói biểu tình vô cùng bình tĩnh: “Hiện tại. là lúc gia tộc Profaci phải nhúng tay. đúng không? Silva thân ái của tôi.”

Carville nói làm sắc mặt Silva hơi đổi. hắn nghe ra ý tứ trong câu nói của Carville, hắn cũng nhớ tới chuyện đã nói với chú hắn. vì vậy nhíu mày hỏi: “Carville tiên sinh, lẽ nào tất cả phải bắt đầu rồi sao?”

“Nga, không!” Carville nhẹ nhàng lắc đầu: “Silva thân ái, để tôi sửa lại sự lệch lạc của anh một chút. không phải sắp bắt đầu rồi. mà là đã bắt đầu rồi. ừ. là như vậy.”

“Thế nhưng...” Silva định chất vấn gì đó.

Carville không đợi Silva nói hết lời. liền khoát tay nói: “Silva thân ái, tôi biết anh muốn nói gì, hai ngày nay tôi một mực đối phó Lý Dật, cũng không động thủ với gia tộc Gambino, đây không tính là chân chính bắt đầu. Thế nhưng, Silva thân ái, anh có nghĩ tới không. Lý Dật là minh hữu trung thành nhất của gia tộc Gambino, hơn nữa luận lực chiến đấu chân chính, Hoa Nhân Bang của Los Angeles còn mạnh hơn phân bộ gia tộc Gambino ở đây nhiều, ừ, tôi nói là SỨC chiến đấu, không phải thực lực.”

“Trước khi anh yêu cầu tôi làm gì. tôi cần phải biết kế hoạch của anh trước.” Silva dù sao cũng là thành viên nòng cốt của gia tộc Profaci, tuy rằng trong lòng có chút kiêng kỵ đối với Carville, thế nhưng biểu tình coi như trấn định.

Carville cũng không bởi vì yêu cầu của Silva mà cảm thấy bất mãn, chỉ mỉm cười nói: “Anh của tôi muốn một ngụm ăn tươi gia tộc Gambino, điều này hiển nhiên là chuyện không có khả năng, ừ, tôi tin tưởng vững chắc điểm này. Kế hoạch của tôi cũng không phức tạp. lần này làm ra thanh thế lớn như vậy. chính là muốn làm tan rã Hoa Nhân Bang Los Angeles, đồng thời giết chết Lý Dật. để gia tộc Gambino tại Los Angeles mất đi một trợ thủ cường lực.”

Nói đến đây, dáng tươi cười trên mặt Carville càng sáng lạn hơn một ít: “Silva thân ái. nhiệm vụ của anh là trực tiếp hạ thủ đối với gia tộc Gambino.”

Carville nói làm Silva nhíu mày, tuy rằng trước đó không lâu chú của hắn từng nói cho hắn, một ngày kế hoạch bắt đầu, hắn phải nghe Carville an bài. thế nhưng hiện tại nghe được Carville nói, hắn nghĩ Carville chỉ muốn đẩy hắn và toàn bộ gia tộc Profaci lên phía trước đầu sóng ngọn gió mà thôi.

“Silva, tin tưởng anh cũng có một loại cảm giác, ừ, gia tộc Gambino đã khống chế ủy ban mafia nước Mỹ thực sự quá lâu, thực sự quá lâu rồi. Cục diện này phải được thay đổi, gia tộc Profaci tuyển chọn đứng mặt đối lập gia tộc Gambino, như vậy phải biểu hiện ra đủ thực lực và quyết tâm” Nói đến đây. Carville thâm ý nhìn Silva, trong con ngươi lóe ra ánh mắt âm trầm: “Đây là phải làm!”

“Được rồi.” Silva cau mày, trầm thấp đáp.

Câu trả lời của Silva làm Carville lộ ra dáng tươi cười dễ dàng: “Silva thân ái, anh không cần biểu hiện khó khăn như vậy. Anh đã ở tại Los Angeles hai mươi năm, tôi nghĩ, toàn bộ ủy ban mafia không ai so với anh càng hiểu rõ thành thị Los Angeles này. Anh hẳn là rõ ràng. chỉ hạ thủ đối với phân bộ gia tộc Gambino ở đây, điều này cũng không khó khăn.”

“Carville tiên sinh. Tôi cũng sửa lại một sai lầm của ngài.” Silva mỉm cười: “Có một người còn hiểu rõ hơn cả tôi, không phải sao?”

“Ha ha...”

Giờ khắc này, hai người đối diện cười, đều là nụ cười nghiền ngẫm Lý Dật đi vào nhà kho đã mười phút. mười phút qua đi, trên mặt Sidon nhiều ít có chút lo lắng, tuy rằng hắn nắm quyền cảnh sát tại Los Angeles, nhưng cũng không đại biểu hắn có thể làm gì thì làm.

Căn cứ địa của Hoa Nhân Bang tại bến tàu bị huyết tẩy. đã chết hơn trăm người, điều này đúng là hiếm thấy trong lịch sử hắc bang tranh đấu tại Los Angeles. Vì thế, hôm nay đi tới hiện trường ngoại trừ Sidon, còn có người phụ trách khác của cảnh sát, nguyên bản truyền thông cũng muốn phái người tới, bất quá đã bị Sidon mạnh mẽ cự tuyệt.

Hiển nhiên, Sidon hiểu được nếu để truyền thông quay chụp hiện trường, sẽ tạo thành ảnh hưởng nghiêm trọng cỡ nào. Khi Sidon có chút không nhịn được, điện thoại trong túi hắn chợt rung động lên.

Nhận thấy được điện thoại rung lên, Sidon thập phần không nhịn được lấy ra điện thoại. nhìn cũng không nhìn trực tiếp chuyển máy. trong giọng nói mang theo mùi thuốc súng: “Tôi là Sidon, vị nào?”

“Sidon, tâm tình của người thoát nhìn rất không Xong.” Trong ống nghe truyền ra một thanh âm ôn hòa.

Nghe thanh âm quen thuộc mà đại biểu cho quyền uy tuyệt đối, cả người Sidon chấn động, vô ý thức đứng thẳng dậy, biểu tình trên mặt chuyển biến đến ba trăm sáu mươi độ. giọng nói cũng có chút run: “Chú...chú Nick chú có gì phân phó.”

“Chuyện tại Los Angeles ta đã nghe nói.” Đầu kia điện thoại, giọng nói của Nick hoàn toàn lạnh Xuống tới: “Chuyện bên đó khiến cho chính phủ chú ý, rất nhiều người không hài lòng với người.”

“Chú Nick.” Nghe được Nick nói, sắc mặt Sidon trong nháy mắt tái nhợt, trong ngực hắn tuôn ra cảm giác không ổn.

Đầu kia điện thoại Nick tiếp tục nói: “Nói cho Lý Dật, hiện tại chính phủ đang nhìn chăm chăm bên đó, ta cũng không thể giúp hắn cái gì. Báo hắn tạm thời nén giận, chờ tiếng gió lần này thổi qua hãy tính. Bằng không sự tình nháo lớn. Rất khó xong việc.”

“Dạ, chú Nick!” Sidon liền vội vàng trả lời.

Khi nghe được trong điện thoại truyền ra thanh âm tút tút. Sidon vội vàng Xoa mồ hôi lạnh, sau đó phun ra một hơi thật mạnh, âm trầm nói: “Đi theo tôi!”

Đang khi nói chuyện. Sidon đầu tàu gương mẫu, mang theo thủ hạ hướng nhà kho đi đến. Lúc đi tới cửa nhà kho, bao quát Sidon mọi người đều ngửi được mùi máu tươi dầy đặc. vị đạo gay mũi làm Sidon lẫn mọi người đều không thích ứng, bọn họ đều nhíu mày, thậm chí trong đó có một người khó chịu nhăn mặt: “Chết tiệt. mùi gì khó ngửi quá!”

Sidon cũng không nói gì. Cau mày đi vào.

Trong nhà kho, đám người Lý Dật đã đứng lên, hơn trăm thi thể chồng chất ngay giữa nhà kho. mùi máu tươi dầy đặc dầy rầy toàn bộ nhà kho, máu loãng nhuộm nền cimen đen thui thành một mảnh đỏ tươi, dưới ngọn đèn mờ nhạt làm chói mắt người khác.

Nhìn thi thể chồng chất, ngửi được mùi máu tươi gay mũi trong không khí, một ít người phía sau Sidon lập tức che miệng lộ ra vẻ mặt thống khổ, thậm chí có mấy người tổ chức tâm lý kém khom lưng ói ra tại chỗ!

Làm nhân viên cảnh sát, bọn họ không phải chưa gặp qua người chết, chỉ là rất ít đích thân tới hiện trường. chưa thấy qua tràng cảnh kinh khủng, lại đừng nói tới cảnh địa ngục trước mắt.

So sánh mà nói, tổ chức tâm lý của Sidon mạnh hơn rất nhiều, sắc mặt hắn tuy rằng thoát nhìn cũng có một ít trắng bệch. Thế nhưng lại mạnh mẽ áp chế cảm giác buồn nôn, trực tiếp đi tới ngay giữa nhà kho, hướng chỗ Lý Dật đi tới.

Trung ương nhà kho. Lý Dật đã ngừng rơi nước mắt, hai tay cùng quần áo của hắn hoàn toàn bị máu tươi nhuộm đỏ, thậm chí trên mặt cũng dính một ít vết máu. Lúc này, vẻ mặt của hắn lạnh đến dọa người, cả người tản mát ra sát ý làm người khác cực kỳ sợ hãi.

Nhìn thấy tràng diện kinh khủng, cảm thụ được cỗ sát ý ngập trời không cách nào che giấu trên người Lý Dật, Sidon có loại cảm giác hết hồn, thậm chí cũng có một chút thác loạn. Cũng may tâm lý tổ chất của hắn cũng không tệ, cũng không bị ngã quỵ Xuống.

“Lý, tôi có mấy câu muốn nói với anh.” Sidon đi tới bên người Lý Dật, neho neho mũi. Cố ý đem lực chú ý đặt lên người Lý Dật, không muốn nhìn thấy đồng thi thể tản ra mùi máu tươi nồng nặc.

Lý Dật lạnh lùng liếc mắt nhìn Sidon: “Nói.”

Chẳng hiểu vì sao, đôi mắt Lý Dật toàn thân đầm máu, cùng với hơn mười người đang đứng phía sau cũng đầm máu, nhìn đồng thi thể chất cao, Sidon cảm thấy toàn thân không thoải mái, phảng phất như đến vào trong một hầm băng. Một cỗ hàn ý không thể chống đối bao phủ toàn thân hắn.

Sidon vô ý thức rụt cổ, do dự một chút nói: “Chuyện này giao cho cảnh sát chúng tôi Xử lý, tôi sẽ cho anh một câu trả lời thuyết phục!”

Nguyên Sidon dự định khuyên Lý Dật bỏ qua việc trả thù, nhưng nhìn thấy ánh mắt lạnh lùng của hắn. Không dám nói ra lời. Dù vậy. khi Sidon nói ra những lời này. hắn bỗng nhiên nghĩ mình phảng phất như bị mấy đầu dã thú theo dõi, trong lòng buồn bực muốn chết.

“Các anh tới xử lý?” Lý Dật neho mắt lại nhìn chằm chằm Sidon: “Các anh có thể xử lý?” Lý Dật chất vấn làm Sidon á khẩu không trả lời được.

Hai ngày trước, Los Angeles loạn chiến cảnh sát còn không thể xử lý, mà căn cứ địa của Hoa Nhân Bang tại bến tàu bị huyết tẩy thoát nhìn thập phần quỷ dị, hung thủ khẳng định không phải người bình thường, nếu chân chính để cảnh sát Xử lý, vốn không có khả năng làm nổi!

“Xin lỗi, Lý. Đây là ý tứ của chú tôi.” Đôi mắt ánh mắt muốn giết người của Lý Dật, Sidon không thể làm gì khác hơn là nói ra lời nói thật.

Nghe được Sidon nói, trên mặt Lý Dật lộ ra dáng tươi cười băng lãnh: “Hắc! Là Nick sao? Ân. tốt. Gia tộc Hyde Gus làm rất tốt! Lúc này muốn mình hữu như ta dừng lại trả thù, nói vậy các vị khẳng định bị áp lực rất lớn rồi.”

Nói đến đây, Lý Dật bỗng nhiên thu hồi dáng tươi cười. chụp cổ Sidon. chậm rãi nhắc hắn lên: “Sidon, người nghe rõ cho lão tử! Người chuyển cáo cho lão Nick kia. Ta mặc kệ chính phủ gây áp lực lớn cỡ nào cho gia tộc các người, chuyện này ta sẽ không bỏ qua! Nếu như Nick nghĩ vì Lý Dật ta không đáng thừa thụ áp lực lớn như vậy, ta cũng không chú ý!”

Dứt lời, Lý Dật thả Sidon Xuống đất.

Xa Xa. thả hạ Sidon thấy Lý Dật động thủ với hắn. vốn định tiến lên ngăn cản, thế nhưng vừa nghĩ đến quan hệ giữa Lý Dật và gia tộc Hyde Gus nên cũng không hành động thiếu suy nghĩ, chịu buông Sidon Xuống, bọn họ đều thở phào nhẹ nhõm

Mà Sidon bị Lý Dật kháp cổ vốn không thể động đậy. Lúc này rơi xuống đất gương mặt liền đỏ bừng, thở hổn hển, trong con ngươi tràn ngập sợ hãi.

Liên tục thở hổn hển hơn mười ngụm, Sidon lại đứng thẳng lên: nhìn lửa giận trùng trùng của Lý Dật. Sidon hiểu được chuyện này đã không thể thay đổi, thở dài, nói: “Lý, tôi sẽ chuyển cáo cho chú của tôi, đồng thời tận lực tranh thủ cho anh.”

Hiển nhiên, tình thế phát triển đến loại tình trạng này. Sidon cũng không nguyện ý đắc tội Lý Dật. Tuy rằng Nick gọi điện nhắc nhở hắn. thế nhưng theo hắn Xem ra. Gia tộc Hyde Gus tuyệt đối sẽ không vì hành vi của Lý Dật lần này mà sản sinh mâu thuẫn với hắn.

Bởi vì đối với hợp tác giữa Lý Dật và gia tộc Gambino với gia tộc Hyde Gus, Sidon mơ hồ cũng biết được một chút.

Sau đó. Sidon dẫn người rời đi. đồng thời yêu cầu thủ hạ phong tỏa tin tức. Cũng không để tin tức truyền lưu ra ngoài.

Mà Lý Dật để Ngưu Lâm Sinh đem thi thể những người đã chết đưa đến nhà hỏa táng.

Khi Lý Dật đi ra khỏi nhà kho, hô hấp vài hơi không khí thanh tân, biểu tình trên mặt hẳn dần dần biến mất. lại khôi phục dáng dấp lãnh tĩnh ngày Xưa.

Anh Hoa và Jester không khỏi thở phào nhẹ nhõm Với ánh mắt hai người tự nhiên nhìn ra được hung thủ huyết tẩy phân bộ Hoa Nhân Bang tại bến tàu rất không giản đơn. chỉ ít từ tình huống trúng đạn của thành viên Hoa Nhân Bang đến Xem hung thủ đều là cao thủ dùng súng, hơn nữa hiện trường còn có lựu đạn, vết tích ngấm bắn, điều này càng thêm khẳng định ý nghĩ của hai người.

Dưới dạng tình huống này, nếu như Lý Dật không thể bảo trì ý nghĩ lãnh tĩnh, mù quáng đi báo thù, tuyệt đối là dữ nhiều lành ít!

Anh Hoa và Jester nhìn ra địch nhận lần này không đơn giản, thân là sát thủ Xuất sắc nhất của kiếp trước, Lý Dật làm sao nhìn không ra điểm này?

Đầu tiên Lý Dật rút ra một điều thuốc châm lửa hút hết, để Anh Hoa gọi điện cho Seaman.

“Lão bằng hữu, chuyện của anh tôi đã nghe nói, thực sự là một chuyện làm lòng người đau buồn.” Sau khi điện thoại chuyển được, Seaman khẽ nói với Lý Dật.

Lý Dật lạnh lùng trả lời: “Tra được tin tức của chuyện này không?”

“Rất Xin lỗi, tạm thời còn không có.” Seaman tràn ngập áy náy nói.

“Hành tung của Carville?” Lý Dật trầm giọng hỏi.

Lúc này đây, giọng nói của Seaman trở nên hưng phấn: “Lão già Carville đã tra ra hành tung. hẳn đang ở tại khu người giàu có Merbury.”

“Tin tức có đáng tin?” Seaman nói làm trong lòng Lý Dật khẽ động.

Seaman khẳng định đáp: “Tuyệt đối tin cậy! Sáng sớm nay vừa tra được tin tức!”

“Cảm ơn.” Lý Dật nói Xong trực tiếp cắt đứt điện thoại, sau đó gọi điện cho Haise Lin.

Cũng giống như câu trả lời của Seaman, Haise Lin cũng không biết huyết tẩy căn cứ của Hoa Nhân Bang tại bến tàu là người nào, thế nhưng lại biết Carville ở khu người giàu có Marbury. Hơn nữa cũng được tin tức từ sáng sớm

Kết thúc cuộc trò chuyện với Haise Lin, Lý Dật nhắm mắt nhìn chằm chằm mặt trời đỏ mọc lên phương đông, từ từ không ngừng biến hóa.

Một lúc lâu, Lý Dật Xoay người nói với Jester: “Jester, tôi cần anh đi làm một chuyện cho tôi.”

“Thỉnh phân phó, lão bản.” Jester vẫn dáng dấp trầm lặng như trước, tựa hồ cái chết của thành viên Hoa Nhân Bang cũng không tạo thành bất luận ảnh hưởng gì đối với hắn, nhưng nếu như tỉ mỉ quan sát có thể phát hiện. cặp mắt trầm lặng của Jester khi nhìn về phía Lý Dật, có thêm một tia vị đạo tôn kính.

Đối với việc Lý Dật có thể ở loại thời gian ngắn như vậy bảo trì được ý nghĩ lãnh tĩnh tuyệt đối, Jester thật sự rất bội phục.

Mấy giờ sau, Jester lái Xe đi tới gần một nhà hàng cơm tây nổi tiếng.

Trên con đường cách cửa nhà hàng không xa có một chiếc Xe có rèm che đang đỗ. Jester nhìn thoáng qua bảng số Xe. sau đó xuống xe trực tiếp đi qua, đợi đi tới bên cạnh, nhẹ nhàng gõ lên cửa kính Xe.

Trong Xe. một gã nam nhân vóc người hơi mập mập đang hưởng thụ nụ hôn với một nữ nhân khêu gợi. ngạc nhiên nhìn thấy Jester đứng bên ngoài cửa Xe. có vẻ thập phần cảm tức, lập tức mở cửa sổ mắng: “Chết tiệt, cút xa một chút!”

Trong lúc nam nhân vừa mắng to, Jester lạnh lùng đưa tay thò vào cửa sổ, dùng tay chém lên cổ một nam một nữ kia. trong nháy mắt làm hai người hôn mê bất tỉnh. Làm xong tất cả, Jester không chút hoang mang mở cửa xe, túm tên nam nhân phẳng phất như túi rác ném vào băng sau, lên Xe khởi động máy.

Từ lúc Jester xuống xe đến thành công đoạt Xe mở máy, cả quá trình không tới vài giây, cũng không bị người chung quanh phát hiện dị thường.

Chiếc Xe gào thét chạy ào ra đường, siêu Việt vài chiếc xe khác liền tiêu thất trong dòng Xe cộ. Ước chừng ba mươi lăm phút sau, Xe đi tới khu người giàu có Marbury tại Los Angeles.

Làm một trong những khu người giàu có của Los Angeles, bảo vệ khu Marbury thì thổ rất tốt, ở cửa có bảo an cố định. hơn nữa toàn bộ khu người giàu có đều có gắn máy giám thị, có thể giám thị mỗi một góc ở khu phố.

Chủ nhân của chiếc xe bị Jester cướp là một người sống trong khu Marbury, bởi vậy bảo an gác cửa cũng không ngăn cản. Jester thuận lợi cho Xe tiến nhập vào khu người giàu có.

Tiến nhập vào trong, Jester thả chậm tốc độ Xe, đồng thời cảnh giác nhìn hai bên đường.

Từ lúc tiến nhập cho đến lúc rời đi. Jester tổng cộng dùng nửa giờ. mà trong lúc đó hắn còn đưa xe của nam nhân kia đến ngay cửa nhà của nam nhân kia. Ra khỏi khu người giàu có Marbury, Jester lấy ra điện thoại di động gọi cho Lý Dật: “Lão bản. Trong khu Marbury phát hiện mục tiêu. Mục tiêu là một đám đông binh rất có kinh nghiệm, nhân số đại khái khoảng mười lăm người, bọn họ đã chuẩn bị mai phục bên trong. Nếu như tôi không đoán sai, chuyện vừa rồi là bọn hắn làm.”

Đầu kia điện thoại. Lý Dật nghe được chữ dong binh. vùng lông mày không khỏi nhíu lại.

“Lão bản, tôi dự định giám thị bọn họ. Chờ khi bọn hắn rời đi thì theo dõi, tra ra điểm ẩn thân của họ.” Jester thấy Lý Dật không nói lời nào, lại bổ sung.

Lý Dật suy nghĩ một chút, nói: “Được rồi, Jester, dựa theo anh nói mà làm, chính anh nên cẩn thận một chút.”

Ngạc nhiên nghe được Lý Dật nói. Jester trầm mặc vài giây, phẳng phất làm ra quyết định trọng đại gì đó: “Lão bản, tôi nghĩ tôi cần phải nói cho anh biết một việc.”

“chuyện gì ?”

“Đám huynh đệ của tôi hôm qua đã rời khỏi quân đội, hiện tại bọn họ đã không còn là quân nhân quân đội Đức nữa. Tôi nghĩ. Bọn họ có thể giúp đỡ anh làm được rất nhiều chuyện.” Jester nhàn nhạt nói.

Nghe được Jester nói, Lý Dật không khỏi chấn động cả người!

Kiếp trước tuy Lý Dật là vương bài sát thủ của tổ chức Hắc Dạ, nhưng chỉ biết tổ chức được Jester thành lập tại Los Angeles, về phần làm sao thành lập, Lý Dật cũng không rõ ràng lắm, trong tổ chức cũng không có ghi chép rõ ràng.

Hôm nay, nghe được Jester vừa nói, Lý Dật lập tức liền hiểu được: Sở dĩ Jester có thể thành lập, khả năng là có những thủ hạ này!

Dù sao, chi bộ đội đặc chủng của Jester là một chi bộ đội đặc chủng thần bí xuất sắc nhất nước Đức, chiến sĩ trong chi bộ đội đều trải qua lửa đạn tấy lửa, căn bản không phải những bộ đội đặc chủng chỉ trải qua huấn luyện là có thể bằng được.

“Cảm ơn anh. Jester.” Lý Dật nói lời tự đáy lòng.

Giờ khắc này, gương mặt luôn trầm lặng của Jester không ngờ lộ ra một tia mỉm cười nhợt nhạt: “Lão bản. quên nói cho anh. Yêu cầu của bọn họ rất cao. anh cần phải chuẩn bị một bút tiền lương xa xỉ.”

Kết thúc cuộc trò chuyện, Jester cho Xe dừng trên đường cách khu Marbury không xa.

Nhìn khu Marbury gần đó, khóe miệng Jester hiện lên một dáng tươi cười băng lãnh

Nếu như lúc này có chiến hữu của Jester ở đây, bọn họ đều hiểu rõ, Jester muốn đại khai sát giới!

313. Chương 272 : Vén Màn.

So sánh với Las Vegas thì những thành phố lớn khác cũng có tồn tại sòng bạc, nhưng chỉ dưới hình thức sòng bạc ngầm. Không thể quang minh chính đại như ở Las Vegas bởi vì đánh bạc tại những thành phố khác là bất hợp pháp.

Sòng bạc ngầm mang danh nghĩa là mở ở trong bóng tối. nhưng trên thực tế, đây chỉ là đối với một bộ phận người mà thôi, đối với ít người đặc thù mà nói thì sòng bạc ngầm cùng sòng bạc chính quy, dường như cũng không sai biệt nhau bao nhiêu. Tại Las Vegas, gia tộc Gambino chiếm một phần của khối bánh ngọt, mà ở Los Angeles cũng thế.

Los Angeles tổng cộng có vài nhà sòng bạc, thì hai nhà trong đó thuộc sản nghiệp của gia tộc Gambino.

Lent là sòng bạc ngầm lớn nhất của gia tộc Gambino ở thành phố Los Angeles, sinh ý náo nhiệt không thua gì mấy nhà sòng bạc nằm trên đường lớn của Las Vegas. Đương nhiên. cùng so sánh với Metro-Gold thì còn kém hơn rất nhiều. Buổi chiều, khi đồng hồ điểm hai giờ, sòng bạc Lent bắt đầu tiến vào thời gian hoạt động, bên ngoài cửa sớm đã có không ít khách nhân chờ đợi.

Đến khoảng sáu giờ, thì khách nhân bên trong sòng bạc đã chiếm một phần tư so với giờ cao điểm, điều này cũng chứng minh, sinh ý của sòng bạc Lent phi thường không sai.

Thân là người quản lý sòng bạc Lent. Saha đứng ở trong Văn phòng trên lầu, Xuyên qua kính thủy tinh ngắm nhìn đại sảnh một vòng, nhin không được lộ ra nụ cười thích ý: “Cảm tạ Thượng Đế, nếu một tuần có năm ngày thứ bảy thì quả thực là vô cùng hoàn mỹ”

Hiển nhiên, Saha biết sinh ý hôm nay so với thường ngày náo nhiệt hơn nhiều, nguyên nhân bởi vì hôm nay là ngày cuối tuần.

Chậm rãi thu hồi vẻ tươi cười, Saha đang tính toán Xoay người đi hưởng thụ rượu nho, lại chứng kiến được một cái thân ảnh quen thuộc.

Từ trong mắt hần có thể nhìn thấy được. ngoài cửa sòng bạc bỗng dưng Xuất hiện bốn vị khách khí thế bất phàm Trong đó người cầm đầu để chòm rau quai nón, đi theo phía sau hần là ba gã thanh niên đáng người mảnh khảnh, ba thanh niên này đều có một đặc điểm giống nhau: chính là ngón tay của bọn hần vừa trắng vừa thon dài!

Nói không khoa trương chút nào, ngón tay của bọn hần so với nữ nhân nhìn còn muốn trơn mịn hơn nhiều!

Chứng kiến cái thân ảnh quen thuộc đi cùng với ba gã thanh niên kia, diễn cảm hưng phấn trên khuôn mặt của Saha lập tức biến mất, cướp đoạt lấy chính là một bộ biểu tình ngưng trọng!

Thân là người phụ trách sòng bạc Lent, hần tự nhiên nhìn ra được ba thanh niên kia chính là cao thủ đồ thuật. Trên thế giới này chỉ có hai loại chức nghiệp, bàn tay sẽ trơn mịn hơn so với nữ nhân. một loại là nghệ sĩ đàn dương cầm, loại còn lại chính là đồ thuật cao thủ!

Nhiều cao thủ đồ thuật vì muốn giữ gìn độ mịn cảm cùng mềm mại trên bàn tay của mình. mà mỗi ngày đều sẽ dùng sữa bảo dưỡng thân thể!

“Phil, người này đến đây làm cái gì?”

Saha cau mày tự nhủ nói một câu. sau đó cầm bộ đàm điều chỉnh tần số. nói: “Tiếp cận gã Phil kia đi. nhìn Xem hần muốn làm cái gì.”

Khi truyền đạt mệnh lệnh cho thủ hạ. đồng thời ánh mắt Saha luôn luôn dừng lại ở trên người Phil, bởi vì Trực giác nói cho hần biết mục đích Phil tới nơi này. tuyệt đối không phải là hảo sự gì.

Bởi vì hần đối với thân phận của Phil cũng quá rõ ràng. Phil là người phụ trách sòng bạc của gia tộc Profaci ở Los Angeles!

Mười lăm phút sau, nhân viên công tác hồi báo cho Saha một cái tin tức kinh người: “Phil mang theo ba gã thủ hạ, ngăn ngừa nội trong vòng mười lăm phút, đã chơi thắng được sáu triệu usd!”

Hơn nữa ba gã cao thủ đồ thuật kia vẫn còn đang tiếp tục chơi, chưa có ý tứ ngừng lại!

“Mẹ kiếp, thằng con hoang này, hần muốn tìm chết sao?” Saha vẻ mặt dữ tợn mắng thăm, sau đó tự mình đi Xuống dưới đại sảnh.

Có lẽ bởi vì ba gã cao thủ đồ thuật do Phil mang đến biểu hiện rất thượng mãt, cho nên không ít khách nhân đánh bạc trong đại sảnh ngừng chơi, mà vây chung quanh ba người thường thức “đổ kỹ.” thần quái.

Còn Phil lại đang ngâm một điệu xì-gà, vẻ mặt thích ý ngồi bên cạnh ba gã thanh niên, ánh mắt nhìn chăm chăm đến cửa thang máy.

Rất nhanh. Saha mang theo hai tay nhân viên công tác, theo từ trong thang máy bước ra, nhanh chóng đi tới chỗ Phil.

Phil có thể chứng kiến rõ ràng biểu tình của Saha hết sức khó coi, đôi con ngươi trong cặp mắt kia lóe ra quang mang phần nộ. Nếu đối lại bình thường. có lẽ Phil sẽ cảm thấy sợ hãi nhưng hôm nay hần chẳng những không sợ, tương phản còn cực kì khinh thường, cười lạnh một Cái.

“Mẹ kiếp, Phil, mày có ý tứ gì?” Saha bước nhanh đi tới bên người Phil, trừng mắt lạnh lùng nói.

Đôi mắt với lửa giận của Saha. Phil cũng không có hoảng loạn, đầu tiên hần không chút hoang mang tỏ ra một ngụm khói thuốc, sau đó nở nụ cười sáng lạn: “Saha tiên sinh, không phải ngài đã thấy rồi sao? Nơi này là sòng bạc, mà tôi mang bằng hữu đến đây chơi đùa, có gì không ổn ư?”

Nghe Phil nói, sắc mặt Saha nháy mắt thay đổi!

Tục ngữ nói oan gia ngõ hẹp, những lời này tuyệt đối không sai, nhưng còn phải Xem ở tình huống nào. Gambino thân là đệ nhất gia tộc mafia tại nước Mỹ, những gia tộc mafia khác mặc dù ở trên một số khu vực cũng triển khai cạnh tranh, nhưng là tiến hành công bằng, căn bản không dám chơi thủ đoạn sau lưng, bởi vì những gia tộc mafia kia đều sợ chọc giận gia tộc Gambino. Nhưng hôm nay hành vi của Phil đã hoàn toàn phá vỡ điểm này!

Dưới tình huống giống như thế này mà nói. ngành công nghiệp đánh bạc kiêng kỵ nhất chính là người của sòng bạc khác, mang theo thủ hạ đến đá tràng, dùng phương thức này để giành lấy tiếng tăm, thu về thắng lợi cuối cùng.

Hiện giờ Phil chẳng những làm như vậy. hơn nữa còn mang theo bộ dạng đúng tình hợp lý, căn bản không có đem Saha cùng gia tộc Gambino để vào trong mắt.

“Thằng con hoang, mày có biết đây là mày đang đùa với lửa hay không?” Nhìn vẻ tươi cười khiêu khích của Phil. Saha hoàn toàn nổi giận. Thân là thành viên trong gia tộc Gambino, quyền uy của gia tộc Gambino, nhất định không thể để cho gia tộc mafia khác khiêu khích!

Phil chậm rãi đứng thẳng lên, khinh thường cười nói: “Nếu mày muốn ngăn cản thủ hạ của tao, thì cho người của mày Xuất tràng đi. Đương nhiên, nếu người của mày thua, vậy cũng không thể trách cứ bọn tao được.”

Nghe Phil nói như thế, Saha hí mắt nhìn thoáng qua ba gã cao thủ đồ thuật, lửa giận trong con ngươi càng lúc càng nồng đậm Lúc trước thông qua thủ hạ quan sát báo cáo. hần đã biết thực lực của ba gã thanh niên lạ hoắc này. chính cao thủ chấn tràng của sòng bạc mình, vị tất có thể là đối thủ.

Rất nhanh, Saha lại đem ánh mắt chuyển dời đến Phil, cười lạnh nói: “Phil, đây là mày đang cố tình đùa giỡn. phải không?”

“Nga, không, tao không nói giỡn, vốn tao cũng muốn để thủ hạ của chúng ta cạnh tranh công bình, đáng tiếc mày lại không nắm chắc cơ hội này.” Phil cười lạnh một tiếng.

Lời vừa nói Xong, một tiếng hét kinh hãi lập tức truyền đến bên tai Saha: “Ông chủ, bên ngoài có rất nhiều tay súng!”

Bất thành linh nghe được thanh âm, trong lòng Saha không khỏi chấn động, hần theo bản năng nhìn hướng ra phía ngoài, rõ ràng trông thấy bên ngoài cửa bỗng nhiên Xuất hiện hai mươi mấy tay súng. Những tên kia thoạt nhìn bộ dáng khôi ngô không nói, nhân tính cực kì băng sương, vừa nhìn đã biết chính là hạng giết người không chớp mắt rồi.

Chúng kiến một màn như vậy. sắc mặt Saha trở nên trắng bệch. Bởi vì hắn đã hiểu ra một cái sự thật kinh người: “Phil đến không phải muốn đá tràng. mà là muốn đập tràng!”

Có lẽ vì muốn chứng minh những gì Saha suy đoán. sau khi đám tay súng kia Xuất hiện. Phil cực kì tiêu sái ném điều Xi-gà trong tay đi. tiếp theo mang ba gã cao thủ đổ thuật, hướng ra ngoài nghênh đón.

Bất ngờ Xảy ra biến hóa làm cho đại sảnh trở nên u ám tĩnh lặng...

Thân là thành viên của gia tộc Gambino, Saha cùng những thành viên khác giống nhau, trong cơ thể chảy Xuôi dòng máu kiêu ngạo. tuy rằng tình huống trước mắt nằm ngoài dự liệu của hắn. nhưng sau cơn kinh hoàng ngắn ngủi, hắn đã khôi phục lại vẻ bình thường. Saha gắt gao nhìn chăm chăm vào Phil, gần từng chữ nói: “ Phil, thẳng thắn cho má này, tao nhắc nhở mày. lửa giận của gia tộc Gambino không phải gia tộc mày có thể gánh vác được!”

“Vậy sao?” Phil cực kỳ bất nhả huyết sáo một cái, tiếp theo nói: “Gia tộc Gambino từ nay sẽ trở thành lịch sử!”

Khi nói chuYện, Phil Vung tay lên quát: “Đập nát sòng bạc cho tao.”

Phil vừa ra mệnh lệnh, đám thủ hạ phía sau lưng hắn giống như nổi điên, lập tức Xông vào trong sòng bạc đập phá phương tiện. mà bên tai Saha lại quanh quẩn thanh âm hồi báo: “Ông chủ. sòng bạc đã bị cô lập. điện thoại không liên lạc được!”

Nghe được tin báo này, Saha minh bạch, sòng bạc Lent hôm nay tiêu rồi! Nhưng khiến hắn không thể lý giải nổi chính là, vì cái gì mà đám chó Profaci lại dám hung hăng càn quấy như thế?

Sòng bạc Lent thuộc sản nghiệp của gia tộc Gambino bị phá, nhưng chưa một ai biết được tin tức này.

Cùng lúc đó những sòng bạc của gia tộc Gambino nằm rải rác ở Los Angeles, đồng dạng cũng gặp phải ác mộng, thậm chí địa điểm giao dịch buôn bán thuốc phiện của Gambino cũng bị gia tộc Profaci tập kích!

Bởi vì gia tộc Profaci chuẩn bị đầy đủ, thế nên đánh cho gia tộc Gambino trở tay không kịp, bọn chúng đoạt hết toàn bộ số thuốc phiện tại điểm giao dịch. hơn nữa còn thủ tiêu thành viên của gia tộc Gambino.

Cuộc hành động này phi thường bí mật, bọn Profaci đã che giấu tin tức, những địa điểm tập kích bị cô lập. không một ai biết được.

Ánh hoàng hôn nhuộm đỏ khung trời phía Tây, trong thư phòng, tại biệt thự trang viên của gia tộc Gambino. Seaman đứng bên cửa sổ. trầm ngâm hút Xi-gà. Tiếng chuông điện thoại chấn động mạnh mẽ, kéo Seaman từ trong dòng suy tư trở về hiện thực, hắn nhanh chân bước đến trước bàn làm việc, sau đó vươn tay cầm chiếc di động lên.

Trên màn ảnh di động, hiển thị số điện thoại của Andrew Loufu, điều này khiến cho Seaman sắc mặt hơi đổi, hắn dùng tốc độ nhanh nhất chuyển liên lạc, cung kính nói: “Tiểu thư, cô tìm tôi.”

“Seaman, ngay vừa rồi, hai gia tộc Qiesi Jarno và Profaci đã liên hợp với một số băng đảng mafia khác tập kích chúng ta! Bọn chúng chuẩn bị phi thường đầy đủ, trong khoảng thời gian ngắn ngủi, đã tập kích trên nhiều địa bàn của Gambino chúng ta!”

Đầu bên kia điện thoại, nghe ngữ khí Andrew Loufu thập phần ngưng trọng: “Gia tộc Qiesi Jarno mặc dù ở Los Angeles không có thế lực, nhưng bọn Profaci tại nơi này lại không ít đâu! Nếu tình huống qua mức nguy cấp, thì hãy nhờ Lý Dật giúp đỡ, nhỐ chưa?”

“Dạ, tiểu thư!” Seaman theo bản năng trả lời, hiện tại hắn đang ngây người. Hiển nhiên, nằm mơ Seaman cũng thật không ngờ, gia tộc Qiesi Jarno dám ngang nhiên tuyên chiến, hắn càng không nghĩ tới gia tộc Profaci luôn luôn đứng ở phái trung lập. cũng tham dự chuyện lần này.

Có thể bởi vì tình huống ở New York cũng Xảy ra bất ổn, nên sau khi Andrew Loufu truyền đạt mệnh lệnh Xong, liền trực tiếp cúp điện thoại.

Trong tai nghe vang lên thanh âm”đô đô” , Seaman mới chậm rãi từ trong cơn ngây người hồi phục lại tinh thần, hắn nhúu mày khép di động lại, mắng: “Quái quỷ? Chẳng lẽ bọn chó kia, nổi điên hết rồi sao?”

Hiển nhiên, Seaman đã ý thức được tính chất nghiêm trọng của chuyện này, bất quá ở Los Angeles hẳn lại không lo lắng quá nhiều. Tại hẳn Xem ra, gia tộc Qiesi Jarno ở nơi này không có bao nhiêu thế lực, mà người phụ trách bên phía cảnh sát lại là Sidon Heyde Gus, căn bản không cần phải sợ hãi bọn chúng.

Ngược lại, trong lòng Seaman đang tính toán Xem, nên cho bọn chúng trả một cái giá thảm thối như thế nào bây giờ?

Ngay khi Seaman làm ra quyết định, đồng thời chuông điện thoại lại tiếp tục reo vang. Người gọi đến là cháu của Seaman, hẳn chuyên môn thu thập tình báo cho tổ chức, được Xem là phụ tá đặc lực dưới tay Seaman.

“Chú, bọn Profaci bỗng nhiên hướng chúng ta khai chiến! Bọn chúng đã phá hai nhà sòng bạc. tập kích địa điểm giao dịch thuốc phiện. còn thủ tiêu một số thành viên của gia tộc chúng ta rồi!”

Bất thình lình nghe được cháu mình thông báo như thế. Trong đầu Seaman tức thì trống rỗng. hiển nhiên hẳn nằm mơ cũng thật không ngờ, gia tộc Profaci lại triển khai hành động chóng vánh như thế.

Mặc dù tin tức này quá mức kinh hãi thế tục. nhưng Seaman vẫn khôi phục bình tĩnh: “Chuyện Xảy ra khi nào?”

“Ngay tại một giờ trước!”

“Mẹ kiếp, vì sao bây giờ mới thông báo?”

“Chú, cái bọn chó má kia trước khi động thủ, đã cô lập mọi loại phương tiện liên lạc, người của chúng ta không thể truyền tin tức ra bên ngoài được!”

“Shit!” Seaman phản nộ chửi thề, sau đó âm trầm nói: “Phân phó toàn bộ thành viên. trước hết rút trở về trang viên đi!”

Seaman nói Xong trực tiếp cúp điện thoại, hẳn vốn Xoa hai huyết thái dương một chút, tiếp theo định gọi điện thoại cho.

Lúc này, cửa thư phòng bị đẩy ra, bảo tiêu của Seaman sắc mặt hơi khấn trương, từ bên ngoài tiến vào, nhanh chóng báo cáo: “Ông chủ, trang viên đã bị người bao vây, bảo vệ canh gác ở bên ngoài cổng đều bị giết sạch!”

Nếu trước đó. nghe cháu thông báo thì Seaman tỏ vẻ căm phẫn, nhưng tin tức lúc này lại khiến cho Seaman hiểu được, tính nghiêm trọng của chuyện lần này đã nằm ngoài sự tưởng tượng của hẳn rồi!

“Có khoảng bao nhiêu người?” Seaman đỏ hồng mắt, thở hỗn hển nói.

“Bước đầu ước chừng khoảng hơn một trăm người!” Gã bảo tiêu nhíu mày đáp. hiển nhiên hẳn cũng biết sự tình lần này phi thường nghiêm trọng.

“Hơn một trăm người?” Nghe Xong con số này, tâm tình của Seaman trầm Xuống. Thành viên của gia tộc Gambino ở Los Angeles chỉ có khoảng hai mươi mấy người, tính cả đám bảo tiêu thuê mượn từ ngoài giới, mới được trăm mạng. Thế nhưng hiện giờ tại trang viên, ngay cả ba mươi còn chưa đủ! Mà địch nhân lại hơn trăm đao phủ? !

“Đóng cổng trang viên lại, nhanh lên!” Seaman cảm giác đầu óc mình như muốn nổ tung, hẳn cật lực khống chế tâm tình của mình, để suy nghĩ thanh tĩnh trở lại.

“Dạ!” Gã bảo tiêu cung kính lui Xuống.

Cục cảnh sát Los Angeles, trong Văn phòng, Sidon hai mắt đục ngầu, ngồi dựa lưng ở trên ghế. Biểu tình tức giận hiện ra ở trên mặt đã đạt tới một loại trình độ khủng bố. Nguyên bản Sidon cho rằng ngày hôm qua cảnh sát dùng khí thế sét đánh không kịp bưng tai, thủ tiêu Hatton, bắt đi Denilson. nhổ tận gốc Lạp Đình bang, chuỗi sự kiện này đã đủ uy hiếp bọn lưu manh trong thành phố. Hơn nữa, tối hôm qua Hoa Nhân bang cũng tiến hành trả thù hai thế lực của Hatton cùng Denilson!

Dưới tình huống này, Sidon không nghĩ rằng đám quân ô hợp kia có khả năng tạo dựng nên sóng to gió lớn gì. Nhưng mà sự thật cũng nằm ngoài dự liệu của hẳn! Thành viên của những tiểu hắc bang kia không có

trốn lủi thủi ở trong nhà. ngược lại. ngay từ buổi chiều. bọn chúng càng hành động phóng túng, điên cuồng hơn trước!

Cơ hồ khắp mọi ngõ ngách ở Los Angeles đều phát sinh án kiện phạm tội! Buổi trưa, Sidon phái toàn bộ cảnh lực trong cục cảnh sát Los Angeles đi ra ngoài vây bắt một số hung thủ. Nhưng tính chất nghiêm trọng của chuyện này đã hoàn toàn vượt ngoài Sidon dự đoán, cảnh sát bắt tay hành động càng không ngăn chặn được tình thế phát triển. đám thành viên tiểu hắc bang vẫn gây hấn với quyền uy của cảnh sát, bọn chúng vẫn tiếp tục phạm tội!

Thậm chí, có một ngàn hăng tư nhân bị cướp giữa ban ngày ban mặt! Đúng vậy là cướp, hơn nữa bọn lưu manh kia còn giết chết nhân viên làm việc tại ngân hàng đó. Sidon cảm giác, bản thân mình như muốn phát điên! Los Angeles là thành phố lớn thứ hai ở nước Mỹ. cư nhiên lại có thể hỗn loạn như vậy. đây là điều hấn nằm mơ cũng thật sự không ngờ.

Thậm chí hấn hoài nghi, có phải cái thế giới này đang bị đảo ngược hay không?

Đồng dạng, Sidon cũng nghĩ rằng. đám lưu manh ngoài phố kia điên hết cả rồi!

Xế chiều hôm nay hấn đã nhận được rất nhiều cuộc điện thoại, trong đó Nick, đại nhân vật không chút lưu tình phê phán hấn. điều này làm cho bản thân hấn thập phần buồn bực. đồng dạng vô cùng bất đắc dĩ, càng nhiều hơn đó lại là sốt ruột!

Bởi vì hấn rõ ràng, nếu còn hỗn loạn thêm nữa, như vậy liền tiêu đời. Để cho hấn đỡ khấn trương hơn chính là không chỉ riêng thành phố Los Angeles hỗn loạn. Tại New York, Las Vegas cũng đang loạn thành một đoàn, hấn nhận được tin tức gia tộc Qiesi Jarno và Gambino đã chính thức trở mặt.

Tin tức này nhiều ít cũng làm cho Sidon dễ chịu hơn một ít, dưới tình huống cả nước đều loạn, ánh mắt dư luận tựu sẽ không tập trung ở riêng Los Angeles, trách nhiệm của hấn cũng giảm thiểu đi nhiều.

Lấy điện thoại di động ra. nhìn dãy số của Seaman biểu hiện trên màn hình. Sidon hơi do dự một chút, cuối cùng vẫn tiếp nhận liên lạc.

“Mẹ kiếp. Sidon. tôi cần anh trợ giúp! Nghe không, tôi cần sự trợ giúp của anh! Mau phái cảnh Sát đến trang viên gia tộc Gambino. Bọn Profaci và JarroW Veysel đã bao vây kín nơi này rồi, bọn chúng muốn gây chiến, giết sạch mọi người chúng ta!” Sau khi điện thoại chuyển, trong tai nghe vang lên thanh âm gào rít của Seaman.

“Seaman, bạn của tôi. thật Xin lỗi! Tôi qua thật bất lực rồi.” Sidon thở dài.

Đầu dây bên kia. Seaman nghe câu trả lời của Sidon. thiếu chút nữa đã vung tay đập nát điện thoại!

Là đồng minh của gia tộc Gambino, bình thường khi Gambino gặp phải phiền toái thì gia tộc Heyde Gus đều sẽ thông qua lực lượng cảnh sát trợ giúp. Đây cũng là một nguyên nhân sâu Xa. để gia tộc Gambino có thể luôn luôn ổn định được cục diện trong thế giới ngầm

Nhưng hiện giờ Sidon lại nói bất lực?

“Mẹ kiếp, Sidon, nghe cho kỹ đây! Nếu tôi và thủ hạ Xong đời, như vậy anh cũng không gánh vác nổi trách nhiệm này đâu! Anh hấn là rõ ràng hậu quả sẽ nghiêm trọng đến mức nào!” Seaman hoàn toàn nổi giận.

“Mẹ kiếp, ngậm miệng lại cho tôi nha!” Nguyên bản, Sidon đang nín một bụng lửa giận, lúc này nghe được Seaman uy hiếp. nên đã hoàn toàn phát hỏa: “Fuck, không phải tôi không muốn giúp anh. mà tôi thật sự bất lực! Đám con hoang kia thực hiện phạm pháp ở khắp mọi ngõ ngách ở Los Angeles này, tôi đã phái toàn bộ cảnh lực trong cục đi rồi, tôi giúp anh như thế nào được chứ?”

“Đó không phải là điều mà tôi quan tâm Tóm lại, tôi cần trợ giúp!” Seaman khẩu khí cường ngạnh dị thường.

Sidon lạnh lùng nói: “Mẹ kiếp, tôi cũng hi vọng anh rõ ràng. hiện giờ tình thế ở Los Angeles đang rối loạn hoàn toàn. Cảnh sát không phải chỉ mình tôi có quyền định đoạt tất cả! Thị trường đã đích thân hủy bỏ một hành động vây bắt lần này! Anh bảo tôi phải làm cách nào. để phái thủ hạ đi qua cứu giúp đây?”

Đầu dây điện thoại bên kia, Seaman nghe được Sidon nói trắng ra, tâm tình như chìm Xuống biển Sâu. Hiển nhiên. hấn cũng hiểu Sidon không phải không muốn giúp hấn. mà quả thực là không có cách nào.

“Lão bằng hữu, tôi đề nghị anh đi tìm Lý Dật, nhân số của Hoa Nhân bang có không ít người, hẳn nhất định là có khả năng giúp được anh.” Sidon thở dài một hơi: “Cầu nguyện Thượng Đế phù hộ cho anh Sống sót.”

Dứt lời, Sidon trực tiếp ngắt điện thoại.

Khi Seaman nghe được lời đề nghị của Sidon, giống như người đang chết đuối vớ được cọc. cứu mạng, lập tức bấm số điện thoại của Lý Dật.

Lúc này Lý Dật đang ở trong biệt thự của Đường Hải, tại khu phố Tàu. Trước khi nhận được điện thoại của Seaman gọi đến, hẳn theo chỗ Haise Lin biết được tin tức hai gia tộc QieSi Jarno và Gambino đã hoàn toàn tuyên chiến, hơn nữa cả Los Angeles đều rối loạn. Thế nhưng hẳn lại không biết một chuyện quan trọng, là gia tộc Profaci và JarroW Veysel đang bao vây truy giết bọn Seaman.

“Lý, bạn của tôi, tôi cùng những thành viên trong gia tộc đang gặp phải phiền toái, tôi cần sự trợ giúp của anh!” Sau khi điện thoại chuyển liên lạc, Seaman hành Văn rành mạch nói.

Nghe Seaman nói, ngữ khí Lý Dật có chút ngưng trọng: “Tôi đã nghe được chuyện này, tôi đề nghị ông lập tức triệu hồi toàn bộ thành viên quay trở về trang viên!”

“Không kịp nữa. bạn của tôi à! Đám hỗn đân kia đã bao vây toàn bộ trang viên rồi!” Seaman không chờ Lý Dật nói Xong, trực tiếp chặn ngang lời của Lý Dật.

Lý Dật sắc mặt không khỏi đại biến: “Cái gì? Ông nói là bọn chúng đã bao vây trang viên của gia tộc Gambino sao?”

“Đúng vậy! Bọn chúng đến hơn trăm đao phủ! Nếu như tôi đoán không sai, thủ hạ của tôi đã bắt đầu tiến hành chiến đấu cùng bọn chúng! Lý. tôi cần anh trợ giúp! Anh mau dùng thời gian nhanh nhất đuổi tới đây, nếu không, ngày mai anh không còn nhìn thấy tôi được nữa.” Seaman ngữ khí cực kỳ uất ức, thân là người phụ trách của gia tộc Gambino ở Los Angeles. hẳn đã khi nào chán nản quá như lúc này?

Mặc dù uất ức nhưng chính Seaman cũng rõ ràng, tất cả chuyện này đến quá nhanh, đánh cho hẳn và gia tộc Gambino trở tay không kịp hẳn đã không còn biện pháp nào khác, chỉ có thể đem hết hy vọng trút vào người Lý Dật.

“Seaman, ông kiên trì. Tôi lập tức dẫn người qua cứu viện!” Lý Dật minh bạch tình huống vô cùng nghiêm trọng, bất luận là trên phương diện lợi ích, hay cá nhân, thì hẳn đều phải cứu Sống Seaman.

Sau khi cúp điện thoại, Lý Dật khẩn cấp bấm một số điện thoại, trực tiếp truyền đạt mệnh lệnh: “Phòng Tam, phân phó mọi người chuẩn bị hỏa lực cẩn thận. chờ tôi ở trước cửa võ quán. rồi chúng ta chạy đến trang viên của gia tộc Gambino!”

Truyền đạt mệnh lệnh Xong, Lý Dật thậm chí không cho Phòng Tam kịp đáp lời, mà khẩn trương chạy Xuống lầu.

Trong đại Sảnh dưới lầu, Jester đang ngồi ở trên ghế sa-lon đùa bốn khẩu Súng, còn Anh Hoa thì im lặng, cũng không biết nàng đang Suy nghĩ đến chuyện gì. Buổi Sáng Jester thông qua biện pháp truy tung đã phát hiện ra nơi ẩn thân của đám lính đánh thuê kia, nhân số so với dự đoán của Jester thì vẫn nhiều hơn một chút, tổng cộng khoảng hai mươi bốn tên. Nguyên bản, JeSter tính toán điểm điểm giám thị luôn, nhưng Lý Dật đề phòng hẳn bại lộ hành tung. cho nên kêu Jester thoái lui trở về khu phố Tàu.

“Cầm theo vũ khí. chúng ta đi cứu viện Seaman!” Thân ảnh còn chưa Xuất hiện. thanh âm của Lý Dật đã muốn vang lên.

Nghe được Lý Dật phân phó, hai người không có bất kỳ thái độ gì, nhanh chóng từ trên so-fa nhảy dựng lên.

Năm phút đồng hồ sau, Lý Dật đi tới trước cửa võ quán. Bên ngoài võ quán đang đậu bốn chiếc Xe tải màu trắng. Trong thùng Xe sớm đã chập kín thủ hạ của Phòng Tam, còn Phòng Tam thì lại ngồi riêng biệt trong chiếc Xe Ford.

Theo sau, bốn chiếc Xe tải đồng thời khởi động, hai trước hai sau bao bọc Xe của Lý Dật ở giữa đường. Còn Phòng Tam triệt thoái tận cuối cùng. Trong Xe, Phòng Tam một bên điều khiển, một bên đùa giỡn

thanh chủ thủ, nụ cười trên mặt khiến cho người ta nhìn thấy, phải dựng tóc gáy!

314. Chương 273 : Kẻ Phản Đồ.

Sau khi đám người Lý Dật ra khỏi nhà, Ngưu Lâm Sinh dựa theo mệnh lệnh của Lý Dật, điểm danh hơn một trăm huynh đệ tinh nhuệ trong bang, nhanh chóng nhảy lên ô tô rời khỏi khu phố tàu. chạy đến trước trang viên của gia tộc Gambino.

Trước khi Ngưu Lâm Sinh nhận được mệnh lệnh của Lý Dật, mặc dù hắn không rõ ràng vì sao Hoa Nhân bang vẫn đang trong thời gian bị đả kích nặng nề. thế mà Lý Dật cứ nhiên vẫn còn tâm tư đi trợ giúp gia tộc Gambino. Nhưng hắn cũng không hỏi nhiều, càng không dám biểu hiện ra thái độ bất mãn đối với quyết định của Lý Dật.

Ngưu Lâm Sinh không biết là. tầm nhìn của Lý Dật rộng hơn bản thân hắn rất nhiều. Hắn chỉ thấy được tràng hướng trước mắt. còn Lý Dật lại nhìn thấu ra đại âm mưu phía sau trận hỗn loạn này.

Tại Lý Dật Xem ra, nếu như gia tộc Gambino chiến bại trong cuộc tranh giành quyền lực ở thế giới ngầm lần này. Vậy thì hắn và cả Hoa Nhân bang ở Los Angeles cũng sẽ bị diệt trừ không bao lâu sau, Lý Dật không nghĩ rằng gia tộc Qiesi Jarno sẽ bỏ qua cho hắn.

Trang viên gia tộc Gambino, Seaman đứng bên cạnh chiếc cửa sổ tận dãy cuối cùng ở bên trong thư phòng, cầm ống nhòm quan sát đám người bao vây bên ngoài trang viên. tâm tình hoàn toàn không Xong.

Giờ khắc này, may mắn duy nhất của hắn chính là tòa trang viên này có hàng tường rào cao đến ba mét dư, mà cổng sắt cũng rắn chắc dị thường, nhất thời đám người ở bên ngoài kia. không thể đột nhập vào ngay được.

Đương nhiên hắn phi thường rõ ràng, chỉ là chưa vào trong khoảng thời gian ngắn ngủi mà thôi. Hiện tại bọn chúng đang muốn phá cổng sắt, một khi rào tuyến này bị Phá. những tay súng của hai gia tộc Profaci cùng JarroW Veysel sẽ tràn vào như ong vỡ tổ. Lúc đó có đem bất luận thứ gì ra, đều không thể ngăn cản nổi bước tiến công của bọn chúng.

Ngay từ đầu Seaman hơi có chút nghi hoặc, tại sao hai gia tộc này lại có thể tụ tập nhiều tay súng đến đây như vậy? Bất quá cẩn thận suy nghĩ lại, căn cứ theo như lời nói của Andrew Loufu thì gia tộc Qiesi Jarno đã chuẩn bị đầy đủ từ trước, âm thầm mượn sức Profaci và JarroW Veysel, như vậy bọn chúng tự nhiên sẽ có chủ trương.

Seaman dám khẳng định, hai gia tộc này đã điều những tay súng ở các thành phố khác, về đây! Bởi vì hắn rõ ràng, thành viên của hai gia tộc này trú ngụ tại Los Angeles, không quá nổi năm mươi người!

Lúc này Seaman đã không thể gọi điện thoại nữa rồi. Trước đó, người của hai gia tộc này mới dùng biện pháp cô lập những khu vực chung quanh trang viên, căn bản không thể bắt liên lạc cùng với bên ngoài.

Khi Seaman chăm chú quan sát, thì phía cổng ngoài trang viên cũng bị khai phá, thành viên của hai gia tộc Profaci và JarroW Veysel giống như một đàn dã thú. Phóng thẳng ô tô vào trong trang viên.

“Lý Dật. anh sẽ không để cho tôi phải thất vọng, đúng không?” Chứng kiến tất cả những chuyện này. Seaman khẽ nhắm mắt. ở trong lòng thầm tự hỏi chính mình.

Ngay lúc trước, vô luận thành viên gia tộc hay là bảo tiêu được bỏ tiền ra thuê về, tất cả đều tụ tập ở trong căn biệt thự trung tâm. Trong đại sảnh, sắc mặt của những người này phi thường khó coi, bọn hắn đã rõ ràng tình huống hiện tại. Một hồi nữa địch nhân tấn công vào, nhất định sẽ là trường cảnh huyết chiến đầm máu.

Lúc mọi người đang bất an, thì Seaman dọc theo từ cầu thang trên lầu hai đi Xuống, tiếng bước chân vang lên đã hấp dẫn toàn bộ tinh anh ở trong đại sảnh. Mọi người chứng kiến rõ ràng, chân mày của Seaman gắt gao chen chúc lại với nhau, đã hình thành một dạng chữ Xuyên, Đôi con ngươi thường ngày cơ trí trong khóe mắt kia. đang tản mát ra sát khí không thể che giấu.

Dưới ánh mắt nhìn chăm chú của mọi người. Seaman hung hăng phun ra một ngụm tức khí. phảng phất như muốn bài Xuất hết toàn bộ áp lực cùng nỗi SỢ hãi ở trong lòng ra bên ngoài. Khuôn mặt của hắn hoàn toàn bị bóp méo. thanh âm cũng mang theo lửa giận cực điểm: “Trong các người có thành viên chính thức của gia tộc, cũng có bảo tiêu làm ăn lương. Thế nhưng ta nghĩ đối với gia tộc này, hắn là các người có được nhận thức sâu sắc! Gambino đã khống chế ủy ban mafia nhiều năm, thời gian qua gia tộc từng gặp rất nhiều loại khó khăn, nhưng vẫn không mấy may mắn! Bởi vì quang vinh của gia tộc không thể bị bọn con hoang kia khinh nhờn! Tuyệt đối không cho phép! Tuy rằng ta không biết tại sao bọn con hoang kia lại có lá gan lớn đến như thế. Nhưng ta cam đoan, bọn chúng sẽ chết rất thảm, nhất định...!”

Trong đại sảnh, vốn mọi người đang lo lắng đại nạn sắp phủ Xuống, nhưng sau khi nghe Xong những lời này của Seaman, nỗi sợ hãi trong con người bọn hắn đã tiêu thất. Cướp đoạt lấy chính là ý chí chiến đấu, cái loại ý chí này tựa như không chết thì sẽ không ngừng!

“Hiện tại, ta cần các người biểu lộ ra dũng khí cường hãn nhất. nắm chặt lấy vũ khí trong tay, đi nghênh đón địch nhận. Dùng tử đạn phần nộ nói cho đám con hoang kia biết, quyền uy của gia tộc Gambino là vĩnh viễn không thể tiết độ!” Seaman hai mắt đục ngầu, trầm giọng nói: “Thành viên nội tộc ở lại thủ trong này, còn những người khác tạo thành hai đội. đi ra ngoài tập kích bọn chúng! Nhớ kỹ, ta chỉ muốn kéo dài thời gian! Nỗ lực hết sức kéo dài thời gian lớn nhất. nếu các người có thể kiên trì được khoảng nửa giờ, như vậy tất cả đám con hoang này sẽ phải Xuống địa ngục!”

Câu nói lúc trước. nếu như Seaman khơi dậy ý chí chiến đấu của mỗi người ở trong đại sảnh, vậy thì hiện giờ những lời này không thể nghi ngờ là tiếp thêm hy vọng cho bọn họ!

Ở bọn họ Xem ra. một khi Seaman đã dám khẳng định như vậy, thì chắc chắn là gia tộc Gambino sẽ cho quân đến cứu viện. Chẳng qua nằm mơ bọn hắn cũng không ngờ được, Seaman lại đem toàn bộ hi vọng kí thác ở trên người Lý Dật. Đương nhiên Seaman sẽ không đại dột nói ra điểm này, hắn hiểu rõ, nếu như nói ra, vậy thì toàn bộ cố gắng trước đó liền bị uổng phí.

Không thể không nói bảo tiêu của gia tộc Gambino là một đám người lão luyện. Sau khi Seaman phát mệnh lệnh, bọn hắn không biểu hiện chút chậm trễ nào, mà tự động chia làm hai tổ đeo vũ khí lên, chạy ra khỏi biệt thự. Còn những thành viên nội tộc Gambino, cũng nắm chặt vũ khí trong tay, dưỡng thần, yên lặng chờ đợi Seaman phân phó.

“Những chàng trai cá tính! Quyền uy của gia tộc Gambino cần chúng ta phải giữ gìn trường tồn, vận mệnh chúng ta thì phải do tự bản thân chúng ta quyết định!” Đảo mắt nhìn tám gã thành viên trong gia tộc, Seaman trầm giọng nói: “Bảo vệ cửa chính và cửa sổ.”

Tám gã thành viên còn ở lại. sau khi nghe được Seaman phân phó cũng không nhiều lời, mà lập tức chuyển động. về phần Seaman thì Xoay người đi vào trong thư phòng.

Khi Seaman đang chuẩn bị cho cuộc huyết chiến, thì Lý Dật mang theo Phòng Tam cùng huynh đệ thủ hạ đi loanh quanh ở trong thành phố. Đúng vậy, ít nhất ở trong mắt Phòng Tam Xem ra, thì Lý Dật đang đi loanh quanh.

Hắn nhắm tính, Lý Dật đã ba lần ra quyết định. thay đổi lộ tuyến.

Phát hiện này khiến cho lông mày của Phòng Tam nhíu chặt, hắn do dự một chút, cuối cùng vẫn lấy điện thoại di động ra bấm số, đem lộ tuyến thay đổi lúc này nói cho người ở đầu dây bên kia.

Người nghe bên kia đối với hành vi liên tục thay đổi lộ tuyến của Lý Dật, phi thường bất mãn, hắn đem những bất mãn này phát tiết lên trên người Phòng Tam Nếu bình thường Phòng Tam còn có thể tranh luận vài câu. nhưng lúc này hắn phải chọn lựa cúp điện thoại.

Vừa cúp điện thoại Xong. đồng thời biểu tình của Phòng Tam thoát nhìn thập phần khản trương. Cái thân ảnh Lý Dật kia như ngọn đại sơn đè nặng ở trên ngực Phòng Tam Theo Sau, hắn móc một chiếc điều khiển từ Xa ra, dưới ánh mặt trời, nhìn nó có vẻ phác họa chói mắt.

Bởi vì trực giác nói cho hắn biết, Lý Dật đã phát hiện ra cái gì đó rồi.

Nhìn đoàn ô tô phía trước vẫn đang chạy băng băng, Phòng tam hung hăng thở ra một ngụm tức khí. giống như muốn đem hết những tâm tình khản trương ở trong lòng ói ra bên ngoài. Theo sau, khuôn mặt của hắn

lãnh tỉnh trở lại, bàn tay cầm chiếc điều khiển từ Xa đã không còn run rẩy thêm nữa.

Mà đúng như Phòng Tam suy nghĩ, Lý Dật quả thực phát hiện ra có điều bất ổn. Lúc này Lý Dật ngồi trong ô tô, sắc mặt lạnh lùng nghe điện thoại, chủ nhân đầu bên kia chính là Haise Lin.

Từ lúc rời khỏi khu phố Tàu cho tới bây giờ, đây đã là lần thứ ba Lý Dật nhận được điện thoại, mà toàn bộ đều do HaiSe Lin gọi đến.

Lần đầu tiên. Haise Lin thông báo cho Lý Dật biết. trước khi hắn đi cứu viện gia tộc Gambino thì đám lính đánh thuê kia đã bố trí mai phục trên đường. hơn nữa chuẩn bị phi thường chu đáo, nếu Lý Dật trực tiếp dẫn người chạy qua, hắn là phải chết không thể nghi ngờ.

Lần thứ hai, Haise Lin nói cho Lý Dật biết, đám lính đánh thuê kia căn cứ theo Lý Dật đổi lộ tuyến mà thay đổi địa điểm chặn đường.

Lúc này vẫn như vậy.

“Lý, rốt cuộc thì anh muốn làm gì? Tại sao muốn tôi theo dõi bọn chúng? Nên nhớ rằng hiện tại căn bản tôi không thể điều động cảnh lực đi đối phó bọn chúng!” Sau khi Haise Lin thông báo cho Lý Dật biết đám lính đánh thuê kia đã thay đổi địa điểm chặn đường, nàng liền hỏi ra nghi vấn ở trong lòng.

Giờ khắc này Lý Dật cũng đã Xác minh được một sự thật. biểu tình của hắn âm trầm dọa người: “HaiSe Lin, tôi chưa từng nghĩ sẽ nhờ cô giúp đỡ đối phó với đám người kia!”

“Nói đi. anh muốn tôi làm cái gì ?” Vô luận tính trên góc độ cá nhân hay là trên lợi ích của gia tộc, thì Haise Lin cũng hiểu rõ, nàng nhất định phải trợ giúp Lý Dật.

Lý Dật chậm rãi nói: “Nghĩ biện pháp đánh động bọn chúng đi. Ừm, chỉ dọa chút thôi, không cần phải Xử lý hết toàn bộ. Mặc kệ cô dùng biện pháp gì, tôi muốn bọn chúng phải thay đổi kế hoạch hành động.”

“Được rồi.” Haise Lin trầm mặc. cuối cùng vẫn đáp ứng yêu cầu hơi quá phận của Lý Dật.

Cúp điện thoại, Lý Dật nheo mắt nhìn thoáng qua chiếc Xe Ford ở phía Sau. Trong lòng cực nhanh hiểu ra vấn đề gì đó.

Hai người Anh Hoa và Jester đều không phải hạng ngu ngốc, bọn họ nhìn biểu hiện cổ quái của Lý Dật cũng đã phát hiện vấn đề, chỉ là bọn họ thập phần buồn bực: Lý Dật như thế nào lại đi hoài nghi Phòng Tam kia chứ?

Trên thực tế, trước khi Lý Dật ở Las Vegas quay trở về, thì cũng đã bắt đầu nghi ngờ có nội gián, chỉ không dám Xác định là Phòng Tam mà thôi.

Đây cũng là nguyên nhân chính. khi Lý Dật căn dặn Jester đừng thông báo cho Ngưu Lâm Sinh biết, hắn sẽ âm thầm quay trở về Los Angeles.

SỞ dĩ. Lý Dật hoài nghi Phòng Tam, hOàn toàn là bởi vì lúc trƯỚC Ngưu Lâm Sinh hồi báo: “Mấy ngày qua, khi Hoa Nhân bang gặp được phiền toái, mỗi lần Xuất động nhân mã, người của đối phương thủy chung đều như biết trước, rất nhanh triệt thoái!”

Tin tức này khiến, trong lòng Lý Dật nảy sinh nỗi hiềm nghi. bang hội nhất định là đang có nội gián

Dù sao. nếu như không có nội gián thì những kẻ đó sẽ không bao giờ có nổi phép thần thông quảng đại, biết trước được thời gian nhân mã của Hoa Nhân bang Xuất động, và hiện giờ là lộ tuyến!

Mà trải qua Lý Dật cẩn thận loại trừ. hắn cho rằng Phòng Tam có khả năng lớn nhất!

Mấy ngày qua, hắn phân phó Jester âm thầm giám Sát Phòng Tam, nhưng tính cảnh giác của Phòng Tam rất cao, khiến Jester không thu hoạch được gì. nhưng kể từ đó lòng hoài nghi của Lý Dật lại càng gia tăng!

Đến hôm nay. hành động ba lần thay đổi lộ tuyến chính là muốn thí nghiệm Phòng Tam, tại hắn Xem ra. đám lính đánh thuê kia hiểu rõ hành tung của đoàn người, mà thay đổi địa phương chặn đường, không thể nghi ngờ là đã nhận được mật báo.

Còn Phòng Tam tự mình lại riêng một chiếc Xe hơi, cái này cũng đã chứng minh cho rất nhiều điểm nghi vấn. Suy nghĩ Xong, Lý Dật cầm di động bấm số điện thoại của Phòng Tam

Trong ô tô. Phòng Tam đang hoài nghi Lý Dật có biết chuyện tình của mình hay không, bỗng nhiên nghe được tiếng chuông điện thoại reo vang, cả người không khỏi chấn động. Hắn theo bản năng cầm lấy di động nhìn thoáng qua, sau khi chứng kiến là số của Lý Dật gọi, tâm tư căng thẳng như muốn nhảy vọt ra khỏi cổ họng.

Hắn không chuyển liên lạc ngay, mà duỗi cổ ra nhìn lên phía trước. Hiện giờ đoàn Xe đã dừng lại ở trên đường. Phát hiện này làm cho sắc mặt Phòng Tam đại biến, đầu tiên hắn cũng ngừng Xe, sau đó cắn chặt răng, nghe điện thoại.

“Tam, Xe của tôi bị hỏng giữa đường, vậy tạm thời dùng Xe của cậu thay thế đi, cậu sang ngồi cùng với đám huynh đệ nhé!” Sau khi điện thoại chuyển liên lạc. trong ống nghe truyền ra thanh âm của Lý Dật. ngữ khí...không có một chút dị thường nào.

Phòng Tam thoáng do dự một phen. sau đó trả lời: “Được rồi, lão đại!”

Cúp điện thoại. Phòng Tam hung hăng phun ra một ngụm trọc khí, tiếp theo cẩn thận đem chiếc điều khiển từ Xa nhét vào trong túi, nhẹ nhàng sờ khẩu súng giắt ở bên hông.

Đụng chạm đến khẩu súng quen thuộc, cảm thụ được hơi lạnh băng sương của sắt thép, tâm tình Phòng Tam thoáng buông lỏng hơn một ít, hắn mở cửa Xe đi Xuống.

Lý Dật mang theo Anh Hoa và Jester bước ra khỏi Xe, hướng về chiếc ô tô của Phòng Tam đi tới. Mà những huynh đệ trong bang lại không hiểu có chuyện gì, biểu tình mê man ngó nghiêng chung quanh.

Nếu lúc ở trong ô tô nhìn Phòng Tam còn có một chút khấn trương, vậy thì sau khi bước ra ngoài, vẻ mặt của hắn đã hoàn toàn khôi phục nét bình thường. Thậm chí, ngay cả cước bộ thoát nhìn cũng không có chỗ nào bất ổn.

Chứng kiến. Phòng Tam không hề úy kỵ đón nhận ánh mắt của mình. trong lòng Lý Dật không khỏi âm thầm cảm thấy may mắn. May mắn sớm đã phát hiện là Phòng Tam là nội gián, bằng không, lấy tố chất tâm lý như thế này, ngày sau Phòng Tam rất có khả năng sẽ phá hỏng đại nghiệp!

Trong lòng nghĩ tới điểm này, nhưng ngoài mặt biểu tình của Lý Dật lại mười phần bình tĩnh.

Mười bước, chín bước...năm bước, ba bước...

Khi Lý Dật cách Phòng Tam chỉ còn khoảng ba bước, bất thành linh Lý Dật động! Chỉ thấy hắn phóng vọt lên, giống như một trận cuồng phong nhắm thẳng đến phía Phòng Tam

Nhanh!

Giờ khắc này, Lý Dật đem tốc độ phát huy tới cực hạn, mọi người chỉ loáng thoáng nhìn thấy một đạo hắc ảnh hiện lên, theo sau, Phòng Tam bị Lý Dật đụng ngã Xuống đất, hơn nữa còn chế phục tay của Phòng Tam.

Chứng kiến cảnh tượng này, ngoại trừ Anh Hoa và Jester ra, thì tất cả mọi người đều sững sờ! Bọn hắn nằm mơ cũng không rõ, tại sao bỗng nhiên Lý Dật lại Xuống tay đối với Phòng Tam!

Về phần Phòng Tam, hắn tuy rằng trong lòng đang hoài nghi Lý Dật nhìn thấu bộ mặt thật của mình. nhưng vẫn quyết tâm đánh cuộc một lần. Trên thực tế, sau khi bước Xuống Xe thần kinh của hắn luôn căng thẳng tới độ, mà tay phải một mực giấu ở bên hông, tư thế dường như tùy thời đều có thể cho vào trong túi. móc ra đồ vật gì đó. Nhưng, tốc độ của Lý Dật thật sự quá nhanh. Nhanh đến mức làm cho Phòng Tam không kịp phản ứng!

Ngay khi hắn định vươn tay vào trong túi quần, thì Lý Dật đã đụng hắn ngã Xuống đất, hơn nữa còn khóa chặt hai tay của hắn.

“Đại ca, anh?” Phòng Tam mắt thấy tình hình không thể cứu vãn nổi, kiên trì làm ra một cái giấy giữa cuối cùng. muốn thông qua phương thức này phân tán lực chú ý của Lý Dật.

Nhưng để hấn cảm thấy vô vọng chính là, Lý Dật chẳng những không thả lỏng, hơn nữa còn vươn tay luồn vào trong túi quần của hấn.

Điều khiển từ Xa!

Nhìn chiếc điều khiển từ Xa trong tay. Lý Dật nhíu mày. cũng không quay đầu lại mà phân phó cho hai người Anh Hoa và Jester, nói: “Nhanh kêu các huynh đệ ở trong Xe Xuống hết bên dưới, kiểm tra qua ô tô một chút!”

Khi mở miệng. Lý Dật vươn tay đoạt lấy khẩu súng ở bên hông Phòng Tam, sau đó giống như Xách một con gà, đem Phòng Tam cử bổng lên khỏi mặt đất. Chứng kiến Lý Dật tìm được chiếc điều khiển từ Xa, sắc mặt Phòng Tam trắng bệchnhư tờ. Khí lực toàn thân tựa như bị tháo nước, căn bản không hề giãy giụa chút nào.

Mà trên thực tế, cho dù Phòng Tam muốn giãy giụa cũng là hoài công vô ích. “Đại ca, Tam ca...hấn.?” Đám thủ hạ của Phòng Tam vừa nhảy Xuống bên dưới, về mặt nghi hoặc chạy đến bên người Lý Dật hỏi.

Lý Dật khóa tay Phòng Tam, lạnh lùng quét mắt nhìn bọn hấn, gần từng chữ nói: “Các người nằm mơ cũng không thể nào ngờ được, Tam ca của các người chính là một kẻ phản đồ trong bang hội! Hơn nữa, nếu như ta đoán không sai, hấn đã gài boom ở trên Xe của các người!”

Lý Dật vừa thốt ra, toàn bộ mỗi người ở đương trường đều bị chấn động! Bọn hấn tròng lớn mắt, biểu tình không dám tưởng tượng nhìn Lý Dật, tuyệt đối không tin điều Lý Dật nói là sự thật.

Thời gian trước kia đi theo Mạnh Thực, bọn hấn cũng là thủ hạ dưới trướng Phòng Tam, tình cảm huynh đệ sâu đậm, hơn nữa còn hiểu biết thái độ làm người của Phòng Tam.

Tại bọn hấn Xem ra, Phòng Tam không có khả năng là phản đồ! Nhưng sự thật lại như tát cho bọn hấn một cái vang dội!

Nửa phút đồng hồ sau, Jester cùng Anh Hoa cầm bốn trái boom cỡ nhỏ đi tới trước mặt Lý Dật. Bốn trái boom này nhìn quả không lớn, nhưng uy lực lại phi thường cường hấn. đủ khả năng phá hủy một chiếc Xe tải.

Chứng kiến bốn trái boom, đôi con người Phòng Tam Xám Xịt thành một mảnh tro tàn, hấn biết sự tình phát triển đến tình trạng này, hết thấy toan tính đều là công dã tràng rồi.

Mà diễn cảm trên mặt của đám thủ hạ Phòng Tam lại vô cùng phức tạp, sự thật trước mặt đã khiến cho bọn hấn hiểu được: “Phòng Tam chẳng những là phản đồ, hơn nữa còn muốn thủ tiêu cả bọn hấn.”

“Nếu như vẫn không tin, thì chúng ta có thể gài mấy quả boom này ở Xa Xa, sau đó ấn nút điều khiển, kiểm tra thực hư.” Lý Dật lạnh lùng nói một câu, thấy không ai phản đối, liền đem chiếc điều khiển giao cho Jester.

“Phòng Tam, kẻ mày muốn ám hại chính là tao, đâu cần phải kéo theo cả đám huynh đệ như vậy chứ?” Lý Dật buông Phòng Tam ra, nhưng hấn lại không có nổi khí lực đứng vững, mà đặt mông ngồi phệt Xuống mặt đất.

Không biết tại sao, bỗng dưng nghe được những lời này của Lý Dật, Phòng Tam lại khê mỉm cười. Bởi hấn biết, Lý Dật nói như vậy chính là muốn quan hệ giữa hấn và đám thủ hạ hoàn toàn tan vỡ!

Gài boom vào bốn chiếc Xe tải vốn là ý của Carville, vì Carville cam đoan sẽ không có sơ hở gì, nên Phòng Tam mới dám làm theo chủ trương. Mà trước khi đám lính đánh thuê kia hành động sẽ gọi điện thông tri cho Phòng Tam, đến lúc đó, hấn chỉ việc quay đầu Xe bỏ chạy, rồi bấm nút điều khiển từ Xa là boom sẽ nổ banh Xác. Một khi loại bỏ được nhân lực, đám lính đánh thuê kia muốn giải quyết Lý Dật. cũng nắm chắc hơn vài thành.

Nhưng Phòng Tam nằm mơ cũng thật không ngờ, mưu kế chưa thực hiện được, mà bản thân thì rơi vào trong tay Lý Dật.

Đúng như Phòng Tam suy nghĩ. Lý Dật cũng đạt được mục đích. Lời vừa Xuất khỏi cửa miệng, đám thủ hạ của Phòng Tam giống như nổi điên lên, phóng vọt tới bên người hấn đâm đá một trận ra trò.

“Dừng tay!” Lý Dật chứng kiến mọi người Xuống tay ngoan độc, chỉ sợ đánh tiếp thì Phòng Tam sẽ chết, cho nên ra lời ngăn cản. Dù sao hắn có rất nhiều vấn đề muốn hỏi Phòng Tam.

Bị mỗi người tấn một trận, trên khuôn mặt Phòng Tam đã be bét máu tươi, song trong đôi con ngươi kia lại toát ra thần sắc cực kỳ không cam lòng. Chỉ thấy hắn oán độc nhìn chằm chằm vào Lý Dật, gần từng chữ: “Lý Dật. tất cả những chuyện này đều là do mày tạo thành!”

Lý Dật không nói gì, chỉ lạnh lùng quan sát Phòng Tam

Phòng Tam phun ra một ngụm máu loãng. oán độc nói: “Thủ đoạn của mày thực lợi hại, có thể quật khởi ở Hoa Nhân bang, Phòng Tam tao phục! Con mẹ nó, tao tâm phục khẩu phục, nhưng trong khi tao bán mạng cho mày, Lý Dật mày lại đối Xử với tao như thế nào? Hà? Sao lại đối XỬ với tao như vậy? Thời gian mày rời khỏi Los Angeles. tại sao lại giao quyền quản lí bang hội cho Ngưu Lâm Sinh? Thằng chó Ngưu Lâm Sinh thì có bản lĩnh quái gì hả? Thời gian tao đi theo mày tranh đấu thiên hạ, thì nó đang làm cái gì? Khi đó nó chỉ là một con chó phủ phục dưới háng của Đường Hải mà thôi!”

“Dừng diễn cái trò hề này ra nữa đi?” Lý Dật dùng ánh mắt khinh thường nhìn Phòng Tam, gần giọng nói: “Cho dù tao có trọng dụng mày, thì mày vẫn sẽ làm phản đồ như cũ. không phải sao?”

Có lẽ thật không ngờ Lý Dật sẽ nói như vậy, sắc mặt Phòng Tam không khỏi biến đổi!

“Phòng Tam, mày chính là hạng người có tâm kế, điểm này từ trước kia tao sớm đã phát hiện ra, đó cũng là nguyên nhân chủ yếu khiến tao luôn luôn không tín nhiệm mày.” Lý Dật dùng một loại ngữ khí không chút tình cảm, nói: “Nhưng...làm cho tao thật bất ngờ. mày lại chính là người của Hồng Thanh Vân an bài đến bên cạnh tao.”

“Mày nói láo!” Phòng Tam cố gắng phản bác, nhưng thanh âm có vẻ hữu khí vô lực.

“Tao không bao giờ vu khống cho huynh đệ trong bang, tự bản thân mày rõ ràng hỒn ai hết!” Lý Dật cúi người sát mặt Phòng Tam, âm trầm nói: “Kĩ năng biểu diễn của mày rất đạt. nhưng ông chủ mày đã quá nóng lòng rồi, nếu như hắn cho mày tiếp tục ẩn nhẫn thêm một đoạn thời gian nữa. có lẽ tao sẽ bại dưới tay của mày. Nhưng hiện giờ, không thể có khả năng đó.”

Câu nói của Lý Dật giống như lưỡi dao sắc bén khứa vào trái tim Phòng Tam, oán khí trên mặt hắn cũng đã biến mất, giành lấy chính là một bộ dạng trầm lặng: “Thua trong tay Lý Dật mày, tao phục!”

“Chỉ là tao không hiểu, mày làm cách nào phát hiện ra tao là người của Hồng Thanh Vân?” Phòng Tam nói Xong ngẩng đầu nghi hoặc nhìn Lý Dật. dường như trước khi chết muốn làm rõ điểm nghi vấn này.

“Bành bạch.” Lý Dật vươn tay nhẹ nhàng tát vài cái ở trên mặt Phòng Tam, híp mắt gần giọng nói: “Phòng Tam, có lẽ mày tưởng rằng bản thân đã đủ thông minh, nhưng trên thực tế mày chỉ là một con chó săn ngu Xuẩn, đúng như vậy không hỒn không kém!”

Lý Dật nói khiến cho sắc mặt Phòng Tam nháy mắt trở nên tái nhợt thành một mảnh, thân hình cũng hung hăng run rẩy!

Dường như hắn đang nhỒi lại. thời gian Lý Dật vừa mới quật khởi, đã từng cho hắn một cỒ hội, nhưng bởi vì thân phận chân chính của hắn, nên cuối cùng không thông qua được khảo nghiệm kia. Tại hắn Xem ra, nếu như hắn toàn tâm trung thành với Lý Dật, thì tự cũng không có ngày hôm nay. ngược lại, thời gian Lý Dật rời khỏi Los Angeles sẽ giao phó cho hắn làm đại ca lâm thời.

Trên thế giới này không có nếu như. Chỉ trách ngày trước Phòng Tam đặt tiền cược nhầm nơi mà thôi.

“Yên tâm, hiện tại tao sẽ không giết mày. Tao để cho mày thử nghiệm cái gì gọi là mùi vị sống không bằng chết! Tao sẽ dùng máu của mày. bái tế những huynh đệ chết ở bên tầu.” Chứng kiến Phòng Tam không nói lời nào. Lý Dật chậm rãi đứng lên, ngữ khí vô cùng phần nộ.

Có lẽ những người khác không hiểu tại sao Lý Dật lại phần nộ như thế, nhưng Anh Hoa rõ ràng, tại nàng Xem ra. bởi vì đã trải qua nhiều chuyện đặc thù, người đàn ông trước mặt này thống hận nhất chính là sự phản bội!!!

315. Chương 274 : Ngoài Ý Muốn?

Tại những thành phố lớn của nước Mỹ, Xảy ra những trận hỗn loạn quy mô lớn, do các gia tộc mafia tranh giành quyền lực nên đã chém giết lẫn nhau. tin tức này trong khoảng thời gian ngắn, loan truyền đi khắp mọi nơi trên thế giới.

Chuyện lần này, có thể nói là một lần khảo nghiệm đối với chính phủ của nước Mỹ, bởi vì khắp nơi không phải Xuất hiện cảnh tượng hắc bang chém giết bình thường. Mà là chính biến của ủy ban mafia!

Làm đại biểu cho thế giới ngầm trên toàn địa cầu, ủy ban mafia của nước Mỹ không giống như những tổ chức hắc bang bình thường, mà là các thành viên trong gia tộc tạo thành tổ chức. Tổ chức này tuy chưa tính là đại biểu trên toàn thế giới, nhưng nó ăn sâu đến mọi ngóc ngách, mọi ngành nghề Công nghiệp phát triển, quan trọng nhất đối với nước Mỹ mà nói, thì mafia đã Có tầm ảnh hưởng không nhỏ chút nào.

Từ sau khi được thành lập, ủy ban mafia của nước Mỹ Chưa từng bị tiêu diệt, thậm chí ủy ban mafia Còn tổ chức cả đại hội trên toàn quốc, Xuất hiện trường kì trên báo chí, truyền hình. có thể thấy được lực ảnh hưởng lớn đến cỡ nào?

Mà lần chính biến này, người khởi Xướng là gia tộc Qiesi Jarno, muốn lật đổ vương vị của gia tộc Gambino, chủ tịch ủy ban mafia Mỹ hiện nay. Chuyện này không thể Coi thường được. bởi phương diện ảnh hưởng của hai gia tộc này chẳng những Cường đại. mà mạng lưới quan hệ lại phi thường khủng bố.

Tại phương diện chính giới, Gambino Có gia tộc Heyde Gus là đồng minh thâm sâu, tại phương diện thương giới, cũng có hai gia tộc bài danh về mạng kinh doanh cũng là đồng minh của gia tộc Gambino. Còn Qiesi Jarno tuy rằng mạng lưới quan hệ không có khủng bố như Gambino, nhưng sự chênh lệch cũng không quá sai biệt bao nhiêu.

Dưới tình huống này, những bàn tay đen của các ông chủ ở phía sau màn. quả thực liên lụy đến rất nhiều người. Nguyên bản, tranh chấp cũng trở nên phức tạp hơn bao giờ hết, và đó chính là nguyên nhân tại sao chính phủ không ra mặt can thiệp.

có thể nói. cuộc chính biến lần này diễn ra quá đột ngột, gia tộc Qiesi Jarno đánh Cho gia tộc Gambino không kịp trở tay, tiến hành tập kích trên phạm vi quy mô cả nước, khiến gia tộc Gambino tởn thất thảm trọng. Dựa theo quan hệ trong chính giới của Gambino cũng không phát huy nổi bao nhiêu tác dụng, điều này để cho gia tộc Gambino rơi vào thế bị động.

Bất quá tình trạng Xấu này chỉ diễn ra trong vòng mấy tiếng đồng hồ!

Thời gian hoàng hôn. gia tộc Gambino đã hoàn toàn ổn định được trận tuyến. Chủ tịch ủy ban mafia hiện nay, bố già Edward, tộc trưởng đương nhiệm của gia tộc Gambino, lại đưa ra phán quyết phản Công!

Đúng vậy. là phản công! Thời gian hoàng hôn, gia tộc Gambino ở New York. Las Vegas đang triển khai tiến hành tập kích gia tộc Qiesi Jarno.

Là vương giả khổng chế ủy ban mafia nhiều năm qua. sau khi gia tộc Gambino ổn định được trận tuyến Xong, tốc độ phản kích thập phần khủng bố, thậm chí còn nằm ngoài cả dự liệu của mọi người.

Những năm gần đây, lực lượng bí mật mà bố già Edward bồi dưỡng đã hoàn toàn phát huy tác dụng, Cơ hồ dùng Xu thế lời đình giáng Cho gia tộc Qiesi Jarno một đòn phản kích trầm trọng!

Gia tộc Gambino liền giống như một đầu cuồng sư tỉnh giấc, hoàn toàn hiển lộ ra lực lượng chiến đấu của nó! Nguyên ban đầu bị rơi vào tình huống rối loạn, nhưng Chỉ ngắn ngủi trong một tiếng đồng hồ, lực lượng bí mật của bố già Edward đã có tác dụng mang tính chất quyết định toàn cục!

So sánh với những thành phố khác thì Los Angeles không có thành viên của gia tộc Qiesi Jarno động quân, thế nhưng lại tổn thất nghiêm trọng hơn một chút. Bởi vì muốn đối phó với thế lực của gia tộc Gambino ở Los Angeles, cho nên gia tộc ProfaCi và JarroW Veysel đã điều động nhân lực từ Các vùng phụ Cận Carlifornia đến trợ giúp. hơn nữa còn dùng phương thức tấn công chớp nhoáng. đánh cho phân bộ của Gambino tại Los Angeles trở tay không kịp.

Trang viên gia tộc Gambino, bên chiếc cửa sổ trong tòa biệt thự trung tâm, Seaman cầm ống nhòm quan sát động tĩnh bên ngoài cửa lớn. vẻ mặt mang biểu tình lo lắng! Người của hai gia tộc Profaci và JarroW Veysel đã tiến nhập vào trang viên được mười phút, ở trong mười phút này đảm bảo tiêu của gia tộc Gambino Chia làm hai tiểu đội, dùng lối đánh du kích kháng cự lại những tay súng của hai gia tộc kia. Theo sau, lại triển khai tập kích.

Thế nhưng trong lòng Seaman thập phần rõ ràng, những người đó Chỉ sợ chẳng kiên trì nổi thêm bao lâu nữa.

Mười lăm phút! Đây là thời gian Seaman tính toán.

Tại hân Xem ra, đảm bảo tiêu từng là quân nhân chính quy trong quân đội Mỹ kia. dùng toàn bộ kinh nghiệm Chiến đấu, nhiều nhất chỉ có thể duy trì được mười lăm phút mà thôi

Mười lăm phút sau. nếu những người đó bị giết chết hết, vậy thì tay súng của hai gia tộc kia hoàn toàn có khả năng, càn quét đến Căn biệt thự trung tâm này. Căn cứ theo suy đoán của Seaman. dựa vào tám thành viên nội tộc ở bên trong biệt thự, chỉ sợ ngay cả năm phút đồng hồ đều không duy trì nổi.

Mồ hôi lạnh chẳng biết từ lúc nào, đã túa nhiễm ướt trán của Seaman, hiện giờ nhìn Seaman cực kì khẩn trương. Hân không lo lắng phải đi gặp lão quỷ Satan, mà hân lo lắng phân bộ của gia tộc ở Los Angeles bị phá hủy.

Chuyện này nếu Xảy ra, đối với gia tộc Gambino, quả thực không thể nghi ngờ, chính là một nỗi sỉ nhục cực đại chưa từng có.

Mà thân là người phụ trách của gia tộc tại Los Angeles. Seaman lại không có biện pháp gì ngăn chặn, điều này khiến cho hân cảm giác phi thường uất ức.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua. tiếng súng trong trang viên càng lúc càng tản lạc. Seaman hiểu ra, đảm bảo tiêu kia đã Xong đời rồi!

“Chẳng lẽ muốn ta phải trở thành tội nhân thiên cổ của gia tộc sao Seaman buông ống nhòm, vô lực nhắm hai mắt lại, thân mình không tự chủ được run rẩy lên. Vài giây đồng hồ Sau, Seaman hung hăng phun ra một ngụm trọc khí. Biểu tình lo lắng trên khuôn mặt cũng biến mất vô ảnh vô tung. cướp lấy chính là vẻ lạnh lùng kiên định!

Đó chính là một loại kiên định khi quyết tâm đối mặt với tử vong! Mặc dù có phải chết. nhưng sẽ chiến đấu vì bảo tồn vinh quang của gia tộc! Cho đến hơi thở cuối cùng!

Đây là ý niệm duy nhất trong đầu Seaman lúc này.

Đang khi Seaman định ném chiếc ống nhòm trong tay Xuống, mở ngăn kéo bàn làm việc ra lấy súng. Thì dư quang trong khóe mắt rõ ràng chứng kiến. ở bên đường ngoài trang viên đột nhiên Xuất hiện vài chiếc Xe hơi.

Mơ hồ trông thấy vài chiếc Xe hơi, Seaman hai mắt tỏa sáng, hân theo bản năng giơ ống nhòm lên.

Seaman nhìn thấy ra, quả thực là có bảy tám chiếc Xe hơi đang chạy băng băng đến hướng trang viên.....

“Lý, cuối cùng hân đã tới rồi!” Seaman giống như nhìn thấy tia Sáng cuối đường hầm thì thào tự nói một câu, tiếp theo lật nhanh Xoay người chạy ra khỏi thư phòng.

“Bọn nhỏ, cố gắng lên, cứu binh của chúng ta đến rồi!” Theo sau, Seaman đem tin tức này thông báo ra, tất cả mọi người đều phấn chấn tinh thần.

Nhưng Seaman thật không ngờ, Lý Dật không có tự thân đến, người chạy đến cứu viện lại chính là Ngưu Lâm Sinh.

Hiện tại, dựa theo tình huống mà nói thì Silva thân làm người phụ trách của gia tộc Profaci ở Los Angeles, hân là tâm tình không sai đi.

Nhưng trên thực tế, tâm tình của hân lại phi thường bất hảo! Bởi vì hân đã nghe được phong thanh, gia tộc Gambino đang chuẩn bị phản kích.

“Toàn bộ những gia tộc tham dự chuyện tình lần này, nhất định sẽ phải thừa nhận nộ hỏa của gia tộc Gambino!” Đây là tuyên ngôn của bố già EdWard.

Lửa giận của gia tộc Gambino kinh khủng bậc nào, không một ai biết, nhiều năm trôi qua không có bất kì gia tộc mafia hoặc băng đảng nào dám chống đối lại với gia tộc Gambino. Cho nên Gambino không có cơ hội phóng thích lửa giận Thế nhưng hiện giờ, gia tộc Gambino tuyên bố sẽ cho mọi người chứng kiến được lửa giận của mình.

Khùng bố! Ngoại trừ cái từ ngữ này ra, Silva thật sự không thể hình dung nổi. Đối với cuộc chính biến lần này. Silva biết rõ không ít nội tình, tại hắc Xem ra, gia tộc QieSi Jarno và Profaci chuẩn bị chu toàn như vậy, hơn nữa còn đánh cho Gambino không kịp trở tay. lợi dụng lợi ích gây áp lực cho một số gia tộc, phân phó bọn họ kiềm chế gia tộc Heyde Gus. Dưới cái dạng tình huống này. mặc dù giống như Carville nói không thể nào một ngụm ngón sạch Gambino, nhưng ít nhất cũng phải khiến cho Gambino đại thương nguyên khí.

Thế mà trên thực tế. Gambino chỉ Xoay mình vài tiếng đồng hồ, tất cả mọi nguy cơ liền bị tan thành mây khói.

Đương nhiên, đây chỉ là lo lắng đối với tương lai của gia tộc, còn đối với bản thân Silva, hắn mới nhận được tin tức vô cùng tồi tệ: “Hoa Nhân bang phái người đi cứu viện Seaman!”

Tin tức này khiến cho Silva lo lắng, đồng thời cũng phi thường tức giận! Bởi vì Carville đã từng cam đoan. Hoa Nhân bang sẽ không phái người chạy qua cứu viện. “Carville, tôi muốn có một lời giải thích! Ông nhất định phải giải thích cho tôi biết! Tại sao bọn Hoa Nhân bang lại chạy đến cứu viện, hơn nữa nhân số còn có hơn trăm mạng.”

Trong biệt thự của Carville, Silva không còn vẻ khách khí giống như lúc trước, ngược lại trợn mắt nhìn Carville giận dữ gầm lên.

Cùng bộ dạng giống như đang gặp phải ngày tận thế của Silva bất đồng, trên khuôn mặt Carville vẫn lộ vẻ thần nhiên như cũ, nhưng nụ cười đã mất đi hương vị tiêu Sái dĩ vãng. nếu cẩn thận quan sát. sẽ phát hiện khóe mắt Carville, hơi có điểm run rẩy“Ngoài ý muốn, ừm, chỉ là ngoài ý muốn mà thôi.” Carville khẽ thở dài, nhìn Silva nói: “Tôi đã quá khinh thường cái tên kia rồi. Nguyên bản tôi nghĩ rằng. chỉ cần phong thanh là tôi đang ở khu nhà giàu Merbury. hắn sẽ dẫn quân tới. Tôi cho người mai phục cẩn thận riêng ở nơi này, nhưng hắn lại không chạy đến. Mà lúc đó, tôi thông qua nội ứng ở trong Hoa Nhân bang, biết được lộ tuyến của hắn. tính toán chặn đường thủ tiêu sạch bọn chúng, nhưng...là...Hắn ba lần liên tục thay đổi lộ tuyến. Sau đó. đám lính đánh thuê của tôi bị đặc cảnh theo dõi, nên phải triệt thoái.”

Nói đến đây, Carville không khỏi nhú mày, dường như Lý Dật còn khó đối phó hơn. so với sự tưởng tượng của hắn.

“Mẹ kiếp, tôi không muốn nghe ông nói câu này!” Silva tức giận nói.

Carville nhẹ nhàng dang rộng hai tay: “Silva thân ái, anh không nên kích động như vậy đi, ừm, Hoa Nhân bang phái người đến tiếp viện, vậy thì có liên quan gì đâu. Nhân lực của Profaci và JarroW VeySel sớm đã tấn công vào trang viện Gambino, chắc hắn cũng Xử lý Xong cái thằng Seaman kia rồi! Cho nên nói, Hoa Nhân bang có đến. nhiều ít anh cũng chỉ mất thêm một số thủ hạ mà thôi, so Sánh với chiến công của anh thì chuyện này đâu tính là cái gì chứ?”

Silva không thể không thừa nhận. Carville rất có tố chất làm chính khách. ít nhất sau khi nghe được những lời này, cơn giận của hắn đã giảm đi không ít, bởi vì hắn nghĩ rằng Carville nói dường như cũng có chút đạo lý.

Lúc này, di động của Silva bỗng nhiên reo vang, cùng lúc trước giống nhau, thủ hạ của hắn lại hồi báo một cái tin tức. đủ khiến cho hắn muốn nổi điên lên: “Một đoàn người kháC cỦa Hoa Nhân bang, đang trên đường tiến đến trang viện gia tộc Gambino, hơn nữa chẳng bao lâu sau, là sẽ tới kịp thời!”

“Mẹ kiếp, Carville, lần này tôi bị ông hại chết thật rồi! Hoa Nhân bang dốc toàn lực Xuất động, ông hãy nghe cho kỹ đây, bọn chúng huy động toàn bộ thành viên, đi cứu viện cái tên Seaman kia!” Silva tâm tìrlh kích động nói: “Đây là tin tức mới nhất. thủ hạ của tôi vừa mới hồi báo Xong.”

Nói Xong, sắc mặt Silva trở nên hết Sức khó coi. Hắn phi thường rõ ràng, tin tức này tuyệt đối không thể là giả được. nếu quả thật hai trăm thành viên Hoa Nhân bang đến cứu viện, như vậy những tay súng của hai gia tộc Profaci và JarroW Veysel, khó mà nắm giữ nổi cục diện.

Hắn còn biết một điều, thủ hạ dưỞ tay Lý Dật, có một gã tên là Jester!

Căn cứ theo biểu hiện trong tài liệu, cái tên Jester kia chính là vương bài bộ đội của nước Đức, đã từng nhiều lần tham gia chiến tranh quy mô lớn nhỏ, hoàn toàn là một món lợi khí!

Lúc này đây; tự ngay cả Carville cũng bị Silva ảnh hưởng tới, nụ cười trên mặt hắn rốt cuộc đã tiêu thất. Carville trầm mặc vài giây đồng hồ. cuối cùng lạnh lùng mắng: “Đồ con lợn. quả nhiên là một lũ ngu Xuẩn.”

“Carville, ông có ý tứ gì?” Silva nghĩ rằng Carville đang chửi mình. đương trường liền nhảy dựng lên. một bộ tư thế sẵn Sàng cùng Carville trở mặt.

Carville chứng kiến Silva bộ dáng kích động, âm thầm lắc đầu, sau đó nói: “Không phải tôi mắng anh, mà là chửi cái tên nội ứng ngu Xuẩn kia. Ừm, tôi nói Hồng Thanh Vân. long đầu của Hoa Nhân bang chính là đồ con lợn!”

Silva gần từng chữ nói: “Tôi muốn ông nghĩ biện pháp cứu người của tôi, hơn nữa là ngay lập tức!”

“Silva, đám người kia hiện giờ đang bị đặc cảnh theo dõi. căn bản không có thời gian hành động. Hơn nữa, anh cho rằng làm như vậy thì có ý nghĩa sao?” Carville nhú mày, trợn mắt nhìn Silva, nói: “Tôi hy vọng anh rõ ràng. nhiệm vụ lần này của anh chính là diệt trừ phân bộ của gia tộc Gambino ở Los Angeles mà thôi! Lúc này cơ bản anh đã hoàn thành Xong nhiệm vụ, trong mắt tôi, hoàn thành được cái nhiệm vụ gian nan này, có tổn thất đi một chút lực lượng, cũng vẫn tính là thắng lợi rồi!”

“Mẹ kiếp. không phải một chút lực lượng. mà là toàn bộ một phần tư tay súng của gia tộc!” Silva phẫn nộ nói.

Carville ngữ khí lạnh lùng: “Vây cũng chưa tính là cái gì.”

Nhìn biểu tình Carville đang dần dần trở nên lạnh lùng, rốt cuộc Silva cũng hiểu rõ một sự thật, là hiện giờ mình đang ở trong biệt thự của Carville, nếu như chọc giận hắn. Thì rất có khả năng Carville sẽ trực tiếp bật súng ra Xử lý mình! Silva tin tưởng, Carville tuyệt đối dám làm như vậy!

Hiểu được điểm này, sắc mặt Silva thoáng biến chuyển tốt đẹp hơn một ít, ngữ khí cũng bình tĩnh: “Được rồi, cầu nguyện Thượng Đế phù hộ! Mong rằng hiện giờ bọn thằng Seaman đã đi gặp lão quỷ Satan rồi!”

“Chắc chắn là như vậy.” Carville lộ ra vẻ tươi cười nói.

Silva nhú mày hỏi: “Carville, ông thấy cục diện kế tiếp sẽ như thế nào?”

“Anh thật sự muốn biết kết quả cuộc chính biến lần này sao?” Carville không đáp mà mỉm cười hỏi ngược lại.

Silva chứng kiến nụ cười vô hại kia của Carville, lắc lắc đầu: “Carville, tôi thề....tôi thật sự chán ghét cái kiểu ông cười! Còn nữa, tôi không thích ông biết rõ ràng mà còn Cố tình hỏi Vắn.”

“Không có kết quả.” Carville ngữ Xuất kinh nhân.

Nghe Carville nói, Silva sợ đến mức ngây người. vẻ mặt hắn không thể tưởng tượng nói: “Cái gì? Ông nói không có kết quả là sao?”

“Phải” Carville gật gật đầu: “Nếu tôi đoán không sai, ngày mai, trận hỗn loạn lớn nhất thế giới ngầm từ trước đến nay, sẽ hoàn toàn bị ngăn chặn.”

“Vì cái gì?” Silva dần dần khôi phục vẻ bình tĩnh, nghi hoặc dò hỏi.

Carville không có trả lời Silva ngay, mà châm một điếu Xì gà nhẹ nhàng rít vài hơi, mới giải thích: “Tôi đã từng nói qua, người anh trai của tôi muốn ngoạm sạch gia tộc Gambino là chuyện không thể nào. Mà sự thật đã chứng minh suy đoán của tôi rồi. Gia tộc Gambino quả thật cường đại giống như trong tưởng tượng. tuy rằng hành động lần này phi thường bất ngờ, hơn nữa còn lợi dụng mạng lưới quan hệ trong chính giới,

ngăn chặn sự giúp đỡ từ gia tộc Heyde Gus, nhưng thế lực của Gambino quá mức mạnh mẽ. Nhất là lực lượng bí mật của lão cáo già Edward kia. bọn họ chính là điểm mấu chốt làm cái cục diện hỗn loạn này thay đổi!”

“CÓ thể nói, sự tình phát triển đến bây giờ, bên phe chúng ta vẫn chiếm thế thượng phong, nhưng chỉ là một chút ưu thế mỏng manh. Dưới cái loại tình huống này, những đại nhân vật ở chính giới đều hiểu chuyện lần này sẽ không bao giờ có kết quả ở trong thời gian ngắn nhất. Đồng dạng bọn hắn cũng biết rất nhiều ánh mắt trên toàn thế giới đều tập trung về đây, bọn hắn phải gánh vác áp lực cực lớn. Trước kia, không ra mặt ngăn chặn sự tình xảy ra. chẳng qua là bởi vì liên lụy đến nhiều nhân vật cao cấp trong chính phủ mà thôi. Khi cục diện lâm vào thế giằng co, bọn hắn nhất định sẽ ra mặt! Anh nghĩ thử Xem, vô luận gia tộc Heyde Gus hay là bên phe chúng ta đều có người ở chính giới, ngày mai bọn hắn sẽ tự Xuất đầu tìm biện pháp thương lượng vụ này.”

“Đàm ngưng chiến sao?” Silva nheo mắt hỏi.

Carville gật đầu rồi lại lắc đầu: “Là ngưng chiến, bất quá không chỉ ngưng chiến mà còn phải truy cứu trách nhiệm!”

“Truy cứu trách nhiệm?” Silva nghi hoặc.

Carville lạnh lùng cười: “Phải Chuyện lần này náo nhiệt quá lớn. chính phủ bị thế giới lên án thảm thương. Dưới loại tình huống này, nhất định chính phủ sẽ tìm một bang nhóm đảm đương làm sơn dương thế tội! Đương nhiên không thể riêng một vế, mà cả hai bên đều sẽ có một số kẻ chết thay!”

Nói tới đây, nụ cười của Carville càng lạnh hơn vài phần: “Thế nhưng đám sơn dương thế tội, sẽ được chuyển ra từ trong nhà tù. Ôi thôi quýt làm cam chịu! Hừ, cũng chẳng phải lần đầu tiên chính phủ tính toán làm như vậy!”

Nghe xong Carville phân tích một phen, Silva không thể không bội phục, ít nhất riêng bản thân hắn cảm thấy được, Carville so với ông chú đang nắm quyền gia tộc Profaci. cũng không kém cõi bao nhiêu.

“Vậy ông nói Xem, sau khi ngưng chiến, gia tộc Gambino vẫn cay cú trả thù chúng ta thì sao?” Silva lo lắng hỏi.

Carville nhìn chằm chằm vào trong mắt Silva vài giây đồng hồ, theo sau nhẹ nhàng cười: “Trả thù là khẳng định, nhưng không phải lúc này! Một khi chính phủ ra mặt, song phương đều phải dừng tay! Còn nếu trong tương lai muốn trả thù, Silva. Anh không nên suy nghĩ quá nhiều, hiện tại gia tộc Profaci của anh cùng Qiesi Jarno. JarroW Veysel tạo thành liên minh. Chúng ta vẫn như cũ đoàn kết đối kháng lại gia tộc Gambino. vậy nên cho dù gia tộc Gambino muốn trả thù, anh cũng không cần phải lo sao.”

“Hơn nữa. chuyện này cũng đâu tới phiên anh lo lắng, không phải sao?” Dứt lời cuối cùng. nụ cười trên khuôn mặt Carville càng đậm nét hơn.

Silva có chút tức giận trừng mắt nhìn Carville một cái, hắn học nói: “Carville, ông chớ quên rằng, lần này ông đã chọc giận Lý Dật rồi, đám lính đánh thuê của ông giết hại hơn một trăm thành viên Hoa Nhân bang! Theo tôi được biết. thì gã này chính là một người có cừu tất báo, chẳng lẽ ông không lo lắng hắn trả thù hay sao?”

“Lo lắng? Tôi vì sao phải lo lắng chứ? Chẳng lẽ anh cho rằng đám lưu manh tạp nham có thể đánh đồng với dân lính đánh thuê kia của tôi ư? Hơn nữa sau khi chính phủ ra mặt ngăn cản, hẳn đám làm xằng làm bậy sao?” Carville vẻ mặt thoải mái, nói: “Tôi quên không cho anh biết một chuyện, vì phòng ngừa sự vạn nhất, tối hôm nay tôi sẽ chuyển đến căn cứ hải quân. Uhm, tôi nghĩ coi như hắn lớn gan, muốn tìm tôi trả thù đi chẳng nữa. cũng không bao giờ dám chạy vào trong căn cứ hải quân giết tôi?”

Nghe được Carville nói như vậy, biểu tình của Silva phi thường cổ quái. Tại hắn Xem ra, Carville này đúng là rất giảo hoạt, nếu hắn thật sự chuyển đến căn cứ hải quân. thì cấp cho Lý Dật thêm mười lá gan. Lý Dật cũng không dám đột nhập vào căn cứ hải quân, để tìm Carville tính toán nợ nần..

316. Chương 275 : Tuyên Bố Tử Hình

“Fuck” Silva chửi thề một câu. nói: “Chẳng lẽ bây giờ mà còn có tâm tư để chơi gái nữa hay sao?”

Tuy nói như thế nhưng Silva vẫn đi ra khỏi thư phòng, bởi vì hấn hiểu ý tứ của Carville.

Đưa mắt nhìn theo Silva rời khỏi thư phòng, nụ cười trên khuôn mặt Carville đột nhiên biến mất, trầm mặc vài phút cuối cùng mới trở lại bình thường.

Tiếng bước chân quen thuộc từ bên ngoài tiến đến, một người cao lớn tóc vàng đi tới bên người Carville, cung kính nói: “Ông chủ. ngài muốn khi nào thì rời đi?”

“Hãy chờ thêm một lát nữa.” Carville khẽ nhu huyệt thái dương: “Cậu ra ngoài trước đi. tôi muốn yên tĩnh một chút.”

Nghe được Carville phân phó, tên đại hán tóc vàng không nhiều lời, nhẹ nhàng rời khỏi thư phòng, đồng thời cũng đóng cửa lại.

Mười mấy giây đồng hồ sau, Carville dừng động tác trong tay, cầm máy điện thoại trên bàn làm việc. bấm một cái dây số

Rất nhanh điện thoại chuyển được, trong ống nghe truyền ra một thanh âm giàu chất cảm tình: “Em trai của ta. Hiện giờ cậu gọi điện là muốn báo cho ta tin tức tốt lành hả ?”

“Anh còn hỏi tôi như vậy nữa ư? Tôi biết anh ở bên này có nội tuyến, tình huống như thế nào, chẳng phải anh phi thường rõ ràng sao?” Giờ khắc này, trong giọng nói của Carville không còn trấn định như thường ngày nữa, mà mang theo một cỗ hương vị châm chọc.

Chủ nhân đầu bên kia điện thoại, cười lạnh: “Em trai của ta. nếu cậu đã không hoàn thành nội dung trong hiệp thương, như vậy thì gọi điện thoại cho ta, làm cái gì?”

“Tôi chỉ muốn nhìn Xem anh như thế nào, bây giờ thấy được tâm tình của anh dường như không tệ.” Carville cười trào phúng nói.

“Mẹ kiếp, Carville, cậu em có ý tứ gì?”

“Ha ha, anh trai thân ái của tôi. thoát nhìn anh thực là giả tạo! Ha ha, tôi chẳng có ý tứ gì cả, tôi chỉ muốn nói cho anh biết kế hoạch đã thất bại, ít nhất cũng tạm thời thất bại.” Carville nói tới đây. ngữ khí bỗng nhiên thay đổi. lạnh lùng: “Ừm, kế hoạch của anh thành công hay thất bại chẳng liên quan gì đến tôi, nhưng hi vọng anh hãy nhớ kỹ hiệp thương giữa chúng ta!”

“Chỉ cần cậu làm Xong việc nên làm, tôi sẽ dựa theo hiệp thương mà Xúc tiến. Chẳng phải là muốn đem phần mộ mẹ cậu chuyển đến khu mộ địa của gia tộc hay sao, chuyện này cũng không quá khó làm.”

“Anh nhớ rõ là được rồi!” Khuôn mặt Carville có chút vặn vẹo: “Cuối cùng, tôi muốn nói. chỉ mong Thượng Đế phù hộ cho anh chết ở trong tay của Edward, hẹn gặp lại!”

Dứt lời. Carville trực tiếp cúp điện thoại.

Hung hăng thở dài một hơi, sắc mặt Carville đã khôi phục về bình thường, hấn cầm điều Xi gà ở trên bàn, châm lửa, nhẹ nhàng rít khói. Khói thuốc vờn quanh khuôn mặt của Carville. làm cho cả người hấn thoát nhìn trầm tĩnh đáng sợ, ánh mắt không ngừng lóe lên, hoàn toàn chìm vào trong hồi ức ấu thơ.

Ngày hôm đó, mãi tận giữa trưa nắng gắt, lúc ấy Carville chỉ mới có năm tuổi, từ trên đường lượm được hai chiếc bánh mì, liền chạy thẳng về một Xó Xỉnh rách nát.

Trong một gian nhà đổ nát, người phụ nữ sắc mặt tái nhợt. thân thể gầy khô đét như que củi, đang nằm trên giường không ngừng ho khan.

Sau khi tiến vào gian nhà. nghe tiếng ho khan dồn dập, Carville nhanh chân bước tới bên cạnh người nọ, đem hai chiếc bánh mì đã biến thành màu đen cùng một chén nước, bưng tới nước mặt người phụ nữ: “Mẹ ơi, có đồ ăn và nước rồi, mẹ nhanh ăn đi.”

Người phụ nữ gian nan đưa bàn tay đang che miệng. giấu đi! Trong lòng bàn tay dính vệt máu đỏ tươi.

“Carville của mẹ, mẹ không muốn ăn gì cả...” Người phụ nữ cố gắng che giấu vết máu ở trong lòng bàn tay, nhưng hành động này không thoát qua khỏi ánh mắt của Carville.

Carville thấy có vết máu, sắc mặt đại biến: “Mẹ, tại sao trong tay của mẹ lại có vết máu thế?”

“Carville thân yêu. mẹ sắp phải rời Xa con rồi...” Người phụ nữ vẻ mặt lo lắng nhìn Carville. Nguyên bản trên khuôn mặt tái nhợt, miễn cưỡng nặn ra một nụ cười khô khan.

“Mẹ...ời....!” Carville vừa nghe được người phụ nữ nói như thế, nước mắt giàn giụa. chiếc bánh mì đen ngòm trong tay cũng rơi Xuống mặt đất.

“Con trai nhặt bánh mì lên Người phụ nữ ôn nhu nói” “ Ăn nó thì con mới có cơ hội Sống sót. con nhất định phải Sống thật tốt nhé. con yêu!”

“Con không muốn...đừng bỏ con mẹ ơi.” Carville gắt gao ôm chặt người phụ nữ.

Người phụ nữ khó nhọc vươn cánh tay run rẩy lên, vuốt ve mái đầu Carville một chút, hành động này dường như nàng đã dùng toàn bộ khí lực. Cưng chiều Xong, cánh tay của nàng liền vô lực rút Xuống dưới, ngũ khí cũng yếu nhược hơn vài phần: “ Con trai, nhỔ kỹ. hãy Sống cho thật tốt. Hãy vì chính bản thân con. cũng vì cả mẹ nữa nhé!”

Nói Xong câu này, người phụ nữ lại tiếp tục ho khan, hơn nữa còn phun ra máu tươi. “Bởi vì mẹ muốn con giúp ta hoàn thành một cái tâm nguyện.”

“Tâm nguyện gì ạ?” Không biết tại Sao, lúc trước Carville còn bi thống, bỗng nhiên hiện giờ đã khôi phục lại vẻ bình tĩnh.

Nhìn khuôn mặt non nớt kiên cường của Carville, người phụ nữ khẽ mỉm cười, đây chính là nụ cười cuối cùng trong cuộc đời của nàng. Bởi vì nàng sinh ra một đứa con vĩ đại như thế, mà cảm thấy kiêu ngạo!

Đồng dạng trong nụ cười kia, cũng xen lẫn theo một tia bất đắc dĩ

“Con trai, nếu ngày sau con làm nên sự nghiệp, vậy Xin con hãy mai táng mẹ ở trong khu mộ địa của gia tộc Qiesi Jarno, ân. mai táng ở bên cạnh...HaleS Qiesi Jarno.”

Nói dứt lời, người phụ nữ tắt thở ngay tại chỗ.

Trong gian nhà rách nát, bỗng nhiên vang vọng lên thanh âm gầm rống phẫn nộ, mà tê tâm liệt phế của Carville.

Chuyện Xưa thoáng qua như mây khói. nhớ lại cảnh tình năm đó. khuôn mặt Carville ướt đầm nước mắt: “Mẹ, con biết trước khi chết mẹ chỉ mong muốn đưa con trai này Sống khỏe mạnh mà thôi. Nhưng con nhất định sẽ hoàn thành tâm nguyện của mẹ! Nhất định!”

Nói Xong lời này, Carville vô lực nhắm hai mắt lại.

Giờ khắc này Carville tựa như một người đã chết vậy, toàn thân không có chút...khí thế nào.

Mặt trời đã lặn khuất sau núi, một tia nắng cuối ngày theo dư quang bao phủ ở bên trong đám mây, sắc trời dần dần trở nên mờ lung. Cả thành phố Angeles tĩnh lặng trong buổi hoàng hôn....Nhưng tại trang viên của gia tộc Gambino lại có vẻ hỗn loạn dị thường.

Bốn mươi phút trước. những tay súng của hai gia tộc_Profaci và JarroW Veysel như bầy ong vỡ tổ ủa vào bên trong trang viên. nỗ lực huyết tẩy nỔi này!

Nhưng mà bọn hắc thật không ngờ, chính là ngay khi tiến vào, bọn hắc đã gặp phải bắn lên!

Đám bảo tiêu của gia tộc Gambino chia thành hai tiểu đội, thay nhau điên cuồng tiến hành thư kích*! (Ngắm bắn)

Ban đầu, đối mặt với trận phản kích của nhóm quân nhân giải ngũ này. những tay Súng thuộc gia tộc Profaci cùng JarroW Veysel, chớp mắt đã bị rối loạn trận tuyến.

Đối mặt với đám quân nhân giải ngũ, có kĩ năng tác chiến thành thạo. nhưng ôm tâm lý phải chết này, bọn chúng liền trả giá thảm trọng!

Mặc dù nhân số nhiều hơn trăm mạng. nhưng lại hoàn toàn thua thiệt dưới tay của đám quân nhân giải ngũ kia. Trong bọn chúng. có bốn mươi tám tay súng phải rời bỏ thế giới Xinh đẹp này.

Chung quy là bởi vì bọn chúng không có sự gắn kết. Đến từ hai gia tộc khác nhau. chẳng thể nào trở thành một tổ hợp hoàn mỹ được. Bất quá. cuối cùng bọn chúng vẫn giải quyết được đám quân nhân Xuất ngũ kia.

Theo sau, đang bắt đầu tiến hành cần quét, toàn bộ trang viên, để tìm kiếm ra thân ảnh của Seaman. người phụ trách của Gambino.

Nhưng bọn hắn nằm mơ cũng thật không ngờ, thời gian khi bọn hắn tìm thấy địa điểm ẩn trú của Seaman. thì hơn một trăm thành viên Hoa Nhân Bang. từ bên ngoài phóng vào. Hướng bọn hắn điên cuồng tập kích!

Đem so sánh với lần tập kích trước của đám bảo tiêu mà nói, thì Hoa Nhân bang tập kích càng khủng bố hơn!

Cũng không phải bởi vì kĩ thuật bắn súng của thành viên Hoa Nhân bang, cường hãn hơn đám bảo tiêu là quân nhân Xuất ngũ, mà là thành viên Hoa Nhân bang tập phần giáo hoạt.

Ở trong mắt bọn hắn, thành viên Hoa Nhân Bang giống như một đám hồ ly bình thường, căn bản không chơi chính diện, mà thích từ bốn phương tám hướng đánh lên!

Đối mặt với phương thức đánh du kích này của Hoa Nhân bang, bọn hắn lập tức quyết định phân tán ra một nhánh, đi tìm đám người Seaman ở trong biệt thự trung tâm, bộ phận còn lại thì đối phó Hoa Nhân bang!

Trong tòa biệt thự trung tâm Seaman đã hoàn toàn nội gián. Thân là người phụ trách, hắn mang theo một khẩu tiểu liên, thành thạo núp ở bên hông cửa sổ, điên cuồng bóp cò súng. vãi đạn ra bên ngoài.

“Sưu sưu..bá ...bá...”

Tử đạn Xuyên qua không khí, thanh âm gào rít vang vọng khắp cả trang viên. Lúc này, địch nhân ở bên ngoài không dám xông bừa, thứ nhất là sợ khi tiến vào sẽ bị thành viên của Hoa Nhân bang bao vây, thứ hai ở trong biệt thự rất cuộc có bao nhiêu nhân số. bọn chúng không biết.

Bất quá lúc này tâm tư của Seaman đã muốn nhảy ra khỏi cớ hòng, tại hắn Xem ra, nếu thành viên Hoa Nhân bang mà hăng hái thêm tinh thần cùng địch nhân mà khai sinh tử chiến đấu ác liệt. như vậy cái mạng của hắn sẽ có hi vọng càng lớn hơn.

Thế nhưng Seaman cũng hiểu, đó là chuyện không thể nào. Tại thời điểm mấu chốt, Hoa Nhân bang Xuất động chạy tới cứu viện, đã là trọng nghĩa rồi. Nếu muốn bọn họ không quản đến sinh tử. cứu giúp hắn, cơ hồ là vô khả năng.

Trên thực tế, Ngưu Lâm Sinh cũng có ý tứ này. Mặc dù hắn không làm trái mệnh lệnh của Lý Dật, nhưng cũng không muốn huynh đệ thủ hạ phải đi chịu chết. Mỗi khi những tay súng của hai gia tộc Profaci và JarroW Veysel cố gắng tiến vào trong biệt thự, Ngưu Lâm Sinh đều phân phó thủ hạ tăng cường hỏa lực. Còn khi bọn chúng ẩn trốn, Ngưu Lâm Sinh lại hạ lệnh cho mọi người thoái lui, cảnh giác đề phòng.

“Dùng trả giá nhỏ nhất để lấy lợi ích lớn nhất!” Đây chính là điều mà Jester chỉ dạy Ngưu Lâm Sinh, hắn nhận thức không sai, hơn nữa còn đem lý luận vận dụng vào thực tế luôn.

Ngay tại thời gian Seaman lo lắng. nếu tiếp tục như vậy. cuối cùng địch nhân ở bên ngoài sẽ vào được trong biệt thự. Đột nhiên, theo dư quang khóe mắt, hắn lại trông thấy bốn chiếc Xe tải màu trắng đang chạy băng băng đến, mà dẫn đầu là một chiếc Xe Ford.

“Sưu sưu!”

Dưới ánh mắt nhìn chăm chú của Seaman, một gã nam nhân khôi ngô đeo kính râm màu đen. nửa nằm nửa ngồi ở trên nóc Xe đang chạy. cầm súng ngắm hướng về phía cổng biệt thự, mà không ngừng bóp cò!

Khẩu súng ngắm trong tay nam nhân kia, giống như lưỡi hái tử thần bình thường, mỗi lần bóp cò, chung quy đều thu gặt một nhân mạng! Tử đạn vô tình bắn Xuyên thủng qua thân thể của những tay súng hai gia tộc Profaci và JarroW Veysel.

“Mẹ kiếp. rút thôi, có tay súng bắn tĩa!” Những tay súng của hai gia tộc Profaci cùng JarroW Veysel. rốt cục đã phát hiện ra đoàn người Jester đang chạy đến nơi này.

Người thủ lĩnh bên phía Profaci khẩn trương truyền đạt mệnh lệnh.

Những tay súng của hai gia tộc Profaci và JarroW Veysel bị đám người Jester hù dọa. bọn chúng liền mất hết dũng khí chiến đấu. cố gắng chạy trốn.

Nhưng dường như hết thảy mọi cố gắng đều đã quá muộn!

Khi bọn chúng định triệt thoái, thì gã nam nhân ở trên nóc Xe kia cầm vô tuyến điện truyền đạt mệnh lệnh. Ngay khi mệnh lệnh được phát ra.

“Các huynh đệ....GIẾT!”

Lúc này, Ngưu Lâm Sinh vung tay hô lớn, đồng thời trong đầu đang nhớ lại, JeSter từng nói với hắn: “Có rất nhiều nhân tố quyết định kết quả của trận chiến. nhưng dùng khí thế mạnh mẽ tấn công dồn dập. đó chính là nhân tố trọng yếu nhất.”

Thừa dịp người yếu, ta đâm người một đao đoạt mạng! Đây là lý giải của Ngưu Lâm Sinh.

317. Chương 276 : Ta Không Tin Thượng Đế (1)

Có thể nói, trong mười năm qua, ngày hôm nay là ngày náo nhiệt nhất của trang viên gia tộc Gambino. Sau khi gia tộc Qiesi Jarno phát động công kích đối với gia tộc Gambino, người nắm quyền gia tộc Gambino trước tiên chạy về trang viên. nguyên biệt thự đang trống rỗng của trang viên bây giờ đều đầy ắp người.

Mà vào thời gian buổi chiều, những người nắm quyền gia tộc Gambino đều tụ tập trong phòng hội nghị để dự họp. Ngay từ đầu hội nghị, những người nắm quyền uy phong bát diện ngay trước cửa gia tộc Gambino cãi nhau inh ỏi, lộ ra tâm tình vội vàng Xao động của chính mình.

“Câm miệng!”

Bắt đầu. Edward chỉ lạnh lùng nhìn những người này phát biểu ý kiến của mình rồi gây cãi, sau ba phút, hắn khàn khàn học ra hai chữ. Edward phun ra hai chữ kia, nguyên phòng họp đang tranh cãi ầm ĩ chợt an tĩnh

Xuống tới, được Edward bày mưu đặt kế, thân là tộc trưởng tương lai của gia tộc Gambino. Andrew Luofu đại biểu Edward hạ ra một đạo mệnh lệnh!

Mà mệnh lệnh này đã làm biến mất nguy cơ của gia tộc Gambino.

Vào buổi tối, trang viên lại khôi phục hình dạng quanh quẽ, duy nhất khác biệt chính là đèn trong các biệt thự thuộc trang viên đều sáng lên. Hiển nhiên. ngay trong đêm tối đặc thù này, những người nắm quyền của gia tộc Gambino cũng không sao ngủ được.

Trong phòng sách biệt thự số một. Edward cầm một điều Xi gà trong tay, dựa vào lưng ghế, nhìn bức họa vị thủ lĩnh từng đưa gia tộc Gambino lên bước đường huy hoàng, suy nghĩ Xuất thần.

Có nhiều tiếng bước chân đầy tiết tấu từ ngoài cửa truyền đến. làm Edward dừng trong suy tư lấy lại tinh thần, hắn đầu tiên dụi tắt Xi gà, sau đó nhẹ nhàng nhu nhu huyết thái dương.

Cửa phòng sách bị người đẩy ra, một hương thơm cơ thể nhân nhạ bay vào phòng sách. Andrew trong bộ quần áo màu đen trực tiếp đi tới trước người Edward, nhìn vẻ mặt uể oải của hắn, nâng cằm Xấp văn kiện trong tay đặt lên bàn, sau đó trầm mặc không lên tiếng đi tới phía sau Edward giúp hắn Xoa bóp hai vai.

“Cha, cha có mệt thì nên nghỉ ngơi một lát đi. Hiện tại thế cục đã ổn định, có con canh chừng, sẽ không gặp chuyện không may.” Andrew nhẹ giọng nói, nàng biết chiều hôm nay cha mình thừa nhận áp lực quá lớn.

Edward hưởng thụ sự Xoa bóp của Andrew, lắc đầu: “Annie, lúc này cha làm sao ngủ được?” Thanh âm Edward vẫn thật phần khàn đặc, đồng thời mang theo một cổ ứ rữ.

“Cha, con đã góp nhặt tình huống các nơi, tổn thất lần này nghiêm trọng hơn trong sự tưởng tượng của chúng ta.” Vùng lông mày của Andrew nhướng lên: “Hơn nữa trong quá trình trả thù, tử sĩ gia tộc do cha bí mật bồi dưỡng hai mươi năm đã chết gần một phần ba. Cũng may bao quát gia tộc Qiesi Jarno bên trong, toàn bộ các gia tộc đều bị chúng ta phản kháng hoảng sợ, hiện tại bọn họ đang bày ra tư thái phòng thủ. Nếu như con không đoán sai, kế tiếp bọn họ sẽ dùng bạch đạo quan hệ ngăn lại sự trả thù của chúng ta.”

“Ân”

Edward nhẹ nhàng gật đầu, con mắt mị thành một cái khe. Có thể nói lần này bị gia tộc Qiesi Jarno tập kích làm Edward cũng bất ngờ. Đây không phải nói do Edward không có phòng bị với sự tập kích của gia tộc Qiesi Jarno. Trên thực tế, ngay trước khi Lý Dật nói cho Andrew trong gia tộc có nội gián cũng dặn dò Andrew canh chừng cẩn thận cho gia tộc. Lão đầu Edward đã biết sẽ có một ngày như hôm nay.

Chỉ là hẳn thật không ngờ gia tộc Qiesi Jarno có thể đi qua mạng lưới quan hệ của bạch đạo áp chế gia tộc Hyde Gus, làm gia tộc Hyde Gus ở trong cuộc loạn chiến này hầu như không khởi lên được tác dụng.

Còn nữa, gia tộc Qiesi Jarno liên hợp gia tộc Profaci cũng là chuyện mà trước đó Edward không điều tra được, gia tộc Qiesi Jarno làm được thập phần bí mật, thậm chí, Edward còn biết gia tộc Qiesi Jarno liên hợp Hồng Thanh Vân của Hoa Nhân Bang, nỗ lực giết chết minh hữu Lý Dật của gia tộc Gambino.

Thế nhưng những điều này cũng không làm cho Edward cảm thấy kỳ quái.

“Annie, trong gia tộc còn có kẻ phản bội.” Edward lần thứ hai mở miệng, trong giọng nói mang theo một tia tức giận, so sánh với hai điểm phía trên mà nói, hẳn đối với điểm này càng khiếp sợ. Từ khi gia tộc Gambino nắm quyền ủy ban mafia tới nay, toàn bộ thành viên gia tộc Gambino vì chính thân phận của mình mà cảm thấy tự hào, chưa từng Xuất hiện kẻ phản bội!

Mặc dù Lý Dật nói cho Andrew kẻ phản bội kia cũng không phải chân chính thực sự là thành viên gia tộc Gambino, mà là một người con rể của gia tộc Gambino, đương nhiên, gia tộc Qiesi Jarno vì muốn Xếp cây đình này vào cũng cần tốn rất nhiều thời gian.

“Cha, con cũng nghĩ như thế.” Nghe được hai chữ phản bội, vùng lông mày Andrew nhíu lại: “Lần này sở dĩ gia tộc tổn thất lớn như vậy, hoàn toàn là bởi vì gia tộc Qiesi Jarno biết được điểm yếu nhất của chúng ta ở đâu, mà bọn họ lại chuyên môn hạ thủ đối với điểm yếu nhất đó”

Edward trầm mặc.

“Tỷ như Los Angeles. Nguyên bản Los Angeles hẳn là một chỗ an toàn nhất của chúng ta, thế nhưng tổn thất tại Los Angeles lại thảm trọng nhất, ngoại trừ Seaman chỉ còn có hai thành viên gia tộc còn sống. Gia tộc Profaci và Jarow Veysel đều điều nhân thủ từ nơi khác tới.” Biểu tình Andrew ngưng trọng nói đến đây, nhớ tới điều gì, lại nói: “Lần này ít nhiều nhờ Lý Dật, là do hắn trong lúc then chốt phái người đi cứu Seaman. Hơn nữa còn giết chết toàn bộ thương thủ của hai gia tộc kia.”

“Con gái, lúc trước con giúp đỡ hẳn là đúng, hẳn là một tiểu tử ưu tú.” Nghe được Andrew nói, Edward nhớ tới tình hình lúc trước nói chuyện cùng Lý Dật, theo hắn Xem ra, nếu như lần này không có Lý Dật, như vậy phân bộ của gia tộc Gambino tại Los Angeles lần này sẽ toàn bộ bị nhổ sạch, điều này đối với gia tộc Gambino mà nói tuyệt đối vô cùng nhục nhã!

May mắn chính là sự tình này cũng không có phát sinh.

Nếu như bình thường nghe Edward nói như vậy, Andrew có lẽ sẽ có phản ứng dị thường, lúc này nghe được cha mình tán thưởng Lý Dật, biểu tình Andrew không hề phát sinh chút biến hóa, vẫn thập phần ngưng trọng như cũ: “Cha, với thể cục hiện tại mà Xem nếu như tiếp tục để cho thương thủ cùng đám tử sĩ mà cha bồi dưỡng tiếp tục chiến đấu, chỉ sẽ gia tăng thêm tổn thất. Con kiến nghị lợi dụng những thể lực minh hữu giúp chúng ta báo phục.”

“Ân” Giọng nói Edward thật băng lãnh: “Một hồi con gọi điện chuyển cáo cho các tộc trưởng kia, ngay từ đầu gia tộc của ta bị vây trong hoàn cảnh Xấu, bọn họ tuyển chọn quan vọng còn được, thế nhưng hiện tại, bọn họ phải kết thúc cho Xong, minh hữu phải có nghĩa vụ của mình nên có!”

Hiển nhiên đối với những minh hữu này của gia tộc Gambino, ngay trong lúc gia tộc Gambino bị đả kích lại không đứng ra, tuy rằng Edward có thể hiểu được. thế nhưng hắn cũng thập phần phẫn nộ!

Hắn có thể tưởng tượng. nếu như hiện tại gia tộc Gambino bị sụp đổ, đám người kia sẽ lập tức giải trừ quan hệ minh hữu với gia tộc Gambino. điều này làm cho người ta rất căm tức, đồng thời cũng rất hiện thực.

Gọi là minh hữu chỉ là vì lợi ích kết hợp, chỉ đơn giản như thế.

Andrew không nói gì thêm, chỉ gật đầu.

“Annie, thân phận đích thực của Carville là Con riêng của tộc trưởng đời trước của gia tộc Qiesi Jarno. từ chuyện tại Los Angeles lần này mà Xem, Carville tất yếu phải giết chết Lý Dật, một lát con gọi điện dặn Lý Dật nên cẩn thận một chút.” Edward trịnh trọng nói: “So sánh với tộc trưởng hiện tại của Qiesi Jarno gia tộc mà nói, Carville có thể từ một tên ăn mày bò lên được vị trí hôm nay. năng lực của hắn phải rất Xuất sắc.”

“Con sẽ gọi.” Nghe được Edward nói, Andrew nhiều ít cũng lo lắng cho Lý Dật.

“Được rồi. Annie. Con đi làm việc này đi, cha muốn lãnh tỉnh suy nghĩ một chút Xem là ai bán đứng gia tộc.” Giọng nói của Edward lạnh lùng hơn rất nhiều: “Trước khi cha tập trung tìm được kẻ hiềm nghi, con phải làm ra hình dạng hoàn toàn không biết gì”

Andrew lĩnh mạng rời khỏi phòng sách, trong phòng sách chỉ còn lại một mình Edward. Khác với khi nãy. ông trùm đứng đầu mafia nước Mỹ cũng không tiếp tục ngồi. Mà đứng dậy chậm rãi đi tới trước bức hoa của Karo Gambino, nhìn chằm chằm bức họa trong vài giây: “Thỉnh ngài tha thứ cho Edward, Edward không làm tốt, để bên trong gia tộc Xuất hiện kẻ phản bội. Bất quá Edward có thể bảo chứng với ngài. vinh quang của gia tộc Gambino sẽ không bị hủy trong tay của ta! Tuyệt đối sẽ không!”

Nói Xong, gương mặt Edward hoàn toàn vạn vọ, gương mặt kinh khủng chứa đầy sát ý!

Giờ khắc này Edward hoàn toàn đánh mất khí chất tiêu sái ngày Xưa, mà chỉ giống một cây kiếm ra khỏi vỏ. sắc bén không gì sánh được. Trong lúc Edward và Andrew trò chuyện, Lý Dật đang tiếp đãi Seaman.

Thân là người phụ trách phân bộ gia tộc Gambino tại Los Angeles. Seaman mất đi tất cả phong thái ngày trước, mà giống như một binh sĩ bại trận. vẻ mặt thật chật vật. Trên thực tế, Seaman Xác thực rất chật vật. Bộ âu phục sang quý của hắn dính không ít máu tươi. thậm chí trên mặt còn có một vết Xước thật sâu, đó là lúc đường đạn bay qua để lưu lại.

Nếu như...nếu như lúc đó Seaman không nhanh chóng tránh né, cánh tay của hắn Xem như đã phế bỏ.

“Lão bằng hữu, Xem anh có chút chật vật đó.” Mắt thấy Seaman được Jester đưa vào biệt thự. Lý Dật đứng dậy nghênh tiếp.

Nếu ở bình thường, Seaman nhất định sẽ cười pha trò với Lý Dật, mà lúc này sắc mặt hắn âm trầm muốn chết. cặp mắt màu lam hiện đầy tơ máu. càng nhiều chính là lửa giận.

“Lý, cảm ơn anh.” Seaman kiệt lực thu liễm sự tức giận trên người, thế nhưng hiệu quả cực kỳ bé nhỏ. lửa giận trong giọng nói vốn không cách nào che giấu. Lời vừa ra khỏi miệng, Seaman cũng tự nhận ra điểm này, hắn hung hăng lắc đầu: “Xin lỗi, tôi thực sự không cách khống chế tình tự của mình.”

“Lão bằng hữu, tôi hiểu được!” Lý Dật không lưu ý, mà dìu Seaman ngồi Xuống sofa, đồng thời cầm ly rượu do Anh Họa rót ra đưa qua cho Seaman: “Uống một hớp lấy tinh thần.”

Seaman không cự tuyệt ý tốt của Lý Dật, mà ôm ly rượu, một hơi uống cạn, không chút phong độ nào đáng nói. Chất rượu đẳng cũng không tiêu diệt được lửa giận trong lòng hắn, vẻ mặt hắn thoát nhìn vẫn thập phần dữ tợn.

Nhìn biểu tình oán hận như muốn ăn thịt người của Seaman, Lý Dật hiểu được nếu như lúc này Seaman còn thủ hạ trong tay, tuyệt đối sẽ lập tức phái ra báo thù! Dù sao chuyện lần này đối với Seaman mà nói là vô cùng nhục nhã.

318. Chương 276 : Ta Không Tin Thượng Đế (2)

Thân là người phụ trách gia tộc Gambino tại Los Angeles, trước đây hẳn đều đi ngang trong Los Angeles. lần này lại giống như chó nhà tang ẩn núp bên trong trang viên.

Nếu như không phải nhờ những bảo tiêu do gia tộc Gambino mời tới liều lĩnh ngăn cản thương thủ của hai gia tộc kia. nếu như không phải Lý Dật phái người đứng lúc chạy tới. lúc này có lẽ Seaman đã đến diêm vương điện báo danh.

“Lão bằng hữu, tôi biết anh muốn báo thù.” Lý Dật nhìn con người của Seaman, gần từng chữ: “Anh không cần vì thế mà cảm thấy lo lắng, tôi sẽ giúp anh.”

Seaman uống cạn ly rượu định đặt ly lên bàn, ngạc nhiên nghe được những lời này của Lý Dật, thiếu chút nữa vút luôn ly rượu Xuống mặt đất!

Nguyên hân nghĩ Lý Dật phái người đến cứu hẳn đã là rất tốt, thật còn mặt mũi nào nhờ Lý Dật đứng ra báo thù cho hẳn?

“Lão bằng hữu. không cần nhìn tôi kinh ngạc như thế. Thân là minh hữu trung thành nhất của gia tộc Gambino, đây là điều mà tôi phải làm.” Thật ra hẳn còn một câu chưa nói ra, hẳn và gia tộc Gambino đi chung một thuyền, nếu như gia tộc Gambino tởn hại. hẳn cũng sẽ Xong đời.

Hơn nữa Lý Dật có tin tức, thương thủ của gia tộc Profaci và gia tộc JarroW VeySel hầu như đều chết tại trang viên gia tộc Gambino, thực lực hiện tại của hai gia tộc tại Los Angeles căn bản không đáng là bao.

Kể từ đó, mặc dù giúp đỡ Seaman nhổ tận gốc hai gia tộc kia cũng sẽ không tổn thất quá lớn, thậm chí nếu để cho Jester dẫn người đi hành động, có thể sẽ rất ít có tởn thất. Đối với năng lực của Jester, Lý Dật có lòng tin tuyệt đối.

Seaman kích động há to miệng. thế nhưng giống như trong cổ họng bị nhét cứng vật gì, nửa ngày cũng nói không ra một chữ. hẳn chỉ kích động nhìn Lý Dật.

Lý Dật mỉm cười dùng tay nắm vai Seaman, gần từng chữ: “Đi trước tắm rửa, chờ anh tắm rửa Xong. tôi sẽ mang hai người phụ trách của hai gia tộc kia đưa tới trước mặt của anh. Đương nhiên. đám thủ hạ của bọn họ toàn bộ đều sẽ Xuống địa ngục!”

“Cảm ơn!”

Cuối cùng Seaman cũng nói ra được hai chữ, sau đó hẳn dựa theo lời Lý Dật đi lên lầu tắm, mà Lý Dật nhìn Jester vẩy vẩy tay.

“Jester, đám huynh đệ của anh khi nào có thể đến?” Tức khắc. đáng tươi cười trên mặt Lý Dật đã biến mất, chỉ còn lại vẻ mặt lạnh tính.

Jester trầm giọng nói: “Nếu như không có gì bất ngờ Xảy ra, hừng đông trước tám giờ ngày mai có thể đến!”

“Tám giờ hừng đông.” Vùng lông mày Lý Dật hơi nhướng lên, hiển nhiên thời gian này không phù hợp với ý hẳn.

Jester tựa hồ hiểu ra ý nghĩ của Lý Dật, hơi áy náy nói: “Lão bản, đề bảo chúng bọn họ có thể bí mật tiến vào Mỹ mà không cho một ít tổ chức chính phủ phát hiện, tôi để cho họ vào Canada trước, sau đó nhập cư trái phép vào Mỹ.”

“Thì ra là thế.” Jester nói làm lông mày Lý Dật giãn ra, hẳn phải thừa nhận, Jester an bài rất tốt.

Đối với Lý Dật mà nói, đám huynh đệ của Jester là con bài chưa lật của hẳn. Con bài chưa lật này giấu càng kín càng tốt, khi Xốc lên, sẽ mang đến chấn động càng lớn! Hơn nữa Lý Dật tuyệt đối có lòng tin đối với đám huynh đệ của Jester!

Dù Sao, bọn họ là Hắc Dạ mà năm mươi năm sau làm chính phủ các quốc gia nghe tin đã sợ mất mật.

Thẻ đen vừa ra, chắc chắn nhiễm máu!

Đây là hình dung đích thực về Hắc Dạ!

“JeSter, nếu huynh đệ của anh ngày mai sẽ đến, như vậy chúng ta trước tiên thả chuyện báo thù Xuống.” Lý Dật suy nghĩ một chút, nói: “Hiện tại anh mang theo năm mươi tinh nhuệ Hoa Nhân Bang đi đối phó gia tộc Profaci và gia tộc JarroW Veysel! Đồng thời nói cho Lâm Sinh, bảo hắn dẫn người đi đập nát bãi của hai gia tộc kia, chỉ cần là bãi của chúng toàn bộ đập hết cho tôi!”

Nói đến đây. Lý Dật hít Sâu một hơi: “Mà yêu cầu của tôi đối với anh chỉ có một, ngoại trừ người phụ trách của hai gia tộc này tại Los Angeles, những người khác không để lại!”

“Hiểu được!”

Jester vốn rất thích loại cảm giác khiêu vũ trên đầu thương mũi giáo này, có thể do đám huynh đệ của Jester đã sắp tới, con người vốn trầm lặng của Jester toát ra quang mang hưng phấn.

Sau đó, JeSter dựa theo Lý Dật phân phó từ trong Hoa Nhân Bang chọn ra năm mươi tinh nhuệ, đồng thời truyền đạt mệnh lệnh của Lý Dật cho Ngưu Lâm Sinh, người sau mang theo huynh đệ còn lại đợi tin tức của Jester chỉ cần Jester truyền đến tin tức đã giải quyết những thành viên còn lại của hai gia tộc kia, Ngưu Lâm Sinh sẽ lập tức dẫn người đi đập nát bãi của hai gia tộc, thậm chí cả Xí nghiệp bạch đạo!

Nếu như nói hoàng hôn gia tộc Gambino chỉ có tư thái phản kích, như vậy sau khi màn đêm buông Xuống, gia tộc Gambino liền triển khai sự trả thù điên cuồng!

Các gia tộc hắc đạo minh hữu sau khi chứng kiến được sự cường đại của gia tộc Gambino, bọn họ ý thức được lúc đầu không ra tay trợ giúp đã bỏ đi cơ hội ôm chân nịnh bợ, mà hôm nay bọn họ tự nhiên sẽ không tiếp tục lãng phí cơ hội này, bằng không bọn họ hoàn toàn có lý do tin tưởng. Edward sẽ tuyên bố giải trừ thân phận minh hữu của bọn họ.

Dưới dạng tình hình này, minh hữu gia tộc với gia tộc Gambino hầu như đều Xuất ra toàn bộ lực lượng đến giúp gia tộc Gambino triển khai trả thù!

So sánh với sự phản kháng lúc hoàng hôn, trả thù không thể nghi ngờ là kinh khủng!

Hơn mười gia tộc mafia hầu như đồng thời gian triển khai hành động. tiếng súng không ngừng đánh vỡ sự yên lặng ban đêm

Đối mặt sự trả thù của gia tộc Gambino, rốt cục gia tộc Qiesi Jarno cảm thụ được áp lực, bao quát gia tộc Qiesi Jarno bên trong, phạm là những gia tộc mafia tham gia cuộc tập kích lên lút lần này đều bị đả kích trầm trọng!

Trong đó gia tộc Profaci và gia tộc JaIroW Veysel là bị tổn thất nghiêm trọng nhất. Hai gia tộc này đầu tiên ở trong hành động tập kích biệt thự gia tộc Gambino bị tổn thất rất nhiều tinh nhuệ cùng thương thủ. mà sau đó trong hành động phản kháng của gia tộc Gambino, hai gia tộc này liền bị nhổ tận gốc tại Los Angeles.

Toàn bộ bãi cùng cơ sở của hai gia tộc tại Los Angeles đều bị đập nát, thậm chí một ít Xí nghiệp bạch đạo cũng khó chạy thoát ác mộng, mà mấy thành viên chính thức còn dư lại của hai gia tộc cũng bị Jester dẫn người đến huyết tẩy!

Nguyên bản nếu luận về lực chiến đấu, một ít thế lực bang hội ngoại lai tại nước Mỹ cũng không yếu, chẳng hạn như hắc bang kiểu Hoa Nhân Bang. Nhưng hắc bang này trong quá khứ không cách nào chống lại nổi các gia tộc mafia. then chốt bởi vì các gia tộc mafia có ủy ban mafia, hơn nữa, làm hắc bang bản địa, gia tộc mafia có mạng lưới quan hệ tại bạch đạo phi thường mạnh mẽ mà hắc bang ngoại lai không thể sánh bằng.

Điều này tạo thành sự chênh lệch về thực lực.

Dù sao có chuỗi ô dù bạch đạo, gia tộc mafia sẽ đối phó hắc bang ngoại lai thật sự là một chuyện dễ dàng.

Thế nhưng loại hiện tượng này trong sự hỗn loạn đêm nay căn bản không hề được thể hiện.

Một giờ, Hoa Nhân Bang chỉ dùng một tiếng đồng hồ thời gian, liền triệt để diệt trừ thế lực phân bộ của hai gia tộc tại Los Angeles!

Người phụ trách Silva của gia tộc Profaci bị bắt sống, mà người phụ trách gia tộc JarroW Veysel nỗ lực phản kháng, kết quả bị Jester không chút lưu tình bắn vỡ đầu.

Mi tâm trúng đạn. một phát vỡ đầu!

Jester luôn luôn rất quý trọng đạn của mình.

Khi Jester mang theo Silva đi tới bên người Lý Dật, mới mấy tiếng trước vốn còn phong cảnh vô hạn mà hiện tại Silva giống như bị mắc nghẹn, trực tiếp rũ trên mặt đất. Tóc của hắn rối bời, nguyên con người cơ trí cũng mất đi màu sắc, thậm chí có thể do hắn chạy quá mau, một chiếc giày cũng rớt mất trong thời điểm chiến đấu, chiếc vớ rách một lỗ lớn.

Thân là người phụ trách phân bộ gia tộc Profaci tại Los Angeles, hình tượng lạc phách như vậy của Silva chưa từng thấy trong dĩ vãng.

“Silva tiên sinh. lần thứ hai nhìn thấy ngài. cảm giác sâu sắc vinh hạnh.” Nhìn thấy Jester mang theo Silva tiến vào biệt thự. Lý Dật ngồi bắt chéo chân. mỉm cười nói. Silva không nói gì, chỉ lạnh lùng nhìn Lý Dật.

“Trả lời ta một vấn đề, ta sẽ không làm khó người.” Lý Dật thấy Silva không nói lời nào, lần thứ hai mở miệng nói.

Có thể thật không ngờ Lý Dật lại nói như vậy, vùng lông mày Silva trong nháy mắt buông ra, vô ý thức hỏi thăm: “Cái gì?”

“Tên tạp chủng Carville đã đi nơi nào?” Nhắc tới tên của Carville. dáng tươi cười trên mặt Lý Dật một điểm một điểm biến mất. sát ý trên người chậm rãi lộ liễu ra.

“Người thực sự sẽ không làm khó ta?” Silva cũng không lập tức trả lời Lý Dật, mà hỏi ra vấn đề then chốt. hơn nữa trong giọng nói tràn ngập hoài nghi, hiển nhiên, hắn không tin Lý Dật sẽ trực tiếp chịu tha hắn.

Nhưng Lý Dật cũng rất thẳng thắn gạt đầu: “Ta hướng Thượng Đế phát thệ.”

“Được rồi, ta nói cho người.” Silva trầm mặc gần một phút đồng hồ, sau đó nói: “Hiện tại Carville đang ở trong một căn cứ hải quân tại Los Angeles.”

“Silva tiên sinh, người rất phối hợp.” Nghe được Silva trả lời. Lý Dật chậm rãi đứng lên nói: “Lão bằng hữu, anh có thể đi ra rồi.”

“Người hỗn đản!” Silva nỗ lực Xông tới muốn đánh Lý Dật, lại bị Jester đá một cước ngã dài trên mặt đất.

“Silva, Lý sẽ không làm khó dễ người. Đây là sự thực.” Cùng lúc đó, Seaman mặc một bộ áo khoác màu trắng chậm rãi từ trên lầu đi Xuống tới. Trong tay hắn cầm một con dao sắc nhọn, dưới ngọn đèn. loé lên hàn ý khiến kẻ khác dựng đứng tóc gáy, giống như gương mặt lạnh lẽo của hắn.

“Silva, thế giới này không công bình. thế nhưng cũng rất hiện thực. phạm sai tự nhiên phải trả giá đắt!” Lý Dật chậm rãi đi tới trước người Silva, người nhìn hắn mỉm cười nói: “Mặt khác, quên nói cho người, ta không tin Thượng Đế!”

Ngẩng đầu nhìn khuôn mặt đang mỉm cười của Lý Dật, trong ngực Silva bỗng nhiên có loại cảm giác kỳ quái, Carville sẽ chết trong tay của nam nhân này!

319. Chương 277 :thế Nhưng Con Mẹ Người! (1)

Trong khi Lý Dật bắt Silva giao cho Seaman, Edward tìm một nhóm tử sĩ đi tới khu phố Tàu. Nguyên bản dựa theo kế hoạch của EdWaId là muốn dùng nhóm tử sĩ triển khai kế hoạch trả thù gia tộc Profaci và gia tộc JarroW Seyvel. bất quá Lý Dật đã hạ thủ trước.

Seaman cũng không giải quyết Silva ngay tại khu phố Tàu. mà hướng Lý Dật cáo từ. mang theo đám tử sĩ của gia tộc Gambino quay trở về trang viên gia tộc. Nhìn theo Seaman dẫn người rời đi, Lý Dật nhẹ nhàng nhu nhu huyết Thái Dương, cầm lấy điện thoại di động bấm số của Haise Lin.

“Đám dong binh kia có thay đổi địa phương hay không?” Sau khi điện thoại chuyển được, Lý Dật đi thẳng vào vấn đề hỏi thăm.

“Không có” Đầu kia điện thoại, giọng nói của Haise Lin nhiều ít có chút phức tạp, với sự hiểu biết của nàng về Lý Dật tự nhiên biết Lý Dật còn muốn trả thù đám dong binh kia. chỉ là nàng thập phần hiếu kỳ Lý Dật muốn phái ai đi báo thù?

Theo Haise Lin Xem ra, nếu như phái người của Hoa Nhân Bang đi đối phó đám dong binh, quả thực chính là dùng trứng gà chọi tảng đá, có đi không về.

“Cô có biết căn cứ hải quân Wald không?” Lý Dật nhớ tới tin tức do Silva để lộ, lại hỏi.

“Căn cứ hải quân Wald?” Nghe được Lý Dật nói. Haise Lin có chút kinh ngạc:

“Anh hỏi chuyện này làm gì?”

“Theo tình báo tôi biết, lão già Carville đang trốn trong đó. Mà cô cũng rõ ràng, tôi cần phải dùng đầu của hắn để tế điện các huynh đệ đã chết.” Khi nói những lời này. Lý Dật không khỏi nhớ tới tràng cảnh của nhóm người Phương Cảnh Minh khi chết, có thể nói, tràng cảnh địa ngục kia sẽ quấn quanh cả đời Lý Dật.

Nếu như nói Lý Dật muốn trả thù đám dong binh kia đã đủ làm Haise Lin kinh ngạc, như vậy những lời vừa nói làm Haise Lin triệt để chấn kinh!

Haise Lin khiếp sợ không phải vì Lý Dật còn muốn hạ thủ với Carville, mà là Lý Dật dự định đi vào căn cứ hải quân Wald để hạ thủ Carville!

Chạy vào căn cứ hải quân để giết một người?

Ngay lập tức. Haise Lin cho rằng Lý Dật đã điên!

“Lý, tôi phải nhắc nhở anh, suy nghĩ của anh thật quá mức điên cuồng! Căn cứ hải quân Wald là một căn cứ lớn nhất biên tây nước Mỹ, phòng thủ cực kỳ sâm nghiêm, anh muốn vào bên trong giết chết Carville. cơ bản là chuyện không có khả năng!” Haise Lin nhắc nhở.

Lý Dật không cho là đúng cười cười: “Haise Lin, chuyện này tôi có dự định, ân, nói không chừng tôi sẽ tạo áp lực cho Nick để hắn dùng quan hệ quân đội thông dụng tôi ép quan trên của căn cứ hải quân giao ra Carville. Mà trước chuyện này, tôi cần hiểu rõ tình huống cụ thể của căn cứ hải quân Wald.”

“Lý, tuy rằng quan hệ giữa anh và ông Nick rất tốt, thế nhưng sợ rằng lần này ông cũng sẽ không giúp anh.” Haise Lin thở dài nói: “Mặt khác, căn cứ hải quân Wald nằm hướng bắc Vịnh San Pedro khoảng 30km”

“Cảm ơn cô đã cung cấp tin tức” Haise Lin nói làm Lý Dật giật mình, hắn không tiếp tục câu chuyện này, mà chuyển hướng khác hỏi: “Gần đây Kroff có khỏe không?”

Trong ba phút sau đó. Lý Dật cũng không tiếp tục dây dưa với Haise Lin về chuyện của Carville, mà trò chuyện những chuyện liên quan tới Kroff.

Theo như lời Haise Lin, hôm nay Kroff tiến vào một căn cứ bồi dưỡng đặc công, dựa theo ý tứ của Haise Lin. nàng muốn Kroff đến đó để được huấn luyện.

“Lý, nếu như không có gì bất ngờ xảy ra, ngày sau Kroff sẽ là bang trợ đắc lực của anh. Ân. về tình báo.”

Đây là câu nói cuối cùng của Haise Lin trong điện thoại.

Với chuyện này. Lý Dật cũng chưa nói gì. có đám huynh đệ Jester, Kroff có thể luyện tập trở thành một tình báo viên hợp cách hay không Lý Dật cũng không quan tâm. Bất quá, nhớ tới tên tiểu tử đầu óc đầy tính trùng thể nhưng nội tâm lại luôn tự ti, Lý Dật cảm thấy có chút tưởng niệm

Dù sao từ ý nghĩa nào đó mà nói, Kroff là người bạn đầu tiên Lý Dật kết giao sau khi mới đặt chân đến Mỹ, hơn nữa còn từng giúp Lý Dật không ít chuyện.

Jester ngồi bên trong sofa đại sảnh tiếp tục đùa nghịch cây Súng lục, mắt thấy Lý Dật cắt đứt điện thoại, nhàn nhạt hỏi thăm: “Lão bản, có nhiệm vụ gì cần tôi đi hoàn thành không?”

Lý Dật gật đầu, nhìn thoáng qua Jester từng là vũ khí bí mật của quân đội Đức, hỏi: “JeSter, anh biết căn cứ hải quân Wald không?”

“Căn cứ hải quân Wald?” Jester hơi nhú mày: “Biết Căn cứ này là căn cứ hải quân lớn nhất biên tây của Mỹ.”

“Nếu như tôi muốn anh lên vào căn cứ bắt một người đi ra. anh có thể làm được không?” Lý Dật trầm giọng hỏi. biểu tình vô cùng nghiêm túc: “Tôi cần lời nói thật. bởi vì tôi không hi vọng anh Xảy ra chuyện gì.”

Nhìn biểu tình nghiêm túc của Lý Dật, nghe lời nói quan tâm, trong con người trầm lặng của Jester hiện lên một ánh sáng dị dạng, sau đó nghiêm mặt đáp: “Lão bản, nếu như anh có thể cung cấp bản đồ căn cứ hải quân kia. như vậy tôi bảo chúng có thể bắt được người anh cần đi ra.”

“Chờ đám huynh đệ của anh tới, anh mang theo bọn họ đi giải quyết đám dong binh kia trước, sau đó anh đi chấp hành nhiệm vụ này.” Lý Dật nói tới đó dừng ngay đôi mắt trầm lặng của Jester: “Jester, cảm ơn anh đã đưa đám huynh đệ đến đây làm việc cho tôi. Tôi biết, ở trong đó chắc có ẩn tình. tôi sẽ không hỏi anh đó là ẩn tình gì. thế nhưng nếu có gì cần tôi đứng ra, anh cứ mở miệng!”

“Mặt khác, tôi biết anh và đám huynh đệ đã thích ứng sinh hoạt trong quân lữ, thói quen với cảm giác khiêu vũ trên liềm dao của tử thần, yên tâm, căn cứ theo kế hoạch của tôi, không lâu trong tương lai. tôi sẽ thỏa mãn yêu cầu của các anh!”

Nghe Xong lời nói của Lý Dật, Jester bỗng ngẩng đầu gắt gao nhìn chăm chăm con mắt Lý Dật, thẳng đến lúc này hắn mới phát hiện, tựa hồ hắn chỉ mới lý giải được một phần tính cách của vị lão bản thần bí khó lường này mà thôi.

Bất quá Jester cũng rõ ràng, vị lão bản này cũng chưa từng nói dối bao giờ! Jester cũng không nói gì nữa. chỉ là con người trầm lặng của hắn toát ra ánh mắt kích động hiển lộ tâm tình lúc này của hắn.

Bầu không khí trong đại sảnh bỗng nhiên trở nên có chút quỷ dị, bất quá rất nhanh, bầu không khí quỷ dị liền bị tiếng chuông điện thoại di động đánh vỡ. Lý Dật cầm lấy điện thoại, thỉnh thoảng nhìn thấy là điện thoại của Andrew gọi tới.

Nhìn tên của Andrew. biểu tình của Lý Dật hơi đổi, cũng chuyển nhanh điện thoại: “Annie, có phải Xảy ra chuyện gì?”

Jester cũng có lý giải về quan hệ giữa Lý Dật và Andrew, vừa nghe hắn hô lên tên Annie, không đợi Lý Dật mở miệng. thức thời rời khỏi phòng khách.

Đầu kia điện thoại, Andrew ngạc nhiên nghe được lời nói quan tâm của Lý Dật, trong lòng không khỏi khẽ run lên: Mình đã từng vô tư bang trợ hắn, hôm nay hắn làm sao không phải cũng đang bang trợ mình?

“Không phải, Lý, thế cục bên này đã ổn định.” Thanh âm Andrew mang theo một tia uể oải. thân là người thừa kế tương lai của gia tộc Gambino. nàng cũng giống như Edward, từ chiều tối giờ cũng thừa nhận áp lực cực lớn.

Nhận thấy được giọng nói uể oải của Andrew, Lý Dật ôn nhu nói: “Không có việc gì là tốt rồi. nghe tiếng em có vẻ không còn chịu được. có thể thì hãy đi nghỉ ngơi một chút.”

“Em không sao.” Andrew tự nhiên không thể ngủ được vào lúc này: “Lý, em gọi điện là muốn nhắc nhở anh, thân phận thực sự của Carville là con riêng của tiền nhiệm tộc trưởng gia tộc Qiesi Jarno, hắn và mẹ hắn cũng chưa từng tiến nhập gia tộc Qiesi Jarno. Mà từ nhỏ hắn đã lưu lạc đầu đường, là một tên ăn mày. có thể nói, Carville có thể trở thành quốc vương đế quốc buôn lậu vùng phía tây của Mỹ hoàn toàn là nhờ vào chính năng lực của bản thân mình.”

Nói đến đây, trong giọng nói của Andrew tràn ngập sự lo lắng: “Lý, anh phải cẩn thận phòng bị hắn, hắn rất nguy hiểm.”

“Anh biết.” Lý Dật thở mạnh một hơi, làm bộ thoải mái cười nói: “Em yên tâm, anh không có việc gì. Được rồi. toàn bộ thế cục hiện tại ra sao?”

“Phàm là những gia tộc đối địch tham dự chính biến lần này đều bị đả kích khác nhau.” Giọng nói của Andrew trở nên lạnh lùng “Bất quá nếu như không có gì bất ngờ xảy ra. chính phủ sẽ rất nhanh ra mặt ngăn cản lần hỗn loạn này.”

“Chính phủ đứng ra?” Lý Dật như có đăm chiêu.

Andrew cực kỳ khẳng định nói: “ Đúng vậy! Chính phủ sẽ ra mặt ngăn cản trận hỗn loạn lần này, bất quá lần này trả thù chỉ là bắt đầu mà thôi. kế tiếp những gia tộc kia phải thừa nhận lửa giận của gia tộc Gambino.”

Nghe được Andrew nói như thế. trong lòng Lý Dật thầm chấp nhận.

Làm đệ nhất hắc bang gia tộc của nước Mỹ, gia tộc Gambino lợi hại nhất cũng không phải là trong gia tộc có bao nhiêu thương thủ ưu tú, mà là mạng lưới quan hệ gần đầy toàn quốc!

Tuyệt đại đa số thời gian. gia tộc Gambino Xử lý sự tình đều đi qua mạng lưới quan hệ do quyền lợi cấu thành mà làm, cũng không phải chỉ dùng bạo lực. Chính phủ đứng ra tuy có thể ngăn cản hỗn loạn, nhưng chỉ ngăn cản được hỗn loạn bạo lực mà thôi, kế tiếp gia tộc Gambino sẽ dùng mạng lưới quan hệ kinh khủng để đi trả thù

Theo Lý Dật Xem ra, đây là một lần trả thù không có thuốc súng, thế nhưng so với bất luận sự trả thù nào còn kinh khủng hơn.

“Lý, lần này Hồng Thanh Vân cũng tham dự trong đó, đồng thời liên hợp Carville đối phó anh, anh Xem có cần gia tộc của em giúp anh diệt trừ hắn?” Andrew thấy Lý Dật không nói lời nào, nhin không được hỏi.

Lý Dật cự tuyệt lời đề nghị của Andrew Luofu: “Không cần, Annie. em chỉ cần lo lắng Xử lý phiền phức trong gia tộc của em là được rồi. về phần Hồng Thanh Vân để anh làm”

Nói xong lời cuối cùng, con mắt Lý Dật眯 thành một cái khe, mọi người quen thuộc Lý Dật đều biết đây là dấu hiệu hắn nổi giận.

Đầu kia điện thoại. Andrew nghe Lý Dật nói như thế, cũng không nói thêm điều gì. Nàng cũng biết Lý Dật làm như vậy là có mục đích, mà khi nàng dự định kết thúc cuộc trò chuyện với Lý Dật thì bảo tiêu NiSSen từ bên ngoài biệt thự đi vào, hỏi báo: “Tiểu thư, lão bản muốn cô thông tri Lý Dật. Nick tiên sinh đang ở trên internet gọi điện thoại muốn có cuộc họp mặt. muốn Lý tiên sinh tham gia.”

NiSSen hỏi báo để Andrew tựa hồ đoán được điều gì, nàng trước tiên truyền đạt cho Lý Dật: “Nick muốn cha em cùng anh ba người tiến hành cuộc họp qua màn hình. nếu như em không đoán sai. chính phủ muốn Xuất thủ, muốn Nick đại biểu minh hữu của chúng ta đến đề nghị chúng ta dừng lại việc trả thù.”

“Hắc! Lúc này đã biết đứng ra.” Lý Dật cười lạnh một tiếng. cũng không nói gì nữa. Năm phút sau, Lý Dật ngồi bên trong phòng khách đối diện màn hình trên tường, rõ ràng nhìn thấy được Nick và Edward trên màn hình.

320. Chương 277 :thế Nhưng Con Mẹ Người! (2)

Trên màn hình, Nick cũng giống như bên ngoài làm cho người ta có một loại cảm giác khí phách mà tự tin. cặp mắt màu lam bắn ra ánh mắt cực kỳ sắc bén, bị ánh mắt hắn quét trúng, phảng phất giống như bị người dùng dao gác lên cổ, đối với Nick mà nói. sự cường thế đến trong tính cách hắn thật khó mà Xóa đi!

So sánh mà nói, EdWard có vẻ bình tĩnh hơn nhiều, mặc dù gia tộc Gambino gặp phải biến cố lớn như vậy, thế nhưng hắn thoát nhìn giống như tuyệt không lưu ý. về mặt thích ý hút Xi gà, cặp con người giống như mất hồn không rung động, cực kỳ an tĩnh.

Nhìn cặp mắt bình tĩnh của Edward. Lý Dật phải thừa nhận lòng dạ của lão đầu EdWard này đã tới một trình độ đáng sợ!

Hội nghị này hiển nhiên do Nick khởi Xướng, mắt thấy tần số nhìn chuyển được, đầu tiên Nick nhìn chăm chăm Lý Dật vài giây, sau đó cười nói: “Lão bằng hữu, khí sắc của người thoát nhìn cũng không tệ lắm.”

Nghe được sự Xưng hô thân thiết của Nick đối với Lý Dật. Edward thờ ơ, hẳn cũng không cho rằng điều này có gì không thích hợp, nếu không phải quan hệ giữa Lý Dật và AndreW quá phức tạp, EdWard cũng sẽ Xưng hô với Lý Dật như thế.

“Nick tiên sinh, nga, không. Nick tướng quân, tôi không cho rằng như thế.” Đôi mắt đáng tươi cười thân mật của Nick, Lý Dật thể nhưng cũng không cho hẳn gương mặt hòa nhã, vô luận là gia tộc Gambino hay Hoa Nhân Bang bị phải đả kích, gia tộc Hyde Gus cũng đều không đứng ra giúp đỡ.

Đối với lời nói chứa oán khí của Lý Dật, Nick thoáng nhíu mày, bắt quá cũng không có phát hỏa, mà cười khổ nói: “Lão bằng hữu, tôi biết cậu đang có điều bất mãn vì trước đó tôi đã không đứng ra giúp đỡ cậu. EdWard cũng là như thế. Thế nhưng các người hẳn là hiểu được, ta không phải không muốn giúp các người, mà là bất lực. Lúc này đây, gia tộc QieSi Jarno đã làm đủ chuẩn bị trong chính giới, hầu như liên hợp được toàn bộ kẻ thù chính trị của gia tộc Hyde Gus.”

Tuy rằng biết lời của Nick cũng không phải là trống rỗng bịa đặt, thế nhưng Lý Dật cũng rõ ràng, lão gia hỏa Nick này cố ý khuếch đại mọi chuyện!

Hắn tuyệt đối sẽ không cho rằng gia tộc Hyde Gus vì bị mấy gia tộc chính trị đối nghịch ngăn cản mà không thể đứng ra, theo Lý Dật Xem ra, gia tộc Hyde Gus chỉ là không muốn mạo hiểm mà thôi.

Trong lòng tuy rằng hiểu rõ tất cả. thế nhưng Lý Dật cũng không nói gì thêm mà tuyển chọn trầm mặc, hẳn muốn nghe câu nói kế tiếp của Nick, chính Xác là mục đích đích thực của lần hội nghị này.

“EdWard. Lý. hỗn loạn lần này nên kết thúc.” Nick thấy hai người không nói, trầm giọng: “Tổng thống mời dự họp, hội nghị quyết định không tiếc hết thấy trả giá kết thúc hỗn loạn lần này!”

Có thể Edward và Lý Dật đều đoán được kết quả này, đối với lời nói của Nick, hai người không có phát hiện bất luận lời bình luận gì, chỉ ít cũng không nói gì, mà lạnh lùng nhìn Nick.

Đối mặt ánh mắt lạnh lùng của hai người, tuy rằng cách Xa nhau mấy ngàn dặm, hơn nữa đang ở tần số nhìn, thế nhưng Nick vẫn cảm giác có chút khó chịu, hẳn khe khẽ thở dài nói: “Ta biết trong lòng hai người đều không thoải mái. cũng sẽ không từ bỏ ý đồ! Thế nhưng lần này do chính tổng thống hạ mệnh lệnh. hơn nữa phải chấp hành. Cho nên thật đáng tiếc, các người chỉ có thể dùng sự trả thù, nếu như các người vẫn tiếp tục, hậu quả sẽ thập phần nghiêm trọng, đến lúc ĐÓ mặc dù ta đứng ra chỉ sợ cũng không gây ra được tác dụng gì.”

“Hỗn loạn có thể ngừng hẳn, trả thù cũng không cần lập tức.” Thân là ông trùm mafia của nước Mỹ, EdWard rất cục tở thái độ, giọng nói của hắn cực kỳ kiên định. Bên trong mang theo giọng nói không cho hoài nghi: “Ta có thể để người của gia tộc Gambino dừng lại sự trả thù bạo lực. thế nhưng phương diện khác thì không được!”

Nói đến đây. EdWard thâm ý liếc mắt nhìn Lý Dật: “Mặt khác. Nick, thân là minh hữu. gia tộc Hyde Gus hẳn là nên tở thái độ của mình.”

Cảm thụ được thái độ cường ngạnh của Edward, Nick nhíu nhíu mày, âm trầm đáp: “Được rồi, gia tộc Hyde Gus có thể cung cấp một ít giúp đỡ từ phương diện khác, thế nhưng trả thù phải là chuyện tuần sau! Nhớ kỹ, trong tuần này, chuyện gì các người cũng không được làm!”

Nghe được Nick nói. EdWard ngậm miệng lại. hiển nhiên, mục đích của hắn đã đạt được. Hẳn cũng rõ ràng, nếu là tổng thống tự mình hạ lệnh. như vậy tuần này phải làm theo lời của Nick mới tương đối ổn định.

“Về phần trả thù bạo lực!” Nick thấy EdWard không nói lời nào, giọng nói trở nên lạnh lùng: “Ta có thể thật rõ ràng nói cho các người, trong thời gian ba tháng tới, phạm là cá nhân tham gia bạo lực phạm tội và tổ chức đều sẽ trả giá thật thảm trọng!”

Rất hiển nhiên. Nick đang muốn nhắc nhở Lý Dật và EdWard, trong ba tháng tới. hai người cũng không được để thủ hạ gây chuyện thị phi, càng không thể công khai đi trả thù.

“EdWard. người không có ý kiến chứ?” Nick dứt lời. thâm ý nhìn thoáng qua Edward.

EdWard nhẹ nhàng lắc đầu, vẫn chưa trả lời.

Thấy Edward lắc đầu, Nick lại đưa ánh mắt chuyển về hướng Lý Dật. Nick thỉnh thoảng thấy biểu tình bình tĩnh của Lý Dật. lúc này biểu tình thật âm trầm, cặp con ngươi màu đen thâm thúy lóe ra hỏa diễm phần nộ. thậm chí cơ mặt không ngừng vận vận!

Đối với Lý Dật, Nick cũng được cho là tương đối quen thuộc. thấy dáng dấp của Lý Dật, trực giác nói cho Nick, Lý Dật tựa hồ có định kiến.

Lý Dật chậm rãi dụi tàn thuốc trong tay. Sau đó đứng lên, chỉ chỉ chiếc bàn dài đến hơn mười thước phía sau, trên bàn trải một tấm bố trắng, trên tấm bố trắng bày hơn một trăm linh vị.

“Nick thượng tướng, tôi hi vọng ông có thể tỉ mỉ nhìn cho rõ, trên bàn này đang đặt cái gì. Chính là hơn một trăm bài vị! Vài ngày trước, bọn họ đều là người sống, mà hiện tại bọn họ đã hiện thành một đồng tro cốt! Bọn họ đều bị đám dong binh do Carville mới tới giết chết! Nhà kho nƠi bọn họ ở bị huyết tẩy. sau đó đám tạp chủng kia cắt đầu của bọn họ, toàn bộ nhà kho đều là máu, thậm chí cả sàn nhà cũng bị nhiễm đỏ!” Lý Dật chỉ vào hơn một trăm bài vị, cơ mặt không ngừng vận vận, giọng nói cũng trở nên lạnh lùng đến cực điểm: “Tôi từng quỳ gối trước thi thể bọn họ đối ông trời phát thệ. cừu này không báo không làm người! Mà bây giờ ông nói cho tôi biết, muốn tôi dừng lại hành động trả thù, ông nghĩ có thể sao?”

Nhìn gương mặt dữ tợn của Lý Dật, Nick tựa hồ có thể cảm thụ được sự tức giận của Lý Dật, hấn nhú mày nói: “Lý, ta có thể lý giải được tâm tình của cậu, thế nhưng...”

“Thế nhưng con mẹ ông!” Lý Dật bỗng nhiên Xoay người, giống như một con sư tử đang phần nộ nhìn chăm chăm Nick, gần từng chữ: “Nick, ông nghe kỹ cho lão tử! Con mẹ nó tôi mặc kệ là tổng thống hạ lệnh hay nguyên nhân khác. đầu người của Carville tôi phải lấy định rồi! Mặt khác. ông hẳn là rõ ràng trên thế giới này không có bữa cơm trưa miễn phí! Gia tộc Hyde Gus nếu muốn chia cắt lợi nhuận của vụ buôn bán súng ống kia, như vậy phải có sự trả giá nhất định!”

“Lý Dật!”

Nick tựa hồ thật không ngờ Lý Dật lại nổi giận tới như vậy, đầu tiên là ngẩn ra, sau đó phát sinh một tiếng chột quất, thân là người nắm quyền gia tộc Hyde Gus vừa là một vị tướng quân. từ lúc nào Nick bị người mắng qua kiểu đó?

Thậm chí cả Edward cũng cảm thấy cử động của Lý Dật có chút điên cuồng, con người ông trùm mafia nước Mỹ không ngừng hiện lên một đạo ánh sáng dị thường.

“Nick, tôi mong muốn ông rõ ràng. Lý Dật tôi chỉ là một người ngoại lai, tôi không giống như gia tộc Gambino có được mạng lưới quan hệ cường đại, có thể đi qua mạng lưới quan hệ để chen ép địch nhân, hỜn nữa tôi muốn đả kích cũng không phải tập đoàn buôn lậu của Carville. chuyện này tôi chính mình làm được.” Lý Dật lạnh lùng nhìn chăm chăm về mặt tức giận của Nick, lạnh lùng nói: “Mặt khác, tôi muốn chính là mạng Sống của Carville và đám dong binh kia! Nghe rõ không? Là đầu người của bọn hắn! Tôi muốn đem đầu người của bọn hắn tể điện cho các huynh đệ của tôi!”

“Lý Dật, ta cũng không có nói qua muốn ngăn cản cậu, ta chỉ nhắc nhở cậu mà thôi, cậu cố ý làm như vậy, thì tất cả hậu quả do cậu gánh chịu. Đến lúc đó không nên trông cậy vào tôi sẽ làm gì cho cậu.” có thể Nick cảm thấy thái độ của Lý Dật quá mức kiêu ngạo. trên mặt hắn lộ vẻ cười nhạt.

“Người Trung Quốc chúng tôi có một câu thành ngữ, nói kim không đâm trúng thịt không biết đau.” Lý Dật đồng dạng cũng cười. cười thật sáng lạn, thế nhưng đáng tươi cười làm cho người ta có loại vị đạo dưng đứng tóc gáy:

“Ông có thể tuyển chọn không đếm Xĩa đến. Thế nhưng ông nhất định sẽ hối hận, không tin chúng ta có thể thử Xem” Nhìn đáng tươi cười trên vẻ mặt âm trầm của Lý Dật. Sắc mặt Nick và Edward đồng thời biến đổi!

Tựa hồ bọn họ đều đoán được điều gì.

“Lý Dật, nguỜi!” Nick nheo mắt lại, con ngươi bắn ra một đạo ánh mắt làm người ta run sợ, phảng phất như muốn đem Lý Dật Xé nát ra.

Lý Dật cười nhạt: “Nick, lẽ nào ông cho rằng tôi là một đứa ngốc? Không công tự dưng mang cả trăm triệu đô la lợi nhuận đi cấp cho gia tộc Hyde Gus?”

Nick trầm mặc.

“Nick, tôi không phải buộc ông đi làm cái gì, như vậy cũng đã Suy nghĩ cho ông và gia tộc của ông. Thế nhưng ông không hề Xem tôi là minh hữu. Ờ. cũng có thể nói là không hề suy nghĩ cho kẻ mà ông cho là tên ngốc như tôi!” Lý Dật âm trầm nói: “Yêu cầu của tôi không quá phận, một điểm cũng không quá phận, tôi chỉ muốn ông giúp tôi cung cấp một tấm địa đồ căn cứ hải quân Wald mà thôi.”

“Cậu muốn mạnh mẽ Xông vào căn cứ hải quân Wald đi bắt Carville?” Cũng giống như Haise Lin, Nick cũng cho rằng Lý Dật đã điên rồi, bị cừu hận làm hôn mê ý nghĩ. Lý Dật có điên hay không cũng chỉ có hần rõ ràng, nghe được Nick nói.

hần đầu tiên là gạt đầu, sau đó lại lắc đầu: “Là muốn vào căn cứ hải quân Wald để bắt Carville, nhưng không phải là mạnh mẽ Xông vào, mà là bí mật lén vào.”

“Nhưng căn cứ hải quân Wald...” Nick nỗ lực khuyên bảo Lý Dật buông tha ý niệm điên cuồng này trong đầu, trên thực tế hần không muốn gánh tội cho Lý Dật mà thôi, quan hệ giữa hần và hải quân luôn luôn không tốt.

“Tôi đã nói, tôi chỉ muốn ông giúp tôi cung cấp một phần địa đồ căn cứ. sẽ không cho ông gánh chịu bất cứ chuyện phiêu lưu gì.” Lý Dật cười cắt đứt lời Nick nói: “Đương nhiên, muốn đi giải quyết đám đông binh kia khả năng sẽ chế tạo ra động tĩnh không nhỏ, đến lúc đó phải cần ông đến giúp tôi chùi dít thôi.”

“Được rồi.” Cuối cùng Nick lựa chọn thỏa hiệp với Lý Dật, bởi vì hần đã nghe ra lời uy hiếp của Lý Dật về phần tư liệu tác chiến của binh sĩ trong Suốt mấy tháng qua vẫn không nghiên cứu ra kết quả. lý trí nói cho Nick. Lý Dật nhất định ẩn tàng kỹ thuật gì đó.

Đồng dạng, Edward cũng cho rằng như thế!

Nhìn Lý Dật đã khôi phục bình tĩnh, trong lòng Edward và Nick đều rung động. Theo bọn họ Xem ra. Lý Dật ở trước mắt làm cho bọn họ cảm thấy có chút Xa lạ.

321. Chương 278 : Nhóm Thành Viên Đầu Tiên Của Hắc Dạ (1)

Chỉ là một ít kỹ thuật và tài liệu trong tư liệu vượt lên khoa học hiện nay không ít, với kỹ thuật khoa học hiện tại chỉ ít phải thêm ba năm mới có thể chế tạo ra. Mà Lý Dật chỉ là phổ trương thanh thế mà thôi. cũng có thể Xem như là không thành kế.

Sau khi kết thúc cuộc hội nghị qua màn hình, Lý Dật trước tiên gọi điện thoại cho Ngưu Lâm Sinh, yêu cầu Ngưu Lâm Sinh thông tri toàn bộ thành viên Hoa Nhân Bang, dặn họ thời gian gần nhất không nên trên chợ thị phi.

Mới nghe được mệnh lệnh của Lý Dật, Ngưu Lâm Sinh cũng không trực tiếp đáp ứng như ngày thường, mà đưa ra nghi vấn: “Đại ca, Phương thúc và đám huynh đệ bị chết thảm như vậy, lẽ nào cừu này không báo sao?”

“Báo! Đương nhiên phải báo! Việc này tôi tự có dự định, nhiệm vụ của cậu là đi trấn an đám huynh đệ cho tôi. Trễ nhất tối mai, tôi sẽ đem đầu người của địch nhân trở về tế điện các huynh đệ đã chết.”

Đây là câu trả lời Lý Dật cấp cho Ngưu Lâm Sinh.

Câu trả lời của Lý Dật liền tiêu trừ sự nghi hoặc trong lòng Ngưu Lâm Sinh.

Lúc này đây, một loạt biểu hiện của Ngưu Lâm Sinh đều lọt vào trong mắt Lý Dật, có thể nói biểu hiện của Ngưu Lâm Sinh làm cho Lý Dật thập phần thỏa mãn. Mấy tiếng đồng hồ sau, chính phủ rốt cục đứng ra, toàn bộ cảnh sát các khu thành thị của nước Mỹ và đám đặc công đều toàn thể Xuất động, đối với những bãi của các hắc bang, điểm giao dịch buôn bán ma túy, điểm mua bán thẻ Xác phụ nữ phi pháp, bị tiến hành càn quét toàn diện!

Vô luận là gia tộc Gambino hay gia tộc Qiesi Jarno, đại biểu minh hữu của họ đều nhấn nhủ ý tứ của chính phủ, bởi vậy trước khi hành động táo hắc bắt đầu, song phương không hẹn mà cùng dừng lại giao phong.

'Nguyên bản, hỗn loạn lần này là do hai gia tộc dựng lên, hôm nay hai gia tộc đại biểu cho hai thế lực lớn nhất dừng cuộc đối kháng, trận hỗn loạn hắc bang lớn nhất nước Mỹ từ trước tới nay cứ như vậy mà kết thúc.

Đối với hành động táo hắc lần này mà nói, tổn thất lớn nhất căn bản không phải là gia tộc Gambino hay gia tộc Qiesi Jarno. mà là những hắc bang loại nhỏ! Hai gia tộc kia đã sớm được thông tri. làm ra an bài thích đáng, để cảnh sát không thể tìm được điểm yếu. những hắc bang loại nhỏ thì không giống, bãi của bọn họ gặp phải cảnh sát đột nhiên kiểm tra, bị tra ra rất nhiều vấn đề.

Trong mấy tiếng đồng hồ, bãi của các hắc bang bị niêm phong rất nhiều, cảnh sát càng bắt được vô số lưu manh!

Tại Los Angeles. những hắc bang loại nhỏ càng gặp phải tính đả kích hủy diệt! Thân là người phụ trách cảnh sát tại Los Angeles, Sidon trước đó bị đám lưu manh làm cho u đầu mẻ trán, vô luận là công hay tư, hẳn đều muốn hung hăng trả thù đám lưu manh kia!

Mà trên thực tế Sidon Xác thực đã làm như vậy.

Toàn bộ bãi của các hắc bang tại Los Angeles đều bị kiểm tra suốt ba lần, những đại lão của các hắc bang nhỏ đại đa số đều bị bắt vào cục cảnh sát. số ít không bị bắt cũng toàn bộ bị giám thị.

Đương nhiên, để không cho người ngoài có nghi vấn, bên trong khu phố Tàu cũng Xuất hiện không ít cảnh sát, mà đầu lĩnh chính là Sidon.

So sánh với Sidon trước kia. hôm nay có thể dùng từ ý khí phần chấn để hình dung Sidon. Trên mặt hẳn đã không còn tìm được tình tự bất an. Ngược lại. trên mặt hẳn Xuất hiện dáng tươi cười sáng lạn. một thân cảnh phục thập phần sạch sẽ, thậm chí trước khi hẳn ra cửa còn cố tình chỉnh lý kiểu tóc một chút.

“Lý, bạn thân ái. thập phần Xin lỗi, để không làm cho người ngoài hoài nghi tôi đành phải làm như vậy.” Sidon nhìn thấy Lý Dật liền lộ ra nụ cười chân thành nhất: “Bất quá anh yên tâm, chú của tôi đã cho tôi biết chuyện của anh. Tôi phái những người kia toàn là người của tôi. cho nên anh có thể Xem họ như không khí.”

“Chúc mừng anh, Sidon. Tôi nghĩ ngày mai trên mặt anh có thể nhìn thấy dáng tươi cười của anh thập phần sáng lạn!” Lý Dật vừa cười vừa nói.

Sidon rất thần nhiên tiếp nhận câu ca ngợi của Lý Dật. bởi vì hẳn rõ ràng, nếu không có thể tiến công bằng tiền tài của Carville. đám thành viên hắc bang loại nhỏ chỉ là năm bè bảy mảng, căn bản không cách tạo thành áp lực gì quá lớn đối với cảnh sát. Mà Lý Dật để Jester dẫn người đi huyết tẩy hai gia tộc Profaci và JarroW Veysel càng uy hiếp bọn họ, bọn họ đã đắc tội Hoa Nhân Bang trước đó. theo bọn họ Xem ra, Lý Dật còn dám huyết tẩy cả hai gia tộc cường đại kia, huyết tẩy bọn họ chỉ cần một câu nói.

“Lý, bạn thân ái, tôi rất tán thành quyết định của anh, Carville là một tên tạp chủng. tên tạp chủng kia hẳn nên đi gặp ma vương.” Oán khí của Sidon đối với Carville cũng không ít hơn Lý Dật bao nhiêu, lần này hỗn loạn tại Los Angeles chính là Carville một tay trình diễn.

Đương nhiên nếu như Sidon biết Lý Dật ở trong buổi hội nghị Chửi thẳng vào mặt Nick mới tranh thủ được cơ hội này, chỉ sợ hẳn sẽ bị hoảng sợ đến ngất Xiu. Bởi vì, ở trong trí nhớ của hẳn, tựa hồ còn chưa từng có người dám chỉ thẳng vào mũi Nick chửi mắng, lại càng đừng nói tới kiểu uy hiếp trắng trợn như thế.

Đối với Sidon mà nói, hành động táo hắc đêm nay có thể bù đắp khuyết điểm cùng cướp đoạt công lao thật tốt. Cho nên hẳn cũng không lãng phí nhiều thời gian ở chỗ Lý Dật, mà sau khi nói rõ an bài của mình cho Lý Dật, liền mang theo người rời khỏi khu phố Tàu.

Chỉ là hẳn lưu lại không ít thủ hạ. Đương nhiên theo cách nói của Sidon, Lý Dật có thể Xem những người đó trở thành không khí.

Sau khi Sidon rời đi. Lý Dật lần thứ hai nhận được điện thoại của AndreW, sau khi điện thoại chuyển được, AndreW đi thẳng vào vấn đề hỏi thăm: “Lý, em nghe nói anh sẽ hạ thủ đối với Carville?”

“Đúng vậy!” Lý Dật cũng không giấu diếm Andrew.

Nghe được Lý Dật trả lời khẳng định. đầu kia điện thoại AndreW hơi nhíu mày: “Lý, em vừa tra được tư liệu của đám dong binh kia. Đám dong binh kia đến từ Châu Âu, tên là Địa Ngục Hỏa(ngọn lửa địa ngục). Là một đội dong binh bài danh trong mười đội dong binh đứng đầu toàn cầu. Thành viên tổng cộng có một trăm người, lần này có mười lăm người đi tới Los Angeles. Đám dong binh Địa Ngục Hỏa nổi danh thủ đoạn độc ác, bọn họ hoàn toàn là một cỗ máy chiến tranh, hầu như ở từng góc nhỏ nhất trong toàn cầu đều có thể tìm được thân ảnh của bọn họ. Thay lời khác mà nói, chỉ cần anh có thể ra đủ tiền, bọn họ dám đi ám sát cả tổng thống!”

“Ân” Đối với những lời nói của AndreW, Lý Dật đã biết được từ chỗ Haise Lin, lúc này lần thứ hai nghe được AndreW cũng nói như vậy, Lý Dật cũng chưa nói gì.

Tuy rằng không biết vì sao Lý Dật lại bình tĩnh như vậy, AndreW cũng không hỏi, mà lo lắng nặng nề nói: “Lý, em vừa hỏi qua cha em, có thể để Nick hướng bộ môn đặc công gây áp lực cho họ đi đối phó đám người kia. có lẽ nói Nick phải thành viên của hải quân lục chiến. Cha em nói em biết, Nick tuyệt đối sẽ không làm như vậy! Hắn nói để quốc buôn lậu của Carville dính dáng rất nhiều thế lực, trong đó có một gia tộc rất có uy vọng trong quân giới. Căn cứ theo lời cha em, nếu như vận dụng lực lượng chính phủ đi đối phó đám dong binh kia. Carville sẽ nhận được tin trước tiên, để đám kia tránh đi chỗ khác, đến lúc đó dù có bộ môn đặc công hay hải quân lục chiến cũng tìm không ra hình bóng của bọn họ.”

Andrew nói làm Lý Dật nhíu mày, trên thực tế, điểm này hắn cũng đoán được. bằng không hắn đã sớm bức bách Nick phải hải quân lục chiến đi đối phó Địa Ngục Hỏa!

Hơn nữa theo Lý Dật Xem ra. Xem trong lợi nhuận mấy trăm triệu đô la, Nick tuyệt đối sẽ không cự tuyệt lời đề nghị này, dù sao Nick hoàn toàn có thể lợi dụng danh nghĩa chống khủng bố để hành động tiêu diệt.

“Annie, cảm ơn em nhắc nhở.” Tuy rằng trong lòng đã biết. thế nhưng nhận thấy được sự quan tâm trong giọng nói của AndreW, Lý Dật có chút cảm động.

“Lý, chính phủ đã đứng ra ngăn lại trận hỗn loạn này. hơn nữa thái độ thập phần cường ngạnh muốn ngăn chặn hỗn loạn, cho nên em nghĩ khả năng lão già Carville sẽ động thủ với anh trong đêm nay, sau đó để đám dong binh kia rời đi.” AndreW nói ra sự lo lắng lớn nhất trong lòng.

Nếu như những lời trước đó AndreW nói, Lý Dật đều đã biết rõ. nhưng câu nói này của nàng khiến hắn cũng không ngờ!

Mà những lời này của AndreW cũng làm trái tim Lý Dật thoáng nhảy lên!

“Lý, Carville là một tên cáo già phi thường狡 hoạt, tuy rằng hắn có mạng lưới quan hệ không tệ, thế nhưng tuyệt đối sẽ không đối nghịch với chính phủ.” Nói đến đây. giọng nói của AndreW có chút phức tạp. bởi vì nàng đã biết Lý Dật và Nick đã tranh cãi trong hội nghị, theo nàng Xem ra, Lý Dật tựa hồ là ngoại lệ duy nhất!

Sau đó, AndreW lại điều chỉnh giọng nói: “Hơn nữa đám dong binh kia thông thường làm việc Xong sẽ lập tức rời đi. Thỉnh bọn họ phải cần rất nhiều tiền, tuy Carville có tiền, thế nhưng hắn tuyệt đối sẽ không trường kỳ cấp dưỡng cho đám người này. Hơn nữa đối với sự hiểu biết của em về nghiệp dong binh này, người của Địa Ngục Hỏa cũng sẽ không dừng lâu ở Los Angeles.”

322. Chương 278 : Nhóm Thành Viên Đầu Tiên Của Hắc Dạ (2)

Hơn nữa. trọng yếu nhất chính là, dong binh trong tình huống chưa hoàn thành nhiệm vụ cũng sẽ không rời đi!

Cho nên đám người kia rất có khả năng sẽ liều mạng!

“Lý, em kiến nghị anh lập tức dời địa điểm, đồng thời bảo trì hành tung bí mật để đám người kia tìm không được anh.” Andrew đưa ra kiến nghị, đồng thời nhin không được hỏi: “Mặt khác, Lý, anh dự định làm sao đối phó Địa Ngục Hỏa?”

Trên thực tế, đối với vấn đề này, Edward và Nick cũng cảm thấy rất hứng thú, chỉ là hai người ngại vì thân phận nên không hỏi Lý Dật.

“Annie, em biết anh có một thủ hạ tên là Jester. Hắn là đội trưởng bộ đội đặc chủng của quân đội Đức. Ắn, có thể nói là vũ khí bí mật của quân đội Đức.” Lý Dật cũng không hề giấu diếm Andrew: “Hắn nói cho anh biết, đám huynh đệ của hắn khoảng tám giờ sáng mai sẽ đến Los Angeles.”

“Thủy đặc chủng? Anh là nói thành viên thủy đặc chủng ngày mai sẽ đến làm việc cho anh?” Mặc dù Andrew nổi danh lãnh tinh, thế nhưng nghe được Lý Dật nói. Nàng bị chấn kinh!

Nàng rõ ràng biết được người Đức nổi danh nghiêm cẩn, tổ chức của quân nhân Đức được quân đội các quốc gia Xưng là đệ nhất toàn cầu, quân đội Đức đối ngoại tuyển bố, thủy đặc chủng là quân đội lợi hại nhất của bọn họ, là tên gọi tắt của bộ đội biên phòng, mà trên thực tế, quân đội Đức lại có vài chi bộ đội đặc chủng. Trong đó thần bí nhất và lợi hại nhất chính là thủy đặc chủng, hôm nay họ lại tập thể trốn tránh chạy tới làm thủ hạ của Lý Dật, điều này phải dùng từ không thể tin nổi để hình dung!

“Annie, nói thật ra. anh cũng không biết Jester làm sao làm được chuyện này. Ngay từ đầu khi nghe tin tức này, anh cũng khiếp sợ như em” Lý Dật cổ quái nói.

Đầu kia điện thoại. Andrew điều chỉnh tâm tình một chút, có chút hưng phấn nói: “Lý. nếu như anh thực sự có được thủy đặc chủng, nếu họ đứng ra, như vậy người của Địa Ngục Hỏa sẽ chết rất thảm”

“Anh cũng cho rằng như thế.” Hắn cũng không hiểu rõ thủy đặc chủng. nhưng hắn biết được Jester đã đưa đám huynh đệ thành lập Hắc Dạ. là nhóm thành viên nguyên lão đầu tiên. Thậm chí có thể nói, Hắc Dạ đã được phát dương quang đại trong tay bọn họ.

Kết thúc cuộc trò chuyện với Andrew. Lý Dật dựa theo lời Andrew bí mật rời khỏi khu phố Tàu, mang theo Anh Hoa cùng Jester đi tới căn cứ địa của Hoa Nhân Bang tại bến tàu.

Tuy rằng thi thể trong nhà kho đã được dời đi thế nhưng vết máu trên mặt đất cũng không được rửa sạch, thậm chí trong không khí vẫn còn mùi máu tươi tràn ngập. Trong lúc đến nhà kho. Jester lại liên hệ được với huynh đệ thủ hạ. căn cứ theo lời của Jester, khoảng ba giờ sáng đám huynh đệ có thể đến cảng.

Tin tức này làm Lý Dật nhiều ít có chút hưng phấn. hắn biết. đêm nay sẽ lại là một đêm nhuộm máu.

Los Angeles được Xưng danh là thành phố tiêu khiển, mà đại đạo Roddy là một con đường phồn hoa nhất ở Los Angeles, con đường này có ý nghĩa tương đương đại đạo Las Vegas tại thành phố Las Vegas. Đại đạo Roddy là con đường lớn trong Los Angeles, là con đường đi thông ra trung tâm, là nơi tụ tập những tác phẩm thiết kế cấp đại sư quốc tế!

Mà càng quan trọng là đường Roddy nằm gần Beverly Hills, Beverly Hills là sự tượng trưng cho tài phú danh lợi nổi danh toàn cầu. Mỗi ngày ở bên ngoài có không ít người ngồi Xe bus du ngoạn từ Xa mà đến. chỉ vì một ý tưởng muốn ngắm thử nơi ở Xa hoa của những siêu sao nổi tiếng trong làng điện ảnh thế giới.

Ở tình hình này, đường Roddy mỗi ngày đều kín người hết chỗ, cho nên có thể không chút khoa trương mà nói, đi đường Roddy để mua sắm có thể nhìn thấy được thần tượng siêu sao trong truyền thuyết thường Xuyên cũng không có gì kỳ quái. Trên cơ bản mỗi ngày đều có ngôi sao sẽ tuyển chọn đến đường Roddy để mua sắm

Người của Địa Ngục Hỏa đang ẩn núp tại đường Roddy.

Chủ ý này do Carville nêu ra, theo hắn Xem ra, Địa Ngục Hỏa ẩn núp tại đường Roddy dù là bộ môn đặc công có muốn đối phó đám người Địa Ngục Hỏa cũng phải suy nghĩ thật kỹ, dù sao ở tại đường Roddy phát sinh bắn nhau kịch liệt. không thể nghi ngờ sẽ là đại sự làm khiếp sợ toàn cầu.

Bên trong một cửa hàng quần áo nổi tiếng trên đường Roddy, mười lăm tên thành viên Địa Ngục Hỏa tụ tập một chỗ. bên trong đại sảnh tràn ngập khói thuốc và mùi rượu, thậm chí trên sofa còn có vết tích tinh dịch vương vãi.

Đối với đám dong binh có cuộc sống quanh năm liếm máu trên súng đạn, khi thời gian không nhân nhiệm vụ, thuốc lá, rượu ngon và nữ nhân là chủ đề sinh hoạt của bọn hắn.

Cửa hàng này là do vài ngày trước Carville phái người bí mật thu mua. hôm nay là nơi ẩn thân của mười lăm tên thành viên Địa Ngục Hỏa.

“Chết tiệt, nếu còn tiếp tục kiểu này ta sẽ điên mất!”

“Đúng, tên Carville chết tiệt kia rốt cục hắn muốn làm gì?”

“Không phải chỉ muốn giết một đầu lĩnh hắc bang thôi Sao? Có cần cẩn thận như vậy à?”

“Lá gan người Mỹ con mẹ nó thật nhỏ!”

Trong đại Sảnh khói thuốc mù mịt, các thành viên Địa Ngục Hỏa đang bắt mắt Chửi mắng.

Duy nhất không tham dự nghị luận chính là một gã đại hán tóc vàng. đại hán là phó đoàn trưởng Địa Ngục Hỏa, thân thể cường tráng cao lớn, thân cao ngoài hai thước, là trọng sủng máy thủ trong đội ngũ.

Thanh âm yếu ớt vang lên trong đại Sảnh. Nghe âm thanh, mọi người trong đại sảnh đều thức thời ngậm miệng lại, mà đưa ánh mắt nhìn về phía máy truyền tin loại nhỏ trước người tên đại hán tóc vàng.

Tên đại hán tóc vàng cầm lấy máy truyền tin, chuyển Xong nghe bên trong truyền ra thanh âm của Carville: “Đêm nay hành động. Sự thành tôi sẽ phái người đem các người ra khỏi nước Mỹ. Đương nhiên sẽ chuyển phân nửa số tiền còn lại vào tài khoản của các người.”

“Tốt!”

Nghe được Carville nói. đại hán tóc vàng lạnh lùng nói một câu, sau đó chặt đứt liên hệ với Carville.

Đại hán tóc vàng nhẹ nhàng thu hồi máy truyền tin. lạnh lùng nhìn chằm chằm mười bốn thành viên khác trong đại Sảnh. lạnh lẽo nói: “Các huynh đệ, ở chỗ này các người chơi được nữ nhân tốt nhất, uống rượu ngon nhất, hút Xi gà loại tốt nhất! Thế nhưng kế tiếp, Sinh hoạt tốt đẹp nên kết thúc, chúng ta nên làm việc của chúng ta!”

Đại hán tóc vàng nói làm một đám thành viên Địa Ngục Hỏa đang tràn ngập oán khí trở nên hưng phấn lên, trong đó có một tên còn huyết sáo thật lớn.

“Đội trưởng. tuy rằng ta thích nữ nhân và rượu ngon ở đây. thế nhưng ta càng thích sinh hoạt kích thích, không phải chỉ đi giết một đầu mục hắc đạo thôi Sao? Con mẹ nó. Carville lão tạp chủng phải nên Sớm cho chúng ta hành động!”

“Đúng!” Những người khác theo phụ họa.

Nhìn vẻ mặt kích động của đám thủ hạ, trên mặt tên đại hán tóc vàng dần dần lộ ra dáng tươi cười dễ dàng.

Cùng cái nhìn của đám thủ hạ, tuy đại hán tóc vàng biết được thân thủ Lý Dật rất không tệ, Hơn nữa bên người có Jester và Anh Hoa hai người, thế nhưng theo hắn Xem ra, nhóm mười lăm người của hắn tuyệt đối có thể tổng Lý Dật đi gặp ma vương!

Ba giờ mười phút Sáng, Lý Dật mang theo Anh Hoa và Jester đứng bên bờ, lẳng lặng nhìn thuyền hàng từ Xa Xa chạy tới.

Dưới ánh trăng. gương mặt trầm lặng của Jester lộ ra biểu tình hưng phấn, so sánh với hắn mà nói, Lý Dật còn bình tĩnh hơn nhiều.

Khi thuyền hàng Sắp đến gần, trên thuyền hàng có người ra dấu bằng ánh đèn, sau đó cấp tốc tắt đèn pin.

Vì thế Jester cũng vội vã mở đèn pin, rọi Sáng, tắt đi, liên tục ba lần.

Đây là ám hiệu mà Jester đã dặn trước bên kia.

Sau khi Jester đánh ra ám hiệu, chiếc thuyền nhanh thêm tốc độ chạy tới, đợi khi thuyền hàng cập bờ. Jester không kim lòng được đi tới.

Người đầu tiên nhảy Xuống khỏi thuyền hàng cũng không phải đám huynh đệ của Jester. mà là thủy thủ trên thuyền hàng. là một người da đen. Người da đen kia sau khi rời thuyền. trực tiếp đi tới bên người Lý Dật cười nói bằng tiếng Anh: “Cảnh vệ đội ngoài biên tuần tra tăng mạnh, nên đến trễ vài phút.”

Lý Dật gật đầu: “Không sao. tiền sẽ chuyển qua tài khoản của anh rất nhanh.” Nói xong Lý Dật cũng không hề để ý tới người da đen này, mà đưa ánh mắt nhìn về phía thuyền hàng.

Jester đã leo lên thuyền hàng. đồng thời hưng phấn nói vài câu với các huynh đệ trên thuyền. Sau đó. Jester mang theo hơn hai mươi mấy hán tử từ trên thuyền hàng đi Xuống.

Trong đêm đen, Lý Dật không cách nào nhìn thấy rõ gương mặt của những đại hán kia, thế nhưng khi đám đại hán từ trên thuyền đi Xuống, Lý Dật có thể rõ ràng cảm thụ được áp lực do đám đại hán mang đến!

Lúc đám đại hán rời thuyền động tác miễn cưỡng lại cấp tốc, hơn nữa thoạt nhìn rất có tính kỷ luật!

Sau khi rời thuyền, những đại hán trước tiên đứng thành một hàng ngang, đội ngũ phi thường chỉnh tề.

Nhìn một loạt những quân nhân đã trải qua lửa đạn tấy lể, Lý Dật cảm giác không phải chỉ là một hàng ngang, mà là một tòa núi lớn! Một tòa núi lớn chắn ngang trước mặt!

Đã trải qua sự tấy lể của lửa đạn, trên người bọn họ mang theo một cỗ vị đạo đầy chức nghiệp quân nhân! Sát ý chong chát được rèn đúc từ máu tươi làm Lý Dật cũng cảm thấy kinh hãi!

Mà bọn họ, chính là nhóm thành viên đầu tiên của Hắc Dạ làm chính phủ các quốc gia phải đau đầu năm mươi năm sau!

Địa Ngục Hỏa?

Hắc!

Ta sẽ cho hết thấy các người Xuống địa ngục!

323. Chương 279 : Sát! (1)

Trong lúc Lý Dật đang quan sát hai mươi mấy thành viên của thủy bộ đội đặc chủng, bọn họ cũng đưa ánh mắt nhìn về phía Lý Dật. Trước khi đến Los Angeles. bọn họ đã nghe được từ trong miệng Jester về tên của Lý Dật, hơn nữa bọn họ còn biết hiện tại Jester đang làm việc cho Lý Dật. Khi mới nghe được tin này. đám thành viên thủy đặc chủng có thể nói thập phần khiếp sợ!

Bởi vì đối với thành viên thủy đặc chủng mà nói. Jester tương đương như một vị thần! Đây cũng là nguyên nhân bọn họ tập thể buông tha vinh dự của quân nhân, phản bội quốc gia đến tìm Jester để nương tựa.

Tuy rằng bọn họ không biết Jester vì điều gì lại chọn việc nương tựa Lý Dật, thế nhưng bọn họ cũng không hỏi lý do với Jester. bởi vì bọn họ tin tưởng hẳn, loại tín nhiệm này có thể thành lập được chỉ trên chiến trường.

Tại trên chiến trường, bọn họ có thể đem tính mạng mình giao cho chiến hữu! Loại tín nhiệm này không phải sự trung thành, lại càng không chen lẫn vào lợi ích. Chỉ là sự tín nhiệm thuần khiết, thuộc về lòng tín nhiệm chỉ có giữa quân nhân mới có.

Nương ánh trăng, nhìn gương mặt bình tĩnh của Lý Dật, cùng thân thể tràn ngập lực lượng, đám thành viên thủy đặc chủng không hề biểu hiện ra chút nhiệt tình nào, đồng dạng bọn họ cũng không biểu hiện ra chút nào chẳng đáng, chỉ ít bọn họ đã đồng ý tiếp nhận Lý Dật làm lão bản.

Đương nhiên. nhân tố then chốt chính là Jester.

“Chư vị tuy rằng tôi không biết Jester dùng phương pháp gì thuyết phục các anh đến làm việc cho tôi. thế nhưng tôi rất cảm ơn các anh!” Dưới ánh trăng, ánh mắt Lý Dật đảo qua trên đoàn người, trầm giọng nói: “Tôi sẽ không ưng thuận hứa hẹn gì với các anh. đồng dạng, tôi cũng không hi vọng Xa rời về lòng trung thành của mọi người.”

Nghe được lời nói của Lý Dật, những tinh anh trong quân nhân cũng không tỏ thái độ, thậm chí biểu tình bọn họ không hề phát sinh biến hóa gì, vẫn là biểu tình nghiêm túc như cũ.

Đối với quân nhân Đức mà nói, sự nghiêm túc này đến từ trong máu, vĩnh viễn không thể Xóa đi.

“Tôi duy nhất có thể bảo chứng chính là, ngày sau các anh sẽ thích làm việc cho tôi.” Lý Dật tự tin nói một câu, sau đó vỗ vỗ tay: “Các vị, tuy rằng tôi biết yêu cầu kế tiếp có điểm quá phạm. thế nhưng đây là nhiệm vụ đầu tiên khi các vị đến Los Angeles. tôi tin tưởng các vị sẽ không làm tôi thất vọng!”

Lý Dật nói Xong đưa mắt nhìn Jester, thân thể Jester thẳng tắp đứng ngay trước mặt đám huynh đệ, nghiêm túc nói: “Các huynh đệ. kế tiếp chúng ta sẽ đối mặt một cuộc chiến đấu, đối phương bài danh trong mười tổ chức dong binh đứng đầu toàn cầu, Địa Ngục Hỏa dong binh đoàn.”

Nghe được Jester nói. đám thành viên bộ đội thủy đặc chủng cũng không hề lộ ra biểu tình khinh miệt, càng không có sợ hãi, mà cùng kêu lên đáp: “Bảo chứng hoàn thành nhiệm vụ!”

Lý Dật nói chuyện với người da đen đã lái thuyền hàng đưa đám huynh đệ Jester nhập cư trái phép vài câu, sau khi đối phương Xác định tiền đã được chuyển khoản, Lý Dật dặn hẩn phải bảo mật chuyện này, người kia vốn biết rõ thân phận Lý Dật, liền đáp ứng.

Đợi người kia mang theo thủ hạ rời đi, Lý Dật mang theo nhóm người của Jester đi tới nhà kho.

Đi vào nhà kho, đám huynh đệ Jester liền ngửi thấy mùi máu tươi dày đặc, đối với những người đã trải qua chiến hỏa tẩy lễ như họ mà nói, đối với mùi máu tươi thập phần quen thuộc, thậm chí có thể không chút khoa trương mà nói, ở phương diện này mũi của họ còn linh敏 hơn loài chó.

Lý Dật mang theo nhóm người Jester đi tới giữa nhà kho, chỉ chỉ vết máu đã biến thành màu đen trên mặt sàn bằng ciment, lạnh lùng nói: “Vài ngày trước. một đám huynh đệ của tôi ở ngay chỗ này bị người của Địa Ngục Hỏa huyết tẩy. người của Địa Ngục Hỏa cắt toàn bộ đầu của các huynh đệ Xuống! Toàn bộ nhà kho đều là thi thể, máu tươi nhuộm đầy đất.”

Nhớ lại tràng cảnh địa ngục ngày hôm đó, sự tức giận trên người Lý Dật chậm rãi lưu lộ đi ra, cặp con ngươi đen kịt lóe ra sát ý khiến kẻ khác kinh hãi. Nhận thấy được sát ý trên người Lý Dật. đám huynh đệ Jester càng thêm Xác định Lý Dật cũng không phải là một đầu linh hắc đạo bình thường.

“Ngay lúc các anh trên đường tới đây, tôi cũng đã lặng lẽ đem tin tức tôi ở đây tung ra ngoài, nếu như không có gì bất ngờ xảy ra. người của Địa Ngục Hỏa một hồi sẽ tới ám sát tôi!” Gương mặt Lý Dật không chút biểu tình nhìn chăm chú vào đám huynh đệ của Jeaster, gần từng chữ: “Yêu cầu của tôi rất đơn giản: Cắt đầu bọn hẩn để ngay trong nhà kho này.”

Nói Xong. Lý Dật cũng không đợi mọi người nói gì, chỉ chỉ đóng rương gỗ bên Cạnh, nói: “Trong rương có đủ vũ khí, Các anh có thể Chọn lựa vũ khí mà mình thích. Nếu như không có gì bất ngờ xảy ra, Chiến đấu sẽ khai hỏa vào mười lăm phút sau.”

Nghe được Lý Dật nói. nhóm thành viên thủy đặc chủng cũng không động. lúc này. Jester làm ra một thủ thế. Thủ thế của Jester vừa ra. bọn họ ngay ngẩn thủ tự đi tới bên cạnh rương gỗ, nhanh chóng mở ra. rương gỗ bật nắp, vũ khí bên trong hiện ra: súng ngắm, súng tự động. lựu đạn, mã tấu, dao găm...

Trong lúc bọn họ dùng tốc độ nhanh nhất lựa chọn vũ khí. Jester đi tới bên người Lý Dật. nói: “Lão bản, cuộc chiến đấu kế tiếp sẽ không cần anh tham gia, tôi sẽ cho anh một kết Cục thỏa mãn.”

Nhìn biểu tình vẻ mặt tự tin của Jester. Lý Dật nhẹ nhàng gạt đầu, hẩn nhìn ra được tính kỷ luật Của đám thành viên thủy đặc chủng thập phần Xuất sắc. Mà kiếp trước thân là một gã sát thủ Xuất sắc, Lý Dật tự nhiên rõ ràng, một chi bộ đội đặc chủng trọng yếu nhất không phải năng lực cá nhân, mà là phối hợp, mà quyết định cho sự phối hợp có ăn ý hay không chính là tính kỷ luật!

Mười phút sau. Lý Dật đi tới một tháp cao dùng để chiếu đèn pha. đèn pha kia chỉ dùng để nhìn ra Xa. khi Lý Dật đi tới thì Anh Hoa đã đánh hôn mê những nhân viên trực ban.

Đứng trên tháp cao, Lý Dật có thể rõ ràng nhìn thấy bên cảng được những ngọn đèn bao phủ bên trong, ngọn đèn trong suốt. một loạt cần cầu đang không ngừng làm việc khuân vác. Khắp nơi có thể nhìn thấy thân ảnh bận rộn Của công nhân, thậm chí có thể nghe thấy được tiếng hét to của bọn họ. Một con thuyền chở dầu hoặc thuyền hàng nhiều lần ra vào cảng. tiếng còi hơi Xuyên phá tinh không.

Để tránh bị bại lộ, lần đầu tiên Anh Hoa không mặc quần áo màu đỏ, nàng mặc một chiếc áo gió màu đen, gió biển thổi tung mái tóc dài của nàng. dưới ánh trăng. biểu tình của nàng Vẫn lạnh lùng như trước. chỉ

là khi nhìn kỹ mới có thể phát hiện trong tận cùng con người của nàng Cát giấu điều gì đó không muốn cho ai biết.

Trước khi trở thành bảo tiêu của Lý Dật, bên người Lý Dật rất thiếu thốn nhân thủ. hôm nay Lý Dật có đám huynh đệ Jester. thực lực lớn mạnh!

Thậm chí Anh Hoa có thể Xác định, đám huynh đệ Jester có thể khởi lên tác dụng tuyệt không thua gì đám tử sĩ do lão đầu EdWard bồi dưỡng suốt hai mươi năm Đám huynh đệ Của Jester thực sự rất ưu tú.

Khi ánh mắt đầu tiên nhìn bọn họ. trong lòng Anh Hoa đã có ý nghĩ này. Đồng dạng cũng làm trong lòng nàng sản sinh một ý niệm cổ quái: Tựa hồ tác dụng của nàng bên người hắc Càng ngày Càng nhỏ đi.

Lý Dật cầm một viên vọng kính nhìn ban đêm gắt gao nhìn chăm chăm con đường lớn Xuyên qua bến cảng, tìm kiếm thân ảnh của thành viên Địa Ngục Hỏa. Vài phút sau. mục tiêu Xuất hiện!

Trong tầm nhìn của Lý Dật, hai chiếc Xe tải nhỏ từ Xa Xa Chạy nhanh tới, Cách nhà kho chừng một km thì ngừng lại. Sau khi Xe dừng lại, thành viên Địa Ngục Hỏa mặc chiến phục màu đen bước Xuống Xe, sau đó táCh Xa nhau, tiêu thất trong đêm tối. Đối với đám thành viên Địa Ngục Hỏa từng huyết tẩy đám người Phương Cảnh Minh mà nói. bọn họ đối với địa hình bến tàu phía tây thập phần quen thuộc.

Khi đám thành viên Địa Ngục Hỏa vây quanh nhà kho. đám người Jester đã chuẩn bị Xong sự mai phục từ lâu!

Nguyên bản ý tứ Của Lý Dật để đám người Jester Chọn vũ khí hung hăng đánh một trận với Địa Ngục Hỏa!

Bất quá Cuối cùng Jester lại hạ một mệnh lệnh, cấm mọi người dùng súng, tất cả dùng dao găm!

Đối với mệnh lệnh này của Jester, Lý Dật không nói gì thêm, Jester đi theo hắc lâu như vậy, hắc hiểu được Jester. Jester không phải loại người Cuồng vọng, cũng sẽ không có việc gì lại chạy đi làm anh hùng, hắc rõ ràng mục đích Jester làm như vậy chỉ có một: nếu như dùng súng. tiếng súng sẽ làm những thành viên Địa Ngục Hỏa nghe được! Mà dùng dao hoàn toàn không cần lo lắng điểm này.

Trong lúc Lý Dật cầm kính viễn vọng quan sát, Anh Hoa cũng không tiếp tục đứng phía sau Lý Dật. mà cầm một cây súng bắn tỉa nhắm ngay gần bên nhà kho. Tuy rằng đối với đám người Jester tràn ngập lòng tin, thế nhưng Lý Dật để ngừa vạn nhất. vẫn tự mình chuẩn bị phía sau.

Không thể không nói, năng lực tác chiến của đám dong binh rất mạnh, sau khi Xuống Xe trước tiên bọn họ dung nhập vào đêm tối, tốc độ tiến nhập nhà kho nhanh phi thường, hơn nữa còn giăng lưới vây quanh nhà kho.

Bởi vì bọn họ vừa Xong được tin tức, Lý Dật đang ở trong nhà kho, đương nhiên, tin tức này do chính Lý Dật tản ra ngoài.

324. Chương 279 : Sát! (2)

Căn cứ ký ức Lý Dật, người mai phục trước mặt tên thành viên đó chính là Jester. Làm đội trưởng bộ đội thủy đặc chủng, jester lúc tham gia chiến đấu chưa bao giờ đứng phía sau chỉ huy, mà tuyển chọn tác chiến cùng một chỗ với các chiến hữu.

Dưới ánh trăng nhu hòa, Jester ẩn sau một thùng hàng. trong tay cầm một con dao găm Hắc đã nhìn thấy tên thành viên Địa Ngục Hỏa lao tới trước. Đối mặt chiến đấu đến gần, trên mặt Jester không có chút nào khấn trương, chỉ là bình tĩnh, loại bình tĩnh theo bản năng, thậm chí hắc còn nhắm mắt lại thông qua thính lực và trong lòng nhắm tính phán đoán cự ly của tên thành viên Địa Ngục Hỏa kia.

Mười thước, chín thước, tám thước, bảy thước, sáu thước, năm thước, ba thước...

Cẩn thận đếm thầm tới ba thước, Jester bỗng nhiên mở mắt!

Song song hắc động!

Trong ánh mắt Lý Dật. Jester giống như một con dã thú đã ẩn núp từ lâu, ngay tại chỗ bắn ra, cả người như quỷ mị nhảy lên!

Lúc này, Jester đã đưa tốc độ của hắn tăng lên tới cực hạn!

Tên thành viên kia nghe được tiếng vang, bước chân nhất thời ngừng lại, bản năng lách tránh sang bên!

Kinh nghiệm chiến đấu nhiều năm đã giúp hắn nhận ra khí tức tử vong! Thế nhưng. tất cả đều không còn kịp rồi.

Jester không cho người nọ cơ hội né tránh, hắn cấp tốc nhảy ra, tay trái thuận thế bịt kín miệng tên thành viên kia, dao găm sắc bén hóa thành một đạo bạch quang trong nháy mắt cắt đứt cổ họng tên thành viên kia!

Mà trên thực tế, một lưỡi dao của Jester dùng sức quá lớn, không chỉ cắt đứt cổ họng tên kia, còn trực tiếp cắt rơi luôn đầu của hắn!

Trong nháy mắt cắt rơi đầu tên đó, Jester bỗng nhiên nắm lấy thân thể hắn chợt lóe sang bên.

Dưới ánh trăng, một đạo huyết vụ phun ra, nhuộm đỏ thùng đựng hàng. jester tùy ý vút thi thể lên mặt đất. sau đó khom người hướng phía trước tiến lên. hắn biết phía trước bên trái có một tên đang hướng bên này chạy tới.

Mắt thấy Jester giết chết tên thành viên Địa Ngục Hỏa, Lý Dật không thể không thừa nhận năng lực Jester phi thường Xuất chúng, tốc độ nhanh không nói. xuất thủ thập phần chuẩn, từ khởi động tới giết chết tên kia sau đó kéo thi thể ra sau thùng hàng, Jester dùng không tới ba giây đồng hồ. Có thể khẳng định chính là, nếu như Jester tính toán cự ly lệch lạc, như vậy dùng nói trong ba giây hoàn thành một kích trí mạng, mặc dù muốn giết đối thủ cũng phải tốn không ít công phu, dù sao Jester không hề mang theo súng.

Mắt thấy Xong jester diễn Xuất, Lý Dật lại đưa ánh mắt nhìn về phía một thành viên thủy đặc chủng khác.

Cũng giống như jester, tên đại hán khôi ngô tóc húi cua cũng dùng một kích phải giết!

Tuy rằng tốc độ của đại hán kia không nhanh bằng jester, thế nhưng lực cánh tay của hắn phi thường kinh khủng!

Hắn cũng không dùng dao găm giải quyết chiến đấu, mà từ trên thùng hàng nhảy Xuống đánh gục tên thành viên Địa Ngục Hỏa kia, dùng một tay che miệng đối phương một tay dán sát gáy hắn, dùng sức trực tiếp vặn gãy cổ đối phương!

Tình hình đồng dạng còn đang trình diễn ở những chỗ khác, đối với đám quân nhân Xuất sắc nhất nước Đức thậm chí XUất sắc nhất toàn cầu mà nói. để bọn họ mai phục đối phó một đám người thực lực còn không bằng quân nhân, cũng không có độ khó quá lớn.

Hai mươi giây!

Gần hai mươi giây!

Mười lăm tên thành viên Địa Ngục Hỏa đã chết phân nửa. hơn nữa kinh khủng nhất chính là sau khi những người đó chết, đồng bọn của họ cũng không hay biết. Thần không biết quỷ không hay.

Dùng những lời này hình dung hành động của đám huynh đệ Jester là cực kỳ chuẩn Xác. Khi đám huynh đệ Jester giết chết tên thành viên thứ mười một của Địa Ngục Hỏa, tên phó đoàn trưởng, chính là tên đại hán tóc vàng rốt cục phát hiện dị thường. Đây không phải vì trong quá trình đám huynh đệ Jester động thủ Xuất hiện điều gì ngoài ý muốn hay phát ra tiếng vang, mà là do tên đại hán tóc vàng dùng vô tuyến điện gọi một gã thủ hạ, kết quả không nghe câu trả lời mà thôi.

Phát hiện này làm tên đại hán tóc vàng nhạy cảm phát hiện ra điều gì, trước tiên hắn Liền hạ mệnh lệnh đứng lại. Sau đó, bao quát hắn ở bên trong, ba gã thành viên Địa Ngục Hỏa còn sống sót đều ngừng lại!

“Sưu”

Một viên đạn bắn tia Xuyên thấu trở lực không khí, ở không trung bay ra một khoảng cách, trong nháy mắt bắn vỡ đầu tên đại hán tóc vàng. Súng nổ, người nổ súng chính là Anh Hoa.

Thân là đóa kỳ hoa của giới sát thủ Nhật Bản, thuật bắn súng của Anh Hoa đủ để dùng từ kinh khủng để hình dung. dùng súng ngắm ngoài năm mét có thể giết chết mục tiêu chỉ là chuyện bình thường.

Tiếng súng nổ đánh vỡ sự yên lặng vốn có của đêm tối. Hai gã thành viên còn lại của Địa Ngục Hỏa nghe được tiếng súng nổ. hiểu được có tay súng bắn tĩa, trước tiên bọn họ núp Sau thùng hàng, đồng thời gọi đại hán tóc vàng, nhưng phát hiện không hề có câu trả lời.

Bọn họ hiểu được đại hán tóc vàng đã chết.

Trong đêm đen. bọn họ chăm chú cúi thấp đầu. nắm chặt cây súng trong tay. Nhưng vẻ mặt mờ mịt!

Nguyên bản theo bọn họ Xem ra, gét chết đầu mục hắc đạo như Lý Dật chỉ là chuyện thật dễ dàng!

Thế nhưng hiện thực đã tát vào mặt họ một bạt tai vang dội!

Cho tới bây giờ. đừng nói bọn họ nhìn thấy được thân ảnh của Lý Dật, thậm chí ngay thân ảnh của địch nhân bọn họ cũng chưa nhìn thấy thì đã sắp toàn quân bị diệt!

Sau khi giết chết đại hán tóc vàng, Anh Hoa cũng không dừng lại động tác, mà quay lại hòng súng.

“Sưu”

lại một tiếng súng vang lên, lại một phát súng vỡ đầu. Cũng giống như Jester, Anh Hoa cũng rất quý trọng đạn, một viên là giết chết.

Lúc này tiếng súng vang lên đã làm cho tên thành viên Địa Ngục Hỏa cuối cùng tan vỡ triệt để, hần đi qua nhạy cảm nhận thấy được tay súng bắn tĩa đến từ tháp cao chiếu đèn pha. Cùng lúc đó, hần chia súng hướng tháp cao nổ súng.

“Phanh!”

“Lạc sát”.

Vài tiếng súng đồng thời vang lên, tên thành viên cuối cùng cũng bị một phát súng ngay đầu, thế nhưng lần này nổ súng không phải Anh Hoa. mà là Lý Dật!

Trên tháp cao, Lý Dật đã buông kính viễn vọng Xuống từ lâu, trong tay đang cầm một cây súng máy bắn tự động. làm ra tư thái đang nhắm bắn.

Anh Hoa nhìn vào ống ngắm nhìn thấy tên thành viên cuối cùng của Địa Ngục Hỏa bị bắn chết. sắc mặt không khỏi đại biến!

Nàng thậm chí hoài nghi có phải hai mắt của mình Xuất hiện vấn đề hay không. Dù sao người kia đang ẩn núp ở địa phương dù đưa tay cũng không thấy năm ngón. cự ly Xa như vậy. kính ngắm của cây súng máy bắn tự động của Lý Dật lại không có công năng nhìn ban đêm...

Theo Anh Hoa Xem ra. nếu như nàng muốn giải thích phát súng vừa rồi, như vậy chỉ có một giải thích: Lý Dật trước đó dùng kính viễn vọng tập trung mục tiêu, sau đó căn cứ ký ức để nổ Súng!

Hiểu được điểm này, Anh Hoa chậm rãi thu hồi súng, nhìn Lý Dật giống như nhìn người ngoài hành tinh, miệng khê hé ra mấp máy nhưng không thốt ra được một chữ.

Lý Dật cũng không nói gì. mà trước đó dùng vô tuyến điện hạ mệnh lệnh cho Jester: “Jester, lập tức chuyển toàn bộ thi thể vào trong nhà kho.”

Sau khi nhận được mệnh lệnh của Lý Dật, JeSter lập tức truyền đạt mệnh lệnh của Lý Dật.

Năm phút Sau, thi thể mười lăm tên thành viên Địa Ngục Hỏa toàn bộ bị chuyển dời vào trong nhà kho.

Ở giữa mười lăm tên thành viên, có mười hai tên chết trong tay Jester và các huynh đệ hần, mà bọn họ không hề dùng Súng!

Còn ba người cuối cùng, Anh Hoa giết chết hai người có chút thảm liệt. ngắm bắn trực tiếp bắn vỡ đầu hai người nọ. về phần tên thành viên cuối cùng mi tâm bị trúng đạn, máu tươi và óc nhiễm đỏ cả mặt tên kia. chỉ là đầu hần coi như còn hoàn chỉnh.

Nhìn cái chết của tên thành viên cuối cùng của Địa Ngục Hỏa, bao quát Jester bên trong toàn bộ thành viên thủy đặc chủng đều đưa ánh mắt nhìn về phía Lý Dật, chính Xác là nhìn về cây súng máy bắn tự động trong tay hắn.

Hiển nhiên, bọn họ đều nhìn ra được tên thành viên cuối cùng không phải chết bằng súng ngắm, vết đạn kia rõ ràng là do súng máy bắn tự động bắn ra.

Mà căn cứ kỳ ức của bọn họ, chỗ đền Pha nơi Lý Dật đứng còn cách nhà kho vài trăm mét, hơn nữa toàn bộ nhà kho đều tối đen.

Lẽ nào người này có “Dạ Nhân”? (mắt đêm)

Trong thoáng chốc, bao quát Jester bên trong, toàn bộ thành viên thủy đặc chủng đều thầm hỏi trong lòng.

So Sánh với bọn họ mà nói, biểu tình của Anh Hoa bình tĩnh hơn nhiều, nhưng So sánh với lúc nàng nhìn thấy phát súng của Lý Dật, biểu tình của Anh Hoa so với đám người Jester càng đặc sắc hơn.

Hơn nữa Anh Hoa có thể khẳng định, nên như đám người Jester thấy tình hình lúc đó cũng sẽ có chung phản ứng như nàng!

325. Chương 280 : Không Điền Không Thành Ma (1)

Tiếng súng trước đó đánh vỡ sự yên lặng trong bóng tối, đồng dạng cũng làm công nhân trên bến tàu nghe được. Lần trước Địa Ngục Hỏa huyết tẩy căn cứ địa của Hoa Nhân Bang đã để lại bóng ma không thể xóa nhòa trong lòng các công nhân, vì vậy lần này nghe được tiếng súng, những công nhân bến tàu trước tiên tuyển chọn báo cảnh sát.

Tốc độ xuất cảnh của cảnh sát Mỹ tuy rất nhanh, thế nhưng nói chung vừa ra ngoài, nhưng nửa giờ lại đến hiện trường, như vậy cũng có thể xem như là tốc độ rất nhanh rồi. Lần này hai xe cảnh sát có thể chạy tới trong vòng hai mươi phút, là do có liên quan lớn lao đến hành động táo bạo lần này, đương nhiên nguyên nhân chính yếu là trước đó Sidon đã biết trước chuyện này, trong hai xe cảnh sát đều là tâm phúc của Sidon.

Trên thực tế, sau khi giải quyết xong đám thành viên Địa Ngục Hỏa, Lý Dật liền khó dẫn người rời đi, bất quá thi thể của đám Địa Ngục Hỏa vẫn lưu lại bên trong nhà kho, Lý Dật dự định ngày mai dùng đầu người của bọn hắn tế điện cho đám người Phương Cảnh Minh!

Căn cứ kế sách của Lý Dật, trong buổi tế điện còn thiếu một người: Carville.

Khi Lý Dật mang theo đám huynh đệ của Jester đi tới khu phố Tàu, Jester một mình đi căn cứ hải quân Wald.

Trước đó, hắn đã có được địa đồ căn cứ hải quân Wald từ tay Lý Dật, thậm chí còn biết rõ gian phòng Carville đang ở.

Vào bốn giờ sáng, căn cứ hải quân Wald vẫn yên tĩnh như trước đó.

Đại đa số vật kiến trúc bên trong căn cứ hải quân đều đen kịt một mảnh, chỉ có một ít vật kiến trúc còn phát ra ánh sáng.

Carville cầm một điếu xì gà đang ngồi trên sofa trong phòng khác, giờ khắc này, trên mặt hắn không còn tìm được dáng tươi cười tiêu chí, chỉ còn lại sự âm trầm. Vùng lông mày hắn gắt gao nhăn chặt lại, hình thành một chữ xuyên.

Hắn đã nhận được tin tức, người của Địa Ngục Hỏa toàn quân bị diệt, Lý Dật đã thiết trí mai phục tại bến tàu.

Tin tức này làm Carville chấn kinh!

Không sai, Carville luôn luôn trấn định xác thực đã bị tin tức này làm chấn kinh!

Bởi vì căn cứ theo tin tức mà hắn nắm giữ, Nick cũng không hướng đặc công bộ môn và hải quân lục chiến gây áp lực, nói cách khác, trong tay Lý Dật vốn không thể có thế lực đủ chống lại Địa Ngục Hỏa!

Thế nhưng sự thực lại hoàn toàn ngược lại với suy nghĩ của Carville, Lý Dật không chỉ có thể lực đủ chống lại Địa Ngục Hỏa, còn đánh cho bọn hắc trỏ tay không kịp, làm mười lăm thành viên của Địa Ngục Hỏa toàn quân bị diệt.

Đối với Carville mà nói, tin tức này không thể nghi ngờ là một tin tức xấu.

Người của Địa Ngục Hỏa là vương bài cuối cùng trong tay Carville, sau khi đánh ra bài tẩy này, Carville cũng không còn hậu chiêu, mà trên thực tế, nếu như không dựa vào Địa Ngục Hỏa, hắc căn bản không có vốn để liều mạng với Lý Dật. Làm quốc vương để quốc buôn lậu biển tây nước Mỹ, thủ hạ của Carville không ít thương thủ ưu tú, thế nhưng ưu tú cũng chỉ có thể lực mạnh hơn những tên lưu manh thông thường, tiêu chuẩn của những thương thủ kia cũng không giỏi hơn tinh nhuệ của Hoa Nhân Bang, thế nhưng nhân số lại kém hơn rất nhiều.

Mà càng quan trọng là Carville rõ ràng, qua đêm nay, trong ba tháng tới hắc căn cũng không thể hướng tới Lý Dật động thủ! Hắc căn thế nhưng rất rõ ràng hành động táo hắc lần này lớn đến bao nhiêu, theo hắc căn xem ra, ở thời điểm mấu chốt này chơi lửa không thể nghi ngờ là tìm chết.

Dưới ngọn đèn, điều xì gà trong tay Carville, đã dập tắt, hắc căn dần dần khôi phục lại tinh thần, sau đó dụi xì gà vào trong gạt tàn.

Sau đó về mặt hắc căn dần dần khôi phục sự bình tĩnh, đôi mày nhíu chặt cũng thư giãn ra, hiển nhiên, giờ khắc này Carville đã tiếp nhận hiện thực.

“Người thật sự cho ta một sự kinh ngạc! Thế nhưng điều này lại có gì quan hệ ? Thời gian còn dài, trò chơi còn chưa kết thúc!” Trên mặt Carville dần dần lộ ra dáng tươi cười, dáng tươi cười rất nhạt, không chút gì âm trầm đáng nói, ngược lại làm cho người ta có loại cảm giác thập phần dễ dàng.

“Trò chơi đã kết thúc.”

Carville vừa nói ra miệng, nguyên lai trong đại sảnh vốn đang an tĩnh chợt truyền ra một thanh âm trầm lắng.

Jester trong bộ quần áo màu đen giống như quỷ mị xuất hiện ngay cửa thang lầu, tay trái hắc căn cầm một cây súng lục, tay phải đang đùa giỡn một cây dao găm thuộc thành viên Địa Ngục Hỏa. Cây dao găm còn đọng vết máu, dưới ngọn đèn tỏa ra ánh sáng lạnh lẽo, làm chói mắt người khác.

Sự xuất hiện của Jester làm dáng tươi cười trên mặt Carville trong nháy mắt biến mất vô tung vô ảnh, hắc căn mở to hai mắt nhìn, về mặt không thể tin nhìn Jester, miệng há lớn định kêu gì đó!

“Người hay nhất không nên kêu, bằng không ta sẽ giết người, sau đó cầm đầu của người rời khỏi đây, không tin chúng ta có thể thử xem.” Jester cũng không ngăn cản Carville kêu to, mà hướng Carville đi đến. Vừa đi vừa chậm rãi nói, tựa hồ tuyệt không lo lắng Carville kêu lên.

Đối mặt vị khách không mời mà đến như Jester, nhìn biểu tình dễ dàng trên mặt Jester, con người Carville chậm rãi thu nhỏ lại, lại thu nhỏ lại, cuối cùng biến thành trạng thái như mũi nhọn cây châm, mà miệng của hắc căn cũng chậm rãi nhắm lại.

Bởi vì hắc căn nhìn ra được, Jester cũng không phải đang nói giỡn. Hắc căn có thể thần không biết quỷ không hay xuất hiện tại chỗ này đủ để chứng minh hắc căn không phải đang nói chuyện giạt gân!

Tuy rằng Carville cũng không tin tưởng có người có thể bí mật lén vào căn cứ hải quân Wald, thế nhưng sự thực trước mắt cùng lý trí nói cho hắc căn, tất cả đều là sự thực.

“Nếu như ta đoán không sai, giết chết người của Địa Ngục Hỏa trong đó có người, đúng không?” Khi Jester đi tới bên người Carville, trên mặt Carville đã không còn kinh ngạc, sợ hãi, về mặt của hắc căn thoát nhìn thập phân bình tĩnh, chỉ ít biểu hiện ra như vậy.

Jester tựa hồ cũng không dự định giấu diếm gì điểm này, mà rất thẳng thắn gạt đầu.

Carville nhìn chăm chăm cặp mắt trầm lắng của Jester vài giây, nói: “Nếu như có thể, ta nghĩ trước khi chết gặp mặt lão bản của người, ân, ta có một bút sinh ý bàn với hắc căn.”

Nếu như nói trong thời gian ngắn Carville có thể khôi phục sự lãnh tĩnh làm cho Jester thoáng có chút kinh ngạc, như vậy những lời này của Carville làm cho Jester kinh ngạc! Carville phái Địa Ngục Hỏa huyết tẩy căn cứ địa của Hoa Nhân Bang tại bến tàu, còn cất đầu của đám người Phương Cảnh Minh!

Có thể không chút khoa trương nói, hắn có thù không đội trời chung với Lý Dật, đã tới nông nổi không chết không ngớt!

Thế nhưng hôm nay Carville nói muốn bàn vụ làm ăn với Lý Dật?

Nhìn biểu tình bình tĩnh của Carville, tuy rằng Jester không tin là thực sự, thế nhưng không thể không thừa nhận biểu tình của Carville không giống đang nói dối.

“Ta nghĩ lão bản sẽ rất thích ý tự mình cất đầu của người.” Jester ôn hòa trả lời một câu.

Jester nói làm khoe mắt của Carville hung hăng nhảy lên, hiển nhiên, Carville còn chưa đạt đến việc thần nhiên tiếp thu sự tử vong sắp đến.

Hơn năm giờ, bầu trời bên ngoài cũng tăng sáng.

Bơi liên tục vài ngày không ngủ được, biểu tình Lý Dật thoát nhìn có chút tiêu tụy, vành mắt hiện đầy tơ máu.

Trong đại sảnh chỉ có một mình hắn, trước đó Anh Hoa vốn đang ở bên cạnh Lý Dật, bất quá cuối cùng Lý Dật đã gọi nàng đi ngủ một chút, bởi vì hắn biết mấy hôm nay Anh Hoa còn ngủ ít hơn cả hắn.

Chỉ là hắn không biết, trong phòng ngủ trên lầu hai, Anh Hoa cũng không đi ngủ, mà đứng bên cửa sổ lẳng lặng nhìn ra ngoài.

Lý Dật có chuyện phải suy nghĩ cùng lo lắng, Anh Hoa cũng như vậy, chỉ là tâm tư hai người khác nhau mà thôi!

Khoảng năm giờ rưỡi, bên ngoài biệt thự truyền đến thanh âm tiếng phanh xe, sau đó cửa biệt thự bị người đẩy ra, Carville dẫn đầu đi vào biệt thự, phía sau hắn chính là Jester.

Nghe được cửa mở, Lý Dật chậm rãi dụi tắt tàn thuốc trong tay, sau đó phun ra ngụm khói dày đặc, trực tiếp đứng lên khỏi sofa.

Có thể do ngồi lâu không hề động dậy, khi Lý Dật đứng dậy toàn thân không ngừng vang lên tiếng răng rắc, tiếng vang đánh vỡ sự an tĩnh vốn có trong đại sảnh.

Sau khi đứng dậy, Lý Dật không hề động, chỉ lẳng lặng đứng tại chỗ, ánh mắt gắt gao nhìn chằm chằm cửa.

Rốt cục, trong đường nhìn của Lý Dật, Carville xuất hiện.

Carville mặc áo ngủ màu xám, thoát nhìn mái tóc hơi có chút mất trật tự, biểu tình cũng giống như Lý Dật, nhiều ít có chút tiêu tụy.

Vào cửa, Carville đón nhận ánh mắt, của Lý Dật.

Tuy rằng hắn đã từng nhìn thấy Lý Dật qua ảnh chụp, thế nhưng hắn lại thừa nhận, Lý Dật càng nguy hiểm hơn xa nhìn trong ảnh chụp, nhất là con người đen kịt làm cho toàn thân Carville cũng không thoải mái.

Bất quá Carville vốn có tố chất tâm lý cực kỳ xuất sắc cũng không hề bị sự tức giận toát ra từ người Lý Dật làm hoảng sợ, ngược lại hắn còn rất tùy ý quan sát bố cục trong phòng sách cùng với gia cụ tràn ngập phong vị Trung Quốc.

“Không tệ.” Carville thu hồi ánh mắt, lúc này hắn đi tới đối diện Lý Dật.

Lý Dật không trả lời Carville, mà đưa cho Jester một ánh mắt, người kia rất thức thời đi lên lầu.

326. Chương 280 : Không Diên Không Thành Ma (2)

“Lý tiên sinh, chẳng nhẽ ngài không dự định mời khách nhân như ta ngồi xuống hút điếu xì gà sao?” Carville thấy Lý Dật không nói lời nào, lần thứ hai lộ ra dáng tươi cười, cười vẫn vô cùng dễ dàng.

Nhìn dáng tươi cười dễ dàng trên mặt Carville, Lý Dật cũng cười, chỉ là cười thật lạnh: “Người cũng tính là khách nhân của ta sao?”

“Ân, ở trong mắt người ta chỉ là một cừu nhân, mà sự thực xác thực như vậy.” Carville lạ lùng cảm thán một câu, sau đó mặc kệ Lý Dật có nguyên ý hay không, trực tiếp cầm lấy xì gà trên bàn châm lửa, ngồi xuống, nhẹ nhàng hút một ngụm.

Lý Dật cũng không trực tiếp giết chết Carville, tuy rằng hẳn không biết trong hồ lô của Carville muốn làm gì, thế nhưng có thể khẳng định: Carville đã là một người chết!

“Lý tiên sinh, người cho rằng cừu nhân làm sao định nghĩa?” Carville hút mấy ngụm xì gà, sắc mặt phức tạp nhìn Lý Dật.

Lý Dật dừng tại cặp mắt cơ trí của Carville, gần từng chữ: “Carville, ta mong muốn người rõ ràng, ta cho người mạo hiểm sinh mạng lên vào căn cứ Wald đem người ra đây không phải vì tìm người nói chuyện phiếm.”

“Ta đương nhiên rõ ràng.” Carville gật đầu, sau đó thở dài nói: “Kỳ thực nguyên bản chúng ta không có khả năng trở thành địch nhân, chỉ là thượng đế chết tiệt trên cột người!”

“Carville, ta không tin thượng đế, cho tới bây giờ cũng không tin, ta chỉ tin chính mình, cho nên người không cần theo ta nói chuyện thượng đế!” Gương mặt Lý Dật không chút biểu tình nói: “Còn có, người không cần nói những lời không ý nghĩa này, người hẳn hiểu rõ, dù người nói đến thế nào ta cũng không buông tha cho người.”

Carville liếc mắt nhìn Lý Dật.

“Cho nên người có gì muốn nói, hay nhất nên nhanh lên một chút, không nên tiêu hao sự kiên trì của ta, sự kiên trì của ta rất hữu hạn.” Lý Dật thẳng thắn nói.

Carville phun ra ngụm khói, sau đó nhìn chằm chằm gương mặt lạnh lùng của Lý Dật, gần từng chữ: “Ta thừa nhận ta không ngờ sẽ bại bởi người, đúng vậy, người không có nghe sai, tuy rằng người xuất sắc, thế nhưng ta cũng không cho rằng ta sẽ bại bởi người! Nhưng hiện tại sự thực đã cho ta một bạt tai vang dội! Ta thua, điểm này không có bất luận điều gì nghi vấn. Đồng dạng, ta không hi vọng xa vời ta có thể đi ra khỏi khu phố Tàu. Bởi vì từ khi ta bắt đầu bày ra kế hoạch, giữa chúng ta phải có một người ngã xuống, đây là sự thực không thể thay đổi.”

“Người rõ ràng là tốt rồi. Bất quá người nói sai một điểm, người có thể sống đi ra khu phố Tàu, thế nhưng sẽ không sống mà chạy thoát khỏi tay ta.” Lý Dật không chút cảm tình trả lời.

“Lẽ nào người không muốn hỏi ta vì sao hạ thủ đối với người sao?” Carville có chút nghi hoặc nhìn chằm chằm Lý Dật: “Nguyên bản giữa chúng ta không có cừu hận, cũng không có xung đột lợi ích, ta hạ thủ thật lạ lùng với người, người không cảm thấy ngoài ý muốn?”

“Lý do trọng yếu sao?” Lý Dật nở nụ cười nói, dáng tươi cười làm Carville cực kỳ khó chịu: “Lý do cũng không trọng yếu, quan trọng là kết quả, người phải người giết chết huynh đệ của ta, như vậy người phải bồi mạng cho bọn họ. Kỳ thực rất đơn giản!”

“Ta phát hiện một điều, người là tên cổ chấp còn điên cuồng hơn cả ta. Trở thành địch nhân của người là một loại bi ai!” Carville kìm lòng không được cảm thán một câu, sau đó trịnh trọng nói: “Lý Dật, ta nghĩ trước khi chết, chúng ta có một chuyện giao dịch nên làm.”

“Giao dịch?” Lý Dật hí mắt nhìn Carville, phát hiện hẳn cũng không phải đang nói giỡn. Mà hẳn cũng nghe ra, Carville cũng không nghĩ tiếp tục sống sót, vì thế hẳn cảm thấy có chút hiếu kỳ với chuyện giao dịch trong miệng Carville.

Tựa hồ có thể nhận thấy được sự hưng phấn tận sâu trong con người của Lý Dật, Carville lại nở nụ cười, cười rất tự tin: “Tin tưởng ra, Lý Dật, chờ ta nói chuyện này, người sẽ đáp ứng hợp tác với ta!”

Lý Dật không nói gì, chỉ lạnh lùng nhìn chằm chằm Carville.

“Trước ta nói qua, trước kia chúng ta cũng không có bất luận xung đột gì, chúng ta nguyên bản không nên trở thành địch nhân.” Carville lại hút một hơi xì gà, trầm giọng nói: “Sở dĩ ta hạ thủ đối với người, là bởi vì ta và gia tộc Qiesi Jarno đặt thành hiệp nghị. Tin tưởng người đã biết thân phận của ta, ta là con riêng của tộc trưởng tiền nhiệm Qiesi Jarno, ân, kỳ thực là kết quả tình tử biến dị của lão tạp chủng kia.”

Vừa nghe, Lý Dật cũng rõ ràng nhận ra cỗ hận ý minh tâm khắc cốt trong giọng nói của Carville.

“Kỳ thực ta và gia tộc Qiesi Jarno hợp tác thập phần giản đơn, ta giúp bọn hắc giết chết người, mà tộc trưởng hiện tại của gia tộc Qiesi Jarno sẽ đưa phần mộ của mẹ ta vào khu mộ địa của gia tộc Qiesi Jarno.” Giọng nói Carville trầm thấp: “Mẹ của ta khi chết đã từng đưa ra nguyện vọng như vậy cho ta. Mặc dù ngày trước bà đưa ra nguyện vọng này chỉ là vì giúp ta tiếp tục sống sót, thế nhưng ta phải giúp bà hoàn thành tâm nguyện này! Cho nên ta thành địch nhân của người!”

Nói đến đây, Carville bỗng nhiên nở nụ cười, dáng tươi cười làm cho người ta có loại cảm giác âm trầm: “Lý Dật, có thể người nằm mơ cũng không nghĩ đến, tiền nhiệm tộc trưởng của gia tộc Qiesi Jarno, cũng chính là cha ta, nga, không, ta không nên xưng hô hắc như vậy, ta nên gọi hắc là tạp chủng, ân, cậu tạp chủng! Tên cậu tạp chủng kia là bị ta giết chết! Ta cầm dao lột da hắc, cho máu hắc chảy sạch! Ta lấy da của hắc làm một đôi giày, đó là đôi giày mà ta thích nhất. Bộ xương của hắc bây giờ còn bảo lưu bên trong một biệt thự của ta, đã trở thành một kiện tác phẩm nghệ thuật vĩ đại ...”

“Được rồi!” Nhìn dáng tươi cười đầy bệnh hoạn của Carville, Lý Dật cắt đứt lời hắc nói.

Carville ha ha cười: “Lẽ nào người nghe không nổi nữa? Hay người cho rằng ta là một tên điên thái cuồng?”

“Ta đối với việc của người không có hứng thú.” Lý Dật cười lạnh nói.

“Được rồi, không đề cập tới chuyện của tên tạp chủng kia nữa, ân, hắc là một lão tạp chủng!” Carville hung hăng dụi tắt tàn thuốc trong tay, nhìn khuôn mặt Lý Dật, gần từng chữ: “Lý Dật, chuyện tới hôm nay, ta không đối gạt người, đời này của ta có hai nguyện vọng, thứ nhất đưa phần mộ mẹ ta dời vào trong mộ địa gia tộc Qiesi Jarno. Thứ hai, để gia tộc Qiesi Jarno triệt để phá tan! Nếu như có khả năng, ta sẽ làm cho bọn hắc diệt tộc!”

“Nếu như ta không bại trong tay người, ta sẽ đợi khi gia tộc Qiesi Jarno đang đắc ý nhất cho bọn hắc một kích trí mạng, đáng tiếc ta không đợi được tới lúc đó, cho nên, ta muốn cùng người bàn một chuyện giao dịch.” Biểu tình Carville khôi phục lãnh tĩnh. Vừa nói vừa gắt gao nhìn chằm chằm con mắt Lý Dật.

Nghe xong lời của Carville, Lý Dật không thể không thừa nhận hắc là một tên điên cuồng tư tưởng biến thái. Trong lòng mặc dù kinh ngạc, bất quá biểu tình Lý Dật không hề phát sinh chút thay đổi nào, mà tuyển chọn trầm mặc.

“Năm mươi triệu! Năm mươi triệu đô la! Ta có thể cho người năm mươi triệu đô la!” Gương mặt Carville vạm vỡ lên: “Chỉ cần người giúp ta thực hiện hai nguyện vọng này!”

Có thể vì quá kích động, nói xong câu đó, Carville trực tiếp đứng lên, cơ mặt cũng triệt để vạm vỡ vào nhau!

“Carville, người thật ngây thơ.” Lý Dật nhẹ nhàng lắc đầu, dùng loại ánh mắt như nhìn kẻ ngu ngốc nhìn chằm chằm Carville: “Nếu người biết người và ta phải có một người ngã xuống, như vậy giữa chúng ta sẽ không có khả năng hợp tác!”

“Trên thế giới này không có địch nhân vĩnh hằng, chỉ có lợi ích vĩnh hằng!” Carville trầm thấp nói.

“Đó là đối với người mà nói, có lẽ với đám người các người mà nói. Ta và các người khác nhau, trong thế giới quan của ta, lợi ích cũng không biểu đạt cho tất cả. Có một số việc không phải dùng tiền có thể giải quyết!” Lý Dật dùng một loại ánh mắt bị ai nhìn chằm chằm Carville, gần từng chữ: “Ta có thể minh xác nói cho người, mặc dù không cùng người hợp tác, ta vẫn sẽ tiêu diệt gia tộc Qiesi Jarno, ân, dùng cách người nói, là để cho bọn họ diệt tộc!”

Có thể thật không ngờ Lý Dật lại nói như vậy, Carville không khỏi ngây ngẩn cả người, có thể Carville thật không ngờ ở trên thế giới này có người có thể đổi mặt năm mươi triệu đô la mà lòng mày cũng không hề động chút nào.

“Đã như vậy, người chỉ cần giúp ta đem phần mộ mẹ của ta dời vào mộ địa của gia tộc Quiesi Jarno là có thể xong được năm mươi triệu đô la, người không làm?” Về mặt Carville không thể tin được.

“Carville, người không rõ, đối với ta mà nói, cừu nhân là cừu nhân, ta sẽ không hợp tác với cừu nhân, lại càng không giúp đỡ cừu nhân hoàn thành tâm nguyện. Hà tràng của cừu nhân chỉ có một!” Lý Dật nói đến đây bỗng nhiên quỵ dị nở nụ cười: “Mặt khác, tuy rằng ta không thiếu tiền, thế nhưng cũng không chê tiền nhiều, ta sẽ giúp người hảo hảo xài năm mươi triệu đô la đó!”

“Người điên! Người mới là người điên chân chính!” Carville như lọt vào sét đánh, về mặt tái nhợt ngồi bệch trên mặt đất.

327. Chương 281 : Nữ Nhân Chủ Động

Năm mươi triệu đô la trong miệng Carville chỉ là một mảnh lối, sự thực hẳn gửi vào ngân hàng chỉ không đầy năm triệu đô la mà thôi, đây là do Jester hỏi ra được từ trong miệng Carville, đương nhiên, trong quá trình Jester cũng đã vận dụng một ít thủ đoạn nhỏ.

Sau khi bị Jester dẫn vật một trận, Carville giống như một người điên, tóc tai bù xù không nói, cả người thoạt nhìn không còn tư thế uy phong như xưa, mà là hình dạng lúc nào cũng có thể tan vỡ.

“Lão bản, hẳn chỉ có bốn triệu đô la gửi ngân hàng, phân biệt tại ngân hàng Hoa Kỳ và ngân hàng Thụy Sĩ.” Jester giẫm chân trên lên người Carville, nhìn Lý Dật nói: “Hắn nói cấp cho anh năm mươi triệu đô la chỉ có hơn bốn triệu tiền mặt, còn lại đều là tài sản cố định. Tỷ như biệt thự xe hơi, hơn nữa, Carville còn có rất nhiều cổ phần ở nhiều xí nghiệp trong nước.”

Nghe được Jester nói, vùng lông mày Lý Dật hơi nhíu lại.

Muốn biết tài khoản và mật mã ngân hàng của Carville không khó, thế nhưng muốn lấy được biệt thự hay cổ phần của Carville trong các xí nghiệp đúng là thập phần rắc rối.

Dưới đất, Carville tựa hồ thấy được biểu tình xấu xí của Lý Dật, hẳn lộ ra nụ cười nhạt làm cho người ta dựng tóc gáy: “Lý Dật, người chỉ hợp tác với ta mới có khả năng được tất cả của ta! Bằng không, người tưởng muốn lấy đồ của ta, đó là chuyện không có khả năng!”

Nói xong lời cuối cùng, Carville đột nhiên cười ha hả lên, cười đến cực kỳ kinh khủng.

Nhìn Carville đang lăn lộn cười trên mặt đất như con chó chết, Lý Dật phải thừa nhận hẳn là một tên cổ chấp, tời hiện trạng này hẳn vẫn còn nhớ mãi không quên nguyện vọng của mẹ hắn. Hơn nữa, Lý Dật thực sự rất khó tưởng tượng, trong lòng Carville tràn ngập cừu hận đối với gia tộc Qiesi Jarno, thế nhưng bao nhiêu năm qua hắn cũng có thể nhẫn nhịn điệu thấp, càng tôn sùng hòa khí phát tài.

“Carville, không nên nằm mơ, đối với ta mà nói, hơn bốn triệu đô la tiền mặt còn giá trị hơn những tài sản cố định.” Lý Dật suy nghĩ một chút, cuối cùng buông tha kế hoạch nỗ lực tranh đoạt tài sản cố định của Carville: “Hơn nữa ta không tin trên thế giới này lại có chuyện hợp tác tốt như vậy, nếu như ta đoán không sai, dù ta đáp ứng cùng người hợp tác, bút tiền của người cũng không dễ lấy, trong này nhất định có âm mưu không muốn người biết.”

Tập đoàn buôn lậu Non-Gothic có thể tổ kiến một vương quốc buôn lậu tại biển Tây nước Mỹ, thế lực đỉnh đáng trong đó thật sự rất nhiều. Lý Dật có thể giết chết Carville, nhưng nếu thực sự thò tay muốn lấy tài sản của hắn, như vậy người hợp tác với Carville tuyệt đối sẽ không đồng ý, đến lúc đó Lý Dật sẽ trêu chọc vô số cường địch. Điều này đối với Lý Dật mà nói cũng không phải là chuyện tốt.

Dù sao, từ ý nghĩa nào đó mà nói, hiện tại Lý Dật cũng không thiếu tiền, vô luận là sản nghiệp hiện tại hay vụ buôn bán súng ống trong tương lai của hắn đều là những cây rụng tiền, căn bản không cần vì tài sản mờ tịt hư vô của Carville mà tạo nên một đám địch nhân cường đại.

Ngạc nhiên nghe được Lý Dật nói, đầu tiên Carville sửng sốt, sau đó trong con người hắn lộ ra tuyệt vọng. Giờ khắc này Carville tuyệt để triệt vọng.

Mà đúng như Lý Dật suy nghĩ, bút tiền kia cũng không dễ lấy, nếu như Lý Dật thực sự hợp tác với hắn, ngày sau Lý Dật sẽ chết rất thảm.

Một tiền ba chim!

Đây là kế hoạch cuối cùng trước khi chết của Carville, thế nhưng hôm nay kế hoạch đã thất bại.

Xử lý xong chuyện Carville, tảng đá trong lòng Lý Dật hạ xuống, thế nhưng hắn cũng không lợi dụng thời gian để nghỉ ngơi. Mà gọi Ngưu Lâm Sinh thông tri toàn thể thành viên nòng cốt của Hoa Nhân Bang, chín giờ sáng đến nhà kho tại bến tàu tập hợp, tham gia nghi thức tế điện!

Nhìn biểu tình tiêu tụy cùng vành mắt đỏ tươi của Lý Dật, Jester kiến nghị nói: “Lão bản, thân thể anh tuy rằng rất tốt, thế nhưng anh đã lâu không nghỉ ngơi, anh cần nghỉ một chút, cho dù thời gian ngắn cũng được.”

“Jester, tôi không ngủ được.” Lý Dật cười khổ: “Kỳ thực anh hẳn là có thể cảm nhận được loại tâm tình này của tôi, nếu như chiến hữu của anh đã chết, trước khi anh còn chưa triệt để báo thù cho bọn họ, anh cũng sẽ không ngủ được.”

Nghe được Lý Dật nói như thế, Jester trầm mặc, bởi vì Lý Dật nói chính là sự thực.

“Jester, tôi muốn xác định một điểm, đám huynh đệ của anh thực sự sau này sẽ làm việc cho tôi sao?” Mặc dù Lý Dật cho rằng đám thủy đặc chủng của Jester đều chịu ở lại Mỹ, nhưng hắn cũng tuyển chọn xác nhận một chút.

Jester gật đầu: “Đúng vậy! Lão bản, bọn họ đã tập thể rời khỏi quân đội.”

“Nếu nói như vậy, sắp tới tôi sẽ tổ chức một tổ chức Hắc Dạ.” Lý Dật suy nghĩ một chút nói: “Tổ chức này do anh phụ trách, mà thành viên tổ chức ngoại trừ anh cùng đám huynh đệ ra, anh có thể từ bên ngoài thu nạp thành viên ưu tú.”

“Tổ chức Hắc Dạ?” Jester có chút nghi hoặc. Nhìn ánh mắt nghi hoặc của Jester, biểu tình Lý Dật bỗng nhiên có chút phức tạp, lúc kiếp trước tổ chức Hắc Dạ do chính Jester tự mình thành lập, mà hôm nay Jester lại hoàn toàn không biết gì về Hắc Dạ.

Điều này tuy rằng khó tin, nhưng cũng là sự thực!

“Kiến nghị của tôi chính là tổ chức một tổ chức sát thủ, ngoại trừ lúc tôi cần giúp đỡ, thời khắc khác anh có thể mang theo các huynh đệ đi tiếp nhận nhiệm vụ. Như vậy sau này cả anh và bọn họ cũng sẽ không cảm thấy cuộc sống quá mức tẻ nhạt.” Lý Dật nghiêm mặt nói.

Hiển nhiên Lý Dật cũng rõ ràng, đối với những người xuất thân từ bộ đội đặc chủng như đám người Jester mà nói, bọn họ đã có thói quen chém giết trên chiến trường, để bọn họ trải qua sinh hoạt người thường, thật là một chuyện rất khó khăn.

Trên thực tế, khi biết được đám huynh đệ của mình cùng làm một chuyện sau đó tập thể trốn tránh, Jester đã có quyết định cho tương lai các huynh đệ, lúc này nghe được kiến nghị của Lý Dật, trước mắt không khỏi sáng ngời.

“Trong mấy ngày này anh nên tự hỏi một chút phương án cụ thể.” Suy nghĩ một chút, Lý Dật cũng không đem phương pháp quản lý quen thuộc của Hắc Dạ cùng kế hoạch phát triển nói cho Jester, mà là để cho Jester tự mình làm kế hoạch. Bởi vì Lý Dật biết Jester sẽ nghĩ ra kế hoạch tốt hơn chính mình nói cho hắn rất nhiều, dù sao ngày sau Hắc Dạ lại do Jester quản lý. Hơn nữa, chờ sau khi Jester xuất ra kế hoạch cụ thể, Lý Dật có thể đem thêm một ít kế hoạch trong dĩ vãng đưa thêm cho Jester bổ sung, sửa lỗi những gì còn lệch lạc trong đó, như vậy kế hoạch sẽ càng trở nên hoàn mỹ.

Khác nhau chính là một do Lý Dật toàn quyền xử lý, một do Lý Dật phụ đạo.

Khác nhau không lớn, ý nghĩa lại khác biệt rất lớn.

“Tốt, lão bản.” Jester trịnh trọng gật đầu, hiển nhiên hắn cũng rõ ràng chuyện này đối với hắn và các huynh đệ trọng yếu phi thường.

Lý Dật trầm ngâm vài giây, sau đó nói: “Mặt khác để tránh bại lộ thân phận của huynh đệ anh, tôi sẽ dùng thời gian ngắn nhất cho người chế tạo cho họ thân phận mới, anh giải thích cho bọn họ một chút.”

“Cảm ơn anh, lão bản!” Nghe được Lý Dật nói, trong lòng Jester khẽ động, hắn tự nhiên rõ ràng vì sao Lý Dật làm như vậy, chỉ là vì muốn tốt cho đám huynh đệ của hắn.

Trải qua hành động táo hắc đại quy mô của đêm qua, sáng sớm ngày thứ hai toàn bộ trị an trong các thành phố tại nước Mỹ chuyển biến tốt đẹp hơn rất nhiều, căn bản không còn nhìn thấy tung tích chém giết của các hắc bang, mà trong ngục giam ở các cục cảnh sát cũng chứa đầy tội phạm.

Để ngăn chặn sự công kích của chính phủ, gia tộc Gambino và gia tộc Qiesi Jarno đều tìm vài người trong thành viên làm người thế tội sơn dương, mà những sơn dương thế tội cũng giống như lời nói trước kia của Carville, là trong hình phạm từ trong tù chọn ra.

Hành động táo hắc trải qua một tuần đặt dấu chấm hỏi, một gã đại lão chính giới vì hành động táo hắc mời dự cuộc họp báo, trong buổi họp báo tên đại lão kia về mặt tức giận quơ nắm tay nói: “Đây chỉ là một sự bắt đầu, chính phủ sẽ tiếp tục đả kích những hoạt động trái pháp luật.”

Sidon thân là người phụ trách cảnh sát Los Angeles, bởi vì hành động táo sặc liền dốc hết sức, xem như bù đắp khuyết điểm trước đó, nên cũng không bị mất mũ cánh chuồn.

Đối mặt phỏng vấn của ký giả, Sidon cũng biểu hiện hình dạng ghét ác như cừu, lực mạnh đả kích hành động bạo lực tội phạm.

Mà chính bản thân hắn lại hợp tác với Lý Dật, đây không thể nói chính là một loại châm chọc, đồng thời cũng là chuyện thực không cách thay đổi.

So sánh với vài lần hành động táo hắc mà nói, một ít người biết được tin tức hỗn loạn lần này càng thêm quan tâm từng cử động của gia tộc Gambino.

Theo những người này xem ra, gia tộc Gambino nhất định sẽ không bỏ qua, khẳng định sẽ còn tiếp tục báo thù!

Hơn nữa bọn họ có thể khẳng định, đợi khi thời gian miễn cảm qua đi, chân chính quyết chiến mới có thể đến, đến lúc đó sẽ quyết định gia tộc Gambino và gia tộc Qiesi Jarno ai mới chân chính thống trị ủy ban mafia!

Về phần phương pháp trả thù và thời gian cụ thể bọn cũng không cách suy đoán, mà trên thực tế, lão đầu Edward hoàn toàn tuân thủ ước định với Nick, cũng không lập tức lợi dụng mạng lưới quan hệ trong tay triển khai trả thù, mà đang bí mật chuẩn bị một tuần sau sẽ cho đám gia tộc tham dự hành động chính biến lần này một đả kích trầm trọng!

Gia tộc Gambino chưa hành động, Lý Dật đã hành động!

Lý Dật tiêu diệt toàn bộ thành viên Địa Ngục Hỏa, tin tức ngay sáng sớm ngày thứ hai truyền tới lỗ tai rất nhiều người, mà Carville ly kỳ mất tích tuy không có bất luận chứng cứ gì có thể chứng minh là Lý Dật làm, thế nhưng tất cả mọi người đều cho rằng Lý Dật thực hiện.

Nếu như nói trước đó Lý Dật giúp đỡ gia tộc Gambino huyết tẩy gia tộc Profaci và gia tộc Jarrow Veysel chỉ làm cho một ít người có sự nhận thức mới đối với thế lực của Lý Dật, như vậy Lý Dật tiêu diệt toàn bộ thành viên Địa Ngục Hỏa dong binh đoàn cùng Carville đã làm mọi người thất kinh!

Dù là Edward và Nick cũng cảm thấy kinh ngạc đối với thủ đoạn của Lý Dật.

Hai người bọn họ tuy rằng biết Lý Dật muốn hạ thủ với Địa Ngục Hỏa dong binh đoàn và Carville, thế nhưng thật không ngờ quá trình lại thuận lợi như vậy, đủ để dùng từ thần không biết quỷ không hay để hình dung.

So sánh với hai người mà nói, bao quát gia tộc Qiesi Jarno bên trong, một ít gia tộc hắc đạo đối với Lý Dật cảm thấy một tia sợ hãi.

Theo bọn họ xem ra, Lý Dật chỉ là người ngoại lai lại dám vi phạm mệnh lệnh chính phủ, hơn nữa thần không biết quỷ không hay giết chết Carville, điều này có thể dùng từ kinh khủng để hình dung.

Càng quan trọng là cuộc chiến tại nhà kho bến cảng đêm qua cũng không hề tạo thành ảnh hưởng gì quá lớn, vì thế gia tộc Hyde Gú cũng không cần giúp Lý Dật “chùi dít”, chỉ để Sidon giấu diếm chuyện phát sinh huyết chiến mà thôi.

Chín giờ sáng, bao quát Lưu Lâm Sinh cùng Tiểu Thất, toàn bộ thành viên nòng cốt Hoa Nhân Bang đi tới nhà kho bến tàu, bọn họ ăn mặc tây trang màu đen thống nhất, ngực cài hoa trắng.

Vết máu bên trong nhà kho vẫn còn chưa tẩy rửa, mùi máu tươi trong không khí vẫn còn chưa nhạt bớt.

Ngay giữa chiếc bàn hình chữ nhật đặt ngay giữa nhà kho, trên bàn chải một lớp bố trắng, bên trên đặt linh vị của nhóm người Phương Cảnh Minh. Mà tro cốt của nhóm người Phương Cảnh Minh đều được đặt vào hai quan tài. Đây không phải Lý Dật không muốn chuẩn bị cho họ mỗi người một quan tài, mà là đầu và thân thể bọn họ phân tán, Lý Dật không cách nào phân rõ thân thể ai là ai.

Diện tích nhà kho rất lớn, hơn một trăm người đứng trong đó cũng không có vẻ chật chội, bọn họ đứng thành một đội ngũ hình vuông, nhìn những tên tuổi quen thuộc trên linh vị, các thành viên nòng cốt Hoa Nhân Bang đều lộ ra biểu tình phẫn nộ!

Con mắt bọn họ đỏ rực, nắm tay nắm chặt lại, hơn trăm người đứng bất động.

Đứng ngay phía đầu tiên là Ngưu Lâm Sinh và Tiểu Thất.

Hiện tại Ngưu Lâm Sinh đã triệt để trở thành tâm phúc của Lý Dật, mà còn là đối tượng được trọng điểm bồi dưỡng.

Ngày đó đối mặt chuyện huyết tẩy của Địa Ngục Hỏa dong binh đoàn, Tiểu Thất bởi vì ra ngoài làm việc nên may mắn còn sống, thế nhưng hấn bởi vì chuyện này mà bị đả kích trầm trọng, cả người như bị phát điên!

Nhưng hôm nay Tiểu Thất đã hoàn toàn khôi phục lại bình thường, chỉ là nhìn những linh vị trước mắt, nhớ tới tình hình sinh hoạt cùng một chỗ trước đây với nhóm người Phương Cảnh Minh, thân thể hấn không thể khống chế run lên, biểu tình trên mặt thật dữ tợn, thậm chí viền mắt cũng ướt đầm!

Rất hiển nhiên, trong số những người ở đây, cảm tình giữa Tiểu Thất và nhóm người Phương Cảnh Minh là sâu nhất.

Lúc trước Phương Cảnh Minh nói với Lý Dật sẽ làm thêm hai năm rồi thoái ẩn, mà Tiểu Thất được Lý Dật đưa tới học tập Phương Cảnh Minh để sau này nối nghiệp, vì thế, Phương Cảnh Minh lúc bồi dưỡng Tiểu Thất cũng dùng rất nhiều tâm huyết.

Thấy thân thể Tiểu Thất không thể khống chế run lên, Ngưu Lâm Sinh vỗ nhẹ lên vai hấn, dùng loại phương pháp âm thầm này an ủi hấn.

Mà trên thực tế, trong lòng Ngưu Lâm Sinh làm sao mà không phẫn nộ?

Chỉ là năng lực khống chế của hấn mạnh hơn một chút, hơn nữa được Jester chỉ đạo, cả người trưởng thành hơn không ít.

Sau đó bên ngoài truyền đến thanh âm của xe hơi, Lý Dật trong bộ tây trang màu đen cùng Anh Hoa đi vào trong nhà kho.

Bởi dự họp nghị tế điện, Anh Hoa không mặc áo gió màu đỏ, vẫn mặc áo gió màu đen như đêm qua. Ở phí sau hai người chính là Jester, hai tay cầm hai túi, từ trong túi mà nhìn, mọi người đều rất rõ ràng bên trong đựng hai người sống.

Đoàn người tự động tránh đường cho Lý Dật, mọi người đều tôn kính nhìn Lý Dật, bọn họ đã biết Lý Dật đã giết chết đám hung thủ giết nhóm người Phương Cảnh Minh, đồng thời bắt sống nội gián của bang hội và kẻ sau màn bày ra vụ huyết tẩy.

Nếu như nói trước đây Lý Dật chỉ dùng thực lực để chinh phục thành viên Hoa Nhân Bang, như vậy sau chuyện này, Lý Dật triệt để chinh phục trái tim thành viên Hoa Nhân Bang.

Có thể do biết trong hai túi kia là kẻ phản bộ Phòng Tam và người bày sau màn Carville, bao quát Ngưu Lâm Sinh bên trong mọi người đều rất kích động, bọn họ chăm chú nắm chặt tay, tư thế như muốn giết chết hai người tại chỗ.

Trong đó Tiểu Thất là người kích động nhất.

Tiểu Thất chăm chú cắn chặt môi, bởi quá cố sức nên môi bị cắn vỡ, máu chảy ra, mà hắn nắm chặt tay vì quá cố sức mà móng tay bấm vào da thịt, bàn tay bị nhiễm đỏ máu tươi.

“Ta từng nói qua, không giúp Phương Thúc bọn họ báo thù, như vậy chúng ta sẽ không có mặt mũi tiếp tục sống trên thế giới này, mà ta cũng không có tư cách tiếp tục làm lão đại của các ngươi!” Giọng nói Lý Dật trầm thấp, thanh âm khàn khàn, bởi thiếu ngủ nên đôi mắt của hắn đỏ đến dọa người: “Hung thủ đã giết Phương thúc bọn họ là một đám dong binh, tối hôm qua ta đã dẫn người giết chết bọn chúng! Trên mặt đất đều là đầu của bọn hắn!”

Nói đến đây, Lý Dật bỗng chuyển giọng: “Thế nhưng, vẫn còn lại hai người chưa chết, kế tiếp ta giao cơ hội tự tay giết chết cừu nhân cho các ngươi.”

Lý Dật dứt lời, đưa cho Jester một ánh mắt, người sau liền đưa tay trực tiếp mở hai cái túi.

Sau khi túi mở, hai người sống từ bên trong lăn ra, một là Phòng Tam, một là Carville.

Ngay tức khắc, hầu như toàn bộ ánh mắt thành viên Hoa Nhân Bang đều hướng về phía Phòng Tam!

Không sai! Là Phòng Tam!

Đối với họ mà nói, Carville đương nhiên đáng hận, thế nhưng Phòng Tam là người đáng hận nhất.

Bởi vì Phòng Tam phản bội bọn họ!

Ngày xưa Hoa Nhân Bang bị đuổi ra khỏi quốc nội chạy đến nước Mỹ quật khởi, hoàn toàn bởi vì nguyên lão đời thứ nhất Hoa Nhân Bang thập phần đoàn kết. Đối mặt sự chèn ép và khiêu khích của những hắc bang khác, đám nguyên lão kia kết thành một sợi dây thừng cứng rắn liều mạng hợp lại mới lập nên Hoa Nhân Bang ngày hôm nay.

Mà sau khi địa vị của Hỏa Nhân Bang trở nên vững chắc tại nước Mỹ, người trong Bang hội cũng không còn đoàn kết như trước đây, để đoạt quyền liên tục tranh đấu ừn ừ, tỷ như Đường Hải đã giết chết huynh đệ tốt của mình để thượng vị.

Nhìn thành viên Hoa Nhân Bang về mặt hận ý cùng lửa giận, Lý Dật thập phần hiểu được tâm tình hiện tại của bọn họ.

Chính xác ra, Lý Dật so với bọn họ càng thêm hiểu được ý nghĩa của sự phản bội.

Đột nhiên Tiểu Thất động!

Thanh niên thông minh này thấy Phòng Tam liền không cách khống chế tình tự trong nội tâm, hắn rống giận nhào tới hành hung Phòng Tam, đồng thời rống giận nói: “Vì sao? Ngươi con mẹ nó vì sao phải làm kẻ phản bộ? Con mẹ nó sao ngươi nhẫn tâm nhìn huynh đệ của mình bị người ngoài tàn sát?”

Lý Dật cũng không ngăn cản hành vi phát tiết của Tiểu Thất, ngược lại còn cầm lấy con dao trên bàn đi tới trước người Tiểu Thất, đợi khi Tiểu Thất đánh không nổi nữa, vỗ nhẹ lên vai hắn: “Thủ hạ Phương thúc chỉ còn một mình cậu, vị do chính tay cậu giết kẻ phản bội đi!”

Lý Dật nói cũng không làm cho các huynh đệ khác bất mãn, dù sao Tiểu Thất là người sống sót duy nhất trong vụ huyết tẩy hôm đó.

Muốn nói hận ý, không thể nghi ngờ Tiểu Thất hận Phòng Tam hơn ai hết!

Nghe được Lý Dật nói trong con ngươi Tiểu Thất hiện lên một tia mờ mịt, nhưng chỉ trong nháy mắt, Tiểu Thất liền cầm con dao trong tay Lý Dật, nắm tóc Phòng Tam đâm loạn một trận!

Bắt đầu, Phòng Tam còn hung hăng giãy dụa, đến cuối cùng trực tiếp tắt thở, máu tươi nhuộm đỏ thân thể của hắn. Thế nhưng Tiểu Thất vẫn không dừng lại, mà chờ sau khi dùng hết khí lực trên người mới dừng tay, chờ khi hắn dừng lại, Phòng Tam đã biến thành một đồng máu thịt.

“Đương!”

Con dao từ tay Tiểu Thất rơi xuống mặt đất phát ra một âm thanh trầm muộn, Tiểu Thất cũng không để ý tới thi thể của Phòng Tam, mà quỳ rạp xuống trước linh vị, ôm đầu khóc ròng.

Lý Dật biết sau khi tiểu Thất khôi phục bình thường cũng không hề kêu gào báo thù, mà vẫn trầm mặc ít lời, không phải hắn không phần nộ, mà là đem toàn bộ sự phần nộ che giấu thật sâu trong nội tâm.

Giờ này khắc này, hắn phát tiết sự phần nộ trong nội tâm, đồng thời cũng vì cái chết của đám người Phương Cảnh Minh mà cảm thấy trái tim vô cùng đau đớn.

Lý Dật cũng không đi an ủi Tiểu Thất, tuy rằng hắn dự định ngày sau sẽ giao cho Tiểu Thất quản lý buôn bán sinh ý buôn lậu, thế nhưng nếu như Tiểu Thất không vượt qua được cửa này, Lý Dật chỉ đành tuyển chọn người khác.

Sau đó, Lý Dật lại cầm dao đưa cho Ngưu Lâm Sinh, Ngưu Lâm Sinh quay đầu đâm Carville, cũng không trối mạng, rất hiển nhiên Ngưu Lâm Sinh nhìn ra ý tứ của Lý Dật, Phòng Tam là kẻ phản bộ do chính Tiểu Thất giết chết, mà Carville phải do các huynh đệ cùng nhau ra tay!

Carville bị thành viên thứ mười ba đâm chết. Thành viên kia bởi vì quá kích động đã đâm trúng trái tim Carville, hắn tắt thở tại chỗ.

Sau khi nghi thức tế điện kết thúc, Lý Dật để Ngưu Lâm Sinh đưa thi thể Phòng Tam và Carville nhét vào trong túi đựng đầy đá, sau đó ném xuống biển.

Làm xong tất cả, Lý Dật tự mình mang theo thành viên Hoa Nhân Bang hạ táng tro cốt đám người Phương Cảnh Minh.

Địa điểm hạ táng là một khu mộ địa tại Los Angeles, Đường Hải cũng được chôn ở đây.

Trong toàn bộ quá trình hạ táng, ngoại trừ thành viên Hoa Nhân Bang, cũng không có những người khác tham gia, một ít nhà truyền thông tin tức linh thông tuy biết tin tức này, thế nhưng cũng không dám phá kỷ giả đến hiện trường.

Rất hiển nhiên, đối với những nhà truyền thông mà nói, Lý Dật là người mà bọn hắn đặc biệt không nổi, hơn nữa nghi thức hạ táng của hắc bang, truyền thông cũng rất ít xuất động.

Quá trình hạ táng cũng không phức tạp, nghi thức không tính là long trọng, bất quá có thể khẳng định chính là, bao quát Phương Cảnh Minh, toàn bộ những người đã chết đều được an bình.

Sau khi hạ táng kết thúc, Lý Dật về tới xe, Anh Hoa vẫn làm tài xế, mà Jester bởi vì muốn nhanh chóng lập ra kế hoạch tổ kiến Hắc Dạ, Lý Dật cũng không để hắn cùng đi.

Anh Hoa khởi động máy, xuyên thấu qua kính chiếu hậu len lén nhìn Lý Dật đang ngồi băng sau.

Lý Dật ngồi ở băng sau, vẻ mặt uể oải, hắn hơi nhắm mắt lại, nhìn như đang ngủ, thế nhưng Anh Hoa lại biết, Lý Dật cũng không hề ngủ, mà là đang tự hỏi điều gì.

Phát hiện điểm này, trong lòng Anh Hoa khe khẽ thở dài, cũng không nói gì thêm, mà cố ý cho xe chạy chậm lại.

Sau đó, một đoàn xe chậm rãi rời khỏi mộ địa.

Buổi sáng tại Los Angeles, ngoài vạn dặm tại Thượng Hải cũng là đêm tối.

Chiếc Jeep rất nhanh hướng sân bay quốc tế Thượng Hải lao tới, trong xe, Hạ Vũ Đình đưa ánh mắt nhìn ngoài cửa sổ. Nhìn cảnh sắc lướt như bay qua cửa sổ, trong lòng nàng cũng không biết đang suy nghĩ điều gì, mà Trần Lâm vừa lái xe vừa cau mày, ai quen thuộc Trần Lâm đều biết mẫu bạo long đang tức giận, sẽ có người gặp tai ương!

Nửa giờ sau, xe đến sân bay, Trần Lâm cho xe dừng lại, sau đó mở cốp xe.

“Chị Lâm, chúng ta thật sự phải đi tìm hấn sao?” Hạ Vũ Đình thấy Trần Lâm lấy va ly, nhẹ nhàng hỏi.

Hạ Vũ Đình nói làm bước chân Trần Lâm thoáng dừng lại một chút, sau đó có chút bất đắc dĩ nhìn Hạ Vũ Đình nói: “Vũ Đình, nguyên bản chị cho rằng tên kia sẽ liên hệ chúng ta, thế nhưng đã lâu như vậy, tên kia cũng chẳng quan tâm đến chúng ta! Đây đối với chúng ta thật không công bình, chúng ta nhất định phải đi tìm hấn đòi một công đạo!”

Đối với ánh mắt phẫn nộ của Trần Lâm, Hạ Vũ Đình yếu ớt thở dài: “Thế nhưng, em vẫn nghĩ hấn sẽ trở về tìm chúng ta thôi.”

328. Chương 282 :ba Nữ Nhân Một Sân Diễn

Dưới tình không, Trần Lâm nhìn vẻ mặt chấp nhất của Hạ Vũ Đình, nhin không được thở dài: “Vũ Đình, chị không biết là em khờ hay ngốc. Tuy rằng chị không hiểu Lý Dật như em, thế nhưng chị cũng biết, nếu như một nam nhân nhớ một nữ nhân sẽ không thể không liên hệ, huống chi tên kia suốt nửa năm đã không có liên hệ chúng ta!”

Nói đến đây sắc mặt Trần Lâm nhiều ít có chút cổ quái: “Chị thì không nói gì, dù sao tình cảm giữa chị và hấn còn chưa tới mức này, thế nhưng em thì khác! Em là bạn gái chính thức của hấn, hấn ở Los Angeles phong cảnh vô hạn, lại quên mất em, lẽ nào trong lòng em không có chút ủy khuất nào sao?”

“Em đương nhiên thấy ủy khuất.” Nghe xong lời Trần Lâm nói, Hạ Vũ Đình mỉm cười: “Thế nhưng em không oán hấn. Bởi vì em thủy chung tin tưởng hấn sẽ không quên em. Hấn không liên hệ em khẳng định có nguyên nhân của hấn, tuy rằng em không biết là vì nguyên nhân gì, thế nhưng em hiểu hấn.”

“Trách không được Lý Dật thích em, nữ nhân ngốc như em vậy hiện tại đã bị tuyệt chủng!” Trần Lâm cảm thấy không biết nên nói gì.

Gió nhẹ thổi bay tóc Hạ Vũ Đình, nàng khẽ sap cười nói: “Em chỉ nghĩ em là một nữ nhân bình thường, em không có gia thế, không xinh đẹp mỹ lệ, chỉ biết làm việc nhà mà thôi.”

“Vũ Đình, chị đã nói em đừng coi nhẹ mình, tuy rằng em chưa bao giờ trang điểm, không biết ăn mặc, thế nhưng em có lực sát thương rất lớn đối với nam nhân em hiểu chưa? Em còn nhớ rõ ngày hôm đó lúc chúng ta đi trên đường dạo, có bao nhiêu nam nhân đôi mắt trông mong nhìn em không?” Nói đến đây, Trần Lâm bỗng nhiên ngừng lại.

Nhớ kỹ lần nọ vì muốn giải buồn cho Hạ Vũ Đình, nàng mang theo Hạ Vũ Đình đến khu trung tâm mua sắm đi dạo, kết quả dọc đường đi Hạ Vũ Đình luôn thấp thỏm bất an, cuối cùng hai người cũng không mua gì, đi bộ một vòng thì quay trở về nhà.

Có thể Hạ Vũ Đình chưa từng được ai khen ngợi như thế, hai gò má mê người bất tri bất giác bò lên hai luống ửng đỏ, cặp con ngươi ôn nhu như nước cũng lộ ra ánh mắt ngại ngùng, hai tay theo bản năng nắm chặt cùng một chỗ, hình dáng e thẹn của một cô gái nhỏ.

“Được rồi, nói tiếp sẽ bị trễ chuyến bay!” Trần Lâm thấy dáng dấp xấu hổ của Hạ Vũ Đình, bất đắc dĩ nói một câu, sau đó trực tiếp đi tới chỗ để va ly, lấy ra một va ly thật đẹp.

Trong va ly đều là đồ đạc của Hạ Vũ Đình, trong đó đại khái đều là quần áo, hơn nữa đều là quần áo cũ. Ngày trước Trần Lâm thấy Hạ Vũ Đình lấy quần áo xếp vào va ly cảm thấy thật bất đắc dĩ, nàng rất muốn nói cho Hạ Vũ Đình, với sự nghiệp hiện tại của Lý Dật, cho dù mời thiết kế sư nổi tiếng toàn cầu đến may quần áo cho Hạ Vũ Đình cũng không phải việc khó, thế nhưng cuối cùng nàng cũng không thể nói ra miệng, Bởi vì nàng biết không cách nào thay đổi được quyết định của Hạ Vũ Đình.

Va ly nặng hơn trăm cân lại được Trần Lâm thật nhẹ nhàng cầm trong tay. Cùng lúc đó, nàng dùng tay trái lấy ra điện thoại di động bấm một dãy số: “Anh, xe của em đỗ gần sân bay, anh đến lái về dùm em.”

Dứt lời, Trần Lâm cũng không nhiều lời vô ích, mang theo Hạ Vũ Đình trực tiếp hướng trong sân bay đi vào.

Làm đại đô thị nổi danh toàn cầu, sân bay Thượng Hải không thể nghĩ ngờ là thập phần bận rộn, mặc dù đã đến nửa đêm, thế nhưng trong đại sảnh sân bay vẫn có thể thấy được rất nhiều thân ảnh, trong đó có người ngoại quốc, đại bộ phận đều đến du lịch hoặc làm ăn.

Đúng như lời của Trần Lâm, lực hấp dẫn của Hạ Vũ Đình xác thực không nhỏ, một thân quần áo màu trắng phối hợp với đôi giày xăng đan, chỉ luận trang phục mà nói, trang phục của nàng rất không phù hợp với model thân thị hiện tại, thế nhưng mặc dù là như vậy, lực hấp dẫn của nàng vẫn lớn hơn thân hình ngạo nhân của Trần Lâm rất nhiều.

Đại đa số mọi người nhìn về Hạ Vũ Đình đều nhìn vào cặp mắt đen nhánh trong suốt của nàng, trong cặp mắt toát ra vẻ nhu tình đủ làm cho bất luận nam nhân nào cũng nảy sinh ý nghĩ muốn bảo hộ, bất quá có mẫu bạo long Trần Lâm đi theo bên người, căn bản không cần người khác đến bảo hộ!

Trần Lâm cũng không mặc quân phục như ngày thường, mà mặc một bộ quần áo thể thao màu lam ngắn tay, bên dưới là một chiếc sooc thể thao, phối hợp đôi giày thể thao màu trắng, nhìn nàng tràn ngập sức sống thanh xuân, mà vóc người ma quỷ là đầu sở hấp dẫn ánh mắt nam nhân.

Bất quá hầu như không có một nam nhân nào dám đưa ánh mắt dừng lại trên người nàng, đại đa số mọi người chỉ đảo mắt qua, tất cả đơn giản vì đôi mắt của Trần Lâm.

Khác với vẻ nhu tình trong đôi mắt của Hạ Vũ Đình, con ngươi của Trần Lâm chưa bao giờ toát ra vẻ nhu tình, ngược lại, ánh mắt của nàng nhìn qua làm cho người ta có loại cảm giác tràn ngập bạo lực. Ánh mắt phẳng phát như thị uy với những nam nhân đang nhìn lên, nhìn nữa lão nương móc tròng mắt của người xuống!

Trước khi lên máy bay, Trần Lâm, vẫn tuân thủ theo quy định, tắt điện thoại, mà Hạ Vũ Đình vốn không có điện thoại bao giờ.

Mặc dù đã là 12h đêm, thế nhưng trên máy bay cũng không hề có ghế trống.

“Từ Thượng Hải đến Los Angeles cần mười ba tiếng đồng hồ, em ngủ một giấc đi, thức dậy là đến.” Trần Lâm ngồi trên ghế, trong tay lật tới lật lui một quyển tạp chí quân sự, đồng thời nói với Hạ Vũ Đình.

Hạ Vũ Đình nhẹ nhàng gật đầu, cũng không nhắm mắt lại nghỉ ngơi theo lời của Trần Lâm, mà đưa ánh mắt nhìn ra ngọn đèn sáng rực ngoài đường băng.

Hơn nửa năm chờ đợi, ngày mai sẽ đối mặt, đối với Hạ Vũ Đình mà nói, buổi tối hôm nay nàng khẳng định sẽ không ngủ được!

Mà trên thực tế, mỗi khi nàng nhớ tới thân ảnh đã khắc sâu trong nội tâm của nàng, nàng đều sẽ mất ngủ.

Vài phút sau, nương theo một trận âm thanh ù ù vang lên, máy bay lướt nhẹ một khoảng cách trên đường băng, sau đó như một con chim sắt chậm rãi bay lên không, cuối cùng biến mất trong đêm tối mênh mông.

Khi Lý Dật trở lại khu phố Tàu đã hơn một giờ trưa, giản đơn ăn một ít thức ăn, Lý Dật quay về phòng ngủ của mình. Mặc dù biệt thự của Đường Hải lắp đặt thiết bị cùng gia cụ đều mang theo khí tức hoài cổ nồng đậm, thế nhưng thứ nên có vẫn có, trong phòng ngủ của Lý Dật vẫn có được một phòng tắm độc lập.

Trở lại phòng, Lý Dật cũng không lập tức đi tắm rồi ngủ, mà lấy ra điện thoại di động, trầm mặc vài giây, tay có chút run bần một số điện thoại đã ghi tạc trong lòng từ lâu.

So sánh với người thường mà nói, thân thể tố chất của Lý Dật không chỉ biến thái, tố chất tâm lý cũng cực kỳ biến thái, rất ít bị ngoại giới ảnh hưởng, về phân loại tâm tình kích động hầu như sẽ tìm không được trên mặt Lý Dật.

Thế nhưng giờ khắc này hần phi thường kích động!

Đúng vậy!

Hần phi thường kích động!

Tay cầm điện thoại của hần run lên, khóe mắt điên cuồng nhảy lên, mà toàn bộ trái tim của hần chột treo lên cao!

Đã từng rất nhiều lần, Lý Dật đều nỗ lực gọi cuộc điện thoại này, thế nhưng mỗi lần đều dùng lý trí nói cho chính mình: thời cơ còn chưa chín mùi.

Bởi vì chủ nhân của điện thoại này chính là Trần Lâm.

Mà ngày trước khi hắn rời đi Thượng Hải đã giao Hạ Vũ Đình cho Trần Lâm.

Khi còn chưa hỗn xuất đầu tại Mỹ, Lý Dật không phải không muốn liên hệ hai người, mà là không dám, hắn không muốn để chuyện xảy ra ở quốc nội lại tái diễn lần nữa. Mỗi khi hắn xung động muốn gọi điện thoại cho Trần Lâm, hắn đều dùng lý trí để trấn áp xung động.

Mà sau khi hắn trở thành đại ca long đầu Hoa Nhân Bang tại Los Angeles, đồng thời còn là minh hữu của hai tòa núi lớn gia tộc Gambino và gia tộc Hyde Gus, Lý Dật vốn đã quyết định liên hệ hai người, sau đó đón Hạ Vũ Đình đến Mỹ, bất quá sau hành trình New York gặp phải chính biến của ủy ban mafia, mấy ngày nay luôn bận rộn xử lý chuyện này.

Giờ khắc này Lý Dật ngưng cả hô hấp, thế nhưng âm thanh truyền ra trong ống nghe làm sắc mặt hắn thay đổi.

Sau đó hắn lại không cam lòng gọi lại lần nữa, cũng là thanh âm kia, không có chút nào cải biến.

Điện thoại di động của Trần Lâm tắt máy.

Phát hiện này làm Lý Dật hơi nhú mào, bắt qua rất nhanh hắn lại giãn ra, theo hắn xem ra trong quốc nội vốn không có kẻ nào dám khi dễ Trần Lâm, người có thân phận địa vị cũng không dám, người không có thân phận không biết gì thì lại không phải đối thủ của nàng, dù sao Trần Lâm đường đường là thành viên của Đặc Cần Bộ!

Lý Dật cầm điện thoại đứng bên cửa sổ trầm mặc một lúc lâu, sau đó không đi tắm, mà trực tiếp đi ngủ.

Đúng như Anh Hoa suy nghĩ, trong khoảng thời gian này Lý Dật thực sự quá mệt mỏi, vô luận thân thể hay tâm lý đều mệt chết đi.

Từ New York đến Las Vegas lại về Los Angeles, lý Dật hầu như không có thời gian nghỉ ngơi, thậm chí, Anh Hoa nghĩ nếu nàng là Lý Dật, nàng sẽ tan vỡ!

Lý Dật cực độ tiêu hao thể lực và trí nhớ sau khi nằm được lên giường, rất nhanh liền tiến vào mộng đẹp.

Trong lúc Lý Dật tiến vào mộng đẹp, Anh Hoa cũng không làm theo lời Lý Dật đi về nghỉ ngơi, mà ngồi trong đại sảnh lâu một, sắc mặt lạnh lùng nhìn chằm chằm ngoài cửa.

Lý Dật không biết chính là, Anh Hoa ngầm làm một quyết định: Vô luận ngày hôm nay phát sinh chuyện gì, nàng sẽ không cho bất cứ ai quấy rối Lý Dật! Nếu có người dám đến tìm Lý Dật, nàng sẽ trực tiếp ném kẻ đó ra bên ngoài!

Có thể do Lý Dật thật sự quá mệt mỏi, thẳng đến tối hắn vẫn chưa tỉnh lại, mà từ buổi trưa đến giờ, Anh Hoa vẫn ngồi yên trên sofa trong phòng khách.

Vào buổi tối, Anh Hoa tùy ý ăn một chút, sau đó tiếp tục ngồi trong đại sảnh, đợi đến gần hai giờ, hồi lâu nàng còn không được hảo hảo nghỉ ngơi cũng cảm thấy thập phần uể oải, dự định đi lên lầu nghỉ ngơi, nàng phân phó cho thành viên Hoa Nhân Bang bên ngoài biệt thự, nếu có người đến tìm Lý Dật, trước tiên đến thông tri cho nàng.

Ngay lúc Anh Hoa dự định đứng dậy đi lên lầu, điện thoại trên bàn chợt rung lên.

Thanh âm thỉnh linh xảy ra làm vẻ mệt mỏi trên mặt Anh Hoa biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi, vùng lông mày của nàng hơi nhướng lên một chút, sau đó chuyển điện thoại: “Anh Hoa tiểu thư, bên ngoài có hai nữ nhân nói muốn tìm lão đại.”

Ngoài biệt thự mười thước, một thành viên Hoa Nhân Bang cầm điện thoại nhanh chóng hồi báo cho Anh Hoa, mà lúc hắn hồi báo, nữ nhân mặc một thân quần áo thể thao đột nhiên trợn mắt, gầm lên một tiếng: “Cút ngay cho lão nương.”

Vừa nói song song, nữ nhân cấp tốc chém ra tay phải sau đó xách tên thành viên Hoa Nhân Bang ném ra ngoài.

“Ba.”

Tên thành viên ngã lên mặt đất phát ra một thanh âm trầm muộn, sau đó hắn chịu đựng đau nhức cấp tốc bò lên, đồng thời rút súng ra, hòng súng nhắm ngay Trần Lâm và Hạ Vũ Đình hai người.

Thấy hòng súng tối như mực, Hạ Vũ Đình biến sắc, vội vã ôm lấy cánh tay Trần Lâm, nhanh miệng nói: “Chị Lâm, chúng ta từ từ nói chuyện với hắn.”

“Còn có gì đáng nói? Tên hỗn đản Lý Dật, chúng ta từ xa vạn dặm đến tìm hắn, không ngờ bị người của hắn chặn ngoài cửa, còn dùng súng chĩa vào mặt...” Trần Lâm nói tới đây đã giận dữ không thể dừng lại, nguyên nàng thấy Lý Dật không liên lạc với nàng và Hạ Vũ Đình, nàng đã ôm oán giận, mà hôm nay bị chặn ngoài cửa còn bị chĩa súng, điều này đã trực tiếp chọc giận mẫu bạo long.

Trần Lâm nheo mắt lại tức giận nhìn chằm chằm tên thành viên Hoa Nhân Bang phía trước, gần từng chữ: “Nếu không rút ngay cho lão nương, lão nương phét người!”

“Các cô là ai? Tìm Lý tiên sinh có chuyện gì?” Ngay khi Trần Lâm đang tức giận, Anh Hoa trong bộ áo choàng màu đỏ tươi lặng yên đi tới bên cạnh thành viên Hoa Nhân Bang, sắc mặt lạnh lùng nhìn chằm chằm Trần Lâm và Hạ Vũ Đình, cặp con ngươi băng lãnh không có chút cảm tình, chỉ có sát ý.

Anh Hoa đột nhiên xuất hiện lập tức hấp dẫn ánh mắt của Trần Lâm, đồng thời cũng hấp dẫn sự chú ý của Hạ Vũ Đình.

Nhìn một thân khí tức băng lãnh của Anh Hoa, Hạ Vũ Đình cảm thấy trái tim mình đập nhanh hơn tốc độ, giống như muốn nhảy ra khỏi lồng ngực. Mà đối mặt ánh mắt băng lãnh của Anh Hoa, Hạ Vũ Đình chỉ cảm thấy da đầu có chút tê dại, căn bản không dám nhìn thẳng vào mắt Anh Hoa.

Hạ Vũ Đình không dám, thế nhưng Trần Lâm dám, mẫu bạo long tựa hồ chưa từng sợ ai bao giờ!

Nguyên bản nàng đang bị ghen một bụng tức giận, lúc này ngạc nhiên nghe được Anh Hoa chất vấn lập tức liền phát hỏa: “Cô là ai vậy? Có tư cách gì hỏi chúng ta những lời này? Bảo tên hỗn đản Lý Dật mau lăn ra đây cho lão nương.”

Trần Lâm nói làm trong lòng Anh Hoa dâng lên một ý niệm cổ quái, thế nhưng giọng nói kiêu ngạo của Trần Lâm làm nàng hơi có chút khó chịu.

Trọng yếu hơn là yêu cầu của Trần Lâm hoàn toàn ngược lại quyết định tức chủ trương của nàng.

“Hôm nay Lý tiên sinh không gặp khách, mời các cô lập tức rời đi.” Anh Hoa lạnh lùng phun ra một câu nói.

Nghe được lời nói của Anh Hoa, Trần Lâm suýt chút nữa tức giận té xỉu. Tuy rằng nàng chưa từng cùng Lý Dật bước ra khỏi lớp cửa sổ quan hệ, thế nhưng cũng có thể được coi như nửa nữ nhân của Lý Dật. Trước khi Lý Dật bỏ trốn từng gọi điện thoại cho nàng, sau đó suốt nửa năm không tin tức, mình từ xa xôi vạn lý chạy tới, thế nhưng lại bị một nữ nhân xa lạ nói: Lý Dật không gặp khách!

Không chỉ là Trần Lâm, mặc dù là Hạ Vũ Đình cũng chấn động mạnh thân thể, sắc mặt trong nháy mắt trở nên có chút trắng bệch. Bất quá nàng dù sao cũng là một nữ nhân ngoại nhu nội cương, sau thoáng khó chịu, nàng kiệt lực chỉnh lại chút tâm tình, nói: “Phiền cô chuyển cáo Lý Dật, xin nói ... nói có bạn từ quốc nội đến tìm hắn.”

“Vũ Đình, còn nói những lời này làm gì? Em còn thấy không rõ sao! Nữ nhân này nhất định là hồ ly tinh của Lý Dật! Hừ! Lý Dật làm được thật giỏi nga! Tại nước Mỹ phong cảnh vô hạn nuôi dưỡng hồ ly tinh thì thôi, chúng ta từ xa xôi vạn lý chạy tới, thế nhưng hồ ly tinh này nói hắn không gặp khách! Thật uy phong!” Lúc Trần Lâm nói, hai tòa núi non trước ngực không ngừng rung lên, hiển nhiên nàng đã tới sát biên giới giận dữ.

Mà Trần Lâm nói làm Anh Hoa mơ hiểu được điều gì, trong con ngươi của nàng hiện lên ánh mắt do dự.

Nhưng Trần Lâm không cho Anh Hoa cơ hội mở miệng giải thích, mẫu bạo long tính cách tàn bạo vừa nói xong giậm chân tại chỗ, trong nháy mắt hướng Anh Hoa đánh tới!

Làm thành viên của Đặc Cần bộ, năng lực của Trần Lâm không cần hoài nghi. Mà dựa theo nội dung huấn luyện của bộ đội đặc chủng ngày trước cấp Lý Dật cấp cho Trần Phong, thân thể tổ chất của Trần Lâm cùng tiêu chuẩn cách đấu càng đề cao không ít.

Chỉ một chiêu khởi động khí thể như hồng, phảng phất như một con cuồng sư nổi giận!

Trong biểu tình khiếp sợ của Hạ Vũ Đình, Trần Lâm đã vọt tới trước người Anh Hoa, hướng Anh Hoa đá tới!

Thân là đóa kỳ hoa của giới sát thủ Nhật Bản, năng lực của Anh Hoa tự nhiên là rất mạnh, trong nháy mắt Trần Lâm khởi động năng lực lập tức liền cảm ứng.

Đối mặt một kích khí thể như hồng của Trần Lâm, mũi của Anh Hoa bỗng nhiên thu nhỏ lại, cũng không lui ra, mà là cấp tốc vươn hai tay, tạo hình chưởng trạng, trực tiếp giữ lấy chân Trần Lâm!

“Ba!”

Chân của Trần Lâm bị Anh Hoa vững vàng giữ chặt, phát ra một âm thanh trầm muộn, mà bởi vì lực lượng của một cước này quá lớn, Anh Hoa theo bản năng lui về phía sau nửa bước, đồng thời vô ý thức muốn chụp lấy bàn chân của Trần Lâm!

Năng lực phản ứng của Trần Lâm không chậm, trong nháy mắt Anh Hoa động thủ, cấp tốc thu hồi chân, song song tránh ra sau, giật lại cự ly với Anh Hoa!

Lần đầu tiên giao thủ, trong lòng Trần Lâm và Anh Hoa đều có chút kinh ngạc, kinh ngạc vì thực lực cực mạnh của đối phương. Lúc này, hai người lạnh lùng nhìn chằm chằm đối phương, tùy thời chuẩn bị triển khai cuộc quyết đấu lần thứ hai.

Hạ Vũ Đình thật không ngờ Trần Lâm lại đột nhiên hạ thủ, nhất thời bị hoảng sợ, lúc này thấy hai người đã tách ra, vội vã tiến lên trước một bước, che ngay trước người Trần Lâm, ánh mắt phức tạp nhìn chằm chằm Anh Hoa nói: “Tiểu thư, chị Lâm đã quá xung động, tôi thay mặt chị ấy xin lỗi cô. Mặt khác, còn mời thông tri Lý Dật một chút, chúng tôi muốn gặp hẳn.”

Nói đến đây, Hạ Vũ Đình nhẹ nhàng cắn môi, trong lòng giống như bị vật gì đâm trúng, truyền đến một sự đau đớn kịch liệt.

“Vũ Đình, đã đến mức này, còn gặp hẳn làm gì? Chờ chị dạy dỗ tiểu hồ ly tinh này xong, sau đó tát vào mặt tên hỗn đản Lý Dật mấy bạt tai, chúng ta trở về!” Trần Lâm triệt để bị trọc giận, vô luận nhận thức Lý Dật trước khi hay sau này, tính tình của nàng vẫn thập phần nóng nảy.

Đều nói nữ nhân được làm từ nước, nữ nhân nhu tình như nước, thế nhưng Trần Lâm là một ngoại lệ.

Có thể nàng vĩnh viễn sẽ không được nhu tình như Hạ Vũ Đình, nàng cũng sẽ không che giấu ý nghĩ yêu thương trước mặt Lý Dật, cũng sẽ không bởi vì áp lực của gia tộc mà lừa gạt ngay trước mặt Bối gia đại công tử.

Đã từng, nàng dám ở ngay trước mặt Lý Dật và Hạ Vũ Đình nói thẳng muốn phân rẽ hai người, dám cùng Hạ Vũ Đình tranh đoạt Lý Dật!

Đã từng, bởi vì khó chịu với cuộc hôn nhân gia tộc an bài, nàng trực tiếp ném bối gia đại công tử xuống sông Hoàng Phố.

Ngay thẳng. Táo bạo.

Đây là hình dung chân thực nhất về Trần Lâm.

Có thể nàng sẽ không giống Hạ Vũ Đình dùng phương thức nước mắt rửa mặt để chứng minh tưởng niệm của nàng đối với Lý Dật, thế nhưng nàng sẽ ở ngay lúc mặt Lý Dật mà lớn tiếng hô lên: lão nương nhớ người!

Nhìn cặp con người nhu tình như nước của Hạ Vũ Đình, nhận thức được tình cảm ẩn giấu tận sâu trong đó, Anh Hoa chỉ cảm thấy trong lòng có thứ gì đó vừa bị xúc động, nàng vô ý thức gạt nhẹ đầu: “Các cô đi theo tôi.”

Nghe được Anh Hoa nói, trái tim đang treo cao của Hạ Vũ Đình rớt cục rớt xuống, mà Trần Lâm cũng nặng nề hừ lên một tiếng!

Thế nhưng trong con người của nàng hiện lên một đạo ánh mắt mà không ai có cách nào đọc được.

Ánh mắt chợt lóe lên rồi tắt.

329. Chương 283 :ba Nữ Một Nam Hai Nụ Hôn

Dưới đêm tối, áo choàng đỏ tươi của nàng nhìn thật chói mắt, cái bóng trên mặt đất cũng kéo dài... thật dài...

Hạ Vũ Đình kéo cánh tay Trần Lâm, đi theo Anh Hoa vào biệt thự, đồng thời trái tim cũng treo lên thật cao, gương mặt nàng có vẻ thập phần khẩn trương.

Có thể đối với Hạ Vũ Đình mà nói, khi này tên thành viên Hoa Nhân Bang chìa súng vào nàng, nàng còn chưa khẩn trương tới như vậy.

Về phần tên thành viên khi này mơ hồ cũng nhìn ra quan hệ giữa Trần Lâm và Hạ Vũ Đình với Lý Dật cũng không đơn giản. Vì vậy không đợi hai nàng phân phó, chủ động giúp đỡ hai nàng nhắc lên va ly nặng tới trăm cân.

Hắn đi phía sau Hạ Vũ Đình và Trần Lâm, nhìn thân ảnh cao gầy của Trần Lâm, biểu tình thập phần cổ quái, hiển nhiên nằm mơ cũng không nghĩ đến Trần Lâm có thể đánh ngang tay với Anh Hoa, dù sao hắn cũng từng nghe Ngưu Lâm Sinh nói Anh Hoa rất lợi hại.

Dùng cách nói của Ngưu Lâm Sinh: Anh Hoa có thể giết được năm mươi người như ta!

Có thể đã nhận ra sự khẩn trương của Hạ Vũ Đình, Trần Lâm dùng sức nắm lấy cánh tay nàng, đồng thời liếc mắt nhìn Hạ Vũ Đình, phảng phất như muốn dùng ánh mắt nói cho Hạ Vũ Đình: “Vũ Đình, đừng khẩn trương! Em mới là bạn gái chân chính của Lý Dật, không nên đánh mất khí thế trước mặt hồ ly tinh kia!”

Hạ Vũ Đình đọc hiểu ý tứ trong mắt Trần Lâm, sắc mặt nàng hơi chuyển biến tốt đẹp hơn một chút, thế nhưng bước chân vẫn có chút mềm ra.

Chỉ là Hạ Vũ Đình thật khẩn trương về chuyện này sao?

“Ha người ở dưới lầu chờ một chút. Tôi đi gọi Lý tiên sinh.” Sau khi tiến vào biệt thự, Anh Hoa quay mặt lại nhìn Hạ Vũ Đình và Trần Lâm, nói xong câu đó lại thâm ý nhìn vào mắt Trần Lâm, thần nhiên nói: “Tôi cũng không phải hồ ly tinh gì đó, tôi chỉ là bảo tiêu của Lý tiên sinh.”

Chẳng hiểu vì sao, vốn đang thập phần khó chịu với Anh Hoa, khi Trần Lâm nhận thấy được ánh mắt phức tạp toát ra từ đôi mắt Anh Hoa, sắc mặt Trần Lâm hơi đổi, sự tức giận trong lòng nháy mắt biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Tính tình táo bạo như Trần Lâm hiện tại tuyển chọn trăm mặ, nàng từ trong ánh mắt của Anh Hoa đã đọc hiểu gì đó, đó là thứ mà chỉ có nữ nhân mới có thể hiểu được.

Lúc Anh Hoa đi tới cửa phòng ngủ trên lầu hai, cửa phòng Lý Dật vẫn còn khóa kín.

Có thể do thực sự quá mệt nhọc, trong phòng ngủ, Lý Dật vẫn còn say ngủ, chỉ là khi nghe được thanh âm cửa mở, hắn chậm rãi mở mắt, đồng thời mò tay mở đèn giường.

Tiếng bước chân quen thuộc truyền vào trong tai Lý Dật, Lý Dật không đứng dậy, mà nhẹ nhàng lắc đầu.

Rất nhanh, Anh Hoa đi tới bên giường, thấy Lý Dật đã ngồi dậy, đang nhẹ nhàng nhu huyết thái dương.

“Có việc?” Lý Dật vừa nhu huyết Thái Dương, vừa nhìn Anh Hoa.

Anh Hoa không trả lời câu hỏi: “Huấn luyện viên của tôi đã từng dạy tôi thủ pháp xoa bóp, để tôi giúp.”

Đang khi nói chuyện, Anh Hoa rất khác thường không đợi Lý Dật lên tiếng, trực tiếp đi tới bên cạnh Lý Dật, vươn hai tay tinh tế đặt lên đầu Lý Dật dùng một loại thủ pháp kỳ lạ bắt đầu xoa bóp.

Bởi đã ngủ thời gian quá dài, Lý Dật chỉ cảm thấy đầu mình giống như bị kim châm, đau muốn chết, bất quá được Anh Hoa nhấn như thế, cảm giác không được khỏe đã lập tức biến mất hơn phân nửa.

Ước chừng hai phút sau, Lý Dật mở mắt hỏi: “Xem như cô đang có tâm sự, có phải đang nhớ tới Anh Tử hay không?”

“Không có.” Anh Hoa lạnh lùng trả lời: “Phía dưới có người tìm ông, là hai nữ nhân.”

“Hai nữ nhân? Ai?” Lý Dật có chút nghi hoặc.

Anh Hoa ngừng động tác đang làm, nhẹ giọng nói: “Tôi không nhận ra hai nàng, bọn họ nói là bạn từ quốc nội đến.”

Bạn từ quốc nội?

Nghe mấy chữ này, sắc mặt Lý Dật không khỏi đại biến!

Lý Dật đi tới thế giới này sau đó kết giao không nhiều bạn bè, nữ tính bằng hữu càng ít, về phần nữ bằng hữu đến từ quốc nội, Lý Dật dùng đầu ngón chân cũng có thể nghĩ đến là ai.

Nhận thấy được sắc mặt biến hóa của Lý Dật, Anh Hoa tựa hồ chứng minh được chuyện gì, trong con người toát ra ánh mắt ảm đạm, sau đó không mang theo bất luận cảm tình gì, nói: “Vừa rồi tôi có xảy ra hiểu lầm ngoài cửa với bọn họ, cho nên ông nên nhanh xuống dưới.”

Anh Hoa nói làm trong lòng Lý Dật hơi chấn động, hắn vô ý thức ngẩng đầu liếc mắt nhìn Anh Hoa, thấy gương mặt lạnh lùng đến tận cùng, khuôn mặt yêu mỹ không có bất luận tâm tình nào, phảng phất giống như một khối băng, cặp con người làm cho người ta có loại cảm giác tĩnh mịch.

Mặc dù lúc này Lý Dật cảm thấy Anh Hoa có chút khác thường, bất quá nghe được tin tức Trần Lâm và Hạ Vũ Đình đã tới, nỗi lòng thập phần hỗn loạn nên hắc cũng không suy nghĩ nhiều, mà vội vã nhảy dựng lên khỏi giường.

Lúc này hắn chỉ mặc một chiếc quần cộc, rời giường mới phát hiện không thích hợp, mà Anh Hoa lại không chút biểu tình nhìn hắn: “Muốn bọn họ lên đây không?”

“Không, tôi xuống dưới.” Lý Dật trầm ngâm một lát, sau đó lắc đầu.

Nghe được Lý Dật nói, Anh Hoa cũng không nói gì, trực tiếp ra khỏi phòng ngủ.

Khi nhìn thấy Anh Hoa một mình đi xuống lầu, Hạ Vũ Đình và Trần Lâm đều hơi đổi sắc mặt, Trần Lâm càng nhịn không được hỏi: “Lý Dật đâu rồi?”

“Lập tức sẽ xuống ngay.” Anh Hoa nhàn nhạt trả lời một câu, sau đó trực tiếp đi ra ngoài biệt thự, dưới ngọn đèn, bóng lưng của nàng làm cho người ta có loại cảm giác lạc lõng.

Một phút sau, Lý Dật mặc bộ đồ mỏng bên trong dọc theo thang lầu đi xuống tới, nguyên tiếng bước chân cũng không nặng nề lại vang lên thanh âm đầy rẫy toàn bộ biệt thự.

Nghe được tiếng bước chân, Hạ Vũ Đình và Trần Lâm không hẹn mà cùng đưa ánh mắt nhìn về phía thang lầu, khi bọn họ nhìn thấy Lý Dật với mái tóc có chút mất trật tự cùng hàm râu chưa cạo, hai người đều mở to mắt nhìn, đồng thời ngừng cả hô hấp!

So sánh với biểu tình của hai người mà nói, biểu tình của Lý Dật thoạt nhìn có vẻ bình thản, nhưng hắn đang kiệt lực khống chế tình tự của chính mình, lộ ra một nụ cười được xem như là tự nhiên, chỉ là khóe mắt đang mãnh liệt nhảy lên!

“Hai người tới.” Lý Dật tận lực để cho giọng nói của mình biểu hiện thật bình thường một chút.

Nguyên bản Trần Lâm bởi vì nhìn thấy Lý Dật mà kích động, bây giờ nghe được những lời này của Lý Dật, ở ngay sô pha nhảy dựng lên, một bước lao tới bên người Lý Dật, huy cánh tay hướng mặt Lý Dật đánh tới!

“Chị Lâm! Đứng!” Khi lòng bàn tay Trần Lâm tiếp xúc với gương mặt của Lý Dật, Hạ Vũ Đình khẩn trương đứng lên.

“Ba!”

Nguyên bản lúc Trần Lâm lúc quơ tay thì dùng toàn lực, thế nhưng khi bàn tay sắp đụng tới Lý Dật thì mạnh mẽ thu lực, nói là đánh Lý Dật một bạt tai, không bằng nói xoa một chút...

“Lý Dật, tên hỗn đản!” Trần Lâm theo bản năng thu hồi tay, thân thể run rẩy nhìn Lý Dật mắg.

Nhìn vẻ mặt tức giận của Trần Lâm và vẻ mặt lo lắng của Hạ Vũ Đình, dáng tươi cười trên mặt Lý Dật biến mất, hần khe khẽ thở dài, cũng chưa nói gì.

Lúc này, Hạ Vũ Đình không còn chú ý gì hơn, giống như phát rò hương Lý Dật vọt tới, nhào vào trong lòng Lý Dật!

Không có kể lể, không có khóc lóc. Hạ Vũ Đình chỉ chăm chú ôm Lý Dật, hít lấy vị đạo quen thuộc trên người hắn, toàn bộ tưởng niệm và lo lắng lúc này hoàn toàn phơi bày ra thật nhuần nhuyễn.

Lý Dật run rẩy vươn tay, chậm rãi ôm lấy Hạ Vũ Đình, ngay từ đầu hắn không dám quá cố sức, chờ khi đụng tới thân thể Hạ Vũ Đình liền gia tăng thêm lực lượng.

Nhìn một màn trước mắt, lửa giận trong con người Trần Lâm phảng phất như bị nước tiêu diệt, cặp con ngươi vốn đang sáng sủa cũng trở nên có chút ảm đạm không ánh sáng, bất quá rất nhanh nàng liền khôi phục lại bình thường: “Tôi van hai người! cho dù muốn thân thiết cũng đừng làm ngay trước mặt lão nương! Lý Dật, trên lầu còn phòng hay không, lão nương muốn đi tắm.”

“Lên lầu phía tay phải tay trái ba căn phòng, đều là phòng trống.” Có thể là vì áy náy, Lý Dật không dám nhìn thẳng vào mắt Trần Lâm.

Trần Lâm không nói gì nữa, mà trực tiếp đi lên lầu, bước chân của nàng thoát nhìn có chút lo lắng, phảng phất như không phải nàng muốn đi tắm, mà là muốn chạy trốn.

Đợi Trần Lâm lên lầu, Lý Dật theo bản năng vươn tay vuốt tóc Hạ Vũ Đình, phảng phất như ngày trước tại Thượng Hải, động tác của hắn rất nhẹ, cũng rất chậm.

Cảm thụ được sự vuốt ve nhẹ nhàng của Lý Dật, thân thể Hạ Vũ Đình không thể không chế run rẩy lên, nàng chậm rãi ngẩng đầu, dùng một loại ánh mắt cực kỳ phức tạp nhìn Lý Dật, thì thào hỏi thăm: “Vì sao không liên hệ chúng ta?”

Vì sao không liên hệ chúng ta?

Nghe câu hỏi này, Lý Dật nhất thời liền trầm mặc.

Mặc dù hắn có lý do của chính mình, thế nhưng thẳng đến giờ khắc này hắn mới phát hiện lý do này thật phần hơi hợt!

“Anh biết không, em vẫn cho rằng anh sẽ trở lại tìm em và chị Lâm.” Hạ Vũ Đình ngẩng người nhìn Lý Dật, ánh mắt cực kỳ phức tạp, có u oán, có lo lắng, có yêu say đắm, cũng có vui mừng...

Lý Dật thở mạnh một hơi, phảng phất muốn đem sự nặng nề trong lòng toàn bộ phun ra ngoài: “Xin lỗi.”

Xin lỗi, hai chữ rất có cấu huyết.

Có thể đối với rất nhiều người mà nói, ba chữ này không có bất luận ý nghĩa gì đáng nói, thế nhưng đối với Hạ Vũ Đình rất hiểu rõ Lý Dật mà nói, nàng biết nam nhân trước mặt này nói ra ba chữ đó đại biểu cho điều gì!

Ở trong trí nhớ của nàng, nam nhân mà nàng âu yếm nhất chỉ nói qua một lần xin lỗi với nàng.

Một lần đó, Lý Dật liên tục nhiều ngày không về nhà, mà Hạ Vũ Đình vẫn như bị nhập ma nhiều tiếng đồng hồ không ngừng gọi điện thoại cho Lý Dật, cũng vẫn không gọi được, thậm chí nàng còn liên hệ với Dương Phàm, thế nhưng Dương Phàm cũng không biết Lý Dật đang ở đâu.

Một lần đó, Hạ Vũ Đình tròn hai ngày không ăn cơm, cũng không hề uống một giọt nước.

Đợt khi Lý Dật về đến nhà, cả người Hạ Vũ Đình tóc tai bù xù, vành mắt đỏ đến dọa người.

Một lần đó, Lý Dật nhìn Hạ Vũ Đình nói ra ba chữ anh xin lỗi, hơn nữa từ đó về sau hầu như mỗi ngày đều đúng hạn về nhà, mặc dù không thể về cũng sẽ gọi điện thoại thông tri cho Hạ Vũ Đình.

Về phần điện thoại của hắn luôn mở chỉ vì Hạ Vũ Đình.

Thế nhưng tất cả đều đã thay đổi từ khi hắn phải bỏ trốn!

Từ sau khi hắn bỏ trốn, Lý Dật cũng không còn trở lại ngôi nhà của hắn và Hạ Vũ Đình, hắn không mở điện thoại vì nàng nữa. Hắn cũng không gọi điện thoại cho nàng, thậm chí hắn còn không hề lưu lại một phương thức liên hệ nào cho Hạ Vũ Đình.

Một lần này, Hạ Vũ Đình không đợi hắn vài ngày, mà đợi hắn nửa năm!

Lý Dật cũng không nói lời giải thích gì nhiều lắm, hắn không nghĩ lời giải thích đủ để bù đắp những gì đã làm, hắn chỉ lẳng lặng nhìn Hạ Vũ Đình, nhìn nữ nhân từng mang đến cho mình cảm giác ấm áp và cảm động, nhìn nữ nhân từng cho mình cảm nhận được thân tình và ái tình, nhìn nữ nhân từng cho hắn cảm nhận được thế nào là “nhà”/

Nước mắt đột nhiên chảy ra trong đôi mắt Hạ Vũ Đình, nhiễm ướt hai gò má mê người, nàng cũng không lau nước mắt trên mặt, mà cười lắc đầu: “Không cần xin lỗi với em. Còn nhớ rõ không? Em đã từng nói với anh, anh thích ai, muốn kết hôn với ai, là tự do của anh, em không thể yêu cầu anh làm điều gì. Em chỉ là một nữ nhân ngu ngốc, không thể giúp đỡ được gì cho sự nghiệp của anh. Em có thể làm chỉ là mỗi ngày làm sẵn cơm, chờ anh về cùng nhau ăn. Khi quần áo anh dơ bẩn em sẽ giặt cho anh, khi tâm tình anh không tốt em sẽ tâm sự với anh, khi anh mệt mỏi vì công việc, sẽ dùng nước nóng cho anh ngâm chân, sau đó chờ khi anh muốn lấy em, thì giao thân thể cho anh. Khi nào chính miệng anh nói cho em biết, em là sự trói buộc của anh, đã mất ý nghĩa với anh, em sẽ chủ động rời khỏi anh.”

“Mà anh cũng không chính miệng nói cho em biết em là trói buộc của anh, anh chỉ để em đợi anh hơn nửa năm mà thôi.” Hạ Vũ Đình vẽ mặt nhu tình nhìn Lý Dật: “Em cũng nói qua, em là nữ nhân của anh, đời này vĩnh viễn cũng thế! Cho nên đối với em mà nói, chỉ cần anh không ghét bỏ em, dù muốn em chờ đợi cả đời em cũng nguyện ý.”

Nghe Hạ Vũ Đình nói ra lời trong lòng, Lý Dật chỉ cảm thấy trong lòng có một sự cảm động nhồi vào, hắn hé miệng muốn nói gì đó, nhưng phát hiện ngôn ngữ hiện tại có vẻ cực kỳ ít ỏi, tựa hồ bất luận là ngôn ngữ gì cũng không thể hình dung được rõ ràng tâm tình lúc này của hắn.

Hạ Vũ Đình vươn tay nhẹ nhàng khép lại miệng của Lý Dật, lại một lần nữa nở nụ cười: “Lý Dật, anh không cần áy náy, cũng không cần nói gì. Chị Lâm nói em là một nữ nhân ngốc nghếch, em nghĩ mình không ngốc, thời gian dài như vậy, không liên hệ được cho anh, trong lòng em cũng có u oán, em cũng sẽ cảm thấy ủy khuất, có thời gian thì em chỉ biết suy nghĩ miên man. Cũng luôn tự hỏi chính mình, vì sao anh không liên hệ em, hay là anh đã quên em! Thế nhưng mỗi lần, trong lòng đều có một thanh âm nói cho em biết, anh sẽ không quên em! Tuyệt đối sẽ không! Mỗi một lần em đều tự nói với chính mình, em là nữ nhân của anh, anh không liên hệ với em khẳng định là đang phải lo cho sự nghiệp của mình. Em không thể giúp đỡ anh, em duy nhất có thể làm chính là chờ khi anh muốn em, hoàn chính đưa thân thể mình giao cho anh.”

Nói đến đây, Hạ Vũ Đình nhẹ nhàng vuốt ve khuôn mặt có chút tang thương của Lý Dật: “Cho nên anh để em đợi anh hơn nửa năm nhưng em cũng không hối hận, dù là cả đời cũng không hối hận!”

Thanh âm của Hạ Vũ Đình không lớn, thế nhưng giọng nói kiên định!

Lý Dật lần thứ hai ngửa đầu thở mạnh một hơi, hắn không nói gì thêm, mà chăm chú ôm Hạ Vũ Đình vào lòng.

Hạ Vũ Đình hưởng thụ vòng tay mạnh mẽ của Lý Dật ôm ấp, đưa đầu dựa sát trên lồng ngực của Lý Dật, lắng nghe nhịp tim đập quen thuộc, không còn rơi nước mắt, khóe miệng đào dạt nổi lên một dáng tươi cười hạnh phúc không thể che dấu.

Có thể đối với Hạ Vũ Đình mà nói, nàng luôn dễ dàng thỏa mãn như vậy.

Hơn mười giây sau, Lý Dật buông Hạ Vũ Đình, vươn tay nâng lên khuôn mặt ướt nước mắt của nàng, nhẹ nhàng giúp nàng lau đi nước mắt đọng trên mặt, sau đó nhẹ nhàng cúi xuống hôn lên đôi môi nàng.

Đây không phải nụ hôn dài kiểu Pháp hay nụ hôn nồng nhiệt như kiểu Mỹ, mà chỉ nhẹ nhàng hôn, rất nhẹ rất nhẹ.

“Đi đường hắt đã mệt mỏi, lên lầu tắm rửa hảo hảo ngủ một giấc.” Lý Dật dứt nụ hôn, ôn nhu nói với Hạ Vũ Đình.

Hạ Vũ Đình nhẹ nhàng gật đầu.

Cùng lúc đó, Trần Lâm vẫn đang lén trốn ngay cửa thang lầu nhìn thấy hai người đã tách ra, vội vã nhón chân giống như làm kẻ trộm hương căn phòng đầu tiên gần cửa thang lầu đi tới.

Động tác của nàng rất nhẹ, lúc bước đi vốn không hề phát ra thanh âm gì.

“Anh ấy ở đây nhất định bề bộn rất nhiều việc!”

Hạ Vũ Đình tùy ý để Lý Dật lôi kéo tay nàng đi lên lầu, chỉ là lúc đi vẫn không ngừng nhìn Lý Dật, khi nhìn thấy gương mặt râu ria cùng vành mắt đen của hắn, nhin không được thắm nhủ một câu.

Đi tới phòng ngủ của Lý Dật, Hạ Vũ Đình cũng không tiếp tục tình chàng ý thiếp, mà chủ động đi vào phòng tắm, đương nhiên, nàng cũng không hề đóng lại cửa phòng.

Rất nhanh, trong phòng tắm truyền ra thanh âm tiếng nước chảy, xuyên thấu qua phiến thủy tinh, Lý Dật có thể nhìn thấy thân thể mờ ảo của Hạ Vũ Đình.

Nhìn thân thể duyên dáng yêu kiều của Hạ Vũ Đình, nghĩ đến vẻ ôn nhu của nàng, trong lòng Lý Dật cũng không có nửa điểm tà niệm, chỉ còn là cảm động.

Có thể cho tới bây giờ hắn cũng đều không hiểu ái tình là gì, hắn cũng không hiểu một ít quy định về ai tính của thế giới này, thế nhưng hắn lại biết, đời này, hắn vĩnh viễn không thể vứt bỏ Hạ Vũ Đình!

Lý Dật theo bản năng lấy gói thuốc trong túi quần rút một điếu thuốc châm lửa, nhẹ nhàng hút.

Khi hắn hút được phân nửa, hắn nghe được một âm thanh dị thường, theo bản năng ngồi dậy trên giường, nheo mắt nhìn chằm chằm cửa sổ.

Sau một khắc, nguyên bản cửa sổ đang trống rỗng xuất hiện thân ảnh một nữ nhân, Trần Lâm phảng phất giống như đang làm kẻ trộm hai tay cầm lấy cửa sổ, như xấu hổ như phần nộ trừng mắt nhìn Lý Dật, hé miệng như muốn nói gì đó.

Thấy Trần Lâm, biểu tình Lý Dật có chút cổ quái, nhìn thấy miệng Trần Lâm đang phát âm gì đó, vẻ mặt Lý Dật càng mờ mịt.

Mất thấy Lý Dật giống như một kẻ ngu si vẫn đứng yên tại chỗ không nhúc nhích, Trần Lâm tức giận nhàu mày, vô ý thức muốn bò qua!

Sắc mặt Lý Dật hơi đổi, vội vã dụi tàn thuốc đi qua.

“Làm gì?” Lý Dật đi tới bên người Trần Lâm, ép thanh âm xuống thấp nhất, thấp đến mức chỉ cho Trần Lâm nghe được.

Nhưng Trần Lâm cũng không có trả lời hắn, mà mạnh mẽ nắm lấy cổ Lý Dật, hướng môi Lý Dật hung hăng hôn ngấu nghiến!

Khác với khi nãy hôn Hạ Vũ Đình, Trần Lâm vừa hôn, nụ hôn giống như lưu manh cường gian, đột nhiên, lại còn tràn ngập vị đạo bá đạo!

Bốn phiến môi tiếp xúc, thân thể Lý Dật run lên theo bản năng, hai tay thiếu chút nữa buông lỏng ra.

Cũng may Trần Lâm đang chăm chú ôm lấy cổ Lý Dật, cũng không có ngã xuống.

Kỹ thuật hôn môi của Trần Lâm thật không dám khen tặng, nàng chỉ học theo màn ảnh cầu huyết trong tivi, chỉ đưa môi dán lên môi Lý Dật, vươn lên đầu lưỡi quét lung tung vài lần, sau đó liền buông lỏng ra.

Mặc dù là như vậy, gương mặt Trần Lâm vẫn đỏ tím như trái nho, đỏ đến phát tím!

“Buổi tối tôi ở trong phòng chờ anh. Nếu như anh không qua, nửa đêm tôi qua tìm anh!” Trần Lâm đỏ mặt, cúi đầu nhanh miệng nói một câu.

Dứt lời, Trần Lâm không đợi Lý Dật đáp lời, buông ra Lý Dật, nắm cửa sổ, sau đó giống như một kẻ trộm tiêu thất trong đêm tối.

330. Chương 284 :anh Phải Bồi Thường Cho Lão Nương (1)

Trong phòng tắm, tiếng nước chảy vẫn liên miên bất tận không ngừng, thân ảnh Hạ Vũ Đình mơ màng có thể nhìn thấy được, tất cả chuyện này khiến cho lòng Lý Dật sinh ra một loại cảm giác tràn ngập ký quái, hẳn không thể lý giải nổi đó là loại cảm giác gì.

Nhưng hẳn có thể khẳng định, nếu đêm nay hẳn không mò đến phòng của Trần Lâm, như vậy cái con mẩu bạo long kia, tuyệt đối sẽ trèo cửa sổ đột nhập vào.

Trèo cửa sổ?

Lý Dật âm thầm lắc đầu, nếu đóng chặt cửa sổ, chỉ sợ cái con mẩu bạo long kia liền trực tiếp phá cửa ra!

Nhớ tới nụ hôn trau nhau lúc trước, cùng với bộ dạng đỏ mặt của Trần Lâm, cổ cảm giác mơ hồ trong lòng Lý Dật càng lúc càng thêm nồng đậm.

Hiển nhiên đối với Lý Dật, cái gọi là tình yêu căn bản không thể nhận thức rõ ràng, ở trong mắt hẳn không có cái gì gọi là một vợ một chồng, cũng không có cái gì gọi là phản bội. Hẳn chỉ biết một điều, tuyệt đối sẽ không để cho nữ nhân bên cạnh mình tổn thương.

Ý nghĩ như vậy nếu đổi lại thành người khác, thì có thể sẽ là chuyện tình bất khả tư nghị. Nhưng, đối với Lý Dật, một sát thủ đến tương lai mà nói, cũng thật phần bình thường.

Nhẹ nhàng lắc đầu, Lý Dật không muốn suy nghĩ thêm nữa bởi vì nghĩ không thông suốt vấn đề. Tiếp tục trở lại bên giường, nằm xuống châm thuốc hút.

Hai mươi phút sau, cửa phòng tắm khẽ mở. Hạ Vũ Đình quần trên người một chiếc khăn tắm màu trắng, từ bên trong bước ra.

Bởi vì mới tắm xong, cho nên mái tóc của nàng vẫn còn ướt sũng, nàng vừa đi vừa dùng khăn mặt sát tóc, trên hai gò má trắng nõn thản nhiên dâng lên một tầng mây hồng ửng đỏ. Chiếc khăn tắm này mặc dù rất rộng lớn, nhưng dù sao khăn tắm cũng chính là khăn tắm, nó không thể bao trùm toàn bộ thân hình mê người của Hạ Vũ Đình. Trong khi, nàng lau tóc, đồng thời hai tòa núi đôi trước ngực run rẩy lên vài cái, giống như tùy thời đều muốn bung ra khỏi chiếc khăn tắm kia. Cẩn thận nhìn lại, rõ ràng chứng kiến được cái khe rãnh ở giữa hai tòa núi đôi kia, như đang tản mát ra lực lượng hấp dẫn vô hình. Bên dưới khăn tắm, là một đôi chân thon dài ngọc ngà, Hạ Vũ Đình không có thường xuyên rèn luyện, hai chân không mạnh mẽ giống như Trần Lâm, nhưng tỷ lệ phối hợp lại phi thường hoàn mỹ.

Nguyên lý Lý Dật đang hút thuốc, nhưng vừa chứng kiến Hạ Vũ Đình phát dục thành thực, đồng tử bỗng nhiên mở lớn, nhìn chằm chằm nàng không nhúc nhích.

“Làm sao vậy?” Hạ Vũ Đình lau khô tóc, trông thấy biểu tình cổ quái của Lý Dật, có chút nghi hoặc hướng Lý Dật dò hỏi. Sau khi lời vừa ra khỏi miệng, nàng mơ hồ minh bạch chuyện gì, nguyên bản tầng mây hồng đỏ trên mặt càng thêm nồng đậm hơn, đồng thời ánh mắt di chuyển đi, không dám nhìn vào đôi con người chan chứa dục vọng kia của Lý Dật.

Lý Dật rít mạnh một hơi thuốc, sau đó dụi tắt thuốc đi, cười nói: “Vũ Đình, em thật đẹp.”

Khi nói chuyện, Lý Dật đứng dậy tiếp nhận chiếc khăn mặt trong tay Hạ Vũ Đình, quay ra phía sau giúp nàng sát tóc: “Em mới sang đây, còn chưa thích ứng với thời tiết. Chờ khô tóc rồi hãy ngủ, như vậy sẽ không bị cảm mạo.”

Hạ Vũ Đình nhẹ nhàng “ân” một tiếng, vẫn đứng nguyên tại chỗ không nhúc nhích, hưởng thụ Lý Dật ân cần phục vụ.

Trong bất tri giác, Hạ Vũ Đình dựa vào người Lý Dật, cặp môi mềm mại áp sát lên mặt cây thương của hẳn.

Khi Lý Dật giúp Hạ Vũ Đình lau khô mái tóc, có thể rõ ràng ngửi được hương thơm thanh khiết của nữ nhân hòa quyện với mùi sữa tắm. Hơn nữa, còn thấp thoáng trông thấy đôi tiểu bạch thổ ẩn hiện ở sau lớp khăn tắm. Cây thương dưới hạ thân sớm đã đứng dậy, lúc này bị cặp móng co dẫn đụng chạm phải, cả người không khỏi chấn động.

Hạ Vũ Đình cũng đã nhận ra cái gì rồi, nàng vội vàng cúi đầu xuống, hai má ửng hồng, nổi xấu hổ còn tràn xuống mang tai.

Lý Dật ngượng ngùng hướng thân mình về phía sau một chút rồi tiếp tục giúp Hạ Vũ Đình lau khô mái tóc. Thế nhưng trong lòng lại gợn lên một tia dậy sóng, bởi bất tri bất giác bị Hạ Vũ Đình vô thức đụng chạm như vậy, dự cảm trong lòng không khỏi bay thẳng tắp lên cao.

“Lý Dật, có phải anh rất muốn hay không?” Hạ Vũ Đình cúi đầu, nhẹ giọng hỏi.

Hỏi xong, Hạ Vũ Đình xoay người ôm vòng eo Lý Dật, vẻ mặt nhu tình ngắm nhìn hắn, ánh mắt kia tựa hồ như một người vợ ngắm nhìn chồng của mình bình thường.

Ngửi mùi hương thơm ngát trên cơ thể của Hạ Vũ Đình, Lý Dật kim lòng không được vươn tay, nâng khuôn mặt nhỏ nhắn kia lên.

Động tác này của Lý Dật khiến cho Hạ Vũ Đình ý thức được điều gì, nàng theo bản năng nhắm hai mắt lại, khoé môi hấp háy đồng thời run run, diễn cảm hơi có chút khấn trương, trong khấn trương còn mang theo một tia chờ mong.

Nụ hôn nồng nàn như trong tưởng tượng cũng không có xuất hiện. Mà Lý Dật nhẹ nhàng hôn lên trán Hạ Vũ Đình một cái, ôn tồn nói: “Vành mắt của em thâm tím rồi kìa, hảo ngủ đi.”

Hạ Vũ Đình chậm rãi mở to mắt, nhìn đôi con ngươi tràn ngập sự quan tâm của Lý Dật, hạnh phúc gật gật đầu.

Chứng kiến Hạ Vũ Đình ưng thuận, Lý Dật cúi người một tay bế nàng lên. Hạ Vũ Đình theo bản năng ôm chặt lấy cổ Lý Dật, giống như con chim nhỏ nép ở trong lòng hắn, hưởng thụ sự ấm áp chờ đợi đã lâu ngày.

Lý Dật bế Hạ Vũ Đình lên trên giường, cũng không có buông tay, mà ôm nàng vào trong ngực, đợi cho đến khi mái tóc khô cong, mới định kêu nàng đi ngủ.

Hạ Vũ Đình nhu thuận nằm ở trong lòng Lý Dật, hơi lệch người sang, một chiếc đùi vắt ngang qua hông Lý Dật, ôn nhu hỏi: “Thời gian trước, ở bên này anh có mệt mỏi hay không?”

Cùng lúc trước, khi Mộ Dung Tuyết gặp lại Lý Dật bất đồng, Hạ Vũ Đình không hỏi những chuyện phát sinh sau khi hắn rời khỏi Thượng Hải.

Lý Dật mỉm cười lắc đầu: “Lúc mệt mỏi, anh sẽ nghĩ đến em, mỗi khi nhớ đến em thì sẽ không cảm thấy ưu phiền nữa.”

Nguyên bản lời nói ngọt ngào từ trong miệng Lý Dật nói ra, lại không có một chút hương vị lấy lòng nào, mà làm cho người ta cảm giác được có một loại chân thành, sự thật quả đúng như vậy. Ngay từ khi mới tiến vào thành phố Los Angeles, Lý Dật phát hiện ra tổ chức sát thủ Hắc Dạ căn bản chưa tồn tại gì. Lúc đó tiền không có, người không ai, vội vàng gia nhập Hoa Nhân Bang, tiếp theo bị Đường Hải o ép tài năng, đoạn thời gian đó là chuỗi ngày gian nan của Lý Dật, thế nhưng hắn chưa bao giờ có ý nghĩ buông tha cho hết thấy.

Bởi vì hắn biết, mảnh đất quen thuộc ở Phương Đông kia, có rất nhiều địch nhân chờ đợi hắn, đồng thời còn có một nữ nhân đang ngóng trông bóng lưng hắn quay trở về!

Mỗi lần nhớ tới địch nhân, Lý Dật cũng đều phải kìm nén cơn tức giận, nhưng sau đó tưởng nhớ đến bộ dạng ôn nhu của Hạ Vũ Đình, cả người Lý Dật lại tràn ngập ý chí phấn đấu!

“Em không thể giúp anh cái gì được nhỉ?” Hạ Vũ Đình nhẹ nhàng thở dài, diễn cảm nhiều ít có chút bất đắc dĩ.

“Em đã giúp anh rất nhiều đó chứ” Lý Dật khẽ lắc đầu: “Tốt lắm, tóc em khô rồi, thôi, ngủ đi.”

Hạ Vũ Đình ôn nhu gật đầu. Đúng theo như lời Lý Dật nói, Vũ Đình rất mệt, cơ thể và tinh thần đều rất mệt mỏi.

Bắt đầu từ lúc Trần Lâm đề nghị tới Los Angeles tìm Lý Dật, Hạ Vũ Đình đã phải trần trở rất nhiều đêm ... Ngay cả lúc bước chân lên máy bay, Hạ Vũ Đình đều đã không chớp mắt.

Không quá bao lâu, Hạ Vũ Đình liền chìm vào cơn mộng đẹp ở trong lòng Lý Dật. Cùng với thời gian cư ngụ ở căn biệt thự trong quần khu bất động, ngày hôm nay Hạ Vũ Đình ngủ thật an ổn, chân mày của nàng không nhăn nhó, ngược lại khóe miệng còn xuất hiện một tia mỉm cười hạnh phúc.

Chứng kiến Hạ Vũ Đình đã ngủ say, Lý Dật nhẹ nhàng kê đầu của nàng lên trên gối, sau đó đắp chăn để cho nàng không bị cảm lạnh.

Làm xong tất cả chuyện này, Lý Dật nhớ đến câu nói ngoan cường của Trần Lâm kia, nghĩ ngợi một chút, cuối cùng vẫn bước xuống giường rời khỏi phòng.

Gian phòng ngủ đầu hành lang, Trần Lâm đã sớm trút khỏi bộ quần áo thể thao, sau khi tắm rửa thơm tho, trên người của nàng quấn “độc” một chiếc khăn tắm.

Ti – vi trong phòng ngủ đang mở, trên màn hình chiếu bộ phim nổi tiếng Hollywood. Trần Lâm cầm điều khiển từ xa trong tay, nhưng tâm tư lại không đặt ở trong bộ phim, mà thỉnh thoảng ngoái cổ nhìn lên đồng hồ.

Rốt cục, Trần Lâm cũng nghe được tiếng bước chân chờ mong đã lâu, nàng nhanh chóng vút điều khiển từ xa sang một bên, sau đó nhảy xuống giường đi ra hướng cửa.

Trước khi Lý Dật định gõ cửa, thì Trần Lâm đã mở toang cửa ra, vẻ mặt khiêu khích hằn: “Tưởng anh không chịu đến, tôi đang tính toán qua tìm anh đây!”

Nghe Trần Lâm khiêu khích như vậy, Lý Dật chẳng biết phải đáp lời ra sao. Thế nhưng không đợi hằn lên tiếng, Trần Lâm một tay kéo hằn vào trong phòng, đồng thời dùng chân đóng cửa lại.

Trần Lâm một tay ấn Lý Dật dựa trên tường, hung hăng trừng mắt nói: “Cấp cho lão nương một cái công đạo đi chứ!”

Lúc này Trần Lâm chỉ mặc nguyên một chiếc khăn tắm, vóc dáng ngạo thị chúng nhân kia hoàn toàn được phụ trợ lên, phối hợp cùng lời nói kinh điển và bộ dạng trừng mắt, giống như một loại cảnh tượng, người vợ đánh đá bắt được chồng mình đi ra ngoài ăn vụng ... Sau khi trở về liền bị truy vấn.

“Cô muốn trả công đạo như thế nào?” Nhìn biểu tình tức giận của Trần Lâm, Lý Dật cảm thấy khóe miệng có chút khổ sở, hằn biết trước khi mẩu bạo long này đạt được ý đồ, tuyệt đối sẽ không buông tha cho hằn.

Trần Lâm nghe Lý Dật hỏi vặn, sóng mắt chuyển động: “Này này, lão nương đang hỏi cơ mà? Đúng rồi, ngoại trừ việc không chịu liên lạc cho tôi và Vũ Đình, tôi còn nhiều chuyện muốn tính sổ anh đó! Hừ, lúc trước tôi và Vũ Đình tiến vào, bị thủ hạ của anh ngăn cản ở bên ngoài! Thủ hạ của anh thật uy vũ quá đi, trực tiếp rút súng ra dọa người!”

Trần Lâm nói, nhất thời khiến cho Lý Dật biến sắc: “Cô giao thủ cùng Anh Hoa sao?”

“Như thế nào? Thương tâm cho cô ta sao? Không thể nào cả!” Trần Lâm hậm hực nói: “Đó là bởi vì tôi và cô ta thực lực không kém nhau bao nhiêu, nếu có thể đánh thắng được, thì tôi nhất định hảo hảo giáo huấn cô ta một trận!”

“Lão đại của chúng ta đã tới Nam Kinh rồi, lại còn nói cái gì hôm nay không tiếp khách nhân, hơn nữa yêu cầu chúng tôi trở về!”

Vừa nghe Trần Lâm nói như vậy, Lý Dật an tâm hơn không ít, đồng thời thầm kêu may mắn Anh Hoa đã nhìn ra quan hệ của hai người cùng chính mình, nếu không lấy tính cách Anh Hoa khẳng định sẽ hạ sát thủ với Trần Lâm!

“Hừ! Xem ra tôi đoán không sai, cô ả hồ ly tinh kia thật sự đã hút hồn phách của anh rồi!” Trần Lâm thấy Lý Dật im lặng, nhất thời nhú mày.

Lý Dật thở dài: “Đừng nói lung tung, nàng là hộ vệ của tôi.”

“Anh xác định?” Trần Lâm truy vấn.

Đối mặt với ngữ khí bức người của Trần Lâm, Lý Dật không muốn giải thích nhiều, bởi vì tự ngay cả chính bản thân hắn cũng không hiểu nổi mối quan hệ giữa hắn và Anh Hoa, rốt cuộc là như thế nào?

Hơn nữa, Lý Dật có thể cảm nhận được, trong con người Anh Hoa có hai loại tính cách mâu thuẫn, bất quá số lượng nàng biểu hiện ra không nhiều lắm, phần lớn vẻ mặt của nàng luôn luôn là băng sương.

“Thôi bỏ đi, tôi không hỏi anh nữa, nếu tôi nhìn không lầm, nàng ta cũng là một nữ nhân có vận mệnh bi thảm.” Bỗng nhiên Trần Lâm thở dài, theo sau lại tức giận mắng: “Đều là bởi vì tên hỗn đản như anh!”

331. Chương 284 :anh Phải Bồi Thường Cho Lão Nương (2)

Trần Lâm bất tri bất giác cảm thán, làm cho Lý Dật trong lòng chấn động không thôi. Dường như theo ý nào đó mà nói, thì vận mệnh của Anh Hoa quả thật có thể dùng hai chữ bi thảm để tưởng tượng.

“Thật ra, mặc kệ cô có tình hay không, trước khi hai người tới, tôi đã từng gọi điện cho hai người, nhưng điện thoại lại không liên lạc được.” Lý Dật chân thành nhìn sâu vào hai mắt Trần Lâm, nói: “Hơn nữa, thời gian trước tôi cũng muốn liên hệ trở về, bất quá tình cảnh lúc đó cũng không cho phép.”

Lý Dật nói làm cho Trần Lâm giật mình, cùng Hạ Vũ Đình bất đồng, thân là một thành viên trong đội đặc cảnh, hiện giờ nàng đã biết hết thấy tình huống ở bên này, tự nhiên cũng rõ ràng nỗi khổ tâm của Lý Dật.

“Coi như anh không có biện pháp đi gặp chúng ta, ít nhất cũng nên gọi điện thoại chứ?” Trần Lâm không định buông tha để dành cho Lý Dật.

Lý Dật cười khổ: “Gọi điện thoại thích hợp sao?”

Nhìn vẻ mặt bất đắc dĩ cùng nụ cười chua xót trên khóe miệng của Lý Dật, Trần Lâm rơi vào trầm mặc.

“Tôi mất hơn nửa năm thời gian mới đứng vững được gót chân ở bên này, nếu lúc đó gọi điện thoại trở về, thì có thể nói cái gì được chứ? Nói cho hai người biết là tôi chưa chết, tôi đang nỗ lực gây dựng thực lực vì muốn báo thù, hai người chờ một ngày nào đó tôi đánh giết trở về quốc nội hay sao?” Nói đến đoạn hai chữ báo thù, biểu tình của Lý Dật phi thường bình tĩnh, đối với hắn hôm nay, hắn đã đem phần cừ hận kia chôn thật sâu ở trong nội tâm rồi.

“Nguyên bản, sau khi trụ vững gót chân, tôi đã quyết định liên hệ với hai người, nhưng đạo này trong giới hắc đạo ở nước Mỹ xảy ra hỗn loạn. Hơn nữa tôi cũng bị cuốn vào trong đó, dưới tình huống như vậy, tôi không dám đưa hai người sang bên này!” Lý Dật trầm giọng nói.

Nghe được câu “hai người”, trong con người của Trần Lâm hiện lên một đạo quang mang hưng phấn, bất quá ngay lập tức giống như nhớ ra chuyện gì đó, đạo quang mang hưng phấn kia nháy mắt lại biến mất vô ảnh vô tung, cướp đoạt lấy chính là vẻ mặt bất đắc dĩ.

Diễn cảm trên khuôn mặt Trần Lâm, làm cho Lý Dật mơ hồ.

“Ngồi xuống rồi hãy nói chuyện tiếp nhé!” Trần Lâm ngữ khí phức tạp nói, sau đó bước tới bên chiếc giường.

Lý Dật giữ im lặng đi theo bóng lưng mê người của Trần Lâm, nhưng trong đầu hắn lại không có một chút tà niệm nào, hiển nhiên, cùng Trần Lâm nói chuyện, đã khơi dậy đoạn thời gian tồi tệ trong quá khứ.

“Anh định làm như thế nào đây? Chẳng lẽ cứ ở mãi nước Mỹ này sao?” Trần Lâm ngồi ở trên giường, hai chân khép lại cùng một chỗ, nhưng vẫn không thể che giấu đi phong cảnh mê người kia.

Lý Dật không ngồi ở phía đối diện Trần Lâm, hắn là không thể nào chứng kiến được cảnh xuân quang họa tiết, trên thực tế, nếu như chẳng may nhìn thấy, hắn cũng sẽ không có bất kỳ ý niệm gì.

“Đương nhiên không phải!” Lý Dật lắc đầu nói, gần từng chữ nói: “Tôi sẽ trở về, hơn nữa trong tương lai không bao lâu sau!”

Trần Lâm nghe ra hận ý trong lời nói của Lý Dật, sắc mặt nàng phức tạp: “Nếu như đối phó với một mình Tiêu Thanh Sơn thì dễ dàng, nhưng bất quá hành vi ngày đó, Tiêu Thanh Sơn cũng tiêu trừ đi cơn giận của Đái Hồ. Sau khi anh đến nước Mỹ quật khởi, thì quan hệ giữa bọn hắn càng trở nên khăng khít.”

“Nếu anh muốn trả thù thì phải nhờ tận gốc Mãnh Hồ bang, chuyện này thực khó khăn.” Nói xong, trên khuôn mặt Trần Lâm không khỏi lộ ra thần sắc lo lắng, đúng theo lời của nàng, đem Mãnh Hồ bang nhờ tận gốc quả thật là một chuyện tình phi thường khó khăn. Mặc dù Trần gia ở trong quân đội có uy vọng khá cao, nhưng cũng là không thể. Dù sao Mãnh Hồ bang liên lụy đến lợi ích rất nhiều người. còn Đái gia nắm chặt Mãnh Hồ bang trong tay, Lý Dật muốn đối phó Đái gia, thì trước tiên phải qua được cửa ải Mãnh Hồ bang.

Tuy rằng Lý Dật cũng mơ hồ biết được thông tin ở quốc nội. Nhưng sau khi nghe Trần Lâm phân tích, mối quan hệ giữa Tiêu Thanh Sơn và Đái Hồ biến chuyển trở nên tốt đẹp, nguyên bản trong lòng đang bình tĩnh, không khỏi nổi lên một tia gợi sóng.

Phải biết rằng, ngày trước Tiêu Thanh Sơn và Đái Hồ ngoài mặt tuy rằng không có gì, nhưng ở sau lưng cũng bất hòa nhiều chuyện!

“Việc này tôi đã có kế hoạch!” Lý Dật cau mày nói.

Chứng kiến Lý Dật nhíu mày, Trần Lâm nhin không được nói: “Kế hoạch huấn luyện bộ đội mà anh đưa ca ca của tôi rất có hữu dụng. Đầu năm nay tại quốc nội mở đại hội tỉ võ, quân khu bộ đội đặc chủng T7 giành được danh hiệu đệ nhất! Ca ca và ông nội của tôi đều thực lòng cảm kích anh, ông nội còn nói, tuy rằng ông không thể giúp anh đối phó Đái gia, nhưng nếu khi anh trở về quốc nội, ông cam đoan Đái gia sẽ không dám động tới ngón tay của anh!”

Nghe Trần Lâm nói như vậy, Lý Dật khẽ lộ ra một nụ cười tự giễu.

Đã trải qua nhiều chuyện, Lý Dật tự nhiên rõ ràng, Trần Diêm Vương nói như vậy, báo ân chỉ là mặt ngoài, nguyên nhân chủ yếu chính là bởi vì thân phận hiện tại của Lý Dật!

Đúng vậy! Là thân phận!

Lúc trước bị Tiêu Thanh Sơn và Đái Hồ liên thủ truy sát, Lý Dật mặc dù ở quốc nội cũng có một chút danh khí, nhưng đó đều là do Tiêu Thanh Sơn cấp cho, rời khỏi Tiêu Thanh Sơn, hắn chỉ còn hai bàn tay trắng.

Mà hiện giờ Lý Dật đã khác xưa rồi, nói hiện giờ Lý Dật là ông trùm của giới hắc đạo ở Los Angeles tuyệt đối không khoa trương. Dù sao lần chính biến uỷ ban mafia này, đều là do một tay Lý Dật trợ giúp phân bộ của gia tộc Gambino, tại Los Angeles.

Thậm chí, Lý Dật còn huyết tẩy bọn người Profaci và Jarow Veysel, tiếp theo giết sạch Địa Ngục Hoả cùng Carville...

Một chuỗi sự kiện liên tiếp này, phóng nhãn nhìn khắp nước Mỹ, cũng không có nổi mấy người làm được như thế!

Đương nhiên nếu như Lý Dật trở về quốc nội, thế lực hắc đạo của hắn cũng không phát huy nổi bao nhiêu tác dụng, cho nên sẽ phải dùng thân phận bạch đạo.

Hiện giờ hắn chính là cổ đông lớn nhất của Toàn Cầu Ảnh Nghiệp, được thu mua dưới cái tên Lưu Tư Cầm.

Toàn Cầu Ảnh Nghiệp là một trong những ngành sản xuất chủ đạo, thân là cổ đông lớn nhất Toàn Cầu Ảnh Nghiệp, nếu Lý Dật trở về, tuyệt đối sẽ khiến cho làng giải trí nước nhà dậy lên một cơn địa chấn cực đại.

Trừ những chuyện xảy ra, Lý Dật vẫn còn là đồng minh của gia tộc Heyde Gus!

Lấy mối quan hệ hiện tại giữa Lý Dật và Heyde Gus, ở dưới tình huống không làm trái với lợi ích. Gia tộc Heyde Gus tuyệt đối sẽ nương theo mối quan hệ ngoại giao giữa hai quốc gia, mà trợ giúp Lý Dật một số chuyện tình nằm trong khả năng cho phép.

“Cho anh trai cô cái đồ vật kia, chính là vì hoàn trả lại nhân tình tôi thiếu nợ của hắn.” Lý Dật nhắm mắt, trầm thấp nói: “Về phần khi trở lại quốc nội! Tôi không sợ, bọn chúng dám động đến tôi!”

Không biết tại sao, nhìn vẻ mặt âm trầm lúc này của Lý Dật, tiếp tục tưởng đến những thành tựu trong vòng một năm qua. Đột nhiên, Trần Lâm cảm giác được, nếu Lý Dật muốn nhổ tận gốc Mãnh Hổ bang, tựa hồ không phải là khó khăn.

Mặc dù nàng biết, thế lực Mãnh Hổ bang lớn mạnh đến mức khó có thể tưởng tượng! Nhưng giác quan thứ sáu của Trần Lâm cho nàng thêm lòng tin tưởng, bất quá lại không phát biểu gì, chỉ yên lặng chăm chú nhìn vào Lý Dật.

“Trần Lâm, cô trở về thì giúp tôi cảm ơn Trần Diêm Vương một tiếng. Mặt khác, nhờ cô chuyển giao, chờ sau khi tôi trở về quốc nội sẽ tìm ông ta thương lượng một số bút giao dịch, đối với tôi hay Trần Gia cũng đều có lợi.” Đột nhiên ngữ khí của Lý Dật thoải mái hơn rất nhiều.

Nhìn nụ cười thoải mái treo quanh khoe miệng Lý Dật, bỗng nhiên Trần Lâm minh bạch một sự thật: “Hiện giờ Lý Dật đã không cần nàng giúp đỡ như lúc trước nữa.”

“Tôi sẽ chuyển cáo cho ông nội tôi.” Trần Lâm gật đầu, theo sau phức tạp liếc mắt nhìn Lý Dật, nói: “Đại khái, khoảng bao lâu nữa thì anh mới trở về?”

“Thời gian cụ thể rất khó nói.” Lý Dật móc bao thuốc ở trong túi quần ra, rút một điếu châm lửa, cau mày nói: “Hiện giờ thế cục ở bên này đang rất hỗn loạn. Hai đại gia tộc Qiesi Jarno và Gambino trong uỷ ban mafia đã chính thức tuyên chiến. Tuy rằng chính phủ ra mặt ngăn chặn cuộc hỗn loạn lần này, nhưng chỉ là ngăn chặn được tạm thời mà thôi! Qua không bao lâu nữa, có thể mâu thuẫn tiếp tục bùng nổ, không dám đoán trước trận quyết chiến trong tương lai này sẽ như thế nào, tới lúc đó nhất định sẽ liên lụy đến càng nhiều thế lực! Cô cũng rõ ràng, tôi là đồng minh của gia tộc Gambino, hơn nữa còn đắc tội với gia tộc Qiesi Jarno, nếu trong tương lai Gambino bại trận, tôi muốn sống dễ chịu cũng là không có khả năng.”

Trên thực tế, Lý Dật còn một nguyên do chưa nói ra, đó là Andrew Loufu giúp đỡ hắn nhiều như vậy, hẳn tuyệt đối không cho phép gia tộc của Andrew Loufu bị ngã ngựa.

“Mặt khác, kế hoạch soán quyền của tôi ở trong Hoa Nhân bang đã sắp khởi động, nhưng vẫn phải mất thêm một chút thời gian.” Lý Dật bổ sung nói.

Nghe vậy, Trần Lâm biểu tình càng phức tạp, nàng không mở miệng nói gì, mà chỉ cúi đầu nhăn mày, nhân tình trong đôi con ngươi không ngừng phát sinh biến hóa, cũng không hiểu nàng đang suy nghĩ chuyện gì.

Đột nhiên, Trần Lâm ngẩng đầu, dùng một loại ánh mắt cực kỳ phức tạp nhìn hắn: “Lý Dật, anh cũng biết, tôi cùng Hạ Vũ Đình khác nhau, tôi không có khả năng ở lại trợ giúp anh! Ba ngày sau đó chính là lúc, tôi sẽ rời khỏi nơi này.”

Lý Dật hiểu Trần Lâm nói thật, tuy rằng hiện giờ Lý Dật ở nước Mỹ phong quan vô hạn, nhưng Trần lão gia tuyệt đối sẽ không cho phép Trần Lâm ở cùng một chỗ với một đại ca hắc đạo, huống chi bên cạnh Lý Dật đã có Hạ Vũ Đình !

Chứng kiến Lý Dật không nói lời nào, bỗng nhiên Trần Lâm đứng dậy đi tới phía trước, vươn tay ôm ghì chặt cổ hắn. Nhẹ nhàng ngồi trên đùi hắn, ngọn thánh nữ trước ngực gắt gao dán tại thân mình Lý Dật.

Hành động của Trần Lâm, khiến cho Lý Dật ý thức được chuyện sắp xảy ra.

“Ba ngày sau, lão nương phải đi rồi, hiện giờ anh nhất định phải bồi thường cho lão nương!” Bỗng nhiên, Trần Lâm nặn ra một nụ cười hung ác, khi nói chuyện đồng thời bỏ khăn tắm trên người.

Ngay tức thì, thân hình mê người của Trần Lâm bại lộ trước mặt Lý Dật, bộ ngực sừng trâu không bị khăn tắm chèn ép liền kiêu ngạo vểnh cong lên. Da bụng phẳng lý nhẵn thín như ngọc, hai chân thon dài săn chắc, khu rốn rậm thần bí đen tuyền như ẩn hiện ở giữa hai chân.

Dưới ánh đèn, Trần Lâm giống như vưu vật do Thượng đế tạo ra, nàng đứng trước mặt Lý Dật, mang theo một cỗ bá khí vô cùng quyến rũ.

Tiến? Hay lùi? Đó chính là vấn đề...

332. Chương 285 :đêm Nay Em Chỉ Muốn Làm Nữ Nhân Của Anh.

Dưới ánh đèn, nước da màu bánh mật làm cho toàn thân nàng tràn ngập một loại mỹ cảm khỏe khoắn, càng nhiều còn lại chính là cổ hấp lực ngổ ngược!

Hai tòa núi đôi vênh ngược sang hai bên như cặp sừng trâu, đập vào trong mắt khiến cho Lý Dật không dám thở mạnh.

Lý Dật không phải thánh nhân, đối diện với thân hình hoàn mỹ trước mắt, hắn lập tức xảy ra phản ứng theo bản năng của một nam nhân, cây thương dưới hạ thân đột cao lên, thậm chí tụt ngay cả đồng tử cũng phóng đại hơn một chút!

Có lẽ cảm nhận được sự dị thường dưới hạ thân Lý Dật, Trần Lâm cúi người ôm cổ hắn, khiêu khích nói: “Như thế nào? Chẳng lẽ không dám sao? Đây không phải là phong cách của anh nha!”

Lúc này, trên khuôn mặt Trần Lâm mang biểu tình khiêu khích, giống như một vị nữ vương cao cao tại thượng, làm cho người ta sản sinh ra một loại dục vọng mãnh liệt, muốn chinh phục!

Dục hỏa trong cơ thể bùng xu thế khủng bố lan tràn, lý trí hần chậm rãi bị thân hình hoàn mỹ trước mắt này cắn nuốt. Ánh mắt Lý Dật không tự chủ được, dán vào hai tòa nhũ phong trước ngực của Trần Lâm.

Bất quá nghe Trần Lâm nói như vậy, Lý Dật lại ngẩng đầu lên liếc mắt nhìn nàng một cái.

Cùng lúc mới rồi bất đồng, cái nhìn này không chứa bất kỳ chút dục vọng nào đáng nói.

Trần Lâm không hề úy kỵ đón nhận ánh mắt của Lý Dật, sau khi chứng kiến trong mắt hắn đã không còn nửa điểm dục vọng. Nàng giống như sợ bị người ta nhìn thấu bí mật ở trong lòng, theo bản năng chuyển dời ánh mắt đi, không dám đối diện trực tiếp với đôi con ngươi đen nhánh kia, nàng cảm giác, giờ khắc này giống như Lý Dật có thể nhìn thấu được suy nghĩ trong nội tâm của nàng.

Trên thực tế Lý Dật nào đâu có phép thần thông quảng đại như trong tưởng tượng của Trần Lâm, chính là do nội tâm của nàng có quỷ mà thôi. Lý Dật chỉ cảm thấy biểu hiện lúc này của Trần Lâm tương phản quá lớn, cho nên hắn mới nảy sinh ra có chút tò mò.

Mà lúc này chứng kiến ánh mắt trốn tránh của Trần Lâm, hần cơ hồ dám khẳng định, Trần Lâm đang muốn giấu diếm sự tình gì đó.

Phát hiện này làm cho dục hỏa trong cơ thể Lý Dật bay vút lên chín tầng mây, hoặc giống như bị một chậu nước lạnh dội lên đầu, dục hỏa lập tức biến mất không còn nhìn thấy tăm hơi bóng dáng.

Hắn khẽ nhăn mày, sau đó cúi người nhặt chiếc khăn tắm lên, cố gắng đứng dậy mặc vào người Trần Lâm.

Nhưng Trần Lâm không đợi cho hắn kịp hành động, hai tay giữ chặt bờ vai của hắn, tròng mắt hơi: “Như thế nào? Chướng mắt lão nương sao?”

“Trần Lâm, đừng hồ nháo nữa.” Lý Dật thở dài, tuy rằng nàng che dấu vô cùng hoàn mỹ, nhưng hắn vẫn phát hiện ra cảm xúc dao động trong đôi mắt nàng.

Trần Lâm chẳng những không nghe lời, ngược lại còn trực tiếp ngồi lên trên đùi Lý Dật, nhất thời hần cảm thấy trên đùi truyền đến một cổ cảm giác ấm áp, còn mang theo chút nhiệt ý.

“Lão nương thực lòng muốn quan hệ cùng anh, như thế nào lại kêu là hồ nháo?” Trần Lâm vẻ mặt sinh cường, không chịu bỏ qua.

Nghe Trần Lâm nói trắng trợn như thế, Lý Dật cũng vươn tay đặt ở đôi vai ngọc ngà của nàng, dừng trên khuôn mặt xem ra tràn ngập ngổ ngược kia: “Trần Lâm, tôi không phải thánh nhân, cũng chẳng phải cái gì chính nhân quân tử, phương diện này càng không có vấn đề. Mà cô là một nữ nhân có lực sát thương rất cao, không một nam nhân nào dưới tình huống cô trần truồng như thế này, mà có khả năng bảo trì được bình tĩnh, ngay cả tôi cũng vậy.”

Có lẽ cảm nhận được ngữ khí của Lý Dật có chút ngưng trọng, biểu tình Trần Lâm hơi biến đổi.

“Trần Lâm, tôi biết, cô tuy rằng ngay thẳng cương trực, nhưng nhất định không phải một nữ nhân tùy tiện!”

Những lời này khiến cho sắc mặt Trần Lâm lại biến đổi, khóe mắt cũng không tự chủ được mà khẽ run rẩy lên vài cái.

“Nói đi, rốt cuộc làm sao vậy?” Lý Dật ngữ khí ôn hòa.

Trần Lâm dùng thời gian ngắn nhất điều chỉnh cảm xúc một chút, khiêu khích nói: “Quan hệ mà còn cần phải có lý do sao? Thích thì làm luôn! Lẽ mề như vậy làm cái gì?”

Lý Dật trầm mặc.

Có lẽ nhìn trên gương mặt Lý Dật đã không còn chút dự vọng nào, bỗng nhiên Trần Lâm phun ra một ngụm tức khí, trầm giọng nói: “Anh đã không muốn, vậy thì hãy ra ngoài đi.”

Nói dứt câu, Trần Lâm dứt chiếc khăn tắm trong tay Lý Dật, choàng lên người. Động tác của nàng thực tùy tiện, đừng nói muốn giấu đi, ngay cả bộ phận mấu chốt đều không có che khuất.

Lý Dật im lặng nhìn Trần Lâm choàng khăn tắm lên người, bỗng nhiên duỗi tay giữ chặt cánh tay của nàng.

Hành động bất thành linh của Lý Dật, khiến cho cả người Trần Lâm chấn động mạnh mẽ, nàng theo bản năng liếc nhìn hắn một cái.

Biểu tình của Lý Dật mười phần bình tĩnh, giống như mặt hồ không có một chút gợn sóng nào. Khi Trần Lâm đang liếc mắt nhìn, thì Lý Dật giữ chặt nàng, đồng thời dùng cánh tay còn lại ôm vòng qua eo thon, kéo Trần Lâm rúc vào trong lòng mình.

Bình sinh lần đầu tiên bị Lý Dật kéo vào trong lòng, tim Trần Lâm không khỏi đập rộn ràng lên, thậm chí cả thân mình cũng run rẩy.

Nhìn biểu tình của Trần Lâm hơi có vẻ khẩn trương, Lý Dật không khỏi nhớ lại những kỉ niệm đã qua giữa hai người.

Lý Dật còn nhớ, khi mới đến thế giới này, bởi vô tình ở trong quán Net đã phá giải một siêu vi-rut, Trần Lâm thân là đặc cảnh, tự tiện xâm nhập vào nhà, dùng tư thế cường ngạnh mời hắn gia nhập đội ngũ chuyên viên kỹ thuật ngành điện tử của quân đội.

Vài thứ nữa, hắn và Trần Lâm lần đầu giao thủ, giữa hai người lúc đó sản sinh ra địch ý.

Sau này, Trần Lâm đối với Lý Dật sinh ra lòng tò mò, không ngừng xâm lấn vào cuộc sống của Lý Dật, địch ý giữa song phương cũng giảm đi vài phần.

Có một hôm Hạ Vũ Đình mua phải bình đun nước giả, Lý Dật đưa Hạ Vũ Đình đi đòi lại công đạo, kết quả lão chủ quán đó liên thủ cùng tay cảnh sát tham ô, khi dễ hai người.

Cùng lúc đó, Lý Dật gọi điện thoại cho Trần Lâm, theo sau thái độ của tay cánh sát trưởng và lão chủ quán đồ điện kia, xảy ra biến hóa ba trăm sáu mươi độ. Chẳng những bồi thường tổn thất, mà còn cấp miễn phí rất nhiều vật dụng cho phúc lợi viện Đông Phương.

Tiếp nữa, Trần Diêm Vương đã nhìn ra tiềm lực của Lý Dật, cố gắng vươn tay nghênh đón, muốn hắn trở thành con rể Trần gia. Thế nhưng, hắn cự tuyệt hảo ý Trần Diêm Vương!

Trần Diêm Vương mười phần căm tức, nếu không phai lúc đo có mặt Trần Phong anh trai của Trần Lâm, chỉ sợ lão già kia đã trực tiếp bạt súng ra rồi!

.....

“Lão nương vốn cũng rất quyến rũ, chỉ là người ta mắt mù không nhìn ra mà thôi. Hơn nữa, anh có quyền cự tuyệt yêu tôi, nhưng lại không thể ngăn cản tôi theo đuổi anh, hi vọng anh không bao giờ ngã xuống dưới váy của tôi!”

Lý Dật nhớ rõ rằng ngày đó khi nói ra những lời này, một giọt lệ châu trong suốt chảy ra từ vành mắt của Trần Lâm, nhưng cuối cùng nàng quật cường không để cho nó rơi xuống!

Đồng dạng, Lý Dật còn nhớ như in, ngày đó khi hắn thượng đài sinh tử chiến đấu cùng Diên Đăng Cương, Trần Lâm ôm ngực khóc ròng.

Sau, Trần Lâm lại nói cho Lý Dật biết, nếu như ngày đó hắn thật sự chết ở trên lôi đài, vậy thì nàng nhất định sẽ rút súng ra bắn chết Tiêu Thanh Sơn! Lấy tính tình của Trần Lâm, tự nhiên không phải xuất khẩu công ngôn.

Chuyện cũ dần dần hiện lên trong, như mới xảy ra ngay tại hôm qua.

Nếu nói ngay từ khi gặp mặt, Lý Dật đối với con mồi bạo long này không có một chút ... hảo cảm nào, có chăng chính là địch ý nồng đậm. Như vậy theo thời gian trôi qua, nữ nhân tính tình cương cường này, để cho hắn thấy thực hiểu kỳ!

Có lẽ đối với Lý Dật mà nói, cảm tình giữa hắn và Trần Lâm giống như một mớ bòng bong, rất loạn, cũng rất kỳ quặc.

Lý Dật đang nhớ lại, đồng dạng Trần Lâm cũng như thế. Ngắm nhìn nam nhân trầm ổn trước mắt này, khí thế cường ngạnh trên người nàng cũng chậm rãi tiêu thất.

Tính cách từ thuở nhỏ đã bị chúng bạn bè cùng lứa đem trở thành cọc mẹ, sau lại đổi tiểu danh hiệu là mẩu bạo long này. Tính tình thẳng thắn, thân thủ khùng bố, thân phận bối cảnh cường đại, hết thảy những điều này khiến cho Trần Lâm thực vô duyên với hai chữ tình yêu.

Nhưng hiện giờ, tựa như cả Trần Lâm cũng không hiểu tại sao, bản thân mình đã yêu Lý Dật từ lúc nào? Nàng chỉ biết nam nhân trước mắt này đã cướp mất trái tim nàng, cho dù biết hắn có nữ nhân bên cạnh rồi, nhưng nàng vẫn không chịu lựa chọn buông tha!

Chẳng qua cuộc sống luôn luôn tàn khốc, có một số việc lại không thể như người mong muốn.

“Lý Dật...” Phả vỡ bầu không khí trầm mặc chính là Trần Lâm, ngữ khí của nàng không còn vẻ cường hãn như thường ngày, mà tựa hồ hết sức phức tạp

Lý Dật bị thanh âm của Trần Lâm kéo trở về hiện thực. Hắn nhẹ nhàng đáp một tiếng, đồng thời ngẩn ngơ nhìn nữ nhân trước mắt này.

“Tôi nguyện ý đem lần đầu tiên của mình cho anh, hơn nữa tuyệt đối sẽ 0 bất anh phải chịu trách nhiệm!” Đôi thu mâu xinh đẹp kia trợn trừng nhìn lên Lý Dật, gắng từng chữ nói: “Có muốn không?”

Nếu ở tình huống bình thường, hai người ngẫu nhiên bùng phát hỏa dục, Lý Dật sẽ không chút do dự đáp ứng Trần Lâm. Nhưng khi phát hiện ra cổ cảm xúc dao động tận sâu trong đôi con ngươi của nàng. Lý Dật đã không còn nửa điểm tâm tư.

“Vì cái gì?” Lý Dật nhin không được hỏi.

Trần Lâm nhẹ nhàng lắc đầu: “Đừng hỏi em cái gì, đêm nay, em chỉ muốn làm nữ nhân của anh.”

Khi nói chuyện, đồng thời Trần Lâm trực tiếp tìm đến đôi môi của Lý Dật.

Nụ hôn này vừa bất ngờ, lại vừa bá đạo!

Trong khi hôn môi, cả người Trần Lâm giống như bạch tuộc nhào vào trong lòng Lý Dật, hai tòa nhũ phong đầy đặn ép chặt lên trên ngực hắn.

Lý Dật bị hành động bất thành linh này, khiến cho trở tay không kịp. Mặc dù tâm tình đang rối loạn, tuy nhiên lại không có cự tuyệt nụ hôn nồng nhiệt này, nhưng cũng không có ý tứ hòa theo.

“Lý Dật, em và anh đều rõ ràng, đời này, chúng ta nhất định sẽ không thể ở cùng một chỗ với nhau, anh có Vũ Đình mà em cũng có nguyên do của mình.” Hơn mười giây đồng hồ sau, Trần Lâm rời hôn môi, nhẹ giọng nói.

Bỗng nhiên nghe Trần Lâm nói như vậy, trong lòng Lý Dật không khỏi hung hăng chấn động! Bởi vì hắn biết, nàng nói rất đúng sự thật.

Trần Lâm xuất thân không giống người bình thường, nàng xuất thân từ Trần gia, mà Trần gia ở trong quân đội có vô số lực ảnh hưởng. Dưới tình huống này, nếu như giữa Trần Lâm và Lý Dật có mối quan hệ mờ ám, đối với Trần gia mà nói, đều không phải là hảo sự gì!

Đến hôm nay Lý Dật cũng là một ông trùm trong giới hắc đạo, tại vịnh biển tây của nước Mỹ! Thế nhưng lại có mối quan hệ lợi ích cùng gia tộc Heyde Gus. Người quen thuộc Lý Dật đều biết, hắn sẽ không bao giờ làm chuyện gì tổn hại đến lợi ích của quốc gia, nhưng người khác thì sao? Những người khác ai sẽ tin đây?

Nếu Trần Lâm và Lý Dật phát sinh quan hệ tình ái, sẽ khó tránh khỏi bị người khác nói xấu, thậm chí hắn còn nắm được nhược điểm uy hiếp Trần gia! Chuyện này, tự nhiên Trần Lâm không nguyện ý thấy qua.

“Lý Dật, em không gạt anh đâu, trước khi anh trở về quốc nội, hôm nay chính là lần cuối cùng hai chúng ta gặp mặt, cho dù ngày sau anh có trở về, chúng ta còn được gặp nhau nữa hay không, cũng rất khó nói.” Trần Lâm diễn cảm cực kỳ phức tạp, đồng thời cắn chặt môi nói: “Yêu em một lần đi... nếu không em sẽ hận anh cả đời!”

Hóa ra nàng lo sợ, ngày sau không thể cùng mình ở chung một chỗ? Lý Dật thầm nghĩ, tiếp theo mỉm cười noi: “Yên tâm, hôm nay tuyệt đối sẽ không phải lần gặp mặt cuối cùng!”

Tại Lý Dật xem ra, đợi đến khi quay trở về quốc nội, cùng Trần Diêm Vương thương lượng bút giao dịch kia, lão già này nhất định sẽ không phản đối, việc Trần Lâm kết giao với hắn! điều này, Lý Dật phi thường tin tưởng.

Nhưng hắn nằm mơ cũng thật không ngờ là, hắn không nhìn ra được nỗi khổ tâm chân chính của Trần Lâm.

Lúc này Lý Dật lại không hề có ý tứ muốn cự tuyệt. Đúng như hắn nói lúc trước, trên phương diện này không hề xảy ra vấn đề gì. Lúc trước sở dĩ cự tuyệt chính là vì cảm thấy hành động của Trần Lâm hơi khác thường. Hiện giờ biết được nguyên nhân rõ ràng, tâm tình cũng buông lỏng ra rồi!

Trong lúc, Trần Lâm điên cuồng xé rách quần áo trên người Lý Dật, đồng thời hắn cũng chậm rãi đứng lên, hai tay nâng cặp mông săn chắc kia, chủ động tìm đến môi, hôn nàng!

So sánh cùng kỹ thuật hôn môi của Trần Lâm, Lý Dật điều luyện hơn rất nhiều.

Lúc trước bị Trần Lâm trêu chọc cả nửa ngày, lúc này da thịt chạm nhau, dục hỏa trong cơ thể đã hoàn toàn bị thiêu đốt. Một bên hôn môi cuồng nhiệt, đồng thời một bên cởi bỏ chiếc khăn tắm phong phanh trên người Trần Lâm ra, tay phải như ngựa quen đường cũ, mò mẫm lên ngọn núi đôi trước ngực nàng. Tức thì, lòng bàn tay truyền đến một cổ cảm giác đầy đà.

Còn Trần Lâm lại cảm giác thấy giống như có một luồng điện chạy dọc sống lưng, một cổ khoái cảm chưa bao giờ thể nghiệm tràn ngập khắp toàn thân. Khiến thân thể của nàng nhịn không được, mà phải nhẹ nhàng run rẩy.

Lúc này, trong đầu của Trần Lâm trống rỗng, nàng nhắm mắt tận tình hưởng thụ cái loại cảm giác này. Đồng thời, Trần Lâm thô lỗ xé rách quần áo trên người Lý Dật, hai tay không ngừng vuốt ve cơ thể nóng rực như hòn than của hắn.

Tựa hồ, hai người đã hoàn toàn mê muội ở bên trong biển dục, điên cuồng vuốt ve lên người đối phương.

“Hơ... hơ...”

Rốt cuộc Trần Lâm chịu không nổi khoái cảm xâm chiếm, nàng theo bản năng chuyển môi đi, giữa đầu phát ra một tiếng rên rỉ, theo sau thuận thế ngã xuống giường, hai chân thực tự nhiên xoắn lấy hông Lý Dật, kéo Lý Dật chồm tới.

Lý Dật thân mình hung hăng đối lên người Trần Lâm, cây thương trong quần chạm vào hoa viên thần bí, nhất thời chuyển đến một cổ cảm giác ứa át, loại cảm giác này thiếu chút nữa làm cho Lý Dật nổi điên.

Nhịp hô hấp của Trần Lâm trở nên cực kỳ dồn dập, cả khuôn mặt phỉếm hồng dọa người. Hai tay nàng gắt gao ôm chặt cổ Lý Dật, tùy tiện để cho hắn hưởng dụng hai tòa núi đôi chưa bị ai khai phá kia. Cùng lúc đó, đôi chân ngọc ngà quấn vòng quanh hông Lý Dật, không ngừng ưỡn phía dưới hạ thân lên chà xát.

Chưa bao giờ từng được hưởng thụ loại cảm xúc này, cả người Trần Lâm phát hỏa, dòng suối nhỏ lan tràn ứa cổ đại ở khu hoa viên thần bí, đồng thời cũng nhiễm ướt sũng quần của Lý Dật.

Liên miên không ngừng môn trớn kích thích, Lý Dật hai mắt đục ngầu, dục hỏa trong nội thể đã tới điểm cực hạn, cây thương dưới hạ thân trở nên cứng ngắt!

Giờ khắc này nó muốn tìm một địa phương dịu mát để phóng thích nhục dục!

Trong tiếng rên rỉ của Trần Lâm, Lý Dật đã cởi quần, lập tức kê thương hướng thẳng vào khu rừng rậm thần bí.

“A!” Thanh âm cao vút theo trong miệng Trần Lâm vang lên, đồng thời một giọt lệ châu từ vành mắt nàng chảy ra, lướt trên khuôn mặt ửng hồng, tràn vào khoe môi.

Mặn, đắng, ngọt.

Lần đầu tiên Trần Lâm biết, nguyên lai nước mắt lại có ba hương vị bất đồng như thế.

Nhưng nàng không có tâm tư suy nghĩ về bai loại hương vị khác nhau này, mà nhắm mắt lại, nắm chặt bả vai Lý Dật, lắc lư thân mình, dùng loại phương thức này nghênh hợp cùng Lý Dật!

Mặc dù thoát nhìn động tác của nàng thập phần mới lạ, nhưng nhiều năm qua rèn luyện chăm chỉ, lực lượng phần eo đã vô cùng khủng bố, mỗi lần nghênh đón, cũng đều khiến cho Lý Dật có cảm giác muốn cướp cò.

Bỗng nhiên Trần Lâm mở mắt, trong đôi con ngươi mê ly kia sản sinh loại nhân tình cường thế. Nàng mạnh mẽ ngồi vực dậy, sau đó dưới sự kinh ngạc của Lý Dật, nàng trực tiếp đem Lý Dật đặt ở dưới thân.

Trong ánh đèn mờ lung huyền ảo, Trần Lâm cười trên người Lý Dật, điên cuồng lắc vòng eo. Nửa phía dưới truyền đến một cỗ khoái cảm và đau đớn cùng hòa trộn. Khiến cho nàng phát ra từng chuỗi thanh âm rên rỉ trầm thấp mà liêu nhân. T

Nhìn khuôn mặt phiếm hồng của nàng ướt đầm mồ hôi, biểu tình trên mặt gần như là điên cuồng, tựa hồ đã hoàn toàn chìm vào trong biển dục, da thịt trơn nhẵn nổi lên những tảng ửng đỏ. Nguyên bản chiếc đệm trắng tinh cũng bị nhuộm vết máu, thân thể hai người gắn kết sít sao, cùng nhau nghênh hợp để bước lên đỉnh dục vọng.

Thân là một nữ nhân trường kỳ rèn luyện, thể lực của Trần Lâm mười phần dồi dào, thậm chí còn có thể hình dung đến mức khủng bố.

Nàng giống như là đã hoàn toàn chìm vào trong cảnh giới vô ngã. Hoặc giả như nàng muốn dùng phương thức này để phát tiết nội tâm.

Khi ngồi lên người Lý Dật tung hoành cưỡi ngựa, đồng thời Trần Lâm chủ động nắm bàn tay Lý Dật, đưa lên hai tòa núi đồi của chính mình, tận tình mặc cho hắn vuốt ve mơn trớn. Còn nàng ngửa đầu ra phía sau, không ngừng lắc lư phần eo.

Đối với Lý Dật luôn luôn có thói quen chiếm thế chủ động mà nói, bị Trần Lâm coi là ngựa khi dễ khoảng mười phút đồng hồ sau. Rốt cuộc hắn không cam lòng yếu thế bỏ dậy, đồng thời vươn tay vỗ mạnh lên cặp mông nở nang kia của Trần Lâm, đổ xuống người nàng, vác đôi chân ngọc ngà kia lên vai mà ra sức trùng kích.

Không biết trải qua bao nhiêu lâu, trong phòng ngổ vng vọng tiếng nữ nhân rên rỉ cao vút, cùng tiếng gâm gừ trầm thấp của nam nhân.

Những chuỗi thanh âm trầm bổng qua đi, hai cơ thể trần truồng ở trên giường đình chỉ động tác. Vận động một hồi kịch liệt xong, Trần Lâm khẽ nhắm hai mắt lại, thân mình run run, theo mỗi nhịp run, tòa nữ phong trước ngực cũng nhấp nhô lên xuống không thôi. Lúc này, khí lực toàn thân nàng giống như bị tháo nước, cả đầu ngón tay đều tê dại không thể cử động nổi.

So ra mà nói thì Lý Dật cũng không khá hơn chút nào. Mặc dù tố chất thân thể của hắn rất biến thái, thể lực kinh người, nhưng đối phó với Trần Lâm, quả thật không thua gì lúc trước đánh nhau cùng Jester.

Liên tục hít sâu vài ngụm không khí, Lý Dật nhặt chiếc khăn tắm lên, nhẹ nhàng giúp Trần Lâm lau mồ hôi bám ở trên người.

Trải qua vài phút nghỉ ngơi, Trần Lâm tựa hồ khôi phục được một chút khí lực, nàng chậm rãi mở to mắt, lẳng lặng nhìn nhất cử nhất động của Lý Dật, diễn cảm phảng phất như muốn đem hình ảnh nam nhân này in sâu vào trong lòng.

333. Chương 286 :nhìn Như Vô Tình Thắng Hữu Tình

Nữ nhân thông minh sẽ ở dưới giường nuôi no miệng nam nhân, mỗi ngày đứng giờ trở về nhà ăn cơm, đồng dạng, các nàng ở trên giường cũng sẽ tiêu hao đạn của nam nhân, để nam nhân cấp đầy đủ lương thực nộp thuế cho các nàng, sau đó sẽ không còn tinh lực để cùng nữ nhân khác ma sát cướp cò...

So sánh mà nói, cuộc chiến tranh trên giường càng kịch liệt, cũng càng chủ yếu!

Nếu luận bàn, nữ nhân thích đánh trận lâu dài sẽ thắng được cuộc chiến tranh trên giường, dù sao như vậy sẽ có thể cho nam nhân sản sinh cảm giác thất bại, nỗ lực làm hòa thế cục.

Mà trên thực tế, nữ nhân trời sinh có thể đánh trận lâu dài thì phải có thể lực ưu tú đầy đủ, thích sau cùng phát ra để chế phục người!

Chi bất quá đại đa số nữ nhân bản nhân vẫn duy trì truyền thống phong kiến mấy ngàn năm của Trung Quốc, mặc dù rất muốn đánh trận lâu dài, thế nhưng thường thường bởi vì không qua được lễ giáo trong ngực mà đi buông tha, điều này cũng trực tiếp không thể trói buộc được nam nhân chỉ thuộc về chính mình, làm cho nam nhân của mình có cơ hội lảng nhãng bên ngoài.

Đà từng, Lý Dật và Mộ Dung Tuyết đánh trận lâu dài ở trên giường.

Mặc dù lần đó Mộ Dung Tuyết xuất ra toàn bộ chiêu số đại chiến mấy trăm hiệp cùng Lý Dật ở trên giường, thế nhưng cuối cùng nàng vẫn thua trong tay Lý Dật.

Bởi vì thể lực và tố chất thân thể của Lý Dật thực sự quá biến thái!

Thế nhưng, khi gặp phải mẫu bạo long Trần Lâm thì Lý Dật cũng không cách nào đánh thắng trận chiến, cuối cùng chỉ có thể xem như đánh ngang tay.

Một đêm, Trần Lâm phảng phát giống như một con mèo động lòng xuân, không chút mệt mỏi đào rỗng không thân thể của Lý Dật.

Trận chiến này, hai người chiến đến tối trời tối đất, cuối cùng Trần Lâm lần đầu tiên vượt lên tới mức “triều phun”, phái biết rằng nếu không dùng thủ pháp đặc thù, xác suất triều phun của nữ nhân chỉ cao hơn một chút so với tìm xử nữ người Nhật Bản, ần, chi là một chút.

Sau khi Trần Lâm triều phun phảng phát giống như bị tháo nước, trực tiếp đã ngủ.

Tuy rằng Lý Dật tốt hơn một chút, thế nhưng cũng không tốt được bao nhiêu, hần nghỉ ngơi khoảng năm phút trên giường mới rời khỏi gian phòng của Trần Lâm.

Hai ngày sau đó, Lý Dật cùng không xử lý chuyện bề bộn trong tay, mà đem toàn bộ tinh lực đặt lên người Trần Lâm và Hạ Vũ Đình.

Dương nhiên không phải đều là trên giường.

Trong hai ngày thời gian, Lý Dật mang theo hai nàng du lãm toàn bộ Los Angeles, Trần Lâm vốn chưa từng có chút hứng thú đối với việc chụp ảnh cũng là lần đầu tiên lôi kéo Hạ Vũ Đình chụp không ít ảnh.

Mà trong quá trình đi dạo, Lý Dật gặp một ít nữ nhân “xa lạ” bắt chuyện với hần, điều này làm cho hần cảm thấy thập phần kỳ quái, về phần Trần Lâm lại hướng Lý Dật xuy mũi trừng mắt, bộ dáng như tức giận.

Lý Dật vốn không quen biết ai những nữ nhân này, tự nhiên là có nhảy vào Hoàng Hà cũng không rửa sạch tội danh.

Mà sau khi phát sinh chuyện này, đã giúp Lý Dật hiểu được lúc hần cùng hai nàng đi dạo phố đã nhận thấy được bị người theo dõi, còn bị người chụp ảnh, cuối cùng bắt được người chụp ảnh mới phát hiện được đối phương là một ký giả ngành giải trí! Mà những nữ nhân gặp hần liền chào hỏi trước đó toàn bộ đều là ngôi sao của Hollywood, thậm chí trong đó còn có một siêu sao đang cực kỳ nổi tiếng.

Điều này có thể xác minh thật rõ Lý Dật trên cơ bản không hề quan tâm tới Hollywood, cũng xác minh rõ quyền lực địa vị của Lý Dật trong Hollywood, thế nhưng điều này cũng không thể ngăn cản hắn tham gia vào Toàn Cầu Ảnh Nghiệp để kiếm tiền.

Trong hai ngày Lý Dật mang theo hai nàng đi du ngoạn, trị an toàn nước Mỹ đã đạt được sự yên bình nhất trong lịch sử. Dĩ vãng, dù là hắc bang hay hắc bang gia tộc mạnh mẽ cũng không phát sinh ma sát, thế nhưng những bang hội nhỏ không ngừng triển khai tranh đấu, mặt khác còn có một ít tên tội phạm chuyên nghiệp không ngừng gây án.

Thế nhưng trong hai ngày này, những hiện tượng kia hầu như biến mất toàn bộ, không chỉ nói những đại sự kiện như cướp ngân hàng; hay chuyện trộm cắp vật phẩm cũng không có. thậm chí chuyện say rượu đánh nhau cũng đều rất ít.

Nguyên nhân đơn giản, lần này hành động táo hắc thực sự quá mạnh, thí dụ như có một tên không may do uống say đánh một gã tài xế taxi, kết quả tên kia trực tiếp bị bắt vào ngục giam!

Chuyện này tạo thành oanh động không nhỏ, cũng gõ tiếng cảnh báo cho rất nhiều người: Thời kì then chốt, đều thành thật một chút!

Hạnh phúc thường thường chỉ là trong nháy mắt, mà những ngày tháng dễ dàng vui sướng luôn luôn rất ngắn. Thời gian ngày thứ ba, Trần Lâm dựa theo kế hoạch trở về quốc nội.

Cũng giống như lúc mới tới, chuyến bay của Trần Lâm cũng là buổi tối. Nguyên bản Lý Dật dự định dùng chuyên cơ của Toàn cầu Ảnh Nghiệp đưa Trần Lâm về nước, bất quá Trần Lâm nghĩ làm như vậy thực sự quá mức xa xỉ. Trên thực tế, tuy rằng Trần Lâm là con cháu gia tộc Hồng sắc, hơn nữa dòng máu Hồng sắc đậm, thế nhưng chưa bao giờ dựa vào gia thế mà tiêu xài, thậm chí toàn bộ Trần gia cũng không hề xuất hiện loại con cháu ăn chơi trác táng. Từ góc độ này nhìn ra, gia giáo của Trần lão gia tử nghiêm khắc không tầm thường!

Los Angeles tháng năm đã là giữa mùa hè, mặc dù đã khuya, nhiệt độ không khí cũng không hề mát mẻ, cũng may bởi Los Angeles nằm ngay duyên hải, buổi tối cũng có gió biển thổi vào, điều này làm cho mọi người thoáng dễ chịu hơn một chút.

Lúc đưa tiễn Trần Lâm rời đi, Lý Dật cũng không để Anh Hoa lái xe, thậm chí trong suốt hai ngày qua, Lý Dật cũng không để Anh Hoa đi theo bên người.

Anh Hoa vốn luôn kiên trì tuân thủ nguyên tắc bảo tiêu, cũng không giống như ngày thường cự tuyệt phục tùng mệnh lệnh này của Lý Dật.

Chỉ là Lý Dật cũng không phát hiện, Anh Hoa càng trầm mặc hơn so với trước đây khi nàng cùng Lý Dật ở trong biệt thự của Đường Hải, từ sau khi Hạ Vũ Đình và Trần Lâm đến, nàng dời đến ở trong võ quán ngày trước Lý Dật từng ở qua. Mà trong hai ngày vừa qua, Anh Hoa hầu như không hề rời khỏi võ quán, có người nói bao cát trong võ quán đều bị nàng đánh nát sạch sẽ.

Chiếc Lincoln xa hoa bình ôn chạy trên đường lớn Los Angeles, Lý Dật lái xe, Hạ Vũ Đình và Trần Lâm ngồi băng sau thì thầm trò chuyện. Nguyên bản Lý Dật có thể nghe được hai người nói chuyện, bất quá Trần Lâm không cho hắn nghe, nàng hạ tấm kính chắn giữa hai băng ghế xuống, vì thế Lý Dật cũng không biết cả hai đang nói chuyện gì.

Lý Dật vừa lái xe, một tay cầm điều thuốc nhẹ nhàng hút, khói thuốc vờn quanh khuôn mặt hắn, làm vẻ mặt hắn thoát nhìn có chút cổ quái.

Bởi vì, lúc này hắn đang lo lắng một vấn đề: Lẽ nào mẫu bạo long đang nói với Vũ Đình chuyện xảy ra đêm đó?

Chẳng hiểu vì sao, suy nghĩ này làm trong ngực Lý Dật cảm thấy có chút quái dị, cụ thể quái dị ở đâu lại không nói ra được.

Bất quá trong lòng Lý Dật cũng không hi vọng Trần Lâm sẽ nhắc tới chuyện này với Vũ Đình, nguyên nhân nào chính hắn cũng không biết, chỉ là một loại mong muốn đơn thuần.

Cũng giống như Thượng Hải, làm thành phố lớn thứ hai của nước Mỹ, sân bay Los Angeles không thể nghĩ ngờ thập phần bận rộn, mỗi ngày có vô số chuyến bay từ toàn cầu các nơi bay tới, đồng dạng cũng có rất nhiều chuyến bay rời khỏi Los Angeles.

Hơn bốn mươi phút sau. Lý Dật lái xe đưa hai nàng đi tới sân bay.

Bãi đỗ xe bên ngoài sân bay đỗ rất nhiều xe, trong đó có limousine còn có xe thể thao, hiển nhiên, đối với thành thị như Los Angeles mà nói, ở trên đường cái có thể tùy ý nhìn thấy được bất luận loại xe hiếm có trên tạp chí.

Xe dừng lại, Lý Dật xuống xe mở cửa cho hai nàng, hai người còn đang nói chuyện say sưa, dáng tươi cười trên mặt vô cùng sáng lạn.

Cũng giống như phần đông người khi ly biệt, dọc theo đường đi hai người luôn hưng phấn trò chuyện, thế nhưng khi tới thời khắc thật sự ly biệt, dáng tươi cười trên mặt hai nàng đột nhiên biến mất, trong con người chỉ còn là sự lưu luyến.

So sánh mà nói, sự lưu luyến trong mắt Hạ Vũ Đình càng đậm hơn một chút.

Nàng là một nữ nhân sống cảm tính, ngày trước sau khi Lý Dật rời đi, nàng bình yên vô sự trải qua nửa năm, công lao Trần Lâm là lớn nhất.

“Được rồi, Vũ Đình. Em và Lý Dật không cần đưa chị vào, con người của chị đặc biệt rất ghét sự lề mề, hơn nữa cũng không có gì hay để xem, không bao lâu chúng ta sẽ lại gặp mặt!” Trần Lâm mỉm cười vỗ vỗ vai Hạ Vũ Đình, chỉ là tình tự dao động tận sâu trong con người bản đứng tâm tình của nàng.

“Chị Lâm, chúng tôi tiễn chị vào nhé?” Hạ Vũ Đình lắc đầu.

Nghe được Hạ Vũ Đình nói, Trần Lâm cố ý nghiêm mặt: “Chị nói Vũ Đình, em nhất định chọc tức chị phải không?”

“Vũ Đình, làm theo lời cô ấy, còn nữa, hai người mau nhanh xuống xe, nếu không sẽ bị trễ giờ.” Lý Dật biết rõ tính cách của Trần Lâm, suy tư một chút liền làm theo lời nàng.

Hạ Vũ Đình nghe Lý Dật nói như thế, tuy rằng trong lòng không muốn, nhưng biết không thể giữ lại, vì vậy nhẹ nhàng gật đầu.

Khác với những nữ nhân bình thường, Trần Lâm đối với trang phục, nước hoa, trang sức không hề có chút hứng thú, hai ngày nay tuy rằng nàng với Hạ Vũ Đình cùng đi với Lý Dật du ngoạn Los Angeles, cũng đi tới khu trung tâm mua sắm, thế nhưng nàng cũng không mua gì, chỉ mua về một ít vật kỷ niệm.

Vì thể quần áo của Trần Lâm rất ít, chỉ cầm một túi nhỏ, chính xác chỉ có một cân, còn là loại túi xách của bộ đội đặc chủng tác chiến, chỉ là được cải biến một chút.

“Được rồi, tôi đi.” Sau khi xuống xe, Trần Lâm lộ ra dáng tươi cười như vô tư: “Vũ Đình, ngày sau nếu như Lý Dật còn khi dễ em, em gọi điện thoại nói với chị, chị sẽ giúp em chỉnh hắn.”

“Chị Lâm, khi nào chị rảnh rồi thì qua đây chơi.” Hạ Vũ Đình cũng không cười nói, hơn nửa năm thời gian, nàng hoàn toàn xem Trần Lâm như chính người thân của mình, chính xác như chị ruột.

Trần Lâm gật đầu, như có ý vô ý nhìn lướt qua Lý Dật sau đó không chút do dự xoay người hướng phòng đợi sân bay đi đến.

Trong nháy mắt xoay người, dáng tươi cười trên mặt Trần Lâm trong nháy mắt biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi, sắc mặt nàng thoát nhìn có chút trắng bệch, khóe mắt không ngừng nhảy lên với tốc độ kinh khủng, thậm chí cả bước chân cũng có chút không ổn.

Nhìn bóng lưng cô đơn của Trần Lâm, Lý Dật hiểu được Trần Lâm cũng không giống như những nữ nhân khác lúc chia tay luôn lải nhải một đồng lớn, lại càng không dùng nước mắt để chứng minh sự thống khổ khi ly biệt, nàng đi có vẻ thập phần tiêu sái.

Thế nhưng Lý Dật lại biết, nội tâm của nàng cũng không được tiêu sái như vẻ bề ngoài!

Cảm giác như vậy làm Lý Dật rất không thoải mái, thế nhưng hắn cũng rõ ràng tạm thời không thể thay đổi điều gì, tất cả phải đợi hắn về nước mới biết!

Đối với hắn mà nói, về nước không chỉ đối mặt Mạnh Hồ Bang, còn phải đối mặt Trần gia!

Đây là hai trận đánh ác liệt, tuyệt đối không thể thua, hơn nữa hắn cũng thua không nổi!

Sáng sớm ngày thứ hai, Hạ Vũ Đình cũng như ngày thường làm xong bữa sáng cho Lý Dật, đợi Lý Dật ăn xong bữa sáng, nàng đầu tiên thu dọn, sau đó phát hiện Lý Dật ngồi trong đại sảnh hút thuốc, đồng thời cầu mây, tựa hồ như có tâm sự.

“Lý Dật, không cần lo cho em, không nên vì em đến mà quấy rầy tiết tấu sinh hoạt của anh, yên tâm đi làm công việc của anh đi.” Hạ Vũ Đình đi tới trước mặt Lý Dật ngồi xổm xuống, giúp Lý Dật cài lại cúc áo, ôn nhu nói.

Hạ Vũ Đình nói làm Lý Dật từ trong ngực người phục hồi lại tinh thần, nhìn vẻ mặt ôn nhu của Hạ Vũ Đình, Lý Dật theo bản năng muốn há miệng nói gì đó, lại bị Hạ Vũ Đình dùng tay ngăn lại: “Em biết anh có rất nhiều chuyện cần làm, đi thôi, không cần lo lắng cho em.”

“Cảm ơn em, Vũ Đình.”

Đúng như lời của Hạ Vũ Đình, nàng đến nhiều ít quấy rầy sinh hoạt của Lý Dật. Cùng lúc với thân phận hiện tại của Lý Dật, hắn có rất nhiều chuyện cần phải xử lý, về phương diện khác, Lý Dật nghĩ đã đem nàng để lại quốc nội nửa năm, hôm nay nàng đã vất vả khá nhiều, nếu hắn không tốn chút thời gian bồi nàng, trong lòng nhiều ít có chút băn khoăn.

“Nhưng anh phải tìm ai đó dạy tiếng Anh cho em.” Hạ Vũ Đình thật khó khăn nói ra một điều kiện nho nhỏ với Lý Dật, có thể là nàng chưa từng yêu cầu Lý Dật làm gì, đưa ra điều kiện này xong, gương mặt nàng đỏ lên, sau đó ngẩng đầu, nhẹ giọng: “Ở đây đại đa số đều là người Hoa, thế nhưng em phải học tập thêm một chút, sau này làm gì cũng thuận tiện.”

Hạ Vũ Đình nói làm Lý Dật thầm mắng bản thân hồ đồ, Los Angeles mặc dù có không ít người Hoa, mà khu phố Tàu càng là nơi tụ tập của người Hoa, thế nhưng đang ở dị quốc tha hương vẫn phải hiểu được ngôn ngữ địa phương mới được.

“Anh xem thủ hạ của anh có ai giỏi tiếng Anh, cho hắn mỗi ngày rút bớt thời gian dạy cho em hai tiếng đồng hồ là được rồi, thời gian còn lại em tự mình đọc sách học tập.” Hạ Vũ Đình thấy Lý Dật không nói lời nào, cho rằng yêu cầu của mình quá đáng, vội và giải thích.

Bởi vì sáng sớm nàng bận rộn, trên trán vẫn còn toát mồ hôi, trên mặt dính vài sợi tóc ướt.

Lý Dật nhẹ nhàng giúp Hạ Vũ Đình chỉnh lý mái tóc trên trán, sau đó áy náy nói: “Là anh sơ sót, buổi chiều anh cho người đi tìm một thầy dạy tiếng Anh cho em.”

Hiển nhiên, Lý Dật không cho rằng đám thủ hạ của mình có thể làm thầy giáo, theo hắn xem ra, để đám kia cầm dao đi chém người hay thu tiền bảo hộ, bọn họ có thể hoàn thành nhiệm vụ rất tốt, nếu để bọn họ đến dạy tiếng Anh cho Hạ Vũ Đình, Lý Dật bảo chứng bọn họ so với phụ nữ sinh con còn khó khăn!

Hạ Vũ Đình nhẹ nhàng gạt đầu, sau đó nói: “Đi làm việc của anh đi, chỗ mua thức ăn em đã nhớ, buổi chiều nhớ về nhà ăn cơm.”

Trong lòng Lý Dật run lên, chưa nói gì.

Sau đó Lý Dật tự mình đi tới phòng sách, đầu tiên gọi điện thoại cho Ngưu Lâm Sinh, để Ngưu Lâm Sinh phái người đi mời một người thầy dạy tiếng Anh cho Hạ Vũ Đình, tốt nhất là người Hoa, sau đó Lý Dật gọi điện thoại cho Jester.

Từ ngày Lý Dật đưa ra chủ ý thành lập tổ chức Hắc Dạ cho Jester, mấy ngày nay Jester vẫn một mực quan tâm đến chuyện này. Dù sao, đối với Jester mà nói, chuyện này quan hệ đến tương lai của đám huynh đệ thủ hạ, hắn phải coi trọng.

Mà nguyên bản Jester là người sáng lập tổ chức Hắc Dạ không ngờ được Lý Dật nhắc tỉnh, ý nghĩ ừ ừ, gần chỉ vài ngày, hắn đã chế định ra một kế hoạch.

Trong điện thoại, Jester có chút hưng phấn nói cho Lý Dật tiến triển kế hoạch sáng lập tổ chức Hắc Dạ, vì thế, Lý Dật gọi Jester đi tới võ quán để gặp mặt bàn chuyện.

Nguyên bản, trước đây Lý Dật đều xử lý công việc trong phòng sách ở biệt thự Đường Hải, hôm nay Hạ Vũ Đình tới tự nhiên là không thuận tiện, vì vậy hắn dời địa điểm làm việc sang võ quán.

Lúc Lý Dật đi tới võ quán, Anh Hoa đã cởi bỏ chiếc áo choàng đỏ tươi trên người, mặc một áo ba lỗ màu đen và một chiếc quần bó đen bằng da đứng trước một bao cát điên cuồng đánh.

“Bang bang...”

Toàn bộ đại sảnh vang lên âm thanh nặng nề, Anh Hoa tựa hồ đã nhìn thấy Lý Dật đến, không khỏi nhanh hơn tốc độ ra quyền.

Bỗng nhiên...

Cả người Anh Hoa lui về phía sau một bước, sau đó chém mạnh một quyền!

Một quyền cộng thêm lực lượng vọt tới trước, thanh thế có chút rất cao, quyền phong rít gió vù vù rung động.

“Đông!”

Âm thanh trầm muộn qua đi, nguyên bao cát mới tinh lập tức nổ tung, cát mịn trong nháy mắt chảy đầy đất.

Nhìn thấy một quyền kinh khủng của Anh Hoa, Lý Dật âm thầm thờ dài. Hôm Anh Hoa và Trần Lâm giao thủ, nàng tuyệt đối đã bảo lưu lại thực lực, nếu Anh Hoa xuất ra toàn bộ thực lực, Trần Lâm tuyệt đối không phải là đối thủ của nàng.

“Lão bản, có gì phân phó sao?” Anh Hoa xoay người nhìn Lý Dật, biểu tình vẫn lạnh lùng như trước, chỉ là khuôn mặt lạnh lùng bởi vì đang bị tiêu hao thể lực nên nổi lên một tầng đồ ỉm, trên trán tuôn đầy mồ hôi hột.

Thậm chí sau lưng nàng cũng bị mồ hôi chảy ướt sũng!

Toàn bộ chiếc áo phẳng phất như dán trên người Anh Hoa, phụ trợ bao bọc thân thể vóc người nàng vô cùng nhuần nhuyễn, nhất là đôi匈 khí trước ngực, thực sự đồ sộ.

Càng muốn chết chính là, có thể vì ra quyền thoải mái hơn, Anh Hoa cũng không mặc nịt ngực, hai đột điểm càng nổi lên cực kỳ rõ ràng.

Đối mặt với hình ảnh mê người trước mắt, Lý Dật cũng không dừng mắt trên đôi匈 khí kia, mà là nhìn thẳng vào đôi mắt Anh Hoa, bởi vì hắn mơ hồ nghĩ Anh Hoa có điểm không thích hợp, cụ thể không đúng chỗ nào hắn cũng nói không nên lời.

Nhưng làm Lý Dật thất vọng chính là, cặp mắt Anh Hoa chỉ có sự băng lãnh làm cho người ta cực sợ, ngoài ra cũng không có bất luận tâm tình gì.

“Có phải đang nhớ Anh Tử hay không?” Lý Dật vô ý thức hỏi thăm, nói ra miệng bỗng nhiên nhớ tới trước đó không lâu từng đáp ứng Anh Hoa, sau khi xử lý xong công việc sẽ đến Nhật Bản thăm Anh Tử, trong lòng nhất thời nghĩ có chút hồ thẹn.

Anh Hoa không chút biểu tình lắc đầu: “Nó vẫn tốt, mỗi ngày tôi đều trò chuyện với nó.”

“Lần hành động táo hắc này của chính phủ duy trì thời gian liên tục rất dài, trong ba tháng tới cơ bản không có chuyện gì, chờ tôi xử lý xong công việc sẽ cùng cô đi Nhật Bản thăm Anh Tử.” Lý Dật áy náy nói.

Anh Hoa tuyền chọn trầm mặc.

“Mặt khác, kể từ hôm nay trở đi, cô mỗi ngày không cần đi theo bên người tôi, cô đi bảo hộ Hạ Vũ Đình.” Tuy nói hôm nay Lý Dật đã là ông trùm thế giới ngầm của Los Angeles, thế nhưng địch nhân quá nhiều, phải cẩn thận.

Lý Dật nói làm vùng lông mày Anh Hoa chợt nhướng lên, sau đó không chút biểu tình hỏi thăm: “Cô ta là nữ nhân của ông sao?”

Có thể thật không ngờ Anh Hoa lại hỏi như vậy, Lý Dật đầu tiên là ngẩn ra, sau đó gật đầu: “Cô biết tôi có rất nhiều địch nhân, nàng ở đây không nhất định an toàn, nghĩ tới nghĩ lui tôi nghĩ cô thích hợp bảo hộ cô ấy nhất.”

Hiển nhiên, Lý Dật đối với năng lực của Anh Hoa thập phần rõ ràng, hơn nữa Anh Hoa là nữ nhân, làm chuyện này cũng thuận tiện hơn một chút.

“Rất xin lỗi, tôi làm không được.” Giọng nói của Anh Hoa không hề có chút màu sắc tâm tình nào, vừa nói trong ánh mắt cũng là một mảnh tro nguội: “Ngày trước tôi chỉ đáp ứng làm bảo tiêu cho ông, cho nên chủ của tôi chỉ là ông!”

334. Chương 287 :dã Tâm

Trong lúc Anh Hoa nói những lời này, trong con ngươi của nàng hiện lên một tia ánh sáng kỳ dị, lại càng kiên định trước nay chưa từng có.

Nghe Anh Hoa nói, nhìn biểu tình kiên định của nàng, biểu tình Lý Dật có chút phức tạp, hẩn tựa hồ từ trong con ngươi đang dao động của Anh Hoa đọc hiểu điều gì, thế nhưng cũng không dám xác định.

Anh Hoa cũng không tiếp tục giải thích điều gì cho Lý Dật, mà xoay người rời khỏi phòng khách, hướng gian phòng của nàng đi tới.

Lý Dật trực tiếp đi tới bên bàn giữa đại sảnh, châm một điếu thuốc lá, hít một hơi, vẻ mặt đáng dấp trầm tư.

Vài phút sau, Jester cầm một phần tư liệu đi tới đại sảnh võ quán.

“Jester, đám huynh đệ của anh có khỏe không?” Nghe được tiếng bước chân của Jester, Lý Dật phục hồi lại tinh thần trong suy tư, ngẩng đầu nhìn Jester hỏi.

“Hoàn hảo.” Jester gật đầu, do dự một chút lại nói: “Vẫn có chút không thích ứng với sinh hoạt hiện tại. Bất quá tôi tin tưởng bọn họ sẽ thích ứng rất nhanh.”

Trong lúc nói Jester lộ ra biểu tình tự tin. Lý Dật hiểu được sự thích ứng trong miệng Jester đều không phải thích ứng với sinh hoạt của người thường, mà là thích ứng với sinh hoạt của tổ chức Hắc Dạ.

“Lão bản, đây là phương án mới chế định trong mấy ngày nay của tôi, anh xem thử.” Thấy Lý Dật không nói lời nào, Jester cầm xấp văn kiện trong tay đưa cho Lý Dật.

Lý Dật dụi tắt tàn thuốc, tiếp nhận xấp tư liệu trong tay Jester, tỉ mỉ xem lướt qua, mà Jester vẫn ngồi thẳng bên cạnh Lý Dật, lẳng lặng chờ câu trả lời của hắn.

Jester rõ ràng nhìn thấy, Lý Dật xem kế hoạch rất chậm, tựa hồ là đọc từng chữ một.

Không biết qua bao lâu. Lý Dật xem xong kế hoạch dài hơn mười trang giấy, trên mặt lộ ra dáng tươi cười vui mừng: “Jester. kế hoạch này của anh rất không sai.”

Đối mặt sự khích lệ của Lý Dật, vị quân nhân Đức nổi danh nghiêm cẩn tuyển chọn trầm mặc.

“Bất quá anh đã quên một chút.” Lý Dật lại chuyển giọng, lập tức vạch ra sơ hở.

Jester cũng không vì chuyện Lý Dật vạch ra sơ hở mà bất mãn, ngược lại vẻ mặt cảm kích nhìn Lý Dật: “Lão bản, mời nói.”

“Căn cứ phương án của anh, sau khi thành lập tổ chức Hắc Dạ, ngoại trừ giai đoạn đầu tư sau đó toàn bộ trực tiếp nhờ vào nhiệm vụ mà sinh tồn, hơn nữa căn cứ sự tính toán của anh, tổ chức Hắc Dạ hàng năm có thể kiếm được không ít tiền.” Thân là thành viên của tổ chức Hắc Dạ ở kiếp trước, Lý Dật đối với phương thức vận chuyển của Hắc Dạ thập phần hiểu biết, hơn nữa hắn không thể không thừa nhận phương thức vận hành của tổ chức ở kiếp trước cũng giống như phương án của Jester cung cấp hiện tại. Chỉ là có rất nhiều phương diện đều không đồng đều mà thôi!

“Đúng vậy, lão bản. Thịnh tin tưởng thực lực của huynh đệ chúng tôi. Chúng ta có thể hoàn thành bất luận nhiệm vụ hạng nhất nào!” Jester về mặt tự tin nói.

Lý Dật gật đầu: “Điểm này tôi tin tưởng, tôi chỉ là muốn nói cho anh. dong binh đoàn và tổ chức sát thủ truyền thống tiếp nhận nhiệm vụ đều là từ một đại lý tổ chức của thế giới ngầm. Đại lý tổ chức này khi cung cấp nhiệm vụ, sẽ cung cấp tin tức một ít nhiệm vụ, mà Hắc Dạ của chúng ta phải hoàn toàn phá vỡ điểm này!”

“Lão bản, ý tứ của anh là?” Jester mơ hồ đoán được ý tứ của Lý Dật.

Lý Dật mỉm cười: “Jester, tôi tuy rằng cũng không gọi là có nhiều, thế nhưng cũng không thiếu tiền, hơn nữa cũng không nghĩ tới muốn anh và huynh đệ của anh vì tôi mà bán mạng kiếm tiền.”

Lý Dật nói làm sắc mặt Jester hơi đổi!

“Nói thật cho anh biết, tôi nhận anh đến bên cạnh là do kế hoạch tôi an bài từ lâu, điểm này tôi cũng sẽ không cảm kích anh, nguyện đồ chịu thua đây là chuyện thiên kinh địa nghĩa.”

“Thế nhưng, anh cho huynh đệ của anh đến làm việc cho tôi, tôi rất cảm kích! Để biểu thị tâm ý, tôi sẽ đem bốn triệu đô la của Carville đưa toàn bộ cho anh, bút tiền này do anh đến chi phối. Anh có thể dùng bút tiền này hoàn thành kiến thiết lúc đầu của tổ chức Hắc Dạ. Ân, chỉ ít phái có một căn cứ địa tại Los Angeles, về phần căn cứ địa cần phương tiện ra sao thì do chính anh tuyển, đương nhiên, tôi sẽ làm ra một ít máy móc tập luyện đặc thù, đến lúc đó cũng sẽ đưa cho các anh.” Về mặt Lý Dật thẳng thắn thành khẩn nói: “Về phần tiền bạc do Hắc Dạ kiếm được trong tương lai, tôi cũng không cần lấy, số tiền này vẫn giao cho anh, nhiệm vụ của tôi chỉ có một yêu cầu, phải phát triển Hắc Dạ trở thành tổ chức sát thủ ưu tú nhất, đồng thời khác với tổ chức sát thủ truyền thống! Khác nhau ở đây chính là sự toàn diện!”

Nói đến đây, biểu tình Lý Dật trở nên nghiêm túc rất nhiều: “Tôi đã nói qua, đối với năng lực tác chiến của các anh tôi tuyệt đối có lòng tin! Thế nhưng anh hẳn nên hiểu rõ, tình báo là thứ rất trọng yếu. Tin tưởng bọn hắn cung cấp tình báo cũng không bằng tin tưởng chính tình báo do mình đi điều tra. Hơn nữa những đại lý tổ chức khi cung cấp nhiệm vụ đều thu phí dụng đại lý rất cao, vì thế nếu chúng ta có thể có được mạng lưới tình báo khổng lồ của mình, như vậy không chỉ tiết kiệm được phí dụng cho đám đại lý, mà khi chấp hành nhiệm vụ, tình báo càng chính xác hơn! Như vậy có thể giảm thiểu thương vong của thành viên đến mức thấp nhất!”

Nghe được lời nói của Lý Dật, cặp mắt vốn trầm lặng của Jester bộc phát ra ánh sáng cực nóng, về mặt của hắn thập nhìn có chút hưng phấn, hiển nhiên, lời nói của Lý Dật đã châm lên ngọn lửa trong nội tâm của hắn!

Đối với Jester mà nói, rời khỏi quân đội vốn là một đả kích trầm trọng; mà hôm nay sau khi tổ chức Hắc Dạ thành lập, hắn có thể quay trở về sinh hoạt của quá khứ. Mặt khác, nếu như dựa theo ý tưởng của Lý Dật đi làm, như vậy tổ chức Hắc Dạ tuyệt đối sẽ là một tổ chức làm cho chính phủ các quốc gia khi nghe tên đều phải biến sắc!

Có được mạng lưới tình báo của chính mình trong toàn cầu? Đây cần tới bao nhiêu đầu nhập?

Vậy cần có thực lực cường đại thế nào mới có thể làm được?

“Lão bản, tôi nghĩ đây là một chuyện phi thường có khiêu chiến!” Jester đứng bật lên, về mặt kích động nói.

“Đúng vậy, chuyện này cực kỳ có tính khiêu chiến, nếu như chúng ta thành công, sẽ sáng tạo một truyền kỳ!” Lý Dật nói đến đây, giọng nói trở nên nghiêm túc hơn rất nhiều: “Mười năm, tôi chỉ cho anh mười năm! Sau mười năm, tôi muốn xem thấy tất cả đều biến thành hiện thực! Tôi muốn xem thấy trên năm lục địa đều có mạng lưới tình báo cùng căn cứ địa của chúng ta!”

Căn cứ ký ức kiếp trước của Lý Dật, Hắc Dạ phát triển đến cực kỳ cường đại phải cần đến hai mươi năm.

Hôm nay, có một thành viên Hắc Dạ chân chính như hắn, đồng thời bản thân có được tài chính sung túc và tư liệu tác chiến của từng binh sĩ tiên tiến nhất, Lý Dật tin tưởng, thời gian có thể rút ngắn được phân nửa!

“Rõ!”

Jester vẻ mặt nghiêm túc đáp.

“Đây là nhiệm vụ trường kỳ, nhiệm vụ ngắn hạn của tôi là, tôi cần trong vòng một năm anh phải thành lập được căn cứ tại Los Angeles và Thượng Hải. đồng thời có được mạng lưới tình báo của chính mình!” Lý Dật không chút khách khí nói: “Tất cả tôi sẽ không nhúng tay, đương nhiên, nếu như anh cần lợi dụng quan hệ của tôi, tôi sẽ đứng ra. Ngoài ra, nếu tài chính không đủ, tôi sẽ phân phối cho anh.”

Lúc này đây, Jester chỉ cố sức gạt đầu, tuy rằng hệ số khó khăn của nhiệm vụ rất lớn, thế nhưng hắn sẽ tận lực đi làm.

“Một điểm cuối cùng, Hắc Dạ cần có một tiêu chí.”

Jester ngây ra: “Tiêu chí?”

“Đúng vậy! Còn nhớ lúc trước tại New York tôi gọi anh đưa một vật cho trưởng lão kia của Hoa Nhân Bang không?” Lý Dật hỏi.

Jester gạt đầu: “Nhớ kỹ, là một tấm thẻ màu đen!”

“Không sai! Là tấm thẻ màu đen! Nó sẽ trở thành tiêu chí trong tương lai của Hắc Dạ!” Lý Dật nói xong chậm rãi nhắm mắt lại, hồi tưởng sự cường đại của tổ chức Hắc Dạ ở kiếp trước. Nguyên lồng ngực đang bình tĩnh lập tức nổi lên ba đạo sóng lớn, hắn hít thật sâu một hơi, sau đó toàn lực phun ra, phẳng phất dùng hết khí lực toàn thân, kích động nói: “Không lâu trong tương lai, tôi muốn cho toàn bộ thế giới ngẫm vâng vàng nhớ kỹ những lời này: ”Hắc Dạ vừa xuất, tất sẽ nhiễm máu!”

Hắc Dạ vừa xuất, tất sẽ nhiễm máu!

Nghe câu này, Jester chỉ cảm thấy trong nội tâm phẳng phất giống như bị kích thích, thân thể hắn nhin không được run rẩy lên!

Theo hắn xem ra, nếu như dựa theo lời Lý Dật đi làm, như vậy sinh hoạt trong tương lai chỉ có thể dùng từ đặc sắc để hình dung: mà đây là điều mà hắn cùng các huynh đệ đều truy cầu!

Đương nhiên, hắn cũng rõ ràng, Lý Dật tiêu hao tâm huyết lớn như vậy để tổ kiến Hắc Dạ, ngoại trừ muốn hắn đem hết toàn lực phát triển Hắc Dạ, đồng thời còn muốn đem Hắc Dạ trở thành con bài chưa lật.

Sự thực đúng như Jester suy nghĩ, chuyện sau này sẽ được chứng minh. Hắc Dạ chính là một mũi dao nhọn trong tay Lý Dật. Lý Dật chỉ nó tới đâu, không gì không phá!

Về sau, có một vị học giả chuyên môn hoàn thiện sách giáo khoa về mafia nước Mỹ đã viết lại: Lý Dật đến từ đông phương viễn cổ dùng thân phận của một người Hoa trở thành đỉnh cao mà toàn bộ trùm mafia không cách nào siêu việt, ngoại trừ năng lực của bản thân hắn. Hắc Dạ tổ chức là vốn liếng lớn nhất của hắn!

Sau đó đầu mục tổ chức tình báo danh chấn toàn bộ thế giới ngầm nói: “Mẹ nó, tiếc nuối lớn nhất đời này của ta là không được chứng kiến thời khắc Hắc Dạ thành lập!”

Nhìn dáng dấp kích động của Jester, Lý Dật nở nụ cười, cười thật vui mừng, theo hắn xem ra, vào kiếp trước Jester còn chưa được bất cứ kẻ nào giúp đỡ đã có thể để Hắc Dạ làm khiếp sợ toàn cầu. Hôm nay có mình lực lớn giúp đỡ, hoàn toàn tất cả phải dễ dàng hơn rất nhiều.

“Jester. cuối cùng tôi có một yêu cầu quá đáng.” Giọng nói của Lý Dật trở nên có chút kỳ quái.

Có thể đã nhận ra sự cổ quái trong giọng nói của Lý Dật, Jester có chút nghi hoặc nói: “Lão bản, anh không cần nói như vậy với tôi. Anh chỉ cần nói hai chữ: Mệnh lệnh.”

Trên thực tế, trước khi nhờ Anh Hoa làm bảo tiêu cho Hạ Vũ Đình, Lý Dật chỉ dùng mệnh lệnh để nói chuyện, thế nhưng Anh Hoa cự tuyệt làm Lý Dật hiểu rõ được một điểm: Vô luận là Anh Hoa hay Jester cũng không thể xem như là thủ hạ chân chính của hắn!

Cho nên khi đối mặt Jester, Lý Dật cũng không dùng giọng điệu ra lệnh.

Nhìn biểu tình nghiêm túc của Jester, Lý Dật bỗng nhiên nở nụ cười: “Được, Jester, anh hãy nghe cho kỹ, đây là mệnh lệnh! Từ chỗ đám huynh đệ của anh chọn ra một người thích hợp làm bảo tiêu cho nữ nhân

bên người tôi! Ân, tôi cần nói rõ một điểm, nữ nhân kia đối với tôi rất trọng yếu, nếu như cô ấy xảy ra chuyện gì, tôi sẽ cho huynh đệ đó của anh chôn cùng!”

Nói xong lời cuối cùng, giọng nói của Lý Dật cực kỳ nghiêm túc.

“Hiểu được.” Jester nói xong quay hướng Lý Dật làm ra một lễ quân nhân tiêu chuẩn, sau đó rời đi.

Sau khi Jester rời khỏi đại sảnh, Anh Hoa từ trong phòng đi ra, nàng đã thay xong quần áo, trên người vẫn là một chiếc áo choàng màu đỏ, đương nhiên, chiếc áo choàng phi thường mỏng manh, mà chiếc áo đen bó sát bên trong cũng thay mới.

Thấy Anh Hoa từ trong phòng đi ra, Lý Dật chậm rãi đứng lên đi ra ngoài cửa. Anh Hoa yên lặng theo sát phía sau Lý Dật, tựa hồ giữa hai người đã đạt thành ăn ý.

Rời khỏi võ quán, Lý Dật đi tới một tòa nhà hai tầng trong khu phố Tàu, gặp tiểu Thất.

Hai ngày, Lý Dật vẫn đi cùng Hạ Vũ Đình và Trần Lâm nên cũng không quan tâm trạng thái của tiểu Thất, bất quá sau khi nhìn thấy tiểu Thất, Lý Dật cảm thấy thập phần vui mừng.

Khác với người thanh niên nhiệt huyết mấy ngày trước, tiểu Thất giống như hoàn toàn thay đổi thành một người khác, trên mặt tìm không được bất luận tâm tình dao động gì, mà cặp mắt đen kịt hiện lên ánh mắt cơ tri.

Đối với một nam nhân mà nói, suốt đời có lẽ sẽ vì một chuyện gì đó mà thay đổi, có thể nói là thành thực. Đại khái có thể vì nữ nhân, mà cũng có một số ít người vì tìm thấy được một thân ảnh nào đó đáng giá cho mình truy cầu hoặc siêu việt.

Tiểu Thất thuộc về loại người thứ hai.

Hắn tìm được thân ảnh kia chính là Phương Cảnh Minh, nam nhân được xưng là quân sư của Hoa Nhân Bang tại Los Angeles, nam nhân dùng cái đầu thông minh của mình giúp Đường Hải tự xưng vương tại Los Angeles, nam nhân vì một nữ nhân mà bán đi cả đời mình!

Có thể bị cái chết của Phương Cảnh Minh làm ảnh hưởng, có thể bởi vì tiểu Thất đã từng theo Phương Cảnh Minh học tập một đoạn thời gian khá lâu, trên người hắn mơ hồ mang theo cái bóng của Phương Cảnh Minh.

Có thể thật không ngờ Lý Dật lại đích thân đến thăm mình, tiểu Thất có vẻ có chút kích động, bất quá biểu tình kích động chợt lóe rồi biến mất.

“Đường như cậu khôi phục đã không tệ.”

Sự thay đổi của tiểu Thất làm Lý Dật cảm thấy thập phần vui mừng, bằng không hắn lại phải chọn người khác quản lý sinh ý buôn lậu, đối với đại đa số thành viên Hoa Nhân Bang chỉ có thói quen dùng nắm đấm đi giải quyết vấn đề mà nói, muốn tìm một người quản lý sinh ý buôn lậu, không thể nghi ngờ so với lên trời còn khó hơn, mà người ngoài thì Lý Dật không tin được.

Lý Dật nói làm tiểu Thất nhiều ít có chút áy náy, hắn cúi đầu theo bản năng: “Xin lỗi, Dật ca. tôi làm cho anh thất vọng!”

“Tại sao lại thất vọng?” Lý Dật cười lắc đầu, sau đó vỗ vỗ vai tiểu Thất: “Cậu không hề làm tôi thất vọng, ngược lại, tôi cần cậu quản lý việc buôn lậu cho tôi.”

Lý Dật nói làm thân thể tiểu Thất chấn động, hắn ngẩng đầu, vẻ mặt kích động nhìn Lý Dật!

“Nói cho tôi biết, có lòng tin hay không?” Lý Dật bỗng đề cao thanh âm. trầm giọng hỏi.

“Dật ca, tôi là do anh bồi dưỡng lên, cũng là anh tự mình đề cử cho Phương thúc. Vô luận là vì anh, hay vì Phương thúc đã chết, tôi đều sẽ quản lý thật tốt, sẽ không cô phụ sự giáo dục của Phương thúc, lại càng không đánh mất mặt mũi của anh!” Tiểu Thất trầm tĩnh nói.

Lời tâm huyết.

Tiếp nhận sự giáo dục của Phương Cảnh Minh, tiểu Thất có thể nói thẳng ngay trước mặt Lý Dật, đủ cho thấy sự trung tâm của hắn.

“Tiểu Thất, chiều nay cậu đi tìm Lâm Sinh, từ chỗ hắn chọn ra năm mươi huynh đệ. những huynh đệ kia ngày sau do cậu quản lý.” Lý Dật suy nghĩ một chút nói: “Ngày mai tôi sẽ tự mình đưa cậu đi gặp người phụ trách của tập đoàn buôn lậu bàn công việc.”

Lý Dật nói làm tiểu Thất có chút cảm động, hắn hiểu được Lý Dật làm như vậy là vì muốn trải đường cho hắn!

Hắn hiểu được rõ ràng, với năng lực hiện tại của hắn, nếu như Lý Dật không ra mặt, vốn không thể chấn trụ người phụ trách giao hoạt của tập đoàn buôn lậu, nhất là người phụ trách mới của tập đoàn buôn lậu Non- Gothic.

Sau khi Carville chết, tập đoàn buôn lậu Non- Gothic cũng thay đổi người phụ trách mới.

Làm quốc vương để quốc buôn lậu vùng biên tây nước Mỹ, cái chết của Carville ảnh hưởng rất lớn, bất quá thế lực ngoại bộ của tập đoàn buôn lậu trước tiên ngăn cản hành vi đoạt quyền trong nội bộ tập đoàn, mà đi qua phương thức gây áp lực chọn một người có năng lực không tệ đảm nhiệm người phụ trách mới.

Rất hiển nhiên, tập đoàn Non - Gothic có thể chia cắt một phần ba lợi nhuận buôn lậu tại vùng biên tây nước Mỹ, ngoại trừ năng lực của Carville và thực lực bản thân của tập đoàn buôn lậu Non - Gothic ra, lực lượng ngoại bộ của tập đoàn buôn lậu Non-Gothic chiếm tác dụng chủ đạo!

Thế lực này tuy rằng không chân chính tham dự vào trong buôn lậu, thế nhưng thế lực này là ô dù của tập đoàn buôn lậu Non- Gothic, bọn họ khai thông toàn bộ đường đi của tập đoàn buôn lậu.

Mà sau cuộc đại loạn của Los Angeles, Carville có thể tiến vào ẩn núp tại căn cứ hải quân Wald né tránh sự trả thù của Lý Dật, cũng có thể hiểu được mạng lưới quan hệ của thế lực ngoại bộ tập đoàn Non-Gothic thập phần kinh khủng.

Đương nhiên, Carville nằm mơ cũng không nghĩ đến, Lý Dật lại dám phái người bí mật lẻn vào căn cứ hải quân Wald.

Mà trên thực tế, nếu ngày đó Jester hành động thất bại, thế lực ngoại bộ của tập đoàn Non- Gothic tuyệt đối sẽ tìm Lý Dật sây phiền phức!

Dù sao căn cứ hải quân Wald lớn nhất tại biển tây nước Mỹ, là một căn cứ quân sự phi thường trọng yếu.

May mắn chính là Jester đã thành công, thế lực ngoại bộ của tập đoàn buôn lậu Non-Gothic tuy rằng biết là do Lý Dật làm, thế nhưng cũng sẽ không vì một người đã chết như Carville mà đi đối phó Lý Dật, dù sao sau lưng Lý Dật còn có tòa núi lớn như gia tộc Hyde Gus.

Từ chỗ của tiểu Thất đi ra, Lý Dật mang theo Anh Hoa rời khỏi khu phố Tàu, đi tới cục cảnh sát Los Angeles.

Anh Hoa vẫn như ngày thường, vẫn làm tài xế, chỉ là nàng càng ít lời hơn bình thường, dọc theo đường đi, nàng đem toàn bộ tâm tư đặt lên việc lái xe, không nói với Lý Dật một câu nào.

Đối với sự lạnh lùng của Anh Hoa, Lý Dật đã tập mãi thành thói quen, tuy rằng hôm nay Anh Hoa càng lạnh lùng hơn một chút, thế nhưng hắn vẫn xem như thích ứng, cũng không nhiều lời.

Ánh mặt trời buổi trưa vô cùng nóng bỏng, chiếu xuống mặt đường phẳng phất như muốn phát cháy cả đường đi.

Mặc dù khí trời nóng đến vô cùng, thế nhưng xe cộ đi trên đường vẫn rất nhiều, hàng hà xe cộ hợp thành như một con rồng dài, chậm rãi di chuyển.

Tựa hồ đối với bất luận tòa thành thị lớn nào mà nói, đều không thể tránh được hiện tượng kẹt xe, nhất là ngay giờ cao điểm đi làm cùng tan ca.

Los Angeles cũng không ngoại lệ.

Bởi kẹt xe, nguyên con đường chỉ cần đi ba mươi phút phải dùng tới một giờ mới đến, xe đến cửa cục cảnh sát. Lý Dật nhìn thoáng qua Anh Hoa. nói: “Cô ở trong xe chờ tôi.”

Có thể là biết Anh Hoa cũng sẽ không trả lời, Lý Dật không đợi nàng đáp, trực tiếp đi vào cục cảnh sát.

Đối mặt Lý Dật, người trong cục cảnh sát cũng không hề ngăn cản, tuy rằng có một số người không thích Lý Dật, thế nhưng bọn họ cũng che giấu sự phẫn nộ và bất mãn tự trong nội tâm của mình rất tốt.

Tất cả chuyện này, Lý Dật xem vào trong mắt, thế nhưng cũng không có bất luận điều gì biểu thị, đối với hắn hôm nay mà nói, nếu như còn quan tâm ánh mắt và cái nhìn của những cảnh sát bình thường này, như vậy hắn cũng sẽ không có tư cách ngồi lên vị trí hiện tại.

Lúc Lý Dật nhìn thấy Sidon, Sidon đang cầm điện thoại, trên mặt hắn lộ dáng tươi cười, dáng tươi cười còn muồn sáng hơn ánh mặt trời ngoài cửa sổ.

“Nga, em yêu, anh có một người bạn quan trọng đang tới, được rồi, anh cúp máy đây, tối nay em đi khách sạn đặt phòng...”

Thấy Lý Dật vào cửa, Sidon nhanh chóng dặn dò tình nhân trong điện thoại.

“Sidon thân ái, tâm tình của anh thoát nhìn rất không sai.” Lý Dật nghe được lời Sidon, trêu ghẹo hỏi thăm.

Sidon cũng không xấu hổ, mà cười ôm Lý Dật một cái theo lễ tiết.

Đúng như lời Lý Dật, tâm tình Sidon phi thường tốt!

Bởi chỉ huy xuất sắc trong hành động táo bạo, Sidon không chỉ bảo vệ chức vị, hơn nữa còn xử lý rất khéo chuyện Lý Dật giết chết thành viên Địa Ngục Hỏa. Nick ở trong điện thoại tự mình biểu dương Sidon.

Kể từ đó, địa vị của Sidon ở trong gia tộc Hyde Gus theo nước lên thì thuyền lên, Sidon có thể trở thành lực lượng trung kiên của gia tộc Hyde Gus, chỉ là thời gian!

Mặt khác Sidon còn lợi dụng cơ hội lần này đem mấy nhân vật nắm quyền trong cục cảnh sát đá đi, đồng thời đề bạt người của hắn nhậm chức.

Cho nên không chút nào khoa trương mà nói, có gia tộc Hyde Gus làm hậu thuẫn, cộng thêm đã được đối thủ cạnh tranh, hôm nay Sidon ở trong cảnh giới Los Angeles có thể một tay che trời!

“Lý, ca ngợi anh, là anh mang đến vận may cho tôi.” Đối với chuyện lần này, trong lòng Sidon cực kỳ cảm kích Lý Dật, hiển nhiên hắn rõ ràng, nếu không có Lý Dật, hiện tại đừng nói hắn có được kết quả này, có thể bảo trụ chức vị hay không còn là một vấn đề.

“Đám đầu mục hắc bang loại nhỏ định xử lý thế nào?” Sau thoáng nói chuyện ngắn ngủi, Lý Dật đi thẳng vào vấn đề nói luôn ý định đến.

Lý Dật hỏi làm trong lòng Sidon lộp bộp, bất quá vẫn đáp: “Trong đó có ba người bởi vì trước đây phạm không ít tội bị đưa vào ngục giam, mà đại đa số mọi người đều thả, Lý, anh muốn làm gì?”

“Tôi muốn gặp mặt bọn họ. tốt nhất là ngày hôm nay.” Lý Dật lộ ra dáng tươi cười sáng lạn: “Tôi nghĩ, chuyện này không khó khăn đối với anh.”

Nghe được Lý Dật nói, nhìn dáng tươi cười tràn ngập khí tức nguy hiểm trên mặt Lý Dật, sắc mặt Sidon biến đổi lớn: “Lý, anh...”

“Yên tâm. tôi sẽ không gây khó khăn cho anh, tôi cũng biết chính sách của chính phủ, ân, tôi chỉ là muốn gặp mặt bọn họ mà thôi.” Lý Dật hiểu thấu tâm tư của Sidon, giải thích.

“Chỉ là gặp mặt?” Sidon có chút hoài nghi.

“Xem ra anh rất muốn biết dụng ý của tôi, như vậy tôi không ngại nói cho anh.” Lý Dật mỉm cười đứng dậy, sau đó đi tới trước người Sidon, giúp Sidon chỉnh lý lại tây trang một chút, trầm giọng nói: “Tôi chỉ là muốn nói cho đám hỗn đản kia, từ nay về sau, Los Angeles ban ngày thuộc về Sidon anh, mà buổi tối thuộc về tôi.”

Nhìn dáng dấp âm trầm của Lý Dật, bên tai quanh quẩn lời nói của hắn, trong đầu dần hiện ra nhũn nhặn hành động gần đây của Lý Dật, Sidon hiểu được: Nam nhân trước mắt không chỉ muốn có Los Angeles, tuyệt đối không phải!

335. Chương 288 :thương Đà Xuất Đầu Điều, Đào Khâm Địa Đầu Xà

Làm một cục trường cảnh sát, không phải chỉ do vận khí, mà là đứng đúng đội ngũ, chỉ có như vậy con đường làm quan mới có thể thuận buồm xuôi gió.

So sánh với đại đa số chính khách mà nói, Sidon xuất thân gia tộc Hyde Gus, điều này làm cho hắn có xuất thân cao, đồng thời cũng làm cho hắn không cần phải lo lắng suy nghĩ nên đứng ở đội ngũ nào, bởi vì gia tộc Hyde Gus chính là đội ngũ của Sidon!

Kể từ đó, Sidon rất ít có cơ hội rèn đúc cái nhìn về đại cục và tầm mắt của mình, bất quá, điều này cũng không đại biểu cái nhìn đại cục cùng tầm mắt của Sidon kém cỏi. Ngược lại, cái nhìn của hắn còn phi thường xuất sắc.

Sidon đã từng chứng kiến những hành động của Lý Dật trong thời gian vừa qua tại Los Angeles, đồng thời hiểu được, người nắm quyền gia tộc Hyde Gus là Nick vì muốn cấp cho Lý Dật mặt mũi, mạo hiểm giúp Lý Dật “chui đít”, đồng ý cho Lý Dật đi đối phó Carville.

Các loại dấu hiệu cho Sidon thấy một tin tức, so sánh với người phụ trách Seaman của gia tộc Gambino tại Los Angeles mà nói, tiềm lực đầu tư của Lý Dật rất lớn!

Cho nên, khi Lý Dật đưa ra ý kiến muốn gặp đầu mục của các hắc bang loại nhỏ, tuy rằng trong lòng Sidon có lo lắng, thế nhưng vẫn như cũ đáp ứng xuống tới. Đồng thời trước tiên phải cho người đi thông tri đám đầu mục của hắc bang loại nhỏ.

Để tăng cường lực uy hiếp, Lý Dật đã định địa điểm gặp mặt tại cục cảnh sát, Sidon cũng không có bất luận điều gì bất mãn.

Đương nhiên, để không quá mức gây khó khăn cho Sidon, lần này biểu hiện việc gặp mặt là do Sidon khởi xướng, mà mục đích gặp mặt là vì Sidon có một ít chuyện muốn nhấn nhủ cho các đầu mục.

Chuột sợ mèo, lưu manh sợ cảnh sát, đây là đạo lý vĩnh hằng không thay đổi.

Tuy rằng những đại lão hắc bang nhỏ đối với cục cảnh sát có sự sợ hãi không hiểu, thế nhưng ở trong hành động táo bạo bọn họ tổn thất thậm trọng nên hôm nay đối với Sidon lại thập phần kính nể, trong mắt bọn họ, Sidon tương đương với diêm vương mặt lạnh, cho nên mặc dù trong lòng bọn họ có một ngàn một vạn lần không muốn tham gia hội nghị chó má này, thế nhưng cũng không có ai dám cự tuyệt!

Vào hai giờ chiều, Sidon mở phòng họp lớn nhất trong cục cảnh sát, đồng thời quét tước qua một lần. Trong phòng hội nghị; chiếc bàn dài bằng gỗ lim được lau sạch sẽ, lóe sáng dưới ánh đèn làm chói mắt.

Sidon ngồi ngay vị trí dẫn đầu trong phòng họp, trong tay cầm một điều xì gà, khói thuốc vờn quanh khuôn mặt hắn, vẻ mặt của hắn thoát nhìn có chút cổ quái.

Đối với hắn mà nói, ở trong phòng hội nghị này đã họp rất nhiều lần, thế nhưng chưa từng mở hội nghị cùng một đám lưu manh a?

Đương nhiên, hắn cũng rõ ràng hiểu được buổi họp hôm nay hắn chỉ phối hợp diễn xuất mà thôi, diễn viên chân chính chính là Lý Dật đang ngồi bên người hắn.

Trước đó Anh Hoa nhận được điện thoại của Lý Dật, lúc này nàng đứng sau lưng Lý Dật khoảng nửa thước, lạnh lùng nhìn chăm chú vào cửa, giống như một pho tượng sắt thần, cổ khí tức băng lãnh trên người làm toàn thân Sidon cũng không thoải mái.

Lẽ nào Lý Dật từng phái nữ nhân này đi bắt Carville?

Len lén liếc mắt nhìn Anh Hoa, trước tiên Sidon liền dời đi ánh mắt, trong lòng thầm hỏi chính mình.

Hiển nhiên, hắn cũng không rõ ràng quá trình cụ thể Carville bị Lý Dật giết chết, hắn thậm chí không rõ ràng Địa Ngục Hỏa làm sao bị Lý Dật tiêu diệt!

Đám huynh đệ của Jester tới đây phi thường bí mật, đêm đó sau khi diệt trừ Địa Ngục Hỏa thì ẩn núp trong khu phố Tàu, không ra khỏi cửa một bước, người ngoài hầu như tuyệt không hay biết gì.

Mà hai ngày trước, Lý Dật gọi điện thoại cho Seaman, để Seaman giúp đỡ đăng ký một công ty bảo an, đồng thời để Seaman chế tạo cho đám huynh đệ Jester một thân phận mới.

Tất cả những chuyện này đều được bí mật tiến hành, Đợi sau khi hoàn thành, như vậy ngoại trừ số ít vài người ra, không ai biết thành viên thủy đặc chủng nổi danh toàn cầu của quân đội Đức hôm nay lại làm việc cho Lý Dật!

Trong tay Lý Dật cũng cầm một điều xì gà, bất quá tâm tư của hắn cũng không đặt vào việc hút thuốc, mà đang nhíu mày nhìn lướt qua phần tư liệu trên bàn.

Phần tư liệu này do Sidon cung cấp cho Lý Dật, bên trong ghi chép toàn bộ quá trình bạo loạn lần này.

Đối với hậu kỳ cuộc bạo loạn, Lý Dật thật ra cũng không lưu ý, hắn chỉ muốn xem giai đoạn trước.

Ở giai đoạn trước, những đầu mục của hắc bang nhỏ dưới thế tiến công bằng tiền tài của Carville, tranh đoạt địa bàn lẫn nhau, sau đó lại bị Carville bồi dưỡng ra hai người phụ trách, hợp thành hắc bang cường đại nhất trong lịch sử Los Angeles. Chỉ là hai người phụ trách kia hôm nay đã toàn bộ rời khỏi nhân gian, mà thế lực dòng chính của bọn họ cũng bị Ngưu Lâm Sinh dẫn người huyết tẩy, về phần Lạp Đình Bang bị cảnh sát nhốt tận gốc hầu như đã bị xóa tên tại Los Angeles. Mà làm lão đại của Lạp Đình Bang, được xưng là rắn độc Robben chết trong tay Lý Dật.

Nhưng, khi Lý Dật đọc lại tư liệu về đoạn thời gian đầu tiên xảy ra bạo loạn, hắn đã nhìn thấy có cá lọt lưới!

Nguyên bản hắn cho rằng làm chuyện kia chỉ có Carville, Robben cùng hai tên bù nhìn do Carville bồi dưỡng là đầu sỏ gây nên, thế nhưng lúc này đọc phần tư liệu hắn mới biết được, còn có mấy tên đã hạ sát thủ với Hoa Nhân Bang trong lúc hành động.

Trong đó có hai tên, bởi vì việc xấu khắp nơi, lần này bị Sidon đưa vào tù, đợi bọn họ sẽ là án tù chung thân.

Thế nhưng vẫn có một tên chưa bị bắt luận sự trừng phạt nào. Đây là một người tên Diego.

“Sidon, tôi cần biết toàn bộ tư liệu của người tên Diego.” Lý Dật chậm rãi buông tư liệu trong tay xuống, nhíu mày nhìn Sidon hỏi.

Nhìn biểu tình âm trầm của Lý Dật, trực giác nói cho Sidon, lúc này tâm tình Lý Dật phi thường không xong, hắn nhịn không được hỏi: “Làm sao vậy?”

“Căn cứ ghi chép trong tư liệu của anh, người tên Diego là đầu mục số ba trong lần bạo loạn này, thế nhưng hiện tại hắn vẫn sống rất tốt, tôi cần biết, điều này rốt cục là vì sao?” Lý Dật lạnh lùng hỏi.

Lý Dật nói làm sắc mặt Sidon đại biến. Chuyện lần này hắn chỉ làm tổng chỉ huy mà thôi, chuyện thu thập tư liệu ép hỏi khẩu cung đều giao cho thủ hạ đi làm, hơn nữa sau đó hắn cũng chưa từng xem qua phần ghi chép về cuộc bạo loạn kia, chỉ nói cho thù hạ, đem những kẻ phạm tội nghiêm trọng trước đây toàn bộ đưa vào ngục giam.

“Lý, xin lỗi, chuyện này tôi cũng không biết.” Biểu tình Sidon có chút xấu hổ. Hiển nhiên, ngày trước hắn cũng chưa nghĩ đến chuyện này, bởi vì theo hắn xem ra, phạm là những người đắc tội Lý Dật toàn bộ đã bị giết chết.

Nhìn thấy dáng dấp vẻ mặt khản trương của Sidon, Lý Dật hơi mị con mắt, cũng không nói gì.

“Lý, hiện tại tôi cho người đi bắt tên hỗn đản kia! Anh muốn xử trí thế nào cũng được cả!” Đối với Sidon mà nói, hôm nay hắn đã biết ý nghĩa của Lý Dật đối với hắn, dù sao ngay cả Nick cũng không dám chân chính trở mặt với Lý Dật, lúc này nhìn thấy Lý Dật có dấu hiệu như tức giận, nên nỗ lực mất bò mới lo làm chuông.

Lý Dật cười lắc đầu: “Sidon, lẽ nào anh quên hẳn sẽ tự mình đến đây sao?”

Biểu hiện ra dáng tươi cười của Lý Dật thoát nhìn không có chỗ nào đặc thù, thế nhưng bởi vì nội tâm có quỷ, Sidon luôn luôn nghĩ dáng tươi cười của hắn có chút khó chịu.

Hai mươi phút sau, đám đầu mục tiểu hắc bang vẽ mặt kính sợ bước vào trong phòng họp.

Khi bọn hắn chứng kiến Lý Dật ngồi ở bên cạnh Sidon thì như kiểu gặp ma giữa ban ngày, hai mắt trừng lớn, vẽ mặt lộ ra biểu tình không thể tưởng tượng nổi!

Ngẩn ngừ kinh ngạc qua đi. Thật sâu trong con người bọn hắn xuất hiện một tia sợ hãi! Nếu như nói Sidon ở trong lòng bọn hắn tương đương với Lãnh Diện Diêm Vương, vậy thì Lý Dật chính là loài ma quỷ!

Lúc trước, Lý Dật phân phó Ngưu Lâm Sinh huyết tẩy hai cái thế lực của gia tộc Profaci và Jarrow Veysel, đã khiến cho đám đầu mục tiểu hắc bang này khiếp sợ. Mà chuyện tình Lý Dật xử Carville càng làm cho nỗi sợ hãi trong lòng bọn hắn đối với Lý Dật, tăng lên đến một loại trình độ khủng bố!

Hiện giờ trông thấy Lý Dật ở trong phòng họp, bọn hắn dùng đầu ngón chân cũng hiểu được diễn viên chính của ngày hôm nay là ai.

Theo sau, đám đầu mục tiểu hắc bang lần lượt ngồi xuống, cả phòng họp im ắng dị thường. Đám người này căn bản không dám đối diện với cặp mắt âm trầm kia của Lý Dật.

Trong phòng họp có thể nói là được lắp máy điều hòa tâm tiến nhất, nhiệt độ ở trong nơi này rất bình thường, nhưng đại đa số trên trán mọi người đều tỏa ra mồ hôi lạnh.

Khẩn trương, lo lắng, bất an. Đây chính là cụm từ để hình dung tâm trạng của bọn hắn lúc này.

Cuối cùng, dưới sự chờ đợi kiên nhẫn của Lý Dật, Diego cũng tiến vào trong.

Diego là người Mỹ, hắn có được một thân hình khôi ngô, nước da rất trắng, sống mũi cao thẳng; đôi mắt chim ưng thoát nhìn qua có chút âm trầm.

Cùng đám đầu mục hắc bang lúc trước giống nhau, ngay khi Diego vào cửa liền trông thấy Lý Dật sắc mặt lạnh lùng ngồi bên cạnh Sidon, thì vẽ mặt của hắn đại biến, khóe mắt không tự chủ được co giật liên hồi.

Theo bản năng, Diego chuyển ánh mắt nhìn chung quanh, sau đó cước bộ hơi rối loạn bước tới vị trí chưa có người ngồi, tùy tiện an vị.

Hiện giờ, cả phòng họp tĩnh lặng đến mức dọa người, thậm chí có thể nghe được tiếng tim đập thành thịch của đám đầu mục tiểu hắc bang kia. Có vài người, tố chất tâm lý yếu nhược, ngay cả hít thở đều có chút dồn dập.

Chứng kiến mọi người đến đông đủ, Sidon thoáng nhìn qua Lý Dật, như muốn dùng ánh mắt dò hỏi, kế tiếp cần phải làm như thế nào.

Lý Dật nhẹ nhàng gõ nhịp tay trên mặt bàn, thanh âm tuy nhỏ nhưng ở trong bầu không khí tĩnh lặng nghe lại có vẻ cực kỳ chói tai, hành động này cũng lập tức thu hút sự chú ý của mọi người. Cơ hồ trong nháy mắt, tất cả chúng nhân đều ngẩng đầu đem ánh mắt ném về phía Lý Dật, chỉ là trong những đôi con người kia lại mang theo hương vị trốn tránh, tựa hồ không ai dám đối diện cùng Lý Dật.

Lý Dật phóng nhân đảo quanh nơi này một vòng, cuối cùng dừng tại trên người một gã da đen ngồi ở gần vị trí cuối, khóe miệng lộ ra nụ cười thần nhiên: “Greg tiên sinh, phiền toái người ra đóng cửa phòng họp lại.”

Gã da đen Greg kia bỗng nhiên thấy Lý Dật kêu tên của mình, bị hù cho biến sắc, sau khi nghe được Lý Dật nói câu kế tiếp, mới loạng choạng đứng lên, nhanh chân đi đóng cửa phòng họp.

“Phanh.” Cánh cửa phòng họp bị đóng lại, vang vọng một thanh âm trầm muộn, ở nơi này ngoại trừ Sidon ra, tất cả mọi người tâm tư đều muốn nhảy vọt lên tới cổ họng!

Cơ hồ bọn hắn đã nhìn ra, ngày hôm nay tâm tình của Lý Dật thực không tốt, mà tự nhiên Lý Dật mời tham dự cái buổi họp này, rõ ràng là muốn trả thù. Nghĩ tới chuỗi sự kiện gần đây một tay Lý Dật làm, biểu tình của đám đầu mục tiểu hắc bang này càng trở nên khó coi.

Nếu như nói trước kia Lý Dật chỉ là cáo mượn oai hùm, dựa vào danh tiếng của hai gia tộc Gambino và Heyde Gus để uy hiếp bọn chúng, vậy thì hiện giờ, một loạt những hành động trả thù của Hoa Nhân bang, đã hoàn toàn chinh phục bọn chúng.

Uy hiếp và chinh phục là hai ý nghĩa hoàn toàn bất đồng.

“Chư vị, cuộc hỗn loạn đã dẹp xong rồi.” Lý Dật dùng ngữ điệu chậm rãi nói: “Nhưng, tựa hồ như các người còn chưa trả giá cho hành vi tác quái lúc trước của mình.”

Lời Lý Dật vừa thốt ra, ngay cả Sidon ở bên trong đám người, đều biến sắc! Chẳng lẽ, Lý Dật muốn xử hết những người này?

Trong đầu Sidon dâng lên một cố ý niệm đáng sợ, tại hắn xem ra, muốn xử lý đám người này quả thật có thể che giấu, thế nhưng bọn chúng đều là thủ lĩnh của những tiểu hắc bang, nếu bọn chúng chết đi, thành phố Los Angeles này lại một lần nữa, sẽ rơi vào hỗn loạn!

Bởi vì tranh đoạt vị trí lão đại! Vô luận hắc bang có thực lực cường hãn, hay là hắc bang nhỏ lẻ, đều sẽ phát sinh chuyện tình này.

Vừa nghĩ đến chuyện tình đáng sợ kia. Sidon vẻ mặt lo lắng nhìn Lý Dật, cố gắng mở miệng ra, như muốn nói cái gì đó, nhưng lại cảm thấy làm vậy sẽ ảnh hưởng đến mục đích của buổi hội nghị lần này. Cuối cùng, đành phải đem hết thảy, nuốt ngược trở lại trong bụng.

So sánh cùng Sidon mà nói, đám đầu mục tiểu hắc bang này còn sợ hãi hơn rất nhiều! Thông qua tác phong hành sự trước kia của Lý Dật, bọn hắn hoàn toàn có lý do để tin tưởng, Lý Dật sẽ dám xử bọn hắn ngay tại nơi này.

Một khi Lý Dật làm như vậy, bọn hắn chỉ có một kết cục mà thôi, bởi vì trong số bọn hắn không có bất kỳ người nào mang theo vũ khí.

Dường như biết Sidon khẩn trương, đầu tiên Lý Dật dùng ánh mắt ra hiệu cho Sidon an tâm, đừng nên nóng nảy, sau đó chuyển mắt ném tới phía Diego?

Hành động này lập tức khiến cho sắc mặt Diego trở nên tái nhợt thành một đoàn! Hiển nhiên, Diego rõ ràng, vụ bạo loạn lần trước, mình đảm nhiệm vai trò như thế nào.

Diego mặc dù không phải là nhân vật then chốt như Carville, thế nhưng hắn lại đảm nhiệm vai trò tiên phong trong vụ tập kích Hoa Nhân bang. Mỗi khi tập kích Hoa Nhân bang, cơ hồ đều là do Diego dẫn người thực hiện.

“Diego, thoát nhìn người có chút khẩn trương ah!” Lý Dật cười mà không cười nhìn Diego.

Nghe Lý Dật nói, thân mình Diego hung hăng run rẩy, sắc mặt của hắn biến ảo liên hồi, hiển nhiên, từ trong nụ cười kia của Lý Dật, hắn đã minh bạch cái gì rồi.

Ước chừng mười giây đồng hồ sau, khuôn mặt Diego thoáng dễ nhìn hơn một chút, hắn kiệt lực khống chế tâm tình, hướng Lý Dật hỏi: “Lý tiên sinh. chẳng hay ngài muốn chúng tôi đến nơi này, làm cái gì?”

Nhìn bộ dạng Diego, Lý Dật không thể phủ nhận tố chất tâm lý của Diego này rất không tồi, chẳng những nhanh chóng khôi phục về bình tĩnh, hơn nữa chỉ với một câu hỏi, đã trực tiếp đại biểu ý tứ của toàn bộ đám người ở trong nơi này.

Diego vừa thốt lên xong, những đầu mục tiểu hắc bang khác, không hẹn mà đồng thời đem ánh mắt dồn về hướng Lý Dật, hiển nhiên bọn hắn cũng rất muốn biết điểm này. Tuy rằng hoài nghi Lý Dật sẽ đại khai sát giới, nhưng trong tâm thức bọn hắn đều không hy vọng như vậy.

Đồng dạng, nếu Lý Dật thật sự muốn làm như thế, thì đám người kia tuyệt đối sẽ không có cơ hội ngồi chờ ở đây.

Điểm này, Lý Dật rõ ràng, Diego cũng rõ ràng.

Lý Dật không nói ra nguyên nhân với mọi người, hắn chỉ nhìn ra Lý Dật nổi lên sát ý đối với hắn, nỗ lực kéo theo đệm lưng, để Lý Dật có điều cớ kị.

“Người cho rằng ta nên làm như thế nào?” Lý Dật hí hóp mắt nhìn chăm chăm Diego hỏi ngược lại.

Diego hung hăng phun ra một hơi thật mạnh, phảng phất như muốn phun ra toàn bộ sự sợ hãi trong lòng, sau đó hần trầm giọng nói: “Lý tiên sinh, sự tình lần trước chúng tôi đã không đúng, để biểu thị lòng kính ý của chúng tôi đối với ngài, mọi người đang ngồi đây có thể bồi thường ngài một khoản tiền. Bất quá, đạo này chính phủ xuất động; cả nước đều giới nghiêm, nhiều bãi làm ăn của chúng tôi bị phong tỏa, sinh ý không được náo nhiệt như trước nữa rồi. Cho nên, khoản tiền bồi thường sẽ không quá nhiều.”

Diego vừa nói xong, sát khí trong con ngươi của Lý Dật càng thêm nồng đậm!

Hiển nhiên, Diego là cố tình nhắc nhở Lý Dật, hiện tại chính phủ đang ra mặt nghiêm cấm bằng nhóm gây xung đột, nếu người giết chúng ta, đến lúc đó người sẽ phải gánh vác toàn bộ trách nhiệm! Mà nếu người không quản đến hiềm khích trước kia, chúng ta sẽ ra một khoản tiền bồi thường, ngày sau tuyệt đối sẽ không khinh suất như vậy nữa!

Theo ý nào đó mà nói thì đề nghị này của Diego rất không tồi, đề nghị của hắn chiếm được sự đồng tình của đa số người. Nguyên bản một vài tên đầu mục hắc đạo lúc trước không dám phát biểu, hiện giờ cũng đồng loạt ra tiếng phụ họa.

Nhưng bọn hắn không biết là, hôm nay Lý Dật tổn hao nhiều tinh lực đưa bọn họ tụ tập lại cùng một chỗ đều không vì tiền, cũng không phải vì uy hiếp bọn hắn, bởi hiện giờ uy hiếp đã đầy đủ rồi, hắn là đang có mưu đồ khác.

“Diego, người có thể xuất ra bao nhiêu tiền hả?” Lý Dật khinh thường nhìn Diego hỏi.

Ánh mắt của Lý Dật làm cho Diego thực không thoải mái, bất quá hắn vẫn kiên trì đáp: “Lý tiên sinh, đạo này công việc không thuận lợi, nhưng tôi có thể gom được khoảng hai trăm ngàn usd!”

“Hai trăm ngàn thôi sao?” Nghe được con số này, Lý Dật khinh thường cười: “Sòng bạc của tôi ở Las Vegas thu vào một ngày cũng dư con số này.”

Lý Dật nói làm cho mọi người sắc mặt đại biến! Giờ khắc này, tất cả mọi người rõ ràng, Lý Dật không thiếu tiền, ít nhất là không cần bọn hắn bồi thường tiền.

“Lý tiên sinh, đây là biện pháp tốt nhất mà tôi có thể nghĩ ra, nếu ngài không đồng ý, vậy thì rất cuộc ngài muốn chúng tôi phải làm cái gì đây? Chẳng lẽ muốn xử lý chúng tôi sao?” Diego tựa hồ không cần đếm xỉa gì đến hậu quả: “Tôi tin tưởng ngài có phần quyết đoán này, nhưng ngài hẳn là rõ ràng kết cục khi làm như vậy.”

“Đây là người đang uy hiếp ta, phải không?” Lý Dật nói xong, nhẹ nhàng vắn cổ, nhất thời phát ra một tiếng kêu vang giòn.

“Ah, không, tôi tự nhiên là không dám uy hiếp ngài!” Khi Diego mở miệng, đồng thời cẩn thận lưu ý đến sắc mặt của đám đầu mục tiểu hắc bang chung quanh, chứng kiến trên bản mặt bọn hắn cũng lộ ra cảm xúc bất mãn, trong lòng tin tưởng thoáng lớn hơn: “Tôi chỉ muốn nói cho ngài biết, nếu ngài giết hết toàn bộ mọi người đang ngồi ở đây, như vậy những thủ hạ của chúng tôi sẽ vì tranh giành vị trí lão đại mà phóng tay, đến khi đó cả thành phố Los Angeles một lần nữa sẽ rơi vào hỗn loạn. Ảnh hưởng này sẽ rất nghiêm trọng, chẳng những là ngài, thậm chí cả Sidon tiên sinh cũng bị liên lụy.”

Khi nói chuyện, Diego nhìn thoáng qua Sidon, đã thấy vẻ mặt Sidon mang biểu tình phức tạp. Đối với tình huống này, khóe miệng Diego lộ ra một cái nụ cười không dễ ai phát giác, hắn tin chắc, nếu như Lý Dật muốn ép người quá đáng, vậy thì ai cũng sẽ không sống dễ chịu!

“Diego, người phương Đông chúng ta có một câu ngạn ngữ, sủng bắn chim đầu đàn, dao khảm bọn rắn độc, ý là ám chỉ vô luận làm gì, kẻ đầu lĩnh cũng không bao giờ có kết cục tốt!” Lý Dật cười lạnh một tiếng: “Trong khi xảy ra bạo loạn, người tuy rằng không phải kẻ cầm đầu, nhưng người cũng giết chết không ít thành viên của Hoa Nhân bang. Còn hiện giờ, người lại đang cố gắng châm ngòi giữa ta và mọi người ở đây, lá gan của người thật lớn!”

Nói dứt lời, Lý Dật vỗ mạnh xuống bàn, nhất thời phát ra một thanh âm muện hưởng “rầm!”

Thanh âm trầm đục bất ngờ vang lên dọa cho mọi người nhảy dựng, cùng lúc đó Anh Hoa thực ăn khớp, đi đến hướng Diego. Tiếng giày đặc chế “lộp bộp” khi bước đi, giống như một loại thanh âm đến từ địa ngục trùng kích tận sâu vào tâm thần của mọi người.

“Diego, ta sẽ không hướng những người khác xuống tay, nhưng không có nghĩa là ta không dám xuống tay đối với người, hiểu chưa?” Lý Dật nhìn thấu, Diego đang muốn kích động mọi người ở trong nơi này, nên chậm rãi nói.

Lời vừa xuất khẩu, đám đầu mục tiểu hắc bang kia, tâm tình khấn trương buông lỏng hơn rất nhiều, mà Diego lại mang vẻ mặt oán độc nhìn chằm chằm Lý Dật, lớn tiếng quát: “Bọn mày đều là một đám ngu ngốc, để thằng tiêu tử này xỏ mũi! Nó đã dám giết tao thì cũng sẽ dám giết tụi mày! Chúng ta không thể làm người nhu nhược, chúng ta cần phải vùng lên.”

“Xoẹt!”

Một đạo bạch quang nhoáng lên, thanh âm của Diego im bật, trên cổ họng hắn xuất hiện một cái lỗ thủng, nhất thời máu tươi từ bên trong phun ra. vọt đi thật xa.

Bất thành linh cảm thụ được đau đớn làm cho sắc mặt Diego đại biến, Hắn theo bản năng dùng tay ôm miệng vết thương, nhưng vẫn không thể ngăn cản máu tươi trào ra.

Dưới biểu tình trợn mắt há mồm của đám đầu mục tiểu hắc bang, khí lực toàn thân Diego như bị tháo nước trực tiếp ngã gục trên sàn nhà. Ban đầu thân thể của hắn run rẩy kịch liệt thêm vài cái, theo sau liền nằm im không chút nhúc nhích.

Máu tươi nhuộm đỏ thảm sàn trong phòng hội nghị, Diego nằm đó hai mắt trợn thật to, một bộ dạng chết không nhắm mắt.

Mà Anh Hoa hết thấy giống như chưa từng có chuyện gì phát sinh, chậm rãi bước tới cửa phòng hội nghị, một thân áo đỏ dưới ánh đèn nhìn thực dị thường chói mắt.

Không một ai dám đưa mắt nhìn theo đạo thân ảnh mặc áo đỏ tươi này. Thậm chí mồ hôi lạnh tủa ra trên trán, mà đám đầu mục tiểu hắc bang còn không dám vươn tay lên lau, chỉ hoảng sợ ngồi im, nhịp thở nặng nề.

Trong bọn họ rất nhiều kẻ đều đã từng giết người, nhưng bọn họ lại chưa từng gặp qua phương thức giết người khủng bố giống như Anh Hoa. Bọn họ chỉ kịp nhìn thấy nàng đang chậm rãi bước đi, bỗng nhiên phát tay một cái, theo sau đó liền có một đạo bạch quang phá không bay đi, cuối cùng lướt qua yết hầu của Diego!

Nếu không phải chứng kiến, phút cuối cùng máu tươi dính đầy trên thanh chùy thủ, thậm chí ngay cả Anh Hoa xuất thủ như thế nào, bọn họ cũng không hề hay biết!

Trên thực tế, tựu ngay cả Sidon cũng bị thủ đoạn ra tay giết người của Anh Hoa làm cho sợ hãi.

“Chư vị...” Lúc này Lý Dật chậm rãi đứng lên, gần từng chữ nói: “Thế giới này không có công bình, một khi phạm lỗi lầm sai trái gì sẽ phải trả giá rất lớn, đó chính là một việc thiên kinh địa nghĩa*.”

Giờ khắc này, mọi người ngừng hô hấp!

“Ta có thể tha thứ cho hành vi của các ngươi, đồng thời cũng cho các ngươi một con đường sống.” Lý Dật nói tới đây, cố tình ngừng lại một chút, chờ sắc mặt đám đầu mục kia chuyển biến tốt đẹp hơn, mới quét mắt nhìn bọn hắn, nói: “Nhưng là, các ngươi nhất định phải giúp ta làm một việc.”

Lời vừa dứt, đám đầu mục tiểu hắc bang ngồi ở trong này đều ngây ngẩn cả người, bọn hắn vẻ mặt chờ mong nhìn Lý Dật, đợi Lý Dật nói ra câu kế tiếp.

Thậm chí tựu ngay cả Sidon cũng mang biểu tình cổ quái, bởi vì hắn thật sự không nghĩ ra, đám người này có nổi tác dụng gì cho Lý Dật!

Lý Dật không giải thích nhiều, khẽ quay đầu lại liếc mắt nhìn Anh Hoa, tựa như muốn truyền đạt ý tứ gì đó.

336. Chương 289 :theo Gót.

Nửa giờ sau, trên khuôn mặt của đám đầu mục tiểu hắc bang đã không còn những nét sợ hãi. Ngược lại, bọn hắn tươi cười phấn khởi, khi ánh mắt nhìn về phía Lý Dật, đồng thời trong con ngươi dấy lên một tầng kính nể.

Nửa giờ trước, Lý Dật cũng chưa nói cho bọn hắn biết cụ thể phải làm cái gì. Mà đầu tiên, nhờ Sidon mở cửa lại những bãi kinh doanh đã bị phong tỏa lúc trước.

Có thể nói không khoa trương chút nào. Hành động càn quét lần này chính là lớn nhất từ trước đến nay, rất nhiều bãi kinh doanh bị phong tỏa, mà Los Angeles là thành phố tổn thất nặng nề nhất.

Lúc trước Sidon bị đám đầu mục tiểu hắc bang này xoay cho quay như chong chóng, nương theo hành động càn quét kia cũng đã phát tiết ra hết tức giận trong lòng. Phong tỏa gần một phần ba bãi kinh doanh ở Los Angeles, trực tiếp làm cho nguồn thu nhập của đám hắc bang thụt giảm đáng kể.

Mà hành động này của Lý Dật đối với đám đầu mục hắc bang mà nói, không thể hoài nghi chính là một khối bánh nước từ trên trời rơi xuống.

Bọn hắn nằm mơ cũng thật không ngờ, Lý Dật chẳng quản hiềm khích trước kia, ngược lại còn hoàn trả cho bọn hắn chỗ tốt cự đại!

Đương nhiên, toàn bộ bọn hắn đều rõ ràng, trên đời này không bao giờ có bữa ăn miễn phí. Lý Dật có thể bất kể đến hiềm khích trước kia cho bọn hắn ưu đãi, như vậy chỉ minh chứng rằng Lý Dật cần bọn hắn làm một việc phi thường trọng yếu.

Cho đến hôm nay, đám đầu mục tiểu hắc bang này đã hoàn toàn được kiến thức qua thủ đoạn và thực lực của Lý Dật. Tuy rằng bọn hắn không biết cụ thể chuyện gì, nhưng trong lòng đã âm thầm quyết định, bất kể như thế nào cũng đều phải hoàn thành chuyện Lý Dật đưa ra.

Khi đám đầu mục tiểu hắc bang rời khỏi phòng họp, Lý Dật phân phó Anh Hoa dọn dẹp thi thể của Diego. Xong xuôi còn xóa sạch vết máu ở trên sàn nhà, hành động này làm cho sắc mặt Sidon hơi biến chuyển tốt đẹp hơn một ít.

Mười phút đồng hồ sau, Lý Dật vẫn ngồi im tại chỗ hút xì-gà. Vẻ mặt của hắn bình tĩnh trước sau như một.

“Lý, có thể nói cho tôi biết, anh đang chuẩn bị làm việc gì không?” Sidon chần chờ, cuối cùng hỏi ra nghi vấn lớn nhất ở trong lòng.

Trước đó, Sidon đã rất muốn hỏi vấn đề này, nhưng dưới loại tình huống kia quả thực không thích hợp, hiện giờ đám người kia rời đi rồi, nên mới không nhận được hỏi dò.

Sidon vừa thốt ra, tựa ngay cả Anh Hoa luôn luôn trầm mặc cũng dựng tai lên nghe ngóng, muốn nghe xem kế hoạch cụ thể của Lý Dật là gì.

Lý Dật không trả lời nghi vấn của Sidon ngay, mà nhẹ nhàng dụ tắt điếu xì-gà, khẽ mỉm cười nói: “Sidon thân ái, có một số việc biết sớm quá cũng không phải chuyện tốt. Mặt khác, cảm ơn anh hôm nay đã vì tôi mà an bài hết thảy, tôi nghĩ, anh nên nhận được hồi báo xứng đáng.”

Nghe Lý Dật nói như vậy, miệng Sidon há há tựa hồ muốn nói cái gì, tuy nhiên một chữ cũng không nói nên lời, cuối cùng chậm rãi khép miệng.

Hiển nhiên, Sidon nghe ra ý tứ của Lý Dật, đối với Lý Dật mà nói thì Sidon chỉ là một đồng bọn dựa theo quan hệ hợp tác, có lẽ ngay cả đồng bọn hợp tác cũng đều không tính. Song phương lợi dụng quan hệ lẫn nhau, nếu Lý Dật không muốn nói, vậy thì cũng chứng minh hắn không cần phải quan tâm, hoặc vô hình trung đã chứng minh chuyện này sẽ không đơn giản.

Thật trực tiếp nhưng cũng rất đơn giản, không có bất cứ tình cảm sắc thái nào có thể xen vào.

Nhất thời bầu không khí trong phòng họp trở nên quỷ dị, đúng lúc này điện thoại di động của Lý Dật réo chuông, Anh Hoa mặt không đổi sắc cầm điện thoại chuyển cho Lý Dật, người gọi tới chính là Seaman.

Suy nghĩ một chút. Lý Dật cũng không nhận điện thoại trước mặt Sidon, mà mỉm cười cáo từ: “Được rồi, Sidon, tôi có chút chuyện cần phải đi làm, nếu hôm nào anh muốn ăn món Trung, thì hãy gọi điện cho tôi nhé!”

“Được!” Trên mặt Sidon dần dần lộ ra vẻ tươi cười, tuy rằng thái độ của Lý Dật phi thường trực tiếp, nhưng sự thật lại phủ phàng như thế, hẳn không cần phải suy nghĩ nhiều làm gì.

Theo sau, Lý Dật liền mang Anh Hoa rời khỏi cục cảnh sát.

Sau khi bước vào ô tô, Lý Dật không có phân phó cho Anh Hoa đi tới nơi nào, mà lập tức bấm số điện thoại của Seaman. Trong tai nghe truyền ra một thanh âm quen thuộc: “Bạn của tôi, anh đang bận sao? Nếu như đang bận thì chúng ta có thể bàn bạc vấn đề kia sau cũng được.”

“Không có gì, phải chăng ông muốn nói cho tôi nghe tin tốt gì?” Lý Dật mỉm cười nói.

Đầu bên kia điện thoại, Seaman nghe Lý Dật nói vậy, không khỏi cười khở: “Lý, anh chính là nhân vật thứ ba, mà tôi bội phục nhất trên đời.”

“Bây giờ tôi sẽ qua, gặp mặt trực tiếp bàn bạc nhé!” Lý Dật lại không tỏ vẻ gì, bởi vì hẳn rõ ràng hai người kia là tộc trưởng đương nhiệm của Gambino, bố già Edward cùng Andrew Loufu.

Trên thực tế đối với lão già Edward, Lý Dật cũng hết sức bội phục, lần chính biến này gia tộc Gambino có thể phản kích chớp nhoáng, đa phần là nhờ vào tầm nhìn rộng lớn của lão Edward. Nếu không phải lão già Edward âm thầm bồi dưỡng đám tử sĩ kia, gia tộc Gambino coi như không bị diệt vong thì cũng đại thương nguyên khí.

Khi đến trang viên gia tộc Gambino, Lý Dật lại có chút cảm thán, chẳng bao lâu trước hẳn theo chân Đường Hải lần đầu tiên đến tòa trang viên có quyền lực lớn nhất trong thế giới ngầm tại Los Angeles này. Lúc ấy, Lý Dật chỉ là người hầu của Đường Hải, thậm chí Đường Hải còn nhắc nhở hẳn không thể tùy tiện đi lại ở trong trang viên, có nhiều chỗ không thể đi.

Ngày nào đó, Lý Dật theo mệnh lệnh Đường Hải đi làm, cũng gặp Mộ Dung Tuyết và Jonhson ở đây.

Ngày nào đó, Seaman vì chuyện Lý Dật đoạt Mộ Duna Tuyết, bởi muốn lấy lòng Johnson nên uy hiếp hẳn. Kết quả lại phát hiện ra. Lý Dật có quan hệ cùng Andrew Loufu.

Có thể nói chuỗi ngày đó chính là những bước ngoặt để Lý Dật quật khởi ở Los Angeles.

Còn mới đây không lâu, gia tộc Gambino bị hai gia tộc Profaci và Jarrow Veysel vây công. Nếu như Lý Dật không phái người đến tương trợ đúng lúc, chỉ sợ thế lực phân bộ của Gambino ở Los Angeles này sẽ bị xóa sổ.

Vẫn là cảnh vật cũ, nhưng người thì đã đổi thay. Nhìn tòa trang viên quen thuộc này, Lý Dật mười phần rõ ràng, từ nay trở về sau tòa trang viên này sẽ không còn là hình ảnh tượng trưng cho nơi quyền lực nhất thế giới ngầm ở Los Angeles nữa rồi.

Nó đã bị khu phố Tàu thay thế.

Có thể do nguyên nhân mất đi địa vị, nên hiện giờ tòa trang viên này quanh quệ hơn trước kia không ít. Khắp mọi nơi trong trang viên đều bao phủ một cổ hương vị trầm lắng, tĩnh mịch.

Kiến trúc nơi này cùng tổng bộ ở New York đều có điểm giống nhau, duy nhất khác nhau chính là, tòa trang viên tổng bộ của gia tộc Gambino tại New York, vẫn là hình ảnh tượng trưng cho quyền lực tối cao của thế giới ngầm nước Mỹ!

Lão già Edward thì được rồi, lão vẫn làm chủ tịch ủy ban mafia, ông trùm của những ông trùm!

Nhưng bản thân Lý Dật biết, nếu không nhờ vào tầm nhìn bao quát của lão già Edvard này, mà căn cứ theo quỹ tích lịch sử, thì gia tộc Gambino đã chiến bại ở trong cuộc chính biến kia rồi.

“Lão bằng hữu, thần sắc của ông nhìn không được tốt cho lắm.” Lý Dật cũng không mang theo Anh Hoa tiến vào trong đại sảnh biệt thự, mà phân phó nàng đợi ở bên ngoài cửa.

Seaman thấy Lý Dật tiến vào trong đại sảnh, vội vàng đứng dậy nghênh đón, đồng thời bài trừ ra một cái nụ cười miễn cưỡng: “Lý, anh cũng đừng có trêu ghẹo tôi nữa, hiện tại ngay cả ngủ tôi đều không an giấc được.”

“Chẳng lẽ, tôi thay thế làm cho ông có điều bất mãn sao?” Lý Dật cười hỏi.

Nghe Lý Dật nói như vậy, Seaman nao nao, theo sau cười ha hả: “Lý, anh cũng thật biết đùa!”

Nói xong, Seaman thờ dãi: “Seaman tôi có thể hỗn lên tới vị trí ngày hôm nay, trừ bỏ xuất thân may mắn hơn những người khác, thì còn có sự nỗ lực của bản thân. Ngày trước, khi tiêu thư nói cho tôi biết, anh có tầm ảnh hưởng quan trọng đối với gia tộc Gambino, thì tôi đã không nghĩ rằng, ngày sau mình vẫn sẽ là chủ nhân của tòa thành thị này.”

“Lão bằng hữu, tôi chỉ muốn điều tiết bầu không khí mà thôi, ông đừng cho là thật.” Lý Dật cười cười, không muốn tiếp tục dây dưa ở đề tài này nữa: “Mọi chuyện đã làm thỏa đáng chưa?”

“Ừm, thủ tục đăng kí công ty bảo an đều đã làm thỏa đáng, thân phận của những người đó xong rồi. Từ nay về sau, bọn hắc chính là công dân hợp pháp của nước Mỹ.” Seaman cười nói, bất quá cũng không hỏi rõ ràng lai lịch của đám người này, tuy rằng trong lòng hắc thực muốn biết, nhưng hắc minh bạch, có một số vấn đề tốt nhất là không nên hỏi nhiều, như vậy đối với hắc mới có lợi nhất.

Hiệu suất làm việc của Seaman khiến cho Lý Dật thập phần sảng khoái, đồng dạng hắc cũng biết, mạng lưới quan hệ của mình ở Los Angeles không thể sánh bằng Seaman.

“Lão bằng hữu, nếu như tôi đoán không sai, ba ngày sau gia tộc của ông sẽ triển khai đại trả thù thứ hai, ông chuẩn bị sẵn sàng chưa?” Đối với chuyện này, Lý Dật phi thường cảm thấy hứng thú. Hắc thật sự muốn biết, thân là gia tộc nắm giữ quyền lực hắc ám tối cao nhất ở nước Mỹ, sự trả thù của Gambino sẽ hùng mạnh đến cỡ nào.

Nghe được hai chữ trả thù, nụ cười trên khuôn mặt Seaman vụt tắt, nổi tức giận trong con người không thể che giấu: “Lý! Cường độ cuộc trả thù lần này, sẽ vượt qua sự tưởng tượng của anh, cũng vượt qua sự tưởng tượng của mọi người!”

Lý Dật không lên tiếng, mà rút một điếu xì-gà ở trên bàn, châm lửa, nhẹ nhàng hút. Chờ đợi Seaman nói tiếp?

“Lý, quả thực không dám giấu anh, lúc đó đám hỗn đản kia sẽ phải chịu sự trừng phạt của gia tộc Gambino! Ngoại trừ gia tộc Qiesi Jarno có thể sẽ tổn thất ít hơn một chút, nhưng đám gia tộc chó má ăn theo kia, nhất định phải bị đả kích diệt môn!” Seaman vẻ mặt tự tin nói: “Ba ngày sau, toàn bộ sông bạc của hai gia tộc Profaci và Jarro Veysel ở Los Angeles liền bị niêm phong. Mà ngay cả thế lực bạch đạo của bọn chúng, cũng sẽ bị cơ quan chức năng nhảy vào thanh tra!”

“Lão bằng hữu, ý của ông là nói, hành động trả thù lần này, Gambino đem toàn bộ tinh lực đặt ở trên những gia tộc nhỏ lẻ khác, mà không phải đối phó với Qiesi Jarno sao?” Chớp mắt Lý Dật đã hiểu ra vấn đề.

Seaman bội phục nhìn Lý Dật, gật đầu: “Phải. Lý, kế hoạch là như thế này. Bọn Qiesi Jarno ở trên mọi phương diện, năng lực không kém so với chúng tôi bao nhiêu. Nếu chúng tôi muốn làm cho bọn hắc trả giá thảm thối, vậy thì sẽ có rất nhiều thế lực bị cuốn vào trong cái vòng xoáy đó. Đây là việc mà tình hình trước mắt không cho phép. Nhưng đối với những gia tộc nhỏ hơn thì khác, thực lực của bọn hắc cùng Gambino là không thể đánh đồng, nếu chúng tôi lợi dụng mạng lưới quan hệ phong sát bọn hắc, đó sẽ chính là ngày tận thế của bọn hắc!”

Vừa nghe Seaman nói như thế, Lý Dật lại cảm thấy không phải hắc ăn nói lung tung, dù sao năng lực của gia tộc Gambino tại ba phương diện Chính, Quân, Thương, hoàn toàn không phải là những gia tộc nhỏ kia có thể so sánh.

Mà quan trọng nhất chính là sách lược hành động lần này của gia tộc Gambino: không đánh cùng Qiesi Jarno, mà loại bỏ đám vây cánh này trước!

Lý Dật thập phần rõ ràng: nếu như gia tộc Gambino thực hiện được kế sách này, vậy thì đối với gia tộc Qiesi Jarno mà nói, nhất định sẽ là một cú đả kích trầm trọng.

Còn gia tộc Profaci, mặc dù trên danh nghĩa hiện tại là đồng minh của Qiesi Jarno, nhưng đó là khi bọn chúng liên thủ tập kích Gambino. Nếu, hiện giờ Gambino trả thù, dưới dạng tình huống này gia tộc Qiesi Jarno cũng lực bất tòng tâm trợ giúp, đợi tới lúc xảy ra đánh nhau, bọn hắn sẽ ra mặt sao?

Đáp án khẳng định là không.

Bất quá, Lý Dật không nghĩ rằng: gia tộc Gambino có thể thuận lợi thực hiện kế hoạch này, nếu không, dựa theo lịch sử nước Mỹ, bị diệt môn hẳn phải là gia tộc Qiesi Jarno mới đúng!

Phương diện này khẳng định là có huyền cơ gì đó. Trong đầu Lý Dật lóe lên một ý niệm như vậy.

“Seaman, kế hoạch của gia tộc ông thoát nhìn mười phần hoàn mỹ, nhưng tôi vẫn cảm giác có cái gì đó không ổn. Nhưng cụ thể làm sao tôi lại không thể giải thích được.” Mặc dù Lý Dật không biết huyền cơ bên trong chuyện này là cái gì, nhưng vẫn cẩn thận nói: “Tôi chỉ đề nghị ông gọi điện thoại nhắc nhở Annie một chút, kêu nàng và Edward đừng khinh suất.”

“Cám ơn anh, Lý, tôi sẽ nhớ kỹ lời khuyên bảo chân thành của anh.” Seaman nhú mày đáp ứng, hiển nhiên, sau khi trải qua nhiều chuyện như vậy, hẳn đối với năng lực của Lý Dật có một tầng nhận thức mới.

Lý Dật và Seaman nói chuyện cũng không lâu lắm, một giờ sau, hắn mang theo giấy tờ thủ tục rời khỏi trang viên gia tộc Gambino.

Không thể không nói, Seaman là một người phi thường thông minh, hẳn chẳng những trợ giúp Lý Dật làm toàn bộ thủ tục đăng ký công ty bảo an Hắc Dạ, hơn nữa còn chọn địa điểm cho công ty, nơi Seaman tuyển chọn là một tòa nhà nằm ở gần nội thành Los Angeles.

Sau khi trở lại khu phố Tàu, vốn Lý Dật đem toàn bộ giấy tờ thủ tục của công ty bảo an Hắc Dạ và đám huynh đệ mới kia giao cho Jester. Hơn nữa còn phân phó Jester ăn xong cơm tối, hẳn cùng Jester sẽ đến hiện trường xem qua.

Quyết định này của Lý Dật làm cho Jester cảm thấy hết sức kì quái, trong kí ức của hắn, Lý Dật thuộc cái loại người làm việc quên mạng, chưa bao giờ từng vì một bữa cơm nhỏ nhoi, mà ảnh hưởng đến chính sự. Theo đoạn thời gian trước đối phó với Carville mấy ngày mấy đêm không ngủ, cũng có thể thấy được.

Jester nằm mơ cũng không nghĩ ra, sở dĩ Lý Dật quyết định như vậy, bởi vì hắn đáp ứng Hạ Vũ Đình là sẽ trở về ăn cơm đúng giờ.

Ngày xưa khi còn ở quốc nội. Lý Dật bởi vì được Tiêu Thanh Sơn chiếu cố, thêm năng nổ xông xáo. Cá chép liền vượt long môn trở thành nhân vật trong xã hội thượng lưu, ngoài trừ những buổi dự tiệc không thể thoái thác ra, hoặc thật sự đi làm việc quan trọng, Lý Dật đều trở về nhà đúng giờ ăn cơm.

Cái thói quen này đã không thể sửa đổi. Bởi vì Lý Dật biết, nếu như hắn không trở về đúng giờ hẹn, thì cái nữ nhân phò thác cả đời cho hắn kia sẽ một mực chờ đợi. Thẳng đến lúc nào hắn về mới chịu động đũa, mặc dù là hắn có gọi điện báo về, nhưng người con gái kia vẫn sẽ không ăn cơm trước.

Đây là tính cách của Hạ Vũ Đình, chưa bao giờ sửa đổi.

Khi mới gặp lại Hạ Vũ Đình, Lý Dật miễn tuệ phát hiện ra, thân mình của nàng so với trước kia hư nhược hơn rất nhiều. Cho nên, Lý Dật sẽ không để Hạ Vũ Đình chờ lâu, đồng thời hắn cũng bắt nàng phải chịu khó uống thuốc bổ Đông Y, chẳng qua phương thuốc lại do chính bản thân hắn viết!

Thời gian Lý Dật trở lại biệt thự. Hạ Vũ Đình đã chuẩn bị thức ăn xong xuôi, đang ngồi chờ đợi ở trong phòng ăn.

Giống như trước kia, Hạ Vũ Đình không có làm nhiều thức ăn hoa lệ, mà toàn bộ đều thực bình dân.

Canh cá, thịt kho tàu, gà hầm xé phay, cải thìa xào....

Nhìn trên bàn nhiều thức ăn màu sắc, tản ra mùi hương mê người, thậm chí Lý Dật sau khi vào nhà không có thay quần áo, mà trực tiếp chạy xuống phòng ăn. Kết quả, hắn bị Hạ Vũ Đình lôi kéo đi thay đồ.

Vẫn như ngày xưa, lúc ăn cơm Hạ Vũ Đình thực nhỏ nhẹ, chỉ ăn qua vài miếng, rồi hai tay chống cằm ngắm nhìn bộ dạng hổ đói của Lý Dật. Chờ khi Lý Dật tưởng như ngẹn cơm, liền chan canh cho hắn.

Hai ngày trước bởi vì Trần Lâm còn ở trong này. Hạ Vũ Đình ngượng ngùng không dám ngẩng nhìn Lý Dật ăn cơm như bây giờ. Lúc này thấy bộ dạng hổ đói kia, trong đầu của nàng không khỏi dần dần hiện ra đoạn thời gian hai người ấm êm tại Thượng Hải.

Dường như đã lâu lắm rồi chưa từng hạnh phúc như ngày hôm nay. Cuộc sống sẽ luôn luôn duy trì như thế này sao?

Hạ Vũ Đình tự hỏi ở trong lòng mình, tuy nhiên lại không có đáp án chính xác.

.....

Vịnh tây nước Mỹ, Non- Gothic là tập đoàn buôn lậu cường đại nhất, Non- Gothic chia cắt một phần ba lợi nhuận buôn lậu ở Tây hải, quy mô rộng lớn, những tập đoàn khác không thể sánh bằng. Đồng dạng, địa phương tổng bộ của Non- Gothic, thoát nhìn cũng hoành tráng, hoa lệ hơn những tập đoàn khác.

Tổng bộ của tập đoàn Non- Gothic tọa lạc ở bên cảng phía Đông, là một tòa nhà cao tới sáu mươi tầng.

Đương nhiên, tòa nhà cao tầng này không có quảng cáo hai chữ buôn lậu, mà theo tên gọi chính quy là : Non- Gothic Tập Đoàn Vận Chuyển Hải Dương.

Vì muốn che giấu tai mắt người dân, nên tập đoàn Non- Gothic cũng làm một số sinh ý bình thường, nhưng nguồn thu nhập đó chỉ là lớp mặt nạ cho hành vi buôn lậu mà thôi.

Mặc dù chủ yếu là vì che giấu tai mắt người dân, thế nhưng trong tòa nhà cao tầng này, vẫn có rất nhiều công nhân viên chức, thoát nhìn phi thường chính quy.

Tập đoàn vận chuyển hải dương Non- Gothic, trong văn phòng chủ tịch, Meiha De mặc một thân âu phục màu ghi, ngồi trên chiếc ghế bành sang trọng, nơi tay mang theo một chiếc xì-gà, diễn cảm thoát nhìn cực kỳ thích thú, thậm chí khóe miệng của hắn xuất hiện vẻ tươi cười không thể che giấu.

Trên thực tế, có thể trở thành tân trùm buôn lậu, Meiha De quả thật có tiền vốn để đắc chí.

Tại hắn xem ra, chiếc ghế chủ tịch này, rất nhiều người cả đời đều không thể phấn đấu tới được, hắn có thừa đủ lý do để kiêu ngạo!

Bỗng nhiên điện thoại trên bàn réo chuông, Meiha De hưng hăng dụi tắt xì-gà, cầm điện thoại lên nghe, trong ống nghe truyền ra chất giọng ngọt ngào của cô nàng thư ký: “Ông chủ, bên ngoài có một người phương Đông, muốn gặp ngài.”

“Người phương Đông?” Meiha De hơi nhíu mày, theo sau nói: “Để cho hắn tiến vào đi.”

Mấy phút đồng hồ sau, thư ký riêng của Meiha De dẫn Tiểu Thất vào trong văn phòng. Theo sau, cô nàng thư ký cung kính ly khai, hơn nữa còn nhẹ nhàng khép cửa lại.

“Meiha De tiên sinh, chúc mừng ngài đã trở thành tân chủ nhân của tập đoàn Non-Gothic.” Đối mặt với Meiha De, Tiểu Thất có vẻ cực kỳ trấn định, một bộ dáng bình tĩnh, rất có phong phạm của Phương Cảnh Minh năm xưa.

Meiha De đối với Tiểu Thất đến không ưa lắm, chính xác ra là khinh thường, hắn dùng ánh mắt khinh miệt nhìn thoáng qua Tiểu Thất: “Không biết Lý tiên sinh phái người đến tìm ta có chuyện gì?”

“Dật ca muốn tôi chuyển cáo cho ngài, mười giờ sáng ngày mai, hắn muốn gặp mặt các thủ lĩnh đại tập đoàn buôn lậu, ngài cần phải đi một chuyến.” Nghe Tiểu Thất nói, Meiha De cười lạnh: “Trở về nói cho Lý Dật biết, thời gian của ta rất quý giá, không có rảnh đi bồi tiếp hắn.”

“Ngài xác định?” Tiểu Thất khẽ hí mắt, động tác này hắn mới học được của Lý Dật.

Meiha De vẫn cười nhạt: “Tiểu tử, ta biết cái tên hỗn đản Lý Dật kia muốn làm cái gì. Người trở về chuyển cáo cho hắn nghe, thời đại của Carville đã tiêu tụt rồi. Bắt đầu từ hôm nay, tập đoàn buôn lậu Non-Gothic sẽ không cấp cho bất kỳ hắc bang nào một phân tiền!”

Meiha De nói khiến cho Tiểu Thất biến sắc!

“Nga, không, hẳn phải là tập đoàn vận chuyển hải dương Non- Gothic mới đúng chứ!” Meiha De khinh miệt nhìn Tiêu Thất, trầm giọng nói: “Hiện tại, người có thể đi được rồi!”

Tiêu Thất lẳng lặng xoay người rời đi, nhưng lúc bước tới cửa thì bỗng nhiên dừng lại, ngữ khí trầm ổn: “Meiha De tiên sinh, tôi hy vọng ngài hãy thận trọng. Dật ca tuy rằng không thích người không thông minh, nhưng lại càng không thích người có đầu óc, mong rằng ngài sẽ không bước theo chân của Carville.”

337. Chương 290 :hai Chỗ Dựa Vững Chắc, Một Lá Bài Tẩy

Dưới ánh sáng lung linh huyền ảo trên tinh không, khu nhà giàu Merbury vẫn thập phần quanh quệ như ngày thường, cả khu này chỉ có một số ít căn biệt thự còn lấp lóe ánh đèn điện.

Căn biệt thự nằm ở góc tây nam khu nhà giàu Merbury được xem là nơi náo nhiệt nhất lúc này. Trong đại viện của biệt thự, có hơn mười cỗ xe Limousine đậu, tiếng âm nhạc tao nhã theo trong đại sảnh truyền ra, ở trong màn đêm tĩnh lặng nghe có vẻ phá lệ rõ ràng.

Trong đại sảnh, một đám nam nhân quần áo chỉnh tề, ngồi thành một bàn tròn, nhỏ giọng cùng nhau nói chuyện gì đó.

Cùng những buổi dạ tiệc bình thường bất đồng, ở trong đại sảnh không có bất kỳ một người phụ nữ nào, hơn nữa cũng không có dàn nhạc, tiếng nhạc đang vang vọng chung quanh là thông qua một chiếc máy nghe nhạc cổ điển.

Là khu nhà giàu nổi tiếng nhất Los Angeles, khu Merbury luôn luôn có rất nhiều buổi dạ tiệc tụ họp, nhưng dạ tiệc giống như hôm nay thì lại phi thường hiếm gặp, thậm chí là có điểm quý dị.

“Mới nhận được tin tức, xế chiều hôm nay Lý Dật đã phái người đến Non-Gothic thông tri, kết quả bị Meiha De cự tuyệt.”

“Cảm ơn Thượng Đế! Hóa ra là như vậy, chẳng thể trách cái gã điên kia, bỗng nhiên lại nói rằng sẽ hủy bỏ thời gian gặp mặt!”

“Các người cho rằng, cái gã điên kia sẽ buông tha sao?”

“Sẽ không bao giờ!”

“Ta cũng cho rằng như vậy, lấy phong cách hành sự của gã điên kia, lần này khẳng định Meiha De gặp phiền toái rồi.”

“Bản thân tôi cảm thấy, mặc dù Meiha De không biến thái như Carville, nhưng có thể trở thành tân chủ nhân của tập đoàn Non- Gothic, năng lực tuyệt đối không kém hơn so với bất kỳ người nào trong số chúng ta. Hẳn cố tình chọc giận gã điên kia, hơn phân nửa là ý vào thế lực ở sau lưng.”

“Đúng vậy! Carville còn bị giết chết, thằng con hoang Meiha De không có khả năng không úy kị gã điên kia, hẳn chỉ bị người ta sai khiến mà thôi. Xem ra, thế lực đứng sau lưng tập đoàn Non- Gothic này đã không muốn nộp tiền bảo kê cho Hoa Nhân bang rồi.”

“Đây đối với chúng ta, có thể là một chuyện tốt ah!”

“Phải ah! Chỉ cần tập đoàn Non- Gothic không giao tiền, như vậy chúng ta có thể liên hợp cùng một chỗ, cự tuyệt giao khoản tiền kia.”

“Đúng vậy! Giờ như thế này, chúng ta chỉ cần im lặng chờ đợi sự tình tiến triển, nếu kẻ điên thắng, chẳng qua chúng ta giống như trước thôi,

hàng năm giao nộp một khoản tiền phí, nếu người điên kia thất bại, ha ha.... ”

“Đừng nằm mơ, cái người điên kia tuyệt đối sẽ không thất bại, chớ quên rằng gia tộc Gambino cũng có phần hoa hồng.”

Gã phát biểu cuối cùng chính là chủ nhân của đồng biệt thự này, hẳn và những người chung quanh đều là kinh ngư của giới buôn lậu vịnh hải nước Mỹ.

“Không sao cả, tuy rằng tôi đau lòng với khoản tiền kia, nhưng tôi cũng tình nguyện xuất tiền để tiêu tại họa, quả thực không muốn chọc giận kẻ điên đó.” Chủ nhân căn biệt thự thấy mọi người dồn ánh mắt về phía mình, liền cảm thán nói.

Nghe được lời nói của hắn, những người khác mặc dù có chút không thoải mái nhưng cũng phải thừa nhận hắn nói đúng sự thật. Một khi tập đoàn Non- Gothic thua, vậy thì bọn hắn vẫn sẽ phải nộp bút tiền như lúc trước.

Những con kinh ngư trong ngành buôn lậu bờ biển tây nước Mỹ đang âm thầm bí mật tụ họp, lý=“” dật=“” cũng=“” không=“” có=“” lập=“” tức=“” làm=“” ra=“” tư=“” thế=“” phản=“” kích.=“” lúc=“” chiều.=“” hẳn=“” từ=“” tiểu=“” thất=“” biết=“” được=“” thái=“” độ=“” của=“” tập=“” đoàn=“” non=“” gothic=“” xong.=“” đầu=“” tiên=“” kêu=“” tiểu=“” thất=“” liên=“” hệ=“” những=“” đầu=“” mục=“” khác=“” trong=“” ngành=“” buôn=“” lậu.=“” hủy=“” bỏ=“” gặp=“” mặt.=“” đến=“” nổi=“” kế=“” tiếp=“” định=“” làm=“” như=“” thế=“” nào.=“” lý=“” dật=“” cũng=“” không=“” nói=“” cho=“” tiểu=“” thất=“”>

Đối với quyết định hủy bỏ buổi gặp mặt, Tiểu Thất cũng đồng quan điểm, dù sao theo ý nào đó mà nói thì tập đoàn Non- Gothic có thể đại biểu cho ngành buôn lậu ở bờ biển tây nước Mỹ. Nếu như Lý Dật không cách nào làm cho Non- Gothic khuất phục, vậy thì mấy con kinh ngư còn lại kia tuyệt đối sẽ không một ai nguyện giao tiền phí giống như ngày xưa.

Dù sao, hai mươi triệu usd cũng không phải là một con số nhỏ! Đồng dạng, lấy sự hiểu biết của Tiểu Thất, Lý Dật tuyệt đối sẽ không từ bỏ ý đồ.

Đúng theo như Tiểu Thất nghĩ, nếu Lý Dật từ bỏ ý đồ, vậy thì hắn đã không phải là Lý Dật nữa rồi.

Cuộc bạo loạn ở Los Angeles lần này, mặc dù Carville một tay trù hoạch, nhưng tập đoàn buôn lậu Non- Gothic cũng không thoát ra khỏi trách nhiệm tương quan. Dưới tình huống này, Non- Gothic chẳng những không có thành ý xin lỗi mà còn phá vỡ quy luật bao nhiêu năm, đây là một hành vi khiến cho Lý Dật tuyệt đối sẽ không thể nhẫn nhịn.

Kêu Tiểu Thất đi thông tri cho những đầu mục khác trong ngành buôn lậu, đồng thời Lý Dật lần lượt gọi điện thoại cho Seaman và Sidon, nhờ hai người điều tra giúp một số thông tin. Mà cái tin xấu này, cũng làm cho Lý Dật mất hứng thú đi thị sát công ty bảo an Hắc Dạ, sau khi ăn cơm xong, hắn giam mình vào trong thư phòng suy nghĩ đối sách.

Sau khi Carville chết, đại bộ phận những di sản của Carville đều bị thế lực hắc ám sau lưng tập đoàn Non- Gothic chia chác, một số ít bị chính phủ thu, Lý Dật cả hai bàn tay đều trống trơn.

Có thể nói, Lý Dật đã cấp đủ mặt mũi cho những tên kia rồi, mà bọn hắn được đăng chân lên đăng đầu, đây là hành vi Lý Dật không thể dung tha!

Tiếng bước chân rất nhỏ vang lên ở bên ngoài thư phòng, Hạ Vũ Đình bưng một chén trà nóng đi vào.

Vốn dĩ Lý Dật đang trầm ngâm hút thuốc, suy nghĩ về một số âm mưu ở trong chuyện này, thấy Hạ Vũ Đình tiến vào thư phòng, vội vàng dụi tắt thuốc lá.

“Cứ tiếp tục công việc của anh đi, đừng quan đến em, em chỉ muốn pha cho anh một tách trà mà thôi.” Hạ Vũ Đình mỉm cười nói.

Lý Dật muốn nói cái gì đó, nhưng lại nghe thấy tiếng chuông điện thoại ở trên bàn réo vang.

Hạ Vũ Đình không đợi Lý Dật nói thêm cái gì, liền biết điều thoái lui ra khỏi thư phòng.

“Lý, điều tra xong rồi, Meiha De vốn là con rối của thế lực đứng sau lưng Non- Gothic. Hắn bị thế lực này sai khiến nên mới dám làm như vậy.” Rất nhanh điện thoại chuyển được, trong tai nghe truyền ra thanh âm của Seaman: “Non- Gothic có ba cỗ thế lực đứng sau lưng, trong đó khó đối phó nhất chính là gia tộc Lisbon. Bởi Lisbon có thể được tính là một gia tộc chính giới như Heyde Gus. Bất quá Lisbon thiên hướng về quân đội, thực lực ở trong quân đội không phải tầm thường, nhất là đối với hải quân. Lúc trước, Carville thông qua quan hệ với gia tộc Lisbon, mà giấu mình ở trong cái căn cứ hải quân kia.”

“Ngoại trừ gia tộc Lisbon, hai cái khác đều là gia tộc kinh doanh buôn bán, lúc trước bọn hần thông qua một số nhà máy xí nghiệp, đổi lấy cổ phần ở trong tập đoàn Non- Gothic. Ngày trước, Non- Gothic giao nộp tiền phí cho anh, ba gia tộc này đều phải xuất ra một chút đỉnh, hiện giờ Carville đã chết, bọn hần nuôi con rồi Meiha De kia, hiển nhiên là không muốn bị người ta đào mỏ.”

Nghe xong Seaman phân tích, Lý Dật bắt tri giác nhú chặt mày lại.

Tuy rằng Carville chết ở trong tay Lý Dật, nhưng hần không thể phủ nhận, năng lực của Carville, con rồi hiện tại kia tuyệt đối không thể sánh bằng. Dạng người luôn luôn tôn sùng hòa khí để cùng nhau kiếm tiền như Carville, tính không bao giờ quản đến chút điểm tiền phí này.

Đương nhiên, Lý Dật hiểu rõ, Carville nhún nhường như thế, chẳng qua chính là vì ngày sau trả thù gia tộc Qiesi Jarno mà thôi.

“Bọn quý hút máu thật đúng là keo kiệt.” Lý Dật lạnh lùng mắng, theo sau nói: “Seaman, ông có đề nghị gì không?”

“Lý, nếu không anh tìm tộc trưởng thương lượng một chút xem sao?” Seaman đề nghị, hần xem ra, nếu chuyện lần này được Edward ra mặt, nói không chừng sẽ có nhiều hy vọng.

Lý Dật trầm thấp nói: “Không cần, tôi tự biết chừng mực.”

“Lý, anh không nên làm ẩu!” Seaman theo bản năng, nghĩ Lý Dật muốn vận dụng thủ đoạn bạo lực, nhất thời có chút khẩn trương.

Lý Dật tươi cười quỷ dị: “Seaman, ông cho rằng tôi là một gã ngu ngốc thích hành động lỗ mãng hay sao?”

Nói xong, Lý Dật không đợi Seaman trả lời, mà trực tiếp cúp điện thoại.

Ở trong nháy mắt buông điện thoại xuống, sắc mặt của Lý Dật méo mó tới cực điểm, bàn tay cầm điện thoại đều hơi run rẩy!

Đối với Lý Dật mà nói, từ khi hần chân chính quật khởi mặc dù có không ít người gây phiền phức cho hần. Nhưng đều có thể hóa nguy thành an, một phần cũng là do mối quan hệ với gia tộc Gambino.

Mà hần lại rõ ràng, lần này vô luân gia tộc Heyde Gus hay gia tộc Gambino cũng sẽ không ra mặt, thứ nhất lợi nhuận của sinh ý buôn lậu được chia chác không đang bao nhiêu, hơn nữa thể cục hiện tại thật sự rất mất cảm.

Liên tục thở dài hai cái, sau khi ổn định tâm tình, Lý Dật liền bấm số điện thoại của Sidon.

Rất nhanh điện thoại chuyển liên lạc. Trong ống nghe vang lên thanh âm rõ ràng của Sidon: “Lý, chuyện lần này thoát nhìn có vẻ khó giải quyết đây.”

Hiển nhiên, Sidon đã nghe phong thanh được một số tin tức.

Nhưng mà không đợi cho hần kịp nói hết lời, Lý Dật lạnh lùng chen ngang: “Sidon, anh hần là hiểu được. Cái tôi quan tâm không phải là tiền. Tôi vừa mới đứng vững gót chân ở Los Angeles, nếu chuyện tình lần này tôi bảo trì im lặng, như vậy tôi không chỉ tổn thất hai mươi triệu mỹ kim thu vào hàng năm, cũng không phải thể diện!”

“Mà là uy tín, tôi thật vất vả mới uy hiếp được cái đám tiểu hắc bang kia, hiện giờ nếu xử lý không tốt chuyện này, bọn hần nhất định sẽ trở mặt! Tôi tin chắc điểm này! Mà bọn hần đối với hành động của tôi có tác dụng trọng yếu, đây là việc tôi không muốn nhìn qua! Cho nên, tôi nhất định phải phản kích, phản kích đó, anh hiểu không?”

Nghe giọng nói âm trầm đáng sợ của Lý Dật, Sydon chỉ cảm thấy toàn thân không được thoải mái, hần nhỏ giọng hỏi: “Như vậy, Lý, anh muốn phản kích thế nào? Ba gia tộc kia thế lực rất mạnh, thật sự không nên động vào tìm thêm phiền toái.”

“Bọn chúng tưởng rằng tôi không dám vạch mặt, đối đầu cùng bọn chúng ư?” Lý Dật cười lạnh: “Sidon, chuyện lần này tôi không dám nhờ anh giúp đỡ nhiều, chỉ cần ra lệnh cho đội cảnh vệ tăng cường tuần tra ven biển thì tốt rồi.”

“Lý...” Sidon sắc mặt không khỏi biến đổi.

Lý Dật trầm giọng nói: “Nghe này, Sidon, anh đã đem hy vọng đặt ở trên người của tôi. Như vậy anh nhất định phải thu hết dũng khí phóng tay mà làm. Tuy rằng hành động này, anh sẽ bị gia tộc Lisbon quấy nhiễu, nhưng tôi tin tưởng anh có thể làm được. phải không?”

“Được rồi, Lý, tôi sẽ làm hết sức mình.” Sidon thở dài cẩn rằng nói: “Bất quá tôi không dám cam đoan có thể duy trì được bao lâu thời gian. Anh cũng biết đó mệnh lệnh của tôi có thể động đến cảnh vệ trên biển, nhưng gia tộc Lisbon ở trong hải quân có lực ảnh hưởng rất lớn.”

“Tôi không cần nhiều thời gian lắm đâu.” Lý Dật chen ngang Sidon, nói.

Sidon nghe được câu nói của Lý Dật, hấn cảm giác Lý Dật phi thường tự tin. Mặc dù không hiểu vì sao Lý Dật tự tin như thế, nhưng hấn cũng không có đi hỏi, mà trực tiếp cúp điện thoại.

Cúp điện thoại, Lý Dật nhẹ nhàng day huyết thái dương, ánh mắt híp lại thành một đường chỉ nhỏ. Người quen thuộc hấn thì biết, đây chính là dấu hiệu khi Lý Dật tức giận!

Đêm đó, Sidon dựa theo phân phó của Lý Dật, ra lệnh cho đội cảnh vệ trên biển tăng cường tuần tra, kết quả bắt được tàu buôn lậu, tịch thu toàn bộ số hàng hóa, những hàng hóa này đều có giá trị xa xỉ.

Quan trọng hơn, tàu buôn lậu này là của tập đoàn Non- Gothic.

Tin tức này vừa truyền ra, toàn bộ những đầu mục ngành buôn lậu ở bờ biển tây nước Mỹ, đều minh bạch một sự thật: cái người điên kia bắt đầu phản kích rồi!

Ngày hôm sau, gia tộc Lisbon phái người đến tìm Sidon can thiệp, thái độ dường như có chút khó chịu, bất quá Sidon lại không hề cúi đầu trước đối phương mà kiên quyết không giao số hàng hóa kia ra, đồng thời cũng không giảm cường độ tuần tra ven biển.

Thái độ của Sidon khiến cho người gia tộc Lisbon thập phần tức giận, tuy nhiên cũng không thể làm gì hơn, gia tộc Lisbon mặc dù có lực ảnh hưởng cường đại ở trong hải quân, nhưng cùng so sánh với nhân hiệu lâu đời Heyde Gus thì vẫn còn kém hơn một chút.

Sang sớm ngày hôm sau, Sidon không có giảm cường độ tuần tra ven biển, ngược lại còn tăng cường thêm, đồng thời thông qua nguồn tin của Haise Lin cung cấp, bắt vài tàu hàng buôn lậu, số lượng so với ngày đầu tiên còn giá trị hơn nhiều.

Điều này làm cho tập đoàn Non- Gothic gặp phải tổn thất không nhỏ, đồng thời những tập đoàn buôn lậu khác hợp tác cùng Gothic, cũng sôi nổi kháng nghị. Dù sao, số hàng hóa bị bắt, không phải chỉ riêng tập đoàn Non- Gothic buôn lậu mà thôi.

Đối mặt với Lý Dật phản kích, tập đoàn Non- Gothic không có cúi đầu nhận thua, gia tộc Lisbon lại chạy đi tìm Nick. Cố gắng hướng Nick gây áp lực.

Lần trước Nick bị Lý Dật mắng cho một trận cầu huyền lâm đầu, trong lòng nhiều ít vẫn còn ích tỵ một chút oán khí. Hơn nữa, chuyện lần này gia tộc Heyde Gus không có điểm lợi lộc gì. Nick thông qua điện thoại nói với Lý Dật, xét trên phương diện đồng minh, gia tộc Heude Gus đã làm đủ rồi.

Bất quá, Nick có thể hiểu được tâm tình của Lý Dật, nên hấn đáp ứng Lý Dật, là sẽ bảo trì cường độ tuần tra ven biển trong vòng ba ngày.

Sang ngày thứ ba, toàn bộ nghiệp vụ của tập đoàn Non- Gothic đều dừng làm việc. Hiển nhiên, trước đó bọn họ đã nghe phong thanh tin tức ở trên kia. Tại nhóm bọn hấn xem ra, cùng với tiếp tục mạo hiểm mở rộng nghiệp vụ, không bằng đình chỉ thêm một ngày.

Quyết định này để cho Non- Gothic giảm bớt được nhiều tổn thất không đáng có. Nhưng đối với một tập đoàn khổng lồ như Non- Gothic, con số tổn thất trước kia đã rất là kinh người rồi!

Thậm chí vượt quá số tiền phí hàng năm cấp cho Lý Dật!

Đương nhiên vì suy nghĩ đến lợi ích lâu dài, thế lực đứng sau lưng tập đoàn Non- Gothic vẫn cho rằng đáng giá.

Chiều ngày thứ ba, Lý Dật phân phó Ngưu Lâm Sinh thả ra một tiếng gió: “Trong tương lai, phàm là người nào thông qua Non- Gothic buôn lậu hàng hóa, đều sẽ trở thành địch nhân của Hoa Nhân bang và gia tộc Gambino!”

Sau khi Lý Dật loan truyền cái tin tức này, gia tộc Gambino không hề có bất kì điều tiếng gì, thứ nhất Gambino thân là đồng minh mà không phải làm chuyện gì, thứ hai lợi nhuận sinh ý buôn lậu, gia tộc Gambino có ba thành hoa hồng trong đó, tự nhiên phải có chút lực mới đúng.

Không thể không nói, hành động này của Lý Dật thu được hiệu quả rất lớn!

Tuy rằng mới trước đó không lâu, ủy ban Mafia đã xây ra chính biến nghiêm trọng, nhưng lực ảnh hưởng của gia tộc Gambino đối với thế giới ngầm ở nước Mỹ vẫn chưa giảm bớt, mà cũng không một ai nguyện ý đi đắc tội với gia tộc cường đại như vậy!

Không người nào dám bỏ ngoài tai uy hiếp của gia tộc Gambino, cũng không một ai dám coi thường thủ đoạn của Dật gia!

Sau khi lời cảnh báo này được loan truyền, ngày thứ tư, mặc dù cường độ tuần tra ven biển đã giảm bớt đi rất nhiều, nhưng một nửa nghiệp vụ của tập đoàn Non- Gothic vẫn tiếp tục ngừng hoạt động!

Đây cũng chính là nói, một nửa hợp tác thương nghiệp bởi vì lời uy hiếp kia của Lý Dật, mà lựa chọn tạm thời tránh đầu sóng ngọn gió, chậm rãi đợi tình thế phát triển.

Mặc dù là như thế, nhưng tập đoàn Non- Gothic không chịu nhận thua, bọn hắn dường như quyết tâm muốn cùng Lý Dật tiêu hao dần dần. Tại nhóm bọn hắn xem ra. Lý Dật đã mượn sức hai thế lực cường đại kia rồi, chỉ cần bọn hắn chống đỡ qua thêm vài ngày, như vật hết thấy cố gắng của Lý Dật đều sẽ như đem muối bỏ biển.

Chẳng qua bọn hắn không biết. Lý Dật ngoại trừ hai chỗ dựa cường đại kia ra, trong tay Lý Dật còn đang nắm một lá bài tẩy!

Một lá bài tẩy trong tương lai khiến cho tất cả hình cảnh trên thế giới nghe danh đều phải kinh hồn táng đờm!

.....

Gia tộc Gambino triển khai phản kích! Lão đầu Edward tuân thủ ước định với Nick, ấn nhẫn bảy ngày, sau bảy ngày, gia tộc Gambino giống như mãnh thú ẩn núp đã lâu, lập tức triển khai trả thù những gia tộc minh hữu của gia tộc Qiesi Jarno ẩn núp đã lâu!

Điên rồi!

Gia tộc Gambino điên rồi!

Đây là đánh giá của toàn bộ xã hội thượng lưu đối với lần phản kích này của gia tộc Gambino.

Trong lúc phản kích, gia tộc Gambino lợi dụng mạng lưới quan hệ đã bồi dưỡng suốt nhiều năm tại Mỹ triển khai sự trả thù hung tàn!

Ngoại trừ gia tộc Qiesi Jarno không gặp tổn thất, những gia tộc khác bao quát gia tộc Profaci đều bị sự đả kích chưa từng có, sản nghiệp bạch đạo của các gia tộc hoàn toàn bị gia tộc Gambino ngăn chặn!

Gia tộc Gambino không chỉ lợi dụng hai gia tộc thương nghiệp có thực lực cường hãn tại Bắc Mỹ tiến hành chen ép sản nghiệp bạch đạo của những gia tộc Mafia, đồng thời lợi dụng lực lượng chính đàn áp chế sản nghiệp bạch đạo của họ!

Gần hai ngày!

Trong hai ngày này, gia tộc Gambino hoàn toàn thể hiện ra thực lực khủng bố.

Làm đầu lĩnh như gia tộc Qiesi Jarno tuy rằng không gặp tổn thất, thế nhưng cũng phải đứng ra bang trợ những minh hữu, thế nhưng sự giúp đỡ của họ cũng thập phần hữu hạn, thậm chí có thể nói không hề khởi lên chút tác dụng nào!

Điều này làm cho toàn bộ các gia tộc bao quát gia tộc Profaci bên trong đều giảm sút lòng tin đối với gia tộc Qiesi Jarno, thậm chí có hai gia tộc đã hướng gia tộc Gambino thừa nhận sai lầm.

Dưới dạng tình hình này, tộc trưởng hiện tại của gia tộc Qiesi Jarno lập tức mời dự họp hội nghị gia tộc, thương thảo đối sách.

Tuy rằng tập đoàn buôn lậu Non- Gothic ở trong cuộc chính biến ủy ban Mafia có vai diễn không thể thay thế, thế nhưng bọn họ cũng không gặp sự đả kích của gia tộc Gambino, tổn thất của bọn đến từ Lý Dật.

Lý Dật đầu tiên lợi dụng Sidon tăng mạnh sự tuần tra của cảnh vệ đội trên biển, ngăn chặn được không ít thuyền hàng buôn lậu, làm tập đoàn buôn lậu tổn thất thảm trọng, sau đó gia tộc Lisbon đứng ra điều giải, độ tuần tra của cảnh vệ đội trên biển cũng giảm xuống. Thế nhưng sự uy hiếp của Lý Dật làm nghiệp vụ của tập đoàn buôn lậu Non- Gothic giảm xuống phần nửa!

Đối mặt tất cả, thân là tân chủ nhân của tập đoàn buôn lậu Non- Gothic, Meiha De cũng không đặt trong lòng.

Bởi vì thế lực phía sau màn của hắn nói với hắn chỉ cần qua thêm vài ngày, nguy cơ sẽ qua, căn cứ cái nhìn của bọn học, Lý Dật đã dùng hết bài tẩy trong tay.

Có thể vì xác minh suy đoán của bọn họ, vào ngày thứ sáu giữa trưa, mấy thương gia hợp tác tập đoàn buôn lậu Non- Gothic đều liên hệ Meiha De, biểu thị tiếp tục hợp tác.

Tin tức này làm tâm tình Meiha De thật tốt.

Trong tòa lầu tổng bộ của tập đoàn buôn lậu Non- Gothic, Meiha De tiến bước một gã thương gia hợp tác cuối cùng, hắn đứng lên vận lưng một cái, sau đó cầm lấy xì gà trên bàn châm lửa thích ý hút một hơi.

Theo hắn xem ra, mấy thương nhân tiếp tục hợp tác như thế, nghiệp vụ của tập đoàn buôn lậu Non- Gothic sẽ khôi phục bầy thành. Một màn như vậy, nếu Lý Dật không áp dụng hành động, như vậy những thương nhân khác sẽ tuyệt đối không tiếp tục quan sát, mà sẽ hoàn toàn không nhìn đến sự uy hiếp của Lý Dật!

“Người điên? Hừ! Lẽ nào người dám ở sau màn làm cái gì?” Meiha De đắc ý cười cười, sau đó cầm lấy điện thoại bấm số cho bí thư riêng, điện thoại rất nhanh chuyển được, bên trong truyền ra thanh âm ngọt ngào của nữ bí thư : “ Lão bản.”

“Bảo bối, hiện tại tâm tình ta không sai, ta cần chúc mừng.” Meiha De thích ý phun ra một ngụm khói, sau đó mỉm cười nói: “Mang tới một chai rượu vang, còn có đá lạnh.”

Hai phút sau, bí thư riêng của Meiha De tới phòng làm việc của hắn

338. Chương 291 :

Bởi vì nữ nhân này chưa bao giờ mặc quần lót bên trong!

Có một lần, một gã công nhân nhìn thấy nàng khom người xuống, không cẩn thận thấy vùng rừng rậm tuyệt vời màu vàng kim kia, tên công nhân trực tiếp chảy nước miếng tại chỗ.

Từ đó về sau, tên công nhân kia hầu như mỗi ngày đều huyền tưởng hình ảnh của nàng nữ bí thư trong khi tự thỏa mãn, trên thực tế, toàn bộ tổng bộ công ty vận tải Non- Gothic, nàng là “tinh nhân” trong mộng của công nhân nam tính dùng để tưởng tượng khi tự thỏa mãn mình.

Nhìn gò núi cao chót vót của nữ bí thư, khoe miệng Meiha De lộ ra dáng tươi cười đậm đặng, hắn cũng không đứng dậy mà là chuyển hướng hai chân.

Bí thư của Meiha De liếc đôi mắt câu hồn nhìn hắn, liếm đầu lưỡi, sa đó đầu tiên rót ly rượu cho hắn, bỏ vào hai viên đá lạnh.

Sau khi đưa ly rượu cho Meiha De, nữ nhân dùng thân thể cọ lên đùi hắn, uốn éo thân thể, trong lúc uốn éo cởi bỏ quần áo trên người, mỗi một lần uốn éo, gò núi của nàng liên tục cọ vào thân thể Meiha De.

Nhìn tiểu mỹ nhân mê người trước mắt, Meiha De cũng không cử động, để mặc cho nàng tùy ý cởi bỏ quần áo trên người.

Mất đi nịt ngực ràng buộc, tòa núi non hoàn toàn bại lộ ra ngoài, kiên quyết mê người.

“Có thể bắt đầu rồi, bảo bối.” Một màn mê người trước mắt làm Meiha De nổi lên phản ứng của nam nhân, hần dụi tắt xì gà trong tay, nhẹ nhàng uống một ngụm rượu vang, mỉm cười nói.

Nghe được hần nói, tay phải nữ nhân chậm rãi di động trên đùi hần, cuối cùng nắm lấy cây thương giữa hai chân, sau đó nàng chậm rãi ngồi xuống, quen việc dễ làm cởi dây nịt quần của Meiha De, kéo quần xuống, vươn ngón tay dựng thẳng cây thương lên, đồng thời vươn đầu lưỡi thơm tho.

“Nga...!” Meiha De nhắm mắt lại phát ra một tiếng rên rỉ thoải mái. Sau đó tà khí cười bóp lấy gò núi của nữ nhân, đồng thời cầm ly rượu lạnh rót xuống bờ lưng trơn tuột của nàng.

Bị rượu vang lạnh giá kích thích, nữ nhân không khỏi nhanh thêm tốc độ, sau đó dùng gò ngực kẹp lấy cây thương...

Lúc này, toàn bộ căn phòng tràn ngập khí tức dâm mỹ.

Meiha De một tay cầm tóc nữ nhân, một bên hưởng thụ sự phục vụ của nàng, hần lần đầu tiên nghĩ đánh bại được một đối thủ cường đại rồi phóng túng là tuyệt vời đến như vậy!

Màn đêm buông xuống, ánh đèn rực rỡ sáng lên, lại một cuộc sống về đêm chuẩn bị bắt đầu.

Các quán bar nổi tiếng trong Los Angeles mở cửa, sinh ý của các hộp đêm cực kỳ thịnh vượng.

Hiển nhiên, trước đó Sidon phong bế một phần ba hộp đêm làm rất nhiều người thích sống về đêm ghen đến phá hủy, hôm nay bãi lại được mở ra, bọn họ tự nhiên muốn hảo hảo phóng túng một chút.

Ba chiếc xe tải nhẹ màu đen nhanh chóng chạy trên một con đường của Los Angeles, trong xe, bao quát Jester bên trong toàn bộ thành viên của Hắc Dạ đều hạ nặng vũ trang, thậm chí, chiếc xe Jester cũng đã hoàn toàn được cải trang, trong xe có cả hệ thống điện tử tiên tiến nhất.

Ngon đèn hai bên đường xuyên thấu qua kính thủy tinh chiếu vào trong xe, nương theo ngọn đèn yếu ớt có thể nhìn thấy được biểu tình của thành viên Hắc Dạ đang tập phần hưng phấn!

Hiển nhiên, đối với bọn họ mà nói, ngày tháng quá mức bình ổn sẽ làm bọn họ chịu không nổi, bọn họ thích sinh hoạt đặc sắc kích thích, bọn họ thích cảm giác đưa địch nhân vào địa ngục!

“Đội trưởng, đêm nay chúng ta sẽ sảng khoái làm một trận sao?” Nguyên trong xe đang an tĩnh vang lên một thanh âm có chút kích động.

Lời kia vừa thốt ra, tất cả mọi người đều đưa ánh mắt nhìn về phía Jester.

Jester vốn đang đùa nghịch cây súng lục, ngẩng người nghe được câu hỏi của thủ hạ, lắc đầu: “Căn cứ ý tứ của lão bản, nhiệm vụ đêm nay của chúng ta là phá hủy thuyền hàng buôn lậu, cũng không cần đánh nhau.”

Nghe được Jester nói, thủ hạ của hần có vẻ có chút uể oải, hiển nhiên, nhiệm vụ như vậy đối với bọn họ mà nói quá mức giản đơn.

“Lão bản nói chúng ta không thể bại lộ hành tung. Cho nên các cậu nên chăm chú một chút, nếu xảy ra vấn đề đừng trách tôi không khách khí.” Tuy rằng tận sâu trong nội tâm của Jester vẫn xem đám thủ hạ là huynh đệ của mình, thế nhưng vị quân nhân người Đức nghiêm cẩn này khi đối mặt với nhiệm vụ, hoàn toàn bày ra một mặt nghiêm túc.

Nghe Jester nhắc nhở, những vị quân nhân tâm cao khí ngạo lập tức liền coi trọng nhiệm vụ trong buổi tối hôm nay.

Bốn mươi phút sau, ba chiếc xe chạy đến cạnh biển của bến tàu phía tây. Tại cạnh biển đỗ một chiếc thuyền hàng cải trang, sau khi xuống xe không đợi Jester phân phó, đám quân nhân xuất sắc nhất toàn cầu theo thứ tự leo lên thuyền hàng, toàn bộ quá trình thật cấp tốc lại chỉnh tề.

Khi đám người Jester lên thuyền hàng, thành viên Hoa Nhân bang đã đợi sẵn lập tức lái ba chiếc xe tải nhẹ rời khỏi, mà đám người Jester lại lái thuyền hàng tiến ra biển rộng mênh mang.

Vào một giờ hừng đông, một con thuyền buôn lậu của tập đoàn Non- Gothic còn cách bến tàu chừng năm trăm hải lý đã bị nổ tung, hàng hóa và nhân viên trên thuyền toàn bộ biến thành mảnh vụn trên biển, chìm vào biển sâu.

Hai giờ sáng hừng đông, cũng một màn đồng dạng tiếp tục trình diễn, một thuyền hàng chứa đầy hàng hóa bị nổ tung!

Trong hai tiếng đồng hồ sau đó, do Jester suất lĩnh thành viên Hắc Dạ tổng cộng phá hủy tám chiếc thuyền hàng buôn lậu!

Bốn giờ rưỡi hừng đông, căn cứ hải quân Wald và cảnh vệ đội trên biển đều nhận được thông tri, phái ra trực thăng vũ trang đi lục soát, kết quả không phát hiện được chút vết tích.

Năm giờ hừng đông, Meiha De bị một cú điện thoại dành thức.

Bởi vì ngày hôm qua tâm tình rất không tệ, hắn cùng bí thư tiêu hồn trong phòng làm việc, sau đó lại đi về khu nhà cấp cao đại chiến cả đêm, thẳng đến bốn giờ sáng mới ngủ.

Vì thế khi nhận được điện thoại, Meiha De có vẻ thập phần căm tức, bất quá sau khi hắn thấy dãy số hiện lên trên điện thoại, vẻ buồn ngủ và lửa giận của hắn trong nháy mắt biến mất vô tung vô ảnh.

“Chết tiệt, mấy tiếng đồng hồ trước, hơn năm trăm hải lý cách bến tàu phát sinh sự kiện nổ thuyền, đây là có chuyện gì?” Sau khi điện thoại chuyển được, trong điện thoại truyền ra thanh âm giận dữ.

Meiha De khúm núm đáp: “Xin lỗi Haier tiên sinh, tôi cũng không biết.”

“Chết tiệt, lập tức liên hệ người rời bến đêm qua, lập tức, người là đồ con lợn.” Meiha De nói làm Haier thập phần căm tức.

Mười phút sau, sắc mặt Meiha De trắng bệch.

Bởi vì hắn đã không cách nào liên lạc được với thuyền viên mười chiếc thuyền hàng rời bến hôm qua!

Liên tưởng trong điện thoại, người phụ trách của gia tộc Lisbon Haier của tập đoàn buôn lậu Non- Gothic nói, trên trán Meiha De không khỏi chảy ra mồ hôi lạnh. Cả người hắn run lên bấm dãy số của Haier: “Haier tiên sinh, toàn bộ thuyền viên đều không liên hệ được!”

Một tiếng gầm lên làm Meiha De thiếu chút nữa ném luôn điện thoại trong tay, sau đó hắn làm như nhớ tới điều gì, nhanh miệng nói: “Haier tiên sinh, nhất định là tên tạp chủng Lý Dật giở trò quỷ! Nhất định!”

“Chết tiệt, ta cũng biết là hắn giở trò quỷ! Thế nhưng không có bất luận chứng cứ gì chứng minh là hắn làm! Không có chứng cứ, người hiểu chưa? Người là đồ con lợn.” Đầu kia điện thoại, tâm tình Haier phi thường không xong, người của Lý Dật có thể thần không biết quỷ không hay phá hủy mười chiếc thuyền buôn lậu đã làm tập đoàn buôn lậu Non- Gothic bị thương nặng.

Mà càng chủ yếu chính là, không có bất luận chứng cứ gì chứng minh là do Lý Dật đã làm!

Mẹ nó! Đây cũng không phải chủ ý của ta! Có thể trách ta sao?

Vào lúc này, Meiha De cũng không còn chút đắc ý, có chỉ là phiền muộn, thế nhưng hắn cũng không dám phát tiết, trái lại chỉ ra vẻ đáng thương.

“Chết tiệt, nghe, chờ trời sáng người lập tức giải thích với những thương nhân hợp tác, mặt khác, đêm nay tạm thời không cho thuyền rời bến!” Haier lạnh lùng nói: “Mẹ nó! Ta thật muốn nhìn con khỉ da vàng kia có lá gan lớn bao nhiêu!”

“Dạ! Haier tiên sinh!” Meiha De vội vàng trả lời.

Chờ Haier cắt đứt điện thoại, Meiha De tuôn mồ hôi lạnh, hắn không lau mồ hôi, mà vẻ mặt buồn khổ, hiển nhiên hắn biết rõ giải thích với những thương nhân hợp tác kia là một chuyện phi thường khó khăn, hơn

nữa còn là những thương nhân chiều hôm qua không thèm nhìn sự uy hiếp của Lý Dật, kết quả liền xuất hiện loại chuyện này.

Điều này đối với những thương nhân kia không thể nghi ngờ là một cơn ác mộng!

Meiha De có thể khẳng định, mặc dù hắn có thể trấn an lửa giận của đám thương nhân, nhưng bọn họ cũng sẽ không tiếp tục hợp tác với tập đoàn buôn lậu Non- Gothic, chỉ ít trước khi sự uy hiếp của Lý Dật còn chưa trừ bỏ.

“Làm sao vậy? Lão bản thân ái?” Lúc này nữ nhân bên cạnh Meiha De ngồi dậy từ phía sau ôm lấy thân thể hắn.

“Cút xa một chút!” Meiha De tức giận phát phát tay, sau đó xuống giường tìm quần áo.

Biến hóa của hắn làm nữ nhân thập phần phiền muộn, ở trong trí nhớ của nàng, tối hôm qua Meiha De xem nàng như bảo bối điểm tâm mà đối đãi, mà hôm nay lại nhanh chóng thay đổi thành một người khác.

“Mẹ nó, người không mặc quần áo vào, còn ở trên giường phát tao cái gì?” Meiha De mặc xong quần áo thấy nữ bí thư vẫn chưa đứng dậy, nhĩ không được mắt.

Meiha De nói thiếu chút nữa làm nữ nhân tức đến ngất xỉu!

Là ai muốn ta phát tao chứ? (đọc mà chả hiểu gì hjt hực hực --, đành đánh lại nguyên văn luôn.)

Trong lòng nữ nhân oán hận nghĩ, cũng không dám nói thêm điều gì.

Vào lúc trời sáng, Meiha De liên hệ những thương nhân hợp tác, vừa đưa ra lời xin lỗi đồng thời đưa ra bồi thường.

Những thương nhân hợp tác kia, bắt đầu vốn không muốn làm, nếu không phải cuối cùng do Meiha De hứa hẹn, bọn họ đã không dính vào chuyện này.

Hiện tại những thương nhân hợp tác kia nghe được lời xin lỗi, nếu như vậy thì cuộc đời bù nhìn của Meiha De xem như đã đến ngày tận cùng!

Vào buổi tối ngày thứ bảy, Meiha De dựa theo mặt trên phân phó, không để những thuyền hành buôn lậu rời bến, mà người phụ trách gia tộc Lisbon là Haier trải qua mạng lưới quan hệ trong tay phải trực thăng vũ trang bí mật tìm tòi phiền hải vực kia.

Làm Haier thất vọng chính là, tròn một buổi tối, dù một sợi lông cũng không tìm ra!

Bởi vì, vào lúc ban đêm, đám người của Jester vốn không hề rời bến.

Vào buổi tối ngày thứ ba vẫn như cũ, vài trực thăng vũ trang lại tìm tòi cả đêm nơi phiền hải vực, cũng không phát hiện bất luận thứ gì.

Điều này làm cho Haier thiếu chút nữa phát điên, bởi vì hắn bị rất nhiều nghi vấn.

Ngày thứ tám trôi qua. Trải qua thể lực sau màn của tập đoàn buôn lậu Non- Gothic nghiên cứu quyết định, nghiệp vụ của tập đoàn một lần nữa khôi phục bình thường, đồng thời lợi dụng mạng lưới quan hệ của gia tộc Lisbon trong hải quân đi theo hộ vệ.

Theo bọn họ xem ra, nếu như Lý Dật phát rồ lại hạ thủ lần thứ hai, như vậy chính là khiêu khích quân đội!

Bọn họ kiên quyết cho rằng Lý Dật không có lá gan này.

Bọn họ xác thực không có đoán sai, Lý Dật cũng không tiếp tục hạ thủ đối với quân đội, tuy rằng Lý Dật tin tưởng đám người Jester có thể làm rất bảo mật, thế nhưng trên thế giới không có bức tường nào không ra gió, ở thời kì mẫn cảm này, hắn tự nhiên sẽ không tùy tiện xuất thủ.

Cẩn thận sẽ được an toàn.

Đạo lý này, từ kiếp trước Lý Dật đã hiểu.

Thời gian kiếp trước mỗi khi hắn ám sát mục tiêu đều sẽ làm đầy đủ chuẩn bị, nếu ngay tình huống còn chưa nắm chắc, hắn tuyệt đối sẽ không tùy tiện xuất thủ.

Bất quá, chủ nhân sau màn của tập đoàn buôn lậu Non- Gothic đã đoán sai một điểm: Ngày thứ tám, khi tập đoàn buôn lậu Non- Gothic dự định triển khai khai trương lần nữa, cả đám thương nhân hợp tác toàn bộ biến mất, hầu như không có một thương nhân nào nguyện ý dùng con đường buôn lậu của tập đoàn buôn lậu Non- Gothic!

Trong đó có một ít thương nhân tuyển chọn thái độ quan sát, mà cũng có một ít thương nhân dùng con đường buôn lậu hàng hóa từ mấy tập đoàn buôn lậu khác, hơn nữa Lý Dật cũng không hề đả kích mấy tập đoàn buôn lậu kia!

Tin tức này làm cho tập đoàn buôn lậu Non- Gothic triệt để luống cuống!

Vì thế, chủ nhân sau màn của tập đoàn buôn lậu Non- Gothic lại mời dự họp hội nghị khẩn cấp lần thứ hai, nội dung hội nghị cũng không ai biết.

Ánh mặt trời sau buổi trưa cực kỳ nóng bỏng, chiếu xuống mặt đất dường như muốn làm mặt đất hòa tan, cả tòa thành thị giống như một cái lồng hấp.

Ở một buổi chiều nóng bức thế này, Lý Dật lại không ở trong biệt thự nghỉ trưa, mà ngồi trong đại sảnh vô quán thích ý hút thuốc lá.

So sánh với hình dạng râu rĩ hai ngày vừa rồi mà nói, lúc này biểu tình vẻ mặt Lý Dật thật tự tin, làm cho người ta có loại cảm giác nắm trong tay toàn cục.

Trên thực tế, với hình thức hiện tại, tất cả xác thực đều nằm trong tầm khống chế của Lý Dật, trận cờ này đã tới giai đoạn thu quân.

Tiếng bước chân quen thuộc từ xa đến gần, vẻ mặt Anh Hoa lạnh lùng từ ngoài cửa đi đến: “Lão bản, bên ngoài có một tên Meiha De muốn gặp ông.”

“Cô đi nói cho hắn, thời gian của tôi rất quý giá, không rảnh bồi hắn chơi.” Lý Dật nhớ tới ngày đó Meiha De nói với Tiểu Thất câu này, lập tức lặp lại nguyên vẹn với Anh Hoa.

Nghe được Lý Dật nói, Anh Hoa trầm mặc không lên tiếng đi ra đại sảnh.

Bên ngoài vô quán có ba chiếc xe đắt tiền đang đỗ, ở giữa là một chiếc Lincoln.

Mặc dù khí trời đang nóng muốn chết người, thế nhưng Meiha De cũng không ngồi trong xe, mà đứng dưới mặt trời chói chang không ngừng lau mồ hôi trên đầu. Mắt thấy Anh Hoa từ trong vô quán đi ra, Meiha De lập tức tiến lên nghênh đón, vẻ mặt cười lấy lòng hỏi thăm: “Tiểu thư, tôi có thể đi vào không?”

Khi nói ra những lời này, Meiha De cũng không dám nhìn thẳng vào cặp mắt băng lãnh của Anh Hoa, khí tức băng lãnh toát ra từ trên người Anh Hoa làm hắn thập phần bất an, thậm chí trong lòng hắn còn có một ảo giác: nữ nhân trước mặt tuyệt đối có thể trong nháy mắt giết chết chính mình!

“Lão bản nói thời gian của ông ấy rất quý giá, không rảnh chơi với người.” Anh Hoa không chút biểu tình nói.

Ngạc nhiên nghe được Anh Hoa nói, Meiha De theo bản năng nghĩ những lời này nghe tới thập phần quen thuộc, nghĩ lại thì nhớ ra là lời trước đó mình từng nói qua với Tiểu Thất. Phát hiện này làm sắc mặt Meiha De có chút xấu xí, vẻ mặt hắn cầu xin nhìn Anh Hoa, thỉnh cầu nói: “Có thể giúp đỡ hồi báo thêm lần nữa với lão bản của cô, đã nói tôi tới để xin lỗi, phí dụng của tập đoàn Non- Gothic sẽ giao ra không ít cho Hoa Nhân bang.”

“Rời đi.”

Đối mặt hình dạng ăn nói khép nép của Meiha De, Anh Hoa cũng không cho hắn nét mặt hòa nhã, nếu không phải Lý Dật đã dặn không cho động thủ, Anh Hoa tuyệt đối sẽ xem Meiha De giống như rác rưởi ném đi?

Thái độ cường ngạnh của Anh Hoa làm sắc mặt Meiha De khê biến, cùng lúc đó thủ hạ của hắn từ trong xe nhảy xuống, đưa tay thò vào trong lòng, làm ra tư thế tùy thời rút súng.

Đôi mắt hơn mười thủ hạ của Meiha De, khoe miệng Anh Hoa lộ ra dáng tươi cười chẳng đáng, đôi môi khô gọi hơi mở, lạnh lùng nói: “Người có thể cho đám ngu ngốc này động thủ, ta có thể bảo chứng trong một phút vặn gãy cổ bọn họ, đương nhiên, cũng bao quát người!”

Anh Hoa nói làm Meiha De sợ run cả người, hấn xoay người quay nhìn thủ hạ mắng một tiếng, sau đó hấn chui vào xe.

Cuối cùng, ba chiếc xe lần lượt rời đi.

“***, các người đều là đầu heo sao? Nơi này là khu phố Tàu, nơi này là địa bàn của tên diên kia, các người không ngờ dám xuống xe rút súng?” Trong xe, Meiha De sắc mặt xấu xí giáo huấn đám thủ hạ, trong lòng cũng phiền muộn tới cực điểm.

Đám thủ hạ của Meiha De cũng không phản bác, thế nhưng cả đám giống như bị người ta cưỡng gian, biểu tình vô cùng ủy khuất.

Theo bọn họ xem ra, bọn họ đi theo Meiha De chính là vì phô trương thanh thế, Meiha De không cho bọn họ xuống xe, như vậy bọn họ có tới hay không cũng đều như nhau.

Meiha De tự nhiên không biết được suy nghĩ của đám thủ hạ, sau khi phát tiết, trước tiên hấn gọi didet hồi báo cho thế lực sau màn tập đoàn buôn lậu Non- Gothic.

Cùng lúc đó, Lý Dật cũng rời khỏi võ quán, Anh Hoa cũng không đi theo Lý Dật, từ sau khi Hạ Vũ Đình tới Los Angeles, nàng đã dời khỏi biệt thự ra võ quán ở lại. Hôm nay mỗi ngày đều ở trong võ quán, đương nhiên, tuyệt đại đa số tình huống, nàng vẫn thủ hộ chung quanh biệt thự, yên lặng làm lính bảo an che chở an toàn cho hai người.

Nhìn bóng lưng Lý Dật rời đi, trên gương mặt vốn lạnh lùng của Anh Hoa lộ ra biểu tình phức tạp, với chỉ số thông minh của nàng đương nhiên hiểu rõ, Lý Dật không bàn công việc tại biệt thự, chỉ là sợ ảnh hưởng tới nữ nhân kia mà thôi!

Lúc Lý Dật trở lại biệt thự, Hạ Vũ Đình đang ở trong phòng sách theo một người Hoa kiều học tiếng Anh.

Lý Dật cũng không lên lầu quấy rối Hạ Vũ Đình, mà ngồi trong đại sảnh chờ điện thoại.

Nửa giờ sau, Lý Dật đã đợi được điện thoại, là do Sidon gọi tới.

Sau khi chuyển điện thoại, thanh âm Sidon truyền ra thật rõ ràng: “Bọn họ đáp ứng giao phí dụng, đồng thời bảo chứng ngày sau tuyệt đối sẽ không đối nghịch với Hoa Nhân Bang!”

Trong mấy ngày nay, tâm tình Sidon vẫn thập phần khẩn trương, hấn rất sợ lần này Lý Dật cùng tập đoàn buôn lậu Non- Gothic tranh đấu sẽ ảnh hưởng đến tiền đồ của hấn, mà khi hấn nghe được mười thuyền hàng của tập đoàn Non- Gothic biến mất thật kì lạ trên biển rộng mênh mông, Sidon thiếu hcust nữa phát bệnh tim!

Sau đó, khi Sidon biết được Lý Dật làm việc rất sạch sẽ, hiện trường không hề lưu chút vết tích nào, hấn mới thở phào nhẹ nhõm.

Bởi vì theo hấn xem ra, ở tình thế trước mặt, nếu Lý Dật bị đối phương bắt được nhược điểm, như vậy dù cho gia tộc Hyde Gus có đứng ra cũng bảo vệ không được Lý Dật!

Thậm chí Sidon cho rằng nếu sự tình không phải phát sinh trên biển, cự ly rời nước Mỹ quá xa xôi, mặt dù không có chứng cứ chứng minh do Lý Dật làm, Lý Dật cũng gặp phiền phức rất lớn.

Dù sao Lý Dật đang động thủ trên đầu thái tử!

Lý Dật có thể nhận thấy được loại tâm tình giải thoát của Sidon, bất quá vẫn không vạch trần, mà cười hỏi: “Bọn dự định ra bao nhiêu tiền?”

“Bọn họ cũng không nói rõ, hấn là như số tiền trước kia đi?” Sidon đầu tiên ngẩn ra, sau đó làm ra phán đoán.

Lý Dật nhẹ nhàng lắc cổ một chút, trầm giọng nói: “Sindon, anh giúp tôi chuyển cáo bọn họ, giá tiền trước đây đã không thích hợp nữa, ừ, giá tiền lên gấp đôi, một triệu hai ngàn vạn đô la! Hằng năm tập đoàn buôn lậu Non- Gothic phải nộp lên 120 triệu đô la, bằng không chuyện này không dễ yên!”

“Lý, như vậy không tốt lắm đâu? Thế lực sau màn của tập đoàn Non- Gothic rất mạnh, nếu anh bức bọn họ tới đường cùng...” Nghe được Lý Dật nói, Sidon sợ ngây người, vẻ mặt hần khẩn trương nỗ lực giải thích.

Lý Dật không cho là đúng nỡ nụ cười: “Sidon thân ái, trước đó không phải bọn họ bức tôi đó sao?”

Sidon lặng lẽ.

“Sidon, anh giúp tôi chuyển cáo bọn họ, người Trung Quốc chúng ta có câu ngạn ngữ: Gậy ông đập lưng ông. Mặt khác, anh yên tâm, bọn họ tuyệt đối sẽ không xé rách da mặt với tôi, ừ, tuyệt đối sẽ không!”

“Được rồi!” Sidon cuối cùng đành đồng ý quyết định điên cuồng của Lý Dật.

Sau khi cắt đứt điện thoại, Sidon liền gọi điện cho Haier.

Đầu kia điện thoại, Haier và thế lực sau màn của tập đoàn buôn lậu Non- Gothic ngồi cùng nhau, Meiha De cũng có mặt, chỉ là trên mặt hần không còn nửa điểm đắc ý, có chỉ là phiền muộn!

Thậm chí hần có thể cảm giác được, bao quát Haier ở bên trong, ánh mắt mọi người nhìn về phía hần tràn ngập vị đạo chán ghét.

Nếu như có ngoại lệ, như vậy chính là bí thư riêng của hần.

Nữ bí thư gọi cảm phong tao không ngừng giúp mọi người trong phòng hội nghị đưa lên cà phê, dằng dấp quấy rầy không ngừng hấp dẫn sự chú ý của vài người, chỉ là bầu không khí lúc này không đúng, mấy người kia vẫn chưa biểu hiện điều gì.

Ước chừng nửa phút sau, Haier cắt đứt điện thoại, sắc mặt âm trầm nói: “Tên điên kia cự tuyệt! Hần yêu cầu phí dụng lên gấp đôi, nói cách khác, hằng năm chúng ta phải cấp cho hần 120 triệu đô la!”

“Cái gì? 120 triệu đô la? Khẩu vị của hần cũng quá lớn đi?”

“Mẹ nó, hần thật đúng là dám mở miệng?”

“không cho, kiên quyết không cho!”

Lúc này, trong phòng hội nghị vang lên tiếng tranh luận kịch liệt, mà Haier vẫn đưa tay ra dấu im lặng, đợi phòng hội nghị an tĩnh lại, nhíu mày hỏi: “Người Trung Quốc có câu ngạn ngữ, gậy ông đập lưng ông, đây là ý nghĩa gì?”

“Ý tứ là chỉ: lấy thủ đoạn người đối phó lại người!” Ở đây có một vị rất hiểu biết tiếng Hán lên tiếng.

“Meiha De, tên ngu ngốc người, trước đó người làm cái gì?” Sắc mặt Haier hơi đổi, sau đó đem mũi nhọn chỉ về Meiha De.

Meiha De sợ đến con người đột nhiên phóng lớn, miệng há ra cũng không biết nên làm sao giải thích.

“Haier tiên sinh tôn kính, trước có một vị người Hoa tìm đến Meiha De, Meiha De nói với vị người Hoa kia: Hần bề bộn nhiều việc, không có thời gian bồi Lý Dật chơi!”

Trong phòng hội nghị vang lên thanh âm của bí thư riêng Meiha De, tiếng nói của nàng vẫn mê người như trước, so sánh mà nói, cặp con người phóng điện cùng tòa núi non cao chót vót càng có lực trùng kích về thị giác.

Bí thư nói làm sắc mặt Meiha De nhất thời trở nên một mảnh tái nhợt!

Hần nằm mơ cũng không có nghĩ đến, bí thư riêng của hần ở ngay lúc này vạch trần hần!

Hần thậm chí nhớ thật rõ ràng, hần đã tiêu xài số tiền lớn như thế nào trên người nữ nhân này.

Meiha De lại quên một sự thực, nữ nhân rất thích ghi thù.

“Chư vị, tôi nghĩ, chúng ta trước tiên nên cho đồ con lợn này cút ra khỏi phòng họp, sau đó lại thảo luận có nên đưa tiền cho tên điên kia hay không.” Haier đưa ra kiến nghị.

Một phút sau, Meiha De giống như một con chó nhà tang rồi khỏi phòng họp, điều này cũng có ý nghĩa, cuộc đời bù nhìn của hắn cũng chính thức kết thúc!

Nhìn hình dạng lạc phách của Meiha De, bí thư riêng của hắn nhếch lên một độ cong nguy hiểm.

Sự thực đã chứng minh phán đoán của Lý Dật, tập đoàn buôn lậu Non- Gothic xác thực không muốn xé rách da mặt với hắn, hơn nữa một loạt những hành động trong thời gian gần đây của Lý Dật đủ làm cho bọn họ tổn thất nghiêm trọng, bọn họ không dám tiếp tục kéo dài xuống phía dưới.

Hành động tiêu diệt trước đó của Lý Dật làm cho bọn họ tổn thất thảm trọng, nếu còn tiếp tục xuống dưới, không ai có thể thừa nhận nỗi sợ tổn thất này. Dù sao, tập đoàn Non- Gothic đã khác với quá khứ, nó đã bị nhiều thế lực lớn chia cắt. Mà không còn giống như quá khứ chỉ do Carville chuyên chính.

Vào buổi chiều cùng ngày, tập đoàn buôn lậu Non- Gothic chuyển 120 triệu đô la vào tài khoản của Lý Dật, Haier thậm chí còn đích thân đi tới khu phố Tàu, hướng Lý Dật biểu đạt sự áy náy.

Đối với biểu hiện dối trá của Haier, Lý Dật cũng không có bất luận điều gì biểu thị, bất quá sau khi xác định đã thu được tiền, Lý Dật lại bảo Ngưu Lâm Sinh phóng xuất tiếng gió lần nữa: Hoa Nhân Bang sẽ không hề can thiệp vào công ty vận tải đường biển của tập đoàn Non- Gothic.

Thắng!

Tin tức này trước tiên truyền khắp toàn bộ hắc đạo California.

Những thương nhân hợp tác đang bàng hoàng sau khi xác định sự chân thực của tin tức, trước tiên liền tìm tập đoàn Non- Gothic chuyển hàng, bởi vì đồng bọn hợp tác ở nước ngoài của bọn họ đã chờ quá lâu.

Mà những con cá sấu của những tập đoàn buôn lậu khác vẫn đang yên tĩnh chờ tình hình biến chuyển sau khi nghe được tin tức, hầu như liền dùng tốc độ nhanh nhất nộp lên phí dụng!

Hiển nhiên bọn họ đều rõ ràng, tập đoàn buôn lậu Non- Gothic đã khuất phục!

Mà kết quả của trận quyết đấu này làm cho cả hắc đạo California hiểu được một chuyện không cách nào thay đổi: Từ nay về sau tại California, không ai có thể lay động nổi địa vị của Dật gia!

339. Chương 292 :

Đúng như Lý Dật suy nghĩ, gia tộc Qiesi Jarno cũng không tuyển chọn ngôi chờ chết. nếu không đứng ra giúp đỡ các gia tộc minh hữu giải quyết nguy CỎ, như vậy quan hệ giữa gia tộc Qiesi Jarno và các gia tộc minh hữu sẽ nhanh chóng yếu đi. Đây là mục đích của gia tộc Gambino. cũng là điều mà gia tộc Qiesi Jarno không muốn thấy nhất!

Song phương đều rất rõ ràng, gia tộc Qiesi Jarno nếu mất đi sự chi trì của các gia tộc minh hữu, như vậy trong trận đại quyết chiến tương lai, gia tộc Qiesi Jarno sẽ bị vây trong cục diện thập phần bị động.

Sau khi Xử lý xong chuyện của tập đoàn buôn lậu Non-Gothic, Lý Dật cũng không có tham dự trận đấu âm thầm này, trên thực tế, với mạng lưới quan hệ hiện tại của hắn, muốn giúp đỡ gia tộc Gambino cũng là một chuyện không chút hiện thực.

Tuy rằng không tham dự vào trong đó, bất quá Lý Dật cũng giống như những người trong Xã hội thượng lưu. mỗi ngày đều quan tâm tình thế phát triển.

Vào ngày thứ năm khi gia tộc Gambino khởi động phản kích, gia tộc Qiesi Jarno rốt cục hành động, bọn hắn kéo một gia tộc thương nghiệp bản thổ nước Mỹ vào trong trận tranh đấu này. về phần gia tộc Qiesi Jarno làm sao làm được, điều này không ai rõ ràng. thế nhưng tất cả mọi người rõ ràng. gia tộc Qiesi Jarno vì chuyện này mà nỗ lực trả giá không nhỏ.

Trong số minh hữu của gia tộc Gambino. ngoại trừ gia tộc Hyde Gus, mặt khác hai gia tộc còn lại đều là gia tộc thương nghiệp. Hơn nữa thế lực tại Bắc Mỹ thâm căn cố đế, căn bản không phải gia tộc thương nghiệp bên phía gia tộc Qiesi Jarno có thể sánh bằng.

Kể từ đó thế cục cũng không có Xoay chuyển, bất quá cách làm của gia tộc Qiesi Jarno cũng làm giảm bớt tâm trạng căng thẳng của những gia tộc minh hữu, chỉ ít để những gia tộc này hiểu được. gia tộc Qiesi Jarno cũng không phải loại người trở mặt.

Vào ngày thứ bảy, gia tộc Qiesi Jarno lại làm ra một cử động kinh người! Không biết gia tộc Qiesi Jarno vận dụng loại thủ đoạn gì. lại đưa thêm hai gia tộc thương nghiệp cùng một gia tộc chính trị có lực ảnh hưởng không kém trong chính đàn kéo vào trận tranh đấu này.

Cách làm này của gia tộc Qiesi Jarno có thể nói là lực lớn. căn cứ tin tức đường nhỏ truyền lưu. gia tộc Qiesi Jarno vì muốn đạt được mục đích này, chuyển nhượng không ít cổ phần Xí nghiệp kiếm được không ít tiền, thậm chí bao quát hai sòng bạc tại Las Vegas. Mà gia tộc Qiesi Jarno vì những gia tộc minh hữu đã trả giá không nhỏ. Dù sao. gia tộc Qiesi không thể vì giúp đỡ bọn họ mà trả giá nhiều hơn được nữa.

Cộng thêm gia tộc thương nghiệp trước đó. bên phía gia tộc Qiesi Jarno có tới ba thương nghiệp gia tộc, đồng thời còn có được một gia tộc chính giới, kể từ đó. tuy rằng thế lực không vượt qua được bên gia tộc Gambino, thế nhưng vẫn có thể chống lại gia tộc Gambino phản kích.

Dù sao. lúc này chỉ là gia tộc Gambino Xé rách da mặt trả thù mà thôi, ba gia tộc minh hữu của gia tộc Gambino tuyệt đối sẽ không trả giá tất cả để giúp đỡ gia tộc Gambino.

Bởi vì gia tộc Gambino mang đến lợi ích không đủ để bọn họ làm như vậy, còn nữa, loại gia tộc đối kháng kiểu này: mặc dù có thâm cừu đại hận cũng sẽ không làm đến nỗi người chết ta sống, luôn phải cố bảo lưu trong đó.

Trong vòng bảy ngày. bên trận doanh của gia tộc Qiesi Jarno trả giá thảm thối. bọn họ thừa nhận toàn bộ lửa giận của gia tộc Gambino!

Trong đó tổn thất thảm trọng nhất là gia tộc Profaci, gia tộc nguyên bản vốn trung lập lại tự dưng đứng bên gia tộc Qiesi Jarno, giúp đỡ họ đối phó gia tộc Gambino, kết quả trả giá cực kỳ thảm trọng!

Sinh ý bạch đạo của gia tộc Profaci toàn bộ bị diệt sạch. nhất là sinh ý tại Los Angeles toàn bộ bị phế bỏ! Sòng bạc tại Los Angeles đã bị cảnh sát trực tiếp đóng cửa.

Người động thủ chính là Sidon, làm thành viên của gia tộc Hyde Gus, Sidon nên làm tròn nghĩa vụ của một minh hữu, đối với hiện tại hẳn có thể một tay che trời tại Los Angeles mà nói, đóng cửa sòng bạc của gia tộc Profaci là một chuyện thập phần dễ dàng.

Ngoài ra gia tộc JarroW Veysel ở tại Los Angeles cũng bị đả ngộ giống như gia tộc Profaci. sinh ý bạch đạo hoàn toàn bị ngăn chặn. sòng bạc bị đóng cửa.

Đây cũng từ một góc độ phản ánh. trận tranh đấu này gia tộc Gambino chiếm thượng phong. bất quá gia tộc Gambino cũng không dự định sẽ bỏ qua. mà là tiếp tục phản kích.

Cách làm của gia tộc Gambino tựa hồ đang hướng mọi người nhấn nhủ một tin tức: Chuyện lần này phải có sự trả giá thật đắt!

Mà tất cả mọi người đều rõ ràng, đây là một trận đánh lâu dài, trận đánh lâu dài này rất có khả năng sẽ làm kiệt lực song phương trước đêm quyết chiến. Vô luận phương nào bị bại trong trận đánh lâu dài này, như vậy chẳng khác nào thua đi khi thế trước trận quyết chiến.

Đây là chuyện mà song phương đều không cho phép!

Đánh lâu dài hao phí chính là gốc rễ, đây là thời gian chân chính thể hiện thực lực, gia tộc Gambino nắm quyền chủ tịch ủy ban mafia suốt hơn mười năm. nội tình sung túc, thực lực hùng hậu, hơn nữa thêm vào sinh ý buôn bán súng ống của Lý Dật đưa cho gia tộc Gambino sẽ mang đến lợi nhuận thật lớn cho gia tộc, dưới dạng tình hình này, tuy rằng gia tộc Gambino có đau lòng, thế nhưng vẫn sẽ kiên trì tiếp tục Xuống phía dưới.

Về phần gia tộc Qiesi Jarno, tuy rằng bọn họ không muốn cùng gia tộc Gambino bỏ đi háo chiến, thế nhưng cũng không có cách nào. Chỉ có thể cần rằng kiên trì, về phần bọn họ có thể kiên trì bao lâu. như vậy thì không ai có thể biết.

Người cung cấp những tin tức này cho Lý Dật chính là Seaman, sau khi biết được những tin tức này Lý Dật thập phần buồn bực, hình thức trước mắt thoát nhìn gia tộc Gambino chiếm được ưu thế tuyệt đối! Như vậy vì sao dựa theo quỹ tích lịch sử. Gia tộc Gambino lại bị bại?

Lẽ nào chỉ là vì mình đã từng nói cho AndreW nghe chuyện về tên gian tế kia?

Đối với điểm này. Lý Dật không rõ ràng lắm đáp án, bất quá tên gian tế kia có thể được viết vào sách sử mafia, như vậy tác dụng tuyệt đối sẽ không nhỏ. Dựa theo hình thức hiện tại mà Xem, chỉ có một loại giải thích: Tên gian tế kia khởi được tác dụng rất lớn, sau khi bị gia tộc Gambino bắt được, một ít kế hoạch của gia tộc Qiesi Jarno mất đi hiệu lực, do đó dẫn đến cục diện phát sinh biến hóa. Có lẽ do hành động của mình đã giúp gia tộc Gambino sớm ý thức được nguy CỎ, làm ra chính sách đề phòng thật kịp lúc!

Đây là ý nghĩ cuối cùng của Lý Dật.

Trong khoảng thời gian này, Lý Dật ngoại trừ quan tâm chuyện hắc bang đối kháng lớn nhất từ trước tới nay của nước Mỹ, thời gian khác đều làm bạn với Hạ Vũ Đình. Có thể nói. từ sau khi đến Los Angeles. sinh hoạt của Hạ Vũ Đình thập phần đơn điệu, mỗi ngày ngoại trừ nằng theo cô giáo Hoa kiều học tiếng Anh hai tiếng đồng hồ, con tự học hai tiếng, những thời gian khác chỉ biết đi mua thức ăn về làm cơm. Mà mỗi ngày khi Hạ Vũ Đình học tiếng Anh, Lý Dật đều chủ động rời khỏi biệt thự. Thứ nhất không muốn ảnh hưởng tới Hạ Vũ Đình, còn nữa, hắn có thể lợi dụng hai tiếng đi làm công việc.

Ngày này cũng không ngoại lệ.

Sau khi Lý Dật ăn Xong điểm tâm, cùng Hạ Vũ Đình hàn huyên một lúc, cô giáo dạy tiếng Anh cho nàng đi tới biệt thự. Lý Dật liền rời đi.

Dạy tiếng Anh cho Hạ Vũ Đình có người nói là nữ nhân của một thành viên Hoa Nhân Bang, về phần thành viên kia làm sao câu dẫn tới tay. như vậy thì không sao biết được.

Bất quá có thể khẳng định một điểm chính là, với lực ảnh hưởng hôm nay của Lý Dật tại Los Angeles, những thầy cô giáo bình thường thật sự không dám đi tới biệt thự của Lý Dật để dạy học.

Khi trời của Los Angeles tháng năm dị thường nóng bức, mặc dù chỉ là buổi sáng, thế nhưng nhiệt độ không khí đã đạt tới cỡ số kinh khủng. Mặc dù nhiệt độ không khí rất cao, khí trời rất nóng, thế nhưng khu phố Tàu vẫn thập phần náo nhiệt, trên đường cái đều là người, trong đó có một bộ phận rất lớn là đến khu phố Tàu du ngoạn, những người này đại khái đến từ quốc nội.

Sau khi Lý Dật ra khỏi biệt thự, Anh Hoa thần không biết quỷ không hay Xuất hiện ngay sau lưng Lý Dật, thủy chung bảo trì cự ly một thước với Lý Dật. lúc bước đi. cặp mắt lạnh lùng không ngừng nhìn quét bốn phía. đem tình huống bốn phía thu hết vào trong đáy mắt, một ngày có nguy cơ Xuất hiện. nàng có thể bảo chứng trước tiên làm ra phản ứng.

Mà trên thực tế, với năng lực của Lý Dật, nếu có nguy hiểm Xuất hiện, phản ứng của hắn sẽ còn nhanh hơn cả Anh Hoa. Vì nguyên nhân này. Lý Dật vốn muốn để Anh Hoa nghỉ ngơi thoải mái mấy ngày, thậm chí cho nàng quay về Nhật Bản một chuyến. thế nhưng Anh Hoa vẫn cự tuyệt lời đề nghị của Lý Dật.

Lý Dật mơ hồ cảm giác sở dĩ Anh Hoa cự tuyệt, là bởi vì nàng muốn cùng hắn đi Nhật Bản, mà với thể cục hiện tại mà Xem, trong khoảng thời gian ngắn hắn không thể BỎ đi.

Vì thế. mặc dù trong lòng có áy náy. thế nhưng hắn cũng có chút bất đắc dĩ. về phần khuyên bảo Anh Hoa nên nghỉ ngơi vài ngày, Lý Dật cũng rõ ràng, đây là chuyện không có khả năng.

Tuy rằng bình thường Anh Hoa trầm mặc ít lời. thủy chung vẫn duy trì dáng vẻ lạnh như băng, thế nhưng trong bản năng cũng là một nữ nhân phi thường quật cường, thậm chí có thể dùng từ ngoan cố để hình dung. Lúc trước khi Lý Dật yêu cầu Anh Hoa bảo hộ Hạ Vũ Đình. Anh Hoa ngay tại chỗ cự tuyệt đề nghị của Lý Dật, hơn nữa thái độ thập phần kiên quyết. không cho Lý Dật thay đổi!

Cho nên muốn thuyết phục Anh Hoa thay đổi chủ ý, rất khó rất khó.

Lúc Lý Dật đi đến võ quán. tiểu Thất nhận được mệnh lệnh của Lý Dật nên chờ đã lâu.

Tiểu Thất vốn đang ở trong võ quán cúi đầu suy tư, nhìn thấy Lý Dật vào cửa. vội vã đứng dậy, vẻ mặt cung kính hành lễ với Lý Dật: “Dật ca.”

Lý Dật khoát tay, nhìn thấy tiểu Thất trong lòng âm áp. gật đầu.

“Ngồi Xuống nói.” Lý Dật ý bảo tiểu Thất ngồi Xuống, cùng lúc đó, Anh Hoa không đợi Lý Dật phân phó, trực tiếp hướng gian phòng của nàng đi đến.

Tựa hồ đã trở thành một loại thói quen, mỗi khi Lý Dật bàn công việc. Anh Hoa đều sẽ rời đi.

“Cảm giác thế nào? Thích ứng không?” Lý Dật đẩy gói thuốc lá đưa cho tiểu Thất.

tiểu Thất trước tiên đứng dậy châm lửa cho Lý Dật, sau đó mới châm lửa cho mình. Rút mạnh một hơi thuốc, phun ra ngậm khói, tiểu Thất nghiêm mặt nói: “Dật ca, tiểu Thất không gạt anh. vừa mới bắt đầu tiếp nhận có điểm vất vả. Thời gian trước đây, đi theo phía sau Phương thúc học tập cũng cảm thấy không quá khó khăn. Hôm nay đến khi chính mình quản lý mới phát hiện còn khó hơn trong sự tưởng tượng của mình”

Tiểu Thất thẳng thắn thành khẩn làm Lý Dật nhiều ít có chút vui mừng, hẳn tuyển tiểu Thất làm người nối nghiệp Phương Cảnh Minh, thứ nhất coi trọng trung tâm và năng lực. còn nữa, coi trọng tính cách của tiểu Thất.

Điểm này: tựa hồ hần và Yến Nam Thiên cũng giống nhau.

“Xem và làm là hai chuyện khác nhau, vất vả đứng lo. nếu như ngay từ đầu cậu có thể Xuôi gió Xuôi nước. như vậy tôi sẽ không thấy không bình thường.” Lý Dật chỉ cười cười, sau đó hỏi: “Có khó khăn gì khó giải quyết không?”

“Không có.” Tiểu Thất lắc đầu, tự tin nói: “Mặc dù có một ít phiền phức, nhưng tôi vẫn có thể giải quyết. Mặt khác, từ khi lần trước Dật ca Xuất thủ. đám buôn lậu kia phi thường phối hợp. nhất là thái độ của tân chủ nhân tập đoàn buôn lậu Non-Gothic rất tốt.”

Nghe được tiểu Thất nói. Lý Dật cũng không lộ ra biểu tình tư ngạo, tất cả đều nằm trong sự dự liệu của hần. nếu như làm như vậy cũng không thể trấn áp đám buôn lậu kia trở nên thành thật, như vậy chỉ có thể nói đám buôn lậu kia chỉ là nhờ vận khí lẫn lộn đến địa vị bây giờ.

“Nếu không thành vấn đề. cậu tiếp tục nỗ lực lên.” Mắt thấy ý tứ của Lý Dật. tiểu Thất liền nói lời cảm ơn sau đó rời khỏi võ quán.

Sau khi tiểu Thất rời đi, jester lại đến, tựa hồ Jester vẫn đang đợi tiểu Thất ra cửa. Trên thực tế đúng là như vậy, chuyện của tổ chức Hắc Dạ, Lý Dật cũng không nói cho thành viên Hoa Nhân Bang, thứ nhất Lý Dật cho rằng không cần thiết. thứ hai sợ lộ tin tức.

Lý Dật hiểu được ý nghĩa của Hắc Dạ đối với chính mình, phải về quốc nội, Hoa Nhân Bang chỉ tính một phần. mà Hắc Dạ là một thanh đao nhọn. một thanh đao nhọn dùng để chém giết địch nhân!

Sau khi Xử lý Xong chuyện của tập đoàn buôn lậu Non-Gothic, Lý Dật và Jester đi quan sát tổng bộ của công ty bảo an Hắc Dạ. Phương tiện trong tổng bộ tốt hơn trong sự tưởng tượng của Lý Dật, không chỉ có máy luyện tập thể hình. còn có một bãi luyện bắn súng.

Nhưng mặc dù là như vậy. Jester vẫn cảm thấy những dụng cụ này không đủ thỏa mãn yêu cầu của thành viên Hắc Dạ, dù sao, thành viên Hắc Dạ đều là thành viên đặc chủng của quân đội Đức, bọn họ đã từng tiếp thu qua huấn luyện cường độ cao, đã trải qua lửa đạn tầy lể. những máy móc kia đối với bọn họ mà nói cũng chỉ là trò chơi. Cũng may còn có chỗ luyện bắn súng, điều này làm cho đám thành viên tinh lực tràn đầy không đến chút buồn chán.

“Lão bản.” Khác với lúc dĩ vãng khi nhìn thấy Lý Dật, biểu tình Jester có chút kích động, bởi vì hôm qua Lý Dật đưa tới một loạt máy luyện tập cho Jester, những máy này khác nhau rất lớn với những loại máy tiên tiến hiện tại. Thậm chí Jester còn thấy hữu dụng hơn máy móc trong quân đội mình ngày trước. Điều

này làm cho Jester thập phần hài lòng, đồng thời cũng thập phần buồn bực không biết máy móc này từ đâu phát ra?

“Máy móc kia thế nào? Bọn họ thích không?” Lý Dật mỉm cười hỏi.

Jester gật đầu: “Lão bản, những máy móc rất tốt! Bọn họ đều rất thích.” Dứt lời, Jester do dự một chút lại hỏi: “Lão bản, những máy móc này là mới sản Xuất ra. . .”

“Không phải.” Lý Dật lắc đầu: “Đều do tôi làm ra.”

Ngạc nhiên nghe được Lý Dật nói, trên gương mặt nổi danh lãnh tĩnh của Jester lộ ra biểu tình kinh ngạc!

Hiển nhiên hẳn nằm mơ cũng không nghĩ đến, máy móc kia là do Lý Dật làm ra. Biết được tác dụng của những máy móc này, hẳn từng cùng thủ hạ mở ra Xem phát hiện trong đó có một ít nguyên lý không cách nào giải thích. Hơn nữa hẳn có thể khẳng định, trước đây những chuyên gia lão luyện chế tạo máy móc luyện tập cùng vũ khí tác chiến cũng chưa từng chế ra được.

Trên thực tế. Lý Dật nguyên bản còn muốn cấp cho thành viên Hắc Dạ một bộ phương án luyện tập hoàn chỉnh, phải biết rằng, NJ quân khu bộ đội đặc chủng luyện tập phương án kia lập tức liền giành chức thứ nhất trong cuộc thi quốc tế, đủ để chứng minh giá trị thực sự của nó. Thế nhưng bởi vì còn chưa có sân huấn luyện phù hợp. Nên Lý Dật chỉ có thể chế tạo ra máy móc luyện tập mà thôi.

Sau thoáng kinh ngạc ngẩn ngui. biểu tình Jester lại lần nữa khôi phục lãnh tĩnh, chỉ là vị quân nhân nghiêm túc người Đức tên Jester này cũng không còn nặng nề như trong dĩ vãng, mà cả người như tràn đầy sức sống.

“Lão bản, tôi quyết định bắt đầu từ ngày mai nhận nhiệm vụ.” Jester nói ra ý nghĩ trong nội tâm: “Tuy rằng anh cung cấp máy luyện tập này rất hữu dụng. thế nhưng tôi cho rằng nên rèn đúc bằng thực tế. Chỉ có trong thực chiến, thực lực của chúng ta mới có thể đề thăng.”

Vì thế đối với đề nghị của Jester, Lý Dật cũng không ngăn cản, hẳn hiểu được Jester nói chính là sự thực. chiến trường là nơi đề cao năng lực tốt nhất, đây cũng là lý do vì sao những quân nhân từng ra chiến trường so với quân nhân chỉ trong huấn luyện lợi hại hơn nhiều. Thậm chí nói khó nghr một chút, quân nhân không đi qua chiến trường vĩnh viễn chỉ là binh viên, dù sao cho dù có luyện tập giỏi thế nào chỉ có thể bảo chứng năng lực sẽ không giảm Xuống, nếu muốn đề cao so với lên trời còn khó hơn.

Jester nghe được Lý Dật thẳng thắn đáp ứng, trong lòng thoáng vui vẻ, sau đó lại nói: “Lão bản Xin yên tâm, hiện tại thế cục bên này cũng không trong sáng, để bảo chứng lão bản tùy lúc có thể vận dụng bọn họ. tôi sẽ hợp lý an bài bọn họ. Mặc dù là tiếp được nhiệm vụ cũng tuyệt đối để lại Los Angeles không ít người.”

Jester cẩn thận cùng tỉ mỉ lại nghiêm cẩn làm Lý Dật thập phần thưởng thức, theo hẳn Xem ra. Jester có thể trở thành người cầm đầu Hắc Dạ cũng không phải là ngẫu nhiên.

Mị lực của một chỉ huy. lực ngưng tụ cường đại, thân thủ kinh khủng, thái độ nghiêm cẩn, tâm tư nhẫn nại! Một quân nhân hoàn mỹ như vậy đủ được Xưng là vũ khí bí mật của quân đội Đức!

Đồng dạng. cũng bởi vì Jester quá Xuất sắc. Lý Dật đối với việc hẳn rời khỏi quân đội nhiều ít có chút nghi hoặc, dù sao quân nhân ưu tú như Jester, bất luận là quân đội của quốc gia nào cũng sẽ không dễ dàng thả đi, huống chi JeSter rời đi lại dẫn đến việc toàn bộ tập thể đội viên thủy đặc chủng cùng nhau bội phản.

Trong lòng tuy rằng hiếu kỳ, thế nhưng JeSter không chủ động nói, Lý Dật cũng không hỏi nhiều. hẳn hiểu được. trong lòng mỗi người đều có chuyện riêng tư không muốn cho người khác biết đến.

Jester cũng không ngoại lệ.

Sau khi Jester rời đi, Lý Dật châm rãi dụi tắt tàn thuốc. nhìn thời gian còn sớm, dự định gọi điện thoại cho Mộ Dung Tuyết và Lưu Tư Cẩm Trong khoảng thời gian này vẫn bận rộn, cơ bản không có liên hệ hai người. Từ khi Lý Dật trở về từ New York, Mộ Dung Tuyết từng gọi điện thoại cho Lý Dật, một lần đó, Mộ Dung Tuyết vốn định nếu đùa Lý Dật, nhưng khi nghe ra giọng nói của Lý Dật không đúng, hiểu được hẳn khẳng định có chuyện cần Xử lý, vì vậy chỉ nói vài câu liền cắt đứt điện thoại.

Về phần Lưu Tư Cầm, trong khoảng thời gian này cũng không liên hệ Lý Dật. Lý Dật hiểu được trong khoảng thời gian này Lưu Tư Cầm khẳng định bề bộn nhiều việc, dù sao Toàn Cầu Ảnh Nghiệp đều không phải là một công ty nhỏ. mà là công ty bài danh hàng đầu thế giới, hơn nữa hành nghiệp giải trí là lĩnh vực mà Lưu Tư Cầm Xa lạ, Lưu Tư Cầm muốn quản lý tốt Toàn cầu Ảnh Nghiệp còn cần được thời gian tôi luyện. Mặt khác. công ty nguyên lai của Lưu Tư Cầm mặc dù trên danh nghĩa đã bán cho Lý Dật, thế nhưng trên thực tế vẫn thuộc về Lưu Tư Cầm, một mình nàng phải quản lý cả hai công ty, độ khó đủ biết rõ.

Để một mình Lưu Tư Cầm phải phụ trách cả hai công ty. trong lòng Lý Dật nhiều ít có chút Xấu hổ, bất quá thủ hạ của hắn lại không có ai là nhân tài về phương diện này, chỉ đành bảo trì hiện trạng.

Khi Lý Dật chuẩn bị gọi điện thoại cho Lưu Tư Cầm, thì điện thoại của hắn cũng reo lên, điện báo biểu hiện là điện thoại của Yến Phong.

Ngạc nhiên nhìn thấy số điện thoại của Yến Phong. Lý Dật không khỏi nhớ đến biệt hiệu người điên, đồng thời cũng nhớ tới thời hạn đánh đố giữa Yến Phong với những người quản lý Sông bạc đã tới, Yến Phong gọi điện thoại hơn phân nửa là bởi vì nói chuyện này.

“Lão bản, lẽ nào anh yên tâm đối với tôi đến như thế? Anh không sợ tôi đem bán Sông bạc của anh, ôm tiền chạy trốn?” Điện thoại chuyển được, bên trong truyền ra thanh âm trêu chọc của Yến Phong, có thể nói, Yến Phong là một người khi đối mặt Lý Dật có thể thả lỏng nhất, từ ý nghĩa nào đó mà nói, hắn tựa hồ cũng không hề Xem Lý Dật là lão bản.

Về phần tôn kính, Yến Phong nổi danh là người điên tựa hồ chưa từng tôn kính qua bất luận là ai

Yến Phong nói không khỏi làm Lý Dật nở nụ cười: “Tôi tin tưởng anh có lá gan đó. thế nhưng có Yến Nam Thiên, tôi còn sợ anh chạy trốn sao?”

Cũng giống như lần trước, Yến Phong luôn muốn nói Xoáy Lý Dật lại luôn bị Lý Dật sập cửa vào mặt. tựa hồ trời sinh Lý Dật để khắc chế hắn. Hắn bắt đắc dĩ cười cười: “Tôi nói lão bản, dù anh không lo lắng tôi ôm tiền chạy trốn. ít nhất cũng phải có chút nghĩa vụ một lão bản nên có chứ ? Anh muốn làm chương quỹ phải tay, anh ít nhất phải hỏi đến sinh ý một chút mới đúng.”

Yến Phong vừa nói như thế. lại làm Lý Dật cảm thấy có chút Xấu hổ. bất quá hắn cũng biết Yến Phong đang nói giỡn, bởi vậy cười cười nói: “Tôi có lòng tin với năng lực của anh!”

“Bỏ đi, tôi sợ anh rồi!” Yến Phong có chút không nói gì. sau đó lại nhịn không được nói: “Lẽ nào anh không để ý tới chút nào về kết quả đánh đố giữa tôi với mấy tên thái điều kia sao?”

“Đương nhiên lưu ý.” Lý Dật giả dối nói: “chỉ là trước đó đã biết kết quả, nên không cần hỏi, anh nói đi?”

“Anh làm sao biết kết quả? Chẳng lẽ là Yến Nam Thiên nói cho anh?” Lý Dật nói làm Yến Phong hiểu kỳ, hắn cho rằng chỉ có loại khả năng này.

“Đều không phải.” Lý Dật thở dài: “Kỳ thực ngày đó anh cùng bọn họ đánh đố. Tôi đã đoán được kết quả.”

340. Chương 293 :

“A, anh nói thử nghe xem?” Yến Phong không tin tà.

Lý Dật vẻ mặt tự tin nói: “Các anh so đầu chính xác suất lợi nhuận, hơn nữa chỉ trong một tháng. Tuy rằng anh tạo lợi nhuận cho sông bạc Thịnh Kinh không tệ, thế nhưng bằng vào năng lượng của Yến gia, kéo một ít khách nhân đến sông bạc Thịnh Kinh tựa hồ cũng không phải việc gì khó. Huống chi mặc dù như vậy không thể thắng bọn họ, anh hoàn toàn có thể lợi dụng thủ đoạn làm bừa, đi qua mạng lưới quan hệ của Yến gia tìm mấy người thổ hào đến Thịnh Kinh biểu diễn, tôi không nói sai đi?”

Yến Phong không nói gì.

Bởi vì suy đoán của Lý Dật là hoàn toàn chính xác, hắn xác thực đi qua mạng lưới quan hệ của Yến gia lôi khách nhân đến sông bạc Thịnh Kinh, điều này làm cho thu nhập của sông bạc tăng nhiều, thế nhưng xác suất tăng trưởng lại cao hơn bốn gã phụ trách kia.

Đúng vậy, Yến Phong trong đầu luôn luôn có nhiều chủ ý đi qua mạng lưới quan hệ của Yến gia từ quốc nội tới mấy thổ hào đến sông bạc Thịnh Kinh, mấy thổ hào trong một buổi tối thua đến vài triệu đô la, Yến Phong đã đáp ứng bọn họ, mười ngày sau sẽ chuyển tiền trả lại nguyên vẹn.

Điều này cũng đúng như lời của Lý Dật là tiêu sái đi ngang qua sân khấu biểu diễn.

“Mà thôi, trước đây Yến Nam Thiên nói anh xuất sắc, tôi cũng không có cảm giác quá lớn, hôm nay tôi rất cực trị để lĩnh giáo.” Yến Phong khó có được một lần vỗ mông ngựa, sau đó giọng nói nghiêm túc rất nhiều: “Kỳ thực, hôm nay tôi gọi điện cho anh để báo tin chỉ là thứ yếu, tôi chủ yếu là muốn nói cho anh nghe một việc.”

“Chuyện gì?” Lý Dật không giải thích được hỏi.

“Một vị cố nhân của anh từ quốc nội tới. Hiện tại hắn đang ở Las Vegas.” Yến Phong trầm giọng.

Cố nhân?

Chẳng lẽ là hắn?

Trong đầu hiện lên khuôn mặt quen thuộc của Tiêu Thanh Sơn, con mắt Lý Dật mị lên.

....

Ánh mặt trời chậm rãi hạ xuống đỉnh núi, ánh nắng chiều chậm rãi phủ trời tây, khoảng không phía tây nhuộm đỏ rực như lò lửa cháy.

Mặc dù đã đến hoàng hôn, thế nhưng nhiệt độ không khí cũng không hề giảm xuống, cả tòa thành thị giống như bị bao vây trong một lò lửa, làm cho người ta có cảm giác không thở nổi.

Lý Dật ngồi trong đại sảnh, híp mắt không biết đang suy tư chuyện gì, điều thuốc lá trong tay đã thiêu đốt hơn phân nửa, thế nhưng hắn không hề hay biết.

Tiếng bước chân quen thuộc từ thang lầu truyền lại, Lý Dật ngẩng đầu, thỉnh thoảng thấy Hạ Vũ Đình cầm theo một túi xách màu đen từ lầu hai đi xuống.

Nhìn túi xách trong tay Hạ Vũ đình, Lý Dật có chút bất đắc dĩ dụi tắt tàn thuốc: “Vũ Đình, anh chỉ đi một hai ngày sẽ về, mang nhiều đồ như vậy cũng vô dụng.”

“Đi ra ngoài làm việc, làm gì cũng không tiện. Anh mang theo cho tốt, cũng đỡ lúc cần phải đi mua.” Hạ Vũ đình lắc đầu.

Nghe được Hạ Vũ Đình nói, biểu tình Lý Dật có chút cổ quái, với thân phận hiện tại của hắn, vô luận đi tới đâu cũng có người tiếp đãi, hơn nữa đều là khách sạn năm sao, bên trong muốn cái gì có thứ đó, căn bản không cần mang theo bất cứ món gì. Mặc dù hắn có cần, chỉ cần một cuộc điện thoại, cũng sẽ có người đi làm.

Tuy rằng hiểu được là dư thừa, thế nhưng Lý Dật cũng không cự tuyệt ý tốt của Hạ Vũ Đình, mà cười gật đầu, sau đó tiếp nhận túi du lịch.

“Anh xem còn gì cần nữa không?” Hạ Vũ Đình rất sợ mình không chuẩn bị đầy đủ.

Lý Dật dựa theo lời Hạ Vũ Đình mở túi xách, sau khi mở túi, Lý Dật nhất thời ngây ngẩn cả người!

Bàn chải đánh răng, khăn mặt, doa cạo râu, quần áo lót, xà phòng...

Nhìn thấy những thứ bên trong, Lý Dật có loại cảm giác khóc không ra nước mắt, bất quá cũng cười khổ kéo khóa, nói: “Đều đủ rồi.”

Nghe Lý Dật vừa nói như thế, Hạ Vũ đình thở phào nhẹ nhõm.

Nhìn thấy biểu tình thả lỏng của Hạ Vũ Đình, trong lòng Lý Dật có chút cảm động, hắn biết đời này của Hạ Vũ Đình chỉ duy nhất một lần xa nhà đó là từ quốc nội đi tới Los Angeles!

Ngoài ra, Hạ Vũ Đình giống như cô gái chưa gả chồng, đừng nói là ra ngoài đời, bởi vậy nàng đối với sinh hoạt bên ngoài của Lý Dật căn bản không hề hay biết gì. Nàng chỉ đơn thuần cho rằng, nam nhân của mình

phải ra ngoài làm việc, nàng phải chuẩn bị đầy đủ vật dụng cần dùng, chỉ có như vậy, nam nhân của nàng ở bên ngoài sẽ không bị khổ sở.

“Cảm ơn em, Vũ đình.” Lý Dật vươn tay, nhẹ nhàng giúp Hạ Vũ Đình lau mồ hôi trên trán, sau đó giúp nàng chỉnh lý mái tóc dài, ôn nhu nói.

Hạ Vũ Đình dịu dàng cười, nhẹ giọng nói: “Trong sự nghiệp em không giúp được anh, nên những chuyện này là em phải làm.”

Lý Dật hơi chần động trong lòng, muốn nói gì đó, lại bị Hạ Vũ Đình bịt kín miệng, chỉ thấy vẻ mặt nàng ôn nhu nói: “Không cần lo lắng cho em, em một mình ở nhà không có việc gì, chuyên tâm lo xử lý công việc của anh, em chờ anh về.”

“Àn.” Lý Dật cố sức gật đầu.

Thấy Lý Dật gật đầu, Hạ Vũ Đình theo bản năng nắm chặt lấy cánh tay Lý Dật, nói: “Đi thôi, thời gian đã sắp đến, em tiễn anh ra ngoài.”

Sau đó, Lý Dật tùy ý cho Hạ Vũ Đình nắm cánh tay đi ra biệt thự, dọc theo đường đi, Hạ Vũ Đình giống như con chim nhỏ tựa trên vai Lý Dật, giống như người vợ tiễn chồng đi xa.

Mà sau khi Lý Dật ra cửa, nàng cũng không giống như những nữ nhân khác chơi trò lái nhải, mà buông cánh tay Lý Dật ra, mỉm cười vẫy tay.

Dưới mặt trời chiều, vẻ mỉm cười trên mặt Hạ Vũ Đình vô cùng sáng lạn, hai gò má mề người tràn ngập biểu tình ôn nhu.

Nhìn một màn này, trong lòng Lý Dật bỗng nhiên dâng lên một cổ cảm giác kỳ dị, hắn không biết loại cảm giác này là gì, thế nhưng hắn hiểu được thời gian ở chung một chỗ với Hạ Vũ Đình, cả người dị thường dễ chịu.

Hạ Vũ Đình phảng phất giống như một bến cảng, một bến cảng rất thích hợp cho một nam nhân trở về nghỉ ngơi cùng dưỡng thương.

Lúc Lý Dật đi tới cửa võ quán, Anh Hoa chờ đã lâu.

Có thể do khí trời quá nóng bức, Anh Hoa đã bỏ chiếc áo choàng màu đỏ tươi, trên thân chỉ mặc một chiếc áo bó sát màu đỏ. Chiếc áo bó sát làm nổi bật đôi gò ngực lớn vô cùng nhuần nhuyễn, khe ngực thâm thúy dưới mặt trời chiều tản ra khí tức mê người. Bên dưới nàng mặc một chiếc quần sooc bằng da màu đen, bờ mông tròn trịa vung cao, có nốt độ cong gợi cảm, đôi đùi đẹp hoàn toàn lộ ra ngoài. Làn da của nàng tuy không trắng như những nữ nhân khác, thế nhưng làn da mịn như lụa làm cả người nàng tràn ngập khí tức khỏe mạnh.

Đây là một vẻ đẹp khác lạ toàn bộ nam nhân đi ngang qua võ quán đều tìm lòng không được đưa ánh mắt nhìn nàng. Chỉ là không có nam nhân nào dám dừng lại trên thân thể nàng ba giây đồng hồ.

Cặp mắt lạnh lùng tới cực điểm của nàng phảng phất giống như một thanh đao sắc bén, làm cho tim kẻ khác phải đập nhanh.

Xa xa nhìn thấy Lý Dật mang theo chiếc túi du lịch màu đen hướng bên này đi tới, trên mặt vốn đang lạnh lùng của Anh Hoa chợt lộ ra biểu tình cổ quái, ở trong trí nhớ của nàng, ngày trước khi Lý Dật ra cửa cũng chưa từng mang theo vật gì.

Sau thoáng qua kinh ngạc ngẩn ngui, Anh Hoa tựa hồ đoán được điều gì, biểu tình trở nên có chút cổ quái, bất quá chờ Lý Dật đi tới bên cạnh nàng, biểu tình của nàng cũng đã khôi phục lại bình thường.

Cũng giống như ngày thường, Anh Hoa giúp Lý Dật mở cửa xe, đợi Lý Dật vào xe xong, ngồi vào vị trí tài xế thành thạo khởi động máy.

Chiếc Lincoln xa hoa bình ổn lướt trong khu phố Tàu, phía sau có một chiếc xe bình thường chạy theo, trong xe là thành viên Hắc Dạ. Nhiệm vụ của bọn họ là hộ tống Lý Dật bình an đến sân bay, sau đó đưa xe của Lý Dật quay về khu phố Tàu.

Trong xe truyền ra ca khúc của Mộ Dung Tuyết. Nghe thanh âm uyển chuyển của Mộ Dung Tuyết, Lý Dật dựa vào sau ghế, nhắm mắt dưỡng thần, trong lòng cũng không biết đang suy nghĩ chuyện gì. Mặt trời chiều đã hạ xuống, phẳng phất như tỉnh không bao phủ một tầng mờ mờ, trời tối sầm xuống tới. Con đường đi thông sân bay sáng lên, ngọn đèn nhu hòa rọi sáng cả con đường lớn.

Lúc Anh Hoa lái xe đến bãi đỗ xe của sân bay, Seaman đã dẫn người đèn chờ đã lâu.

Mắt thấy xe Lý Dật chạy đến, Seaman cùng hai gã bảo tiêu chui ra khỏi xe, đón Lý Dật đi tới: “Lý, tôi đã thông tri Karla, hần sẽ đến sân bay tiếp anh.”

“Cám ơn.” Lý Dật cười nói với Seaman, sáng sớm sau khi nhận được điện thoại của Yến Phong, Lý Dật quyết định đi Las Vegas, đồng thời thông tri Seaman mượn dùng chuyên cơ của gia tộc Gambino.

Mắt thấy Lý Dật chỉ mang theo Anh Hoa đi cùng, Seaman có chút lo lắng: “Lý, hiện tại tình huống đặc thù, anh chỉ mang theo cô ấy, sợ rằng...”

“Lão bằng hữu, cảm ơn anh quan tâm, yên tâm đi, tôi không có việc gì.” Lý Dật cười cười nói: “Hiện tại toàn quốc đều nghiêm cấm phạm tội, lẽ nào có người dám ngay lúc đầu sóng ngọn gió này lại dám động thủ với ông trùm tiêu khiển như tôi sao?”

Nghe được Lý Dật vừa nói như thế, Seaman thầm mắng bản thân hồ đồ, nếu Lý Dật chỉ là long đầu đại ca của Hoa Nhân Bang Los Angeles, như vậy mặc dù tạo thành sóng to gió lớn ở thế giới ngầm mà thôi. Mà với thân phận bạch đạo của Lý Dật, nếu có người dám ở thời gian mẫn cảm này giết chết Lý Dật, như vậy bộ môn liên quan tuyệt đối sẽ tham gia!

Chuyên cơ của gia tộc Gambino thập phần xa hoa, chỉ là cả cabin thật vắng vẻ, ngoại trừ Lý Dật và Anh Hoa, chỉ có hai gã nhân viên công tác, cũng may đường không xa lắm, Lý Dật cũng không muốn có đồng người đi theo.

Lúc chuyên cơ đáp xuống Las Vegas, Karla đã sớm nhận được tin đứng ở sân bay chờ đã lâu.

Hần thậm chí cũng không chờ bên ngoài thông đạo ra sân bay, mà trực tiếp cho xe chạy thẳng vào chỗ đường băng.

Những người béo phì hễ đến mùa hè sẽ vô cùng khó chịu, đây là chuyện phải công nhận.

Mặc dù Las Vegas nằm trên sa mạc, nhiệt độ không khí buổi tối thấp hơn ban ngày rất nhiều, lại còn có gió mát, thế nhưng khuôn mặt đầy thịt béo của Karla cũng nhăn nhai mồ hôi.

“Lý thân ái, đã lâu không gặp.” Karla vẫn nhiệt tình như trước, nhìn thấy Lý Dật liền trực tiếp ôm mạnh một cái, mồ hôi trên người dính đầy người Lý Dật.

Bất quá Lý Dật cũng không hề lưu ý, mà cười nói: “Karla, thoát nhìn tâm tình của anh không tệ.”

“Đương nhiên, thấy hình dạng của đám hỗn đản kia, tôi có thể không hài lòng sao?” Karla cười hắc hắc, con mắt mị thành một cái khe, bên trong bắn ra ánh mắt oán độc.

Hiển nhiên đối với lần ủy ban mafia chính biến kỳ này, Karla thập phần khó chịu!

Hơn nữa có thể khẳng định chính là, thân là hoàng đế sông bạc Las Vegas, hăng khẳng định vào thời gian chính biến này đã gặp phiền toái không nhỏ.

“Đi, Lý thân ái, chúng ta lên xe nói chuyện, thời tiết chết tiệt này thật sự là quá nóng.” Karla dùng chiếc khăn trắng lau mồ hôi trên đầu.

Lý Dật gật đầu, sau đó theo Karla chui vào một chiếc xe Bingley, mà Anh Hoa một mình lái một chiếc xe. Từ ý nghĩa nào đó mà nói, Karla là một người phi thường thận trọng, chuẩn bị lại thập phần đầy đủ. Đây cũng là lý do hần được Edward trọng dụng giao cho hần đảm đương ngôi vị hoàng đế sông bạc tại Las Vegas.

Khác với bên ngoài xe, trong xe còn có rượu ngon và xì gà Cuba, đi vào xe, Karla đầu tiên rót hai ly rượu, sau đó gơ lên: “Lý thân ái, hoan nghênh anh tới Đồ Thành lần thứ hai, cùng ly cho lần thứ hai gặp mặt!”

Âm thanh ly rượu va chạm vang lên trong xe, sau đó hai người cầm ly rượu nhẹ nhàng nhấp môi.

Chạm môi vào ly rượu, Lý Dật buông xuống hỏi: “Karla, thoát nhìn thời gian trước anh cũng gặp phiền toái rất lớn?”

Đối với chính biến trong ý ban mafia, thế cục tại Las Vegas Lý Dật cũng không hiểu rõ, hôm nay cũng mùn biết cách cục tại Las Vegas có thay đổi hay không.

“Đúng vậy!” Nhắc tới chuyện này, biểu tình của Karla lập tức trở nên có chút âm trầm: “Đám tạp chủng kia quấy rối thật lớn.”

“Sau đó xử lý thế nào?” Lý Dật tiếp tục hỏi.

“Hắc! Đám tạp chủng kia cho rằng dùng thủ đoạn đánh bất ngờ có thể đối phó tôi, tự nhiên là chuyện không khả năng! Tôi gặp phải tập kích, tộc trưởng lập tức phái tử sĩ gia tộc đến trả thù bọn họ.” Karla cười nhạt, chỉ là từ vẻ mặt của hắn tới xem, hắn cũng không thỏa mãn đối với kết quả trả thù, dù sao lần trả thù cũng không thể liên tục kéo dài thời gian.

Mà đối với việc tử sĩ của gia tộc Gambino có thể trước tiên phản kích ở Las Vegas, Lý Dật thật ra cảm thấy không có gì sai. Khác với việc gia tộc Gambino một nhà độc đại tại Los Angeles, gia tộc Qiesi Jarno tại Las Vegas cũng có thế lực không kém của chính mình, nhân thủ của gia tộc Gambino ở tại Las Vegas cũng phải nhiều hơn một ít.

Trên thực tế phân bộ của gia tộc Gambino ở tại Los Angeles bị hai gia tộc kia đánh thành như vậy, điều này cũng ngoài sự dự liệu của mọi người.

“Mặt khác, hai ngày nay tôi lợi dụng đám đồ thuật cao thủ ưu tú của gia tộc quét ngang bãi của bọn họ, hôm nay ngoại trừ sông bạc của gia tộc Qiesi Jarno còn tạm thời mở ra, những sông bạc của các gia tộc đối địch đều toàn bộ đóng cửa!” Karla cười lạnh nói.

Lúc này đây Lý Dật cũng không cảm thấy kinh ngạc chút nào.

Nếu nói, sông bạc sẽ không lợi dụng phương thức kiểu này để cạnh tranh, thế nhưng do trước đó gia tộc Qiesi Jarno lại không án quy củ tấn công trước, Karla tự nhiên sẽ không khách khí.

Làm người đắc lợi về hành nghiệp đánh bạc lớn nhất Las Vegas, đồ thuật cao thủ của gia tộc Gambino tự nhiên là lợi hại nhất, về phần gia tộc Qiesi Jarno cũng không có được cao thủ đồ thuật lợi hại đến như thế.

“Được rồi, Lý, nghe nói anh giết chết Carville, sau còn làm cho tập đoàn buôn lậu Non – Gothic khuất phục?” Karla đưa trọng tâm câu chuyện chuyển lên người Lý Dật, lúc nói lên hai chuyện kia, vẻ mặt quái dị.

Hiển nhiên hai chuyện này hoàn toàn phá vỡ sự nhận biết của hắn đối với Lý Dật!

Lý Dật gật đầu, cũng không có ý tứ nói về hai chuyện này, bằng không nếu Karla hỏi quá trình cụ thể, hắn trả lời cũng có chút ít phiền phức.

Dù sao, hắn không muốn bại lộ con bài chưa lật như Hắc Dạ quá sớm!

Karla là một người thập phần khôn khéo, hắn hiểu ý tứ của Lý Dật, không tiếp tục nói chuyện này, mà là hỏi: “Vì sao anh lại đột nhiên chạy tới Đồ Thành vậy? Lễ nào bên này có chuyện gì cần xử lý sao?”

Ngạc nhiên nghe được Lý Dật nói, Karla không khỏi hơi kinh hãi!

Karla thập phần rõ ràng chuyện xảy ra với Lý Dật ở quốc nội, hôm nay Lý Dật nói

Ra hai chữ cố nhân, hắn tự nhiên rõ ràng người trong quốc nội đã tới Las Vegas.

Nguyên bản với năng lực của hắn ở Las Vegas, loại chuyện như vậy hắn sẽ biết đầu tiên, chỉ bất quá gần đây tinh lực của hắn toàn bộ đặt vào chuyện trả thù, cũng không lưu ý về phương diện này.

Mặc dù khi Lý Dật nói đến hai chữ cố nhân, giọng nói thập phần bình tĩnh, thế nhưng Karla có thể đoán ra được tâm tình Lý Dật không tốt, vì vật thức thời ngậm miệng lại.

Mà Lý Dật vẫn thản nhiên, một bên nhìn ngoài cửa sổ, một bên lặng lẽ hút thuốc.

Cảnh vật bên ngoài cửa sổ không ngừng lướt nhanh, Lý Dật không khỏi nhớ tới cách đây không lâu những chuyện xảy ra tại Las Vegas, một lần đó, hắn đụng Gia Cát Minh Nguyệt và lão Miêu ở Las Vegas. Lúc thu

một ít lợi tức từ Tiêu Thanh Sơn, hẳn thiếu chút nữa đã cùng Andrew Luofu bị chết trong trận hỏa hoạn. Cũng may vận khí hắn không tệ, không chỉ không chết, ngược lại ở phương diện cảm tình với Andrew còn xảy ra sự đột phá thực sự.

Duy nhất tiếc nuối chính là, cho tới bây giờ Haise Lin vẫn không tra ra được kẻ phóng hỏa.

Xe chạy đến khách sạn MGM, bãi đỗ xe đã dừng đầy các loại xe đủ loại kiểu dáng. Nhất là ngay trước cửa sòng bạc, quả thực là chen chúc, có xe không có chỗ đỗ, trực tiếp đỗ ngay ven đường.

Thấy một màn như vậy, Lý Dật hiểu được, bên phía gia tộc Qiesi Jaro bị đả kích, một ít sòng bạc bị ép đóng cửa, sinh ý của khách sạn MGM tốt hơn ngày thường một chút.

Cũng giống như lần trước, biết được Lý Dật muốn tới, Karla đưa phòng tổng thống trong khách sạn để lại cho Lý Dật.

Sau khi xuống xe, Karla đi cùng Lý Dật đến phòng tổng thống trên cao nhất, có thể biết tình thế hiện nay không thích hợp, Karla phong tỏa thang lầu của tầng cao nhất, ngay cửa thang lầu có bốn bảo tiêu của gia tộc Gambino đang t9ứng, phòng vệ phi thường sâm nghiêm.

“Lý., anh tắm rửa một chút trước. Tôi đã dặn thức ăn khuya, một chút nữa chúng ta trò chuyện.” Đi tới tầng cao nhất, Karla cũng không dự định vào phòng, mỉm cười nhìn Lý Dật nói.

Lý Dật suy nghĩ một chút, nói: “Karla, đêm nay tôi có chuyện cần xử lý, ngày mai chúng ta trò chuyện.”

Lý Dật cự tuyệt cũng không khiến Karla bất mãn, hắn cười gật đầu: “Được.”

Anh Hoa tiến vào phòng trước khi Lý Dật đi vào, đồng thời dùng tốc độ nhanh nhất kiểm tra gian phòng một lần, chờ sau khi Lý Dật đi vào, gương mặt không chút biểu tình hồi báo: “Lão bản, tất cả bình thường.”

Đối với thái độ cẩn thận của Anh Hoa, Lý Dật có chút bất đắc dĩ, gian phòng do Karla chuẩn bị, tự nhiên sẽ không xuất hiện vấn đề.

Bất quá Lý Dật rõ ràng, đây là thói quen của Anh Hoa, mỗi khi Lý Dật đến ở trong khách sạn, Anh Hoa đều rất cẩn thận kiểm tra gian phòng.

Nhìn Anh Hoa lạnh lùng đứng trước mặt, Lý Dật không khỏi nhớ tới lần trước lúc phát sinh hỏa hoạn, dáng dấp lo lắng của nữ nhân luôn luôn lạnh lùng này.

Lý Dật không biết chính là, vào buổi tối hôm đó, nếu Anh Hoa có lòng tin tuyệt đối với thân thủ của mình, tuyệt đối sẽ chạy ào vào khách sạn Kim Tự Tháp để cứu hắn.

Hơn nữa buổi tối đó là buổi tối khó quên nhất trong cuộc đời Anh Hoa.

Nàng vĩnh viễn không quên được tình hình khi Lý Dật xuất hiện trong nháy mắt.

Một khắc đó, trái tim của nàng suýt chút nữa đã nhảy ra khỏi lồng ngực!

Ngày hôm đó, nàng lần đầu tiên cảm nhận tư vị chờ đợi lo lắng cũng không dễ chịu gì.

Chỉ là Lý Dật vĩnh viễn sẽ không biết được tình cảm của Anh Hoa lúc đó, giống như Lý Dật không cảm nhận được tâm ý của Anh Hoa.

Làm một sát thủ xuất sắc, Anh Hoa có thể che giấu ý nghĩ nội tâm của mình rất tốt, nàng sẽ không nói gì với Lý Dật, thế nhưng khi Lý Dật gặp phải nguy hiểm, nàng sẽ trước tiên động thân chặn trước!

Muốn giết hắn, trừ phi đạp lên thi thể của ta!

Đây là lời thề của Anh Hoa.

Tất cả, Lý Dật vĩnh viễn sẽ không biết, Anh Hoa cũng vĩnh viễn sẽ không nói, nàng sẽ đem tất cả chôn giấu tận sâu bên trong đáy lòng mình, khi nàng cô độc lại đem ra để tỉnh tã hiểu rõ.

“Cô đi nghỉ ngơi đi, đêm nay tôi sẽ không rời khỏi khách sạn.” Lý Dật dừng nơi khuôn mặt lạnh lùng của Anh Hoa, nhẹ nhàng nói. Hẳn rõ ràng, nếu như hắn rời đi, nữ nhân này lại tuyệt đối một tấc không rời hắn.

Nghe được Lý Dật nói, Anh Hoa cũng không nói gì, trầm mặc không lên tiếng đi vào phòng của nàng.

“Hoa.”

Mắt thấy Anh Hoa rời đi, Lý Dật đầu tiên thở mạnh một hơi, sau đó lấy điện thoại bấm số của Yến Phong. Điện thoại rất nhanh chuyển được, trong điện thoại truyền ra thanh âm quen thuộc của Yến Phong: “Lão bản, anh tới rồi?”

“Đúng vậy.” Lý Dật trầm giọng nói: “Tôi đang ở khách sạn MGM, anh dẫn hần đến lúc nào cũng được.”

341. Chương 294 :

Lý Dật nhẹ nhàng nhu nhu huyết thái dương, sau đó lấy điều thuốc ra châm lửa, rít thật mạnh.

Toàn bộ phòng khách trở nên thập phần an tĩnh, an tĩnh có thể nghe được tiếng tim đập mạnh mẽ của Lý Dật, khói thuốc vờn quanh khuôn mặt hần.

Dưới ngọn đèn, vẻ mặt của hần thoát nhìn có chút âm trầm.

Khi Lý Dật hút đến điều thuốc lá thứ năm, ngoài cửa vang lên tiếng bước chân, căn cứ thanh âm có thể đoán là hai người đang đi đến.

Tiếp theo, tiếng đập cửa vang lên, đánh vỡ sự an tĩnh vốn có ngoài hành lang.

“Vào đi.” Lý Dật chậm rãi dụi tàn thuốc, âm trầm nói.

“Lạc sát!”

Theo một tiếng giòn vang, cửa phòng mở ra, Yến Phong dẫn đầu đi vào phòng, đi theo phía sau hần là một nam nhân mặc tây trang màu xám.

“Lão bản, người tôi mang đến cho anh, còn có điều gì phân phó không?” Yến Phong tựa hồ cũng không có ý tứ muốn ngồi xuống, đứng ngay cửa nhìn Lý Dật hỏi.

Lý Dật khoát tay: “Karla chuẩn bị buổi ăn khuya cho tôi, bắt quá tối nay tôi không có thời gian dùng cơm, anh đi dùng với hần đi.”

Ngạc nhiên nghe được Lý Dật nói, trong con ngươi Yến Phong hiện lên một ánh mắt kỳ dị.

Thân là người phụ trách sòng bạc của Yến gia tại Las Vegas, hần tự nhiên hiểu rõ Lý Dật an bài hần cùng dùng bữa khuya với Karla dụng ý là gì. Bất quá hần cũng không nói lời cảm ơn với Lý Dật, mà trực tiếp rời khỏi phòng.

Có thể đối với người như Yến Phong, hần vĩnh viễn sẽ không nói ra hai từ cảm ơn.

Yến Phong đi, nam nhân mặc tây trang màu xám cũng chưa đi, hần đứng ngay cửa sắc mặt phức tạp đánh giá Lý Dật, cảm giác như lần đầu tiên nhìn thấy Lý Dật.

Mà trên thực tế, hần rất sớm đã quen biết Lý Dật, đồng thời từng làm thủ hạ dưới tay Lý Dật.

Thạch Lỗi.

Ngày trước, khi Lý Dật giúp đỡ Trình Thiết Quân quản lý Vĩnh Hòa hội sở, hần là trợ thủ đắc lực của Lý Dật, thậm chí còn truyền thụ cho Lý Dật không ít kinh nghiệm quản lý hội sở.

Bắt đầu, Thạch Lỗi tuy rằng đối với Lý Dật tôn kính, thể nhưng ở sâu trong nội tâm nhiều ít có chút khinh thường Lý Dật, cho rằng Lý Dật chỉ là may mắn mà thôi, cũng không cao hơn hần.

Nhưng khi hần chứng kiến Lý Dật đối mặt với trù hắc đạo Kiều thất chi của Hàng Châu, tư thái vững như núi Thái sơn, hần mới biết được Lý Dật cũng không uất ức như trong sự tưởng tượng của hần, ngược lại, còn xuất sắc hơn hần rất nhiều.

Một lần đó, hần chứng kiến Lý Dật quát khởi, Tiêu Thanh Sơn xuất hiện làm Kiều thất chỉ danh chân hắc đạo phía nam giống như một con chó từ đống quần Lý Dật chui qua.

Sau ngày đó, danh vọng Lý Dật vang vọng toàn bộ hắc đạo phía nam!

Chúng kiến câu chuyện lúc đó Thạch Lỗi còn cho rằng Lý Dật chỉ dựa vào khóa đại thụ Tiêu Thanh Sơn mà lên, trở thành nhân vật số một số hai hắc đạo phía nam thậm chí là toàn quốc.

Sau đó một loạt biến hóa của Lý Dật xác minh suy đoán của Thạch Lỗi, dưới sự chiếu cố của Tiêu Thanh Sơn, Lý Dật dựa vào chính năng lực của mình không ngừng hướng về phía trước leo lên, thậm chí hất ra Tiêu Cường thiếu chủ nhân của Thiên Tự Đầu Mãnh Hồ Bang. Trở thành người thừa kế của Thiên Tự Đầu Mãnh Hồ Bang.

Làm Thạch Lỗi thật không ngờ chính là, ngay khi mọi thứ đang thuận lý thành chương trở thành hiện thực, số phận lại vui đùa làm Lý Dật giết chết Đái Nhạc, Tiêu Thanh Sơn tự mình phái người đi giết Lý Dật!

Trên thực tế, không chỉ có Thạch Lỗi thật không ngờ, mà tất cả mọi người thật không ngờ.

Tất cả tới quá mức đột nhiên, quá thần kỳ, đủ dùng từ khó tin để hình dung, mà trên thực tế lại xảy ra, đây là sự thực không cách nào thay đổi!

Nhìn vẻ mặt phức tạp của Thạch Lỗi đứng ngay cửa, Lý Dật mỉm cười: “Ngồi xuống trò chuyện, Thạch Lỗi.”

Lý Dật nói đem Thạch Lỗi từ trong hồi ức kéo về hiện thực, hắn miễn cưỡng gật đầu cười, sau đó trực tiếp đi tới bên cạnh Lý Dật, ngồi xuống, vẻ mặt biểu tình câu nệ, ánh mắt nhìn phía Lý Dật cũng có chút mất tự nhiên.

Khẩn trương.

Lúc này, Thạch Lỗi thật khẩn trương.

Vĩnh Hòa hội sở là đại bãi số một số hai Thượng Hải, làm người quản lý Vĩnh Hòa hội sở, tố chất tâm lý và năng lực của Thạch Lỗi không thể hoài nghi, hắn gặp qua nhiều đại nhân vật, thậm chí khi nhìn thấy Trịnh Thiết Quân và Tiêu Thanh Sơn vẫn có thể bảo trì tâm lý bình thường.

Thế nhưng lúc này đối mặt với Lý Dật hắn thật sự khẩn trương!

“Thạch Lỗi, người coi ta như lão bằng hữu là được, mặc kệ mục đích người tới đây là gì, trước đây vẫn còn tình cũ, người không cần khẩn trương.” Lý Dật nhìn ra sự khẩn trương của Thạch Lỗi, mỉm cười nói một câu, sau đó cầm lấy gói thuốc lá trên bàn đưa cho Thạch Lỗi.

Thạch Lỗi lấy điều thuốc châm lửa hút, rít mạnh một hơi, được nicotin gây tê, tình tự của hắn ổn định hơn rất nhiều.

“Lý tiên sinh...” Liên tục rít vài hơi thuốc, Thạch Lỗi triệt để lãnh tĩnh, hắn nỗ lực muốn nói gì đó với Lý Dật.

Lý Dật huy tay cắt lời Thạch Lỗi: “Thạch Lỗi, ta đã nói, người ta cũng là bạn bè, người không cần câu nệ như thế, gọi Lý Dật đi.”

Thạch Lỗi gật đầu, chỉ là biểu tình có chút cổ quái, có thể hắn thật không ngờ Lý Dật lại khách khó với hắn như vậy.

“Người không cần cảm thấy kỳ quái, tuy rằng ta là một người có thù tất báo, thế nhưng ta cũng biết, oan có đầu, nợ có chủ, sẽ không tùy tiện đem ân oán chuyển dời lên người không quan hệ.” Lý Dật nhẹ nhàng mà nói, như đang nói với Thạch Lỗi, hoặc như đang lăm bắm, giờ khắc này, vẻ mặt của hắn có chút phức tạp: “Huống chi người, ta cũng có thể xem như bạn bè, mà ân tình của Trịnh thúc với Dũng Cường ta vẫn nhớ kỹ.”

Nghe xong lời nói của Lý Dật, biểu tình Thạch Lỗi càng thêm phức tạp.

Trước khi đi tới đây, hắn biết được Lý Dật đã giết chết Tiêu Cường, thậm chí cả lão Miêu cũng chết trong tay Lý Dật. Điều này vô hình gây cho Thạch Lỗi áp lực cực lớn, cũng làm Thạch Lỗi theo bản năng cho rằng, Lý Dật nhìn thấy hắn tuyệt đối sẽ không có vẻ mặt hòa nhã, thậm chí khả năng hạ thủ đối với hắn.

Ở dưới tình hình này, Thạch Lỗi đối với hành trình Las Vegas tràn ngập lo lắng, chỉ là không thể cãi mệnh lệnh, nên đành kiên trì tới.

Hôm nay, Lý Dật biểu hiện khách khí như vậy cùng nhớ lại tình bạn cũ thật vượt ngoài dữ liệu của hắn!

Đồng thời trong lòng có một trực giác nói cho hắn: Cái chết của Tiêu Cường và lão Miêu có ẩn tình!

Trực giác của Thạch Lỗi đúng, chỉ là hắn không có khả năng biết được ẩn tình trong đó.

“Có phải người đang hiểu kỳ vì sao ta lại khách khí đối với người như vậy? Có lẽ nói, vì sao ta lại giết Tiêu Cường và lão Miêu, duy nhất đối với người khách khí?” Lý Dật thấy Thạch Lỗi không nói lời nào, mỉm cười hỏi, chỉ là dáng tươi cười của hắn làm cho người ta cảm thấy da đầu một trận tê dại. Cả người phảng phất như đặt mình trong hầm băng, một cỗ hàn ý không thể chống đối từ đỉnh đầu truyền khắp toàn thân.

Lý Dật nói làm trong lòng Thạch Lỗi khẽ động, hắn gật đầu theo bản năng.

“Sở dĩ ta và Tiêu Thanh Sơn quyết liệt, là bởi vì ta giết chết đứa cháu Đái Nhạc mà Đái Hồ thương yêu và coi trọng nhất. Mà cả câu chuyện đều do Tiêu Cường một tay sắp xếp, thậm chí sau khi ta chạy trốn tới Hồng Kông, Tiêu Cường từng dẫn người tới giết ta. Chỉ là hắn quá tự tin ở mình.” Nói đến một ít chuyện cũ, Lý Dật cũng không tràn ngập oán khí như nói chuyện với Gia Cát Minh Nguyệt lần trước, vẻ mặt bình tĩnh, cặp mắt đen kịt thâm thúy càng bình tĩnh như mặt hồ không rung động, chỉ là hận ý giấu phía sau sự bình tĩnh chỉ dùng từ kinh khủng mới có thể hình dung.

“Người cho rằng ta nên giết hắn không?” Lý Dật nói đến đây quay đầu hỏi Thạch Lỗi.

Có thể thật không ngờ Lý Dật hỏi như vậy, Thạch Lỗi đầu tiên là ngẩn ra, sau đó gật đầu.

“Về phần lão Miêu.” Lý Dật nói đến lão Miêu, trong giọng nói nhiều ít có chút tiếc hận. Vì nam nhân trầm mặc ít lời trọng tình trọng nghĩa kia mà tiếc hận: “Khi ta ở chỗ này gặp phải hắn và Gia Cát Minh Nguyệt, ta chưa từng nghĩ qua giết hắn, ta chỉ ngay mặt nhục nhã Gia Cát Minh Nguyệt. Theo ý ta, nếu như lúc trước Tiêu Thanh Sơn phái lão Miêu đến giết ta, có lẽ có thể nắm chặt hơn một chút. Bất quá, lão Miêu chưa từng đến, cho nên ta không hề muốn động tới hắn.”

Nghe được lời nói của Lý Dật, Thạch Lỗi muốn nói gì đó, mà Lý Dật cũng không cho hắn cơ hội, tiếp tục nói: “Ta thậm chí không hề động tới Gia Cát Minh Nguyệt, nữ nhân kia tuy rằng ngay từ đầu đối với ta khó chịu, thế nhưng ta không hề động cô ta, bởi vì cô ta đã từng dạy ta không ít thứ, tuy rằng đều không phải cô ta cam tâm tình nguyện, nhưng dù sao cũng có thể xem như nửa người thầy.”

“Thế nhưng ta không động bọn họ, bọn họ cũng không buông tha ta!” Lý Dật một lần nữa nở nụ cười, cười đến rất phức tạp: “Gia Cát Minh Nguyệt thấy ta hỗn tại nước Mỹ quá mạnh mẽ, biết ngày tháng tốt đẹp của bọn hắn không còn nhiều lắm, cho nên lợi dụng tình cảm của lão Miêu đối với cô ta, để lão Miêu tới giết ta. Thế nhưng cô ta không có nghĩ tới Lý Dật ta có thể sống chạy thoát khỏi quốc nội, ở trong tình huống không tiền không ai giúp có thể trở nên nổi bật, chỉ là nhờ ông trời quan tâm ta sao? Nếu như Lý Dật này dễ dàng chết như vậy, ta đã sớm chết ở quốc nội, không cần cô ta đến Las Vegas nhìn thấy ta trở nên nổi bật sau đó động thủ lần nữa! Lão Miêu đã chết, ta tuy rằng cho rằng hắn chết không đáng, thế nhưng ta không cho ta giết hắn là sai lầm, hắn không chết, ta sẽ chết, người nói phải không?”

Lý Dật nói làm Thạch Lỗi kinh ngạc há to miệng! Trên mặt hắn tràn ngập hai chữ kinh ngạc!

Hắn không phải vì chuyện Lý Dật không động thủ trước mà kinh ngạc, mà là kinh ngạc vì quan hệ giữa lão Miêu cùng Gia Cát Minh Nguyệt!

“Lão Miêu yêu Gia Cát Minh Nguyệt, nếu như ta không đoán sai, lão Miêu đã yêu Gia Cát Minh Nguyệt trước khi về với Tiêu Thanh Sơn.” Lý Dật thần nhiên nói: “Nam nhân si tình này khi yêu một người, tình nguyện làm bảo tiêu và cái bóng vài chục năm cho nam nhân cho hắn đội nón xanh, thậm chí cuối cùng vì Gia Cát Minh Nguyệt đi tìm cái chết.”

“Hắn là một nam nhân số khổ.” Nói đến cuối cùng, Lý Dật thở dài, đối với việc giết chết lão Miêu hắn không hối hận, thế nhưng hắn cho rằng lão Miêu vì loại đàn bà như Gia Cát Minh Nguyệt mà sống cả đời như vậy rất không đáng giá.

Đương nhiên Lý Dật cũng rõ ràng, hắn vĩnh viễn cũng sẽ không hiểu được thế giới của lão Miêu, giống như Tiêu Thanh Sơn không hiểu hắn.

Thế giới này, hiểu được một người rất khó.

“Mà người thì lại khác, tuy rằng từ ý nghĩa nào đó người là người của Tiêu Thanh Sơn, thế nhưng người lại làm việc cho Trịnh thúc, hơn nữa giữa chúng ta cũng không có ân oán, ngược lại, chúng ta còn từng hợp tác qua, ta từ chỗ người học được không ít kinh nghiệm quản lý bãi, cho nên người không cần lo lắng, vô luận mục đích người tới đây là gì, ta cũng không động thủ với người.” Lý Dật đứng trên khuôn mặt kính ngạ của Thạch Lỗi, trầm giọng nói: “Hiện tại, người có thể nói cho ta biết mục đích người tới đây, là Tiêu Thanh Sơn cho người tới sao?”

Thạch Lỗi đầu tiên phung ra một hơi thật mạnh, sau đó nhẹ nhàng dụi tắt tàn thuốc, đợi biểu tình ổn định một chút, nói: “Lý Dật, ta tới nơi này không phải do Tiêu tiên sinh gọi ta tới, là Trịnh thúc.”

“Trịnh thúc?” Lý Dật hơi mị con mắt, sau đó tự giễu cười cười: “Như nhau, Tiêu Thanh Sơn hiểu được ta, biết ta đối với người bên cạnh không tệ, nhất là đối với người đã từng có ân với ta, hẳn nghĩ thông qua Trịnh thúc đạt được mục đích của hắn, điều này rất phù hợp với tác phong của hắn.”

Lý Dật nói làm Thạch Lỗi không biết nên làm sao trả lời, bởi vì hắn cũng không biết Trịnh Thiết Quân có phải làm theo ý tứ của Tiêu Thanh Sơn hay không.

“Cho người tới làm gì? Bàn chuyện sòng bạc hay sao?” Lý Dật hỏi.

Hỏi xong, Lý Dật châm một điếu thuốc lá, nhẹ nhàng hút.

Thạch Lỗi lắc đầu theo bản năng: “Không có. Trịnh thúc chỉ là để ta tới nói cho người một việc.”

“Nói cho ta biết một việc?” Nghe được Thạch Lỗi nói như thế, Lý Dật nở nụ cười, khác với dáng cười khi nãy, lúc này dáng tươi cười của hắn rất lạnh, làm cho người ta một loại cảm giác không rét mà run: “Lúc này Tiêu Thanh Sơn đã biết theo ta giải thích! Ha ha! Rốt cục là Tiêu Thanh Sơn bị choáng váng, hay Tiêu Thanh Sơn cho Lý Dật ta là đứa ngốc?”

“Lý Dật.” Thạch Lỗi nỗ lực nói.

Lý Dật cũng không để ý tới Thạch Lỗi, cười lạnh nói: “Giải thích? Con mẹ nó giải thích! Chuyện này còn cần giải thích sao? Hắn sớm đã làm gì? Ngày trước khi hắn phái người đi bắt ta thế nào không muốn theo ta giải thích? Hắc! Khi đó, hắn cũng không nghĩ giải thích cho ta điều gì a, hắn thậm chí còn gọi điện thoại cho Tiêu Huỳnh Huỳnh, mà mục đích gọi điện thoại chỉ là vì muốn biết ta đang ở nơi nào.”

Nói đến đây, Lý Dật rít mạnh hai hơi thuốc, giọng nói trầm thấp: “Lúc đó hắn cũng không hề cho ta bất luận điều gì giải thích. Hắn biết chỗ ta ở xong, liền lập tức phái người đi bắt ta! Ha ha, ta biết, Lý Dật ta giết chết Đái Nhạc, chọc giận Đái Hồ, hẳn vì không muốn dính dáng vào tự mình phái người đi bắt ta, nỗ lực phải sạch quan hệ! Tiêu Thanh Sơn thật thông minh, thế nhưng hắn có chút thông minh quá đáng, với tình cảm lúc đó của ta đối với hắn, dù cho trong điện thoại hắn nói cho ta biết, chuyện này hẳn bất lực, ta cũng sẽ không trách hắn! Ta cũng chưa từng nghĩ tới muốn hắn đứng ra giúp ta giải quyết phiền phức kia! Ta con mẹ nó làm ra quyết định, một mình chạy trốn, phải sạch quan hệ với hắn, sẽ không liên lụy tới hắn!”

“Thế nhưng hắn quá mau, ân, cũng quá độc!” Lý Dật nói xong lời cuối cùng, hận ý che giấu tận sâu trong nội tâm rốt cục bạo phát, toàn thân đầy rẫy sát ý khiến trái tim kẻ khác đập nhanh.

Sát ý kinh khủng khiến Thạch Lỗi rùng mình.

“Thạch Lỗi.” Lý Dật liên tục rít vài hơi thuốc, tình tự hắn khôi phục lãnh tĩnh: “Nếu như lần này người tới đây chỉ là vì giúp đỡ Tiêu Thanh Sơn chuyển cáo một ít lời nói, vậy không cần nữa, không cần thiết, con mắt mọi người đều sáng như tuyết, không cần phải giải thích cái gì!”

Nghe được Lý Dật nói như vậy, Thạch Lỗi không khỏi thở dài.

Hắn hiểu được, mặc dù hắn có nói toạc môi cũng không làm nên chuyện gì, hơn nữa lời của Trịnh Thiết Quân muốn nhờ hắn chuyển đạt, hắn cũng không biết thật giả.

Trọng yếu nhất là, dưới tình huống trước mắt, Lý Dật không có khả năng nghe những lời này của hắn.

Đây không thể nghi ngờ đã chạm đến nghịch lân của Lý Dật!

“Lý Dật, người đã không muốn nghe, như vậy ta sẽ không nói nữa.” Thạch Lỗi thở dài nói: “Lần này ta ngoại trừ đến muốn chuyển đạt một ít lời nói, còn có một mục đích.”

“Chuyện gì?” Lý Dật hỏi.

Thạch Lỗi nghiêm mặt nói: “Trịnh thúc muốn mang tro cốt lão Miêu trở về.”

Ngạc nhiên nghe được Thạch Lỗi nói, vùng lông mày Lý Dật hơi nhướng lên, không nói gì.

“Trịnh thúc nói, đem tro cốt của lão Miêu chôn tại Las Vegas hẳn là không tốt lắm, hẳn nên đem về quốc nội, như vậy lão Miêu cũng sẽ không có gì tiếc nuối. Còn nữa, Trịnh thúc nói đợi tới ngày giỗ của lão Miêu, hẳn có thể đi thấp nén nhang, ôn chuyện với ông ta.”

Nghe xong lời nói của Thạch Lỗi, Lý Dật tin tưởng chuyện về lão Miêu là ý tứ của Trịnh Thiết Quân, theo trong trí nhớ của hắn Trịnh Thiết Quân là một người phi thường giảng nghĩa khí. Ngày trước, khi hắn lần đầu tiên đắc tội thủ hạ của Yến Nam Thiên, Tiêu Thanh Sơn bởi vì không muốn chọc phiền phức nên từng dự định đưa Lý Dật ra chịu tội.

Lần đó, Trịnh Thiết Quân vốn không có bất cứ quan hệ gì với Lý Dật, nhưng Trịnh Thiết Quân vẫn khuyên bảo Tiêu Thanh Sơn thật lâu, thậm chí còn điện thoại bảo Lý Dật chạy trốn!

“Được.” Nhớ tới dáng dấp hung hãn của Trịnh Thiết Quân, Lý Dật nhin không được đáp ứng.

Đối với hắn mà nói, vô luận là Trịnh Thiết Quân hay Trịnh Dũng Cương đều là ân nhân của hắn, người trước xem hắn là vãn bối cưng chiều, người sau lại vì Lý Dật giết chết đám người của Sở Qua, cuối cùng để không ai hoài nghi nên tự bắn mình, hình ảnh này Lý Dật vĩnh viễn cũng sẽ không quên.

“Huynh đệ, ngày nào đó ta sẽ trả lại người phần nhân tình này.”

Đồng dạng, đối với lời thề ngày xưa, Lý Dật cũng vĩnh viễn sẽ không quên.

Ngoại trừ Trịnh Thiết Quân, Lý Dật nhiều ít coi như cho Thạch Lỗi chút mặt mũi.

Đúng như lời nói của Lý Dật, đối với Thạch Lỗi, hắn không có bất luận cừu hận gì.

Nghe được Lý Dật đáp ứng, Thạch Lỗi không khỏi thở phào nhẹ nhõm, lần này hắn tới đây vì hai chuyện này. Nếu như một chuyện cũng làm không được, hắn không có cách nào trở lại báo cáo kết quả công việc.

Mất thấy biểu tình của Thạch Lỗi trở nên dễ dàng hơn rất nhiều, Lý Dật nói sang chuyện khác: “Thạch Lỗi, Dũng Cương bây giờ còn được chứ?”

Sau khi đi tới nước Mỹ, Lý Dật từng muốn gọi điện thoại ôn chuyện với Dũng Cương, thế nhưng biết như vậy sẽ ảnh hưởng không tốt đối với hắn, nên đành thôi.

“Lần đó Dũng Cương dẫn người đi bắt người, trên đường thụ thương, sau khi trở về bị Tiêu tiên sinh mắng một trận.” Thạch Lỗi thâm ý liếc mắt nhìn Lý Dật: “Lúc đó Dũng Cương đi bệnh viện. Vết thương của hắn không nghiêm trọng lắm, không bao lâu đã khỏe lại. Bất quá chờ sau khi hắn xuất viện, Tiêu tiên sinh cũng không trọng dụng hắn, hôm nay hắn hầu như đặt hết tâm tư trên người nữ nhân.”

Nghe được Thạch Lỗi nói, Lý Dật không khỏi khe khẽ thở dài.

Ở trong trí nhớ của hắn, Trịnh Dũng Cương mặc dù có điểm háo sắc, thế nhưng năng lực tự chủ không tệ, khi làm chính sự tuyệt đối sẽ không nghĩ tới nữ nhân. Hôm nay Trịnh Dũng Cương biến thành hình tượng hoa hoa công tử đều bởi vì chuyện của hắn.

“Người biết một người tên là Dương Phàm không?” Lý Dật nhớ tới Dương Phàm, mặc dù trước đây hắn cũng cho rằng Dương Phàm sẽ không xảy ra chuyện, bất quá vẫn không có được tin tức của Dương Phàm, đối với tình cảnh của Dương Phàm hắn vẫn có chút lo lắng.

“Dương Phàm?” Thạch Lỗi đầu tiên ngẩn ra, sau đó nhớ tới điều gì, đáp: “Hắn là người mà Trịnh thúc nói phải không?”

“Nga? Trịnh thúc nói thế nào?” Lý Dật nhăn mày.

Thạch Lỗi thở dài nói: “Khi người gặp chuyện không may, Trịnh thúc gọi ta và Dũng Cương vào, căn dặn chúng ta ngăn vạn lần đừng bại lộ ra ngoài quan hệ giữa người và Dương Phàm, rất sợ chuyện này sẽ liên lụy tới Dương Phàm. Còn nói, nếu cần thiết phải giúp đỡ Dương Phàm.”

Thạch Lỗi nói làm trong lòng Lý Dật hung hăng chấn động!

Sau đó, trong đầu hần hiện ra gương mặt có vết sẹo của Trịnh Thiết Quân, nhớ tới lúc trước Trịnh Thiết Quân dùng thân phận của một trưởng bối đối đãi với hần, nhớ tới Trịnh Thiết Quân đối với người Nhật Bản có một cổ hặn ý khác cốt minh tâm...

“Ta mặc kệ các người có bối cảnh gì, đừng đến con trai ta là xúc phạm tới nghịch lân của Trịnh Thiết Quân ta, các người có thể vận dụng lực lượng gia tộc đến giết chết ta. Thế nhưng các người nhớ kỹ, nếu không giải quyết được ta, ta giết toàn gia các người.”

“Tiểu tử, nhìn ra được, dã tâm của người không nhỏ.”

“Có hứng thú theo ta hần không?”

“Người đã đáp ứng theo ta hần, như vậy mạng của người ta bảo chắc rồi! Nguyên tắc của ta luôn luôn là, người theo ta hần, ta làm đại ca sẽ tráo người! Cho nên, mặc dù là lão Tiêu có muốn người chịu tội thay, ta cũng cùng hần trở mặt.”

Trịnh thúc, Dững Cương, ân tình của các người, Lý Dật suốt đời này khó quên!

Nhớ tới tất cả, Lý Dật chậm rãi nhắm hai mắt lại.

342. Chương 295 :

Thạch Lỗi nhìn thấy gương mặt Lý Dật biến hóa, nhìn ra được lúc này tâm tình của Lý Dật không tốt lắm, vì vậy rất thức thời không nói gì thêm, mà lặng lẽ hút thuốc lá.

Vài giây sau, Lý Dật một lần nữa mở mắt ra, biểu tình đã triệt để khôi phục bình thường: “Karla chuẩn bị bữa ăn khuya, không bằng chúng ta cùng đi?”

Ngạc nhiên nghe được Lý Dật nói những lời này, Thạch Lỗi biết Lý Dật đã muốn kết thúc cuộc nói chuyện vì vậy nhẹ nhàng gạt đầu.

Thấy Thạch Lỗi gạt đầu, Lý Dật dẫn đầu đứng dậy, vốn định đi tới cửa trước, ngậy người nhớ tới điều gì, dừng chân lại, xoay người hướng gian phòng của Anh Hoa đi tới.

Khi Lý Dật đi tới cửa phòng của Anh Hoa, cửa phòng bị Anh Hoa giật ra, Anh Hoa không chút biểu tình xuất hiện tại cửa: “Muốn đi ra ngoài?”

Thấy Anh Hoa, Lý Dật không khỏi cười khổ một chút, hần tự nhiên biết Anh Hoa nghe được tiếng bước chân cho nên mới đi ra. Đồng dạng, hần cũng biết nếu mình đi ra cửa, Anh Hoa khẳng định sẽ đi theo, cho nên mới nhớ gọi theo Anh Hoa cùng đi.

“Ân, đi ăn khuya một chút, thuận tiện đến sông bạc đi dạo.” Lý Dật gạt đầu.

Trong đại sảnh, Thạch Lỗi nhìn thấy vóc người ma quỷ của Anh Hoa thì biểu tình hơi đổi, bất quá sau khi nhìn thấy cặp mắt băng lãnh của Anh Hoa, hần trước tiên thu hồi ánh mắt.

Lý Dật mang theo Anh Hoa và Thạch Lỗi đi tới nhà hàng dưới lầu, Yến Phong và Karla đang ngồi bên trong dùng bữa ăn khuya.

Chỉ là từ biểu tình của hai người mà xem, tựa hồ bầu không khí cũng không tốt lắm.

Bầu không khí xác thực không tốt, đối mặt với tình hình cổ quái của Yến Phong, Karla có loại cảm giác khóe không ra nước mắt, nếu không phải vì cặp mắt mũi cho Lý Dật thì hần đã sớm đứng dậy rời đi. Về phần Yến Phong, tuy rằng hần biết Lý Dật cố ý an bài cho hần gặp mặt Karla, là muốn hần cùng Karla liên lạc một chút cảm tình, dù sao tại địa phương như Las Vegas, năng lực của Karla thực sự rất mạnh.

Kết quả rõ ràng, Yến Phong không đạt được mục đích, bất quá hần tựa hồ cũng không quan tâm, khi ba người Lý Dật đi đến, về mặt hần thích ý hưởng thụ bữa ăn khuya, mà về mặt Karla ngồi đối diện lại đang rầu rĩ.

Nghe được tiếng bước chân, vẻ mặt thống khổ của của Karla chuyển biến tốt đẹp hơn rất nhiều, mà Yến Phong lại cầm khăn lau miệng, nói: “Lão bản, anh đã đến rồi.”

Ánh mắt Lý Dật lợi hại cỡ nào, chỉ nhìn thấy biểu tình của hai người liền biết hai người nói chuyện với nhau không thuận lợi, vì thế trong lòng hắn âm thầm thở dài, đồng thời cũng rõ ràng trái dưa hái xanh thật không thể ngọt. Nguyên bản muốn nghĩ dựa vào mặt mũi của mình để Yến gia và gia tộc Gambino tiến thêm một chút quan hệ, hiện tại xem ra đã ngấm nước nóng.

Lý Dật nhìn Karla áy náy cười, sau đó mang theo Thạch Lỗi ngồi xuống, Anh Hoa cũng không đi vào, mà chờ bên ngoài.

“Thạch Lỗi, vị này chính là Karla tiên sinh của gia tộc Gambino, vị này người hẳn là quen biết, ta sẽ không giới thiệu nữa.” Lý Dật giới thiệu nói.

Trước khi đến Las Vegas, Thạch Lỗi đối với tình huống tại Las Vegas thập phần hiểu biết, tự nhiên biết Karla có địa vị ở Las Vegas thế nào, lúc này nghe được Lý Dật giới thiệu, vội vã đứng dậy, vươn tay ra bắt.

Tuy rằng không biết Thạch Lỗi là thần thánh phương nào, thế nhưng Karla nhớ kỹ lời nói của Lý Dật lúc ở trên xe, lần này hắn đến Las Vegas là vì bái phỏng một người bạn cũ, theo bản năng bắt cho rằng Thạch Lỗi là bạn cũ của Lý Dật, vì vậy cũng không có chút ngạo mạn, mà mỉm cười bắt tay Thạch Lỗi.

Thạch Lỗi quản lý Vĩnh Hòa hội sở nhiều năm, năng lực quan sát tự nhiên nhất lưu, hắn liếc mắt liền xem thấu ẩn ý bên trong.

Vì thế hắn rút cục triệt để hiểu rõ, bên ngoài truyền lưu Lý Dật thăng chức rất nhanh tại Mỹ tuyệt đối không có lừa thì làm sao có khó!

Nếu để Thạch Lỗi biết, Lý Dật từng dẫn người huyết tủy gia tộc Profaci và gia tộc Jarow Veysel, cùng với sau đó giết chết Carville và làm tập đoàn buôn lậu Non-Gothic khuất phục, phỏng chừng Thạch Lỗi sẽ bị hoảng sợ ngất xỉu!

Có thể là bởi vì thân phận chênh lệch, bốn người ngồi cùng không hợp ý lắm, nửa giờ sau, Lý Dật dẫn đầu muốn rời đi, chỉ trước khi đi dặn Karla hảo hảo chiêu đãi Thạch Lỗi.

Đối với Karla mà nói, chiêu đãi người khác đã là chuyện quen thuộc, đợi khi Lý Dật chỉ thị, Karla đã lấy một gian phòng trong khách sạn MGM cho Thạch Lỗi, đồng thời liên hệ một ngôi sao tuyến hai của Hollywood đến làm ấm giường cho Thạch Lỗi.

Tuy rằng Thạch Lỗi cũng không thuộc nhóm người mê ngôi sao điện ảnh, thế nhưng hắn cũng có chút quan tâm đến minh tinh Hollywood, khi nhìn thấy tiểu mỹ nhân từng xuất hiện trên màn ảnh nhu thuận đến làm ấm giường cho hắn thì trong lòng hắn chấn động thế nào cũng có thể biết.

Đến tận đây, hắn đối với thế lực của Lý Dật tại nước Mỹ lại có thêm một nhận thức mới, đồng dạng, trong lòng có một trực giác nói cho hắn biết Lý Dật làm như vậy là muốn đi qua hắn nhấn nhủ Tiêu Thanh Sơn một tin tức: Không lâu sau trong tương lai, chỗ nhà tang ngày xưa sẽ trở về!

Ra khỏi khách sạn MGM, vẻ lo lắng ẩn giấu trong mắt Lý Dật dần dần tiêu thất, trên mặt hắn lại lần nữa lộ ra dáng tươi cười: “Yến Phong, chuyện anh đánh đổ làm bữa, bốn người Milich đã biết chưa?”

Dứt lời, trong đầu Lý Dật không khỏi dần hiện ra cái bóng của người Do Thái kia, làm một người Do Thái, Milich kế thừa trí tuệ và sự cao ngạo chỉ có người Do Thái mới có. Theo hắn xem ra, tuy rằng Yến Phong sử dụng thủ đoạn để thắng cuộc, thế nhưng với tính cách của Milich chưa chắc sẽ chịu thua.

“Lão bản, cuối cùng anh cũng chịu quan tâm đến sinh ý của chính mình rồi.” Yến Phong tức giận nói: “Không sai! Bốn tên kia biết tôi dùng thủ đoạn nhỏ, cả đám đều không phục, nhất là tên Milich, còn chướng mắt với tôi.” Nói tới đó, Yến Phong liếc mắt nhìn Lý Dật, phảng phất như muốn dùng ánh mắt nói cho Lý Dật, lần này cần người ra mặt!

“Yến Phong, tôi đã nói tôi giao sòng bạc cho anh, tôi chỉ xem thu nhập, những chuyện khác tôi sẽ không quản lý.” Lý Dật đọc hiểu ý tứ trong ánh mắt của Yến Phong, ngay tại chỗ cự tuyệt.

Lý Dật cự tuyệt làm Yến Phong khóc khònh ra nước mắt, vẻ mặt đau khổ nói: “Phủ tay chường quỹ cũng không có kiểu như anh! Ba người khác thì không nói, tên Milich anh phải làm công tác tư tưởng cho hắn đi.”

“Được.” Suy nghĩ một chút, Lý Dật vẫn đáp ứng yêu cầu của Yến Phong, dù sao hắn cũng biết với tính cách kiêu ngạo của Milich nếu bị Yến Phong quang minh chính đại đánh bại, như vậy sẽ tuân thủ ước định, thế nhưng Yến Phong dùng thủ đoạn, ở dưới tình hình này, Milich tuyệt đối không phục.

Yến Phong trầm mặc, Lý Dật theo Yến Phong đi tới sông bạc Ceasar, lần thứ hai đi tới đây, Lý Dật nhạy cảm phát hiện bãi đỗ xe đông đúc hơn không ít, hơn nữa bảo an ngoài cửa cũng tăng thêm. Hiển nhiên, gia tộc Gambino và gia tộc Qiesi Jarno đối kháng làm sông bạc Lý Dật cũng được lợi, đồng dạng, Yến Phong biết rõ quan hệ mật thiết giữa Lý Dật và gia tộc Gambino, để tránh xảy ra chuyện ngoài ý muốn, sau khi cùng trao đổi với Karla, liền tăng mạnh phòng bị trong sông bạc.

Thấy chi tiết này, Lý Dật đối với năng lực của Yến Phong lại có đánh giá mới. Yến Phong có thể được Yến Nam Thiên coi trọng cũng không chỉ do tính cách cổ quái mà thôi, năng lực là trọng yếu nhất!

Đúng như Lý Dật suy nghĩ, sinh ý của sông bạc tốt phi thường, cả lâu một hầu như chật ních, nơi nơi đều là người.

Nhân viên trong sông bạc nhìn thấy Yến Phong đi cùng Lý Dật vào cửa, cả đám đều biến sắc, trong đó có người vội chạy đi thông báo cho Milich.

Rất nhanh, Milich từ trong phòng làm việc đi ra, tự mình đi tới đại sảnh lầu một nghênh tiếp Lý Dật.

Lúc Milich hướng Lý Dật đi tới, ánh mắt vẫn chỉ nhìn trên người Lý Dật, không hề liếc mắt nhìn Yến Phong, phảng phất xem Yến Phong như là không khí.

Chi tiết này xác minh suy đoán của Lý Dật, mà Yến Phong càng vô sỉ trừng mắt nhìn Lý Dật, phảng phất như đang nói: “Thấy chưa? Người này rất ngu!”

Nhìn biểu tình vô cảm của Milich, Lý Dật mỉm cười vươn tay: “Khổ cực rồi, Milich tiên sinh.”

Trước đó Milich nhận được thủ hạ hồi báo, biết được Lý Dật và Yến Phong cùng nhau đến sông bạc, tâm tình trở nên thập phần không xong. Hắn theo bản năng cho rằng Yến Phong sẽ cáo trạng ở trước mặt Lý Dật, đồng dạng cũng cho rằng Lý Dật sẽ gây khó khăn cho hắn.

Ở tình hình này, Milich thậm chí có dự định từ chức, theo hắn xem ra, với năng lực của hắn chỉ cần hắn từ chức, lão bản sông bạc khác hẳn định sẽ lôi hắn qua.

Mà hôm nay Lý Dật biểu hiện khách khí như vậy là điều mà hắn nằm mơ cũng không nghĩ đến.

Trong lòng tuy rằng thập phần kỳ quái đối với thái độ của Lý Dật, bất quá Milich cũng vươn tay, nói: “Đây đều là chuyện tôi phải làm.”

“Yến Phong, anh giúp Milich tiên sinh phụ trách chuyện sông bạc một chút, tôi có chuyện muốn nói riêng với Milich tiên sinh.” Lý Dật quay đầu nói với Yến Phong một câu, sau đó dùng ánh mắt ý bảo Milich theo hắn lên lầu.

Nghe được Lý Dật nói, trong lòng Milich chợt lộp bộp, bất quá cũng chưa nói gì, chỉ là biểu tình trên mặt thoát nhìn có chút xấu xí.

Sau đó Lý Dật cùng Milich đi tới phòng làm việc trong sông bạc, hắn chủ động rót cho Lý Dật một ly cà phê, sau đó ngồi đối diện Lý Dật, vẻ mặt kiên định nói: “Lão bản, tôi biết ông tìm tôi là muốn nói gì.”

“Milich.” Lý Dật cắt đứt lời Milich nói: “Năng lực của anh rất mạnh, đây là Karla nói cho tôi biết, mà sinh ý một tháng nay của sông bạc anh làm rất tốt, sự thực chứng minh Karla không có gạt tôi.”

Lý Dật nói làm Milich có chút kỳ quái, hắn thức thời tuyển chọn trầm mặc.

“Cho nên, tôi quyết định tăng lương cho anh.” Nói đến đây, Lý Dật lộ ra dáng tươi cười sáng lạn.

“Tăng lương?” Nghe hai chữ này, con người Milich đột nhiên phóng lớn, tựa hồ đối với bất cứ nhân viên nào mà nói, đều sẽ không chịu đựng được sự mê hoặc được tăng lương.

Lý Dật gật đầu: “Đúng vậy! Tiền lương và năng lực có quan hệ trực tiếp với nhau, tiền lương hiện tại không phù hợp với năng lực của anh.”

“Cám ơn ông thưởng thức.” Milich thở phào nhẹ nhõm, trên mặt cũng lộ ra dáng tươi cười.

“Tôi sẽ dựa trên cơ sở tiền lương hiện tại của anh tăng thêm 50%, anh thỏa mãn không?” Lý Dật hỏi.
50%!

Nghe con số này, dáng tươi cười trên mặt Milich càng sáng lạn, hắn rất thẳng thắn gật gật đầu.

Thấy Milich gật đầu, dáng tươi cười trên mặt Lý Dật dần dần thu liễm, hắn chậm rãi buông ly cà phê, nhẹ nhàng gõ bàn, lại đột nhiên chuyển giọng: “Thế nhưng tôi có điều kiện.”

Milich ngẩn ra.

“Phục tùng! Tôi cần sự phục tùng tuyệt đối!” Lý Dật phun ra một hơi: “Nếu tôi đã tuyển chọn Yến Phong phụ trách sòng bạc thì phải có lý do của tôi, tôi tùy ý cho hắn cùng bốn người đánh cuộc, rốt cục xem như khảo nghiệm với các vị! Hiện tại khảo nghiệm kết thúc, trận trò chơi hoang đường này cũng nên kết thúc, tất cả đều nên đi vào quỹ đạo, tôi không hi vọng xuất hiện thêm điều gì ngoài ý muốn! Ngoài ý muốn, anh hiểu không?”

Nếu như nói, chuyện Lý Dật tăng lương như đưa Milich lên thiên đường, như vậy lời nói lúc này của Lý Dật giống như một cước đá hắn trở lại địa ngục!

Khác với khi nãy, Milich cũng không lập tức đáp ứng Lý Dật, hiển nhiên trong lòng người Do Thái cao ngạo này cũng có sự do dự, cùng lúc Lý Dật cấp ra sự đãi ngộ xác thực phi thường tốt. Hắn tự nhận cho dù có đi ăn máng khác cũng sẽ không có được đãi ngộ như vậy, mà về phương diện khác, hắn cũng không cam tâm tiếp thu sự quản lý của Yến Phong.

“Ngạo cốt thì đáng quý, thế nhưng cũng phải có giá của nó, không phải sao?” Lý Dật nhẹ nhàng lay động ly cà phê, nước cà phê nhất thời xoay tròn lên, hình thành một cơn lốc nhỏ, nói xong những lời này, hắn uống một ngụm cà phê nói: “Tôi muốn nghe câu trả lời thuyết phục của anh, hiện tại thế nào?”

Ánh mắt Milich biến ảo liên tục, cuối cùng thở dài: “Tôi đáp ứng ông, lão bản.”

Sự tuyển chọn của Milich nằm trong sự dự liệu của Lý Dật, hắn mỉm cười vỗ vai Milich, sau đó xoay người rời khỏi phòng làm việc.

Lý Dật đi tới dưới lầu, Yến Phong đang bưng một ly rượu trong tay, vẻ mặt thích ý nhìn tình hình náo nhiệt trong sòng bạc, thấy Lý Dật đi tới, Yến Phong trừng mắt: “Nhanh như vậy đã đối phó xong?”

“Chuyện còn lại tôi toàn quyền giao cho anh, tôi mong muốn anh đừng làm cho Yến Nam Thiên khó khăn.” Lý Dật cũng không cho Yến Phong vẻ mặt hòa nhã.

Yến Phong nghe ra tia khinh miệt trong giọng nói của Lý Dật, hừ lạnh nói: “Chỉ là sòng bạc mà thôi, anh chờ coi đi!”

Dáng dấp hờn dỗi của Yến Phong làm trong lòng Lý Dật âm thầm có chút hài lòng, hắn hiểu được người như Yến Phong nếu không cho hắn chút áp lực, sẽ không ngoan ngoãn làm việc.

“Ngày mai tôi sẽ rời khỏi Las Vegas, anh còn có chuyện gì cần tôi làm không?” Lý Dật hỏi.

Yến Phong tựa hồ thật không ngờ Lý Dật lại đi nhanh như thế, liền nói: “Ngày mai nữ thần âm nhạc Mộ Dung Tuyết sẽ biểu diễn tại Đô Thành, lẽ nào anh không đi?”

Hiển nhiên, Yến Phong biết Lý Dật tiếp quản Toàn Cầu Ảnh Nghiệp, theo hắn xem rag Mộ Dung Tuyết là chiêu bài của Toàn Cầu Ảnh Nghiệp, khi nàng biểu diễn nhạc hội, Lý Dật hắn nên đi mới đúng.

Mà trên thực tế, Lý Dật cũng không biết Mộ Dung Tuyết sẽ tham gia biểu diễn nhạc hội.

Cũng giống như sinh ý sòng bạc, Lý Dật trực tiếp ném Toàn Cầu Ảnh Nghiệp cho Lưu Tư Cầm, nên tình huống hắn cũng không rõ ràng.

Nguyên bản ngày hôm qua muốn gọi điện thoại cho hai nàng, chỉ là sau khi nhận được điện thoại của Yến Phong, tâm tư đặt vào việc gặp mặt Thạch Lỗi, quên gọi điện thoại cho hai người.

Đi ra khỏi sòng bạc Ceasar, Yến Phong cũng không cùng Lý Dật đi khách sạn MGM, mà trực tiếp quay về sòng bạc Thịnh Kinh.

Lý Dật cùng Mộ Dung Tuyết nhiều ngày không thấy, nghe được Yến Phong nói Mộ Dung Tuyết đang ở Las Vegas, vốn định gọi điện cho Karla hỏi thăm Mộ Dung Tuyết đang ở khách sạn nào, thế nhưng suy nghĩ lại, ngày mai Mộ Dung Tuyết phải biểu diễn nhạc hội, nếu đêm nay cùng mình đại chiến ba trăm sáu mươi hiệp, ngày mai tuyệt đối không có tinh lực để lên sân khấu biểu diễn.

Vì thế, Lý Dật không thể làm gì khác hơn là nhin xuống ý niệm cùng Mộ Dung Tuyết triền miên, trở về khách sạn MGM, đồng thời quyết định ngày mai cấp cho Mộ Dung Tuyết một sự vui mừng.

Khách sạn Monte Carlo tuy rằng không nổi danh như khách sạn MGM, thế nhưng cũng là khách sạn số một tại Las Vegas. Đây là một trong những đại hình khách sạn tại Las Vegas, kiến trúc dựa thời kì văn hóa phục hưng, lại được tiến hành phục chế giống như đúc. Còn được dung hợp hiện đại hóa và khoa học kỹ thuật, tái hiện đầy đủ phong thái của đại sư thiết kế, thật có thể nói là xảo đoạt thiên công.

Ngoài ra, khách sạn còn được đầu tư hàng triệu đô la, kiến tạo nhà hát xa hoa đỉnh cấp thế giới, làm khán giả ngay tại hiện trường có thể hoàn toàn chìm đắm trong thế giới ma huyền đặc sắc tuyệt luân.

Trong một căn phòng trong sạn Monte Carlo, toàn thân Mộ Dung Tuyết bao phủ trong khăn tắm màu trắng, chiếc khăn tắm cũng không thể che đầy thân thể của nàng, chỉ che lấp được những bộ vị miễn cảm, làn da trong suốt bại lộ hẳn bên ngoài. Có thể vừa tắm rửa xong, da thịt còn đọng một ít bọt nước, dưới ngọn đèn có vẻ dị thường chói mắt.

Từ sau khi Cứu Thục xuất thế, nhân khí của Mộ Dung Tuyết tăng vọt, hôm nay đã trở thành siêu sao quốc tế.

Trong toàn bộ quá trình, Mộ Dung Tuyết đã trải qua rất nhiều chuyện, tâm tình cũng dần dần bình ổn xuống tới, có thể chính xác mà nói đối diện với hình thức hiện nay, nhất là từ sau khi nàng tham gia vào Toàn Cầu Ảnh Nghiệp, nàng càng thấy cởi mở.

Thời gian trước đây, có Lăng Vĩnh Bình bảo hộ nàng, để cho nàng có thể chuyên tâm đặt tinh lực lên sự nghiệp, không cần bị những quy tắc ngầm làm tiêu hao tế bào, hôm nay tham gia vào Toàn Cầu Ảnh Nghiệp, nàng càng không cần lo lắng về những quy tắc ngầm.

Thế nhưng nàng cũng không thể ngăn cản được những sự truy cầu.

Làm siêu sao nổi danh nhất hiện nay, quan hệ của Mộ Dung Tuyết và Lý Dật vẫn chưa được công khai, ở dưới tình hình này, người theo đuổi nàng nhiều không đếm xuể, trong đó còn có nhiều con trai của những phú hào nổi tiếng.

Điều này làm cho Mộ Dung Tuyết thập phần đau đầu, nàng từng nghĩ tới gọi điện nói với Lý Dật, lại nghĩ sợ làm ảnh hưởng hắn, vì vậy đành buông tha quyết định này.

Thế nhưng trong khoảng thời gian gần đây, người theo đuổi càng ngày càng nhiều, thậm chí còn có một người tên là Từ Tiến ở mãi tận New York chạy tới Las Vegas, điều này làm cho Mộ Dung Tuyết thập phần đau đầu.

Mộ Dung Tuyết tựa trên sofa, đôi đùi đẹp để trần không ngừng đong đưa. tay nàng đang cầm một quyển tạp chí giải trí, thế nhưng không có chút hứng thú đọc, mà cau mày, không biết đang suy nghĩ chuyện gì.

Tiếng chuông điện thoại vang lên, ở trong căn phòng an tĩnh có vẻ dị thường chói tai, dọa Mộ Dung Tuyết nhảy dựng.

Mộ Dung Tuyết bất đắc dĩ bò lên khỏi sofa, đi chân trần tới chỗ điện thoại, cầm lên, bên trong lập tức truyền đến thanh âm quen thuộc của ảo lã: “Tiểu Tuyết, Từ tiên sinh muốn gặp.”

“Không gặp!” Vừa nghe được tên Từ Tiến, Mộ Dung Tuyết liền cảm thấy một trận đau đầu, nàng đã cự tuyệt Từ Tiến, thế nhưng hắn cũng không hết hi vọng, rất có tư thế không thấy quan tài không rơi lệ.

“Tiểu Tuyết, Từ tiên sinh mời cô đi nhà hát Magic, tôi nghĩ chỗ đó không tệ, không bằng...”

Đầu tiên điện thoại, ẻo lả nỗ lực khuyên bảo Mộ Dung Tuyết, chỉ là lúc nói chuyện đều dùng khoe mắt quan sát Từ Tiến đang ngồi bên cạnh, trong lòng cũng thấp phần rõ ràng dù hắn có nói vỡ miệng thì Mộ Dung Tuyết cũng sẽ không chịu gặp Từ Tiến, hắn chỉ là đang diễn kịch mà thôi.

Ểo là nói làm Mộ Dung Tuyết có chút tức giận: “A Khải, có phải anh đã thu chỗ tốt gì của họ Từ hay không?”

“Không...không có.” Ểo lả có chút chột dạ đáp một câu, sau đó nói: “Cô đã không muốn gặp thì thôi, có hảo hảo nghỉ ngơi.”

Dứt lời, ẻo lả trực tiếp gác điện thoại, vẻ mặt đầy khấn trương.

“Xin lỗi, Từ tiên sinh, tôi cũng không có khả năng giúp ông.” Ểo lả có chút xấu hổ nhìn Từ Tiến.

Nghe được ẻo lả nói, Từ Tiến có chút thất vọng, để tiếp cận Mộ Dung Tuyết, hắn suy nghĩ rất nhiều biện pháp, cuối cùng từ chỗ ẻo lả hắn biết ẻo lả là một người đồng tính luyến ái, lập tức tìm một “Thỏ” phi thường ưu tú cho hắn.

Căn cứ tin tức Từ Tiến thu được, tối hôm qua ẻo lả vượt qua một buổi tối tuyệt vời, đồng thời còn nhớ mãi không quên với con “Thỏ” kia.

Ở tình hình này, Từ Tiến cho rằng ẻo lả có thể thuyết phục được Mộ Dung Tuyết.

Thế nhưng hiện thực đã cho hắn một bạt tai vang dội!

“Không sao.” Từ Tiến miễn cưỡng cười cười, vùng lông mày gắt gao nhăn chặt lại. Bỗng nhiên...

Từ Tiến như đang nhớ tới điều gì, trước mắt không khỏi sáng ngời, thầm nghĩ trong lòng: “Sao ta lại quên mất Lý Dật? Hắn là lão bán của Toàn Cầu Ảnh Nghiệp a? Mộ Dung Tuyết dù sao cũng phải nể tình hắn chứ?”

Lúc này, nếu để ẻo lả biết được ý nghĩ trong lòng Từ Tiến, khả năng hắn sẽ trực tiếp xem Từ Tiến là “thỏ” mà cưỡng gian tại chỗ.

343. Chương 296 :

Khác với dĩ vãng bị Mộ Dung Tuyết cự tuyệt, lúc này Từ Tiến cũng không lộ ra biểu tình thất vọng, ngược lại, trên mặt hắn lộ ra nụ cười khó có thể che giấu, cặp mắt khôn khéo càng lộ ra ánh mắt đắc ý.

Người này không phải đã biến thành ngu ngốc đi?

Ểo lả nhìn dáng dấp đầy ý dâm của Từ Tiến, trong lòng nói thầm một câu, sau đó nhẹ nhàng hô hoán: “Này, Từ tiên sinh.”

Từ Tiến vốn đang suy nghĩ, nếu như nhờ Lý Dật gây áp lực với Mộ Dung Tuyết, Mộ Dung Tuyết khẳng định sẽ phải ở cùng hắn một đêm. Tuy rằng hắn không phải thuộc người của giới giải trí, nhưng với địa vị của hắn tự nhiên hiểu được quy tắc ngầm của giới tiêu khiển rất rõ ràng! Theo hắn xem ra, những siêu sao thần thánh không ai sánh được trong mắt người thường, ở trong mắt người có thân phận chân chính, chỉ là kẻ xướng ca vô loại, một kẻ xướng ca vô loại tùy ý cho người chơi đùa mà thôi!

Hắn nghe nói có rất nhiều ngôi sao tai to mặt lớn vẫn bị chuyện quy tắc ngầm, thậm chí hắn còn từng dùng thân phận chơi đùa qua không ít ngôi sao Hollywood.

Có thể do trong người chảy dòng máu người đông phương, hắn đối với nữ nhân phương tây vóc người cao gầy, lỗ chân lông thô to, tình dục kinh khủng cũng không cảm thấy hứng thú, so sánh mà nói, hắn càng thích nữ nhân đông phương nhu nhược mềm mại, trong số những ngôi sao từng bị hắn đùa chơi, nữ nhân Nhật Hàn là nhiều nhất!

Mộ Dung Tuyết ngang trời xuất thế lập tức trở thành nữ thần âm nhạc, trở thành một siêu sao rực rỡ nhất của Hollywood, đây triệt để câu dẫn ra dục vọng chinh phục của Từ Tiến!

Từ Tiến vốn đang tự mình ý dâm thật hài lòng, ngạc nhiên bị ẻo lả cắt đứt, Từ Tiến nhiều ít có chút bất mãn, nhưng biết ẻo lả một thân vị đạo nữ nhân này ngày sau còn có tác dụng, vì vậy cười cười: “Làm sao vậy?”

“Nga.” ẻo lả có chút ngại ngùng nhìn hấn làm ra thủ thế niêm hoa chi, vẻ mặt tư thái như tiểu nữ nhân: “Imber của tôi ngày mai có rảnh không?”

“Có có.” ẻo lả nói làm Từ Tiến có loại xung động như muốn ói máu, hấn kiên trì đáp một câu, sau đó nói: “Anh yên tâm, chỉ cần anh ở trước mặt Mộ Dung Tuyết tiểu thư nói tốt thêm vài câu cho tôi, ngoại trừ con lai kia, tôi sẽ tìm thêm cho anh mấy mặt hàng xuất sắc.”

“Từ tiên sinh, bọn họ không phải là mặt hàng nga!” ẻo lả tức giận hừ lạnh một câu, sau đó lại lộ ra dáng tươi cười mê người: “Bất quá vẫn muốn cảm tạ Từ tiên sinh, mặt khác tôi thích nam nhân có làn da màu đồng cổ.”

Ngay cả Từ Tiến có tố chất tâm lý không tệ, thế nhưng nhìn thấy tư thế của ẻo lả, hấn coi như bị đánh bại, hấn hầu như là bỏ chạy khỏi gian phòng của ẻo lả.

“Mẹ nó, trên đời này thế nào lại có người buồn nôn như thế chứ? Hảo hảo một nam nhân hết lần này tới lần khác lại dùng giọng điệu này, phi phi...” Từ Tiến trở lại chính gian phòng của mình, nhớ tới tư thái tiểu nữ nhi của ẻo lả, đáng dấp như muốn buồn nôn.

Sau đó, hấn đầu tiên rút ra một điếu thuốc, được nicotin gây tê, cổ cảm giác khó chịu trong lòng đã dễ dàng hơn rất nhiều.

Hơi suy tư một phen, Từ Tiến cầm lấy điện thoại bấm một dãy số, điện thoại qua hơn mười giây mới chuyển được, trong điện thoại truyền ra một thanh âm hờn giận: “Đà trể thế này, gọi điện thoại cho cha có việc gì?”

“Cha, con muốn thương lượng một việc với cha.” Từ Tiến đi thẳng vào vấn đề nói.

Đầu kia điện thoại, cha của Từ Tiến Từ Vạn Phúc vốn có vẻ đang buồn ngủ, ngạc nhiên nghe được Từ Tiến nói, sắc mặt không khỏi hơi đổi.

Căn cứ theo hấn biết, trong khoảng thời gian này Từ Tiến bởi vì mê luyện Mộ Dung Tuyết, ít quan bất cứ chuyện gì về sinh ý, thậm chí Từ Vạn Phúc cho rằng con trai hấn đã hoàn toàn tẩu hỏa nhập ma, Tuy rằng hấn đối với thái độ làm việc không đàng hoàng của Từ Tiến rất không thoải mái, thế nhưng lại không thể đi bức bách Từ Tiến làm điều gì, không thể làm gì khác hơn là mở một mắt nhắm một mắt, chỉ là báo cho Từ Tiến phải sử dụng thủ đoạn chính quy.

Hôm nay, Từ Tiến nói muốn bàn chính sự, điều này thật làm Từ Vạn Phúc hiếu kỳ.

“Cha nói trước rõ ràng, nếu như là chuyện về Mộ Dung Tuyết, cha trực tiếp gác điện thoại.” Giọng nói của Từ Vạn Phúc tuy rằng cường ngạnh, thế nhưng trong lòng cũng có chút chờ mong, chờ mong con trai mình có thể đi ra khỏi vực sâu.

Từ Tiến tựa hồ từ lâu đoán được Từ Vạn Phúc sẽ nói như vậy, không có bất luận điều gì bất mãn, mà là cười nói: “Cha, chuyện con nói không quan hệ gì tới Mộ Dung Tuyết.”

“Nga? Đó là chuyện gì?” Từ Vạn Phúc thật sự hiếu kỳ, đồng thời vùng lông mày nhú chặt cũng chậm rãi giãn ra. Tựa hồ đối với việc con trai có thể cải tà quy chính thập phần thỏa mãn.

Chỉ là, nếu hấn biết chuyện Từ Tiến sắp nói chính là vì muốn có Mộ Dung Tuyết trên giường, sợ rằng hấn sẽ tức giận đến ngất xỉu!

“Là như vậy, cha. cha còn nhớ rõ lúc trước con có nói qua, con từng gặp mặt Lý Dật một lần.” Có thể biết chuyện về Lý Dật không phải chuyện đùa, Từ Tiến cũng không tiếp tục cười hi hả, mà thái độ chăm chú hơn rất nhiều.

Đầu kia điện thoại, Từ Vạn Phúc ngạc nhiên nghe được Từ Tiến nói, sắc mặt hơi đổi: “Nhớ kỹ, sao con đột nhiên nhắc tới Lý Dật vậy?”

“Cha, lẽ nào cha không muốn cùng hấn hợp tác?” Từ Tiến hỏi ngược lại.

“Thằng nhóc, con có ý chọc tức cha phải không?” Từ Vạn Phúc làm bộ quát lớn nói.

Từ Tiến cười hắc hắc: “Cha, con biết trong lòng cha cũng rõ ràng, với sức mạnh hiện tại của Lý Dật, Hoa Nhân Bang nước Mỹ sớm muộn là của hắn, Hồng Thanh Vân chỉ là cường cung chi nữ(cây cung kéo hết đà) mà thôi! Cho nên, con cho rằng chúng ta nên làm sẵn dự định.”

“Điều này cha biết, nói đi, con có chủ ý quỷ quái gì?” Từ Vạn Phúc đã sớm muốn chạm trán cùng Lý Dật, chỉ là vẫn không có cơ hội.

Từ Tiến nghiêm mặt nói: “Con nghĩ con nên gặp mặt Lý Dật trước, cho thấy lập trường của chúng ta.”

Lúc này đây, đầu kia điện thoại Từ Vạn Phúc cũng không phát biểu ngôn luận, mà tuyển chọn trầm mặc.

Thằng tới nay, hắn đều muốn chạm trán Lý Dật, tìm hiểu ý tứ của Lý Dật. thế nhưng cũng vẫn không có cơ hội, còn thêm lo lắng sẽ bị Hồng Thanh Vân phát hiện, ảnh hưởng giai đoạn hợp tác hiện nay.

“Cha, con biết cha lo lắng con gặp mặt Lý Dật sẽ bị Hồng Thanh Vân phát hiện, thế nhưng cha có nghĩ tới hay không, thu nhập chủ yếu của Hoa Nhân Bang đến từ hắc đạo. Sinh ý bạch đạo chỉ là ngụy trang mà thôi, hàng năm Hồng Thanh Vân có thể mang đến lợi ích cho chúng ta chỉ đếm được trên đầu ngón tay. Cha còn lo lắng về hắn làm gì?” Từ Tiến khuyên.

Nghe được câu nói của Từ Tiến, Từ Vạn Phúc nhiều ít có chút vui mừng, trong khoảng thời gian này hắn vẫn cho rằng Từ Tiến không chịu làm việc đảng hoàng. Nhưng không nghĩ đến Từ Tiến đang âm thầm lưu tâm việc này, vì vậy cười cười: “Tiến nhi, con trưởng thành. Cũng nên cho con cơ hội tôi luyện. Cha đồng ý cho con đi tiếp xúc với Lý Dật, có trực tiếp thể hiện lập trường hay không chính con nắm chắc, bất quá cha nhắc nhở con một điểm, Lý Dật tại nước Mỹ tuy rằng có thể cho là hô mưa gọi gió, thế nhưng nhân mạch tại thương giới của hắn hầu như đến từ chính gia tộc Gambino, mà xí nghiệp bạch đạo của hắn ngoại trừ Toàn Cầu Ánh Nghiệp thì chỉ có công ty Hoa Nhĩ của Lưu Tư Cầm. Hồ nước trong Toàn cầu Ánh Nghiệp rất sâu, không đảm đương nổi cổ đông, dù chúng ta có tiến nhập cũng không có ý nghĩa gì. Cho nên mục tiêu của chúng ta chỉ có Hoa Nhĩ công ty mà thôi.”

“Hiểu được.” Từ Tiến hưng phấn đáp lại một câu, trong lòng cũng thầm nghĩ: Mộ Dung Tuyết, tôi thật muốn xem cô làm sao chạy ra khỏi lòng bàn tay của tôi!

Ánh mặt trời sáng sớm xuyên thấu qua cửa sổ thủy tinh chiếu vào gian phòng, trong phòng, Thạch Lỗi trần truồng đứng ngay bên cửa sổ.

Tiếng bước chân rất nhỏ vang lên ở sau lưng, mùi hương nước hoa tràn ngập mà lực thôi tình truyền đến, kích thích Thạch Lỗi, nhưng hắn không có ngoảnh mặt lại.

“Cùng ới.” Bên tai vang vọng thanh âm ngọt lịm, cùng lúc đó, một đôi bàn tay trắng nõn từ phía sau lưng ôm chầm lấy Thạch Lỗi, nhất thời phía sau truyền đến một cổ cảm giác mềm mại, co dãn kinh người.

Thạch Lỗi dụi tắt điều thuốc lá, sau đó xoay người lại ngắm nhìn tiểu mỹ nhân trước mắt này, trong lòng sản sinh ra một loại tư vị không nói nên lời.

Đôi mắt màu xanh lam như bảo thạch, sống mũi cao thẳng, khuôn mặt hình trái xoan, đôi môi khêu gợi, đáng người ma quỷ, thần thái khá ái, kỹ năng trên giường thành thạo.

Những thứ này, nữ nhân trước mắt đều hội tụ, thời gian tuyệt vời tối hôm qua Thạch Lỗi vẫn còn khắc ghi ở trong lòng. Để cho hắn không thể phủ nhận, nữ nhân trước mắt này quả là một tiểu yêu tinh, một yêu tinh đủ năng lực khuất phục mọi nam nhân ở trên giường.

Tuy rằng trong lòng tính toán đề nữ nhân ra xử ngay tại chỗ, nhưng Thạch Lỗi cũng biết, một hồi nữa còn phải đi làm chính sự, vì thế mạnh mẽ kiềm chế dục hòa ở trong nội tâm xuống, hỏi: “Có chuyện gì?”

Nữ nhân khả ái sóng mắt lưu chuyển, sau đó vươn tay cánh trắng nõn ra, dùng móng tay vẽ ở trên bộ ngực của Thạch Lỗi, ngữ khí dụ hoặc: “Có muốn em làm người tình của anh hay không?”

Người tình? !

Đột nhiên nghe được hai chữ này, đồng tử của Thạch Lỗi phóng đại lên!

Nhìn thần sắc khá ái kìa, hẳn biết nữ nhân này cũng không có nói dối. Loại tính tình thích chinh phục của nam nhân, làm cho trong lòng Thạch Lỗi sản sinh ra hứng thú đối với lời đề nghị này.

Nhưng là cảm nhận được ở tận sâu trong đôi mắt màu xanh lam kia, có một tia khôn khéo, Thạch Lỗi liền tỉnh ngộ, hẳn cười tự giễu: “Thật xin lỗi, tôi mặc dù rất muốn, nhưng là tôi không thỏa mãn được điều kiện của cô.”

“Ân?” Thạch Lỗi nói vậy, trên mặt nữ nhân không khỏi lộ ra biểu tình kinh ngạc: “Làm sao anh biết, em đang nghĩ cái gì?”

“Nếu như tôi đoán không sai, cô muốn tôi tiến cử ở trước mặt Lý tiên sinh, đúng không?” Thạch Lỗi cười khổ hỏi.

Thạch Lỗi nói trắng phớ ra, nét kinh ngạc trên khuôn mặt nữ nhân càng thêm rõ ràng, theo sau nàng hơi có chút kích động nhìn Thạch Lỗi: “Cưng ơi, anh thật sự thông minh! Người ta nghe được tin tức, anh là bằng hữu của Lý tiên sinh. Em nghĩ, nếu như ở trước mặt Lý tiên sinh mà anh ra lời tiến cử, con đường trong tương lai của em cũng dễ đi hơn. Đương nhiên, em sẽ luôn luôn tuân thủ lời hứa, mãi mãi làm tình nhân của anh.”

Nói tới đây, nữ nhân cố tình liếm môi, dụ dỗ: “Cưng ơi, có lẽ anh không biết, tối hôm qua người ta còn chưa thỏa mãn đâu.”

Có thể là không đáp ứng được yêu cầu của nữ nhân, hoặc cũng có thể là trong lúc nhất thời cảm giác được nữ nhân này quá mức vụ lợi, bỗng nhiên Thạch Lỗi mất đi hứng thú, hẳn rõ ràng nói: “Cô muốn, nhưng tôi thì không! về phần quan hệ giữa tôi và Lý tiên sinh, chỉ riêng bản thân tôi là hiểu rõ nhất.”

Thạch Lỗi dứt lời, cũng không thềm quần đến vẻ mặt khiếp sợ của nữ nhân kia, lập tức bước đến bên giường mặc lại quần áo.

“Chẳng lẽ anh cho rằng mị lực của em không đủ?” Nữ nhân không cam lòng đi tới trước người Thạch Lỗi gặng hỏi. Ngữ khí tràn ngập nghi hoặc, ở trong kí ức của nàng, đêm hôm qua Thạch Lỗi làm tình thực điên cuồng, nàng không cho rằng Thạch Lỗi có thể kháng cự nổi, khi bị mình dụ hoặc.

Thạch Lỗi ngẩng đầu, nhú mày: “Tôi nói lại thêm lần nữa, cô muốn nhưng tôi không muốn! Hiểu chưa?”

Giờ khắc này chẳng những mất đi hứng thú, mà Thạch Lỗi đối với nữ nhân trước mặt còn phi thường phản cảm.

Trên thực tế, Thạch Lỗi đã từng gặp qua không ít nữ nhân vì tiền đồ mà bán rẻ thể xác. Buổi tối hôm qua, hẳn đối với nữ nhân trước mắt này vẫn còn có chút hảo cảm, nhưng hiện giờ cái loại cảm giác đó đã trực tiếp bay vút lên đến chín tầng mây rồi.

Thạch Lỗi mặc quần áo chỉnh tề, liền đi tới nhà ăn của khách sạn. Lý Dật ngồi đợi ở đây đã lâu.

Cùng lần trước dùng cơm với Karla giống nhau, đa số khách nhân trong nhà ăn đều là những con bạc thức trắng đêm qua. Bọn họ một bên thường dụng bữa sáng, một bên nhỏ giọng kể lể chiến tích buổi tối hôm qua. Đương nhiên cũng có vài người thanh âm khá lớn, không phải bọn họ không biết giữ gìn phong độ thân sĩ, mà chỉ là đêm qua bọn họ thua rất thê thảm. Mấy người này không ai ngoại lệ, đều mang một bộ dáng tiêu tụy, hai mắt đục ngầu.

Lý Dật không quản đến khách nhân chung quanh, sau khi trông thấy Thạch Lỗi đang tiến lại đây, mỉm cười nói: “Trước ăn chút gì đã nhé. Sau đó ta cùng người đi lấy tro cốt của lão Miêu.”

Thạch Lỗi gật đầu, yên lặng dùng điểm tâm.

Mấy giờ sau, Lý Dật đưa Thạch Lỗi đến một nghĩa trang công cộng, lấy tro cốt của lão Miêu.

Trên đường trở về, hai người không nói chuyện cùng nhau nhiều lắm, mà bảo trì im lặng, bầu không khí có vẻ quỷ dị.

ô tô lại chạy vào trong khách sạn Metro-Gold, Lý Dật mới lên tiếng phá vỡ bầu không khí trầm lặng: “Bao giờ tính trở về?”

“Chuyến bay buổi trưa.” Thạch Lỗi đáp.

Vốn dĩ Lý Dật đang muốn nói cái gì đó, nhưng lại nghe thấy tiếng chuông di động vang lên, nhìn thoáng qua màn hình, chứng kiến một số điện thoại xa lạ, nhận liên lạc, trong tai nghe truyền ra một thanh âm quen thuộc: “Lý tiên sinh, ngài khỏe chứ, tôi là Từ Tiến.”

“Oh, chào anh Từ tiên sinh.” Nghe được thanh âm của Từ Tiến, trong lòng Lý Dật hơi có chút kinh ngạc, nhưng ngữ khí lại rất bình tĩnh.

“Lý tiên sinh, hẳn là ngài còn nhớ rõ chuyện chúng ta nói lần trước đi? Cha tôi rất thưởng thức ngài, ông ấy luôn luôn muốn cùng ngài hợp tác.” Đầu bên kia điện thoại. Từ Tiến sáng khoái mười phần, nói: “Mà tôi đại biểu cho cha tôi. À không, đại biểu cho thương hội người Hoa muốn cùng ngài đàm luận một số sinh ý, chẳng biết ngài có hứng thú hay không?”

“Thời gian, địa điểm?” Lý Dật rành mạch hỏi.

“Quán ca-fe khách sạn Metro- Gold, ngay lúc này, ok” Từ Tiến rất nhanh đáp.

Cúp điện thoại, Lý Dật hơi áy náy nhìn Thạch Lỗi, nói: “Thực xin lỗi, Thạch Lỗi, ta không có thời gian tiễn người đi rồi.”

“Không sao.” Thạch Lỗi mỉm cười lắc đầu.

Theo sau, hai người xuống khỏi ô tô, Thạch Lỗi vào trong thang máy trở về phòng của mình, còn Lý Dật chậm rãi bước tới quán ca-fe.

Đứng ở trong thang máy, trước khi cánh cửa chậm rãi khép lại, Thạch Lỗi xuyên thấu qua khe hở nhìn theo bóng lưng cao lớn của Lý Dật, nhin không được lộ ra nét cười trào phúng: “Bằng hữu? Thật sao?”

Ngay sau đó, trong đầu Thạch Lỗi xuất hiện một đáp án, một cái đáp án không thể thay đổi!

Khi Lý Dật đi tới quán ca-fe, Từ Tiến đang ngồi chờ ở đó rồi, hắn mặc trên người bộ âu phục màu vàng nhạt, trong tay cầm theo một quyển tạp chí, thoạt nhìn diễn cảm cực kỳ thích ý.

Ở dưới sự dẫn dắt của người phục vụ, Lý Dật nhanh chóng đi đến bàn Từ Tiến. Còn Anh Hoa thì chậm rãi theo sau, cực nhanh đánh giá tình huống chung quanh.

Sau khi xác định không có nguy hiểm, nàng trực tiếp đi tới một bên ngồi xuống.

Nhìn thấy Lý Dật, Từ Tiến vội vã buông tạp chí trong tay, mỉm cười hỏi: “Muốn uống gì?”

Lý Dật tùy ý soi một ly cà phê, đợi người phục vụ rời đi, như có đăm chiêu nhìn chằm chằm Từ Tiến.

Ánh mắt thâm thúy của Lý Dật làm Từ Tiến hơi có chút mất tự nhiên, hắn xấu hổ cười cười: “Làm sao vậy? Lý tiên sinh, nhìn ngài hình như có bất mãn gì đó với tôi.”

“Đương nhiên không có.” Lý Dật mỉm cười thu hồi ánh mắt: “Tôi chỉ hiếu kỳ, vì sao các vị lại tuyển chọn chủ động.”

Câu hỏi này của Lý Dật làm Từ Tiến đầu tiên là ngẩn ra, sau đó hắn cười nói: “Điều này cũng không khó lý giải, ở thời gian vừa qua, ngài đã bày ra đủ thực lực, những hành động của ngài đã làm kiên định lòng tin hợp tác giữa cha tôi và ngài, theo chúng ta xem ra, ngài thay thế Hồng Thanh Vân cũng chỉ là vấn đề về thời gian.”

Từ Tiến giải thích có thể nói là hoàn mỹ làm Lý Dật thập phần thỏa mãn, hắn suy nghĩ một chút nói: “Được rồi, như vậy có thể bắt đầu.”

“Lý tiên sinh, tôi và cha tôi đều rõ ràng, ngài sẽ lấy được toàn bộ Hoa Nhân Bang!” Thân là con trai của hội trưởng thương hội người Hoa tại nước Mỹ, Từ Tiến từ nhỏ được hun đúc, sau khi lớn lên lại tiếp xúc thực tiễn không ít, biết rõ kỹ xảo đàm phán: “Hơn nữa cũng không phải xong trên danh nghĩa, đúng không?”

“Tiếp tục.” Lý Dật tùy ý cười cười, nhìn không ra bất luận cảm tình dao động nào.

“Chuyện của ngài ở trong quốc nội tôi rất rõ ràng, nếu như tôi không đoán sai, ngài muốn dùng ngôi cao của Hoa Nhân Bang giết về nước.” Từ Tiến vừa nói vừa nhìn Lý Dật.

Lý Dật gật đầu: “Không sai.”

Thái độ thẳng thắn của Lý Dật làm Từ Tiến có chút kinh ngạc, hần thoáng suy tư vài giây lại nói: “Ngài muốn trở thành long đầu chân chính của Hoa Nhân Bang, như vậy ngài phải làm cho toàn bộ thành viên Hoa Nhân Bang thần phục ngài. Chỉ có như vậy, bọn họ mới chịu theo ngài về nước báo thù.”

Lúc này đây, Lý Dật cũng không tỏ thái độ.

“Tuy rằng tôi không biết ngài sẽ làm thế nào, thế nhưng tin tưởng tôi, thương hội người Hoa sẽ cho ngài sự giúp đỡ mà người khác không thể cấp.” Từ Tiến vẻ mặt tự tin.

“Có thể lộ bài ra rồi.”

Lý Dật tùy ý dựa trên sô pha, ngón tay nhẹ nhàng gõ lên bàn, tỉ mỉ lắng nghe sẽ phát hiện Lý Dật đang gõ lần điệu của Bóng Tối.

Từ Tiến cũng không chú ý tới tiết tấu gõ bàn của Lý Dật, mà là gần từng chữ: “Thời gian thích hợp, thương hội người Hoa có thể ngưng hẳn vãng lai buôn bán với Hoa Nhân Bang. Sinh ý bạch đạo của Hoa Nhân Bang trên cơ bản phải đi qua thương hội người Hoa chúng tôi làm, nếu mất đi thương hội người Hoa, Hoa Nhân Bang sẽ mất đi thu nhập của bạch đạo! Tuy rằng thu nhập bạch đạo không tính là nhiều, thế nhưng thu nhập cũng không phải chủ yếu, ý nghĩa của chuyện này sẽ làm cho thành viên Hoa Nhân Bang sản sinh nghi vấn đối với Hoa Nhân Bang, cũng có thể cung cấp cơ hội cho ngài đả kích Hồng Thanh Vân.”

Lý Dật nhàn nhạt cười, không có phát biểu ý kiến.

“Ngoại trừ việc này, tôi có thể cho Lưu Kim Ba không một điều kiện chi trả ngài!” Có thể nghĩ thời cơ đã tới, Từ Tiến liền phóng xuất một viên thuốc mạnh mẽ.

Quả nhiên, viên thuốc vừa ra, biểu tình vốn đang dễ dàng của Lý Dật lập tức thay đổi, con mắt hần trong nháy mắt lại cùng nhau.

“Lý tiên sinh, không cần hoài nghi lời tôi nói, nếu tôi dám nói, như vậy có thể làm được.” Từ Tiến tự tin cười nói: “Phải biết rằng, Lưu Kim Ba là dưỡng tử của tôi, mà ngài không biết chính là, tuy ở trước mặt người ngoài cường thế, nhưng hần là một tên sợ vợ, cho nên...”

Nghe được Từ Tiến vừa nói như thế, biểu tình của Lý Dật rất quỷ dị!

Tựa hồ, hần nằm mơ cũng không có nghĩ đến, Lưu Kim Ba có tính tình nóng nảy kia lại là một kẻ sợ vợ.

Sau đó, trên mặt Lý Dật hiện ra dáng tươi cười.

Đối với Lý Dật mà nói, con bài đầu tiên của Từ Tiến tác dụng không lớn, thế nhưng con bài thứ hai Lưu Kim Ba cũng rất làm cho Lý Dật động tâm!

Lưu Kim Ba thân là một trong những trưởng lão của Hoa Nhân Bang, tính tình nóng nảy, thuộc về nhân sĩ trung lập phái, vô luận là Hồng Thanh Vân hay Trương Đức Khôn đều không thể thu mua Lưu Kim Ba.

Mà trong tay Lưu Kim Ba lại nắm lực lượng vương bài của Hoa Nhân Bang!

Thậm chí, dù là Trương Đức Khôn vốn đa mưu túc trí ngày trước khi thương thảo kế hoạch với Lý Dật đều nói, Lưu Kim Ba là quân cờ trọng yếu nhất trong cả cuộc cờ!

Mà mặc dù đi tới hiện tại, Trương Đức Khôn đã hoàn thành bố cục, thế nhưng vẫn như cũ không nghĩ ra biện pháp đối phó Lưu Kim Ba, mà kiến nghị Lý Dật ra hạ sách: thực thi ám sát!

Thế nhưng Lý Dật chậm chạp không có đồng ý, bởi vì hần biết, thân phận Lưu Kim Ba quá đặc thù, một ngày đã chết, sẽ khiến cho sự phản ứng dây chuyền không thể dự liệu, cho nên cần phải cẩn thận.

Thấy dáng tươi cười trên mặt Lý Dật, Từ Tiên cũng cười, hần biết, lần này đàm phán trên cơ bản đã thành.

Có thể là vì xác minh ý nghĩ của Từ Tiến, Lý Dật nghiêm mặt nói: “Có thể đề ra điều kiện của các vị.”

“Cha tôi muốn dùng một giá tiền hợp lý thu mua Hoa Nhĩ công ty trong tay ngài.” Từ Tiến đưa ra điều kiện đầu tiên.

“Chuyện này không thành vấn đề, chỉ cần giá cả hợp lý, ta có thể thoả mãn yêu cầu của bên phía các vị.” Trầm ngâm một hồi, Lý Dật liền đáp ứng điều kiện của Từ Tiến đưa ra. Lúc trước, Lưu Tư Cầm từng nói chuyện qua điện thoại với Lý Dật, một người quản lý hai công ty lớn, tình lực rõ ràng không đủ, muốn nhờ Lý Dật tìm người bán công ty Hoa Nhĩ đi.

Lúc ấy, Lý Dật không chịu đáp ứng, dù sao công ty Hoa Nhĩ cũng là tâm huyết của Lưu Tư Cầm.

Nhưng Lưu Tư Cầm giải thích với Lý Dật rằng, lúc trước nàng muốn thông qua năng lực của mình, gây dựng sự nghiệp ở thương giới nước Mỹ, sau đó đánh giết trở về quốc nội tìm Kiều gia báo thù. Bởi vì Lưu Vi xảy ra chuyện, nên hiện giờ công ty Hoa Nhĩ đối với nàng đã không còn ý nghĩa gì nữa.

Chứng kiến Lý Dật đáp ứng điều kiện thứ nhất, Từ Tiến cười sáng lạn: “Đối với điều kiện thứ nhất thì điều kiện thứ hai càng nhỏ bé hơn, phải nói là không đáng kể!”

“Nga?” Lý Dật tò mò hỏi.

Từ Tiến hít một hơi thật sâu, mạnh mẽ áp chế nội tâm đang kích động, run rẩy nói: “Lý tiên sinh, tôi muốn thông qua quyền lực của ngài, đoạt về một thứ.”

“Mộ Dung Tuyết.” Từ Tiến nói dứt lời, khẽ nhắm mắt lại: “Tôi không cầu ngài ép nàng cưới tôi. Chỉ cần một đêm thôi là thoả mãn lắm rồi, ân, một đêm thôi!”

Có lẽ tại tâm ý được triền miên cùng Mộ Dung Tuyết, cho nên biểu tình của Từ Tiến mười phần say mê. Nhưng khi vừa nói dứt lời, bỗng nhiên hắn cảm thấy toàn thân dâng lên một cỗ cảm giác khó chịu. Trợn mắt ra nhìn, lại phát hiện nụ cười trên khuôn mặt Lý Dật đã biến mất từ lúc nào, cướp đoạt lấy chính là vẻ mặt âm trầm, trong đôi con ngươi toát ra thần sắc lạnh như băng tảng, ánh mắt kia làm cho Từ Tiến giật mình thon thót.

Lạnh lùng nhìn chằm chằm Từ Tiến vài giây đồng hồ, thẳng cho đến khi Từ Tiến cúi đầu. Lý Dật mới mở miệng, ngữ khí của hắn âm trầm phá lệ: “Điều kiện của người để cho ta thực động tâm, nhưng đối với ta mà nói, có nhiều thứ không đem làm vật mua bán trao đổi được!”

344. Chương 297 :nụ Hôn Nồng Nhiệt (1)

Giọng điệu kiên định, ánh mắt băng sương, hết thảy những thứ này làm cho Từ Tiến ngây dại. Hai mắt của hắn trợn tròn xoe, mồm há ra cực lớn áp ứng cái gì đó, chỉ là cổ họng của hắn giống như bị tắc nghẽn, không thể thốt nên lời.

Lý Dật không cho Từ Tiến thêm cơ hội mở miệng, mà trực tiếp đứng dậy rời đi.

“Lý...Lý tiên sinh.” Ngay khi Lý Dật đi được vài bước, Từ Tiến đứng dậy theo sau, đồng thời kêu lên một tiếng.

Nhịp cước bộ của Lý Dật không hề thay đổi. Mà Anh Hoa bên cạnh, chứng kiến Lý Dật biểu tình âm trầm, thì mặt không đổi sắc liếc mắt nhìn Từ Tiến một cái.

Vốn dĩ, Từ Tiến định đuổi theo Lý Dật, nhưng khi trông thấy ánh mắt không hề có chút tình cảm nào của Anh Hoa. Bỗng nhiên hắn cảm giác hai chân phẳng phất như đeo đá nặng ngàn cân, căn bản không thể di chuyển nửa bước. Tiếp đó, đặt móng ngồi phệt xuống ghế.

Dưới ánh mắt của Từ Tiến, Lý Dật mang theo Anh Hoa rời khỏi quán ca-fe.

“Mẹ kiếp, mỗi việc đó thì tính toán cái gì!” Cho đến bây giờ, Từ Tiến vẫn chưa nhìn thấu huyền cơ bên trong, hắn nhìn không được mắng một tiếng, sau đó theo bản năng sờ vào trong túi. Nhưng nghĩ lại, trong khách sạn cấm hút thuốc lá, vì thế rút tay ra.

Ngắn ngủi buồn bực đi qua, chân mày Từ Tiến khẽ nhíu vào nhau, thân là đứa con trai của hội trưởng thương hội người Hoa, hắn tự nhiên không phải bao cở. Chẳng qua lúc trước thái độ của Lý Dật phi thường sảng khoái cho nên hắn mới buột miệng nói ra.

Mới lại, trong suy nghĩ của hắn, chuyện tình Mộ Dung Tuyết so với thu mua công ty Hoa Nhĩ, quả thực là quá mức nhỏ bé, thậm chí còn không đáng kể.

Ngay cả công ty Hoa Nhĩ, Lý Dật đều có thể chuyển nhượng, thế nhưng lại không muốn vận dụng quyền lực bức bách Mộ Dung Tuyết?

Nghĩ đến đây, trong đầu Từ Tiến xuất hiện một ý niệm kì quái: “Chẳng lẽ Lý Dật và Mộ Dung Tuyết có quan hệ mờ ám?”

Sau khi ý nghĩ này vừa xuất hiện, sắc mặt Từ Tiến trở nên dị thường khó coi, tại hắn xem ra, nếu Lý Dật và Mộ Dung Tuyết thật sự có quan hệ mờ ám, như vậy cả đời này hắn sẽ không bao giờ có hy vọng thưởng thức qua Mộ Dung Tuyết, dù chỉ là một đêm!

Từ Tiến càng nghĩ càng cảm thấy quan hệ giữa Lý Dật và Mộ Dung Tuyết không đơn giản, nhưng vẫn ôm một tia may mắn như cũ, hắn dùng tốc độ nhanh nhất rời khỏi khách sạn Metro-Gold.

Hai mươi lăm phút sau, Từ Tiến chạy xe đến quán ca-fe của khách sạn Monte Carlo gặp Ếo Lã. Chính xác mà nói thì khoảng mười lăm phút trước, Ếo Lã đã tới quán ca-fe này, chờ đợi Từ Tiến rồi.

“Từ tiên sinh ah, ngài đến muộn rồi nè!” Trông thấy Từ Tiến hốt hải chạy vào trong quán ca-fe, Ếo Lã vươn tay ra dấu, sau đó hậm hực nói: “Đến muộn cũng không phải là hành vi mà thân sĩ nên có ah.”

“A Khải, tôi hỏi anh, tiểu thư Mộ Dung Tuyết và Lý Dật có quan hệ gì không?” Lúc này Từ Tiến nhìn chăm chăm vào Ếo Lã, vẻ mặt mong chờ hỏi han.

“Lý Dật?” Nghe được Từ Tiến hỏi, bỗng nhiên hai mắt Ếo Lã trừng lớn, biểu tình quái dị nhìn Từ Tiến: “Chẳng lẽ ngài biết mối quan hệ của Tiểu Tuyết và Lý Dật rồi sao?”

Ếo Lã biểu tình phi thường cổ quái, dường như tại hắn xem ra, nếu Từ Tiến biết mối quan hệ giữa Lý Dật và Mộ Dung Tuyết, mà còn dám theo đuổi không buông tay, vậy thì dũng khí của Từ Tiến quả thật là đáng được khen ngợi.

Mặc dù Ếo Lã không trả lời thẳng vấn đề, nhưng cách nói chuyện như vậy cũng đủ rõ ràng quan hệ của Lý Dật và Mộ Dung Tuyết.

“Mộ Dung Tuyết là nữ nhân của Lý Dật sao?” Từ Tiến vẫn không chịu từ bỏ ý định.

Nhìn đôi con ngươi đỏ hồng của Từ Tiến, Ếo Lã biết hắn đã thừa nhận phải dấn kích không nhỏ, duỗi ngón tay trắng nõn ra, ôn nhu nói: “Từ tiên sinh ah, ngài không nên suy nghĩ quá nhiều. Trên đời này có thiếu gì người đẹp đâu cơ chứ. Tiểu Tuyết mặc dù xuất chúng, nhưng cũng không phải là hiếm có! Hơn nữa, coi như không có nữ nhân, thì vẫn còn nam nhân cơ mà?”

Ếo Lã nói xong, dùng bàn tay mềm mại kia vuốt ve khuôn mặt Từ Tiến. Giọng như đang an ủi người yêu của mình, ngữ khí thấp phần ôn nhu.

Từ Tiến vốn đắm chìm ở bên trong nỗi mất mát. Đột nhiên trên khuôn mặt của mình sinh ra một cổ cảm giác mềm mại. Theo bản năng ngẩng đầu, rõ ràng chứng kiến Ếo Lã đang đắm đuối nhìn hắn, nhất thời Từ Tiến giống như gặp quỷ, trực tiếp nhảy dựng lên khỏi chỗ ngồi!

“Phanh!” Từ Tiến hành động quá mức xung động, trực tiếp hất văng tất cả mọi thứ ở trên bàn đi, cốc chén đổ vỡ, ca-fe chan chứa ra mặt bàn.

Bất thành linh xảy ra tiếng đổ vỡ, khách nhân chung quanh đồng loạt ghé mắt nhìn Ếo Lã đang sợ hãi la hét nhảy về phía sau, sợ ca-fe dính vào người.

“Tiên sinh, có chuyện gì không?” Người phục vụ nhanh chóng chạy đến, lo lắng hỏi.

Lúc này, Từ Tiến giống như một thương binh di chứng chấn thương sọ não, da đầu run rẩy, càng nhiều hơn là diễn cảm phi thường khó coi. Thậm chí mặt mũi còn trắng bệch, hắn cố gắng kìm nén cảm giác ói mửa, đồng thời ngoảnh đầu trốn tránh phải nhìn vào Ếo Lã, khó khăn nghẹn ra lời: “Không có chuyện gì.”

Luận trạng thái hiện giờ của Từ Tiến, cho dù có đem thịt rỗng bày ra ở trước mặt hắn, chỉ sợ cũng không thèm ăn.

“Làm sao mà kích động như vậy chứ! Người ta thấy ngài không vui, chỉ an ủi chút thôi mà, đừng kích động, yên tâm! Người ta đối với ngài không có ý tứ.” Ểo Lả hơi cau mày nói, dường như hành vi loạn thất bát tao* của Từ Tiến, làm cho hắn rất bất mãn.(*: lộn xộn.)

Từ Tiến liên tục phun ra hai ngụm trọc khí, sau đó kiệt lực không chế tâm tình, nhìn Ểo Lả nói: “A Khải, lúc trước tôi đã nói rồi, hôm nay tôi sẽ giúp anh liên hệ với cái người kia.”

Từ Tiến vừa nói, nhất thời làm cho hai mắt Ểo Lả tỏa sáng.

Cảm nhận được trong con người Ểo Lả lộ ra thần tình sắc dục, khoe mắt Từ Tiến điên cuồng nhảy lên vài cái, theo sau tiếp tục nói: “Bất quá, tôi cần anh làm giúp cho tôi một việc.”

“Chẳng lẽ ngài vẫn muốn theo đuổi nữa sao?” Ểo Lả có chút giật mình nhìn Từ Tiến: “Nha. nam nhân si tình giống như anh, quả thật là hiếm thấy nga!”

Nhìn bộ dạng đặc tính nữ giới của Ểo Lả, Từ Tiến thiếu chút nữa phát điên, nếu không phải còn đang cầu Ểo Lả, nếu không phải ở bên cạnh có người nhìn thấy, Từ Tiến nhất định sẽ cầm tách cà-phê hất vào cái bản mặt đáng kinh tởm kia!

“Không phải.” Từ Tiến ngữ khí trở nên kiên định hơn rất nhiều: “Anh giúp tôi chuyển cáo cho Mộ Dung Tuyết, tôi không biết nàng có quan hệ với Lý Dật, nên mới theo đuổi dai dẳng, sau này tôi sẽ không tìm nàng gây phiền phức thêm nữa.”

Ểo Lả mặc dù giới tính có vấn đề nhưng đầu óc không phải hạng ngu ngốc. Đến nước Mỹ nhiều lần như vậy, hắn đối với thực lực của Lý Dật cũng có một tầng nhận thức rõ ràng. Tại hắn xem ra, hội thương nhân người Hoa tuy rằng lợi hại, nhưng vị tất Lý Dật đã kém Từ Tiến, thậm chí giảng giải theo ý nào đó, năng lực của Lý Dật còn vượt xa Từ Tiến.

Đối với chuyện này, Ểo Lả cho rằng sau khi Từ Tiến biết quan hệ giữa hai người Mộ Dung Tuyết và Lý Dật, hắn liền chủ động lựa chọn buông tha.

Ểo Lả không biết rằng, nguyên nhân chủ yếu Từ Tiến lựa chọn như vậy, không phải là sợ hãi Lý Dật, mà lo lắng đến bút sinh ý kia.

Vô luận Lý Dật hay Từ Tiến đều rõ ràng, Hồng Thanh Vân hiện giờ chỉ là một cây cung đã kéo hết đà. Rốt đời là chuyện tất yếu phải xảy ra, điều duy nhất khác nhau chẳng qua là thời gian sớm hay muộn mà thôi. Nếu Lý Dật và Từ Tiến hợp tác cùng nhau, vậy thì sẽ càng chóng vánh.

Thế nhưng, cho dù Lý Dật không hợp tác cùng Từ Tiến, lấy thực lực hiện giờ của Lý Dật cũng đủ đá bay Hồng Thanh Vân rồi đời, chính là quá trình có chút phiền phức mà thôi.

Điều kiện hôm nay Từ Tiến đưa ra tuy rằng khiến cho Lý Dật động tâm, tuy nhiên lại không đủ trí mạng.

Mà trên thực tế, coi như trí mạng thì Lý Dật cũng sẽ không đem nữ nhân bên cạnh trở thành một món hàng hóa, đặt lên bàn giao dịch tranh giành lợi ích. Điểm này, hắn và Tiêu Thanh Sơn có bản chất khác nhau!

Tuy rằng động tâm, nhưng không đủ trí mạng!

Dưới tình huống này, vụ hợp tác sinh ý kia, thương hội người Hoa căn bản không chiếm được ưu thế gì đáng kể. Dù sao công ty Hoa Nhĩ luôn là một khối vàng tòa sáng, một khi Lý Dật phong thanh tin tức muốn bán công ty Hoa Nhĩ, người thu mua tuyệt đối sẽ có rất nhiều, rất nhiều.

Thế cho nên, Từ Tiến, tự nhiên sẽ không buông bỏ vụ hợp tác lần này. Dù sao, nếu để cho Từ Vạn Phúc biết được, Từ Tiến vì muốn tranh giành Mộ Dung Tuyết mà làm hỏng chuyện làm ăn, Từ Vạn Phúc nhất định sẽ phát hỏa.

Còn nữa theo như lời Ểo Lả, thì Từ Tiến đối với Lý Dật vẫn có chút sợ hãi, hắn rõ ràng Lý Dật là cái hạng người có thù tất báo, hắn không muốn trở mặt làm địch nhân của Lý Dật.

“Không thành vấn đề.” Ểo Lả thực sảng khoái đáp ứng điều kiện Từ Tiến đưa ra, hai mắt tinh quang đại phát, tựa hồ đang nghĩ tới cuộc sống hậu cung trong tương lai.

Vừa nghe Ểo Lã đáp ứng, Từ Tiến nhẹ nhàng thở ra một hơi, thầm nghĩ: “Lúc trước mình không rõ ràng chuyện này, nếu Mộ Dung Tuyết chủ động nói cho Lý Dật biết, hẳn có đi làm khó ta không đây?”

Nhưng nghĩ tới cái dạng tình huống này không có khả năng xảy ra, tâm tình của Từ Tiến thả lỏng hơn rất nhiều, bất quá lại không có tiếp tục ngồi nói chuyện với Ểo Lã, mà đứng dậy rời đi.

Mười phút sau, Ểo Lã quay trở về phòng của Mộ Dung Tuyết. Trong phòng, nhân viên hóa trang của Toàn Cầu Ảnh Nghiệp đang chuẩn bị cho Mộ Dung Tuyết.

Chứng kiến Ểo Lã tiến vào cửa, Mộ Dung Tuyết nói: “Tạm thời nghỉ ngơi một chút đi, lát nữa còn phải làm việc.”

Từ sau khi đến nước Mỹ, tuy rằng Ểo Lã trên danh nghĩa vẫn là người đại diện của Mộ Dung Tuyết, nhưng chẳng mấy khi phải làm chuyện gì. Mộ Dung Tuyết là cây hái ra tiền của Toàn cầu Anh Nghiệp, thế nên người phụ trách Mộ Dung Tuyết cũng có rất nhiều cho công tác chuẩn bị.

Đồng dạng, vì không muốn ảnh hưởng nhiều đến Mộ Dung Tuyết. Công ty Toàn Cầu Ảnh Nghiệp nghiêm cấm phóng viên tìm đến khách sạn phỏng vấn Mộ Dung Tuyết, để nàng có thể bảo trì tâm tình thoải mái trước khi trình diễn.

Mặc dù Ểo Lã không có nhiều thực quyền, bất quá nhân viên hóa trang lại biết Ểo Lã cùng Mộ Dung Tuyết quan hệ rất tốt, vì thế sau khi nghe được Mộ Dung Tuyết nói, liền thối lui ra khỏi căn phòng.

“A Khái, phải chăng anh tới là định nói cho tôi biết, gã Từ Tiến kia muốn hẹn tôi đi ra ngoài?” Mộ Dung Tuyết trừng mắt nhìn Ểo Lã, tức giận: “A Khái, tôi cho anh biết, nếu anh còn giật dây giúp Từ Tiến, chúng ta liền tuyệt giao.”

345. Chương 297 :nụ Hôn Nồng Nhiệt (2)

“Ai ui, bà cô, nào có chuyện như vậy ah? Cô thấy tôi giống cái hạng người này sao? Tôi chỉ đi ứng phó hần mà thôi.” Ểo Lã ngụy biện nói.

Nhìn bộ dạng giãy nảy của Ểo Lã, Mộ Dung Tuyết khẽ mỉm cười: “Được rồi, vậy anh đến tìm tôi làm cái gì?”

“Từ...” Ểo Lã há miệng, hai chữ Từ Tiến định nhảy ra.

Mộ Dung Tuyết đứng bật lên khỏi ghế: “A Khái!!!”

“Bà thím, cô hãy nghe tôi nói cho hết cái đã.” Ểo Lã vờ mặt úy khuất nhìn Mộ Dung Tuyết.

Có lẽ cảm nhận được ý tứ trong mắt Ểo Lã, Mộ Dung Tuyết cau mày: “Nói.”

“Từ Tiến nhờ tôi chuyển cáo đến cô. Trước kia hẳn không biết cô và Lý Dật có quan hệ mật thiết, cho nên mới hành động như vậy, hiện tại đã rõ ràng, ngày sau hẳn sẽ không tìm cô gây phiền toái nữa.” Được Mộ Dung Tuyết cho phép, Ểo Lã cực nhanh giải thích.

Nghe Ểo Lã nói khiến cho Mộ Dung Tuyết cả kinh, theo sau biểu tình của nàng trở nên hết sức khó coi, chỉ thấy nàng tức giận nhìn Ểo Lã: “Anh nói cho Lý Dật biết chuyện này sao?”

“Ai ui, bà ngoại của tôi, cô rốt cuộc muốn làm gì! Tôi chỉ nói cho Từ Tiến biết khó mà lui, có phải hay hơn không?” Ểo Lã biểu tình như muốn khóc: “Cô muốn tôi phải làm như thế nào đây!”

“A Khái!” Mộ Dung Tuyết tức giận như thật, trừng mắt chất vấn Ểo Lã: “Ai bảo anh đi nói cho Từ Tiến biết?”

“Này này, tôi không có, không phải tôi nói cho hẳn biết, mà cái gã Từ Tiến kia tự nhiên biết.” Ểo Lã còn nhớ rõ ràng, chuyện này không phải mình chủ động tìm Từ Tiến nói, đương trường biện giải.

Mộ Dung Tuyết nhìn chằm chằm Ểo Lã vài giây đồng hồ, sau khi xác nhận không phải Ểo Lã nói xạo, lại hỏi: “Thành thật nói cho tôi biết, rốt cuộc đã có chuyện gì xảy ra?”

Có lẽ phía trước chứng kiến Mộ Dung Tuyết phát hỏa, Ỗ Lã không dám giấu giếm, đem chuyện đã trải qua kể cho Mộ Dung Tuyết nghe, chỉ là lược bỏ đi sự việc “con thỏ”.

Nói xong lời cuối cùng, Ỗ Lã hơi chột dạ, nên lảng tránh sang chuyện khác: “Tiểu Tuyết, theo tôi thấy thì hiện tại Lý Dật ở nước Mỹ đã có sự nghiệp vững chãi. Phải nói là rất uy phong, nếu tương lai còn kể nào dám tìm cô gây phiền phức. Cô trực tiếp nói ra quan hệ với Lý Dật, khiến cho đám người đó biết khó mà lui ah!”

“Không được.” Mộ Dung Tuyết thực rõ ràng lắc đầu: “Hiện tại hấn còn phải làm một chuyện rất quan trọng, tôi không thể rước thêm phiền toái đến cho hấn.”

Nói xong Mộ Dung Tuyết sâu kín thờ dài, bởi vì nàng biết nguyên nhân Lý Dật liều mạng gây dựng thực lực. Mộ Dung Tuyết luôn luôn không dám quấy rầy Lý Dật, lần trước thật sự chịu không nổi tưởng niệm, mới gọi một cú điện thoại cho hấn. Kết quả cùng dự liệu của nàng giống nhau, Lý Dật bề bộn công tác.

Lần đó nàng có chút mất mát. Nhưng càng nhiều hơn đó chính là tự trách! Đồng thời Mộ Dung Tuyết cũng âm thầm tự nhủ với lòng, tuyệt đối không thể bởi vì những chuyện nhỏ nhặt này, mà gây thêm phiền toái cho Lý Dật.

Nghe Mộ Dung Tuyết kiên định nói như vậy, Ỗ Lã không dám khuyên nhủ thêm gì nữa.

Đột nhiên, Mộ Dung Tuyết điều chỉnh lại diễn cảm, theo sau ngẩng đầu lên nhìn Ỗ Lã, giống như phát hiện ra tân đại lục bình thường, hưng phấn hỏi: “Anh mới vừa nói, khi anh an ủi Từ Tiến, biểu hiện của hấn thực kích động đúng không?”

“Đúng ah!” Ỗ Lã nhớ lại tình hình lúc đó, nhẹn không được nhú mày trả lời.

Trong đôi thu mâu, xinh đẹp mê người của Mộ Dung Tuyết hiện lên một tia cười xấu xa, giả hoạt nói: “A Khải, từ nay trở về sau, nếu có nam nhân muốn theo đuổi tôi, anh đi giúp tôi đối phó với bọn hấn!”

“Tôi đối phó?” Ỗ Lã vẻ mặt nghi hoặc.

Mộ Dung Tuyết gật đầu: “Phải! Nếu có người muốn theo đuổi tôi, thì anh ra mặt tán tỉnh bọn hấn. Hừ hừ, tôi cũng không tin, bọn hấn không biết khó mà lui!”

“Tiểu Tuyết!” Lúc này Ỗ Lã tức giận đến mức từ trên ghế nhảy dựng lên: “Cô không thể như vậy ah! Cô làm vậy chính là trọng sắc khinh bạn! Cưng nhiên lại muốn người ta phải hy sinh nhan sắc.”

Chứng kiến bộ dạng ủy khuất của Ỗ Lã, Mộ Dung Tuyết khẽ cười, cười rất vui vẻ.

Nam nhân ngồi cùng Ỗ Lã sẽ thập phần buồn bực, nhưng đối với Mộ Dung Tuyết mà nói thì đó là một chuyện rất vui vẻ. Từ sau khi đến nước Mỹ, nàng trừ bỏ mỗi ngày vội vàng công tác ra, thời gian nhàn rỗi sẽ cùng Ỗ Lã tranh cãi, để tiêu phí thời gian.

Mà ngoài Ỗ Lã ra, cơ hồ nàng cũng không có người thứ hai để tâm sự.

Ở bên ngoài nàng là một siêu sao bành trướng trên thị trường âm nhạc quốc tế, nhưng nỗi khổ tâm sau lưng chỉ có một mình nàng rõ ràng nhất.

Mỗi lần nhìn thấy Lý Dật, nàng sẽ giống như một con mèo hoang động tình, quấn chặt lấy hấn. Tựa hồ muốn thông qua loại phương thức này để phát tiết ra hết những nỗi cô đơn tích góp ở trong nội tâm. Mà mỗi lần Lý Dật đều khiến cho nàng đạt tới thỏa mãn lớn nhất, vô luận tinh thần hay là thể xác.

Bằng không, lấy tính cách của nàng, căn bản sẽ không bao giờ biểu hiện phóng đãng mỗi khi ở cùng Lý Dật.

Nàng, rất cô đơn....

Nhưng mà, nhiều khi Mộ Dung Tuyết cảm thấy rất cô đơn, thế nhưng nàng vẫn kiềm chế bản thân không đi quấy rầy Lý Dật, bởi thủy chung nàng còn nhớ rõ lời hứa của chính mình đối với hấn: “Anh đừng suy nghĩ nhiều, cũng không cần hứa hẹn gì cả. Em chưa từng nghĩ qua, anh sẽ mãi mãi đứng ở bên cạnh em. Mà bản thân em cũng có sự nghiệp riêng, em giao thể xác này cho anh, chính là hy vọng anh sống thật vui vẻ.”

Từ sau khi “Cứu Thục” hoành không xuất thế, mỗi buổi trình diễn ca nhạc của nàng đều chật kín người xem, buổi diễn lần này ở Las Vegas cũng không có ngoại lệ.

Khán giả ở hiện trường ngoại trừ một ít người Hoa, phần lớn đều là công dân nước Mỹ, đương nhiên cũng có phú hào ngoại quốc. Nhưng đám phú hào này không ngồi xem cùng những vị khán giả bình thường, mà ngồi ở trong ghế lô quan sát.

Cùng buổi trình diễn lần trước bất đồng, Mộ Dung Tuyết không giả dạng làm thiên sứ, mà thay đổi một bộ lễ phục dạ hội màu đen, bó sát cơ thể, nước da bóng loáng bại lộ trong không khí, ở dưới ánh đèn tản mát ra quang mang mê người, chiếc vòng trần châu đeo trên cổ càng thêm bắt mắt. Hai tòa núi đồi trước ngực vun cao, gợi cảm đến cực điểm. Dưới chân của nàng xỏ một đôi giày cao gót đính thạch anh, ngón chân trắng muốt làm cho người ta sản sinh cảm giác muốn nâng niu lấy nó.

Đứng ở bên cạnh cửa sổ ghế lô, ngắm nhìn Mộ Dung Tuyết một thân lễ phục dạ hội ở trên khán đài, Lý Dật không khỏi có chút ngáy ngốc.

Không chỉ riêng Lý Dật, mà toàn bộ khán giả ở đương trường đều ngáy ngốc!

Tại kí ức của mọi người, khi Mộ Dung Tuyết biểu diễn phần lớn đều ưa thích mặc trang phục màu trắng, dù thay đổi kiểu cách, nhưng từ trước đến nay chưa từng thể nghiệm qua trang phục màu đen khiêu sị.

Bộ lễ phục dạ hội màu đen bó sát người, đem vóc dáng hoàn mỹ của Mộ Dung Tuyết phơi bày ra bên ngoài. Dưới ánh đèn... nàng khiến cho người ta ngắm nhìn phải ngạt thở không thôi.

Tĩnh lặng ngắn ngủi qua đi, cả hội trường phát ra tiếng kêu gào ầm ĩ, thanh âm vang vọng chinh tề, bay vút lên không trung.

Khán giả đương trường, hô tên Anh văn gọi tắt của Mộ Dung Tuyết, thanh âm mười vạn người xem tổ hợp cùng một chỗ, quả thật là rung trời động đất.

Trên khán đài, đối mặt với tình huống khán giả nhiệt tình như lửa, Mộ Dung Tuyết biểu hiện rất trấn định mà tự nhiên, nàng nhẹ nhàng phát phát tay, theo sau, những tiếng la ó ầm ĩ trong nháy mắt ngưng lại.

Nối liền, là chuỗi nhạc đệm tao nhã vang lên, Mộ Dung Tuyết bắt đầu buổi trình diễn đêm nay.

So sánh với những buổi trình diễn lúc trước bất đồng, đêm nay khán giả luôn luôn nhiệt tình cho đến khi buổi diễn kết thúc. Một số người còn nán lại chưa muốn trở về, mà nhìn lên màn hình lớn, cùng nhau ca vang bài hát Mộ Dung Tuyết mới biểu diễn vừa rồi.

Trong phòng nghỉ, Mộ Dung Tuyết đang uống nước...không mang theo chút hình tượng thực nữ nào, còn Ỗ Lả thì giúp nàng lau khô mồ hôi trên đầu.

“Tiểu Tuyết ah, mỗi lần biểu diễn không cần bán mạng như vậy chứ?” Ỗ Lả chứng kiến Mộ Dung Tuyết ngồi thờ hồn hển, nhịn không được nói.

Mộ Dung Tuyết lắc lắc đầu: “A Khải, mọi người thích nghe ta hát là vinh hạnh của ta. Tự nhiên ta phải cố gắng làm cho mọi người hài lòng!”

Ỗ Lả không phản bác được, vốn dĩ hắn muốn nói cái gì đó, nhưng dư quang trong mắt lại nhìn thấy một cái thân ảnh quen thuộc đang đi tới.

Vừa cẩn thận nhìn lại đạo thân ảnh nọ, Ỗ Lả theo bản năng dừng động tác nơi tay, sau đó thối lui ra khỏi phòng nghỉ.

Mặc dù, Mộ Dung Tuyết biết Ỗ Lả đi ra khỏi phòng, tuy nhiên nàng không có hỏi, bởi vì lúc này nàng thật sự đã quá mệt mỏi, mệt đến mức nói không nên lời.

Trong bất tri giác, một đôi tay khoát lên trên vai Mộ Dung Tuyết, thành thực xoa bóp bả vai cho nàng.

“A Khải.” Mộ Dung Tuyết nhắm mắt lại, theo bản năng kêu tên Ỗ Lả, nhưng trong giây lát lại cảm thấy được thủ pháp này có chút quen thuộc, tiếp tục suy nghĩ bỗng nhiên thân mình chấn động, rồi từ trên ghế nhảy dựng người lên.

Dưới ánh đèn, khuôn mặt làm cho nàng ngày nhớ đêm mong, gần ngay gang tấc, trong đôi con ngươi thâm thúy kia toát ra ánh mắt đau lòng? đôi bàn tay thô ráp không ngừng lại, mà vẫn tiếp tục giúp nàna xoa nắn bả vai.

Nhìn thân ảnh trước mặt, Mộ Dung Tuyết giật mình há lớn miệng, nàng thậm chí quên cả hô hấp!

Có lẽ không tin vào mọi thứ trước mắt lại là sự thật, nàng vươn tay dụi dụi hai con ngươi, sau khi xác định không có nhìn lầm, nhẹ nhàng xòe bàn tay ra nâng niu khuôn mặt của Lý Dật, run giọng nói: “Sao anh lại tới đây.”

“Tôi nghe em hát.” Lý Dật chậm rãi lau mồ hôi trên trán Mộ Dung Tuyết, ôn nhu nói: “Ngồi xuống đi, anh bóp vai giúp cho em.”

Mộ Dung Tuyết không nghe lời Lý Dật, mà kiễng đầu ngón chân, ôm cổ hắn. Đôi môi khiêu gợi mọng nước nhắm ngay miệng Lý Dật, chủ động nghênh đón.

Giờ khắc này, nguyên bản đã không còn khí lực, thế nhưng trong cơ thể trống rỗng bỗng nhiên lại toát ra một cỗ lực lượng cường đại. Nàng gắt sao ôm chặt cổ Lý Dật, cả người dần sát tới phía trước, dùng nụ hôn điên cuồng biểu đạt nỗi nhớ nhung trong tâm niệm!

346. Chương 298 :một Đêm Mê Hoặc (1)

Lý Dật cùng Mộ Dung Tuyết rời khỏi trường diễn. Lúc hai người rời đi, vẫn còn một số fan hâm mộ lưu luyến chưa trở về, không ngại phiền toái xem lại buổi trình diễn theo phương thức ghi hình, đồng thời hát vang lên ca khúc của Mộ Dung Tuyết.

Điều này đủ minh chứng hôm nay là một buổi trình diễn thành công.

Mộ Dung Tuyết lấy phong cách gợi cảm xuất tràng nằm ngoài dự đoán của khán giả, đây là một kinh hỉ lớn nhất trong buổi tối hôm nay. Mà tất cả những điều này đều là do kế sách của Lưu Tư Cẩm, lúc trước khi đưa ra phương án này, không ít thành viên cao tầng trong công ty Toàn cầu Ảnh Nghiệp có ý kiến phản đối, cho rằng hình tượng thiên sứ của Mộ Dung Tuyết đã xâm nhập vào tiềm thức trong lòng mọi người, hiện giờ thay đổi phong cách vị tất đã là chuyện tốt.

Tuy rằng trong nội bộ có không ít lời ra tiếng vào phản đối, nhưng Lưu Tư Cẩm vẫn duy trì ý kiến của mình, sự thật đã chứng minh kế sách này không sai, cũng theo bên cạnh xác minh nhân quang kinh doanh của nàng.

Lý Dật mang theo Mộ Dung Tuyết đi ra ngoài bãi đậu xe, thì Anh Hoa sớm đã chờ đợi lâu rồi. Trông thấy Mộ Dung Tuyết theo sau Lý Dật, thì biểu tình của Anh Hoa vẫn lạnh lùng trước sau như một, nàng thần nhiên mở cửa xe, chờ đợi hai người vào ô tô xong, lặng lẽ đóng cửa.

Chiếc ô tô nhanh chóng khởi động. Anh Hoa không cần Lý Dật phân phó, chủ động kéo cửa kính xuống. Nhưng cùng lúc đó, theo dư quang ánh mắt rõ ràng chứng kiến được Mộ Dung Tuyết đang gắt gao nằm ở trona lòng Lý Dật.

Nháy mắt này, trong đôi con ngươi của Anh Hoa hiện ra một đạo thần tình lạc mịch.

Có thể Mộ Dung Tuyết thật sự quá mệt mỏi, cho nên sau khi tiến vào ô tô, nàng liền trực tiếp nằm ở trong lòng Lý Dật mà ngủ, còn Lý Dật đem ánh mắt ném ra ngoài cửa kính, cũng không biết hắn đang suy nghĩ chuyện gì.

Anh Hoa thì vẫn như ngày thường, chuyên tâm điều khiển ô tô, đồng thời không ngừng liếc mắt nhìn qua kính chiếu hậu, một khi có xe bám theo, nàng sẽ phát hiện ra.

Đường đi vô sự, nửa giờ sau, chiếc ô tô đã tới cửa khách sạn Monte Carlo.

“Đến nơi rồi.” Nhìn Mộ Dung Tuyết đang ngủ say trong lòng, Lý Dật nghĩ một chút, cuối cùng vỗ bả vai nàng. Bởi vì nếu không gọi Mộ Dung Tuyết tỉnh dậy, sẽ không có biện pháp tiến vào trong khách sạn. Dù sao, hắn không thể cứ như vậy ôm Mộ Dung Tuyết đi vào được, nhất định bảo an sẽ ngăn lại, còn nếu như

bảo an phát hiện ra thân phận thực sự của Mộ Dung Tuyết, vậy thì ngày mai trên trang nhất của các mặt báo sẽ có một vụ “Scandal tình dục” cực lớn.

Mộ Dung Tuyết chậm rãi mở hai mắt, nhẹ nhàng lắc đầu, đang muốn nói cái gì đó, thì lại chứng kiến Anh Hoa mở cửa xe. Vì thế đem mọi thứ ra đến cổ họng nuốt xuống bụng.

Không biết tại sao, đối với Anh Hoa, thủy chung Mộ Dung Tuyết lại có một loại cảm giác kì quái, nhất là khi Anh Hoa nhìn về phía nàng, ánh mắt phi thường lạnh lùng, chính là ở nơi sâu thẳm trong con người lại che giấu một tia cảm xúc không muốn cho ai biết.

Rốt cuộc là cái bí mật gì, thì Mộ Dung Tuyết cũng không rõ ràng lắm.

“Đêm nay tôi không về đâu, cô tự mình lái xe trở về đi.” Bước xuống ô tô, Lý Dật chần chờ một chút, nhìn Anh Hoa nói.

Anh Hoa mặt không chút thay đổi gật gật đầu, cũng không hỏi nhiều lời.

Chứng kiến Anh Hoa gật đầu ưng thuận, Lý Dật xoay người mang theo Mộ Dung Tuyết đi vào trong khách sạn, còn Anh Hoa thì chui vào ô tô.

Vì không muốn bị người ta phát hiện, Mộ Dung Tuyết trùm mũ che kín khuôn mặt, hơn nữa cả người giống như con chim nhỏ nép sát ở trong lòng Lý Dật. thời gian tiến vào trong khách sạn. cùng không có bị người nào nhận ra.

Lý Dật và Mộ Dung Tuyết bước vào trong khách sạn rồi. Thế nhưng Anh Hoa lại chưa lái xe rời đi, mà lẳng lặng ngồi ở trong ô tô, ánh mắt nhìn chăm chăm theo bóng lưng Lý Dật đang khuất xa dần.

Một khắc này, nguyên bản trong đôi con người băng sương kia, lại toát ra một loại thần sắc hâm mộ.

Trong ô tô cũng không có bật đèn, bên trong là một mảnh hắc ám, Anh Hoa liền giống như bóng u linh hoàn mỹ dung hợp cùng với mảnh hắc ám này.

“Xoẹt.”

Vốn trong xe đang tối om, bỗng nhiên lấp lóe ánh lửa, ngoài miệng Anh Hoa chẳng biết từ khi nào đã nhiều hơn một điều thuốc lá, nàng châm lửa, hung hăng rít sâu một hơi.

“Khụ...khụ...”

Thân là một sát thủ xuất sắc, cho tới bây giờ Anh Hoa đều không có thói quen hút thuốc lá. Lần đầu tiên hút thử, nàng nhận không được ho khan sắc sụa.

Ho khan không làm cho Anh Hoa dập điều thuốc lá đi, mà nàng vẫn kiên trì hút, vẻ mặt nàng thập phần bình tĩnh, bình tĩnh đến mức khiến cho người ta cảm thấy bất an.

Năm phút đồng hồ sau, Lý Dật ôm Mộ Dung Tuyết đi lên phòng.

Hiện giờ, trên khuôn mặt xinh đẹp của Mộ Dung Tuyết đã tìm không thấy một chút ngái ngủ nào, nhưng thật ra thoát nhìn lại có điểm hưng phấn. Nàng tùy ý đá văng chiếc giày cao gót ra ngoài, sau đó ôm Lý Dật, dùng sức hôn lên má hắn một cái: “Hừ hừ, đêm nay anh nhất định phải trả bài đầy đủ cho em đấy!”

Lý Dật không phải thánh nhân, đối diện với Mộ Dung Tuyết, hắn tự nhiên cũng sản sinh ra loại xúc động này, nhưng khi nhìn bộ dạng mệt mỏi cùng dấu vết mồ hôi trên mặt nàng. Lý Dật không nỡ xử tử hình Mộ Dung Tuyết ngay lập tức, mà nhẹ nhàng vỗ mông Mộ Dung Tuyết, nói: “Đi tắm rửa trước đi.”

“Chán ghét!” Mộ Dung Tuyết đỏ mặt khẽ mắng, theo sau kéo tay Lý Dật: “Em muốn tắm cùng anh cơ.”

Nhìn Mộ Dung Tuyết thiên kiều bá mị. Lý Dật hung hăng bóp nhẹ kiều đồn của nàng, sau đó ở trong tiếng Mộ Dung Tuyết kinh hô, một tay ôm Mộ Dung Tuyết bế lên.

Làm khách sạn hạng nhất nhì ở Las Ve Gas, khách sạn Monte Carlo phương tiện thuộc hàng nhất lưu, phòng tắm có diện tích cực lớn. Chiếc bồn tắm ở nơi này cũng đủ cho hai thân người nằm ở bên trong.

Mộ Dung Tuyết không phải là lần đầu tiên tắm cùng Lý Dật, nên cũng chẳng cảm thấy thẹn thùng, khi Lý Dật giúp nàng chà xát người, Mộ Dung Tuyết biểu tình xấu xa cầm lấy cây thương ở giữa hai chân Lý Dật chơi đùa, dưới sự mơn trớn của nàng, cây thương rất nhanh nhô lên, độ cứng thực dọa người.

Cây thương dưới hạ thân bị bàn tay ngọc ngà của tiểu mỹ nhân nắm chặt đùa bỡn, một cỗ dục hóa ở trong nội thể Lý Dật không ngừng dâng cao, may mắn năng lực khống chế cảm xúc của hắn phi thường không sai, nên cũng không có trừng phạt Mộ Dung Tuyết ngay lập tức, mà vươn tay đè thân mình nàng ngồi xuống.

Mộ Dung Tuyết khom lưng, hé cái miệng anh đào nhỏ nhắn ra, chậm rãi đem cây thương của Lý Dật ngậm vào trong miệng.

Hành động này làm cho cả người Lý Dật chấn động, theo bản năng vô thức run rẩy lên.

Trong lớp sương mù mờ mờ, thân thể trắng như trứng gà bóc của Mộ Dung Tuyết thản nhiên nổi lên một tầng da thịt đỏ ửng. Trong lúc Mộ Dung Tuyết chơi đùa với cây thương, Lý Dật ngựa quen đường cũ vươn tay xoa nắn hai tòa nhũ phong đầy đặn kia.

Không biết trải qua bao nhiêu lâu, hai người thờ dốc ngừng hành động mơn trớn lại, Lý Dật ngồi vào trong bồn tắm, một tay đem Mộ Dung Tuyết ôm vào trong ngực. Mộ Dung Tuyết cực kì phối hợp dùng hai chân kẹp chặt vòng eo của Lý Dật, hay tay quần lấy cổ.

” Hô...hô...hô...oh...”

Thời gian trôi qua, trong phòng tắm tràn ngập khí tức ướt át.

Mộ Dung Tuyết bởi vì phải làm rất nhiều việc chuẩn bị cho buổi trình diễn ở Las Vegas, trong khoảng thời gian này nàng mười phần mệt nhọc, thêm đêm nay toàn lực ca hát, tuy nói gặp được Lý Dật tâm tình liền trở nên hưng phấn, nhưng thể lực lại vẫn yếu kém hơn dĩ vãng rất nhiều, chỉ một lát thôi, nàng đã không còn khí lực lay động cặp mông phong mãn nữa rồi.

Vì thế nàng thật biết điều xoay người, hai tay chống lên thành bồn tắm, vênh cặp mông tròn trĩnh chắc nịch lên cao, đem toàn bộ khu rừng rậm thần bí phơi bày ra trước mặt Lý Dật, không hề giấu giếm.

Trong không trung, những thanh âm rên rỉ, tiếng thở dốc, tiếng nước chảy, tiếng da thịt đánh vào nhau bành bành.

Giữa làn sương mù, hai đạo thân thể trần truồng hoàn mỹ kết hợp lại cùng nhau, đồng thời nghênh hợp dặt dặt lên đỉnh cao dục vọng.

Không biết trải qua bao nhiêu lâu, theo một tiếng rên rỉ ngân nga cao vút, Mộ Dung Tuyết giống như là toàn thân bị trút hết khí lực, nép sát vào thành bồn tắm. Còn Lý Dật thì hung hăng ôm chặt kiểu đồn nảy nở của nàng, thân mình không tự chủ được run rẩy lên vài cái.

Vài giây đồng hồ sau, Lý Dật rút thương ra, đem Mộ Dung Tuyết ôm ở trong lòng, yên lặng hưởng thụ những dư âm điên cuồng vừa mới đi qua.

Cùng lần trước ở Los Angeles bất đồng, lúc này đây Mộ Dung Tuyết vừa đại chiến một hiệp cùng với Lý Dật, liền trực tiếp buông vũ khí ra đầu hàng, chờ khi Lý Dật bế nàng đi vào phòng ngủ, thì toàn thân Mộ Dung Tuyết đã mềm nhũn vô lực, cả đầu ngón tay đều không tài nào nhúc nhích nổi.

Lý Dật biết rõ Mộ Dung Tuyết mệt mỏi, vì thế nhẹ nhàng đặt Mộ Dung Tuyết nằm lên trên giường, chậm rãi giúp nàng xoa bóp hai vai.

Dưới sự mơn trớn của Lý Dật, Mộ Dung Tuyết thốt lên tiếng rên rỉ thoải mái, thanh âm làm cho trong lòng Lý Dật khẽ lay động, bất quá chứng kiến Mộ Dung Tuyết đã nhắm mắt rồi, hắn đành phải mạnh mẽ áp chế dục hỏa trong cơ thể.

Dần dần, tiếng rên rỉ của Mộ Dung Tuyết trở nên yếu ớt, cuối cùng biến mất, nhịp thở đều đều.

Lý Dật ngừng động tác trong tay, nhẹ nhàng đắp kín chăn mềm cho Mộ Dung Tuyết, sau đó mặc áo ngủ đi ra phòng khách.

Vốn dĩ, Lý Dật đi tới bên cạnh tủ rượu, lấy ra một chai rượu nho, sau đó trở lại trên ghế sofa, rút điều thuốc, châm lửa.

Thuốc thơm, rượu ngon...

Mấy thứ này dùng để hưởng thụ sau khi quan hệ tình dục, chính là chọn lựa tối ưu nhất.

Rút vài gói thuốc lá, Lý Dật bước đi tới cửa sổ, thưởng thức cảnh đêm bên ngoài.

Ban đêm khắp nơi trong thành phố Las Vegas đều tỏa sáng ánh đèn neon, cảnh tượng như là một tòa Mộng Huyền Chi Thành* bình thường, khiến cho người ta sản sinh ra một loại cảm giác như mộng như ảo. (thành phố ảo mộng)

Trong bãi đậu xe của khách sạn, chật kín đủ mọi loại kiểu dáng xe hơi, nhân viên an ninh không ngừng chỉ dẫn khách nhân dừng xe ở đúng vị trí.

Tiếp theo, biểu tình của Lý Dật chợt ngưng đại.

Theo ánh mắt, hắn có thể rõ ràng chứng kiến bên ngoài bãi đậu xe không xa, có một chiếc xe dừng ven bên đường, trong xe thần nhiên lóe ra hồng quang.

Trong ô tô, Anh Hoa biểu tình trước sau vẫn lạnh lùng như một, ngay khi nàng trông thấy bóng người bên cửa sổ, liền nhẹ nhàng dập tắt thuốc lá, sau đó thuần thục khởi động ô tô, chậm rãi chạy đi, thân ảnh chiếc xe rất nhanh biến mất ở dưới lòng đường quốc lộ.

Nhìn chiếc xe phóng đi rồi, trên mặt Lý Dật vẫn còn mang theo biểu tình nghi hoặc.

Giờ khắc này, trong lòng hắn sinh ra một loại cảm giác phi thường kì quái, hắn kiệt lực gạt bỏ cái cảm giác này, nhưng bất kể có nỗ lực bao nhiêu đều không thể gạt bỏ được.

Nhẹ nhàng lắc đầu, Lý Dật nâng chén rượu nho đưa vào miệng, lông mày hắn nhíu chặt lại thành một đoàn, giống như đang tự hỏi: “Anh Hoa, vì sao hiện giờ mới đi?”

347. Chương 298 :một Đêm Mê Hoặc (2)

Đối với thời tiết oi bức ở Las Vegas mà nói, thì đêm nay New York làm cho người ta một loại cảm giác mát mẻ, cơn mưa bất chợt khiến nhiệt độ trong thành phố giảm xuống đáng kể, những hạt mưa tán lác theo gió rơi ở mọi ngõ ngách phố phường New York, khí trời dịu mát phá lệ.

Một chiếc xe hồng kỳ có rèm che, vững vàng chạy băng băng trên đường quốc lộ, ở trước và sau có hai cỗ xe Ben-Z đi theo bảo hộ. Khoảng cách giữa ba chiếc xe này thủy chung đều không có biến hóa.

Trone chiếc xe hồng kỳ ở giữa, Hồng Thanh Vân tay kẹp một điếu xì-gà, hai hàng lông mày nhíu chặt lại với nhau. Thoạt nhìn vẻ mặt của hắn hết sức âm trầm, trong đôi con ngươi che kín những sợi tơ máu, xem ra mấy hôm nay hắn không có nhiều thời gian để nghỉ ngơi.

Trên thực tế, từ sau khi biết quân cờ Phòng Tam bị lộ tẩy, Hồng Thanh Vân chưa bao giờ từng nghỉ ngơi tốt qua.

Hơn nữa khi hắn biết Lý Dật trợ giúp gia tộc Gambino huyết tẩy hai thế lực của gia tộc Profaci và Jarow Veysel, tiếp theo diệt trừ ông trùm buôn lậu Carville làm cho tập đoàn Non-Gothic khuất nhục, thì tâm tình của Hồng Thanh Vân luôn luôn không xong.

Nguyên bản kế hoạch của Hồng Thanh Vân là muốn làm cho hai người Lý Dật và Trương Đức Khôn tranh đấu nhau, hắn tọa sơn quan hổ đấu, làm ngư ông đắc lợi, nhưng tình hình phát triển đã hoàn toàn nằm ngoài dự liệu của hắn, Lý Dật và Trương Đức Khôn cũng không có chân chính tranh đấu.

Mặc dù hắn không biết trong đó có cái mưu nị gì, nhưng lý trí nói cho hắn biết, nếu còn chần chừ không hướng Lý Dật hạ thủ, một đòn giết chết Lý Dật. Vậy thì chẳng qua bao lâu nữa, Lý Dật sẽ là một nhân vật có tầm ảnh hưởng rất lớn đến cơ nghiệp của chính bản thân hắn, thậm chí có thể lật đổ địa vị của hắn.

Để diệt trừ Lý Dật cái đình trong mắt này, Hồng Thanh Vân chẳng những vận dụng Phòng Tam làm gian tế, lại còn hợp tác cùng gia tộc Qiesi Jarno, đứng ở bên phía đối lập với gia tộc Gambino.

Để cho hắn cảm thấy may mắn chính là, thời điểm gia tộc Gambino trả thù không có đem lửa giận trút lên trên người của hắn. Hơn nữa, báo chí đăng tải lần chính biến kia, cũng không có đề cập đến cái tên Hồng Thanh Vân.

Nhưng mà, cứ việc gia tộc Gambino không có truy cứu trách nhiệm, tuy nhiên mỗi ngày Hồng Thanh Vân đều ăn không ngon ngủ không yên, cơ hồ trong đầu chỉ nghĩ đến bóng dáng của Lý Dật.

Những giọt mưa tán lạc rơi vào nóc xe ô tô, phát ra một chuỗi thanh âm “bang bang” trầm muộn, tâm tình Hồng Thanh Vân cũng giống như cái thời tiết quỷ quái này, nhìn không xuyên thấu nổi.

Chẳng biết trải qua bao nhiêu lâu, ô tô chậm rãi ngừng lại.

“Lão gia tử.” Thạch Đầu nhẹ nhàng gọi Hồng Thanh Vân một tiếng, nhưng trong lòng lại khẽ thở dài, tại kí ức của hắn Tuy rằng Hồng Thanh Vân đã có tuổi, thể nhưng ngày ngày đều rèn luyện quyền thuật, cho nên trạng thái tinh thần phi thường tốt đẹp, chưa từng có tiêu tụy qua giống như hiện giờ.

Quan trọng hơn tất cả, Thạch Đầu đã phát hiện ra ở trong mắt của Hồng Thanh Vân, xuất hiện một tia lo lắng!

Phải biết rằng, mặc dù là khi đối mặt cùng với Trương Đức Khôn, Hồng Thanh Vân cũng chưa bao giờ từng lo lắng qua.

Nghe được Thạch Đầu gọi, Hồng Thanh Vân hung hăng phun ra một ngụm khẩu khí, ánh mắt híp thành khe nhỏ, theo sau nói: “Thạch Đầu, phân phó những người khác ở bên ngoài chờ đợi, người theo ta đi vào trong.”

“Dạ.” Thạch Đầu đáp ứng, lập tức dùng máy bộ đàm phân phó cho thành viên Hoa Nhân bang ngồi ở trong hai chiếc xe Ben-Z, sau đó bước xuống mở cửa xe cho Hồng Thanh Vân, xoay người búng cây dù ra đứng chờ.

Hồng Thanh Vân cùng thường ngày giống nhau, mặc một bộ Đường trang màu đen, tuy rằng tuổi hắn đã cao, nhưng thể cốt lại mười phần cường tráng, không có giống bộ dạng lão nhân chút nào.

Bước xuống ô tô, Hồng Thanh Vân miễn Tuệ phát hiện, chung quanh biệt thự có bố trí không ít cọc ngầm, bất quá hắn cùng không tỏ vẻ gì, mà dưới sự nâng đỡ của Thạch Đầu đi tới.

Cửa biệt thự xuất hiện một gã nam tử tóc húi cua, thân mặc kimono, gã nam tử chừng kiến Thạch Đầu kéo Hồng Thanh Vân đi tới, vội vàng nghênh đón. trầm giọng nói: “Hồng lão tiên sinh, Biên Xuyên quân ở trong biệt thự chờ ngài.”

Hồng Thanh Vân gật đầu, sau đó dưới sự dẫn đường của nam Tử tóc húi cua đi vào trong biệt thự.

Trong đại sảnh biệt thự, có một lão nhân đầu hói đang khoanh chân ngồi ở trên thảm sàn, thấy Hồng Thanh Vân đi vào, liền đứng dậy lộ ra một nụ cười tươi tỉnh: “Hồng tiên sinh...”

Hồng Thanh Vân hướng Thạch Đầu phát tay. Sau đó nhìn thoáng qua lão nhân đầu hói, nói: “Tôi không quen ngồi thảm, có ghế dựa không?”

Đối mặt với yêu cầu của Hồng Thanh Vân, lão già hói đầu không trả lời, mà hướng nam tử tóc húi cua làm ra một cái thủ thế, theo sau hắn mang đến một cái ghế cho Hồng Thanh Vân ngồi.

Lão nhân hói đầu phát tay ý bảo nam tử tóc húi cua lui xuống, mà Hồng Thanh Vân cũng hướng Thạch Đầu phát tay.

Thời khắc này, trong đại sảnh chỉ còn lại hai người Hồng Thanh Vân cùng lão nhân hói đầu.

“Biên Xuyên tiên sinh thực không dám giấu giếm. Hôm nay tôi đến nhà báỉ phỏng là muốn cùng ngài hợp tác.” Hồng Thanh Vân hành văn gãy gọn nói.

Có lẽ thật không ngờ Hồng Thanh Vân lại trực tiếp như thế, Biên Xuyên hơi có chút nghi hoặc liếc mắt nhìn Hồng Thanh Vân: “Hợp tác? Chẳng hay Hồng tiên sinh muốn hợp tác như thế nào đây?”

Lúc chiều, Biên Xuyên nhận được điện thoại của Hồng Thanh Vân, trong điện thoại, Hồng Thanh Vân nói rằng buổi tối sẽ đến bãi phỏng Biên Xuyên, dường như có việc quan trọng muốn cùng nhau bàn bạc.

Đối với chuyện này, trong lòng Biên Xuyên tuy rằng kinh ngạc, bất quá cũng đáp ứng lời đề nghị của Hồng Thanh Vân, muốn nhìn một chút xem Hồng Thanh Vân rốt cuộc là muốn chơi cái trò gì.

Hồng Thanh Vân có thể cảm nhận được sự kinh ngạc trong con người của Biên Xuyên, hẳn cũng không có cảm thấy kì quái.

Bởi theo lịch sử, thì Hoa Nhân bang cùng Sơn Khẩu tổ luôn luôn có mối quan hệ không tốt cho lắm, giữa song phương phát sinh qua không ít xung đột. Năm ngoái, Lý Dật đã từng nhờ tận gốc một phân bộ của Sơn Khẩu tổ ở Los Angeles, càng khiến cho mối quan hệ giữa hai đại bang hạ xuống tới điểm thấp nhất, nhưng Biên Xuyên biết Hoa Nhân bang phân bộ ở Los Angeles và Hoa Nhân bang tổng bộ do hai người nắm quyền khác nhau, bởi vậy cũng không có trả thù Hồng Thanh Vân.

Về phần trả thù Lý Dật, chẳng phải Biên Xuyên không muốn, chỉ là không có lá gan đó, cùng không có thực lực đó!

Thân là người phụ trách Sơn Khẩu tổ ở New York, năng lực của Biên Xuyên không nhỏ, nhưng so ra mà nói, có được hai tòa đại sơn Gambino và Heyde Gus làm chỗ dựa. Lý Dật không phải đối thủ mà Biên Xuyên có thể trêu chọc vào.

“Biên Xuyên tiên sinh, theo tôi được biết thì Biên Đằng Thắng là người trẻ tuổi mà gia tộc ngài tối quý trọng nhất. Nhưng vốn dĩ gia tộc ngài ở Los Angeles đang có hình thức rất tốt, bỗng dưng lại xảy ra sự cố, cũng may ở bên trong chuyện này Sơn Khẩu tổ đã chiếm được một cái lợi ích. Lại thật không ngờ Biên Đằng Thắng chết ở trong tay Lý Dật, mà phân bộ Sơn Khẩu tổ ở Los Angeles cũng bị nhờ tận gốc.” Hồng Thanh Vân chậm rãi nói, khi lên tiếng đồng thời đưa mắt liếc nhìn Biên Xuyên.

Biên Xuyên neho mắt, lạnh lùng nhìn chằm chằm Hồng Thanh Vân vài giây đồng hồ, tiếp theo ngữ khí bất hảo nói: “Hồng tiên sinh, ông đây là có ý tứ gì?”

“Hợp tác! Tôi nói, tôi muốn cùng ngài hợp tác.” Trên khuôn mặt Hồng Thanh Vân lộ ra một nụ cười lạnh như băng: “Chẳng lẽ, ngài không muốn giết chết Lý Dật sao?”

“Hắc!” Vừa nghe Hồng Thanh Vân nói như thế, Biên Xuyên lại khinh thường hừ lạnh một tiếng: “Nguyên lai Hồng tiên sinh là muốn mượn tay Sơn Khẩu tổ diệt trừ người cạnh tranh trong tương lai ah!”

“Đúng vậy!” Hồng Thanh Vân thực rõ ràng thừa nhận.

Biên Xuyên nhìn Hồng Thanh Vân, trầm ngâm vài giây đồng hồ, sau đó ngữ khí âm trầm nói: “Hồng tiên sinh, tôi thừa nhận gia tộc của tôi rất muốn xử tên hỗn đản Lý Dật kia. Nhưng tôi và ông đều rõ ràng, thế lực ở sau lưng của Lý Dật không phải là chúng ta có thể trêu chọc được, hơn nữa gần đây chính phủ nước Mỹ nghiêm cấm đánh nhau gây bạo loạn, không có biện pháp nào để xuống tay ah!”

“Tôi cũng không nói, xuống tay ở trong lãnh địa nước Mỹ ah!” Hồng Thanh Vân lắc đầu: “Về phần cổ thế lực chống lưng cho Lý Dật. hừ! Tôi thừa nhận cổ thế lực kia rất cường đại, nhưng tính sao thì tính, chỉ cần hắn vừa chết chẳng lẽ cổ thế lực kia nguyện ý báo thù cho một người đã chết hay sao?”

“Hắc hắc!” Biên Xuyên âm trầm cười cười: “Xem ra Hồng tiên sinh có chuẩn bị mới đến ah! Ông nói cụ thể kế hoạch ra trước, tôi muốn biết, ngày sau tôi được lợi ích gì?”

“Thứ nhất, ngài có thể báo thù cho người của gia tộc mình. Thứ hai, chỉ cần xử được Lý Dật, sau khi tôi thu phục Hoa Nhân bang ở Los Angeles xong, sẽ giúp đỡ Sơn Khẩu tổ xây dựng lại phân bộ ở đó.” Hồng Thanh Vân rành mạch nói.

“Ông mới vừa nói, sẽ không một ai ngu ngốc đi làm chuyện gì vì người chết, cháu của tôi chết rồi, hẳn đối với gia tộc chúng tôi đã không còn bất cứ ý nghĩa gì nữa.” Biên Xuyên cười lạnh lắc đầu: “Thành ý, tôi muốn nhìn thấy thành ý của ông, Hồng tiên sinh! Tôi không phải hạng người ngu ngốc, Hoa Nhân bang giữ được phân bộ ở Los Angeles, hết thấy đều là công lao của Lý Dật, nếu như hắn bị xử thì phân bộ Hoa Nhân bang ở Los Angeles cũng chỉ là một hắc bang loại trung mà thôi. Căn bản không có thực chất để có thể khiến cho những hắc bang khác quy phục.”

“Lợi nhuận buôn lậu, mỗi bên phân nửa.” Hồng Thanh Vân đưa ra lợi thế của mình.

Vừa nghe được Hồng Thanh Vân nói như thế, nhân tình Biên Xuyên không khỏi sáng ngời, theo sau những nếp nhăn giăng kín trên khuôn mặt, bài trừ ra một nụ cười sáng lạn: “Hồng tiên sinh, trong chiến tranh thế giới thứ hai, để cho tôi hiểu được người Trung Quốc các ông am hiểu nhất là âm mưu, đặc biệt hơn nữa chính là tại thời gian nội đấu, tôi nghĩ ông sẽ không làm cho tôi phải thất vọng.”

Biên Xuyên nói tuy rằng khó nghe, bất quá Hồng Thanh Vân cũng không phản bác gì, dường như những chuyện Biên Xuyên nói cùng hắn không có bất cứ quan hệ nào.

Theo sau, Hồng Thanh Vân không nhanh không chậm, đem kế hoạch nói ra cho Biên Xuyên.

Nghe kế hoạch của Hồng Thanh Vân, Biên Xuyên hai mắt liên tục biến ảo nhiều lần, theo sau hướng Hồng Thanh Vân gơ ngón tay cái lên: “Quả nhiên là ngoan độc!”

Hồng Thanh Vân khiêm tốn cười khan vài tiếng, sau đó đứng dậy nói: “Biên Xuyên tiên sinh, tôi chờ tin tốt của ngài.”

“Được.” Biên Xuyên đứng dậy cười, tiếp theo đích thân đưa Hồng Thanh Vân ra khỏi biệt thự.

Sau khi trở lại ô tô, Thạch Đầu hoi chần chừ, cuối cùng nhin không được hỏi: “Lão gia tử, người hợp tác cùng bọn Nhật Bản, có thỏa đáng hay không?”

Hiển nhiên, Thạch Đầu cũng minh bạch quan hệ giữa Hoa Nhân bang và Sơn Khẩu tổ luôn luôn không tốt, trong lúc song phương nảy sinh xung đột đã chết không ít người, nhất là trận đánh thảm trọng ở Los Angeles, nếu để cho những người khác trong bang biết Hồng Thanh Vân hợp tác cùng Sơn Khẩu tổ, ảnh hưởng sự thập phần tồi tệ.

“Yên tâm đi, sẽ không có sơ suất gì!” Hồng Thanh Vân, hừ lạnh một tiếng nói.

Tiếng “hừ” lạnh này của Hồng Thanh Vân làm cho trong lòng Thạch Đầu chần động!

Mà trên mặt Hồng Thanh Vân cũng lộ ra một nụ cười âm trầm: “Thạch Đầu, người hãy nhớ kỹ, lương tâm ở trong mắt người làm đại sự không đáng một đồng! Cái gọi là lịch sử cùng chúng ta không có bất cứ quan hệ nào, chúng ta chỉ cần biết đến lợi ích của bản thân mà thôi, hiểu không?”

Hồng Thanh Vân nói, nhất thời khiến cho Thạch Đầu ngây ngẩn tâm thần!

“Thạch Đầu, nếu ngày sau người muốn thành đại sự, vậy thì từ đêm nay bắt đầu đem lương tâm của người phóng cho chó ăn đi.” Hồng Thanh Vân hơi thất vọng thở dài, sau đó trầm giọng nói: “Lái xe!”

348. Chương 299: Nữ Nhân Chiến Tranh

Ánh nắng mặt trời xuyên thấu qua cửa sổ, xuyên thấu qua song cửa chiếu vào trong phòng, làm căn phòng vốn hơi tối lại có thêm một tia sáng.

Trên chiếc giường nằm ngay giữa phòng, Mộ Dung Tuyết giống như một con mèo nhỏ ôm cứng cánh tay Lý Dật, đầu gối lên trên cánh tay hắn, một chân trắng muốt không chút khách khí gác lên chân hắn, bờ mông tuyết trắng, hoa viên thần bí như ẩn như hiện hoàn toàn bại lộ ra ngoài.

Mộ Dung Tuyết đang ngủ say nên cũng không hay biết, hô hấp của nàng rất đều, khóe miệng tràn đầy dáng tươi cười không thể che giấu, tựa hồ trong mơ đang nhớ tới chuyện gì rất hài lòng.

Lý Dật đã tỉnh lại từ lâu, thế nhưng vẫn không hoạt động thân thể, rất sợ làm tiểu mỹ nhân trong lòng giật mình tỉnh giấc.

Trong ánh mắt chăm chú của Lý Dật, đôi mi thật dài của Mộ Dung Tuyết bỗng nhiên nhấp nháy, sau đó nàng chậm rãi mở mắt.

Nhìn vẻ mặt đang cười của Lý Dật, Mộ Dung Tuyết nhu nhu mắt: “Anh thức sao không gọi em?”

“Nhìn em ngủ thật ngon, không đành lòng.” Lý Dật mỉm cười xoa xoa trán Mộ Dung Tuyết.

Động tác ôn nhu, lời nói quan tâm, tất cả làm trong lòng Mộ Dung Tuyết chảy qua một dòng nước ấm, sau đó nàng mạnh mẽ xoay người, ngồi lên trên thân Lý Dật, lầm bầm nói: “Ngày hôm qua thực sự quá mệt mỏi, để anh chiếm tiện nghi, ngày hôm nay em muốn anh bồi thường trở về!”

Căn cứ nghiên cứu của nhân sĩ có liên quan, mỗi ngày sáng sớm là thời gian tràn đầy tính dục nhất của nhân loại, các nam đồng chí có thể thử xem, rất ụy vũ.

Bởi vì trải qua một đêm nghỉ ngơi, vô luận thân thể hay tâm lý đều có trạng thái khỏe mạnh nhất.

Điều này cũng là lý do vì sao mỗi sáng sớm lúc tỉnh dậy thì các vị xử nam luôn gặp phải tình trạng “nhất trụ kinh thiên”.

Lý Dật tuy rằng không phải xử nam, thế nhưng tố chất thân thể có thể dùng từ biến thái để mà hình dung, phương diện làm tình dĩ nhiên cũng mạnh mẽ hơn người bình thường một chút. Sau khi tỉnh lại sáng sớm, hắn cũng không bị “nhất trụ kinh thiên” như trong truyền thuyết, thế nhưng trong lòng ôm một đại mỹ nhân, mà chân của đại mỹ nhân lại cọ lên cây thương của hắn, nên cây thương đã dựng đứng lên từ lâu.

Lúc này nghe được lời nói câu dẫn dục vọng như thế của Mộ Dung Tuyết, cây thương của hắn cũng đã đứng thẳng thành hình chín mươi độ.

“Liều mình bồi mỹ nhân.” ở chung với Mộ Dung Tuyết, tâm tình Lý Dật vô cùng thả lỏng, vừa nói vừa hung hăng vỗ lên bờ mông trắng tuyết của Mộ Dung Tuyết.

“Ba!”

“Đáng ghét, lần này em nhất định cho anh tước vũ khí đầu hàng.”

Cả người Mộ Dung Tuyết mềm nhũn, đỏ mặt khẽ kêu lên một câu, sau đó cúi người hôn lên thân thể Lý Dật, mà Lý Dật lại theo thói quen dùng bàn tay vuốt ve đôi chân Mộ Dung Tuyết.

Một lúc, nguyên căn phòng ngủ vốn an tĩnh vang lên tiếng thở dốc gấp gáp, hai thân thể phẳng phất như quần chặt vào nhau, lúc lên lúc xuống, chơi đùa không mệt mỏi.

Chẳng qua bao lâu, Mộ Dung Tuyết dùng một tiếng rên rỉ thật cao kết thúc cuộc chiến tranh trên giường lần này, cuộc chiến tranh do Mộ Dung Tuyết cáo bại, trong nháy mắt dịch thể nóng hổi chảy vào trong thân thể nàng, cả người nàng giông như bay lên tới chín tầng mây, một cổ khoái cảm không cách nào hình dung thâm nhập xương cốt, làm cả người nàng không thể tự chủ liền run rẩy lên.

Thân thể vốn trắng muốt của nàng nổi lên vẻ đỏ ửng mê người, trên mặt dính đầy mồ hôi, nàng vô lực dựa trên người Lý Dật, hung hăng thở hổn hển, ngay cả đầu ngón tay cũng không thể động đậy.

Mà Lý Dật lại vươn tay, nhẹ nhàng vuốt ve mái tóc phiêu dật của Mộ Dung Tuyết.

Vài phút sau, Mộ Dung Tuyết từ trong trạng thái phiêu phiêu dục tiên khôi phục lại, nàng nhẹ nhàng hoạt động thân thể một chút, sau đó nằm xuống bên cạnh Lý Dật, dùng ngón tay vẽ vòng vòng trên ngực Lý Dật: “Đời trước anh tuyệt đối là một xử nam bị ghen đến phá hủy.”

Mộ Dung Tuyết nói làm Lý Dật dở khóc dở cười, kiếp trước tự nhiên hắn không phải là xử nam, chỉ bất quá kiếp trước hắn lên giường với nữ nhân cũng chỉ vì phát tiết dục vọng mà thôi, so với bản chất của kiếp này thì khác nhau, đồng dạng, vô luận là cảm giác khi làm tình với Mộ Dung Tuyết hay Trần Lâm, kiếp trước hắn chưa từng có.

Mộ Dung Tuyết nhìn thấy vẻ mặt tươi cười của Lý Dật, cố ý thò tay nắm lấy cây thương của hắn, nỗ lực nắm, thế nhưng khi sắp chạm tới lại thành xoa, đồng thời kỳ quái mà hỏi thăm: “Vì sao mỗi lần làm xong nó đều nhỏ như vậy, chẳng lẽ lúc đi tiểu nó lại biến lớn ra?”

“Bởi vì khi nam nhân xung động, nó sẽ sung huyết bành trướng lên.” Lý Dật trả lời một câu thật chuyên nghiệp.

Đáp án của Lý Dật làm Mộ Dung Tuyết tròn mắt, rất hiển nhiên, đối với phương diện này, Mộ Dung Tuyết cũng không có nhiều kinh nghiệm, chính xác ra, những kinh nghiệm của nàng đều là Lý Dật dạy cho.

“Được rồi, anh làm sao biết Từ Tiến dây dưa với em?” Nguyên hôm qua Mộ Dung Tuyết đã muốn hỏi Lý Dật, chỉ là hôm qua nàng thực sự quá mệt mỏi, quên hỏi, hôm nay mới nhớ tới, vẻ mặt hiếu kỳ mà hỏi thăm.

Nghe được hai chữ Từ Tiến, dáng tươi cười trên mặt Lý Dật thoáng dừng lại một chút, không trả lời câu hỏi của Mộ Dung Tuyết, mà là hỏi ngược lại: “Lẽ nào hần lại tới quấy rầy em nữa sao?”

Có thể đã nhận ra biến hóa trên khuôn mặt Lý Dật, khóe miệng Mộ Dung Tuyết khởi lên dáng tươi cười hạnh phúc, đồng thời lắc đầu.

Rất hiển nhiên, Mộ Dung Tuyết và đại đa số nữ nhân đều như nhau, đều thích thấy nam nhân âu yếm của mình ghen tuông, chỉ là nàng không giống một ít nữ nhân có tâm hư vinh, luôn nghĩ đủ mọi biện pháp khiến cho nam nhân của mình phải ghen, để chứng minh tâm ý của họ.

Thấy Mộ Dung Tuyết lắc đầu, biểu tình Lý Dật chuyển biến tốt đẹp hơn rất nhiều, dáng tươi cười lần thứ hai xuất hiện trên mặt: “Nếu như không có gì bất ngờ xảy ra, sau này hần sẽ không quấy rầy em nữa.”

“Àn, hần nhờ a Khải nhắc lại với em, nói là trước đó cũng không biết quan hệ giữa em và anh.” Mộ Dung Tuyết gật đầu, vẻ mặt hạnh phúc.

Mộ Dung Tuyết nói làm Lý Dật thở phào nhẹ nhõm, tuy rằng hần đối với chuyện Từ Tiến truy cầu Mộ Dung Tuyết có chút không vui, nhưng cũng đoán được hần do Từ Tiến không biết quan hệ phía sau, mà hôm nay Từ Tiến hiểu được nên biết khó mà lui làm Lý Dật nhiều ít có chút hiểu được, hần cũng biết giữ mối quan hệ với Từ Tiến ngày sau sẽ có tác dụng rất lớn trong việc nắm quyền Hoa Nhân Bang.

Nếu như không chạm đến điểm mấu chốt của Lý Dật, Lý Dật cũng sẽ không trở mặt với Từ Tiến, thế nhưng nếu chạm đến điểm mấu chốt của hần, thì sẽ là một chuyện khác hẳn.

Đây cũng là phona cách hành sự của Lý Dật, làm ăn là làm ăn, tất cả cũng không được chạm đến điểm mấu chốt, một ngày chạm đến, dù là thiên vương lão tử cũng không được!

“Sau này gặp phải loại phiền phức như vậy thì phải nói với anh.” Lý Dật nhìn ra được Mộ Dung Tuyết rất phản cảm với loại chuyện này, nghiêm mặt nói.

“Àn.” Mộ Dung Tuyết nhẹ nhàng đáp ứng, vẻ phần trong lòng suy nghĩ thế nào cũng chỉ có nàng hiểu được.

“Chờng nào anh rời khỏi đây?” Mộ Dung Tuyết giả vờ thoải mái hỏi, trong lòng cũng khẩn trương tới cực điểm.

“Nếu như không có gì ngoài ý muốn, thì khoảng chiều nay.” Lý Dật suy nghĩ một chút trả lời, theo hần xem ra, Từ Tiến hần sẽ còn tìm hần bàn chuyện hợp tác, mà hần cũng cần phải đến New York, tuy rằng Từ Tiến là con trai của Từ Vạn Phúc, thế nhưng có một số việc cũng cần phải bàn với Từ Vạn Phúc.

Nghe được Lý Dật nói, trong mắt Mộ Dung Tuyết hiện lên sự thất lạc khó có thể che giấu.

“Anh cùng em quay về New York.” Làm như đã nhận ra sự thất lạc trong mắt Mộ Dung Tuyết, giọng nói của Lý Dật nhiều ít có chút tự trách.

Lời của Lý Dật vừa thốt ra, trên mặt Mộ Dung Tuyết lập tức hiện lên dáng tươi cười: “Thực sự? Thật tốt quá! Được rồi, nha đầu Vi Vi vẫn luôn nhắc tới anh đó, anh sắp đến đó, nha đầu khăng định sẽ vô cùng hài lòng.”

Nghe được hai chữ Vi Vi, trong đầu Lý Dật không khỏi hiện lên khuôn mặt tinh khiết đơn thuần, khóe miệng hần lộ ra dáng tươi cười hiểu ý.

“Mặt khác, chị Cẩm quản lý Toàn Cầu Ảnh Nghiệp đã hao hết tâm huyết, ghé thăm hơn chính là, tên Jeffrey kia rất nhiều thời gian đều đối nghịch với chị Cẩm.” Mộ Dung Tuyết lại bổ sung.

Mộ Dung Tuyết nói làm lòng mảy Lý Dật đột nhiên nhăn lại: “Jeffrey làm khó dễ Lưu Tư cảm?”

“Àn!” Mộ Dung Tuyết gật đầu: “Những điều này đều do ảo lả cho em biết, ảo là nói, tên Jeffrey rất kiêu ngạo, biết chị Cẩm mới tham gia hành nghiệp giải trí, rất nhiều thứ cũng không hiểu rõ, nên luôn luôn đối nghịch với chị ấy. Mà chị Cẩm chỉ nghĩ do mình không quen với lĩnh vực này, rất nhiều thời gian đều phải nhường nhịn tên Jeffrey kia, mà chị ấy càng lùi nhượng, hần lại càng làm tới.”

Lý Dật hơi mị con mắt, cũng chưa nói gì, chỉ là trong con ngươi hiện lên một tia tức giận.

Lúc Lý Dật và Mộ Dung Tuyết rời khỏi phòng, ẻo lả đã chờ ngoài cửa từ lâu, bắt quá thoát nhìn hẩn thập phần tiêu tụy, hai vành mắt đều đen, ánh mắt còn vương đầy tơ máu, lúc bước đi hai chân cũng run rẩy.

“A Khải. anh làm sao vậy?” Mộ Dung Tuyết nhận thấy được sự dị thường của ẻo lả, nhin không được hỏi.

“Không...không có gì!” ẻo lả có chút kinh hoàng đáp: “Ngô. đêm qua trong phòng có muỗi. ần, con muỗi ghê tởm cứ bay mãi bên người tôi, hại tôi ngủ không ngon giấc.”

Lúc trả lời Mộ Dung Tuyết, ẻo lả cũna nhớ tới tình hình “song phi”* đêm hôm qua, vẻ mặt đầy hồi ức. (thuật ngữ some2. 3P)

“Đi?Xem ra anh rất thích bị muỗi cắn a?” Mộ Dung Tuyết nhìn thấy dáng tươi cười nơi khóe miệng ẻo lả, vẻ mặt quái dị nói: “Bị muỗi quấy rầy cả đêm, không ngờ còn hài lòng như thế.”

“Tôi chỉ là nhớ tình hình vào buổi sáng sớm đập chết được nó thôi.” ẻo lả chợt dạ nói một câu, cũng không dám nhìn thẳng mắt Mộ Dung Tuyết.

Mộ Dung Tuyết cũng không hỏi thêm nhiều, mà ôm cánh tay Lý Dật, tư thái của một tiểu nữ nhân.

Nêu thay đổi bình thường, ẻo lả có thể sẽ đã kích Mộ Dung Tuyết hai câu, hôm nay trong lòng có quỷ tự nhiên cũng không dám nhiều lời.

Ba người tùy tiện ăn một ít tại nhà hàng của khách sạn, Lý Dật để Mộ Dung Tuyết và a Khải quay về phòng trước, mà chính hẩn thì đi tới quán cà phê của khách sạn.

Bởi thời gian còn sớm, trong quán cà phê hầu như không có khách nhân, có vẻ có chút quanh quẽ, bắt quá người phục vụ cũng không lộ dáng dấp lơ đãng vô tình, mà tinh thần chấn hưng, dáng tươi cười mê người.

Hiển nhiên, có thể làm việc tại khách sạn Monte Carlo, năng lực và sự chuyên nghiệp của bọn họ không thể hoài nghi. T

Phía góc đông bắc quán cà phê, Từ Tiến đang khấn trương lo lắng bất an nắm chặt nắm tay, không ngừng nhìn xung quanh, khi nhìn thấy Lý Dật đi vào cửa, lập tức đứng dậy vẫy Lý Dật.

Toàn bộ quán cà phê ngoại trừ Từ Tiến, chỉ có một đôi tình lữ còn trẻ tuổi, người phục vụ đang muốn tiến lên đón Lý Dật, thấy Từ Tiến ở xa xa đứng dậy vẫy tay, vì vậy dừng chân lại, mỉm cười hướng Lý Dật nghiêng người ý mời.

Cũng giống như ngày hôm qua, Lý Dật chỉ tùy ý gọi một ly cà phê.

Khác với ngày hôm qua chính là, thái độ của Lý Dật đối với Từ Tiến chuyển biến thật lớn, cũng không cười chào, mà vẻ mặt bình tĩnh, còn Từ Tiến lại thủy chung duy trì vẻ mặt tươi cười lấy lòng.

Mất thấy người phục vụ đặt ly cà phê xuống xong rồi đi, Từ Tiến xấu hổ cười cười: “Lý tiên sinh, chuyện... chuyện hôm qua thật sự là một sự hiểu lầm, mong rằng ngài không nên để trong lòng.”

“Chuyện hợp tác anh nói là chắc chắn sao?” Lý Dật không trả lời câu hỏi.

Lý Dật nói đầu tiên làm Từ Tiến ngẩn ra, sau đó vẻ mặt vui mừng gật đầu: “Chắc chắn! Đương nhiên chắc chắn! Tôi đại biểu cha tôi và thương hội người Hoa nói chuyện hợp tác với ngài, tự nhiên là chắc chắn.”

“Vậy cha anh hẩn đang ở New York phải không?” Lý Dật nhớ tông bộ thương hội người Hoa đặt tại New York, nói chung, Từ Vạn Phúc luôn ở tại New York, chỉ thỉnh thoảng đi tới thành thị khác để kiểm tra công việc.

Từ Tiến tựa hồ hiểu ý, lần thứ hai gật đầu: “Đúng vậy! Tôi đã gọi điện thoại cho cha tôi, nói chuyện tôi gặp anh. Cha tôi nói, nếu anh có rảnh, có thể đến New York một chuyến, ông ấy muốn tự mình bàn một ít chi tiết với anh, tỷ như các loại vấn đề về thu mua hay giá tiền gì đó.”

“Chiều nay tôi sẽ rời khỏi Las Vegas đi New York, anh thông tri cha anh, nếu không có gì bất ngờ xảy ra, ngày mai tôi sẽ đến bãi phỏng!”

Lý Dật suy nghĩ một chút nói.

“Được!” Từ Tiến trước tiên đáp ứng xuống tới, đồng thời trong lòng cũng thở phào nhẹ nhõm, thứ nhất hẳn nhìn ra được tuy dáng dấp Lý Dật có vẻ bình tĩnh, thế nhưng tựa hồ cũng không nảy sinh lòng phản cảm đối với hắn, điều này làm cho hắn hiểu được, đưa “Thỏ” cho ẻo lả cũng không phải tặng không. Còn nữa, hẳn cũng nhìn ra được Lý Dật cũng rất xem trọng đối với sự hợp tác của song phương.

Vào buổi trưa, Lý Dật nhận được lời mời của Karla, cùng nhau dùng cơm trưa.

Biết rõ Lý Dật đối với cơm tây hứng thú không lớn, Karla cũng không chuẩn bị mời Lý Dật dùng cơm tây sang quý, cũng giống như lần trước, chuẩn bị thức ăn Trung Hoa chính tông, vẫn là rượu Mao Đài như trước.

Tửu lượng của Karla không tệ, thế nhưng không uống quen rượu đế, chỉ uống được nửa bình, gương mặt béo phì đã đỏ tươi.

“Lý tiên sinh, vốn cho rằng anh sẽ ở thêm vài ngày, không nghĩ tới anh lại muốn rời đi.” Karla miệng đầy mùi rượu nói: “Anh đi New York là muốn đi gặp tộc trưởng sao?”

“Àn.” Lý Dật cũng không biểu lộ mục đích thực sự của mình đến New York cho Karla, đương nhiên theo lời Karla, nếu đã đi New York, khẳng định phải đi bái phỏng lão đầu Edward.

“Phiền phức anh chuyển cáo tiểu thư và tộc trưởng, để cho bọn họ yên tâm, chuyện ngoài ý muốn lần trước sẽ không tiếp tục xuất hiện.” Karla cười ha ha liếc mắt nhìn Lý Dật.

Lý Dật biết rõ Karla muốn nhờ hắn nói tốt dùm vài câu trước mặt Edward, cũng không có cự tuyệt, mà là gật đầu.

Sau đó, hai người lại hàn huyên một ít chuyện vãn vơ, buổi cơm trưa cũng kết thúc.

Vào thời gian buổi chiều, Karla tự mình đưa Lý Dật đến sân bay, theo Lý Dật cùna đến sân bay còn có Yến Phong.

Người điên tính cách cổ quái này của Yến gia sau khi phát hiện được quan hệ giữa Lý Dật và Mộ Dung Tuyết, biểu tình thập phần cổ quái, vài lần muốn nói gì đó, cuối cùng cũng không nói ra miệng.

Trước khi rời đi, Lý Dật cũng không lè mề căn dặn Yến Phong nên quản lý sông bạc cho tốt gì đó, hẳn biết loại người như Yến Phong, nếu như hắn nguyện ý nỗ lực đi làm một việc, mặc dù người không nói, hẳn cũng sẽ nỗ lực đi làm. Ngược lại, nếu như hắn không muốn, mặc dù người có nói rách mồm mép hẳn cũng không thêm quan tâm.

Thời gian trước, Lý Dật dùng phép khích tướng kích phát ý chí hiếu chiến của Yến Phong, theo Lý Dật xem ra dù công dù tư, Yến Phong cũng sẽ không làm hắn thất vọng.

Sau đó chứng minh suy đoán của Lý Dật là chính xác, sông bạc Ceaser của Lý Dật ở tại Las Vegas được Yến Phong quản lý tốt phi thường, thu nhập còn cao hơn thời gian còn nằm trong tay gia tộc Gambino.

Lý Dật cũng không mời Từ Tiến cùng đi chung chuyên cơ với hắn tới New York, trên thực tế, cho dù Lý Dật nguyện ý, Từ Tiến cũng sẽ không tự tìm sự mất mặt.

Lý Dật vẫn dùng chuyên cơ của gia tộc Gambino, khác với lúc đến Las Vegas, trên máy bay có thêm ẻo lả và Mộ Dung Tuyết.

Éo lả bởi vì đêm qua đại chiến hai “Thỏ” tiêu hao tận lực, lên máy bay liền ngã đầu ngủ ngay, mà Mộ Dung Tuyết cũng không tốt hơn được bao nhiêu, vừa lên máy bay hàn huyên được vài câu với Lý Dật cũng ngã đầu ra ngủ ngon lành.

So sánh mà nói, Anh Hoa vẫn đáng vẻ lạnh như băng, trên mặt nàng nhìn không có chút vẻ uể oải, tựa hồ lúc nào cũng có thể thập phần thanh tĩnh.

Đối với việc vì sao tối hôm qua thật lâu Anh Hoa mới rời đi, trong lòng Lý Dật nhiều ít có chút nghi hoặc, vốn định hỏi Anh Hoa, thế nhưng không biết vì sao, nhìn thấy biểu tình lạnh lùng của Anh Hoa, cuối cùng cũng không hỏi ra miệng.

Bất quá trong lòng Lý Dật cùng âm thầm làm ra quyết định đợi xử lý xong chuyện tại New York, cùng Anh Hoa đi Nhật Bản.

Hôm nay gia tộc Gambino dùng bạch đạo thế lực báo phục gia tộc Qiesi Jarno, Lý Dật không thể chen tay vào, mà chuyện làm ăn dù hãn có muốn nhúng tay cũng không có bản lĩnh, về phần chuyện của Hồng Thanh Vân, Lý Dật cũng không vội.

Bởi vì căn cứ bố cục của Trương Đức Khôn bố trí, hiện tại các phương diện chuẩn bị công tác đều đã kết thúc, chỉ cần đợi khi chính phủ Mỹ dừng lại hành động táo bạo, tất cả đều có thể bắt đầu.

Mà trước việc này, Lý Dật cần làm chỉ là chờ đợi.

Chỉ là Lý Dật không hề biết chính là, Hồng Thanh Vân đã bị “cẩu cấp khiêu tường”(chó đến đường cùng nhảy tường)

Bốn tiếng đồng hồ sau, máy bay đúng giờ hạ cánh xuống sân bay quốc tế John F. Kennedy.

Sắc trời đã tối, ngọn đèn mờ nhạt rọi sáng cả sân bay, cũng giống như dĩ vãng, mặc dù đã là buổi tối, thế nhưng thân là một trong những sân bay lớn nhất toàn cầu, sân bay John F. Kennedy vẫn vô cùng bận rộn, nơi nơi đều có thể nhìn thấy thân ảnh bận rộn của nhân viên sân bay.

Chiếc Rolls Royce Silver đứng gần bên đường băng sân bay, hấp dẫn không ít nhân viên sân bay đang làm việc, ở trước sau chiếc Rolls Royce Silver có thêm hai chiếc xe đắt tiền khác.

Mắt thấy máy bay đã dừng đỗ trên đường băng, trong trang phục màu đen, Andrew Luofu đẩy ra cửa xe bước xuống.

Dưới ngọn đèn mờ nhạt, biểu tình của nàng thoát nhìn vẫn lãnh tĩnh như trước, cặp mắt giống như viên ngọc màu lam lóe ra ánh sáng khôn khéo cơ trí.

Tựa hồ sau khi trải qua chính biến ủy ban mafia, nàng càng lạnh tình hơn trước đây nhiều.

Duy nhất theo nàng xuống xe chính là viên cận vệ tên Nissen, mà bảo tiêu của hai chiếc xe còn lại cũng không xuống xe.

Lúc dĩ vãng, Andrew ra ngoài chỉ mang theo một mình Nissen, chỉ là gần đây tình huống đặc thù, Edward liền cấp cho Andrew thêm vài bảo tiêu, mấy người này toàn bộ đều là tinh anh bảo tiêu của gia tộc Gambino.

Trong tầm nhìn của Andrew, Mộ Dung Tuyết cùng Lý Dật chậm rãi từ trong máy bay đi xuống.

Nhìn thấy một màn này, đôi mắt vốn cơ trí của Andrew hiện lên một tia ánh mắt quỷ dị, trong lòng càng hơi chấn động.

Bên kia, Mộ Dung Tuyết tựa hồ cũng nhìn thấy được Andrew, ánh mắt hai người gặp nhau giữa không trung, va chạm ra một đạo lửa hoa vô hình.

349. Chương 300: Kỳ Nữ Tử

Lý Dật không biết chính là. hành động của hãn tại Los Angeles, cùng thái độ cường ngạnh của hãn khi đối mặt Nick làm lão đầu Edward biến hóa đánh giá đối với hãn không nhỏ. Đã từng, trên người Lý Dật mang theo danh hiệu minh hữu trung thành của gia tộc Gambino, hai chữ trung thành kia rốt cục có phân lượng lớn bao nhiêu. điều này cũng chỉ có lão đầu Edward rõ ràng. Mà hôm nay, hai chữ trung thành này đã gia tăng thêm phân lượng của nó rất lớn.

Rất nhanh, Lý Dật mang theo Mộ Dung Tuyết đi tới trước người Andrew, mỉm cười nói: “Sao em lại tới đây?”

Vừa nói, Lý Dật vừa dùng ánh mắt chào hỏi Nissen, Nissen lộ ra dáng tươi cười hiền lành, hiển nhiên, ngày hôm nay, người da đen lạnh lùng này đã hoàn toàn tiếp nhận Lý Dật, thái độ đối với Lý Dật so sánh với ngày trước đã Xảy ra biến hóa nghiêng trời lệch đất.

Trong lúc Lý Dật và Nissen chào hỏi bằng mắt, ánh mắt Mộ Dung Tuyết cũng không hề bảo lưu dừng lại trên người Andrew Luofu, chỉ là trong ánh mắt đã không còn tình tự dị dạng như trước đó. về phần Anh Hoa vẫn còn biểu tình lạnh lùng như trước, tựa hồ nàng nhìn thấy bất luận kẻ nào cũng đều là như vậy.

So sánh mà nói, biểu tình ảo là có chút quái dị.

Thăng tới nay, bởi vì thụ hưởng giới tính đặc thù, đối với nữ nhân hầu như không có bất luận hứng thú gì, nữ nhân dù có đẹp tới đâu ở trong mắt ảo là cũng không có bất luận cảm giác gì khác. Lúc này nhìn thấy nữ nhân được Xung tưng hoàn mỹ nhất trong thế giới thượng lưu đang đứng trước mặt, trong con người ảo lộ ra ánh mắt thưởng thức.

“Cha em biết được anh đã đến, muốn gặp mặt anh.” Andrew lộ ra một dáng tươi cười thật gượng ép trên mặt.

Dáng tươi cười gượng ép của Andrew làm Lý Dật có loại cảm giác Xót Xa yêu thương, khi hắn nhìn thấy vành mắt đen nhàn nhật của Andrew. loại cảm giác này càng mãnh liệt trong lòng, hắn biết, khoảng thời gian này Andrew trải qua cũng không tốt lắm

“A Khải, anh nói tiểu Tuyết ngồi Xe của bảo tiêu Andrew Luofu tiểu thư rời đi. Tôi muốn đến trang viên gia tộc Gambino một chuyến.” Suy nghĩ một chút, Lý Dật làm ra quyết định.

Không đợi ảo là đáp lời, Mộ Dung Tuyết hiểu ý nói; “Anh đi làm chính sự đi, không cần Xen vào chúng ta, chúng tôi tự ngồi Xe về là tốt rồi.”

Nguyên bản. Lý Dật để Trương Đức Khôn bí mật phái người âm thầm bảo hộ Mộ Dung Tuyết, chỉ là những người đó đều giả trang nhân viên của Toàn Cầu Ảnh Nghiệp, nên những người đó cũng không cùng đi với Lý Dật trở về New York.

“Gần đây New York không yên ổn. ngồi Xe của bảo tiêu tôi đi.” Andrew mỉm cười nhìn Mộ Dung Tuyết nói một câu, sau đó nhìn Nissen làm một thủ thế, Nissen hiểu ý lập tức đưa tay mời Mộ Dung Tuyết.

Mộ Dung Tuyết thấy Lý Dật gật đầu, thân mật nhìn Andrew cười nói: “Cảm Ơn cô. Andrew Luofu tiểu thư.”

Sau đó. A Khải cùng Mộ Dung Tuyết chui vào một chiếc Xe có rèm che, Xe rất nhanh khởi động, trực tiếp rời khỏi sân bay.

Nhìn theo chiếc Xe rời đi. Andrew nói: “Đi thôi. vào Xe trò chuyện.”

Lý Dật gật đầu, theo Andrew đi tới chiếc Rolls Royce Silver, vốn định gọi Anh Hoa cùng đi, nhưng phát hiện Anh Hoa đã chủ động vào một chiếc Xe còn lại. Sau khi vào trong Xe, Andrew lấy ra một chai rượu. rót cho hai người hai ly. Sau đó đưa một ly cho Lý Dật, Lý Dật tiếp ly rượu cùng ly của Andrew một chút, sau đó nhấp một ngụm

“Annie, trạng thái tinh thần của em thoát nhìn không tốt lắm, cần nghỉ ngơi nhiều hơn.” Lý Dật có chút lo lắng nhìn Andrew, vốn định nói cho nàng biết cách Thụy Miên Pháp(cách ngủ say). thế nhưng loại phương pháp dỗ giấc ngủ này cần thời gian dài rèn luyện. nhất thời khó có thể học được, đành phải thôi.

Andrew nhàn nhật nói: “Em không sao.”

Mặc dù lúc này Andrew đang cười, thế nhưng Lý Dật lại cảm giác dáng tươi cười khi nàng đối mặt với hắn trong dĩ vãng có khác nhau rất lớn. Lần đó hai người tìm được đường sống trong chỗ chết ở Las Vegas, đây đó đã Xảy ra đột phá thực chất. Andrew sáng khoái nói cho Lý Dật, nỗ lực ném trải nhân sinh quan, thế nhưng thành linh Xảy ra chính biến ủy ban mafia vô hình chung đã thay đổi tất cả.

Tựa hồ Andrew lại khôi phục lại loại thái độ trước kia, chính Xác ra. còn hơn chứ không kém

Thấy Lý Dật không nói lời nào. Andrew đột nhiên hỏi: “Vì sao đột nhiên lại tới đây? có chuyện gì cần Xử lý?”

“Àn” Lý Dật gật đầu: “Anh ở tại Las Vegas gặp Từ Tiến con trai của hội trưởng thương hội người Hoa, dự định cũng họ bàn một vụ làm ăn. Mặt khác, trong nội bộ Toàn Cầu Ảnh Nghiệp Xuất hiện một ít vấn đề, anh cần Xử lý một chút.”

“Nội bộ Toàn Cầu Ảnh Nghiệp Xuất hiện vấn đề?” Andrew có chút kinh ngạc, sau đó suy tư vài giây, hỏi: “Chẳng lẽ là Jeffrey cùng Lưu Tư Cẩm sản sinh mâu thuẫn?”

Nghe được câu hỏi của Andrew, Lý Dật phải thừa nhận trí tuệ của Andrew phi thường Xuất sắc mà người bình thường không sao bằng được. chỉ trong nháy mắt liền hiểu được mấu chốt của vấn đề.

“Àn” Lý Dật làm bộ thoải mái cười: “có điểm Xung đột, bất quá hẳn là có thể giải quyết.”

Lúc này đây, Andrew cũng không phát biểu cái nhìn, mà nhợt nhạt uống một ngụm rượu vang. Tuy rằng Andrew không giống như em trai Johnson của mình luôn thích dùng lễ nghi quý tộc yêu cầu chính mình. Thế nhưng từ nhỏ nàng đã được gia tộc giáo dục những lễ nghi tốt đẹp, nên khi uống rượu phi thường ưu nhã. phối hợp với khí chất cao quý. làm cho người ta có loại cảm giác cao không thể với tới. Có thể, từ ngày Andrew được sinh ra đã được định sẵn được người ngưỡng vọng.

“Lý, kinh nghiệm về chuyện thương nghiệp của anh không nhiều.” Andrew do dự một chút. lần thứ hai mở miệng, thế nhưng nàng cũng không giống như lần trước Xưng hô Lý Dật là anh yêu: “Chuyện này nhìn như là chuyện nhỏ, thế nhưng nếu Xử lý không tốt. sẽ ảnh hưởng rất lớn đối với Toàn cầu Ảnh Nghiệp.”

“Vì sao vậy?” Lý Dật biết Andrew nói không sai, hẳn cũng mơ hồ nghĩ đây không phải là chuyện nhỏ. hơn nữa trong lòng cũng không có biện pháp hoàn mỹ để Xử lý. chỉ là trước đó nhìn thấy trạng thái tinh thần của Andrew không tốt, biết rõ thời gian này nàng quá mức mệt nhọc, không muốn làm phiền nàng thêm mà thôi. Hôm nay nghe được Andrew một châm thấy máu nói ngay vấn đề, liền khiêm tốn thỉnh giáo.

“Một công ty có thể đưa ra thị trường cũng không dễ dàng. cần rất nhiều nhân tố. Mà người lãnh đạo công ty là nhân tố rất trọng yếu.” Andrew không vội không nóng nói: “Xí nghiệp tam lưu bán sản phẩm, Xí nghiệp nhị lưu bán độc quyền, Xí nghiệp nhất lưu bán tiêu chuẩn. đây đó chênh lệch to lớn như vậy, ngoại trừ thực lực của bản thân công ty, cùng tầm mắt của người lãnh đạo cũng có quan hệ rất lớn. Dù sao. bất luận công ty nào cũng phải bắt đầu từ nhỏ tới lớn. Mà quyết định tất cả chính là người lãnh đạo. Cho nên nói, người lãnh đạo của một công ty quyết định tương lai của công ty, lời này cũng không khoa trương.”

Đã từng, lúc còn ở Thượng Hải, Gia Cát Minh Nguyệt cũng từng dạy tri thức này cho Lý Dật, chỉ là không nói được thấu triệt như Andrew.

“Mâu thuẫn của Jeffrey và Lưu Tư Cẩm thoát nhìn cũng không phải là chuyện lớn gì, thế nhưng em hỏi anh, anh dự định Xử lý như thế nào?” Andrew đột nhiên hỏi.

Đối với chuyện này, trong lòng Lý Dật cũng chưa nghĩ ra, bị Andrew hỏi như thế. lập tức không biết trả lời, nhất thời không đưa ra được đáp án.

“Theo tính tình của anh, hơn phân nữa sẽ ân uy cùng ra với Jeffrey. hơn nữa với quan hệ của anh và Lưu Tư Cẩm, sỢ rằng uy sẽ mạnh hơn rất nhiều.” Andrew khe khẽ thở dài, sau đó nhìn chằm chằm Lý Dật: “Em nói đúng chứ?”

Lý Dật bất đắc dĩ gật đầu. đúng như lời Andrew, Lý Dật lúc đầu dự định sẽ làm như thế, chỉ là chi tiết cụ thể còn chưa nghĩ Xong.

“Lý, không phải em hù dọa anh, nếu như chuyện này anh Xử lý như vậy, kết quả sẽ rất không Xong.” Giọng nói của Andrew trở nên nghiêm túc hơn rất nhiều.

Vùng lông mày của Lý Dật hơi nhướng lên: “Vì sao?”

Hiển nhiên. trước đó Lý Dật cũng không nghĩ tới điểm này, tuy rằng dùng ân uy cùng lúc cũng rất bình thường, thế nhưng thập phần dùng được, lần nào cũng đúng, trước đó hẳn từng Xử lý như vậy đối với mâu thuẫn giữa Yến Phong và Milich.

“Được, em hỏi lại anh. ân của anh là gì?” Andrew lại hỏi.

Lý Dật chần chờ một chút, đang định mở miệng, đã thấy Andrew cười nhẹ, hơi hột nói: “Tiền, không sai phải không?”

Lý Dật lộ ra dáng cười khổ bất đắc dĩ, lúc đối mặt với Andrew, luôn có cảm giác không có sức lực, Andrew phảng phất như nhìn thấu tâm tư của hắn.

“Lý, Jeffrey hẳn không thiếu tiền.” Andrew trầm giọng nói: “Anh từng nói với em, sợ dĩ Jeffrey chịu đi ăn máng khác gia nhập Toàn Cầu Ảnh Nghiệp là bởi vì trả nhân tình. Mà trước đó. Jeffrey là nhân vật linh

hồn của Dreams Work. trong quá khứ. hần đã kiếm được rồi, cho nên lực mê hoặc của tiền tài đối với hần rất nhỏ rất nhỏ.”

Nói đến đây, Andrew lại nhấp một ngụm rượu vang, sau đó lại nói: “Mặt khác. hần cũng không thiếu danh khí. Hần bằng vào năng lực Xuất sắc làm Dreams Work phát triển cấp tốc trong mấy năm, hần ở tại Hollywood đã vô cùng nổi tiếng. không ai hoài nghi năng lực của hần, cũng không ai quên được địa vị của hần tại Hollywood. Trước em nói với anh dùng ân uy không Xong là vì hai điểm này. Hần đã không thiếu tiền và danh tiếng. anh không cấp được ân huệ cho hần. thế nhưng anh còn cho hần uy. ở dưới tình hình này. anh cho rằng hần sẽ làm như thế nào?”

“Đi ăn máng khác.” Lý Dật thở dài, hiển nhiên hần cũng không nguyện ý mất đi nhân tài như Jeffery. tầm quan trọng của Jeffrey đối với Toàn Cầu Ảnh Nghiệp không thể hoài nghi. nhất là giai đoạn hiện nay.

“Không sai! Nếu như anh làm như vậy, Jeffrey sẽ lập tức từ chức rời đi!” Andrew vẻ mặt nghiêm túc nói: “Hơn nữa với năng lực và sức ảnh hưởng của hần, một khi hần rời khỏi Toàn Cầu Ảnh Nghiệp, thì mấy công ty điện ảnh khác lập tức mời chào hần, hơn nữa điều kiện tuyệt đối không kém hơn anh.”

“với hần mà nói, hần có thể vì trả nhân tình mà rời khỏi Dreams Work. tuyệt đối sẽ không ngại vì bất mãn anh mà rời khỏi Toàn Cầu Ảnh Nghiệp. Với năng lực của hần, mặc dù rời đi, cũng sẽ hỗn rất tốt trong lĩnh vực này.” Nói đến đây, Andrew khe khẽ thở dài: “Mà với trạng thái hiện nay của Toàn Cầu Ảnh Nghiệp, nếu Jeffrey rời đi. không thể nghi ngờ là một tai nạn! Em cũng không phải hoài nghi năng lực của Lưu Tư Cầm, ngược lại ngay trước đó em đề cử cô ấy cho anh. Năng lực của nàng tốt, nàng vừa tham gia lập tức hòa nhập vào hành nghiệp này, đồng thời làm ra thành tích không nhỏ là có thể nhìn ra, thế nhưng điều này Xa Xa còn chưa đủ.”

“Với khả năng quen thuộc của Lưu Tư Cầm hiện tại với lĩnh vực này, nàng còn chưa có thể hiểu được quy luật của vòng quay bánh Xe chiến thuyền Toàn Cầu Ảnh Nghiệp. Điều này cần thời gian, chí ít hai năm, hai năm sau nàng mới có thể một mình lái mẫu hạm chiến thuyền này, hiện tại, nàng không được!”

“Lý, em nói có chút trực tiếp mong muốn anh đừng lưu ý.” Có thể nghĩ mình nói chuyện quá trực tiếp, Andrew bổ sung.

Lý Dật cười khổ lắc đầu: “Annie, em muốn tốt cho anh, sao anh lại lưu ý.”

Lý Dật nói lời từ nội tâm, hần biết rõ tính cách của Andrew. nếu đổi lại người khác, Andrew tuyệt đối sẽ không làm như vậy, phải biết tính tình của Andrew và Anh Hoa đều giống nhau, một chữ ngàn vàng, chỉ là cách làm có chút khác nhau mà thôi.

Lý Dật nói như vậy làm Andrew thoáng thở nhẹ.

“Annie, em nói nhiều như vậy, hần là có biện pháp Xử lý chuyện này chứ?” Lý Dật có chút chờ mong nhìn Andrew.

Andrew gật đầu, tiếp tục nói: “Jeffrey hiện tại không thiếu tiền và danh. thế nhưng hần thiếu một thứ.”

“Cái gì?” Lý Dật vô ý thức hỏi.

“Lý tưởng.” Andrew chậm rãi nói ra hai chữ. sau đó châm chọc cười nói: “Mỗi người đều có lý tưởng, chỉ là tuyệt đại đa số mọi người đều vì nguyên nhân hiện thực bị ép buông tha lý tưởng, khuất phục trước hiện thực, lý tưởng trong lòng sẽ chậm rãi bị ăn mòn, cuối cùng sẽ biến mất không gặp.”

“Cuộc sống của con người rất ngắn, người có thể thực hiện lý tưởng cũng rất ít rất ít. Bọn họ cơ bản phân ra hai loại, một loại vì lý tưởng có thể buông tha tất cả. Người như thế thuộc loại cố chấp cuồng, bọn họ dám vì thực hiện lý tưởng buông tha tất cả, thậm chí cả sinh mạng. Luôn chấp nhất và kiên trì thực hiện lý tưởng. Đương nhiên người như thế không nhiều lắm, Vả lại người như thế rất khó thực hiện được lý tưởng vì hiện thực tàn khốc.” Andrew nghiêm mặt nói: “So sánh mà nói, loại thứ hai may mắn hơn một chút. Những người này lúc còn trẻ cũng giống như người thường. đều có lý tưởng, đồng dạng bọn họ cũng như tuyệt đại đa số người, khuất phục trước hiện thực, chỉ là khuất phục như vẫn bảo lưu lại lý tưởng. Bọn họ đại đa số người có thể phấn đấu vì lý tưởng, nhưng cuối cùng không thành công, cũng có người may mắn trải qua nỗ lực sáng chế một mảnh trời đất. bọn họ quá phấn đấu có được tiền tài và thân phận sang quý.

sau khi có tất cả. bọn họ đã có vốn liếng ngẩng đầu trước sự thực tàn khốc, đồng dạng bọn họ cũng có vốn liếng thực hiện lý tưởng.”

Andrew nói làm trong lòng Lý Dật khẽ động, trong nháy mắt hấn đường như hiểu ra điều gì.

Biểu tình biến hóa của Lý Dật bị Andrew thu hết vào trong đáy mắt: “Jeffrey thuộc loại người may mắn thứ hai, hiện tại hấn không thiếu tiền và thân phận. chỉ thiếu lý tưởng!”

New York vào buổi tối tuy rằng không Xuất hiện tình huống kẹt Xe như ban ngày, thế nhưng đông Xe cộ vẫn rất nhiều, vì thế con đường chỉ cần đi bốn mươi phút phải dùng tới một giờ hai mươi phút mới chạy tới.

350. Chương 301: Vỡ Lớn Vô Hình

Lúc Lý Dật và Andrew Luofu chạy tới trang viên gia tộc Gambino, đã hơn mười giờ đêm

So sánh với dĩ vãng, phòng vệ của trang viên gia tộc Gambino càng thêm thâm nghiêm trang viên làm trung tâm, trong vòng ba cây số đặt vô số trạm gác công khai lẫn ẩn giấu. đủ so Sánh với sự phòng ngự trong phủ tổng thống.

Thậm chí, theo Lý Dật Xem ra, nếu để Jester Xâm nhập vào giết người cũng rất trắc trở, đương nhiên, nếu Hắc Dạ tập thể ra quân, đó sẽ là một chuyện khác!

Theo Lý Dật Xem ra, với năng lực của thành viên Hắc Dạ, nếu toàn thể ra quân. sợ rằng thế giới này không có mục tiêu nào không giải quyết được!

Toàn bộ trang viên phòng vệ thâm nghiêm không ít, thế nhưng vẫn quanh quệ như cũ, thậm chí càng quanh quệ hơn so với lúc trước, cả trang viên tràn ngập khí tức nặng nề, biệt thự số một trang nghiêm phong cách cổ Xưa càng làm cho người ta có loại cảm giác âm u.

Andrew đưa Lý Dật đến trước cửa biệt thự số một, cũng không có dự định đi vào:“ Cha em đang ở trong phòng sách chờ anh. anh trực tiếp đi vào là được.”

“Ân em nên hảo hảo nghỉ ngơi.” Lý Dật gật đầu, sau đó theo một gã bảo tiêu dẫn đường đi vào biệt thự.

Nếu như cách trang trí trang viên cho người ta một loại cảm giác nặng nề, thì cách trang trí biệt thự này lại làm cho người ta có loại cảm giác áp lực!

KhÔNG sai, là áp lực!

Biệt thự yên tĩnh tới mức làm cho người ta hoảng hốt, tiếng bước chân của Lý Dật và tên bảo tiêu đánh vỡ sự an tĩnh vốn có của biệt thự, tiếng vang tại hành lang có vẻ vô cùng chói tai.

Tên bảo tiêu của gia tộc Gambino hiển nhiên đã được Edward dặn dò từ trước, hấn mang theo Lý Dật đi tới cửa phòng sách thì gõ nhẹ, đợi bên trong truyền ra thanh âm trầm thấp khàn khàn của Edward. nhìn Lý Dật làm ra ý mời. sau đó yên lặng lui Xuống.

Lý Dật đẩy cửa ra, liếc mắt liền nhìn thấy được Edward bên trong phòng Sách. Bên trong phòng sách. Edward đang đứng trước bức họa của người Sáng lập gia tộc Gambino. chấp tay sau lưng. cũng không biết đang suy nghĩ chuyện gì.

Nghe được thanh âm mở cửa, Edward chậm rãi Xoay người, liếc mắt nhìn Lý Dật, mỉm cười: “Người thanh niên cậu đã đến rồi.”

Cũng giống như Andrew Luofu, Edward mặc dù đang cười, thế nhưng dáng tươi cười làm cho người ta có loại cảm giác rất không thoải mái. về mặt của hấn thoát nhìn thập phần tiêu tụy, thanh âm khàn khàn làm cho người ta cảm thấy có chút già lão. Nhìn dáng dấp uể oải của Edward từng nắm tất cả trong tay, Lý Dật biết rõ lần chính biến Ủy ban mafia này đã ảnh hưởng rất lớn đến gia tộc Gambino, lão đầu Edward này cũng vì thế mà hao hết tâm tư.

“Bây giờ còn chưa tới thời gian quyết chiến, ông nên nghỉ ngơi nhiều, dưỡng đủ tinh lực. có thể đủ sức ứng đối cuộc quyết chiến.” Lý Dật mỉm cười nói.

Lý Dật nói làm trên mặt Edward hiện ra biểu tình kinh ngạc, sau đó hắn phát phát tay, ý bảo Lý Dật ngồi Xuống trò chuyện.

Lý Dật dựa theo ý thích Edward ngồi Xuống ghế, chỉ là trong lòng thập phần nghi hoặc Edward tìm mình để nói chuyện gì?

Edward cũng không nói ra mục đích hắn muốn tìm Lý Dật nói chuyện, mà rút điều Xi gà, châm lửa nhẹ hút một hơi, sau đó hắn chậm rãi nhắm mắt lại phun ra ngậm khói nhàn nhạt. biểu tình trên mặt cực kỳ thích ý.

Nhìn thấy biểu tình thoải mái của Edward, Lý Dật không khỏi nhớ tới dáng dấp của những kẻ nghiện hút thuốc phiện.

“Đây là mặt hàng mới nhất, bên ngoài thị trường còn chưa xuất hiện, cậu ném thử. so với mấy loại Xi gà khác còn ngon hơn một chút.” Edward chậm rãi mở mắt, cười nhìn Lý Dật nói.

Lý Dật chưa nói gì, mà cầm lấy hộp diêm trên bàn đốt xi gà hút một hơi. Cũng không nhận thấy được có chỗ nào khác với những loại Xi gà trước kia.

“Xem ra ở phương diện này cậu không phải là hành gia.” Chỉ liếc mắt Edward liền nhìn ra được Lý Dật cũng không có nghiên cứu nhiều về Xi gà.

Mà trên thực tế Xác thực như vậy, thời gian kiếp trước. Lý Dật ít hút thuốc, kiếp này tuy rằng thường thường hút. thể nhưng hơn phân nửa chỉ hút khi có chuyện cần suy nghĩ.

Đây cũng trở thành một loại thói quen của hắn.

“Ăn tôi đối với thứ này hứng thú không lớn.” Lý Dật nhìn thoáng qua điều Xi gà trong tay, cười đáp.

Lúc này đây, Edward cũng không lập tức mở miệng. mà nhẹ nhàng hút Xi gà, tựa hồ đang nghĩ tới lý do của Lý Dật. khói thuốc vờn quanh khuôn mặt hắn. dưới ngọn đèn. vẻ mặt của hắn có chút quỷ dị.

“Lý Dật, làm minh hữu của gia tộc Gambino, biểu hiện của cậu làm tôi rất vui mừng.” Edward lần thứ hai mở miệng, giọng nói vô cùng bình thản: “Làm tộc trưởng của gia tộc Gambino tôi đại biểu toàn bộ gia tộc cảm ơn cậu.”

Có thể thật không ngờ Edward lại nói lời cảm ơn, Lý Dật nhiều ít có chút kinh ngạc. sau đó hắn lắc đầu: “Đã từng, khi tôi hai bàn tay trắng, Annie giúp đỡ tôi rất nhiều lần, tôi giúp đỡ nàng hắn là chuyện nên làm, huống chi đúng như lời ông, tôi là minh hữu của gia tộc Gambino.”

“Như vậy. tôi muốn biết. phân lượng của lý do nào nặng hơn một chút?” Edward bỗng nhiên nheo mắt, dừng trên khuôn mặt Lý Dật.

Ngay lập tức. Lý Dật cảm thấy một cỗ áp lực vô hình. thân là ông trùm mafia đệ nhất nước Mỹ. Edward đột nhiên bạo phát khí thế đủ dùng từ kinh khủng để hình dung. nhưng tố chất tâm lý của Lý Dật khi đối mặt với áp lực của Edward, lại có vẻ thập phần dễ dàng, hắn thậm ý liếc mắt nhìn Edward: “Ông muốn nghe lời nói thật hay nói dối ?”

“Đương nhiên là lời nói thật.” Edward hơi nhếch miệng, thanh âm khàn khàn nói. Lý Dật phun mạnh một ngậm khói. trầm giọng: “Điều trước.”

“Nga” Nghe được đáp án của Lý Dật, lão đầu Edward cũng nở nụ cười: “Người thanh niên, trước khi trận chính biến phát Sinh, cậu đã triệt để đứng đối lập với gia tộc Qiesi Jarno, một ngày gia tộc của tôi thua trận quyết đấu lần này. gia tộc Qiesi Jarno tuyệt đối sẽ không bỏ qua cậu, ở dưới tình hình này, cậu đứng ra giúp đỡ gia tộc Gambino không ngờ là vì Annie?”

“Đúng vậy. Edward tiên sinh. ông không có nghe lầm.” Lý Dật nhàn nhạt cười.

Edward hút một hơi thật sâu, gât gao nhìn chằm chằm con người của Lý Dật: “Người thanh niên. quá khứ và hiện tại của cậu tôi đều rất rõ ràng. cậu nên hiểu được, nếu gia tộc Gambino thực sự thất bại. như vậy tất cả nỗ lực của cậu ở Mỹ đều sẽ uổng phí. Kể từ đó, cậu muốn báo thù cơ bản là chuyện không có khả năng. Thử nghĩ một chút, ở dạng tình hình này, cậu cho rằng tôi tin tưởng cậu sao?”

“Bởi vì tôi biết gia tộc Gambino sẽ không thua, đáp án này ông thỏa mãn không?” Lý Dật mỉm cười, sau đó thấy biểu tình của Edward có chút quái dị, nghiêm mặt nói: “Mặt khác, nếu như ông muốn thứ thành ý của mình hữu như tôi, tôi cho rằng hoàn toàn không cần như vậy. chuyện trước đây cũng đủ để chứng minh tất cả, không phải sao?”

Lúc này đây. Edward không mở miệng. mà quỷ dị nhìn chăm chăm cặp mắt đen kịt thâm thúy của Lý Dật. sau đó, Edward nở nụ cười. cười đến vô cùng hài lòng.

“Người thanh niên, tôi vì ánh mắt của con gái tôi mà cảm thấy kiêu ngạo, tôi cũng vì gia tộc của mình có được minh hữu như cậu mà cảm thấy may mắn.” Edward cảm thán một câu. lại nói: “Người thanh niên. nếu như gia tộc Gambino gặp phải nguy cơ thật lớn, cậu sẽ không tiếc mọi sự trả giá giúp đỡ gia tộc Gambino, đồng thời bảo chứng sẽ không để cho Annie bị thương tổn, đúng không?”

Ngạc nhiên nghe được những lời này của Edward. trong lòng Lý Dật không khỏi giật mình, hắn có chút nghi hoặc nhìn Edward, cũng không cách nào nhìn ra được điều gì ẩn ý trên mặt Edward. Thân là ông trùm mafia đệ nhất nước Mỹ. năng lực nguy trang của Edward tuyệt đối dùng từ Xuất sắc để hình dung, nếu hắn không thể che giấu ý nghĩ thật sự trong nội tâm, như vậy hắn sẽ không có tư cách ngồi trên vị trí này.

“Đúng vậy! Chính như lời ông, gia tộc Gambino thua, đối với tôi nói cũng là một tai nạn. Còn về phần Annie, vô luận lúc nào tôi cũng sẽ không để cho nàng bị thương tổn!” Lý Dật nói gần từng chữ từng câu, giọng nói thành khẩn đến cực điểm

Nghe được Lý Dật nói, khóe mắt lão đầu Edward cũng thoáng nháy lên vài lần, trong con ngươi hiện ra một đạo ánh Sáng kỳ dị, sau đó hắn lộ ra một dáng tươi cười hài lòng: “Lý Dật, nếu như tôi còn không tín nhiệm lời cậu nói. Thượng Đế cũng sẽ không tha thứ cho tôi!”

Có thể thật không ngờ lão đầu Edward lại có tế bào hài hước như vậy, Lý Dật có chút dở khóc dở cười.

“Lý Dật, tôi, tộc trưởng đương đại của gia tộc Gambino, chủ tịch ủy ban mafia của nước Mỹ. Edward Gambino cam đoan với cậu. từ nay về sau, cậu sẽ là minh hữu chân chính của gia tộc Gambino.” Edward lại chuyển lời, biểu tình trở nên thập phần ngưng trọng: “Nếu cậu gặp phải phiền phức, gia tộc Gambino sẽ toàn lực giúp đỡ cậu, bao quát hi sinh lợi ích của gia tộc!”

Lý Dật có thể nghe ra được, giọng nói của Edward thập phần thành khẩn, hơn nữa thái độ rất chân thành. chỉ ít biểu hiện ra là như thế. Tuy rằng đối với biểu hiện kỳ quái trong đêm nay của Edward làm cho hắn nghi hoặc, nhưng Lý Dật vẫn gật đầu: “ Đúng theo lời ông, tôi sẽ chứng minh cho ông thấy tuyển chọn của gia tộc Gambino là không sai!”

Ngay lập tức. Lý Dật nói ra cực kỳ tự tin!

“Ân, để chúng ta cùng chứng kiến tất cả.” Edward gật đầu, sau đó nói: “Được rồi, Lý Dật, cậu một đường đến đây khẳng định cũng đã mệt mỏi, đi nghỉ ngơi thôi.”

Lý Dật cười cười, không nói thêm điều gì, trực tiếp rời khỏi phòng sách.

Sau khi Lý Dật rời đi, biểu tình lão đầu Edward lập tức thay đổi. trở nên thập phần lãnh tĩnh, cặp mắt cơ trí càng không ngừng biến ảo. hắn vẫn không nhúc nhích ngồi yên trên ghế, cho điều Xi gà cháy hết trong tay mới chậm rãi đứng dậy.

Lão đầu Edward đi tới trước bức họa vị tộc trưởng đầu tiên Karo Gambino. dừng ngay bức họa. có chút kích động nói: “Xin lỗi, thỉnh tha thứ cho sự vô năng của tôi. trong gia tộc Xuất giòi bọ, đây là Sĩ nhục và bi ai của gia tộc! Tôi bảo chứng với ngài, tôi sẽ cho lũ giòi bọ này vì những hành động của chúng mà hối hận, đồng dạng, vinh quang của gia tộc Gambino tuyệt đối sẽ không đánh mất trong tay tôi! Tin tưởng tôi, tổ tiên vĩ đại. tôi có thể thắng được trận đánh cuộc diên cuồng này!”

Trong phòng sách an tĩnh quanh quẩn lời nói của lão đầu Edward, chờ sau khi hắn nói Xong. biểu tình kích động trên mặt hắn chậm rãi biến mất. chỉ còn lại sự lãnh tĩnh. loại lãnh tĩnh tuyệt đối!

Chỉ là tận sâu trong con ngươi của hắn lại có sự điên cuồng không thể nào che giấu!

Người quen thuộc Edward nếu như có mặt tại đây, nhất định sẽ bị kinh ngạc đến ngây người!

Bởi vì thắng tới nay, Edward đều là một người cực kỳ lãnh tĩnh, hẳn làm bất cứ chuyện gì cũng là hình dáng bình tĩnh, tựa hồ toàn bộ những sự tình trong thiên hạ đều đang nằm trong lòng bàn tay hắn, vô luận gặp phải chuyện phiền phức gì cũng thành thạo giải quyết, mà không phải giống như bây giờ, giống như một kẻ điên cuồng trong sông bạc!

Rời khỏi biệt thự số một. Lý Dật đi về chỗ biệt thự số sáu. trên đường đến trang viên gia tộc Gambino, Andrew từng nói cho Lý Dật, hôm nay biệt thự số sáu đã không cho người khác ở lại, mà chuyên môn bảo lưu cho Lý Dật. Điều này cũng có thể chứng minh được ý nghĩa của Lý Dật đối với gia tộc Gambino.

Ánh trăng lạnh đọng trên bầu trời đen kịt. ánh trăng nhu hoa rơi Xuống trang viên. làm trang viên vốn đã quanh quệ lại có thêm một tia hàn ý. Khác với ngày thường chính là. trong trang viên tựa hồ có không ít thành viên trung tâm của gia tộc Gambino, không ít biệt thự đều sáng đèn. Hơn nữa cũng giống như bên ngoài trang viên, phòng ngự bên trong rõ ràng tăng mạnh, dọc theo những con đường nhỏ trong rừng cây hai bên, đều có thể nhìn thấy được nhiều trạm canh gác.

Ánh trăng chiếu lên trên mặt Lý Dật, vùng lông mày hắn cau chặt lại. lý trí nói cho hắn, cuộc nói chuyện của Edward đêm nay thật sự quá quỷ dị. Hẳn tử mĩ hồi ức lại cuộc nói chuyện với Edward, phát hiện lão đầu Edward nói nhiều như vậy, chỉ có một mục đích: Cột hắn vào trên chiến Xa của gia tộc Gambino!

Mà trên thực tế, Lý Dật và gia tộc Gambino đã thành người chung một thuyền, lão đầu Edward đứng ra hoàn toàn không cần làm như vậy mới phải. Lẽ nào...

Đột nhiên, trong ngực Lý Dật tuôn ra một cỗ ý niệm không thể tưởng tượng nổi, ý niệm vừa Xuất hiện. sắc mặt hắn không khỏi biến đổi.

Sau đó. hắn dừng chân lại. híp mắt suy tư gần nửa phút, mới đi về biệt thự số sáu.

Lúc Lý Dật đi tới biệt thự số sáu, Anh Hoa không ở trong biệt thự, mà đứng chờ ở cửa. Anh Hoa mặc áo choàng màu đỏ trong đêm đen có vẻ chói mắt. dưới ánh trăng, biểu tình của nàng vẫn lạnh lùng như trước, chỉ là cặp mắt băng lãnh có thêm một tình tự dị dạng: lo lắng.

Bất quá sau khi nhìn thấy Lý Dật từ Xa Xa đi tới. tình tự dị dạng trong con người nàng biến mất, cùng lúc đó, nàng lạnh lùng Xoay người hướng rừng cây quanh biệt thự nhìn lướt qua!

Dưới ánh trăng, Anh Hoa phẳng phất giống như một pho tượng sát thần. ánh mắt gắt gao nhìn chăm chăm chỔ rừng cây. thân thể vẫn không nhúc nhích. Trận gió nhẹ thổi qua. thổi bay mái tóc dài của Anh Hoa. Xa Xa rừng cây truyền đến tiếng vang cực kỳ nhỏ, sau đó Anh Hoa thu hồi ánh mắt.

Rất nhanh, Lý Dật đi tới bên cạnh Anh Hoa, hỏi: “Làm sao vậy?”

“Có người đang giám thị chúng ta.” Anh Hoa nhẹ nhàng nói một câu.

Vùng lông mày Lý Dật hơi nhướng lên. sau đó dùng ánh mắt ý bảo Anh Hoa cùng đi vào biệt thự nói chuyện.

“Cô phát hiện được từ lúc nào?” Sau khi tiến vào biệt thự. Lý Dật hỏi thẳng vào vấn đề.

Anh Hoa thoáng quay người nói: “Lúc tôi đi tới biệt thự được mười phút, mục tiêu liền Xuất hiện, sau đó hắn vẫn ẩn núp ở đó. trước khi ông về hắn mới rời đi.”

Nghe được Anh Hoa trả lời, vùng lông mày Lý Dật càng cau chặt lại!

Bởi vì trên đường đến biệt thự số sáu. hắn cũng phát hiện ra tình huống dị thường!

“Edward muốn làm gì?”

Lý Dật ngửa đầu nhìn trần nhà. thì thào tự nói một câu, sau đó trong đầu hiện lên gương mặt quen thuộc của Andrew, biểu tình dần dần khôi phục lại bình thường. Anh Hoa nghe được Lý Dật nói, vốn muốn hỏi gì đó, lại nghe được ngoài cửa vang lên tiếng bước chân, vì vậy nuốt lời trở vào trong bụng. sau đó đưa ánh mắt nhìn về phía cửa.

Lý Dật cũng nghe được tiếng bước chân. bất quá hắn cũng không quay đầu lại, bởi vì tiếng bước chân ngoài cửa có chút quen thuộc với hắn, hắn biết thân phận người đó. Vài giây sau, Johnson quần áo tóc tai chỉnh tề đi tới.

“Hai, Lý. tôi thực sự quá buồn chán, qua tìm anh uống rượu. sẽ không quấy rối anh chứ?” Johnson sau khi vào cửa, lộ ra dáng tươi cười thân thiện tiêu chí, khách khí hỏi thăm

Khác với Andrew và Edward chính là Johnson vẫn như ngày thường. khoe miệng hiện dáng tươi cười mê người không thể che giấu, cặp mắt vẫn tràn ngập nhu tình, quần áo vẫn hoa lệ ngăn nắp sạch sẽ, mặc dù đã muộn, thế nhưng mái tóc của hắn vẫn chỉnh tề. làm cho người ta có một loại cảm giác thoải mái. Tựa hồ chính biến của ủy ban mafia cũng không làm ảnh hưởng đến vị hoa hoa công tử nổi danh trong Xã hội thượng lưu nước Mỹ.

Nhìn thấy biểu tình dễ dàng của Johnson, Lý Dật phải thừa nhận, Johnson tuyệt đối đúng là một vị phong lưu công tử!

Có thể dưới tình huống như vậy vẫn lịch sự tao nhã thanh nhàn uống rượu. phần đạm nhiên cùng trấn định của hắn tuyệt đối không phải người bình thường có thể so sánh!

Không đợi Lý Dật trả lời. Anh Hoa chủ động lên lầu, để hai người có không gian nói chuyện với nhau.

“Đương nhiên sẽ không.” Lý Dật mỉm cười, sau đó trực tiếp đi tới quầy rượu. mà Johnson chậm rãi đi tới bên sofa ngồi xuống.

Khi Lý Dật cầm lấy một chai rượu vang niên đại đã lâu cùng hai ly rượu đi tới bên cạnh Johnson, Johnson có chút phiền muộn oán giận nói: “Những ngày nay thực sự là buồn chán cực độ, đều cũng không thể đi, còn tiếp tục xuống dưới tôi sẽ điên mất.”

Hiển nhiên, trong khoảng thời gian này gia tộc Gambino khai chiến với gia tộc Qiesi Jarno. làm con trai của Edward, Johnson không thể như ngày thường tùy ý tham gia tụ hội của giới thượng lưu, dù sao, thân phận của hắn quá đặc thù. Nếu như bị đối thủ lợi dụng, đối với gia tộc Gambino tuyệt đối là một ác mộng!

“Nói thật ra. cậu không hề giống như một thành viên của gia tộc Gambino.” Lý Dật nhàn nhạt cười, rót một ly rượu cho Johnson, sau đó cũng rót cho mình một ly. Hai người ăn ý cầm ly rượu, nhẹ nhàng huýt một chút.

Mặc dù tâm tình có chút phiền muộn, thế nhưng Johnson vận dụng lễ nghi quý tộc ràng buộc chính mình. cũng không uống từng ngụm lớn, chỉ nhẹ nhàng nhấp một ngụm, tư thái thập phần ưu nhã.

“Lý, tôi biết anh hiếu kỳ vì sao tôi lại như vậy.” Johnson thần bí cười cười: “Lý, anh cho rằng chỉ số thông minh của chị tôi và cha tôi ra sao?”

“Rất Xuất sắc.” Lý Dật rất thẳng thắn đáp.

Nghe Lý Dật nói như thế, Johnson trừng mắt: “Như vậy được rồi. ngay anh cũng thừa nhận bọn họ rất Xuất sắc, tôi còn có gì để lo lắng nữa? Có bọn họ, gia tộc sẽ không bị suy sụp, tôi tự tin đối với họ. Nếu đem tế bào não lãng phí trong chuyện mà tôi cảm thấy không chút hứng thú, không bằng hồi ức về những nữ nhân tuyệt vời không phải tốt hơn sao?”

Trong đầu hiện lên ánh mắt và khí thế của Edward làm tim kẻ khác đập nhanh, Lý Dật phải thừa nhận. Johnson không giống Edward một chút nào. thậm chí hắn tuyệt đối không giống như một thành viên của gia tộc Gambino. Bởi vì thoát nhìn Johnson tựa hồ cũng không lưu ý tới cảm giác vinh quang của gia tộc.

Àn, chỉ ít biểu hiện ra như vậy.

“Tôi nghĩ. nếu cha cậu nghe được cậu nói như vậy, sẽ nghiêm phạt cậu ra sao.” Lý Dật cười tủm tỉm nhìn Johnson nói.

Johnson chỉ nhún vai cười nói: “Lý, ông ấy đã thất vọng hai mươi mấy năm, cũng không cần để ý bị thất vọng thêm một lần.”

Có thể chuyện phiền muộn nhất trong cuộc đời này của lão đầu Edward là đã sinh ra Johnson đi?

Nghe được Johnson nói, trong lòng Lý Dật thầm hỏi chính mình. Khóe miệng không khỏi lộ ra dáng tươi cười bất đắc dĩ.

“Lý, anh với chị tôi đã tiến triển đến bước nào rồi vậy?” Giống như lần đầu tiên tại Los Angeles đi tới New York, Johnson khôi phục lại hình tượng của một thiếu niên, chờ mong nhìn Lý Dật, biểu tình mười phần là một cậu bé nhiều chuyện. Lý Dật tức giận trừng mắt nhìn Johnson, cũng không trả lời.

“Không nên làm ra vẻ thần bí như vậy chứ, lần trước chị của tôi về nhà cả người như biến hóa. lẽ nào hai người đã...?” Johnson cười Xấu Xa nói.

Johnson nói không khỏi làm cho Lý Dật nhớ tới nụ hôn tiêu hồn cùng Andrew tại khách sạn Kim Tự Tháp. nụ hôn khiến cho quan hệ giữa hai người Xảy ra đột phát thực chất. chỉ là theo hình thức hiện tại mà Xem tất cả đều thay đổi. Andrew tựa hồ quay trở lại hình dạng như lúc trước. Bất quá Lý Dật cũng tuyệt không oán giận Andrew. dù sao hình thức hiện nay thật quá đặc thù.

Lý Dật cũng không trực tiếp trả lời Johnson, mà Xảo diệu dời đi trọng tâm câu chuyện, Johnson nhìn ra được Lý Dật không muốn nói về chuyện của hắn với Andrew, thức thời không tiếp tục truy hỏi.

Sau đó hai người tán gẫu, chín mươi phần trăm đều nhắc đến nữ nhân, đây không phải Lý Dật muốn nói về chuyện này. mà là Johnson câu nào cũng chỉ đề cập tới nữ nhân, vì thế Lý Dật phải đáp lại.

Trong lúc Lý Dật và Johnson nói chuyện phiếm, chiếc vòng lớn vô hình đã được mở ra.

Khu phố Tàu, nơi ở của Hồng Thanh Vân.

Hồng Thanh Vân lẳng lặng ngồi trên sofa trong phòng khách, trong tay cầm một điếu Xì gà, Xì gà đã cháy hơn phân nửa, thế nhưng hắn không hề lưu ý, mà cau mày chẳng biết đang suy nghĩ chuyện gì.

Sau đó hắn chậm rãi từ trong tự hỏi phục hồi lại tinh thần, đầu tiên dụi tắt Xì gà. Sau đó cầm lấy điện thoại bấm số của Biên Xuyên.

Điện thoại rất nhanh chuyển được. trong điện thoại truyền ra âm thanh của Biên Xuyên nói tiếng Trung: “Hồng tiên sinh, ông gọi trẻ như vậy có chuyện gì thế?”

“Lý Dật đi tới New York.” Hồng Thanh Vân nói đến hai chữ Lý Dật thì giọng nói nhiều ít có chút dị thường. loại dị thường này tựa hồ như một phản ứng bản năng, dù là chính hắn cũng không có phát hiện: “Kế hoạch thực thi thế nào?”

“Yên tâm đi. kế hoạch thập phần thuận lợi.” Đầu kia điện thoại. Biên Xuyên thoải mái cười cười: “Nếu như không có gì bất ngờ Xảy ra. ngày mai sẽ có kết quả.”

Nghe được câu trả lời của Biên Xuyên, Hồng Thanh Vân thoáng thở phào nhẹ nhõm: “Chờ mong biểu hiện của ông.”

Dứt lời, Hồng Thanh Vân trực tiếp Cắt đứt điện thoại, trên mặt hắn chậm rãi hiện lên dáng tươi cười

Dưới ngọn đèn. dáng tươi cười có vẻ vô cùng âm trầm!

351. Chương 302: Nữ Nhân Phía Sau Nam Nhân Thành Công

Ánh mặt trời Sáng Sớm rơi Xuống trong trang viên gia tộc Gambino, làm tòa trang viên lại thêm một tia tinh thần phấn chấn. Dưới ánh mặt trời. những đóa hoa nở rộ tản ra hương thơm nhàn nhạt, một đàn bướm phất phới phía trên bụi hoa. nhìn rất khoái hoạt.

Đi trên đường nhỏ trong trang viên. ngửi thấy mùi hoa nhàn nhạt, biểu tình của Lý Dật thoát nhìn thật thả lỏng. Cũng giống như mỗi buổi Sáng luyện tập của Lý Dật, Anh Hoa đi theo phía sau hắn, trong tay cầm khăn mặt màu trắng. mỗi khi bước đi mắt đều quan sát tám hướng. Tai nghe bốn phương, động tĩnh chung quanh toàn bộ đều nằm trong lòng bàn tay của nàng.

Phía trước đường nhỏ là một mảnh rừng cây, cây cối đều vận chuyển từ nơi khác tới trồng, giống cây thập phần trân quý.

Khi Lý Dật mang theo Anh Hoa đi tới rừng cây còn cách khoảng năm thước, hai gã da trắng mặc tây trang màu đen bỗng nhiên từ hai bên đường nhảy ra, chặn lối đi của Lý Dật. chỉ nghe trong đó có một người gương mặt không chút biểu tình nói: “Rất Xin lỗi, Lý tiên Sinh, Gandalf tiên sinh đang tập thể dục ở phía trước, thỉnh ngài đi vòng qua chỗ này.”

Gandalf?

Nghe tên này. Lý Dật không khỏi đưa ánh mắt nhìn về phía lối vào rừng cây phía trước, một lão già mặc quần áo thể thao đang chậm rãi huy động cánh tay. nhìn qua giống như đang luyện Thái Cực.

Có thể đã nhận ra ánh mắt của Lý Dật. lão già tên Gandalf ngừng động tác trong tay, bảo tên đại hán khôi ngô đang đứng bên cạnh đi qua hướng bên này.

Rất nhanh. tên đại hán chạy đến bên cạnh Lý Dật, vẻ mặt áy náy nhìn Lý Dật nói: “Lý tiên sinh tôn kính. Gandalf tiên sinh nói thủ hạ không hiểu chuyện. ngài không nên lưu ý. nếu như ngài có thời gian, có thể đi qua tâm sự.”

Trong lúc đại hán nói, Lý Dật thỉnh linh nhìn thấy Gandalf đứng ngoài năm mét đang lộ ra dáng tươi cười hiền lành.

Đại hán nói dứt lời, hai gã da trắng chặn ngay trước mặt Lý Dật lập tức lui Xuống, mà Lý Dật trầm ngâm một chút. cuối cùng gật đầu.

Bởi vì địa vị Gandalf trong gia tộc Gambino không thấp, ngược lại, địa vị của hắn rất cao!

Có thể không chút khoa trương mà nói. hắn là nhân vật thuộc phái thực quyền trong gia tộc Gambino, quyền lợi thậm chí còn cao hơn Andrew Loufu, gần với Edward.

Mà bản thân Gandalf là em trai của Edward. là chú của Andrew.

Đối với Gandalf, Lý Dật từng nghe Andrew nói qua. bắt quả cũng chưa từng gặp mặt. hôm nay nghe được đối phương mời mình qua, tự nhiên sẽ không cự tuyệt.

Đi theo đại hán kia, Lý Dật đi tới bên người Gandalf.

“Lý tiên sinh, ngày hôm qua chợt nghe nói cậu tới, chỉ là sợ quấy rối cậu nên không có đi bái phỏng. mong rằng bao dung.” Khác với lão đầu Edward, lúc Gandalf nói chuyện khéo môi nhếch lên dáng tươi cười ôn hòa. Ánh mắt cũng không có cảm giác sắc bén, mà là thập phần bình thản, làm cho người ta có loại cảm giác như tắm gió mùa Xuân.

Có thể nói, trong số những người Lý Dật nhận thức, khí tức trên người Gandalf và Yến Nam Thiên phi thường tương tự.

“Gandalf tiên sinh, ngài quá khách khí, tôi chỉ là một Văn bối mà thôi.” Lý Dật mỉm cười trả lời.

“Sự tích của cậu tôi đã nghe nói rất nhiều, một người trẻ tuổi Xuất sắc như cậu thật sự càng ngày càng ít.” Gandalf mỉm cười cảm thán một câu, sau đó hỏi: “Cậu tới đây cũng tập thể dục sao?”

Nguyên bản chỉ là một câu vô ý, lại làm trong lòng Lý Dật hơi chấn động. bắt quả vẻ mặt của hắn cũng không hề lộ ra tình tự dị dạng nào, mà là cười cười nói: “Đúng vậy, Gandalf tiên sinh.”

“Vừa lúc.” Gandalf có chút hưng phấn nói: “Gần đây tôi đang nghiên cứu Thái Cực Quyền của quý quốc, có rất nhiều địa phương không hiểu, vừa lúc cậu giúp tôi giảng giải một chút.”

“Đối với Thái Cực Quyền tôi cũng chỉ biết một chút, nhưng nếu Gandalf tiên sinh nói như vậy, tôi đành làm hết Sức.” Đối với việc Gandalf học tập Thái Cực Quyền, Lý Dật nhiều ít có chút hiểu kỳ. tuy nội lực ảnh hưởng của võ thuật Trung Hoa không kém, thế nhưng vì thủ đoạn tuyên truyền không cao. nên không nổi tiếng bằng những võ thuật khác, lực ảnh hưởng cũng kém không ít.

Một giờ sau đó, Lý Dật và Gandalf hòa hợp nói chuyện với nhau rất nhiều. đồng thời Lý Dật kinh ngạc phát hiện, Thái Cực Quyền của Gandalf đã đạt tới chút hỏa hầu. không chỉ động tác tiêu chuẩn, hơn nữa còn hiểu được yếu lĩnh của Thái Cực Quyền là nên lấy nhu khắc cương.

Mà theo lời Gandalf nói có chút địa phương không hiểu. hoàn toàn là cách nói khiêm tốn, chỉ ít, tạo nghệ của Lý Dật tại Thái Cực Quyền cũng không hơn được Gandalf, thậm chí còn kém hơn hẳn một ít.

Dù sao, kiếp trước Lý Dật học tập chính là thuật giết người, chú ý sự kết hợp giữa tốc độ và lực lượng, một chiêu chế địch, hoàn toàn đi ngược lại với Thái Cực Quyền.

Bất quá tuy rằng Lý Dật cũng không có bao nhiêu nghiên cứu đối với Thái Cực Quyền, thế nhưng phương diện cách đấu lại mười phần kinh nghiệm, trò chuyện cũng không thua sút, mà ở trong toàn bộ quá trình, Gandalf đều cấp cho Lý Dật một loại cảm giác rất ôn hòa.

Chỉ là khi nhớ tới thân phận đích thực của Gandalf, trong lòng có một trực giác nói cho Lý Dật, Gandalf thoát nhìn thập phần dụ ngoạn, nhưng chỉ là một con sư tử dụ ngoạn, một ngày phát uy tuyệt đối sẽ là một con dã thú!

Kết thúc buổi tập, Lý Dật cự tuyệt lời mời cùng dùng bữa sáng của Gandalf, mà để Anh Hoa lái Xe đưa hẳn rời khỏi trang viên gia tộc Gambino.

Lý Dật đầu tiên để Anh Hoa chạy tới một cửa hàng bán bánh bao tại khu phố Tàu mua bánh bao và Sữa đậu nành nóng, sau đó đi tới biệt thự của Lưu Tư Cầm

“Nếu không cùng nhau vào ăn đi.” Xe dừng ngoài cửa biệt thự. Lý Dật nhìn thoáng qua Anh Hoa nhẹ nhàng nói.

Anh Hoa nhẹ nhàng lắc đầu.

Thấy Anh Hoa lắc đầu, Lý Dật cũng không miễn cưỡng, Xuống Xe đi tới trước cổng biệt thự, bấm chuông cửa. Chuông cửa reo không bao lâu. một gã đại hán người Hoa vóc người khôi ngô đi tới nhìn thấy Lý Dật, đầu tiên mở cửa sau đó cung kính khom lưng chào hỏi: “Lý tiên Sinh.”

Lý Dật biết rõ đại hán này do Trương Đức Khôn bí mật cấp cho mẹ con Lưu Tư Cầm làm bảo tiêu, vì thế gật đầu: “Anh đi làm chuyện của anh đi.”

Nói Xong, Lý Dật trực tiếp hướng biệt thự đi vào

Vừa tiến vào bên trong, chợt nghe thấy một thanh âm quen thuộc: “Đại ca ca!”

Ngay sau đó. Lưu Vi một thân mặc bộ váy màu trắng từ bên trong biệt thự chạy ra, vẻ mặt tươi cười Sáng lạn, chạy tới hướng Lý Dật.

Cùng lúc, nghe tiếng lo lắng của Lan di ở phía sau kêu lên: “Vi Vi, con chạy chậm một chút!”

Lưu Vi căn bản không có nghe được tiếng của Lan di, một đường vui mừng chạy như điên. Nhìn tiểu nha đầu vẻ mặt hưng phấn đang hướng chính mình chạy tới, Lý Dật mỉm cười dang hai tay ra, đồng thời nhìn Lan di ở phía Xa Xa lắc đầu.

Tiểu nha đầu trực tiếp nhào vào trong lòng Lý Dật. hõn hển nói: “Đại ca ca. sao anh lại tới đây? Tới mà không gọi điện thoại báo cho Vi Vi trước nha.”

Lý Dật một tay đang cầm theo đồ ăn sáng, không thể ôm tiểu nha đầu. vì thế vươn tay còn lại ra nhẹ nhàng vuốt ve mái tóc của Lưu Vi: “Nếu thông tri cho em biết trước, chẳng phải là sẽ không còn gì đáng kinh hỉ hay sao?”

Tiểu nha đầu nghe Lý Dật nói. tình nghịch thè lưỡi, theo sau cố tình nghiêm mặt, làm bộ như tức giận nói: “Hừ! Còn nói nữa, đã lâu lắm rồi đại ca ca không có tới thăm Vi Vi cùng mẹ, cũng chẳng thêm gọi điện cho Vi Vi ah!”

Lý Dật không khỏi có chút Xấu hổ, đành phải lảng tránh Sang chuyện khác: “Vi Vi, mẹ của em đâu rồi?”

“Mẹ đến công ty.” Nguyên bản tiểu nha đầu nghe Xong chữ mẹ, nét mặt hưng phấn tức thì biến mất, diễn cảm trở nên dị thường mất mát, trong con người lộ ra ánh mắt ảm đạm

Chứng kiến bộ dáng của tiểu nha đầu. trong lòng Lý Dật không khỏi chấn động. một cái ý niệm rất nhanh nảy sinh: “Chẳng lẽ đạo này Lưu Tư Cầm vì công việc, mà không có chăm sóc cho Vi Vi hay sao?”

Trong đầu nảy sinh ra ý niệm này, theo dư quang khóe mắt trông thấy Lan di đang đứng ở cửa biệt thự, vẻ mặt khẽ mỉm cười. Lý Dật liền có đáp án chính Xác, đồng thời hơi có chút tự trách.

Lúc trước Lưu Tư Cầm vì Lưu Vi ngay cả sự nghiệp của bản thân cũng đều buông bỏ, hiện giờ tại vì hắn mà lại lạnh nhạt với Lưu Vi....

“Đi...Vi Vi....Anh mua cho em bánh bao cùng sữa đậu nành, vào trong nhà rồi cùng ăn thôi.” Lý Dật mỉm cười. khẽ béo má tiểu nha đầu một cái.

Có lẽ bởi gặp được Lý Dật nên tâm tình của Lưu Vi thập phần hoan hỉ, vừa nghe Lý Dật nói như thế, vẻ tươi cười đã trở lại trên khuôn mặt. nhìn Xem hai cái má lúm đồng tiền kia, quả thực đáng yêu: “Ân”

Nói Xong tiểu nha đầu thật tự nhiên ôm cánh tay Lý Dật. nhanh chân sải bước hướng vào trong biệt thự.

Cùng lúc này, Lưu Tư Cầm đang lái chiếc Xe BMW, chạy đến tổng công ty Toàn Cầu Ảnh Nghiệp. Nàng mặc trên người bộ Lady Office, bộ trang phục Văn phòng này hoàn toàn làm cho dáng người hoàn mỹ của nàng nổi trội hẳn lên, phối hợp cùng khí chất thông minh lạnh lợi. đủ cho thấy Lưu Tư Cầm chính là một cường nữ nhân.

Nhưng, có thể bởi vì gần đây quá mức bận rộn, thế nên vẻ mặt của Lưu Tư Cầm thoát nhìn có điểm tiêu tụy, làn da không còn mịn màng giống như ngày trước, nếp nhăn trên khóe mắt cũng rõ ràng hơn không ít, thậm chí vành mắt cơ hồ đã biến thành màu đen.

Sau khi Lưu Tư Cầm tiến vào trong tòa nhà tổng bộ, công nhân viên Chức trong tòa nhà trông thấy nàng đến mỉm cười chào hỏi. Xem ra có vẻ thập phần bình dị. Đoạn thời gian trước. Lưu Tư Cầm thông qua lối suy nghĩ kinh doanh hơn người, phong Cách làm việc Chuyên nghiệp, thái độ Xử sự gần gũi. cho nên đã nhận được sự Tôn trọng của toàn bộ nhân viên ở trong công ty.

Thậm chí, nguyên bản một số nhân viên Cao tầng cho rằng Lưu Tư Cầm không có Chuyên môn, đối với Lưu Tư Cầm hơi khinh thị, dần dần cũng phải cải biến cách nhìn Ở trong Toàn Cầu Ảnh Nghiệp, chỉ có duy nhất một người không để Lưu Tư Cầm nhìn vào trong mắt, đó chính là Jeffrey.

Thân đã từng là con kinh ngư trong ngành công nghiệp giải trí điện ảnh Hollywood, mà kinh nghiệm công tác thâm niên, nên phương diện phim ảnh hết sức thông thạo. Tại dưới dạng tình hình này, tuy rằng Lưu Tư Cầm tiến bộ thần tốc, nhưng Jeffrey vẫn sẵn sinh ra ý niệm Xung khắc. ngay từ đầu hai người đã trực tiếp ngăn cách giới tuyến. mặc dù Lưu Tư Cầm từng Cố gắng bù lại khoảng Cách. đáng tiếc hiệu quả lại không quá rõ ràng.

Khi Lưu Tư Cầm tiến vào trong Văn phòng. thư kí riêng đã giúp nàng chuẩn bị bữa Sáng, mà trợ lý còn lại thì đang bưng một Xấp Văn kiện giấy tờ đặt lên trên bàn làm việc của nàng.

Đoạn thời gian vừa qua. mỗi ngày Lưu Tư Cầm đến ăn sáng ở công ty. mà trong quá trình ăn, nàng sẽ bớt thì giờ Xem Xét văn kiện do trợ lý mình báo. Nhiều lúc, nàng ăn không hết nổi bữa sáng, cũng không phải nàng không đói bụng, mà bởi vì lắm khi nàng Xem văn kiện quá mức nhập thần, quên cả chính mình còn đang ăn điểm tâm Hôm nay cũng không ngoại lệ.

Chiếc hamburger trong tay Lưu Tư Cầm chưa hết một phần ba. nàng chỉ uống thêm Chút sữa. Theo Sau, Lưu Tư Cầm đem hamburger để Sang một bên. chuyên tâm Xem Xét văn kiện, tốc độ của nàng không nhanh lắm, tương phản nàng Xem thập phần Cẩn thận, có đôi khi nhíu mày, có đôi khi ngừng lại trầm ngâm

Không biết trải qua bao nhiêu lâu, Chuông điện thoại trên bàn làm việc reo vang, là trợ lý của Lưu Tư Cầm gọi lên, đầu dây bên kia người trợ lý hành văn gãy gọn nói: “Lưu tổng, Jeffrey tiên sinh muốn gặp ngài.”

“Được, cô dẫn ông ta vào đây.” Lưu Tư Cầm để điện thoại Xuống, sau đó thu thập bữa sáng lung tung ở trên bàn, sửa sang lại những bản văn kiện.

Lam Xong tất cả chuyện này, cánh cửa Văn phòng cũng bị người đẩy ra. Jeffrey ở dưới sự dẫn dắt của người trợ lý đi vào bên trong.

“Cô đi ra ngoài trước đi.” Đầu tiên. Lưu Tư Cầm mỉm cười nhìn trợ lý nói. sau đó mới hướng Jeffrey làm ra một Cái thủ thế: “Jeffrey tiên sinh, mời ngồi.”

Jeffrey không Có khách khí Lưu Tư Cầm, nhanh chóng đi tới Chiếc ghế sofa ngồi xuống. nhấc một chân lên bắt chéo. hành văn rành mạch nói: “Lưu tiểu thư. Tôi phản đối quyết định khởi quay mấy bộ phim nhựa lẽ tẻ kia.”

Jeffrey thái độ cường ngạnh, nằm trong dự đoán của Lưu Tư Cầm, gần đây nàng vừa mới đầu tư kinh phí cho vài bộ phim nhựa. mấy bộ phim nhựa này cũng không có ngôi sao nổi tiếng tham gia, mà đều Chọn ra từ những gương mặt mới.

“Vì sao?” Đối diện với thái độ cường ngạnh của Jeffrey, Lưu Tư Cầm cũng không có tức giận, mà bình thản hỏi.

Jeffrey gần từng chữ: “ Bởi vì đây là một quyết định ngu Xuẩn! Đầu tư không phải rất lớn, thế nhưng chiếm giữ cộng lại cũng là đầu tư không tính nhỏ. chúng ta hoàn toàn có thể quay một thậm chí là hai bộ phim lớn! Thậm chí có thể quay một ít phim nhựa kinh điển, cũng còn có ý nghĩa hơn những phim nhựa buồn Chán kia.”

Cũng giống như dĩ vãng, Jeffrey bảo lưu lại ý niệm của hắn: tuyệt đối không làm đầu tư vô nghĩa, nếu đã quay phải quay được bộ phim bảo Chứng phòng bán vé và lực ảnh hưởng!

“Jeffrey tiên sinh, tôi đã tỉ mỉ tính ra, tám bộ phim nhựa. mỗi bộ đầu tư đại khái mười lăm triệu đô la. Cộng lại cũng là một trăm hai mươi triệu đô la.” Lưu Tư Cầm nghiêm mặt nói: “Chỉ cần Chúng ta có thể đạt được sức bán vé như bộ phim của tên Roddick bị Lý Dật tiên sinh đưa vào ngục giam ngày trước, chúng ta có thể bảo chứng lợi nhuận, hơn nữa có thể chế tạo siêu sao thuộc về Toàn Cầu Ảnh Nghiệp, tôi cho rằng đây là một kế hoạch có thể thực hiện.”

“Hắc! Lưu Tư Cầm tiểu thư. ngày trước Roddick có thể Sáng tạo được sức bán vé vượt trội chỉ có thể dùng từ kỳ tích để hình dung! Nếu như kỳ tích thường phát sinh, còn có thể gọi là kỳ tích sao?” Jeffrey vẻ mặt chẳng đáng nói: “Nếu như không có kỳ tích phát sinh, như vậy sự đầu tư này là thất bại! Mà dùng số tiền lớn như vậy đầu tư giống như đánh cuộc với kỳ tích, đây là hành vi ngu Xuẩn!”

“Jeffrey tiên Sinh, thỉnh chủ ý Cách dùng từ của ông.” Lưu Tư Cầm hơi nhú mày: “Quyết định này không cần thảo luận nữa. tôi đã phê chuẩn.”

“Thượng Đế!” Jeffrey có chút không thể nói từ bỏ mắt nhìn Lưu Tư Cầm, cuối cùng cười khổ lắc đầu: “Được rồi, Cô có quyền lợi quyết sách cuối cùng, tôi không thể ngăn cản cô, bất quá tôi có thể rõ ràng nói cho cô, đám thủ hạ của tôi sẽ không tham dự quay những bộ phim và chế tác hậu kỳ đó!”

Jeffrey nói Xong, đứng dậy định đi ra ngoài.

“Jeffrey tiên sinh, chúng ta phải từ từ nói chuyện.” Lưu Tư Cầm có vẻ có chút tức giận.

Jeffrey dừng chân lại. không quay đầu: “Tôi cho rằng giữa chúng ta không còn gì có thể bàn, được rồi. cứ như vậy!”

Sau đó một tiếng “Phanh!” vang lên, Jeffrey đóng sầm cửa bỏ ra ngoài.

Nhìn bóng lưng Jeffrey biến mất, Lưu Tư Cầm vô lực dựa vào ghế, vùng lông mày chăm chú cau chặt lại, nàng rất rõ ràng, nếu như không có đám thủ hạ của Jeffrey phối hợp, tám bộ phim nhựa căn bản không đạt được hiệu quả mong muốn, bởi vì những tinh anh trong Toàn Cầu Ảnh Nghiệp đều thuộc quyền Jeffrey quản lý. Jeffrey phản đối làm Lưu Tư Cầm có chút không biết làm sao, nàng hiểu được, với tính cách cao ngạo của Jeffrey. thật khó có thể thuyết phục được hắn. Mà ở trước đó. nàng đã dùng hết hai tuần cùng trợ lý nghiên cứu giá trị của tám bộ phim nhựa kia, cho rằng là một kế hoạch đáng giá để đầu tư, đồng thời cũng hi vọng nhờ vậy tạo nên được Siêu sao cho Toàn Cầu Ảnh Nghiệp, cũng giống như Roddick ngày Xưa. Mà hôm nay nếu không thuyết phục được Jeffrey, như vậy kế hoạch đầu tư có khả năng sẽ thất bại!

Đây là điều mà Lưu Tư Cầm tuyệt đối không cho phép Xảy ra!

Lưu Tư Cầm có chút vô lực nhắm mắt lại, nhẹ nhàng Xoa huyết Thái Dương, ngạc nhiên nghe được cửa phòng bị người đẩy ra, tưởng rằng trợ lý của mình đi vào, thở dài nói: “Đi ra ngoài trước đi. tôi cần lãnh tỉnh một chút.”

Người kia cũng không dựa theo lời của Lưu Tư Cầm nói mà rời đi, vẫn trực tiếp hướng nàng đi tới. Nghe được tiếng bước chân càng ngày càng gần, Lưu Tư Cầm vô ý thức mở mắt, ánh mắt có vẻ tức giận.

Bất quá thật nhanh biểu tình của nàng liền thay đổi. một vẻ kinh ngạc chậm rãi Xuất hiện trên gương mặt có chút tiêu tụy của nàng, con ngươi của nàng theo bản năng phóng lớn, lại phóng lớn.

Trước đó trên đường đưa tiểu nha đầu đi học. Lý Dật từ miệng tiểu nha đầu biết được, từ sau khi Lưu Tư Cầm tiến nhập Toàn Cầu Ảnh Nghiệp, một lòng trút hết vào trong công tác, đã có thói quen đi Sớm về trễ, thậm chí có khi còn thức cả đêm đến sáng.

Lúc này như thấy vẻ mặt tiêu tụy của Lưu Tư Cầm, trong lòng Lý Dật dâng lên cảm giác tự trách.

“Xin lỗi. làm cô phải khổ cực” Lý Dật trực tiếp đi tới trước người Lưu Tư Cầm áy náy nói.

Nghe được tiếng Xin lỗi, trong lòng Lưu Tư Cầm chấn động. toàn bộ những ủy khuất, buồn rầu trước đó cũng nháy mắt bay lên chín tầng mây, nàng lộ ra một nụ cười thần nhiên: “Nếu đã đáp ứng với anh rồi, thì tôi sẽ cố gắng vụ làm tốt công việc của mình.”

“Kì thực cô không cần phải liều mạng như vậy, cứ bình tĩnh thôi.” Lý Dật vẻ mặt tự trách nhìn Lưu Tư Cầm khẽ thở dài nói.

Lưu Tư Cầm cũng lắc đầu: “Không thể được. vốn dĩ trên phương diện này tôi chưa đủ am hiểu, mà đối với mọi người ở trong công ty cũng không đủ lực uy hiếp, nếu tôi không cố gắng hết sức. như vậy công ty sẽ biến thành năm bè bảy mãng, chuyện đó sẽ khiến cho những cổ đông bất mãn. nhất định sẽ mang đến phiền toái cho anh.”

Nói tới đây, Lưu Tư Cầm cười cười: “Kỳ thực tôi không có một mối như trong tưởng tượng của anh. chỉ là mấy ngày gần đây không tốt lắm mà thôi.”

“Vi Vi đã nói cho tôi biết rồi.” Lý Dật ngữ khí phức tạp.

Lý Dật nói khiến cho vẻ mặt Lưu Tư Cầm hơi đổi sắc, theo sau nàng gượng cười: “Không nên nghe Vi Vi. nó muốn tôi đưa đến công viên giải trí vui chơi, nhưng tôi không đáp ứng nên mới tìm anh dăng cáo trạng đó thôi...”

Không đợi Lưu Tư Cầm nói hết lời, Lý Dật nhanh chân bước ra phía sau Lưu Tư Cầm, hai tay đặt trên đôi vai của nàng. một bên Xoa nắn. một bên nói: “ Tôi biết cô sợ doanh thu của công ty bị thâm hụt, sẽ mang phiền toái đến cho tôi. Còn ngoại giới cũng sẽ cho rằng tôi không có ánh mắt nhìn người. Nhưng, kỳ thật tôi lại không quan tâm, một chút đều không có!”

Bỗng nhiên nghe Lý Dật nói ra những lời này, cả người Lưu Tư Cầm không khỏi hung hăng chấn động. thân mình nháy mắt trở nên vô cùng cứng nhắc.

Cảm nhận được biến hóa của Lưu Tư Cầm Lý Dật cúi người, nâng khuôn mặt Xinh đẹp kia lên, nhẹ nhàng hôn lên trên trán Lưu Tư Cầm một cái, ôn tồn nói: “Thứ mà tôi quan tâm chính là cô cùng Vi Vi có được vui vẻ hay không. Nếu như hy sinh lợi nhuận của công ty mà hai người có thể sống vui vẻ. hạnh phúc. vậy thì lợi nhuận không cần cũng được!”

352. Chương 303: Dồn Anh Hoa Cùng Đường.

Ngắm nhìn khuôn mặt tràn ngập vẻ nhu tình của Lý Dật, cẩn thận Suy nghĩ lại

câu nói kia. Lưu Tư Cầm chỉ cảm thấy trong lòng hung hăng chấn động!

Giờ khắc này, trong đầu của nàng không khỏi hiện ra tình cảnh lần đầu tiên hai người gặp nhau. Lúc ấy, nàng mang thân phận của một nhân sĩ thành công trên thương trường, dùng một loại ánh mắt cao cao tại thượng, không chút lưu tình đả kích lòng tự trọng của Lý Dật. cuối cùng lại thêm phương thức uy hiếp để cho Lý Dật rời khỏi Lưu Vi!

Bởi vì khi đó, nàng cho rằng Lý Dật chỉ là một nhân vật cừu lưu trong xã hội. tiếp cận Lưu Vi với mưu đồ quấy rối. Nhưng mà khiến nàng thật không ngờ chính là, lúc ấy Lý Dật, một tay thủ hạ nhỏ nhoi bên cạnh

Trịnh Thiết Quân, lại không có chịu khuất phục ở trước mặt nàng. thậm chí đối với sự uy hiếp của nàng còn tỏ vẻ khinh thường, sau đó lại cùng nàng lập ra một cái ước hẹn ba năm thời gian.

Chẳng đến ba năm, chỉ gần nửa năm trôi qua, hai người tiếp tục gặp nhau thêm lần nữa, Lý Dật dựa vào sự chiếu cố của Tiêu Thanh Sơn mà nhất phi trùng thiên, trở thành nhân vật quan trọng tại Thượng Hải, thậm chí là cả trong giới hắc đạo phương Nam.

Một lần nữa gặp nhau, Lý Dật vô tình trào phúng Lưu Tư Cầm, lời nói vô tình giống như một thanh chủy thủ sắc bén khứa sâu vào địa phương tối nhu nhược ở trong nội tâm của nàng.

Ngày nào đó, Lưu Tư Cầm người luôn luôn tự nhận là mười phần kiên cường, hồi tưởng lại từng chút tổn thương, nhớ lại quãng thời gian chưa Xót một mình một người đến nước Mỹ gây dựng sự nghiệp. nhớ lại trong bóng đêm u tịch một thân một mình cô đơn lạnh lẽo.

Ngày nào đó nàng liền giống như một con sơn dương bị thương tổn, ôm đầu gối Xổm Xuống dưới đất. tâm tình rối như tơ vò.

Ngày nào đó qua đi, cứ việc Lý Dật vẫn không hề lưu tình đả kích nàng, nhưng có thể bởi vì tầm quan trọng biến thái của Lý Dật đối với Lưu Tư Cầm. cho nên Lưu Tư Cầm không có nảy sinh hận ý với hắn, dù sao mọi chuyện hiểu lầm cũng là do nàng gây ra trước tiên.

Sau đó, hai người lại gặp nhau ở một buổi dạ tiệc. Tối hôm đó, Lưu Tư Cầm có vẻ không thích hợp với bầu không khí náo nhiệt ở trong buổi tiệc. cho nên nàng ngồi một mình ở góc đại sảnh, dùng chất cồn để ma túy tâm linh cô tịch.

Lại gặp Lưu Tư Cầm thế nhưng Lý Dật không hề đả kích nàng, mà cùng Lưu Tư Cầm uống rượu, khiêu vũ. cuối cùng hai người đưa nhau lên sân thượng của tập đoàn Hoa Thanh. Tận tình nghe Lưu Tư Cầm hướng lên không trung rộng lớn, bài Xuất ra hết những uất ức tích tụ nhiều năm qua!

Tối hôm đó, sau khi Lưu Tư Cầm bài trừ hết những uất ức ở trong nội tâm ra, nàng còn định buông thả một đêm, nhưng cuối cùng lý trí chiến thắng Xúc động, cũng không có cùng Lý Dật phát sinh chuyện gì.

Tiếp theo sau, bởi vì nguyên nhân sinh ý, Lưu Tư Cầm rời khỏi Thượng Hải, đem Lưu Vi phó thác cho Lý Dật. Kết quả, Lưu Vi bị Đái Nhạc bày mưu hãm hại, Lý Dật giết chết Đái Nhạc, bị Tiêu Thanh Sơn cùng Đái Hồ liên thủ truy sát, giống như chó nhà tang chạy trốn hơn phân nửa thổ địa Trung Quốc, cuối cùng vượt biên đến nước Mỹ, lại cùng Lưu Tư Cầm tương ngộ.

Trong đầu hiện lên những kỉ niệm khi nhận thức Lý Dật, ngắm nhìn khuôn mặt trước mắt này, Lưu Tư Cầm tìm lòng không đau, phải lộ ra một cái nụ cười vui tươi. Đồng thời khi cười, trong đôi mắt Xinh đẹp kia còn nổi lên một tầng hơi nước. Nàng kiên cường không để cho nước mắt chảy Xuống. mà vươn tay ôm cổ Lý Dật, hướng khoe miệng hung hăng hôn một cái!

Nàng hôn đến là cuồng nhiệt như thế, bá đạo như thế. Giống như là muốn dùng nụ hôn này, biểu đạt toàn bộ tình cảm giấu giếm ở trong lòng. Lưu Tư Cầm là một nữ nhân rất mãnh cảm Nhiều năm qua cô đơn trong phòng ngủ, nên trình độ mãnh cảm ở cái phương diện kia càng làm cho người ta không thể nào tưởng tượng nổi. Lúc trước. khi ở trong buổi dạ tiệc nàng khiêu vũ cùng với Lý Dật, chỉ đơn giản tiếp Xúc thân thể liền đạt tới cao trào, mà cả đời nữ nhân có muốn cũng không thể đạt được. Chuyện này đủ chứng minh sự mãnh cảm của nàng!

Nụ hôn kích tình làm cho hơi thở của Lưu Tư Cầm trở nên dồn dập, thân thể gắt gao dán tại trên người Lý Dật, không tự chủ được dục vọng mà run rẩy lên. Lý Dật có thể cảm nhận được rõ ràng, nhiệt độ trong cơ thể của Lưu Tư Cầm không ngừng gia tăng, hắn mạnh mẽ khống chế dục vọng, chuyển môi đi, nhẹ nhàng vuốt ve mái tóc Lưu Tư Cầm, mỉm cười nói: “Tôi biết cô đang gặp phải một chút phiền toái. Hôm nay tôi đến chính là muốn giải quyết hồi phiền toái này giúp cô.”

Nguyên bản, trên khuôn mặt đang phỉếm hồng vì tình cảm nam nữ, bỗng dưng Lưu Tư Cầm nghe thấy Lý Dật nói vậy, sắc mặt liền đại biến: “Chuyện này không thể làm loạn”

“Cô thấy tôi có giống cái hạng người hay làm xằng bậy không?” Lý Dật mỉm cười, tiếp theo vuốt ve bàn tay thô ráp lên trên đùi của Lưu Tư Cầm, vỗ mông nàng một cái rõ to. sau đó đứng dậy nói: “Tôi đi tìm Jeffrey nói chuyện rồi, cô cứ làm việc đi thôi. Ban trưa tôi sẽ đón Vi Vi. rồi cùng nhau đi ăn cơm nhé!”

Cái võ mông này, làm cho toàn thân Lưu Tư Cầm như bị điện giật, cứng ngắt đứng nguyên tại chỗ, khuôn mặt đỏ lựng giống như chum nho Tân Cương chín mọng. Thiếu chút nữa đã chảy cả nước ra.

Nhìn Lưu Tư Cầm cả người tản mát ra khí chất thành thực, Lý Dật chỉ cảm thấy dục hỏa trong cơ thể bỗng nhiên bị thiêu đốt lên, áp chế như thế nào cũng đều chẳng thấm vào đâu. may mắn năng lực khống chế của hần phi thường Xuất sắc, nên đã ngăn cản được tà niệm trùng kích. Xoay người rời khỏi Văn phòng của Lưu Tư Cầm

Khi Lý Dật đi tới trước cửa văn phòng làm việc của Jeffrey, cũng không có trực tiếp đẩy cửa tiến vào, mà vươn tay gõ nhẹ.

“Vào đi.” Trong văn phòng truyền ra thanh âm của Jeffrey, ngữ khí lộ ra một cổ hương vị không buồn không vui.

Nghe được thanh âm của Jeffrey. Lý Dật trực tiếp đẩy cửa tiến vào.

Trong văn phòng, Jeffrey ngồi ở trên chiếc ghế Xoay sang trọng, tay cầm theo một điều Xi-gà. vẻ mặt hơi có chút khó chịu. Khi chứng kiến Lý Dật mở cửa vào. Trên khuôn mặt của hần không khỏi lộ ra biểu tình ngạc nhiên, theo sau nhanh chóng đứng dậy nghênh đón, nói: “Ông chủ.”

Vừa mở miệng, đồng thời trong con ngươi của Jeffrey hiện lên một đạo quang mang nghi hoặc, tựa hồ đang suy nghĩ Xem, tại sao Lý Dật lại Xuất hiện ở nơi này.

“Jeffrey tiên sinh. hoàn cảnh công tác nơi này. có làm cho ông vừa lòng không?” Lý Dật biểu hiện mười phần khách khí, cũng không có làm ra vẻ bộ dáng ông chủ.

Lý Dật quá mức khách khí, để cho Jeffrey vui sướng ngất ngây, hần nhanh chóng gạt đầu cười nói: “Điều kiện công tác và hoàn cảnh ở nơi này đều rất tốt.”

Dứt lời, Jeffrey hơi chần chừ, lại nói: “Nhưng Lưu Tư Cầm....cô ta...”

Jeffrey mặc dù cao ngạo, nhưng cũng rất đúng mực, nói tới đây hần không tiếp tục nói ra hết lời, mà ngừng bật lại.

“Ông nói tiếp đi.” Lý Dật bước đến chiếc ghế đối diện Jeffrey. ngồi Xuống. Bộ dáng không sao cả phát phát tay.

Được Lý Dật cho phép, Jeffrey bắt đầu tuôn ra tràng giang đại hải!

“Ông chủ. Xin thứ lỗi cho tôi nói thẳng! Lưu Tư Cầm cô ta không thích hợp quản lý Toàn Cầu Ảnh Nghiệp.”

“Tại sao?” Đường như lường trước được Jeffrey sẽ nói ra như vậy. Lý Dật cũng không có cảm thấy kinh ngạc.

Biểu tình trấn định của Lý Dật làm cho Jeffrey hơi có chút ngạc nhiên, hần trầm ngâm rồi lại tiếp tục nói: “Thứ nhất, Lưu Tư Cầm đối với phương diện điện ảnh này không hiểu biết sâu sắc. nàng chỉ vận dụng những thủ đoạn kinh doanh theo bản năng, phương pháp quản lý như vậy hoàn toàn là sai lầm. Mỗi ngành công nghiệp đều có tính chất riêng biệt khác nhau. không thể dùng một loại phương pháp thống nhất để quản lý được.”

” Như vậy, Jeffrey tiên sinh, ông đối với người được chọn làm tổng quản lý, có nhân tuyển nào hay không?” Lý Dật bình thản nói.

Bỗng nhiên Lý Dật hỏi vấn đề này, làm cho Jeffrey không khỏi ngẩn ra, nhìn bộ dạng bình tĩnh mà trấn định kia của Lý Dật, đột nhiên hần cảm giác được có chút không thoải mái. Vấn đề nói cái gì đó. nhưng cuối cùng lại nuốt ngược vào trong bụng.

Bởi vì hần biết vấn đề này phi thường khó trả lời!

“Jeffrey tiên sinh, nguyên bản lấy năng lực của ông thì cũng có thể đảm nhận cương vị này.”

Lý Dật nói đến đây cố tình liếc mắt nhìn Jeffrey một cái. rõ ràng chứng kiến thấy trong con ngươi của Jeffrey hiện lên một đạo quang mang hưng phấn, theo sau Lý Dật lại chuyển ngữ khí: “Bất quá. nói vậy thì ông cũng biết, vị trí này không chỉ cần năng lực, mà còn là trung thành, phải không?”

Trung thành!

Nhân thần của Jeffrey đột nhiên ảm đạm, theo bản năng gật gật đầu.

“Năng lực của ông thì không cần phải hoài nghi, nhưng điều kiện trung thành kia lại chưa đủ minh chứng...” Lý Dật nghiêm mặt, nói: “Đồng dạng, những người khác ở Hollywood cũng không có điều kiện này. cho nên cương vị tổng quản lý kia. sẽ không thay đổi.”

Vừa nghe Lý Dật nói thế, Jeffrey hơi chần chừ, chen ngang: “Nhưng ông chủ, nếu vẫn còn tiếp tục như thế này, công ty sẽ trở thành một mớ bòng bong!”

“Tôi biết.” Lý Dật gật đầu: “Tất cả những chuyện này, chẳng qua là bởi vì ông và Lưu quản lý Xung khắc với nhau.”

Lúc này đây, Jeffrey lại im lặng không lên tiếng, mà nhìn thẳng vào Lý Dật, chờ mong câu nói kế tiếp

“Jeffrey tiên sinh. tôi nghe nói trước đây mơ ước lớn nhất của ông là trở thành đạo diễn Xuất sắc nhất thế giới, khởi quay một bộ phim hoành tráng và thu hút nhiều khán giả nhất toàn cầu, tỷ như “Titanic” phải không? Thế nhưng tận sâu trong thâm tâm, ông còn muốn siêu Việt hơn cả bộ phim Titanic kia đúng không?” Lý Dật không tiếp tục nói về đề tài cũ như trong dự đoán của Jeffrey, mà lại đi nói một vấn đề không liên quan đến câu chuyện chút nào.

Lúc đầu, Jeffrey sững sờ ngay tại chỗ. theo sau vẻ mặt hẩn kinh ngạc nhìn Lý Dật: “Làm sao ngài biết được?”

“Jeffrey tiên sinh, mặc dù tôi ở nước Mỹ không được tính là quý tộc danh môn, nhưng cũng có một chút thực lực. Muốn điều tra tư liệu về một người. dường như không phải là việc gì khó khăn.” Jeffrey hỏi một đằng nhưng Lý Dật lại trả lời một nẻo.

Nghe Lý Dật nói như vậy, đột nhiên Jeffrey nhớ đến vụ chính biến của ủy ban mafia vừa mới Xảy ra cách đây không lâu. nghĩ tới hành vi của Lý Dật ở Los Angeles. sắc mặt Jeffrey khẽ biến đổi. theo sau nói: “Phải! Ông chủ, đó đích Xác chính là hoài bão trước đây của tôi.”

“Vậy bây giờ ông còn muốn thực hiện giấc mộng này không?” Lý Dật khẽ mỉm cười hỏi. Trong nụ cười mang theo một loại ma lực khiến cho Jeffrey không thể kháng cự”.

Jeffrey cơ hồ theo bản năng đáp: “Đương nhiên!”

Lời vừa ra khỏi miệng, biểu tình của Jeffrey lập tức trở nên ảm đạm Bởi vì hẩn rõ ràng. nếu muốn khởi quay một bộ phim hoành tráng. lấy nhân lực hiện giờ của Toàn Cầu Ảnh Nghiệp là không thể hoàn thành nổi. Nếu theo như sự siêu việt mà Jeffrey muốn đạt tới, nhất định phải cần toàn bộ công ty điện ảnh trong làng giải trí Hollywood bắt tay phối hợp thì mới làm được!

“Tôi sẽ giúp ông thực hiện lý tưởng!” Lý Dật tiếp tục mở miệng. trong giọng nói mang theo tự tin cường đại.

Bỗng nhiên nghe được Lý Dật nói như thế. sắc mặt của Jeffrey không khỏi đại biến. hẩn khiếp sợ nhìn chăm chăm Lý Dật.

Theo sau, Jeffrey nhẹ nhàng lắc đầu: “KhÔng có khả năng, điều đó không có khả năng trở thành hiện thực. Ông chủ, ngài còn chưa biết, căn Cứ theo hoạch định của tôi. một bộ phim hoành tráng như thế, cần phải Xuất ra rất nhiều nhân lực, thêm cả sự hợp tác của đối thủ cạnh tranh với chúng ta nữa.”

“Jeffrey, điều này ông không cần lo lắng. nếu tôi đã nói rằng có thể giúp ông thực hiện, như vậy nhất định là có thể!” Lý Dật lắc lắc đầu.

Jeffrey vẻ mặt hiếu kỳ: “Ngài làm như thế nào?”

Bỗng nhiên Lý Dật khẽ mỉm cười, cười trông thực quỷ dị: “Jeffrey tiên sinh, chẳng lẽ ông không biết cái gì gọi là đối thủ cạnh tranh, có thể trở thành đồng bạn hợp tác hay sao?”

Jeffrey trầm mặc.

“Muốn làm cho đối thủ cạnh tranh cam tâm tình nguyện phải ra nhân lực tương hổ, điều này tuy rằng khó khăn, nhưng không có nghĩa là bất khả thi.” Lý Dật trầm giọng nói: “Chỉ cần tôi nguyện ý Xuất tiền, không phải sẽ giải quyết được sao?”

“Ông chủ. Món tiền này sẽ rất lớn.” Jeffrey giật mình há hốc miệng, nhiều năm qua hắn kinh doanh lời không ít tiền, nhưng lấy tiền vốn trong ngân hàng của hắn, lại không đủ để khởi quay bộ phim kia, hỒn nữa cũng vô pháp mời dàn diễn viên nổi tiếng tham gia đóng phim

Lý Dật không có trả lời ngay, mà đứng dậy bước tới trước mặt Jeffrey, hai tay đặt ở trên bàn làm việc, nhìn thẳng vào trong mắt Jeffrey gần từng chữ: “Tôi nguyện ý bỏ khoản tiền này ra cho ông.”

Chỉ một câu nói ngắn gọn, thế nhưng lại giống như tiếng sấm nổ vang vọng ở trong đầu Jeffrey, nhất thời hắn sững sờ ngay tại chỗ, biểu tình không dám tin tưởng đây chính là sự thật.

“Mà tôi cũng tin tưởng, ông sẽ không để cho tôi phải thất vọng, ít nhất sẽ không làm tôi lỗ vốn, đúng không?” Lý Dật cười nói.

Jeffrey chậm rãi khép miệng, hắn kiệt lực điều chỉnh tâm tình đang kích động của mình. sau đó kiên định nói: “Ông chủ, tôi cam đoan. nếu ngài chịu bỏ ra khoản tiền đầu tư. tôi sẽ giúp ngài sáng tạo ra một bộ phim thần thoại ở Hollywood!”

“Không phải tôi, mà sáng tạo này thuộc về của riêng bản thân ông.” Lý Dật lắc đầu nói: “Hết thấy quá trình khởi quay bộ phim này tôi sẽ không nhúng tay vào. Cần bao nhiêu tiền thì ông lên tiếng, đồng dạng. muốn bao nhiêu nhân lực thì ông cứ mở miệng. Về phần làm cách nào, để đối thủ cạnh tranh đáp ứng Xuất lực, tôi sẽ phụ trách riêng chuyện này.”

“Cám Ơn ngài, ông chủ!”

Mắt thấy thời cơ không sai biệt lắm, Lý Dật lại chuyển giọng: “Bất quá, Jeffrey thân ái, hiện giờ còn chưa được.”

Lý Dật nói vậy làm cho nụ cười trên mặt Jeffrey trở nên cứng nhắc, bất quá theo sau hắn vẫn gật đầu, tỏ vẻ đã thông hiểu.

“Hai năm. Sau hai năm tôi sẽ giúp ông thực hiện lý tưởng. Bỗng nhiên Lý Dật dùng một loại giọng điệu cực kì nghiêm túc, nói: “Mà ở trong hai năm nay, ông cần phải phối hợp vô điều kiện cùng Lưu Tư Cẩm, trợ giúp nàng thông qua thời gian hai năm hoàn toàn quen thuộc với phương diện này, trở thành một nhân vật Xuất chúng.”

Hiện giờ, nụ cười trên mặt của Jeffrey đã biến đi đâu mất rồi, thế nhưng lại có chút do dự.

“Jeffrey thân ái. tôi đang đợi câu trả lời thuyết phục của ông đây.” Lý Dật cũng không định cấp cho Jeffrey thời gian để suy nghĩ, nhanh chóng hỏi han.

Lý Dật thúc giục làm cho tốc độ biến ảo trên khuôn mặt của Jeffrey nhanh hơn. quang mang trong mắt không ngừng lóe lên, tựa hồ đang cân nhắc Xem làm như vậy rốt cuộc có đáng giá hay không.

Ước chừng khoảng mười giây đồng hồ sau, Jeffrey hung hăng mím môi, trầm giọng nói: “Tôi đáp ứng ngài, ông chủ!”

“Hợp tác vui vẻ!” Nghe Jeffrey ưng thuận. Lý Dật mỉm cười vươn tay phải ra.

Còn Jeffrey. sau khi quảng được cục nợ đi. ngược lại thần nhiên hơn rất nhiều. trực tiếp bắt tay Lý Dật: “Hợp tác vui vẻ, ông chủ!”

Theo sau, Lý Dật mang theo Jeffrey đi tới văn phòng của Lưu Tư Cẩm Lý Dật cần phải tận mắt chứng kiến Jeffrey trao đổi cùng nàng. Lúc này. Jeffrey đã hoàn toàn vứt bỏ đi cái phần cao ngạo kia, bắt đầu khiêm tốn cùng Lưu Tư Cẩm nghiên cứu thảo luận một số vấn đề.

Tuy rằng không biết Lý Dật làm cái gì. khiến cho thái độ của Jeffrey phát sinh chuyển biến ba trăm sáu mươi lăm độ, nhưng Lưu Tư Cẩm cũng thấp phần vui vẻ, nguyên bản trên khuôn mặt tiêu tụy của nàng liền Xuất hiện một nụ cười mê hoặc.

Anh Hoa không đi cùng Lý Dật tiến vào trong toà nhà tổng công ty Toàn Cầu Ảnh Nghiệp, mà ngồi ở trong Xe chờ đợi Lý Dật.

Trong lúc, Lý Dật đang hóa giải mâu thuẫn giữa hai người Lưu Tư Cầm và Jeffrey thì Anh Hoa ngồi ở trên chiếc Benz, mặt không chút thay đổi nhìn về phía trước, chẳng hiểu trong lòng nàng đang suy nghĩ đến chuyện gì.

Đột nhiên

Anh Hoa thông qua gương chiếu hậu nhìn thấy một gã người Châu Á mặc âu phục màu đen. từ sau Xe đi tới?

Gã người Châu Á kia thoát nhìn biểu tình cực kì lạnh lùng, trong đôi con ngươi màu đen toát ra thần thái khinh thường mọi thứ, lúc hắn bước đi ngẩng đầu ưỡn ngực, cước bộ trầm ổn mạnh mẽ. Nhìn thực như tủy ý hành tẩu. nhưng khoảng cách mỗi bước chân lại đều tầm tắp, phẳng phất như được dùng thước đo qua bình thường.

Bỗng nhiên chứng kiến đạo thân ảnh kia Xuất hiện ở trong gương chiếu hậu. Nguyên bản khuôn mặt lạnh lùng của Anh Hoa tức thì biến chuyển, đồng tử nháy mắt co lại thành một hạt đậu nhỏ.

Ngay sau đó, không đợi cho tên nam tử kia kịp thời tới gần. Anh Hoa chủ động mở cửa Xe, nhảy Xuống.

Có lẽ đoán trước được Anh Hoa sẽ Xuống Xe. nên ngay lập tức tên nam tử ngừng bước, khoe miệng buộc vòng quanh một nụ cười âm trầm, tàn nhẫn nói: “Anh Hoa, phản ứng của ngươi so với ta tưởng tượng còn kém hơn một chút. Là sát thủ, khi gặp được nhân vật mang tính nguy hiểm, trước tiên cần phải làm ra đối sách, chứ không phải lựa chọn do dự.”

Anh Hoa không đáp lời, mà chỉ lạnh lùng nhìn chằm chằm vào tên nam tử trước mặt.

“Anh Hoa. chẳng lẽ ngươi không định gọi ta một tiếng giáo quan hay sao?” Gã nam tử nhẹ nhàng thở dài. nhưng ánh mắt kia lại làm cho người ta cảm giác được một loại hương vị tàn nhẫn, trong con ngươi tản ra khí tức vô cùng nguy hiểm Anh Hoa nhíu mày, trên khuôn mặt lộ ra sát khí nồng đậm.

Nếu như đổi lại trước kia, Anh Hoa gặp được người nam tử này sẽ lộ ra biểu tình tởn tưng, dù sao hắn cũng là người đã truyền thụ toàn bộ kĩ năng sát thủ cho Anh Hoa. Nhưng từ sau khi biết được mình bị người nam tử trước mặt này bắt cóc. nên mới tiến vào tổ chức sát thủ. Trong lòng của Anh Hoa liền sản sinh ra một loại hận ý khắc cốt ghi tâm đối với hắn!

Chính là còn e ngại thực lực cùng quy củ của tổ chức, nên Anh Hoa cũng không có ngu Xuấn đi tìm hắn hạ thủ.

“Như thế nào? Chẳng lẽ ngươi muốn động thủ với ta sao?” Nam tử khinh thường cười nhẹ. cười đến mức thập phần tàn nhẫn.

Anh Hoa khẽ phun ra một ngụm khẩu khí, cất lực khống chế sát ý, lạnh lùng hỏi: “Ngươi tới nơi này làm gì?”

“Tìm ngươi.” Người nam tử trả lời ngắn gọn và rõ ràng.

“Tìm ta làm gì?” Anh Hoa nhíu mày.

Vừa nghe Anh Hoa hỏi như vậy, trên mặt người nam tử lộ ra nụ cười trào phúng: “Anh Hoa. chẳng lẽ ngươi đã quên ước định cũng tổ chức sát thủ! Hoặc là nói, ngươi nghĩ rằng đã làm nghề sát thủ mà còn có thể tùy tiện thoát ly khỏi tổ chức sao?”

Lúc này đây, Anh Hoa chọn lựa trầm mặc.

Nàng nhớ rõ ràng. ngày trước sau khi nàng tìm được nơi hạ lạc của Anh Tử. dựa theo quy củ của tổ chức kí kết hiệp thương, nàng không cần phải ở lại sinh hoạt trong tổ chức, không cần mỗi ngày phải đi chấp hành nhiệm vụ, mà có thể ra ngoài Xã hội. Đó cũng chính là nói, Anh Hoa có thể sinh hoạt cuộc Sống của người bình thường, nhưng một khi tổ chức có nhiệm vụ, thì nàng phải đi chấp hành một cách vô điều kiện. Số lượng nhiệm vụ là ba lần. chỉ cần Anh Hoa hoàn thành được ba nhiệm vụ thôi, như vậy nàng mới chân chính thoát ly khỏi tổ chức sát thủ.

Ở mặt ngoài Xem là chỉ có ba nhiệm vụ nhỏ nhoi mà thôi, thế nhưng Anh Hoa lại biết, cái loại nhiệm vụ này hệ số phi thường nan giải. hơn phân nữa chính là cử tử nhất Sinh.

Bất quá, lúc trước vì muốn tìm được em gái của mình, cho nên Anh Hoa vẫn kí kết cái hiệp thương kia. Nếu đã kí tên vào bản hiệp thương này, mà không tuân thủ chấp hành theo quy củ của tổ chức, như vậy sẽ rơi vào tình huống, bị toàn bộ sát thủ trong tổ chức truy sát!

“Thời gian. địa điểm, mục tiêu.” Anh Hoa lạnh lùng phun ra sáu chữ. Hiển nhiên nàng biết không thể phản nghịch lại tổ chức đã bồi dưỡng ra mình.

Lựa chọn của Anh Hoa. khiến người nam tử vô cùng hài lòng, theo sau hắn lạnh lùng nhìn chăm chăm vào đôi con ngươi băng sương của Anh Hoa, nhân nhạ nói: “Xử lý ông chủ của người.”

353. Chương 304:động Tình, Sát Thủ Gian Nan Lựa Chọn.

Trước khi Anh Hoa hỏi ra mục tiêu cần ám sát, nàng đã cẩn thận điều chỉnh tâm tình, chuẩn bị tiếp nhận nhiệm vụ. Nhưng mà sau khi nàng nghe được người nam tử kia truyền đạt mệnh lệnh của tổ chức, dù cho nàng có tố chất tâm lý khủng bố, thì cũng vẫn không khỏi bị chấn động!

Đôi con ngươi trong mắt đột ngột phóng đại, giống như là nghe được cái chuyện gì bất khả tư nghị, vẻ mặt nghi hoặc nhìn chăm chăm vào người nam tử trước mắt kia. Giờ khắc này. thậm chí nàng hoài nghi lỗi tai của mình đã Xảy ra vấn đề.

“Anh Hoa, đừng dùng cái loại ánh mắt nghi ngờ này nhìn ta, nhiệm vụ lần này chính là muốn người ám sát Lý Dật.” Người nam tử híp mắt, nhắc nhở Anh Hoa thêm một lần nữa. Thế nhưng nụ cười kia lại có chút hương vị âm trầm

Nghe được người nam tử nhắc nhở, đồng tử của Anh Hoa chậm rãi co rút, nàng lạnh lùng nhìn hắn, trên người tản mát ra sát khí nồng đậm!

“Như thế nào? Chẳng lẽ người muốn để ta khảo nghiệm thực lực của người có tăng tiến hay không ư?” Đối mặt với chuyện Anh Hoa phát sát khí dày đặc. Tên nam tử cũng không có biểu lộ chút sợ hãi nào. thân là giáo quan Xuất sắc nhất trong tổ chức. hắn dùng thời gian mười mấy năm liền Anh Hoa từ một đứa trẻ nhỏ, trở thành một cỗ máy giết người kinh khủng. Chắc hắn không ai hiểu rõ thực lực và nhược điểm của Anh Hoa bằng hắn.

Thế nhưng không. . .Anh Hoa lại dùng hành động thực tế để bày tỏ thái độ!

Người nam tử vừa nói dứt lời, tức thì Anh Hoa liền nhảy chồm lên. cả người giống như mũi tên rời cung, bắn vọt ra.

“Hô...”

Bởi tốc độ quá nhanh, cho nên thân mình của Anh Hoa giống như hóa thành một đạo bóng ảnh màu đỏ, kéo theo một trận Xé gió.

Người nam tử cũng không có động, mà nụ cười trên mặt hắn càng thêm lạnh lùng.

“Hống!”

Trong chớp mắt, Anh Hoa phóng vọt tới bên cạnh người nam tử, nơi tay chẳng biết từ lúc nào đã Xuất hiện một thanh chuỷ thủ sắc bén. quang mang lạnh lẽo khiến cho người ta nhìn thấy phải lạnh sống lưng. Một đạo bạch quang rất nhanh lướt qua yết hầu của người nam tử!

Chiêu công này, có thể nói rằng Anh Hoa Xuất thủ vừa nhanh vừa chuẩn, khiến đối phương khó lòng mà phòng bị.

Nhưng trong lúc Anh Hoa đâm thanh chuỷ thủ tới, đồng thời người nam tử giống như sớm đã đoán trước được hành động của Anh Hoa. Bình tĩnh nghiêng thân sang bên cạnh, sau đó rất nhanh duỗi tay phải ra, chụp trúng cổ tay Anh Hoa, rồi phát lực!

Cổ tay Anh Hoa bị người nam tử chụp trúng, giống như đang bị gọng kìm giữ chặt lại không thể nhúc nhích. Theo sau, cổ tay nàng căn bản không thể thừa nhận kinh lực khủng bố của người nam tử kia, vô ý thức buông thanh chủy thủ ra!

Ổ trong nháy mắt thanh chủy thủ rơi Xuống. người nam tử buông cổ tay Anh Hoa, thuận thế chụp lấy thanh chủy thủ.

Tay không đoạt đao!

Anh Hoa thân là một đóa hoa kỳ tài trong giới sát thủ Nhật Bản. tuy rằng thân thủ không tính là đứng đầu, nhưng có thể nói là Xuất sắc hiếm gặp. Thế nhưng người nam tử này lại dùng tay không đoạt lấy chủy thủ của nàng, quả thật là khủng bố.

Tước đoạt thanh chủy thủ trong tay Anh Hoa. người nam tử không có tấn công, mà rất nhanh thoái lui ra phía sau hai bước, giữ một đoạn khoảng cách an toàn đối với Anh Hoa.

Bỗng nhiên bị tước đoạt vũ khí. trong lòng Anh Hoa nhiều ít có chút khiếp sợ. Đang muốn tiếp tục động thủ, đã thấy người nam tử diễn cảm thờ ơ. cười nói: “Anh Hoa, nếu ta nhớ không lầm, ngay từ khi người lên một tuổi, ta dạy người phương pháp giết người, người dựa vào tám tháng thời gian đã thông qua bài học này rồi cơ mà.”

Người nam tử nói, khiến cho sự phẫn nộ ở trong lòng Anh Hoa nháy mắt biến mất. Nàng không có tiếp tục hành động bừa bãi, mà đứng nguyên tại chỗ lạnh lùng quan sát người nam tử kia. Nàng đã minh bạch. mình căn bản không phải là đối thủ của hắn. thứ nhất thực lực chênh lệch nhau quá lớn. thứ hai nàng là do hắn một tay bồi dưỡng. hắn đối với nàng đã quá quen thuộc. Những đòn tấn công của nàng căn bản không thể tạo thành bất cứ Uy hiếp đến hắn.

“Mặc dù ngươi không còn bình tĩnh như lúc trước, nhưng ít ra thì cũng không làm cho ta phải thất vọng.” Chứng kiến Xúc cảm phẫn nộ trong con ngươi Anh Hoa biến mất, người nam tử âm dương quái khí nói.

Anh Hoa cũng không có tức giận vì lời miệt thị của người nam tử kia. mà lạnh lùng nói: “Ta muốn đổi nhiệm vụ khác.”

“Đổi nhiệm vụ?” Nghe được ba chữ này, người nam tử giống như là nghe được câu chuyện tối buồn cười trên thế giới. theo sau hắn có chút thất vọng nhìn nàng: “Anh Hoa, là giáo quan của ngươi, ta vì lời đề nghị của ngươi mà cảm thấy Xấu hổ! Chẳng lẽ ngươi không còn nhớ quy định của tổ chức hay sao? Sát thủ không bao giờ có quyền cự tuyệt nhiệm vụ do tổ chức an bài. Sát thủ chỉ có hai lựa chọn. nhiệm vụ hoàn thành. hoặc nhiệm vụ thất bại.”

Anh Hoa im lặng nghe người nam tử nói, trong con ngươi của nàng Xuất hiện một đạo quang mang tĩnh mịch. Bởi vì nàng biết người nam tử kia nói rất đúng. Cổ máy giết người. Đây mới là đánh giá thỏa đáng nhất. Nhưng muốn nàng đi ám sát Lý Dật, nàng không làm được!

Lạnh lùng vô tình. Đây chính là bộ dạng của Anh Hoa. Nhưng mọi người đã Xem nhẹ một sự thật, nàng chính là một con người bằng Xương bằng thịt. Cứ việc nàng bị tổ chức Sát thủ tẩy não mười mấy năm trời, nhưng dù sao nàng vẫn là con người, nàng không phải cỗ máy!

Mặc dù từ nhỏ lớn lên trong sự dục dãn tàn khốc của tổ chức, nhưng trong thâm tâm Anh Hoa vẫn có một tín niệm không thể hủy diệt: Tìm ra thân nhân của mình. Cổ tình cảm mỏng manh này bị nàng che giấu ở rất sâu, sâu đến mức làm cho người ta không thể nào phát hiện, nó giống như một dạng mầm mống gieo bám vào nội tâm của nàng.

Ngay khi nàng biết được nƠi hạ lạc của em gái mình, khoả mầm mống này đã bắt đầu nảy nở.

Mà khi nàng trở thành bảo tiêu của Lý Dật, mầm mống đã đâm chồi biến thành cây non.

Thậm chí. nàng vẫn còn nhớ rõ ràng. tình cảnh lần đầu tiên gặp mặt Lý Dật. Lần đầu tiên gặp nhau, nàng cố gắng giết chết Lý Dật, nhưng lại bị Lý Dật chế phục. Hắn vì muốn trả thù nên đã lấy thân thể của nàng, coi như bồi thường. Đối với yêu cầu của Lý Dật. nàng không có tuyệt vọng giống như nữ nhân bình thường, cũng không có phản kháng, mà lựa chọn phối hợp.

Đúng vậy, là phối hợp! Nàng chủ động thỏa mãn dục vọng của Lý Dật.

Ngày nào đó, nàng lạc hồng. (mất đi trinh tiết.)

Trong nháy mắt khi cây thương nóng bỏng tiến vào cơ thể nàng Anh Hoa cảm nhận được cơn đau đớn tê tâm liệt phế. Nhưng ngoài mặt, nàng biểu hiện giống như một nữ tử phóng đảng, hết sức phối hợp nghênh đón Lý Dật, bởi vì nàng biết chỉ làm như vậy mới có hi vọng Sống sót. Chính là thời khắc đó, nội tâm của nàng, mỗi sợi dây thần kinh trong cơ thể của nàng, đều như chết lặng.

Theo sau. Lý Dật tuân thủ hiệp ước giữa hai người, thả cho nàng rời đi.

Nhưng vận mệnh đã kéo hai người dính lại với nhau, hết thấy chỉ là một sự hiểu lầm không đáng có, Lý Dật cũng chưa từng tổn hại đến Anh Tử. ngược lại. Lý Dật còn là ân nhân trong lòng Anh Tử!

Nhân sinh biến ảo khó lường, làm cho Anh Hoa trở thành bảo tiêu của Lý Dật. Trong đoạn thời gian này. Anh Hoa đảm đương công việc rất thỏa đáng nàng hoàn toàn dựa theo quy tắc giống như một bảo tiêu chân chính.

“Tôi chọn lựa thất bại.” Anh Hoa mở miệng ngữ khí của nàng không còn lạnh lùng giống như lúc trước, mà là phi thường bình tĩnh.

“Người Xác định?” Tá Đằng không cam lòng hỏi. Có lẽ là hắn không muốn thừa nhận sát thủ do chính tay mình bồi dưỡng. sẽ bởi vì tình cảm mà trở mặt cùng tổ chức.

Anh Hoa dùng thái độ trầm mặc, để chứng minh quyết định của nàng.

“Xem ra, làm sát thủ chung quy vẫn không thích hợp với âm mưu quỷ kế.” Tá Đằng bỗng nhiên cảm thán một câu không hiểu ra sao cả. Sau đó từ trong túi móc ra một chiếc di động, chậm rãi bấm số, chờ sau khi liên lạc chuyển được, hắn lạnh lùng nói: “Mời người Xem điện thoại.”

Đột nhiên. giờ khắc này trong lòng Anh Hoa dâng lên một cỗ cảm giác bất an. Anh Hoa theo bản năng tiếp nhận chiếc điện thoại.

Ngay tức thì, sắc mặt của Anh Hoa đại biến!

Trên màn hình điện thoại, cả người Anh Tử bị trói chặt. nhìn khuôn mặt thanh tú kia trắng bệch như tờ giấy thật đáng thương cảm. Nguyên bản, trong đôi mắt động lòng người cũng đã tràn ngập vẻ hoảng sợ cùng nỗi bất an.

“Anh Tử.”

Chứng kiến hình ảnh của Anh Tử, Anh Hoa kim lòng không được, hô lớn. Ngay tại khi Anh Hoa vừa kêu lên. nguyên bản Tá Đằng đứng cách Xa nàng khoảng hai thước, bỗng nhiên phóng tới bên người nàng, vươn tay chụp chiếc điện thoại di động, gấp máy lại.

“Người muốn làm gì?” Giờ khắc này Anh Hoa giống như đã hoàn toàn rơi vào trạng thái điên cuồng. nàng theo bản năng vùng quyền đâm tới hướng Tá Đằng.

Tá Đằng không giao thủ cùng Anh Hoa, mà nhanh chóng thoái lui, đồng thời cười lạnh nói: “Người có muốn cứu em gái của mình nữa, hay không?”

Lời nói của Tá Đằng giống như một chậu nước lạnh dội lên trên đầu Anh Hoa. lửa giận trong lòng nàng cũng theo đó mà tiêu thất, nàng bình tĩnh trở lại.

Anh Hoa dùng một loại ánh mắt lạnh lùng, nhìn chằm chằm vào Tá Đằng, khàn khàn nói: “Nếu Anh Tử Xảy ra chuyện gì. ta nhất định sẽ giết người!”

“Nàng có Xảy ra sự cố hay không, không phải do ta, mà là do quyết định của người.” Tá Đằng cười lạnh, không thèm quan tâm đến uy hiếp của Anh Hoa chút nào.

Giờ khắc này, Anh Hoa minh bạch cái gì rồi, vẻ mặt của nàng đột nhiên tái nhợt, thân mình lại không tự chủ được mà run rẩy lên!

Đúng vậy, giờ khắc này nàng mê man.

“Giết chết Lý Dật, hai chị em các người sẽ gặp lại nhau.” Tá Đẳng âm trầm nói: “Nếu không, ta cam đoan em gái của người sẽ Sống không bằng chết!”

“Mặt khác, ta muốn nói cho người biết trước, hiện giờ em gái của người không có bất cứ thương tổn gì.” Tá Đẳng bổ sung một câu.

Anh Hoa vẫn chưa quyết định, nhân thần của nàng không ngừng biến hóa, diễn cảm thống khổ cực điểm Theo sau nàng vô lực nhắm hai mắt lại.

“Nguyên bản lấy thực lực của Lý Dật, người không có khả năng giết được hắn.” Tá Đẳng tiếp tục nói: “Bất quá, hiện tại người đã hoàn toàn được hắn tín nhiệm, cho nên, nếu người muốn giết hắn lại là một việc phi thường dễ dàng.”

“Ta đáp ứng.”

Một giọt lệ châu trong suốt chảy ra từ trong vành mắt của Anh Hoa, lưng thưng rơi Xuống khuôn mặt lãnh diễm, rót vào trong miệng của nàng. chua chất vô cùng. Tiếp theo, vẻ mặt nàng đã hoàn toàn bình tĩnh trở lại, bình tĩnh đến mức làm cho người ta cảm thấy sợ hãi. Thanh âm nói ra liền giống như một cỗ máy, không mang theo bất luận một tia sắc thái tình cảm nào.

“Tốt lắm.” lựa chọn của Anh Hoa làm cho Tá Đẳng rất hài lòng. Hắn từ trong túi móc ra một chiếc máy truyền tin cơ năng, ném cho Anh Hoa, nói: “Nhận lấy, giữ liên lạc với ta.”

Dứt lời, Tá Đẳng không quản đến mô dạng của Anh Hoa, mà trực tiếp Xoay người rời đi.

Anh Hoa vô cảm tiếp nhận chiếc máy truyền tin, lẳng lặng đưa mắt nhìn theo bóng lưng Tá Đẳng rời đi.

Theo sau. nàng quay trở lại ô tô, hơn nữa lau đi nước mắt trên khuôn mặt, giống như chưa từng phát sinh chuyện gì.

Mười phút sau. điện thoại di động ở trong túi nàng đổ chuông. người gọi tới chính là Lý Dật. Anh Hoa bình tĩnh chuyển máy, trong tai nghe lập tức truyền ra thanh âm quen thuộc của nam nhân kia: “Lái Xe tới công ty, tôi ở cửa chờ cô.”

“Ừm” Anh Hoa mặt không đổi sắc đáp. ngữ khí không có bất cứ điều dị thường nào.

Cúp điện thoại, Anh Hoa thuần thục khởi động ô tô. chạy ra khỏi bãi đậu Xe. Từ lúc cúp điện thoại cho đến lúc khởi động Xe, trên khuôn mặt của nàng cũng...không có bất luận ba động gì.

Rất nhanh. Anh Hoa điều khiển ô tô đi tới cửa tòa nhà tổng bộ Toàn Cầu Ảnh Nghiệp.

Cùng lúc đó, Lý Dật ở dưới ánh mắt kinh sợ của mấy tay bảo vệ, từ trong tòa nhà cao tầng đi ra. trực tiếp bước tới hướng ô tô.

Anh Hoa cùng thường ngày giống nhau, bước Xuống mở cửa Xe cho Lý Dật, trong quá trình không có biểu hiện ra chỗ nào dị thường.

Sau khi Lý Dật bước vào trong ô tô, Anh Hoa nhẹ nhàng đóng cửa, ngồi lên ghế trước, đảm nhận công việc ngày thường.

Chiếc ô tô rất nhanh chạy Xuống lòng đường, biến mất ở giữa dòng Xe cộ qua lại. Mặc dù lúc này không phải giờ tan tầm Nhưng dòng Xe cộ vẫn khá đông đúc, từng chiếc rồi lại từng chiếc Xuyên thoa nhau. giống như một con rồng được làm bằng sắt thép, uốn lượn ở trên mặt đường quốc lộ.

Trong ô tô. Lý Dật bởi vì giải quyết ổn thỏa chuyện tình Jeffrey, cho nên tâm tình không sai. Thoạt nhìn diễn cảm cực kỳ thoải mái.

Còn Anh Hoa thì đang chuyên tâm lái Xe, đồng thời thỉnh thoảng dùng khóe mắt nhìn vào gương chiếu hậu. đây là một hành động theo thói quen của nàng. Trước kia nàng thường nhìn vào gương chiếu hậu, để Xem phía sau có chiếc Xe nào bám theo hay không.

Nhưng mà hiện giờ lại bất đồng!

Nàng không quan Sát Xem ở phía sau có chiếc Xe nào theo dõi hay không, mà nàng cẩn thận tính toán khoảng cách đuôi chiếc Xe này và cổ Xe bus ở đằng Sau!

Khoảng cách vẫn chưa đạt tới trạng thái lý tưởng. Ở trong tính toán của Anh Hoa, lấy khoảng cách đuôi Xe hiện tại, cho dù nàng dùng tốc độ nhanh nhất tạt ngang tới trước mặt cổ Xe bus ở phía sau, cũng không thể cam đoan Lý Dật sẽ bị mất mạng. Đồng dạng, ở trong trí nhớ của nàng, Lý Dật có phản ứng dị thường xuất sắc, nếu như hiện tại động thủ, vậy thì Lý Dật chắc chắn sẽ nhận thấy được điều bất ổn. Không phải cơ hội tốt nhất!

Đây là ý niệm duy nhất trong đầu Anh Hoa giờ khắc này. Nàng cần phải đợi tới lúc cổ Xe bus ở phía sau đi nhanh hơn, chỉ cần Xe bus tạt tốc, lấy khoảng cách hiện tại, nàng có thể cam đoan dùng tốc độ nhanh nhất tạt ngang Xe ra. Vụ đụng chạm sẽ làm cho Lý Dật bị mất mạng, còn nàng thì đồng thời cũng nhảy ra bên ngoài.

Đúng theo như lời Tá Đằng nói, hiện giờ Lý Dật đối với Anh Hoa đã không còn lòng đề phòng, hẳn quả nhiên không cảm nhận được sự bất thường của Anh Hoa. Mà trên thực tế, Anh Hoa đâu có biểu lộ ra chút dị thường nào?

“Ông Chủ, đi đâu đây?” Anh Hoa Vừa lái Xe, Vừa bình thản hỏi Lý Dật một Câu giống như thường ngày.

Lý Dật trầm ngâm nói: “Về trang viên gia tộc Gambino trước đi.”

Anh Hoa không hồi đáp, mà lựa chọn trầm mặc, điều này đã trở thành thói quen của nàng. Cùng lúc đó, nàng rõ ràng phát hiện chiếc Xe bus phía sau, đã bắt đầu gia tăng tốc độ!

Phát hiện này khiến cho tâm tư nàng nhảy dựng lên!

“Nếu như không có gì bất ngờ Xảy ra, hôm nay tôi sẽ giải quyết hết những công chuyện cần thiết ở đây.” Bỗng nhiên Lý Dật mở miệng nói: “Tôi đã phân phó người chuẩn bị máy bay tư nhân, ngày mai tôi và cô đi Nhật Bản thăm Anh Tử.”

Nguyên bản Anh Hoa đang điều chỉnh tâm tình, chờ đợi thời khắc động thủ. Lại nghe được Lý Dật nói như vậy, trong lòng nghiêm nhiên không khỏi hung hăng chấn động!

“Thực Xin lỗi, vốn dĩ tôi hẳn là phải đi cùng cô sớm hơn, nhưng dạo này thật sự là quá bận rộn.” Lý Dật cũng không có cảm nhận được nét dị thường của Anh Hoa. Mà tiếp tục nói: “Mặt khác, lần này tôi và cô sẽ đưa Anh Tử qua bên Mỹ. Nàng ta một người ở đó muốn làm chuyện gì đều không có phương tiện, hai chị em cô ở gần, có thể chiếu cố lẫn nhau, cũng thường Xuyên gặp mặt hơn.”

Trong khi Lý Dật đang nói, thì chiếc Xe bus ở phía sau đã đạt tới loại tốc độ mà Anh Hoa mong muốn!

Giờ khắc này, tâm tư Anh Hoa nhắc lên tới cổ họng, thân thể của nàng khẽ run rẩy.

“Giết chết Lý Dật, hai chị em người mới có thể gặp lại nhau. Nếu không, ta cam đoan em gái của người sẽ sống không bằng chết!”

Giờ khắc này trong đầu Anh Hoa đồng thời vang lên hai câu nói của Lý Dật và Tá Đằng. về mặt nàng tái nhợt không còn chút huyết sắc. đôi con ngươi không ngừng biến ảo, bàn tay điều khiển vô lăng không tự chủ được mà run rẩy lên. hơn nữa biên độ run rẩy càng lúc càng lớn!

Vài giây đồng hồ sau, Anh Hoa bình ổn trở lại. về mặt biến ảo liên hồi cũng trở nên kiên định dị thường, nàng cất lực khống chế ngữ khí. nói: “Không cần. tôi đã đặt vé máy bay sau buổi trưa nay rồi.”

“Cô định đi chuyến bay buổi chiều hôm nay ư?” Lý Dật nghe Anh Hoa nói thì không khỏi ngạc nhiên, ở trong trí nhớ của hắn, Anh Hoa nàng rất ít tự chủ trương. Hơn nữa, lúc trước hắn kêu Anh Hoa quay về Nhật Bản. thì nàng đều một mực cự tuyệt!

“Anh Tử mắc bệnh, bệnh tình vô cùng nghiêm trọng.” Anh Hoa giải thích.

Lý Dật nhần mặt, nhíu mày trầm ngâm nói: “Buổi chiều tôi cùng đi với cô.”

“Không cần một mình tôi trở về sẽ nhanh hơn, ông còn có chính sự của mình.” Anh Hoa vẫn cự tuyệt Lý Dật giống như lần trước hẳn an bài cho nàng đi làm bảo tiêu của Hạ Vũ Đình, trong giọng nói tràn ngập hương vị dứt khoát.

Lý Dật lắc đầu: “Công việc ngày sau tôi sẽ quay về giải quyết, trước hết phải cùng CÔ đi thăm Anh TỬ Cái đã.”

“Tôi chỉ là bảo tiêu của ông. Ông không cần phải đối XỬ với tôi như vậy, chuyện tình Anh Tử, mình tôi trở về là đủ rồi.” Anh Hoa lạnh lùng nói.

Cảm nhận được kiên quyết trong giọng nói của Anh Hoa. Lý Dật hiểu rõ. một khi nàng đã làm ra quyết định gì đó, chắc chắn sẽ không bao giờ thay đổi, vì thế lựa chọn trầm mặc.

Nhưng hẳn lại không biết, ngay tại vài giây đồng hồ nước. Anh Hoa đã vì sự quan tâm của hẳn mà cải biến quyết định!

Lòng đau như dao cắt.

Đây chính là trạng thái ở trong nội tâm của Anh Hoa giờ khắc này. Lúc trước, khi quyết định ám sát Lý Dật thì nàng đã ôm tâm tư liều mạng, mạo hiểm Xông qua đường bị Xe đụng chết. Thế nhưng ngay khi tính toán động thủ, Lý Dật lại lộ ra quan tâm đến hai chị em nàng, khiến cho nội tâm nàng dâng lên một loại cảm Xúc chưa bao giờ có. Vừa lo lắng. vừa khẩn trương, lại vừa Xúc động.

354. Chương 305: Lý Dật Đã Biết?

Nghe cách nói của Anh Hoa Lý Dật biết ý nàng đã quyết, Lý Dật cũng không tiếp tục cưỡng cầu Anh Hoa. mà nói với nàng sẽ tiễn nàng ra sân bay. Anh Hoa cự tuyệt ý tốt của Lý Dật, bắt quá nửa đường đã xuống Xe. để Lý Dật tự lái xe quay về trang viên gia tộc Gambino.

Nhìn theo Lý Dật lái xe rời đi, Anh Hoa hơi khép mắt. sau đó thở mạnh một hơi. lấy ra thông tấn khí do Tá Đẳng cấp cho nàng. đi thẳng vào vấn đề nói: “Người ở nƠi nào. ta cần sự giúp đỡ của người.”

“Giúp đỡ?” Tá Đẳng cảm thấy vô cùng kinh ngạc đối với lời nói của Anh Hoa.

Anh Hoa không chút cảm tình nói: “Đúng vậy! Ta cần sự giúp đỡ của người! Tuy rằng hẳn đã không còn đề phòng ta, thế nhưng thực lực của hẳn không thể tưởng tượng, ta không nhất định có thể thành công.”

“Hẳn mạnh như vậy?” Giọng nói Tá Đẳng có chút hoài nghi.

Anh Hoa lạnh lùng nói: “Lẽ nào người không biết chuyện hẳn giết chết Điền Đẳng Cương trên lôi đài sao?”

“Ta đương nhiên biết, ta cũng từng Xem qua băng ghi hình trận so đấu đó.” Tá Đẳng cười nhạt: “Có thể nói, trận so đấu đó hẳn thắng được thập phần may mắn, thực lực của hẳn không bằng Điền Đẳng Cương!”

“Nam nhân ngu xuẩn! Đó là đã từng! Hiện tại thực lực của hẳn đề thăng rất lớn!” Anh Hoa lạnh lùng nói: “Ta không muốn lấy sinh mạng của em gái ta đi đánh bạc! Ta muốn bảo chứng không có sai lầm, hiểu chưa?”

Bên đầu kia thông tấn khí. Tá Đẳng trầm mặc vài giây. sau đó nói: “Được rồi. Nói cho ta biết, người muốn ta làm sao giúp đỡ người? Cùng người liên hợp giết chết hẳn sao?”

“Không cần. Ta cần người cung cấp cho ta Ma Quỷ Hào.”

Tá Đẳng âm trầm cười nói: “Vận khí của người không tệ, trên người ta vừa lúc có một lọ. Ta đang trên đường đến tượng Nữ Thần Tự Do, người đến chỗ đó tìm ta.”

Nói xong, Tá Đẳng trực tiếp chặt đứt liên hệ.

Anh Hoa hơi nhíu mày suy tư vài giây, sau đó ngăn một chiếc taxi đi tới chỗ Nữ Thần Tự Do. Tài xế taxi là một người da đen cao lớn, khi hẳn nhìn thấy gò núi non đồ sộ hùng vĩ của Anh Hoa thì nhin không được nuốt nước bỌt. Cũng giống như những nam nhân khác, hẳn cũng không dừng mắt trên người Anh Hoa quá lâu, mà rất nhanh dời đi. cổ hàn ý băng lãnh trên người Anh Hoa làm hẳn thập phần khó chịu.

Nhưng nếu hần biết được trong gò núi của Anh Hoa còn giấu một cây súng, chỉ sợ hần sẽ trực tiếp té xỉu trong Xe!

Tượng Nữ Thần Tự Do đứng sừng sững trên hòn đảo Liberty Island ngay giữa Han's Creek và New York Bay là lễ vật do các nhà thiết kế tháp Eiffel tặng cho nước Mỹ. Tượng Nữ Thần Tự Do làm bằng đồng cao, trên thân mặc trường bào đầu đội vương miện, tay phải nâng lên ngọn lửa, tay trái cầm Tuyên Ngôn Độc Lập, dưới chân đạp gông xiềng tượng trưng cho chuyên chế cùng cường quyền, là sự tượng trưng cho tự do.

Khi Anh Hoa đi đến gần tượng Nữ Thần Tự Do đã là một giờ. nàng có thể nhìn thấy rõ ràng toàn cảnh chỗ Nữ Thần Tự Do, mũ miện bắn ra ánh sáng bốn phía, thân điêu khắc trường bào kiểu La Mã rộng rãi, tay phải nâng ngọn lửa, tay trái nắm chặt một tấm bảng, được khắc bằng chữ La Mã: Tuyên Ngôn Độc Lập Nước Mỹ. còn có dòng chữ Công Nguyên ngày 4 tháng 7 năm 1776. Dưới chân là xiềng xích rơi lả tả, chân phải đang rướn tới như muốn tiến lên tác chiến, lại giống như đang giãy thoát khỏi gông xiềng. động thân tiến tới trước. nữ thần khí vũ hiên ngang, thần thái kiên quyết. làm cho người ta có loại cảm giác nghiêm nghị không thể xâm phạm Mà thân thể đoan trang đầy đặn lại giống như một vị mỹ nữ Hy Lạp, khiến người ta cảm thấy thân thiết lại tự nhiên.

Nhưng giờ khắc này Anh Hoa lại không có hứng thú thưởng thức tòa kiến trúc nổi tiếng thế giới này, mà đang lạnh lùng đánh giá chung quanh, tìm kiếm thân ảnh của Tá Đằng.

Rất nhanh, Tá Đằng xuất hiện trong tầm mắt của Anh Hoa.

Tá Đằng mặc một thân tây trang hàng hiệu phẳng phất giống như một lữ khách bình thường đang bước đi trong đoàn người, lúc này hần đã hoàn toàn thu liễm sát ý trên người, biểu tình cũng không còn âm trầm như trước.

Ánh mắt của Tá Đằng và Anh Hoa gặp nhau giữa không trung, sau đó hần bước nhanh tới hướng Anh Hoa. Mà trước đó, hần đã ở xa xa quan sát Anh Hoa một phút đồng hồ, xác định Anh Hoa cũng không hề mang theo vũ khí.

Điều này làm cho hần tin cậy lời Anh Hoa nói.

Lúc Tá Đằng đang đi tới hướng Anh Hoa, Anh Hoa cũng hướng hần đi tới, chung quanh đều là người, tình hình thật chặt chẽ chen chúc. Khi Anh Hoa cách Tá Đằng chỉ còn mười thước, Anh Hoa nhân cơ hội một lữ khách đang ngăn trở ngay trước mặt nàng, trong nháy mắt rút ra một cây súng lục nhỏ khéo léo lả lướt, chăm chú nằm trong lòng bàn tay.

Làm xong tất cả, lữ khách chắn ngay trước mặt nàng mới tránh ra, không ai nhìn thấy động tác của Anh Hoa, bao quát cả Tá Đằng phía trước.

Tám thước, bảy thước, sáu thước. năm thước. ba thước...

Khi cự ly giữa hai người rút ngắn chỉ còn ba thước, Anh Hoa bỗng nhiên động. trong nháy mắt bóp Cò súng!

Tá Đằng trong tích tắc đã nhận ra sát ý trong con ngươi của Anh Hoa. biến sắc. vô ý thức muốn né tránh. Thế nhưng, tất cả đều quá muộn.

“Thê”

Đạn bắn ra, thẳng đến ngay giữa mi tâm của Tá Đằng, cự ly ba thước làm Tá Đằng không còn có bất luận khả năng nào để né tránh.

“Phanh!”

Đạn chuẩn Xác ghim vào mi tâm của Tá Đằng. bắn vỡ đầu máu tươi và óc não trong nháy mắt phun ra!

Con mắt hần trừng thật to, tựa hồ không thể tin được tất cả là thật!

Nguyên bản với thân thủ của hần nếu cố tình, tuyệt đối có thể tránh thoát sự ám sát của Anh Hoa, chỉ là hần nằm mơ cũng không có nghĩ đến Anh Hoa vì Lý Dật mà buông tha việc cứu Anh Tử!

“A...”

Tiếng súng thành linh vang lên làm chung quanh một mảnh đại loạn, một ít lữ khách bụng tai kêu to bỏ chạy, cũng có một ít lữ khách nhìn thấy cái chết thảm liệt của Tá Đẳng SỢ đến ngồi bệCh Xuống mặt đất.

Sau khi nổ súng, Anh Hoa nắm chặt cây súng lọt trong lòng bàn tay. nàng giống như không có việc gì, thừa dịp đoàn người hỗn loạn rời khỏi hiện trường. Xa Xa cảnh Sát nhanh chóng chạy tới bên này. đồng thời dùng vô tuyến điện gọi cầu cứu. hiện trường triệt để rối loạn!

Làm kiến trúc tiêu chí của nước Mỹ, tượng Nữ Thần Tự Do được cho là một thắng địa du ngoạn, mỗi ngày du khách đến du lịch vô số, hôm nay ở chỗ này phát sinh án mạng, không thể nghĩ ngờ là tạt vào mặt cảnh Sát nước Mỹ.

Rất nhanh, Anh Hoa đi tới ngoài đường, hướng một chiếc Xe để bên đường đi qua. Đây là một chiếc thể thao không mui. trong Xe có một nam nhân tóc vàng đang ngồi, hắn nhìn thấy Anh Hoa không nhận được liên huyết sáo thật to. Cùng lúc đó. trên mặt Anh Hoa lộ ra dáng tươi cười.

Đối với người có thói quen lạnh lùng như Anh Hoa mà nói, để nàng cười là một chuyện phi thường khó khăn. nàng đột nhiên cười làm cho người ta có loại cảm giác như mê hoặc chứng sinh.

Thấy nụ cười Câu hồn của Anh Hoa, nam tử tóc vàng không khỏi tròn tròn mắt, Cổ họng không ngừng phát ra tiếng nuốt nước bọt ừng ực.

Cùng lúc đó, Anh Hoa đã đi tới trước người nam tử tóc vàng, tay phải nhanh như thiểm điện chém ra, ngón tay cái và ngón trỏ trong nháy mắt bóp lấy Cổ họng nam tử tóc vàng, dùng lực siết!

“Lạc Sát!”

Nương theo thanh âm Xương cốt bị gãy, đầu của nam tử tóc vàng vô lực ngửa lên ghé Anh Hoa không chút hoang mang gạt ra cửa Xe. một tay đẩy nam tử tóc vàng sang ghế kế bên. sau đó khởi động XE.

Xe thể thao giống như viên đạn pháo nhảy lên phóng ra ngoài, Anh Hoa theo thói quen nhìn kính chiếu hậu, cũng không thấy có người qua đường nào biểu hiện dị thường, điều này làm cho nàng thoáng thở phào nhẹ nhõm Nàng hiểu được. vừa rồi cũng không có ai nhìn thấy quá trình nàng đoạt Xe, nàng có thể thả lỏng lái chiếc thể thao đi tới sân bay.

Vẫn buổi trưa. Lý Dật ăn trưa cùng Lưu Tư Cẩm và Lưu Vi. Chỉ là trong lúc ăn. hăng hái của hắn cũng không Cao lắm, Anh Hoa đột nhiên rời đi làm hắn mơ hồ Cẩm thấy có chút không thích hợp, nhưng chỗ nào không thích hợp hắn lại không nói ra được.

Tiểu nha đầu vẫn luôn lú lú nói gì đó, thấy Lý Dật không có hăng hái, cho rằng Lý Dật không muốn nói Chuyện với nàng, nhất thời bậm môi nhỏ nhắn, mà Lưu Tư Cẩm cũng nhận thấy được Lý Dật dường như có tâm sự. Vì vậy chủ động đưa ra ý kết thúc buổi Cơm trưa, đồng thời cự tuyệt đề nghị Lý Dật muốn đưa hai mẹ con nàng về, nói Lý Dật tự đi làm Việc riêng của mình.

Cuối cùng Lý Dật vẫn kiên trì đưa hai mẹ con Lưu Tư Cẩm trở về biệt thự, sau đó một mình đi tới nơi ở của Từ Vạn Phúc của thương hội người Hoa. Bởi đã hẹn trước thời gian, khi Lý Dật đến nơi ở của Từ Vạn Phúc, Từ Vạn Phúc cũng chờ đã lâu.

Khác với những đại nhân vật khác, Từ Vạn Phúc cũng không ở trong phòng Sách chờ Lý Dật, mà đang ở trong đại sảnh, trước khi Lý Dật đến. hắn đang xem tin tức buổi trưa. đây là một thói quen của hắn.

“Hoan nghênh anh, Lý tiên sinh.” Thấy Lý Dật đi theo Từ Tiến vào trong phòng khách biệt thự. Từ Vạn Phúc lập tức đứng dậy nghênh tiếp, trên mặt hiện lên dáng tươi cười Sáng lạn.

Lý Dật mỉm cười tiến lên bắt tay Từ Vạn Phúc. nói: “Trên đường kẹt xe làm trễ thời gian, đã tới chậm, mong Từ tiên sinh bao dung.”

Trong lúc Lý Dật đang nói, khóe mắt hắn nhìn thấy trên màn ảnh ti vi, có một nam tử da vàng đầu dẫm máu đang nằm trên mặt đất, chung quanh có rất nhiều cảnh sát, đồng thời có cả hàng rào cảnh giới phong tỏa, một nữ nhân mặc áo ký giả nhìn màn hình nói nhanh: “các khán giả. đây là tình hình vụ án bắn Chết người trên Liberty Island sáng nay, hiện nay Cảnh sát đang điều tra thân phận của người Chết, người Chết quốc tịch Nhật Bản. năm nay...”

Từ Vạn Phúc đang định nói Chuyện với Lý Dật, ngạc nhiên nghe được tin tức, Cảm thán nói: “Hôm nay toàn quốc đang nghiêm cấm, không ngờ có người đang lúc đầu sóng ngọn gió giết người. thực sự là không muốn sống nữa!”

Lý Dật hiểu kỳ nhìn qua màn hình ti vi, cũng Chưa nói gì.

Sau đó. Lý Dật theo Từ Vạn Phúc đi tới phòng sách biệt thự.

“Từ tiên sinh, đại khái sự việc đã được lệnh công tử nói cho ông.” Có thể Anh Hoa rời đi nhiều ít ảnh hưởng đến Lý Dật. Lý Dật cũng không hàn huyên vòng vo như lúc bàn công việc trong dĩ vãng. mà trực tiếp vào chủ đề: “Yêu cầu của tôi rất đơn giản, thứ nhất, để Lưu Kim Ba của Hoa Nhân Bang ở một thời gian thỏa đáng đứng ra chỉ trì tôi! Thứ hai, sau khi ông nhận được thông báo của tôi, phải toàn diện thủ tiêu hợp tác sinh ý với Hoa Nhân Bang!”

“Đúng vậy, những điều này Con tôi đã nói cho tôi biết, hai điều kiện của anh không có vấn đề gì.” Từ Vạn Phúc cũng thẳng thắn: “Hiện tại Chúng ta bàn Chuyện giá tiền chuyển nhượng Hoa Nhĩ công ty.”

“Tám triệu đô la!” Lý Dật trầm giọng nói: “Đây là giới hạn của tôi.” Lý Dật trực tiếp làm Từ Vạn Phúc có chút không thích ứng. tựa hồ hẳn thật không ngờ Lý Dật lại trực tiếp như vậy, dù sao những vụ làm ăn buôn bán đều phải kéo dài kiên trì, như vậy mới có thể tranh thủ được lợi ích lớn nhất.

Mặt khác hẳn Xem qua tư liệu về Lý Dật. phong cách hành sự của Lý Dật không giống bây giờ, trong tư liệu biểu hiện Lý Dật là một người phi thường giảo hoạt!

“Lý tiên sinh, giá tiền này...” Lý Dật trực tiếp. Từ Vạn Phúc cũng không lập tức đáp ứng, mà nỗ lực trả giá.

Lý Dật nhú mày cắt đứt lời của Từ Vạn Phúc: “ Từ tiên sinh, tôi nói rồi, đây là giá tiền thấp nhất của tôi! Mà tôi cho rằng giá tiền này đã rất hậu đãi. đúng không?”

Lý Dật nói làm Từ Vạn Phúc ngậm miệng lại, giá trị của Hoa Nhĩ công ty cũng không tới tám triệu đô la, bất quá Hoa Nhĩ ở tại New York hay nước Mỹ đều có tin dự tốt phi thường. danh khí cũng rất lớn, tiềm lực phát triển trong tương lai rất lớn. Lý Dật đưa ra giá tám triệu đô la cũng không tính quá mức.

Hơn nữa. Từ Vạn Phúc cũng dám khẳng định, nếu Lý Dật ra ngoài tuyên bố muốn bán công ty Hoa Nhĩ, đừng nói tám triệu đô la. dù mười triệu cũng sẽ có người thu mua. hơn nữa tuyệt đối không Chỉ một người!

Từ Vạn Phúc nhú mày trầm mặc vài giây, nhận thấy được biểu tình kiên quyết trên mặt Lý Dật, thở dài nói: “ Được rồi, tám triệu thì tám triệu, tôi kém một chút cũng không sao, then Chốt có thể giao kết bạn bè với Lý tiên sinh.”

“Vài ngày tôi sẽ để Lưu Tư Cảm tiểu thư mang hợp đồng đến bàn với ông.” Lý Dật cũng không khách sáo đối trá với Từ Vạn Phúc, mà nỗ lực kết thúc cuộc nói chuyện. bởi vì cảm giác khó chịu trong lòng hẳn càng lúc càng thêm rõ ràng. Cảm giác này đã lâu chưa từng Xuất hiện.

Thân là hội trưởng thương hội người Hoa, ánh mắt Từ Vạn Phúc đương nhiên là nhất lưu, hẳn đã sớm nhận thấy được Lý Dật tựa hồ có tâm sự, lúc này nghe Lý Dật nói như thế liền đáp: “Lý tiên sinh. nếu như anh có việc gấp phải Xử lý, như vậy công việc bàn bạc hôm nay kết thúc. chúng ta hôm khác nói tiếp.”

“Ân!”

Lý Dật gật đầu, sau đó đứng dậy vươn tay nói: “Xin lỗi. Từ tiên sinh.”

“Không sao.” Từ Vạn Phúc lắc đầu.

Sau đó. Từ Vạn Phúc tự mình tiễn Lý Dật ra biệt thự.

Rời khỏi biệt thự của Từ Vạn Phúc, Lý Dật vừa lái Xe, vừa rít thuốc lá, nỗ lực dùng nicotin gây tê nội tâm bất an. Vùng lòng mày của hắn cau lại cùng một chỗ, không biết chính mình vì sao lại điên cuồng như vậy.

Khi Lý Dật sắp điều chỉnh được tâm tình, điện thoại di động rung lên đánh vỡ sự an tĩnh bên trong Xe. Lý Dật cầm lấy điện thoại vừa nhìn, phát hiện màn hình hiện lên dãy số của Haise Lin. vì vậy nghi hoặc chuyển điện thoại. điện thoại vừa chuyển được, bên trong lập tức truyền ra thanh âm hơi lo lắng của Haise Lin: “Lý, chuyện bắt chết người ở Liberty Island là anh gọi thủ hạ đi làm sao?”

“Vì sao nói như vậy?” Lý Dật nhíu mày hỏi lại.

Đầu kia điện thoại Haise Lin hạ giọng nói: “Tình hình hiện tại anh hẳn rất rõ ràng, sau khi chuyện bắt người phát sinh, cục điều tra liên bang Chúng tôi lập tức tham gia, mà trải qua mấy tiếng đồng hồ điều tra, chúng tôi từ miệng một gã du khách Châu Âu biết được một đầu mối trọng yếu. Căn cứ theo lời người du khách, hẳn nhìn thấy một Cô gái da vàng mặc bộ quần áo màu đỏ tươi nổ súng.”

“Cô Xác định?” Sắc mặt Lý Dật hơi đổi.

Giọng nói của Haise Lin thập phần kiên quyết: “Tôi Xác định! Vụ án này hiện nay do tôi phụ trách. tôi đã đưa ảnh chụp của Anh Hoa cho tên du khách nhìn, hẳn Xác định chính Anh Hoa làm”

Anh Hoa không quay về Nhật Bản?

Mà là đi giết người!

Giờ khắc này, vùng lông mày của Lý Dật cau chặt lại, sau đó hẳn tựa hồ như nhớ tới điều gì, lập tức hỏi: “Haise Lin, người chết là ai?”

“Lý, thực sự không phải do anh làm sao?” Haise Lin không trả lời câu hỏi.

“Chết tiệt.” Lý Dật trầm thấp rít gào một tiếng, sau đó cho Xe dừng ven đường, lạnh lùng nói: “Haise Lin, nếu như là tôi làm tôi con cần hỏi cô sao? Có lẽ nói, tôi có cần giả ngu trước mặt cô sao?”

Ngạc nhiên nghe được Lý Dật nói, sắc mặt Haise Lin không khỏi biến đổi, nhớ tới chuyện Lý Dật dám mạo hiểm trở mặt với gia tộc Hyde Gus ở đầu sóng ngọn gió diệt trừ Carville, HaiSe Lin hiểu được, Lý Dật thật sự không biết chuyện này. Bằng không sẽ không có ý tuyển chọn giả ngu.

“Người chết là người Nhật Bản, là một sát thủ.” Haise Lin trầm giọng nói: “Mặt khác, thủ hạ Anh Hoa của anh từng cùng một tổ chức sát thủ với người chết, hơn nữa, Anh Hoa là một sát thủ do một tay kẻ chết huấn luyện ra. Người chết là huấn luyện viên của tổ chức sát thủ kia. chuyên môn phụ trách bồi dưỡng sát thủ cho tổ chức.”

Sát thủ?

Cùng một tổ chức với Anh Hoa?

Nghe Xong lời nói của Haise Lin, vùng lông mày Lý Dật càng cau chặt lại, trong lòng có một trực giác nói cho hẳn, Anh Hoa nhất định Xảy ra chuyện!

Đầu kia điện thoại, Haise Lin thấy Lý Dật không nói lời nào, nhin không được hỏi: “Lý Dật, đối với chuyện này...”

“Haise Lin, cô nghe, tôi mặc kệ cô dùng phương pháp gì, chân tướng chuyện này phải che giấu! Nhớ kỹ, phải che giấu!” Lý Dật khôi phục lãnh tĩnh: “Về phần cô cần tiếp tục điều tra hay không, phải nhìn năng lực của cô, nếu như cô không có năng lực ngăn cản tiếp tục điều tra, như vậy phải dời đi phương hướng phá án và bắt giam, hiểu không?”

“Được rồi.” Đầu kia điện thoại, HaiSe Lin có chút không tình nguyện đáp ứng đề nghị của Lý Dật.

Nghe được HaiSe Lin nói, Lý Dật trực tiếp cắt đứt điện thoại, hẳn theo thói quen đốt một điếu thuốc lá, sau đó Suy nghĩ về một loạt biến hóa trong ngày nay của Anh Hoa. Trải qua hồi ức Lý Dật có thể Xác định, trước sáng nay khi đến Toàn Cầu Ảnh Nghiệp, Anh Hoa cũng không hề biểu hiện điều gì dị thường!

Trên đường đến Toàn cầu Ảnh Nghiệp, Anh Hoa cũng có vẻ rất bình thường. thẳng đến khi Lý Dật từ trên tòa lầu Toàn Cầu Ảnh Nghiệp đi xuống tới, Anh Hoa tựa hồ mới có điều không thích hợp, sau đó đưa ra ý tứ muốn một mình quay về Nhật Bản!

Lẽ nào trong lúc đó Xảy ra chuyện gì?

Nghĩ tới đây, Lý Dật dụi mạnh tàn thuốc, trong nháy mắt khởi động máy lái thẳng tới tổng bộ Toàn Cầu Ảnh Nghiệp.

Lúc Lý Dật đi tới tổng bộ Toàn cầu Ảnh Nghiệp, Lưu Tư Cầm cũng không có mặt trong phòng làm việc, Lý Dật đi thẳng tới phòng bảo an. Trong phòng bảo an mọi người từng gặp qua Lý Dật. biết thân phận của hắn. Nên đối với việc hắn đột nhiên giá lâm phòng bảo an có vẻ thập phần khiếp sợ! Mà Lý Dật căn bản không để ý tới biểu tình khiếp sợ trên mặt bảo an. trầm giọng nói: “Đem đoạn băng ghi hình vào chín giờ sáng đến mười giờ sáng chiếu ra. lập tức!”

Tuy rằng không biết Lý Dật muốn làm gì, nhưng tên bảo an vẫn lập tức làm theo lời Lý Dật. Rất nhanh, đoạn băng ghi hình được chiếu ra, theo màn hình biến hóa, Lý Dật nhìn thấy được chiếc Xe của mình. vội vã kêu: “Dừng.”

Tên bảo an nghe được Lý Dật nói, vội vã thối lui sang bên, về mặt kính nể nhìn Lý Dật, tuy rằng trong lòng có rất nhiều nghi vấn, thế nhưng rất thức thời không có mở miệng hỏi.

Mà Lý Dật lại hí hóp mắt nhìn chằm chằm màn hình, Hắn sợ bỏ qua một chi tiết nào trong nháy mắt.

Tuy rằng không thể thông qua hình ảnh phán đoán ra hai người đang nói chuyện gì với nhau, thế nhưng Lý Dật có thể nhận thấy được Sự phẫn nộ trong mắt Anh Hoa! Khi nhìn thấy trên màn hình chiếu cảnh Tá Đẳng đưa điện thoại di động cho Anh Hoa, Lý Dật không khỏi thả chậm tốc độ, sau đó khi Anh Hoa cầm lấy điện thoại liền tạm dừng đoạn băng ghi hình.

Trên màn ảnh, hình ảnh trong điện thoại di động cũng không phải rõ ràng. bắt quá Lý Dật vẫn nhìn thấy được hình ảnh trong điện thoại di động chính là Anh Tử!

Phát hiện này làm con người Lý Dật đột nhiên phóng lớn!

Người của tổ chức Sát thủ bắt cóc Anh Tử?

Xem Xong cuộn băng ghi hình, sắc mặt Lý Dật cực kỳ âm trầm, con mắt hắn mị thành một cái khe!

Người quen thuộc Lý Dật đều biết. đây là dấu hiệu Lý Dật nổi giận!

355. Chương 306: Nhật Bản Ta Tới!

Vàng trắng lạnh treo trên cao, ánh trắng nhu hoà phủ Xuống núi Phú Sĩ, ánh sang bạc óng ánh một mảnh. Tuyết đọng trên đỉnh núi dưới ánh trắng chiếu Xuống tản ra ánh sáng trắng Xóa. Núi Phú Sĩ là núi thánh đệ nhất tại Nhật Bản, vượt qua hai ngọn núi Tinh Vọng, Sơn Thặng, núi Phú Sĩ từng là ngọn núi lửa cao nhất. Núi có hình nón, chân núi có độ cong rủ Xuống duyên dáng. chạy dài bên dưới vịnh SuIuga. Là tượng trưng cho cảnh đẹp trọng yếu nhất Nhật Bản, núi Phú Sĩ được tạo ra từ khoảng một vạn năm trước trên bán đảo Izu, bởi vỏ quả đất biến động mà cùng đảo Honshu kịch liệt va chạm đè ép nên hình thành núi non. là một tòa núi lửa sau mười lần phun lửa thì tạm ngưng hoạt động được ghi chép lại.

Làm một trong những tượng trưng kinh điển của Nhật Bản, cảnh sắc tú lệ của núi Phú Sĩ được cả thế giới nghe tiếng. Nếu như từ Xa Xa ngưỡng mộ núi Phú Sĩ. người sẽ cảm thụ được sự ưu mỹ của ngọn núi này, thế nhưng nếu như gần gũi nhìn khu rừng rậm của núi Phú Sĩ, thì người sẽ cảm thấy đáng tiếc vì bị rất nhiều du khách Xả rác khắp nơi.

Hầu như các du khách đều biết trên đỉnh núi Phú Sĩ có một tòa đại Xã ASama, dùng để tế tự thần linh núi Phú Sĩ. Thế nhưng cũng rất ít người biết, tổ chức Sát thủ Đẳng Mộc ở gần bên núi Phú Sĩ có một căn cứ bí mật.

Nơi này chính là một trong những căn cứ của tổ chức sát thủ Đẳng Mộc. Chuyên môn phụ trách huấn luyện thành viên mới của tổ chức. chính là một sân huấn luyện. Ngoại trừ căn cứ huấn luyện tại núi Phú Sĩ, tổ chức Sát thủ Đẳng Mộc còn một phòng làm việc cách Tokyo khoảng 80km, nơi này còn là nơi phụ trách tiếp thu các loại nhiệm vụ.

So sánh mà nói, căn cứ huấn luyện bí mật hơn. thế nhưng nhân viên cũng không nhiều, hơn nữa phòng vệ cũng không phải thập phần sâm nghiêm Mà phòng làm việc tại Tokyo tuy rằng không tính là bí mật, thế nhưng lại được phòng vệ cực kỳ Sâm nghiêm

Đảng Mộc là một trong những tổ chức Sát thủ nổi danh tại Nhật Bản. ngoại trừ hai căn cứ này, ở các thành thị khác trong toàn quốc cũng có điểm liên lạc, bất quá những nơi này cũng chỉ là nhân viên ngoại vi, không tính là căn cứ địa. Sau nửa đêm, trên núi Phú Sĩ một mảnh yên lặng. căn cứ huấn luyện của tổ chức Sát thủ Đảng Mộc cũng không còn Xôn Xao như ban ngày.

Ánh trăng Xuyên thấu qua Song sắt chiếu vào trong một căn phòng trong căn cứ huấn luyện. làm cho người ta có thể tinh tường nhìn thấy trong góc phòng có một chiếc giường đen, một thiếu nữ gương mặt đầm nước mắt đang cuộn mình trên giường, hai tay ôm chặt đầu gối.

Ánh trăng chiếu lên khuôn mặt trắng nõn, có thể rõ ràng nhìn thấy nước mắt trên mặt hàng, có thể do trong nội tâm thập phần sợ hãi, đôi môi của nàng có chút phát tím thân thể không thể không chế run lên.

Đối với nàng mà nói, tất cả ở đây đều quá mức Xa lạ, nàng cảm giác những người ở đây đều là người điên!

Vào buổi trưa nàng bị đưa ra khỏi phòng tiếp điện thoại, nàng tận mắt nhìn thấy hai đứa trẻ chỉ khoảng mười tuổi tay cầm con dao đang tàn sát lẫn nhau, cuối cùng có một đứa bị giết chết, mà đứa trẻ giết người kia biểu tình vẻ mặt lạnh lùng, thậm chí còn cực kỳ biến thái liếm liếm máu tươi dính trên con dao!

Lúc đó, nhìn thấy một màn như vậy, Anh Tử khom lưng nôn ói, ói cả chất dịch trong dạ dày. Lúc nói chuyện với Anh Hoa. trong lòng Anh Tử có rất nhiều nghi vấn. mà lúc đó vì khẩn trương nàng chỉ kịp hô lên bốn chữ: “Chị ơi cứu em!”.

Tuy rằng nàng không biết ở đây vì sao lại liên hệ với chị nàng, thế nhưng do tinh thần hoảng hốt nên nàng cũng không có nhiều tinh lực đi suy nghĩ chuyện này, ở trong lòng nàng chỉ biết cầu khẩn chị nàng có thể sớm tới đây một chút, đưa nàng rời khỏi vực sâu!

Chiếc máy bay từ New York bay đi Tokyo, vào lúc hừng đông ba giờ đã đáp Xuống sân bay Tokyo. Bởi thời gian bay quá dài, đại bộ phận lữ khách đều ngủ được một giấc, mà Anh Hoa lại chưa từng nhắm mắt dù chỉ một chút.

Ra khỏi sân bay. Anh Hoa ngăn một chiếc taxi đi thẳng tới nơi ở tại Tokyo. Đối với Anh Hoa mà nói, nàng không thể giết Lý Dật. như vậy chỉ có thể cứu ra Anh Tử.

Thân là thành viên của tổ chức sát thủ Đảng Mộc, Anh Hoa thập phần hiểu rõ tổ chức Đảng Mộc, nghe được Tá Đảng nói em gái nàng bị giam giữ tại căn cứ huấn luyện ở núi Phú Sĩ, mà toàn bộ căn cứ chỉ có khoảng mười tên thành viên, ngoại trừ bốn gã huấn luyện viên. vài thành viên khác đều là sát thủ đang được huấn luyện. Theo Anh Hoa Xem ra, bốn gã huấn luyện viên tuy rằng thực lực phi thường kinh khủng, thế nhưng nếu nàng lợi dụng phương thức lên vào ám sát, chưa chắc không cứu ra được Anh Tử.

Nơi ở của Anh Hoa ở Tokyo cũng không thuộc khu người giàu có, mà là một địa phương cách trường học Anh Tử không Xa, là một biệt thự. Ngày trước Anh Hoa mua biệt thự này chính là vì thuận tiện chiếu cố cho Anh Tử. mà bên trong biệt thự đang cất giữ trang bị dùng trong việc chấp hành nhiệm vụ của Anh Hoa. Làm một cao thủ dùng Súng. bình thường khi Anh Hoa hành động đều mang theo Súng lục, chỉ khi gặp phải nhiệm vụ vướng tay chân mới tuyển chọn mang theo Súng ngắn. Anh Hoa hiểu được, muốn một mình lên vào căn cứ huấn luyện, như vậy súng ngắn là trang bị cần thiết chuẩn bị, bằng không không thể giết chết thành viên tuần tra ban đêm.

Đối với Anh Hoa mà nói. nàng phải trước năm giờ chạy tới bên ngoài núi Phú Sĩ 80km bằng không ban ngày lên vào trong căn cứ huấn luyện, so với lên trời còn khó khăn hơn. Mà đoạn thời gian trước khi trời sáng là thời gian mà con người hay thả lỏng cảnh giác nhất. rất có lợi cho hành động thực thi ám sát.

Vì vậy, sau khi rời khỏi sân bay, Anh Hoa trực tiếp đánh tài xế taxi hôn mê, bỏ tài xế vào băng sau. sau đó tự mình lái Xe đến chỗ ở, nguyên chiếc Xe có tốc độ chênh lệch nhưng bị nàng lái cực nhanh, dọc theo đường đi không biết đã siêu Việt bao nhiêu Xe khác.

Con đường cần đi tới một giờ, Anh Hoa chỉ tốn hơn nửa giờ đã đến, bất quá Anh Hoa không cho Xe chạy đến tận chỗ ở của mình, mà dùng Xe cách nhà vài thước. Có thể vì thời gian đã tối, trên đường cái có vẻ thập phần quanh quẽ, cả con đường hầu như không có một chiếc Xe nào, lại càng không nói tới một bóng người.

“Xoạch! Xoạch!”

Đang lúc chạy nhanh, giày của Anh Hoa giẫm lên nền ciment phát ra thanh âm chói tai, đánh vỡ sự yên lặng của đêm tối. Chạy thật nhanh. Anh Hoa đã tới nơi ở, bất quá nàng cũng không lập tức đi vào. Mà tỉ mỉ quan sát bên ngoài, Xác định không có quá lớn nguy hiểm mới tiến vào biệt thự.

“Anh Hoa, người đã trở về.”

Trong nháy mắt Anh Hoa tiến nhập biệt thự, ánh đèn phòng khách trong biệt thự bỗng nhiên sáng lên, một nam tử mặc quần áo màu đen đứng bên cạnh tường, vẻ mặt lạnh lùng nhìn Anh Hoa, vừa nói vừa đùa giỡn cây súng lục trong tay, làm cho người ta có một loại cảm giác hoa mắt.

Ngay khi nghe nam tử nói, nhìn biểu tình lạnh lùng của hắn, sắc mặt Anh Hoa bỗng biến đổi, con người trong nháy mắt biến thành mũi nhọn. Bởi vì nàng nhận ra nam tử đứng trước mặt!

Tá Mộc!

Con nuôi của Tá Đằng.

Chính là sát thủ xuất sắc nhất của tổ chức sát thủ Đằng Mộc, thuật bắn súng xuất thần nhập hóa. ở Nhật Bản bài danh một trong ba kim bài sát thủ hàng đầu. cũng là vương bài của tổ chức sát thủ Đằng Mộc!

“Tuy rằng ta biết người giết chết cha nuôi của ta, bất quá người không cần khẩn trương, hiện tại ta sẽ không giết người.” Tá Mộc vừa đùa nghịch cây súng, vừa hướng Anh Hoa đi tới. Cổ sát ý băng lãnh trên người không chút nào che giấu.

Nhìn Tá Mộc hướng chính mình đi tới. sắc mặt Anh Hoa không ngừng biến ảo. trong đầu nàng hiện lên ý chạy trốn, thế nhưng nàng cũng lo lắng, tốc độ nổ súng của Tá Mộc sẽ nhanh hơn tốc độ chạy trốn của nàng!

Mà trước khi rời khỏi New York. nàng đã bỏ lại cây súng lục nhỏ, hiện nay mặc dù muốn cùng Tá Mộc liều mạng cũng không có cơ hội.

Có thể nhận ra vẻ không cam lòng trong mắt Anh Hoa, Tá Mộc cười lạnh một tiếng: “Kỳ thực ta hiểu kỳ. người làm sao có thể giết chết cha nuôi của ta, người là do cha nuôi ta dạy dỗ, người không có lý do gì có thể giết chết được hắn.”

Đang khi nói chuyện, Tá Mộc dừng chân lại, híp mắt. gắt gao nhìn chăm chăm Anh Hoa.

Đối mặt câu hỏi của Tá Mộc, Anh Hoa tuyển chọn trầm mặc.

Giết chết được Tá Đằng có thể nói hoàn toàn là do Tá Đằng sơ sẩy, dù sao Anh Hoa đã đáp ứng Tá Đằng sẽ giết chết Lý Dật, hơn nữa Anh Tử còn bị bắt cóc, Tá Đằng cũng không cho rằng Anh Hoa lại đem tính mạng của chính mình và em gái trở mặt với tổ chức. Nếu không phải như vậy, với thực lực của Anh Hoa muốn giết Tá Đằng là một chuyện vô cùng khó khăn.

“Anh Mộc tiên sinh nói cho ta biết, hiện tại mục tiêu còn không chết, cần phải đem người làm mồi dụ mục tiêu đến Nhật Bản.” Thấy Anh Hoa không nói lời nào, Tá Mộc lại lần thứ hai mở miệng, giọng nói của hắn làm người ta có cảm giác thập phần âm trầm, hơn nữa giọng nói rất chậm: “Cho nên ta tạm thời lưu người một mạng, bất quá ta cho người một cơ hội.”

Nói tới đó, Tá Đằng dừng lại động tác trong tay, nhẹ buông. cây súng lục trực tiếp rơi trên tấm thảm trong phòng khách, phát ra một âm thanh trầm muộn.

Nhìn thấy một màn như vậy, Anh Hoa đầu tiên là ngẩn ra. sau đó cũng hiểu được, tuy rằng Tá Mộc không giết nàng. cũng muốn thông qua việc cách đầu để giáo huấn nàng!

Đúng như Anh Hoa suy nghĩ, Tá Mộc Xác thực là nghĩ như vậy. trong nháy mắt hắn bỏ súng, hắn bày ra một tư thế cách đầu tiêu chuẩn, đồng thời lắc nhẹ cổ, phát ra hai tiếng răng rắc.

Anh Hoa dùng hành động thực tế trả lời Tá Mộc, hiểu được ý tứ của Tá Mộc. Nàng giậm chân tại chỗ. cả người giống như quỷ mị nhắm phía Tá Mộc, tốc độ kinh khủng bám theo tiếng rít gió.

Lúc gần kề Tá Mộc. Anh Hoa bỗng dừng thân hình, đùi phải bỗng đưa ra!

Chân chưa tới, gió tới trước, nương theo tiếng gió, chân Anh Hoa mạnh mẽ nằm Xuống, đồng thời trên đường thay đổi tiết tấu. làm cho khó lòng phòng bị. Đối mặt cú đá hung ác độc địa của Anh Hoa, Tá Mộc chỉ hơi nghiêng thân thể một chút, liền tránh qua. Một cước không trúng. chân trái của Anh Hoa theo sát bay lên, chỉ là so sánh với đùi phải, lực đạo của chân trái yếu hơn. Tá Mộc tựa hồ biết điểm này. lúc này đây. hẳn cũng không né tránh, mà cười lạnh một tiếng. sau đó vươn cánh tay đón đỡ!

“Phanh”

Chân của Anh Hoa đá thẳng vào tay Tá Mộc phát ra âm thanh trầm muộn, sau đó năm ngón tay của Tá Mộc mở ra, giống như đóa mạn đà la chụp lấy chân của Anh Hoa, không đợi Anh Hoa thu chân. chộp lấy chân nàng. sau đó dùng lực vung!

“Phanh”

Thân thể Anh Hoa nhất thời bị quăng ra ngoài, hung hăng đánh lên vách tường, phát ra một tiếng trầm muộn. Sự va chạm kịch liệt làm vai Anh Hoa truyền đến một sự đau đớn dữ dội, nhưng ngay cả chân mày nàng cũng không cau một chút, dùng một chiêu Lý Ngư Đả Đỉnh. một lần nữa hướng Tá Mộc vọt tới. Lúc này đây, Tá Mộc cũng không ở tại chỗ đợi, mà cười lạnh đón nhận.

“Bang bang bang bang phanh...”

Hai người rất nhanh tiếp Xúc. nắm tay Anh Hoa đánh ra như mưa. mỗi một lần đều bị Tá Mộc đón đỡ, căn bản không thể tạo thành thương tổn gì cho Tá Mộc. Liên tục ra quyền làm lực đạo của Anh Hoa ngày càng chậm hơn không ít. Tá Mộc nhân cơ hội này bỗng nhiên khom người, tránh né. đồng thời chụp lấy nắm tay Anh Hoa đánh ra, một tay luồn dưới nách Anh Hoa, nắm vai nàng. dùng sức vung!

Quá Kiên Suất!

Thân thể Anh Hoa hung hăng nện lên trên thảm, lực lượng cường đại làm cho Xương cốt toàn thân nàng phảng phất như muốn nứt vỡ ra, trên mặt nàng lộ ra tia thống khổ, đang định đứng dậy, liền bị một bàn chân tràn ngập lực lượng dậm lên mặt đất.

Tá Mộc hung hăng giẫm đạp lên mặt Anh Hoa, cúi người Xuống. lạnh lùng nói: “Ngươi là kẻ phản bội chết tiệt, không ngờ vì một người đàn ông mà phản bội tổ chức, sát hại cha nuôi.”

Biểu tình tràn ngập sát khí của Tá Mộc. Anh Hoa bỗng ngừng giãy dụa, bởi vì nàng biết có giãy dụa cũng phí công vô ích. Làm sát thủ Xuất sắc nhất của tổ chức Đàng Mộc. thực lực của Tá Mộc mạnh hơn nàng rất nhiều.

“Chờ sau khi diệt trừ mục tiêu, ta sẽ đại biểu tổ chức cho ngươi thừa thụ sự nghiêm phạt nên có với một kẻ phản bội.” Tá Mộc nhìn Anh Hoa ngừng giãy dụa, cười lạnh nói: “Đồng dạng. ta sẽ đưa em gái ngươi đến dạ tổng hội lớn nhất Tokyo. để cô ta mỗi ngày bị nam nhân chơi.”

Tá Mộc vừa nói Xong, Anh Hoa lại lần nữa giãy dụa kịch liệt, thế nhưng lúc này nàng bị Tá Mộc dùng chân giẫm đạp, tất cả giãy dụa chỉ là phí công.

“Làm sao vậy? Phẫn nộ rồi? Nói cho ngươi, đây là hạ tràng khi ngươi tuyển chọn làm kẻ phản bội.” Tá Mộc gia tăng lực đạo trên chân. Khóe miệng Anh Hoa liền chảy máu tươi.

Nghe được câu nói của Tá Mộc. sự phẫn nộ cùng liều mạng trong lòng nàng nháy mắt biến mất. con người của nàng dâng lên ánh mắt tuyệt vọng. nàng hiểu được, theo như lời Tá Mộc, bị nghiêm phạt không chỉ có một mình nàng, còn có cả em gái của nàng!

Nghĩ đến em gái mình cũng bị đưa đến loại địa phương này, Anh Hoa cực kỳ đau lòng, đồng thời toàn thân dâng lên một cảm giác vô lực.

Lẽ nào mình đã làm sai rồi sao?

Anh Hoa vô lực nhắm hai mắt lại, hoàn toàn buông tha việc chống Cự.

Có thể đã nhận ra điểm này, Tá Mộc cũng không nhiều lời vô ích với Anh Hoa, mà đánh hôn mê nàng, sau đó nhặt cây súng lục trên mặt đất, khiêng Anh Hoa đi tới ga-ra. bỏ nàng vào trong Xe.

Sau đó. Tá Mộc khởi động Xe. chiếc Xe rất nhanh hướng núi Phú Sĩ chạy tới. Trong lúc lái Xe, Tá Mộc lấy ra thông tấn khí chuyên dụng của tổ chức Đảng Mộc gọi cho Anh Mộc, nói: “Anh Mộc tiên sinh, tôi đã chế phục Anh Hoa, đang trên đường đến núi Phú Sĩ.”

“Đã biết, người chờ mệnh lệnh của ta.” Anh Mộc nói Xong trực tiếp cắt đứt điện thoại.

Sau khi cắt đứt điện thoại. Anh Mộc cầm điện thoại bên cạnh bấm một dãy số, điện thoại thật lâu mới chuyển được, bên trong truyền ra thanh âm của Biên Xuyên: “Anh Mộc quân, có phải bắt được người rồi không?”

“Đúng vậy. Biên Xuyên quân.” Anh Mộc nhú mày nói: “Bất quá tôi cho rằng trực tiếp phái sát thủ đi Xử lý mục tiêu thì tốt hơn, lợi dụng kẻ phản bội kia làm mồi dụ mục tiêu đến đây, phiền phức không nói, hơn nữa chưa chắc mục tiêu sẽ đến!”

“Anh Mộc quân. sau sự kiện bắn chết người ở Liberty Island, chính phủ Mỹ đối với người nhập cảnh giám sát rất cao, người của người căn bản không thể thuận lợi nhập cảnh.” Đầu kia điện thoại, Biên Xuyên nghiêm mặt nói: “Hơn nữa, sự kiện bắn người ở Liberty Island khẳng định sẽ làm mục tiêu nhận thấy được điều gì đó, hắn sẽ tăng cường nhân thủ bên người, giết hắn cũng không dễ dàng.”

“Được rồi, người là cô chủ, ta nghe lời người.” Anh Mộc suy nghĩ một chút lại nói: “Người làm sao bảo chứng mục tiêu sẽ đến Nhật Bản?”

Anh Mộc Xem qua tư liệu của Lý Dật, đối với việc Lý Dật ở trong thời gian ngắn có thể quật khởi tại nước Mỹ, bản thân hắn nhiều ít có chút bội phục, hơn nữa đi qua một loạt sự kiện, hắn có thể khẳng định Lý Dật là hạng người có thủ đoạn độc ác, người như vậy tuyệt đối sẽ không bởi vì một nữ bảo tiêu từ Xa Xôi vạn lý chạy tới Nhật Bản cứu người, dù sao đây chính là thâm nhập hang ổ!

“Anh Mộc quân, người quên một chuyện.” Biên Xuyên vẽ mặt tự tin nhắc nhở.

“Nga? Mời nói.” Anh Mộc không giải thích được.

Giọng nói của Biên Xuyên thật quỷ dị: “Anh Mộc quân. lẽ nào người quên nữ nhân kia vì sao lại phản bội tổ chức của người sao? Hắc! Nàng ta vì mục tiêu mà phản bội. thay lời khác nói, nàng đã yêu mục tiêu! Cáp, một sát thủ yêu một nam nhân, đồng thời vì nam nhân này đem chính tính mạng của mình và thân nhân để đánh bạc, đây là ái tình vĩ đại cỡ nào a!”

Ngạc nhiên nghe được Biên Xuyên nói, sắc mặt Anh Mộc trở nên vô cùng âm trầm, đối với một tổ chức sát thủ mà nói, trong tổ chức Xuất hiện kẻ phản bội, điều này không thể nghi ngờ là một chuyện vô cùng mất mặt. Anh Mộc duy nhất có thể kỳ vọng chính là chuyện Anh Hoa trở thành kẻ phản bội có thể che giấu Xuống dưới. đồng thời. hận ý của hắn đối với Anh Hoa cũng đạt được nồng nổi thật kinh khủng, có thể dự kiến chính là, chỉ cần giết chết Lý Dật. hắn sẽ làm cho Anh Hoa sống không bằng chết!

“Biên Xuyên quân, ả hỗn đản yêu phải mục tiêu thì không sai, thế nhưng điều này cũng không thể bảo chứng mục tiêu sẽ mạo hiểm sinh mạng đến đây.” Anh Mộc nhú mày.

Biên Xuyên thở dài nói: “Anh Mộc quân. người không biết về mục tiêu, mục tiêu tuy rằng là một nhân vật kiêu hùng, thế nhưng hắn có một nhược điểm trí mạng: hắn quá Xem trọng đối với người bên cạnh! Nếu như để mục tiêu biết là người của người chính vì yêu hắn, mà buông tha giết hắn, cuối cùng mạo hiểm sinh mạng quay trở về Nhật Bản. hắn nhất định sẽ đi Nhật Bản! Ân. điểm này là tử địch của mục tiêu, long đầu Hồng Thanh Vân của Hoa Nhân Bang nước Mỹ nói cho ta biết, người biết. Hồng Thanh Vân là người muốn giải quyết mục tiêu nhất ở trên thế giới này.”

“Được rồi.” Cuối cùng Anh Mộc cũng đáp ứng lời đề nghị của Biên Xuyên.

Nghe được Anh Mộc đáp ứng, Biên Xuyên nghiêm mặt nói: “Ta sẽ cho người đem chuyện của nữ nhân kia truyền tới trong tai mục tiêu, một ngày mục tiêu đi tới Nhật Bản, ta sẽ thông tri thời gian cụ thể với người. Nếu như có thể giết chết ngay tại sân bay là hay nhất.”

“Yên tâm, chỉ cần hắn tới Nhật Bản, ta chắc chắn thi thể hắn sẽ ở tại chỗ này.” Anh Mộc lạnh lùng cười cười, dáng tươi cười toát ra sự tự tin cường đại.

Trong lúc Anh Mộc và Biên Xuyên đang trò chuyện, Lý Dật đã ở trên máy bay, chính Xác ra, còn mấy tiếng đồng hồ hắn sẽ đến Nhật Bản. Cùng đi với Lý Dật còn có toàn bộ thành viên của Hắc Dạ!

Nguyên bản, trước khi Lý Dật rời khỏi Los Angeles. Jester đã nói với Lý Dật muốn tiếp nhiệm vụ, thế nhưng trong khoảng thời gian ngắn cũng không tiếp nhận được nhiệm vụ, bởi vậy khi nhận được điện thoại của Lý Dật, Jester lập tức dẫn người đến sân bay Los Angeles chờ hắn.

Lý Dật đầu tiên bí mật lên máy bay rời khỏi New York, trên đường dừng lại tại Los Angeles, ngoại trừ đám người của Jester lên máy bay, trên máy bay còn mang theo một số đạo cụ điện ảnh. Biểu hiện ra, lần này tất cả mọi người lên máy bay đều là nhân viên của Toàn Cầu Ảnh Nghiệp, đi tới Nhật Bản, đưa đạo cụ đến cho công ty chi nhánh của Toàn Cầu Ảnh Nghiệp tại Nhật Bản, mà những đạo cụ này Xác thực cũng là đạo cụ để quay phim, chỉ là nếu như mở đạo cụ ra. bên trong là một ít linh kiện nặng. có thể tạo thành vũ khí hàng thật giá thật!

Từ sau khi lên máy bay, điều thuốc trong tay Lý Dật không ngừng thay đổi. về mặt của hắn thoát vô cùng âm trầm, tuy rằng hắn không biết vì sao tổ chức sát thủ của Anh Hoa lại bắt cóc Anh Tử để uy hiếp Anh Hoa, thế nhưng hắn hiểu được Anh Hoa là vì muốn đi cứu Anh Tử mà rời khỏi, Lý Dật lập tức tổ chức thành viên Hắc Dạ cùng đi tới Nhật Bản. Mệnh lệnh của hắn dành cho đám người Jester rất đơn giản: Cứu ra Anh Hoa và Anh Tử!

Mà khi Lý Dật đến Nhật Bản rồi biết được tin tức chân chính của chuyện này, Hắc Dạ ở tại Nhật Bản nhắc lên một cổ sóng triều màu máu!(Huyết sắc triều dâng)

Lửa giận Lý Dật, Hắc Dạ điên cuồng!

Tất cả, làm cho cả thế giới ngậm toàn cầu ồ lên biến sắc!

356. Chương 307: Anh Hoa, Chờ Ta!

Dưới ánh trăng nhu hòa, chiếc Hummer phẳng phất như một Con thú lồng lên Chạy vọt tới dưới chân núi Phú Sĩ, sau đó dọc theo một con đường nhỏ hướng trên núi chạy tới.

Khi chiếc Hummer đi tới trung ương lưng chừng núi, người lái Xe lần nữa cho Xe quẹo vào một Con đường nhỏ tưởng chừng như không thể đi qua. sau đó hắn liên tục quẹo vài lần, cuối cùng cho Xe dừng trước cửa vào của một sơn cốc.

Đại hán mặc bộ quần áo màu đen nhìn thấy Chiếc Hummer đi tới cửa, nâng Cây súng trong tay, mở cửa sắt.

Trong Chiếc Hummer, Tá Mộc cũng không nói gì với đại hán gác cửa, mà bỗng nhiên đạp mạnh Chân ga, Chiếc Xe đột nhiên chạy ào vào trong sơn Cốc.

Trên thực tế, nơi này là một sơn Cốc cũng không thỏa đáng, bởi vì chỉ có ba mặt núi vây quanh, mà mặt khác là một mặt biển rộng.

Mà ở đây chính là căn cứ huấn luyện của tổ chức sát thủ Đẳng Mộc!

Ngọn đèn mờ nhạt rọi sáng toàn bộ sơn Cốc, trong sơn cốc có vẻ thập phần an tĩnh, an tĩnh đến mức có thể nghe được tiếng sóng vỗ Xa Xa.

Cho Xe dừng lại, Tá Mộc túm Anh Hoa từ trong Xe đi ra, sau đó giống như Xách con gà con đi tới một loạt phòng ở trong sơn cốc.

Trong một gian phòng nơi đó. Anh Tử vốn đang tinh thần hoảng hốt lại thêm đáng dấp buồn ngủ, Chỉ là sự sợ hãi trong nội tâm khiến nàng không thể bình yên đi vào giấc ngủ, mỗi một thanh âm dù nhỏ nhất cũng làm nàng giật mình tỉnh giấc, sắc mặt nàng một mảnh tái nhợt.

Anh Tử rất muốn biết là người nào đang đi tới đây, thế nhưng trong phòng chỉ có một cửa sổ, cửa sổ gian phòng lại nằm ngay góc phía trên. cách mặt đất chừng ba thước, nàng tự nhiên là không nhìn thấy được gì.

Anh Tử hoạt động thân thể có Chút cứng ngắc, đang định đổi tư thế, lại nghe cửa mở ra. truyền đến tiếng bước chân trầm ổn.

Phát hiện này làm sắc mặt Anh Tử bỗng trở nên thập phần xấu xí, nàng vô ý thức lui về phía sau, cuối cùng lui tới góc tường, con mắt gắt gao nhìn chằm chằm cửa, biểu tình trên mặt cực kỳ kinh khủng.

“Phanh!”

Nương theo một tiếng giòn vang. cửa sắt bị người mở tung, ánh vào mi mắt Anh Tử là một thanh niên lạnh lùng mặc bộ quần áo màu đen. Trong tay thanh niên đang ôm một nữ nhân mặc quần áo màu đỏ. T

Vừa nhìn thấy dáng dấp của nữ nhân kia. nguyên con người đang kinh khủng của Anh Tử đột nhiên phóng lớn, miệng há ra, muốn kêu to gì đó, thế nhưng vì quá mức kích động, nửa ngày cũng không kêu ra được một Chữ, biểu tình nàng cực kỳ kích động.

Tá Mộc không để ý đến Anh Tử, mà ném Anh Hoa như ném túi rác vào trong phòng, thân thể Anh Hoa ngã trên mặt đất phát ra thanh âm nặng nề.

“Chị hai!” Giờ khắc này. trong cơ thể Anh Tử bỗng nhiên tuôn ra một cỗ lực lượng, nàng dùng tốc độ nhanh nhất đứng dậy, thế nhưng bởi vì thời gian dài bảo trì một tư thế làm thân thể nàng vô cùng cứng ngắc, bỗng nhiên khê động, cả người truyền đến một trận đau nhức. kết quả lại ngã quy trên mặt đất, cuối cùng vừa bò vừa lết tới trước người Anh Hoa.

“Chị hai!”

sự đau đớn kịch liệt, tiếng hò hét lo lắng. tất cả làm ý thức của Anh Hoa chậm rãi tỉnh lại. nàng chậm rãi mở mắt, nhìn thấy vẻ mặt lo lắng của Anh Tử, một tay kéo Anh Tử vào trong lòng, sau đó cảnh giác nhìn Tá Mộc.

Phản ứng quá khích của Anh Hoa cũng làm Tá Mộc lộ ra một tia cười lạnh: “Cha nuôi vì nể tình một tay huấn luyện cho người Xuất đạo, không tổn hại đứa con gái nhỏ này. mà kẻ phản bội vong ân phụ nghĩa như người lại dám giết chết cha nuôi! Cho nên trước khi dụ dỗ mục tiêu đến đây. ta sẽ giúp cha nuôi đòi lại một ít lợi tức, chính Xác sẽ chờ lúc trời sắp sáng.”

Khí tức băng lãnh trên người Tá Mộc làm Anh Tử thập phần sợ hãi. nàng cuộn mình trong lòng Anh Hoa không ngừng run rẩy. mà Anh Hoa lại nheo mắt. lạnh lùng nói: “Mặc dù là chết, ta cũng không cho người thực hiện được!”

Ngạc nhiên nghe được Anh Hoa nói, sắc mặt Tá Mộc hơi đổi. hần từ nhỏ lớn lên cùng Anh Hoa. tự nhiên biết Anh Hoa là loại người nói một không hai.

Vì thế. trong lòng Tá Mộc nhiều ít có chút hối hận, hối hận sơ sót điểm này.

Bất quá hần cũng không nói gì, mà hừ lạnh một tiếng, sau đó đóng lại cửa sắt.

“Anh Tử, đừng sợ. có chị hai ở đây, không có việc gì đâu.” Mắt thấy Tá Mộc rời đi. Anh Hoa âm thầm thở phào nhẹ nhõm, sau đó ngồi dậy, chăm chú ôm Anh Tử, vỗ vỗ sau lưng em gái nói.

Nghe được lời an ủi của Anh Hoa, Anh Tử nhất thời khóc lên.

Từ sau khi bị bắt cóc đến nơi đây, tinh thần trạng thái của nàng vẫn không tốt, trước chỉ lo lắng cho an nguy của Anh Hoa nên không dám biểu hiện ra hình dáng sợ hãi mà thôi.

Anh Tử khóc làm sắc mặt Anh Hoa trở nên có chút Xấu Xí, nàng đứng dậy bế Anh Tử lên, sau đó nhẹ nhàng đặt Anh Tử lên giường, đồng thời ôm vai em gái.

Ánh trăng Xuyên thấu qua cửa sổ chiếu vào gian phòng. chiếu lên gương mặt Anh Hoa. làm gương mặt vốn lạnh lùng có thêm một tia khí tức quý dị, vùng lông mày nàng chăm chú Cau chặt lại, trong đầu nhanh Chóng suy nghĩ những lời Tá Mộc vừa nói khi này.

Bọn họ muốn dẫn dụ Lý Dật tới đây sao?

Trong lòng hiện lên ý nghĩ này, tình tự tuyệt vọng trong lòng Anh Hoa chậm rãi thối lui, trải qua một trận huyết tẩy Địa Ngục Hỏa dong binh đoàn, Anh Hoa đối với thực lực của thành viên Hắc Dạ có sự hiểu rõ,

theo nàng Xem ra, nếu Lý Dật thực sự mang theo Hắc Dạ đến đây, như vậy tổ chức sát thủ Đằng Mộc sẽ gặp tai họa ngập đầu!

Chỉ là, hẳn thật sự sẽ đến sao?

Trong lòng Anh Hoa thầm hỏi chính mình. vẻ mặt biểu tình cũng bàng hoàng. Bởi vì nàng cũng không biết Lý Dật có vì nàng và Anh Tử mà mạo hiểm chạy đến Nhật Bản hay không, cũng phảng phất như trước đây nàng không biết rốt cục trong lòng Lý Dật nàng có địa vị gì.

Đây là một sự bàng hoàng đến từ sâu trong tâm linh.

“Chị hai, bọn họ là ai? Vì sao bắt chúng ta tới đây?” Sau sự phát tiết ngắn ngủi. Anh Tử nhu nhu con mắt sưng đỏ hỏi.

Nhìn biểu tình mê man của em gái, Anh Hoa trầm ngâm một chút, nói: “Anh Tử, em còn nhớ rõ Thứ Huyết không?”

“Thứ Huyết?”

Ngạc nhiên nghe hai chữ này. biểu tình uể oải trên mặt Anh Tử biến mất, phảng phất như vừa phát hiện tân đại lục, trong con ngươi hiện lên một đạo quang mang hưng phấn, vội vã hỏi: “Chị hai, lẽ nào chị gặp hắn sao?”

Sự hưng phấn của Anh Tử làm Anh Hoa nhiều ít có chút khó chịu, ngày trước vài lần nàng nói với Lý Dật là Anh Tử muốn gặp hắn, sự thực chỉ là nói thêm mà thôi. Từ thủy chí chung, nàng vẫn không hề trách hắn. Nàng không muốn trở về Nhật Bản một mình, là vì muốn cùng Lý Dật về Nhật Bản!

Bởi vì nàng muốn cùng Lý Dật về tới Nhật Bản, mang đến cho em gái nàng một sự vui mừng!

Chỉ là thời gian đã kéo dài quá lâu, hơn nữa cuối cùng cũng không thực hiện được.

“Àn” Anh Hoa gật đầu.

“Hắn ở nơi nào?” Anh Tử vô ý thức hỏi thăm, lời vừa ra khỏi miệng, nàng ngạc nhiên nhੌ tới điều gì, tiếp tục hỏi: “Chị hai, chị nói chúng ta bị bắt tới nơi đây là vì có quan hệ với hắn?”

“Àn” Anh Hoa lại gật đầu. Nàng có chút áy náy liếc mắt nhìn Anh Tử, bỗng nhiên muốn đem nguyên nhân nói cho Anh Tử. lại nghĩ ra một lý do thoái thác, lại nói: “Anh Tử, chúng ta bị bắt đến nơi đây đều bởi vì hắn! Hơn nữa chị vốn có cơ hội mang em rời khỏi đây, thế nhưng vì hắn mà buông tha cơ hội này.”

Hiển nhiên. Anh Tử nằm mơ cũng không nghĩ đến chị của mình lại nói như vậy. chỉ một thoáng ngây dại.

“Anh Tử, em hận chị không?” Anh Hoa dùng một loại giọng nói cổ quái hỏi, phảng phất như đang hỏi Anh Tử, lại phảng phất như đang hỏi chính nàng: Làm như vậy rốt cục có đáng giá hay không?

Anh Tử không trả lời Anh Hoa. đối với Anh Hoa mà nói. mặc dù Lý Dật để lại ấn tượng không thể xóa nhòa trong lòng nàng. thế nhưng loại vấn đề phức tạp này, căn bản không phải tuổi tác như nàng có thể trả lời được.

Mà Anh Hoa hiển nhiên cũng không muốn từ trong miệng Anh Tử biết được đáp án. mà là yếu ớt thở dài.

Bầu trời Xa Xa hiện lên ánh sáng trắng. một luồng ánh bình minh từ phương đông bắn ra, Xuyên qua đám mây. Xô Xuyên qua bầu trời phía đông tây phương. Mặc dù thời gian còn sớm, thế nhưng sân bay Tokyo đều là cảnh tượng bận rộn, hiển nhiên, làm đại đô thị quốc tế hóa, số lượng hành khách mỗi ngày vào ra sân bay rất lớn.

Cảnh đường băng sân bay có một chiếc Xe có rèm che đang đỗ, trong Xe có một gã nam tử có chút hơi đầu đang ngồi, vừa hút thuốc lá, vừa nhìn thời gian. biểu tình vẻ mặt có chút khẩn trương.

Có thể nói, với thân phận hiện nay của nam tử hơi đầu, hẳn đã rất ít gặp cảnh khẩn trương như hiện tại, thế nhưng lần này thì khác.

Bởi vì hắn âm thầm biết được lão bản người Trung Quốc thần bí của Toàn Cầu Ảnh Nghiệp từ New York chạy tới, hơn nữa còn cần dặn hắn không nên đem tin tức này truyền ra ngoài.

Tuy rằng không biết vị lão bản người Trung Quốc kia vì sao phải làm như vậy, thế nhưng trong lòng hắn cũng đang bồn chồn, nói chung, loại tình huống này đều là đột ngột đi kiểm tra công việc.

Vì thế, trong khi hắn tự mình đến sân bay nghênh tiếp đồng thời hắn cho nhân viên trong công ty chi nhánh thuộc Toàn Cầu Ảnh Nghiệp suốt đêm mang những Văn kiện trọng yếu cùng thành tích chính lý đem ra, để nghênh tiếp sự kiểm tra của Lý Dật.

Rốt cục, trong sự lo lắng chờ đợi của nam tử hói đầu, một chiếc máy bay hành khách từ Xa Xa trên bầu trời hạ Xuống. lướt trên đường băng một khoảng cách. dừng cách Xe hắn khoảng chừng gần năm mươi thước.

Mất thấy máy bay hạ Xuống, nam tử hói đầu vội vã dụi tắt tàn thuốc. đẩy cửa Xe đi ra.

Một phút sau, nam tử hói đầu vẻ mặt mỉm cười đi tới trước người Lý Dật: “Lý tiên sinh tôn kính, hoan nghênh ngài đi tới Nhật Bản.”

Vừa hỏi nam tử hói đầu cũng cảm thấy trong ngực chột bồn chồn, với bản lĩnh quan sát hắn tự nhiên nhìn ra được sắc mặt vị lão bản thần bí người Trung Quốc này phi thường không tốt, toàn thân làm cho người ta có một loại cảm giác cực kỳ khó chịu. Mà những nam tử mặc tây trang đi theo sau lưng hắn sắc mặt lạnh lùng. vóc người khôi ngô, khi họ đứng thẳng nhìn như có một tòa núi lớn đang đứng trước mặt, làm hắn cũng bị ảnh hưởng khi hô hấp.

“Diễn Nhất tiên sinh.” Lý Dật dừng ngay đôi mắt người phụ trách công ty chi nhánh của Toàn Cầu Ảnh Nghiệp gần từng chữ: “Trước khi đến, tôi bảo anh an bài những thứ gì đó, đã chuẩn bị Xong rồi chứ?”

“Ca nô ngài cần toàn bộ đã chuẩn bị Xong.” Diễn Nhất nghe ra giọng nói của Lý Dật không chút hiền lành, nên lúc trả lời cũng vô cùng cẩn thận: “Mặt khác, tôi đã đặt Xong khách sạn cho ngài...”

“Diễn Nhất tiên sinh, tôi không có thời gian, anh lập tức phái người đem đạo cụ trên máy bay Xuống.” Lý Dật cắt đứt lời Diễn Nhất: “Mang tới đâu do anh chỉ định. Nhưng tôi cần một địa phương an toàn.”

“Được được.” Lý Dật nói làm Diễn Nhất đầu tiên là ngẩn ra. sau đó nhớ tới bối cảnh hắc đạo của Lý Dật. vô ý thức cho rằng là chất có hại hay ma túy gì đó, trong lòng mặc dù có điểm lo lắng. nhưng vẫn lập tức đáp ứng.

Sau đó do Diễn Nhất dẫn đường, đoàn người Lý Dật thuận lợi rời khỏi sân bay, mà nhóm hàng hóa đạo cụ cũng liền đi ra sau đó. T

Nguyên Lý Dật muốn để Diễn Nhất chuẩn bị vũ khí cho nhóm người mình, nhưng nghĩ lại Nhật Bản là một quốc gia khổng chế súng ống phi thường nghiêm ngặt, súng ống vận chuyển thập phần khó khăn, tuy thân phận Diễn Nhất không kém, thế nhưng chưa chắc có thể vận chuyển được vũ khí. Còn nữa, nếu để Diễn Nhất đi chuẩn bị vũ khí, khó tránh khỏi sẽ đập cổ động rần.

Lý Dật cũng không vào ở trong khách sạn năm sao do Diễn Nhất chuẩn bị. mà để Diễn Nhất cũng Jester đoàn người đi tới một nhà kho đựng đạo cụ của công ty chi nhánh Toàn Cầu Ảnh Nghiệp tại Nhật Bản.

Nhà kho cũng không nằm trong đoạn đường phồn hoa ở Tokyo. diện tích cũng không lớn lắm.

Đoàn người Lý Dật đi tới. Xe chở đạo cụ cũng chưa tới.

Sau khi vào nhà kho, nhìn đủ loại đạo cụ khắp trong kho, Lý Dật thu hồi ánh mắt, dừng ở Diễn Nhất gần từng chữ: “Diễn Nhất tiên sinh, khẳng định anh đang hiểu kỳ tôi tới đây làm gì phải không?”

Tuy rằng trong lòng Diễn Nhất thật hiếu kỳ, thế nhưng vẫn giả ngu lắc đầu.

“trong đạo cụ có linh kiện vũ khí, sau khi mở ra có thể lắp ráp thành vũ khí.” Lý Dật cũng không hề che giấu: “Mà người của tôi cần dùng vũ khí này để làm một việc!”

Nếu như nói lúc này Diễn Nhất vẫn chỉ là nghi hoặc. như vậy lúc này triệt để bị Lý Dật chấn kinh!

Dùng vũ khí để làm một sự tình.

Diễn Nhất không phải kẻ ngu ngốc. hắn dùng đầu ngón chân cũng có thể đoán được Lý Dật muốn làm gì. Mà hắn cũng mơ hồ biết được lúc Lý Dật quật khởi cũng có Xảy ra một ít chuyện không thoải mái với Sơn Khẩu Tổ.

Trong lòng tuy rằng khiếp sợ, thế nhưng Điền Nhất lại không biết làm sao mở miệng, lý trí nói cho hắn, Lý Dật đang chơi trò đùa với lửa, thế nhưng hắn cũng rõ ràng. nếu hắn dám nói sai điều gì. thì chức người phụ trách công ty chi nhánh hắn cũng không cần làm nữa.

“Bảo mật.” Lý Dật chậm rãi phun ra hai chữ: “Chuyện này cần bảo mật tuyệt đối.”

Điền Nhất đầu tiên phun ra một hơi thật mạnh. sau đó gật đầu: “Hiểu được, Lý tiên sinh.”

“Anh là một người thông minh, người thông minh hẳn nên được hưởng thụ sự dãi ngộ của người thông minh.” Thái độ thức thời của Điền Nhất làm Lý Dật rất thỏa mãn, gương mặt hắn không chút biểu tình nói: “Chờ sau khi chuyện lần này kết thúc, tôi sẽ đề nghị tăng thêm dãi ngộ cho anh, ần, sẽ cho anh một sự dãi ngộ khiến anh thập phần thỏa mãn.”

Câu nói của Lý Dật cũng làm vẻ mặt khấn trương của Điền Nhất thả lỏng một chút, thậm chí trong con người hắn còn lộ ra ánh mắt hưng phấn.

Thế giới này tất cả thứ gì cũng có giá trị của nó, chỉ là giá trị khác nhau mà thôi!

Đối với Điền Nhất mà nói, hành vi của Lý Dật tuy rằng là hành vi chơi với lửa. nếu không chính xác có thể sẽ liên lụy đến hắn. Thế nhưng ở lợi ích thật lớn ngay trước mắt, hắn vẫn tuyển chọn thành thành thật thật làm chân chạy việc cho Lý Dật.

Nửa giờ sau, một chiếc Xe tải chạy vào nhà kho, trên Xe tải là toàn bộ đạo cụ mà Lý Dật mang đến từ New York.

“Các vị, dùng thời gian ngắn nhất lắp ráp ra vũ khí mà các anh cần!” Trong nhà kho. ngoại trừ đoàn người Lý Dật ra. chỉ có Điền Nhất và tài Xế Xe tải. mà tài Xế là của Điền Nhất, Lý Dật cũng không có giấu diếm, hắn tin tưởng Điền Nhất sẽ có thể XỬ lý tốt Vấn đề về tài xế.

Nghe được mệnh lệnh của Lý Dật, bao quát Jester bên trong. toàn bộ thành viên Hắc Dạ không trả lời Lý Dật nói. mà trầm mặc không lên tiếng đi về phía chiếc Xe tải, động tác của bọn họ cấp tốc mà miễn tiện, toàn bộ quá trình cả hai mươi mấy người đều phối hợp thập phần ăn ý.

Nhìn động tác như mây bay nước chảy lưu loát sinh động của đám người Jester, trái tim Điền Nhất thiếu chút nữa muốn nhảy luôn ra ngoài!

Thân là người phụ trách công ty chi nhánh của Toàn Cầu Ảnh Nghiệp, Điền Nhất cũng không phải là kẻ nhà quê chưa từng thấy qua việc lớn. Hắn từng nhìn thấy qua bộ đội đặc chủng, theo hắn Xem ra. bộ đội đặc chủng Nhật Bản được truyền thông tung hứng tận trời cùng đoàn người trước mặt vốn không cách nào so sánh!

Trong lúc đám người Jester mở những bộ đạo cụ điện ảnh rồi lắp ráp lại. Lý Dật cũng không đứng nói chuyện phiếm với Điền Nhất. mà đi sang một bên chuyển điện thoại gọi tới.

Điện thoại do Haise Lin gọi qua. trước khi đến đây, Haise Lin đã cung cấp toàn bộ tin tức mà Lý Dật cần thiết. kể cả tất cả tư liệu của tổ chức sát thủ Đẳng Mộc. Mà căn cứ theo sự phán đoán của Haise Lin, Anh Tử rất có khả năng bị giam giữ tại căn cứ huấn luyện ở núi Phú Sĩ, vì thế Haise Lin liền cung cấp một phần địa đồ căn cứ huấn luyện tại núi Phú Sĩ.

Có thể nói, lần này Lý Dật đến Nhật Bản cũng đã chuẩn bị thật đầy đủ. Mà ngoại trừ việc này. Lý Dật còn nhờ Haise Lin chú ý toàn bộ động tĩnh của chuyện này, một ngày có tin tức phải thông tri hắn trước tiên.

“có phải có tin tức gì mới không?” Sau khi điện thoại chuyển được. Lý Dật trầm giọng hỏi.

Đầu kia điện thoại, Haise Lin đầu tiên trầm mặc vài giây, sau đó nói: “Vừa sưu tập được tình báo. thủ hạ của người bị bắt, đồng thời cũng bị chuyển tới căn cứ huấn luyện tại núi Phú Sĩ”

Haise Lin nói làm gương mặt vốn đang âm trầm của Lý Dật càng thêm băng lãnh, hắn không nói gì. mà chờ Haise Lin nói tiếp.

“Ngoài ra, tôi đã cho chuyên gia Xác định cuộc nói chuyện trong đoạn băng ghi hình hôm đó. cuối cùng có được một ít tin tức.” Giọng nói của Haise Lin có chút cổ quái.

Lý Dật híp mắt hỏi: “Cái gì?”

“Thủ hạ của anh chính là vì anh nên mới trở về Nhật Bản.” Lời của Haise Lin kinh người.

Con người của Lý Dật bỗng phóng lớn: “Vì tôi?”

“Đúng vậy! Căn cứ hình dạng của miệng khi phát âm, chuyên gia đã dịch ra. Tên huấn luyện viên của tổ chức sát thủ Đảng Mộc tên là Tá Đảng, ngay từ đầu chỉ là lợi dụng quy củ của tổ Chức sát thủ bức bách thủ hạ của anh hạ thủ giết anh. Tên kia nói rất rõ ràng. anh không hề có lòng phòng bị gì đối với thủ hạ của mình, nếu thủ hạ của anh có ý muốn giết anh. sẽ là một chuyện rất dễ dàng!” Haise Lin nói đến đây cố ý dừng lại một chút.

Haise Lin nói làm trong lòng Lý Dật nhắc lên kinh đảo sóng lớn. theo hần Xem ra, nếu Anh Hoa thật sự muốn hạ thủ đối với hần. với thực lực của Anh Hoa, nếu đột ngột Xuất thủ, hần hần phải chết không thể nghi ngờ!

“Bất quá, thủ hạ của anh vì anh, tình nguyện tuyển chọn đối kháng toàn bộ tổ chức sát thủ Đảng Mộc!” Haise Lin tiếp tục phóng một trái bom

Trái bom này làm khoe mắt Lý Dật điên cuồng nhảy lên!

Giờ khắc này, hần tựa hồ hiểu được vì sao hôm đó, Anh Hoa lại chậm chạp không muốn rời đi, mà là ngồi trong Xe, thẳng đến khi hần Xuất hiện ngay cửa sổ mới chịu rời khỏi.

“Người Nhật Bản tên là Tá Đảng tựa hồ từ lâu đoán được thủ hạ của anh sẽ làm như vậy. lúc đó lấy ra điện thoại di động, nói cho thủ hạ của anh. em gái của nàng đang ở trong tay tổ chức sát thủ Đảng Mộc.” Haise Lin tiếp tục nói: “Cùng lúc đó, Tá Đảng buộc nàng làm ra tuyển chọn, sẽ giết chết anh, hoặc là để em gái nàng bị giết chết!”

Lúc này đây. Lý Dật trực tiếp dùng cả hô hấp, thân thể hần không thể không chế run rẩy lên. sắc mặt có chút trắng bệch. thậm chí ngón tay cầm điện thoại cũng nhẹ nhàng run lên.

Trong đầu hần không khỏi hiện ra gương mặt lạnh lùng của Anh Hoa. cùng dáng dấp kiên quyết khi ly khai của Anh Hoa.

“Mà kết quả rõ ràng, thủ hạ của anh cũng không động thủ đối với anh, mà giết chết Tá Đảng, sau đó một mình trở về Nhật Bản, nỗ lực muốn cứu ra em gái. đáng tiếc thất bại!” Haise Lin làm ra tổng kết.

Trong đầu thoáng hiện cái bóng của Anh Hoa, Lý Dật vô lực nhắm mắt lại, hần không nói gì với Haise Lin. mà trực tiếp cắt đứt điện thoại.

“Tôi ám sát ông không thành công, bị ông chế phục, sau ĐÓ dùng thân thể bồi thường ông, đây là sự giao dịch giữa chúng ta.”

“Tôi phải giúp em gái tôi báo đáp người tên Thứ Huyết, đây là lời thề của tôi!”

“Tôi tên là Anh Hoa, về sau, ông là chủ nhân của tôi.”

“Anh Tử bị bệnh, bệnh rất nghiêm trọng.”

“Không cần, tôi trở về một mình là được. ông còn chính sự phải làm”

“Tôi chỉ là bảo tiêu của ông, ông không cần làm gì cho tôi, chuyện Anh Tử tôi sẽ Xử lý tốt!”

Anh Hoa, chờ ta!

Bên tai quanh quẩn nhưng lời Anh Hoa đã từng nói, trong đầu hiện ra dáng vẻ lạnh như băng của Anh Hoa. Lý Dật chậm rãi mở mắt. trên mặt tràn ngập hai chữ tự trách.

357. Chương 308: Nghĩ Cách Cứu Viện

Thở ra một hơi thật mạnh, biểu tình Lý Dật lại khôi phục lãnh tĩnh, Haise Lin nói làm trong lòng hần nhắc lên kinh đảo sóng lớn, đồng dạng cũng làm cho hần hiểu được chuyện này cũng không đơn giản như biểu

hiện bên ngoài, dù sao hấn và tổ chức sát thủ Đảng Mộc cũng không có cừu hận, tổ chức Đảng Mộc cũng không cần Xem hấn là tử địch.

Hiểu được điểm này, Lý Dật hầu như theo bản năng nghĩ đến Sơn Khẩu Tổ, theo Lý Dật Xem ra, Sơn Khẩu Tổ là hắc bang cường đại nhất Nhật Bản, nếu muốn liên hệ tổ chức sát thủ Đảng Mộc thì thập phần dễ dàng.

Bất quá đây chỉ là suy đoán của Lý Dật, tổ chức Đảng Mộc thuộc về tổ chức sát thủ có tính quốc tế. Ngoài trừ Sơn Khẩu Tổ, những người khác cũng có thể liên hệ. Lý Dật cũng không bài trừ khả năng có kẻ ở sau màn thao tác.

Nửa giờ sau, hơn hai mươi mấy người của Jester đã ngừng động tác trong tay, nguyên những đạo cụ điện ảnh dùng để quay chụp đã bị bọn họ rã thành một đồng linh kiện. Mà lúc này trong tay bọn họ đều là vũ khí. đủ chủng loại. súng ngắn bắn, súng trường, súng máy bắn tự động, súng tự động. cái gì cần có đều có.

“Điền Nhất tiên sinh. anh ra bên ngoài cho tôi.” Lý Dật trực tiếp đi đến bên cạnh Jester. nhìn Điền Nhất đang có vẻ mặt phức tạp nói một câu.

“Dạ, Lý tiên sinh.” Đối với yêu cầu của Lý Dật, Điền Nhất liền đáp ứng, sau đó mang theo tài Xế Xe tải rời khỏi nhà kho.

Đợi khi Điền Nhất đi ra ngoài nhà kho, ánh mắt Lý Dật lướt qua nhóm người của Jester, phát hiện trong ánh mắt mỗi người đều lóe ra ánh sáng hưng phấn, đối với những người đã có thói quen sống trên đầu súng mui giáo như bọn họ mà nói, thời gian sinh hoạt vừa qua đủ dùng từ buồn chán để hình dung, hôm nay có cơ hội thi triển quyền cước, bọn họ làm sao lại không hưng phấn?

“Các vị.” Lý Dật mở miệng. giọng nói cực kỳ trầm thấp:” Tư liệu cụ thể của tổ chức sát thủ Đảng Mộc các anh đều đã Xem qua. đây là một tổ chức sát thủ thực lực không tệ, khu căn cứ huấn luyện cùng phòng làm việc tại Tokyo cũng là căn cứ địa của bọn họ.”

Nghe được Lý Dật nói, mọi người kể cả Jester đều lộ biểu tình chẳng đáng, hiển nhiên, bọn họ căn bản không Xem tổ chức Đảng Mộc vào trong mắt.

“Yêu cầu của tôi với các anh chỉ có một, để tổ chức này biến mất trên thế giới.” Lý Dật lạnh lùng nói: “Mà hôm nay nhiệm vụ của chúng ta là cứu người và phá hủy hai căn cứ địa! Nói cho tôi biết, có thể làm được hay không?”

Mọi người quát lên một tiếng trầm thấp, thanh âm không lớn, lòng tin mười phần.

“Jester! ”

Lý Dật khẽ quát một tiếng.

“Có”

Nghe được Lý Dật nói, Jester trong nháy mắt từ trong đội ngũ đi ra, ngẩng đầu ưỡn ngực nhìn Lý Dật.

“Dùng tốc độ nhanh nhất chia làm hai đội ngũ, sau đó Xuất phát!” Lý Dật không chút biểu tình hạ mệnh lệnh.

“Rõ, lão bản.”

Jester nhanh chóng trả lời một câu. sau đó Xoay người dựa theo lời Lý Dật chia đội ngũ thành hai đội nhỏ.

Năm phút sau, Lý Dật mang theo thành viên Hắc Dạ rời khỏi nhà kho, trong đó Jester mang theo mười người cùng Lý Dật đi tới căn cứ huấn luyện của tổ chức Đảng Mộc tại núi Phú Sĩ, mà những người còn lại do một gã thành viên Hắc Dạ dẫn đầu, hấn đã từng là phó đội trưởng của Jester tên là Roddy, do hấn đưa nhóm còn lại đi tiêu diệt phòng làm việc của tổ chức Đảng Mộc tại Tokyo.

Lý Dật yêu cầu với đoàn người Roddy rất đơn giản: Đến phòng làm việc tại Tokyo thì ở yên một chỗ đợi một khi nhận được mệnh lệnh, dùng tốc độ nhanh nhất triển khai hành động, sau đó cấp tốc rút lui!

Hiển nhiên, Lý Dật phải Xác định sau khi cứu ra chị em Anh Hoa Xong. mới có thể để nhóm người của Roddy hành động. Đồng dạng, hẳn cũng rõ ràng, ở trên mảnh đất Xa lạ này, phải bảo chứng được tính bí mật của hành động, bằng không bị nắm phải nhược điểm, đoàn người của mình sẽ rất khó rời khỏi Tokyo.

Lý Dật mang theo đám người của Jester lái Xe đi tới cạnh biển, bên cạnh biển đỗ ba chiếc du thuyền Xa hoa. Mà trên du thuyền được đặt đủ trang bị dùng để lặn. Tất cả đều do Lý Dật đã sớm căn dặn Điền Nhất chuẩn bị.

Lúc còn ở New York trước khi lên máy bay, Lý Dật từng có được bản đồ của căn cứ huấn luyện của tổ chức Đảng Mộc tại núi Phú Sĩ từ trong tay Haise Lin. vì thế cho rằng từ mặt biển lên vào sẽ dễ dàng hơn rất nhiều.

Lên du thuyền, không đợi Lý Dật phân phó, ba gã thành viên Hắc Dạ thành thạo khởi động thuyền. mà bấy tên thành viên khác nhanh chóng mặc vào đồ lặn Chỉ vài phút, bảy người kể cả Jester đều đã thay Xong đồ lặn, mà ba gã lái du thuyền cũng không thay đồ lặn, hiển nhiên tác dụng của bọn họ chính là tiếp ứng. Mà toàn bộ quá trình Jester cũng không nói một câu, khả năng ăn ý của bọn họ đã đạt tới một trình độ khủng bố.

Mặt trời đỏ Xa Xa chậm rãi thoát ly khỏi mặt nước. ánh sáng màu đỏ nhuộm cả bầu trời phương đông, cũng nhuộm đỏ ngoài khơi. mặt trời cũng hải dương giống như liên tiếp cùng một chỗ, thật lộng lẫy. Lý Dật chậm rãi thu hồi ánh mắt nhìn về hướng phương đông, sau đó cầm lấy bộ đồ lặn.

“Lão bản!” Thấy cử động của Lý Dật, Jester trầm lặng nói: “Anh chỉ cần ở lại du thuyền đợi chúng ta là được rồi, chúng tôi bảo chứng hoàn thành nhiệm vụ!”

“Không, tôi đi cùng các anh.” Lý Dật lắc đầu, giọng nói vô cùng kiên định.

Nghe Lý Dật vừa nói như thế, Jester vốn còn định nói thêm điều gì, thế nhưng nhìn thấy biểu tình kiên định của Lý Dật, cùng với thực lực kinh khủng của hắn, nên không nói gì nữa.

Khi du thuyền sắp tiếp cận căn cứ, Jester làm một thủ thế. du thuyền ngừng lại. Căn cứ huấn luyện như ẩn như hiện Xa Xa.

Sau đó. không đợi Jester làm ra bất luận điều gì chỉ thị. sáu gã thành viên Hắc Dạ đã trang bị đồ lặn hầu như đồng thời cùng nhảy vào trong nước.

Cùng lúc đó, Jester liếc mắt nhìn Lý Dật, ánh mắt có chút nghi hoặc, hiển nhiên hắn không biết vì sao Lý Dật lại muốn làm như vậy, ở trong trí nhớ của hắn, gặp phải chuyện cùng loại, Lý Dật cũng không hề tự mình ra tay.

Lý Dật không trả lời Jester, mà thả người nhảy Xuống, Jester theo sát phía sau. Chẳng qua bao lâu, Lý Dật và Jester đi tới cách căn cứ huấn luyện chỉ có một trăm thước.

Lý Dật ló đầu ra khỏi mặt nước. Xuất ra kính viễn vọng. tỉ mỉ quan sát căn cứ huấn luyện phía trước một lúc, đưa kính viễn vọng cho Jester, đồng thời dùng ánh mắt ý bảo Jester chỉ huy chiến đấu.

Jester tiếp nhận kính viễn vọng. nhìn một chút. phát hiện hai gã đại hán mặc áo đen đang đứng ngay bờ biển huấn luyện hơn mười đứa bé, mà ngoại trừ ra, còn có vài tên đại hán thủ vệ ở các góc của căn cứ.

Sau đó Jester làm ra một thủ thế, giữ lại hai thành viên, mà Lý Dật lại theo những người khác hướng căn cứ phía Xa lên tới. Bất quá lúc này mọi người cũng không thẳng tắp đi tới, mà nhiều qua phía góc đông nam, nơi đó có một sườn núi, chu vi đều là rừng cây rậm rạp.

Đồng dạng nơi này cũng là địa phương duy nhất trong căn cứ huấn luyện không có phòng vệ. Rất nhanh, bao quát Lý Dật ở bên trong, mọi người lặng yên không một tiếng động đi tới góc đông nam căn cứ, cũng không khiến cho những người trong căn cứ chú ý.

Toàn bộ căn cứ ngoại trừ mặt ven biển, ba phương hướng khác đều là tường cao, mặt trên có hàng rào điện, rất hiển nhiên, ở tình hình này, người bên ngoài muốn tiến nhập là một chuyện thập phần khó khăn. mà những đứa trẻ trong căn cứ ngoại trừ được gắn thêm đôi cánh. bằng không không cách nào từ bên trong chạy đi.

“Lão bản, những đứa trẻ này làm sao bây giờ?” Jester nhìn đám trẻ mặc quần sooc đứng ngay trên bãi biển, nhìn Lý Dật hỏi.

Lý Dật híp mắt nhìn chằm chằm đám trẻ trên bãi biển vài giây, sau đó gương mặt không chút biểu tình nói: “Trước hết động thủ với hai tên ở bãi biển, nếu như đám trẻ kia dám phản kháng, giết!”

Nguyên bản dựa theo ý tứ của Jester là giải quyết sạch đám trẻ, dù sao đám trẻ kia cũng không phải những đứa trẻ bình thường. đều là tiểu sát thủ đã được huấn luyện chuyên nghiệp. nhưng nghe Lý Dật nói như thế, hắn cũng không nói gì thêm

“Người ở bãi biển giao cho người bắn tỉa. Một mình tôi nhiều qua dây phòng kia, các anh giải quyết người bên ngoài.” Lý Dật làm ra quyết định.

Nghe được Lý Dật nói, Jester thoáng do dự một chút, cuối cùng gật đầu. Thấy Jester gật đầu. cả người Lý Dật lặng yên không tiếng động nhảy vào trong rừng cây, hắn khom người. áp thân thể tới rất thấp. bước chân liên tục dừng lại giữa không trung, lúc bước Xuống đất hầu như không hề phát sinh bất luận tiếng vang nào.

Trong lúc Lý Dật hướng dây phòng đi tới. Jester làm một thủ thế. bốn thành viên Hắc Dạ phân biệt lan theo bốn phương hướng khác nhau. bốn phương hướng đều có thành viên sát thủ Đàng Mộc, mà Jester lưu lại tại chỗ, nhiệm vụ của hắn là khống chế đám trẻ trên bãi biển.

Rất nhanh, Lý Dật đi tới dây phòng phía nam căn cứ, hắn giấu thân thể vào trong rừng cây, vênh tai tỉ mỉ lắng nghe, mơ hồ có thể nghe được thanh âm đối thoại.

“Động thủ.”

Đúng lúc này, Jester hạ mệnh lệnh Xuất thủ.

“Sưu”

“Sưu”

Hai phát đạn bắn tỉa phá Xuyên trở lực không gian. chuẩn Xác bắn trúng ngay giữa đầu hai tên huấn luyện viên sát thủ. Cử động thành linh Xảy ra khiến cho những đứa trẻ đang tập luyện ngay bãi biển trong nháy mắt rối loạn, bọn họ mờ mịt nhìn chung quanh, mà lúc này Jester đã như một con dã báo nhảy ra, mang theo súng tự động nhanh chóng chĩa vào đám trẻ kia, đồng thời quát khẽ: “Ôm đầu. ngồi Xổm Xuống!”

Trong lúc gầm lên, hắn bóp cò súng, thanh âm tiếng súng nổ đánh vỡ sự yên lặng trong Sơn cốc. Mà bốn thành viên Hắc Dạ ngay lúc Jester hạ lệnh, cũng lập tức bóp cò súng trong tay.

Bang bang bang bang...

Bốn tiếng súng vang lên, mục tiêu của bọn họ đều ngã Xuống trong vũng máu, sau đó hai người đưa họng súng ngắm ngay dây phòng ở. mà hai người khác lại khom người hướng dây phòng đi tới.

Trong phòng, Tá Mộc mang theo hai gã sát thủ đang quay phim Anh Hoa, ngạc nhiên nghe được tiếng súng nổ bên ngoài.

Tá Mộc biến sắc: “Các người ra cửa nhìn coi là chuyện gì Xảy ra.”

Dứt lời. Tá Mộc Sắc mặt băng lãnh lấy ra súng lục, nhắm ngay Anh Hoa và Anh TỬ.

“Đứng lên. đi ra ngoài.”

Anh Hoa không phản kháng, mà ôm Anh Tử đi ra ngoài cửa, trong con ngươi lóe ra mũi nhọn kích động. Hiển nhiên nàng đã biết, Lý Dật tới!

Trong lúc Tá Mộc bức bách chị em Anh Hoa rời khỏi phòng, Lý Dật đang bám trên cửa sổ căn phòng, thậm chí hắn còn nhìn thấy được bóng lưng vừa khuất của Tá Mộc. Tá Mộc mang theo chị em Anh Hoa ra ngoài làm Lý Dật hơi nhũn mày. sau đó hắn dùng miệng cắn cây súng, hai tay dùng lực bẻ mạnh Song sắt. Tách hai song Sắt rộng ra, Lý Dật thuận thế nhảy Xuống, lúc hạ Xuống đất liền liên tục lăn ra hai vòng.

Có thể nghe được thanh âm Lý Dật rơi Xuống đất. ngoài hành lang. Tá Mộc biến Sắc, hai bước đuổi theo Anh Hoa. không đợi nàng kịp phản ứng, liền đánh ngã nàng, sau đó bóp cổ Anh Tử, dùng súng chìa vào đầu nàng, đồng thời lạnh lùng nhìn chăm chăm cửa.

“Chị hai”

Anh Tử bị cử động thành linh của Tá Mộc làm sợ đến thất thanh khóc lên.

“Bảo vệ cửa. lập tức hướng tổng bộ cầu cứu!” Tá Mộc lãnh tĩnh hạ mệnh lệnh, ánh mắt cũng không nhúc nhích nhìn chăm chăm cửa gian phòng chỗ Anh Hoa đang nằm tên Sát thủ chờ tại cửa từ lâu. nghe được Tá Mộc nói, lập tức móc ra thông tấn khí nổ lực hướng tổng bộ cầu cứu. Thế nhưng làm cho bọn họ thất vọng chính là. căn bản không có bất luận tín hiệu gì

“Tá Mộc, tín hiệu bị quấy nhiễu.” Trong đó một gã đại hán lo lắng nói.

“Mẹ mớ! Bảo vệ cửa!” Sắc mặt Tá Mộc hơi đổi, sau đó bóp cò súng.

“Phanh”

Đạn bắn trúng mặt đất chỗ gian phòng Anh Hoa nằm trước cửa, bắn lên một đạo lửa hoa.

Cửa gian phòng. Lý Dật vẻ mặt băng lãnh nhìn chăm chăm tám sát thủ ngay cửa phòng. Xuyên thấu qua phản quang, hẳn có thể rõ ràng nhìn thấy được tình huống ngoài hành lang, hẳn nhìn ra được Tá Mộc là một Sát thủ phi thường lãnh tĩnh, vì vậy cũng không lập tức ra cửa.

“Đồng”

Tá Mộc bỗng nhiên một cước đá văng cửa phòng bên cạnh. nổ lực kéo Anh Tử lùi và trong phòng.

Trong nháy mắt, Lý Dật liền động!

Ngay khi hắn lặn người nhảy ra khỏi phòng, lập tức bóp cò súng, đồng thời làm ra động tác ngưỡng người ra sau.

“Phanh”

“Phanh”

“Phanh”

Ba tiếng súng hầu như cùng vang lên, hai tên sát thủ ngoài cửa chưa kịp làm ra phản ứng đã bị viên đạn bắn nổ tung đầu.

Mà một viên khác thì hướng Lý Dật bay Sượt qua mặt, sức nóng kinh khủng làm gương mặt Lý Dật truyền đến một cảm giác nóng bỏng.

Tá Mộc ngay lúc Lý Dật tránh né đã cấp tốc tiến nhập vào phòng, đồng thời đóng lại cửa mà Anh Tử hiển nhiên là bị hoảng sợ tới hôn mê bất tỉnh. Lý Dật dùng một chiêu Lý Ngư Đả Đỉnh đứng dậy, vài bước vọt tới bên cạnh Anh Hoa, một tay nâng Anh Hoa dậy, cấp tốc ấn vài cái vào huyệt đạo trên người Anh Hoa.

Trong hôn mê Anh Hoa chậm rãi mở mắt, khi nàng nhìn thấy gương mặt quen thuộc của Lý Dật đang kề Sát trong gang tấc thì con ngươi bỗng phóng lớn.

“Lý Dật, ta cho ngươi nửa phút, nửa phút sau không mang theo người của ngươi rời đi, ta sẽ giết chết cô gái này!” Lúc này trong phòng truyền ra thanh âm không chút cảm tình của Tá Mộc.

Tá Mộc nói làm Anh Hoa liền khôi phục lại, Sắc mặt của nàng bỗng biến đổi, muốn nói cái gì, lại bị Lý Dật bịt kín miệng, cùng lúc đó, Lý Dật liên tục làm ra mấy thủ thế với Anh Hoa.

Anh Hoa liền hiểu ý, hít một hơi thật Sâu, sau đó bước nhanh về phía cửa.

Trong phòng, Tá Mộc nghe được tiếng bước chân, cũng lạnh lùng nói: “Lý Dật, ngươi không cần lừa gạt ta, ta nghe được ra, đó là tiếng bước chân của Anh Hoa. Mặt khác, ngươi cũng đừng hi vọng Xa vời cho người của ngươi từ cửa sổ đánh gục ta, vô dụng thôi, căn phòng này là một căn phòng phong bế.”

Tá Mộc nói làm Lý Dật nhú mày. Hắn nguyên bản dự định hấp dẫn lực chú ý của Tá Mộc đồng thời để Anh Hoa gây nhiễu bên ngoài, từ cửa sổ hạ thủ đối với Tá Mộc, mà nghe Tá Mộc vừa nói như thế, Lý Dật hiểu ra kế hoạch này không làm được.

Mà Anh Hoa vừa chạy đến cửa nghe vậy cũng ngừng chân lại.

“Lão bản.” Lúc này, trong vô tuyến điện truyền đến thanh âm của Jester.

“Tại chỗ đợi lệnh.” Lý Dật trầm thấp nói một câu, sau đó lạnh lùng nói vào trong: “Giết cô ấy, người sẽ chôn cùng!”

vừa nói, Lý Dật quay hướng Anh Hoa làm ra một thủ thế, Anh Hoa liền hiểu lập tức nhắc lên tên thành viên tổ chức Sát thủ Đẳng Mộc đã chết, theo đường cũ trở về.

“HẮC!”

Trong phòng, Tá Mộc cười lạnh một tiếng: “Chúng ta có thể thử Xem”

Lúc này, Lý Dật tuyển chọn trầm mặc. đợi khi Anh Hoa đi tới. hắn tiếp nhận thi thể trong tay Anh HOA. Cùng lúc đó, Lý Dật có thể rõ ràng nhìn thấy cặp mắt vốn lạnh lùng của Anh Hoa toát ra ánh mắt lo lắng, hiển nhiên, Anh Hoa đang thập phần lo lắng cho an nguy của Anh TỬ.

Lý Dật nhẹ nhàng Xoa lên mái tóc dài dính đầy bụi của Anh Hoa, Sau đó dùng lực kéo Anh Hoa vào trong lòng, nhẹ nhàng vỗ vai cái lên lưng nàng. Nhìn biểu tình tự tin của Lý Dật, sự lo lắng trong lòng Anh Hoa chậm rãi thối lui, nàng dựa theo ý tứ của Lý Dật thối lui sang một bên.

Mất thấy Anh Hoa đã thối lui Sang một bên, Lý Dật cũng không lập tức động thủ, mà nhắm mắt lại, kiệt lực để tìm mình đập bình ổn, đồng thời bắt đầu hình dung tình hình trong phòng, rất nhanh. trong đầu hắn liền hiện ra hình ảnh trong phòng: Tá Mộc cuộn cả người Sau lưng Anh Tử. dùng súng chìa vào đầu Anh Tử đồng thời con mắt lạnh lùng nhìn chằm chằm ngoài cửa.

Đột nhiên. Lý Dật mở mắt.

Giờ khắc này, vẻ mặt hắn cực kỳ lạnh tĩnh.

“Phanh!”

Trong ánh mắt nhìn kỹ của Anh Hoa, Lý Dật vung tay bắn một phát súng, viên đạn chuẩn Xác bắn trúng ngay ổ khóa của cửa phòng.

cùng lúc đó, Lý Dật dùng cổ thi thể chắn ngay trước người, một cước đá văng cửa.

“Phanh!”

Trong nháy mắt Lý Dật đá văng cửa phòng, một viên đạn đột nhiên bay tới, trực tiếp bắn trúng thi thể ngay trước người Lý Dật.

“Phanh!”

Lúc này nổ súng cũng là Lý Dật, viên đạn chuẩn Xác bắn trúng cổ tay của Tá Mộc, Tá Mộc buông lỏng cây súng, hắn nhện đau dùng tay phải ôm Anh Tử, đồng thời nổ lực dùng tay trái cầm súng!

Nhưng Lý Dật cũng không cấp cho Tá Mộc Cơ hội này!

Lúc này đây, Lý Dật không nổ súng, mà trực tiếp ném cây súng ra ngoài!

Cùng lúc đó. toàn thân hắn giống như quỷ mị hướng Tá Mộc nhảy tới!

“Ba!”

Cây súng do Lý Dật ném ra chuẩn Xác đánh trúng cây súng lục rơi giữa không trung. hai cây súng chạm vào nhau trong nháy mắt tách ra, Tá Mộc liền chụp hụt vào khoảng không!

Không bắt được súng lục, mất thấy Lý Dật đánh tới, Tá Mộc không kịp hạ thủ đối với Anh Tử. mà trong nháy mắt buông ra Anh Tử hướng Lý Dật nghênh tới!

Thân ảnh hai người rất nhanh gặp nhau. chân phải Tá Mộc đá ra. thẳng đến ngay giữa đũng quần Lý Dật Liêu Âm Thối!

Đôi mắt một cước của Tá Mộc, Lý Dật cũng không tránh. mà huy quyền nện xuống!

“Lạc sát!”

Nắm tay Lý Dật hung hăng nện lên chân Tá Mộc, trong nháy mắt đánh gãy chân hấn, phát ra một tiếng vang giòn.

Ngoài cửa, Anh Hoa đã xuất hiện từ lâu, khi nàng nhìn thấy Lý Dật dùng một quyền đánh Tá Mộc ngã Xuống đất thì nàng kinh ngạc mở to hai mắt!

Nàng so với bất luận kẻ nào đều hiểu rõ thực lực cách đấu của Tá Mộc. biểu hiện cường hãn của Lý Dật hoàn toàn vượt ngoài sự dự liệu của nàng!

So Sánh với Anh Hoa mà nói, sự khiếp sợ trong lòng Tá Mộc càng kinh khủng!

Hắn nằm mơ cũng không có nghĩ đến, Lý Dật lại dùng phương thức lấy cứng chọi cứng để ứng đối công kích, trong một khắc đó, hắn chỉ cảm thấy nắm tay của Lý Dật giống như Sắt đá cứng rắn!

Nhưng Lý Dật cũng không cho Tá Mộc cơ hội hoàn thủ, mà một quyền đánh Tá Mộc nằm úp sấp, lập tức đá ra một cước!

“Phanh!”

Thân thể Tá Mộc trong nháy mắt bị Lý Dật đá bay lên, đánh vào vách tường phát ra thanh âm trầm muộn. máu tươi từ miệng hấn bùng lên. cặp mắt tràn ngập sát ý của hắn cũng lộ ra sự SỢ hãi.

Cùng lúc đó, khóe mắt hắn nhìn thấy một cây súng bên cạnh. hắn Cố nén đau đớn định chụp cây súng. thế nhưng Lý Dật không cho hắn Cơ hội, mà dùng một cước đã bay cây súng.

Sau đó, Lý Dật không chút biểu tình đập mạnh lên ngón tay của Tá Mộc, bỗng phát lực!

“Lạc Sát!”

Thanh âm khớp Xương bị gãy vang lên trong phòng, bất quá Tá Mộc cũng không phát ra tiếng kêu thảm thiết, chỉ lạnh lùng nhìn chằm chằm Lý Dật.

Lý Dật cười lạnh gớm giân, nhắm ngay mắt cá của Tá Mộc, cổ sức giẫm xuống!

“Lạc sát!”

Chỉ nghe một tiếng giòn vang, sắc mặt Tá Mộc trở nên dị thường thống khổ, thân thể hắn không thể không chế run rẩy lên, thế nhưng trên mặt hắn lộ ra vẻ cười nhạt chẳng đáng: “Có gan giết ta!”

“Ta sẽ cho ngươi Sống không bằng chết!”

Lý Dật đập lên mặt Tá Mộc, thanh âm khàn khàn nói.

358. Chương 309: Sóng Triều Biển Máu.

Mới lúc trước đây thôi, Tá Mộc giẫm chân lên mặt Anh Hoa giẫm vỡ dương oai, nằm mơ cũng thật không ngờ hiện tại khuôn mặt của hắn cũng bị Lý Dật hung hăng thả trên nền đất, lực lượng cường hãn khiến cho khuôn mặt hắn biến dạng, trong miệng phát ra thanh âm “ken két”, máu tươi không gì ngăn cản chảy ra từ khóe miệng.

Ngoài cổng. Anh Hoa sít sao đem Anh Tử ôm vào trong người, nhìn thấy khuôn mặt của Lý Dật Xem ra đã lạnh lùng tới cực điểm. Cảm thụ được rõ ràng. trên người Lý Dật đang tản mát một cỗ sát khí cuồng bạo. Anh Hoa chợt tỉnh ngộ, từ trước đến nay Lý Dật đều chưa bao giờ hiển lộ qua thực lực chân chính!

Nàng đã biết. lúc trước khi nàng đi ám sát Lý Dật, hắn cũng không có biểu lộ ra thực lực chân chính. Mà thời điểm quyết đấu với Jester, cũng chỉ là luận bàn đơn thuần, không hề động tới sát khí!

Lượn thực lực Lý Dật giờ khắc này hiển lộ ra, Anh Hoa dám cam đoan, nếu quả thực muốn giết chết Jester trong trận quyết đấu kia, Jester tuyệt đối không đỡ nổi quá mười chiêu của Lý Dật.

Nhưng Anh Hoa không biết là, sau khi Lý Dật khôi phục được bảy thành thực lực kiếp trước, rồi luôn luôn không thể đột phá lên tầng thứ tám. Chính trận quyết đấu kia, đã tạo ra một cơ hội giúp cho Lý Dật đột phá cảnh giới, khôi phục tám thành thực lực!

Tám thành thực lực...! Nếu lúc trước ở trên sinh tử lôi đài, chiến cùng Biên Đằng Cương mà có tám thành thực lực, như vậy, chỉ trong vòng năm chiêu Lý Dật sẽ tiễn đưa Biên Đằng Cương đi tìm Diêm Vương gia đàm luận chuyện nhân sinh.

“Lão bản, tình huống ở bên đó thế nào rồi?” Lúc này, trong vô tuyến điện truyền ra thanh âm của Jester. Hiển nhiên, Jester mười phần lo lắng cho Lý Dật.

“Bên này đã không còn việc gì, phân phó cho mọi người, bên đó có thể bắt đầu hành động được rồi!” Nghe thanh âm của Jester, Lý Dật từ trong cơn phấn nộ cuồng bạo thoáng thanh tĩnh hơn một chút, lập tức truyền đạt mệnh lệnh: “Nhớ rõ. tốc chiến tốc thắng!”

Tại bờ biển, Jester đã hoàn toàn khống chế đám trẻ con kia. bắt bọn chúng phải ôm đầu ngồi Xổm Xướng đất. Tuy rằng trong con người đối với Jester toát ra địch ý. Nhưng vừa rồi chứng kiến jester nhất quyền đánh bạo đầu một kẻ muốn phản kháng. những đứa trẻ này liền biết điều lựa chọn khuất phục.

Ban đầu, jester chuyển kênh vô tuyến điện, sau đó liên hệ với Roddy, người đang tiệm phục ở gần căn cứ của tổ chức sát thủ Đằng Mộc. trầm giọng nói: “Roddy thượng tá, đây là lần đầu tiên chúng ta chính thức chấp hành nhiệm vụ. Ta hi vọng mọi người sẽ không làm cho ông chủ phải thất vọng! Tốc chiến tốc thắng, đây là yêu cầu của ông chủ đối với các người!”

“Đã rõ!” Đầu bên kia mấy bộ đàm, Roddy cùng hai mươi thành viên Hắc Dạ nghe được mệnh lệnh của Jester. lập tức rành mạch đáp ứng.

Sau khi ngắt liên lạc, Jester lại hướng ba thành viên Hắc Dạ đang điều khiển du thuyền, truyền mệnh lệnh, kêu bọn họ phải dùng tốc độ nhanh nhất đuổi tới nơi này.

Cùng lúc đó, Jester hí mắt nhìn lướt qua đám trẻ nhỏ đang ôm đầu ngồi rạp trên mặt đất, tâm tình có chút mờ mịt. Ở trong suy nghĩ của hắn, nếu phải Xử lý đám trẻ con này là một việc rất phiền phức. Thế nhưng, Lý Dật lại muốn bảo lưu tính mạng của những đứa trẻ này, hắn quả thật không hiểu, dù sao tùy thời bọn chúng đều có khả năng phản kích, bởi vì bọn chúng có đủ năng lực để làm như vậy!

Jester dám khẳng định, nếu hắn không cảnh giác cao độ, bọn nhỏ chưa đến mười lăm tuổi này. sẽ chồm lên tước đi mạng sống của hắn!

Cứ việc nghi hoặc, nhưng Jester hiểu được, Lý Dật đối với địch nhân sẽ không bao giờ có hai chữ khoan dung, hiện giờ Lý Dật làm vậy khẳng định là có nguyên nhân.

Ngay sau đó. ở dưới nhân tình cảnh giác cao độ của Jester, Lý Dật mang theo một người toàn thân đầy máu từ trong phòng đi ra, ở phía sau Lý Dật chính là hai chị em Anh Hoa.

Bốn thành viên Hắc Dạ sớm đã đầu phục ở bên ngoài, thấy Lý Dật từ bên trong đi ra, lập tức nghênh đón.

“Dọn dẹp hiện trường, rồi triệt thoái!” Lý Dật mặt không đổi sắc phân phó mệnh lệnh, đồng thời đem Tá Mộc bị đánh ngất Xỉu trong tay, ném cho một thành viên Hắc Dạ, nói: “Đừng để hắn chết, ta cần một số tin tức ở trong miệng của hắn.”

Làm Xong tất cả chuyện này. Lý Dật quay đầu liếc mắt nhìn hai chị em Anh Hoa, phát hiện Anh Tử vẫn còn hôn mê như cũ, làm cho tâm tình của hắn thoáng buông lỏng. Tràn cảnh này. . .thật sự không thích hợp để Anh Tử nhìn thấy, nếu không sẽ lưu lại ở trong tâm thức của nàng một loại dấu vết không bao giờ phai nhạt. đối với cuộc sống tương lai của Anh Tử cũng ảnh hưởng rất lớn.

Cảm thụ được Lý Dật quăng ném tới ánh mắt quan tâm, Xem ra trên khuôn mặt lạnh lùng của Anh Hoa. chợt Xuất hiện biểu tình kích động!

Ở một khắc bị Tá Mộc chế phục, thậm chí trong đầu nàng còn sản sinh ra ý niệm tuyệt vọng!

Mà khi nàng biết tổ chức thông qua nàng để lừa gạt Lý Dật chạy tới Nhật Bản, thì nàng đã từng kích động, từng bàng hoàng qua.

Bàng hoàng không hiểu Lý Dật có chạy đến đây không?

Trong khi nàng lo lắng bất an chờ đợi, thì Lý Dật cũng đã chạy tới. Hơn nữa còn dùng tư thế cường ngạnh. tiến hành trả thù đối với tổ chức sát thủ Đằng Mộc. Tá Mộc ở trong mắt nàng có năng lực khủng bố, thế nhưng ở trước mặt Lý Dật lại không chịu nổi một kích. Tất cả những chuyện này Xảy ra quá đột ngột. làm cho Anh Hoa có cảm giác như mộng như ảo. T

“Đừng cho Anh Tử tỉnh lại.” Lý Dật Xoay người bước đến bên cạnh Anh Hoa. nhẹ nhàng vuốt ve mái tóc của Anh Tử, ôn tồn nói.

Nghe được Lý Dật nói lời ôn nhu, khóe mắt của Anh Hoa dần dần khiêu động, hai tòa nhũ phong ở trước ngực cũng bởi vì run rẩy kịch liệt mà lắc lư. đôi môi nàng hơi run run, muốn nói ra cái gì đó. nhưng thủy chung không có mở miệng.

Nhìn vẻ mặt Anh Hoa kích động, nhớ tới việc lúc trước nàng phải thống khổ chọn lựa, Lý Dật trong mắt tràn ngập vẻ áy náy: “Thực Xin lỗi, trước kia tôi đã rất ích kỷ, sau này tôi sẽ chú tâm đến cảm thụ của cô hơn.”

Anh Hoa khẽ mỉm cười khi nghe được Lý Dật nói, đồng thời trong lúc tươi cười, lệ châu không tự chủ được theo vành mắt bùng lên, nhiễm ướt khuôn mặt dính đầy bụi bẩn kia. Tầm nhìn của nàng có chút trở nên mơ hồ, không còn thấy rõ ràng thân ảnh của Lý Dật nữa.

Lần đầu tiên nàng phát hiện ra, nữ nhân vô luận mạnh mẽ bao nhiêu. cuối cùng vẫn phải cần một bờ vai của nam nhân để dựa vào. Lần đầu tiên nàng phát hiện ra, kỳ thực ở trước mặt nam nhân này. mình cần bản không cần che giấu tình cảm ở trong nội tâm!

Thậm chí nàng có thể Xác định, nếu lúc ấy nàng đem nỗi khổ ở trong lòng nói cho nam nhân này biết. hẳn tuyệt đối sẽ không chút do dự, vì nàng mà đánh giết trở về Nhật Bản.

Lý Dật nhẹ nhàng lau khô nước mắt trên khuôn mặt của Anh Hoa. Quang mang dị thường trong ánh mắt kia. đối với Anh Hoa mà nói, chuyện này cải biến không ít cách nhìn nhận của nàng, cũng đồng dạng cải biến Lý Dật!

Bốn gã thành viên Hắc Dạ tay chân nhanh lẹ khênh những thi thể ra bãi biển. Định lợi dụng du thuyền chở thi thể đi, sau đó ném Xuống biển sâu. Mà những dấu vết của trận tập kích vừa rồi, cũng đã bị Xóa sạch, hiển nhiên đối với những loại chuyện này, bọn hắn rất quen thuộc.

Trong khi mấy người đang Xóa sạch hiện trường, đồng thời Lý Dật đi tới bãi biển. Những đứa trẻ ngồi rạp ở trước mặt Jester kia, tuy rằng tuổi đời không lớn, nhưng ánh mắt lại thực độc. chỉ liếc một cái liền nhận ra Lý Dật chính là thủ lĩnh. Thấy Lý Dật bước tới. đồng loạt đem ánh mắt quắc ném về phía Lý Dật.

“Lão bản, đám nhỏ này phải làm sao bây giờ?” Jester nhíu mày hỏi.

Lý Dật khẽ lướt mắt nhìn bao quát chung quanh, trong con ngươi lại Xuất hiện nhãn tình mâu thuẫn, nghiêm mặt nói: “Đánh nát Xỉu toàn bộ, sau đó phái người dùng ô tô Chở đi.”

“Lão bản...” Jester thực khó hiểu quyết định của Lý Dật.

Lý Dật không đợi cho jester kịp nói hết, trực tiếp cắt ngang: “những đứa trẻ này đều là cô nhi. hơn nữa đã hoàn toàn bị tẩy não. Hắc Dạ chỉ trông cậy vào ông cùng những huynh đệ kia thì không được, chúng ta cần thêm mầm non, bọn nó chính là những đối tượng rất tốt để vun trồng.”

Vừa nghe Lý Dật nói như vậy, tức thì Jester liền tỉnh ngộ. Hiển nhiên, hắn biết quyết định của Lý Dật rất chính Xác. Đúng vậy, những đứa trẻ ở trước mắt này, từ nhỏ đã bị đưa tới nơi đây, sớm làm quen với hệ thống huấn luyện rồi. Tuy rằng không phải ai cũng là mầm giống tốt, nhưng ít nhất cũng có vài đứa trẻ nhiều tiềm năng! Nếu như ngày sau huấn luyện kỹ càng. đối với sự phát triển của Hắc Dạ. liền có vô số tác dụng!

Ước chừng khoảng mười phút sau, bốn gã thành viên Hắc Dạ đã Xóa sạch dấu vết tại hiện trường, đám trẻ nhỏ kia đồng loạt bị đánh ngất Xiu. đưa vào trong ô tô. Bọn Lý Dật chia làm hai đường, Lý Dật và Anh Hoa cùng năm thành viên Hắc Dạ men theo đường thủy triệt thoái, còn Jester thì dẫn bốn thành viên khác đánh Xe rời đi.

Không đến nửa tiếng, căn cứ huấn luyện của tổ chức sát thủ Đảng Mộc bị huyết tẩy, mà tất cả những chuyện này cũng được tiến hành ở dưới tình huống thần không biết quỷ không hay. Không có bất luận kẻ nào phát hiện ra, nên lúc đám người Lý Dật rời đi cũng không gặp phải trở ngại gì.

Ở trong mắt rất nhiều người, Đảng Mộc trà Xã là một nơi phi thường cổ quái. trà Xã này chiếm diện tích không nhỏ. hoàn cảnh bên trong thuộc hạng nhất lưu. Tuy nhiên nó không mở ra cho khách nhân vào, hơn nữa, phần lớn thời gian trà Xã đều đóng cửa im lìm Mặc dù trà Xã mở ra để kinh doanh, nhưng người thường cũng vô pháp tiến nhập, mỗi lần có người muốn tiến vào trong. đều bị nhân viên trà Xã ngăn lại, dùng lý do đây là trà Xã tư nhân, đem mọi người đuổi đi.

Đối với người bình thường mà nói, Đảng Mộc trà Xã là nơi tràn ngập hương vị thần bí. nhưng mà đối với thế giới ngầm ở Nhật Bản, Đảng Mộc trà Xã tượng trưng cho lãnh địa tử vong!

Bởi vì nơi này chính là tổng bộ của tổ chức sát thủ Đảng Mộc. tên chính thống là: “ Văn Phòng Tổ chức Sát Thủ Đảng Mộc - Tokyo.”

Đảng Mộc trà Xã nằm ở vùng ngoại thành Tokyo, diện tích chiếm tương đương nửa sân bóng đá. Bên trong đại viện. có trồng đủ các loài hoa, hương thơm ngào ngạt lay động lòng người, khung cảnh tương đối tao nhã.

Nhưng mà...sáng sớm hôm nay. Lãnh địa đại diện cho tử vong này bị người ta đột kích!

Chẳng biết từ nơi nào, bỗng nhiên Xuất hiện một đám người khôi ngô, lấy khí thế sét đánh không kịp bưng tai. đột kích Đảng Mộc trà xã!

Đám người này có năng lực chiến đấu khủng bố. sự phối hợp siêu cường kết dính tạo thành khí thế vô cùng to lớn!

Năm phút!

Năm phút đồng hồ trôi qua, toàn bộ thành viên của Đảng Mộc trà Xã đều bị huyết tẩy, sau tổ chức Đảng Mộc cũng tiến hành phản kích. nhưng bởi vì đối phương hành động quá nhanh. phản kích cơ hội không có nổi bao nhiêu tác dụng. Thân là một trong ba tổ chức sát thủ nổi danh nhất Nhật Bản, thành viên của tổ chức Đảng Mộc, năng lực tuy không tính là vượt qua nhất lưu. nhưng cũng không phải là quả hồng mềm để kẻ khác có thể tùy tiện nắn bóp. Sau khi trải qua cơn bão rồi lúc đầu, rốt cuộc sự phản kích của tổ chức Đảng Mộc đã phát sinh hữu hiệu, bọn hắn thông qua lợi thế địa hình, tiến hành từng trận bắn tỉa đối với đám người Roddy.

Dưới hỏa lực cường đại áp chế, đám người Roddy chỉ có thể lánh ở bụi hoa trong đại viện. không thể đánh sâu vào trà Xã.

Trong một gian phòng. ở trà Xã, Anh Mộc thân là người phụ trách của tổ chức sát thủ Đảng Mộc, diễn cảm âm trầm tương đối đáng sợ, song trong đôi con ngươi âm trầm kia, lại đang tức giận tới cực điểm, giống như muốn phun ra lửa bình thường. Mười phút qua đi. nhân lực bên trong trà Xã bị chết hơn phân nửa. Mặc dù đại đa số những người chết đi, đều là sát thủ bị tổ chức đào thải. Nhưng thực lực của bọn họ tuyệt không yếu kém, bọn họ nếu so sánh với quân nhân bình thường còn mạnh mẽ hơn nhiều. Thế nhưng, bọn họ ở dưới trận đột kích của những kẻ bên ngoài kia. lại hoàn toàn không chịu nổi mấy phút! Rất nhiều người trong bọn họ thậm chí còn chưa kịp nổ súng, thì đã bị tử đạn Xuyên thủng đầu. thế cho nên bọn họ cũng không biết rốt cuộc là ai đã giết mình.

Tất cả những chuyện này làm cho Anh Mộc phẫn nộ. đồng thời cũng cảm nhận được một tia sợ hãi! Anh Mộc đành phải vứt bỏ mặt mũi, cố gắng gọi điện thoại cầu cứu cảnh sát!

Tại hân Xem ra, đám cảnh sát tuy rằng thực lực không đủ, nhưng lại có thể tạo thành uy hiếp đối với những kẻ đang ở bên ngoài kia!

Nhưng nằm mơ hắn cũng thật không ngờ, đám người bên ngoài có trang bị máy phá sóng, phạm vi chung quanh một kilomet gần đây. điện thoại đều không có tín hiệu!

Khi phát hiện ra điều này, Anh Mộc trực tiếp đập nát điện thoại di động, vẻ mặt của hắn trở nên dị thường hung ác, trực giác nói cho hắn biết rằng đây là một vụ tập kích đã được lên kế hoạch tỉ mỉ.

“Cố gắng phòng thủ! Không tiếc hết thầy đại giới, phòng thủ!”

Đây chính là quyết định của Anh Mộc, hiển nhiên hắn biết rõ, nếu như mù quáng phá vòng vây ở bên ngoài, vậy thì sẽ chỉ có một dạng kết cục đang chờ hắn mà thôi.

Trong đại viện trà Xã. Roddy đem thân mình núp ở trong bụi hoa, Xem ra trên khuôn mặt bình tĩnh cũng Xuất hiện một tia lo âu, đôi mày rậm của hắn khẽ chau lại với nhau. Hắn đã nhìn ra. những tay súng bắn tỉa ở trong trà Xã có thực lực rất cường hãn, hơn nữa còn trang bị vũ khí hiện đại, thập phần hoàn mỹ. Không thể nghi ngờ nhiệm vụ gặp phải trở ngại thực lớn, nhất là Lý Dật lại yêu cầu bọn hắn tốc chiến tốc thắng!

Một thành viên Hắc Dạ ngồi bên cạnh Roddy, bị trúng đạn ở cánh tay, hắn đang chăm sóc vết thương. Bất quá. hắn ngay cả châu mày cũng đều không có. mà rất thuần thực Xé vải, buộc chặt miệng vết thương lại.

Roddy hí mắt nhìn thoáng qua vết thương của đồng đội, sau đó lại nhìn đồng hồ, theo sau trầm giọng phát ra mệnh lệnh tấn công: “fall, Rodriguez, hai các người theo ta đột kích. Còn những người khác áp chế hỏa lực, để chúng ta tranh thủ thời gian!”

“Thiếu tá! Hay để chúng tôi lên đột kích!” Sau khi Roddy truyền đạt mệnh lệnh, có vài người bên cạnh phản đối.

“Fuck, câm miệng! Đây chính là mệnh lệnh!” Mọi người phản đối làm cho sắc mặt Roddy cực kì khó coi: “Mệnh lệnh bất khả kháng! Nếu người nào còn nhiều chuyện, lão tử sẽ Xử lý ngay tại đương trường!”

Roddy nói Xong, liền hõn hển thở ra vài ngụm trọc khí. sau đó vỗ vai tên đồng đội bị thương: “Người ra bên ngoài sân cảnh giới. nếu có cảnh sát đến thì thông tri cho chúng ta ngay!”

Tên thành viên Hắc Dạ bị thương kia nghe được mệnh lệnh của Roddy, không nói hai lời, Xoay người rời đi.

“Hỏa lực bọc lót!” Roddy trầm giọng phát hiệu lệnh.

“Tạnh tạch...tạnh tạch...” Tiếng súng liên miên không ngừng trong nháy mắt vang vọng lên không trung. truyền đi thật Xa.

Ở dưới áp thế của thành viên Hắc Dạ, đám sát thủ Đảng Mộc không thể phản kích, tạm thời đành chỉ đánh trả.

“Fall, Rodriguez theo sát ta.” Chứng kiến hỏa lực áp chế thành công, Roddy hung hăng phun ra một ngụm trọc khí, Xách súng tự động, thắt lưng cong lên phóng vọt ra khỏi bụi hoa. Còn hai người Fall cùng Rodriguez lại gắt gao theo ở phía sau Roddy. tổ hợp ba người tạo thành một cái dạng hình chữ phẩm Tựa như một thanh lợi khí sắc bén nhắm thẳng về đại môn của trà Xã.

“Sưu!” Tại một gian cửa sổ ở góc đông bắc. một gã nam tử mặc kimono màu đen. nhắm về phía ba người Roddy nã một phát súng.

“Phanh!”

Cùng lúc đó, Roddy diện mục dữ tợn nhắm về phía trước nổ súng, tử đạn chuẩn Xác không nhầm, bắn thủng đầu của một tên sát thủ thuộc tổ chức Đảng Mộc.

“Thiếu tá” Bỗng nhiên, Fall phát hiện ra điều gì đó bất thường. hét lớn một tiếng cảnh báo, đồng thời nhanh như cắt hoành thân ra chắn ở trước người Roddy.

“Phanh” Viên đạn chuẩn Xác nhắm trúng vào trái tim của Fall. lóe lên một đạo huyết dịch, thân hình Fall hung hăng chấn động, nhưng trên khuôn mặt lại Xuất hiện một nụ cười: “Thiếu tá, lấy cơ thể của tôi làm tấm chắn, mau Xong lên.”

Nói Xong, Fall phun ra một bụng máu đặc.

Roddy trong lòng kịch liệt run rẩy, theo sau nhảy phốc đến bên người Fall, dùng thân thể của hắn làm lá chắn. tiếp đó cùng Rodriguez rống giận nhắm tới phía cửa!

Phanh phanh phanh.

Những viên đạn như vô tình bắn vào người Fall. thân mình của Fall bị đánh lỗ chỗ thành cái tổ. Cả người hắn nhuốm đầy máu tươi, thậm chí nội tạng còn lòi ra cả bên ngoài. Thân thể của hắn đã mất hết tri giác. nhưng trên khóe miệng vẫn buộc vòng quanh một nụ cười sáng lạn.

Rất cục, hai người Roddy và Rodriguez cũng phóng vào được bên trong trà Xã. Cùng lúc đó. thêm ba thành viên Hắc Dạ ở phía sau, thông qua phương pháp vừa rồi của Roddy mà nhắm tới đại môn của trà Xã. (. cửa, cổng)

“Phanh phanh phanh phanh.”

Tiếng súng nổ chói tai không ngừng vang lên ở trong Đằng Mộc trà Xã, sau khi Roddy và RodlignZ phóng vào bên trong trà Xã liền giống như hai thanh chủy thủ sắc bén cắm vào trái tim của tổ chức sát thủ Đằng Mộc, tình hình lập tức Xoay chuyển!

Xét trên phương diện cận chiến thì những thành viên trong tổ Chức Đằng Mộc, căn bản không phải là đối thủ của đám người Roddy. có tên thậm chí ngay cả cơ hội nổ súng cũng đều không có. Thực lực chênh lệch là một nguyên nhân. nhưng trọng yếu hơn là sát thủ chỉ quen hành động một mình, đối mặt với đám Roddy nhiều năm phối hợp dưỡng thành sự ăn ý hiếm thấy, bọn chúng căn bản không thể phản kích nổi. Đám người Roddy trong ngoài giáp công. dựa vào thân thủ khủng bố cùng với sự ăn ý hiếm thấy, chỉ nháy mắt công phu liền chọc thủng được tuyến phòng ngự của tổ chức Đằng Mộc!

Khi Roddy dẫn quân chém giết đến thời gian cuối cùng, thì cả người hắn đã bị nhuốm đỏ máu tươi, máu là của địch nhân, cũng có máu của chiến hữu bên phe mình. Ngay cả cho tới giờ khắc này, giờ khắc cuối cùng. nhưng cái loại tính cách cẩn thận của một quân nhân nước Đức, vẫn làm cho hắn bảo trì sự bình tĩnh như cũ. Thoạt nhìn vẻ mặt của hắn cực kì bình tĩnh, nhưng chính là ở tận sâu trong con người lại bùng lên lửa giận thiêu đốt!

Trong một gian phòng cuối cùng, Anh Mộc sắc mặt trắng bệch nép mình ở sau chiếc bàn, mồ hôi to như hạt đậu không ngừng toát ra trên trán, lòng bàn tay của hắn cũng toàn là mồ hôi lạnh, tay phải cầm súng hơi run run.

Đám người Roddy bỗng nhiên bạo phát ra sức chiến đấu cường hãn, hoàn toàn vượt ra khỏi sự tưởng tượng của Anh Mộc, giờ phút này, cả bên trong trà Xã chỉ còn lại một mình hắn!

“Rầm!”

Tiếng động thanh thúy vang lên, cánh cửa gian phòng cuối cùng bị giật ra.

“Phanh phanh phanh phanh.”

Trong nháy mắt cửa phòng được mở ra, Anh Mộc theo bản năng bóp cò súng, tử đạn không nằm ngoài dự tính. đều bắn trúng lên mình hai cổ thi thể. Khi Anh Mộc bắn ra viên đạn cuối cùng, thanh âm bóp cò trống rỗng vang lên, thì hai cổ thi thể chắn ngoài cửa bị ném sang một bên. Hai thân ảnh cao lớn người Đức dần dần Xuất hiện, Roddy lắc lắc cổ, tiếp theo rút thanh mã tấu ra cầm nơi tay, chậm rãi bước tới phía Anh Mộc.

Năm bước. bốn bước, ba bước....hai bước....

Theo Roddy bước tới, thân mình của Anh Mộc không ngừng thoái lui về phía sau. Mặc dù trong quá khứ hắn đã từng là một sát thủ Xuất sắc. nhưng nhiều năm qua không có chấp hành thêm nhiệm vụ, lúc này đã hoàn toàn bị sát khí ở trên người Roddy bộc phát ra, ép cho sợ hãi!

“Thằng con hoang!” Dưới biểu tình hoảng sợ của Anh Mộc, Roddy duỗi tay ra tóm lấy tóc Anh Mộc, đồng thời tay cầm mã tấu chém Xuống.

“Xoẹt!” Bạch quang chớp động, chiếc đầu lâu của Anh Mộc tức thì bay ra khỏi cơ thể, máu tươi nóng bỏng văng lên tung tóe.

Cùng lúc đó, bên trong máy vô tuyến điện truyền ra thanh âm của một gã thành viên Hắc Dạ: “Thiếu tá, cảnh sát đang chạy tới nơi này, ngài có một phút đồng hồ!”

“Mang theo thi thể của Fall và Oxen triệt thoái!” Roddy lau sạch máu tươi bám ở trên mặt, bình tĩnh phát ra mệnh lệnh. Thế nhưng đôi con người trong mắt kia, lại hồng đến mức dọa người.

Một phút đồng hồ sau, hơn mười chiếc Xe cảnh sát bao vây Đền Mộc trà Xã, cũng không dám mạo muội tiến vào, mà không ngừng dùng loa phóng thanh, cảnh cáo những người ở bên trong bỏ vũ khí Xuống.

Nhưng ngay nửa phút thời gian trước khi cảnh sát đến, có một chiếc Xe tải Toyota màu trắng đã rời khỏi hiện trường. Bên trong ô tô, đại bộ phận người trên thân đều bị dính máu tươi, vẻ mặt không hề điên cuồng giống như lúc trước nữa, mà giống như rơi vào bầu không khí tĩnh lặng. Hai cổ thi thể bày nhầy máu thịt nằm ở trên sàn Xe, hai người này sớm đã nhắm mắt Xuôi tay, thân mình bị bắn nát thành tổ ong vò vẽ, nhưng trên mặt họ lại mang theo nụ cười chiến thắng.

“Báo cáo, thiếu tá Jester, nhiệm vụ đã hoàn thành!” Roddy móc chiếc bộ đàm ra, chuyển liên lạc, thanh âm trầm thấp hồi báo.

“Được rồi!” Bên kia, Jester nghe thấy trong giọng nói của Roddy có điểm dị thường, nhưng lại không hỏi nhiều, mà phân phó: “Mau chóng quay về kho hàng.”

“Dạ, thiếu tá!” Roddy trầm giọng đáp một câu, sau đó ném chiếc bộ đàm sang bên cạnh.

Tiếp theo, hắn run rẩy vươn tay lau đi vết máu ở trên khóe miệng hai thi thể của thành viên Hắc Dạ, đồng thời chậm rãi giúp họ sửa sang lại quần áo một chút.

“Cúi Chào”

Làm xong tất cả chuyện này, Roddy thu hồi hai bàn tay dính đầy máu ươn ngực gầm nhẹ một tiếng, dẫn đầu làm ra một cái động tác cúi chào tiêu chuẩn người lính.

“Lộp cộp!” Nhưng thành viên Hắc Dạ khác đồng thời giậm chân, làm ra động tác cúi chào, vẻ mặt nghiêm túc.

“An nghỉ, người anh em.” Roddy dừng ở trên khuôn mặt của hai người, nhẹ nhàng nói một câu.

359. Chương 310: Sóng Triều Biển Máu.

Mười phút đồng hồ sau, một đám Cảnh sát võ trang đầy đủ, Cẩn thận tiến nhập vào bên trong Đền Mộc trà Xã. Khi đám Cảnh Sát chứng kiến được cảnh tượng ở bên trong nơi này giống như là Cảnh tượng ở dưới địa ngục, thì cho dù bọn họ thường Xuyên đi Chấp hành nhiệm vụ, cũng là mang vẻ mặt tái nhợt, thậm chí vài người tổ chất tâm lý yếu kém, còn nôn mửa ngay tại đường trường!

Năm phút đồng hồ sau, một gã trong đám cảnh sát Cầm theo một tấm thiệp màu đen đi ra khỏi trà Xã. sắc mặt khó coi bước tới bên cạnh người chỉ huy, nói: “Cảnh trưởng, tìm thấy cái này ở hiện trường, không có người nào may mắn Sống sót.”

Nghe thủ hạ báo Cáo, gã Cảnh trưởng chỉ huy cuộc hành động lần này, nhả mặt, hai mắt của hắn rơi trên tấm thiệp màu đen trong tay thủ hạ, nói: “Đây là cái gì?”

)

“Tìm thấy ở trong đại sảnh trà Xã, hẳn là do hung thủ lưu lại.”

Vừa nghe thủ hạ nói vậy, gã cảnh trưởng tiếp nhận lấy tấm thiệp màu đen. Mở ra nhìn thoáng qua, rõ ràng chứng kiến ở bên trên tấm thiệp có một Chữ tiếng Anh: “Dark”

Khẽ nhắm cái danh tự Anh ngữ đại biểu cho tổ chức Hắc Dạ này, tên cảnh trưởng kia mang biểu tình vô cùng nghi hoặc. Dưới ánh mặt trời, dòng chữ tiếng Anh Viết trên tấm thiệp màu đen, lóe ra quang mang đỏ tươi yêu dị.

Khu nhà giàu Tokyo, trong đại sảnh của một tòa biệt thự Xa hoa, một người đàn ông trung niên mặc kimono màu trắng đột nhiên nhảy dựng lên, trừng to mắt, vẻ mặt không dám tin nổi: “cái gì? Người nói tổ chức Sát thủ Mộc Đằng bị huyết tẩy rồi ư?”

“Không rõ ai làm, toàn bộ thành viên đều chết sạch?”

“Dạ, Biên Đạo quân.” Gã nam tử đứng ở trước mặt người trung niên hơi có chút hoảng sợ đáp lời.

Sau khi nghe được thủ hạ Xác nhận lại, sắc mặt của người trung niên tên là Biên Đạo Phong kia trở nên cực kì khó coi, toàn thân dâng lên một Cổ Cầm giác vô lực, thậm chí ngay cả da đầu cũng có chút run rẩy. trong lòng nảy sinh một loại cảm giác bất an mãnh liệt.

Biên Đạo Phong cau mày ngồi ở trên thảm sần, trầm ngâm vài giây đồng hồ, sau đó nhìn thủ hạ khoát tay. Gã nam tử lập tức biết điều lui ra ngoài.

Mắt thấy thủ hạ của mình đã lui Xuống, Biên Đạo Phong nhanh chóng đứng dậy, cầm di động bấm một dãy số điện thoại, liên lạc vừa chuyển. liền chất vấn hỏi: “Được rồi, cái người nọ, có phải đã tới Nhật Bản rồi hay không?”

“Không có....!” Đầu bên kia điện thoại, Biên Xuyên người phụ trách Sơn Khẩu tổ ở New York, vẻ mặt kinh ngạc đáp.

“Xác định không có sao?” Không Chờ Biên Xuyên kịp giải thích hết lời, Biên Đạo Phong không kiên nhẫn hỏi lại thêm lần nữa.

Dường như nhận thấy được ngữ khí của anh trai mình có chút bất hảo, Biên Xuyên chần Chừ nói: “Người của tôi cũng không có nghe ngóng thấy tin tức hần rồi khỏi New York, làm sao vậy?”

“Đằng Mộc bị tiêu diệt rồi!” Biên Đạo Phong gằn từng chữ nói. Đồng thời lúc này tâm tư của hần đã muốn nhắc lên tới cổ họng, Đằng Mộc có mạnh bao nhiêu hần so với bất luận kẻ nào cũng rõ ràng hơn. nếu không hần sẽ không ưng thuận cái lời đề nghị của Biên Xuyên, em trai hần. Cũng vì muốn báo thù cho Biên Đằng Thắng, con trai mình, mà không tiếc bỏ ra một khoản tiền cực lớn, thuê tổ chức Đằng Mộc đi diệt trừ Lý Dật.

Đầu bên kia điện thoại, vốn dĩ Biên Xuyên đang vừa hưởng thụ nữ nhân mát Xa. vừa nói chuyện điện thoại cùng với Biên Đạo Phong. Đột nhiên, nghe được anh trai mình nói những lời này, tức thì nhảy dựng lên kinh hô: “Cái gì? Đằng Mộc bị tiêu diệt thật sao?”

“Phải, những thành viên của Đằng Mộc ở Tokyo đã chết Sạch, một người cũng không lưu lại.” Biên Đạo Phong nói Xong, trong lòng không khỏi run rẩy sợ hãi.

Biên Đạo Phong vừa nói dứt lời, đầu bên kia điện thoại sắc mặt của Biên Xuyên nháy mắt trở nên hết Sức khó coi. Trong đầu của hần không khỏi dần dần hiện ra một Cái tin tức: Trước kia, ở đoạn thời gian Lý Dật đối phó với Carville ông trùm buôn lậu tại bờ biển Tây nước Mỹ. đã từng thân không biết quỷ không hay tiêu diệt dong binh đoàn “Địa Ngục Hỏa”. Hơn nữa còn đột nhập vào trong Căn cứ hải quân. bắt sống Carville đem đi.

Chuyện tình lần đó cũng không có nhiều người biết. Biên Xuyên cũng không nghe ngóng được gì, hần và mọi người đều cho rằng chuyện lần đó là do gia tộc Heyde Gus bí mật phái người tương trợ Lý Dật hành động!

Hiện giờ nghe được tin tức tổ chức sát thủ Đằng Mộc bị huyết tẩy. trong đầu Biên Xuyên bỗng nhiên trào ra một Cái ý niệm đáng SỢ: “Chẳng lẽ, tất cả những Chuyện này đều là Lý Dật làm?”

“chết tiệt. chú có cho rằng chuyện lần này là do cái tên kia làm không?” Biên Đạo Phong ngữ khí khấn trương hỏi.

Đầu bên kia điện thoại, Biên Xuyên trầm ngâm một hồi. mới hỏi: “Anh Hai. tôi có một loại dự cảm bất thường, chuyện lần này rất có thể là do cái tên kia làm!”

“Mẹ nó. làm sao chú không nói sớm cho tôi biết. trong tay của hần có lực lượng khủng bố như thế?” Biên Đạo Phong nổi giận, nếu trước kia hần biết trong tay Lý Dật có cỗ lực lượng khủng bố dạng này, hần chưa

chắc sẽ chọn lựa báo thù cho con trai của mình.

“Anh Hai. bây giờ không phải là thời gian để tranh luận, tội nghĩ rằng. anh nên nhanh chóng báo cáo chuyện này cho hội trưởng biết! Cái tên kia chính là hạng người có thù tất báo, nếu hấn biết hết thấy mọi chuyện là do chúng ta bày mưu, hậu quả sẽ thậtC khó lường” Biên Xuyên bình tĩnh phân tích nói.

Tuy rằng Biên Đạo Phong cảm thấy tức giận vì trước đó Biên Xuyên không cung cấp thông tin chính Xác, nhưng hấn không thể phủ nhận lời của Biên Xuyên nói rất đúng sự thật. Chuyện này nhất định phải lập tức Xin chỉ thị của hội trưởng Sơn Khẩu tổ.

“Anh trai, tôi biết rằng chuyện này sẽ làm ba gia tộc kia đối với chúng ta càng thêm bất mãn, nhưng tôi đề nghị anh không nên bắn khoản chút thể diện đó, hãy đem sự tình khuếch trương lên. Bởi vì chỉ khiến cho ba gia tộc kia tham dự vào chuyện lần này, thì chúng ta mới có thể Xử lý tên hỗn đản Lý Dật!” Đầu bên kia điện thoại, Biên Xuyên vẻ mặt âm trầm nói: “Biện pháp tốt nhất chính là nhà hội trưởng thông qua lực lượng cảnh Sát và quân đội, đi trừ khử tên hỗn đản Lý Dật kia! Anh thử nghĩ Xem nếu chuyện lần này giá họa thành khủng bố tập kích, bên phía quân đội nhất định sẽ ra mặt!”

“Không sai, đây là một chủ ý rất không tệ.” Nguyên bản trong lòng đang thập phần lo lắng, Biên Đạo Phong nghe Xong em trai mình nói, cũng thoáng buông lỏng tâm tình hơn một ít, sau đó trực tiếp cúp điện thoại.

Theo sau, Biên Đạo Phong thậm chí không cần thay quần áo, trực tiếp phân phó thủ hạ lái Xe đưa hấn đến tổng bộ của Sơn Khẩu tổ. Đồng thời cũng gọi điện thoại thông tri cho tộc trưởng mấy gia tộc khác, bảo là muốn mời bọn hấn tham dự một cuộc hội nghị khẩn cấp!

Sơn Khẩu tổ của Nhật Bản không phải là do một gia tộc cường đại thao túng, mà do bốn gia tộc tạo thành. Biên gia là một trong số đó. Thân là tộc trưởng đương nhiệm của Biên gia, Biên Đạo Phong có quyền mở hội nghị khẩn cấp. mà phạm là khi gặp những vấn đề nan giải, tộc trưởng của ba gia tộc kia cũng có loại quyền lợi này.

Trong khi Biên Đạo Phong mời tộc trưởng của ba gia tộc kia đến tổng bộ Sơn Khẩu tổ. tham dự hội nghị cấp cao. thì Lý Dật cũng đang dẫn thủ hạ quay trở về kho hàng. Lúc Lý Dật về tới kho hàng thì đám người Roddy đã có mặt ở nơi này rồi, đồng dạng chờ ở trong nhà kho còn có Điền Nhất. người phụ trách công ty Toàn Cầu Ảnh Nghiệp tại chi nhánh Nhật Bản.

Cùng với đám người Roddy ở trong nhà kho bất đồng, Điền Nhất luôn luôn đứng ở cửa. sau khi trông thấy ô tô của Lý Dật đến nơi, vội vàng chạy ra nghênh đón.

Dưới ánh mặt trời, lông mày hấn nhíu chặt lại cùng một chỗ, trong con ngươi toát ra ánh mắt tràn ngập lo lắng. hiển nhiên hấn sớm đã biết chuyện Xảy ra hồi sáng. Khi biết Lý Dật dùng khí thế sét đánh không kịp bưng tai, huyết tẩy tổ chức Sát thủ Đẳng Mộc. Điền Nhất thiếu chút nữa bị đột trực cơ tim

Điên cuồng. Đây chính là đánh giá của Điền Nhất đối với hành động lần này.

“Lý tiên sinh!” Chứng kiến Lý Dật Xuống Xe, Điền Nhất vẻ mặt khẩn trương chào đón:“ Chuyện lần này phi thường nghiêm trọng...”

“Điền Nhất tiên sinh. điểm này tôi rất minh bạch, nếu anh muốn nói tới điểm ấy. vậy thì không cần.” Lý Dật lạnh lùng cắt ngang lời nói của Điền Nhất.

Lý Dật nói thẳng thừng nhiều ít làm cho Điền Nhất có chút Xấu hổ, hấn cẩn thận liếc mắt nhìn Lý Dật: “Lý tiên sinh, kế tiếp tôi nên làm như thế nào ? Hoặc khi nào ngài định rời đi”

Hiển nhiên. đối với Điền Nhất mà nói. sự tồn tại của Lý Dật liền giống như một quả bom hẹn giờ cài ở bên cạnh hấn, tùy thời sẽ mang đến nguy cơ. Hấn tự nhiên là hi vọng Lý Dật rời đi càng Sớm càng tốt.

“Vấn đề này, bây giờ tôi còn chưa thể trả lời anh. Người của tôi đã quay trở lại chưa?” Lý Dật nói sang chuyện khác.

Điền Nhất gật đầu một cái: “Đã trở lại rồi. bọn họ ở bên trong kho hàng. À đúng rồi, trong bọn họ hình như đã có người bị chết.”

Có người chết?

Lý Dật đột nhiên biến sắc, lập tức Xoay người đi vào bên trong kho hàng. cước bộ có chút dồn dập.

Chứng kiến cử động của Lý Dật. Điền Nhất hơi do dự, cuối cùng lựa chọn đứng ngoài chờ lệnh.

Trong kho hàng, đám người Roddy ngồi thành một vòng tròn, đang cúi đầu hút thuốc lá. Ngay khi trông thấy Lý Dật bước vào. không hẹn mà đồng loạt vứt bỏ thuốc lá đi, đứng dậy nghênh đón: “Ông chủ!”

Nhưng Lý Dật lại không có nhìn đám người Roddy, mà gắt gao nhìn chăm chăm vào hai cổ thi thể ở trên mặt đất.

Trên mặt đất, thi thể của Fall cùng OXen đã được rửa sạch vết máu, chẳng qua toàn thân bị trúng đạn nhiều chỗ. Nên máu tươi vẫn trào ra ngoài. chỉ một lát thôi lại biến thành một cái huyết nhân.

Lý Dật nhắm mắt lại, khe thở dài một ngụm khẩu khí, lập tức bước đến trước người Roddy, trầm giọng hỏi: “Roddy. có chuyện gì Xảy ra? Bọn họ chết như thế nào? Lúc trước khi báo cáo tình hình, tại sao không nói rõ cho ta biết?”

“Ông chủ!” Roddy nhận tình đực ngẫu, đón nhận ánh mắt của Lý Dật, gằn từng chữ đáp: “Địch nhân trang bị vũ khí hiện đại. hơn nữa còn chiếm ưu thế địa hình, vì phải tốc chiến tốc thắng. nên chúng tôi đã Xung phong đột kích, trong quá trình, bọn họ đã hi sinh vì nhiệm vụ.”

Trang bị không bằng đối phương? Roddy nói nhất thời làm cho Lý Dật sững sốt. Lý Dật chợt nhớ tới, số vũ khí này đều là do gia tộc Gambino chuyển đến, hơn nữa những loại hỏa lực mạnh mẽ thì lại quá cồng kềnh. không thể lắp ráp vào đạo cụ điện ảnh. bởi vậy cũng không chuyển tới đây. Hiện giờ trong tay thành viên Hắc Dạ, chỉ là vũ trang bình thường cỡ nhỏ.

Mất thấy Lý Dật trầm mặc không nói gì. Roddy thản nhiên khuyên giải: “Ông chủ. ngài không cần cảm thấy bất nhẫn, chiến đấu nhất định là phải có người chết.”

Nghe Roddy nói như vậy, ngẩng đầu nhìn vị quân nhân người Đức, kiên cường trước mắt này. trong lòng Lý Dật càng thêm tự trách bản thân: “Thật Xin lỗi, đều là ta sơ Suất.”

“Ông chủ, từ khi chúng tôi đáp ứng thiếu tá JeSter đến nước Mỹ làm việc cho ngài, cái mạng của chúng tôi đã là của ngài rồi.” Roddy lắc đầu nghiêm mặt nói: “cho nên. dù chúng tôi có phải chết ở trong chiến đấu, đó cũng là do chúng tôi tự nguyện! Ngài không nên suy nghĩ quá nhiều.”

Lý Dật không nói thêm gì nữa. hẳn biết dưới tình huống này dù có nhiều lời cũng là vô nghĩa. Chuyện quan trọng trước mắt, là phải kiểm Soát tin tức bên phía địch nhân, rồi sau đó báo thù cho hai thành viên đã chết đi của Hắc Dạ!

Theo sau. Lý Dật cầm lấy một thanh mã tấu. Xách Tá Mộc đang hôn mê, đi vào một gian phòng riêng bên trong kho hàng.

Sau khi vào bên trong, Lý Dật không nói hai lời, vung mã tấu lên cao, trực tiếp chém rụng tay trái của Tá Mộc!

Bất thành linh truyền đến một cổ đau nhức làm cho Tá Mộc tỉnh lại từ trong cơn hôn mê. Theo bản năng hét thảm lên một tiếng!

“Sự kiên nhẫn của ta có hạn, tốt nhất là người hãy lựa chọn phối hợp.” Lý Dật túm tóc Tá Mộc. sắc mặt hung dữ nói: “Rốt cuộc là kẻ nào đã thuê các người. đối phó chúng ta?”

“Phù” Tá Mộc không chịu khuất phục Lý Dật, mà khinh thường hướng Lý Dật nhổ ra một ngụm máu loãng. dùng loại hành động này biểu hiện rõ ràng thái độ của mình. Lý Dật khe nở nụ cười, cười trông vô cùng quỷ dị, hẳn không có lau đi máu loãng trên mặt, mà vung chân Sút Tá Mộc bay thẳng ra ngoài!

“Phanh!” Thân mình của Tá Mộc hung hăng nện trên vách tường phát ra một thanh âm muện hưởng, đau đớn kịch liệt làm cho thân thể hắn không tự chủ được, run rẩy liên hồi, ngay cả đứng vững cũng không có nổi khí lực.

“Đừng vọng tưởng moi được tin tức ở trong miệng của ta.” Tá Mộc hướng Lý Dật nhe răng ra cười, cười trông thực lạnh lùng.

Lý Dật không thềm nói nhiều với Tá Mộc. mà nắm chặt mã tấu trong tay, bước tới trước người Tá Mộc. Giơ chân giẫm lên đầu của hắn, chậm rãi vung mã tấu.

“Tổ chức của ta. nhất định sẽ không tha cho các người!” Tá Mộc khàn giọng nói.

Thanh mã tấu đột ngột chém Xuống. Lý Dật vung mạnh tay phải. bạch quang chớp lóe. một bên tai của Tá Mộc trong nháy mắt đã bị chém rụng rời!

“A...a...!”

Lý Dật chém Xuống. làm cho Tá Mộc phát ra một tiếng kêu thảm hân theo bản năng muốn dùng tay bưng tai.

“Hống! ”

Lý Dật lại không cho Tá Mộc cơ hội làm như vậy, lại thêm một lần nữa giơ tay chém Xuống, cánh tay phải của Tá Mộc nhất thời đứt lìa ra!

Lúc này đây Tá Mộc ngay cả thanh âm thảm thiết cũng đều không có phát ra, bởi thiếu chút nữa đã bị hôn mê đi rồi.

“Ta nói rồi. sự kiên nhẫn của ta có hạn. không nên ép ta...” Lý Dật không chút tình cảm sắc thái nói: “Mặt khác đừng kỳ vọng tổ chức của người báo thù cho người, Đảng Mộc đã không còn tồn tại ở trên đời này nữa rồi.”

Đang bị cơn đau hành hạ, bỗng nhiên Tá Mộc nghe được những lời này. cả người giống như bị đả kích trầm trọng. tê tâm liệt phế quát: “Thúi lắm.”

Lý Dật cười lạnh, móc chiếc điện thoại từ trong túi ra, kết nối với một đoạn video, sau đó đưa tới trước mặt Tá Mộc. Trên màn ảnh là một đám cảnh sát đang vây quanh Đảng Mộc trà xã, chỉ nghe người chủ trì nói cực nhanh: “Các vị khán giả buổi sáng hôm nay Đảng Mộc trà Xã đã Xảy ra án mạng, theo cảnh trưởng có mặt tại hiện trường vụ án nói, toàn bộ mọi người ở trong trà Xã đều bị giết hại, không một ai may mắn sống sót. Trước mắt. cảnh sát đã can dự vào chuyện này, tin tưởng rằng rất nhanh sẽ có kết quả minh Xác.”

Chứng kiến đoạn video kia, nét kiên trì trong con người Tá Mộc dần dần tiêu thất. hân nằm mơ cũng thật không ngờ, tổ chức của mình sẽ bị tiêu diệt!

“Hiện giờ thì người đã tin chưa?” Khi nói chuyện. Lý Dật kéo phần da lưng của Tá Mộc. dùng sức Xả đao Xuống!

Chỉ nghe Tá Mộc hét thảm một tiếng, tấm da lưng của hân đã nằm trong tay Lý Dật, máu tươi trong nháy mắt bùng lên. thân mình hân run rẩy càng thêm kịch liệt.

“Giết ta đi!” Tá Mộc điên cuồng nói.

Lý Dật đem tấm da lưng của Tá Mộc, đặt ở trước người hân. hời hợt nói: “Ta thực mong chờ nhìn thấy người bị lột sạch LỐp da trên người. Như vậy nhất định là thích lắm. Nga, đúng rồi, bên ngoài kho hàng có mấy con chó, ta tính đem da và tứ chi của người làm bữa trưa cho bọn nó, khẳng định là bọn nó sẽ rất vui mừng.”

“Ọc” Thân là kim bài sát thủ của tổ chức Đảng Mộc, Tá Mộc có được tố chất tâm lý vững vàng đến mức khủng bố, nhưng vẫn không thể chịu nổi cái loại tra tấn kiểu này. Hân há miệng, kịch liệt nôn mửa, giống như muốn ói cả mật ra bình thường.

“Ta khai...” Liên tục bị tra tấn cả tinh thần lẫn thể xác, làm cho Tá Mộc trở nên dị thường hư nhược. hân gian nan nói: “Là người của Sơn Khẩu tổ, người bỏ tiền ra thuê chúng ta là Biên Đạo Phong.”

Sơn Khẩu Tổ, Biên Đạo Phong?

Lý Dật thâm trầm bấm ở trong lòng một câu, sau đó lại chém Xuống một đao.

“Xì” Động mạch chủ trên người Tá Mộc, nhất thời bị Lý Dật cắt qua, máu tươi phun Xối Xả ra như dòng suối.

Thấy một màn này, Lý Dật không có tiếp tục hạ sát thủ đối với Tá Mộc nữa, mà Xoay người rời khỏi phòng.
“Ác ma. người là một tên ác ma.....A...a...a” Trong phòng. vang lên thanh âm đứt quãng của Tá Mộc.

Lý Dật bước ra ngoài kho hàng, thì Jester cũng đã quay trở lại, cùng đám người Roddy giống nhau. trong con người của Jester thần nhiên toát ra một tia ưu thương, nhưng càng nhiều hơn ĐỒ chính là lửa giận!

“Ông chủ!” Thấy Lý Dật cả người đầy máu từ trong phòng đi ra, đám người Jester lập tức nghênh đón.

“Ông chủ, hung thủ đứng sau lưng vụ này là kẻ nào?” Jester nhìn không được hỏi. Lý Dật gạt đầu, híp mắt nói: “Là bọn SƠN Khẩu tổ làm”

Sơn Khẩu tổ!

Nghe được câu này, toàn bộ thành viên Hắc Dạ ngay cả Jester ở bên trong đều lộ ra biểu tình tức giận. Hiện giờ cả đám không hề che giấu đi sát khí trên người, làm cho Anh Hoa đứng ở bên cạnh. thiếu điều cảm thấy kinh hồn táng đờm

“Jester, phân phó các huynh đệ đi chuẩn bị một chút, chúng ta sắp phải rời khỏi nơi này, bởi kho hàng này rất nhanh sẽ bị cảnh sát tìm thấy.” Lý Dật nói Xong lập tức bước ra khỏi kho hàng.

Bên ngoài cửa kho hàng, Điền Nhất vừa chứng kiến Lý Dật toàn thân đầy máu, thì vẻ mặt của hắn không khỏi tái nhợt, căn bản không dám đối diện ánh mắt cùng với Lý Dật.

“Điền Nhất tiên sinh, tôi sẽ dẫn người rời khỏi nơi này ngay bây giờ, tôi cần nhờ anh đi làm vài chuyện.” Lý Dật thần nhiên nói.

Điền Nhất vội vàng gạt đầu: “Lý tiên sinh. Xin ngài phân phó.”

“Thứ nhất. sai người mang hai thi thể kia đi hỏa táng, sau đó đem tro cốt chuyển đến tổng bộ. Thứ hai, phái người thanh lý kho hàng, nếu như không có gì bất ngờ xảy ra, ngay tại buổi chiều hôm nay sẽ có người đến nơi này điều tra.”

“Thứ nữa, chuẩn bị máy bay tìm cơ hội cho đám trẻ con ở trong Xe. rời khỏi Tokyo càng nhanh càng tốt.” Lý Dật trầm ngâm thêm một hồi, lại nói tiếp:” Điền Nhất tiên sinh, tôi tin tưởng anh có thể hoàn thành tốt ba nhiệm vụ này. Qua ngày mai tôi sẽ không liên lạc với anh nữa, cho nên anh cũng không cần phải lo lắng.”

Lý Dật nói Xong. không đợi Điền Nhất kịp đáp lời, Xoay người quay trở lại kho hàng, đi tới bên cạnh Anh Hoa nghiêm mặt nói: “Cô mang theo Anh Tử cùng đám trẻ con ở trong ô tô, trở về nước Mỹ.”

Anh Hoa có thể cảm nhận được sự kiên quyết trong giọng nói của Lý Dật, đồng thời ở tận sâu trong đôi con người của hắn, đã bắt đầu khởi động một cỗ sát ý cuồng bạo. Đường như nàng hiểu được, Lý Dật muốn làm cái gì. nên cũng không khuyên can, mà gạt đầu, nhẹ giọng nói: “Cẩn thận.”

Lý Dật không đáp lời Anh Hoa, mà khẽ vuốt ve mái tóc của nàng.

Mười phút sau, Lý Dật cùng những thành viên trong đội Hắc Dạ rời khỏi kho hàng. Trong ô tô, Lý Dật móc chiếc di động ra, bấm một chuỗi dãy số, điện thoại rất nhanh chuyển liên lạc, trong tai nghe truyền ra cổ thanh âm quen thuộc của Haise Lin: “Lý, sự tình trở nên vô cùng nghiêm trọng. anh nhất định phải mau chóng rời khỏi Tokyo!”

“Haise Lin, nghe này. tôi cần cô trợ giúp.” Lý Dật cắt ngang lời nói của Haise Lin.

“Anh muốn làm gì?”

“Huyết tẩy bọn Sơn Khẩu tổ.” Lý Dật chậm rãi phun ra sáu chữ. trong giọng nói mang theo sát khí nồng đậm

360. Chương 311: Sóng Triều Biển Máu. (2)

Mặc dù cách xa nhau ngàn dặm, thế nhưng Haise Lin vẫn như cũ nhận thấy được cỗ sát ý trong giọng nói của Lý Dật, năm chữ giống như ma ám đến từ địa ngục tập kích vào tâm thần của nàng. làm nàng trong

lúc nhất thời đã quên cả hô hấp.

“Lý, anh điên rồi!” Sau thoáng khiếp sợ, Haise Lin kinh hô.

Lý Dật híp mắt, nhìn vết máu trên tay. trầm giọng nói: “Haise Lin. tôi không điên. tôi khỏe.”

Nghe lời nói trầm tĩnh của Lý Dật, Haise Lin không biết nói gì, ở trong trí nhớ của nàng. tuy rằng Lý Dật là một nhân vật cực kỳ lãnh tĩnh. thế nhưng thường thường hay làm ra cử động điên cuồng. Lý Dật bởi vì muốn diệt trừ Carville thậm chí không tiếc uy hiếp Nick, người nắm quyền của gia tộc Hyde Gus.

“Lý, tôi cần phải nhắc nhở anh, thế lực của Sơn Khẩu Tổ ở tại Nhật Bản rất mạnh mẽ, cường đại đến mức arlh không thể tưởng tượng nổi. Hay là tôi đưa một ví dụ, anh phải thanh tĩnh lại một chút.” Haise Lin trầm giọng nói: “Gia tộc Gambino ở tại nước Mỹ được công nhận là hắc bang gia tộc cường đại nhất, họ khống chế toàn bộ ủy ban mafia nước Mỹ, là tiêu chí của mafia Mỹ! Thế nhưng so sánh mà nói. thế lực của Sơn Khẩu Tổ tại Nhật Bản càng mạnh hơn một chút. Thậm chí, rất nhiều thành viên Sơn Khẩu Tổ đều là thành viên trong đảng chấp chính của Nhật Bản hiện tại...”

“Haise Lin.” Lý Dật chậm rãi kêu tên Haise Lin, cắt đứt lời nàng nói.

Có thể đã nhận ra sự kiên quyết trong giọng nói của Lý Dật. Haise Lin biết rõ không thể ngăn cản được Lý Dật. thở dài nói: “Được rồi. nói cho tôi biết, anh cần giúp đỡ thế nào? Có thể giúp anh tôi sẽ tận lực, không giúp được anh tôi cũng đành chịu.”

Hiển nhiên Haise Lin mơ hồ đoán được Lý Dật muốn nàng làm việc gì đó cũng không giản đơn, dù sao hẳn đang muốn huyết tẩy Sơn Khẩu Tổ!

Huyết tẩy Sơn Khẩu Tổ!

Nếu như những lời này là từ trong miệng những người khác nói ra, Haise Lin nhất định cho rằng đầu óc của người ta bị đập vỡ, là biểu hiện ngu muội vô tri!

Thế nhưng câu này là từ miệng của Lý Dật nói ra. Haise Lin chưa bao giờ hoài nghi chỉ số thông minh của Lý Dật, thế nhưng nàng cũng không thể không thừa nhận, rất nhiều thời gian, Lý Dật giống như một người điên. là một người điên từ đầu tới đuôi!

“Haise Lin, tôi biết cục điều tra liên bang ở Mỹ có được phân bộ của chính mình.” Lý Dật gằn từng chữ: “Mà tôi muốn cô làm rất đơn giản. tôi cần bọn họ cung cấp cho tôi trang bị vũ khí hoàn mỹ, địa điểm ẩn thân bí ẩn và tư liệu của Sơn Khẩu Tổ.”

“Lý, lẽ nào anh muốn Sổng mái với cả quân đội Nhật Bản sao?” Haise Lin triệt để choáng váng.

“Đương nhiên không phải. Tôi chỉ là muốn đối phó Sơn Khẩu Tổ.” Lý Dật phủ định.

Đầu kia điện thoại, Haise Lin trầm mặc vài giây, lắc đầu nói: “Rất Xin lỗi, Lý, chuyện này tôi không thể giúp đỡ anh.”

Lý Dật trầm mặc.

“Lý, có thể anh thực sự không biết Sơn Khẩu Tổ, thế lực của Sơn Khẩu Tổ ở tại Nhật Bản quá lớn, người của Sơn Khẩu Tổ có thể điều động cả quân đội Nhật Bản, thử nghĩ một chút. nếu như anh phát sinh Xung đột với quân đội Nhật Bản. như vậy khi truy tra Xuống tới nhất định sẽ tra ra được do người của tôi cung cấp vũ khí cho anh. Cứ như vậy, sự tình sẽ diễn biến phi thường phức tạp!” Giọng nói của Haise Lin thật phức tạp: “Anh biết. chính trị luôn luôn thập phần rắc rối.”

“Haise Lin, tôi là bạn của Kroff, đồng thời, tôi còn là minh hữu trung thành nhất của gia tộc Hyde Gus.” Lý Dật khe khẽ thở dài: “Cô không có lựa chọn nào khác.”

Nghe được những lời này của Lý Dật, đầu kia điện thoại, khuôn mặt lạnh lùng nhưng mê người của Haise Lin giống như một chú tắc kè hoa, biểu tình trên mặt không ngừng biến hóa. ánh mắt không ngừng lóe ra, có vẻ thập phần khó khăn.

Một lúc lâu qua đi, nàng vô lực nhắm hai mắt lại: “Lý, tôi có thể đáp ứng anh, bất quá trước khi giúp anh tôi phải Xin chỉ thị của ông Nick.”

“Được.” Lý Dật cũng không tiếp tục cường bức Haise Lin. mà trầm giọng nói: “Tôi cho cô mười phút.”

Mười phút sau. Haise Lin gọi điện cho Lý Dật. đồng thời cho Lý Dật biết phương thức liên hệ phân cục của cục điều tra liên bang Mỹ.

Thời cổ là nơi tập trung những cửa hàng, thời hiện đại được tượng trưng cho tự nhiên chính là núi Phú Sĩ, được liệt vào một trong ba cảnh điểm du lịch lớn nhất Nhật Bản chính là khu Ginza tại Tokyo, cũng giống như Elysees Champs của Paris hoặc Fifth Avenue của New York, là một trong ba khu trung tâm mua sắm nổi tiếng nhất thế giới.

Mà Ginza kỳ thực nằm phía bắc Tokyo, từ cầu phía bắc đến phía nam có một con đường dài bốn thước, rộng hai thước, bởi nó liên kết giữa hai khu, nên được hình thành vị trí gọi là Ginza Bát Định.

Nếu như nói Đàng Mộc trà Xã tượng trưng cho tử vong, như vậy tầng cao nhất của Ginza nhất định lại là tượng trưng cho quyền lợi của thế giới ngầm Nhật Bản. Bởi vì, ở trong thế giới ngầm Nhật Bản. tổng bộ Sơn Khẩu Tổ nằm trong tầng cao nhất của khu Ginza Nhất Định.

Trong phòng hội nghị tầng cao nhất. thân là Biên gia tộc trưởng Biên Đạo Phong đã ở bên trong chờ đã lâu, thế nhưng tộc trưởng của ba gia tộc khác cùng với hội trưởng Sơn Khẩu Tổ còn chưa đến.

Trong lúc Biên Đạo Phong lo lắng chờ đợi, tộc trưởng của ba gia tộc khác cùng hội trưởng Sơn Khẩu Tổ hầu như đến cùng một thời gian. tựa hồ đã có ước định trước. Phát hiện này làm sắc mặt Biên Đạo Phong có chút Xấu Xí. Địa vị của Biên gia trong Sơn Khẩu Tổ càng ngày càng thấp. nói khoa trương một chút. hôm nay tại Nhật Bản, thế lực của Biên gia cùng ba gia tộc khác đã không thể đánh đồng. Duy nhất đáng giá nhắc tới chính là, Biên gia đã khống chế thế lực Sơn Khẩu Tổ tại New York, ngày trước cũng từng phát triển được Sơn Khẩu Tổ tới Thượng Hải, đáng tiếc bị Lý Dật phá hư kết thúc.

Lúc này. thấy bốn người cùng nhau tiến vào phòng họp. trực giác nói cho Biên Đạo Phong. trước khi bốn người vào cửa đã tham thảo Xong chuyện hội nghị.

Trong lòng mặc dù khó chịu, bất quá Biên Đạo Phong cũng không nói gì. mà vẻ mặt mỉm cười đứng dậy nghênh tiếp. Hội trưởng Sơn Khẩu Tổ là một lão nhân hơn năm mươi tuổi, mái tóc trắng Xóa. chỉ là thân thể cốt cách thoát nhin thập phần cường tráng. hơn nữa sắc mặt hồng nhuận, không giống như những lão nhân khác cùng tuổi tác, tinh khí thần sẽ không được đầy đủ như vậy. Cặp mắt càng lấp lánh hữu thần, ánh mắt thập phần sắc bén.

“Biên Đạo quân. tôi cần một sự giải thích hợp lý.” Lão nhân tóc trắng đi tới vị trí đầu bàn, khoanh Chân ngồi Xuống, trầm giọng nói.

Trong lúc hắn nói. ba người phụ trách của ba gia tộc khác cũng khoanh chân ngồi Xuống, đồng thời cũng đưa ánh mắt nhìn về phía Biên Đạo Phong.

Đối mặt câu hỏi của bốn người, trong lòng Biên Đạo Phong nhiều ít có chút khó chịu. bất quá hắn tự nhiên cũng rõ ràng, hội nghị nội bộ Sơn Khẩu Tổ tổng cộng chia làm hai loại, một loại do cao tầng Sơn Khẩu Tổ tụ tập thương thảo về kiến nghị phát triển Xã đoàn, mà mặt khác là hội nghị tối cao!

Hội nghị tối cao sẽ do bốn tộc trưởng bốn gia tộc và hội trưởng Sơn Khẩu Tổ cùng mời dự họp. Mà nói chung. chỉ có khi Xã đoàn gặp phải biến cố trọng đại mới có thể mời dự họp hội nghị tối cao.

“Y Đàng quân, là như vậy. Xã đoàn gặp phải một phiền toái rất lớn.” Biên Đạo Phong cúi đầu, cung kính đáp.

“Ý ông là nói chuyện tổ chức Đàng Mộc bị huyết tẩy sao? Y Đàng tựa hồ đã biết được mục đích mời dự họp của Biên Đạo Phong. đơn giản đi thẳng vào vấn đề hỏi.

Thân thể Biên Đạo Phong khẽ run lên: “Đúng vậy! Y Đàng quân.”

“Biên Đạo quân, tôi nghe nói sự việc này là do ông sắp Xếp.”

Có thể nghĩ thái độ của Y Đàng có chút quá đáng. Biên Đạo Phong bỗng nhiên ngừng đầu đón nhận ánh mắt của Y Đàng. có chút cảm tức nói: “Y Đàng quân. tôi cần làm sáng tỏ một chuyện. Kể mà tôi đối phó chính là hung thủ đã giết con tôi, đồng thời cũng là đầu sỏ gây nên sự thất bại cho chúng ta tiến quân vào

Trung Quốc. Ngày trước chính do hấn đá con tôi ra khỏi Thượng Hải. làm kế hoạch tiến quân vào Trung Quốc thất bại. Sau đó lại giết chết Biên Đạo Cương trong cuộc luận võ Trung Nhật. làm mất mũi chúng ta bị tổn hao nhiều.”

Nói đến đây. Biên Đạo Phong cố ý dừng lại một chút, nhìn thoáng qua bốn người, nhận thấy được biểu tình bốn người có chút Xấu Xí. lại tiếp tục nói: “Tên kia bị vứt bỏ tại Trung Quốc đại lục, chạy trốn tới nước Mỹ, lần thứ hai lại đối nghịch với chúng ta, diệt trừ phân bộ của chúng ta tại Los Angeles, hơn nữa còn sắp diệt trừ cả phân bộ chúng ta tại New York!”

Ngạc nhiên nghe được Biên Đạo Phong nói, vùng lông mày của bốn người không khỏi nhú lại, hiển nhiên bọn họ cũng không có nghe nói Lý Dật cũng muốn diệt trừ phân bộ của Sơn Khẩu Tổ tại New York. mà người phụ trách Sơn Khẩu Tổ tại New York lại là người của Biên gia, điều này làm cho bọn họ không thể Xác nhận lời Biên Đạo Phong là thực hay giả.

“Y Đảng quân, để ngăn cản kế hoạch của người nọ, tôi đã liên hệ Anh Mộc nỗ lực giết chết hấn.” Biên Đạo Phong có chút tự trách: “Chỉ là thật không ngờ, người nọ lại có được cổ lực lượng bí mật của chính mình. Hấn dẫn người bí mật lên vào Nhật Bản, dùng uy thế sấm sét diệt trừ Đảng Mộc tổ chức!”

“Cái gì? Ông nói Đảng Mộc là bị tên hỗn đản kia diệt trừ. Lúc này mở miệng cũng không phải là Y Đảng, mà là một tộc trưởng trong ba gia tộc.”

Hấn nói ra tiếng lòng của cả ba người kia. giờ khắc này. vẻ mặt bốn người kinh ngạc nhìn Biên Đạo Phong.

Biên Đạo Phong cố ý lộ ra biểu tình phẫn nộ: “Đúng vậy! Đây là tin tức tôi mới có. bên nước Mỹ đã chứng thực điều này! Cho nên tôi mới khởi Xướng hội nghị khẩn cấp, mục đích muốn mọi người cùng ngồi thương lượng phương án đối phó tên hỗn đản! Thử nghĩ một chút, tên hỗn đản có thể trong thời gian ngắn tiêu diệt tổ chức sát thủ Đảng Mộc. cổ lực lượng trong tay hấn có thể dùng từ kinh khủng để hình dung! Mà hấn đã kết thù khá lâu với chúng ta, lần này đến Nhật Bản sợ rằng không chỉ muốn diệt trừ Đảng Mộc đơn giản như vậy!”

Không thể không nói tài ăn nói của Biên Đạo Phong không tệ, chỉ vài câu liền hóa giải trách nhiệm bản thân, mà còn đem trọng tâm câu chuyện dặt tới cừu hận giữa Lý Dật và Sơn Khẩu Tổ.

“Biên Đạo quân, tôi thu được tin tức. tổ chức Đảng Mộc là bị một tổ chức tương đương dong binh đoàn diệt trừ. Sau khi bọn họ tiêu diệt tổ chức sát thủ Đảng Mộc thì để lại một tấm thẻ màu đen. Bên trên chỉ có hai chữ Hắc Dạ.” Một gã gọi là Điền Dã mở miệng. hấn có quan hệ rất không tốt với Biên Đạo Phong, tựa hồ đối với thái độ trốn tránh trách nhiệm của Biên Đạo Phong có chút bất mãn, lập tức đưa ra nghi vấn.

Biên Đạo Phong cười nhạt: “Điền Dã quân, ông nghĩ là ai có trọng yếu sao?”

Biên Đạo Phong hỏi ngược lại làm Điền Dã ngạc nhiên.

Hiển nhiên hấn thập phần rõ ràng. là ai cũng không trọng yếu, quan trọng là Lý Dật sẽ tiếp tục lợi dụng nhóm người kia tiếp tục hành động!

“Biên Đạo quân, ông liên hệ đám người Đảng Mộc vì sao không hỏi ý kiến chúng của mọi người?” Y Đảng vẫn trầm mặc đột nhiên mở miệng. giọng nói cực kỳ sắc bén. quả thực là một châm thấy máu.

Quả nhiên, đối mặt câu chất vấn của Y Đảng, Biên Đạo Phong không biết nói gì để chống đỡ. chỉ đành cúi đầu nhận sai: “Xin lỗi. Y Đảng quân. Chuyện này tôi quá mức vô đoán, để biểu thị sự áy náy của tôi, tôi quyết định đem một thành lợi ích năm nay của gia tộc đưa ra đóng góp cho Xã đoàn.”

Biên Đạo Phong nhận sai làm cho trên mặt bốn người kể cả Y Đảng rốt cục lộ ra dáng tươi cười.

Sau đó chỉ thấy Y Đảng cười lạnh nói: “Biên Đạo quân, kỳ thực chuyện này anh đã quá mức khẩn trương. Tên hỗn đản tuy rằng hành sự gan lớn, thế nhưng bọn họ tạo ra động tĩnh sáng nay quá lớn, hơn nữa còn kinh động cảnh sát. Tuy rằng nói dong binh vì thù lao kénch Xù mới chịu mạo hiểm, thế nhưng tôi không nghĩ đám dong binh kia vì thù lao mà đến Tokyo khiêu khích cảnh sát. Cho nên. nếu như không có gì bất ngờ xảy ra, tên hỗn đản kia muốn làm là suy nghĩ làm sao rời khỏi Nhật Bản. mà không phải tiếp tục hạ thủ đối với chúng ta.”

Y Đằng nói lập tức được ba tộc trưởng kia chi trì, hiển nhiên bọn họ không nghĩ với loại tình hình này, Lý Dật còn dám tiếp tục làm xằng làm bậy, còn nữa. cho dù Lý Dật dám thì đám đông binh kia cũng không dám đi?

“Bất quá, ông làm cũng không sai, tên hỗn đản kia phá hủy nhiều chuyện tốt của chúng ta như vậy, thật sự là đáng chết.” Y Đằng vuốt râu. nói: “Như vậy đi. sau khi hội nghị kết thúc, lập tức liên hệ người của quân đội cho họ lưu ý các bến Xe lửa sân bay. mặt khác thông tri đám buôn lậu, để cho bọn họ cùng lưu ý, nói chung không cho tên hỗn đản kia chạy ra khỏi Nhật Bản. một ngày phát hiện, phải mượn quân đội diệt trừ bọn họ!”

Từ ý nghĩa nào đó mà nói, suy nghĩ của Y Đằng và Biên Đạo Phong cũng giống như nhau, chỉ là độ mạnh yếu nhỏ hơn rất nhiều, điều này làm trong lòng hắn thập phần hả hê. hắn theo bản năng cho rằng Lý Dật sẽ không sót ruột rời khỏi Nhật Bản.

“Y Đằng quân, tôi cho rằng để quân đội lưu sân bay và bến tàu, đồng thời trong phạm vi toàn quốc nên tìm tòi tung tích của đám hỗn đản kia mới thỏa đáng.”

Y Đằng lắc đầu: “Biên Đạo quân, tôi không tin tên hỗn đản kia lại có lá gan lớn như vậy, hơn nữa muốn tìm trong phạm vi toàn quốc, điều này cần rất lớn nhân lực và vật lực, người của chúng ta Xếp vào trong quân đội cũng không có quyền lợi lớn như vậy. mà người phụ trách trong quân đội đều là một đám hấp huyết quỷ, tôi cho rằng cũng không đáng giá. Như vậy đi, chỉ cần cho cảnh sát gia tăng tìm tòi trong khu vực Tokyo.”

“Được rồi.” Biên Đạo Phong biết đây đã là mức độ lớn nhất mà hắn có thể tranh thủ được, vì vậy tuyền chọn đồng ý.

Sau khi hội nghị kết thúc. Y Đằng liên hệ thành viên trọng tâm của Sơn Khẩu Tổ được Xếp vào trong quân đội. hạ mệnh lệnh lùng bắt Lý Dật tại các sân bay và bến tàu. về phần cảnh sát Tokyo, Y Đằng cũng không liên hệ, mà để Biên Đạo Phong đi giải quyết.

So sánh mà nói, lúc Biên Đạo Phong nói chuyện với người phụ trách cảnh sát Tokyo, giọng nói càng thêm ngưng trọng, hơn nữa thẳng thắn nói ra Lý Dật mang theo một đám nhân vật cực kỳ nguy hiểm, rất có khả năng sẽ ở trong Tokyo hoặc trong phạm vi Nhật Bản thực thi vụ tập kích khủng bố!

Tập kích khủng bố!

Bốn chữ này đối với bất cứ cảnh sát của quốc gia nào mà nói đều là ác mộng. Nếu lúc bình thường, người phụ trách cảnh sát Tokyo có thể sẽ không tin tưởng Biên Đạo Phong nói, nhưng chuyện sáng nay tổ chức sát thủ Đằng Mộc bị người huyết tẩy cũng quá nghiêm trọng. nên hắn phải tuyền chọn tin tưởng.

Hội nghị kết thúc sau một tiếng đồng hồ, quân đội và cảnh sát Nhật Bản liền Xuất động. quân đội khổng lồ sân bay và bến tàu, cảnh sát lại phải lực lượng đi lùng bắt tin tức về đám người Lý Dật.

Cảnh sát thậm chí còn thanh minh trên trang Web của chính phủ, thanh minh cổ đông của Toàn Cầu Ảnh Nghiệp Lý Dật đang là kẻ khả nghi trong vụ tập kích khủng bố Đằng Mộc trà Xả tại Tokyo sáng nay, cảnh sát đã đưa tin, nhưng đối phương cũng không hề đáp lại, muốn dân chúng nếu nghe tin thì đến cung cấp tin tức.

Đúng như suy nghĩ của Lý Dật. thân là người phụ trách công ty chi nhánh của Toàn Cầu Ảnh Nghiệp, Điền Nhất cũng bị cảnh sát mời về thẩm vấn, nhưng hắn vốn chỉ cần thanh lý công việc bên ngoài, hơn nữa chuyện Lý Dật hành động cũng tiến hành thật bảo mật. cho nên hắn cũng không bị liên lụy.

Bất quá mặc dù là như vậy, nhưng trong ngực Điền Nhất vẫn đang bồn chồn, cảnh sát và quân đội đồng thời Xuất động, hắn thực sự lo lắng cho đoàn người Lý Dật, chính Xác là lo lắng cho tương lai của hắn.

Mà khi cảnh sát mở rộng tiến hành sưu tìm tại Tokyo, Lý Dật cũng đã mang theo đám người Jester rời khỏi Tokyo từ lâu, đi đến Yokohama cách Tokyo không Xa.

Sau khi kết thúc cuộc trò chuyện với Haise Lin, Lý Dật lập tức liên hệ người phụ trách của cục điều tra liên bang Mỹ ở tại Nhật Bản, đối phương là một người tên Ferguson.

Hai người trò chuyện thập phần ngắn gọn. Ferguson nhận được điện thoại của Lý Dật liền dẫn Lý Dật dẫn người đến Yokohama cách Tokyo không Xa, sau đó lại tiến hành liên hệ.

Cuối cùng Lý Dật gặp được Ferguson ở trong một ngôi nhà bằng gỗ nằm vùng ngoại thành Yokohama.

Ferguson là một người da trắng vóc người thon dài. mái tóc dài. cả người thoát nhìn thập phần cẩn thận, trang phục trên người cũng rất chú ý, thậm chí, cổ tay còn đeo loại đồng hồ nổi tiếng của Thụy Sĩ.

Mới gặp gỡ Ferguson, Lý Dật nhiều ít có chút kinh ngạc. mà khi Ferguson nhìn thấy Lý Dật cả người đầy mùi máu tươi cũng chợt nhíu mày.

“Lý tiên sinh, chuyện của anh Haise Lin đã nói cho tôi biết.” Tuy rằng có chút khó chịu với mùi máu tươi trên người Lý Dật, nhưng Ferguson cũng nói nhanh: “Trước khi anh đến, tôi đã chuẩn bị những gì anh cần, trong ga-ra có vũ khí, Xe, đạn dược, mà đây là tư liệu của các đầu lĩnh Sơn Khẩu Tổ.”

Đang khi nói chuyện, Ferguson đưa cho Lý Dật một Xấp tư liệu thật dày. Lý Dật tiếp nhận tư liệu. cũng không Xem mà trầm giọng hỏi: “Địa phương này an toàn không?”

“Chỉ cần người của anh không bị theo dõi, như vậy nơi này là tuyệt đối an toàn!” Về mặt Ferguson thật tự tin: “Tôi đã ở tại Nhật Bản mười sáu năm, thân phận thực sự của tôi ở tại Nhật Bản là một thương nhân, chính Xác là lão bản của một công ty. Mà nơi này là một căn nhà tôi bí mật thu mua từ một năm trước, nguyên dự định muốn làm một địa điểm làm việc sau này.”

Nghe Ferguson vừa nói như thế, Lý Dật liền yên tâm, hẩn lộ ra dáng tươi cười gương ép: “Vô cùng cảm ơn, mặt khác anh không cần lo lắng người của tôi bị theo dõi, bọn họ có được năng lực Xuất chúng của binh sĩ tác chiến.”

“Tôi tin tưởng điểm này, biểu hiện sáng nay của bọn họ đã chứng minh tất cả.” Ferguson sảng khoái cười cười: “Nhưng Lý tiên sinh, tôi cần nhắc nhở anh một điểm, hiện nay quân đội và cảnh sát Nhật Bản đều Xuất động, bọn họ đang không tiếc mọi sự trả giá để tìm các anh. Tuy rằng tôi không biết cụ thể anh định làm như thế nào. thế nhưng đây không thể nghi ngờ là làm tăng thêm độ khó khăn cho thủ hạ anh hành động.”

“Tôi biết anh đang lo lắng chuyện này sẽ liên lụy đến anh và thủ hạ của anh, Xin yên tâm, người của tôi sẽ không lộ ra bất luận vết tích gì, lại càng không bị quân đội hay cảnh sát Nhật Bản bắt đi.” Lý Dật nghiêm mặt nói: “Đồng thời, trong toàn bộ quá trình, tôi sẽ không liên hệ anh nữa.”

“Lý tiên sinh, cảm ơn anh hiểu được.” Ferguson lộ ra dáng tươi cười hài lòng.

“Bất quá, tôi còn cần anh làm thêm một việc.” Lý Dật đột nhiên mở miệng nói.

Lý Dật nói làm gương mặt đang tươi cười của Ferguson có chút cứng ngắc, hẩn kiệt lực điều chỉnh một chút tâm tình, nói: “Mời anh nói.”

“Hai ngày sau. tôi và người của tôi sẽ rời khỏi Nhật Bản. tôi cần anh giúp đỡ chúng tôi rời đi.” Lý Dật gằn từng chữ: “Đương nhiên, nếu như trong hai ngày này chúng tôi bị bại lộ hành tung bị quân đội Nhật Bản bắt được, như vậy anh có thể Xem như tôi chưa nói gì.”

Lúc này đây, Ferguson cũng không lập tức trả lời, mà lâm vào trầm tư, dù sao lúc này Lý Dật đưa ra yêu cầu cũng không nghe Haise Lin nhắc tới.

“Ferguson tiên sinh. tôi nghĩ, anh hẳn là hiểu ra. nếu Haise Lin ở loại thời gian này mạo hiểm phiêu lưu giúp đỡ tôi, như vậy nàng nhất định sẽ đáp ứng điều kiện cuối cùng của tôi, không phải sao?” Lý Dật thâm ý nhìn Ferguson.

Lời này của Lý Dật nhất thời làm Ferguson nhỔ tới quan hệ giữa Lý Dật và gia tộc Hyde Gus, vì thế bất đắc dĩ thở dài: “Được rồi, Lý tiên sinh, nguyện thượng đế bảo hộ cho các anh có thể thuận lợi, đồng thời tôi mong muốn anh cũng đừng làm quá lớn, nếu không tôi sẽ rất khó khăn.”

Lý Dật nhàn nhạt cười, cũng không thừa nhận hay phủ nhận, dáng tươi cười làm trong lòng Ferguson tuôn ra trực giác không hay, trực giác nói cho hẩn: Hành động lần này của Lý Dật phi thường điên cuồng!

Thế nhưng, vừa nghĩ tới thân phận của Lý Dật. toàn thân Ferguson tuôn ra một cảm giác vô lực. Tuy rằng bản thân hẩn là người phụ trách phân cục điều tra liên bang Mỹ tại Nhật Bản, thế nhưng có một số việc không phải hẩn có thể quản lý.

Đúng như lời của Haise Lin. chính trị là thứ vô cùng phức tạp.

Làm người phụ trách phân cục điều tra liên bang Mỹ tại Nhật Bản, Ferguson là một người phi thường cẩn thận, hẳn cũng không mang theo người nào tới biệt thự. mà một mình đi tới. Hẳn cũng không dừng lại trong biệt thự thời gian quá dài, sau khi kết thúc cuộc nói chuyện với Lý Dật, liền trực Tiếp rời đi, hơn nữa thời gian rời đi cũng không đi theo đường cũ, mà đi phương hướng ngược lại.

“Lão bản.” Sau khi Ferguson rời đi, Jester từ bên ngoài đi đến, lúc này hẳn đã hoàn toàn khôi phục lãnh tĩnh, chỉ là sự lãnh tĩnh làm người ta có cảm giác bất an.

Lý Dật vốn đang Xem tư liệu về những đầu lĩnh của Sơn Khẩu Tổ. thấy Jester đi vào cửa, nói: “Jester, anh tới đúng lúc, phân phó Xuống dưới, cho các anh em tới suối nước nóng trong biệt thự tắm rửa, sau đó ăn chút gì, nghỉ ngơi một lát, buổi tối chúng ta hành động.”

“Lão bản, tôi giúp anh.” Nghe được Lý Dật nói, Jester cũng không lập tức rời đi, mà đưa ra kiến nghị, hiển nhiên hẳn cho rằng một mình Lý Dật muốn Xem hết Xấp tư liệu là chuyện rất hao tâm tốn sức.

Lý Dật suy nghĩ một chút, gật đầu: “Được rồi, anh đi phân phó bọn họ trước, sau đó quay lại cùng tôi bàn kế hoạch cho hành động tối nay.”

Tuy rằng trong lòng thành viên Hắc Dạ ghen một bụng lửa giận thế nhưng bọn họ vẫn làm theo lời Lý Dật, thứ nhất đó là mệnh lệnh, hơn nữa bọn họ cũng hiểu rõ, buổi tối phải thực thi hành động ám sát, nên phải tẩy trừ vết máu trên người.

Nhưng sau khi bọn họ tắm Xong, cũng không theo lời Lý Dật đi ngủ, hiển nhiên, ngay lúc này bọn họ vô luận thế nào cũng không ngủ được.

Vì thế Lý Dật cũng không nói gì, hẳn có thể hiểu được tâm tình thành viên Hắc Dạ, đồng thời cũng hiểu rõ tổ chất thân thể của thành viên Hắc Dạ trong hai ngày không cần ngủ cũng không tính là gì. Đối với bọn họ mà nói, có lúc vì chấp hành nhiệm vụ khi cấm điểm sẽ là hai ba ngày thời gian, không chỉ không ngủ, ngay cả cử động một chút cũng không được.

Lý Dật và Jester đều ở trong phòng sách, qua khỏi buổi trưa, hai người đã Xem lướt qua một lần toàn bộ tư liệu. đồng thời dựa theo thân phận và đẳng cấp cùng lịch trình ám sát đều làm ra phân tích.

“Lão bản. ngoại trừ tộc trưởng bốn đại gia tộc và hội trưởng Sơn Khẩu Tổ có độ khó lớn hơn một chút, vấn đề những người khác không lớn.” Sau khi phân tích Xong. Jester lại nói.

Đối với lời nói của Jester, Lý Dật cũng thập phần đồng ý, hẳn suy nghĩ một chút nói: “Jester, trong năm người độ khó lớn nhất hẳn là Biên Đạo Phong.”

Ngạc nhiên nghe được Lý Dật nói như thế, Jester có chút không giải thích được.

“Bởi vì chuyện này do người của Biên gia sắp Xếp.” Lý Dật híp mắt nói: “Như vậy. Biên Đạo Phong giao cho tôi, anh đi ám sát hội trưởng Y Đằng của Sơn Khẩu Tổ, mặt khác cho Roddy phụ trách một trong ba tộc trưởng ba gia tộc còn lại, hai người cuối cùng. phái bốn người cùng nhau hành động. Như vậy tính ra khoảng vừa đúng.”

“Lão bản, anh...” Jester nỗ lực định nói.

Lý Dật lắc đầu: “Jester, tôi không dối gạt anh, trước đây tôi là một sát thủ luận ám sát, anh và huynh đệ của anh cũng không bằng tôi. Cho nên anh không cần lo lắng cho an nguy của tôi. Mặt khác, trước khi hành động thì phân phó các huynh đệ, vô luận thành công hay thất bại, sau khi ám sát thì rút lui. trước tiên rời khỏi Tokyo. sau đó nghỉ biện pháp quay trở về đây tập hợp!”

Lý Dật nói làm thân thể Jester hơi chấn động, sau đó hẳn lui nhanh ra ngoài.

Vào lúc tám giờ rưỡi tối, sắc trời bên ngoài đã hoàn toàn tối đen, ánh sáng nhu hòa của đèn neon chiếu sáng cả tòa thành thị. Ferguson chuẩn bị địa điểm ẩn thân cho đoàn người Lý Dật tương đối hẻo lánh, chung quanh có vẻ thập phần an tĩnh.

Trong hậu viện biệt thự, toàn bộ thành viên Hắc Dạ kể cả Jester đã hạng nặng vũ trang, bọn họ mặc quần áo thống nhất, trong tay mang theo một ba lô, trong ba lô đựng linh kiện súng ngắm, hiển nhiên, đối với việc ám sát mà nói, vũ khí tốt nhất là dùng súng ngắm.

Duy nhất khác nhau chính là bọn họ tuyển chọn cũng không cùng một loại súng bắn tỉa. Mặt khác ngoại trừ súng ngắm, để phòng ngừa vạn nhất, mọi người còn chuẩn bị súng lục dao găm, những trang bị dùng trong cận chiến.

So sánh với đoàn người Jester mà nói, Lý Dật càng trang bị nhiều hơn, một cây súng ngắm tự động, vài món đồ sặc, một cây dao găm, một lựu đạn khói, năm trái lựu đạn, một kính nhìn đêm

Kể cả Jester bên trong, không ai biết Lý Dật vì sao lại chuẩn bị những vũ khí này. theo bọn họ Xem ra những vũ khí này không phải dùng để thực thi ám sát, mà là muốn đánh một hồi chiến dịch quy mô nhỏ!

Mà Lý Dật Xác thực không dự định đi ám sát. mà dự định tàn sát!

Tám giờ ba mươi lăm phút, mọi người Xuất phát.

Bởi trong ga-ra chỉ có ba chiếc Xe, không thể cung cấp đủ cho mọi người, vì vậy Lý Dật dự định đưa mọi người đến Tokyo trước, khi quay về sẽ chỉ có Lý Dật, Jester và Roddy ba người. những người khác sẽ tự dựa vào bản lĩnh, nhưng điều này đối với bọn họ cũng không phải là việc khó.

Yokohama cách Tokyo không Xa, nguyên với khả năng lái Xe của thành viên Hắc Dạ không cần nửa giờ là có thể đến, bất quá vì muốn bảo hiểm, Lý Dật cho ba gã thành viên Hắc Dạ cố ý thả chậm tốc độ Xe.

Chín giờ mười lăm phút, ba chiếc Xe thuận lợi đến Tokyo.

Trải qua cuộc lục soát buổi trưa, cảnh sát Tokyo Xuất động đại lượng cảnh lực, tổn hao rất nhiều tinh lực, thế nhưng dù là quỹ ảnh cũng không tìm được, điều này làm cho người phụ trách cảnh sát Tokyo thậm chí người của Sơn Khẩu Tổ cho rằng Lý Dật đã rời đi. Bởi vì căn cứ theo bọn họ điều tra, ở giữa trưa công ty chi nhánh Toàn Cầu Ảnh Nghiệp có một chuyến máy bay đi Los Angeles.

Vì vậy người phụ trách cảnh sát Tokyo đã rút lại đại bộ phận cảnh lực, vào thời gian buổi tối. cảnh lực đầu đường Tokyo rõ ràng giảm ít hơn rất nhiều. Trên cơ bản không khác gì ngày thường, đây là nguyên nhân mà đoàn người Lý Dật có thể thuận lợi tiến nhập Tokyo.

Ba chiếc Xe lục tục đi tới một đầu đường cũng không quá chật chội trong Tokyo, đợi Xe dừng lại, Lý Dật lấy ra vô tuyến điện, gần từng chữ: “Bảo chứng an toàn, bảo chứng không được bại lộ hành tung, đây là mệnh lệnh của tôi đối với các anh! Tôi không hi vọng lại có thi thể của huynh đệ phải ở lại Nhật Bản nữa.”

“Thu được, lão bản.”

Nghe được Lý Dật nói, kể cả Jester toàn bộ thành viên Hắc Dạ thấp giọng trả lời Lý Dật. thanh âm tuy nhỏ. thế nhưng giọng nói tôn kính hơn dĩ vãng rất nhiều. hiển nhiên, lần hành trình Nhật Bản này làm Lý Dật tạo được uy tín tuyệt đối trong lòng thành viên Hắc Dạ.

“Hành động bắt đầu!”

Lý Dật trầm giọng hạ mệnh lệnh, sau đó thành viên đi chung một Xe với hắn lập tức Xuống Xe, biến mất trong dòng người. mà hai chiếc Xe còn lại cũng hướng theo hai phương hướng khác nhau rời đi.

Đợi mọi người rời đi. Lý Dật ngồi vào vị trí lái Xe, khởi động máy. chiếc Xe rất nhanh biến mất trong dòng Xe cộ.

Vịnh Tokyo nguyên là khu người giàu có nổi danh chẳng khác gì Long Island của Mỹ, Six-Chong st của Los Angeles. hồ Washington Seattle. Sydney Rose Bay, Vịnh Nước Cạn tại Hong Kong Trung Quốc, La Mã đại đạo của Ý. Ngoại trừ khu kiến trúc tuyệt đẹp, hoàn cảnh u nhã, những người giàu có, tất cả đều nằm ở khu cạnh biển. Hầu như những khu của người giàu có đều nằm cạnh bãi biển, hơn nữa còn là những tòa nhà uốn lượn theo bờ vịnh.

Lý Dật cũng không cho Xe trực tiếp tiến vào khu của người giàu có, bởi vì cũng giống như khu người giàu có khác. bảo an nghiêm ngặt vô cùng. ra vào đều có bảo an tra Xét.

Căn cứ tư liệu biểu hiện, nhà của Biên Đạo Phong là biệt thự cao cấp cổ Xưa. Trong đêm đen, Lý Dật giống như u linh thoả mái tiềm nhập vào khu người giàu có. Khi hắn đi tới gần biệt thự của Biên Đạo Phong, hắn rõ ràng phát hiện phòng vệ bên trong cực kỳ sâm nghiêm, chỉ bên ngoài biệt thự đã có tới mười tên bảo tiêu. Những bảo tiêu hạng nặng vũ trang phong tỏa hai bên đường cạnh biển. vốn không thể tiến tới gần.

Lý Dật ẩn núp bên trong rừng cây hai bên đường, híp mắt đánh giá tình hình chung quanh biệt thự. hắn lấy ra một cây súng tự động trong ba lô.

Nhắm vào, bắn!

Phanh!

Âm thanh tiếng súng hầu như đồng thời phát ra, ba gã đại hán phong tỏa con đường trong nháy mắt bị đánh gục. tiếng súng chói tai đánh vỡ sự yên lặng của đêm tối. Bảo tiêu thủ hộ tại cửa, và bảo tiêu bên ngoài lập tức ẩn núp thân thể tức khắc.

Lý Dật vẫn thông dong lấy ra hai trái lựu đạn, kéo chốt, ném ra!

“Đông!”

“Đông!”

Hai tiếng nổ lần lượt vang lên, những bảo tiêu đang ẩn giấu hầu như không kịp làm ra bất luận động tác gì né tránh liền bị nổ thành đồng thít nát. Sau khi lựu đạn nổ tung ánh lửa bùng lên thật cao. nhiễm đỏ bầu trời đen kịt. tiếng nổ làm tim kẻ khác đập nhanh cũng lập tức kinh động những người ở gần đó.

Mắt thấy đã tiêu diệt bảo tiêu vòng ngoài, Lý Dật cấp tốc đội vào kính nhìn ban đêm, sau đó từ ba lô lấy ra lựu đạn khói. phảng phất như một trận gió nhảy lên tường vây của biệt thự, nhanh chóng Xuất ra lựu đạn khói ném vào trong biệt thự.

“Phanh!”

Âm thanh trầm muộn qua đi, trong biệt thự lập tức toát ra khói đặc. đồng thời trong biệt thự nhất thời đại loạn, thậm chí mơ hồ truyền ra thanh âm la hét. Sắc mặt Lý Dật lạnh lùng giờ súng hướng ngay camera đang Xoay tròn trước cửa bắn nát, sau đó tay cầm súng tự động. leo tường tiến vào biệt thự.

Bên trong biệt thự. những người bên trong đã bị chuyện tình linh Xảy ra làm kinh hoảng, tất cả bọn họ chỉ là những bảo tiêu bình thường. ngay khi tiếng lựu đạn nổ vang bên ngoài cửa, bọn họ đã hoàn toàn sợ hãi, mà trong sân bị ném lựu đạn khói, bọn họ càng giống như những con ruồi Xông loạn.

Bang bang bang bang phanh...

Tiến vào biệt thự, Lý Dật cũng không tiếp tục ẩn núp, mà giờ súng trực tiếp bắn thẳng vào đám bảo tiêu đang bị mất đi thị giác. Chỉ vài giây, bọn bảo tiêu không chỗ ẩn núp đều ngã Xuống trong vũng máu, trong đó tuyệt đại đa số ngay mi tâm đều bị trúng đạn.

Một viên trí mạng.

Bốn bảo tiêu thông minh tuyển chọn lui trốn cũng sắc mặt tái nhợt như tờ giấy, bọn họ chỉ là bảo tiêu bình thường, căn bản không có trang bị tác chiến đặc chủng. đối mặt khói đặc đầy sân, bọn họ căn bản không nhìn thấy rõ thứ gì, lại càng đừng nói tới tìm kiếm được thân ảnh Lý Dật.

Thân là bảo tiêu Biên gia bọn họ cho tới bây giờ cũng chưa từng gặp loại tình huống như thế, theo bọn họ Xem ra, đây đâu gọi là ám sát?

Đây là đơn phương tàn sát!

Trong làn khói trắng Xóa, Lý Dật phảng phất giống như pho tượng sát thần, một tay cầm súng tự động, một tay cầm ổ đạn, trực tiếp hướng cửa biệt thự đi đến. Trong quá trình bước đi, hắn không ngừng bóp cò súng. mỗi lần nổ súng đều có người chết, mỗi khi hết đạn, hắn lập tức thay băng đạn khác.

Cũng giống như Jester và Anh Hoa, Lý Dật thân là sát thủ truyền kỳ của kiếp trước cũng đồng dạng rất quý trọng từng viên đạn của mình.

Xa Xa truyền đến tiếng còi cảnh sát vang vọng bầu trời, đại lượng cảnh sát gấp rút chạy về hướng bên này. thế nhưng biểu tình của Lý Dật vẫn bình tĩnh. thậm chí tần suất bước tới cũng chưa từng thay đổi qua.

Khi hắn đi vào biệt thự, toàn bộ bảo tiêu trong sân đã bị nổ tung đầu.

Trong phòng sách lầu hai của biệt thự, Biên Đạo Phong vẽ mặt tái nhợt ngồi trên ghế, tay run run cầm điện thoại di động, khàn khàn quát: “Nhanh! ***, dùng tốc độ nhanh nhất chạy tới!”

Trong lúc rống giận, trong lòng Biên Đạo Phong cực kỳ hối hận, hối hận không để cảnh sát lưu lại gần bên, theo bản năng hắn cho rằng có ba mươi tên bảo tiêu bảo hộ hắn là đã đủ, thế nhưng hiện thực tạt vào mặt hắn một bạt tai vang dội!

So sánh với Biên Đạo Phong mà nói, hai gã bảo tiêu thủ hộ ngay cửa phòng sách vẽ mặt cũng kinh khủng. bọn họ đã dùng vô tuyến điện gọi cho bảo tiêu bên ngoài, kết quả không có lời đáp lại!

Nói cách khác lúc này toàn bộ biệt thự, chỉ có hai người bọn họ và Biên Đạo Phong còn sống, những người khác toàn bộ đã chết!

Mà từ tiếng súng đầu tiên vang lên tới bây giờ. còn chưa tới một phút đồng hồ. Không tới một phút đồng hồ, trong ngoài biệt thự gần ba mươi tên bảo tiêu toàn bộ đã chết!

Điều này làm cho hai gã bảo tiêu còn lại có loại cảm giác như đang nằm mơ, bọn họ thà rằng tin tưởng tử thần tới, cũng không tin tưởng sự thực phát sinh trước mắt!

“Kiện trì, Nhất định phải kiên trì ChO tới khi Cảnh Sát tới!”

Sau khi cắt đứt điện thoại. Biên Đạo Phong run rẩy ngồi trên ghế. hắn cũng không kịp lau mồ hôi lạnh trên đầu. mà kinh khủng hạ mệnh lệnh đối với hai gã thủ hạ. Giọng nói của hắn cực kỳ sợ hãi, trong thanh âm run rẩy dữ dội, hắn chưa bao giờ giống như ngày hôm nay thật thối quá như vậy.

“Phanh!”

“Phanh!”

Trả lời Biên Đạo Phong là hai tiếng súng vang lên. hai gã bảo tiêu trong nháy mắt bị nổ tung đầu, máu tươi và óc não hợp cùng một chỗ, nhuộm đỏ cửa gỗ phòng sách. Biến hóa thành linh Xảy ra làm hai chân Biên Đạo Phong mềm nhũn, hắn theo bản năng giơ súng lục bắn thẳng vào hướng cửa.

Bang bang bang bang bang...

Biên Đạo Phong dùng toàn bộ khí lực bóp cò súng, những viên đạn bắn ra ngoài, đánh nát kính cửa sổ, thủy tinh vỡ nát rơi lả tả dưới lầu. Trong lúc đang nổ súng, Biên Đạo Phong sỢ đến nhắm hai mắt lại, chỉ khi bắn hết đạn, hắn vô ý thức mở mắt, nhưng phát hiện không nhìn thấy thi thể, đồng thời khóe mắt hắn nhìn thấy một cái bóng màu đen. Khi tấm thẻ màu đen rơi Xuống trước người Biên Đạo Phong. dòng chữ đỏ tươi trên tấm thẻ phảng phất như búa đòi mạng, làm Biên Đạo Phong dùng cả hô hấp, miệng của hắn mở thật lớn, muốn nói gì đó nhưng nói không nổi chữ nào.

Sau đó, trong biểu tình kinh khủng của Biên Đạo Phong, một bàn tay mạnh mẽ nắm cổ áo nhấc hắn lên. Ánh vào mí mắt Biên Đạo Phong là một gương mặt cực kỳ lạnh lùng. cặp mắt đen kịt trộn ra sát ý làm giữa hai chân hắn không thể khống chế tuôn ra một chất nước màu vàng.

Con người hắn không ngừng phóng lớn. lại phóng lớn.

“Ta sẽ cho người chết được kích thích một chút.” Trong ánh mắt của Biên Đạo Phong. gương mặt trước mắt lộ ra dáng tươi cười.

Dưới ngọn đèn, dáng tươi cười có vẻ dị thường quý dị.

Lý Dật dứt lời. giống như nhắc con gà con mang theo Biên Đạo Phong đi tới bên cửa sổ, sau đó dùng lực vung ra, trực tiếp ném Biên Đạo Phong lên giữa không trung!

“Ngao”

Sự sợ hãi từ trên cao rơi Xuống làm Biên Đạo Phong vô ý thức phát ra tiếng kêu bén nhọn!

“Phanh!”

Trong tiếng thét chói tai của Biên Đạo Phong, Lý Dật giơ súng, gương mặt không chút biểu tình bóp cò. viên đạn Xuyên phá trở lực không khí. chuẩn Xác ghim thẳng vào đầu Biên Đạo Phong!

Dưới ngọn đèn, trên không trung nổi lên một đóa hoa máu, màu đỏ yêu dị nhìn thấy mà giật mình.

“Đông!”

Thân thể Biên Đạo Phong hung hăng nện xuống mặt đất. phát sinh một thanh âm trầm muộn.

Âm thanh còi cảnh sát càng ngày càng gần. thế nhưng Lý Dật cũng không chút nào kinh hoàng. mà không chút hoang mang từ cửa sổ nhảy Xuống, sau đó biến mất trong đêm tối.

Người phụ trách lần hành động này của cảnh sát từ Xa Xa dùng kính viễn vọng nhìn thấy một màn không thể tưởng tượng nổi trước mặt. ngay lập tức sắc mặt hấn Xấu Xí tới cực điểm

Trong ban đêm đen ngòm, tiếng còi cảnh sát vang lên chấn triệt bầu trời Tokyo, mấy trăm Xe cảnh sát lần lượt Xuất động, nhưng phương hướng lại hoàn toàn khác nhau.

Duy nhất giống nhau chính là, địa điểm Xảy ra chuyện đều có liên quan tới Sơn Khẩu Tổ.

Thiếp đen vừa ra, chắc chắn nhuộm máu!

Đêm nay, thiếp đen tượng trưng sự tử vong rơi vào các góc của Tokyo, Hắc Dạ đã dùng chính hành động thực tế của mình phát tiết lửa giận của bọn họ, đồng thời cũng dùng loại phương thức này chấn động toàn bộ thế giới ngầm.

Sóng triều biển máu vẫn đang tiếp tục...

361. Chương 312: Sóng Triều Biển Máu. (3)

Nếu nói Lý Dật dẫn người huyết tẩy tổ chức sát thủ Đảng Mộc chỉ là làm cho thế giới ngầm biến sắc. như vậy hành động thực thi ám sát đối với Sơn Khẩu Tổ đã triệt để chấn động thế giới ngầm!

Từ tiếng Anh kia trong vòng một đêm đã lan ra khắp cả thế giới ngầm toàn cầu. Các thế lực lớn của thế giới ngầm đều sưu tập tư liệu về tổ chức Hắc Dạ, thế nhưng mặc dù là tổ chức có mạng lưới báo phát đạt nhất cũng không thể tìm thấy được tư liệu của Hắc Dạ, bọn họ chỉ biết tổ chức này mới quật khởi có quan hệ vi diệu với vị lão bản người Hoa thần bí của Toàn Cầu Ảnh Nghiệp.

Vào buổi tối, trong số những gã cao tầng của Sơn Khẩu Tổ đã chết mười hai người. Tộc trưởng bốn đại gia tộc không ai may mắn tránh khỏi, hội trưởng Y Đảng bởi vì đêm đó cùng ăn tối với một nhân vật thực quyền trong quân đội nên tránh thoát một kiếp. Mà những ai tránh thoát được sự ám sát chính là vì không dựa theo thói quen sinh hoạt thường ngày mà Xuất hiện ở những địa điểm đã được định sẵn.

Tại nạn tình hình Xảy ra làm tòa kim tự tháp thế lực hắc đạo Sơn Khẩu Tổ lập tức Xuất hiện khe nứt, người nội bộ của Sơn Khẩu Tổ Xuất hiện khủng hoảng. Những hắc bang khác của Nhật Bản đều đang nhìn chằm chằm, hiển nhiên, chuyện lần này sẽ đánh vỡ cách cục hắc đạo hiện tại của Nhật Bản.

Thân là hội trưởng của Sơn Khẩu Tổ, Y Đảng không chỉ có một cái đầu thông minh, còn có thân thủ không tệ. Cũng giống như Tiêu Thanh Sơn, mỗi buổi sáng Y Đảng đều đánh quyền. hai mươi năm như một ngày. chẳng bao giờ thay đổi. Thế nhưng trong buổi sáng đặc thù này, Y Đảng đánh vỡ lệ thường, cũng không đánh quyền như thường ngày. mà gọi toàn bộ người của Sơn Khẩu Tổ Xếp vào trong quân chính hai giới tụ tập lại cùng nhau.

“Ta muốn lấy đầu tên hỗn đản kia đem cho chó ăn!” Trong phòng hội nghị của tổng bộ Sơn Khẩu Tổ. Y Đảng thở hển hển phần nộ rít gào.

Khác với dáng dấp vững như núi Thái khi trước của Y Đảng, hôm nay biểu tình vẻ mặt của hắn tiêu tụy. hốc mắt hăm sâu, vành mắt đầy tơ máu. cặp mắt âm trầm lóe ra hỏa diễm phản nộ.

Đổi mặt với lửa giận của Y Đằng, hơn mười thành viên Sơn Khẩu Tổ ngồi trong phòng hội nghị thức thối tuyền chọn sự trầm mặc.

“Xã đoàn tổn hao biết bao nhiêu công sức cho các người có được thân phận hiện tại, hiện tại đến phiên các người hồi báo Xã đoàn.” Y Đằng lạnh lùng thốt: “Ta mặc kệ các người dùng biện pháp gì. dù phải đào mặt đất lên ba thước cũng phải tìm cho ra tên hỗn đản kia cho ta! Đây là những việc ta cần các người đi làm Thứ nhất, để phòng ngừa tên hỗn đản dẫn người chạy ra Nhật Bản, để quân đội tăng mạnh phong tỏa sân bay cùng bến tàu. Thứ hai. vận dụng quân đội và lực lượng cảnh sát cùng mạng lưới tình báo của bang hội. ở trong phạm vi toàn quốc tiến hành tìm tòi. cần phải bắt được tên hỗn đản kia! Thứ ba, để cảnh sát liên hệ tổ chức hình cảnh quốc tế, để hình cảnh quốc tế tham dự vào chuyện lần này. Thứ tư, lợi dụng thực lực cảnh sát bảo hộ những người còn lại. Nếu như đêm nay bọn họ còn dám tới. để cho bọn họ có đến mà không có về!”

Nói là hội nghị kỳ thực chỉ có một mình Y Đằng lên tiếng, nửa giờ sau, hội nghị kết thúc. Mệnh lệnh của Y Đằng được hoàn toàn chấp hành. Sau khi những người đó rời đi, Y Đằng cũng không rời khỏi tổng bộ của Sơn Khẩu Tổ, chính Xác ra, trước khi đám người Lý Dật bị bắt giữ, hắn sẽ không rời khỏi tổng bộ Sơn Khẩu Tổ.

Bởi vì, hắn sợ!

Không sai, là sợ!

Khi hắn nghe được người phụ trách cảnh sát miêu tả hiện trường bị ám sát của Biên Đạo Phong cùng toàn bộ quá trình, hắn nghĩ mình đã phảng phất tiến vào trong một hầm băng. từ đầu đến chân dâng lên một cỗ hàn ý băng lãnh.

Người điên!

Tên kia tuyệt đối là người điên!

Đây là ý nghĩ duy nhất trong lòng Y Đằng.

Theo hắn Xem ra. ngoại trừ dùng từ ngữ điên cuồng này để hình dung Lý Dật. hắn thực sự nghĩ không ra từ khác để hình dung.

Tối hôm qua đám người Lý Dật hành động làm Sơn Khẩu Tổ bị thương nặng, chấn kinh toàn bộ thế giới ngầm, đồng thời cũng kinh động cả chính phủ Nhật Bản, khiến cho các quốc gia đều quan tâm.

Tập kích khủng bố!

Đây là một loạt khẳng định của cảnh sát Nhật Bản đối với ngày hôm qua. Mà Lý Dật còn bị treo lên mỹ danh phần tử khủng bố, những mỹ danh này chỉ do cảnh sát Nhật Bản suy đoán. khi bọn hắn liên hệ tổ chức hình cảnh quốc tế. muốn tổ chức hình cảnh quốc tế tham dự điều tra chuyện này, tổ chức hình cảnh quốc tế rất thẳng thắn cự tuyệt!

Nói giỡn sao!

Lý Dật đường đường là cổ đông lớn nhất của Toàn Cầu Ảnh Nghiệp đồng thời gốc rễ tại nước Mỹ thâm căn cố đế. trong tình huống không có chứng cứ, hình cảnh quốc tế sẽ không đi điều tra Lý Dật!

Huống chi, theo người của hình cảnh quốc tế Xem ra, chuyện lần này hỒn phân nữa chỉ là sự kiện hắc bang Nhật Bản báo thù lẫn nhau.

Hình cảnh quốc tế cự tuyệt làm cảnh sát Nhật Bản có chút căm tức, đồng thời bọn họ càng gia tăng việc tìm tòi. việc gia tăng có thể dùng từ kinh khủng để hình dung. cảnh sát toàn quốc toàn thể Xuất động sưu tầm tung tích của đám người Lý Dật, mà các sân bay cùng bến tàu toàn quốc đều bị phong tỏa, toàn bộ những người Xuất cảnh phải trải qua sự kiểm tra nghiêm ngặt, mà những tập đoàn buôn lậu của thế giới ngầm trong khoảng thời gian này cũng bị bức mà ngừng việc!

Dùng cách nói của cảnh sát Nhật Bản, dù Lý Dật có chấp cánh cũng khó bay ra khỏi Nhật Bản!

Nhưng nếu như cảnh sát Nhật Bản biết được Lý Dật cũng không dự định lập tức rời đi, mà còn muốn tiếp tục hành động, phỏng chừng người phụ trách cảnh sát sẽ lập tức phát điên.

Yokohama, trong nơi ẩn thân bí mật do Ferguson cung cấp cho Lý Dật.

Lý Dật ngồi trên sofa trong phòng khách. tay cầm Xì gà. gương mặt không chút biểu tình nhìn tin tức buổi sáng.

Khi hắn nhìn thấy đám người của mình bị Xem là phần tử khủng bố. liền lộ ra dáng tươi cười chẳng đáng. sau đó lấy ra điện thoại, điện thoại do Ferguson mua cho Lý Dật hôm qua, trải qua Xử lý đặc thù, sẽ không bị nghe trộm.

Lý Dật cầm điện thoại bấm một dãy số quốc tế. chính là điện thoại tư nhân của Lưu Tư Cầm

“Lý Dật, anh không sao chứ?” Điện thoại vừa chuyển được, sau khi chuyển được, đầu kia điện thoại Lưu Tư Cầm vẻ mặt lo lắng hỏi. Trên thực tế. mấy ngày nay Lưu Tư Cầm vẫn không ngủ yên giấc, đối với chuyện Lý Dật đi Nhật Bản nàng cũng biết, hầu như nàng mỗi ngày mỗi giờ đều quan tâm động tĩnh bên Nhật Bản, khi biết được Lý Dật ở tại Nhật Bản nhắc lên một cổ gió tanh mưa máu, nàng ngoại trừ lo lắng cũng chỉ lo lắng, bất quá nàng vẫn cố nén không chủ động liên hệ Lý Dật.

Bởi vì nàng biết, loại chuyện này, nàng không giúp được Lý Dật.

“Tôi không sao.” Nghe được thanh âm quen thuộc của Lưu Tư Cầm, giọng nói của Lý Dật thoáng thả lỏng.

Lý Dật nói làm Lưu Tư Cầm thoáng thở dài một hơi. thế nhưng sự lo lắng trong lòng vẫn không giảm bớt: “Tôi vừa Xem tin tức. anh còn chưa rời khỏi Nhật Bản sao?”

“Àn” Lý Dật cũng không giấu diếm Lưu Tư Cầm

“A?” Lý Dật nói làm thần kinh Lưu Tư Cầm lại căng thẳng lên: “Hôm nay cảnh sát Nhật Bản đã phong tỏa toàn bộ sân bay và bến tàu, anh...”

“Không có việc gì. tôi có thể rời khỏi Nhật Bản. bất quá bây giờ còn chưa tới thời gian.” Lưu Tư Cầm nói làm nội tâm Lý Dật vốn đang bị sự giết chóc chiếm giữ lại tuôn ra một tia ấm áp. hắn cắt đứt lời Lưu Tư Cầm nói. nghiêm mặt: “Tôi gọi điện cho cô là vì muốn cô giúp tôi làm một việc.”

Có thể sự trấn định cùng tự tin trong giọng nói của Lý Dật lây nhiễm sang Lưu Tư Cầm, tâm tình vốn đang hoảng loạn của Lưu Tư Cầm chuyển biến tốt đẹp hơn rất nhiều, nàng điều chỉnh tâm tình một chút. hỏi: “Chuyện gì?”

“Lợi dụng truyền thông đối với cảnh sát Nhật Bản tiến hành đả kích!” Lý Dật gằn từng chữ.

Tuy rằng Lý Dật cũng không có nói cụ thể nên làm như thế nào. thế nhưng Lưu Tư Cầm trong nháy mắt hiểu được ý đồ của Lý Dật, vội vã đáp ứng, đồng thời lo lắng hỏi: “Chừng nào anh trở về?”

“Nếu như không có gì bất ngờ xảy ra, trong vòng ba ngày sẽ trở lại Mỹ.” Lý Dật suy nghĩ một chút nói.

Nghe Lý Dật nói như thế, Lưu Tư Cầm yên tâm hơn rất nhiều. sau đó hai người tùy ý nói vài câu liền cắt đứt điện thoại.

Vừa tắt điện thoại. điện thoại Lý Dật lại vang lên.

Nghe được thanh âm điện thoại reo lên, Lý Dật cũng không cần nghĩ, trực tiếp chuyển điện thoại, hiển nhiên hắn biết thân phận người gọi đến.

“Lý tiên sinh, anh phải lập tức dừng hành động!” Điện thoại vừa chuyển. thanh âm Ferguson vang lên, giọng nói vô cùng nghiêm túc: “Từ sáng nay, bên người sáu gã cao tầng còn lại của Sơn Khẩu Tổ đã ẩn núp đại lượng quân đội và đặc công, nếu như anh tiếp tục thực hiện hành động ám sát thì...”

Ferguson cũng không nói ra câu kế tiếp, thế nhưng ý tứ đã thập phần rõ ràng: Người của anh tuy lợi hại. thế nhưng quân đội Xuất động nhiều đặc công như vậy, hơn nữa còn chuẩn bị đầy đủ, nếu anh tiếp tục hành động chính là chịu chết!

“Ferguson tiên sinh, cảm ơn sự nhắc nhở của anh.” Có thể là vừa nói chuyện xong với Lưu Tư Cầm giọng nói của Lý Dật vẫn có vẻ thập phần dễ dàng: “Yên tâm, chuyện anh lo lắng sẽ không phát sinh.”

“Vậy anh?” Ferguson có chút nghi hoặc hỏi.

Lý Dật trầm giọng nói: “Ferguson tiên sinh. thân là một gã đặc công Xuất sắc, anh hẳn là rõ ràng, thủ đoạn trả thù không chỉ có một cách ám sát, có đúng không?”

Lý Dật nói làm đầu kia điện thoại Ferguson biến sắc: “Lẽ nào anh muốn...?”

“Ferguson tiên sinh, tôi đã nói người của tôi sẽ không lưu lại vết tích, lại càng không bị họ bắt. cho nên anh có thể yên tâm.” Lý Dật cũng không trả lời vấn đề của Ferguson. mà là hỏi: “Được rồi. Ferguson tiên sinh. anh chuẩn bị thế nào rồi? Hừng đông tôi sẽ dẫn người rời khỏi đây.”

“Chỉ cần anh có thể làm được như anh nói, như vậy tất cả không có vấn đề.” Ferguson dứt lời, do dự một chút lại nói: “Lý tiên sinh. tôi cho rằng từ giờ trở đi anh nên thành thật ở yên trong nhà cho an toàn.”

“Tôi sẽ suy nghĩ lời đề nghị của anh. Ferguson tiên sinh. lần nữa cảm ơn anh.” Lý Dật mỉm cười: “Được rồi, hiện tại tôi có chút chuyện cần Xử lý, hừng đông tôi sẽ liên hệ anh.”

Dứt lời. Lý Dật trực tiếp cắt đứt điện thoại.

Đầu kia điện thoại, Ferguson nghe được thanh âm tút tút, bên tai quanh quẩn tiếng cười của Lý Dật, hẳn nhin không được mắng: “Gặp quỷ! Lúc này không ngờ hẳn còn cười được?”

Khi Lý Dật thu hồi điện thoại, châm một điếu Xì gà, Jester từ ngoài cửa đi đến. “Lão bản. bên ngoài tuy rằng khẩn trương, nhưng ở đây thoát nhìn lại rất an toàn. Không biết tên kia dùng phương pháp gì, cảnh sát cũng không tìm kiếm khu vực này.”

Jester trực tiếp đi tới bên cạnh Lý Dật hỏi báo tin tức mới nhất, đồng thời sắc mặt nhiều ít có chút tự trách. Hiển nhiên, Jester đối với việc tối hôm qua không giải quyết luôn sáu gã cao tầng còn lại của Sơn Khẩu Tổ, nhất là chưa giết được hội trưởng Y Đằng làm cho hắn thập phần áy náy.

So sánh mà nói. Lý Dật nghĩ tối hôm qua hành động đã rất thành công. dưới tình huống không một ai thương vong mà thần không biết quỷ không hay giết chết mười hai cao tầng của Sơn Khẩu Tổ, chiến tích như vậy đã làm Lý Dật thập phần thỏa mãn. Về phần Y Đằng không chết, tuy Lý Dật cảm thấy có chút tiếc nuối, thế nhưng theo hắn Xem ra, chỉ cần hắn, rời khỏi Nhật Bản, Y Đằng sẽ không có tinh lực đi theo hắn gây phiền phức, những hắc bang khác của Nhật Bản cũng đủ làm cho hắn đau đầu

“Jester, nói cho các huynh đệ không cần vì hành động tối hôm qua mà áy náy. Trên thực tế, bọn họ đã làm được thập phần Xuất sắc.” Lý Dật đứng dậy vỗ vỗ vai Jester: “Đi nói cho bọn họ, bảo bọn họ nghỉ ngơi một chút, tối nay chúng ta làm thêm một trận, rồi rời khỏi nƠi này.”

Cả ngày hôm đó, quân đội và cảnh sát liên thủ tiến hành một lần sơ tìm thật lớn chưa từng có!

Sự sơ tìm làm cho người ta lú lẫm!

Trong đó ngoại trừ lực ảnh hưởng kinh khủng của Sơn Khẩu Tổ tại Nhật Bản ra, còn có một nguyên nhân rất trọng yếu: chuyện này đã bị bên ngoài biết được. nếu cảnh sát Nhật Bản không bắt được hung thủ, sẽ làm ngoại giới chế giễu!

Đây là chuyện không cho phép Xảy ra!

Thế nhưng trên thực tế, cảnh sát thật đã gặp phải bi kịch.

Cảnh sát toàn quốc Xuất động, quân đội cũng được phái ra. thế nhưng ngay cộng lòng cũng chưa từng lực soát được!

Lần này quả thật đúng là sự sỉ nhục.

Khác với hôm qua, khi tới buổi tối. tuy rằng độ lực soát cũng giảm đi, thế nhưng các sân bay và bến tàu cũng tăng thêm sự phong tỏa, hiển nhiên, cảnh sát đã quyết tâm không cho đoàn người Lý Dật rời đi.

Vào hừng đông, thành viên Hắc Dạ lại lần nữa Xuất động.

Nhưng lúc này Lý Dật cũng không để toàn thể thành viên tham dự hành động, mà để Jester và Roddy hai người dẫn theo bốn thành viên đi chấp hành nhiệm vụ, những người còn lại cùng Lý Dật ở yên trong biệt thự.

Một giờ sáng. nường theo một tiếng nổ mạnh thật lớn, sông bạc ngầm lớn nhất Tokyo bị san bằng.

Làm kẻ khác không thể tưởng tượng nổi chính là, trước khi bom nổ, không biết làm sao các khách nhân lại biết được tin tức sông bạc bị người đặt bom, vì thế liền rút lui ra ngoài.

Kết quả, ngoại trừ nhân viên sông bạc bị táng thân ra, những khách nhân vô tội cũng không bị cuốn vào trong đó, mà nhân viên đã chết toàn bộ đều đến từ Sơn Khẩu Tổ, sông bạc kia là sông bạc lớn nhất tại Nhật Bản, hàng năm lợi nhuận kiếm được thật kinh người!

Sau đó. trong chu vi ba cây số quanh sông bạc đều bị phong tỏa toàn diện. Năm phút sau đó, hộp đêm lớn của Sơn Khẩu Tổ liền phát sinh hỏa hoạn, tuy rằng không làm nhân viên tử vong. thế nhưng toàn bộ hộp đêm bị cháy sạch hoàn toàn thay đổi, thế lửa mạnh tới mức phải ba mươi phút sau mới bị dập tắt!

Hai tiếng đồng hồ, Tokyo thi hành lệnh giới nghiêm, còi cảnh sát chấn triệt toàn bộ bầu trời Tokyo. Mấy trăm Xe cảnh sát không ngừng tuần tra trên các đường phố Tokyo, không ít người ngoại quốc đi du ngoạn bên ngoài đều bị bắt mang đi.

Hai giờ mới, Lý Dật mang theo mười thành viên Hắc Dạ cùng nhóm người của Jester. Roddy gặp mặt nhau tại một căn cứ hải quân. chính Xác là một căn cứ hải quân của Mỹ nằm trên lãnh thổ Nhật Bản.

Trước khi đi vào căn cứ hải quân. Lý Dật gặp được Ferguson.

Vị đặc công ưu tú ẩn núp tại Nhật Bản suốt mười sáu năm khi nhìn thấy Lý Dật biểu tình thập phần cổ quái, ánh mắt nhìn về phía Lý Dật tràn ngập vẻ sợ hãi, hẳn cũng không nói chuyện nhiều với Lý Dật, mà trực tiếp mang theo đám người Lý Dật đi lên một chiếc quân hàm.

“Lý tiên sinh, anh...anh là một người điên!” Đây là câu nói của Ferguson trước khi rời đi nói với Lý Dật, khi nói ra những lời này, vị đặc công Xuất sắc toát ra ánh mắt thật sự kinh hãi.

Mà có thể bởi vì Ferguson đã có nói qua với vị chỉ huy quân hàm Mỹ trước đó, hoặc bởi vì đám người JeSter có Sát khí quá nặng, nên những vị binh Sĩ quân đội Mỹ cũng không ai đủ can đảm đến gần nói chuyện với bọn họ.

Vì vậy Lý Dật dặn đám người JeSter cứ an tâm nghỉ ngơi, bởi vì theo lời Ferguson, chiến thuyền quân hàm sẽ hộ tống bọn họ đến một căn cứ của Mỹ tại Thái Bình Dương, sau đó dùng máy bay quân dụng đưa họ trở về Mỹ.

Tuy rằng Lý Dật đã Suy đoán trước sẽ dùng phương thức này rời khỏi Nhật Bản, thế nhưng khi chân chính thể nghiệm loại đãi ngộ này, Lý Dật không thể không thừa nhận lực ảnh hưởng của gia tộc Hyde Gus tại Mỹ Xác thực rất kinh khủng!

Mặt khác Lý Dật có thể tưởng tượng ra tình hình Nick nổi trận lôi đình, bởi vì Haise Lin nói cho Ly Dật phương thức liên hệ với Ferguson thì từng nói: Chờ Lý Dật trở lại Mỹ, Nick muốn cùng hắn tiến hành một lần đàm phán.

Thế gian này vốn không có buổi cơm trưa miễn phí, Lý Dật rõ ràng, hành động lần này nhiều ít có điểm chọc giận Nick. phải cấp cho Nick một ít chỗ tốt, chỉ có như vậy mới có thể dẹp loạn cơn giận của lão già kia.

Khi Lý Dật Suy nghĩ phải lấy lợi ích gì đưa ra mới có thể dẹp loạn lửa giận của Nick. thân là người phụ trách Sơn Khẩu Tổ tại New York, Biên Xuyên dẫn người vọt tới biệt thự của Hồng Thanh Vân tại khu phố Tàu, nổi trận lôi đình chỉ vào mũi Hồng Thanh Vân mắng: “Chết tiệt! Hồng Thanh Vân, tôi cần một lời giải thích! *** !Tôi muốn biết rốt cục là chuyện gì Xảy ra! Tên tạp chủng Lý Dật vì sao có được năng lực kinh khủng như vậy? Tổ chức Hắc Dạ kia rốt cục là tổ chức gì? Lúc nào toát ra tới?”

Đối mặt lửa giận của Biên Xuyên, Hồng Thanh Vân luôn luôn nổi danh lòng dạ độc ác cũng không đánh trả, mà chăm chú cau mày. biểu tình ngưng trọng trước nay chưa từng có: “Tôi cũng không biết rốt cục là chuyện gì Xảy ra!”

“Con mẹ ngươi! Đây là lời giải thích của ngươi?”

Nghe được câu giải thích không phụ trách nhiệm của Hồng Thanh Vân, Biên Xuyên trực tiếp nhảy lên khỏi sô pha, rất có tư thế đánh Hồng Thanh Vân tơi bời.

“Biên Xuyên tiên sinh, tôi mong muốn ông hiểu rõ. so với ông tôi còn muốn tên hồn đăn kia chết mau hơn.” Hồng Thanh Vân cũng nói, chỉ là hấn kiệt lực khổng chế tình tự của chính mình, bởi vì hấn biết đem lửa giận phát tiết lên người Biên Xuyên là hành động không lý trí.

Hồng Thanh Vân nói làm cả người Biên Xuyên chấn động, sau đó vô lực ngồi Xuống sô pha.

Nguyên bản Biên Xuyên cho rằng tổ chức Đảng Mộc Xuất thủ, Lý Dật chết chắc rồi, thế nhưng hiện thực đã tạt vào mặt hấn một bạt tai vang dội, Lý Dật không chết, chí ít đến bây giờ còn chưa truyền ra tin tức Lý Dật đã chết hay bị bắt. Mà ba nhân vật thực quyền của Biên gia trong Sơn Khẩu Tổ toàn bộ đã chết, trong đó bao quát gia chủ Biên gia Biên Đạo Phong! Thậm chí. ba đại gia tộc khác trong Sơn Khẩu Tổ cũng gặp phải ác mộng, cao tăng Sơn Khẩu Tổ đã chết hơn phân nửa.

Nhớ tới những điều này, trong lòng Biên Xuyên thậm chí sản sinh ra một ý niệm cực kỳ sai lầm: Với hình thức hiện nay mà Xem, ôm tiền rời khỏi Mỹ là cách làm an toàn nhất.

Tuy rằng Biên Xuyên cũng cho rằng ngoài cách này ra không còn cách nào khác, thế nhưng hấn không cam lòng.

Không sai, là không cam lòng!

Tuy rằng hấn Xuất thân Biên gia, thế nhưng lẫn lộn tới tình trạng hôm nay đã tiêu hao không ít tâm huyết, hấn không muốn đem nỗ lực của mình biến thành uổng phí!

Biên Xuyên không cam lòng. Hồng Thanh Vân lại càng như vậy!

So sánh với Biên Xuyên mà nói, Hồng Thanh Vân không có Xuất thân cao quý, rất thấp hèn. có thể lẫn lộn đến bây giờ hoàn toàn dựa vào chính bản lĩnh của mình! Muốn hấn buông tha vị trí long đầu bao năm khổ cực mới có mà rời đi, đây chỉ biết làm cho hấn càng khó chịu.

“Biên Xuyên tiên sinh. bên Nhật Bản chẳng lẽ còn không có tin tức sao?” Hồng Thanh Vân nhíu mày hỏi.

Biên Xuyên trừng mắt nhìn Hồng Thanh Vân, tức giận nói: “Lời vô ích, nếu có tin tức tôi còn đến tìm ông sao?”

“Kế sách hôm nay, chỉ có ông tiếp tục thuyết phục tổng bộ Sơn Khẩu Tổ gia tăng tìm tòi. cần phải để cho tên hồn đăn kia táng thân ở Nhật Bản.” Hồng Thanh Vân vẻ mặt âm trầm nói.

Nghe được Hồng Thanh Vân nói như thế, Biên Xuyên có chút giận dữ: “Con mẹ nó tôi đương nhiên biết như vậy là hay nhất! Hiện tại quân đội và cảnh sát đều Xuất động, thế nhưng không nghe truyền ra tin tức bắt được tên hồn đăn! Ông cho rằng tôi nên làm như thế nào?”

Biên Xuyên nói làm trong lòng Hồng Thanh Vân dâng lên cảm giác nguy cơ cường liệt, hấn và Biên Xuyên đều hiểu ra, nếu Lý Dật có thể sống rời khỏi Nhật Bản, như vậy ngày chết của bọn họ sẽ không Xa!

362. Chương 313: Nam Nhân Chủ Động .

Sáng sớm, Xa Xa trên bầu ười tỏa ra ánh Sáng trắng bạc, mặt trời đỏ nhô lên, lóe sáng cuối chân trời. Đứng trên boong tàu, nhìn mặt trời mọc phía phương đông, cảm thụ được mị lực của thiên nhiên, sát ý trong lòng Lý Dật cũng dần dần biến mất, vẻ mặt của hấn vô cùng yên lặng.

Chẳng qua bao lâu, mặt trời đỏ chậm rãi thoát ly khỏi mặt biển, bầu trời phương đông nhuộm thành một mảnh đỏ tươi, biển cả, mặt trời, bầu trời, hợp thành một bức họa thật mỹ lệ. làm cho người ta rung động không gì Sánh kịp.

Cùng đứng ngắm mặt trời mọc với Lý Dật còn có vị chỉ huy tối cao của quân hạm tên Robert, dựa vào hôm qua nói chuyện với nhau, Lý Dật biết được người này đã chỉ huy chiến thuyền quân hạm được hơn mười năm.

“A, thưởng thức Xong cảnh mặt trời mọc.” Lý Dật vô ý thức lấy ra hộp Xì gà, đưa cho Robert một điếu.

Robert cũng không cự tuyệt, mà mỉm cười cầm lấy, châm lửa rít một hơi: “Tôi đã khoảng hai tiếng nữa sẽ đến căn cứ, tôi đã liên hệ với người tại căn cứ, bọn họ đã chuẩn bị sẵn máy bay. chờ các anh tới thì trực tiếp rời đi.”

“Cảm ơn.” Lý Dật nhẹ nhàng phun một ngụm khói, mỉm cười cảm ơn Robert.

Robert cười khỏ lắc đầu: “Anh không cần cảm ơn tôi. tôi chỉ chấp hành mệnh lệnh của cấp trên mà thôi, nếu như không có lệnh tôi vô luận thế nào cũng sẽ không phiêu lưu mạo hiểm đưa các anh rời đi. Anh có thể không biết, sau khi chúng ta rời đi hai tiếng đồng hồ, người của quân đội Nhật Bản đã đến căn cứ.”

“Bọn họ phát hiện cái gì?” Lý Dật thoáng nhíu mày, nếu như quân đội Nhật Bản phát hiện được điều gì, thì Ferguson sẽ không hay, đối với quan hệ Mỹ - Nhật có chuyển biến Xấu hay không. Lý Dật cũng không quan tâm, bất quá hắn chỉ lo lắng cho Ferguson.

Có thể đã nhận ra tâm tư của Lý Dật, Robert lắc đầu: “Vậy thì không có, người của anh làm rất sạch sẽ, không hề lưu lại bất cứ vết tích gì. bọn họ cũng không phát hiện được gì khác. Bọn họ chỉ đến căn cứ để dự phòng trước mà thôi, tựa hồ bọn họ cũng đoán được anh sẽ thông qua quan hệ với quân đội mà rời đi.”

Nói đến đây. Robert nhìn Lý Dật với ánh mắt có chút Cổ quái. Hiển nhiên, ở trong trí nhớ của hắn, một người Hoa lại có được năng lực lớn như vậy trong quân đội Mỹ. quả thực là một chuyện vô cùng khó tin!

“Xem ra, lần này chính phủ Nhật Bản đã thực sự nổi giận.”

Lý Dật cười chẳng đáng, hôm nay hắn đã rời khỏi Nhật Bản, cho dù chính phủ Nhật Bản có phần nộ cũng không liên quan gì tới hắn. ở tình huống không có chứng cứ, mặc dù là chính phủ Nhật Bản cũng không làm gì được hắn.

Lúc này đây, Robert chỉ gạt đầu, cũng không nói gì, bởi vì hắn nghe được ở phía sau truyền đến tiếng bước chân.

Mất thấy Jester đi lên boong tàu, Robert nhìn Lý Dật mỉm cười, sau đó rời khỏi boong tàu.

“Jester, anh cũng không ngủ được?” Nhìn thấy Jester đi tới. Lý Dật cười đưa cho hắn một chiếc Xi gà, nhưng Jester không cầm, lắc nhẹ đầu.

Từng là vũ khí bí mật của quân đội Đức, Jester chưa từng uống rượu hay hút thuốc. mặc dù đã thoát ly bộ đội đặc chủng cũng không hề dính tới hai thứ này.

“Lão bản. hành trình Nhật Bản lần này vô hình trung đối với chúng ta mà nói là một sự tuyên truyền, đã trải qua chuyện lần này. ngày sau chúng ta sẽ phát triển dễ hơn nhiều lắm” Jester nhìn mặt trời đỏ phương Xa, có chút hưng phấn nói.

Đã trải qua một ngày đêm, trên mặt Jester cũng không còn tình tự bi thương, tựa hồ hắn đã giải thoát khỏi mặt trái tâm tình vì cái chết của chiến hữu. Trên thực tế, không chỉ là Jester, những thành viên khác của Hắc Dạ cũng như vậy, làm một nhóm quân nhân tinh nhuệ nhất trên thế giới này, bọn họ từ lâu đã Xem nhẹ cái chết.

Mà như lời phó đội trưởng Roddy của Hắc Dạ: Chiến đấu phải có người chết. Nhìn ánh Sáng hưng phấn toát ra từ con người của Jester, Lý Dật phải thừa nhận, Jester vì chiến đấu mà sinh ra. người như vậy từ ngày ra đời đã được định trước sẽ trở thành một quân nhân ưu tú. chỉ là một quân nhân ưu tú như Jester vì sao lại rời khỏi quân đội của mình?

Đối với vấn đề này Lý Dật đã hiểu kỳ thật lâu, nhưng cũng giống như dĩ vãng, Lý Dật cũng không hỏi Jester, mà cùng hắn hàn huyên chuyện phát triển Hắc Dạ. Một tiếng mới sau, quân hạm đã đến một căn cứ thuộc hải vực Thái Bình Dương. Trải qua sự can thiệp giản đơn, đám người Lý Dật ngồi máy bay rời khỏi căn cứ, chỉ là trước khi đi, Lý Dật đưa hộp Xi gà cho viên chỉ huy Robert, người này nhìn Lý Dật nở nụ cười sáng lạn.

Lúc đoàn người Lý Dật đến nước Mỹ, sắc trời đã âm ảm Xuống.

Máy bay hạ cánh Xuống một căn cứ quân sự lục quân tại California. sân bay quân dụng cũng không bận rộn như sân bay dân dụng, ngược lại toàn bộ sân bay chỉ để vài trực thăng phi cơ vũ trang.

Xuống máy bay, Lý Dật lập tức bị người của Nick phái tới tiếp đi, mà đám người của Jester thì tạm thời bị khống chế, hiển nhiên. Nick đối với đám người của Jester cũng không yên tâm, căn cứ quân sự lục quân này rất lớn, chính họ có rất nhiều cơ mật quân sự, không cho phép đám người của Jester tùy ý đi loạn.

Tiếp Lý Dật là một viên binh nhì, Lý Dật từng gặp qua một lần, đối phương là người bên cạnh Nick, thân phận cùng nhiệm vụ là cảnh vệ viên.

Khoảng chừng mười phút sau, Lý Dật trải qua tầng tầng kiểm tra, sau đó trong một biệt thự trong căn cứ gặp được Nick.

Làm nhân vật đại biểu cho lục quân nước Mỹ, Nick dùng sự cường thế của hắn tạo địa vị trong quân đội, đồng thời cũng bảo vệ địa vị cho gia tộc Hyde Gus tại Mỹ. Vị thượng tướng lục quân mạnh mẽ này khi nhìn thấy Lý Dật, biểu tình thật Xấu Xí. Nhìn vẻ tức giận của Nick, Lý Dật hiểu được Nick đang muốn ra oai phủ đầu hắn, muốn chiếm vị trí chủ động trong cuộc nói chuyện, vì vậy vẻ mặt mỉm cười dần dần mở miệng: “Lão bằng hữu, chuyện lần này thật nhờ có ông hỗ trợ.”

“Hắc! Khó có được cơ hội nghe cậu cảm ơn.” Nick hừ lạnh.

Lý Dật bắt đầu dĩ nhiên vai, sau đó ngồi Xuống ghế. đi thẳng vào vấn đề nói: “Lão bằng hữu. tôi biết chuyện lần này làm ông tổn hao không ít tâm huyết. nói đi. Ông muốn tôi làm sao hồi báo ông.”

Lúc này đây, Lý Dật nói lại làm Nick có chút động dung. tựa hồ hắn thật không ngờ Lý Dật lại sáng khoái như thế.

Bất quá hắn cũng không lập tức đưa ra điều kiện. mà trầm giọng nói: “Chết tiệt. cậu cũng biết lần này vì giúp cậu mà tôi đã đắc tội bao nhiêu người? Đầu tiên là cục điều tra liên bang, sau đó là hải quân, cuối cùng là không quân. Cậu cho rằng nên hồi báo như thế nào với tôi?”

Nick nói làm Lý Dật có chút Xấu hổ, hắn nhìn ra được chuyện lần này cũng thập phần khó khăn, cũng may Nick đủ cường thế, nếu đổi là người khác sợ rằng đã không làm nổi. Bất quá Lý Dật hiểu rất rõ ràng, Nick giúp hắn, then chốt nằm ở chỗ sinh ý vũ khí tác chiến của binh sĩ. nếu không có bút sinh ý đó. sợ rằng Nick đã một phát đạn bắn thẳng vào đầu hắn.

“Tiểu tử, cậu cũng biết, tôi với hải quân tổng tư lệnh quan hệ vẫn rất không Xong, lần trước chuyện cậu đối phó Carville càng làm lão hỗn đản kia đưa ra kháng nghị với tôi! Mà lần này vì giúp cậu. tôi đã lần đầu tiên chịu thua ở trước mặt hắn. về phần phương diện không quân, tôi cũng phải thiếu người ta một nhân tình thật lớn.” Nick thấy Lý Dật không nói lời nào, liền tiếp tục tố khổ. mà trên thực tế chỉ muốn gia tăng thêm lợi thế đàm phán, hắn cần cho Lý Dật hiểu rõ ràng, lần này giúp đỡ Lý Dật hắn đã trả giá rất lớn!

“Nick, lão bằng hữu thân ái, tôi biết ông dự đoán được tôi đã ẩn giấu kỹ thuật vũ khí tác chiến kia, nhưng rất đáng tiếc. tôi sẽ không giao ra.” Lý Dật biết trong lòng Nick đang có chủ ý quỷ gì, đơn giản chủ động nói trước.

Quả nhiên Lý Dật vừa thốt ra, biểu tình Nick càng thêm Xấu Xí, hắn lạnh lùng trừng mắt nhìn Lý Dật. biểu tình như muốn đánh nát hắn ra: “Tiểu tử. cậu đang nói giỡn sao? Lẽ nào cậu cho rằng lần này tôi giúp cậu còn kém hơn phần tư liệu kỹ thuật kia sao?”

“Nga, không, lão bằng hữu, tôi không phải có ý tứ này.” Lý Dật thở dài. làm ra biểu tình khó khăn: “Ông cũng biết, phần đó là con bài cuối cùng của tôi, nếu như tôi cung cấp cho ông, như vậy tôi dám khẳng định, ngày sau khi tôi gặp phải phiền phức như thế này. ông sẽ không tiếp tục đứng ra giúp đỡ.”

“Đương!” Lý Dật nói làm Nick nổi giận, hung hăng vỗ bàn, trầm thấp quát: “ Chẳng lẽ cậu còn muốn thể nghiệm thêm một lần?”

“Không không không. Tôi đương nhiên không có ý nghĩ đó.” Lý Dật có thể cảm thụ được lửa giận trên người Nick, bất quá cũng không lưu ý, mà lắc đầu nói: “Tôi chỉ muốn chứng minh giá trị của phần tư liệu đó đối với tôi mà thôi.”

Lúc này đây, Nick cũng không nói chuyện, mà là gắt gao nhìn chăm chăm Lý Dật, biểu tình như hận không thể nuốt sống hắn.

“Lão bằng hữu, không cần nhìn tôi như thế. ông hẳn là biết. tôi không có khả năng đồng ý chuyện đó, cho nên ông nêu yêu cầu khác đi.” Lý Dật nở nụ cười. cười đến rất giảo hoạt, trên thực tế, hẳn đã đưa toàn bộ tư liệu hoàn chỉnh cho Andrew, đương nhiên, điểm này hẳn cũng sẽ không nói ra.

Đối với phần tư liệu kia, Nick đã cho rất nhiều chuyên gia vũ khí hạng nhẹ nghiên cứu qua. những chuyên gia kia cũng không thể nghiên cứu thấu triệt, mà tiến độ nghiên cứu vũ khí chậm chạp tới mức làm hẳn phải tin tưởng chuyện ma quỷ của Lý Dật.

“Lợi nhuận của cậu phải nhượng ra 10%.” Nick cũng hiểu được Lý Dật là một khối khớp Xương cứng khó nuốt, hơn nữa vô cùng giả dối, nên không tiếp tục cưỡng bức, mà cường thế nói: “Ngoài ra. ngày sau nếu còn gặp phải loại chuyện này. tôi sẽ không giúp cậu! Nói cách khác. tôi sẽ không giúp cậu đi cầu người nữa!”

“Mặt khác, tôi Cảnh cáo cậu, Cậu làm Chuyện điên cuồng tại Nhật Bản tôi không Xen vào. thế nhưng tại Mỹ hay nhất nên thành thật một chút. nhất là trước khi hành động táo hắc kết thúc! Nếu như cậu dám nháo ra động tĩnh như ở Nhật Bản. như vậy tôi dám Cam đoan. tổng thống sẽ Cho người hộ tống cậu đi gặp ma vương!” Nói xong lời cuối cùng, giọng nói của Nick thập phần ngưng trọng, hiển nhiên hẳn cũng không phải đang nói giỡn.

Lý Dật có thể nhận ra sự nghiêm túc trong giọng nói của Nick, điều này làm cho hẳn phải Chậm lại kế hoạch trả thù Biên Xuyên, theo hẳn Xem ra, với tình hình trước mắt dù cho có hạ thủ cũng là hành động chơi lửa, về phần nháo ra động tĩnh lớn như ở Nhật Bản. hẳn lại càng không dám, dùng cách nói của Nick. đó là nhổ lông trên đầu Cọp.

Muốn chết!

Tuy rằng không thể lập tức hạ thủ Biên Xuyên, thế nhưng Lý Dật Cho rằng đối với Biên Xuyên mà nói. thời gian tới sẽ chỉ là những ngày tháng sống trong thống khổ. Mỗi ngày đều phải đề phòng sát thủ đến ám sát, ngày tháng như vậy dù là bất luận kẻ nào cũng không chịu nổi. Chỉ là. Lý Dật không biết chính là. người bị dày vò không chỉ là Biên Xuyên. Còn có Hồng Thanh Vân!

“Lão bằng hữu, lợi nhuận 10% tôi Có thể Cho ông, nhưng từ nay về sau, tôi mong muốn gia tộc Hyde Gus có thể Xem tôi là minh hữu chân chính. mà không phải nghĩ đủ mọi phương pháp ép lấy lợi ích từ trên người tôi.” Lý Dật nghiêm mặt nói.

Nick nhún mày.

“Đương nhiên, nếu như không cần thiết, tôi cũng sẽ không gây phiền toái Cho ông, đƯƠc Chứ” Lý Dật hỏi.

“Được rồi.” Nick so sánh lợi hại trong đó một chút. cuối cùng lạnh lùng nói: “Nếu như chính cậu tìm phiền toái. đừng tới tìm tôi, tôi cũng sẽ không qua.”

Lời tuy nói như thế. nếu Lý Dật thật sự tìm phiền phức. vì lợi ích của đại cục. Nick cũng phải ra mặt, đương nhiên, phương diện này cũng phải có giới hạn.

Nếu như phiền phức Lý Dật gây ra Còn lớn hơn lợi ích hẳn mang tới Cho gia tộc Hyde Gus, như vậy Lý Dật ở trong mắt Nick cũng sẽ không đáng một đồng!

Điều này rất châm Chọc, nhưng cũng rất hiện thực!

“Cuối cùng tôi hỏi cậu, người của cậu mang theo ở đâu toát ra vậy?” Nick hỏi một nghi vấn cuối cùng trong lòng. chuyện diễn biến của Hắc Dạ chỉ có mỗi Andrew biết. Nick cũng không biết gì.

“Tôi dùng tiền để thuê một đám thủ hạ thôi.”

“Chết tiệt! Nếu như dùng tiền tìm được một đám thủ hạ Xuất sắc như bọn họ. Có bao nhiêu ta thuê bấy nhiêu!” Nick tức giận mắng một câu. cũng không tiếp tục truy hỏi. hẳn nhìn ra có hỏi thêm cũng chỉ là lãng phí nước bọt.

Đối với việc Nick không đoán ra lai lịch thực sự của Hắc Dạ, trong lòng Lý Dật không khỏi khê động, với thân phận của Nick mà cũng không biết. như vậy chỉ có thể chứng minh một việc: Quân đội Đức đối với

việc lẩn trốn của đám người Jester đã tiến hành sự bảo mật nghiêm ngặt, dù là đặc công của Mỹ cũng không có được tin tức này.

Nửa giờ sau, Lý Dật mang theo đám người Jester rời khỏi căn cứ quân sự, Nick liền cho Xe đưa mọi người đến Los Angeles.

Lý Dật và đám người của Jester đến Los Angeles đã là mười giờ tối, sắc trời đã tối đen. cả tòa thành thì bao phủ trong những ngọn đèn neon. cuộc sống kích thích về đêm cũng đang chuẩn bị bắt đầu.

“Jester, bọn họ hẳn sẽ không nhận ra các anh chứ?” Sau khi Xuống Xe, Lý Dật nhìn Jester hỏi.

Jester lắc đầu: “Sẽ không. Lão bản, tuy rằng chúng tôi từng đóng vai Chiến đấu với bộ đội đặc chủng của Mỹ. thế nhưng lúc chấp hành nhiệm vụ cũng có vẽ mặt, hoàn toàn che đầy khuôn mặt.”

Jester vừa nói, Lý Dật yên tâm hơn rất nhiều, tư sâu trong nội tâm mà nói, Lý Dật không muốn bại lộ thân phận của nhóm người Jester.

Đối với Lý Dật mà nói, Hắc Dạ là vương bài chưa lật!

Lý Dật cũng không để thủ hạ của Nick đưa hẳn cùng nhóm người Jester về công ty bảo an Hắc Dạ, mà trực tiếp đưa đến khu phố Tàu. Chính Xác là đến ngay cửa võ quán tại khu phố.

Bên trong võ quán, Anh Hoa vẫn mặc một bộ quần áo màu đỏ tươi. gương mặt lạnh lùng ngồi trên sô pha trong đại sảnh, mà hơn mười đứa trẻ được đưa từ Nhật Bản tới lại giống như những đứa trẻ ngoan ngoãn ngồi trong đại sảnh, vẫn không nhúc nhích. Khác với lúc Jester khống chế bọn chúng. hôm nay tâm tình phản kháng của bọn trẻ cũng giảm đi rất nhiều.

Lúc ở trên máy bay bọn trẻ cũng từng khiêu chiến với Anh Hoa, dũng khí tuy rằng đầy ắp. thế nhưng hạ tràng cũng thật rõ ràng. Anh Hoa cho bọn trẻ hiểu được hàm nghĩa thế nào là thống khổ.

Mất thấy Lý Dật mang theo Jester đi vào cửa, Anh Hoa đứng lên, nguyên gương mặt đang lạnh lùng lại hiện lên biểu tình kích động. mà những hài tử lại đưa đầu nhìn về phía Lý Dật, đây là lần thứ hai bọn hắn nhìn thấy được Lý Dật, bọn họ đều rất rõ ràng, số phận của bọn họ đều nằm trong tay Lý Dật.

Lý Dật đầu tiên nhìn Anh Hoa gật đầu. sau đó nhìn Jester nói: “Jester dẫn bọn hắn rời đi.”

“Rõ, lão bản. ” Jester lên tiếng, sau đó làm ra thủ thế đối với bốn thành viên Hắc Dạ, sau đó bao quát Jester, cả năm người dẫn theo đám trẻ trong đại sảnh rời khỏi.

Lúc còn ở trên chiến thuyền quân hạm Lý Dật từng cùng Jester trò chuyện về mấy đứa trẻ này, hai người nhất trí cho rằng đám hài tử sẽ trở thành một cỗ lực lượng không thể bỏ qua trong tương lai của Hắc Dạ, tổ chức sát thủ Đẳng Mộc tuy rằng lực chiến đấu không thể so sánh với Hắc Dạ, thế nhưng Đẳng Mộc cũng có hệ thống huấn luyện hoàn chỉnh, mà những đứa trẻ này cũng được tuyển chọn rất kỹ lưỡng, đều là hảo mẫu.

Mất thấy Jester đưa bọn trẻ đi khỏi. Anh Hoa cũng đưa mắt rời khỏi người Lý Dật, trải qua chuyện lần này tâm cảnh của nàng hoàn toàn thay đổi. thậm chí không biết nên làm sao Xử lý quan hệ giữa nàng và Lý Dật.

Lúc này đây. Lý Dật cũng không tuyển chọn bị động khi đối diện với cảm tình. Mà chủ động đi tới bên người Anh Hoa, mỉm cười hỏi: “Anh Tử đâu?”

“Ở trong khách sạn.” Anh Hoa nhẹ nhàng đáp một câu.

“Đi thôi, tôi và cô đi thăm cô ấy Lý Dật vừa nói vừa vỗ nhẹ vai Anh Hoa, hiển nhiên Lý Dật lo lắng chuyện lần này sẽ để lại bóng ma trong lòng Anh Tử.

Lý Dật nói làm trong lòng Anh Hoa chột rung động, theo nàng Xem ra, Lý Dật hẳn nên quay về biệt thự mới đúng.

Nghi hoặc thì nghi hoặc, Anh Hoa vẫn yên lặng theo sát Lý Dật đi ra võ quán, cũng giống như ngày thường nàng đi cách Lý Dật chừng một thước, lúc bước đi ánh mắt vẫn quan sát khắp nơi, nắm giữ tất cả động tĩnh chung quanh.

Mặc dù nàng cũng biết những điều này đối với Lý Dật tựa hồ chỉ là dư thừa, nhưng nàng đã sớm thành thói quen, hơn nữa cũng không nghĩ thay đổi.

Lý Dật mang theo Anh Hoa đi tới khách sạn, Anh Tử đã ngủ.

Trong lúc ngủ mơ Anh Tử tựa hồ như nhớ tới chuyện gì đáng sợ, chau mày, biểu tình có chút sợ hãi.

Nhìn thấy dáng dấp của Anh Tử. trong lòng Lý Dật âm thầm thở dài, sau đó mang theo Anh Hoa đi ra gian phòng bên cạnh.

“Anh Tử khả năng sẽ hoài nghi thân phận của cô. cùng với những chuyện liên quan tới Đằng Mộc.” Đi vào phòng, Lý Dật trầm ngâm vài giây. nói: “KhÔNG nên nói cho cô ấy nghe những việc này. sẽ ảnh hưởng đến sinh hoạt trong tương lai của cô ấy.”

“Ân” Anh Hoa gật đầu, đối với chuyện lần này có lưu lại bóng ma cho Anh Tử hay không, Anh Hoa cũng thập phần lo lắng, nàng chỉ hi vọng Anh Tử có thể sống thật vui vẻ.

Có thể đã nhận ra sự lo lắng của Anh Hoa, Lý Dật dùng tay nâng khuôn mặt lãnh diễm của Anh Hoa lên, mỉm cười nói: “KhÔNG cần lo lắng cho Anh Tử, ngày mai tôi bảo Jester phái người đưa Anh Tử đến New York, để nàng học chung một trường với Vi Vi, cứ như vậy cô ấy sẽ rất nhanh quên đi chuyện này.”

Lý Dật nói làm thân thể Anh Hoa hơi chấn động, ánh mắt phức tạp nhìn Lý Dật: “Cảm ơn”.

“Sau này không cần nói cảm Ơn với tôi.”

Lý Dật nói một tay nắm lấy tay Anh Hoa kéo vào lòng, trong biểu tình thoáng kinh ngạc của Anh Hoa, chủ động hôn lên đôi môi khô gợt của nàng. bốn phiến môi tương tiếp, thân thể Anh Hoa không khỏi trở nên có chút cứng ngắc, bất quá chỉ thoáng chốc, cả người nàng dán lên người Lý Dật, hai tay ôm cổ Lý Dật kiệt lực phối hợp nụ hôn.

Đối với nam nhân mà nói, khi có được người đàn bà mình thích sẽ có cảm giác thành tựu thật lớn, đồng thời trên lưng cũng sẽ mang theo gánh xiềng trách nhiệm

Mà đối với nữ nhân mà nói, ý nghĩa của lần đầu tiên cũng rất trọng đại, vô luận nam nhân kia có cùng nàng dặt tay nhau đi hết cả đời này hay không. thì thân ảnh của nam nhân kia cũng đã định trước vĩnh viễn ở mãi trong lòng nàng, cả đời này cũng không thể Xóa đi.

Lần đầu tiên của Anh Hoa đưa cho Lý Dật, tuy rằng khi đó nàng rất không tình nguyện, thế nhưng cũng đã là sự thực.

Có thể ngay chính Anh Hoa cũng không rõ ràng, nàng đối với Lý Dật có loại cảm giác mờ ảo chính là bởi vì Lý Dật cướp đi lần đầu tiên của nàng.

Đã cách nhiều ngày. hai người lần thứ hai ôm cùng một chỗ. dùng đôi môi hôn nồng nhiệt châm lên ngọn lửa dục vọng trong cơ thể. Cũng cùng một tràng cảnh, nhưng tâm tình khác nhau.

363. Chương 314:nữ Nhân Mê Thất Nam Nhân Bàng Hoàng

Lý Dật chỉ Có Cảm giáC trong miệng mình truyền đến hương thơm ngát, hần vô ý thức vươn đầu lưỡi tách hàm răng của Anh Hoa, phảng phất như một con cá chạch trơn trượt tiến vào trong miệng Anh Hoa, quần quýt cùng chiếc lưỡi của Anh Hoa, giống như hai Con giao long Xa CáCh gặp lại, từ trÊN người đối phương muốn lấy được thứ gì ĐÓ.

Thân thể Anh Hoa chăm Chú dán lên người Lý Dật. gò ngực phía trước đè áp Lý Dật, làm Lý Dật Cảm giáC được sự co giãn kinh người. Ngửi thấy hương thơm cơ thể đặc biệt trên người Anh Hoa. hưởng thụ nụ hôn nồng nhiệt của nàng. cảm thụ được vùng ngực truyền đến sự co giãn kinh người, lửa dục trong Cơ thể Lý Dật triệt để bị hần đốt Cháy, hần dùng hai tay nâng lên bờ mông tròn đầy của Anh Hoa.

“Ân...hanh...”

Mỗi nữ nhân đều có vùng mẫn cảm thuộc về chính mình. vùng mẫn cảm của Anh Hoa là đôi mông. điểm này, vào lần đầu tiên Lý Dật điên cuồng với Anh Hoa trên Xe cũng đã biết. lúc này hai tay Xoa nắn bờ mông của nàng, Anh Hoa theo bản năng hé môi, ngửa đầu phát ra tiếng rên rĩ trầm thấp.

Một tiếng rên rĩ phảng phất như rót dầu vào trong lửa dục của Lý Dật. lập tức làm hô hấp của Lý Dật trở nên Có chút gấp gáp, dục vọng trong con người cũng không hề bảo lưu bậc lộ đi ra.

Chỉ thấy tay trái Lý Dật ôm vai Anh Hoa, tay phải trực tiếp bế Xóc nàng lên. Anh Hoa vô ý thức ôm Cổ Lý Dật, Cả người dán Chặt trong lòng Lý Dật, trong lòng tràn ngập cảm giáC hạnh phúc.

Trong đầu nàng dần dần hiện ra lúc ở Căn Cứ của tổ Chức sát thủ Đảng Mộc, Lý Dật dùng một quyền đánh gãy Xương đùi của Tá Mộc!

Một khắc đó, trên người Lý Dật tuôn ra Cổ khí thể làm Anh Hoa lần đầu tiên hiểu được: Một nữ nhân cho dù Có mạnh mẽ bao nhiêu, cũng cần phải có một nam nhân đến bảo hộ, cảm giác được nam nhân bảo hộ thật rất tốt.

Mà lúc này đây, nàng đã hiểu được một Cảm giác hạnh phúc, được Chính nam nhân mà mình thích ôm vào trong ngực, Cảm giáC này thật sự rất tốt. Loại Cảm giáC này làm cho toàn thân nàng có sự thả lỏng nói không nên lời, tựa hồ mặc dù bầu trời có sụp Xuống tới thì nàng cũng không cần lo lắng.

Bởi vì, nam nhân này sẽ giúp nàng Chống đỡ!

Giờ khắc này, Anh Hoa mê thất. Triệt để mê thất trong cảm giác hạnh phúc. đây là lần đầu tiên trong Cuộc đời nàng thể hội loại Cảm giáC này, loại cảm giáC này làm nàng không cách nào tự kiềm chế.

Lý Dật cũng không Chú ý tới Cặp mắt vốn lạnh lùng của Anh Hoa toát ra sự ôn nhu, hắn Cũng không ôm Anh Hoa đi vào phòng ngủ, mà trực tiếp đặt nàng lên ghế sofa rộng lớn ngay phòng khách.

Giờ khắc này, trên mặt Anh Hoa đã không Còn tìm được biểu tình lạnh lùng, trên mặt nàng bất tri bất giáC hiện lên vẻ ứng đồ, phối hợp với ánh mắt ôn nhu, làm nàng Có loại mê hoặc thật kỳ lạ.

Nữ nhân ôn nhu một ngày bỗng nhiên trở nên lạnh lùng sẽ Có loại mê hoặc mà người khác không thể ngăn trở, mà nữ nhân luôn luôn lạnh lùng bỗng nhiên ôn nhu, tất sẽ làm nam nhân tan vỡ!

Vào lúc này, Anh Hoa chính là như vậy.

Nhìn vẻ lạnh lùng biến thành ôn nhu của Anh Hoa. Lý Dật chỉ cảm thấy vùng bụng dưới có ngọn lửa dục đang thiêu đốt lên. Hắn kìm lòng không được Cúi người lần nữa hôn lên đôi môi Anh Hoa, bàn tay cởi tung chiếc áo bó sát của Anh Hoa, bàn tay lướt về phía trên, từ lòng bàn tay truyền đến Cảm giáC mềm nhũn, những nơi bàn tay đi qua đều hiện lên vẻ đỏ ửng mê người. Rất nhanh, bàn tay của Lý Dật đã đặt lên hai ngọn núi đồ sộ, nắm lấy hai đầu vú đã cứng lên.

Làm một nữ nhân phương đông, hai ngọn núi của Anh Hoa có được vẻ to lớn kinh khủng, sự to lớn đủ làm cho nữ nhân Âu Mỹ phải tự ti.

Lý Dật nắm lấy hai ngọn núi Cao ngất, trong lúc vuốt ve lòng bàn tay không ngừng Cọ sát vào hai đầu vú, mỗi một lần cọ vào thân thể Anh Hoa lại run lên. Mà có vẻ quỷ dị Chính là, Cả bàn tay của Lý Dật Cũng nắm không hết tòa núi non hùng vĩ kia.

Sau đó. bàn tay Lý Dật nhiều ra sau lưng Anh Hoa, mở nịt ngực. mất đi nịt ngực ràng buộc, hai ngọn núi lập tức bại lộ hẳn ra ngoài, khe ngực thâm thúy làm cho người ta có loại Cảm giáC hít thở không thông.

Lý Dật vòng tay qua đầu Anh Hoa, sau đó nhẹ nhàng cởi bỏ chiếc áo bó sát trên người nàng. Khi chiếc áo được cởi ra trong nháy mắt. nửa thân trên hoàn mỹ của Anh Hoa lộ ra trong mắt Lý Dật. quanh năm được rèn đúc. nửa thân trên của nàng không hề có chút mỡ thừa, vùng bụng bằng phẳng đến Cực điểm, hai gò núi hiện rõ độ Cong tuyệt đẹp của nó.

Hầu như bản năng, Lý Dật Cúi Xuống ngậm lên đầu vú đã cứng rắn kia. Anh Hoa ngửa đầu phát ra một tiếng rên rĩ, hai tay vô ý thức mò lấy dây lưng của Lý Dật, Cởi nhanh ra, thò tay vội vào trong đũng quần, nắm Chặt Cây thương đã Cứng ngắc từ lâu.

Cử động của Anh Hoa làm động tác của Lý Dật ngừng lại, đồng thời phát ra một tiếng thở dốc.

Mà lúc này, Anh Hoa bỗng nhiên kéo mạnh quần Lý Dật xuống. sau đó ngồi dậy. Trong ánh mắt đỏ rực của Lý Dật, Anh Hoa vươn Chiếc lưỡi thơm tho liếm liếm môi.

Động tác mê người của Anh Hoa lập tức làm cho thân thể Lý Dật run lên!

Sau một khắc, đôi môi khêu gợi của Anh Hoa dán lên cây thương. chiếc lưỡi thơm tho béo mập linh hoạt động lên, Lý Dật chỉ cảm thấy toàn thân truyền đến một cổ khoái cảm không cách nào hình dung. cổ khoái cảm phảng phất như từ bản năng, làm thân thể hắn run nhẹ lên. hắn theo bản năng đưa tay nắm lấy hai gò núi cực lớn của Anh Hoa tùy ý vuốt ve.

Bỗng nhiên...

Anh Hoa mở đôi môi khêu gợi. nuốt cây thương vào miệng.

Lý Dật nhắm nghiền hai mắt lại, đồng thời dừng hẳn động tác đôi tay. Đối với Anh Hoa từng tiếp thu sự huấn luyện về phương diện này mà nói, khả năng dùng miệng của nàng chỉ có thể dùng từ Xuất sắc để hình dung. Hoặc Xoay quanh, hoặc lướt từ trên Xuống dưới, động tác thành thạo đến cực điểm, từng làn Sóng khoái cảm liên tục tập kích tâm thần của Lý Dật, vốn đang trầm tĩnh nhưng hiện tại hắn đã hoàn toàn mê thất trong biển dục vọng.

Chẳng qua bao lâu, Anh Hoa nhả cây thương trong miệng ra, Sau đó nắm cây thương, uốn ngực, đặt cây thương vào giữa khe núi Sâu thẳm, liên tục cọ Xát. đồng thời hé miệng. vươn đầu lưỡi liếm lên cây thương.

Đã một lần, Lý Dật đã thể nghiệm qua tuyệt kỹ này của Anh Hoa, lúc này trở cũ lập lại Lý Dật vẫn không cách nào chống đỡ. thân thể hắn càng run rẩy lợi hại, cây thương càng có Xu thế muốn cướp cò.

Trong lúc Anh Hoa tùy ý cọ Xát bộ ngực với cây thương, hơi thở của Lý Dật đã gấp gáp, hắn kéo mạnh chiếc quần Soóc của Anh Hoa Xuống. thỉnh thoảng thấy được chiếc quần lót màu đen, chiếc quần đã bị Suối nước làm ướt Sũng, hoa viên thần bí bên trong như ẩn như hiện.

Khi bàn tay Lý Dật nhẹ nhàng Xoa lên hoa viên thần bí thì thân thể Anh Hoa cũng không thể khống chế liên run rẩy lên, hai mắt nhắm nghiền, trong miệng truyền ra tiếng rên rỉ như có như không.

Nhìn thấy biểu tình câu dẫn người phạm tội của Anh Hoa. Lý Dật cũng không nhịn được nữa. Hắn đưa tay Xé nát chiếc quần lót che lại cảnh đẹp trước mắt. Nhận thấy được ý muốn của Lý Dật. Anh Hoa ngừng động tác trong tay, mà đứng dậy. mị nhãn như tơ nhìn Lý Dật đồng thời hai tay ôm lấy cổ Lý Dật, hai tay phát lực, cả người lập tức bay lên không, hai chân kẹp lấy vòng eo của hắn, động khẩu liên mở rộng ra.

Cây thương thẳng đứng của Lý Dật thuận thế vươn lên. chỉ cảm thấy cây thương tiến nhập vào một địa phương ẩm ướt át, cảm giác Siết chặt làm Lý Dật nhịn không được phát ra một tiếng gầm trầm thấp.

Sau đó, không đợi Lý Dật cử động, Anh Hoa ôm lấy cổ Lý Dật, ngưỡng đầu, phảng phất như đang chơi trò đu dây uốn éo vắn vẹo lên, mà Lý Dật đang bóp chặt bờ mông của Anh Hoa, dùng Sức dẫn Xuống.

Lúc này, trong đại sảnh vốn đang an tĩnh vang lên tiếng thở dốc của nam nhân, tiếng rên rỉ của nữ nhân, còn có thanh âm cọ Xát giữa da thịt.

Hai thân thể hoàn mỹ dính chặt vào nhau, dùng động tác điên cuồng trùng kích dục vọng!

Không biết qua bao lâu, nương theo một tiếng rên rỉ thật cao, cả người Anh Hoa giống như quả khí cầu bị thoát khí, mềm nhũn đưa vào trong lòng Lý Dật, mà dù Lý Dật có thể lực kinh người, thể nhưng sự vận động kịch liệt cũng làm giữa hai chân hắn có chút nhũn ra. cũng may tổ chất thân thể của hắn quá biến thái, cũng không ngã Xuống, mà dùng tay kéo Anh Hoa vào trong lòng.

Làn da trơn tuột của Anh Hoa dính đầy mồ hôi, gương mặt nổi lên một tầng đỏ ửng, khuôn mặt lạnh điễm lại giống như muốn chảy ra máu, đỏ đến dọa người. như Sắp chảy nước.

Nàng chăm chú nhắm mắt lại, hưởng thụ Sự yên lặng sau cơn mây mưa thất thường. Đối với nàng mà nói. lúc Lý Dật cướp đi lần đầu tiên của nàng thực sự rất thô lỗ. không có chút nào thương hương tiếc ngọc, mà lúc này đây, dưới ý nghĩ yêu thương thôi thúc, hai người cùng nhau nỗ lực, trong nháy mắt cây thương của Lý Dật cướp cò, nàng cũng cảm thấy bản thân như bay lên chín tầng mây, toàn thân đều run lên dữ dội. mỗi một tế bào như đang hò hét.

Trong một khắc đó, nàng chân chính cảm nhận được tư vị Sảng khoái của một nữ nhân!

Ước chừng nửa phút sau, Anh Hoa nhận thấy được Lý Dật đang nhẹ nhàng giúp nàng lau mồ hôi trên mặt, liền mở mắt, cặp mắt vốn lạnh lùng toát ra vẻ thỏa mãn, vô luận là tâm lý hay là thân thể.

“Đi tắm thôi.” Lý Dật thâm tình hôn lên trán Anh Hoa, Sau đó ôm nàng đi thẳng vào phòng tắm.

Đối với Anh Hoa mà nói, đây là lần đầu tiên nàng tắm chung với một nam nhân, gương mặt vốn lạnh lùng lại lộ ra biểu tình Xấu hổ, biểu tình Xấu hổ làm cho nàng càng có vẻ quyến rũ mê người.

Vưu vật do Thượng Đế chế tạo.

Có thể đây là đánh giá tốt nhất đối với Anh Hoa.

Đối mặt với vưu vật như Anh Hoa, vốn đã lâu không tiến hành chuyện phòng the, Lý Dật lại lần thứ hai Xung động. Phòng tắm thành chiến trường mới của hai người, trong hơi nước mờ lung, hai người dùng loại phương thức nguyên thủy nhất của loài người để phóng túng dục vọng trong cơ thể, phát tiết tình yêu tận sâu trong nội tâm của mình.

Có thể trong những nữ nhân của Lý Dật, kinh lịch cùng Anh Hoa là quý dị nhất. cũng chính vì sự quý dị này, nên trải qua những Sự khúc mắc cách trở làm hai người đại chiến đến tối trời tối đất.

Trận chiến đấu này cuối cùng do Anh Hoa thất bại mà kết thúc. dù đã trải qua huấn luyện nhưng khi nàng đối mặt với kẻ quái vật như Lý Dật thì cũng còn kém hơn một chút.

Đợi đến lần thứ ba Xông lên đỉnh dục vọng, Anh Hoa vô lực nhắm hai mắt lại, khí lực trên người như bị rút sạch, ngay cả sức lực để động đầu ngón tay cũng không có. Mà Lý Dật lại miễn cưỡng Xuống giường, cầm khăn lau đi mồ hôi cho Anh Hoa, chờ khi hắn lau sạch thì hơi thở của Anh Hoa đã đều đều.

Đối với một sát thủ mà nói, mặc dù đang ngủ cũng bảo trì tính cảnh giác. một ngày có gió thổi cỏ lay cũng sẽ tỉnh giấc. Thế nhưng sau ba lần đại chiến Anh Hoa cũng không còn như dĩ vãng. có thể do nàng thực sự quá mệt mỏi. từ khi quay về Nhật Bản cho tới bây giờ nàng vẫn không được ngủ yên, có thể do có Lý Dật bên người, nàng triệt để được thả lỏng, nói chung, nàng ngủ rất an ổn, đây cũng là lần duy nhất nàng ngủ được an ổn trong đời.

Lý Dật cầm lấy thuốc lá châm lửa hút, sau đó lấy điện thoại nhìn thời gian, phát hiện đã hai giờ sáng, suy tư một chút, quyết định ở lại khách sạn qua đêm, theo hắn Xem ra, lúc này hắn là Hạ Vũ Đình đã ngủ. trở về sẽ đánh thức nàng.

)

Chẳng hiểu vì sao, nhớ tới Hạ Vũ Đình, nhìn Anh Hoa nằm bên cạnh, trong lòng Lý Dật nổi lên cảm giác cổ quái, hắn mơ hồ cảm thấy có chút không đúng, thế nhưng đối với chế độ một vợ một chồng hắn lại không hề có chút cảm giác hay thể hội. cho nên hắn cũng không biết là sai chỗ nào.

Nhẹ nhàng lắc đầu, Lý Dật không hề suy nghĩ vấn đề phức tạp này, mà dụi tắt tàn thuốc, nằm Xuống giường. Đối với Lý Dật mà nói, tuy rằng hắn biết được Thụy Miên Pháp, chất lượng giấc ngủ so với người bình thường mạnh hơn rất nhiều, thế nhưng vài ngày gần đây hắn tiêu hao rất nhiều thể lực và trí não, lúc này hoàn toàn thả lỏng Xuống tới, chỉ chốc lát liền tiến nhập mộng đẹp.

Cùng lúc đó. tại khu phố Tàu. trong một biệt thự không lớn lắm

Ngưu Lâm Sinh ngồi trên sofa trong phòng khách, gương mặt hơi đỏ lên, nhìn như có chút men say. Trên bàn đặt sau bình rượu Mao Đài. trong đó hai bình đã cạn sạch. lúc này trong tay hắn cầm một điều thuốc lá, cúi đầu rít liên tục, vùng lông mày của hắn cau chặt lại, ánh mắt không ngừng lóe ra, chỉ điểm này đã biết hắn cũng không hề say. Sự thực là như vậy. đối với Ngưu Lâm Sinh có tư lượng biến thái mà nói. Chút rượu như thế cũng không tính là gì.

Lúc này ngoài cửa truyền đến tiếng bước chân hỗn độn. từ Xa đến gần. sau một lát tiếng bước chân biến mất.

“Lâm Sinh, sao cậu lại uống rượu nữa?” Nhận được điện thoại của Ngưu Lâm Sinh, tiểu Thất từ bến tàu chạy trở về, thấy Ngưu Lâm Sinh như muốn say, nhìn không được nhú mày hỏi.

Từ sau khi Lý Dật rời khỏi lần trước. tiểu Thất nhảy cảm phát hiện Ngưu Lâm Sinh đột nhiên tựa hồ biến đổi tính tình. tuy rằng lúc trước hắn hay uống rượu. thế nhưng cho tới bây giờ cũng không say. Mà gần đây, hầu như ngày nào hắn cũng uống say sưa.

“Tiểu Thất, đến uống với tôi!” Ngưu Lâm Sinh kéo tiểu Thất ngồi Xuống, làm như không biết có gì không thích hợp.

Sắc mặt tiểu Thất hơi đổi, trầm giọng quát: “Lâm Sinh, Dật ca đã trở về! Nếu như cho anh thấy hình dáng hiện tại của cậu. cậu nghĩ Dật ca sẽ nghĩ thế nào? Cậu nghĩ làm sao Dật ca yên tâm giao bang hội cho cậu phụ trách?”

Hiển nhiên tiểu Thất cũng hiểu ý nghĩ của Lý Dật, biết một ngày kia Lý Dật sẽ về nước, mà một ngày hắn về nước, bang hội sẽ giao lại cho Ngưu Lâm Sinh và tiểu Thất phụ trách.

Dật ca?

Ngây người nghe hai chữ này, thân thể Lâm Sinh hơi bị chấn động, biểu tình trở nên thập phần cứng nhắc, sau đó hắn ngừng đầu dùng một loại ánh mắt quỷ dị nhìn tiểu Thất, giọng nói phức tạp hỏi thăm: “Tiểu Thất. cậu nghĩ Dật ca là người như thế nào?”

Tuy rằng không biết vì sao Ngưu Lâm Sinh lại hỏi vấn đề cổ quái này, nhưng tiểu Thất cũng không chút do dự đáp: “Dật ca có trí tuệ thật Xuất sắc, thân thủ giỏi, có quyết đoán, có đảm lược, hơn nữa còn đối Xử tốt với các huynh đệ. là người trời sinh làm chuyện lớn!”

Sau khi tiểu Thất nói ra những lời này. phảng phất như nghe lời này cũng không đủ để hình dung Lý Dật, thế nhưng lại không biết dùng lời nào tốt hơn, chỉ đành thôi.

Nghe được tiểu Thất nói, trong mắt Ngưu Lâm Sinh hiện lên một tia mờ mịt.

“Lâm Sinh, cậu hỏi chuyện này làm gì?” Tiểu Thất nhin không được nhìn Ngưu Lâm Sinh hỏi. T

Ngưu Lâm Sinh miễn cưỡng cười. khoát tay nói: “Không có gì, chỉ là muốn nghe một chút cái nhìn của cậu đối với Dật ca, đến, hai chúng ta uống rượu, uống rượu!”

“Lâm Sinh. cậu làm sao vậy? Dật ca đã trở về. cậu còn lôi kéo tôi đi uống rượu?” Tiểu Thất thoát nhìn có chút tức giận, chuẩn Xác mà nói, hắn muốn biết rốt cục Ngưu Lâm Sinh đã Xảy ra chuyện gì.

Ánh mắt Ngưu Lâm Sinh hiện lên ánh sáng kỳ dị. sau đó thở dài nói: “Không có việc gì. Tôi chỉ cảm giác cùng Dật ca chênh lệch quá lớn, sợ phụ lòng hắn mong muốn.”

“Lâm Sinh. trước đây Dật ca cho tôi theo Phương thúc học tập quản lý sinh ý buôn lậu, tôi cũng có ý nghĩ như cậu hiện giờ, khi đó tôi cho rằng đầu óc mình ngu ngốc học sẽ không tốt, thế nhưng Dật ca cổ vũ nói tôi sẽ được. Sau đó, Phương thúc lão nhân gia đã Ời. Dật ca để một mình tôi quản lý sinh ý buôn lậu, tôi cũng vô cùng lo lắng, Dật ca tiếp tục cổ vũ cùng tin tưởng tôi, thẳng đến ngày hôm nay tôi triệt để có thể quản lý được như thường thì tôi mới phát hiện, nếu như không có Dật ca cổ vũ và tín nhiệm, căn bản là không có tiểu Thất ngày hôm nay!”

Tiểu Thất cảm thán. nhíu mày nhìn Ngưu Lâm Sinh: “Cậu cũng như vậy, Dật ca rất tín nhiệm cậu, nên giao bang hội cho cậu quản lý, tôi cho rằng cậu không nên không có lòng tin, mà phải nỗ lực đi làm tốt chuyện hiện tại, không nên cô phụ lòng kỳ vọng của Dật ca mới đúng!”

“Cậu nói rất đúng, tôi không nên không có lòng tin.” Ngưu Lâm Sinh thở dài, sau đó nói: “Được rồi, ngày hôm nay không uống rượu, hai huynh đệ hôm nào lại uống.”

“À” Nghe Ngưu Lâm Sinh nói như vậy, biểu tình tiểu Thất chuyển biến tốt đẹp hơn rất nhiều: “Tôi về bến tàu đây, tôi phải tổng kết công việc gần đây, ngày mai đưa cho Dật ca Xem”

Ngưu Lâm Sinh gật đầu. sau đó tự mình tiễn tiểu Thất ra khỏi biệt thự.

Khi tiểu Thất rời đi, Ngưu Lâm Sinh quay trở lại sô pha, mở một bình Mao Đài, coi như nước lạnh uống ừng ực. Lúc này hắn đã không còn bình tĩnh như lúc nói chuyện phiếm với tiểu Thất, ngược lại. về mặt của hắn thoát nhìn thập phần Xấu Xí. vùng lông mày cau chặt lại thành hình chữ “Xuyên”, thậm chí bộ mặt còn vằn vẹo!

Chỉ dựa vào một hơi thở, Ngưu Lâm Sinh uống hơn nửa bình rượu Mao Đài. Sau đó, cả người hắn phảng phất như bị hư thoát, vô lực dựa vào sô pha, nhắm mắt lại, bên tai không bị khổng chế quanh quẩn một đoạn đối thoại.

“Tam nhi, tôi hỏi cậu. muốn báo thù cho Thiết Trụ thì phải đối phó người nào?”

“Đương nhiên là lão tạp chủng Đường Hải!”

“Đúng, không sai! Là Đường Hải! Thế nhưng cậu có nghĩ tới hay không, nếu như tôi cho cậu dẫn người đi báo thù, sẽ phát sinh chuyện gì?”

“Tin tưởng cậu cũng hiểu rõ, Đường Hải là đại ca của Hoa Nhân Bang, muốn giết hắn. thật khó tránh khỏi phải khai chiến với các huynh đệ Hoa Nhân Bang! Cứ như vậy, nội bộ Hoa Nhân Bang chúng ta tự giết lẫn nhau, chỉ làm cho người ngoài chế giễu!”

“Dạ ca, chúng ta có thể ám sát hắn.”

“Bên người Đường Hải có mấy bảo tiêu cậu cũng quen thuộc, người khác không nói, cậu đơn độc đánh với lão Quỷ. cậu có thể giải quyết hắn sao?”

“Tin tưởng trong lòng cậu cũng hiểu, cậu không phải là đối thủ của lão Quỷ, ngay cả lão Quỷ cậu cũng giết không được, làm sao đi giết Đường Hải? Huống chi tôi không ngại nói cho cậu. thủ hạ của Đường Hải còn một nhóm người đánh giỏi, đám người kia có thực lực không kém gì các cậu ở hai tháng trước.”

“Dạ ca, thế này không được. kia cũng không được, vậy anh nói nên làm sao bây giờ? Không thể để yên cho lão tạp chủng Đường Hải sống được thoải mái đi.”

“Tam nhi, thù của Thiết Trụ do tôi đi báo.”

Bên tai quanh quẩn lời nói. biểu tình trên mặt Ngưu Lâm Sinh càng thêm Xấu Xí. thân thể hắn không thể khổng chế run rẩy lên. Hắn nhận không được vươn tay vuốt ve vết trảo trên mặt, vết trảo này là ngày Xưa hắn giành thức ăn với một con chó lưu lại, lần đó. hắn đã tươi sống cắn chết con chó kia. cuối cùng cướp được mẫu bánh mì không nói, sau đó tìm một địa phương lột da con chó, lấy ngũ tạng lục phủ ra rồi đem đi nướng.

Từ đó về sau. trong quá trình lưu lạc hắn cũng không còn gặp phải chó hoang giành thực vật. bởi vì con chó bị hắn cắn chết chính là con chó vương của khu vực đó. Không bị chó hoang giành thực vật. hắn không cần lo lắng bị đói bụng. thế nhưng từ nhỏ không hề được học hành, lại không hề có được một kỹ năng nào sinh tồn, hắn sống những ngày tại dị quốc tha hương chỉ biết tiền đồ là một mảnh đen tối.

Thẳng đến có một ngày, một nam nhân trung niên thoát nhìn rất có quyền thế từ một chiếc Xe Xa hoa đi xuống. trực tiếp đi tới bên người hắn. không chút nào lưu ý mùi tanh tưởi chung quanh làm người ta hít thở không thông, mà vỗ vỗ bờ vai của hắn, lộ ra dáng tươi cười tự tin: “Tiểu tử, có hứng thú theo ta hỗn hay không?”

Ngay một khắc, Ngưu Lâm Sinh giống như một tên ngu ngốc nhìn nam nhân trung niên kia, sau đó ma Xui quỷ khiến gật đầu.

Ngày nào đó, hắn đã biết tên của nam nhân trung niên kia: Đường Hải.

Sau khi Đường Hải thu lưu Ngưu Lâm Sinh, bồi dưỡng Ngưu Lâm Sinh thành thủ hạ vương bài, Ngưu Lâm Sinh suất lĩnh đám người kia là một đám người có sức chiến đấu mạnh nhất của Hoa Nhân Bang Los Angeles, mà Ngưu Lâm Sinh cũng nhờ vào tinh thần chịu khó nhọc và cái đầu thông minh trở thành tâm phúc tuyệt đối trong tay Đường Hải!

Mà Đường Hải cho Ngưu Lâm Sinh tất cả, ngày trước sơ dĩ Ngưu Lâm Sinh chỉ trì để Lý Dật trở thành long đầu, chính vì Lý Dật đã giết chết Tĩnh Điền. Khi đó Ngưu Lâm Sinh cho rằng Đường Hải là bị Tĩnh Điền giết chết.

Hôm nay, hắn đã biết chân tướng sự thực!

Chân tướng là khi hắn ngẫu nhiên phát hiện được trong phòng ở trước kia của Phòng Tam, lần đó. Phòng Tam cố tình ghi âm lại sự nói chuyện với Lý Dật giấu diếm Xuống, vốn định ngày sau dùng tới, nhưng không nghĩ tới còn chưa sử dụng đã bị Lý Dật phát hiện thân phận kẻ phản bội, trực tiếp giết chết.

Bên tai quanh quẩn lời đối thoại giữa Lý Dật và Phòng Tam lúc đó, trong đầu dần hiện ra từng cảnh được Đường Hải thu lưu, Ngưu Lâm Sinh buông lỏng bình rượu trong tay ra. bình rượu rơi trên mặt đất vỡ nát. tiếng vang chói tai cũng không giúp hắn hồi phục lại tinh thần trong bàng hoàng.

Ta nên làm gì bây giờ?

Trong lòng Ngưu Lâm Sinh tự hỏi chính mình.

364. Chương 315: Trung Nghĩa Lương Nan.

Hai ngày trước trời đều mưa phùn, Lý Dật tỉnh giấc như ngày thường, đây đã là thói quen của hắn. cơ bản sẽ không cải biến. Ánh sáng trong phòng rất u ám, bất quá vài giây đồng hồ Lý Dật liền thích ứng với độ sáng ở trong phòng. Hắn rõ ràng nhìn thấy Anh Hoa nằm bên cạnh. vẫn còn đang chìm trong mộng đẹp. Khi ngủ. trên khuôn mặt của nàng đã không mang theo biểu tình lạnh lùng giống thường ngày, tương phản. nhìn nàng ngủ thực an tường.

Bởi vì thời tiết oi bức, nên Anh Hoa cũng không có đắp chăn, cả người đều trần truồng, bất quá nàng không giống với Mộ Dung Tuyết gác chân lên người Lý Dật. Dù sao, từ trước đến nay nàng chưa từng chung giường với người khác, tự nhiên không có loại thói quen này.

Thân là một sát thủ tinh anh. năng lực cảm ứng của Anh Hoa rất mạnh. ngay khi Lý Dật nhìn chằm chằm nàng vài giây đồng hồ. Anh Hoa liền nhận thấy có điều bất ổn, đôi mày liễu khẽ giựt lên hai cái, theo sau bất thành linh mở mắt, cả người co dúm lại thành một đoàn. thần nhiên tản mát ra sát khí. Đây hoàn toàn là phản ứng theo bản năng.

Khi nhìn lại thấy Lý Dật gần mình trong gang tấc, tâm tình của Anh Hoa thoáng buông lỏng Xuống, nhưng không dám trực tiếp đối diện với ánh mắt Lý Dật. Có lẽ cho đến tận giờ phút này. nàng vẫn chưa kịp thích ứng.

Lý Dật có thể nhận thấy được nét mặt tự nhiên trên gương mặt Anh Hoa, hắn không nói thêm gì nữa, mà duỗi tay nhéo lên bộ ngực đầy đặn của nàng, mới nói: “Anh Tử hắn là thức dậy rồi, chúng ta qua đó Xem đi.”

Hành động bất ngờ của Lý Dật, làm cho thân mình Anh Hoa run nhè nhẹ một trận. Trên mặt tuôn trào ra biểu tình quái dị, nàng khẽ gật gật đầu. sau đó đứng dậy nhặt quần áo lên, im lặng đưa cho Lý Dật.

Mười lăm phút sau, Lý Dật theo Anh Hoa đi tới phòng của Anh Tử. đúng như lời hắn nói, Anh Tử đã thức giấc rồi.

Mặc dù thời gian Lý Dật dẫn người tập kích căn cứ huấn luyện của tổ chức sát thủ Đằng Mộc. cứu thoát hai chị em nàng, Anh Tử bị rơi trong trạng thái hôn mê. Thế nhưng, những tao ngộ mới Xảy ra ngày trước khiến cho nàng cảm thấy thực khó tưởng tượng. Sáng hôm nay, sau khi rời khỏi giường, nàng một mực nhớ tới chuyện tình đã Xảy ra vài ngày qua, sắc mặt hết sức khó coi.

Nghe được tiếng bước chân. thân mình Anh Tử theo bản năng run run, hoảng sợ nhìn về phía cánh cửa. Nhưng khi chứng kiến Lý Dật và Anh Hoa tiến vào phòng, nỗi sợ hãi trong đôi con ngươi nàng nháy mắt biến mất, mà lại thần tình ngơ ngác nhìn Lý Dật.

“Anh Tử.” Lý Dật mỉm cười hướng Anh Tử bắt chuyện, bất quá Anh Tử lại không hề có bất kì phản ứng nào, chỉ ngơ ngác nhìn hắn.

KhÔNG biết Anh Tử ngốc trệ bao nhiêu lâu, nhưng khi Lý Dật bước tới bên ghế sofa, Anh Tử liền mở miệng. ngữ khí vô cùng phức tạp, có kinh hỉ, có nghi hoặc, đồng thời đôi mắt Xinh đẹp trợn thật to. nói: “Thứ Huyết.”

Thứ Huyết!

Bỗng nhiên nghe được cách Xưng hô này. Lý Dật không khỏi lặng đi một chút. trong kí ức của hắn dường như đã lâu lắm rồi không có người nào gọi hắn bằng cái danh từ này. Ngắm nhìn nữ tử trước mắt, cả người tràn trề khí tức thanh Xuân, Lý Dật không thể không cảm thán tạo hóa trêu người. Lúc trước ở Trân Trâu Cảng hội sở. hắn chỉ hành động vô tình, thế nhưng lại khiến cho vận mệnh của hắn và Anh Hoa Xoắn bện vào nhau.

Chứng kiến Lý Dật im lặng, Anh Tử không biết nên nói chuyện gì cho phải. Lần trước ngẫu nhiên gặp nhau, Lý Dật không có cần thân thể của nàng, để cho nàng kiếm được khoản tiền thù lao hậu hĩnh, trở về Nhật Bản, đồng thời cũng khiến nàng nhớ rất kỹ hình ảnh của hắn.

Nhưng hiện giờ, Lý Dật chân chính đứng ở trước mắt nàng, đột nhiên Anh Tử lại cảm thấy. từ trước tới nay người mà nàng tưởng niệm không phải là người này: CỤ thể là ai, tự ngay cả bản thân nàng cũng không rõ ràng.

Trên thực tế Anh Tử cùng đại đa số mỗi người đều giống nhau, một thời gian dài trong lòng chờ mong chuyện gì đó Xảy ra, nhưng lúc sự tình phát sinh. lại cảm giác nó không hoàn mỹ giống như trong tưởng tượng.

Nhìn thấy vẻ mặt biến ảo của em gái mình, biểu tình Anh Hoa có chút cổ quái. Lúc trước nàng nghe Anh Tử mỗi ngày đều nhắc tới Thứ Huyết, tưởng rằng em gái mình đã yêu Lý Dật. Vậy nên sau khi biết Lý Dật là Thứ Huyết Xong, vì muốn hoàn thành tâm nguyện của em gái. mà không so đo chuyện Lý Dật đã cưỡng gian nàng, thế nhưng lại còn chịu đựng khuất tất đi làm bảo tiêu cho Lý Dật. Hiện giờ suy ngẫm lại, thì cũng phát hiện ra ngày trước Lý Dật đã nói rất đúng sự thật, Anh Tử đối với Lý Dật cũng không phải là tình yêu, mà trên thực tế lấy niên kỉ của Anh Tử, chắc chắn còn chưa hiểu tình yêu nó như thế nào. Chẳng qua khi đó bên cạnh Anh Tử không có bằng hữu, hành động của Lý Dật đã cảm động nàng, khiến tâm trí nàng khắc sâu mà thôi!

Hiểu được điểm này. trong lòng Anh Hoa trở nên thoải mái hơn rất nhiều, nàng trầm ngâm nhìn Lý Dật nói: “Hay là để tôi đưa Anh Tử quay trở về New York.”

“ĐỪC”

Lý Dật gật đầu, Sau đó nhẹ nhàng vỗ đầu của Anh Tử một cái, ôn nhu nói: “Anh Tử, sau này sống ở nước Mỹ, tôi sẽ tìm cho cô một trường đại học tốt nhất. được không?”

“Ân” Anh Tử vô thức gật đầu, giờ phút này nỗi lòng của nàng mười phần hỗn loạn, dường như có chút không tiếp thu được tâm tình biến hóa, sau khi gặp mặt Lý Dật.

Lý Dật không nói thêm gì nữa. hắn hiểu ra. không bao lâu sau Anh Tử sẽ khôi phục lại bình thường. Khi đó, Anh Tử lại trở thành một cô gái thanh Xuân, tràn ngập tinh thần phấn chấn.

Anh Hoa từ chối việc Lý Dật muốn phái chuyên cơ đưa nàng và Anh Tử đến New York. mà nàng quyết định dẫn theo Anh Tử rời đi trước.

Sau khi cáo biệt hai chị em Anh Hoa, Lý Dật móc chiếc di động ra bấm số điện thoại của Lưu Tư Cầm, rất nhanh liên lạc chuyển được, trong tai nghe vang lên thanh âm quen thuộc: “Trở về chưa?”

“Ừm” Cầm thụ được sự quan tâm của Lưu Tư Cầm, trong lòng Lý Dật trào dâng lên một cổ cảm giác ám áp. Chẳng hiểu từ bao giờ, hắn đã bắt đầu mê luyện cảm giác được những người ở bên cạnh quan tâm đến, loại cảm giác này cùng kiếp trước luôn luôn độc lai độc vãng, là hoàn toàn tương phản.

Đầu bên kia điện thoại, Lưu Tư Cầm nghe Xong Lý Dật đáp thì thoáng nhẹ nhàng thở ra, theo sau nói: “Tôi đã theo như chỉ thị của anh, lợi dụng giới truyền thông hưởng cảnh sát Nhật Bản công kích, hơn nữa còn cho luật sư chuẩn bị tố cáo cảnh sát Nhật Bản!”

“Tố cáo cũng không nhất định!” Lý Dật trầm ngâm nói.

Tuy rằng không biết vì sao Lý Dật lại muốn làm như vậy. nhưng Lưu Tư Cầm cũng không có hỏi nhiều.

Lý Dật thấy đầu dây bên kia điện thoại, Lưu Tư Cầm không nói lời nào, hỏi: “ À. Có biết gì không?”

“Ân, làm sao cơ?” Lưu Tư Cầm khó hiểu nói.

Lý Dật nghiêm túc: “Hôm nay Anh Hoa sẽ mang em gái của nàng đến New York, tới lúc đó nếu như cô có thời gian thì đi ra sân bay đón người. Nếu không có thời gian, thì hãy liên hệ cùng nàng ta, mặt khác an bài cho em gái của Anh Hoa học cùng trường Vi Vi nhé! có bạn bè đến trường mới vui hơn.”

“Được, một lát nữa tôi sẽ đi an bài sự tình này.” Lý Dật nói để cho Lưu Tư Cầm hưng phấn không thôi. từ sau khi tiếp quản Toàn Cầu Ảnh Nghiệp. nàng căn bản không có thời gian bồi Lưu Vi. Hiện giờ em gái của Anh Hoa muốn tới trường Lưu Vi học tập, như vậy ngày sau Lưu Vi cũng sẽ không còn cô độc nữa.

Sau khi cúp điện thoại với Lưu Tư Cầm, Lý Dật lại gọi cho Sidon Heyde Gus, người phụ trách cục cảnh sát ở Los Angeles, muốn nhờ Sidon làm giúp giấy tờ nhập cảnh cho Anh Tử. Đối với chuyện này, Sidon cũng đáp ứng mà không nề hà chút nào, từ sau khi thuận lợi giải quyết vụ bạo loạn, Sidon ở cục cảnh sát Los Angeles có thể hô phong hoán vũ. Mà hắn biết rõ ràng hành vi của Lý Dật hai ngày hôm trước ở Nhật Bản, hắn biết Lý Dật ở trong lòng Nick có phân lượng cỡ nào, tự nhiên sẽ không dám lãnh đạm

Giải quyết xong chuyện tình liên quan đến Anh Tử, trong lòng Lý Dật giống như bỏ đi được một khối đá nặng, thoải mái hơn không ít.

Theo sau, Lý Dật cũng không có liên hệ với hai người Tiểu Thất và Ngưu Lâm Sinh, mà tính toán trở về nhà trước, đến tối hắn sẽ tìm hai người nói chuyện. Nghe ngóng tình hình trong bang hội những ngày vừa qua.

Nguyên bản. Lý Dật tưởng Hạ Vũ Đình đang học tiếng Anh. bởi vì những đoạn ngày qua Hạ Vũ Đình đều rất chăm chỉ rèn luyện vốn từ. Nhưng khiến Lý Dật thật không ngờ chính là, chờ khi hắn bước vào trong nhà, Hạ Vũ Đình cũng không có học tiếng Anh, mà nàng mặc trên người bộ váy ngủ màu trắng, đang cuộn tròn trên ghế sofa ngẩn ngơ.

Nghe được thanh âm mở cửa, Hạ Vũ Đình từ trong cơn ngây người, thanh tỉnh lại, mờ mịt nhìn hướng ra phía cửa.

Khi thấy Lý Dật mở cửa ra. đi vào trong, thì Hạ Vũ Đình từ trên ghế sofa nhảy dựng lên, hưng phấn cười nói: “Anh đã trở về rồi.”

Không hiểu tại sao. thời khắc này chứng kiến Hạ Vũ Đình đứng ở bên ghế sofa, nhìn nụ cười hưng phấn trên khuôn mặt Hạ Vũ Đình, bỗng nhiên trong lòng Lý Dật lại có chút bất nhẫn, đột nhiên hắn cảm giác được, dường như gần đây chính mình đã không quan tâm nhiều đến nàng.

Mất thấy Lý Dật không nói lời nào, Hạ Vũ Đình có chút nghi hoặc, đang tính toán mở miệng, thì đã thấy Lý Dật nhanh chân bước tới bên cạnh, ôn nhu hỏi: “Hôm nay không có học tiếng Anh sao?”

“Hôm nay thầy giáo Xin nghỉ làm một số chuyện riêng, ngày mai học tiếp.” Hạ Vũ Đình khẩn trương giải thích, theo sau nói: “Anh đã ăn điểm tâm chưa? Em đi làm bữa sáng cho anh nha.”

“Anh ăn rồi.” Đột nhiên Lý Dật cảm giác được trong miệng có chút khổ sở, hắn theo bản năng ôm Hạ Vũ Đình vào trong ngực, vẻ mặt áy náy nói: “Một mình em ở nhà. có phải là buồn chán lắm không?”

Đúng theo như lời Lý Dật nói, trong mấy ngày hắn rời đi, Hạ Vũ Đình quả thực nhàm chán. trừ bỏ mỗi sáng học tập rèn luyện thêm tiếng Anh ra, những thời gian khác đều không có việc gì làm.

Tuy rằng bị Lý Dật nói trúng tâm sự, nhưng Hạ Vũ Đình lại lắc đầu cười cười: “Không có. anh đừng lo lắng.”

Hạ Vũ Đình che giấu nội tâm, làm cho phần tự trách trong lòng Lý Dật càng thêm nghiêm trọng, nguyên bản hắn nghĩ rằng, sau khi đưa nàng qua bên này sống cùng mình. Hạ Vũ Đình sẽ hạnh phúc khoái hoạt. những trên thực tế hắn lại không hề mang đến khoái hoạt cho nàng.

“Thực Xin lỗi.” Lý Dật gắt gao ôm chặt Hạ Vũ Đình, nhẹ giọng nói.

Lý Dật biểu hiện cổ quái làm cho Hạ Vũ Đình mơ hồ cảm thấy được điều gì đó. Ở trong trí nhớ của nàng, Lý Dật chưa bao giờ từng như thế này.

Hạ Vũ Đình không biết là, sau khi trải qua chuyện tình với Anh Hoa, thái độ của Lý Dật đối với tình cảm nam nữ đã Xảy ra biến hóa cực lớn. Trước kia hắn thường Xuyên ở trong trạng thái bị động, nhưng hiện

giờ đã biến thành chủ động. trước kia hẳn rất ít khi suy nghĩ đến cảm thụ của nữ nhân bên Cạnh mình, nhưng hiện giờ lại bất đồng.

Trong lòng tuy rằng nghi hoặc. nhưng Hạ Vũ Đình vẫn ôn nhu nói: “Anh làm sao vậy? Có phải mệt mỏi hay không? Nằm Xuống đi, em bóp vai giúp anh.”

Lý Dật Chậm rãi buông Hạ Vũ Đình ra, nhẹ nhàng sửa Sang lại tóc mai trên trán của nàng. ôn tồn nói: “Vũ Đình, em thích làm cái gì. nói cho anh nghe Xem.”

“Anh không Cần phải lo lắng cho em mỗi ngày em đều học tập Anh ngữ, rồi còn Chuẩn bị Cơm nước, ở nhà sẽ tốt hơn.” Hạ Vũ Đình nhẹ nhàng lắc đầu.

Nếu đổi lại trước kia, có lẽ Lý Dật cũng đáp ứng Hạ Vũ Đình rồi, nhưng hiện giờ thì khác: “Không được, nếu như vậy thì cuộc Sống của em sẽ thực nhàm Chán, đơn điệu. Thế này đi, ở khu phố Tàu có một cái nhà trẻ. Anh sẽ liên hệ với người phụ trách, Xin cho em làm giáo viên trông trẻ ở đó, được không?”

Ở trong trí nhớ của Lý Dật, Hạ Vũ Đình rất yêu thích trẻ Con.

“Liệu em có được không?” Hạ Vũ Đình hơi chần Chừ, nàng mặc dù đã từng làm qua ở viện dưỡng lão, nhưng đối với phần công tác giáo dục trẻ em, lại không có bất kì Chút kinh nghiệm nào.

Lý Dật mỉm cười: “Đương nhiên là được! Chỉ là trông nom, chơi đùa cùng bọn nhóc con thôi mà, anh tin tưởng bọn nhóc sẽ đều quý mến em”

Nghe Lý Dật khẳng định như vậy. Hạ Vũ Đình thả lỏng hơn rất nhiều, nàng trầm ngâm vài giây đồng hồ, Cẩn rằng nói: “Vậy cứ để cho em đi thử Xem Sao, nếu đến lúc đó không thích hợp với Công tác kia, em sẽ trở về nhà.”

“Nga” Lý Dật ngoài miệng đáp ứng nhưng trong lòng lại rõ ràng như gương sáng, lấy thân phận của hẳn bây giờ, cái người phụ trách ở nhà trẻ kia trừ phi bị ám đầu mới cho rằng Hạ Vũ Đình không thích hợp với Công tác, mà hẳn cũng tin tưởng Hạ Vũ Đình ôn nhu thiện lương. tuyệt đối sẽ thích hợp công tác Chăm sóc trẻ nhỏ này.

Cả ngày Lý Dật đều không có đi ra ngoài, mà ở lại trong nhà cùng Hạ Vũ Đình, bắt quá cũng không có bao nhiêu nhân rồi. Bởi hẳn đang giúp Hạ Vũ Đình giải quyết chút nan đề ở phương diện Anh ngữ. Đối với chuyện này, Lý Dật dễ dàng giải quyết mấy nan đề nhỏ nhoi kia, làm cho trong lòng Hạ Vũ Đình nhiều ít có Chút kinh nghiệm. Dù sao, ở kí ức của nàng, Lý Dật và nàng từ nhỏ lớn lên cùng nhau, trước kia chưa từng học qua Anh ngữ.

Trên thực tế, ngay từ trước kia Hạ Vũ Đình đã phát hiện ra Lý Dật có điều gì đó thay đổi. trở nên Xa lạ với mọi người, điều duy nhất không có thay đổi chính là thái độ của Lý Dật đối với nàng.

Cho nên, dù trong lòng có rất nhiều nghi hoặc, nhưng Hạ Vũ Đình Chưa bao giờ hỏi qua Lý Dật. Tại nàng Xem ra, vô luận nam nhân này như thế nào. chỉ cần vẫn yêu nàng như cũ, vậy là đủ rồi.

Đến lúc hoàng hôn, sau khi Lý Dật ném qua bữa Cơm tối, căn dặn Hạ Vũ Đình một câu. liền đi ra bên ngoài.

Buổi trưa hẳn đã gọi điện thoại cho Tiểu Thất và Ngưu Lâm Sinh, kêu hai người bọn họ tám giờ tối đến vô quán chờ mình.

Khi Lý Dật đến vô quán thì hai người cũng đã tới. Bởi vì một đoạn thời gian trước Lý Dật đến vô quán giải quyết sự tình, Ngưu Lâm Sinh thường an bài người ở vô quán phụ trách bưng bê trà nước. nhưng buổi tối hôm nay. Ngưu Lâm Sinh không có kêu người dâng trà, mà là đem rượu lên.

Rượu là rượu thượng đẳng, Mao Đài.

“Lâm Sinh, người mắc bệnh thần kinh sao?” Sau khi vừa tiến vào vô quán, Tiểu Thất đối với hành động của Ngưu Lâm Sinh tương đối bất mãn biết Lý Dật Cần gặp hai người bọn hắn là vì muốn nghe ngóng tình hình gần đây của bang hội, Ngưu Lâm Sinh lại đi bày rượu ở trong đại sảnh. điều này thực bất thường. Ngưu Lâm Sinh không trả lời Tiểu Thất, mà đem ánh mắt ném về phía cửa.

Lý Dật đứng ở ngoài cửa nhìn khuôn mặt Ngưu Lâm Sinh hơi đỏ, cùng biểu tình phức tạp của hắn. thì Lý Dật cũng chỉ mỉm cười, khẽ lắc đầu. không nói gì.

“Dật ca!” Tiểu Thất trông thấy Lý Dật xuất hiện ở trước cửa, lập tức đứng dậy nghênh đón.

Cùng lúc đó, Ngưu Lâm Sinh cũng há miệng, nhưng hai Chữ “Dật ca” ra đến khóe miệng, lại bị hắn nuốt ngược trở vào.

Trực giác nói cho Lý Dật biết, Ngưu Lâm Sinh có tâm sự, hắn mỉm cười bước vào trong võ quán, hỏi: “Lâm Sinh, tâm tình không được tốt hả?”

Ngưu Lâm Sinh nhẹ nhàng gật đầu, nghiêm trang cầm lấy bình Mao Đài lên, sau đó ngửa Cổ tu ừng ực.

“Ngưu Lâm Sinh con mẹ nó! Sao người lại như thế?” Chứng kiến biểu hiện của Ngưu Lâm Sinh, Tiểu Thất nổi giận nói.

Ngưu Lâm Sinh lại không thèm quản đến Tiểu Thất, mà một hơi uống cạn sạch bình Mao Đài, theo sau hắn mạnh mẽ đứng dậy. trực tiếp cầm bình rượu đập xuống dưới nền nhà.

“Choang!”

Chớp mắt bình rượu bị đập vỡ nát, Ngưu Lâm Sinh hai mắt đục ngầu, trừng mắt nhìn Tiểu Thất, nói: “Tiểu Thất, người đi ra ngoài trước, ta có lời muốn nói với Dật ca”

Hành động của Ngưu Lâm Sinh làm cho Tiểu Thất ngây người, dường như nằm mơ hắn cũng thật không ngờ, Ngưu Lâm Sinh sẽ dám thất thố ở trước mặt Lý Dật như vậy. Trong kí ức của hắn, Ngưu Lâm Sinh đối với Lý Dật luôn luôn tôn trọng mười phần.

“Ngưu Lâm Sinh, con mẹ nó...người...”

“Tiểu Thất. cậu ra ngoài trước đi.” Lúc này. Lý Dật đã mở miệng. Thanh âm tuy không lớn nhưng ngữ khí vô cùng kiên quyết.

Bỗng nhiên nghe được Lý Dật phân phó. Tiểu Thất hung hăng trừng mắt nhìn Ngưu Lâm Sinh: “Ngưu Lâm Sinh, người tự đi soi gương nhìn lại mình Xem, bộ dáng bây giờ Còn ra thể thống gì nữa?”

“Đi ra ngoài!” Lý Dật mở miệng thêm lần nữa, trong giọng nói mang theo một tia tức giận.

Lúc này Tiểu Thất đã ngậm miệng lại, nhưng vẫn lạnh lùng trừng mắt nhìn Ngưu Lâm Sinh, dưới chân từng bước thối lui ra khỏi võ quán, nhưng là không chịu đi Xa, mà đứng ở ngay ngoài cửa. Hiển nhiên, hắn đã nhận thấy buổi tối hôm nay Ngưu Lâm Sinh có điều không thích hợp.

“Có chuyện gì sao?” Lý Dật vừa bước tới hướng Ngưu Lâm Sinh, vừa hỏi.

Bất thành lời, Ngưu Lâm Sinh rút súng ở bên hông ra, chìa họng súng nhắm vào Lý Dật, mục quang đỏ rực. thanh âm khàn khàn nói: “Lý Dật. Hải thức là do anh giết sao?”

Bất ngờ chứng kiến Ngưu Lâm Sinh rút súng. Lý Dật khẽ chau mày. nhưng lại không cử động gì. Còn Tiểu Thất ở bên ngoài cửa thì tay chân luống cuống, Xông tới quá lớn: “Ngưu Lâm Sinh...người...”

“Tiểu Thất. đi ra ngoài.” Lý Dật gần giọng phân phó.

Nhìn thấy biểu tình âm trầm của Lý Dật, Tiểu Thất vốn định mở miệng, nhưng lại không có dũng khí nói ra. Mà dựa theo như lời phân phó của Lý Dật. đi ra ngoài, đồng thời khép cửa võ quán lại.

“Trả lời tôi!”

Sau khi cửa võ quán đóng lại. Ngưu Lâm Sinh tiếp tục lên tiếng, trong khi nói chuyện đồng thời cả người hắn không tự chủ được run rẩy lên, thậm chí cánh tay nắm Súng cũng run nhè nhẹ, tựa hồ tùy thời đều có thể nổ Súng bình thường.

“Lâm Sinh, nếu ta nói phải, cậu sẽ nổ Súng thật sao?” Lý Dật dừng lại ở trên khuôn mặt Vạn vẹo vì thống khổ của Ngưu Lâm Sinh, bình tĩnh hỏi.

Nghe Lý Dật nói như thế. nhất thời biểu tình của Ngưu Lâm Sinh trở nên cứng nhắc, trong con người lộ ra thần sắc mờ mịt. Đường như thẳng cho đến giờ phút này, hắn cũng không biết chính mình đang làm gì. Hắn chỉ biết, chuyện này nhất định phải kết thúc. nếu không nội tâm của hắn sẽ bất an.

Trong lúc Ngưu Lâm Sinh mê man suy nghĩ, Lý Dật cũng không ra tay đoạt súng của Ngưu Lâm Sinh. mà nhìn thẳng vào trong mắt hắn, gần từng chữ nói: “Đúng vậy. Đường Hải là do ta giết.”

Oong!

Tuy rằng Ngưu Lâm Sinh đã biết hung thủ giết chết Đường Hải chính là Lý Dật. Nhưng khi tận mắt nghe Lý Dật thừa nhận, trong đầu hắn chỉ cảm thấy trống vắng, thân thể run rẩy càng thêm lợi hại...!

“Vì cái gì? Vì cái gì? Tại sao lại làm như vậy?” Ngắn ngủi cơn mê qua đi, Ngưu Lâm Sinh trở nên kích động dị thường, hắn một bên lắc đầu, một bên hướng về phía Lý Dật gầm lên, diễn cảm thống khổ cực điểm

Lý Dật nhìn ra được, lúc này cảm Xúc của Ngưu Lâm Sinh mười phần bất ổn, tùy thời đều có thể nổ súng. Bất quá vẻ mặt của Lý Dật vẫn bình tĩnh như cũ. giống như mặt hồ không chút gợn Sóng nào, hắn dùng một loại ngữ khí phức tạp nói: “Lâm Sinh, anh bước chân vào giang hồ cũng đã lâu, anh hẳn phải rõ ràng, có một số việc đều là thân bất do kỷ.”

“Vứt mẹ cái thân bất do kỷ đó đi!” Ngưu Lâm Sinh dùng sức lắc đầu. hai mắt tròn tròn, phần nộ trường trường Lý Dật nói: “Tôi chỉ muốn nghe nguyên nhân?”

“Giữa tôi và Đường Hải chỉ một người có thể sống Lý Dật chậm rãi nói ra nguyên nhân, ngữ khí có chút quỷ dị.

Nghe Lý Dật tường thuật lại quá trình, bỗng nhiên đồng tử của Ngưu Lâm Sinh phóng đại. theo sau hắn giống như bị trúng tà, nguyên bản thân thể đang run rẩy tức thì trở nên cứng nhắc, sắc mặt tái nhợt thành một đoàn!

Lý Dật chậm rãi bước tới trước mặt Ngưu Lâm Sinh không hề quản tới họng súng đen nhánh kia....ngồi Xuống....thuần thực cầm một bình Mao Đài lên uống. Cả quá trình Ngưu Lâm Sinh cũng không lên tiếng, cũng không ngăn cản Lý Dật, mà biểu tình mờ mịt chăm chú quan sát nhất cử nhất động của Lý Dật.

Lý Dật uống nửa bình Mao Đài, theo sau rút một điều thuốc lá ra châm lửa, rít đậm vài hơi, mới nói: “Lâm Sinh, chuyện tình ở quốc nội của tôi thì anh cũng biết đấy. Tôi không gạt anh, tôi gia nhập Hoa Nhân Bang đều là có tính toán. Mục tiêu của tôi là tranh giành chức vị long đầu của tổng bộ Hoa Nhân Bang!”

“Ngay từ khi mới gia nhập Hoa Nhân Bang. Đường Hải đã nhìn thấu mục đích của tôi. nhưng hắn vẫn để cho tôi gia nhập là bởi vì muốn lợi dụng tôi. Đường Hải định biến tôi trở thành một khẩu Súng, giúp hắn diệt trừ hết thảy mọi nhân vật nguy hiểm, đầu tiên chính là Mạnh Thực...”

“Đối với mục đích của Đường Hải, tôi tự nhiên cũng rõ ràng. có thể nói hai người chúng ta đang chơi trò rắn nuốt voi. Tôi là rắn, còn hắn chính là voi. Trong khi làm rất nhiều chuyện tình trợ giúp cho Đường Hải, đồng thời Đường Hải cũng phát hiện ra năng lực của tôi vượt Xa sự tưởng tượng của hắn. Hắn biết không thể khống chế được tôi. nên đã cố gắng tiêu diệt! Nhưng lúc đó. tôi đã đứng vững gót chân ở trong Hoa Nhân bang, hắn không thể trắng trợn Xử lý tôi, chỉ có thể bày mưu vu oan hãm hại. Để cho hắn thật không ngờ chính là, tôi hiểu rõ mưu kế của hắn, mà quan hệ của tôi với gia tộc Gambino càng làm cho cuộc Sống hàng ngày của hắn trở nên khó khăn.”

Khi nói đến đây, ánh mắt Lý Dật híp lại thành một đường chỉ nhỏ, ngữ khí lạnh xuống: “Dưới loại tình hình này, Đường Hải đã lựa chọn ám sát. hắn thuê một sát thủ nước ngoài tìm cách giết tôi. Bất quá tôi mạng lớn không chết. Nhưng hảo huynh đệ Thiết Trụ lại đỡ đạn thay cho tôi.”

Nhắc tới Thiết Trụ. ngữ khí của Lý Dật càng âm trầm đáng sợ: “Được rồi. một tên đại nghịch phạm pháp ở quốc nội chạy đến thành phố Los Angeles. Sống nhăng nhít giống như ruồi bọ bình thường, không có mục đích, cũng không có tương lai. Tôi đã từng nói với hắn, chỉ cần hắn đi theo tôi hỗn, một ngày nào đó tôi sẽ dẫn hắn trở về quốc nội gặp mặt người nhà. Ban đầu hắn không tin, sau khi tin rồi. thì lại bị chết! Bị Đường Hải giết chết!”

“Ngưu Lâm Sinh, anh nói Xem tôi đáng chết hay Đường Hải đáng chết?” Bỗng nhiên Lý Dật đứng lên. diển cảm có chút dữ tợn.

Đối mặt với Lý Dật đột nhiên bộc phát nộ hỏa, Ngưu Lâm Sinh lại không có bất kì phản ứng nào. hấn đứng thất thần. nhưng họng súng vẫn như cũ ngắm thẳng vào người Lý Dật.

365. Chương 316 Giông Tố Sắp Đến. (1)

“Ngưu Lâm Sinh, anh là một trong những người tôi coi trọng nhất ở Hoa Nhân bang. tôi cũng từng nói qua. một ngày kia tôi trở về quốc nội, sẽ đem toàn bộ Hoa Nhân bang giao lại cho anh!” Lý Dật khê phun ra một ngụm trọc khí. trầm giọng nói:“ Nếu anh cảm thấy, Lý Dật tôi đối Xử với anh bất nghĩa, cho rằng tôi đáng phải chết, như vậy thì nổ súng đi! Nếu tôi tránh thoát được một súng này, giữa tôi và anh từ nay về sau ân đoạn nghĩa tuyệt. tôi sẽ không giết anh. Nhưng nếu trong tương lai còn tìm tới. thì khi đó anh sẽ trở thành địch nhân của tôi. tôi nhất định sẽ không bao giờ lưu tình! Còn nếu anh không nổ súng, sự tình hôm nay coi như chưa từng Xảy ra, ngày mai anh vẫn là Ngưu Lâm Sinh, huynh đệ của Lý Dật này, Hoa Nhân bang tương lai vẫn giao cho anh.”

Lý Dật nói làm cho thân mình Ngưu Lâm Sinh hung hăng chấn động, hấn thở hển hển từng ngụm, nhìn chăm chăm vào Lý Dật, tay phải cầm thương cũng run rẩy lên!

Trong đại Sảnh trở nên yên tĩnh, yên tĩnh đến mức có thể nghe thấy rõ ràng nhịp hô hấp nặng nề của Ngưu Lâm Sinh.

Một giây....hai giây...ba giây...bốn giây....

Năm giây đồng hồ trôi qua, bất thành lình Ngưu Lâm Sinh động!

Hấn không có bắn Lý Dật. mà đột nhiên thu hồi súng, nhắm vào huyết thái dương của mình, theo bản năng tính bóp cò!

“Ba!”

Cùng lúc đó, Lý Dật cầm nửa bình Mao Đài, ném trúng cổ tay Ngưu Lâm Sinh, Ngưu Lâm Sinh bị đau buông lỏng súng trong tay ra, đồng thời về mặt kinh ngạc nhìn Lý Dật. diển cuồng lắc đầu: “Vì cái gì? Vì cái gì lại muốn ngăn cản tôi?”

Lý Dật không có đáp lời Ngưu Lâm Sinh, mà bước tới bên người hấn, hai tay đặt trên bả vai Ngưu Lâm Sinh. trầm giọng nói: “Tôi vừa mới nói qua. nếu anh không định nổ súng, sự tình hôm nay coi như chưa từng Xảy ra, ngày sau Ngưu Lâm Sinh vẫn là huynh đệ của Lý Dật này, Hoa Nhân bang trong tương lai vẫn sẽ giao cho anh quản lý!”

“Dật ca!” Ngưu Lâm Sinh hai mắt đỏ hồng, phun ra hai chữ này Xong. thì nước mắt nam nhi đã bùng lên, về mặt của hấn phi thường thống khổ. Hiển nhiên đây không phải là kết quả mà hấn muốn.

“Lâm Sinh, anh phải nhớ kĩ. trên đời này, không một ai có thể trung nghĩa lưỡng toàn.” Lý Dật nặng Bề vỗ bả vai Ngưu Lâm Sinh, chậm rãi nói.

Hoàng hôn, khi một tia nắng cuối ngày còn Sót lại biến mất ở cuối chân trời. Chung quanh trang viên gia tộc Gambino như rơi vào tĩnh lặng, dưới bầu trời u ám mông lung. cả tòa trang viên rực rỡ ánh đèn neon. quang mang dịu dàng tản lạc đi khắp các ngõ ngách, làm cho nơi này tản mát ra một bầu không khí quý dị. Vẫn như thường ngày, ngọn đèn bật sáng đầu tiên chính là thư phòng ở trong tòa biệt thự.

Đoạn thời gian vừa rồi, Edward Gambino thường Xuyên đến thư phòng nhiều hơn so với những địa phương khác. nói khoa trương một chút, ngoại trừ ăn cơm cùng đi ngủ ra, toàn bộ thời gian hấn đều ngồi ở trong thư phòng. Những đạo mật lệnh được truyền ra từ bên trong thư phòng, thì có Andrew Loufu nhần dùm hoặc do tâm phúc của Edward bí mật đi truyền đạt, cụ thể nội dung bên trong là gì. không có người nào biết.

Thời gian ngắn cấm bạo loạn chỉ còn hiệu lực khoảng một con trăng, điều này cũng chứng minh trận quyết chiến trong Ủy ban mafia chuẩn bị nổ ra rồi. Ở đoạn thời gian vừa qua. gia tộc Gambino bằng vào mạng

lưới quan hệ cùng thực lực kinh tế lớn mạnh, đã chiếm ưu thế tuyệt đối. Phe cánh bên phía gia tộc QieSi Jarno tuy rằng tận lực phòng thủ thời gian lâu như vậy mà còn chưa thấy dấu hiệu lung lay, nhưng nguyên khí đại thương không nhỏ. nguồn thu nhập giảm thấp đáng kể.

Bất quá, vô luận Edward hay là tộc trưởng gia tộc QieSi Jarno, bọn họ đều phi thường rõ ràng, trường chiến tranh lạnh này còn sẽ kéo dài thêm nữa, thẳng cho đến khi nào phát hỏa mới thôi!

Trong thư phòng, bố già Edward ngồi trên ghế giống như lão tăng nhập định bình thường, miệng ngậm một điếu Xi-gà. lẳng lặng nhìn bản tư liệu trong tay. Bản tư liệu này là do Andrew Loufu soạn thảo, nòng góp nhặt những tình huống gần đây, âm thầm đánh giá quá trình trên một số phương diện, sau khi hoàn thành liền giao cho Edward. Không biết trải qua bao nhiêu lâu. sau khi bố già Edward Xem qua bản tư liệu một lần, trên khuôn mặt mệt mỏi lộ ra vẻ tươi cười: “Annie, gần đây con thực vất vả rồi.”

“Con không hề chi. thừa cha.” Andrew Loufu nhẹ nhàng lắc đầu: “Nhưng thật ra là ngài, ngài hẳn nên nghỉ ngơi thật tốt vài ngày mới được.”

Hiển nhiên, Andrew Loufu thập phần rõ ràng, phương pháp chiến tranh lạnh này đã không thể phân chia thắng bại, hiện giờ tiếp tục bảo trì chẳng qua là muốn hưởng gia tộc Qiesi Jarno gây thêm áp lực mà thôi. Chân chính quyết định vụ chính biến này có thành công hay không, sẽ chính là màn quyết chiến cuối cùng.

“Johnson gần đây không đi chơi nữa sao?” Edward nói sang chuyện khác, vẻ mặt đã thả lỏng hơn lúc trước rất nhiều.

Nghe được tên em trai của mình, sắc mặt Andrew Loufu có chút khó coi, nòng lắc đầu: “Không có, nhưng mà hẳn căn bản không thêm quan tâm đến chuyện tình gia tộc, mỗi ngày chỉ uống rượu vui đùa.”

“Hắn có thể thành thành thật thật ở lại trong trang viên, đã là hiếm thấy rồi.” Edward nói Xong thâm ý liếc mắt nhìn Andrew Loufu một cái: “Annie, kì thực con đối với Johnson có chút thành kiến, hẳn là một chàng trai Xuất sắc. ta luôn luôn cho rằng như vậy.”

Edward thiên vị làm cho Andrew có chút bất đắc dĩ, ở trong mắt nòng, nhiều năm trôi qua như vậy, nếu không phải Edward quá mức chiều chuộng. thì Johnson cũng sẽ không trở thành một tên hoa hoa công tử nổi tiếng. Những chuyện tình của gia tộc cũng sẽ không đặt riêng ở trên người nòng.

“Được rồi. thời gian không còn sớm nữa, con gọi điện thoại kêu Johnson lại đây. cùng nhau dùng bữa tối.” Edward tựa như nhìn thấu được nội tâm của Andrew Loufu, trên mặt khẽ hiện ra vẻ mỉm cười

Nửa giờ sau, Johnson đi vào nhà ăn trong biệt thự. hẳn vẫn một bộ dáng thường ngày, chưng diện lễ phục sang trọng, mái tóc chuốt ngược lên đầu bóng lộn, trên khuôn mặt bài trừ ra một nụ cười mỉa mai.

“Chẳng lẽ em không có một chút quan niệm về thời gian hay sao? “Andrew Loufu nhìn thấy Johnson, nhiều ít có điểm căm tức, nòng và Edward chờ đợi Johnson trong nhà ăn đã gần được mười lăm phút đồng hồ rồi!

Johnson không tỏ vẻ bất mãn đối với chuyện Andrew Loufu căm tức. mà lộ ra nụ cười tươi, áy náy nói: “Bà chị đáng kính của tôi ơi! Ngài cũng biết rồi mà, vô luận thắng em này đi nơi nào ăn cơm, cũng đều chú trọng đến bề ngoài của mình, quần áo chỉnh tề không nói. kiểu tóc cũng phải tốn thời gian, ân, lúc này đây tốc độ đã là nhanh nhất rồi.”

Nói Xong. Johnson quay đầu nhìn sang Edward khẽ mỉm cười chào hỏi, trong nụ cười lại không có vẻ ước thúc chút nào. có chẳng chính là tôn trọng, cái loại tôn trọng đặc hữu của quý tộc: “Cha thân ái, thoát nhìn thần sắc của ngài không được tốt lắm, ngài cần phải nghỉ ngơi an dưỡng cho thật khỏe, những chuyện cần làm cứ giao cho người chị đáng kính của con đi Xử lý! Nòng có thể hoàn thành nhiệm vụ theo ý của ngài!”

“Johnson, con có hứng thú trợ giúp ta và Annie chia sẻ công việc hay không?” Edward híp mắt cười hỏi.

Johnson lập tức lắc đầu: “Nga, không đâu cha! Ngài cũng biết đó, con đối với phương diện này không có hứng thú, cũng không có kinh nghiệm Đương nhiên, nếu ngài cần phát triển mạng lưới quan hệ, thì phải con đi chính phục thiên kim tiểu thư hoặc thiếu phụ của một gia tộc nào đó. con nhất định sẽ không dám khước từ.”

Nghe Johnson nói. Andrew Loufu tức giận run cả người. có trời mới biết tiểu tử trời đánh này đến khi nào thì mới chịu nghiêm chỉnh. So ra mà nói thì Edward lại mang vẻ mặt không sao cả. hẳn khoát tay áo. ra

hiệu Johnson ngồi Xuống dùng cơm

Cả nhà Edward đang cùng nhau ăn bữa tối. Đồng thời trong trang viên gia tộc Qiesi Jarno, Muse thân là tộc trưởng đương nhiệm của gia tộc Qiesi Jarno. tâm tình dường như cũng rất không sai, hẳn chẳng những không thêm lo lắng, bởi vì gia tộc Qiesi Jarno đang bị vây ở trong hoàn cảnh Xấu. Ngược lại, lúc chiều hẳn còn đi chơi golf cùng vài người bạn.

Đương nhiên, chuyện này cũng không bị lưu truyền ra bên ngoài, nếu không những thành viên trong gia tộc Qiesi Jarno phỏng chừng sẽ phát điên!

Thân là tộc trưởng đương nhiệm của gia tộc Qiesi Jarno. ở trong thế giới ngăm danh khí của Muse tuy không lớn như Edward, nhưng cũng là nhân vật chỉ đứng ở phía sau Edward mà thôi. Đó cũng giống như là, gia tộc Qiesi Jarno luôn luôn tồn tại ở phía sau gia tộc Gambino.

Hơn năm mươi tuổi nhưng trên người Muse không có chút...dấu hiệu tuổi già nào. Thoạt nhìn hẳn vẫn còn sung mãn đầy chí. đôi con ngươi màu Xanh lam sáng ngời, lúc nào cũng tỏa mát ra thần thái tự tin.

Tự tin. Đây chính là đặc điểm lớn nhất của Muse.

Cùng loại tự tin khi nắm chắc hết thảy mọi thứ trong tay như bố già Edward bất đồng, loại tự tin của Muse đến từ chính bản tính của hẳn. Hẳn là người trời sinh đã mang chủ nghĩa lạc quan, vô luận lúc nào cũng đều bảo trì tâm cảnh vững vàng. Nhưng, hẳn lại không có đem lòng tự tin chuyển hóa thành tính cách tự cao tự đại!

Trừ bỏ bộ dáng tự tin ra, Muse còn có một cái đặc điểm: Rất thích sạch sẽ. Điểm này tựa hồ có chút tương tự với cái gã Johnson quái dị kia. Bất quá Muse chỉ ưa thích sạch sẽ mà thôi, chứ cũng không phải hẳn lấy lễ nghi quý tộc ra để ước thúc chính bản thân mình.

Mà bởi vì thích sạch sẽ, cho nên những nữ nhân lên giường cùng với hẳn. toàn bộ đều phải là Xử nữ.

Không một ai ngoại lệ.

Bởi thủy chung hẳn đều cảm thấy, nếu ngủ cùng nữ nhân bình thường, đó chính là lãng phí thể lực của hẳn, làm nhor bản linh hồn của hẳn!

366. Chương 316 Giông Tố Sắp Đến. (2)

Tâm phúc của Muse lạ một người da đen, cùng những người da đen bình thường khác bất đồng. Hẳn không có thân hình cao lớn uy mãnh. ngược lại, ngay từ khi sinh ra, dáng người của hẳn đã thấp bé nhỏ con. Thế nhưng hẳn lại đã bảo hộ cho Muse thời gian mười năm qua. Trong vòng mười năm, hẳn đã giết chết mười hai tên sát thủ đến ám sát Muse. toàn bộ đều là nhất chiêu đoạt mạng!

“West Ferris, người đi gặp mặt cái tên kia, thế nào rồi?” Muse ngồi ở trên ghế trong thư phòng. tay kẹp một điếu Xi-gà. ngữ khí thoải mái hướng West Ferris hỏi.

“Dạ, ông chủ.” West Ferris gật đầu: “Lúc chiều tối cùng hẳn gặp mặt một lần, cẩn thận quan sát chung quanh, Xác định không có người nào theo dõi.”

“Àn” Đối với năng lực của West Ferris, Muse mười phần tin tưởng, hẳn mỉm cười: “Cái tên kia nói như thế nào?”

“Hẳn nói hết thảy đều dựa theo kế hoạch mà tiến hành.” West Ferris cẩn thận đáp.

Muse cầm điếu Xi-gà gõ nhịp lên mặt bàn, trầm ngâm vài giây đồng hồ, sau đó lại hỏi: “Được rồi, cái chuyện này tạm thời không nói đến nữa. Bây giờ cho ta biết Xem, đám gia tộc Profaci đã có chuẩn bị gì chưa?”

“Bọn họ đang dựa theo kế hoạch của chúng ta, mà chuẩn bị cho trận quyết chiến cuối cùng này rồi.” West Ferris dứt lời. định nói thêm gì đó. nhưng cuối cùng lại không thốt ra khỏi miệng.

Muse bộ dáng không sao cả, cười nhạt: “West Ferris, người là người mà ta tín nhiệm nhất, ở trước mặt ta không cần kìm nén.”

“Cảm ơn ngài đã tín nhiệm! Ông chủ!” Trong đôi con ngươi âm trầm của West Ferris, bỗng nhiên hiện lên quang mang dị thường. sau đó nói: “Bất quá tôi phát hiện ra lòng tin của bọn hân không đủ.”

“Chuyện này cũng là bình thường. Đợt vừa rồi gia tộc Gambino biểu lộ thực lực quá mức cường hãn, bọn hân không đủ lòng tin cũng là biểu hiện bình thường thôi mà!” Nói Xong, Muse đưa điếu Xi-gà lên miệng, West Ferris nhanh chóng châm lửa cho ông chủ.

Muse nhẹ nhàng hít một hơi Xi-gà. phun ra sương khói nồng đậm, mới vừa cười quỷ dị vừa nói: “Cũng không phải tất cả mọi người, ai cũng có thể lạc quan giống như bản thân ta.”

Nghe được Muse cảm thán, trong lòng West Ferris thâm hiểu, ông chủ luôn luôn có thói quen tự tin, điều này không phải là giả. Thế nhưng Phần lớn ở vào thời điểm mấu chốt, ông chủ vẫn luôn nắm chắc được thế cục trong tay, tỷ như hành động đối phó với gia tộc Gambino lần này.

“Bên phía Lý Dật có tin tức gì đặc biệt hay không?” Muse lại chuyển đề tài. Khi nhắc đến hai chữ Lý Dật, nụ cười trên khuôn mặt của hân. rốt cục cũng biến mất. Ngược lại, đôi lông mày của hân khẽ lộ dáng chau lại một chút.

“Hân vẫn một mực ở Los Angeles, không có hành động gì nổi bật.” West Ferris cung kính hồi đáp.

“Hả?” Muse chậm rãi Phả khói. sau đó nói: “Mấy ngày nữa tìm cơ hội mời Hồng Thanh Vân đến nơi này gặp ta.”

“Dạ, ông chủ.” West Ferris nhẹ giọng đáp.

Nhìn bộ dáng trầm lặng của West Ferris, Muse khẽ cười: “Được rồi, West Ferris. buông lỏng tâm tình một chút đi. lúc nào cũng căng thẳng không phải là chuyện tốt. Ta mới mua được hai chị em sinh đôi người Ukraine, rất không sai. đáng tiếc dạo này ta lại không có tâm tư gì. người đi phát tiết chút đi!”

Lần này West Ferris không lên tiếng. mà chỉ lộ ra một nụ cười quỷ dị ở khóe miệng. sau đó cung kính lui Xuống.

So sánh với hai người Edward cùng Muse mà nói, thì tâm tình của Hồng Thanh Vân quả thực không Xong. Chính Xác ra, những ngày gần đây tâm tình của hân luôn luôn bất an!

Khu phố người Hoa, trong biệt thự, Hồng Thanh Vân thần tình mệt mỏi ngồi ở đại sảnh. đang trầm ngâm hút thuốc lá. Chiếc gạt tàn ở trước mặt của hân đã muốn chập đầy tàn thuốc. trong đó phần lớn tóp thuốc mới chỉ được hút hết có một nửa, rồi bị dụi tắt. Sau khi biết thông tin Lý Dật từ Nhật Bản trở về, Hồng Thanh Vân chưa từng được ngủ an giấc. Trong khoảng thời gian này mỗi khi trời tối hân đều bị mất ngủ. cuối cùng không có biện pháp nào. đành phải dựa vào thuốc an thần. bồi dưỡng giấc ngủ.

Bởi vì quanh năm rèn luyện quyền thuật, nên trước kia thần sắc của Hồng Thanh Vân phi thường tốt. Nhưng hôm nay hân diễn cảm tiểu tụy không nói. hốc mắt hãm sâu biến thành màu đen, trong đôi con ngươi cơ hồ giăng kín những sợi tơ máu. Gần một tháng qua. Hồng Thanh Vân nhìn như già đi mười tuổi. Có lẽ đối lại bất luận người nào cũng sẽ phải giống như Hồng Thanh Vân mà thôi. Mỗi ngày tâm tư bị nhắc lên tới cổ họng, tinh thần căng thẳng cao độ, tùy thời đều muốn phòng bị địch nhân đến ám sát. Cuộc sống như vậy sẽ làm cho con người ta bị băng hoại tinh thần!

Dày vò!

Đây chính là cảm giác trong cuộc sống những ngày gần đây của Hồng Thanh Vân. Khi mới hút được nửa điếu thuốc lại dụi tắt đi. Bỗng nhiên Hồng Thanh Vân mở mắt, giờ khắc này nỗi SỢ hãi trong đôi con ngươi của hân đã biến mất không còn nhìn thấy tăm hơi bóng dáng, cướp lại chính là thần sắc điên cuồng!

Nhiều ngày qua Sống trong áp lực làm cho Hồng Thanh Vân chịu đủ căng thẳng rồi! Hân biết nếu còn tiếp diễn cái loại tình trạng này. hân không bị Lý Dật đánh bại, thì cũng tự mình ngã ngựa. Hồng Thanh Vân làm ra một quyết định, tiên hạ thủ vi cường, coi như đây là một quyết định rất điên cuồng, nhưng hân cũng chỉ còn cách làm như vậy mà thôi!

Hôm nay hân đã bị dồn vào tuyệt lộ, không có bất kì đường lui nào!

“Truyền lệnh Xuống, đứng một tháng sau tiến hành đại hội hắc đạo. bao quát gồm toàn bộ thành viên cấp cao trong Hoa Nhân bang đều phải đến New York tham gia đại hội!” Hồng Thanh Vân ngữ khí âm trầm nói.

Lời hấn vừa thốt lên, người trung niên đứng ở phía sau đáp ứng một tiếng, tiếp đó nhẹ nhàng thoái lui ra khỏi phòng.

“Đến đây đi! Lý Dật. để cho ta được mở rộng tầm mắt Xem người có bao nhiêu thủ đoạn! Bản thân ta muốn nhìn, người đoạt cái vị trí long đầu này như thế nào?” Giờ khắc này, cơ mặt Hồng Thanh Vân đã hoàn toàn vận vẹo, nhãn thần trong mắt đỏ rực, trông thực dọa người.

Thời điểm Lý Dật nhận được mệnh lệnh do Hồng Thanh Vân phát ra, đã là sáng Sớm ngày hôm sau. Đối với đại hội hắc đạo của Hoa Nhân bang, Lý Dật đã từng nghe Phương Cảnh Minh nói qua. Đại hội hắc đạo này mỗi hai năm cử hành tổ chức một lần, đến lúc đó những người phụ trách Hoa Nhân bang trên toàn nước Mỹ sẽ phải quy tụ về tổng bộ ở New York.

Ngày trước, mục đích chủ yếu của đại hội hắc đạo, chỉ có hai việc: “Tổng kết và định hướng phát triển trong tương lai.”

Chung quy là tổng kết thành tích trong hai năm qua và định hướng sự phát triển của bang hội. Đối với cái đại hội hắc đạo hai năm tổ chức một lần này. Lý Dật tự nhiên không cho rằng nó sẽ diễn ra như bình thường. Vừa rồi. sau khi nhận được mệnh lệnh. điện thoại di động của Lý Dật vang lên. người gọi tới là Trương Đức Khôn. Một đoạn thời gian vừa qua. Trương Đức Khôn luôn luôn không có liên lạc với Lý Dật, còn Lý Dật cũng không định chủ động tìm Trương Đức Khôn.

Tại Lý Dật Xem ra. nếu như nói trước kia Trương Đức Khôn vẫn còn giữ lòng phản loạn. Vậy thì hiện giờ Trương Đức Khôn đã hoàn toàn quy phục, hấn không cần phải giám sát chặt chẽ nhất cử nhất động của Trương Đức Khôn nữa. Làm vậy sẽ chỉ khiến Trương Đức Khôn rối loạn trận tuyến mà thôi.

“Cuối cùng, ông cũng nhớ đến tôi rồi sao?” Chuyển liên lạc, Lý Dật cười mà không cười nói.

Đầu bên kia điện thoại, Trương Đức Khôn nghe ra Lý Dật nói câu nước đôi, sắc mặt hơi biến: “Hồng Thanh Vân đã nhận thấy điểm dị thường của tôi. Gần đây theo dõi chặt chẽ, mặt khác có một số việc chưa thể an bài thỏa đáng, cho nên không có tìm

“Nói đi, kế hoạch tiến triển thế nào rồi?” Lý Dật trầm giọng hỏi.

Trương Đức Khôn thở dài một hơi, sau đó cung kính đáp: “Trong khoảng thời gian này, tâm trạng của Hồng Thanh Vân rất khẩn trương, nghe nói mỗi ngày trước khi đi ngủ đều phải uống thuốc an thần.”

“Mặt khác, nếu như không có điều gì bất ngờ Xảy ra, trong đại hội hắc đạo lần này, hấn là muốn được ăn cả ngã về không!”

“Tôi hỏi kế hoạch của chúng ta, đã tiến triển đến đâu rồi.” Lý Dật lạnh lùng cắt ngang lời của Trương Đức Khôn.

“Cái này thì phải cẩn thận an bài mới ổn thỏa. Bởi thứ nhất phải khiến cho đám người phụ trách từng phần nộ, bất mãn đối với Hồng Thanh Vân! Tôi cam đoan. nếu Hồng Thanh Vân ngã ngựa, bọn hấn sẽ vô điều kiện nâng anh lên! Điều thứ hai, bên trong ba đại trưởng lão, ngoại trừ Lưu Kim Ba ra, hai người kia tôi đã Xử lý thỏa đáng, còn Lưu Kim Ba muốn anh ra mặt nói chuyện. Điều thứ ba. là Phong Lâm ở quốc nội cũng sẽ đến New York tham gia đại hội hắc đạo, anh muốn trở về quốc nội báo thù. vậy thì nhất định phải bắt tay với nhân vật này!” Trương Đức Khôn chân thành nói.

Nghe Trương Đức Khôn nói Xong. Lý Dật trầm ngâm khoảng nửa phút, mới lên tiếng: “Tôi hiểu rồi.”

“Mặt khác, một đoạn thời gian trước, Hồng Thanh Vân thường qua lại với Biên Xuyên. người phụ trách Sơn Khẩu tổ ở New York. Tôi nghĩ rằng chuyện tình Nhật Bản, hấn là do bọn chúng nhúng tay vào.” Nhắc tới chuyện tình ở Nhật Bản, ngữ khí của Trương Đức Khôn có chút cổ quái. Hiển nhiên, hấn hoàn toàn thân phục Lý Dật cũng là bởi vì, thực lực khủng bố của Lý Dật biểu lộ ra Ở Nhật Bản!

Trương Đức Khôn nói làm cho khóe mắt Lý Dật híp lại: “Tôi vẫn cảm giác chuyện này có điểm kì quặc, hóa ra là như vậy, chẳng trách Hồng Thanh Vân ăn ngủ không ngon. hừ!”

Lý Dật hừ lạnh một tiếng, khiến cho sắc mặt Trương Đức Khôn khê biến. Hắn rõ ràng, Hồng Thanh Vân phải chết hẳn là chuyện tình chắc chắn như đinh đóng cột. Hiện giờ Hồng Thanh Vân chỉ như cá nằm trên thớt, muốn chém muốn giết lúc nào, hoàn toàn là do Lý Dật định đoạt?

367. Chương 317: Tử Kỳ

Mười bảy ngày sau, khu phố Tàu New York, trong biệt thự của Hồng Thanh Vân. “Hồng tiên sinh. tình tự của ngài càng ngày càng không ổn định, nếu còn tiếp tục như vậy, cho dù thân thể ngài có cường tráng cũng không chịu nổi.” Một nam tử trung niên mặc tây trang chích thuốc an thần Xong, thiện ý nhắc nhở nói.

Nam tử trung niên là bạn của Hồng Thanh Vân, bình thường khi thân thể Hồng Thanh Vân khó chịu, đều do hắn chạy tới chẩn đoán bệnh. Mà trong ba tháng gần đây. nam tử trung niên phát hiện thân thể Hồng Thanh Vân càng ngày càng kém, ngay từ đầu chỉ là cuộc Sống hàng ngày bất an. bị khó ngủ. mỗi ngày phải uống thuốc ngủ mới ngủ được, hiện tại bệnh tình hoàn toàn chuyển biến Xấu, Hồng Thanh Vân không chỉ uống thuốc ngủ, hơn nữa bình thường còn bị nóng nảy và táo bạo.

Nam tử trung niên vẫn rõ ràng nhớ kỹ, lần trước khi hắn chạy vội tới chích thuốc an thần cho Hồng Thanh Vân. Hồng Thanh Vân vừa nổi giận nổ sừng bắn chết một nữ nhân. Lúc nữ nhân kia chết, toàn thân trần như nhộng, đôi mắt uơnh ướn, hình dạng chết không nhắm mắt.

Trên sofa, Hồng Thanh Vân nhắm nghiền mắt, vẻ mặt của hắn tiêu tụy, gương mặt hơi có chút vụn vụn, nguyên thân thể vốn cường tráng thoát nhìn đã gầy yếu hơn rất nhiều.

Đột nhiên.

Hồng Thanh Vân mở mắt, vành mắt của hắn đỏ đầy tơ máu.

Ngạc nhiên nhìn thấy ánh mắt đỏ lên của Hồng Thanh Vân, trong lòng nam tử trung niên chợt lộp bộp. cũng không dám tiếp tục nói nhiều lời vô ích, tuy rằng quan hệ của hắn và Hồng Thanh Vân cũng khá. thể nhưng hắn cũng không dám bảo chứng với trạng thái hiện nay của Hồng Thanh Vân, sẽ nổ sừng bắn chết hắn hay không.

“Ta đã biết.” Có thể đã được chích thuốc an thần, tình tự của Hồng Thanh Vân cũng ổn định hơn rất nhiều. Nhưng lúc nói chuyện thanh âm thấp phần khàn khàn. có vẻ như không có lực, phảng phất như tùy lúc đều nhắm mắt Xuôi tay.

Thời gian trước đây. tuy trung niên nam tử biết Hồng Thanh Vân là long đầu của Hoa Nhân Bang. là một phương kiều hùng. thể nhưng khi Hồng Thanh Vân gặp hắn thì gương mặt luôn mang theo vẻ mỉm cười, làm hắn không hề phát hiện ra chút khí tức nào nguy hiểm, hôm nay đôi mắt Hồng Thanh Vân, trong lòng trung niên nhân cũng cảm thấy sợ hãi. mắt thấy tâm tình Hồng Thanh Vân chuyển biến tốt đẹp hơn rất nhiều. vội vã đưa ra lời cáo từ: “Hồng tiên sinh, nếu như không còn chuyện gì khác. tôi về trước, nếu ngài có chỗ nào khó chịu, cứ việc gọi điện thoại, tôi sẽ lập tức tới ngay...”

Hồng Thanh Vân không nói gì. mà nhắm mắt lại phất phất tay.

Thấy Hồng Thanh Vân phất tay, trong lòng trung niên nhân bỗng nhiên dễ dàng hơn rất nhiều, không nói hai lời, vội vã mang theo hộp thuốc rời đi.

Bên ngoài phòng khách, con nuôi Thạch Đầu của Hồng Thanh Vân đang vẻ mặt lo lắng hút thuốc lá, nhìn thấy trung niên nhân đi ra, vội vã nắm tay đối phương, hỏi: “Bác sĩ Chu, cha nuôi tôi thế nào?”

“Vừa chích Xong thuốc an thần, tâm tình đỡ hơn một chút, bất quá đừng cho ông ấy nghe được chuyện gì không vui, bằng không sẽ...” Bác Sĩ Chu cũng không nói câu kế tiếp, thể nhưng ý tứ đã rất rõ ràng. nếu như để Hồng Thanh Vân nghe được chuyện gì không vui. Hồng Thanh Vân có thể sẽ giết người để phát tiết.

Nghe bác sĩ Chu nói như thế. Thạch Đầu nhíu mày: “Phiền phức ông. bác sĩ Chu. tôi phái người đưa ông về.”

“Không cần, tôi có lái Xe tới.” Đầu của bác sĩ Chu lắc như trống boi, theo hắn Xem ra, ở chỗ Hồng Thanh Vân thêm một phút đồng hồ cũng cảm thấy không thoải mái.

Thạch Đầu phẳng phất như đoán được ý nghĩ trong lòng bác Sĩ Chu, cũng không nói gì nữa, mà đưa bác Sĩ đi ra biệt thự, trong lúc rời đi, bước chân bác Sĩ Chu có chút rối loạn. cảm giác không giống như đang bước đi, mà là chạy trốn.

Đợi bác Sĩ Chu rời đi, Thạch Đầu đứng bên ngoài biệt thự hút thêm điếu thuốc lá, ổn định tâm tình một chút, một mình đi vào, gõ cửa phòng.

“Vào đi.” Bên trong truyền ra thanh âm khàn khàn của Hồng Thanh Vân.

Nghe được Hồng Thanh Vân đáp, Thạch Đầu đẩy cửa đi vào, nhưng biểu tình cũng có chút sợ hãi. vào cửa liền đưa ánh mắt nhìn về phía Hồng Thanh Vân, len lén đánh giá hắn.

Hồng Thanh Vân vẫn nhắm mắt lại như cũ. nhìn qua thập phần tiều tụy.

“Thạch Đầu.” Hồng Thanh Vân bỗng nhiên mở mắt, cử động thỉnh linh dọa Thạch Đầu nhảy dựng.

Thạch Đầu đầu tiên hít sâu một hơi, điều chỉnh lại tâm tình một chút. nói: “Cha, cha thế nào?”

“Ta không sao. đem tình huống mới nhất nói cho ta biết.” Hồng Thanh Vân vừa nói vừa ngồi thẳng người, cầm lấy thuốc lá trên bàn, Thạch Đầu thức thời châm lửa cho Hồng Thanh Vân.

Giản đơn sắp xếp từ ngữ, Thạch Đầu thật cẩn thận nói: “Cha, hình thức đối với chúng ta ngày càng bất lợi.”

“có cái gì nói cái đó, áp a áp ứng giống cái gì?” Hồng Thanh Vân nhú mày, thanh âm bỗng tăng cao.

Thạch Đầu bị cử động của Hồng Thanh Vân làm sợ đến không nhẹ, nhưng phải kiên trì tiếp tục nói: “Mấy ngày nay con vẫn tìm Từ Vạn Phúc của thương hội người Hoa thương lượng. thế nhưng Từ Vạn Phúc giống như đã quyết tâm, nói gì cũng không chịu cùng chúng ta hợp tác nữa.”

Nói đến đây, Thạch Đầu cẩn thận liếc mắt nhìn Hồng Thanh Vân, lại tiếp tục nói: “Về phần phương diện buôn bán ma túy. con đường vận chuyển của chúng ta đã bị tiết lộ, hàng bị người đoạt đi.”

“Ba”

Nghe được Thạch Đầu hội báo. sắc mặt Hồng Thanh Vân đột nhiên biến đổi, trong con ngươi lộ ra hoa diễm phẫn nộ, chỉ thấy hắn hung hăng vỗ bàn, sát khí nghiêm nghị hỏi: “Tra được ra ai làm không?”

“Không có.” Thạch Đầu cúi đầu, yếu ớt đáp một câu, ngay cả thở mạnh cũng không dám Câu trả lời của Thạch Đầu làm sắc mặt Hồng Thanh Vân càng thêm Xấu Xí. hắn biết rõ chuyện buôn bán ma túy bị cướp là ý nghĩa gì.

Trong hai mươi bảy ngày qua, ba vụ buôn bán ma túy của Hoa Nhân Bang đều thất bại, chính Xác ra, hết thấy đều bị cướp!

Lần đầu tiên là hai mươi lăm ngày trước, cảnh vệ đội trên biển bỗng nhiên gia tang tuần tra, phát hiện đội thuyền buôn bán ma túy của Hoa Nhân Bang, tịch thu hàng không nói. con bắt đi toàn bộ thành viên Hoa Nhân Bang trên thuyền!

Chuyện buôn bán ma túy là thu nhập chủ yếu của Hoa Nhân Bang, mà vụ làm ăn này vẫn luôn bị Hồng Thanh Vân vững vàng chộp trong tay. thành viên bị bắt đều là tâm phúc của Hồng Thanh Vân.

Nguyên bản Hồng Thanh Vân cũng rõ ràng. với mạng lưới quan hệ của Lý Dật ở phía biển tây nước Mỹ, chỉ cần Lý Dật đứng ra tuyệt đối có thể bãi bình chuyện này. thế nhưng Hồng Thanh Vân tự nhiên sẽ không làm như vậy. Bởi vì trong ngực hắn rất rõ ràng, chuyện lần này nếu nói chính Xác có lẽ là do Lý Dật làm ra.

Sau khi nhóm hàng hóa đầu tiên bí mật, Hồng Thanh Vân tuy rằng phẫn nộ, nhưng không có biện pháp khác, không thể làm gì khác hơn là nhìn đau hướng Tam Giác Vàng giải thích, đồng thời bồi thường một ít tiền. để vị tướng quân ở Tam Giác Vàng dùng tốc độ nhanh nhất đưa tới nhóm hàng hóa thứ hai!

Nhóm hàng thứ hai. Hồng Thanh Vân thay đổi con đường vận chuyển, thế nhưng không có nghĩ đến vẫn bị cảnh vệ đội trên biển đúng lúc bắt được, hạ tràng cũng giống lần đầu tiên như đúc!

Chuyện này làm Hồng Thanh Vân thiếu chút nữa tức giận đến ngất xỉu. Không ai so với hắn rõ ràng hơn ý nghĩa trọng yếu của vụ buôn bán ma túy đối với Hoa Nhân Bang. Thế lực của Hoa Nhân Bang phân bố trong mấy thành thị lớn của Mỹ, có thể chống đỡ. hoàn toàn là nhờ những vụ buôn bán ma túy. Bây giờ vụ buôn bán ma túy bị cắt đứt, không có thu nhập, đại lão các khu phải hướng Hồng Thanh Vân cầu cứu, cuối cùng còn nói rõ, nếu như nhóm hàng hóa thứ ba lại Xuất hiện vấn đề, như vậy hợp tác đồng bọn của Hoa Nhân Bang sẽ ngừng hẳn việc hợp tác với Hoa Nhân Bang.

Ở dưới tình hình này. Hồng Thanh Vân vì muốn bảo chứng nhóm hàng hóa thứ ba không Xảy ra sơ thất, cũng không đi bằng đường biển phía tây nước Mỹ, mà trước tiên nhiều qua Nam Mỹ, sau đó đi bằng đường hàng không. Thế nhưng làm cho Hồng Thanh Vân nằm mơ cũng không nghĩ đến chính là, nhóm hàng hóa thứ ba vẫn bị cướp như trước!

Lúc này đây rất rõ ràng không phải do cảnh vệ đội trên biển động thủ, mà là thế lực khác!

Mà theo Hồng Thanh Vân Xem ra. hung thủ có khả năng nhất chính là Lý Dật!

“Người bên dưới có phản ứng gì?” Hồng Thanh Vân trầm ngâm vài phút lại mở miệng lần nữa, giọng nói thấp phần âm trầm

Thạch Đầu cũng không dám ngắt đầu. chỉ dám dùng khước mắt quan sát Hồng Thanh Vân, vừa trả lời: “Bọn họ đã đến New York, ồn ào đòi gặp cha, những người khác trên cơ bản buổi tối cũng đã đến New York. Bọn họ thoát nhìn là bị bức nóng nẩy. thái độ thật không tốt.”

Trong lúc nói những lời này, Thạch Đầu nhớ rõ trước đó hắn đã Xảy ra Xung đột với người phụ trách Hoa Nhân Bang tại Chicago, người phụ trách tại Chicago trong dĩ vãng vốn luôn thập phần tôn kính hắn. không chỉ đã không còn khách khí đối với hắn. ngược lại còn chỉ vào mũi hắn mà mắng chửi. Điều này làm cho hắn thập phần khó chịu, nhưng hắn cũng rõ ràng những người này chính vì bị bức nóng nẩy vì không có hàng để bán, vì vậy vụ buôn bán chỉ có thể gián đoạn, thu nhập cũng ngừng lại, những đại lão kia căn bản không thể giải thích hợp lý với đám thủ hạ.

“Lý Dật a Lý Dật, người thật độc a!” Hồng Thanh Vân nghiêng răng nghiêng lợi rít ra một câu giữa kẽ răng, sau đó âm trầm nói: “Phân phó Xuống dưới, chờ sau khi đại hội hắc đạo kết thúc, vụ buôn bán ma túy sẽ khôi phục bình thường, mà tổn thất trong một tháng này, tổng bộ toàn bộ tiếp tế cho bọn họ!”

“Dạ! Cha nuôi.”

Thạch Đầu lĩnh mệnh đi ra ngoài. trong lòng cũng vẫn đang bồn chồn: “Thực sự có thể khôi phục bình thường sao?”

Sau một khắc, lần đầu tiên trong cuộc đời Thạch Đầu sản sinh hoài nghi với Hồng Thanh Vân. Thân là con nuôi của Hồng Thanh Vân, Hồng Thanh Vân vẫn luôn là người mà Thạch Đầu kính trọng nhất, đồng thời cũng là cái bóng mà hắn muốn noi theo nhất. Thế nhưng với đoạn thời gian gần đây, Hồng Thanh Vân biểu hiện cùng thể cực biến hoá làm Thạch Đầu càng ngày càng không đủ lòng tin với Hồng Thanh Vân. Mặc dù như vậy. thế nhưng hắn hiểu được, hắn và Hồng Thanh Vân đang ở chung một thuyền, Hồng Thanh Vân bại, hắn cũng không có kết cục tốt!

Đêm tối đã triệt để phủ Xuống ngọn đèn mông lung bao phủ toàn bộ khu phố Tàu. dù là đang mùa hè, thế nhưng khu phố Tàu càng náo nhiệt hơn dĩ vãng, cuộc sống về đêm cũng càng thêm phong phú, những khu chợ đêm đều kín người hết chỗ. Nhiều người ý nghĩa làm ăn tốt. điều này làm cho những người buôn bán trong khu phố Tàu đều thập phần hài lòng, làm cho bọn họ hài lòng chính là: từ sau khi Hoa Nhân Bang tại Los Angeles thay đổi lão đại, Hoa Nhân Bang cũng không còn thu tiền bảo hộ của bọn họ.

Không chỉ là những tiệm ăn bình thường, dù là một ít quán bar và hộp đêm, Lý Dật cũng không tiếp tục cho người thu tiền bảo hộ.

Cách làm của Lý Dật tuy rằng làm cho Hoa Nhân Bang tổn hao một số tiền thu hoạch. thế nhưng hôm nay đối với Lý Dật mà nói. chút tiền kia cũng không đáng là hạt bụi, mà hành động của Lý Dật lại chiếm được sự thừa nhận của những người buôn bán trong khu phố Tàu.

Vào buổi tối, Lý Dật cũng không như ngày thường ở trong nhà Xem ti vi với Hạ Vũ Đi2nh. mà mặc một thân kiêu áo Tôn Trung Sơn rời khỏi khu phố Tàu. Quần áo cũng không phải được may từ tay người chuyên

ngiệp, cũng không phải người chuyên may quần áo của Đường Hải trước kia. mà là tự tay Hạ Vũ Đình. Từ nhỏ lớn lên trong cô nhi viện. sau khi lớn lên cũng làm việc trong đó. tài may vá của Hạ Vũ Đình thật sự không tệ, bàn tay khéo léo tinh xảo, làm ra kiểu áo Tôn Trung Sơn mặc vào người Lý Dật thập phần vừa vặn.

Lái Xe cho Lý Dật vẫn là Anh Hoa, hôm nay tuy rằng Anh Hoa vẫn đáng vẻ lạnh như băng, thế nhưng chỉ ít khi nói chuyện với Lý Dật, biểu tình đã trở nên nhu hòa rất nhiều, ánh mắt cũng không còn lạnh lùng như dĩ vãng.

“Đi nơi nào?”

Anh Hoa nhìn qua kính chiếu hậu thấy bộ quần áo mới của Lý Dật. trong con ngươi hiện lên ánh mắt cổ quái. với tầm mắt của nàng tự nhiên nhìn ra được bộ quần áo của Lý Dật hoàn toàn khác hẳn, nàng có thể đoán được bộ quần áo đã Xuất từ tay người nào.

“Villa Beverly Hills.” Lý Dật nói ra nơi đến. nơi đó chính là địa chỉ của người nắm quyền cảnh sát Los Angeles Sidon.

Vào buổi sáng, Lý Dật nhận được điện thoại của Sidon, trong điện thoại, Sidon nói cho Lý Dật, hôm nay là sinh nhật bốn mươi tuổi của hắn, sẽ tổ chức tiệc tại biệt thự, mời Lý Dật đến dự. Cùng lúc đó Haise Lin cũng gọi điện thoại cho Lý Dật, Lý Dật nhờ nàng điều tra tư liệu về Hồng Thanh Vân. nàng đã điều tra xong, buổi tối khi đi tham gia tiệc sinh nhật của Sidon sẽ giao cho hắn.

Đoạn thời gian trước, Lý Dật nhờ Sidon lợi dụng quyền lực trong tay tăng mạnh độ tuần tra của cảnh vệ đội trên biển, ngăn chặn vụ buôn bán ma túy của Hoa Nhân Bang. Rốt cục cũng thiếu một nhân tình nhỏ với Sidon. hôm nay Sidon chủ động mời, tự nhiên hắn sẽ không cự tuyệt, huống chi còn phải lấy tư liệu trong tay Haise Lin.

Lúc Xe đến cửa biệt thự. bãi đỗ Xe đã có đủ loại Xe limousine, trong đó còn có một ít Xe Lý Dật thập phần quen thuộc. hiển nhiên. với địa vị hiện nay của Sidon tại Los Angeles, lực hiệu triệu thập phần kinh khủng.

“Đi cùng tôi vào trong nhé?” Anh Hoa dựa theo hướng của bảo an nội bộ biệt thự cho Xe dừng lại, Lý Dật cũng không như ngày thường để Anh Hoa ở trong Xe chờ, mà gọi Anh Hoa vào trong cùng hắn.

Anh Hoa nhẹ nhàng lắc đầu: “Tôi không thích loại không khí này.”

“Được rồi, cô ở trong Xe chờ tôi.” Nghe Anh Hoa nói như thế, Lý Dật cũng không miễn cưỡng. hắn biết Anh Hoa rất không thích dự loại tiệc tùng này. phảng phất giống như hắn ở kiếp trước, nếu như không cần thiết, vốn cũng không thích tham gia loại tụ hội như vậy. Từ ý nghĩa nào đó mà nói. Anh Hoa cũng giống như Lý Dật ngày Xưa. cũng không hoàn toàn dung nhập vào sinh hoạt hiện tại.

Trước khi Lý Dật vào cửa Cố ý gia cổ tay nhìn thời gian một chút, phát hiện vẫn chưa muộn, lộ ra dáng tươi cười Xã giao tiêu chuẩn, sau đó đi vào biệt thự. Đại sảnh đã ngồi đầy khách nhân, khách nhân đến bưng ly rượu, theo những nghề nghiệp khác nhau chia làm những nhóm tụ tập trò chuyện. Dân nhạc phía góc tây bắc đang diễn tấu một khúc nhạc nhẹ nhàng thư hoãn.

Trong khách nhân, nam nhân ít hơn một chút, những nam nhân quần áo chỉnh tề, cử chỉ ưu nhã, khí phách của những nhân sĩ thành công, so sánh mà nói. nữ nhân tham gia tụ hội có rất nhiều người trẻ tuổi. đại khái các nàng đều là những ngôi sao điện ảnh mới nổi tiếng.

Đêm nay Sidon mặc bộ lễ phục màu trắng. dù đã bốn mươi tuổi nhưng do bảo dưỡng không tệ. sau khi mặc bộ lễ phục màu trắng, cả người thoát nhìn trẻ hơn mười tuổi. Đối với loại tụ hội này, Sidon đã quen thuộc từ lâu, tay hắn cầm ly rượu, gương mặt mỉm cười đi qua lại trong đại sảnh, không ngừng nói chuyện với khách nhân.

“Lý Dật tiên sinh đến.” Người tiếp khách đứng ngay cửa sau khi hô lên tên của Lý Dật, nguyên phòng khách đang náo nhiệt trong nháy mắt an tĩnh xuống tới.

Bao quát Sidon bên trong, tất cả mọi người đều đưa ánh mắt nhìn về phía Lý Dật. Lý Dật đưa năm trăm ngàn đô la tiền lì Xì giao cho người tiếp khách, sau đó trong ánh mắt nhìn kỹ của mọi người, mỉm cười đi về phía Sidon.

Trong nháy mắt nhìn thấy Lý Dật Xuất hiện, trong con ngươi Sidon hiện lên đạo ánh sáng hưng phấn, trước khi Lý Dật đi tới chỗ hắn, hắn đã trước tiên bước tới, vừa đi vừa nói: “A ha. Lý thân ái, rốt cục anh đã tới.”

“Lão bằng hữu, sinh nhật vui vẻ.” Trong ánh mắt nhìn kỹ của mọi người, Lý Dật hướng Sidon làm ra một lễ nghi quý tộc.

Cử động của Lý Dật làm Sidon mừng rỡ như điên. Theo Sidon Xem ra. đêm nay khách nhân quan trọng nhất chính là Lý Dật, thậm chí toàn bộ các khách nhân có mặt cộng lại cũng không so sánh bằng Lý Dật, mà biểu hiện lúc này của Lý Dật không thể nghi ngờ là cấp đủ mặt mũi cho Sidon.

“Lão bằng hữu, anh thật sự là quá khách khí.” Sidon mỉm cười ôm Lý Dật, sau đó nói: “Hôm nay nơi này có rất nhiều cô gái Xinh đẹp. các nàng đều rất muốn làm quen với anh, anh cũng không được làm cho các nàng thất vọng.”

Trong lúc Sidon nói, những nữ minh tinh Hollywood đều lộ ra nụ cười tự nhận là mê người hướng Lý Dật phóng điện.

Đối mặt với những nữ minh tinh khêu gợi, Lý Dật cũng không có bao nhiêu hứng thú, hắn chỉ tùy ý quét mắt nhìn những cô gái, gật đầu như chào một chút. Ngay khi hắn thu hồi ánh mắt, ánh mắt hắn chợt dừng lại trên người một nữ nhân mặc áo dạ hội màu đen một chút.

Trong nháy mắt, nữ nhân kia nhìn hắn lộ ra dáng tươi cười mê người, thậm chí còn có ý liếm môi, mà ánh mắt đã lộ ra vị đạo như u oán.

Vì sao cô ấy lại tới?

Vùng lông mày Lý Dật hơi nhướng lên. sau đó nói: “Lão bằng hữu, nơi này có rất nhiều bạn bè cần anh chào hỏi. anh đi làm việc của anh đi.”

Sidon biết hôm nay Lý Dật tới nơi này ngoại trừ cổ động cho hắn, còn có một mục đích là muốn gặp Haise Linna, mà trên thực tế Sidon không biết chính là, người mà Lý Dật muốn gặp lại là Haise Lin!

Kết thúc cuộc nói chuyện với Sidon, Lý Dật đi tới chỗ Haise Linna đồng thời cũng chào hỏi những khách nhân trong đại sảnh, trong lúc chào hỏi, Lý Dật nhạy cảm phát hiện. khách nhân trong ngày hôm nay, liên can tới hắc đạo chỉ có một mình hắn. Mà Seaman của gia tộc Gambino cũng không có tới.

Vì vậy Lý Dật cũng thập phần rõ ràng, những người hỗn hắc khác thì không có tư cách, mà Seaman hơn phân nữa là chuẩn bị cho việc quyết chiến chính biến, dù sao lần trước hắn thiếu chút nữa làm cho phân bộ của gia tộc Gambino tại Los Angeles toàn quân bị diệt.

“Haise Lin đâu?” Rất nhanh, Lý Dật đi tới bên người Haise Linna, nhàn nhạt hỏi thăm

Nhận thấy được giọng nói hơi bất mãn của Lý Dật, dáng tươi cười câu hồn trên gương mặt của Haise Linna trong nháy mắt cứng lại. sắc mặt của nàng hơi đổi: “Là tôi cố ý nói với chị ấy tôi muốn tới đây giao tư liệu cho anh.”

Biến hóa của Haise Linna hoàn toàn rơi vào trong mắt Lý Dật. nhìn tiểu mỹ nhân trước mắt, nhớ tới lão Xử nữ của hình cảnh quốc tế ở kiếp trước, tâm tình Lý Dật nhiều ít có chút phức tạp.

Ngày trước, hắn chỉ ôm ý niệm trả thù trong đầu mới chiếm đoạt thân thể của Haise Linna, sau đó cũng không cảm nhận được sự vui vẻ sau khi trả thù, mà lúc này Haise Linna lại không tiếc làm thêm một lần nữa để câu dẫn hắn, khiến cho hắn không hiểu vì sao vô cùng phản cảm.

“Cảm ơn, tư liệu đâu?” Lý Dật nhíu mày hỏi.

Nghe được Lý Dật nói. Haise Linna u oán lấy ra một bao tư liệu: “Đều ở đây.”

Lý Dật chưa nói gì, trực tiếp nhận lấy.

“Lý, tối nay tôi có thể ở cùng anh không?” Mắt thấy Lý Dật bỏ bao tư liệu vào. Haise Linna điều chỉnh biểu tình một chút, lộ ra dáng tươi cười mê hoặc. đồng thời cố ý kề sát thân thể vào người Lý Dật, hướng

Lý Dật thổi ra một hơi nóng, trong hơi nóng còn hỗn hợp hương vị nước hoa khiến hormone của nam nhân phải tăng vọt.

Nghe hương nước hoa mê người trên cơ thể Haise Linna. nhìn biểu tình chờ mong của nàng. Lý Dật nhẹ nhàng lắc đầu: “Haise Linna, giao dịch giữa chúng ta đã kết thúc, tôi cũng đã thực hiện lời hứa hẹn khi trước, cha của cô hiện tại đã trở thành thành viên trung tâm của gia tộc Hyde Gus.”

Nói đến đây, Lý Dật thở dài: “Tôi biết, đêm nay cô tới nơi này hơn phân nửa là bởi vì cha cô, cô trở lại nói với cha cô. tôi có thể giúp hần thì đã giúp. còn lại phải cần nhờ chính bản thân hần”

Lý Dật nói làm Haise Linna biến Sắc, trong con người hiện lên một ánh mắt kinh hoàng.

“Mặt khác, hành động của cô thật sự rất không Xong.” Lý Dật dứt lời, Xoay người rời đi.

Nghe được Lý Dật nói, Haise Linna giống như bị điện giật. Sững sờ ngay tại chỗ, hai gò má mê người chợt tái nhợt, trên thực tế Lý Dật chỉ đoán đúng phân nửa, Haise Linna đi tới nơi này ngoại trừ theo ý tứ của cha nàng. còn có chính mục đích của nàng, nàng muốn lợi dụng thân thể mê hoặc Lý Dật. sau đó lợi dụng Lý Dật để bước lên cao!

Chỉ là nàng nằm mơ cũng không có nghĩ đến, Lý Dật lại cự tuyệt!

Hơn nữa không chút nào lưu tình mà chọc thủng thủ đoạn của nàng.

Kết thúc cuộc nói chuyện với Haise Linna, Lý Dật cũng không ở lại trong đại sảnh quá lâu. hai mươi phút sau. hần lại chào hỏi Sidon lần nữa, liền trực tiếp rời khỏi biệt thự.

Trong bãi đỗ Xe của biệt thự, Anh Hoa tựa hồ thật không ngờ Lý Dật lại nhanh như vậy đi ra. ở trong trí nhớ của nàng. tuy rằng Lý Dật cũng không phải rất thích tham gia loại tụ hội này, thế nhưng mỗi lần đều đợi khi tụ hội sắp kết thúc mới có thể rời đi. Anh Hoa không biết chính là, thủ đoạn ấu trĩ của Haise Linna làm cho Lý Dật nhiều ít có chút khó chịu. tự nhiên không muốn ở lâu trong đó.

Trong lòng tuy rằng không rõ ràng lắm nguyên nhân Lý Dật rời đi, nhưng Anh Hoa cũng như ngày thường, chủ động Xuống Xe mở cửa cho Lý Dật.

Tiến vào trong Xe, Lý Dật mở máy vi tính bút ký, sau đó cài tư liệu vào trong. Mà Anh Hoa lại yên lặng khởi động máy Xe, chạy rất ổn. cơ bản sẽ không ảnh hưởng đến việc làm của Lý Dật.

Đợi khi Xe quay trở lại khu phố Tàu, Lý Dật dời ánh mắt ra khỏi màn hình máy vi tính, hần đã Xem lướt qua nội dung. Haise Lin cung cấp tư liệu cho Lý Dật trong đó ghi chép từng cử động gần nhất của Hồng Thanh Vân, bao quát sự cấu kết với gia tộc QieSi Jarno và Sơn Khẩu Tổ.

Nhưng duy nhất làm cho Lý Dật có lòng cảnh giác chính là cỗ lực lượng bí mật trong tay Hồng Thanh Vân: Huyết Sát!

Căn cứ tư liệu của Haise Lin, Huyết Sát là một cỗ thể lực do Hồng Thanh Vân bí mật bồi dưỡng. đại khái khoảng mười lăm tên thành viên. năng lực thành viên Xuất sắc. đủ so sánh với sát thủ phổ thông!

“Huyết Sát?” Trong đầu hiện lên nội dung trong tư liệu, Lý Dật cũng lộ ra dáng tươi cười chẳng đáng: “Hồng Thanh Vân, ba ngày sau chính là ngày chết của người!”

368. Chương 318: Mục Tiêu New York!

Khi ánh mặt trời sáng Sớm vừa chiếu Xuống, Hồng Thanh Vân mặc một bộ quần áo rộng thùng thình đi tới trước cọc gỗ trong đại viện. hướng cọc gỗ không ngừng đánh tới.

Dưới ánh mặt trời, động tác của Hồng Thanh Vân cũng khác hơn dĩ vãng rất nhiều, nhưng vẻ mặt của hần cũng đã hoàn toàn thay đổi hơn ngày hôm trước. Hần tựa hồ lại biến trở thành long đầu Hoa Nhân Bang tràn đầy tự tin ngày trước, trong con người cũng không còn vẻ kinh khủng, chỉ còn là tự tin, nhưng trong vẻ tự tin ẩn chứa một tia điên cuồng.

Thạch Đầu vẫn như ngày thường, cầm khăn mặt cung kính đứng bên cạnh Hồng Thanh Vân. Nhận thấy được tình tự biến hóa của Hồng Thanh Vân, sự bàng hoàng và bất an trong lòng Thạch Đầu biến mất không

còn thấy bóng dáng tăm hơi. ở trong trí nhớ của hắn, Hồng Thanh Vân luôn lãnh tĩnh đi chuyên tâm làm một chuyện cũng chưa từng thất bại qua bao giờ!

Tuy rằng không biết Hồng Thanh Vân làm sao điều chỉnh lại được tâm tình. thế nhưng theo Thạch Đầu Xem ra, Hồng Thanh Vân khẳng định đã nghĩ ra biện pháp đối phó Lý Dật.

Điều này không thể nghi ngờ tạo được lòng tin thật lớn cho Thạch Đầu!

Bởi duyên có đã thời gian dài tâm tình không tốt, thân thể Hồng Thanh Vân kém hơn rất nhiều, không được nữa giờ đầu hắn đã đầm đầy mồ hôi, thở hồng hộc. ra quyền cũng trở nên mềm nhũn vô lực.

“Rốt cục cũng đã già thật rồi!” Hồng Thanh Vân cũng không tiếp tục ngạnh cứng, mà chỉ dừng lại. cầm lấy khăn mặt do Thạch Đầu đưa qua. lau lau mồ hôi trên đầu, cảm thán nói.

Về dễ dàng khi cảm thán của Hồng Thanh Vân làm tâm tình Thạch Đầu thư sướng hơn rất nhiều, hắn cười cười nói: “Thân thể lão gia tử còn khoẻ lắm, so với người thường mạnh hơn nhiều.”

Hồng Thanh Vân nghe vậy chỉ nhàn nhạt cười, cũng không nói gì.

Cùng lúc đó, một gã bảo tiêu của Hồng Thanh Vân nhanh chân chạy tới, mà ngoài cửa đã truyền vào thanh âm chửi mắng: “Đám tạp chủng kỹ nữ đường các ngươi, ta muốn gặp lão đại các ngươi!”

Nghe được thanh âm quen thuộc, vùng lông mày Thạch Đầu hơi nhướng lên, Hồng Thanh Vân lại làm như không có việc gì, mắt thấy tên bảo tiêu kia chạy tới, dẫn đầu nói: “Đi mời Biên Xuyên tiên sinh vào.”

“Cút! ”

Hồng Thanh Vân vừa nói Xong. ngoài cửa truyền đến tiếng mắng tức giận của Biên Xuyên, cùng lúc đó tên thành viên Hoa Nhân Bang phụ trách gác cửa bị ném ra ngoài, thân thể ở trên không trung Xệt qua đường vòng cung mỹ lệ, hung hăng ngã Xuống mặt đất, phát ra âm thanh trầm muộn.

Sau đó, Biên Xuyên mang theo bốn gã bảo tiêu thở phì phì đi vào biệt thự.

“Biên Xuyên này cũng quá kiêu ngạo!” Thạch Đầu rất bất mãn với hành vi của Biên Xuyên. len lén nhìn qua Hồng Thanh Vân. nhưng phát hiện biểu tình bình tĩnh của Hồng Thanh Vân, giống như không có gì dao động được hắn.

Xa Xa, Biên Xuyên nhìn thấy Hồng Thanh Vân đang mặc một thân võ phục đứng bên cạnh cọc gỗ, thiếu chút nữa tức giận đến ngất Xiu, chỉ thấy hắn tròn tròn mắt. Hai mắt đỏ lên quát: “Hồng Thanh Vân, đã đến lúc này, ngươi không ngờ còn tâm tư đánh quyền?”

Vừa nói Biên Xuyên vừa mang theo bảo tiêu hướng Hồng Thanh Vân đi tới, vẻ mặt của hắn nhìn qua thập phần tiêu tụy, vành mắt đã biến thành màu đen. Hốc mắt hãm sâu, tâm tình thập Phần không Xong. so sánh với Hồng Thanh Vân thời gian vừa qua cũng y hệt không khác chút nào.

Hồng Thanh Vân cũng không chút dao động bước lên nghênh đón, nói: “Cơn tức của Biên Xuyên tiên sinh thật lớn!”

“Hừ” Biên Xuyên hừ lạnh một tiếng, bất quá khi hắn nhìn thấy biểu tình bình tĩnh của Hồng Thanh Vân, trong lòng cũng cực kỳ khiếp sợ, theo hắn Xem ra, hành động táo hắc sẽ lập tức kết thúc, với tính tình của Lý Dật nhất định sẽ trả thù. Mà Hồng Thanh Vân nhìn qua giống như người không có việc gì.

Lẽ nào hắn không sợ chút nào?

Trong lòng Biên Xuyên thầm hỏi chính mình, vốn định che giấu sự sợ hãi trong nội tâm, nhưng phát hiện làm sao cũng không che giấu được, liền đơn giản đi thẳng vào vấn đề nói: “Hồng Thanh Vân. ngươi Xem rất tự tin. lẽ nào người đã có biện pháp đối phó tên hỗn đản kia?”

“Đi vào nói.” Hồng Thanh Vân cũng không lập tức trả lời câu hỏi của Biên Xuyên, mà hướng biệt thự làm ra thủ thế như mời.

Sau đó, Hồng Thanh Vân và Biên Xuyên đi tới phòng khách biệt thự, mà Thạch Đầu cùng bảo tiêu của Biên Xuyên chờ bên ngoài biệt thự.

“Hong Thanh Vân, người rốt cục đang làm cái quỷ gì?” Tiến vào biệt thự ngồi Xuống, Biên Xuyên nhìn không được hỏi, lúc hỏi đôi mắt lóe ra vẻ chờ mong.

Hong Thanh Vân có thể cảm nhận được tâm tư của Biên Xuyên, nhàn nhạt cười: “Biên Xuyên tiên sinh, lời này của người có ý tứ gì?”

“Mẹ nó! Hong Thanh Vân. ít giả trang thâm trầm trước mặt ta. tiểu tư kia rất nhanh sẽ đến New York, một ngày hần tới New York, dựa vào quan hệ của hần với gia tộc Gambino, người cho rằng hạ tràng của chúng ta là cái gì?” Trong giọng nói của Biên Xuyên tràn ngập mùi thuốc súng, hiển nhiên đối với hình dạng của Hong Thanh Vân rất tức giận.

Hong Thanh Vân châm điếu thuốc, thích ý hút một ngụm, nói: “Không phải rất nhanh, mà là ngay hôm nay, buổi sáng hôm nay hần đã ngồi máy bay từ Los Angeles đến New York.”

“Ngày hôm nay?” Hong Thanh Vân nói làm trái tim Biên Xuyên hung hăng co quắp lại, trong con người toát ra vẻ sợ hãi, hành trình Nhật Bản của Lý Dật làm cho hần không cách nào Xóa được bóng ma ám ảnh.

Sau thoáng sợ hãi, Biên Xuyên trừng lớn mắt, trầm thấp hỏi thăm: “Hong Thanh Vân. chúng ta đã ở chung một thuyền. hần tới. người hay ta đều không sống khá giả. Người lại thản nhiên như thế, chẳng lẽ người cho rằng hần sẽ bỏ qua cho người?”

“Ta tự nhiên sẽ không ấu trĩ như vậy.” Hong Thanh Vân lạnh lùng hừ nói: “Giữa người và ta, hần càng mong muốn ta chết!”

“Vậy người?” Biên Xuyên triệt để giật mình, hần hoàn toàn không hiểu trong hồ lô Hong Thanh Vân đang bán thuốc gì.

“Trên thực tế. khi hần gia nhập vào Hoa Nhân Bang cũng đã định trước giữa ta và hần chỉ lưu lại một người. Mà thời gian trước ủy ban mafia chính biến, hành vi ta cấu kết gia tộc Qiesi Jarno càng kiên định lòng tin hần muốn giết chết ta, lúc này đây, ta và người hợp tác thiếu chút nữa hại chết nữ nhân của hần, hần hận không thể lột da của ta, uống máu của ta, thế nhưng hần vẫn không hề động thủ.” Hong Thanh Vân đang lúc nói chuyện lại lộ ra dáng tươi cười âm trầm: “Người biết là vì sao không?”

“Bởi vì hành động táo hắc còn chưa kết thúc!” Biên Xuyên vô ý thức nói.

Hong Thanh Vân cười lắc đầu: “Đều không phải!”

Hong Thanh Vân nói nhất thời làm Biên Xuyên ngắc ngẫn cả người!

“Bởi vì hần không dám giết ta, cũng không thể giết ta.” Hong Thanh Vân cười thật tà ác: “Cho nên Biên Xuyên tiên sinh. người nói ta và người cùng chung một thuyền là sai rồi. Tối đa chỉ có thể nói chúng ta là địch nhân của hần, mà ta và người thì khác nhau, hần có thể không kiêng nể gì mà giết người, thế nhưng cũng không thể giết ta!”

“Người nói vậy!” Biên Xuyên bị Hong Thanh Vân triệt để chọc giận.

Hong Thanh Vân cười nhạt: “Biên Xuyên, tư liệu của Lý Dật người không chỉ Xem qua một lần. chuyện của hần ở tại Trung Quốc người rất rõ ràng! Hần sẽ không ở mãi tại Mỹ. hần sẽ quay về Trung Quốc. Hoa Nhân Bang đối với hần mà nói chỉ là ngôi cao công cụ dùng để báo thù mà thôi, nhưng nếu không có công cụ này cũng không được! Cho nên hần muốn Xong chính là vị trí long đầu, mà không phải là giết chết ta, nếu như hần giết ta để mạnh mẽ thượng vị, hần căn bản không cách nào được thành viên Hoa Nhân Bang thân thực!”

“Mẹ nó!” Nghe Xong Hong Thanh Vân nói, Biên Xuyên trực tiếp nhảy dựng lên khỏi sofa. biểu tình sắp sửa Xảy ra sấm chớp mưa bão, hần mơ hồ nghĩ hần đã bị Hong Thanh Vân lợi dụng.

Biểu tình của Biên Xuyên hoàn toàn rơi vào trong mắt Hong Thanh Vân, Hong Thanh Vân không có bất luận điều gì biểu thị, tựa hồ hần đoán được từ lâu chuyện này. chính Xác ra, trảng cảnh này là do hần từng bước một chế tạo.

“Biên Xuyên. nếu người muốn sống. muốn tiếp tục giữ vị trí hiện tại của mình. người chỉ có một biện pháp.” Hong Thanh Vân hoàn toàn không để ý tới tình tự sắp nổ bão của Biên Xuyên, thản nhiên nói.

Quả nhiên. Hồng Thanh Vân nói làm câu dẫn ra hứng thú của Biên Xuyên, hần theo bản năng hỏi: “Cái gì?”

“Giết chết Lý Dật!” Hồng Thanh Vân trầm giọng nói.

“Hồng Thanh Vân, người con mẹ nó không phải nói lời vô ích sao?” Biên Xuyên tức giận đến cả người run lên. Nếu như không phải lo lắng hiện tại còn đang ở trong địa bàn của Hồng Thanh Vân, hần tuyệt đối sẽ đánh Hồng Thanh Vân một trận tơi bời cho hết giận.

“Lý Dật sau khi đến New York sẽ đi trước gia tộc Gambino, gia tộc Gambino muốn chuẩn bị cuộc quyết chiến cuối cùng, ở thời điểm mẫn cảm này, không nhất định sẽ phái nhân vật trọng yếu đến sân bay tiếp đón hần.” Hồng Thanh Vân hí mắt, trong con ngươi lóe ra ánh sáng cơ trí: “Cho nên, đoạn đường từ sân bay đến gia tộc Gambino là cơ hội của người, là cở hội duy nhất!”

Cơ hội duy nhất!

Bốn chữ nhỏ lại giống như một cây búa tạ hung hăng nện vào ngực Biên Xuyên, làm cả người hần chấn động, hô hấp trở nên có chút tắc trở.

“Hồng Thanh Vân, người độc!” Gương mặt Biên Xuyên dữ tợn hướng Hồng Thanh Vân tổng lên một cạu, sau đó thở phì phì rời khỏi biệt thự, hiển nhiên hần rõ ràng Hồng Thanh Vân nói không sai.

Ha ha! Ha ha ha! Ha ha ha ha!

Nhìn theo Biên Xuyên rời đi, Hồng Thanh Vân cũng nở nụ cười, cười đến dị thường điên cuồng, tiếng cười vô cùng kinh khủng, làm cho người ta có loại cảm giác âm u. Hơn mười giây sau, gương mặt Hồng Thanh Vân vặn vẹo, trong con ngươi lóe ra ánh sáng điên cuồng. Hiển nhiên, trong ngực hần cũng rất rõ ràng, sự tình cũng không dễ dàng như lời hần nói, trong khoảng thời gian này những chuyện mà Hoa Nhân Bang gặp phải đã làm cho uy tín của hần giảm đến vô cùng đáng sợ. độ khó gây cản trở Lý Dật bước lên vị trí long đầu Hoa Nhân Bang càng ngày càng nhỏ. Dưới dạng tình huống này, hần có thể khôi phục đáng dấp uy phong bất diện trước kia, nguyên nhân chân chính chỉ có hần mới rõ ràng!

Trong lúc Hồng Thanh Vân dùng phép khích tướng bức Biên Xuyên bước lên tuyệt lộ. Lý Dật mang theo Anh Hoa đi tới sân bay Los Angeles.

Bên ngoài bãi đỗ xe của sân bay, Seaman đã dẫn người đến chờ từ lâu, mắt thấy Lý Dật đi tới bãi đỗ Xe liền vội vã Xuống Xe nghênh đón.

Dưới ánh mặt trời, biểu tình của Seaman thoát nhìn vô cùng nghiêm túc. hiển nhiên đối với cuộc quyết chiến cuối cùng, thân là người phụ trách gia tộc Gambino tại Los Angeles, hần cũng có áp lực không nhỏ, dù sao lần trước hần suýt nữa đã tạo thành sĩ nhục cho gia tộc Gambino.

“Lý lẽ nào anh định dẫn hai người này đi theo đến New York thôi sao?” Seaman bước nhanh đi tới bên cạnh Lý Dật, thấy phía sau Lý Dật chỉ có Anh Hoa và Ngưu Lâm Sinh, vẻ mặt nghi hoặc. hiển nhiên hần biết rõ mục đích Lý Dật đến New York lần này.

Lý Dật cười lắc đầu: “Đương nhiên là không. chỉ có tôi và Anh Hoa đi thôi.”

Lý Dật nói làm con ngươi Seaman đột nhiên phóng lớn, vẻ mặt đáng dấp khiếp sợ.

“Lão bằng hữu, không cần lo lắng cho an nguy của tôi. tôi tự có an bài.” Ánh mắt lo lắng của Seaman làm trong lòng Lý Dật thấy ấm áp. mặc dù sự quen biết giữa hần và Seaman cũng trộn lẫn nhiều lợi ích quan hệ trong đó, thế nhưng từ lần trước khi Lý Dật cứu mạng cho Seaman, thái độ của hần đối với Lý Dật đã Xảy ra chuyển biến thật lớn, đã Xem Lý Dật trở thành bạn bè chân chính.

Nghe Lý Dật vừa nói như thế, sau đó nhớ tới những gì Lý Dật đã làm từ khi hần quen biết, Seaman hiểu được Lý Dật cũng không phải loại người thô lỗ không biết suy nghĩ, trong lòng lập tức thần nhiên rất nhiều.

“Lâm Sinh.” Lý Dật bỗng nhiên quay đầu liếc mắt nhìn Ngưu Lâm Sinh, nói: “Tôi là minh hữu trung thành nhất của gia tộc Gambino, lần này gia tộc Gambino gặp nguy CỞ, chúng ta khẳng định sẽ bị cuốn vào trong đó. Lúc tôi không có mặt, gặp phải sự tình gì không nên Xung động, mỗi việc nên thương lượng với Seaman tiên sinh.”

“Đã biết. Dậy ca!” Ngưu Lâm Sinh cung kính đáp một câu. từ vẻ mặt của hắn mà Xem, khúc mắc của hắn đã hoàn toàn giải khai.

Lý Dật nói làm Seaman nhiều ít có chút cảm động, hắn cảm kích nhìn Lý Dật: “Lão bằng hữu, cảm ơn anh!”

“Seaman, đây cũng không giống anh đâu.” Lý Dật cười vỗ vai Seaman.

Seaman hít sâu một hơi, điều chỉnh tâm tình một chút. nói:“ Lý. tôi biết anh đến New York nhất định sẽ gặp tộc trưởng, thỉnh anh giúp tôi chuyển cáo tộc trưởng một câu nói!”

“Không thành vấn đề.” Lý Dật trả lời rất kiên quyết.

Seaman dừng ngay đôi mắt Lý Dật, gần từng chữ: “Phiền phức anh nói cho tộc trưởng, Seaman Gambino lấy đầu đảm bảo, sự tình lần trước tuyệt đối sẽ không phát sinh!”

Nhìn biểu tình kích động của Seaman, Lý Dật hiểu được sự tình lần trước đã kích Seaman không nhỏ, lần này hắn đã bị ghen đủ, bất quá Lý Dật cũng rất rõ ràng. lần trước sở dĩ Seaman chật vật đến như vậy. hoàn toàn là bị đánh bất ngờ nên trở tay không kịp, lần này nếu như không có gì bất ngờ xảy ra, áp lực của phân bộ gia tộc Gambino tại Los Angeles là nhỏ nhất, dù sao tại Los Angeles không có thế lực của gia tộc Qiesi Jarno, mà gia tộc Frofaci và gia tộc JarroW Veysel đều bị Lý Dật huyết tẩy, uy hiếp không lớn.

“Yên tâm, ta nhất định sẽ chuyển lời!” Lý Dật trịnh trọng trả lời Seaman, sau đó vỗ vỗ vai hắn.

Kế tiếp, Lý Dật cáo biệt Seaman và Ngưu Lâm Sinh, mang theo Anh Hoa đi vào sân bay. Khác với dĩ vãng, lúc này Lý Dật cũng không dùng chuyên cơ của gia tộc Gambino, mà dùng máy bay của Toàn Cầu Ảnh Nghiệp. Toàn bộ cabin vắng vẻ. ngoại trừ nhân viên công tác cũng không còn nhân viên tạp vụ nào khác.

“Vì sao không mang theo nhóm người Jester?” Chờ sau khi máy bay cất cánh, Anh Hoa chủ động giúp Lý Dật xoa bóp hai vai, nhẹ giọng hỏi.

Lý Dật vốn đang nhắm mắt dưỡng thần, nghe được Anh Hoa nói, mở mắt ra mỉm cười: “Hắc Dạ là vương bài của chúng ta. người biết vương bài này không nhiều lắm, nếu như đi cùng chúng ta sẽ bị bại lộ, bọn họ cần bí mật lên vào. Nửa giờ sau, bọn họ sẽ lên máy bay của gia tộc Gambino đến New York.”

Nghe Lý Dật nói như thế, Anh Hoa bừng tỉnh hiểu ra.

“Em hảo hảo nghỉ ngơi một chút đi, nếu như không có gì bất ngờ xảy ra, sau khi đến New York sẽ có thời gian dài không được nghỉ ngơi đâu.” Lý Dật vừa nói vừa kéo tay Anh Hoa, để nàng ngồi Xuống ghế.

Cử động vô cùng thân thiết của Lý Dật làm Anh Hoa nhiều ít có chút không thích ứng, vì vậy nàng chỉ có thể tặc lưỡi chọn trầm mặc.

Bốn tiếng sau, máy bay đúng giờ hạ cánh Xuống sân bay F.Kennedy tại New York. Cũng giống như dĩ vãng, sân bay nơi này cũng là cảnh tượng bận rộn, làm một trong ba sân bay lớn nhất đô thành thế giới New York, số lượng hành khách ra vào sân bay F.Kennedy vô cùng kinh người.

So Sánh với buổi Sáng, ánh mặt trời buổi trưa nóng cháy hơn rất nhiều, lúc đi Xuống máy bay, ánh mặt trời chiếu vào mắt Lý Dật đến phát đau. nhưng chỉ chớp lát hắn liền thích ứng cường độ của ánh mặt trời. đồng thời cũng nhìn thấy nƠi gần bên đường băng có năm chiếc Xe Xa hoa, chiếc đầu tiên vẫn là chiếc Rolls Royce Silver, chính là chiếc Xe phong cách của Johnson.

Sau một khắc. Lý Dật rõ ràng nhìn thấy một thân ảnh quen thuộc từ trong chiếc Rolls Royce bước Xuống. Edward?

Sao hắn lại tới?

Thấy Edward. trong lòng Lý Dật không khỏi cả kinh.

So Sánh với Lý Dật mà nói, Edward đứng Xa Xa với biểu tình bình tĩnh, dưới ánh mặt trời. hắn mặc một bộ tây trang. tựa hồ cũng không sợ nóng bức. Rất nhanh, Lý Dật mang theo Anh Hoa đi tới gặp Edward, phía sau Edward chỉ có hai bảo tiêu, trong lúc bước đi bọn họ cũng không nhìn chung quanh, bởi vì bảo tiêu cũng đã rõ hoàn cảnh chung quanh như lòng bàn tay, cũng không có gì nguy hiểm.

“Edward tiên Sinh, cử động của ông làm cho tôi thập phần kinh ngạc.” Nhìn biểu tình có vẻ uể oải của Edward, Lý Dật cũng không giấu diếm sự kinh ngạc trong lòng, hiển nhiên hẳn cũng không có nghĩ đến Edward lại đích thân tới tiếp hắn, phải biết rằng hai lần trước, Edward cũng không có tới.

Edward cười nhàn nhạt: “Lý Dật, cậu không cần cảm thấy kinh ngạc, đây là điều cậu đáng có.”

Giọng nói của Edward thập phần dễ dàng, thế nhưng trong lời nói lại làm Lý Dật bồn chồn. Tựa hồ lần trước khi Lý Dật đi tới New York, thái độ của Edward đối với Lý Dật xảy ra biến hoá nghiêng trời lệch đất, theo lẽ Xem ra, mặc dù hắn có sự chuẩn bị trong vụ buôn súng ống, nhưng lão đầu Edward hẳn cũng không cần làm như vậy.

“Đi thôi, lên Xe trò chuyện, đúng là gặp quỷ, khí trời nóng quá.” Edward cười cắt đứt sự tự hỏi của Lý Dật.

Lão gia hỏa này thật đúng là giỏi trấn định!

Về dễ dàng trong giọng nói của Edward làm Lý Dật thảm cảm thán một câu, sau đó theo Edward chui vào trong chiếc Rolls Royce. Sau khi vào trong Xe, Edward đưa cho Lý Dật một điều Xi gà, Lý Dật cầm lấy, trước tiên châm lửa cho Edward. Hắn rít một hơi, hỏi: “Lý Dật. cậu thấy cuộc quyết chiến cuối cùng này thế nào?”

“Đương nhiên là Xem trọng gia tộc của ông.” Lý Dật trả lời rất kiên quyết.

“Nga?” Edward cười nhàn nhạt: “Vì sao?”

“Gia tộc của ông có thể Xưng hùng trong thế giới ngầm nước Mỹ nhiều năm như vậy. có bao nhiêu lực lượng không muốn người biết. tôi không biết. khả năng đối thủ của ông cũng không biết.” Lý Dật nghiêm mặt nói: “Hơn nữa nhìn ông tuyệt đối không có vẻ khẩn trương, hiển nhiên là đối với lần quyết chiến này có đầy đủ lòng tin.”

“Lý Dật, cảm Ơn sự tín nhiệm của cậu đối với tôi và gia tộc của tôi.” Edward liên tục rít hai hơi Xi gà, lại mở miệng. giọng nói rất thông thả, thanh âm vẫn khàn khàn như trước: “Kỳ thực sở dĩ tôi tự mình tới đón cậu, thứ nhất bởi vì tình huống hiện tại đặc thù, tôi sợ Annie và Johnson sẽ gặp bất trắc, còn nữa, tôi nghe được tin tức, Biên Xuyên của SOn Khẩu Tổ đang nỗ lực muốn chặn giết cậu ở giữa đường.”

Biên Xuyên? Chặn giết?

Edward nói làm Sắc mặt Lý Dật hơi đổi, trên người cũng hiện lên một tia sát ý!

“Đương nhiên, nguyên nhân trọng yếu nhất là tôi nghĩ đi qua hành động thực tế cho thấy ý nghĩa của cậu đối với gia tộc Gambino.” Edward trong lúc nói chuyện, thẳng ngoắc ngoắc nhìn chăm chăm đôi mắt Lý Dật. trong con ngươi lóe ra ánh Sáng dị thường.

Đón nhận ánh mắt quỷ dị của Edward, Lý Dật mơ hồ nghĩ hôm nay nhìn Edward có chút không thích hợp.

Cụ thể không đứng chỗ nào hắn cũng nói không nên lời.

369. Chương 319: Vạn Sự Sẵn Sàng

Trên đường đến trang viên gia tộc Gambino, Lý Dật nghe được Edward nói Biên Xuyên phái không ít người mai phục đoạn đường từ sân bay đến trang viên, nhưng đều đã bị Edward bí mật giết chết!

Cách làm của Edward nhiều ít làm Lý Dật có chút cảm động, dù sao gia tộc Gambino gần đối mặt với cuộc quyết chiến với gia tộc Qiesi Jarno, lúc này Edward có thể vì hắn âm thầm phái người giết chết người của Biên Xuyên. sau đó tự mình mạo hiểm đến sân bay nghênh tiếp hắn, điều này rất khó được.

Khi Lý Dật theo Edward đi tới trang viên gia tộc Gambino, đang lúc buổi trưa. Ánh nắng chói bỏng. mặc dù gần đối mặt đại chiến, thế nhưng trang viên Gambino vẫn quanh quệ như trước, trong toàn bộ trang viên có rất ít người tùy ý đi lại. Bất quá phòng vệ trang viên còn tăng mạnh hơn lần trước rất nhiều. trong trong ngoài ngoài không ít trạm gác âm thầm

“Tôi đã cho người chuẩn bị trứng cá muối tốt nhất, thịt bò, cùng một chai rượu vang của một hãng nổi tiếng.” Xuống Xe. Edward mỉm cười nói.

Trong lòng tuy rằng biết hành trình New York lần này sẽ rất bất an, nhưng nhìn thấy dáng tươi cười dễ dàng trên mặt Edward, tâm tình Lý Dật thả lỏng rất nhiều. Vì vậy Lý Dật phải thừa nhận, dáng tươi cười của Edward quả thật rất cuốn hút. Làm Lý Dật thật không ngờ chính là, cũng không chỉ có hấn và Edward dùng cơm, khi hai người đi tới phòng ăn trong biệt thự số một, Andrew và Johnson chờ đã lâu. Hai người đang nói chuyện, Andrew chau mày, mà Johnson vẫn như ngày thường, khóe miệng tràn đầy dáng tươi cười mê người. Tựa hồ gần đối mặt cuộc quyết chiến, hấn vẫn không hề có một chút gánh nặng nào trong lòng.

“Chị thân yêu của tôi. Lý tới, chị không nên sầm mặt mãi như thế, hình dáng hiện tại của chị thật sự rất khó Xem Lễ nào chị không biết có một vị chuyên gia thẩm mỹ đã nói qua, cứ nhăn mặt lâu ngày sẽ dễ sản sinh nếp nhăn sao?” Mắt thấy Edward mang theo Lý Dật đi vào phòng ăn, Johnson cười nói với Andrew, sau đó không đợi Andrew phát tác, đứng dậy hướng Lý Dật làm ra một lễ quý tộc tiêu chuẩn: “Ca ngợi thượng đế. Lý thân ái, chúng ta lại gặp mặt lần nữa.”

Câu nói khi nãy của Johnson Lý Dật cũng đã nghe được toàn bộ. sự bình tĩnh và hòa thuận vui vẻ của Johnson làm Lý Dật thập phần bội phục, đồng dạng, Lý Dật có thể nhạy cảm nhận ra trạng thái của Andrew không tốt, vùng lông mày của nàng đang cau chặt, cặp mắt màu lam bảo thạch cất giấu một tia lo lắng.

“Johnson, tôi cũng vậy. rất vinh hạnh gặp lại cậu.” Lý Dật mỉm cười nói một câu với Johnson, sau đó thấy Andrew đứng lên, ánh mắt dừng lại trên người hấn, trong ánh mắt nhiều ít có chút phức tạp.

Thấy vành mắt Andrew mơ hồ biến thành màu đen, Lý Dật rất rõ ràng, trong khoảng thời gian này thân là người thừa kế tương lai của gia tộc, Andrew khẳng định đã phải thừa nhận áp lực không nhỏ. hơn nữa còn hao hết tâm tư. dù sao có một số việc cần phải do chính người thừa kế đứng ra giải quyết.

So sánh mà nói, Johnson hạnh phúc hơn nhiều.

Thấy dáng dấp tiêu tụy của Andrew, Lý Dật nhiều ít có chút yêu thương. vốn định nói lời an ủi nàng, nhưng suy nghĩ lại, với thể cục hiện tại và tính tình Andrew, nói những lời an ủi tự nhiên không có chút tác dụng.

Vì vậy, Lý Dật chỉ Xót Xa nhìn Andrew, cũng chưa nói gì.

“Lý Dật. dọc theo đường đi khẳng định cậu cũng đã đói bụng. chúng ta vừa ăn vừa trò chuyện.” Edward ngồi ở đầu bàn. mỉm cười đánh vỡ cục diện bế tắc. Lý Dật có thể nhìn ra, Edward vì bữa cơm trưa nay cũng tổn hao không ít tâm tư, điều này càng làm cho hấn hoài nghi động cơ của Edward. nhưng hấn cũng không chủ động mở miệng hỏi.

“Lý, lần này anh đến Nhật Bản thật sự phong cảnh vô hạn! Một người lại giao loạn cả thế giới ngầm Nhật Bản không được an bình, anh thật sự đã nổi tiếng.” Bữa cơm vừa bắt đầu, bốn người cùng một ly, đồng thời khi vừa buông ly rượu. Johnson cười cười nhìn Lý Dật nói.

Nghe Johnson nói, Lý Dật cũng có chút dở khóc dở cười. cùng lúc đó hấn có thể rõ ràng nhìn thấy được. Edward tựa hồ cũng không bởi vì dáng dấp cả lơ phất phơ của Johnson mà tức giận, so sánh mà nói, Andrew thật ra lại có chút bất mãn, nhưng càng nhiều chính là lo lắng!

Lý Dật không biết chính là mấy ngày nay hấn đến Nhật Bản, Andrew vẫn luôn lo lắng cho an nguy của hấn, thậm chí còn muốn gọi điện thoại cho hấn, chỉ là cuối cùng lý trí vẫn chiến thắng sự Xung động.

Cả bữa cơm, bầu không khí lại thập phần quỷ dị, Johnson phảng phất giống như Đường Tăng niệm kinh nói chuyện liên tục, Edward thường thường chen lời vài câu, về phần Andrew từ đầu tới đuôi không hề mở miệng.

Sau khi bữa cơm kết thúc. Johnson rời đi trước, Edward tuyên bố muốn nghỉ trưa, Andrew đưa Lý Dật đi tới biệt thự số Sáu, tòa biệt thự này đã chuyên môn dành riêng cho Lý Dật, lúc Lý Dật không ở, người hầu cũng thường Xuyên dọn dẹp mỗi ngày, thế nhưng cũng không để cho ai vào ở.

“Annie, nhìn em như có tâm sự, chẳng lẽ đang lo lắng cho cuộc quyết chiến sắp tới sao?” Ra khỏi biệt thự số một, Lý Dật nhin không được mở miệng hỏi. ở trong trí nhớ của hấn. Andrew luôn luôn cơ trí khôn khéo cũng chưa từng bao giờ tiêu tụy qua như vậy. Làm nữ nhân Xinh đẹp nổi tiếng nhất Xã hội thượng lưu, Andrew lấy sự cường thế và cơ trí mà nổi danh!

Nghe được Lý Dật hỏi, Andrew thoáng do dự một chút, cuối cùng cũng không hề giấu diếm, giọng nói phức tạp: “Đúng vậy, em đang lo lắng.”

“Nhìn cha em rất có nắm chắc, vì sao còn phải lo lắng?” Lý Dật không giải thích được.

Andrew bỗng nhiên dừng chân lại. phức tạp nhìn Lý Dật. chậm rãi nói: “Lý, tuy rằng cha em biểu hiện thập phần dễ dàng, thế nhưng em cho rằng ông ấy đang nguy trang. Bởi vì ông ấy là tộc trưởng của gia tộc Gambino, đối mặt nguy cơ gần đến, ông ấy không thể bộc lộ sự lo lắng ra ngoài! Mỗi người trong toàn gia tộc đang nhìn ông ấy. nếu như ông ấy tỏ vẻ lùi bước. như vậy trận quyết chiến này chúng ta không chiến đã bại”

Andrew nói nhất thời làm Lý Dật nhú mào. từ cách nói của Andrew. Lý Dật nghe được, chuyện lần này cũng không đơn giản như trong tưởng tượng. tựa hồ gia tộc Gambino cũng không nắm chắc được thắng lợi quá lớn.

“Lý, trong gia tộc có kẻ phản bội.” Andrew đem sự lo lắng lớn nhất trong lòng nói cho Lý Dật: “Chuyện này lúc trước cha em đã phát hiện, thế nhưng đã quá nhiều tháng vẫn còn không biết kẻ phản bội là ai!”

Gia tộc Gambino còn có kẻ phản bội?

Andrew nói làm Lý Dật không khỏi cả kinh, bởi vì ở trong trí nhớ của hắn, kẻ phản bội lớn nhất của gia tộc Gambino là người từng ở rể trong gia tộc đã lâu năm, tên kia là người của gia tộc Qiesi Jarno. trong cuộc chính biến ủy ban mafia đã khởi lên tính tác dụng quyết định!

Chỉ vì duyên cơ do Lý Dật cung cấp tin tức. nên tên kia đã sớm bị giết chết! “Annie, em Xác định?” Biểu tình của Lý Dật cũng trở nên nghiêm túc hơn rất nhiều.

Andrew gật đầu, giọng nói rất ngưng trọng: “Xác định.”

Lẽ nào bởi vì tên kia đã chết, sự tình tiến triển vượt ra ngoài ý muốn?

Trong lòng Lý Dật thầm hỏi chính mình, đồng thời nói: “Vậy em không hỏi cha em, làm sao giải quyết chuyện này sao?”

“Không tra được kẻ phản bội. có hỏi cũng là vô ích.” Lúc này nhìn Andrew không còn chút hình dạng cường thế. lại chỉ còn dáng dấp vô cùng lo lắng.

Lý Dật nhện không được đưa tay Xoa hai gò má vì thức đêm không ngủ được của Andrew, ôn nhu nói: “Yên tâm đi, cha em là một vị tộc trưởng phi thường ưu tú. hắn sẽ xử lý tốt tất cả!”

“Em chỉ là nghĩ mình không còn đủ khả năng như trước đây.” Andrew nói ra sự sầu lo lớn nhất trong nội tâm, trên thực tế Xác thực như vậy, lần này gia tộc Gambino gặp phải nguy cơ thật lớn, Andrew liền phát hiện với năng lực của mình, căn bản không đủ để ứng phó, điều này làm cho nàng đối với năng lực của mình sản sinh hoài nghi.

“Annie, em chỉ là chưa từng gặp phải loại tình huống này mà thôi. Trên thực tế em đã làm được rất Xuất Sắc. Không nên đánh giá mình quá thấp.” Lý Dật một tay kéo Andrew vào trong lòng, ôn nhu nói: “Huống chi còn có anh đây, phương diện khác anh không giúp được gì nhiều. thế nhưng anh có thành viên Hắc Dạ. anh nghĩ anh có thể giúp đỡ em và gia tộc của em được phần nào.”

Trong khoảng thời gian này tới nay, Andrew luôn để những lời này chôn giấu ở trong lòng. lúc này nói cho Lý Dật. nghe được lời an ủi của hắn. trong lòng dễ chịu hơn rất nhiều, thở mạnh một hơi, rời khỏi vòng tay của Lý Dật.

Tựa hồ chỉ cần trong chớp mắt, Andrew liền khôi phục lại như dĩ vãng, biểu tình của nàng lại khôi phục sự lãnh tĩnh: “Lý, em biết lần này anh đến New York là để nắm lấy vị trí long đầu của Hoa Nhân Bang. bất quá tên Hồng Thanh Vân kia thập phần âm hiểm Hắn có thể khống chế Hoa Nhân Bang nhiều năm như vậy nhất định là có chuẩn bị phía Sau, anh phải cẩn thận.”

Nói Xong lời cuối cùng, Andrew không khỏi cảm thấy có chút mơ hồ, đã từng khi Lý Dật vừa đến Mỹ, thân không có tiền. muốn người giúp không có ai. nghèo túng như một kẻ lưu vong, nàng yên lặng ở sau lưng nhìn từng cử động của Lý Dật. đồng thời không ngừng nỗ lực đi giúp đỡ Lý Dật thượng vị, mất thấy Lý

Dật từng bước một đi tới ngày hôm nay. Mà cho đến ngày này, Lý Dật có được thực lực cường đại của chính mình, vị trí giữa hai người tựa hồ đã Xảy ra chuyển đổi.

Qua khỏi buổi trưa, Lý Dật cũng không rời khỏi gia tộc Gambino, nhưng sau khi dùng Xong cơm, Lý Dật hỏi Edward mượn một chiếc Xe, nói phải đi ra ngoài làm việc. Edward cũng không cự tuyệt yêu Cầu của Lý Dật, chỉ là muốn đưa vài tên bảo tiêu đi theo bảo hộ an toàn cho Lý Dật, nhưng cũng bị hấn cự tuyệt.

Thậm chí. khi Lý Dật rời khỏi trang viên cũng không mang theo Anh Hoa!

Nếu như đổi lại là trước đây, Anh Hoa khẳng định sẽ không đồng ý. Bất quá từ sau khi chính mắt nhìn thấy thực lực thực sự của Lý Dật, Anh Hoa phải thừa nhận một sự thật thống khổ: ở chút trường hợp. năng Xác thực không giúp được Lý Dật điều gì.

Lý Dật lái Xe rời khỏi trang viên gia tộc Gambino khoảng ba cây số, ngạc nhiên phát hiện được phía sau có rất nhiều Xe theo dõi. hơn nữa người theo dõi đều không đồng đều, nhìn qua cũng không chỉ là một cỗ thể lực.

Phát hiện được những kẻ theo dõi. Lý Dật cũng không chơi lửa. mà dùng tốc độ nhanh nhất thoát khỏi. nửa giờ sau, Lý Dật đã bỏ rơi những chiếc Xe phía sau.

Trong năm khu lớn của New York, trung tâm Manhattan nổi danh nhất, mật độ kiến trúc ở đây rất cao. Những tòa lầu san sát. là trung tâm tài chính mậu dịch của Mỹ, có người nói nơi này là địa phương đem trí tuệ của nhân loại biến thành tiền bạc tài phúc. Mà trung tâm Manhattan cũng là khu vực dành cho người giàu có ở lại, dọc theo đường còn có công viên Central nổi danh. ở nơi này tụ tập tài chính. ngân hàng đầu tư của các phú hào.

Nơi ở của Biên Xuyên nằm khu phía đông, tòa biệt thự trị giá mấy trăm ngàn đô la, là một trong những bất động sản của Biên gia tại New York. Trong phòng sách biệt thự, Biên Xuyên giống như đang nuốt phải mấy con ruồi sống, sắc mặt cực kỳ Xấu Xí.

Sáng sớm từ chỗ Hồng Thanh Vân trở về. hấn lập tức an bài hành động ám sát, chỉ là làm cho hấn nằm mơ cũng không ngờ chính là tám gã thương thủ hấn phái ra toàn bộ đều biến mất. phẳng phất như đã bốc hơi khỏi nhân gian, không hề lưu lại Chút vết tích!

Hơn nữa Edward còn tự mình đến sân bay tiếp đón Lý Dật.

Tuy rằng không biết đám thương thủ của mình vì sao mà chết. thế nhưng Biên Xuyên cũng hiểu được, hấn đã mất đi cơ hội giết Chết Lý Dật, dùng cách nói của Hồng Thanh Vân: cơ hội chỉ có một!

Không cách giết chết Lý Dật. Biên Xuyên chỉ còn cách tăng mạnh phòng vệ chung quanh biệt thự, hấn thậm chí còn ký hợp đồng với công ty bảo tiêu thuê sáu gã bảo tiêu với tiền lương rất cao, thế nhưng mặc dù vậy hấn vẫn không thể an tâm từng cử động của Lý Dật nên phái người thủ bên ngoài trang viên gia tộc Gambino để theo dõi.

Ngay một giờ trước. hấn nhận được thủ hạ hồi báo. trong trang viên chạy ra một chiếc Xe có rèm che. chủ nhân của chiếc Xe đã bỏ rơi được người của hấn.

Điều này làm cho Cẩm giác bất an trong lòng hấn càng trở nên cường liệt.

Dưới ngọn đèn. Biên Xuyên đứng ngồi không yên, vành mắt hấn đỏ đến dọa người, hấn không ngừng tự an ủi chính mình. hành động táo hắc còn chưa kết thúc, tên hồn đần tuyệt đối không dám tới đối phó chính mình! có thể do quá mức áp lực, Biên Xuyên đứng dậy mở một chai rượu, một hơi uống hơn nửa Chai.

“Nhìn người có vẻ rất hăng hái.”

Khi Biên Xuyên vừa buông chai rượu, trong phòng truyền ra một thanh âm, Biên Xuyên nhìn lại nơi phát ra thanh âm, thỉnh linh thấy được Lý Dật đang đứng bên cửa sổ.

Trong nháy mắt. con người của Biên Xuyên bỗng phóng lớn, hấn theo bản năng há to miệng!

“Không muốn chết, hay nhất người không nên kêu lên.”

Lý Dật lạnh lùng nhìn chằm chằm Biên Xuyên.

Quả nhiên, vừa nghe Lý Dật nói, Biên Xuyên lại nuốt tiếng la trở vào bao tử, mồ hôi lạnh trong nháy mắt tràn ra, thân thể hần không thể không chế run lên, trên mặt tràn ngập vẻ sợ hãi.

“Người...người...” Biên Xuyên ngơ ngác nhìn Lý Dật đi tới, hàm răng không ngừng đánh lập cập. nói không ra được một câu hoàn chỉnh.

Lý Dật biết Biên Xuyên muốn hỏi cái gì, tự ngạo cười: “Anh của người Biên Đạo Phong thỉnh bảo tiêu còn chuyên nghiệp hơn người. hần vẫn có thể bị ta làm rớt. Cho nên ta có thể ở tình huống đảm bảo tiêu kia của người không phát hiện mà vào đây gặp người, điều này rất bình thường.”

Biên Xuyên cũng không phải một kẻ ngu ngốc. ngược lại chỉ số thông minh không thấp. bằng không sau khi tổ chức sát thủ Đằng Mộc thất bại. hần sẽ không đề nghị Biên Đạo Phong lợi dụng năng lực của Sơn Khẩu Tổ trong quân đội mà giết chết Lý Dật. Nghe được Lý Dật vừa nói như thế, Biên Xuyên mơ hồ bắt được một tia hi vọng. trực giác nói cho hần. Lý Dật tựa hồ cũng không phải tới giết hần. bằng không không Cần phải phiền phức như thế!

“Người muốn làm gì?” Biên Xuyên kiệt lực điều chỉnh tâm tình, thoát nhìn lãnh tĩnh hơn được một chút, chỉ là vẫn có chút sợ hãi.

Lúc này, Lý Dật đi tới bên người Biên Xuyên, đi thẳng vào vấn đề nói: “Giúp ta làm một việc. ta lưu tính mạng của người.”

“Cái gì?” có thể nằm mơ cũng không nghĩ đến Lý Dật sẽ bỏ qua hần, Biên Xuyên kinh ngạc tròn mắt, biểu tình cực kỳ kích động: “Người không giết ta? Thực sự?”

“Ân điều kiện là phải giúp ta làm một việc.” Lý Dật gật đầu.

Lúc này đây, Biên Xuyên cũng không lập tức gật đầu, mà đang do dự, tựa hồ hoài nghi lời nói của Lý Dật.

“Người không có tuyển chọn!” Lý Dật lạnh lùng cắt đứt: “Trước khi người phát ra tiếng kêu, ta có hơn mười biện pháp giết chết người, đồng thời có thể thuận lợi rời khỏi đây. bảo chứng không bị thủ hạ của người phát hiện, người tin không?”

Lý Dật nói phảng phất như cây dao nhọn sắc bén, trực tiếp cắm vào nội tâm mềm mại nhất của Biên Xuyên. đúng như lời Lý Dật. hần có thể thần không biết quỷ không hay tiến nhập biệt thự, như vậy nhất định có thể thông dong rồi đi!

“Hiện tại người cần làm cũng không phải là lo lắng ta nói dối, cũng không phải suy nghĩ cùng ta nói điều kiện. mà là tận lực làm tốt những chuyện ta muốn người làm, chỉ có như vậy. người mới có cơ hội giữ mạng sống.” Lý Dật nói ra những lời này không chút cảm tình, phảng phất ở trong mắt hần Biên Xuyên đã là một người chết.

Biên Xuyên vô ý thức Xoa Xoa mồ hôi lạnh trên đầu: “Người muốn ta giúp người làm gì?”

“Rất đơn giản, chỉ là thu một đoạn băng ghi hình mà thôi.” Lý Dật cười lạnh một tiếng, giống như biến ma thuật lấy ra một máy cameras.

“Ghi hình?” Biên Xuyên vẻ mặt mờ mịt.

Lý Dật không nói thêm lời vô ích. mà nói thẳng: “ta cần thu một đoạn băng ghi hình để chứng minh người và Hồng Thanh Vân từng hợp tác qua, hiểu chưa?”

“A?” Ngạc nhiên nghe được Lý Dật nói, Biên Xuyên phảng phất như vừa phát hiện được đại lục mới: “Người muốn thông qua cuộn băng ghi hình lật đổ Hồng Thanh Vân?”

Lý Dật không nói gì, tựa hồ không hiểu rõ vì sao nhìn Biên Xuyên lại có vẻ hưng phấn như vậy, bắt quá vẫn gật đầu.

Biên Xuyên đầu tiên phun mạnh một hơi, sau đó lau mồ hôi lạnh, kích động nói: “Ngày đó khi Hồng Thanh Vân tới tìm ta hợp tác. ta cũng không biết hần muốn làm gì. Để phòng ngừa vạn nhất, ta khởi động hệ thống giám thị, ngay lúc đó đã ghi lại cuộc nói chuyện hôm đó.”

Biên Xuyên nói làm Lý Dật nhiều ít có chút kinh ngạc. hắn thật không ngờ Biên Xuyên lại có sẵn cuộn băng.

Trong lòng mặc dù có kinh ngạc, bất quá biểu tình Lý Dật cũng không hề phát sinh biến hoá, mà lạnh lùng nói: “Lẽ nào người nghĩ nói với ta. thứ đó đang ở dưới lầu. người phải đi Xuống lầu lấy, sau đó nương theo cơ hội gọi người của người lên đối phó ta?”

“Không không, không!” Biên Xuyên liên tục nói ba từ không, đầu lắc mạnh như trống bỏi, hắn thở hồng hộc nói: “Vật đó đang ở trong phòng sách.”

Đang khi nói chuyện, hắn nhanh chóng đi tới trước giá sách, mở ngăn kéo, lấy ra một đĩa CD. sau đó đi tới bên người Lý Dật hai tay đưa ra: “Là cái này.”

Để nghiệm chứng Biên Xuyên có nói đúng sự thật hay không, Lý Dật nhét đĩa CD vào trong máy vi tính bút ký, màn hình rất nhanh hiện ra tình hình hôm đó, điều này làm cho Lý Dật thở phào nhẹ nhõm

Lấy đĩa CD ra, Lý Dật rõ ràng nhìn thấy Biên Xuyên vẽ mặt chờ mong nhìn hắn. tựa hồ đang chờ hắn thực hiện lời hứa.

Lý Dật nở nụ cười, trên mặt hắn lộ ra dáng tươi cười quý đi, sau đó cả người giống như một trận gió lướt qua bên cạnh Biên Xuyên.

“Răng rắc.”

Nguyên phòng sách đang an tĩnh liền truyền ra một tiếng giòn vang. thân thể Biên Xuyên vô lực ngã Xuống trong lòng Lý Dật, hắn trợn tròn mắt, miệng há hốc, thế nhưng lại nói không ra một chữ, chỉ có thể phát sinh thanh âm ô ô.

Tuy rằng hắn từng hoài nghi lời Lý Dật nói. thế nhưng dù sao cũng ôm hi vọng, thủ đoạn vô tình của Lý Dật trực tiếp đưa hắn vào địa ngục, hắn tựa hồ đang dùng phương thức này nói gì đó.

“Ta đối địch nhân nói ra lời hứa cho tới bây giờ cũng không hề có hiệu lực.” Lý Dật tựa hồ hiểu được Biên Xuyên muốn nói gì, chủ động cấp đáp án.

Quả nhiên. nghe được Lý Dật giải thích. đầu Biên Xuyên gục Xuống, tắt thở ngay tại chỗ!

Mấy giờ sau, Lý Dật lái Xe quay về trang viên gia tộc Gambino, so sánh với lúc đi ra ngoài. trong người hắn có thêm hai chiếc đĩa CD. Ý nghĩa của đĩa CD này đối với hắn không cần nói cũng biết, theo hắn Xem ra, hôm nay vạn sự đã chuẩn bị, chỉ còn thiếu gió đông!

370. Chương 320: Đoạt Quyền Phong Bạo.

Bình minh, cơn mưa buổi sáng sớm bao trùm cả thành phố, những giọt nước mưa to như hạt đậu nặng nề rơi Xuống mặt đường, thanh âm lộp độp vang lên liên miên, phá vỡ bầu không khí yên lặng của một ngày mới.

Anh Hoa thân mặc áo đỏ tươi, cùng Lý Dật sóng vai đi ra khỏi tòa biệt thự của Lưu Tư Cầm

Cửa biệt thự, Lưu Tư Cầm ngơ ngẩn theo bóng lưng của Lý Dật, khoe miệng hơi nhếch lên, muốn nói cái gì đó, nhưng cuối cùng không thốt được thành lời.

Mà đứng ở bên cạnh Lưu Tư Cầm, Lưu Vi cùng Anh Tử cũng không biết Lý Dật muốn đi làm chuyện gì. Bởi hai ngày vừa qua, Lý Dật chơi đùa với các nàng phi thường vui vẻ, nụ cười trên khuôn mặt luôn luôn sáng lạn.

Chứng kiến Lý Dật sắp bước lên Xe, Lưu Vi cười dài hướng về phía Lý Dật kêu lớn:“ Đại ca ca, anh nói mấy ngày nữa sẽ đưa em cùng Anh Tử đi tới Disney, không được nuốt lời đó nha!”

Vừa lên tiếng, Lưu Vi vừa kéo tay ôm Anh Tử. còn Anh Tử cũng mang biểu tình chờ mong. Nhìn Xem bộ dáng của hai người, tựa hồ các nàng ở chung thập phần hòa hợp.

Những giọt mưa nặng hạt rơi Xuống nóc chiếc dù, phát ra thanh âm trầm đục, cơn mưa làm cho ông quần Lý Dật ướt sũng, có lẽ bởi vì thời tiết bất thường, nên vẻ mặt của Lý Dật cũng rất nghiêm chỉnh. Bất quá nghe được Lưu Vi hô lớn, hắn vẫn dừng bước, Xoay người lại khẽ mỉm cười nói: “Tuyệt đối không nuốt lời.”

Trong khi Lý Dật nói chuyện, đồng thời Anh Hoa cũng nhanh chóng mở cửa ô tô. Xa Xa. Lưu Vi cùng Anh Tử đang vỗ tay, còn Lưu Tư Cầm thì lại thâm tình liếc mắt nhìn hắn.

Đường như, thiên ngôn vạn ngữ đều ẩn chứa ở trong cái liếc mắt này.

Lý Dật không nói thêm gì nữa, mà trực tiếp chui vào trong ô tô. theo sau chiếc Xe khởi động, văng lên một mảnh bọt nước tung tóe, biến mất ở trong tầm mắt của ba người.

Bốn mươi phút sau, Anh Hoa lái Xe chạy tới khu phố Tàu.

Chắc rằng do mưa quá lớn. nên nguyên bản khu phố Tàu náo nhiệt hiện giờ có chút hiu quạnh. trên đường phố vắng vẻ người qua lại, tựu ngay cả ô tô cũng ít đến thương cảm

So ra mà nói. thì bên ngoài cửa Hồng môn võ quán lại nổi bật nhất khu này. Những chiếc Limousine Xếp hàng chỉnh tề đậu ở bên ngoài võ quán, bốn gã thành viên Hoa Nhân bang mặc âu phục đen, tai đeo máy bộ đàm, phân bố ở bốn phía chung quanh cửa ra vào. đang chỉ dẫn địa điểm dừng Xe cho khách nhân.

Được sự chỉ dẫn của một gã thành viên Hoa Nhân bang, Anh Hoa đem ô tô dừng ngay ngắn vào trong hàng lối.

Anh Hoa vẫn như thường ngày bước Xuống Xe trước mở cửa cho Lý Dật, đồng thời kéo cây dù ra che mưa. Trong nháy mắt Xoay người, hai tòa nhũ phong đồ sộ chen chúc nhau tạo thành một đoàn thịt sống.

“Lý đại ca. mời.” Trông thấy Lý Dật từ trong ô tô bước ra. gã thành viên Hoa Nhân bang duỗi tay làm một cái thủ thế nghênh đón, diễn cảm mười phần cung kính.

Lý Dật không nói gì, mà cùng Anh Hoa đi tới hướng đại môn của võ quán. Cửa vào võ quán, có tám gã thành viên Hoa Nhân bang đứng thẳng tắp, nước mưa nhiễm ướt đầm trang phục, thế nhưng ngay cả chau mày bọn hắn cũng đều không tỏ vẻ. Giống như cơn mưa này đối với bọn hắn không tạo thành bất kì ảnh hưởng gì. Trong võ quán, những vị đại ca phân bộ và Phong Lâm đến từ quốc nội sớm đã có mặt đầy đủ. Vốn dĩ bọn họ đang thấp giọng cùng nhau nói chuyện gì đó. Nhưng khi trông thấy Lý Dật và Anh Hoa từ bên ngoài bước vào võ quán, thì đều đình chỉ nói chuyện.

Đứng ở hàng đầu chính là Hồng Thanh Vân, long đầu của Hoa Nhân bang. Ngày hôm nay Hồng Thanh Vân mặc một bộ Đường trang màu đen, cả người thoát nhìn thần sắc không tồi, thế nhưng ở sâu trong đôi con ngươi âm trầm kia, lại ẩn giấu một tia quang mang điên cuồng, làm cho người ta cảm giác được một loại chân khí cực kì nguy hiểm.

Ngay bên cạnh Hồng Thanh Vân chính là Trương Đức Khôn, có đức cao vọng trọng ở trong hàng ngũ hội trưởng lão. Cùng dĩ vãng khác biệt, trên người Trương Đức Khôn thiếu đi một phần khí tức âm trầm, mà lại nhiều hơn một phần hừng hờ. Đường như đối với chuyện thần phục Lý Dật, Trương Đức Khôn đã không còn gì là không cam lòng.

Trương Đức Khôn thay đổi, Lưu Kim Ba cũng thay đổi.

Với tính tình nóng nảy, ở trong Hoa Nhân Bang, Lưu Kim Ba được mệnh danh là một thùng thuốc súng, động tí là nổ mạnh. Ở bang hội có không ít người khó chịu với hắn. thế nhưng trong tay Lưu Kim Ba đang nắm giữ một cỗ lực lượng tinh nhuệ. Ngay cả Hồng Thanh Vân và Trương Đức Khôn đều không dám trở mặt cùng hắn. Mà hiện giờ, Lưu Kim Ba lại khiến cho người ta cảm giác được một loại vững vàng, bất động như núi Thái Sơn.

So ra thì diễn cảm của hai vị trưởng lão khác nhiều ít lại có chút mất tự nhiên. Nhưng biểu hiện này cực nhỏ, người không có nhãn lực căn bản không thể phát hiện ra được.

Một tháng trước sinh ý thuốc phiện của Hoa Nhân bang bị chặt đứt, những vị đại ca phụ trách mỗi phân bộ đều bị ảnh hưởng nghiêm trọng. sắc mặt bọn hắn phi thường khó coi. Thậm chí có vài người trong đó. hai mắt đỏ hồng thực dọa người. Hiển nhiên trong khoảng thời gian này. bọn hắn ngủ không được an giấc.

Đối với những lão đại phân khu ở nước Mỹ mà nói, thì thần sắc của Phong Lâm tốt hơn nhiều lắm Dù sao đường dây sinh ý thuốc phiện không có tạo thành ảnh hưởng gì cho nguồn thu nhập của hắn tại quốc nội.

Phong Lâm là một nam tử khoảng trên dưới ba mươi tuổi, dáng người cao ráo, diện mạo anh tuấn, phối hợp cùng một thân âu phục đánh giá, thoát nhìn làm cho người ta nảy Sinh cảm giác cực kì phong độ. không có nửa điểm bóng dáng của người làm nghề môi giới Xã hội đen.

Ngay khi Lý Dật cùng Anh Hoa vừa mới Xuất hiện. thì Phong Lâm đem ánh mắt quăng ném về phía hai người. Nhân tình có chút nghiến ngấm, cũng không biết hắn đang suy nghĩ cái gì.

Giờ khắc này trong đại sảnh yên tĩnh thần kỳ. yên tĩnh đến mức để cho người ta có thể nghe được tiếng mưa rơi bên ngoài, cùng với nhịp bước chân nặng nề của hai người Lý Dật và Anh Hoa.

Đối diện với những ánh mắt nhìn chăm chú. Lý Dật mặt không đổi sắc, trên khuôn mặt luôn mang biểu tình hờ hững. Còn Anh Hoa thì đã khôi phục lại bộ dáng bằng Sương, ánh mắt lạnh lùng kia làm cho người ta khiếp đảm, không dám trực tiếp nhìn vào.

Mười bước....chín bước...tám bước....bảy bước...năm bước....ba bước...

Mười bước ngắn ngủi mà cư nhiên lại dài dằng dặc như cả một thế kỷ. Khi Lý Dật mang theo Anh Hoa đi vào bên trong đại sảnh. thì mọi người đều cảm thấy bầu không khí đã bắt đầu trở nên quỷ dị, quỷ dị làm cho người ta phải rợn tóc gáy.

Anh Hoa mặt không chút động dung. đứng ở phía sau lưng Lý Dật, còn Lý Dật hướng về phía Hồng Thanh Vân ôm quyền hành lễ: “Hồng lão đại, các huynh đệ! Lý Dật chậm trễ thời gian, mong mọi người lượng thứ.”

“Ha ha...”

Đột nhiên Hồng Thanh Vân cười lớn, chỉ thấy hắn khoát tay áo, nói: “Lý Dật, chừ vị huynh đệ mới đến mà thôi. Nói cách khác. cậu chỉ đến muộn chút ít thời gian. Không cần phải tự trách bản thân mình như thế.”

Mặc dù Hồng Thanh Vân nói dễ nghe, nhưng chính là trong giọng nói kia lại mang theo cỗ hàm ý trào phúng. Mọi người nghe Xong đều hiểu được. mà khi hắn vừa dứt lời. mấy vị lão đại phân khu bởi vì sinh ý thuốc phiện nên tâm tình bất hảo cũng sôi nổi hừ lạnh một tiếng, dùng phương thức này để diễn tả bất mãn đối với Lý Dật.

Lý Dật cũng không muốn nhiều lời. Lập tức đi tới bên cạnh Trương Đức Khôn. Chứng kiến hành động này của Lý Dật, trong đôi con ngươi của Hồng Thanh Vân hiện lên một đạo tinh quang, sau đó Xoay người trầm giọng, hỏi: “Chừ vị huynh đệ, hội nghị năm nay vẫn sẽ được cử hành theo quy củ cũ. Trước tiên dâng hương các bậc tiền bối. sau đó cùng hợp.”

Nói Xong, Hồng Thanh Vân không đợi mọi người đáp lại. dẫn đầu đi lên trên cầu thang. Thạch Đầu theo sát phía sau. Tất cả mọi người ở đây mơ hồ nhìn ra quan hệ giữa Hồng Thanh Vân cùng Lý Dật, mắt thấy sau khi gặp nhau hai người đều tỏ vẻ hậm hực. Biết rằng đại hội hắc đạo lần này tuyệt đối sẽ không yên bình. dưới tình huống này. mọi người thực biết điều lựa chọn trầm mặc, cả đám đi theo Hồng Thanh Vân bước lên lầu.

Trên lầu hai, trong gian phòng hội nghị cũ nát. Bên trong nơi này đã được quét dọn, lau chùi sạch sẽ. Trên chiếc bàn dài có bài trí di ảnh của những vị long đầu từng triều đại và một chiếc lư hương bằng đồng.

Quá trình dâng hương thập phần đơn giản. Im lặng nhưng lại rất trang trọng. thân là long đầu Hoa Nhân bang, Hồng Thanh Vân bước lên dâng hương đầu tiên, Trương Đức Khôn tiếp nối, theo sau đó là Lưu Kim Ba cùng hai vị trưởng lão còn lại. Lý Dật Xếp hàng ở tận phía dưới.

Đám người Lý Dật theo thứ tự dâng hương, cả quá trình rất trật tự ngay ngắn, không có bất kì người nào phát ra tiếng động nhỏ.

“Những năm qua. khi muốn họp mặt đều là được tiến hành ở trong phòng hội nghị này, đây đã ăn vào truyền thống của bang hội.” Sau khi lễ dâng hương kết thúc, Hồng Thanh Vân sắc mặt bình tĩnh nói: “Thời đại đang tiến bộ, chúng ta cũng không thể lạc lõng ở phía sau. Cho nên cần phải thay đổi hiện trạng và phương hướng phát triển của bang hội! Muốn như vậy thì phải bắt đầu thay đổi một số quy củ! Đại hội năm nay.

chúng ta sẽ cử hành ở trên sông Hudson, ta đã phân phó chuẩn bị một chiếc thuyền, sau khi đại hội kết thúc liền có thể trực tiếp ăn mừng vui chơi ở trên đó.”

Nghe Hồng Thanh Vân thông báo sẽ thay đổi địa điểm hội nghị, Lý Dật cũng không cảm thấy ngoài ý muốn. Trước đó, Trương Đức Khôn đã thông tri tin tức này cho hần biết. Thế nhưng diễn cảm của đám lão đại phân khu kia lại có chút cổ quái. ánh mắt không ngừng dừng ở trên người Hồng Thanh Vân và Lý Dật. Hiển nhiên. bọn hần cảm thấy nghi hoặc nhiều hơn là phần khởi.

“Chư vị huynh đệ, có ý kiến gì không?” Hồng Thanh Vân hỏi một câu tượng trưng.

Trương Đức Khôn âm thầm cười: “Nếu Hồng lão đại đều đã an bài Xong Xuôi, chúng ta đây cung kính không bằng phụng mệnh!”

“Được! Nếu không có người nào ý kiến gì, thì lập tức Xuất phát!” Hồng Thanh Vân lên tiếng, đồng thời âm trầm liếc mắt nhìn Trương Đức Khôn một cái, ánh mắt kia giống như đang muốn nói cái gì đó với Trương Đức Khôn.

Theo sau, đoàn người lần lượt bước Xuống dưới lầu, tự chui vào trong ô tô của mình đi tới bờ sông Hudson.

Hudson là một con sông nổi tiếng tại cảnh nội thành phố New York, nó đã từng là một địa phương có ý nghĩa quan trọng trong cuộc chiến tranh giành độc lập của nước Mỹ. Mà sông Hudson còn nằm giữa New York và New Jersey. hai thành phố phần hoa này chỉ cách nhau một con sông mà thôi.

Đúng như Hồng Thanh Vân nói, hần sớm đã cho người chuẩn bị Xong mọi thứ. Bên cạnh bờ sông có một con thuyền cỡ trung đang thả neo, tuy rằng trình độ Xa hoa cùng những chiếc du thuyền của các nhà tỉ phú kém hơn không ít, bất quá đối với đoàn người Lý Dật mà nói, chiếc thuyền này cũng là quá đủ rồi.

Tham gia đại hội hắc bang nội bộ lần này, chỉ có những nhân vật thuộc lớp cao tầng mới đủ tư cách tham dự, trừ việc này ra, mỗi người đều có thể mang theo một gã bảo tiêu, nhưng có một quy định bất thành văn, đó chính là: bất kì ai cũng không được cầm vũ khí. vào tham gia hội nghị!

Từ mấy lần hội nghị trước đó cũng không có quy định này, nhưng cách đây vài năm. Trong một buổi hội nghị, lão đại chưởng quản khu vực Las Vegas cùng lão đại khu vực Chicago Xảy ra mâu thuẫn Xung đột, cuối cùng bất ngờ rút súng ra bắn chết đối phương.

Chuyện này Xảy ra làm cho Hoa Nhân bang mất hết thể diện. Vị long đầu ngày ấy vì muốn phòng ngừa, nên đã định ra cái quy định này.

Vì là người tiêu biểu, nên Hồng Thanh Vân không có mang theo vũ khí, mà Thạch Đầu tại thời gian kiểm tra. cũng giao súng ra không một chút do dự. Còn những người khác, đối với chuyện tình phải giao nộp vũ khí tùy thân. về mặt nhiều ít có chút mất tự nhiên, đồng thời thâm ý liếc mắt nhìn Lý Dật.

Cùng những người này bất đồng. Lý Dật không hề mang theo vũ khí! Thậm chí ngay cả Anh Hoa đều không có mang.

Phát hiện điểm này, đám lão đại phân khu âm thầm kinh ngạc. Tại bọn hần Xem ra, kẻ ngu ngốc đều hiểu rõ. Hồng Thanh Vân dày công an bài như vậy thực không đơn giản. Nhưng Lý Dật vẫn ung dung thoải mái, tất nhiên là sẽ có hậu lộ.

Hồng Thanh Vân cũng phát hiện ra chi tiết nhỏ này, hần khẽ chau mày, bất quá rất nhanh liền buông lỏng ra. đồng thời trên khóe miệng Xuất hiện một nụ cười khinh thường.

Không biết là vì muốn chứng minh bản thân mình đường hoàng, hay còn bởi vì nguyên nhân nào khác. Trên du thuyền ngoại trừ thủy thủ ra. cũng không có nhân viên tạp vụ.

Sau khi mọi người lên thuyền, người thủy thủ khởi động máy. Rất nhanh, chiếc thuyền chậm rãi lướt trên mặt sóng.

Hồng Thanh Vân dẫn mọi người đi tới một gian phòng để mở cuộc họp. Gian phòng này chiếm diện tích không nhỏ, bên trong bài trí một chiếc bàn gỗ lim hình tròn. Trước mắt mỗi vị trí đều bày biện một đĩa hoa quả, cùng một hộp Xi gà Cuba chính hãng.

Hồng Thanh Vân ngồi vào ghế trước tiên. Thạch Đầu cung kính đứng ở phía sau lưng hắn, những người khác cũng lần lượt an vị theo sau.

“Chư vị huynh đệ. vì không muốn quấy rầy cuộc hội nghị, cho nên trên thuyền không có nhân viên tạp vụ. Chờ sau khi buổi hội nghị chấm dứt. thuyền cập bến cảng. Đến lúc đó, thành viên trong bang hội sẽ chuyển rượu Mao Đài thượng hạng cùng thực vật lên thuyền. Đương nhiên, còn có cả nữ nhân tư chất hơn người!” Hồng Thanh Vân nói Xong, liền cười ngạo nghễ.

Nếu ở tình huống bình thường, mọi người nghe Hồng Thanh Vân nói như thế, có thể sẽ rất hưng phấn. Nhưng bầu không khí hôm nay quá mức quỷ dị, quá mức trầm lắng.

“Bây giờ chúng ta tổng kết những sự tình phát sinh trong hai năm gần đây của bang hội.” Hồng Thanh Vân chống tay lên trên bàn hội nghị. thân mình nghiêng tới phía trước, nhìn thoáng qua mọi người một vòng, chậm rãi mở miệng nói: “Trong hai năm vừa qua. . .”

Tất cả mọi người cùng Lý Dật ở bên trong nơi này. đối với tình hình tổng kết của bang hội đều không có bao nhiêu hứng thú. Bất quá bọn họ vẫn trầm ngâm hút thuốc. kiên nhẫn lắng nghe, nhất thời từng làn khói thuốc nồng đậm, vờn quanh ở trong gian phòng hội nghị.

Đang lúc hút thuốc. đồng thời Lý Dật thông qua cửa sổ quan sát tình huống bên ngoài, ánh mắt híp lại, cũng không biết Lý Dật đang tính toán chuyện gì.

Ước chừng sau nữa giờ đồng hồ. Bỗng nhiên Hồng Thanh Vân dừng lại một chút. tiếp theo đề cao thanh âm: “Trong vòng hai năm qua, đại sự đáng phải kể đến nhất chính là biến hóa phát sinh ở phân bộ Los Angeles.”

Nói tới đây. tất cả mọi người ở trong phòng. ngay cả Hồng Thanh Vân cũng đều ném ánh mắt về phía Lý Dật.

“Khoảng thời gian đầu năm, phân bộ Los Angeles bị Châu Phi bang cùng Sơn Khẩu tổ liên hợp tập kích. người phụ trách tiền nhiệm là Đường Hải bị giết...Chính Lý Dật đã hất cẳng Đường Hải ra ngoài, Mà trở thành long đầu tân nhậm!” Chẳng biết tại sao khi nói những lời này, ngữ khí của Hồng Thanh Vân đã trở nên âm trầm đáng sợ.

“Đường Hải chính là bị Lý Dật giết chết!”

“Rầm!” Hồng Thanh Vân vừa thốt lên Xong, ngoại trừ Lý Dật, tất cả mọi người sắc mặt đều đại biến!

Tự giết lẫn nhau! Đây chính là điều cấm kị trong Hoa Nhân bang, một khi làm trái thì sẽ phải chịu nghiêm trị theo bang quy!

Khiếp sợ, hoài nghi, phần nộ. Đủ mọi loại cảm xúc nháy mắt hiện lên ở trên khuôn mặt của mọi người. Đối diện với ánh mắt của mọi người. Lý Dật chậm rãi dụi tắt điếu thuốc lá trong tay, lạnh lùng liếc mắt nhìn Hồng Thanh Vân một cái: “Hồng lão đại, cơ có thể ăn vậy. nhưng nói thì không thể nói lung tung.”

Giọng điệu bình tĩnh, lời nói cuồng ngạo. Lý Dật vừa ra lời, tất cả mọi người đều biết, trận chiến này đã tháo bỏ tấm màn che mặt rồi.

Quả nhiên, nghe được Lý Dật phản bác, Hồng Thanh Vân cười lạnh: “Lý Dật, ta Sớm đã lường trước được rằng ngươi sẽ chối cãi. Thạch Đầu, mang đồ vật kia ra đây!”

Thấy Hồng Thanh Vân kêu tên mình, Thạch Đầu cung kính đem một cuộn băng ghi âm đưa cho Hồng Thanh Vân. Dưới ánh mắt nghi hoặc của mọi người, Hồng Thanh Vân mở cuộn băng kia lên, nhất thời giọng nói của Lý Dật truyền ra.

“Tam nhi, tôi hỏi cậu, muốn báo thù cho Thiết Trụ thì phải tìm người nào?”

“Đương nhiên là cái lão tạp chủng Đường Hải kia!”

“Được rồi, đúng vậy, chính là Đường Hải! Nhưng cậu nghĩ xem, nếu tôi để cho cậu dẫn người đi tìm Đường Hải báo thù, sẽ phát sinh chuyện gì hay không?”

“Tin tưởng cậu cũng đã thông suốt rồi. Đường Hải là đại ca của phân bộ Hoa Nhân bang, nếu giết hắn, khó tránh khỏi việc khai chiến cùng các huynh đệ Hoa Nhân bang! Cứ như vậy trong bang hội tự chém giết lẫn nhau, sẽ chỉ làm cho ngoại nhân chế giễu”

“Dật ca, chúng ta sẽ dùng phương pháp ám sát.”

“Bên cạnh Đường Hải có mấy bảo tiêu, cậu biết rõ ràng chứ! Ngoài đám bảo tiêu ra không nói. chỉ cần gặp phải Lão Quỷ. cậu có thể đánh nổi hắn sao?”

“Chắc rằng trong lòng cậu phải rõ ràng hơn ai hết, cậu không phải là đối thủ của Lão Quỷ. Ngay cả Lão Quỷ còn không giết được, như thế nào còn muốn đi ám sát Đường Hải đây? Huống chi. tôi không ngại nói cho cậu biết, dưới trướng của Đường Hải còn có một lực lượng đánh thuê, thực lực của đám người này không kém gì các cậu ở hai tháng trước.”

“Dật ca. cái này cũng không được. cái kia cũng không Xong, vậy anh nói phải làm sao bây giờ?”

“Tam nhi, thù của Thiết Trụ sẽ do chính ta đích thân đi báo!”

Đoạn đối thoại này vừa bật lên, ánh mắt của mọi người nhìn về phía Lý Dật lập tức thay đổi. Bên trong Xen lẫn theo một tia tức giận, còn Trương Đức Khôn lại mang vẻ mặt nghi hoặc. nhưng khi hắn chứng kiến bộ dáng bình tĩnh của Lý Dật, thì lại yên tâm hơn không ít.

“Ba!”

Đột nhiên, Hồng Thanh Vân vỗ bàn một cái, tiếng động mạnh mẽ dọa cho mọi người nhảy dựng lên. chỉ thấy Hồng Thanh Vân híp mắt, gắt gao nhìn chăm chăm vào Lý Dật. gần từng chữ nói: “Lý Dật, người cầu kết cùng gia tộc Gambino. sát hại Đường Hải huynh đệ tranh giành thượng vị không nói. Còn tự ý không phân chia một chút lợi nhuận Sinh ý buôn lậu cho bang hội. Rốt cuộc là người có đem ta những huynh đệ khác, để vào trong mắt hay không?”

Không thể phủ nhận. một chiêu chụp mũ này của Hồng Thanh Vân thật sự là đúng Vào chỗ hiểm Hiện giờ, ánh mắt của mọi người nhìn về phía Lý Dật, đều bất thiện, phần nộ!

có lẽ bọn hắn có thể khoan dung cho hành vi của Lý Dật. Sát hại Đường Hải để bước lên thượng vị! Nhưng bọn hắn tuyệt đối không cho phép Lý Dật độc chiếm lợi nhuận sinh ý buôn lậu, càng không nói đem lợi nhuận phân chia cho gia tộc Gambino!

Nhất là tháng trước đường dây buôn thuốc phiện của Hoa Nhân bang bị chặt đứt, chuyện này làm cho những vị đại ca phân khu trong lòng nóng như lửa đốt. Dưới loại tình hình này, khối bánh ngọt buôn lậu ở bờ biển tây nước Mỹ đối với bọn hắn mà nói. thực sự là có lực hấp dẫn rất lớn!

Mà Hồng Thanh Vân cũng nắm chắc điểm này!

Đối mặt cùng lửa giận của mọi người, Lý Dật chẳng những không có phản bác, ngược lại còn cười lạnh nhìn Hồng Thanh Vân: “Hồng Thanh Vân, người có điều gì muốn nói, thì hãy nói ra hết đi. Che giấu ở trong lòng chính bản thân người cũng khó chịu. chứ vị huynh đệ chờ đợi cũng khó chịu.”

“Chứ vị huynh đệ? Lý Dật, trong mắt người có huynh đệ chúng ta sao?” Hồng Thanh Vân giận tím mặt: “Nếu trong mắt người còn coi chúng ta là huynh đệ, người tự đã không độc chiếm phần lợi nhuận buôn lậu! Nếu trong mắt người coi chúng ta là huynh đệ, người tự đã không lợi dụng mạng lưới quan hệ, chặt đứt đường dây buôn lậu thuốc phiện của bang hội!”

Chặt đứt đường dây buôn lậu thuốc phiện, là do Lý Dật làm ư?

Nếu lúc trước Hồng Thanh Vân nói, chỉ làm cho mọi người kinh ngạc cùng phần nộ. Như vậy lúc này đã hoàn toàn thiêu đốt lên lửa giận ở trong lòng bọn hắn, chỉ thấy một gã lão đại đột nhiên đứng lên. hỉ mũi trừng mắt giận dữ hét: “Mẹ nó, Lý Dật! Hôm nay nếu người không cấp cho huynh đệ một cái công đạo, cũng đừng có mong bình yên rời khỏi nơi này!”

“Đúng vậy, con mẹ nó, dám chặt đứt đường tài lộ của huynh đệ trong bang, lương tâm của người ở chỗ nào rồi!”

“Giải thích đi. hoặc giao tính mạng ra đây!”

Chúng kiến một màn như vậy, Hồng Thanh Vân khẽ mỉm một nụ cười dị thường âm trầm!

371. Chương 321: Đoạt Quyền Phong Bạo.(tt)

Đối diện với mọi người chất vấn Lý Dật giống như cao tăng nhập định, không một chút động dung. Hắn chỉ bình thản nhìn Hồng Thanh Vân, ánh mắt kia bình tĩnh nhiều ít làm cho Hồng Thanh Vân có chút mất tự nhiên.

Vài giây đồng hồ sau, trong phòng hội nghị khôi phục lại bầu không khí trầm lặng, Lý Dật bắt đầu mở miệng. trong giọng nói của hắn mang theo một cỗ hương vị khinh thường: “Hồng Thanh Vân, ngươi còn muốn chụp lên đầu ta cái tội danh gì, mau chóng chụp đi, nếu không sẽ chẳng còn cơ hội nữa!”

Lời nói ra. nguyên bản mọi người đang phẫn nộ lại giống như bị dội một chậu nước lạnh lên đầu. Lửa giận lập tức giảm bớt đi rất nhiều. hiển nhiên, thái độ của Lý Dật khiến cho bọn hắn liên tưởng đến thủ đoạn kinh khủng của Lý Dật trong thời gian vừa qua!

Đồng thời bọn hắn cũng âm thầm hối hận, hối hận vì không cẩn thận đã bị Hồng Thanh Vân lợi dụng.

“Lý Dật, hay là ngươi cho rằng, ngươi cấu kết với gia tộc Gambino, chức vị huynh đệ chúng ta sẽ không dám động tới người sao?” Hồng Thanh Vân vỗ bàn một cái, lạnh lùng nói: “Hôm nay tất cả mọi người tụ hội ở nơi này. nếu ngươi không giải thích rõ ràng cấp cho chức vị huynh đệ một cái công đạo. Ta sẽ dùng đầu của ngươi để tế cho Đường Hải huynh đệ!”

“Đường Hải huynh đệ?” Lý Dật nhẹ nhàng lắc đầu, trào phúng nhìn Hồng Thanh Vân: “Ta nhớ vào! Hồng Thanh Vân ngươi đã từng coi Đường Hải là huynh đệ qua hay Sao? Ta Xem Hồng Thanh Vân ngươi còn muốn Đường Hải chết sớm hơn mới đúng. phải không?”

“Lý Dật...ngươi!” Hồng Thanh Vân tức giận cả người run lên: “Ngươi thật ngông cuồng!”

“Lão tử ngông cuồng thì đã làm sao. Đột nhiên Lý Dật từ chỗ ngồi đứng lên, ánh mắt âm trầm đảo qua chung quanh một vòng. Chúng kiến khuôn mặt Lý Dật đằng đằng sát khí, cơ hồ không người nào dám trực tiếp đối nhãn cùng với Lý Dật.

Theo sau, Lý Dật đem ánh mắt dừng lại ở trên người Hồng Thanh Vân: “Hồng Thanh Vân. tất cả chức vị huynh đệ ở đây không phải hạng ngu ngốc. Ngươi tùy tiện mang cái bằng ghi âm kia ra, rồi nói ta giết chết Đường Hải. Chuyện này không thực tế chút nào...Về phần ta không giao nộp lợi nhuận cho bang hội. Chẳng phải đã rõ ràng rồi hay sao? Lúc này mới qua vài tháng. ta đi thu tiền của ai đây?”

“Ngươi nói ta chặt đứt đường dây buôn thuốc phiện của bang hội, chặn đứng tài lộ của các chức vị huynh đệ, còn mẹ nó, ngươi thật sự là đang muốn ngâm máu phun người!” Lý Dật vừa nói dứt lời, liền đem toàn bộ sát khí trên thân mình phóng ra....Sát khí quá mức lạnh lẽ. thậm chí ngay cả Anh Hoa cũng cảm thấy toàn thân đều không thoải mái, huống chi là những người khác.

“Lý Dật. ngươi chưa thấy quan tài chưa đổ lệ, phải không?” Đối mặt với Lý Dật toàn thân sát khí sung mãn, Hồng Thanh Vân không có lộ ra biểu tình sợ hãi chút nào, mà lạnh lùng nói: “Tất cả mọi người đều có thể nghe ra thanh âm trong đoạn băng này là của người. ngươi còn tính ngụy biện nữa sao?”

“Thanh âm? Hồng Thanh Vân, thời buổi công nghệ cao hiện giờ, có ai mà không biết bắt chước thanh âm của người khác. Ngươi cố tình dùng phương pháp ghi âm để hãm hại vu oan cho ta?” Lý Dật nói Xong, lòng bàn tay giống như ảo thuật Xuất ra hai chiếc đĩa CD. sau đó bước tới bên người Hồng Thanh Vân.

Chúng kiến Lý Dật Xuất ra đĩa CD, mọi người đều mang biểu tình nghi hoặc. Mà khóe miệng Trương Đức Khôn lại buộc vòng quanh một nụ cười chiến thắng. Còn vẻ mặt của Hồng Thanh Vân thì như kinh hồn táng đờm.

“Lý Dật. con mẹ nó, ngươi muốn làm gì?” Thạch Đầu chúng kiến Lý Dật bước tới. Lập tức phóng lên ngăn cản đường đi của Lý Dật. một bộ tư thế sẵn sàng động thủ.

“Cút” Lý Dật quát lớn một tiếng, đột nhiên hữu thủ vung mạnh lên!

“Ba!”

Mười thành khí lực!

Một tát này. Lý Dật dùng mười thành khí lực, tốc độ nhanh như thiểm điện!

Thạch Đầu cơ hồ không có bất kì phản ứng nào, sau khi bị trúng chiêu, cả người bay ngược Sang một bên.

“Doong!” Thân mình của Thạch Đầu hung hăng nện Xuống bàn hội nghị, phát ra một thanh âm muộn hưởn. Gương mặt đã hoàn toàn sưng phù, vài chiếc răng cùng máu loãng theo trong miệng rơi Xuống mặt đất, hai tai ù ù.

Hành động bất thành linh của Lý Dật khiến cho mọi người cả kinh, có lẽ không ai nghĩ rằng, Lý Dật cư nhiên sẽ dám động thủ!

So ra mà nói, thì Hồng Thanh Vân coi như cũng đủ trấn định, hấn âm thầm nhìn Lý Dật, nói: “Lý Dật, ngươi muốn làm gì?”

“Cho các chư vị huynh đệ Xem chiếc đĩa CD này mà thôi. người không cần phải khẩn trương.” Lý Dật cười lạnh một tiếng, đem chiếc đĩa nhét vào máy laptop trong phòng hội nghị.

“Lý Dật. con mẹ nhà ngươi!” Thạch Đầu thiếu chút nữa đã bị Lý Dật đánh cho hôn mê, vài giây đồng hồ qua đi, hấn đã khôi phục lại thanh tỉnh, lập tức nhảy chồm lên.

Ngay tức thì, mọi người thoáng trông thấy một đạo bóng ảnh màu đỏ tươi. Đúng vậy, là bóng ảnh mơ hồ!

“Xoẹt!

Bóng hồng vừa hiện, đầu người liền rơi!

Máu tươi nóng bỏng phun trào ra thành đồng, văng lên trên khuôn mặt của Anh Hoa. Giờ khắc này nhìn nàng giống như một bóng hoa hồng đỏ tươi. dưới ánh nắng mặt trời tản mát ra quang mang yêu dị màu máu. Anh Hoa không có lau đi vết máu dính trên mặt, mà nhẹ nhàng lè lưỡi liếm một chút, lẳng lặng nhặt chiếc đầu lâu của Thạch Đầu lên, bước tới phía sau lưng Lý Dật.

Tràng cảnh này phát sinh thật sự quá nhanh. nhanh đến mức không một ai biết Anh Hoa giải quyết Thạch Đầu như thế nào!

Nhìn Anh Hoa toàn thân dính đầy máu tươi. tất cả mọi người cùng Hồng Thanh Vân ở trong nƠi này, đều cảm thấy da đầu của mình có chút tê dại!

Cục diện đã thay đổi, trên khuôn mặt của Hồng Thanh Vân chậm rãi Xuất hiện một loại cảm Xúc sợ hãi không tên. Bất quá, hấn vẫn kiệt lực khống chế tâm tình của mình. Lý Dật cũng không có hướng Hồng Thanh Vân hạ thủ. Nếu như hấn muốn cái đầu trên cổ của Hồng Thanh Vân, thì sớm đã chặt Xuống rồi, mà không phải chờ đợi đến tận bây giờ!

Hấn cần chính là tất cả mọi thành viên cấp cao trong Hoa Nhân bang thần phục!

Một lòng thần phục.

Chỉ khi đám người này chân chính thần phục. Hấn mới đoạt được danh Xưng long đầu tổng bộ Hoa Nhân Bang, mới lợi dụng Hoa Nhân Bang mà đánh giết trở về quốc nội!

Nguyên bản trong phòng hội nghị đang im lặng, bỗng nhiên vang lên từng nhịp hô hấp nặng nề của mọi người. Cùng lúc đó chiếc màn hình chợt lóe lên, dần dần hiện ra một khuôn mặt quen thuộc.

Trên màn hình, Lý Dật đang hút thuốc lá, lạnh lùng nhìn Phòng Tam, trầm giọng hỏi: “Nói đi, Hồng Thanh Vân muốn ngươi làm cái gì.”

“Chẳng phải ngươi đã biết rồi sao? Còn hỏi ta làm cái gì nữa.” Trên màn hình, Phòng Tam biểu tình Xám Xịt như tro tàn.

“Ta hỏi lại lần nữa. Hồng Thanh Vân muốn ngươi làm chuyện gì.” Lý Dật ngữ khí âm trầm hơn rất nhiều.

Phòng Tam hơi do dự một chút. cuối cùng mở miệng: “Lúc trước Hồng Thanh Vân đưa ta đến Los Angeles. chính là vì muốn súc tích lực lượng. một ngày nào đó sẽ thu dọn Đường Hải. Nhưng sau khi ngươi bước lên thượng vị, sự Xuất hiện của ngươi đã làm rối loạn bố cục của Hồng Thanh Vân, bất quá hấn vẫn kêu

ta tiếp tục ở lại Los Angeles, hơn nữa còn ra lệnh cho ta phải ẩn nhẫn. Theo thể lực của người càng ngày càng lớn mạnh, Hồng Thanh Vân gây áp lực muốn ta đi ám sát người, nhưng ta biết đây là chuyện không có khả năng, cho nên mỗi lần đều cự tuyệt.”

“... Vụ chính biến của ủy ban Mafia. Hồng Thanh Vân cùng hợp tác cùng gia tộc Qiesi Jarno, mục đích chính là vì muốn diệt trừ người.”

“Chỉ vì muốn diệt trừ ta sao? Vậy tại sao lại còn giết Phương Cảnh Minh và các huynh đệ ở bến tàu?”

“Phương Cảnh Minh là công thần trong bang hội, uy vọng cực cao. mà đám người dưới tay hắn cũng đều là những huynh đệ lâu năm, nếu muốn không chế bọn hắn quả thực rất khó khăn.”

“Vậy nên, người liên bán tin tức nơi ẩn thân của bọn họ cho Carville. Để Carville thuê bọn Địa Ngục Hỏa huyết tẩy bến tàu, chém rụng đầu của bọn họ?”

Đoạn ghi hình vừa công chiếu sắc mặt Hồng Thanh Vân lập tức tái nhợt thành một đoàn, hắn nằm mơ cũng thật không ngờ, trong tay của Lý Dật còn có đồ vật này! Hồng Thanh Vân không ngờ. đám đại ca phân khu thì lại càng không nghĩ đến. Mỗi người trong bọn hắn đều tròn tròn mắt, gất gao nhìn chăm chăm lên màn hình, tựa hồ không dám tin vào sự thật trước mắt này.

Sau khi hình ảnh kết thúc, biểu tình của mọi người trở nên hết sức phức tạp, ánh mắt không ngừng nhìn lên Hồng Thanh Vân, rồi lại nhìn sang Lý Dật.

“Hồng Thanh Vân, ta biết người sẽ phản bác, nhưng tạm thời đợi thêm một chút nữa đã...” Lý Dật tưởng thấy Hồng Thanh Vân há mồm, nhanh chóng lên tiếng cắt ngang.

Hồng Thanh Vân bất đắc dĩ ngậm miệng. nhưng trong con ngươi của hắn lại lóe ra một đạo quang mang hung ác. Tuy rơi vào tầm mắt Lý Dật, bất quá Lý Dật cũng không có tỏ thái độ gì.

Rất nhanh, dưới ánh mắt chăm chú của mọi người. Lý Dật tiếp tục mở chiếc đĩa CD thứ hai lên, trên màn hình tức thì Xuất hiện tình cảnh ngày đó Hồng Thanh Vân đến gặp mặt Biên Xuyên của Sơn Khẩu tổ. chiếc đĩa thứ hai này công chiếu Xong, Hồng Thanh Vân miễn tuệ phát hiện ra, ánh mắt của mọi người nhìn về phía mình. càng mang thêm nhiều lửa giận hơn lúc trước.

Bối cảnh của Hoa Nhân bang và Sơn Khẩu tổ chính là thủy hỏa bất dung! Dưới cái dạng như thế này, vậy mà Hồng Thanh Vân vì muốn giết Lý Dật, lại còn chủ động đi tìm người của Sơn Khẩu tổ hợp tác, việc này không thể nghi ngờ là đã chọc giận tất cả mọi người có mặt ở nơi này rồi!

Chứng cứ rành rành trước mặt, Hồng Thanh Vân há hốc miệng, muốn biện giải nhưng lại không tài nào thốt nên lời.

Lý Dật vươn tay ra, nhẹ nhàng Xách cổ Hồng Thanh Vân lên, nhìn chăm chăm vào đôi mắt già nua kia, gần giọng hỏi: “Hồng Thanh Vân, bởi vì sự bất lực của người mà sinh ý thuốc phiện trong bang hội bị chặt đứt. người lại đi vu oan giá họa cho Lý Dật ta.”

“Người muốn đoạt khối bánh ngọt buôn lậu ở Los Angeles, vì thế không tiếc mọi giá an bài Phòng Tam tiềm phục tại Los Angeles, một hơi ẩn nhẫn hơn mười năm liền. Tiềm phục không nói, nhưng người vì muốn nhanh chóng đạt mục đích, mà chẳng ngại vùng đồ đao lên chém huynh đệ của mình!”

“Người có biết, sau khi tổ chức Địa Ngục Hỏa giết chết đám người Phương thúc, đã chặt rụng đầu của bọn họ. Xếp chất đóng thành một tòa núi thịt hay không? Người có biết trong kho hàng kia chất đầy toàn bộ thi thể. khắp nơi tràn ngập máu tươi hay không? Người có biết. cảnh sát thành phố Los Angeles hình dung tình cảnh đó như thế nào hay không?...Ha?...Ha?”

“Địa ngục! Bọn họ nói đó chính là cảnh tượng địa ngục nhân gian.”

Nghe thấy Lý Dật nói những lời này, sắc mặt của mỗi người tại đương trường, càng trở nên khó coi hơn bao giờ hết.

“Người không biết, người căn bản không cần biết đến hạ tràng của tất cả chuyện này! Người chỉ biết thứ gọi là lợi ích! Người nói Lý Dật ta tương tàn đồng môn, giết Đường Hải trước.”

“Đúng vậy, Đường Hải chính là ta giết! Nhưng là hần phái người đến ám sát ta trước, nếu không phải Lý Dật này phúc lớn mạng lớn. sớm đã nằm Xuống dưới họng súng của gã sát thủ kia rồi, trong đĩa CD kia có ghi lại. Thiết Trụ vì cứu ta mà phải chết thay. Chẳng qua, Đường Hải là vì sợ ta giành quyền, nên đã tiên hạ thủ vi cường, ra tay hạ độc thủ. Chẳng lẽ còn muốn ta ngồi chờ chết, đợi đến khi Đường Hải Xử lý ta hay sao?”

“Đồng môn tương tàn! Hồng Thanh Vân, con mẹ nó, người hiểu được ý tứ trong câu nói này không?” Lý Dật vừa nói dứt lời, một tay đè giữa Hồng Thanh Vân lên trên mặt bàn, lạnh lùng hỏi.

Hồng Thanh Vân bị Lý Dật áp chặt lên trên mặt bàn không thể động đậy. Bất quá hần vẫn không chịu khuất phục, mà thần tình cười lạnh nhìn nhìn Lý Dật, trong con ngươi loé ra quang mang ngoan độc. Khóe mắt của Lý Dật co thắt điên cuồng, theo sau túm đầu Hồng Thanh Vân, dùng sức đập Xuống mặt bàn hội nghị!

“Lạc sát!” Tiếng đùng chạm thanh thủy vang lên ở trong phòng hội nghị: Xương mũi của Hồng Thanh Vân tức thì bị dập nát!

Máu tươi từ trong lỗ mũi trào ra, nhiễm ướt vành môi trên của Hồng Thanh Vân. Thế nhưng hần không có phản kháng, mà nhân cơ hội liếc mắt nhìn ra bên ngoài cửa sổ, tựa như đang chờ đợi ai đó.

“Hồng Thanh Vân. thân là long đầu của tổng bộ Hoa Nhân bang. vô năng không nói, vì lợi ích bản thân mà bán rẻ. đồng môn, nôi da nấu thịt, cấu kết với Sơn Khẩu tổ, tội ác tày trời!” Lúc này, Trương Đức Khôn đứng dậy, ngữ khí của hần có vẻ kích động. nói: “Ta đề nghị. bãi chức vị long đầu của Hồng Thanh Vân.”

Bãi miễn long đầu!

Nghe Trương Đức Khôn nói. vốn dĩ mọi người đều ngẩn ra. ở trong kí ức của bọn hần, hội trưởng lão tuy rằng có quyền lợi rất cao. Thế nhưng mỗi vị long đầu thường là khống chế hai ba vị trưởng lão, ủng hộ cho bản thân mình. Bởi vậy, quyền lợi vô thường của hội trưởng lão chưa bao giờ từng được thể hiện qua. Chính lúc này đây, đột nhiên mọi người ở đương trường cảm giác được, Hồng Thanh Vân đã hết thời rồi!

Có lẽ vì muốn Xác minh suy đoán của mọi người. nên hai vị trưởng lão khác, nguyên bản là ủng hộ cho Hồng Thanh Vân, lúc này không hẹn mà đồng thời đứng lên, giơ tay nói: “Ta đồng ý.”

Hai vị trưởng lão vừa nói ra khỏi miệng, tất cả mọi người đều quăng ném ánh mắt về phía Lưu Kim Ba, tựa ngay cả Hồng Thanh Vân cũng không ngoại lệ! Máu tươi không ngừng trào ra nữa mũi, nhưng Hồng Thanh Vân lại đang tươi cười!

Đúng vậy, giờ khắc này Hồng Thanh Vân đang cười!

Hần biết rõ tính cách của Lưu Kim Ba. tại hần Xem ra. Lưu Kim Ba tính tình cương trực nóng nảy, tuyệt đối sẽ không bao giờ cho phép cái loại giành quyền như thế này!

“Ta đồng ý.” Lưu Kim Ba mở miệng, thanh âm tuy không lớn nhưng ngữ khí vô cùng kiên quyết.

Sự thật ở trước mắt giống như giáng cho Hồng Thanh Vân một cú bạt tai vang dội. Ở trong một Sát na Lưu Kim Ba mở miệng, hần tròn tròn mắt không dám tin vào lỗ tai của mình!

Bốn đại trưởng lão đều đồng ý. Còn lại, căn bản không cần phải biểu quyết.

Mà Hồng Thanh Vân dường như cũng đã chấp nhận chịu thua, hần không có lên tiếng phản đối, thế nhưng diễn cảm lại trở nên điên cuồng!

“Ta đề nghị long đầu tân nhiệm của tỔng bộ Hoa Nhân bang sẽ do Lý Dật đảm nhiệm, người nào đồng ý giơ tay.” Ban đầu, Trương Đức Khôn hung hăng phun ra một ngụm khẩu khí, cao giọng lên tiếng, trong giọng nói, không tỏ vẻ chút nào không cam lòng. . .có chăng chính là thần phục tuyệt đối!

“Ta đồng ý.”

“Ta đồng ý.”

“Ta đồng ý.”

Ba vị trưởng lão còn lại, cả Lưu Kim Ba ở bên trong, lần lượt mở miệng biểu quyết, đồng quan điểm với lời đề nghị của Trương Đức Khôn. Ba người này biểu quyết, đã nằm trong dự tính của Lý Dật, nhưng khi chứng kiến đám đại ca phân khu mang biểu tình phức tạp trên khuôn mặt. Lý Dật thâm hiểu. kế tiếp phải làm cho đám đại ca phân khu này tâm phục khẩu phục thì mới ổn! Dù sao thứ hấn cần chính là một lòng thần phục, mà không phải dùng vũ lực bức bách!

“Tôi biết, chư vị đang ngồi đây có thể rất bất mãn khi tôi đảm nhiệm cương vị tân long đầu của tổng bộ Hoa Nhân Bang.” Lý Dật đảo mắt nhìn quanh một vòng, phàm là người nào tiếp xúc với ánh mắt của Lý Dật. đều cúi gằm đầu Xuống: “Chư vị cho rằng Lý Dật tôi chưa đủ uy vọng, hơn nữa còn đập qua Xương trắng của Đường Hải mà bước lên thượng vị, căn bản không có tư cách đảm đương làm long đầu!”

Không người nào dám lên tiếng, thậm chí không người nào dám đối diện ánh mắt cùng Lý Dật. Tất cả mọi người đều lựa chọn trầm mặc, trong lúc trầm mặc cũng thật chờ mong câu nói kế tiếp của Lý Dật. Có lẽ hôm nay đối với bọn hấn mà nói, ai làm long đầu đã không còn quan trọng....quan trọng nhất chính là....bọn hấn sẽ được lợi ích gì!

“Lý Dật tôi không phải người tốt. chư vị đang ngồi nơi này cũng không phải! Trong giang hồ khẳng định không có người tốt! Người tốt Sống ở đây, chỉ có một loại kết cục, đó chính là chết!” Lý Dật tiếp tục mở miệng, ngữ khí trầm thấp: “Lý Dật tôi có thể một đường đi tới bây giờ, đã dùng không ít thủ đoạn. Nói lời tuy khó nghe, nhưng đại khái cùng Hồng Thanh Vân cũng không sai biệt bao nhiêu. Tôi là người vì lợi ích mà không từ bất kì một thủ đoạn nào.”

“Nhưng, Lý Dật tôi tự hỏi với lương tâm của mình, nếu không phải tình huống bất đắc dĩ. Tôi sẽ không bao giờ ra tay với huynh đệ cùng bang. càng không có bởi vì lợi ích bản thân mà đi sát hại đồng môn.” Nói đến đây Lý Dật khẽ cười tự giễu.

“Mặt khác, người phụ trách Sơn Khẩu tổ đã từng liên hệ qua với tôi, hấn nói rằng, chỉ cần tôi không nhúng tay vào, hấn sẽ giúp tôi giải quyết Đường Hải. Sau đó để cho tôi làm đại ca Hoa Nhân bang ở phân bộ Los Angeles. Mà trong khi đó, hấn chỉ cần một nửa địa bàn của Hoa Nhân Bang.”

“Một nửa địa bàn đổi lấy chức vị đại ca Hoa Nhân bang ở phân bộ Los Angeles. đây là vụ mua bán không hề lỗ vốn chút nào. Dù sao, thời điểm đó ở Los Angeles, tôi vẫn còn người đơn lực mỏng! Nhưng tôi không chịu đáp ứng, không chịu đáp ứng cũng chẳng phải bởi vì không động tâm, cũng chẳng phải luyến tiếc một nửa địa bàn! Lấy quan hệ của tôi và gia tộc Gambino, chỉ cần tôi trở thành đại ca. địa bàn sớm hay muộn gì thì cũng đoạt lại trong tay!” Lý Dật ngữ khí khàn đục nói.

Lý Dật vừa nói xong. nhưng lại không có một người nào đi hoài nghi những lời này của Lý Dật. Bởi vì. dù sao ngày hôm nay Lý Dật đã là ông trùm của bờ biển tây nước Mỹ, thân phận so với bất luận ngôn ngữ nào cũng đều có sức thuyết phục hơn. Giờ khắc này, ánh mắt của tất cả mọi người đều hướng về phía Lý Dật, dường như đang chờ đợi Lý Dật nói tiếp.

“Tôi không đáp ứng. chẳng qua là bởi vì làm như vậy, sẽ hại chết một đám huynh đệ vô tội trong bang.” Lý Dật đón nhận ánh mắt của mọi người. gần từng chữ: “Lý Dật tôi không phải người tốt, cũng không Xứng đáng làm người tốt. Nhưng, tôi sẽ không bao giờ bạc đãi huynh đệ thủ hạ của mình.”

Lời của Lý Dật vừa thốt ra. có không ít người biểu tình trở nên kích động!

“Đến khi nào thu tiền phí lợi nhuận buôn lậu, tôi sẽ chia ra từng phần cho mọi người cũng hưởng thụ! Tôi sẽ dùng thời gian ngắn nhất khôi phục đường dây sinh ý thuốc phiện, đồng thời khôi phục hợp tác với thương hội người Hoa!” Lý Dật nói đến đây, ngay cả chính bản thân mình cũng có chút kích động: “Đây, chính là cam đoan của tôi. nếu như tôi trở thành long đầu tân nhậm! Còn nếu như tôi không làm được. chư vị huynh đệ có thể bãi nhiệm tôi.”

Kích động! Giờ khắc này. ngoại trừ Trương Đức Khôn và Lưu Kim Ba, những người khác đều lộ ra biểu tình kích động. Bọn hấn không phải là Trương Đức Khôn, căn bản không thể biết nội dung màn kịch này. Đối với bọn hấn mà nói, cụm từ uy vọng, nghĩa khí cổ nhiên cũng là quan trọng. nhưng dưới tình huống bản thân không thể trở thành long đầu tân nhậm Thì lợi ích mới chính là thứ bọn hấn quan tâm nhất!

Nhìn Phong Lâm ngồi ở giữa đám người, khẽ buông lỏng chân mày ra, Lý Dật mới thoáng yên lòng.

“Ha ha! Lý Dật, ngươi cho rằng ta sẽ nhường lại chức vị dễ dàng như vậy hay sao?” Đúng lúc này, Hồng Thanh Vân đột ngột đứng lên, vươn tay chỉ ra ngoài cửa sổ, điên cuồng cười nói.

Bỗng nhiên nghe được Hồng Thanh Vân điên cuồng gào thét, tất cả mọi người vô thức nhìn theo ngón tay của Hồng Thanh Vân chỉ ra bên ngoài. Chỉ thấy Xa Xa có mấy chiếc ca-nô đang phóng như bay tới phía bên này!

Chứng kiến một màn như vậy, ngoại trừ Lý Dật ra, những người khác sắc mặt đều đại biến!

“Cái gì mà Hồng Thanh Vân ta không chiếm được, Lý Dật ngươi cũng đừng có hòng mơ tưởng!” Đôi con ngươi trong mắt của Hồng Thanh Vân bắn ra quang mang âm độc. Giờ phút này, hắn đã hoàn toàn điên cuồng: “Chết thì sao chứ? Có các ngươi chôn cùng, lão tử buồn bán đã lời rồi!”

372. Chương 322: Đoạt Quyền Phong Bạo. (tt)

“Cáp! Ha ha ha ha!” Ngay lập tức Hồng Thanh Vân lâm vào trong sự điên cuồng cực độ. gương mặt hắn hoàn toàn vặn vẹo, ánh mắt càng điên cuồng, tiếng cười vô cùng đắc ý!

dùng một loại ánh mắt quỷ mị trào phúng nhìn Lý Dật, tựa hồ đang chờ đợi biểu tình sợ hãi của Lý Dật. Nhìn thấy mấy chiếc du thuyền đang cấp tốc chạy tới bên ngoài cửa sổ, bao quát mọi người ngoại trừ Trương Đức Khôn, kể cả Lưu Kim Ba cũng luống cuống, mà tuy rằng Trương Đức Khôn cũng không khẩn trương như những người đó, những hắn cũng chăm chú cau mày.

Từ số lượng những chiếc du thuyền mà Xem, người của Hồng Thanh Vân cũng không ít. lúc này dưới tình huống mọi người không có mang theo vũ khí. một ngày những người đó lên thuyền, hạ tràng dùng đầu ngón chân cũng có thể nghĩ ra được!

Rầm!

Hầu như trong nháy mắt, những đại lão các khu đều đứng dậy, làm như muốn chạy trốn!

“Ha ha ha! Vô dụng thôi! Ta đã cho người chặn cửa! Một người cũng đừng hòng chạy, muốn chết tất cả cùng chết!” Thanh âm Hồng Thanh Vân cười thật kỳ quái.

“Hồng Thanh Vân. ngươi là cặn bã!”

“Hồng Thanh Vân, con mẹ nó ngươi thật độc ác!”

Những đại lão tính tình nóng nảy lập tức nổi giận, rống lên hướng Hồng Thanh Vân vọt tới.

Đối mặt lửa giận của mọi người, Hồng Thanh Vân cũng tuyệt không lưu ý. hắn cố ý thò cổ đến trước người Lý Dật. trong lúc thò cổ hắn còn nhìn Lý Dật châm chọc: “Lý Dật, lão tử biết ngươi muốn giết ta! Đến đây đi, vung bàn tay lên, mạng nhỏ của lão tử là của ngươi!”

Đối mặt với sự khiêu khích của Hồng Thanh Vân, Lý Dật không giấu ngược lại Trên mặt hắn lộ ra dáng tươi cười cực kỳ chẳng đáng. Sau đó bình tĩnh nhìn những đại lão các khu còn đang luống cuống nói: “Chư vị huynh đệ, đừng khẩn trương, để chúng ta cùng nhau thưởng thức trò hay của Hồng lão đại.”

Nghe được Lý Dật nói. nhìn dáng dấp bình tĩnh của Lý Dật, những đại lão đang muốn nhào tới giết chết Hồng Thanh Vân về mặt biểu tình hoài nghi. mà Trương Đức Khôn liền thư giãn lòng mày.

Về phần Hồng Thanh Vân về mặt của hắn đầu tiên là cứng đờ. sau đó mới ha ha nói: “Lý Dật, con mẹ nó đều đã đến lúc này, ngươi còn giả vờ khí phách. Ha ha, một hồi chờ người của lão tử lên thuyền, ta Xem ngươi làm Sao tiếp tục giả vờ Xuống dưới!”

Lý Dật hoàn toàn xem Hồng Thanh Vân trở thành không khí. cũng không để ý tới đám đại lão đang kinh hoàng bất định, mà không chút hoang mang cầm lấy hộp Xi gà trên bàn, Châm lửa nhẹ nhàng hút một hơi.

Nhìn thấy Lý Dật trấn định như vậy, những đại lão tựa hồ như đoán được điều gì, lập tức đưa ánh mắt nhìn về phía ngoài cửa sổ!

Ngoài cửa sổ, những du thuyền chỉ còn cách thuyền chở dầu không tới trăm thước, một đám đại hán mặc quần áo màu đen đang đứng trên du thuyền. trong tay mang theo vũ khí, dáng dấp Sát khí đằng đằng!

“Ầm”

Một âm thanh nổ bạo vang lên, chiếc du thuyền Xông lên đầu tiên trong nháy mắt bị tac bay, ngọn lửa màu đỏ tươi nhuộm đỏ bầu trời âm u. những đại hán trên thuyền thậm chí tiếng quát tháo chưa từng phát ra, đã bị nổ thành một đồng cặn!

Trong phòng hội nghị, những đại lão các khu nhìn thấy một màn không thể tưởng nổi kia. con mắt tròn trĩnh, miệng há hốc. vẻ mặt biểu tình không thể tin tưởng!

Ở trong trí nhớ của bọn họ, loại tràng diện này tựa hồ chỉ có Xuất hiện trong phim điện ảnh!

Tràng diện kích thích làm bọn họ quên mất sự sợ hãi, cũng quên mất hô hấp. chỉ ngơ ngác nhìn ra ngoài cửa sổ.

So Sánh với những đại lão các khu mà nói, biểu tình Hồng Thanh Vân càng đặc sắc nhiều hơn.

Khiếp sợ, hoài nghi!

Các loại tâm tình phảng phất như chiếu phim điện ảnh hiện lên trên mặt Hồng Thanh Vân, hần giống như bị choáng váng, ngơ ngác đứng yên tại chỗ.

Lý Dật phảng phất giống như hoàn toàn không quan tâm đến tràng cảnh hiện tại, trên mặt không có nửa điểm biểu tình kinh ngạc!

Nửa điểm cũng không có!

Hắn chỉ híp mắt, vừa thích ý rít Xì gà, cũng không thèm nhìn những gì Xảy ra bên ngoài cửa sổ!

“Ầm!”

Cũng cùng thanh âm, cũng cùng tràng diện. chiếc du thuyền thứ hai lại biến thành một đồng phế tích. ngọn lửa trong nháy mắt bị mưa to tiêu diệt. phảng phất tất cả giống như là ảo giác.

Lúc này đây, mọi người rốt cục lấy lại tinh thần!

Bọn họ biết, một màn trước mắt cũng không phải đang đóng phim, mà là chuyện thật đã Xảy ra.

Hầu như bản năng, tất cả mọi người đưa ánh mắt nhìn về phía Lý Dật. khi bọn họ nhìn thấy gương mặt bình tĩnh như nước của Lý Dật thì bọn họ tựa hồ hiểu được, nam nhân trước mặt này vì sao trong tình huống không ai hay biết không chút tiếng động chỉ

trong vòng một năm sáng tạo được thần thoại hắc đạo!

“Ầm!”

“Ầm!”

Tiếng nổ mạnh liên tiếp vang lên, trên con Sông mông lung, những chiếc du thuyền đang cấp tốc lao tới giống như bị đặt bom hẹn giờ, lần lượt nổ tung, ánh lửa bốc cao nhuộm đỏ bầu trời trên Sông.

Hồng Thanh Vân rốt cục bị tiếng nổ mạnh cuối cùng đánh thức, gương mặt hắn triệt để vận vẹo. khuôn mặt dữ tợn đến đáng sợ, cặp con ngươi tràn đầy một màu đỏ tươi!

Thân thể hắn không nhịn được run rẩy lên kịch liệt, nắm tay bóp chặt lại, phảng phất như ác ma đến từ địa ngục.

“Lão bản, đã tiêu diệt toàn bộ địch nhân hoàn tất, thỉnh chỉ thị!” Lúc này, trong lỗ tai Lý Dật truyền đến tiếng hồi báo của Jester.

“Lên thuyền.”

Lý Dật nhàn nhạt trả lời một câu, sau đó quay tới gương mặt đang vặn vẹo của Hồng Thanh Vân nhỏ ra một ngụm khối, khinh miệt nói: “Hồng Thanh Vân. Huyết Sát ở trong mắt ngươi có thể không gì làm không được. Nhưng đối với ta mà nói, bọn họ chỉ là một đám người chết!”

Huyết Sát?

Nghe được Lý Dật nói, Trương Đức Khôn và Lưu Kim Ba sắc mặt biến đổi lớn!

Những người khác có thể không biết Huyết Sát, thế nhưng bọn họ biết!

Làm lão đối thủ của Hồng Thanh Vân; Trương Đức Khôn biết rõ Huyết Sát do Hồng Thanh Vân bí mật bồi dưỡng ra một cỗ thế lực. thực lực phi thường kinh khủng!

Lưu Kim Ba đồng dạng cũng biết, bên ngoài thuật lại trong tay hắn có một nhóm tinh nhuệ trong tinh nhuệ của Hoa Nhân Bang, mà chân chính tinh nhuệ mới là Huyết Sát!

Chỉ là tổ chức Huyết Sát được Xưng giết người không thấy máu ở trong nháy mắt đã bị tiêu diệt?

Thậm chí ngay cả nhóm Huyết Sát vì sao mà bị giết chết cũng không biết.

Đột nhiên Hồng Thanh Vân lộ ra dáng tươi cười quỷ dị: “Lý Dật, chẳng lẽ ngươi nghĩ rằng ta không lưu hậu chiêu hay sao?”

Đang khi nói chuyện. Hồng Thanh Vân bỗng nhiên vặn đồng hồ đeo tay. đồng hồ nhất thời truyền ra thanh âm “tích, tích”, thanh âm đánh vỡ sự yên tĩnh trong phòng họp, có vẻ vô cùng chói tai!

“Nghe được sao? Đây là bom hẹn giờ! Một phút đồng hồ sau, chiếc thuyền này cũng giống như mấy chiếc du thuyền kia sẽ biến thành một đồng phế tích!” Hồng Thanh Vân nói tới đó biểu tình lộ ra kích động: “Lý Dật a Lý Dật, ngươi cho rằng ngươi thông minh một đời, nắm trong tay tất cả, thế nhưng ngươi cho rằng Hồng Thanh Vân ta ngu sao?”

Bom hẹn giờ?

Ôm nhau cùng chết!

Giờ khắc này, ngoại trừ Lý Dật, trong lòng mọi người đều tuôn ra ý niệm đáng sợ như vậy trong đầu!

Ý niệm này khiến cho Sự sợ hãi lại trở lại trên mặt họ lần nữa, bọn họ theo bản năng nhìn về phía Lý Dật. ánh mắt tràn ngập chờ mong. Tựa hồ từ sau khi Hồng Thanh Vân triệt để lâm vào điên cuồng. Lý Dật đã trở thành cứu tinh của bọn họ!

Lý Dật cũng không thất kinh như trong sự tưởng tượng của Hồng Thanh Vân, thậm chí hắn vẫn như cũ thích ý hút thuốc, khuôn mặt bình tĩnh giống như mặt hồ không chút rung động.

Chẳng hiểu vì sao, nhìn thấy biểu tình này của Lý Dật, kể cả Trương Đức Khôn mọi người đều bỗng nhiên thở phào nhẹ nhõm, sự trấn định của Lý Dật dường như lây nhiễm qua mọi người.

So sánh mà nói, biểu tình vốn đang đặc ý của Hồng Thanh Vân đột nhiên dừng lại, trong ngực hắn tuôn ra cảm giác không ổn. Tất cả đơn giản chỉ vì dáng dấp không chút dao động của Lý Dật.

“Lý Dật, ta biết đám người vừa giết chết Huyết Sát là đám người ngươi cùng mang tới Nhật Bản.” Có thể bởi vì Lý Dật thật Sự quá trấn định, sự bất an trong lòng Hồng Thanh Vân càng ngày càng mãnh liệt, hắn chỉ có thể dùng phương thức nói chuyện để ổn định lòng tin của chính mình: “Ta thừa nhận bọn họ rất mạnh, thế nhưng ta nói cho ngươi, bom hẹn giờ lắp trên thuyền là mặt hàng tiên tiến nhất mới nghiên cứu ra, không chỉ là người nghiên cứu. dù là chuyên gia gỡ bom của đặc chủng Mỹ cũng không làm nên chuyện gì!”

Nói đến đây, Hồng Thanh Vân điên cuồng nở nụ cười: “Ngươi cho là ngươi lộ ra dáng dấp trấn định là có thể che giấu sự sợ hãi trong lòng ngươi sao? Nói cho ngươi, đây là vô ích! Tất cả đều là phí công! Biểu lộ lòng của ngươi đi! Không nên cố chống đỡ, ngươi phải cùng ta đi Xuống diêm vương điện đưa tin.”

“Còn có các ngươi!” Nói tới đó Hồng Thanh Vân đưa ánh mắt nhìn về phía đám người Trương Đức Khôn.

Nhìn gương mặt triệt để vụn vụn của Hồng Thanh Vân. cùng âm thanh chói tai “tích tích”. trái tim vốn đang trấn định của Trương Đức Khôn lại dao động lần nữa!

Một phút!

Đây là lời của Hồng Thanh Vân nói ra, mà lúc này thời gian đã qua đi nửa phút, thế nhưng thanh âm “tích tích” cũng vẫn còn tiếp tục.

Giờ khắc này. dù chính là Anh Hoa cũng nhin không được liếc mắt nhìn Lý Dật, cặp mắt lạnh lùng toát ra một tia lo lắng.

Lý Dật không có bất luận điều gì biểu thị, mà giống như đang Xem con khỉ nhảy múa, chăm chọc nhìn Hồng Thanh Vân. đồng thời không ngừng phun khói. Chẳng hiểu vì Sao, nhìn thấy Lý Dật như vậy, sự bất an trong lòng Anh Hoa biến mất.

Ở trong trí nhớ của nàng. nam nhân trước mắt chưa từng làm nàng thất vọng qua!

Nàng tin tưởng lúc này đây tuyệt đối sẽ không!

“Phanh”

Ngoài cửa bỗng nhiên truyền đến một thanh âm trầm muộn, thanh âm thành linh Xảy ra làm cho thần kinh đang căng thẳng của các đại lão căng lên, thân thể không khỏi chấn động, Sắc mặt một mảnh tái nhợt!

Khi thấy cửa phòng bị mở ra. một đám đại hán mặc chiến phục màu đen đi vào. biểu tình bọn họ hơi chuyển biến tốt đẹp. chỉ là quần áo đã bị mồ hôi lạnh làm sũng ướt, khí lực toàn thân phảng phất như bị rút nước, vô lực ngồi phịch Xuống ghế.

Ở trong nháy mắt vừa rồi, bọn họ cho rằng bom đã nổ.

Đám người vừa vào là nhóm người của JeSter, bọn họ mặc quần áo tác chiến không thấm nước, trên mặt vẽ vằn vện, làm cho không ai nhìn thấy rõ gương mặt của bọn họ. Bất quá có thể nhìn thấy trong tay họ đang cầm đầu người. thậm chí trong đó còn có vài đầu người còn nhỏ máu.

“Vô dụng thôi! Tất cả đều là phí công! Trái bom kia không ai có thể gỡ bỏ!” Hồng Thanh Vân cười lạnh giọng lên đồng hồ đeo tay, kỳ quái nói: “Còn có hai mươi giây, hai mươi giây Sau, hết thảy chúng ta đều Xuống diêm vương điện đưa tin.”

“Trước khi chết có thể cho các người chôn cùng. đời này ta chết cũng không oan. Ha ha ha!” Nói Xong lời cuối cùng, Hồng Thanh Vân lại nở nụ cười, rất hiển nhiên, ngày hôm nay hắn đã đem toàn bộ áp lực trong lòng cùng oán khí hoàn toàn bạo phát đi ra, hắn đã triệt để bị cừu hận làm hôn mê đầu óc.

Không ai trả lời Hồng Thanh Vân, toàn bộ trong phòng hội nghị chỉ còn tiếng “tích tích” chói tai.

Hồng Thanh Vân giống như bị phát điên. cười lạnh nhìn người này rồi lại nhìn người kia, tựa hồ có người lộ ra biểu tình SỢ hãi, trong ngực hắn sẽ rất Sảng khoái.

“Còn có mười giây!”

Hồng Thanh Vân lại nói, hắn nói làm những trái tim những đại lão đang căng thẳng thần kinh càng đập nhanh hơn!

Lý trí nói cho bọn họ, nếu như Lý Dật không rời đi, như vậy nhất định là có biện pháp, dù Sao chỉ cần có cơ hội rời đi, cũng Xem như có cơ hội thoát chết!

Thế nhưng thanh âm “tích tích” chói tai nói cho bọn họ. mặc kệ Lý Dật có bao nhiêu năng lực, chỉ ít cho tới bây giờ, người của Lý Dật Còn chưa gỡ bom!

Hầu như tất cả mọi người đều đưa ánh mắt nhìn về phía Lý Dật. bọn họ đang chờ đợi Lý Dật mở miệng, chờ mong hắn trình diễn kỳ tích!

Đánh bạc!

Đây là một lần đánh bạc điên cuồng!

Tính mạng của mọi người đều áp lên người Lý Dật!

Mà lúc này Hồng Thanh Vân lại giơ lên cổ tay, dùng thanh âm nhỏ nhỏ đếm

“Năm”

“Bốn”

“Ba”

“Hai”

“Một”

Khi há mồm phun ra chữ cuối cùng, Hồng Thanh Vân nhắm mắt lại giương rộng hai cánh tay.

Nguyên thanh âm rất nhẹ truyền tới tai các đại lão đều như Sấm sét ngang trời, thân thể bọn họ đột nhiên run lên, có mấy người tổ chất tâm lý yếu ớt thậm chí tuyệt vọng nhắm mắt lại!

Tiếng nổ mạnh trong dự đoán không hề vang lên, giờ khắc này trong phòng giống như lâm vào cõi chết, yên tĩnh đến mức có thể nghe được tiếng hít thở của các đại lão.

Không nổ ?

Trong lòng các đại lão nảy ra ý niệm này, đồng thời thở mạnh một hơi.

Đối mặt với sát ý lạnh lùng cùng kinh khủng của Anh Hoa đang đứng Sau lưng Lý Dật, Hồng Thanh Vân hung hăng thở vài hơi hỗn hển, cuối cùng không hướng Lý Dật động thủ.

Gương mặt vặn vẹo của hắn giống như bị nhúng vào trong nước, toàn thân mờ mịt mở mắt, tròng mắt giống như Sắp lộn ra ngoài, vẻ mặt không Sao tin tưởng!

“Không có khả năng!”

“Tuyệt đối không có khả năng!”

“Không ai có thể trong vòng một phút đồng hồ dỡ bỏ quả bom kia!”

Hồng Thanh Vân điên cuồng lắc đầu, hắn không tin tất cả đều là sự thật!

Lý Dật chậm rãi dụi tắt Xi gà trong tay, bình tĩnh nhìn những đại lão vừa đi dạo một vòng qua đường tử vong, thản nhiên nói: “Tôi nghĩ, chúng ta có thể rời khỏi đây rồi.”

Chẳng hiểu vì Sao, nhìn khuôn mặt không chút cảm tình dao động của Lý Dật. Bao quát Trương Đức Khôn ở bên trong, trong lòng mọi người đều cảm thấy rét lạnh.

Vững như núi Thái!

Đây là sự hình dung thật sự về Lý Dật trong lúc này.

Từ đầu tới cuối. Lý Dật không hề lộ ra chút biểu tình Sợ hãi nào, thậm chí không có chút cảm tình dao động. hắn giống như một người khách đứng Xem. thờ ơ lạnh nhạt đánh giá tất cả. Con bài chưa lật của Hồng Thanh Vân ở trong mắt Lý Dật biến thành sự chê cười!

“Vì sao? Vì sao bom không nổ?” Nghe được Lý Dật muốn đi, Hồng Thanh Vân nhào tới ôm chân Lý Dật, hắn không thể thừa nhận hiện thực, hắn cần biết vừa rồi đã Xảy ra chuyện gì, vì sao bom không nổ!

Hắn rõ ràng nhớ, ngày trước khi tộc trưởng Musa của gia tộc Qiesi Jarno nói hắn, viên bom này là loại bom hẹn giờ tiên tiến nhất hiện nay. vừa mới nghiên cứu ra không lâu, còn chưa chính thức đưa ra sử dụng, bao quát cả người nghiên cứu trong. không ai có thể trong vòng một phút đồng hồ gỡ bỏ!

Hắn không tin người của Lý Dật ở trong một phút đồng hồ có thể gỡ bỏ trái bom!

“Phanh!”

Anh Hoa vẫn luôn đứng phía sau Lý Dật nhìn thấy cử động của Hồng Thanh Vân, tiến lên trước một bước, chân phải đá ra, thẳng ngay ngực Hồng Thanh Vân!

“Đông! ”

Hồng Thanh Vân bị một cước của Anh Hoa đá bay ra ngoài. thân thể đánh lên vách phát ra âm thanh trầm muộn, lực lượng thật lớn trực tiếp đá gãy Xương sườn hần, máu tươi không ngừng hộc ra từ trong miệng Hồng Thanh Vân.

Sự đau đớn kịch liệt làm Hồng Thanh Vân có loại cảm giác như mê muội, hần cố nén đau đớn. giãy dụa đứng dậy, vừa ói máu vừa như phát điên. không ngừng hỏi:” Tại sao? Nói cho ta biết, đây là vì sao?”

Không có trả lời. Lý Dật cùng Anh Hoa dẫn đầu đi ra khỏi phòng họp, đám người Trương Đức Khôn đi theo sát phía sau. mà nhóm người của Jester còn lưu lại sau cùng.

“Lý Dật, tên tạp chủng! Nói cho ta biết, con mẹ nó người làm sao làm được! Làm sao gỡ bỏ được bom? Con mẹ nó người có gan nói cho ta biết a!”

Hồng Thanh Vân thấy Lý Dật hoàn toàn không có ý tứ trả lời hần, triệt để điên cuồng, gương mặt hần hoàn toàn vặn vẹo vào nhau. con mắt đỏ đến dọa người. vừa nói vừa không ngừng trào máu.

Liên tục ói máu cộng thêm cơn đau nhói hông làm thân thể Hồng Thanh Vân hung hăng co quắp lên, hần vô lực ngã Xuống sàn. thể nhưng vẫn chưa từ bỏ ý định. hai tay gắt gao nắm tằm thắm bò về phía trước.

Con mắt hần gắt gao nhìn chằm chằm bóng lưng Lý Dật rời đi, cặp con ngươi màu máu bắn ra ánh mắt cực kỳ không cam lòng!

Hần thua!

Thua thập phần triệt để!

Thể nhưng hần cũng không cam tâm!

Mặc dù là chết, hần cũng muốn biết Lý Dật làm sao làm được!

Đáng tiếc, thượng đế sẽ không cho hần cơ hội này.

Lý Dật mang theo đám người Trương Đức Khôn rời khỏi phòng họp, Jester nhìn thoáng qua Hồng Thanh Vân, suy nghĩ một chút, không hề động thủ, mà mang theo thành viên Hắc Dạ rời đi. Với ánh mắt của jester tự nhiên nhìn ra được, lúc này Hồng Thanh Vân đã là cung kéo hết đà, tối đa chỉ còn sống được vài phút.

“Nói cho ta biết vì sao a! Nói cho ta biết các người hãy đi!” Hồng Thanh Vân thấy nhóm người Jester rời đi. triệt để phát điên. hần không ngừng bò tới. thể nhưng mỗi lần đều hung hăng lăn trên mặt đất.

Đến cuối cùng. Hồng Thanh Vân đã không thể động dậy. hần vô lực quỳ rạp trên mặt đất, hô hấp gấp lên.

“Xích”

Phun ra búng máu cuối cùng, hô hấp của Hồng Thanh Vân đứng lại, con ngươi trừng thật to, hình dạng chết không nhắm mắt!

Tựa hồ. thẳng đến khi chết, hần cũng không cam tâm!

Bên ngoài, mưa vẫn rất lớn, từng giọt mưa như hạt đậu già Xuống mặt sông, nhộn nhạo tạo ra những bọt nước.

Lý Dật đứng trên boong tàu, Anh Hoa cả người đầy máu lại cầm dù che cho hần, để Lý Dật không bị mưa tạt trúng, mà chính nàng lại đứng ở trong mưa, nước mưa tẩy vết máu trên người nàng, thể nhưng cũng không hề tẩy rửa bớt sự hàn ý làm tim kẻ khác phải đập nhanh.

Bao quát Trương Đức Khôn bên trong, toàn bộ đám cao tầng của Hoa Nhân Bang đều đứng ngay phía sau Lý Dật. bị nước mưa vô tình Xối Xuống tạt ướt quần áo. nhưng cũng không hề có chút bất mãn, chỉ có sự cung kính, sự cung kính phát ra trong nội tâm!

Nhìn vết máu còn lưu lại trên mặt Anh Hoa. Lý Dật vươn tay lau đi vết máu trên mặt nàng, động tác hần rất chậm cũng rất nhẹ, không chút nào quan tâm đến ánh mắt đám người Trương Đức Khôn.

Anh Hoa có thể rõ ràng nhận thấy được ánh mắt đăm đăm người Trương Đức Khôn. cũng có thể cảm thụ được sự ôn nhu trong mắt Lý Dật. Ngay lúc này, thân thể nàng không bị khống chế mà run rẩy lên.

Sau đó, Lý Dật nắm lấy tay phải đang cầm dù của Anh Hoa, đưa dù che lên trán nàng. cũng không nói gì với nàng. Không có cây dù che mưa, quần áo của Lý Dật rất nhanh bị mưa Xối ướt.đầu

Cơn mưa to làm tầm nhìn rất thấp, bất quá Lý Dật cũng có thể cảm thụ được sự kính ý toát ra từ trong mắt đăm đăm người Trương Đức Khôn.

“Lão đại!”

Trương Đức Khôn lau mạnh nước mưa trên mắt. dẫn đầu cục cung hô.

“Lão đại!”

Nhìn mọi người cam tâm tình nguyện cục cung chào hỏi. Anh Hoa đứng phía Lý Dật cũng hiểu được, người nam nhân này mỗi thời mỗi khắc đều muốn leo lên thượng vị, về nước báo thù, để có thể sớm ngày ưỡn ngực bước lên vùng đất quen thuộc ngày Xưa của mình, mọi ngày đều phải cởi sạch quần áo cường chiến với gian. Hơn nữa năm qua, hấn dùng sự nỗ lực cũng thực lực triệt để chinh phục cao tầng của Hoa Nhân Bang!

Bọn họ biểu hiện ra ngoài chính là thần phục.

Tuyệt đối thần phục!

373. Chương 323: Bản Sắc Kiều Hùng

Cơn mưa nặng hạt dần dần ngừng hẳn, một đạo cầu vồng kéo dài qua không trung, phảng phất như một chiếc cầu hoa lệ. làm cho người ta có loại cảm giác Xa hoa. New York vốn được Xưng là thủ đô của thế giới, trên đường cái mỗi khu vực trong thành thị đều có hệ thống thoát nước vô cùng hoàn thiện, khi mưa to vừa dừng lại, toàn bộ con đường hầu như không còn một vũng nước.

Bởi mưa đã tạnh, Xe cộ và người đi đường bắt đầu nhiều hơn, phố người Hoa lại khôi phục sự nhộn nhịp như trước, sinh hoạt của mọi người cũng không bởi vì trận mưa to thành linh mà thay đổi. tựa hồ tất cả đều vẫn y nguyên như trước. Chỉ là mọi người ở trong khu phố Tàu đều không biết chính là: Chủ nhân nơi này đã đổi người.

Lúc Lý Dật đi tới cửa Hồng Môn võ quán tại khu phố Tàu, thành viên Hoa Nhân Bang gác cửa võ quán đã thay đổi, đầu lĩnh chính là một người thanh niên Vóc dáng khôi ngô. toàn thân tràn ngập mỹ cảm lực lượng.

Phía sau thanh niên đứng mười từ đại hán mặc cùng một loại trang phục thống nhất, những đại hán này sắc mặt lạnh lùng. ánh mắt nhìn thẳng phía trước, đứng nơi đó nhìn như một cây thương thẳng tắp.

Mắt thấy Xe của Lý Dật đã đến trước cửa võ quán, thanh niên đầu lĩnh lập tức bước lên nghênh đón.

Sau khi Xe dừng lại. Anh Hoa cũng như thường lệ bước Xuống trước mở cửa Xe cho Lý Dật.

Nước mưa tẩy rửa một ít vết máu trên người của Anh Hoa, thể nhưng có chút máu vẫn lưu lại trên quần áo, dưới ánh mặt trời chiếu Xuống, nhìn thấy mà giật mình. Nhưng nói thật ra, tựa hồ vóc người tuyệt mỹ của Anh Hoa càng hấp dẫn ánh mắt người khác, bởi bị ướt đầm nước mưa, quần áo nàng dán sát vào trong da thịt, chiếc áo bó sát bao quanh cặp ngực ngạo nghễ, cùng vòng eo thon mảnh khảnh.

Lý Dật chậm rãi từ trong Xe đi ra, cùng lúc đó. những đại lão cũng trong Xe của mình đi ra.

“Lão đại!”

Trong lúc Lý Dật vừa bước Xuống Xe. tên thanh niên vóc người khôi ngô đi tới trước người Lý Dật, thần sắc cung kính cúi người chào hỏi.

Đối với thanh niên vóc người khôi ngô được Trương Đức Khôn Xem như tâm phúc này. Lý Dật cũng không Xa lạ, ngày trước khi Trương Đức Khôn đi tới Los Angeles muốn đối phó Lý Dật, lúc đó muốn nỗ lực đoạt quyền, từng mang theo thanh niên này cùng đi tới.

“Hình Phong, Trương lão nói cho tôi biết chuyện bên này cậu Xử lý tốt, hiện tại tình huống thế nào?” Lý Dật bình tĩnh hỏi thăm

Hình Phong cúi đầu. không dám đối diện với Lý Dật. mà cung kính đáp: “Hồi bẩm lão đại, hiện nay khu phố Tàu đã bị khống chế, thủ hạ tâm phúc của Hồng Thanh Vân toàn bộ bị giam lỏng.”

“Làm không tệ.” Lý Dật mỉm cười vỗ vỗ vai Hình Phong. sau đó Xoay người đi tới trước người Lưu Kim Ba, nghiêm mặt nói: “Lưu thúc, thành viên tổ chức của Hồng Thanh Vân dù sao cũng là huynh đệ Hoa Nhân Bang chúng ta, tôi không hi vọng chuyện của Hồng Thanh Vân liên lụy đến bọn họ, cho nên đành để chú ra ngựa. Chú Xem thế nào?”

Thái độ khách khí của Lý Dật nhiều ít làm Lưu Kim Ba có chút kinh ngạc, bất quá hắn biết rõ, Lý Dật muốn hắn đi thuyết phục thủ hạ của Hồng Thanh Vân thần phục, dù sao trong toàn bộ Hoa Nhân Bang ngoại trừ Huyết Sát, những thủ hạ khác của Hồng Thanh Vân cũng sẽ không cần vì một người đã chết mà bán mạng, về phần Lý Dật để hắn đứng ra. tự nhiên là coi trọng uy vọng của hắn trong Hoa Nhân Bang.

“Được.” Lưu Kim Ba cho Lý Dật một đáp án rất thẳng thắn, sau đó lớn tiếng hỏi Hình Phong: “Người đang ở đâu?”

Lưu Kim Ba tuy rằng nổi danh là thùng thuốc nổ trong Hoa Nhân Bang. thế nhưng Hình Phong thân là tâm phúc tín nhiệm nhất của Trương Đức Khôn, tự nhiên cũng sẽ không sợ hãi Lưu Kim Ba. Nghe được Lưu Kim Ba hỏi, hắn ngẩng đầu không nóng không vội nói: “Lưu thúc. tôi đưa chú đi gặp bọn họ.”

Nói xong Hình Phong làm ra một thủ thế, một gã đại hán phía sau hắn lập tức tiến lên trước một bước hướng Lưu Kim Ba làm ra ý mời.

Thấy một màn như vậy, ánh mắt Lưu Kim Ba thoáng lóe lên, hắn tự nhiên rõ ràng người phía sau Hình Phong cũng là lực lượng thủ hạ tinh nhuệ nhất của Trương Đức Khôn, cũng cùng một tính chất giống như Huyết Sát của Hồng Thanh Vân.

Lưu Kim Ba biết, Lý Dật cũng không biết, nhưng hắn nhìn ra được Hình Phong là một người đáng giá để bồi dưỡng, tiềm lực không nhỏ, về phần người phía sau Hình Phong. Lý Dật tuy rằng nhìn ra được thân thủ của những người đó không tệ, nhưng cũng không để trong lòng.

Có thể nhận ra được ánh mắt của Lý Dật, Hình Phong lần này cũng không cúi đầu, mà có đủ dũng khí nhìn thẳng Lý Dật. trong con ngươi toát ra ánh mắt tôn kính.

Đối với Hình Phong ngày trước từng cùng Trương Đức Khôn đi tới Los Angeles mà nói, tuy rằng hắn nghĩ Lý Dật quật khởi cũng có quá nhiều màu sắc truyền kỳ, thế nhưng người thắng làm vua, người thua làm giặc. sự thực đủ để chứng minh tất cả!

Lưu Kim Ba đi theo người của Hình Phong rời đi, mà những đại lão của các khu vực vẫn đứng bên cạnh Xe, ánh mắt phức tạp nhìn Lý Dật. Về phần Trương Đức Khôn cũng không cùng Lý Dật đi trở về, mà đi lo chùi dít cho chuyện Xây ra vừa rồi. Tuy nói lúc đó đang ở trên Sông, bởi do mưa lớn, nên trên Sông hầu như không có ca nô nào khác, bên bờ hầu như cũng không có người. Thế nhưng dù sao lúc đó làm ra động tĩnh không nhỏ, hơn nữa lúc đám người Lý Dật rời đi. cảnh sát cũng đã chạy tới.

“Hình Phong, đi nói cho bọn họ, để cho bọn họ tạm thời quay về tắm rửa thay đồ một chút. buổi trưa cùng nhau liên hoan.” Lý Dật suy nghĩ một chút lại nói với Hình Phong: “Về phần chuyện đặt tiệc do cậu đi làm, mặt khác đặt một phòng trong khách sạn. Cuối cùng nói với Phong Lâm bảo hắn qua đây.”

Lý Dật dứt lời nhìn Anh Hoa: “Cô đi khách sạn tắm rửa chờ tôi, tôi đi Xử lý một chút việc.”

Anh Hoa tựa hồ biết Lý Dật còn muốn làm gì, vẫn không kiên trì rời Lý Dật nữa bước giống như trong dĩ vãng, mà gật đầu. đi theo Hình Phong rời đi.

Nửa phút Sau, Phong Lâm nhận được chỉ thị về mặt bình tĩnh đi tới trước người Lý Dật, Lý Dật không nói gì thêm, mà dẫn Phong Lâm hướng võ quán đi vào.

Đúng như lời của Hình Phong, thủ hạ của Hồng Thanh Vân bị giam lỏng, trong võ quán chỉ có thủ hạ của Trương Đức Khôn, những người đó sau khi nhìn thấy Lý Dật, thái độ thập phần cung kính.

Lý Dật đi tới phòng họp trên lầu hai, trên vách tường phòng họp, những bức hình của những đời long đầu trước kia vẫn được treo nguyên trên đó, nơi đặt lư hương vẫn không có đời đi, chỉ là trong lư hương cũng không có cây nhang nào.

Lý Dật ngồi Xuống đầu bàn, vô ý thức thò tay vào túi quần định lấy gói thuốc lá, nhưng phát hiện đã bị nước mưa làm sưng ướt.

Vì thế Lý Dật đành thôi, ngẩng đầu nhìn lên Phong Lâm

Lúc rời khỏi thuyền hấn cũng không che dù, vì thế cũng bị nước mưa Xối ướt, nhưng hấn phảng phất không thêm để ý, gương mặt vô cùng bình tĩnh.

“Ngồi đi.” Lý Dật nhìn Phong Lam phát phát tay.

Phong Lâm trầm mặc không lên tiếng ngồi vào đối diện Lý Dật, đón nhận ánh mắt Lý Dật, tựa hồ đang chờ đợi Lý Dật mở miệng.

“Ở thế kỷ trước. bên trong Hồng Môn phát sinh mâu thuẫn, long đầu thứ nhất của Mãnh Hổ Bang phát cờ làm phản. thành lập Mãnh Hổ Bang, đồng thời đem mũi nhọn chỉ những thành viên Hồng Môn không chịu tham gia Mãnh Hổ Bang, những thành viên Hồng Môn này ở trong quốc nội đến đường cùng. đi tới nước ngoài thành lập Hoa Nhân Bang. Có thể nói, nguyên lão Hoa Nhân Bang đời thứ nhất ước nguyện khi thành lập Hoa Nhân Bang là vì hi vọng có một ngày có thể giết về nước, đoạt lại nguyên bản những gì thuộc về họ!” Lý Dật sắc mặt bình tĩnh nói.

Có thể thật không ngờ Lý Dật lại nói ra những lời này. vùng lông mày của Phong Lâm hơi nhướng lên, có vẻ thập phần nghi hoặc, nghi hoặc vì sao Lý Dật lại nói với hấn những lời này.

“Bao năm qua đi. vật vẫn là vật. người đã không còn. Mãnh Hổ Bang chiếm giữ toàn bộ phía nam Trung Quốc, lấy tay che trời, Hoa Nhân Bang ở tại nước Mỹ ước nguyện ngày Xưa đã không còn một mảnh, những đại lão vì lợi ích riêng tư không ngừng đùa giỡn quyền mưu. tự giết lẫn nhau!” Lúc Lý Dật nói đến đây. thành linh phát hiện khóe mắt Phong Lâm kịch liệt nháy lên hai cái. sau đó hấn thở dài: “Bất quá tôi biết Phong gia các vị là một ngoại lệ.”

Những lời này của Lý Dật nhất thời làm Phong Lâm biến Sắc. thậm chí thân thể hấn còn run lên nhẹ nhẹ.

“Ngày trước. sau khi Hoa Nhân Bang đứng vững gót chân tại nước Mỹ, long đầu đời thứ nhất của Hoa Nhân Bang vốn có kế hoạch về nước diệt trừ Mãnh Hổ Bang, lúc đó hấn để Phong trưởng lão, cũng chính là ông nội của cậu mang theo một nhóm người bí mật trở về quốc nội, mà hấn lại mang theo Hoa Nhân Bang ở chung quanh nước Mỹ chinh chiến, dùng hết tất cả thủ đoạn tăng cường lợi thế báo thù.” Lý Dật trầm giọng nói: “Có thể nói. long đầu đời thứ nhất là một nhân vật rất giỏi. nguyện vọng lớn nhất khi hấn còn Sống là về nước diệt trừ Mãnh Hổ Bang, trọng chấn uy phong Hồng Môn. Thế nhưng hấn thật không ngờ chính là, sau khi Hoa Nhân Bang đứng vững gót chân tại Mỹ. những nguyên lão ngày trước đi theo hấn tuổi tác đã già, đã không còn tinh lực lần qua lần lại. lại càng không vì ước nguyện ban đầu buông tha giang sơn đã gây dựng tại Mỹ.”

“Nguyện vọng của hấn đã thất bại.”

“Có thể nói, trong các nguyên lão đồng lứa với long đầu thứ nhất của Hoa Nhân Bang, tồn tại tâm tư này chỉ còn có mỗi ông nội của cậu. Trong lúc những nguyên lão hưởng thụ sinh hoạt an nhàn. người của Phong gia ở trong quốc nội chỉ Sống tạm bợ. trải qua nỗ lực không ngừng, cuối cùng cũng tạo được một chút thế lực trong quốc nội. Thế nhưng vốn không thể đủ Sức chống lại Mãnh Hổ Bang.”

“Biết được tin tức long đầu thứ nhất chết đi. lão gia tử tự mình đi tới Mỹ, nỗ lực khuyên bảo mấy nhân vật nắm quyền Hoa Nhân Bang lúc đó thực hiện ước nguyện ban đầu, thế nhưng không nghĩ đến những người đó vì vị trí long đầu lại tranh đấu gay gắt, mà Phong lão gia tử lại mang bệnh không dậy nổi, cuối cùng chết tại quốc nội.”

Khi Lý Dật nói đến đây, vành mắt Phong Lâm có chút đỏ lên, sự tức giận trên người không hề che giấu lộ đi ra!

“Ông nội cậu dù chết cũng không cam tâm, riêng lập quy củ cho con cháu, con cháu Phong gia phải vì trọng chân uy phong Hồng Môn mà nỗ lực. Phong gia một ngày không bị diệt, gia quy một ngày không thay đổi!”

Phong Lâm dưới áp lực tâm tình rất cực không chịu nổi, hắt thở mạnh một hơi, phức tạp nhìn Lý Dật: “Anh làm sao biết những chuyện này?”

Lý Dật cũng không trả lời câu hỏi của Phong Lâm mà tiếp tục nói: “Sau khi ông nội cậu qua đời, cha cậu tiếp nhận chức gia chủ. Đồng thời trải qua sự nỗ lực của hần làm Phong gia cắm rễ tại Phúc Kiến. chỉ là vì sợ bại lộ thân phận, nên cha cậu hầu như chặt đứt liên hệ với nước Mỹ. Chỉ mỗi hai năm một lần khi có đại hội hắc đạo mới bí mật đến Mỹ. Có thể nói, mỗi lần cha cậu đến Mỹ đều thuyết phục người của Hoa Nhân Bang tại Mỹ, không nên quên đi ước nguyện ngày trước! Thế nhưng bao năm qua đi, những người đó đâu còn nhớ rõ ước nguyện ban đầu khi thành lập Hoa Nhân Bang?”

“Có thể nói, cha cậu đã tuyệt vọng! Mà ở lần này cậu tham gia đại hội hắc đạo, mỗi người của Phong gia trong suốt mười năm nay cũng không hề đến Mỹ. đúng không?”

Lý Dật nói đến đây, thâm ý liếc mắt nhìn Phong Lâm

“Nói cho tôi biết, vì sao anh biết những chuyện này?” Giọng nói của Phong Lâm có chút bất thiện.

Lý Dật nở nụ cười, cười rất tự giễu: “Chúng ta có cùng mộng tưởng và cùng một địch nhân.”

Phong Lâm đầu tiên là ngẩn ra. sau đó tuyển chọn sự trầm mặc.

“Tao ngộ của tôi tại quốc nội cậu rất rõ ràng, mặt khác, nếu như tôi không đoán sai, ngày trước lúc Mạnh Hồ Bang hạ truy sát lệnh, cha cậu cũng nhận được phải không?”

Lý Dật cười cười, hơi hột nói: “Ngày trước, người của Đái gia bỏ ra một triệu muốn đầu của tôi, thật không biết lúc đó cha cậu nếu bắt được tôi, có thể vì một triệu đô giao tôi ra không?”

“Sẽ không! Con cháu Phong gia tuyệt đối sẽ không làm ra loại chuyện này!” Phong Lâm có vẻ thập phần kích động, giọng nói lại thập phần kiên quyết.

Biểu tình biến hoá của Phong Lâm bị Lý Dật thu hết vào đáy mắt. hần thoát nhìn thập phần thỏa mãn đối với biểu hiện của Phong Lâm, mắt thấy đã không còn Sai biệt lắm, trực tiếp ngã bài: “Phong Lâm, cậu đã biết, tôi có một ít mạng lưới quan hệ tại Mỹ, mạng lưới này không yếu, cho nên tôi muốn có được những tin tức này cũng không phải là chuyện khó.”

“Mặt khác, tôi cho rằng cuộc nói chuyện giữa chúng ta, không nên dây dưa ở chuyện tôi làm sao có được những tin tức này, cậu thấy sao?” Lý Dật hỏi ngược lại.

Ngạc nhiên nghe Lý Dật vừa nói như thế, biểu tình phản nộ của Phong Lâm biến mất. hần liên tục hít sâu hai lần. biểu tình triệt để lãnh tĩnh: “Anh muốn về quốc nội?”

“Cậu nghĩ sao?” Lý Dật hỏi ngược lại.

Câu hỏi của Lý Dật làm Phong Lâm có chút Xấu hổ, hần cau mày trầm ngâm vài giây, sau đó nhìn chăm chăm vào mắt Lý Dật. gần từng chữ: “Nếu anh về nước báo thù, Phong gia sẽ không hề điều kiện toàn lực chi trì.” Biểu tình kiên định của Phong Lâm làm Lý Dật hiểu được, Phong Lâm cũng không nói dối, mà hần cũng không nhìn lầm người.

“Tôi khẳng định là muốn trở về, những không phải hiện tại.” Lý Dật bỗng nhiên đưa ánh mắt nhìn ra cửa sổ, nhìn những kiến trúc tràn ngập phong vị của Trung Quốc, nói: “Thực lực của Mạnh Hồ Bang trong quốc nội không kém, nhất thời sẽ không thể diệt trừ, chúng ta phải làm đủ chuẩn bị.” Lý Dật thu hồi ánh mắt trầm giọng nói: “Hôm nay tôi tìm cậu nói chuyện, thứ nhất là muốn Xem người của Phong gia các vị có giống như trong tư liệu đã nói. vẫn như cũ thủ vững gia quy. còn nữa, chính là muốn cho các vị làm đội quân tiền tiêu!”

“Làm đội quân tiền tiêu?” Con người Phong Lâm đột nhiên phóng lớn. tựa hồ như đã hiểu được điều gì.

Lý Dật gật đầu: “Đúng vậy! Phong gia về nước đã khá nhiều năm, trong mấy năm nay, trải qua ông và cha của cậu nỗ lực, Phong gia ở tại Phúc Kiến đã cắm rễ, thâm căn cố đế, tuy rằng không thể lay động địa vị của Mạnh Hồ Bang. thế nhưng chí ít có được thực lực của chính mình.”

“Anh muốn cho Phong gia làm như thế nào?” Phong Lâm kích động nhìn Lý Dật, làm trưởng tử trong gia tộc, hẳn tự nhiên rõ ràng nguyện vọng lớn nhất của cha hẳn chính là nhìn thấy Phong gia lớn mạnh. sau đó hoàn thành di chúc trước khi Phong lão gia tử qua đời.

Lý Dật vô ý thức đặt tay lên bàn, nhẹ nhàng gõ lên mặt bàn, đột nhiên đề cao thanh âm nói: “Phát triển! Không tiếc tất cả sự trả giá để phát triển! sự phát triển ở đây là chỉ thực lực hắc đạo, về phần mạng lưới quan hệ bạch đạo, chuyện này tôi sẽ Xử lý thỏa đáng!”

Phong Lâm lại thở ra một hơi, giờ khắc này hẳn đã triệt để kích động, căn bản không cách nào khống chế được tình huống nội tâm.

“Trước đó cậu hẳn là thấy được, tôi có một nhóm thủ hạ thập phần xuất sắc. mà tôi đang chuẩn bị cho bọn họ thành lập một căn cứ địa bí mật trong quốc nội, chuyện này Cậu hẳn là có thể làm tốt.”

Lý Dật nói ra kế hoạch của mình: “Tôi cho cậu thời gian nửa năm, trong vòng nửa năm, tôi mong muốn nhìn thấy thực lực của Phong gia tăng trưởng thật nhanh, ở trong quá trình này, nếu Phong gia cần giúp đỡ, cứ việc mở miệng!”

Lúc này đây, Phong Lâm cũng không trả lời Lý Dật, mà hai mắt đỏ lên nhìn chằm chằm Lý Dật.

Vài giây sau. Phong Lâm đứng dậy. cúi cung nói: “Lão đại, Phong Lâm nhất định hoàn thành nhiệm vụ.”

Nghe câu lão đại phát ra từ nội tâm, nhìn vẻ cúi cung chín mươi độ của Phong Lâm, Lý Dật nở nụ cười. Hẳn biết. bước đầu tiên về nước đã bước ra!

Sau khi kết thúc cuộc nói chuyện, Lý Dật cũng không để Phong Lâm tham gia tụ hội buổi trưa, mà để hẳn trước tiên quay về quốc nội. cùng cha hẳn thương lượng chi tiết cụ thể, sau đó nghĩ ra một phương án giao lại cho Lý Dật.

Lúc Phong Lâm rời đi, Trương Đức Khôn đã về tới võ quán, chính Xác ra, hẳn chờ đợi trong đại sảnh lầu một võ quán gần nửa giờ. thẳng đến khi thấy Phong Lâm rời khỏi hẳn mới đi lên lầu.

Đã qua hai giờ, quần áo Trương Đức Khôn đã khô hơn phân nửa, thế nhưng vẫn còn ẩm thấp. nhưng hẳn cũng không vội vã trở về thay quần áo.

Chi tiết này rơi vào trong mắt Lý Dật, làm ấn tượng của Lý Dật đối với Trương Đức Khôn tốt hơn vài phần.

“Lão đại.” Trương Đức Khôn đi vào phòng họp, cúi cung chào hỏi, giọng nói thập phần cung kính.

Nghe được tiếng gọi lão đại của Trương Đức Khôn, Lý Dật không lập tức trả lời. mà đứng dậy nhìn Trương Đức Khôn, tựa hồ đang làm ra quyết định.

Mặc dù cúi đầu. thế nhưng Trương Đức Khôn có thể nhận thấy được ánh mắt nhìn kỹ của Lý Dật. trong lúc nhất thời, thân thể hẳn cứng lại.

“Trương Đức Khôn, ngày trước ông đột nhiên phái người ám Sát tôi, ám sát không thành công. sau đó chủ động cầm đầu người của Chu Thành đi tìm tôi. nói muốn làm việc cho tôi, điều kiện là có được phân nửa thu nhập của Hoa Nhân Bang.” Lý Dật bỗng nhiên mở miệng, giọng nói ôn hòa: “Đúng không?”

Lý Dật nói làm sắc mặt Trương Đức Khôn biến đổi, cũng không trả lời, tựa hồ đang nghĩ ra lý do thoái thác. vài giây sau, hẳn ngẩng đầu phớt nhay nhìn Lý Dật: “Lão đại, ngày trước tôi...”

“Ông làm không tệ. Tôi sẽ tuân thủ hứa hẹn với ông!” Lý Dật cắt đứt lời nói của Trương Đức Khôn: “Sau này, ngoại trừ sinh ý buôn lậu của Los Angeles, phân nửa thu nhập của Hoa Nhân Bang là của Trương Đức Khôn ông đó.”

Khiếp sợ!

Trương Đức Khôn bị câu nói của Lý Dật làm sợ ngây người!

Sau khi hẳn biết được Lý Dật ở tại Nhật Bản nhắc lên sóng triều biển máu. hẳn tuyển chọn thân phụng Lý Dật, hơn nữa cũng không nghĩ qua Lý Dật sẽ đồng ý thực hiện lời hứa ngày trước!

Lần này đại hội hắc đạo có thể nói là một giai đoạn thu chiến cuộc, mặc dù chiến cuộc này do Trương Đức Khôn khéo tay bày ra, thế nhưng theo thể cục phát triển hần thiếu chút nữa cho rằng sẽ kết thúc bằng lưỡng bại câu thương!

Làm hần thật không ngờ chính là Lý Dật từ đầu tới cuối không hề sợ hãi, sự liều mạng khi sắp chết của Hồng Thanh Vân ở trước mặt Lý Dật giống như tiểu hài tử ấu trĩ. Lý trí nói cho Trương Đức Khôn, trước khi đại hội hắc đạo bắt đầu, Lý Dật đã biết Hồng Thanh Vân muốn làm gì, đồng thời đã bố trí Xong tất cả. Lý Dật sở dĩ ngay từ đầu không vạch trần Hồng Thanh Vân, thứ nhất là muốn triệt để đánh nát lòng tin của Hồng Thanh Vân, thứ hai là vì thu phục những cao tăng khác của Hoa Nhân Bang!

Tất cả những điều này làm Trương Đức Khôn cảm thấy thật may mắn với quyết định ngày trước, bởi vì hần hiểu rõ, kết quả Lý Dật đã liệu trước từ lâu, Hồng Thanh Vân đã không có tư cách trở thành đối thủ của Lý Dật!

Giờ khắc này. nghe được Lý Dật còn muốn giữ lời hứa ngày trước, biểu tình của Trương Đức Khôn kinh ngạc bất định. rất hiển nhiên, hần đoán không ra dụng ý khi Lý Dật làm như vậy.

“Trương Đức Khôn, tôi biết ông đang hoài nghi động cơ của tôi.” Lý Dật trực tiếp đi tới trước người Trương Đức Khôn, dùng tay trực tiếp nâng cằm hần lên, nhìn con người không ngừng lóe ra của hần, cười nói: “Đồng dạng. tôi cũng không hoài nghi lòng trung thành của ông!”

Trung thành!

Con người Trương Đức Khôn đột nhiên phóng lớn, khóe mắt không ngừng kịch liệt nhảy lên!

“Cuộc quyết chiến của ủy ban mafia đã khai hỏa, thân là minh hữu của gia tộc Gambino, tôi phải làm chuyện cần làm.” Lý Dật lại mở miệng: “Những đại lão của Hoa Nhân Bang tuy rằng lần này thần phục tôi, thế nhưng nếu tôi không cho bọn họ chỗ tốt. để cho bọn họ dẫn người đi liều mạng là chuyện không hiện thực.”

Lý Dật nói làm sắc mặt Trương Đức Khôn thay đổi, hần trước tiên liền đọc hiểu nguyên nhân Lý Dật làm như vậy.

Một tên hai chim!

Lý Dật lợi dụng người của hần đi giúp đỡ gia tộc Gambino đồng thời cũng giống như muốn làm suy yếu thực lực của hần trong Hoa Nhân Bang.

“Thế nào, ông không muốn?” Nhìn thấy Trương Đức Khôn không nói lời nào, Lý Dật nheo mắt.

“Nguyện ý.” Trương Đức Khôn thở dài một hơi, gằn từng chữ: “Tôi, Trương Đức Khôn. sẽ dùng hành động thực tế để chứng minh sự trung thành của tôi đối với anh!”

374. Chương 324:gặp Lại Cừu Nhân, Mặt Đỏ Như Vang.

Khi Lý Dật rời khỏi Hồng môn võ quán thì đã gần tới buổi trưa. Căn cứ theo Trương Đức Khôn báo cáo, buổi liên hoan ở khách sạn đã được cử hành tốt đẹp. Bao nguyên một gian đại sảnh. Ngoại trừ Phong Lâm ra. toàn bộ đại ca phần bộ đều tới tham dự.

Lý Dật đi tới phòng của Anh Hoa. thì nàng cũng không có ở bên trong. Điều này làm cho Lý Dật hơi nghi hoặc, tại kí ức của hần. Anh Hoa luôn luôn không thích đi loạn, càng sẽ không thông tri cho hần mà tự tiện rời đi.

Đang nghi hoặc. Lý Dật móc di động ra bấm số điện thoại của Anh Hoa. rất nhanh đã chuyển liên lạc. Lý Dật quan tâm hỏi: “Cô đi đâu vậy?”

Đầu bên kia điện thoại, dường như Anh Hoa ở một nơi đang tranh cãi ầm ĩ, trong tai nghe truyền ra một trận tạp âm. Theo sau, Anh Hoa đi tới chỗ vắng người. nói: “Tôi ra bên ngoài mua chút đồ vật, một lát nữa liền trở về.”

Nghe Anh Hoa nói như thế, Lý Dật nhẹ nhàng thở phào, một tiếng. sau đó trực tiếp cúp điện thoại. Ném chiếc điện thoại sang một bên, Lý Dật cởi quần áo ra, đi tới phòng tắm. Bởi vì lúc trước Anh Hoa mới tắm

Xong, nên bầu không khí ở trong phòng tắm tràn ngập một cổ hương thơm của nữ nhân, chính là cái loại mùi hương cơ thể.

Nằm trong bồn, Lý Dật khẽ Xoa hai huyết thái dương, dùng phương pháp này giảm bớt căng thẳng tồn động. Không biết trải qua bao nhiêu lâu, bỗng nhiên Lý Dật mở mắt. mi mắt híp tịt lại thành một đường chỉ nhỏ, lỗ tai dựng thẳng lên, cẩn thận nghe ngóng tiếng bước chân truyền đến từ bên ngoài.

Sau vài giây đồng hồ. Lý Dật buông lỏng chân mày ra. bởi vì tiếng bước chân ở bên ngoài nghe thực quen thuộc, đó chính là Anh Hoa.

Nương theo một tiếng “ca sát” vang lên. Anh Hoa tiến vào phòng. trong tay của nàng cầm theo một túi quần áo rất lớn. Lúc này Anh Hoa vẫn mặc áo đỏ. bó sát người, bên dưới vận một chiếc váy ngắn màu đen, váy rất ngắn, chỉ đủ bao trùm cặp mông đầy đặn kia mà thôi, đem hai chiếc đùi đẹp tràn ngập lực lượng mỹ cảm, hoàn toàn phơi lộ ra ở giữa không trung.

Nghe thấy trong phòng tắm có tiếng nước chảy, Anh Hoa hơi do dự một chút, đem chiếc túi ném lên trên ghế sofa, sau đó chậm rãi bước tới cửa phòng tắm, đẩy cửa ra.

“Tôi giúp anh tắm rửa nhé.” Anh Hoa đứng ở trước cửa. đón nhận ánh mắt của Lý Dật, ngũ khí có chút phức tạp. Nguyên bản trong đôi con ngươi lạnh lùng chạy qua một tia nhu tình. Có thể chính bản thân Anh Hoa cũng không phát hiện, từ sau cái hôm đứng ở dưới cửa sổ kia, thời gian nàng đối diện với Lý Dật đã thay đổi không ít, giống như là đã trở thành người tình của hắn.

“Không cần đâu. tôi chuẩn bị Xong rồi.” Lý Dật cười cười. sau đó kì cọ nhanh hơn. Vừa nghe Lý Dật nói như thế, Anh Hoa cũng không có níu kéo mà đóng cửa phòng tắm lại. Thế nhưng trên khuôn mặt lãnh diễm kia. bất tri giác nói lên một tầng mây hồng.

Mười phút đồng hồ sau, Lý Dật trùm khăn bước ra khỏi phòng tắm, nửa thân trên hoàn toàn bại lộ ở giữa không khí. Thân hình của Lý Dật nhìn qua cũng không phải thập phần cường tráng. nở nang. Mà cơ thể hắn giống như là một khối đồng đen, cứng rắn dị thường, tràn ngập lực lượng bạo tạc.

“Đây là quần áo mà tôi vừa mua cho anh” Chứng kiến Lý Dật đi vào phòng khách. Anh Hoa lấy từ trong túi ra một bộ âu phục đen, nhìn Lý Dật nói.

Nghe Anh Hoa nói, nhất thời Lý Dật dừng bước. nháy mắt gây ngẩn cả người. Nếu câu này từ miệng Hạ Vũ Đình phát ra, vậy thì Lý Dật tuyệt đối sẽ không kinh ngạc, nhưng người nói lại là Anh Hoa!

Phải biết rằng, trước khi gặp Lý Dật, thì Anh Hoa được mệnh danh là một cỗ máy giết người, thậm chí bởi vì thích nhìn thấy máu tươi, cho nên đối với màu đỏ phi thường yêu thích.

Một nữ nhân tính cách như vậy. dù rằng có được diện mạo Xinh đẹp cùng vóc dáng hoàn mỹ. Thế nhưng, bởi vì khí tức âm lạnh luôn bao trùm trên người, mà lại khiến cho nam nhân chỉ dám đứng từ Xa nhìn trộm.

Thấy Lý Dật vẻ mặt ngơ ngẩn nhìn mình. Anh Hoa có vẻ Xấu hổ. chậm rãi cúi đầu khẽ nói: “Tôi đi tìm kiểu áo Tôn Trung Sơn nhưng mà không tìm được.”

Lý Dật không đợi Anh Hoa kịp nói hết lời. Nhanh chân bước đến trước người Anh Hoa, hai tay nâng khuôn mặt Xinh đẹp kia lên, nhẹ nhàng hôn lên trán nàng một cái, ôn nhu nói: “Cảm ơn.”

“Tôi rất thích.” Hành động của Anh Hoa làm cho trong lòng Lý Dật cảm thấy ấm áp. Hắn biết rõ, nếu như muốn Anh Hoa tính cách lạnh lùng trừ danh đi mua quần áo cho nam nhân, đây là chuyện so với lên trời còn khó khăn hơn.

Những ngày qua. Anh Hoa luôn luôn hành động trong im lặng, Lý Dật đều biết. chỉ là không hiểu tại sao Anh Hoa lại muốn trốn tránh phần tình cảm này. Hiện giờ, Anh Hoa thay đổi, Lý Dật cũng biết. hắn có thể cảm nhận được, Anh Hoa đã toàn tâm toàn ý vì hắn!

Đối với Anh Hoa Xuất thân sát thủ mà nói, nhân lực của nàng là phi thường khủng bố, làm bảo tiêu bên cạnh Lý Dật thời gian lâu như vậy. lại cùng đã từng quan hệ chăn gối. Cho nên vóc dáng người của Lý Dật, Anh Hoa nắm rõ như trong lòng bàn tay, nói khoa trương hơn một chút, thân thể của Lý Dật đối với Anh Hoa đã không còn gì bí mật. và ngược lại....

Dưới tình huống này, Anh Hoa đặc biệt lựa chọn âu phục cho Lý Dật, tự nhiên là mười phần vừa vặn.

Hai mươi phút sau. Lý Dật mặc bộ âu phục do Anh Hoa mua, đi tới một tòa khách sạn có tên là “Mỹ Thực Phủ.”

Cùng Túy Xuân Lâu ở khu phố Tàu Los Angeles có điểm giống nhau, bên trong Mỹ Thực Phủ trang hoàng theo phong cách phương Đông, trên vách tường hành lang được treo rất nhiều những bức tranh sơn thủy, mực đen giấy trắng, nhìn trông quả thực là rất tao nhã.

Hình Phong đã an bài một gian phòng ở phía đông trên tầng tám của khách sạn. Bên ngoài đại môn cũng không có mỹ nữ mặc sườn Xám nghênh đón, có chăng chính là thành viên của Hoa Nhân Bang.

“Lão đại!” Chứng kiến Lý Dật được Hình Phong đưa tới cửa nhà hàng. tám gã thành viên của Hoa Nhân Bang cúi đầu vãn an.

Lý Dật khẽ gật đầu, sau đó mang theo Anh Hoa cùng Hình Phong đi vào trong gian phòng. Trong phòng ăn tổng cộng bài trí sáu chiếc bàn bát tiên. giữa trần nhà có treo một chiếc đèn thạch anh đang tỏa sáng ra quang mang dịu dịu, chiếu sáng toàn bộ nơi này.

Bên trong. Trương Đức Khôn và mọi người đã đến từ rất sớm, bọn hắn không có tách rời nhau, mà tụ tập ngồi ở cùng một chiếc bàn. Có lẽ mọi người còn chưa hồi phục lại tinh thần. từ chuyện Xảy ra hồi sáng, nên khi Lý Dật đến thì thấy bọn hắn đang ngồi trầm ngâm hút thuốc. Vừa bước vào cửa, mùi thuốc lá nồng đậm bốc lên ở trong không khí, khói sương vờn quanh giữa lưng chừng gian phòng. Người phục vụ đứng bên cạnh bận phụ trách châm trà. mặc dù đối với hành vi hút thuốc không thích ứng, tuy nhiên gã vẫn lộ ra nụ cười sáng lạn mang tính chức nghiệp...không dám có nửa câu oán hận nào.

Trông thấy Hình Phong và Lý Dật bước vào trong phòng ăn, Trương Đức Khôn cùng mọi người không hẹn mà dụi tắt thuốc lá đi, đem ánh mắt quăng ném về phía Lý Dật.

Lý Dật chậm rãi bước tới bên cạnh chiếc bàn bát tiên, khẽ liếc mắt nhìn Hình Phong một cái. Hình Phong lập tức khoát tay áo, làm cho người phục vụ rời khỏi gian phòng. Chứng kiến người phục vụ rời đi Xong, Lý Dật cũng chưa ngồi vào vị trí vốn thuộc về hắn. Mà chống hai tay lên trên bàn cơm, nhìn lướt qua mọi người. thản nhiên nói: “Tôi biết hiện giờ chư vị ở đây, hơn phân nửa đều không có tâm tư ăn cái gì.”

“Bất quá tôi tin tưởng. rất nhanh thôi, chư vị sẽ khoái trá mà hưởng thụ bữa cơm ngày hôm nay.”

Nghe Lý Dật nói, ngay cả Trương Đức Khôn ở bên trong mọi người, vẻ mặt đều nghi hoặc. Đúng lúc này. Anh Hoa chậm rãi bày chiếc laptop cùng màn hình ra, hơn nữa còn thuận thực Xử lý bàn phím.

“Xong rồi!” Đây chính là lần đầu tiên Anh Hoa mở miệng ở trước mặt đám người Trương Đức Khôn. nhưng trong giọng nói lại kèm theo một cỗ hàn ý nồng đậm không thể hủy diệt.

Thấy Anh Hoa lên tiếng, mọi người đem vẻ mặt nghi hoặc nhìn vào màn hình, trong lòng không biết Lý Dật tính toán làm cái trò gì.

Lý Dật chưa giải thích cho đám người Trương Đức Khôn ngay, mà thông dong đi tới phía trước màn hình, ngồi Xuống ghế.

Sau khi Lý Dật đã an vị, nguyên bản trên màn hình trống rỗng, bỗng nhiên Xuất hiện một cái hình ảnh, người ở bên trong màn hình là Roddy. đội phó của Hắc Dạ. Lúc này. sau lưng hắn có bốn gã nam nhân đen gầy, thân mặc quân trang. đồng thời bọn chúng đang chĩa súng lên đầu của Roddy. Thế nhưng Roddy lại thờ ơ, vẻ mặt của hắn tương đối bình tĩnh, trong đôi con ngươi tìm không thấy một chút sợ hãi nào. Bất thình lình, Roddy nhìn thấy được Lý Dật ở trên màn hình. diễn cảm hơi biến hóa. cung kính nói: “Ông chủ.”

“Bỏ súng ra!” Lý Dật không đáp Roddy, mà lạnh lùng trừng mắt nhìn bốn gã quân nhân đứng ở phía sau lưng Roddy.

Bốn gã kia nghe thấy Lý Dật nói, bất quá vẫn thờ ơ, không có đem lời của Lý Dật để vào trong lòng.

“Người trẻ tuổi, anh thật hay nóng giận ah!” Lúc này, hình ảnh chuyển đổi, trên màn hình lập tức Xuất hiện một người đàn ông trung niên mập mạp. Thoạt nhìn người đàn ông này khá lùn, nước da ngăm đen,

cái bụng khệ nệ. Hai mí mắt của hắn rất nhỏ, bởi vì bị LỚp thịt béo trên mặt chen chúc thành một đoàn.

“Khôn Sa tướng quân. Tôi không thích bị người ta gác súng lên đầu. Đồng dạng, huynh đệ của tôi cũng như vậy.” Thoạt nhìn biểu tình của Lý Dật hết sức âm trầm ngữ khí càng trở nên đáng sợ: “Cho nên, tôi hy vọng ông kêu bọn hắn thu súng lại.”

Người trẻ tuổi. anh bạn là nên thầm kêu may mắn. bởi vì tôi còn chưa Xử lý hắn.” Trên khuôn mặt thịt béo của Khôn Sa, bài trừ một nụ cười lạnh lùng, trong đôi mắt nhỏ hẹp bắn ra từng đạo quang mang âm trầm, giống như ngạ lang nhìn thấy con mồi.

Nghe Khôn Sa nói, sắc mặt Lý Dật càng thêm khó coi, hắn lạnh lùng nói: “Khôn Sa, chẳng lẽ hắn không nói cho ông biết, chúng tôi muốn tìm ông để làm gì hay sao?”

“Đương nhiên. nếu như hắn không nói cho tôi biết, anh muốn tìm tôi đàm phán sinh ý, vậy thì hắn sớm đã biến thành một cỗ thi thể rồi.” Khôn Sa ảm đạm cười: “Mặt khác, nếu trong quá trình thương thảo, anh khiến cho tâm tình của tôi không vui, tôi cũng sẽ biến hắn trở thành một cỗ thi thể. Nga. không. phải nói là bằng hữu của tôi sẽ làm như vậy mới chính Xác.”

Khôn Sa nói Xong, màn hình chuyển động, nhắm vào một người trung niên mặc âu phục.

Sau khi chứng kiến người trung niên kia, ánh mắt Lý Dật híp lại thành một đường chỉ nhỏ.

Đái Kinh! Con trai của Đái Hồ!

Đại ca của Địa Tự Đầu Mãnh Hổ bang, nắm trong tay giang sơn hắc đạo khu vực Tây-Nam. Ngoài ra. chín mươi phần trăm thuốc phiện là từ tay hắn chạy vào Trung Quốc!

Nhận thấy được ánh mắt của Lý Dật, trên màn hình Đái Kinh lộ ra một nụ cười âm trầm: “Lý Dật. đã lâu không gặp!”

“Ta nghĩ, rất nhanh thôi chúng ta sẽ gặp lại nhau.” Lý Dật không cam lòng yếu thế. Đái Kinh cười lạnh nói: “Như vậy. vì nghênh đón người không bao lâu nữa sẽ trở về. Trước tiên, ta thu chút điểm lợi tức cho lão gia tử.”

Lúc này, hình ảnh lại chuyển động, người Xuất hiện trên màn hình là Khôn Sa, Khôn Sa lãnh đạm cười nói: “Lý tiên sinh, anh cũng biết Đái Kinh là bằng hữu của tôi rồi! Hắn khống chế trong tay chín mươi phần trăm mặt hàng thuốc phiện ở Đại Lục, là một trong những đối tác quan trọng của tôi! Vậy nên...nếu anh không thể làm cho tôi thỏa mãn, như vậy người huynh đệ của anh sẽ chết rất thê thảm, tôi cam đoan.”

“Tôi nghĩ. ông sẽ không làm như vậy, Khôn Sa tướng quân.” Bỗng nhiên Đái Kinh Xuất hiện làm cho Lý Dật bình tĩnh trở lại, vẻ mặt của hắn nhìn qua đã không còn bất cứ một tia cảm Xúc dao động nào: “Ông không phải là cái hang chó mèo ngoài đường, đối với hạng người như ông mà nói. nhân tình cùng lợi ích luôn luôn có sự phân định rõ ràng. không phải sao?”

Vừa nói dứt lời, Lý Dật thậm chí còn lộ ra một nụ cười trào phúng.

Câu nói của Lý Dật rơi vào trong tai đám người Trương Đức Khôn, nhất thời khiến cho bọn hắn biến sắc! Phải biết rằng, giờ khắc này Lý Dật đang đối mặt với Khôn Sa của Tam Giác Vàng!

Ở Tam Giác Vàng, Khôn Sa có quân đội vũ trang tư nhân, quyền lực chẳng khác gì làm vua một cõi, vừa có danh tiếng mà lại vừa có thực quyền.

Một người như vậy, tự nhiên tính cách cũng khác thường.

Quả nhiên, Lý Dật vừa nói Xong, trong con ngươi của Khôn Sa hiện lên một tia Sát khí: “Người trẻ tuổi. tôi không có thời gian nói lời vô nghĩa với anh. Tôi cho anh năm phút đồng hồ, nếu trong khoảng thời gian này. anh không thể khiến tôi thỏa mãn, vậy thì....đừng mong gặp lại bạn anh.”

Dứt lời. Khôn Sa chỉ vào Roddy. Thế nhưng Roddy vẫn bình tĩnh. dường như hắn không phải một người sắp chết.

“Khôn Sa, tôi hỏi ông! Ông đối với thị trường thuốc phiện Bắc Mỹ có hứng thú không?” Lý Dật mỉm cười nói. thoạt nhìn giống như tuyệt đối không hề lo lắng đến an nguy của Roddy.

Thị trường thuốc phiện Bắc Mỹ?

Nghe Lý Dật nói, Khôn Sa không khỏi biến sắc, trong đôi mắt dài nhỏ hẹp kia lóe lên một đạo tinh quang: “Người trẻ tuổi, lời này của anh là có ý tứ gì?”

“Huynh đệ của tôi vượt qua bao nhiêu trắc trở đi gặp mặt ông. chính là muốn thông tri, tôi muốn cùng ông đạt thành quan hệ hợp tác!” Lý Dật thản nhiên nói: “Mà nội dung hợp tác cũng là độc phẩm, tôi có thể khiến cho số thuốc phiện của ông ở Tam Giác Vàng chiếm đại lượng định mức trên thị trường thuốc phiện Bắc Mỹ!”

“Anh đang nói giỡn sao?” Hiển nhiên Khôn Sa không tin lời nói của Lý Dật.

Lý Dật khẽ mỉm cười, tiếp theo hướng Anh Hoa phất tay. theo sau chính góc độ camera. Tức thì đám người Trương Đức Khôn Xuất hiện ở trên màn hình. “Khôn Sa, tin tưởng rằng ông cũng biết một số người trong bọn họ. ừm, bọn họ đều là những nhân vật cao tầng của Hoa Nhân bang.” Lý Dật ngữ khí không nhanh không chậm, nói: “Mà tôi đại biểu cho Hoa Nhân Bang cùng ông thương thảo. Ngoài ra chúng tôi còn là đồng minh của gia tộc Gambino!”

Trông thấy một đám nhân vật cao tầng của Hoa Nhân bang. Khôn Sa thoáng do dự, vài phút đồng hồ qua đi, trên khuôn mặt thịt béo lộ ra nụ cười tươi tỉnh: “Người trẻ tuổi, Xem ra anh thực có tài năng Xuất chúng nga! Mỗi không bao lâu, vậy mà tên khốn kiếp Hồng Thanh Vân đã bị anh trừ khử! Được rồi, nghe anh nói rất có sức thuyết phục, khơi gợi lên lòng hứng thú trong tôi. Ha ha...Tôi nghĩ, hôm nay tâm tình của tôi sẽ luôn luôn vui vẻ!”

Hiển nhiên, sau khi Lý Dật nói Xong. Khôn Sa đã quyết định: “Sẽ không ra tay hạ độc thủ với Roddy.”

Nguyên nhân thì đúng như lời của Lý Dật nói. hạng người kiêu hùng giống như Khôn Sa, nhân tình và lợi ích sẽ luôn luôn có sự phân định rõ ràng!”

“Sa tướng quân, hiện giờ tâm tình của tôi lại không được tốt cho lắm” Lý Dật mỉm cười quỷ dị, nói.

Lý Dật đột nhiên nói như vậy, nhất thời làm cho Khôn Sa ngây người, theo sau, ông trùm khu Tam Giác Vàng này đảo mắt quanh trông: “Lý tiên sinh, anh nói cho tôi biết, phải làm như thế nào, thì tâm tình của anh mới tốt lên đây.”

Lý Dật cũng không có trả lời ngay câu hỏi của Khôn Sa, mà chậm rãi móc bao thuốc từ trong túi ra, Anh Hoa chủ động tiến lên châm lửa.

Thích ý hút vài hơi thuốc lá. nhẹ nhàng nuốt mây nhả khói, Lý Dật mới nói: “Tôi tin tưởng, Sa tướng quân là một người thông minh.”

“Phanh phanh phanh phanh!”

Trên màn hình, thân thể béo mập của Khôn Sa bỗng nhiên lay động, hần cực nhanh bật súng ra. cơ hồ bóp cò cùng một thời gian.

Bốn phát Súng qua đi, bốn tên lính đang khóa tay Roddy nằm Xuống trong vũng máu. Mà trên mặt Khôn Sa lại Xuất hiện một nụ cười miễn cưỡng: “Lý tiên sinh, đây là biện pháp tốt nhất mà tôi có thể nghĩ ra. Đương nhiên. tôi biết giữa anh và Đái Kinh có mâu thuẫn không nhỏ. Bất quá, anh cũng nên rõ ràng. hần chính là đối tác kinh doanh của tôi.”

Ý tứ trong lời nói của Khôn Sa đã phi thường rõ ràng. Ta biết người rất muốn ta Xử lý Đái Kinh giúp người. Nhưng Đái Kinh là một trong những đối tác kinh doanh lớn nhất của ta. ta sẽ không vì người mà đi Xử lý hần!

“Khôn Sa, tôi nghĩ ông đã hiểu lầm ý của tôi rồi. Quả thực, tôi chưa từng định nhờ ông đối phó Đái Kinh, cái mạng của hần, chính là của tôi!” Nói Xong Lý Dật âm thầm cười: “Ông đã hành động rất anh minh, bây giờ tâm tình của tôi thật không tệ.”

Trên màn hình, Đái Kinh nghe được Lý Dật nói, bỗng nhiên Sắc mặt biến đổi. Đôi con ngươi trong mắt bắn ra quang mang ngoan độc. Còn Khôn Sa thì vẫn cười híp mắt như cũ: “Lý tiên sinh, có thể nói cho tôi biết, chúng ta định hợp tác như thế nào đây?”

“Tôi muốn hàng trong tay của ông.” Lý Dật mỉm cười: “Là toàn bộ!”

Toàn bộ! Nghe được hai chữ này, trên màn hình, vẻ mặt của Khôn Sa có chút khiếp sợ, nhưng càng nhiều hơn đó chính là kích động!!

Thân là ông trùm khu Tam Giác Vàng, hẳn tự nhiên hiểu rõ ý tứ trong lời nói của Lý Dật có hàm Xúc ra Sao. Nếu toàn bộ hàng trắng trong tay hắn mà tuôn vào nước Mỹ. Như vậy thị trường thuốc phiện cả thế giới sẽ bị khan hiếm tới mức nào.

Còn Đái Kinh sắc mặt trở nên dị thường khó coi!

Lần này, hẳn đích thân chạy đến Tam Giác Vàng, mấu chốt chính là vì không để cho Khôn Sa tuôn nguồn hàng đi nơi khác, cố gắng chèn ép giá cả mua hết toàn bộ. Hơn nữa, cũng đã thương lượng Xong bước đầu cùng với Khôn Sa rồi!

Hiện giờ, nửa đường Lý Dật đánh giết chạy ra, không thể hoài nghi là đang muốn phá hỏng chuyện tốt của hắn!

“Người mua nổi toàn bộ sao?” Khôn Sa mạnh mẽ kìm nén nội tâm kích động, trầm giọng hỏi.

“Khôn Sa tướng quân, có thể ông không nhớ ra, tôi còn một cái thân phận nho nhỏ khác nữa.” Lý Dật cười ngọt ngào: “Chẳng lẽ ông nghĩ rằng, số hàng trong tay ông đáng giá hơn cổ phần của tôi ở Toàn Cầu ẢnhNghiệp hay sao?”

“Ha ha! Được!” Vừa nghe Lý Dật nói như thế, Khôn Sa mở miệng cười, cười đến mức dị thường vui vẻ..

“Khôn Sa. ông...?” Trên màn hình. sắc mặt Đái Kinh âm trầm cực điểm. Hiển nhiên, hắn rất bất mãn đối với hành vi trở mặt nhanh như trở bàn tay của Khôn Sa.

“Lão bằng hữu, giá tiền của anh đưa ra thật sự quá thấp, anh cũng biết đó. khi làm ăn tôi chỉ nhận tiền chứ không nhận người.” Khôn Sa lạnh nhạt giải thích một câu, hoàn toàn không cần nể mặt Đái Kinh. Hiển nhiên, đối với hành vi Đái Kinh mượn gió bẻ măng. Khôn Sa cũng rất không hài lòng. Nếu không phải số lượng hàng trắng quá lớn, hẳn đã chẳng thềm ngồi lên bàn đàm phán cùng Đái Kinh rồi!

“Tốt lắm, Khôn Sa tướng quân, tôi muốn chấm dứt cuộc nói chuyện ở đây. Thủ tục hợp tác cụ thể, huynh đệ của tôi sẽ đàm phán cùng với ông!” Lý Dật nghiêm túc nói: “Mặt khác. tôi hy vọng, hắn được đãi ngộ một cách tốt nhất có thể.”

“Đó là đương nhiên, khách hàng chính là thượng đế!” Khôn Sa cười ha ha đáp ứng. Chấm dứt nói chuyện cùng Khôn Sa, một lần nữa Lý Dật đứng dậy đi tới bàn bát tiên.

Trong quá trình đi đường, Lý Dật có thể cảm nhận được rõ ràng, ánh mắt của mọi người đang nhìn về phía mình, lại một lần nữa thay đổi, có khiếp sợ, cũng có nghi hoặc.

Bọn hắn khiếp sợ thái độ cường ngạnh của Lý Dật!

Nghi hoặc Lý Dật mua nhiều hàng như vậy, thì vận chuyển bằng cách nào. Biểu tình của mọi người được Lý Dật thu hết vào trong mắt, hắn đi tới bên cạnh chiếc bàn, liền lập tức ngồi Xuống, mỉm cười nói: “Đặt hàng đầu tiên chuyển đến nước Mỹ ở trong thời gian ngắn nhất. Hơn nữa, trên đường vận chuyển sẽ không bị người nào ngăn chặn.”

Vừa nghe Lý Dật nói như vậy, đám đại ca phân bộ đồng loạt thở phào nhẹ nhõm Đúng theo cam kết lúc trước của Lý Dật, tin tức này sẽ khiến cho bọn hắn thỏa mãn khẩu vị.

“Tôi biết mọi người đang nghi hoặc, vì sao tôi lại mua nhiều hàng trắng như vậy.” Lý Dật tiếp tục mở miệng, khi hắn vừa ra lời. ngay cả Trương Đức Khôn ở bên trong đám người đều ngừng thở. vẻ mặt chờ mong đáp án của Lý Dật.

Lý Dật chậm rãi dụi tắt thuốc trong tay, gần từng chữ: “Chư vị huynh đệ cũng rõ ràng. ủy ban mafia bắt đầu quyết chiến rồi. Trong lúc họ đánh nhau, các gia tộc mafia hẳn là sẽ không có tinh lực dồn trí vào kinh doanh buôn bán. Thời kì này. Chúng ta có thể phóng túng thoải mái, không cần lo lắng gì!”

Lý Dật giải thích làm cho mọi người tỉnh ngộ, đồng thời bài trừ ra biểu tình kích động. Nhất là Trương Đức Khôn, nên nhỡ rằng thu nhập hàng năm của Hoa Nhân bang, hẳn chiếm đến phân nửa!

“Về phần ngày sau. tôi nghĩ. lấy quan hệ giữa tôi và gia tộc Gambino. Chúng ta không cần phải lén lút kinh doanh mặt hàng thuốc phiện. Hơn nữa, gia tộc Gambino chắc chắn sẽ thừa lại một ít định mức thuốc phiện cho chúng ta.” Lý Dật nói đến đây thì cố tình ngừng lại, yên lặng quan sát phản ứng của mọi người.

Đúng theo như dự tính, nét mặt của mọi người càng tỏ vẻ kích động hơn rất nhiều. Trước kia lén lút buôn bán, sau này chẳng những quang minh chính đại, thế nhưng lại còn được phân chia định mức, điều này có thể không làm cho bọn hắn vui mừng hay sao?

“Đương nhiên. cần có một điều kiện tiên quyết. đại chiến lần này. gia tộc Gambino phải thắng mới được!” Chứng kiến nét mặt hưng phấn của mọi người. Lý Dật tiếp tục mở miệng, trong giọng nói mang theo một cỗ hấp lực vô hình: “Cho nên, vì bảo vệ lợi ích của chư vị đang ngồi đây. Cuộc chính biến ủy ban mafia lần này, chúng ta nhất định phải làm cho gia tộc Gambino một chút gì đó, chư vị cảm thấy thế nào?”

Khi nói chuyện, Lý Dật thâm ý liếc mắt nhìn quanh một vòng, giống như muốn nói rằng: “Nếu các người muốn có nhiều lợi nhuận, như vậy phải toàn lực Xuất thủ trợ giúp gia tộc Gambino. chỉ khi nào Gambino thắng lợi. các người mới được phân chia càng nhiều lợi nhuận!”

“Lão đại, chúng tôi nghe theo anh!”

“Được rồi, anh phân phó chúng tôi như thế nào, chúng tôi sẽ làm như thế đó!”

Lý Dật vừa dứt lời. mọi người liền sôi nổi bày tỏ thái độ.

Trông thấy phản ứng của mọi người, bất giác trong đầu Lý Dật hiện ra câu nói của Tiêu Thanh Sơn ngày trước. “Lợi ích là đồng minh tốt nhất, nên thế giới này chỉ có lợi ích vĩnh hằng, chứ không bao giờ có đồng minh vĩnh hằng.”

375. Chương 325:kinh Biển!

Nếu lúc trước Lý Dật thu phục Trương Đức Khôn chủ yếu dựa vào uy hiếp, thì lúc này hắn thu phục đám đại ca phân bộ dựa vào chính sách củ cải đường. Đầu tiên dùng chuyện tình đoạt quyền khiến cho bọn hắn kinh sợ, sau đó lợi dụng lợi ích đem bọn hắn trói lên chiến Xa của mình.

Tại Lý Dật Xem ra. sau khi cuộc chính biến của ủy ban mafia kết thúc. Đám người này nhìn thấy lợi ích từ sinh ý thuốc phiện mang lại, mức độ trung thành hẳn là sẽ gia tăng thêm không nhỏ.

Đúng theo như Lý Dật nói trước đó. sau khi biết sinh ý thuốc phiện có thể lập tức khôi phục, hơn nữa còn là một vụ buôn bán cực lớn. Đám đại ca phân bộ này ăn uống tương đối ngon miệng, một bàn thức ăn gần như hết sạch, rượu gọi thêm bảy tám bình. Bất quá chỉ có một người ngoại lệ, đó chính là Lưu Kim Ba.

Trong lúc mọi người đang Say sưa nhập tiệc, vị trưởng lão tính tình nóng nảy này biểu hiện rất lạnh nhạt, thậm chí còn luôn luôn cau mày, thấp thoáng trong con ngươi lóe lên một tia lửa giận.

Giận mà không dám nói gì. Đây là biểu hiện của Lưu Kim Ba trong lúc dùng cơm Sau khi ăn uống no nê. mọi người dựa theo lời của Lý Dật phản hồi khách sạn nghỉ ngơi. Ngay trong đêm đó rời khỏi New York, tự trở về thành phố mà mình phụ trách.

Lúc mọi người bỏ về gần hết. thế nhưng Lưu Kim Ba và Trương Đức Khôn lại chưa rời đi.

Lý Dật nhận ra được, Lưu Kim Ba có chuyện muốn bàn bạc cùng mình, trầm ngâm một lát, nhìn Trương Đức Khôn nói: “Ông về trước đi, thủ tục cụ thể thì chờ điện thoại của tôi.”

Trương Đức Khôn gật đầu, mang theo Hình Phong ra khỏi đại sảnh. nhất thời ở bên trong gian phòng chỉ còn lại hai người Lý Dật và Lưu Kim Ba.

Nhìn vẻ mặt bình tĩnh của Lý Dật. tâm tình Lưu Kim Ba vô cùng phức tạp. Theo phương diện nào đó mà nói, thì Lưu Kim Ba cũng không phủ nhận, mạng lưới quan hệ hay năng lực cá nhân của Lý Dật. so với

Hồng Thanh Vân đều mạnh mẽ hơn. Nhất là quá trình Lý Dật giành quyền đạp lên thượng vị, đã thật sự khiến cho Lưu Kim Ba phải giật nảy mình!

Thế nhưng vừa rồi Lý Dật đã dùng lợi ích, kéo huynh đệ trong bang hội vào cuộc chính biến ủy ban mafia sắp Sửa Xảy ra. Thủ đoạn này lại để cho Lưu Kim Ba có chút căm giận!

Đối với những người khác bất đồng. Lưu Kim Ba không quan trọng hóa lợi ích, hấn và Chiến Thần Trịnh Thiết Quân có chút tương tự, thuộc dạng người trọng nghĩa. Lý Dật không hạ sát Lưu Kim Ba. nhiều ít cũng bởi vì điểm này ảnh hưởng. Đối với Lý Dật mà nói, Trịnh Thiết Quân chính là ân nhân.

“Lão Lưu, tôi biết trong lòng ông thập phần tức giận, bất kể nói như thế nào. sự tình hôm nay cũng phải cảm tạ ông!” Lý Dật mở miệng phá vỡ bầu không khí trầm lặng. Vừa nghe Lý Dật lên tiếng, Lưu Kim Ba có chút tức giận. Hấn biểu hiện như vậy. hoàn toàn là vì người bạn già ở nhà.

Ngày đó, sau khi Lý Dật cùng Từ Vạn Phúc đạt thành hiệp thương, liền lập tức đi tìm ba vợ của Lưu Kim Ba thuyết phục mọi thứ, trong lúc đó còn nói ngoa rằng, Lưu Kim Ba mà không chịu phối hợp thì sẽ chỉ có một con người chết.

Từ Xưa đến nay, vợ của Lưu Kim Ba đều ôn nhu thiện lương trứ danh, tính tình tương đối nhu nhược. Có lẽ nguyên nhân cũng là như vậy. nên mỗi khi Lưu Kim Ba đi giao lưu về muộn, nàng chưa bao giờ phát cáu. cũng chưa bao giờ từng than vãn chuyện gì.

Thế nhưng lần này, vợ Lưu Kim Ba nghe được anh trai của mình nói, liền hướng Lưu Kim Ba phát hỏa! (Ji: Từ Vạn Phúc là anh vợ của Lưu Kim Ba.)

Từ ngày cưới nhau đến nay, đây chính là lần đầu tiên!

Đối mặt với cơn lửa giận của lão bà, Lưu Kim Ba á khẩu không trả lời được, cuối cùng bất đắc dĩ phải đáp ứng. Tuy rằng đáp ứng; nhưng Lưu Kim Ba tương đối khinh bỉ thủ đoạn của Lý Dật, đồng dạng cũng bị phản không kém!

Mặc dù ngoài mặt Lưu Kim Ba thần phục Lý Dật, nhưng trong lòng cảm thấy rất khó chịu. Chẳng qua, lão bà hăm dọa sẽ dọn ra ngoài ở riêng, nên luôn luôn ôm giận mà không dám nói gì. Hiện giờ, mắt thấy chung quanh không có người khác. Lưu Kim Ba không cần phải che giấu nữa: “Lý Dật. ta nói cho người biết, người muốn gây Súc ép như thế nào, ta không thêm Xen vào. Nhưng ta không thể trở mặt đứng nhìn người đẩy các huynh đệ trong bang đi vào chỗ chết.”

“Chỗ chết?” Lý Dật âm thầm cười: “Lão Lưu, ông nói cho tôi nghe Xem, như thế nào là đi chịu chết?”

“Người đẩy các huynh đệ cuốn vào cuộc chính biến của ủy ban mafia. đây không phải là đi chết, thì là cái gì?” Lưu Kim Ba trợn tròn trừng mắt hỏi.

Lý Dật cười lạnh: “Lão Lưu, trên đời này không có bữa cơm miễn phí, Hoa Nhân bang muốn gia tộc Gambino phân chia định mức buôn bán thuốc phiện, chỉ còn cách làm như vậy mà thôi. Nếu Hoa Nhân bang không chịu Xuất thủ giúp người khi gặp nạn. Gia tộc Gambino dựa vào cái gì, mà nguyện ý phân chia lợi ích cho bang hội chúng ta?”

Nghe Lý Dật nói, nhất thời Lưu Kim Ba á khẩu không trả lời được. theo sau cái bướng: “Vậy cũng không thể đưa bọn họ đi chịu chết ah.”

“Cái này mà gọi là chịu chết ư?” Lý Dật ngữ khí trầm Xuống: “Tôi chỉ bảo bọn họ động thủ ở thời khắc mấu chốt, vậy mà con kêu là đi chịu chết ư! Bang hội đã từng vì tranh giành địa bàn, hoặc cùng những bang hội khác. Xảy ra hỗn chiến vì tranh giành định mức sinh ý thuốc phiện, tử thương vô số, cái này thì gọi là gì?”

Lúc này Lưu Kim Ba lại cảm như hén, bởi vì theo ý nào đó mà nói. thì tính chất của hai chuyện này đều là giống nhau.

“Hoa Nhân bang có ý nghĩa đối với tôi như thế nào, ông đã quá rõ ràng. Nếu như nói người nào không muốn bọn họ đi chịu chết, thì sẽ không phải là Lưu Kim Ba ông. mà chính là tôi!” Bỗng nhiên Lý Dật đề cao thanh âm nói.

Nhất thời Lưu Kim Ba rơi vào trầm tư. hắn muốn mở miệng ra biện giải, nhưng Lý Dật lại nói rất đúng sự thật. Lý Dật muốn dựa vào Hoa Nhân bang để trả thù Mãnh Hổ bang, tự nhiên không bao giờ nguyện ý Hoa Nhân bang sụp đổ. Nhất là những thành viên tinh anh trong bang hội, ngày sau bọn họ sẽ trở thành đội quân chủ lực đối phó với Mãnh Hổ bang.

“Tôi biết Lưu Kim Ba ông là người trọng nghĩa, không giống những người khác coi trọng lợi ích.” Lý Dật tiếp tục mở miệng. ngữ khí trở nên ngưng trọng: “Nhưng ông có bao giờ nghĩ tới? Nếu Hoa Nhân bang lại phát triển theo con đường cũ, sẽ gặp phải kết cục gì hay không?”

“Diệt vong! Nếu không có mạng lưới quan hệ khổng lồ, mà kinh doanh bất hợp pháp, chủ yếu là gái, cờ bạc và thuốc phiện, Hoa Nhân bang chung quy sẽ diệt vong! Tôi không phủ nhận việc, tôi đẩy các huynh đệ vào cơn lốc chính biến của ủy ban mafia. Nhưng tôi cũng là vì lo lắng cho lợi ích lâu dài của bang hội. Tôi muốn gia tộc Gambino thừa nhận Hoa Nhân bang làm minh hữu. chứ không phải Lý Dật này, ông hiểu không?”

Sắc mặt Lưu Kim Ba Xám như tro tàn. hắn không biết nên trả lời như thế nào cho phải.

“Chỉ khi nào Hoa Nhân bang trở thành đồng minh của gia tộc Gambino, vậy thì Hoa Nhân bang mới có thể phát triển lâu dài!”

Nói dứt lời, Lý Dật ngửa cổ uống một ngụm rượu đế, lại hỏi: “Giải thích như thế này đã vừa lòng chưa?”

Lưu Kim Ba sắc mặt khó coi, tâm tình cũng hết sức phức tạp. Tuy rằng tính hắn cương trực nóng nảy, nhưng lại không phải ngu ngốc. Lúc này đây Lý Dật căn bản không cần phải giải thích với hắn, nói khó nghe hơn thì, coi như Lý Dật hạ độc thủ hắn. cũng sẽ không ảnh hưởng Lấn lao gì.

“Vì sao người không Xử lý ta?” Lưu Kim Ba ngữ khí phức tạp hỏi.

“Tính ông rất giống với ân nhân của tôi. Lý Dật này, luôn luôn cảm thấy, nếu như giang hồ mất đi những người như thế, vậy thì sẽ không còn kêu là giang hồ nữa.” Nói dứt lời, Lý Dật trực tiếp đứng dậy rời đi, không còn chút hứng thú đàm luận nào.

Còn Lưu Kim Ba lại giống như bị điện giật, cả người sửng sờ nguyên tại chỗ!

“Nếu có việc gì cần Lưu Kim Ba ta ra sức. thì cứ mở miệng!”

Khi Lý Dật cùng Anh Hoa bước đến cửa, thì bỗng nhiên Lưu Kim Ba hô lớn, ngữ khí rất kiên định.

Lý Dật quay người, cười lớn: “Chẳng lẽ ông không sợ tôi đẩy các huynh đệ vào chỗ chết hay sao?”

“Người không phải là Hồng Thanh Vân.” Lưu Kim Ba vẻ mặt phức tạp nói.

Nghe Lưu Kim Ba thốt ra câu này, Lý Dật khẽ mỉm cười, thể nhưng nụ cười kia lại rất chân thành, không chút giả tạo.

Ngày hôm nay, ở thời gian dùng cơm trưa, Lý Dật tuy không nhờ Anh Hoa ra mặt uống đỡ rượu. Cả buổi tiệc, một mình hắn đã uống hết năm bình Mao Đài. Nhưng khi đứng lên cũng không gặp phải trở ngại gì, điều này làm cho Anh Hoa cảm thấy bất khả tư nghị.

Trở về phòng riêng ở khách sạn. Anh Hoa lập tức đi châm trà giải rượu cho Lý Dật, còn Lý Dật thì móc di động ra bấm số điện thoại của HaiSe Lin.

Buổi trưa. Lý Dật đã từng hỏi qua Trương Đức Khôn, từ trong miệng Trương Đức Khôn biết được tin tức. Hôm nay chính phủ vừa mới chấm dứt mệnh lệnh cần quét. cũng chính là ngày đầu tiên ủy ban mafia bắt đầu quyết chiến, nhưng gia tộc Gambino và Qiesi Jarno không có giao tranh ở New York.

Mà Lý Dật gọi điện hỏi Ngưu Lâm Sinh, hắn nói ở Los Angeles cũng chưa thấy động tĩnh gì. Chuyện này khiến cho Lý Dật phi thường hiếu kỳ. Tại hắn Xem ra, hai gia tộc này sẽ không im hơi lặng tiếng đơn giản như thế. Cùng bình thường bất động, lúc này điện thoại rất lâu mới chuyển liên lạc, đầu dây bên kia Haise Lin tựa hồ có chút buồn bực: “Lý, anh cũng thực lớn mật!”

“Các cô đã biết rồi sao?” Lý Dật giả bộ hồ đồ.

Haise Lin tức giận nói: “Anh gây ra động tĩnh lớn như vậy, cảnh sát còn biết nữa là cục điều tra liên bang chúng tôi! Vừa rồi, chúng tôi mới họp về chuyện tình này Xong.”

Nghe Haise Lin nói. Lý Dật vẫn bảo trì trầm mặc. tuy rằng hắn nghe ra trong ngữ khí của Haise Lin mang theo một tia hương vị nén giận. Bất quá, Lý Dật lại biết, gia tộc Heyde Gus chắc chắn sẽ giúp hắn dẹp êm thấm chuyện này.

“Lý, chẳng lẽ anh không biết. cấp trên New York quy định ban ngày hắc bang không được kích phát đánh nhau hay sao?” Haise Lin buồn bực hỏi.

Lý Dật mơ hồ: “Cấp trên quy định?”

“Ôi lạ chúa! Anh quả thật không biết gì ah!” Haise Lin có vẻ thập phần bất đắc dĩ: “Vì muốn áp chế ảnh hưởng của vụ ủy ban mafia lần này Xuống mức thấp nhất. Thế lực của hai gia tộc Gambino và Qiesi Jarno ở trong chính giới đã ngồi vào bàn đàm phán. đạt thành một cái hiệp nghị. Ở ba thành phố New York, Los Angeles. Las Vegas.... Vào ban

“Chuyện này, tôi quả thật không biết. Tôi gọi điện thoại cho cô chính là muốn hỏi, như thế nào New York và Los Angeles còn chưa có động tĩnh gì.” Lý Dật cười khổ: “Những thành phố khác, cũng bị hạn chế ư?”

“Cũng không biết nữa, nhưng tóm lại song phương không thể nào loạn giữa ban ngày. À, còn một điều nữa, trong vòng thời gian là mười ngày, nhất định phải chấm dứt vụ tranh đấu hắc bang này! Nếu không chính phủ sẽ nhúng tay can thiệp.” Haise Lin giải thích nói.

Mười ngày?

“Tình huống bây giờ như thế nào rồi?” Lý Dật khẩn trương hỏi.

Haise Lin nói: “Trước mắt Xem ra, gia tộc Gambino chiếm ưu thế hơn.”

Cùng lần giao phong trước kia bất đồng. Lúc này gia tộc Gambino chủ động Xuất kích, trên phương diện khí thế là chiếm ưu thế tuyệt đối. Còn về phương diện đồng minh, gia tộc Gambino Xưng bá thế giới ngầm nước Mỹ nhiều năm qua, mạng lưới quan hệ cũng không phải gia tộc Qiesi Jarno có thể so sánh.

Nghe Haise Lin thông tri, Lý Dật yên tâm hơn rất nhiều. Đối với bố già Edward cùng gia tộc Gambino. Lý Dật vẫn có rất nhiều niềm tin.

Thấy Lý Dật im lặng, đột nhiên Haise Lin hỏi: “Lý, chẳng lẽ anh đối với em gái của tôi, một chút hứng thú cũng đều không có hay sao?”

Hiển nhiên, Haise Lin đã biết chuyện phát sinh giữa Lý Dật và em gái mình, Haise Linna.

“Mặc dù em gái tôi, lòng còn mang nặng danh lợi, nhưng đối với anh vị tất đã không có cảm tình. Mọi người phụ nữ đối với người đàn ông đầu tiên trong đời, đều có tình cảm đặc thù.” Khi nói ra những lời này, ngữ khí của Haise Lin có chút cổ quái, giống như đang nói cho Lý Dật nghe, lại giống như đang tự nhủ với chính mình. Nếu không phải ngày trước Kroff cướp đi tấm màng kia, lấy năng lực của nàng, có lẽ sẽ không bao giờ nhìn trúng ý Kroff.

Nghe Haise Lin nói những lời này, Lý Dật có chút Xấu hổ, quan hệ phát sinh giữa hắn và Haise Linna, thuần túy chỉ là vì trả mối thù ân oán kiếp trước. Thế nhưng sau khi trả thù Xong, hắn phát hiện ra trong tâm mình không có nhẹ nhõm hơn, mà khi đôi mắt với Haise Linna lại nảy sinh một loại cảm giác hết sức phức tạp. Bởi cái tính mang nặng danh lợi của Haise Linna, đã làm cho Lý Dật cực kì phản cảm.

“Haise Lin, cô cũng biết đấy....” Lý Dật muốn giải thích, bởi dù sao hắn và Haise Lin cũng được cho là bằng hữu. huống chi còn có phần liên quan đến Kroff

Haise Lin cười tự giễu: “Lý, anh không cần giải thích, trên thực tế ngay từ đầu tôi đã ngăn cản quyết định này của cha tôi. Nhưng em gái tôi khăng khăng cố chấp, tôi cũng chẳng có biện pháp nào.”

“Thực Xin lỗi.” Lý Dật áy náy nói.

“Lý, muốn Xin lỗi cũng không nên nói với tôi. không phải sao?” Haise Lin khẽ gượng cười, sau đó ngữ khí đột ngột biến đổi, có chút trở nên hưng phấn: “Lý, Kroff đã chuẩn bị kết thúc thời hạn rồi. Nếu như không có gì bất ngờ xảy ra, khoảng thời gian gần đây sẽ trở lại tìm anh.”

“Hả ?” Nhắc đến Kroff, Lý Dật không khỏi nhớ tới hình tượng lôi thôi của hắn, trong lòng khẽ thở dài. Dù sao, Kroff cũng là người bạn đầu tiên, khi Lý Dật mới đến nước Mỹ.

Đầu bên kia điện thoại, Haise Lin nhắc đến Kroff, thì trong giọng nói Xuất hiện một cổ hưng phấn không thể che giấu: “Hắn đã từ bỏ thuốc phiện, thân thể trở nên cường tráng mạnh khỏe hơn rất nhiều, một vài thói hư tật Xấu cũng bỏ theo luôn rồi!” Nói dứt lời cuối cùng, Haise Lin mới cảm thấy mình thất thố, khẩn trương chấm dứt đề tài: “Tóm lại. chờ sau khi gặp được hắn, anh nhất định sẽ ngạc nhiên! Được rồi, tôi phải đi tham dự hội nghị, tạm biệt nhé!”

Trong tai nghe truyền ra tiếng “đô đô”, Lý Dật cũng không nhịn được cười Có lẽ bởi vì câu nói của Haise Lin, đối với sự thay đổi lối sống buông thả của Kroff. Lý Dật nhiều ít cũng có điểm chờ mong. Cả buổi chiều, Lý Dật đều ở lại trong khách Sạn, vốn dĩ tính toán gọi điện cho Andrew Loufu. Xem có thể làm cái gì hay không. Nhưng chợt nhớ ra, Andrew đã từng nói, phải chờ đến thời điểm mấu chốt mới cần hắn XUất thủ, nên đành buông tha loại ý tưởng này.

Khi hoàng hôn buông Xuống. những tia nắng cuối ngày biến mất ở chân trời phía Tây. Ba chiếc Xe Ben-Z Chạy băng băng ra khỏi gia tộc Gamhino. Ba Cổ Xe này đều là của đám bảo tiêu gia tộc Gambino thường đi. Bất quá nếu như có người nào nhìn thấy được tình cảnh bên trong, nhất định là sẽ giật mình cả kinh!

Ngồi ở bên trong Xe không phải là đám bảo tiêu của gia tộc Gambino!

Mà chính là bố già Edward!

Edward đeo kính râm ngồi ở bên trong Xe, bên cạnh hắn có một bó hoa bách hợp màu trắng. Thoạt nhìn bầu không khí vô cùng trầm lặng. Người quen thuộc Edward đều biết, hàng năm vào ngày này, Edward sẽ đi tới khu nghĩa trang của gia tộc, mười mấy năm qua chưa bao giờ từng bị gián đoạn.

Bởi vì...hôm nay chính là ngày giỗ của vợ hắn!

Tình hình hiện giờ đang rất căng thẳng, thế nhưng Edward vẫn quyết định mạo hiểm đi tảo mộ. Việc này, đều nằm trong dự đoán của mọi người. đồng thời cũng tràn ngập tính chất nguy hiểm!

Cùng dĩ vãng bất đồng, ngày hôm nay Edward Xuất ngoại quá mức đơn điệu. Xem ra giống như là muốn che giấu tai mắt của người khác. Mặc dù Edward khởi hành thực bí mật, nhưng khi ô tô đi khỏi phạm vi phòng vệ của gia tộc Gambino. lập tức liền có Xe bám theo.

“Ông chủ, Có người theo dõi!” Bảo tiêu Edward năng lực phi thường Xuất Sắc, chẳng mấy Chốc đã phát hiện ra tình huống bất thường.

“Cắt đuôi bọn Chúng!” Edward mặt không đổi sắc phát mệnh lệnh. thanh âm trước Sau khàn khàn như một.

Gã bảo tiêu đang lái xe nghe được mệnh lệnh của Edward, thì mau chóng dùng bộ đàm thông tri cho hai chiếc Xe ở phía Sau, rồi cùng lúc nhấn mạnh chân ga tăng tốc. Mặt trời đã hoàn toàn khuất Sau đỉnh núi. hai hên đường đèn điện bùng Sáng lên. dưỒi quang mang dịu dàng. ba chiếc Xe Ben-Z đột ngột gia tăng tốc độ. giống như ba đạo hắc ảnh lướt trên mặt đường.

“là Xe cải tạo.”

Mười phút Sau, người ở trong chiếc Xe đang bám theo Edward có vẻ thập phần buồn bực. Bởi vì bọn hắn nhìn ra, ba chiếc Xe hơi chở Edward đã qua cải tạo, tốc độ hoàn toàn có thể so sánh với Xe thể thao.

Đến tám giờ, bóng đêm cũng đều đều bao phủ, ba chiếc Xe Ben-Z dọc theo đường quốc lộ chạy một mạch tới khu nghĩa trang của gia tộc Gambino, nằm ở vùng ngoại thành phía Tây New York.

Bất thành linh.

Đoạn đường phía trước có ánh đèn sáng Chói. hai Cổ Xe tải hoành thân Chặn ngang đường, Căn bản không thể chạy qua được!

“Quay đầu Xe lại!”

Chúng kiến một màn như vậy, gã bảo tiêu phụ trách lái Xe chở Edward, lập tức truyền đạt mệnh lệnh, đồng thời hướng Edward nói: “Ông chủ, ngồi cẩn thận!”

Ba chiếc Xe hơi bất ngờ giảm tốc độ. lớp Xe ma Sát cùng mặt đường tạo nên thanh âm gào rít chói tai. Trên mặt đường, có thể chứng kiến rõ ràng dấu vết ba-ti-le. (*batite thuật ngữ đua Xe chỉ sự vắng, trượt.)

Theo sau ba chiếc Xe. cơ hồ đồng loạt quay đầu cùng một thời gian.

Đúng lúc này, trên khoang thùng của hai Cổ Xe tải, bỗng dưng Xuất hiện hai gã đầu trọc. đang cẩn thận khiêng một khẩu BaZooka. Nhắm thẳng về phía ba chiếc Xe hơi. trên khuôn mặt của bọn Chúng lộ vẻ tươi cười khiến cho kẻ khác nhìn thấy phải dựng tóc gáy.

“Oanh Oanh oanh.”

Ba tiếng nổ lần lượt vang lên, đoàn Xe hơi văng lộn ngược ở giữa không trung, nặng nề rơi Xuống mặt đường phát ra một trận thanh âm “ca Sát”, đã trực tiếp biến thành một đồng Sát vụn.

Dưới trời đêm, ba chiếc Xe hơi nổ mạnh, tạo nên một ngọn lửa Chiếu Sáng bốn phía chung quanh. Ở trong bóng đêm, ngọn lửa kia hừng hực trông có vẻ thập phần quỷ dị

Chủ tịch đương nhiệm của ủy ban mafia nước Mỹ, tộc trưởng gia tộc Gambino, Edward Gambino đã bị hỏa tiễn oanh tạc Chết mất Xác!

Tin tức này loan truyền, khiến cho cả thế giới ngằm ở nước Mỹ đẩy lên một hồi phong ba.

376. Chương 326:vinh Quang Không Cho Phép Khinh Nhờn!

Tuy Lý Dật đã trải qua rất nhiều sự tình, Lý Dật cũng đã có được một trái tim kiên cường không gì sánh được, thế nhưng khi nghe được Trương Đức Khôn hồi báo tin tức, hấn triệt để sợ ngây người!

“Chuyện Xảy ra khi nào?” Vài giây sau, biểu tình Lý Dật thoáng trở nên trấn định một chút.

Đối với tin tức về cái chết của Edward, Trương Đức Khôn cũng cảm thấy có chút không tưởng tượng nổi, nhưng cũng thật khẳng định đáp: “Chuyện Xảy ra từ hai mươi phút trước, nếu như không có gì bất ngờ Xảy tới, tin tức này đã truyền khắp toàn bộ thế giới ngằm nước Mỹ.”

Lần thứ hai nghe được lời trả lời khẳng định của Trương Đức Khôn, Lý Dật lâm vào trầm tư. Cuộc quyết chiến giữa gia tộc Qiesi Jarno và gia tộc Gambino vừa mở màn, ngay thời gian mẫn cảm này, Edward đã chết, điều này không thể nghi ngờ là một đả kích trầm trọng đối với gia tộc Gambino. thậm chí có thể trở thành bước ngoặt trong trận quyết chiến.

Địa vị của Edward trong gia tộc Gambino, thậm chí trong ủy ban mafia nước Mỹ không thể thay thế được, có thể nói không chút khoa trương, một ít minh hữu gia tộc Gambino tuyển chọn toàn lực Xuất kích, ngoại trừ Xem trọng thực lực cường đại của gia tộc Gambino, một nguyên nhân trọng yếu còn lại chính do Edward.

Làm tộc trưởng gia tộc Gambino, Edward tuy rằng không Xuất sắc như tộc trưởng đời thứ nhất của gia tộc, thế nhưng năng lực không thể hoài nghi, trong hai mươi năm hấn tiếp nhận vị trí tộc trưởng, gia tộc Gambino ở trong hắc đạo chưa từng bị dao động địa vị, kế hoạch tẩy trắng cũng tiến triển thập phần thuận lợi. thậm chí còn được toàn bộ thượng lưu Xã hội tán thành!

Thành tích như vậy, không phải do người bình thường có thể làm được!

“Edward chết như thế nào?” Lý Dật lại mở miệng lần nữa. trong giọng nói của hấn vẫn có chút không dám tin tưởng.

Trương Đức Khôn nghiêm mặt nói: “Ngày hôm nay là ngày giỗ của vợ Edward, mỗi năm đến hôm nay hấn đều sẽ đi tảo mộ vợ hấn, thói quen này chưa bao giờ thay đổi. Ngày hôm nay Edward lợi dụng Xe của bảo tiêu bảo hộ che giấu, rời khỏi trang viên gia tộc Gambino. sau đó bỏ rơi không ít Xe theo dõi, nhưng không nghĩ lại bị chặn giết trên đường đến mộ địa của gia tộc. người chặn giết mang theo hỏa tiễn. trực tiếp nổ tung ba chiếc Xe trở thành phế tích.”

Chặn giết?

Nghe hai chữ này, khóe mắt Lý Dật không khỏi nhảy lên điên cuồng!

Hắn không khỏi hồi tưởng lại chuyện Xảy ra ba ngày trước, về mặt Andrew lo lắng nói cho hắn, bên trong gia tộc Gambino Xuất hiện kẻ phản bội, thế nhưng cũng không bắt được kẻ phản bội là ai.

Chẳng lẽ kẻ phản bội trong nội bộ tiết lộ hành tung của Edward?

Trong đầu Lý Dật toát ra ý nghĩ này, sau thoáng suy tư, cho rằng đây là cách giải thích duy nhất, dù sao trước khi Edward ra cửa cũng đã làm ngụ trang, đồng thời còn bỏ rơi được Xe theo dõi mới đi tới mộ địa của gia tộc Gambino.

Ngoại trừ kẻ phản bội để lộ bí mật, Lý Dật không nghĩ sẽ còn loại khả năng thứ hai!

Vì sao Edward lại tuyển chọn đi buổi tối?

Phải biết rằng, hai bên đạt thành hiệp nghị, vào ban ngày không được phát sinh kịch đấu tại New York, ở dưới tình hình này. nếu lão đầu Edward đi tảo mộ vào ban ngày, người của gia tộc Qiesi Jarno mặc dù có biết tin tức, chỉ sợ cũng không dám động thủ. Lúc này, trong lòng Lý Dật lần thứ hai tuôn ra một ý niệm, thế nhưng vẫn còn chưa có đáp án minh Xác. giải thích duy nhất đó chính là bây giờ đang là thời kì then chốt. Edward không muốn vì hành động riêng tư của mình tạo thành ảnh hưởng ác liệt trong gia tộc.

Trong lòng hiện lên các loại ý niệm, nhưng Lý Dật từ đầu tới cuối vẫn không tin lão đầu Edward lại khinh địch để bị giết chết như thế, bởi vì cho tới nay Edward luôn cho hắn cảm giác lão luôn nắm vững tất cả trong tay!

Nếu như Edward thực sự dễ dàng chết như vậy, như vậy hắn cũng không có tư cách nắm ủy ban mafia Mỹ nhiều năm như thế!

“Ông đi Xuống trước. tôi muốn một mình suy nghĩ, nếu đến lúc hành động tôi sẽ thông tri cho ông.” Vài phút sau, Lý Dật từ trong suy tư phục hồi lại tinh thần. Nhíu mày nói với Trương Đức Khôn.

Trương Đức Khôn gật đầu. trầm mặc không lên tiếng rời khỏi phòng.

Sau khi Trương Đức Khôn rời đi, Lý Dật lập tức lấy ra điện thoại di động gọi cho Haise Lin. Điện thoại vừa chuyển được, Haise Lin tựa hồ đã đoán được ý tứ Lý Dật gọi tới. đi thẳng vào vấn đề nói: “Lý, anh muốn hỏi tôi về chuyện của Edward sao?”

“Đúng vậy, Haise Lin.” Lý Dật cũng không che giấu mục đích của chính mình: “Lão đầu Edward, hắn thật sự đã chết?”

Hỏi ra nghi vấn lớn nhất này, giọng nói của Lý Dật tương đối phức tạp.

“Đúng vậy! Lúc hắn trên đường đến mộ địa gia tộc Gambino thì bị giết chết.” Haise Lin thở dài nói: “Mặt khác, tin tức này đã truyền khắp toàn bộ thế giới ngầm nước Mỹ! Tin tức này làm bên phía gia tộc Gambino hạ thấp sĩ khí cực lớn. ngược lại, sĩ khí bên trận doanh của gia tộc Qiesi Jarno thì lớn mạnh! Hôm nay, gia tộc Qiesi Jarno triệt để phát động tổng tiến công, ngoại trừ Los Angeles và New York ra, những khu khác đến chiếm ưu thế!”

“Gia tộc Gambino bên phía Los Angeles không có áp lực. là bởi vì lần trước gia tộc Qiesi Jarno đã bị hất chân, mà New York lại là đại bản doanh của gia tộc Gambino, nhân viên đông đảo, gia tộc Qiesi Jarno cũng không lập tức hạ thủ. Bất quá trong hai ngày tới. gia tộc Qiesi Jarno hẳn là sẽ động thủ.” Nói đến đây. Haise Lin thở dài: “Lý, ảnh hưởng vì cái chết của Edward đối với gia tộc Gambino là trí mạng, nếu như Andrew tiểu thư không thể bảo trì ý nghĩ thanh tĩnh, mau chóng làm ra bố cục, như vậy trận quyết chiến này Xác suất gia tộc Gambino thua đã lên tới hơn bảy thành.”

Haise Lin nói làm sắc mặt Lý Dật trở nên thập phần Xấu Xí, hắn tự nhiên hiểu được Haise Lin không phải đang nói chuyện giật gân, không có Edward tọa trấn, năng lực của Andrew không đủ để nắm trận quyết chiến này trong tay. huống chi bên trong gia tộc Gambino còn có kẻ phản bội.

Đối với chuyện trong gia tộc Gambino có kẻ phản bội, Lý Dật từng hỏi qua Haise Lin. lúc đó Haise Lin cũng vô cùng kinh ngạc, năng không hề nghĩ ra bên trong gia tộc Gambino lại có kẻ phản bội. Dù sao, đối với thành viên của gia tộc Gambino mà nói, vinh quang của gia tộc cao hơn tất cả!

Phản bội gia tộc căn bản là chuyện không thể tưởng tượng!

“Lý, tôi kiến nghị từ giờ trở đi anh không nên tham dự cuộc quyết chiến lần này. cho dù cuối cùng gia tộc Gambino thất bại, bằng vào quan hệ giữa anh với gia tộc của tôi, gia tộc Qiesi Jarno cũng không dám hạ thủ đối với anh.” Haise Lin thấy Lý Dật trầm mặc, bỗng nhiên mở miệng đưa ra một lời đề nghị.

Xác định Edward thực sự đã chết, biểu tình Lý Dật cũng khôi phục sự bình tĩnh: “Haise Lin, Andrew Luofu là người đàn bà của tôi, vô luận phát sinh chuyện gì tôi cũng sẽ không để cho nàng bị thương tổn! Những ai dám làm nàng bị thương tổn. toàn bộ phải đi đến địa ngục! Tôi thề!”

“Mặt khác, tôi là minh hữu trung thành nhất của gia tộc Gambino, tôi sẽ không thờ ơ lạnh nhạt để gia tộc Gambino bị người diệt trừ, tôi sẽ thực hiện lời thề trước kia của tôi!”

“Lý, anh...” Haise Lin có chút không biết làm sao.

Lý Dật trầm ngâm một chút, nói: “Haise Lin. nghe, tôi cần biết chỗ ẩn thân của Muse.”

“Lý, anh dự định ám sát Muse?” Haise Lin bỗng nhiên hiểu được điều gì, đồng thời lại nhớ tới Lý Dật qua Nhật Bản làm nhắc lên giÓ tanh mưa máu.

Giọng nói của Lý Dật lạnh xuống tới: “Đúng vậy! Chỉ có như vậy. mới có thể làm cho sự ảnh hưởng về cái chết của Edward hạ Xuống thấp nhất.”

“Lý, rất Xin lỗi, Muse từ ba ngày trước đã thoát ly tầm nhìn của cục điều tra liên bang. nói cách khác. không ai biết hắn đang ở nơi nào.” Giọng nói của Haise Lin thật cổ quái.

Lời này của Haise Lin làm Lý Dật chột ngẩn ra, sau đó nói “Haise Lin, tôi mặc kệ cô dùng phương pháp gì. dùng thời gian ngắn nhất điều tra nơi ẩn thân của Muse.”

“Được rồi.” Mỗi lần nghe được giọng mệnh lệnh của Lý Dật, Haise Lin đều có loại cảm giác bất đắc dĩ. Nhân tố gia tộc cùng quan hệ riêng tư của Kroff cũng không nhỏ, bằng không lấy thân phận là người của cục điều tra liên bang chừng nào nàng mới nghe theo mệnh lệnh của Lý Dật?

Cắt đứt điện thoại. Lý Dật nhíu mày suy tư nửa phút, sau đó lại bấm một dãy số, đó là số điện thoại của Andrew. Hiển nhiên, Lý Dật hiểu được, lúc này khẳng định Andrew đang bị đả kích rất lớn, hắn cần hiểu rõ tình huống của nàng. Chỉ là làm Lý Dật thất vọng chính là. số điện thoại riêng mà Andrew vĩnh viễn để dành cho hắn lúc này lại tắt đi!

Phát hiện này làm vùng lông mày của Lý Dật cau chặt lại, hắn theo bản năng đứng bật lên khỏi sofa. sau đó nói với Anh Hoa đang ngồi bên cạnh: “Anh Hoa. em đi đến biệt thự của Lưu Tư Cầm tiểu thư chờ tôi, tôi muốn đi trang viên gia tộc Gambino.”

Trước đó Anh Hoa đã nghe rõ câu chuyện Lý Dật vừa nói, lúc này Lý Dật nói làm sắc mặt Anh Hoa thay đổi, cặp mắt vốn đang lạnh lùng của nàng lộ ra một tia lo lắng: “Bên ngoài trang viên gia tộc Gambino khẳng định có rất nhiều người của gia tộc Qiesi Jarno, hiện tại anh đi rất nguy hiểm”

“Anh Hoa, cũng giống như em, Andrew cũng là người đàn bà của tôi.” Giọng nói của Lý Dật có chút phức tạp: “Edward đã chết, nàng gặp phải trắc trở lớn nhất đời này, tôi nghĩ, cô ấy đang cần tôi.”

Nghe được Lý Dật nói, Anh Hoa không khỏi nhớ tới chuyện Lý Dật mang theo Hắc Dạ không tiếc hết thảy sự trả giá đến Nhật Bản nghĩ cách cứu nàng và Anh Tử. Nàng biết! Không ai có thể ngăn cản được quyết định của Lý Dật. kể cả thượng đế cũng không được.

“Lão bản, với tình hình hiện tại, phòng vệ của gia tộc Gambino thập phần nghiêm mật. nếu như anh thực sự muốn đi, hay nhất nên mang theo nhóm người của Jester.”

Mặc dù giữa Anh Hoa và Lý Dật đã đột phá tầng quan hệ chính thức. thế nhưng Anh Hoa vẫn có thói quen gọi Lý Dật là lão bản.

“Bọn họ còn chưa thể dễ dàng bại lộ, hơn nữa bọn họ đi theo tôi chỉ bất lợi.” Lý Dật lắc đầu, sau đó đưa tay khoác lên vai Anh Hoa, tự tin cười: “Yên tâm, tôi không có việc gì đâu.”

Nhìn dáng tươi cười tự tin của Lý Dật, Anh Hoa không khỏi nhớ tới ngày trước Lý Dật dùng một quyền đánh ngã kim bài sát thủ của tổ chức Đảng Mốc. nhớ tới việc một mình Lý Dật đi tới huyết tẩy Biên gia. Giờ khắc này. sự lo lắng trong lòng nàng đã ném lên chín tầng mây!

Ánh trăng lạnh đọng trên bầu trời đen kịt, ánh trăng sáng tỏ rơi Xuống trang viên gia tộc Gambino, làm tòa trang viên có vẻ âm trầm lại càng thêm vô cùng quỷ dị. Khác với dĩ vãng chính là, đêm nay trang viên gia tộc Gambino không còn vắng vẻ như thường ngày, toàn bộ kiến trúc trong trang viên đều sáng đèn, trong trang viên tràn ngập bảo tiêu của gia tộc Gambino.

Trong phòng sách biệt thự, Andrew ngồi trên ghế, cặp mắt vốn cơ trí toát ra sự bi thương, mặc dù nàng đã kiệt lực điều chỉnh tình tự của chính mình, thế nhưng khóe mắt nàng không thể không chế mà nháy lên, sự bi thương trong đôi mắt vốn không thể che giấu.

Để bức bách cho mình phải tỉnh táo lại, Andrew nhúu mày suy nghĩ làm sao ứng đối tràng diện kế tiếp, vừa hút Xì gà, tựa hồ muốn dùng nicotin để gây tê sự đau đớn. Tuy rằng thỉnh thoảng Andrew cũng hút thuốc, thế nhưng nàng chỉ hút thuốc của nữ tính, Xì gà cũng không dùng. lần đầu tiên khiến nàng rất không thích ứng. hầu như mỗi lần hít hơi nàng đều ho khan một tiếng.

Johnson ngồi bên cạnh Andrew, hẳn cũng không ngăn cản cử động của nàng, cũng không lộ ra dáng tươi cười mê người hàng ngày, ngược lại. lúc này nhìn Johnson như đang thay đổi thành một người khác, hẳn lẳng lặng ngồi nơi đó, cặp mắt mê người không ngừng biến ảo, không biết đang suy nghĩ điều gì.

Bỗng nhiên...

Tiếng bước chân rất nhỏ vang lên ngoài cửa, cửa phòng bị người đẩy ra, bảo tiêu Nissen của Andrew đi vào trong phòng sách, nhìn biểu tình bi thương của Andrew, giọng Nissen phức tạp: “Tiểu thư, bọn họ đã đến phòng họp, cô Xem...”

“Hiện tại.”

Andrew trầm giọng nói một câu, sau đó biểu tình bi thương trên mặt nàng trong nháy mắt biến mất không còn thấy tăm hơi, triệt để khôi phục sự lãnh tĩnh. Thậm chí. lúc nàng dụi tắt Xì gà, ngón tay cũng không hề run!

Nhìn biểu hiện lãnh tĩnh của Andrew, Nissen hiểu được, lúc này Andrew đang thừa nhận áp lực cực lớn, thế nhưng vì là người thừa kế tương lai của gia tộc, lúc này nàng không thể ngã Xuống, gia tộc Gambino cần nàng đi ra xử trí đại cục. Edward đã chết, nếu như Andrew cũng ngã quy, như vậy gia tộc Gambino Xem như thực sự Xong đời!

“Tôi muốn tham gia hội nghị.” Khi Andrew đứng dậy dự định rời đi, Johnson đứng lên, vị hoa hoa công tử nổi tiếng trong Xã hội thượng lưu cũng không giống như ngày thường thích trêu chọc chị mình. cũng không lộ ra dáng tươi cười mê người tiêu chí. Có chỉ là lãnh tĩnh, lãnh tĩnh còn đáng sợ hơn cả Andrew Luofu!

Phải biết rằng trước ngày hôm nay, Johnson chưa từng tham gia bất cứ hội nghị nào của gia tộc Gambino. một lần cũng không có!

Dùng chính cách nói của hắn, thượng đế cho ta tướng mạo và gia thế ưu tú như vậy, ta không đi an ủi tâm linh tịch mịch của các cô gái, đây là sự tiết độ(Xúc phạm) lớn nhất đối với thượng đế!

Johnson nói làm Andrew chợt ngừng chân lại, nàng quay đầu liếc mắt nhìn Johnson, không nói gì, rốt cục nhận sự yêu cầu của Johnson.

Sau đó, Nissen cũng cùng đi, Andrew mang theo Johnson đi tới phòng họp của biệt thự số một ở lầu ba

Đúng như lời Nissen. trong phòng hội nghị ngồi đầy người. chỉ có hai chỗ trống. một là chỗ của Edward một là vị trí của Andrew.

Cái chết của Edward đến quá đột nhiên. đột nhiên đến mức làm mọi người không kịp chuẩn bị. trong phòng hội nghị an tĩnh đến dọa người. không ai mở miệng, mọi người đều chỉ hút Xì gà, phảng phất như dùng phương pháp này để phát tiết gì đó.

Ở giữa mọi người. nếu nói biểu tình tương đối bình thường thì chỉ có hai người. một là em trai của Edward chú của Andrew tên Gandalf Gambino. là nhân vật thực quyền của gia tộc. Uy vọng và quyền lực trong gia tộc đủ để bài danh trong ba người đầu tiên!

Về phần người còn lại là một lão già tóc bạc, lão già cũng không phải người của gia tộc Gambino, mà là tri kỷ của tiền nhiệm tộc trưởng, cũng là trợ thủ đắc lực của tiền nhiệm tộc trưởng gia tộc Gambino!

“Locke, bạn thân ái của tôi. tôi biết anh chưa từng nảy sinh tà ý đối với sản nghiệp của gia tộc Gambino. tôi sắp không Xong, sẽ lập tức đi gặp ma vương trước, tôi mong muốn anh đáp ứng một lời thỉnh cầu của tôi.”

“Ở lại gia tộc, gia tộc này cần anh. tiểu Edward cũng cần anh. đem những gì anh biết dạy cho Edward, để hắn trở thành một vị tộc trưởng hợp cách nhất của gia tộc Gambino.”

Đây là lời thỉnh cầu của tiền nhiệm tộc trưởng trước khi chết đưa ra cho Locke, cuối cùng Locke đáp ứng. đồng thời trở thành thầy của Edward, truyền thụ cho Edward rất nhiều tri thức. Đồng dạng, Locke cũng trở thành một người duy nhất trong lịch sử gia tộc Gambino đã dùng thân phận người ngoài tham gia những cuộc hội nghị trong gia tộc Gambino.

Thân phận của Locke trong gia tộc Gambino cũng chỉ là một quản gia, thế nhưng chỉ liên quan đến chuyện trong trang viên gia tộc Gambino, ngoài ra ở những lúc Edward gặp khó khăn thì đưa kiến nghị cho hắn.

Khác với biểu tình ôn hòa của Gandalf, biểu tình Locke thoát nhìn cực kỳ bình tĩnh, phẳng phất cái chết của Edward cũng không hề liên quan hay ảnh hưởng gì tới hắn.

Nghe được thanh âm của phòng họp bị người đẩy ra, mọi người không hện mà cùng đưa ánh mắt nhìn về phía cửa, khi bọn họ nhìn thấy Johnson đi theo phía sau Andrew thì cũng không kinh ngạc, tựa hồ theo bọn họ Xem ra, lúc này Johnson cũng cần phải Xuất hiện trong phòng hội nghị. Mà biểu tình lãnh tĩnh của Andrew làm đại đa số người bên trong phòng hội nghị chuyển sắc mặt tốt hơn một chút.

Ở trong mắt rất nhiều người, tuy rằng Andrew không hoàn toàn kế thừa y bát của Edward, thế nhưng năng lực của nàng tuyệt đối bọn họ không thể bằng được!

Nữ nhân toàn mỹ cơ trí nhất Xã hội thượng lưu!

Đánh giá này đủ để nói rõ tất cả!

Trong đường nhìn của mọi người, Andrew trực tiếp đi tới vị trí đầu bàn ngồi Xuống, toàn bộ quá trình. động tác của nàng rất ổn, thậm chí bước chân cũng không hề có chút rối loạn!

Thấy một màn như vậy, cặp mắt mờ đục của Locke hiện lên một đạo tinh quang dị thường, sau đó lại khôi phục sự mờ đục.

So sánh với Andrew mà nói, Johnson tựa hồ càng ổn hơn một chút, hắn đi tới chỗ của Andrew thường ngồi ngày trước, thậm chí cũng không lưu ý ánh mắt của những người bên trong phòng hội nghị.

Andrew ngồi Xuống, trong phòng hội nghị lâm vào sự yên tĩnh vắng vẻ như cõi chết, tất cả mọi người dụi tàn thuốc, đưa ánh mắt nhìn về phía Andrew.

Andrew đưa mắt lạnh lùng quét một vòng những người trong phòng hội nghị. nói: “Tộc trưởng Edward Gambino đã bị người ám sát, gia tộc đang gặp nguy cơ lớn nhất từ trước tới nay, điều này tất cả mọi người có lẽ đã rõ ràng.”

Khi nói ra câu này, biểu tình Andrew không có chút biến hóa, giọng nói cũng như vậy, thanh âm lạnh lẽo tới cực điểm, thậm chí nàng cũng không Xưng hô Edward là cha. mà là gọi thẳng tên ông ta!

“Tôi lấy thân phận là người thừa kế tương lai của gia tộc mời dự họp hội nghị, chỉ là muốn nói cho mọi người, lúc này tất cả chúng ta cần cùng nhau nỗ lực cùng giải quyết nguy cơ lần này!” Andrew đột nhiên đề cao thanh âm, trong giọng nói mang theo tình tự kích động: “Vinh quang của gia tộc không cho phép tiết độ! Tuyệt đối không cho phép!”

Vinh quang của gia tộc tuyệt đối không cho phép khinh nhờn!

Nghe được câu này, hô hấp của một số người trong phòng hội nghị trở nên gấp lên, trong con người của bọn họ nhảy lên ngọn lửa phần nộ!

Gia tộc Gambino tuy rằng không giống một số gia tộc cổ Xưa của Châu Âu, có được lịch sử cùng huyết thống cao quý, thế nhưng hắc bang gia tộc thống trị ủy ban mafia nước Mỹ ở tại Bắc Mỹ không có gia tộc hắc bang nào có thể có được thành tựu như thế, thậm chí bọn họ còn là gia tộc để các hắc bang học tập cùng mô phỏng hướng theo. Đối với những thành viên trong gia tộc mà nói, từ ngày bọn họ sinh ra, trên đầu bọn họ đã được đội lên quang hoàn vinh quang, dù là bản thân bọn họ rất bình thường, thế nhưng có được áo khoác của gia tộc. bọn họ vô luận đi tới đâu đều trở thành tiêu điểm Andrew có thể được đánh giá là nữ nhân tài giỏi mưu trí nhất trong Xã hội thượng lưu, ngoại trừ năng lực bản thân Xuất sắc. nhân tố bối cảnh cũng không thể quên.

Về phần Johnson, thì càng không cần nói, hắn có được bề ngoài tuấn mỹ cùng khí chất tiêu sái, ở phương diện lễ nghi quý tộc còn tiêu chuẩn hơn một ít thành viên gia tộc cổ Xưa, thế nhưng hắn có thể trở thành hoa hoa công tử trong thượng lưu Xã hội. nếu không có những thứ này cũng không đủ, quan trọng hơn là bối cảnh gia tộc là một lợi khí cho hắn đi chinh phục nữ nhân!

Có thể nói trên con đường Johnson đi chinh phục nữ nhân, duy nhất thất bại chính là áp dụng với Mộ Dung Tuyết.

Đối với một gia tộc như vậy, thành viên trong gia tộc cảm nhận vinh quang là điều mà người thường không thể thể hội.

Đương nhiên, cũng có số ít vài người biểu hiện tương đối bình tĩnh, trong đó Johnson. Locke và Gandalf là ba người nổi bật nhất, ba người cũng không hề bị lời nói của Andrew làm ảnh hưởng.

Biểu hiện của mọi người đều bị Andrew thu nhập vào đáy mắt, vài giây sau, nàng lần thứ hai mở miệng: “Tiếp theo, tôi muốn nghe một chút cái nhìn và kiến nghị của mọi người trong gia tộc với hình thức hiện nay.”

“Nani, từ anh nói trước.” Andrew đưa mắt nhìn về một gã thanh niên ngồi phía Xa nhất.

377. Chương 327:biến!

Nani nhìn qua chỉ chừng ba mươi tuổi, mái tóc ngắn màu vàng kim, vẻ mặt của hắn thập phần âm trầm, vành mắt mơ hồ có chút đỏ lên. Tất cả mọi người đều có thể cảm thụ được sự tức giận toát ra từ trên người hắn.

Nguyên bản với tuổi tác còn trẻ như hắn muốn tiến nhập trung tâm quyền lợi của gia tộc là chuyện không có khả năng, hắn có thể ngồi ở chỗ này. ngoại trừ thân phận của hắn ra. còn do Edward chiếu cố.

Cha của Nani là anh trai của Edward, cũng là người lớn tuổi nhất cùng lứa với Edward. Nguyên bản cha của Nani vốn là người có hi vọng tiếp quản vị trí tộc trưởng nhất. chỉ là do hai mươi năm trước Xảy ra tai nạn Xe cộ, lần tai nạn Xe cộ đó dẫn đến việc Nani không chỉ mất đi người cha, còn mất đi cả người mẹ

Vì vậy cha của Edward. cũng chính là tộc trưởng tiền nhiệm của gia tộc Gambino thập phần thương yêu Nani, lúc hắn chết đã gởi gắm Nani cho Edward, để Edward chiếu cố thật tốt cho Nani, đồng thời dành cho Nani tất cả sự chiếu cố nhất!

Edward không chỉ cho Nani địa vị cao trong gia tộc Gambino, những năm gần đây còn đối đãi với hắn như con trai ruột thịt.

Nghe được Andrew nói, Nani quay đầu nhìn Locke đang ngồi bên phải Andrew, lạnh lùng nói: “Chú Edward lúc rời trang viên đã chuẩn bị đầy đủ, không chỉ che giấu hành tung, hơn nữa còn bỏ rơi được những chiếc Xe theo dõi. Có thể nói, người của gia tộc QieSi Jarno lẽ ra không thể biết được chút Edward đang ở trong Xe, càng không nghĩ tới chú Edward sẽ đi tảo mộ cho thím vào buổi tối.”

Lời của Nani vừa thốt ra, ở đây sắc mặt không ít người đều thay đổi, ngay cả Andrew cũng nhíu mày.

“Bản thân tôi cho rằng có người cố tình để lộ tin tức chú Edward rời khỏi trang viên!” Lúc Nani nói đến đây, bỗng đề cao thanh âm: “Đối với chuyện này, tôi mong muốn ông Locke có thể cho chúng ta một lời giải thích hợp lý.”

Khi Nani vừa nói xong, hầu như tất cả mọi người đều đưa ánh mắt nhìn về phía Locke. bọn họ đều rõ ràng ý tứ của Nani, Locke chuyên môn lo công tác phòng vệ trong trang viên, tự nhiên cũng là người an bài bảo tiêu cho Edward. Edward bí mật đi tảo mộ cho vợ, bảo tiêu bên người khẳng định biết rất rõ ràng!

Đối mặt sự chất vấn của Nani, đối mặt với ánh mắt của mọi người, Locke vẫn biểu hiện thập phần bình tĩnh, hần dưng một loại giọng nói chậm rãi lên tiếng: “Chuyện Edward muốn đi tảo mộ thì tôi biết, tôi cũng có nói qua với ông ấy, lúc này đi tảo mộ là việc thập phần không sáng Suốt, thế nhưng ông ấy vẫn cứ đi. Về phần bảo tiêu bên người ông ấy đều là người mà bình thường ông ấy ra ngoài đều mang theo, tôi biết Edward đi ra ngoài khả năng sẽ gặp phải nguy hiểm, cho nên đã bảo mấy tên tiểu tử mang theo súng tự động, đồng thời để bọn họ lái loại Xe đã qua cải biến. . .”

Locke nói đến đây. giọng nói có chút bị thương: “Tôi cũng đồng ý cho rằng là có người để lộ tin tức.”

Rầm!

Lời của Locke vừa thốt ra. trong phòng hội nghị không ít người đều thay đổi sắc mặt!

Locke là người duy nhất biết tin tức, hôm nay Locke cũng thừa nhận để lộ tin tức, đó chẳng phải là...

Khi trên mặt không ít người để lộ ra tình tự phần nộ, Locke lại mở miệng, giọng nói của hắn vẫn rất thông thả. chỉ là trong giọng nói toát ra vẻ lạnh cả người: “Tin tức hẳn do mấy người đi chung với Edward truyền ra. Bất quá hôm nay bọn họ đầu đã chết, nếu muốn điều tra ra kẻ làm chủ chân chính phía sau màn, sợ rằng rất khó.”

Nói đến đây. Locke thâm ý liếc mắt nhìn Andrew: “Hơn nữa với hình thức trước mắt cũng không thích hợp điều tra!”

“Locke, tin tức là người của ông để lộ. lẽ nào ông hời hợt giải thích hai câu là có thể qua ải sao?” Nani thập phần bất mãn đối với thái độ của Locke.

“Đúng vậy, chúng tôi cần sự giải thích hợp lý, mà không phải chỉ là sự suy đoán.”

“Cái chết của Edward đối với gia tộc và sự ảnh hưởng lần này không thể phỏng chừng, đã có người làm kẻ phản bội để lộ tin tức, như vậy phải bắt cho được kẻ phản bội!”

Lời của Nani vừa thốt ra. lập tức có hai người mở miệng phụ họa.

Đối mặt thái độ gắt gao không tha của ba người, Locke bỗng nhiên nở nụ cười, hắn khinh miệt liếc mắt nhìn Nani: “Nếu tôi có tâm tư với gia tộc Gambino, sẽ không đợi đến ngày hôm nay!”

Dứt lời. Locke lười biếng dựa vào lưng ghế. bắt đầu nhắm mắt dưỡng thần, dáng dấp thật thờ ơ, phảng phất chuyện kể tiếp không liên quan gì tới hắn.

Locke nói làm khóe mắt Andrew nháy lên, mắt thấy Nani còn muốn nói chuyện, Andrew liền mở miệng: “Nani, nói ra đề nghị của anh.”

Đối mặt ánh mắt lạnh lùng của Andrew, Nani do dự một chút, cuối cùng nuốt lời trở vào miệng, trầm ngâm một phen, nói: “Tra ra người tiết lộ tin tức, bắt được kẻ phản bội, Xử tử!”

Lúc nói những lời này, trong giọng nói của Nani chứa đựng sự tức giận cường liệt, Edward đối đãi với hắn như con ruot, hắn làm sao không Xem Edward như cha ruot của mình?

Nhưng tuyệt nhiên ngược hẳn với Nani chính là, con trai ruot của Edward, Johnson lại không hề phát biểu chút cái nhìn nào về chuyện này, thậm chí biểu tình cũng không hề phát Sinh chút nào biến hóa, hắn vẫn cau mày. trong lòng cũng không biết đang suy nghĩ chuyện gì.

“Bắt được kẻ phản bội. Xử tử!”

Sau khi Nani tỏ thái độ, hai người chỉ trì hoãn cũng đi theo tỏ thái độ.

Ba người tỏ Xong thái độ, phòng họp lại lần nữa rơi vào an tĩnh.

“Tôi cho rằng hiện nay phải làm chính là đối phó gia tộc QieSi Jarno.” Lúc này Gandalf mở miệng đánh vỡ sự an tĩnh trong phòng hội nghị, vẻ mặt của hắn trước sau vẫn ôn hòa, giọng nói bình thản: “Trận chiến đấu này sẽ quyết định gia tộc có thể tiếp tục thống trị ủy ban mafia hay không, đồng dạng cũng quyết định gia tộc có thể tiếp tục cường thịnh nữa hay không! Gia tộc QieSi Jarno bị chúng ta áp chế nhiều năm, nếu để gia tộc QieSi Jarno thắng lợi lần này, tiền cảnh của gia tộc chúng ta sẽ rõ ràng.”

Gandalf nói phảng phất như rót một chậu nước lạnh cho ba người Nani, lập tức làm ba người thanh tỉnh hơn một chút.

Mà những người khác cũng nhận thức lời đề nghị của Gandalf. hiển nhiên bọn họ đều rất rõ ràng, Edward đã chết, sĩ khí gia tộc Gambino hạ thấp, lập trường của những gia tộc minh hữu bắt đầu dao động, nếu lúc này còn truyền ra chuyện trong gia tộc Gambino có kẻ phản bội, như vậy trận này cũng không cần đánh!

“Chú cho rằng nên làm sao ứng phó?” Gandalf nói làm Andrew thoáng thở phào nhẹ nhõm, sau đó nàng lạnh lùng nhìn Gandalf trầm giọng hỏi.

Cảm thụ được ánh mắt lạnh lùng của Andrew và ánh mắt chờ mong của những người khác, biểu tình của Gandalf vẫn ôn hòa, giọng nói vẫn bình thản như trước kia: “Chủ động Xuất kích.”

“Không sai! Chủ động Xuất kích, dùng tư thái cường ngạnh phản kích!” Lúc này mở miệng không phải Gandalf, mà là người phụ trách buôn bán ma túy của gia tộc Gambino tên là Raphael: “Bởi vì cái chết của Edward. sĩ khí bên trong gia tộc hạ thấp không nói. Lòng tin của những gia tộc minh hữu đối với chúng ta cũng sản sinh dao động, nếu như chúng ta còn không chủ động Xuất kích, như vậy chúng ta căn bản không có được hi vọng để chiến thắng trận này.”

Làm thành viên của gia tộc Gambino chuyên môn phụ trách sinh ý buôn ma túy. Raphael cùng người của những gia tộc hắc bang giao thủ vô số lần, biết rõ Sĩ khí có ý nghĩa thế nào đối với một cuộc chiến đấu.

Có Gandalf và Raphael dẫn đầu, một ít người trải qua suy tư ngắn ngủi. đều tuyển chọn đồng ý.

Mà Nani lại đưa ra ý kiến phản đối: “Sĩ khí đương nhiên trọng yếu. Thế nhưng nếu như không bắt được kẻ phản bội trong gia tộc, chúng ta phải đối mặt với thù trong giặc ngoài, mặc dù chúng ta không có Sĩ khí, nhưng những minh hữu gia tộc vẫn có thể tin tưởng chúng ta. Thế nhưng nếu như kéo dài, kẻ phản bội ngay thời điểm mấu chốt nhảy ra phá hoại. đó là một đả kích trí mạng!”

Mọi người nguyên cảm giác lời của Gandalf và Raphael chính Xác, thế nhưng giờ khắc này khi Nani nói ra lời phản đối. mọi người cũng cảm thấy có đạo lý. đồng thời bọn họ đưa ánh mắt nhìn về phía Locke.

“Nếu như tận lực đi điều tra kẻ phản bội, đây là một quyết định thập phần ngu xuẩn, tâm tư chúng ta nên đặt lên phương diện đối phó gia tộc QieSi Jarno!” Locke chậm rãi mở mắt. thản nhiên nói: “Thế nhưng tôi không chủ trương tiến công, mà đề nghị phòng thủ.”

Nói đến đây. Locke Cố ý dừng lại một chút, lại tiếp tục nói: “chủ động tiến công có thể đề thăng sĩ khí là đúng. thế nhưng rất có hạn, tôi dám cam đoan minh hữu của chúng ta sẽ tuyển chọn quan vọng. Kể từ đó, cho dù có một bộ phận minh hữu tiếp tục tuyển chọn tin tưởng chúng ta, đồng thời toàn lực ngấm bản gia tộc Qiesi Jarno, thế nhưng nếu chúng ta tin tưởng có thể đề thăng sĩ khí, vậy sự trả giá sẽ rất thảm trọng!”

“Dùng sự trả giá thảm trọng để đề thăng sĩ khí, đến lúc đó kẻ phản bội tại thời điểm mấu chốt đánh cho một kích trí mạng, gia tộc Gambino bị trầm luân sẽ là kết cục đã định!” Nói Xong lời cuối cùng, Locke không khỏi đề cao thanh âm, làm một lão nhân hiển dăng cả đời cho gia tộc Gambino, trong giọng nói của hắn toát ra sự cảm tình đối với gia tộc Gambino thật rõ ràng.

Sau khi Locke nói Xong. mọi người không ai mở miệng, bởi vì ý kiến của Locke dung hợp cả hai quan điểm của Gandalf và Nani, thế nhưng lại cũng không đồng ý với hai người.

Quan điểm của Locke làm vùng lông mày Andrew thoáng buông lỏng một chút. nàng như có ý định nhìn thoáng qua Johnson, nhưng phát hiện hắn vẫn đang suy tư, hơn nữa từ đầu tới cuối Johnson vẫn không hề phát biểu ý kiến.

Bởi Johnson đã từng có tác phong trước kia, mọi người cũng không cảm thấy biểu hiện của hắn có gì không thích hợp, bao quát Andrew cũng là như vậy.

“Tôi đồng ý đề nghị của ông Locke.” Andrew dời ánh mắt khỏi người Johnson, trầm giọng nói: “Đây cũng là quyết định của tôi!”

Nhận thấy được vẻ kiên quyết trong giọng nói của Andrew, mọi người tuy rằng nhiều ít có chút không hài lòng, thế nhưng cũng không thể thay đổi. Tộc quy của gia tộc Gambino rất rõ ràng, một ngày tộc trưởng gia tộc phát sinh điều ngoài ý muốn, như vậy người thừa kế trong thời gian tới trực tiếp tiếp nhận chức vụ tộc trưởng gia tộc. đồng thời có thể làm ra bất luận quyết định gì!

“Tôi đồng ý lời của chú Gandalf.”

Trong lúc mọi người còn đang trầm mặc. Johnson vốn đang luôn tự hỏi chợt mở miệng, vẻ mặt của hắn thoát nhìn cực kỳ bình tĩnh, không có chút tình tự dao động, giọng nói lại cực kỳ kiên định.

Phản ứng thành công của Johnson làm mọi người kể cả Andrew đều cảm thấy có chút kinh ngạc, có thể bọn họ căn bản không hề nghĩ tới Johnson vốn chỉ luôn chú tâm vào đàn bà nhưng thời khắc mấu chốt này lại đưa ra ý kiến phản đối.

“Vì sao?” Cử động của Johnson làm Andrew có chút tức giận nằng nỡ lực dùng ánh mắt muốn bức Johnson chịu thua, thế nhưng nằng đã thất vọng.

Johnson Xưa nay vốn luôn nghe theo lời nàng lúc này lại không hề tuyển chọn lui nhượng, càng không hề chịu thua. vẻ mặt của hắn cực kỳ kiên định: “Tôi cho rằng chuyện này nên đưa tay biểu quyết thì tốt hơn!”

“Johnson” Andrew lạnh lùng hô lên tên của Johnson: “Cậu biết cậu đang làm gì không?”

“Tôi đương nhiên biết.” Johnson không chút sợ hãi đón nhận ánh mắt của Andrew, trầm giọng nói: “Tôi là thành viên của gia tộc Gambino. nếu tôi đã tham gia hội nghị này, như vậy tôi có quyền phát biểu ý kiến!”

Johnson nói làm Andrew ngây ra. về phần trên mặt những người khác lại lộ ra biểu tình quái dị.

Johnson cũng không nhìn ánh mắt mọi người, dùng một giọng nói không chút cảm tình lên tiếng: “Mặt khác. Andrew. thời gian tới người thừa kế thân phận tộc trưởng là tôi, Johnson Gambino, mà không phải là của chị! Tôi mong muốn chị nên tôn trọng ý kiến của tôi.”

“A!”

Sau khi Johnson vừa nói ra những lời này, toàn bộ bầu không khí trong phòng hội nghị lập tức thay đổi, tựa hồ tất cả mọi người thật không ngờ ngay lúc này Johnson lại nói ra câu nói như vậy. thế nhưng bọn họ phải thừa nhận, Johnson nói Xong cũng không sai!

Thân là con trai duy nhất của Edward. Johnson nếu muốn tiếp quản gia tộc. căn bản không tới phiên Andrew!

Thậm chí nếu Edward còn chưa chết, chỉ cần Johnson nguyện ý Tiếp quản gia tộc, lão đầu Edward nói không chừng sẽ thay đổi quyết định lúc trước của mình. Johnson nói làm sắc mặt Andrew trở nên phi thường Xấu Xí. Nàng kiệt lực khống chế tình tự của mình, vài giây sau, rốt cục nàng cũng khôi phục sự bình tĩnh. chỉ là biểu tình trên mặt chợt lạnh lùng hỜn: “Các vị tán thành lời đề nghị của Johnson sao?”

“Tán thành.”

“Tán thành.”

Nani hầu như cùng Raphael đồng thời mở miệng, mà hai người cùng đại biểu cho hai trận doanh. Hai người tán thành làm vùng lông mày của Andrew cau chặt lại, nàng thâm ý liếc mắt nhìn Johnson, sau đó lạnh lùng nói: “Nếu tất cả mọi người đều đồng ý, như vậy chúng ta hiện tại bỏ phiếu biểu quyết. Nếu tán thành ý kiến của tôi thì nhấc tay.”

Andrew vừa nói Xong, với Nani làm đại biểu ba người lập tức giơ lên tay phải, ba người đều kiến nghị phải bắt được kẻ phản bội trước.

“Đồng ý của chú Gandalf thì nhắc tay.” Andrew lại mở miệng, trong lúc mở miệng, khóe mắt nàng điên cuồng nháy lên, trong lòng tuôn ra một cảm giác bất an. Phảng phất để Xác minh ý nghĩ trong lòng Andrew. lúc này có sáu người nhắc tay!

Trong đó bao quát Johnson và Gandalf

Kể từ đó. ngoại trừ nàng và Locke ra. chỉ có một người chọn lựa chi trì ý kiến của nàng!

Sáu đối ba!

Kết quả này làm tâm tình Andrew trở nên có chút nặng nề, nàng ngừng thở liếc mắt nhìn Johnson, nhưng phát hiện người kia không hề nhìn nàng.

“Hội nghị kết thúc. An bài cụ thể tôi sẽ thông tri chư vị sau.” Andrew lúc nói ra những lời này, chỉ cảm thấy trong miệng đắng chát.

Đối với quyết định của Andrew, không ai phản đối, dù sao hôm nay đã biết trong gia tộc có kẻ phản bội, nếu ngay trong hội nghị trực tiếp nói ra kế hoạch, đó là hành vi cực kỳ ngu Xuẩn!

Sau khi hội nghị kết thúc. Gandalf và Locke đều rời đi, hai phút sau, trong phòng hội nghị chỉ còn lại Andrew và Johnson.

“Chết tiệt, Johnson, tôi cần sự giải thích.” Mắt thấy mọi người rời đi. sắc mặt Andrew trở nên thập phần âm trầm, trực tiếp nhìn Johnson rít gào chất vấn. Johnson cũng không lập tức trả lời Andrew nói. mà sắc mặt bình tĩnh nhìn thoáng qua Nissen nói: “Nissen, kiểm tra phòng họp một chút.”

Johnson trấn định làm cho Andrew giảm bớt sự tức giận, trong lòng có loại trực giác nói cho nàng, người em trai chỉ biết ăn chơi đàng điếm đã thay đổi, trở thành người có chút Xa lạ!

“Làm theo lời hắc.” Andrew nhìn Nissen nói.

Nghe được lệnh của Andrew. Nissen không nói thêm, cấp tốc đi nhanh vào phòng họp.

Sau đó trong biểu tình nghi hoặc của Andrew. động tác Nissen thành thạo kiểm tra một phen. rốt cục phát hiện trên đèn treo ở trần nhà có một máy nghe trộm cỡ móng tay cái.

Phát hiện này làm sắc mặt Andrew trở nên thập phần Xấu Xí, mà Johnson lại vô cùng thản nhiên, tựa hồ hắn đã đoán được từ lâu.

Biểu hiện khác thường của Johnson cùng tư thế thản nhiên bất động của hắn rốt cục làm Andrew nhận thức được Johnson cũng không phải đang càn quấy. mà là có được chính ý kiến của riêng mình, đồng thời nàng cũng nhớ tới lời của Edward cha mình thường hay nói bên tai: Annie, kỳ thực em trai con là một tên tiểu tử rất Xuất sắc.

“Johnson, rốt cục cậu phát hiện được cái gì?” Trong đầu dần hiện ra lời Edward nói. Andrew vô ý thức hỏi: “Có thể nói cho chị biết, suy nghĩ của cậu không?”

378. Chương 328:kẻ Phản Bội Bại Lộ ? !

“Chị, chị cho rằng kẻ phản bội của gia tộc cùng gia tộc Qiesi Jarno bên nào càng uy hiếp chúng ta nhiều hơn?” Johnson cũng không trả lời câu hỏi của Andrew, ngược lại còn hỏi Andrew một vấn đề khó khăn. Đối với vấn đề tình hình này, Andrew tuy luôn nổi danh là cơ trí cũng không lập tức trả lời được. mà là đang trầm tư.

“Quyết định của chị tuy rằng cũng giống như quyết định của ông Locke, thế nhưng đối với vấn đề này, cái nhìn của hai người cũng không giống nhau.” Thấy Andrew không trả lời, Johnson lại mở miệng. biểu tình lãnh tĩnh, giọng nói tự tin: “Ông Locke lo lắng là gia tộc vì muốn đề thăng sĩ khí, chịu trả giá thảm trọng, bị kẻ phản bội ở phía sau đâm một dao, ở trong mắt hắn, uy hiếp của kẻ phản bội vĩnh viễn còn lớn hơn gia tộc Qiesi Jarno.”

“Mà ở trong mắt chị, chỉ cần vững chắc phòng thủ, dù gia tộc Qiesi Jarno và kẻ phản bội đồng loạt ra tay, với thực lực của gia tộc chúng ta cũng có thể chống lại cho đến khi cuộc quyết chiến kết thúc. sau đó lên mặt bàn đàm phán. tôi nói đúng chứ?”

Nói xong lời cuối cùng. Johnson nhin không được nhìn Andrew.

Nếu như nói trước ngày hôm nay, AndreW đối với Johnson thập phần thất vọng, như vậy vừa nghe được lời phân tích của Johnson đã triệt để phá vỡ ấn tượng tệ hại của hắn trong lòng AndreW!

Một châm thấy máu.

Dùng thành ngữ này để hình dung Johnson lúc này thật vô cùng thỏa đáng.

“Đúng vậy, đây là biện pháp tốt nhất mà chị có thể nghĩ ra.” AndreW gật đầu, sau đó trong lòng khẽ động: “Johnson, lẽ nào cậu có biện pháp gì tốt hơn sao?”

“Chị, chị sai rồi. Kể cả ông Locke, hai người đều sai lầm.” Johnson nhẹ nhàng lắc đầu: “Vô luận là kẻ phản bội hay cả gia tộc Qiesi Jarno. đối với gia tộc chúng ta mà nói, bọn họ đều là địch nhân! Trong gia tộc có kẻ phản bội, điều này khẳng định do gia tộc Qiesi Jarno làm ra. Cho nên địch nhân chỉ có một, mà không phải hai!”

Johnson nói làm con ngươi của Andrew bỗng nhiên phóng lớn. vùng lông mày của nàng chăm chú cau chặt lại. sau đó phảng phất như nàng đã hiểu được điều gì.

“Chị, dựa theo quyết định của chị và ông Locke, gia tộc đích Xác có thể giữ được.” Johnson khe khẽ thở dài: “Thế nhưng đây cũng chỉ là giữ được mà thôi!”

“Nếu như chúng ta tuyển chọn co đầu rút cổ phòng thủ, như vậy toàn bộ các minh hữu đều mất đi lòng tin đối với chúng ta, thậm chí còn có khả năng lâm trận phản chiến, đến lúc đó. bên phía gia tộc Qiesi Jarno thể lực và sĩ khí trường lớn. hơn nữa còn có kẻ phản bội bên trong gia tộc tiếp ứng. mặc dù gia tộc có thể giữ được cũng phải trả giá thảm trọng!”

“Đến lúc đó, với uy vọng và khí thế của trận đánh này với gia tộc Qiesi Jarno, gia tộc sẽ triệt để Xuống dốc.” Johnson tự giễu cười cười: “Chúng ta đã khổng chế ủy han mafia nhiều năm, nhưng nếu rơi vào hạ tràng Xuống dốc, chị nguyện ý sao?”

Johnson nói làm thân thể AndreW chấn động. nàng siết chặt nắm tay. dùng loại phương thức không tiếng động này đáp lời Johnson.

“Chị, chị hẳn là biết. lời của em nói Xuống dốc cũng chỉ là tạm thời. Một ngày gia tộc Xuống dốc, như vậy cũng cách sự diệt vong không Xa!” Johnson tiếp tục nói: “Em nói quyết định của chị sai, là bởi vì nhìn ra tuy quyết định của chị có thể giải quyết được vấn đề tạm thời, thế nhưng giải quyết không được lâu dài, không thể thay đổi được số phận của gia tộc, chỉ là đưa sự diệt vong kéo chậm lại mà thôi!”

Chỉ đưa sự diệt vong kéo chậm lại!

Lời nói trắng Trợn của Johnson giống như một con dao sắc bén đâm vào chỗ mềm nhất trong nội tâm Andrew, nàng cũng từng lo lắng tới điểm này, thế nhưng theo nàng Xem ra, đây đã là biện pháp tốt nhất hiện nay!

“Trước cậu đưa ra phản đối, sau đó lại muốn đưa tay biểu quyết. lẽ nào cậu cho rằng chủ động Xuất kích có thể cứu lại được tất cả?” AndreW nhớ tới hành động trước đó của Johnson, trở nên hiểu ra, Johnson cũng muốn đồng ý chủ động Xuất kích nhiều hơn. cho nên mới đưa ra ý kiến phản đối.

Johnson rất thẳng thắn gật đầu: “Đúng vậy!”

“Vì sao?” Vào lúc này, cho dù người có trí tuệ như AndreW cũng không thể hiểu được dụng ý của Johnson.

“Thứ nhất, đúng như lời của Gandalf và Raphael, chủ động Xuất kích có thể đề thăng khí thế. chí ít ở trong thời gian ngắn có thể để cho những minh hữu tiếp tục duy trì chúng ta, thứ hai có thể đả kích đáng về bề vệ của gia tộc Qiesi Jarno. Đem ảnh hưởng do cái chết của cha hạ Xuống thấp nhất.” Khi nói đến cái chết của EdWard biểu tình của Johnson cũng không hề có chút dao động, nhưng khóe mắt AndreW lại không hề khổng chế nhảy lên vài cái, thậm chí sắc mặt còn có chút trắng bệch.

Hiển nhiên, tuy rằng năng lực khổng lồ của AndreW Xuất sắc, nhưng ở trước mắt Johnson, nàng cũng phải toát ra cảm tình đích thực tận sâu trong nội tâm.

“Điều thứ nhất tuy rằng tác dụng cũng không nhỏ, thế nhưng cũng không phải là chính yếu.” Johnson nói tiếp liền hấp dẫn sự chú ý của AndreW: “Tác dụng lớn nhất khi chủ động Xuất kích là ở chỗ có thể làm cho con hồ ly lộ đuôi.”

“Để hồ ly lộ đuôi?” AndreW trong nháy mắt hiểu được ý tứ của Johnson: “Cậu là nói muốn qua việc chủ động Xuất kích bắt ra kẻ phản bội trong gia tộc?”

“Đúng vậy! Tuy rằng hiện tại em không cách nào phán đoán ra ai mới là kẻ phản bội chân chính, thế nhưng nếu chúng ta chủ động Xuất kích, như vậy tuyệt đối có thể bắt ra được hần!” Johnson vẻ mặt tự tin nói: “Mặc kệ kẻ phản bội là ai, tóm lại hần hợp tác với gia tộc Qiesi Jarno, đồng thời song phương cũng đã đạt thành hiệp nghị nào đó. Kể từ đó, một ngày chúng ta chủ động Xuất kích, hần khẳng định sẽ cho người của hần bước ra diễn Xuất, dù sao bọn hần không muốn để thực lực của bọn hần sẽ bị tổn thất. mà gia tộc Qiesi Jarno cũng không nguyện ý tạo thành tổn thất càng nhiều.”

“Bắt được kẻ phản bội thì làm sao giải quyết?” AndreW nhíu mày: “Lý trí nói cho chị biết, kẻ phản bội trong gia tộc là một trong những cao tầng, mà những người đó đều nắm quyền cao, vô luận ai là kẻ phản bội đều rất khó đối phó.”

“Chị, chị lại sai rồi!” Johnson lắc đầu: “Kẻ phản bội tuyệt đối không chỉ có một người!”

Không chỉ có một người?

AndreW hầu như lần thứ hai bị Johnson làm kinh ngạc!

Johnson không chút do dự đón nhận ánh mắt kinh ngạc của Andrew. nghiêm mặt nói: “Từ trong chuyện cha bị ám sát, chúng ta có thể kết luận.”

Sự thực chứng minh, trong những nhân viên phụ trách công tác phòng vệ trong trang viên có kẻ phản bội!

“Cậu đang nói Locke?” AndreW vô ý thức hỏi.

Johnson lắc đầu: “Locke sẽ không. Đúng như lời hần, nếu như hần nỗ lực nhúng chàm vào sản nghiệp của gia tộc, sẽ không đợi tới ngày hôm nay. Phải biết rằng lúc ông nội vừa mới qua đời, cha còn rất trẻ, với năng lực của Locke tuyệt đối có thể chơi cho cha Xoay quanh.”

“Cậu đang nói thủ hạ của Locke?” AndreW nhíu mày.

“Đúng vậy!” Johnson gật đầu: “Trong việc phân bổ quyền lợi của gia tộc, Locke và những người khác thật khác xa nhau. hơn nữa giữa bọn họ cũng không có gì cùng Xuất hiện, Locke không thể làm bạn được với những người khác. Thế nhưng thủ hạ của Locke cũng không giống. bọn họ chưa chắc sẽ không bán đứng gia tộc.”

“Được rồi, dù là kẻ phản bội không chỉ có một người, như vậy cậu định làm sao đối phó kẻ phản bội và gia tộc Qiesi Jarno?” AndreW hỏi ra vấn đề nàng quan tâm nhất.

Johnson bất thường nhíu mày, gần từng chữ: “Một khi đã muốn phóng tay. Thì hãy phong tỏa trang viên, không cho phép bất luận kẻ nào tiến nhập! Từ đó tiến hành tra Xét đối tượng.”

“Về phần đối phó gia tộc Qiesi Jarno thì...” Johnson ngữ khí ngưng trọng hơn rất nhiều: “Chị, coi như chúng ta thu phục được đám thủ hạ phản đồ kia, cũng không thể giành thắng lợi trong tràng chiến này! Bất quá chỉ cần chúng ta tiêu trừ được ung nhọt, vậy thì coi như không thắng, cũng sẽ không bị thua thê thảm, càng không gây nhiều tổn thất cho gia tộc! Kể từ đó, bằng vào mạng lưới quan hệ và uy tín của gia tộc chúng ta cùng với quân đội chính phủ, khẳng định bọn Qiesi Jarno sẽ không thể lật đổ địa vị của chúng ta!”

AndreW Loufu không thể phủ nhận. Johnson phân tích rất chính Xác, hơn nữa còn mười phần chu toàn, bất quá nàng lại nhớ ra một điều gì đó: “Ồ trong kế hoạch của cậu, Xử lý phản đồ chính là điểm mấu chốt, nhưng phải Xử lý bọn chúng như thế nào? Lực lượng mà cha âm thầm bồi dưỡng đã lộ tẩy rồi. quan trọng nhất là, cứ như vậy chuyện tình tranh đấu nội bộ của chúng ta, sẽ bại lộ. Đối với ảnh hưởng toàn cục sẽ cực kì tệ hại.”

“Bà chị đáng kính, chị đã quên một người mất rồi.” Johnson cười khổ nói.

Ban đầu AndreW Loufu hơi ngần ra, theo sau trong đầu chợt hiện lên một cái than ảnh quen thuộc: “Cậu muốn nói đến Lý Dật sao?”

“Đúng vậy! Chị, Lý Dật hẳn đã thu phục toàn bộ Hoa Nhân bang. Mặc dù lực lượng chính thể Hoa Nhân bang không thể so sánh bằng các gia tộc mafia. nhưng chị đừng quên rằng Hoa Nhân bang có một ưu thế. đó chính là rất nhiều người! Thế nên. chỉ cần Lý Dật tương trợ chúng ta ở tròng chiến đấu này, Hoa Nhân bang tuyệt đối sẽ tạo thành phiền phức không nhỏ cho bọn Qiesi Jarno.” Johnson vẻ mặt tự tin nói: “Về phần XU lý đàm phán đó. bà chị đáng kính. chẳng lẽ chị đã quên sự kiện Lý Dật dẫn người huyết tẩy Sơn Khẩu tổ rồi ư?”

“Bọn họ là bộ đội đặc chủng binh của nước Đức.” Vừa nghe Johnson nói như vậy, AndreW Loufu không khỏi nhỞ ra.

“Chị, thoát nhìn chị dường như đang lo lắng, Lý Dật có chịu Xuất thủ hay không sao?” Johnson nghiêm mặt nói: “Yên tâm đi, Lý Dật và chúng ta có mối quan hệ lợi ích đồng minh. một khi Gambino trỚt chân, hẳn cũng sống không dễ chịu. Cho nên. hẳn nhất định sẽ dốc toàn lực.”

“Bà chị đáng kính, cú điện thoại này, liền do chị phụ trách đi.” Johnson nghiêm túc nói.

AndreW Loufu gật gật đầu, không nói thêm gì nữa. Móc điện thoại di động ra, nàng rõ ràng chứng kiến trên màn hình. có thông báo rất nhiều cuộc điện thoại không chuyển liên lạc được, người gọi chính là Lý Dật.

Phát hiện này khiến cho tâm tình của AndreW Loufu nhiều ít có chút phức tạp, nàng biết sau khi Lý Dật nghe tin cha nàng chết đi. chắc hẳn là cũng phi thường lo lắng nên mới gọi điện thoại. Chẳng qua, khi đó nỗi lòng của nàng đang rất hỗn loạn, vậy nên mới tắt nguồn điện thoại đi.

Rất nhanh điện thoại chuyển liên lạc. Nhưng để cho AndreW Loufu nghi hoặc chính là, không đợi nàng kịp mở miệng, đầu dây bên Lý Dật trực tiếp ngắt kết nối. Nàng nghi hoặc bấm lại số. nhưng điện thoại của Lý Dật đã tắt hẳn nguồn đi mất rồi.

Lúc này. Lý Dật đã tiến nhập vào trang viên gia tộc Gambino, cả người núp ở trong bụi cây. Nguyên bản với thân phận của hắn, bình thường tiến vào trang viên gia tộc Gambino, đảm bảo tiêu canh gác cũng sẽ không ngăn cản. Nhưng hắn hiểu rõ, hiện giờ Gambino và Qiesi Jarno đang trong giai đoạn chiến hỏa căng thẳng, nên tình hình có chút đặc thù. Mà Edward bị ám sát, gia tộc Gambino lại Xuất hiện phản đồ. lực lượng phòng ngự ở trang viên nhất định sẽ được tăng cường đến mức không bỏ!

Dưới tình huống này, Lý Dật lựa chọn bí mật lên vào.

Đúng theo như suy nghĩ của Lý Dật, lực lượng bảo tiêu phòng ngự ở trang viên gia tăng thêm gấp mấy lần. Trong đó còn có vài tên Xa lạ. Cú điện thoại của AndreW không thể nghi ngờ lập tức làm hành tung của hắn bại lộ, mặc dù hắn dùng tốc độ nhanh nhất tắt điện thoại, thế nhưng ánh đèn huỳnh quang trên màn hình điện thoại ở trong đêm tối có vẻ thập phần rõ ràng, bị một đội tuần tra đi ngang qua nhìn thấy được.

“Chết tiệt, giờ tay lên, đi ra.”

Hầu như trong nháy mắt, mấy đạo hồng ngoại tuyến chiếu thẳng vào địa phương Lý Dật ẩn thân, sáu gã bảo tiêu đều chìa họng súng nhắm ngay cho rừng cây, phẳng phất có thể nổ súng bất cứ lúc nào.

Hồng ngoại tuyến Xuyên thấu qua rừng cây chiếu lên trên người Lý Dật. làm sắc mặt Lý Dật hơi đổi, hắn tính toán một chút, với năng lực của hắn chưa chắc không thể tránh né làn đạn, thế nhưng sau khi tránh né không thể nghi ngờ sẽ dẫn dắt càng nhiều bảo tiêu truy đuổi, điều này sẽ làm phá vỡ dự định hắn ẩn nhập trang viên gia tộc Gambino.

Suy nghĩ một chút. Lý Dật bỏ qua dự định Xông vào, mà dựa theo lời sáu người giờ tay đi ra khỏi rừng.

Theo Lý Dật hoạt động, sáu đạo hồng ngoại tuyến cùng hoạt động, đầu của Lý Dật vẫn luôn có sáu điểm đỏ chiếu vào.

“Lý tiên sinh.”

Khi sáu gã bảo tiêu của gia tộc Gambino nương theo ánh sáng nhìn thấy rõ Lý Dật, trong đó một gã bảo tiêu nhất thời ngây dại!

Rất hiển nhiên, hắn nhận ra Lý Dật.

Nghe được ba chữ Lý tiên sinh, Lý Dật thoáng thở phào nhẹ nhõm, trên thực tế hắn đang đổ bạc trong nhóm người có người nhận ra hắn, nhờ đó với quan hệ giữa hắn và gia tộc Gambino, sáu người này khẳng định trước tiên sẽ hồi báo cho Andrew.

“Không sai, là tôi.” Lý Dật gật đầu nói: “Bên ngoài có rất nhiều người của Qiesi Jarno gia tộc, tôi chỉ phải sử dụng biện pháp ẩn núp để đi vào, Xin lỗi. Mặt khác, tôi muốn gặp tiểu thư Andrew. thỉnh hồ trợ nhắn tin một chút.”

“Hắn là minh hữu của gia tộc, là bạn của tiểu thư Andrew.” Bảo tiêu kia mở miệng nói với đồng bạn: “Bổ sung Xuống.”

Năm người khác tuy rằng chưa từng gặp qua Lý Dật. nhưng cũng có nghe qua đại danh của Lý Dật, nghe đồng bạn vừa nói như thế, đều buông súng Xuống.

“Lý tiên sinh, hiện tại trang viên đã tiến nhập đề phòng cấp đặc biệt, nhiệm vụ của chúng tôi chỉ là phụ trách tuần tra, không cách nào trực tiếp liên hệ với tiểu thư.”

Người da đen bảo tiêu hiền lành nói với Lý Dật: “Như vậy đi, tôi đưa ông đi gặp cấp trên của tôi, có lẽ hắn có thể liên hệ được tiểu thư.”

“Tốt.” Lý Dật gật đầu.

Tên da đen kia thấy Lý Dật gật đầu, lại nói với đồng bạn: “Lý tiên sinh nói bên ngoài có rất nhiều người của gia tộc Qiesi Jarno. đám tạp chủng kia khẳng định đang nghĩ biện pháp đột nhập vào trang viên, các anh cẩn thận một chút! Tôi đưa Lý tiên Sinh đi gặp Pascal.”

Nghe người da đen nói. năm người khác cũng không có ý kiến gì.

Sau đó, theo người da đen dẫn đường, Lý Dật thoải mái đi qua rừng cây trang viên, đi tới một cửa biệt thự. Trên đường, Lý Dật phát hiện số lượng bảo tiêu trong trang viên ít nhất phải gấp năm lần, vô số những trạm gác Sáng hoặc tối đầy rẫy khắp nƠi.

Trong đại sảnh biệt thự, một gã thanh niên mặc bộ tây trang vàng nhạt đang ngồi trên sofa hút Xì gà, phía sau hắn có bốn đại hán da đen vóc người khô ngô đang đứng, bốn người Sắc mặt lạnh lùng, ánh mắt nhìn thẳng phía trước, đứng nƠi đó sừng Sừng như bức tường.

So Sánh mà nói, vóc người của thanh niên ngồi trên Sofa gầy yếu hơn một chút, mái tóc hắn màu nâu, đôi mắt màu Xanh da trời Sáng đến chói mắt, làn da hắn rất trắng, giống như bị nhúng vào bánh kem, ngũ quan cũng thập phần tinh xảo. Có thể không chút khoa trương mà nói, chỉ nhìn vào tướng mạo của hắn, nếu đi vào giới giải trí phát tiềm lực rất lớn.

Trong lúc thanh niên đang hút thuốc suy tư, bốn gã da đen trong đại Sảnh cũng không lên tiếng, bên trong phòng khách có vẻ thập phần yên tĩnh, bầu không khí có chút quỷ dị

Thanh âm chuông cửa đột nhiên vang lên trong biệt thự, đánh vỡ sự yên tĩnh bên trong.

Một người da đen không đợi thanh niên phân phó. trực tiếp đi tới cửa. hỏi:

“là Hesse, hắn mang theo một người Trung Quốc.”

“Người Trung Quốc?” Ngạc nhiên nghe lời thủ hạ nói. thanh niên nhú mày. giọng nói có chút nghi hoặc.

“Đúng vậy, Pascal tiên sinh, người Trung Quốc này tôi đã gặp qua, là bạn của Andrew, gọi là Lý Dật.”

Lý Dật?

Lời nói của thủ hạ làm con người của Pascal bỗng nhiên phóng lớn, sau đó trong con người hắn hiện lên một đạo ánh Sáng hưng phấn, trầm giọng nói: “Để cho bọn họ tiến đến, người phụ trách giết chết Hesse! Ba người khác phụ trách chế phục người Trung Quốc kia.”

Đối với mệnh lệnh của Pascal, bốn gã da đen vóc người khô ngô cũng không hề lộ ra biểu tình kinh ngạc.

Ước chừng nửa phút sau. cửa biệt thự mà ra, HeSse nhìn người da đen mở cửa hỏi: “Vị này chính là Lý tiên Sinh, hẳn là bạn của tiểu thư, muốn gặp tiểu thư, tôi dẫn hẳn tới gặp Pascal tiên Sinh, Pascal tiên sinh hẳn là có thể thông tri tiểu thư.”

“Mời vào. Lý tiên sinh.” Người da đen kia nhìn Lý Dật làm ra thủ thế như mời, chỉ là giọng nói thập phần lạnh lùng.

Nhận thấy được Sát ý ẩn giấu trong con người của người da đen. trong lòng Lý Dật khởi lên một tia rung động, cũng chưa nói gì trực tiếp đi vào biệt thự. Lý Dật và Hesse vừa vào cửa. trong tay người da đen đi theo phía sau hai người bỗng nhiên hiện ra một con dao sắc bén.

Nhận thấy được Sát ý từ phía sau truyền đến, Sắc mặt Lý Dật hơi đổi, vô ý thức lắc mình né tránh.

Cùng lúc đó, hẳn thấy được một màn kinh người, tên da đen sau khi rút ra con dao, tiến lên một bước, một tay chặn ngang miệng Hesse, không đợi Hesse làm ra bất luận động tác phản kháng gì, tay kia đâm mạnh Xuyên ngực hẳn!

Ánh Sáng trắng hiện lên, máu tươi nóng hổi phảng phất như dòng suối phun ra!

Hesse nằm mơ cũng không nghĩ đến người da đen phía sau lại động thủ, trên mặt hẳn tràn ngập vẻ khiếp sợ, hẳn nỗ lực giãy dụa thân thể muốn phản kháng, thế nhưng không có chút tác dụng.

Hesse thật không ngờ, Lý Dật càng thật không ngờ!

Nhưng không đợi Lý Dật làm ra hành động gì, ba gã da đen Xa Xa đã nhắc lên Súng tự động, đưa họng súng nhắm ngay chỗ hẳn.

Kẻ phản bội của gia tộc Gambino?

Nhìn ba người da đen chìa Súng Xa xa cùng tên thanh niên da trắng ngồi trên sofa. trong lòng Lý Dật trong nháy mắt tuôn ra một ý niệm đáng Sợ trong đầu. Trong đám người phụ trách công tác phòng vệ của gia tộc Gambino, có kẻ phản bội

379. Chương 329:hổ Phụ Vô Khuyển Tử!

Lý Dật khẽ nhíu mày lại, hẳn đem ánh mắt quăng ném về phía trước. Lúc này Pascal cũng đang nhìn hẳn, đôi con người màu Xanh lam trong cặp mắt kia lóe lên một loại quang mang hưng phấn.

“Thật không ngờ, nhận vật được Muse cho lộ có tính uy hiếp lớn nhất lại rơi vào trong tay của ta.” Pascal mở miệng, có vẻ cực kì hưng phấn: “Nếu như Muse biết người đã rơi vào trong tay của ta, chỉ sợ rằng đêm hôm nay hẳn không thể nào ngủ yên giấc nổi?”

Nếu lúc trước Lý Dật chỉ hoài nghi Pascal là phản đồ của gia tộc Gambino. như vậy nghe Xong câu nói này. Lý Dật đã có thể khẳng định!

Đối với gia tộc Gambino coi danh dự hơn hết thảy mà nói, thì thành viên trong gia tộc tuyệt đối sẽ không nói ra một câu như vậy!

“Người là ai?” Lý Dật vẫn bình tĩnh hỏi.

“Ha ha ha, Lý tiên sinh, hóa ra là người muốn biết thân phận của ta. sau đó tìm biện pháp rời khỏi nơi này. đi thông báo cho cô ả AndreW Loufu kia ư?” Pascal trào phúng liếc mắt nhìn Lý Dật một cái, theo sau lại nói: “Thật đáng tiếc, người sẽ không có cơ hội này, bất quá trước khi người chết. ta cũng thỏa mãn nguyện vọng nhỏ nhoi này của người. Ta kêu là Pascal Phillips.”

Pascal Phillips?

“Người cùng Locke Phillips có quan hệ như thế nào?” Mặc dù Lý Dật không biết Pascal, nhưng lại biết lão quản gia Locke của gia tộc Gambino. Trước kia, mỗi lần hẳn đến trang viên, cũng đã từng chào hỏi qua lão nhân điếm đạm kia.

Lúc này đây Pascal dường như không muốn trả lời câu hỏi của Lý Dật, hần chậm rãi bẻ nát điều Xi-gà trong tay: “Lý tiên sinh, người đã biết quá nhiều rồi.”

Dứt lời. hần làm ra một cái thủ thế, tức thì hai gã người da đen lúc trước mới thủ tiêu Hessen, tay cầm theo chủy thủ dính đầy máu tươi, chậm rãi đi tới hướng Lý Dật. Mà ba tên khác lại đang giờ súng chìa lên người Lý Dật, tựa hồ như chỉ cần Lý Dật dám hành động thiếu suy nghĩ, bọn hần sẽ lập tức nổ súng!

“Lý tiên sinh, có lẽ người không biết, cái đầu của người phi thường đáng giá....Ha ha ha...” Mắt thấy đám thủ hạ của mình đi tới bên người Lý Dật. Pascal khẽ mỉm cười. cười đến thập phần âm trầm.

Năm bước, bốn bước....ba bước....hai bước...

Lý Dật sắc mặt bình tĩnh nhìn về phía ba gã người da đen tay cầm súng tự động. Đồng thời âm thầm tính toán khoảng cách giữa mình và tên cầm chủy thủ ở phía sau. Ngay khi tên người da đen chỉ còn cách Lý Dật một thước, hơn nữa định xông lên chế phục Lý Dật, thì bỗng nhiên Lý Dật động!

Lý Dật bất thành linh Xoay người. tránh thoát một đao trí mạng. Đồng thời cước bộ hướng về phía sau trượt đi, khom lưng Xuyên qua nách của tên người da đen. cùng lúc đó chân trái sử Xuất một chiêu hồi mã thương, đập trúng bắp chân của tên người da đen.

“Crắc!” Thanh âm vang giòn qua đi, tên người da đen kia sắc mặt thống khổ. quỳ gục xuống mặt đất!

Chứng kiến Lý Dật động thủ, ba gã người da đen bên cạnh Pascal không chút do dự bóp cò súng!

Phanh phanh phanh!

Tiếng súng giòn tan vang lên. Lý Dật cuộn tròn người núp ở phía sau thân thể của tên đại hán da đen cầm chủy thủ. Chỉ trong nháy mắt, thân thể của tên đại hán người da đen bị tử đạn bắn nát thành tổ ong. máu tươi nóng bỏng trào ra như suối!

“Phanh phanh phanh!”

Lại có ba tiếng súng nữa vang lên. nhưng lúc này người nổ súng không phải là thủ hạ của Pascal. mà chính là Lý Dật!

Chỉ thấy thân mình của Lý Dật đột nhiên phóng vọt lên, ở giữa không trung, ngón tay bóp cò lia lịa.

Khẩu súng này, là của tên đại hán người da đen kia.

Ngay khi ba gã thủ hạ của Pascal nổ súng. Lý Dật dùng tốc độ nhanh nhất đoạt lấy khẩu súng giắt ở bên hông của hần.

Súng nổ. đầu người thùng!

Thủ hạ Pascal CỐ hồ không kịp phản ứng, trực tiếp bị Lý Dật bắn thùng đầu! Mỗi phát đều trúng mi tâm.

Đây cũng là yêu cầu của giáo quan kiếp trước dành cho Lý Dật. Căn cứ theo kinh nghiệm của giáo quan, đối với một số người có ý chí và thân thể khỏe mạnh mà nói, khi bị đạn bắn trúng tim thì vẫn có thể cử động thêm vài giây đồng hồ!

Vài giây đồng hồ không đáng là bao. nhưng nếu là cao thủ sử dụng súng, khoảng thời gian này có thể làm được rất nhiều việc.

Phanh phanh phanh phanh.

Vốn tưởng rằng đã nắm chắc thắng lợi trong tay, Pascal căn bản không hề nghĩ tới, Lý Dật lại có được thân thủ khủng bố đến mức như thế. Ngay khi trông thấy Lý Dật Xuất thủ. hần liền bị chấn kinh, bất quá tâm lý của hần coi như không tệ. gần như chớp mắt, hần liền khu động cò súng trong tay, nhả tử đạn ra ngoài giống như không cần lưu lại tiền vốn!

Tiếng súng vang lên, đồng thời Lý Dật cũng vừa chạm chân xuống đất. Tiếp theo, hần căn bản không hề dừng động tác lại. mà khom lưng mượn theo Xung lực. cả người lặn đi!

Trên sàn nhà. trên vách tường đã Xuất hiện chi chít lỗ đạn. mà có vài viên đạn sau khi đụng trúng vách tường bê tông. liền bắn ngược trở lại. đem mọi thứ ở trong đại sảnh phá vỡ ngổn ngang.

Trong giây lát, Pascal đã bắn hết sáu viên đạn, tiếng nẩy súng trống rỗng vang lên. không khỏi làm cho sắc mặt hắn đại biến. Tựa hồ theo bản năng. Pascal chồm tới phía khẩu súng tự động ở cách đó không xa!

Nhưng Lý Dật lại nhanh hơn. so với hắn!

Chẳng biết Lý Dật đã đứng dậy từ lúc nào, cả người linh hoạt giống như quỷ mị, nhắm về phía Pascal!

Khi Pascal khom lưng tính toán nhặt súng thì Lý Dật giơ chân trái, không chút khách khí giậm Xuống bàn tay của Pascal.

“Lạc sát!

Tiếng Xương gãy thanh thúy vang lên. Pascal biến sắc, cổ nén đau đớn vùng quỳ trái đâm tới giữa hai chân của Lý Dật. Lý Dật nhấc một chân trái lên, đồng thời chân phải giống như đạn pháo bùng ra, đá một cước trúng cằm Pascal!

“Ba!” Thanh âm trầm đục qua đi, thân mình của Pascal giống như một quả bóng bay, bị người ta đá văng ngược ra ngoài, hung hăng nện trúng chiếc ti-vi trên vách tường, trực tiếp khiến cho chiếc ti-vi màn hình LCD vỡ vụn, phát ra những tiếng nổ lách tách vui tai.

Sau khi Pascal rơi Xuống, cả người hắn nhất thời bị những mảnh thủy tinh găm vào da thịt, máu tươi trào ra nhuộm ướt bộ âu phục.

Giờ khắc này, trên khuôn mặt của Pascal không còn trông thấy nữa điểm đặc ý, có chăng chính là sợ hãi, nỗi sợ hãi phát ra từ nội tâm!

Hắn cố gắng gượng dậy. nhưng đầu óc còn bị vây trong trạng thái mê muội, căn bản không thể đứng vững nổi.

Trong mắt của hắn bỗng nhiên Xuất hiện nhiều bóng ảnh Lý Dật. vô số bóng ảnh đang lao tới phía hắn. sắc mặt của hắn trở nên tái nhợt, trong con ngươi toát ra một cổ hoảng loạn không tên!

Pascal chống hai tay, cố gắng di động thân thể lui về phía sau. Nhưng ở phía sau đã là vách tường rồi, căn bản không có địa phương nào để lui trốn.

Khi Pascal đang hoảng loạn, thì Lý Dật chậm rãi bước tới bên người hắn. Một tay giữ chặt cổ Pascal. trực tiếp nhấn bồng hắn lên!

Pascal cảm giác phi thường khó thở, nguyên bản trên khuôn mặt tái nhợt của hắn đỏ hồng lên. hai mắt trợn trừng, đôi chân không ngừng loạn choạng ở giữa không trung. cố gắng vùng vẫy. Nhưng hai tay của Lý Dật lại giống như gọng kìm, kẹp chặt lấy cổ hắn, để cho hắn căn bản không thể mấy may nhúc nhích.

Lý Dật cũng không trực tiếp Xử lý Pascal, bởi nếu như muốn giết hắn. Lúc trước Lý Dật đã không cho Pascal có cơ hội nổ súng rồi.

Sắc mặt của Pascal ngày càng khó coi, nhịp thở cũng trở nên dồn dập. Thế nhưng Lý Dật lại không giảm bớt khí lực. bởi trình độ khống chế lực đạo của Lý Dật đã muốn Xuất thần nhập hóa, biết rõ Pascal sẽ không thể chết được, mà chỉ khó thở chút thôi!

Lý Dật một tay giữ chặt cổ Pascal. một tay thò vào trong túi quần móc điện thoại ra, bấm số của Andrew Loufu.

Đầu dây bên kia. AndreW Loufu gọi cho Lý Dật mười mấy lần, nhưng mỗi lần đều là máy bận. đang lo lắng có phải Lý Dật đã Xảy ra chuyện gì rồi hay không. thì đột nhiên số của hắn gọi đến, khiến cho nàng không khỏi ngẩn ra.

Theo sau, nàng dùng tốc độ nhanh nhất chuyển liên lạc, có chút bận tâm hỏi han: “Lý, điện thoại của anh làm sao mà gọi đến đều báo bận máy thế hả?”

“Annie, em mau cử người mà em tín nhiệm nhất, đến biệt thự ở bên ngoài này đi.” AndreW hỏi một đằng, Lý Dật trả lời một nẻo.

AndreW Loufu thập phần nghi hoặc: “Biệt thự ở bên ngoài?”

“Đúng rồi, Anh đang ở căn biệt thự ngoài vườn.” Lý Dật trầm giọng nói: “Mặc khác, anh vừa bắt được một tên phản đồ.”

Phản đồ!

Nghe được hai chữ này, AndreW Loufu kích động tới mức ngừng thở, diễn cảm trở nên hưng phấn dị thường!

Đối với một người luôn luôn bình tĩnh cơ trí như Andrew mà nói. thì cảnh tượng này thật sự là hiếm thấy. Nhưng quả thật nàng rất kích động, hiện giờ hai chữ phản đồ này cũng giống như ma túy cấm rở ở trong lòng nàng.

Mặc dù rất tò mò, vì sao Lý Dật lại Xuất hiện ở trong trạng viên gia tộc Gambino, vì sao lại bắt được phản đồ của gia tộc. Nhưng nàng không truy vấn, mà cực nhanh đáp ứng một tiếng. sau đó trực tiếp cúp điện thoại.

Biểu tình biến hóa của AndreW Loufu, toàn bộ đều rơi vào trong mắt Johnson. Vừa chứng kiến AndreW cúp điện thoại, Johnson lập tức hỏi: “Có chuyện gì sao?”

“Lý, hần đang ở biệt thự ngoài vườn, hơn nữa còn bắt được phản đồ của gia tộc!” Đầu tiên AndreW Loufu điều chỉnh cảm Xúc một chút. Sau đó mới trả lời câu hỏi, chính là trong giọng nói lại kèm theo một cỗ hưng phấn không thể che giấu.

“Lý Dật bắt được phản đồ của gia tộc chúng ta ư?” Johnson bị câu nói của AndreW làm cho chấn động tinh thần!

“Ân, Pascal ở căn biệt thự đó, chắc là hần đã tiết lộ tin tức của cha chúng ta.” AndreW Loufu thoát nhìn bình tĩnh hơn rất nhiều: “Nói vậy, Lý cũng biết chuyện này không thể làm lớn. cho nên mới kêu chúng ta cử người qua.”

Dứt lời, AndreW Loufu trực tiếp đứng dậy, nói: “Johnson, cậu theo ta qua đó.”

Nhưng Johnson không có đứng dậy. mà nhú mày trầm ngâm vài giây đồng hồ. bỗng nhiên lên tiếng: “Chị, một mình em đi sẽ tốt hơn, chị không nên sang bên đó.”

Johnson nói làm cho AndreW Loufu không khỏi dừng bước.

“Em đã từng nói rồi, phản đồ tuyệt đối không chỉ có một hai tên. Mặc dù không biết Lý Dật làm cách nào bắt được phản đồ, nhưng em tin hần còn chưa tóm được toàn bộ.”

Johnson khẽ giải thích: “Mà trước mắt chị là người phụ trách trong gia tộc. khẳng định rằng nhất cử nhất động của chị đều bị bọn phản nghịch kia theo dõi. Nếu chị đi. tất sẽ bại lộ.”

“Còn em thì lại bất đồng. từ trước đến nay em đều mang một bộ hình tượng ăn không ngồi rồi, bọn họ sẽ không chú ý tới em.”

Nghe xong Johnson nói lời này, AndreW không thể không thừa nhận, Johnson tính toán được thập phần ổn thỏa.

Nhìn vẻ mặt bình tĩnh của Johnson, AndreW Loufu khẽ thở dài: “Johnson, cha nói rất đúng, cậu so với ta càng thích hợp tiếp quản gia tộc này hơn.”

Hiển nhiên, AndreW Loufu nhìn ra, em trai của nàng trước kia đã dùng hành vi phong lưu bay bướm để lừa gạt che mắt chúng nhân. Ngày hôm nay, hết thấy những gì Johnson biểu hiện ra. đều nằm ngoài dự định của mọi người!

Đối mặt với AndreW Loufu cảm thán, Johnson không có động dung, mà lập tức đi tới bên cạnh AndreW, nhẹ nhàng vỗ lên bả vai của nàng, tiếp theo bước ra khỏi phòng hội nghị.

Trong biệt thự ở bên ngoài vườn, Lý Dật ngồi trên ghế sa-lon, miệng ngậm một điếu Xì gà. Còn phản đồ Pascal thì bị hần cột chặt lên một chiếc ghế khác, hơn nữa còn bị nhét giấy vào miệng.

Dưới ánh đèn, sương khói vờn quanh khuôn mặt Lý Dật, thoát nhìn thần tình của hần có chút nghiêm trọng, hiển nhiên Lý Dật cũng ý thức rõ ràng, tình cảnh trước mắt của gia tộc Gambino rất không ổn.

Bỗng nhiên, bên ngoài biệt thự truyền đến một tiếng bước chân cực nhỏ. Lý Dật liền chậm rãi dập tắt Xi gà, đứng dậy đi tới bên cạnh cửa sổ.

Theo sau, dưới ánh trăng soi rọi, Lý Dật trông thấy Johnson đang được một tên người da trắng dẫn đường. bí mật tiến nhập vào biệt thự.

Đối với tên người da trắng thấp bé kia. Lý Dật cũng không Xa lạ gì, biết người này chính là bảo tiêu của Johnson, hơn nữa bản lĩnh không phải tầm thường. Johnson Xuất hiện nhiều ít làm cho Lý Dật có chút nghi hoặc. bất quá rất nhanh hắn liền buông lỏng chân mày ra.

Tuy rằng Lý Dật và Johnson tiếp Xúc không nhiều lần, nhưng thủy chung hắn vẫn cho rằng Johnson là một người phi thường Xuất sắc. Hơn nữa, hắn cũng hiểu được, Johnson tuyệt đối sẽ không cầu kết cùng đám phản đồ gia tộc Gambino. Dù sao. nếu Johnson muốn tiếp quản gia tộc cường đại nhất thế giới ngầm ở nước Mỹ này, hắn chỉ cần nói một câu thôi là được rồi.

Khi Johnson và bảo tiêu đến cửa tòa biệt thự, thì bỗng nhiên cánh cửa được mở ra, Lý Dật Xuất hiện ở trước mặt của hắn. Johnson hướng gã bảo tiêu người da trắng phát phát tay, sau đó nhìn Lý Dật nói: “Lý, vào trong hãy đàm luận.”

Biệt thự. trong đại sảnh tràn ngập mùi vị huyết tinh, trường cảnh đám thủ hạ của Pascal chết đi, trông tương đối khó coi.

Đột nhiên chứng kiến một màn như vậy. Johnson sắc mặt hơi đổi. dưới eo gấp cong lại. nôn thốc ra ngoài!

Nhìn thân mình của Johnson run lên nhè nhẹ, vẻ mặt Lý Dật có chút nghi hoặc, tựa hồ thật không ngờ Johnson lại không thích ứng được với tràng cảnh này. Dù sao gia tộc Gambino Xưng bá ở thế giới ngầm nhiều năm, chuyện tình giết người là không thể tránh khỏi.

“Thật Xin lỗi, Lý, lần đầu tiên tôi gặp phải trường hợp như thế này.” Ước chừng khoảng một phút đồng hồ sau, Johnson đứng dậy lấy khăn tay lau miệng, vẻ mặt áy náy nhìn Lý Dật nói.

Johnson giải thích không làm cho Lý Dật Xem thường Johnson. mà còn tỏ vẻ tán thưởng. Kiếp trước là một sát thủ truyền kì trong thế giới hắc ám, Lý Dật tự nhiên rõ ràng, bất cứ người nào ở lần đầu tiên nhìn thấy tràng cảnh huyết tinh, cũng đều không nhịn được ói mửa. Còn nếu là miễn dịch với thi thể, ít nhất cũng phải trải qua một thời gian rèn luyện cơ bản rồi! Giống như Johnson có thể thích ứng ở trong vòng hai phút thời gian, quả thực là phi thường hiếm thấy, thậm chí Lý Dật năm Xưa cũng không có Xuất sắc được như Johnson lúc này.

Đương nhiên, khi đó Lý Dật vẫn còn rất nhỏ.

Lý Dật nhẹ nhàng lắc đầu, tỏ vẻ không quan tâm.

Johnson nhìn thoáng qua Pascal ở phía Xa. toàn thân đầy máu, nhúu mảy hỏi: “Lý, rốt cuộc là đã Xảy ra chuyện gì?”

Thấy Johnson mở miệng hỏi, Lý Dật không hề che giấu, mà đem hết thấy sự tình phát sinh lúc trước, kể cho Johnson nghe.

Nghe Xong Lý Dật nói, Johnson diễn cảm hơi đổi: “Nghĩa là sau khi anh đến đây thì Pascal muốn trừ khử anh. Thế nhưng anh lại Xử lý hắn, hơn nữa còn chế phục?”

“Ừm” Lý Dật gật đầu.

Trong đôi con ngươi của Johnson hiện lên một tia quang mang cổ quái, dường như hắn thật không ngờ thân thủ của Lý Dật lại cường hãn tới loại tình trạng này. Theo sau, Lý Dật dẫn Johnson đi tới bên người Pascal.

“Thực không ngờ....” Cùng bộ dạng công tử ăn chơi thường ngày bất đồng. Lúc này Pascal giống như đã chịu yên phận. trong ngữ khí của hắn mang theo một loại hương vị tự giễu.

“Pascal, cha ta đối với ngươi không tệ, vì sao lại phản bội gia tộc Gambino?” Johnson dừng ở trên khuôn mặt vụn vỡ của Pascal. trầm giọng hỏi.

Pascal cười lạnh một tiếng: “Phản bội? Ha ha ! Như thế này cũng tính là phản bội sao? Người nói lão Edward đối với ta không tệ ư! Vậy ông nội của ta làm nô bộc cả đời cho Gambino, hiện giờ hẳn đã có được cái gì??”

Nghe Pascal nói, nhất thời Johnson nhíu chặt đôi lông mày: “Xem ra cả hai ông cháu nhà người đều đã phản bội lại gia tộc rồi?”

Pascal bỗng nhiên trở nên kích động: “Johnson, người là thằng con hoang, ta nói lại lần nữa, đừng nhắc đến hai chữ phản bội ở đây! Ta chỉ là đang tìm lại một phần công đạo cho hai ông cháu ta mà thôi.”

Pascal Xuất khẩu cuồng ngôn, cũng không làm cho Johnson động dung. Hắn vẫn còn lộ ra một nụ cười thản nhiên: “Xem ra chuyện này không quan hệ đến ông nội của người. Hết thấy đều là chính người tự mình làm chủ.”

“Đúng thì sao?” Pascal tựa như bất chấp trả giá nói.

Johnson nheo mắt lại: “Người hại chết cha ta.”

“Không có ông nội của ta. Lão già Edward kia có thể trở thành tộc trưởng Xuất sắc sao? Gia tộc Gambino có thể không chế được Ủy ban mafia nhiều năm như vậy sao?”

Pascal diện mục dữ tợn nói: “Chỉ trách lão cha người quá mức nhỏ mọn, hẳn chết còn chưa hết tội!”

“Ta sẽ cho hai ông cháu của người một cơ hội để mở miệng...” Johnson ngữ khí vô cùng băng sương: “Nói ra những kẻ phản bội khác còn tiềm phục trong gia tộc Gambino.”

“Phì” Pascal khinh thường nhổ một bãi nước bọt vào Johnson.

Johnson nhẹ nhàng lau nước bọt dính ở trên mặt, định nói cái gì đó, nhưng lại bị Lý Dật chen ngang: “Johnson, nếu cậu muốn moi tin tức hữu dụng từ trong miệng của hắn. Tôi nghĩ. tôi có chút biện pháp.”

Nghe Lý Dật nói vậy, ở tận sâu trong con người của Pascal lóe lên một đạo quang mang sợ hãi. Hiển nhiên. đối với Lý Dật thân thủ biến thái kia. trong lòng Pascal đã có bóng ma.

“Johnson, ta nói cho người biết. nếu ta chết đi hoặc là bị thằng con hoang kia tra tấn, vậy thì ông nội của ta nhất định sẽ lựa chọn giống như ta. phản bội lại gia tộc Gambino!” Đã bị Lý Dật uy hiếp, Pascal liền hoàn toàn trở nên điên cuồng, hắn trợn trừng hai mắt đỏ rực, gào lớn tiếng nói: “KhÔNG tin thì người hãy thử Xem!” T

“Lý, đề nghị của anh rất không tồi. Tôi cũng tin tưởng. anh có thể cạy được miệng của hắn. Bất quá tôi cảm thấy nơi này không tiện Xử lý thỏa đáng cho lắm.” Bỗng nhiên Johnson khẽ mỉm cười, chính là nụ cười kia làm cho người ta nhìn thấy phải dựng tóc gáy: “Ta nghĩ ra một kế sách gọi là khổ nhục kế. Dùng nó để Xử lý chuyện này, sẽ càng hoàn mỹ hơn một chút.”

Nói Xong, Johnson không đợi Lý Dật trả lời, mà chậm rãi vươn tay Xoa vết máu ở trên mặt Pascal, đưa lên miệng liếm láp, tiếp theo âm trầm nói: “Pascal, máu của người thực tươi ngon. tuy rằng ta muốn từ từ nhấm nháp. Bất quá, ta còn phải đem nó đi tặng cho ông nội của người một ít, người cảm thấy thế nào?”

Johnson từ tốn nói làm cho Pascal hơi ngỡ ngàng, hiển nhiên hẳn không biết Johnson đang tính toán chuyện gì.

Còn Lý Dật, trong lòng lại dâng lên một trận ba đào!

Hắn không khỏi đang nhớ lại cách nói năng tao nhã, nghi lễ quý tộc Xã giao mà Johnson đem ra ước thúc chính bản thân mình. Hắn không khỏi đang nhớ lại tình cảnh mới vừa Xảy ra. sau khi Johnson bước vào đại sảnh, liền Xoay người nôn mửa!

Hồ phụ vô khuyến tử! Lý Dật không thể không thừa nhận. giờ khắc này Johnson tuyệt đối chính là một tên ác ma giết người không thấy máu!

Chú thích*: ý nói cha nào con ấy, người cha tài giỏi không sinh ra người con ngu ngốc.

380. Chương 330:nữ Nhân Yếu Đuối, Bờ Vai Nam Nhân.

Biệt thự ở bên ngoài vườn là khu cảnh giới của trang viên gia tộc Gambino. Như vậy căn biệt thự còn lại, cũng chính là khu trung tâm của gia tộc. Thân là quản gia của gia tộc Gambino, Locke Phillips sinh hoạt luôn ở căn biệt thự này. Hắn đã cư ngụ ở trong đó được vài năm những năm qua hắn chưa từng kêu người đến sửa chữa bất Cú thứ gì.

Bởi căn biệt thự trung tâm trong trang viên gia tộc Gambino, được Xây dựng theo phong cách thời trung cổ, cả tòa biệt thự tràn ngập sắc thái cổ kính.

Locke tóc đã muốn bạc trắng cả đầu, đang ngồi ở thư phòng trong biệt thự. tay cầm theo một điếu xì-gà. Mặc dù điếu Xì gà đã cháy được hơn phân nửa, nhưng hắn lại không có gậy tàn tro đi, mà đang cau mày trầm ngâm

Trong khi Locke đang trầm ngâm suy tư, thì một người da trắng mặc thân âu phục đi vào thư phòng, cung kính hồi báo: “Locke tiên sinh, Johnson thiếu gia muốn gặp ngài, hơn nữa còn dẫn theo cả Pascal thiếu gia. Mặt khác...”

“Có chuyện gì?” Locke nhận thấy được trong giọng nói của thủ hạ có điểm dị thường. nên nhíu mày hỏi.

“Pascal thiếu gia....cả người đầy máu, tựa hồ đã bị trọng thương.”

“Pascal bị đánh trọng thương?” Đồng tử Locke bỗng dừng phóng đại, quang mang trong con ngươi biến ảo liên hồi. theo sau giống như đoán ra chuyện gì đó, vội vàng nói: “Mau đưa bọn họ vào đây.”

Vài phút đồng hồ sau, Johnson sắc mặt lạnh lùng tiến vào thư phòng Locke. Cùng đi với Johnson còn có Lý Dật. mà Pascal thì đang bị gã bảo tiêu của Johnson khóa tay dắt đi.

Gã bảo tiêu của Johnson thân chỉ cao khoảng một mét bảy. nhìn qua hơi có điểm yếu nhược. Thế nhưng hắn lại chỉ dùng một tay. mà dễ dàng khống chế Pascal. Chứng kiến Lý Dật cùng Johnson tiến vào trong thư phòng. Locke có vẻ nghi hoặc, bất quá rất nhanh hắn lại đem ánh mắt dừng ở trên người Pascal.

Lúc này, Pascal đã bị đánh cho hôn mê bất tỉnh, quần áo của hắn nhiễm ướt máu tươi, trên người thậm chí vẫn còn găm vài mảnh thủy tinh.

“Buông Pascal ra đi.” Johnson không đợi Locke kịp mở miệng. nhanh chóng phân phó gã bảo tiêu một tiếng.

Sau khi nghe được mệnh lệnh của Johnson, gã bảo tiêu không nói hai lời, trực tiếp ném Pascal Xuống sàn nhà.

Locke cố nén nội tâm đau Xót, đem ánh mắt từ trên người Pascal chuyển đi, nhíu mày nhìn sang Johnson hỏi: “Johnson, rốt cuộc đã có chuyện gì Xảy ra? Vì sao Pascal lại biến thành cái dạng này?”

“Locke chẳng lẽ ông thật sự không đoán được sao?” Johnson khẽ thở dài. sau đó cùng Lý Dật ngồi Xuống ghế sofa.

Nghe thấy Johnson nói vậy, sắc mặt Locke bỗng nhiên trắng nhợt, lông mày của hắn chau lại cùng một chỗ. thân mình cũng trở nên cứng nhắc đến cực điểm. Lúc trước nghe thủ hạ bẩm báo rằng Johnson mang theo Pascal tới đây, hắn liền mơ hồ đoán ra, Pascal chính là người đã tiết lộ tin tức. Hiện giờ Johnson tuy không nói thẳng thừng nhưng lại phi thường rõ ràng.

“Locke nói vậy thì ông cũng đoán được rồi. Pascal chính là người đã tiết lộ tin tức cha tôi đi tảo mộ cho mẹ của tôi, bán đứng gia tộc Gambino!” Johnson sắc mặt bình tĩnh nói.

Lúc này, sắc mặt của Locke đã hoàn toàn trắng bệch. trong đôi con ngươi mờ đục kia, tản mát ra thần tình ảm đạm. Hiển nhiên, hắn biết ra, phản bội lại gia tộc Gambino sẽ có kết cục gì!

“Johnson, có thể nói cho ta biết, vì cái gì cháu khẳng định Pascal chính là phản đồ hay không?” Thân là quản gia của Gambino, cuộc đời Locke đã trải qua rất nhiều thăng trầm, thời gian ngắn ngủi qua đi. Locke cũng điều chỉnh Xong cảm Xúc, nhíu mày nhìn Johnson hỏi.

“Locke lão gia tử.” Lúc này người mở miệng lại không phải là Johnson, mà là Lý Dật.

Nghe thanh âm của Lý Dật, trên mặt Locke nặn ra một nụ cười gượng ép: “Xin chào, Lý tiên sinh.”

“Thật Xin lỗi Locke lão gia tử, tổn thương của Pascal chính là do tôi gây nên. Về chuyện vạch trần Pascal, cũng là tôi.” Lý Dật bình tĩnh nhìn Locke, gần từng chữ nói.

“Nga?” Nghe Lý Dật nói Xong, biểu tình của Locke có chút trở nên âm trầm. Nguyên bản hắn còn tưởng rằng Johnson đã phát hiện ra cái gì, nhưng hiện giờ nghe Lý Dật Xác nhận tất cả những chuyện này đều là do Lý Dật phát giác. Việc này không khỏi làm cho Locke cảm thấy bất mãn. dù sao Lý Dật cũng chỉ là ngoại nhân. Johnson dựa vào một ngoại nhân mà dám khẳng định cháu của hắn là phản đồ gia tộc.

Biểu tình biến hóa của Locke đều rơi cả vào trong mắt của Johnson và Lý Dật. Điều này làm cho Lý Dật không khỏi than thầm ở trong lòng, khổ nhục kế của Johnson đã phát huy tác dụng rồi.

Locke mặc dù nhiều năm làm nô bộc trong gia tộc Gambino không tham lam thứ gì. Nhưng dù sao Pascal cũng chính là cháu ruột của Locke. đồng dạng cũng là người thân duy nhất trên thế giới này đối với Locke!

Tại dưới một loại tình huống này. nếu trước kia Lý Dật thật sự dùng thủ đoạn cực hình bức cung Pascal mở miệng. Như vậy cho dù Locke không dám trở mặt, thì trong lòng cũng tuyệt đối không được thoải mái. Mà hiện giờ gia tộc Gambino đang bị hãm sâu ở trong nguy nan, Johnson tuyệt đối không cho phép Locke sinh ra bất mãn!

“Locke lão gia tử, sự tình là như thế này...” Chứng kiến Locke diễn cảm bất hảo, Lý Dật liền mau chóng đem hết chuyện tình phát sinh lúc trước kể cho Locke nghe.

Nghe Lý Dật tường thuật Xong, Locke rơi vào trầm mặc!

Bằng chứng như núi. Đây là ý niệm sau khi hắn nghe Lý Dật tường thuật Xong. Sự thật rành rành ở trước mắt, Locke không thể biện giải cho Pascal cái gì, nhưng đồng dạng hắn cũng không muốn Pascal sẽ bị giết. Nếu như vậy, dòng họ Phillips của hắn sẽ không còn người nối dõi!

“Locke gia gia...” Ngay khi Locke đang trầm mặc, thì Johnson lại mở miệng, vẻ mặt của hắn thoát nhìn vô cùng phức tạp, ngữ khí cũng rất thành khẩn: “Lúc trước tôi có nói qua Pascal. vì sao hắn lựa chọn phản bội lại gia tộc Gambino. Pascal nói với tôi rằng, bao nhiêu năm qua cha tôi không cho ông ưu đãi gì cả.”

Cũng giống như mọi người, vào trước ngày hôm nay. Johnson ở trong lòng của Locke chỉ là một gã thiếu gia phong lưu, thích chọc ghẹo ông bướm. Nhưng qua buổi hội nghị vừa rồi, cùng với biểu hiện trầm ổn lúc này của Johnson, thì Locke đã minh bạch, ngày Xưa vị công tử ăn chơi nổi tiếng nhất Xã hội thượng lưu này, chẳng qua là đang lừa gạt mọi người.

Lúc này nghe Johnson nói Xong, Locke ngẩng đầu, trên mặt lộ ra biểu tình nghi hoặc, hắn không rõ câu nói phía sau của Johnson là có ý tứ gì.

“Locke, ông đã hiến dâng cả cuộc đời mình cho gia tộc Gambino. Ông chưa từng cầu Xin qua chuyện gì, có thể nói, ông là ân nhân của gia tộc Gambino!” Johnson ngữ khí có vẻ hết sức phức tạp: “Nhưng theo như lời của Pascal, thì gia tộc Gambino không cho ông ưu đãi gì, cũng không cho Pascal thứ gì ưu đãi.”

Lời của Johnson vừa Xuất ra khỏi miệng, tức thì sắc mặt Locke đại biến. Nguyên bản trên gương mặt già nua kia lại lộ ra biểu tình kích động!

Đúng vậy là kích động!

Trải qua hơn nửa đời người. làm cho tâm tình của Locke vững như bàn thạch, nhưng giờ khắc này hắn cảm giác nhịp tim của mình nhảy nhót liên hồi. đạt tới một cái dạng trình độ khủng bố!

Bởi vì, Locke mơ hồ nghe ra ý tứ của Johnson.

“Locke gia gia, Pascal hại chết cha tôi, theo đạo lý mà nói, thì hắn nhất định là phải chết không thể nghi ngờ.” Johnson tiếp tục mở miệng, vẻ mặt của hắn có chút thống khổ: “Bất quá tôi vẫn quyết định lưu cho hắn một cái mạng. không phải vì cái gì khác, mà chính bởi vì hắn là cháu ruột của ông.”

Câu nói này của Johnson đã chứng thực suy đoán ở trong lòng Locke, nhịp hô hấp của hắn trở nên dồn dập. ánh mắt nhìn về phía Johnson đã tràn ngập ý vị cảm kích.

“Locke gia gia, hiện giờ Gambino đang đứng trên bờ vực nguy nan. Tôi hy vọng ông có thể sử dụng trí tuệ và thủ đoạn của mình. cố gắng bảo vệ gia tộc! Mặt khác, hãy khuyên giải Pascal nói ra những tên phản đồ khác đang tiềm phục ở trong gia tộc. Có được không?” Johnson đưa ra đề nghị.

“Được, được!” Locke vội vàng đáp ứng. Theo sau, dường như hắn cảm thấy hành vi của mình quá mức thất thố. Liên tục thở dài hai tiếng, tiếp theo son sắt tuyên thệ nói: “Johnson, Locke Phillips ta cam đoan với cháu. Chỉ cần Locke ta còn sống, bọn người Qiesi Jarno đừng hòng tiến vào được trang viên của gia tộc Gambino nữa bước!”

Thực hiển nhiên, Locke muốn dùng phương thức này để chuộc tội cho Pascal, cháu mình.

Nghe Locke nói như vậy, Johnson chậm rãi đứng lên, hướng Locke làm ra một cái lễ nghi tiêu chuẩn quý tộc: “Cảm ơn ông, Locke gia gia.”

Locke mau chóng đỡ Johnson dậy. Tại hắn Xem ra. Johnson nể tình lưu lại cho Pascal một cái mạng, đã là muốn cấp đủ mặt mũi cho hắn rồi! Như thế nào lại còn phải nói hai chữ cảm ơn?

“Locke gia gia. hy vọng ông có thể dùng thời gian ngắn nhất. khuyên giải Pascal mở miệng.” Johnson trầm ngâm, nói: “Tôi và Lý tiên sinh sẽ mượn gian thư phòng bên cạnh. Để thương lượng một vài sự tình.”

“Được!” Locke thực sảng khoái đáp ứng.

Theo sau, Locke ở lại đại sảnh truy hỏi Pascal xem những tên phản đồ khác tiềm phục trong gia tộc Gambino là kẻ nào. Còn Lý Dật và Johnson thì đi sang thư phòng bên cạnh của Locke.

So sánh với thư phong Của Edward, thì gian thư phòng này trong có vẻ cổ kính hơn nhiều. Thoạt nhìn. những quyển sách trên giá đỡ kia cũng thập phần cũ kĩ. thậm chí vài quyển sách đến cả bìa còn không có.

Sau khi tiến vào thư phòng, Lý Dật không đợi Johnson kịp mở miệng, cực nhanh kiểm tra chung quanh nơi này một vòng. Rồi sau đó hướng Johnson lắc đầu. Thấy Lý Dật lắc đầu Xác nhận, Johnson thoáng nhẹ nhàng thở ra. Tiếp theo ngồi Xuống ghế, nhìn Lý Dật chân thành nói: “Lý, cảm ơn anh đã trợ giúp gia tộc Gambino chúng tôi!”

“Johnson, tôi đã từng đáp ứng với cha cậu. Dù có chuyện gì Xảy ra, tôi cũng sẽ không để cho chị cậu phải chịu tổn thương. và sẽ hết Sức trợ giúp gia tộc Gambino trong trận chiến này!” Lý Dật nhẹ nhàng lắc đầu. thần nhiên nói: “cho nên cậu không cần cảm ơn tôi. Mặt khác, nếu như tôi đoán không sai, hẳn là cậu đã có kế hoạch chế định tương lai, nói đi. muốn tôi làm chuyện gì?”

Lý Dật nói vậy, trực tiếp làm cho Johnson rung động tinh thần, hắn cười khổ: “Lý, chị của tôi có thể gặp được anh, nằng nhất định sẽ hạnh phúc. Gia tộc Gambino chúng tôi chấp nhận làm minh hữu với anh, quả thực là sáng suốt.”

Lúc này đây, Lý Dật lại im lặng, chỉ là ngẩn ngơ nhìn chằm chằm vào Johnson. Đối với Lý Dật mà nói, thì hành vi hôm nay của Johnson đã hoàn toàn phá vỡ hình tượng Johnson ở trong lòng hắn. Thậm chí, Lý Dật dám khẳng định, nếu như gia tộc Gambino còn bảo lưu thực lực ở trong trận chiến này. vậy thì Johnson nhất định sẽ Xử lý cả hai người Pascal và Locke!

Theo ý nào đó mà nói thì. Johnson chính là một Edward thứ hai!

“Lý, anh cũng biết rồi, gia tộc của tôi có phản đồ, hơn nữa không chỉ một hai người!” Johnson chậm rãi lên tiếng: “Một hồi nữa chờ sau khi Pascal khai ra danh sách, tôi sẽ bí mật thanh trừng phản đồ. Còn đám thủ hạ của bọn chúng thì nhờ anh Xuất thủ.”

Nói đến đây, Johnson thâm ý liếc mắt nhìn Lý Dật một cái, tiếp tục nói: “Anh biết đó, hiện giờ tình thế vô cùng phức tạp. nếu tôi đường đường chính chính ra mặt thanh trừng đám phản đồ. như vậy sẽ khiến cho những gia tộc đồng minh khác rơi vào khủng hoảng, đây là chuyện thập phần bất lợi cho gia tộc Gambino chúng tôi!”

“Lý, tôi cam đoan với anh. chỉ cần lần này gia tộc Gambino có thể bảo trụ được quyền khống chế ủy ban mafia nước Mỹ, anh sẽ được rất nhiều ưu đãi!” Johnson nhìn chằm chằm vào mặt Lý Dật, gần từng chữ: “Ưu đãi chính là, gia tộc Gambino có thể hy sinh lợi ích của gia tộc.”

“Johnson, trước kia cha cậu đã từng nói những lời tương tự.” Bỗng nhiên Lý Dật khẽ mỉm cười, cười đến thực bình tĩnh: “Tôi sẽ đưa ra điều kiện của mình. hơn nữa sẽ không vượt quá phạm vi mấu chốt của gia tộc Gambino. Nhưng bây giờ còn chưa phải lúc, hãy để qua thời gian này đã.”

Lý Dật biểu hiện quá bình tĩnh, để cho Johnson có chút nghi hoặc, hắn thở dài nói: “ Mặt khác. tôi hy vọng anh sẽ để Hoa Nhân bang trợ giúp gia tộc chúng tôi trong trận quyết chiến lần này. Mặc dù sức chiến đấu của Hoa Nhân bang không mạnh. nhưng lại có rất nhiều người, chính thể nhân số cũng là một cố lực lượng cường đại.”

“Điểm này. tôi sẽ đáp ứng.” Lý Dật gật đầu nói.

Lý Dật đáp ứng rành mạch, làm cho Johnson rơi vào trầm mặc, Lúc trước Andrew Loufu từng nói với hắn. thứ mà Lý Dật quan tâm lớn nhất không phải là lợi ích. Ngay từ đầu hắn còn chưa tin lắm, nhưng giờ khắc này, hắn đã tin rồi!

Trong thư phòng yên tĩnh hơn rất nhiều, cũng khiến cho bầu không khí có chút trở nên quỷ dị!

Lúc này, bên ngoài hành lang truyền đến tiếng bước chân nặng nề, ngay sau đó một gã đại hán người da trắng mở cửa thư phòng ra, đứng ở trước cửa bấm báo: “Johnson thiếu gia. Locke tiên sinh muốn gặp ngài.”

“Ta biết rồi.” Johnson thần nhiên đáp một câu, trong con ngươi lóe lên quang mang hưng phấn. Hiển nhiên, chỉ cần Pascal khai ra bản danh sách những kẻ làm phản đồ, như vậy trận chiến này gia tộc Gambino đã nắm chắc được phân nửa cục diện! “Lý, chúng ta ra ngoài thôi.” Johnson quay sang Lý Dật nói, tiếp theo mau chóng đứng dậy.

Lý Dật khẽ gật đầu, đi theo Johnson ra bên ngoài.

Dưới lầu, Pascal toàn thân đầm máu ngồi ở trên ghế sofa, cúi đầu lặng thinh. Mà biểu tình của Locke thì có chút phức tạp. hai hàng lông mày nhíu chặt lại với nhau. Chi tiết này rơi vào tầm mắt Johnson, khiến cho sắc mặt Johnson hơi đổi, trong lòng lại dâng lên một cỗ dự cảm bất an, theo sau hắn cất lực khống chế tâm tình của mình. hỏi: “Locke gia gia. có kết quả không?”

Locke tức giận trừng mắt nhìn Pascal một cái: “Thằng hỗn đản, còn không mau nói ra cho Johnson thiếu gia nghe!”

Nghe trong giọng nói của Locke có chút căm tức, Pascal không tự chủ được, thân mình khẽ run lấy bầy, theo sau hắn ngẩng đầu, vẻ mặt hối hận nói: “Johnson thiếu gia, ta quả thật không biết ai là phản đồ.”

Pascal nói khiến cho đồng tử của Johnson bỗng nhiên phóng đại, nháy mắt ngây ngẩn cả người.

Thậm chí....Tự ngay cả Lý Dật cũng chấn động.

“Ta quả thật không biết, rốt cuộc con người nào đã phản bội lại gia tộc.” Pascal thấy Johnson có vẻ không tin, lại tiếp tục giải thích nói: “Muse cũng không nói cho ta biết điểm này, mỗi khi liên hệ với ta, đều là do hắn chủ động! Hắn chỉ hỏi ta hành động của cha ngươi và thông báo thời gian Qiesi Jarno tấn công vào trang viên, để ta chuẩn bị mở cửa cho bọn hắn phương tiện hành động.”

Nói đến đây Pascal nhận thấy được lửa giận trong con ngươi của Locke, nên vội vàng cúi đầu.

Còn Johnson thì mang biểu tình âm trầm, hiển nhiên hắn biết Pascal không có nói dối, bởi dù sao đã đến nước này rồi, Pascal cũng không cần phải nói dối làm gì. Nguyên bản Johnson tưởng rằng vấn đề phản đồ có thể giải quyết triệt để. Nhưng hiện giờ Xem ra. đối phương quá gian xảo so với sự tưởng tượng của hắn.

“Johnson, Pascal hẳn là không có nói dối.” Chứng kiến Johnson lặng thinh, Locke đành phải mở miệng, trong giọng nói mang theo hương vị vô cùng áy náy.

Johnson chậm rãi buông lỏng chân mày ra, theo sau nghiêm túc hỏi: “Locke gia gia, tôi tin tưởng Pascal không nói dối.”

Lời này vừa Xuất. thần kinh đang buột chặt của Pascal và Locke. cũng được thả lỏng hơn rất nhiều.

“Locke gia gia, với lực lượng phòng ngự ở trang viên, ông cho rằng, nếu bọn Qiesi Jarno liều lĩnh tấn công thì có thể cầm cự được bao lâu?” Johnson trầm giọng hỏi.

Locke hơi trầm ngâm, nói: “Dựa theo hiệp định, bọn Qiesi Jarno chỉ có thể tấn công vào buổi tối! Lấy năng lực phòng ngự hiện tại của gia tộc, kiên trì khoảng ba ngày là không thành vấn đề!”

Johnson im lặng vài giây đồng hồ, tiếp theo quay sang nhìn Lý Dật: “Lý, tôi muốn cùng Locke gia gia thương thảo biện pháp kế tiếp một chút. Chị Annie đang ở căn biệt thự trung tâm, tôi sẽ phân phó bảo tiêu đưa anh qua bên đó.”

“Mặt khác, khi anh muốn rời đi, tôi sẽ cho người hộ tống anh ra bên ngoài, sau đó trang viên gia tộc Gambino liền bị phong tỏa. Hơn nữa còn ngăn chặn mạng lưới điện tử chung quanh, giữa chúng ta tạm thời không thể liên lạc được!”

“Yên tâm, tôi sẽ hoàn thành chuyện tôi đáp ứng cậu.” Lý Dật hiểu rõ dụng ý của Johnson. Thản nhiên trả lời một câu, sau đó không chần chừ, trực tiếp rời khỏi biệt thự. Mười lăm phút sau, gã bảo tiêu của Johnson đưa Lý Dật đi tới căn biệt thự trung tâm. So sánh cùng những căn biệt thự khác mà nói, thì biệt thự trung tâm có nhân số bảo vệ đông đảo hơn rất nhiều, cầm đầu đám người chính là Nissen, bảo tiêu riêng của Andrew Loufu.

“Lý tiên sinh, tiểu thư phân phó tôi chờ ở đây đón ngài. Tiểu thư đang ở trong thư phòng, ngài tự mình đi lên nhé.” Có thể là bởi vì gia tộc Gambino đang gặp phải nguy nan, cho nên trong con người lạnh lùng thường ngày của Nissen, toát ra thần sắc lo lắng.

Lý Dật gật đầu, không nói gì, mà trực tiếp đi vào trong biệt thự.

Khi Lý Dật đến thư phòng, thì Andrew Loufu đang đứng ở dưới bức họa của người tộc trưởng đầu tiên trong gia tộc Gambino. Nàng khẽ cau mày, cũng không biết nàng đang suy nghĩ cái gì.

Tin tức Edward bị ám sát, đối với Andrew ảnh hưởng mười phần rõ rệt, mặc dù nàng đã dùng tính tình cường ngạnh không chế bản tâm của mình. Nhưng khi ở một mình, trong đôi mắt màu Xanh lam kia lại toát ra nỗi buồn không cách nào che giấu. Mà bởi vì mấy ngày qua làm việc kiệt lực, nên cả người nàng thoát nhìn vô cùng tiêu tụy. Khóe mắt thâm quầng chưa nói, trong đôi con ngươi còn Xuất hiện không ít tơ máu.

Đứng ở cửa thư phòng nhìn vẻ mặt tiêu tụy của Andrew Loufu, trong lòng Lý Dật chỉ cảm thấy, bỗng dưng sản sinh ra một cổ khó chịu không nói nên lời.

Dường như Andrew Loufu cảm nhận được cái gì. Bất thành linh ngoảnh đầu lại nhìn ra phía cửa, thấy Lý Dật đứng ở nƠi đó, nguyên bản trên khuôn mặt lo âu của Andrew lộ ra biểu tình kích động: “Lý!”

Nói dứt lời, Andrew Loufu kim lòng không đậu, hướng phía Lý Dật chạy tới. Còn Lý Dật cũng nhanh chân bước lên đón nhận, một tay kéo Andrew ôm vào trong lòng. Ngửi mùi hương nam nhân quen thuộc, nghe nhịp tim mạnh mẽ của Lý Dật. Phòng tuyến cảm Xúc của Andrew bị trào ra như đê vỡ, thân mình nhẹ nhàng run rẩy lên. Khi nữ nhân cảm thấy yếu đuối, thì nhất định phải cần một bờ vai của nam nhân để dựa vào.

Giờ khắc này Andrew cũng như vậy!

Ngay cả khi nàng chính là người thừa kế gia tộc Gambino trong tương lai, ngay cả khi nàng là một nữ nhân cơ trí Xuất sắc nhất Xã hội thượng lưu, ngay cả khi nàng có được một khẩu trái tim kiên cường.

Thế nhưng, cuối cùng nàng vẫn là một nữ nhân!

Trong khoảng thời gian vừa qua, Andrew phải gánh chịu rất nhiều áp lực. Việc Edward chết đi càng gia tăng thêm áp lực cho nàng. Andrew có thể dựa vào tố chất tâm lý kiên cường, giả bộ làm ra dáng vẻ trấn định là bởi vì, nàng biết mình không thể ngã Xuống, lúc này gia tộc cần nàng!

Cho nên ở trước mắt những thành viên khác trong gia tộc, nàng cần phải giả bộ kiên cường, thậm chí ở trước mắt Johnson cũng vậy.

Nhưng khi ở trước mắt Lý Dật, nàng không cách nào duy trì nổi bộ dáng kiên cường giả tạo kia.

Nàng cần mượn đỡ bờ vai của Lý Dật, để phóng thích những cơn áp lực tích tụ trong lòng.

381. Chương 331: Lợi Dụng

Toàn thân Andrew đang run rẩy, Lý Dật cúi người ôm lấy Andrew, dùng tay nhẹ nhàng vén mái tóc có chút mất trật tự trên trán của nàng, nhẹ nhàng hôn lên trán nàng một chút. Nụ hôn thật nhẹ nhàng làm vành mắt vốn đỏ ửng của Andrew tuôn ra nước mắt, thế nhưng do tính kiên cường nàng vẫn cố nén không cho nước mắt chảy Xuống.

“KhỐc ra đi, cứ ôm ấp mãi sẽ rất khó chịu.” Lý Dật nhìn vào đôi mắt đỏ của Andrew, ôn nhu nói.

Lời của Lý Dật vừa thốt ra. Andrew cũng không còn nhịn được nữa. nước mắt lập tức bùng lên. Lướt qua khuôn mặt tiêu tụy của nàng, nhiễm ướt cả đôi môi khô ráo vì thức đêm

“Lý, cho tới nay em đều cho rằng cha là người Xuất sắc nhất trên thế giới này, em chưa từng tin rằng ông ấy lại có thể khinh địch như vậy mà rời khỏi trang viên, hơn nữa còn là ngay lúc này.” Giọng nói của Andrew mất đi sự bình tĩnh ngày Xưa. ngược lại có vẻ thập phần nhu nhược, nàng phảng phất giống như một cô gái bị thụ thương. Đang ở trước mặt người đàn ông mình yêu kể ra sự thống khổ trong nội tâm của chính mình.

Nhìn dáng dấp thương tâm của Andrew. nghe nàng nói, trong lòng Lý Dật cảm thấy thật Xót Xa. Nguyên bản, cái nhìn của hắn và Andrew đều như nhau, hắn cũng không tin Edward lại nhẹ nhàng như vậy mà bị gia tộc Qiesi Jarno giết chết. thế nhưng Haise Lin cũng đã chứng thực việc này. điều này chỉ dành làm cho hắn phải tuyển chọn tin tưởng. Dù sao, con đường tin tức từ cục điều tra liên bang của Haise Lin là chuẩn Xác và nhanh nhất. từ lần đầu Lý Dật quen biết Haise Lin, tin tức của Haise Lin chưa từng Xuất hiện qua tình huống sai lầm.

“Lý, anh tin cha cũng đã chết sao?” Andrew bỗng nhiên ngừng đầu. dùng một loại ánh mắt mê man nhìn Lý Dật.

Lý Dật không lập tức trả lời câu hỏi của Andrew, mà chậm rãi lau nước mắt cho nàng. nhẹ giọng nói: “Annie, lý trí nói cho anh biết cha em không đơn giản mà chết như vậy. thế nhưng hắn Xác thực đã chết. đây là chuyện không thể thay đổi.”

Lý Dật nói làm Andrew vô lực nhắm hai mắt lại, nước mắt không thể khống chế từ trong viền mắt của nàng chảy ra. giống như những hạt châu không ngừng chảy Xuống môi nàng.

Giờ khắc này, nữ nhân toàn mỹ của Xã hội thượng lưu đang khỐc như một đứa bé. Nàng lần đầu tiên cảm thấy nước mắt thì ra lại mặn đến khổ đến như vậy.

Lý Dật Xót Xa kéo Andrew vào lòng, nhẹ nhàng vuốt sau lưng nàng. ôn nhu nói: “Lên tiếng khóc đi, khóc đi sẽ thấy thư thái.”

Andrew giống như một chú sơn dương thụ thương trốn trong lòng Lý Dật, dựa vào vai Lý Dật, nhưng cũng không bật tiếng khóc theo lời hắn. mà là không hề phát sinh bất luận thanh âm gì!

Ngay cả đến lúc này, nàng cũng không dám lên tiếng khỐc lớn.

Không biết qua bao lâu. Andrew dừng khóc, nàng chậm rãi thoát ra vòng tay ôm ấp của Lý Dật, vành mắt đỏ bừng, mơ hồ có chút sưng lên.

Vùng ngực áo Lý Dật hoàn toàn bị sũng nước, hắn không hề lưu ý, mà giúp Andrew lau nước mắt trên mặt.

Tận tình khóc một trận làm Andrew phảng phất như khôi phục lại dáng dấp bình tĩnh trong dĩ vãng, hỏi: “Lý, chuyện của kẻ phản bội tình hình thế nào?”

“Pascal là người tiết lộ hành tung của cha em” Lý Dật trầm giọng đáp.

Con mắt Andrew chột nheo lại. trong con ngươi hiện lên sự hận ý khắc cốt ghi tâm: “Pascal hiện đang ở chỗ nào.”

Nhìn thấy dáng dấp của Andrew. Lý Dật phải thừa nhận, so sánh mà nói. Johnson lãnh tĩnh hơn nàng một chút. Thậm chí theo Lý Dật Xem ra, nếu như đổi lại vị trí của hắn và Johnson, tuyệt đối không có khả năng biểu hiện Xuất sắc được như Johnson!

Vì lợi ích đại cục của gia tộc Gambino, buông tha cơ hội chính tay giết kẻ thù, lợi dụng khổ nhục kế để Locke phải đi bảo hộ trang viên gia tộc Gambino thật tận tâm tận lực, biểu hiện của Johnson phải dùng từ hoàn mỹ để hình dung.

“Em trai em không tuyển chọn giết hấn, mà để lại tính mạng của hấn. đồng thời giao hấn cho Locke.” Giọng nói của Lý Dật thật phức tạp.

Ngạc nhiên nghe được Lý Dật nói, con người của Andrew bỗng nhiên nở lớn, trực tiếp ngây ngẩn cả người.

Nhưng chỉ trong nháy mắt, biểu tình của nàng lại khôi phục bình thường. Nàng tựa hồ đã đoán được dụng ý của Johnson, lại hỏi: “Vậy Pascal có nói ra kẻ phản bội khác là ai hay không?”

“Không có. Pascal và Muse liên hệ chỉ một tuyến, hấn chỉ phụ trách tiết lộ hành tung của cha em cùng thời gian tiến công của gia tộc Qiesi Jarno đối với gia tộc Gambino thì cung cấp sự thuận tiện. hấn cũng không hề liên hệ được với kẻ phản bội khác.” Lý Dật nhẹ nhàng lắc đầu.

Lý Dật nói làm vùng lông mày của Andrew chăm chú nhú lại. trong mắt hiện lên vẻ lo lắng không thể che giấu.

Thấy dáng dấp của Andrew, Lý Dật nhẹ nhàng ôm vai nàng, dừng tại đôi mắt giống như bảo thạch màu lam của nàng. gần từng chữ: “Annie, anh biết em đang lo lắng cho gia tộc của em vì chuyện quyết chiến lần này mà Xuống dốc. Em yên tâm, anh sẽ không để chuyện này phát sinh! Anh cũng sẽ không cho bất luận kẻ nào Xúc phạm được tới em”

Căn cứ theo ký ức của Lý Dật, dựa theo quỹ tích của lịch Sử, gia tộc Gambino ở trong trận chính biến này bị rơi dài, gia tộc Qiesi Jarno thay thế gia tộc Gambino, mà Andrew thì bị hãm hiếp đến Chết.

Hiển nhiên Lý Dật sẽ không để chuyện này phát sinh, tuyệt đối sẽ không!

Vào lúc tám giờ, lúc Edward đi đến mộ địa gia tộc Gambino thì bị giết chết. tin tức này ở trong thời gian ngắn nhất truyền khắp toàn bộ thế giới ngầm nước Mỹ. trở thành một bước ngoặt trọng yếu trong cuộc chính biến ủy ban mafia, sau khi tin tức Edward bị giết truyền ra, Sĩ khí gia tộc Qiesi Jarno đại chấn, đối với gia tộc Gambino liền phát động mãnh công. Mà bên phía gia tộc Gambino. sĩ khí cũng cực kỳ hạ thấp. Dù sao Edward từ một ý nghĩa nào đó là linh hồn của gia tộc Gambino, cái chết của hấn không chỉ tạo thành ảnh hưởng thật lớn đối với thành viên trong gia tộc Gambino, còn làm cho những gia tộc minh hữu thất vọng!

Minh hữu của gia tộc Gambino, sau khi tuyển chọn đứng ngoài bàng quan, dưới tình hình bức màn chiến tranh đã kéo ra, thế tiến công của gia tộc Qiesi Jarno đủ dùng từ như thế chẻ tre để hình dung!

Trong hai tiếng đồng hồ, gia tộc Gambino ngoại trừ khu vực Los Angeles không bị lọt vào công kích, toàn bộ những khu còn lại đều bị bên phía gia tộc Qiesi Jarno mãnh liệt công kích, tổn thất thảm trọng.

Sự thảm bại của gia tộc Gambino làm những minh hữu gia tộc của họ đều dừng cuộc tiến công, mà tuyển chọn chờ đợi, đợi bước thi thố tiếp theo của gia tộc Gambino, theo bọn họ Xem ra. nếu như gia tộc Gambino không nhanh chóng thực thi sự thi thố mới. vậy trận quyết chiến này căn bản không cần đánh, thắng bại đã vô cùng rõ ràng!

Mười một giờ đêm, gia tộc Gambino bắt đầu phản công!

Khi gia tộc Qiesi Jarno cho rằng gia tộc Gambino đang gặp phải bi kịch. gia tộc Gambino triển khai sự phản kháng điên cuồng!

Gia tộc Gambino hầu như phái ra toàn bộ thế lực của gia tộc tiến hành ngắm bắn thế lực của gia tộc Qiesi Jarno, trong đó biểu hiện rõ nhất chính là cỗ lực lượng bí mật do lão đầu Edward bồi dưỡng, tuy rằng lúc bắt đầu chính biến bọn họ đã bị bại lộ ra tầm nhìn của mọi người, thế nhưng sức chiến đấu của bọn họ thực sự kinh khủng!

Máu chảy thành sông, thầy chết thành núi!

Thảm Hại

Đây là Sự hình dung chân thật nhất về sự phản kháng của gia tộc Gambino. Trong quá trình phản kháng, hai gia tộc đều có tổn thất. hội gia tộc minh hữu của gia tộc Gambino toàn bộ đều tuyển chọn đứng ngoài quan sát, vì vậy tổn thất của gia tộc Gambino càng nghiêm trọng hơn một chút.

Nhưng gia tộc Gambino trải qua trận phản kích này đã đánh ra khí thế!

Bọn họ dùng cử động điên cuồng để chứng minh cho những gia tộc minh hữu về thực lực của chính mình. đồng thời cũng hướng ra mọi người phát ra tiếng rống giận: Vinh quang của gia tộc Gambino tuyệt đối không cho phép khinh nhờn! Tuyệt đối không cho phép! Muốn thay thế được địa vị của gia tộc Gambino trong thế giới ngầm nước Mỹ, như vậy phải đạp lên thi thể thành viên gia tộc Gambino mà tới!

Đúng như dự liệu của Johnson. sự phản kháng của gia tộc Gambino đã ảnh hưởng đến những gia tộc minh hữu đang quan vọng. Nguyên bản những gia tộc minh hữu đang tuyển chọn quan Sát lại có hơn phân nửa tham chiến, sự tham chiến của bọn họ lập tức làm cho thế cục lập tức Xảy ra biến hóa, nguyên gia tộc Gambino chỉ dựa vào thực lực bản thân mới đánh gần như ngang tay với gia tộc Qiesi Jarno. hôm nay được gia tộc minh hữu tham chiến, bên phía gia tộc Gambino lập tức liền chiếm ưu thế!

Ưu thế đột nhiên Xuất hiện, những minh hữu gia tộc còn đang tuyển chọn quan vọng cũng gia nhập chiến đấu, sự gia nhập của bọn họ cũng làm ưu thế hiện ra thêm rõ ràng!

Thậm chí, bên phía người của gia tộc Qiesi Jarno bị ép dừng cuộc tiến công, tuyển chọn lui về địa bàn của mình phòng thủ.

Trận chiến đấu này giằng co suốt ba giờ, trong ba giờ toàn bộ các khu vực trong nước Mỹ đều Xảy ra cuộc chiến đấu đại quy mô, dân chúng điên cuồng hướng cảnh sát trách cứ. thế nhưng cảnh sát cũng chỉ tượng trưng chạy ra ngoài một vòng. căn bản không hề tham dự trận quyết đấu này.

Mà Lý Dật cũng không để Hoa Nhân Bang tham dự trận chiến này. bởi vì Lý Dật rất rõ ràng. gia tộc Gambino làm phản kích chiến. cũng giống như liều mạng người, chuyện như vậy Lý Dật sẽ không làm.

Tuy rằng hắn sẽ không mở mắt trừng trừng nhìn gia tộc Gambino Xuống dốc. Nhưng cũng sẽ không ngu ngốc để người của mình đi thủ hộ cho vinh quang của gia tộc Gambino mà tìm cái chết vô nghĩa!

Từ ý nghĩa nào đó mà nói. Lý Dật tuyển chọn giúp đỡ gia tộc Gambino. đó là vì Andrew nhiều hơn là vì lợi ích. Dù sao cũng đúng như lời Haise Lin, dù gia tộc Gambino thảm bại, đến lúc đó gia tộc Hyde Gus đứng ra, với thái độ cường ngạnh đòi bảo vệ Lý Dật. gia tộc Qiesi Jarno chưa chắc dám động tới Lý Dật!

Không chiến thì thôi, nếu chiến phải làm đối phương sợ hãi!

Đây là dự định của Lý Dật. Căn cứ theo ước định của Lý Dật và Johnson, sau khi Lý Dật rời khỏi trang viên gia tộc Gambino, toàn bộ trang viên sẽ phong tỏa, đồng thời che dấy tin tức điện tử, Lý Dật cần phải làm đủ chuẩn bị thời gian gia tộc Gambino phản kích. Đợi sau cuộc chiến đấu kết thúc. Johnson sẽ cho Locke tạm thời bỏ phong tỏa, gọi điện thoại cho Lý Dật, nói cho Lý Dật danh sách những kẻ phản bội tâm phúc.

Thế nhưng làm Lý Dật thật không ngờ chính là. sau khi cuộc chiến đấu kết thúc. Johnson cũng không hề gọi điện thoại.

Ngay khi Lý Dật muốn gọi điện thoại qua hỏi AndreW. điện thoại của hắn chợt vang lên, là do Johnson gọi tới. giọng nói của Johnson có chút âm trầm: “Lý, kẻ phản bội giảo hoạt hơn trong sự tưởng tượng của tôi. trong cuộc chiến đấu trước đó, toàn bộ thành viên các khu của gia tộc Gambino đều Xuất động, bọn họ toàn bộ đều tham chiến.”

“Toàn bộ đều tham chiến?” Lý Dật nhíu mày: “Có khi nào chỉ có một mình Pascal mới là kẻ phản bội?”

“Sẽ không!” Giọng nói của Johnson thập phần kiên định: “Pascal chỉ là một tiểu nhân vật trong gia tộc Gambino, hắn chỉ có thể cung cấp được hành tung của cha tôi cho gia tộc Qiesi Jarno mà thôi, tuy rằng cái chết của cha tôi làm ảnh hưởng nhưng cũng không thể quyết định sự thắng bại của trận quyết chiến này. Cha tôi ở một tháng trước đã nhận ra trong gia tộc đã có kẻ phản bội, cho nên kẻ phản bội khẳng định vẫn còn có người khác!”

Johnson nói làm Lý Dật chợt trầm mặc. nguyên bản hắn cũng cho rằng kế hoạch của Johnson là không tệ, thế nhưng hôm nay kẻ phản bội lại giảo hoạt như vậy, kế hoạch của Johnson Xem như đã bị thất bại.

Đối với gia tộc Gambino mà nói. không trừ kẻ phản bội, giống như trên cổ lúc nào cũng bị gác một cây dao, đây là thập phần bất lợi.

“Lý, hiện tại tôi đã phong tỏa trang viên. đồng thời che đậy tin tức điện tử. kẻ phản bội khẳng định sẽ sốt ruột, tôi lường trước trong vòng hai ngày hắn sẽ nghĩ biện pháp chạy ra trang viên.” Johnson thấy Lý Dật không nói lời nào, lại mở miệng: “Vì muốn đưa lực ảnh hưởng của cuộc quyết chiến lần này hạ xuống thấp nhất, gia tộc của tôi và gia tộc Qiesi Jarno đã đạt thành hiệp nghị tại thể lực chính đàn. không cho phép thuê dong binh bên ngoài, nếu như người của anh có thể tiến hành ám sát với nhân vật thủ lĩnh của đối phương, sẽ tạo thành ảnh hưởng trí mạng đối với sĩ khí của bọn họ.”

“Johnson, lúc cha cậu chết tôi đã từng có ý nghĩ này.” Lý Dật cau mày: “Tôi cũng nhờ quan hệ bên cục điều tra liên bang để điều tra địa điểm ẩn thân của bọn họ, thế nhưng cho tới bây giờ còn không có tin tức.”

Đối với chuyện này. Lý Dật cũng có vẻ thập phần phiền muộn. hiển nhiên. thủ lĩnh bên phía gia tộc Qiesi Jarno cũng đoán được cuộc quyết chiến lần này sẽ có hành động ám sát, cho nên đã sớm tuyển chọn ẩn nấp.

So sánh mà nói, hành động của Edward đủ dùng từ ngu xuẩn để hình dung, hoàn toàn không phù hợp với tác phong trước kia của hắn!

“Xem ra đối thủ rất khó đối phó, nếu như vậy. bên chỗ anh khoan hãy hành động. chờ có kế hoạch cụ thể tôi sẽ liên lạc anh.” Johnson nói xong liền trực tiếp cắt đứt điện thoại, thoát nhìn tựa hồ không muốn cho kẻ phản bội đi qua khoảng thời gian này liên hệ với bên ngoài.

Nghe trong điện thoại truyền ra thanh âm tí tách. vùng lông mày Lý Dật cũng nhíu lại, hắn biết rõ, với thể cục hiện tại. gia tộc Gambino muốn thắng lợi trong trận quyết chiến này hầu như không có khả năng. có thể bảo tồn được thực lực cũng là rất khó. Hơn nữa muốn bảo tồn thực lực thì cần phải sớm diệt trừ được kẻ phản bội, bằng không để kẻ phản bội chạy đi làm thủ hạ cho bên phía gia tộc Qiesi Jarno, đây sẽ là đả kích trí mạng đối với gia tộc Gambino!

Như vậy ưu thế khi gia tộc Gambino dùng máu tươi để đổi lấy sĩ khí sẽ hóa thành bọt nước!

Tuy rằng những năm gần đây gia tộc Gambino nỗ lực tẩy trắng, thế nhưng thu nhập về sinh ý ma túy vẫn là một trong những thu nhập chủ yếu của gia tộc. Làm người phụ trách buôn bán ma túy cho gia tộc, Raphael tuyệt đối được Xem ra một thành viên trung tâm của gia tộc. Dựa theo quy củ của gia tộc Gambino, toàn bộ thành viên trung tâm đều có quyền lợi có tòa biệt thự riêng của mình trong trang viên gia tộc, Raphael cũng không ngoại lệ.

Biệt thự số bảy là biệt thự của Raphael. biệt thự của hắn chỉ cách biệt thự mà gia tộc Gambino riêng dành cho Lý Dật chỉ có năm mươi thước.

Trong đại sảnh biệt thự số bảy. Raphael ngồi trên sofa, đang rít mạnh Xì gà. Gạt tàn thuốc trước người hắn chứa đầy tàn thuốc, có điều chỉ hút một chút đã dụi tắt, trong đại sảnh khói thuốc mông lung.

Dưới ngọn đèn, biểu tình Raphael thoát nhìn thập phần Xấu Xí, vùng lông mày của hắn chăm chú cau chặt lại, hình thành một chữ Xuyên. Khi hắn vừa dụi tắt điếu Xì gà thứ mười ba. một người da đen mặc tây trang màu đen đi vào biệt thự.

Người da đen Xuất hiện làm khóe mắt Raphael nhảy lên kịch liệt, trong lòng càng dâng lên trực giác không tốt, thậm chí thân thể hắn nhịn không được mà run rẩy lên!

Thân là người phụ trách buôn bán ma túy cho gia tộc Gambino, tình huống như vậy rất ít khi hiện trên người Raphael!

“Hiện tại trang viên bị phong tỏa, điện tử tin tức cũng bị che đậy, làm sao bây giờ?” Mắt thấy đại hán da đen đi tới bên cạnh, sắc mặt Raphael Xấu Xí hỏi thăm Đại hán da đen lạnh lùng nhìn Raphael, dùng một giọng nói không có chút cảm tình: “Năm giờ sau, gia tộc Qiesi Jarno sẽ phát động Xung phong đối với gia tộc Gambino. đến lúc đó trang viên khẳng định đại loạn, Andrew Luofu dù có giảo hoạt cũng sẽ không có thời gian canh chừng người chăm chăm, người có thể nhân lúc này mà chuồn ra.”

“Đều chuẩn bị hết rồi?” Nghe được đại hán da đen nói, vùng lông mày nhú chặt của Raphael thoáng buông lỏng một chút.

Đại hán da đen lạnh lùng gật đầu: “Nửa tiếng đồng hồ sau, người dẫn người đi về phía Nam.”

Mắt thấy đại hán da đen gật đầu, Raphael lâm vào trầm tư, tựa hồ đang suy nghĩ kế hoạch hay có được hay không.

“Lần Xung phong này là chế định riêng cho chúng ta, bỏ qua cơ hội này, người đừng mong rồi được tòa trang viên này.” Đại hán da đen thấy Raphael do dự, lạnh lùng nói một câu, sau đó không đợi hắn đáp lời, trực tiếp rời đi.

Nhìn theo đại hán rời đi, Raphael run rẩy rút điều Xi gà, châm lửa rít mạnh. Tình tự của hắn thoát nhìn có chút khẩn trương, tựa hồ muốn dùng nicotin gây tê Chính mình.

Hai mươi phút sau, Raphael mang theo hai gã cận vệ rời khỏi biệt thự.

Nhưng khi hắn dẫn người đi tới tường vây phía Nam trang viên thì chung quanh chợt nổi sáng đèn, một thanh âm u lãnh truyền ra: “Raphael tiên sinh, đã trễ thế này, ngài muốn đi đâu?”

Ngạc nhiên nghe thanh âm, trong lòng Raphael không khỏi kinh hoàng. Hắn theo bản năng hướng chỗ thanh âm nhìn lại, chỉ thấy một thanh niên Vóc người khô ngô từ trong rừng cây bên cạnh biệt thự đi ra. Phía sau thanh niên có hơn mười người đi theo. những người đó đều mang theo vũ khí. ánh mắt nhìn Raphael thập phần bất thiện. Bởi trong lòng có quỷ, Raphael có chút khẩn trương, bất quá tố chất tâm lý của hắn Xuất sắc hơn người bình thường nhiều. cũng không biểu hiện sự khẩn trương trên mặt, mà cố ý hừ lạnh một tiếng: “Người là gì vậy? Ta đi đâu còn phải hỏi báo với người sao?”

“Mang đi.”

Nghe được lời nói kiêu ngạo của Raphael, thanh niên lạnh lùng hạ mệnh lệnh. Hắn vừa thốt lên Xong, những bảo tiêu phía sau không nói một lời, đi thẳng tới chỗ Raphael vây quanh!

“Chết tiệt, người biết người đang làm gì không? Dù là lão Locke cũng không dám làm như vậy với ta!” Raphael biểu ra thoát nhìn thập phần tức giận, thế nhưng trong lòng lại khẩn trương tới cực điểm

Nhưng những bảo tiêu gia tộc Gambino không hề để ý tới lời hắn nói. trong sự phản kháng phẫn nộ của hắn. trực tiếp đem hắn và thủ hạ trời lại.

“Raphael tiên sinh, Johnson thiếu gia nói, đêm nay ai dám tự ý rời đi, người đó là kẻ phản bội.” Nhìn biểu tình phẫn nộ của Raphael. thanh niên lạnh lùng cười: “Cho nên nếu người không vừa lòng. cứ đi tìm Johnson thiếu gia mà giải thích!”

Ngạc nhiên nghe được thanh niên nói, trong lòng Raphael bỗng nhiên tuôn ra một ý niệm đáng sợ: Hắn đã bị lợi dụng!

382. Chương 332: Tuyệt Cảnh.

Bất thành linh cái ý niệm này dâng lên, làm cho diễn cảm phẫn nộ trên mặt Rafael nháy mắt biến mất thất tung. đôi con ngươi của hắn đột ngột phóng đại, trong đôi con ngươi tản mát quang mang hoảng sợ.

Là một trong những người phụ trách công tác phòng vệ trang viên gia tộc Gambino, nói riêng về quyền lợi thì Karma cùng Pascal tương đương ngang bằng nhau. Nhưng bởi vì nguyên do Xuất thân bối cảnh, mà con đường lẫn lộn của Karma không hề dễ dàng giống như Pascal.

Bất quá Karma cũng biết cơ hội để hắn quật khởi nằm ngay phía trước. Hắn theo trong miệng thủ hạ nghe được tin tức Johnson đã mang Pascal đi tìm Locke nói chuyện Karma mơ hồ đoán ra điều gì ở trong đó, làm cho hắn không khỏi mừng rỡ. Karma cũng không phải dạng người ngu Xuẩn, ngược lại hắn phi thường rõ ràng, lần này gia tộc Gambino gặp nguy nan, chính là một cơ hội tốt để cho hắn quật khởi. Nếu gia tộc

Gambino có thể vượt qua được đoạn thời kỳ khó khăn này, nếu Johnson Xuống tay với hai ông cháu Locke và Pascal như ở trong dự tính, vậy thì hẳn đã nắm chắc chuyện tình quật khởi rồi.

Chứng kiến vẻ mặt Rafael tái nhợt, Karma biết Rafael đang chột dạ, trên gương mặt của hắn không khỏi lộ ra nụ cười hưng phấn.

“Mang đi!” Karma vung tay lên, dẫn người bỏ đi.

Lúc này, Rafael không muốn phản kháng, tuy rằng trong lòng hắn mơ hồ đoán ra mình bị lợi dụng, nhưng khi chân tướng chưa được phân minh rõ ràng. thì hắn vẫn bảo trì trầm mặc.

Tại hắn Xem ra, nếu như không phải bị người ta lợi dụng, vậy thì Johnson cũng không có bằng chứng Xác minh hắn chính là phản đồ!

Mười mấy phút đồng hồ sau, Karma áp giải Rafael đi tới biệt thự.

Khi Rafael trông thấy Johnson thì trên mặt của hắn đã không còn tìm thấy chút cảm Xúc khủng hoảng nào, ngược lại, hắn bài trừ ra biểu tình phẫn nộ.

“Johnson, cậu muốn làm gì?” Nhìn vẻ mặt bình tĩnh của Johnson, trong lòng Rafael có chút khiếp sợ. tuy nhiên hắn vẫn lên tiếng chất vấn Johnson.

“Rafael, ông nói Xem tôi muốn làm gì?” Johnson nhìn thẳng vào cặp mắt phẫn nộ của Rafael. trầm giọng hỏi.

Đối diện với ánh mắt bình tĩnh của Johnson, Rafael lại hơi có điểm chột dạ, hắn chỉ cảm thấy ánh mắt kia giống như có khả năng nhìn thấu được nội tâm của hắn. Để cho hắn đứng ở trước mặt Johnson. không hề có bí mật nào đáng nói.

“Vừa rồi ta cảm thấy ở trong biệt thự quá mức ngột ngạt, cho nên mới dẫn người đi ra ngoài tản bộ một vòng mà thôi.” Khi Johnson tỏa ra áp lực, Rafael liền chủ động mở miệng giải thích.

Nghe Rafael giải thích Xong, Johnson khẽ mỉm cười thế nhưng nụ cười trong lại thực quỷ dị: “Đường như vừa rồi tôi không hỏi ông đi làm gì. Tại sao mà phải khẩn trương như thế chứ?”

Chứng kiến nụ cười âm trầm của Johnson, Rafael chỉ cảm thấy ở trong lòng như có một ngọn đại sơn đang đè nặng. khiến cho hắn vô cùng khó chịu. Hắn định mở miệng giải thích. nhưng Johnson lại không cho hắn cơ hội này: “Rafael, luận vai vế trong gia tộc, ông là trưởng bối của tôi, hẳn là tôi phải gọi ông một tiếng chú Rafael. Luận tư lịch, ông đã phụ trách sinh ý thuốc phiện mười mấy năm qua, căn bản một gã công tử phong lưu bay bướm như tôi đây có thể so sánh! Cha tôi còn tín nhiệm ông như vậy. Vì sao ông lại phản bội gia tộc Gambino đây? Chẳng lẽ trong lòng ông không có một chút danh dự của gia tộc hay sao?”

Johnson nói làm cho Rafael không khỏi biến đổi sắc mặt!

“Cậu nói bậy bạ gì vậy.” Rafael cố gắng biện giải.

Johnson lạnh lùng chen ngang: “Rafael, ông không phải chối tội. Sự thật đã chứng minh hết tất cả rồi.”

“Johnson, ta thừa nhận năng lực biểu diễn của cậu rất Xuất sắc. đã lừa gạt được mọi người trong bao nhiêu năm qua. Cậu mới chính là người thích hợp thừa kế gia tộc Gambino nhất!” Rafael không nhanh không chậm nói: “Nhưng chỉ dựa vào chuyện ta dẫn người đi dạo ở trong trang viên, mà cậu khép ta trở thành phản đồ, đây là một hành vi cực kì ngu Xấu! Ta nói cho cậu biết. nếu cậu Xử lý ta. thì cái bọn phản đồ chân chính sẽ ở một bên cười trộm, cậu liền rơi vào bẫy của bọn chúng!”

“Vậy sao?” Johnson cười lạnh nhìn chằm chằm vào Rafael: “Vừa rồi tôi sai người phong tỏa trang viên. chặn hết mạng lưới điện tử, ông đoán thử Xem vì sao tôi phải làm như vậy?”

Lúc này đây, Rafael lựa chọn trầm mặc.

“Mục đích tôi làm như vậy chỉ là vì muốn chặt đứt mối liên hệ giữa ông và đám tâm phúc của ông mà thôi. Đoạn thời gian vừa rồi, bọn gia tộc Qiesi Jarno ồ ạt triển khai tấn công. người của ông cũng lộ ra chân tướng rồi.” Johnson gần từng chữ nói tiếp: “Tôi đã khống chế được bọn hắn. bọn hắn cũng khai hết thủy. Ông thử nghĩ Xem, có cần phải quan co nữa hay không đây?”

Johnson nói ra những lời này, nhất thời khiến cho Rafael chấn động. con người của hắn đột ngột phóng đại, trên khuôn mặt đã tràn ngập biểu tình không dám tưởng tượng: “Không có khả năng!”

“Chẳng lẽ ông không tin bọn hắn đã bị tôi chế phục hay sao? Có muốn gọi điện thoại cho bọn hắn không?” Johnson trầm giọng: “Tôi còn đang muốn nhờ vả ông, thuyết phục bọn hắn thay đổi thái độ a! Nếu ông nguyện ý gọi cú điện thoại này, tôi cam đoan sẽ tha tội chết cho ông.”

Sắc mặt của Rafael trở nên khó coi, thân là người phụ trách phương diện sinh ý thuốc phiện. hắn thuộc dạng cáo già thành tinh. Thế nhưng một khắc này. hắn lại không đoán được lời nói của Johnson là thật hay giả.

Ngay tại khi Rafael đang hoang mang, thì bỗng nhiên Nissen chạy vào trong đại sảnh.

Vốn dĩ Andrew Loufu đang ngồi dựa lưng trên ghế sofa, Xem Johnson trình diễn. Đột nhiên chứng kiến Nissen tiến vào đại sảnh, liền nhíu mày hỏi: “Nissen, đã xảy ra chuyện gì sao?”

lấy hiểu biết của Andrew Loufu đối với Nissen, nếu như không có chuyện tình khẩn cấp, Nissen nhất định sẽ không tùy ý vào trong đại sảnh.

“Tiểu thư, bọn gia tộc Qiesi Jarno lại phát động tấn công trang viên, hơn nữa thế công còn rất mạnh.” Nissen khẩn trương bẩm báo.

Nghe Nissen nói Xong, biểu tình của Andrew và Johnson đồng thời trở nên khó coi. Con Rafael lại giống như là nghe được bí mật kinh thiên động địa, Nhất thời hai mắt tròn tròn!

Cơn thất thần ngắn ngủi qua đi. về mặt của Rafael không ngừng biến ảo, cuối cùng hắn cắn răng, ngữ Xuất kinh nhân, nói: “Johnson, phản đồ lớn nhất trong gia tộc Gambino chính là Gandalf Nếu như ta đoán không sai, lần tấn công này của bọn Qiesi Jarno mục đích là muốn hỗ trợ cho Gandalf rời đi.”

“Nếu cậu không muốn gia tộc bị tổn thất nặng nề, vậy thì mau chóng phái người đi bắt tên hỗn đản kia. nếu để cho hắn trốn thoát. gia tộc Gambino cũng Xong đời!” Rafael cắn nát khóe miệng. khi nói chuyện có vài giọt máu tươi chảy ra bên ngoài. nhưng hắn lại không chút mảy may quan tâm, mà gắt gao nhìn chăm chăm vào Johnson.

Câu nói của Rafael liền giống như một đạo thiên lôi nổ vang ở trong đầu Johnson và Andrew. khiến cho hai người ngẩn ra. Nhưng ngay sau đó. Andrew Loufu khẩn trương lên tiếng: “Nissen, mau, triệt bỏ hệ thống ngăn chặn điện tử, nhất định phải bắt bằng được Gandalf, không thể để cho hắn chạy thoát ra khỏi trang viên!”

Vừa nghe Andrew Loufu phát mệnh lệnh. Nissen không dám chậm trễ. nhanh chân chạy ra khỏi biệt thự.

“Rafael, tốt nhất là ông nên cầu nguyện cho Gandalf chưa rời khỏi trang viên. Nếu không, ông sẽ chết một cách rất thê thảm!” Ngay khi Nissen chạy đi. đồng thời Johnson sắc mặt khó coi, nhìn Rafael nói.

Nguyên bản, sau khi phát lệnh phong tỏa trang viên, hết thấy đều nằm trong dự tính của Johnson. Đám phản đồ sẽ nghĩ cách rời khỏi trang viên, như vậy liền rơi vào cạm bẫy do hắn bố trí mai phục.

Chỉ là không có nghĩ được, Gandalf lại đem Rafael ra làm vật hy sinh.

Vốn tâm tình của Rafael cũng rất khẩn trương, thế cho nên khi Johnson nói ra, hắn không phân biệt được đâu là thật giả. Nhưng sau khi Xác định rõ âm mưu của Gandalf, bỗng nhiên Rafael trở nên thoải mái hơn rất nhiều, đối diện với uy hiếp của Johnson, hắn chẳng những không có sợ hãi, mà ngược lại còn ảm đạm cười: “Cậu sẽ không giết ta, cậu còn cần ta làm một việc cho gia tộc này.”

“Đó là dưới tình huống bắt được Gandalf, nếu hắn thoát được. hừ.” Johnson không nói tiếp, nhưng ý tứ lại phi thường rõ ràng. Nếu như không bắt được Gandalf, thì không chỉ gia tộc Gambino gặp tai ương ngập đầu, mà ngay cả Rafael cũng sẽ phải chết, không thể nghi ngờ.

Đối với chuyện này, bản thân Rafael cũng thập phần rõ ràng, hắn không nói thêm gì nữa. mà cau mày trầm tư.

Mười phút sau, Nissen truyền lại một tin tức, khiến cho Andrew và Johnson uể oải: “Gandalf thừa dịp gia tộc Qiesi Jarno tấn công, đã chạy thoát ra khỏi trang viên rồi!”

Tin tức này khiến cho sắc mặt của hai người trở nên dị thường khó coi. Johnson ngậy ngốc đứng ở một bên, nhân thần của hắn có chút trống rỗng. Đường như, hắn đã nhìn thấy được tương lai của mình và tương lai của gia tộc Gambino vậy.

Đúng theo như Rafael đã nói, gia tộc Qiesi Jarno dồn lực mạnh mẽ tấn công vào trang viên Gambino, mục đích chính là muốn để cho Gandalf có cơ hội trốn thoát mà thôi, cũng không định liều chết cùng với đối phương.

Nửa giờ sau, gia tộc Qiesi Jarno đành chỉ tấn công, bọn hắn lưu lại một số người mai phục ở bên ngoài trang viên Gambino, con toàn bộ những người khác thì đều tự phản hồi lại căn cứ địa.

Ba giờ sáng, trên những con đường quốc lộ của thành phố New York cũng không tỏ vẻ hiu quạnh lắm, ngược lại, Xe cộ càng đông đúc hơn, đây phần lớn đều là những người sống về đêm, đang chuẩn bị trở về nhà nghỉ ngơi.

Một chiếc Xe hơi màu đen đang chạy băng băng trên đường, Gandalf ngồi ở ghế phía sau, diễn cảm nhận, chỉ là nơi khóe miệng của hắn lại Xuất hiện một nụ cười như ẩn như hiện. trong nụ cười đan Xen theo một cổ hưng phấn không thể che giấu.

Tuy rằng bởi vì Johnson bỗng dưng hoành không Xuất thế, làm rối loạn kế hoạch ban đầu của hắn, nhưng cuối cùng hắn vẫn trốn thoát thành công.

“Chạy nhanh lên một chút.” Mặc dù đã tiến ra khỏi trang viên gia tộc Gambino, nhưng Gandalf vẫn chưa cảm thấy an toàn. Hắn biết rõ. vô luận là người trong gia tộc, hay là người của Lý Dật, cũng đều đang điên cuồng truy tìm hắn.

Bởi vì, Gandalf phi thường rõ ràng, hắn chính là nhân vật mấu chốt có khả năng thay đổi kết quả của trận chiến này!

Đúng theo như Gandalf suy nghĩ, Johnson quả thật đã nhờ Lý Dật trợ giúp.

Lý Dật thật không ngờ, phản đồ của gia tộc Gambino lại trốn thoát thành công. Biểu hiện lúc trước của Johnson có thể nói là quá mức hoàn mỹ. khiến cho hắn tin tưởng vững vàng. Thế nhưng sau khi Lý Dật nghe được Johnson thông báo, Gandalf phản đồ của gia tộc Gambino đã chạy thoát ra khỏi trang viên, thì hắn lại hết sức kinh ngạc.

Bất quá ngay sau đó Lý Dật cũng bình thường trở lại, tuy rằng hắn không có tiếp Xúc qua nhiều với Gandalf. nhưng lần trước ở trang viên Gambino, đã từng cùng Gandalf thảo luận về tri thức Thái Cực Quyền.

Qua một hồi, Gandalf đã lưu lại ấn tượng sâu đậm ở trong lòng Lý Dật. Mặc dù là người ngoại quốc, nhưng Gandalf đối với cách lý giải Thái Cực Quyền, thậm chí còn vượt Xa cả người Trung Quốc. Điều này khiến cho Lý Dật phải nhìn hắn bằng cặp mắt khác Xưa. đồng thời cũng âm thầm bội phục Gandalf.

Thông qua một lần bồi chuyện duy nhất với hắn, Lý Dật cho rằng Gandalf và Yến Nam Thiên ở quốc nội là cùng một dạng người! Khí tức nội liễm!

Thế nhưng, Yến Nam Thiên dùng năng lực của mình, làm cho Yến gia khuếch trương thế lực cấp tốc, trở thành thái tử của giới giang hồ phương Bắc. Còn Gandalf thì ngược lại, hắn không đem quang vinh của gia tộc trở thành tính mạng của mình. Mà hắn lại vì lợi ích cá nhân, đi phản bội lại gia tộc Gambino. tiết độ quang vinh của gia tộc!

Nói khó nghe hơn một chút, thì ở trong lòng Gandalf, quang vinh của gia tộc Gambino không đáng giá một Xu.

Johnson hướng Lý Dật đưa ra lời khẩn cầu, muốn Lý Dật thông qua mạng lưới quan hệ ở cục điều tra liên bang, cố gắng truy tìm tung tích của Gandalf. rồi dùng thời gian nhanh nhất tóm cổ Gandalf.

Lý Dật phi thường rõ ràng, Gandalf trốn thoát đối với gia tộc Gambino có ảnh hưởng to lớn đến nhường nào. Vậy nên hắn không dám chậm trễ đáp ứng Johnson, nhưng làm cho Lý Dật thật không ngờ chính là. Gandalf phẳng phất như đã biến mất khỏi thế gian, căn bản không có một chút tin tức nào.

Thậm chí, Haise Lin còn rành mạch nói với Lý Dật rằng: “Lý, tôi không phải là thượng đế. Tuy rằng hệ thống tình báo trong cục điều tra liên bang lợi hại, nhưng dù sao cũng có điều hạn chế. Gandalf hao phí tâm tư chạy ra khỏi trang viên gia tộc Gambino. như vậy hẳn tuyệt đối sẽ không lộ diện!”

Khi nghe Haise Lin nói, mặc dù Lý Dật cảm thấy hơi thất vọng, nhưng cũng không có hoài nghi điều gì.

Sáng sớm ngày thứ hai. chuyện tình Lý Dật và Johnson lo lắng. rốt cuộc cũng xảy ra: “Gandalf hướng thể giới ngầm cả thế giới, tuyên bố rằng mình đã chính thức rời khỏi gia tộc Gambino!”

Tin tức này giống như một cơn gió bão, thổi ngang qua thế giới ngầm cả thế giới. Nguyên bản gia tộc Gambino đang bị vây ở nhược thế, cũng hoàn toàn rơi vào trong tuyệt cảnh!

Thậm chí. . .nói không khoa trương chút nào. Gandalf làm phản, còn chấn động hỒn cả tin tức Edward bị ám sát.

Tất cả chuyện này đơn giản bởi vì thân phận của Gandalf.

Không nói hẳn là em trai ruột thịt của Edward. Ngay cả ở trong gia tộc Gambino và hai phương diện hắc bạch lưỡng đạo, cũng có được quyền lực khủng bố. Tầm ảnh hưởng hoàn toàn có thể so sánh với AndreW Loufu, người thừa kế gia tộc!

Một nhân vật thượng tầng như vậy, thế mà khi gia tộc Gambino đứng ở trên bờ vực nguy nan. hẳn lại lựa chọn làm phản, không thể nghi ngờ là đã giáng cho gia tộc Gambino một cái bạt tai đau đớn!

Nguyên bản, sau khi Edward chết đi, gia tộc Gambino hoàn toàn bị vây ở trong hoàn cảnh tồi tệ. Lòng tin của những gia tộc đồng minh lung lay dữ dội. thật vất vả mới giữ vững được trận tuyến chiến hỏa, gia tăng thêm lòng tin cho đám người đồng minh. Hiện giờ Gandalf tuyên bố thoát ly khỏi gia tộc Gambino. hết thấy mọi cố gắng lúc trước của gia tộc Gambino đều tan biến như bong bóng Xà phòng.

Trang viên gia tộc Gambino.

Trong thư phòng tòa biệt thự trung tâm, Andrew vẫn mặc một thân trang phục màu đen giống như thường ngày. ngồi ở trên ghế sofa, nhúu mày suy tư. Từ sau khi gia tộc Gambino và Qiesi Jarno khai chiến, nàng cũng chưa từng chớp mắt. Nhìn vẻ mặt của nàng so với ngày hôm qua càng tiêu tụy hỒn. hốc mắt hăm sâu không nói. trong đôi mắt còn chằng chịt rất nhiều tơ máu. Nguyên bản, trong đôi con ngươi màu Xanh lạnh lùng kia, đang tản mát ra thần sắc lo lắng.

Từ sau khi Gandalf tuyên bố thoát ly khỏi gia tộc Gambino, nàng đã nhận được bảy tám cuộc điện thoại, đều là của những gia tộc đồng minh gọi tới. Nội dung mười phần thống nhất: “Bọn hắn sẽ giải trừ quan hệ đồng minh cùng gia tộc Gambino. hỒn nữa cũng rút lui khỏi cuộc chính biến Ủy ban mafia.”

Đối với kết quả này, ngay khi biết được Gandalf thoát ly khỏi gia tộc, nàng liền đoán ra. Andrew Loufu có vẻ thập phần bình tĩnh trước hành vi a dua của đám gia tộc đồng minh kia. Thế nhưng Andrew lại hiểu rõ, cái gọi là quan hệ liên minh chẳng qua cũng chỉ vì lợi ích, hiện giờ gia tộc Gambino thân hãm tuyệt cảnh, không thể mang đến lợi ích cho bọn hắn, ngược lại có thể sẽ mang đến tai họa. Dưới một dạng tình huống này. những gia tộc đồng minh kia giải trừ mối quan hệ với Gambino mặc dù có điểm bất nhân bất nghĩa, tuy nhiên nó lại là sự thật hiển nhiên.

Andrew Loufu lo lắng cho tương lai của gia tộc Gambino, Johnson cũng không ngoại lệ.

Mặc dù biểu hiện ngày hôm qua của vị công tử ăn chơi nhất Xã hội thượng lưu này, khiến cho người ta phải than thầm sợ hãi, thế nhưng đối mặt với tình huống bây giờ, hắn cũng là vô pháp Xoay sở.

“Johnson...” Andrew Loufu cau mày nhìn thoáng qua Johnson, khóe miệng có chút thống khổ: “Dựa theo tốc độ này đi Xuống, chờ đến buổi chiều, cơ hồ toàn bộ những gia tộc đồng minh đều sẽ giải trừ mối quan hệ với chúng ta.”

Nghe Andrew Loufu nói Xong, Johnson chỉ cảm thấy toàn thân dâng lên một cỗ cảm giác vô lực. Nguyên bản, nếu dựa theo kế hoạch của hắn. sau khi giải trừ được nguy cơ nội bộ, có thể thông qua phương thức phòng thủ, kiên trì chống chọi lại thế công của gia tộc Qiesi Jarno, như vậy sẽ không tạo thành tổn thất quá lớn. Chỉ cần gắng gượng qua mười ngày thời gian. trận chiến này sẽ phải ngổ vào bàn đàm phán. Đến lúc đó. lấy vài chục năm uy tín và mạng lưới quan hệ của gia tộc Gambino. vị tất đã chịu cam bái hạ phong.

Nhưng hiện giờ. những gia tộc đồng minh giải trừ mối quan hệ với gia tộc Gambino. hỜn nữa còn rút lui khỏi trận chiến này. đây một mình gia tộc Gambino vươn lưng ra nghênh chiến!

Lấy thực lực hiện giờ của gia tộc Gambino. một hai lần đổ máu phản kích là có thể. nhưng nếu muốn duy trì thời gian mười ngày, đó là chuyện vô kế khả thi!

“Chị, hiện giờ biện pháp duy nhất chỉ còn cách đem ra lợi ích thật lớn. hấp dẫn những gia tộc đồng minh kia...Có thể bọn hần sẽ vì lợi ích cự đại mà động tâm tư.” Johnson đề nghị nói.

Andrew Loufu nhẹ nhàng lắc đầu: “Vô dụng thôi. lợi ích chứng thực là khiến cho bọn hần động tâm Thế nhưng chính biến ủy ban mafia liên lụy đến rất nhiều người. Tuy rằng bọn hần động tâm, nhưng tuyệt đối sẽ không nguyện ý đi theo chúng ta, khi mà gia tộc Gambino chúng ta đang bị vây ở trong tình huống khó khăn.”

“Vậy dùng lợi ích hấp dẫn đám người ở trong chính giới thì sao? Tuy rằng song phương đã đạt thành hiệp nghị, những hiệp nghị cũng có thể thay đổi cơ mà. Chỉ cần chúng ta buông tha lợi ích của gia tộc.” Johnson lại đề Xuất một câu.

Nghe Johnson nói, Andrew Loufu khẽ mỉm cười, nụ cười trông thật chua xót: “Johnson, em chưa giao tiếp cùng đám người ở chính giới này bao giờ. Nên không biết bọn chúng giảo hoạt đến mức nào đâu...Àn. lấy tình trạng hiện tại của gia tộc chúng ta, bọn chúng không ném đá Xuống giếng đã là hiếm thấy rồi, càng đừng nói đến chuyện ra mặt trợ giúp chúng ta.”

“Ném đá Xuống giếng?” Mặc dù Johnson không biết câu nói này. Bất quá chỉ số IQ của hần rất cao, trong nháy mắt liền minh bạch ý tứ của Andrew.

Gambino bại trận, sẽ ảnh hưởng đến lợi ích của một số người. Thế nhưng, những người đó đều không hoàn toàn phụ thuộc. dựa dẫm vào gia tộc Gambino, mà lại nói về thực lực thì cũng là tương đương. thậm chí tiềm lực còn mạnh mẽ hơn Gambino vài phần! Gia tộc Gambino bại trận đối với bọn họ, lợi nhiều hơn là hại!

Hiểu được điểm này, Johnson lựa chọn trầm mặc. Nhất thời. bầu không khí ở trong thư phòng tràn ngập khí tức nặng nề.

Ngay tại khi Andrew Loufu và Johnson đang vô kế khả thi bởi vì chuyện tình Gandalf làm phản. Thì Lý Dật cũng nhận được một cuộc điện thoại, người gọi đến chính là Nick, tộc trưởng của gia tộc Heyde Gus!

“Lý thân ái. ta nghĩ, chúng ta có chuyện để thương lượng!” Sau khi liên lạc vừa chuyển, Nick hành Văn gây gợn nói.

Bỗng nhiên nghe được thanh âm của Nick, trong lòng Ly Dật không khỏi gợn lên một tia ba đào, thâm nghĩ :“Lão già này, tìm ta có chuyện gì đây?”

383. Chương 333: Đề Nghị Mê Người

Một cơn mưa to làm nhiệt độ không khí New York thoáng giảm Xuống một ít, những hai ngày sau, nhiệt độ lại lần nữa thăng lên. Cả tòa thành thị phảng phất giống như một cái lồng hấp. trăm muợn khó chịu vô cùng.

Mặc dù khí trời rất nóng, thế nhưng khu phố Tàu vận động người hết chỗ, trong đó đại khái đều là du khách từ bên ngoài đến.

Lý Dật ở trong một khách sạn của người Hoa gặp mặt Haise Lin. Thân là thành viên của cục điều tra liên bang Mỹ. Haise Lin cũng không giống như những nữ nhân bình thường ở trong mùa hè luôn khoe thân thể mê người. mà mặc một bộ tây trang nữ tính chính thống, tóc dài màu vàng kim dưới ánh mặt trời lóe lên vô cùng chói mắt. Cũng giống như lần đầu tiên Lý Dật nhìn thấy nàng, nàng vẫn đeo kính đen che đi ánh mắt sắc bén. nhưng không cách nào che giấu được khí chất khác hẳn với những cô gái khác.

Nhìn thấy Haise Lin. Lý Dật theo bản năng nghĩ tới Trần Lâm, từ lần trước Trần Lâm rời khỏi Los Angeles, sau đó cũng không thấy nàng liên hệ Lý Dật. Lý Dật từng nỗ lực gọi điện thoại cho Trần Lâm, thế nhưng vẫn không cách nào gọi được.

“Đang nghĩ gì vậy?” Nhìn thấy ánh mắt Lý Dật nhìn về phía mình có chút dị thường, Haise Lin có chút nghi hoặc hỏi thăm

“Thấy cô làm tôi nhớ tới một người.” Lý Dật Xấu hổ cười cười, sau đó hỏi: “Haise Lin. cô biết dụng ý của Nick khi tìm tôi không?”

Trước đó, sau khi Lý Dật nhận được điện thoại của Nick, Nick chỉ nói có chuyện muốn gặp mặt hắn, đồng thời phái Haise Lin tới đón Lý Dật đến trang viên của gia tộc Hyde Gus, về phần mục đích gặp mặt, Nick cũng không nhắc tới.

“Không biết.” Haise Lin lắc đầu: “Ông Nick chỉ bảo tôi tới đón anh đến trang viên.” Dứt lời, Haise Lin như có ý vô ý nhìn Lý Dật: “Lý, kỳ thực anh hẳn là đã đoán được.”

Lời nói thình lình của Haise Lin nhất thời làm Lý Dật nhỡ tới lần đó trong điện thoại. Haise Lin từng nói qua với hắn: “Lý, tôi kiến nghị anh từ giờ trở đi không nên tham dự trận quyết chiến này, mặc dù cuối cùng gia tộc Gambino có thất bại, bằng vào quan hệ giữa anh với gia tộc của tôi, gia tộc Qiesi Jarno cũng không dám hạ thủ đối với anh” Bên tai quanh quẩn lời kiến nghị lúc đầu của Haise Lin, biểu tình Lý Dật trở nên có chút cổ quái, hắn hiểu được, tên cáo già狡 hoạt Nick hơn phân nửa đã nhìn ra gia tộc Gambino không thể chống đỡ nổi nữa, cho nên muốn tìm hắn bàn chuyện về tư liệu vũ khí tác chiến của quân đội. Căn cứ cách phân phối lợi ích trước đó, gia tộc Gambino chiếm định mức rất nặng, nếu gia tộc Gambino rơi đài, như vậy những định mức này sẽ phân phối chỉ cho Lý Dật và gia tộc Hyde Gus. Có thể nhận thấy được sắc mặt Lý Dật có chút phức tạp, Haise Lin cũng không nói gì nữa, mà chủ động mở cửa Xe cho Lý Dật, đợi sau khi Lý Dật tiến vào Xe, khởi động máy.

Cũng giống như trang viên gia tộc Gambino, trang viên gia tộc Hyde Gus cũng không nằm trong khu người giàu có, mà nằm ở vùng ngoại thành.

Bốn mươi phút sau. Haise Lin lái Xe đưa Lý Dật đến ngay cửa trang viên gia tộc Hyde Gus. So sánh với trang viên gia tộc Gambino, trang viên gia tộc Hyde Gus chiếm diện tích nhỏ hơn một chút. Vật kiến trúc trong trang viên thoát nhìn thập phần chính quy. làm cho người ta có loại cảm giác giản đơn chuyên gia.

Xuyên thấu qua cửa lớn trang viên, nhìn vật kiến trúc sắp xếp thứ tự bên trong, Lý Dật không khỏi nhỡ tới biệt viện của Trần gia tại quận khu NJ ở quốc nội, hai địa phương đều có kiến trúc giản đơn, nghiêm túc.

“Haise Lin. lúc kiến tạo trang viên này, Nick là tộc trưởng, đúng không?” Lý Dật thu hồi ánh mắt, nhìn Haise Lin hỏi.

Trên gương mặt vốn đang bình tĩnh của Haise Lin lộ ra biểu tình kích động, ngạc nhiên nghe được Lý Dật nói, nàng nhanh nhẹn gật đầu: “Đúng vậy, khi đó là ông Nick làm tộc trưởng.”

Dứt lời, Haise Lin lại hiếu kỳ hỏi: “Lý, anh làm sao biết được?”

“Căn cứ phong cách bố cục và kiến trúc trong trang viên mà phán đoán ra được.” Lý Dật cười cười: “Tựa hồ bất luận là quân nhân của quốc gia nào cũng đều thích phong cách kiến trúc giản đơn.”

Haise Lin gật đầu. kích động nói: “Ông Nick là sự kiêu ngạo của lực quân nước Mỹ!”

“Nhìn cô dường như thập phần kích động.” Mất thấy Haise Lin vốn luôn luôn lãnh tĩnh lại có chút khác thường, Lý Dật hiếu kỳ hỏi.

Đầu tiên Haise Lin thở mạnh một hơi, sau đó cảm kích nhìn Lý Dật: “Lý, cảm ơn anh. là anh giúp tôi lần đầu tiên được bước vào tòa trang viên này!”

Haise Lin nói làm Lý Dật nhất thời hiểu được ẩn ý trong đó. Làm một trong những gia tộc lớn nhất trong chính đàn nước Mỹ, gia tộc Hyde Gus có được lịch sử lâu đời không nói, thế lực gia tộc phân bố toàn bộ nước Mỹ. là một gia tộc phi thường khổng lồ. Một gia tộc cường đại như vậy tự nhiên là không ít tình anh

nhân tài. mà đối với thành viên của gia tộc Hyde Gus mà nói, có thể bước vào trong tòa trang viên này cũng là một loại tương trưng cho thân phận, cũng là tiêu chí cho sự thành công!

“Phải nói lời cảm ơn chính là tôi, cô đã giúp cho tôi rất nhiều.” Lý Dật chỉ cười cười.

HaiSe Lin cũng không tiếp tục dây dưa trong việc này, mà giảm lại tốc độ Xe, mở cửa xe nhìn bảo tiêu ngay cổng chào hỏi, sau đó cho Xe đi vào trang viên.

Lý Dật gặp được Nick ở biệt thự số ba.

Làm người nắm quyền chân chính của gia tộc Hyde Gus, Nick cũng không ở lại đây. chủ nhân chân chính của biệt thự là tộc trưởng hiện tại của gia tộc Hyde Gus. Mặc dù đang ở trong trang viên của gia tộc mình, Nick vẫn mặc một thân quân trang như thường ngày, vẻ mặt của hắn vẫn nghiêm túc như trước. làm cho người ta có loại cảm giác không giận mà uy. Làm nhân vật tiêu chí của nước Mỹ, sự cường thế của hắn đã thâm nhập Xương cốt, không thể thay đổi. Nhưng khi nhìn thấy Lý Dật, gương mặt vốn nghiêm túc của hắn lại lộ ra dáng tươi cười nhàn nhạt.

“Lão gia hỏa. tâm tình của ông tựa hồ rất không sai.”

Nhìn thấy dáng tươi cười trên mặt Nick. Lý Dật cổ quái liếc mắt nhìn hắn. Nick có thể nghe ra ý tứ trào phúng hàm súc trong giọng nói của Lý Dật, hắn không lưu ý, mà đưa cho Lý Dật một miếng Xi gà, sau đó ý bảo Lý Dật ngồi xuống nói chuyện. Lý Dật tiếp nhận Xi gà. cũng không châm lửa, mà kinh ngạc nhìn Nick. chờ Nick nói ra dụng ý hôm nay gọi hắn tới đây.

“Lý, thoát nhìn cậu tựa hồ như muốn nhìn thấy hình dáng không Xong trong lòng tôi?” Nick không chút hoang mang châm Xi gà, phun ra một ngụm khói, đồng thời nhìn Lý Dật hỏi.

Lý Dật nói: “Tôi nghĩ. thân là minh hữu của gia tộc Gambino, mặc dù bởi vì một ít nguyên nhân mà không ra tay hỗ trợ, nhưng cũng không nên ở phía sau có hình dạng hã hê như vậy.”

“Lẽ nào cậu muốn cho tôi lộ ra biểu tình uể oải?” Nick hứng thú nhìn Lý Dật hỏi.

Đối mặt câu hỏi của Nick, Lý Dật cũng không trả lời, bởi vì hắn minh bạch rõ ràng, minh hữu cũng chỉ là liên minh lợi ích mà thôi, khi thực lực của một bên không theo kịp bên kia. như vậy quan hệ cũng đã đến lúc kết thúc.

Hôm nay gia tộc Gambino gặp phải nguy cơ trước nay chưa từng có, rất có khả năng sẽ bị trầm luân diệt vong, ở dưới tình hình này, gia tộc Hyde Gus tuyển chọn thờ ơ lạnh nhạt, từ ý nghĩa nào đó mà nói, cũng là không sai.

Nếu đổi lại vị trí của hai bên, gia tộc Gambino cũng sẽ dùng cách thức giống như vậy để đối đãi gia tộc Hyde Gus.

“Lý, kỳ thực tôi rất hiếu kỳ, vì sao cậu lại hỏi ra vấn đề nhọc trí như vậy?” Nick hỏi ra nghi vấn trong lòng, theo trong trí nhớ của hắn, Lý Dật cũng không phải ngu ngốc. đạo lý giản đơn như vậy. Lý Dật không có khả năng không biết.

Đúng như Nick Suy nghĩ, phương diện này ẩn ý thì Lý Dật hiểu rõ, nhưng chỉ bởi vì quan hệ với AndreW. nên Lý Dật cũng không chỉ đơn giản Xem gia tộc Gambino là minh hữu. Điều này không quan hệ gì tới trí tuệ của Lý Dật, mà là tính cách quyết định.

“Lão gia hỏa. tôi hỏi ông, ông cho rằng lão đầu EdWard đã chết thật sao?” Lý Dật không trả lời câu hỏi, đồng thời gắt gao nhìn chăm chăm mặt của Nick. Hắn nỗ lực muốn nhìn biến hóa trong ánh mắt của Nick, thế nhưng hắn thất vọng. thân là nhân vật tiêu chí của nước Mỹ. Nick tuyệt đối sẽ không biểu lộ tâm tình lên trên mặt.

“Vấn đề này còn cần hỏi sao?” Nick nghiêm mặt nói: “Hiện tại trong toàn bộ nước Mỹ đều biết hắn đã chết, lẽ nào thượng đế lại ưu tiên cho hắn sao?”

“Sự thực nói cho tôi biết hắn Xác thực đã chết. thế nhưng lý trí nói cho tôi biết, cái chết của hắn quá mức quỷ dị. hắn không phải thuộc loại người ngu xuẩn như vậy.” Lý Dật nói ra nghi vấn trong lòng mình.

Nick gật đầu. thở dài nói: “Làm lão bằng hữu của Edward vài chục năm, tôi và cậu có cái nhìn như nhau. bất quá mỗi người đều có nhược điểm, Edward cũng không ngoại lệ, chỉ đổ cho hắn do quá si tình.”

Nghe Nick vừa nói như thế. Lý Dật cũng bình thường trở lại. Edward bị đối thủ bắt trúng nhược điểm, bị giết chết tựa hồ cũng là chuyện bình thường.

Lão gia hỏa. nói đi. hôm nay ông tìm tôi đến là có chuyện gì?” Lý Dật không muốn cùng Nick vòng quanh. đi thẳng vào vấn đề hỏi thăm

Nick cũng không lập tức trả lời Lý Dật, mà rút mạnh vài hơi thuốc, hỏi ngược lại: “Cậu thấy hạ tràng của gia tộc Gambino ra sao?”

Ngây người nghe cậu hỏi này, Lý Dật chợt trầm mặc.

Lý trí nói cho hắn, tình cảnh hiện tại của gia tộc Gambino thập phần không ổn, mặc dù có thể trụ vững đến cuối cùng, cũng sẽ phải trả giá cực kỳ thảm trọng!

“Lý, Edward có thể trở thành tộc trưởng của gia tộc Gambino và chủ tịch ủy ban mafia nước Mỹ cũng không phải là sự ngẫu nhiên.”

“Hắn là một nhân vật rất giỏi, ngoại trừ nhược điểm quá si tình, hắn hầu như không còn bất luận nhược điểm nào khác. Bởi vì sự tồn tại của hắn. gia tộc Gambino mới có thể kéo dài sự huy hoàng tới hôm nay, khổng chế được toàn bộ ủy ban mafia nước Mỹ.” Nick thấy Lý Dật không nói lời nào, bỗng nhiên mở miệng, giọng nói của hắn có vẻ có chút trầm thấp: “Thế nhưng hiện tại, Edward đã chết. Con gái hắn là Annie tuy rằng được Xưng là nữ nhân toàn mỹ của Xã hội thượng lưu. có được thủ đoạn thiết huyết và ý nghĩ lãnh tính, thế nhưng cậu nên rõ ràng, cô ấy chung quy cũng chỉ là đàn bà.”

“Đối với đàn ông mà nói, đàn bà có rất nhiều ưu thế, thế nhưng một người đàn bà khi đối mặt với nguy cơ đại cục thì sự quyết đoán vĩnh viễn không thể sánh bằng người đàn ông. Đây là bản năng của đàn bà, đời này cũng không thể thay đổi. Bằng không nắm trong tay đại đa số quyền lực và tiền tài không phải đàn ông, mà đã là đàn bà.”

Lời nói của Nick tuy rằng có rất nhiều chủ nghĩa đàn ông, thế nhưng Lý Dật phải thừa nhận có chút đạo lý, Andrew rất Xuất Sắc, điểm này không thể hoài nghi, thế nhưng khi đối mặt nguy CỐ, năng không thể bằng Johnson.

“Annie là một cô gái phi thường ưu tú, nàng hầu như kế thừa tất cả từ Edward, có thể nói. nếu như chỉ quản lý gia tộc Gambino, cô bé Annie sẽ làm rất tốt.” Nick nói đến đây. bỗng nhiên biến đổi: “Thế nhưng, lần này gia tộc Gambino phải đối mặt chính là khiêu chiến. cô bé Annie kia Phải đối mặt chính là một đám sói đói. với năng lực. sự quyết đoán của cô ấy vốn không thể Xoay sở nổi cục diện thất bại của gia tộc Gambino, huống chi bên trong gia tộc Gambino còn có kẻ phản bội.”

Nick nói làm Lý Dật không tìm được chỗ để Phản bác. nguyên bản nếu gia tộc Gambino không Xuất hiện kẻ phản bội, với sự tổ hợp của Andrew và Johnson, đủ để ứng đối nguy cơ lần này, thế nhưng hôm nay bên trong gia tộc Gambino Xuất hiện kẻ Phản bội. hỒn nữa Gandalf còn phát ra lời thanh minh Phủi quan hệ. dưới dạng tình hình này, hai người thật sự có tâm mà vô lực.

“Gia tộc Gambino bị Xuống dốc, điểm này không thể thay đổi!” Nick trầm giọng nói: “Hôm nay tôi gọi cậu đến là để thảo luận chuyện sau khi gia tộc Gambino bị diệt vong, công việc liên quan giữa sự hợp tác của hai bên chúng ta.”

“Hiện tại bàn những chuyện này có Phải đã quá sớm hay không?” Tuy rằng Lý Dật cũng cho rằng khả năng tiêu trừ nguy cơ của gia tộc Gambino rất nhỏ, nhưng hắn cũng không nguyện ý hiện tại lại đi bàn chuyện hợp tác vụ buôn bán Súng ống đạn dược.

“Hắc! Xem ra Edward ngầm đồng ý cho cậu và con gái của hắn qua lại cũng không Phải là không có đạo lý, ít nhất cậu còn trượng nghĩa hỒn những gia tộc minh hữu khác của họ.” Nick cười lạnh một tiếng nói: “Lẽ nào cậu nghĩ dựa vào Hoa Nhân Bang trong tay là có thể cứu lại gia tộc Gambino?”

“Nếu như có thể, tôi sẽ làm như vậy.” Lý Dật không hề giấu diếm, hắn Xác thực có ý nghĩ này, chỉ là còn chưa tìm được biện pháp tốt, dù sao muốn cứu lại gia tộc Gambino cũng không chỉ liều mạng là có thể làm

được.

“Vì Sao?” Nick rất không để ý tới ý nghĩ của Lý Dật.

Lý Dật cũng không lập tức trả lời Nick, mà chậm một chút Xi gả. đáp: “Tôi từng đáp ứng với lão đầu Edward, vô luận gia tộc Gambino gặp phải nguy cơ như thế nào. tôi đều phải làm chuyện mà một mình hữu cần phải làm.”

“Ngu Xuân!” Nick không chút lưu tình mắng Lý Dật.

Lý Dật cũng không có phản ứng, chỉ rút mạnh Xi gả.

“Lý Dật, tôi có thể nói cho cậu, có thể cậu cho rằng cuộc quyết chiến giữa hai gia tộc này chỉ là cuộc chiến tranh giữa hai gia tộc hắc bang tranh quyền đoạt lợi! Nếu như cậu nghĩ như vậy, vậy cậu hoàn toàn Sai rồi! Chính phủ có thể chuyên môn cấp ra thời gian mười ngày để hai gia tộc tranh đoạt lẫn nhau, cậu cho rằng trong đó không có ẩn ý sao?” Giọng nói của Nick nghiêm túc hơn rất nhiều: “ Tôi nói thật cho cậu biết. Trong hai gia tộc phải có một bên diệt vong!”

“Diệt vong?” Lý Dật không giải thích được.

Nick cười nhạt: “Đúng vậy, diệt vong! Gia tộc Gambino và gia tộc Qiesi Jarno quyết chiến liên luy rất nhiều thế lực trong đó, thế lực song phương vận dụng mạng lưới quan hệ trong tay tranh thủ thời gian quyết chiến, không phải chỉ vì muốn nhờ gia tộc mình hữu giúp đỡ bọn họ mà thôi. mà là vì lợi ích!”

“Trong trận quyết chiến này tại sao cửa gia tộc bị thua sẽ bị thế lực của đối phương chia cắt hoàn toàn, đây là thứ mà hai bên đều muốn có!” Nick lạnh lùng nói: “Hai gia tộc trên danh nghĩa là gia tộc hắc bang, thế nhưng trên thực tế đều có đầu tư trong nhiều lĩnh vực, những thứ này đủ để cho người giúp đỡ sau màn của song Phương phải động tâm!”

Nguyên bản Lý Dật đối với việc chính Phủ có thể chuyên môn cấp cho hai gia tộc thời gian mười ngày cho cuộc quyết chiến cũng cảm thấy vô cùng khó giải thích nổi, hôm nay nghe Nick giải thích như thế, lập tức hiểu ra: “Thoạt nhìn giữa các ông đã lên đặt thành hiệp nghị”

“Không sai!” Làm mình hữu chính giới của gia tộc Gambino, lực ảnh hưởng của gia tộc Hyde Gus trong trận quyết chiến này không cần nói cũng biết. mà với thân phận của Nick, hẳn đủ quyết định một sự tình.

“Tôi đã nói, gia tộc Gambino diệt vong đã không thể thay đổi, lúc này cậu đứng ra giúp đỡ gia tộc Gambino đối phó gia tộc Qiesi Jarno, chỉ biết sẽ chọc giận người sau màn.” Nick nghiêm mật nói: “Những chuyện cậu làm tại Nhật Bản tôi đều biết. cỗ lực lượng trong tay cậu quả thật rất đáng sợ, bọn họ đứng ra tuy rằng không thể thay đổi thế cục, thế nhưng sẽ tạo thành ảnh hưởng thật lớn, đây là điều mà gia tộc Qiesi Jarno không muốn thấy. Vì vậy nếu gia tộc Gambino thật sự chiến bại. mà cậu lại tham dự vào. người phía gia tộc Qiesi Jarno tuyệt đối sẽ không bỏ qua cho cậu!” Mắt thấy Lý Dật không nói lời nào, Nick lại tiếp tục nói.

Nick nói làm Lý Dật phải nheo mắt. hẳn nghe được Nick cũng không phải đang nói đùa.

“Tiểu tử, ngoại trừ sinh ý Súng ống ra, trong tay cậu còn có cổ phần của Toàn Cầu Ảnh Nghiệp. còn có khối bánh chia hoa hồng buôn lậu rất lớn ở phía tây nước Mỹ. Người chảy nước miếng đối với hai khối bánh lớn đó cũng không ít đâu.” Nick rất thẳng thắn nói: “Cho nên nếu như cậu chân chính tham dự trận quyết chiến này, đến lúc đó vì lợi ích và lửa giận kích thích. chỉ sợ là ngay cả tôi cũng không thể giữ được cậu!”

Lúc này đây, Lý Dật cũng nở nụ cười: “Thoạt nhìn là ông đang lo lắng tôi tham dự trận quyết đấu này, ngày hôm nay gọi tôi tới là để ngăn cản hành vi ngu Xuân của tôi?”

“Không Sai!” Nick không che giấu.

Lý Dật chậm rãi phun ra một ngụm khói, dừng ở khuôn mặt kiên nghị của Nick, cười cười nói: “Sở dĩ ông phí nhiều công phu như vậy đi khuyên tôi. chỉ là lo lắng lỡ như tôi có gì ngoài ý muốn, thì hợp tác giữa chúng ta Xem như sẽ ngấm nước nóng. Nếu như trong tay tôi không có phần tư liệu vũ khí tác chiến kia, chỉ sợ rằng ông ước gì tôi chết sớm một chút, đúng không?”

Lý Dật nói làm biểu tình của Nick có chút mất tự nhiên, bất quá hắn cũng lạnh lùng trả lời: “Lý, những điều này đều là vấn đề rất hiện thực, tôi nghĩ chúng ta không cần phải tiếp tục luận chứng. đúng không?”

“Được rồi, nói ra mục đích chân chính của ông.” Lý Dật chậm rãi dụi tắt Xi gà, điều chỉnh lại tư thế ngồi thoải mái.

Nick nhìn biểu tình đã khôi phục bình tĩnh của Lý Dật. trong lòng bỗng nhiên dâng lên một trực giác không hay, bất quá vẫn nói: “Gia tộc Gambino thất bại đã là kết cục đã định, cho dù cậu có tham dự vào cuộc chiến này cũng không khởi lên bất luận tác dụng gì! Mà tôi đã nói. nếu như gia tộc Gambino thất bại, như vậy gia sản của gia tộc Gambino sẽ bị một đám sói đói chia cắt! Thế nhưng sinh ý sủng ống của chúng ta là ngoại lệ!”

“Đầu tiên. về sinh ý sủng ống vũ khí tác chiến của binh Sĩ. người ngoài cũng không biết! Còn như sinh ý sủng ống này của gia tộc Gambino vẫn do tôi và đồng bạn của tôi duy trì phía sau màn.” Nick nói đến đây, tự tin nói: “Cho nên tôi có thể rất minh Xác nói cho cậu, 50% sinh ý buôn lậu sủng ống của nước Mỹ đang nằm trong tay tôi và đồng bạn, gia tộc Gambino chỉ là ra mặt để làm việc này mà thôi. Lần này đám sói đói cũng dòm ngó tới vụ buôn bán này, thế nhưng tôi và đồng bạn tuyệt đối sẽ không giao ra!”

“Chỉ bất quá. chúng tôi cần một người thay mặt. mà cậu, là người mà tôi Xem trúng.”

Nghe tới câu nói cuối cùng của Nick, khoe mất Lý Dật không khỏi điên mòng nhẩy lên.

“Trở thành người đại lý cho chúng tôi, địa vị của cậu tại nước Mỹ sẽ đề thăng trên diện rộng. hàng năm cậu sẽ được phân chia 10% lợi nhuận trong đó, chúng ta đã khống chế 60%, cậu coi như đã cầm được 6% trong đó! Phần trăm được hưởng trong việc buôn bán sủng ống, đây là một số tiền rất lớn.” Trong giọng nói của Nick mang theo sự mê hoặc vô cùng: “Trừ ra. phân chia hoa hồng cho sinh ý tư liệu vũ khí tác chiến của gia tộc Gambino, cậu sẽ được chia bốn thành.”

Nick nói đã triệt để chấn động Lý Dật. làm hắn phải thừa nhận những điều kiện này thực sự tràn ngập sự mê hoặc!

Hắn biết rõ, nếu như thực sự đáp ứng Nick, như vậy địa vị của hắn ở tại Mỹ sẽ bay lên một cao độ kinh khủng!

“Lý, đây là một sự lựa chọn rất đơn giản, sự trượng nghĩa gì đó chỉ đáng đem đi nuôi chó, nếu làm vậy, cậu sẽ có được địa vị và tài phú không thể tưởng tượng!” Nick chậm rãi nói, mọi một lời phảng phất tràn ngập sự mê hoặc không thể chống đỡ.

Đôi mắt đề nghị vô cùng mê hoặc của Nick, Lý Dật nhắm hai mắt lại, hắn liên tục hít sâu mấy lần, nguyên tâm tinh đang có chút nhộn nhạo cũng bình tĩnh Xuống tới.

“Tôi từ chối!”

Sau đó, Lý Dật mở mắt, cấp ra đáp án, thanh âm không lớn, thế nhưng giọng nói kiên quyết!

Rất hiển nhiên, đã tới nông nổi này, chỉ còn một mình Lý Dật là có thể cứu vớt gia tộc Gambino!

384. Chương 334:ngịch Lân

Câu trả lời khẳng định của Lý Dật vừa thốt ra. trên gương mặt nghiêm túc của Nick chợt lộ ra biểu tình kinh ngạc, sau đó nhíu mày nhìn chằm chằm Lý Dật, trầm giọng hỏi: “Cậu Xác định?”

“Xác định.” Lý Dật nghiêm mặt nói.

Lần thứ hai nghe được câu trả lời khẳng định của Lý Dật, Nick nhắm mắt lại nhìn chằm chằm Lý Dật vài giây. đột nhiên hỏi: “Tiểu tử. lẽ nào cậu cho rằng đề nghị của tôi không thấu đáo hay không đủ lực mê hoặc?”

Lý Dật lắc đầu, cười khổ: “Lão gia hỏa, ông đang nói giỡn đó sao? Toàn bộ sáu phần trăm lợi nhuận của buôn lậu súng ống tại nước Mỹ. bốn phần hoa hồng của gia tộc Gambino trong vụ buôn bán tư liệu vũ khí tác chiến, còn có thể thu hoạch nhân mạch khổng lồ, đề nghị như vậy mà còn thiếu lực mê hoặc, sợ rằng trên thế giới này không còn lời đề nghị nào mê hoặc như thế nữa.”

“Vậy vì sao cậu cự tuyệt?” Về mặt Nick không giải thích được: “Lẽ nào cậu vì tuân thủ hứa hẹn, nguyện ý buông tha lợi ích như thế?”

“Đó chỉ là một nguyên nhân bên trong, cũng là nguyên nhân then chốt cuối cùng, nếu như chỉ vì nguyên nhân này, tôi nghĩ tôi sẽ dao động. Đồng thời đáp ứng ông.” Lý Dật lại lắc đầu.

“Nga?” Lúc này đây. Nick cũng khởi lên hứng thú. hần nhìn Lý Dật. cười nói: “Được rồi tiểu tử, nói ra lý do của cậu, tôi thật muốn nghe một chút, là lý do gì khiến cho cậu có thể buông tha lợi ích lớn như vậy.”

“Lão gia hỏa, tôi vẫn luôn cho rằng thế giới này không có bữa cơm trưa miễn phí. Ông nguyện ý tống lớn một khối bánh như vậy cho tôi, ngoại trừ lời ông nói không muốn để việc này rơi vào tay đám người đứng sau màn của gia tộc Qiesi Jarno ra, ông càng coi trọng phần tư liệu kỹ thuật trong tay tôi. Bởi vì không có phần tư liệu này. sinh ý vũ khí tác chiến của binh sĩ sẽ không biện pháp tiến hành, đúng không?” Giờ khắc này, biểu tình của Lý Dật cực kỳ lãnh tĩnh, trong con ngươi lóe ra ánh sáng cơ trí.

Nick rất thẳng thắn gật đầu: “Không sai, nếu như không phải bởi vì điểm thứ hai. tôi có thể tìm được rất nhiều người thay thế vị trí của gia tộc Gambino, sẽ không cần tuyển cậu.”

“Như vậy được rồi.” Lý Dật nở nụ cười: “Ông là bởi vì phần tư liệu kỹ thuật nên mới tuyển tôi, mà tôi lại là một người Trung Quốc.” Lời của Lý Dật vừa thốt ra, Nick có chút động dung, hần tựa hồ nghe ra ý tứ của Lý Dật.

“Theo tôi được biết. sinh ý súng ống của nước Mỹ tuy rằng bị mấy đại gia tộc lũng đoạn, thế nhưng cũng phải có một bộ phận là dùng trong quân phí, nói cách khác, chủ nhân chân chính sau màn chính là chính phủ! Mà tôi là một người Trung Quốc. Trong lịch sử cho tới bây giờ không có bất cứ người Trung Quốc nào có thể thuận lợi làm sinh ý súng ống trong nước Mỹ. Đương nhiên, nếu có ông và đồng bạn của ông hỗ trợ chi trì, tôi có thể trở thành người đầu tiên! Thế nhưng, lão gia hỏa, đây cũng chỉ là tạm thời, đúng không?”

Lúc này Nick nheo mắt lại.

“Dù là ông có thể lợi dụng uy tín của ông trong quân đội thuyết phục được đồng bạn của ông, đồng ý cho tôi trở thành người đại lý đầu tiên cho vụ buôn lậu súng ống tại Mỹ, thế nhưng trong lòng bọn họ khẳng định là có chút khó chịu, mà một ngày nào đó của mấy năm sau, tôi giao ra tư liệu tác chiến vũ khí của binh sĩ, tôi sợ rằng không chỉ đơn giản là phải rút đi. nếu như tôi không đoán sai. trong mưu kế của ông, đến lúc đó nhất định sẽ giết chết tôi!”

Câu nói trắng trợn của Lý Dật lại làm cho Nick có chút ngoài ý muốn, càng nhiều chính là Xấu hổ.

Thấy dáng dấp Xấu hổ của Nick, Lý Dật cũng tuyệt không tức giận mà là cười tủm tỉm nói: “Nếu như chỉ bởi vì nguyên nhân này, như vậy tôi có thể hoàn toàn đáp ứng ông. Ân, dù là ông dự định đến lúc đó giết chết tôi. điều này cũng không quan hệ! Tôi có thể trong thời gian ba năm hung hăng kiếm một số, sau ba năm, tôi về nước, sau đó buộc ông trả phần lợi nhuận của tư liệu tác chiến đó, mới đem tư liệu giao cho ông, dù cho ông có tức giận cũng chẳng làm gì được tôi. đúng không?”

Nếu như nói trước đó lời của Lý Dật chỉ làm Nick kinh ngạc, như vậy lời nói lúc này của Lý Dật đã làm Nick có chút tức giận, đây hoàn toàn là hành vi vô lại của Lý Dật, mà càng chủ yếu chính là, đúng như lời của Lý Dật, đến lúc đó hần Xác thực không có cách nào, chỉ có thể tuyển chọn phối hợp Lý Dật.

“Lý, nghe Xong lý do này của cậu, tôi rất muốn biết lý do thứ hai, tôi thực sự nghĩ không ra còn có lý do nào quan trọng hơn lý do này.” Nick về mặt chờ mong nhìn Lý Dật.

Lý Dật không chút do dự đón nhận ánh mắt của Nick. dáng tươi cười trên mặt chậm rãi thối lui. sau đó trở nên có chút âm trầm: “Lão gia hỏa. ông cũng biết, Annie là người đàn bà của tôi! Mà nàng là một nữ nhân cường thế, đồng thời còn là người thừa kế tương lai của gia tộc Gambino. nga. không, chính Xác ra là người phụ trách hiện tại! Ở dưới tình hình này, nếu như gia tộc Gambino thực sự diệt vong, như vậy nàng tuyệt đối sẽ không ở chung một chỗ với tôi! Mà nếu như tôi ở trong lúc gia tộc Gambino gặp nguy cấp, lại

tuyển chọn vì lợi ích phản bội nàng. phản bội gia tộc của nàng. tôi nghĩ. nàng không chỉ không chịu ở cũng tôi, còn có thể hận tôi cả đời!”

“Bên người tôi không thiếu đàn bà, tôi không hi vọng Xa vời các nàng đều thật tình thật ý yêu tôi cả đời. thế nhưng tôi tuyệt đối sẽ không để cho bất cứ một ai trong các nàng hận tôi cả đời!”

Nói xong lời này, ánh mắt Lý Dật trở nên cực kỳ kiên định, phảng phất như trời có sập Xuống tới cũng không thể thay đổi quyết định của hắn.

Nghe được lý do này của Lý Dật, biểu tình của Nick trở nên có chút cổ quái, tựa hồ hắn nằm mơ cũng không có nghĩ đến, Lý Dật sẽ vì một nữ nhân mà buông tha lợi nhuận lớn đến như vậy.

“Tiểu tử, tôi thực sự rất hoài nghi cậu làm sao từng bước một leo lên được vị trí này.” Giọng nói của Nick có chút cổ quái: “Không ngờ cậu vì một người đàn bà mà buông tha lợi nhuận mấy trăm triệu đô la? Thượng Đế a! Tôi thừa nhận nha đầu Annie Xác thực rất Xuất sắc, thậm chí tôi cũng đồng ý đánh giá của Xã hội thượng lưu đối với nàng! Thế nhưng như vậy thì làm sao? Cậu phải biết rằng, trên thế giới này không có người đàn bà nào mà không dùng tiền mua được!”

“Ông cho rằng có thể dùng tiền mua được Annie sao?” Lý Dật hỏi ngược lại.

Nick cười nhạt: “Thế nào không thể? Hơn nữa cậu cũng nói, cô bé Annie kia rất Xem nặng gia tộc của nàng, thậm chí còn hơn cả sinh mạng của nàng! Nói một lời mình Xác nói cho cậu, nếu như gia tộc Gambino rơi vào tuyệt cảnh cần một người đem tiền đến để giảm bớt nguy cơ, như vậy Annie tuyệt đối sẽ vì gia tộc mà bán đứng chính thân thể nàng!”

Lời của Nick làm sắc mặt Lý Dật trở nên có chút âm trầm, vùng lông mày của hắn chăm chú cau chặt lại. Hồi tưởng những gì Andrew đã làm vì gia tộc. Lý Dật phải thừa nhận Nick nói không sai. Ở trong lòng Andrew. phân lượng của gia tộc thực sự là quá nặng!

“Vậy ông cho rằng dùng tiền có thể mua được trái tim của Annie sao?” Lý Dật lạnh lùng nói.

Lúc này đây, Nick cũng trầm mặc. Bởi vì đáp án thực sự quá mức rõ ràng, có thể lợi dụng lúc người ta gặp khó khăn dùng tiền mua được thân thể, thế nhưng tuyệt đối không mua được trái tim của Andrew!

“Tiểu tử, sao cậu lại cứ thích để tâm vào những chuyện vụn vặt như thế?” Nick có chút nổi giận

Lý Dật híp mắt nhìn chăm chăm vào con ngươi sáng quắc bức người của Nick. gần từng chữ: “Lão gia hỏa, tôi không phải là một người tốt. trước đây tôi cũng nói. nếu như chỉ là lời hứa hẹn, tôi sẽ đáp ứng ông đem nhân nghĩa cho chó ăn! Thế nhưng đối với một ít thứ, tôi không bao giờ bán!”

Thế nhưng đối với một ít thứ, tôi không bao giờ bán!

Những lời này của Lý Dật giống như một cây búa tạ nện vào ngực Nick, làm Nick tạm thời dừng cả hô hấp. hắn tự nhiên nhìn ra được Lý Dật cũng không phải đang nói giỡn, ngược lại. hắn là lần đầu tiên nhìn thấy Lý Dật lộ ra biểu tình chăm chú như vậy. Điều này làm cho hắn không khỏi nhớ tới, lần trước Lý Dật vì muốn bảo thù cho thủ hạ huynh đệ. không để ý chuyện trở mặt với hắn đòi đi đối phó Carville.

Một lần đó, Lý Dật thậm chí chửi thẳng vào mặt hắn!

Phải biết rằng. từ ngày Nick sinh ra. chưa từng có người dám chửi thẳng vào mặt hắn!

Đã từng có người không biết trời cao đất rộng chửi hắn. kết quả hắn trực tiếp rút súng bắn vỡ đầu tên kia. cuối cùng gia tộc Hyde Gus và gia tộc kia tiến hành một hồi đại chiến, cuối cùng do gia tộc Hyde Gus thắng lợi kết thúc!

Có thể nói, lần đó Nick tuy rằng vì lợi ích của gia tộc mà tuyển chọn nhường nhịn Lý Dật. thế nhưng hắn cũng không sao hiểu được hành động của Lý Dật. Lúc này đây, cũng không ngoại lệ, hắn vẫn không hiểu vì sao Lý Dật lại làm như vậy.

Nick cũng không lập tức nói chuyện, mà dừng ở mặt Lý Dật gần một phút đồng hồ, sau đó bất đắc dĩ thở dài, hắn nhìn ra được, mặc dù hắn có nói vỡ môi cũng không cách nào thay đổi được quyết định của Lý Dật.

“Lẽ nào cậu không lo lắng thế lực sau lưng gia tộc Qiesi Jarno trả thù cậu?” Nick có chút phiền muộn hỏi thăm

“Sợ! Vì sao tôi lại không sợ? Gia tộc Qiesi Jarno SỎ dĩ có thể đem gia tộc Gambino bức tới nông nổi bây giờ, thực lực phía sau cũng có thể dùng từ kinh khủng để hình dung. Bọn họ nếu muốn đối phó tôi, đối với tôi mà nói chính là tai nạn lớn.” Lý Dật trầm giọng nói.

“Vậy cậu?” Nick không giải thích được.

Lý Dật nhàn nhạt cười: “Đây không phải đã có lão gia hỏa ông sao? Tôi tin tưởng, ông và gia tộc của ông sẽ không mở mắt trừng trừng nhìn tôi bị người giết chết, đúng không?”

“Lý, cậu phải biết rằng, nước Mỹ cũng không phải của riêng gia tộc Hyde Gus! Nick này cũng không phải thượng đế, không có khả năng điều gì cũng có thể giúp cậu!” Nick cảm thấy không biết nói sao.

Lý Dật cũng không cho là đúng: “Tôi nghĩ, nếu như tôi không đi ân cần thăm hỏi lão bà(vợ) của tổng thống. không đi cưỡng gian tình nhân của hắn. ông đều có thể bãi bình phiền phức cho tôi!”

“Tiểu tử, tôi mong muốn cậu hiểu rõ, tôi không phải đang cùng cậu nói giỡn!” Giọng nói của Nick trở nên cực kỳ nghiêm túc: “Đám sói đói phía sau gia tộc Qiesi Jarno rất ghê gớm, nếu như cậu thực sự làm nóng nẩy bọn họ, tôi không bảo vệ được cậu!”

“Nếu như không phải là gia tộc Gambino chiến bại?” Lý Dật nghe ra được giọng nói của Nick rất nghiêm túc. vì vậy cũng thu hồi tâm tình vui đùa, chăm chú hỏi.

“Cái gì?” Nick cả kinh: “Cậu muốn nói cho tôi biết, cậu có biện pháp có thể giúp đỡ gia tộc Gambino diệt trừ gia tộc Qiesi Jarno? Nga! Thượng Đế! Hôm nay là ngày Cá tháng tư sao?”

“Lão gia hỏa. không nghĩ tới ông cũng có tế bào hài hước. thật khó được.” Lý Dật thở dài: “Hôm nay không phải cá tháng tư, nhưng ông không có nghe sai, tôi đang hỏi ông nếu như kẻ thất bại chính là gia tộc Qiesi Jarno, bọn họ còn có thể tìm tôi phiền phức không?”

Lúc này đây. Nick cũng không lập tức trả lời Lý Dật nói. mà nhìn chằm chằm Lý Dật vài giây, Xác định Lý Dật không phải đang nói giỡn, nhú mày nói: “Nếu như cậu thật sự có thể làm được, như vậy bọn họ không thể động tới cậu! Bởi vì cậu là minh hữu của gia tộc Gambino, có tư cách tham dự chuyện này. Người thắng làm vua. người thua làm giặc là câu thành ngữ truyền đến từ người Trung Quốc các cậu. Những lời này vẫn chính Xác tại nước Mỹ. Chỉ là...cậu thực sự có thể làm được sao?”

“Nếu như tôi nắm chắc được năm phần trăm, như vậy tôi đã không ngồi ở đây nói chuyện phiếm với ông.” Lý Dật lắc đầu. Sau đó híp mắt nói: “Vừa rồi không phải là ông hỏi tôi có sợ hay không sao? Tôi nói cho ông, tôi sợ! Tôi cũng không có lừa ông, tôi thực sự sợ. tôi nỗ lực dốc Sức làm ra địa vị hôm nay tại Mỹ. chỉ vì một ngày có thể giết về nước. Hôm nay mắt thấy tôi sắp thành công, thế nhưng tôi lại đánh bạc với tử thần, tôi có thể không sợ sao?”

Nói đến đây. Lý Dật nở nụ cười, cười đến rất phức tạp: “Người sống cả đời. nếu như bởi vì sợ mà không đi làm một sự tình, như vậy sẽ phải tiếc nuối cả đời mình. Tôi không hi vọng ngày sau khi tôi già đi lại tiếc nuối, cho nên tôi sẽ không ngừng dốc lực đi giúp đỡ gia tộc Gambino, mặc dù thất bại, cũng không thẹn với lương tâm!”

Hai mươi phút sau, Lý Dật kết thúc cuộc nói chuyện với Nick.

Lúc Lý Dật ra cửa, HaiSe Lin đã ở bên ngoài biệt thự chờ đã lâu, mặc dù Lý Dật đi vào trong trang viên đã một giờ. thế nhưng Haise Lin vẫn còn lưu lại biểu tình kích động trước đó.

Rất hiển nhiên, đối với Haise Lin mà nói, ngày hôm nay là ngày mà nàng khó quên nhất trong đời!

“Đi đâu?” Đợi Lý Dật lên Xe, Haise Lin cũng không hỏi về cuộc nói chuyện giữa Lý Dật và Nick. thứ nhất nàng và Lý Dật còn chưa quen thuộc tới mức chuyện gì cũng nói, thân là thành viên của cục điều tra liên bang. nàng rất rõ ràng có một số việc không biết mới tốt hơn nhiều.

“Quay mà về khách sạn.” Lý Dật nhẹ nhàng nhu nhu huyết thái dương, sau đó nhắm mắt lại bắt đầu hồi ức từng chút một từ khi Xảy ra chính biến của gia tộc Gambino. HaiSe Lin thấy Lý Dật lộ ra dáng dấp tự

hỏi, không quấy rối hần, mà chuyên tâm lái Xe.

Rất nhanh, chiếc Xe rời khỏi trang viên gia tộc Hyde Gus, một tiếng chấn động rất nhỏ vang lên bên trong Xe, đánh vỡ bầu không khí yên tĩnh bên trong Xe, làm Lý Dật lấy lại tinh thần từ trong sự suy tư.

Lý Dật lấy ra điện thoại di động. thấy màn hình biểu hiện dãy số, vùng lông mày không khỏi nhú lại, đồng thời chuyển điện thoại.

“Lão bằng hữu thân ái của tôi, Sòng bạc của ngài đang gặp phải phiền phức.” Điện thoại vừa chuyển được, thanh âm quen thuộc của Yến Phong truyền vào trong tai Lý Dật, giọng nói tuy rằng tràn ngập vẻ trêu chọc, thế nhưng cũng hỗn loạn sự lo lắng thật sâu.

Yến Phong nói làm vùng lông mày Lý Dật nhăn chặt lại, hần lạnh lùng hỏi: “Làm sao vậy?”

“Hai phe hỗn đản của gia tộc Profaci và gia tộc JarroW Veysel đem sòng bạc của anh đập phá hết.” Giọng nói của Yến Phong thập phần bất đắc dĩ: “Người của bọn họ thực sự là nhiều lắm, mà tôi chỉ có vài người, tôi thực sự bất lực...”

Yến Phong nói nhất thời làm đôi mắt Lý Dật khép lại thành một khe hở!

“Bị tổn thất ra sao?” Giọng nói Lý Dật triệt để lạnh Xuống.

Yến Phong trầm giọng đáp: “Mấy sòng bạc đều bị đập hết. một ít bảo an cũng bị thương, tôi đã đưa họ vào bệnh viện.”

“Tôi đã biết.” Lý Dật suy nghĩ một chút nói: “Mấy ngày nay Xem như anh nghỉ thôi. cũng cho bọn họ nhân cơ hội nghỉ ngơi một chút.”

Nghe được Lý Dật nói, Yến Phong cười khổ: “Xem ra tên hỗn đản Yến Nam Thiên nói không Sai. tính Cách của anh đã định trước anh sẽ tham dự vào cuộc chính biến của Ủy ban mafia, chỉ là hần đã đoán Sai một điểm.”

” Sai cái gì?” Lý Dật có chút hiếu kỳ.

Giọng nói của Yến Phong phức tạp: “Hần bảo tôi chuyển cáo anh. Anh có thể tham dự chính biến Ủy ban mafia, thế nhưng nhất định phải bảo trì ý nghĩ thanh tịnh, nếu như thực sự vô lực Xoay chuyển trời đất, như vậy nên sớm kịp bức ra, chỉ có như vậy, anh mới có tiền vốn về nước báo thù, nếu như anh mất đi thành quả nỗ lực tại nước Mỹ. như vậy kế hoạch báo thù của anh kể như bị ngấm nước nóng!”

Yến Phong nói làm Lý Dật tuyển chọn trầm mặc. hần thật không ngờ. ở thời điểm mấu chốt này. cũng là Yến Nam Thiên hiểu rõ hần.

“Thế nhưng...cách nói vừa rồi của anh cũng cho tôi biết, anh tựa hồ tự tin có thể cứu vớt gia tộc Gambino.” Nói đến đây. Yến Phong có hứng thủ hỏi: “lão bản thân ái của tôi, lẽ nào anh thực sự có biện pháp?”

“Không khẳng định nắm chắc trăm phần trăm” Lý Dật cười khổ: “Bất quá cũng phải thử Xem.”

“Trực giác nói cho tôi biết, anh có thể thành công.” Yến Phong cười nói: “Một ngày anh thành công, như vậy tiền lương khoảng thời gian này anh phải trả cho tôi thật cao.”

“Gấp mười!”

Lời nói đùa của Yến Phong làm tâm tình đang có chút lo lắng của Lý Dật chuyển biến tốt đẹp hơn một chút, cũng liền mở miệng đùa một câu.

Sau đó, Lý Dật cũng không tiếp tục nói chuyện phiếm với Yến Phong mà trực tiếp cắt đứt điện thoại.

Trong nháy mắt cắt đứt điện thoại, biểu tình Lý Dật lại khôi phục dáng vẻ âm trầm trước đó. Hần biết rõ hai gia tộc JarroW Veysel và Profaci làm như vậy, hoàn toàn là vì trả thù chuyện ngày trước hần đuổi cổ hai gia tộc ra khỏi Los Angeles.

“Động tác đúng thật là rất nhanh! Hừ!”

Lý Dật hừ lạnh một tiếng, sát ý trên người không chút nào che lấp lộ liễu ra. Làm Haise Lin không khỏi cả kinh.

Trên đường trở về, Lý Dật cũng không nói chuyện với Haise Lin, mà đang cúi đầu suy tư, khi Xe Sắp đến khu phố Tàu. điện thoại của Lý Dật lại reo lên, lúc này người gọi tới là Anh HOa.

“Lão bản, buổi tối hôm nay có người nỗ lực hạ thủ đối với chúng ta. Nhưng đều bị em và người của Hắc Dạ giết chết!” Sau khi điện thoại chuyển được. thanh âm quen thuộc của Anh Hoa chuẩn Xác truyền vào trong tai Lý Dật.

Nghe được Anh Hoa nói, Lý Dật biến sắc: “Bọn họ đi bao nhiêu người?”

“Hai XE, tám người, thoát nhìn đều là cao thủ bất cóc, trang bị rất tiên tiến, chuẩn bị thập phần đầy đủ.” Anh Hoa hồi đáp.

“Ép hỏi khẩu cung được không?” Biểu tình Lý Dật lạnh đến dọa người.

Đầu kia điện thoại, Anh Hoa nhận thấy được vẻ dị thường trong giọng nói của Lý Dật, biết rõ Lý Dật đã thật sự nổi giận, nằng biết người bên cạnh của Lý Dật chính là nghịch lân của hắn. nên có người dám xúc phạm tới nghịch lân của Lý Dật tuyệt đối sẽ không bỏ qua!

“là người của gia tộc Jarrow Veysel và gia tộc Profaci.”

“Tôi đã biết, một lúc tôi sẽ đến tiếp mọi người”

Đợi khi Lý Dật cắt điện thoại. XE đã dừng bên dưới khách Sạn.

“Haise Lin, tôi cần cô giúp tôi làm một việc.” Sắc mặt Lý Dật lạnh lùng nhìn Haise Lin nói.

Tựa hồ nhìn ra được tâm tình của Lý Dật không tốt, Haise Lin cũng không nói giỡn, mà nghiêm mặt hỏi: “Nói đi, muốn tôi làm gì?”

“Giúp tôi bảo hộ vài người, tôi không hi vọng các nàng bị thương tổn gì trong chuyện lần này.” Lý Dật trầm giọng nói: “Đây là địa chỉ và điện thoại liên hệ của họ, hiện tại cô phải đi tiếp họ ngay.”

Nói Xong, Lý Dật đưa tờ giấy cho Haise Lin.

Haise Lin trầm mặc tiếp nhận tờ giấy, thở dài nói: “Yên tâm đi, tôi bảo chứng họ không có việc gì!”

Nghe được Haise Lin bảo chứng, Lý Dật yên tâm rất nhiều, không nói gì nữa, trực tiếp Xuống XE.

Nhìn bóng lưng Lý Dật rời đi, Haise Lin rất rõ ràng: Nam nhân đông phương từng nhắc lên một cổ sóng triều biển máu tại Nhật Bản này, lần này thực sự đã muốn Xuất thủ!

385. Chương 335:thề Sống Chết Bảo Vệ

Hai chiếc Xe Xa hoa nhanh chóng chạy trên một con đường tại New York, giữa hai Xe vẫn luôn bảo trì cự ly năm thước. Trong Xe, thành viên tổ chức Hắc Dạ đã hạng nặng vũ trang, bọn họ mặc quần áo tác chiến đặc chủng thống nhất, trên mặt vẽ loạn sơn màu. làm cho không thể nhìn thấy rõ gương mặt của bọn họ. Chỉ có thể nhìn thấy con người lãnh tính, mọi người đều mang theo vũ khí mình yêu thích. trên lưng đeo một ba lô tác chiến đặc chủng.

Nếu như lúc này có người nhìn thấy hình tượng của bọn họ, khẳng định sẽ cho rằng đây là một đơn vị bộ đội đặc chủng ưu tú.

Trên thực tế, bọn họ đích Xác là như vậy. Bọn họ đã từng là thành viên thủy đặc chủng Xuất sắc nhất của quân đội Đức, thậm chí là Xuất sắc nhất trên toàn thế giới.

Năng lực tác chiến cường đại. thái độ lãnh tính. sự hợp tác đoàn đội ăn ý nhất. Tất cả đã tạo nên uy danh của thủy đặc chủng nổi tiếng nhất toàn cầu!

Chỉ là. đó là đã từng. hiện tại bọn họ không phải. bọn họ thuộc về Hắc Dạ. thuộc về Lý Dật!

Trong Xe. Jester trầm lặng nhìn chăm chăm các chiến hữu bên cạnh, cầm bộ đàm, lạnh lùng nói: “Đối với nhiệm vụ lần này, lão bản không có quá nhiều yêu cầu, hấn chỉ muốn chúng ta tận sức lớn nhất đả kích gia tộc QieSi Jarno, gia tộc Profaci, gia tộc JarroW Veysel, nỗ lực tạo thành sự uy hiếp đối với bọn họ! Còn nữa, lão bản không hi vọng chuyện tại Nhật Bản lại tái diễn, yêu cầu chúng ta mỗi người đều phải còn sống trở lại gặp hấn! Mà hai yêu cầu này của lão bản, chính là mệnh lệnh đêm nay của tôi đối với các cậu, có thể làm được hay không?”

“Được! ”

Toàn bộ thành viện Hắc Dạ không hẹn cùng đáp. thanh âm không lớn, thế nhưng cũng rất chỉnh tề, trong giọng nói lộ ra sự tự tin cường đại.

Đối với những người đem việc chiến đấu Xem như bữa cơm thường ngày như bọn họ mà nói, đối phó một đám lưu manh hắc đạo Xác thực không có một điểm áp lực.

Nghe được câu trả lời của thủ hạ, JeSter cũng không nhiều lời vô ích, mà chỉ đùa nghịch khẩu súng lục. khẩu súng hấn đã lấy được trong gia tộc Gambino, cũng là kiện lễ vật duy nhất mà Lý Dật tặng hấn. Hấn Vẫn bảo tồn cho tới hiện tại.

Trong lúc Jester dẫn người đi chấp hành nhiệm vụ. Lý Dật nhận được điện thoại của Haise Lin. trong điện thoại, Haise Lin nói cho Lý Dật. nhóm người của Lưu Tư Cầm đã được chuyển tới một địa phương tuyệt đối an toàn. nhưng Anh Hoa không chịu lưu lại đó, mà là tuyển chọn trở lại khu phố Tàu làm bạn bên người Lý Dật.

Lạnh lùng mà lại cố chấp.

Đây là hình dung Xác thực về Anh Hoa.

Tuy rằng Lý Dật và Anh Hoa đã Xuyên qua tầng cửa sổ ngăn cách, sự cố chấp của Anh Hoa cũng giảm bớt một chút, thế nhưng tính cách của một người thực sự rất khó thay đổi, mặc dù muốn thay đổi cũng cần phải tốn rất nhiều thời gian. Anh Hoa tuy rằng bởi vì ở chung một chỗ với Lý Dật. tính cách Xảy ra một ít thay đổi. thế nhưng sự thay đổi cũng không lớn.

Khi Lý Dật nhìn thấy Anh Hoa sắc mặt kiên nghị Xuất hiện ngay cửa phòng khách sạn, hấn biết hấn căn bản không thể khuyên được nàng rời khỏi khách sạn nữa. Lý Dật không mở miệng, Anh Hoa cũng không nói vì sao nàng cố ý muốn ở lại bên người Lý Dật, hai người tựa hồ đã đạt thành ăn ý từ lâu.

“Haise Lin tiểu thư muốn em chuyển cáo ông, thế lực của gia tộc Qiesi Jarno từ quanh thân điều tới không ít người qua, nếu như không có gì bất ngờ Xảy ra, đêm nay bọn họ sẽ phát động cuộc tổng tiến công.” Tiến vào gian phòng, Anh Hoa chuyển lời của Haise Lin.

Tuy rằng đã sớm dự liệu gia tộc QieSi Jarno khẳng định sẽ tốc chiến tốc thắng, thế nhưng nghe được Anh Hoa nói, Lý Dật cũng nhú mày. Hấn biết rõ, nếu như phía gia tộc Qiesi Jarno công phá được tổng bộ của gia tộc Gambino tại New York, như vậy gia tộc Gambino cách sự diệt vong cũng không còn Xa nữa.

Mất thấy Lý Dật tuyển chọn trầm mặc. Anh Hoa cũng không nói thêm gì nữa. Mà cởi chiếc áo choàng màu đỏ. mang lên giá áo. Không có áo choàng che phủ. bộ áo bó Sát người của nàng hoàn toàn bại lộ ra, hai tòa núi non kinh khủng phía trước phóng lên thật lớn, khe núi sâu thẳm nhìn thấy thật vô cùng rõ ràng.

Có thể hiểu được Lý Dật đang muốn một mình yên lặng, Anh Hoa rất thức thời đi vào phòng ngủ, mà Lý Dật vẫn ở yên trong phòng khách, trong tay cầm một điều Xi gà, ánh mắt không ngừng lóe lên. tựa hồ đang tự suy tư đối sách.

Ngoài cửa vang lên tiếng bước chân gấp gáp, sau đó tiếng đập cửa vang lên, đánh vỡ sự an tĩnh trong phòng.

“Vào đi.” Đang khi nghe được tiếng bước chân, Lý Dật đã biết thân phận người đến, nghe được tiếng đập cửa, lập tức cầm điều Xi gà đưa lên môi, châm lửa. Lý Dật vừa nói Xong, cửa phòng bị người đẩy ra. Trương Đức Khôn luôn khéo đưa đẩy lão luyện có chút lo lắng đi vào phòng. Đối với Trương Đức Khôn, ký ức sâu nhất của Lý Dật là Trương Đức Khôn phái người đến ám sát hấn. Sau đó mang theo đầu của trưởng lão Hoa Nhân Bang đến tìm hấn, tuyển chọn muốn giúp Lý Dật làm việc.

Lần đó Lý Dật cũng không hề động Trương Đức Khôn, đồng thời thu nhận hẳn. cùng hẳn chơi một trò chơi đấu trí so đũa khí. cuối cùng trong trò chơi thắng được sự thần phục triệt để của Trương Đức Khôn.

Trương Đức Khôn tuy rằng tuyển chọn thần phục. thế nhưng Lý Dật không chút nghi ngờ năng lực của hẳn. lúc này nhìn thấy biểu tình lo lắng của Trương Đức Khôn. trực giác nói cho hẳn khả năng đã Xảy ra chuyện, Vì Vậy liền hỏi trước: “Làm sao vậy?”

“Lão đại. người Nhật Bản vừa đánh bắt ngờ vào bãi của chúng ta. đánh thương không ít huynh đệ!” Trương Đức Khôn lúc nói những lời này sắc mặt có chút Xấu Xí. nguyên con người âm trầm cũng lóe ra lửa giận không thể che giấu!

Hoa Nhân Bang từ Xưa tới nay luôn bất hòa với Sơn Khẩu Tổ. đây đó ma sát không ngừng, đại tranh đấu cũng thường Xuyên phát Sinh, có thể nói là tử địch. Lý Dật có thể thuận lợi thượng vi, điều này cũng có liên quan tới chuyện Hồng Thanh Vân lên cầu kết với Biên Xuyên của Sơn Khẩu Tổ, đối với thành viên Hoa Nhân Bang mà nói. Hồng Thanh Vân cầu kết người Nhật Bản đối phó huynh đệ trong nhà. đây là chuyện mà bọn họ không dễ dàng tha thứ!

“Người Nhật Bản tập kích bãi của chúng ta?” Trương Đức Khôn nói làm vùng lông mày của Lý Dật trong nháy mắt nhíu lại.

Trương Đức Khôn gật đầu, sau đó do dự một chút lại nói: “Lão đại, gia tộc Gambino có kẻ phản bội, sĩ khí đã bị ảnh hưởng. sỢ rằng đêm nay gia tộc Qiesi Jarno sẽ phát động tổng tiến công, tôi hoài nghi gia tộc Qiesi Jarno lo lắng anh ra tay giúp gia tộc Gambino nên lợi dụng người Nhật Bản đến hấp dẫn lực chú ý của chúng ta!”

Lý Dật hiểu được Trương Đức Khôn suy đoán không sai, lúc này Sơn Khẩu Tổ phát động công kích đối với Hoa Nhân Bang. ngoại trừ hợp tác với gia tộc Qiesi Jarno ra, không còn lời giải thích nào khác.

“Sơn Khẩu Tổ Xuất động bao nhiêu người?” Lý Dật trầm giọng hỏi.

Sắc mặt Trương Đức Khôn có chút Xấu Xí nói: “Phân bộ của Sơn Khẩu Tổ ở tại New York hầu như toàn thể Xuất động, bọn họ dùng phương thức tiến công chớp nhoáng đánh cho chúng ta trở tay không kịp, nhưng tôi đã phân phó Xuống dưới, để huynh đệ không nên đơn giản chạy đi trả thù, ở lại trong bãi, chờ mệnh lệnh của anh.”

Trương Đức Khôn nói làm vùng lông mày của Lý Dật cau chặt lại thành hình chữ Xuyên.

Thế lực bên phía gia tộc Qiesi Jarno đêm nay từ quanh thành thị điều binh, nói rõ muốn một ngụm nuốt chửng gia tộc Gambino. lúc này nếu Hoa Nhân Bang của Lý Dật không thể giúp đỡ gia tộc Gambino một tay, như vậy gia tộc Gambino sẽ thập phần nguy hiểm!

“Lão đại, tôi biết anh đang lo lắng cho gia tộc Gambino.” Trương Đức Khôn thấy Lý Dật trầm mặc, nhin không được nói: “Nhưng tôi kiến nghị anh nên bãi bình chuyện của Sơn Khẩu Tổ trước.”

“Tôi biết.” Giọng nói của Lý Dật có vẻ có chút ngưng trọng. hẳn hiểu được ý tứ của Trương Đức Khôn, hôm nay người Nhật Bản tiến hành khiêu khích Hoa Nhân Bang không nói, còn đập phá bãi của Hoa Nhân Bang, đánh thương người của Hoa Nhân Bang, điều này đủ làm tức giận thành viên trong bang. lúc này nếu Lý Dật không chọn lựa đối phó người Nhật Bản, mà để người của Hoa Nhân Bang đi giúp đỡ gia tộc Gambino, tuyệt đối là không được!

“Trương Đức Khôn. nếu như thế lực của chúng ta tại New York muốn Sóng mái với Sơn Khẩu Tổ. phần thắng lớn bao nhiêu, cần bao lâu?” Lý Dật trầm giọng hỏi.

Nghe được Lý Dật nói, trong con người Trương Đức Khôn hiện lên một ánh mắt tàn nhẫn: “Lão đại, nếu như Lưu Kim Ba cũng tham dự, phần thắng là năm phần trăm! Về phần thời gian, trong vòng ba ngày chắc chắn làm cho phân bộ Sơn Khẩu Tổ sẽ Xóa tên trong danh sách hắc đạo New York!”

“Ba ngày?” Lý Dật nhẹ nhàng lắc đầu: “Ba ngày quá lâu.”

Lão đại, nếu như chỉ truy cầu thắng lợi, hai ngày cũng được, chỉ bất quá chúng ta sẽ tổn thất khá lớn.” Trương Đức Khôn hiểu được Lý Dật đang lo lắng gia tộc Gambino không đủ Sức chống đỡ ba ngày. lần thứ hai đưa ra kiến nghị.

Lúc này. Lý Dật cũng không nói chuyện, mà Cúi đầu trầm tư.

Hai phút sau, Lý Dật lấy ra điện thoại di động bấm một dãy số, điện thoại vừa chuyển được, bên trong truyền ra một thanh âm quen thuộc: “Lão bản.”

“Roddy. hiện tại anh đang ở Phúc Kiến, đúng không?” Lý Dật nghiêm túc hỏi thăm. Đầu kia điện thoại, Roddy có thể nghe ra giọng nói của Lý Dật vô cùng nghiêm túc, liền đáp: “Đúng vậy, lão bản! Tôi dựa theo yêu cầu của anh gặp mặt Phong Lâm tiên sinh, đang hiệp đàm chuyện thành lập căn cứ...”

“Roddy, nghe, hiện tại có một nhiệm vụ khẩn cấp cần anh đi hoàn thành!” Lý Dật không đợi Roddy nói hết. trực tiếp cắt lời.

Nghe được có nhiệm vụ. Roddy trầm giọng nói: “Thỉnh phân phó, lão bản.”

“Ngày mai trước khi trời tối, đưa thiệp đen đến hội trưởng Y Đảng của Sơn Khẩu Tổ!” Sắc mặt Lý Dật lạnh lùng nói.

Thiệp đen?

Ngạc nhiên nghe hai chữ này. khoe mắt Trương Đức Khôn không khỏi nhảy lên!

Mà đầu kia điện thoại Roddy rất thẳng thắn đáp: “Lão bản, bảo chúng hoàn thành nhiệm vụ!”

“Roddy, thiệp đen vừa ra, chắc chắn nhiễm máu, đây là t Ôn chỉ của Hắc Dạ, chỉ là lần này tôi cần anh đưa thiệp đen đến bên người hắc. không cần lấy tính mạng của hắc.” Lý Dật lại căn dặn: “Nhớ kỹ, trước khi trời tối phải hoàn thành nhiệm vụ!”

Dứt lời, Lý Dật trực tiếp cắt đứt điện thoại.

Có thể hai chữ thiệp đen làm Trương Đức Khôn nhớ tới hành động của Lý Dật tại Nhật Bản, ánh mắt hắc nhìn về phía Lý Dật càng thêm tôn kính.

Mà Lý Dật cũng không lưu ý chi tiết này, lạnh lùng nói: “Ông lập tức truyền lệnh xuống dưới. toàn bộ thành viên Hoa Nhân Bang không được chủ động nghênh chiến, toàn bộ ở yên trong bãi.”

“Lão...” Trương Đức Khôn tựa hồ nghĩ đề nghị này không thích hợp.

Trong con người Lý Dật lóe ra Sát ý làm tim kẻ khác đập nhanh: “Tôi chỉ là muốn các huynh đệ bảo vệ bãi, nhưng không nói không cho bọn họ hoàn thủ chịu đòn. Nói cho các huynh đệ, Sơn Khẩu Tổ đến một giết một, hai giết hai. một đám thì Cứ tận diệt cho tôi!”

Lý Dật nói tới đây cố ý dừng lại một chút. lại tiếp tục nói: “Trương Đức Khôn. dụng ý tôi làm như vậy ông hắc nên rõ ràng, dùng sự trả giá ít nhất đổi lấy lợi ích lớn nhất vĩnh viễn đều là cách làm chính Xác nhất. Lúc này chúng ta không thể sống mái với Sơn Khẩu Tổ, dùng trí mưu để bọn hắc ngừng tay là điều tốt nhất.”

“Đương nhiên, món nợ này tôi sẽ ghi tạc ngực, ngày kết thúc quyết chiến ủy ban mafia, là ngày Sơn Khẩu Tổ Xóa tên tại nước Mỹ!” Nói Xong lời cuối cùng, Lý Dật nắm chặt tay, nếu như không phải sợ Hoa Nhân Bang chiến đấu với Sơn Khẩu Tổ sẽ phải tổn thất thảm trọng, Lý Dật nhất định sẽ hung hăng giáo huấn bọn hắc, thế nhưng tình hình hiện nay cũng không cho phép.

“Hiểu được.” Trương Đức Khôn cũng không phải người cổ hủ. Lý Dật vừa nói hắc liền hiểu ra.

“Nhớ kỹ, để các huynh đệ phải vô điều kiện chấp hành mệnh lệnh, nếu có người dám không nghe lệnh. giết không tha.” Lý Dật lạnh lùng nói.

Giết không tha!

Ba chữ mang theo sát ý dày đặc làm trong lòng Trương Đức Khôn kinh hoàng, hắc cục cung lên tiếng. sau đó trực tiếp lui ra ngoài.

Mất thấy Trương Đức Khôn rời đi, Lý Dật nhin không được nhắm mắt lại lẩm bẩm: “Annie, kiên trì một chút, qua đêm nay sẽ không còn chuyện gì nữa.”

Trang viên gia tộc Gambino, trong phòng sách biệt thự số một, Andrew cũng không ngồi trên ghế như ngày thường, mà đang không ngừng đi lại trong phòng Sách, nguyên đôi mắt bình tĩnh cơ trí lại toát ra sự lo lắng thật sâu.

Từ Sáng Sớm tới buổi trưa. nàng tiếp không dưới hai mươi cuộc điện thoại, ngoại trừ Hoa Nhân Bang. toàn bộ minh hữu hắc đạo của gia tộc Gambino toàn bộ thoát ly quan hệ minh hữu với gia tộc nàng, có mấy minh hữu gia tộc còn chạy qua phản chiến đầu nhập vào vòng tay của gia tộc QieSi Jarno.

Mà càng làm cho Andrew lo lắng chính là, Nissen truyền đến tin tức, thế lực bên gia tộc QieSi Jarno điều động rất nhiều thành viên ở chung quanh đi tới New York.

Ngay trong lúc Andrew đang lo lắng, một trận bước chân gấp gáp từ ngoài hành lang truyền vào. từ Xa tới gần, chỉ chốc lát liền dừng lại.

Thân ảnh Locke Xuất hiện ngay cửa phòng Sách, vùng lông mày của hắn cau chặt lại, nét mặt đầy nếp nhăn tràn ngập hai chữ lo lắng, hắn thậm chí không đợi Andrew mở miệng hỏi liền chủ động nói: “Tiểu thư, số lượng địch nhân vượt quá sự tưởng tượng của chúng ta, tương đương gấp sáu lần chúng ta!”

Sáu lần

Nghe hai chữ này, Andrew không khỏi ngừng chân, thân thể nàng không thể khống chế mà run rẩy lên.

New York là đại bản doanh của gia tộc Gambino. có rất nhiều thành viên trong gia tộc, chỉ là thành viên chính thức chỉ hơn trăm, cộng thêm thành viên ngoại vi cũng bảo tiêu trong gia tộc. nhân số cũng không nhiều. Mà hôm nay nhân số của gia tộc Qiesi Jarno tới cả ngàn người!

Gấp sáu!

Đây là một tỉ lệ đáng sợ!

“Johnson đâu?” Tuy rằng Andrew bị tỉ lệ chênh lệch này chấn động, thế nhưng dù sao tâm lý của nàng cũng đã vượt qua thử thách, chỉ trong vài giây liền điều chỉnh lại biếu tình.

Nghe được Andrew hỏi về Johnson. cặp mắt mờ đục của Locke toát ra ánh mắt hồi phục: “Johnson thiếu gia sợ thành viên trong gia tộc không chịu liều mạng, nên tự mình chạy ra tiền viện chỉ huy chiến đấu!”

Locke noi làm thân thể Andrew kịch liệt run rẩy lên, nếu như trước đây có người nói cho nàng, Johnson sẽ vì bảo vệ cho vinh quang gia tộc Gambino, không để ý tới sống chết. Andrew tuyệt đối sẽ không tin!

Thế nhưng, hôm nay biểu hiện của Johnson nói cho Andrew, đứa em hoa hoa công tử chỉ từng biết tán gái kia, cảm giác vinh quang đối với gia tộc trong lòng hắn không hề kém hơn nàng!

“Tiểu thư, Johnson thiếu gia muốn cô lập tức liên hệ Lý tiên sinh của Hoa Nhân Bang phái người giáp công từ phía sau, chỉ có như vậy, chúng ta mới có thể đem tổn thất hạ Xuống thấp nhất.” Locke tiếp tục nói.

Andrew cũng thở dài: “Ông Locke, ông đi nói cho Johnson, đêm nay chúng ta chỉ có thể dựa vào chính mình!”

“chỉ có thể dựa vào chính mình?” Locke biến sắc: “Lẽ nào tên hỗn đản Lý Dật cũng phản bội gia tộc Gambino?”

Andrew lắc đầu! “Không có. chỉ là Hoa Nhân Bang của hắn cũng gặp phiền phức, lúc trời tối. Sơn Khẩu Tổ phát động tiến công đối với Hoa Nhân Bang, nếu như không có gì bất ngờ xảy ra, nhất định là người của gia tộc Qiesi Jarno liên hợp với Sơn Khẩu Tổ. Lúc này, Lý không có biện pháp bứt ra đi giúp đỡ chúng ta!”

Nói đến đây, Andrew lại nói: “Ông Locke, với lực phòng ngự của gia tộc hiện tại, có thể kiên trì bao lâu?”

“Tối đa một buổi tối.” Trong giọng nói Locke toát ra sự lo lắng vô hạn.

Một buổi tối?

Nghe mấy chữ này. Andrew không khỏi nhớ tới khi này Lý Dật gọi điện thoại cho nàng nói: “Annie, anh cam đoan với em, chỉ cần gia tộc của em có thể kiên trì qua được đêm nay, như vậy gia tộc Qiesi Jarno đừng mong công phá được trang viên gia tộc Gambino!”

Tuy rằng không biết lòng tự tin của Lý Dật từ đâu tới, nhưng trong lòng Andrew có một thanh âm nói cho nàng, Lý Dật nhất định sẽ trình diễn kỳ tích!

Ngay lối vào của chính cửa trang viên gia tộc Gambino, cánh cửa Sắt thật lớn đã đóng, bên ngoài, người của gia tộc Qiesi Jarno đã tụ tập cùng một chỗ, đông nghịt một mảnh. liếc mắt không thấy đầu cùng. bọn họ hợp thành mấy trận doanh bất động. tựa hồ đang chế định kế hoạch tổng tiến công.

Suất lĩnh thành viên gia tộc Gambino thủ hộ ngay cửa chính không phải ai khác, chính là Johnson!

Đêm nay Johnson không giống như dĩ vãng ăn mặc lễ phục dạ hội hoa lệ, mái tóc cũng không được chải vuốt tỉ mỉ. ngược lại lộn xộn thành một đoàn. giống như một ổ chim. Trên mặt hắn cũng không còn nhìn thấy dáng tươi cười mê người tiêu chí. có chỉ là nghiêm túc. cặp mắt rất đẹp lại đỏ đến dọa người, trong ánh mắt toát ra không phải là nhu tình, mà là chiến ý. chiến ý điên cuồng!

Bỗng nhiên...

Trước trang viên Xuất hiện tia sáng chói mắt, đồng thời truyền ra tiếng vang ầm ầm Một Xe ủi đất thật lớn mang theo tiếng vang ầm ầm chạy tới. người của gia tộc Qiesi Jarno theo sát phía sau Xe ủi. hướng trang viên tới gần.

Hiển nhiên, bọn họ muốn dùng Xe ủi phá hư cửa sắt của trang viên gia tộc Gambino. sau đó từ cửa tiến vào.

Trên thực tế, đây cũng là tuyển chọn duy nhất của bọn họ, thành tường của trang viên cao tới sáu thước, muốn leo qua tường tiến vào là chuyện rất khó khăn!

Xa Xa, thấy những chiếc Xe ủi lớn nườm nượp theo tiếng vang ầm ầm hướng trang viên tới gần. những thành viên gia tộc Gambino đều nắm chặt vũ khí trong tay, hai mắt đỏ đến dọa người. chiến ý của mấy trăm người dung hợp cùng nhau, vô cùng kinh khủng!

Dưới ánh trăng, Johnson bỗng thu hồi ánh mắt, hắn Xoay người, nhìn thành viên gia tộc đang phẫn nộ, hai mắt đỏ bừng quát: “Đêm nay là đêm quyết định số phận của gia tộc, địch nhân ngay phía trước, các người nói, chúng ta nên làm như thế nào?”

“Giết!”

Tiếng rống giận của hơn trăm người hỗn loạn cùng một chỗ phá tan tận trời. Thanh thế rung mây.

“Ầm ầm ầm ”

Johnson chụp lấy súng tự động trong tay bảo tiêu, quay hướng bầu trời bắn tung lên, ngọn lửa trong nòng súng phụt ra phảng phất như lửa giận trong lòng hắn. sáng đến chói mắt!

“Đầu có thể rơi, máu có thể chảy, vinh quang gia tộc không cho phép khinh nhờn! Tuyệt đối không cho phép!” Đợi khi bắn hết băng đạn, Johnson bỗng dùng súng chìa ra ngoài địch nhân đang tới gần trang viên. thanh âm khàn khàn quát: “Giết!”

386. Chương 336:huyết Chiến

Có lẽ đây mới chính là Johnson, trước kia hắn đã dùng tác phong quý tộc để che giấu mọi người, về bản chất thật sự của hắn.

Sau khi Johnson thốt ra một tiếng, gã bảo tiêu nhỏ con người da trắng dẫn theo bốn tên thủ hạ, dùng tốc độ cực nhanh chạy tới mấy gốc cây đại thụ ở gần bên cổng trang viên. Khi gã bảo tiêu nép sát mình vào

thân cây Xong, liền tháo chiếc rương ở trên vai Xuống, dưới ánh trăng soi rọi, trong rương lộ ra một khẩu Bazooka mi ni.

Bazooka là một loại súng đạn hỏa tiễn cỡ nhỏ, chuyên dùng để đánh kích Xe tăng hoặc Xe thiết giáp. Khi hỏa tiễn được phóng ra, vĩ cánh được trang bị ở phần đuôi sẽ định hình mục tiêu. Còn đầu đạn phần lớn đều là đạn Xuyên thép hoặc đạn phá giáp. Bazooka chú trọng phương tiện khi hành động, nên tầm sát thương cũng chỉ thuộc dạng bình thường.

Gã bảo tiêu của Johnson thành thực vác khẩu Bazooka lên vai, sau đó trèo lên trên cây đại thụ kia, tốc độ rất linh hoạt, giống như một đầu hỏa báo bình thường. Sau khi lên cây, gã bảo tiêu đặt khẩu Bazooka trên vai. im lặng chờ đợi mấy cỗ Xe ủi ở bên ngoài tới gần trang viên.

Cùng lúc đó, bốn tên thủ hạ đi theo hắn cũng vào vị trí ở những gốc cây khác, nhanh chóng mở ba-lô ra. thành thực hóa trang súng ngắm.

Sáu trăm mét, năm trăm mét.....ba trăm mét...

Khi mấy cỗ Xe ủi chỉ còn cách trang viên gia tộc Gambino khoảng ba trăm mét. Thì trên gốc cây đại thụ mà gã bảo tiêu của Johnson tiềm phục, bỗng nhiên phụt ra một ngọn lửa đỏ rực, nương theo sau đó là chuỗi thanh âm vang lên, một đầu hỏa tiễn bắn thẳng ra phía ngoài.

“Oanh!”

Hỏa tiễn nhắm thẳng vào mục tiêu ở giữa. cỗ Xe ủi kia đang chạy rì rì. bất thành linh trúng đạn. cả thân Xe lộn ngược lên giữa không trung.

Khói lửa bùng lên ở trong màn đêm u ám, giữa đồng hoang tàn phế thối, đám người của gia tộc Gambino kinh hô tranh né, giống như một bầy dê đang vô cùng hoảng loạn. Nhưng mà tất cả chuyện này Xảy ra quá đột ngột, mấy chiếc máy ủi chạy ở bên cạnh còn chưa kịp phản ứng, thì đã bị những mảnh vụn của cỗ Xe vừa nổ, Xuyên thấu qua!

“Sưu sưu sưu sưu!”

Cùng lúc đó. bốn tên thủ hạ thuộc thành viên của gia tộc Gambino đang ẩn náu trên cây đại thụ, đã Xác định mục tiêu rồi, đối mặt với địch nhân ở phía Xa, bọn hắn không chút do dự bóp cò liên hồi!

Tuy rằng kĩ thuật bắn súng của bọn hắn không có khủng bố như thành viên Hắc Dạ, nhưng khoảng cách ở trước mặt rất gần. Dùng súng ngắm Xử lý mục tiêu, đều không phải là việc khó khăn.

Bốn tiếng súng vang giòn. bốn gã thành viên của gia tộc Qiesi Jarno ngã Xuống trong vũng máu.

“Khoan đã! Mau rút quân! Bọn chúng có vũ trang hạng nặng và tay súng bắn tỉa!” Gia tộc Gambino bắt ngờ phản kích, nhất thời làm cho đám người Qiesi Jarno luống cuống chân tay. Người phụ trách của Qiesi Jarno không khỏi lớn tiếng cảnh báo, đồng thời cực nhanh thối lui về phía sau.

Lúc này, gã bảo tiêu của Johnson lại bóp cò, đầu hỏa tiễn mang theo sức phá hoại khủng bố. khoan thủng trận tuyến của đám người Qiesi Jarno. Một số tên còn bị hỏa tiễn tạc cho nát vụn. máu thịt bầy nhầy tung tóe ở giữa không trung, thậm chí trên mặt đất còn lưu lại hố đạn sâu hoắm!

Vốn dĩ, đám người gia tộc Qiesi Jarno mới ổn định trận hình. trật tự ngay ngắn thối lui về phía sau. thế nhưng lại bị hỏa tiễn oanh tạc, khiến cho bọn hắn hoàn toàn luống cuống!

Cả đám người hoảng loạn giống như nai con ngơ ngác, chẳng thềm quan tâm đến thứ gì nữa, nhanh chân bỏ chạy ra phía sau!

Nguyên bản nhóm người gia tộc Gambino chứng kiến ánh lửa bùng lên ngập trời ở phía Xa Xa. Tuy rằng không nhìn rõ tình hình cụ thể. nhưng biết được bọn gia tộc Qiesi Jarno đang bị hỏa lực oanh tạc nghiêm trọng. Điều này làm cho bọn họ phi thường hưng phấn, đồng thời những thanh âm giận dữ sôi nổi gầm lên. phóng thích hết thủy lửa giận kìm nén mấy ngày qua ở trong nội tâm!

Còn Johnson thì đang dùng ống nhòm dạ quang, thu hết mọi tình huống ở bên ngoài vào trong tầm mắt. Khi chứng kiến được đám người Qiesi Jarno hoảng loạn thối lui ra phía sau, thì Johnson cũng hiểu, đây chỉ mới là trận đánh thăm dò, lần tấn công kế tiếp. đám người Qiesi Jarno sẽ không dễ dàng lui binh như vậy!

Có lẽ vì chứng minh suy đoán của Johnson, nên một giờ sau, đám người gia tộc Qiesi Jarno lại tiếp tục phát động tấn công.

So sánh cùng lần trước thì, lúc này bên phía Qiesi Jarno không có Xuất động nhiều người, thế nhưng lại được trang bị vũ khí hạng nặng!

Dưới tiếng kinh hô của những thành viên trong gia tộc Gambino, năm gốc cây đại thụ ở gần cạnh cổng trang viên bị hỏa tiễn bắn trúng, bọn tay súng bắn tỉa chưa kịp nhảy Xuống thì đã bị nổ thành một đồng thịt vụn. May mắn, gã bảo tiêu của Johnson vừa mới thay đổi vị trí Xong, nên tránh thoát khỏi tai ương ngập đầu.

Oanh oanh oanh long...

Một trận thanh âm đinh tai nhức óc qua đi, cánh cổng trang viên Gambino được chế tạo bằng hợp kim, đã biến thành năm sáu mảnh nhỏ, không còn nguyên vẹn. Thông lộ khoảng chừng mười sáu mét, hoàn toàn rộng mở ra trước mắt đám người gia tộc Qiesi Jarno!

Chứng kiến một màn như vậy. Johnson biết khảo nghiệm chân chính đã bắt đầu rồi. chỉ thấy hấn vung tay lên, trầm giọng quát: “Dựa theo kế hoạch, hành động!”

Khi Johnson vừa thốt ra lời, những thành viên của gia tộc Gambino lập tức tản ra, hướng bốn phía chung quanh chạy đi. Mười giây đồng hồ sau, khu vực ở cổng trang viên thông ra ngoài đường, đã không còn nhìn thấy một bóng người nào của gia tộc Gambino. Bởi vì. bọn họ đang trốn ở trong bụi cây ven hai bên trái phải, đem họng súng nhắm thẳng ra phía ngoài cổng.

“Thiếu gia, ngài lui về trước đi, nơi này giao cho chúng tôi là đủ rồi.” Gã bảo tiêu chạy lại bên cạnh Johnson, buông khẩu Bazooka trên vai Xuống. lo lắng nhìn Johnson nói.

Johnson lắc đầu: “Không được! Hiện giờ ta không thể rời đi!”

Nương theo ánh trăng, thoát nhìn biểu tình của Johnson kiên định phá lệ, hấn biết rõ nếu hiện giờ mà rời khỏi nơi này. Vậy thì mọi cố gắng trước kia đều sẽ uổng phí, sĩ khí chiến đấu của gia tộc Gambino liền bị ảnh hưởng trầm trọng.

“Dạ, thiếu gia.” Gã bảo tiêu minh bạch điều này, nhưng đồng dạng hấn cũng biết, Johnson Xuất hiện ở đây là quá mức nguy hiểm

Johnson sắc mặt bình tĩnh, cắt ngang lời của gã bảo tiêu: “Ta hỏi ngươi, nếu trang viên bị công phá, chúng ta sẽ gặp phải kết cục gì?”

Gã bảo tiêu trầm mặc, không dám trả lời.

“Trang viên bị công phá, chúng ta khẳng định phải chết, một khi đã như vậy, tại sao chúng ta lại quay đầu bỏ trốn đây? Cho dù có chết đi chẳng nữa. thì ta cũng muốn được chết ở trong lúc chiến đấu. mà không phải là bị địch nhân hành hạ. sĩ nhục rồi chết đi!” Johnson cười ngạo nghễ nói, theo sau giờ khẩu súng tiểu liên trong tay lên, hướng ra phía ngoài cửa điền cuồng Xả đạn!

Cùng lúc này, những thành viên khác của gia tộc Gambino. cũng liên tục khu động cò súng. Nhất thời, bốn phía chung quanh tràn ngập tiếng nổ đánh thếp.

Nhìn bộ dạng bình tĩnh của Johnson, gã bảo tiêu cũng chỉ biết than ngắn thở dài. Hấn rõ ràng. ông chủ của mình đã từng sử dụng qua súng. nhưng chỉ là ở trong phòng tập luyện hoặc trò chơi mà thôi, đạn giả hoàn toàn không thể so sánh với đạn thật. Huống chi đó chỉ là trò chơi, còn hiện giờ chính là đánh trận thật sự. sẽ phải chết người!

Chứng kiến hai mắt Johnson phun ra lửa gã bảo tiêu hít sâu một ngụm khẩu khí, đồng thời giương súng lên. Thế nhưng hấn lại bóp cò rất chậm, bởi vì hấn đang tính toán tiết kiệm đạn, dùng cho thời gian nguy cấp.

Hấn phi thường rõ ràng, đến khi nào đạn được tiêu hao hết sạch, sẽ chính là thời gian trang viên gia tộc Gambino bị công phá!

Nếu như nói thành phố New York là trung tâm tài chính của thế giới, vậy thì Wall Street lại chính là trung tâm của New York. Cả khu phố dài không quá một phần ba dặm Anh, thế nhưng nó lại vô cùng nổi tiếng.

Bởi vì, những công ty tài chính lớn mạnh đều tập trung ở trên con đường này, tỷ như nhà tài phiệt Morgan, ông vua dầu mỏ Rockefeller cùng tập đoàn ngân hàng DuPont. Và ngay cả sàn giao dịch chứng khoán của New York cũng được Xây dựng tại đây.

Trong phòng hội nghị, của một căn nhà cao tầng nằm ở khu phố Wall. Mười hai người đàn ông thân mặc âu phục sang trọng. đang ngồi bên cạnh chiếc bàn hội nghị. Trước mặt bọn họ là một bàn mỹ thực, thịt bò bit-tet, trứng cá muối và rượu vang Bordeaux lâu năm Ngay tại phía sau, có hai mươi bốn nữ nhân đứng phục vụ, từ khí chất đến dáng người đều có thể nói là rất hoàn mỹ.

Phải nói rằng, dùng cơm trong một hoàn cảnh như thế này, là một việc phi thường thích thú. Thế nhưng mọi người đang ngồi ở đây, sắc mặt đều vô cùng khó coi. Chỉ riêng một người ngồi ở ghế chủ tọa. là chậm rãi thưởng thức.

Người ngồi trên ghế chủ tọa có một đôi mắt rất tự tin, thậm chí ngay cả nụ cười buộc quanh khóe miệng cũng tự tin như vậy. Nguyên bản trong hắn đã quá năm mươi tuổi rồi. thế nhưng trên người lại tràn ngập tinh thần phấn chấn và ý chí chiến đấu. Hắn không phải ai khác, mà chính là tộc trưởng đương nhiệm của gia tộc Qiesi Jarno, Muse Qiesi Jarno!

Muse đã mời những thành viên cấp cao ở phe cánh mình, đến khu phố Wall nghỉ ngơi an dưỡng vài hôm Tại thời gian mấy ngày qua, Muse phân phó thuộc hạ tịch thu toàn bộ công cụ truyền tin của đám người này. hơn nữa còn không cho phép bất luận kẻ nào tự ý rời đi!

Sau khi chậm rãi thưởng thức Xong phần bit-tet, Muse nhẹ nhàng nhấp một ngụm rượu vang, dùng khăn trắng lau miệng. Tiếp theo mới ngẩng đầu lên nhìn đám người ở trong phòng hội nghị.

Lúc này, tất cả mọi người đều đang nhìn về phía hắn, trong đôi con ngươi lộ ra ánh mắt chờ mong và lo lắng.

“Các vị minh hữu thân ái, không cần dùng loại ánh mắt này nhìn ta, được chứ?” Muse khẽ mỉm cười nói: “Ở trước mặt mọi người chính là rượu ngon cùng mỹ thực, còn có nữ nhân Xuất chúng hầu hạ, chẳng lẽ không một ai thích mấy thứ này hay sao?”

Nghe được Muse nói, mọi người có vẻ thập phần bất đắc dĩ, hiển nhiên bọn họ không có được lạc quan giống như Muse. Bởi vì bọn họ phi thường rõ ràng, đêm hôm nay sẽ là một đêm quyết định đối tượng lại của bọn họ.

387. Chương 337:ngày Giỗ

Đêm hôm đó, Lý Dật đến từ phương đông cũng không dùng thế lực của Hoa Nhân Bang giúp đỡ gia tộc Gambino, nhưng cũng phái ra tổ chức Hắc Dạ trong tay lần đầu tiên tại nước Mỹ nhắc lên gió tanh mưa máu. thủ đoạn thiết huyết tàn nhẫn làm toàn bộ thế giới ngầm nước Mỹ khiếp sợ!

Theo ý tôi, tuy rằng đêm đó Lý Dật không hề dùng lực lượng của Hoa Nhân Bang, nhưng khi Xuất thủ vẫn tạo thành uy hiếp thật lớn đối với gia tộc Qiesi Jarno, đây là nguyên nhân trọng yếu giúp gia tộc Gambino có thể thủ vững được đến buổi sáng hôm sau.

Dunn. Eisenberg tự tay ghi chép trong sách giáo khoa mafia nước Mỹ.

Khi bóng đêm biến mất. vạn vật sống lại, bầu trời Xa Xa hiện ra ánh sáng trắng, người của gia tộc Qiesi Jarno rút cục lui lại.

Dưới bầu trời mông mông Xám trắng, toàn bộ không gian trong trang viên gia tộc Gambino nổi lơ lửng một tầng huyết vụ. trong không khí tràn ngập mùi máu tươi dày đặc. cửa lớn trang viên hoàn toàn bị thi thể ngăn chặn, mặt đất do đá cẩm thạch làm nền đỏ rực một mảnh, vết máu bên trên đại khái đều đã khô cạn.

Có thể do mùi máu tươi và sát khí thực sự quá nặng, đàn chim thường ngày hay đậu trên những cành cây trong trang viên đều biến mất không nhìn thấy. Toàn bộ trang viên giống như lâm vào cõi chết, yên tĩnh phảng phất giống như nhân gian địa ngục băng lãnh.

“Thiếu gia, người của gia tộc Qiesi Jarno đã lui lại, bọn họ đang thanh lý thi thể bên ngoài trang viên.” Khi ánh bình minh đầu tiên rơi là tà trên trang viên gia tộc Gambino. bảo tiêu của Johnson. người da trắng vóc người thấp bé đi tới bên người Johnson. trầm giọng hồi báo.

Toàn thân hắn bị máu tươi nhiễm đỏ. trong đó có máu của địch nhân. cũng có máu của chính hắn. cả người hắn phẳng phất giống như người máu. đứng nƠi đó làm cho người ta hình dung như một cỗ sát khí.

So sánh với hắn, hình tượng của Johnson đỡ hơn một chút, ân, cũng chỉ là đỡ hơn một chút mà thôi, Johnson luôn có hình tượng quý tộc đẹp đẽ của giới thượng lưu, vào lúc này hoàn toàn mất đi hình tượng ngày Xưa. quần áo của hắn dính đầy bùn đất, mái tóc lộn Xộn một đoàn. Trên mặt hắn có một vết thương thật rõ ràng, đó là khi viên đạn xướt qua làm trầy da. Lúc đó, nếu không phải bảo tiêu của hắn đứng lúc kéo hắn tránh một bên, hôm nay hắn đã trở thành một cỗ thi thể băng lãnh. Bởi không đứng lúc lau đi vết máu trên mặt, vết máu trên miệng vết thương đã đông lại, vết thương hiện rõ trên khuôn mặt tuần mỹ, làm cho hắn tăng thêm một cỗ khí tức XỐ Xác tiêu điều!

Có thể dự kiến chính là, sau này sẽ không bao giờ còn có người nói Johnson là một thanh niên tuần mỹ thanh tú nữa.

Nghe được bảo tiêu nói. thần kinh căng thẳng của Johnson rốt cục thả lỏng Xuống tới. hắn nhin không được lại đổi mặt ĐỒ bưng.

Có thể bởi vì thần kinh căng thẳng suốt một buổi tối, lúc này bỗng nhiên trầm tĩnh lại. Johnson chỉ cảm thấy toàn thân tuôn ra một cảm giác vô lực, trước mắt như biến thành màu đen.

Nhận thấy được Johnson giống như muốn ngã, bảo tiêu của hắn lập tức đỡ lấy hắn. Vài giây sau. Johnson mới từ loại trạng thái này hồi phục lại tinh thần, vẻ mặt hắn mệt mỏi nói: “Anh đi gọi Locke qua đây.”

“Thiếu gia, ngài...” Bảo tiêu của Johnson lo lắng thân thể hắn không thể tiếp tục chống đỡ nổi.

Johnson hung hăng thở mạnh một hơi, sau đó đứng thẳng thân thể, gằn từng chữ: “Tôi không sao. nhanh đi!”

Nghe được mệnh lệnh của Johnson, bảo tiêu của hắn cũng không nói thêm, bước nhanh chạy về chỗ của Locke đang ở.

Có thể nói, bảo tiêu của Johnson là người có thân thể trạng thái tốt nhất hiện giờ, so sánh với hắn mà nói, những ai còn may mắn sống sót đều vô lực ngồi bệch dưới mặt đất, trên người bọn họ đều dính vết máu. biểu tình thoát nhìn cực kỳ uể oải. Bọn họ giống như bị ma quỷ rút đi hồn phách, ngồi trên đất, hai mắt nhìn chằm chằm thi thể chất đông như núi ngay cửa, thân thể không thể khống chế run lên. Tuy rằng bọn họ là thành viên hắc bang tiến Xấu lan Xa, tuy rằng bọn họ cũng từng giết người, thế nhưng bọn họ chưa từng chiến đấu giống như tối hôm qua!

Đối với bọn họ mà nói, đây hoàn toàn là một hồi chiến tranh!

Trước đó do trời quá tối. bọn họ không thể thấy rõ tình hình ở trước mặt, cộng thêm trong lòng có tín niệm chi trì, tràn đầu óc chỉ có máu nóng, chỉ lo liều mạng Xông lên, không nghĩ gì khác, hôm nay nhìn thấy tràng diện giống như địa ngục nhân gian, bọn họ triệt để bị hách choáng váng!

“Oa”

Cách Johnson không Xa có một gã thành viên gia tộc Gambino rốt cục không chịu nổi nữa, thân thể hắn cong oằn Xuống như con tôm, không ngừng học ra những thứ trong dạ dày.

Cử động của hắn rất nhanh ảnh hưởng tới người bên cạnh, những người đó vốn đang bị cảnh tượng trước mắt làm sợ hãi. bỗng nhiên nghe được thanh âm nôn mửa, lập tức cũng nhào Xuống nôn theo. Bọn họ nôn thật có sức, tựa hồ muốn nhổ hết toàn bộ những gì trong dạ dày ra ngoài.

Chỗ Johnson đang đứng cách những người đó không Xa. những thứ nhổ ra tăn mát vị tanh tươi, hỗn hợp cùng mùi máu tươi, một mùi hôi thối Xông vào mũi hắn. Dạ dày Johnson cuộn sôi lên. nhưng hắn vẫn cố gắng đè nén không nhổ ra.

Hai phút sau, Locke vẽ mặt uể oải đi theo bảo tiêu của Johnson đến bên người hắn. Tuy rằng tối hôm qua Locke không tự mình tham dự chiến đấu. bất quá tối hôm qua hắn cũng là tổng chỉ huy. ngoại trừ ngay cửa chính do Johnson điều động. những phương hướng khác trong trang viên đều do Locke chỉ huy.

Tối hôm qua. gia tộc Qiesi Jarno ba lần đánh vào trang viên. ba lần đều bị đuổi ra, trình độ chiến đấu thâm liệt không thể tưởng tượng!

Dưới tình hình này, với tuổi tác cao như Locke, không một chết cũng đã là một kỳ tích.

“Johnson thiếu gia.” Nếu như trước đây Locke luôn khinh thường cách sống phóng túng của Johnson. như vậy hôm nay hắn đối với Johnson lại thấp phần tôn trọng. Johnson đã dùng hành động thực tế để thắng được sự tôn trọng của Locke, cũng thắng được sự tôn trọng của toàn bộ thành viên gia tộc Gambino!

Trước tối hôm qua. không ai sẽ tin tưởng, ngón tay trắng nõn chuyên dùng vuốt ve thân thể nữ nhân và chơi đàn dương cầm của Johnson lại biết bóp cò súng!

Mà trên thực tế, Johnson Xác thực đã làm như vậy, hơn nữa hắn còn suýt nữa bị bắn vỡ đầu.

“Locke, tôi biết hiện tại tất cả mọi người rất uể oải, thế nhưng cũng phải tận sức mà làm việc.” Giọng nói của Johnson vô cùng mệt mỏi, nhưng làm cho người ta có loại cảm giác không thể hoài nghi: “Toàn bộ thi thể đưa tới chỗ hỏa táng. còn làm sao thanh lý vết máu trên mặt đất, chuyện này do ông quyết định.”

“Dạ, Johnson thiếu gia!” Đối với mệnh lệnh của Johnson. Locke không có bất luận điều gì bất mãn. từ khi Johnson quyết định lưu lại tính mạng cháu nội Pascal của hắn. hắn đã dự định đưa mạng mình bán cho gia tộc Gambino, bán cho Johnson.

Sau đó. Locke dựa theo chỉ thị của Johnson thanh lý chiến trường, mà Johnson lại đi cùng bảo tiêu hướng biệt thự số một đi tới.

“Thiếu gia, tôi đi lái Xe đưa cậu đi?” Bảo tiêu Johnson đưa ra đề nghị.

Johnson lắc đầu. nhẹ giọng nói: “Không cần, tôi muốn từ từ nhìn trang viên một chút.”

Lời Johnson vừa thốt ra, bảo tiêu của hắn tuyển chọn trầm mặc.

Giờ khắc này, biểu tình của Johnson thấp phần bình tĩnh. giống như mặt hồ không hề gợn sóng. hoàn toàn không còn Vết tích vừa trải qua cuộc đại chiến.

Một chiếc Lincon từ phía trước chạy nhanh tới, Xe dừng lại ngay cạnh bên Johnson. Sau khi Xe ngừng lại, Andrew trong bộ áo đen bước Xuống, sắc mặt nàng tái nhợt như tờ giấy, cặp mắt màu lam đã hoàn toàn đỏ bừng, vành mắt hoàn toàn đen.

Tối hôm qua. Johnson và Locke chỉ huy kháng cự người của gia tộc Qiesi Jarno. Mà Andrew ở trong biệt thự chỉ huy đại cục. Nguyên bản, tối hôm qua Andrew đã muốn đi gặp Johnson, nhưng lại bị Nissen mạnh mẽ ngăn trở.

Trước đó, Andrew nghe được tin tức người của gia tộc Qiesi Jarno lui lại. lập tức bảo Nissen lái Xe đưa nàng tới tiếp Johnson.

Lúc này nhìn thấy quần áo của Johnson dính đầy bụi bặm và vết sẹo trên mặt hắn. Andrew chợt theo bản năng dừng chân, thân thể nàng run rẩy lên dữ dội, trong giọng nói mang theo tia âm rung: “Em trai.”

Em trai...

Đây là lần đầu tiên sau khi Andrew hiểu chuyện, Xưng hô Johnson là em trai, trước đây nàng chỉ gọi thẳng tên hắn. Từ sự thất vọng ngày trước, đến sự yêu thương và tự trách bây giờ. hai tiếng em trai chứa thật nhiều tình cảm ruột thịt thâm tình.

Lúc Andrew vừa mở miệng, Johnson đang đi tới chỗ nàng, ngạc nhiên nghe được tiếng gọi em trai, bước chân hắn chợt khựng lại, nhưng lập tức liền khôi phục bình thường. Hắn đi vài bước tới bên cạnh Andrew, nguyên khuôn mặt tiêu tụy lại lộ ra dáng tươi cười nhợt nhạt. dáng tươi cười vẫn thấp phần mê người hào hiệp, chỉ là trong dáng tươi cười chứa đựng sự khổ sắp khó thể Xóa đi: “Chị, địch nhân bị đánh lùi.”

Một câu nói hời hợt cũng làm trong lòng Andrew nhắc lên cổ sóng lớn tận trời, hai mắt nàng đỏ đến dọa người, nước mắt không thể khống chế chảy ra. Đây là lần thứ hai nàng rơi nước mắt, cũng là lần thứ hai rơi nước mắt vì một người đàn ông, lần đầu tiên vì Lý Dật, lúc này đây cũng vì Johnson!

Nước mắt lướt qua gương mặt tái nhợt của Andrew, nàng vừa khóc vừa vươn tay vuốt ve vết thương trên mặt Johnson, nhẹ giọng hỏi: “Đau không?”

Johnson lắc đầu, không nói gì.

Thấy Johnson lắc đầu, Andrew cũng không khống chế được nữa, nàng kéo Johnson vào lòng, ôm thật chặt!

Nguyên bản sau khi Edward chết, toàn bộ trọng trách của gia tộc Gambino rơi lên thân thể nàng. thế nhưng nàng nằm mơ cũng không nghĩ đến chính là, đứa em trai chỉ biết ăn chơi trác táng lại giúp nàng chia sẻ trọng trách. thậm chí vì bảo vệ cho vinh quang của gia tộc, không tiếc thân mình liều mạng với địch nhân!

T

Nhìn Andrew kéo Johnson vào lòng. vô luận là người lạnh lùng như Nissen hay cả người sát khí như bảo tiêu của Johnson. đều thấy mùi đau Xót, không đành lòng nhìn trăng cảnh này, không hèn mà cùng quay đầu nhìn về phía nơi khác.

Johnson mặc cho Andrew ôm hân bắt quá cũng nhẹ giọng nói: “Chị, chúng ta không khóc, lúc này chúng ta không thể dùng nước mắt để chứng minh sự nhu nhược của chúng ta, chúng ta cũng không thể để cho thành viên gia tộc thấy sự nhu nhược của chúng ta! Dù muốn khỐc, chúng ta cũng phải đợi đến lúc đánh bại được địch nhân!”

Andrew dù sao cũng là một nữ nhân kiên cường, nghe được Johnson nói, nàng gạt đầu, nhanh chóng lau đi nước mắt trên mặt.

Thấy một màn này. Johnson lại lộ ra dáng tươi cười, sau đó hỏi: “Chị, tối hôm qua không phải Lý Dật đã nói hân không thể chạy đến giúp đỡ chúng ta sao? Vì sao cuối cùng lại tới?”

Lúc hỏi ra vấn đề này. Johnson không khỏi nhỞ tới một màn nguy cấp lúc tối, lúc đó, người của gia tộc Qiesi Jarno đã tấn công vào trang viên lần thứ ba, người của gia tộc Gambino trên cơ bản đã không thể chống lại được nữa. Tại thời điểm mấu chốt này, thành viên Hắc Dạ đột nhiên Xuất hiện ngay phía sau gia tộc Qiesi Jarno tập kích bọn hân. Làm cho đối phương sản sinh sợ hãi, sĩ khí hạ thấp, người của gia tộc Gambino lại đuổi được gia tộc Qiesi Jarno ra ngoài.

“Tối hôm qua. Hoa Nhân Bang của Lý bị Sơn Khẩu Tổ tập kích. hân không thể điều động người của Hoa Nhân Bang đến giúp đỡ chúng ta, nhưng cũng đã phái tổ chức Hắc Dạ đến.” Andrew hầu như cả đêm nàng luôn liên hệ với Lý Dật, tự nhiên hiểu được nguyên nhân trong đó.

Hắc Dạ!

Nghe hai chữ này, Johnson bừng tỉnh hiểu ra: “Nguyên lai là như vậy, trách không được lúc đó bọn người của gia tộc Qiesi Jarno bị hoảng sợ kinh hãi.”

Lời tuy nói như vậy, thế nhưng sự lo lắng trong giọng nói của Johnson thập phần rõ ràng. hân biết rõ. nếu như đêm nay người của gia tộc Qiesi Jarno tiếp tục động thủ. Như vậy gia tộc Gambino không cách nào giữ vững được nữa!

Có thể đã nhận ra sự lo lắng trong giọng nói của Johnson, Andrew nói: “Em trai, Lý nói cho chị biết. chỉ cần chúng ta qua được tối hôm qua. như vậy hân sẽ có thể giúp gia tộc kiên trì được tới ngày đàm phán!”

“Nga?” Andrew nói làm trước mặt Johnson sáng ngời. loại cảm giác này giống như người bị rơi Xuống nước bắt được một cọng cỏ cứu mạng. dù hân có một trái tim kiên cường. cũng nhịn không được có chút kích động: “Lẽ nào Lý Dật có biện pháp?”

“Ân” Andrew gạt đầu. trên gương mặt tái nhợt của nàng rốt cục lộ ra một tia tự tin. hiển nhiên nàng đã biết được toàn bộ kế hoạch: “Nếu như kế hoạch của Lý có thể thành công, chị nghĩ, gia tộc chúng ta có thể kiên trì tới cuối cùng!”

Thời gian hừng đông New York. bóng đêm phủ Xuống tại Tokyo ngoài ngàn dặm Một chiếc Bingley Xa hoa bình ổn chạy trên một con đường Tokyo, theo trước sau chiếc Bingley có bốn chiếc Xe Xa hoa khác, năm chiếc Xe tạo hình tam giác, chiếc Bingley được vây quanh ở giữa, Y Đằng ngồi trong Xe. tay cầm Xi gà. gương mặt lộ vẻ đắm chiêu.

Một tháng trước. Lý Dật mang theo thành viên Hắc Dạ đối với Sơn Khẩu Tổ tiến hành một lần hành động huyết tẩy. làm Sơn Khẩu Tổ tổn thất thảm trọng. những Xã đoàn hắc bang khác của Nhật Bản đều nhân cơ hội này khiêu chiến quyền uy của Sơn Khẩu Tổ.

Trong một tháng qua, Y Đằng phải dùng mạng lưới quan hệ được Xây dựng suốt mấy chục năm trong chính giới và quân giới, cuối cùng vất vả chống đỡ sự khiêu chiến của những Xã đoàn hắc bang khác, đồng thời tiêu trừ tai họa ngầm

Tuy rằng hiện tại Sơn Khẩu Tổ không thể so sánh như trước đây. đang đứng một trong năm đại bang lớn nhất thế giới lại bị tụt Xuống, thế nhưng vẫn là long đầu tuyệt đối tại hắc đạo Nhật Bản!

Mà ngay một giờ trước, Y Đằng đi qua một đại lão chính giới làm dẫn đường. Cùng đại hắc bang Hắc Long Hội đứng thứ hai Nhật Bản gặp mặt, tiến hành đàm phán về sự kiện Xung đột phát sinh trong một tháng qua, cuối cùng đạt được kết quả mà Y Đằng mong muốn.

Đây là nguyên nhân chủ yếu làm Y Đằng hài lòng, trên thực tế đây cũng là lần đầu tiên trong suốt một tháng qua hắn có được dáng tươi cười, bởi vì hắn rất rõ ràng, nếu như không có sự uy hiếp của Hắc Long Hội, những hắc bang khác cũng không có tư cách khiêu chiến Sơn Khẩu Tổ!

Nguyên lúc tiêu trừ Xong tai họa ngầm, Y Đằng ra cửa cũng không cần phải cẩn thận như vậy, thế nhưng lần trước người của Hắc Dạ khiến cho hắn để lại sự sợ hãi không thể nào Xóa mờ. Trong một tháng nay, Y Đằng bị mất ngủ suốt mười một buổi tối, sáu buổi tối nằm ác mộng nhìn thấy tấm thiệp màu đen đầm máu, mỗi lần mơ thấy tấm thiệp hắn đều giật mình tỉnh giấc từ trong mộng. Cả người toát mồ hôi lạnh, lúc tỉnh cũng không cách nào tiếp tục đi vào giấc ngủ. Hôm nay mỗi lần hắn ra cửa chỉ ít cũng dẫn theo mười hai bảo tiêu, chỉ có như vậy mới giúp trong lòng hắn yên tâm hơn một chút.

Nửa giờ sau, năm chiếc Xe đi tới nơi ở của Y Đằng.

Sau khi Xe dừng lại. bọn bảo tiêu không đợi Y Đằng phân phó, chủ động Xuống Xe phân tán khắp bốn phía biệt thự, mà Y Đằng mang theo hai gã cận vệ đi vào chủ kiến trúc trong biệt thự.

“Y Đằng quân bữa cơm đã chuẩn bị xong, ngài muốn hiện tại dùng cơm không? “ Sau khi Y Đằng đi vào biệt thự, người hầu cung kính hỏi thăm

Y Đằng cũng không dừng chân. mà hướng thang lầu đi đến. vừa nói: “Không, hôm nay ta thấy mệt, muốn nghỉ ngơi sớm một chút.”

Có thể tin trong thời gian này Y Đằng Xác thực không được ngủ ngon, hắn thậm chí cũng không đi tắm trực tiếp đi vào phòng ngủ, tựa hồ hắn muốn thừa dịp tâm tình hôm nay không tệ, muốn nghỉ ngơi một chút.

“A!”

Y Đằng tiến vào phòng ngủ được nửa phút. bên trong phòng ngủ truyền ra một tiếng thét chói tai kinh khủng.

Hai gã bảo tiêu thủ hộ ngay cửa phòng nghe được tiếng thét, không nói một lời. trực tiếp tông cửa chạy vào.

“Y Đằng quân!”

Lúc hai gã bảo tiêu tiến vào phòng ngủ đồng thời cũng hô hoán tên của Y Đằng, thế nhưng Y Đằng cũng không trả lời.

Trong phòng ngủ. Y Đằng về mặt kinh khủng ngồi dưới đất. hai mắt trợn trừng, gắt gao nhìn chằm chằm tấm thiệp màu đen trên giường.

Dưới ngọn đèn. tấm thiệp màu đen ánh lên màu đỏ yêu dị.

Khi hai gã bảo tiêu của Y Đằng tiến vào phòng ngủ, nhìn thấy tấm thiệp màu đen trên giường thì sắc mặt cũng trở nên có chút mất tự nhiên, khoé mắt càng không thể không chế run rẩy lên.

Hiển nhiên không những Y Đằng bị bóng ma tâm lý, đồng dạng bảo tiêu của hắn cũng không thể Xóa được bóng ma ám ảnh này.

“Hô...”

Y Đằng thở gấp hỗn hển vài hơi. sau đó lau mồ hôi lạnh nói: “Đi...đi gọi tên hồn dân Sơn Dã lên đây cho ta!”

Nói xong câu đó, Sắc mặt Y Đằng thoáng chuyển biến tốt đẹp hơn một chút, hắn đưa đẩy theo tay diu của bảo tiêu

Một phút đồng hồ Sau, một nam tử tóc húi cua đi vào phòng ngủ của Y Đằng, lúc vào cửa, biểu tình thập phần nghi hoặc, nghi hoặc vì Sao lúc này Y Đằng lại gọi hắn lên lầu.

Lúc này Sắc mặt Y Đằng đã khôi phục bình tĩnh, chỉ là trong con người vẫn lưu lại sự sợ hãi, tấm thiệp màu đen vẫn ở bên cạnh hắn. tên nam tử Sơn Dã vừa đi vào liền nhìn thấy tấm thiệp đen, sắc mặt không khỏi biến đổi lớn!

Bởi vì ý nghĩa của tấm thiệp đen đối với Sơn Khẩu Tổ, hắn biết rõ.

“Hồn dân, nói cho ta biết. chiều hôm nay có phải có người tiến nhập biệt thự hay không?” Thấy Sơn Dã đi vào phòng ngủ, Y Đằng Sắc mặt Xấu Xí hỏi.

Sơn Dã cũng không biết Xảy ra chuyện gì, lúc này nghe được Y Đằng nói như thế. hắn vội vã lắc đầu: “Y Đằng quân. từ buổi trưa tới giờ cũng không có người vào biệt thự”

“Mẹ nó. vậy người nói cho ta biết, đây là cái gì?” Y Đằng hỗn hển ném tấm thiệp đen cho Sơn Dã.

Sơn Dã theo bản năng lui về phía Sau một bước. sau đó quỳ sụp trên mặt đất, vẽ mặt kinh khủng nhìn tấm thiệp đen. kinh hoàng đáp: “Y Đằng quân. tôi. . .tôi. .”

Không đợi Sơn Dã nói ra Câu kế tiếp, Y Đằng cầm lấy súng lục bên cạnh, một phát súng bắn vỡ đầu Sơn Dã, máu tươi và óc não trong nháy mắt chảy đầy đất.

“Thanh lý đi.” Y Đằng sắc mặt Xấu Xí nói một câu. vẽ buồn ngủ trên mặt toàn bộ biến mất.

Lúc hắn nói ra lời này, điện thoại di động trên bàn bỗng nhiên vang lên, tiếng chuông thành linh làm sắc mặt ba người trong phòng đồng thời biến đổi.

Sau thoáng kinh ngạc ngẩn ngủ, bảo tiêu Y Đằng cầm điện thoại đưa cho hắn, hỏi bảo: “Là số điện thoại nước Mỹ.”

số điện thoại nước Mỹ?

Nghe mấy chữ. Y Đằng biến sắc. do dự một chút, cuối cùng run tay cầm điện thoại. chuyển máy.

“Y Đằng tiên Sinh, lễ vật ta đưa cho người có thích không?” Sau khi điện thoại chuyển được. trong điện thoại truyền ra thanh âm trầm thấp, đối phương nói tiếng Nhật thật tiêu chuẩn

“Người là ai?” Y Đằng kinh hồn bất định hỏi thăm

“Lý Dật.” Đầu kia điện thoại, Lý Dật chậm rãi dục tàn thuốc: “Y Đằng tiên sinh. người còn chưa trả lời vấn đề của ta!”

“ra hồn dân người!” Nghe được hai chữ Lý Dật, biểu tình Y Đằng bỗng nhiên biến đổi, tức giận mắng.

Lý Dật cũng không quan tâm đến sự phẫn nộ của Y Đằng. mà gần từng chữ “ Y Đằng. ta cho người nửa giờ, chỉ nửa giờ. sau nửa giờ. nếu như người của người tại New York còn giúp đỡ gia tộc Qiesi Jarno, như vậy ta thề với thượng đế, ngày hôm nay Sang năm là ngày giỗ của người!”

388. Chương 338:thắng Lợi Gần Tới

Nhưng đi ở trước đoàn người lại khác với những thanh niên kia, người nọ mặc một bộ tây trang màu Xám, trên mặt đeo kính trắng viền vàng, nhìn qua cho người ta một loại cảm giác hào hoa phong nhã. Có thể không chút khoa trương mà nói, nếu hắn Xuất hiện trong khu thương nghiệp Manhattan. tất cả mọi người sẽ cho rằng hắn là một thương nhân thành công.

Một người như vậy suất lĩnh hơn một trăm thanh niên áo đen, có vẻ như không giống ai. bất quá nếu có người biết được thân phận của hắn. cũng sẽ không cảm thấy kinh ngạc.

Seaman.

Thành viên trung tâm của gia tộc Gambino, người phụ trách ủy ban mafia nước Mỹ tại Los Angeles, đồng dạng cũng là người phụ trách gia tộc Gambino tại Los Angeles. Sáu chiếc Xe bus Xa hoa đỗ trên đường bằng cách đó không Xa, phía trước sáu Xe bus là một chiếc Xe đắt giá, bên trong là một người da đen sắc mặt lạnh lùng đang ngồi. Mắt thấy Seaman mang theo người đi Xuống máy bay. người da đen kia bước ra khỏi Xe hướng Seaman đi tới, lúc hắn bước đi ngẩng đầu ưỡn ngực không nói, bước tiến tương đối trầm ổn, mỗi bước đều bằng nhau, nhưng điều này cũng không phải do hắn tận lực làm ra. mà đã là thói quen được đường thành từ lâu.

“Nissen, tiểu thư vẫn khỏe chứ?” Khi Seaman mang theo người đi tới trước mặt Nissen, hắn có chút lo lắng hỏi thăm, theo hắn Xem ra, Andrew hẳn nên tới đón hắn mới đúng.

Nghe được câu hỏi của Seaman, gương mặt vốn đang lạnh lùng của Nissen lộ ra vẻ lo lắng, hắn nhíu mày nói: “Tiểu thư đã vài ngày không được nghỉ ngơi, hai ngày nay mắt cũng không hề nhắm lại. Nàng vốn muốn tự mình đến đón các anh, nhưng khi đi ra lại té Xỉu.”

Từ lúc tuyển chọn vì Andrew giúp đỡ Lý Dật, Seaman đã được Xem như tâm phúc của AndreW. hôm nay nghe được Nissen nói Andrew bởi vì mệt nhọc quá độ mà té Xỉu. điều này làm cho sắc mặt của hắn trở nên có chút Xấu Xí.

Seaman vốn đang định nói chuyện, lại nghe Nissen dẫn đầu mở miệng nói: “Trước tiên cho bọn họ lên Xe đi. có gì lên Xe hãy nói.”

Seaman gật đầu, sau đó theo Nissen đi tới chiếc Xe đắt tiền, còn thủ hạ của Seaman theo thứ tự lục tục lên Xe bus. toàn bộ quá trình không ai nói chuyện, bầu không khí có vẻ có chút áp lực. Tựa hồ bọn họ cũng đều biết gia tộc đang gặp nguy cơ thật lớn. bọn họ cũng biết cả mục đích đi tới New York lần này.

Rất nhanh. thủ hạ Seaman đều lên Xe, Nissen lái Xe đi phía trước, sáu chiếc Xe bus cũng chạy theo phía sau.

“Nissen, thế cục hiện tại có phải phi thường không Xong?” Ngồi bên cạnh ghế tài Xế, vùng lông mày của Seaman vẫn cau chặt lại, tuy rằng hắn cũng hiểu được tình huống hiện tại của gia tộc, thế nhưng dù sao không ở New York. có chút tin tức cũng không chuẩn Xác.

Gương mặt Nissen không chút biểu tình gật đầu.

Thấy Nissen gật đầu, Seaman tháo kính mắt Xuống, trong con người lóe ra sự tức giận không thể che giấu.

“Seaman tiên sinh, tình huống của gia tộc Gambino vô cùng nguy hiểm chưa từng có. Tôi biết anh muốn trả thù người của gia tộc Qiesi Jarno, bất quá tôi nhắc nhở anh, nhiệm vụ tiểu thư an bài cho anh là thủ hộ trang viên gia tộc Gambino.”

Nissen nhận thấy được sự tức giận trên người Seaman, lạnh lùng nhắc nhở. Sắc mặt Seaman Xấu Xí trả lời: “Điểm này tôi tự nhiên là rõ ràng, nhưng tôi không cam tâm! Lẽ nào chúng ta chỉ có thể bị động chịu đòn sao?”

“Vậy thì không phải.” Nissen lắc đầu, sau đó nói: “Tiểu thư và Lý tiên sinh đã thương lượng một đối sách, anh đến ngoại trừ thủ hộ trang viên gia tộc Gambino ra, còn có một tác dụng trọng yếu: Quấy rầy đường nhìn của địch nhân! Mặt khác, nếu như không có gì bất ngờ Xảy ra, đêm nay sẽ cho gia tộc Qiesi Jarno một đả kích trầm trọng!”

“Lý” Ngạc nhiên nghe được Nissen nói, tình tự vốn đang phần nộ của Seaman rốt cục biến mất, hắn không hỏi lại điều gì, mà cúi đầu Suy tư.

Trong phong hội nghị cao nhất tòa lầu tại chính trên đường Wall tại New York. Muse thân là tộc trưởng gia tộc Qiesi Jarno lần thứ hai tụ tập người phụ trách của mười một gia tộc mafia lại cùng nhau. So sánh với ngày hôm qua, dáng tươi cười trên mặt Muse biến mất, chỉ còn lại biểu tình lạnh lùng, thậm chí vùng lông mày cũng hơi nhăn lại. rất hiển nhiên, tâm tình của hắn cũng không tốt.

Không chỉ có Muse, người của mười một gia tộc mafia khác tâm tình cũng không tốt đẹp, sắc mặt của bọn họ so sánh với Muse có vẻ càng thêm Xấu Xí.

Bởi vì, tối hôm qua bọn họ cũng không công phá được trang viên gia tộc Gambino! Hơn nữa, tối hôm qua bọn họ trả giá thật thảm trọng, địa bàn của các gia tộc tại New York tối hôm qua bị Hắc Dạ huyết tẩy không nói, hai ngàn người tiến công trang viên gia tộc Gambino cũng đã chết mất một phần tư!

Nếu như dùng mạng hơn năm trăm người đổi lấy sự thắng lợi trong trận chiến tranh này. mặc dù bọn họ có Xót Xa cũng sẽ cảm thấy đáng giá, thế nhưng bọn họ còn chưa thắng được trận chiến tranh này, chí ít hiện tại không có!

Mất thấy Muse ngồi trên ghế dẫn đầu trong phong họp. một người phụ trách một gia tộc mafia nhin không được hỏi: “Muse tiên sinh, tôi vừa thu được tin tức. người của gia tộc Gambino tại Los Angeles đã toàn bộ đi tới New York, nhìn qua bọn họ giống như thể Sống chết bảo vệ cho trang viên gia tộc Gambino, tôi muốn biết, đêm nay chúng ta có thể san bằng được trang viên gia tộc Gambino không?”

Nguyên bản, Muse vì muốn tránh bại lộ địa điểm nơi ẩn thân, thu đi công cụ thông tin của bọn họ, để cho bọn họ cắt đứt với bên ngoài, bất quá sự thất bại tối hôm qua làm bọn họ có chút căm tức, vì thế Muse không thể làm gì khác hơn là đưa điện thoại di động trả lại cho bọn hắn.

Lúc này, người phụ trách kia vừa thốt lên Xong. những người khác cũng đưa ánh mắt nhìn về hướng Muse. trong ánh mắt mang theo ý tứ, tựa hồ chuyện tối hôm qua đã dao động lòng tin của bọn họ!

Hai ngàn người đối phó ba trăm người. không đạt được thắng lợi thì thôi. còn tổn thất năm trăm người. tuyệt đối là một cuộc quyết đấu thất bại!

Đối mặt sự nghi vấn của mọi người, biểu tình Muse có chút bất mãn, chỉ thấy lông mày hắn hơi nhướng lên. lạnh lùng nói: “Thế nào? Trận chiến mới bắt đầu, lòng tin của các người đã bị dao động sao?”

“Muse tiên sinh, điều này trách không được chúng ta, ngày hôm qua người đã vô ngực hướng chúng ta bảo chúng sẽ san bằng trang viên gia tộc Gambino. thế nhưng kết quả mọi người thấy được. tình huống như lời người cũng không có phát sinh. Nhưng chúng ta lại còn tổn thất thảm trọng.” Một gã phụ trách gia tộc khác biểu hiện ra bất mãn.

Những người khác tuy rằng không mở miệng phụ họa, thế nhưng biểu tình đã bán đứng ý nghĩ trong lòng bọn họ.

Lúc này. Muse cũng không lập tức trả lời, mà không chút hoang mang châm một điếu Xi gà, rít mạnh một hơi, mới mở miệng, giọng nói có vẻ cực kỳ lạnh lùng: “Các đồng bọn, ta mong muốn các người rõ ràng, chúng ta đang chiến đấu với người nào.”

Lời của Muse vừa thốt ra. sắc mặt mọi người đều hơi đổi.

“Phải biết rằng, đối thủ của chúng ta là gia tộc Gambino! Là gia tộc Gambino đã thống nhất quản lý toàn bộ thế giới ngầm nước Mỹ bao nhiêu năm!” Trong giọng nói của Muse lộ ra một tia tức giận: “Đối mặt một đối thủ cường đại như vậy. nếu như chúng ta không có một chút kiên trì mà được sao? Thay lời khác nói, nếu như gia tộc Gambino dễ đối phó như vậy. bọn họ còn có thể khống chế toàn bộ thế giới ngầm nước Mỹ nhiều năm như thế sao?”

Lời của Muse vừa nói ra, toàn bộ phòng họp lặng ngắt như tờ, sắc mặt mỗi người đều trở nên có chút phức tạp. Ngay từ đầu cuộc chính biến lần này. Muse bố trí kế hoạch giết chết EdWard. cũng giống như rút đi răng nanh của gia tộc Gambino, làm sự uy hiếp của con cộp uy mãnh hạ thấp, lúc này Muse lợi dụng kẻ phản bội làm cho Gandalf Gambino tuyên bố rời khỏi gia tộc, cũng giống như chém đứt vuốt cộp! Bọn họ

chắc chắn cho rằng một con cạp bị mất đi răng nanh và móng vuốt không thể kham thêm được một kích, vì thế sản sinh tâm lý khinh miệt. cho nên đối với sự trả giá của phe mình không thể chịu đựng được. Hôm nay nghe Muse vừa nói như thế, bọn họ mới ngậy người phản ứng lại, một con cạp cho dù bị nhổ răng nanh và móng vuốt, cũng không phải dễ dàng đối phó như vậy!

“Các đồng bọn thân ái của ta, chúng ta đã có được sự bắt đầu hoàn mỹ.” Mắt thấy mọi người không nói lời nào, Muse lại mở miệng: “Hiện tại chúng ta chỉ gặp phải một chút phiền phức nho nhỏ. Ta đã nói. thượng đế rất công bằng, ta đã dự đoán được cần có sự nỗ lực! Hiện tại tuy phiền phức vượt khỏi sự tưởng tượng của chúng ta không ít, nhưng chúng ta chỉ cần kiên trì một chút! Mọi người, kiên trì, các người hiểu không?”

Nói đến đây. Muse bỗng dụi tắt Xi gà trong tay. trầm giọng nói: “Hiện tại chúng ta đã sắp đến bờ thắng lợi, chỉ cần chúng ta kiên trì thêm một chút, bãi bình phiền toái trước mắt, như vậy thắng lợi sẽ thuộc về chúng ta!”

“Xin lỗi, Muse tiên sinh, là ta quá nóng ruột.” Nghe Xong lời nói của Muse, người phụ trách gia tộc mafia mở miệng vừa nói sắc mặt hổ thẹn nói.

Những người khác tuy rằng không mở miệng, nhưng cũng cúi đầu.

Thấy một màn như vậy, Muse bỗng nhiên nở nụ cười. Trên mặt hắn hiện lên dáng tươi cười tự tin tiêu chí: “Các đồng bọn thân ái của ta, không nên lộ ra biểu tình uể oải như vậy, uể oải không nên là chúng ta, mà là đối thủ của chúng ta. Ta biết các người nôn nóng muốn thắng lợi, trên thực tế, ta và các người như nhau. Cũng khẩn cấp muốn sự thắng lợi phủ Xuống trên người chúng ta!”

“Tôi hôm qua tuy rằng chúng ta không đạt được mục tiêu mong muốn, hơn nữa còn tổn thất phần lớn nhân thủ, thế nhưng đối thủ của chúng ta cũng đã trả giá thật thảm trọng!” Muse vẻ mặt tự tin nói: “Không sai! Đối thủ của chúng ta phải đưa cả phân khu tại Los Angeles điều qua đây, thế nhưng như vậy có thể đại biểu cái gì? Lẽ nào chỉ dựa vào hơn một trăm người bên Los Angeles quả là có thể dao động lòng tin của chúng ta, chống đỡ sự tiến công của chúng ta sao?”

Nghe được câu nói của Muse, các đại lão của các gia tộc mafia bừng tỉnh hiểu ra Đúng vậy! Gia tộc Gambino có thêm một trăm người thì thế nào?

Hiểu được điểm này. trên mặt không ít người dần dần lộ ra dáng tươi cười. bọn họ tựa hồ đã khôi phục tự tin, nhưng cũng có một người nổi danh lãnh tĩnh lại hỏi ra một vấn đề then chốt: “Muse tiên sinh, cá nhân tôi nhận thức uy hiếp lớn nhất đối với chúng ta đều không phải hơn một trăm người điều đến từ Los Angeles, mà là người Trung Quốc kia!”

“Đúng vậy, Muse tiên sinh, tôi cũng cho rằng như thế, chúng ta phải làm gì để đối phó với người Trung Quốc kia!”

“Hay nhất là có khả năng Xử lý hắn!”

Có thể nói người vừa rồi hỏi ra một câu đúng ngay tâm tư của mọi người. cũng để cho bọn họ hiểu được nguyên nhân dao động lòng tin đều không phải bởi vì gia tộc Gambino, mà bởi vì Lý Dật!

“Các vị, các người đều rất rõ ràng. ta lợi dụng SOn Khẩu Tổ kèm chế tên kia, làm Hoa Nhân Bang trong tay hắn không thể giúp đỡ gia tộc Gambino. Chuyện tối hôm qua đã chứng minh điểm này.” Muse bình tĩnh nhìn mọi người trong phòng hội nghị, gần từng chữ: “Về phần trong tay hắn. ta thừa nhận đó là một cỗ lực lượng phi thường đáng sợ! Hơn nữa bởi chúng ta không thể thuê dòng binh và sát thủ từ bên ngoài đến. Chúng ta không thể chống lại cỗ lực lượng kia! Thế nhưng hôm qua ta cũng đã nói, tuy rằng bọn hắn đáng sợ, thế nhưng nhân số của cỗ lực lượng kia lại phi thường có hạn, chỉ dựa vào cỗ lực lượng đó cũng không thể thay đổi được kết quả của cuộc chiến tranh này!”

“Chúng ta chỉ cần bỏ thêm một ít công sức, mà ta cho rằng sự trả giá ấy giá trị tuyệt đối Xứng đáng, đúng không?” Nói Xong lời cuối cùng. Muse lại nở nụ cười: “Các đồng bọn thân ái của ta, các người hẳn nên nhắm mắt suy nghĩ một chút. nếu như chúng ta đạt được sự thắng lợi trong cuộc chiến này, chúng ta sẽ có được bao nhiêu lợi ích? Nếu như các người có thể nghĩ ra đáp án, như vậy các người sẽ cảm thấy nỗ lực hiện tại là đáng giá, phi thường đáng giá!”

Từ ý nghĩa nào đó mà nói, Muse phi thường thích hợp làm một chính trị gia, hẳn có cái đầu thông minh, còn có được cái miệng biết ăn nói. Hẳn dùng thái độ tự tin và lực thuyết phục làm cho các đại lão kia khôi phục lại lòng tin, đồng thời cũng nhận thức quan điểm của hẳn.

Tự tin lạc quan, đây là ưu điểm lớn nhất của Muse, đồng thời cũng là nhược điểm lớn nhất của hẳn. Then chốt ở chỗ độ nắm chặt trong tay, điều này vượt qua sự tự ngạo, nhưng cũng không nên tự đại!

Mà lúc chuyện phát sinh đã cho Muse một bạt tai vang dội, đồng thời cũng làm cho hẳn vì sự tự đại của mình mà phải trả giá cực kỳ thảm trọng!

Trong lúc Muse hao hết miệng lưỡi thuyết phục những minh hữu, Lý Dật cũng không hề nhàn rỗi. hẳn đang ngồi Xe của Trương Đức Khôn rời khỏi khu phố Tàu. Lái Xe cho hẳn là Anh Hoa, trong Xe ngoại trừ hẳn còn có Trương Đức Khôn.

Lúc Xe rời khỏi khu phố Tàu, vài chiếc Xe lần lượt đi theo phía sau, bất quá đối với Anh Hoa mà nói chỉ là một bữa ăn sáng. nàg chỉ tốn mười lăm phút liền bỏ rơi những chiếc Xe phía sau.

Sau khi rời khỏi khu phố Tàu khoảng bốn mươi phút, Anh Hoa cho Xe dừng ngay cửa một khách sạn.

Mắt thấy Xe dừng ngay cửa khách sạn, Trương Đức Khôn cũng mờ mịt, Lý Dật chỉ nói với hẳn muốn cùng đi ra ngoài một chuyến, cũng không nói là muốn làm gì, hôm nay thấy Xe dừng ở cửa khách sạn. hẳn vô cùng hiếu kỳ vì sao Lý Dật lại mạo hiểm đi ra ngoài vào lúc này!

Trong lòng tuy rằng hiếu kỳ. nhưng Trương Đức Khôn dù sao cũng là lão già thành tinh, hẳn biết có chuyện nên hỏi hay không nên, nếu Lý Dật muốn nói cho hẳn, sợ rằng đã sớm mở miệng, cần bản không cần hẳn phải mở miệng hỏi.

Năm phút sau. Lý Dật mang theo Anh Hoa và Trương Đức Khôn đi tới một căn phòng Xa hoa trong khách sạn. lúc Lý Dật đi tới cửa phòng. bên trong phòng khách của căn phòng ngồi đầy người, toàn bộ đại sảnh khói thuốc vờn quanh, tiếng ồn ào không ngừng.

Bất quá, khi có tiếng đập cửa vang lên. tiếng ồn ào chợt ngưng bật, bọn họ thậm chí dụi tắt Xi gà trong tay, đồng loạt đưa mắt nhìn về phía cửa.

Một đại hán đầu trọc ngồi gần cửa nhất không đợi những người khác lên tiếng. dẫn đầu đứng dậy trực mở ra cửa phòng.

Tiếp theo, Lý Dật. Anh Hoa. Trương Đức Khôn ba người cũng Xuất hiện trong tầm mắt mọi người.

“Lý tiên sinh.”

Hầu như trong nháy mắt. tất cả mọi người đều đứng lên, trên mặt lộ ra biểu tình cung kính.

Thấy một màn như vậy, con người của Trương Đức Khôn bỗng phóng lớn, trên mặt tràn ngập vẻ khiếp sợ.

Bởi vì những người trước mắt hẳn đều từng gặp qua, ngày trước hẳn mang theo bốn đại trưởng lão chạy tới Los Angeles đoạt quyền, Lý Dật từng nói đãi tiệc đón gió cho bọn họ. Lần đó, Lý Dật mời toàn bộ những đầu mục hắc bang và những người phụ trách các gia tộc mafia tại Los Angeles đến dự, chính là vì muốn cho đám người Trương Đức Khôn một lần hạ mã uy! (làm giảm uy phong).

Mà những người trước mắt này cũng không phải là người khác, chính là những đầu mục hắc bang Los Angeles!

Đại bộ phận trong bọn họ đều từng tham gia buổi tiệc hôm đó!

Nhận ra người trong đại sảnh, trong lòng Trương Đức Khôn hít sâu một hơi, hẳn đã hiểu được kế hoạch của Lý Dật. Chỉ là hẳn hiếu kỳ. những đầu mục hắc bang tại Los Angeles này vì sao lại chịu nghe lời Lý Dật nói!

Hẳn biết rõ, muốn cho những đầu mục hắc bang này nghe lời, chỉ đơn giản uy hiếp là tuyệt đối không được.

So sánh với Trương Đức Khôn mà nói, biểu tình của Lý Dật thập phần trấn định, đối mặt tất cả trong đại sảnh, hẳn có vẻ tương đối thoải mái.

“Anh Hoa, em ở ngoài cửa chờ tôi. không có sự phân phó của tôi không cho bất luận kẻ nào đi vào.” Lý Dật không trực tiếp vào cửa. mà quay đầu dẫn dò Anh Hoa một câu.

Lời của Lý Dật vừa thốt ra, những người trong đại sảnh không khỏi đều đưa mắt nhìn về phía Anh Hoa trong bộ áo choàng màu đỏ, đồng thời trong đầu dần dần hiện ra một màn Anh Hoa từng quỳ dìm giết người trong cục cảnh sát tại Los Angeles. điều này làm cho sắc mặt bọn họ trở nên có chút mất tự nhiên.

Anh Hoa gật đầu, trầm mặc không lên tiếng lui ra ngoài, mà Lý Dật lại mang theo Trương Đức Khôn đi vào trong đại sảnh.

“Các tiên sinh, thật cao hứng mọi người có thể đi tới New York.”

Lý Dật trực tiếp đi tới chiếc bàn trong đại sảnh. cầm một ly rượu Vodka uống cạn một hơi, sau đó ánh mắt bình tĩnh nhìn chăm chăm mọi người, nói từng chữ: “Tin tưởng trước khi các người tới đã từ chỗ người của ta biết được mục đích ta mời mọi người tới.”

“Lý tiên sinh, chúng ta đã từng đáp ứng anh, sẽ làm một việc cho anh.” Lúc này trong đám người có một người trên cánh tay có hình Xăm mở miệng, trong giọng nói không có chút nào sợ hãi, có chỉ là kích động: “Chúng ta đều rất rõ ràng. anh muốn chúng ta dẫn người đến New York là vì muốn chúng ta giúp anh đối phó người của gia tộc Qiesi Jarno! Trên đường đi tới, chúng ta đã đạt thành nhất trí, anh muốn chúng tôi làm như thế nào, chúng ta sẽ làm như thế!”

Nghe được người đàn ông có hình Xăm nói. biểu tình Trương Đức Khôn có chút trở nên cổ quái, hắn nằm mơ cũng không có nghĩ đến, uy nghiêm của Lý Dật tại vùng biển tây nước Mỹ đã đạt tới nông nổi như vậy.

Trương Đức Khôn không biết chính là, lần trước Lý Dật mượn lực của cảnh sát Los Angeles mời dự họp hội nghị, không chỉ là lập uy. hơn nữa còn đặc Xá những hành vi phạm tội trước kia của những đầu mục hắc bang, làm những người này thật tình thần phục, đồng thời đồng ý làm một việc cho Lý Dật!

Đương nhiên, nếu như chỉ là thần phục, những người này cũng sẽ không từ ngoài ngàn dặm chạy tới New York. mạo hiểm sinh mạng liều mạng với người của gia tộc Qiesi Jarno!

Chân chính làm cho bọn họ động tâm chính là, Lý Dật hứa hẹn sau khi chuyện lần này kết thúc, mỗi người bọn họ sẽ được một trăm ngàn đô la! Hơn nữa. hắn sẽ chia ba mươi phần năm lợi nhuận của buôn lậu sinh ý tại biển tây nước Mỹ cho bọn họ!

Thực lực tuyệt đối làm cho những đầu mục hắc bang tuyển chọn thần phục, lợi ích tràn ngập mê hoặc làm cho bọn họ tuyển chọn sự liều mạng.

“Các vị, để cổ động sĩ khí, ta phải nói cho các người một điểm, nếu như các người biểu hiện thật tốt, cứ lại được gia tộc Gambino, như vậy gia tộc Gambino tuyệt đối sẽ không bạc đãi các vị!” Nghe được nam tử Xăm mình nói. Lý Dật lại tung ra một miếng mồi.

Quả nhiên, đúng như Lý Dật dự liệu. những sự hứa hẹn này nhất thời làm cho mọi người trở nên hưng phấn, hiển nhiên bọn họ đều rất rõ ràng báo đáp của gia tộc Gambino hấp dẫn tới cỡ nào!

Thấy một màn như vậy. Lý Dật nở nụ cười, hắn hiểu được. bắt đầu từ đêm nay. thắng lợi sẽ nghiêng về một bên!

389. Chương 339:thổi Lên Kèn Lệnh Phản Công

Đây là một khoảng thời gian trắng đen thay thế lẫn nhau. bầu trời màu Xám, cũng phảng phất giống như Xã hội. không có tuyệt đối trắng và đen. chỉ có màu xám Thời gian một ngày đêm, mùi máu tươi trên bầu trời trang viên gia tộc Gambino đã rất phai nhạt. chỉ là cửa trang viên, trên tường và mặt đất vẫn còn đọng lại vết máu vô cùng rõ ràng.

Tối hôm qua, người của gia tộc Qiesi Jarno dùng ống phóng rocket phá vỡ cánh cửa bằng hợp kim của trang viên. hôm nay cũng chưa gấn được cửa mới, bởi vì Andrew biết chỉ là phí công, đối phương chỉ cần phóng hai lần đạn hỏa tiễn là có thể tạc vỡ cửa lớn.

Qua buổi sáng sớm, Andrew Xem như ngủ được một ngày đêm. khí sắc của nàng nhìn qua được hơn ngày hôm qua rất nhiều. sự lo lắng trong mắt biến mất không còn nhìn thấy, chỉ còn lại là sự chờ mong. chờ mong sự biểu hiện của Lý Dật trong đêm nay!

Nàng thập phần rõ ràng, biểu hiện đêm nay của Lý Dật sẽ quyết định có thể giữ lại được gia tộc Gambino hay không.

Có thể do biết được kế hoạch của Lý Dật, cũng có thể do xuất phát từ lòng tín nhiệm với Lý Dật, Andrew rốt cục cũng ăn được một ít, nhưng có thể do nàng quá đói, nàng cũng ăn không ngon miệng, chỉ là ăn một chút cũng không ăn thêm được nữa. Ngược lại, Johnson ăn uống rất ngon miệng. Bất quá Johnson luôn thích dùng lễ nghi quý tộc yêu cầu chính mình nhưng bây giờ cũng không dùng cơm với tư thế ưu nhã như ngày thường. càng không ăn uống chậm rãi như thuở trước. Ngược lại, hắn giống như quỷ chết đói đầu thai. gió cuốn mây tan tiêu diệt thức ăn trên bàn.

“Em trai. đêm nay có Seaman ở đây, em không nên tự mình đi nghênh chiến nữa.”

Mắt thấy Johnson ăn cơm Xong, Andrew kiến nghị nói.

Johnson đầu tiên là cầm khăn tay trắng lau miệng. sau đó lắc đầu nói: “Em phải đi ra chiến đấu, bằng không sẽ ảnh hưởng tới sĩ khí của chúng ta.”

“Đêm nay dựa theo kế hoạch của Lý, người của gia tộc Qiesi Jarno không chừng sẽ liều mạng, em đi nghênh chiến thật quá nguy hiểm” Andrew nỗ lực thuyết phục Johnson.

Johnson nhận thấy được sự quan tâm của Andrew, hắn chỉ cười cười nói: “Chị không cần lo lắng cho em. em không có việc gì.”

Cho tới nay, Johnson đều là một người rất có chủ kiến, đây là lý do hắn không hề sợ áp lực mà cự tuyệt không chịu đảm đương vị trí người thừa kế của gia tộc Gambino, lại đi tuyển chọn làm một hoa hoa công tử là có thể nhìn ra. Lúc này, Andrew nghe được Johnson nói như thế, biết rõ không cách nào thay đổi ý kiến của Johnson, có chút bất đắc dĩ thở dài.

Andrew trầm mặc làm bầu không khí trong phòng ăn nhất thời trở nên có chút quỷ dị, nhưng tiếng bước chân truyền đến ngoài cửa rất nhanh đánh vỡ bầu không khí quỷ dị trong phòng ăn.

Người đến không phải ai khác, chính là Seaman vừa chạy đến từ Los Angeles.

“Tiểu thư. thiếu gia.” Seaman vừa đi vào phòng ăn, liền hành lễ với Andrew và Johnson, sau đó hồi báo: “Người của gia tộc Qiesi Jarno đã tập hợp ngoài trang viên khoảng năm cây số. phòng chừng họ sẽ động thủ khi trời tối.”

“Chú đều an bài Xong rồi sao?” Nghe được Seaman hồi báo. Andrew hỏi. Seaman gật đầu: “An bài Xong rồi, nhân thủ tôi mang đến sẽ thủ cửa chính trang viên. người của Locke sẽ phụ trách tường vây trang viên.”

Nguyên bản bọn bảo tiêu của gia tộc Gambino trải qua cuộc đại chiến kinh thiên đêm qua, cả đám đều hư thoát, nhưng bởi Seaman mang người tới New York, bọn họ được nghỉ ngơi một buổi chiều, thể lực hoàn toàn khôi phục. chỉ là không ít người bởi vì kinh lịch đêm qua mà để lại bóng ma, ở dưới tình hình này: tự nhiên không thích hợp cùng người của gia tộc Qiesi Jarno chính diện giao phong.

Trong một rừng cây cách trang viên gia tộc Gambino năm cây số đứng đầy những chiếc Xe bus, trong Xe bus ngồi đầy người bên phía gia tộc Qiesi Jarno. Những người này có thể nói là quân liên minh tổ hợp của gia tộc Qiesi Jarno và mười một gia tộc minh hữu, trong đó nhân số của gia tộc Qiesi Jarno là nhiều nhất. Mà trong số những người tử thương tối hôm qua, gia tộc Qiesi Jarno cũng chiếm tỉ lệ nhiều nhất. Hiển nhiên, Muse cũng rất rõ ràng, nếu như ở tại thời điểm mấu chốt này, hắn còn chơi trò đùa thông minh giảm đi nhân số tử vong của gia tộc mình. sẽ làm hỏng đại sự.

Hơn mười chiếc Xe bus để thành hàng dài nhìn có chút đồ sộ, ở cuối Xe bus cuối cùng là một dãy Lincoln, số lượng không nhiều lắm, khoảng mười hai chiếc. Ngoại trừ người phụ trách Xavi của gia tộc Qiesi Jarno ra, người phụ trách của mười một gia tộc mafia khác mỗi người đều ngồi một Xe.

Mười hai người bọn họ đại biểu cho gia tộc tham dự trận chiến đấu này. mà tổng chỉ huy chính là Xavi của gia tộc Qiesi Jarno.

Xavi là một người đàn ông trung niên để râu quai nón, nói đúng tuổi thì hẳn chỉ có bốn mươi ba, nhưng từ bên ngoài nhìn vào lại giống như đã ngoài năm mươi, làm cho người ta một loại cảm giác già dặn.

Là người phụ trách hành động tấn công trang viên gia tộc Gambino lần này, địa vị của Xavi ở Qiesi Jarno rất cao. Hẳn là một trong những thành viên trung tâm trong gia tộc, đồng dạng cũng là tâm phúc tuyệt đối của MuSe Qiesi Jarno.

Chẳng những thế, mà Xavi còn là anh em con chú con bác với MuSe.

Vài thập niên trước, cha của Xavi đã từng bởi vì tranh giành chức vị tộc trưởng gia tộc Qiesi Jarno mà phát sinh mâu thuẫn với cha của MuSe. Cuối cùng cha của Muse toàn thắng thì mới chấm dứt tranh đấu đó.

Sau khi thắng xong, cha của MuSe không có nhân cơ hội diệt trừ cha của Xavi, mà lựa chọn tha cho đối phương một mạng. Hành động của cha Musa đã khiến cho cha Xavi cảm động. Từ đó trở đi đối với cha của Muse một lòng trung tâm. Loại quan hệ này cũng truyền thừa xuống đến đời của MuSe và Xavi.

Gia tộc Qiesi Jarno có thể nhanh chóng quật khởi ở vài năm gần đây. Cùng quyết định anh minh của cha Musa ngày đó, nhiều ít cũng có chút quan hệ. Nếu như lúc ấy hẳn vì ân oán cá nhân, tầm nhìn thiếu cận, lòng dạ hẹp hòi mà giết chết cha của Xavi. Có thể hiện giờ đã không xảy ra cuộc chính biến ủy ban mafia lần này.

Hơn mười cỗ Xe bus đứng ở ven đường. Xavi và mười hai tên phụ trách bước xuống Xe, đứng thành một cái vòng tròn rộng.

Dưới bầu trời mông lung ảm đạm, biểu tình của mười hai người mơ hồ đều có chút kích động, bởi vì bọn hắn phi thường rõ ràng, qua đêm nay trận chiến khốc liệt sẽ chấm dứt. Đến lúc luận công trạng, bọn hắn sẽ chiếm được một vị trí trọng yếu ở trong ủy ban mafia do gia tộc Qiesi Jarno nắm quyền chủ tịch.

Xavi đưa Xi-gà lên miệng, hung hăng hút đậm một hơi. Tiếp theo mới mở miệng nói: “Các vị minh hữu thân ái, đêm nay chính là thời khắc quan trọng. Để sớm chấm dứt trường Chiến này, tôi hy vọng một lát nữa tấn công, tất cả chúng ta sẽ đoàn kết nhất trí. Tập thể Xung phong, một kích phá thủng trận tuyến của đối phương!”

“Yên tâm đi. Xavi, chúng tôi hiểu rồi.” Mười một người khác lần lượt đáp. Xavi gật đầu, thở ra một cụm khói, lại nói tiếp: “Mặt khác, đêm nay cái gã hầu tử Trung Quốc phỏng chừng sẽ can thiệp. Đến lúc đó, chúng ta chia ra một bộ phận để chống cự lại đám hỗn đản kia, những người còn lại tiếp tục Xung phong, chỉ cần chúng ta chọc thủng được trang viên của gia tộc Gambino, đám hỗn đản kia nhất định sẽ phải bỏ chạy tán loạn!”

Nghe Xavi nói, sắc mặt mọi người có điểm mất tự nhiên.

Chứng kiến một màn này, Xavi khẽ mỉm cười: “Các vị minh hữu, không cần phải e ngại đám con hoang đó, chỉ cần chúng ta kiên trì một khoảng thời gian thôi! Đám con hoang kia sẽ không thể thay đổi được kết quả của trận chiến đêm hôm nay, thắng lợi cuối cùng sẽ thuộc về chúng ta!”

Thắng lợi cuối cùng sẽ thuộc về chúng ta!

Nghe được câu nói này, sắc mặt của mọi người rất cục cựa cũng biến chuyển tốt đẹp hơn một chút.

“Các vị minh hữu thân ái, tôi biết hai ngày qua trong lòng các vị thập phần khó chịu. Trên thực tế, tôi cũng giống như các vị mà thôi. Bất quá không có vấn đề gì, đêm hôm nay sẽ chấm dứt hết thảy.” Xavi mạnh tay ném điếu Xi-gà xuống đường. Về mặt hào khí bừng bừng. Nói: “Tôi đã phân phó người, chuẩn bị một đám mỹ nữ Trung Quốc. Chờ sau khi trận chiến đêm nay chấm dứt, chúng ta sẽ đi phát tiết lửa giận lên người đám nữ nhân này.”

“Xavi, quả thực là một chủ ý không tệ.”

Ha ha ha ha!

Nhất thời, ngay cả Xavi ở bên trong đám người cũng đều lộ ra nụ cười dâm dăng, có lẽ bọn hắn đang nghĩ tới, đêm hôm nay sẽ mây mưa thác loạn một trận rung trời lở đất.

Khi bóng tối hoàn toàn bao phủ, Xavi khẩn cấp truyền đạt mệnh lệnh. Bỗng chốc, hơn mười cỗ Xe bus đồng thời dịch chuyển, trật tự ngay ngắn chạy về hướng cửa trang viên gia tộc Gambino.

Đoàn Xe còn cách trang viên gia tộc Gambino khoảng năm năm mét thì ngừng lại. Nguyên bản, nếu đổi lại ngày thường, phạm vi ba cây số chung quanh trang viên Gambino đều sẽ được phòng ngự cẩn thận. Nhưng từ sau khi khai chiến, mọi thành viên của gia tộc Gambino đều triệt thoái trở về trang viên. Do đó, đoàn người Qiesi Jarno mới có thể ung dung chạy tới nơi này, mà không hề tổn chút Sức lực nào.

Cùng buổi tối hôm qua bất đồng, đêm nay Xavi không dám lơ mãng cho người Xung phong tấn công. Đầu tiên, hấn phái người áp sát trang viên của gia tộc Gambino, sau đó ném lựu đạn khói vào bên trong.

Từng khối lựu đạn khói ném vào bên trong trang viên gia tộc Gambino, giống như một trận mưa lửa đạn. Khói độc nồng đậm trắng Xóa thành một đoàn. Xa Xa nhìn lại, còn tưởng rằng trang viên đang Xảy ra hỏa hoạn.

Ngay khi cả tòa trang viên bị khói độc phủ kín, Xavi liền dùng vô tuyến điện truyền đạt mệnh lệnh: “Các vị tiên sinh, rượu ngon và gái đẹp đang chờ đợi các vị. Hãy chấm dứt trận chiến chó má này, rồi các vị sẽ được hưởng thụ hết mình! Xung phong đi! Trận chiến cuối cùng bắt đầu rồi. dùng súng trong tay các vị, đi hỏi thăm cái mạng của địch nhân đi!”

Sau khi Xavi phát lệnh tấn công, cả người thuộc phe cánh của gia tộc Qiesi Jarno liền hành động. Cũng giống như buổi tối hôm qua, một nhóm hướng thẳng về phía cửa chính, còn một nhóm khác lại đang cố gắng trèo tường để tiến vào trang viên.

Những người Xung phong dẫn đầu, được trang bị mặt nạ phòng độc, cùng kính dạ quang nhìn Xuyên bóng đêm Không phải chịu bất cứ thứ gì tác động. Còn những người đứng nguyên tại chỗ chờ đợi mệnh lệnh thì không có gì khác biệt. Thực hiển nhiên, Xavi là muốn thông qua đội quân tiên phong đột phá trang viên trước, sau khi khói độc tan hết, mới tiếp tục dẫn quân tiến vào.

Trong trang viên, Johnson và Seaman đang tránh ở một bụi cây. Trên mặt hai người bọn họ đều trang bị mặt nạ phòng độc và kính nhìn ban đêm, khói độc lan tỏa chung quanh trang viên, đối với bọn hấn đã không tạo thành bất kì ảnh hưởng gì.

“Lý Dật đoán đúng rồi, quả nhiên đám hỗn đản này đã dùng lựu đạn khói!” Thông qua kính dạ quang, nhìn thấy đám người của gia tộc Qiesi Jarno áp tới gần, Seaman nhin không được cảm thán nói.

Nghe Seaman cảm thán, Johnson lại im lặng không nói gì. Tại hấn Xem ra, so sánh với kế hoạch phản công của Lý Dật, thì điều này chẳng thấm thía vào đâu. Ngay lúc tảng sáng, sau khi hấn theo trong miệng AndreW Loufu biết được kế hoạch của Lý Dật. Thì Johnson lần đầu tiên cảm tạ thượng đế, đã cho gia tộc Gambino một người đồng minh trung thực!

Nghe Xong cái kế hoạch kia, hấn và AndreW Loufu đều có một ý niệm giống nhau: “Gia tộc Gambino có thể bảo trụ nổi hay không, sẽ hoàn toàn được quyết định bởi Lý Dật”

Cùng tối hôm qua khác biệt chính là, khi đám người của gia tộc Qiesi Jarno Xông vào trong trang viên, thì Johnson lại không phát ra mệnh lệnh nổ súng áp chế. Chờ sau khi địch nhân đột nhập vượt quá năm mươi người. Lúc này, Johnson mới dùng vô tuyến điện truyền đạt mệnh lệnh khai hỏa.

“NỔ súng !!!”

Theo mệnh lệnh của Johnson truyền đi, các thành viên trong gia tộc Gambino đang ẩn náu ở chung quanh, đồng loạt khu động cò súng. Nhất thời tiếng súng nổ vang lên liên hồi, phá vỡ bầu không khí trầm lặng ở trong trang viên. ánh lửa đạn bùng lên, tỏa sáng khắp mọi nơi.

“Tàn tành....tàn tành...phanh phanh...chúu chúu....!”

Đoàn người Qiesi Jarno sau khi tiến nhập vào trang viên không có gặp lực cản, nghĩ rằng đám người Gambino bị khói độc ảnh hưởng, nên không nhìn thấy bọn hấn. Đang khi hưng phấn thì tiếng súng lại vang lên dồn dập.

Từng làn đạn giống như mưa bão, quét ngang về phía bọn hấn, khiến cho bọn hấn không kịp trở tay, thân mình trực tiếp bị đánh nát vụn thành cái sàng. Một nhóm người trong đó cũng nổ súng bắn trả, nhưng

chẳng qua là bởi vì hoảng sợ. nên sinh ra hành vi theo bản năng, căn bản không có mục tiêu cố định, không thể tạo thành tổn thương cho thành viên của gia tộc Gambino.

Trận chiến đã chính thức khai hỏa!

Xavi nằm mơ cũng thật không ngờ, hơn năm mươi người trang bị vũ khí hiện đại, tiên phong đột nhập vào trang viên của gia tộc Gambino. chưa đến ba mươi giây thời gian, cả đám liền gục ngã dưới vũng máu!

“Mẹ nó! Bọn chúng không bị ảnh hưởng bởi khói độc hay sao?”

Qua ống nhòm dạ quang quan sát tình hình. về mặt của Xavi có chút khó coi. Cuối cùng hần bậm môi, ngoan độc nói: “Tiếp tục tấn công, đêm nay không tiếc trả giá, nhất định phải san bằng được trang viên của gia tộc Gambino!”

Mười một người phụ trách của những gia tộc đồng minh khác. Mặc dù hết sức bất mãn với cục diện này, nhưng lại biết rõ, ngoại trừ Xung phong tấn công ra, căn bản không có lựa chọn thứ hai, vì thế đành phải nhắm mắt đưa chân.

Ngay khi Xavi bắt đầu dĩ lựa chọn phương thức, dùng thi thể chồng chất đổi lấy chiến thắng, thì Lưu Kim Ba dựa theo chỉ thị của Lý Dật. dẫn người chạy đến địa phương cách trang viên Gambino khoảng ba cây số.

Nhân số đi theo Lưu Kim Ba khoảng gần một trăm người, tuy rằng số lượng không phải nhiều lắm, nhưng sức chiến đấu tuyệt đối khủng bố, bọn họ thường Xuyên sống trên lưỡi dao liếm máu để tìm kế sinh nhai. Trước kia, khi Hoa Nhân bang phát sinh Xung đột cùng hắc bang khác, đều là do Lưu Kim Ba dẫn người đi đòi lại công bằng. Cũng bởi vì nguyên nhân này, lực lượng trong tay của Lưu Kim Ba được Xung là cỗ lực lượng cường hãn nhất Hoa Nhân bang!

Ngoại trừ Lưu Kim Ba, Trương Đức Khôn và mấy vị trưởng lão khác cũng dẫn quân đi tới nơi được phân công! Luận sức chiến đấu, đội quân của Lưu Kim Ba hung mãnh hơn rất nhiều. Nhưng luận về nhân số, thì đội quân của đám người Trương Đức Khôn lại vượt trội hơn hẳn!

Đám người Trương Đức Khôn phái ra ba trăm nhân mã. thế nhưng mấy vị đại ca hắc bang từ Los Angeles chạy đến, lại dẫn theo khoảng ba nghìn người!

Los Angeles tổng cộng có trên dưới một trăm hắc bang lớn nhỏ. Lúc này, Lý Dật đưa ra một lời hứa hẹn, hơn nữa còn lấy lợi ích hấp dẫn. Cơ hồ giới hắc đạo ở Los Angeles đều dốc toàn bộ lực lượng!

Một câu nói làm cho cả giới hắc đạo ở Los Angeles dốc toàn bộ lực lượng. Đây quả thực là chuyện tình khó có thể tưởng tượng, thậm chí tự ngay cả bố già EdWard đều không làm nổi!

Vô luận gia tộc Gambino hay là gia tộc Qiesi Jarno. hai gia tộc này mặc dù có địa vị rất cao ở trong thế giới ngầm nước Mỹ, nhưng bọn họ không thể tập hợp được một cỗ lực lượng đông đảo như vậy.

Đây cũng chính là nơi. không phải ở thành phố nào trên phạm vi nước Mỹ, gia tộc bọn họ đều có quyền định đoạt. Mà còn phải do nhiều yếu tố mới tạo thành liên kết. Cái này cũng là nguyên nhân chính, để Lý Dật có thể mang lợi ích ra, lợi dụng những bang hội trung lưu này.

Phải biết rằng, hiện giờ Lý Dật cũng là cha mẹ đỡ đầu ở khu vực bờ biển tây nước Mỹ. Tại vịnh biển tây nước Mỹ, không phải do gia tộc Gambino định đoạt, càng không phải là Qiesi Jarno, thậm chí tự ngay cả ủy ban mafia đều không có quyền nhúng tay vào!

Hết thấy, đều là do một mình Lý Dật định đoạt!!!

Tuy rằng trước kia Lưu Kim Ba và Trương Đức Khôn bất hòa. nhưng từ sau khi Lý Dật thượng vị, Lưu Kim Ba đã chấp nhận thần phục. Cho nên đối với hành động lần này, thành viên của Hoa Nhân bang nghiêm túc dị thường, tính kỉ luật cao độ, khi Lưu Kim Ba chưa phát ra mệnh lệnh, bọn họ đều im lặng ngồi ở trên ô tô.

So ra mà nói thì đám lưu manh từ Los Angeles chạy đến, lại không hề tỏ vẻ kỉ luật như vậy. Sau khi đoàn Xe ngừng lại. một nhóm người trong đó nhảy Xuống dưới hút thuốc, đi tiểu, thậm chí còn hi ha cười đùa. hoàn toàn không mang bộ dáng khẩn trương trước giờ đại chiến.

Chúng kiến một màn này. Lưu Kim Ba khê nhú mảy. Hấn biết rõ. đám người từ Los Angeles đến. mặc dù nhiều nhân mã. nhưng sức chiến đấu lại có hạn. Nếu như chỉ huy không tốt, trận chiến sắp tới có thể sẽ thập phần bất lợi, thậm chí còn mang liên lụy đến cho Hoa Nhân bang.

Dù sao Hoa Nhân bang cũng là quân tiên phong chủ lực.

Ngay tại khi Lưu Kim Ba đang lo lắng, thì Anh Hoa bước tới trước người hấn. Từ ngày Lưu Kim Ba bước chân vào giang hồ. luôn luôn trải qua cuộc sống lưỡi dao liếm máu, thế nhưng đối diện với Anh Hoa, hấn vẫn cảm thấy mất tự nhiên. Có lẽ thời gian ngày trước Lý Dật giành quyền, Anh Hoa đã lưu lại cho hấn một chút ấn tượng không thể nào hủy diệt.

Diễn cảm mất tự nhiên, đồng thời Lưu Kim Ba cũng rất tò mò, vì sao Lý Dật lại phái Anh Hoa đi theo mình. Tại hấn Xem ra. tuy rằng Anh Hoa thân thủ Xuất sắc. nhưng lại không thể phát huy nổi bao nhiêu tác dụng ở trong trường hợp hỗn chiến này.

“Ông chủ lưỡng trước được lo lắng của người, người không cần phải sợ, ta sẽ giúp người giải quyết nỗi phiền toái này.” Anh Hoa lãnh đạm hướng Lưu Kim Ba nói một tiếng. Sau đó không đợi Lưu Kim Ba kịp mở miệng. lập tức bước tới phía đám lão đại hắc bang Los Angeles.

Vốn dĩ. đám lão đại hắc bang Los Angeles đang tụ tập nói chuyện phiếm. Bỗng dưng trông thấy Anh Hoa đi tới. không hẹn mà cùng nhau đình chỉ nói chuyện, đem ánh mắt quắc ném lên trên người Anh Hoa, trong con ngươi Xen lẫn theo một tia quang mang sợ hãi.

“Ông chủ muốn các người đến là tập trung làm việc. không phải là chia năm Xẻ bảy ra nói chuyện phiếm với nhau, không hề có chút kỉ luật nào cả!” Anh Hoa lạnh lùng quét ngang chung quanh một vòng. nhàn nhạt nói tiếp: “Ông chủ công đạo. nếu sự tình làm tốt, các người sẽ có được hết thảy. Nhưng ngược lại, nếu hành động lần này thất bại vì tính kỉ luật của đàn em các người, ông chủ sẽ khiến cho các người phải hối hận vì đã sinh ra ở trên thế giới này!”

Anh Hoa nói Xong, bỗng nhiên tay phải rung lên, một đạo bạch quang từ trong tay nàng bắn ra, phóng thẳng vào một chiếc Xe hơi ở phía trước!

Phanh!

Một thanh âm trầm muộn qua đi, phần kính chiếu hậu của chiếc Xe hơi kia trực tiếp bị Xuyên thủng!

Hành động bất thành linh của Anh Hoa, làm cho đám lão đại hắc bang Los Angeles chợt biến sắc. Bọn hấn không khỏi đang nhớ lại cảnh tượng giết người quỷ dị của Anh Hoa. cũng như thủ đoạn cương thiết của Lý Dật.

Mà Anh Hoa cũng không thềm cho bọn hấn mở miệng đáp ứng, trực tiếp Xoay người rời đi.

Ba phút sau, không đợi Lưu Kim Ba truyền đạt mệnh lệnh. đám lão đại hắc bang Los Angeles, đều tự mình đi dồn thuộc hạ lên trên ô tô!

Năm phút tiếp theo. Lưu Kim Ba phát rạ mệnh lệnh. hơn một trăm chiếc Xe hơi bắt đầu chuyển bánh. phóng băng băng trên đường. thẳng tiến về hướng trang viên gia tộc Gambino.

Dưới ánh trăng. hơn một trăm cỗ Xe hơi hợp thành một con rồng sắt uốn lượn trên đường. Thanh âm máy móc chuyển động. giống như đã chính thức thổi lên kèn hiệu phản công!

390. Chương 340:buông Tha

Tòa lầu tài chính của tộc trưởng Muse của gia tộc Qiesi Jarno nằm khoảng giữa đoạn đường, ở tầng cao nhất trong tòa lầu. Muse đã nhận được tin tức cuộc chiến mới nhất từ thủ hạ.

Dưới ngọn đèn. gương mặt hấn đã không còn tìm được dáng tươi cười tự tin, ngược lại vẻ mặt của hấn thập phần âm trầm, vùng lông mày cau chặt lại, đôi mắt vốn tự tin đang lóe ra ngọn lửa phản nộ!

Vịt quay đến miệng lại bay đi!

Đây là hình dung chân thực nhất về Muse hiện tại.

Để nghênh tiếp trận quyết đấu chính biến ủy ban mafia lần này, Muse tỉ mỉ bố cục, ở giai đoạn bắt đầu đã đạt được thành công viên mãn. Sau đó càng thừa thắng xông lên, đem gia tộc Gambino đưa vào tuyệt lộ, gia tộc Gambino cách ngày diệt vong không xa!

Thế nhưng, ngay khi đêm nay bên gia tộc Qiesi Jarno sắp san bằng trang viên gia tộc Gambino, Lý Dật lần thứ hai Xuất thủ, khác với tối hôm qua chính là, lúc này Lý Dật Xuất thủ đã cho Muse một bạt tai vang dội, cũng cho thế lực bên phía gia tộc Qiesi Jarno một sự đả kích trầm trọng!

Bên phía gia tộc Qiesi Jarno không chỉ không công phá được trang viên gia tộc Gambino. nhân thủ rải khắp New York còn bị tử thương hơn một ngàn. Các nơi khác tuy rằng không khoa trương như New York, thế nhưng bởi vì duyên cớ bị Hoa Nhân Bang đánh lén, tổn thất cũng không ít!

“Tên hỗn đản kia từ nơi nào tìm được nhiều người giúp đỡ như vậy?” Muse vốn luôn luôn trấn định rất cục đã phần nộ, hấn trợn tròn mắt, hướng thủ hạ tâm phúc trên màn hình chất vấn. T

Trên màn hình. thủ hạ tâm phúc của Muse sắc mặt phức tạp đáp: “Tộc trưởng. Căn cứ tin tức tôi bắt được, đêm nay Hoa Nhân Bang tập thể Xuất động, hơn nữa tên hỗn đản kia còn điều người từ Los Angeles đến.”

“Cái gì? Điều người từ Los Angeles?” Muse vẻ mặt khiếp sợ: “Không có khả năng! Tuyệt đối không có khả năng! Hoa Nhân Bang tại Los Angeles không có nhiều người đến như vậy.”

“Tộc trưởng, mấy người đó không chỉ thuộc hạ Hoa Nhân Bang Los Angeles. Mà thuộc thành viên của các hắc bang Los Angeles.” Trên màn hình, tâm phúc của Muse cảm thấy miệng mình có chút đắng chát: “Tên hỗn đản không biết đã dùng phương pháp gì. hầu như làm cho toàn bộ thành viên hắc bang tại Los Angeles chạy tới New York!”

Thành viên hắc bang Los Angeles toàn bộ khuynh sào Xuất động chạy tới New York trợ lực cho gia tộc Gambino?

Vừa nghe tâm phúc thủ hạ nói, Muse thiếu chút nữa tức đến ngất Xỉu!

“Chết tiệt, động tĩnh lớn như thế, trước đó sao ngươi không thu được một chút tin tức nào?” Muse phần nộ hỏi thăm

Lúc này đây, tâm phúc thủ hạ của Muse vẻ mặt hổ thẹn cúi đầu: “Xin lỗi tộc trưởng. thành viên của gia tộc Gambino tại Los Angeles đến trợ giúp tổng bộ đã hấp dẫn lực chú ý của chúng ta, cho nên...”

“Con mẹ nó!” Giải thích này làm Muse nổi giận.

Sau đó, trong đầu hần hiện ra một gương mặt quen thuộc, chính là em trai cùng cha khác mẹ với hắn, Carville. Ngày trước khi Carville đối phó phân bộ của Hoa Nhân Bang tại Los Angeles, cũng là lợi dụng thành viên hắc bang của Los Angeles!

“Carville à Cafville, người đứng là tạp chủng, người chết cũng là thôi, không ngờ còn cấp cho tên tạp chủng Lý Dật linh cảm!” Muse thì thào mắng một câu, sau đó trầm ngâm một phen, nói: “Để người của chúng ta đêm nay cẩn thận một chút. đề phòng đối phương phản công!”

“Tộc trưởng, điều này không thành vấn đề, bất quá ngài cần Xử lý một chút quan hệ với mười một minh hữu. người của bọn họ hoàn toàn không chịu nghe chúng ta chỉ huy nữa.” Trên màn hình, tâm phúc thủ hạ của Muse nói Xong lời cuối cùng, thanh âm hầu như không nghe được nữa, bởi vì hắn thấy sắc mặt Muse triệt để đen thui.

“Ta đã biết.” Muse trầm ngâm nói một câu, sau đó cho bảo tiêu chặt đứt tần số nhìn trên màn hình.

Kết thúc CUỘC trò chuyện, biểu tình Muse cũng vẫn thập phần Xấu Xí, hắn biết tâm phúc của mình nói không sai, cục diện hiện nay đối với gia tộc Qiesi Jarno nhiều ít có chút bất lợi, nếu như không thể Xử lý tốt quan hệ minh hữu, cho người phụ trách các gia tộc minh hữu một sự giải thích hợp lý. như vậy đối với gia tộc Qiesi Jarno mà nói không thể nghi ngờ là một tai nạn!

Muse cũng không lập tức đi tìm những người phụ trách các gia tộc mình hữu, mà cầm lấy Xì gà trên bàn. châm lửa hút mạnh.

Hai phút sau, Muse trầm thấp nhìn bảo tiêu West Ferris “West Ferris, cầm điện thoại đến cho tôi.”

West Ferris trầm mặc cầm điện thoại đưa cho Muse. Muse tiếp nhận liền trực tiếp bấm dãy số của long đầu Y Đảng Sơn Khẩu Tổ!

Hiển nhiên. Muse rõ ràng. nếu muốn thuyết phục người phụ trách của mười một gia tộc mình hữu, hẳn phải giải quyết áp lực do Hoa Nhân Bang của Lý Dật mang đến trên toàn nước Mỹ, tuy rằng luận thực lực chính thể của Hoa Nhân Bang cũng không cường đại. thế nhưng Hoa Nhân Bang có được ưu thế mà những Xã đoàn hắc bang khác không có: nhiều người, sức chiến đấu mạnh mẽ!

Ưu thế này làm cho Hoa Nhân Bang ở trong những cuộc tranh đoạt dĩ vãng chiếm ưu thế, chỉ là bởi vì phương diện bạch đạo có mạng lưới quan hệ thực sự quá yếu, mỗi lần đều bị đối phương lợi dụng phương diện bạch đạo đến chèn ép. dẫn đến việc Hoa Nhân Bang không thể trở thành hắc bang số một số hai trên nước Mỹ.

Hôm nay, quyết chiến ủy ban mafia triệt để bạo phát, vô luận là gia tộc Gambino hay gia tộc Qiesi Jarno đều không thể lợi dụng thế lực bạch đạo dă kích đối thù, điều này không thể nghi ngờ đã tạo cho Hoa Nhân Bang một cơ hội tuyệt hảo. làm Hoa Nhân Bang có thể thỏa thích phát huy chính ưu thế của mình.

Trước khi quyết chiến mở màn, Muse từng liệu tới điểm này, cho nên hẳn tìm thật lớn sự trả giá để hợp tác với Y Đảng của Sơn Khẩu Tổ. Lợi dụng Sơn Khẩu Tổ đến kìm chế Hoa Nhân Bang, ngay từ đầu đã đạt được thành công, mà hôm nay Hoa Nhân Bang dốc toàn bộ lực lượng, Sơn Khẩu Tổ lại không hề có một chút biểu thị, điều này làm cho Muse thập phần phẫn nộ, Y Đảng nhất định phải cấp cho hắn một lời giải thích!

Hơn nữa, hẳn rành mạch từng câu, nếu như vấn đề Hoa Nhân Bang không giải quyết, sẽ tạo thành sự ảnh hưởng không cách nào dự liệu cho gia tộc Qiesi Jarno. Hơn mười giây sau, điện thoại chuyển được, trong ống nghe truyền đến thanh âm quen thuộc của Y Đảng: “Ngài Muse.”

“Y Đảng, tôi cần một lời giải thích, một giải thích hợp lý! Vì sao người của ông đêm nay không tiến hành quấy nhiễu Hoa Nhân Bang của tên hỗn đản người Trung Quốc kia? Để cho bọn họ không chút lo lắng chạy đi giúp đỡ gia tộc Gambino! Nói cho tôi biết. rốt cục là vì sao?” Nghe được thanh âm không nóng không lạnh của Y Đảng. lửa giận trong lòng Muse triệt để bốc lên, hắn giống như một người điên, hướng Y Đảng khộng ngừng rít gào.

“Rất Xin lỗi, ngài Muse. Hợp tác của chúng ta phải hủy bỏ!” Đầu kia điện thoại. Y Đảng hoàn toàn không thêm quan tâm đến lửa giận của Muse, đi thẳng vào vấn đề nói. “Cái gì? Ông nói hợp tác của chúng ta kết thúc?” Trong miệng Muse không ngừng phun khí thô.

Y Đảng nhàn nhạt đáp: “Đúng vậy! Chính Xác ra, hợp tác giữa chúng ta đã kết thúc!”

“Y Đảng, ngươi là tạp chủng. sao ngươi có thể lật lọng, lẽ nào năm triệu đô la lợi nhuận mỗi năm cũng không nhét no dục vọng của ngươi sao?” Y Đảng nói làm Muse triệt để phát hỏa, để cùng Y Đảng đạt thành hiệp nghị. hắn đã nhượng ra năm triệu tiền lợi nhuận hàng năm cấp cho Sơn Khẩu Tổ.

Đầu kia điện thoại, Y Đảng nhắm mắt, sau đó phun ra một hơi nói: “Ngài Muse, tôi cần giải thích một chút. tôi không phải vì chê giá tiền ông đưa ra ít mà ngừng hợp tác, mà là bởi vì tôi phải kết thúc hợp tác với ông!”

“Vì sao?” Muse không hiểu, theo hắn Xem ra. nếu Y Đảng không thấy tiền ít, căn bản không có lý do kết thúc hợp tác mới đúng.

“Ông và tôi đều biết, chỉ cần sống, tiền sẽ kiếm không hết. Thế nhưng nếu người đã chết. thì cái gì cũng không còn nữa.” Trong giọng nói của Y Đảng mang theo nỗi sợ hãi thật sâu.

“Mẹ nó, Y Đảng. tên tạp chủng ngươi. khi nào ngươi lại trở nên nhỏ mạt như thế?” Nếu không phải lực khổng chế của Muse mạnh, chỉ sợ rằng hắn đã đập nát điện thoại từ lâu rồi.

Y Đằng cũng cười lạnh hỏi ngược lại: “Muse, ta hỏi ngươi. nếu có người có thể thoải mái đặt một thiệp đen ngay dưới gối nằm của ngươi, ngươi có sợ không?”

Thiệp đen?

“Ngươi là nói tên hồn dân Trung Quốc kia phải người đưa thiệp đen cho ngươi?” Y Đằng nói rồi cục làm Muse lãnh tỉnh lại.

Muse lãnh tỉnh, thế nhưng Y Đằng lại kích động, hô hấp của hắn có chút gấp: “Đúng vậy! Phải biết rằng, ngày đó chung quanh biệt thự của ta có hơn mười tên bảo tiêu, thế nhưng bọn họ cũng không phát hiện có người Xuất hiện! Nói cách khác có người có thể tùy ý hành động ngay dưới mắt bảo tiêu của ta! Ngươi ngấm lại. lúc đó hắn đưa thiệp đen cho ta, nếu như ta không tiêu trừ hợp tác với ngươi. như vậy tiếp theo hắn sẽ đưa đạn cho ta! Mẹ nó, ta ghét lắm thiệp đen kia, ta hướng Thiên Hoàng phát thẻ, ta ghét thiệp đen kia!”

Y Đằng nói nhất thời làm Muse trầm mặc, trên thực tế, đối với tổ chức Hắc Dạ, Muse cũng thập phần kiêng kỵ, bằng không hắn cũng sẽ không lén lút đem mười một người phụ trách của gia tộc mình hữu ở ngay lúc cuộc quyết Chiến khai hỏa lại tụ tập ẩn núp ở nơi này. Hắn đem mọi người tụ tập ở chỗ này. mục đích chính là vì phòng ngừa Lý Dật lợi dụng Hắc Dạ thực hiện hành vi ám sát.

“Chết tiệt, Y Đằng, mặc dù như vậy, ngươi cũng có thể thông tri cho ta biết một tiếng trước đó!” Muse lạnh lùng chất vấn. theo hắn Xem ra. nếu như Y Đằng sớm thông tri hắn, hắn có thể làm ra an bài thích đáng, như vậy không những có thể đưa tổn thất hạ Xuống thấp nhất không nói, còn có thể không vọng động công kích trang viên gia tộc Gambino. chỉ cần công phá trang viên gia tộc Gambino, làm bọn hắn diệt vong. người của Lý Dật cho dù có lợi hại cũng không làm được gì. Dù sao sau khi trận quyết chiến này kết thúc, đến lúc đó Muse có thể thông qua mạng lưới quan hệ trong bạch đạo mà chơi chết Lý Dật.

“Thông tri ngươi?” Y Đằng tự giễu cười cười: “Muse, ta có thể rất khẳng định nói cho ngươi, nếu như ta thực sự thông tri ngươi, ảnh hưởng tới kế hoạch của tên hồn dân, ngày hôm nay sang năm là ngày giỗ của Y Đằng ta!”

Y Đằng nói làm sắc mặt Muse trở nên thập phần Xấu Xí. phát hỏa cũng không phải. không phát hỏa cũng không được, bởi vì hắn rất rõ ràng, Y Đằng thật sự quá sợ hãi Hắc Dạ. Dù sao Lý Dật mang Hắc Dạ đến Nhật Bản thực hiện hành động huyết tẩy thực sự quá khủng cuồng. hắn không tự thân trải qua còn cảm thấy sợ hãi, huống chi là Y Đằng?

“Muse, để biểu thị sự áy náy của ta. ta nhắc nhở ngươi một câu, nếu như có thể đàm phán, buông tha đi. Không nên chọc giận tên ma quỷ kia. bằng không chỉ cần ngươi còn đang ở trên địa cầu, như vậy ngươi của hắn nhất định sẽ giết chết ngươi! Ân, là bí mật giết chết ngươi!”

Y Đằng dứt lời. trực tiếp cắt đứt điện thoại.

Nghe trong điện thoại truyền ra thanh âm “đô đô” , Muse cũng ngây người tại chỗ.

Buông tha?

391. Chương 341:cứu Vớt

Rất hiển nhiên, Muse tuyệt đối sẽ không buông tay!

Từ ngày hắn trở thành người phụ trách của gia tộc Qiesi Jarno. sau đó một mực vì cuộc chính biến ủy ban mafia này mà mưu hoa sách, hắn đã nỗ lực bao nhiêu tâm huyết, cho dù chết hắn cũng sẽ không buông tha như vậy!

Huống chi hắn thập phần rõ ràng, với cục diện hiện tại, Lý Dật cũng chỉ có thể giúp đỡ gia tộc Gambino vẫn hồi thế cục mà thôi. cũng không thể tạo thành uy hiếp đối với gia tộc Qiesi Jarno.

Nói cách khác, có Lý Dật giúp đỡ. gia tộc Gambino tối đa chỉ có thể tự bảo vệ mình, muốn thắng lợi là chuyện không có khả năng!

Thậm chí theo hần Xem ra, nếu như bên phía hần vẫn còn có thể tiếp tục đoàn kết như lúc đầu. gia tộc Qiesi Jarno còn có cơ hội thủ thắng. cho dù người của Hoa Nhân Bang có đông đảo, thế nhưng thành viên và ngoại vi thành viên của mười hai gia tộc mafia cộng lại cũng còn nhiều hơn người của Hoa Nhân Bang, về sức chiến đấu cá nhân, tối đa cũng ngang năm phần.

Thế nhưng hần cũng rõ ràng, vấn đề hiện tại hần phải đối mặt là làm sao một lát ra ngoài giải thích với người phụ trách của các gia tộc, với lại sự uy hiếp đến từ Hắc Dạ. Rất hiển nhiên, lời của Y Đằng làm cho hần càng gia tăng thêm sự sợ hãi đối với Hắc Dạ.

Thời gian lúc đầu, hần từng dùng mạng lưới tình báo trong tay điều tra tư liệu về Hắc Dạ, thế nhưng hần và các tổ chức khác cũng như nhau, căn bản không tra được tư liệu của tổ chức Hắc Dạ kia.

Bởi vì quân đội Đức hoàn toàn phong tỏa tin tức nhóm thành viên thủy đặc chủng trốn tránh. Người Đức luôn nổi danh là nghiêm cẩn, quân nhân Đức cũng được Xưng là quân nhân trung thành nhất thế giới. bộ đội đặc chủng tập thể cùng trốn tránh nếu truyền ra ngoài bị quốc gia khác biết được, như vậy mặt mũi quân đội Đức sẽ mất hết!

Đây là chuyện mà người Đức kiêu ngạo tuyệt đối không muốn nhìn thấy.

Mười phút sau, Muse rốt cục đi ra khỏi phòng, đi tới phòng họp gặp mặt mười một người phụ trách các gia tộc mafia. Cũng giống như Muse suy nghĩ, toàn bộ bầu không khí trong phòng hội nghị thập phần áp lực. bao quát gia tộc Profaci và gia tộc JarroW Veysel. ánh mắt mọi người nhìn Muse tràn ngập chất vấn và phần nộ!

Phải biết rằng. gia tộc Profaci và gia tộc JarroW Veysel là minh hữu trung thành nhất của gia tộc Qiesi Jarno, lúc mới chính biến. hai gia tộc này đã tuyển chọn đứng bên gia tộc Qiesi Jarno. thậm chí hai gia tộc bởi vì giúp đỡ gia tộc Qiesi Jarno mà bị Lý Dật huyết tẩy phân bộ tại Los Angeles, mất đi sự không chế đối với Los Angeles.

“Các vị, ta biết trong lòng các người tràn ngập lửa giận, ta biết các người rất muốn hỏi ta, vì sao lại phát sinh chuyện như vậy.” Muse dù sao cũng là một người có tố chất tâm lý kiên cường, khi hần tuyển chọn đi ra khỏi phòng, về mặt của hần đã hồi phục lại bình tĩnh, lúc này đối mặt mười một người phụ trách trong phòng hội nghị. hần càng biểu hiện ra sự lãnh tĩnh tuyệt đối: “trên thực tế. phát sinh chuyện như vậy, trước đó ta cũng không lường được. Ta cũng giống như mọi người, đều chờ mong sự thắng lợi đêm qua, cùng đợi sự hoan hô!”

“Muse tiên sinh, chúng ta không cần loại giải thích không có bất luận ý nghĩa nào như thế này, chúng ta cần sự giải thích hợp lý!” Muse vừa nói Xong, lập tức có người đứng dậy, trong giọng nói tràn ngập lửa giận không thể che giấu.

Mà hần nói không thể nghi ngờ là đại biểu cho ý nghĩ trong lòng mọi người. Những người khác tuy rằng không công nhiên đứng ra chất vấn, nhưng ánh mắt đều nhìn về phía Muse.

“Tên hỗn đản người Trung Quốc kia phái người của Hắc Dạ đưa tới một tấm thiệp đen cho Y Đằng của Sơn Khẩu Tổ, Y Đằng đã bị uy hiếp, bị ép tiêu trừ hợp tác cùng chúng ta.”

Giọng nói của Muse có chút phức tạp: “Trừ ra, không biết hần dùng phương pháp gì làm cho toàn bộ thành viên hắc bang Los Angeles tập thể đi tới New York.”

Thiệp đen?

Thành viên hắc bang Los Angeles tập thể đi tới New York?

Người phụ trách của mười một gia tộc mafia đang ngồi cũng không có tin tức linh thông như Muse, bọn họ cũng không biết nơi phát ra cứu binh của gia tộc Gambino, lúc này nghe được Muse giải thích, cả đám tròn tròn mắt, về mặt không dám tin tưởng!

“Thượng Đế a! Muse, người không có gạt chúng ta chứ? Người nói tên hỗn đản kia có thể điều động toàn bộ thành viên hắc bang Los Angeles?” Sau thoáng khiếp sợ ngẩn ngui, một gã phụ trách gia tộc mafia về

mặt khó tin hỏi. T

“Uy tín của tên hỗn dân tại phía biển tây nước Mỹ các người không thể tưởng tượng nổi, hẳn có thể làm được điểm này, cũng không kỳ quái.” Lúc này mở miệng cũng không phải Muse, mà là người phụ trách của gia tộc Profaci. rất hiển nhiên. hẳn gặp phải sự trả thù của Lý Dật cũng từng ném đủ vị đắng.

Hắn vừa thốt lên Xong, người phụ trách của gia tộc JarroW Veysel cũng mở miệng phụ họa: “Không sai! Tên hỗn dân kia có lực ảnh hưởng tại biển tây nước Mỹ ngay cả ủy ban mafia cũng không thể sánh bằng!”

Hoa!

Câu nói của hai người không khác ném một trái bom vào cuộc hội nghị!

Ở tại nước Mỹ cũng còn đại ca hắc bang có lực ảnh hưởng còn lớn hơn cả ủy ban mafia?

Đây là khái niệm gì?

Nhìn đại bộ phận mọi người trong phòng lộ ra biểu tình trợn tròn mắt há hốc, trong lòng Muse cũng căng thẳng, hẳn biết rõ hành động của Lý Dật đã tạo thành ảnh hưởng thật lớn với những người đang ngồi ở đây, hẳn phải làm gì đó, bằng không lòng tin của những người này sẽ bị đá kích đều không còn nữa!

“Các vị, ta cần phải nhắc nhở các người một điểm, hành động của tên hỗn dân tuy rằng tạo thành ảnh hưởng nhất định cho chúng ta, thế nhưng hiện nay mà nói, chúng ta đang chiếm ưu thế.” Muse lại mở miệng, vẻ mặt của hắn thập phần trấn định: “ Cử động của hắn tối đa chỉ có thể cứu lại gia tộc Gambino mà thôi, hơn nữa chỉ là tạm thời. Chỉ cần chúng ta có thể động lòng nhất trí. chúng ta vẫn có thể thu hoạch được thắng lợi trong cuộc chiến tranh này! Tin tưởng ta, chúng ta nhất định có thể!”

“Muse tiên sinh, ta cho rằng người nên bày ra một phương án thực tế phù hợp hơn là nói ra những lời nói suông như vậy, nhất là làm sao đối phó thế lực của tên khỉ da vàng Trung Quốc kia!” Người phụ trách một gia tộc mafia đưa ra nghi vấn đầu tiên lại mở miệng lần nữa, dứt lời hắn nhìn thoáng qua những người khác: “Các vị, các người cho rằng thế nào?”

“Ta tán thành!”

“Ta Cũng tán thành!”

Trong lúc nhất thời, hầu như toàn bộ mọi người tuyển chọn sự tán thành.

Vì vậy đầu tiên Muse thở mạnh một hơi, sau đó mở miệng nói: “ Ta đã có một phương án sơ bộ, kế tiếp ta nghĩ cùng mọi người thảo luận một chút.”

Sau đó Muse nói ra phương án hắn đang suy nghĩ, cuối cùng cùng mười một người phụ trách các gia tộc mafia tập thể thảo luận. nhờ vậy khôi phục sự tự tin. Xác định phương án cuối cùng.

Trong lúc Muse vì dã tâm của gia tộc Qiesi Jarno mà nỗ lực thêm lần nữa, thì bên trong thư phòng ở căn biệt thự trung tâm, AndreW đang đứng bên cửa sổ, nhìn những thân ảnh đang thanh lý chiến cuộc ngoài cửa trang viên, có chút kích động bấm số điện thoại của Lý Dật.

Điện thoại chuyển thông. AndreW kim lòng không được ngừng cả hô hấp! Có thể từ khi nàng sinh ra, nàng chưa từng khấn nguyện qua như bây giờ! Cái chết của Edward đối với gia tộc Gambino tạo thành sự đá kích trọng đại.

Gandalf làm phản cũng làm gia tộc Gambino họa vô đơn chí, sự tiến công điên cuồng của gia tộc Qiesi Jarno làm gia tộc Gambino rơi vào sát biên giới diệt vong! Lúc đối mặt tất cả. thân là nữ nhân toàn mỹ cơ trí của Xã hội thượng lưu. AndreW bó tay hết cách!

Thậm chí ngay cả Johnson luôn dùng hình tượng hoa hoa công tử lừa dối mọi người. cũng không còn cách nào mặc dù một đêm kia hắn đã dùng dũng khí cùng tâm huyết cổ vũ ý chí chiến đấu của thành viên gia tộc Gambino. Thế nhưng một đêm kia. nếu không phải có Hắc Dạ tập kích, trang viên gia tộc Gambino đã bị công phá!

Có thể nói. ở buổi tối máu nhuộm không gian. vô luận là AndreW hay Johnson đều tuyệt vọng. Bọn họ hầu như ôm quyết tâm phải chết vì vinh quang của gia tộc. kính dâng lực lượng cuối cùng!

“Annie, kiên trì một buổi tối. Chỉ cần vượt qua đêm nay, anh bảo chứng gia tộc Gambino sẽ không diệt vong!”

Lúc đó, tại thời gian AndreW cô độc bất lực nhất, nàng nhận được điện thoại của Lý Dật, nghe được lời hứa hẹn này.

Một khắc đó, AndreW rơi nước mắt đầy mặt.

Lý trí nói cho nàng, gia tộc Gambino diệt vong đã trở thành kết cục đã định, thế nhưng cảm tính nói cho nàng. Lý Dật có thể cứu lại gia tộc của nàng!

Đây là một loại tín nhiệm không sao nói rõ, đây là trực giác mà đi qua kinh lịch nói cho nàng.

Đã từng, khi nàng và Lý Dật ở trên Vân Sơn bị người đuổi giết, Lý Dật công nàng bỏ trốn, bờ lưng rộng thật lớn khiến cho nàng có được cảm giác an toàn, làm nàng tin tưởng bọn họ sẽ không chết trên núi!

Một lần đó, trực giác của nàng đã chuẩn.

Sau đó. khi nàng ở tại khách sạn Kim Tự Tháp cự tuyệt Lý Dật, sau đó khách sạn bốc cháy. nàng một mình chìm trong biển lửa, nàng nhớ tới Lý Dật. thậm chí trước khi chết, nàng nhắm mắt cũng nhớ tới giọng nói mang vẻ trêu chọc của Lý Dật nói với nàng: “Thượng đế sẽ không nhanh như vậy đưa chúng ta đi gặp ma vương.”

Một khắc đó. nàng không tin tưởng Lý Dật, mà âm thầm cầu khẩn Thượng Đế phù hộ Lý Dật có thể thoát khỏi biển lửa...

Nhưng khi lửa lớn vô tình muốn nuốt chửng nàng, Lý Dật giống như chiến thần Xuất hiện, lần nữa ôm nàng vào trong lòng ngực ấm áp, đồng thời đoạt lấy nàng khỏi tay tử thần.

Lúc này đây, ngay thời gian gia tộc Gambino gặp nguy cấp. lúc nàng đang bất lực nhất, nam nhân đã từng bị người thân nhất phản bội kia, nam nhân giống như chó nhà tang bỏ trốn hơn nửa Trung Quốc, nam nhân vì báo thù mà dốc sức thượng vị tại Los Angeles quật khởi, lại một lần nữa Xuất hiện!

Hắn dùng thủ đoạn không thể tưởng tượng nổi cứu lại gia tộc Gambino! Ngày Xưa như khói, đương nhiên của AndreW đã không còn thấy rõ hoàn toàn. Nàng bỗng nhiên phát hiện. nam nhân của nàng cũng không giống như những nam nhân khác nói ra câu “anh yêu em anh muốn cưới em làm vợ”, những lời thề non hẹn biển, mà là mỗi lần khi nàng cô độc bất lực nhất đều Xuất hiện, giúp nàng tìm được nơi để tựa vào!

Hơn nữa nam nhân của nàng khi hứa hẹn cũng chưa từng một lần lừa dối!

Một lần cũng không có!

“Annie, tình huống bên kia hẳn là đã ổn định rồi chứ? Em nghỉ ngơi một chút, chuyện kể tiếp giao cho anh được rồi.” Điện thoại rốt cục chuyển được, không đợi AndreW mở miệng. thanh âm Lý Dật truyền tới.

NƯỚC mắt không thể khống chế lướt qua hai gò má mê người của AndreW, nàng không trả lời câu hỏi của Lý Dật, cũng không lau nước mắt trên mặt, mà nhẹ giọng nói: “Lý, em nhớ anh, em muốn anh ôm em, rất muốn.”

392. Chương 342: Tử Huyệt

Một đêm quyết chiến chính diện ủy ban mafia được rất nhiều người cho rằng là đêm máu lửa đẫm máu. một đêm kia. tộc trưởng Edward của gia tộc Gambino ly kỳ tử vong. em trai của hắn Gandalf Gambino dẫn người phản bội gia tộc. gia tộc Gambino rơi vào nguy cơ.

Nhưng theo ý tôi. đêm chuyển ngoặt chân chính là đêm thứ hai.

Đêm hôm đó, gia tộc Gambino chỉ là cung kéo hết đà, đại quân của gia tộc QieSi Jarno ập tới, chỉ kém một chút đã công phá được trang viên gia tộc Gambino, thời điểm máu chót, Lý Dật đến từ phương đông Xuất thủ Xoay chuyển thế cục. đồng thời đạt được cơ Sở cho sự thắng lợi về Sau!

Bởi vì theo tình huống lúc đó mà nói, nếu Lý Dật không ra tay, tổng bộ của gia tộc Gambino tuyệt đối sẽ bị San bằng!

Một người phương đông, có thể điều động toàn bộ thành viên hắc bang Los Angeles, chỉ vào điểm này, Lý Dật đã trở thành đỉnh cao mà các ông trùm mafia khác không thể Sánh được!

Người biên tập Sách giáo khoa mafia Dunn. Eisenberg tự tay ghi chép.

Sau khi người của gia tộc QieSi Jarno bị đẩy lùi, tròn một buổi tối. bọn họ cũng không tiếp tục phát động tiến công, mà Lý Dật lại cho Lưu Kim Ba mang theo đám tinh nhuệ Hoa Nhân Bang lưu thủ trang viện gia tộc Gambino, về phần những thành viên hắc bang đến từ LOS Angeles toàn bộ an bài tại khu phố Tàu.

Người quan tâm cuộc quyết chiến của ủy ban mafia không ít, ngược lại, hầu như toàn bộ Xã hội thượng lưu đều đang quan tâm cuộc tranh đấu hắc bang kinh khủng nhất từ trước tới nay.

Khi gia tộc QieSi Jarno dùng Sự trả giá thăm trọng để đổi lại ưu thế tuyệt đối Sau đêm đầu tiên, hầu như tất cả mọi người đều cho rằng gia tộc Gambino đã thất bại!

Theo bọn họ Xem ra, không có Sự chi trì của mình hữu, thực lực bản thân gia tộc Gambino tổn hao quá nhiều, thực sự không có lý do gì lại không bại!

Thế nhưng. Sự thực lại cho mọi người một bạt tai vang dội!

Gia tộc Gambino không hề tuyên cáo thất bại ở ngày kế tiếp, sự Xuất thủ thần kỳ của Lý Dật cứu vớt gia tộc Gambino. đồng thời tạo thành ảnh hưởng thăm trọng cùng tổn thất cho gia tộc QieSi Jarno. cùng ảnh hưởng tới sự đoàn kết và Sĩ khí của bên phía gia tộc QieSi Jarno. Bất quá. tổng hợp lại thế lực đối lập giữa hai bên, mọi người nghĩ gia tộc Gambino mất đi sự chi trì của mình hữu lại chỉ có một mình Lý Dật đứng ra hỗ trợ, rất khó vượt qua cửa ải khó khăn lần này, dù Sao đơn độc một mình Hoạ Nhân Bang cùng thành viên gia tộc Gambino cộng lại, từ nhân số mà Xem, chênh lệch rất nhiều đối với gia tộc QieSi Jarno.

Trọng yếu hơn là, hầu như tất cả mọi người đều cho rằng, một ngày thế cục thực Sự tới nông nổi không thể Xoay chuyển, Lý Dật cũng Sẽ không thể vì cứu vớt gia tộc Gambino mà bồi thêm toàn bộ Hoa Nhân Bang!

Có thể chỉ có Nick, người cầm quyền gia tộc Hyde GuS là tin tưởng Lý Dật Sẽ không tiếc tất cả sự trả giá mà giúp đỡ gia tộc Gambino!

Đối với biểu hiện tối hôm qua của Lý Dật, Nick vô cùng kinh ngạc, nguyên bản hắn và mọi người như nhau, đều cho rằng gia tộc Gambino đã Xong, nhưng không có nghĩ tới Lý Dật lại có thể Xoay chuyển càn khôn. Bất quá, hắn vẫn như cũ không tin Lý Dật có thể thay đổi được kết quả cuộc tranh đấu hắc bang lần này. Bởi vì hắn rất rõ ràng, trận tranh đấu này phải có một người thất bại!

Chỉ có Sự thất bại ấy mới có thể làm cho một bên thất bại cống hiến lợi ích để vượt Xuống sự phẫn nộ trong lòng người phía Sau màn!

Bất quá, lúc này đây, Nick lại sai rồi, cũng giống như lần trước hắn cho rằng Lý Dật Sẽ vì lợi ích mà tuyển chọn thờ ơ lạnh nhạt. hắn Sai rồi, Sai rất thái quá.

Khi ánh mặt trời Sáng Sớm chiếu rọi Xuống đường lớn ngõ nhỏ tại New York, Lý Dật đã Sớm tỉnh lại trong giấc ngủ mơ. Trên thực tế, cả buổi tối hắn chỉ được ngủ hai tiếng đồng hồ. Đối với Lý Dật hiểu được phương pháp ngủ Say mà nói, mỗi ngày hắn chỉ cần ngủ được hai ba giờ là đạt đủ hiệu quả như giấc ngủ của một người thường, hỒn nữa đồng hồ Sinh học của hắn đã được dưỡng thành từ lâu, hầu như hừng đông mỗi ngày đều Sẽ chủ động thức giấc.

Ngoại trừ ngủ được hai tiếng đồng hồ ra. thời gian khác Lý Dật luôn tự hỏi một việc: Làm sao có thể diệt trừ được gia tộc QieSi Jarno!

Cũng giống như Nick, Lý Dật cũng biết trận đấu tranh này phải có một bên thất bại!

Ở dưới tình hình này: mặc dù gia tộc Gambino có thể kiên trì tới cuối cùng, nhưng bị vây trong cục diện Xấu, cũng sẽ rơi Xuống sự thất bại. Đây là điều mà Lý Dật không hi vọng nhìn thấy, khi tối hôm qua

Andrew lần đầu tiên khóc nói: “Lý, em nhớ anh.” Trong lòng Lý Dật âm thầm nói cho chính mình. Vì Andrew, vô luận như thế nào cũng phải diệt trừ cho được gia tộc Qiesi Jarno.

Nhìn mà ý nghĩ tuy rằng đầy ắp, thế nhưng hiện thực rất rõ ràng, hành động tối hôm qua của Lý Dật tuy rằng tạo thành tổn thất thật lớn cho gia tộc Qiesi Jarno. đồng thời ảnh hưởng sự đoàn kết và sĩ khí cho gia tộc Qiesi Jarno. thế nhưng như vậy còn chưa đủ ! Với hình thức hiện nay mà nói, gia tộc Gambino hoàn toàn bị vây trong hoàn cảnh Xấu, một ngày tên MUSE: có thể tiêu trừ được sự ngăn cách với mình hữu của hắn, lần thứ hai phát động tiến công. mặc dù gia tộc Gambino có thể trụ vững đến cuối cùng, cũng phải trả giá vô cùng thảm trọng. Trọng yếu nhất là, bởi vì tin tức sự tình, sau khi trả giá thảm trọng cũng không thể đảm phán hòa bình kết thúc trận tranh đấu này, mà là diệt vong!

Một quốc gia không thể không có quốc quân, một gia tộc không thể không có tộc trưởng, một hắc bang không thể không có long đầu, bằng không sẽ phát sinh hiện tượng tranh quyền, dù sao người chân chính nắm quyền chỉ có một, một ngày người đó chết đi, vị trí kia sẽ bỏ trống, đây sẽ làm cho một ít người có dã tâm không từ thủ đoạn để chém giết giành vị trí kia.

Với hình thức hiện tại mà nói, Lý Dật cho rằng duy nhất có thể thay đổi chiến cuộc chỉ có thực hiện hành động ám sát đối với người phụ trách của gia tộc Qiesi Jarno!

Nếu hành động ám sát có thể thành công, gia tộc Qiesi Jarno và mình hữu sẽ tạo thành cục diện như rắn mất đầu. đây là cơ hội duy nhất mà gia tộc Gambino có thể thủ thắng, dù sao một ngày Xuất hiện cục diện rắn mất đầu, bên phía gia tộc Qiesi Jarno sẽ gặp phải tình huống tranh quyền, khi đó không ai còn có thể nghĩ tới đạt được sự thắng lợi trong cuộc chính biến ủy ban mafia lần này!

Nguyên bản, nếu như biết được địa điểm ẩn thân của đám người Muse, với năng lực của thành viên Hắc Dạ, Lý Dật tin tưởng có thể viên mãn thành công ám sát. Thế nhưng hiện nay lại không biết được địa điểm ẩn núp của đám người Muse, hai ngày nay tuy HaiSe Lin một mực giúp Lý Dật điều tra, nhưng cho đến bây giờ còn chưa có tin tức.

Điều này không khỏi làm Lý Dật cảm thấy đau đầu.

Trong đại sảnh một gian phòng tại khách sạn, Lý Dật đã ngồi yên suốt ba giờ, từ sau khi rời giường. hắn vẫn ngồi trên sofa. Gạt tàn trước mặt hắn đã nhồi đầy tàn thuốc, thậm chí có điều chỉ hút phân nửa đã dụi tắt.

Châm một điếu thuốc lại Suy nghĩ, điều này đã trở thành thói quen của Lý Dật. Trong lúc Lý Dật đang suy nghĩ, Anh Hoa vẫn một mực yên lặng ở yên trong phòng ngủ, cũng không đi ra quấy rối Lý Dật.

Lý Dật lại dụi tắt điếu thuốc, điếu thuốc này hắn cũng không hút hơi nào.

Hắn vô ý thức cầm lấy hộp thuốc lá, nhưng phát hiện hộp thuốc đã trống rỗng. Vì vậy hắn cười khổ lắc đầu, sau đó nhẹ nhàng Xoa huyết thái dương.

Tiếng điện thoại di động vang lên rất nhỏ đánh vỡ sự an tĩnh trong phòng. Lý Dật nhưng động tác. cầm điện thoại trên bàn, thỉnh thoảng như thấy trên màn hình biểu hiện một dãy số Xa lạ.

Điều này làm cho Lý Dật không khỏi nhíu mày, số điện thoại của hắn chưa từng công khai ra ngoài, chỉ có vài người biết được, mà số điện thoại mấy người kia hắn đều biết, không phải dãy số Xa lạ này.

Trong lòng tuy rằng hiếu kỳ. nhưng Lý Dật vẫn chuyển điện thoại. chỉ là giọng nói có chút lãnh đạm: “Vị này?”

“A ha. Lý thân ái, thanh âm của anh nói cho tôi biết tâm tình của anh rất không tốt. đúng không?” Trong điện thoại truyền ra một lời nói trêu chọc, giọng nói quen thuộc ôn tồn làm trong lòng Lý Dật không khỏi khẽ động.

“Kroff ?” Lý Dật Vô ý thức hỏi thăm

“Lý thân ái, lẽ nào giọng nói của tôi đã thay đổi rồi sao? Hay là anh đã quên mất Kroff đại gia rồi đây?” Đầu kia điện thoại, Kroff đối với câu hỏi của Lý Dật có chút bất mãn.

Nghe được lời của Kroff, gương mặt nguyên bản đang âm trầm của Lý Dật lộ ra mỉm cười: “Kroff tôi nghe Haise Lin nói, anh bị câu vào bộ môn bí mật. thế nào? Lẽ nào khóa huấn luyện đặc biệt của anh đã kết thúc?”

“Lý, bạn thân ái của tôi, không nên nhắc lại chuyện cũ thương tâm của tôi được chứ?” Nghe được hai chữ đặc biệt, đầu kia điện thoại Kroff cả người run run, khóc tang nói: “Fuck! Lý, tôi hướng thượng để phát thế. toàn bộ khóa huấn luyện đó là một đám hỗn đân! Bọn họ là một đám ác ôn chết tiệt! Nửa năm! Trọn nửa năm! Kroff đại gia không có hút được một điếu ma túy, không chơi đùa được một nữ nhân.”

Đầu kia điện thoại. Kroff phảng phất giống như một oán phụ bị áp lực đã lâu, lải nhải giảng thuật cho Lý Dật nghe tào ngộ thống khổ của hắn một phen nói suốt ba phút tròn, mà Kroff vẫn không hề có ý tứ dừng lại, rất có tư thế muốn Lý Dật an ủi hắn. Nguyên bản bởi vì chuyện của gia tộc Qiesi Jarno. tâm tình Lý Dật nhiều ít có chút không Xong, lúc này nghe được Kroff tố khổ, nhin không được bật cười, tâm tình lo lắng cũng tốt hơn rất nhiều. Hắn cười đáp một câu: “ Kroff, nửa năm thời gian buộc anh cai ma túy, còn cho thân thể anh cải biến thật lớn, anh có thể sống lâu hơn rất nhiều năm, tôi cho rằng anh nên cảm ơn Haise Lin!”

“Lý, lẽ nào anh cho rằng giữa tôi và nàng còn cần cảm ơn nhau sao?” Kroff bén nhọn nói: “Nửa năm, Kroff đại gia đã nửa năm không có sờ vào nữ nhân. hừ hừ. Tôi phải cho nàng trả lại cả vốn lẫn lời!”

Kroff nói làm Lý Dật có chút không biết nói gì. trong đầu Lý Dật không khỏi hiện ra hình ảnh không thích hợp. cùng lúc đó, trong điện thoại lại truyền ra thanh âm của Kroff: “Được rồi, Lý thân ái của tôi, tôi đã đứng ngay trước cửa phòng anh, ra mở cửa phòng đi.”

“Cái gì? Anh đang đứng ngoài hành lang?” Kroff nói làm Lý Dật cả kinh, bởi vì căn cứ theo lời của Haise Lin, Kroff phải đi huấn luyện tới một năm, hắn nằm mơ cũng không nghĩ đến vào lúc này Kroff lại về tìm hắn.

Nhưng Kroff cũng không trả lời Lý Dật, mà trực tiếp cắt đứt điện thoại, đồng thời gõ cửa.

Lý Dật biểu tình cổ quái buông điện thoại. trực tiếp đi nhanh ra mở cửa phòng. Khi Lý Dật nhìn thấy Kroff đứng ngoài cửa phòng thì con ngươi của hắn bỗng phóng lớn, trên mặt tràn ngập kinh ngạc. Kroff ngày Xưa tạc hình lôi thôi, vóc người gầy gầy với làn da trắng bệch, luôn chảy nước mũi đã không còn thấy nữa, chỉ còn lại một người có làn da ngăm đen, vóc người khô ngô, gương mặt kiên nghị! Kroff mặc một thân quân phục, đầu đội mũ, hình tượng như một người lính.

Nếu như không phải cặp mắt hiện ra khí tức đậm đặc không thể thay đổi của Kroff, Lý Dật thực sự có thể nhận không ra hắn, Kroff biến hóa thật sự quá lớn!

“Lý, thế nào? Lẽ nào anh không nhận ra tôi sao?” Kroff mỉm cười tháo Xuống chiếc mũ trên đỉnh đầu. nhìn Lý Dật trợn mắt.

Thấy cử động của Kroff. nhìn dáng tươi cười hèn mọn cùng ánh mắt đậm đặc mà Kroff cố tình nguy trang, Lý Dật hiểu được, Kroff ở trước mặt đã thay đổi. chỉ là sau khi Kroff nhìn thấy hắn mới làm bộ khôi phục hình tượng cà lơ phất phơ trước kia. Lý Dật đưa tay vỗ vỗ vai Kroff, đang muốn nói gì đó, đã thấy Kroff bỗng nhiên khom lưng. tay ôm vai. nhẹ răng, miệng phát ra tiếng kêu thống khổ thảm thiết. tiếng kêu so với lợn bị chọc tiết còn muốn bi thảm!

Thấy một màn như vậy. Lý Dật có chút đỡ khóc đỡ cười, hắn tức giận nhắc Kroff lên: “Được rồi. Kroff. không cần ở trước mặt tôi đóng kịch. hành động của anh còn chưa hợp cách.”

“Thật không vui!” Kroff bắt đắ dĩ bĩu môi, sau đó ôm vai Lý Dật đi vào trong: “Tôi cũng không nghĩ sự giao lưu giữa chúng ta cũng biến thành giống như đám ác ôn kia, luôn là thái độ giải quyết việc chung, cảm giác giống như ai đó cưỡng gian bà cổ của bọn họ, hừ.”

Đối với Lý Dật mà nói, hắn vui vẻ khi thấy Kroff biến hóa, làm bạn của Kroff, hắn đương nhiên không muốn nhìn thấy Kroff vẫn giống như ngày Xưa. dùng loại thái độ cam chịu để sống qua ngày. dùng dáng dấp cà lơ phất phơ để đối mặt thế nhân. Thế nhưng khi chỉ còn hắn và Kroff, hắn vẫn mong muốn Kroff có thể tùy ý một chút, như vậy sẽ có cảm giác thân thiết.

“Haise Lin không phải nói anh phải tập luyện một năm sao? Sao hiện tại anh lại đi ra ?” Kroff từ khi được Haise Lin đưa vào bộ môn thần bí kia, vẫn không hề nói với Lý Dật, Lý Dật có thể đoán được sự đặc thủ và kỷ luật của bộ môn kia, đối với việc Kroff có thể sớm kết thúc khóa huấn luyện cũng có chút hiểu kỳ.

Nửa năm huấn luyện, làm một ít gì đó khắc sâu trên người Kroff, mặc dù hắn có thể nguy trang ra thái độ đối phó với thể nhân ngày trước, thể nhưng cũng có một ít chi tiết nhỏ không thay đổi được.

Hắn ngồi trên sô pha, không giống như thời gian trước đây gác hai chân lên bàn, mà thân thể thẳng tắp ngồi trên sô pha. dùng tư thế ngồi của một quân nhân.

“A ha, Lý, nói đến điểm này, tôi phải cảm ơn anh, cảm ơn anh giúp tôi thoát ly địa ngục!” nghe được Lý Dật hỏi, trên mặt Kroff lộ ra dáng tươi cười hèn mọn tiêu chí, chỉ là mất đi sự tùy ý trong dĩ vãng. mà chỉ là tận lực làm như thế.

Lời nói của Kroff làm Lý Dật hiểu kỳ: “Nga? Nói như thế nào?”

“Lý, anh còn nhớ anh đã từng nhờ Haise Lin điều tra chuyện khách sạn Kim Tự Tháp phát sinh hỏa hoạn không?” Kroff hỏi ngược lại.

Kroff hỏi làm biểu tình của Lý Dật không khỏi biến đổi!

Lúc đầu, hắn và AndreW thiếu chút nữa táng thân trong biển lửa, tự nhiên ký ức hãy còn mới mẻ, hơn nữa lúc đầu hắn tìm tòi trong ký ức, trong sự hồi ức của hắn, là một trong những khách sạn tiêu chí toàn cầu, khách sạn Kim Tự Tháp chưa từng phát sinh hỏa hoạn, vì vậy hắn cho rằng lần hỏa hoạn này là do có người làm ra!

Hơn nữa, hung thủ là hướng về hắn!

Bởi vì, ngày hôm đó khách sạn Kim Tự Tháp có khác trong lịch sử, chính là có mặt Lý Dật cùng AndreW.

“Tôi nhớ kỹ chuyện này. anh có quan hệ gì với nó?” Lý Dật có chút nghi hoặc.

Kroff có chút phiền muộn nói “Nửa năm nay tôi ngốc trong bộ môn tình báo thần bí nhất nước Mỹ, từ đẳng cấp có thể nói cùng tính chất với cục điều tra liên bang. Bất quá chúng ta là bộ môn tình báo càng cường điệu hơn! Sau khi Haise Lin nhận được sự thỉnh cầu của anh, từng tìm một đoạn thời gian để điều tra chuyện này, thể nhưng cũng không điều tra ra kết quả. Sau đó ủy thác người phụ trách bộ môn của chúng ta hỗ trợ điều tra chuyện này.”

Nói đến đây, Kroff dừng lại một chút. mà biểu tình Lý Dật đã có chút kích động!

“Ngay mấy ngày hôm trước, bộ môn của tôi đã điều tra ra được tin tức trận hỏa hoạn kia.” Nói đến đây. Kroff có chút cổ quái nhìn Lý Dật, tựa hồ rất buồn bực Lý Dật vì sao biết lần hỏa hoạn kia không phải là sự ngẫu nhiên: “Đúng theo lời anh, lần hỏa hoạn kia là do người làm.”

“NgƯỒi nào làm?” Lý Dật VÔ thức hỏi.

Kroff cười hắc hắc: “lý, anh nói cho tôi biết, anh mong muốn hung thủ là ai nhất?”

Nghe Kroff vừa nói, trong đầu Lý Dật theo bản năng hiện ra tên của gia tộc Qiesi Jarno!

Đối với Lý Dật hôm nay mà nói, làm sao diệt trừ gia tộc Qiesi Jarno là chuyện mà hắn đau đầu nhất. Mà trận lửa lớn tại khách sạn Kim Tự Tháp làm Bắc Mỹ thậm chí Âu Châu có một ít người có thân phận cùng địa vị táng thân trong biển lửa. ảnh hưởng thập phần nghiêm trọng. lần lửa lớn kia, người phụ trách khách sạn Kim Tự Tháp ngay ngày hôm sau bị người ám sát, thị trưởng Las Vegas bị đưa vào ngục giam, một ít quan viên Las Vegas cũng bị liên lụy! Mà hết thấy đều do thể lực sau màn của người đã chết làm ra!

Bọn họ dùng phương thức này để tiết ra lửa giận trong nội tâm của họ!

Có thể nói. nếu như để những người thể lực sau màn người chết biết lần lửa lớn kia là ai gây ra, như vậy tuyệt đối sẽ dẫn tới một lần địa chấn quốc tế!

Lý Dật rất rõ ràng, thể lực những người đó nếu chống lại cùng một chỗ, tuyệt đối là một cỗ thể lực thật đáng sợ tồn tại, khoa trương một chút mà nói, nếu như bọn họ đoàn kết cùng một chỗ, đối kháng một quốc gia cũng không phải là việc khó!

“Là người của gia tộc Qiesi Jarno sao?” Ngay cả Lý Dật có được tổ chất tâm lý biến thái, mặc dù hắn có được một trái tim kiên cường. thế nhưng giờ khắc này. hắn cũng kích động. bởi vì hắn rõ ràng câu trả lời kế tiếp của Kroff có ý nghĩa ra sao.

Kroff rất thẳng thắn gật đầu: “Đúng vậy! Lý. là người của gia tộc Qiesi Jarno làm!” Kroff nói làm Lý Dật không khỏi chấn động, biểu tình kích động trên mặt hắn không thể che giấu, bất quá hắn rất nhanh lại nghĩ tới điều gì, vội vã hỏi: “Có chứng cứ không?”

Hiển nhiên, Lý Dật rất lo lắng nếu như không có chứng cứ, mặc dù biết là gia tộc Qiesi Jarno làm cũng không làm được chuyện gì.

“Đương nhiên. nếu không tôi tới tìm anh làm gì?” Kroff vừa nói vừa lấy ra một đĩa CD: “Trong này có tất cả những gì anh muốn!”

Lý Dật đầu tiên hít sâu một hơi, sau đó hai tay trầm ổn tiếp nhận đĩa CD, nguyên chiếc đĩa vốn rất nhẹ nhưng rơi vào trong tay hắn lại nặng như vạn cân!

“Lý, chuyện của anh tôi đều biết. Tôi nghĩ, có thứ này, anh nhất định sẽ cho địch nhân sự kinh hãi nhất trong ngày hôm nay!” Kroff âm hiểm cười cười.

Lý Dật không nói gì, thế nhưng biểu tình kích động của hắn chính là cam chịu lời nói của Kroff. Bởi vì biết rõ, có thứ này chẳng khác nào bắt được tử huyệt của gia tộc Qiesi Jarno, đủ để đưa gia tộc Qiesi Jarno vào nơi vạn kiếp bất phục!

393. Chương 343: Một Kích Trí Mệnh.

Đối với gia tộc Qiesi Jarno nhân tài đông đảo mà nói, Fike. Qiesi Jarno ở trong gia tộc cơ hồ không có chút địa vị gì. Ngay từ thuở nhỏ. hắn sớm đã mất đi tư cách tranh giành vị trí tộc trưởng. Tuy không còn tư cách tranh giành vị trí tộc trưởng, nhưng bởi vì nguyên nhân Xuất thân cao quý. nên hắn vẫn là một trong những người trẻ tuổi có danh khí nhất tại gia tộc Qiesi Jarno.

Danh tiếng mà hắn có, không phải là nhờ vào sự tài giỏi, cũng không phải bởi vì hắn có được gương mặt anh tuấn khiến cho ngàn vạn thiếu nữ đắm say. Ngược lại, diện mạo của hắn rất Xấu Xí, khuôn mặt dài như khẩu pháo không nói. hai chiếc tai con to đùng như quạt nan, nhìn mười phần quái thai.

Đương nhiên, thanh danh của Fike lan truyền Xa ở trong gia tộc Qiesi Jarno. thậm chí ở cả thế giới ngầm nước Mỹ, cũng không phải vì diện mạo Xấu Xí, mà là bởi vì thủ đoạn tàn nhẫn của hắn!

Dao phủ !

Đây chính là đánh giá chuẩn Xác nhất của mọi người trong thế giới ngầm nước Mỹ, đối với Fike. Qiesi Jarno.

Năm nay Fike. Qiesi Jarno hai mươi sáu tuổi. ngày hắn ra đời. cũng là ngày mẹ hắn mất đi.

Khó Sanh mà chết.

Từ nhỏ khuyết thiếu tình thương của mẹ. thế nhưng Fike cũng không cảm nhận được tình thân từ người cha. Cha của hắn là một gã tửu quỷ chính hiệu, thuộc hạng người một ngày không uống rượu, thì tâm trạng sẽ không được thoải mái. Đối với một người Xuất thân từ gia tộc Qiesi Jarno mà nói thì, ngay từ khi bọn hắn ra đời, trên người liền đã có một lớp hào quang bao phủ. Cho dù bọn hắn có là phế vật đi chăng nữa. thì bọn hắn vẫn sẽ sống hạnh phúc hơn so với đại đa số người ở trên thế giới. ít nhất. bọn hắn không phải lo nghĩ đến chuyện cơm no áo mặc.

Cha của Fike quả thực Xứng danh với một phế vật. Nguyên bản hắn không phải là thành viên trực hệ trong gia tộc. nên cũng không được gia tộc bồi dưỡng vun trồng. Thế nhưng, hắn vẫn có thể sống một cuộc đời an nhàn tự tại.

Cuộc sống như vậy chẳng cho đến khi Fike ra đời, cũng không có gì thay đổi. Thậm chí, mẹ của Fike trong lúc sinh nở Xuất huyết mà chết. cha của hắn cũng chưa từng cảm thấy đau buồn mà lựa chọn cai rượu. Ngược lại, sau khi vợ chết đi, hắn càng thêm yêu thích chất cồn, cơ hồ không có quan tâm đến Fike.

Dưới tình huống như thế này, cuộc sống tuổi ấu thơ của Fike chính là một mảnh hắc ám Không còn mẹ, nhưng cũng không có được tình thương của cha, lại bởi vì diện mạo Xấu Xí mà bị chúng bạn cùng lứa cười nhạo. Ngay từ thuở nhỏ, Fike chưa bao giờ cười qua một lần.

Một lần đầu chưa từng!

Hắn đối với bất luận kẻ nào đều mang một bộ dáng lạnh băng băng, coi như đối diện với tộc trưởng Musa cũng không có ngoại lệ. Rất nhiều người nói, sở dĩ tính tình Fike tàn nhẫn như vậy, là do cuộc sống thời thơ ấu tạo thành. Thơ ấu không được quan tâm chăm sóc, nên tâm lý đã hoàn toàn bị bóp méo, thường thường sẽ dùng một số thủ đoạn tàn nhẫn để tìm kiếm khoái cảm. Thậm chí một vài người còn đoán rằng, nếu Fike không được sinh ra ở trong gia tộc Qiesi Jarno, vậy thì nhất định hắn sẽ trở thành một tên sát nhân biến thái!

Fike không có trở thành một tên Sát nhân biến thái, tuy nhiên cả thế giới ngầm lại biết đến hắn như một tay đao phủ của ác quỷ Satan.

Dựa theo ghi chép, phạm là địch nhân rơi vào trong tay của Fike đều có tử trạng vô cùng thảm liệt, không một thi thể nào còn được nguyên vẹn. Thậm chí có một lần, hắn rạch ngực móc trái tim của địch nhân, trong khi mọi người đang nôn mửa, hắn cứ nhiên nuốt Sống cả quả tim đó.

Người có tâm lý sai lệch như vậy, lại trở thành một trong những nhân vật danh tiếng nhất gia tộc Qiesi Jarno, ngoại trừ bản thân hắn ra, còn có một nguyên nhân khác nữa. Ở năm Fike mười mấy tuổi, từng bị đám bạn cùng trang lứa trong gia tộc cười nhạo. Fike tức giận đánh ngã người bạn kia, còn không khoan nhượng cắn đứt một lỗ tai của hắn.

Hôm đó Fike thiếu chút nữa bị đánh chết, cuối cùng được Musa cứu vớt. Ngày Sau, Musa bồi dưỡng hắn trở thành một tay đao phủ chuyên nghiệp của gia tộc Gambino. Và cũng là một trong những trợ thủ đắc lực nhất bên cạnh Musa.

Bởi vì thủ pháp giết người của Fike rất tàn nhẫn, nên nhiều lần bị triệu tập đến cục cảnh sát, bắt quá mỗi lần đều được luật sư của Musa đưa trở về. Cũng bởi vì nguyên nhân này, cho nên Fike đã trở thành khách quan trọng cục cảnh sát.

Nhưng mà, lúc này đây, danh tiếng của Fike lại càng thêm vượt trội, vượt trội đến cực điểm ở trong thế giới ngầm lẫn cục cảnh sát liên bang nước Mỹ!

Hết thấy đều là vì một đoạn video!

Nội dung của đoạn video này, là nói về tình hình ngày đó Fike ở khách sạn Kim Tự Tháp tại Las Vegas. Căn cứ theo tư liệu, ngày đó hắn đến khách sạn Kim Tự Tháp, mục đích chính là vì muốn thủ tiêu Lý Dật. Cùng ngày bí mật phóng hỏa, Xóa sạch dấu vết tại hiện trường, rồi sau đó âm thầm bỏ đi.

Fike phát hỏa, Muse phát hỏa, gia tộc Qiesi Jarno cũng phát hỏa.

Đoạn video này nhanh chóng tràn lan trên mạng, trên những trang Web thời báo nổi tiếng. Còn trên các tạp chí lớn, mọi người đối với hành vi của Fike trong đoạn video này, nghiêm khắc khiển trách!

Tất cả mọi người cho rằng Fike đã phát rồ, đương nhiên gia tộc Qiesi Jarno và tộc trưởng đương nhiệm Muse Qiesi Jarno cũng không thoát khỏi vận mệnh, bị mọi người lên án.

Trong lúc nhất thời, cư dân mạng nâng cao lá cờ mang “chủ nghĩa nhân đạo”, yêu cầu chính phủ nước Mỹ nghiêm trị thủ phạm phóng hỏa tại khách sạn Kim Tự Tháp!

Một số người còn cho rằng, gia tộc mafia giống như Qiesi Jarno là phải nhổ tận gốc, không nên để gia tộc hắc ám như vậy tồn tại ở trên thế giới này.

Có lẽ Muse không quan tâm đến lời khiển trách của cư dân mạng, có lẽ Muse cũng chẳng thèm quan tâm đến những lời khiển trách của giới báo chí truyền thông. Thế nhưng, Muse lại không thể không quan tâm,

đến cơn lửa giận của những đại nhân vật ở trong chính giới nước Mỹ!

Ngay khi đoạn video này truyền ra. Muse đã từng phá luật sư mở một cuộc họp báo, phản bác rằng đoạn video kia là do người ta giả tạo, muốn vu cáo hãm hại gia tộc Qiesi Jarno. Muse vô lực phản kháng, lấy tính tình tàn nhẫn trứ danh của Fike, dùng nói là giới truyền thông không tin lời biện giải của luật sư gia tộc Qiesi Jarno, tự ngay cả đám lưu manh hắc bang ở nước Mỹ cũng không hề tin tưởng chút nào!

Chỉ một ngày, gia tộc Qiesi Jarno liền rơi vào nguy nan trước nay chưa từng xảy ra. Muse cũng không thể không tạm dừng hành động đối với gia tộc Gambino. Thứ nhất, sau khi đoạn video này được phát tán rộng rãi, Muse đã bị rất nhiều đại nhân vật gây áp lực, một số người còn phao tin rằng. gia tộc Qiesi Jarno phải chịu trách nhiệm cho hành động này. Thậm chí. mạng lưới quan hệ ở trong chính giới cũng bởi vậy mà bị chặt đứt, không một ai nguyện ý ra mặt bảo hộ cho gia tộc Qiesi Jarno. Dưới tình huống này. Muse phải đau đầu giải quyết chuyện tình phóng hỏa ở khách sạn Kim Tự Tháp, như thế nào còn có tinh lực dư thừa đi đối phó với gia tộc Gambino đây?

Còn nữa. sau khi đoạn video này truyền ra. nguyên bản mười một người phụ trách của những gia tộc mafia khác vốn dĩ không có bao nhiêu lòng tin, nên đồng loạt rời khỏi tòa cao ốc tài chính trên phố Wall. Hơn thế nữa còn đình chỉ quan hệ hợp tác với gia tộc Qiesi Jarno. Bọn họ rời đi cũng trực tiếp làm cho kế hoạch đảo chính ủy ban mafia của gia tộc Qiesi Jarno bị hụt hẫng nghiêm trọng.

Trận chiến quyết định vận mệnh của ủy ban mafia bởi vì nguyên nhân này, mà đã bị phá vỡ trạng thái cân bằng. Nguyên bản gia tộc Gambino đang rơi ở thế hạ phong. bỗng dưng chỉ trong một ngày lại đảo ngược được tình thế!

Gia tộc Gambino, trong thư phòng biệt thự trung tâm.

AndreW Loufu và Johnson đã Xem đoạn video kia trên dưới năm sáu lần. Khi lần đầu tiên chứng kiến, vô luận AndreW Loufu hay là Johnson đều có vẻ thập phần kích động, lấy chỉ số thông minh của bọn họ, tự nhiên rõ ràng đoạn video này có ý nghĩa to lớn như thế nào.

Tại bọn họ Xem ra, sau khi đoạn video này lan truyền đi, gia tộc Qiesi Jarno sẽ phải chịu lửa giận của các thế lực cường đại ở khắp Châu Âu. Những thế lực này tổ hợp cùng một chỗ, căn bản không phải là gia tộc Qiesi Jarno có khả năng đối kháng. Đủ để nhấn chìm gia tộc Qiesi Jarno xuống dưới biển sâu.

“Chị, chị có biết người nào đã thả đoạn video này ra hay không?” Sau khi Xem được sáu lần, rốt cuộc Johnson cũng chuyển dời ánh mắt đi. đồng thời về mặt tò mò nhìn AndreW nói.

Johnson nói như vậy làm cho AndreW Loufu hơi ngẩn ra, theo sau trong đầu nàng dần dần Xuất hiện một cái thân ảnh, Lý Dật.

“Chẳng lẽ là Lý Dật?” Johnson đồng dạng cũng nghĩ đến Lý Dật.

AndreW Loufu trầm ngâm vài giây đồng hồ, tiếp theo sắc mặt phức tạp gật đầu nói: “Nếu như không có gì bất ngờ xảy ra, hẳn là hẳn đi.”

“Thượng Đế Hẳn làm sao có được đoạn video này nhỉ?” Johnson hai mắt trợn trừng. một bộ biểu tình không dám tưởng tượng.

Lúc này đây, Andrew Loufu lại không có giống như Johnson. Tuy nàng không biết làm cách nào, mà Lý Dật có được đoạn video kia? Nhưng nàng lại biết, nếu nam nhân của nàng muốn làm việc gì, nhất định sẽ có rất nhiều người phải kinh hãi!

Tai họa ngập đầu!

Đây chính là miêu tả chi tiết nhất về tình huống của gia tộc Qiesi Jarno. sau khi đoạn video kia lan truyền ra. Nhất thời, toàn bộ lòng người trên dưới trong gia tộc Qiesi Jarno đều bàng hoàng. Tại bọn họ Xem ra. hành vi của Musa là phi thường ngu xuẩn! !

Đối diện với chỉ trích của mọi người trong gia tộc, Musa thiếu chút nữa đã tức khí hộc máu. Hẳn thân là tộc trưởng đương nhiệm của gia tộc Qiesi Jarno. có khả năng trù hoạch một hồi đảo chính ủy ban mafia lớn đến như vậy, thật sự có phải là một kẻ ngu xuẩn hay không?

Phải biết rằng, thời gian phát sinh vụ hỏa hoạn ở khách sạn Kim Tự Tháp, hẳn đã hợp tác cùng Carville, với ý đồ lợi dụng Carville kiểm chế Hoa Nhân bang tại phân bộ Los Angeles. Nhưng Musa quên mất một điều, trước khi hẳn hợp tác cùng Carville, hẳn đã từng bí mật phái Fike đi ám sát Lý Dật.

Là đao phủ nổi danh nhất gia tộc Qiesi Jarno, tuy rằng trời sinh Fike có tính tàn nhẫn, nhưng hẳn lại không phải là một gã ngu ngốc. Tương phản, đầu óc của hẳn nhạy bén chẳng kém ai. sau khi tỉ mỉ nghiên cứu tư liệu về Lý Dật. hẳn đã kết luận rằng muốn ám sát Lý Dật là chuyện không có khả năng.

Thấy Fike chần chừ, Musa lại cho rằng Fike không đủ năng lực hoàn thành tốt nhiệm vụ này, vì thế. Musa kêu hẳn buông tha.

Từ nhỏ đến lớn Fike chưa từng được nếm qua mùi tình thương, thế nhưng ở trên thế giới này hẳn rất tôn trọng một người, đó chính là Musa. Nếu như năm đó không có Musa. có lẽ cái năm mười tuổi ấy. hẳn đã bị người ta đánh chết rồi! Nếu không có Musa, Pika cũng vô pháp trở thành người nổi tiếng ở trong thế giới ngầm nước Mỹ!

Ngay khi Musa kêu hẳn buông tha nhiệm vụ. hẳn lại rơi vào trầm mặc. sau đó hẳn quyết định sẽ đi thủ tiêu Lý Dật. Bởi vì, hẳn không muốn làm cho Musa thất vọng!

Nhưng nằm mơ hẳn cũng không ngờ được, hành động mà hẳn tự cho là khôn ngoan kia, đã đẩy chính bản thân hẳn cùng gia tộc Qiesi Jarno rơi Xuống địa ngục.

Mặt trời lặn khuất sau núi, màn đêm bao phủ!

Gia tộc Qiesi Jarno, trong thư phòng... Musa đã hoàn toàn mất đi phong thái tự tin vốn có. lúc này hai mắt của hẳn đục ngầu. Cái ánh mắt kia tựa hồ như muốn ăn tươi nuốt sống người ta không bằng.

Đối diện với cơn phẫn nộ cực điểm của Musa, West Ferris Vẫn giữ được bình tĩnh. ít nhất hẳn không có tỏ vẻ hoảng sợ...Càng không định ở thời điểm mấu chốt này. bỏ chạy!

“West Ferris, người nói Xem bây giờ ta nên làm cái gì?” Lửa giận trong đôi mắt Musa chậm rãi tiêu thất. Lúc này nhãn thần của hẳn trống rỗng, tựa hồ không có một chút sinh cơ nào. Mặt ngoài thì giống như đang hỏi West Ferris, nhưng dường như lại đang tự hỏi chính mình.

West Ferris không trả lời Musa, hoặc có thể trong nội tâm của hẳn Xem ra, cho dù là thượng đế buông Xuống, cũng vô pháp Xoay chuyển được tình thế lúc này. Gia tộc Qiesi Jarno đã thua trận, đó là chuyện vô pháp thay đổi!

“West Ferris, ta biết, người hiểu ta, ở trên thế giới này người chính là hiểu rõ ta nhất!” Musa mở miệng, ngữ khí của hẳn có chút vô lực. dường như tuy thời đều có thể tắt thở ngay lập tức: “Lúc còn nhỏ. ta đã phát thệ, nhất định phải trở thành tộc trưởng của gia tộc Qiesi Jarno, vì cái vị trí này, ta đã trả giá hết ba mươi sáu năm nỗ lực! Ba mươi sáu năm đổi lấy vị trí tộc trưởng! Để thỏa mãn nguyện vọng của cha ta.”

“Vì muốn Qiesi Jarno trở thành gia tộc mafia cường đại nhất toàn cầu, ta đã dùng mọi thủ đoạn, cũng tỉ mỉ bố cục kế hoạch trong nhiều năm liền. Ta tưởng rằng, mọi thứ đã nằm gọn ở trong lòng bàn tay của ta. thậm chí. thiếu chút nữa ta đã thành công! Thế...”

Nói đến đây trong ngữ khí của Musa đã tràn ngập hương vị không cam lòng: “Thế nhưng vì cái gì. mà Thượng Đế không chiếu cố cho ta thêm một chút nữa đây? Vì cái gì...Ở thời điểm mấu chốt này lại phát sinh chuyện tình như vậy? Đây là vì sao? West Ferris, người nói Xem, đây rốt cuộc là vì cái gì chứ?”

Đối mặt với tiếng gầm giận dữ, tê tâm liệt phế của Musa. West Ferris lựa chọn trầm mặc.

Theo sau. Muse lại mang bộ dạng vô thần, im lặng ngồi ở trên ghế.

“Ông chủ, chuyện tình ngài phân phó, tôi đã điều tra Xong rồi, đoạn video kia chính là do cái gã người Trung Quốc kia phát tán!” West Ferris, ngữ khí không mang theo bất kì một tia sắc thái tình cảm nào.

“Lại là hẳn! Lại là cái thằng con hoang này! Nếu như không có hẳn, ta sao phải trầm mê ở trong cái cục diện này?” Vừa nghe West Ferris bẩm báo. cả khuôn mặt của Muse liền hoàn toàn vắn vẹo. trong con người tản mát ra hận ý nồng đậm: “West Ferris, lập tức đi tuyên bố nhiệm vụ sát thủ, ta muốn treo giải thưởng

mười triệu usd cho người nào có cái đầu của thằng con hoang kia! Ta muốn kéo hẳn Xuống địa ngục cùng với ta.

Lúc này đây, West Ferris lại không có đáp lời Muse, mà đột ngột rút súng ở bên hông ra, tức tốc Xoay người.

“Phanh”

Một viên đạn Xé toạc lực cản không khí, bắn trúng ấn đường của West Ferris. Trong nháy mắt viên đạn Xuyên thủng đầu hắn, máu tươi cùng óc loãng văng ra. Ngón tay của West Ferris đã chạm tới cò súng, nhưng là vĩnh viễn không có cơ hội bóp cò!

“Rầm” Theo sau, thân mình của West Ferris hung hăng đổ gục Xuống sàn nhà. Phát ra một thanh âm trầm muộn.

Bất thành linh Xảy ra một màn này, làm cho Muse đang rơi vào tuyệt vọng, bỗng chốc ngây ngẩn cả người. Hắn trợn trừng hai mắt. ngơ ngác nhìn theo bóng người ở trên cửa sổ kia. thân thể không tự chủ được nhẹ nhàng run rẩy lên!

Chẳng biết từ lúc nào Lý Dật đã Xuất hiện ở trên cửa sổ, khẩu súng lục trong tay hắn còn tản ra một làn khói mờ ảo.

Nhìn bộ vó khiếp sợ của Muse, trên mặt Lý Dật lộ ra nụ cười lạnh lùng như băng: “Thực đáng tiếc, Muse. người không có cơ hội tuyên bố nhiệm vụ này rồi.” Dứt lời, Lý Dật chậm rãi bước tới phía Muse.

Một bước. hai bước, ba bước....bốn bước, năm bước.

Khi Lý Dật đi được năm bước, thì Muse mới kịp hồi phục lại tinh thần từ trong nỗi khiếp sợ. Hắn theo bản năng giựt ngắn kéo học bàn ra, cố gắng lấy súng.

“Phanh!”

Lý Dật cũng không dừng bước, thế nhưng khẩu súng trong tay lại vang lên, tử đạn chuẩn Xác bắn trúng vào cổ tay của Muse. khiến cho hắn phải đình chỉ hành động lại. Máu tươi từ miệng vết thương trên cổ tay Muse trào ra, nhưng hắn lại không quan tâm nhiều. Mà vẫn cúi đầu, cố gắng dùng bàn tay trái với lấy khẩu súng ở trong học bàn.

Lúc này. Lý Dật đã bước tới bên cạnh Muse. Đột ngột tung ra một cước, khiến cho thân mình Muse bắn ngược lên trên vách tường phía đối diện.

“A....a...!” Vừa mới ngã Xuống đất, đột nhiên Muse gầm lên một tiếng giận dữ, mượn lực lượng phần eo bật thẳng người dậy, phóng tới phía Lý Dật.

Đối mặt với hành động của Muse. Lý Dật không hề dịch chuyển, mà chờ khi Muse đến gần bên người, mới nhẹ nhàng nâng đầu gối lên!

“Lạc sát!”

Đầu gối của Lý Dật nện trúng ngực Muse, làm cho Muse bị đánh bay ngược ra ngoài. thân mình lộn giữa không trung vài vòng, theo sau đung đỏ một loạt giá sách. Máu tươi trong khóe miệng Muse chảy ra, hắn cố gắng giãy giụa vài cái, gượng đứng lên. Thế nhưng phần ngực đau nhức thấu Xương, để cho hắn căn bản không thể đứng dậy nổi. Cặp mắt cá chết của Muse, nhìn chăm chăm vào Lý Dật, nhân tình oán hận đến cực điểm, tựa hồ như hắn không thể đem Lý Dật ra, băm thây thành vạn đoạn!

Lý Dật chậm rãi bước đến bên người Muse. ngồi Xổm Xuống, một tay túm tóc Muse đón nhận ánh mắt oán độc, gần từng chữ nói: “Muse, người thua, người hoàn toàn thua! Người chẳng những thua trong trận chiến này! Mà người còn thua mất cả gia tộc Qiesi Jarno. Từ nay về sau. trên thế giới sẽ không còn gia tộc Qiesi Jarno nữa!”

Những lời này giống như một thanh chủy thủ sắc bén khứa vào nội tâm đang tuyệt vọng của Muse. Trực tiếp làm cho hắn uất ức, há mồm phun ra một ngụm máu tươi, theo sau nét tức giận trên khuôn mặt hắn chậm rãi tiêu thất. cướp lấy chính là vẻ mặt trắng bệch như tờ.

Thổ Xong một búng máu này. đôi con ngươi trong mắt Muse giãn nở tột độ, cả người run rẩy liên hồi. tức thì tắt thở ngay tại chỗ!

Chứng kiến bộ dáng chết không nhắm mắt của Muse, Lý Dật biết mình đã hoàn thành lời hứa đối với Andrew Loufu! Những chuyện còn lại sẽ là phần việc của gia tộc Gambino.

Và cuộc chính biến ủy ban mafia làm cho toàn thế giới phải kinh động, tới đây cũng đã đặt Xuống một dấu chấm hết to đùng.

394. Chương 344: Gìung Càng Già Càng Cay

Đó là một đêm đẫm máu. đêm hôm đó thiệp đen giống như u linh phủ Xuống người phụ trách các gia tộc minh hữu của gia tộc Qiesi Jarno, trong bọn họ đã có hai phần ba người đều bị ám sát.

Thiệp đen vừa ra, chắc chắn nhiễm máu!

Đêm hôm đó qua đi, đã biến thành ác mộng của các đại lão hắc đạo thế giới ngầm! Bất quá tối thủy chung cảm giác Lý Dật mới đúng là chủ tể thực sự của cuộc chính biến ủy ban mafia, hấn vãi ra chiêu sát thủ đã làm cho gia tộc Qiesi Jarno từ thiên đường giáng vào địa ngục! Nếu như không có đoạn ghi hình làm thế nhân khiếp sợ, nhờ vậy có thể làm cho gia tộc Qiesi Jarno bị thất bại. thì bọn họ cũng sẽ không bị Xóa tên khỏi sổ sách mafia nước Mỹ!

Chỉ là trong một đêm, cục diện trận chiến hắc bang quy mô lớn nhất của Mỹ từ trước tới nay đã Xảy ra biến hóa nghiêng trời lệch đất. loại biến hóa này làm cho những ai đang quan tâm đến cuộc chiến tranh hắc bang này phải rất cả kính mắt. Đồng thời cũng để cho bọn họ vững vàng nhớ kỹ một người trẻ tuổi đến từ phương đông Xa Xôi.

Lý Dật, tên này trong một đêm đã phát lửa khắp toàn bộ nước Mỹ, thậm chí toàn bộ thế giới ngầm toàn cầu. hấn dùng thân phận của một người đông phương quyết định toàn bộ kết quả của ủy ban mafia Mỹ, đây là một sự truyền kỳ mà không một người nào có thể phục chế!

Người biên tập sách giáo khoa mafia Dunn. Eisenberg tự tay ghi chép.

Khi ánh mặt trời đầu tiên phủ Xuống trang viên gia tộc Gambino, tòa trang viên tượng trưng cho đỉnh cao quyền lợi trong thế giới ngầm nước Mỹ rốt cục đã khôi phục loại khí tức tức tíc tíc trong dĩ vãng. Mùi máu tươi phiêu phù trên bầu trời trang viên cũng đã theo gió phiêu tán từ lâu, thế nhưng vết máu ngay cửa trang viên vẫn chưa được tiêu trừ, đây là quyết định sau khi thảo luận của Andrew và Johnson, bọn họ muốn dùng phương thức này thúc giục mỗi một thành viên của gia tộc Gambino. để cho bọn họ ghi khắc đoạn kinh lịch sỉ nhục vừa qua!

Trong phòng sách biệt thự số một của trang viên gia tộc Gambino, cặp mắt màu lam bảo thạch mê người của Andrew đã không còn vẻ lo lắng, ngược lại. tất cả phát sinh ngày hôm qua làm nằng trợn ngáp lòng tin đối với cuộc chiến tranh chính biến Ủy ban mafia lần này, theo nằng Xem ra, MuSe của gia tộc Qiesi Jarno bị giết, mà gia tộc Qiesi Jarno còn phải thừa thụ lửa giận đến từ các thế lực trên thế giới. tổn hại là chuyện tất nhiên, những gia tộc khác tuy rằng không phải nhận chịu lửa giận kia. thế nhưng đại bộ phận tộc trưởng các gia tộc bị ám sát. phảng phất giống như một con thuyền chở dầu bị nuốt mất người lái, ở dưới tình hình này, các gia tộc kia căn bản không thể thừa nhận lửa giận của gia tộc Gambino và Hoa Nhân Bang!

Trong phòng sách, Andrew và Johnson chưa kịp dùng bữa sáng, đang ngồi cùng nhau, chuẩn bị thương lượng kế hoạch phản công kế tiếp trong ngày hôm nay. Bất quá. hai người tuy rằng đã ngồi trong phòng gần mười phút. thế nhưng còn chưa bắt đầu thảo luận, bởi vì bọn họ đang đợi Lý Dật.

“Chị, ở trong trí nhớ của em, Lý Dật là một người rất trọng thời gian. ngày hôm nay làm sao vậy?” Johnson giờ lên cổ tay nhìn thời gian một chút. có chút nghi hoặc nhìn Andrew hỏi: “Có cần gọi điện thoại cho hấn hay không?”

“Không cần.” Andrew lắc đầu: “Em à, trong khoảng thời gian này. Lý tiêu hao tinh lực còn nhiều hơn cả chúng ta, hần cũng là người. không phải máy móc, hần cũng sẽ mệt, có thể hôm nay hần ngủ quên thôi, chúng ta chờ một chút.”

Nghe Andrew nói như thế, Johnson cũng không nói thêm điều gì, hần biết Andrew nói đúng, Lý Dật vì cứu vớt gia tộc Gambino, đã nỗ lực nhiều lắm!

Nhưng lúc này Andrew đã đoán sai. Lý Dật cũng không có ngủ quên, người biết phương pháp ngủ say như hần căn bản sẽ không bao giờ Xuất hiện tình huống ngủ quên, đồng hồ sinh học của hần còn đúng giờ hơn cả đồng hồ báo thức.

Từ khi Lý Dật quen biết Andrew tới nay. hần lần đầu tiên đến muộn. Bởi vì, trên đường hần đến gia tộc Gambino thì gặp một người, một người quen, một người tuyệt đối làm cho Lý Dật thật không ngờ còn có thể Xuất hiện trên đời!

Edward Gambino!

Không sai, chính là Edward Gambino!

Từng là người cầm đầu gia tộc Gambino và toàn bộ ủy ban mafia Mỹ, được Xem là ông trùm mafia đệ nhất nước Mỹ, Edward Gambino đã sống lại!

Khi Lý Dật nhìn thấy lão đầu Edward đang bình yên vô sự ngồi trong một chiếc Lincoln, dù hần có được một trái tim kiên cường không gì sánh được, hần cũng phải bị chấn động. hần tròn tròn mắt, vẻ mặt thật khó tin nhìn lão đầu Edward!

Giờ khắc này, hần thậm chí cho rằng mình đã sản sinh ảo giác!

Đã từng. hần cũng hoài nghi Edward giả chết, thế nhưng khi Haise Lin và Nick đều nói Edward đã chết, nhưng vì sao hôm nay Edward lại sống lại?

“Lý Dật. không nên dùng loại ánh mắt này nhìn tôi, lẽ nào cậu cho rằng tôi còn sống là một chuyện rất kỳ quái hay sao? Có lẽ nói, cậu chưa từng nghĩ tới tôi có thể không chết?” Nhìn biểu tình khiếp sợ của Lý Dật, Edward nở nụ cười, dáng tươi cười của hần rất nhạt, nhưng mang theo lực tương tác.

Lý Dật đầu tiên thở mạnh một hơi. Sau đó lộ ra một dáng tươi cười khổ sấp không gì Sánh được: “Lão đầu Edward, tôi thừa nhận, tôi đã từng hoài nghi ông chưa chết! Theo ý tôi, người thông minh như ông sẽ không ở thời khắc mấu chốt như vậy phạm phải sai lầm! Thế nhưng. cục điều tra liên bang truyền đến tin tức là ông Xác thực đã chết, huống chi khi gia tộc của ông ngập đầu tai ương, ông cũng không hề đứng ra. Ở dưới tình hình này, ông bảo tôi làm sao tin tưởng là ông đã không chết?”

“Hiện tại không phải tôi còn sống rất tốt sao?” Edward cười hỏi ngược lại.

Nhìn dáng tươi cười giảo hoạt trên mặt Edward. trong lòng Lý Dật bỗng nhiên dâng lên một cảm giác: Hần bị lão đầu Edward đùa giỡn! Tất cả mọi người đều bị lão đầu Edward này đùa giỡn!

Loại cảm giác này làm Lý Dật thập phần khó chịu, cho tới nay, hần cũng không thích cảm giác bị người đùa giỡn trong lòng bàn tay. ngay cả lão đầu Edward cũng không được!

Huống chi, vì giúp đỡ gia tộc Gambino lần này, Lý Dật hao hết tâm tư không nói, còn đánh bạc cả Hoa Nhân Bang!

Một trận chiến này đối với gia tộc Gambino thập phần trọng yếu, nhưng đối với Lý Dật lại làm sao không phải?

Nếu là thua, những kết quả nỗ lực của Lý Dật tại Mỹ đều ngấm nước nóng toàn bộ, về nước báo thù cũng sẽ trở thành trò cười!

“Giải thích! Lão đầu Edward. tôi cần một sự giải thích hợp lý!” Giọng nói của Lý Dật nhiều ít có chút bất thiện, đổi thành bất cứ kẻ nào trong vị trí của hần e rằng so với Lý Dật còn khó chịu hơn.

Edward cũng không lập tức trả lời Lý Dật. mà cầm lấy Xi gà trên bàn đưa cho Lý Dật, nhưng Lý Dật cũng không tiếp lấy, hiển nhiên lúc này hần cũng không có tâm tình hút thuốc.

“Thế nào? Ngay thuốc lá của tôi đưa mà cậu cũng không tiếp sao?” Edward hứng thú nhìn chăm chăm Lý Dật: “Tôi đã biết, cậu vì giúp đỡ gia tộc của tôi, đánh bạc tính mạng nhiều người, hiện tại lại làm sao vậy?”

“Chết tiệt! Lão đầu Edward, tôi không thích kiểu nói này của ông. một chút cũng không thích! Tôi lại càng không thích cảm giác bị người đùa giỡn cho nên ông hay nhất nên cho tôi một lời giải thích!” Lý Dật cũng không hề thay đổi.

Edward cũng không nhìn sự uy hiếp của Lý Dật, cười cười nói: “Cậu đang uy hiếp tôi đó sao?”

Uy hiếp?

Nghe hai chữ này, Lý Dật cũng dở khóc dở cười

Có thể, với thực lực hiện tại của Lý Dật miễn cưỡng có thể uy hiếp lão đầu Edward, thế nhưng lão đầu Edward dù sao cũng là cha của Andrew, là cha vợ tương lai của hắn. Uy hiếp cha vợ tương lai, điều này tựa hồ cũng không phải là một chuyện tốt. huống chi lão đầu này không chỉ có được thực lực đáng sợ, còn có được một trí tuệ ma quỷ.

Mất thấy lão đầu Edward vẫn không thu hồi điều Xi gà. cuối cùng Lý Dật đành nhận lấy.

Edward thấy Lý Dật tiếp nhận điều Xi gà, bèn tự mình châm lửa cho hắn.

Lý Dật rít mạnh một hơi, một lần nữa đưa mắt nhìn Edward, cuối cùng Edward cũng mở miệng, trong giọng nói mang theo vị đạo như trên chóc: “Tiểu tử, đời này của tôi chỉ châm thuốc lá cho hai người. cậu là người thứ hai!”

Ngạc nhiên nghe được những lời này của Edward, Lý Dật không khỏi ngẩn ra, hiển nhiên, hắn hiểu được Edward cũng không phải đang nói dối, với thân phận của hắn, trên thế giới này người có thể để cho lão già này tự mình châm thuốc là Xác thực đếm trên đầu ngón tay, mà với tính cách cường ngạnh của lão già này: tự nhiên là sẽ không giúp người ta châm thuốc lá. Có thể để Edward tự mình châm lửa. từ ý nghĩa nào đó mà nói Xác thực là một chuyện rất phong cách.

“Người thứ nhất là cha của tôi.” Edward thấy Lý Dật trầm mặc không nói, lần thứ hai mở miệng.

Nguyên bản, Lý Dật cũng bởi vì những lời này của Edward mà cảm thấy có chút vinh hạnh. bất quá lần thứ hai nghe được Edward nói, hắn cũng trợn mắt: “Lão gia hỏa. lẽ nào ông cho rằng ông không nên châm thuốc lá cho tôi sao?”

“Hắn nên! Đương nhiên hắn là nên! Cậu là ân nhân của gia tộc Gambino, tôi châm thuốc lá cho cậu hắn là phải nên làm.” Edward Sang sảng cười, từ biểu tình dễ dàng của hắn mà Xem. hắn tựa hồ tuyệt không lo lắng cho gia tộc của mình, chỉ ít hiện tại là như vậy.

Lý Dật hung hăng phun ra một ngụm khói, thở dài nói: “Được rồi. lão gia hỏa. không nên vòng vo nữa, tôi cần nghe lời giải thích của ông. Ân, lời giải thích làm tôi thỏa mãn.”

Lần thứ hai nghe được Lý Dật còn muốn hắn giải thích, Edward chậm rãi thu hồi dáng tươi cười trên mặt, hắn rít mạnh một hơi Xi gà, sau đó dùng loại ánh mắt cơ trí nhìn Lý Dật: “Lý Dật, cậu nói cho tôi biết, nếu như cậu là tôi, đối mặt trận quyết chiến này. cậu sẽ làm như thế nào?”

Nói thật ra. Lý Dật nằm mơ cũng không nghĩ đến, Edward lại đưa ra lời giả thiết như vậy. Đối với vấn đề này. Lý Dật hiển nhiên không có một chút chuẩn bị. hơn nữa vấn đề này cũng không dễ trả lời, vì vậy Lý Dật trông lúc nhất thời không biết làm sao trả lời.

“Tiểu tử, chúng ta trước tiên phân tích hình thức trước khi quyết chiến.” Giọng nói của Edward nghiêm túc lên: “Trước khi quyết chiến bắt đầu, gia tộc của tôi từ biểu hiện bên ngoài mà Xem có vẻ chiếm ưu thế, hơn nữa ưu thế còn khá rõ ràng. Thế nhưng đó chỉ là mặt ngoài, trên thực tế, gia tộc của tôi đang tồn tại nguy cơ, nguy cơ cậu cũng thấy. đó là gia tộc của tôi Xuất hiện kẻ phản bội!”

Khi nói đến chữ kẻ phản bội, Edward bỗng đề cao thanh âm, cặp mắt vốn cơ trí hiện ra sát ý không thể che giấu.

“Trọng yếu hơn tuy tôi biết trong gia tộc Xuất hiện kẻ phản bội, thế nhưng tôi không biết kẻ phản bội là ai!” Giọng nói Edward lạnh Xuống tới: “Tại tình hình này, kẻ phản bội của gia tộc giống như là một trái

bom hẹn giờ, tùy thời đều sẽ nổ! Thử nghĩ một chút. nếu như gia tộc của tôi đang cùng đối thủ đánh tới người chết ta sống. lúc này bom hẹn giờ chôn giấu trong gia tộc lại đột nhiên nổ tung, điều này đối với gia tộc của tôi tuyệt đối là sự đả kích trầm trọng!”

Lý Dật cũng không phải ngu ngốc, hẳn tự nhiên nghe ra ý tứ của Edward: “Ý của ông là, ông giả chết là vì dẫn ra kẻ phản bội? Sau đó thay đổi hình thức, để kẻ phản bội ở ngoài sáng, ông ở trong tối?”

“Không sai! Không bắt được kẻ phản bội của gia tộc, dù cho gia tộc của tôi thắng được cuộc chiến tranh này, ngày sau vẫn phải trả giá rất thảm trọng! Hơn nữa, cậu nói cũng không sai. tuy rằng tôi biết có kẻ phản bội, thế nhưng lại không biết kẻ phản bội là ai. Từng cử động của tôi đều nằm trong sự theo dõi của hắn. mà hành động của hắn tôi lại hoàn toàn không biết gì cả, đây là cực kỳ nguy hiểm” Edward gần từng chữ.

“Được rồi, đây là một lý do phi thường nguyên vẹn.” Lý Dật trầm ngâm vài giây, lại nói: “Thế nhưng ông không cảm thấy làm như vậy là quá mạo hiểm sao? Tôi nghĩ. ông hẳn là rất rõ ràng, cái chết của ông tạo thành ảnh hưởng như thế nào đối với cuộc quyết chiến giữa hai gia tộc. Lẽ nào ông không sợ một mình Annie sẽ không thể khống chế nổi cục diện hay sao?”

“Ảnh hưởng tôi tự nhiên rõ ràng, thậm chí tôi cũng biết một khi tôi chết, trong gia tộc còn có kẻ phản bội, Annie sẽ không thể khống chế được thế cục.” Edward tự tin nói.

Edward nói làm Lý Dật có chút nghi hoặc: “Vậy vì sao ông còn làm như vậy?”

“Lý Dật. cậu cho rằng khi đối mặt nguy cơ của gia tộc, Annie và Johnson hai người, ai biểu hiện Xuất sắc hơn ai?” Edward mỉm cười hỏi ngược lại.

Nhìn dáng tươi cười khi mưu kế thực hiện được trên mặt Edward, trong lòng Lý Dật khê động: “Thượng đế! Lẽ nào ông muốn nói cho tôi biết, ông làm như vậy chính là vì muốn ép cho Johnson đứng ra?”

“Đúng vậy, đây là nguyên nhân thứ hai của tôi.” Edward khe khẽ thở dài: “Annie là một cô bé phi thường ưu tú, nó cũng đủ khả năng trở thành một tộc trưởng hợp cách, tôi tin tưởng, nếu như gia tộc Gambino không gặp phải nguy cơ thật lớn, dưới sự dẫn dắt của Annie sẽ không làm cho gia tộc Xuống dốc.”

“Thế nhưng, Annie chỉ là hợp cách mà thôi.” Edward nói đến đây. giọng nói thập phần phức tạp: “Nó chung quy chỉ là một đứa con gái, một cô gái cho dù có ưu tú, cũng không thể thay đổi được nhược điểm vốn có của một người đàn bà. Có thể nói, Annie có được ý nghĩ thanh tĩnh không gì sánh được. cái nhìn về đại cục của nó cũng rất Xuất sắc, nó càng biết ở thời điểm mấu chốt nên lấy hay bỏ. Thế nhưng nó lại thiếu một thứ.”

“Cái gì?” Lý Dật không khỏi bị Edward làm hấp dẫn.

“Quyết đoán!” Trong đôi mắt Edward lóe ra ánh sáng cơ trí: “Ở phương diện quyết đoán, đàn bà vĩnh viễn không vượt qua được đàn ông. Annie rất Xuất sắc trong các phương diện. thậm chí có thể nói, sự quyết đoán của nó vượt hơn những nữ nhân bình thường rất nhiều. Thế nhưng như vậy còn chưa đủ, quyết đoán của nó chỉ thích hợp trong thời kì hòa bình, một ngày phát sinh chiến tranh, sự quyết đoán không đủ của nó sẽ tạo thành nhược điểm trí mạng cho gia tộc!”

“So sánh mà nói, Johnson cũng không giống. Tôi từng nhìn đứa bé này lớn lên, đứa nhỏ này khi còn bé đã biểu hiện ra sự thông minh trí tuệ vượt Xa Annie, nếu như nó nguyện ý hết sức chuyên chú làm một việc thì nhất định sẽ thành công! Nó biểu hiện ra mình là người phong lưu phóng khoáng, cả ngày chỉ biết ăn chơi đàng điếm, thế nhưng tất cả những gì của gia tộc nó đều Xem trong mắt, chỉ là nó không muốn gánh chịu gánh nặng của gia tộc mà thôi.”

“Cho nên, ông muốn lợi dụng cơ hội như vậy bức bách hắn đứng ra? Bức bách hắn gánh chịu trọng trách của gia tộc?” Lý Dật bình tĩnh hiểu ra, đồng thời cũng âm thầm bội phục quyết đoán của lão đầu Edward này, quyết định như vậy tuyệt đối không phải người nào cũng có thể làm ra được, đây hoàn toàn là hành vi như chơi với lửa.

Edward nở nụ cười, dáng tươi cười của hắn rất khổ sáp: “Tuy rằng cho tới nay tôi đều cho rằng đứa bé Johnson này rất Xuất sắc, thế nhưng nó cũng rất cố chấp, tôi từng nhiều lần khuyên bảo nó, nó căn bản không chịu nghe tôi, tôi cũng không có biện pháp với nó. Cuối cùng tôi phải bồi dưỡng Annie làm người nối

ngiệp, từ ý nghĩa nào đó giống như làm ra sự thoái nhượng, để Johnson trải qua ngày tháng sinh hoạt mà nó thích. Mà biểu hiện của Annie làm tôi rất thỏa mãn. lúc này mới tiêu trừ sự sầu lo trong lòng tôi.”

“chỉ là sự Xuất hiện của cậu đã làm thay đổi tất cả!” Edward chột chuyển lời, vốn không để ý tới biểu tình kinh ngạc của Lý Dật, tiếp tục nói: “Tôi đã nói qua. Annie ngoại trừ quyết đoán không đủ, những phương diện khác rất ưu tú, mà quyết đoán lại là nhược điểm trời sinh của người đàn bà. Nhưng so sánh với quyết đoán mà nói, tình yêu mới là phần mộ của nữ nhân!”

Nói đến đây, giọng nói của Edward có chút cổ quái: “Annie từ sau khi nhận thức cậu, lại dần dần thay đổi. Ngay từ đầu, loại thay đổi này thập phần yếu ớt, còn nằm trong phạm vi khống chế của nó, nó có thể dùng ý nghĩ lãnh tĩnh làm ra tuyển chọn chính Xác! Mặc dù nó tuyển chọn đứng sau màn yên lặng giúp đỡ cậu. yên lặng nhìn cậu từng bước một quật khởi. nhưng vẫn còn nằm trong phạm vi khống chế của nó! Thế nhưng từ lần ở Las Vegas trong biển lửa được cậu cứu, sự biến hóa của nó đã vượt khỏi phạm vi khống chế của nó! Rất nhiều thời gian, tình cảm của nó đã ảnh hưởng đến sự phán đoán! Tuy rằng nó nỗ lực điều chỉnh. thế nhưng nó đã không còn cách nào trở lại sự lãnh tĩnh ngày trước, hai mắt của nó đã dần dần bị tình cảm che khuất. Kể từ lúc đó, nó đã không còn thích hợp tiếp tục đảm đương vị trí người phụ trách của gia tộc nữa.”

“Bởi vì, nó đã yêu cầu, cậu không chỉ ảnh hưởng đến sinh hoạt của nó, thậm chí ảnh hưởng cả cuộc đời nó!”

Lúc này đây, Lý Dật tuyển chọn trầm mặc.

Hắn hiểu được lời của lão đầu Edward nói chính là sự thực. Cảm tình của hắn và Andrew chân chính bộc phát chính từ lần hỏa hoạn tại khách sạn Kim Tự Tháp! Ngày hôm đó, Andrew vốn dự định cắt đứt tất cả quan hệ với hắn, thế nhưng trận hỏa hoạn đã thay đổi tất cả, ngay khi Andrew tuyệt vọng, chuẩn bị nhận lấy cái chết, hắn đã Xuất hiện. hắn từ trong tay tử thần cướp lại Andrew. đồng thời chiếm được nụ hôn đầu đời của nàng.

Ngay lúc hắn hôn nàng. thân ảnh của hắn phảng phất như sử dụng ma pháp. vũng vàng khắc ghi vào lòng Andrew, vĩnh viễn đều không thể Xóa đi!

Đồng dạng cũng là ngày hôm đó, Andrew nói cho Lý Dật, nàng sẽ tiếp thu giá trị quan của hắn. sẽ phát triển ngày sau, lý tính cùng cảm tính đã có sự ngã nghiêng. Hơn nữa nghiêng càng ngày càng lợi hại.

Mà nguyên nhân tạo thành biến hóa này chỉ có một: Andrew đã triệt để yêu Lý Dật.

395. Chương 345: Gừng Càng Già Càng Cay

Một đá ném hai chim?

Hồi tưởng những lời của lão đầu Edward, nhìn biểu tình đạm nhiên của hắn. Trong lòng Lý Dật thầm hỏi chính mình, sau đó nheo mắt hỏi: “Lão gia hỏa, theo tôi thấy, chỉ hai nguyên nhân này không đủ để ông mạo hiểm phiêu lưu lớn như vậy chứ?”

“Nga? Vì sao?” Edward có hứng thú hỏi.

Lý Dật trầm giọng nói: “Tuy rằng ông nói hai lý do rất Xác thực có sức thuyết phục, nhưng tôi cho rằng dưới tình huống không nắm chắc thì ông sẽ cầm số phận của gia tộc Gambino đi đổ bạc, đúng không?”

“Không chỉ có hai nguyên nhân này.” Edward thần nhiên nói.

Trong lòng Lý Dật khẽ động: “Còn có cái gì?”

“Cậu thực sự đoán không được sao?” Edward thâm ý nhìn Lý Dật, thấy Lý Dật không nói lời nào. lại tiếp tục nói: “Có liên quan tới cậu.”

“Có liên quan tới tôi?” Vùng lông mày của Lý Dật không khỏi nhướng lên, sau đó phảng phất như hiểu được điều gì. thẳng ngoắc ngoắc nhìn chăm chăm Edward. giọng nói có chút bất thiện: “Ông đang khảo nghiệm tôi?”

“Đúng.” Edward rất thẳng thắn thừa nhận điều này.

Edward khẳng định làm sắc mặt Lý Dật nhiều ít có chút Xấu Xí. cho tới nay, bởi vì Andrew, hẳn đối với gia tộc Gambino chưa từng có tâm cơ chơi đùa, ngược lại, từ khi chính biến ủy ban mafia bạo phát, hẳn vẫn không ngừng dốc sức đi giúp đỡ gia tộc Gambino.

Lúc này đây, toàn bộ gia tộc minh hữu của gia tộc Gambino đều phản bội gia tộc Gambino. còn có chút gia tộc lâm trận phản chiến. bỏ đá Xuống giếng, làm gia tộc Gambino rơi vào trong nguy cơ chưa từng có trong lịch sử từ trước tới nay!

Ở dư ối tình hình này, Lý Dật vẫn như cũ tuyển chọn giúp đỡ gia tộc Gambino, thậm chí đánh bạc toàn bộ Hoa Nhân Bang và bản thân của mình!

Nhiều nỗ lực như vậy, nhưng đổi lại một câu nói của Edward: ta kỳ thực đang khảo nghiệm người!

“Edward, thủ đoạn của ông chơi thật đúng là đẹp đó.” Biểu tình Lý Dật rất cực lạnh lẽo Xuống, trong giọng nói mang theo lửa giận khó thể che giấu.

“Tiểu tử. mời nhớ kỹ. Tôi là một người cha của một đứa con gái, tôi phải vì con gái tôi mà lo lắng cho hạnh phúc suốt đời của nó.” Đối mặt với lửa giận của Lý Dật, Edward lại có vẻ thập phần bình tĩnh.

Người cha?

Những lời này của Edward làm Lý Dật giật mình!

“Tiểu tử, thoát nhìn dường như cậu hiểu lầm ý tứ của tôi. Hắc! Khẳng định cậu đang cho rằng biểu hiện lúc trước của cậu tại Los Angeles đã đủ cho thấy lòng trung thành của cậu đối với gia tộc Gambino rồi, đúng không?” Trên mặt Edward lộ ra dáng tươi cười phức tạp: “Không sai! Tiểu tử, hành động lần đó của cậu đủ cho tôi tin tưởng cậu không có tư tâm gì với gia tộc Gambino.”

Lời của Edward làm Lý Dật mơ hồ hiểu được lời khảo nghiệm của Edward nghĩa là gì.

“Thân là minh hữu của gia tộc Gambino, từ lúc đầu cậu đã thắng được sự tín nhiệm của tôi.” Edward nói tiếp Xác minh sự suy đoán của Lý Dật: “Lời khảo nghiệm của tôi không phải chỉ là phương diện về lợi ích! Mà là tình cảm của cậu đối với con gái của tôi! Tình nghĩa! Cậu hiểu không?”

Sắc mặt Lý Dật hơi đổi, đồng thời nhìn thấy trên gương mặt bình tĩnh của Edward đồng thời lộ ra ánh mắt cực kỳ phức tạp.

“Tiểu tử, tôi đã từng nói qua với cậu, thế giới này là thế giới của đàn ông làm chủ, một nam nhân thành công như tôi cũng có nhiều nữ nhân. đây là chuyện thập phần bình thường! Một lần nọ. tôi nghĩ lợi dụng quan điểm này mà thuyết phục cậu. để cậu cưới con gái tôi. Từ đó về sau gia nhập gia tộc Gambino, hơn nữa tôi cũng không quản cậu ở bên ngoài có bao nhiêu người đàn bà! Thế nhưng lần đó, cậu cự tuyệt, cự tuyệt lời đề nghị bầu trời rất khóí bánh ngon!”

“Cự tuyệt của cậu làm cho tôi rất ngoài ý muốn, nhưng tôi nhìn ra được cậu rất kiên quyết, kiên quyết tới nông nổi không thể thay đổi!” Giọng nói của Edward có chút âm trầm: “Từ ngày nào đó tôi liền hiểu được, mặc dù con bé Annie cả đời nay Chịu ở chung một chỗ với cậu, cũng không thể nào trở thành người vợ hợp pháp của cậu, trừ phi cậu di dân đến những quốc gia được cưới nhiều vợ!”

Nói đến đây, Edward nở nụ cười, cười thật khó Sáp: “Edward Gambino này, con gái của tôi mặc dù có thể Sống chung với người đàn ông mà nó yêu, nhưng lại không thể nào trở thành người vợ hợp pháp của người đàn ông đó! Hắc! Tin tức này nếu truyền ra ngoài. đủ làm cho toàn bộ thế giới ngầm oanh động, cũng đủ làm cho gia tộc Gambino mất hết mặt mũi!”

Edward nói làm Lý Dật có chút Xấu hổ, bỎ đi thân phận Andrew khuất thân ở chung một chỗ với hắn, nhưng không cách nào có được danh phận mà nàng Xứng đáng có được, điều này Xác thực có chút quá đáng. Bất quá đúng như lời của Edward. hắn đã từng làm ra quyết định. hơn nữa cũng sẽ không bao giờ thay đổi.

“Tiểu tử, tôi có thể rất minh Xác nói cho cậu, thế giới này chỉ có cậu Xem bảo bối của tôi là một tình nhân.” Giọng nói của Edward có chút cổ quái, trong giọng nói có lửa giận, nhưng càng nhiều là sự bất đắc dĩ.

Tình nhân?

Annie là tình nhân của ta sao?

Trong lòng Lý Dật nhất thời khởi lên kinh đào sóng lớn. thế nhưng trải qua suy tư, hần bỗng nhiên phát hiện. tựa hồ...tựa hồ với quan hệ hiện tại giữa hần và Andrew, Andrew Xác thực Xem như đang làm tình nhân của hần. Hơn nữa, nếu như không có gì bất ngờ xảy ra. quan hệ này sẽ duy trì cả đời!

“Tiểu tử, làm một người đàn ông, tôi nghĩ đầu óc của tiểu tử người có chuyện! Làm cha của Annie, tôi vì Annie cảm thấy không đáng!” Giọng nói của Edward tràn ngập sự bất đắc dĩ: “Thế nhưng tôi rành mạch một chuyện, từ sau khi trận hỏa hoạn tại Las Vegas phát sinh, kết cục này sẽ rất khó thay đổi! Nhưng tuy rằng khó thay đổi. thế nhưng tôi còn muốn vì con gái của tôi làm cho nó một điều gì đó.”

“Cho nên ông muốn lợi dụng cơ hội lần này để khảo nghiệm tôi?” Lý Dật cảm thấy miệng mình có chút đắng chát, sau lời nói của Edward, lửa giận trong lòng hần trong nháy mắt biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

“Không sai! Ở trong mắt tôi. cậu đại đa số thời gian đều là một thượng vị giả hợp cách thậm chí còn Xuất Sắc. thế nhưng cậu sẽ vì người bên cạnh, nga, không, phải nói là vì người cậu quan tâm mà bỏ rơi tất cả.” Edward lại thẳng thắn thừa nhận: “Tôi thực sự muốn khảo nghiệm Xem cậu quan tâm Annie ra sao và Annie đối với cậu có ý nghĩa thế nào, đó chính là nguyên nhân thứ ba mà tôi giả chết. Bởi vì tôi phải nên vì hạnh phúc của Annie mà phụ trách, mặc dù tôi biết nó nguyên ý làm tình nhân cho tên hỗn đản người, tôi cũng muốn biết cuộc đời tình nhân của nó có trải qua hạnh phúc cùng khoái trá hay không.”

Cuộc đời tình nhân.

Bốn chữ này làm Lý Dật không khỏi có chút thẹn thùng.

“Tiểu tử, cậu không cần cảm thấy Xấu hổ, tuy rằng tôi thừa nhận cậu là một tên hỗn đản cũng ngu ngốc không hơn không kém! Thế nhưng tôi phải thừa nhận, cậu thuận lợi trải qua khảo nghiệm, thậm chí, những hành động của cậu vượt ra ngoài sự dự liệu của tôi!” Edward nói tới đây, hần dùng một loại ánh mắt nhìn không thấu hướng Lý Dật: “Nếu như tôi không đoán sai, sau khi tôi giả chết, lão hỗn đản Nick đã gặp qua cậu, đồng thời tung ra miếng mồi thập phần mê hoặc, mà từ biểu hiện của cậu đến Xem, cậu hẳn đã tuyển chọn cự tuyệt, đúng không?”

Mẹ nó!

Giờ càng già càng cay a!

Giờ khắc này, Lý Dật phải thừa nhận, lão đầu Edward có thể nắm gia tộc Gambino cùng ủy ban mafia trong tay nhiều năm như vậy cũng không phải là ngẫu nhiên, long dạ và trí tuệ của lão gia hỏa này có thể dùng từ biến thái để mà hình dung.

“Được rồi, lão gia hỏa. ông thắng rồi, lý do của ông rất mạnh mẽ.” Lý Dật rất bất đắc dĩ thở dài. Sau đó thâm ý liếc mắt nhìn Edward: “Bất quá lão gia hỏa, Xóc lên con bài cuối cùng mà ông chưa lật đi, tôi không phải kẻ ngu ngốc! Tôi kiên quyết sẽ không cho rằng ông ở tình huống không nắm chắc, đi chơi trận trò chơi này, có đúng không?”

“Không sai! Tôi biết sau khi tôi chết sẽ xảy ra một loạt ảnh hưởng tồi tệ, tự nhiên cũng phải có sự chuẩn bị.” Edward cũng không phủ nhận, nhưng vùng lông mày của hần cũng không khỏi nhíu lại: “Nhưng tiểu tử, cậu đoán Sai rồi, tôi cũng không hề nắm chắc tuyệt đối sẽ thắng lợi được trận chiến này! Nói cách khác, kỳ thực tôi cũng chỉ đang đánh bạc. chỉ nắm chắc được sự thắng lợi hơi lớn một chút mà thôi.”

Chẳng hiểu vì Sao, nhìn dáng dấp chau mày của Edward, trực giác nói cho Lý Dật, lúc này Edward cũng không giả vờ.

“Tiểu tử, trước đó chúng ta đã phân tích tình thế trước khi quyết chiến, mà sau khi tôi giả chết tình thế lại ác liệt đến mức độ nào chính cậu cũng đã thấy.” Edward nói tới đó cảm kích nhìn Lý Dật: “Tiểu tử, tôi không lừa cậu. tên hỗn đản Muse lần này chuẩn bị thập phần đầy đủ, nếu như không có cậu, lần này tôi có thể thực sự phải thua.”

Nghe được Edward nói, Lý Dật không khỏi nhỞ tới buổi tối đầu tiên gia tộc Qiesi Jarno tiến công. có thể nói, đêm đó gia tộc Qiesi Jarno đánh cho gia tộc Gambino trở tay không kịp, nếu không phải Lý Dật có

được vương bài Hắc Dạ, sợ rằng gia tộc Gambino đã bị diệt vong.

“Edward lão đầu, cảm ơn không cần nói, tôi không muốn nghe, điều này không có ý nghĩa.” Chẳng hiểu vì sao, trong lòng Lý Dật bỗng nhiên tuôn ra một cổ cảm giác cổ quái: lão gia hỏa Edward giống như đang đào hầm cho hắn!

Quả nhiên, lời của Lý Dật vừa thốt ra, sắc mặt Edward trở nên có chút Xấu hổ, thậm chí hắn không dám đối diện ánh mắt của Lý Dật.

“Kỳ thực con bài chưa lật của tôi cũng không thần kỳ, lúc chính biến vừa mới bắt đầu, tôi bí mật bồi dưỡng lực lượng suốt mấy chục năm đã bại lộ, nhưng chỉ bại lộ một phần! Nói chính xác ra chỉ là hai phần ba mà thôi. Còn có một phần ba toàn bộ tiềm tàng trong New York.” Vì che giấu Xấu hổ, Edward cấp tốc dời đi trọng tâm câu chuyện: “Ngoại trừ việc này, tôi cùng Muse cũng chơi một thủ đoạn giống như nhau.”

“Thủ đoạn giống nhau?” Lý Dật ngây ra. sau đó nói: “Ông là nói. bên trong gia tộc Qiesi Jarno cũng có kẻ phản bội?”

“Đó là đương nhiên! Muse có thể gài gian tể vào gia tộc tôi. vì sao tôi lại không thể?” Edward cười nhạt: “Tiểu tử. không dối gạt cậu, không chỉ là gia tộc Qiesi Jarno, những gia tộc mafia đứng bên phía họ, phân nửa đều có kẻ phản bội bên trong!”

Hoa!

Lúc này đây, Lý Dật thực sự bị chấn kinh!

Hắn đoán được nếu Edward không chết. như vậy tuyệt đối sẽ có lưu thủ phía sau, chỉ là không ngờ sự chuẩn bị lại tới trình độ kinh khủng như vậy!

Hơn phân nửa gia tộc bên gia tộc Qiesi Jarno đều có người của Edward?

Đây là khái niệm gì?

“Lão gia hỏa, dựa theo lời ông nói, không có tôi. ông vẫn có thể thắng được trận chiến tranh này đi?” Lý Dật có chút không giải thích được.

Có thể nhận thấy được biểu tình của Lý Dật có chút cổ quái, Edward cũng ngại ngùng: “Đương nhiên rồi tiểu tử. tôi cũng phải thừa nhận, ở thân phận của gian tể. Tôi không hạ thủ ngoan độc được như Muse.”

Edward vừa nói như thế, Lý Dật bừng tỉnh hiểu ra: Edward đích xác có thu mua hoặc an bài gian tể trong các gia tộc bên kia, thế nhưng địa vị những người đó trong các gia tộc có lẽ tầm thường. nếu có thể so sánh với địa vị của Gandalf trong gia tộc Gambino, như vậy phía bên gia tộc Qiesi Jarno tuyệt đối không có bất luận phần thắng nào!

Cởi ra được nỗi băn khoăn trong lòng, Lý Dật bỗng nhiên nhớ tới điều gì. lắc đầu nói: “Sail Dù là ông nói những điều này đều là sự thực. Thế nhưng ngay buổi tối gia tộc Qiesi Jarno quy mô tiến công. vì sao ông không đứng ra? Phải biết rằng. khi đó gia tộc của ông đã tới lúc sinh tử tồn vong.”

“Tuy rằng tên hỗn đản Gandalf đã triệt để bại lộ ngay hôm đó, thế nhưng mục đích của tôi chỉ đạt được hai điều, đúng không?” Edward nở nụ cười, cười đến thật gian trá: “Một đêm đó tôi chỉ mới biết được thân phận của kẻ phản bội. đồng thời biết được tầm quan trọng của Annie đối với cậu, thế nhưng mục đích rèn đúc Johnson còn chưa đạt được.”

“Lẽ nào ông không hề lo lắng mình đang chơi với lửa?” Lý Dật nhin không được hỏi.

Edward tự tin lắc đầu: “Đương nhiên sẽ không. Từ ngày quyết chiến bạo phát bắt đầu. từng cử động của cậu tôi đều giám thị. cậu điều nhân lực từ Los Angeles tuy rằng có thể giấu diếm được tên hỗn đản Muse, thế nhưng cũng không giấu diếm được tôi. Hơn nữa, tôi còn cố ý tính toán thực lực đối lập giữa cậu và bên phía gia tộc Qiesi Jarno. Khi đó tuy rằng tôi biết cậu là người quyết định trận thắng bại này. thế nhưng tôi cũng hiểu được cậu muốn lập thế.”

“Lão gia hỏa, lần vui đùa này của ông thật là có chút quá phận!” Edward nói làm sắc mặt Lý Dật có chút xấu xí, bởi vì căn cứ theo lời của Edward. Edward hoàn toàn lợi dụng sự thương vong của Hoa Nhân Bang

để rèn đúc Johnson, dù sao với tình huống lúc đó, nếu như Edward đứng ra, Xóc lên con bài chưa lật, tuyệt đối có thể đánh bại gia tộc Qiesi Jarno đã bị hạ thấp sĩ khí!

Cảm thụ được lửa giận không thể che giấu trên người Lý Dật, dáng tươi cười trên mặt Edward rút cục lùi đi, hần trịnh trọng nói: “Lý Dật, hôm nay sáng sớm tôi ở đây chờ cậu không phải chỉ cãi ra nổi bản khoản trong lòng của cậu, tôi gặp cậu, then chốt là muốn thương thảo một ít vấn đề miễn cảm với cậu.”

“Ông là muốn cò kè mặc cả về phương diện lợi ích với tôi phải không?” Giờ khắc này. Lý Dật rút cục hiểu được vì sao lão đầu Edward không ngừng bỏ công sức nhắc tới chuyện giữa hắn và Andrew. Rất hiển nhiên lão già này đang muốn tìm chân đệm cho cuộc đàm phán về sau, lợi dụng Andrew giảm bớt lửa giận trong lòng hắn, đồng thời làm tăng cảm giác áy náy trong lòng hắn lên cao. Để đạt được mục đích này, lão già kia không ngờ cả hai chữ “tình nhân” cũng nói luôn ra.

Lý Dật nói trắng ra làm Edward có chút Xấu hổ, nhưng cũng chỉ trong nháy mắt, sau đó hắn lộ ra dáng đáp ứng ngang tầm liệt: “Tiểu tử, tuy rằng cậu thành công đập lên thầy cốt Hồng Thanh Vân thượng vị, thế nhưng cậu cũng không tính là chân chính khổng chế Hoa Nhân Bang. Lúc này cậu có thể thoải mái để cho đám thủ hạ bán mạng cho cậu, tự nhiên là dùng lợi ích để mê hoặc! Để tôi nghĩ xem, cậu rút cục dùng thủ đoạn gì.”

“Lão gia hỏa, không nên đóng kịch ở trước mặt tôi, điều này vô ích! Ông hắn là rất rõ ràng, tôi dùng buôn bán ma túy để mê hoặc bọn họ!” Lý Dật không chút khách khí nói: “ Lần này chính biến ủy ban mafia đã kết thúc. Gia tộc của ông phải nhượng ra phân nửa chợ buôn bán ma túy cho tôi!”

“Được! Không có bất luận vấn đề gì!” Edward nở nụ cười, cười đến rất hài lòng, cũng có vẻ rộng rãi: “Trừ ra. tôi sẽ không cự tuyệt để con gái bảo bối của tôi làm tình nhân của cậu, đương nhiên. tôi sẽ thu hồi tất cả quyền lợi mà nó được hưởng trong gia tộc.”

Quả nhiên, đúng như Lý Dật Suy nghĩ, lão đầu Edward muốn lợi dụng Andrew làm lợi thế, để đổi lấy lợi ích lớn nhất. Nếu như là khi trước, Lý Dật có lẽ sẽ thỏa hiệp với lão đầu này, dù sao gia tộc Gambino nhượng ra phân nửa sinh ý chắc có hại. đây đã là lợi nhuận rất lớn.

Nhưng vào lúc này trong lòng Lý Dật tràn đầy cảm giác đang bị lừa dối, hơn nữa trong khi đàm phán, lão đầu Edward vẫn còn muốn lợi dụng cảm tình giữa hắn và Annie để lừa dối hắn. điều này làm cho hắn thập phần khó chịu: “Lão gia hỏa. nếu ông có bản lĩnh, phải đi ngăn cản Annie ở chung một chỗ với tôi!”

Edward tựa hồ nằm mơ cũng không nghĩ đến Lý Dật sẽ nói ra lời vô sỉ như vậy, dù sao theo hình thức hiện tại mà Xem, dù là Edward có đứng ra, cũng không thể ngăn cản Andrew yêu Lý Dật.

Mất thấy Edward lộ ra biểu tình cổ quái. Lý Dật cũng mượn gió bẻ măng: “Thoạt nhìn ông không có bản lĩnh đó. nếu ông không làm được. như vậy đừng đem cảm tình giữa tôi và Annie bỏ vào trong lợi ích, tôi ghét như vậy!”

“Được rồi. Lý Dật. nói đi, cậu muốn cái gì.” Edward rút cục lộ vẻ khổ sắc, hắn nhìn ra được Lý Dật sẽ không lưu tình với hắn. vì vậy tuyển chọn chủ động thỏa hiệp.

Lúc này đây, Lý Dật lại không vội vã, hắn đầu tiên thích ý rít vài hơi Xì gà, sau đó chậm rãi nói: “Lão gia hỏa. đừng tưởng lần này tôi không biết được tin tức sau màn chính biến ủy ban mafia! Lúc này chính biến phải có một gia tộc ngã Xuống, mà những gì của gia tộc đó sẽ toàn bộ bị chia cắt! Làm người thắng như ông, khẳng định sẽ được chia cắt một khối bánh không nhỏ.”

“Nga” Edward nhìn biểu tình tươi cười của Lý Dật, trong lòng bỗng nhiên tuôn ra cảm giác không ổn.

“Edward, lão bắt tử ông. người của tôi liều mạng cứu vớt gia tộc của ông. đồng thời giúp gia tộc ông đạt được thắng lợi, nhưng ông muốn ngồi mát ăn bát vàng, có đồ mặt không?” Lý Dật dụi mạnh tàn thuốc, nhìn chăm chăm vào mặt Edward, mỗi chữ mỗi câu nói.

Đối mặt ánh mắt Sáng quắc bức người của Lý Dật, Edward bởi vì nội tâm có quỷ, chủ động dời ánh mắt, hiển nhiên, da mặt hắn có dây cũng thấy không có ý tứ. “Lão gia hỏa, tôi chỉ là một người ngoại lai. tôi tự mình hiểu lấy, chia cắt tài sản của gia tộc Qiesi Jarno cũng không tới phiên tôi.” Biểu tình của Edward Lý Dật nhìn thấy trong mắt. cũng tuyệt không cấp mặt mũi cho cha vợ tương lai: “Thế nhưng. ông phải đưa hồi báo đầy đủ cho tôi!”

Edward phun ra một hơi, nhìn thẳng Lý Dật: “Khai ra bảng giá của cậu. tiểu tử.”

“10% sinh ý Súng ống của gia tộc Gambino. sinh ý chất có hại 50%. hai sòng bạc tại Las Vegas.” Lý Dật thật ra cũng thẳng thắn, nói thẳng một đồng điều kiện.

Khi Lý Dật nói ra sinh ý lợi nhuận súng ống. sắc mặt Edward thay đổi, sau đó mỗi một điều kiện Lý Dật đưa ra, sắc mặt Edward lại biến một lần. cuối cùng vẻ mặt hắn đỏ bừng mắng: “Tiểu tử, cậu đây là để điều kiện hay cướp đoạt?”

“Lão gia hỏa. ông có thể Xem như tôi cướp đoạt.” Lý Dật đứng dậy, cười tủm tỉm chỉnh lại nút áo cho Edward: “nhưng tôi cũng có thể tuyển chọn hiện tại giết chết ông. sau đó đi gặp Annie hay Johnson để điều kiện, tôi nghĩ bọn họ sẽ tuyệt đối thỏa mãn những điều kiện bé nhỏ không đáng kể này của tôi, ông nghĩ sao? Cha vợ tương lai thân ái của tôi?”

396. Chương 346: Người Phụ Trách Hắc Dạ

Gia tộc Gambino dùng sự trả giá thâm trong đổi lấy thắng lợi trong cuộc chính biến ủy ban mafia lần này, thế nhưng gia tộc Gambino cũng đạt được sự hồi báo thật đấy. trước khi chính biến bắt đầu. quyền lực của ủy ban mafia trên cơ bản bị gia tộc Gambino và gia tộc Qiesi Jarno nắm trong tay, hôm nay bên phía gia tộc Qiesi Jarno hầu như bị diệt trừ. bọn họ bị mất đi quyền lực tại ủy ban mafia. vị trí khoảng không toàn bộ bị thế lực của gia tộc Gambino nắm lấy hết.

Kể từ đó, ngày sau ủy ban mafia nước Mỹ từ ý nghĩa nào đó mà nói hoàn toàn trở thành thiên hạ của gia tộc Gambino, ngoại trừ cướp đi quyền lực của gia tộc Qiesi Jarno, gia tộc Gambino cùng với người ủng hộ phía sau màn chia cắt toàn bộ tài sản của gia tộc Qiesi Jarno, đây là bút tài phú thật lớn.

Mà trận hắc bang tranh đấu lớn nhất nước Mỹ từ trước tới nay không chỉ ảnh hưởng đến sự phân bố quyền lực trong thế giới ngầm nước Mỹ. đối với thế lực chính đàn khắp nơi trong nước Mỹ cũng có một ít ảnh hưởng, chỉ là ảnh hưởng không lớn đến như vậy. Làm người thắng, gia tộc Gambino cũng có tư cách giành lấy thành quả thắng lợi. mà Lý Dật là người quyết định kết quả trận thắng lợi chính biến ủy ban mafia cũng đạt được sự hồi báo phong phú.

Trở thành chủ tịch danh dự của toàn bộ ủy ban mafia Mỹ, thân phận này đủ để làm cho thân phận của Lý Dật tại Mỹ trở thành nhất phi trùng thiên (một lần bay vọt tầng trời). nếu như trước đây hắn chỉ dựa vào gia tộc Gambino và gia tộc Hyde Gus. chỉ làm cáo mượn oai hùm, như vậy hôm nay hắn đã triệt để bước vào thượng lưu Xã hội tại Mỹ.

Hơn nữa lão đầu Edward còn chính thức tuyên bố tại ủy ban mafia đại hội, từ nay về sau, Hoa Nhân Bang trở thành minh hữu của toàn bộ ủy ban mafia. Thân phận như vậy cũng đủ để cho Hoa Nhân Bang muốn làm gì thì làm tại Mỹ, chỉ cần Hoa Nhân Bang không sản sinh Xung đột mâu thuẫn với vài đại hình gia tộc mafia trong ủy ban. như vậy Hoa Nhân Bang trên cơ bản có thể đi ngang trong thế giới ngầm tại Mỹ, Edward ở trước khi mời dự họp ủy ban mafia, nói cho Lý Dật, muốn tặng cho hắn một phần đại lễ. mà đại lễ được chia làm hai. một là điều kiện hắn đã thương lượng với lão đầu Edward trước đó, Lý Dật cũng nghĩ phương diện này có chút không thích hợp. Với sự hiểu biết của hắn về lão đầu Edward. hắn cũng không cho rằng lão đầu này sẽ vì báo ân mà nỗ lực nhiều hồi báo như vậy. Tuy rằng biết rõ phương diện này khẳng định có ẩn ý. thế nhưng Lý Dật cũng không nghĩ ra lão đầu Edward rốt cục là muốn làm gì.

Cuộc dự họp ủy ban mafia kéo dài gần bốn giờ. sau bốn tiếng. hội nghị kết thúc, Lý Dật theo Edward và Johnson rời khỏi hội trường buổi họp.

Bên ngoài hội trường, Anh Hoa trong bộ quần áo màu đỏ tươi, ngồi trong Xe chờ Lý Dật, thấy Lý Dật theo lão đầu Edward đi ra, vội vã mở cửa Xe bước Xuống.

“Tôi đã chuẩn bị bữa cơm, cùng đi dùng cơm đi.” Lão đầu Edward thấy Anh Hoa đi tới. mỉm cười nói.

Lý Dật lắc đầu mỉm cười: “KhÔNG được, lão gia hỏa, trưa nay tôi phải bồi một người bạn.”

Bạn của Lý Dật không nhiều lắm phàm là người được Lý Dật Xem là bạn, địa vị ở trong lòng Lý Dật cũng không thấp, điểm này lão đầu Edward rất rõ ràng, cho nên hắn cũng không tiếp tục cưỡng cầu Lý Dật, mà cười gật đầu.

“Lão gia hỏa. cảm ơn.” Lý Dật mang theo Anh Hoa đi vài bước, bỗng nhiên dừng chân lại, quay đầu hướng Edward lộ ra dáng tươi cười sáng lạn.

Lão đầu Edward cũng cười, dưới ánh mặt trời, dáng tươi cười của hắn vô cùng hiền lành. tuyệt không giống như lúc ở trong hội trường.

Đội Xe của Lý Dật rời khỏi. Johnson nhin không được nhìn Edward hỏi: “Cha, vì sao cha lại cấp cho Lý Dật nhiều chỗ tốt như vậy?”

Rất hiển nhiên, Johnson cho rằng Edward đã hồi báo cho Lý Dật thật sự là quá nhiều, nhiều vượt ngoài sự dự liệu của hắn. trọng yếu hơn là, hành động của Edward hoàn toàn không phù hợp với phong cách ngày Xưa của hắn.

“Lên Xe nói.” Edward không lập tức trả lời Johnson, mà vỗ nhẹ vai hắn.

Nửa phút sau. trong Xe, Edward nhìn vẻ mặt chờ mong của Johnson. vươn tay, nhẹ nhàng Xoa vết thương trên mặt hắn, vui mừng cười nói: “Con trai, cuối cùng con không làm cho cha thất vọng.”

Đối mặt với sự khích lệ của Edward, Johnson Xấu hổ lắc đầu: “Cha, con còn làm thiếu, lúc này gia tộc có thể bảo trừ, hoàn toàn dựa vào Lý Dật.”

“Điều này cha rõ ràng.” Edward rút tay lại. chầm một điều Xi gà, nghiêm mặt nói: “Lần này gia tộc có thể đạt được thắng lợi, công của Lý Dật đứng đầu, thế nhưng biểu hiện của con làm cho cha rất thỏa mãn.”

Lúc này, Johnson tuyển chọn trầm mặc.

“Về phần Con hỏi vì sao cha Cấp cho Lý Dật nhiều chỗ tốt như vậy.” Edward giải thích: “Kỳ thực lý do này rất đơn giản. Lý Dật có ân với gia tộc. hồi báo hắn là đương nhiên, đương nhiên nếu chỉ vì một điểm này. hoàn toàn không cần cho hắn nhiều như vậy. Sở dĩ cha cho hắn nhiều chỗ tốt như vậy, là vì làm cho những người khác nhìn thấy.”

“Cha nói là cho người của các gia tộc mafia khác Xem?” Johnson bưng tỉnh hiểu ra.

“Không sai! Là cho bọn hắn Xem! Con trai, thế giới này rất hiện thực, chuyện lần này đủ để chứng minh khi gia tộc gặp phải nguy cơ, những gia tộc minh hữu bình thường luôn biểu hiện thập phần trung tâm lại giải trừ quan hệ minh hữu với chúng ta không nói, có gia tộc thậm chí lâm trận phản chiến.” Edward cười nhạt: “Mà Lý Dật lại là ngoại lệ. Hôm nay những gia tộc phản bội đều phải trả giá thật đắt, đồng dạng, Cha cũng cho Lý Dật sự hồi báo thật dày. Cha muốn cho toàn bộ các gia tộc mafia Mỹ đều biết: Trở thành địch nhân của gia tộc Gambino phải trả giá thảm trọng, trở thành bằng hữu của gia tộc Gambino sẽ nhận được hồi báo thật lớn!”

Nghe Xong lời nói của Edward, Johnson cũng không mở miệng, mà cau mày suy tư ý nghĩa trong lời nói của Edward.

Nhìn biểu tình suy tư của Johnson. Edward cũng không tiếp tục giải thích điều gì, hắn tin tưởng con trai vẫn luôn được hắn Xem trọng nhất định sẽ hiểu được đạo lý giản đơn như thế.

Đồng dạng hắn cũng tin tưởng. Johnson sẽ trở thành một tộc trưởng Xuất sắc.

Cùng lúc đó, ở trong một chiếc Xe khác, Lý Dật cũng không tốn hao tâm tư như hắn, hà tất Cần suy nghĩ ẩn ý bên trong làm gì?

Lúc Lý Dật trở lại khu phố Tàu, Kroff đang chờ trong khách sạn đã lâu, nhưng hắn cũng không hút ma túy như dĩ vãng, cũng không dùng tiền hưởng thụ thân thể đàn bà, đối với Kroff mà nói. nửa năm thời gian đã thay đổi hắn rất nhiều, những khuyết điểm trên người hắn trên cơ bản đều toàn bộ biến mất.

Từ ý nghĩa nào đó mà nói, ngày trước Haise Lin đưa Kroff đi tới bộ môn bí mật thần bí. là một quyết định phi thường chính Xác.

Tiếng đập cửa thành linh nổi lên làm Kroff nhảy dựng lên khỏi sô pha, hần bước ra mở cửa phòng, nhìn thấy Lý Dật Xuất hiện ngay cửa, vẻ mặt phiến muộn nói: “Lý, cuối cùng anh cũng đã trở về! Con mẹ nó, nếu anh còn không trở về, tôi sẽ điên mất!”

Kroff đầy bụng oán khí làm Lý Dật không biết nói gì, nhưng hần cũng rõ ràng Kroff đã thích ứng cuộc sống đặc Công, cũng thật sự không còn thích ứng cuộc sống không có việc gì để làm.

“Đi thôi, tôi đã đặt một bàn ăn tại khu phố Tàu, Chúng ta vừa ăn vừa nói Chuyện.” Lý Dật cười vỗ vai Kroff.

“Thức ăn Trung Quốc?” Nghe Lý Dật vừa nói như thế, Kroff không khỏi nhớ lại ngày trước ở khu phố Tàu của Los Angeles từng ăn món ăn Trung Hoa. còn lúc đó hần đùa giỡn nữ phục vụ thì hần đã quên không còn một mảnh.

Anh Hoa cũng không đi dùng Cơm với Lý Dật, đối với loại Chuyện này, Anh Hoa từ trước tới nay không hề có hứng thú, khi Lý Dật mang theo Kroff đến nhà hàng, nàng lái Xe rời đi. tới địa phương lúc trước Haise Lin an bài cho mấy người Lưu Tư Cầm để đón bọn họ trở về.

Khi Lý Dật mang theo Kroff đi tới nhà hàng, Trương Đức Khôn và Jester đã chờ lâu.

Đối với người âm hiểm giả dối như Trương Đức Khôn mà nói, đời này hần chỉ sợ hai người, một là Lý Dật, một là Jester.

Hần sợ thủ đoạn của Lý Dật. Lý Dật luôn thích dùng dương mưu, đồng dạng cũng sợ thủ đoạn thiết huyết của Jester, trước khi Lý Dật Chưa tới, Trương Đức Khôn và Jester ngồi chung một chỗ. Jester vẫn luôn đùa nghịch cây súng lục trong tay. Mà Trương Đức Khôn lại đứng ngồi không yên. vẻ mặt mất tự nhiên. phảng phất lo lắng Jester tùy thời sẽ hướng hần nổ súng.

Lý Dật đến làm sắc mặt Trương Đức Khôn chuyển biến tốt đẹp hơn rất nhiều, hần và Jester lần lượt đứng dậy vắn an Lý Dật, trong lúc đó Jester dùng loại ánh mắt nghi hoặc đánh giá Kroff, hiển nhiên hần cũng không biết thân phận của Kroff.

Lúc Jester rời khỏi bộ đội đặc chủng GSGI đi tới nước Mỹ, Kroff vừa bị Haise Lin đưa tới bộ môn đặc công chuyên môn phụ trách tình báo. nên hoàn toàn không biết gì về Kroff.

“Jester, vị này là bạn của tôi, Kroff.” Nhận thấy được ánh mắt nghi hoặc của Jester. Lý Dật mỉm cười nói “Kroft, hần là Jester, là người phụ trách của Hắc Dạ.”

397. Chương 347: Hạ Màn Che Xuống

Lý Dật giới thiệu làm biểu tình Kroff biến đổi, sau đó vẻ mặt cổ quái nhìn Jester, cũng chưa nói gì. Kroff biểu hiện làm Trương Đức Khôn cảm thấy có chút ngoài ý muốn, ở trong trí nhớ của hần, Kroff thuộc về loại vô sỉ lưu manh. với đức hạnh của Kroff. khi nghe được Hắc Dạ, phải nên hô to gọi nhỏ mới đúng.

Đây là ý nghĩ trong nội tâm của Trương Đức Khôn.

Lúc này đây. Trương Đức Khôn đã sai. sai rất thái quá. Kroff biết Hắc Dạ, hơn nữa còn biết cả lai lịch của Hắc Dạ.

Sau khi giản đơn giới thiệu, Lý Dật mang theo Kroff cùng ngồi Xuống, Trương Đức Khôn cung kính hỏi thăm: “Lão đại. đưa thức ăn lên chứ?”

“Đợi lát nữa đi.” Lý Dật lắc đầu, sau đó ý bảo Trương Đức Khôn ngồi Xuống.

“Trương Đức Khôn, trước khi tới đây, tôi tham gia đại hội ủy ban mafia nước Mỹ.” Trương Đức Khôn vừa ngồi Xuống, Lý Dật thốt lời kinh người.

Quả nhiên. Lý Dật vừa nói ra. không chỉ là Trương Đức Khôn, dù là Jester cũng phải động dung, hiển nhiên bọn họ đều rất rõ ràng. Lý Dật dùng thân phận của một người ngoài tham gia ủy ban mafia đại hội thì ý nghĩa thế nào.

“EdWard ở trong đại hội đã đề nghị ngay sau đó tôi đảm nhiệm chức chủ tịch danh dự của ủy ban mafia Mỹ, thuận lợi đi qua biểu quyết!” Lý Dật tiếp tục nói: “Ngoài ra, hần còn tuyên bố Hoa Nhân Bang trở thành minh hữu của toàn bộ ủy ban mafia Mỹ!”

“Thượng đế! anh nói thật sao?” Kroff vẫn trầm mặc không nói một lời cũng mở miệng, hần triệt để bị câu nói của Lý Dật làm chấn kinh, có thể trong ba người, hần rõ ràng lời của Lý Dật đại biểu cho điều gì.

So sánh với sự khiếp sợ của Kroff. Trương Đức Khôn hoàn toàn trọn tròn mắt, với chỉ số thông minh của hần tự nhiên hiểu được, lần này Lý Dật giúp đỡ gia tộc Gambino sẽ nhận được hồi báo thật dày. nhưng không nghĩ tới hồi báo lại dày đến như vậy. Sau thoáng khiếp sợ, trong lòng Trương Đức Khôn toát ra ý niệm cổ quái: Vì sao Lý Dật nhắc với ta chuyện này?

“Trương Đức Khôn, tôi đã từng nói qua với ông, ông giúp tôi thượng vị, chỉ cần sau này vẫn trung tâm với tôi, ngoại trừ sinh ý buôn lậu. thu nhập lợi nhuận của Hoa Nhân Bang có phần nữa thuộc về ông!” Lý Dật trầm giọng nói: “Hôm nay. Edward đã đồng ý nhượng ra phần nữa chợ sinh ý chất có hại cho chúng ta!”

“Lão đại. anh có gì phân phó thì cứ nói.” Biểu tình của Trương Đức Khôn có chút kích động. mặc dù hần không biết Lý Dật muốn gì. thế nhưng trực giác nói cho hần. những hành động trước đó của hần đã hoàn toàn nhận được sự tín nhiệm của Lý Dật.

Nhìn vẻ mặt kích động của Trương Đức Khôn. Lý Dật gần từng chữ: “Từ nay về sau. sinh ý chất có hại của Hoa Nhân Bang sẽ do Trương Đức Khôn ông phụ trách! Mặt khác, tôi sẽ điều một huynh đệ từ Los Angeles tới. hần nguyên là người phụ trách của Hoa Nhân Bang tại Los Angeles, sau này tôi muốn hần trở thành người phụ trách của toàn bộ Hoa Nhân Bang nước Mỹ. về phần bồi dưỡng hần sẽ giao cho Trương Đức Khôn ông, ông có thể làm được không?”

“Trương Đức Khôn bảo chúng hoàn thành nhiệm vụ!” Nghe được Lý Dật nói. Trương Đức Khôn đứng dậy. vẻ mặt cung kính đáp, giờ khắc này trên mặt hần không còn chút bất mãn, khi hần tuyển chọn triệt để thần phục Lý Dật, hần cũng không còn nghĩ đến muốn làm long đầu của Hoa Nhân Bang, bởi vì hần biết rõ, hần không phải là đối thủ của Lý Dật.

Mặt khác theo hần Xem ra, Lý Dật vĩnh viễn không sẽ không thay đổi, Lý Dật ngoại trừ an bài nhiệm vụ cho Trương Đức Khôn, cũng an bài nhiệm vụ cho Jester, dựa theo cách nói của Lý Dật. chuyện nước Mỹ đã cơ bản kết thúc. với địa vị hôm nay của hần tại Mỹ, trên cơ bản cũng không còn địch nhân nào đáng nói, Hắc Dạ cần phải được phát triển thật nhanh.

Vào thời gian bắt đầu chính biến của ủy ban mafia Mỹ. Lý Dật từng cùng Jester thương thảo qua phương diện này, hơn nữa phó đội trưởng Roddy của Hắc Dạ hôm nay cũng đang ở Phúc Kiến cùng Phong gia trao đổi chuyện thành lập phân bộ Hắc Dạ tại Trung Quốc.

“Jester, trong vòng nửa năm căn cứ của Hắc Dạ tại Trung Quốc cần phải được thành lập!”

Đây là yêu cầu của Lý Dật đối với Jester.

Phát triển Hắc Dạ trở thành tổ chức sát thủ cường đại nhất trong toàn bộ thế giới ngầm toàn cầu. đây là mong muốn của Lý Dật, đồng dạng cũng là mộng tưởng của Jester. Đối với yêu cầu của Lý Dật, Jester tự nhiên không có bất luận ý kiến gì.

Ngoại trừ yêu cầu này ở ngoài, Lý Dật còn nghĩ giao Kroff cho Jester, dựa theo kế hoạch của Lý Dật. Kroff gia nhập vào Hắc Dạ, chủ yếu phụ trách công tác tình báo. Mấy ngày trước, tình báo của Lý Dật đến từ Haise Lin, cũng chính là cục điều tra liên bang Mỹ.

Tuy rằng tình báo của cục điều tra liên bang đã thập phần cường đại, thế nhưng Lý Dật cũng không thỏa mãn, hần cần mạng lưới tình báo của chính mình, mà hần cũng tin tưởng Kroff trải qua sự đặc huấn có thể đảm đương được trọng trách này.

Mà sự thực chứng minh ánh mắt của Lý Dật cũng không sai. Kroff cũng không phụ mong muốn của hắn, mười năm sau, Hắc Dạ trở thành tổ chức sát thủ cường đại nhất toàn cầu, Kroff cũng trở thành tiêu đề tình báo của thế giới ngầm, sau khi Kroff trở thành đầu lĩnh giới tình báo từng nói: “Mẹ nó! Tiếc nuôi lớn nhất đời này của ta là không tận mắt chứng kiến ngày Hắc Dạ thành lập.”

Sau khi Trương Đức Khôn nhận mệnh lệnh của Lý Dật liền rời khỏi nhà hàng, hiển nhiên, hắn biết rõ quan hệ giữa hắn và Lý Dật chỉ là quan hệ quân thần. Hắn vĩnh viễn cũng không có khả năng chuyện trò vui vẻ cùng dùng cơm với Lý Dật.

So sánh mà nói, Kroff lại không có nhiều lo lắng như vậy, cho tới nay hắn vẫn luôn Xem Lý Dật là bạn bè. về phần Jester, tuy rằng hắn Xem Lý Dật là lão bản, nhưng bọn họ lại có quan hệ như bạn bè. không trên không dưới.

Bữa cơm ăn suốt ba giờ, trong lúc đó Kroff phăng phất như ngày Xưa, lú lú nói liên tục. vì Hắc Dạ phát triển mà đưa ra không ít kiến nghị.

Ăn cơm Xong, Jester cuối cùng cũng tiếp nhận Kroff, điều này làm cho Lý Dật cảm thấy thập phần thỏa mãn, nếu là Kroff của trước đây sợ rằng khó nhập vào ánh mắt của Jester. thế nhưng hôm nay Kroff tuyệt đối có thể trở thành bạn của Jester. Sau khi bữa ăn kết thúc, Jester mang theo Kroff rời đi, mà Lý Dật một mình quay về khách sạn.

Trong lúc Lý Dật ăn cơm đã uống không ít rượu. có thể nói là lần hắn uống nhiều nhất từ khi tới Mỹ, nhưng hắn biết rõ phương pháp hít thở đặc thù cũng không bị say, ngược lại còn thập phần thanh tỉnh.

“Tích . .”

Khi Lý Dật một mình đi trên khu phố Tàu náo nhiệt, đi tới dưới khách sạn của hắn, phía sau truyền đến thanh âm lốp bánh Xe ma sát với mặt đất. Lý Dật theo bản năng quay đầu lại, nhắm mắt nhìn chiếc Xe, khi nhìn thấy biển số Xe quen thuộc, thần kinh hắn trong nháy mắt thả lỏng, đồng thời đứng lại tại chỗ.

Rất nhanh. chiếc Xe đi tới bên cạnh Lý Dật, dẫn đầu bước Xuống là một đại hán sắc mặt lạnh lùng. Đại hán không phải ai khác, chính là cận vệ Nissen của Andrew. vừa bước Xuống hắn nhìn Lý Dật lộ ra dáng tươi cười nhàn nhạt, sau đó bước nhanh ra sau Xe. Khom người mở cửa.

Cửa Xe mở ra, Andrew bước Xuống. Màu đen. đây là màu sắc mà Andrew thích nhất. Hôm nay Andrew vẫn mặc một bộ màu đen, thế nhưng khác với dĩ vãng chính là, nàng không mặc bộ quần áo chức nghiệp, mà là một bộ váy liền áo màu đen. váy phủ Xuống mắt cá. nhưng làm đôi chân cũng lộ ra ngoài không khí. Nàng mang một đôi giày cao gót màu đen, thoạt nhìn thập phần tinh xảo, lộ ra mười ngón chân trong suốt, tản ra khí tức mê người.

Dưới ánh mặt trời, Andrew nhẹ nhàng phủi mái tóc dài của Lý Dật, sau đó trừng mắt nhìn Lý Dật nói: “Anh yêu, em đã bị cha em đuổi ra khỏi gia tộc, ông ấy nói cho em biết. anh sẽ nuôi em cả đời, có đúng không?”

Cao quý, lạnh lùng, cơ trí.

Đây là sự hình dung chân thực nhất về Andrew Luofu.

Phong tình vạn chủng, câu hồn phách người khác.

Đây là sự hình dung chân thực nhất về Andrew Luofu hiện tại.

Nhìn dáng tươi cười mê người của Andrew, Lý Dật cười gật đầu, sau đó trong vẻ mỉm cười của Andrew. hắn dán sát tới.

“A!”

Tiếp theo trong tiếng kinh hô của Andrew. Lý Dật vươn tay xốc nàng vào trong lòng.

Andrew bị cử động thành linh của Lý Dật làm sợ đến không nhẹ, nhìn ánh mắt kinh ngạc của người qua đường. nàng phăng phất giống như một cô gái nhỏ Xấu hổ, gương mặt đỏ bừng vùi đầu vào trong ngực Lý Dật.

Chỉ là biểu tình của nàng thập phần thả lỏng, biểu tình thả lỏng này chưa từng Xuất hiện trước đây bao giờ. Thân là người phụ trách của gia tộc Gambino. hầu như nàng bị gánh nặng của gia tộc ép tới thở không nổi, mỗi ngày đều thi chạy với thời gian. Dung sự cố gắng lớn nhất cống hiến cho gia tộc. Mà hôm nay. nàng giống như một con chim nhỏ thoát khỏi lồng sắt. thu được sự tự do chân chính.

Sau này nàng không cần vì trọng trách gia tộc mà căng thẳng thần kinh, cũng không cần vì lợi ích gia tộc mà lộ ra dáng tươi cười ngụy trang cùng những kẻ mà nàng không thích chuyện trò vui vẻ, nàng càng không cần vì lợi ích gia tộc bị hao tổn mà cuộc sống hàng ngày bất an....Nàng chỉ cần hưởng thụ sự bảo vệ cùng quan tâm của người đàn ông trước mắt. làm một cô gái nhỏ vô cùng hạnh phúc.

Không hơn.

398. Chương 348: Cầu Sống Không Được, Cầu Chết Không Yên

“Hối hận không?”

Cắm thụ được thân thể mềm mại mê người trong lòng. ngửi được hương thơm trên người Andrew, Lý Dật mỉm cười hỏi.

Nguyên bản bởi vì ánh mắt của người qua đường mà Andrew cảm thấy Xấu hổ nên vùi mặt vào lòng Lý Dật, khi nàng vừa nghe được Lý Dật nói những lời này, đột nhiên ngẩng đầu, dùng một loại ánh mắt thâm tình nhìn người đàn ông trước mắt đã cho nàng quá nhiều sự vui mừng.

Sau đó. Andrew dùng đôi tay ôm cổ Lý Dật, chủ động hôn lên môi hắn. Bốn phiến môi giao nhau, thân thể hai người đều hơi chấn động, Andrew càng kìm lòng không được nhắm mắt lại. về mặt hạnh phúc hưởng thụ nụ hôn của hắn. Hương thơm ngào ngạt, đôi môi mềm mại, chiếc lưỡi thơm tho, tiếng thở dốc đồng tình. . .

Giờ khắc này, đối với hai người mà nói, tất cả bên ngoài đều phẳng phất như biến mất, hai người vong tình mà hôn, trong đầu hồi ức từng chút một kể từ khi mới quen biết.

Nụ hôn không biết đã kéo dài thời gian bao lâu, thẳng đến khi về mặt của Andrew đỏ bừng, hô hấp gấp gáp, Lý Dật mới buông Andrew ra. Sau nụ hôn nồng nhiệt gương mặt Andrew đỏ như nước thủy triều, phẳng phất như trái nho chín mọng, như sắp Sứa chảy ra nước.

“Tiểu thư, nếu chụp hình lại cảnh này, ngày mai cô và Lý tiên sinh đều sẽ trở thành tiêu đề, mà những nam nhân truy cầu cô sợ rằng đều sẽ vỡ tim” Khi Lý Dật buông Andrew ra, NiSSen Vẫn đứng bên cạnh đột nhiên mở miệng, trong giọng nói mang theo vẻ trêu chọc, đây là giọng nói mà hắn chưa từng có.

Nếu đổi lại lúc bình thường. Nissen tuyệt đối sẽ không nói như vậy với Andrew, đồng dạng. Andrew cũng sẽ không phóng túng ngay ngoài đường công khai hôn Lý Dật. . .

“NiSSen, khó nghe được có lúc anh chịu nói đùa.” Nghe được NiSSen nói, Andrew vẫn có chút Xấu hổ, nhưng về mặt Lý Dật lại như cười: “Hôm nay Annie đã thoát ly gia tộc Gambino, bởi vậy công tác của anh đã kết thúc. Có hứng thú đến làm việc cho tôi không? Đãi ngộ của tôi chỉ cao chứ không thấp.”

“Không được.” Nissen cười khổ lắc đầu: “Tiểu thư chán ghét sinh hoạt ngày trước, làm ra tuyển chọn. tôi cũng đồng dạng làm ra tuyển chọn. Tôi dự định một mình đi du ngoạn hết thế giới này, sau đó tìm một nơi tôi thích để ở lại.”

Nghe được Nissen nói như thế. Lý Dật cũng không miễn cưỡng. hắn biết Nissen nói chính là sự thực. Andrew có thể đi tới bên người hắn, hoàn toàn là bởi vì Andrew làm ra quyết định! Bằng không, bỏ đi năng lực của Andrew, mặc dù không thể đảm nhiệm chức vị tộc trưởng của gia tộc Gambino, nhưng muốn trở thành thành viên trung tâm cũng không có bất luận vấn đề gì.

Nissen đi, đi đến dị thường hào hiệp, phẳng phất giống như Andrew tuyển chọn đi tới bên người Lý Dật, khi nàng chân chính bỏ đi một bên, lòng của nàng cùng thân thể nàng thả lỏng không gì sánh được.

Buông tay cũng là một loại vui sướng.

Andrew dùng hành động thực tế của nàng để chứng minh một câu nói. Chỉ là nàng muốn buông tha sứ mạng và vinh quang của gia tộc giao cho nàng, mà không phải buông tha cảm tình cùng Lý Dật.

Lý Dật rất rõ ràng, đối với Andrew mà nói, làm ra quyết định này cũng cần dũng khí thật lớn, mà nguyên nhân trọng yếu nhất trong đó chính là: Johnson đã thay đổi. Ở thời gian trước đây, Andrew là người duy nhất có tư cách và năng lực đảm nhiệm tộc trưởng đời tiếp theo của gia tộc Gambino, thế nhưng hôm nay, Johnson cũng thể hiện đầy đủ năng lực, Andrew mới có thể thả lỏng mà rời đi, bằng không, nếu thân phận của Andrew vẫn là người thừa kế gia tộc Gambino như trước. như vậy Andrew có rời khỏi được gia tộc Gambino hay không cũng không ai hay biết.

Đúng như lời của lão đầu Edward, hần thu hồi toàn bộ quyền lợi của Andrew, thậm chí cả tài khoản chi phiếu cũng đóng băng.

Làm như vậy mặc dù có điểm quá mức, nhưng lão già này tự nhiên cũng rõ ràng, với tài lực hôm nay của Lý Dật, căn bản sẽ không đến lúc dùng tiền của Andrew. Andrew mang theo đồ đạc cũng rất đơn giản, chỉ có một valy, bên trong có hai bộ quần áo, cùng hai bộ đồ trang điểm, ngoài ra cũng chỉ có một ít giấy tờ hộ chiếu.

Khi Lý Dật giúp đỡ Andrew đem đồ trên Xe Xuống. Andrew trừng mắt nhìn Lý Dật, phảng phất như muốn nói: “Anh phải nuôi em cả đời!”

“Đừng nói cả đời, mười kiếp anh cũng nguyện ý!” Andrew bỏ Xuống gánh nặng. cả người cũng trở nên tình vị hơn rất nhiều, Lý Dật làm sao lại không phải như vậy?

Chuyện Anh Hoa lần trước thay đổi thái độ của Lý Dật khi đối đãi cảm tình, làm cho hần từ bị động chuyển thành chủ động. hôm nay đối mặt với người đàn bà bên cạnh, hần trở nên khôi hài hơn rất nhiều.

Điểm này, hần cũng giống như Johnson, nhưng hiện tại lại đi ngược đường.

Khi Lý Dật mang theo Andrew đi lên phòng khách sạn. Andrew nhìn thấy chiếc áo khoác màu đỏ mướt trên giá áo, biểu tình nhất thời có vẻ cổ quái: “Anh yêu à, bảo tiêu của anh đâu? Vì sao không thấy cô ấy?”

Nhận thấy được mùi vị chua chua trong giọng nói của Andrew. Lý Dật cũng Xấu hổ vuốt mũi, không biết nên làm sao trả lời.

“Anh yêu, em cần nhắc nhở anh một chút, sau này anh đi đâu em theo đó. Mà bên cạnh anh cũng không chỉ có một mình em là đàn bà, cho nên làm sao Xử lý quan hệ giữa em và người đàn bà khác của anh, là chuyện của anh, hơn nữa anh cần sớm làm dự định.” Andrew quay nhìn Lý Dật lộ ra dáng tươi cười. trong dáng tươi cười mang theo vẻ hả hê.

Ngạc nhiên nghe được Andrew nói, Lý Dật cũng sững sờ ngay tại chỗ!

Hần không phải chưa từng nghĩ qua vấn đề này, thế nhưng...cho tới nay cũng không tìm được biện pháp thích hợp.

Hôm nay trải qua sự nhắc nhở của Andrew. hần bỗng nhiên nghĩ, chính Xác cần phải nghĩ biện pháp Xử lý quan hệ giữa những người phụ nữ Xung quanh hần. Điều khác không nói, Lý Dật thế nhưng nhìn ra được, quan hệ giữa Andrew và Anh Hoa không hề hòa hợp chút nào. Mỗi lần Anh Hoa nhìn thấy Andrew, biểu tình đều phát sinh dao động rất nhỏ. Về phần Andrew, tuy rằng mỗi lần nàng cũng không thể hiện tâm tình trên mặt, thế nhưng lời nói chua chua cũng đủ nhìn thấy rất nhiều vấn đề.

“Annie, có phải em nghĩ ra được biện pháp giải quyết?” Lý Dật có chút Xấu hổ hỏi thăm.

Lý Dật hỏi tới thật ra vượt ngoài sự dự liệu của Andrew, tựa hồ nàng thật không ngờ da mặt của Lý Dật lại dày đến như vậy. nàng không biết chính là. kiếp trước Lý Dật đối với chuyện cảm tình chuyên nhất gì đó, hay chế độ một vợ một chồng ra sao cũng không có chút ấn tượng, cũng trực tiếp dẫn đến thái độ đối đãi cảm tình trong kiếp này hướng tới việc chỉ cần hần thích, thì cứ đi yêu thương! Tuyệt đối không thể để cho người đàn bà hần yêu phải chịu thương tổn!

“Anh yêu, lần này trong cuộc chính biến ủy ban mafia, anh biểu hiện ra trí tuệ khiến cho em thập phần khiếp sợ. em nghĩ vấn đề đơn giản như vậy, anh hẳn có thể nghĩ ra biện pháp giải quyết.” AndreW tức giận trừng mắt nhìn Lý Dật: “Mặt khác. anh yêu à, anh không cảm thấy anh hỏi em biện pháp gì giải quyết, là có chút vô sĩ sao?”

Vô sĩ?

Nghe hai chữ này, Lý Dật đầu tiên là ngẩn ra, sau đó không khỏi nhớ tới lúc đàm phán với lão đầu Edward, Edward từng nói với hắn, AndreW phải rơi vào cảnh làm tình nhân cả đời cho hắn.

Trong đầu toát ra hai chữ tình nhân, lại nhìn tư thái một cô gái nhỏ giận dỗi của Andrew, Lý Dật phải thấy mình may mắn, có thể có được cô gái như AndreW yêu hắn là may mắn nhất của hắn, AndreW rõ ràng biết hắn còn có mấy người đàn bà khác. lại bằng lòng buông tha tất cả đến bên cạnh hắn, AndreW đã làm sẵn tâm lý chuẩn bị tất cả. Đương nhiên có sự chuẩn bị là một chuyện, ghen lại là một chuyện khác!

Dù sao, thế giới này không có người phụ nữ nào mà không ăn giấm chua...

“Annie, sau này em không dự định làm gì cả, cứ đi theo bên người anh như vậy sao?” Có thể nghĩ chuyện này không thích hợp nói Lý Dật rất nhanh dời đi trọng tâm câu chuyện.

AndreW làm như lẽ đương nhiên là vậy. gật đầu: “Đương nhiên là như thế, lẽ nào anh còn muốn em giúp anh quản lý chuyện làm ăn sao? Anh yêu à. em khuyên anh không nên có ý nghĩ như vậy, đó là chuyện không có khả năng, hơn nữa nếu để cha em biết ngay cả chuyện của gia tộc em còn không chịu làm, lại chạy đến làm việc cho anh, chỉ sợ ông ấy sẽ tức điên.”

Nghe lời nói như vui đùa của AndreW, Lý Dật cũng hiểu được nguyên nhân thực sự cũng không phải là như vậy. Luận năng lực, AndreW so với Lưu Tư Cầm dù dừng nghiệp bằng hai bàn tay trắng còn Xuất sắc hơn. Andrew nếu quản lý Toàn Cầu Ảnh Nghiệp cũng không cần cất lực như Lưu Tư Cầm ngược lại sẽ thập phần dễ dàng.

Thế nhưng...Lý Dật cũng rất rõ ràng, làm như vậy tuyệt đối là không được, AndreW thật vất vả mới buông Xuống được gánh nặng để tìm cuộc sống tự do nhẹ nhàng. Lý Dật cũng không muốn làm cho nàng tăng thêm gánh nặng.

Còn nữa, mặc dù năng lực của Lưu Tư Cầm có khiếm khuyết một chút, thế nhưng bản thân nàng cũng đủ ý chí chiến đấu, hơn nữa vì Lý Dật mà dốc sức làm việc. nếu Lý Dật giao lại Toàn Cầu Ảnh Nghiệp cho Andrew. không thể nghi ngờ sẽ làm tổn thương tình cảm của Lưu Tư Cầm

Trọng yếu hơn là, Lý Dật hiểu được lời của Andrew là muốn theo hắn cùng về nước!

Hôm nay, chuyện tình tại nước Mỹ trên cơ bản đã chấm dứt, cừu hận tại quốc nội còn đang chờ hắn đi rửa nhục. đến lúc đó bên người hắn đích Xác còn cần một quân sư, mà Andrew là người thích hợp nhất để chọn lựa.

Mất thấy Lý Dật không nói lời nào, Andrew bỗng nhiên thở dài, sau đó trực tiếp đi tới bên cạnh Lý Dật, nghiêm mặt nói: “Anh yêu, anh đã hoàn mỹ giải quyết mâu thuẫn giữa Jeffrey và Lưu Tư Cầm, có Jeffrey toàn lực phối hợp, Lưu Tư Cầm có thể khống chế Toàn Cầu Ảnh Nghiệp rất tốt. Về phương diện Sòng bạc, anh tìm người Trung Quốc kia có năng lực không tệ chút nào. Karla đánh giá hắn rất cao. mà thời gian trước hắn quản lý sòng bạc thu nhập không ngừng bay lên. điều này đủ chứng minh sự tuyển chọn của anh là chính Xác. Cho nên em hoàn toàn không cần lãng phí thời gian đi giành vị trí của bọn họ. đúng không?”

“Annie, anh cũng không nghĩ tới muốn em làm việc cho anh.” Lý Dật có chút ngại ngùng cười

Andrew cũng tuyệt không lưu ý. nhưng về mặt quan tâm mà hỏi thăm: “Anh yêu. anh dự định lúc nào trở về?”

Trở về? Ngay người nghe hai chữ này, trái tim vốn đang bình tĩnh của Lý Dật nhện không được chột rung động!

Đã không bao lâu, hắn như chó nhà tang chạy ra khỏi quốc nội, lại phát thệ một ngày nào đó phải giết về nước, để Tiêu Thanh Sơn và Đái Hồ vì những gì bọn hắn đã làm trả giá thảm thối!

Vì mục tiêu này, hẳn ở dưới tình huống không ai giúp đỡ gia nhập Hoa Nhân Bang, cẩn cẩn thận thận bước tới từng bước, giống như đang bước trên những mảnh băng mỏng, cùng đối thủ đánh từng nước cờ. một lần lại một lần đạp lên thây cốt địch nhân mà thượng vị, cho tới bây giờ tại nước Mỹ Sáng tạo một truyền kỳ không ai có thể phục chế!

Báo thù cần thực lực.

Mà hôm nay Lý Dật đã có được thực lực cường đại thuộc về mình! Chính mình có đủ thực lực, ý tứ nghĩa là đã đến lúc trở về!

“Qua một đoạn thời gian nữa.” Sau tình tự dao động ngắn ngủi, biểu tình Lý Dật lại khôi phục bình thường.

Nghe được Lý Dật nói như thế, Andrew lại thở phào nhẹ nhõm: “Nguyên bản em cho rằng chuyện ở Mỹ vừa kết thúc anh sẽ khẩn cấp chạy trở về, em đã vì thế mà lo lắng, nhưng hiện tại Xem ra, anh còn lãnh tỉnh hơn trước đây nhiều.”

“Annie, thoát nhìn em cho rằng anh còn chưa đến lúc trở về, có thể nói cho anh biết vì sao không?” Lý Dật nghe Andrew nói như thế, lập tức có hứng thú, hẳn không tính toán lập tức trở về là vì Phong gia còn chưa chuẩn bị Xong. căn cứ Hắc Dạ trong quốc nội còn chưa thành lập, thời cơ còn chưa thành thực.

Andrew Loufu thở dài nói: “Anh yêu, không thể phủ nhận rằng anh đã sáng tạo ra kỳ tích! Nếu không phải em tận mắt theo dõi anh quật khởi từng ngày ở Hoa Nhân bang. em tuyệt đối sẽ không tin tất cả chuyện này lại là sự thật! Phải nói là không dám tưởng tượng mới đúng!”

“Có thể nói, hiện giờ ở trong thế giới ngầm nước Mỹ, anh đã hoàn toàn nổi danh. Em nghĩ hẳn là sẽ không người nào ngu xuẩn đi tìm anh gây phiền phức! Thậm chí, lấy thực lực mà anh biểu hiện ra ở trong cuộc chính biến ủy ban mafia lần này, cùng thân phận chủ tịch danh dự của ủy ban mafia, anh đã có khả năng kêu gọi được một cỗ lực lượng mạnh mẽ rồi! Về phương diện thương trường, bây giờ anh vẫn là đại cổ đông lớn nhất của Toàn Cầu Ảnh Nghiệp, nói tới danh và phận cũng đều vô cùng hiển hách. Về phương diện bối cảnh, hiện giờ trong Xã hội thượng lưu nước Mỹ, mọi người đã biết quan hệ của hai chúng ta, mấy lão cáo già tại chính giới cũng biết anh có quan hệ cùng gia tộc Heyde Gus, lực lượng chống lưng cho anh rất nhiều người đều không theo kịp. Thậm chí, em trân trọng thông báo cho anh biết, nếu như anh nguyện ý, chỉ trong vòng ba năm anh sẽ có thể trở thành nghị sĩ tại nghị viện nước Mỹ!” AndreW Loufu bỗng nhiên trầm giọng nói tiếp: “Nhưng anh yêu, anh cần phải rõ ràng, mọi thứ anh có được đều chỉ là ở phạm vi nước Mỹ mà thôi!”

Ở nước Mỹ ! Ba chữ này làm cho nội tâm của Lý Dật run lên.

“Anh yêu, nếu....Nếu ở Đại Lục mà anh có được thực lực cường hãn như ở nước Mỹ, vậy thì em dám khẳng định, đối thủ của anh sẽ chết rất thê thảm!” Andrew Loufu sắc mặt hơi phức tạp, nói tiếp: “Tuy nhiên trên thế giới này lại không có nếu như. mặc dù tại nước Mỹ anh có lực lượng cường đại, thế nhưng căn cơ ở Đại Lục quá mỏng. Mà địch nhân của anh, Đái gia nhiều năm qua đã khống chế cả giới giang hồ hắc đạo phía Nam Trung Quốc, anh muốn vật ngã bọn chúng cũng không phải dễ dàng.”

“Em nghĩ rằng, anh nên làm như thế nào bây giờ?” Mặc dù trong lòng Lý Dật đã chuẩn bị một kế hoạch trả thù, nhưng hẳn muốn nghe AndreW Loufu phân tích, bởi nói riêng về phương diện trí tuệ, hẳn tự nhận không thể bằng được AndreW Loufu.

Nghe Lý Dật hỏi, trong đôi con ngươi màu Xanh lam của AndreW lóe lên quang mang cơ trí: “Đầu tiên. anh phải có được sức ảnh hưởng thật lớn. đây là việc nhất định, bởi nó chính là tấm bùa hộ mệnh cho anh! Chỉ khi nào anh có sức ảnh hưởng cường đại, địch nhân mới không dám ngang nhiên Xuống tay với anh! Còn về phần ám đấu, em nghĩ trong tay anh đã có lực lượng Hắc Dạ, không cần phải e ngại điểm này.”

“Nói đến lực ảnh hưởng, thậm phần là quan trọng nhất, hơn nữa thân phận còn phải trong sạch.” AndreW Loufu tiếp tục phân tích: “Hiện giờ anh là cổ đông lớn nhất của Toàn Cầu Ảnh Nghiệp, có thể coi là ông trùm trong làng giải trí Hollywood. Ở Trung Quốc, lực ảnh hưởng của Hollywood cũng không phải nhỏ, thế nhưng vẫn chưa đủ. anh cần phải làm thêm vài chuyện nữa, để gia tăng lực ảnh hưởng của anh tại quốc nội. Tỉ dụ như, anh tiến hành thu mua một số công ty điện ảnh ở quốc nội, đẩy cao ngành công nghiệp giải trí. Nếu anh làm như vậy, em nghĩ chính phủ Trung Quốc sẽ phi thường ủng hộ anh, hơn nữa chỉ trong thời gian ngắn anh cũng trở thành doanh nhân tại quốc nội.”

“Hoặc là. anh Xây dựng một tổ chức từ thiện, sau đó tiến hành ủng hộ cho những vùng quê nghèo khó tại nội địa Trung Quốc. làm như vậy anh chẳng những nổi tiếng rất nhanh, mà hơn nữa còn bán nhân tình cho chính phủ Trung Quốc. Thậm chí...là Xuất vốn ra đầu tư vào nền công nghiệp nào đó, lấy thân phận Hoa kiều, anh đi đầu tư nguồn vốn sản Xuất. vô luận khu vực quốc gia nào ở Châu Á. đều sẽ cực kì hoan nghênh.”

Nói đến đây, bỗng nhiên AndreW Loufu dừng lại, phức tạp liếc mắt nhìn Lý Dật một cái: “Anh yêu, em biết ở quốc nội anh có quan hệ bí mật với người kế nghiệp của Yến gia. Nhưng là...em vẫn phải nhắc nhở anh, anh yêu, hãy nắm giữ vận mệnh ở trong tay mình, mà không phải là ở trong tay người khác.”

Nghe AndreW Loufu nói ra những lời này, Lý Dật khẽ mỉm cười. tuy rằng đã buông tha gánh nặng trên hai vai. nhưng trình độ thông minh của nàng vẫn là trứ danh như trước!

“Annie, điểm này anh hiểu rất rõ. Trên thực tế, từ ngày anh phải chạy trốn chết ra khỏi quốc nội, anh đã thấu hiểu được cái đạo lý này.” Lý Dật ngữ khí có chút âm đạm “Anh và Yến Nam Thiên đạt thành hiệp thương là vì có chung ý đồ. Hơn nữa thập phần quen thuộc. có thể tính là một người bạn tri kỷ. Nhưng cả anh và hần đều phi thường rõ ràng, chúng ta đạt thành hiệp thương không phải bởi vì chơi thân, mà nguyên nhân chính là tính toán trên phương diện, thu được bao nhiêu lợi ích từ phía đối phương.” Lý Dật mỉm cười khan.

“Nga?” Nghe Lý Dật nói vậy, AndreW Loufu cũng minh bạch ra rồi, nàng có chút chờ mong hỏi: “Anh yêu, thoát nhìn anh phi thường tự tin, chẳng lẽ anh vẫn còn quân bài chưa lật hay sao?”

“Annie, anh biết, vô luận em hay là địch nhân đều cho rằng, lực lượng mạnh nhất của anh là ở nước Mỹ. Khi trở về Đại Lục. lấy hoàn cảnh tại quốc nội tuyệt đối sẽ không để yên cho anh làm xằng làm bậy! Hơn nữa. nếu không có được sự ủng hộ từ chính giới, chuyện tình báo thù là không thể nào hoàn thành!”

Nói đến đây, Lý Dật khẽ mỉm cười. trong nụ cười của hần mang theo một cổ hận ý vô pháp hủy diệt: “Không phải bọn chúng nghĩ rằng, về phương diện chính giới ta sẽ không thể tạo ra mạng lưới quan hệ hay sao? Được lắm, trước tiên ta sẽ thưởng cho bọn chúng một cú tát vang dội! Sau đó....từng bước....từng bước...tiến hành kế hoạch báo thù....làm cho bọn chúng muốn sống cũng không được. muốn chết cũng không Xong!”

399. Chương 349: Số Mệnh.

Lý Dật ngồi ở trong ô tô ngắm nhìn phong cảnh bên ngoài cửa sổ. Trong đầu không khỏi hiện ra hình ảnh của Lưu Vi. một năm trước ở Phượng Hoàng dạ tổng hội. Ngày nào đó. Lưu Vi cùng Tiêu Huỳnh Huỳnh đến Phượng Hoàng dạ tổng hội chơi bi-a, vừa khéo đụng phải Lý Dật.

Do lúc trước nàng và Lý Dật ngẫu nhiên quen nhau trên đường, Lý Dật trợ giúp nàng đuổi đám lưu manh đi. Từ lần đó, Lý Dật đã lưu lại ấn tượng sâu sắc trong lòng nàng, khi gặp Lý Dật thêm một lần nữa, nàng có vẻ thập phần hưng phấn, chủ động hướng Lý Dật nói chuyện.

Tất cả những chuyện này rơi vào trong mắt của Tiêu Huỳnh Huỳnh, mà lúc ấy Tiêu Huỳnh Huỳnh đang coi Lý Dật là một tên mặt hạng, đối với Lưu Vi có mưu đồ quấy rối. Vì thế muốn thông qua phương thức đánh bi-a. ép buộc Lý Dật cách Xa Lưu Vi ra một chút, kết quả trộm gà không được còn bị mất nắm gạo. Chẳng những không sửa lưng được Lý Dật, mà Tiêu Huỳnh Huỳnh còn bị Lý Dật vũ nhục, một cơ đi hết bàn. Từ đó Tiêu Huỳnh Huỳnh và Lý Dật càng nảy sinh mâu thuẫn nhiều hơn, thế nhưng Lý Dật vẫn đáp ứng lời mời sinh nhật của Lưu Vi, hơn nữa còn đứng hẹn phỏ ước.

Đồng dạng cũng ngày đó, Lý Dật vì ra tay trợ giúp Tiêu Huỳnh Huỳnh, mà chọc phải Ngô thiếu. thủ hạ chó săn của Yến Nam Thiên, kết quả Tiêu Cường phải ra mặt. Thân là anh trai của Tiêu Huỳnh Huỳnh, tuy rằng Tiêu Cường không có ưa kẻ nào khi dễ em gái mình, nhưng vì lo lắng cho đại cục, hần chẳng những không cảm ơn Lý Dật, ngược lại Tiêu Cường đem Lý Dật ra làm sơn dương thế tội, để cho cái gã Ngô thiếu ăn chơi trác táng kia được người

“Không cho phép t^{ổn} thương đại ca ca!”

Sau khi Tiêu Cường làm ra quyết định, Lưu Vi nắm chặt phần quyền, đứng ở trước người Lý Dật tựa như gà mẹ che chở cho gà con, trừng mắt nhìn chăm chăm vào Ngô thiếu.

Nhớ lúc ấy, bộ dạng của tiểu nha đầu như muốn liều mạng, Lý Dật không khỏi lộ ra nụ cười chua Xót.

Đi vào thế giới này đã hơn một năm qua. Lý Dật cũng hoàn toàn thích ứng với cuộc Sống, hơn nữa còn thích ứng cả với con người hiện tại.

Nhưng...hắn không thể phủ nhận. Lưu Vi chính là một người mấu chốt đã thay đổi quỹ tích vận mệnh của hắn ở trong cái thế giới này.

Nếu như không có ngày đó, Lý Dật sẽ không đắc tội Ngô thiếu, sẽ không phát sinh mâu thuẫn với Tiêu Cường, cũng sẽ không quen biết với Chiến Thần Trịnh Thiết Quân, lại càng không có duyên tương ngộ ông trùm đất Thượng Hải, Tiêu Thanh Sơn. Cuộc đời thoáng qua như một giấc mộng có nhiều sắc màu, chỉ trong một đêm, cuộc đời Lý Dật thay đổi bất ngờ. cuối cùng mà thành một gã thủ hạ dưới trướng Trịnh Thiết Quân.

Mà thắng cho đến về sau. Lý Dật mới biết được tất cả những chuyện này đều là do Tiêu Thanh Sơn an bài. Bởi vì lần đầu tiên Tiêu Thanh Sơn chứng kiến Lý Dật, thấy hắn cực kỳ giống người vợ trước kia nên đã hoài nghi thân phận của Lý Dật. Sau khi phái thuộc hạ điều tra, cuối cùng Xác định Lý Dật chính là đứa con rơi của mình, vì vậy đem Lý Dật an bài ở bên cạnh Trịnh Thiết Quân. vừa để Trịnh Thiết Quân truyền thụ kinh nghiệm cho Lý Dật.

Thời gian Lý Dật đi theo Trịnh Thiết Quân cũng không dài, ngược lại thập phần ngắn ngủi. Trong đoạn thời gian này, có một lần Trịnh Thiết Quân rời khỏi Vĩnh Hòa hội sở, Lý Dật được phép thay mặt Trịnh Thiết Quân trông nom hội sở. kết quả bị Chó Diên Kiêu Thất Chỉ dẫn người tới đá tràng!

Khi Chó Diên Kiêu Thất Chỉ bật súng ra chĩa vào đầu Lý Dật. muốn uy hiếp Lý Dật phải quỳ Xuống Xin lỗi. . .Thì bỗng dưng Tiêu Thanh Sơn Xuất hiện!

Hắn lấy tư thế cường ngạnh, bắt Kiêu Thất Chỉ phải quỳ Xuống đất. hơn nữa còn muối mặt chui qua háng Lý Dật.

Ngày hôm sau, tên tuổi Lý Dật cũng vang vọng khắp cả giới hắc đạo phương Nam! Đồng dạng, ngày hôm đó Lý Dật cũng biết được quan hệ giữa mình và Tiêu Thanh Sơn. . .

Từ đó trở về sau, Tiêu Thanh Sơn bắt đầu quang minh chính đại bồi dưỡng Lý Dật, sự ưu ái dành cho hắn thậm chí còn nhiều hơn cả Tiêu Cường. làm cho mọi người sản sinh ra một loại ảo giác: “Lý Dật sẽ thay thế Tiêu Cường, trở thành người nối nghiệp của Tiêu Thanh Sơn!”

Có lẽ...nếu không phải Lưu Vi rơi vào bẫy của Đái Nhạc. thiếu chút nữa bị cưỡng hiếp. Thì Lý Dật đã trở thành người nối nghiệp của Tiêu Thanh Sơn rồi. Nhưng trên đời này không có nếu như, khi Lý Dật biết chuyện đã nổi Xung lên. giết chết cháu trai của Đái Hồ, chứng môn nhân Mạnh Hồ Bang. Cho nên liền bị hai người Đái Hồ và Tiêu Thanh Sơn liên thủ truy Sát...

Hồi tưởng lại từng mẫu chuyện Xưa, Lý Dật không thể không thừa nhận, theo ý nào đó mà nói, thì Lưu Vi chính là nhân vật mấu chốt khiến cho quỹ tích vận mệnh của hắn thay đổi.

Một năm trước, Tiêu Cường đem hắn ra làm sơn dương thế tội, Tiêu Thanh Sơn đồng dạng cũng thuyết phục Trịnh Thiết Quân, lựa chọn lấy oán trả ơn. Một năm sau, Tiêu Cường chôn vùi dưới lòng đất đã Xanh cỏ đỏ ngực. còn mối quan hệ giữa hắn và Tiêu Thanh Sơn cũng từ cha con biến thành địch nhân. Đúng vậy, là địch nhân không đội trời chung.

Một năm trước. Lý Dật là nhân vật ở dưới tầng chót của Xã hội, không tiền. Không quyền, không địa vị. Thế nhưng, hiện giờ hắn đã trở thành chủ tịch danh dự của ủy ban mafia n^uỚC Mỹ, long đầu tổng bộ Hoa Nhân bang, ngoài hai thân phận này ra còn có gia tộc Gambino và Heyde Gus chống lưng. thực lực quả thật vô cùng khủng bố. Cuộc sống luôn luôn tràn ngập những điều bất ngờ. Một năm thời gian, Lý Dật đã trải qua rất nhiều chuyện, dường như bánh Xe vận mệnh liên tục đảo lộn không bao giờ ngừng quay.

Trong đầu hồi tưởng lại những chuyện đã trải qua, về mặt Lý Dật vẫn bình tĩnh, đối với hắn hôm nay mà nói, hắn ít khi đem cảm xúc biểu lộ ra bên ngoài. Anh Hoa đang lái Xe, Xuyên thấu qua kính phản quang trông thấy về mặt đang trầm ngâm của Lý Dật, thì cũng biết ý không có lên tiếng quấy rầy. Nàng im lặng điều khiển vô lăng, đồng thời cảnh giác nhìn chung quanh.

Đối với chuyện tình Andrew Loufu rời khỏi gia tộc Gambino, đi theo Lý Dật, Anh Hoa cũng rất bất ngờ. Đúng như suy đoán của Lý Dật, Anh Hoa cũng không thích Andrew cho lắm, bởi vì nàng đã từng tận mắt chứng kiến Lý Dật vì Andrew mà phải hao tổn tinh thần.

Ngày nào đó, ở trang viên gia tộc Gambino, thậm chí nàng còn chứng kiến Lý Dật và Andrew Loufu ôm ấp một phen, cả người nàng trở nên cứng nhắc, sắc mặt trắng bệch như tờ.

Tuy rằng từ rất lâu rồi, nàng đã biết rõ địa vị của Andrew Loufu ở trong lòng Lý Dật, thế nhưng không hiểu tại sao, nội tâm của nàng đối với Andrew Loufu luôn luôn bài xích.

Đây là một loại cảm giác bài xích, không thể nào lý giải nổi.

Lúc trước, khi ở khách sạn, nàng nhìn thấy Andrew Loufu thì trong lòng hơi ngạc nhiên, nhưng nàng lại không có biểu lộ ra mặt, nàng càng không định chất vấn Lý Dật. Bởi vì...Anh Hoa rõ ràng...việc này không phải mối quan tâm của nàng, điều nàng quan tâm chính là đem toàn bộ mưu đồ gây phiền toái cho Lý Dật bóp chết từ trong trứng nước, nếu không thể làm được như thế, vậy thì địch nhân sẽ bước qua xác của nàng. Chỉ đơn giản như thế mà thôi!

Trong bất chi giác màn đêm đã buông Xuống. những cột đèn điện ven hai bên đường tỏa ra quang mang rực rỡ, chiếu Sáng bốn phía chung quanh. Từng chiếc Xe ô tô nối tiếp nhau chạy như thoi đưa, từ trên cao nhìn Xuống lại giống như một con thiết ngô công đang bò trên mặt đường.

Những tòa nhà cao chọc trời san sát hai bên đường cũng bừng lên ánh đèn neon, chen chúc nhau ở cùng một chỗ, hình thành nên cảnh đêm mỹ diệu tại thành phố New York.

Tám giờ tối, Anh Hoa lái Xe tới trước cửa biệt thự của Lưu Tư Cầm, Ngoài cửa biệt thự, đám bảo tiêu phụ trách an toàn cho Lưu Tư Cầm, sau khi chứng kiến là Xe hơi của Lý Dật. thì cũng không có Xuất hiện.

Nguyên bản, Lý Dật an bài thành viên của Hắc Dạ, bảo hộ cho đám người Lưu Tư Cầm Bắt quá sau khi chính biện ủy ban mafia kết thúc, thành viên Hắc Dạ được lệnh triệt thoái. Còn Lý Dật lại chọn ở trong Hoa Nhân bang ra bốn người tinh anh, đảm nhiệm an toàn của đám người Lưu Tư Cầm

Bên ngoài biệt thự điện đóm Sáng chum, khi Lý Dật đến, thì bốn người Lưu Tư Cầm Lưu Vi. Anh Tử, Lan di đang bận việc ở trong sân. Nghe được tiếng còi Xe hơi, Lưu Vi một thân mặc váy trắng liền ngẩng đầu nhìn lên, về mặt hưng phấn kêu: “A! Đại ca ca đến đây!”

Nói Xong tiểu nha đầu vội vàng chạy ra phía ngoài cổng, thậm chí ngay cả mồ hôi trên trán còn chưa kịp lau đi. Dưới ánh đèn, Lưu Vi giống như một tiểu thiên Sứ đang hân hoan.

Mỗi khi Lý Dật đến, Lưu Tư Cầm mơ hồ cũng có chút kích động, nàng phi thường rõ ràng đoạn thời gian trước Lý Dật đã làm cái gì. Trong khoảng thời gian này, mỗi ngày Lưu Tư Cầm đều lo lắng đến an nguy của Lý Dật. tuy nhiên nàng cố gắng kiềm chế nội tâm, không gọi điện thoại hỏi thăm Lý Dật, thẳng cho đến bây giờ thì nàng mới yên lòng.

So ra mà nói, thì cảm xúc dao động của Anh Tử là thấp nhất. Tuy rằng trước kia. thân ảnh Lý Dật giống như một tòa núi lớn áp chặt ở trong lòng của nàng, hai chữ Thù Huyết mỗi ngày đều hiện ra trong đầu. Nhưng... từ sau khi nhìn thấy Lý Dật, nàng mới biết được tưởng niệm từ trước đến nay, chỉ là một loại ký ức đơn thuần. khi giấc mộng chân chính trở thành sự thật. phản tưởng niệm ở trong lòng kia đột nhiên bay vút lên chín tầng mây.

Đối với Lý Dật, trong nội tâm của Anh Tử đã mất đi cảm xúc tưởng niệm, mà chỉ còn một loại cảm giác quen thuộc mà thôi. Chiếc ô tô tiến vào trong biệt thự thì dừng lại, Lý Dật chậm rãi bước Xuống. Nhìn tiểu nha đầu biểu tình hưng phấn chạy vọt tới. Lý Dật mỉm cười dang rộng hai tay, tùy ý để tiểu nha đầu nhào vào trong lòng hắn.

“Đại ca ca, mọi người đã chuẩn bị Xong hết cả rồi, chỉ còn chờ anh đến là bắt đầu nướng đồ ăn thôi.” Tiểu nha đầu ở trong ngực Lý Dật, làm nũng nói.

Cầm thụ được thân thể mềm mại ở trong lòng, Lý Dật không khỏi sinh ra một tia hoài niệm, hần thuận thế nhắc bổng tiểu nha đầu lên, làm cho tiểu nha đầu kinh hô một tiếng, mà đám người Lưu Tư Cầm thì che miệng cười rộ lên!

“Vi Vi, hôm nay em đã tới sinh nhật lần thứ mười chín, hiện giờ cũng đã trở thành người lớn rồi.”

Lý Dật nói Xong từ trong túi quần móc ra một chiếc hộp màu đỏ, đưa cho Lưu Vi: “Đại ca ca chúc em sinh nhật vui vẻ!”

“Cám ơn đại ca ca!” Tiểu nha đầu hưng phấn tiếp nhận quà tặng trong tay Lý Dật, sau đó cực nhanh hôn lên trên mặt của hắn một cái.

Thấy một màn như vậy, Lưu Tư Cầm vẫn tươi cười bình thường, bởi vì nàng phi thường rõ ràng. tình cảm giữa hai người Lưu Vi và Lý Dật chỉ đơn giản là tình cảm anh em mà thôi.

So sánh cùng bữa tiệc sinh nhật năm ngoái ở quốc nội, thì hôm nay đơn giản hơn rất nhiều. chẳng những không mời khách nhân, mà hơn nữa đồ ăn thức uống cũng rất sơ sài. Chỉ có một vài món nướng, thêm hai chai rượu nho, một chai Champagne...

Lý Dật đến làm cho bầu không khí trở nên náo nhiệt, tiểu nha đầu hưng phấn kéo Lý Dật đi tới bên cạnh bàn thịt nướng, nói: “Đại ca ca, em luôn luôn hoài niệm đến quán thịt nướng ở khu phố chợ đêm tại Thượng Hải, anh có biết nướng thịt ngon như vậy hay không?”

Khi hỏi chuyện, Về mặt tiểu nha đầu chờ mong nhìn nhìn Lý Dật, một bộ con mèo nhỏ tham lam.

Nghe tiểu nha đầu nói như vậy, Lý Dật cũng đang dần dần tưởng nhớ lại cảnh tượng ngày đó mình và tiểu nha đầu đi chơi. Hôm đó, hai người đi chơi ở rất nhiều nơi, buổi tối lại đưa tiểu nha đầu đến khu phố chợ đêm ăn thịt nướng, kết quả gặp đám lưu manh gây sự, Lý Dật chẳng thèm đếm xỉa tới bọn chúng, mà gọi điện kêu Trịnh Dũng Cương kéo người đến giải quyết.

“Đâu, thằng chó nào, dám động tới huynh đệ của Trịnh Dũng Cương ta?” Nhớ lại câu nói hống hách của Trịnh Dũng Cương ngày đó, Lý Dật không khỏi tự nhủ với bản thân: “Chẳng biết Trịnh Dũng Cương như thế nào rồi, có khỏe hay không?”

Mặc dù trong đầu đang nhớ lại chuyện cũ, thế nhưng Lý Dật cũng không bỏ mặc tiểu nha đầu. mà bẹo chiếc mũi nhỏ nhắn Xinh Xinh kia một cái, mỉm cười nói: “Vi Vi, anh không phải là chuyên gia nướng thịt, cho nên không dám cam đoan có ngon hay không, bất quá anh sẽ cố gắng hết sức.”

“Hi hi! Em biết, nếu đại ca ca nguyện ý nướng thịt, nhất định là có thể so Sánh với ông chủ ở quán thịt nướng kia.” Tiểu nha đầu đối với Lý Dật tràn ngập tin tưởng. Khiến cho hai người Lưu Tư Cầm và dì Lan phải dở khóc dở cười.

Hai chị em Anh Hoa cùng Anh Tử cũng lộ vẻ tươi cười, tuy rằng nụ cười trên gương mặt Anh Hoa nhìn thực lạnh nhạt, nhưng nếu so với ngày trước thì biến hóa của nàng không phải là đã thay đổi quá lớn rồi sao?

Mặc dù tiểu nha đầu tràn ngập tin tưởng đối với Lý Dật, thế nhưng khi hần nướng thịt Xong, tiêu chuẩn hương vị cũng không quá mức hoàn hảo. Thậm chí số thịt nướng ra cũng chỉ là có thể nuốt trôi được mà thôi....

Điều này cũng không có gì quái lạ. nếu bảo Lý Dật đi ám sát một người, phỏng chừng hắn sẽ hoàn thành nhiệm vụ Xuất sắc hơn bất luận kẻ nào. Nhưng bây giờ kêu hần nướng thịt ngon lành, thì quả thật là đã làm khó hần rồi.

Không chỉ riêng Lý Dật. mà Anh Hoa hiển nhiên cũng không biết nướng thịt, và cả Lưu Tư Cầm luôn luôn đem tinh lực đặt ở trên công việc cũng vậy!

Nhưng loại không khí thoải mái này làm cho tâm tình của mọi người thập phần khoái trá. tịt ngay cả lạnh lùng như Anh Hoa cũng không có ngoại lệ. Cả bữa cơm thịnh soạn nàng khẽ mỉm cười ánh mắt như về phía Anh Tử tràn đầy vẻ ôn nhu.

Đến mười giờ tối, Lý Dật và tất cả mọi người đều lấp đầy bụng. Tiểu nha đầu Lưu Vi vì uống rượu nho, nên khuôn mặt đỏ rực, đôi con ngươi tròn xoe thanh thuần toát ra ánh mắt mê ly.

“Vi Vi. Tiêu tiểu thư điện thoại.” Vốn dĩ Lan đang thu dọn mọi thứ vào trong phòng bếp, bỗng dưng thấy nàng đi ra cầm máy điện thoại đưa cho Lưu Vi.

Tiểu thư?

Nghe được dì Lan nói, trong lòng Lý Dật chợt động, hẳn biết Tiêu tiểu thư trong miệng dì Lan không phải ai khác, mà chính là con gái của Tiêu Thanh Sơn, Tiêu Huỳnh Huỳnh!

“Cảm ơn bạn, Huỳnh Huỳnh.” Tiểu nha đầu tiếp nhận điện thoại trong tay dì Lan, nàng tươi cười cảm ơn Tiêu Huỳnh Huỳnh ở đầu dây bên kia. Hẳn nhiên, Tiêu Huỳnh Huỳnh gọi điện thoại là muốn chúc tiểu nha đầu sinh nhật vui vẻ.

Khi tiểu nha đầu hân hoan nói Chuyện điện thoại, thì Lưu Tư Cầm cùng với Anh Hoa cùng giúp đỡ dì Lan thu dọn bát đĩa. Ngay khi mọi người Còn đang dọn dẹp, bỗng dưng tiểu nha đầu đi tới bên Cạnh Lý Dật, hung hăng nói: “Huỳnh Huỳnh ah! Đại ca ca, đang ở bên Cạnh mình. bạn Có muốn nói Chuyện với anh ấy không?”

Tiểu nha đầu vừa dứt lời, Lý Dật không khỏi ngẩn ra.

Đầu dây bên kia điện thoại, Tiêu Huỳnh Huỳnh nghe thấy Lưu Vi nhắc tới ba chữ “đại ca ca”, sắc mặt cũng biến đổi!

Nét tươi cười trong nháy mắt tiêu thất trên gương mặt của Tiêu Huỳnh Huỳnh, biểu tình của nàng trở nên phức tạp. giống như thống khổ. lại giống như đang bàng hoàng....

“Đại ca ca, Huỳnh Huỳnh điện thoại nè. anh nói chuyện với nàng vài câu đi.” Tiểu nha đầu không biết sự tình Lý Dật giết chết Tiêu Cường, cũng không biết sau khi cứu mình. Lý Dật đã phải trở mặt cùng Tiêu Thanh Sơn, nàng theo bản năng tưởng rằng mối quan hệ của hai người vẫn còn giống như ngày trước.

Nhìn bộ dạng khờ dại của tiểu nha đầu, Lý Dật hơi chần Chừ một chút. nhưng cuối cùng vẫn tiếp nhận máy điện thoại. Bởi nếu không nhận điện thoại, tiểu nha đầu sẽ hiểu kỳ hởi hạn, Coi như chính mình không chịu nói rõ nguyên nhân, thì Tiêu Huỳnh Huỳnh cũng sẽ kể cho tiểu nha đầu tổ tường mọi chuyện.

Đây là sự tình Lý Dật không muốn nhìn qua, hẳn vẫn Cầm thấy tiểu nha đầu còn đơn thuần như vậy, hẳn là phải hưởng thụ cuộc sống mơ mộng mới đúng, không nên cuốn vào bên trong trường âm mưu cùng ân oán cá nhân này.

“Lý Dật?” Đầu bên kia điện thoại, Tiêu Huỳnh Huỳnh Có Chút bàng hoàng, nàng theo bản năng kêu tên Lý Dật.

Nghe được thanh âm của Tiêu Huỳnh Huỳnh, nhưng cảm giác thấy tiểu nha đầu Lưu Vi luôn dừng ánh mắt ở trên người mình, Lý Dật đành phải bảo trì nụ cười, đồng thời nhẹ nhàng “ừm” một tiếng.

“Cường Ca là do anh giết đúng không?” Đầu bên kia điện thoại, Tiêu Huỳnh Huỳnh nhớ ra chuyện gì đó, sắc mặt trở nên tái nhợt, trong giọng nói mang theo một tia quyết liệt.

Câu hỏi này của Tiêu Huỳnh Huỳnh, khiến cho Lý Dật sững sờ ngay tại chỗ!

Lý Dật có thể nghe ra trong giọng nói của Tiêu Huỳnh Huỳnh kèm theo hương vị thống khổ. hẳn biết giờ khắc này nhất định là nàng rất thống khổ. Nhưng hẳn lại rõ ràng....có một số việc không thể thay đổi được.

“Phải.” Lý Dật khẽ thỞ dài nói.

“Vì cái gì?” Đầu bên kia điện thoại, Tiêu Huỳnh Huỳnh khóc, nước mắt không tự chủ được theo trong vành mắt chảy ra. thanh âm của nàng mang theo cảm giáC tê tâm liệt phế: “Không phải là anh đã Chạy thoát rồi sao? Vì Cái gì lại còn giết hẳn đây? Vì cái gì? Làm sao anh Có thể nhẫn tâm như vậy chứ?”

Lúc này, Lý Dật chọn lựa im lặng, trên mặt của hắn vẫn lộ ra nụ cười bình thường, Chẳng qua nụ cười này nhìn trông thực chưa Xót.

Có lẽ,đổi thành một người khác hỏi Lý Dật câu này. Lý Dật sẽ kích động. Nhưng đối diện với Tiêu Huỳnh Huỳnh, Lý Dật không thể kích động nổi, ngược lại trong lòng hắn còn sản sinh ra một tia áy náy! Ngày nào đó. Tiêu Huỳnh Huỳnh vì muốn hắn có thể thuận lợi chạy trốn, đã không tiếc thân mình làm con tin cho hắn! Nếu như không có Tiêu Huỳnh Huỳnh, Lý Dật cũng khó thoát khỏi bàn tay của đám người Sở Mâu!

“Anh nói đi? Vì sao anh lại không lên tiếng?” Đầu bên kia điện thoại. khuôn mặt Xinh đẹp mê người của Tiêu Huỳnh Huỳnh nhiễm ướt nước mắt, vẻ mặt của nàng thoát nhìn giống như đang cựC kì thống khổ.

Tiêu Huỳnh Huỳnh nói. làm cho chân mày Lý Dật không khỏi nhíu lại, theo sau mỉm cười nhìn tiểu nha đầu, rồi nhẹ nhàng duỗi tay hướng trên Cổ của tiểu nha đầu vỗ một cái. Chỉ nghe “bốp” một tiếng, tức thì tiểu nha đầu Lưu Vi ngã vào trong ngực của hắn.

Lý Dật vẫy tay gọi Lưu Tư Cầm, ra hiệu nàng trông nom tiểu nha đầu, sau đó nhanh chân bước ra phía Xa Xa, trầm giọng nói: “Tiêu Huỳnh Huỳnh, tôi biết cô Cầm thấy rất khó chịu, nhưng tôi cũng không còn cách lựa chọn nào khác. Nếu lúc đó tôi không giết Tiêu Cường, thì người phải chết sẽ chính là tôi!”

Lúc này, đầu bên kia điện thoại, Tiêu Huỳnh Huỳnh rơi vào trầm mặc, tựa hồ trong một năm qua tính tình của nàng đã chứng Chọc hơn rất nhiều.

Trầm mặc một lúc lâu sau, nàng hỏi một cái vấn đề đáng quan tâm nhất: “Anh sẽ quay về tìm cha của tôi báo thù chứ?”

“Sẽ!” Lý Dật rành mạch phun ra một chữ, theo sau không đợi Tiêu Huỳnh Huỳnh kịp nói thêm cái gì, trực tiếp cúp điện thoại.

Dưới ánh đèn neon sáng chói, vẻ mặt của hắn lãnh tĩnh dị thường.....

400. Chương 350: Chỉ Mong Sống Chung Suốt Đời

Nửa năm sau.....

Những chuỗi ngày mùa thu dịu hui qua đi, thì mùa đông lạnh lẽo buông xuống, rét lạnh thấu xương, từng hạt mưa Đông rả rích tán lác ở trên khắp phố phường Los Angeles, làm cho bầu không khí trở lên âm lạnh hơn một chút.

Los Angeles là điển hình của khí hậu Địa Trung Hải, mùa hè nóng bức khô ráo, mùa đông ẩm thấp nhiều mưa.

Đối với mỗi người dân sống ở thành phố Los Angeles mà nói, thì cơn mưa Đông làm cho mọi người như đầu nhất, mưa khiến cho người ta nảy sinh một loại cảm giác lạnh lẽo, mà sắc trời u ám càng làm cho tâm tình chơ vơ nặng nề nhất.

Bất quá, cơn mưa mùa đông cũng báo hiệu cho một ngày lễ hội quan trọng sắp đến gần. Đó chính là ngày lễ giáng sinh, mặc dù thời tiết băng giá,nhưng không thể dập tắt được lòng nhiệt tình của người dân trong thành phố Los Angeles.

Là thành phố lớn thứ hai trên thế giới, ngay khi vừa mới đến lễ giáng sinh, khắp nơi trong thành phố Los Angeles đều phi thường náo nhiệt, vô luận người giàu hay người nghèo cũng đều nghỉ phép, mượn cơ hội này nghỉ ngơi mà không nói, mà còn được hưởng thụ những ngày vui vẻ.

Tại khu phố Tàu, những người Hoa kiều đã hoàn toàn thích ứng với cuộc sống tha hương,cũng tiếp nhận lối văn hóa phương Tây rồi, nên ngày lễ giáng sinh ở trong lòng bọn họ cũng tương tự như ngày tết âm lịch vậy.

Lễ giáng sinh, ngày hội mà người dân phương Tây coi trọng nhất cũng làm cho khu phố Tàu trở nên phi thường náo nhiệt, mặc dù thời tiết lạnh lẽo, nhưng bên ngoài đường vẫn có nhiều du khách, người muốn thăm quan, người muốn vui chơi, cũng có người muốn hưởng thụ cái bầu không khí sôi nổi này.

Đây là lễ giáng sinh đầu tiên của Lý Dật tại nước Mỹ. Thời gian kiếp trước, có 2 lần Lý Dật đến nước Mỹ vào dịp giáng sinh, nhưng đều là đi chấp hành nhiệm vụ, lợi dụng bầu không khí của lễ hội, mà thực hiện ám sát hai mục tiêu quan chức, cũng thành công tốt đẹp.

Theo ý nào mà nói, thì ngày lễ giáng sinh đối với Lý Dật không xa lạ gì, cái chính là hắn cũng không ưa thích ngày lễ hội này lắm.

Lý Dật mặc bộ vest kiểu dáng Tôn Chung Sơn do chính tay Hạ Vũ Đình may cho, rảo bước ở trong khu phố Tàu, vẻ mặt thoải mái ngắm nhìn du khách chung quanh gọi nhau í ới .

Mưa không nhiễm ướt người hắn, bởi vì có Anh Hoa ở ngay bên cạnh, vì hắn mà che mưa che gió. Những hạt mưa lất phất rơi xuống mái ô, tạo thành tiếng kêu lách tách, căn bản không chạm tới quần áo của hai người.

Tổ hợp Lý Dật và Anh Hoa cũng hấp dẫn sự chú ý của không ít người đi đường. Mà lực hấp dẫn của nữ nhân vĩnh viễn cao hơn nam nhân, nhất là một nữ nhân xinh đẹp.

Anh Hoa có một dáng người ngạo thị chúng nhân, tuyệt đối được coi là một nữ nhân xinh đẹp, hơn nữa hai tòa nhũ phong đồ sộ trước ngực kiêu hãnh vươn cao, để cho một số ít nữ nhân phương Tây nhìn thấy còn phải tự tị.

Một mỹ nhân như vậy, tự nhiên sẽ hấp dẫn ánh mắt của rất nhiều nam nhân. Bất quá vẻ lạnh lùng bao phủ trên người nàng quá mức nồng đậm, ánh mắt nam nhân ngắm nhìn nàng đều không bao giờ vượt quá ba giây thời gian.

So ra mà nói thì một vài nữ du khách đều từ quốc nội nhìn về phía Lý Dật, đều ngừng lại lâu hơn một chút, cũng không phải vì diện mạo của Lý Dật, mà nguyên nhân chính là bộ vest kiểu dáng Tôn Chung Sơn không giống ai kia.

Kiểu vest Tôn Chung Sơn nghe nói được bắt nguồn từ một thợ may ở nước Việt Nam, đây là một trang phục khá đặc sắc, nhưng thời buổi này đã không còn bao nhiêu người thích chưng diện kiểu vest Tôn Chung Sơn nữa rồi.

Tại dưới loại tình hình này, bộ vest Tôn Chung Sơn trên người Lý Dật , tự nhiên sẽ thu hút không ít ánh mắt tò mò.

Đối diện với những ánh mắt hiếu kỳ, Anh Hoa cùng Lý Dật cũng là không sao cả, bởi vì hai người sớm đã thích ứng với cái loại tình huống này.

Xuyên qua con đường náo nhiệt, Lý Dật mang Anh Hoa đi tới trước cửa võ quán ở khu phố Tàu.

Hiện giờ, Ngưu Lâm Sinh đã chạy qua New York làm long đầu tân nhiệm, còn Trương Đức Khôn thì hiệp trợ xử trí công vụ của Hoa Nhân Bang. Mà Tiểu Thất thì trở thành người phụ trách ở phân bộ Los Angeles.

Không thể không nói, nhân quang của Lý Dật quả thực không tệ. Sau khi Ngưu Lâm Sinh tiếp nhận chức vụ long đầu của Hoa Nhân Bang, tiến bộ phi thường thần tốc, chỉ dùng nửa năm thời gian đã có được phong phạm đại tướng, nguyên nhân một phần là do Trương Đức Khôn hiệp trợ, nên công việc trong bang hội được xử lý rất nhanh chóng, gọn gàng.

Đương nhiên phương diện này, công lao của Trương Đức Khôn là không nhỏ!

Với bản tính giảo hoạt âm hiểm trứ danh, Trương Đức Khôn là một lão hồ ly chính hiệu có thể tranh đấu nhiều năm cùng Hồng Thanh Vân như vậy mà không rơi xuống hạ phong, đã đủ xác minh rõ ràng điều này.

So sánh với Ngưu Lâm Sinh mà nói, thì Tiểu Thất lại không có được người phụ tá xuất sắc như vậy, ngay từ lúc mới tiếp quản phân bộ Hoa Nhân Bang tại Los Angeles, nhiều ít hắn cũng có chút bối ngỡ, không thể khống chế nổi cục diện rộng lớn.

Đối với tình huống này Lý Dật không ra mặt trợ giúp Tiểu Thất, mà tùy tiện để cho Tiểu Thất phát huy tài năng của mình.

Trải qua một thời gian ngắn ngủi không biết làm sao, Tiểu Thất cũng dựa theo những gì học được từ Phương Cảnh Minh, mà tinh tế phát huy bản lĩnh, dần dần vượt qua cửa ải khó khăn, hoàn toàn khống chế bao

quát cực diện. Cho tới bây giờ chuyện tình bang hội đã muốn xử lý thông thạo, những việc lớn nhỏ cơ bản không cần xin chỉ thị của Lý Dật, mà tự thân hắn sẽ ra quyết định.

Lý Dật và Anh hoa đến võ quán, thì Tiểu Thất cũng sớm đợi ở bên trong đã lâu.

Tiểu Thất mặc một bộ âu phục màu xám, vẻ mặt thoát nhìn rất ôn hòa, làm người ta nảy sinh ra một cảm giác dễ gần. Hiện giờ, hắn đã hoàn toàn kế thừa được sự thông minh lanh lợi của Phương Cảnh Minh!

“Dật ca.” Mặc dù Tiểu Thất đã trở thành lão đại của Hoa Nhân Bang, bất quá khi chứng kiến Lý Dật vẫn xưng hô theo thói quen cũ. Hắn muốn thông qua phương thức này để bày tỏ lòng cảm kích đối với Lý Dật.

Nếu như không có Lý Dật, ở trong bang hội cạnh tranh khốc liệt như Hoa Nhân Bang, hắn khó có thể được làm thành viên hạch tâm, cũng không có khả năng được đi theo Phương Cảnh Minh rèn luyện, càng đừng nói đến chuyện trở thành người phụ trách tại phân bộ Los Angeles!

Lý Dật đã nhìn trúng hắn, bồi dưỡng hắn, cho hắn mọi thứ hiện tại! Sự trung hành của hắn đối với Lý Dật không giống như Trương Đức Khôn.

Trương Đức Khôn sẽ không dám phản bội Lý Dật, hơn nữa hành sự dựa theo phân phó của Lý Dật...Nhưng...tuyệt đối sẽ không vì Lý Dật mà đi liều mạng! Còn Tiểu Thất thì bất đồng.

Mọi thứ của hắn là do Lý Dật cấp cho, nếu vì Lý Dật mà phải đi liều mạng, tuyệt đối hắn sẽ không bao giờ nhú mảy.

Hắn đối với Lý Dật ngoại trừ tôn kính, thì vẫn còn mang theo cảm kích, cảm kích phát ra từ sâu trong nội tâm.

Chứng kiến Tiểu Thất biểu hiện thành thực nội liêm, Lý Dật mỉm cười ra hiệu cho hắn ngồi xuống tán gẫu.

“Tiểu Thất, ngày mai tôi sẽ đi New York trước, sau đó trực tiếp từ New York quay trở về quốc nội”. Lý Dật nhìn Tiểu thất trầm giọng nói : “Nửa năm vừa qua, tôi đều thu hết biểu hiện của cậu vào trong tầm mắt, cậu quả thật đã không phụ kỳ vọng của tôi, hoàn toàn kế thừa được y bát của Phương thúc! Có tiềm chất làm một người quản lý xuất sắc.”

Đối mặt với Lý Dật khích lệ, Tiểu Thất không hề tỏ vẻ kích động, ngược lại hắn còn xuất hiện một chút mất mát: “Dật ca, hãy để cho Tiểu Thất đi theo anh trở về quốc nội báo thù!”

“Tiểu Thất, quốc nội là địa bàn của Mãnh Hổ bang, một bang hội thâm căn cố đế, mạng lưới quan hệ phi thường rộng lớn, cậu mà theo tôi trở về Trung Quốc sẽ rất mạo hiểm, dưới tình hình như thế cậu còn tính theo tôi hay sao?” Lý Dật hứng thú nhìn nhìn Tiểu Thất.

Tiểu Thất gật đầu: “ Dật ca, Tiểu Thất chẳng biết nói sao, nhưng nếu Dật ca cảm thấy được Tiểu Thất này có chỗ nào đặc dụng, vậy thì hãy để cho Tiểu Thất thử về cùng Dật ca đi!”

Nhưng về mặt kiên định của Tiểu Thất, Lý Dật khẽ mỉm cười, đồng thời hắn thoải mái nói: “Được rồi, tiểu tử ngu ngốc. Ở lại Los Angeles làm đại ca cho tốt đi, chuyện tình trở về quốc nội không cần phải quan tâm nhiều lắm chi.”

Lúc này, Tiểu Thất lựa chọn trầm mặc. Một hồi sau, hắn mới khẽ gật đầu cam chịu.

Lý Dật chứng kiến Tiểu Thất đã hiểu, vì thế cũng mỉm cười, sau đó lại phân phó cho Tiểu Thất mấy hạng mục công việc cần phải chú trọng.

Thẳng đến năm giờ chiều, Lý Dật và Tiểu Thất mới nói chuyện xong, rồi Anh Hoa lái xe ô tô đưa Lý Dật đi tới một khu nhà trẻ tên là “Gia Ngô.”

Đây là một trong những nhà trẻ tư nhân ở khu phố Tàu. Hiện giờ. Hạ Vũ Đình công tác ở nơi này

Khi đến cửa nhà trẻ, Lý Dật nhìn thấy đám người chen chúc ở bên ngoài, hắn nghĩ ngợi nói: “Một hồi nữa tôi đưa Vũ Đình đi ăn cơm, em trở về trước đi.”

Hiển nhiên, Lý Dật biết rõ, nếu như để Anh Hoa đi theo, vậy nàng nhất định sẽ ngồi ở trong xe chờ mình và Hạ Vũ Đình, Lý Dật không muốn Anh Hoa như thế.

Đối với phân phó của Lý Dật, Anh Hoa không hề tỏ ra vẻ gì bất mãn, nàng chỉ yên lặng gật đầu đáp ứng. Anh Hoa biết, Lý Dật đã quyết định để Hạ Vũ Đình ở lại Los Angeles, hoặc nói theo cách khách, trước khi chưa diệt trừ được Mãnh Hồ bang thì Hạ Vũ Đình sẽ phải ở lại nước Mỹ. Hai người Lý Dật và Hạ Vũ Đình ăn một bữa cơm chia tay, tự nhiên là có rất nhiều điều muốn nói, tình huống này nàng không thích hợp ở bên cạnh Lý Dật.

Huống chi, cho dù là Lý Dật ăn cơm với những người khác, Anh Hoa cũng sẽ không tham dự. Bởi vì đây là một trong những thói quen của Anh Hoa.

Nàng mặt một than áo đỏ, lặng lẽ đi dưới cơn mưa phùn, rất nhanh liền biến mất ở trong đám đông. Nhìn theo bóng lưng ngạo nghễ của Anh Hoa, Lý Dật cũng phải thở dài một hơi.

Chương 350 : Chỉ mong sống chung suốt đời(3)

Hiện giờ quan hệ giữa hắn và giữa chúng nữ đã xác định rõ ràng rồi. Thế nhưng làm cách nào để cân bằng được quan hệ của chúng nữ với nhau, cho tới bây giờ hắn còn chưa tìm ra được phương pháp giải quyết thích hợp.

Ví dụ như sự ngăn cách giữa Anh Hoa và Andrew Loufu.

Cũng giống như ngày trước, Andrew Loufu không có theo hắn tiến vào căn biệt thự của Đường Hải ở Los Angeles, làm bạn chung sống cùng Hạ Vũ Đình, mà một mực sinh hoạt tại trang viên gia tộc Gambino.

Tuy rằng Lý Dật biết Andrew Loufu đối với Hạ Vũ Đình cũng không có thành kiến gì, nhưng trong khoảng thời gian ngắn muốn Andrew Loufu hòa nhập vào cuộc sống gia đình là chuyện không thể nào.

Những việc này chỉ làm cho Lý Dật thêm nhức đầu, hắn không thêm suy nghĩ nữa, mà đem ánh mắt quắc nể về hướng cửa nhà trẻ.

Năm phút đồng hồ sau, chiếc cổng sắt của nhà trẻ được mở rộng ra, đám trẻ nhỏ dưới sự chỉ đạo của người phụ trách, xếp thành đội ngũ, trật tự ngay ngắn đi ra bên ngoài.

Trong cơn mưa phùn rả rích, Hạ Vũ Đình mặc áo khoác màu trắng, cùng chiếc váy dài màu đen. Một bên nàng cẩn thận qua đường, một bên mỉm cười hướng các bạn nhỏ dặn dò cái gì đó.

Dưới cơn mưa, nụ cười của Vũ Đình trông thực sáng lạn.

Đúng như lúc trước suy đoán, Hạ Vũ Đình thích nghi với công tác giáo dục rất nhanh. Chỉ trong vòng nửa năm thời gian, nàng đã trở thành một cô giáo mầm non ưu tú, cũng là “mụ mụ” trong lòng của biết bao các bạn nhỏ.

“Quả Quả, mấy ngày nay con đang thay răng đó, nhớ kỹ không được ăn kẹo nha!” Trước khi đứa nhỏ ở phía cuối hàng rời đi, Hạ Vũ Đình ngồi xổm người xuống, giúp đỡ tiểu cô nương kia sử dụng lại cổ áo một chút, mỉm cười ôn nhu nói.

“Dạ , con biết rồi ạ! Từ ngày hôm nay, Quả Quả nhất định sẽ không ăn kẹo nữa ạ.” Tiểu cô nương nhu thuận đáp ứng.

Hạ Vũ Đình vươn đầu ngón tay, nhẹ nhàng búng mũi Quả Quả một cái: “ Không phải chỉ riêng hôm nay, mà trong vòng nửa tháng không cho phép ăn kẹo nữa nha!”

Quả Quả vừa nghe phải kiêng ăn kẹo đến tận nửa tháng thì có chút do dự, bất quá cuối cùng vẫn gật đầu cái rụp. Sau đó phát tay cáo biệt Hạ Vũ Đình.

Đưa mắt nhìn theo Quả Quả rời đi, Hạ Vũ Đình chậm rãi đứng dậy, đồng thời nhẹ nhàng thở ra một hơi.

“Mệt không?” Một âm thanh quen thuộc truyền vào trong tai của Hạ Vũ Đình, nàng vô thức quay đầu nhìn lại, thì chẳng biết từ lúc nào Lý Dật đã đứng ở ngay sau lưng nàng rồi.

Hạ Vũ Đình lắc đầu, chủ động ôm cánh tay Lý Dật, mỉm cười nói: “Không mệt, ah đúng rồi! Một hồi nữa chúng ta đi mua xương sườn và bí đao, buổi tối em sẽ nấu canh cho anh ăn!”

Hiển nhiên, đối với Hạ Vũ Đình mà nói, mỗi ngày ngoại trừ công việc ra, thì chuyện nàng quan tâm nhất chính là chăm lo cơm nước cho Lý Dật,

“Vũ Đình, tối nay chúng ta đi ăn cơm ở bên ngoài!”

Ban đầu Vũ Đình hơi ngần ra, theo sau vô thức gật đầu lia lịa: “Àn.”

Rất nhanh, Hạ Vũ Đình đi theo Lý Dật vào trong ô tô, nàng ngồi ở bên ghế phụ. Ô tô khởi động, bất quá Lý Dật lại phóng rất chậm, nhất thời bầu không khí ở bên trong xe có chút quỷ dị.

“Vũ Đình, ngày mai anh phải rời khỏi Los Angeles.” Lý Dật lên tiếng phá vỡ bầu không khí trầm mặc, chính là không dám nhìn sang Hạ Vũ Đình. Ngày trước, khi Hạ Vũ Đình tìm đến Los Angeles, hắn đã từng hứa sẽ luôn luôn ở bên nàng.

Hạ Vũ Đình cũng không đoán được dụng ý của Lý Dật, nên vô thức nói: “Anh đi nhanh rồi về, đừng suy nghĩ quá nhiều.”

Nghe lời nói theo quán tính của Hạ Vũ Đình, bỗng nhiên Lý Dật phun ra một ngụm khẩu khí, sau đó dừng xe lại ven đường.

Hành động của Lý Dật khiến cho Hạ Vũ Đình rất ngạc nhiên, nàng có chút lo lắng nhìn Lý Dật hỏi: “Anh làm sao vậy!”

Lý Dật im lặng không đáp, mà duỗi tay kéo Hạ Vũ Đình vào trong lòng, vẻ mặt áy náy nói: “Vũ Đình, nguyên nhân anh rời khỏi quốc nội thì em đã biết, ngày mai không phải anh đi xử lý chuyện tình của Hoa Nhân bang, mà chính là muốn trở về quốc nội.”

“Trở về” Hạ Vũ Đình chấn động, sắc mặt đại biến, tự nhiên nàng hiểu Lý Dật trở về để làm chuyện gì.

Cảm nhận được thân mình của Hạ Vũ Đình run lên nhè nhẹ, Lý Dật khẽ hôn lên trên bờ trán mịn màng kia, an ủi, sau đó ôn tồn nói: “Thực xin lỗi, Vũ Đình, chờ anh thêm nửa năm thời gian nữa, được chứ?”

Ngắm nhìn bộ dạng áy náy của Lý Dật, nguyên bản biểu tình của Hạ Vũ Đình đang phức tạp cũng dần dần buông lỏng ra, vẻ mặt khôi phục lại bộ dạng ôn nhu như dĩ vãng. Nàng vui đầu vào trong ngực Lý Dật: “Em đã nói rồi, nếu anh muốn làm việc gì, em sẽ luôn luôn ủng hộ anh! Bởi vì tương lai em sẽ trở thành nữ nhân của anh, cả đời đều như vậy!”

401. Chương 351: Khúc Nhạc Đạo Về Nước

Thời gian hai ngày, trận mưa đông vũ cuối cùng rốt cục cũng dừng lại, trên bầu trời, phẳng phất như có một chiếc cầu vồng hình vòm, tản ra màu sắc mê người.

Hết mưa, xe cộ và người đi đường lại tràn ra, hiện tượng kẹt xe hầu như đều có thể nhìn thấy khắp mọi nơi.

Lý Dật ngồi trên một trước xe, cũng do Anh Hoa lái xe.

Hôm nay Anh Hoa vẫn mặc chiếc áo màu đỏ, trên thực tế, một năm bốn mùa nàng đều mặc áo choàng màu đỏ, đương nhiên chất liệu dày mỏng mỗi chiếc áo đều khác nhau, đây cũng là nguyên nhân nàng có thể mặc mỗi loại áo này theo từng mùa.

Ở băng ghế phía sau, Lý Dật cũng không hề cảm thấy hưng phấn vì sắp về nước, vẻ mặt của hắn thoát nhìn giống như mặt hồ không hề rung động, vô cùng bình tĩnh. Thậm chí, hắn cũng không hề nhíu mày trầm tư như dĩ vãng, mà có hứng thú thưởng thức phong cảnh đặc sắc bên ngoài cửa sổ.

Đối với Lý Dật mà nói, tòa thành thị Los Angeles này đã dành cho hắn rất nhiều thứ, tòa thành thị này đã thâm nhập vào nội tâm của hắn, làm cả đời này hắn không thể quên.

Nửa tiếng sau, chiếc xe rốt cục đi tới cửa trang viên gia tộc Gambino tại Los Angeles, bởi vì kẹt xe, nguyên con đường chỉ cần thời gian bốn mươi phút phải đi tới một giờ.

Cũng giống như ngày thường, bảo tiêu trang viện gia tộc Gambino không ít, tựa hồ sự thắng lợi trong cuộc chính biến ủy ban Mafia lần này cũng không làm cho gia tộc Gambino đặc chí, chỉ làm cho bọn họ càng thêm thật cẩn thận.

Mà khác với ngày trước chính là, tòa trang viên này đã không còn là sự tượng trưng cho quyền hắc đạo California nữa, hôm nay tại hắc đạo California có được quyền nói chuyện tuyệt đối lại chính là Hoa Nhân bang, mà không phải là gia tộc Gambino!

Đối với điểm này, trong lòng lão đầu Edward tuy biết thật rõ ràng, nhưng hắn không nói gì thêm, hắn biết uy tín của Lý Dật tại biển tây nước Mỹ đã đạt tới một nông nổi làm người khác không thể tin được.

Lý Dật và Anh Hoa đi tới trang viện, Andrew đã nghe tin từ lâu đang cùng Seaman đứng ngoài cửa chờ.

Anh Hoa thích màu đỏ, Andrew thích màu đen, hai người tuy rằng có ngăn cách, thế nhưng vẫn chưa từng thay đổi sự yêu thích của chính mình.

Andrew hôm nay vẫn như ngày thường thích mặc màu đen, thân trên mặc chiếc áo đen bó sát người, thiết kế phi thường đặc biệt, có thể bộc lộ vòng eo thon vô cùng nhuần nhuyễn. Bên dưới nàng mặc chiếc váy da, dài xuống tận gối, thế nhưng cũng nhìn thấy được đôi bàn chân nhỏ, cùng chiếc vớ da màu đen, cấp cho đàn ông một sự trùng kích thị giác thật cường liệt.

Làm một cô gái người Mỹ, bộ ngực của Andrew không đồ sộ như Anh Hoa, nhưng bộ ngực của nàng cao ngất dệ thường, hình dáng thập phần hoàn mỹ, Lý Dật đã từng xoa qua, cảm giác vô cùng tuyệt vời.

Nhưng khi Lý Dật muốn tiến thêm một bước, cũng bị Andrew ngăn xuống tới!

“Chờ khi anh có thể làm cho những người phụ nữ chúng tôi có thể hòa bình sống chung, em sẽ thỏa mãn dục vọng của anh.”

Đây là lời nói lúc đó của Andrew.

Andrew nói như vậy, cũng không phải muốn thủ thân xử nữ không giao cho Lý Dật, mà là gây áp lực cho hắn, bởi vì nàng rất rõ ràng, may chóng xử lý quan hệ giữa những người phụ nữ bên cạnh hắn là chuyện nên làm thật nhanh.

Chỉ là suốt nửa năm qua, Lý Dật chậm chạp vẫn không nghĩ ra biện pháp xử lý, đây cũng là lý do khiến cho hắn không cách nào được hưởng thụ thân thể mềm mại của cô gái toàn mỹ nổi danh trong xã hội thượng lưu này.

Không chỉ có vậy.....

Bởi vì Lý Dật đã từng đáp ứng với Hạ Vũ Đình, phải chờ cho tới khi kết hôn mới chạm tới nàng, cho nên tuy rằng nửa năm qua Lý Dật có rất nhiều lần động tâm, thế nhưng cũng không đụng chạm tới Hạ Vũ Đình.

Hai đại mỹ nhân hầu như mỗi ngày đều chuyên vòng quanh bên người hắn, thế nhưng hắn chỉ có thể nhìn mà không thể ăn, đây xem như là một loại nghiêm phạt!

So sánh mà nói, bình thường Lý Dật và Anh Hoa luôn “thâm nhập nói chuyện với nhau”, đối với Anh Hoa đã từng tiếp thu qua sự huấn luyện chuyên nghiệp mà nói, mỗi một lần nàng đều có thể làm cho Lý Dật tan vỡ, mà thể lực xuất sắc của nàng cũng có thể kiên trì cùng lý Dật đánh trận lâu dài.

Phương diện này, Mộ Dung Tuyết thua kém hơn nhiều.

Bởi không thể trường kỳ ở chung một chỗ với Lý Dật, nàng thập phần quý trọng cơ hội ở chung với hắn đơn độc, mỗi một lần đều giống như một con mèo hoang, điên cuồng đòi hỏi Lý Dật, mỗi lần đều kết thúc khi kiệt sức, mà trên cơ bản khi kết thúc cuộc chiến trên giường, nàng đều trực tiếp tiến nhập vào mộng đẹp.

Trong nửa năm qua, Mộ Dung Tuyết từng đi tới Los Angeles ba lần, mỗi một lần đều cảm thấy mỹ mãn rời đi, chỉ là mỗi một lần rời đi, đôi chân cùng bao tử đều run lên, vành mắt càng sưng lên, đáng dấp như miệt mài quá độ.

Sau khi xe dừng lại, Anh Hoa theo thói quen mở cửa x echo Lý Dật, toàn bộ quá trình không hề liếc mắt nhìn Andrew, mà Andrew cũng như vậy.

“Lý thân ái, chúc mừng anh, rổ cục đã đợi được ngày này.” Thấy Lý Dật xuống xe, Seaman chủ động tiến đón, trên mặt lộ vẻ mỉm cười sáng lạn, tuy rằng Lý Dật thay hẳn trở thành chúa tể chân chính của hắc đạo California, thế nhưng hẳn cũng không có chút bất mãn, nếu như ngày trước không có Lý Dật giúp đỡ, hôm nay hẳn đã bị vùi xuống ba thước đất vàng.

Lý Dật mỉm cười ôm Seaman, nói: “Lão bằng hữu, tôi có lẽ sẽ có một đoạn thời gian rất dài sẽ không quay về đây, cho nên nếu như ở đây có phát sinh chuyện gì vướng tay chân, còn phải phiền anh giúp đỡ Tiểu Thất xử lý một chút, dù sao tuổi hẳn còn quá trẻ.”

“Yên tâm đi, Lý, tôi hiểu được nên làm như thế nào.” Seaman rất thẳng thắn gật đầu, sau đó lùi về phía sau hai bước, đứng đằng sau Andrew.

Nửa năm trước, Andrew rời khỏi gia tộc Gambino đến ở cùng Lý Dật, chỉ mang theo một valy, mà hôm nay đã có tới bốn valy. Trong đó ba valy là nửa năm qua nàng mua sắm, bên trong đều là vật mắc tiền, nhưng đối với Lý Dật mà nói, cũng không đáng một sợi lông trâu.

Andrew cũng không nói chuyện với Lý Dật, mà hướng Lý Dật trừng mắt, sau đó để thuộc hạ của Seaman bỏ valy vào xe, trong toàn bộ quá trình, Anh Hoa vẫn luôn thờ ơ lạnh nhạt.

Cử động của Anh Hoa cũng không làm cho Andrew tức giận, nàng từ lâu đã thích ứng vẻ lạnh lùng của Anh Hoa, chỉ là cố ý trừng mắt nhìn Lý Dật, tựa hồ đang oán Lý Dật vì sao còn không giải quyết phiền phức này.

Đối mặt ánh mắt u oán của Andrew, Lý Dật rất thức thời tuyển chọn giả ngu.

Xe rời khỏi trang viện gia tộc Gambino, trực tiếp đi tới sân bay, chiếc máy bay thương vụ của Toàn Cầu Ảnh Nghiệp đã chờ đợi từ lâu.

Tay bông tay bế là mộng tưởng trong cuộc sống của toàn bộ các vị nam nhân.

Nhưng điều kiện là hai nữ nhân cho anh tay bông tay bế phải hòa bình ở chung, nếu như không thể ở chung hòa bình, như vậy tuyệt đối không phải là chuyện tốt.

Trong nửa năm qua để tránh cho quan hệ giữa Andrew và Anh Hoa chuyển biến xấu, mỗi lần Lý Dật ra ngoài gặp Andrew, đều sẽ để Anh Hoa ở lại trong khu phố Tàu, để tránh việc hai người gặp mặt xấu hổ.

Lúc này hai người ngồi chung máy bay, sự xấu hổ không thể tránh được, trên đường từ Los Angeles bay đi New York, không chỉ Anh Hoa và Andrew không nói chuyện, dù là Lý Dật trên cơ bản cũng không có mở miệng, bầu không khí tương đối quỷ dị.

Mấy tiếng đồng hồ sau, máy bay đúng giờ đáp xuống sân bay quốc tế F.Kennedy tại New York.

Trên đường băng có sáu chiếc xe xa hoa đang đỗ, mắt thấy máy bay hạ cánh, lão đầu Edward dưới sự bảo vệ của hai gã bảo tiêu hướng ba người Lý Dật đi tới.

Mặc dù trên đường đi tới, bầu không khí trên máy bay rất xấu hổ, làm trong lòng ba người, nhiều ít có chút khó chịu, nhưng sau khi nhìn thấy lão đầu Edward, Andrew vẫn tươi cười chui vào vòng tay của lão Edward.

“Bảo bối thân yêu, nhing con càng ngày càng thêm mê người.” Lão đầu Edward nói chuyện, nhẹ nhàng vuốt mái tóc của Andrew, đồng thời thâm ý liếc mắt nhìn Lý Dật, phảng phất như muốn nói với hắn, tiểu tử người rất có năng lực a! Đi ra ngoài, hai tình nhân cũng mang theo, có thể còn mạnh mẽ hơn lão gia hỏa như ta nhiều!

Ánh mắt không có ý tốt của lão đầu Edward làm cả người Lý Dật cũng không thoải mái, hắn tiếp tục tuyển chọn giả ngu.

Thẳng đến khi lão đầu Edward buông Andrew ra, Lý Dật mới lên tiến cười nói: “Lão gia hỏa, khí sắc của ông thoạt nhìn không tệ, gần đây tâm tình nhất định rất không phải không?”

Sự vô lễ của Lý Dật làm cho Andrew tức giận trừng mắt với hắn, mặc dù nàng là một cô gái thông minh cơ trí, thế nhưng cũng như những cô gái khác, đều mong muốn người đàn ông của mình ở trước mặt cha mình phải biểu hiện lễ phép một chút.

Mà hành động của Lý Dật lại làm nàng thất vọng rồi.

Từ khi Lý Dật bị lão đầu Edward liên tục chơi xấu vài lần, sự tôn kính của Lý Dật đối với Edward đã toàn bộ ném đi nuôi chó, mỗi lần gặp mặt hắn đều gọi Edward là lão gia hỏa, hoàn toàn không biết hai chữ tôn kính viết như thế nào.

Lão đầu Edward tựa hồ đã thích ứng với sự vô lễ của Lý Dật, hắn cũng không biểu hiện ra sự bất mãn, mà cười tủm tỉm nhìn Lý Dật: “Tiểu tử, tôi biết cậu có rất nhiều điều muốn nói với tôi, đi thôi, lên xe trò chuyện.”

Nghe xong Edward nói, Lý Dật phải thừa nhận hắn là một người đa mưu túc trí, đã đoán được dụng ý khi hắn tới New York.

Sau đó, Lý Dật theo Edward chui vào một chiếc xe, mà Andrew và Anh Hoa mỗi người tự mình ngồi một chiếc.

Sau khi lên xe, Edward mỉm cười đưa cho Lý Dật điều xì gà, sau đó rót cho hai người mỗi người một ly rượu vang.

Làm xong tất cả, Edward giơ lên ly rượu, mỉm cười nói : “Tiểu tử, chúc mừng cậu.”

Hiển nhiên, Edward đang chúc mừng Lý Dật rốt cục có thể về nước, đối với mục tiêu nỗ lực phấn đấu của Lý Dật tại Mỹ, Edward cũng hiểu rất rõ ràng.

“Lão gia hỏa, tựa hồ đang ước gì tôi rời đi a?” Lý Dật cũng không cảm ơn : “ Chẳng lẽ ông nghĩ sau khi tôi rời đi ông lại tiếp tục chơi tôi sao?”

Lời phỉ báng của Lý Dật làm Edward biến sắc, sau đó giả ra dáng dấp thẹn quá thành giận: “ Tiểu tử, cậu càng ngày càng không biết lễ phép! Lão nhân gia ta có lòng tốt chúc mừng cậu gần thực hiện được mục tiêu của chính mình, cậu lại nói tôi như vậy! Dùng câu ngạn ngữ của người Trung Quốc các cậu, cậu đây là dùng lòng tiểu nhân đo lòng quân tử.”

“Lão gia hỏa, ông cũng biết quân tử có ý nghĩa là gì sao?” Lý Dật trừng mắt nhìn Edward, nghĩ thầm, nếu ông có thể xem là quân tử, thì người trên thế giới toàn bộ đã là quân tử.

Edward cũng không biết nhiều về văn hóa Trung Quốc, có thể nhớ kỹ những lời này cũng đã thập phần khó có được, nào biết quân tử lại có ý tứ gì?

Nhưng da mặt của Edward cũng đã đủ độ dày, hắn cũng không đỏ mặt, chỉ cầm rượu uống, dùng sự che giấu xự xấu hổ.

“Lão gia hỏa, ngày mai tôi sẽ rời khỏi Mỹ, nếu như không có gì bất ngờ xảy ra, tôi sẽ có đoạn thời gian rất dài không trở lại đây.” Sau thoáng vui đùa ngắn ngủi, Lý Dật điều chỉnh tâm tình, nghiêm mặt nói.

Edward thở dài nói: “Tiểu tử, tôi thừa nhận tôi không phải là người tốt. Thế nhưng dù sao cậu cũng là người đàn ông mà con gái tôi nhìn trúng trong cuộc đời này, cho nên cậu không cần lo lắng tôi sẽ động tay chân trong chuyện hợp tác của chúng ta.”

“Lão gia hỏa, tôi thế nhưng nhớ kỹ lúc trước ông còn nỗ lực lợi dụng tình cảm của tôi và Annie để đổi lấy lợi ích, ông cho rằng tôi sẽ tin tưởng lời ông nói sao?” Lý Dật tuyệt đối không cấp mặt mũi cho Edward, mắt thấy nét mặt Edward tỏ ra không nhịn được, lại tiếp tục nói: “Nhưng ông có câu nói không sai, ông sẽ không động tay chân. Chỉ là không phải bởi vì thân phận của tôi, mà là bởi vì ông không dám mà thôi! Hừ hừ, trong tay tôi nắm giữ tư liệu then chốt của vũ khí tác chiến binh sĩ, với tác phong giáo hoạt của ông, làm sao vì chuyện nhỏ làm hư chuyện lớn?”

“Khái khái.” Lần này gương mặt Edward cũng đã có vẻ không nhịn được, hắn cố ý ho khan hai tiếng, đồng thời đối diện ánh mắt Lý Dật, tựa hồ như muốn nổi sung.

Lý Dật đã nhìn ra điểm này, hắn rất thức thời tuyên chọn điểm đến là thôi: “Lão gia hỏa, tôi cũng không phải lo lắng ông sẽ động tay chân trong việc hợp tác giữa chúng ta, mà là muốn ông giúp tôi canh chừng một người.”

“Cậu đang nói tới Trương Đức Khôn sao?” Edward hiểu được dụng ý của Lý Dật.

Lý Dật hít sâu một hơi: “Đúng vậy! Nguyên tên cáo già kia đã tuyển chọn thần phục với tôi, thế nhưng con người hắn lại luôn sống trong âm mưu quỷ kế. Lúc tôi ở đây, bởi vì đủ loại nguyên nhân và áp lực nên hắn không dám đối với tôi có tia phản loạn, thế nhưng sau khi tôi rời đi, quỷ biết hắn có thể có ý nghĩ biến thái hay không.”

Hiển nhiên, Lý Dật không muốn khi hắn trở về quốc nội trả thù, trong nội bộ lại có sự mâu thuẫn.

Mà ở trong Hoa Nhân Bang, Trương Đức khôn là người duy nhất mà hắn lo lắng.

“Vì sao cậu không chọn cách trực tiếp giết chết hắn? Với uy vọng hiện tại của cậu trong Hoa Nhân Bang, có ra tay giết chết hắn, cũng sẽ không có ảnh hưởng gì quá lớn chứ?” Edward có chút không hiểu suy nghĩ của Lý Dật, theo hắn xem ra, trực tiếp giết chết Trương Đức Không là biện pháp tốt nhất.

Lý Dật lắc đầu: “Lão gia hỏa, ông hắn là hiểu rõ hơn tôi, có chút người lưu thì nguy hiểm, bỏ thì tiếc! Trương Đức Không chính là người như thế! Có thể nói, hắn càng lý giải Hoa Nhân Bang hơn so với tôi, cho nên tôi vẫn nghĩ giữ lại hắn tương đối tốt hơn, chỉ cần hắn không có lòng phản loạn, hắn có thể giúp tôi rất nhiều chuyện.”

“Tiểu tử, cậu rất thích hợp làm một con bạc.” Edward cảm thán.

Lý Dật cười khổ: “Lão đầu, khả năng chơi bạc của tôi rất thối, nhưng vận khí cũng không tệ lắm!”

Dứt lời, Lý Dật ha ha cười một tiếng, mà Edward cũng cười, hai người tựa hồ dùng phương thức này kết thúc cuộc nói chuyện.

Lý Dật cũng không theo Edward về trang viên gia tộc Gambino, mà xuống xe giữa đường, do Anh hoa lái xe đưa hắn tới khu phố Tàu, còn Andrew thì theo Edward về nhà, hiển nhiên, Andrew sẽ theo Lý Dật về nước, bởi Edward ăn bữa cơm là chuyện phải làm.

Lúc Lý Dật đến khu phố Tàu, ngay cửa võ quán Hồng Môn đã đỗ đủ các loại xe. Những biển số xe đối với Lý Dật thập phần quen thuộc, thế nhưng hình dáng xe lại thập phần xa lạ.

Những chiếc xe này thuộc về đám đại lão Hoa Nhân Bang, trong nửa năm qua, bởi vì gia tộc Gambino nhường ra phân nửa chợ buôn bán chất có hại, Hoa Nhân Bang cũng không cần phải lén lút buôn bán như ngày trước, mà chiếm được phân nửa số lượng của gia tộc Gambino, Cộng thêm bên Tam Giác Vàng cung cấp đầy đủ, thu nhập của Hoa Nhân Bang quả thực ngày xưa không cách nào so sánh được, chênh lệch thực sự quá nhiều.

Đồng dạng, những đại lão của Hoa Nhân Bang có thu nhập tăng trưởng rất nhanh, những chiếc xe cũ trước đây cũng bị họ bỏ hết.

Trên lầu hai võ quán Hồng Môn, trong phòng họp các đời long đầu Hoa Nhân Bang chỉ định, tranh phòng, bao quát Trương Đức Khôn và Lưu Kim Ba, những đại lão Hoa Nhân Bang đều tụ họp đủ mặt.

Thực lực và địa vị của bang hội tăng trưởng, thu nhập cao, tất cả những người này có vẻ phong cảnh vô hạn, nói chuyện cũng trở nên có khí thế hơn.

Nhà giàu mới nổi.

Đây là sự hình dung chính xác về bọn họ.

So sánh mà nói, Trương Đức Khôn vẫn là đáng đáp lão tăng nhập định, mà Lưu Kim Ba lại là thái độ thờ ơ lạnh nhạt, hắn là người duy nhất trong nhóm đại lão Hoa Nhân Bang không có hứng thú đối với tiền tài.

Khác với sự thờ ơ của hai người này, Ngưu Lâm Sinh thân là long đầu hiện tại của Hoa Nhân Bang lại hơi cau mày, tựa hồ rất bất mãn đối với hành vi nhà giàu mới nổi của các đại lão, thế nhưng hắn cũng biết rõ bản thân nhờ vào Lý Dật nên mới có thể thượng vị, hiện tại cũng không hề có được sự tôn trọng của các đại lão, hắn cũng không thể mở miệng nói gì, mặc dù có nói bọn người này cũng không để trong lòng.

Bất quá, Lý Dật đến liền thay đổi tất cả!

Khi Anh Hoa đẩy cửa phòng họp cho Lý Dật, mọi người nhìn thấy Lý Dật xuất hiện ngay tại cửa, bọn họ không hèn mà cùng ngậm miệng lại, đồng thời dụi tắt thuốc lá trong tay, không đợi Lý Dật phân phó, hết thấy đứng lên, cùng kêu to: “Lý tiên sinh.”

Lý tiên sinh!

Đây là Lý Dật bảo Ngưu Lâm Sinh đảm đương chức long đầu của Hoa Nhân Bang, các đại lão Hoa Nhân Bang liền đổi cách xưng hô đối với Lý Dật.

“Dật ca.” Ngưu Lâm Sinh cũng đứng lên, nhưng hắn không giống mọi người gọi Lý Dật là Lý tiên sinh, mà trực tiếp xưng hô Dật ca.

Lý Dật gật đầu, bảo mọi người ngồi xuống, sau đó đưa mắt cho Anh Hoa, người sau thút thối lui ra sau một bước, chờ Lý Dật vào cửa, đóng lại cửa phòng họp.

Trong phòng hội nghị trở nên thật yên tĩnh, Lý Dật đi tới hướng đầu bàn, tiếng bước chân vang lên trong phòng hội nghị có vẻ dị thường chói tai.

Rất nhanh, Lý Dật đi tới vị trí đầu tiên ngồi xuống, hai tay chống lên bàn, nhìn quét qua mọi người, chậm rãi mở miệng: “Chư vị, trong nửa năm qua, thu nhập của bang hội tăng gấp đôi, lực ảnh hưởng của bang hội cũng càng ngày càng tăng. Không biết chư vị đối với những biến hóa này, có cảm tưởng ra sao?”

“Chúng tôi phải cảm ơn Lý tiên sinh, nếu như không có Lý tiên sinh, chúng ta hiện tại sẽ không có tất cả những thứ hiện nay.” Lý Dật vừa nói xong, liền có người trả lời, giọng nói thập phần cung kính, ánh mắt nhìn Lý Dật cũng tràn ngập vẻ tôn trọng.

“Đúng vậy! Lý tiên sinh giành tất cả hiện tại cho chúng ta!” Những người khác lần lượt phối hợp, hiển nhiên, hôm nay bọn họ đã hoàn toàn thần phục Lý Dật.

Thậm chí, kể cả Trương Đức Khôn và Lưu Kim Ba cũng đều nói như vậy.

Đối mặt với tình cảnh này, trên mặt Lý Dật không có chút nào kích động, hắn mỉm cười nói: “Khi tôi ở trên biển từng nói với chư vị, mà hiện tại tôi đã làm được những lời tôi đã hứa!”

Lời của Lý Dật vừa thốt ra, tất cả mọi người trầm mặc xuống tới, bọn họ tựa hồ đoán được chuyện gì.

“Tôi vẫn cho rằng thế giới này không có bữa cơm trưa miễn phí, nếu muốn có được gì đó nhất định phải nỗ lực.” Ngay lập tức, biểu tình của Lý Dật trở nên thập phần nghiêm túc, trong giọng nói mang theo vẻ không thể hoài nghi: “Thời gian nửa năm đủ cho các vị có được tài phú và địa vị chưa từng có, trong đó sự nỗ lực của các vị, nhưng đa số là do tôi cho các vị!”

“Chư vị, ngày mai tôi về nước, mục đích tôi về nước các vị rất rõ ràng, tôi không muốn kéo tới cái gì là về nước trọng chấn uy phong của Hồng Môn, tôi về nước là vì muốn những kẻ đã từng hạ thủ với tôi phải trả giá thảm trọng!”

Lý Dật thở mạnh một hơi, lạnh lùng nhìn chằm chằm đám người Trương Đức Khôn, gần từng chữ: “Tôi đã đưa các vị những thứ các vị ước mơ, hiện tại đến phiên các vị hồi báo cho tôi!”

402. Chương 352: Khúc Nhạc Đạo Về Nước(2)

Không ai dám nghi ngờ địa vị của Lý Dật tại Hoa Nhân Bang hôm nay, cũng không có người dám có ý đồ gì với Hoa Nhân Bang!

Bởi vì tất cả mọi người rất rõ ràng Hoa Nhân Bang có thể từ một hắc bang cỡ trung, phát triển thành sự tồn tại ngang ngửa trong ủy ban mafia Mỹ, cơ bản đều là công lao của Lý Dật!

Mà Lý Dật chế định kế hoạch tẩy trắng, càng làm cho Hoa Nhân Bang hướng bạch đạo tới gần, vì thế trong tương lai, tuy Hoa Nhân Bang không thể trở thành gia tộc hắc bang như gia tộc Gambino thịnh hành toàn cầu, thế nhưng cũng tuyệt đối sẽ không đơn giản mà xuống dốc.

Bao quát Trương Đức Khôn và Lưu Kim Ba bên trong, tất cả mọi người đều đồng ý phải người hiệp trợ Lý Dật về nước báo thù. Năm trưởng lão, đại lão tám khu, mỗi người phải hai mươi thủ hạ tinh nhuệ cùng Lý Dật quay trở về nước.

Mười ba đại lão, mỗi người phải hai mươi người, cộng lại cùng một chỗ lên tới hai trăm sáu mươi người!

Hai trăm sáu mươi người!

Chỗ số này cũng không nhiều lắm, ít nhất so sánh với Hồng Môn cũng không nhiều, ngược lại, ít đến thương cảm.

Bất quá Lý Dật cũng thập phần rõ ràng, hai trăm sáu mươi người này là tinh nhuệ thật sự của Hoa Nhân Bang. Những thành viên hắc đạo bình thường vốn không sánh bằng, về phần những thành viên ngoại vi thì càng không cần nói tới!

Lý Dật cũng không tự mình mang theo những người này trở về quốc nội, mà là cấp cho những người này một ít thân phận để trở về nước, do người của Phong gia phụ trách an trí.

Nửa năm trước, Lý Dật đi tới New York đoạt quyền là lúc gặp được đại biểu của Phong gia là Phong Lâm, đồng thời lợi dụng thời gian nửa năm lớn mạnh thể lực của chính mình, chuẩn bị cho sự báo thù về sau.

Người của Phong gia cũng không làm Lý Dật thất vọng.

Trước khi được sự chi trì to lớn của Lý Dật, người của Phong gia trải qua ba đời lỗ lực, ở tại Phúc Kiến đã hình thành một cỗ thể lực khả quan, tuy rằng bởi vì sự tồn tại của Mãnh Hổ Bang, không dám công khai thống nhất thế giới ngầm Phúc Kiến, thế nhưng thực lực đã hoàn toàn siêu việt phân bộ của Mãnh Hổ Bang ở tại Phúc Kiến.

Sau khi được Lý Dật chi trì, người của Phong gia đi qua sự tiến công bằng tiền tài, dùng thế sét đánh không kịp bưng tai công phá phòng tuyến của một ít nhân viên quan trường, chính mình lập được một mạng lưới quan hệ không tệ.

Phương diện hắc đạo, trong nửa năm qua, Phong gia trải qua ân uy cùng thi hành thu phục những xã đoàn tổ chức, thế lực cảnh nội Phúc Kiến, cơ bản rất cực thống nhất hắc đạo Phúc Kiến.

Trong toàn bộ quá trình, người của Mãnh Hổ Bang từng nhận ra cử động của Phong gia, nên người nắm quyền hắc đạo phía nam dùng thân phận Mãnh Hổ Bang muốn họ cúi đầu xưng thần.

Ngày trước nguyên lão Phong lão gia tử của Hoa Nhân Bang đời thứ nhất chính là vì muốn trọng chấn uy phong Hồng Môn nên mới trở về quốc nội, Phong gia cũng xem trọng chấn uy phong Hồng Môn trở thành gia quy đệ nhất, hơn nữa hôm nay có được sự chi trì to lớn của Lý Dật, làm gì còn chịu cúi đầu xưng thần?

Sự cự tuyệt của Phong gia làm Đái gia nổi giận, người của Đái gia phái người xung đột với Phong gia, kết quả không đánh phục được Phong gia, ngược lại Phong gia còn nhân cơ hội đánh thế lực của Mãnh Hổ Bang tại Phúc Kiến vắng ra ngoài!

Không còn không nói, trận này Phong gia làm rất đẹp, không đánh ra danh khí, hơn nữa còn chiếm được sự tán thành của Lý Dật.

Mãnh Hổ Bang xưng bá hắc đạo phía nam nhiều năm, cơ bản không tạo ngộ sự khiêu chiến, người trong bang hội đã lâu không chiến đấu, phẳng phất giống như một con cạp mất đi dã tính, uy phong mặc dù vẫn còn, thế nhưng thực lực lại không bằng người khác.

Đây cũng là nguyên nhân then chốt mà bên phân bộ Mãnh Hổ Bang bị bại bởi Phong gia.

Lúc này, sự đầu tư của Lý Dật rất cực khơi lên tác dụng, người của Phong gia đem tiền của Lý Dật toàn bộ bồi dưỡng mạng lưới quan hệ trong bạch đạo, mạng lưới quan hệ lớn không có, thế nhưng cũng tạo nên tác dụng tuyệt đối tại Phúc Kiến! Ngay từ lúc đầu, những người đứng phía sau Mãnh Hổ Bang, sau thực

sự không chống đối được, để tránh nhóm lửa lên thân, liền để người của Phong gia giả vờ cugn cấp ra một nhóm pháo hôi, đưa đám pháo hôi kia vào ngục giam.

Cách làm này làm cho Mãnh Hổ Bang không hài lòng, nhưng đám quan lão gia phía sau Mãnh Hổ Bang lại thỏa mãn, theo bọn họ xem ra, tiêu diệt thế lực Phong gia căn bản không mang được lợi ích gì cho bọn họ, bọn họ không muốn vì chuyện này mà đắc tội tuyệt đối với những quan lão gia đứng sau lưng Phong gia.

Chuyện này cuối cùng cũng không giải quyết được gì. Người của Đái gia thập phần căm tức, thế nhưng bởi vì đã tới cuối năm, các nơi đều phải do việc bắt trị an, vì vậy người của Đái gia tuy rằng căm tức, nhưng chỉ có thể nén giận, nỗ lực chờ đến năm sau khi chính sách mở rộng rãi hơn một chút, lúc đó mới có thể chạm tới Phong gia.

Mãnh Hổ Bang không có cách nào đối phó Phong gia, điều này làm cho Thanh Hồng Xã của Phong gia danh tiếng đại chấn, một chút lửa đã lan ra toàn bộ hắc đạo Trung Quốc, tiếng gió thổi thậm chí đã có thể tranh đua với tổ chức Đại Quyền của Quảng Đông.

Mà trận chiến này qua đi, Thanh Hồng Xã cũng trở thành ngang ngửa như Đại Quyền của hắc đạo phía nam, là một hắc bang xã đoàn dám gọi nhip với Mãnh Hổ Bang.

Đại Quyền không e ngại Mãnh Hổ Bang, là bởi vì sức chiến đấu của họ cực kỳ bư hãn, thành viên của tổ chức Đại Quyền đều là quân nhân xuất ngũ, hơn nữa quân chủ lực trong đó đều từng trải qua chiến trường, những quân nhân từng đi qua chiến trường luận lực chiến đấu tự nhiên những thành viên hắc bang bình thường không thể so sánh!

Nói khó nghe một chút, sức chiến đấu của bọn họ so với quân nhân bình thường còn mạnh hơn.

Dù sao quân nhân từng đi qua chiến trường cũng khác hẳn quân nhân chỉ ở trong trại huấn luyện.

Thậm chí ở trong quá khứ tổ chức Đại Quyền từng nói: Không có đi qua chiến trường, người vĩnh viễn chỉ là một tên lính mới!

Kiên dũng thiện chiến.

Đây là sự hình dung chân thực về Đại Quyền.

Dưới dạng tình hình này, Đái gia tuy rằng vô cùng bất mãn với Đại Quyền, thế nhưng cũng không chủ động đi trêu chọc bọn họ, thậm chí mặc dù hai bên bởi vì có chút vấn đề lợi ích mà phát sinh xung đột, cũng đều phải ngồi xuống mà đàm phán, không hề dung vũ lực để giải quyết.

Từ ý nghĩa nào đó mà nói không chỉ có Mãnh Hổ Bang, những hắc bang khác trong quốc nội cũng không nguyện ý trêu chọc tổ chức Đại Quyền.

Điều nào cũng làm cho địa vị của Đại Quyền ở trong quốc nội cũng rất cao, mà thế lực của Đại Quyền cũng không cực hạn trong quốc nội. Đại Quyền có thế lực tại các khu trong Đông Nam Á cũng không nhỏ. Tại Vancouver ở Canada cũng có được thực lực không kém, còn được thịnh hành là Hàng Không Binh là một cổ thế lực tồn tại làm cho những thế lực hắc bang sợ hãi!

Bất quá, so với Hắc Dạ trong tay Lý Dật mà nói, Hàng Không Binh trong tay Đại Quyền cũng không tính là gì.

Nếu như có một ngày có hắc bang nguyện ý đánh nhau với Hàng Không Binh, như vậy họ chỉ biết khóc mà thôi. Nhưng hoàn toàn không có một hắc bang nào nguyện ý trêu chọc Hắc Dạ!

Có rất nhiều hắc bang xem ra, trêu chọc Hắc Dạ thần bí chính là muốn chết!

Trong nửa năm qua, Jester dựa theo kế hoạch đã chế định với Lý Dật, Hắc Dạ ở trong phạm vi toàn cầu chấp hành mười sáu nhiệm vụ, toàn bộ đều hoàn thành viên mãn.

Trong đó có một nhiệm vụ là nhận sự ủy thác của một chính phủ một quốc gia tại Phin Châu, thực thi hành động ám sát đối với nhân viên cao tầng của phản quân.

Thành viên Hắc Dạ của Jester khi nhận được nhiệm vụ ngày thứ ba thì hành động.

Ba ngày!

Chỉ ba ngày!

Người của Jester chỉ dùng ba ngày liền hoàn thành nhiệm vụ mà những dong binh đoàn của thế giới ngầm toàn thế giới không cách nào hoàn thành, trước khi chính phủ bị chiến loạn kia thuê thành viên Hắc Dạ, từng thuê rất nhiều dong binh đoàn, bao gồm cả Địa Ngục Hỏa dong binh đoàn, nhưng những tổ chức này cuối cùng đều thất bại!

Ở đây phải đề cập một chút về tổ chức dong binh Địa Ngục Hỏa, tổ chức dong binh này ngày trước nhận được sự ủy thác của ông trùm buôn lậu Carville tại biển tây nước Mỹ, hạ thủ đối với Hoa Nhân Bang của Lý Dật, kết quả toàn bộ thành viên Địa Ngục Hỏa đến Mỹ đều phơi thây tại Mỹ.

Kết quả này làm người phụ trách dong binh đoàn Địa Ngục Hỏa mười phần bất mãn, sau đó hắn vốn dự định tìm cơ hội trả thù Lý Dật, kết quả không đợi hắn trả thù, Lý Dật đã mang theo Hắc Dạ ở tại Nhật Bản nhắc lên một sóng triều biển máu!

Cử động của Lý Dật trực tiếp làm người phụ trách Địa Ngục Hỏa buông tha ý niệm trả thù trong đầu, ngược lại, hắn hầu như mỗi ngày đều sống trong sự chờ đợi lo lắng, rất sợ bị Hắc Dạ đều trả thù.

Người của Jester chỉ dùng ba ngày thời gian chém giết mười tám thủ lĩnh của quân chiến loạn tại quốc gia kia, làm nội bộ của phản quân bị tổn thất nặng nề, vì vậy chính phủ quốc gia kia trải qua một chút thủ đoạn phân hóa thu mua một lần tiêu diệt chính phủ phản quân, ngăn lại cuộc phản loạn.

Hắc Dạ ở tại Nhật Bản nhắc lên sóng triều biển máu, cùng biểu hiện tại cuộc chính biến ủy ban mafia Mỹ đã làm danh tiếng Hắc Dạ địa chấn, chuyện lần này, Hắc Dạ đã làm cho cả thế giới ngầm đều biến sắc!

Ở trong mắt rất nhiều người, tổ chức Hắc Dạ thần bí có thể luận toàn bộ chính thể thế lực thì thiếu cường đại, thế nhưng sức chiến đấu thập phần kinh khủng!

Thậm chí có người còn cho rằng: Hắc Dạ là tổ chức có sức chiến đấu đệ nhất trong toàn bộ thế giới ngầm toàn cầu!

Đương nhiên, đây chỉ là cái nhìn của một số người, cũng không phải được một ít tổ chức quyền uy của thế giới ngầm công chứng.

Bất quá mọi người đều rõ ràng, nếu như nói sức chiến đấu của Hắc Dạ chỉ là thứ hai, như vậy không có một tổ chức nào dám nói mình là thứ nhất!

Dù sao, Hắc Dạ đã hoàn thành nhiệm vụ mà những tổ chức khác không cách nào hoàn thành, hơn nữa còn ở dưới tình huống không hề thương vong.

Jester ngoại trừ suất lĩnh thành viên Hắc Dạ ở trong phạm vi toàn cầu tiếp nhận nhiệm vụ, còn dựa theo chỉ thị của Lý Dật thành lập căn cứ bí mật tại Phúc Kiến và Los Angeles.

So sánh mà nói, căn cứ tại Los Angeles không chỉ bí mật, hơn nữa còn rất phương tiện, là một cơ cấu tiêu chuẩn dành cho dong binh đoàn. Căn cứ tại Phúc Kiến thua kém hơn nhiều, bởi vì hoàn cảnh cùng những phương diện nhân tố khác, căn cứ tại Phúc Kiến ngoại trừ một ít máy móc tập thể hình giản đơn cùng một ít súng ống, cũng không có vũ khí đại hỏa lực, về phần căn cứ huấn luyện cũng không có.

Những đứa trẻ bị Lý Dật mang về từ Nhật Bản cũng toàn bộ an bài tại căn cứ huấn luyện ở Los Angeles, Jester lấy ra bốn gã thành viên Hắc Dạ đảm nhiệm huấn luyện viên, chuyên môn phụ trách huấn luyện những đứa trẻ này.

Nếu như nói trong nửa năm qua, biểu hiện của Jester làm Lý Dật thỏa mãn, như vậy thành tích của Kroff đại gia làm Lý Dật chấn kinh!

Đúng, không sai, là khiếp sợ!

Kroff đại gia phong cách dưới tình hình tài chính đầy đủ, chỉ dùng nửa năm thời gian, liền tại Bắc Mỹ, Âu Châu, nước Nga, Đông Á bốn địa phương thành lập trạm tình báo. Trong đó Bắc Mỹ và Đông Á tình báo quy mô lớn hơn một chút, đương nhiên, so với một ít tổ chức tình báo chuyên môn mà nói, quy mô vẫn còn thiếu một chút.

Nửa năm thời gian có thể ở bốn khu vực khác nhau thành lập trạm tình báo, đây là chuyện rất khó được, nhưng Kroff đại gia quả thực là không làm sợ hãi người đến chết thì không bỏ qua, quy mô bốn trạm tình báo mặc dù không lớn, thế nhưng năng lực thu thập tình báo thập phần xuất sắc!

Có thể không chút khoa trương mà nói, với mạng lưới tình báo hôm nay của Lý Dật, có thể ngang hàng với cục điều tra liên bang Mỹ thậm chí một ít tình báo bộ môn nổi danh khác, tuy không bằng một ít tổ chức tình báo của thế giới ngầm lâu đời, thế nhưng thực sự mạnh hơn những tổ chức tình báo khác rất nhiều.

Một tháng trước, Lý Dật đã gặp mặt Kroff, hỏi Kroff làm sao lung lạc được những nhân tài tình báo, Kroff đại gia trả lời thế này: “Lý thân ái, thế giới này ai cũng phải có nhược điểm. Trong đó tuyệt đại bộ phận nhược điểm của họ rất rõ ràng: dục vọng! Đối mặt sự mê hoặc của tiền tài, rất ít ai có thể cự tuyệt, đương nhiên ngoại trừ tên quái thai người.”

Tiền tài cùng mỹ nhân làm thế tiến công!

Đây đều là thủ đoạn mà rất nhiều thượng vị giả đều hiểu được, thế nhưng thủ đoạn giống như những cách dùng khác nhau, hiệu quả hoàn toàn khác nhau.

Kroff đã từng trà trộn dưới đáy xã hội, trải qua sự huấn luyện của bộ môn tình báo thần bí nước Mỹ đem kinh nghiệm trà trộn trong xã hội và kỹ năng học được trong bộ môn tình báo dung hợp cùng một chỗ, sau đó lợi dụng thế tiến công của tiền tài mỹ nhân, hầu như đều đạt được sự thành công, phàm là nhân tài tình báo bị hấp dẫn coi trọng, hầu như đều bị hấp thu mua!

Trong đó Kroff đại gia phong cách còn dùng nam sắc dụ dỗ một nữ đặc công người Nga, ở trên giường chinh phục được nữ đặc công kia, còn lập được trạm tình báo ngay tại nước Nga!

“Ta hướng thượng để phát thệ! Tên tạp chủng Kroff là một ác ôn mười phần, hẳn dùng thủ đoạn thực sự quá xấu xa!***, dùng nam sắc dụ dỗ đặc công nước Nga? Thượng đế a! Đây là chuyện mà người bình thường có thể làm được sao?”

Đây là một đầu mục của tổ chức tình báo thế giới ngầm ở ba năm sau đánh giá Kroff đại gia, mà Kroff đại gia lại dùng cử động phong tạo hướng thế nhân chứng minh một điểm: Kroff đại gia xác thực không phải là một người tầm thường.

Đêm tối dần dần phủ xuống con đường, ánh mắt đèn neon hai bên nổi lên ánh đèn nhu hòa, ánh đèn rọi sang cả tòa thành thị.

Khu Thương nghiệp Mathattan tại New York, trong tòa lầu tổng bộ tập đoàn Toàn Cầu Ảnh Nghiệp, chỉ có một ít phòng còn sang đèn, trong đó có hai phòng làm việc ở tầng cao nhất.

Trong hai phòng làm việc, một phòng là của tổng tài, một phòng là của trợ lý tổng tài. Lưu Tư Cẩm buông xuống văn kiện trong tay, cầm lấy ly cà phê trên bàn, đang định uống, nhưng phát hiện ly cà phê đã lạnh ngắt từ lâu.

Vì vậy nàng không khỏi lộ ra dáng tươi cười khổ sấp, ly cà phê này đã là ly cà phê bị bỏ lạnh thứ năm trong ngày hôm nay.

Mà hôm nay trợ lý của nàng đã pha cho nàng tổng cộng năm ly cà phê, nói cách khác, nàng cũng không uống được một ngụm nào, chính xác ra là chưa kịp uống.

Lưu Tư Cẩm vẫn mặc một bộ quần áo chức nghiệp như trước, bộ quần áo bó sát lộ ra vóc người hoàn mỹ, phối hợp với nữ nhân thành thực, nàng dù qua tuổi ba mươi nhưng vẫn có lực sát thương rất mạnh đối với đàn ông.

Chỉ là có lẽ gần đây do quá mức bận rộn, biểu tình của nàng thoát nhìn có chút tiêu tụy, làn da không còn trắng nõn trơn tuột giống như ngày xưa, nếp nhăn khóe mắt còn rõ ràng hơn trước một ít, thậm chí vành mắt mờ hồ biến thành màu đen, mặc dù nàng dùng lớp trang điểm che giấu, thế nhưng nếu nhìn kỹ, vẫn còn có thể nhìn thấy được.

Nhắm mắt lại, nhẹ nhàng như huyết thái dương, Lưu Tư Cẩm cầm lấy điện thoại bấm dãy số của trợ lý, điện thoại rất nhanh chuyển được, trong điện thoại truyền ra thanh âm uể oải của trợ lý: “Lưu tổng, cô có gì phân phó.”

“Eileen, thời gian không còn sớm, cô về trước đi.” Lưu Tư Cầm cố gắng khởi tinh thần nói.

“Lưu tổng, công việc hôm nay của cô đã xong rồi sao?” Đầu kia điện thoại, trợ lý của Lưu Tư Cầm có vẻ có chút kinh ngạc, ở trong trí nhớ của nàng, mỗi ngày không tới chín giờ là Lưu Tư Cầm sẽ không rời khỏi công ty.

Lưu Tư Cầm cười cười: “Tôi còn muốn xem báo cáo tài vụ gần đây, cô về trước đi.”

“Lưu tổng, tôi...”

“Được rồi, Eileen. Trong khoảng thời gian này mỗi ngày cô đều tăng ca với tôi, bạn trai của cô sẽ có ý kiến đó, nghe tôi nói, trở về đi.”

“Cảm ơn Lưu tổng.”

Nghe được trợ lý nói, Lưu Tư Cầm thoáng cười khổ, sau đó cắt đứt điện thoại, chỉ là nàng không tiếp tục cầm lấy văn kiện, mà như nhớ tới chuyện gì, trong lúc nhất thời không ngờ có chút dờ ra.

Chẳng qua bao lâu, ngoài cửa truyền đến tiếng bước chân cắt đứt hồi ức của Lưu Tư Cầm, nàng nhẹ nhàng lắc đầu, thì thào lầm bầm: “Nha đầu này, không phải đã bảo về trước hay sao?”

“Lạc sát!”

Vài giây sau, cửa phòng làm việc mở ra.

Thanh âm thỉnh thoảng làm Lưu Tư Cầm không khỏi ngẩn ra, ở trong trí nhớ của nàng. Eileen là một cô gái phi thường hiểu chuyện, lại đối với nàng luôn thập phần tôn trọng, khi đi vào phòng làm việc của nàng luôn sẽ gõ cửa trước.

Mang theo nghi hoặc, nàng ngẩng đầu lên.

Sau một khắc, giống như nhìn thấy được người ngoài hành tinh, con người nàng đột nhiên phóng lớn, vẻ mặt khiếp sợ!

Nàng mấp máy đôi môi mỏng, muốn nói gì đó, thế nhưng cảm thấy trong cổ họng giống như bị vật gì nhét kín, một chữ cũng không nên lời, chỉ kinh ngạc nhìn người ngoài cửa đi vào phòng làm việc, sau đó vẻ mặt yêu thương hướng nàng đi tới.

Nhìn vẻ mặt tiêu tụy của Lưu Tư Cầm, Lý Dật cực kỳ yêu thương, hắn biết người phụ nữ cường thế này để có ngày sớm nắm được toàn bộ sự vận chuyển của Toàn Cầu Ảnh Nghiệp, hầu như mỗi ngày đều tăng ca làm thêm giờ.

Hơn nữa hắn còn từ chỗ dì Lan biết được, Lưu Tư Cầm bởi vì ăn uống không quy luật, hôm nay đã có bệnh bao tử, có lúc buổi tối đau không ngủ được.

“Tôi không phải đã nói rồi sao? Không nên làm cho mình quá mệt mỏi, thân thể mới là trọng yếu nhất.” Lý Dật trực tiếp đi tới trước người Lưu Tư Cầm, cầm hộp cơm trong tay đặt lên bàn làm việc, sau đó cúi xuống dùng hai tay nâng khuôn mặt tiêu tụy của Lưu Tư Cầm lên, lo lắng nói.

Lý Dật nói làm Lưu Tư Cầm trogn cơn choáng hồi phục lại, cũng làm trái tim nàng chợt ấm áp, gương mặt nàng chậm rãi hiện ra dáng tươi cười hưng phấn: “Sao anh lại tới đây?”

“Tôi đến nhà tìm em và Vi Vi, kết quả dì Lan nói em còn chưa về nhà.”

“A? Tại trong tay tôi còn chút công việc, làm xong sẽ về ngay.” Lưu Tư Cầm mở miệng ngắt lời Lý Dật, chỉ là trong giọng nói mang theo vẻ chột dạ.

Lý Dật vẻ mặt yêu thương: “Dì Lan nói với tôi, nói em đã thật lâu không ăn một bữa ăn đàng hoàng.”

Nghe Lý Dật nói như thế, Lưu Tư Cầm vội vã cúi đầu, giống như một đứa bé đang làm sai chuyện.

“Dì Lan đã nấu một chút đồ ăn, còn nấu chút cháo, sẵn nóng ăn đi.” Lý Dật vừa nói vừa mở hộp cháo, ôn nhu nói: “Em ăn đi, tôi giúp em xoa vai.”

“Àn.” Lưu Tư Cầm ngẩng đầu, khẽ ừ, tiếp nhận hộp cơm, cầm muống bắt đầu ăn cháo.

Mà Lý Dật đi tới sau lưng Lưu Tư Cầm, nhẹ nhàng giúp nàng xoa đôi vai đã tê dại.

“A!”

“Àn...”

Dưới sự xoa bóp vuốt ve của Lý Dật, Lưu Tư Cầm rên rỉ liên tục, làm gì còn ăn nổi cháo?

Vì vậy, Lý Dật không thể làm gì khác hơn là đứng lại, nói: “Chờ em ăn xong tôi xoa bóp cho em.”

Lưu Tư Cầm vốn đang thoải mái nhắm hai mắt lại, ngạc nhiên nghe được Lý Dật nói, lại cầm muống ăn cháo, động tác của nàng rất chậm, rất nhẹ, mỗi lần đều thổi cho nguội mới ăn.

Hơn nữa nàng ăn một ngụm lại nhìn Lý Dật, vẻ hạnh phúc nơi khóe miệng không thể che giấu.

Khoảng chừng mười phút sau, Lưu Tư Cầm bỗng nhiên ngừng lại.

“Sao không ăn nữa? Có phải quá nóng hay không? Tôi giúp em thổi nguội.” Thấy Lưu Tư Cầm ăn chưa được một phần ba, Lý Dật theo bản năng cho rằng nàng sợ nóng, vô ý thức muốn cầm hộp cháo.

Lý Dật không cầm được hộp cháo, mà bị Lưu Tư Cầm nắm lấy bàn tay, chỉ thấy nàng đứng lên, vẻ mặt nhu tình nhìn Lý Dật: “Em không muốn ăn cháo nữa chỉ muốn ăn anh thôi.”

Dứt lời, nàng không đợi Lý Dật phản ứng, trực tiếp hôn lên môi hắn.

403. Chương 353: Hắc Đã Trở Về

Lưu Tư Cầm là một nữ nhân cường thế. Nàng cũng không giống như những người phụ nữ khác thoát nhìn như một cô mèo Ba Tư cao cao tại thượng, mà lại giống như một cô sư tử vừa cường thế, vừa kiêu ngạo.

Những người quen biết nàng đều cho rằng nàng như thế, một người phụ nữ đơn độc vượt biển phiêu bạt, đi tới dị quốc tha hương, trong người không có mấy đồng, dựng nghiệp bằng hai bàn tay trắng, tự tay thành lập Hoa Nhĩ công ty. Đồng thời cuối cùng có thể đưa Hoa Nhĩ công ty ra thị trường.

Viên minh châu phương đông trong thương nghiệp giới Mỹ.

Đây là một tạp chí thương nghiệp quyền uy của Mỹ thừa nhận về Lưu Tư Cầm, mà hầu như tất cả mọi người đều tiếp nhận sự thừa nhận này.

Kiêu ngạo, cường thế, thông minh, đầy khả năng.

Đây là sự hình dung chính xác về Lưu Tư Cầm.

Thế nhưng Lý Dật lại biết, Lưu Tư Cầm bề ngoài giống như một cô sư tử ngoại trừ thông minh ra, nàng còn là một người phụ nữ cô đơn.

Mạnh mẽ như Andrew và Anh Hoa cũng có thời gian cần nương tựa vào vai Lý Dật huống chi là Lưu Tư Cầm?

Trong nhiều năm quá khứ, Lưu Tư Cầm từng bị tình yêu gây tổn thương tuy rằng có thể hóa bi thương thành động lực, ở tại nước Mỹ xông ra một bầu trời thuộc về riêng mình, thế nhưng suốt bao năm qua nàng cũng không có chút hạnh phúc.

Nàng là một người đàn bà, một người đàn bà bị tình yêu gây thương tổn nặng nề.

Kinh lịch đặc thù làm nàng có sự bài xích đối với đàn ông. Thế nhưng cũng bởi vì đặc thù kinh lịch, nàng so với đại đa số những phụ nữ khác càng khát vọng có một người đàn ông thật tình yêu nàng, che chở nàng!

Từ sự miệt thị ban đầu đối với Lý Dật, đến sau đó nhìn hắn với cặp mắt khác xưa, cho tới bây giờ đã thật sâu me luyến, tình cảm giữa nàng và Lý Dật đủ dùng từ biến đổi bất ngờ để hình dung.

Lý Dật xuất hiện tuy rằng cũng không hoàn toàn thay đổi tâm lý bài xích đàn ông của nàng, thế nhưng đã thỏa mãn khát vọng lớn nhất trong nội tâm nàng, cũng bổ khuyết nội tâm vì trống rỗng nhiều năm mà trở nên có chút chết lặng của nàng.

Tiếp thu một người đàn ông rất khó, buông tha người đàn ông mình đã tiếp thu càng thêm khó hơn, Lý Dật phẳng phất giống như một cây đuốc, châm mỗi lửa ái tình nằm tận sâu trong nội tâm mà nàng đã giấu kín.

Rất nhiều người cho rằng tình dục của người đàn ông mạnh hơn người đàn bà, kỳ thực không phải, căn cứ điều tra liên quan, nhu cầu của người đàn bà ở phương diện này không hề thấp hơn người đàn ông. Sau khi trải qua thời kỳ trưởng thành, người đàn bà cũng sẽ có xung động và huyền tưởng, chỉ là trời sinh bọn họ có sự rụt rè nên không dám trần trụi thể hiện dục vọng trong nội tâm của mình, mà đối với sự sợ hãi về lần đầu tiên cũng làm bọn họ không dám đi vụng trộm ném trái cấm.

Mà đối với người đàn bà sau hôn nhân mà nói, bọn họ đã buông xuống gánh nặng, vì thế sẽ có thể bộc lộ thỏa thích dục vọng của chính mình trước mặt người chồng.

Ba mươi như sói, bốn mươi như hổ, đây là sự hình dung chân thực nhất về phương diện tình dục của người phụ nữ.

Lưu Tư Cẩm vừa lúc đứng ngay độ tuổi này, hơn nữa kinh lịch đặc thù khiến nàng nhiều năm không hề chạm qua đàn ông.

Nhiều năm cấm dục làm dục vọng trong lòng nàng đạt được một nông nổi không thể tưởng tượng!

Ngày trước khi còn ở Thượng Hải, Lý Dật và Lưu Tư Cẩm gặp nhau trong một buổi tiệc, trong lúc hai người khiêu vũ, Lý Dật chỉ cùng Lưu Tư Cẩm có sự tiếp xúc đơn giản bề ngoài thân thể, không ngờ Lưu Tư Cẩm lại đạt được cao trào.

Lại một lần, lúc Lý Dật rời đi New York, Lưu Tư Cẩm đùa giỡn Lý Dật, kết quả thiếu chút nữa nhóm lửa tự thiêu mình. Nếu như không phải bởi vì sợ Lý Dật bị lỡ chuyến bay, hai người đã sớm xuyên qua tầng cửa sổ cuối cùng.

Một lần nọ, tuy rằng Lưu Tư Cẩm là vì muốn nghiêm phạt Lý Dật, nên đùa giỡn Lý Dật thật lâu, thế nhưng khi đến cuối cùng suối nước thần bí của nàng cũng đã ướt tràn lan, căn bản không thể tự mình khống chế.

Nửa năm trước, vào ngày sinh nhật của Lưu Vi, vốn nàng và Lý Dật có cơ hội ở chung một chỗ, thế nhưng hôm đó không biết tiểu nha đầu ăn thuốc kích thích gì, lại làm ầm ĩ cả đêm không chịu ngủ, kết quả cũng làm hai người mất đi cơ hội gần gũi.

Trong nửa năm qua, trên cơ bản Lý Dật đều ở tại Los Angeles, tuy rằng hắn cũng vài lần đi tới New York, thế nhưng Lưu Tư Cẩm vì chuyện Toàn Cầu Ảnh Nghiệp nên bận đến không có thời gian, hai người cũng không có dịp phát sinh quan hệ này.

Lúc này gặp nhau, Lưu Tư Cẩm không che giấu nổi dục vọng thêm nữa, nàng giống như một con cọp mẹ nổi hứng tình dục, chuyển khai tiến công Lý Dật.

Điên cuồng, hoang dại.

Đây là lúc hai người đâm qua tầng cửa sổ, là sự hình dung chân thật nhất về Lưu Tư Cẩm.

Trong phòng làm việc của tổng tài Toàn Cầu Ảnh Nghiệp, Lưu Tư Cẩm triệt để phóng ra dục vọng trong nội tâm, nàng giống như một nữ vương cao cao tại thượng cuời trên thân Lý Dật, điên cuồng uốn éo vòng eo, thỏa thích phát ra tiếng rên rỉ.

Khi Lưu Tư Cẩm phát ra tiếng rên tỉ cao vút cuối cùng, thân thể nàng giống như bị chạm điện, không thể khống chế run rẩy lên, hoa viên thần bí dưới thân càng giống như giếng nước phun ra, thả ra tinh hoa của tình ái...

Nàng phẳng phất giống như một con cừu nhỏ cuộn mình trong lòng Lý Dật, chăm chú nhắm mắt lại, hưởng thụ loại cảm giác phiêu diêu dục tiên, trên mặt tràn ngập vẻ hạnh phúc và thỏa mãn.

Thân thể mềm mại trắng muốt đầy ắp của nàng không biết từ bao giờ đã phủ lên màu đỏ nhàn nhạt, trên làn da nổi lên một tầng hơi nước, phẳng phất như vừa tắm qua, toàn thân đều ẩm ướt.

Năm phút đồng hồ, thân thể của nàng run rẩy suốt năm phút đồng hồ!

Sau năm phút đồng hồ, nàng chậm rãi mở mắt, cặp mắt cường thể toát ra ánh mắt mê ly và thỏa mãn.

Mà sô pha dưới thân Lý Dật cũng hoàn toàn ướt đẫm.

Bất quá Lưu Tư Cầm cũng tuyệt không quan tâm, mà vươn ngón tay trắng nõn, dùng móng tay vẽ vòng trên cơ ngực của Lý Dật, tình ý nồng đậm nói : “Em biết ngày mai anh sẽ về nước, hơn nữa sẽ có một đoạn thời gian rất dài đều phải bận rộn, không rảnh trở về thăm em.”

Lý Dật theo bản năng định hé miệng định giải thích gì đó, còn chưa nói ra miệng đã bị Lưu Tư Cầm cắt lời: “Cho nên em quyết định đêm nay không về nhà, chúng ta đi khách sạn được chứ?”

“Àn.”

Trong nửa năm qua, bên Lý cạnh Lý Dật tuy rằng vây quanh hai đại mỹ nhân. Thế nhưng chỉ được nhìn mà không thể đụng vào, dục vọng trong lòng cũng tích góp từng tí một đến trình độ khủng bố. Trước đó cùng Lưu Tư Cầm điên cuồng cũng làm cho hắn cảm nhận được sự khoái cảm chưa có trước nay, lúc này được Lưu Tư Cầm nói, hắn đầu tiên hôn nhẹ lên trán nàng, sau đó gật đầu.

Đây là một ban đêm điên cuồng.

Lưu Tư Cầm cảm dục nhiều năm trong đêm nay triệt để bạo phát, nàng phảng phất giống như một con mèo cái phát xuân, không hề mệt mỏi hướng Lý Dật đòi lấy, nàng phóng ra áp lực dồn nén nhiều năm trong lòng, mặc dù Lý Dật đối chiến với Anh Hoa cùng chiếm thượng phong tuyệt đối, mà gặp Lưu Tư Cầm, hắn thiếu chút nữa đã tước vũ khí đầu hàng, như vậy có thể nghĩ Lưu Tư Cầm điên cuồng tới tình trạng gì.

Lý Dật và Lưu Tư Cầm thẳng đến buổi trưa hôm sau mới đứng lên.

Tổ chất thân thể Lý Dật biến thái, thỉnh thoảng một lần miệt mài quá độ đối với hắn ảnh hưởng không lớn, mà Lưu Tư Cầm vốn đã mệt nhọc quá độ sau khi miệt mài cả đêm, chỉ cảm thấy được cả người giống như bị rút hết khí lực, mềm nhũn đến mức xuống giường không nổi.

“Thần kinh của em đã quá căng thẳng, thân thể đã tới mức giới hạn, em cần nghỉ ngơi vài ngày. Không nên liều mạng như thế nữa, tự cho mình ngày nghỉ, thừa dịp năm mới nên nghỉ ngơi một chút, thuận tiện bởi vì Vi Vi.”

Khi Lý Dật đưa Lưu Tư Cầm trở về nhà, chia tay với nàng thì dặn dò nàng.

Lúc này đây, Lưu Tư Cầm vốn được xưng là người công tác điên cuồng cũng không cự tuyệt, mà rất nhu thuận nghe theo.

Rời khỏi biệt thự Lưu Tư Cầm, Lý Dật một mình lái xe đi tới sân bay F.Kennedy, bên ngoài sân bay, Andrew và Anh Hoa đều đã đến.

Xe của hai người đều ngừng chung một chỗ, nhưng lúc Lý Dật đến, hai người đều ngồi riêng trong xe mình.

Hiển nhiên, lúc hai người đến sân bay cũng không hề nói chuyện với nhau.

Phát hiện này làm Lý Dật có chút hơi khó, sau khi luôn mãi suy tư, hắn quyết định làm người trung gian, hóa giải sự ngăn cách giữa Andrew và Anh Hoa. Bởi vì hắn rất rõ ràng, sau khi về nước, vô luận là Andrew hay Anh Hoa, đều bình thường ở bên cạnh hắn, nếu hai người vẫn bảo trì loại tình tự “đối địch” này, đối với hai bên, đối với Lý Dật cũng không phải là một chuyện tốt.

Lý Dật lên máy bay cũng không phải máy bay hành khách của hàng không nước Mỹ, mà dùng máy bay thương vụ của Toàn Cầu Ảnh Nghiệp.

Sau khi máy bay lên không, Andrew vẫn giống như lần trước, ngồi bên cạnh Lý Dật, chỉ là cũng không nói gì. Trong tay cầm một quyển tạp chí mới, không chút an ổn xem lướt qua, mà Anh Hoa lại ngồi ở xa xa, đưa ánh mắt nhìn ra ngoài cửa sổ, nhìn cảnh vật càng ngày càng nhỏ dưới mặt đất, trong lòng cũng không biết đang suy nghĩ chuyện gì.

“Annie.” Lý Dật dùng khuỷu tay nhẹ nhàng huých Andrew.

“Ân?” Andrew nghi hoặc ngẩn đầu, nhìn thấy biểu tình khó của Lý Dật, tựa hồ hiểu được chuyện gì, tùy ý nhún vai: “Anh yêu, em biết anh muốn làm gì, em không có ý kiến. Nhưng em cho rằng anh muốn thuyết phục cô ấy là có chút rắc rối.”

Mặc dù Lý Dật cũng hiểu được muốn làm cho Anh Hoa vốn luôn lạnh lùng cố chấp tiêu trừ sự ngăn cách với Andrew là một chuyện khó khăn, bất quá Andrew chịu phối hợp cũng làm hắn thở phào nhẹ nhõm, cứ như vậy chỉ ít còn hi vọng.

Hắn lo lắng duy nhất là cả hai người đều không chịu phối hợp, như vậy thứ nhất, nguyên bản hắn vốn đang đuối lý cũng không cách nào làm được người hòa giải.

“Anh Hoa.” Lý Dật đứng dậy đi tới bên cạnh Anh Hoa, gọi một tiếng kéo Anh Hoa từ trong suy tư trở về hiện thực.

Anh Hoa phức tạp liếc mắt nhìn Lý Dật: “Có việc sao? Lão bản.”

“Tôi nghĩ, ba người chúng ta cần ngồi xuống từ từ nói chuyện.” Lý Dật hơi áy náy nói.

Anh Hoa tuy rằng trời sinh lạnh lùng, thế nhưng nàng cũng là một cô gái thông minh, tự nhiên rõ ràng ý tứ những lời này của Lý Dật.

Nhìn biểu tình áy náy và khó khăn của Lý Dật, Anh Hoa cũng không tỏ vẻ gì chỉ gạt đầu, sau đó đứng dậy đi tới bên người Andrew.

Andrew đã buông quyển tạp chí trong tay xuống từ lâu, mắt thấy hai người đi tới, đứng dậy, lộ ra dáng tươi cười hiền lành, nói: “Anh Hoa tiểu thư, tôi biết cho tới nay cô đều có thành kiến với tôi. Tôi cũng rõ ràng, muốn cho cô trong khoảng thời gian ngắn tiêu trừ sự thành kiến với tôi là một chuyện rất khó khăn.”

Câu nói của Andrew ngoài Lý Dật dự liệu, hắn có chút nghi hoặc nhìn Andrew, đã thấy nàng vẫn lộ dáng tươi cười, về phần Anh Hoa vẫn lạnh lùng nhìn Andrew, cũng không tỏ thái độ.

“Tuy rằng thường ngày cô luôn có vẻ mặt lạnh như băng, không muốn biểu hiện suy nghĩ trong nội tâm lên mặt, thế nhưng tôi biết, cô yêu Lý, rất thương anh ấy.” Andrew tiếp tục mở miệng, giọng nói không vội không chậm, giờ khắc này nàng biểu hiện ra phong phạm của một người nổi nghiệp gia tộc Gambino, phẳng phất như đang ở trên bàn đàm phán.

Andrew vừa thốt ra, khóe mắt Anh Hoa không nhận được run rẩy lên!

Cặp mắt vốn đang lạnh lùng càng lộ ra ánh sáng dị dạng.

“Cô thương anh ấy, tôi cũng thương anh ấy.” Andrew khe khẽ thở dài: “Tôi thừa nhận, Lý không thể cho chúng ta một tình yêu hoàn chỉnh, từ ý nghĩa nào đó mà nói, điều này cũng không công bằng đối với chúng ta. Nhưng nếu chúng ta làm ra tuyến chọn, như vậy phải nên tiếp thu hiện thực này, đồng dạng nếu chúng ta thương hắn, như vậy không nên làm khó hắn.”

Lúc này đây, Anh Hoa cũng nhíu mày, tựa hồ có chút bất mãn đối với lời của Andrew.

“Tuy tôi không biết vì sao cô phản cảm tôi, thế nhưng tôi cho rằng, vì không nên làm khó Lý, chúng ta hẳn nên tiêu trừ sự ngăn cách giữa chúng ta.” Andrew nói xong vươn ra bàn tay phải trắng nõn tinh tế.

Đối mặt hành vi chủ động hòa giải của Andrew, Anh Hoa cũng không do dự vươn tay, cầm tay Andrew, gương mặt không chút biểu tình nói: “Tôi chỉ phụ trách bảo hộ hắn, những chuyện khác tôi mặc kệ.”

Anh Hoa nói tuy rằng lạnh lùng, thế nhưng trong ánh mắt nhìn Andrew đã giảm đi sự mâu thuẫn rất nhiều, tựa hồ nàng có thể hiểu được vì sao Andrew ở thời gian trước không thể đặt quyết tâm rời khỏi sự mạng của gia tộc cho để ở chung một chỗ cùng Lý Dật.

Nhưng chỉ do tính cách quái dị làm nàng cho rằng: Phàm là ai tạo thành thương tổn cho Lý Dật đều là địch nhân của nàng!

Một loại tư duy cổ quái như vậy, làm nàng sản sinh sự thành kiến đối với Andrew.

Thấy hai cô gái đã tiêu trừ “địch ý”, Lý Dật lại có vẻ thập phần xấu hổ, trong lúc nhất thời không biết nên nói gì cho phải.

Tuy rằng cho tới nay hẳn đối với chế độ một vợ một chồng không có ấn tượng gì, thế nhưng câu nói vừa rồi của Andrew “ điều này đối với chúng ta không công bình” đã thật sức động hẳn, làm hẳn chột nghĩ, cho tới nay hẳn chỉ nghĩ không muốn làm cho những người phụ nữ bên cạnh không bị thương tổn, thế nhưng hành vi của bản thân hẳn đã trong bất tri bất giác hãm hại các nàng!

Vô luận là ôn nhu thiện lương như Hạ Vũ Đình, trí tuệ ma quỷ như Andrew, hoặc vĩnh viễn đều có vẻ mặt lạnh lùng như Anh Hoa, các nàng cũng không bởi vì chuyện Lý Dật có người đàn bà khác bên cạnh mà rời bỏ hẳn, thế nhưng trong nội tâm các nàng nhiều ít cũng cảm thấy có chút ủy khuất!

Mọi người ai cũng ích kỷ, đối với đàn bà mà nói, có thể bọn họ đồng ý cùng người khác chia sẻ thành quả thắng lợi. Thế nhưng sẽ không có người đàn bà nào can tâm tình nguyện cùng người phụ nữ khác chia sẻ người đàn ông của mình !

Phụ nữ luôn rất ích kỷ đối với ái tình, không quan hệ với thân phận, không quan hệ tới tính cách, chỉ vì các nàng là phụ nữ.

“Lý, anh không cần phải tự trách, tự trách cũng vô ích, huống chi anh chưa từng lừa dối chúng tôi điều gì, chúng tôi đều là tự nguyện đi theo anh.” Andrew thấy Lý Dật trầm mặc không nói, với sự thông minh trí tuệ của nàng liền biết Lý Dật đang suy nghĩ chuyện gì, vì vậy mở miệng đánh vỡ sự trầm mặc: “Đương nhiên, trước đó em nói anh không công bình đối với chúng tôi là sự thực, chúng tôi muốn nhìn cũng không phải đáng đáp tự trách áy náy của anh, mà là muốn anh bồi thường cho chúng tôi cả đời!”

Nghe được Andrew nói, nhìn ý tứ biểu đạt trong đôi mắt nàng, Lý Dật biết rõ lòng dạ của cô gái thông minh này cũng không phải đang nghĩ như vậy, sợ dĩ nàng nói như vậy, chỉ là muốn làm trong lòng Lý Dật cảm thấy dễ chịu mà thôi!

Lý Dật bỗng nhiên thở mạnh một hơi, phảng phất dung một hơi thở đem tất cả sự sầu lo trong lòng phun ra ngoài, hẳn trực tiếp ôm cả Anh Hoa và Andrew vào lòng, nghiêm mặt nói: “Gặp phải hai người, là Lý Dật tôi may mắn. Có thể tôi không cho các em hạnh phúc chân chính mà các em muốn, thế nhưng tôi bảo chúng đời này tuyệt đối không cho các em bị thương tổn!”

Mười mấy tiếng đồng hồ sau, máy bay đúng giờ hạ cánh xuống sân bay quốc tế Hồng Kông.

Cũng giống như sân bay F.Kennedy của New York, sân bay quốc tế Hong Kong cũng thập phần bận rộn, trong sân bay đều có thể tùy ý nhìn thấy nhân viên công tác.

Sau khi máy bay hạ cánh, lướt trên đường băng một đoạn dài, cuối cùng vững vàng dừng lại.

Cách đường băng không xa, Jeffrey cùng trợ lý đang đứng đợi từ lâu.

Ba tháng trước Lý Dật đã phái hẳn đến Hong Kong, Lý Dật giao cho hẳn một nhiệm vụ phi thường gian khổ, yêu cầu hẳn ở tại Hong Kong thành lập phân công ty của tập đoàn Toàn Cầu Ảnh Nghiệp.

Ngay từ lúc đầu, đề nghị này của Lý Dật bị Jeffrey phản bác, Jeffrey cho rằng điện ảnh Hong Kong đã không còn nổi bật như niên đại 90, căn bản không cần thành lập phân công ty ở đó.

“Jeffrey, tôi cần nói với anh một sự thực, không lâu sau tôi về nước, sau này, Trung Quốc sẽ trở thành trung tâm sự nghiệp của tôi.” Đối mặt sự phản bác lúc đó của Jeffrey, Lý Dật nói ra một câu như thế.

Lúc đó, Jeffrey nghe câu đó có vẻ dị thường kinh ngạc!

Bởi vì theo hẳn xem ra, với thân phận địa vị của Lý Dật tại Mỹ, tiền lực phát triển sự nghiệp tại Mỹ phải vượt xa hơn tại Trung Quốc.

Trong lòng tuy rằng nghi hoặc, thế nhưng Jeffrey cũng rất thức thời đáp ứng, thứ nhất hẳn không có quyền lực ngăn cản quyết định của Lý Dật, còn nữa theo hẳn xem ra, Lý Dật có thể trong thời gian một năm ngắn ngủi sáng tạo truyền kỳ mà người khác không thể phục chế, suy nghĩ về độ lớn của vấn đề không phải người như hẳn có thể hiểu rõ!

Jeffrey không sai, Lý Dật để hẳn thành lập phân công ty của Toàn Cầu Ảnh Nghiệp tại Hong Kong, không đơn giản là vì mở rộng sự nghiệp về quốc nội, càng nhiều là vì làm chần đệm cho sự báo thù!

Đây là chủ ý do Andrew đưa ra cho hần, hần ở nước Mỹ được công nhận là ông trùm hắc đạo, nếu như dùng thân phận trùm hắc đạo về nước, đó là một quyết định ngu xuẩn!

“Anh yêu, anh ở Mỹ bị người xem là ông trùm hắc đạo, về nước anh phải thay đổi chuyện này, anh không thể thể hiện vai diễn của một đầu lĩnh hắc đạo, chí ít, anh phải cho những dân chúng bình thường cho rằng anh là một ông trùm thương giới!”

Đây là ý kiến của Andrew.

Máy bay ngừng lại, cửa cabin mở rộng, Lý Dật mang theo Andrew và Anh Hoa chậm rãi đi xuống.

Ở gần bên đường băng, một đám lũ khách đang chuẩn bị đăng ký nhìn thấy chỉ có ba người Lý Dật đi xuống máy bay, đều hướng ánh mắt nhìn tới, có vẻ thập phần hiếu kỳ, hiển nhiên theo bọn họ xem ra, chỉ có đại nhân vật mới có sự đãi ngộ như vậy.

“Đó không phải là ông trùm Hollywood, lão bản mới của Toàn Cầu Ảnh Nghiệp Lý Dật hay sao?” Trong lũ khách cũng có người thích xem điện ảnh và truyền hình, rất nhanh liền có người nhận ra Lý Dật.

Người nọ vừa thốt lên xong, những lũ khách giống như được ăn thuốc kích thích, cũng nhìn ba người Lý Dật, giống như đang bình luận chuyện gì.

Nhìn cử động chỉ chỗ của lũ khách, Lý Dật nở nụ cười, dưới mặt trời chiều, dáng tươi cười của hần thập phần quái dị.

Ngày hôm nay của một năm trước, hần một đường chạy trốn tới Hong Kong, tránh trong biệt thự do người phụ trách tập đoàn Thiên Đạt chuẩn bị cho hần, dù cửa cũng không dám ra, rất sợ bị người phát hiện!

Sau đó, giết chết Tiêu Cường, dùng tốc độ nhanh nhất thoát đi Hong Kong, rất sợ bị người của Tiêu Thanh Sơn đuổi tới!

Một lần kia, hần thoát được vô cùng chật vật, giống như chó nhà có tang, gọi trời không linh, gọi đất không ứng!

Hần bỏ trốn, đồng thời trốn tới Los Angeles. Chỉ là không tìm được Hắc Dạ, mà kỳ diệu gia nhập Hoa Nhân Bang, dưới sự tín nhiệm chi trì, cởi sạch quần áo mỗi ngày cường gian với thời gian!

Vì báo thù, để sớm một ngày đặt chân trở về mảnh đất quen thuộc, trong một năm qua, hần khom người, giống như một con sói nắm chặt cơ hội, đập lên từng cây cột của địch nhân để thượng vị!

Mặc dù ngày trước khi hần trở thành long đầu của Hoa Nhân Bang tại Los Angeles, hần vẫn không dám đứng thẳng, mà giống như đang đạp trên miếng băng mỏng tiếp tục đi về phía trước, rất sợ một bước sai lầm thành thiên cổ hận.

May mắn chính là, hần thành công đi qua nỗ lực sáng tạo một kỳ tích mà không có thể phục chế!

Ngày hôm nay, hần rốt cục đã trở về, dưới mặt trời chiều, hần đưa thân thể đứng thẳng tắp, phảng phất như dùng phương thức này hướng mọi người tuyên bố: Không ai có thể là cho ta tiếp tục mang theo cái đuôi rồi đi! Tuyệt đối không có!

404. Chương 354: Mãnh Long Quá Giang Vs Địa Đầu Xà

“Lão bản.” Jeffrey và trợ lý đi tới trước mặt Lý Dật, vừa chào Lý Dật vừa có vẻ kinh nghi liếc mắt nhìn Andrew.

Làm giám đốc cũ của Dreams Work, Jeffrey là một trong những nhân tài quản lý cao tầng nổi danh tại Hollywood, mà Andrew thân là người thừa kế của gia tộc Gambino từng phụ trách việc quản lý về ngành giải trí của gia tộc Gambino. Jeffrey cũng không Xa lạ đối với Andrew. ngược lại hần cũng giống như nhiều người trong Xã hội thượng lưu nước Mỹ, đều có sự ngưỡng mộ đối với Andrew.

Trước đó không lâu, hần từng nghe được tin tức: Andrew rời khỏi gia tộc Gambino, đi tới bên người Lý Dật. giúp đỡ Lý Dật làm việc.

Hôm nay thấy Andrew đi cùng Lý Dật tới Hong Kong, hần hiểu được tin tức kia chính là thật. đồng thời cũng hiểu kỳ Lý Dật làm sao làm được điểm này!

Theo hần Xem ra, Andrew Luofu thân phận hiển hách, trí tuệ ma quỷ chịu rời khỏi gia tộc Gambino đi giúp đỡ Lý Dật thì chỉ có một khả năng: Andrew Luofu đã yêu Lý Dật!

Đối mặt biểu tình vẻ mặt kinh ngạc của Jeffrey, Lý Dật mỉm cười: “Jeffrey thân ái, khổ cực cho anh.”

“Lão bản, ngài thực sự quá khách khí, đây là chuyện tôi phải làm.” Jeffrey nhàn nhạt cười, sau đó mạnh mẽ thu hồi ánh mắt khỏi người Andrew.

So Sánh với hần mà nói, trợ thủ của hần cũng không bằng. đối mặt với khí chất của Andrew và Anh Hoa hai đại mỹ nhân, ánh mắt hần từ đầu tới cuối cũng không thể rời khỏi trên người hai nàng.

Có thể đối với rất nhiều người mà nói, có thể được gần gũi thưởng thức hai đại mỹ nhân là một hi vọng rất Xa vời!

Cho nên trợ thủ của Jeffrey không muốn buông tha cơ hội này.

Chi tiết này rơi vào trong mắt Lý Dật, Lý Dật cũng không hề trách cứ trợ thủ của Jeffrey, mà đưa ánh mắt nhìn thoáng qua Xa Xa.

Xa Xa, sáu gã đại hán da trắng mặc tây trang màu đen đang thẳng tắp đứng bên cạnh Xe. Vóc người của bọn họ thấp nhìn thấp phần khô ngô, toàn thân tràn ngập tính bạo tạc, biểu tình lạnh lùng đến cực điểm, mơ hồ làm cho người ta cảm thấy một loại khí tức nguy hiểm.

Sáu người đều là thành viên Hắc Dạ.

Đương nhiên. bọn họ ở tại Hong Kong cũng có một thân phận hợp pháp: Nhân viên phân công ty Toàn Cầu Anh Nghiệp tại Trung Quốc!

Có thể không chút nào khoa trương mà nói. hồ sơ của bọn họ ở tại Trung Quốc còn trong sạch hơn bất cứ thứ gì!

Đây đều do Jester an bài, tuy rằng thân thủ Lý Dật rất cao, hơn nữa bên người còn có Anh Hoa đóa kỳ hoa trong giới sát thủ Nhật Bản bảo hộ. nhưng vì muốn bảo đảm sự an toàn cho Lý Dật, JeSter vẫn phái sáu thành viên Hắc Dạ đảm đương bảo tiêu cho Lý Dật.

“Được rồi. Jeffrey. Chúng ta lên Xe hãy nói, tôi cần biết tình huống hiện tại ở đây.” Lý Dật chậm rãi thu hồi ánh mắt, nhìn Jeffrey nói.

“Tốt, lão bản.” Jeffrey gật đầu, sau đó mỉm cười nhìn Andrew bắt chuyện: “Andrew tiểu thư. nhìn thấy cô thực sự là chuyện rất vui vẻ, cô đẹp đến mức làm thế giới này thật ảm đạm không chút ánh Sáng.”

Đối mặt sự ca ngợi của Jeffrey, Andrew cũng biểu hiện thấp phần lãnh đạm, đây cũng là biểu tình thói quen của nàng, có thể nói, ngoại trừ trước mặt Lý Dật, khi nàng đối mặt người ngoài. đều lộ ra vẻ lạnh lùng cự người ngoài ngàn dặm Anh Hoa đồng dạng cũng rất lạnh nhạt, thế nhưng sự lạnh lùng của Anh Hoa là đặc thù của Sát thủ mới có, trong lạnh lùng mang theo sát ý làm tim kẻ khác đập mạnh. Mà Andrew lạnh lùng là do từ gia thế mà ra, nàng có thói quen dùng một loại ánh mắt bao quát để đối đãi tất cả chung quanh. Vẻ lạnh lùng mang theo một loại miệt thị, loại miệt thị này Xâm nhập cốt tủy, không thể Xoá đi!

“Jeffrey tiên sinh, Lý tiên sinh vẫn nói ông là một người quản lý Xuất sắc, nói vậy có lẽ ông đã hoàn thành nhiệm vụ Lý tiên sinh đã bố trí.” Andrew ôn hòa trả lời một câu.

Lời nói ôn hòa của Andrew làm biểu tình Jeffrey có chút Xấu hổ, mà Lý Dật vẫn chưa nói gì, dẫn đầu đi về phía chỗ Xe đỗ, hần đã đi qua biểu tình của Jeffrey thu được một ít tin tức hữu dụng.

Đồng thời trong lòng Lý Dật cũng âm thầm bội phục Andrew, chỉ một câu nói, liền thu ra được thành tích làm việc của Jeffrey trong ba tháng này có hợp cách hay không!

“Lão bản.”

Khi Lý Dật đi tới bên cạnh Xe, sáu thành viên Hắc Dạ đồng thời hướng Lý Dật chào hỏi.

Lý Dật nhìn sáu người mỉm cười, Xua tay ý bảo mọi người lên Xe rời đi.

Rất nhanh, đoàn Xe rời khỏi sân bay. Anh Hoa vẫn đảm nhiệm tài Xế, sau khi Xe khởi động, nàng nâng tấm vách ngăn lên, cấp cho ba người Lý Dật không gian nói chuyện.

Ở băng sau của Xe, Lý Dật châm một điếu Xì gà, thân thể tùy ý dựa vào ghế, ôm Andrew nhìn thẳng Jeffrey hỏi: “Jeffrey thân ái, thoát nhìn công tác của anh gặp phiền phức. Không Sao, đem tình huống bên này kể lại cho tôi biết, tôi sẽ nghĩ biện pháp.”

“Lão bản, tôi dựa theo anh phân phó mang theo một ít nhân viên quản lý tinh anh của Toàn Cầu Ảnh Nghiệp đến Hong Kong thành lập phân công ty tại Trung Quốc, ngay từ đầu chúng ta tiến triển thập phần thuận lợi, chúng ta được chính phủ Hong Kong toàn lực chi trì. chính phủ Hong Kong còn cung cấp chính sách cho chúng ta rất phương tiện. Lúc tuyển chọn địa chỉ công ty. chính phủ Hong Kong còn ra mặt hỗ trợ, giúp chúng ta mua một tòa nhà mười tầng tại khu trung tâm của thương nhân Hong Kong.” Jeffrey cung kính hồi đáp: “Sau khi công ty thành lập, tôi căn cứ sự an bài của anh. đi qua chính sách dùng lương cao tuyển dụng nhân viên. đạt được hiệu quả thập phần rõ rệt, chúng ta chỉ dùng ba ngày chiêu thu được số lượng nhân viên cần thiết. Tuy rằng bọn họ không tính là Xuất sắc, thế nhưng đều là người nổi bật trong hành nghiệp tiêu khiển tại Hong Kong.”

Nói đến đây, Jeffrey cũng yếu ớt thở dài: “Lão bản tôn kính, có thể nói, giai đoạn đầu công tác tiến triển thập phần thuận lợi, thế nhưng...kế hoạch kế tiếp của chúng ta đã gặp phải phiền phức.”

“Anh muốn nói kế hoạch thu mua tập đoàn Hồng Tinh?” Lý Dật tựa hồ không hề tức giận, vẻ mặt của hắn thoát nhìn thập phần bình tĩnh.

Jeffrey có chút chán nản gật đầu: “Đúng vậy! Lão bản. khi chúng ta thực thi kế hoạch này đã gặp phải phiền phức. Tôi dựa theo sự phân phó của anh, dùng giá tiền cực cao thu mua tập đoàn Hồng Tinh(trong loạt phim Người Trong Giang Hồ của Trịnh Y Kiện và Trần Tiểu Xuân. được gọi là Xã đoàn Hồng Hưng), thế nhưng họ cự tuyệt! Hơn nữa đối phương tựa hồ không có bất luận hứng thú gì với kế hoạch thu mua của chúng ta.”

Nghe Xong lời nói của Jeffrey, Lý Dật cũng không hề tức giận.

Bởi vì tất cả đều nằm trong sự dự liệu của hắn!

Tập đoàn Hồng Tinh làm long đầu của giới tiêu khiển Hong Kong. thực ra phụ thuộc vào ông trùm hắc đạo Lãng Vinh Bình. Làm đại ca long đầu của Hồng Tinh, Lãng Vinh Bình đã khống chế hành nghiệp tiêu khiển của HongKong rất nhiều năm, trong những năm này hắn đã bồi dưỡng không ít nghệ nhân nổi tiếng, những nghệ nhân này cũng đã mang tới cho hắn không ít tài phú.

Trong đó Mộ Dung Tuyết là rõ ràng nhất!

Từ sau khi Cứu Thục Xuất thế, nhân khí của Mộ Dung Tuyết giống như ngồi trên hỏa tiễn, một đường thẳng cao, một lần trở thành nữ thần âm nhạc Châu Á thậm chí toàn cầu, hơn nữa nhân khí càng ngày càng vượng, trở thành cây tiền thực sự của Lãng Vinh Bình!

Sau đó. Lý Dật nhờ Mộ Dung Tuyết đi Mỹ cứu viện. để Mộ Dung Tuyết gia nhập Toàn Cầu Ảnh Nghiệp, đồng thời trả cho Lãng Vinh Bình một số tiền bồi thường thật Xa Xỉ.

Một lần nọ, tuy rằng Lãng Vinh Bình không muốn, thế nhưng cũng phải nhịn đau buồn tha Mộ Dung Tuyết!

Thế nhưng lúc này đây. Lãng Vinh Bình tuy rằng biết rõ việc thu mua Hồng Tinh là ý tứ của Lý Dật. thế nhưng hắn chậm chạp không đáp ứng Jeffrey.

“Lão bản, anh Xem có vẻ như không hề lo lắng?” Jeffrey thấy Lý Dật không có vẻ tức giận, nhịn không được hỏi.

Lý Dật cười cười: “Jeffrey, anh làm được rất tốt!”

Lời khích lệ thành công của Lý Dật làm Jeffrey cảm thấy kỳ lạ. trước đó khi Andrew hỏi hấn, trong lòng hấn nhiều ít có chút khấn trương, không biết nên làm sao báo cáo kết quả công tác, bây giờ Lý Dật chẳng những không hề trách cứ hấn, còn biểu dương hấn. điều này thật sự nằm ngoài sự dự liệu của hấn.

“Tập đoàn Hồng Tinh cự tuyệt sự thu mua của chúng ta vốn nằm trong sự dự liệu của tôi.” Lý Dật nghiêm mặt nói: “Xã đoàn Hồng Tinh ở tại Hong Kong thời gian cũng không ngắn, thân là long đầu hiện nay. Lăng Vĩnh Bình tự nhiên rõ ràng tập đoàn Hồng Tinh có ý nghĩa thế nào với Hồng Tinh xã đoàn. Đối với Lăng Vĩnh Bình mà nói. tập đoàn Hồng Tinh không chỉ mang đến tài phú cho hấn, còn phủ thêm cho Xã đoàn Hồng Tinh một kiện áo khoác hợp pháp, đồng thời cũng có thể tẩy trắng thu nhập đen của Hồng Tinh Xã đoàn! Một ngày hấn mất đi tập đoàn Hồng Tinh. như vậy hấn không chỉ mất đi thu nhập của tập đoàn, mà còn mất cả áo khoác hợp pháp, hấn tự nhiên sẽ không đơn giản đáp ứng!”

“Lão bản thân ái. nếu như vậy. sao anh còn muốn tôi làm chuyện vô ích này?” Về mặt Jeffrey có vẻ không giải thích được, nếu như không phải vì chuyện của Hồng Tinh, phân công ty Toàn Cầu Ảnh Nghiệp đã tiến triển nhanh hơn tại Hong Kong, hấn có thể lợi dụng thời gian phải lãng phí tại tập đoàn Hồng Tinh mà làm được rất nhiều việc.

Lý Dật lắc đầu: “Jeffrey thân ái, anh sai rồi. Anh làm cũng không phải chuyện vô dụng! Ngược lại, ngoại trừ công tác giai đoạn đầu của phân công ty, thu mua tập đoàn Hồng Tinh là một chuyện tương đối trọng yếu. bởi vì tôi cần quá trình này!”

“Quá trình?” Jeffrey không giải thích được.

Nhìn vẻ mặt nghi hoặc của Jeffrey, Lý Dật hỏi ngược lại: “Jeffrey thân ái, anh tỉ mỉ suy nghĩ một chút, cử động của anh hay đối phương sẽ sản sinh tác dụng gì?”

Nghe Lý Dật vừa nói như thế, Jeffrey nhin không được liền cúi đầu suy tư, vài phút sau. hấn ngẩng đầu, vẻ mặt như bừng tỉnh hiểu ra: “Lão bản, ý tứ của anh là, mặc dù chúng ta không thu mua thành công, thế nhưng cũng chế tạo cho bọn hấn áp lực cực lớn”

“Tiếp tục.” Lý Dật gật đầu.

Mắt thấy Lý Dật gật đầu. ánh mắt Jeffrey nhìn về phía Lý Dật không khỏi Xảy ra một ít biến hóa, hấn thở mạnh một hơi nói: “Biểu hiện của anh ở tại Mỹ là tân đầu sỏ của giới tiêu khiển nước Mỹ, là tân lão bản của Toàn Cầu Ảnh Nghiệp. Thế nhưng anh còn có hai thân phận ẩn giấu: Anh là long đầu của Hoa Nhân Bang nước Mỹ và chủ tịch danh dự của Ủy ban mafia Mỹ!”

Lúc nói đến những lời này. biểu tình Jeffrey tương đương quái dị, hiển nhiên theo hấn Xem ra, một người phương đông đảm nhận chức chủ tịch danh dự của ủy ban mafia Mỹ, điều này thực sự làm cho người ra không thể tưởng tượng!

Mà sự thực Xác thực là như vậy.

“Anh Xem, tôi chỉ là một nhân sĩ trong giới tiêu khiển, ngay tôi cũng biết thân phận đích thực của anh, như vậy lão bản của tập đoàn Hồng Tinh, vị Lăng Vĩnh Bình trong tay nắm nửa giang sơn hắc đạo Hong Kong khẳng định cũng phải biết điểm này. Dưới dạng tình hình này, tuy rằng hấn cự tuyệt chúng ta. thế nhưng trong ngực hấn khẳng định cũng phải có áp lực! Bởi vì hấn sợ anh, sợ anh vận dụng thủ đoạn đặc thù.”

Nói đến hai chữ đặc thù, Jeffrey không khỏi nhỞ tới truyền kỳ Hắc Dạ trong tay Lý Dật, điều này làm cho thân thể hấn nhin không được mà nhẹ nhàng run lên.

“Jeffrey. anh còn quên một điểm” Lý Dật thần nhiên nói: “là bạn tốt của một cừu nhân của tôi. Ân, hấn đã từng cùng con trai của cừu nhân liên thủ tính toán tôi. bất quá tôi mạng lớn, không chết tại Hong Kong.”

Những lời này của Lý Dật làm con người Jeffrey bỗng nhiên phóng lớn!

“Cho nên, hấn cũng không chỉ sợ tôi đơn giản như vậy.” Lý Dật nở nụ cười, cười đến thật tự tin: “Nếu như không phải bởi vì tập đoàn Hồng Tinh liên lụy đến sự sinh tồn sau này của Xã đoàn Hồng Tinh, như vậy hấn tuyệt đối sẽ không tuyển chọn ngành chống.”

“Lão bản, như vậy kế tiếp chúng ta nên làm như thế nào?” Jeffrey nhìn ra được Lý Dật tựa hồ đã sớm có kế hoạch.

Lúc này đây, Lý Dật cũng không lập tức trả lời Jeffrey, mà phun ra một ngụm khói, mới chậm rãi nói: “Jeffrey thân ái, nhiệm vụ của anh đã hoàn thành, chuyện kế tiếp do tôi XỬ lý.”

Lý Dật vừa nói như thế, Jeffrey tự nhiên hiểu được, Lý Dật còn muốn dùng thủ đoạn phi thường. vì vậy rất thức thời ngậm miệng lại.

“Buổi biểu diễn của Mộ Dung Tuyết chuẩn bị như thế nào rồi?” Lý Dật nói sang chuyện khác.

Trọng tâm câu chuyện này làm cho Jeffrey mơ hồ có chút phiền muộn, hẳn rất bất đắc dĩ nhìn Lý Dật nói: “Lão bản tỒn kính, tất cả đều đã được chuẩn bị Xong, buổi biểu diễn sẽ là tối mai tại sân vận động Hồng Quân của Hong Kong.”

“Jeffrey, anh tựa hồ có bất mãn đối với sự sắp Xếp của tôi về buổi biểu diễn lần này.” Lý Dật nhìn thấy vẻ mặt phiền muộn của Jeffrey, cười hỏi.

Có thể là bởi vì nhìn ra được tâm tình của Lý Dật không tệ, Jeffrey cũng không giấu diếm ý nghĩ trong nội tâm, nghiêm mặt nói: “Lão bản, cho tới bây giờ tôi vẫn không hiểu vì sao anh muốn để Mộ Dung Tuyết biểu diễn đầu năm tại Hong Kong lần này. Lão bản, anh cũng biết rõ, buổi biểu diễn lần này là Mộ Dung Tuyết lại đưa ra ca khúc dương cầm mới. hai ca khúc mới này tôi đều nghe qua. tuy rằng còn kém hơn Cửu Thục một chút, thế nhưng cũng đủ làm toàn thể giới khiếp sợ lần thứ hai! Tôi nghĩ, nếu đem buổi biểu diễn đặt ở Los Angeles, New York hoặc Las Vegas đều tốt hơn ở Hong Kong nhiều! Dù sao, buổi biểu diễn lần này ngoại trừ tạo thế cho đĩa hát mới của Mộ Dung Tuyết ra, còn có một tác dụng trọng yếu, buổi biểu diễn này cũng là cách quảng cáo cho bộ phim Vương Tử Điện Hạ!”

Lý Dật cũng không ngắt lời Jeffrey, mà chỉ ra dấu bằng mắt, ý bảo Jeffrey nói

“Lão bản, phim như HollyWood chủ yếu thu nhập đến từ phòng bán vé thị trường Bắc Mỹ, cho nên Mộ Dung Tuyết biểu diễn quảng cáo tại Bắc Mỹ sẽ vượt Xa hiệu quả biểu diễn tại Hong Kong.” Jeffrey thảo luận ra ý nghĩ của chính mình.

Nghe Xong lời phân tích của Jeffrey, Lý Dật hiểu được, người quản lý nổi danh Hollywood này đã toàn tâm toàn ý làm việc cho hắn. mà thân là vị giám đốc cũ của Dreams Work, Jeffrey tự nhiên cũng không phải là kẻ ngu ngốc. phân tích của hắn đúng là thập phần chính Xác.

Bất quá Lý Dật vẫn lắc đầu: “Jeffrey thân ái, những điều anh nói tôi đều biết. Tôi cũng biết nếu cho đĩa nhạc mới của Mộ Dung Tuyết quảng cáo tại thị trường Bắc Mỹ, hiệu quả sẽ đạt được tốt nhất. Thế nhưng, Jeffrey thân ái, anh quên một việc. Mộ Dung Tuyết là một nghệ nhân Trung Quốc, cổ hương của nàng ở tại Trung Quốc, nàng cũng nổi danh gặp may từ Trung Quốc.”

Jeffrey vẻ mặt nghi hoặc, không biết vì sao Lý Dật lại nói như vậy!

“Làm gì cũng không nên quên nguồn gốc.” Lý Dật nghiêm mặt nói: “những người hâm mộ Trung Quốc đã cho Mộ Dung Tuyết nhân khí cỒ bản nhất, giúp nàng một lần bay cao chín tầng trời. hôm nay tuy rằng nàng đã tiến nhập Hollywood. trở thành minh tinh quốc tế vô cùng nổi danh. thế nhưng nàng không thể quên ân tình của người hâm mộ Trung Quốc. ngược lại, nàng nên dùng một ít hành động để cảm ơn những người hâm mộ Trung Quốc, có thể dùng cách này cho bọn họ biết tuy rằng nàng đến nước Mỹ, thế nhưng cũng chưa từng quên bọn họ.”

“Trước kia tôi cũng đã nói qua. sau này tôi sẽ đầu tư sự nghiệp phát triển giới tiêu khiển tại Trung Quốc. Mà Mộ Dung Tuyết là yếu tố quan trọng nhất trong kế hoạch này. Chỉ có nàng mới có thể giúp chúng ta nhanh chóng đứng vững gót chân tại Trung Quốc thậm chí là giới giải trí Á Châu.” Lý Dật gần từng chữ: “Cho nên tôi tuyển chọn để nàng biểu diễn tại Hong Kong lần này.”

“Tuy rằng tôi thừa nhận anh nói không sai, thế nhưng tôi còn cho rằng tổ chức buổi biểu diễn tại Hong Kong sẽ thu được lợi nhuận không bằng tại Bắc Mỹ hoặc những thành phố lớn khác. Đương nhiên, có thể ánh mắt anh nhìn thấy Xa hơn tôi một chút, tôi tôn trọng quyết định của anh.” Jeffrey tuyển chọn tiếp nhận, bởi vì hắn rất rõ ràng, hắn căn bản không thể thay đổi được điều gì, Lý Dật sẽ không bởi vì hắn nói mấy câu mà thay đổi quyết định.

Nửa giờ sau, Xe đi tới khu trung tâm thương nghiệp Hong Kong, dừng dưới tòa lầu cao hơn mười tầng.

“Lão bản thân ái, tôi mua tòa nhà này có mười tầng, anh Xem có thỏa mãn không?” Sau khi xuống Xe, Jeffrey ngẩng đầu nhìn tòa lầu cao vút, nhìn Lý Dật hỏi.

Lý Dật đối Hong Kong cũng không Xa lạ, hẳn biết địa phương này là khu thương nghiệp phồn hoa nhất Hong Kong, mà tòa lầu trước mặt, nếu không có mạng lưới quan hệ. vốn không có khả năng mua được.

“Jeffrey thân ái, anh làm rất Xuất sắc. Tôi sẽ tặng anh một bút tiền thưởng thật dày.” Lý Dật cười cười, sau đó mang theo mọi người hướng tòa lầu đi đến.

Cùng lúc đó. nguyên vài chiếc Xe truyền thông đang đỗ gần tòa lầu bỗng nhiên hướng bên này chạy tới.

Nhận thấy được điểm này. Anh Hoa và sáu gã thành viên Hắc Dạ đồng thời đưa ánh mắt nhìn về hướng Lý Dật.

Lý Dật nhẹ nhàng lắc đầu, ý bảo mọi người không nên kích động, tất cả thuận theo tự nhiên.

Nguyên bản Lý Dật cho rằng những ký giả kia sẽ chạy tới phỏng vấn, nhưng làm hẳn hiểu kỳ chính là những ký giả cũng không tới gần hẳn mà ở Xa Xa chụp ảnh, sau đó bọn họ liền trực tiếp bỏ chạy.

“Chết tiệt, đám đáng ghét này lại nữa rồi!” Jeffrey oán giận nói.

“Jeffrey thân ái. lẽ nào bọn họ đã từng quấy rầy anh?” Lý Dật mơ hồ hiểu được điều gì.

Jeffrey không phủ nhận: “Đúng vậy. lão bản. ngày đầu tiên công ty thành lập, bọn họ chạy tới quấy rầy tôi. hơn nữa còn theo đuổi không bỏ. Cuối cùng tôi cho người đập vỡ micro và camera của ký giả kia, thiếu chút nữa còn đánh nhau. Tên ký giả kia nỗ lực dùng chuyện đó làm cho lớn ra, bất quá bị tôi dùng quan hệ phía chính phủ đè ép Xuống dưới.”

Nói đến đây, Jeffrey cảm thán nói: “Lão bản, không thể không nói, truyền thông Trung Quốc rất thần kỳ. hoàn toàn thuộc chính phủ khống chế.”

“Đây là đặc sắc của Trung Quốc.” Lý Dật nở nụ cười, nhưng cũng không quan tâm chuyện bị ký giả chụp ảnh, mà mang theo mọi người đi vào tòa lầu.

Jeffrey cũng không lừa dối Lý Dật, hẳn Xác thực mua tòa lầu. đồng thời thu nhận đầy đủ nhân viên, tình huống vận chuyển của công ty phi thường không tệ. Lý Dật cùng đi với Jeffrey. đảo một vòng trong công ty, biểu thị rất thỏa mãn, đồng thời để Jeffrey đi đặt bữa ăn.

Mà hẳn gọi sáu gã thành viên Hắc Dạ qua một bên.

“Nói cho tôi biết, trong các anh ai là người phụ trách.” Lý Dật đi thẳng vấn đề hỏi thăm

Lý Dật vừa nói, một người da trắng mũi to đứng dậy đáp: “Lão bản. là tôi, La MoXi.”

“La MoXi.” Lý Dật lặp lại một lần. sau đó trầm giọng nói: “La MoXi, đêm nay, có một nhiệm vụ cần các anh đi hoàn thành. nhiệm vụ này đối với tôi rất trọng yếu. chỉ có thể thành công, không cho thất bại!”

“Lão bản, Xin yên tâm, trong từ điển của thành viên Hắc Dạ không có hai chữ thất bại.” La MoXi ưỡn ngực. trầm giọng đáp.

405. Chương 355: Mãnh Long Quá Giang Vs Địa Đầu Xà (2)

Jeffrey là một người phi thường thông minh.

Đây là sự đánh giá của giới giải trí Hollywood đối với hẳn.

Lúc Jeffrey đảm nhiệm Dreams Work. hẳn dùng trí tuệ hơn người cùng thủ đoạn Xử sự khác đưa đẩy làm thu nhập của Dreams Work tăng lên thẳng tắp, chen chân làm một trong những công ty điện ảnh bài danh hàng đầu.

Jeffrey cũng không đặt món tây cho Lý Dật, mà đặt một bàn thức ăn Trung Hoa, hoàn cảnh nhà hàng phi thường ưu nhã. Rất hiển nhiên, Jeffrey đối với thói quen của Lý Dật cũng có sự hiểu biết nhất định, hẳn biết Lý Dật cũng không thích dùng cơm tây.

Không thể không nói, sự an bài của Jeffrey làm tâm tình Lý Dật phi thường khoái trá, mà lúc bữa cơm kết thúc, Jeffrey càng cho Lý Dật một sự vui vẻ., hẳn mua dùm Lý Dật một tòa biệt thự Xa hoa tại Vịnh Nước Cạn.

Mọi người đều biết. Vịnh Nước Cạn tại Hong Kong là khu của người giàu có, cũng giống như những khu giàu có tại New York hay Los Angeles. Cũng không phải những kẻ có tiền đều có thể ở được tại Vịnh Nước Cạn tại Hong Kong, có thể mua được biệt thự tại Vịnh Nước Cạn, đều không phải có tiền là có thể làm được, có đôi khi thân phận địa vị có tác dụng lớn hơn, mà có được tòa biệt thự ở đây. đó cũng là một loại tượng trưng cho thân phận. Cách làm này của Jeffrey làm cho Lý Dật cũng tăng thêm sự đánh giá cao hơn một đẳng cấp đối với Jeffrey.

“Jeffrey thân ái, tôi nghĩ, nếu như tôi còn không tăng thưởng cho anh, thưởng để cũng sẽ không tha thứ cho tôi! Như vậy đi. tôi tặng anh một tòa biệt thự tại Vịnh Nước Cạn.” Lúc rời khỏi nhà hàng, Lý Dật mỉm cười nhìn Jeffrey nói.

Đối với người bình thường mà nói, có được một tòa biệt thự tại Vịnh Nước Cạn sợ rằng sẽ hưng phấn không ngớt, thế nhưng Jeffrey biểu hiện ra rất bình tĩnh: “Lão bản thân ái, lúc tôi tuyển chọn thỏa hiệp với Lưu Tư Cẩm tiểu thư. tôi đã tự hỏi cho chính mình. tôi nên làm gì đó cho anh. Những chuyện tôi làm đều là bốn phận tôi nên làm, anh không cần phải tưởng thưởng cho tôi. Đương nhiên. anh cũng không thể quên ước định ngày trước của anh với tôi.”

Nghe được Jeffrey nói như vậy, Lý Dật cũng có chút kinh ngạc, đồng thời cũng âm thầm bội phục ánh mắt Andrew thật độc. chỉ nhìn là tìm được chuẩn Xác nhược điểm của Jeffrey.

Tuy rằng Jeffrey tuyển chọn cự tuyệt, nhưng Lý Dật vẫn kiên trì thưởng công cho hắn: “Được rồi Jeffrey, ước định giữa chúng ta tôi sẽ không quên, mà tôi đưa tưởng thưởng cho anh cũng không thể cự tuyệt. ăn. là như vậy!”

Lúc này đây, Jeffrey đành vui vẻ tiếp nhận.

Trên đường đi tới Vịnh Nước Cạn, bốn thành viên Hắc Dạ lái bốn chiếc Xe vây quanh Xe Lý Dật, theo dạng hình thoi đi tới. Vẫn là Anh Hoa lái Xe cho Lý Dật, nàng cũng giống như ngày thường, chờ sau khi khởi động Xe, lại bấm vách ngăn lên.

Ở băng sau Xe, Lý Dật cảm thán nói: “Annie, cũng là em thấy được lâu dài, Jeffrey này Xác thực là một nhân tài.”

Hiển nhiên, Lý Dật rất rõ ràng. nếu như ngày trước hắn dùng phương pháp uy hiếp lợi dụ để giải quyết Sự mâu thuẫn giữa Jeffrey và Lưu Tư Cẩm, như vậy với tính cách của Jeffrey, hơn phân nửa sẽ từ chức rời đi.

Điều này đối với Lý Dật và Toàn Cầu Ảnh Nghiệp mà nói tuyệt đối sẽ là một sự tổn thất thật lớn.

“Anh yêu. năng lực của hắn cũng không chỉ bao nhiêu đó. bây giờ hắn chỉ biểu hiện một chút năng lực mà thôi. Hắn có thể trở thành CEO nổi tiếng nhất Hollywood, điều này cũng không phải là ngẫu nhiên.” Andrew mỉm cười: “Kỳ thực...với năng lực của hắn. cũng đủ khổng chế Toàn Cầu Ảnh Nghiệp, chỉ là hắn thiếu khuyết điều mà anh cần nhất. chính là sự trung thành. đối với hắn mà nói. trong thời gian ngắn nhất có thể làm cho phân công ty tại Trung Quốc đạt được sự phát triển thật mạnh tuyệt đối cũng không là vấn đề, chúng ta mỗi mắt chờ mong là được rồi.”

Nhìn thấy dáng tươi cười mê người trên mặt Andrew, Lý Dật vui vẻ gật đầu. hắn nhìn ra được, hôm nay dáng tươi cười trên mặt Andrew thật Sự phát ra từ nội tâm, mà không phải dáng tươi cười máy móc như ngày trước.

Dáng tươi cười ngày Xưa chỉ ngụy trang mà có.

So Sánh với Vịnh Nước Cạn tại Hong Kong, khu nhà cấp cao nằm ngay lưng chừng núi tại Hong Kong tuy danh khí không vang dội quốc tế nhưng tại Hong Kong cũng cực kỳ nổi danh, từ những vị quan viên chính

phủ cho tới những nghệ sĩ ngôi sao đều thích ở lại khu nhà cấp cao này.

Khu nhà cấp cao lưng chừng núi và khu nhà ở Vịnh Nước Cạn khác nhau ở chỗ thể hệ trước thì thích ở khu cấp cao, thể hệ sau thì thích ở Vịnh Nước Cạn. Khu nhà cấp cao nằm ngay lưng chừng núi là một khu biệt thự rất cổ Xưa. Nhưng danh khí tại Hong Kong lại rất lớn, nhất là trong giới giải trí.

Bởi vì lịch đại long đầu Hồng Hưng Xã đoàn đều thích tuyển chọn ở lại nơi này, Lăng Vĩnh Bình cũng không ngoại lệ.

Trong lúc Lý Dật, Andrew và Anh Hoa đi tới khu người giàu có tại Vịnh Nước Cạn, Lăng Vĩnh Bình cũng đang ở nhà mình gặp mặt trợ thủ đắc lực nhất của hắn. Ngô Vĩnh Huy.

Ngô Vĩnh Huy là người trung niên khoảng chừng bốn mươi tuổi. Hắn mang kính mắt viền vàng, toàn thân tản ra khí chất nho nhã, bất quá nhìn kỹ lại phát hiện toàn thân hắn tản ra vị đạo đặc biệt của thương nhân.

Làm người phụ trách tập đoàn Hồng Tinh. Ngô Vĩnh Huy giúp Lăng Vĩnh Bình quản lý sản nghiệp bạch đạo của Hồng Hưng, là nhân vật ông trùm của giới giải trí Hong Kong.

Thậm chí, trong giới nghệ sĩ Hong Kong có rất nhiều người đều nói, Lăng Vĩnh Bình có thể nắm quyền giới giải trí Hong Kong nhiều năm như vậy, hoàn toàn đều nhờ công lao của Ngô Vĩnh Huy.

Trong đó dĩ nhiên có thành phần khoa trương, thế nhưng không thể phủ nhận năng lực của Ngô Vĩnh Huy, cũng không thể phủ nhận tất cả cống hiến của Ngô Vĩnh Huy dành cho tập đoàn Hồng Tinh.

Sắc mặt Lăng Vĩnh Bình phức tạp ngồi trên sofa trong phòng khách biệt thự, trong tay của hắn đang cầm một điếu Xi gà, Xi gà đã tàn một phần ba, thế nhưng hắn cũng chưa gạt đi. Gạt tàn trên bàn đã nhồi đầy tàn thuốc. Có điều chỉ mới hút phân nửa. Toàn bộ biệt thự thật yên ắng.

“Đại ca.” Ngô Vĩnh Huy đi vào phòng khách biệt thự, nhìn khói thuốc đầy phòng, nhíu nhíu mày.

Nghe tiếng gọi đại ca, Lăng Vĩnh Bình nhẹ gạt tàn thuốc, ngẩng đầu, miễn cưỡng cười cười: “Cậu đã đến rồi, Vĩnh Huy.”

“Đại ca, bác Sĩ Mục đã nói rất nhiều lần. phổi của anh không tốt, anh nên cai thuốc.” Ngô Vĩnh Huy nhíu mày nói.

Lăng Vĩnh Bình cười khổ một tiếng: “Vĩnh Huy, tôi Xem cậu đã có thói quen sống những ngày an ổn, thiếu chút nữa đã quên chúng ta đang làm gì. Lăng Vĩnh Bình tôi luôn Sống những ngày tháng đầu thương mũi súng, liều mạng cùng người khác còn không sợ, sợ bị ung thư phổi?”

Lăng Vĩnh Bình nói làm Ngô Vĩnh Huy nhất thời có chút ghen lời, hiển nhiên hắn tìm không ra lý do phản bác.

Vì vậy. Ngô Vĩnh Huy không thể làm gì khác hơn là ngồi vào sofa nói sang chuyện khác: “Đại ca, đã trễ thế này, anh gọi tôi qua đây có việc gì thế?”

Với sự hiểu biết của Ngô Vĩnh Huy về Lăng Vĩnh Bình, nếu như Lăng Vĩnh Bình không có chuyện gì trọng yếu, sẽ không ở đêm khuya còn quấy rầy hắn nghỉ ngơi.

Nghe được câu hỏi của Ngô Vĩnh Huy, Lăng Vĩnh Bình đầu tiên chậm rãi dụi tắt tàn thuốc, sau đó nặng nề thở dài. dùng một loại giọng nói cực kỳ phức tạp nói: “Vĩnh Huy, hắn đã trở về.”

“Ai?” Ngô Vĩnh Huy mờ mịt.

“Cậu không đọc tin tức buổi chiều hôm nay sao?” Lăng Vĩnh Bình hỏi ngược lại.

Ngô Vĩnh Huy cười khổ lắc đầu: “Không có. chiều nay tôi bồi a Kiều đi ăn cơm, rốt cục là ai đã trở về?”

“Lý Dật.” Lúc nói ra hai chữ này. Lăng Vĩnh Bình cảm thấy miệng mình có chút phát khổ. ngực phảng phất như bị một tòa núi lớn đè nặng, làm hắn không thở nổi. Trên thực tế, từ khi Toàn Cầu Ảnh Nghiệp tiến nhập vào Hong Kong. hắn đã có loại cảm giác này! Bởi vì từ ngày đó bắt đầu. hắn đã ý thức được Lý Dật đã đưa ma quỷ về hướng tập đoàn Hồng Tinh. Sau đó, Jeffrey tự mình đến cửa đòi đưa ra giá cao

thu mua tập đoàn Hồng Tinh, điều này đã Xác minh sự Suy đoán của hắn, đồng thời cũng để hắn tới cạnh bờ vực.

Tuy rằng hắn vì lợi ích chính thể cùng sự phát triển sau này của Hồng Hưng Xã đoàn mà cự tuyệt đề nghị thu mua của Jeffrey, thế nhưng mấy ngày nay cuộc Sống của hắn thật bất an, hơn hai tháng thời gian làm hắn phải giảm Sút cả mười cân vì lo lắng. Đây là tình trạng hiện tại của Lăng Vĩnh Bình.

Tuy rằng Jeffrey nhận được sự cự tuyệt của hắn cũng chưa nói gì, thế nhưng lý trí nói cho hắn, người sau lưng Jeffrey tuyệt đối sẽ không dễ dàng bỏ qua. Mãi cho đến buổi chiều hôm nay tin tức đưa tin Lý Dật đã tới Hong Kong, điều này làm sự lo lắng trong lòng Lăng Vĩnh Bình tăng gấp đôi. Hắn ngồi một mình trong phòng khách cả một buổi tối, thế nhưng vẫn không thể làm ra quyết định. Cho nên gọi trợ lý tín nhiệm tới để cùng thương thảo.

Vào lần trước, Lăng Vĩnh Bình nhường bước, đồng ý cho Mộ Dung Tuyết tiến nhập Toàn Cầu Ảnh Nghiệp. Ngô Vĩnh Huy từng nghi vấn với Lăng Vĩnh Bình.

406. Chương 356: Mãnh Long Quá Giang Vs Địa Đầu Xà (3)

Mặt trời chiều chậm rãi hạ Xuống đỉnh núi, ánh nắng chiều chậm rãi hạ Xuống trời tây, nhuộm hồng cả bầu trời. Một chiếc Lincoln Xa hoa hướng sân vận động Hồng Quân chạy tới. trong Xe, Lý Dật dõi ánh mắt ra ngoài cửa sổ. nhìn những tòa nhà cao chót vót hai bên đường, cùng mọi người trong quần áo mới, biểu tình cũng có chút phức tạp.

Một năm trước cũng ngày hôm nay. hắn cũng đi đến sân vận động Hồng Quân Xem buổi biểu diễn đầu năm của Mộ Dung Tuyết. Một lần đó, cùng đi đến sân vận động với Lý Dật chính là người phụ trách Tân Huy của tập đoàn Thiên Đạt phân bộ tại Hong Kong cùng bí thư của hắn. Tân Huy vì không muốn để Lý Dật gặp phải Lăng Vĩnh Bình và Tiêu Cường tại sân vận động. nên cũng không tới ghé lô khách quý đã đặt trước, lại mua ba vé ngồi gần sân khấu.

Một năm trôi qua, Mộ Dung Tuyết lần thứ hai lại có buổi biểu diễn đầu năm tại sân vận động Hồng Quân, Lý Dật lại lần thứ hai đi tới sân vận động.

Thế nhưng...tựa hồ tất cả đều thay đổi.

Làm bạn bên cạnh Lý Dật không phải là Tân Huy, mà là Andrew và Anh Hoa. Hắn cũng không còn là một “đào phạm” không dám lộ mặt. mà là nhân vật số hai trong thế giới ngầm nước Mỹ!

Đồng dạng, Mộ Dung Tuyết cũng nổi tiếng hơn so với trước đây, nàng trở thành siêu sao quốc tế, danh tiếng vượt qua tất cả các nữ ngôi sao, được công nhận là nữ thần âm nhạc.

“Anh yêu, đang nghĩ gì vậy?” Andrew nhìn thấy biểu tình phức tạp của Lý Dật, nhin không được hỏi.

Lý Dật mỉm cười lắc đầu: “Nhớ tới một ít chuyện cũ mà thôi.”

Tựa hồ đã nhận ra sự dị thường trong giọng nói không thể che giấu của Lý Dật, Andrew mỉm cười vươn tay, vuốt ve gương mặt tang thương của Lý Dật, nói: “Anh yêu, không nên nhớ tới những chuyện làm anh khổ sở nữa. được chứ? Anh đã về tới mảnh đất quen thuộc, em tin tưởng, những tên hỗn đản đã từng thương tổn anh hiện tại đều ngủ không yên giấc.”

Lý Dật nhẹ nhàng gật đầu, vẫn chưa nói gì.

Khi ba người Lý Dật đi tới sân vận động Hồng Quân. mặt trời chiếu hoàn toàn hạ Xuống đường chân trời, sắc trời tối sầm Xuống tới. Đèn lớn ngoài cửa sân vận động được mở lên, ánh đèn màu đỏ vàng chiếu sáng cửa sân vận động như ban ngày. Mặc dù cách giờ biểu diễn còn gần một tiếng rưỡi, thế nhưng ngoài bãi đỗ Xe đã đổ đầy các loại Xe đủ mọi kiểu dáng. Hàng hà những người hâm mộ, ăn mặc trang phục thống nhất, cầm áp phích của Mộ Dung Tuyết lớn tiếng hét tên của nàng khí thế rung trời.

Tất cả cũng giống như một năm trước, tựa hồ...đây là sự luân hồi!

Khi Xe của Lý Dật ngừng lại. đi vào sân vận động. đêm tối chậm rãi phủ Xuống. buổi biểu diễn còn chưa bắt đầu, hàng vạn người cầm đèn huỳnh quang và đủ loại màu sắc loang loáng đã làm toàn bộ hội trường cực kỳ sáng lạn. Ánh đèn sân khấu đã sáng rực lên. màn hình cực lớn cũng bắt đầu chiếu những đoạn phim ca nhạc ngắn của Mộ Dung Tuyết. Hầu như mỗi một đoạn ca khúc vang lên. đều khiến cho đông đảo người hâm mộ hát theo, thanh âm chính tề mà to rõ lan ra toàn bộ sân vận động, quanh quẩn trên bầu trời.

Lý Dật để Andrew và Anh Hoa đi vào ghế lô vip trước, mà chính hắn lại đi vào hậu trường sân vận động.

Bên trong hậu trường, Jeffrey thân là CEO của Toàn Cầu Ảnh Nghiệp, lại buông cái giá tự mình chỉ huy hiện trường, nhân viên công tác ngay ngắn thứ tự làm những công tác chuẩn bị cuối cùng, cả hiện trường thoạt nhìn vô cùng bận rộn.

Khi Jeffrey nhìn thấy một mình Lý Dật đi vào hậu trường. hắn vội vã nghênh đón, mỉm cười nói: “Lão bản thân ái, sao anh lại tới?”

“Tôi đến gặp Mộ Dung Tuyết.” Lý Dật cũng không giấu diếm ý định với Jeffrey. bởi vì Jeffrey biết rõ quan hệ giữa hắn và Mộ Dung Tuyết.

Nghe được Lý Dật nói, Jeffrey lộ ra dáng tươi cười hiểu ý, chỉ chỉ một gian phòng tận cùng bên trong: “Lão bản thân ái, cô ấy ngay bên trong, anh tự Vào đi thôi.”

Hiển nhiên, Jeffrey cũng không muốn đi cùng với Lý Dật để làm bóng đèn.

“Anh đi làm việc của anh đi.” Lý Dật cười cười, sau đó trực tiếp đi tới trước phòng, hai gã bảo tiêu mặc tây trang sắc mặt lạnh lùng đứng ngay đó, thấy Lý Dật đi qua vội vã cúi chào: “Lý tiên sinh.”

Hai người này Lý Dật chọn trong tinh nhuệ của Hoa Nhân Bang. chức trách của bọn họ là bảo hộ sự an toàn của Mộ Dung Tuyết. Mà Jeffrey biết được ý tứ của Lý Dật liền để hai người đi theo làm trợ thủ cho Mộ Dung Tuyết, cũng giống như ẻo lả, Mộ Dung Tuyết đi đâu họ cũng đi theo đó.

Lý Dật vỗ vai hai người, sau đó đẩy cửa đi vào.

Trong phòng, Mộ Dung Tuyết đã trang điểm Xong, đang ngồi trên ghế nói chuyện với ẻo lả.

Thấy Lý Dật vào cửa, ẻo lả Vốn định nói gì đó. lại nuốt trở vào, sắc mặt quỷ dị nói: “Tiểu Tuyết, tôi đi ra ngoài trước!”

ẻo lả thành linh nói vậy làm Mộ Dung Tuyết có chút nghi hoặc. ở trong trí nhớ của nàng. mỗi lần ẻo lả đều sẽ ở bên cạnh nàng cho đến khi nàng lên sân khấu. Ngay từ đầu, hắn luôn dùng cách này giúp nàng giảm bớt sức ép, làm nàng không quá mức khẩn trương. Sau đó, khi danh khí của nàng càng lúc càng lớn, diễn Xuất càng ngày càng nhiều, tố chất tâm lý so với lúc mới Xuất đạo mạnh hOn rất nhiều, trước khi diễn Xuất sẽ không còn khẩn trương như trước, nhưng hắn vẫn có thói quen bảo trì tập quán trước kia đối với nàng.

“A Khải. cách giờ lên biểu diễn còn có hai mươi phút, anh đi ra, bỏ tôi một mình chờ ra ở đây à ?” Mộ Dung Tuyết bậm môi, vẻ mặt bất mãn.

A Khải phiến muộn dùng bàn tay làm vẽ như niêm hoa chỉ. dùng giọng nữ mềm nhẹ nói: “Cô Xoay người lại. nhìn ai tới kìa?”

Mộ Dung Tuyết ngẩn ra, theo bản năng Xoay người, thành linh thấy Lý Dật đang hướng nàng đi tới!

Phát hiện thành linh này thân thể nàng trở nên cứng ngắc, sau đó nàng hung phấn nhảy dựng lên khỏi chỗ ngồi, túm áo ẻo lả, nói: “Anh không phải muốn đi ra ngoài sao? Đi mau a!”

“Đáng ghét quá đi! Cô là một người trọng sắc khinh bạn!” ẻo lả lộ ra dáng ẻo ẹo tiêu chuẩn của phụ nữ, sau đó trực tiếp rời khỏi phòng hóa trang.

Mất thấy ẻo lả đã rời đi, Mộ Dung Tuyết trong lễ phục màu trắng, dáng tươi cười hưng phấn hướng Lý Dật chạy tới, liền chui vào lòng hắn, dụi đầu vào ngực hắn hỏi: “Anh đến Hong Kong hồi nào vậy? Sao đến Hong Kong mà không cho em biết?”

Nói xong lời cuối cùng, Mộ Dung Tuyết ngẩng đầu, vẻ mặt Xuy mũi tròng mắt, biểu tình phảng phất như đang uy hiếp Lý Dật, thức thời trả lời thật tình cho tiểu nữ tử, nếu không đêm nay cho anh biết tay!

Mỗi lần nhìn thấy gương mặt Xinh đẹp như ánh mặt trời của Mộ Dung Tuyết, tâm tình của Lý Dật vô cùng thả lỏng, trên người Mộ Dung Tuyết có sức cuốn hút đặc thù, dường như một con chim hoàng anh cất tiếng hót. làm cho người ta trong bất tri bất giác đầu nhập trong đó, không thể tự kiềm chế.

“Đến đêm qua.” Lý Dật cười khổ: “Thứ nhất SỢ ảnh hưởng diễn Xuất của em, còn nữa. là vì anh còn chuyện cần XỬ lý!”

“Hừ hừ! Tối qua em không có làm việc, mà tối anh cũng không có việc gì làm, đây rõ ràng là mượn cớ!” Mộ Dung Tuyết bĩu môi nhỏ nhắn, giống như một hài tử bướng bỉnh.

“Ba!”

Lý Dật cười vỗ nhẹ bờ hông của Mộ Dung Tuyết, trên tay lập tức truyền đến lực đàn hồi kinh người, cười Xấu Xa nói: “Đêm qua anh mà đi tìm em, ngày hôm nay em còn tình lực diễn Xuất sao?”

“Đáng ghét!” Cảm thụ được sự ngứa ngáy từ đôi hông truyền đến, nghe lời nói đùa giỡn của Lý Dật, gương mặt Mộ Dung Tuyết trong nháy mắt đỏ lên, sau đó cố ý ưỡn gò ngực cao vút: “Hừ Anh nghĩ rằng em sợ anh à? Buổi tối không cho đi, chờ em diễn Xuất xong. tiếp em đi khách sạn.”

“Àn” Lý Dật biết rõ ngày hôm nay nếu không đáp ứng nàng, nàng tuyệt đối sẽ nhào tới ngắt trời. vì vậy gật đầu nói: “Chuẩn bị một chút đi, diễn Xuất bắt đầu rồi, anh cũng nên đi ra.”

Lúc Lý Dật rời khỏi hậu trường. ánh đèn lớn trên bầu trời sân vận động đột nhiên tắt. toàn bộ sân vận động chỉ còn ánh đèn huỳnh quang lóe ra yếu ớt lấp lóe. Nhưng ánh đèn này liên tiếp cùng một chỗ. phảng phất như những ngôi sao trên bầu trời, cấu thành một dãy ngân hà. Bóng tối thình lình tràn ngập cũng không làm khán giả kinh hoảng, bọn họ vẫn như cũ đang hát theo những ca khúc của Mộ Dung Tuyết.

Mười phút Sau, Lý Dật đi tới ghế lô của khách quý.

Bên trong ghế lô, AndreW và Anh Hoa đang ngồi trên sofa, hai người tuy rằng không nói chuyện phiếm, thế nhưng trên mặt cũng không Xuất hiện tình tự đối địch. hiển nhiên, từ sau cuộc nói chuyện trên máy bay, quan hệ giữa hai người thay đổi rất nhiều, chỉ ít biểu hiện ra như vậy.

“Lão bản, mục tiêu đã Xuất hiện.” Lý Dật vừa vào ghế lô, La MoXi vẻ mặt nghiêm túc hồi báo: “Năm phút Sau, mục tiêu sẽ đến sân vận động, mười lăm phút sau sẽ đến ghế lô.”

“Cần chú ý chính là. phía sau Xe của mục tiêu có thêm tám chiếc Xe đi theo.”

“Đã biết.” La MoXi nói cũng không làm Lý Dật động dung, hắn chỉ nhàn nhạt trả lời một câu.

La MoXi thấy biểu tình tự tin của Lý Dật, cũng không nói thêm gì nữa, trực tiếp rời khỏi ghế lô. cùng năm tên thành viên Hắc Dạ, phảng phất giống như sáu pho tượng ma thần thủ hộ ngay ngoài cửa.

Mười phút sau. Lăng Vĩnh Bình mang theo ba mươi tên đại hán mặc tây trang màu đen. sắc mặt âm trầm đi tới hành lang. Nhiều tiếng bước chân họp cùng một chỗ, làm cho người ta có loại cảm giác hỗn loạn. Bên hông các đại hán sau lưng Lăng Vĩnh Bình đều phồng lên, hiển nhiên là có giấu vũ khí.

Một ít nhân viên công tác của sân vận động Hồng Quân nhìn thấy đoàn người của Lăng Vĩnh Bình, sắc mặt không khỏi biến đổi, vội vã cúi chào, lời còn chưa nói hết đã bị đại hán phía sau Lăng Vĩnh Bình đẩy qua một bên.

Xa Xa, bao quát La MoXi bên trong, sáu gã thành viên Hắc Dạ đối mặt đám người hùng hổ cũng mặt không đổi sắc. vẫn đứng yên không hề nhúc nhích nơi đó. Từ biểu tình lạnh lùng và ánh mắt chẳng đáng của bọn họ mà Xem, bọn họ cũng không Xem đám người của Lăng Vĩnh Bình vào trong mắt.

Lăng Vĩnh Bình đi trước mặt đoàn người nhìn thấy sáu người La MoXi đứng thẳng như cây thương ngay trước cửa phòng. vùng lông mày không khỏi cau chặt lại, với ánh mắt của hắn tự nhiên nhìn ra được sáu người La MoXi cũng không giản đơn.

Mà đám đại hán đi sau lưng Lăng Vĩnh Bình sau khi nhìn thấy sáu người La MoXi. biểu tình đều có chút mất tự nhiên, đối với bọn họ quanh năm sống trên vết đao liếm máu mà nói, rõ ràng đều có thể cảm thụ được sát ý từ máu tươi tạo thành trên người sáu người, vì vậy bọn họ không đợi Lăng Vĩnh Bình phân phó, vô ý thức đưa tay thò vào trong lòng, tựa hồ như vậy bọn họ mới cảm thấy có thể an toàn.

Nguyên bản hành lang vốn yên tĩnh nhất thời trở nên có chút hỗn loạn, bầu không khí cũng trở nên thập phần khẩn trương.

Đại chiến hết sức căng thẳng!

Khi còn cách sáu người La MoXi khoảng ba thước. Lăng Vĩnh Bình làm một thủ thế như dừng lại. thủ thế vừa ra, ba mươi đại hán phía sau hắn đều dừng chân lại. Từ điểm này Xem ra, người mà Lăng Vĩnh Bình đem tới đêm nay cũng không phải thành viên hắc đạo bình thường, mà là toàn bộ tinh nhuệ của Xã đoàn Hồng Hưng, phi thường có tính kỷ luật.

“Lý tiện sinh ở bên trong?” Mắt thấy thủ hạ của mình đã dừng chân lại, Lăng Vĩnh Bình nhìn La MoXi hỏi.

“Đúng vậy, lão bản ở bên trong chờ người.” La MoXi lạnh lùng nhìn Lăng Vĩnh Bình: “Nhưng ta kiến nghị người cho người của người ở lại bên ngoài, lão bản không hi vọng nhìn thấy nhiều người như vậy.”

“Con mẹ nó người là thứ gì vậy?”

La MoXi vừa thốt lên Xong. phía sau Lăng Vĩnh Bình có một gã đại hán bước ra, khó chịu mắng.

Những người khác cũng đều phụ họa, vẻ mặt tức giận trừng mắt nhìn đám người La MoXi. tựa hồ Lăng Vĩnh Bình chỉ cần hạ mệnh lệnh. bọn họ sẽ lao tới.

“Hắc!” Lăng Vĩnh Bình cười lạnh một tiếng, nói: “Vĩnh Huy, cậu theo tôi đi vào. Những người khác canh giữ ở cửa, chờ mệnh lệnh của tôi!”

“Đại ca!” Nghe được Lăng Vĩnh Bình nói, Ngô Vĩnh Huy biến sắc.

Những người khác tuy rằng không nói gì, nhưng vẻ mặt lo lắng nhìn Lăng Vĩnh Bình. Hiển nhiên bọn họ cũng đều biết mục đích hôm nay Lăng Vĩnh Bình tới đây.

Lăng Vĩnh Bình mị ánh mắt, dời khỏi người La MoXi, âm thầm nói: “Làm theo lời tôi!”

Làm long đầu của Xã đoàn Hồng Hưng, một trong những ông trùm hắc đạo Hong Kong. uy tín của Lăng Vĩnh Bình ở trong Xã đoàn Hồng Hưng không thể nghi ngờ. mọi người nghe được mệnh lệnh của Lăng Vĩnh Bình cũng không dám nói thêm điều gì, mà chia làm hai đội đứng ra hai bên hành lang, lạnh lùng nhìn chằm chằm sáu người La MoXi.

Về phần Lăng Vĩnh Bình mang theo Ngô Vĩnh Huy đi vào trong ghế lô, bước tiến của hắn rất chậm, đồng dạng cũng rất trầm ổn, tựa hồ mỗi bước đều rất lao lực.

Cự ly ba thước. Lăng Vĩnh Bình phải dùng năm giây mới đi tới.

Đúng ngay cửa ghế lô, Lăng Vĩnh Bình thở mạnh một hơi, trực tiếp đẩy cửa mà vào.

Bên trong ghế lô, Anh Hoa đã đứng dậy, giống như một pho tượng ma thần sát khí đầy người đứng sau lưng Lý Dật. mà AndreW lại ngồi bên cạnh Lý Dật.

Lý Dật vốn đang hút Xì gà, thấy Lăng Vĩnh Bình đi vào cửa, đứng dậy mỉm cười: “Lăng lão đại, một năm không gặp, người vẫn khí thế phi phàm!”

Lời này của Lý Dật nói ra cực kỳ dễ dàng. phối hợp với dáng tươi cười trên mặt hắn, nhưng thật ra làm Lăng Vĩnh Bình có chút không biết làm sao.

Nếu như chỉ cần từ biểu hiện mà Xem, Lý Dật tựa hồ cũng không có ác ý. mà Lý Dật biết được Lăng Vĩnh Bình dẫn theo đông đảo thuộc hạ đi tới nơi này nhưng vẫn biểu hiện dễ dàng như vậy, điều này cũng đáng giá để suy nghĩ.

“Hắc! Nhưng thật ra tôi nghĩ Lý tiên sinh mới hăng hái, nhấc tay đã nắm toàn bộ giang sơn trong tay!”
Vùng lông mày của Lăng Vĩnh Bình cau chặt lại, thế nhưng biểu tình coi như trấn định: “Hôm nay Lý tiên sinh mời Lăng mỗ tới đây, rốt cục có phải là Hồng Môn Yến?”

“Hồng Môn Yến?” Nghe ba chữ này, Lý Dật không giận lại cười: “Lăng lão đại, ở đây là địa bàn của ông, muốn nói Hồng Môn Yến, cũng là ông bày cho tôi, đúng không?”

Lý Dật vừa thốt ra, Lăng Vĩnh Bình thật ra có chút Xấu hổ, đúng như lời của Lý Dật, Hong Kong là địa bàn của Lăng Vĩnh Bình, hẳn mang theo nhiều người như vậy đi tới gặp Lý Dật, nhiều ít đã có chút đánh mất khí thế.

Bất quá...vừa nghĩ tới tấm thiệp mời ánh vàng rực rỡ, biểu tình Lăng Vĩnh Bình lại khôi phục dáng dấp âm trầm.

“Lăng lão đại. tôi đã chuẩn bị Xì gà Cuba, cùng rượu vang của Pháp, chúng ta vừa uống rượu vừa thưởng thức diễn Xuất của tiểu Tuyết thế nào?” Lý Dật thấy Lăng Vĩnh Bình không nói lời nào, mỉm cười hỏi.

Lăng Vĩnh Bình trầm ngâm hai giây, sau đó cắn răng: “Được!”

Dứt lời. hẳn phảng phất như thả lỏng, cũng không tiếp tục khấn trương. mà trực tiếp đi tới sô pha trước mặt Lý Dật ngồi Xuống.

Lý Dật rất có phong phạm chủ nhân đưa cho Lăng Vĩnh Bình một điếu Xì gà, hẳn cũng không hề cự tuyệt, trực tiếp cầm lấy. Ngô Vĩnh Huy thức thời tiến lên châm lửa cho Lăng Vĩnh Bình, chỉ là lúc châm lửa, bàn tay của hắn khẽ run lên.

Đây đơn giản là vì cổ sát ý toát ra từ trên người của Anh Hoa!

So sánh mà nói, Lăng Vĩnh Bình trấn định hơn nhiều, hẳn thoát nhìn tuyệt không khấn trương, hung hăng rít mạnh Xì gà một hơi, càng cười khen: “Thưởng thức của Lý tiên Sinh quả nhiên không tệ!”

“Lại nếm thử rượu Xem sao” Biểu hiện của Lăng Vĩnh Bình hoàn toàn rơi vào trong mắt Lý Dật, vẻ mặt của hắn cũng vẫn bình tĩnh như trước.

Đang khi nói chuyện. hắn rót hai ly rượu vang. chủ động cầm một ly, nói: “Lăng lão đại, ly này Xem như tôi kính ông, cảm ơn ông lúc đầu đồng ý cho tiểu Tuyết đến Hollywood phát triển!”

Ta dám không đồng ý sao?

Trong lòng Lăng Vĩnh Bình cười nhạt, nhưng cũng chưa nói gì. cầm ly rượu cụng ly với Lý Dật, sau đó nhẹ nhàng nhấp một ngụm rồi bỏ Xuống.

Cùng lúc đó, bên ngoài cửa sổ, hơn mười ánh sáng lazer hoa mỹ từ bốn phía sân khấu bắn ra. toàn bộ sân vận động Sáng rực không gì Sánh được, tựa như ảo mộng. Sau đó, vài ánh lửa khói phiêu lượn đủ màu bỗng nhiên Xuất hiện từ hội trường bắn về phía bầu trời, trong một mảnh hoa lửa rơi Xuống rực rỡ, bỗng nhiên ngọn đèn trên sân khấu trong nháy mắt đốt Sáng lên, toàn bộ sân khấu bao phủ trong một ánh sáng màu lam nhạt tinh khiết như biển cả. Sóng người bắt đầu khởi động, đã có người bắt đầu thất thanh hét chói tai, bầu không khí tại hiện trường đạt được cao trào lần thứ nhất!

Diễn Xuất đã bắt đầu...

Bất quá, vô luận là Lý Dật hay Lăng Vĩnh Bình đối với tất cả ngoài cửa sổ cũng không hề lưu ý, bầu không khí tại hiện trường đạt được cao trào lần thứ nhất. Lăng Vĩnh Bình cũng đi thẳng vào vấn đề nói rõ lập trường của hắn: “Lý Dật, tôi thừa nhận, Lăng Vĩnh Bình tôi từ sau khi ngồi lên vị trí long đầu này, lá gan càng ngày càng nhỏ hơn. không còn dũng mãnh như ngày Xưa! Tôi thừa nhận trong lòng tôi cũng sợ anh. ngày trước. tôi đồng ý cho tiểu Tuyết tiến quân Hollywood, gia nhập Toàn Cầu Ảnh Nghiệp, chính là vì nguyên nhân này!”

Lăng Vĩnh Bình nói tới đây rít mạnh một hơi Xì gà, phun ra ngụm khói dày đặc, âm trầm nói tiếp: “Lăng Vĩnh Bình tôi sợ anh! Thế nhưng...nếu như anh muốn mua Hồng Tinh, đoạn mật đường tài lộ của huynh đệ tôi, cướp đi bát cơm của bọn họ, đó là chuyện không có khả năng! Hôm nay tôi dẫn người tới nơi này,

chỉ là muốn nói với anh. Lý Dật anh không nên khinh người quá đáng! Bằng không...tất cả mọi người đều không Xong thôi!”

“Nếu như tôi kiên trì phải mua tập đoàn Hồng Tinh?” Lý Dật cầm ly rượu, nhẹ nhàng chuyển động. chất rượu đổ dưới sự lắc nhẹ của hắn. hình thành một dòng suối chảy nhỏ. Dưới ngọn đèn, trên mặt hắn vẫn lộ dáng tươi cười như cũ, giọng nói ôn hòa, nhìn không ra chút dấu hiệu tức giận

Lăng Vĩnh Bình từ trên sofa bắn người lên, hai mắt phun lửa nhìn chằm chằm Lý Dật, vẻ mặt kiên quyết nói: “Trừ phi anh san bằng toàn bộ Hồng Hưng. bằng không tuyệt không khả năng!”

407. Chương 357: Mãnh Long Quá Giang Vs Địa Đầu Xà (4)

Dốc hết ly rượu vào trong miệng, sau đó buông ly xuống, Lý Dật thâm ý liếc mắt nhìn Lăng Vĩnh Bình: “Tôi có nói qua muốn cướp Hồng Tinh tập đoàn của ông sao?”

Ngạc nhiên nghe Lý Dật hỏi câu này, biểu tình Lăng Vĩnh Bình không khỏi ngẩn ngơ, ánh mắt nhìn về phía Lý Dật cũng cực kỳ phức tạp, hiển nhiên hắn không biết trong hồ lô của Lý Dật rốt cục muốn làm gì.

“Lăng lão đại, làm việc không nên quá Xung đột, đây là điều mà Tiêu Thanh Sơn nói cho tôi biết.” Lý Dật như cười như không nói: “Một năm trước, tôi còn quá trẻ, Xung động một chút là bình thường, nhưng ông đã bao nhiêu tuổi rồi. sao lại còn Xung động đến như thế?”

“Lý Dật, rốt cục anh có ý tứ gì?” Nghe được ba chữ Tiêu Thanh Sơn, sắc mặt Lăng Vĩnh Bình có chút Xấu Xí, bởi vì hắn rõ ràng thấy khi Lý Dật nói đến ba chữ Tiêu Thanh Sơn, biểu tình cũng không có chút nào biến hóa, dáng tươi cười trên mặt cũng không hề yếu bớt nửa phần.

Hắn hiểu được. Lý Dật cũng không phải không còn hận Tiêu Thanh Sơn, mà là đem cừu hận chôn giấu tận sâu trong nội tâm.

Lý Dật cũng không lập tức trả lời câu hỏi của Lăng Vĩnh Bình, mà rót thêm rượu cho hắn. thản nhiên nói: “Lăng lão đại. ngồi Xuống nói chuyện.”

Nhìn dáng dấp ung dung thong thả của Lý Dật, trong lòng Lăng Vĩnh Bình cười khổ. ở tại khí thế hắn đã hoàn toàn bị bại bởi một Văn bối như Lý Dật. Chẳng hiểu vì sao, giờ khắc này, lửa giận trong lòng Lăng Vĩnh Bình chợt biến mất, hắn cũng không nói gì nữa, mà dựa theo lời Lý Dật ngồi Xuống, nhấp ly rượu, uống một ngụm rồi nhìn ra ngoài cửa sổ, buổi biểu diễn của Mộ Dung Tuyết đã chính thức bắt đầu, tiếng hát giống như chim hoàng anh của Mộ Dung Tuyết quanh quẩn trên bầu trời sân vận động, hơn vạn ánh đèn huỳnh quang chính tề huy vũ, phóng mắt nhìn lại, như dãy ngân hà.

“Lăng lão đại, tôi mong muốn ông hiểu được, tôi dự định dùng tiền mua tập đoàn Hồng Tinh của ông, mà không phải cướp.” Lý Dật lại lần thứ hai mở miệng, giọng nói ôn hòa, giọng nói không hề vội vã. hoàn mỹ không chế cục diện.

Lăng Vĩnh Bình cười nhạt: “Lý Dật, không nên nói cho tôi biết, anh không biết ý nghĩa của tập đoàn Hồng Tinh đối với tôi và đám huynh đệ! Anh mua tập đoàn Hồng Tinh chẳng khác gì cắt đường tài lộ của chúng tôi, điều này với cướp thì có gì khác nhau?”

“Nga.? Vậy ông nói một chút, tôi làm sao cắt tài lộ của các người?” Lý Dật cười nhẹ. vẻ mặt như có hứng thú.

Dáng tươi cười vô hại của Lý Dật làm Lăng Vĩnh Bình có chút khó chịu, nhưng hắn cũng chỉ nhún mày. cũng không tức giận mà lạnh lùng nói: “Xã đoàn Hồng Hưng hàng năm trải qua thu nhập chất có hại, buôn lậu, Sòng bạc hoàn toàn đi qua việc đầu tư điện ảnh để rửa tiền! Anh mua đi tập đoàn Hồng Tinh, anh bảo chúng ta sau này làm sao bây giờ? Hơn nữa, lão ngoại quốc kia đưa ra giá tiền chỉ là giá trị bề ngoài mà thôi, tập đoàn Hồng Tinh ở tại Hong Kong tuy rằng chưa nói tới lũng đoạn, thế nhưng ưu thế thập phần rõ ràng. điểm này anh rất rõ ràng.”

“Ân, giá trị của tập đoàn Hồng Tinh đúng là gấp ba lần.” Lý Dật nhàn nhạt cười: “về phần ông nói vụ rửa tiền. tôi tự nhiên là rõ ràng.”

“Vậy anh còn...” Con người Lăng Vĩnh Bình toát ra ánh mắt nghi hoặc.

Lý Dật không đợi Lăng Vĩnh Bình nói Xong. trực tiếp cắt lời: “Lăng lão đại lẽ nào ông không có nghĩ tới. tập đoàn Hồng Tinh về tôi. ông Vẫn như cũ có thể làm loại chuyện này?”

“Anh là nói anh thu mua tập đoàn Hồng Tinh Xong. vẫn cho tôi tẩy tiền đen?” Lăng Vĩnh Bình đầu tiên là ngẩn ra, sau đó lắc đầu: “Vậy cũng không được! Tuy nói chung ta có thể ký trên giấy trắng mực đen, thế nhưng anh và tôi đều rõ ràng, sinh ý trong hắc đạo vốn không hề có tính ước thúc! Hơn nữa dù ngay từ đầu anh thực hiện hứa hẹn. thế nhưng sau này thì sao? Sau này ai biết anh có mở miệng phản lời hay không! Đến lúc đó anh lên giá, tôi và các huynh đệ đi tìm ai mà đòi?”

“Đều không phải tôi cho ông. mà là chính ông tẩy!” Lý Dật lời ra kinh người.

Lúc này Lăng Vĩnh Bình triệt để bị chấn kinh, hấn trợn tròn mắt: “Anh nói cái gì? Tôi tự tẩy?”

“Ông không có nghe sai. tôi là nói chính ông tự tẩy tiền đen của mình. mà không phải tôi đồng ý ông mới được đi tẩy.” Lý Dật mỉm cười nói.

Bên tai quanh quẩn lời nói của Lý Dật, nhìn biểu tình bình tĩnh của hắn, vẻ tức giận Trên mặt Lăng Vĩnh Bình trong nháy mắt biến mất, chỉ còn lại sự nghi hoặc, nghi hoặc dụng ý khi Lý Dật nói như vậy.

Lý Dật cũng không nói thẳng ra. mà chờ bài hát thứ hai của Mộ Dung Tuyết hát Xong, mới mở miệng: “Ý tứ của tôi kỳ thực cũng không khó hiểu, tôi chỉ dùng tiền mua cổ phần của tập đoàn Hồng Tinh mà thôi, mà phía sau ông vẫn là cổ đông thứ hai của tập đoàn Hồng Tinh.”

“Tôi cần chính là quyền nắm sinh ý bạch đạo, ngoại trừ nhân viên phối hợp về sinh ý bạch đạo của tôi ra, tỷ như loại sinh ý hắc đạo tẩy rửa tiền đen gì đó, người của tôi sẽ không hỏi đến. chính ông làm là được! Đầu tư điện ảnh tẩy rửa tiền đen không phải chỉ có một mình Lăng Vĩnh Bình ông đang làm, toàn cầu có rất nhiều hắc bang đều đang làm!”

“Nói cách khác. tôi sẽ không cắt đứt tài lộ của ông và các huynh đệ ông. cũng sẽ không kéo đi áo khoác hợp pháp của Xã đoàn Hồng Hưng, tôi chỉ cần cho bên ngoài biết tập đoàn Hồng Tinh của ông bị Toàn Cầu Ảnh Nghiệp thu mua.”

Lý Dật trầm giọng nói: “Mà ông hẳn là rõ ràng. tập đoàn Hồng Tinh một ngày nhập vào Toàn Cầu Ảnh Nghiệp, giới cách của cổ phần công ty ông sẽ thẳng tắp dâng lên, tiền lời mang tới ông sẽ không thể tưởng tượng!”

Nói đến đây. Lý Dật dừng lại một chút. sau đó thâm ý nhìn Lăng Vĩnh Bình: “Tôi cho rằng đây là một vụ buôn bán mà ông không hề có tổn thất, ông nghĩ thế nào?”

Nghe Xong lời nói của Lý Dật. Lăng Vĩnh Bình cũng lâm vào trầm tư. Sở dĩ hắn kiên quyết cự tuyệt Lý Dật, đều là bởi vì nếu Xã đoàn Hồng Hưng mất đi tập đoàn Hồng Tinh, thì thu nhập tiền đen sẽ không có chỗ rửa tiền, đồng thời Xã đoàn Hồng Hưng cũng sẽ mất đi áo khoác hợp pháp!

Hôm nay nghe được Lý Dật nói chỉ muốn nắm quyền sinh ý bạch đạo của Hồng Tinh, nhưng sẽ lưu lại cho hắn cổ phần công ty, sự mâu thuẫn trong nội tâm của hắn đột nhiên nhỏ đi rất nhiều.

“Tôi dựa vào điều gì tin tưởng anh?” Tuy rằng trong lòng đã dao động, thế nhưng Lăng Vĩnh Bình cũng không lập tức đáp ứng Lý Dật.

Lý Dật nở nụ cười: “Lăng lão đại. tôi không ngại nói cho ông, tôi muốn tập đoàn Hồng Tinh của ông, chỉ là vì muốn có một thân phận hợp pháp tại Trung Quốc mà thôi, đương nhiên, cũng là vì muốn bắn rơi cơ sở phát triển hành nghiệp tiêu khiển tại Trung Quốc sau này. Về phần thu nhập tiền đen của ông sao. hắc!”

Lăng Vĩnh Bình vẻ mặt mờ mịt.

“Tôi ở tại biển tây nước Mỹ hàng năm qua buôn lậu có thể kiếm được trăm triệu đô la, tôi ở tại Las Vegas có sáu sòng bạc, mỗi ngày thu nhập sòng bạc hơn triệu đô la. Mà Hoa Nhân Bang chiếm cứ phân nửa chợ bán chất có hại của gia tộc Gambino, tương đương với một phần năm chợ ma túy của Bắc Mỹ!” Lý Dật

neho mắt lại: “Lăng lão đại. tôi không thiếu tiền. nếu như tôi muốn kiếm tiền. như vậy tôi đã không về nước!”

Nghe Xong lời nói của Lý Dật, Lăng Vĩnh Bình bừng tỉnh hiểu ra, đối với mục đích Lý Dật về nước. hẳn rất rõ ràng. Lý Dật về nước chính yếu là vì báo thù! Mà lời của Lý Dật tuy rằng hẳn không hiểu hoàn toàn. nhưng cũng đã biết một ít. Ở dưới tình hình này, hẳn chỉ là đem thu nhập tiền đen của Xã đoàn Hồng Hưng so sánh với thu nhập của Lý Dật. đã hiểu ra Lý Dật cũng không nói dối!

Tuy rằng nói, thế giới này không ai ghét tiền nhiều!

Thế nhưng hẳn cho rằng Lý Dật sẽ không vì chút tiền trình nếu chia cắt Xã đoàn Hồng Hưng mà mạo hiểm phiêu lưu trở thành kẻ địch của Hồng Hưng!

Đối với Lý Dật hôm nay mà nói. làm như vậy. phiêu lưu cùng tiền lời căn bản không thể so sánh. Chỉ là làm Lăng Vĩnh Bình có chút không giải thích được chính là báo thù và thu mua tập đoàn Hồng Tinh lại có liên hệ gì?

Trong lòng tuy rằng rất nghi hoặc, thế nhưng Lăng Vĩnh Bình cũng không tiếp tục truy vấn Xuống dưới, bởi vì hẳn nghĩ Lý Dật đưa ra điều kiện có thể trong phạm vi tiếp thu của hẳn.

Trầm ngâm vài giây sau, Lăng Vĩnh Bình Xưng hô đối với Lý Dật cũng thay đổi: “Lý tiên Sinh, tôi nghĩ, chúng ta có thể thương thảo một chút chi tiết cụ thể của hiệp nghị”

“Không vội, chờ buổi biểu diễn của Mộ Dung Tuyết kết thúc, tôi sẽ để Jeffrey tiên sinh đến cùng ông thương thảo chuyện hợp đồng.” Lý Dật cười cười: “Chúng ta có thể dùng thời gian này thưởng thức buổi biểu diễn của Mộ Dung Tuyết.”

“Tốt.” Tiêu trừ Xong sự sầu lo trong lòng, trên mặt Lăng Vĩnh Bình rốt cục hiện lên dáng tươi cười. hẳn rất thẳng thắn tiếp nhận lời đề nghị của Lý Dật. đồng thời đưa một ánh mắt cho Ngô Vĩnh Huy.

Ngô Vĩnh Huy là người quản lý tập đoàn Hồng Tinh, hẳn đã ở chung một chỗ với Lăng Vĩnh Bình rất nhiều năm, đây đó phi thường quen thuộc, tự nhiên có thể đọc hiểu ý tứ trong mắt Lăng Vĩnh Bình.

“Lý tiên Sinh, Ngô mỗ có việc, Xin cáo lui trước.” Ngô Vĩnh Huy hướng Lý Dật cáo từ.

Lý Dật hiểu được ý tứ của Lăng Vĩnh Bình, chỉ gật đầu, cũng không nói gì.

Thấy Lý Dật gật đầu. Ngô Vĩnh Huy liền rời khỏi ghế lô khách quý.

Bên ngoài ghế lô, sáu người La MoXi vẫn đứng yên không nhúc nhích, hoàn toàn Xem đám người Lăng Vĩnh Bình đưa đến giống như không khí.

Lăng Vĩnh Bình mang theo đám thủ hạ tuy rằng rất không thoải mái với thái độ khinh miệt do sáu người La MoXi biểu hiện ra, bất quá bọn họ cũng không chủ động sinh sự, chỉ tức giận trừng mắt nhìn sáu người La MoXi. cảm giác như sáu người có cừ hận không đội chung trời.

Mất thấy Ngô Vĩnh Huy từ bên trong ghế lô đi ra, những thủ hạ của Lăng Vĩnh Bình cho rằng đã Xảy ra chuyện gì, không hẹn mà cùng Xông tới, trong đó có mấy người còn bạt súng.

Hầu như cùng một thời gian, những thủ hạ của Lăng Vĩnh Bình đều đưa ánh mắt nhìn về phía Ngô Vĩnh Huy, như đang chờ đợi mệnh lệnh của hẳn. Đối với cử động của đám thủ hạ Lăng Vĩnh Bình, sáu người La MoXi vẫn bất động, chỉ thờ ơ lạnh nhạt, mà Ngô Vĩnh Huy lại cảm thấy mất mặt, sầm Xuống phần nộ quát: “Làm gì? Còn không mau thu súng lại?”

Ngô Vĩnh Huy nói làm đám thủ hạ cảm thấy thập phần nghi hoặc, bất quá uy tín của Ngô Vĩnh Huy trong Hồng Hưng rất cao, tuy rằng bọn họ có nghi hoặc nhưng vẫn thu hồi súng lại.

“Huy ca...” Một gã thủ hạ nỗ lực muốn nói gì đó, bất quá hẳn chỉ hô lên hai chữ Huy ca, khi đối mặt ánh mắt băng lãnh của Ngô Vĩnh Huy, hẳn rất thúc thời đem câu nói kể tiếp nuốt mà vào trong bụng.

“Đi!”

Ngô Vĩnh Huy không hề giải thích. mà vung bàn tay lên, gọi đám đại hán rời đi. Những đại hán tuy rằng có nghi hoặc nhưng cũng không dám hỏi nhiều, mà giống như những đứa trẻ ngoan trong nhà trẻ, theo Ngô

Vĩnh Huy rời đi. chỉ là trước khi rời đi. có mấy người tính tình táo bạo nhin không được còn rắng trừng mắt với sáu người La MoXi.

Một lát Sau, Mộ Dung Tuyết giống như tiên nữ trên thiên giới hạ phàm dùng kỹ thuật mạn diệu cùng tiếng ca uyển chuyển chinh phục từng khán giả trong sân vận động.

Tiếng ca uyển chuyển, kỹ thuật khiêu vũ mạn diệu, khí chất tràn ngập Sức sống... Những điều này chính là tiền vốn quật khởi của Mộ Dung Tuyết, thế nhưng nàng chân chính một lần bay lên chín tầng trời là vì Lý Dật đưa cho nàng ca khúc Cứu Thục. trước khi Cứu Thục Xuất thế. Mộ Dung Tuyết rốt cục chỉ là siêu sao trong quốc nội. cũng miễn cưỡng được Xem là ngôi sao Á Châu, ần, chỉ là miễn cưỡng mà thôi... Mà từ sau khi Cứu Thục Xuất thế, nàng đã nổi danh toàn bộ thế giới!

Nhưng ngày hôm nay, Mộ Dung Tuyết lại lần nữa đưa ra hai ca khúc ưu nhã êm tai, hai ca khúc này do nửa năm trước Lý Dật đưa cho nàng, vẫn chưa từng dàn tấu trước mặt mọi người, hai ca khúc có phong cách khác với Cứu Thục, thế nhưng cũng đồng dạng làm người kinh diễm!

Khi Mộ Dung Tuyết biểu diễn hai ca khúc này, bầu không khí hiện trường đạt được cao trào trước nay chưa từng có!

Màn hình lớn Xuất hiện đoạn quảng cáo tuyên truyền bộ phim nhựa Vương Tử Điện Hạ, thân là nữ diễn viên chính, Mộ Dung Tuyết Xuất hiện trong đoạn phim ngắn quảng cáo. trong bộ phim nàng diễn vai một công chúa thích múa đao lộng thươg, hoàn toàn phá vỡ hình tượng trong dĩ vãng.

Mà nguyên nhân chính là vì như vậy. tất cả mọi người đối với bộ phim nhựa tràn ngập sự chờ mong, tất cả mọi người đều muốn nhìn Xem một khuôn mặt khác của Mộ Dung Tuyết.

Con số đầu tư bộ phim nhựa được dự đoán là một trăm hai mươi triệu đô la. Cuối cùng Jeffrey lại đầu tư thêm ba mươi triệu đô la, cộng lại là một trăm năm mươi triệu đô la!

Con số này tuy không tính là con số cao nhất khi sản Xuất một bộ phim nhựa của Hollywood9. thế nhưng cũng đã rất kinh người. Mà càng quan trọng là nữ diễn viên chính của bộ phim nhựa này là Mộ Dung Tuyết. là lần đầu tiên đến với điện ảnh!

Điều này cũng đã sáng tạo nên một kỳ tích trong Hollywood!

Bất quá. vô luận là Jeffrey. hay là bộ phim Vương Tử Điện Hạ, điều hấp dẫn khán giả chính là Mộ Dung Tuyết!

Mộ Dung Tuyết hiện tại thực sự quá nổi tiếng.

Hơn nữa hôm nay Mộ Dung Tuyết cho ra hai khúc đàn dương cầm, trong đó có một khúc là khúc nhạc chủ đề trong bộ phim, điều này càng thêm bảo chứng doanh thu phòng bán vé!

So sánh với buổi biểu diễn năm ngoái mà nói, buổi biểu diễn năm nay của Mộ Dung Tuyết càng thêm thành công viên mãn, tất cả đúng như lời Lý Dật, giới mê ca nhạc đối với sự tuyển chọn nơi biểu diễn cho ca khúc mới của Mộ Dung Tuyết ở tại Hong Kong đều cảm thấy thập phần vinh hạnh và cảm kích, bọn họ ở trong hai tiếng đồng hồ ngắn ngủi đã Xuất ra hàng ngàn lời tán dương.

Sau khi buổi biểu diễn kết thúc, Lý Dật để AndreW mang theo Jeffrey đi gặp Lăng Vĩnh Bình thương lượng một ít vấn đề chi tiết thu mua tập đoàn Hồng Tinh, mà chính hắn lại nhân cơ hội bỏ trốn, len lén mang theo Mộ Dung Tuyết đi tới khách sạn.

Ở trong khách sạn, Mộ Dung Tuyết dùng đôi môi Sang quý khiến cho toàn bộ thế giới mê đắm làm cho Lý Dật phiêu diêu dục tiên, mà nàng lại vẫn như dĩ vãng, chỉ một lần đã hư thoát, Xong việc thậm chí một câu cũng chưa từng nói, trực tiếp tiến vào mộng đẹp.

Mặt khác, Andrew đang chỉ đạo Jeffrey cùng Lăng Vĩnh Bình hoàn thành cuộc đàm phán, song phương liền đạt thành hiệp nghị.

“Anh yêu à, càng ngày em càng phát hiện anh là một tên hỗn đản! Không ngờ anh bỏ em lại đi bàn chuyện làm ăn cho anh, mà chính anh lại lén chạy đi phong lưu khoái hoạt!”

Vào nửa đêm, Andrew nhắn cho Lý Dật một tin nhắn, trong tin nhắn nồng nặc dấm chua, thế nhưng không có dấu hiệu tức giận tựa hồ Andrew đã thực sự tiếp nhận tất cả sự thực. ngày trước khi nàng ở tại Los Angeles, Lý Dật hầu như mỗi ngày đều về nhà với Hạ Vũ Đình, tuy rằng trong lòng Andrew cũng phiền muộn, nhưng cũng không hề nói gì.

Tất cả đúng như lời của nàng. Lý Dật không thể cho nàng được một tình yêu hoàn chỉnh, nhưng nàng vẫn chấp nhận dứt khoát đi tới bên người hắn, tất cả đều do nàng tự nguyện.

Đối với tin nhắn tràn ngập mùi dấm chua, Lý Dật rất không phúc hậu tuyển chọn giả ngu, không hồi đáp, kết quả Andrew trực tiếp bão nổi: “Anh yêu, em rất quen thuộc với cách làm việc và thời gian nghỉ ngơi của anh, lúc này, anh không có khả năng đã đi ngủ. Mà Mộ Dung Tuyết đã nhảy nhót suốt hai tiếng đồng hồ trên sân khấu, đã kiệt sức từ lâu, tối đa chỉ có thể tới với anh một lần. Cho nên lúc này nàng hẳn là đã ngủ, mà anh còn không chịu đáp lời cho em! Xét thấy hành vi vô Sĩ của anh, em quyết định cho anh một sự nghiêm phạt mới.”

“Nghiêm phạt gì vậy?” Lý Dật nhin không được nhắn lại một câu.

“Em quyết định đem thời hạn nửa năm Sửa thành một năm!”

Khi Lý Dật nhận được tin nhắn này của Andrew, hắn đỡ khóc đỡ cười vốn định chạy ra lan can gọi điện cho Andrew nhận tội, nhưng phát hiện nàng đã tắt điện thoại.

Ngày kế tiếp. Mộ Dung Tuyết thức giấc thật sớm Sau khi nàng tỉnh lại, vẫn như thường Xuyên Xem Lý Dật là món điểm tâm sáng ăn ngay...

Hai người triền miên tới buổi trưa mới Xuống lầu, Mộ Dung Tuyết quá độ tiêu hao thể lực khiến hai chân mềm nhũn, lúc bước đi còn thoáng lảo đảo, so sánh mà nói Lý Dật lại không có chút nào ảnh hưởng.

Vì thế Mộ Dung Tuyết rất tức giận nhìn Lý Dật phun ra hai chữ : “Biến thái!”

Mộ Dung Tuyết bề bộn nhiều việc. bận tới mày tới mặt. SaU khi dùng Xong bữa cơm trưa với Lý Dật, nàng liền lưu luyến cáo từ với hắn, quá buổi trưa nàng phải ngồi máy bay về Los Angeles, vì buổi biểu diễn ngày một chuẩn bị.

Lý Dật hiểu rõ Mộ Dung Tuyết rất lưu luyến sự nghiệp của nàng, hắn cũng không giữ nàng lại. chỉ dặn nàng nên ăn uống và nghỉ ngơi điều độ.

Lúc Lý Dật đi tới phân công ty của Toàn Cầu Ảnh Nghiệp, đã hai giờ chiều. Jeffrey nhận được điện thoại của Lý Dật vào buổi trưa. vì vậy hắn đành bỏ quá nghỉ trưa, chuẩn bị đầy đủ tư liệu, chờ Lý Dật trong phòng làm việc.

“Lão bản thân ái. tôi rất ghét tăng ca...” Lý Dật vừa vào cửa, Jeffrey đã oán giận nói.

Hiển nhiên, hắn cũng như vô số người Mỹ, thập phần ghét chuyện làm tăng ca. Điểm này tại quốc nội không thể nào bằng được, ở Xí nghiệp quốc nội. tăng ca là chuyện thiên kinh địa nghĩa, cương vị lại nhiều như vậy, người không muốn tăng ca, thì cuốn gói cút đi, tự nhiên có người nguyện ý tiếp nhận vị trí của người.

Thế nhưng bên Âu Mỹ thì khác. bên Âu Mỹ rất tôn trọng nhân quyền, tăng ca là chuyện hầu như không có khả năng Xuất hiện, mặc dù có trả thêm tiền lương tăng ca, cũng rất ít có người nguyện ý chịu làm.

“Jeffrey thân ái. anh nên chậm rãi thích ứng thói quen bên này.” Lý Dật trêu ghẹo nói một câu, sau đó chuyển trọng tâm câu chuyện vào chính đề: “Tôi nghe Annie nói đàm phán thập phần thuận lợi. tình huống cụ thể ra sao?”

“Chúng ta dùng sáu triệu đô la mua 60% cổ phần của tập đoàn Hồng Tinh, 40% còn đủ để lại cho Xã đoàn Hồng Hưng và vài tên cổ đông khác.” Jeffrey nghiêm mặt nói: “Bất quá hợp đồng còn chưa ký kết, chỉ chờ anh tới ký tên thôi.”

“Không vội.” Lý Dật lắc đầu, híp mắt nói: “Chúng ta không thể để chuyện lớn như vậy lặng yên mà tiến hành.”

“Lão bản. ý tứ của anh là?” Jeffrey tựa hồ nghĩ tới điều gì.

“Tuyên truyền! Nghĩ hết mọi biện pháp tuyên truyền!” Lý Dật gần từng chữ: “Tôi cho anh ba ngày thời gian, sau ba ngày. tôi muốn cho toàn bộ thế giới biết chuyện này! Hay nhất toàn bộ ký giả truyền thông toàn cầu đều đi tới Hong Kong!”

“Tôi sẽ dựa theo ý tứ của anh mà chấp hành. lão bản.” Jeffrey rất rõ ràng. Lý Dật là muốn tạo thế. về phần tạo thế để làm gì hắn cũng không thể biết được.

Nghe được Jeffrey nói, Lý Dật vỗ vỗ vai hắn, lộ ra dáng tươi cười thâm ý: “Jeffrey thân ái, ba ngày sau trong buổi họp báo, tận khả năng làm cho truyền thông đại lục đến tham dự, càng nhiều càng tốt!”

“Àn?”

Jeffrey đầu tiên là ngần ra. sau đó nhớ tới tạo ngộ ngày Xưa của Lý Dật, nhất thời hiểu ra, Lý Dật làm như vậy không chỉ đơn giản là vì tạo thế, chỉ là muốn thông qua truyền thông nói cho cừu địch tại quốc nội: Ngày hôm nay của một năm sau, hắn đã cao cao tại thượng quay trở về!

408. Chương 358: Điệu Thập Đối Đãi, Cao Điệu Làm Việc

Toàn Cầu Ảnh Nghiệp thu mua tập đoàn Hồng Tinh che giấu bí mật gì phía sau?

Lão bản người Trung Quốc thần bí thu mua Xong Toàn Cầu Ảnh Nghiệp lại tiếp tục thu mua cả tập đoàn tiêu khiển Hồng Tinh!

Kinh bạo! Lão bản người Trung Quốc thần bí thu mua tập đoàn giải trí Hồng Tinh tại Hong Kong, chính thức đặt chân lên giới giải trí Trung Quốc!

Jeffrey hoàn mỹ chấp hành mệnh lệnh của Lý Dật, trong thời gian ba ngày, tin tức Toàn Cầu Ảnh Nghiệp thu mua tập đoàn Hồng Tinh của Hong Kong đã truyền khắp toàn cầu. các truyền thông giải trí thế giới. tạp chí. báo chí. đều tiến hành đưa tin đối với sự kiện này. nhất là truyền thông quốc nội Trung Quốc. đưa tin đầy trời đầy đất. không chỉ là người mê điện ảnh ca nhạc, dù là dân chúng bình thường đều biết Chuyện này, đây lại là một lần động đất trong giới tiêu khiển!

Khác với lần thu mua cổ phần của Toàn Cầu Ảnh Nghiệp, lúc này, tên của Lý Dật đã nổi tiếng mỗi một góc tại Trung Quốc!

Lần trước Andrew đại diện cho gia tộc Gambino chuyển nhượng cổ phần trong Toàn Cầu Ảnh Nghiệp cho Lý Dật, tuy rằng giới truyền thông toàn cầu đều tiến hành đưa tin tại hiện trường, bất quá bởi vì buổi họp báo lần trước đối với truyền thông yêu cầu thập phần nghiêm ngặt, một quốc gia chỉ có mấy hãng truyền thông chạy tới. lực ảnh hưởng tuy rằng rất lớn. nhưng vẫn bị giới hạn trong vòng giải trí. Lúc này lại khác hẳn, lần này được quảng cáo đầy trời đầy đất, muốn không biết cũng đều rất khó. Huống chi, hôm nay Mộ Dung Tuyết đang làm việc trong Toàn Cầu Ảnh Nghiệp, điều này cũng được Xem như một sự quảng cáo vô hình.

Sáng sớm ba ngày sau, Lý Dật mặc kiêu áo Tôn Trung Sơn mang theo Andrew và Anh Hoa rời khỏi biệt thự tại Vịnh Nước Cạn.

Trong Xe, Andrew rót một ly rượu vang cho Lý Dật, mỉm cười nói: “Anh yêu, mục đích của chúng ta đã đạt được, hiệu quả tuyên truyền lần này vượt qua sự tưởng tượng của chúng ta.”

“Àn” Lý Dật gật đầu, hiệu quả tuyên truyền lần này quả thật vượt ngoài sự dự liệu của hắn.

Thấy Lý Dật gật đầu. Andrew cũng tự rót một ly rượu cho mình, ưu nhã cầm ly rượu, nhẹ nhàng uống một ngụm, nói: “Anh yêu, nói vậy mấy tên hỗn đản đều đã nghe được sự tuyên truyền của chúng ta, cũng đoán được dụng ý chúng ta làm như vậy, em nghĩ, tâm tình hôm nay của bọn họ nhất định rất không Xong.”

Lúc này, Lý Dật cũng không nói gì, đối với chuyện thu mua tập đoàn Hồng Tinh lần này, là ngày trước Andrew đưa ra chủ ý cho Lý Dật. Ý tứ của Andrew rất đơn giản: Lý Dật cao điệu thu mua Hồng Tinh, không chỉ khiến cho dân chúng bình thường chú ý. Còn khiến cho chính phủ chú ý!

Dưới dạng tình hình này. tuy rằng Lý Dật là đầu lĩnh hắc đạo tại Mỹ. thế nhưng chỉ ít tại quốc nội. thân phận của hắn là một thường nhân trong sạch. Thân phận công khai như vậy đủ để Đái gia và Tiêu Thanh Sơn có đủ áp lực, hai người dù biết Lý Dật về nước. cũng không dám công khai làm điều gì. thậm chí dù muốn âm thầm hạ thủ cũng phải Suy nghĩ kỹ, mà bản thân hắn có được Hắc Dạ bảo hộ cũng sẽ không cần e ngại bị ám sát.

Buổi họp báo tuyên bố tin tức Toàn Cầu Ảnh Nghiệp thu mua tập đoàn giải trí Hồng Tinh Hong Kong được mời dự họp ở tòa lầu phân bộ Toàn Cầu Ảnh Nghiệp tại Hong Kong. Lý Dật mang theo Andrew, Anh Hoa đi đến tòa lầu công ty, bãi đỗ Xe dưới lầu đã đỗ đầy Xe, trong đó Xe của hãng truyền thông là tối đa.

Trên tòa lầu. đám phóng viên vây kín bốn phía chung quanh. Bởi vì giới truyền thông ở Đại Lục không có bị luật pháp hạn chế, nên ước chừng khoảng trên trăm nhà, ngay cả phóng viên ở các tỉnh lẻ cũng đều chạy tới.

Nhiều phóng viên tụ tập một chỗ như vậy, làm cho hiện trường mười phần hỗn loạn, may mắn chính phủ Hương Cảng biết rõ việc này trọng đại nên cũng không dám lãnh đạm, phải ra hơn trăm tay cảnh sát bảo vệ ở hiện trường.

Thời gian ô tô của Lý Dật chạy đến phía dưới tòa nhà cao tầng, đám ký giả giống như tiểu miêu ngử thấy mùi tanh, lập tức điên cuồng xông Xao lên. cả đám phóng viên dùng mãnh lao ra bên ngoài. cố gắng chọc thủng phòng tuyến cảnh sát.

May mắn hôm nay chính phủ Hương Cảng phái ra toàn đặc cảnh, thần kinh bách chiến, bọn họ Sớm đã quen thuộc với trường hợp bạo loạn này rồi, tuy rằng áp lực khá lớn, thế nhưng bọn họ vẫn không chế được cục diện.

Anh Hoa thuận lợi tiến vào bãi đậu Xe trong công ty, dưới sự chỉ dẫn của bảo an dừng Xe lại.

Ngay khi chiếc Ô tô dừng ổn định, sáu gã thành viên Hắc Dạ phụ trách bảo hộ cho Lý Dật. nhanh chóng bước Xuống dưới, phân tán ra kiểm tra vòng quanh bãi đậu Xe. Sau khi Xác định không có mối nguy hiểm gì, La MoXi mới làm ra một cái thủ thế.

Anh Hoa chứng kiến thủ thế của La MoXi Xong, liền nhẹ nhàng mở cửa Xe. Lý Dật và Andrew Loufu lần lượt từ bên trong bước ra.

Lý Dật mang theo AndreW Loufu và Anh Hoa đi vào trong đại sảnh của công ty, thì Jeffrey cùng Lăng Vĩnh Bình đã có mặt ở hiện trường. Ngày hôm nay Lăng Vĩnh Bình cũng không cho nhiều thủ hạ đi cùng. chỉ có mỗi một mình Ngô Vĩnh Huy.

Trong đại sảnh ngoại trừ Jeffrey và Lăng Vĩnh Bình ra, còn có một số nhân vật cộm cán ở Hương Cảng. sau khi bọn hắn biết được Toàn Cầu Ảnh Nghiệp đã thu mua tập đoàn giải trí Hồng Tinh. thì sôi nổi liên hệ với Lăng Vĩnh Bình. Xác nhận tin tức mười phần chắc chắn, liền đến tham dự buổi trình diễn thời trang này.

Lăng Vĩnh Bình hiểu rõ dụng tâm của đám phú hào HongKong này, bọn hắn đến tham gia buổi trình diễn thời trang chính là muốn tìm cơ hội nhận thức Lý Dật, để ngày sau có thể hợp tác làm ăn. Đối với đám phú hào Hongkong mà nói. Lý Dật thật sự rất đáng giá để cho bọn hắn kết giao!

Trong đám người phú hào này, có không ít kẻ quan hệ mật thiết cùng với Lăng Vĩnh Bình. Thế nhưng Lăng Vĩnh Bình cũng không dám đáp ứng trước bọn hắn điều gì. Mà hết thấy phải hỏi qua ý kiến của Lý Dật, tại một khắc lựa chọn thỏa hiệp kia, Lăng Vĩnh Bình đã chuẩn bị tâm lý thật tốt rồi!

Khi biết đám người phú hào Hongkong chủ động tham gia buổi trình diễn thời trang, Lý Dật tự nhiên là không có bất luận ý kiến gì. Bởi trong thâm tâm hắn cũng muốn nhận thức cùng với đám phú hào này.

Đương nhiên...việc này đối với Lý Dật cũng là chuyện tình nắm cái lợi mà không có cái hại. Bởi nếu thân phận địa vị của hắn ở quốc nội ngày càng cao, thì sẽ tạo cho cừu nhân và chính phủ áp lực rất lớn!

Trừ bỏ đám phú hào bản địa HongKong ra, thì chính phủ Hương Cảng cũng không thiếu quan chức tới tham gia buổi trình diễn thời trang lần này.....Thậm chí, ngay cả trưởng quan cũng đích thân tới. điều đó quá đủ để minh chứng cho tầm quan trọng của buổi trình diễn này.

Đương nhiên, trong lòng Lý Dật hiểu ra, chính phủ Hương Cảng coi trọng chuyện này như thế, tuyệt đối không chỉ là đến cổ vũ đơn giản như vậy.

Khi Lý Dật mang theo AndreW Loufu cùng Anh Hoa đi vào, thì mọi người ở trong đại sảnh ngừng nói chuyện phiếm với nhau, sôi nổi đem ánh mắt quàng ném về phía ba người. Chẳng qua mỗi ánh mắt đều không giống nhau, trong mắt đám phú hào kia có hâm mộ, cũng có ngưỡng thức. Còn đám quan viên chính phủ thì cau mày. tựa hồ như có tâm sự gì đó.

AndreW Loufu và Anh Hoa đều là mỹ nhân tiêu chuẩn. các nàng đi tới chỗ nào cũng sẽ trở thành tiêu điểm, cho nên hai người đối với tình huống này Sớm đã dưỡng thành thói quen, Lý Dật càng không cần phải nói, coi như bị người ta gác súng lên đầu thì vẫn có thể cười nói vui vẻ, huống chi là cái loại tình huống như này?

“Anh yêu, đây cũng là một cơ hội tốt.” AndreW Loufu nhỏ giọng nói: “Em nghỉ, buổi tối hôm nay anh tổ chức một bữa tiệc tư nhân đi.”

Lý Dật biết AndreW Loufu muốn hấn kết giao thân mật cùng đám phú hào bản địa kia. Đối với chuyện này, Lý Dật cũng chỉ nhẹ nhàng gạt đầu, mà chưa nói thêm cái gì.

Jeffrey vừa trông thấy Lý Dật tiến vào. liền mau chóng đứng dậy. hấn nhanh chân bước đến phía trước. còn cách Lý Dật khoảng một thước thì ngừng lại, bài trừ ra nụ cười tiêu chuẩn nói: “Ngài đã đến rồi, để tôi giới thiệu qua khách nhân cho ngài nhận thức một chút.”

Một người thông minh luôn luôn biết mình đang đứng ở vị trí nào. Biết mình nên làm gì, không nên làm gì, Jeffrey hiển nhiên chính là dạng người này.

Từ sau khi Lý Dật không tiếc hết thấy giá cả. để cho Toàn Cầu Ảnh Nghiệp thu mua tập đoàn giải trí HongKong, hấn liền nhìn thấu dụng tâm của Lý Dật.

“Ừm” Lý Dật khẽ gật đầu mỉm cười.

Được Lý Dật cho phép, Jeffrey bước ra phía sau hai bước, đi ở bên tay trái của Lý Dật. Jeffrey dẫn đường giới thiệu cho Lý Dật một số quan chức trong chính phủ Hương Cảng. Hai gã viên chức chính phủ trông thấy Lý Dật đang bước tới phía bên này, trước tiên bọn hấn điều chỉnh diễn cảm một chút, chân mày nhú chặt cũng chậm rãi buông lỏng.

“Ông chủ, vị này chính là Chu tiên Sinh, trưởng quan hành chính ở HongKong.” Bỗng nhiên Jeffrey tiến nhanh lên phía trước một bước, mỉm cười giới thiệu.

Nghe thấy Jeffrey giới thiệu, Chu tiên sinh chậm rãi đứng lên, còn Lý Dật thì vươn tay ra ung dung nói: “Chu tiên Sinh. rất vui khi được làm quen với ngài.”

“Lý tiên sinh, hoan nghênh anh đến Hương Cảng đầu tư kinh doanh!” Chu tiên sinh bắt tay cùng Lý Dật, đồng thời khi mở miệng cũng thâm ý liếc mắt nhìn hấn.

Lý Dật gật đầu: “Trong tương lai tôi sẽ gia tăng thêm hạng mục và số vốn đầu tư, mong rằng chính phủ có thể cấp cho tôi một vài chính sách ưu đãi.”

“Chuyện tình mở rộng kinh doanh, tự nhiên chính phủ sẽ chiếu cố ở mức tốt nhất có thể.” Chu tiên sinh bài trừ ra cái giọng quan lại.

Lý Dật mỉm cười, buông tay ra.

“Ông chủ, còn vị này là trưởng quan cảnh vụ Hongkong. Trần Bình Long tiên sinh.” Jeffrey tiếp tục giới thiệu nói.

Trần Bình Long là một người trung niên sắc mặt kiên nghị, cả người thoát nhìn sinh ra một loại cảm giác không giận tự uy.

“Ngài khỏe chứ, Trần tiên Sinh.” Lý Dật chủ động vươn tay phải ra.

Trần Bình Long bắt tay cùng với Lý Dật, đồng thời nhìn nhìn hần nói: “Lý tiên Sinh, hiện giờ thời gian vẫn còn sớm, chẳng hay tôi chiếm dụng của anh một chút thời gian có được hay không?” Nghe Trần Bình Long nói, trong lòng Lý Dật chợt động nhưng nụ cười trên mặt lại không hề thuyên giảm: “Đương nhiên là có thể.”

Theo sau, Jeffrey giống như một người trung gian, lần lượt giới thiệu toàn bộ khách nhân có mặt ở trong đại sảnh cho Lý Dật nhận thức. Trong đó, có một số tay phú hào bản địa đối với Lý Dật, biểu hiện thập phần kính trọng. Còn Lý Dật cũng dựa theo lời nói của AndreW Loufu, hướng đám phú hào đưa ra lời mời dự tiệc.

Khi Lý Dật vừa mới tiến vào trong đại sảnh, thì đám phú hào bản địa đã muốn cùng Lý Dật tạo quan hệ cho nên đối với lời mời này của Lý Dật, bọn hần cũng là mừng rỡ như điên, ngay lập tức đáp ứng không hề chần chừ.

Chờ sau khi Jeffrey giới thiệu hết khách nhân ở trong đại sảnh cho Lý Dật Xong. Thì thời gian đã quá hai mươi phút. Cách buổi trình diễn thời trang chỉ còn hơn mười lăm phút nữa mà thôi.

“Annie, Anh Hoa! Hai người chờ ở chỗ này. Anh đi qua bên kia nói chuyện cùng Trần Bình Long một lát.” Lý Dật suy nghĩ. cuối cùng vẫn quyết định một mình đi qua tìm Trần Bình Long.

Hai nàng đồng loạt gật đầu, sau đó ngồi ở hàng ghế chờ trong đại sảnh. còn Lý Dật thì liếc mắt nhìn Trần Bình Long một cái, tiếp theo đi ra ngoài. Trần Bình Long thừa khả năng hiểu ý tứ trong ánh mắt của Lý Dật, nên cũng đứng dậy.

Chứng kiến Lý Dật và Trần Bình Long lần lượt ra khỏi đại sảnh, tất cả mọi người có mặt ở nơi này đều giống như đang Suy nghĩ đến chuyện gì đó.

Sau khi ra khỏi đại sảnh. Lý Dật trực tiếp đưa Trần Bình Long đi tới văn phòng của Jeffrey.

Vừa bước vào trong Văn phòng, hai người chậm rãi ngồi Xuống. Đầu tiên Lý Dật móc từ trong túi ra một hộp xì-gà, đưa sang mời Trần Bình Long.

Trần Bình Long không từ chối, bắt quả cũng không có châm lửa. Mà cầm trong tay mân mê. nhẹ nhàng đập lên bàn làm việc.

“Trần tiên sinh, không biết ngài muốn nói chuyện gì với tôi?” Lý Dật châm Xì gà, nhẹ nhàng phun ra một cụm khói thơm, mỉm cười nhìn Trần Bình Long hỏi. Trần Bình Long dừng động tác trong tay lại. nghiêm mặt nói: “Lý tiên sinh, cấp trên đối với sự tình anh trở về quốc nội, rất là coi trọng.”

“Nếu đã coi trọng, như vậy hẳn là nên cấp ưu đãi cho tôi mới đúng.” Tuy rằng Lý Dật biết Trần Bình Long tìm mình nói chuyện là có dụng tâm, thế nhưng hần vẫn lựa chọn giả ngu.

Trần Bình Long hơi nhíu mày: “Vừa rồi Chu tiên sinh đã nói rõ ràng quan điểm rồi. Nếu như anh trở về nước đầu tư, vậy tự nhiên chúng ta sẽ gởi tay hoan nghênh. phương diện chính sách cũng sẽ mạnh mẽ ủng hộ.”

“Nhưng...Lý tiên sinh. thân phận của anh đối với chúng tôi mà nói. cũng không phải là chuyện gì bí mật. Chúng tôi còn biết mục đích thật sự lần trở về nước này của anh!” Trần Bình Long nói đến đây, diễn cảm trở nên nghiêm túc: “Quan điểm của cấp trên rất rõ ràng, anh trở về quốc nội đầu tư, chúng tôi hoan nghênh. Còn nếu...như muốn...”

Trần Bình Long không có nói hết lời, thế nhưng ý tứ lại phi thường rõ ràng: nếu người trở về nước mà quấy nhiễu trị an Xã hội. Vậy thì chính phủ tuyệt đối sẽ không hạ thủ lưu tình!

“Trần tiên sinh, thực Xin lỗi! Tôi không biết ngài đang nói đến chuyện gì.” Lý Dật nhún vai, biểu tình vô tội: “Tôi là một công dân Đại Lục, mặc dù sự nghiệp ở ngoại quốc có chút thành đạt, nhưng tôi vẫn luôn am hiểu câu nói lá rụng về cội. Tôi về nước chính là muốn đầu tư vốn kinh doanh, không hơn không kém!”

Chứng kiến Lý Dật mặt không đổi sắc nói ra một phen như vậy. trong lòng Trần Bình Long có điểm tức giận, nhưng ngoài mặt vẫn khách khí nói: “Vậy thì không còn gì tốt đẹp hơn.”

“Trần tiên sinh, còn có chuyện gì khác nữa không? Buổi trình diễn thời trang sắp sửa bắt đầu rồi.” Lý Dật giờ tay nhìn đồng hồ, mỉm cười nói.

Trần Bình Long thâm ý liếc mắt nhìn Lý Dật một cái, cũng không lên tiếng mà trực tiếp đứng dậy rời đi.

Nhìn theo bóng lưng của Trần Bình Long, Lý Dật khẽ lộ ra một nụ cười khinh thường đắc thắng: “Ngày Xưa lão tử chưa thành nhân, giống như chó nhà tang chạy trốn chết đến HongKong, các người mặc kệ không hỏi. Hiện giờ ta vừa mới trở về nước, các người đã muốn gõ chuông cảnh tỉnh! Thủ đoạn thật đúng là ngoan độc ah! l”

Lý Dật không theo sau Trần Bình Long quay lại đại sảnh. mà chậm rãi đốt hết nửa điếu XI-gà, tiếp đó mới đi ra đại sảnh.

Lúc hắn ra đến đại sảnh, thì nơi này đã chật kín phóng viên. Đám ký giả vừa trông thấy Lý Dật xuất hiện. biểu tình trên mặt đều có chút kích động. nhưng vì trở ngại quy củ nên bọn họ cũng không đứng dậy, chỉ là kích động nhìn chằm chằm vào Lý Dật. Trước đại sảnh có bài trí một chiếc bàn hội đồng chủ tịch, Lăng Vĩnh Bình. Jeffrey. Chu tiên sinh cùng người chủ trì đã ngồi ngay ngắn ở đúng vị trí của mình, chỉ nhường lại một ghế trống trơn.

Dưới ánh mắt quan sát chăm chú của mọi người, Lý Dật cước bộ trầm ổn, đi lên bục đài chủ tịch.

“Các vị tiên sinh. các vị nữ sĩ. hoan nghênh mọi người đều tham dự buổi trình diễn thời trang ngày hôm nay...”Chứng kiến Lý Dật an tọa. người chủ trì đứng lên mỉm cười nói khúc dạo đầu.

“Bộp...bộp...” Người chủ trì vừa mở miệng. bốn phía chung quanh lập tức vang lên tiếng vỗ tay như thủy triều.

“Bây giờ, là bài phát biểu của trưởng quan hành chính tại Hongkong, Chu tiên sinh!” Thanh âm vỗ tay qua đi, người chủ trì liền cao giọng giới thiệu nói.

Chu tiên sinh mỉm cười quét mắt nhìn chung quanh một vòng, sau đó thu hồi vẻ tươi cười, nghiêm mặt nói: “HongKong là một trong những nơi có nền kinh tế phát triển sầm uất nhất thế giới...”

Ngay khi Chu tiên sinh chấm dứt bài phát biểu. Ở trước mặt đám đông Lý Dật cùng Lăng Vĩnh Bình kí kết hợp đồng.

Trong lúc nhất thời, đám phóng viên nhộn nhạo cầm máy ảnh đi tới phía dưới đài chủ tịch, nhắm thẳng vào hai người Lý Dật và Lăng Vĩnh Bình, điên cuồng chụp đủ mọi loại góc độ.

Kí hợp đồng xong, người chủ trì cao giọng nói: “Còn hiện giờ, chúng ta chỉ có ba mươi phút để phỏng vấn, Lý tiên sinh sẽ chọn lọc những câu hỏi mà các vị đưa ra. Rồi tiến hành trả lời ngay tại đây.”

Người chủ trì vừa nói dứt lời, đám phóng viên có mặt tại hiện trường lập tức nhộn nhạo. Cơ hồ người nào cũng giờ tay lên.

Khi Lý Dật ra hiệu, một nữ phóng viên thời báo Hongkong đứng lên, nàng mặc một bộ Lady Office bó sát người, hai toà núi đôi trước ngực căng phình dưới lớp áo sơ mi trắng sáng. Chẳng biết nàng vô tình hay cố ý, mà hai chiếc cúc áo bên trên cứ nhiên không cài. Làm cho người ta nhìn thấy rõ cái khe giữa ngực trắng mịn. sâu hun hút!

“Lý tiên sinh, cảm ơn ngài đã cho tôi cơ hội phỏng vấn.” Người nữ phóng viên kia được chọn. nhiều ít cũng có một chút kích động, theo sau nàng điều chỉnh tâm tình rồi mới hỏi: “Lý tiên sinh, căn cứ theo giới truyền thông quốc tế, ngài ở nước Mỹ đang phát triển rất tốt. Có nguyên nhân chính đáng nào, lại khiến ngài muốn trở về quốc nội đầu tư kinh doanh hay không?”

Dứt lời. người nữ phóng viên mang biểu tình chờ mong nhìn Lý Dật, mà vấn đề này của nàng cũng có rất nhiều phóng viên đang ở đây muốn biết.

Lý Dật lãnh tĩnh nói: “Tôi nghĩ rằng. ngành giải trí ở quốc nội có tiềm lực phát triển rất lớn. Chẳng qua hiện giờ chưa định hướng ra được. một loại quy tắc tiêu chuẩn nào đó mà thôi”

“Rất nhiều người nghĩ rằng tôi dùng khoảng thời gian ngắn như vậy. mà có thể đạt được thành tựu lớn lao ra một chuyện tình bất khả tư nghị. Trên thực tế. chính bản thân tôi cũng không dám tưởng tượng. Nhưng

lúc này, tôi muốn trân trọng cảm tạ hai người, cũng bởi vì bọn họ nên tôi mới có được hết thấy mọi thứ hiện tại!”

Đợi sau khi thanh âm vỗ tay chấm dứt, trên khuôn mặt của Lý Dật chậm rãi Xuất hiện một nụ cười quỷ dị: “Người phương Đông chúng ta thường chú trọng đến lễ nghĩa, đề Xướng việc có qua có lại mới toại lòng nhau! Đại ân đại đức của bọn họ, tôi vĩnh viễn ghi tạc ở trong lòng. chưa bao giờ dám quên....Hiện giờ cũng là lúc tôi nên báo đáp bọn họ!”

409. Chương 359: Nữ Nhân Oán Độc Thực Kinh Người

Khu nhà giàu Thiệu Xuyên, trong đại sảnh của một căn biệt thự, chương môn nhân Mạnh Hồ bang Đái Hồ sắc mặt khó coi nhìn chăm chăm lên màn hình ti-vi, Đái Minh Hải, người phụ trách Nhân Tự Đầu cũng ngồi ở bên cạnh hắn. Còn Trịnh Thiết Quân và Chó Diên Kiều Thất Chỉ thì mang biểu tình cung kính đứng ở phía sau hai người.

“Người phương Đông chúng ta thường chú trọng đến lễ nghĩa, đề xướng việc có qua có lại mới toại lòng nhau! Đại ân đại đức của bọn họ, tôi vĩnh viễn ghi tạc ở trong lòng, chưa bao giờ dám quên....Hiện giờ cũng là lúc tôi nên báo đáp bọn họ.”

Nghe được Lý Dật nói huych toẹt ra câu này, Đái Hồ khê nhãn mặt nhú mày lại, còn Đái Minh Hải thì biến sắc, chén rượu cầm trong tay bỗng nhiên phát lực.

“Ba!” Trong nháy mắt chén rượu bị bóp nát, những mảnh thủy tinh đâm vào lòng bàn tay, nhất thời máu tươi chảy ra.

Đái Minh Hải dường như không cảm nhận được đau đớn. Hai mắt long sòng sọc nhìn chăm chăm vào màn hình ti-vi, trong đôi con ngươi tản mát ra sát khí làm cho người ta không rét mà run.

“Đại ca.”

Chứng kiến một màn này, Chó Diên Kiều Thất Chỉ vội vàng buông cái tẩu thuốc trong tay ra, cầm chiếc khăn giấy trên bàn đưa tới trước mặt Đái Minh Hải.

Đái Minh Hải nhận chiếc khăn giấy trong tay Kiều Thất Chỉ, tiếp theo hai mắt đục ngầu nhìn Đái Hồ nói: “Cha, thằng tiểu tạp chủng này giết chết Nhạc Nhạc không nói, cứ nhiên còn dám xuất khẩu cuồng ngôn, thật sự là khinh người quá đáng!”

Nghe Đái Minh Hải nói như vậy, Đái Hồ cũng không có biểu hiện thái độ, mà híp mắt trầm ngâm, cũng không biết hắn đang suy nghĩ cái gì.

“Cha!” Đái Minh Hải đứng lên, cầm chén rượu trên bàn đập mạnh xuống đất, phát ra một thanh âm vang giòn, theo sau biểu tình âm trầm nói: “Mặc kệ thằng cậu tạp chủng kia có thân phận gì ở nước Mỹ, nếu như hắn đã dám trở về. Con sẽ khiến cho hắn chết không có đất chôn!”

“Giờ đã không còn như xưa nữa rồi.” Đái Hồ nhẹ nhàng lắc đầu: “Minh Hải, việc này ngươi không nên xúc động!”

“Cha!” Dường như Đái Minh Hải phi thường bất mãn.

“Câm miệng!” Bỗng nhiên sắc mặt Đái Hồ biến đổi, vung tay lên chỉ vào người Đái Minh Hải, gần từng chữ nói: “Đầu ngươi chứa óc heo ư? Ngươi cho rằng hắn vẫn còn là Lý Dật với hai bàn tay trắng giống như trước kia sao? Ngoại trừ thân phận khác chưa nói đến, hiện giờ hắn chính là chủ tịch hội đồng quản trị của công ty Toàn Cầu Ảnh Nghiệp! Ngươi nghĩ thử xem, lấy thân phận của hắn, nếu như chúng ta động đến hắn, sẽ gặp phải ảnh hưởng gì?”

“Chẳng lẽ mối thù của Nhạc Nhạc không báo sao?” Đái Minh Hải nhìn thẳng vào trong mắt Đái Hồ, nói.

“Báo! Tại sao lại không báo chứ?” Đái Hồ dứt lời, liền buông thông hai tay, âm trầm nói: “Nhưng chuyện này không thể hành động lỗ mãng, mà phải dùng cái đầu!”

“Hiện giờ Yến gia ở phương Bắc, khí thế cũng như mặt trời ban trưa. Những người đó luôn luôn theo dõi tình hình của chúng ta. Mà Yến Nam Thiên đã từng tiếp xúc bí mật cùng với Lý Dật tại nước Mỹ, nói vậy cũng đạt thành một loại hiệp thương nào đó rồi. Hiện giờ chỉ cần chúng ta mù quáng động thủ, chẳng những cấp cho Yến gia biết nhược điểm của mình, mà còn kéo theo rất nhiều thể lực, trả giá quá lớn!”

“Ý của cha là....?” Bị Đái Hồ quả măng xong, Đái Minh Hải thanh tỉnh lên rất nhiều.

“Chuyện này nói đến cùng cũng là do một tay Tiêu Thanh Sơn tạo thành, tuy rằng hấn vì lợi ích mà đại nghĩa diệt thân, nhưng hiện giờ tiểu tử kia đã quay trở về, thôi thì chùi dít giao chuyện này cho Tiêu Thanh Sơn giải quyết đi!” Đái Hồ nói xong lạnh lùng cười: “Huống chi, ở trong lòng tiểu tử kia càng hy vọng Tiêu Thanh Sơn chết sớm hơn!”

“Ý của cha là muốn mượn tay Tiêu Thanh Sơn, xử lý thằng cẩu tạp chủng kia. Sau đó chúng ta nhân cơ hội nuốt trọn Thiên Tự Đầu?” Đái Minh Hải giật mình tỉnh ngộ.

“Đúng vậy!” Đái Hồ lạnh lùng phán định một tiếng: “Lúc trước Tiêu Thanh Sơn lựa chọn lợi ích bản thân, liên hợp cùng chúng ta truy sát tiểu tử kia, khiến chúng ta không có cơ xuống tay đối với hấn. Nhưng hiện giờ tiểu tử Lý Dật đã quay trở lại, chẳng nhẽ Tiêu Thanh Sơn không sợ tiểu tử đó báo thù hay sao?”

“Nếu Tiêu Thanh Sơn không ưng thuận thì làm sao bây giờ?” Đái Minh Hải cũng không phải kẻ ngu ngốc, lúc trước chẳng qua là vì phần nộ mà thôi. Dù sao cái loại tư vị người tóc bạc tiền người tóc xanh rất khó chịu, huống chi Đái Nhạc con trai của hấn còn được chỉ định làm người nối nghiệp Đái Hồ. Nếu Đái Nhạc không chết, kẻ làm cha như hấn cũng được hưởng phúc lộc rơi vãi.

“Tiểu tử kia rất muốn xử trí Tiêu Thanh Sơn, điểm này ta biết, mà Tiêu Thanh Sơn cũng thừa hiểu được.” Đái Hồ trầm giọng nói: “Tiêu Thanh Sơn là một con cáo già thành tinh, hành vi nhiều năm qua đã chứng minh điều này. Ở dưới tình huống nguy cấp trước mắt, hấn sẽ không giả vờ ngớ ngẩn, cho dù không chịu làm pháo hôi thì cũng sẽ liên hợp cùng chúng ta hạ sát tiểu tử đó.”

Lúc này đây Đái Minh Hải lại trầm ngâm.

Dường như Đái Hồ có thể nhìn thấu tâm tư của Đái Minh Hải, hấn thở dài nói: “Minh Hải ngươi hãy nhìn về tương lai đi, đừng hoài niệm chuyện cũ nữa. Nhạc Nhạc đã chết rồi, đây là một sự thật không thể nào thay đổi được.”

Vừa nghe Đái Hồ nói xong, thân mình của Đái Minh Hải hung hăng chấn động, theo sau nhột nhột gật đầu.

Cùng lúc này, ở trang viên Tiêu gia tại Thượng Hải.

Tiêu Thanh Sơn đứng thẳng sống lưng ngồi ở trên ghế sa-***, im lặng nhìn vào màn hình ti-vi. Khi thấy Lý Dật tuyên bố trắng trợn rằng muốn báo thù, nguyên bản trên khuôn mặt bình tĩnh của Tiêu Thanh Sơn khẽ dâng lên một tia gợn sóng, khóe mắt cũng điên cuồng giật lên vài cái.

Nhưng rất nhanh, khuôn mặt của hấn đã khôi phục lại vẻ bình tĩnh thường ngày, giống như chưa từng có chuyện gì xảy ra.

So ra mà nói, thì Gia Cát Minh Nguyệt đứng ở phía sau lưng hấn càng nhiều xung động hơn. Trong khoảnh khắc đó, ánh mắt của nàng híp lại thành một đường chỉ nhỏ, trong đôi con ngươi xinh đẹp lung linh kia tản mát ra một cỗ sát khí không hề che giấu. Thậm chí, nàng cắn môi đến mức rướm máu tươi.

Trong đầu nàng dần dần hiện ra tình cảnh ngày đó ở Los Angeles, Lý Dật đã vũ nhục nàng!

Điều này khiến trong lòng Gia Cát Minh Nguyệt dâng lên một cỗ cảm giác ghê tởm, nhưng càng nhiều hơn đó chính là hận ý!

Chiếc miệng nhỏ nhắn của Gia Cát Minh Nguyệt rất đáng tiền, điểm này không cần phải hoài nghi, có rất nhiều đàn ông muốn đưa thương vào trong miệng của nàng. Thế nhưng ngoại trừ Lý Dật ra, chưa một người đàn ông nào được hưởng loại diễm phúc này!

Chưa từng có!

Nguyên bản, nếu Tiêu Thanh Sơn muốn như vậy, nàng tuyệt đối sẽ không hề nhúu mày, chính là Tiêu Thanh Sơn lại không thích làm thế.

Được thiên hạ xưng tụng là đệ nhất mưu trí dưới trướng Tiêu Thanh Sơn, sau cơn phấn nộ qua đi, Gia Cát Minh Nguyệt dần dần khôi phục lại vẻ bình tĩnh. Nàng liếc mắt nhìn Tiêu Thanh Sơn một cái, đôi con ngươi không ngừng chuyển động, cũng không biết đang tính toán chuyện gì.

Còn Tiêu Thanh Sơn thì giống như biến trở thành người gỗ, cả người bất động nhìn chăm chăm lên màn hình. Một năm qua, dường như hắn đã già đi rất nhiều, nếp nhăn ở khóe mắt cũng rõ ràng hơn trước kia. Đôi con ngươi mơ hồ có chút vẩn đục, thậm chí trên đầu còn xuất hiện không ít tóc bạc.

Hắn đã già rồi. Giờ khắc này hắn giống như một đầu sư tử già nua.

Không biết trải qua bao nhiêu lâu, khi thân ảnh của Lý Dật biến mất ở trên màn hình, Tiêu Thanh Sơn tắt ti-vi đi, nhắm chặt hai mắt lại, vô lực dựa lưng vào thành ghế.

Gia Cát Minh Nguyệt yên lặng tiến lên hai bước, vươn cánh tay trắng nõn ra, đặt lên trên bả vai của Tiêu Thanh Sơn, nhẹ nhàng nắn bóp.

Bất thành linh thanh âm chuông điện thoại reo vang, phá vỡ bầu không khí im lặng vốn có ở trong đại sảnh. Đôi mi thanh tú của Gia Cát Minh Nguyệt khẽ chau lại, sau đó nhanh chóng bước tới bàn trà, cầm chiếc di động lên nhìn thoáng qua dãy số hiển thị trên màn hình, mới chuyển liên lạc: “Alo.”

“Gia Cát Minh Nguyệt, cô đưa điện thoại cho Tiêu Thanh Sơn nghe đi.” Vừa tiếp nhận liên lạc, trong tai nghe truyền ra giọng nói của Đái Minh Hải.

Ngữ khí trịnh thượng của Đái Minh Hải làm cho Gia Cát Minh Nguyệt cực kì bất mãn, khóe mắt nàng điên cuồng nhảy lên hai cái: “Tiêu lão đại đang nghỉ ngơi, ngài có chuyện gì thì nói cho tôi biết, tôi sẽ phụ trách chuyển lời sau.”

Đầu bên kia điện thoại, Đái Minh Hải cũng biết rõ địa vị của Gia Cát Minh Nguyệt ở trong lòng Tiêu Thanh Sơn, nên trầm ngâm nói: “Cũng tốt! Có thông báo cho hắn biết, ngày mai lão gia tử trở về Thượng Hải, kêu hắn chuẩn bị tốt một chút.”

Nói xong, Đái Minh Hải trực tiếp cúp điện thoại.

Trong tai nghe, thanh âm của Đái Minh Hải đã biến mất, chỉ còn lưu lại một chuỗi “đô đô” .

“Có chuyện gì vậy?” Tiêu Thanh Sơn chậm rãi mở mắt, diễn cảm không một chút gợn sóng, ngữ khí thản nhiên không có gì lạ.

Gia Cát Minh Nguyệt chần chừ nói: “Ngày mai Đái Hồ tới Thượng Hải.”

“Ừm.” Tiêu Thanh Sơn khẽ đáp một tiếng, cũng không hỏi thêm gì.

Gia Cát Minh Nguyệt sắc mặt phức tạp nói: “Nếu như không có gì bất ngờ xảy ra, lão hồ ly kia đến Thượng Hải, chính là muốn bàn bạc với ông xem làm cách nào để đối phó Lý Dật.”

Nói đến đây Gia Cát Minh Nguyệt dừng lại, biểu tình chờ mong nhìn Tiêu Thanh Sơn, giống như đang đợi hắn trả lời.

“Ta mệt mỏi, muốn nghỉ ngơi, cô hãy đi làm chuyện của cô đi.” Gia Cát Minh Nguyệt nói một đằng, Tiêu Thanh Sơn lại trả lời một nẻo, dứt lời trực tiếp đứng dậy đi tới phía cầu thang.

Nhìn theo bóng lưng nặng trĩu của Tiêu Thanh Sơn, trong lòng Gia Cát Minh Nguyệt không khỏi đau xót, nàng vô thức cắn nát bờ môi, nguyên bản máu tươi càng chảy ra nhiều hơn!

Vài giây đồng hồ sau, Gia Cát Minh Nguyệt chậm rãi buông lỏng phần quyền, lấy khăn tay ra lau đi vết máu ở trên khóe miệng. Tiếp theo cất bước rời khỏi đại sảnh.

Ra khỏi đại sảnh, Gia Cát Minh Nguyệt đi tới trước người một gã thanh niên, vẻ mặt lạnh lùng nói: “Lập tức phái người đi điều tra số điện thoại của Lý Dật, trước khi trời tối phải thông báo cho ta biết.”

“Dạ! Minh Nguyệt tiểu thư.” Gã thanh niên kia nghe Gia Cát Minh Nguyệt phân phó, cung kính cúi đầu đáp ứng, sau đó nhanh chóng lui đi.

Nhìn gã thanh niên kia rời đi, khóe miệng của Gia Cát Minh Nguyệt lộ ra một nụ cười lạnh như băng.

Lý Dật đang ở Hongkong, tuy nhiên hẳn biết câu nói kia sẽ tạo thành ảnh hưởng cho Tiêu Thanh Sơn và Đái Hồ, đây là điều hẳn muốn nhìn thấy.

Thời gian buổi tối, Lý Dật dựa theo lời nói của Andrew Loufu, tổ chức một bữa tiệc tư nhân trong căn biệt thự ở Vịnh Nước Cạn. Bữa tiệc này rất được sự chú ý của đám phú hào người Hongkong. Một số người vốn đang ra nước ngoài kí kết hợp đồng làm ăn, cũng phải thủ hạ tẩn nhiệm nhất đi tham dự.

Là ông trùm trong làng giải trí Hollywood, chủ tịch hội đồng quản trị của công ty Toàn Cầu Ảnh Nghiệp, gia tài lên tới bạc tỉ, cho nên Lý Dật cũng trở thành diễn viên chính trong buổi tối ngày hôm nay. Đám khách nhân đều tỏ vẻ hứng thú hợp tác làm ăn cùng với Lý Dật.

Lý Dật không có cự tuyệt, bất quá cũng chưa lên tiếng đáp ứng, mà bài xuất ra một cái đáp án mơ hồ không rõ ràng: “Tôi sẽ cân trọng suy nghĩ về lời đề nghị của ngài, nếu như có cơ hội, nhất định chúng ta sẽ hợp tác thật vui vẻ.”

Tuy rằng Lý Dật trả lời không thuyết phục, nhưng như vậy cũng đã làm cho đám khách nhân hết sức hài lòng. Bọn hắn thừa hiểu được đạo lý mưa dầm thấm lâu, muốn quan hệ hợp tác làm ăn, không phải chỉ nói phát một phát hai là có thể thành công.

Tại bọn hắn xem ra, lấy giá trị hiện giờ của Lý Dật, cùng tiềm lực kinh tế phát triển mạnh mẽ trong tương lai, nếu như có thể hợp tác cùng Lý Dật, thì đó nhất định sẽ là một vụ làm ăn cực lớn.

Đối với chuyện này, sự kiên nhẫn của bọn hắn luôn phi thường tốt. Bất quá ở bên trong đám khách nhân, cũng có một người không phải vì tạo mối quan hệ làm ăn mà đến?

Hắn chính là long đầu của xã đoàn Đông Tinh, Tưởng Cương.

Khi nghe được một thành viên Hắc Dạ thông báo rằng Tưởng Cương cũng đến đây. Lý Dật trầm ngâm một phen, cuối cùng vẫn quyết định gặp mặt Tưởng Cương. Đầu tiên hướng đám người phú hào xin lỗi vắng mặt một lát, sau đó cùng với Andrew Loufu đi lên thư phòng trên lầu hai.

Năm phút đồng hồ sau, La Moxi dẫn Tưởng Cương lên thư phòng trên lầu hai, gặp mặt Lý Dật.

Cùng những người làm đại ca khác trong giới hắc đạo giống nhau, tướng mạo của Tưởng Cương nhìn thập phần âm trầm. Khi bị đôi con ngươi của hắn nhìn chăm chăm vào, người sẽ có một loại cảm giác giống như mình đang bị độc xà soi mói, toàn thân đều không thoải mái.

Tưởng Cương thật sự đúng là một dạng người tâm ngoan thủ lạt. Hắn có thể duy trì xã đoàn Đông Tinh đối phó với xã đoàn Hồng Hưng nhiều năm như vậy, phần lớn cũng là do hắn năng lực của riêng bản thân hắn.

Mặc dù hắn không tranh đoạt khối bánh ngọt giải trí với Lăng Vĩnh Bình, nhưng trên phương diện mại dâm, thuốc phiện, cờ bạc, xã đoàn Đông Tinh so sánh với xã đoàn Hồng Hưng cũng không kém cõi bao nhiêu, ngược lại, có đôi khi còn tiêu thụ ác liệt hơn!

Nhất là trên phương diện cờ bạc, bởi vì hắn có quan hệ với Đỗ Thánh ở Macao, tại Hongkong đang mở hai nhà sòng bạc ngầm không nói. Bên ngoài vịnh còn có hai chiếc du thuyền xa xỉ, cơ hồ đã chiếm lĩnh tám phần của đồng bánh ngọt cờ bạc này.

Đối với chuyện tình Tưởng Cương không mời mà đến, ngay từ đầu Lý Dật còn có chút đỉnh hoài nghi, bất quá rất nhanh đã hiểu ra vấn đề.

Khi trông thấy Tưởng Cương bước vào, bởi vì chiếm thế chủ động, nên Lý Dật cũng không có đứng dậy, mà mỉm cười nhìn Tưởng Cương nói: “Tưởng lão đại bỗng dưng tới chơi, không biết là bởi vì chuyện gì đây nhỉ?”

Thân là một trong những người cầm đầu giới giang hồ tại Hongkong, Tưởng Cương cũng chưa gặp qua Lý Dật bao giờ. Thái độ của Lý Dật làm cho hắn cảm thấy có chút bất mãn, bất quá Tưởng Cương cũng không

biểu hiện ra ngoài mặt, mà trầm giọng nói: “Thật xin lỗi, Lý tiên sinh, bởi vì sự xuất hiện của tôi đã làm ảnh hưởng đến bữa tiệc đêm nay. Tuy nhiên, Tướng mạo thật sự cũng là bất đắc dĩ, có một số việc nhất định phải hỏi Lý tiên sinh, mong rằng Lý tiên sinh lượng thứ.”

“Tướng lão đại khách khí quá, ngồi xuống rồi hãy nói chuyện đi.” Sau khi hạ uy Tướng Cương, Lý Dật đứng dậy lộ ra một nụ cười tươi, đồng thời đích thân rót cho Tướng Cương một ly rượu vang.

“Tướng lão đại, con người của tôi thích sự trực tiếp, cho nên anh có lời gì cứ nói thẳng ra đi, không cần phải vòng vo tam quốc.” Lý Dật hành văn gãy gọn nói.

Mặc dù Tướng Cương đối với phong cách hành sự của Lý Dật, có chút không kịp thích ứng, bất quá vẫn cần rằng nói: “Lý tiên sinh, ngài nên biết rằng, Đông Tinh và Hồng Hưng từ xưa đến nay, luôn luôn là thủy hỏa bất dung, nhiều năm qua phát sinh tranh chấp vô số kể, song phương vẫn duy trì cục diện thăng cho đến bây giờ.”

Tướng Cương nói đến đây thì cố tình ngừng lại. Đem ánh mắt quắc nể về hướng Lý Dật, hẳn tin tưởng, Lý Dật thừa khả năng để hiểu rõ ý tứ của hắn.

Lý Dật mỉm cười: “Tướng lão đại, anh đang lo lắng đến việc, tôi giúp đỡ xã đoàn Hồng Hưng, phá vỡ mất cục diện cân bằng hiện giờ, đúng không?”

“Đúng vậy!” Tướng Cương cần rằng đáp, đồng thời cũng nín thở.

Nhận thấy được nét khấn trương ở sâu trong đôi con ngươi của Tướng Cương, Lý Dật trầm ngâm vài giây đồng hồ, mới cất tiếng: “Tôi qua lại với xã đoàn Hồng Hưng, chỉ là dựa trên quan hệ làm ăn. Còn ân oán giang hồ giữa Đông Tinh và Hồng Hưng, tôi mặc kệ không quan tâm!”

Lý Dật vừa nói dứt lời, Tướng Cương cũng thở phào ra một hơi.

Nhưng câu nói kế tiếp của Lý Dật, lại làm cho trái tim của Tướng Cương muốn nhảy vọt lên trên cổ họng: “Nhưng là....anh phải giúp tôi đi làm một việc.”

“Lý tiên sinh, mời nói.”

Lý Dật chậm rãi nâng chén rượu lên, một ngụm uống cạn, sau đó mới nói: “Tướng lão đại không cần khấn trương. Tôi chỉ nhờ anh chuyển cáo cho long đầu của Đại Quyền bang một câu mà thôi. Anh nói cho hắn biết, tôi muốn cùng hắn đàm luận sinh ý, nếu như hắn có hứng thú, thì hãy đến Hongkong tìm tôi.”

Nghe Lý Dật nói, đầu tiên Tướng Cương hơi ngẩn người ra, theo sau giống như đã đoán được cái gì, rốt cuộc trên mặt cũng xuất hiện nụ cười tươi: “Xin Lý tiên sinh yên tâm, Tướng mạo nhất định sẽ làm thỏa đáng chuyện này.”

Chứng kiến Tướng Cương vui vẻ đáp ứng, vốn Lý Dật đang muốn nói thêm cái gì đó, nhưng lại nghe thấy tiếng chuông điện thoại reo vang.

“Lý tiên sinh, Tướng mạo cũng không quấy rầy ngài nữa.” Tướng Cương an phận đứng dậy, tính toán rồi đi.

Lý Dật khẽ mỉm cười nói: “Tướng lão đại đã tới đây chơi, nếu như không ngại thì xuống phía dưới giao lưu một chút đi, dù sao Tướng mạo cũng quen biết bọn họ cơ mà?”

Có lẽ thật không ngờ Lý Dật lại nói như vậy, nhất thời Tướng Cương hơi ngẩn ra, theo sau hắn cảm kích liếc mắt nhìn Lý Dật một cái, rồi nhanh chóng rời đi.

Chứng kiến Tướng Cương đi rồi, Lý Dật liền cầm chiếc điện thoại ở trên bàn lên, thấy rõ dãy số gọi đến có điểm quen thuộc. Hắn nhủ mày cần thận trọng lại, cuối cùng phát hiện ra chủ nhân của nó thật không ngờ chính là Gia Cát Minh Nguyệt!

Phát hiện này khiến cho sắc mặt của Lý Dật khẽ biến, theo sau chuyển liên lạc, lạnh lùng hỏi: “Gia Cát Minh Nguyệt, có việc gì không?”

“Lý tiên sinh, thật xin lỗi vì đã quấy rầy.” Đầu dây bên kia, Gia Cát Minh Nguyệt dùng một loại ngữ khí thập phần tử tế nói: “Nhưng ta có một tin tức muốn báo cho người biết.”

“Tin tức gì?” Lý Dật nhíu mày hỏi.

Gia Cát Minh Nguyệt vẻ mặt tươi cười âm hiểm: “Ngày mai Trần Lâm sẽ kết hôn!”

410. Chương 359: Vô Tình Hữu Tình (1)

Ngạc nhiên nghe được Gia Cát Minh Nguyệt nói, Lý Dật phảng phất như bị điện giật, thân thể trong nháy mắt trở nên cực kỳ cứng ngắc, con người của hắn bỗng phóng lớn, trên mặt tràn ngập bốn chữ: không thể tin tưởng.

Với tố chất tâm lý hiện tại của Lý Dật, đã có rất ít chuyện làm cho hắn động dung, về phần làm hắn khiếp sợ như vậy, hầu như là chuyện không có khả năng.

Nhưng dù hắn có được tố chất tâm lý đủ dùng từ biến thái để hình dung, dù hắn có được một trái tim kiên cường không gì sánh được, hắn vẫn bị chấn kinh, trái tim của hắn thậm chí dừng cả hô hấp, trong đầu đầy rẫy mấy chữ: Không có khả năng!

“Không có khả năng! Điều này tuyệt đối không có khả năng!” Lý Dật dùng sức lắc mạnh đầu vài cái, sau đó lạnh lùng nói: “Gia Cát Minh Nguyệt, nếu người còn dám nói vậy, ta sẽ đem người đi làm gái ****!”

“Hắc! Thực sự là một nam nhân luôn tự cho mình là đúng.” Gia Cát Minh Nguyệt chẳng đáng cười nhạt một tiếng: “Ngày mai Trần Lâm cùng Thượng Hải Bối gia đại công tử Bối Văn kết hôn, tin tức ta đã đưa, tin hay không do người.”

Bối Văn?

Ở trong trí nhớ của Lý Dật, lúc hắn còn ở trong quốc nội, Trần Lâm từng cùng Bối Văn ước hẹn ba lần, lần cuối cùng còn dùng hắn làm tấm mộc.

Khi đó, Trần Lâm đã từng nói cho Lý Dật, cha của Bối Văn là một đại lão của chính giới Thượng Hải, năng lực tại trung ương không nhỏ, rõ ràng Trần gia và Bối gia kết thông gia hoàn toàn là sự kết minh vì lợi ích.

Dưới dạng tình hình này, mặc dù Trần Lâm và Bối Văn cũng không thích đối phương, thế nhưng muốn cự tuyệt hôn sự, độ khó cũng không nhỏ.

Gia Cát Minh Nguyệt đã cắt đứt điện thoại, Lý Dật vẫn còn nắm chặt điện thoại, vẫn duy trì tư thế đang nghe, chỉ là biểu tình một mảnh tái nhợt, thân thể càng không thể không chế run rẩy lên.

Thấy một màn như vậy, Andrew biến sắc, vội vã đứng dậy đi tới bên người Lý Dật, đỡ lấy hắn, vẻ mặt lo lắng mà hỏi thăm: “Anh yêu, anh làm sao vậy?”

Lời nói của Andrew kéo Lý Dật từ trong khiếp sợ trở lại hiện thực, hắn thở mạnh một hơi, sau đó tắt điện thoại, nhìn dáng dấp lo lắng của Andrew, Lý Dật thở dài: “Gia Cát Minh Nguyệt gọi cho anh biết, ngày mai Trần Lâm sẽ kết hôn.”

“Trần Lâm sẽ kết hôn?” Đối với quan hệ giữa Lý Dật và Trần Lâm, Andrew thập phần rõ ràng, lúc này nghe được Trần Lâm sắp kết hôn, nàng đầu tiên là ngẩn ra, bất quá sau đó liền bình thường trở lại. Nàng không phải là một cô gái cổ hủ, ngược lại nàng từng là người thừa kế của gia tộc Gambino, còn là cô gái cơ trí toàn mỹ của xã hội thượng lưu, nàng tự nhiên biết rõ với thân thể của Trần Lâm, hôn nhân hơn phân nửa là vật hi sinh vì lợi ích.

Hơn nữa nàng cũng rõ ràng, thân phận của Lý Dật đã được định trước rất khó đi tới cùng Trần Lâm!

“Annie, anh cần bình tĩnh một chút.” Lý Dật đưa cho Andrew một ánh mắt như xin lỗi, sau đó ngồi ở sofa, lấy thuốc lá châm lửa lắng lặng hút.

Khói thuốc vờn quanh khuôn mặt Lý Dật, sắc mặt hắn thoát nhìn thập phần xấu xí, ánh mắt không ngừng lóe ra, tựa hồ như đang lâm vào trong hồi ức.

“Ba ngày sau lão nương sẽ đi, trong ba ngày này anh phải bồi thường cho lão nương!”

“Thế nào? Chướng mắt lão nương a?”

“Lão nương là muốn cùng anh làm tình, điều này sao gọi là hồ đồ?”

“Làm tình còn cần có lý do sao? Muốn lên thì lên! Lề mề giống cái gì?”

“Không nên hỏi em vì sao, tối nay em chỉ muốn làm người đàn bà của anh.”

“Lý Dật, anh và em đều biết, đời này, chúng ta đã định trước không thể sống cùng một chỗ, anh có Vũ Đình, mà em cũng có chính nguyên nhân của mình, thậm chí em đến thăm anh cũng không được!”

“Lý Dật, em không lừa anh. Trước khi anh về nước đây là lần gặp mặt cuối cùng giữa chúng ta, mặc dù sau này anh có về nước, chúng ta có gặp mặt hay không cũng rất khó nói. Chiếm em đi! Nếu như anh không chiếm em, em sẽ hận anh cả đời!”

Lý Dật nhớ tới ban đêm điên cuồng cùng Trần Lâm, đêm hôm đó, tính tình Trần Lâm đại biến, chủ động yêu cầu Lý Dật chiếm đoạt thân thể nàng, đồng thời còn nói ra những lời hết sức kỳ lạ. Lúc đó, tuy rằng Lý Dật đã nhận ra không đúng, bắt quá cuối cùng hấn lại cho rằng Trần Lâm là vì nguyên nhân gia thế nên lo lắng không thể ở chung một chỗ với Lý Dật.

Hôm nay, sau khi biết được tin tức Trần Lâm sẽ kết hôn, Lý Dật hầu như có thể khẳng định, trước khi Trần Lâm đến Los Angeles, Trần Lâm và Bối Văn đã định xong ngày kết hôn!

Bằng không, trong khoảng thời gian Trần Lâm rời khỏi Los Angeles hơn nửa năm, không hề chủ động gọi điện thoại cho hắn, lúc đầu khi hắn gọi điện thoại cho Trần Lâm, giọng nói của Trần Lâm rất cổ quái, tựa hồ có lời gì khó nói, sau lại nói với Lý Dật nàng phải vào trong trại huấn luyện, thời gian huấn luyện là ba tháng!

Điều này trực tiếp dẫn tới trong suốt ba tháng Lý Dật không thể liên hệ với Trần Lâm!

Hôm nay, kết hợp với chuyện Trần Lâm phải kết hôn, Lý Dật hiểu được, Trần Lâm là cố ý làm như vậy, Trần Lâm đang cố ý tránh né hắn!

Nàng vì sao muốn làm như vậy?

Lý Dật trong lòng thầm hỏi chính mình, thân thể không thể không chế run rẩy lên!

“Anh yêu.” Andrew không biết từ bao giờ ngồi xổm trước mặt Lý Dật, nàng vươn ngón tay trắng nõn vuốt ve khuôn mặt có chút trắng bệch của Lý Dật, ôn nhu nói: “Em biết hiện tại anh khẳng định hoài nghi tình yêu của Trần Lâm dành cho anh.”

Andrew nói nhất thời làm Lý Dật ngẩng đầu lên, sắc mặt hắn xấu xí gật đầu: “Anh không biết vì sao cô ấy lại làm như vậy.”

“Anh yêu, kỳ thực nguyên nhân rất đơn giản, chỉ là hiện tại nỗi lòng anh rối loạn, không thể suy nghĩ ra manh mối mà thôi.” Andrew nhẹ giọng nói: “Thứ nhất, Trần Lâm không hề yêu anh, nàng yêu chính là nam nhân mà nàng muốn kết hôn. Thứ hai, Trần Lâm vẫn yêu anh, thế nhưng bởi vì một ít nguyên nhân bất đắc dĩ nên phải gả cho người khác.”

Nghe Andrew vừa nói như thế, con người Lý Dật đột nhiên phóng lớn!

“Anh yêu, em có nghiên cứu qua tư liệu của nàng, nàng xuất thân trong gia đình quân nhân, bối cảnh gia đình rất cường đại, mà bản thân nàng lại rất độc lập. Hơn nữa tính tình thập phần táo bạo, có rất nhiều người đã từng nỗ lực truy cầu nàng, thế nhưng đều bị nàng cự tuyệt. Thậm chí nàng còn động thủ với một ít người theo đuổi! Với sự hiểu biết của em đối với nàng, nàng hẳn là bởi vì không thể chống cự lại áp lực từ gia tộc mang đến, cùng với thân phận của anh đã được định trước không thể ở chung một chỗ với nàng, cho nên nàng mới tuyển chọn làm như vậy.” Andrew tiếp tục nói.

Nghe xong lời giải thích của Andrew, nhớ tới biểu hiện quái dị của Trần Lâm lúc đầu, Lý Dật cũng đồng ý với nguyên nhân thứ hai, dù sao nếu như thật sự Trần Lâm không hề yêu hắn, tuyệt đối nàng sẽ không giao thân trong trắng của mình cho hắn, hơn nữa còn là ép hắn nhận lấy!

“Hiểu được.” Lý Dật thở mạnh một hơi, sau đó cầm tay Andrew, vẻ mặt áy náy nói: “Annie, xin lỗi.”

Andrew mỉm cười lắc đầu.

Lý Dật cũng không giải thích điều gì, mà lấy ra điện thoại di động gọi cho Jeffrey, điện thoại rất nhanh chuyển được, bên trong truyền ra thanh âm quen thuộc của Jeffrey: “Lão bản thân ái của tôi, ngài có chuyện gì phân phó sao?”

“Jeffrey, an bài máy bay, tôi muốn đêm nay bay tới Thượng Hải!” Lý Dật dùng một loại giọng nói không cho người ta hoài nghi.

Nghe được Lý Dật nói, Andrew thở dài, với chỉ số thông minh của nàng tự nhiên hiểu được, Gia Cát Minh Nguyệt nói cho Lý Dật nghe tin tức này, chính là vì muốn để Lý Dật đến Thượng Hải quấy rối hôn lễ. Vô luận là quân đội của Trần gia hay Bối gia trong chính giới đều là gia tộc nổi danh trong quốc nội, nếu như Lý Dật thực sự quấy nhiễu hôn lễ của hai gia tộc, như vậy hậu quả thiệt tướng không chịu nổi!

Nhưng Andrew cũng hiểu rõ ràng, với tính cách của Lý Dật, mặc dù thiên vương lão tử hạ phàm cũng không ngăn cản được quyết định của Lý Dật!

Nếu như thích, cứ đi lấy tình yêu về!

Đây là Lý Dật từng nói với nàng câu nói này, nếu như Lý Dật tuyển chọn buông tha Trần Lâm, như vậy cũng sẽ không còn là Lý Dật nữa!

Đầu kia điện thoại tuy rằng Jeffrey hiểu kỳ vì sao Lý Dật lại sốt ruột đi tới Thượng Hải, nhưng hắn rất thức thời không hỏi nhiều, mà trước tiên đáp ứng.

Ánh mặt trời sáng sớm tỏa xuống đường cái trong thành phố Thượng Hải, làm tòa thành thị tràn ngập sức sống này nghênh đón một ngày mới sinh cơ.

Mặc dù chỉ là sáng sớm, thế nhưng ngoài đường đã đầy xe cộ, đây là một tòa thành phố lớn thập phần bận rộn.

Một đoàn xe chậm rãi từ trong biệt thự Bối gia chạy ra, rất nhanh ra tới ngoài đường lớn, làm người qua đường đều phải ghé mắt.

Đoàn xe cũng không dài lắm, tổng cộng chỉ khoảng mười chiếc, hơn nữa đẳng cấp cũng bình thường, ở đô thị quốc tế hóa như Thượng Hải có thể dùng từ keo kiệt để hình dung, chỉ cần những gia đình bình thường khi kết hôn đều có thể dùng loại xe này, thậm chí còn nổi bật hơn.

Đoàn xe này khiến cho người qua đường chú ý chính là, biển số của đoàn xe!

Không sai!

Là biển số xe!

411. Chương 360: Vô Tình Hữu Tình (2)

Đều không ngoại lệ!

Mà trên một chiếc xe còn gắn một đóa hoa hồng cực lớn!

“Người nào kết hôn lại có vẻ người bức như thế a?”

“Đúng rồi! Không ngờ lấy xe của thị ủy bí thư làm xe cưới.”

“Các người thật ngốc, hôm nay là ngày vui lớn của Bối đại công tử đó.”

“Nguyên lai là ngày vui lớn của Bối đại công tử, trách không được lại phong cách như thế!”

“Quả thực quá phong cách, mẹ nó, so với những nhà phú hào còn mạnh hơn nhiều!”

“Đúng vậy, những phú hào làm sao có thể so với Bối đại công tử chứ?”

Khi đoàn xe chạy về hướng trung tâm, mấy người đứng đợi ở trạm xe bus còn đang thì thầm to nhỏ, bọn họ không hề che giấu lộ ra biểu tình ước ao.

Lấy mấy chiếc xe thuộc chính phủ Thượng Hải làm xe cưới, không chỉ là bọn họ, dù là những phú hào công tử nổi danh cũng lấy Thượng Hải cũng phải ước ao không gì sánh được.

Mặc dù không có xe cảnh sát mở đường cho đoàn xe, nhưng trên đường lại xuất hiện rất nhiều cảnh tượng kỳ quái, nguyên con đường đang chen chúc chật chội, đột nhiên xuất hiện khoảng không, ở giữa đường được để ra khoảng đường trống, đủ cho đoàn xe thuận lợi đi qua.

Ở giữa đoàn xe, Bối Văn mặc một thân tây trang mới tinh, đeo kính đen nhìn thấy tràng diện này, cũng phải lộ ra một nụ cười khổ.

Bối lão gia tử vì không muốn làm cho oanh động, riêng cự tuyệt một ít phú hào thỉnh cầu cho xe thêm vào đoàn xe, hơn nữa cũng cự tuyệt lời đề nghị cho xe cảnh sát mở đường, thế nhưng vẫn khiến cho oanh động thật lớn!

“Bối thiếu, xem ra ngày hôm nay ngài không nổi danh cũng không được.” Lái xe cho Bối Văn là tài xế của Bối Hoa Phong, trên người không có chức quan gì, thế nhưng cũng là đối tượng cho tuyệt đại đa số quan viên tại Thượng Hải nhìn bợ.

Nghe được tài xế nói, Bối Văn cũng khe khẽ thở dài, trên mặt không hề có chút vui vẻ.

Thấy một màn như vậy, tài xế cũng có chút bất đắc dĩ, làm tài xế bên người Bối Hoa Phong, hẳn tự nhiên rõ ràng Bối Văn cũng không thích Trần Lâm, hơn nữa cũng từng phản kháng chuyện kết hôn này, chỉ là không chịu nổi áp lực đến từ Bối lão gia tử mà thôi!

Hơn nữa hẳn còn biết, được xưng là lòng lấy quan trường như Bối Hoa Phong, cũng vì chuyện này mà tổn nhiều tâm huyết, cũng may cuối cùng Bối Văn cũng chịu thỏa hiệp.

Xa xa, Lý Dật ngồi trong một chiếc Lincoln, nhìn đoàn xe dần dần đi xa, vẻ mặt hoàn toàn bình tĩnh, không ai biết giờ khắc này hẳn đang suy nghĩ điều gì.

Tại Giang Tô, khó vào nhất không phải là đại viện chính phủ tỉnh Giang Tô, mà là đại viện NJ quân khu, đây là chuyện mà mọi người đều biết.

Không chỉ nói là dân chúng bình thường, dù là những người trong đại viện chính phủ muốn bước vào quân khu NJ cũng thập phần trắc trở.

Ánh mặt trời sáng sớm rơi trên đại viện, làm tòa đại viện vốn nghiêm túc trang nghiêm có thêm một tia khí tức vui mừng, mặc dù Trần Diêm Vương tuân thủ nghiêm ngặt kỷ luật quân nhân, không hề treo đèn kết hoa trong đại viện, thế nhưng bầu không khí vui mừng cũng không thể che giấu được.

Trong tòa biệt thự tận cùng, Trần Diêm Vương mặc một thân quân trang cười ha hả đang nói chuyện với những đại lão quân ủy đến từ quân khu khác. Mà Trần Cương thân là đội trưởng bộ đội đặc chủng lại giống như một cây thương, không chút sứt mẻ đứng phía sau Trần Diêm Vương.

Vào đầu năm ngoái trong cuộc đại hội so đấu bộ đội đặc chủng, dựa theo tư liệu huấn luyện bộ đội đặc chủng mà Lý Dật cung cấp, hẳn đã huấn luyện cho đội viên của mình, cuối cùng đạt được thành tích đệ nhất, làm quân ủy và sáu đại quân khu phải rơi cả kính mắt!

Mà sau đó, Trần Cương dẫn theo đội viên của mình so tài trong trận so đấu bộ đội đặc chủng toàn cầu, cũng đạt được thành tích đứng đầu, thật sự đã tranh đủ mặt mũi cho quân đội Trung Quốc!

Từ đó về sau, người trong quân đội nhìn thấy Trần Diêm Vương đều chân thành nói: “Lão Trần, tiểu Cương nhà ông thật giỏi a.”

Mỗi lần như vậy, Trần Diêm Vương đều vẻ mặt đắc ý nói: “Con cháu Trần gia mà có kẻ vô dụng sao?”

Bộ đội đặc chủng biểu hiện ưu dị vì Trần gia tranh đủ mặt mũi, đồng dạng cũng để Trần Cương dương oai quân giới, không ít đại lão trong quân đội nỗ lực giới thiệu cháu gái hay con gái mình cho Trần Cương, nhưng Trần Cương đều cự tuyệt, đương nhiên lý do thập phần uyển chuyển: Bây giờ tiểu Cương còn trẻ tuổi, không muốn nói đến chuyện tình cảm.

Lý do này không làm cho các đại lão quân đội tức giận, ngược lại càng làm cho bọn họ kiên định muốn cho Trần Cương trở thành con rể cháu rể của mình. Vì thế, không ít đại lão quân đội vì chuyện này còn đấu trí so đũa khí, đánh cho không ngừng nghỉ, thậm chí có người còn cãi nhau trở mặt.

“Tiểu Cương, người của Bối gia sắp đến rồi, cháu đi xem tiểu Lâm, coi nó chuẩn bị xong chưa.” Trần Diêm Vương giờ cổ tay nhìn đồng hồ, quay đầu phân phó Trần Cương.

“Rõ, thủ trưởng!” Trần Cương cúi chào lui ra, động tác cúi chào tiêu chuẩn đủ để xếp vào sách giáo khoa, trên mặt thủy chung vẫn giữ biểu tình nghiêm túc.

“Ha ha, tiểu Cương, ngày hôm nay là ngày vui lớn của em gái cháu, cháu cứ nghiêm túc như vậy làm gì?” Một vị đại lão quân đội đồng bối với Trần Diêm Vương ha ha nở nụ cười.

Những đại lão khác dù không mở miệng, nhưng cũng nở nụ cười.

Trần Diêm Vương cũng không nói gì, mặc dù hấn nổi danh bá đạo trong quân đội, thế nhưng quản giáo con cháu thập phần nghiêm ngặt.

Nghe được những vị đại lão đang nói cười, trong lòng Trần Cương cũng âm thầm thở dài, hấn không nói gì, chỉ nhanh chân đi ra biệt thự, hướng biệt thự bên cạnh đi đến.

Hai phút sau, Trần Cương đi tới một gian phòng, thỉnh thoảng nhìn thấy một cô gái mặc quần áo màu đỏ đang rầu rĩ đứng ở cửa.

Cô gái kia không phải ai khác, chính là phù dâu của Trần Lâm, là một cháu gái của một vị đại lão quân đội có quan hệ tốt với Trần Diêm Vương.

“Trần Cương ca.” Nhìn thấy Trần Cương đi tới, vị phù dâu cảm thấy trước mắt sáng ngời, vội vã hô một tiếng.

Nhìn cô gái được xưng là bông hoa trong đoàn văn công, Trần Cương cũng không có một chút hứng thú, hấn nhàn nhạt liếc mắt nhìn cô gái, nhíu mày hỏi: “Sao cô ở bên ngoài?”

“Tiểu Lâm nói cô ấy muốn yên lặng một lát, nên đuổi tôi ra ngoài.” Nghe được câu hỏi của Trần Cương, nhìn biểu tình lãnh đạm của hấn, dáng tươi cười hưng phấn trên mặt cô gái dần thối lui, có vẻ có chút phiền muộn.

Nghe được cô gái nói, Trần Cương trầm ngâm một chút: “Cô đi qua phòng khách nghỉ ngơi một chút đi, tôi có chuyện muốn nói với em gái tôi.”

“Được!”

Cô gái vốn đang muốn nói điều gì, nhưng nhìn thấy ánh mắt lạnh lùng của Trần Cương, không thể làm gì khác hơn là nuốt lời muốn nói vào trong bụng, biểu tình thập phần buồn rầu. Nàng mất rất nhiều công phu mới được làm phù dâu cho Trần Lâm, mục đích chính vì muốn tìm cơ hội đến gần Trần Cương, thế nhưng hôm nay xem ra, toàn bộ kế hoạch bị ngấm nước nóng, Trần Cương hoàn toàn không chút cảm giác.

Thấy cô gái rời đi, Trần Cương trực tiếp đẩy cửa vào.

Trong phòng, Trần Lâm mặc một bộ áo cưới màu trắng vẫn không nhúc nhích ngồi trước gương, ánh mắt ngây ngốc nhìn vào gương, không biết trong lòng đang suy nghĩ chuyện gì.

Phụ nữ có thể không thuận lợi trong sự nghiệp, thế nhưng tuyệt đối không nên lấy làm chồng!

Những lời này không biết xuất phát từ miệng của người phương nào, thế nhưng cũng nói ra tâm quan trọng nhất trong hôn nhân của phụ nữ.

Theo rất nhiều phụ nữ xem ra, ngày kết hôn là ngày trọng yếu nhất trong đời, là ngày hạnh phúc nhất!

Nhưng làm cô dâu mới như Trần Lâm cũng không có một chút dấu hiệu của hạnh phúc, trên mặt nàng không có chút tươi cười, chỉ có sự bình tĩnh làm người đau lòng, mà cặp mắt vốn luôn cường thế lại hiện ra sự thống khổ không muốn cho ai biết.

Có thể đối với phụ nữ mà nói, bi ai lớn nhất là phải gả cho một người đàn ông mà mình không thích, phải trải qua cả đời với người đàn ông kia!

“Ngô Tinh, đừng nói nữa. Tôi muốn ngồi một mình được chứ?” Nghe được tiếng vang, Trần Lâm không hề động, mà gương mặt không chút biểu tình nói một câu.

Sau đó Trần Lâm nghe được tiếng bước chân dì thường, quay đầu nhìn thoáng qua ngoài cửa, khi thấy Trần Cương trong bộ quân trang bước vào phòng, gương mặt tuyệt mỹ của nàng lộ ra biểu tình dị dạng, khóe mắt không thể khống chế mà run rẩy lên!

Nhưng cũng chỉ là trong nháy mắt, nàng nhanh chóng khôi phục biểu tình bình tĩnh khiến kẻ khác yêu thương, đồng thời xoay người lại tiếp tục nhìn vào gương.

“Em gái.” Trần Cương trực tiếp đi tới sau lưng Trần Lâm, nhìn khuôn mặt mê người của nàng trong gương, nhìn không được đưa bàn tay thô ráp khoác lên vai Trần Lâm, nỗ lực nói gì đó, thế nhưng chỉ nói được hai chữ “em gái”, lại không biết nên làm sao nói tiếp.

Bởi vì hắn biết rõ, Trần Lâm không thích Bối Văn, không thích một chút nào!

Hơn nữa Trần Lâm vẫn luôn phản đối hôn sự này, thái độ thập phần kiên quyết!

Chỉ là đã thay đổi từ mùa hè năm trước.

“Anh qua nói cho ông nội, nếu em đã đáp ứng ông, thì nhất định sẽ làm cho ông thỏa mãn.” Trần Lâm tựa hồ biết ý đồ đến của Trần Cương.

Trần Cương thở dài: “Sao em phải khổ vậy chứ?”

“Anh.” Nghe được Trần Cương nói, Trần Lâm nở nụ cười, dáng tươi cười tràn ngập vẻ khổ sáp, trong con người bật kín một tầng hơi nước: “Hắn đã trở về, đúng không?”

“Àn.”

Trần Cương gật đầu.

“Không nên nói cho hắn chuyện em kết hôn.” Một giọt nước mắt trong suốt bùng lên, nhiễm ướt khuôn mặt mê người của Trần Lâm: “Mặt khác, anh chuyển cáo ông nội, chớ quên chuyện ngày trước đã đáp ứng em.”

412. Chương 361: Không Thể Tránh Được

Nghe được Trần Cương nói, trong lòng Trần Lâm bỗng nhiên tuôn ra một sự dự cảm không hay, sắc mặt hơi đổi, mày nhăn lại, cũng không biết đang suy nghĩ chuyện gì.

“Em gái.” Trần Cương do dự một chút, sau đó cắn răng nói: “Hiện tại em hối hận còn kịp, chỉ cần em nguyện ý, dù lão gia tử có dùng súng bắn anh, anh cũng sẽ giúp em ngăn cản buổi hôn lễ này!”

“Anh hai, cảm ơn anh.” Trần Lâm nhẹ nhàng lắc đầu, sau đó phảng phất như lẩm bẩm nói: “Từ ngày em đáp ứng ông nội, em cũng nghĩ mình sẽ không hối hận.”

Lời tuy nói như thế, thế nhưng nói xong lời cuối cùng, trong giọng nói của Trần Lâm mang theo một tia âm rung!

Tia âm rung bán đứng suy nghĩ thật sự trong nội tâm của nàng, nếu như không phải vì nguyên nhân đặc thù, nàng tuyệt đối sẽ không đáp ứng buổi hôn lễ này! Mà với tính cách quật cường của nàng, nếu đã có tình không đồng ý, dù là Trần Diêm Vương cũng không thể làm gì được nàng.

Hơn hai giờ sau, đoàn xe đón dâu của Bối gia đã chạy tới cửa biệt thự, trong tiếng pháo vui mừng, Bối Văn làm vẻ mặt “hạnh phúc” đón Trần Lâm lên xe cưới.

Nhìn thấy một màn như vậy, Trần Diêm Vương cười đến thập phần hài lòng, mà Trần Cương lại thật sâu thở dài.

Bối lão gia tử điệu thấp, nhưng Trần Diêm Vương nổi danh bá đạo lại cũng rất cao điệu, khi đoàn xe đón dâu trở về, Trần Diêm Vương riêng phái quân xa đi phía trước mở đường, mà hần cùng bạn bè thân thích lại ngồi quân xa chạy theo phía sau đoàn xe đón dâu.

Lúc đi, đoàn xe chỉ có hơn mười chiếc, lúc về lại đạt tới năm mươi chiếc, hơn nữa thanh thế cực kỳ lớn, dùng quân xa mở đường, một đường thông suốt.

Trong xe của Bối Hoa Phong, tài xế vừa lái xe vừa dùng kính chiếu hậu quan sát động tĩnh của Bối Văn và Trần Lâm, kết quả hần phát hiện, trước đó Trần Lâm tươi cười ngay trước mặt Trần Diêm Vương bọn họ, nhưng lúc vào xe, dáng tươi cười trên mặt lập tức biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Về phần Bối Văn cũng đang nhú mây, hai người sắp sửa trở thành vợ chồng, cũng không hề có một chút cảm giác hạnh phúc. Giống như hai người xa lạ, không y ỏi cùng nhau không nói, dù nói chuyện cũng không có.

Lần thứ hai thấy tài xế nhìn vào kính chiếu hậu quan sát tình hình phía sau, Bối Văn nhú mây nói: “Chu thúc, phiền chú đưa kính ngấn lên, chúng tôi cần nói chuyện riêng.”

“Được, được!” Tài xế họ Chu nghe được Bối Văn nói, cười ha hả đáp lại một câu, sau đó nâng kính ngấn, kể từ đó Trần Lâm và Bối Văn có nói chuyện với nhau, hần cũng không thể nghe được.

Mất thấy kính ngấn đã được hạ, Bối Văn do dự một chút, nhưng cũng mở miệng với Trần Lâm: “Nếu chúng ta đều không nguyện ý, như vậy cứ xem buổi hôn lễ này cho qua được rồi, chúng ta làm vợ chồng trên danh nghĩa là được.”

Nghe được Bối Văn nói, Trần Lâm liếc mắt nhìn Bối Văn: “Anh yên tâm, tôi sẽ không làm anh khó xử.”

Trần Lâm nói làm Bối Văn tuyển chọn trầm mặc, tính cách của hần không được quật cường như Trần Lâm, vốn không thể chống lại áp lực của Bối lão gia tử. Hơn nữa hần hiểu rõ một chuyện, hai bên gia đình khẳng định sẽ thúc đẩy hai người sinh con, cả hai lão gia tử đều đã sớm sốt ruột muốn ẵm cháu.

Kể từ đó, làm vợ chồng danh nghĩa sẽ không có cách nào làm xong!

“Theo tôi được biết, nếu như cô cố ý cự tuyệt, Trần gia gia cũng không có biện pháp, vì sao cuối cùng cô lại chịu thỏa hiệp?” Bối Văn nhin không được hỏi, hần đối với chuyện của Trần Lâm cũng không xa lạ, ngày trước không ít người có gia thế còn xuất sắc hơn hần đi truy cầu Trần Lâm, Trần Lâm ngoan cố chống lại, cuối cùng Trần Diêm Vương cũng không có cách. Mà ngay từ đầu, Trần Lâm rõ ràng không cảm giác với hần, cũng cực kỳ phản đối hôn lễ, chỉ là đột ngột chịu đáp ứng, điều này làm cho hần vô cùng khó hiểu.

Đó cũng là nguyên nhân mà hần không thể nào chống lại áp lực của Bối lão gia tử.

Dùng cách nói của Bối lão gia tử: “Tiểu Văn, con gái người ta đã đáp ứng rồi. Nếu như cháu vẫn cự tuyệt, ông cũng không cách ăn nói với Trần lão gia tử. Cháu cũng biết, Trần lão gia tử tính cách táo bạo, cháu gái của hần chưa từng đáp ứng qua người khác, hôm nay đáp ứng cháu, cháu lại cự tuyệt cháu gái hần, dù hần không dùng súng bắn chết cháu, cũng sẽ bắn gãy chân cháu!”

“Xin lỗi.” Trần Lâm bỗng nhiên nói với Bối Văn, trực tiếp làm Bối Văn sững sờ tại chỗ, sau đó Trần Lâm lại mở miệng, trong giọng nói của nàng mang theo tia áy náy: “Tôi là một người phụ nữ ích kỷ.”

Về mặt Bối Văn không giải thích được nhìn Trần Lâm.

“Đúng như lời anh, nếu như tôi kiên trì không đồng ý, dù ông nội cũng không thể bức bách được tôi làm gì.” Trần Lâm sắc mặt bình tĩnh giải thích: “Hôn sự lần này do tôi chủ động đáp ứng.”

“Vì sao?” Bối Văn thể nhưng rất rõ ràng, cho tới bây giờ Trần Lâm vẫn không hề có chút cảm tình với hần, bằng không khi lên xe sẽ không thể không nói một câu nào.

“Vì Lý Dật.” Trần Lâm không hề giấu diếm, thẳng thắn nói: “Tôi đáp ứng gả cho anh, ông nội đáp ứng tôi, khi Lý Dật về nước báo thù, ông nội tôi phải âm thầm giúp đỡ hần.”

Lý Dật?

Nghe hai chữ này, sắc mặt Bối Văn hơi đổi, sau đó hần lộ ra dáng tươi cười tự giễu: “Tôi thật ngu xuẩn, tôi hẳn nên sớm đoán ra được điểm này mới đúng!”

“Còn nữa, tôi cũng không muốn để ông nội tôi tiếp tục tức giận.” Trần Lâm thở dài: “Vì hôn sự của tôi ông nội đã trở mặt với mấy người bạn tốt, hơn nữa vẫn rầu rĩ không vui, tôi không muốn tiếp tục làm ông nội thất vọng.”

“Bất quá, then chốt là bởi vì điểm thứ nhất.” Trần Lâm nói xong liếc mắt nhìn Bối Văn: “Chuyện này tôi có lỗi với anh, nhưng chỉ là lần cuối cùng.”

“Trần Lâm, kỳ thực cô không cần miễn cưỡng chính mình.” Bối Văn cười khổ: “Tuy rằng tôi không có biện pháp dừng lại cuộc hôn nhân của chúng ta, thế nhưng tôi cũng có thể ngạnh kháng vài năm. Nói cách khác, sau vài năm chúng ta kết hôn, cô có thể nghĩ biện pháp thuyết phục ông nội cô cho hai chúng ta ly hôn, tuy rằng tôi không cách nào thuyết phục bên nhà tôi, thế nhưng có thể bảo chứng kéo dài được vài năm không sinh con.”

“Anh...” Trần Lâm tựa hồ thật không ngờ Bối Văn lại nói như vậy, trong con người lộ ra sự nghi ngờ.

Bối Văn tự giễu cười nói: “Không cần kỳ quái, tôi và cô như nhau, tôi cũng chỉ bị buộc bất đắc dĩ. Ngăn cản cuộc hôn nhân không có chút tình yêu này đối với hai chúng ta mà nói đều là chuyện tốt.”

Lúc này Trần Lâm tuyển chọn trầm mặc, tuy rằng đề nghị của Bối Văn làm nàng rất động tâm, nhưng nàng hiểu thật rõ ràng, nếu như nàng thực sự kết hôn cùng Bối Văn, nếu muốn ly hôn so với lên trời còn khó hơn!

Hơn nữa, trọng yếu nhất là, mặc dù nàng và Bối Văn ly hôn, Trần lão gia tử cũng sẽ không đáp ứng cho nàng ở cùng một chỗ với Lý Dật, ngược lại, với tính tình táo bạo của Trần lão gia tử hơn phân nửa sẽ giận chó đánh mèo Lý Dật.

Đó là điều mà nàng không muốn thấy!

Trong lúc đoàn xe từ Nam Kinh xuất phát tới Thượng Hải, chương môn nhân hắc đạo phía nam Đái Hồ mang theo Đái Minh Hải từ Hàng Châu chạy tới Thượng Hải.

Đương nhiên, hần tới Thượng Hải không phải vì muốn tham gia hôn lễ của Bối Văn, chính xác là hần muốn tham gia, thế nhưng hần không có tư cách!

Năng lực của Bối gia trong chính giới tuy rằng không biến thái như Yến gia tại kinh thành, nhưng cũng là một cỗ lực lượng không thể bỏ qua trong chính giới, nhất là cha của Bối Văn là Bối Hoa Phong, tiền đồ không thể hạn lượng.

Mà Trần gia thì càng không cần nói, tuy rằng chính thể thực lực của Trần gia không thể so sánh với lực ảnh hưởng của gia tộc Hyde Gus tại Mỹ, thế nhưng nếu chỉ luận lực ảnh hưởng trong quân giới mặc dù có chút chênh lệch, nhưng chênh lệch cũng không quá lớn.

Tuy rằng thái độ làm người của Trần Diêm Vương táo bạo bá đạo, thế nhưng hần có mạng lưới quan hệ trong quân đội cực kỳ kinh khủng, là ai cũng phải cấp ba phần mặt mũi cho hần, hần là người có thể tùy lúc rút súng bắn chết người vẫn không sao.

Hai gia tộc như vậy có hôn sự, tự nhiên sẽ không mời người trong hắc đạo tham gia buổi hôn lễ.

Về phần tân khách trong thương giới, đại khái đều là là người chủ tế những xí nghiệp đại hình trong quốc nội, mà trên thực tế bọn họ cũng là người trong quan trường, về phần đại lão các xí nghiệp, cũng chỉ có những nhân vật như Kiều Uy mới có tư cách tham gia hôn lễ này.

Mục đích Đái Hồ đi tới Thượng Hải thập phần đơn giản: Hần muốn cùng Tiêu Thanh Sơn hảo hảo nói chuyện đối phó Lý Dật.

Mặc dù đoàn người của Đái Hồ không ngồi máy bay, thế nhưng Tiêu Thanh Sơn vẫn phái Gia Cát Minh Nguyệt đi đến đường cao tốc tiếp ứng.

Đi ra khỏi đường cao tốc, chiếc xe của Đái Hồ và xe cưới của Bối gia cũng gặp nhau trên đường cái, kết quả Đái Hồ rất thức thời mang theo cái đuôi nhường đường cho đoàn xe cưới của Bối gia và Trần gia.

Vài năm trước, Kiều tứ gia uy chấn đông bắc bởi vì dám vượt một xe của một vị đại lão chính giới, kết quả bị xóa sạch, Đái Hồ tự nhiên không muốn xúc phạm tới nghịch lân của Trần gia và Bối gia, huống chi đây là thời kì mẫn cảm.

“Người của Trần gia thật là uy phong.” Trong xe, Đái Minh Hải nhìn thấy một đoàn quân xa, nhin không được cảm thán.

Đái Hồ tự giễu cười: “Minh Hải, con thủy chung phải nhớ kỹ, hắc đạo trong mắt những người này vĩnh viễn không là gì cả. Chúng ta có thể đi qua liên minh lợi ích để cho bọn họ không thể hạ thủ đối với chúng ta, thế nhưng ở trong mắt bọn họ, chúng ta vẫn là bại hoại của xã hội! Con xem, đây là sự châm chọc cỡ nào?”

Đối mặt sự cảm thán của Đái Hồ, Đái Minh Hải cũng không nói tiếp, bởi vì hắn nghe ra được một tia tức giận trong giọng nói của Đái Hồ.

Nửa giờ sau, có Gia Cát Minh Nguyệt cùng đi, chiếc xe của Đái Hồ đi tới trang viên Tiêu gia, Tiêu Thanh Sơn đã chờ trong đại sảnh biệt thự đã lâu.

“Lão gia tử.” Nhìn thấy Đái Hồ, Tiêu Thanh Sơn đứng dậy chào hỏi, giọng nói không nóng không lạnh, nhìn không ra tôn kính, cũng nhìn không ra phản cảm.

Đối với thái độ của Tiêu Thanh Sơn, Đái Hồ đã tập mãi thành thói quen, từ sau chuyện Đái Nhạc phát sinh, Tiêu Thanh Sơn đối mặt Đái Hồ chỉ dùng loại thái độ này, một năm nay chẳng bao giờ thay đổi.

“Thanh Sơn, nói vậy ngày hôm nay ngươi cũng biết mục đích ta tới nơi này, ta cũng sẽ không vòng vo nữa, tiểu súc sinh đã từ nước ngoài trở về, hơn nữa còn kêu gào đòi báo thù, ngươi xem chúng ta làm sao ứng phó?” Đái Hồ mang theo Đái Minh Hải ngồi xuống, hơn nữa cũng không bảo chó điên Kiều thất chỉ đi ra, điều này làm cho Kiều thất chỉ nhiều ít có chút hưng phấn, phải biết rằng trong dĩ vãng những buổi nói chuyện trọng yếu như thế này, hắn không hề có tư cách ở lại.

Dáng dấp đắc ý của Kiều thất chỉ rơi vào trong mắt Tiêu Thanh Sơn, làm Tiêu Thanh Sơn thoáng nhú mày: “Chủ tử nói chuyện, con chó bên người ở lại chỗ này làm gì? Đi ra ngoài!”

Tiêu Thanh Sơn nói làm sắc mặt Kiều thất chỉ biến đổi lớn, mấy ngón tay cầm tẩu thuốc càng không thể không chế run rẩy lên!

Tức giận nhưng không dám nói.

Đây là sự hình dung chân thực về Kiều thất chỉ trong lúc này, tuy rằng hắn rất không sáng với lời nói của Tiêu Thanh Sơn, thế nhưng không dám phản bác, chỉ đưa ánh mắt nhìn về phía Đái Hồ và Đái Minh Hải.

“Tiêu Thanh Sơn, dù Kiều thất chỉ là một con chó, cũng còn hơn một đứa kỹ nữ, ngươi nói sao?” Đái Minh Hải hừ lạnh một tiếng: “Kỹ nữ thủ hạ của ngươi không rời đi, muốn con chó của ta đi, đây là ý tứ gì?”

Đái Minh Hải xưng hô Kiều thất chỉ là một con chó, Kiều thất chỉ cũng không tức giận. Ngược lại còn có chút hưng phấn, hưng phấn vì Đái Minh Hải ra mặt cho hắn, bởi vì hắn xác thực là một con chó thủ hạ của Đái Minh Hải, một con chó điên nghe lệnh chủ tử liền cắn loạn bất cứ ai!

So sánh mà nói, sắc mặt Gia Cát Minh Nguyệt càng xấu xí hơn nhiều, nàng ta rất rõ ràng, sở dĩ Đái Minh Hải hận cô ta như vậy, là bởi vì ngày trước cô ta từng cự tuyệt lời thỉnh cầu cùng lên giường với Đái Minh Hải.

Hơn nữa không chỉ một lần!

“Nơi này là Thượng Hải.” Tiêu Thanh Sơn hời hợt nói một câu.

Tiêu Thanh Sơn nói làm Đái Minh Hải biến sắc, hắn đang muốn phát tác, lại nghe Đái Hồ mở miệng: “Kiều thất chỉ, ngươi đi ra ngoài trước.”

“Dạ, Hồ gia!” Kiều thất chỉ cúc cung, chậm rãi rời khỏi phòng khách, chỉ là trong con ngươi lóe ra sát ý phần nộ, nếu như có thể, hẳn đã đem Tiêu Thanh Sơn băm thây vạn đoạn, đây là lần thứ hai Tiêu Thanh Sơn nhục nhã hẳn, mỗi lần cũng không chút lưu tình mặt mũi.

Mắt thấy Kiều thất chỉ lui ra ngoài, Đái Minh Hải hừ lạnh một tiếng: “Tiêu Thanh Sơn, chuyện do nghiệt chủng của người gây ra, hiện tại đã bị giết tới, người có phải nên đứng ra xử lý một chút?”

“Hắc! Đái Minh Hải, nếu không có nghiệt chủng kia của người, sẽ có việc này sao?” Tiêu Thanh Sơn lạnh lùng trừng mắt nhìn Đái Minh Hải.

Đái Minh Hải trực tiếp phát hỏa: “Tiêu Thanh Sơn, chẳng lẽ người còn muốn giúp tên nghiệt chủng kia đối phó lão gia tử phải không?”

“Câm miệng!” Đái Hồ tức giận trừng Đái Minh Hải. Trong lòng hắn cũng âm thầm than thở, từ sau khi Đái Nhạc chết, Đái Minh Hải tựa hồ biến thành người khác, mỗi lần đối mặt Tiêu Thanh Sơn, cảm giác không thể lập tức lao tới đấu với Tiêu Thanh Sơn.

“Đái Minh Hải, người nói chuyện hay nhất nên động đầu óc.” Tiêu Thanh Sơn dời ánh mắt khỏi người Đái Minh Hải, thâm ý liếc mắt nhìn Đái Hồ: “Chỉ là lão gia tử muốn ta đơn độc đứng ra đối phó Lý Dật, tự nhiên là chuyện không khả năng.”

“Vậy người muốn làm như thế nào?” Thái độ cuồng vọng của Tiêu Thanh Sơn nhượng Đái Hồ nhú mào.

Tiêu Thanh Sơn cười lạnh một tiếng: “Bình đến tướng dỡ, nước đến lấp đất, Lý Dật muốn báo thù thì ta tùy thời phụng bồi.”

“Lẽ nào người không biết đạo lý tiên hạ thủ vi cường?”(Ra tay trước vẫn hơn)Đái Hồ gắt gao nhìn chăm chăm Tiêu Thanh Sơn.

“Ta tự nhiên hiểu, thế nhưng cũng phải có biện pháp hạ thủ mới được.” Tiêu Thanh Sơn trầm giọng nói: “Chẳng lẽ lão gia tử có biện pháp hạ thủ với Lý Dật, Thanh Sơn nguyện ý chăm chú lắng nghe.”

“Hừ!” Đái Hồ sầm mặt: “Ta không phải tới đây tìm người thương lượng sao?”

Lúc này đây, Tiêu Thanh Sơn tuyển chọn trầm mặc, tựa hồ hắn đã biểu lộ thái độ.

“Lão gia tử, Tiêu lão đại.” Vẫn đang đứng sau lưng Tiêu Thanh Sơn, Gia Cát Minh Nguyệt đột nhiên mở miệng.

Gia Cát Minh Nguyệt đột nhiên mở miệng có chút ngoài sự dự liệu của Tiêu Thanh Sơn, hắn nhin không được liếc mắt nhìn Gia Cát Minh Nguyệt, mà Đái Hồ lại trực tiếp hỏi: “Minh Nguyệt, chẳng lẽ cô có biện pháp?”

“Biện pháp thì chưa nói tới.” Gia Cát Minh Nguyệt không đợi Tiêu Thanh Sơn mở miệng, trực tiếp nói: “Bất quá tôi đã chế tạo cho Lý Dật một phiền toái không nhỏ, nếu như hắn xử lý không tốt, tuyệt đối sẽ rước lấy họa sát thân.”

“Nga? Nói ra nghe một chút.” Gia Cát Minh Nguyệt vừa nói trong nháy mắt câu dẫn ra sự hứng thú của Đái Hồ. Hẳn nhiên hắn cũng rõ ràng Mỹ Nữ Xà Gia Cát Minh Nguyệt được xưng là đệ nhất túi khôn của Tiêu Thanh Sơn cũng không phải chỉ là một bình hoa, mà là có chút bản lĩnh thật sự.

Không riêng gì Đái Hồ, dù là Đái Minh Hải vốn không ưa gì Gia Cát Minh Nguyệt cũng có chút hiếu kỳ, nhưng về mặt Tiêu Thanh Sơn vẫn bình tĩnh, cũng không biết đang suy nghĩ chuyện gì.

“Ngày hôm nay là ngày hôn lễ của Thượng Hải Bối gia đại công tử Bối Văn với cháu gái của Trần Diêm Vương quân khu NJ. Sau khi Lý Dật đào tẩu, đã gửi bạn gái của hắn ở tại quân khu NJ, thẳng đến khi hắn nổi danh ở Mỹ thì Trần Lâm mới đưa cô ta đi qua, quan hệ giữa hắn và Trần Lâm rất không đơn giản, căn cứ tôi điều tra, Trần Lâm là một trong những người đàn bà của Lý Dật.” Gia Cát Minh Nguyệt chậm rãi nói tiếp: “Hôm nay Trần Lâm kết hôn với Bối Văn, nếu để Lý Dật biết, Lý Dật tuyệt đối sẽ không tuyển chọn thờ ơ lạnh nhạt.”

Nói đến đây, Gia Cát Minh Nguyệt dừng lại một chút, len lén liếc mắt nhìn Tiêu Thanh Sơn, đã thấy Tiêu Thanh Sơn vẫn thờ ơ, điều này làm cho hứng thú của nàng ta giảm đi phân nửa, bất quá nàng ta vẫn tiếp

tục nói: “Lý Dật luôn coi trọng an nguy của người bên cạnh mình, đây là nhược điểm trí mạng của hắn. Ngày trước hắn vì một nữ bảo tiêu bên người, không tiếc dẫn người giết tới Nhật Bản, huyết tẩy tổ chức sát thủ Đằng Mộc và Sơn Khẩu Tổ, sau đó hắn vì giúp đỡ Andrew Luofu, đã đem toàn bộ tính mạng của Hoa Nhân Bang đối địch với gia tộc Qiesi Jarno, những điều này cũng đủ để chứng minh.”

“Bởi vậy theo ý tôi, nếu như Lý Dật biết được Trần Lâm sẽ kết hôn, tuyệt đối sẽ đến đại náo hiện trường hôn lễ.” Nói đến đây, Gia Cát Minh Nguyệt cười lạnh một tiếng: “Hừ! Trần gia và Bối gia có địa vị cao cả tại quốc nội, khách quý trong hôn lễ đều là đại nhân vật có mặt mũi, nếu bị Lý Dật tới phá đám, hai nhà tuyệt đối sẽ không bỏ qua Lý Dật! Thậm chí tôi còn cho rằng nói không chừng Trần Diêm Vương sẽ bắn chết Lý Dật ngay tại chỗ!”

“Diệu, thực sự là diệu.” Đái Hồ cũng không keo kiệt ca ngợi: “Minh Hải, Minh Nguyệt mạnh hơn con chó kia của con nhiều, sau này đừng nên đem hai người họ so sánh bằng nhau.”

Nói xong Đái Hồ liếc mắt nhìn Tiêu Thanh Sơn, theo hắn xem ra, tất cả những việc này đều là Tiêu Thanh Sơn ở sau màn sai sử, mà Đái Minh Hải cũng không hiểu rõ ý tứ của Đái Hồ, nên không dám hé răng.

“Thanh Sơn, chiều này chơi rất đẹp.” Đái Hồ mỉm cười: “Người đã có hành động như vậy, thì ta sẽ chờ tin lành, nếu không có kết quả, chúng ta sẽ tiếp tục thương lượng!”

Đái Hồ nói xong đứng dậy rời đi.

Tiêu Thanh Sơn cũng không làm sáng tỏ, cũng không hề giữ lại, mà đưa Đái Hồ ra khỏi biệt thự.

Khách sạn Salvo Thượng Hải nằm trên đường Nam Kinh sầm uất trong thành phố Thượng Hải, trong khách sạn có những căn phòng cực kỳ xa hoa, khách nhân có thể tùy ý lên mạng miễn phí, trong khách sạn còn có phòng hội nghị đa công năng, có nhà hàng tây, có nhà hàng Nhật Bản, có đại sảnh rộng lớn, quán bar, trung tâm mua sắm, phòng tập thể thao, phòng thẩm mỹ làm tóc, phòng tiêu khiển đánh bài, đủ loại phương tiện phục vụ cùng bãi đỗ xe thật lớn.

Ở trong mắt rất nhiều người, khách sạn Salvo Thượng Hải được xem là long đầu của thương nghiệp khách sạn Thượng Hải, đương nhiên điều này cũng không được chứng thực trong cơ cấu quyền uy chính phủ.

Hôn lễ của Bối Văn và Trần Lâm được tổ chức bên trong khách sạn Salvo Thượng Hải.

Còn một giờ mới đến giờ hôn lễ chính thức cử hành, quân xa chở đám binh sĩ hạng nặng vũ trang chạy đến trước cửa khách sạn, sau đó dùng tốc độ nhanh nhất xuống xe, phong tỏa toàn bộ nhà hàng Trung Hoa bên trong khách sạn.

Bởi vì hôm nay nhà hàng Trung Hoa bên trong khách sạn đã được Bối gia bao hết, những binh sĩ này cần phụ trách sự an toàn của những đại nhân vật.

Xe của Lý Dật dừng ngay bãi đỗ xe của khách sạn, khi nhìn thấy đám binh sĩ vũ trang hạng nặng bao quanh nhà hàng, vẻ mặt của hắn cũng không hề phát sinh chút nào biến hóa.

Andrew lộ ra vẻ mặt lo lắng, theo nàng xem ra, nếu như Lý Dật xung đột với những binh sĩ kia, tuyệt đối không phải là một chuyện tốt, đây không phải nàng không tin nhiệm năng lực chiến đấu của sáu thành viên Hắc Dạ như sáu người La Moxi, mà là lo lắng một ngày phát sinh chiến đấu, như vậy Lý Dật không cách nào tiếp tục đặt chân tại quốc nội!

Mà theo hình thức hiện tại đến xem, xung đột tựa hồ là không cách nào né tránh!

413. Chương 362: Cướp Hôn (1+2)

“Annie.” Lý Dật vốn đang cúi đầu hút thuốc, nghe được Andrew nói, hắn chậm rãi phun ra một ngụm khói, hít một hơi nói: “Anh biết em đang lo lắng hành động của anh sẽ lọt vào sự chèn ép của Trần gia và Bối gia, em yên tâm, anh sẽ có biện pháp giải quyết.”

Ngạc nhiên nghe được Lý Dật nói, Andrew không khỏi ngẩn ra.

“Annie, em còn nhớ rõ lần trước anh có nói qua với em, chỉ cần anh về nước, anh có thể trong thời gian ngắn có được mạng lưới quan hệ trong chính giới của riêng mình không?” Lý Dật hỏi.

Lý Dật nói không khỏi làm Andrew nhớ tới ngày đó nàng cùng Lý Dật nói chuyện, trong lúc đang nói, nàng kiến nghị Lý Dật về nước nên đầu tư lớn cùng thành lập quỹ từ thiện, dùng để tranh thủ sự chi trì của chính phủ, thành lập mạng lưới quan hệ trong chính giới. Lúc đó Lý Dật có để lộ ra trong lời nói, sau khi hần về nước có thể trong thời gian ngắn thành lập mạng lưới quan hệ trong chính giới của riêng mình.

Nguyên bản ngay lúc đó Andrew cũng hiếu kỳ muốn hỏi Lý Dật sẽ làm như thế nào, chỉ là ngại tâm tình Lý Dật lúc đó có chút kích động, nên nàng không mở miệng hỏi, lúc này nghe được Lý Dật lại nói như thế, nàng nhin không được hỏi: “Anh yêu, lẽ nào anh có biện pháp?”

“Ân.” Lý Dật gật đầu, đưa con bài chưa lật của hần xóc lên, nói cho Andrew.

Nghe xong lời nói của Lý Dật, Andrew tròn tròn mắt, vẻ mặt khó tin tưởng nhìn Lý Dật, muốn nói gì đó, thế nhưng hồi lâu cũng không nói ra được một chữ.

Tin tức Lý Dật nói cho nàng thực sự quá chấn động!

Thậm chí, nàng có thể khẳng định, nếu như tin tức này truyền lưu ra ngoài, toàn bộ thế giới đều sẽ điên cuồng!

“Anh yêu, lẽ ra anh nên nói sớm cho em nghe một chút, hại em lo lắng cho anh bao lâu.” Sau thoáng chấn động, Andrew khôi phục lại bình thường, nàng oán giận liếc mắt trách Lý Dật.

Lý Dật có chút xấu hổ sờ soạng mũi, nói: “Xin lỗi, Annie, vì tình tự của anh không ổn định, cho nên...”

“Anh yêu, anh làm như vậy cũng được, thế nhưng không được đem tin tức này truyền lưu ra ngoài, bằng không anh ở tại Mỹ sẽ gặp phải tai ương ngập đầu.” Andrew thở dài.

Lý Dật gật đầu: “Anh hiểu được.”

Thấy Lý Dật hoàn toàn khôi phục bình tĩnh, Andrew nhiều ít có chút phiền muộn, từ tối hôm qua tới bây giờ nàng luôn vì Lý Dật mà lo lắng, ai biết Lý Dật đã sớm có kế hoạch.

“Anh yêu, anh cũng không có vẽ sốt ruột đi vào, nói vậy cũng đã có kế hoạch phải không?” Andrew có chút phiền muộn nói: “Nói đi, anh dự định làm như thế nào?”

“Đúng như lời của em, tổ chức của những binh sĩ này không kém, bọn họ được trang bị rất đầy đủ, anh có thể bảo chứng tiến nhập, thế nhưng không thể bảo chứng lúc đánh ngất họ, sẽ không bại lộ hành tung, mà một ngày để lộ hành tung, anh sẽ gặp phải vây công.” Lý Dật nghiêm mặt nói: “Anh cần phải hiểu rõ tình huống bên trong.”

“Cho nên, anh muốn cho người tìm hiểu tình huống bên trong dùm anh?” Andrew cười khổ: “Nếu như em không đoán sai, người này chính là Yến Nam Thiên phải không?”

“Ân.” Đối với chuyện Andrew có thể đoán được điểm này, Lý Dật cũng không cảm thấy ngoài ý muốn.

Andrew nhú mày: “Kế hoạch này không tệ, thế nhưng anh yêu à, em cần nhắc nhở anh một điểm. Con bài chưa lật của anh ngàn vạn lần không thể để cho Yến Nam Thiên biết được. Tuy rằng hiện tại anh và hần có quan hệ minh hữu, hơn nữa hai người chơi rất thân, thế nhưng anh hần nên rõ ràng, ở trước mặt lợi ích thật lớn...”

Andrew cũng không nói hết câu nói, nhưng Lý Dật cũng đã hiểu rõ ràng. Nếu như lợi ích cũng đủ, Yến Nam Thiên tuyệt đối sẽ bán Lý Dật, hơn nữa còn không chút nào do dự!

Mười phút sau, một chiếc Lincoln chậm rãi chạy vào bãi đỗ xe.

Nhìn thấy biển số xe quen thuộc, Lý Dật cầm điện thoại bấm số của Yến Nam Thiên, điện thoại rất nhanh chuyển được, trong điện thoại truyền ra thanh âm dễ dàng của Yến Nam Thiên: “Lý Dật, anh về nước không ngờ cũng không cho tôi biết, đây không phải là hành vi của một người bạn nên có.”

“Hắc! Bạn của anh muốn cưới người đàn bà của tôi, chuyện lớn như vậy anh cũng không cho tôi biết, không ngờ còn trách cứ tôi?” Lý Dật hỏi ngược lại.

Trong bãi đỗ xe, bảo tiêu của Yến Nam Thiên đã mở cửa xe cho hắn, Yến Nam Thiên vốn định bước xuống xe, ngạc nhiên nghe được những lời này của Lý Dật, thân thể nhất thời cứng đờ: “Bạn của tôi muốn cưới người phụ nữ của anh? Anh đang nói hôn lễ của Bối Văn và Trần Lâm sao?”

“Anh cho rằng là ai?” Lý Dật tựa hồ không vừa lòng đối với hành vi biết mà không nói của Yến Nam Thiên, giọng nói có chút không vui.

Đầu kia điện thoại, Yến Nam Thiên trên cơ bản đã khẳng định việc này, hắn cười khỏ nói: “Lý Dật, mặc kệ anh tin hay không tin, tôi xác thực không biết Trần Lâm có quan hệ này với anh. Trước đây tôi có hoài nghi qua, thế nhưng từ sau khi Trần Lâm về nước, nàng cũng không còn tới Mỹ, hơn nữa lại đáp ứng hôn sự với Bối Văn, cho nên...”

“Tôi tin anh.” Không đợi Yến Nam Thiên nói cho hết lời, Lý Dật liền mở miệng cắt lời Yến Nam Thiên: “Thế nhưng hiện tại tôi cần anh giúp đỡ.”

“Hiện tại?” Yến Nam Thiên có chút kinh ngạc.

Lý Dật trầm giọng nói: “Đúng vậy! Anh xuống xe, hướng phía trước đi tới ba mươi thước, quẹo phải, đi tới mười thước là có thể tìm được tôi.”

“Trời ạ!” Lý Dật nói làm biến tình Yến Nam Thiên trở nên thập phần quỷ dị: “Anh đang ở chỗ này? Lẽ nào anh muốn cướp hôn lễ?”

Yến Nam Thiên cũng không nghe được câu trả lời của Lý Dật, Lý Dật nói xong câu kia đã trực tiếp cắt đứt điện thoại.

Nghe trong điện thoại truyền ra âm thanh tút tút, Yến Nam Thiên cười khỏ khép lại điện thoại, nhìn bảo tiêu phân phó một câu, sau đó một mình đi về phía trước.

Khoảng vài phút sau, Yến Nam Thiên đi tới trước xe của Lý Dật, thấy Lý Dật và Andrew cùng ngồi trong xe, vẻ mặt hắn muốn có bao nhiêu đặc sắc thì có bấy nhiêu đặc sắc, bất quá chỉ là trong nháy mắt, vẻ mặt của hắn liền khôi phục lại bình thường: “Lý Dật, anh thật biết cách làm người ta sợ hãi.”

Trong lúc đang nói, Yến Nam Thiên nhìn lướt qua Andrew, trong lòng thầm nghĩ, người tới cướp hôn còn mang theo tình nhân, thật sự khó hiểu.

“Yến Nam Thiên, anh biết, thời gian của tôi có hạn.” Lý Dật cũng không nhiều lời vô ích với Yến Nam Thiên: “Vào xe nói.”

“Lý Dật, tuy rằng tôi rất muốn giúp, bất quá thật đáng tiếc, sự tình hôm nay tôi đành bất lực.” Yến Nam Thiên chui vào xe, đi thẳng vào vấn đề nói: “Thế lực của Trần gia và Bối gia anh cũng rõ ràng. Hơn nữa tính tình Trần Diêm Vương rất nóng nảy, nếu tôi đứng ra giúp anh, không chuẩn xác hẳn sẽ một phát bắn chết tôi!”

“Tôi không có kêu anh giúp tôi đi đoạt lại Trần Lâm, chỉ là muốn anh nói rõ cụ thể tình huống bên trong cho tôi biết, tỷ như phòng của Trần Lâm ở đâu, cách phân bố của các binh sĩ thế nào.” Lý Dật rất thẳng thắn nói.

“Điều này không khó.” Yến Nam Thiên nói, kỳ quái liếc mắt nhìn Lý Dật: “Chỉ là Lý Dật, với chỉ số thông minh của anh hẳn nên biết rõ nếu như anh phá hủy buổi hôn lễ này, sẽ khiến phản ứng dây chuyền ra sao, lẽ nào anh không lo lắng một chút nào sao? Phải biết rằng, nếu như anh chọc giận Trần gia và Bối gia, như vậy kế hoạch báo thù của anh sẽ ngâm nước nóng.”

“Đây là chuyện của tôi, tôi sẽ xử lý.” Lý Dật cũng không dự định nói cho Yến Nam Thiên chuyện về con bài chưa lật của hắn, mà nghiêm mặt nói: “Thời gian không còn sớm nữa, anh nhanh đi vào, có tin tức lập tức gọi điện thoại cho tôi.”

Nhìn thấy vẻ mặt tự tin của Lý Dật, Yến Nam Thiên tuy rằng rất hiếu kỳ muốn biết Lý Dật sẽ làm gì, thế nhưng cũng không hỏi nhiều, hắn biết rõ, tuy rằng thỉnh thoảng Lý Dật rất điên cuồng, thế nhưng sẽ không

làm chuyện gì mà không nắm chắc. Lúc này thấy hấn biểu hiện tự tin như thế, nhất định đã có biện pháp giải quyết.

Điều này làm cho hấn yên tâm không ít, dù sao nếu như lần thứ hai Lý Dật lại bị đá ra nước ngoài, thì lợi ích của Yên gia cũng sẽ có tổn thất nhất định.

Yến Nam Thiên ở tại kinh thành thậm chí ở toàn bộ phương bắc có năng lực không thể hoài nghi, mặc dù hấn xuống phía nam vẫn nổi danh Thái Tử lừng lẫy khắp Thượng Hải, hiệu suất làm việc của hấn rất cao, vừa tiến vào khách sạn không lâu đã lập tức gọi điện thoại báo cho Lý Dật, tổng cộng thời gian không tới mười phút.

Hơn nữa Yến Nam Thiên ở trong điện thoại còn báo cho Lý Dật, Bối Văn đối với chuyện Lý Dật tới cướp hôn cũng giờ hai tay tán thành, chỉ là biểu thị không thể đưa tay giúp đỡ được Lý Dật điều gì.

“Hai người ở trong xe chờ tôi.” Thu được tin tức của Yến Nam Thiên, Lý Dật không hề chần chờ, mà dặn dò Andrew cùng Anh Hoa một câu.

Hiển nhiên, Lý Dật cũng rõ ràng, Andrew và Anh Hoa không thích hợp xuất hiện tại hiện trường cướp cô dâu.

Sau khi Lý Dật xuống xe, La Moxi mang theo năm tên thành viên Hắc Dạ đi theo sát phía sau Lý Dật, đoàn người hạo hạo đặng đặng đi vào khách sạn, khiến cho gây nên sự chú ý không nhỏ, trong đó không ít người còn chỉ trỏ Lý Dật, tựa hồ đã nhận ra Lý Dật là ai.

Điều này cũng đã xác minh rõ đoạn thời gian trước kế sách tạo thế của Lý Dật đã thành công.

Từ khi tiến vào khách sạn đi đến tầng trệt chỗ nhà hàng Trung Hoa, đoàn người Lý Dật một đường thông suốt. Thế nhưng khi đi tới tầng trệt chỗ nhà hàng Trung Hoa, lập tức bị ngăn cản.

Chân trước của Lý Dật vừa bước ra thang máy, liền phát hiện đứng thủ hộ ngay cửa thang máy là bốn gã binh sĩ hạng nặng vũ trang. Tên binh sĩ đầu lĩnh lập tức tiến lên một bước, sắc mặt nghiêm túc nói: “Chào ngài, thỉnh đưa thiệp mời của ngài.”

Đang khi nói chuyện, ba gã binh sĩ khác vẻ mặt như đề phòng, bọn họ thế nhưng đều rõ ràng diễn viên trong buổi tiệc cưới hôm nay là ai, theo bọn họ xem ra, khách không có khả năng mang theo người ngoại quốc đi đến.

“Ba!”

Lý Dật dùng hành động thực tế làm ra câu trả lời. Chỉ thấy tay trái của hấn nhanh như thiểm điện vươn ra, ôm đồm cổ áo của binh sĩ đầu lĩnh, dùng sức kéo tới, tay phải theo hình đao chém ra, chuẩn xác không lầm chém vào cổ của tên binh sĩ đầu lĩnh.

Binh sĩ đầu lĩnh không có bất luận cơ hội gì để phản kháng, thậm chí hấn không kịp kêu lên, đã trực tiếp hôn mê bất tỉnh!

Mà trong lúc Lý Dật vừa động thủ, sáu người La Moxi cũng không hề nhàn rỗi, bao quát La Moxi bên trong, ba gã thành viên Hắc Dạ đứng gần Lý Dật nhất cũng lập tức xuất thủ, không hề cho ba gã binh sĩ kia chút thời gian kịp phản ứng, đã trực tiếp đánh hôn mê đối phương.

Đánh hôn mê bốn gã binh sĩ, Lý Dật suy nghĩ một chút nói: “La Moxi, các anh ở chỗ này chờ tôi.”

“Rõ! Lão bản!” La Moxi trả lời trước tiên, biểu tình vô cùng nghiêm túc.

Lý Dật cũng không nhiều lời vô ích, nhẹ nhàng lắc nhẹ cổ, sau đó làm như không có việc gì quẹo vào hành lang.

Sau một khắc, Lý Dật thỉnh lĩnh nhìn thấy trong hành lang có tới mười mấy tên binh sĩ đang đứng, hai tên làm thành một tổ thủ hộ ngay cửa nhà hàng Trung Hoa cùng gian phòng riêng, đứng nơi đó giống như những cây thương thẳng tắp, không chút sứt mẻ.

Thấy một màn như vậy, Lý Dật không khỏi nhú mào, tình huống thật không ổn so với trong sự tưởng tượng của hắn, hắn thật không ngờ bên trong lại có bầu không khí căng thẳng nghiêm túc tới như vậy. Dù sao, hôm nay là ngày hôn lễ của Trần Lâm và Bối Văn, không nên nghiêm túc tới như thế mới đúng.

Lý Dật không biết chính là, trong số những tân khách đến tham dự lễ cưới ngày hôm nay, bộ phận lớn nhất là các đại lão trong quân đội. Mà Trần Diêm Vương vẫn là một người rất cường thế, hắn cố ý nương theo cơ hội có mặt các đại lão trong quân đội, ở trước mặt các đại lão bày ra một mặt cường hãn của trình sát binh quân khu NJ!

Thậm chí, Trần Diêm Vương còn để cho Trần Phong đội trưởng bộ đội đặc chủng quân khu NJ phụ trách sự an toàn trong hiện trường, kể từ đó, đừng nói là người bình thường, dù là sát thủ có thực lực không kém muốn đi vào trong nhà hàng cũng là chuyện không có khả năng.

Nhưng nếu để cho Trần Diêm Vương biết Lý Dật không cần tốn bao công sức đã đánh hôn mê bốn gã binh sĩ thủ hộ ngay cửa thang máy, phỏng chừng hắn sẽ tức giận đến chết mất!

Lý Dật xuất hiện lập tức hấp dẫn ánh mắt những binh sĩ trong hành lang, bất quá biểu tình của Lý Dật rất thần nhiên, lúc bước đi vẫn ngẩng cao đầu ưỡn ngực, dáng tươi cười trên mặt không giảm, không hề lộ ra chút kẻ hở nào.

Ngoài ra, Lý Dật còn nhanh chóng dùng khước mắt kiểm tra dãy số phòng hai bên.

Căn cứ tin tức Yến Nam Thiên gọi cho hắn, Trần Lâm đang ở phòng số 1.

Bởi Lý Dật thuận lợi đi qua cửa thang máy, hơn nữa khí độ bất phàm, những binh sĩ tuy rằng đều đưa ánh mắt nhìn về hướng Lý Dật, nhưng không hề hoài nghi thân phận của Lý Dật.

“Tiên sinh, phòng khách ở chỗ này.” Khi Lý Dật đi qua hành lang lần nữa sắp quẹo vào ngã rẽ, một gã binh sĩ hướng Lý Dật làm ra thủ thế như mời mọc.

Lý Dật dừng chân lại, vẻ mặt bình tĩnh hỏi: “Yến Nam Thiên muốn tôi đến gặp cùng ôn chuyện, hắn đang ở phòng nào vậy?”

“Quẹo phải, là phòng thứ hai đếm ngược lại.” Nghe được Lý Dật hỏi, tên binh sĩ kia lại lần nữa làm ra thủ thế như mời.

“Cảm ơn.” Lý Dật mỉm cười cảm ơn lại một câu, sau đó hướng bên phải đi đến.

Tất cả tựa hồ như đang tiến hành theo sự dự đoán của Lý Dật, nhưng khi Lý Dật mới đi được nửa đường, ở ngay phòng giữa đột nhiên có người mở cửa ra. Một gã nam tử mặc quân trang từ bên trong bước ra.

Nam tử vừa đi ra, theo bản năng đưa ánh mắt nhìn về phía Lý Dật, sau đó bước chân lập tức khựng lại, con người bỗng nhiên phóng lớn, vẻ mặt biểu tình đầy khiếp sợ!

Nam tử xuất hiện đồng dạng cũng làm Lý Dật biến sắc. Khước mắt hắn không ngừng run rẩy lên vì không thể khống chế, chỉ là hắn cũng không hề dừng chân lại, thậm chí dù tần suất bước chân cũng không hề biến hóa, mà gắt gao nhìn chằm chằm nam tử, tựa hồ đang dùng ánh mắt giao lưu điều gì đó với nam tử kia.

Đọc hiểu ý tứ trong mắt Lý Dật, nam tử kia thoáng do dự một chút, sau đó đóng cửa phòng lại, hướng Lý Dật chủ động đi tới!

Cử động của nam tử lập tức làm Lý Dật có chút khẩn trương!

Bởi vì nam tử kia không phải ai khác, chính là anh trai của Trần Lâm, Trần Phong!

Theo Lý Dật xem ra, nếu như Trần Phong vạch trần thân phận của hắn, như vậy kế tiếp sẽ thập phần khó khăn!

Dù sao binh sĩ đứng trong hành lang thực sự là nhiều lắm, hơn nữa còn hạng nặng vũ trang, một mình hắn không thể đột phá nhiều người ngăn cản như vậy.

Bất quá rất nhanh, thần kinh căng thẳng của Lý Dật chợt thả lỏng một chút, bởi vì hắn nhìn thấy Trần Phong nháy mắt với hắn, mặc dù hắn không thể đọc hiểu ý tứ trong mắt Trần Phong, nhưng hắn cũng nhìn ra được Trần Phong không có ác ý.

Đúng như Lý Dật suy nghĩ, Trần Phong xác thực không vạch trần Lý Dật, ngược lại hắn còn chủ động đi tới bên người Lý Dật lộ ra vẻ mỉm cười, giống như ân cần thăm hỏi người bạn cũ: “Cậu đã đến rồi.”

“Ân.” Lý Dật phối hợp gật đầu: “Yến Nam Thiên và Bối Văn nhắn tôi tới.”

“Bọn họ đang ở phòng đằng kia, cậu đi theo tôi!” Trần Phong liền hiểu ý, dứt lời liền chủ động mang theo Lý Dật đi về phía trước.

Thấy một màn này, biểu tình những binh sĩ có chút quái dị, trước đó bọn họ nghe Lý Dật gọi thẳng tên của Yến Nam Thiên và Bối Văn, đã cảm thấy thân phận Lý Dật không đơn giản, bây giờ nhìn thấy Trần Phong bình thường vẫn có gương mặt lạnh lùng như diêm vương lại mỉm cười nói chuyện chào hỏi Lý Dật, điều này càng làm cho bọn họ phải hiếu kỳ đối với thân phận của Lý Dật!

Có Trần Phong dẫn đường, Lý Dật âm thầm thở phào nhẹ nhõm, chỉ âm thầm lưu ý những gian phòng khác.

Theo hắn xem ra Trần Phong chịu giúp hắn là bởi vì phần tư liệu huấn luyện bộ đội đặc chủng ngày trước, thế nhưng nếu như hắn ở trong hành lang gặp phải Trần Diêm Vương hay cha của Bối Văn là Bối Hoa Phong thì tuyệt đối không phải là một chuyện tốt!

Bối Văn không ngại hắn đến cướp cô dâu, thế nhưng hai người kia tuyệt đối sẽ chú ý!

Thậm chí hắn có thể khẳng định, nếu như đụng tới Trần Diêm Vương, Trần Diêm Vương tuyệt đối phải người ném hắn ra bên ngoài!

Vận khí của Lý Dật thật không tệ, trên đường hắn theo Trần Phong đi tới cũng không đụng phải Trần Diêm Vương và Bối Hoa Phong hai người.

Đi tới trước cửa một gian phòng, không đợi Lý Dật mở miệng, Trần Phong chủ động gõ lên cửa phòng.

Nhìn thấy cử động của Trần Phong, trong lòng Lý Dật không khỏi căng thẳng, nguyên gương mặt đang bình tĩnh không khỏi lộ ra biểu tình kích động!

Mà những binh sĩ xa xa tuy rằng hiếu kỳ vì sao Lý Dật không đi tìm Yến Nam Thiên và Bối Văn lại đi theo Trần Phong đến gõ cửa phòng cô dâu, thế nhưng bọn họ cũng chỉ là hiếu kỳ, theo bọn họ xem ra, nếu do Trần Phong đưa Lý Dật đi gặp cô dâu, tự nhiên phải có nguyên nhân riêng!

Cửa phòng rất nhanh mở ra, mở rộng cửa chính là phù dâu của Trần Lâm, cô gái có tên là Ngô Tinh.

Trong phòng, hai chuyên viên trang điểm đang trang điểm cho Trần Lâm, mà Trần Lâm tựa hồ không có chút hứng thú đối với việc này, đang nhắm chặt mắt, không biết đang suy nghĩ chuyện gì.

“Trần Phong ca.” Nhìn thấy Trần Phong, Ngô Tinh theo bản năng lộ ra mỉm cười.

Bất quá khi nàng nhìn thấy Lý Dật đứng sau lưng Trần Phong thì dáng tươi cười nhất thời cứng lại!

Những binh sĩ cả ngày chỉ biết chấp hành nhiệm vụ dĩ nhiên không biết Lý Dật, điều này rất bình thường, thế nhưng thân là đệ nhất mỹ nhân được đoàn văn công thừa nhận, trên thực tế nàng xem như đã đạp một chân vào thế giới giải trí, chỉ là trong tính chất có chút khác nhau mà thôi.

Chỉ từ dáng tươi cười cứng ngắc và gương mặt khiếp sợ đến xem, nàng đã nhận ra Lý Dật!

“Hừ.”

Trần Phong làm ra động tác như ngăn nàng lên tiếng, thấy Ngô Tinh chậm rãi khép miệng lại, sau đó hắn chậm rãi hướng hai chuyên viên trang điểm đi tới.

Hai chuyên viên trang điểm đúng là cực kỳ chuyên nghiệp, các nàng tuy biết có người tới, thế nhưng lực chú ý vẫn đặt trong công việc, không ngẩng đầu nhìn bên ngoài cửa.

Thẳng đến khi Trần Phong đi tới bên cạnh các nàng, các nàng theo bản năng nhìn thoáng qua Trần Phong, vô ý thức nói: “Còn mười phút nữa là tốt rồi.”

“Ba!”

“Ba!”

Không hề trả lời, tay phải Trần Phong chém ra, trong nháy mắt giã lên cổ hai chuyên viên trang điểm, trực tiếp đánh hai người hôn mê.

Cùng lúc đó, Trần Lâm mở mắt, vẻ mặt nghi hoặc nhìn hai chuyên viên trang điểm ngã vào trong lòng Trần Phong!

Sau một khắc, nàng tựa hồ đã nhận ra điều gì, theo bản năng nhìn ra ngoài cửa!

Vừa nhìn, ánh mắt của nàng không dời đi được nữa, ánh mắt nàng trong nháy mắt trở nên trừng, trông mắt phảng phất như muốn nhảy ra ngoài, miệng nàng há hốc, đủ nhét vào cả một quả đào!

Khiếp sợ, hưng phấn, vui mừng...

Đủ loại tâm tình phảng phất như trong chuyện xưa hiện lên trên mặt Trần Lâm!

Bất quá cũng chỉ là trong nháy mắt, trong nháy mắt qua đi, trong con ngươi Trần Lâm hiện lên một ánh mắt quái dị, sau đó chỉ thấy biểu tình của nàng trong nháy mắt lạnh xuống tới: “Anh hai, sao anh cho hấn vào đây? Em không muốn nhìn thấy hấn, bảo hấn đi đi!”

414. Chương 363: Cướp Hôn (3+4)

Lý Dật thật không ngờ, Trần Phong thật không ngờ, dù cả phù dâu Ngô Tinh cũng không nghĩ đến.

Làm phù dâu của Trần Lâm, Ngô Tinh đối với tính chất của một hôn nhân này thập phần rõ ràng: Trần Lâm và Bối Văn đám cưới hoàn toàn là vật hi sinh chính trị cho Trần gia và Bối gia!

Mà Ngô Tinh vốn cũng có bối cảnh cường đại tự nhiên biết rõ chuyện giữa Trần Lâm và Lý Dật Theo nàng Xem ra, Lý Dật thần kì Xuất hiện tại chỗ này, Trần Lâm làm cô dâu hấn nhiên phải kích động mới đúng!

Về phần Trần Phong thì càng không cần phải nói, từ rất sớm hấn đã biết đứa em gái vốn thích múa đao chơi súng đã yêu Lý Dật từ lâu, yêu rất sâu đậm Sâu đến mức làm Trần Phong cảm thấy không thể tin tưởng nổi. Cũng chính bởi vì điều này, ở nửa năm trước khi Trần Lâm đáp ứng hôn sự này với Trần Diêm Vương, Trần Phong hoàn toàn không hiểu được sự lựa chọn của Trần Lâm

“Em à...” Trần Phong nỗ lực nói gì đó.

Trần Lâm lạnh lùng nhìn Trần Phong: “Anh hai, chẳng lẽ anh không có nghe em nói sao?”

Về tuyệt tình toát ra lúc này của Trần Lâm làm trong lòng Trần Phong có chút nghi hoặc, hấn có điểm đoán không ra trong lòng Trần Lâm đang suy nghĩ chuyện gì, trong lúc nhất thời sững sờ ở tại chỗ.

Ngay cửa, Lý Dật sau thoáng kinh ngạc ban đầu, vẻ mặt của hấn một lần nữa khôi phục sự bình tĩnh. Mắt thấy Trần Phong có chút không biết làm sao, Lý Dật cũng không lập tức rời đi theo lời Trần Lâm, ngược lại hấn còn trực tiếp đi vào phòng.

“Lý Dật, anh muốn làm gì?” Trần Lâm thấy cử động của Lý Dật, sắc mặt hơi đổi, cố ý bày ra vẻ lạnh lùng, thế nhưng trong giọng nói mang theo một tia âm rung: “Ngày hôm nay là hôn lễ của tôi! Anh hay nhất không nên dính vào! Tôi nói cho anh, giữa chúng ta căn bản không có khả năng! Bên cạnh anh có nhiều người phụ nữ như vậy, tôi sẽ không chịu ủy khuất ở chung cùng anh một chỗ!”

“Thật không?” Lý Dật cũng không hề phản ứng, chỉ gắt gao nhìn chằm chằm Trần Lâm

Chẳng hiểu vì sao, khi đối mặt với ánh mắt của Lý Dật, Trần Lâm có tật giật mình dời đi ánh mắt, chỉ là vẫn tuyển chọn mạnh miệng như cũ: “Người tôi yêu là Bối Văn, không phải là anh, anh chết tâm đi!”

Mặc dù Trần Phong và Ngô Tinh đều biết rõ ràng người Trần Lâm yêu không phải là Bối Văn, thế nhưng giờ khắc này nghe được Trần Lâm nói ra lời tuyệt tình như vậy, cũng đều có chút ngạc nhiên, nhưng về mặt Lý Dật vẫn bình tĩnh, tựa hồ đoán được Trần Lâm sẽ làm như vậy.

“Trần Phong, hai người ra ngoài trước.”

Lý Dật dời ánh mắt, nhàn nhạt nói với Trần Phong một câu. Trần Phong thoáng do dự một chút, đưa cho Ngô Tinh một ánh mắt, sau đó ôm hai người chuyên viên trang điểm đi ra ngoài.

“Anh hai, oanh hấn ra ngoài! Em không muốn nhìn thấy hấn!” Mắt thấy Trần Phong phải đi, Trần Lâm có chút nóng nảy, nàng tựa hồ không dám ở chung một mình với Lý Dật.

“Trần Lâm!” Lý Dật lần thứ hai mở miệng, giọng nói của hấn có chút trầm thấp: “Lúc ở Los Angeles, em từng nói Lý Dật tôi không có can đảm! Hiện tại tôi đã tới, sao em trở nên không có can đảm nữa? Đây không phải là phong cách của Trần Lâm!”

“Làm tình còn cần lý do sao? Muốn lên thì lên! Lề mề giống cái gì?”

Nghe được Lý Dật nói, Trần Lâm không khỏi nhớ tới buổi tối tại Los Angeles, nàng nhớ tới lời nói nàng từng khiêu khích Lý Dật.

Hồi ức phảng phất như nước thủy triều hiện lên trong đầu của nàng, làm nàng không thể ngăn trở, cũng làm nàng trầm mặc Xuống tới.

Trần Phong thấy thế, nhanh chân mang theo Ngô Tinh rời khỏi gian phòng, đồng thời đóng lại cửa phòng cho Lý Dật.

“Không nên tự gạt nữa được không?” Lý Dật đi tới bên người Trần Lâm, nắm lấy hai vai nàng, nhìn thẳng vào mắt Trần Lâm nói.

Trần Lâm theo bản năng muốn giãy dụa, thế nhưng nàng phát hiện, sự giãy dụa của nàng căn bản không có chút tác dụng nào. Đồng dạng, nàng cũng không dám đối diện cùng Lý Dật, nàng sợ làm như vậy sẽ làm dao động sự quyết tâm của nàng!

Lý trí nói cho nàng, tuyệt đối không thể làm như vậy!

“Lý Dật, tôi không có nói đùa với anh, thực sự tôi không có hứng thú gì với anh cả!” Trần Lâm cắn răng.

Lúc này đây, Lý Dật cũng không nói thêm lời vô ích, mà hai tay nâng lên khuôn mặt mê người của Trần Lâm, thật sâu hôn Xuống!

Bá đạo!

Cũng giống như ngày Xưa khi Trần Lâm hôn Lý Dật, nụ hôn này Cực kỳ bá đạo!

Bá đạo đến mức làm cho Trần Lâm không có chút cỐ hời né tránh, nàng nỗ lực dùng hai tay đẩy Lý Dật ra, thế nhưng phát hiện Lý Dật giống như một ngọn núi đứng thẳng ngay trước mặt của nàng, sự giãy dụa của nàng căn bản không khởi lên được bất luận tác dụng gì.

Hơn nữa, khi đôi môi nóng hổi của Lý Dật hôn lên đôi môi của nàng, nàng phải thừa nhận; quyết tâm của nàng đã dao động, lòng của nàng đã mềm đi...

Nhìn gương mặt gần trong gang tấc của Lý Dật, ngửi thấy mùi vị đàn ông quen thuộc trên người của hấn, hưởng thụ nụ hôn nồng nhiệt bá đạo của hấn, Trần Lâm phảng phất giống như một khối băng ném vào ngọn lửa, chậm rãi hòa tan. Nàng kim lòng không được nhắm mắt lại ôm cổ Lý Dật, kiệt lực phối hợp!

Lý trí và quyết tâm ở trong lúc này có vẻ vô cùng yếu ớt, hai người dùng cách hôn nồng nhiệt của người Mỹ để bộc lộ hết tình ý trong nội tâm của mình!

Nụ hôn thật dài dằng dặc.

Chờ khi đôi môi hai người rời nhau, khuôn mặt mê người của Trần Lâm cũng đã đỏ bừng, mũi không ngừng thở mạnh, vẻ lạnh lùng trong đôi mắt đã biến mất vô tung vô ảnh, ánh mắt của nàng có vẻ cực kỳ phức tạp.

“Vi sao ngu như vậy?” Trần Lâm thâm tình nhìn người đàn ông từ lâu đã cướp đi trái tim của nàng, run rẩy hỏi.

Giờ khắc này nàng không còn là mẫu bạo long quật cường táo bạo, mà là một cô gái đang bị cảm động. Không có một cô gái nào cam tâm tình nguyện gả cho một người đàn ông mà mình không thích, cứ Sống hồ đồ trôi qua cả đời.

Trần Lâm cũng không ngoại lệ.

Tuy rằng nàng là một mẫu bạo long tính tình táo bạo làm cho kẻ khác giận sôi, thế nhưng nàng chung quy cũng chỉ là một người phụ nữ, trong người nàng vẫn có nhu tình chỉ có phụ nữ mới có, nàng cũng hi vọng sẽ có được một mối tình cổ tích như những cô gái khác vẫn mong muốn.

Trước đó, Trần Phong nói với nàng với thân phận hiện tại của Lý Dật khẳng định sẽ biết được hôn sự của nàng, nàng từng chờ đợi qua, chờ đợi Lý Dật sẽ đến cướp nàng đi!

Thế nhưng lý trí nói cho nàng, nếu như thực sự Lý Dật sẽ tới, như vậy tuyệt đối không phải là một chuyện tốt đối với Lý Dật, tất cả những nỗ lực của nàng cũng sẽ trôi theo dòng nước!

Vì vậy tuy rằng nàng chờ đợi, thế nhưng cũng không mong muốn nhìn thấy Lý Dật ngay trong ngày hôn lễ!

Lý Dật đã tới, tới đột nhiên như vậy.

Khi Lý Dật chân chính Xuất hiện ngay ngoài cửa, tâm tình của Trần Lâm cũng không phải là lo lắng, mà là kích động!

Một khắc đó, trong lòng của nàng chỉ là sự hạnh phúc.

Nhưng lúc đó, lý trí của nàng lại lần nữa Xua tan đi hạnh phúc của nàng, thế nhưng khi đôi môi nóng hổi của Lý Dật hôn lên môi nàng, sự quật cường trong lòng nàng đã tan biến.

“Anh biết em là vì muốn tốt cho anh.” Lý Dật kéo Trần Lâm ôm vào lòng, nhẹ giọng nói: “Theo ý của em, thân phận của anh và em đã khẳng định không thể ở chung cùng một chỗ! Mà nếu em khư khư tuyển chọn ở chung với anh, như vậy ông nội em sẽ đem lửa giận chuyển dời lên trên người anh, đến lúc đó sẽ ảnh hưởng đến kế hoạch báo thù của anh! Em không muốn nhìn thấy tất cả phát sinh, cho nên em tuyển chọn ủy khuất chính mình, đúng không?”

“Àn.” Trần Lâm kim lòng không được gạt đầu, sau đó có chút lo lắng nói: “Lý Dật, hãy nhân lúc bọn họ còn chưa biết, anh đi đi. . .”

“Em đã nghĩ quá nhiều rồi.” Lý Dật lắc đầu: “Thù của anh sẽ tự báo, nếu vì báo thù, phải để em đầu nhập vào vòng tay người khác, thù này anh tình nguyện không báo nữa!”

“Thế nhưng...” Trần Lâm tuy rằng ngàn lần vạn lần tình nguyện ở chung một chỗ với Lý Dật, nhưng nàng cũng biết Lý Dật căn bản không thể qua được một cửa của Trần Diêm Vương.

“Yên tâm đi, anh sẽ quang minh chính đại đoạt lại em!” Lý Dật vẻ mặt tự tin.

Dứt lời, Lý Dật cũng không nhiều lời vô ích với Trần Lâm, mà nắm lấy tay Trần Lâm, kéo nàng đi ra ngoài.

“Lý Dật, anh...” Trần Lâm có chút lo lắng, nàng thực sự quá hiểu rõ Trần Diêm Vương, theo nàng Xem ra, một ngày Lý Dật chọc giận Trần Diêm Vương, như vậy hậu quả thiết tưởng không chịu nổi, với tính tình của Trần Diêm Vương, ngay tại chỗ rút súng bắn chết Lý Dật cũng không phải việc khó!

Lý Dật bóp chặt tay Trần Lâm, sau đó thâm tình nhìn nàng, trong ánh mắt như muốn nói: “Chuyện kế tiếp cứ giao cho anh!”

Chẳng hiểu vì sao nhìn thấy ánh mắt tự tin của Lý Dật, sự lo lắng trong lòng Trần Lâm biến mất vô tung vô ảnh, nàng tùy ý cho Lý Dật kéo tay nàng đi ra khỏi phòng. Trần Phong tựa hồ từ lâu đoán được Lý Dật sẽ làm như vậy, hắn và Ngô Tinh đang đứng chờ ngay cửa phòng, mà hai chuyên viên trang điểm đã bị hắn đưa vào phòng của Bối Văn.

Bối Văn cũng không đi ra, tuy rằng hắn không có bất luận ý kiến gì đối với hành động của Lý Dật, ngược lại còn rất chỉ trì, thế nhưng hắn cũng không muốn tận mắt chứng kiến tất cả.

Nguyên Yến Nam Thiên vẻ mặt thích ý đang đứng hút thuốc, chợt nhìn thấy Lý Dật lôi kéo Trần Lâm đi ra khỏi phòng, trên mặt lộ ra dáng tươi cười nhàn nhạt, đồng thời thâm ý liếc mắt nhìn Lý Dật, phảng phất như muốn dùng ánh mắt nói cho Lý Dật: Tôi muốn nhìn Xem anh diễn kịch như thế nào.

So sánh với biểu tình trấn định của mấy người mà nói, đám binh sĩ toàn bộ choáng váng!

Không sai!

Toàn bộ choáng váng!

Tuy rằng bọn họ là trinh sát liên thành viên của quân khu NJ tiếng tăm lừng lẫy, tuy rằng bọn họ có được tố chất tâm lý vượt qua thử thách, thế nhưng bọn họ vẫn bị một màn trước mắt làm chấn động!

Bọn họ nằm mơ cũng không nghĩ đến, Lý Dật không ngờ lại kéo tay Trần Lâm từ trong phòng đi ra!

Càng làm cho bọn họ thật không ngờ chính là, Trần Phong thân là anh trai của Trần Lâm không chỉ không ngăn cản, ngược lại tựa hồ còn có ý tứ cổ vũ.

Trong biểu tình tròn tròn mắt há hốc của đám binh Sĩ, Lý Dật kéo tay Trần Lâm đi phía trước, Trần Phong, Yến Nam Thiên, Ngô Tinh ba người theo sát phía sau.

“Lý Dật, ông nội tôi đã ra đại sảnh, hiện tại tất cả mọi người đang ở trong đại sảnh.” Trần Phong vừa đi vừa nhanh chóng nói một câu với Lý Dật.

Lý Dật không trả lời.

Có Trần Phong cùng đi, Lý Dật nắm tay Trần Lâm đi qua hành lang cũng không hề bị ngăn cản, chỉ là biểu tình của những binh sĩ rất đặc sắc, thậm chí còn có mấy người tròn tròn đôi mắt, miệng há hốc đủ nhét một nắm tay!

“Còn suy nghĩ cái gì? Nhường đường!” Mắt thấy hai gã binh sĩ thủ hộ ngay cửa đại sảnh đang ngây ngốc đứng tại chỗ, Trần Phong sầm mặt quát.

Thân là binh sĩ trinh sát liên, bọn họ rất sùng bái Trần Phong, lúc này nghe được mệnh lệnh của Trần Phong, theo bản năng hoạt động thân thể.

Cùng lúc đó, gương mặt Trần Lâm lộ ra biểu tình kích động, thân thể nàng không thể khống chế mà run rẩy lên, theo bản năng cố sức nắm chặt tay Lý Dật.

Lý Dật quay đầu nhìn Trần Lâm tự tin cười cười, không hề điều chỉnh, trực tiếp đẩy ra cửa lớn đại sảnh.

Cửa lớn kêu khê mở tung ra, tiếng vui cười trong đại sảnh tràn đến, khác hẳn bầu không khí nghiêm túc trong hành lang, trong đại sảnh có vẻ vô cùng vui mừng, thậm chí, những quả bóng màu sắc rực rỡ bầy khắp nơi.

Vô luận là gương mặt của Trần Diêm Vương, Bối lão gia tử hay những đại lão đến cổ động cũng đang tươi cười rạng rỡ.

Nhưng trong nháy mắt cửa đại sảnh bị mở tung ra, tiếng vui tiếng cười trong đại sảnh lập tức biến mất. Dáng tươi cười của mọi người đều phảng phất như bị cứng lại hình ảnh, con ngươi bọn họ bỗng nhiên phóng lớn, vẻ mặt không thể tin tưởng nhìn ra Cửa!

Thời gian ở một khắc này chợt yên tĩnh!

Đồng dạng tĩnh lặng còn có đại não của Trần Lâm, trong óc nàng trống rỗng, thân thể trở nên cực kỳ cứng ngắc!

Bất quá, rất nhanh nàng nhận thấy được trên tay Lý Dật truyền đến một cỗ lực lượng, cỗ lực lượng này khiến cho thân kinh đang căng thẳng của nàng chợt thả lỏng đi rất nhiều, nàng theo bản năng ngẩng đầu, thỉnh thoảng nhìn thấy được Trần Diêm Vương. Giờ khắc này Trần Diêm Vương đã từ trong sự kinh ngạc hồi phục lại tinh thần, trên mặt hẳn tuy vẫn còn lưu lại sự khiếp sợ, thế nhưng càng nhiều chính là phần nộ!

Bối lão gia tử đứng bên người hẳn cũng không tốt hơn được bao nhiêu, gương mặt đã tái mét.

Phải biết rằng ngày hôm nay là ngày hôn lễ của cháu nội hần, thế nhưng hôm nay có một người đàn ông đang lôi kéo “cháu dâu” của hần đi vào đại sảnh, điều này không thể nghi ngờ là đánh vào mặt hần!

So sánh với người của Trần gia và Bối gia mà nói, những người khác tuy rằng không có sự phẫn nộ, thế nhưng biểu tình vô cùng cổ quái, hiển nhiên bọn họ hoàn toàn không hiểu chuyện gì đang phát sinh!

“Tiểu tử, đem bàn tay bẩn của ngươi buông ra, sau đó rút ra khỏi đây cho ta!” Trần Diêm Vương mở miệng, vẻ mặt của hần cực kỳ phẫn nộ, trong giọng nói mang theo cơn tức dầy đặc, ánh mắt giận dữ tựa hồ như đang nói cho Lý Dật: Nếu như Lý Dật tuyển chọn tiếp tục chơi lửa, hậu quả thiết tưởng không chịu nổi!

“Rất Xin lỗi, Trần tư lệnh, tôi không thể làm theo lời ông.” Lý Dật cũng hoàn toàn không nhìn lửa giận của Trần Diêm Vương, mà lôi kéo Trần Lâm tiếp tục đi về phía trước.

“Ba”

Trần Diêm Vương triệt để nổi giận, hần bật dậy khỏi chỗ ngồi, hung hăng vỗ mạnh lên bàn. Một tiếng vang trầm muộn nổi lên, chén trà trên bàn bị hần vỗ mạnh, toàn bộ đổ tràn ra.

“Trần Phong, ta ra lệnh cho ngươi, đem tên hỗn đản không biết trời cao đất rộng này văng ra cho ta!” Trần Diêm Vương vô ý thức định rút súng, nhưng phát hiện ngày hôm nay vốn không mang súng theo, sau đó lớn tiếng nhìn Trần Phong giận dữ hét.

Trần Phong luôn luôn nghe nhìn mệnh lệnh Xem như chính thiên chức của mình lúc này cũng lắc đầu cự tuyệt mệnh lệnh của Trần Diêm Vương: “Cháu là một binh sĩ không sai, nhưng hiện tại cháu chỉ là anh trai của Trần Lâm mà thôi. Thủ trưởng, tôi không thể tuân theo mệnh lệnh của ngài!”

“Hỗn tiện!” Trần Diêm Vương tựa hồ thật không ngờ Trần Phong nói như vậy, tức giận đến mặt mũi trắng bệch.

Mà những người khác cũng là vẻ mặt ngạc nhiên, hiển nhiên bọn họ nằm mơ cũng không nghĩ đến sự tình lại phát triển đến nước này!

Trong lòng Bối lão gia tử đã sớm tràn ngập lửa giận. Vốn tưởng rằng Trần Diêm Vương có thể Xử lý, lúc này thấy Trần Diêm Vương không có cách nào khác để Xử lý, bèn trầm giọng nói với một nam nhân trung niên phía sau: “Đi đem tên không có mắt kia văng ra cho ta!”

Hần đã từng là mũi dao nhọn trong bộ đội vương bài, hôm nay hần trở thành tài Xế kiêm bảo tiêu của Bối lão gia tử, ngày hôm nay theo Bối lão gia tử tiến vào đại sảnh, là vì muốn giúp Bối lão gia tử uống rượu, hôm nay nghe được Bối lão nói, thân thể của hần đột nhiên liền động!

Bất động như núi, động như sấm đánh!

Đây là sự hình dung chân thực nhất về hần trong lúc này.

Ở trong số những người ở đây, chỉ có số ít người thấy rõ được động tác của hần, mà đại đa số người chỉ nhìn thấy một bóng đen đang cấp tốc hướng Lý Dật chạy tới!

Nhanh!

Đây là ý nghĩ trong lòng mọi người.

Nhìn thấy trung niên nhân hướng Lý Dật chạy tới, Trần Phong vô ý thức muốn tiến lên, lại bị Lý Dật ngăn lại phía sau. Vào ngay lúc này, Lý Dật cũng không buông tay Trần Lâm ra, chỉ lạnh lùng nhìn chằm chằm bóng đen đang cấp tốc lao tới.

“Sư”

Nương theo một tiếng gió, trung niên nhân đi tới bên người Lý Dật, tay phải giống như ưng trảo vươn ra, thẳng trảo tới cổ áo của Lý Dật!

Một trảo này tốc độ nhanh như thiểm điện, tiếng Xé gió chói tai tựa hồ như đang nói cho mọi người, nếu như Lý Dật bị trung niên nhân bắt được, tuyệt đối sẽ bị trảo mất một miếng thịt!

Mà trên thực tế Xác thực như vậy, trung niên nhân vốn là đao nhọn vương bài bộ đội ngày Xưa, tuyệt kỹ thành danh chính là Tỏa Hầu Công. Phàm là người bị Tỏa Hầu Công của hắn bắt được cổ họng không ai còn sống!

Một người cũng không có!

Trong ánh mắt nhìn kỹ của mọi người, Lý Dật đã động.

“Ba!”

Không ai thấy rõ Lý Dật làm sao Xuất thủ. Sau một khắc, trung niên nhân đang uy phong lẫm lẫm bị Lý Dật bắt được cổ tay, sau đó Lý Dật không đợi đối phương giãy dụa, tay phải bỗng nhiên phát lực, trong nháy mắt nhấc thân thể trung niên nhân lên, giống như ném túi rác tung trung niên nhân văng ra ngoài!

“Oanh!”

Thân thể trung niên nhân hung hăng nện lên trên bàn, lực đạo thật lớn làm chiếc bàn chế tác bằng gỗ lim bị đập vỡ nát!

Toàn thân truyền đến đau nhức khiến gương mặt trung niên nhân hơi vặn vẹo, hắn nỗ lực muốn đứng dậy, thế nhưng dù nỗ lực thế nào cũng không thể đứng lên.

Biến hoá thành linh Xảy ra làm mọi người ngây ngẩn cả người!

Kể cả Trần Diêm Vương, luôn cả Bối lão gia tử, thậm chí bao quát Trần Phong!

Trần Phong thân là đại đội trưởng bộ đội đặc chủng quân khu NJ, hắn tự nhiên nhìn ra được thực lực trung niên nhân không tầm thường, tuy rằng không thể chống lại được hắn, thế nhưng cũng có thể dây dưa một hồi!

Thế nhưng...

Một chiêu!

Chỉ một chiêu!

Lý Dật chỉ bằng một chiêu liền làm cho trung niên nhân triệt để mất đi sức chiến đấu!

Trung niên nhân ở trước mặt Lý Dật cũng không chịu nổi một kích!

Đối mặt gương mặt trợn tròn mắt há hốc của mọi người, biểu tình Lý Dật thập phần bình tĩnh, hắn vẫn kéo tay Trần Lâm đang hoàn toàn ngây người trực tiếp hướng sân khấu đi tới.

Người điều khiển chương trình đang đứng trên sân khấu vẻ mặt kỳ lạ sững sờ đứng ở đó, hoàn toàn đã mất đi năng lực tự hồi. Thậm chí bao quát cả Trần Diêm Vương ở bên trong, tất cả mọi người cũng không còn ai ngăn cản Lý Dật.

Tín niệm!

Bọn họ trên người Lý Dật thấy được sự tín niệm không tiếc tất cả sự trả giá!

Theo bọn họ Xem ra, tựa hồ mặc dù trời sụp Xuống tới cũng không ai có thể ngăn cản cử động tiếp theo của Lý Dật. Rất nhanh, Lý Dật lôi kéo Trần Lâm đi tới trên sân khấu.

“Điều khiển chương trình tiên sinh, đưa microphone của ông cho tôi mượn một chút.” Lý Dật mỉm cười vỗ vai người điều khiển chương trình.

Người điều khiển chương trình nhìn người đàn ông trước mặt, theo bản năng đưa microphone đi qua.

Lý Dật tiếp lấy microphone, nhìn lướt qua vẻ mặt kinh ngạc của tân khách trong đại sảnh, trầm giọng nói: “Rất Xin lỗi, tôi đến làm ảnh hưởng không khí vui vẻ của các vị.”

Mọi người tựa hồ thật không ngờ Lý Dật lại khách khí như vậy, nhất thời có chút ngạc nhiên.

“Thế nhưng tôi phải nói cho chư vị, tôi phải ngăn cản cuộc hôn lễ này!” khi Lý Dật nói ra những lời này, đáng tươi cười trên mặt hắn biến mất, con mắt mị thành một cái khe: “Đây là một cuộc hôn lễ dối trá! Một cuộc hôn lễ vì liên minh lợi ích mới sinh ra! Một cuộc hôn lễ không có bất luận cảm tình nào!”

Lời của Lý Dật vừa ra khỏi miệng, trong đại sảnh không ít người động dung, bọn họ rất bội phục dũng khí của Lý Dật, nhưng là biết hành động của Lý Dật sẽ đưa tới phiền phức cực lớn cho hắn!

Duy nhất không lo lắng điểm này chỉ có Yến Nam Thiên, hắn cười cười nhìn Lý Dật, trong ánh mắt toát ra sự ước ao.

“Tôi không hiểu ái tình, tôi cũng không hiểu ý nghĩa của việc kết hôn giữa đàn ông và đàn bà, tôi chỉ biết cảm tình là cơ sở của hôn nhân! Đồng dạng tôi cũng không phải thượng đế, tôi không thể ngăn cản hoặc yêu cầu tất cả những cuộc hôn lễ trên thế giới này phải được thành lập từ cơ sở của tình yêu!”

Lý Dật bỗng đề cao thanh âm: “Thế nhưng...Trần Lâm là người phụ nữ của tôi! Tôi yêu cô ấy! Nếu như cô ấy không thương tôi, lựa chọn kết hôn cùng người đàn ông khác, tôi không biết tôi sẽ làm như thế nào! Thế nhưng hiện tại, cô ấy yêu tôi! Cô ấy thuộc về Lý Dật tôi! Cho nên, tôi tuyệt đối không cho phép cô ấy đầu nhập vào vòng tay ôm ấp của người đàn ông khác, lại càng không để cho cô ấy phải gả cho người đàn ông mà cô ấy không yêu thương!”

Nghe được lời thừa nhận tình yêu thẳng thắn của Lý Dật, nước mắt không thể khống chế bùng lên trong viền mắt Trần Lâm

Nàng che miệng bật khóc, khóc giống như một đứa trẻ con. Thế nhưng ánh mắt nàng nhìn về phía Lý Dật tràn ngập sự yêu thương.

“Tôi biết hành động của tôi trong giờ phút này chọc giận rất nhiều người, cũng sẽ tác động đến lợi ích của rất nhiều người!” Lý Dật nắm chặt tay Trần Lâm, không chút sợ hãi đón nhận ánh mắt phẫn nộ của Trần Diêm Vương và Bối lão gia tử, gần từng chữ: “Thế nhưng không ai có thể ngăn cản tôi đoạt lại người phụ nữ vốn thuộc về tôi! Bối lão gia tử cũng không được! Trần Diêm Vương cũng không được! Dù là thiên vương lão tử cũng không được!”

415. Chương 364: Ngựa Con Bài Chưa Lật (1+2)

Lời nói tự cao tự đại của Lý Dật phẳng phất như thả một trái bom vào trong đại sảnh, toàn bộ phòng khách nhất thời ồ lên!

Tất cả mọi người trong đại sảnh đều rất rõ ràng, chưa từng có người dám ở trước mặt Trần lão gia tử và Bối lão gia tử nói những lời này!

Trần Diêm Vương làm người nắm quyền NJ quân khu cho nên uy vọng tại quân giới làm mọi người theo không kịp, ngoại trừ tính tình hỏa bạo và tính cách bao che khuyết điểm của hắn, còn có một nguyên nhân trọng yếu: tư lịch!

Bên trong các thượng tướng cùng đại lão các khu còn đang trong thời hạn nắm quyền quân sự, Trần Diêm Vương là người lớn tuổi nhất, hắn cũng là vị thượng tướng duy nhất tham gia cuộc chiến tranh giải phóng, đồng thời tham gia cuộc chiến tranh Triều Tiên kháng Mỹ!

Với tính tình hỏa bạo của hắn, nếu không phải bởi vì có hàng hà quân công, hắn tuyệt đối không bò lên được độ cao của hiện tại!

Nhưng bởi vì những quân công này, cũng không kẻ nào có vốn liếng để gọi nhíp cùng hắn!

Có một lần, Trần Diêm Vương tham dự một khóa giảng cho tinh anh nòng cốt của các đại quân khu trong toàn quốc, bị nghi vấn, những người đó cho rằng tư tưởng của Trần Diêm Vương quá cổ hủ, còn dừng lại ở trong quá khứ, không hiểu chiến tranh hiện đại!

Kết quả Trần Diêm Vương rất không sảng võ bàn, xuy mũi tròng mắt mắng: “Lão tử tuy rằng không có học nhiều kiến thức, thế nhưng năm lão tử mười hai tuổi đã vác súng đi theo Đảng, vào lúc cuộc chiến Triều Tiên đã lặn lộn Sóng chết. Vào năm bảy mươi đã từng đánh qua Ấn Độ! Các người những tân binh viên chưa từng đi qua chiến trường, ở ngay trước mặt lão tử cuồng cái gì?”

“Đúng! Lão tử không hiểu cái gì là điện tử tin tức chiến, vào năm 50, khoa học kỹ thuật của lão Mỹ đã phát đạt phải không? Vượt lên trên quốc gia chúng ta rất nhiều đúng không? Thế nhưng lão Mỹ vì sao vẫn bị chúng ta đánh văng ra?”

“Bởi vì lão Mỹ không có can đảm! Quân nhân Trung Quốc chúng ta dám mang theo cái đầu liều mạng cùng lão Mỹ, những lão Mỹ bọn họ không dám! Chiến dịch Thượng Cam Lĩnh vì sao truyền lưu cho đến nay? Bởi vì con mẹ nó quân nhân Trung Quốc đã dùng sinh mạng để đổi lấy thắng lợi! Ta thừa nhận ta đã già, ta hiểu được không nhiều hơn những tân binh viên các người, thế nhưng lão tử nói cho các người, mặc kệ kỹ thuật khoa học của một quốc gia phát đạt đến bao nhiêu, vũ khí tiên tiến đến thế nào, chiến tranh cũng vẫn phải nhờ vào con người! Một chi quân đội, nếu như chỉ dựa vào vũ khí tiên tiến, nếu như không có tâm huyết can đảm liều mạng, nếu như không có tinh thần thấy chết không sờn, vậy con mẹ nó không có quân hồn! Một chi quân đội không có quân hồn, còn gọi là quân đội sao?”

Lặng ngắt như tờ.

Đây là sau khi Trần Diêm Vương nói ra những lời này, có thể hình dung chân thực nhất về hiện trường lúc đó.

Chỉ chốc lát yên tĩnh qua đi, toàn bộ trong đại sảnh bộc phát ra tiếng vỗ tay như nước thủy triều.

Trần Diêm Vương đã đem tinh thần quân nhân cả một đời vô cùng nhuần nhuyễn hiện ra trước mặt những tinh anh trong quân giới, để cho bọn họ được lợi vô cùng, đồng dạng, Trần Diêm Vương cũng thắng được sự tôn trọng của bọn họ!

Trần Diêm Vương có được kính lịch như vậy, hôm nay bị Lý Dật chỉ tên điểm họ mà mắng, Trần Diêm Vương có thể không nổi giận sao?

Đáp án rất hiển nhiên.

Nghe Xong lời nói của Lý Dật, Trần Diêm Vương giận dữ công tâm, hai mắt trợn ngược thiếu chút nữa đã ngắt Xỉu!

Mà Bối lão gia tử cũng không tốt hơn được bao nhiêu, gương mặt tái nhợt không còn chút máu!

Yến Nam Thiên nhìn thấy tràng diện này, biết rõ thật sự nếu còn không ngăn lại, sự tình sẽ trở nên cực kỳ nghiêm trọng. Vì vậy hắn đầu tiên đưa ánh mắt cho Lý Dật, sau đó bước nhanh đi tới hướng Trần Diêm Vương và Bối lão gia tử.

Trên sân khấu, Trần Lâm thấy tâm tình của Trần Diêm Vương khác thường, không khỏi có chút khấn trương, Lý Dật thấy thế, cũng không nói gì nữa, mà lôi kéo Trần Lâm bước nhanh ra ngoài cửa, hắn biết với trạng thái hiện nay của Trần Diêm Vương, cũng không thích hợp ngã bài với ông ta.

“Tiểu tử, con mẹ nó người đứng lại cho lão tử!” Nhìn thấy Lý Dật còn muốn mang theo Trần Lâm rời đi, Trần Diêm Vương cả người run lên mắng.

Cùng lúc đó không biết là ai đi ra gọi thành viên của trinh sát liên quân khu NJ, hơn mười binh sĩ tiến vào phòng khách.

Nhìn thấy những binh sĩ này, con người Trần Lâm không khỏi phóng lớn, trong con người toát ra ánh mắt lo lắng, nằng theo bản năng dừng chân lại.

“Còn suy nghĩ cái gì? Bắt tên tiểu tử không biết trời cao đất rộng kia lại!” Trần Diêm Vương vừa nói vừa hung hăng vỗ bàn, phát ra một thanh âm “ba” giòn vang.

Giờ khắc này Trần Diêm Vương phảng phất lại nhớ tới lúc ở trên chiến trường, gương mặt vắn vẹo không ngừng. Đôi mắt trợn trừng, thanh thế rất dọa người, một tiếng gầm lên làm trong lòng mọi người trong đại

sânհ hung hăng run lên, dù là Lý Dật cũng hiểu được tuy rằng Trần Diêm Vương đã lớn tuổi, thế nhưng uy phong không giảm hơn ngày Xưa.

Nghe được mệnh lệnh của Trần Diêm Vương, những binh sĩ tuy rằng nghi hoặc, thế nhưng vẫn chấp hành như trước.

Trần Lâm thấy thế, theo bản năng muốn bước ra trước cản lại, nhưng cũng bị Lý Dật ngăn cản.

Đối mặt ánh mắt khẩn trương lo lắng của Trần Lâm, Lý Dật chưa nói gì, chỉ thâm ý liếc mắt nhìn Trần Lâm

Sau đó, Lý Dật buông lỏng tay Trần Lâm ra, quay đầu nhìn về hướng Yến Nam Thiên đứng Xa Xa, hai tay giờ lên khỏi đầu.

Thấy cử động của Lý Dật, Yến Nam Thiên đứng Xa Xa âm thầm thở phào nhẹ nhõm, hẳn hiểu được, Lý Dật đang cấp bậc thang cho Trần gia và Bối gia bước Xuống, bằng không, nếu Lý Dật tiếp tục đối kháng Xuống dưới, với tính tình của Trần Diêm Vương, dù con bài chưa lật của Lý Dật có phong cách thế nào cũng vô ích!

Nguyên bản người trong đại sảnh còn đang lo lắng Lý Dật phản kháng sẽ gây thành chuyện đổ máu, lại thấy Lý Dật tuyền chọn lui nhường, không khỏi âm thầm thở phào nhẹ nhõm, tuy rằng bọn họ nghĩ Lý Dật có chút cuồng ngạo, nhưng vẫn rất thưởng thức dũng khí của Lý Dật, hơn nữa bọn họ cũng không muốn ở trong ngày hôm nay lại nhìn thấy bi kịch trình diễn. Bất quá trong lòng bọn họ cũng giống như gương sáng, với hành động vừa rồi của Lý Dật, đừng nói Lý Dật có thể cướp đi Trần Lâm, có thể bảo trụ được mạng nhỏ hay không còn là vấn đề!

Thậm chí, ngay cả trong lòng Trần Phong cũng cho rằng như vậy.

Lý Dật chịu thỏa hiệp làm cho những binh sĩ cũng gặp thuận lợi, hai gã binh sĩ đi lên, chỉ là biết rõ thân thủ của Lý Dật bọn họ cũng không trố mắt nhìn, cũng không dè dặt té Xuống, chỉ giản đơn chế phục mà thôi.

“Trần gia gia, lão nhân gia bớt giận.” Lúc này Yến Nam Thiên mở miệng, giọng nói cực kỳ cung kính: “Trước tiên cho người đưa Lý Dật ra ngoài trước nhé?”

“Yên gia tiểu tử, đây không phải chuyện của ngươi, ngươi rút sang một bên cho ta!” Trần Diêm Vương tuyệt không cấp Yến Nam Thiên mặt mũi, vô ý thức bước tới hướng Lý Dật, tựa hồ dự định bắn chết Lý Dật ngay tại chỗ.

Vì vậy Yến Nam Thiên thâm ý liếc mắt nhìn Bối lão gia tử, Bối lão gia tử tuy rằng tức giận nhưng vẫn biết nếu không ngăn cản Trần Diêm Vương, sợ rằng ngày hôm nay sẽ ồn ào nảy sinh huyết án, vì vậy đứng dậy kéo Trần Diêm Vương, nói: “Thân gia.”(Ông sui)

Bối lão gia tử đã ra mặt, Trần Diêm Vương đành ngừng chân lại, hẳn biết, ngày hôm nay bức tức nhất cũng không phải hắn, mà là Bối lão gia tử!

“Kéo tên tiểu tử ra ngoài cho ta!” Trần Diêm Vương điều chỉnh tâm tình một chút, lạnh lùng nói.

Hai gã binh sĩ đang kè hai bên Lý Dật nghe được mệnh lệnh của Trần Diêm Vương, không nói hai lời, lôi kéo Lý Dật đi ra ngoài. Trần Lâm định bước lên ngăn cản, nhưng cũng bị Lý Dật dùng ánh mắt ngăn lại.

Rất nhanh, Lý Dật bị bọn lính đưa ra khỏi đại sảnh, Lý Dật từ đầu đến cuối không hề phản kháng.

Ra phòng khách, đầu lĩnh binh sĩ quái dị liếc mắt nhìn Lý Dật, sau đó mệnh lệnh nói: “Đưa vào phòng!”

Sau đó, Lý Dật lại bị đưa vào một gian phòng khách.

Mấy binh sĩ đưa hắn vào trong phòng Xong, cũng không ở lại canh giữ hắn, chỉ đóng cửa lại, hiển nhiên bọn họ cũng rõ ràng sự tình hôm nay bọn họ không thể chen chân vào nổi.

Lý Dật đi, bầu không khí trong đại sảnh lại biến thành cực kỳ quỷ dị, hầu như ánh mắt toàn bộ khách nhân đều hướng về Trần Diêm Vương và Bối lão gia tử hai người, hiển nhiên bọn họ đều nhìn ra được chuyện

hôm nay thật sự rất khó Xong việc. Đối mặt ánh mắt của mọi người, Bối lão gia tử mặc dù địa vị cao trọng cũng không có dũng khí mở miệng.

Về phần Trần Diêm Vương, hần từ nhỏ đến lớn đều là người thập phần mạnh mẽ, thậm chí không tiếc mượn cơ hội Trần Lâm kết hôn, hướng đại lão các nơi biểu diễn một mặt uy vũ của trình sát liên quân khu NJ.

Hôm nay xảy ra chuyện như vậy, hần tự nhiên sẽ không đứng ra giải thích điều gì, hần không thể hạ được mặt mũi mà nói.

“Chư vị trưởng bối, thập phần Xin lỗi. Chuyện vừa rồi có chút hiểu lầm, mong muốn sẽ không vì vậy mà quét đi hăng hái của mọi người.” Lúc này Yến Nam Thiên đứng ra, ở trong toàn bộ đại sảnh, luận bối phận, hầu như đều lớn hơn hần, chỉ có bạn bè của Bối Văn và hần là cùng thế hệ, hần gọi một tiếng trưởng bối cũng không hề gọi sai.

Làm người nối nghiệp tương lai của Yến gia, tuy rằng bối phận Yến Nam Thiên không lớn hơn những người ở đây, thế nhưng quyền nói chuyện cũng không nhỏ, lời nói của hần cũng khơi lên tác dụng rất lớn, hần vừa nói ra miệng, những đại lão liền mở miệng nói không sao.

Mắt thấy tràng diện xấu hổ đã bị đánh vỡ, Yến Nam Thiên âm thầm thở dài một hơi, sau đó thâm ý liếc mắt nhìn Bối lão gia tử, quay đầu nói với Trần Diêm Vương: “Trần gia gia, tiểu Thiên có chuyện muốn nói với ngài, mong rằng ngài cấp cho tiểu Thiên một cơ hội.”

Trần Diêm Vương cau mày, trầm mặc không nói, hiển nhiên còn chưa nguôi tức giận.

“Lão Trần, ông không ngại đi ra ngoài một chút Xem tiểu Thiên muốn nói gì.” Lúc này Bối lão gia tử mở miệng. Hần đã đọc hiểu ý tứ trong ánh mắt của Yến Nam Thiên.

Yến Nam Thiên là muốn để hần giảng hòa, dù sao Trần lão gia tử đã cường thế thành thói quen, căn bản không bỏ Xuống được cái giá, mà Bối lão gia tử thì khác, tuy rằng quyền lực địa vị cao trọng, thế nhưng hần trà trộn quan trường nhiều năm dĩ nhiên lòng dạ tự nhiên không cạn. Rất rõ ràng với thế cục hiện tại cần có một người đứng ra, Bối lão gia tử mơ hồ cảm giác được Trần Diêm Vương có thể từ trong miệng Yến Nam Thiên biết được chuyện gì đang Xảy ra trong ngày hôm nay.

Phải biết rằng trong đại sảnh tụ tập rất nhiều đại lão của quân chính hai giới, người trẻ tuổi như Lý Dật có thể tiến nhập vào đại sảnh không chỉ nói là lạ, còn dám ở trước mặt mọi người mắng thẳng vào mặt hần và Trần lão gia tử, không hề có chút sợ hãi cũng đã là rất giỏi.

Người tự cao tự đại như Lý Dật theo hần Xem ra chỉ có một giải thích: không đầu óc!

Thế nhưng hần nhiều ít từng nghe qua tin tức về Lý Dật, tự nhiên biết được Lý Dật không thuộc loại người không có đầu óc, vì vậy tuy rằng hần bị Lý Dật làm tức giận đến không nhẹ, nhưng hần rất muốn biết, là nguyên nhân gì khiến cho Lý Dật có dũng khí lớn như vậy?

Nghe được Bối lão gia tử nói, Trần Diêm Vương trầm ngâm một lát, sau đó trầm mặc không lên tiếng bước ra ngoài, Yến Nam Thiên theo sát phía sau.

“Hai người các ngươi lặn ra đây cho ta!” Khi Trần Diêm Vương đi tới gần Trần Phong và Trần Lâm, trầm giọng quát.

Lúc này đây, Trần Phong không chống lại, mà Trần Lâm thì cắn môi, tựa hồ âm thầm làm ra quyết định gì đó.

Mắt thấy Trần Diêm Vương bốn người đi ra khỏi đại sảnh, Bối lão gia tử bắt đầu đứng dậy đi giảng hòa.

Bên ngoài đại sảnh, Trần Phong không đợi Trần Diêm Vương phát hỏa, trực tiếp hành lễ với Trần Diêm Vương, gần từng chữ: “Thủ trưởng, Trần Phong không nhìn mệnh lệnh của ngài, trái với quân kỷ, cam nguyện bị phạt! Chỉ là Trần Phong mong muốn thủ trưởng có thể buông tha cho Lý Dật, dù sao hần đã đưa chỗ tốt cho quân khu chúng ta, từ nhỏ ngài đã giáo dục tôi, đối đãi người phải biết tri ân báo đáp, một giọt nước phải trả bằng một dòng sông! Hơn nữa Tổng viện trưởng của viện khoa học quốc gia vẫn luôn muốn gặp hần...”

Tuy rằng Trần Phong chưa nói Xong, thế nhưng ý tứ cũng đã rất rõ ràng: Lão gia tử, ngài không thể bắn chết Lý Dật! Bằng không, ngài là kẻ vong ân phụ nghĩa, hơn nữa Tổng viện trưởng cũng không phải là người dễ chọc, nếu biết ông đem người mà hấn nằm mơ cũng muốn mời đến viện khoa học quốc gia đem bắn chết, hấn sẽ không để yên cho ông!

“Trong mắt người còn có thủ trưởng như ta sao?” Trần Diêm Vương trợn trừng mắt nhìn Trần Phong.

Đôi mắt ánh mắt căm tức của Trần Diêm Vương, Trần Phong rất thức thời tuyền chọn cúi đầu.

Mà lúc này, Trần Lâm lại mở miệng: “Ông nội...”

“Người cầm miệng cho ta!” Trần Lâm mới hô lên hai chữ ông nội, liền bị Trần Diêm Vương cắt đứt.

Yến Nam Thiên đang đứng bên cạnh Trần Diêm Vương thấy thế vội vã nhìn Trần Lâm lắc đầu, sau đó dùng miệng mấp máy môi nói với Trần Lâm: “Tin tưởng Lý Dật!”

Nhìn thấy đôi môi mấp máy của Yến Nam Thiên, Trần Lâm do dự một chút, sau đó nuốt lời vào trong.

“Hừ” Trần Diêm Vương hừ lạnh một tiếng, một lần nữa đưa ánh mắt nhìn về phía Trần Phong: “Trần Phong, ta Xem ngươi mang theo đám thủ hạ của người giành được mặt mũi tại cuộc so tài bộ đội đặc chủng toàn cầu, hiện tại đôi cánh đã triệt để cứng cáp lắm rồi phải không? Cự tuyệt phục tùng mệnh lệnh thượng cấp không nói, không ngờ còn dám uy hiếp ta?”

“Báo cáo thủ trưởng, Trần Phong không dám!” Trần Phong lại ngẩng đầu, gương mặt hổ thẹn đón nhận ánh mắt Trần Diêm Vương.

“Hừ Ta nói cho ngươi, Trần Phong, nếu như sang năm ngươi dám đánh mất danh hiệu đệ nhất, ta lột da của ngươi ra!” Trần Diêm Vương nói tuy rằng khó nghe, thế nhưng ba người đều nghe ra được Trần Diêm Vương cũng đã hạ bớt lửa giận

Quả nhiên, giáo huấn Trần Phong Xong, Trần Diêm Vương quay đầu hỏi Yến Nam Thiên: “Yến gia tiểu tử, ngươi nháy nhó mắt mũi bảo ta ra đây, hiện tại nên nói rồi chứ”

“Trần gia gia, Lý Dật có chuyện muốn nói với ngài. Tiểu Thiên muốn mời ngài đi ra, chỉ là...” Yến Nam Thiên rất thông minh cũng không nói ra câu kế tiếp.

Đúng như lời Trần Phong, Trần Diêm Vương từng nói cho hấn, đối đãi người khác không thể vong ân phụ nghĩa, một giọt nước cũng phải trả bằng một dòng sông. Bởi vậy, vừa nghe Xong những lời Trần Phong nói ra, sự tức giận trong lòng Trần Diêm Vương đã biến mất hơn phân nửa, tỉnh táo lại hấn cũng nhìn ra chuyện này tuyệt đối có vấn đề, lúc này nghe Yến Nam Thiên lại nói như thế, hấn cười lạnh một tiếng: “Hấn muốn nói chuyện với ta? Được! Ta cho hấn một lần cơ hội, nếu như hấn nói không được lý do, ta sẽ cho hấn biết tay! Đừng cho là ta không biết thân phận của hấn tại nước Mỹ!”

Lời này của Trần Diêm Vương làm sắc mặt Trần Lâm trong nháy mắt trắng bệch, sự lo lắng trong ánh mắt không thể nào che giấu.

Thấy một màn như vậy, trong lòng Trần Diêm Vương âm thầm thở dài, nhưng cũng chưa nói gì, mà Xoay người nhìn vị binh sĩ bên cạnh hỏi: “Người ở đâu?”

“Báo cáo thủ trưởng, hấn ở trong phòng này.” Tên binh sĩ đầu tiên hành lễ cúi chào Trần Diêm Vương, sau đó cung kính đáp.

Nghe Xong lời của tên binh Sĩ, Trần Diêm Vương trực tiếp đi tới cửa phòng, mà tên binh sĩ kia cũng mở cửa phòng ra cho hấn.

Bên trong phòng, Lý Dật tựa hồ tuyệt không lo lắng cho hạ tràng của mình, khi tên binh sĩ đẩy cửa phòng ra, hấn đang vẽ mặt thích ý hút thuốc lá, thậm chí nhìn thấy Trần Diêm Vương Xuất hiện tại cửa cũng không dụi tắt tàn thuốc, chỉ đứng lên khỏi ghế.

“Tốt! Tốt! Tốt! Tiểu tử người giỏi!” Thấy dáng dấp thanh thoi của Lý Dật, Trần Diêm Vương thiếu chút nữa tức giận đến ngất Xỉu, hấn liên tục nói mấy tiếng tốt, sau đó đóng sầm cửa lại, Xanh mặt hướng Lý Dật đi tới.

Vì thế Lý Dật dúi tắt tàn thuốc, lôi ra một cái ghế cho Trần Diêm Vương, thái độ khác hẳn lúc ở trong đại sảnh.

“Có chuyện nói mau, có rắc mau phóng!” Trần Diêm Vương vốn định ngồi Xuống ghế, bất quá thấy cử động của Lý Dật, cũng không chịu ngồi, mà lạnh lùng trừng mắt nhìn Lý Dật: “Nếu như ngươi nói không ra lý do, lão tử không bắn chết ngươi, lão tử sẽ không họ Trần!”

Bên ngoài phòng, Yến Nam Thiên, Trần Phong và Trần Lâm đều dán tai lên cửa lắng nghe động tĩnh bên trong.

Lời của Trần Diêm Vương vừa thốt ra, Trần Lâm và Trần Phong liếc nhau, sau đó đưa ánh mắt dò hơi nhìn Yến Nam Thiên.

Yến Nam Thiên lộ ra một nụ cười khổ, hạ giọng nói: “Không nên nhìn tôi như vậy, các người phải tin tưởng Lý Dật, nếu như các vị cho rằng hắn là một người mãng chàng, như vậy các người sai hoàn toàn.”

“Trần lão gia tử.” Lý Dật vừa nói vừa chỉ chỉ ngoài cửa.

Trần Diêm Vương cũng không nghe được động tĩnh bên ngoài cửa, thấy cử động của Lý Dật, hắn đầu tiên là ngẩn ra, sau đó nhớ tới thân thủ kinh khủng của Lý Dật, lập tức hiểu được điều gì, tức giận nói: “Ba người các người, còn thỏ nhỏ thẳng nhai con cú ra Xa một chút cho ta!”

“Xem ra Lý Dật không muốn cho chúng ta biết cuộc nói chuyện của bọn họ.” Yến Nam Thiên có chút phiền muộn nói, đồng thời Xoay chuyển ánh mắt, cũng không biết đang suy nghĩ chuyện gì.

Mà Trần Lâm và Trần Phong vẻ mặt hiếu kỳ, hiếu kỳ rốt cục Lý Dật muốn nói chuyện gì với Trần Diêm Vương.

Trước đó Lý Dật tự cao tự đại trong đại sảnh. Thậm chí chỉ tên điểm mặt thẳng Trần Diêm Vương và Bối lão gia tử, chỉ là muốn hướng mọi người chứng minh thái độ của hắn mà thôi, trên thực tế, hắn rất tôn trọng Trần Diêm Vương, dù sao từ ý nghĩa nào đó mà nói, Trần Diêm Vương là “ông nội vợ” tương lai của hắn.

Bởi vậy nhận thấy được ba người đi Xa, hắn quay nhìn Trần Diêm Vương cục cung thật sâu: “Vừa rồi làm vậy thật Xin lỗi, Trần lão gia tử, sự tình hôm nay làm cho ngài mất mặt, nhưng tôi cũng chỉ là bất đắc dĩ!”

“Ít làm bộ cho ta, vô dụng!” Trần Diêm Vương không để mình bị đẩy lòng vòng: “Còn có, ngươi hay nhất nhanh một chút cho ta, ta kiên trì có hạn!”

“Trần lão gia tử, ngài cũng vừa thấy, nghe được, tôi sẽ không buông Trần Lâm” Lý Dật lần thứ hai mở miệng, giọng nói rất thành khẩn, thái độ rất rõ ràng.

Trần Diêm Vương vốn định nghe Lý Dật nhận sai giải thích, vậy mà Lý Dật lại mở miệng nói thêm một câu: Tôi tuyệt đối sẽ không buông tha cháu gái của ông. Điều này trực tiếp làm Trần Diêm Vương phát hỏa, hắn hầu như theo bản năng chụp bộ đồ ăn trên bàn, không nói hai lời, hướng Lý Dật ném thẳng tới!

Trần Diêm Vương cố sức ném ra bộ đồ ăn bị Lý Dật vưng vàng chụp vào trong tay. Thấy một màn như vậy, Trần Diêm Vương trợn mắt, giống như sắp ngất xỉu.

“Trần lão gia tử, ngài nghe tôi nói hết lời.” Lý Dật thấy thế, vội vã đỡ lấy Trần Diêm Vương, nói thêm: “Tôi bảo chúng, ngài nghe Xong lời nói của tôi, tuyệt đối sẽ đồng ý giải quyết cho tôi và Trần Lâm ở chung một chỗ!”

“Dù ngươi nói toạc trời, lão tử cũng sẽ không đáp ứng!” Trần Diêm Vương thở phì phì mắng.

Bất quá lời tuy nhiên nói như vậy, nhưng trong lòng hắn rất hiếu kỳ, tiểu tử này rốt cục muốn nói gì? Vì sao lại tự tin đến như vậy?

416. Chương 365: Ngựa Con Bài Chưa Lật

Lý Dật chủ động châm lửa cho Trần Diêm Vương, sau đó cũng tự đốt cho mình một điếu, hung hăng hút một ngụm, chậm rãi hỏi thăm: “Trần gia gia, ngài nghĩ tôi có thể dùng một năm thời gian tại Mỹ đạt được thành tựu ngày hôm nay, điều này bình thường sao?”

Trần Diêm Vương tuy rằng biểu hiện thoát nhìn không có hứng thú gì với lời nói của Lý Dật, thế nhưng trong lòng cũng rất chờ mong, bỗng nhiên nghe được Lý Dật hỏi ra vấn đề như vậy, hần nhủu mảy liễu mắt nhìn Lý Dật, thấy biểu tình nghiêm túc của Lý Dật, vì vậy lắc đầu.

Lý Dật phun ra một ngụm khói tự giễu cười cười: “Có người cho rằng tôi có thể đạt được thành tích hiện tại hoàn toàn là bởi vì gia tộc Gambino ở phía sau chi trì cho tôi, theo những người này Xem ra, tôi là dựa vào đàn bà mới thượng vị. Cũng có người cho rằng tôi có vận khí tốt, bọn họ nói không sai, lúc tôi lạc phách nhất, là Annie yên lặng ở sau lưng giúp đỡ tôi, để tôi có thể đặt chân tại nước Mỹ, sau đó tôi có thể thượng vị, nhân tố vận khí đích Xác không thể bỏ qua.”

Nghe được tên Annie, vùng lông mày của Trần Diêm Vương càng cau chặt lại, hiển nhiên hần đối với hành động này của Lý Dật rất bất mãn, dù sao Lý Dật cũng vừa mới nói, hần nhất định phải cướp đi cháu gái của Trần Diêm Vương.

Nhưng bất mãn thì bất mãn, Trần Diêm Vương cũng không nói gì thêm, chỉ hừ lạnh một tiếng.

“Thế nhưng, nếu như tôi chỉ dựa vào hai điểm này, thì tuyệt đối không đạt được sự cao độ trong ngày hôm nay.” Lý Dật đột nhiên chuyển lời, trầm giọng nói: “Tôi có thể bò lên vị trí bây giờ, chính yếu là bởi vì có gia tộc Gambino và gia tộc Hyde Gus chi trì. Thế nhưng, hai gia tộc này ở tại Mỹ quyền thế ngấp trời, người nắm quyền gia tộc tự nhiên cũng không phải là kẻ ngu ngốc. Bọn họ tuyệt đối sẽ không bao giờ giúp tôi không công, đây là một đạo lý rất đơn giản, thế nhưng rất nhiều người cũng không hề nhìn ra.”

“Hừ Khẩu vị cũng đã kéo lên được rồi, mau tiến nhập chủ đề đi.” Trần Diêm Vương cũng không phải ngu ngốc, hần nhìn ra được Lý Dật đang đào hầm cho hần.

Lý Dật Xấu hổ cười: “Trần gia gia, tôi không dối gạt ông, tôi có thể được sự chi trì của gia tộc Hyde Gus và gia tộc Gambino, là bởi vì tôi và hai gia tộc có sự hợp tác, tôi dùng lợi ích thật lớn buộc chặt hai gia tộc này.”

“Tiểu tử, tuy rằng ta không hiểu biết nhiều trong thương giới của Mỹ, thế nhưng đối với quân đội Mỹ cũng rất hiểu rõ. Người nắm quyền gia tộc Hyde Gus là lão Nick hẳn phải không? Hừ! Lão Nick kia là nhân vật đại biểu cho lực lượng quân Mỹ, luôn luôn cường thế, là đại biểu phái chủ chiến trứ danh của Mỹ. Một nhân vật lợi hại như vậy, đâu phải người có thể dùng lợi ích buộc chặt được?” Trần Diêm Vương đối với câu nói của Lý Dật nửa tin nửa ngờ.

Lý Dật cũng không cho là đúng đắn: “Lão gia tử, tôi thừa nhận vô luận là Nick của gia tộc Hyde Gus hay Edward của gia tộc Gambino, bọn họ đều không phải là người dễ trêu chọc.”

“Ông nói không sai, lợi ích bình thường bọn họ vốn không để trong mắt, thế nhưng nếu như tôi cho bọn họ lợi ích mà chính bọn họ cũng không thể cự tuyệt thì sao?”

Vùng lông mày của Trần Diêm Vương nhướng cao lên, nghi hoặc nhìn Lý Dật. Lúc này đây, Lý Dật cũng không thừa nước đục thả câu, rất thẳng thắn nói: “Lão gia tử, trùm buôn lậu súng ống đạn dược của Mỹ, hầu như đều là khôi lỗi(bù nhìn) của quân đội bồi dưỡng, chân chính làm những vụ buôn bán súng ống đều là quân đội. Gia tộc Hyde Gus và gia tộc Gambino chính là liên minh lợi ích như vậy. Mà tôi cùng bọn họ hợp tác chính là buôn bán súng ống đạn dược! Tôi cung cấp cho bọn họ tư liệu kỹ thuật của vũ khí tác chiến binh sĩ vượt lên trước khoa học tiên tiến nhất của thế giới hiện tại!”

“Cái gì? Tư liệu kỹ thuật vũ khí tác chiến binh sĩ vượt lên trước kỹ thuật tiên tiến năm nay.?” Đối với Trần Diêm Vương mà nói, lời của Lý Dật thực sự làm hần quá chấn động, hần trợn tròn mắt, vẻ mặt biểu tình không dám tin tưởng.

Lý Dật nhẹ nhàng gạt đầu, biểu thị khẳng định.

Thấy Lý Dật gật đầu, biểu tình kinh ngạc trên mặt Trần Diêm Vương trong nháy mắt biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi, chỉ còn lại là sự phẫn nộ!

Hắn dụi mạnh tàn thuốc, đứng dậy, không nói một lời, nhấc chân đá về hướng Lý Dật, đồng thời tàn bạo mắng: “Lão tử đá chết tên tiểu vương bát đần nhà ngươi.”

Trần Diêm Vương mặc dù đã lớn tuổi, thể nhưng Xương cốt thân thể thập phần cường tráng, lực lượng cùng tốc độ của một cước cũng rất nhanh, bất quá căn bản không thể tạo thành ảnh hưởng gì với Lý Dật.

Với thân thể trạng huống của Lý Dật hôm nay, luận đấu một mình, sợ rằng trên thế giới này không ai là đối thủ của hắn!

Lý Dật rất nhẹ nhàng tránh thoát sự công kích của Trần Diêm Vương, đồng thời vẻ mặt cười khở nói: “Lão gia tử, ngài hãy nghe tôi nói hết.”

“Tên vương bát đần ngươi, đem kỹ thuật tiên tiến như vậy bán cho nước Mỹ! Con mẹ nó còn gì để nói?” Trần Diêm Vương nổi giận đùng đùng, nguyện vọng lớn nhất đời này của hắn không phải đưa Trần gia trở thành đệ nhất quân đội gia tộc của Trung Quốc, mà là muốn nhìn thấy thực lực quân sự của Trung Quốc trở thành đệ nhất toàn cầu!

Hôm nay nghe được Lý Dật đem kỹ thuật tiên tiến vượt thời đại bán cho lão Mỹ, hắn có thể nào không tức giận?

“Lão gia tử, theo cách nói của ông, tôi nên làm sao bây giờ?” Trần Diêm Vương nổi giận càng chứng minh giá trị trong tay Lý Dật, cũng để Lý Dật có được vốn liếng để đàm phán. Trong lòng tuy rất hài lòng, bất quá Lý Dật không hề biểu hiện ra trên mặt, mà hỏi ngược lại một câu.

“Đương nhiên là giao cho quốc gia a!” Trần Diêm Vương nói rất đương nhiên.

Lý Dật cười lạnh một tiếng: “Dựa vào cái gì? Tôi dựa vào cái gì phải giao cho quốc gia?”

“Ngươi...” Trần Diêm Vương thật không ngờ Lý Dật lại nói ra lời nói đại nghịch bất đạo như vậy, nhất thời tức giận đến nói không ra lời.

“Tôi biết, ông muốn mắng tôi! Thế nhưng, tôi thật ra lại muốn hỏi một câu, ngày trước tôi bị toàn bộ hắc đạo phía nam truy sát, giống như một con chó nhà tang trốn chết, quốc gia ở trong miệng ông có hữu dụng sao?” Lý Dật lạnh lùng hỏi.

“Thối lắm! Nếu như ngươi giao ra phần tư liệu đó, ta bảo chứng đám hỗn đản kia không dám động tới ngươi một sợi tóc.” Trần Diêm Vương nổi giận nói.

“Đúng vậy! Nếu giao ra phần tư liệu kia thì có lẽ có thể chứng minh được giá trị của tôi. Hắc! Dù là ông nói đúng, tư liệu đó có thể bảo trụ được mạng của tôi, thế nhưng có thể giúp được tôi báo thù sao?” Lý Dật lại hỏi ngược lại lần nữa.

Lúc này đây, Trần Diêm Vương há miệng, cũng không nói ra được một chữ. Bởi vì đáp án thập phần rõ ràng, mặc dù ngày trước Lý Dật có giao ra tư liệu kia, cũng sẽ không có người đứng ra giúp đỡ Lý Dật báo thù. Kết quả lý tưởng nhất chính là, Lý Dật có thể an ổn bảo trụ được mạng sống, thế nhưng sau khi giao ra phần tư liệu, về sau không giao ra thêm được một phần tư liệu gì khác, qua vài năm cũng sẽ bị vứt bỏ, khi đó vô luận là Đái gia hay Tiêu Thanh Sơn nếu muốn giết chết hắn, so với việc bóp chết một con kiến còn đơn giản hơn!

Điều này rất châm chọc, nhưng cũng rất hiện thực!

“Dù là không thể giúp ngươi báo thù, ngươi cũng không thể bán cho lão Mỹ!” Trần Diêm Vương từng tham gia cuộc chiến tranh tại Triều Tiên kháng Mỹ, nên hắn đối với lão Mỹ không có một tia hảo cảm, hơn nữa hắn trời sinh căm hận kẻ phản bội cùng quân bán nước, vì thế, tuy rằng hắn biết Lý Dật cũng chỉ bị buộc bất đắc dĩ, nhưng chính bản thân hắn cũng không đồng ý chuyện Lý Dật đem tư liệu bán cho lão Mỹ.

Lý Dật cũng cười nhạt: “Lão gia tử, tôi biết ông muốn mắng tôi không có tình cảm yêu nước! Muốn mắng tôi là kẻ phản bội quốc gia! Thế nhưng tôi mạo muội hỏi ngài một câu, những lưu học sinh cao tài sinh ở nước ngoài, hàng năm trở về nước có bao nhiêu người? Quốc gia nuôi dưỡng bọn họ, bồi dưỡng bọn họ, để

cho bọn họ trở thành những nhân tài hiếm có, theo đạo lý mà nói, bọn họ hẳn nên quay trở về nước mới đúng ă! Thế nhưng vì sao lại ở lại nước ngoài nhiều hơn là đi về nước?”

Trần Diêm Vương á khẩu không trả lời được.

“Mọi người đều ích kỷ! Bọn họ đều có thể vì lợi ích đem tình cảm ái quốc đi nuôi cho, huống chi người bị biến thành chó nhà tang như tôi bị đuổi ra khỏi nước?” Làm một sát thủ từ năm mươi năm sau Xuyên qua trở về, ngay từ đầu, Lý Dật đối với quốc gia này cũng không có lòng trung thành nhiều lắm, sau lại bị đá ra quốc nội, mới chậm rãi nảy sinh lòng trung thành đối với quốc gia này, mảnh đất quen thuộc này. Thế nhưng lòng trung thành là lòng trung thành, hẳn không chấp nhận mình đã làm sai!

Đúng như lời của hắn, mỗi người đều ích kỷ!

Hắn cũng vẫn không hề cảm thấy mình là một người cao thượng, từ cao thượng cũng không có chút liên quan gì tới hắn.

“Người nói những lời này với ta, chẳng lẽ ngươi nghĩ là muốn nói cho ta biết, ngươi nguyện ý đem phần tư liệu kia giao cho ta, sau đó để ta ở sau lưng chỉ trì người báo thù?” Nghe Xong lời nói của Lý Dật, Trần Diêm Vương chợt trở nên lãnh tĩnh lại, liền hiểu được ý đồ của Lý Dật.

Lý Dật rất thẳng thắn gật đầu.

“Tính toán của ngươi thật ra thật tốt!” Trần Diêm Vương hừ lạnh một tiếng, trầm ngâm một chút, nói: “Ở phía sau dành cho ngươi sự chỉ trì thì cũng được. Thế nhưng ngươi không thể làm gì quá phận, mà ta sẽ không quang minh chính đại giúp ngươi, lại càng không đồng ý cho tiểu Lâm ở chung một chỗ với ngươi.”

“Tôi có thể bảo chứng sẽ không làm chuyện không kiêng nể gì như ở Nhật Bản và ở Mỹ, tôi cũng đồng dạng bảo chứng với ông, vô luận thân phận thực sự của tôi ở nước ngoài là gì, nhưng tôi hiện tại ở quốc nội rất sạch sẽ, chỉ ít sẽ không để những bộ môn cảnh sát đặc thù bắt được nhược điểm!” Lý Dật khai ra điều kiện của mình.

“Người Xác định?” Trần Diêm Vương hiển nhiên không tin Lý Dật, theo hắn Xem ra, nếu như Lý Dật không dùng hắc đạo, thế nào khả năng trả thù, phải biết rằng kẻ thù của Lý Dật là toàn bộ hắc đạo phía nam

Lý Dật rất thẳng thắn gật đầu: “ta Xác định.”

417. Chương 366: Trước Diệt Đái Gia.

Chứng kiến một màn này, nhóm binh sĩ quân khu sôi nổi trợn tròn hai mắt, biểu tình trên mặt càng nhiều hơn là sự phấn khích. Bọn hắn phi thường rõ ràng, lấy tính tình nóng nảy của Trần Diêm Vương, thì hành vi lúc trước của Lý Dật khó có thể bảo trụ nổi tính mạng.

Thế nhưng nằm ngoài dự đoán của bọn họ, Lý Dật chẳng những bảo trụ được cái mạng, hơn nữa vẻ mặt còn thoải mái từ trong sương phòng đi ra, thậm chí nghênh ngang nắm tay Trần Lâm bước đi.

Nếu không phải trông thấy Trần Diêm Vương theo sau, thì bọn họ đều sẽ ngộ nhận là mình vừa bị hoa mắt. Đối với bọn hắn mà nói, tất cả những chuyện này quả thật ly kỳ.

Lý Dật đi rồi, thế nhưng lại đem cái cục diện rối rắm này ném cho Trần Diêm Vương. Lão già Xử trí hậu quả như thế nào, Lý Dật không quan tâm.

Khi Lý Dật nắm tay Trần Lâm Xuất hiện ở trong đại sảnh khách sạn, thì toàn bộ khách nhân và nhân viên công tác đều mang biểu tình quái dị. Lúc trước bọn họ tận mắt chứng kiến chú rể Bối Văn cùng cô dâu Trần Lâm sóng vai nhau đi vào khách sạn. Hiện giờ cô dâu lại rời đi với một người đàn ông khác.

Người đàn ông kia là ai?

Tại sao hắn lại kéo tay cô dâu?

Chẳng lẽ hẳn chính là tình nhân ngày trước của cô dâu sao?

Tôi Xem hơn phân nữa là người đàn ông kia đến cướp dâu trong ngày cưới rồi!

Oa! Không phải sẽ lãng mạn như vậy chứ!

Nhất thời đám nữ nhân sĩ bát quái sôi nổi nghị luận. Khi nghe được người khác kể lại tình hình lúc đó, tại thời điểm mấu chốt Lý Dật phóng vọt đến hiện trường hôn lễ, cướp Trần Lâm đi, thì trong đôi con người của các nàng bỗng nhiên sáng ngời, diễn cảm cực kỳ hâm mộ. Dù sao chuyện tình như thế này cũng chỉ Xuất hiện ở trên phim ảnh mà thôi.

Thẳng cho đến khi ra khỏi khách sạn, Trần Lâm vẫn còn đắm chìm ở trong nỗi khiếp sợ. Ánh mặt trời chói chang bên ngoài, khiến cho Trần Lâm nhìn không được khê híp mắt lại, đồng thời ngoảnh mặt sang nhìn Lý Dật hỏi: “Chúng ta cứ như vậy đi ư?”

“Thế em còn muốn đi chào tạm biệt Bối lão gia cùng Bối Văn hay sao?” Lý Dật bĩu môi nói: “Cái tên chú rể kia thì không cần phải nhắc đến, còn về phần Bối lão gia tử, tuy rằng ông nội của em đã cam đoan rằng sẽ thuyết phục hẳn, nhưng phải trở mặt ra nhìn chúng ta trắng trợn rồi đi, còn hướng hẳn chào tạm biệt, hẳn không phát hỏa mới lạ.”

“Anh làm cách nào mà thu phục được ông nội của em” Trần Lâm thần tình cổ quái hỏi.

“Em lại gần đây, anh nói nhỏ cho mà biết.” Lý Dật thần thần bí bí.

Giờ khắc này Trần Lâm một lòng muốn biết, rốt cuộc giữa Lý Dật và Trần Diêm Vương đạt thành cái hiệp nghị gì, nên vô thức đem hai tòa thánh nữ áp sát tới trước ngực Lý Dật.

Lý Dật ghé miệng đến bên tai Trần Lâm, nhẹ nhàng thổi một ngụm nhiệt khí: “Cưng ơi, hôm nay trông em thật Xinh đẹp!”

Hành động này của Lý Dật làm cho Trần Lâm trợn trừng hai mắt, trên khuôn mặt phấn nộn cũng Xuất hiện một tầng ửng hồng, nàng yêu kiều giơ quyền đầu lên đâm tới Lý Dật: “Đi chết đi.”

Lý Dật bắt lấy phần quyền của Trần Lâm Mặc dù nàng cố gắng vùng ra, tuy nhiên vẫn không thể nhúc nhích nổi.

Dưới ánh mặt trời, nhìn Trần Lâm diễn cảm Xấu hổ, Lý Dật cũng tươi cười vui vẻ. Hắn không khỏi nhớ tới ngày trước ở Thương Hải, đã từng đóng giả làm bạn trai của Trần Lâm, để cho Bối Văn nhìn thấy biết khó mà lui. Thế nhưng Lý Dật cũng không có dựa theo kế hoạch của Trần Lâm. Kết quả ngày đó ra khỏi khách sạn, Trần Lâm từ một mỹ nữ hiền lành biến trở thành một con mẩu bạo long chúa, hướng Lý Dật động thủ không nói, lại còn đe dọa muốn thiên tiểu đệ đệ của hắn.

“Mau đi nhanh đi thôi, càng nhiều người đang nhìn chúng ta kia kia.” Trần Lâm thấy Lý Dật ngơ ngẩn nhìn chằm chằm vào mình, nên đành phải mở miệng thúc giục.

“Ha ha, không nghĩ ra là em cũng biết ngượng ngùng.” Lý Dật bêu Xấu nói một câu, sau đó vươn tay kéo Trần Lâm vào trong lòng mình, không đợi cho nàng kịp giãy giụa, hung hăng hôn lên đôi môi chín mọng của Trần Lâm

Hành động bất thành linh của Lý Dật, làm cho Trần Lâm mở lớn hai mắt, theo sau trông thấy mọi người đứng ở phía Xa chỉ trở, khuôn mặt phấn nộn ửng hồng như muốn nhỏ ra huyết bình thường. Nàng Xấu hổ vội vàng giơ hai tay lên ôm mặt, một bộ dáng tư thế như hận không thể tìm được cái lỗ nào để mà chui Xuống.

Nụ hôn này qua đi rất nhanh, tựa hồ chỉ là một hành động tượng trưng mà thôi. Nhưng Lý Dật lại muốn dùng nụ hôn này để ám chỉ điều gì đó. Khi hai người chuyển dời môi đi, cảnh tượng Trần Lâm vẻ mặt nóng ran trốn ở trong lòng Lý Dật đều bị người ta chụp ảnh.

Lý Dật chỉ mỉm cười, sau đó dưới sự ngưỡng mộ của mọi người chung quanh, liền ôm Trần Lâm đi về phía bãi đậu Xe. Andrew Loufu và Anh Hoa đợi ở trong bãi đậu Xe đã lâu, khi hai người chứng kiến Lý Dật ôm mỹ nhân đi tới, diễn cảm đều có chút biến hóa nho nhỏ. Andrew Loufu hơi cảm thấy ghen tị, còn Anh Hoa thì mang biểu tình phức tạp.

Cảm nhận được biểu tình của Anh Hoa, Andrew Loufu tựa hồ như đoán được cái gì đó, khóe miệng của nàng lộ ra một nụ cười không dễ gì phát giác, sau đó nhanh chóng đẩy cửa Xe bước Xuống bên dưới.

Lấy tính cách tùy tiện của Trần Lâm, cái loại tình cảnh then thùng như vậy thật hiếm khi xuất hiện ở trên khuôn mặt của nàng. Mặc dù vừa rồi Lý Dật hành động khiến cho nàng Xấu hổ muốn chui Xuống đất, thế nhưng trong lòng cũng là âm thầm vui sướng.

Bất quá ngay khi nhìn thấy Andrew Loufu bước ra từ trong Xe ô-tô, Trần Lâm lại không khỏi ngẩn người, đồng thời chau mày nhìn về phía Lý Dật tựa hồ như đang chất vấn hần.

Trước đó Lý Dật đã tính đến một màn này, nên hần thực biết điều lựa chọn giả ngu, tươi cười vồn vã nói: “Annie đây là Trần Lâm, Trần Lâm đây là Annie!”

Nói Xong Lý Dật cố tình nhìn Andrew Loufu nháy mắt một cái.

Andrew Loufu hiểu được dụng tâm của Lý Dật, nên cũng thoải mái tiến lên phía trước vươn tay ra. ” Xin chào Trần Lâm tiểu thư, hôm nay trông cô thật Xinh đẹp.”

Trần Lâm mặc dù kinh ngạc khi chứng kiến Andrew Loufu Xuất hiện ở nơi này, nhưng cũng biết chuyện ám muội giữa Andrew và Lý Dật. Tuy rằng trong lòng nhiều ít có chút khó chịu nhưng vẫn bắt tay cùng Andrew Loufu, miễn cưỡng nói: : “Chào chị, Andrew Loufu.”

Hai bàn tay trắng nõn vừa buông lỏng ra. Thì Anh Hoa một thân áo đỏ từ trong Xe bước Xuống. Nhìn thấy tình cảnh này, Andrew Loufu cười híp mắt nhìn Sang Lý Dật. Giống như muốn nói với hần rằng: “Anh yêu, đối với em thì mọi chuyện đều phi thường đơn giản, nhưng muốn Xử trí tốt mối quan hệ giữa các nàng kia, tựa hồ không phải là chuyện dễ dàng.”

Chứng kiến Anh Hoa từ trong Xe ô tô đi ra, đồng thời cảm nhận được ý tứ trong mắt của Andrew Loufu, Lý Dật nhiều ít có chút mất tự nhiên. Mâu thuẫn lần trước giữa Anh Hoa và Trần Lâm ở Los Angeles, Lý Dật cũng rõ ràng.

Nhưng nằm ngoài dự liệu của Lý Dật và Andrew Loufu, Anh Hoa đối với Trần Lâm cũng không có lộ ra địch ý. Ngược lại nàng biểu hiện được mười phần thân mật, khóe miệng bài trừ ra nụ cười chân thành.

Anh Hoa luôn luôn mang dáng vẻ lạnh lùng, vậy mà cư nhiên lại hướng Trần Lâm biểu hiện thiện ý. Đây là chuyện bất khả tư nghị đến cỡ nào.

Một màn này cũng làm cho Lý Dật và Andrew Loufu đồng thời ngây ngẩn cả người.

“Uy, lên Xe thôi.” Tuy rằng không biết trong chuyện này có vấn đề mờ ám gì, nhưng ngẩn ngui thất thần qua đi. Lý Dật cũng mỉm cười lên tiếng thúc giục, nụ cười trên khuôn mặt tương đối Sáng lạn.

Đối với mối quan hệ của chúng nữ, Lý Dật nhiều ít có chút bồn chồn, nhưng hiện giờ chứng kiến Trần Lâm và Anh Hoa có thể tiêu trừ hiểm khích trước kia, trong lòng của Lý Dật tự nhiên là thập phần vui vẻ.

Lý Dật cùng chúng nữ trở về khách sạn đặt thêm phòng, trong lúc đi đường Anh Hoa căn bản không hề mở miệng, còn Trần Lâm với Andrew Loufu thì cũng không có quá nhiều tiếng nói chung.

Lúc chạng vạng tối, Yến Nam Thiên gọi điện thoại tới.

Trong điện thoại, Yến Nam Thiên nói cho Lý Dật biết, Trần Diêm Vương đã thuyết phục được Bối lão gia hủy bỏ hôn lễ. Toàn bộ khách nhân đều đang suy đoán Xem rốt cuộc là đã Xảy ra chuyện gì. Dù sao hành vi tác oai của Lý Dật cũng làm Trần gia và Bối gia mất hết thể diện, thế nhưng hai nhà lại không ngăn cản, tương phản còn mặc kệ cho Lý Dật mang theo Trần Lâm ung dung rời đi.

Trên thực tế, bản thân Yến Nam Thiên cũng rất tò mò, giữa Lý Dật và Trần Diêm Vương đạt thành cái hiệp thương dạng gì, bất quá hần lại không lên tiếng hỏi. Mà nói rằng muốn gặp mặt Lý Dật, đàm luận chuyện hợp tác làm ăn.

Có lẽ bởi vì hoài niệm ngày trước cùng Lý Dật uống một trận ở Las Vegas, nên Yến Nam Thiên cũng không có hẹn Lý Dật gặp mặt ở nhà ăn của khách sạn, mà ấn định địa điểm tại một quán bar.

“Anh yêu, nơi đó chính là địa bàn của Tiêu Thanh Sơn ah! Không bằng kêu Yến Nam Thiên đến khách sạn tìm anh đi” Trước khi Lý Dật khởi hành, Andrew Loufu cũng hơi lo lắng.

Lý Dật biết Andrew nhắc nhở như vậy là đúng, hiện giờ tại Hongkong hẳn đã có địa vị rất cao, hơn nữa phúc danh lan truyền rộng rãi ở quốc nội, nhưng lấy phong cách làm người của Tiêu Thanh Sơn, vị tất đã không dám Xuống tay đối với hắn.

Tuy nhiên Lý Dật vẫn quyết định đi tới quán bar gặp mặt Yến Nam Thiên. Bởi hiện giờ hắn không phải như ngày Xưa cụp đuôi chạy trốn, nếu đã trở về nước báo thù, vậy thì có một số việc sẽ không thể nào tránh khỏi.

Andrew Loufu biết Lý Dật không muốn biểu hiện sợ hãi trước mặt Tiêu Thanh Sơn, mặc dù trong lòng nàng có chút lo lắng, thế nhưng vẫn đồng ý với quyết định của Lý Dật. Bất quá, nàng lại kêu Lý Dật mang theo sáu gã thành viên Hắc Dạ và Anh Hoa đi cùng.

Vốn Lý Dật muốn để hai thành viên Hắc Dạ ở lại bảo hộ an toàn cho Andrew và Trần Lâm, cuối cùng Trần Lâm nói một câu liền bỏ qua ý tưởng này của hắn: “Tiêu Thanh Sơn dám phái người tới uy hiếp chúng ta. Ông nội em nhất định sẽ giết chết hắn.”

Những lời này của Trần Lâm cũng làm cho Lý Dật yên tâm hơn. Có lẽ Tiêu Thanh Sơn dám mạo hiểm hướng Lý Dật hạ sát thủ, nhưng tuyệt đối sẽ không đi làm cái chuyện Xuấn ngục như uy hiếp Trần Lâm”

Lửa giận của Trần Diêm Vương, cũng không phải Tiêu Thanh Sơn có thể chịu đựng nổi.

Địa điểm gặp mặt nằm ở trên con phố sầm uất nhất Thượng Hải, bởi vị trí địa lý tốt, cộng thêm phong cách trang hoàng độc đáo, nên sinh ý của quán bar này phi thường náo nhiệt.

Sắc trời vừa mới nhá nhem tối, bên ngoài cửa quán bar đã có không ít Xe ô-tô Xếp thành hàng dài.

Dáng người ngạo thị chúng nhân, khí chất lạnh lùng, luôn khoác trên mình màu áo đỏ tươi, Anh Hoa đi tới đâu cũng là tiêu điểm thu hút sự chú ý. Lúc này đây cũng không có ngoại lệ, khi Lý Dật mang theo Anh Hoa đi vào trong quán bar, cơ hồ ánh mắt của mọi người đều nhìn về phía nàng.

Chẳng biết có phải do nơi này là quán bar cao cấp, nên khách nhân biểu hiện lịch sự hơn bình thường, hay là do sáu gã thành viên của Hắc Dạ khiến cho mọi người ở trong quán bar cảm nhận được chân khí nguy hiểm Nên chỉ im lặng nhìn theo đám người Lý Dật đi lên tầng hai.

“Người có nhận ra gã vừa rồi không thể?”

“Di, người vừa nãy, ta nhớ rất rõ, hắn chính là Lý Dật ông chủ của công ty Toàn Cầu Ảnh Nghiệp.”

“Ngu Xuấn, chẳng lẽ ngươi không biết ngày Xưa hắn là hồng nhân trong giới Xã hội thượng lưu ở Thượng Hải hay sao?”

“Ngày đó ngoại giới lưu truyền hắn chính là người nối nghiệp của Tiêu Thanh Sơn. Nhưng không biết vì cái gì lại chạy đến nước Mỹ lập nghiệp.”

“Uy, ngươi thật hồ đồ, ngay cả chuyện này mà còn không biết nữa ư? Ngươi nói không sai, ngày Xưa Lý Dật rất được Tiêu Thanh Sơn coi trọng, thế nhưng tiểu tử đó vì cứu một cô gái mà giết chết cháu trai của Đái Hồ, kết quả bị giang hồ hắc đạo phương Nam hợp lực truy sát.”

“Ah, có chuyện này thật sao?”

“Ta nói cho ngươi biết, không phải chỉ có một mình Đái Hồ Xuất thủ, mà Tiêu Thanh Sơn cũng tham gia chuyện ngày đó.”

“Ngươi Xác định thật không?”

“Vô nghĩa, thông tin của lão tử sao có thể là giả được. Cả giới giang hồ Thượng Hải đều biết cơ mà. Chỉ vì ngươi đi du học nên không biết đó thôi. Nguyên bản ghê lô kia đã được mấy vị công tử ăn chơi ở đất Thượng Hải này bao rồi, nhưng cuối cùng lại tặng lại cho một người...”

“Kẻ nào có mặt mũi lớn như vậy chứ?”

“Thái tử phương Bắc, Yến Nam Thiên.”

Khi gã công tử mặc âu phục màu vàng nhạt nói ra cái tên này, thì trong con người của hắn toát ra thần tình sùng bái, mà đồng bạn ngồi bên cạnh lại há hốc miệng, biểu tình trên mặt cực kì khiếp sợ.

Trong bao sương trên tầng hai, Yến Nam Thiên đã đến từ rất sớm, bắt quá hắn không gọi gì, mà ngồi chờ Lý Dật.

Chứng kiến Lý Dật một mình tiến vào trong bao sương, Yến Nam Thiên mỉm cười đứng lên nghênh đón: “Cậu thật đúng là quá phô trương rồi, ha ha....”

Hiển nhiên, Yến Nam Thiên cũng biết quá trình Lý Dật tiến nhập vào trong quán bar. Cơ hồ toàn bộ khách nhân đều đình chỉ tán gẫu.

“Đang ở địa bàn của cừu nhân, không cẩn thận không được.” Lý Dật mỉm cười giả lả nói.

Yến Nam Thiên cười khổ: “Nếu như không có sự việc lúc trưa, thì bây giờ cậu mang theo nhiều người cũng không có gì đáng nói.”

“Hả?” Lý Dật nao nao, trầm ngâm một chút rồi hỏi: “Sự việc lúc trưa đã lan truyền rồi ư?”

“Đương nhiên, sự việc lớn đến mức như vậy, có muốn giấu nhem đi cũng không thể được.” Yến Nam Thiên gật đầu Xác nhận: “Cậu nghĩ Xem, giữa ban ngày ban mặt cậu Xông ra gây họa cho Trần gia cùng Bối gia. Thế nhưng cậu lại bình an vô sự, Tiêu Thanh Sơn còn dám Xuống tay đối với cậu nữa hay sao?”

Lý Dật trầm mặc không đáp.

“Tiêu Thanh Sơn chính là một lão hồ ly, hắn tự nhiên sẽ đoán ra được chuyện tình buổi trưa tuyệt đối không phải đơn giản, khẳng định sẽ không lỗ mắng Xuất thủ. Hơn nữa, quan hệ giữa Tiêu Thanh Sơn và Đái Hồ cũng không có tốt đẹp giống như ngoại giới lưu truyền. Hiện giờ, cậu dùng cường thế trở về nước, tuy rằng hai người bọn họ đều ăn không ngon ngủ không yên, nhưng là không ai ngu ngốc đi tìm cậu hạ sát thủ trước.”

Lý Dật không thể không thừa nhận, Yến Nam Thiên phân tích rất đúng mực. Ngày hắn bị đá ra khỏi quốc nội, mặc dù Tiêu Thanh Sơn liên hợp cùng Đái Hồ vì lợi ích, nhưng dám khẳng định rằng mối quan hệ của hai người này vẫn sẽ không khá hơn trước kia chút nào.

“Quán bar này thuộc địa bàn của Tiêu Thanh Sơn, nhưng nói chính Xác hơn thì là hắn cùng vài người nữa góp vốn dựng lên, hắn phụ trách công việc quản lý. Bất quá không sao cả, coi như tối nay hai chúng ta uống say, Tiêu Thanh Sơn cũng không dám động thủ, huống chi bên cạnh cậu còn có thủ hạ dũng mãnh như vậy.” Yến Nam Thiên nói Xong, tựa hồ đang nhớ lại ngày trước bị Lý Dật chuốc Say mềm, bất đắc dĩ cười khổ nói: “Thế nhưng muốn chuốc cậu uống say, quả thực là một việc khó khăn ah.”

Dứt lời, Yến Nam Thiên thuận thực khui một chai Lafite, nhẹ nhàng rót hai chén, đưa Sang cho Lý Dật nói: “Chén thứ nhất, chúc mừng cậu trở về quốc nội.”

“cảm ơn.” Lý Dật tiếp nhận chén rượu trong tay Yến Nam Thiên, nâng lên miệng một hơi uống cạn sạch.

“Chén thứ hai chúc mừng cậu giành được mỹ nhân về tay.” Yến Nam Thiên Xấu Xa cười nói.

Lý Dật tức giận trừng mắt nhìn Yến Nam Thiên: “Trần Lâm vốn dĩ đã là người của tôi rồi.

Sau khi cạn hai chén rượu Xong, Yến Nam Thiên mới thâm ý liếc mắt nhìn Lý Dật hỏi: “Cậu ở nước Mỹ chuẩn bị thêm nữa năm nữa mới trở về. Vậy nói thử Xem, kế hoạch của cậu là như thế nào?”

“Trước diệt Đái gia.”

Yến Nam Thiên không khỏi chấn kinh, vẻ mặt của hắn hoảng sợ nhìn Lý Dật. Thế nhưng sau khi chứng kiến biểu tình của Lý Dật thực nghiêm túc, hắn mới Xác định Lý Dật không phải đang nói chơi.

Yến Nam Thiên nhíu mày trầm ngâm: “Phải chăng cậu muốn thông qua sự kiện tiêu diệt Đái gia, tăng thêm áp lực cho Tiêu Thanh Sơn. Dùng loại phương thức này tra tấn thần kinh của Tiêu Thanh Sơn, chậm rãi tước đoạt tính mệnh của hắn.”

“Đúng vậy.” Lý Dật lạnh lùng gật đầu: “Tôi sẽ khiến cho hắc lâm vào đường cùng, để cho hắc nếm mùi tuyệt vọng, cuối cùng chết ở trong hồi hận...”

“Nguyên bản tôi cho rằng cậu sẽ Xuống tay đối với Tiêu Thanh Sơn trước, thật không ngờ cậu lại muốn lấy Đái gia khai đao.” Yến Nam Thiên nhin không được cảm thán nói. Quyết định của Lý Dật hiển nhiên đã nằm ngoài dự liệu của hắc. Dù sao, luận thực lực Đái gia vẫn cường hãn hơn Tiêu Thanh Sơn, thứ nữa cừu hận giữa Lý Dật và Tiêu Thanh Sơn càng nồng đậm hơn một chút, theo đạo lý thì hắc là phải Xuống tay đối với Tiêu Thanh Sơn trước mới đúng.

Thế nhưng Lý Dật lại chọn con đường ngược đời.

“Nếu lấy Đái gia khai đao trước, thì cậu sẽ gặp khó khăn không nhỏ đâu.” Sau khi cảm thán Xong, Yến Nam Thiên mân mê chén rượu, nhẹ giọng nói: “Cậu tính toán làm như thế nào?”

“Tôi đã cẩn thận nghiên cứu qua cấu tạo của Mãnh Hồ bang...” Lý Dật cũng không muốn giấu giếm Yến Nam Thiên, trong kế hoạch báo thù này, Yến Nam Thiên có tác dụng khá lớn, hắc cần phải thẳng thắn, thì mới chiếm được sự ủng hộ lớn nhất từ phía Yến Nam Thiên: “Ngoại trừ Thiên Tự Đầu biệt lập ra, Nhân Tự và Địa Tự đều bị Đái gia nắm giữ. Trong đó, chương quân Nhân Tự Đầu Đái Minh Hải là con trưởng của Đái Hồ, ngay từ thời thanh niên đã được Đái Hồ coi trọng! Đồng dạng, đứa con trai thứ Đái Kinh, tuy rằng nắm giữ trong tay Địa Tự Đầu, nhưng nói đến địa vị thì vẫn kém hơn Đái Minh Hải”

“Cũng bởi vì nguyên nhân này mà nhiều năm qua Đái Kinh luôn luôn biểu hiện nỗ lực, nhưng cho dù hắc cố gắng như thế nào đi chăng nữa, thì Đái Hồ vẫn thiên hướng về phía Đái Minh Hải. Thậm chí, sau khi Đái Nhạc chết rồi, Đái Hồ cũng chưa từng nghĩ, sẽ cho con trai của Đái Kinh thay thế vị trí nối nghiệp.”

Thật sự là không công bằng chút nào!

418. Chương 367: Nhất Ta Nhân, Nhất Ta Sự

Mặc dù Đái Hồ là thủ lĩnh giới hắc đạo phương Nam, nhưng cũng không ngoại lệ. Trong tình cảm gia đình, hắc có khuynh hướng nghiêng về phía Đái Minh Hải nhiều hơn, đây là chuyện tình mọi người đều tỏ tường.

“Cậu định làm cho bọn chúng phát sinh mâu thuẫn nội bộ hay sao?” Yến Nam Thiên rất nhanh liền hiểu ý đồ của Lý Dật.

Lý Dật gật đầu: “Đúng vậy! Nhiều năm qua Đái Hồ luôn thiên hướng về phía Đái Minh Hải, nếu nói trong lòng Đái Kinh không có một chút bất mãn nào, tôi tuyệt đối không tin!”

“Phải biết rằng, vùng Chiết Giang bây giờ chính là đại bản doanh của Mãnh Hồ bang, mà Đái Minh Hải nắm trong tay cả vùng này, thậm chí ở phương diện tẩy trắng Đái Hồ cũng chia cho Đái Minh Hải làm! Tuy rằng Đái Kinh phụ trách sinh ý thuốc phiện, nhưng nguồn thu vào phần lớn đều phải cống nộp lên. Nếu so sánh về trình độ nguy hiểm, thì Đái Kinh cũng phiêu lưu hơn Đái Minh Hải rất nhiều. Hơn nữa, theo người của tôi điều tra biết được, Đái Hồ mặc dù đem sinh ý thuốc phiện giao cho Đái Kinh, nhưng vẫn lo lắng Đái Kinh ăn chặn thu nhập, nên thường thường sẽ phái người đến kiểm tra sổ sách.”

“Tuy thực tế đúng là như vậy, bất quá nếu cậu muốn châm ngòi quan hệ giữa cha con bọn chúng, khó khăn không nhỏ đâu.” Yến Nam Thiên nhíu mày.

Lý Dật tự tin mỉm cười: “Điểm này anh không cần lo lắng, tôi đã có kế hoạch cụ thể, chỉ cần gặp cơ hội thích hợp, muốn châm ngòi quan hệ giữa cha con bọn chúng cũng không phải chuyện gì khó khăn.”

“Còn gì nữa sao?” Thấy Lý Dật tự tin như vậy, Yến Nam Thiên cũng an tâm hơn, lại hỏi.

Lý Dật trầm giọng nói: “Tôi phải công nhận rằng, Đái Hồ mặc dù là chương môn nhân của Mãnh Hồ bang, nhưng luận về tầm nhìn, Đái Hồ so ra vẫn kém hơn Tiêu Thanh Sơn.”

Đó là đương nhiên, Tiêu Thanh Sơn chỉ dựa vào hai bàn tay trắng, từng bước đạp lên thượng vị, nắm giữ Thiên Tự Đầu, cuối cùng tách ra đứng biệt lập ở Thượng Hải, chứng thực là một cái nhân vật phi thường Xuất sắc.” Yến Nam Thiên cũng gật đầu phụ họa, theo sau trong lòng chợt động, nói: “Chẳng lẽ cậu ám chỉ về phương diện tẩy trắng?”

Lý Dật hí hóp mắt đáp: “Đúng vậy! Dù sao Đái Hồ cũng đã sống cả đời trong giang hồ, tuy rằng hắn biết rõ đạo lý quan phi một nhà, gầy dựng Mạnh Hồ bang lớn mạnh, rồi trở thành bang hội thống lĩnh phương Nam nhiều năm qua. Bất quá ở trên phương diện tẩy trắng, hắn vẫn còn kém Xa Tiêu Thanh Sơn! Theo tôi biết được, Đái Hồ tiến hành tẩy trắng trước cả Tiêu Thanh Sơn khoảng hai năm thời gian! Nhưng thực lực không tầm thường chỉ có khách sạn và mấy cái nhà hàng thôi.”

Nghe Lý Dật nói những lời này Xong, Yến Nam Thiên không khỏi âm thầm gật đầu, hắn nhìn ra được, Lý Dật vì muốn báo thù mà đã chuẩn bị khá đầy đủ.

“Trong khoảng thời gian này, cậu định quấy nhiễu Đái gia ở trên thương trường hay sao?” Yến Nam Thiên đoán trúng ý đồ của Lý Dật.

Đầu tiên Lý Dật gật đầu nhưng sau đó lại lắc đầu: “Chứng thực là như vậy, bất quá lực lượng một mình tôi không thể làm được. Tôi sẽ liên hợp với Kiều gia.”

“Kiều gia?” Yến Nam Thiên nhú mày, theo sau lại nói: “Cậu tính toán như vậy cũng rất khôn khéo! Đái gia ỷ vào việc nhiều năm qua khống chế cả giới hắc đạo phương Nam, đặc biệt là vùng Chiết Giang mà muốn làm gì thì làm, sớm đã khiến cho thành viên của Kiều gia ở Ôn Châu bất mãn. Còn nữa, ngày trước cậu cứu cô bé kia, nghe nói chính là con gái tư sinh của Kiều Uy, về tình hay về lý, Kiều Uy hẳn là sẽ Xuất lực.”

“Lý Dật, cậu cũng nói, Đái gia ở trên phương diện thương trường thực lực có hạn, cậu muốn nhúng tay vào không khó. Thế nhưng, tính trên phương diện hắc đạo, cậu muốn đạp đổ Đái Hồ cũng không phải dễ dàng ă!” Yến Nam Thiên bày tỏ quan điểm nói.

Lý Dật mỉm cười: “Đó là hiển nhiên, nếu Đái Hồ dễ dàng đối phó như vậy, tôi cũng không cần phải kiên trì ở nước Mỹ chờ đợi mất nửa năm thời gian. Anh cũng không cần phải hợp tác cùng tôi rồi mới hành động, không phải sao?”

Có lẽ, không nghĩ ra Lý Dật lại nói chuyện một cách trần trụi như thế, Yến Nam Thiên cười khổ một cái, cũng không để ý nhiều, tiếp tục hỏi: “Phương diện hắc đạo, cậu tính toán hành động như thế nào?”

Lúc này đây, Lý Dật lại không có giảng giải, mà lấy một bản kế hoạch từ trong túi da, đưa cho Yến Nam Thiên: “Toàn bộ kế hoạch đều ở bên trong cái này. Đến thời điểm mấu chốt, anh cần phải ra mặt giúp tôi, những địa phương khác tôi đều dùng nét bút nghiêng đi trước rồi.”

Chứng kiến bản kế hoạch trong tay Lý Dật, Yến Nam Thiên kinh ngạc tiếp nhận, rồi sau đó thâm ý liếc mắt nhìn Lý Dật một cái: “Nếu như tôi đoán không sai, phần kế hoạch này hẳn là do Andrew Loufu soạn thảo cho cậu, đúng không?”

“Ừm” Lý Dật không có phủ nhận: “Hơn nữa rất nhiều sách lược đều là do nàng suy tính.”

“Cậu thật đúng là nhặt được vàng, có Andrew Loufu trợ giúp, còn lo gì không diệt nổi Đái gia.” Yến Nam Thiên tận đáy lòng cảm thán một câu, hiển nhiên hắn đối với Andrew Loufu thập phần hiểu biết, hắn biết rõ nàng có tư chất của một nữ quân sư tài ba.

Lúc này đây, Lý Dật lại không nói gì, Xem như đồng quan điểm với lời nói của Yến Nam Thiên. Bởi vì hắn cũng phi thường rõ ràng, có Andrew Loufu hiệp trợ, con đường báo thù của mình quả thật sẽ thông thoáng hơn rất nhiều.

Thấy Lý Dật im lặng, Yến Nam Thiên nâng chén nhấp một ngụm rượu, theo sau tỉ mỉ quan sát bản kế hoạch mà Lý Dật đưa ra.

Ba mươi phút đồng hồ sau!

Yến Nam Thiên mất ba mươi phút thời gian mới Xem Xong bản kế hoạch này!

“Trần gia đã chấp nhận ủng hộ cậu rồi sao?” Yến Nam Thiên buông bản kế hoạch Xuống, vẻ mặt ngạc nhiên nhìn Lý Dật gật đầu thừa nhận.

Chứng kiến Lý Dật gật đầu, Yến Nam Thiên lộ ra một nụ cười vô cùng bất đắc dĩ: “Lão thiên gia! Cậu có thể khiến cho Trần gia, một ngọn núi vững chắc chấp nhận ủng hộ cậu báo thù! Đây là quả thực là một chuyện bất khả tư nghị.”

Dứt lời, Yến Nam Thiên tiếp tục cảm thán nói: “Thực lòng không biết cậu cho Trần gia cái chỗ tốt gì, cư nhiên lại có thể thuyết phục được Trần Diêm Vương.”

“Lấy mạng lưới tình báo của Yến gia, không bao lâu nữa, anh sẽ biết.” Lý Dật cười nói: “Anh nhìn Xem, bản kế hoạch này có chỗ nào bất ổn hay không?”

“Hoàn mỹ.” Yến Nam Thiên buột miệng đánh giá: “Tất cả mọi việc, chúng ta sẽ dựa theo bản kế hoạch này để hành sự.”

Vừa nghe Yến Nam Thiên nói như thế, Lý Dật cũng âm thầm nói lỏng tinh thần. Trước khi về nước, Lý Dật vì soạn thảo ra bản kế hoạch này, đã cùng Andrew Loufu bàn bạc hết một tháng trời, có thể nói bản kế hoạch này là sự kết tinh trí tuệ của hai người. Hiện giờ lại thêm Yến Nam Thiên khẳng định, Lý Dật cũng an tâm hơn không ít.

“Bất quá...Lý Dật, cậu đã quên một việc.” Yến Nam Thiên Xoay chuyển lời nói.

Lý Dật nhú mày: “Việc gì?”

“Phân chia lợi ích!” Yến Nam Thiên đặt chén rượu Xuống, điều chỉnh tư thế ngồi một chút, trầm giọng nói: “Tựa hồ cậu cũng đã cho Trần gia đủ chỗ tốt, mới có thể khiến lão gia hỏa Trần Diêm Vương chấp nhận trợ giúp. Nhưng còn lợi ích mà tôi sẽ được phân chia, cậu lại không hề nhắc đến, chẳng lẽ cậu không thấy rằng, việc này còn chưa được thỏa đáng hay sao?”

“Hơn nữa, theo kế hoạch của cậu Xem ra, việc phân chia lợi ích cũng không phải dễ dàng. Dù sao, một khi Đái gia ngã ngựa, giới giang hồ hắc đạo phương Nam sẽ rơi vào cục diện như rắn mất đầu, tới lúc đó liên bùng nổ một trường tranh đấu mới.” Yến Nam Thiên nhú mày phân tích.

Lý Dật cười Xòa: “Chuyện này không quan hệ đến tôi!”

Không quan hệ...

Nghe được ba chữ này, Yến Nam Thiên nhin không được trọn tròn hai mắt, theo sau Xác định Xem có phải Lý Dật đang nói giỡn hay không: “Chẳng lẽ cậu đối với giới giang hồ hắc đạo phương Nam, một chút cũng đều không có hứng thú ư?”

“Hoàn cảnh ở quốc nội, anh hiểu rõ ràng hơn tôi. Giang hồ chung quy không phải nơi để chúng ta tồn tại lâu dài, hơn nữa lợi ích mang đến cũng có hạn. Cùng với thời gian và tinh lực bỏ ra, tôi ở nước Mỹ vẫn kiếm chắc được nhiều hơn.” Lý Dật nhàn nhạt nói.

Nghe Lý Dật nói lời này Xong, Yến Nam Thiên nhin không được liếc mắt nhìn Lý Dật một cái!

Lý Dật nói câu này, quả thực là mười phần ngông cuồng...

Bất quá Yến Nam Thiên cũng biết, lấy thân phận và địa vị của Lý Dật hiện tại, quả thật là có tiền vốn để chơi ngông!

Thế nhưng, Yến Nam Thiên vẫn nhắc nhở nói: “Đại Quyền bang là một tổ chức rất khó giải quyết, nếu để Đại Ngữ Xưng bá hắc đạo phương Nam cũng không phải là chuyện tốt. Cho nên, tôi nghĩ rằng, cậu cần phải khống chế việc phân chia lợi ích, hơn nữa, cậu từng nói Phong gia tại Phúc Kiến là chi mạch của Hoa Nhân bang, về tình hay về lý, hẳn là cậu nên cấp cho Phong gia một chút ưu đãi đi chứ?”

Vừa nghe Yến Nam Thiên nói như thế, trong lòng Lý Dật không khỏi động đậy. Nguyên bản theo kế hoạch, hẳn về nước chỉ là vì muốn báo thù, cũng chưa từng nghĩ qua phương diện khác. Hiện giờ nghe Yến Nam Thiên nhắc nhở, hẳn liền tỉnh ngộ. Chẳng lẽ muốn thống nhất cả giới hắc đạo phương Nam?

Lấy danh nghĩa Hồng môn giương cờ khởi nghĩa?

Yến Nam Thiên thấy Lý Dật động tâm, mỉm cười nói: “Cụ thể hành động như thế nào, cậu hãy tự mình quyết định. Bất quá, tôi cam đoan với cậu, một khi cậu thành công tiêu diệt Đái gia, tôi cùng Trần Diêm Vương liên thủ, đủ khả năng để chấn trụ cục diện, đến lúc đó mọi người sẽ ngồi vào bàn đàm phán, việc phân chia lợi ích!”

“Anh muốn những gì?” Lý Dật cũng không định bày tỏ thái độ ngay, mà tính toán quay trở về bàn lại với Andrew Loufu.

“Giang Tô và Thượng Hải.” Yến Nam Thiên nhấp một ngụm rượu, mỉm cười nói: “Tôi chỉ cần hai địa bàn này.”

“Không được!” Nằm ngoài dự đoán của Yến Nam Thiên chính là, Lý Dật rành mạch cự tuyệt.

Yến Nam Thiên nhíu mày: “Tuy rằng Yến gia không trực tiếp tham dự lần tranh đấu này, nhưng phải thông qua mạng lưới quan hệ trong chính giới giúp cậu kiểm chế thế lực đứng sau lưng Đái gia, thậm chí còn chùi dít thay cho cậu, đây không phải việc dễ dàng, yêu cầu này cũng không có gì là quá phận.”

“Giang Tô và Thượng Hải chiếm gần phân nửa phía Nam, cái miệng của Yến gia lớn quá rồi!” Lý Dật lắc đầu: “Có Trần gia tương trợ, áp lực của anh sẽ đỡ hơn rất nhiều, nếu như không có Trần gia, yêu cầu này quả thật là không hề quá phận.”

“Được rồi, vậy cậu nói cho tôi biết, Xem quan điểm của cậu như thế nào?” Yến Nam Thiên nhíu mày nói.

Lý Dật trầm ngâm một hồi, tiếp theo nghiêm mặt nói: “Giang Tô có thể phân chia cho anh, nhưng Thượng Hải nhất định là không được! Tôi cùng Tiêu Thanh Sơn có mối thù bất cộng *** thiên, nhưng cha con Trịnh Thiết Quân đối với tôi có trọng ân, địa bàn Thượng Hải tôi sẽ lưu lại cho ông ta.”

Yến Nam Thiên im lặng không lên tiếng.

“Địa bàn Giang Tô cũng không phải nhỏ đâu, huống chi, có thể nói Yến gia là người được lợi nhiều nhất rồi.” Lý Dật bưng chén lên, một hơi uống cạn sạch. Yến Nam Thiên biết cái lợi trong miệng Lý Dật, thật ra là muốn ám chỉ ở phương diện chính giới.

Đối với tình huống này, hắn trầm ngâm khoảng nửa phút đồng hồ, cuối cùng vẫn gật đầu: “Được rồi, tôi nhận.”

Dứt lời, Yến Nam Thiên bưng chén rượu lên, tựa như có suy nghĩ gì đó, liếc mắt nhìn Lý Dật nói: “Tôi thực may mắn vì không trở thành địch nhân của cậu.”

“Tôi cũng vậy.” Lý Dật khẽ nhún vai.

Thương lượng Xong, hai người nhìn nhau tươi cười, ngửa cổ uống một hơi cạn sạch.

“Lý Dật, có vài điểm tôi thật sự không hiểu nổi.” Đặt chén rượu xuống, Yến Nam Thiên cổ quái liếc mắt nhìn Lý Dật nói: “Mượn câu chuyện, cậu muốn đem địa bàn Thượng Hải giao cho hai cha con Trịnh Thiết Quân này mà nói đi...”

“Cậu cũng biết Trịnh Thiết Quân và Tiêu Thanh Sơn là huynh đệ kết bái sinh tử, mặc dù Tiêu Thanh Sơn không diệt Trịnh Thiết Quân hơn phân nửa là bởi vì Trịnh Thiết Quân không có dã tâm. Nhưng quả thật tôi không thể hiểu nổi, thời gian cậu chạy trốn khỏi Thượng Hải, Trịnh Dũng Cương phạm phải sai lầm nghiêm trọng, thế nhưng Tiêu Thanh Sơn lại không hề động vào một đầu ngón tay của Trịnh Dũng Cương!”

Nghe Yến Nam Thiên cảm thán, Lý Dật không nói gì, mà rút một điếu thuốc lá ra, châm lửa hút.

“Tiêu Thanh Sơn đối với Trịnh Thiết Quân làm cho ngoại nhân không còn gì để nói, mà Trịnh Thiết Quân đối với Tiêu Thanh Sơn chỉ có hai chữ trung tâm!” Yến Nam Thiên trầm giọng: “Đến lúc đó, nếu cậu muốn đối phó với Tiêu Thanh Sơn, Trịnh Dũng Cương thì tôi không dám cam đoan, nhưng còn Trịnh Thiết Quân, hắn tuyệt đối sẽ không bao giờ phản bội lại Tiêu Thanh Sơn. Riêng điểm này thôi, quan điểm ân oán phân minh của cậu, cũng khó lòng mà thực hiện.”

Vừa nghe Yến Nam Thiên phân tích như thế, Lý Dật không khỏi nhíu mày, hắn minh bạch ý tứ của Yến Nam Thiên.

Trịnh Thiết Quân đối với Tiêu Thanh Sơn trung tâm như một, nếu mình hạ sát thủ Tiêu Thanh Sơn, Trịnh Thiết Quân nhất định sẽ vì huynh đệ mà báo thù!

“Tôi không phải thương đế!” Lý Dật hung hăng phun ra một cụm khói thuốc nồng đậm, Xuyên thấu qua khung cửa kính, chứng kiến thấy mỹ nữ kinh diễm lả lướt ở trong quán bar, thế nhưng hắn lại không có nửa điểm dục vọng nào, tương phản, tâm tình lúc này mang theo hương vị điều hiu: “Những gì đã làm, tôi không bao giờ phải thẹn với lương tâm! Đối với địch nhân, tôi sẽ không bỏ qua, còn ân nhân, tôi cũng sẽ báo đáp trọn vẹn! Về phần Trịnh Thiết Quân quyết định như thế nào, tôi không quan tâm nhiều lắm, nếu quả thực giống như anh nói, Trịnh Thiết Quân muốn tìm tôi báo thù cho Tiêu Thanh Sơn, tôi cũng vô pháp khuyên giải. Bất quá nể tình ngày trước, tôi sẽ tha cho hắn ba lượt! Sau khi quá tam ba lượt mà hắn còn tìm đến, vậy thì Trịnh Thiết Quân liền trở thành địch nhân của tôi.”

Lý Dật thành thật nói ra, khiến cho Yến Nam Thiên phải nhú mày trầm ngâm. Đúng theo như lời hắn nói, hắn không hiểu nổi con người của Lý Dật.

Trên thế giới này có rất nhiều việc khó hiểu, Yến Nam Thiên và Lý Dật chơi thân, thậm chí được coi như tri kỷ. Nhưng...dù sao thì hắn vẫn không phải là Lý Dật.

Bỗng nhiên hai người đều trầm mặc, nhất thời làm cho bầu không khí ở trong bao sương có chút quỷ dị.

Lý Dật tùy tiện dựa lên ghế sa-lon hút thuốc, đồng thời đem ánh mắt quàng ném về phía đại sảnh dưới lầu.

Giờ khắc này hắn đang nhớ lại cuộc Sống ở dạ tổng hội, cũng nhớ đến người huynh đệ Xưa kia, Dương Phàm

Lý Dật từng cố gắng giúp đỡ Dương Phàm thượng vị, nhưng là Dương Phàm đã tự mình buông tay. Ngày trước Lý Dật còn có chút thất vọng, nhưng hiện giờ Xem ra, nếu như lúc trước Dương Phàm dựa theo tính toán của hắn thượng vị, vậy thì quả là đã hại chết Dương Phàm rồi.

Dương Phàm chắc hắn vẫn còn Sống ở Thương Hải đi? Đến lúc nào đó, sẽ kéo hắn trở lại bên cạnh mình!

Lý Dật trầm nghĩ trong lòng một câu, ngay sau đó lại nhớ tới một người quen nữa, một nữ nhân đến chết hắn cũng không thể nào quên được.

Phượng tỷ

“Tôi từng thề với lòng mình, nếu người nào giúp tôi giết chết Trương Đông, tôi có thể phục vụ bất cứ yêu cầu gì của người đó!”

Trong đầu dần dần hiện ra thân ảnh quen thuộc của Phượng tỷ, nhất thời trong lòng Lý Dật có chút hỗn loạn, hắn không khỏi tự nhủ: “Phượng tỷ, cô vẫn khỏe chứ?”

Không có đáp án, Lý Dật nhin không được nhắm mắt lại, theo sau bưng chén rượu lên, một hơi uống cạn sạch.

Đặt chén rượu Xuống, Lý Dật đang muốn rót thêm, nhưng dư quang khóe mắt lại trông thấy một cái thân ảnh, từ bên ngoài cửa quán bar đi vào.

Vừa tiến vào quán bar là một nam tử khoảng hơn ba mươi tuổi, người này có quả đầu trọc lóc, trong tay cầm theo một cái tẩu thuốc. Đầu trọc, chiếc tẩu, hai thứ này khiến cho gã nam nhân kia đi tới đâu cũng thu hút được sự chú ý. Trên người hắn có một thứ càng hấp dẫn hơn chính là cái bàn tay nắm tẩu thuốc. Tay phải của hắn chỉ còn ngón trỏ và ngón cái, ba ngón khác đã bị chặt đứt, nhìn qua là biết bị lợi khí sắc bén chém rụng!

Kiều Thất Chỉ!

Đầu lĩnh giang hồ hắc đạo ở Hàng Châu, một con chó săn dưới trướng của Đái Minh Hải.

Kiều Thất Chỉ vẫn ngông nghênh như Xưa, theo sau lưng hắn con có bốn gã đại hán, dáng người khôi ngô. Trong lúc bước đi, hắn ngẩng đầu ưỡn ngực, cái miệng kia như hận không thể chỉ thẳng lên trời!

Kiều Thất Chỉ tiến vào hấp dẫn không ít ánh mắt của chúng nhân, lực rung động có lẽ còn mãnh liệt hơn đoàn người Lý Dật lúc trước. Dưới ánh mắt như chăm chú của Lý Dật, Kiều Thất Chỉ ngồi vào một chiếc bàn góc đông nam ở trong đại sảnh tầng trệt.

Theo sau, một nữ nhân viên phục vụ dáng người thon thả, mang theo nụ cười chúc nghiệp đi tới. Ngay khi nữ nhân viên phục vụ kia đi tới bên cạnh chiếc bàn ở góc đông nam, Kiều Thất Chỉ lộ ra một nụ cười lạnh, một tay ôm mỹ nữ kéo vào trong lòng. Dưới ánh đèn điện màu Xanh lam, có thể rõ ràng trông thấy nữ nhân viên phục vụ kia biến sắc, theo bản năng la hét chói tai!

BBS là một quán bar hạng sang, loại hành vi sàm sỡ giống như Kiều Thất Chỉ chưa từng Xuất hiện qua. Một số khách nhân không nhận ra Kiều Thất Chỉ, tuy bất mãn nhưng cũng không dám nói gì, bởi vì trở ngại hình tượng của hắn quá mức phong cách. Còn đám khách nhân nhận ra Kiều Thất Chỉ, thì lại lựa chọn im lặng, tại bọn họ Xem ra, Kiều Thất Chỉ tuy rằng không tính là đại nhân vật, nhưng hắn có được một chủ nhân phi thường lợi hại, dây vào cũng rất phiền toái!

Rất nhanh, một người mặc âu phục đen, hình tượng bên ngoài hơi mập, dẫn theo hai gã bảo an đi tới phía bàn của Kiều Thất Chỉ. Tựa hồ Kiều Thất Chỉ không đem tên nam nhân mập kia vào trong mắt, mà cười lạnh đùa giỡn đôi tiểu bạch thổ trước ngực nữ nhân viên phục vụ.

Không thèm kiêng nể gì!

Đây chính là miêu tả chính Xác nhất về hình tượng của Kiều Thất Chỉ lúc này. Khi tên nam nhân mập kia dẫn theo bảo an đi tới bên cạnh chiếc bàn, thì Kiều Thất Chỉ mới chịu buông mỹ nữ ra.

Nữ nhân viên phục vụ hoa dung thất sắc, vội vàng chạy đến trốn ở sau lưng của tên nam nhân mập.

Tên nam nhân mập Xoay người, nhẹ nhàng vỗ lên bả vai an ủi, nữ nhân viên phục vụ. Theo sau, hắn quay trở lại. Cái tên nam nhân mập mập kia không phải ai khác, chính là Dương Phàm! !!

“Tiên sinh, quán bar chúng tôi có nữ nhân bồi rượu riêng biệt, nếu ngài cần, tôi sẽ an bài cho ngài.” Dưới ánh đèn, trước mặt mọi người, Dương Phàm lộ ra nụ cười chúc nghiệp lịch sự nói.

Kiều Thất Chỉ hung hăng rít một hơi thuốc lá, khinh thường nhìn Dương Phàm:“ Hôm nay lão tử thích con ả này bồi tiếp hơn.”

Nghe Kiều Thất Chỉ ngông cuồng nói, Dương Phàm lại trầm ngâm, hắn biết rõ thân phận của Kiều Thất Chỉ, tự nhiên cũng không dám Xằng bậy.

“Tiểu tử, bãi này là của Trịnh Dũng Cường hả? Nếu mày không Xử lý được, thì mau đi gọi hắn tới đây.” Bỗng nhiên Kiều Thất Chỉ đứng bật lên, gờ điều thuốc chỉ chỉ vào mặt Dương Phàm nói.

Đối với hành động hạ nhục của Kiều Thất Chỉ, nụ cười trên mặt Dương Phàm không giảm, thân mình vẫn không nhúc nhích.

Chứng kiến cảnh tượng này, Lý Dật hai mắt híp tịt thành một đường chỉ nhỏ. Hắn thậm chí còn không kịp chào hỏi Yến Nam Thiên, trực tiếp phóng ra khỏi bao sương.

“Anh Hoa, đánh gãy chân cái thằng chó đầu trọc đi.” Vừa ra ngoài, Lý Dật lạnh lùng nhìn Anh Hoa phân phó một câu.

Anh Hoa động thân!

Nàng giống như một con liệt báo đang chuẩn bị sẵn mồi, thoái lui ra phía sau lấy đà, một tay chống lên thanh lan can, thả người nhảy Xuống dưới tầng trệt. Giữa không trung, mảnh áo tới phiêu dật lất phất, mái tóc dài cũng bị gió thổi tán loạn, làm cho mọi người thấy được đôi con ngươi băng lãnh, không hề có một chút tình cảm nào.

Dưới biểu tình khiếp sợ của chúng nhân, Anh Hoa ung dung tiếp đất, không đình chỉ động tác, mà cả người giống như bóng u linh a tì, phiêu dật tới bên cạnh Kiều Thất chỉ!

“Ba!”

Một tiếng vang giòn qua đi, Kiều Thất Chỉ giống như con diều đứt dây bay ngược ra ngoài, hung hăng nện trúng một chiếc bàn ở phía đằng Xa.

“Rầm..rầm...!” Cốc chén trên bàn rơi vỡ loảng Xoảng!

Bất thành linh Xảy ra một màn như thế này, làm cho Dương Phàm và tất cả mọi người sững sờ ngay tại chỗ!

Bốn gã thủ hạ của Kiều Thất Chỉ cũng bị trấn trụ, chỉ là ngơ ngác nhìn Anh Hoa toàn thân tràn ngập sát khí, nên không dám động đây.

Tuy Anh Hoa không có dừng lại.

Trong đầu nàng chỉ bao quát một ý niệm: Đoạn cái chân chó của gã đầu trọc.

“Sưu”

Anh Hoa tiếp tục động, tốc độ quá nhanh, lưu lại giữa không khí một đạo tàn ảnh đỏ rực. Không đợi mọi người kịp hồi phục lại tinh thần từ trong nỗi khiếp sợ, Anh Hoa áp sát đến bên người Kiều Thất Chỉ, nhấc cao chân lên, giẫm mạnh Xuống đầu gối Kiều Thất Chỉ.

“Răng rắc!” Thanh âm Xương vỡ chói tai vang lên, trong lòng mọi người không khỏi cảm thấy căng thẳng!

Đau đớn kịch liệt khiến cho khuôn mặt của Kiều Thất Chỉ hoàn toàn bị vặn vẹo, thế nhưng hắn lại không dám kêu rên tiếng nào, tựa hồ không phải không muốn, mà là không dám!

Hắn theo bản năng dịch thân về phía sau, cố gắng kéo giãn khoảng cách với Anh Hoa.

Nhưng Anh Hoa lại không cử động nữa, mà quay đầu nhìn lên cửa sổ bao sương tầng hai.

“Lý ...Lý Dật?” Nương theo ánh đèn hiện ra một khuôn mặt quen thuộc, Dương Phàm hai mắt phóng đại, trong vô thức kêu lên cái danh tự này.

Thanh âm của Dương Phàm rơi vào trong tai Kiều Thất Chỉ, nhất thời vẻ mặt hắn trở nên cực kỳ hoảng sợ!

Dưới ánh đèn, Lý Dật nháy mắt ra hiệu cho Anh Hoa....Một lần nữa, Anh Hoa lại cử động thân mình!

Anh Hoa chậm rãi bước đến bên người Kiều Thất Chỉ, duỗi tay Xách bổng hắn lên giống như đang Xách một con gà bình thường, đi ra hướng ngoài cửa.

Lúc này, bốn gã thủ hạ của Kiều Thất Chỉ mới kịp hồi phục lại tinh thần từ trong nỗi khiếp sợ, bọn chúng cắn răng, lao tới phía Anh Hoa!

Bốn gã này coi như cũng có chút kinh nghiệm, không có mù quáng động thủ bừa bãi, mà bao vây thành một vòng tròn, bọc Anh Hoa vào giữa.

Anh Hoa một tay Xách Kiều Thất Chỉ, vẻ mặt lạnh lùng quan sát tình hình. Tuy nhiên cước bộ lại không đình chỉ, khi bước tới gần bốn gã kia, đột nhiên nhảy dựng lên, tung ra một cú đá Xoay ba trăm sáu mươi độ!

“Ba ba ba ba!”

Bốn thanh âm trầm đục qua đi, bốn gã thủ hạ của Kiều Thất Chỉ nằm gục ở dưới sàn nhà, thân mình run run, không gượng dậy nổi.

Anh Hoa cũng không thềm dây dưa với bốn gã này, trực tiếp Xách Kiều Thất Chỉ ném ra bên ngoài cửa!

Cùng lúc đó, Lý Dật từ trên tầng hai bước Xuống, ung dung đi tới phía Dương Phàm đang đứng.

Giờ khắc này, Dương Phàm đang trợn mắt há mồm nhìn chằm chằm vào Lý Dật, thân mình cũng kịch liệt run rẩy, đôi con ngươi trong mắt sớm đã ửng đỏ lên rồi.

Kích động!!

Kích động không gì sánh nổi.

Dưới ánh mắt soi mói của đám khách nhân chung quanh, Lý Dật đi tới bên người Dương Phàm, khoát tay lên bả vai của hắn, mỉm cười nói: “Dương Phàm, anh lại béo hơn trước rồi.”

419. Chương 368: Người Tự Say

Nghe câu này, Dương Phàm nở nụ cười

Trong lúc đang cười, nước mắt không thể khống chế bùng lên trong mắt hắn. Hắn không nói gì, phảng phất giống như một người điên, vừa khóc lại vừa cười. Những khách nhân bên trong quán bar cũng không xa lạ đối với Dương Phàm Ngược lại, bọn họ thập phần quen thuộc với hắn, làm người phụ trách của quán bar, thái độ làm người của Dương Phàm hiền lành, tam giáo cửu lưu hắn đều có thể làm quen kết bạn.

Có thể nói, quán bar có thể trở thành một trong những quán bar nổi tiếng nhất Thượng Hải, công lao của Dương Phàm thật sự không ít. Giờ này khắc này, thấy Dương Phàm giống như người điên vừa khóc vừa cười, về mặt các khách nhân đây biểu tình cổ quái, so Sánh mà nói, bọn họ đối với Lý Dật càng thêm hiếu kỳ.

“Xử lý tràng diện một chút, chúng ta đi vào trò chuyện.” Nhìn thấy Dương Phàm rơi nước mắt, trong lòng Lý Dật mơ hồ có chút Xúc động, bất quá biểu tình bề ngoài vẫn bình thường.

Dương Phàm gạt đầu, cũng không lau nước mắt trên mặt, mà lộ ra dáng tươi cười đầy tiêu chuẩn chức nghiệp, nói: “Chư vị, thực sự Xin lỗi, chút nhạc đệm vừa rồi làm ảnh hưởng đến nhã hứng của các vị. Để biểu thị áy náy, đêm nay tiền rượu đều được giảm giá!”

“Tốt!”

Dương Phàm vừa thốt lên Xong, một khách nhân có quan hệ không cạn với hắn lập tức vỗ tay, ngay tức khắc có không ít người phụ họa, nhân viên công tác lại nhanh chóng mở âm nhạc, bầu không khí thoáng chốc khôi phục lại không ít.

“Khiêng bốn người này ném ra ngoài, mặt khác, đem bia lên phòng trên lầu hai.” Đã hơn một năm được rèn đúc, Dương Phàm đã thành thực hơn rất nhiều. Hắn không còn là nhân vật tăng dưng dưới chót chỉ biết chơi nữ nhân, hay hút ma túy như ngày Xưa. Mà trở thành một người thật dễ dàng quản lý một quán bar trứ danh tại đất Thượng Hải. Thấy một màn như vậy, Lý Dật nở nụ cười, đó là dáng tươi cười phát ra từ nội tâm, hắn biết vị huynh đệ này của mình trong một năm nay cũng đã thay đổi rất nhiều!

Mà đối với Dương Phàm cũng không mang rượu lên, chỉ mang bia, trong lòng Lý Dật có loại Xúc động nói không nên lời, đó là một loại cảm giác rất kỳ quái.

Phảng phất như ở Xã hội này điều gì cũng đang tùy thời biến hóa, mỗi người cũng đi theo sự biến hóa của Xã hội mà thay đổi.

Thế nhưng...có chút thứ gì đó thì sẽ không bao giờ thay đổi!

Lý Dật cũng không chờ Dương Phàm cùng tiến lên lầu, mà dẫn đầu mang theo Anh Hoa cùng đi lên, Dương Phàm lại mỉm cười chạy qua lại trong quán bar uống rượu với khách Xem như “chuộc tội”.

Trong phòng trên lầu hai, Yến Nam Thiên mắt thấy tất cả, về mặt của hắn có vẻ có chút phức tạp, ánh mắt vẫn dừng lại trên người Lý Dật, cũng không biết đang suy nghĩ điều gì.

“Lẽ nào đêm nay tôi không có rửa mặt sao?” Đi vào phòng, Lý Dật nhìn Yến Nam Thiên nở nụ cười trêu chọc.

Yến Nam Thiên cười khổ một tiếng, đứng dậy nhắc ly rượu: “Hai huynh đệ các anh gặp lại, tôi sẽ không quấy rối nữa. Hôm nào chúng ta lại nói tiếp!”

Lý Dật cũng không khách sáo với Yến Nam Thiên, nhắc ly rượu uống một hơi cạn sạch.

Một ly rượu uống cạn, Yến Nam Thiên cũng không ngồi lại mà trực tiếp mang theo bảo tiêu rời đi.

Ngoài cửa, bốn gã thủ hạ của Kiều thất chỉ giẫy dụa bò lên khỏi mặt đất, so sánh với Kiều thất chỉ mà nói, thương thế của bọn họ nhẹ hơn một chút, Anh Hoa cũng hiểu ý tứ của Lý Dật, cũng không hạ sát thủ, đối phó bốn người cũng chỉ dùng ba thành khí lực mà thôi

Bằng không, với phong cách một kích phải giết của Anh Hoa, bốn người cũng đã biến thành bốn thi thể băng lãnh.

“Kiều gia.” Bốn người đứng dậy, đều vây quanh bên người Kiều thất chỉ.

Kiều thất chỉ chịu đựng đau nhức, gian nan ngồi dậy, vẻ mặt âm trầm nói: “Gọi điện thoại cho Đái gia.”

Tên đại hán thụ thương nhẹ nhất nghe được sự phân phó của Kiều thất chỉ, không nói một lời, lập tức gọi điện cho Đái Minh Hải, điện thoại qua hơn mười giây mới chuyển được.

“Lão đại, chúng ta bị tên vương bát đần Tiêu Thanh Sơn ám rồi!” Điện thoại chuyển được, Kiều thất chỉ vẻ mặt tức giận nói.

“Sao nói như vậy?”

“Tôi gặp phải Lý Dật trong bãi của Tiêu Thanh Sơn, Lý Dật và người phụ trách ở đây lại thập phần quen thuộc, không ngờ còn vì người phụ trách quán bar này mà động thủ với tôi!” Kiều thất chỉ nghiêng răng nghiêng lợi, lúc đang nói, sự đau đớn dưới chân truyền đến làm hắn phải nhe răng cắn miệng, mồ hôi hột càng không thể khống chế mà tuôn ra không ngừng trên trán.

Đầu kia điện thoại, Đái Minh Hải nghe Xong trong lòng cả kinh, sau đó có chút tức giận nói: “Người bị thương nặng không? Nếu như nặng, đi bệnh viện trước, sau đó ta dẫn người đến bệnh viện tìm người. Đến lúc đó người đem tình huống kể lại cho ta biết.”

Đái Minh Hải nói làm tâm tình ghen khuất của Kiều thất chỉ thoáng chuyển biến tốt hơn một chút, hắn vốn định nói gì đó, nhưng nhìn thấy Yến Nam Thiên mang theo bảo tiêu hướng hắn đi tới, điều này làm cho hắn không khỏi cả kinh, vô ý thức liền cắt đứt điện thoại.

Nhìn thấy động tác của Kiều thất chỉ, Yến Nam Thiên cũng lộ ra dáng tươi cười trào phúng, mà trong lòng cũng âm thầm bội phục thủ đoạn của Lý Dật quá độc. Hắn biết rõ, Lý Dật không giết Kiều thất chỉ đều không phải vì sự ước định đối với Trần gia, mà là Cố ý!

Lý Dật làm như vậy, chính là vì muốn để Kiều thất chỉ truyền tin cho Đái Minh Hải, sau đó lợi dụng chuyện này làm quan hệ vốn không ổn giữa Tiêu Thanh Sơn và Đái Hồ triệt để chuyển biến Xấu!

Dù sao, quán bar này là bãi của Tiêu Thanh Sơn, mà Dương Phàm là người phụ trách của quán bar, Lý Dật vì Dương Phàm ra tay Xác thực đủ làm cho Đái Hồ hoài nghi. Chỉ là Yến Nam Thiên còn không rõ chính là huynh đệ của Lý Dật vì sao có thể bình yên vô sự sống tại Thượng Hải?

Không ngờ còn có thể làm việc ngay tại bãi của Tiêu Thanh Sơn?

Dù cho Yến Nam Thiên có trí tuệ hơn người, thế nhưng hắn vẫn như cũ đoán không ra khúc chiết trong đó.

Yến Nam Thiên không để ý đến Kiều thất chỉ, với thân phận của hắn hoàn toàn không cần nhìn tới loại nhân vật như Kiều thất chỉ, mà Kiều thất chỉ cũng không dám kiêu ngạo như lúc mới tới, mà mang theo đuôi rời đi.

Đã từng, hắn làm như không ai bì nổi chạy đi đập phá bãi của Trịnh Thiết Quân, tìm Lý Dật gây khó, kết quả bị Tiêu Thanh Sơn vẽ mặt, cuối cùng phải chui qua đống quần của Lý Dật, mất hết mặt mũi.

Ngày hôm nay lần thứ hai hắn lại giẫm lên vết Xe đổ!

Điều này tựa hồ như một sự luân hồi.

Duy nhất khác nhau chính là, khi đó Lý Dật mượn nhờ ngoại lực, mà hôm nay là nhờ vào chính thực lực bản thân mà ép Kiều thất chỉ!

Trong quán bar, Dương Phàm kết thúc cuộc nói chuyện với khách nhân, một ngôi sao tuyến hai đến từ Đài Loan trong tiếng hoan hô của các khách nhân bước lên sân khấu biểu diễn, bầu không khí trong quán bar lại trở nên náo nhiệt, chỉ là những khách nhân cũng không thể quên được một màn chấn động vừa rồi, thường thường sẽ đưa ánh mắt nhìn lên trên phòng ở lầu hai, chính Xác là nhìn về hướng Anh Hoa.

Theo bọn họ Xem ra, Anh Hoa trong bộ áo choàng màu đỏ tươi còn có lực hấp dẫn vượt Xa ngôi sao tuyến hai kia nhiều.

Khi Dương Phàm bước vào phòng, thấy thân ảnh quen thuộc của Lý Dật thì hắn vẫn có vẻ thập phần kích động, loại kích động này làm hắn không thể khống chế. Ngày trước, Lý Dật gặp chuyện không may thoát khỏi Thượng Hải, Dương Phàm ngày đêm vì Lý Dật lo lắng.

Có thể nói, đoạn thời gian vừa qua Dương Phàm chưa từng được ngủ yên giấc. Sau đó, Dương Phàm từ miệng của Trịnh Dũng Cương nghe được tin Lý Dật giết chết Tiêu Cường, thoát khỏi Hong Kong, không rõ tung tích, hắn mới hạ Xuống sự căng thẳng trong lòng một chút.

Theo hắn Xem ra, một ngày Lý Dật trốn ra được khỏi quốc nội, sự nguy hiểm sẽ giảm Xuống rất nhiều!

Mà khi hắn biết được Lý Dật ở tại Mỹ hẳn được vô cùng vui vẻ phong cảnh, hắn âm thầm vì Lý Dật mà cảm thấy hài lòng. Đồng thời nỗ lực để Trịnh Dũng Cương điều tra phương thức liên hệ với Lý Dật, thế nhưng vẫn không có kết quả.

Lý Dật giống trống khua chiêng về nước, Dương Phàm vẫn luôn suy nghĩ biện pháp liên hệ với Lý Dật, nhưng còn chưa có kết quả thì đêm nay Lý Dật đã Xuất hiện tại quán bar!

Càng thật không ngờ chính là, phương thức Xuất hiện của Lý Dật lại làm hắn khiếp sợ như vậy!

Tất cả phẳng phất giống như một năm trước, khi đó Lý Dật vì cứu hắn, không tiếc một mình chạy tới địa điểm hắn bị bắt làm con tin, dùng thủ đoạn sấm sét giết chết người bắt cóc hắn!

Trong đầu hiện lên những điều này, Dương Phàm lần thứ hai nở nụ cười, cười đến rất hàm hậu, phẳng phất như trở về thời gian còn thơ ấu với “Lý Dật”, nhặt được bánh mì của những đứa trẻ con nhà giàu có rồi chia đôi, vô cùng hài lòng.

Thời gian đó, hắn luôn hài lòng nói với “Lý Dật”: “ Hắc hắc, vận khí ngày hôm nay không tệ, đến, a Dật, chúng ta mỗi người một nữa!”

Lý Dật đã khai bia từ lâu, mắt thấy Dương Phàm đi tới, lập tức nâng ly lên, vẻ mặt áy náy nói: “Dương Phàm, bởi vì một ít nguyên nhân đặc thù, tôi vẫn không thể liên hệ cậu, tôi tự phạt ba ly!”

“A Dật!” Dương Phàm vội vã ngăn trở cử động của Lý Dật: “Cậu không có việc gì, tôi cũng đã rất hài lòng. Về phần liên hệ, huynh đệ chúng ta mặc dù cách Xa nhau chân trời góc biển, vẫn luôn là huynh đệ!”

Dứt lời, Dương Phàm tựa hồ nhớ lại thời quá khứ, hắn rất hào sảng nâng ly lên: “A Dật, cậu biết uống bia là do tôi dạy, tôi thật muốn nhìn Xem hơn một năm nay, tửu lượng của cậu có tiến bộ không! Đến, huynh đệ chúng ta đêm nay không say không về!”

“Tốt! Không say không về!” Nhìn dáng tươi cười quen thuộc trên gương mặt Dương Phàm, Lý Dật nở nụ cười hắn biết đây mới là huynh đệ chân chính, không có chút mâu thuẫn nào, không vì sự chênh lệch thân phận, không vì sự ngưỡng mộ, tất cả tựa hồ đều giống như ngày trước.

Liên tục hạ ly bia vào bụng, Dương Phàm rất tùy ý ngồi bên người Lý Dật, một tay cầm ly bia, một tay cầm chai bia, tư thế rót bia thập phần thành thạo.

“Sao cậu lại đến nơi này.?” Lý Dật đợi Dương Phàm rót bia, hỏi.

Dương Phàm buông chai bia, lấy thuốc lá đưa cho Lý Dật, cũng không phải bồ đề, mà là loại thuốc lá Hồng Hà năm đồng tiền một hộp.

Hồng Hà, cũng là loại thuốc lá mà Trịnh Thiết Quân thích nhất.

Lý Dật tiếp nhận thuốc, để Dương Phàm châm lửa, rít mạnh một hơi, Dương Phàm cũng châm thuốc cho mình, phun ra một ngụm khói, nói: “Tôi từ chỗ Dũng Cương nghe được cậu gặp chuyện không may, nỗ lực liên hệ cậu, thế nhưng gọi không được điện thoại cho cậu. Vì vậy để không liên lụy Dũng Cương, tôi dự định rời khỏi Thượng Hải.”

“Bất quá Dũng Cương nói cho tôi biết, Tiêu Thanh Sơn cũng không hề biết quan hệ giữa chúng ta, hơn nữa cũng tra không được, bảo tôi không nên lo lắng, tiếp tục ở lại Thượng Hải, không có việc gì.” Nói đến đây, Dương Phàm lộ ra một nụ cười khổ: “A Dật, nói thật ra, thời gian đầu tôi sợ liên lụy Dũng Cương, thế nhưng sau đó Dũng Cương cho tôi biết không có việc gì, tôi lại lo lắng, lo lắng Tiêu Thanh Sơn sẽ hạ thủ

đối với tôi! Bất quá cuối cùng tôi vẫn ở lại, tiếp tục quản lý bãi trước kia, thẳng cho đến nửa năm trước mới tới bãi này.”

Nghe Xong lời nói của Dương Phàm, Lý Dật không khỏi âm thầm nghĩ có chút may mắn, ngày trước hẳn từng lo lắng cho Dương Phàm, trải qua sự phân tích tỉ mỉ, cho rằng khả năng gặp nguy hiểm của Dương Phàm rất thấp, sự thực đã chứng minh sự suy đoán của hắn, bất quá cũng không thể bài trừ thành phần vận khí.

Lý Dật rõ ràng, nếu như lúc đó Tiêu Thanh Sơn đem Dương Phàm đi uy hiếp hắn, hắn tuyệt đối sẽ liều mình đi cứu Dương Phàm!

“A Dật, cậu thế nào? Một năm nay cậu ra sao?” Tuy rằng Dương Phàm từ chỗ Trịnh Dũng Cương biết được hôm nay Lý Dật đã một bước lên trời, mà tất cả vừa phát sinh vừa rồi cũng đã chứng minh được điểm này, nhưng hắn rất rõ ràng, Lý Dật có thể bỏ lên được vị trí bây giờ, tuyệt đối đã trải qua nhiều đau khổ mà không muốn cho ai biết.

Lý Dật cũng không hề giấu diếm Dương Phàm điều gì, chỉ nói khác với lúc kể lại cho Mộ Dung Tuyết, lúc này giọng nói và vẻ mặt của hắn thập phần bình tĩnh, phẳng phất như đang kể ra một chuyện không hề quan hệ gì tới hắn.

Từ lúc đột phá vòng vây tại Thượng Hải, gặp Kiều thất chỉ tại Quảng Châu, giết Tiêu Cường tại Hong Kong, đến Los Angeles tiến nhập Hoa Nhân Bang.

Mặc dù Lý Dật chỉ nói một ít chuyện then chốt, thế nhưng tất cả nói Xong cũng dùng hai mươi phút.

Lý Dật nói ra thật bình tĩnh, thế nhưng Dương Phàm nghe vào thì hết hồn!

Theo hắn Xem ra, Lý Dật có được địa vị như hiện tại, hoàn toàn là dùng mạng kiếm trở về!

Nếu đổi lại là người bình thường, khả năng từ lâu đã đến chỗ diêm vương gia để báo danh mất rồi!

“A Dật, Dũng Cương nói lần này cậu trở về là để báo thù, đúng không?” Nghe Xong lời tự thuật của Lý Dật, Dương Phàm trầm mặc một hồi, đột nhiên hỏi.

Lý Dật không hề phủ nhận, mà rất thẳng thắn gật đầu

Sau đó Lý Dật lại nghĩ tới điều gì, nói: “Đêm nay qua đi, Tiêu Thanh Sơn khẳng định đã biết quan hệ giữa tôi và cậu, cậu không thể tiếp tục ở lại Thượng Hải được nữa, đến bên cạnh tôi đi, cậu muốn tiếp tục quản lý quán bar, tôi ở tại Hong Kong hoặc nước Mỹ mở một quán bar tốt nhất cho cậu, nếu như cậu không muốn kinh doanh quán bar, có thể vào công ty điện ảnh làm việc.”

Nếu là một năm trước Lý Dật nói với Dương Phàm như vậy, Dương Phàm nhất định sẽ hưng phấn giơ tay hoan hô, dù sao tiến vào công ty điện ảnh làm việc có thể dùng quy tắc ngầm đối với những nữ ngôi sao.

Thế nhưng hôm nay hắn lại có vẻ rất bình tĩnh. Ngược lại, trong con người hắn toát ra sự lo lắng: “A Dật, tôi sao cũng được, nhưng chỗ Dũng Cương...”

Dương Phàm không nói hết câu, thế nhưng Lý Dật cũng hiểu rõ ý tứ: Nếu Lý Dật muốn báo thù, Trịnh Dũng Cương sẽ rơi vào sự lựa chọn lưỡng nan! Ngày trước, Trịnh Dũng Cương không tiếc tự bắn mình yểm hộ cho Lý Dật đào tẩu, sau đó lại chiếu cố cho Dương Phàm suốt một năm, đủ để chứng minh tình nghĩa đối với Lý Dật! Mà về phương diện khác, Tiêu Thanh Sơn lại có ân đối với Trịnh Dũng Cương và cha hắn là Trịnh Thiết Quân, hơn nữa cũng không bởi vì chuyện Lý Dật đào tẩu mà truy cứu trách nhiệm của Trịnh Dũng Cương, nói Trịnh Dũng Cương không hề áy náy là chuyện không có khả năng! Kể từ đó, sự lựa chọn giữa huynh đệ và ân nhân, đủ cho Trịnh Dũng Cương rơi vào hoàn cảnh lưỡng nan.

Nghe ra được ý tứ trong lời nói của Dương Phàm, Lý Dật cũng không lập tức trả lời, mà một hơi uống hết ly bia, sau đó thở dài nói: “Dương Phàm, tôi không đối gạt cậu, thù tôi khẳng định phải báo. Đồng thời tôi cũng luôn Xem Dũng Cương như huynh đệ. Nếu Dũng Cương vì Tiêu Thanh Sơn mà đứng đối lập với tôi, tôi không trách hắn, dù sao hắn đã từng đứng phía bên tôi một lần.”

Lời tuy nói như thế, thế nhưng nếu như đến lúc đó Trịnh Dũng Cương không giết Lý Dật thì không bỏ qua, Lý Dật còn phải làm thế nào, chính hắn cũng không biết.

“Vừa rồi, một gã thủ hạ của tôi đã gọi điện thoại cho Dũng Cương, phỏng chừng hắn sắp đến.” Nói đến vấn đề này, tâm tình vốn hài lòng của Dương Phàm cũng trở nên có chút áp lực: “A Dật, cậu hay nhất nên nói chuyện với Dũng Cương đi, nếu hắn có thể không chen chân vào chuyện này là hay nhất.”

Lý Dật gật đầu, lại châm một điếu thuốc lá.

Cùng lúc đó, cửa phòng bỗng bị đẩy ra, Anh Hoa không chút biểu tình đi vào: “Lão bản, bên ngoài có người muốn vào.”

Nghe được Anh Hoa nói, Lý Dật bật dậy, Dương Phàm cũng đoán được điều gì, bèn đứng lên theo!

Không có trả lời, Lý Dật sắc mặt phức tạp đi ra khỏi phòng.

Bên ngoài phòng, Trịnh Dũng Cương bị hai gã thành viên Hắc Dạ ngăn cản lối đi, hai gã thành viên đang vịn bờ vai của hắn, làm hắn không thể nhúc nhích, mà bảo an phía sau hắn lại không dám tiến lên, hiển nhiên, hành động trước đó của Anh Hoa đã để lại trong lòng bọn hắn bóng ma không thể xóa nhòa!

Ngay khi Trịnh Dũng Cương tức giận định quát lên, Lý Dật mang theo Dương Phàm đi ra: “Buông hắn ra!” Lý Dật thấy hai gã thành viên Hắc Dạ chế phục Trịnh Dũng Cương, vội vã nói.

Nghe được mệnh lệnh của Lý Dật, hai gã thành viên Hắc Dạ lập tức tránh đường, mà Trịnh Dũng Cương lại giống như bị sét đánh, thân thể cứng ngắc sững sờ ngay tại chỗ, trợn tròn mắt, miệng há hốc, vẻ mặt khiếp sợ nhìn Lý Dật, muốn nói gì đó, thế nhưng trong cổ họng phẳng phất như bị nhét vật gì, không nói ra được một chữ nào.

Khiếp sợ, kích động, lo lắng.

Đủ loại tâm tình phẳng phất như chiếu phim điện ảnh hiện lên trên mặt Trịnh Dũng Cương.

Giờ khắc này, vẻ mặt của hắn cực kỳ phức tạp.

Hắn cứ như vậy ngơ ngác nhìn Lý Dật, vẫn không nhúc nhích.

Trong ánh mắt của hắn, Lý Dật trực tiếp đi tới trước mặt hắn. Không nói chuyện với nhau, Lý Dật trực tiếp ôm lấy Trịnh Dũng Cương.

Thân thể Trịnh Dũng Cương hung hăng chấn động, sau đó theo bản năng ôm lấy vai Lý Dật, run giọng nói: “Dật ca.”

Lý Dật hung hăng vỗ vai Trịnh Dũng Cương, nói: “Dũng Cương, chúng ta đi vào nói.”

Hiển nhiên, Lý Dật không muốn cho quá nhiều người nhìn thấy tình cảnh hắn và Trịnh Dũng Cương ôm nhau, như vậy đối với Trịnh Dũng Cương không phải là chuyện tốt.

Trịnh Dũng Cương mở miệng gật đầu, theo Lý Dật đi vào phòng.

Sau khi tiến vào phòng, Trịnh Dũng Cương phẳng phất như thay đổi thành một người khác, tâm tình mặt trái trong nháy mắt biến mất trên mặt hắn không còn thấy bóng dáng tăm hơi, hắn đầu tiên tức giận trừng mắt nhìn Dương Phàm, mắng: “Dương Phàm, cậu thật tệ, Dật ca tới nơi này, không ngờ cậu lại không nói cho tôi biết!”

“Kháo! Lúc gọi điện thoại tôi cũng không biết, a Dật Xuất thủ tôi mới biết được.” Dương Phàm không cam lòng tỏ ra yếu kém

Trên thực tế, Trịnh Dũng Cương biết được tất cả từ nhân viên quán bar, hắn nói như vậy, chỉ là vì muốn đánh vỡ bầu không khí Xấu hổ trong phòng mà thôi.

Nghe được Dương Phàm nói, hắn cũng không tức giận, ngược lại cười ha ha ôm vai Lý Dật, giống như ngày Xưa, thân mật không gì Sánh được: “Dật ca, chúng ta đã hơn một năm không gặp, hôm nay phải uống thật vui vẻ!”

Trịnh Dũng Cương không muốn nói về chuyện của Tiêu Thanh Sơn, Lý Dật tự nhiên cũng sẽ không nói, hắn cười gật đầu: “Được! Đêm nay hai người cũng chính một mình tôi, không say không về!”

Sau đó, vô luận là Lý Dật hay Trịnh Dũng Cương và Dương Phàm, ba người không hề đề cập đến chuyện báo thù. Chỉ lo uống rượu nói chuyện phiếm

Trong ba người, Lý Dật có được phương pháp hô hấp đặc thù, uống rượu và uống nước cũng chẳng có gì khác nhau. Uống Say đối với hắn mà nói là một chuyện hi vọng Xa vời, mà Dương Phàm làm người phụ trách quán bar, đủ dùng từ thành thạo mà hình dung.

Nhưng Dương Phàm lại say!

Hắn là cố ý say.

Thứ nhất, Lý Dật trở về hắn rất cao hứng, còn nữa, hắn cố ý uống say, là muốn đem không gian lưu lại cho Trịnh Dũng Cương và Lý Dật hai người. Hắn biết rõ, chờ sau khi cuộc uống bia này kết thúc, hai người cuối cùng vẫn phải đối mặt với vấn đề kia.

Nên đối mặt, trốn tránh cũng chỉ là vô ích!

“Dũng Cương, uống rượu tới bây giờ, tôi không đối gạt cậu. Giữa tôi và Tiêu Thanh Sơn, phải có một người ngã Xuống!” Mắt thấy Dương Phàm say, Lý Dật cũng không tiếp tục khai bia, mà châm một điếu thuốc lá, rít mạnh vài hơi, trầm giọng nói: “Mà lúc trước cậu đã cứu mạng của tôi, tôi vẫn ghi nhớ trong lòng, chẳng bao giờ quên huynh đệ như cậu!”

“Dật ca!” Nghe được Lý Dật nói, Trịnh Dũng Cương có vẻ có chút thống khổ, hắn nỗ lực cắt đứt lời Lý Dật nói.

Lý Dật rút một điếu thuốc đưa cho Dũng Cương, tự mình châm lửa.

Dưới sự gây tê của nicotin, biểu tình Trịnh Dũng Cương thoáng đỡ hơn một chút, nhưng sắc mặt vẫn có chút trắng bệch, ngón tay cầm thuốc không khống chế được mà run lên.

“Dũng Cương, cậu và tôi đều biết, có một số việc trốn tránh chỉ vô ích, chúng ta phải cùng đi đối mặt!” Nhìn vẻ mặt thống khổ của Trịnh Dũng Cương, Lý Dật chỉ cảm thấy lồng ngực phảng phất như có một tòa núi lớn đè nặng, làm trong lòng hắn thấp phần áp lực, giống nói hắn phức tạp: “Tôi Xem cậu là huynh đệ, cho nên dù cậu làm ra quyết định gì, tôi cũng không trách cậu.”

Trịnh Dũng Cương không nói gì, chỉ cúi đầu hút thuốc!

Mà Lý Dật lại cầm lên chai bia cuối cùng, một hơi uống sạch sẽ.

Sau đó hắn nâng Dương Phàm dậy, hồ thẹn nói với Dũng Cương: “Dũng Cương, Dương Phàm đã bại lộ, tôi phải dẫn hắn rời khỏi Thượng Hải.”

Mắt thấy Lý Dật muốn đi, Trịnh Dũng Cương vô lực nhắm mắt lại, sau đó hung hăng dụi tắt tàn thuốc, đứng dậy, đỏ mắt, cắn môi, run giọng nói: “Dật ca!”

Lần thứ hai hô lên hai chữ này, vành mắt Trịnh Dũng Cương triệt để đỏ rực, một tầng hơi nước phiêu phù trong mắt.

Hắn dùng lực cắn môi, trực tiếp cắn vỡ, máu tươi trong nháy mắt nhuộm đỏ môi hắn, sự đau đớn làm tình tự hắn thoáng ổn định, chỉ nghe thanh âm hắn khàn khàn: “Ba tôi và Tiêu thúc là huynh đệ sinh tử! Lần trước tôi vì giúp anh, bất trung với ba tôi và Tiêu thúc, làm ba tôi bất nghĩa!”

Nói đến đây, Trịnh Dũng Cương thống khổ nhắm mắt lại, sau đó thở dài một hơi, phảng phất phun ra sự thống khổ trong nội tâm, trên mặt hắn lộ ra biểu tình tuyệt nhiên: “Từ Xưa tới nay trung nghĩa luôn lưỡng nan, lúc này, tôi sẽ bất nghĩa!”

Bất nghĩa!

Hai chữ này đã biểu lộ thái độ của Trịnh Dũng Cương.

Nghe được hai chữ bất nghĩa, Lý Dật cũng không tức giận, ngược lại trên mặt hắn lộ ra dáng tươi cười, chỉ là trong dáng tươi cười có sự khổ sấp khó Xóa nhà.

Hắn đứng dậy cười vỗ vỗ vai Trịnh Dũng Cương: “Dũng Cương, huynh đệ, trước chúng ta nói không Say không về, đứng không?”

“Đúng vậy! Dật ca!”

“Hiện tại cậu say chưa?”

“Tôi còn uống được!”

“Tốt!”

420. Chương 369: Thỏ Tử Hồ Bi

Lý Dật nói Xong buông Dương Phàm nằm Xuống sô pha, một lần nữa mở rương bia, cùng Trịnh Dũng Cương cười lớn mở hết hai mươi bốn chai bia, đặt lên bàn.

“Cạn”

Hai người cũng không ngồi Xuống, mà đứng chạm ly. Một tiếng giòn vang qua đi, hai người ngửa đầu, một hơi uống cạn.

“Dật Ca, Cạn”

“Cạn”

Từng chai bia phẳng phất như nước lũ rót vào bụng hai người, hai người tựa hồ dùng phương thức này để cáo biệt điều gì đó!

Có thể đây là đêm cuối cùng bọn họ cùng nhau thỏa thích uống say với nhau. Tựu lượng của Trịnh Dũng Cương cũng không như Dương Phàm, chỉ có thể dùng bình thường để hình dung, trước hắn không say vì trong lòng có tâm sự, hôm nay triệt để làm ra quyết định, tựu lượng của hắn rất nhanh bộc lộ ra, vừa uống tới chai thứ sáu, hắn say!

Say đến bất tỉnh nhân sự.

Hắn giống như một con bạch tuộc mềm nhũn ngủ Xuống sô pha, vẫn không nhúc nhích, phẳng phất như mất đi ý thức. Nhưng vùng lông mày của hắn vẫn chăm chú cau chặt lại, hình thành một chữ Xuyên. Có thể chất cồn cũng không ma túy thần kinh của hắn, chân chính làm hắn say chính là sự thống khổ trong nội tâm không thể Xua tan.

Rượu không làm người say, người tự say!

Đây là sự hình dung chân thực nhất về hắn trong lúc này.

Trên bầu trời hiện ra màu Xám trắng, một luồng ánh mặt trời lộ ra khỏi tầng mây, chiếu Xuống từng phố lớn ngõ nhỏ của Thượng Hải, làm tòa thành thị này tràn ngập tinh thần phấn chấn cùng chào đón một ngày mới bắt đầu.

Tiêu gia trang viên.

Tiêu Thanh Sơn cũng như ngày thường sáng sớm rời giường, mặc bộ quần áo thể thao màu trắng chạy bộ trong trang viên, Gia Cát Minh Nguyệt cũng mặc một bộ đồ thể thao, cầm khăn mặt, làm bạn bên người Tiêu Thanh Sơn.

Tiêu Thanh Sơn chạy rất chậm, thân thể hắn thoát nhìn kém hơn dĩ vãng rõ ràng, chạy không được mười phút, trên đầu đã Xuất hiện mồ hôi. Thể lực của Gia Cát Minh Nguyệt rõ ràng mạnh hơn Tiêu Thanh Sơn, đây là kết quả mấy năm nay nàng chạy theo Tiêu Thanh Sơn mà huấn luyện ra.

Mặc dù mặc bộ quần áo thể thao rộng thùng thình, thế nhưng nhìn Gia Cát Minh Nguyệt vẫn đẹp mê người, nhất là khi chạy bộ, đôi bạch thủ trước ngực thoáng động liên tục, đôi môi đỏ tươi dưới ánh mặt trời cũng làm lòng người mê mẩn.

Hai người chậm rãi chạy tới bên rừng cây trong trang viên, Tiêu Thanh Sơn cầm lấy khăn mặt Gia Cát Minh Nguyệt đưa qua, lau mồ hôi, sau đó đứng trước một cọc gỗ, bắt đầu công việc mỗi ngày của hắn: đánh quyền!

So sánh với hơn một năm trước mà nói, thân thể Xương cốt Tiêu Thanh Sơn thực sự kém hơn rất nhiều, tốc độ ra quyền chậm hơn, lực lượng cũng mềm nhũn, hơn nữa không tới một khắc, hắn dù có dấn dấp thở hổn hển, mồ hôi hoàn toàn cũng ướt quần áo của hắn.

“Minh Nguyệt, có phải tôi đã già rồi không?” Tiêu Thanh Sơn bỗng nhiên ngừng lại, chợt nhìn Gia Cát Minh Nguyệt nói.

Tiêu Thanh Sơn là một người rất chuyên chú, hắn vô luận làm chuyện gì cũng sẽ đầu nhập toàn bộ tinh lực vào đó. Bản thân hắn có loại thói quen này nên lúc dĩ vãng khi hắn đánh quyền, căn bản sẽ không bao giờ nói chuyện với Gia Cát Minh Nguyệt dù nàng ta đứng bên cạnh.

Bởi vậy, đối với câu hỏi thành linh của Tiêu Thanh Sơn, Gia Cát Minh Nguyệt cũng không có bất luận sự chuẩn bị nào, nàng ta theo bản năng ngây rạ một lúc, cũng không nói gì.

Bởi vì nàng biết Tiêu Thanh Sơn Xác thực đủ già.

Từ sau chuyện của Lý Dật phát sinh, Tiêu Thanh Sơn phảng phất như già đi vài tuổi, thân thể Xương cốt kém cõi hơn, nếp nhăn trên mặt càng ngày càng tăng nhanh, mái tóc cũng bạc nhanh hơn, càng chủ yếu chính là, Tiêu Thanh Sơn mất đi sự uy phong ngày Xưa, đại khái thời gian đều có dấn dấp cau mày, hoặc ngồi một mình hút thuốc liên tục.

Ở trong trí nhớ của nàng, đã hơn một năm nay, Tiêu Thanh Sơn chỉ cười một lần, ngày đó là sinh nhật của Tiêu Huỳnh Huỳnh, Tiêu Thanh Sơn bỏ qua công việc, mang theo Gia Cát Minh Nguyệt bởi Tiêu Huỳnh Huỳnh dùng bữa cơm sinh nhật, có nở nụ cười một lần.

Cười đến rất gượng ép.

Ngoại trừ lần đó ra, Tiêu Thanh Sơn cũng không hề cười qua.

Một lần cũng không có!

“Đưa khăn mặt.” Tiêu Thanh Sơn thấy Gia Cát Minh Nguyệt không nói lời nào, cũng không hỏi lại, mà thở hồng hộc đi tới bên cạnh Gia Cát Minh Nguyệt nói.

Gia Cát Minh Nguyệt đang thất thần chợt lấy lại tinh thần, sắc mặt phức tạp đưa khăn mặt cho Tiêu Thanh Sơn.

Hơn mười phút sau, Tiêu Thanh Sơn cùng đi với Gia Cát Minh Nguyệt về tới đại sảnh biệt thự số một.

Dũng Cương trong bộ tây trang màu đen đã chờ ở đại sảnh từ lâu, mắt thấy Tiêu

Thanh Sơn vào cửa, vội vã đứng dậy hành lễ: “Tiêu thúc.”

Tiêu Thanh Sơn khoác tay, ý bảo Trịnh Dũng Cương cứ ngồi, sau đó hắn trực tiếp đi tới sofa ngồi Xuống, cầm lấy thuốc lá trên bàn, Trịnh Dũng Cương chủ động tiến lên châm lửa cho hắn.

Rút mạnh một hơi thuốc lá, Tiêu Thanh Sơn bình tĩnh nhìn Trịnh Dũng Cương hỏi: “Dũng Cương, ngày hôm nay tìm tôi sớm như vậy, có việc gì thế?”

Đón nhận ánh mắt bình tĩnh của Tiêu Thanh Sơn Trịnh Dũng Cương đầu tiên thở mạnh một hơi, sau đó vẻ mặt hồ thẹn nói: “Tiêu thúc, hôm qua cháu đã gặp Lý Dật.”

“Ngà” Tiêu Thanh Sơn nhẹ nhàng nga một tiếng, biểu tình không có một tia dao động.

Sự bình tĩnh của Tiêu Thanh Sơn làm sự tự trách trong lòng Trịnh Dũng Cương càng thêm cường liệt!

Hắn cắn răng nói: “Tiêu thúc, ngày hôm qua cháu đã phân chia với Lý Dật! Ngày hôm qua là lần cuối cùng cháu dùng tư cách huynh đệ tương Xưng với hắn, ngày sau nếu cháu và hắn gặp lại, không chút lưu tình!”

“Dũng Cương.” Tiêu Thanh Sơn chậm rãi phun ra một ngụm khói, từ từ nói: “Lần sau gặp phải Lý Dật không nên cùng hắn động thủ.”

“Tiêu thúc, cháu đã đặt quyết tâm!” Trịnh Dũng Cương cho rằng Tiêu Thanh Sơn hoài nghi lời hắn nói, vội vã giải thích.

Tiêu Thanh Sơn mỉm cười: “Dũng Cương, tôi không hoài nghi lời cậu nói.”

“Vậy ý của Tiêu thúc?” Trịnh Dũng Cương không giải thích được.

Tiêu Thanh Sơn khe khẽ thở dài: “Cậu không phải là đối thủ của hắn, động thủ chỉ biết chịu chết.”

Ngạc nhiên nghe được những lời này của Tiêu Thanh Sơn, Trịnh Dũng Cương chột trằm mặt.

Hắn biết Tiêu Thanh Sơn nói Xác thực không sai. Vô luận là Lý Dật, hay những người bên cạnh Lý Dật hắn cũng không thể đối phó.

“Dũng Cương, tôi biết cậu muốn thông qua phương thức này để chuộc tội.” Tiêu Thanh Sơn nhìn thấy biểu tình vẻ mặt Xấu Xí của Trịnh Dũng Cương, lần thứ hai mở miệng nói: “Tam ý của cậu, Tiêu thúc tâm lĩnh. Bất quá chuyện này hãy nghe Tiêu thúc, không có sự cho phép của tôi, mặc dù cậu có nhìn thấy Lý Dật cũng không được động thủ!”

“Àn” Thấy Tiêu Thanh Sơn nói với vẻ nghiêm túc, sắc mặt Trịnh Dũng Cương phức tạp gập đầu.

Sau đó, khi Tiêu Thanh Sơn chuẩn bị cho Trịnh Dũng Cương rời đi, hắn muốn đi lên lầu thay quần áo, hai vị khách không mời mà đến trước sau lần lượt đi vào phòng khách biệt thự.

Dẫn đầu chính là Đái Hồ tóc bạc, đi theo phía sau hắn là Đái Minh Hải, biểu tình hai người đều âm trầm

“Dũng Cương, cậu đi ra ngoài trước.” Nhìn thấy hai người vào cửa, Tiêu Thanh Sơn phân phó Trịnh Dũng Cương.

“Cứ để hắn ở đây!” Nghe được Tiêu Thanh Sơn nói, Đái Hồ hừ lạnh một tiếng, sau đó nhanh chân đi tới bên sofa ngồi Xuống, đặt cây baton qua một bên, cầm tức nhìn Tiêu Thanh Sơn, nói: “Tiêu Thanh Sơn, cho ta một lời giải thích!”

“Giải thích cái gì?” Giọng nói Tiêu Thanh Sơn thật bình tĩnh.

Thấy hình dạng thần nhiên của Tiêu Thanh Sơn, Đái Minh Hải trực tiếp phát hỏa, chỉ nghe hắn lạnh lùng nói: “Tiêu Thanh Sơn, ngươi còn nói giải thích cái gì? Hôm qua Lý Dật ở ngay bãi của ngươi, giúp đỡ người của ngươi đánh thương Kiều thất chỉ! Con mẹ nó ngươi nói cho ta biết, đó rốt cục là chuyện gì Xảy ra?”

“Nga, nguyên lai là chuyện này.” Tiêu Thanh Sơn chậm rãi dụi tắt tàn thuốc, ngẩng đầu đón nhận ánh mắt phẫn nộ của Đái Hồ, không chút hoang mang nói: “Thứ nhất, chuyện này ta chỉ mới vừa nghe nói. Ta cũng mới biết được người quản lý bãi của ta chính là bạn của Lý Dật trước đây.”

Tiêu Thanh Sơn nói làm biểu tình của Trịnh Dũng Cương càng trở nên cực kỳ khó coi, sự tự trách trong con người cũng không thể che giấu.

“Thối lắm!” Đái Minh Hải đối với sự giải thích của Tiêu Thanh Sơn vô cùng bất mãn, bởi vì...

Cho đến bây giờ Kiều Thất Chỉ vẫn còn nằm ở trong bệnh viện, đầu gối đã hoàn toàn bị vỡ nát, ngày sau liền trở thành một phế nhân. Điều này khác nào chặt đứt một tay của Đái Minh Hải, như thế nào hắn lại không tức giận đây?

Đối với lửa giận của Đái Minh Hải, Tiêu Thanh Sơn vẫn thờ ơ.

“Tiêu Thanh Sơn, ta cho ngươi biết, chuyện này không thể bỏ qua dễ dàng như vậy được! Mẹ kiếp, bạn của Lý Dật làm việc ở bãi của ngươi hơn một năm thời gian, mà ngươi lại nói rằng, hôm qua mới biết sao? Hay là ngươi đang khinh thường ta và lão nhân gia đều là gốc ư?” Đái Minh Hải lạnh lùng nói.

Tiêu Thanh Sơn tùy tiện dựa vào ghế sofa, nhấc chân lên bắt chéo, thần nhiên nói: “Ta đã giải thích rõ ràng rồi, còn tin hay không thì tùy ngươi thôi.”

“Tiêu Thanh Sơn, thái độ của ngươi là có ý gì?” Đái Minh Hải hoàn toàn phát nộ, hắn nhảy dựng lên từ trên ghế sofa, chỉ thẳng vào mặt Tiêu Thanh Sơn, điên cuồng gào rít nói.

Tiêu Thanh Sơn nhún mày, liếc mắt nhìn Đái Minh Hải: “Ngươi muốn nghĩ thế nào thì nghĩ!”

Lúc này đây, bất tri giác Đái Minh Hải cũng nghẹn lời.

Ngày hôm qua, sau khi biết được chuyện này, Đái Minh Hải vừa phẫn nộ, vừa hoài nghi Tiêu Thanh Sơn từ trước đến nay chưa bao giờ mang tâm tư muốn giết Lý Dật. Ngày đó hẳn chỉ là diễn trò che mắt thiên hạ mà thôi!

Nếu không, như thế nào lại cho bằng hữu của Lý Dật làm việc ở trong bãi chứ?

“Tiêu Thanh Sơn, con mẹ ngươi, ta hoài nghi ngươi căn bản là đang hồ lộng ta cùng lão nhân gia! Ngươi luôn luôn hướng về cái tên nghiệt chủng kia!” Dưới tình huống cấp bách, Đái Minh Hải phun ra suy đoán trong nội tâm.

Bỗng nhiên nghe Đái Minh Hải nói như vậy, sắc mặt Tiêu Thanh Sơn trở nên cực kỳ âm trầm, hần nhủu mày nhìn chăm chăm vào Đái Minh Hải, lạnh lùng nói: “Đái Minh Hải, ta hy vọng ngươi hiểu rõ một việc, con của ngươi chết, con của ta cũng đã chết.”

Tiêu Thanh Sơn vừa thốt ra lời này, Đái Minh Hải cũng biết điều ngậm miệng lại. Giờ khắc này, nguyên bản Đái Hồ vẫn luôn im lặng, bỗng dưng hừ lạnh một tiếng: “Tiêu Thanh Sơn, coi như sự việc ngày hôm qua ngươi có biết rõ đi chẳng nữa, ta cũng sẽ không tiếp tục truy cứu chuyện này. Bất quá, hôm nay ta tìm ngươi, là muốn hỏi ngươi một câu, về phần cái gã nghiệt chủng kia, rốt cuộc thì ngươi định Xử trí như thế nào?”

“Lão gia tử, tôi cũng từng nói qua rồi, hẳn muốn tìm tôi báo thù, tôi tùy thời sẽ phụng bồi.”

“Ý của ngươi là, ngươi muốn ngồi im chờ chết?” Đái Hồ nhúu mày, hết sức bất mãn đối với quyết định của Tiêu Thanh Sơn.

Tiêu Thanh Sơn lạnh lùng cười: “Hay là lão gia tử có cao kiến gì khác sao?”

Nghe Tiêu Thanh Sơn hỏi như vậy, Đái Hồ lại không biết trả lời như thế nào. Ngày hôm qua sự việc Lý Dật đến cướp Trần Lâm mang đi, hẳn tự nhiên đã nhìn thấy, Trần gia cùng Bối gia có thể khoan dung cho hành động ngang ngược của Lý Dật, trong chuyện này nhất định là có điểm ám muội!

Mà sự kiện này cũng mang đến cho hắn áp lực vô cùng to lớn!

“Tiêu Thanh sơn, ta nói thực cho ngươi biết, nếu ngươi kiên trì với quyết định hiện tại, sớm hay muộn gì thì ngươi cũng sẽ bị tiểu tử đó trừ khử thôi!” Đái Hồ tiếp tục nói.

Tiêu Thanh Sơn âm thầm cười: “Có một số việc muốn trốn tránh cũng không được, ân oán giữa tôi và hắn Sớm hay muộn cũng cần phải giải quyết triệt để! Về phần chủ động tìm hắn động thủ, tôi không ngu ngốc như vậy, cũng không có cái loại bồn sự đó”

“Tiêu Thanh Sơn, ngươi thật ngông cuồng!” Đái Minh Hải đối với thái độ của Tiêu Thanh Sơn, mười phần khó chịu.

Tiêu Thanh Sơn coi như Đái Minh Hải không có tồn tại ở đây, mà liếc mắt nhìn Đái Hồ, nói: “Lão gia tử, thái độ của tôi cũng rõ ràng rồi, ngài có còn chuyện gì nữa không? Nếu như không còn chuyện gì khác, tôi sẽ đi lên thay quần áo, một hồi nữa chúng ta cùng nhau ăn điểm tâm nhé!”

“Không cần!” Đái Hồ híp mắt, lạnh lùng nhìn chăm chăm vào Tiêu Thanh Sơn, theo sau nghiêng răng rít lên: “Tiêu Thanh Sơn....ngươi...khá lắm!”

“Cũng vậy cả mà thôi!” Tiêu Thanh Sơn cười lạnh một tiếng, khoát tay áo: “Minh Nguyệt, tiễn khách!”

“Tiêu Thanh Sơn, ngươi hãy chờ Xem!” Lúc này đây, Đái Hồ một đời trầm ổn lão luyện cũng nhện hết nổi, hắn trực tiếp từ trên ghế sofa đứng lên, tay cầm cán trượng chỉ vào mặt Tiêu Thanh Sơn mắng một câu, sau đó thở phì phì dắt theo Đái Minh Hải rời đi.

Đưa mắt nhìn theo bóng lưng Đái Hồ và Đái Minh Hải rời đi, Trịnh Dũng Cương cũng tròn tròn mắt, trên mặt Xuất hiện biểu tình nghi hoặc. Còn Gia Cát Minh Nguyệt lại nhúu mày trầm tư, diễn cảm tương đối phức tạp.

Đợi khi Đái Hồ và Đái Minh Hải ra khỏi đại sảnh, Gia Cát Minh Nguyệt có chút do dự, nhưng cuối cùng vẫn mở miệng: “Vì sao phải trở mặt với lão gia tử đây?”

Vốn dĩ Tiêu Thanh Sơn muốn đứng lên, lại nghe được câu hỏi của Gia Cát Minh Nguyệt, hần cau mày tự giễu cười cười: “Đái Hồ cong đuôi chạy từ Hàng Châu đến đây tìm ta, đơn giản chính là muốn lợi dụng ta thu dọn Lý Dật mà thôi.”

“Nhưng tôi nghĩ rằng, nên hợp tác cùng lão gia tử, kế hoạch của chúng ta càng chắc ăn hơn một chút.” Gia Cát Minh Nguyệt nghiêm mặt nói.

“Chắc ăn?” Tiêu Thanh Sơn cười lạnh, theo sau dùng một loại ngữ khí cổ quái hỏi: “Minh Nguyệt, cô thật sự nghĩ rằng chắc ăn đến thế sao?”

Tiêu Thanh Sơn vừa thốt ra lời này, vô luận Gia Cát Minh Nguyệt hay là Trịnh Dũng Cương đều sững sờ cả người.

Hiển nhiên bọn họ không nghĩ tới, Tiêu Thanh Sơn sẽ nản lòng thoái chí như vậy, điểm này không hề phù hợp với phong cách làm người của Tiêu Thanh Sơn!

Hơn nữa, nếu quả thật không có kế sách chắc ăn, Tiêu Thanh Sơn hẳn là phải nên sốt ruột mới đúng với tình huống chứ?

Nhìn hai người mang biểu tình nghi hoặc, Tiêu Thanh Sơn lại không thèm giải thích, mà đứng dậy đi lên trên tầng.

Cái bóng lưng già nua cô độc kia dừng ở trong mắt hai người Gia Cát Minh Nguyệt và Trịnh Dũng Cương, lại sinh ra một loại cảm giác giống như là thở tử hờ bi*! (câu này nghĩa giống như mèo khóc chuột, nhưng đôi khi nó cũng đồng nghĩa như câu một con ngựa đau cả tàu bỏ cỏ.)

Đái Hồ mang theo Đái Minh Hải, tràn ngập tự tin chạy đến Thượng Hải, vốn là muốn lợi dụng Tiêu Thanh Sơn thu dọn Lý Dật, nhưng thật không ngờ Tiêu Thanh Sơn không chịu phối hợp. Hơn nữa, sự kiện Lý Dật cướp hôn đã làm cho hần gia tăng thêm vài phần kiêng kỵ.

Trong cơn thất vọng, Đái Hồ cũng không muốn ở lại Thượng Hải thêm nữa, mà trực tiếp ly khai. Có lẽ nể mặt những năm gần đây Kiều Thất Chỉ luôn luôn trung thành và tận tâm làm việc, nên Đái Minh Hải không có vứt bỏ Kiều Thất Chỉ, vẫn khăng khăng lưu hần ở lại bên người.

Đoàn người Đái Hồ rời khỏi Thượng Hải, Lý Dật đồng dạng cũng đi luôn.

Trần Lâm cũng không theo Lý Dật rời đi, bởi vì nàng muốn đích thân đi gặp Bối lão gia tử giải thích, mặc dù thật bất tiện, nhưng nhất định phải giải quyết cho dứt khoát. Còn nữa, Trần Diêm Vương bày tỏ thái độ: “Trước khi Lý Dật chưa báo thù Xong, Trần Lâm tuyệt đối không được ở bên cạnh Lý Dật.”

Dương Phàm đi theo Lý Dật rời khỏi Thượng Hải, hần cũng không mang theo nhiều vật dụng cá nhân, chỉ có vài bộ quần áo mà thôi. Có lẽ đối với hần mà nói, Thượng Hải ngoại trừ Trịnh Dũng Cương đáng để lưu luyến ra, không có bất kỳ thứ gì có thể níu kéo được hần.

Hai người không trực tiếp trở về Hongkong mà ngồi máy bay tới Trịnh Châu, tiếp theo chạy Xe đến thị Xã Củng Nghĩa.

Trước kia Lý Dật từng đáp ứng Trương Thiết Trụ rằng, sẽ cho hần vinh quy bái tổ, thế nhưng Trương Thiết Trụ lại bởi vì Lý Dật mà chết đi. Mặc dù đã báo thù cho Trương Thiết Trụ rồi, nhưng Lý Dật vẫn tự nhủ với bản thân rằng, phải mang tro cốt của Trương Thiết Trụ trở về quốc nội, hơn nữa cũng sẽ đi tìm ông già của Trương Thiết Trụ, ngày sau phải đối đãi giống như người cha thân sinh ra mình.

Nửa năm trước, Lý Dật phân phó Kroff một việc, nhờ hần điều tra tung tích hạ lạc của cha Trương Thiết Trụ. Kroff biết chuyện tình này Lý Dật thập phần coi trọng, nên không dám lãnh đạm, lập tức dẫn người đi tới cổ hương của Trương Thiết Trụ. Nhưng tin tức thăm dò được, đã làm cho hần cảm thấy uể oải: “Năm đó, Trương Thiết Trụ báo thù rửa hận Xong, liền chạy trốn khỏi địa phương, theo sau cha của Trương Thiết Trụ do suy nghĩ quá nhiều mà mắc bệnh phát điên! Theo dân chúng bản địa nói, cha của Trương Thiết Trụ vừa ra khỏi ngục cảnh sát, liền trở nên điên loạn, vài hôm sau đã không còn biết ông ta bỏ đi đâu.”

Tin tức này không thể nghi ngờ là đã gây khó khăn rất lớn cho Kroff

Dù sao, chuyện tình của Trương Thiết Trụ cũng trải qua nhiều năm rồi, mà rất có thể người cha của Trương Thiết Trụ cũng đã trở thành một kẻ lang thang, muốn tìm ra nơi hạ lạc, so sánh với chuyện lên trời còn nan giải hơn!

Bất quá Kroff không chịu buông tha!

Trời cao không phụ lòng người, dưới sự nỗ lực phi thường của Kroff, cuối cùng hắn điều tra được tin tức về người cha của Trương Thiết Trụ: “Cách đây khoảng ba năm thời gian, cha Trương Thiết Trụ lang thang đến thị Xã Cùng Nghĩa. Năm đó, Cùng Nghĩa tao ngộ trận thiên tai tuyết rơi, nhiệt độ xuống cực thấp, kết quả, cha Trương Thiết Trụ chết còng ở đầu đường. Sau đó, cơ quan liên ngành tại địa phương, cũng chịu trách nhiệm mai táng thi thể của cha Trương Thiết Trụ.”

Khi Lý Dật đến thị Xã Cùng Nghĩa, Kroff sớm đã đợi lâu rồi, làm cho Lý Dật kinh ngạc chính là, ngoài trừ bên cạnh Kroff có hai thành viên trong đội Hắc Dạ, hơn nữa còn Xuất hiện quan viên chính phủ tại địa phương!

Tuy nhiên thái độ của bọn họ mười phần phối hợp, đây cũng là do trước đó Kroff đã lo liệu ổn thỏa.

Xế chiều hôm đó, Lý Dật đem tro cốt của Trương Thiết Trụ, chôn ở bên cạnh phần mộ cha hắn. Hơn nữa, còn lập hai cái bia mộ bằng đá rất lớn. Lúc sau, Lý Dật kêu mọi người rời đi trước, một mình hắn ở lại đứng trầm ngâm tròn hai tiếng đồng hồ. Khi rời đi, tất cả mọi người nhìn ra được, tâm tình của Lý Dật không được tốt cho lắm, rất khó coi. Dưới tình huống này, vô luận Kroff hay những người khác đều không có mở miệng làm phiền Lý Dật.

Thăng cho đến lúc ô tô rời khỏi thị Xã Cùng Nghĩa, thì bầu không khí yên tĩnh ở trong Xe, mới bị tiếng chuông điện thoại phá vỡ.

Điện thoại là do lão đại của Xã đoàn Đông Tinh gọi tới, Tưởng Cương.

Trong điện thoại, Tưởng Cương ấy nãy nói cho Lý Dật biết một tin tức: “Thật Xin lỗi, Lý tiên sinh! Tôi dựa theo ngài yêu cầu đã liên hệ với Chu Lập Quốc, lão đại của Đại Quyền bang rồi, hơn nữa còn truyền đạt ý tứ của ngài. Chu Lập Quốc lại nhờ tôi chuyển cáo rằng, bàn chuyện làm ăn thì không thành vấn đề, nhưng hắn không đi Hongkong, nếu ngài muốn thì hãy đến Quảng Châu.”

Muốn ta đến Quảng Châu?

Chu Lập Quốc định làm cái gì?

Tưởng Cương nói làm cho Lý Dật rơi vào trầm tư.

421. Chương 370: Đại Quyền

Trên đường đi tới Trịnh Châu, bầu trời đã dần tối đen. Lý Dật cũng không đi tiếp, mà tìm một khách sạn nằm sao ở lại.

Vào lúc ăn cơm chiều, không chỉ có Lý Dật không có hăng hái, Dương Phàm cũng như thế, hiển nhiên, chuyện của Lý Dật và Trịnh Dũng Cường không thể hoàn mỹ giải quyết, hắn dĩ nhiên không thể vui vẻ, dù sao hai người đều là huynh đệ của hắn, hắn không hi vọng bất luận người nào gặp chuyện không may.

Mà Kroff luôn luôn thích trêu chọc ngay lúc ăn cơm tối, cũng có vẻ mặt phiến muộn.

Bởi vì trước khi đoàn người rời khỏi Cùng Nghĩa, quan viên chính phủ địa phương Cùng Nghĩa cũng đã chuẩn bị Xong bữa tiệc, Kroff nhìn thấy tâm tình của Lý Dật không tốt, không dám đề cập việc này, trực tiếp liền từ chối. Kết quả trên đường từ Cùng Nghĩa đi tới Trịnh Châu, quan viên chính phủ địa phương Cùng Nghĩa không ngừng gọi điện thoại cho Kroff, Kroff bị quấy rầy đến thập phần căm tức, cuối cùng rơi vào đường cùng không thể làm gì khác hơn là ném luôn điện thoại!

Buổi cơm tối kết thúc trong bầu không khí quý dị.

Trở lại gian phòng, Andrew nhìn thấy Lý Dật cau mày, nhin không được hỏi: “Anh yêu, từ sau khi anh nhận được điện thoại, vẫn cau mày. Lễ nào gặp phải chuyện phiền phức gì sao?”

Trên đường từ Củng Nghĩa đến Trịnh Châu, Lý Dật cũng không đem nội dung cuộc điện thoại nói cho Andrew, mà vẫn suy tư về dụng ý của Chu Lập Quốc của Đại Quyền.

Lúc này nghe được Andrew hỏi như vậy, Lý Dật cũng không giấu diếm, nhẹ nhàng gật đầu: “Vào lúc buổi chiều, anh nhận được điện thoại của Tưởng Cương Xã đoàn Đông Tinh Hong Kong, hấn nói cho anh biết, long đầu Chu Lập Quốc của Đại Quyền cự tuyệt đi tới Hong Kong, muốn anh đi Quảng Châu tìm hấn.”

“Đi Quảng Châu?” Lý Dật nói làm vùng lông mày Andrew không khỏi nhướng lên, hiển nhiên, nàng cũng cho rằng chuyện này không đơn giản, dù sao Quảng Châu là đại bản doanh của Đại Quyền, mà Đại Quyền luôn luôn độc lai độc vãng, hơn nữa bởi tổ chức Hàng Không Binh có Sứ chiến đấu cường đại, dám cùng bất luận hắc bang nào trên thế giới đối nghịch.

Ở dưới tình hình này, Đại Quyền bình thường vẫn hay làm một ít buôn bán có tính nguy hiểm rất lớn, tỷ như đen ăn đen, có lẽ vì lợi ích giúp đỡ Xã đoàn hắc bang giết người cướp của.

có lợi thì làm!

Đây là sự hình dung chân thực nhất về tổ chức Đại Quyền!

Ngày đó, tuy rằng Lý Dật cũng không nói rõ với Tưởng Cương muốn cùng Chu Lập Quốc bàn chuyện làm ăn gì, thế nhưng với chỉ số thông minh của Chu Lập Quốc tự nhiên có thể đoán được Lý Dật tìm hấn là vì chuyện của Mãnh Hổ Bang. Kể từ đó, Chu Lập Quốc muốn Lý Dật đến Quảng Châu, điều này rất đáng giá để suy nghĩ!

“Anh yêu, anh nghĩ như thế nào?” Andrew trầm mặc một lúc lâu, bỗng nhiên mở miệng hỏi.

Lý Dật cũng không lập tức trả lời Andrew, mà châm một điếu thuốc lá, rít mạnh một hơi, phun ra một ngụm khói dày đặc, sau đó nhiu mày nói: “Ngày trước, anh bị toàn bộ hắc đạo phía nam truy sát, Kiều thất chỉ tự mình đi đến Quảng Châu tìm long đầu Chu Lập Quốc của Đại Quyền đàm phán, cuối cùng cùng Chu Lập Quốc đạt thành nhất trí, để Chu Lập Quốc phái ra người của Đại Quyền gia nhập hành động truy sát.”

Nói đến đây, Lý Dật dừng lại một chút, trầm giọng nói: “Hôm nay, Chu Lập Quốc cự tuyệt đến Hong Kong, nói rõ là có cảnh giác với anh, hấn lo lắng anh sẽ giả vờ hợp tác mà trả thù hấn.”

“Đó Xác thực là một lý do.” Andrew gật đầu, Sau đó thâm ý liếc mắt nhìn Lý Dật: “Thế nhưng anh yêu, từ ý nghĩa nghiêm ngặt mà nói, đó cũng không phải là lý do.”

“Nga.?” Lý Dật nghi hoặc nhìn Andrew.

Andrew thấy biểu tình nghi hoặc của Lý Dật, nhin không được thở dài: “Anh yêu, em phải nói cho anh, bởi vì chuyện của Trương Thiết Trụ, tâm tình của anh thập phần không Xong, điều này đã nghiêm trọng ảnh hưởng đến Sứ phán đoán của anh.”

Nghe được Andrew nói như thế, Lý Dật lựa chọn trầm mặc.

Bởi vì sự thực Xác thực đúng như lời Andrew nói!

Khi biết được tao ngộ bi thảm của cha Trương Thiết Trụ, trong lòng Lý Dật phảng phất như bị một tòa núi lớn đè nặng, dị thường khó chịu. Hấn vẫn luôn là một người Xem sự hứa hẹn còn trọng yếu hơn cả tính mạng của mình!

Ngày trước, hấn đáp ứng sẽ dẫn Trương Thiết Trụ về nước, kết quả Trương Thiết Trụ vì cứu hấn mà bị giết chết. Làm lời hứa của hấn không thể thực hiện, hôm nay, cái chết của cha Trương Thiết Trụ lại lần nữa làm lời hứa của hấn biến thành bọt biển, điều này làm trong lòng hấn thập phần áy náy.

Hấn luôn nghĩ mình đã thiếu Trương Thiết Trụ rất nhiều!

“Anh yêu, kỳ thực anh không cần vì chuyện của Trương Thiết Trụ mà cảm thấy khổ sở.” Andrew do dự một chút, nói: “Anh đã tận lực rồi.”

“Tận lực?” Lý Dật nở nụ cười, cười đến thật khổ sở: “Annie, mạng của Thiết Trụ thật quá khổ, là anh hại hắn.”

“Anh yêu, cái chết của hắn tuy rằng có quan hệ đến anh, thế nhưng tất cả đều do hắn tự nguyện, không phải do chính anh hại hắn. Về phần hai lần anh vi phạm lời hứa, điều này không phải sự sai lầm của anh, chỉ là thượng đế không cho anh cơ hội mà thôi.” Andrew nghiêm mặt nói: “Anh đã làm được không thẹn với lương tâm, em cho rằng như vậy là được rồi.”

Không thẹn với lương tâm sao?

Nghe câu nói này, Lý Dật lại lần nữa trầm mặc.

“Anh yêu, cha con Trương Thiết Trụ đã chết, mà anh cũng đã làm được không thẹn với lương tâm, em cho rằng anh không nên cảm thấy áy náy.” Andrew lại nói: “Hiện tại anh cần làm chính là để cho mình bình tĩnh trở lại.”

Lý Dật vẫn như cũ không nói gì, hắn cúi đầu, một mình hút thuốc, trong lòng không biết đang suy nghĩ điều gì.

Andrew nhìn thấy Lý Dật vẫn chìm đắm trong sự tự trách, trong lòng mặc dù có sốt ruột, thế nhưng cũng không nói gì nữa, nàng rất rõ ràng, Lý Dật cũng không phải là người không quả quyết, sở dĩ hắn luôn tự trách, là bởi vì hắn quá nặng nghĩa!

Lý Dật có thể đối với địch nhân vô cùng lãnh khốc, thậm chí khi tự tay giết chết địch nhân, vùng lông mày cũng không hề nháy một chút, thế nhưng đối với “thân nhân” mà hắn đã nhận chuẩn, hắn luôn Xem rất nặng rất nặng!

Lý Dật vẫn không làm Andrew thất vọng, khi hút Xong điếu thuốc, biểu tình tự trách trên mặt hắn cũng biến mất, chỉ còn lại sự lãnh tĩnh, tuyệt đối lãnh tĩnh! “Annie, theo em Xem ra, Chu Lập Quốc không đi Hong Kong, lo lắng nhất không phải là vì sợ anh mượn cơ hội giết hắn sao?” Lý Dật hỏi.

Andrew nói: “Không sai! Làm long đầu của Đại Quyền, Chu Lập Quốc cũng coi như là một phương kiêu hùng, cũng không phải kẻ ngu muội như người bình thường.”

Nói ra hai chữ ngu muội, giọng nói của Andrew có chút cổ quái, hiển nhiên, với trạng thái khi này của Lý Dật mà nói, Lý Dật coi như là người ngu muội.

“Ngày trước tuy rằng hắn bởi vì lợi ích mà tham dự hành động đuổi bắt anh, thế nhưng anh phải biết rằng, ngày trước anh chỉ là một tên lưu manh tầng dưới chót Xã hội!” Giọng nói của Andrew chậm rãi, rất bình tĩnh, cặp mắt màu lam lóe ra ánh sáng cơ trí: “Giết chết một tên lưu manh tầng dưới chót, có thể Xong một phần hồi báo thật dày, đây chính là chuyện tốt từ trên trời rơi Xuống! Anh yêu, em thậm chí có thể khẳng định, mặc dù đối lại là anh, ở dưới tình huống như vậy, anh cũng sẽ làm ra tuyển chọn giống như Chu Lập Quốc, đúng không?”

“Àn” Lý Dật chần chờ một chút, vẫn gật đầu.

“Như vậy được rồi.” Andrew mỉm cười: “Chu Lập Quốc chỉ là vì lợi ích làm ra một tuyển chọn chính Xác mà thôi, hơn nữa tuy rằng hắn tham dự hành động đuổi bắt, thế nhưng cũng không hề tạo thành thương tổn đối với anh! Ở dưới loại tình hình này, anh và hắn kỳ thực cũng không tính là địch nhân!”

Không tính là địch nhân!

Nghe Andrew phân tích, Lý Dật không thể không thừa nhận là Andrew nói không sai, từ ý nghĩa nào đó mà nói, hắn và Chu Lập Quốc thực sự không tính là địch nhân.

“Anh và hắn đã không tính là địch nhân chân chính, hắn không đi Hong Kong, tự nhiên không phải là vì sợ anh mượn cơ hội giết hắn!” Andrew tiếp tục nói: “Huống chi, dù anh và hắn có là địch nhân, nguyên nhân chính yếu hắn không đi Hong Kong cũng không phải điểm này.”

“Tiếp tục.” Lý Dật nhẹ giọng nói.

“Mục đích anh về nước, Tiêu Thanh Sơn biết, Đái Hồ biết Chu Lập Quốc tự nhiên là cũng biết.” Andrew gần từng chữ: “Tuy rằng anh không nói rõ với Tưởng Cương ý muốn anh tìm Chu Lập Quốc làm gì, thế nhưng với chỉ số thông minh của Chu Lập Quốc, hẳn tự nhiên đoán được anh dự định tìm hắn liên thủ đối phó Mạnh Hồ Bang.”

“Mạnh Hồ Bang ở hắc đạo phía nam một tay che trời, ngày trước bởi vì muốn cướp giật địa bàn Quảng Đông, đã từng chiến đấu với tổ chức Đại Quyền, cuối cùng bởi vì sức chiến đấu của Đại Quyền quá mức kinh khủng mà buông tha.” Lý Dật như có đăm chiêu nói: “Mà thực lực của anh tại Mỹ cùng chuyến Xảy ra tại Thượng Hải, Chu Lập Quốc hẳn là rất rõ ràng. Kể từ đó, hẳn mà anh muốn tìm hắn liên thủ đối phó Mạnh Hồ Bang, hẳn sẽ phải tuyển chọn phối hợp mới đúng. Hôm nay cố ý tự cao tự đại, muốn anh đi Quảng Châu tìm hắn, chẳng lẽ là nghĩ muốn chiếm chủ động, để trong cuộc đàm phán thu hoạch lợi ích lớn hơn nữa?”

“Đúng vậy, anh yêu, suy đoán của anh thập phần chuẩn Xác.” Andrew vui mừng cười nói: “Chu Lập Quốc không đi Hong Kong, lại muốn anh chủ động đến Quảng Châu tìm hắn, đều không phải bởi vì hắn sợ anh, cũng không phải bởi vì hắn muốn hại anh, mà chỉ là nghĩ muốn chiếm ưu thế sân nhà mà thôi! Dù sao, hiện tại là do anh có chuyện cầu hắn, mà không phải hắn cầu anh, hẳn tự nhiên muốn đem cái giá khơi cao! Chỉ có như vậy, hắn mới có vốn liếng nắm sự đàm phán trong tay, để trong lúc đàm phán đạt được phần bánh mà hắn thỏa mãn.”

“Hừ Chiêu thức này hẳn đùa thật đẹp.” Hiểu được tất cả, Lý Dật có vẻ nhiều ít có chút tức giận.

Andrew cũng nhàn nhạt cười: “Anh yêu, nếu như em không đoán sai, hẳn còn có thể trong quá trình đàm phán chơi một ít thứ gì đó, anh cần chuẩn bị tâm lý thật tốt, đồng thời phải nghĩ làm sao ứng phó cuộc đàm phán mà anh đã thua về khí thế này.”

“Anh sẽ làm cho hắn thất vọng.” Lý Dật tự tin nói một câu, sau đó thâm ý nhìn Andrew: “Annie, cảm ơn em”

Andrew lắc đầu, giọng nói kinh người: “Anh yêu, mặc dù lúc ở chính biến ủy ban mafia anh biểu hiện được năng lực của anh, cứu vớt được gia tộc của em, thế nhưng ở trong mắt của em, anh chỉ có thể Xem là một vị thượng vị gia hợp cách, không tính là Xuất sắc, bởi vì anh quá coi trọng người ở bên cạnh mình. Đây là nhược điểm trí mạng của anh, một thượng vị gia, nếu có nhược điểm trí mạng, như vậy hẳn vĩnh viễn không thể Xem là Xuất sắc.”

Andrew nói làm Lý Dật dở khóc dở cười. Trên thực tế Xác thực như vậy, từ khi hắn chân chính dung nhập vào thời đại này, tính cách của hắn Xảy ra biến hóa rất lớn, ở kiếp trước, hắn không hiểu ái tình, thân tình, hữu tình, chỉ biết đưa dao mổ giết chết mục tiêu, là một cỗ máy giết người thực sự!

Đời này, hắn có được tất cả những gì kiếp trước hắn không có, cho nên hắn vô cùng quý trọng, đây cũng là nguyên nhân mà ban đầu hắn vì Tiêu Thanh Sơn nguyện ý bán mạng

“Anh yêu.” Andrew đột nhiên cười thần bí: “Có thể anh không biết, em thích anh chính bởi vì điểm này. Vô luận là trước đây hay hiện tại đều là như vậy! Có lẽ ở trong thời gian ngắn em không trở nên có tình vị như anh, thế nhưng hiện tại em nghĩ, một người nếu như chỉ sống vì lợi ích, như vậy quá mệt mỏi, có điểm nhân tình vị thì cuộc sống sẽ tốt hơn.”

Nghe được Andrew nói, Lý Dật cũng nở nụ cười

Mà Andrew lại tròng mắt: “Anh yêu, em lại nói cho anh nghe một bí mật. Nếu như cha em nghe được lời em nói vừa rồi, ông ấy sẽ tức đến ói máu! Bởi vì anh phá vỡ sự giáo dục và bồi dưỡng suốt hai mươi năm qua của ông ấy.”

“Annie” Lý Dật nhẹ giọng gọi tên Andrew.

Nhìn thấy dáng dấp thâm tình của Lý Dật, Andrew bỗng nhiên từ trên sofa bắn lên, đắc ý hất mái tóc dài màu vàng rực, nói lảm bảm: “Em biết anh muốn làm gì, hừ, đó là chuyện không có khả năng. Em nói một năm thì một năm, anh chậm rãi chờ đi!”

Dứt lời, Andrew cũng không dừng lại, mà trực tiếp rời đi.

Nhìn bóng lưng mê người dễ làm người ta phạm tội của Andrew, trong lòng Lý Dật thập phần cảm động, hẳn biết cô gái thông minh cơ trí này là cố ý, cố ý dùng loại phương thức đặc thù này cải thiện tâm tình của hắn.

Sáng sớm hôm sau, Lý Dật liền lên máy bay của Toàn Cầu Ảnh Nghiệp đi tới Quảng Châu.

So sánh với Trịnh Châu, nhiệt độ không khí của Quảng Châu cao hơn một ít, không hề có chút cảm giác của mùa đông.

Một năm sau, lần thứ hai đi tới Quảng Châu, Lý Dật cũng có chút cảm khái, một năm trước, hắn nhờ Phương tử giúp đỡ, mạo hiểm từ Thượng Hải đột phá vòng vây, đi tới Quảng Châu lại gặp phải Kiều thất chỉ. Vừa ra khỏi nhà gã liền bị hắc bạch lưỡng đạo đuổi bắt, lúc đó hắn không tìm Kiều Uy, có muốn rời khỏi Quảng Châu cũng không dễ dàng.

Lần thứ hai đi tới mảnh đất vừa quen thuộc lại vừa Xa lạ này, Lý Dật không khỏi nhớ tới Phương tử; nhớ tới cô gái phong trần đã từng thích kéo lên chiếc váy ngắn, lộ ra quần lót trắng bên trong khiêu khích hắn, nhớ tới cô gái thương cảm đã từng bị Xã hội chà đạp đến cuối cùng phải rơi vào địa ngục, nhớ tới sự chấp nhất khi Phương Tử nhất định dâng hiến phần trong trắng sạch sẽ duy nhất trên thân thể mình cho hắn!

Quảng Châu cũng vẫn là Quảng Châu như trước, thế nhưng Lý Dật cũng rất rõ ràng, hắn sẽ không còn lần thứ hai gặp mặt Phương tử tại Quảng Châu, thậm chí, đời này có thể cũng không còn cơ hội gặp lại!

Làm long đầu của Đại Quyền, Chu Lập Quốc tất nhiên là dựa vào chính sự nỗ lực của mình từng bước một bò lên địa vị như bây giờ. Khi tuổi còn trẻ, hắn là một người thanh niên mười phần yêu nước, hắn nghĩa vô phần cố tòng quân, cùng chiến hữu cùng đi ra tiền tuyến.

Hắn ở trên chiến trường lập được rất nhiều công lao, cũng bởi vì từng cứu chiến hữu từ trong địa ngục chiến trường đi ra, mà chiếm được sự tôn trọng của các chiến hữu!

Chỉ là sau khi chiến tranh kết thúc được một năm, hắn cũng không giống như trong sự tưởng tượng của mọi người, có được sự đãi ngộ tương ứng, mà lại giống như một kẻ lang bạc Xông vào giang hồ, cùng những chiến hữu đã từng cùng hắn vào sinh ra tử sáng lập tổ chức Đại Quyền, dựa vào sức chiến đấu kinh khủng, Xông ra một bầu trời riêng thuộc về bọn họ!

Có thể khi mọi người nói đến Chu Lập Quốc, phản ứng đầu tiên đều cho rằng hắn là một đầu linh hắc đạo không có chuyện ác gì không làm, mà sẽ không nhớ tới hắn đã từng là một quân nhân Trung Quốc vì bảo vệ quốc gia, bảo vệ nhân dân, cam nguyện mang theo mạng sống liều mạng Xông ra tiền tuyến!

Là nguyên nhân gì làm cho một quân nhân nhiệt huyết yêu nước biến thành phần tử hắc đạo bị người người phỉ nhổ?

Điều này không thể nào biết được, có thể chỉ có trong lòng đám người Chu Lập Quốc là biết rõ ràng.

Đại Quyền không chỉ tồn tại ở Quảng Đông, tại Đông Nam Á và Canada đều có phân bộ, thậm chí thu nhập chủ yếu đến từ Đông Nam Á!

Ở dưới tình hình này Chu Lập Quốc đem đại bản doanh của Đại Quyền thiết lập tại Quảng Đông, lý do chỉ có một: hoài cổ!

Dùng chính cách nói của hắn, vô luận cuối cùng Đại Quyền phát triển đến quy mô lớn thế nào, ta và huynh đệ của ta chung quy cũng là người Trung Quốc!

Cho nên tổng bộ của Đại Quyền phải thiết lập tại đại lục!

Trước khi Lý Dật đến Quảng Châu, từng gọi điện cho Chu Lập Quốc, nói cho Chu Lập Quốc hắn muốn tới Quảng Châu, vì vậy khi chân trước của Lý Dật vừa tới Quảng Châu, Chu Lập Quốc liền nhận được tin tức.

Biệt thự của Chu Lập Quốc nằm ngay giữa một ngọn núi thuộc ngoại thành Quảng Châu, cảnh sắc chung quanh hợp lòng người, địa thế phức tạp. Làm long đầu đại ca của Đại Quyền, đời này Chu Lập Quốc đắc tội không ít người, thậm chí hắn còn tự tay giết chết huynh đệ từng cùng hắn vào sinh ra tử.

Giết được thập phần thoải mái!

Bởi vì bọn họ của vài chục năm sau, tuy rằng vẫn còn đeo quang hoàn huynh đệ, thế nhưng ý nghĩa huynh đệ từ lâu đã biến chất.

Mà Chu Lập Quốc Xây dựng biệt thự ở tại đây, mục đích thập phần rõ ràng: Vô luận là cảnh sát hay cừu gia giết tới trước cửa, hẳn đều có thể thuận lợi chạy trốn!

Khi đoàn người của Lý Dật đi tới chân núi, Xe liền bị một đám đại hán ngăn cản lại. Đám đại hán kia vóc người khô ngô, gương mặt sát khí, trong người phồng lên, hiển nhiên đều có giấu súng ống.

Thấy một màn như vậy, vô luận là Anh Hoa hay La MoXi đều nhú mày, hai người không hẹn mà cùng đưa ánh mắt nhìn về phía Lý Dật, cùng đợi mệnh lệnh của Lý Dật, chỉ cần một câu nói của hắn, bọn họ có thể trong thời gian ngắn nhất tổng đám đại hán trước mặt đi gặp diêm vương đưa tin!

“Không nên hành động thiếu suy nghĩ.” Lý Dật lắc đầu.

Nghe được Lý Dật nói, hai người song song thu hồi ánh mắt.

Những đại hán ở phía trước sau khi thấy Xe dừng lại, đều đi tới, đầu lĩnh là một gã đại hán trên mặt có vết sẹo, vóc người khô ngô, làn da ngăm đen.

“Lý lão đại ở trên Xe sao?” Đại hán đầu lĩnh mang theo người ngừng lại trước Xe khoảng hai thước, lớn tiếng hỏi.

Đại hán dùng tiếng Phổ Thông, nhưng không chút tiêu chuẩn, mang theo khẩu âm Quảng Đông rất nặng.

“Anh Hoa, Xuống phía dưới hỏi một chút bọn họ muốn làm gì, nhớ kỹ không nên động thủ.” Lý Dật dặn dò Anh Hoa một câu.

Anh Hoa trầm mặc không lên tiếng bước Xuống Xe.

Gió dưới chân núi rất lớn, gió thổi phồng chiếc áo choàng đỏ tươi trên người Anh Hoa, cũng thổi bay mái tóc dài của nàng, lộ ra gương mặt lãnh diễm cùng đôi mắt không chút cảm tình.

Trong lúc Anh Hoa hướng những đại hán kia đi tới, toàn bộ những đại hán không hẹn mà cùng đưa ánh mắt nhìn Anh Hoa, trong đó đại bộ phận trong ánh mắt lộ ra ánh sáng dị dạng, chỉ có đại hán đầu lĩnh và một ít người nhú mày.

“Lý tiên sinh hỏi các người muốn gì?” Anh Hoa đi tới trước mặt đám đại hán kia, lạnh lùng mở miệng, tiếng Phổ Thông còn tiêu chuẩn hơn cả đại hán đầu lĩnh.

Nghe được Anh Hoa nói, đầu lĩnh đại hán lạnh lùng cười: “Lão đại chúng ta có lệnh, nếu Lý tiên sinh tới, chỉ cho qua một chiếc Xe, những người khác toàn bộ ở dưới chân núi chờ!”

Đầu lĩnh đại hán nói làm trong ánh mắt Anh Hoa hiện lên một đạo hàn quang, nhưng nhớ tới lời Lý Dật dặn dò nàng cũng không lập tức động thủ, mà Xoay người đi tới trước mặt Lý Dật, nói: “Bọn họ chỉ cho một chiếc Xe lên núi.”

“Mẹ nó, đám tạp chủng kỹ nữ dưỡng này, bọn họ muốn làm gì?” Nghe được Anh Hoa nói, Kroff nhất thời nổi giận

Mà Lý Dật nhú mày trầm mặc vài giây, sau đó nói một lời kinh người: “Làm theo lời bọn họ.”

Lời của Lý Dật vừa thốt ra, vô luận là Anh Hoa hay Kroff, hoặc là sáu gã thành viên Hắc Dạ phụ trách bảo hộ sự an toàn của hắn đều ngậm cả người!

Duy nhất biểu hiện bình thường chỉ có một mình Andrew.

422. Chương 371: Đánh Cờ

Lý Dật cũng không mang theo nhiều người, ngược lại chỉ dẫn theo một mình Anh Hoa lên núi.

Hành động của Lý Dật làm Kroff và La MoXi thập phần lo lắng, theo bọn họ Xem ra, tổ chức Đại Quyền phái người ngăn cản lối đi dưới chân núi, đưa ra một yêu cầu quá phận như vậy, hơn phân nữa là không có hảo ý.

Đại Quyền không có hảo ý là khẳng định, thế nhưng Lý Dật cũng rất rõ ràng, Chu Lập Quốc chơi trò này cũng không phải là muốn làm gì đối với hắn, chỉ là muốn ở khí thế áp đảo hắn mà thôi, dùng cách nói của Andrew, Chu Lập Quốc đang giở trò làm khó.

Lý Dật chỉ mang theo một mình Anh Hoa lên núi, cùng lúc là muốn dùng hành động thực tế nói cho Chu Lập Quốc, hắn có giở trò cũng vô dụng, hơn nữa Lý Dật cũng là vì phòng ngừa vạn nhất sự phân tích của hắn và Andrew có lệch lạc, như vậy để Andrew và Kroff ở lại với thành viên Hắc Dạ cũng an toàn hơn nhiều, lại thêm với thủ đoạn của Andrew, mặc dù Xuất hiện vấn đề, Andrew cũng có thể thông dong đối mặt.

Đại hán đầu lĩnh lúc kiểm tra trong Xe, phát hiện trong Xe ngoại trừ Anh Hoa, chỉ có một mình Lý Dật, điều này làm cho hắn không khỏi cả kinh, đồng thời trong lòng âm thầm bội phục lòng can đảm của Lý Dật!

Ở trong trí nhớ của hắn, còn chưa từng có người dám một mình mang theo chỉ một bả tiêu cùng lên núi!

“Dọc theo con đường này đi lên trên, đợi đến giữa núi sẽ có một con đường nổi thẳng lên biệt thự.” Trong lòng tuy rằng khiếp sợ, nhưng năng lực khống chế của đại hán đầu lĩnh không tệ, về mặt của hắn thập phần lạnh lùng.

Lý Dật mỉm cười, đóng cửa sổ, đồng thời cho Anh Hoa khởi động máy Xe.

Sau khi Xe khởi động, Lý Dật nhìn thấy lông mày Anh Hoa hơi nhăn lại, biết Anh Hoa vẫn đang lo lắng, vì vậy cười cười: “Anh Hoa, một hồi tới mục đích, em không nên Xung động, tất cả nghe theo chỉ thị của tôi hành sự.”

Anh Hoa thấy Lý Dật vẻ mặt tự tin, biết rõ trong lòng Lý Dật đã có dự định, nhất thời yên tâm không ít, đồng thời lạnh lùng gật đầu.

Lý Dật và Anh Hoa vừa rời đi, nhóm người của Andrew cũng không trực tiếp ly khai, mà cho Xe dừng dưới chân núi, thành viên Đại Quyền chặn đường cũng không đi, cho Xe dừng cách nhóm người của Andrew khoảng chừng một trăm thước.

Mất thấy Xe của Lý Dật tiêu thất, đại hán đầu lĩnh lập tức lấy ra điện thoại di động, bấm số của Chu Lập Quốc, điện thoại rất nhanh chuyển được, chỉ nghe giọng nói của hắn có chút cổ quái hồi báo: “Lão đại, Lý Dật đã lên núi, hắn chỉ dẫn theo một người.”

“Chỉ dẫn theo một người?” Đầu kia điện thoại, Chu Lập Quốc nghe được thủ hạ hồi báo, vùng lông mày hơi nhướng lên, vẻ mặt nghi hoặc, hắn nhíu mày trăm ngàn vài giây, hỏi: “Những người khác đâu?”

“Đều đang chờ tại chân núi.” Đầu lĩnh đại hán như thực chất đáp lại.

Chu Lập Quốc như có đảm chiêu nói: “Ta đã biết. Người dẫn người canh giữ ở nơi đó, không có mệnh lệnh của ta, tuyệt đối không cho thủ hạ của Lý Dật lên núi.”

“Thu được!” Đầu lĩnh đại hán cung kính đáp lại một câu, liền cắt đứt điện thoại.

Con đường lên núi cũng không rộng mở, chỉ có thể cho hai chiếc Xe Sóng vai chạy song song, hơn nữa con đường còn thập phần quanh co dốc đứng. Dọc theo đường đi, Lý Dật cũng không nhìn thấy Xe cộ nào khác, lại nghĩ tới người của Đại Quyền chặn phía dưới, hắn biết rõ, ngọn núi này ngoại trừ người của Đại Quyền cũng không còn người bên ngoài ở lại.

Lý Dật suy đoán đúng là chính Xác.

Ngọn núi này trước đây là một tòa núi hoang, Chu Lập Quốc nhìn thấy hoàn cảnh không tệ, vì vậy liền dùng tiền đầu tư, tu sửa con đường, còn ở ngay giữa sườn núi Xây dựng một trang viên lớn. Sau khi trang viên Xây dựng xong, không ít phú hào đều muốn Xây dựng thêm biệt thự ở giữa sườn núi, thế nhưng Chu Lập Quốc toàn bộ cự tuyệt!

Hiển nhiên, Chu Lập Quốc rất rõ ràng, nếu hấn đồng ý cho những người giàu có này tạo lập biệt thự giữa núi, như vậy hấn không thể tùy ý tự mình phong tỏa đường lên núi được nữa. Kể từ đó, mục đích hấn thành lập tổng bộ ở nơi này Xem như không thể thành lập.

Ước chừng nửa giờ sau, Anh Hoa lái Xe đi tới ngay trang viên, con đường rõ ràng đã rộng rãi hơn, cửa lớn phóng theo phong cách thời cổ đại thành lập, ở ngoài cửa hai bên có hai con sư tử đá tinh xảo, thoát nhìn thập phần uy phong.

Mà trên cửa lớn có một tấm bảng viết: Cao Tường sơn trang bốn chữ lớn, bốn chữ viết cực kỳ sinh động, vừa nhìn đã biết Xuất từ tay đại sư.

Xe đi tới cửa, lần thứ hai bị ngăn lại, bất quá lúc này bảo tiêu cánh cửa cũng không yêu cầu Lý Dật làm gì, chỉ là nói cho Lý Dật biệt thự số một làm sao đi tới mà thôi.

Mà trên thực tế, từ chân núi đến giữa núi, Lý Dật tổng cộng phát hiện ba trạm canh gác ngầm, hơn nữa thêm bảo tiêu dưới chân núi và ngay cửa lớn, lực lượng phòng vệ của Cao Tường sơn trang cũng đủ dùng từ kinh khủng để hình dung, người bình thường nếu nghĩ muốn đi thông qua năm tầng phòng hộ này tiến nhập trang viên, quả thực là chuyện không có khả năng.

So sánh với Tiêu gia trang viên mà nói, Cao Tường sơn trang lớn hơn một chút, hơn nữa cây trồng càng hoàn thiện, bốn phương tu sửa thật thông suốt, trong trang viên có hơn mười tòa kiến trúc, đáng giá nhắc tới chính là, những vật kiến trúc này cũng không phải dựa theo phong cách Châu Âu kiến tạo, mà mang theo dày đặc phong cách đông phương.

Trong cả tòa trang viên, ngoại trừ một ít chủ kiến trúc ra, còn có không ít núi giả, suối phun, thậm chí còn có một sân golf, một sân săn thú, một nơi cưỡi ngựa. Nhìn thấy tất cả, Lý Dật phải thừa nhận, Chu Lập Quốc là một người phi thường biết cách hưởng thụ, Cao Tường sơn trang tuy rằng không nói tính mười phần như trang viên gia tộc Gambino, thế nhưng ở phương diện hưởng thụ giải trí cũng chỉ có hơn chứ không kém

Thậm chí có thể dùng từ thể ngoại đào viên để hình dung!

Anh Hoa cho Xe đi tới cửa biệt thự số một, ngoài cửa đỗ không ít Xe, giá trị mỗi chiếc Xe cũng không dưới trăm vạn, hơn nữa còn có hai chiếc Xe mang giấy phép Tích Giang!

Nói cho chuẩn chính là giấy phép của Hàng Châu!

Phát hiện này làm trong lòng Lý Dật khê động, hấn hít mất trầm ngâm vài giây, sau đó điều chỉnh biểu tình một chút, mang theo Anh Hoa Xuống Xe.

Ngoài cửa biệt thự số một có một suối phun nhỏ, ở giữa suối phun có một pho tượng, pho tượng là một chiến sĩ tay cầm súng tự động, điêu khắc chiến sĩ hoàn toàn tuân thủ hình tượng của quân nhân Trung Quốc vào niên đại 70, hơn nữa pho tượng điêu khắc thập phần sinh động, cảm giác như thời khắc nào cũng muốn Xung phong lên trước, biểu tình thấy chết không sờn trên mặt làm người ta phải cảm thán.

Sau khi Lý Dật Xuống Xe, một đại hán mặc tây trang màu đen lập tức bước lên đón, làm ra một thủ thế như mời: “Lão đại chờ đã lâu, Lý lão đại, mời!”

Lý Dật không chút phản ứng, đi ngay phía trước, Anh Hoa vẻ mặt lạnh lùng theo sát ngay phía sau hấn, ánh mắt nhìn thẳng về phía trước, làm cho người ta không dám nhìn thẳng vào.

Trong đại sảnh, bao quát Chu Lập Quốc ở bên trong, có khoảng mười mấy người đang ngồi, trong đó phía trái Chu Lập Quốc có một người trung niên có cái đầu lớn, thần tình tên trung niên nghiêm túc, mà phía sau hấn có bốn gã đại hán vóc người khô ngô, bốn gã đại hán gương mặt sát khí, trong người cũng nổi phồng lên, vừa nhìn đã biết có giấu vũ khí.

So sánh mà nói, người của Chu Lập Quốc càng nhiều hơn một chút, ngoại trừ hấn, còn có mấy người có tuổi tác Xấp xỉ hấn, ngoài ra còn có tám gã thanh niên khoảng hơn hai mươi tuổi.

Mắt thấy Lý Dật mang theo Anh Hoa đi vào, trong đại sảnh lâm vào một mảnh an tĩnh như côi chết, biểu tình vẻ mặt Chu Lập Quốc như nghiền ngẫm, mà tên trung niên đầu lớn ngồi đối diện hấn đang cau mày, trong lòng cũng không biết đang suy nghĩ chuyện gì.

Rất nhanh, Lý Dật mang theo Anh Hoa bước vào trong đại sảnh. Nhìn thấy tình hình trong đại sảnh, trong lòng Lý Dật mơ hồ hiểu được điều gì, cũng cười tủm tỉm nhìn Chu Lập Quốc: “Nghe giảng hồ đồn đại Chu lão đại gan dạ Sáng suốt hơn người, hôm nay vừa thấy liền phát hiện lời đồn đại thật ra cũng không thể tin, thật là người thất vọng!”

Câu nói móc của Lý Dật cũng không làm Chu Lập Quốc tức giận, ngược lại vẻ mặt hắn lại tươi cười đứng dậy, nói: “Ai, năm tháng không buông tha người, dù sao tôi cũng đã già, không giống Lý lão đại tuổi trẻ khí thịnh, gan dạ Sáng suốt hơn người!”

“Chu lão đại, ngày hôm nay tựa hồ lại có người ngoài ở đây.” Ánh mắt Lý Dật hướng qua tên trung niên đầu lớn kia.

Đối mặt ánh mắt của Lý Dật, tên trung niên cười lạnh một tiếng: “Lý Dật, người thật đúng không biết trời cao đất rộng, không ngờ chỉ mang theo một người lên núi, hắc, chẳng lẽ người cho rằng Cao Tường sơn trang là cảnh điểm du ngoạn, muốn tới thì tới, muốn đi thì đi?”

Lý Dật cũng không lập tức trả lời tên trung niên nói, mà đưa cho Anh Hoa một ánh mắt, người sau hiểu ý kéo một chiếc ghế, Lý Dật ngồi XUỐNG: híp mắt nhìn tên trung niên: “Nếu như ta không có đoán sai, người là người của Mạnh Hồ Bang?”

“Thì làm sao?” Tên trung niên âm âm cười, ánh mắt nhìn Lý Dật mang theo sát ý dày đặc, cảm giác như Lý Dật đã là thịt cá trên thớt, mặc ý cho hắn Xâm lược.

Nhận thấy được điểm này, thần kinh Anh Hoa lập tức căng thẳng lên, đồng thời âm thầm tính toán gì đó.

Mà Lý Dật lại đưa ánh mắt nhìn Chu Lập Quốc đang bảo trì trầm mặc, trào phúng nói: “Chu lão đại, Cao Tường sơn trang từ lúc nào biến thành địa bàn của Mạnh Hồ Bang vậy? Chẳng lẽ Chu lão đại đã bị lão già Đái Hồ hợp nhất rồi?”

“Tự nhiên là không phải.” Chu Lập Quốc mỉm cười ngồi XUỐNG, hắn như có hứng thú nhìn Lý Dật, chậm rãi nói: “Đái Hồ chỉ là phái người tới cùng tôi nói chuyện hợp tác mà thôi.”

“Nếu Chu lão đại có khách nhân, còn muốn Lý mỗ đến đây, chẳng lẽ Chu lão đại muốn cùng người của Mạnh Hồ Bang cộng lại diệt trừ Lý mỗ phải không?” Lời tuy nhiên nói như vậy, thế nhưng Lý Dật mặt không đổi sắc, biểu tình như thật dễ dàng.

Biểu tình của hắn ở trong mắt mọi người kể cả Chu Lập Quốc đều âm thầm bội phục, ở dưới tình hình này, Lý Dật lại biểu hiện dễ dàng như vậy, điều này người bình thường không thể làm được!

Đối mặt lời nói trắng trợn của Lý Dật, Chu Lập Quốc lại không hề Xấu hổ, mà là cười gật đầu: “Lý lão đại, tôi không dối gạt anh, Đái Hồ bỏ ra năm mươi triệu mua đầu người của anh!”

Lời của Chu Lập Quốc vừa thốt ra, Anh Hoa chủ động tiến lên một bước, ánh mắt lạnh lùng nhìn chăm chăm Chu Lập Quốc, đôi mắt ánh mắt âm lãnh của Anh Hoa, Chu Lập Quốc nhú mày, nhưng không nói chuyện, mà tên trung niên đầu lớn lại có dáng tươi cười đắc ý.

“Năm mươi triệu?” Lý Dật cực kỳ chẳng đáng huýt sáo một tiếng, hắn như hứng thú nhìn Chu Lập Quốc hỏi: “Chu lão đại, ông cho rằng đầu của Lý Dật này chỉ trị giá năm mươi triệu thôi sao?”

Có thể thật không ngờ Lý Dật nghe Xong lời đó còn bình tĩnh như vậy, có thể thật không ngờ Lý Dật lại hỏi ra vấn đề như thế, Chu Lập Quốc đầu tiên là ngẩn ra, sau đó nhìn chăm chăm Lý Dật vài giây, nhẹ nhàng lắc đầu: “Tự nhiên không chỉ như vậy, nhưng năm mươi triệu là một con số tràn ngập lực mê hoặc.”

“Hắc! Một năm trước, tôi thân là một tên lưu manh dưới chót, đầu người còn giá trị mười triệu, một năm sau ngày hôm nay, Đái Hồ chỉ đưa ra năm mươi triệu bằng giá, Đái Hồ đúng là quá keo kiệt!” Lý Dật nhẹ nhàng lắc cổ một chút, mỉm cười nói: “có lẽ nói, Chu lão đại ông quá dễ thu mua? Thấy tiền sáng mắt?”

Lý Dật nói làm Chu Lập Quốc không đo gọt được ý của hắn, hắn nhú mày trầm tư, mà tên trung niên đầu lớn lại đứng dậy, vỗ tay nói: “Chu lão đại, nói nhiều lời vô ích với hắn như vậy làm gì? Động thủ đi! Chỉ cần tôi tận mắt thấy hắn đã chết, năm mươi triệu là của Đại Quyền các ông!”

“Năm mươi triệu?” Lý Dật rút một điều thuốc lá châm lửa, thích ý hút một hơi, sau đó lờ ra kinh người: “Chu lão đại, tôi ra một trăm triệu lấy đầu người của Đái Hồ, ông có nguyện ý tiếp nhận bút buôn bán này không?”

Lý Dật vừa thốt ra, ngoại trừ Chu Lập Quốc, vô luận là thủ hạ của Chu Lập Quốc hay tên trung niên đầu lớn đều biến sắc!

“Anh Hoa!”

Lý Dật chậm rãi phun ra một vòng khói, đột ngột hô tên Anh Hoa.

Tích tắc, Anh Hoa liền động!

Bất động như núi, động như băng lở!

Anh Hoa phẳng phất như một u linh màu đỏ tươi phiêu hướng tên trung niên đầu to.

“Hô”

Nàng vừa khê động, lập tức bị bám theo một trận tiếng gió rít!

Tốc độ của nàng nhanh đến cực điểm, nhanh đến mức đám người Chu Lập Quốc không thể nhìn thấy rõ động tác của nàng, chỉ có thể nhìn thấy một đạo bóng đỏ!

Hồng ảnh hiện, đầu người rơi!

Trong biểu tình vẻ mặt khiếp sợ của đám người Chu Lập Quốc, đầu người của tên trung niên trong nháy mắt bóc ra, máu tươi nóng hổi phẳng phất như suối phun bắn lên cao!

Thân thể không đầu càng không thể khống chế ngã Xuống trên mặt đất, phát ra thanh âm trầm muộn!

Nhìn thấy một màn như vậy, tất cả mọi người chấn kinh!

Dù là Chu Lập Quốc hay đám thủ hạ đều cảm thấy trái tim như trầm Xuống. Anh Hoa cũng không cho bốn gã thủ hạ của tên trung niên cơ hội, sau khi cắt lấy đầu của tên trung niên, nàng nắm dao găm, phóng thẳng đến bốn tên thủ hạ của tên trung niên!

Bốn âm thanh trầm muộn vang lên, động tác của bốn người toàn bộ ngừng lại, cổ họng bọn họ đồng thời bị róc ra, máu tươi nóng hổi từ bốn đầu lâu bắn thẳng vào mặt Anh Hoa.

Anh Hoa cũng không lau máu tươi trên mặt, mà vươn đầu lưỡi nhẹ nhàng liếm một chút, đồng thời cầm đầu người trong tay ném Xuống dưới chân Chu Lập Quốc!

Cử động của Anh Hoa làm cho những người bên cạnh Chu Lập Quốc sắc mặt biến đổi thành thập phần Xấu Xí, trong đó hai gã thanh niên vẻ mặt tái nhợt, thậm chí cả Chu Lập Quốc đều có biểu tình âm trầm bất định!

Đối với Chu Lập Quốc mà nói từ trong chiến trường cứu ra chiến hữu cũng từng thấy trường hợp như vậy, hẳn có thể thích ứng, nhưng cũng chỉ là thích ứng mà thôi!

Dù sao đã cách nhiều năm như vậy, hẳn từ lâu đã không còn là một nam nhi nhiệt huyết không sợ trời không sợ đất, nhìn thấy tràng diện máu tanh như thế, hẳn cũng phải bị chấn động!

So sánh với hẳn mà nói, đám thủ hạ của hẳn trở nên cực kỳ khấn trương, thở hổn hển, bàn tay cũng nắm chặt lại run rẩy lên, sự sợ hãi cùng kính nể trong ánh mắt không thể che giấu.

Anh Hoa cũng không tiếp tục động thủ, mà trực tiếp đi tới phía sau Lý Dật, đứng thẳng tắp nơi đó, giống như một pho tượng ma thần đến từ địa ngục.

Giờ khắc này, không ai dám cùng nàng đối diện!

Đối mặt một loạt nòng súng đen kịt, gương mặt Lý Dật cũng không đổi sắc, ngược lại, hẳn thích ý phun ra một ngụm khói mù, thản nhiên nói: “Chu lão đại, người cũng đã chết, kịch cũng diễn Xong, kế tiếp chúng ta có nên tiến nhập vào chủ đề rồi chưa vậy?”

Nghe Lý Dật nói, nhìn biểu tình nắm tắt cả trong tay của Lý Dật, biểu tình Chu Lập Quốc trở nên cực kỳ khó coi, hần nhúu mày nhìn chăm chăm Lý Dật vài giây, thanh âm có chút trầm thấp: “Thu súng lại!”

Mặc dù đám thủ hạ của Chu Lập Quốc đều rất sợ hãi Lý Dật và Anh Hoa, bất quá nghe được mệnh lệnh của Chu Lập Quốc, bọn họ cũng thu súng lại, chỉ là không dám đối diện với Anh Hoa, thậm chí không muốn nhìn năm đầu người máu chảy đầm đìa trên mặt đất!

Chu Lập Quốc dù sao cũng là một phương kiều hùng, tuy rằng Lý Dật và Anh Hoa mang đến sự chấn động thật lớn cho hắn, bất quá chỉ là trong chốc lát, sự chấn động trong mắt hắn đã thối lui, chỉ là biểu tình có chút âm trầm: “Lý lão đại, anh cũng biết nơi này là Cao Tường trang viên, mà không phải là Los Angeles của anh!”

“Tôi đương nhiên biết.” Lý Dật chậm rãi dụi tắt tàn thuốc, lạnh lùng nói: “Nếu như đang ở Los Angeles, người chết không chỉ riêng mấy người này.”

“Lý Dật, người đừng quá kiêu ngạo!” Lý Dật vừa thốt ra, một gã nam nhân mũi ưng từng cùng Chu Lập Quốc vào sinh ra tử phẫn nộ, hần bật dậy khỏi chỗ ngồi, ngón tay chỉ Lý Dật, giận quát.

Lý Dật cũng hoàn toàn không nhìn nam nhân mũi ưng, híp mắt nhìn chăm chăm Chu Lập Quốc, gần từng chữ: “Thành ý! Chu lão đại, tôi đang dùng thành ý! Nói chuyện hợp tác thì cần phải có thành ý! Hành động của ông nói cho tôi biết, ông không có một điểm thành ý, điều này làm cho tôi rất không thoải mái.”

“Anh lẽ nào không sợ tôi sẽ giết anh?” Chu Lập Quốc hừ lạnh một tiếng: “Tôi thừa nhận bảo tiêu bên cạnh anh rất lợi hại, thế nhưng anh cho rằng chúng ta nhiều người như vậy không giết được hai người của anh?”

“Ông tự nhiên có thể làm điều tôi và bảo tiêu của tôi!” Lý Dật nói, thân thể tựa vào ghế, nhàn nhạt cười: “Bất quá, nếu như tôi sợ ông hạ thủ, còn có thể lên núi sao?”

Nhìn dáng tươi cười dễ dàng của Lý Dật, con người Chu Lập Quốc chuyển vài vòng, cuối cùng thở dài: “Các người thu thập lại phòng khách một chút.”

Dứt lời, hần lại liếc mắt nhìn Lý Dật: “Lý lão đại, chúng ta lên phòng sách nói chuyện.”

“Em đi rửa mặt, ở ngoài cửa chờ tôi.” Nghe được Chu Lập Quốc nói, Lý Dật đứng dậy, nhìn Anh Hoa căn dặn một câu, sau đó cũng không dừng lại, trực tiếp theo Chu Lập Quốc đi lên thang lầu.

Lúc này đây, Chu Lập Quốc cũng không mang theo thủ hạ, mà đi một mình. Rất nhanh, Chu Lập Quốc dẫn đường, cùng Lý Dật đi tới phòng sách của hắn.

Lý Dật từng đi qua phòng sách của không ít người, thế nhưng phòng sách của Chu Lập Quốc làm cho hắn cảm thấy ngoài ý muốn. Trong phòng sách của Chu Lập Quốc không có nhiều sách, chỉ đơn giản bày hai giá sách. Đặt trên giá chỉ có quyển Tam Quốc Diễn Nghĩa cùng Thủy Hử Truyện.

Ngoài ra, trên giá sách chỉ đặt những tác phẩm của Mao chủ tịch!

Từ thơ ca cho đến Văn từ, thứ gì cần có đều có.

Chu Lập Quốc vẫn còn bị thủ đoạn giết người không thể tưởng tượng nổi của Anh Hoa làm ảnh hưởng, hần cũng không hề phát hiện biểu tình dị thường của Lý Dật, chờ khi hần ngồi Xuống ghế, Lý Dật đã đưa mắt rời khỏi giá sách.

Không đợi Chu Lập Quốc lên tiếng, Lý Dật trực tiếp ngồi Xuống ngay đối diện hần. Chu Lập Quốc đặt tay lên bàn làm việc, nhẹ nhàng Xao gỗ, mang theo giai điệu đặc thù nào đó.

Lý Dật tỉ mỉ vừa nghe, phát hiện giai điệu Chu Lập Quốc đang gõ chính là giai điệu Tịch Dương Hồng.

“Lý lão đại, tôi rất muốn biết, vì sao anh lại cho rằng tôi sẽ không hạ thủ đối với anh?” Chu Lập Quốc cau mày nhìn chăm chăm Lý Dật, theo hần Xem ra, Lý Dật là một người mà trong đời này hần lần đầu tiên nhìn không thấu.

Lý Dật đón nhận ánh mắt Chu Lập Quốc, mỉm cười: “Bởi vì tôi tin tưởng Chu lão đại là một người thông minh, mà sự thực đã chứng minh suy đoán của tôi là chính Xác.”

“Hắc! Quả nhiên có đảm lược!” Trong lòng Chu Lập Quốc tuy rằng bội phục, thế nhưng vẫn hừ lạnh một tiếng: “Tôi thừa nhận suy đoán của anh là chuẩn Xác. Tôi Xác thực không muốn giết anh! Bất quá, sử dụng câu nói của anh, nếu như anh không đem ra đủ thành ý, như vậy tôi bảo chứng, anh không ra khỏi Cao Tường trang viên!”

Nói xong lời cuối cùng, biểu tình của Chu Lập Quốc trở nên dị thường âm trầm!

423. Chương 372 Quân Cờ Thứ Hai

“Hừ Anh có thể cho là như vậy.” Sắc mặt Chu Lập Quốc sầm Xuống hừ lạnh một tiếng.

Lý Dật tùy ý tựa trên ghế, rút ra điều thuốc lá, đốt, rít một hơi, sau đó ngẩng đầu, lạnh lùng nhìn chăm chăm Chu Lập Quốc: “Ông thật sự có thể làm cho tôi không thể đi ra Cao Tường sơn trang, thế nhưng đồng dạng, tôi có thể làm cho Đại Quyền Xóa tên khỏi thế giới này!”

Làm Đại Quyền Xóa tên!

Nghe mấy từ này, con người của Chu Lập Quốc bỗng lui thành mũi nhọn nguy hiểm, khóe mắt kịch liệt nháy lên, dù thân thể cũng không thể khống chế mà run rẩy lên, hần hế miệng muốn nói gì đó, thế nhưng trong cổ họng giống như bị nhét vào vật gì, cũng không nói ra được một chữ.

“Chu lão đại, không tin chúng ta có thể thử Xem?” Lý Dật nhân thắng truy kích, sáng quắc bức người.

Đối mặt đáng vẻ bề vệ kiêu ngạo của Lý Dật, biểu tình Chu Lập Quốc âm tình bất định, hần biết rõ, nếu như Lý Dật chỉ là đại ca long đầu của Hoa Nhân Bang, chỉ là chủ tịch danh dự của ủy ban mafia Mỹ, thì hần sẽ không Xem uy hiếp của Lý Dật vào trong mắt!

Dù sao, thế lực của Lý Dật là ở nước Mỹ!

Nếu muốn đối phó Đại Quyền, ngoài tầm tay với!

Thế nhưng...trong tay Lý Dật có Hắc Dạ.

Hắc Dạ làm cho cả thế giới ngẫm toàn cầu nghe tên đã sợ mất mật.

Hàng Không Binh của Đại Quyền đích Xác rất phong cách, tuy đối phó những thành viên hắc đạo bình thường thì giữ lấy ưu thế rất lớn, thế nhưng nếu so sánh với Hắc Dạ thì căn bản là kém Xa!

Ở dưới tình hình này, nếu Hắc Dạ tụ tập toàn bộ lực lượng để đối phó Đại Quyền, đem Đại Quyền diệt trừ cũng không phải là việc khó!

“Lý Dật, anh không nên khinh người quá đáng!” Chu Lập Quốc sắc mặt Xấu Xí nói: “Cùng lúc thì mọi người ôm nhau cũng chết!”

“Được a!” Lý Dật mỉm cười rút cây súng lục trong lòng đưa cho Chu Lập Quốc, sau đó chỉ chỉ vào đầu mình: “Đến đây đi, bóp cò súng, chúng ta cùng nhau chơi Xong!”

Nắm súng lục Lý Dật đưa tới, Chu Lập Quốc cảm thấy thập phần phỏng tay, hần rất muốn một phát bắn chết Lý Dật, thế nhưng hần không có sự quyết đoán đó!

Một giây, hai giây, ba giây, bốn giây...

Năm giây qua đi, cuối cùng Chu Lập Quốc đặt cây súng Xuống bàn.

“Lý Dật, anh có gan!” Cả người Chu Lập Quốc run lên.

Lý Dật đứng dậy, chậm rãi dụi tắt tàn thuốc, hai tay đặt lên bàn, gí sát gương mặt vào Chu Lập Quốc, trầm giọng nói: “Chu Lập Quốc, cũng không phải là tôi có gan, cũng không phải Lý Dật tôi bức người quá mức, mà là Chu Lập Quốc ông làm việc không có đạo!”

“Tôi làm sao không có đạo?” Chu Lập Quốc nỗ lực giải thích.

“Hừ” Lý Dật hừ lạnh một tiếng: “Nếu như không phải ông đem tin tức tôi liên hệ ông lộ ra, Đái Hồ sẽ biết sao? Đừng tưởng rằng tôi không biết, ông cố ý đem tin tức này nói cho Đái Hồ, thì nhận thức chuẩn Đái Hồ sẽ phải người tới tìm ông đàm phán. Lúc này, ông muốn tôi lên núi, không phải là vì cho tôi một hạ mã uy sao?”

Nghe được lời nói của Lý Dật, sắc mặt Chu Lập Quốc hơi đổi, nhìn chằm chằm Lý Dật vài giây mới thở dài: “Được rồi, Lý Dật, chuyện trước đây chúng ta Xóa bỏ, hiện tại chúng ta ngồi Xuống hảo hảo nói chuyện. Tôi biết anh muốn tôi hiệp trợ anh đối phó Đái Hồ, khai ra bằng giá của anh đi!”

“Nói sớm như vậy không phải đã Xong?” Lý Dật cầm cây súng trên bàn, một lần nữa ngồi trở lại vị trí của mình, vừa đùa nghịch cây súng, vừa nói: “Chu lão đại, chuyện tôi cần ông làm cũng không rắc rối như trong sự tưởng tượng của ông.”

Nhìn Lý Dật không ngừng đùa nghịch cây súng, sắc mặt Chu Lập Quốc có vẻ thập phần Xấu Xí, trái tim không khỏi treo cao lên, phảng phất lo lắng Lý Dật tùy thời sẽ nổ súng.

“Lý Dật, lẽ nào anh cho rằng tôi là đứa con nít ba tuổi?” Chu Lập Quốc tức giận trừng mắt nhìn Lý Dật nói: “Mãnh Hổ Bang khống chế toàn bộ hắc đạo phía nam, anh muốn tôi hiệp trợ anh đối phó Mãnh Hổ Bang, đây còn không gọi là khó?”

“Tôi có nói cho ông đối phó toàn bộ Mãnh Hổ Bang sao?” Lý Dật hỏi ngược lại. Về mặt Chu Lập Quốc tức giận: “Đái gia nắm Mãnh Hổ Bang trong tay nhiều năm như vậy, anh muốn tôi giúp anh đối phó Đái Hồ, cái đó và đối phó Mãnh Hổ Bang có gì khác nhau sao?”

“Tự nhiên là khác nhau.” Lý Dật lời ra kinh người: “Ông cũng nói, nắm Mãnh Hổ Bang trong tay chính là Đái gia, mà không phải là Đái Hồ!”

Nghe được lời này của Lý Dật, Chu Lập Quốc không khỏi cả kinh, hiển nhiên hẳn có thể đọc hiểu tin tức ẩn giấu trong những lời này của Lý Dật.

Trong lòng tuy rằng khiếp sợ, nhưng Chu Lập Quốc dù sao cũng là một phương kiêu hùng, năng lực khống chế tương đương Xuất sắc, hẳn cũng không đem tình tự trong nội tâm lưu trên mặt, mà thử hỏi thăm: “Chẳng lẽ anh có biện pháp làm Đái gia khơi nội chiến?”

“Điều này ông không cần biết, đây là chuyện của tôi.” Lý Dật nhẹ nhàng lắc đầu: “Tôi cần Đại Quyền làm việc chỉ là trong lúc tiến công Tích Giang, Xuất thủ giúp đỡ mà thôi! Nói cách khác, ngoại trừ tiến công tổ chim của Đái Hồ ra, Đại Quyền đều không cần đếm Xỉ đến chuyện khác!”

Lời nói tự tin của Lý Dật lại làm Chu Lập Quốc đeo gót không ra ý tứ.

Làm long đầu của Đại Quyền, Chu Lập Quốc cũng từng suy nghĩ cách cướp địa bàn của Mãnh Hổ Bang, hẳn thậm chí còn bày ra một kế hoạch nỗ lực phá vỡ sự khống chế của Mãnh Hổ Bang đối với hắc đạo phía nam!

Thế nhưng Mãnh Hổ Bang nắm hắc đạo phía nam trong tay nhiều năm như vậy, căn cơ vững chắc, thế lực không lộ, thập phần khó đối phó, làm hẳn có tâm mà vô lực, lãng phí thật lớn nhân lực và vật lực, cũng chỉ cướp được địa bàn tại Quảng Đông mà thôi.

“Hay cho câu không cần đếm Xỉ đến!” Chu Lập Quốc nhíu mày nói: “Dù anh có thể thành công diệt trừ thế lực của Đái gia tại Tích Giang, nhưng anh làm sao bảo chứng thế lực ở những tỉnh khác sẽ không trả thù? Hừ! Đến lúc đó anh giết chết Đái Hồ, báo thù Xong, anh có thể tiêu sái quay về Mỹ, mà Đại Quyền phải thừa thụ lửa giận của Mãnh Hổ Bang, cái câu không đếm Xỉ đến gì đó, Lý Dật, mời đem ra thành ý!”

“Chu Lập Quốc, tôi mong muốn ông hiểu rõ ràng, tôi muốn không chỉ là cái chết của Đái Hồ, nếu chỉ là như vậy, tôi không cần phải phí nhiều tinh lực đến tìm ông hợp tác. Tôi có rất nhiều loại biện pháp để Đái Hồ đến diêm vương điện đưa tin!” Lý Dật trầm giọng nói: “Còn nữa, cừ nhân của tôi không chỉ có một mình Đái Hồ.”

“Nói miệng không bằng chứng, tôi dựa vào điều gì tin tưởng anh?” Chu Lập Quốc tự nhiên sẽ không đơn giản tin tưởng Lý Dật.

Lý Dật cũng hiểu được sự lo lắng của Chu Lập Quốc là chuyện trong tình lý, hắn suy nghĩ một chút nói: “Trước khi tiến công Tích Giang, Đái Kinh sẽ ở riêng với Đái Hồ, vào lúc tiến công Tích Giang, tổng biểu cầm Mã Khải Chí của tỉnh An Huy sẽ suất lĩnh toàn bộ thành viên hắc đạo tỉnh An Huy hiệp trợ tôi tấn công Tích Giang!”

Lý Dật nói nhất thời làm Chu Lập Quốc ngây ngẩn cả người!

Nhất là khi nhìn thấy biểu tình tự tin của Lý Dật, trong lòng hắn ngoại trừ chấn động chỉ có chấn động, hắn rất muốn biết, Lý Dật làm sao có thể làm được hai chuyện trên.

“Nếu như đến lúc đó, hai chuyện này không ứng nghiệm, như vậy ông có thể tuyển chọn không Xuất binh.” Lý Dật tựa hồ rất thỏa mãn phản ứng của Chu Lập Quốc, hắn cười cười tiếp tục nói: “Nếu như hai chuyện này ứng nghiệm, như vậy ông cho rằng Đại Quyền còn có thể thừa thụ lửa giận của Mãnh Hồ Bang sao?”

Sẽ không!

Trong lòng Chu Lập Quốc theo bản năng hiện lên hai chữ này.

Theo hắn Xem ra, nếu Đái Kinh nắm trong tay hắc đạo tây nam lại đi đầu phản bội, tổng biểu cầm Mã Khải Chí của tỉnh An Huy mang binh tiến công Tích Giang, đồng thời diệt trừ thế lực của Đái Hồ tại Tích Giang, như vậy toàn bộ Mãnh Hồ Bang sẽ đại loạn!

Đến lúc đó, dù là Đái Hồ còn sống, chỉ sợ cũng khó có thể chỉ huy toàn bộ Mãnh Hồ Bang!

Mãnh Hồ Bang đại loạn, chư hầu các nơi tự bảo vệ mình còn không Xong, làm gì còn lựa chọn chạy đi trả thù?

Huống chi theo Chu Lập Quốc Xem ra, nếu Lý Dật còn tiếp tục đối phó Mãnh Hồ Bang Thiên Tự Đầu Tiêu Thanh Sơn, như vậy tự nhiên vẫn còn một kế hoạch khác, thậm chí như vậy mới có thể thống nhất các chư hầu!

Suy nghĩ cẩn thận những điều này, Chu Lập Quốc chợt động tâm, bất quá hắn cũng không lập tức mở miệng.

“Hơn nữa ông cũng không cần lo lắng thế lực bạch đạo sẽ động thủ với Đại Quyền, tôi có thể bảo chứng với ông, trong quá trình đối phó Mãnh Hồ Bang, thế lực bạch đạo sẽ không tham gia!” Lý Dật lại tung ra một trái bom

Dù là ngày hôm nay Chu Lập Quốc nghe được nhiều chuyện chấn động, thế nhưng hắn vẫn bị những lời này của Lý Dật làm chấn kinh!

Bất quá hắn lại rất nhanh nhớ tới một việc, hai ngày trước, Lý Dật ở Thượng Hải đại náo hôn lễ của Trần gia và Bối gia, còn đoạt đi Trần Lâm! Nguyên bản theo đạo lý mà nói, Trần gia và Bối gia hắn nên phát hỏa mới đúng, thế nhưng cả Trần gia và Bối gia cũng không bởi vì việc này mà hạ thủ đối với Lý Dật, coi như chuyện gì cũng chưa từng phát sinh qua.

Theo Chu Lập Quốc Xem ra, điều này chỉ có một giải thích: Lý Dật đã giải quyết được với Trần gia và Bối gia!

Lý Dật đã giải quyết được với Trần gia và Bối gia, như vậy đối phó thế lực bạch đạo phía sau Mãnh Hồ Bang, tựa hồ cũng không phải là không có khả năng.

“Đến lúc đó, Phúc Kiến Thanh Hồng Xã sẽ dẫn người từ phía nam Tích Giang đột phá vòng vây, An Huy Mã Khải Chí dẫn người Xen vào từ tây bắc, mà chuyện Đại Quyền cần làm chính là từ phía bắc Tích Giang tiến nhập, nói cách khác, khu vực Tô Hàng sẽ thuộc về Đại Quyền phụ trách!” Lý Dật đưa ra yêu cầu.

Nghe yêu cầu này, Chu Lập Quốc cũng nhíu mày: “Thế lực của Đái Hồ chủ yếu tập trung tại khu vực Tô Hàng, binh lực của Tô Hàng cũng gần bằng nửa tỉnh Tích Giang...”

“Chẳng lẽ ông không muốn?” Lý Dật cắt đứt lời Chu Lập Quốc nói.

Chu Lập Quốc cười nhạt: “Chính câu nói kia, muốn Xem bằng giá, bằng giá thích hợp tôi tự nhiên nguyện ý!”

“Bảng giá trong lòng ông là gì?” Lý Dật hỏi ngược lại.

Về mặt Chu Lập Quốc theo lẽ thường phải làm: “Toàn bộ khu Tô Hàng thuộc về tôi! Nói cách khác, người của tôi bắn rơi địa bàn toàn bộ thuộc sở hữu của Đại Quyền chúng ta!”

“Như vậy không có khả năng!” Lý Dật rất thẳng thắn phủ quyết lời đề nghị của Chu Lập Quốc.

Chu Lập Quốc nheo mắt lại: “Vậy ý tứ của anh là gì?”

“Nếu ông chịu án theo ước định của chúng ta bắn rơi khu Tô Hàng, sau này, sinh ý về chất có hại của hai tỉnh Tích Giang, Phúc Kiến toàn bộ thuộc Đại Quyền!” Lý Dật chậm rãi mở miệng.

“Sinh ý chất có hại Tích Giang, Phúc Kiến?” Đề nghị này của Lý Dật nhất thời làm Chu Lập Quốc động tâm, Mạnh Hổ Bang ở tại hắc đạo phía nam một tay che trời, Đại Quyền ở trong quốc nội chỉ có khối địa bàn Quảng Đông, vì vậy sinh ý chất có hại chỉ được chia cắt có định mức, tỉ lệ chỉ không được bao nhiêu, nếu như có được sinh ý chất có hại của hai tỉnh Tích Giang, Phúc Kiến, như vậy thu nhập hàng năm sẽ tăng vọt!

Tuy rằng động tâm, bất quá Chu Lập Quốc cũng không rõ ràng tỏ thái độ, mà đang đeo gót dụng ý của Lý Dật. Theo hần Xem ra, nếu Lý Dật không muốn nhường ra Tô Hàng, lại đồng ý nhường chỗ sinh ý chất có hại của Tích Giang và Phúc Kiến, như vậy chỉ có thể chứng minh một điểm: Thanh Hồng Xã là thế lực của Lý Dật!

Hơn nữa, Lý Dật rất rõ ràng muốn chiếm lấy khối phúc địa Tích Giang.

Chu Lập Quốc đoán không sai, Lý Dật là muốn chiếm Tích Giang, nhưng cũng để giao cho Thanh Hồng Xã, về phần hần chịu nhường ra sinh ý chất có hại, dụng ý thập phần rõ ràng: Thanh Hồng Xã không dính tới sinh ý ma túy!

Có được kinh lịch tại Mỹ, Lý Dật thập phần rõ ràng, một Xã đoàn nếu chỉ dựa vào hoang độc đồ(mại dâm, ma túy, cờ bạc) để đặt chân, như vậy sẽ không đáng kể, Xã đoàn hắc bang nếu muốn duy trì được lâu dài thì cần phải tẩy trắng, đạt được nông nổi không phân biệt được trắng đen, mới Xem như chân chính thành công!

“Thành giao.” Luôn mãi tự hỏi, cuối cùng Chu Lập Quốc đáp ứng lời đề nghị của Lý Dật.

Nghe được Chu Lập Quốc nói, Lý Dật nở nụ cười

Thu mua Trần gia, đây là quân cờ đầu tiên của Lý Dật!

Liên hợp Đại Quyền, chính là quân cờ thứ hai!

Hai quân cờ tung ra, biểu thị bố cục của Lý Dật đã chính thức giật lại màn che, lúc thành công, chính là ngày ác mộng phủ Xuống Đái gia!

424. Chương 373 Xuất Đầu

Một tháng trước, Hàng Châu lại nghênh đón trận tuyết lớn lần thứ hai trong năm mới. Tuyết lớn rơi Xuống từng phố lớn ngõ nhỏ trong Hàng Châu, làm tòa thành thị được t Ôn Xung là thiên đường nhân gian biến thành thế giới của màu trắng.

Trong khu người giàu có tại Hàng Châu, trong biệt thự của Đái Hồ.

Đái Hồ cầm barton, đứng bên cửa sổ, ánh mắt ngây ngốc nhìn chằm chằm cảnh sắc bên ngoài cửa sổ, thân thể vẫn không nhúc nhích.

Đái Minh Hải mặc một thân áo khoác đứng ngay phía sau Đái Hồ, biểu tình có chút lo lắng, tựa hồ như muốn nói điều gì, thế nhưng lại không dám quấy rối Đái Hồ, chỉ có thể kiên trì Chờ

Chẳng qua bao lâu, Đái Hồ chậm rãi Xoay người, liếc mắt nhìn Đái Minh Hải, thản nhiên nói: “Thất bại rồi sao?”

Đái Minh Hải Xấu hổ cúi đầu.

có thể đã đoán được Đái Minh Hải sẽ trả lời như vậy, Đái Hồ chỉ nhẹ nhàng “nga” một tiếng.

“Người của con phái tới Los Angeles nói cho con biết, bên cạnh nữ nhân kia của Lý Dật cũng không có bảo tiêu lợi hại, thế nhưng cho tới lúc hành động mới phát giác có hai gã thành viên Hắc Dạ đang âm thầm bảo hộ nữ nhân kia.”

Sắc mặt Đái Minh Hải Xấu Xí nói, hai ngày trước, hắn nhận được điện thoại của Đại Quyền Chu Lập Quốc, trong điện thoại, Chu Lập Quốc rất rõ ràng báo cho Đái Minh Hải, người hắn phái tới đã bị Lý Dật giết chết!

Tin tức này làm tâm tình Đái Hồ và Đái Minh Hải trở nên thập phần không Xong, điện thoại của Chu Lập Quốc rõ ràng biểu lộ thái độ: Đại Quyền sẽ đứng bên phía Lý Dật!

Ở dưới dạng tình hình này, Đái Minh Hải chợt nảy sinh kế, định dùng thủ đoạn, nỗ lực muốn bắt cóc Hạ Vũ Đình để bắt ép Lý Dật, nhưng không có nghĩ đến, tám gã hảo thủ phái đến Los Angeles toàn bộ bị giết chết!

Bên cạnh Hạ Vũ Đình không chỉ có thành viên Hoa Nhân Bang đang bảo hộ, hơn nữa bên cạnh còn ẩn núp hai gã thành viên Hắc Dạ, độ bảo hộ đủ dùng từ biến thái để hình dung. Tám gã hảo thủ hắn phái đi đã lập ra một phương án rất hoàn mỹ.

Kế hoạch rất mỹ mãn, kết quả lại rất bi kịch.

Đây là sự hình dung chân thực về bọn họ.

Bọn họ tuyển chọn lúc nhà trẻ tan học, nhân hỗn loạn bắt cóc Hạ Vũ Đình, nhưng không nghĩ đến còn khoảng nửa giờ nhà trẻ mới tan học, chiếc Xe bọn họ sử dụng đã đột nhiên nổ tung.

Sự nổ tung thành linh làm cho toàn bộ bọn họ nổ thành một đồng thịt nát!

Hơn nữa mãi cho đến khi chết, bọn họ cũng không biết là ai động thủ. Cảnh sát Los Angeles nói là có phần tử khủng bố tiến nhập, kết quả tiến hành một lần đại lùng bắt toàn thành thị, phần tử khủng bố thì không bắt được, nhưng đem mấy đầu linh hắc đạo không chịu nghe lời chỉ huy của Hoa Nhân Bang toàn bộ bắt vào ngục giam, nhét vào tội danh là phần tử khủng bố.

Cách làm của cảnh sát Los Angeles càng chứng tỏ địa vị thống trị vững chắc của Hoa Nhân Bang tại biển tây nước Mỹ, cũng đã gõ hồi chuông cảnh báo cho những hắc bang loại nhỏ: Hoa Nhân Bang có gia tộc Gambino làm chỗ dựa vững chắc và sự bảo hộ của cảnh sát căn bản không phải bọn họ có thể lay động!

“Ba, kế tiếp chúng ta nên làm gì bây giờ?” Sắc mặt Đái Minh Hải có chút Xấu Xí hỏi thăm

Đái Hồ cũng không lập tức trả lời Đái Minh Hải, mà chống barton đi tới bên cạnh xô pha, đặt barton sang một bên, trầm giọng nói: “Dùng bất biến ứng vạn biến.”(không động để ứng phó vạn động)

“Bất biến ứng vạn biến?” về mặt Đái Minh Hải không giải thích được: “tên nghiệt chủng Lý Dật hôm nay liên hợp Đại Quyền không nói, Thanh Hồng Xã Phúc Kiến cũng là thế lực của hắn, nếu hai cổ thế lực đồng thời tiến công, lại thêm Hắc Dạ ở trong đó làm mưa làm gió...”

Câu nói kế tiếp của Đái Minh Hải chưa nói ra, thế nhưng ý tứ cũng đã rất rõ ràng: Nếu thật sự phát triển đến bước đó, Mạnh Hồ Bang rất khó chống đỡ!

“Minh Hải, con đừng lo buồn vô cớ.” Đái Hồ nhẹ nhàng lắc đầu: “Với hoàn cảnh trong quốc nội, tuyệt đối sẽ không cho phép tổ chức như Hắc Dạ làm mưa làm gió! Nếu Lý Dật dám động dùng Hắc Dạ, không cần chúng ta Xuất thủ, những cơ quan quốc gia cũng sẽ liều mạng động thủ trước với Hắc Dạ! Về phần Đại Quyền và Thanh Hồng Xã liên thủ sao? Đái gia chúng ta nắm trong tay hắc đạo phía nam nhiều năm như vậy, địa vị chẳng lẽ chỉ bọn hắn là có thể đơn giản lay động?”

Nghe Đái Hồ vừa nói như thế, Đái Minh Hải có vẻ mờ mịt, theo trong trí nhớ của hắn, địa vị của Mãnh Hồ Bang tại hắc đạo phía nam, ngay từ đầu là hợp lại mới ra, sau đó đi qua thế lực bạch đạo áp chế sự phát triển của những hắc bang khác, trước khi hắc bang khác kịp lớn mạnh đã thẳng thắn bóp chết từ trong nôi.

Ở dưới tình hình này, địa vị của Mãnh Hồ Bang tại hắc đạo phía nam vẫn như điều gặp gió, ngoại lệ duy nhất chính là việc Tiêu Thanh Sơn tự lập môn hộ biểu hiện ra bên ngoài Thiên Tự Đầu là một trong ba đại thế lực của Mãnh Hồ Bang, thế nhưng Đái gia từ nhiều năm trước đã mất đi quyền lực bên trong Thiên Tự Đầu.

Bởi vì Tiêu Thanh Sơn không giống như những hắc bang khác trực tiếp khiêu chiến quyền uy của Đái gia, mà đi qua phương pháp chậm rãi ăn mòn, tạo ra uy tín cho Thiên Tự Đầu mà không cách nào dao động tới, mà trọng yếu nhất là, Tiêu Thanh Sơn ở tại bạch đạo thành lập mạng lưới quan hệ thuộc về chính mình, mạng lưới quan hệ tuy không thể vượt qua Đái gia, thế nhưng cũng không kém, hướng chỉ ánh mắt Tiêu Thanh Sơn phóng rất xa, dần dần làm ra cử động tẩy trắng, đồng thời đạt được thành công, điều này trực tiếp làm Đái gia mất đi quyền lực trong tay.

Tiêu Thanh Sơn khác hẳn những đầu mục hắc bang khác, Lý Dật cũng là như vậy!

Các loại dấu hiệu cho thấy, Lý Dật có chỗ dựa lớn như Yến gia, hơn nữa không biết đã dùng thủ đoạn gì, để Trần gia và Bối gia đều không làm gì được hắn. Ở dưới tình hình này, một kẻ ngu ngốc đều có thể nhìn ra được, thực lực của Lý Dật tại bạch đạo rất kinh khủng.

Bởi vì Đái Minh Hải nhìn trúng điểm này, cho nên mới lo lắng.

Hôm nay Đái Hồ vẫn có tư thế vững như núi Thái, điều này làm cho hắn có chút nghi hoặc: “Cha, chẳng lẽ cha có kế hoạch gì?”

“Chỉ cần những người sau lưng chúng ta có thể đứng ra, chỉ dựa vào một Yến gia căn bản không thể kiềm chế bọn họ, đến lúc đó dù Lý Dật có làm gì chẳng nữa, quốc gia cũng sẽ giúp chúng ta bãi bình bọn hắn!” Đái Hồ thản nhiên nói.

Đái Minh Hải nửa tin nửa ngờ: “Cha, nói như vậy cũng không sai, thế nhưng con cho rằng khi tới thời điểm mấu chốt, tên này sẽ không mạo hiểm phiêu lưu thật lớn giở trò với Yến gia.”

“Minh Hải, đối với người có dã tâm mà nói, chỉ cần phân lượng hồi báo đủ, thế giới này không có chuyện gì mà bọn họ không dám làm!” Đái Minh Hải cảm thán một câu, sau đó cũng không tiếp tục thừa nước đục thả câu, trực tiếp nói rõ: “Những người kia vẫn luôn muốn chia cắt khối bánh kia, nếu bọn họ muốn, chúng ta không ngại nhặn đau đưa cho bọn hắn nhiều thêm một chút, đưa bọn họ triệt để cuốn vào trong cơn lốc này. Một ngày bọn họ tiến nhập cơn lốc này, muốn rời khỏi đã không còn dễ dàng như vậy.”

“Minh Hải ngu muội, không nghe hiểu ý tứ của cha.” Đái Minh Hải cũng vẫn thập phần nghi hoặc.

Đái Hồ tức giận đến hừ lạnh một tiếng: “Ngu XUấnl Hoa viên thành thị Thiên Nga Hồ, hạng mục này liên quan tài chính thật lớn, một ngày Xảy ra vấn đề, thế nhưng là vấn đề lớn, đến lúc đó không có ai mong chạy được!”

“Cha, ý tứ của cha là dùng lợi ích thật lớn đem những người đó buộc chặt đến trên thuyền của chúng ta, đi qua lợi ích bức bách bọn họ Xuất thủ?” Đái Minh Hải cái hiểu cái không.

Đái Hồ gật đầu: “Giai đoạn đầu của hạng mục này chỉ là đầu tư tiền, hồi báo phải chờ về sau, nếu Đái gia chúng ta bị Sụp đổ, hồi báo của bọn họ cũng tan thành mây khói, bọn họ không có khả năng buông tha cho lợi ích lớn như vậy!”

“Thì ra là thế.”

Trước mắt Đái Minh Hải không khỏi Sáng ngời, cho tới nay, tập đoàn địa ốc Hằng Đại dưới quyền Đái gia đều bị Ôn Châu sao phòng đoàn áp chế, lần này hoa viên thành thị Thiên Nga Hồ là toàn bộ năm năm tương lai, là hạng mục địa ốc lớn nhất Tích Giang, sau khi kiến thành, hoa viên thành thị Thiên Nga Hồ sẽ trở thành khu dân cư có lực ảnh hưởng lớn nhất Tích Giang thậm chí là toàn quốc.

Đái gia mất công phu rất lớn mới tranh thủ được hạng mục này, ở trong toàn bộ quá trình, những người đứng sau lưng Đái gia và Mãnh Hồ Bang cũng đã Xuất lực. Mà Đái gia tranh thủ được hạng mục này, ngoại

trừ do những người đó vận tác ra, còn vận dụng rất nhiều thủ đoạn làm kẻ khác giận sôi.

Ở dưới tình hình này, những đại lão đứng phía sau Đái gia vô luận là vì lợi ích, hay vì tự bảo vệ mình, cũng sẽ không để cho Đái gia rơi đài, nếu như Đái gia rơi đài, không chỉ nói hồi báo cho bọn họ không thể bảo chúng, tin tức này khả năng còn bị đưa ra ánh sáng, điều này bọn họ dĩ nhiên là không nguyện ý nhìn thấy!

Hàng Châu danh Xưng thiên đường nhân gian nghênh đón trận tuyết lớn đầu năm, thế nhưng Hong Kong vẫn nắng gắt chiếu sáng, không hề có chút vết tích của mùa đông, trên thực tế, Hong Kong không hề có được mùa đông.

Trong lúc Đái Hồ tỉ mỉ bố trí kế hoạch ứng phó sự trả thù của Lý Dật, Lý Dật lại nghênh đón một vị khách ngoài ý muốn, chính là Kiều Uy.

Kiều Uy chủ động đi tới Hong Kong tìm Lý Dật, điều này làm cho Lý Dật cảm thấy kinh động!

Trong kế hoạch của Lý Dật, Kiều Uy là một nhân vật quan trọng, Lý Dật vốn định để Kroff Xử lý Xong chuyện Tam Giác Vàng mới liên hệ Kiều Uy, nhưng không nghĩ đến Kiều Uy lại chủ động đến nhà.

Một năm trước, Lý Dật lần đầu tiên nhìn thấy Kiều Uy liền có cảm giác Kiều Uy là một nhân sĩ thành công, hần có được gương mặt anh tuấn, khéo mắt hơi có chút nếp nhăn, thế nhưng nếp nhăn cũng không làm cho hần có vẻ già nua, ngược lại làm cho hần có loại cơ trí. Mũi hần rất cao, con người rất sáng, khéo môi nhếch lên đáng tươi cười như có như không, cả người làm người ta có cảm giác hần luôn nắm mọi thứ trong tay.

Một năm sau, Kiều Uy tựa hồ cũng không có thay đổi.

Miệng của hần vẫn lộ đáng tươi cười, tướng mạo vẫn anh tuấn như trước, toàn thân lộ ra khí chất của một người đàn ông thành công, mà một người đàn ông có sự nghiệp như mặt trời ban trưa giống hần tuyệt đối là người mà đa số đàn bà luôn tha thiết ước mơ.

Trên thực tế, Xác thực không thiếu phụ nữ muốn thông qua Kiều Uy thực hiện mộng đẹp từ chim sẻ biến thành phượng hoàng, thế nhưng đều ...thất bại!

Làm nhân vật hạch tâm của Ôn Châu sao phòng đoàn, Kiều Uy chưa từng bị bại lộ tin tức lảng nhãng phong lưu bên ngoài, về phần có âm thầm hay không, điều này không thể nào biết được, nhưng ít ra biểu hiện bên ngoài làm được rất tốt. Ở dưới tình hình này. mặc dù đã qua tuổi bốn mươi, mặc dù hần đã thành gia lập nghiệp từ lâu, thế nhưng hần vẫn được bình chọn làm người đàn ông hấp dẫn bài danh đệ nhất thương giới!

Thậm chí từng có một nữ diễn viên nổi tiếng lúc tiếp thu phỏng vấn, trực tiếp thẳng thắn nói: “Người mà tôi muốn lấy nhất chính là Kiều Uy!”

Lời của nữ ngôi sao kia ở quốc nội nhắc lên một cơn lốc lớn, nhất thời làm danh khí của nàng tăng cao, nhưng chỉ gần một tháng sau, nàng đã bị phong tỏa!

Phong tỏa toàn diện!

Vô luận là trên sàn diễn, hay tin tức truyền thông hoặc tuần san tiêu khiển, không còn tìm được thân ảnh của nàng nữa.

Tất cả đơn giản đều vì người vợ mang trong mình dòng máu chính giới của Kiều Uy đã nổi giận.

Đối diện.

Lý Dật và Kiều Uy nhìn nhau ước chừng nửa phút, không hẹn mà cùng nở nụ cười “Lý Dật, tục ngữ nói người không gặp ba ngày đã phải nhìn bằng ánh mắt khác.”

Kiều Uy dẫn đầu mở miệng, thanh âm hần rất êm tai: “Cậu không chỉ làm người ta nhìn với cặp mắt khác Xưa, mà làm người ta chấn kinh rớt cả mắt!”

“Kiều Uy, vô sự không đến điện tam bảo, ông đột nhiên tới tìm tôi, có việc gì vậy?” Mặc dù vẫn ở trong kế hoạch của Lý Dật, Kiều Uy là một nhân vật không thể thiếu, thế nhưng bởi vì Lưu Tư Cẩm, Lý Dật đối với Kiều Uy cũng không hề có hảo cảm Từ ý nghĩa nào đó mà nói, Kiều Uy và Tiêu Thanh Sơn thuộc về một loại người: Vì lợi ích có thể vứt bỏ tất cả!

“Lý Dật, sau một năm cậu tựa hồ càng cường hơn! Ân, bất quá còn hơn trước đây mà nói, cậu cũng có vốn liếng để ngạo cường!” Kiều Uy mỉm cười, sau đó vẻ mặt nghiêm túc nói: “Tôi không đối gạt cậu, hôm nay tôi tới tìm cậu, là muốn cùng cậu liên thủ Xuất đầu cho Vi Vi!”

425. Chương 375 Ác Mộng Buông Xuống

Hai ngày sau, bầu trời Hàng Châu trở nên sáng sủa, trên cao không có một gợn mây đen nào, theo đó là nhiệt độ trong không khí cũng gia tăng đột ngột. Đợi đến ngày thứ bảy, thì nhiệt độ ngoài trời đã muốn tiếp cận hai mươi độ rồi.

Thời tiết thất thường làm cho mọi người cảm thấy khó chịu, nhưng phần lớn, mọi người vẫn lặp lại công việc sinh hoạt hằng ngày như dĩ vãng.

So sánh với nhiệt độ gia tăng trong không khí mà nói, thì ngoài đường nữ nhân ăn mặc thiếu vải tựa hồ còn nhanh hơn, hai ngày hôm trước vẫn là áo bông, hai ngày hôm sau liền bắt đầu hở da hở thịt.

Là một trong những danh lam thắng cảnh nổi tiếng nhất Hàng Châu, quảng trường văn hóa Tây Hồ hôm nay chật kín người, nơi nơi chen chúc nhau, nếu không phải có đại lượng cảnh sát duy trì an ninh, thì tuyệt đối sẽ phát sinh sự kiện giẫm đạp lên nhau mà đi.

Mặc dù là cảnh sát Hàng Châu phái ra đại lượng cảnh lực duy trì trật tự, thế nhưng bên ngoài vẫn hỗn loạn như cũ. Còn ở giữa trung ương thì khá ổn định hơn một chút. Giữa quảng trường có dựng một chiếc sân khấu cự đại. Trên sân khấu, Đái Hồ tay chống quả trứng, vẻ mặt mỉm cười sáng lạn. Đứng ở bên cạnh hẳn không phải là Đái Minh Hải, cũng không phải Kiều Thất Chỉ, mà là một người đàn ông trung niên hình dạng nhìn trông hơi mập mạp.

Người đàn ông trung niên đồng dạng, cũng tươi cười Chỉ là nụ cười trên mặt hẳn nhìn thực máy móc.

Phía sau hai người có một dải bóng bay kết thành hình cầu vồng, trên đó còn treo một hàng ruy-băng đỏ, in chữ vàng: “Nghỉ thức khởi công hoa viên Thiên Nga Hồ.”

Dưới mép sân khấu, mấy trăm phóng viên điên cuồng thay nhau bấm máy chụp ảnh. Trên bục đài, cảnh tượng Đái Hồ cùng người đàn ông trung niên kia bắt tay cũng được lưu lại.

Sau cái bắt tay tượng trưng, người đàn ông trung niên mỉm cười lui Xuống, còn Đái Hồ tinh thần phấn chấn, cầm microphone cao giọng nói: “Tôi lấy thân phận chủ tịch tập đoàn Hằng Đại cam đoan. Tập đoàn Hằng Đại chúng tôi nhất định sẽ Xây dựng khu hoa viên Thiên Nga Hồ, trở thành một khu dân cư Xanh sạch đẹp nhất Trung Quốc.”

“Ba ba....!”

“Ba ...ba ..ba!”

Trong tiếng vỗ tay dồn dập như thủy triều, Đái Hồ lui Xuống sân khấu.

Mười lăm phút sau, từng chiếc Xe hơi sang trọng lần lượt rời đi, mọi người tụ tập ở trên quảng trường cũng tản ra.

Trong một chiếc Bentley, Đái Hồ tiếp nhận khăn tay do Đái Minh Hải đưa cho, chậm rãi lau sạch mồ hôi tứa ra trên đầu.

Đái Minh Hải ngồi bên cạnh, tươi cười hân hoan, phóng ra một câu mã thi: “Cha, ngài biết không, vừa rồi ngài ở trên sân khấu thật là uy phong! Khí thế so với năm Xưa chẳng khác nhau bao nhiêu! Quả là Xứng với câu nói, gương báu không bao giờ cùn!”

“Ta già rồi, rốt cuộc vẫn không thể so sánh với năm đó. Ngày trước, coi như cùng người ta đánh nhau sống chết, cũng sẽ không đổ nhiều mồ hôi như vậy.” Đái Hồ khẽ thở dài, theo sau vừa cười vừa nói: “Bất quá, đổ chút mồ hôi này cũng là đáng giá thôi!”

“Cha, lúc này cha đã làm cho con chân chính minh bạch cái đạo lý, gừng càng già càng cay rồi!” Đái Minh Hải có vẻ hết sức hưng phấn: “Hiện giờ, chúng ta đem nhiều nhân vật cuốn vào trong cơn lốc này như vậy, Lý Dật cùng Yến gia liên thủ, chỉ sợ cũng không thể động tới cọng lông chân của chúng ta.”

Lúc này đây, Đái Hồ không đáp lời, bắt qua nụ cười sáng lạn trên khuôn mặt hắn đã Xác nhận tất cả.

Trước kia Lý Dật thăng tiến ở nước Mỹ quá nhanh, trong lòng Đái Hồ liền nảy sinh một tia áp lực.

Khi Lý Dật nghênh ngang về nước, Đái Hồ áp lực nhân đôi!

Vài hôm trước, Lý Dật quang minh chính đại Xông đến hôn lễ, cướp Trần Lâm mang đi. Đái Hồ càng ăn không ngon ngủ không yên, mỗi đêm đều trằn trọc khó đi vào giấc ngủ.

Bất quá cho tới giờ khắc này, tâm tư khẩn trương của Đái Hồ cũng đã hoàn toàn tiêu thất. Điều này làm cho hắn giống như trẻ ra hơn vài tuổi, toàn thân tràn ngập tinh thần, cả người thư sướng không nói nên lời!

Sự kiện khu hoa viên Thiên Nga Hồ khởi công, được rất nhiều giới truyền thông phát sóng. Tối buổi chiều, cơ hồ những tạp chí lớn hay tòa soạn báo đều đăng tải hàng loạt tin tức này, danh khí của tập đoàn Hằng Đại có thể nói là nước lên thì dâng thuyền!

Thượng Hải, trang viên Tiêu gia...

Gia Cát Minh Nguyệt và Tiêu Thanh Sơn cùng nhau Xem bản tin nói về nghi thức khởi công khu hoa viên Thiên Nga Hồ.

Trong phòng, hai người đều im lặng, nhưng thần sắc lại khác nhau. Gia Cát Minh Nguyệt đang cau mày, trong đôi con ngươi Xinh đẹp kia tản mát ra thần tình nghi hoặc, còn Tiêu Thanh Sơn thì vẫn bình thản, tựa hồ tin tức này đối với hắn không hề tạo thành bất kỳ ảnh hưởng gì.

Rốt cục, Gia Cát Minh Nguyệt cũng nhịn hết nổi. Đầu tiên, nàng nghi hoặc liếc mắt nhìn Tiêu Thanh Sơn một cái, phát hiện ra Tiêu Thanh Sơn không hề tỏ vẻ gì, theo sau mở miệng nói: “Vì sao Lý Dật còn chưa động thủ nhỉ?”

“Cô thấy lúc này động thủ thích hợp sao?” Tiêu Thanh Sơn thần nhiên hỏi.

Gia Cát Minh Nguyệt gật đầu: “Đương nhiên! Chỉ cần Lý Dật chặt đứt nguồn đầu tư của Đái gia trước khi khởi công hoa viên Thiên Nga Hồ, Đái gia sẽ lâm vào tuyệt cảnh! Hiện giờ, hạng mục đã khởi công thuận lợi, Đái gia liên hợp với nhiều kinh ngư trong giới thương trường như vậy, nếu Lý Dật còn muốn động thủ, chỉ sợ cũng không có cái bản lĩnh đó!”

“Minh Nguyệt, cô quá coi thường hắn rồi. Trước kia một khác, bây giờ một khác!” Tiêu Thanh Sơn khê thờ dài, dùng ngữ khí phức tạp nói: “Chớ quên, bên cạnh hắn còn có Andrew Loufu, coi như bản thân hắn đối với thương giới không hiểu biết nhiều, nhưng còn Andrew Loufu, tuyệt đối sẽ nhìn ra được điểm này.”

Vừa nghe Tiêu Thanh Sơn nói như thế, Gia Cát Minh Nguyệt không khỏi ngẩn ra!

Tuy rằng nàng được Xưng tụng là đệ nhất mưu trí dưới trướng của Tiêu Thanh Sơn, nhưng nếu phải so sánh trí tuệ cùng Andrew Loufu, thì nàng vẫn còn kém hơn một chút đỉnh.

Dưới tình huống này, Gia Cát Minh Nguyệt có thể thông suốt điểm này, vậy thì tự nhiên Andrew Loufu cũng có thể nghĩ ra.

“Chẳng lẽ...hắn có tình ư?”

Tiêu Thanh Sơn nheo mắt, theo sau tắt màn hình ti-vi đi, châm một điếu Xì gà, nhẹ nhàng rút hai khối mới nói: “Đúng vậy! Là hắn có tình, mục đích của hắn không phải là muốn phá hủy Đái gia ở trên thương trường. Mà là như Đái gia bước chân vào tuyệt lộ ” Tiêu Thanh Sơn nói, nhất thời làm cho Gia Cát Minh Nguyệt sững sờ ngay tại chỗ! Hiện giờ, Đái gia liên hợp với nhiều thế lực như vậy, nếu Lý Dật muốn đối phó Đái gia, căn bản cần phải có thực lực không thể tưởng tượng nổi. Mà trọng yếu hơn là, nếu Lý Dật quả thật có tiền vốn này, vậy thì ngày sau muốn đối phó Tiêu Thanh Sơn cũng dễ dàng như trở bàn tay!

Đã như vậy, Tiêu Thanh Sơn hắn là phải khẩn trương mới đúng!

Nhưng quan sát biểu hiện lúc này của Tiêu Thanh Sơn. Dường như một chút, hắn cũng không thèm quan tâm ah!

“Nhưng hắn làm như vậy, thì sẽ gặp phải quá nhiều mạo hiểm!” Gia Cát Minh Nguyệt cũng không phải ngốc tử, năng tự nhiên rõ ràng mọi chuyện.

Tiêu Thanh Sơn nhẹ nhàng lắc đầu: “Nếu ta đoán không sai, hắn làm như vậy, ngoại trừ có thực lực vững chắc ra, hẳn là đã thương lượng cùng với Yến gia rồi!”

“Yến gia?” Đôi môi chín mọng của Gia Cát Minh Nguyệt khẽ nhếch lên, theo sau thanh âm có chút run rẩy nói: “Hay là Yến gia tính toán nhân cơ hội lần này..muốn...”

Không đợi Gia Cát Minh Nguyệt nói dứt lời, Tiêu Thanh Sơn đã gật đầu Xác nhận.

Gia Cát Minh Nguyệt hung hăng phun ra một ngụm trọc khí, bỗng nhiên đứng lên đi tới trước người Tiêu Thanh Sơn, ngồi Xồm Xuống: “Chúng ta phải làm như thế nào bây giờ...?”

Trên có thiên đường, dưới có tô hàng. (Tô Châu- Hàng Châu.)

Từ Xưa đến nay, dân gian đã ca tụng Hàng Châu là một trong những địa phương có nhiều danh lam thắng cảnh tươi đẹp dị thường. Nguồn thu nhập ở Hàng Châu, phần lớn cũng là từ số lượng khách du lịch, quan hệ đến các ngành nghề kinh doanh như ăn uống, khách sạn..v.v...

Trong ngành kinh doanh khách sạn cạnh tranh kịch liệt ở Hàng Châu, Hằng Đại khách sạn còn chưa được tính là nơi sang trọng nhất, tuy nhiên nhân khí của nó lại tối vượng, là một trong những khách sạn có sinh ý náo nhiệt nhất thành phố!

Thậm chí, bên ngoài còn lưu truyền một câu nói: “Đến Hàng Châu muốn tìm mỹ nữ đi nơi nào? Bờ Tây Hồ ư? Bạn của tôi ơi, Tây Hồ tuy không thiếu người đẹp, nhưng Hằng Đại khách sạn mới chính là đại bản doanh tụ tập của mỹ nữ!”

Khách sạn Hằng Đại chính là thiên đường nhân gian!

Thậm chí, một số vị công tử thiếu gia phương Bắc, sau khi đến khách sạn Hằng Đại chơi gái Xong, liền phán định một câu như thế này: “ Thiên đường nhân gian? Nếu so với khách sạn Hằng Đại, thì cũng chỉ là câu lạc bộ nông dân mà thôi!”

Thiên đường nhân gian đại danh鼎鼎鼎鼎 bị bọn cải biến thành như vậy, đều không phải vì thiên đường nhân gian kém cõi hơn. Chẳng qua ở khách sạn Hằng Đại, chất lượng mỹ nữ thật sự là quá tốt, cung cách phục vụ chuyên nghiệp, lực hấp dẫn tự nhiên là muốn giết chết con nhà người ta.

Khi tia nắng cuối ngày biến mất tại đường chân trời, thì bóng tối cũng buông Xuống, những ánh đèn neon muôn màu hừng lên khắp nơi. Khiến cho cả tòa thành phố này trở nên dị thường hoa lệ.

Chín giờ tối, bên ngoài khách sạn Hằng Đại bật đèn sáng trưng, trong bãi đậu Xe của khách sạn dựng đầy đủ mọi loại Xế hộp sang trọng.

Chín giờ mười lăm phút, tiếng còi cảnh sát cao vút, phá không vang lên chói tai! Một đoàn Xe cơ động, nườm theo sau tiếng còi chạy đến hướng khách sạn Hằng Đại.

Nhìn phía Xa Xa, những chiếc còi cảnh sát lấp lóe lên quang mang Xanh đỏ, đảm bảo an đứng ngoài cửa khách sạn Hằng Đại đều mang vẻ mặt nghi hoặc. Bởi vì bọn hắn nhìn ra được, đoàn Xe đang chạy đến phía khách sạn. Mà ở trong kí ức của bọn hắn, chưa bao giờ cảnh sát dám tìm đến khách sạn Hằng Đại điều tra.

Khi trông thấy đoàn Xe cảnh sát cách khách sạn càng lúc càng gần hơn, đám bảo an này mới tỉnh ngộ, tên bảo an phụ trách canh gác lập tức lấy mấy bộ đàm ra, hồi báo lên trên: “Đội trưởng, bên ngoài đường có khoảng hơn một trăm chiếc Xe cảnh sát đang chạy đến đây, Xem bộ dạng giống như là muốn tra Xét khách sạn!”

“Tra Xét khách sạn? Không thể nào đâu?” Gã đội trưởng vốn đang nghỉ ngơi ở trong phòng riêng, hưởng thụ Hoài cảm từ chiếc miệng Xinh Xắn của mỹ nhân. Sau khi nghe được thủ hạ hồi báo, liền có vẻ phi thường kinh ngạc.

“Đội trưởng, thiên chân vạn Xác, còn thấy cả Xe đặc công ah!”

Nghe ra không phải là tên thủ hạ đang nói đùa, gã đội trưởng không dám lãnh đạm, vội vàng đẩy nữ nhân Xinh đẹp ra, bấm điện thoại...

Hai phút sau, Đái Minh Hải nhận được điện thoại, cùng tin tức hồi báo chi tiết tình hình.

Ba phút sau, Đái Minh Hải gọi điện cho một vị lãnh đạo trên thị ủy ở thành phố Hàng Châu.

Nhưng đầu dây bên kia lại thông báo rằng, hành động này là ý tứ của thượng cấp, hắn cũng vừa mới nhận được tin tức Xong.

Năm phút sau, cảnh sát vũ trang đầy đủ Xông vào trong khách sạn Hằng Đại. Mười lăm phút sau, đám nữ tiếp viên buôn bán Xác thịt của khách sạn Hằng Đại, bị dồn tới đại sảnh. Phía cảnh sát trực tiếp lập biên bản ở hiện trường!

Hai mươi phút sau, sòng bạc trên tầng cao nhất bị niêm phong, một số người có thân phận muốn phản kháng nhưng không hiệu quả, đều bị còng tay đưa về đồn!

Bốn tiếng đồng hồ sau....chi nhánh khách sạn Hằng Đại ở các thành phố lớn đều bị tra xét, lập biên bản niêm phong, người phụ trách bó tay không giải quyết được, đồng loạt gọi điện cho Đái Hồ....

Ác mộng, đã chính thức bùng Xuống....!!!

426. Chương 376 Ác Mộng Bùng Xuống

Mặc dù Đái Hồ đã cật lực áp chế nội tâm tức giận, thế nhưng ngữ khí lại bán rẻ tâm tình của hắn. Phải biết rằng, dĩ vãng hắn chưa bao giờ dám nói chuyện đối với chủ nhân ở đầu dây bên kia như vậy.

Thực hiển nhiên, ngày hôm nay Đái Hồ là bị chơi khăm!

Toàn bộ chi nhánh khách sạn Hằng Đại ở phía Nam đã bị niêm phong, ngay cả đường dây mại dâm cao cấp cũng sắp sửa bại lộ, điều này có ý nghĩa như thế nào, Đái Hồ thập phần rõ ràng.

Hơn nữa, trong quá trình tra Xét niêm phong, không ít khách nhân có thân phận địa vị cũng bị bắt đi theo. Thái độ kiên quyết bên phía cảnh sát, đúng là hiếm thấy. Tại Đái Hồ Xem ra, nếu như chuyện này bại lộ, vậy thì tuyệt đối sẽ làm cho cả nước phải náo động!

“Chuyện này còn không phải do chính người gây ra hay sao?” Chủ nhân đầu dây bên kia, tự nhiên tâm tình cũng không khá hơn chút nào, hắn ủng hộ Đái gia cùng Mạnh Hồ bang nhiều năm Hiện giờ phát sinh chuyện tình như thế này, tâm tình của hắn có thể ổn định mới là bất thường.

Ngữ khí của đối phương làm cho Đái Hồ thanh tĩnh đầu óc hơn một chút, vốn dĩ hắn hít sâu một hơi, chờ sau khi bình tâm trở lại, mới hỏi: “Hành động lớn cỡ này, như thế nào một chút tin tức đều không có?”

“Cấp trên phái nhân viên đến mọi tỉnh lẻ, đã khống chế cảnh sát địa phương rồi. Hành động lần này tiến hành cực kỳ bí mật, ta vừa mới nhận được tin tức Xong, chắc rằng những người khác cũng vậy cả thôi.” Lão nhân đầu bên kia điện thoại khẽ cau mày, diễn cảm tương đối khó coi.

Lời của đối phương làm cho Đái Hồ càng nhúu mày chặt hơn, đôi con ngươi trong mắt không ngừng lóe lên quang mang, hắn hít một hơi, trầm ngâm vài giây đồng hồ, tiếp tục nói: “Chúng ta nhất định phải nghĩ biện pháp ngăn chặn.”

“Điểm này ta tự nhiên rõ ràng, ta sẽ tìm người đi Xử lý chuyện này ngay lập tức.” Lão nhân đầu dây bên kia thở dài một hơi, theo sau nhắc nhở nói: “Bất quá, Đái Hồ! Ta cũng cho người biết, lần này người gặp phiền phức không nhỏ, muốn giải quyết triệt để là phi thường khó khăn, nếu tình hình trở nên nghiêm trọng, vậy thì chỉ còn cách....”

Lão nhân không nói hết lời, nhưng ý lại rất rõ ràng: “Nếu như tình hình trở nên nghiêm trọng hơn, Đái gia của người chuẩn bị lo mà tự thân gánh vác đi!”

Đái Hồ tự nhiên cũng hiểu ý tứ của lão nhân, điều này làm cho lửa giận vừa áp chế Xuống, lại bùng lên, hấn cơ hồ theo bản năng nói: “Phải biết rằng, đại bộ phận số vốn đầu tư vào công trình Thiên Nga Hồ đều là do ta đi vay ngân hàng! Cả tài sản của tập đoàn Hằng Đại cũng thế chấp vào đó, nếu như không thể Xử lý vụ việc khách sạn Hằng Đại, vậy thì tuyệt đối sẽ ảnh hưởng đến hạng mục Thiên Nga Hồ ah!”

Lão nhân đầu bên kia điện thoại muốn Đái Hồ ra mặt làm sơn dương thế tội, nên Đái Hồ cũng bất chấp, nói thẳng ra hậu quả của sự kiện này.

Nhưng mà khiến cho Đái Hồ thật không ngờ chính là, lão nhân đầu dây bên kia lại không hề để ý tới điểm này. Tương phản, hấn dùng một loại ngữ khí mười phần cổ quái nói: “Đái Hồ, người càng già càng trở nên hồ đồ? Hay là người muốn dùng điều này để uy hiếp chúng ta? Ta cho người biết, chuyện lần này cấp trên chỉ đạo tiến hành cực kì bí mật, không một quan chức liên ngành nào biết được cả, người lại đổ trách nhiệm lên đầu chúng ta là sao? Nói một câu thật lòng nhé, việc này chúng ta sẽ cố gắng Xử lý, nếu như thật sự không Xong, vậy thì tốt nhất người nên cầu nguyện đi!”

“Chẳng lẽ các người muốn tro mắt đứng nhìn ta Xong đời?” Đái Hồ nghe ra ý tứ của lão nhân ở đầu dây bên kia, tâm tư đã nhảy vọt lên khỏi cổ họng.

Đối phương lạnh lùng cười: “Tro mắt nhìn người Xong đời, tự nhiên là sẽ không....Bất quá nếu sự tình trở nên phức tạp và kéo theo nhiều thế lực liên quan...vậy thì tốt nhất người hãy ra mặt thừa nhận hết trách nhiệm đi”

“Hừ Nếu quả thật đến tình trạng này, các người cũng không thoát khỏi trách nhiệm liên đới đâu!” Đái Hồ sắc mặt trở nên cực kì âm trầm

“Đái Hồ, ta cảnh cáo người, tốt nhất người nên thông minh hơn một chút!” Nghe thấy hàm ý uy hiếp trong giọng nói của Đái Hồ, lão nhân bên kia đầu dây ngữ khí trầm Xuống: “Nếu người chấp nhận phối hợp, việc này có thể còn khả năng Xoay chuyển. Nhưng nếu người muốn kéo theo chúng ta Xuống nước, vậy thì người nhất định sẽ phải hối hận!”

Lúc này, lão nhân đã cạn lời, liền trực tiếp cúp điện thoại.

“Ba!”

Trong ống nghe truyền ra thanh âm đô đô, bên tai quanh quẩn câu nói cuối cùng của lão nhân kia, Đái Hồ thở phì phì, cầm điện thoại ném mạnh Xuống sàn nhà!

Đôi con ngươi của hấn đỏ rực dọa người, giống như một đầu dã thú đang phát điên! Thấy một màn như vậy, Đái Minh Hải đồng tử co rút lại, yếu nhược dò hỏi: “Cha...ngài...”

“Mẹ nó, một lũ cậu tạp chủng, vừa Xảy ra đại sự, cả lũ bọn chúng đều muốn đem con bỏ chợ!” Đái Hồ tức giận mắng: “Trên đời này làm gì có chuyện tốt như vậy? Nếu bọn chúng đã vô tình, cũng đừng trách Đái Hồ ta vô nghĩa!”

Vừa nghe Đái Hồ phán như thế, sắc mặt của Đái Minh Hải Xám Xịt lại, hấn tự nhiên nghe ra ý tứ trong lời nói của Đái Hồ.

Còn Đái Hồ thì vẻ mặt âm tình bất định, hấn biết, tuy nói là như vậy thôi, nếu thật sự Xảy ra tình huống kia. Đái gia và cả Mạnh Hồ bang sẽ gặp phải cảnh tai họa ngập đầu!

Bất thành linh Xảy ra chuyện này, làm cho hấn có thêm một tầng nhận thức mới, đối với thế lực sau lưng của Lý Dật, càng nhiều hơn đó chính là kiêng kỵ. Nguyên bản, hấn nghĩ rằng thuận lợi kí kết hợp đồng Xây dựng công trình Thiên Nga Hồ, đem những đại nhân vật kia cuốn vào trong cơn lốc này, bản thân mình liền trở nên nhẹ gánh. Thế nhưng, tình hình phát triển lại nằm ngoài dự tính của hấn, nếu đám người kia không thể giải quyết được vụ việc khách sạn Hằng Đại, như vậy cũng đã chứng minh thế lực sau lưng Lý Dật còn cường hãn tới mức hấn không thể tưởng tượng nổi.

Điều duy nhất, Đái Hồ có thể chờ mong chính là, những đại nhân vật đứng sau lưng hấn, sẽ thuận lợi giải quyết gọn gàng chuyện tình lần này!

Nhưng sự thật lại không theo ý muốn của hắn, mặc dù thế lực chống lưng cho Đái gia đã Xuất động toàn bộ, cố gắng Xoay chuyển cục diện, tuy nhiên thế lực bên phía Lý Dật quá mức khủng bố, lúc này bọn hắn giống như đâm đầu vào bức tường thép, không thể Xê dịch nổi!

Mọi cố gắng trôi theo nước không nói, hành động lần này vẫn còn chưa chấm dứt. Ngay tại khoảng thời gian sau đó, cảnh lực khắp nơi niêm phong gần hết các bãi của Mãnh Hồ bang, bởi vì nguyên nhân buôn bán thuốc phiện!

Ngày hôm sau, các kênh truyền hình trong cả nước, cơ hồ đều đăng tải tin tức sự việc buổi tối hôm qua, hành động lần này được Xưng danh là: “Hành Động Kiểm Vong.”

Nguyên bản, bởi vì công trình Thiên Nga Hồ mà tập đoàn Hằng Đại được giới truyền thông ca tụng không ngớt lời. Lúc này, đối diện với bằng chứng chồng chất như núi, cũng đều bị các tạp chí lớn đồng loạt gây khó dễ.

Tập đoàn Hằng Đại buôn bán thuốc phiện, kinh doanh mại dâm trái phép....

Vì nguyên nhân gì, mà tập đoàn Hằng Đại có thể tồn tại ngoài vòng pháp luật, nhiều năm qua như vậy?

Tập đoàn Hằng Đại có thể trúng thầu Xây dựng khu hoa viên Thiên Nga Hồ, rốt cuộc bàn tay hắc ám nào đã đứng ở phía sau, thao túng tất cả những chuyện này?

Chỉ một buổi sáng, tập đoàn Hằng Đại liền trở thành đề tài cho nhân dân cả nước sôi nổi nghị luận!

Hongkong, trong biệt thự khu Vịnh Nước Cạn.

Lý Dật thân khoác áo ngủ, ngồi ở trên ghế sa-lon. Trong tay cầm theo một điếu thuốc lá, mắt nhìn lên màn hình ti-vi theo dõi bản tin thời sự, diễn cảm tương đối thích ý.

Lúc này, Anh Hoa không có Xuất hiện ở đây, làm bạn cùng Lý Dật chính là Andrew Loufu. Từ sau khi Andrew đi theo Lý Dật, thời gian hai người ở cùng một chỗ, Anh Hoa đều cố tình tránh mặt.

Hiển nhiên, Anh Hoa biết, trên phương diện bày mưu tính kế, nàng căn bản không phải là đối thủ của Andrew Loufu, cũng không thể giúp được Lý Dật chuyện gì. Có thể nói, nàng và Andrew Loufu hoàn toàn trái ngược nhau, nàng chỉ biết vung đồ đao lên, tiền dịch nhân đi tới Diêm Vương điện, còn Andrew Loufu thì lại dùng trí tuệ hơn người kia, đùa bỡn dịch nhân ở trong tay của mình.

Một văn....một võ....Đây là đánh giá đơn giản và chính Xác nhất dành cho hai người

Cùng Lý Dật giống nhau, Andrew Loufu đồng dạng cũng khoác trên người một bộ áo ngủ màu đen. Chiếc áo ngủ thùng thình không thể che khuất đi thân hình mê người của Andrew Loufu. Tương phản, còn lộ ra những mảnh da thịt trắng muốt, phối hợp cùng đường cong hoàn mỹ và cái loại khí chất cao quý kia, không thể nghi ngờ nàng đối với nam nhân tràn ngập lực lượng mang tính sát thương!

Bất quá, Lý Dật cũng không có đem lực chú ý, đặt lên trên người của Andrew Loufu. Bởi vì trong thời điểm mấu chốt, hắn sẽ không làm ra cái loại hành động loạn thất bát tao gì đó, còn nữa, dù hắn có muốn, Andrew cũng sẽ không cho...

Không biết trải qua bao nhiêu lâu, Lý Dật tắt ti-vi đi. Mặc dù nhiều kênh truyền hình đều đăng tải tin tức này, nhưng nội dung đại khái tương tự, tiếp tục Xem cũng chẳng còn nghĩa lý gì nữa.

“Annie, em cho rằng tình hình kế tiếp sẽ phát triển như thế nào?” Lý Dật dập điếu thuốc đi, nhìn Andrew Loufu hỏi.

Andrew Loufu tùy tiện nghịch ngợm vài sợi tóc mai vàng óng, lộ ra một nụ cười thần nhiên nói: “Anh yêu, bước đầu tiên trong kế hoạch tuy rằng đã thành công viên mãn, đánh cho Đái gia trở tay không kịp, bất quá còn chưa uy hiếp được tính mạng của bọn chúng!”

Lý Dật cũng thừa nhận điểm này, nếu Đái gia dễ dàng đối phó như thế, tự sẽ không thể khống chế giang hồ hắc đạo phương Nam nhiều năm như vậy, Yên gia cũng không phải chờ mình quay về, rồi mới liên thủ hành động.

Trong đôi mắt màu Xanh lam của Andrew Loufu loé lên quang mang cơ trí: “Đám quan chức bị đưa ra ngoài ánh sáng, cơ hồ đều là đồng bọn cấu kết cùng với Đái gia. Nếu như không có gì bất ngờ, những người đó sẽ trở thành vật hi sinh cho vụ việc lần này. Về phần Đái gia, nhân vật đứng sau lưng Đái gia sẽ vì lo lắng toàn cục, mà tìm cách bảo trụ, đương nhiên Đái gia cũng phải trả một cái giá tầm cỡ!”

Điều Andrew Loufu phân tích đều nằm trong dự liệu của Lý Dật, hẳn không có lộ vẻ thất vọng, mà tự tin cười nói: “Hừ! Lúc này mới chỉ là sự khởi đầu thôi!”

Giờ khắc này, Andrew Loufu lại im lặng không nói gì, nàng phi thường rõ ràng, nếu như kế hoạch tiếp theo được tiến hành thuận lợi. Thì đám người đứng ở sau lưng Đái gia, coi như có thêm mười lá gan, bọn hắn cũng sẽ không dám phiêu lưu mạo hiểm, đi tìm cách bảo trụ cho Đái gia!

427. Chương 377 Ác Mộng Buông Xuống(3)

Tuy rằng bảo trụ được Đái gia, nhưng thanh danh của tập đoàn Hằng Đại lại Xuống dốc không Phanh. Một vài nhà đầu tư bất động sản cùng tham gia góp vốn Xây dựng công trình Thiên Nga Hồ, thông qua nguồn tin liên biết chuyện lần này không Phải đơn giản. Tại bọn họ Xem ra, dưới tình huống như thế, mà còn mù quáng hợp tác cùng tập đoàn Hằng Đại, thì cũng không Phải là một sự lựa chọn sáng suốt.

Bọn hắn âm thầm bỏ quên ý tưởng chia chác khối bánh ngọt này, thậm chí còn Xóa sạch mọi dấu vết có liên quan đến những vụ làm ăn cùng Đái gia. Chuyện này, chung quy vẫn Phải có người đứng ra thừa nhận trách nhiệm!

Nhân vật cấp cao thì dựa vào quyền lực trong tay thoát tội, thậm chí rửa sạch mọi bằng chứng uy hiếp. Thế nhưng đám quan chức tâm trung thì không có loại bổng sự này, người nào bị bắt ở sông bạc hoặc là trong Phòng mua dâm đều tao ngộ trường Phạt, có người trực tiếp bị cắt chức, có kẻ vẫn còn đang cách ly điều tra.

Dưới loại tình huống này, các thế lực khắp nơi đều Xả khí tức lên trên đầu của Đái gia. Mặc dù bọn hắn tức giận vô cùng, nhưng vẫn Phải động thân ra mặt bảo vệ cho Đái gia.

Đương nhiên....Có thể khẳng định một câu đó là, sau khi hành động kiểm võng qua đi, mạng lưới quan hệ của Đái gia ở Phía Nam sẽ hoàn toàn bị sụp đổ.

Đối với bàn tay hắc ám đứng ở Phía sau thao túng tất cả chuyện này, Đái Hồ Phi thường rõ ràng. Đái Hồ vừa cảm thấy kiêng kị nhưng đồng thời cũng hận nghiêng răng nghiêng lợi, nếu như có khả năng, hắn chỉ hận không thể một đao chém Lý Dật ra thành năm sáu mảnh!

Mặc dù Xung động, nhưng Đái Hồ cũng không dám làm bừa. Thứ nhất, hiện giờ thân phận của Lý Dật ở quốc nội đã khác Xưa kia, thứ hai bên người Lý Dật Phòng vệ sâm nghiêm, muốn ám sát Lý Dật thì quả thật là chuyện tình bất khả thi.

Đái Hồ không Phản kích, trên thực tế hắn không có năng lực để Phản kích, hôm nay mạng lưới quan hệ mà hắn trăm Phương ngàn kế Xây dựng suốt mấy chục năm qua, thiếu chút nữa đã bị Lý Dật Phá hủy, có thể tự bảo trụ mình cũng là may mắn rồi, như thế nào còn thừa hơi sức Phản kích đây?

Huống chi, căn cơ kinh doanh của Lý Dật đều ở nước Mỹ, hắn muốn Phản kích cũng là hữu tâm vô lực, nếu Đái Hồ chạy qua thị trường bên đó, không thể nghi ngờ chính là một loại hành động tự rước lấy nhục.

Cùng lúc, Đái Hồ tiêu Phí một số tiền rất lớn, để làm yên lòng một số người đang bị lửa giận công tâm. Theo sau, Đái Hồ dùng hết mọi khả năng thương lượng cùng với các nhà đầu tư bất động sản kia, cố gắng mang lợi ích trong tương lai ra dụ dỗ, đem những người này trói lên chiến thuyền.

Chuyện Xảy ra cho đến nước này, hắn biết rõ, nếu mình không thể hoàn thành công trình Thiên Nga Hồ như lời cam kết, không thể đem những người kia trói lên chiến thuyền chung với mình, như vậy tình cảnh sẽ trở nên cực kỳ nguy hiểm!

Ngay tại khi Đái Hồ đang cố gắng tìm mọi biện Pháp bổ khuyết để Xoay chuyển tình hình bất lại, thì một cái tin tức giống như ác mộng lại rơi vào trong tai của hắn: “Công ty chi nhánh vật tư Hằng Đại trực thuộc tập đoàn Hằng Đại, vừa bị tra ra đường dây buôn lậu!”

Cũng giống như Hành Động Kiểm Vong, tuy rằng Đái Hồ đã tiêu Phí rất nhiều nhân lực cùng vật lực, nhưng vẫn không thể giấu giếm nổi giới truyền thông đăng tin. Hiện giờ, vụ việc khách sạn Hằng Đại còn chưa chấm dứt, cư nhiên công ty vật tư Hằng Đại lại gặp Phải sóng to gió lớn

Hiện giờ, tập đoàn Hằng Đại đã hoàn toàn nổi tiếng!!!

Sau khi những hành vi Xấu Xa của tập đoàn Hằng Đại bị Phát tán trên mọi Phương tiện truyền thông, báo chí....Những cơ quan liên ngành cũng mở hội nghị khẩn cấp, đem tập đoàn Hằng Đại ra làm vấn đề nghị luận, hơn nữa còn quyết định gia tăng mức độ điều tra!

Đối mặt với chuyện này, Đái Hồ chỉ có thể đem hy vọng đặt ở trên công trình Thiên Nga Hồ. Tại hắn Xem ra, chỉ cần Đái gia nắm chặt lấy tấm bùa hộ mệnh này, vậy thì coi như bên ngoài có tiếp tục náo nhiệt, coi như cấp trên đang lửa giận công tâm, cũng sẽ không nỡ tiêu diệt Đái gia!

Ngay khi Đái Hồ đem toàn bộ hy vọng đặt ở trên công trình Thiên Nga Hồ, thì Lý Dật lại đánh ra một đòn liên kích cuối cùng trong bộ tổ hợp quyền này. Hắn thông qua mạng lưới quan hệ của Trần gia, Yến gia, Bối gia và tập đoàn bất động sản Ôn Châu Sao Phòng gia tăng thêm áp lực lên hạng mục công trình Thiên Nga Hồ.

Bốn thế lực liên hợp Xuất thủ, thanh thế vô cùng hung hãn!

Lý Dật đem thông tin, vì sao Đái gia trúng thầu Xây dựng hạng mục công trình Thiên Nga Hồ, loan truyền đi ra ngoài!

Lần này, sự tình náo loạn triệt để!

Hành động của Lý Dật tương đương như chọc phải tổ ong vò vẽ, toàn bộ nhóm quan chức tham dự vụ việc lợi dụng quyền lực trợ giúp Đái gia trong hạng mục Thiên Nga Hồ, đều bị dọa cho một thân mồ hôi lạnh. Đồng thời bọn hắn hiển lộ thần thông, dùng thủ đoạn nhanh nhất Xóa sạch mọi bằng chứng quan hệ cùng Đái gia!

Một kích trí mệnh! Một kích này đã hoàn toàn đánh trúng yếu điểm của Đái gia, làm cho hy vọng cuối cùng của Đái gia tiêu tan thành mây khói. Tập đoàn Hằng Đại đối mặt với chứng cứ phạm tội chồng chất như núi, cơ quan chức năng phụ trách giám sát công trình Thiên Nga Hồ, không thể không tuyên bố hủy bỏ hợp đồng với tập đoàn Hằng Đại!

Chỉ ngắn ngủi hơn mười ngày, Đái gia phải hứng chịu đủ mọi loại công kích, mà người thao túng sau màn lại chính là Lý Dật.

Mất thấy đến cuối tháng, thời gian chuyển giao năm mới chỉ còn hơn mười ngày nữa, trên phố phường đã tràn ngập hương vị náo nhiệt, sầm uất. Thế nhưng ở trong biệt thự của Đái gia thì lại vô cùng quạnh quẽ.

Chỉ trong vòng mười ngày ngắn ngủi, Đái Hồ cả tinh thần lẫn diện mạo đều như già đi mười năm, trên trán nếp nhăn phủ kín không nói, hai mắt còn trống rỗng vô thần, thoạt nhìn sắc mặt không hề có nổi....một chút sinh cơ nào.

Đái Minh Hải cũng không khá hơn, hắn liền giống như quả phụ mười năm giữ trọn tấm lòng trinh, bỗng nhiên bị người ta cưỡng gian vậy. Sắc mặt Xám ngoét như tro tàn, toàn thân dâng lên một cổ cảm giác vô lực.

Khói thuốc lá uốn lượn chung quanh đại sảnh, vô luận Đái Hồ hay Đái Minh Hải đều cúi đầu trầm ngâm hút thuốc, không một ai lên tiếng nói chuyện, bầu không khí ở trong đại sảnh trầm tĩnh dọa người.

Bỗng nhiên, một hồi chuông điện thoại reo vang, thanh âm phá vỡ sự yên lặng vốn có ở trong đại sảnh.

Nguyên bản...tiếng nhạc chuông này rất du dương, nhưng rơi vào tai hai người liền giống như âm ma từ dưới địa ngục đang réo gọi tâm linh, làm cho sắc mặt của hai người càng trở nên khó coi hơn.

Khi chuông điện thoại réo qua ba lượt, thì Đái Minh Hải dập tắt điều thuốc, nhấc máy lên, theo sau vẻ mặt nhăn nhó đưa điện thoại tới trước người Đái Hồ.

Đái Hồ vươn tay tiếp nhận máy điện thoại: “Alo”

“Đái Hồ, sự tình phát triển đã vượt ra khỏi tầm kiểm soát của chúng ta. Quả thật là chúng ta không đủ năng lực duy trì thêm nữa, người phải mau chóng rời khỏi quốc nội thôi!” Trong ống nghe truyền ra một giọng nói trầm thấp.

“Rời đi ư?” Đái Hồ nở nụ cười đến thực âm lãnh.

Chủ nhân đầu dây bên kia ngữ khí vô cùng kiên quyết: “Phải! Người nhất định phải mau chóng rời đi! Nếu không, tất sẽ rơi vào lưới pháp luật!”

“Lưới pháp luật ư? Ha ha ha! Ta trăm phương ngàn kế, tiêu phí tiền tài Xây dựng mạng lưới quan hệ, để thoát ra khỏi ngoài vòng pháp luật, cứ nhiên lại không thể chịu nổi một kích hay sao?” Trong giọng nói của Đái Hồ toát ra hận ý mãnh liệt, thanh âm khàn đục nghe thực chói tai.

Phản ứng của Đái Hồ làm cho chủ nhân đầu dây bên kia có chút không thoải mái, bất quá hấn vẫn cau mày hạ giọng nói: “Đây là lối thoát duy nhất của người! Người không còn lựa chọn nào tốt hơn!”

“Duy nhất? Hừ! Muốn ta cụp đuôi chạy ra khỏi quốc nội giống như một con chó nhà tang, còn không bằng kêu ta đi tìm chết luôn cho Xong!” Bỗng nhiên Đái Hồ trở nên kích động, bàn tay toàn da bọc Xương kia gắt gao nắm chặt lấy máy điện thoại, ngữ khí trầm thấp đáng sợ: “Ta nói cho các người biết! Những lúc thu tiền hoa hồng hay phần chia lợi ích, trong các người có người nào là không tích cực đây? Hiện giờ gặp chuyện cần các người ra sức, một lũ các người lại muốn phủ sạch quan hệ với Đái gia ta! Người...các người chơi đẹp lắm!”

Chủ nhân đầu dây bên kia, tuy rằng bất mãn đối với lời nói của Đái Hồ, nhưng hấn vẫn lựa chọn trầm mặc.

“Các người muốn đẩy ta Xuống mồ, ta đây cũng chẳng ngại kéo các người Xuống địa ngục!” Đái Hồ nghiêng rằng, hung hăng phun ra một câu. Sau khi nói Xong, hấn không đợi cho đối phương kịp trả lời, liền trực tiếp cúp điện thoại.

Giờ khắc này, Đái Hồ đã hoàn toàn mất đi nhuệ khí tự tin cường đại năm Xưa. Tương phản, hấn lại giống như một đầu chó điên cuồng bạo, tại hấn Xem ra, thà làm ngọc nát chứ chẳng làm ngói lành: “Giết!!! Không tiếc mọi giá, đi giết cái tên cẩu tạp chủng kia cho ta...”

428. Chương 378 Vết Rách

Mà còn Minh cũng gần với thành phố Trùng Khánh, Tây An, là đệ nhất thành, nằm trong vòng tròn hạch tâm của thành thị địa ốc điên đảo!

Tổng bộ của Địa Tự Đầu Mãnh Hổ Bang được thiết lập tại Xuân Thành còn Minh. Nguyên bản, tổng bộ Địa Tự Đầu Mãnh Hổ Bang được thiết lập tại thành phố Trùng Khánh, vào hai năm trước khi Xảy ra cuộc tảo hắc, chương quỹ Đái Kinh của Địa Tự Đầu Xin chỉ thị với Đái Hồ, liền đưa tổng bộ dời tới còn Minh.

Mặc dù ở trong Mãnh Hổ Bang, Đái Kinh cũng không được Đái Hồ sủng ái, thế nhưng danh khí của Đái Kinh ở trong hắc đạo quốc nội vượt Xa Đái Minh Hải. Bởi vì Đái Kinh là trùm buôn thuốc phiện lớn nhất Trung Hoa!

Địa Tự Đầu Mãnh Hổ Bang của hấn đã khống chế chín thành chất có hại trong quốc nội!

Chín thành.

Đây tuyệt đối là một chữ số thật kinh khủng.

Tiêu Thanh Sơn tự lập làm vương, thoát ly Mãnh Hổ Bang, điều này có thể nói là sự đau nhức lớn nhất đời này của Đái Hồ.

Có vết Xe đổ của Tiêu Thanh Sơn, Đái Hồ đối với việc khống chế quyền lực đã đạt tới nông nổi không thể tưởng tượng, hẳn không chỉ là chủ tịch tập đoàn Hằng Đại, phương diện hắc đạo còn là chưởng môn nhân Mãnh Hổ Bang, đồng thời đối với việc trao quyền cho cấp dưới cũng vô cùng cẩn thận. Trong sinh ý chất có hại, tuy rằng hẳn để đứa con trai Đái Kinh phụ trách, thế nhưng cũng không yên tâm, Đái Kinh phải mang thu nhập của sinh ý chất có hại nộp lên cho Đái Hồ phần lớn không nói, Đái Hồ còn thường thường phái người đi kiểm tra, Xem Đái Kinh có lén lút nuốt thu nhập hay không, phảng phất giống như những bộ môn chính phủ đi làm thanh tra thăm dò sổ sách.

Sự nghi ngờ và bất công của Đái Hồ từ lâu khiến cho Đái Kinh bất mãn, chỉ là dù sao hẳn cũng là con trai của Đái Hồ, hơn nữa rất nhiều sự tình còn cần mạng lưới quan hệ của Đái Hồ xử lý, cho nên tuy rằng trong lòng bất mãn, thế nhưng vẫn nén giận, cũng không làm ra chuyện gì đối kháng.

Đương nhiên, vô luận là hẳn hay Đái Hồ hoặc Đái Minh Hải đều rõ ràng, một ngày Đái Hồ quy thiên, sự cân đối quỹ dị này sẽ bị đánh vỡ, đến lúc đó Mãnh Hổ Bang có phân ra thành bốn năm mãnh hay không cũng không thể dự liệu, thế nhưng có thể khẳng định chính là Đái Kinh sẽ phân chia với Đái Minh Hải!

Vật hợp theo loài, người phân theo đàn.

Đây là đạo lý không bao giờ thay đổi từ Xa Xưa.

Vô luận ở địa phương nào, đều có khu của người giàu có tồn tại, Côn Minh tự nhiên cũng không ngoại lệ, chỉ là danh khí không bằng một ít siêu thành thị mà thôi!

Trong khu người giàu có tại Côn Minh, trong một biệt thự. Đái Kinh ngồi trên sofa trong phòng khách, tay cầm Xi gà, sắc mặt âm trầm nhìn chằm chằm nam tử trước người. Con người không ngừng biến hóa, trong lòng cũng không biết đang suy nghĩ chuyện gì.

Đứng ngay trước mặt Đái Kinh là một nam nhân ước chừng trên dưới ba mươi tuổi, nam nhân nhìn qua cho người ta một loại cảm giác giảo hoạt, nhìn giống như một tên Hán gian thời kì kháng Nhật.

Khóe mắt nhìn thấy biểu tình vẻ mặt âm trầm của Đái Kinh, nam nhân cũng không dám thở mạnh một lần nào.

Bởi vì, hẳn không hoàn thành được nhiệm vụ Đái Kinh giao cho hẳn!

Bốn ngày trước, Đái Kinh cho hẳn đến Tam Giác Vàng, mang theo một nhóm hàng trở về, kết quả hẳn không những không mang được hàng về, dù tướng quân Tam Giác Vàng cũng không hề nhìn thấy.

“Lẽ nào người không hỏi qua thủ hạ của Khôn Sa?” Đái Kinh sắc mặt âm trầm hỏi thăm, nhưng từ vẻ mặt của hẳn đến Xem, tâm tình lúc này của hẳn phi thường không Xong.

Mà sự thực Xác thực như vậy!

Vào thời gian trước, Lý Dật dùng mạng lưới quan hệ bạch đạo tiến hành sự trả thù dữ dội như mưa rền gió giạt với Mãnh Hổ Bang. Đối mặt sự kế hoạch trả thù tỉ mỉ của Lý Dật, Đái gia tuy rằng ngoan cường chống lại, thế nhưng cuối cùng cũng bị thất bại, tập đoàn Hằng Đại không ngừng tuôn ra tin tức Xấu khiến những cuộc làm ăn của tập đoàn Hằng Đại không được trôi chảy không nói, cũng mất đi hạng mục Thiên Nga Hồ mà phải dùng Sức chín trâu hai hổ mới đoạt tới. Ngoài ra, rất nhiều quan lão gia cấu kết với Đái Hồ làm nhiều việc Xấu đều đi qua đủ loại thủ đoạn tẩy rửa chứng cứ, cùng Đái gia phân rõ giới hạn. Chỉ có một ít người thế lực mạnh mẽ, hoặc đại lão cùng Đái gia dính dáng quá nhiều mới không làm như vậy, bởi vì Đái Hồ nỗ lực ngọc đá cùng nát!

Để không bị Đái gia kéo Xuống nước, bọn họ sử dụng toàn bộ lực lượng bảo vệ Đái gia! Mặc dù là như vậy, mạng lưới quan hệ của Đái gia cũng bị hao tổn hơn phân nửa!

Mà cũng quan trọng là ngày trước Đái Kinh dùng mạng lưới quan hệ bạch đạo đến ngân hàng vay tiền, hoặc mượn nợ từ bất động sản dưới tay Đái gia, sau khi tin tức của tập đoàn Hằng Đại tuôn ra, Đái gia mất đi quyền khai phá hạng mục Thiên Nga Hồ, dưới sự vận tác của Lý Dật, đại lão các ngân hàng lớn đều truy nợ Đái gia ráo riết. Nguyên bản hạng mục Thiên Nga Hồ đã chính thức khởi công, Đái gia cũng đã đầu tư rất

hiều tiền, hôm nay ngân hàng truy nợ, một chút liền khiến Đái gia lâm vào hoàn cảnh vạn kiếp bất phục, cũng may Đái gia suốt mấy chục năm tích trữ tài sản của cải không ít, lại thêm Đái Hồ cho người đầu lĩnh các khu nộp lên một bộ phận tiền bạc, lúc này mới giải trừ được nguy cơ ngân hàng đòi nợ.

Bất quá cứ như vậy, tiền mặt của Đái gia cơ bản bị cắt đứt, hơn nữa những đầu mục các nơi cùng lúc cùng hô hoán bắt khẩn về Đái Hồ, hành động thu gom tiền đều thực hiện toàn bộ phía nam hắc đạo, tuy những đầu mục không thể tránh được, tổn thất có thể nói thập phần thảm trọng! Ở dưới tình hình này, Đái Hồ không bởi thường còn chưa tính, còn bắt bọn họ phải ra máu, tự nhiên sẽ làm bọn họ bất mãn.

Kinh doanh bạch đạo của tập đoàn Hằng Đại hầu như bị cắt đứt, buôn lậu, hoang, đổ, ba loại sinh ý cũng bởi vì bị đưa ra ánh sáng mà bị ép dừng lại!

Cuối cùng việc làm sinh ý chất có hại, Đái Hồ vì phòng ngừa vạn nhất nên để Đái Kinh và đại lão các nơi dừng lại, thẳng đến cuối năm, khi tiếng gió thổi qua, Đái Hồ mới lần nữa khôi phục việc kinh doanh ma túy, hơn nữa muốn nỗ lực lợi dụng việc buôn bán ma túy để giảm bớt việc Xuất hiện khủng hoảng kinh tế của Đái gia, cũng trấn an lửa giận trong lòng của đại lão các nơi.

Thời gian năm rồi, một đoạn thời gian trước đó, Đái Kinh đều tự mình đi Tam Giác Vàng hoặc là phái người đi Tam Giác Vàng, nhưng không có nghĩ đến, một bao ma túy cũng không thể mang về!

Đái Kinh biết rõ sự quan trọng của chuyến hàng hóa lần này, có thể nào không giận?

“Kinh gia, thủ hạ tâm phúc của Khôn Sa cũng không có ở đó, tôi hỏi người phía dưới, bọn họ cũng không hay biết gì, hơn nữa điện thoại của đám người Khôn Sa cũng không thể gọi được.” Nam nhân kia cẩn cẩn thận thận đáp.

Nghe được nam nhân trả lời, Đái Kinh dụi mạnh tàn thuốc, miệng mắng to: “Mẹ nó! Khôn Sa đang làm cái quỷ gì?”

Đái Kinh phẫn nộ, nam nhân kia không tự chủ được rút cổ, sau đó hần cần cần thận thận liếc mắt nhìn Đái Kinh, con người chuyển vài vòng, do dự một phen, thử mở miệng nói: “Kinh gia, tôi có câu không biết nên nói hay không.”

“NÓI!” Đái Kinh lạnh lùng nói.

Mắt thấy Đái Kinh cho phép, nam nhân kia khơi lên dũng khí, đón nhận ánh mắt tràn ngập tức giận của Đái Kinh, chầm chước nói: “Kinh gia, theo tôi thấy chuyện này có quỷ.”

“Con mẹ nó ta tự nhiên biết là có quỷ!” Nghe tên nam nhân nói làm Đái Kinh tức giận muốn ghen, vào năm rồi, Khôn Sa luôn ở Tam Giác Vàng chuyên môn chờ hần tới cửa tổng tiền nhận hàng, năm nay Khôn Sa cùng thủ hạ hạch tâm không thấy bóng dáng, trong đó tự nhiên là có vấn đề.

Lúc này đây, đối mặt lửa giận của Đái Kinh, tên nam nhân cũng không thấy sợ hãi, lại nói: “Kinh gia, ý của tôi là sợ rằng chuyện này có liên quan tới tên tiểu tử Lý Dật.”

Lý Dật?

Nghe tên này, vùng lông mày của Đái Kinh vô ý thức cau chặt lại, đối với Đái gia và toàn bộ Mãnh Hồ Bang mà nói, tên của Lý Dật giống như là một cơn ác mộng tồn tại.

“Kinh gia, chúng ta không chế được chín thành chỗ ma túy của toàn bộ Trung Quốc, là một trong những khách hàng lớn của Khôn Sa, theo đạo lý mà nói, Khôn Sa không nên chậm trễ chúng ta.” Tên nam nhân chậm rãi nói tiếp: “Thế nhưng Kinh gia, ngài cũng rõ ràng, bởi vì sao lượng ma túy của vùng Nam Mỹ hai năm nay không cao, ma túy của Tam Giác Vàng không ngừng chạy vào chỗ Bắc Mỹ. Vào thời gian năm ngoái, tên tiểu tử Lý Dật đã cấp cho Khôn Sa chia cắt được một phần ba chỗ ma túy vùng Bắc Mỹ! Bởi vì một điểm này, Khôn Sa có chút coi trọng đối với tên tiểu tử, nếu tên tiểu tử dùng chỗ ma túy tại Bắc Mỹ áp chế Khôn Sa, khả năng Khôn Sa sử dụng thủ đoạn ngăn chặn chúng ta có lẽ sẽ rất cao.”

Nghe tên nam nhân vừa nói như thế, trong lòng Đái Kinh cũng khẽ động, đồng thời thập phần nghi hoặc, dù là Lý Dật giao một phần ba định mức chỗ ma túy tại Bắc Mỹ cho Khôn Sa, Khôn Sa cũng không khả năng vì Lý Dật mà buông tha chỗ ma túy tại Trung Quốc a?

Ngay trong lúc Đái Kinh cúi đầu suy tư tin tức này, âm thanh điện thoại di động vang lên rất nhỏ đánh vỡ sự an tĩnh trong phòng khách, điện thoại trên bàn đang sáng lên.

Nghe được tiếng điện thoại reo, nhìn điện thoại lóe lên ánh sáng, vùng lông mày của Đái Kinh càng cau chặt lại. Hắn do dự một chút, cũng cầm lấy điện thoại, nhìn thấy là do Đái Hồ gọi tới, khước mắt không khỏi điên cuồng nhảy lên vài cái, sau đó cắn răng chuyển điện thoại.

“Vì sao hàng con chưa phân Xuống dưới? Đầu mục các tỉnh đều đã nóng nẩy, hơn nữa hiện tại chúng ta đang có nhu cầu tài chính cấp bách!” Sau khi điện thoại chuyển được, bên trong ống nghe truyền ra thanh âm cực kỳ bất mãn của Đái Hồ.

Đái Kinh cau mày, có chút tự trách nói: “Cha, con đã cho người đến Tam Giác Vàng nhận hàng, nhưng...đã xảy ra vấn đề.”

“Vấn đề?” Đầu kia điện thoại, trong lòng Đái Hồ trầm Xuống.

Đái Kinh có chút phiền não nói: “Khôn Sa và những hạch tâm thủ hạ của hắn cũng không có mặt tại Tam Giác Vàng, người của con đi qua cũng không có cách nào nhận được hàng.”

Đái Hồ vốn đang lo lắng là do Lý Dật phái người đi tranh đoạt hàng hóa, nghe được Đái Kinh giải thích như thế, đầu tiên là thở phào nhẹ nhõm, sau đó giọng nói hờn giận: “Khôn Sa không ở? Không có cách nào khác nhận hàng? Điều này sao có thể? Dù không có Khôn Sa ở đó, hắn cũng có thể an bài thủ hạ giao hàng mới đúng.”

“Con cũng kỳ quái, thế nhưng sự thực là như vậy. Hơn nữa vẫn không liên hệ được Khôn Sa.” Đái Kinh như thực chất đáp.

“Người làm ăn kiểu gì không biết? Còn tự Xưng là trùm ma túy đệ nhất Trung Quốc, không ngờ chút chuyện như vậy cũng làm không Xong!” Đầu kia điện thoại, Đái Hồ có vẻ thập phần bức tức: “Ta nói cho người, đầu mục các tỉnh trong khoảng thời gian này oán khí rất lớn, đều trông cậy vào số hàng này để qua năm, nếu người làm không Xong, sẽ tạo thành ảnh hưởng lớn thế nào, người biết không?”

“Con biết, thế nhưng...” Đái Kinh tự nhiên cũng biết quan hệ lợi hại trong đó, thế nhưng hắn cũng không có cách nào, hôm nay nghe được Đái Hồ mắng chửi, trong lòng có thể nói rất không thoải mái, phải biết rằng trùm buôn thuốc phiện đệ nhất là do người ta gọi, cũng không phải do chính hắn tự Xưng, còn nữa, oán khí của đại lão các tỉnh cũng không phải do lỗi của hắn.

Nhưng Đái Hồ cũng không để ý nhiều như vậy, chỉ nghe hắn lạnh lùng nói: “Ta không muốn nghe thế nhưng, ta cho người trong vòng ba ngày, phải có hàng phân Xuống dưới!”

Dứt lời, Đái Hồ không cho Đái Kinh cơ hội trả lời, trực tiếp cắt đứt điện thoại. Trong ống nghe truyền đến tiếng tút tút, sắc mặt Đái Kinh Xấu Xí đến cực điểm

“Ba”

Sau đó trong biểu tình vẻ mặt hoảng sợ của tên nam nhân, Đái Kinh hung hăng đập vỡ điện thoại di động, vẻ mặt tức giận mắng: “****”, sự tình cũng không phải ta gây ra, hôm nay lại trách lên đầu ta, con mẹ nó là chuyện gì chứ?”

Tên nam nhân đang rất muốn nói cho Đái Kinh, đây có thể là kế sách “gây Xích mích ly gián” của Lý Dật, thế nhưng mắt thấy Đái Kinh đang nổi nóng, không thể làm gì khác hơn là đem lời nói nuốt vào trong bụng, hiển nhiên hắn biết rõ, lúc này nói những lời như vậy sẽ làm Đái Kinh càng thêm căm tức, đây đối với hắn cũng không có chỗ tốt gì.

Đái Kinh tức giận không nhẹ, mà Đái Hồ cũng là như vậy.

Đầu kia điện thoại, lồng ngực Đái Hồ phập phồng bất định, trên gương mặt tràn đầy sự tức giận, dù hô hấp cũng có chút gấp.

Đái Minh Hải thấy thế, nhịn không được nói: “Cha, số hàng có vấn đề sao?”

Đái Hồ sắc mặt âm trầm gật đầu nói: “Tiểu Kinh nói Khôn Sa không có mặt tại Tam Giác Vàng, không lấy được hàng.”

Đái Hồ nói làm con mắt Đái Minh Hải trong nháy mắt mị thành một khe hở, hần tức giận: “Cha, đây căn bản là chuyện bậy! Chúng ta chiếm cứ chín thành trong quốc nội, hơn nữa cùng Khôn Sa hợp tác nhiều năm như vậy, Khôn Sa sẽ không ở thời khắc mấu chốt này lại giở thủ đoạn! Phương diện này hẳn là có nội tình!”

Đái Hồ trầm mặc.

“Cha, có câu con không biết nên nói hay không.” Đái Minh Hải cắn răng nhìn Đái Hồ.

Đái Hồ nhú mày nhìn Đái Minh Hải: “Nói.”

“Căn cứ tin tức do thủ hạ của con truyền đến, từ sau khi cha quyết định khôi phục sinh ý chất có hại, chất có hại khu tây nam cũng chưa từng ngừng lại!” Đái Minh Hải gằn từng chữ.

Cho tới nay, Đái Hồ đều biết hai đứa con trai luôn âm thầm tranh đấu, ở địa bàn của song phương đều có cơ sở ngầm, vì vậy tuy rằng hần rất tức giận, nhưng cũng quản không được hai người, chỉ có thể mở một mắt nhắm một mắt.

Hôm nay nghe được lời nói của Đái Minh Hải, con người của hần đột nhiên phóng lớn, sau đó lạnh lùng hỏi: “Minh Hải, con Xác định?”

“Cha, con có thể lấy đầu của con bảo chứng, tin tức vô cùng Xác thực!” Đái Minh Hải trầm giọng nói.

Nguyên bản Đái Hồ vì vụ số ma túy mà tâm tình khó chịu, bây giờ nghe câu trả lời khẳng định của Đái Minh Hải, sắc mặt trở nên vô cùng âm trầm hần híp mắt trầm ngâm vài giây, sau đó thanh âm khàn khàn mệnh lệnh: “Gọi điện thoại cho Ngũ thúc của con, bảo hần lập tức nhích người đến Vân Nam điều tra chuyện này!” T

“Dạ” Đái Minh Hải đứng dậy lĩnh mạng, sau đó lại nhịn không được hỏi: “Cha, nếu thực sự là em Kinh hần...”

Đái Minh Hải cũng không nói ra câu kế tiếp, thế nhưng ý tứ cũng rất rõ ràng: Nếu thực sự do Đái Kinh giở trò quỷ, bắt được hàng hóa lại độc chiếm thì làm sao bây giờ? “Nếu thực sự là như vậy, báo lão Ngũ bắt tên nghịch tử về cho ta!” Đái Hồ hần hển nói một câu, sau đó cảm thấy ngực mơ hồ có chút đau nhức, nhất thời không thể đứng thẳng.

Đái Minh Hải thấy thế vội vã đi tới dìu Đái Hồ ngồi Xuống, đồng thời giúp Đái Hồ Xoa ngực.

Đái Hồ vô lực dựa trên sofa, sự đau đớn từ ngực truyền đến làm thân thể hần kìm chế không được run lên, trái tim co thắt càng làm trán hần toát đầy mồ hôi lạnh, tựa hồ như có thứ gì đang muốn Xé rách trái tim hần.

Trái tim hần có bị Xé rách hay không cũng không thể biết được, nhưng có thể khẳng định chính là, quan hệ giữa hần và Đái Kinh đã Xuất hiện một đạo vết rách!

429. Chương 379 Bức Người Tạo Phản

Trong một ban đêm có giông tố, hần bởi vì thực sự quá đói, tự tay giết chết đồng bạn, đồng thời ăn tươi đồng bạn đó!

Ăn tươi

Hần giết chết đồng bạn sinh ra trong một làng với hần, người đồng bạn bởi vì chạy nạn nên đi chung với hần, sau đó dùng máu thịt của đồng bạn ăn no bụng mình!

Từ lúc đó trở đi, Đái Hồ thay đổi, hần biến thành một con sói đói, một con sói đói vì sống sót có thể lộ răng nanh với bất cứ ai!

Vào một năm, hần đi qua một lần cơ hội gia nhập Mạnh Hồ Bang.

Sau khi tiến nhập Mãnh Hổ Bang, Đái Hồ trải qua sự liều mạng dần dần Xuất đầu, trở thành một tiểu đầu mục. Đồng thời cuối cùng đi qua một thành viên tổ chức không ngừng đập lên Xương cốt địch nhân mà thượng vị

Sau khi chân chính thượng vị, Đái Hồ đập lên thân cốt của huynh đệ sinh tử mà ngồi ổn trên vị trí long đầu.

Đã từng, những huynh đệ cùng Đái Hồ ăn thịt uống rượu, cùng nhau ngủ một nữ nhân, cùng nhau mang theo mạng sống liều lĩnh trong sinh tử, có phân nửa chết trong tay địch nhân, còn có phân nửa chết trong tay hắn!

Trong đó, lão Ngũ là một ngoại lệ.

Tên thật của lão Ngũ là Hà Thái Hoa, sở dĩ bị Đái Hồ Xưng là lão Ngũ, là bởi vì ngày Xưa hắn bài danh thứ năm trong đám huynh đệ kết bái của Đái Hồ. Đái Hồ sở dĩ không giết lão Ngũ, cùng lúc là bởi vì lão Ngũ đối với hắn thập phần trung tâm, hơn nữa không có dã tâm quá lớn, về phần phương diện khác, lão Ngũ từng cứu hắn ba lần.

Độc tí lão Ngũ (Lão Ngũ bị cụt một tay).

Đây là sự Xưng hô của người trong giang hồ đối với lão Ngũ, cánh tay của hắn bị chặt đứt trong một cuộc chiến đấu sinh tử.

Lần đó, hắn dùng một cánh tay để cứu lại tính mạng của Đái Hồ.

Cũng vào lần đó, ở trong bệnh viện, Đái Hồ quỳ rạp Xuống trước mặt lão Ngũ, thề với trời: “Kiếp này, Đái Hồ tôi có thể thượng vị nhanh chóng, tuyệt sẽ không bỏ quên huynh đệ lão Ngũ, nếu sai lời thề, sẽ không được chết tử tế!”

Lời thề này, Đái Hồ từng nói qua với rất nhiều người, thề nhưng cuối cùng ứng nghiệm cũng chỉ có một mình lão Ngũ. Mà những người còn lại đều đã đi diêm vương điện, trong đó có một bộ phận do chính tay Đái Hồ đá Xuống dưới!

Lão Ngũ có thể sống đến bây giờ là một loại may mắn, đồng dạng cũng là một loại châm chọc.

Địa vị của lão Ngũ ở trong Mãnh Hổ Bang tuy rằng cao cả, thế nhưng hắn cũng không có quyền lực quá lớn, thậm chí nói khoa trương một chút, hắn hầu như không có bất luận quyền lực gì, đương nhiên, có lúc nội bộ Mãnh Hổ Bang Xảy ra chuyện, Đái Hồ đều lợi dụng tư cách cùng thân phận của lão Ngũ đi giải quyết.

Trong dĩ vãng, biện pháp này rất có hiệu quả. Lão Ngũ không chỉ là nhân vật nguyên lão, còn là huynh đệ duy nhất của Đái Hồ, vô luận là con trai Đái Hồ hay những đầu mục các nơi đều rất cấp mặt mũi cho lão Ngũ.

Về phương diện khác, hầu như tất cả mọi người rất thưởng thức nghĩa khí của lão Ngũ!

Đương nhiên, thưởng thức và tán thành là hai chuyện khác nhau.

Rất nhiều người vừa thưởng thức, vừa mắng chửi lão Ngũ ngu ngốc, điều này cũng thường Xuất hiện.

Lão Ngũ lại một lần nữa Xuất chinh, lúc này mục tiêu chính là Đái Kinh.

Trong dĩ vãng, Đái Hồ cũng sẽ phái người đi điều tra việc kinh doanh ma túy của Đái Kinh, Xem có hiện tượng nuốt tiền riêng hay không, bất quá hắn đều phái tâm phúc bồi dưỡng bên người, phái lão Ngũ cũng chưa từng có.

Biết được sự phân phó của Đái Hồ, lão Ngũ cũng không cự tuyệt, mà là rất thẳng thắn đáp ứng, đồng thời ngồi máy bay bay đi Xuân Thành Côn Minh.

Lão Ngũ cũng không mang theo nhiều người, ngược lại hắn chỉ dẫn theo bốn người, trong đó có hai người trẻ tuổi do chính hắn bồi dưỡng ra, mà hai người còn lại do Đái Hồ bố trí làm bảo tiêu cho hắn.

Bên ngoài mang danh là bảo tiêu, thế nhưng trên thực tế tác dụng của hai người bên cạnh lão Ngũ là giám thị hắn.

Điểm này từ sớm lão Ngũ cũng đã biết, thế nhưng cho tới bây giờ hắn cũng không hề nói gì.

Đúng như suy nghĩ của Đái Hồ, Đái Minh Hải Xếp cơ sở ngầm vào địa bàn của Đái Kinh, Đái Kinh đồng dạng cũng Xếp cơ sở ngầm trong địa bàn Đái Minh Hải, vì vậy chân trước lão Ngũ vừa rời khỏi Hàng Châu, Đái Kinh cũng đã nhận được tin tức.

Khu người giàu có tại Côn Minh, trong biệt thự của Đái Kinh.

Biểu tình Đái Kinh lo lắng đến đáng sợ, trong con người màu đen toát ra sự tức giận không thể che giấu. Tên nam nhân đứng bên cạnh hẳn biết rõ tâm tình của Đái Kinh cực kỳ không Xong, cũng không dám tỏ mạnh, chỉ lẳng lẳng đứng yên.

“Người nói, cha của ta phái Ngũ thúc tới nơi này là muốn gì?” Đái Kinh đột nhiên ngừng đầu, vành mắt đỏ rực nhìn chăm chăm tên nam nhân hỏi.

Ngạc nhiên nghe được câu hỏi của Đái Kinh, tên nam nhân đầu tiên là cả kinh, sau đó trầm ngâm một chút, nói: “Kinh gia, theo tôi thấy, Ngũ gia đến Côn Minh chỉ có hai loại khả năng.”

“Hai loại khả năng?” Đái Kinh lạnh lùng hỏi.

Bị ánh mắt tràn ngập oán khí của Đái Kinh nhìn chăm chăm, tên nam nhân chỉ cảm thấy toàn thân cũng không chút thoải mái. Bất quá hẳn vẫn kiên trì nói: “Một loại khả năng là lão gia tử nghĩ hiện tại tình thế khẩn trương, số hàng kia không thể ngưng lại, vì vậy muốn Ngũ gia tự mình tới nơi này Xử lý vấn đề của số hàng này.”

“Ngũ thúc lại có thể Xử lý cái gì?” Đái Kinh vẻ mặt căm tức: “Khả năng thứ hai thì sao?”

“Kinh gia, kể tiếp nếu tôi nói ra, khả năng ngài sẽ tức giận, ngài Xem có muốn nghe hay không?” Tên nam nhân cẩn cẩn thận thận hỏi thăm

Nghe tên nam nhân nói như thế, Đái Kinh mơ hồ đoán được điều gì, biến sắc, cắn răng nói: “Nói!”

“Kinh gia, theo ngài vừa nói, Ngũ gia có tới thì cũng không thể Xử lý chuyện này. Cho nên tôi cho rằng khả năng đầu tiên không lớn.” Tên nam nhân đầu tiên thở mạnh một hơi, sau đó cắn răng nói: “Về phần khả năng thứ hai, Ngũ gia là tới tra Xét chúng ta!”

Ngũ gia là tới tra Xét chúng ta!

Những lời này của tên nam nhân trực tiếp làm đôi mắt Đái Kinh mị lại thành một cái khe, khóe mắt hẳn kịch liệt nháy lên, giọng nói trầm thấp: “Tiếp tục nói Xong.”

“Kinh gia, ngài cũng biết, hàng năm lão gia tử đều sẽ phái người đến bên này kiểm toán, bất quá tuy rằng những người đó là tâm phúc của lão gia tử, nhưng dù sao vẫn sợ hãi ngài, kiểm toán chỉ là qua loa.” Tên nam nhân tiếp tục nói: “Thế nhưng, Ngũ gia cũng không ngoại lệ. Tuy rằng Ngũ gia không có thực quyền, thế nhưng thân phận và địa vị lại có thực. Tôi nghĩ, lần này lão gia tử sở dĩ phái Ngũ gia qua đây, chỉ sợ là muốn làm điều gì đó.”

“Chẳng lẽ hẳn nghĩ muốn nhân cơ hội lần này bãi miễn quyền lực của ta phải không?” Đái Kinh triệt để nổi giận, sát ý trên người chậm rãi lưu lộ đi ra.

Tên nam nhân cả kinh, trầm giọng nói: “Kinh gia, ý nghĩ của lão gia tử tôi không rõ ràng lắm, bất quá tôi có thể khẳng định, lần này lão gia tử làm vậy chỉ có một nguyên do

“Cái gì?” Đái Kinh đang giận dữ cũng không nghĩ sâu Xa, mà trực tiếp hỏi nam nhân đang hành động quân sự cho mình.

Tên nam nhân rất thẳng thắn nói: “Lúc lão gia tử một lần nữa quyết định khôi phục vụ buôn bán chất có hại. Chúng ta đã đem trừ hàng tạm thời thỏa mãn nhu cầu của khu tây nam, thế nhưng địa điểm khác hoàn toàn không có hàng! Mà lão gia tử cũng không biết chúng ta có trữ hàng, sợ rằng làm cho rằng chúng ta lấy được hàng, cố ý không đưa cho bọn họ!”

“Thì ra là thế!” Đái Kinh vừa nghe, cười nhạt liên tục: “Cho tới nay, tuy rằng trong lòng ta luôn bất mãn với sự bất công của hắn, thế nhưng chưa từng hài lòng! Thế nhưng lòng nghi ngờ của hắn càng lúc càng lớn, không chỉ hàng năm phái người đến kiểm toán, hôm nay còn phái cả Ngũ thúc đến nơi đây! Hắc! Đồng

dạng đều là con một, sự đối đãi khác nhau cũng quá lớn phải không? Đái Minh Hải có công hiến con mẹ gì đối với Mãnh Hồ Bang chứ?”

“Kính gia, tuy rằng chúng ta dùng trữ hàng (hàng tồn kho), nhưng việc này liên quan trọng đại, ngài phải cẩn thận Xử lý.” Tên nam nhân nhin không được nhắc nhở.

Đái Kinh nhíu mày: “Nói như thế nào? Chẳng lẽ chúng ta nói cho Ngũ thúc, số hàng này là trữ hàng, hẳn còn có thể làm khó dễ chúng ta sao?”

“Kính gia! Chân chính làm khó dễ chúng ta cũng không phải là Ngũ thúc, Ngũ thúc không hỏi chuyện giang hồ đã nhiều năm, lần này đến đây, chỉ sợ cũng là thân không tự chủ. Tôi lo lắng chính là Đái Minh Hải sẽ làm khó dễ chúng ta.” Tên nam nhân gần từng chữ: “Ngài ngẫm lại, số lượng trữ hàng của chúng ta có thể thỏa mãn nhu cầu một tháng của khu tây nam. Bởi vì dù là bên chỗ Khôn Sa có lùi lại mười ngày tám ngày, chúng ta cũng không có ảnh hưởng gì lớn, thế nhưng bên chỗ lão gia tử thì khác. Tạm thời không đề cập tới vấn đề tài chính, nhưng việc trấn an đầu mục các tỉnh mới là chuyện có độ khó rất lớn. Đến lúc đó, nếu chúng ta vẫn không lấy được số hàng hóa, đầu mục các tỉnh nháo sự, lão gia tử nổi giận, Đái Minh Hải lửa cháy đổ thêm dầu, Kính gia, ngài...”

Tên nam nhân cũng rất thông minh không nói tiếp câu cuối, thế nhưng ý tứ đã rất rõ ràng: Nếu như sự tình thực sự phát triển đến loại tình trạng này: SỢ rằng Đái Hồ sẽ thực sự động thủ đối với Đái Kinh.

“Ba”

Nghe được câu nói của tên nam nhân, Đái Kinh hồn hển vỗ mạnh bàn, trên mặt tràn ngập hai chữ phần nộ, nhưng dù sao hắn cũng là kiêu hùng một phương, trong lòng tuy rằng phần nộ, nhưng coi như lý trí, chỉ thấy hắn kiệt lực áp chế lửa giận trong nội tâm, trầm giọng hỏi: “Ta nên làm gì bây giờ?”

“Chuyện tới hôm nay, chỉ có một biện pháp, chúng ta Xuất ra thành ý nghênh tiếp Ngũ gia tới kiểm tra, lúc đó ngài tự mình mang theo Ngũ gia đến Tam Giác Vàng một chuyến. Nếu bắt được hàng hóa là hay nhất, tất cả những mâu thuẫn đều có thể giải quyết, lấy không được hàng hóa, Ngũ gia cũng có thể làm chứng, việc này không phải do ngài sai lầm. Kể từ đó, tôi nghĩ dù cho lão gia tử có nổi giận, cũng sẽ không làm gì ngài.” Tên nam nhân đưa ra kiến nghị.

Lúc này, Đái Kinh cũng không lập tức nói chuyện, mà trầm mặc nửa phút, mới lãnh u u phun ra một câu nói: “Được! Làm theo lời người nói! Ta nhin thêm một lần! Nếu lão gia tử thực sự không để ý tới tình cha con, đừng có trách ta trở mặt!”

Nghe được Đái Kinh nói, tên nam nhân không khỏi cả kinh, bởi vì hắn biết rõ, với thế lực của Đái Kinh tại khu tây nam, nếu thực sự phản bội, Đái Hồ thật đúng là không làm gì được Đái Kinh.

Chỉ là kẻ địch Lý Dật quá mạnh, nếu như cha con hai người thực sự trở mặt, điều này đối với Đái gia mà nói tuyệt đối là một tai nạn!

Đái Kinh vì bận tâm tình cha con và đại cục, tuyển chọn nén giận, thẳng thắn thành khẩn tiếp thu lão Ngũ đến điều tra.

Để không bại lộ chuyện hắn biết lão Ngũ sắp tới, Đái Kinh cũng không đến sân bay nghênh tiếp, thậm chí cũng không phái người đến đón, mà chỉ ở trong nhà chờ lão Ngũ tới cửa.

Chỉ là làm Đái Kinh có nằm mơ cũng không nghĩ đến, hắn không đợi được lão Ngũ!

Mà đợi được một tin tức làm toàn thân hắn Xuất mồ hôi lạnh: Sau khi lão Ngũ Xuống máy bay, trên đường đi tới nơi ở của Đái Kinh, đã bị người chặn giết! Lão Ngũ đã chết.

Chết tại Côn Minh!

Tin tức này bằng vào tốc độ nhanh nhất truyền khắp toàn bộ hắc đạo phía nam! Hơn nữa bên ngoài giang hồ còn truyền ra tin tức: Lão Ngũ là bị người của Đái Kinh giết chết!

430. Chương 380 Phá Từ Bên Trong

nhìn vào phải sờn gai ốc.

Khi Đái Kinh nhận được tin tức Lão Ngũ bị người giết chết! Hắn chấn động, đồng thời cũng biết chuyện này không hề bình thường, nếu Xử trí không ổn, quan hệ giữa hắn và Đái Hồ càng trở nên xấu hơn. Bởi vậy Đái Kinh không có gọi điện giải thích với Đái Hồ, mà cấp tốc phái người đi điều tra chuyện này.

Thế nhưng, nằm mơ hắn cũng không nghĩ tới chính là, không điều tra ra được manh mối về tên hung thủ đã giết chết Lão Ngũ chưa nói, bên ngoài đường còn lưu truyền Lão Ngũ chính là bị hắn cho người đi ám sát!

Đái Kinh biết rõ, chuyện tình Xảy ra đến nước này, cho dù bản thân hắn muốn giải thích với Đái Hồ rằng mình trong sạch, chỉ sợ Đái Hồ cũng không tin tưởng.

“Kinh gia, nếu như không có bất ngờ gì Xảy ra, khẳng định là chúng ta đang bị người khác lập mưu hãm hại.” Tên nam nhân chứng kiến Đái Kinh vẻ mặt âm trầm ngồi hút Xì gà, nhin không được lên tiếng cảnh tỉnh.

Đái Kinh ngẩng đầu, dùng đôi mắt cá chết nhìn tên nam nhân kia nói: “Tự nhiên ta biết chúng ta đang bị cái tên nghiệt chủng Lý Dật kia mưu hại! Hiện giờ ta lo lắng nhất chính là, phải giải thích với lão nhân gia như thế nào.”

“Kinh gia, Xin thứ cho tôi nói thẳng, chuyện này đã không còn biện pháp giải thích nữa rồi.” Tên nam nhân kia biểu tình nghiêm túc phân tích: “Sau khi Ngũ gia bị giết, ngài không lên tiếng thanh minh, hiện giờ lại không tìm ra được hung thủ. Như vậy, cho dù ngài chủ động hướng lão gia tử giải thích, chỉ sợ lão gia tử cũng sẽ không tin lời của ngài.”

“Vậy theo ý của người thì ta nên làm như thế nào bây giờ?” Đái Kinh dập tắt điếu Xì-gà, cau mày, cho tới giờ hắn mới sáng tỏ tầm quan trọng của chuyện này.

Tên nam nhân kia thở dài: “Hiện giờ chỉ có hai con đường, đầu tiên ngài lập tức chạy đến Tam Giác Vàng, nếu như có thể giành được mối hàng về giao phó cho lão gia tử thì mới giải quyết được nguy cơ trước mắt. Theo sau đó hãy tiếp tục giải thích chuyện tình của Ngũ gia, dám chắc rằng lão gia tử sẽ tin tưởng ngài, hơn nữa cũng không trách phạt gì cả. Đương nhiên, nếu không giành được mối hàng, vậy thì chỉ còn cách bước sang con đường thứ hai.”

“Cái gì?” Khóe mắt của Đái Kinh không tự chủ được nhảy mạnh lên, tựa hồ trong lòng hắn đã có đáp án, chính là bản thân hắn lại không hề muốn đối mặt.

Tên nam nhân cắn chặt răng, chém đinh chặt sắt nói: “Tạo phản!”

Tạo phản!!!

Hai cái danh từ này giống như thiên lôi oanh định nổ vang ở trong đầu Đái Kinh.

Nhất thời làm cho vẻ mặt của Đái Kinh tái nhợt, cả người hắn sững sờ nguyên tại chỗ. “Kinh gia, tuy rằng chuyện lần này chúng ta bị Lý Dật mưu hại, nhưng tình huống

hiện giờ, trừ phi giành được mối hàng về, nếu không lão gia tử tuyệt đối sẽ không dễ dàng bỏ qua cho ngài! Vậy nên, tôi kiến nghị ngài một bên chuẩn bị hành động tạo phản, một bên đi trước đến Tam Giác Vàng.” Tên nam nhân tiếp tục nói.

Lúc này đây, Đái Kinh không lên tiếng, mà vẻ mặt hoảng loạn nhìn lên trần nhà, cũng không biết trong lòng hắn đang suy nghĩ cái gì.

Một khắc này....Thời gian giống như đã ngừng trôi. Cả đại sảnh yên tĩnh đến mức dọa người.

Không biết trải qua bao lâu, thần sắc tái nhợt trên gương mặt của Đái Kinh dần dần biến mất, cướp đoạt lấy chính là bộ dạng bình tĩnh, hắn châm một điếu Xì gà, nhẹ nhàng rút hai khói, sau đó mới nhìn sang tên nam nhân kia, trầm giọng nói: “Hiện giờ ta muốn khởi hành đi Tam Giác Vàng trước, mọi chuyện còn lại sẽ do người phụ trách chuẩn bị, nhớ rõ nhất định phải giữ bí mật, ngàn vạn lần đừng để Xảy ra sơ suất gì. Mặt khác, một lúc nữa người gọi điện thoại cho lão nhân gia, thông báo rằng ta đi Tam Giác Vàng làm hóa

đơn nhận hàng mấy ngày hôm nay rồi. Sau khi nghe được tin tức Ngũ gia bị giết, người đã cố gắng liên hệ với ta nhưng điện thoại không thông.”

Nói xong, Đái Kinh cầm lấy chiếc điện thoại ở trên mặt bàn, rất nhanh màn hình biến thành một mảnh tối om, hiển nhiên là hắn đã tắt nguồn điện thoại.

“Kinh gia, Xin hãy an tâm, tôi nhất định sẽ hoàn thành nhiệm vụ.” Tên nam nhân kia vẻ mặt cung kính nói.

Khu nhà giàu Tiều Châu, trong biệt thự Đái gia.

Đái Hồ mặt cắt không còn chút máu, ngồi lặng thẩn ở trên ghế sa-lon, hung hăng hút Xì-gà. Dưới ánh đèn biểu tình của hắn âm trầm đến dọa người, đôi con ngươi đen nhánh kia tản mát ra một cỗ lửa giận không thể che giấu. Thậm chí, tựa ngay cả bàn tay mang theo điều Xì-gà cũng run rẩy không thôi.

Phẫn nộ!

Phẫn nộ vô cùng! Đây chính là từ ngữ dùng để miêu tả nội tâm của Đái Hồ lúc này. Phẫn bội là một hành động mà hắn không bao giờ muốn nhìn qua. Trước kia, Tiêu Thanh Sơn đem Thiên Tự Đầu phân tách ra tự lực cánh sinh, thiếu chút nữa làm cho Đái Hồ nộ hỏa công tâm

Hiện giờ, Đái Kinh mặc dù không dám trắng trợn tạo phản, nhưng mỗi loại dấu hiệu đã chứng minh rõ ràng điểm này rồi. Nhất là sau khi nghe được tin tức Lão Ngũ bị giết, Đái Hồ nổi giận lôi đình kêu Đái Minh Hải gọi điện thoại cho Đái Kinh, kết quả là điện thoại nằm ngoài vùng phủ sóng.

“Dạo này Đái Kinh hành động quá mức tùy tiện, chuyện tình mua bán thuốc phiện còn chưa gặp cha giải thích. Hiện giờ lại còn giết chết Ngũ thúc, khẳng định là đang muốn tạo phản!” Đái Minh Hải nhìn Đái Hồ nói.

Tuy rằng Đái Hồ không muốn thừa nhận điểm này, nhưng lý trí nói cho hắn biết, lời của Đái Minh Hải rất có lý.

Đái Minh Hải hiển nhiên cũng biết Đái Hồ đang nổi nóng, mặc dù hắn muốn nhân cơ hội này làm cho Đái Hồ thu hồi quyền lực trong tay của Đái Kinh, nhưng cũng không dám tiếp tục đổ thêm dầu vào lửa, mà là thành thật ngồi ở một bên im lặng hút thuốc lá.

Bỗng nhiên một hồi chuông điện thoại di động reo vang, phá vỡ bầu không khí yên lặng ở trong đại sảnh. Vừa nghe được thanh âm chấn động, Đái Hồ cùng Đái Minh Hải đồng thời ngẩng đầu lên, nhìn về phía chiếc điện thoại.

Không đợi Đái Hồ kịp phân phó, Đái Minh Hải chủ động đứng dậy, cầm lấy chiếc điện thoại nhìn vào màn hình, phát hiện ra người gọi đến là một dãy số Xa lạ, hắn không khỏi nhíu mày.

“Hải gia, ngài khỏe chứ! Tôi là Cổ Huy....” Trong ống nghe truyền ra một thanh âm của nam nhân.

Nghe thấy hai chữ Cổ Huy, Đái Minh Hải càng nhíu mày chặt hơn, khóe miệng cũng buộc vòng quanh một nụ cười âm trầm: “Đưa điện thoại cho Đái Kinh đi!”

“Hải gia, mấy ngày trước Kinh gia dựa theo phân phó của lão gia tử dẫn người đi tới Tam Giác Vàng làm hóa đơn nhận hàng rồi.” Đầu dây bên kia điện thoại Cổ Huy không nhanh không chậm nói: “Tôi gọi điện thoại là muốn giải thích với lão gia tử một tiếng, chuyện tình Ngũ gia bị giết đã điều tra Xong rồi, kẻ chủ hung chính là Lý Dật!”

Vừa thấy Cổ Huy nói như thế, Đái Minh Hải vốn định nói gì đó, nhưng lại nghe được thanh âm khàn đục của Đái Hồ: “Đưa điện thoại đây.”

“Cổ Huy, phải không?” Đái Hồ tiếp nhận điện thoại, thản nhiên nói.

Đầu dây bên kia, gã nam nhân tên là Cổ Huy vừa nghe được thanh âm khàn đục của Đái Hồ, trong lòng liền nhảy dựng lên, có chút hoảng hốt nói: “Dạ, lão gia tử!”

“Người vừa nói, Lão Ngũ chính là do cái tên nghiệt chủng Lý Dật phái người chặn giết?” Đái Hồ lạnh lùng hỏi.

Cổ Huy tỏ vẻ trấn định, hạ giọng đáp: “Dạ, lão gia tử, sau khi phát sinh chuyện tình Lão Ngũ, tôi vừa liên hệ với Kinh gia, vừa phái người đi điều tra tình hình. Kinh gia dẫn người đến Tam Giác Vàng làm hóa đơn nhận hàng, thế nhưng chẳng biết tại sao điện thoại lại không thông. Sự tình Ngũ gia bị chặn giết, tôi vừa nhận được tin tức điều tra, liền gọi điện hồi báo ngay cho lão gia tử.”

“Khi nào thì Đái Kinh mới đem hàng quay trở về?” Đái Hồ thản nhiên nói, ngữ khí bình thường, nghe không ra dấu hiệu tức giận. Dường như đối với sự tình Lão Ngũ bị giết, hắn tuyệt không thêm quan tâm.

Đầu dây bên kia Cổ Huy hai mắt chuyển động: “Bẩm lão gia tử, nếu như không có điều gì bất ngờ xảy ra, khoảng tầm ba ngày sau Kinh gia sẽ trở về!”

“Được, chờ khi nào Đái Kinh về, thì kêu hắn gọi điện ngay cho ta!” Đái Hồ nói dứt lời, liền trực tiếp cúp điện thoại.

Chứng kiến Đái Hồ cúp điện thoại, Đái Minh Hải vẻ mặt phần nộ nói: “Cha, rõ ràng Đái Kinh đang lừa gạt ngài! Ngũ thúc chết hơn hai tiếng đồng hồ rồi, mà hiện giờ mới để cho thủ hạ gọi điện tới giải thích...”

Đái Minh Hải chưa kịp nói hết lời thì điện thoại trong túi lại rung chuông, vì thế ngừng lại, móc di động ra vừa nhìn, đôi con ngươi không khỏi phóng đại.

Theo sau, hắn dùng tốc độ nhanh nhất chuyển liên lạc.

“Hải gia, Đái Kinh vừa mới dẫn người rời khỏi Côn Minh, còn nữa, trước khi Đái Kinh rời đi, hắn có gọi điện thoại cho tâm phúc của hắn ở các tỉnh lẻ, phân phó đám người này nhất định phải chạy đến Côn Minh trong vòng ba ngày tới.”

Thanh âm truyền ra trong tai nghe, nhất thời khiến cho đồng tử của Đái Minh Hải co rút, theo sau hắn cười lạnh nói: “Được! Ta biết rồi.”

Nói xong, Đái Minh Hải không đợi cho đối phương kịp đáp lời, liền ngắt liên lạc, vừa mừng vừa sợ nhìn Đái Hồ nói: “Cha, con nhận được thông tin, Đái Kinh vừa mới dẫn người rời khỏi Côn Minh, hơn nữa trước khi hắn rời đi, còn gọi điện thoại cho tâm phúc của hắn ở các tỉnh lẻ, phân phó đám người này phải đến Côn Minh tập hợp trong vòng ba ngày tới.”

Đái Hồ nghe được, khẽ nhíu mày.

“Cha, cái gã Cổ Huy kia gọi điện thoại nói rằng Đái Kinh đã đi Tam Giác Vàng, không liên lạc được, đây chỉ là đòn tung hỏa mù! Ngũ thúc nhất định là do Đái Kinh hạ sát thủ, hiện giờ hắn còn tập hợp tâm phúc, phải chăng là muốn tạo phản.” Đái Minh Hải gần giọng nói.

“Ba” Lúc này, Đái Hồ đã không còn nhịn nổi nữa.

Hắn hung hăng vỗ Xuống bàn trà một cái, sau đó đứng bật dậy, trong con ngươi tản mát ra sát khí nồng đậm: “Kêu người chuẩn bị máy bay, ta muốn đi tới Côn Minh ngay đêm nay!”

“Cha, ngài không nên kích động.” Vừa nghe Đái Hồ nói vậy, Đái Minh Hải hoảng sợ, vội vàng đỡ lấy Đái Hồ nói: “Đái Kinh muốn tạo phản đã trở thành sự thật. Hiện giờ ngài dẫn người chạy đến đó, khó tránh khỏi nguy hiểm”

“Nó dám!” Đái Hồ nộ khí Xung thiên, khuôn mặt tức giận đến mức đỏ bừng, cả người cũng run rẩy lên từng chập.

Đái Minh Hải trầm giọng: “Cha, lúc trước hắn đã thủ tiêu Ngũ thúc, lấy thủ đoạn tàn nhẫn của hắn. Một khi ngài muốn thu hồi quyền lực trong tay hắn....Ai dám chắc, hắn sẽ không Xuống tay đối với ngài.”

“Súc sinh.” Đái Hồ khàn giọng phun ra hai chữ này. Theo sau đặt mông ngồi phệt Xuống ghế sa-lon, cả người thoát nhìn vô lực. Hiên nhiên, hắn biết Đái Minh Hải nói rất có đạo lý.

Đái Minh Hải nhẹ nhàng vỗ lưng cho Đái Hồ, hai mắt chuyển động nói: “Cha, trong đám thủ hạ tâm phúc của Đái Kinh, có người của con. Không bằng như này đi, sau khi hắn đến Côn Minh, con kêu hắn nghĩ biện pháp vây khốn đám người kia, rồi chúng ta hãy chạy qua bên đó.”

Nói xong, Đái Minh Hải thần tình chờ mong quan sát Đái Hồ.

“Cái thằng súc sinh kia.... sao lại giở chứng ở thời **** mấu chốt này chứ? Thật ngu Xuẩn....thật sai lầm.”
Dường như Đái Hộ nghĩ tới điều gì đó, trong con người toát ra ánh mắt lo lắng, hần trầm ngâm nói: “Người tiếp tục phái người điều tra tình hình, nếu quả thật đúng là như thế, vậy thì hãy làm theo ý người.....Nhưng nhất định phải chuẩn bị đầy đủ, nhớ chưa”

Đái Minh Hải biết, nếu xảy ra sai lầm gì, muốn thu hồi quyền lực của Đái Kinh, liền khó khăn hơn tìm đường lên trời, vì thế kiên định gặt đầu: “Cha, ngài yên tâm, con biết phải làm như thế nào rồi.”

Nhận thấy trong giọng của Đái Minh Hải có điểm hưng phấn, bỗng nhiên Đái Hộ nhắm mắt lại, dùng một loại ngữ khí cô tịch nói: “Nếu Đái gia vong, tất sẽ phá từ bên trong!”

431. Chương 381+382 Chuyện Cũ Của Jester

Trên đường, một đội ngũ hơn mười người mặc bộ quần áo màu vàng tạo thành một con rồng dài, đang vũ động.

Đội ngũ múa lân kia là một đội ngũ vũ sư, tám con sư tử màu sắc khác nhau được múa thật sinh long hoạt hổ, phẳng phất sống động như thật.

Đi theo phía sau đội múa lân là một đội yêu cổ và một đội ương ca, khác với đội lân, hai đội ngũ này thành viên đại khái đều là lão nhân, nhưng bọn họ ăn mặc cực kỳ tiên diễm, trên mặt vẽ loạn màu đỏ, đáng tươi cười trên mặt thật sung sướng.

Khu phố Tàu tuy rằng là nơi tụ tập của người Hoa tại Los Angeles, thế nhưng đội ngũ mang đậm trò chơi dân gian cũng rất ít được nhìn thấy.

Bởi vậy sau khi đội ngũ Xuất hiện, lập tức có rất nhiều người vây Xem, trong đó người Hoa thì vỗ tay trầm trồ khen ngợi, mà người nước ngoài đều lấy ra điện thoại di động hoặc camera quay lại, đối với bọn họ mà nói, tất cả trước mặt thật sự quá mức mới mẻ.

Một đám trẻ con ăn mặc quần áo tiên diễm cao hứng bừng bừng theo sát phía sau đội ngũ, truy đuổi lẫn nhau, vô cùng hài lòng.

Đội ngũ trò chơi dân gian Xuất hiện làm cho khu phố Tàu vốn đang tràn ngập lễ chúc mừng năm mới càng trở nên thêm náo nhiệt, cảnh tượng như vậy sợ rằng mười năm đều khó gặp.

Mà không ít người già đã quen thuộc với trò chơi dân gian này không ngừng chảy nước mắt hồi ức. Ngày Xa Xưa mỗi năm mừng một năm mới bọn họ đều có thể nhìn thấy cảnh tượng náo nhiệt như vậy tại quê hương, thế nhưng hôm nay thân ở dị quốc tha hương bọn họ đã nhiều năm không về nước, muốn Xem được trường hợp như vậy, cũng là một chuyện vô cùng Xa với.

Lý Dật đứng lẫn trong đoàn người nhìn đội ngũ trò chơi dân gian lại thật tình không có quá nhiều cảm giác. Chỉ có Andrew vẻ mặt hứng thú, tuy rằng nàng đi Trung Quốc cũng rất nhiều lần, thế nhưng chưa từng đi vào ngày Tết âm lịch, tự nhiên chưa từng nhìn thấy trò chơi dân dã như vậy.

Tiểu nha đầu Lưu Vi thật ra từng Xem qua không ít trò chơi dân gian, nhưng nàng vẫn cũng Anh Tử chạy ra Xem, Anh Hoa đứng sau lưng Lý Dật, nhưng lực chú ý của nàng cũng không ở chỗ đội ngũ trò chơi, mà sắc mặt lạnh lùng nhìn chằm chằm chung quanh, bốn thành viên Hắc Dạ đứng phía sau nàng cũng vẻ mặt cảnh giác nhìn bốn phía.

Sau khi Lý Dật trở lại Mỹ, liên tục gặp phải hai lần ám sát, tuy rằng hai lần ám sát cũng không tạo thành thương tổn đối với Lý Dật, nhưng cũng đã đề tỉnh Anh Hoa và thành viên Hắc Dạ bảo hộ cho Lý Dật, bọn họ đều lập tức tăng mạnh sự bảo vệ Lý Dật thật gắt gao.

Mà hai lần ám sát Lý Dật đều là người của Đái gia phái tới, bọn họ đều bị ném Xuống biển nuôi cá.

“Lão bản, điện thoại.” Nhận thấy được điện thoại trong túi rung động lên, Anh Hoa thu hồi ánh mắt, lấy điện thoại ra đưa cho Lý Dật.

Lý Dật vốn đang trò chuyện với tiểu nha đầu Vi Vi, nghe được Anh Hoa nói, tiếp nhận điện thoại di động, thỉnh thoảng nhìn thấy là do Kroff gọi tới, vì vậy chuyển máy, trong ống nghe liền truyền ra thanh âm quen thuộc của Kroff: “Lý thân ái, tôi và Haise Lin tới rồi, sao không nhìn thấy anh?”

“Tôi đang bồi các nàng ở ngoài đường Xem trò chơi dân gian, hiện tại trở lại.” Lý Dật nói.

“Trò chơi dân gian?” Đầu kia điện thoại, Kroff đại gia hiển nhiên không biết trò chơi dân gian là thứ gì, vẻ mặt kinh ngạc hỏi: “Lý thân ái, cái gì là trò chơi dân gian?”

“Nga, nếu không anh qua Xem đi, đang ở ngay trên đường.” Lý Dật thực sự không biết nên làm sao giải thích cho Kroff, không thể làm gì khác hơn là nói như vậy.

Kroff nghe Lý Dật nói như thế, đột nhiên hiểu ra: “Anh đang nói đội ngũ đang nhảy múa trên đường sao? Ngô, bọn họ múa như thần long trong truyền thuyết, thế nhưng lại không giống a.”

Kroff nói làm Lý Dật mê man, rồng đông phương và rồng tây phương Xác thực có khác nhau, nhưng Lý Dật cũng không biết điều này.

Sau đó Lý Dật mang theo mọi người về tới biệt thự, trong biệt thự, Hạ Vũ Đình và di Lan đang bận rộn tới mặt, sáng sớm hôm nay hai người đã rời giường, sau khi rời giường đã làm vãn thần, bánh bao, bánh Xếp cơ bản đều do hai người làm ra. Andrew, Anh Hoa, Anh Tử, Lưu Vi mấy người không phải không muốn giúp đỡ bọn họ, mà là vì mấy nàng cũng không biết làm.

Về phần Lưu Tư Cẩm cũng không biết, nhưng nàng bởi vì phải Xử lý công việc trong Toàn Cầu Ảnh Nghiệp nên ngày hôm qua cũng không kịp trở về, phải đến buổi trưa mới có khả năng chạy tới.

Mọi người trở lại trong biệt thự, thấy Hạ Vũ Đình và di Lan bận đến không ngừng tay, đều có chút Xấu hổ, nhưng Anh Tử cũng chủ động tiến lên hỗ trợ, tuy rằng nàng không biết làm vãn thần, thế nhưng một ít công việc khác cũng có khả năng giúp đỡ.

Về phần Andrew và Anh Hoa cũng chỉ đành giương mắt mà nhìn.

“Hai, Lý thân ái, buổi trưa hôm nay chúng ta phải ăn món này sao?” Kroff nhìn một loạt bánh đặt chỉnh tề, sắc mặt quái dị hỏi thăm, hẳn nhận được điện thoại của Lý Dật, vốn tưởng rằng chạy qua ăn món Trung Hoa, thấy những loại bánh này, chợt thấy giảm đi cảm giác muốn ăn.

Kroff vừa nói ra lời này, không đợi Lý Dật đáp lời, Haise Lin đầu tiên đã tức giận trừng mắt nhìn Kroff.

Kroff có chút Xấu hổ cười cười, sau đó ôm vai Lý Dật: “Lý thân ái, chúng ta lên lầu nói chuyện chính sự thôi.”

Dứt lời, Kroff thỉnh thoảng phát hiện, các nàng đều không có hảo ý trừng mắt nhìn hắn, cảm giác phảng phất như đang nói với hắn: Các người đi nói là chính sự, còn chúng ta ở chỗ này làm việc dư thừa chắc?

Kroff đại gia Xấu hổ co rút đầu, sau đó lôi kéo Lý Dật bước nhanh lên lầu. Đi tới phòng sách lầu hai, Kroff đầu tiên cầm lấy hộp Xi gà trên bàn làm việc của Lý Dật, châm lửa rít mạnh một hơi, mới nói: “Lý thân ái, tất cả đều đi theo kế hoạch của anh, cha con Đái gia chính thức trở mặt.”

“cụ thể một chút.” Lý Dật ngồi lên ghế, nhếch hai chân bắt chéo, nhàn nhạt hỏi.

Kroff nhẹ nhàng phun ra một ngụm khói, nói: “Sau vụ đó, Đái Kinh một bên đi tới Tam Giác Vàng nhận hàng, một bên triệu tập thủ hạ nỗ lực tạo Phản. Kết quả tin tức bị tiết lộ, bị Đái Hồ biết được. Đám thủ hạ tâm phúc của Đái Kinh có một người là người của Đái Hồ, người nọ dựa theo sự phân phó của Đái Hồ, sau khi đến Côn Minh nỗ lực khống chế những thủ hạ khác của Đái Kinh, kết quả thất bại, bị người giết chết tại chỗ. Lúc này Đái Hồ và Đái Kinh triệt để quyết liệt!”

“Được rồi, Lý thân ái, bên phía Tam Giác Vàng chỉ sợ anh phải đánh tiếng một chút, tên Khôn Sa hỗn đản đã có chút không hài lòng.” Nói xong lời cuối cùng, Kroff lại bổ sung một câu.

Lý Dật lắc đầu: “Không cần, đợi thêm hai ngày không thành vấn đề. Chờ hai ngày tôi bồi các nàng Xong, tự mình dẫn người qua bên kia.”

“Lý thân ái, anh không cần tự mình đi chứ?” Kroff nhú mồm, sự lo lắng trong ánh mắt hiện ra không thể nghi ngờ.

Lý Dật cười lắc đầu: “Đái Kinh tuy rằng đã chính thức trở mặt với Đái Hồ, thế nhưng còn chưa lưu lạc đến nông nổi tuyệt tình, còn cần phải châm chút lửa, mà chuyện này chỉ tôi mới có thể đi làm.”

“Được rồi, không nói chuyện này nữa, ok, vì sao Jester còn chưa tới?” Lý Dật nói, chuyện hướng trọng tâm câu chuyện.

Nghe được tên của Jester, biểu tình Kroff bỗng nhiên có chút cổ quái, hần rít mạnh vài hơi Xì gà, sau đó thở dài nói: “Lý, tôi nghe thành viên Hắc Dạ nói, tâm tình Jester có chút không Xong, sợ rằng sẽ không tới.”

Ngạc nhiên nghe được Kroff nói, Lý Dật không khỏi ngẩn ra, sau đó thành linh nhớ tới một việc, cho tới nay hẳn cũng không biết lý do vì sao Jester và đám huynh đệ lại Phản bội quân đội Đức.

Nghĩ tới đây, Lý Dật trầm ngâm một chút, nói:” hiện tại ở căn cứ sao?”

“Àn” Kroff gật đầu.

Los Angeles, tổng bộ Hắc Dạ.

Đám trẻ con bị Lý Dật đưa từ Nhật Bản về cũng không giống như ngày thường tiến hành huấn luyện, mà đang tập thể ngồi trong phòng cách đấu trong đại sảnh. Ngồi bên cạnh bọn trẻ ngoại trừ là thành viên Hắc Dạ đang truyền thụ kỹ năng tác chiến của binh sĩ, còn có không ít thành viên Hắc Dạ vừa chấp hành Xong nhiệm vụ quay trở lại tổng bộ.

Bọn họ cũng giống như đám trẻ kia, chỉ lẳng lặng ngồi trong đại sảnh, không tự chủ được đưa ánh mắt nhìn về phòng bắn súng ở phía Xa Xa.

Mặc dù hiệu quả cách âm của phòng tập bắn súng là nhất lưu, thế nhưng bọn họ vẫn có thể nghe được tiếng súng liên miên vang lên không ngừng.

Bọn họ đều rất rõ ràng, bắt đầu từ tối hôm qua, trong phòng tập bắn súng đã không ngừng vang lên tiếng súng nổ liên tục.

Trong đại sảnh, tất cả thành viên Hắc Dạ sắc mặt đều rất khó coi, đám trẻ từ Nhật Bản đến tuy rằng không biết xảy ra chuyện gì, thế nhưng thấy trên mặt các giáo quan luôn luôn nghiêm túc lãnh khốc trong dĩ vãng lại lộ ra biểu tình bi thương, phảng phất giống như cũng bị lấy nhiễm, cúi đầu trầm mặc không lên tiếng.

Bỗng nhiên.

Một tràn tiếng bước chân rất nhỏ đánh vỡ sự an tĩnh trong phòng khách, Lý Dật trong bộ quần áo Tôn Trung Sơn đang cùng Anh Hoa đi vào phòng khách.

Lý Dật Xuất hiện làm sắc mặt mọi người hơi đổi, sau đó hầu như trong nháy mắt mọi người đều đứng dậy, đứng thẳng người cung kính nói: “Lão bản.”

Nghe trong phòng luyện bắn súng vang ra tiếng súng nổ, Lý Dật khoát tay với mọi người, sau đó trầm mặc không lên tiếng hướng phòng huấn luyện đi đến.

Anh Hoa cũng thức thời không đi theo, mà thành viên Hắc Dạ thấy cử động của Lý Dật, vốn định nói gì đó, cuối cùng đem lời nói nuốt trở vào trong bụng.

Chỉ chốc lát qua đi, Lý Dật đi tới trước cửa phòng huấn luyện bắn súng, đẩy ra cửa phòng rất nặng, trực tiếp bước vào.

Bên trong phòng, Jester mặc một bộ trang phục tác chiến, hai tay cầm hai khẩu súng, không ngừng hướng hông tâm chung quanh mà bắn, tiếng “bang bang” vang lên bên tai không ngừng, chung quanh thân thể hắn rơi đầy vỏ đạn.

Có thể do nghe được tiếng bước chân, Jester quay đầu qua.

Thời gian, phẳng phất như ngừng lại.

Trên gương mặt vốn lạnh lùng của Jester lưu lộ vẻ mặt thống khổ, gương mặt hần vắn vẹo, cặp mắt đỏ rực đến dọa người. Trong đôi mắt đỏ rực không còn là ánh mắt lạnh lùng, mà là một sự bi thương không cách nào Xóa đi!

Một khắc đó, con người hần bỗng phóng lớn, không khỏi ngẩn ra!

Sau đó, trong ánh mắt đỏ rực của hần hiện lên một vẻ kinh nghi, biểu tình dần dần khôi phục sự lãnh tĩnh, thanh âm khàn khàn nhìn Lý Dật chào hỏi: “Lão bản.”

Nhìn ánh mắt thống khổ che giấu tận sâu trong đáy mắt của Jester, nhận thấy được khí tức bi thương trên người hần, Lý Dật theo bản năng hướng Jester đi qua.

Mắt thấy Lý Dật đi tới, thân thể Jester cứng đờ, cánh tay không khỏi Xuôi Xuống, họng súng nhắm ngay mặt đất.

Dưới ngọn đèn, thân thể vốn thẳng tắp của hần chợt có vẻ mềm đi, thậm chí không bị khống chế run lên.

Tựa hồ giờ khắc này, hần đang kiêng kỵ điều gì đó.

Nam nhân từng được Xưng là vũ khí bí mật của quân đội Đức, lần đầu tiên bóng lưng kiêu ngạo của hần chợt run rẩy. Trên mặt đất, bóng dáng của hần hoảng động rất nhỏ, hần cúi đầu, chăm chú nắm chặt cây súng, tựa hồ chỉ có cây súng mới có khả năng làm cho hần tìm được một tia cảm giác an toàn.

Một bước, hai bước, ba bước, bốn bước...

Chỉ trong cự ly ngắn ngủi hơn mười thước, đối với Jester lại dài đằng dặc, chờ khi Lý Dật đi tới trước người hần, trên trán hần đã chảy ra mồ hôi hột rất nhỏ, gương mặt đã hoàn toàn vắn vẹo, sự thống khổ giấu mãi tận sâu trong con người càng thêm rõ ràng.

Lý Dật đứng thẳng cách người Jester chừng một thước, không lập tức mở miệng, mà lẳng lặng nhìn người đàn ông kiêu ngạo trước mắt.

Chậm rãi, Lý Dật vươn tay phải, đặt lên vai Jester.

Khi tay của Lý Dật đụng tới Jester, thân thể Jester theo bản năng chợt căng thẳng, trong nháy mắt trở nên cứng ngắc đến cực điểm!

“Ba ba!”

Lý Dật không nói gì, mà nhẹ nhàng vỗ hai cái lên vai Jester.

Jester cắn răng thở mạnh một hơi, đón nhận ánh mắt Lý Dật, môi khẽ mấp máy, tựa hồ như muốn nói gì đó.

“Còn nhớ rõ lần đầu tiên chúng ta giao thủ không?” Không đợi Jester mở miệng, Lý Dật đột nhiên hỏi.

Có thể thật không ngờ Lý Dật lại hỏi ra vấn đề này, Jester đầu tiên là ngẩn ra, sau đó vô ý thức gật đầu.

Lý Dật nhàn nhạt cười: “Tôi nhớ kỹ ngày đó từng nói với anh, vô luận là cách đấu hay kỹ năng tác chiến của binh sĩ, mặc cho anh tuyển, kết quả anh tuyển cách đấu. Ngày hôm nay, chúng ta tỉ thí một chút thuật bắn súng, thế nào?”

Jester yên lặng gật đầu.

Lý Dật mỉm cười không hề nói gì, trực tiếp đi tới một bên, tùy ý cầm lấy một cây Súng tự động.

Mà Jester lại chủ động bỏ Xuống một khẩu súng, đứng bên cạnh.

Lý Dật quay đầu nhìn phía Jester.

Jester cũng quay đầu đối diện Lý Dật.

Một giây.

Hai giây.

Ba giây.

Trong nháy mắt, hai người đồng thời Xoay người, bóp cò súng!

“Phanh!”

“Phanh!”

Hai tiếng súng hầu như đồng thời vang lên, Xa Xa Xuất hiện tấm bia bị Xuyên thủng hồng tâm!

Tấm bia di động thứ hai lại Xuất hiện ngay sau đó!

“Phanh!”

“Phanh!”

Lại một lần Xuyên thủng hồng tâm!

Bang bang bang bang...

Tiếng súng chói tai không ngừng quanh quẩn bên trong phòng, Lý Dật và Jester ghìm súng, không ngừng bóp cò, lực phản chấn cường đại tựa hồ đối với bọn họ không hề có chút ảnh hưởng nào, cánh tay bọn họ thủy chung không hề động qua.

Không biết qua bao lâu, tiếng súng biến mất, Lý Dật và Jester liếc nhau, đều nở nụ cười

Không phát nào trượt!

Trong quá trình so tài, vô luận Lý Dật hay Jester đều bắn Xuyên thủng hồng tâm, độ chuẩn Xác đến dọa người.

Làm một quân nhân Đức Xuất Sắc, tố chất tâm lý của Jester đủ để dùng từ biến thái mà hình dung, mặc dù tâm tình không Xong, thế nhưng trong quá trình tỷ thí hần phảng phất như biến thành một cỗ máy chiến tranh đánh đâu thắng đó trên chiến trường, không gì cản nổi!

Lý Dật bỏ cây súng trong tay Xuống, từ túi tiền lấy ra một hộp Xì gà, đưa cho Jester một điếu.

Cho tới nay, Jester cũng không hề hút thuốc uống rượu, đây là thói quen tốt hần đã dưỡng thành từ lâu, bất quá ngày hôm nay hần cũng tiếp nhận điếu Xì gà của Lý Dật.

Lý Dật tiến lên châm lửa cho Jester, Jester vừa rít một hơi đầu tiên quá mạnh, không khỏi ho khan lên.

Lý Dật cười cười, khoanh chân ngồi Xuống, châm lửa cho mình, nhẹ nhàng rít một hơi, phun ra một ngụm khói, nhìn những tấm bia bị bắn thủng Xa Xa, nói: “Các huynh đệ đối với sinh hoạt hiện tại có thích ứng không?”

“Ân”

Jester gật đầu, ở trong nửa năm qua, Hắc Dạ đi khắp các nơi toàn cầu, hoàn thành nhiệm vụ trăm phần trăm. Hơn nữa dưới tình huống không hề có sự tử vong, điều này trực tiếp làm danh tiếng Hắc Dạ đại chấn trong toàn bộ thế giới ngầm, thậm chí không ít chính phủ đều bắt đầu quan tâm đến đội ngũ dong binh đột nhiên quật khởi này.

Mà Jester từng thời khắc đều nhớ kỹ lời phân phó của Lý Dật, không chỉ thành lập tổng bộ Hắc Dạ tại Mỹ, còn ở Trung Quốc, Âu châu đều tự thành lập phân bộ, căn cứ bí mật tại Phi Châu cũng đang thành lập, phát triển đủ dùng từ rất mạnh để hình dung. Thấy Jester gật đầu, Lý Dật cũng trầm mặc.

Jester cúi đầu rít mạnh vài hơi Xì gà, lần thứ hai ho khan lên, một lúc lâu sau, hần bỗng nhiên ngừng đầu, nhìn nam nhân đã từng mang cho hần nhiều sự kinh động, nhịn không được nói: “Lão bản.”

“Ân” Lý Dật quay đầu liếc mắt nhìn Jester, dùng một loại giọng nói quỷ dị nói: “Tôi biết, người giống như tôi và anh, cũng không nguyện ý cho người khác biết được sự đau đớn trong lòng mình. Bất quá có chút thời gian, đem tâm tình tích góp trong lòng nói ra cũng sẽ dễ chịu hơn một chút.”

Ngạc nhiên nghe được Lý Dật nói, sắc mặt Jester có chút trắng bệch, con ngươi trong nháy mắt trở nên làm mà không ánh sáng.

Khỏe mắt hắn kịch liệt nhảy lên, thậm chí ngón tay cầm Xì gà cũng run rẩy lên thật nhẹ!

Giờ khắc này, nội tâm hắn đang giãy dụa!

Lý Dật thấy thế, cũng không nói thêm gì nữa, chỉ lẳng lặng hút Xì gà.

Chẳng qua bao lâu, Jester mở miệng, giọng nói của hắn trầm thấp đến đáng sợ: “Từ trước, có một đứa trẻ, hắn từ nhỏ đã có một nguyện vọng: Tương lai sau khi lớn lên sẽ trở thành một gã quân nhân. Hắn thích làm quân nhân, rất thích, hắn cho rằng quân nhân là chức nghiệp thích hợp nhất cho đàn ông trên thế giới này, hắn đồng dạng cũng cho rằng súng là đồng bọn tốt nhất của người đàn ông. Khi đó hắn còn chưa dám đem ý nghĩ trong nội tâm nói cho cha mẹ hắn, mà là giấu ở trong lòng.”

Nói đến đây, Jester nhẹ nhàng rút một hơi thuốc, giờ khắc này, khỏe miệng của hắn lộ ra dáng tươi cười khó phát hiện, trong con ngươi lóe ra ánh sáng dị thường.

Tựa hồ, hắn về tới ngày Xưa!

“Để có thể thực hiện giấc mộng làm quân nhân, từ lúc hắn còn rất nhỏ đã bắt đầu rèn đúc thân thể của chính mình. Hơn nữa còn phi thường ra sức. Khi đó dù sao sức lực hắn có hạn, hắn đem tuyệt đại bộ phận tinh lực đặt vào chuyện rèn đúc thân thể, thành tích học tập thập phần không Xong, vì thế cha mẹ hắn đã dạy cho hắn rất nhiều thứ, thế nhưng lại không biết vì sao thành tích học tập của hắn vẫn kém như vậy.”

“Bởi vì trong lòng sớm đã có mộng tưởng, đồng thời vì thực hiện mộng tưởng nên đi kèm với hành động, cho nên hắn ở trong trường học luôn luôn đi lại một mình. Có một ngày, hắn đi ngang qua sân bóng, bị một quả bóng đập trúng đầu, lúc đó, hắn tuy rằng tức giận, thế nhưng cũng không có nói gì. Nhưng mấy đứa trẻ trong sân bóng lại gọi rầm rĩ bảo hắn nhặt quả bóng ném trở về. Lúc đó hắn cảm thấy rất tức giận, không hề làm theo, kết quả đám trẻ kia vây quanh hắn, cuối cùng còn động thủ đối với hắn.”

“Chuyện lần đó đã chấn kinh toàn bộ trường học, thậm chí chấn kinh cả giới giáo dục. Hắn chỉ là một đứa trẻ đã đánh những đứa trẻ cùng tuổi phải đưa vào bệnh viện, còn có mấy người bị đánh gãy tay chân. Ngày nào đó, khi hắn mang theo cả người đầy máu đi về nhà, cha mẹ hắn sợ hãi. Thế nhưng hắn cũng không giống như những đứa trẻ khác nhào vào ngực người mẹ làm nũng, ngược lại còn nở nụ cười, cười đến rất hài lòng.”

“Bởi vì hắn thích đánh nhau, thích cảm giác nhiệt huyết sôi trào! Hắn cho rằng đó là đang chiến đấu! Mà là chiến đấu của một người đàn ông nên có!”

“Sau đó chuyện nháo lớn, hắn bị trường học khai trừ. Gia trưởng của mấy đứa trẻ mắng hắn là một đứa ác ôn, chỉ có gia trưởng của một đứa trẻ là khác hẳn. Người kia không hề mắng hắn, còn thập phần thưởng thức hắn, đồng thời ngồi Xồm Xuống, nắm tay hắn, về mặt mỉm cười hỏi: “Hài tử, muốn trở thành một gã quân nhân không?”

Hài tử, muốn trở thành một gã quân nhân không?

Khi Jester nói ra những lời này, trên mặt hắn phóng Xuất dáng tươi cười sáng lạn, phẳng phất như chuyện mới vừa phát sinh ngày hôm qua.

“Lúc đó hắn liền đáp ứng. Thế nhưng cha mẹ hắn cực kỳ không bằng lòng, nói hắn còn quá nhỏ, hắn chỉ mới có tám tuổi mà thôi! Bất quá bởi vì hắn quá kiên trì, cuối cùng hắn vẫn đi vào quân đội! Hắn tiến nhập vào một bộ đội đặc thù, vào trong một căn cứ huấn luyện, bất quá lúc đó hắn cũng không hề biết được, người giới thiệu hắn tiến nhập quân đội lại là một vị thiếu tướng.”

“Ở trong căn cứ huấn luyện cho bộ đội thiếu niên bí mật, hắn bằng vào thân thể tổ chất Xuất sắc, năng lực phản ứng mẫn tiệp cùng với tổ chất tâm lý không thích hợp với tuổi tác, sự gan dạ sáng suốt, cấp tốc nổi bật trong đám trẻ kia, trở thành đối tượng được quan tâm trọng điểm của huấn luyện viên. Bốn năm sau, hắn tốt nghiệp căn cứ huấn luyện nọ, hắn lại được đưa tới một căn cứ huấn luyện khác, căn cứ này lớn hơn căn cứ kia rất nhiều, hơn nữa càng thêm thần bí.

“Trong căn cứ huấn luyện này cũng không có nhiều người, ngược lại chỉ có không tới mười lăm tên thành viên, mà tuổi tác của hắn là nhỏ nhất. Khi đó hắn đã hiểu chuyện, biết căn cứ này là căn cứ huấn luyện bộ đội đặc chủng nổi danh nhất của quân đội, mà mười ba người bọn họ là thành viên hậu bị, bọn họ có thể đi qua nỗ lực huấn luyện và thực chiến khảo nghiệm để được tiến vào thủy đặc chủng.”

“Ta nhất định phải tiến nhập bộ đội thủy đặc chủng!” Đây là sau khi hắn tiến nhập căn cứ huấn luyện kia, lập Xuống lời thề. Chỉ là làm cho hắn thật không ngờ chính là, căn cứ huấn luyện này lớn không nói, hoàn cảnh thập phần ác liệt, chỉ hai ngày, hắn thiếu chút nữa không thể kiên trì vượt qua huấn luyện. Nhưng hắn bằng vào tín niệm cố định và nghị lực Xuất sắc kiên trì Xuống tới, đồng thời trở thành một người Xuất sắc nhất trong kỹ năng quân sự của nhóm thành viên, thành công tiến nhập vào bộ đội thủy đặc chủng.”

“Vào năm đó, hắn chỉ mới mười bảy tuổi.”

“Sau khi tiến nhập bộ đội thủy đặc chủng, thành viên bên trong đều khinh thường hắn, cho rằng năm tuổi của hắn chưa từng kinh lịch qua được thực chiến. Ở trong mắt các thành viên, hắn là một tân binh. Thắng đến có một lần chấp hành nhiệm vụ, trong quá trình chấp hành nhiệm vụ, gương mặt hắn không chút biểu tình giết chết hai gã đạo tặc, thành công giải cứu con tin. Một lần đó, đối mặt óc não và máu tươi khi hai tên đạo tặc bị bắn vỡ đầu, sắc mặt hắn thủy chung rất bình tĩnh! Một lần nọ, năng lực của hắn được các chiến hữu tán thành, đồng thời dung nhập vào trong đoàn đội đó!”

“Hắn là một quân nhân trời sinh, hắn vẫn cho rằng như thế. Sau đó vài năm, hắn bằng vào kỹ năng quân sự Xuất sắc, dần dần trở thành thành viên trung tâm của chi bộ đội thủy đặc chủng. Khi đó hắn vẫn là người có tuổi nhỏ nhất trong số các thành viên, sau đó trong một lần hành động bao vây tiêu trừ phần tử khủng bố, đội trưởng của chi bộ đội đặc chủng đã hi sinh. Người bên trên trải qua sự nghiên cứu tỉ mỉ, quyết định cho hắn đảm nhiệm chức trưởng quan của chi bộ đội, đồng thời thăng làm đại tá.”

“Vào năm đó, hắn trở thành vị trưởng quan trẻ tuổi nhất của chi bộ đội đặc chủng kia!”

“Các chiến hữu đối với việc hắn trở thành đội trưởng cũng không có bất luận điều gì bất mãn, ngược lại, chi đội ngũ dưới sự lãnh đạo của hắn càng thêm Xuất sắc, không chỉ thời gian ngắn hoàn thành nhiệm vụ làm cấp trên vừa ý, hơn nữa trong những cuộc so tài kỹ năng quân sự toàn cầu vẫn đều là quán quân.”

Nói đến đây, dáng tươi cười trên mặt Jester càng thêm rõ ràng, hắn tựa hồ đã hoàn toàn chìm đắm trong hồi ức, Xi gà trên tay đã tắt, thế nhưng hắn cũng không nhận thấy được. Bất quá sau đó, hắn tựa hồ nhớ tới điều gì, dáng tươi cười trên mặt dần dần thối lui, vùng lông mày nhướng lên, trong con ngươi toát ra vẻ phẫn nộ: “Có thể chi bộ đội đặc chủng sáng tạo ra quá nhiều kỳ tích, khiến cho toàn bộ quân đội chú ý. Một ít tên dã tâm bắt đầu dùng thủ đoạn dè tiện, một người có quyền lực tuyệt đối trong quân đội cố ý nhét con trai hắn vào trong đội ngũ làm chỉ huy, nỗ lực dùng danh tiếng của chi bộ đội để mạ vàng cho con trai hắn.”

“Tên hỗn đản tuy không có tố chất của thành viên thủy đặc chủng, thế nhưng hắn cùng chiến hữu hắn cũng nghiêm ngặt chấp hành mệnh lệnh của cấp trên, hắn đem quyền chỉ huy của chi bộ đội nhường ra, tên hỗn đản tuy rằng kỹ năng quân sự kém một chút, thế nhưng cũng rất khéo đưa đẩy, đưa quyền chỉ huy tặng lại cho hắn.”

“Tên hỗn đản đi qua một năm thời gian cũng lập được rất nhiều công lao trong đội ngũ, khi hắn sắp rời khỏi đội ngũ, hắn có mệnh lệnh mang đội đi Somali tiêu diệt hải tặc”

Ánh mắt Jester dần trở nên có chút âm lãnh, giọng nói cũng băng lãnh Xuống tới: “Cũng giống như dĩ vãng, tên hỗn đản kia cũng đem quyền chỉ huy giao cho hắn. Nhưng khi sắp kết thúc cuộc chiến đấu, tên hỗn đản phát hiện trong đám hải tặc có một người đàn bà. Đó là một người đàn bà phi thường Xinh đẹp, là do tên đầu lĩnh hải tặc cướp tới. Thấy người đàn bà mỹ lệ kêu gọi kia, tên hỗn đản hoàn toàn bị mê hoặc, hắn không để ý thủ hạ thành viên phản đối, đã hạ Xuống một mệnh lệnh vô sỉ: Bảo thủ hạ thành viên chờ hắn, hắn cường gian người đàn bà kia trên thuyền hải tặc, sau khi làm Xong, còn bắn chết người phụ nữ kia!”

“Ngay khi hắn chuẩn bị mang theo thủ hạ rời đi, nguyên ngoài khơi đang bình tĩnh lại đột nhiên Xuất hiện vài chiến thuyền hải tặc.” Nói đến đây, Jester nhin không được nhắm mắt lại: “Đến tiếp viện đều là tình nhuệ của tổ chức hải tặc, tên hỗn đản nhìn thấy nhiều hải tặc như vậy, liền buộc thủ hạ cứu hắn rời đi. Kết

quả, mười hai binh sĩ đi theo bên người hấn đã chết mười một, nhiệm vụ của tên binh sĩ còn sống sót duy nhất chính là hộ tống tên hấn dẫn ly khai.”

“Nếu như...nếu như không phải tên hấn dẫn nổi lên lòng háo sắc, làm lỡ thời gian hội họp với chúng ta, huynh đệ của tôi không có khả năng phải chết!” Nói đến đây, Jester đã trực tiếp thừa nhận “Hấn” ở trong câu chuyện chính là Jester: “Hấn không Xứng làm một gã quân nhân! Căn bản không Xứng!”

Mất thấy tình tự của Jester kích động, Lý Dật nhin không được hỏi: “Anh giết hấn?”

“Đúng vậy! Khi tôi biết hấn bởi vì chơi đàn bà mà hại chết huynh đệ của tôi, tôi một phát bắn chết hấn!” Jester thở hắt ra.

Lý Dật nhíu mày: “Sau đó thì sao?”

“Sau đó?” Jester đầu tiên có chút mờ mịt, sau đó lộ ra dáng tươi cười quỷ dị: “Cha của tên hấn dẫn nghĩ rằng hấn sẽ lập công tại thủy đặc chủng, nhưng không nghĩ đến đứa con trai hấn dẫn của hấn bị tôi giết! Kết quả, cha của hấn nổi giận, nỗ lực trực tiếp muốn giết chết tôi! Bất quá dù sao tên con trai hấn dẫn của hấn trái quân kỷ, hấn không tìm được lý do thích hợp, chỉ có thể dùng ít thủ đoạn đến hãm hại tôi!”

“Thế nhưng làm cho hấn thật không ngờ chính là, tuy rằng tay hấn cầm quyền cao, thế nhưng trong quân đội có không ít đại lão âm thầm bảo hộ chiếu cố tôi, hấn căn bản không có biện pháp đối phó tôi!” Jester nói đến đây, vành mắt đỏ rực, giọng nói trầm thấp đáng sợ: “Tên tạp chủng kỹ nữ dường như thấy không thể báo thù cho con trai, liền đánh chủ ý lên người vị hôn thê của tôi!”

Trong lòng Lý Dật trầm Xuống, tuôn ra một cỗ cảm không hay.

“Tên tạp chủng hấn...hấn phái người cưỡng gian hôn thê của tôi! Đồng thời đem hôn thê của tôi tới hộp đêm!” Một giọt nước mắt phiếm hồng chảy ra khỏi khuôn mặt kiên nghị của Jester, thân thể hấn không thể khống chế run lên: “Vị hôn thê của tôi không cam lòng bị vũ nhục như vậy, cuối cùng từ trên lầu của hộp đêm nhảy Xuống! Lúc nàng nhảy lầu, trên người không có mặc quần áo! Không hề mặc quần áo a!!!!”

Nước mắt phẳng phất như những hạt châu cắt đứt không ngừng tuôn ra trên mặt Jester. Hai tay hấn bụm mặt, tựa đầu chôn giữa hai chân, không chút tiếng động mà khóc.

Nam nhân đã từng được Xưng là vũ khí bí mật của quân đội Đức!

Nam nhân đã từng ở trên chiến trường đánh đâu thắng đó, không gì cản nổi, chảy máu không rơi lệ!

Nam nhân kiên cường đã từng tồn tại như một vị thần trong đội ngũ thủy đặc chủng!

Giờ khắc này, hấn đang khóc nức nở như một đứa bé.

432. Chương 383 Chỉ Một Lựa Chọn

Không Sai!

Mặc dù đã bước qua năm mới, thế nhưng khu người giàu có vẫn thập phần quạnh quẽ, toàn bộ khu vực rất ít nhìn thấy Xe cộ và người đi đường, năm mới trôi qua thật nhạt nhẽo.

Điều này có quan hệ tới những hộ gia đình trong khu vực này.

Côn Minh có mỹ danh Xuân Thành luôn luôn là danh thắng du lịch, biệt thự của khu vực người giàu có tại Côn Minh đại bộ phận người mua đều là người bên ngoài, bọn họ mua biệt thự ở đây, cũng không thường Xuyên ở lại, chỉ thỉnh thoảng mới đến nghỉ phép.

Mà hôm nay còn là Tết âm lịch, những người này tự nhiên là không có thời gian tới. Có thể nói, trong toàn bộ khu người giàu có, biệt thự của Đái Kinh là một trong số ít biệt thự có dán câu đối Xuân trong toàn bộ khu vực.

Thời gian Tết âm lịch năm rồi, Đái Kinh sẽ quay về Hàng Châu mừng năm mới với gia đình.

Năm nay hẳn trở về không được.

Bởi vì hắn và Đái Hồ đã triệt để quyết liệt!

Trong phòng ngủ chính của biệt thự, cửa sổ bị rèm che khuất, tia sáng bên ngoài không thể chiếu vào, bên trong nhìn qua có chút tăm tối. Một đốm lửa chiếu sáng lấp lóe bên trong phòng ngủ có vẻ thập phần rõ ràng, Đái Kinh để trần thân trên, tựa ở đầu giường, lẳng lặng hút thuốc lá.

Bên trong căn phòng ngủ tăm tối, khói thuốc vờn quanh khuôn mặt của Đái Kinh, làm cho người ta không thể thấy rõ vẻ mặt của hắn. Bên cạnh hắn có hai thiếu nữ trần truồng đang nằm. Làn da hai thiếu nữ cũng không trắng lấm, thể nhưng thập phần trơn tuột, đôi đùi thẳng tắp mà thon dài, nụ hoa trước ngực nở rộ, làm cho người ta có loại cảm giác mê hoặc. Ở giữa đôi chân dài khêu gợi của các nàng có vết máu rõ ràng, đó là lúc tối hôm qua khi Đái Kinh tiến nhập vào thân thể hai nàng đã lưu lại.

Hai nàng đều là Xử nữ.

Dưới tia sáng âm u, nương theo đốm lửa chiếu sáng yếu ớt, có thể nhìn thấy hai thiếu nữ đều đang cau mày, dáng dấp thống khổ, nước mắt vẫn còn lưu trên mặt thập phần rõ ràng. Mà nếu như nhìn kỹ sẽ phát hiện một sự thực lạ lùng: Gương mặt hai thiếu nữ giống nhau như đúc.

Hai nàng là một đôi song sinh, là một đôi song sinh bị Tam Giác Vàng Khôn Sa dùng tiền mua được!

Nhưng Khôn Sa cũng không hưởng dụng hai nàng, mà biểu thị sự áy náy, đưa hai nàng cho Đái Kinh. Bởi vì công việc kinh doanh ma túy và thiếu chút nữa đã trở mặt với Khôn Sa, tuy rằng Đái Kinh cảm tức, nhưng vẫn tiếp nhận ý tốt của Khôn Sa, đồng thời đem lửa giận dồn nén nhiều ngày phát tiết lên trên người hai thiếu nữ.

Đêm hôm qua, tiếng rên rĩ và tiếng la thống khổ của hai nàng vang vọng toàn bộ khu vực người giàu có.

Nhìn hai thiếu nữ đang ngủ say, gương mặt Đái Kinh vô tình, hắn dụi tắt tàn thuốc, vô ý thức thò tay bóp nụ hoa ngay trước ngực hai nàng.

Bàn tay hắn bóp mạnh lên hai nụ hoa, hai thiếu nữ không hẹn mà cũng giãy dụa thân thể, biểu tình thống khổ trên mặt càng thêm rõ ràng.

Trong bóng tối, khoe miệng Đái Kinh lộ ra dáng tươi cười băng lãnh!

Sau đó, khi hắn chuẩn bị tăng thêm Sức mạnh, tiếng điện thoại vang lên hấp dẫn lực chú ý của hắn, hắn theo bản năng buông tay ra, hoạt động thân thể một chút, cầm lên điện thoại di động đặt trên đầu giường.

Ánh sáng trên màn hình chiếu sáng căn phòng ngủ, nương ánh sáng yếu ớt có thể nhìn thấy biểu tình Đái Kinh thập phần nghiêm trọng, hắn nhíu mày, chuyển điện thoại. Điện thoại chuyển được, trong ống nghe truyền ra thanh âm lo lắng: “Kinh gia, không hay rồi!”

Cổ Huy có thể trở thành quân sư thủ hạ của Đái Kinh, ngoại trừ có cái đầu thông minh hơn người, còn có được tố chất tâm lý mà người thường khó có được, hắn là một người cực kỳ lãnh tĩnh.

Vì vậy, nghe ra sự dị thường trong giọng nói của Cổ Huy, vùng lông mày của Đái Kinh càng nhăn chặt lại, hắn trầm thấp hỏi: “Làm sao vậy?”

“Kinh gia, hàng của bọn ta bị đoạt!” Đầu kia điện thoại, giọng nói của Cổ Huy run lên.

“Cái gì?” Ngạc nhiên nghe được Cổ Huy nói, Đái Kinh bỗng nhiên bò lên khỏi giường, vẻ mặt khó tin nói: “Người...người nói hàng của bọn ta bị đoạt?”

“Đúng vậy! Kinh gia.” Đầu kia điện thoại, sắc mặt Cổ Huy thập phần Xấu Xí: “Tôi làm theo lời yêu cầu của ngài ở tại biên cảnh chờ, kết quả thật lâu không gặp huynh đệ nhận hàng đi tới, sau đó tôi phái người đi tìm Kết quả...kết quả giữa đường phát hiện huynh đệ đi nhận hàng toàn bộ bị giết chết! Mà hàng hóa cũng không còn nhìn thấy!”

Nghe được Cổ Huy vừa nói như thế, sắc mặt Đái Kinh Xấu Xí tới cực điểm, giọng nói của hắn trở nên cực kỳ âm trầm: “Đang êm đẹp, vì sao lại bị cướp hàng? Là ai làm?”

Từ khi Đái Kinh chứng quản Địa Tục Đầu của Mạnh Hồ Bang, phụ trách kinh doanh ma túy, còn chưa từng bị đoạt lấy hàng hóa, hôm nay hàng hóa bị cướp, tuy rằng trong lòng hắn khiếp sợ, nhưng biết Cổ Huy không có khả năng gạt hắn.

“Hắc Dạ.” Đầu kia điện thoại, thanh âm Cổ Huy khô quắt nói.

Hắc Dạ?

Hai chữ này giống như búa tạ nện vào trong ngực Đái Kinh, nhất thời làm Đái Kinh ngừng cả hô hấp!

Thân thể hắn không thể khống chế run rẩy lên, sắc mặt tái nhợt như tờ giấy, hai mắt cũng đỏ bừng một mảnh!

“Tên tạp chủng Lý Dật đáng chém ngàn đao!” Vài giây sau, Đái Kinh phát ra tiếng rống giận khàn đặc.

Tiếng rống giận thình lình nhất thời làm hai thiếu nữ tỉnh lại, hai người vẽ mặt kinh khủng nhìn gương mặt vằn vẹo của Đái Kinh, thân thể run rẩy.

“CÚT”

Đái Kinh lần thứ hai phát ra một tiếng rít gào, cặp mắt đỏ rực làm tim đập nhanh.

Chữ “cút” vừa ra, hai thiếu nữ thất kinh tuột Xuống giường, sau đó sắc mặt kinh khủng lùi tới góc tường, hai tay ôm trước ngực, chăm chú dựa vào nhau, sự sợ hãi trong ánh mắt hiện rõ không thể nghi ngờ.

“Chi nha.”

Nương theo một tiếng vang giòn, cửa phòng ngủ bị người đẩy ra, một thân ảnh thon dài Xuất hiện ngay bên ngoài cửa.

“Dem sự tức giận trút lên đầu đàn bà vô tội không phải là hành vi của đàn ông nên có.” Người đàn ông nhìn Đái Kinh đang đứng trên giường, biểu tình vẽ mặt phẫn nộ, mỉm cười nói.

Nhìn người đàn ông gương mặt đang mang theo vẻ mỉm cười quỷ dị, nghe được lời nói dễ dàng của hắn, Đái Kinh trong nhất thời giống như bị sét đánh, nhất thời cứng ngắc ngay tại chỗ. Con người hắn bỗng nhiên phóng lớn, phẳng phất như sắp nhảy ra khỏi viên mắt, miệng của hắn há hốc thật lớn, nỗ lực muốn nói gì đó, thế nhưng trong cổ họng phẳng phất như bị nhét vật gì, một chữ cũng nói không nên lời.

Sau một khắc, hắn từ trong nỗi khiếp sợ thanh tỉnh lại.

Hắn theo bản năng khom lưng, nỗ lực muốn rút cây súng lục dưới gối nằm đầu giường.

“Lao”

Một đạo hàn quang hiện lên, trong không khí truyền ra tiếng rít gió. Một con dao găm chuẩn Xác ghim lên gối nằm đầu giường, động tác của Đái Kinh ngừng phát lại!

“A”

Hai thiếu nữ song sinh không hẹn mà cùng phát ra tiếng thét chói tai, sau đó con người chuyển vài vòng, trực tiếp hoảng sợ đến hôn mê bất tỉnh.

Trên giường, Đái Kinh vẫn duy trì tư thế thò tay cúi người, tay hắn còn chưa đầy hai mươi ly là có thể mò Xuống dưới gối, thế nhưng hắn cũng không tiếp tục mò Xuống, mà quỳ gối nơi đó, thân thể kịch liệt run lên.

“Ta cho ngươi một phút mặc quần áo đi ra, ta muốn cùng ngươi bàn một vụ làm ăn.” Lý Dật lại mở miệng, thanh âm lạnh lùng vô tình: “Ngươi có thể mang theo súng đi ra, điều kiện là ngươi không nên hối hận.”

Lý Dật dứt lời, Xoay người rời đi, thân ảnh màu đỏ đi theo sát sau lưng hắn. Nghe được tiếng bước chân, Đái Kinh theo bản năng quay đầu, thấy bóng lưng hai người rời đi, cả người hắn hung hăng chấn động, bàn tay vô ý thức đặt lên chiếc gối nằm

Lập tức, hai tay của hắn kìm không được run lên, cũng chậm chạp không dám rút cây súng dưới gối.

Bởi vì trong lòng có một thanh âm nói cho hắn, mặc dù hai bóng người trước mắt đều đưa lưng về phía hắn, thế nhưng nếu như hắn dám cầm súng, hắn sẽ lập tức bị giết chết!

Đây là một loại dự cảm rất kỳ quái, dự cảm rất mãnh liệt!

Năm mươi giây sau, Đái Kinh mặc một chiếc áo ngủ màu Xám từ trong phòng ngủ đi ra.

Lúc hắn bước đi, hai chân mềm yếu vô lực, phảng phất như tùy lúc có thể té Xuống, cặp mắt đỏ rực cũng trở nên lơ mơ không ánh sáng, giống như đã bị đánh mất hồn phách.

Bên trong đại sảnh biệt thự, Lý Dật tay cầm điều Xi gà, nhẹ nhàng hút, khói thuốc vờn quanh khuôn mặt hắn, làm Đái Kinh không thể nào nhìn thấy rõ biểu tình trên mặt hắn.

Anh Hoa trong bộ trang phục màu đỏ tươi giống như một pho tượng ma thần đứng ngay phía sau Lý Dật, ánh mắt băng lãnh nhìn chằm chằm Đái Kinh đang đi tới, trong ánh mắt không có chút cảm tình nào đáng nói.

Bỗng nhiên...

Con người vốn đang lơ mơ của Đái Kinh bộc phát ra một tia sáng, ánh mắt hắn dời khỏi trên người Lý Dật, chuyển dời lên đồng rương ở trước người Lý Dật!

Mười mấy cái rương chồng chất nơi đó, giống như một tòa núi nhỏ. Nhìn đồng rương chồng chất như tòa núi nhỏ, hô hấp của Đái Kinh trở nên gấp gáp rất nhiều, hắn không khỏi nuốt nước bọt, biểu tình càng khiếp sợ hơn trước!

Bởi vì, hắn nhận ra đồng rương này!

Trong rương đều đựng ma túy!

Những cái rương này vốn thuộc về hắn!

Đương nhiên, đã từng thuộc về hắn.

“Đây là ma túy người có được từ Khôn Sa, không thiếu một chút nào.” Lý Dật chậm rãi phun ra một ngụm khói, sắc mặt bình tĩnh nói.

Lý Dật nói làm Đái Kinh từ trong sự khiếp sợ hồi phục lại tinh thần, hắn thở mạnh một hồi, sau đó đứng tại chỗ, vẻ mặt không giải thích được nhìn Lý Dật: “Người muốn làm gì?”

“Đái Kinh, chúng ta có cừu oán sao?” Lý Dật không trả lời câu hỏi, lời ra kinh người.

Đái Kinh nằm mơ cũng không có nghĩ đến Lý Dật lại hỏi vấn đề này, hắn giật mình há to miệng, sau đó hắn thấy Lý Dật không giống như đang nói giỡn, vô ý thức muốn nói gì đó, thế nhưng lời đến bên mép lại cảm thấy không thích hợp.

Sau đó, hắn trầm mặc.

Lý Dật cười dụi tắt Xi gà trong tay, trực tiếp bước tới chỗ Đái Kinh.

Đái Kinh thấy Lý Dật đi tới, trái tim trong nháy mắt treo lên, thế nhưng cũng không lui lại, chỉ phức tạp nhìn Lý Dật.

Rất nhanh, Lý Dật đi tới trước người Đái Kinh, hai tay hắn chấp sau lưng, trầm giọng nói: “Ngày trước, ta giết chết con trai của Đái Minh Hải, sau đó bị Đái Hồ truy sát. Quan hệ giữa người và Đái Minh Hải luôn không tốt, hơn nữa hôm nay đã trở mặt với Đái Hồ, cho nên giữa chúng ta cũng không hề có thù, đúng không?”

Đái Kinh vẫn như cũ không trả lời, chỉ là trong ánh mắt hiện lên vẻ phản nộ.

“Ta biết người muốn nói, sở dĩ quan hệ giữa người và Đái Hồ phát triển đến loại tình trạng như bây giờ, đều do một tay ta tạo thành!” Lý Dật cười lạnh một tiếng: “Thế nhưng người có nghĩ tới hay không, nếu Đái Hồ tin tưởng người như Đái Minh Hải, kẻ ly gián Xích mích của ta còn thành công sao?”

Thân thể Đái Kinh hung hăng chấn động.

“sẽ không!” Lý Dật không đợi Đái Kinh trả lời, lần thứ hai mở miệng: “Tuy rằng ngươi là con trai của Đái Hồ, thế nhưng Đái Hồ cũng chưa từng tín nhiệm ngươi! Hẳn tuy rằng cho ngươi nắm quyền Địa Tự Đầu của Mãnh Hồ Bang, cho ngươi phụ trách buôn bán ma túy, thế nhưng cho tới bây giờ vẫn chưa từng yên tâm với ngươi! Đúng không?”

Sắc mặt Đái Kinh như một mảnh tro nguội, hần chằm chú cấn môi, trầm mặc không lên tiếng, trong con người lóe ra ánh mắt phức tạp, từ thống khổ, từ phẫn nộ!

“Ta sẽ để cho Đái Hồ và Đái Minh Hải chỉ còn hai bàn tay trắng.” Lý Dật lại mở miệng lần nữa, giọng nói băng lãnh vô tình.

Sắc mặt Đái Kinh lại biến đổi, ngạc nhiên ngẩng đầu nhìn Lý Dật.

“Ta cho ngươi hai con đường. Thứ nhất ngươi có thể lựa chọn quay về chỗ Đái Hồ, đồng thời giúp đỡ Đái Hồ đối phó ta! Thứ hai, ngươi làm một người ngoài cuộc, thờ ơ lạnh nhạt tất cả.” Lý Dật thẳng ngoắc ngoắc nhìn chằm chằm Đái Kinh, gần từng chữ: “Tuyển điều thứ nhất, ngươi sẽ trở thành địch nhân của ta. Tuyển điều thứ hai, từ nay về sau, ngươi vẫn là trùm buôn thuốc phiện, đồng hàng này ta sẽ trả lại cho ngươi không thiếu chút nào.”

Khóe mắt Đái Kinh nhảy lên kịch liệt điên cuồng!

“Hai con đường, một lựa chọn.”

Trong tầm nhìn của Đái Kinh, Lý Dật bỗng nhiên nở nụ cười, cười đến rất mê người, cũng rất lạnh huyết!

433. Chương 384 Bắt Đầu Báo Thù

Từ sau khi Lý Dật chính thức triển khai trả thù đối với Đái gia, tình thế hắc đạo phía nam trở nên có chút vi diệu. Ngay từ lúc bắt đầu, Lý Dật đi qua thế lực bạch đạo cường đại, đánh vào tập đoàn Hằng Đại của Đái gia không nói, còn làm cho mạng lưới quan hệ bạch đạo của Đái gia hao tổn, cuối cùng tuy rằng Đái gia được bảo tồn Xuống tới, thế nhưng mạng lưới quan hệ của Đái gia đã không còn như ngày Xưa, thậm chí những đại lão bảo hộ Đái gia cũng nhìn ra khí số của Đái gia đã hết, ở trong khoảng thời gian mừng năm mới đều gạt bỏ những mối quan hệ hợp tác với Đái gia. Đường nhiên, tất cả những điều này đều đang âm thầm tiến hành, Đái Hồ cũng không cảm thấy.

Ngoại trừ mạng lưới quan hệ bạch đạo bị hao tổn, kinh doanh bạch đạo rơi vào khốn cảnh ra, Đái gia thậm chí toàn bộ hắc đạo thu nhập của Mãnh Hồ Bang cũng giảm Xuống, khách sạn bị niêm phong, hộp đêm cũng thế, đến nay vẫn như cũ còn đang ngừng kinh doanh chờ chỉnh đốn. Điều này làm cho các đầu mục các tỉnh bị tổn thất trầm trọng. Thứ nhì, Lý Dật vạch trần việc kinh doanh buôn lậu của Mãnh Hồ Bang, sau đó mượn tay cảnh sát chặt đứt nguồn kinh doanh buôn lậu của Mãnh Hồ Bang, từ lúc bắt đầu hành động cho tới bây giờ, Mãnh Hồ Bang dù nỗ lực khôi phục việc kinh doanh buôn lậu, thế nhưng mỗi khi có điều hành động, cảnh sát sẽ lập tức Xuất hiện, Đái Hồ bất mãn, đi tìm đại lão đứng phía sau, kết quả những đại lão này chỉ có một kiểu nói chuyện: Hiện tại đang ở thời kì then chốt, ngươi hay nhất nên thành thật một chút!

Vì thế tuy rằng Đái Hồ phẫn nộ, nhưng cũng không thể tránh được, chỉ có thể cắn răng gắng gượng, đồng thời nỗ lực thông qua kinh doanh ma túy để giải khẩn cấp, trấn an đầu mục các tỉnh.

Nhưng làm Đái Hồ nằm mơ cũng không có nghĩ đến, Đái Kinh phụ trách kinh doanh ma túy lại chính thức trở mặt với hắn, ma túy của Tam Giác Vàng cũng không chạy vào trong tay Đái Hồ, trực tiếp đem kế hoạch của Đái Hồ ngâm nước nóng!

Ở dưới dạng tình hình này, Đái Hồ tuy rằng căm tức, nhưng cũng ý thức được sự tình nghiêm trọng, thế nhưng cũng không còn cách nào. Cùng lúc, hắn không thể thu hồi được quyền lực của Đái Kinh, hắn thậm chí còn phải người đơn độc đến Tam Giác Vàng liên hệ Khôn Sa, kết quả người phái đi còn chưa trở về.

Điều này đã đủ cho thấy thái độ của bên Tam Giác Vàng!

Mà về phương diện khác, đầu mục các nơi hô hoán bất mãn càng lúc càng lớn. Điều này là địa phương mà Đái Hồ lo lắng nhất. Thân là long đầu của Mãnh Hổ Bang, Đái Hồ tự nhiên rất rõ ràng, đối với đầu mục các nơi mà nói, nghĩa khí gì đó cũng không hề đáng giá, trước đây hẳn có thể làm kinh sợ đầu mục các nơi, thứ nhất là vì thủ đoạn của hắn đủ độc, lại thêm mạng lưới quan hệ trong bạch đạo của Đái gia cũng đủ cường đại, nên đầu mục các nơi cam tâm tình nguyện chịu nghe hắn chỉ huy.

Dù sao, theo Đái gia, bọn họ có thể kiếm được càng nhiều tiền!

Thế nhưng hôm nay, thế cục Xảy ra biến hóa nghiêng trời lệch đất, bọn họ không vì Đái gia mà kiếm được tiền, ngược lại bởi vì Lý Dật trả thù Đái gia mà làm liên lụy tới bọn họ, để cho bọn họ từ thiên đường bị rơi vào địa ngục!

Rất hiển nhiên, nếu Đái Hồ còn không nghĩ ra biện pháp cấp đầu mục các nơi có được lợi ích thực chất, dù chỉ giải thích hay dùng sức mạnh ngạnh áp mà nói, như vậy quan hệ giữa Đái Hồ và các đầu mục sẽ càng thêm không Xong!

Đây là điều mà Đái gia cực kỳ không muốn nhìn thấy, thế nhưng trời không như nguyện, sự tình đang từng bước phát triển theo phương hướng mà Đái Hồ lo lắng, bởi vì hắn đã nghe được tin tức đường nhỏ, đầu mục các nơi đã có ý đầu hàng Lý Dật, tựa hồ đang mưu đồ bí mật gì đó.

Mà ở đầu mục các nơi, Đái Hồ lo lắng nhất chính là một đầu mục tại tỉnh An Huy: Mã Khải Chí

Mã Khải Chí rốt cục cũng tính là một nhân vật nguyên lão của Mãnh Hổ Bang.

Mã gia cũng có một danh hiệu vang dội hàng đầu: thổ phỉ thế gia!

Ở đầu thế kỷ trước, người của Mã gia đã lưu lạc thành thổ phỉ.

Chiếm núi Xưng vương!

Đây là sự hình dung chân thực về Mã gia lúc đó.

Vào thời kì chiến tranh, Mã gia thông minh tách ra khỏi chiến tranh, đồng thời cũng mượn cơ hội phát tài, trong lúc nhất thời trở thành thế gia thổ phỉ tiếng tăm lẫy lừng toàn bộ An Huy thậm chí ở phía nam

Lúc tân Trung Hoa thành lập, Mã gia bị thái tổ phái người bao vây tiểu trừ, tổn thất thảm trọng, nguyên khí đại thương, rơi vào đường cùng người của Mã gia gia nhập Hồng Môn.

Trong bản năng của người Mã gia chảy Xuôi dòng máu hiếu chiến. Khi gia nhập Hồng Môn người của Mã gia bằng vào dòng máu thổ phỉ hỗn đến mức vui vẻ phong quang, không bao lâu đã có thể đặt chân trong Hồng Môn. Sau đó Hồng Môn phân liệt, người của Mã gia thông minh đứng bên phía Mãnh Hổ Bang, cuối cùng thành công. Lúc đó, người của Mã gia vẫn vững vàng không hề được khối địa bàn tỉnh An Huy. Hôm nay, Mã gia biểu hiện ra dạng phụ thuộc vào Đái gia, thế nhưng người nắm quyền Mã gia Mã Khải Chí oán khí rất lớn đối với Đái gia!

chính xác ra là, Mã Khải Chí thập phần khó chịu đối với Đái Minh Hải!

Tất cả đơn giản là vì Kiều thất chí.

Thân là một con chó điên bên người Đái Minh Hải, danh khí của Kiều thất chỉ ở hắc đạo phía nam rất lớn, lớn đến mức nổi danh như chiến thần Trịnh Thiết Quân. Kiều Thất Chỉ nổi danh ở hắc đạo phía nam như vậy, ngoại trừ tạo hình của hắn đặc biệt, tính cách điên cuồng ra, còn có một nguyên nhân trọng yếu: Hắn đã từng làm một chuyện khiến hắc đạo phía nam khiếp sợ, hắn đã lên giường với người đàn bà của Mã Khải Chí

Làm đầu mục của tỉnh An Huy, Mã Khải Chí lại bị Kiều thất chỉ cho đội nón Xanh!

Nếu như nói đời này chuyện mất mặt nhất của Mã Khải Chí, chính là do chuyện này.

Lúc đó Mã Khải Chí nhìn thấy Kiều thất chỉ lên giường với vợ của hắn, trong sự tức giận, bắn chết lão bà của mình, ngay sau đó muốn bắn chết Kiều thất chỉ, kết quả Kiều thất chỉ đem tên của chủ tử Đái Minh Hải đưa ra.

Mã Khải Chí dù sao cũng là kiêu hùng một phương, tuy rằng cực kỳ tức giận, nhưng vẫn còn bảo lưu được một tia lý trí, hắn cũng không giết Kiều thất chỉ, mà trực tiếp trói hắn lại, sau đó tự mình dẫn tới Hàng Châu tìm Đái Minh Hải khởi binh hồi tội.

Khi đó, Đái Minh Hải được Đái Hồ vô cùng tín nhiệm và sủng ái, lại nắm quyền to Nhân Tự Đầu của Mãnh Hồ Bang, có thể nói phong cách đến cực điểm mà hắn luôn luôn bao che khuyết điểm, lại còn thập phần thường thức Kiều thất chỉ. Vì thế, khi Mã Khải Chí mang theo Kiều thất chỉ khởi binh hồi tội, Đái Minh Hải có thể nói vô cùng khó chịu, nhưng chuyện này sai tại Kiều thất chỉ, hắn cũng không lập tức phát hỏa, mà nói cho Mã Khải Chí, tất cả mọi người là đồng môn huynh đệ, việc này cứ cho qua.

Làm người thừa kế của thế gia thổ phỉ, trong người Mã Khải Chí chảy Xuôi dòng máu điên cuồng, làm sao bỏ qua như vậy?

“Hải gia, Mã Khải Chí tôi làm rõ chuyện này. Tôi có thể Xem tại mặt mũi của ngài, thả cho Kiều thất chỉ một mạng, nhưng tôi muốn cái chân thứ ba của hắn (cây thương).”

Chân thứ ba!

Thái độ của Mã Khải Chí rất minh xác, mặc dù buông tha Kiều thất chỉ, cũng bắt Kiều thất chỉ phải trở thành một thái giám!

Khi đó Đái Minh Hải đang lúc phong quang, làm sao đáp ứng điều kiện của Mã Khải chí?

Đái Minh Hải rất minh xác cự tuyệt yêu cầu của Mã Khải Chí, đồng thời bảo Mã Khải Chí dẫn người rút đi, kết quả thiếu chút nữa Mã Khải Chí đã rút súng ngay tại chỗ, cuối cùng bởi vì không phải ở địa bàn của chính mình, đành nén giận, dẫn người rời khỏi nƠi ở của Đái Minh Hải.

Kiều thất chỉ vốn tưởng rằng tránh thoát một kiếp, nhưng không có nghĩ đến, sau khi Đái Hồ biết chuyện này, không nói một lời, trực tiếp dẫn người đi tới nơi ở của Đái Minh Hải, tự mình nắm một cây dao chặt đứt ba ngón tay của Kiều thất chỉ.

Biệt hiệu của Kiều thất chỉ chính như vậy mà có.

Không thể không nói, Đái Hồ là một người phi thường thông minh, cách nào của hắn tuy không làm cho Mã Khải Chí thỏa mãn, thế nhưng chí ít làm tiêu đi đại bộ phận oán khí trong lòng Mã Khải Chí.

Mà chính vì một đao này, đã để Mã Khải Chí thần phục Đái gia mười năm!

Trong mười năm này, tuy rằng Mã Khải Chí vẫn canh cánh chuyện năm Xưa trong lòng, thế nhưng Đái Hồ thủ đoạn thông thiên, Đái gia có thể lực mạnh mẽ trong bạch đạo, hơn nữa khống chế được toàn bộ Mãnh Hồ Bang, tuy rằng trong lòng Mã Khải Chí tồn tại oán khí, thế nhưng cũng chưa từng biểu hiện ra ngoài, càng không trở mặt với Đái gia!

Dưới đại thụ đương nhiên có bóng mát.

Đây là tâm tính của Mã Khải Chí, dựa vào Đái gia, hắn kiếm được càng nhiều tiền, càng thêm vững chắc địa vị tại hắc đạo tỉnh An Huy.

Bất quá...tất cả đều thay đổi theo sự trả thù của Lý Dật.

vào lúc Đái gia rơi vào tuyệt cảnh, Mã Khải Chí là đại lão đầu tiên biểu hiện bất mãn!

Hắn thậm chí lén gặp mặt đại lão mấy khu, từ hai bên đánh tới, nỗ lực thăm dò ý nghĩ của những đại lão này. Kết quả không ngoài hắn sở liệu, ngoại trừ hắn ra, những đại lão các khu tuy rằng trong lòng phẫn nộ, nhưng vẫn tuyển chọn thần phục Đái gia, theo bọn họ Xem ra, mạng lưới quan hệ của Đái gia cũng đủ cường đại, chỉ cần qua được thời kì này, tất cả đều sẽ khôi phục lại bình thường.

Trọng yếu nhất chính là, bọn họ nghĩ nếu như thoát ly Đái gia, bọn họ cũng không có biện pháp thay đổi thế cục hiện tại, mạng lưới quan hệ trong bạch đạo của họ kém Xa Đái gia vạn dặm

Hơn nữa hầu như đại lão các khu đều cho rằng Đái gia có thể vượt qua được thời kì gian nan này, tuy rằng thực lực của Lý Dật mạnh mẽ, nhưng căn cơ là ở nước Mỹ.

Cường long không áp được địa đầu Xà.

Đây là đạo lý không thay đổi từ Xưa tới nay.

Không thể không nói, ý nghĩ của những đại lão này có ảnh hưởng rất lớn đối với Mã Khải chí. Bất quá hẳn cũng cho rằng, Xác suất Đái gia thất bại cũng rất lớn. Mà Đái Kinh và Đái Hồ trở mặt đã làm hẳn càng thêm khẳng định điểm này!

Vì vậy, khi hẳn nhận được điện thoại của Lý Dật thì hẳn cũng không hề toát ra biểu hiện sợ hãi, ngược lại còn biểu hiện thập phần hưng phấn!

CƠ HỘI ĐÃ TỚI.

Đây là sau khi hẳn nhận được điện thoại, ý niệm này đã hiện ra đầu tiên trong long hẳn.

Hợp Phì, trong khu nhà cấp cao của Mã Khải Chí, Mã Khải Chí ngồi trong đại sảnh, trong tay cầm hai viên bi thép, không ngừng chuyển động, ánh mắt cũng gắt gao nhìn chăm chăm ngoài cửa.

Hai thân ảnh dần dần Xuất hiện trong tầm mắt của hẳn.

Đi phía trước là một nam tử mặc kiểu áo Tôn Trung Sơn, nam tử vóc người cao ngất, bước chân trầm ổn. Đi theo phía sau nam tử là một cô gái mặc áo choàng màu đỏ, tay cô gái cầm dù, che mưa cho nam tử đi trước, mà chính cô ta lại hoàn toàn bại lộ trong mưa, nước mưa làm ướt tóc của nàng, đầm ướt khuôn mặt tinh Xảo không trang điểm, bày biện ra một vẻ mỹ cảm khác thường.

Chỉ là vô luận là Mã Khải Chí hay thủ hạ của hẳn, cũng không dám dừng ánh mắt trên người cô gái quá lâu. Cô gái kia toát ra ánh mắt băng lãnh, làm cho trái tim bọn họ không tự chủ được co rút lại, cảm giác phảng phất như cô gái đang cầm một cây đao gác lên trên cổ bọn họ.

Mắt thấy hai người được thủ hạ của mình đưa vào phòng khách, Mã Khải Chí cũng không đứng dậy, mà chờ Lý Dật đi vào, mới lạnh lùng nói: “Lý tiên sinh đại giá quang lâm, Mã mỗ thực sự tam sinh hữu hạnh!” Truyện “Nghĩa Hải Hào Tình ” được copy từ diễn đàn Lương Sơn Bạc (LuongSonBac.com)

Lời tuy nhiên nói như vậy, thế nhưng ý tứ châm chọc của Mã Khải Chí rất đậm, bày ra cái giá thật đủ!

Hiển nhiên, tuy rằng Mã Khải Chí nghĩ Lý Dật đến đây tìm hẳn, cũng là cho hẳn cơ hội, nhưng dù sao hẳn cũng là lão hồ ly, biết nên bày cái giá cho cao, dù sao cũng phải làm cho mình có thêm giá trị.

“Mã lão đại, nhìn giọng nói của người tựa hồ rất không muốn gặp ta?” Lý Dật cười tủm tỉm liếc mắt nhìn Mã Khải Chí, nhưng không hề nổi giận.

Mã Khải Chí lạnh lùng quét mắt nhìn Lý Dật: “Hừ Lý tiên sinh, những hành động gần đây của người, huynh đệ bên ngoài đều rất rõ ràng. Từ ý nghĩa nào đó mà nói, rốt cục người cũng là địch nhân của toàn bộ hắc đạo phía nam!”

“Nga.?” Lý Dật không đợi Mã Khải Chí mời mọc, trực tiếp ngồi Xuống sô pha, cầm lấy một chén trà tinh xảo, nhìn vài lần, thản nhiên nói: “Như vậy dựa theo ý tứ của Mã lão đại là muốn thay mặt toàn bộ hắc đạo phía nam Xuất đầu rồi?” Truyện “Nghĩa Hải Hào Tình ” được copy từ diễn đàn Lương Sơn Bạc (LuongSonBac.com)

Nói tới đó, Lý Dật bỗng nhiên ngừng đầu, nhìn chăm chăm Mã Khải Chí.

Đón nhận ánh mắt sắc bén của Lý Dật, trong lòng Mã Khải Chí không khỏi căng thẳng, sau đó chậm rãi lộ ra dáng tươi cười: “Ai chẳng biết thủ hạ của Lý tiên sinh là tổ chức Hắc Dạ khiến cho người ta nghe tên đã sợ mất mật, ở tại quốc nội lại có mạng lưới quan hệ bạch đạo làm cho người ta kính nể, Mã mỗ nào dám hạ thủ đối với Lý tiên Sinh?”

Nói đến đây, Mã Khải Chí lại chuyển giọng, nói: “chỉ là Lý tiên sinh, người ta dù sao cũng là địch nhân, hôm nay nếu người đến đây tìm ta mà bị người ngoài biết, đối với Mã mỗ cũng không phải là một chuyện tốt Cho nên nếu Lý tiên sinh không cách nào cấp dùm Mã mỗ một lời nói, địa phương Hợp Phì này nói lớn không lớn, nói nhỏ không nhỏ, nhưng đủ để chôn hai người chết!”

“Thật không?”

Lý Dật mỉm cười hỏi, không có dấu hiệu tức giận, càng không hề sợ hãi.

Đôi mắt dửng dáp thản nhiên của Lý Dật, trong lòng Mã Khải Chí nhiều ít có chút khản trương, sở dĩ hắn biểu hiện ra một phen tư thái địch nhân, đơn giản là muốn trong lúc đàm phán chiếm thêm một ít chủ động, thế nhưng theo tình thế trước mắt đến Xem, Lý Dật cũng tuyệt không phối hợp, nhưng thật ra làm cho hắn có chút đâm lao phải theo lao.

Thời gian, phẳng phất như tĩnh lại.

Bầu không khí trong phòng khách trở nên cực kỳ quỷ dị, Mã Khải Chí sắc mặt Xấu Xí, có vẻ thập phần Xấu hổ, mà thủ hạ của hắn lại không hiểu gì, đều thò tay vào trong lòng, chỉ cần Mã Khải Chí ra lệnh một tiếng, sẽ trực tiếp rút súng bắn chết Lý Dật và Anh Hoa.

Dáng tươi cười dễ dàng trên mặt Lý Dật vẫn không hề thối lui, trong tay vẫn đùa giỡn chén trà tinh Xảo trong tay, về phần Anh Hoa vẫn lạnh lùng nhìn chằm chằm thủ hạ của Mã Khải Chí, ánh mắt băng lãnh làm mấy người kia không dám đối diện.

“Mã lão đại, bộ trà cụ này không tệ.” Lý Dật bỗng nhiên mở miệng đánh vỡ sự an tĩnh trong đại sảnh.

Lý Dật nói làm về mặt Mã Khải Chí nghi hoặc, hắn không biết vì sao Lý Dật nói như vậy, nhất thời cũng không biết nên làm sao trả lời.

“Mã lão đại, người cho rằng mái ngói và đồ sứ thứ nào càng quý giá hơn?” Lý Dật lại hỏi.

Tuy rằng Mã Khải Chí không biết Lý Dật đang làm trò gì, nhưng vẫn đáp: “Lý tiên sinh, vấn đề này sợ rằng kẻ ngu si cũng đều biết.”

“Xem ra Mã lão đại ngay cả kẻ ngu si cũng không sánh kịp.” Lý Dật mỉm cười, hoàn toàn không nhìn trong con người của Mã Khải Chí hiện lên ánh mắt phẫn nộ, gần từng chữ: “Người nghì, làm mái ngói như người có vốn liếng để đàm phán với đồ sứ như ta sao?”

Làm mái ngói như người có vốn liếng để đàm phán với đồ sứ như ta sao?

Những lời này phẳng phất như tiếng sét vang trời nổ vang bên tai Mã Khải Chí, nhất thời làm về mặt Mã Khải Chí tái nhợt.

Mà thủ hạ Mã Khải Chí lại về mặt khản trương mớ súng ra, đôi mắt nhìn Mã Khải Chí như đợi chờ, giống như đang đợi mệnh lệnh của Mã Khải Chí.

“Lui Xuống dưới.” Mã Khải Chí bỗng nhiên nhắm mắt lại, chờ lần thứ hai mở mắt, biểu tình đã khôi phục bình thường, đầu tiên hắn quay sang thủ hạ của mình phát phát tay, sau đó liếc mắt nhìn Lý Dật, giọng nói cung kính hơn rất nhiều: “Lý tiên sinh, mái ngói như tôi tự nhiên không có tư cách sĩ diện với ngài, chuyện vừa rồi mong rằng Lý tiên sinh bao dung.”

Nhìn nam nhân trung niên khổng lồ chế toàn bộ hắc đạo An Huy ngồi trước mắt, Lý Dật cũng không truy cứu chuyện trước đó, mà là đi thẳng vào vấn đề nói: “Mã lão đại, hôm nay tôi đến tìm anh chỉ có mục đích rất đơn giản, tôi muốn cùng anh bàn một vụ làm ăn.”

“Lý tiên sinh thỉnh nói.” Mã Khải Chí cung kính đáp, thái độ cách biệt một trời so với trước đó.

“Nếu anh nguyện ý giúp tôi một tay, diệt trừ Đái gia, trong vòng hai ngày tôi sẽ cho người đưa Kiều thất chỉ và năm mươi triệu tới!” Lý Dật khai ra một điều kiện khiến cho Mã Khải Chí phải động tâm: “Đồng thời tôi bảo chứng, ngay sau Đái gia diệt vong, anh vẫn có thể hô mưa gọi gió tại hắc đạo An Huy, anh Xem thế nào?”

Đưa lên đầu người của Kiều thất chỉ?

Nghe được Lý Dật nói, Anh Hoa giật mình, cho tới bây giờ nàng mới hiểu được, ngày đó Lý Dật ở trong quán bar không tổng Kiều thất chỉ Xuống địa ngục, là bởi vì đầu lâu của Kiều thất chỉ vẫn còn có tác dụng lớn.

Lúc Anh Hoa hiểu được điểm này, Mã Khải Chí cũng trầm mặc không nói, về phần Lý Dật về mặt vẫn dễ dàng, tiếp tục nghịch chén trà, lại mở miệng nói: “Đương nhiên, tôi cũng tin tưởng địa bàn thành thị Hợp Phì này không chỉ có hai người chúng ta, dù có thêm người cũng là đã đủ.”

Thân thể Mã Khải Chí hung hăng chấn động, sắc mặt phức tạp đón nhận ánh mắt Lý Dật, thở dài nói: “Thành giao.”

Câu trả lời của Mã Khải Chí ý nghĩa viên quân cờ cuối cùng của Lý Dật đã buông Xuống, kế tiếp, Đái gia phải thừa thụ lửa giận của Lý Dật!

434. Chương 385 Đái Gia

Tất cả đều chỉ tiến hành trong bí mật, thần không biết quỷ không hay.

Mà trong lúc Kiều thất chỉ chết, Lý Dật cũng đang ở nước Mỹ.

Bắt đầu từ ngày hôm qua, Lý Dật vẫn luôn bại lộ dưới ánh đèn loang loáng của truyền thông, hẳn dùng thân phận chủ tịch Toàn Cầu Ảnh Nghiệp mời dự mấy cuộc họp báo tuyên bố tin tức, công bố một ít kế hoạch năm đầu tiên của Toàn Cầu Ảnh Nghiệp.

Cho tới nay, thân là chủ tịch Toàn Cầu Ảnh Nghiệp Lý Dật đều làm việc rất hạ thấp trước mắt truyền thông, lần này lại cao điệu tuyên bố một loạt kế hoạch của Toàn Cầu Ảnh Nghiệp, thực sự dọa các nhà truyền thông nhảy dựng.

Tuy rằng không biết nguyên nhân Lý Dật đột nhiên lại quảng cáo rùm beng như thế, bất quá các nhà truyền thông toàn cầu đều phải người tham gia buổi họp báo tuyên bố tin tức của Lý Dật.

Vì trùm giới tiêu khiển người phương đông này vì sao trở nên rùm beng như vậy?

Đã từng điệu thấp, hôm nay cao điệu, Toàn Cầu Ảnh Nghiệp chính thức hướng những đầu sỏ giới tiêu khiển tuyên chiến?

Những tin tức cùng loại như vậy phát ra vô số, hầu như toàn bộ truyền thông đều đang suy đoán nguyên nhân Lý Dật làm rùm beng, trong lúc nhất thời, Lý Dật lần thứ hai ở trong giới tiêu khiển nhắc lên một hồi sóng lớn!

Cùng lúc đó, hắc đạo phía nam cũng Xảy ra một lần địa chấn thật lớn!

Lấy Thanh Hồng Xã của Phong gia đi đầu đột nhiên tập kích địa bàn của Mãnh Hồ Bang tại Tích Giang, Mãnh Hồ Bang bị đánh trở tay không kịp, nơi Thụy An thì nhân số vốn thừa thớt ở trong nhảy mắt liền bị công phá.

Tin tức này làm Đái Hồ đang ở Hàng Châu thập phần tức giận, hẳn hầu như trước tiên gọi Đái Minh Hải liên hệ một vị đại lão cảnh sát tại tỉnh Tích Giang, nỗ lực lợi dụng cảnh sát đến ngăn cản sự công kích của Thanh Hồng Xã.

Nhưng làm Đái Hồ nằm mơ cũng không nghĩ đến chính là, hẳn không cách nào liên hệ được vị đại lão cảnh sát tay cầm quyền cao kia, về phương diện khác, Thanh Hồng Xã công phá Xong Thụy An cũng không thỏa mãn, một đường lên bắc, trực hướng Ôn Châu.

Người Do Thái được công nhận là một dân tộc thông minh nhất trên thế giới. có người nói người Ôn Châu là người Do Thái ở tại Trung Quốc, mọi người khôn khéo hơn người, toàn dân đều làm kinh doanh, nhà kinh tế học Chung Bằng từng giảng: “Tinh thần của người Ôn Châu”, chỉ khái quát trong bốn câu nói: “Dựng nghiệp bằng hai bàn tay trắng, tinh thần phấn đấu gian khổ gây dựng sự nghiệp, không chờ đợi không dựa dẫm, dựa vào chính tinh thần tự chủ của bạn thân, trở thành thiên hạ, tinh thần khai thác bốn biển là nhà, có can đảm cải cách, tinh thần sáng tạo giỏi về đổi mới. Người Ôn Châu dùng chính trí tuệ và tinh thần của bọn họ làm cho tòa thành thị không lớn biến thành một thành thị có nền kinh tế phát đạt, không có chút nào thua kém những tòa thành thị lớn.”

Một tòa thành thị phồn hoa như vậy, tự nhiên là một địa bàn trọng yếu của Mãnh Hồ Bang tại Tích Giang. Vì vậy, Đái Hồ nghe được tin Thanh Hồng Xã một đường tiến thẳng hướng bắc, trực chỉ Ôn Châu, Đái Hồ trực tiếp phát hỏa, hẳn hạ mệnh lệnh cho người phụ trách Mãnh Hồ Bang tại Ôn Châu một mệnh lệnh chết sống: Vô luận như thế nào, nhất định phải bảo trụ Ôn Châu!

Sau khi hạ mệnh lệnh, Đái Hồ vốn định để Đái Minh Hải từ Hàng Châu điều người trợ giúp Ôn Châu, kết quả không đợi hấn thực hiện, lại thêm một cơn ác mộng truyền đến: Địa bàn của Mãnh Hồ Bang tại Tô Châu bị Đại Quyền tập kích!

Tin tức này trực tiếp làm thân thể Đái Hồ toát mồ hôi lạnh, một Thanh Hồng Xã hấn có thể không Xem trong lòng, thế nhưng làm lão đối đầu của Mãnh Hồ Bang, Đại Quyền có bao nhiêu cường đại, Đái Hồ đều rõ ràng hơn so với ai khác.

Nếu không phải sức chiến đấu của Đại Quyền kinh khủng, Đái Hồ làm sao chịu đem khối phúc địa Quang Đông cắt nhường Đại Quyền?

Hàng Châu, trong biệt thự của Đái Hồ.

Đái Hồ sắc mặt sầm Xuống rút một điều thuốc lá, sau đó trong ánh mắt kính nể của Đái Minh Hải cầm lấy điện thoại trên bàn, bấm một dãy số, điện thoại rất nhanh chuyển được, tựa hồ chủ nhân điện thoại đang chuyên môn chờ đợi hấn.

“Ta cần cảnh sát đến ngăn cản trận rung chuyển này!” Đái Hồ đi thẳng vào vấn đề nói.

Chủ nhân đầu kia điện thoại chẳng đáng cười: “Lực bất tòng tâm.”

“Hừ Lẽ nào các người không sợ đem sự tình nháo lớn?”

“Đái Hồ, ta đã nói từ rất sớm với người. Lối ra duy nhất của người chính là rời khỏi quốc nội, thế nhưng người không nghe. Hiện tại mặc dù người còn muốn chạy chỉ sợ đã không được. Dem sự tình nháo lớn? Hừ! Thời gian vừa rồi còn chưa đủ lớn sao? Ta nói cho người, Đái Hồ, lần này không chỉ là đối thủ của người muốn Xem người Xong đời, lần trước người đắc tội những lão bằng hữu, đều đang ngồi nhìn người chê cười!”

“Các người...”

“Thế nào? Người lại muốn trò cũ lặp lại, kéo chúng ta dìm lưng? Ta nói cho người, hiện tại đã không còn khả năng! Lời nói khó nghe, cũng do đối thủ của người muốn đánh người bằng phương diện hắc đạo, bằng không chỉ cần hấn lợi dụng thế lực bạch đạo cũng đủ đùa chơi chết người!”

“Đái Hồ, có trách thì trách người ngày Xưa quá tuyệt! Chẳng trách được người khác!”

Chủ nhân đầu kia điện thoại vừa dứt lời, không để Đái Hồ có cơ hội đáp trả, trực tiếp cắt đứt điện thoại.

Nghe trong ống nghe truyền đến thanh âm tút tút, gương mặt già nua của Đái Hồ không còn chút huyết sắc, cả người hấn run lên buông điện thoại, sau đó vô lực nhắm hai mắt lại.

Tiếng chuông điện thoại lại vang lên, Đái Minh Hải lấy ra điện thoại trong túi, nhìn thoáng qua số điện thoại, sắc mặt Xấu Xí chuyển mấy.

Điện thoại vừa chuyển được, bên trong ống nghe lập tức truyền ra thanh âm lo lắng của người phụ trách Ôn Châu Mãnh Hồ Bang: “Hải gia, sức chiến đấu của Thanh Hồng Xã quá mạnh mẽ! Các huynh đệ không được nữa, tôi cần trợ giúp! Trợ giúp!”

“Mẹ nó, các người là đám phế vật, Thanh Hồng Xã chỉ là một đám ô hợp, các người không ngờ chống đối không được?” Nghe được đối phương nói, Đái Minh Hải trực tiếp phát hỏa.

Đầu kia điện thoại, người phụ trách Mãnh Hồ Bang Ôn Châu khóc không ra nước mắt: “Hải gia, ông có điều không biết, sức chiến đấu của Thanh Hồng Xã rất mạnh, các huynh đệ căn bản không phải đối thủ!”

“Ta đã biết, ta lập tức phái người trợ giúp người.” Đái Minh Hải đỏ mắt nói: “Ta mặc kệ người dùng biện pháp gì, trước khi viện binh chạy đến, phải ngăn trở đám vương bát đần Thanh Hồng Xã cho ta! Bằng không lão tử sẽ bắn chết người!”

Cắt đứt điện thoại, Đái Minh Hải đang muốn hồi báo, đã thấy Đái Hồ đột nhiên mở mắt, cặp mắt vốn khôn khéo bắn ra ánh mắt ác độc, chỉ nghe Đái Hồ dùng thanh âm khàn khàn điên cuồng quát: “Gọi điện thoại cho đầu mục các tỉnh khác, để cho bọn họ lập tức phái người tiếp viện! Nếu không chức lão đại người cũng đừng làm nữa!”

Đái Minh Hải căn Cứ biểu tình của Đái Hồ đã nhìn ra, thế lực bạch đạo đã không thể lợi dụng được nữa, hôm nay đến Xem, chỉ phải dùng thủ đoạn hắc đạo đến đối phó sự trả thù của Lý Dật.

Nhưng khi Đái Minh Hải muốn bấm số điện thoại của mấy đại lão các tỉnh, điện thoại hấn lại một lần nữa vang lên. Nhìn thấy dãy số hiện ra trên màn hình, con người Đái Minh Hải đột nhiên phóng lớn!

Bởi vì dãy số biểu hiện trên màn hình là của người phụ trách Kiến Đức của Tích Giang phía tây bắc!

Trong lúc nhất thời, hô hấp của Đái Minh Hải đã có chút gấp!

Hắn run tay chuyển máy, trong ống nghe lập tức truyền ra thanh âm kinh hoàng: “Hải gia! Không hay! Tên vương bát đần Mã Khải Chí tạo phản! Hắn tự mình dẫn người từ bên An Huy giết qua, Kiến Đức có lẽ Xong rồi!”

Oanh...

Ngây người nghe được lời đối phương nói, bên tai Đái Minh Hải phảng phất như vang lên một tiếng sét ngang trời, trong óc hấn nháy mắt trống rỗng, cả người hoàn toàn sững sờ!

Thế cho nên đối phương nói tiếp câu gì phía sau hắn cũng không hề nghe được. “Làm sao vậy?” Đái Hồ đang ngồi trên sofa thấy thần tình khác thường của Đái Minh Hải, trầm thấp hỏi thăm

Đái Hồ nói đem Đái Minh Hải từ trong thất thần trở về hiện thực, hấn đầu tiên là cắt đứt điện thoại, sau đó dùng một loại thanh âm khô quắt hồi đáp: “Tên vương bát đần Mã Khải chí tạo phản!”

“Cái gì?” Mặc dù là Đái Hồ cũng bị tin tức này làm sợ ngây người!

Hiện nay, Tích Giang hai mặt thụ địch, một bên phải chiến đấu với Đại Quyền trứ danh, một bên đối mặt Thanh Hồng Xã khí thế như rồng, đều là khó đối phó, với thế lực của Mạnh Hổ Bang tại Tích Giang, căn bản không thể chống đối.

Mà lại không thể lợi dụng thế lực cảnh sát đến ngăn cản!

Ở dưới dạng tình hình này, biện pháp tiêu trừ nguy cơ chỉ có một, lợi dụng thế lực Mạnh Hổ Bang ở những tỉnh khác đến đối phó Đại Quyền và Thanh Hồng Xã!

Thế nhưng, hôm nay thân là đầu mục Mạnh Hổ Bang An Huy, Mã Khải Chí lại tạo phản. Điều này ý nghĩa gì, Đái Hồ rất rõ ràng, một khi Mã Khải Chí tạo phản, ảnh hưởng đối với những đầu mục tại các tỉnh là trí mạng! Nguyên bản, các đầu mục đối với những cử động gần đây của Đái gia đã cực kỳ bất mãn, Đái gia rơi vào nguy cấp, các đầu mục các tỉnh có người nghe theo mệnh lệnh hay không cũng không biết bao nhiêu. Mã Khải Chí tạo phản trực tiếp làm cho không biết bao nhiêu bí ẩn bên trong đã biến thành đáp án khẳng định: ở hình thức trước mặt, đầu mục các tỉnh tuyệt đối sẽ không nghe theo Đái gia chỉ huy nữa!

Dù sao, thân là con trai của Đái Hồ như Đái Kinh và đầu mục tại tỉnh An Huy Mã Khải Chí cũng đều đã phản!

Bọn họ vì sao còn phải nghe theo lời chỉ huy của Đái gia đây?

Tuy biết như vậy, nhưng Đái Hồ vẫn ôm hi vọng, gọi Đái Minh Hải gọi điện cho các đầu mục ở các tỉnh khác.

Kết quả đúng như Đái Hồ đã dự liệu, những đầu mục dưới quyền Nhân Tự Đầu Mạnh Hổ Bang đều đã tắt điện thoại, căn bản không thể liên hệ được.

Hiển nhiên, những người đó cũng rất thông minh, tuy rằng không dự định nghe theo Đái gia chỉ huy, thế nhưng cũng làm không rõ ràng, để còn cơ hội quay về, nếu Đái gia có thể sử dụng thủ đoạn thần kỳ trải qua tai nạn lần này, chí ít bọn họ có thể cấp cho Đái gia một lời giải thích cho qua chuyện.

Mỗi khi gọi điện thoại một lần, sắc mặt Đái Minh Hải càng thêm tái nhợt, chờ sau khi gọi hết toàn bộ số điện thoại, trên mặt hấn đã không còn chút máu, trong con người hấn toát ra ánh mắt kinh khủng.

Hắn vô lực buông điện thoại di động, nhìn phía Đái Hồ!

Giờ khắc này, hắc chỉ có thể chờ mong cha của hắc từng ngang dọc hắc đạo phía nam nhiều năm có khả năng Xoay chuyển càn khôn!

Thế nhưng, hắc thất vọng rồi.

Cũng giống như Đái Minh Hải, giờ khắc này Đái Hồ cũng trầm mặc, hắc tựa hồ ngay cả khí lực để tức giận cũng không còn, mà vô lực dựa vào sô pha, hai mắt trống rỗng nhìn trần nhà.

Khác với sự sợ hãi của Đái Minh Hải, trên mặt Đái Hồ cũng không tìm được biểu tình sợ hãi, có chỉ là không cam lòng!

Hắc không cam lòng hắc đạo để quốc do hắc khổ cực sáng tạo lại cứ như vậy mà diệt vong!

Tuyệt không cam tâm!

Bỗng nhiên...

Trong con người trống rỗng của Đái Hồ đột nhiên hiện lên một đạo tinh quang, hắc phảng phất như nhớ tới điều gì, trực tiếp nhảy dựng lên khỏi sô pha, chụp lấy điện thoại di động, run tay bấm một dãy số điện thoại.

Một số điện thoại hắc cho rằng có thể Xoay chuyển càn khôn!

Giờ khắc này, hắc phảng phất giống như một người chết đuối vớ được một cây rôm ra cứu mạng, vô cùng kích động!

Điện thoại rất nhanh chuyển được, Đái Hồ không đợi đối phương nói, gọng gàng dứt khoát nói: “Tiêu Thanh Sơn, chuyện tới hôm nay, nếu như trong lòng người còn khúc mắc với ta, chúng ta đều sẽ bị nghiệt chủng kia đùa chơi chết!”

“Ta hiểu kỳ vì sao người lại nhớ tới việc tìm ta vậy? Ở thời điểm mấu chốt này, người hắc nên điều động thủ hạ của người mới đúng. Nga, được rồi, vừa rồi ta nhận được tin tức, thủ hạ của người Mã Khải Chí dẫn đầu tạo phản, chỉ sợ người có muốn điều động bọn họ cũng có tâm mà vô lực đi?” Đầu kia điện thoại, Tiêu Thanh Sơn tựa hồ đối với tất cả tuyệt không lưu ý, hời hợt nói.

Dễ dàng, dễ dàng không gì sánh được!

Đây là sự hình dung chân thực nhất về Tiêu Thanh Sơn trong lúc này.

Thái độ dễ dàng như vậy của Tiêu Thanh Sơn cũng làm Đái Hồ sửng sờ ngay tại chỗ, hắc vốn tưởng rằng ở thời khắc mấu chốt này, Tiêu Thanh Sơn cho dù có bất mãn đối với hắc, thế nhưng đối mặt với cùng một địch nhân cũng có thể đứng ra!

Dù sao, một ngày Đái gia diệt vong, Tiêu Thanh Sơn cũng sẽ biến thành thịt cá trên thớt, tùy ý cho Lý Dật Xâm lược!

Hôm nay, thái độ của Tiêu Thanh Sơn cũng làm cho Đái Hồ mê man, bất quá sau một lát, hắc phảng phất vang lên điều gì, giận dữ hét: “Thì ra là thế, thì ra là thế a! Tiêu Thanh Sơn, tên vương bát đần người! Người cứ nhiên liên hợp tên nghiệt chủng kia lừa mọi người!”

Đầu kia điện thoại, Tiêu Thanh Sơn không trả lời câu nói của Đái Hồ, mà trực tiếp cắt đứt điện thoại.

“Lừa mọi người? Ta những thật ra rất muốn a.” Buông điện thoại, Tiêu Thanh Sơn thì thào tự nói, sau đó cất tiếng cười to.

Ha ha! Ha ha ha! Ha ha ha ha cáp!

Hắc cười thật điên cuồng, cười đến nước mắt đều chảy ra..

435. Chương 386 Từ Thiên Đường Đến Địa Ngục. (1)

Hiện giờ Lý Dật ở nước Mỹ nói không chút khoa trương, lấy địa vị trước mắt của Lý Dật...không có một người nào, không có một tổ chức nào dám ngang nhiên trở mặt với Lý Dật!

Bố già Edward đã từng nói, nếu như Lý Dật một lòng muốn phát triển tại Mỹ, chẳng qua bao lâu liền có thể tiến vào trong chính giới. Lúc đó tối thiểu ngồi trên cái ghế thượng nghị sĩ cũng không thành vấn đề.

Bất quá Lý Dật lại cố chấp nghĩ rằng, cho dù thế lực ở nước Mỹ cường hãn đến bao nhiêu, khi trở về quốc nội cũng chỉ là mãnh long quá giang mà thôi.

Cho nên khi đó, Lý Dật vận dụng một loạt âm mưu quỷ kế để đối phó Đái gia, hành động này của hắn chiếm được thành công viên mãn, lực ảnh hưởng của Đái gia ở hắc bạch lưỡng đạo đã bị suy yếu trầm trọng.

Hiện giờ ở bạch đạo, Lý Dật có được Nam Kinh Trần gia, Kinh Thành Yển gia, Thượng Hải Bối gia, Kiều gia và nhiều thế lực tại Hongkong ủng hộ. Mặc dù mỗi quan hệ hợp tác này phần lớn đều dựa vào lợi ích để phát triển, thế nhưng cũng đủ làm cho rất nhiều người phải đổ mắt.

Bạch đạo phong quang vô hạn, hắc đạo tuyệt đối không kém cõi hơn.

Đại Quyền, đây là một bang hội cực kì khó nhằn, được giới giang hồ công nhận. Lấy Sứ chiến đấu uy mãnh trứ danh, Đại Quyền tuyệt đối không hề úy kỵ khai chiến cũng bất kì một bang hội nào, thậm chí nhiều khi còn đụng độ với cả binh đoàn lính đánh thuê, hơn nữa cũng không rơi Xuống thế hạ phong. Một bang hội tràn ngập Sứ chiến đấu như vậy mà bị Lý Dật lợi dụng, tuyệt đối sẽ là ác mộng cho Đái gia!

Lại nói trên phương diện khác, thực lực của Thanh Hồng Xã đoàn tuy rằng không tính là cường đại, nhưng mọi người đừng quên rằng quân chủ lực của Thanh Hồng Xã đều là thành viên Hoa Nhân bang từ nước Mỹ điều tới! Hơn nữa còn là những thành viên tinh nhuệ được chọn lọc kĩ lưỡng! Thời gian tham dự chính biến ủy ban mafia nước Mỹ, cổ lực lượng này đã đại triển quyền cước, làm cho gia tộc Qiesi Jarno đau đầu không thôi, hiện giờ muốn đối chọi lại với đám người của Mãnh Hổ bang, chỉ có mạnh hơn chứ không yếu hơn.

Luận về sứ chiến đấu tổng thể của Đại Quyền cùng Thanh Hồng Xã mà nói, thì bên phía Mã Khải Chí vẫn kém cõi hơn một chút, nhưng nếu nói riêng về năng lực chiến đấu đơn lẻ, đám thủ hạ của Mã Khải Chí lại vô cùng hung hãn, vượt xa thực lực của Mãnh Hổ bang ở các tỉnh lẻ. Là cao nhân thế gia trong giới giang hồ. Mã Khải Chí được thừa hưởng cái gen diên cường của lão tổ tông, đồng thời cũng thấm thấu cái gen diên cường này cho đám thủ hạ của mình.

Khi nắm trong tay thực lực tuyệt đối, Lý Dật không cần phải đùa giỡn mưu mẹo, hắn dùng phương pháp đơn giản mà trực tiếp nhất, bức Đái gia từng bước thoái lui Xuống địa ngục!

Trong một đêm, chỉ trong một đêm! Mãnh Hổ bang ngoại trừ đại bản doanh tổng bộ ở Hàng Châu ra, những địa bàn ở các thành phố hoặc tỉnh lẻ khác đều bị công hãm Khí thế như chẻ tre! Đây là câu đánh giá chính Xác nhất đối với cuộc hành động buổi tối hôm qua của ba cổ thế lực. Trận chiến mặt đối mặt này, ba thế lực kia rõ ràng biểu hiện cường hãn hơn rất nhiều. Đám thành viên của Mãnh Hổ bang nhiều năm qua không hề tiến hành đại chiến quy mô, nên căn bản là vô lực phản kích.

Sau buổi tối, ba cổ thế lực lại tề tựu ở bên ngoài thành phố Hàng Châu, tình thế hết sức nguy kịch! Nếu không phải ban ngày không cho động thủ, địa bàn của Đái gia tại Tích Giang tuyệt đối sẽ bị tan rã chỉ trong vòng một ngày! (Tích giang- Ôn Châu.)

Hiện giờ muốn công hãm Hàng Châu thì chỉ cần chờ trời tối nữa thôi! Lúc màn đêm buông Xuống, cũng chính là thời điểm thành phố Hàng Châu bị công phá.

Một chiếc máy bay tư nhân từ Los Angeles đáp Xuống sân bay Hongkong nghỉ ngơi Xong, lần thứ hai cất cánh liền nhắm thẳng hướng Xuân Thành, đây cũng là một cái mỹ danh khác của Côn Minh.

Trên máy bay, Anh Hoa và Andrew Loufu đang ngồi ở bên cạnh Lý Dật, cùng dĩ vãng bất đồng, hiện giờ tuy rằng trong lòng của hai người còn có nhiều điểm khúc mắc, thế nhưng ngoài mặt lại vẫn đối Xử bình thường với nhau.

Lý Dật mặc bộ vest Tôn Trung Sơn ngồi ở giữa hai người, trong tay cầm theo một tờ báo tin tức, sắc mặt thoạt nhìn có vẻ thập phần thoải mái.

“Đêm qua, Giang Tô Tô Châu, Tích Giang Ôn Châu, có rất nhiều câu lạc bộ đêm bị phát sinh hỏa hoạn, trước mắt trận hỏa hoạn này đã được dập tắt. Căn cứ theo cảnh sát địa phương giải thích, cũng không có người nào tử vong, nguyên nhân dẫn đến vụ hỏa hoạn này còn đang được điều tra...”

Chứng kiến cái tin tức này, Lý Dật không khỏi nở nụ cười Hiên nhiên, dưới tình huống nhiều đại nhân vật gây áp lực Xuống dưới, hành động buổi tối hôm qua cũng không có bị đưa ra ngoài ánh sáng, mà chỉ dùng một câu phát sinh hỏa hoạn để che giấu chân tướng sự việc.

Theo sau, Lý Dật tiếp tục nhìn qua mấy tờ báo khác, phát hiện đại khái nội dung đều giống nhau, đối với sự kiện buổi tối hôm qua cũng không hề làm rùm beng lên. Nguyên nhân chỉ có một là: Không có người nào tử vong.

Nếu cuộc hành động gây nên thương vong trầm trọng, Lý Dật dám khẳng định, giới báo chí sẽ không dễ dàng bỏ qua như vậy. Mà trên thực tế, hành động tối hôm qua có rất nhiều nhân mạng phải rời khỏi thế giới Xinh đẹp này.

Người dân bình thường không biết ngày hôm qua rốt cuộc đã Xảy ra chuyện gì, nhưng người ở trong giới hắc đạo đều phi thường rõ ràng. Đại bản doanh của Mãnh Hổ bang, trong vòng một đêm đã bị ba cỗ thể lực công phá, cả giới hắc đạo phía Nam cũng hoàn toàn chấn động!

Nhiều năm qua, không có một thể lực nào dám khiêu chiến quyền uy của Mãnh Hổ bang, nên Mãnh Hổ bang đã nắm trong tay giới hắc đạo phương Nam quá lâu, lần này cư nhiên bị người ta công phá, thật sự là nằm ngoài dự liệu của bọn hắn. Đương nhiên, người hữu tâm đều phi thường rõ ràng, ba cỗ thể lực kia dám tấn công Mãnh Hổ bang mà không chút kiêng nể gì, là bởi vì sau lưng của họ có người ủng hộ. Thứ nữa là, mạng lưới quan hệ của Đái gia ở chính giới vừa mới bị Sụp đổ. Nếu không, lấy năng lực Xưa kia của Đái gia, cuộc hành động của ba cỗ thể lực kia chỉ sợ chưa tạo ra thanh thế, đã bị cảnh sát vùi dập.

Người trong giới giang hồ đều biết, bàn tay đứng phía sau chuỗi sự kiện này chính là Lý Dật, và Ít số quan chức cấp cao tự nhiên cũng biết điều này.

Mắt thấy Lý Dật buông tờ báo trong tay ra, Andrew Loufu nhện không được hỏi: “Anh yêu, hiện giờ có thể nói cho em biết, vì sao anh lại muốn đến Côn Minh hay không?”

Lúc trước, một chuỗi âm mưu quỷ kế nhằm vào Đái gia, đại bộ phận đều là do nữ quân sư Andrew Loufu trù hoạch, nhưng hiện giờ đang trong ở giai đoạn mấu chốt....Mà Lý Dật lại muốn chạy đến Côn Minh, điều này để cho Andrew Loufu có chút nghi hoặc.

Tại nàng Xem ra, tựa hồ chỉ có một loại khả năng, Lý Dật sợ Đái Kinh thay đổi quyết định, nên nhúng tay vào trợ giúp cho Đái Hồ. Nhưng lời giải thích này, lại không hề thích hợp. Dù sao, lấy tình huống hiện giờ Xem ra, dù cho Đái Kinh muốn đổi ý, cũng vô lực Xoay chuyển căn khôn.

Bởi vì kết cục đã được định đoạt mất rồi!

Ngồi bên cạnh Lý Dật, Anh Hoa nghe được hai chữ “anh yêu”. Trong đôi con ngươi tản mát ra thần sắc khinh thường, lấy tính cách cương trực của nàng, sẽ không bao giờ Xưng hô cái kiểu buồn nôn như vậy.

Nhưng làm cho Anh Hoa buồn bực chính là, tựa hồ Lý Dật thích nghe Andrew Xưng hô như vậy. Quả nhiên, vừa thấy Andrew Loufu hỏi, Lý Dật trừng mắt mỉm cười: “Annie, chẳng lẽ em không đoán được sao?”

Không thể phủ nhận, Lý Dật đã hoàn toàn kích thích bản tính hiếu kỳ của Andrew Loufu, cũng khơi dậy tính hiếu thắng trong lòng nàng. Vậy nên Andrew không có tiếp tục truy vấn, mà nhú mày trầm tư.

Thẳng cho đến khi máy bay chuẩn bị hạ cánh, Andrew Loufu mới tỉnh ngộ: “Anh yêu, hay là anh muốn...”

Andrew Loufu có thể đoán được ám chiêu trong đó, Lý Dật cũng không cảm thấy kì quái, hắn chỉ mỉm cười gật đầu.

Khu nhà giàu Côn Minh trong biệt thự của Đái Kinh,

Đái Kinh ngồi ở trên ghế sa-lon tại phòng khách, trong tay mang theo một điếu thuốc lá, thế nhưng bộ dạng của hắn lại không giống như đang hưởng thụ chất nicotin, mà là trầm ngâm suy tư, cũng không biết hắn đang tính toán cái gì. Chuyện tình Tích Giang bị công hãm, tự nhiên Đái Kinh đã biết rồi. Cũng giống như mọi người, Đái Kinh cho rằng đêm nay đến lượt Hàng Châu sẽ bị công phá. Dưới tình huống này, tâm tình của Đái Kinh thực phức tạp, hỗn loạn!

Mặc dù Lý Dật cho hắn một lời hứa hẹn! Chỉ cần hắn không tham gia trận tranh đấu này, Lý Dật liền không Xuống tay đối với hắn, hắn như cũ vẫn có thể an ổn làm một ông trùm buôn bán thuốc phiện!

Nhưng lý trí nói với hắn rằng, tất cả những chuyện này chỉ là giả tạo!

Tại hắn Xem ra, lấy phong cách hành sự trước nay của Lý Dật, nếu như Lý Dật cho địch nhân một lời hứa hẹn nhân từ, vậy thì heo nái cũng biết trèo cây!

Không tin thì không tin, nhưng Đái Kinh vẫn không có tham dự chuyện này, thứ nhất là sự tình phát sinh quá mức đột ngột, dù cho hắn có tâm hỗ trợ cũng nằm ngoài tầm tay. Tiếp theo, Lý Dật uy hiếp khiến bản thân hắn không dám hành động thiếu suy nghĩ, hắn biết, nếu mình vi phạm ước định lúc trước, như vậy Lý Dật nhất định sẽ tiễn hắn đi Xuống Diêm Vương Điện. Cuối cùng, hiện giờ hắn và Đái Hồ đã hoàn toàn trở mặt, tuy rằng giữa song phương còn móc nối một đoạn dây thân tình, nhưng Đái Hồ muốn bắt nạt, thì hắn cũng sẽ bắt nạt!

Tuy nhiên, nói gì thì nói, thân tình rốt cuộc vẫn là thân tình, đoạn dây này không thể muốn chặt là đứt ngay được. Trong người hắn còn đang chảy Xuôi dòng máu của Đái Hồ, cho dù bản thân hắn căm giận Đái Hồ bất công, hận Đái Hồ bắt nạt, nhưng hắn thật lòng không muốn chứng kiến thân tượng kiêu hùng ngày trước của mình cứ như vậy ngã Xuống.

Điều này làm cho hắn cảm thấy rất mâu thuẫn.

Màn đêm buông Xuống rất nhanh, bao thuốc cũng đã đốt hết, nhưng trên thực tế Đái Kinh chân chính hút lại không đến ba điếu. Phần lớn thuốc là đều tự cháy hết.

Hiện giờ trong đại sảnh cũng không bật đèn, toàn bộ là một mảnh hắc ám Đái Kinh vô thức cầm bao thuốc lên, lại phát hiện bên trong đã trống rỗng, hắn nhẹ nhàng thở dài, cố gắng đứng dậy.

Đúng lúc này, một tiếng bước chân quen thuộc từ bên ngoài truyền đến, theo sau Cổ Huy thân là quân sư của Đái Kinh tiến vào trong đại sảnh, diễn cảm phức tạp nhìn Đái kinh nói: “Lý Dật dẫn người đến đây.”

Lý Dật?!

Bất thành linh nghe được danh tự này, đồng tử trong mắt của Đái Kinh phóng đại!

Hắn tới làm gì?

Đái Kinh tự hỏi chính mình, tiếp theo liền khẩn trương chất vấn: “Hắn ở nơi nào?”

“Ngay bên ngoài cửa!” Cổ Huy cẩn thận đáp, nhưng trong giọng nói lại đan xen một cỗ sợ hãi không thể hủy diệt.

Đái Kinh nhú mày trầm ngâm vài giây đồng hồ, thở dài: “Để cho hắn tiến vào đi.”

Một phút đồng hồ sau, Lý Dật mang theo Anh Hoa tiến vào trong đại sảnh biệt thự, còn Andrew Loufu thì được Cổ Huy đưa sang căn biệt thự bên cạnh, đồng biệt thự này CỬng là tài sản tư nhân CỬa Đái Kinh.

Đương nhiên, Lý Dật không thể để Andrew Loufu đi một mình, mà phân phó sáu gã thành viên Hắc Dạ theo sau bảo vệ.

Về phần tại sao Andrew Loufu không đi vào cùng Lý Dật, mà theo Cổ Huy sang một căn biệt thự khác, vấn đề này chỉ có Lý Dật và Andrew mới có thể giải thích được. Đối với Lý Dật đến đây, hiển nhiên Đái Kinh không có một chút chuẩn bị nào, nhìn thân ảnh khổng lồ đã khắc sâu ở trong nội tâm, Đái Kinh vẻ mặt tươi cười gượng ép đứng lên: “Lý tiên sinh.”

Tiến vào trong biệt thự, Lý Dật tùy tiện giống như đang ở nhà mình vậy, hắn trực tiếp ngồi Xuống bên cạnh Đái Kinh, ra hiệu Đái Kinh cứ tự nhiên. Sau khi hai người an vị, Đái Kinh có chút đứng ngồi không

yên, bàn tọa giống như đang ngồi trên đồng lửa, hắn thật sự không biết vì cái gì mà Lý Dật đột nhiên chạy đến thăm mình, nhưng hắn lại không dám mở miệng hỏi.

“Ta hiểu, người rất muốn biết vì sao bỗng dưng ta chạy đến nơi này, có phải không?” Lý Dật móc bao thuốc từ trong túi ra, ném cho Đái Kinh một điếu.

Lý Dật lại không nói tiếp ngay, mà thích ý rít vài hơi thuốc lá, mới chậm rãi thuyết minh chân tướng: “Ta đến đây chính là vì Đái Hồ cùng Đái Minh Hải.”

Trước kia Đái Kinh đã e ngại tổ chức Hắc Dạ Xuất quỷ nhập thần của Lý Dật. Hiện giờ Lý Dật Chính thức tìm Đái gia báO thù, trình độ SỰ hải CỬA Đái Kinh đối với Lý Dật càng gia tăng thêm, tại hắn Xem ra, nếu như Lý Dật muốn tiêu diệt hắn, thì cũng không phải chuyện tình khó khăn gì.

Dưới tình huống này, vừa nghe Lý Dật vì Đái Hồ mà đến, vốn dĩ hắn giật mình cả kinh, theo sau khẩn trương giải thích: “Lý...Lý tiên sinh, ta luôn luôn tuân thủ ước định của hai chúng ta...không...không có tham dự trận chiến lần này.”

“Ta biết.” Lý Dật gật đầu.

Lý Dật vừa nói dứt lời, lại khiến cho Đái Kinh trở nên mê man.

“Một giờ sau, Đái Hồ cùng Đái Minh Hải sẽ dẫn người đến đây.” Lý Dật ngừng Xuất kinh nhân.

“A??” Đái Kinh thất kinh hô lớn một tiếng.

436. Chương 386 Từ Thiên Đường Đến Địa Ngục. (2)

Tuy rằng trong lòng khiếp sợ, bất quá Đái Kinh vẫn cật lực khống chế được tâm tình của mình, cẩn thận suy nghĩ một phen, lại phát hiện điều Lý Dật nói cũng không phải là không có khả năng!

Dù sao, Đái Hồ cùng Đái Minh Hải có ở lại Hàng Châu cũng vô lực Xoay chuyển càn khôn, Hàng Châu sẽ bị công phá đã chắc như đinh đóng thuyền!

Dưới loại tình huống này, Đái Hồ dẫn người đi trốn là quá hợp lý rồi. Nhưng Đái Kinh không hiểu, Đái Hồ dẫn người đến địa bàn của hắn để làm cái gì?

Còn nữa, Vân Nam chính là địa bàn của hắn, thế mà bản thân hắn cứ nhiên không hề biết chút tin tức gì, như thế nào Lý Dật lại biết được đây?

“Người muốn biết vì sao, đang trong thời điểm mấu chốt mà Đái Hồ lại chạy đến nơi này không?” Lý Dật tùy tiện dựa lưng vào ghế sa-lon, thần nhiên phun ra một cụm khói trắng, bình tĩnh nhìn Đái Kinh nói: “Kì thật, cái vấn đề này cũng không khó lý giải, Hàng Châu đã sắp bị công phá, điểm này tất cả mọi người đều phi thường rõ ràng! Hiện giờ Đái Hồ không còn nơi bầu vùi, cho nên mới chạy đến tìm người.”

“Hắn tìm ta làm gì?” Đái Kinh cố gắng biểu hiện ra một bộ dạng tức giận: “Ta và hắn đã ân đoạn nghĩa tuyệt rồi cơ mà!”

“Vậy sao?” Lý Dật cười híp mắt nhìn Đái Kinh.

Đái Kinh theo bản năng cúi đầu, không dám đối diện với ánh mắt của Lý Dật. “Mục đích của Đái Hồ chính là muốn thu hồi Địa Tự Đầu, sau đó cùng ta quyết chiến Sống mái một trận!” Lý Dật không vòng vo nhiều, gọn gàng nói: “Nếu như không có bất ngờ gì Xảy ra, trước tiên hắn sẽ nhẹ nhàng khuyên giải người! Nếu người không bị hắn cảm động hoặc thuyết phục, vậy thì Đái Hồ liền chuyển sang biện pháp cứng rắn, tuy rằng người khống chế Địa Tự Đầu nhiều năm qua, một mình nắm giữ đường dây buôn thuốc phiện, cũng không quá mức ý lại vào mạng lưới quan hệ của Đái Hồ!”

“Nhưng, người cũng đừng quên! Mạng lưới quan hệ của người đều là do Đái Hồ cấp cho, nếu hắn muốn cướp về cũng chẳng khó khăn bao nhiêu. Về phần đám thủ hạ tâm phúc mà người bồi dưỡng, người cho rằng lấy

thủ đoạn của Đái Hồ mà còn sợ không chế phục nổi đám người kia hay sao?” Lý Dật nói dứt lời, liền dập tắt đèn thuốc, im lặng chờ đợi câu trả lời thuyết phục của Đái Kinh.

Đái Kinh sắc mặt tái nhợt, đôi con ngươi trong mắt chuyển động liên tục.

Thật lâu sau, Đái Kinh thở dài, vô lực nói: “Mặc kệ như thế nào, ta sẽ tuân thủ lời hứa của chúng ta, nếu hần đến Côn Minh, ta sẽ không tham dự vào chuyện của hần.”

“Ta nói rồi...Ta sẽ khiến cho hần chỉ còn hai bàn tay trắng mà thôi.” Lý Dật thản nhiên nói.

Đái Kinh sắc mặt khó coi: “Bây giờ hần đã hai bàn tay trắng rồi.”

“Ngươi sai rồi!” Lý Dật mỉm cười lắc đầu: “Hần vẫn còn có người...À không....Chính Xác hơn là hần hy vọng Địa Tự Đầu đang nắm trong tay của ngươi.”

Đái Kinh chấn động thân mình, tựa hồ đã nghĩ ra Lý Dật muốn làm cái gì rồi.

Dưới ánh mắt hoảng sợ của Đái Kinh, Lý Dật nở nụ cười, cười đến dị thường vui vẻ: “Ta sẽ khiến cho hần tuyệt vọng triệt để!”

Tuyệt vọng triệt để!!!

Bốn chữ này giống như âm ma vang lên từ dưới địa ngục, trùng kích vào trong nội tâm của Đái Kinh, hần không khỏi vội vàng đứng bật dậy.

Đái Kinh thần tình hoảng sợ nhìn Lý Dật, giờ khắc này nụ cười của Lý Dật rơi vào trong mắt hần, lại giống như Cửu U Minh Vương đang tươi cười, để cho hần toàn thân ớn lạnh!

Mười phút sau, Đái Kinh mồ hôi đầm đìa, ngẩn ngừ mười phút trôi qua đối với hần lại giống như mười mấy thế kỷ. Cuối cùng, hần gian nan gạt đầu, dùng ngữ khí khàn khàn nói: “Ta biết phải làm như thế nào rồi.”

Đúng theo như dự tính của Lý Dật, khoảng gần năm mươi phút sau, Đái Hồ mang theo Đái Minh Hải bắt hình linh Xuất hiện.

Tất cả đều nằm ngoài dự liệu của Đái Hồ chính là, Đái Kinh thực phối hợp, mời bọn hần tiến vào bên trong biệt thự.

Có lẽ hành vi của Đái Kinh rất bình thường, nên Đái Hồ cũng buông lỏng cảnh giác, hần chỉ mang theo Đái Minh Hải cùng một người đàn ông trung niên tiến nhập biệt thự mà thôi.

Người này đối với Đái Kinh cũng không phải Xa lạ gì, Võ Hầu, cận vệ riêng của Đái Hồ. Nhiều người cho rằng, Trịnh Thiết Quân tuy đoạt được danh hiệu Chiến Thần, nhưng trên thực tế cũng không phải là đối thủ của Võ Hầu.

“Cha” Vừa trông thấy Đái Hồ, Đái Kinh vẻ mặt phức tạp nói.

Chứng kiến biểu tình phức tạp trên mặt Đái Kinh, Đái Hồ lại không hề cảm thấy ngoài ý muốn chút nào.

“Kinh nhi, mọi chuyện đã trở thành quá khứ, chuyện quá khứ chúng ta cũng không cần phải nói đến nữa.” Đái Hồ đi tới bên người Đái Kinh, đặt hai tay lên trên bả vai của hần, thâm tình thấm thía nói: “Ta biết con lo lắng cái tên nghiệt chủng Lý Dật kia sẽ tiêu diệt Đái gia chúng ta....Nhưng yên tâm, nếu ta đã đến rồi, vậy thì tuyệt đối sẽ không để yên cho hần làm xằng làm bậy.”

“Đúng vậy, chú em ạ! Cha đã lên kế hoạch cả rồi, chúng ta vẫn còn Địa Tự Đầu, Lý Dật đừng hòng tiêu diệt được Đái gia.” Đái Minh Hải đứng ở một bên hát đệm

“Đái lão gia tử, một năm qua không gặp rồi nhỉ!” Đúng lúc này, một giọng nói từ trên phía cầu thang vọng Xuống.

Thanh âm vừa vang lên, Đái Hồ cùng Đái Minh Hải đều ngẩn người ra. Còn Võ Hầu lại theo bản năng đặt tay ở bên hông, có vẻ như muốn rút súng!

Nhưng mà có một người còn nhanh hơn hần!

“Phanh!” Đi theo phía sau Lý Dật, Anh Hoa không chút do dự bóp cò. Một súng bạo đầu!

Bàn tay của Võ Hầu vừa mới chạm vào khẩu súng giấu ở bên hông, nhưng cả đời này hắn sẽ không còn cơ hội nào để bật súng ra nữa, thân mình hắn chậm rãi đổ gục Xuống dưới sàn nhà, máu tươi từ miệng vết thương ở trên mi tâm tuôn ra Xối Xả. Bất thành linh Xảy ra tình huống này, làm cho Đái Hồ cùng Đái Minh Hải hoàn toàn sững sờ! Bọn hắn trợn trừng hai mắt, tựa hồ không dám tin tất cả chuyện này đều là sự thật.

Bọn hắn thật không ngờ, Lý Dật sẽ Xuất hiện ở bên trong biệt thự! Bọn hắn càng không nghĩ đến, biểu hiện lúc trước của Đái Kinh có chăng chỉ là giả tạo!

Đái Kinh liên thủ cùng Lý Dật, muốn trừ khử bọn hắn!!!

Ngay cả Đái Hồ có được năng lực khống chế tâm tình phi thường Xuất sắc, nhưng hắn vẫn như cũ, không thể thừa nhận cái loại đả kích chuẩn bị thành công rồi lại lâm vào tuyệt vọng này. Như thế cũng chẳng khác nào đang ở thiên đường tươi sáng, bỗng nhiên bị rơi Xuống địa ngục tối tăm!!!

Hắn không cam lòng quay đầu lại, nhìn về phía Đái Kinh! Thế nhưng cái khuôn mặt kia trông thực lạnh lùng....Trên mặt Xem ra không hề dao động một chút tình cảm sắc thái nào. Giờ khắc này, Đái Kinh liên giống như một cái Xác sống không hồn.

“Người....người....” Đái Hồ cố gắng mở miệng, cố gắng chất vấn thẳng con trai của mình.

“Phanh!” Trả lời hắn là một viên đạn!

Tiếng súng vang lên, đầu phải Đái Hồ trúng đạn, trực tiếp ngã khụy Xuống sàn nhà.

“Lý tiên sinh nói, muốn ông sống không bằng chết.” Cuối cùng Đái Kinh mở miệng, nhưng thanh âm lạnh lùng, không hề có bất luận một tia cảm tình nào.

“Đái Kinh, cái thằng súc sinh này!!!” Bỗng nhiên Đái Minh Hải phục hồi lại tinh thần từ trong nỗi khiếp sợ, hắn điên cuồng phóng tới phía Đái Kinh.

“Phanh!”

Lại một tiếng súng nữa vang lên, mắt cá chân của Đái Minh Hải trúng đạn, té ngã ở trên nền nhà.

Chậm rãi, chậm rãi....Đái Kinh đi tới bên người Đái Minh Hải. Hắn bước đi thực chậm, tựa hồ mỗi bước chân đều cực kì hao phí tinh lực của hắn.

Lúc này, Đái Minh Hải không hề tỏ vẻ sợ hãi, có lẽ cho đến thời khắc này, hắn đã không còn biết sợ hãi là như thế nào nữa. Chỉ thấy hắn cố gắng kiềm chế cơn đau nhức truyền đến từ bàn chân, chỉ tay thẳng vào mặt Đái Kinh mắng: “Đái Kinh, ngươi là tên súc sinh trời đánh thánh đâm! Coi như lão tử có biến thành quỷ cũng sẽ không bao giờ bỏ qua cho ngươi!!! Ngươi nổ súng đi, nổ súng đi ah!”

Đái Kinh bước tới bên người Đái Minh Hải, vung mạnh chân lên một cước đá Đái Minh Hải ngã sòng ở trên nền nhà. Theo sau, hắn hung hăng dẫm lên khuôn mặt của Đái Minh Hải.

“Đúng vậy, ta chính là cẩu tạp chủng ah! Chúng ta cùng một cha mẹ thân sinh, tại sao ngươi là người, còn ta chỉ là một tên tạp chủng hả?” Bỗng nhiên khuôn mặt của Đái Kinh hoàn toàn trở nên vặn vẹo, trong giọng nói cũng tràn ngập một cổ oán khí: “Nếu không thì vì cái gì mà từ bé đến lớn, ngươi đều có được mọi thứ còn ta thì không đây?”

Đái Minh Hải không thể mở miệng, chỉ có thể gằm giữ những thanh âm mơ hồ không rõ.

“Bởi vì ta chỉ là một đứa tạp chủng mà thôi! Ha ha ha....” Đái Kinh cuồng tiếu, trong lúc cười, hắn bóp cò súng.

Một súng bạo đầu, Đái Minh Hải tắt thở ngay tại chỗ!

Ở bên cạnh, Đái Hồ chứng kiến tất cả những chuyện này, hắn chỉ cảm thấy giống như có một chiếc búa tạ hung hăng nện trúng ngực mình.

“Oa” Thân hình của Đái Hồ cong lên như con tôm khô, hắn phun ra một búng máu tươi, máu tươi nhuộm ướt mảnh áo trước ngực.

“Nghịch tử!” Đái Hồ mạnh mẽ ngẩng đầu, ngửa mặt lên trời giận dữ gầm rống: “Chẳng lẽ mày nghĩ rằng, mày phản bội lại tao thì có thể sống sót được sao?”

“Phản bội???” Đái Kinh cư nhiên lại nở nụ cười, cười trông dị thường cổ quái: “Tôi có không?”

Tôi có không? Ba chữ này bỗng dường như làm cho Đái Hồ ngậm miệng lại. Tựa như ba chữ này, khiến cho toàn bộ tức giận ở trong lòng hắn, nháy mắt bay vút lên chín tầng mây.

“Phải tôi! ở trong mắt ông, thì tôi là kẻ phản bội mới đúng nhỉ? Thế nhưng, ông đã từng nghĩ qua Xem cảm nhận của tôi như thế nào hay không?” Đái Kinh tiếp tục cuồng tiếu: “Không có! Từ trước đến nay, ông không hề nghĩ qua cảm nhận của tôi như thế nào! Trong mắt ông chỉ có cái tên phế vật Đái Minh Hải kia thôi, thậm chí một đứa phế vật ở trong mắt ông lại trở thành thông minh tuyệt đỉnh. Thực đáng tiếc ah! Ông đã nhìn lầm rồi, bởi vì ông bắt công, bởi vì ông mù quáng, nên hiện giờ ông mới mất hết tất Cả...”

Lúc này đây, Đái Hồ không có phản bác, hắn giống như đã tiêu hồn lạc phách, hai mắt trống rỗng vô thần, ngơ ngác nhìn lên trần nhà, im lặng không hề nhúc nhích.

“Nhưng mà, các người vẫn hạnh phúc hơn so với ta, ít nhất các người còn có cơ hội lựa chọn, riêng ta lại không! Ta không có ah! Ta không cam lòng, tuyệt không cam lòng ah!!!” Đái Kinh giống như đã hoàn toàn chìm trong cơn mê, hắn ngửa mặt lên trời giận dữ rống lớn.

Ngay sau đó, hắn quyết đoán bóp cổ!

“Phanh!” Súng nổ, người đổ.

Máu tươi nóng bỏng chảy ra từ trên ngực Đái Hồ, thân thể của hắn cuộn tròn thành một đoạn, khê khằng run rẩy lên từng chập. Trước kia, hắn chưa từng nghĩ, bản thân mình sẽ chết theo cách này.

Phải, chưa từng nghĩ.....Hắn...chậm rãi nhắm mắt, chính là đôi lông mày bạc trắng lại gắt gao buộc chặt vào nhau.

Dường như, cho đến chết, hắn cũng không thể chấp nhận cái sự thật phũ phàng này!

Một giọt lệ trong suốt trào ra từ vành mắt Đái Kinh, lướt trên khuôn mặt sầu khổ kia, nhưng hắn không có lau đi mà Xoay người nhìn Lý Dật.

“Lý Dật, ta biết, có lẽ hiện tại người sẽ không giết ta. Nhưng nếu có thời cơ, người vẫn sẽ giết ta.” Giờ khắc này, bỗng nhiên Đái Kinh lại khôi phục bình tĩnh: “Đổi lại, ta cũng phải làm như vậy.”

Lý Dật trầm mặc.

“Hiện giờ ta chẳng còn muốn làm đại ca của Địa Tự Đầu nữa, cũng không cần cái thứ gọi là ông trùm buôn thuốc phiện kia! Ta sẽ tự kết liễu cuộc đời mình!” Đái Kinh thẫn thờ nói.

Đái Kinh nói lời này, khiến cho Lý Dật phải nhíu mày.

“Nhưng ta cầu khẩn người, hãy tha cho vợ con ta một con đường sống.” Đái Kinh dứt lời, liền dùng một loại ánh mắt van Xin nhìn Lý Dật: “Được chứ?”

Được chứ? Hai chữ này lơ đãng khiến cho Lý Dật Xung động mãnh liệt, diễn cảm trên mặt cũng tùy thời biến đổi.

Ba mươi giây sau, nét dị thường trên mặt Lý Dật tiêu thất, cướp lấy chính là vẻ lạnh lùng vốn có, hắn mở miệng, thanh âm rất nhẹ cũng rất vô tình: “Không được.”

“Bởi vì mỗi một trò chơi đều có quy tắc nhất định.” Nói Xong, Lý Dật Xoay người rời đi.

“Phanh!” Phía sau vang lên tiếng súng.

Lý Dật không quay đầu nhìn lại, mà tự hỏi với lòng mình: “Trước kia, nếu như lọt vào vòng truy sát của Đái gia và Tiêu Thanh Sơn, nếu mình cầu khẩn bọn hắn buông tha, bọn hắn sẽ buông tha sao?”

Sẽ không!!! Trong thế giới hắc ám không bao giờ có hai chữ buông tha.

437. Chương 387 Đại Kết Cục (1)

Thế nhưng, đây là sự thực.

Chỉ là không ai nghĩ đến Đái Hồ và Đái Minh Hải lại chết trong tay Đái Kinh. Điều này vĩnh viễn là một chuyện bí ẩn.

Đái gia đã diệt vong, ngay khi mọi người đều cho rằng Lý Dật muốn đưa dao mổ về phía Tiêu Thanh Sơn, Lý Dật lại thờ ơ.

Ngay từ đầu, mọi người đối với cử động của Lý Dật có chút không hiểu, bất quá rất nhanh, bọn họ liền hiểu được dụng ý của Lý Dật!

Ba ngày sau, cuộc tranh đấu hắc bang khu tây nam chính thức kết thúc. Cổ Huy đã từng hành động vai quân sư bên người Đái Kinh dưới sự trợ giúp của Lý Dật, thuận lợi tiếp quản Địa Tự Đầu. Đồng thời giết chết mấy đầu mục không chịu thần phục. Mà sau khi tiếp quản Địa Tự Đầu, Cổ Huy trước tiên tuyển chọn thần phục với Lý Dật!

Sự thần phục của Cổ Huy làm người trong hắc đạo nhìn ra dụng ý Lý Dật không nóng lòng đối phó Tiêu Thanh Sơn, đồng thời cũng cảm thấy sợ hãi với thủ đoạn trần ngập của Lý Dật.

Đây là một địch nhân đủ làm cho bất cứ đối thủ nào tuyệt vọng!

Toàn bộ những người nhận thức Lý Dật đều nói như vậy.

Lý Dật đi qua tên bù nhìn như Cổ Huy tiếp quản Địa Tự Đầu, đồng thời dùng Phong gia đi đầu sử dụng Thanh Hồng Xã khống chế toàn bộ Tích Giang, trong khoảng thời gian ngắn, địa bàn Thanh Hồng Xã mở rộng hơn phân nửa!

Hành động của Thanh Hồng Xã và biến động của khu tây nam, làm bao quát Mã Khải Chí bên trong cộng luôn người của Nhân Tự Đầu Mãnh Hổ Bang cuộc sống hàng ngày khó ăn, bọn họ đều lo lắng Lý Dật sẽ đưa dao mổ hướng về bọn họ. Với vốn liếng hùng hậu của Đái gia còn không thể chống đối được Lý Dật, bọn họ tự nhiên càng không phải là đối thủ của Lý Dật.

Uy hiếp cũng là một loại chinh phục.

Những lời này bày ra trên người Lý Dật vô cùng nhuần nhuyễn.

Sau ngày thứ năm Đái gia diệt vong, Mã Khải Chí chủ động tìm tới Lý Dật. Đối với vị khách không mời mà đến này, Lý Dật cũng không cảm thấy ngoài ý muốn, tựa hồ hắn từ lâu đoán được Mã Khải Chí sẽ tìm đến hắn, mà sự thực Xác thực như vậy, từ khi hắn tuyển chọn hợp tác với Mã Khải Chí, hắn chỉ biết sự hợp tác diệt Đái gia cũng chỉ là bắt đầu.

“Lý tiên sinh, tôi đại biểu toàn bộ đầu mục Nhân Tự Đầu Mãnh Hổ Bang mà đến.” Nhìn thấy Lý Dật, Mã Khải Chí đi thẳng vào vấn đề nói.

Lý Dật ngồi trên sô pha, nhìn nam nhân đã biểu hiện sự kinh diễm trong hành động diệt trừ Đái gia đứng trước mắt, vẫn chưa nói, chỉ nhẹ nhàng vẫy tay.

Thấy Lý Dật vẫy tay, Mã Khải Chí tâm tình khẩn trương đi tới bên cạnh Lý Dật ngồi Xuống, đôi mắt nhìn Lý Dật toát ra sự kính nể!

Thật sâu kính nể!

Nhận thấy được sự kính nể trong đôi mắt Mã Khải Chí, Lý Dật châm một điếu Xì gà, nhẹ nhàng rít một hơi, mỉm cười nói: “Nếu như ta không đoán sai, người đại biểu cả Nhân Tự Đầu tới tìm ta đàm phán, ăn, nói đi, đem điều kiện của các người nói hết ra.”

Lý Dật nói làm khoe mắt Mã Khải Chí kịch liệt nhảy lên vài cái, sau đó hắn kiệt lực khống chế một chút tâm tình, nói: “Lý tiên sinh, chúng tôi tuyển chọn thần phục ngài.”

“Điều này ta biết, ta muốn biết điều kiện của các người.” Lý Dật vẫn bình thản.

Lúc này, Mã Khải Chí lại cảm thấy không ngoài ý muốn, mà nhanh chóng nói: “Thứ nhất, một khi chúng tôi quy thuận, Lý tiên sinh không thể hạ thủ đối với chúng tôi, nói cách khác không thể làm như Địa Tự Đầu, làm chúng tôi tàn sát lẫn nhau, sau đó nỗ lực thống nhất. Thứ hai, thu nhập hiện tại của các đầu mục các tỉnh đều bị ngài ngăn chặn, một ngày chúng tôi quy thuận, cần ngài thủ tiêu sự ngăn chặn. Thứ ba, chúng tôi chỉ thần phục một mình ngài, nói cách khác, nếu ngài nỗ lực thống nhất toàn bộ hắc đạo phía nam, như vậy phải do ngài tự mình đảm đương vị trí long đầu.”

Mã Khải Chí một hơi nói Xong lời này!

Bởi vì hắn không dám dừng lại!

Hắn rất sợ một khi dừng lại, sẽ không còn dũng khí để ra nhiều yêu cầu như vậy nữa.

Dứt lời, Mã Khải Chí ngừng thở, lấy can đảm nhìn Lý Dật, chờ mong Lý Dật mở miệng.

Lý Dật nở nụ cười, cười đến rất bình tĩnh.

Thế nhưng dáng tươi cười bình tĩnh rơi vào trong mắt Mã Khải Chí, lại làm cảm giác bất an trong lòng Mã Khải Chí càng thêm cường liệt.

Khi trái tim Mã Khải Chí sắp sửa nhảy ra ngoài, Lý Dật mở miệng, giọng nói không nóng không lạnh: “Các người rất thông minh.”

Thân thể Mã Khải Chí cứng đờ, thần kinh toàn thân căng thẳng!

“Biểu hiện ra, các người tuyển chọn thần phục ta, là các người có hại, thế nhưng trên thực tế, ta cũng không có Xong bất luận chỗ tốt gì, mà các người không chỉ tiêu trừ quan hệ đối địch với ta, khôi phục sinh ý, còn có thể đi qua thực lực của ta cùng lực ảnh hưởng ở sau này có được sự phát triển rất tốt.” Lý Dật nói đến đây, dáng tươi cười dần dần biến mất.

Chi tiết nhỏ nhất này rơi vào trong mắt Mã Khải Chí, cũng làm sắc mắt Mã Khải Chí biến đổi lớn!

Hắn biết, đây là dấu hiệu nguy hiểm!

“Lý . . . Lý tiên sinh, ngài có thể Xong chỗ tốt, một ngày chúng tôi quy thuận, đầu mục các tỉnh đều nghe theo lời ngài chỉ huy: mặc dù ngài muốn lợi dụng chúng tôi đối phó Thiên Tự Đầu, chúng ta cũng sẽ không hề nháy mắt! Ngoài ra, chúng tôi vẫn dựa theo quy cũ trước đây, đem một bộ phận thu nhập nộp lên cho ngài!” Mã Khải Chí nuốt nước bọt, kinh hoảng giải thích.

Biểu tình kinh hoảng như vậy, thế nhưng vẫn chưa từng Xuất hiện trên mặt Mã Khải Chí bao giờ!

Phải biết rằng, ngày Xưa hắn dám trối Kiêu thất chỉ đến Đái gia tìm Đái Minh Hải chất vấn, đồng thời sau đó tuyệt không linh tính của Đái Hồ!

Hắn Xuất thân trong thổ phỉ thế gia, từ trong người đã chảy Xuôi dòng máu bất phục. Thế nhưng, đối mặt Lý Dật, thân là người nói nghiệp thổ phỉ thế gia như hắn, đã khuất phục.

Không có chút nào không cam lòng.

Giờ khắc này, Mã Khải Chí khấn trương tới cực điểm!

Làm đại biểu cho đại lão các nơi, trên thực tế Mã Khải Chí đang tiến hành một lần đánh cuộc, nếu Lý Dật đồng ý, từ nay về sau, hắn sẽ trở thành người có quyền lên tiếng nhất trong những đại lão!

Nếu như đánh cuộc thua, Mã Khải Chí không chút nghi ngờ Lý Dật sẽ tổng hắn đi tìm diêm vương gia bàn chuyện nhân sinh.

“Ta đồng ý.”

Ba chữ nhẹ nhàng rơi vào trong tai Mã Khải Chí, cũng không khác gì ba tiếng sấm sét ghé vào bên tai hắn nổ vang.

Sự trái ngược thật lớn trước sau làm cho hắn hoàn toàn sửng sờ tại chỗ!

Nhìn biểu tình vẻ mặt khiếp sợ của Mã Khải Chí, biểu tình Lý Dật vô cùng bình tĩnh, chỉ là trong ngực hắn rất rõ ràng, loại chur hầu như Mã Khải Chí chính là một thanh kiếm hai lưỡi, dùng tốt thì sẽ nhận được chỗ tốt thật lớn, dùng không tốt sẽ làm bị thương chính mình.

Điều này cũng giống như ngày trước Lý Dật và Trương Đức Khôn đấu trí lẫn nhau, song phương đều đang tính toán, chỉ nhìn Xem cuối cùng ai lợi hại hơn ai.

Một lần nọ, Lý Dật đã thắng!

Lúc này đây, Lý Dật cũng tuyệt đối không thua!

Đây là sự tự tin không gì địch nổi, chỉ dùng máu tươi và mồ hôi để đổi lấy sự tự tin này.

Mười phút sau, Mã Khải Chí mồ hôi đầm đìa rời khỏi phòng khách biệt thự.

Chân trước hắn vừa đi ra, Andrew liền từ trên lầu đi Xuống, nhìn Lý Dật lộ ra dáng tươi cười mê người mà cơ trí: “Anh yêu, Xem ra tất cả cũng giống như kế hoạch của chúng ta.”

Lý Dật vẫn chưa trả lời, chỉ gật đầu.

“Hôm nay, ngoại trừ Đại Quyển, trên cơ bản anh đã khống chế toàn bộ hắc đạo phía nam” Andrew nhẹ nhàng đi tới bên người Lý Dật, mỉm cười: “Em nghĩ, với tình thế hiện tại, sợ rằng Tiêu Thanh Sơn sẽ đứng ngồi không yên.”

Lại thêm một lần nghe ba chữ này, Lý Dật hít sâu một hơi, thần nhiên nói: “Nên kết thúc.”

Có thể là vì phối hợp với những lời này của Lý Dật, lời hắn vừa thốt ra, điện thoại di động trên bàn bỗng nhiên rung động lên, tiếng reo rất nhỏ đánh vỡ sự yên lặng trong đại sảnh.

Tiếng reo thành linh làm vùng lông mày Lý Dật nhướng lên một chút, sau đó hắn cầm lấy điện thoại di động, thành linh thấy trên màn hình hiện ra một dãy số quen thuộc!

Mặc dù không cần nhìn tên của chủ nhân dãy số thế nhưng Lý Dật chỉ cần liếc mắt cũng nhận ra dãy số này!

Dãy số này, đã vững vàng ghi khắc trong lòng hắn, vĩnh viễn không thể Xóa đi. Bởi vì...chủ nhân của dãy số này chính là Tiêu Thanh Sơn!

Ngạc nhiên nhìn thấy sắc mặt Lý Dật trở nên có chút Xấu Xí, lại chậm chạp không tiếp điện thoại, Andrew nhin không được lo lắng mà hỏi thăm: “Anh yêu, anh làm sao vậy ?”

Không trả lời, Lý Dật phảng phất như bị nhập ma, híp mắt, ngơ ngác nhìn màn hình của điện thoại di động.

“Là hắn sao?” Andrew lập tức như đoán được điều gì.

Lý Dật nhin không được nhắm mắt lại, sau đó nhẹ nhàng gật đầu, chuyển điện thoại.

“Lý Dật.”

Điện thoại chuyển được, trong ống nghe truyền ra thanh âm quen thuộc của Tiêu Thanh Sơn, so sánh với hơn một năm trước mà nói, trong thanh âm của hắn tựa hồ già nua hơn rất nhiều.

“Thật sự không ngờ, ông lại chủ động liên hệ tôi.”

Lý Dật lạnh lùng đáp lại, oán khí trong giọng nói không chút nào che lấp.

Đầu kia điện thoại, Tiêu Thanh Sơn trầm mặc một chút, lại nói: “Buổi tối, tôi sẽ đến Hong Kong, đến lúc đó tôi sẽ gọi điện thoại cho cậu, nếu cậu muốn lấy tính mạng của tôi, thì chờ điện thoại của tôi đi.”

“Được!”

Lý Dật nheo mắt lại, trong con ngươi hiện lên một đạo hàn quang.

Sau đó, điện thoại chặt đứt, trong ống nghe truyền ra thanh âm tút tút, mà Lý Dật cũng không buông điện thoại, vẻ mặt lại trầm tư.

“Hắn muốn gặp anh?” Andrew nghe được Tiêu Thanh Sơn nói, giờ khắc này, biểu tình của nàng vô cùng nghiêm túc, hiển nhiên nàng cho rằng đây là một chuyện cực kỳ quỷ dị. Dù sao với tình huống hiện tại mà nói, Tiêu Thanh Sơn hẳn đang tích cực chuẩn bị chiến tranh, mà không phải chủ động chạy đến Hong Kong tìm Lý Dật.

Từ ý nghĩa nào đó mà nói, Hong Kong hôm nay đã là căn cứ địa của Lý Dật tại quốc nội.

Lý Dật nhẹ nhàng gạt đầu, vùng lông mày cũng không giãn ra, hắn cũng giống như Andrew, đều cho rằng cách làm của Tiêu Thanh Sơn thật quỷ dị.

“Anh đi sao?” Lời tuy hỏi như thế, thế nhưng trong con người Andrew tràn ngập vẻ lo lắng, tựa hồ nàng đã biết đáp án.

Đáp án cũng giống như trong sự dự liệu của nàng, Lý Dật đầu tiên thở mạnh một hơi, sau đó lộ ra dáng tươi cười chẳng đáng: “Đi! Anh vì sao không đi?”

“Thái độ làm người của Tiêu Thanh Sơn âm hiểm giả dối, hôm nay hắn tự nhiên cũng rõ ràng cực diện cực kỳ bất lợi cho hắn. Hắn chủ động đến Hong Kong gặp anh, hơn phân nửa là không có hảo ý.” Tuy rằng biết không thể thay đổi quyết định của Lý Dật, nhưng Andrew vẫn như cũ tràn ngập lo lắng.

Lý Dật cũng cười ngạo nghễ: “Hắn ở Thượng Hải anh còn không sợ hắn, huống chi tại Hong Kong? Hắc! Nếu hắn muốn chơi trò kích thích, anh sẽ bồi hắn, miễn cho hắn nói Lý Dật này không có gan!”

Lúc này đây, Andrew trầm mặc.

Nàng rất rõ ràng, Lý Dật không chỉ muốn lấy tính mạng của Tiêu Thanh Sơn, mà muốn giống như đối phó Đái gia, để Tiêu Thanh Sơn sống không bằng chết, Lý Dật không nóng lòng tiến công Thượng Hải, mà hợp nhất thể lực các nơi, chính là vì muốn gây áp lực cho Tiêu Thanh Sơn, để Tiêu Thanh Sơn rơi vào biên giới của sự tan vỡ.

Lý, hắn thực sự hạ thủ được không?

Đối với Andrew, nàng đã thập phần hiểu rõ Lý Dật, trong lòng nàng thâm hời chính mình.

Không có đáp án.

Mặc dù Andrew được Xưng là nữ nhân toàn mỹ cơ trí nhất của Xã hội thượng lưu, mặc dù nàng hoàn mỹ giúp đỡ Lý Dật về nước báo thù, thế nhưng giờ khắc này nàng đoán không được đáp án trước mắt.

Vào buổi tối, Lý Dật nhận được điện thoại của Tiêu Thanh Sơn.

Trong điện thoại, Tiêu Thanh Sơn nói cho Lý Dật, hắn đang ở tại bến tàu Hong Kong phía nam cách 501m trên một thuyền chở dầu.

Kết thúc cuộc trò chuyện với Tiêu Thanh Sơn, Lý Dật lập tức gọi điện thoại cho Hong Kong cảnh vụ Xử trưởng, sau đó Lý Dật mang theo Anh Hoa, mười hai thành viên Hắc Dạ rời khỏi biệt thự, đi tới chỗ Tiêu Thanh Sơn.

Khi Lý Dật lên Xe đến bến tàu, cảnh vụ Xử trưởng Hong Kong Trần Bình Long gọi điện thoại tới cho Lý Dật, ở trong điện thoại nói cho Lý Dật: cách bến tàu phía nam 501m Xác thực có một con tàu chở dầu, ở gần bên thuyền chở dầu trong phạm vi 1001M cũng không còn đội thuyền nào khác.

Tin tức này làm sự nghi hoặc trong lòng Lý Dật càng tăng lên!

Theo hắn Xem ra, nếu Tiêu Thanh Sơn muốn dùng miếng mồi này dụ hắn mắc câu, như vậy tuyệt đối sẽ có sự chuẩn bị, dù sao, với sức chiến đấu của Hắc Dạ, mặc dù con tàu chở dầu của Tiêu Thanh Sơn có nhồi đầy thành viên hắc đạo cũng vô ích, song phương căn bản là không thể so sánh!

Sắc trời triệt để ảm đạm Xuống tới, bến cảng truyền đến thanh âm tiếng còi hơi, Xa Xa nhìn lại, bến cảng bị ngọn đèn bao phủ bên trong, ngọn đèn trong suốt, bến cảng bây giờ đầy một dãy thùng đựng hàng, cần cầu không ngừng làm việc, nơi nơi có thể nhìn thấy thân ảnh bận rộn của các công nhân, thậm chí có thể nghe được thanh âm tiếng hét to của bọn họ, từng con thuyền liên tục ra vào trong cảng, tiếng còi tàu vang vọng bầu trời.

Đây là một bến cảng vô cùng bận rộn.

438. Chương 387 Đại Kết Cục (2)

Tuy rằng câu cuối cùng cũng chỉ là một lời khách sáo, thế nhưng không ai có thể bỏ qua lực ảnh hưởng hôm nay của Lý Dật ở tại Hong Kong thậm chí trong quốc nội!

Về phần lực ảnh hưởng ở tại Mỹ, vậy lại càng không cần nói ra.

Sau cuộc nói chuyện đơn giản với vị phú hào kia, hắn liền trực tiếp dẫn người rời đi, thành viên Hắc Dạ chuyển vũ khí bí mật lên thuyền chở dầu, mà Lý Dật lại đứng ngay bờ biển, nhìn ngoài khơi viễn phương Xa Xa, lẳng lặng hút thuốc lá.

Gió biển thổi vào trên mặt hắn, làm cho hắn có loại cảm giác lạnh giá đến buốt xương.

Lạnh không chỉ là thân thể, còn có cả trái tim

Anh Hoa trong bộ áo choàng màu đỏ tươi đứng ngay sau lưng Lý Dật, trong đêm tối, biểu tình của nàng vẫn lạnh lùng như ngày thường, gió biển thổi lên khuôn mặt nàng, thổi bay mái tóc, lộ ra đôi mắt băng lãnh mà sáng sủa.

Trong đêm tối, trong con người của nàng lộ ra một thứ gì đó giống như sự kiên định

Tựa hồ. . .nàng đã làm ra một quyết định trọng đại!

Mười phút sau, hai thành viên Hắc Dạ trước tiên bước lên một chiếc du thuyền lái thuyền rời khỏi bến tàu, Lý Dật mang theo Anh Hoa đi lên thuyền chở dầu, cùng mười tên thành viên Hắc Dạ hướng tới địa điểm ước định với Tiêu Thanh Sơn đi tới. Trong thuyền chở dầu, mười tên thành viên Hắc Dạ đã hạng nặng vũ trang, bọn họ cũng vẫn như ngày thường, thân thể thẳng tắp ngồi nơi đó, trầm mặc không lên tiếng, trên người toát ra khí tức sát tiêu điều.

Mà Lý Dật phẳng phất giống như đã bị nghiền thuốc lá, không ngừng hút từ điếu này Sang điếu khác.

Bầu không khí trong thuyền chở dầu có vẻ thập phần quỷ dị.

Khi thuyền chở dầu chỉ còn cách địa phương ước định với Tiêu Thanh Sơn còn khoảng 10km, một gã thành viên Hắc Dạ đứng dậy, nhìn Lý Dật cúi chào, cung kính hồi báo: “Lão bản, số 6 thuyền đến tin tức, chiếc thuyền chở dầu ngoại trừ người lái ra, chỉ có một người đang đứng trên boong tàu.”

Tên thành viên Hắc Dạ nói làm sắc mặt Lý Dật hơi đổi, hắn dụi tắt tàn thuốc, lạnh giọng hỏi: “Hải vực gần bên thuyền chở dầu có phát hiện gì không?”

“Không Có”

Hắn muốn làm gì?

Trong lòng Lý Dật thầm hỏi chính mình, Song Song để tên thành viên Hắc Dạ kia ngồi Xuống.

Dưới tinh không đen kịt, Tiêu Thanh Sơn đứng trên boong của thuyền chở dầu, đón gió thổi trên biển, nhìn thuyền chở dầu từ Xa Xa đang chạy tới, Sóng biển đánh vào thân thuyền phát sinh ra tiếng vang khe khẽ.

Gió biển thổi tung áo gió của hắn, thân thể hắn ở trong gió biển càng có vẻ có chút hiu quạnh.

Mắt thấy thuyền chở dầu hướng bên này tới gần, Tiêu Thanh Sơn cũng không cử động, hắn chỉ lẳng lặng đứng yên!

Rất nhanh, hai chiếc thuyền đối diện nhau, Lý Dật và Tiêu Thanh Sơn đều đứng trên boong nhìn vào đối phương.

Khác nhau chính là, Anh Hoa đứng ngay sau lưng Lý Dật, mà Tiêu Thanh Sơn đứng một mình.

Nguyên bản sau khi biết được Tiêu Thanh Sơn không mang theo những người khác, Lý Dật để Anh Hoa và những thành viên Hắc Dạ ở lại trong khoang thuyền, nhưng Anh Hoa nhất định đi theo Lý Dật ra ngoài.

Hai người đàn ông, cứ như vậy đứng trên boong tàu, cách xa nhau không tới ba thước, đây đó đối diện. Ngọn đèn chiếu vào trên người bọn họ, để cho bọn họ đều có thể nhìn thấy biểu tình của nhau. Dừng trên khuôn mặt Tiêu Thanh Sơn từng Xuất hiện nhiều lần trong giấc mộng của hắn, trong lòng Lý Dật bỗng tuôn ra một ý niệm: Tiêu Thanh Sơn đã già.

Hắn không sao áp chế được ý niệm nảy trong đầu.

Bởi vì Tiêu Thanh Sơn Xác thực đã già.

Đầu của hắn trắng Xóa hơn phân nửa, nguyên thân thể vốn cường tráng tựa hồ cũng trở nên gầy yếu hơn rất nhiều, làm cho người ta có một loại cảm giác hắn không thể đứng thẳng, phảng phất gió biển tùy thời đều có thể thổi hắn bay đi.

Một giây, hai giây, ba giây, bốn giây...

Không biết qua bao lâu, có thể là một phút đồng hồ, có thể là mười phút, Tiêu Thanh Sơn mở miệng, giọng nói của hắn thập phần bình tĩnh: “Tôi đã chuẩn bị rượu ngon, qua đây uống vài ly.”

“Ông cho rằng tôi còn chịu uống rượu với ông sao?” Lý Dật lạnh lùng đâm một câu.

Đối với sự trào phúng của Lý Dật, Tiêu Thanh Sơn tựa hồ tuyệt không lưu ý, hắn bắt đầu dĩ cười khổ, nói: “Cậu thành thực hơn trước đây nhiều lắm. Trước đây cậu quá mức bộc lộ tài năng, mặc dù cậu có thể che giấu sát ý trên người, thế nhưng không cách nào che giấu cổ khí tức băng lãnh. Hôm nay cậu...”

“Tiêu Thanh Sơn, lẽ nào ông hẹn tôi đi ra, là vì nói chuyện phiếm với tôi sao?” Sắc mặt Lý Dật lạnh lùng, giọng nói không có chút cảm tình, chỉ là trong lòng cũng rất nghi hoặc, khi hắn biết Tiêu Thanh Sơn chỉ một mình đi tới gặp hắn, hắn vẫn luôn nghi hoặc, nghi hoặc dụng ý khi Tiêu Thanh Sơn làm như vậy.

Tiêu Thanh Sơn khe khẽ thở dài: “Trước đây khi cậu còn ở đây, tôi từng nỗ lực muốn tâm sự với cậu, bất quá cậu lại không phối hợp, cậu đi rồi, tôi ngay cả một người nói chuyện cũng không có, đêm nay, cậu theo tôi nói chuyện một hơi đi.”

“Đi?” Ngạc nhiên nghe được Tiêu Thanh Sơn nói, Lý Dật nở nụ cười, cười đến rất lạnh: “Ông còn nói được chữ đi? Ha ha! Đúng vậy! Ở trong mắt ông, tôi có thể là đi! Mà không phải giống như một con chó nhà tang chạy trốn chết hơn phân nửa Trung Quốc. Cuối cùng mang theo cái đuôi chạy trốn tới nước ngoài, rồi Xa phạm vi thể lực của các ông!”

“Xin lỗi.”

Dừng tại đôi mắt tràn ngập hận ý của Lý Dật, Tiêu Thanh Sơn mở miệng, giọng nói của hắn rất thành khẩn, trong thanh âm mang theo một tia âm rung.

Xin lỗi.

Gió biển thổi qua, tiếng sóng biển lại vang lên, hầu như bao phủ lời Tiêu Thanh Sơn nói.

Thế nhưng Lý Dật vẫn nghe được hai chữ này.

Ở trong nháy mắt, thân thể Lý Dật run rẩy lên thật nhẹ!

Phảng phất, hắn nằm mơ cũng không có nghĩ đến, Tiêu Thanh Sơn luôn luôn tự phụ cũng mở miệng nói ra hai chữ Xin lỗi đối với hắn!

Hít sâu.

Lý Dật hung hăng hít mạnh luồng không khí ẩm ướt ngoài khơi, mạnh mẽ ngăn chặn tình cảm ba động trong nội tâm, lạnh như băng nói: “Lẽ nào ông cho rằng một câu Xin lỗi có thể bù đắp tất cả? Tiêu Thanh Sơn, tôi nói cho ông, đó là chuyện không có khả năng! Ngày trước tôi để Dững Cường truyền lời lại cho ông, Sớm muộn tôi sẽ làm cho ông trả giá thảm trọng vì những gì ông đã làm!”

Đối mặt lời nói ẩn chứa sát ý của Lý Dật, Tiêu Thanh Sơn phảng phất tuyệt không quan tâm, thản nhiên nói: “Kỳ thực từ ngày cậu thượng vị trong Hoa Nhân Bang, tôi đã biết ngày hôm nay đã không còn xa, chỉ là làm tôi thật không ngờ chính là, cậu còn thực hiện được sớm hơn trong sự tưởng tượng của tôi hai năm. Tôi vốn tưởng rằng cậu chỉ ít phải cần thời gian ba năm mới có vốn liếng để trở về nước, mà cậu lại có thể làm sớm hơn được hai năm! Hơn nữa thể lực càng cường đại hơn so với trong sự tưởng tượng của tôi!”

Nghe xong lời nói của Tiêu Thanh Sơn, Lý Dật cũng nhú mày.

Bởi vì, Tiêu Thanh Sơn nói đã cho hắn một tín hiệu: Tiêu Thanh Sơn tựa hồ đã buông tha.

Trong lời nói của hắn không có chút ý tứ phản kháng, tựa hồ như đã nhận mạng. Tuy rằng cảm giác này rất mãnh liệt, thế nhưng Lý Dật vẫn lộ ra một tia cảnh giác. Đã trải qua nhiều chuyện như vậy, Lý Dật cũng sẽ không dùng cảm giác đi xác định một việc nào nữa, mà là bằng lý trí!

“Vốn tôi nghĩ khi cậu diệt trừ Xong Đái gia, tôi đã muốn đến Hong Kong, nhưng tôi vẫn đợi đến ngày hôm nay.” Gió biển thổi tung tóc của Tiêu Thanh Sơn, hắn phảng phất như đang lẩm bẩm: “Bởi vì, ngày hôm qua là ngày giỗ mẹ của cậu. Dĩ vãng, thời gian ngày giỗ hàng năm, tôi đều đến bồi nàng trò chuyện.”

Mẹ!

Dưới tình không, thân thể Lý Dật không thể không chế mà run lên!

Giờ khắc này, hắn mới giật mình nhớ ra, Tiêu Thanh Sơn không chỉ là kẻ thù của hắn, còn là cha của hắn!

Đây là chuyện không thể nào thay đổi.

Tiêu Thanh Sơn tựa hồ không nhận thấy được tình tự dao động của Lý Dật, hắn hoàn toàn lâm vào trong hồi ức: “Kỳ thực khi cậu đi rồi, tôi có đi thăm nàng một lần, lần đó, nàng không hề quản tôi đứng trước cửa nhà nàng giải thích, nàng không hề để ý tới tôi, mà là chỉ ngồi khóc một mình, cuối cùng bảo tôi rút đi.”

“Ngày hôm qua khi tôi đến gặp nàng, tôi phát hiện, nàng hình như gầy đi, cả người tiều tụy hơn rất nhiều. Cũng giống như lần trước, tôi nói chuyện với nàng, nàng vẫn như cũ không để ý tới ta, chỉ ngồi khóc một mình. Khi tôi nói cậu đã trở về, nàng càng khóc nhiều hơn! Tôi khuyên nàng đừng khóc, tôi nói cho nàng, tôi thiếu của cậu, đều phải trả lại cho cậu! Tôi rất nhanh sẽ Xuống phía dưới bồi nàng, vĩnh viễn ở bên nàng! Thế nhưng, nàng không để ý tới tôi, vẫn khóc...vẫn cứ khóc...”

Nói đến đây, thanh âm Tiêu Thanh Sơn yếu đi vài phần, trong thanh âm mang theo tia khóc nức nở, thậm chí, vành mắt của hắn đỏ rực, chỉ là vì kiên cường hắn cũng không để nước mắt chảy Xuống!

Trong lòng vốn đang đóng băng của Lý Dật phảng phất như bị mũi lửa, chậm rãi, chậm rãi hòa tan trái tim đã băng lãnh từ lâu.

Hắn không phải là cha ta!

Hắn không phải a!

Hổ độc không ăn thịt con mình!

Không có một người cha nào lại vì gia đình thông gia mà đi giết chính con mình a!

Trong lòng Lý Dật nổi sóng gió ba đào, con người hắn toát ra sự thống khổ, chỉ là dưới sự khống chế cường đại của hắn, biểu tình vẫn băng lãnh như cũ: “Tiêu Thanh Sơn, tôi nghĩ ông hẳn là biết, tới tình trạng này rồi, khổ nhục kế đối với tôi là vô ích! Mặc dù ông có nói toạc trời, tôi cũng sẽ không buông tha cho ông! Lại càng không bao giờ tha thứ cho ông!”

“Tôi chưa từng nghĩ tới cậu sẽ tha thứ cho tôi.” Tiêu Thanh Sơn dùng loại ánh mắt phức tạp nhìn Lý Dật: “Tôi đã nói qua với nàng, tôi sẽ đem những gì đã thiếu cậu, đều trả lại cho cậu! Đã từng, tôi có nghĩ qua muốn lấy mạng của cậu, ngày hôm nay, mạng của tôi ở ngay đây, cậu tùy lúc đều có thể lấy đi!”

Giờ khắc này, Tiêu Thanh Sơn tựa hồ đã biến thành long đầu của Thiên Tụ Đầu Mãnh Hổ Bang của hắc đạo phía nam danh chấn quốc nội, hào khí tận trời!

Nghe được Tiêu Thanh Sơn nói, thân thể Lý Dật chấn động, bản năng thò tay cầm cây súng bên hông, ngón tay lập tức truyền đến một cỗ hận ý lạnh lẽo.

Chỉ cần rút súng, có thể báo thù!

Thế nhưng hắn chỉ cầm súng, nhưng không rút ra.

Tiêu Thanh Sơn thấy được sự chần chừ và giãy dụa trong đôi mắt Lý Dật, góc miệng hắn bỗng nhiên hiện lên dáng tươi cười

Không ai biết vì sao đến lúc này, Tiêu Thanh Sơn còn có thể cười đi ra.

“Ông nghĩ rằng tôi không dám giết ông sao?” Dáng tươi cười trên mặt Tiêu Thanh Sơn chọc giận Lý Dật, Lý Dật trong nháy mắt rút súng ra, nhắm ngay Tiêu Thanh Sơn.

Tiêu Thanh Sơn lắc đầu: “Tôi biết cậu không phải là một người nhẹ dạ, nếu như cậu nhẹ dạ, như vậy cậu đã không đạt được như ngày hôm nay. Tôi nói rồi, tôi sẽ đem những gì thiếu cậu, đều trả lại cậu! Bất quá, tôi có một thỉnh cầu nho nhỏ.”

“Ông không cần phải nói nữa, tôi sẽ không đáp ứng!” Lý Dật lạnh lùng cự tuyệt, luôn luôn lãnh tĩnh như hắn, giờ phút này trong lòng lại cực kỳ phiền táo, hắn từng nhiều lần huyền tưởng qua tình hình gặp lại Tiêu Thanh Sơn, hắn nghĩ đến việc mình sẽ dùng thái độ cao cao tại thượng chất vấn Tiêu Thanh Sơn vì sao ngày trước lại làm như vậy! Hắn cũng nghĩ qua sẽ châm chọc khiêu khích Tiêu Thanh Sơn! Hắn cũng nghĩ tới. . .

Thế nhưng tới rồi ngày hôm nay, hắn lại bỗng nhiên phát hiện, đối mặt kẻ thù cũng là cha của hắn, hắn không thể nào làm được như đã từng tưởng tượng!

Hơn nữa, trong lòng hắn không hề có chút vui vẻ khi trả thù!

Loại cảm giác này làm cho hắn rất không thoải mái!

“Cậu sẽ đáp ứng.” Khuôn mặt vốn đang tiều tụy của Tiêu Thanh Sơn lộ ra dáng tươi cười tự tin: “Kỳ thực thỉnh cầu của tôi rất đơn giản, tôi chỉ mong cậu buông tha cho Trịnh Thiết Quân, Dũng Cường, Huỳnh Huỳnh bọn họ, bọn họ cũng đã từng giúp đỡ cậu! Mà cậu sẽ bỏ qua bọn họ, đúng không?”

Tiêu Thanh Sơn nhắc tên ba người, nhất thời làm trong lòng Lý Dật chấn động!

Đúng như lời Tiêu Thanh Sơn, Lý Dật xác thực không có nghĩ qua sẽ hạ thủ đối với bọn họ.

Nhưng không đợi Lý Dật mở miệng, Tiêu Thanh Sơn liền động!

Nhân lúc Lý Dật ngây người trong nháy mắt, hắn thò tay vào trong lòng, nỗ lực như rút súng!

“Phanh!”

Tiếng súng vang lên.

Một phát trúng đầu!

Bất quá cũng không phải Tiêu Thanh Sơn nổ súng.

Người nổ súng là Anh Hoa, viên đạn vô tình ghim xuyên ngay mi tâm của Tiêu Thanh Sơn!

Trên trán :Tiêu Thanh Sơn bắn ra một đóa hoa máu, máu tươi nóng hổi trong nháy mắt từ ngay lỗ thủng trên mi tâm bùng lên.

Thân thể hắn không thể không chế bật ngửa ngã quỵ ra sau!

“Phanh!”

Thân thể hắn hung hăng ngã Xuống boong tàu, phát ra tiếng vang trầm muộn.

Thời gian, phẳng phất như tĩnh lại!

Lý Dật chỉ cảm thấy trái tim mình phảng phất như bị một cây đao sắc bén chọc thủng vào, truyền đến một sự đau đớn khủng khiếp, hấn há to miệng, nỗ lực hô lên điều gì, thế nhưng trong cổ họng phảng phất như bị nhét vật gì đó, không thể phát sinh được bất luận thanh âm nào.

Sắc mặt hấn một mảnh tái nhợt, thân thể kịch liệt run lên, ánh mắt của hấn gắt gao nhìn chăm chăm người đang nằm trước mắt.

Dưới ngọn đèn, máu tươi nhuộm đỏ gương mặt Tiêu Thanh Sơn, miệng của hấn vẫn còn hơi nhếch lên.

Tựa hồ, trong lúc cuối cùng khi sinh mạng của hấn biến mất hấn đã mỉm cười, chỉ là do mi tâm trúng đạn nên trong nháy mắt hấn đã mất đi khả năng khống chế thân thể. Dáng tươi cười của hấn chỉ toát ra được phân nửa.

Giống như một đóa hoa vừa nở, dưới ngọn đèn, vô cùng sáng lạn.

Bỗng nhiên...

Lý Dật động, chỉ thấy hai tay hấn chống lan can, thả người nhảy, rơi vào trên boong tàu đối diện.

Hấn quỳ trên mặt sàn, ôm lấy thân thể Tiêu Thanh Sơn, run rẩy lau đi vết máu trên má hấn, nhưng còn chưa đợi hấn lau khô, máu lại tiếp tục tuôn ra. Thế nhưng hấn không có buông tha!

Rốt cục, hấn lau được máu trên mặt Tiêu Thanh Sơn, chỉ là động tác của hấn đột nhiên ngừng lại.

Con người hấn bỗng nhiên phóng lớn, gắt gao nhìn chăm chăm trong ngực Tiêu Thanh Sơn, trên mặt tràn ngập vẻ không thể tin tưởng!

Ở nơi đó, trống rỗng, không hề có cây súng nào.

“Không.....!!!!!!!!!!!!!!”

Lý Dật bỗng nhiên ôm ghì thân thể Tiêu Thanh Sơn vào trong lòng mình, phát ra một tiếng tru tê tâm liệt phé!

Trên bầu trời hiện lên một đạo thiểm điện, những giọt mưa lớn rào rào hạ Xuống. Trong mưa, thân ảnh cô đơn kia, ôm chặt lấy thi thể đã băng lãnh, bật tiếng khóc lớn.

439. Chương 388 Đại Kết Cục (1)

Đây là một thị trấn nhỏ nằm về phương nam Xa Xôi.

Mặc dù thị trấn nhỏ này nằm về hướng nam, tuy rằng so ra kém với Côn Minh bốn mùa như Xuân, thế nhưng khí hậu vẫn không tệ, thập phần thích hợp ở lại. Chỉ là trận mưa to thành linh này làm nhiệt độ không khí chợt hạ thấp Xuống, cả tòa thị trấn làm cho người ta có loại cảm giác trống trải lạnh lùng, ngoài đường hầu như không nhìn thấy được Xe cộ, người đi đường càng không hề tung tích.

Đêm, yên tĩnh đến quỷ dị.

Phía nam thị trấn, trong một khu nhà ở cũ Xưa, chỉ có mấy hộ gia đình còn sáng đèn. Hiển nhiên, ở một đêm giông tố lớn thế này, đi ngủ sớm cũng là một quyết định sáng suốt.

Ở cuối khu nhà ở có một ngôi nhà còn sáng đèn. Trong phòng khách, một người phụ nữ đang ngồi bên cạnh chậu than, trong tay đang cầm một tờ báo, tập trung tinh thần mà đọc.

Đi qua ngọn đèn, có thể rõ ràng nhìn thấy, người phụ nữ có một gương mặt tinh Xảo, trên mặt không hề trang điểm, thế nhưng sự mỹ lệ trời sinh cũng đủ làm cho tuyệt đại đa số những cô gái khác ước ao.

Chỉ là nếu như nhìn kỹ, sẽ phát hiện khóe mắt người phụ nữ có một chút nếp nhăn dù không quá rõ ràng. Làn da cũng không trơn tuột nhẵn nhụi như những người phụ nữ bình thường hay bảo dưỡng.

Nhưng điều này, đều là hậu quả lưu lại từ lúc nàng làm việc trong hộp đêm của ngày Xưa.

Cồn, nicotin, thức đêm

Đây là đầu sỏ cũng là độc dược ăn mòn tuổi thanh Xuân của người phụ nữ ác độc nhất.

Chẳng qua bao lâu, người phụ nữ bỗng nhiên buông Xuống tờ báo trong tay, nhẹ nhàng Xoa lên bụng mình. Bụng nàng đã nhô lên cao, ai nhìn thấy bụng nàng cũng đều hiểu rõ một chuyện: Nàng đang mang thai.

Nàng Xác thực đã mang thai, hơn nữa còn là đôi song sinh.

Người phụ nữ chậm rãi đứng dậy, đi tới bên cửa sổ, nhìn bầu trời đêm đen kịt bên ngoài, vùng lông mày hơi nhăn lại, trong con ngươi toát ra một tia lo lắng.

Sau đó nàng rõ ràng nhìn thấy trong làn mưa Xuất hiện một ngọn đèn, một chiếc taxi đang chậm rãi từ Xa Xa chạy về.

Nàng mỉm cười, Xoay người trở lại bên sofa, một lần nữa cầm lấy tờ báo, Xem lướt qua.

Hai phút sau, cửa phòng mở ra, một người đàn ông vóc người không tính là cao to, tướng mạo vô cùng bình thường đi vào cửa, thu hồi cây dù, thấy người phụ nữ đang ngồi trên sofa Xem báo, trên gương mặt hàm hậu lộ ra vẻ yêu thương: “Phượng, hôm nay trời quá lạnh, hơn nữa cũng đã trễ thế này, sao em còn chưa đi ngủ?”

“Chờ anh.” Người phụ nữ buông tờ báo, mỉm cười

Nhìn dáng tươi cười mê người của người phụ nữ, người đàn ông hàm hậu không khỏi ngây ra. Hắn và người phụ nữ đã kết hôn hơn một năm, thế nhưng hắn vẫn không thể nào chống đối được dáng tươi cười mê người của người phụ nữ trước mặt.

Hắn vẫn nghĩ cuộc đời này của hắn cưới được một người vợ như hoa như ngọc thế này, là may mắn lớn nhất của hắn!

Chỉ là cho dù đã tới hiện tại, hắn vẫn như cũ không sao hiểu được, một người phụ nữ đẹp như vậy vì sao lại yêu hắn, đồng thời còn kết hôn cùng hắn.

Tuy rằng nghi hoặc, thế nhưng hắn chưa bao giờ hỏi nàng.

Người đàn ông hàm hậu trực tiếp đi tới bên cạnh người phụ nữ, ngồi Xổm Xuống cắn cắn thật thật ghé lỗ tai lên bụng người phụ nữ, vài giây sau lộ ra dáng tươi Cười đến rất ngây ngốc, cũng rất hàm hậu.

“Em đi thu dọn giường một chút, anh đi tắm, đêm nay đi ngủ sớm” Người phụ nữ buông tờ báo, ôn nhu nói.

Người đàn ông hàm hậu gật đầu, sau đó nhìn thấy hình một nam nhân nhìn gương mặt có vẻ quen mặt trong tờ báo, nhin không được hỏi: “Phượng, người đàn ông này rốt cục có địa vị gì, thế nào khắp nơi đều có ảnh chụp của hắn?”

Đang khi nói chuyện, người đàn ông hàm hậu chỉ vào nam nhân mặc kiểu áo Tôn Trung Sơn trong tờ báo, hắn mơ hồ nhớ được, đoạn thời gian gần đây người phụ nữ mỗi ngày đều Xem tin tức báo chí trên truyền hình, vô luận là báo chí hay truyền hình đều có hình ảnh của nam nhân kia.

“Một người đàn ông có số phận nhấp nhô.”

Trái tim người phụ nữ hơi chấn động, chậm rãi mở miệng, giọng nói bình tĩnh, nhưng trong lòng dâng lên sự kích động không thể áp chế.

“Không thể nào? Người có thể Xuất hiện trên truyền hình và báo chí mỗi ngày như hắn hẳn phải là đại nhân vật a! Thế nào lại có số phận nhấp nhô thế?” Người đàn ông hàm hậu không cho là đúng.

“Nỗi khổ của hắn, anh không hiểu đâu.” Người phụ nữ nhẹ giọng nói.

Người đàn ông hàm hậu ngắt ra: “Phượng, sao em biết được rõ ràng như thế?”

“Xem tin tức và báo chí sẽ biết thôi.” Người phụ nữ mỉm cười, thần tình và giọng nói đều khôi phục như thường.

“Nga Được rồi, em nhanh vào phòng ngủ đi, anh đi tắm.” Người đàn ông hàm hậu nâng người phụ nữ đứng dậy.

Người phụ nữ theo lời đứng dậy, khéo mắt lướt qua ảnh chụp trên tờ báo.

Phong cảnh.

Sự kinh lịch cùng đau khổ và nhấp nhô phía sau sự phong cảnh, có ai biết?

Hong Kong, Vịnh Nước Cạn. Trong một tòa biệt thự Xa hoa.

Một trung niên nhân mặc áo gió vẫn bất động nằm trên sofa, sắc mặt tái nhợt như tờ giấy, vạt áo trước ngực một mảnh đỏ tươi.

Một nam tử mặc kiểu áo Tôn Trung Sơn ngồi bên cạnh hắn, lẳng lặng hút thuốc. Dưới ngọn đèn, vẻ mặt của hắn vô cùng bình tĩnh, phối hợp với bầu không khí an tĩnh trong đại sảnh, có vẻ dị thường quý dị.

Bên ngoài biệt thự, những hạt mưa thật lớn phảng phất như chuỗi hạt châu rơi Xuống, toàn bộ Vịnh Nước Cạn một mảnh yên tĩnh.

Một cô gái mặc bộ quần áo màu đỏ tươi đứng trong mưa, nước mưa làm ướt tóc và khuôn mặt của nàng, thế nhưng nàng vẫn không nhúc nhích, không có chút ý tứ rời đi. Dưới bầu trời đêm, khuôn mặt vốn lạnh lùng của nàng vẫn vậy, trong con ngươi lóe ra sự thống khổ.

Xa Xa truyền đến tiếng Xe chạy, ánh đèn Xe chiếu sáng cơn mưa đêm mông lung. Thanh âm thỉnh thoảng vang lên làm Anh Hoa vốn đang chìm đắm trong mưa ngạc nhiên quay đầu, nhìn về phía viễn phương.

Dần dần, vài chiếc limousine lần lượt từ Xa Xa chạy tới, cuối cùng dừng ngay cửa biệt thự. Vùng lông mày của Anh Hoa nhướng lên, sắc mặt khôi phục lạnh lùng, trực tiếp đi tới hướng cửa.

Đèn Xe chiếu sáng cửa biệt thự, trong đó một chiếc Xe mở cửa ra, hai gã thanh niên bước ra bung hai cây dù.

Bên trong có một người bước Xuống, thân cao chừng một thước chín, thân thể khôi ngô phảng phất như một tòa núi nhỏ. Nương theo ánh đèn Xe, Anh Hoa rõ ràng nhìn thấy trên mặt nam nhân có một vết sẹo dao rất sâu, phối hợp với tướng mạo hung hãn của hắn, hắn đứng nơi đó phảng phất giống như một pho tượng chiến thần, không giận mà uy.

Chỉ là, trên gương mặt bư hãn của hắn hiện lên tia bi thương không thể Xóa đi. Sau đó từ trong Xe lại một người bước Xuống, chính là long đầu Hồng Hưng Lăng Vĩnh Bình.

Mất thấy Anh Hoa đi tới, thành viên Hắc Dạ phụ trách công tác phòng vệ cũng đều đi tới sau lưng nàng, tuy rằng năng lực của Anh Hoa không bằng bọn họ, thế nhưng thân là cận vệ của Lý Dật, Anh Hoa rốt cục cũng là đầu lĩnh bảo tiêu.

“Anh Hoa tiểu thư, vị này chính là Trịnh Thiết Quân, là bạn của Lý tiên sinh, hắn muốn gặp Lý tiên sinh.” Lăng Vĩnh Bình tiến lên trước một bước, khách khí nói, chỉ là trong giọng nói mang theo vẻ ưu thương nhân nhật.

Chiến thần phía nam Trịnh Thiết Quân?

Vùng lông mày Anh Hoa nhướng lên, lạnh lùng nói: “Lý tiên sinh không gặp khách.”

sự cự tuyệt lạnh lùng của Anh Hoa làm biểu tình Lăng Vĩnh Bình cứng đờ, hắn vốn định nói gì đó, lại bị Trịnh Thiết Quân vỗ nhẹ vai, sau đó chủ động lui ra phía sau.

“Nha đầu, cô nói cho Lý Dật, tôi muốn gặp hắn, hắn sẽ gặp tôi.” Trịnh Thiết Quân cũng không như ngày thường lộ ra dáng dấp hung thần ác sát, thanh âm của hắn rất nhẹ.

Thoáng trầm ngâm, Anh Hoa gật đầu.

Nửa phút sau, Anh Hoa đi vào phòng khách biệt thự. Tiếng bước chân rất nhỏ ở trong đại sảnh an tĩnh có vẻ dị thường chói tai.

Nhìn nam nhân đang ngồi trên sô pha, tim Anh Hoa như bị dao cắt, sự thống khổ trong ánh mắt không thể che giấu.

Bất quá nàng vẫn cắn răng đi qua.

“Lão bản.” Anh Hoa mở miệng, giọng nói vẫn lạnh lùng như trước, chỉ là sự tự trách lẫn áy náy trong giọng nói cũng không thể che giấu.

Lý Dật đang cúi đầu hút thuốc rít mạnh một hơi, sau đó chậm rãi thổi ra, ngẩng đầu nhìn về phía Anh Hoa.

Đối mặt với ánh mắt của Lý Dật, Anh Hoa không hề né tránh, chỉ là khóe mắt không thể khống chế nhảy lên!

Thậm chí, thân thể của nàng cũng run rẩy lên.

“Bên ngoài có một tên Trịnh Thiết Quân nói muốn gặp ông.” Anh Hoa lại mở miệng, giọng nói biến đổi dị thường rõ ràng.

440. Chương 388 Đại Kết Cục (2)

“Không cần tự trách, lại càng không cần áy náy, em không có làm sai điều gì?” Lý Dật mở miệng, thanh âm rất nhẹ: “Dù em không nổ súng, tôi cũng sẽ nổ súng.”

Nước mắt bỗng nhiên chảy Xuống!

Anh Hoa cắn chặt môi, trầm mặc không lên tiếng.

Lý Dật nhẹ nhàng lau đi nước mắt trên mặt nàng, nói: “Đi dẫn người kia vào đi.”

Anh Hoa gật đầu, Xoay người đi ra biệt thự, Lý Dật lại châm thêm một điếu thuốc, nhìn thoáng qua Tiêu Thanh Sơn đang nằm lẳng lặng nhắm mắt, hít sâu!

Trong cổ họng lập tức truyền đến vị đạo cay độc, nhất thời làm hần thư sướng hơn rất nhiều!

Rất nhanh, Trịnh Thiết Quân đi vào phòng khách, Anh Hoa cũng không theo vào. Đã hơn một năm thời gian, Trịnh Thiết Quân tựa hồ cũng thay đổi, hần cũng không còn hung thần ác sát như trong dĩ vãng, lại có thêm một phần trầm ổn khó được. Từ khi hần bắt đầu bước vào phòng khách, ánh mắt cũng không hề rời khỏi Tiêu Thanh Sơn đang nằm trên sô pha.

Bước chân hần rất chậm, tựa hồ dưới chân đeo vật nặng ngàn cân.

Một bước, hai bước, ba bước, bốn bước...

Cự ly ngắn không tới mười thước, Trịnh Thiết Quân phải dùng tới mười phút.

Mười phút sau, hần nữa quỳ bên cạnh Tiêu Thanh Sơn, hai mắt đỏ hồng nhìn Tiêu Thanh Sơn, khàn khàn nói: “Đại ca, Thiết Quân đến Xem anh!”

Không có trả lời, toàn bộ trong đại sảnh chỉ quanh quẩn lời nói của Trịnh Thiết Quân.

Nước mắt, kim lòng không được hiện lên trong đôi mắt đỏ hồng.

Sau một khắc, nam nhân vốn luôn kiên cường này đã buồn bã rơi lệ!

Hần cũng không lau đi nước mắt trên mặt mà gắt gao nhìn chằm chằm Tiêu Thanh Sơn vài phút, sau đó bỗng nhiên Xoay người.

Lý Dật vẫn ngồi trên sô pha, vẫn không nhúc nhích, lẳng lặng rít thuốc.

Trịnh Thiết Quân cũng không chất vấn Lý Dật, càng không hướng Lý Dật phát hỏa, hần tựa hồ đã biết được tất cả, hần chỉ trầm mặc không lên tiếng cầm lấy hộp thuốc lá trên bàn, châm lửa, rít mạnh.

Hai phút sau, điều thuốc lá đã tàn hết, Trịnh Thiết Quân dụi tắt tàn thuốc, ngẩng đầu nhìn phía Lý Dật.

Sắc mặt Lý Dật bình tĩnh đón nhận ánh mắt Trịnh Thiết Quân, không hề mở miệng. “Ta muốn đưa thi thể đại ca đi.” Trịnh Thiết Quân mở miệng, giọng nói đã khôi phục bình tĩnh. Chỉ là sự bi thương trong giọng nói không cách Xóa đi.

Lý Dật gật đầu.

“Lý Dật.” Trịnh Thiết Quân do dự một chút, sau đó thở dài nói: “có một số việc, đại ca vẫn không cho ta nói cho cậu, hôm nay đại ca đi, ta nghĩ là nên nói cho cậu biết.”

Trong lòng Lý Dật chấn động, nhàn nhạt hỏi: “Chuyện gì?”

“Cậu hẳn là còn nhớ rõ, ngày trước đại ca nỗ lực bồi dưỡng cậu làm người nối nghiệp phải không?” Trịnh Thiết Quân trầm giọng nói.

Trịnh Thiết Quân nói không khỏi làm Lý Dật nhớ tới chuyện Tiêu Thanh Sơn từng hao tổn tâm tư bồi dưỡng hắn, thậm chí Tiêu Thanh Sơn vì bồi dưỡng hắn, còn giới thiệu hắn cho đại lão các nơi trong buổi khánh điển chúc mừng của tập đoàn Hoa Thanh. Sau đó hắn triệt để trở thành danh nhân của Xã hội thượng lưu Thượng Hải, cũng trở thành người nối nghiệp trong mắt mọi người.

Chỉ là sau đó chuyện của Lưu Vi đã làm thay đổi tất cả!

“Nhớ kỹ.” Lý Dật gật đầu.

Thấy Lý Dật gật đầu, Trịnh Thiết Quân lại hỏi: “Vậy cậu hẳn là biết, trước khi cậu Xuất hiện, đại ca dự định để Tiêu Cường kế thừa vị trí của hắn. Chỉ là sau khi cậu Xuất hiện, đại ca bỗng nhiên lại thay đổi chủ ý, buông tha Tiêu Cường, tuyển chọn cậu.”

Lúc này đây, Lý Dật cũng không trả lời.

“Khi đó, giữa cậu và Tiêu Cường đã có mâu thuẫn, hơn nữa mâu thuẫn rất sâu! Tuy rằng giữa các người cũng không phát sinh Xung đột, thế nhưng Xung đột sẽ không thể tránh được.” Nói đến đây, Trịnh Thiết Quân thâm ý liếc mắt nhìn Lý Dật: “Vậy cậu còn nhớ rõ chuyện đại ca bị ám sát không?”

“Nhớ kỹ.” Lý Dật lại gật đầu, một lần nọ, hắn và Tiêu Thanh Sơn dự buổi hoạt động từ thiện, kết quả trên đường gặp phải ám sát, lúc đó Lý Dật vốn định chạy Xuống đuổi bắt sát thủ, bắt quá Tiêu Thanh Sơn cố ý không cho Lý Dật Xuống Xe.

Điều này làm Lý Dật vô cùng nghi hoặc, thẳng đến sau khi Tiêu Cường rời đi, Lý Dật mới biết chuyện này do Tiêu Cường bày ra.

“Theo ý của cậu, Tiêu Cường là bởi vì ám sát đại ca, nên mới bị đại ca đuổi chạy tới Hong Kong, đúng không?” Giọng nói của Trịnh Thiết Quân trở nên có chút cổ quái.

Lý Dật ngẩn ra, trong lòng tuôn ra loại cảm giác không ổn, nhưng vẫn như cũ gật đầu.

“Hắc! Tất cả mọi người đều cho rằng như thế.” Trịnh Thiết Quân cười lạnh một tiếng: “Thế nhưng không ai nghĩ tới, Tiêu Cường mặc dù không tính là người đứng đầu trong số những người cùng tuổi, nhưng cũng không phải là một người không có đầu óc. Với chỉ số thông minh của Tiêu Cường, hắn thế nào khả năng đi làm chuyện nhược trí như vậy đây? Huống chi khi đó tuy rằng Tiêu Cường thủ đoạn độc ác, nhưng loại chuyện giết cha đoạt vị, hắn kiên quyết làm không được!”

“Chú muốn nói...” Thân thể Lý Dật hơi chấn động, vẻ kinh ngạc trên mặt không thể che giấu.

Trịnh Thiết Quân cười nhạt: “Cậu đoán được rồi! Chuyện đó vốn không phải do Tiêu Cường làm! Mà là do đại ca một tay đạo diễn!”

Con người Lý Dật bỗng nhiên phóng lớn, phẳng phất như không thể tin được tất cả là thật.

“Cậu không cần nhìn ta như thế, sự tình đã tới tình trạng này, ta không cần nói dối với cậu, ta nói chính là sự thực, chuyện lần đó Xác thực do đại ca phái người đi làm! Mà đại ca làm như vậy, dụng ý thập phần rõ ràng, hãm hại Tiêu Cường!” Giọng nói của Trịnh Thiết Quân bỗng nhiên trở nên cực kỳ lạnh lùng: “Nguyên bản Tiêu Cường là người thừa kế, đại ca bỗng nhiên thay đổi chủ ý, tuyển chọn cậu làm người thừa kế, mâu

thuần giữa hai người vốn không thể tránh được. Sớm muộn gì cũng có ngày mâu thuẫn bạo phát! Các người đều là con của đại ca, đại ca tự nhiên không muốn thấy các người tự giết lẫn nhau! Cho nên mới ra hạ sách này!”

“Chỉ là người định không bằng trời định. Đại ca tiêu hao tâm tư tránh cho các người tàn sát lẫn nhau, thế nhưng bị kịch vẫn cứ trình diễn. Tên Tiêu Cường kia không ngờ lợi dụng Đái Nhạc đến hại cậu. Mà cậu cũng quá trực tính, trực tiếp giết chết Đái Nhạc.” Nói đến đây, trên mặt Trịnh Thiết Quân hiện ra thần tình uể oải, hắt thở dài ngừng lại.

Mà Lý Dật lại lâm vào trầm mặc.

“Lý Dật, tôi hỏi cậu, cậu hận đại ca sao?” Trịnh Thiết Quân đột nhiên hỏi.

Hận hấn sao?

Có thể...

“Tôi biết, cho tới nay, cậu đều cho rằng trong lúc cậu gặp thời khắc nguy nan nhất, đại ca không những không ra tay giúp cậu, ngược lại còn phái người giết cậu, đây là điều mà cậu hận hấn nhất!” Trịnh Thiết Quân lại mở miệng.

Lý Dật nhin không được khép mắt lại: “Lẽ nào chú cho rằng tôi không nên hận hấn sao?”

Đang khi nói chuyện, khóe mắt Lý Dật rơi Xuống trên người Tiêu Thanh Sơn, bên tai không khỏi quanh quẩn nhớ lại những lời Tiêu Thanh Sơn từng nói với hấn.

“Con trai, từ sau khi ta Xác định con là con của ta, ta đã không có hi vọng Xa vời con có thể tha thứ cho ta. Ta hiểu được, đời này vô luận ta làm như thế nào đều không thể bù đắp cho con và mẹ con.”

“Tiểu Dật, dù là chúng ta chịu thua, ta cũng sẽ không để cho con đi chịu chết!”

“Tiểu Dật, con phải biết rằng, Xã hội này vốn là một Xã hội ăn thịt người, con không ăn người, người sẽ ăn con, cho nên để đạt được mục đích, không từ thủ đoạn cũng là không Sai! Hơn nữa chỉ có như vậy, con mới có thể vĩnh viễn trở thành người đi săn bắn, sẽ không trở thành mục tiêu săn bắn của người khác.”

“Tiểu Dật, kỳ thực ta...còn không cần cưỡng cầu mình biến thành một người vì đạt được mục đích mà bất chấp thủ đoạn. Chỉ là mặc kệ con làm ra sự lựa chọn nào, ta đều sẽ chi trì con.”

“Tiểu Dật, có lẽ con hoài nghi lời ta nói, thế nhưng ta phải nói cho con biết, con là con ta, đời này dù ta mất đi tất cả, cũng sẽ không cho con bị ủy khuất!”

Chuyện cũ như khói, đã từng tắt cả phẳng phất như ngay ngày hôm qua, mà người đã không còn, vật cũng không là vật.

“Hấn không muốn giết cậu!” Trịnh Thiết Quân lại bỏ thêm trái bom: “Cho tới bây giờ cũng không có!”

Oanh!

Lý Dật chỉ cảm thấy trong óc phát sinh một tiếng nổ. Sắc mặt hấn trong nháy mắt trở nên tái nhợt như tờ giấy, thân thể run lên kịch liệt.

Bàng hoàng, không dám tin tưởng.

Các loại tâm tình phẳng phất như trong chuyện Xưa hiện lên trên mặt Lý Dật.

Bỗng nhiên...

Hấn bật lên khỏi sô pha, thân thể run run, vẻ mặt kích động quát ra: “chú nói vậy!”

“Hắc!” Trịnh Thiết Quân cười lạnh một tiếng: “Chuyện tới hôm nay, ta có cần phải lừa cậu không?”

“Hô...hô...”

Lý Dật gấp gấp hô hấp, biểu tình kích động không ngớt, lại không biết làm sao mở miệng.

“Ngồi Xuống đi, không nên kích động như vậy, nghe ta chậm rãi nói cho cậu biết.” Trịnh Thiết Quân dứt lời, thấy Lý Dật đã ngồi Xuống, lại tiếp tục nói: “Ta biết, cậu sẽ hỏi ta, ngày trước nếu như hần không muốn giết cậu, vì sao hần lại phái người đi bắt cậu! Có lẽ nói, vì sao hần không thông báo cho cậu, cho cậu chạy trốn!”

“Chỉ là...ta hỏi cậu một câu, nếu như đại ca muốn giết cậu, sẽ phái Dững Cương đi sao?” Trịnh Thiết Quân nhìn Lý Dật.

Những lời của Trịnh Thiết Quân vừa nói ra, sắc mặt Lý Dật lại trắng nhợt.

Đáp án thập phần rõ ràng: sẽ không!

441. Chương 388 Đại Kết Cục (3)

“Tin tưởng trong lòng cậu đã có đáp án.” Trịnh Thiết Quân tiếp tục nói: “Tiểu tử Dững Cương trọng nghĩa như vậy, mà cậu lại là huynh đệ mà hần cực kỳ coi trọng, muốn hần đi giết cậu, so với để hần tự sát còn khó hơn!”

“Mà đại ca chính vì coi trọng nghĩa khí của Dững Cương, cho nên mới để Dững Cương đi bắt cậu! Bởi vì đại ca đoán được Dững Cương sẽ để cho cậu chạy!”

Trịnh Thiết Quân liên tục nói làm sắc mặt Lý Dật trở nên cực kỳ khó coi, sự thống khổ trong đôi mắt khó thể che giấu, bất quá hần vẫn tuyển chọn không tin: “Nếu hần không muốn giết tôi, vì sao còn phải phái người đi? Lẽ nào hần không thể gọi điện thoại cho tôi biết sao? Tôi biết, quan hệ giữa hần và Đái Hồ không tốt, Đái Hồ không hạ thủ được với hần, là vì tìm không được lý do. Hần sợ nếu như hần ra mặt bảo vệ tôi, Đái Hồ sẽ vì chuyện này mà hạ thủ đối với hần! Thế nhưng, tôi căn bản không có nghĩ qua muốn hần đứng ra bảo vệ tôi à! Căn bản không có nghĩ qua à! Nếu như không phải hần phái người giết tôi, tôi sẽ hận hần sao?”

Nhìn vẻ mặt kích động của Lý Dật, sắc mặt Trịnh Thiết Quân rốt cục thay đổi, trở nên có chút phức tạp.

Sau đó, hần nặng nề thở dài một hơi.” Ý trời! Tất cả đều là ý trời! Lý Dật, đại ca sở dĩ không thông báo cho cậu chạy trốn, ngược lại còn phái Dững Cương đi bắt cậu, hần chỉ là bất đắc dĩ!”

“Ngày đó, khi sự tình phát sinh, Đái Hồ đang ở trong biệt thự của đại ca. Vừa Xong tin tức kia, Đái Hồ nổi giận, tại chỗ nói với đại ca, nếu không giết người, hần sẽ cho máu nhuộm Bến Thượng Hải! Ở dưới tình hình này, đại ca căn bản không thể gọi điện thoại thông báo cho cậu! Khi Huỳnh Huỳnh gọi điện thoại tới, hần mặc dù ngàn lần vạn lần muốn nói cho cậu chạy trốn, thế nhưng hần không dám nói!”

Nói đến đây, giọng nói của Trịnh Thiết Quân bỗng nhiên mềm Xuống tới: “Đại ca không nghĩ sẽ giết cậu, đồng dạng, ta cũng thừa nhận, đại ca cũng không có nghĩ sẽ ra mặt bảo vệ cho cậu. Không phải là hần không muốn, mà là hần không dám! Đái Nhạc là cháu nội được Đái Hồ coi trọng, Đái Hồ thậm chí không tiếc muốn để Đái Nhạc làm người thừa kế! Đại ca nếu tuyển chọn ra mặt bảo hộ cậu, như vậy đại ca và Đái Hồ sẽ triệt để quyết liệt, Xung đột vũ trang! Đến lúc đó, người chết sẽ không chỉ là một mình cậu! Mà là rất nhiều người! Bởi vì cậu sẽ liên lụy rất nhiều người phải chết! Hơn nữa đại ca cũng sẽ mất đi tất cả thuộc về mình! Mọi người đều luôn ích kỷ, đại ca tuy rằng thương cậu, sủng ái cậu, thế nhưng hần không thể vì một mình cậu mà mất đi tất cả!”

“Quyết định như vậy, đại ca làm không được, đồng dạng nếu chỉ vì như vậy, cậu cũng sẽ không trách hần, đúng không?” Trịnh Thiết Quân nói Xong lời cuối cùng, chỉ phải cảm thán số phận trêu chọc người.

“Tiểu Dật, dù con hoài nghi lời ta nói, thế nhưng ta muốn nói cho con, con là con ta, đời này dù ta mất hết vật sở hữu, cũng sẽ không cho con bị ủy khuất!”

Chẳng hiểu vì sao, giờ khắc này, bên tai Lý Dật lại quanh quẩn lời hứa của Tiêu Thanh Sơn đối với hần.

Chỉ là lúc này đây, hần không tiếp tục kích động, mà là vẻ mặt bình tĩnh.

Hắn đã bình tĩnh trở lại.

“Sau khi cậu chạy ra Thượng Hải, đại ca rất muốn giải thích cho cậu tất cả, thế nhưng không cách nào liên hệ được cậu, thẳng cho đến khi cậu tới Hong Kong, giết chết Tiêu Cường.” Nói đến đây, Trịnh Thiết Quân cũng nhin không được buồn bã rơi lệ.

Con ruột của mình tàn sát lẫn nhau!

Mình còn bị con trai Xem là cừu nhân lớn nhất trên đời!

Đây là một sự bi ai ra sao?

Đây lại là một sự thống khổ thế nào?

Trịnh Thiết Quân không thể tưởng tượng, thế nhưng hắn biết rõ, một năm qua là đoạn thời gian thống khổ nhất đời này của Tiêu Thanh Sơn.

Lý Dật tựa hồ triệt để trầm mặc, chỉ một mình lặng lẽ hút thuốc lá.

“Lý Dật, ta hiện tại nói tất cả cho cậu, cũng không phải muốn làm cho cậu hối hận. Chuyện này nói đến cùng, cũng không phải lỗi do cậu. Lúc đó, nằm ở loại tình huống này, cậu sẽ nghĩ như vậy, dù là ta cũng thế, đây là chuyện trong tình lý mà thôi. Hiểu lầm tuy có, thế nhưng hiểu lầm cũng không cần thiết bài trừ. Hành động của cậu cũng không hề có lỗi!” Trịnh Thiết Quân trầm giọng nói: “Bất quá ta mong muốn cậu hiểu được, tuy rằng đại ca không vì cậu buông tha tất cả, thế nhưng hắn cũng không có làm sai chuyện gì!”

“Nguyên bản, cậu chạy trốn tới nước Mỹ, hẳn được thật phong cảnh vui vẻ, ta từng nỗ lực khuyên đại ca, để hắn tìm cậu hảo hảo nói chuyện, tiêu trừ hiểu lầm. Thế nhưng đại ca cự tuyệt lời kiến nghị của ta! Hắn nói, hiểu lầm giữa cậu và hắn không có khả năng tiêu trừ! Từ lúc cậu giết chết Tiêu Cường, hiểu lầm giữa các người đã không còn khả năng tiêu trừ được nữa, trừ phi có một người chết đi.” Trịnh Thiết Quân nói đến đây, cũng châm một điếu thuốc lá, hắn cần lợi dụng nicotin gây tê trái tim kích động của chính mình.

Mặc dù không hề mở miệng, thế nhưng Lý Dật không thể không thừa nhận Trịnh Thiết Quân nói không sai, ngay từ đầu không giải thích, tạo thành hiểu lầm, về sau muốn giải thích sự hiểu lầm, đó là chuyện không có khả năng.

Đã trải qua kinh lịch như vậy, Lý Dật tự nhiên cũng sẽ không tin tưởng lời giải thích của Tiêu Thanh Sơn.

Mà Lý Dật giết chết Tiêu Cường, Tiêu Thanh Sơn cũng đã không còn khả năng giải thích được nữa.

Chính mình làm sai rồi sao?

Trong lòng Lý Dật thầm hỏi chính mình.

“Hao sát!”

Một đạo thiểm điện hiện lên, trong đại sảnh bỗng nhiên một mảnh sáng sủa, tia sáng chiếu vào trên mặt Lý Dật, làm Trịnh Thiết Quân rõ ràng nhìn thấy, trên mặt Lý Dật tràn ngập vẻ mờ mịt.

“Lý Dật, cậu cũng không cần khổ sở, lại càng không cần tự trách. Chính câu nói kia, cậu cũng không làm sai chuyện gì!” Trịnh Thiết Quân phun ra ngụm khói, cảm thán nói: “Mà đại ca tuyển chọn kết cục này, cũng do hắn suy nghĩ rất kỹ. Cùng lúc hắn không muốn chân chính cùng cậu là địch, Xung đột vũ trang! Cùng lúc, hắn không muốn vì hiểu lầm ngày trước mà liên lụy đến người bên cạnh hắn!”

Lý Dật thở mạnh một hơi, ngẩng đầu, dừng trên gương mặt tái nhợt của Tiêu Thanh Sơn, lâm vào trầm mặc.

Chẳng qua bao lâu, khi Trịnh Thiết Quân dự định đưa thi thể Tiêu Thanh Sơn rời đi, điện thoại của hắn bỗng reo lên.

Trịnh Thiết Quân cau mày, vốn định trực tiếp tắt máy, nhưng nhìn thấy dãy số điện thoại quen thuộc.

Dãy số này nhất thời làm con người hắn phóng lớn!

Hắn hầu như lập tức chuyển điện thoại, điện thoại chuyển được, trong ống nghe liền truyền ra thanh âm trầm thấp: “Trịnh Thiết Quân, tôi biết ông đang ở Hong Kong, ngay bên cạnh tên tạp chủng kia!”

Mỹ Nữ Xà, Gia Cát Minh Nguyệt.

Nghe được thanh âm tràn ngập oán khí của Gia Cát Minh Nguyệt, Trịnh Thiết Quân thở dài nói: “Minh Nguyệt, sao cô phải khổ vậy chứ?”

“Ha ha ha!” Đầu kia điện thoại, Gia Cát Minh Nguyệt nở nụ cười, cười đến dị thường âm trầm: “Trịnh Thiết Quân, đây cũng không giống ông a!”

“Minh Nguyệt, quá khứ cứ để cho nó trở thành quá khứ đi.” Trịnh Thiết Quân nhẹ giọng nói.

“Để thành quá khứ?” Gia Cát Minh Nguyệt yếu ớt hỏi ngược lại, sau đó giọng nói bỗng biến đổi, lạnh lùng nói: “Tôi làm không được! Trịnh Thiết Quân, ông nói cho tập chúng kia, tôi ở tại Vân Sơn chờ hắn, bảo hắn một mình đến gặp tôi trước khi trời sáng! Nếu trước hừng đông ngày mai hắn không đến, tôi sẽ cho Tiêu Huỳnh Huỳnh Xuống dưới bồi Tiêu Thanh Sơn!”

Nói xong lời cuối cùng, Gia Cát Minh Nguyệt đã hoàn toàn lâm vào trong điên cuồng.

“Minh Nguyệt, cô không nên Xăng bậy!” Trịnh Thiết Quân bị chấn kinh, sau thoáng ngáy người ngẩn ngủ, hắn bỗng nhiên từ sofa bật lên, thất thanh quát.

Không có trả lời, Gia Cát Minh Nguyệt đã cắt đứt điện thoại, ông nghe chỉ còn truyền đến tiếng tút tút.

Trên Vân Sơn.

Chiếc Xe của Gia Cát Minh Nguyệt đỗ bên cạnh vách núi, trong Xe, Tiêu Huỳnh Huỳnh bị trói trên Xe, miệng bị bịt kín.

Sau khi cắt đứt điện thoại, Gia Cát Minh Nguyệt trực tiếp ném điện thoại Xuống vách núi.

Trong Xe, nghe được câu nói không thể tưởng tượng nổi của Gia Cát Minh Nguyệt, Tiêu Huỳnh Huỳnh muốn nói gì đó, thế nhưng miệng bị bịt kín, chỉ có thể phát ra thanh âm ô ô, chỉ là trong con người lóe ra ánh mắt sợ hãi.

“Huỳnh Huỳnh, ngủ đi, ngủ rồi điều gì cũng không biết nữa.” Gia Cát Minh Nguyệt nhẹ giọng nói một câu, sau đó vươn bàn tay Xanh Xao, nhẹ nhàng chém một chút vào gáy Tiêu Huỳnh Huỳnh, Tiêu Huỳnh Huỳnh nhất thời hôn mê bất tỉnh.

“ba”

Làm xong tất cả, Gia Cát Minh Nguyệt cầm lấy gói thuốc lá trong Xe, rút một điếu, châm lửa, nhẹ nhàng hút.

Ánh trăng như nước, Xuyên thấu qua kính Xe chiếu vào bên trong.

Đôi môi của Gia Cát Minh Nguyệt vẫn đỏ tươi, loại tiên diễm đẹp dễ nhất!

Đó là đôi môi đủ làm cho bất cứ người đàn ông nào phải điên cuồng.

Chỉ là giờ khắc này, phối hợp với biểu tình băng lãnh của nàng, loại mê hoặc cũng đã giảm đi rất nhiều, nhưng thật ra lại làm cho người ta có loại cảm giác quỷ dị. Nàng vừa hút thuốc, vừa vuốt cây súng lục màu hồng, dùng thanh âm chỉ có chính nàng mới nghe được: “Thanh Sơn, ông có yêu tôi không?”

Gió nhẹ thổi qua, thổi bay bụi cỏ nơi vách núi, trên không trung vang lên tiếng “sàn sạt”, thanh âm kia phảng phất như trả lời Gia Cát Minh Nguyệt: không có.

Nước mắt nhẹ nhàng rơi Xuống trên gương mặt mê người!

Sau đó nàng vô lực nhắm mắt lại. Chỉ khi mở mắt, trong con ngươi đã không còn bi thương.

Có chăng chỉ là nỗi hận!

442. Chương 388 Đại Kết Cục (4)

Khác với dĩ vãng, lúc này Lý Dật cũng không mang theo thành viên Hắc Dạ, càng không mang theo Anh Hoa!

Đối với Vân Sơn, Lý Dật cũng không Xa lạ, ngày trước hắn từng cùng Andrew đến đây, còn gặp phải chuyện Diệp gia chặn giết.

Khi Xe chạy đến dưới chân núi, Trịnh Thiết Quân thắng Xe, Xe ngừng lại. Ánh trăng chiếu qua kính Xe, chiếu lên mặt Trịnh Thiết Quân làm cho người ta có thể rõ ràng thấy rõ vẻ mặt của hắn.

Giờ khắc này, vẻ mặt của hắn thập phần nghiêm túc, giọng nói trầm Xuống: “Lý Dật, Minh Nguyệt không chỉ là một nữ nhân thông minh tuyệt đỉnh, còn là một nữ nhân phi thường cố chấp! Nàng yêu đại ca, rất yêu rất yêu, vì thế nàng thờ ơ đối với lão Miêu rất yêu nàng! Vẫn không ngừng nỗ lực giúp đỡ đại ca! Thế nhưng đại ca bởi vì tưởng niệm chị dâu, cho tới bây giờ cũng không hề yêu Minh Nguyệt.”

Lý Dật rõ ràng, chị dâu trong miệng Trịnh Thiết Quân chính là mẹ của hắn.

“Hôm nay, Minh Nguyệt’ khẳng định biết đại ca đã chết, nàng biết rõ ta sẽ đem chuyện quá khứ nói với cậu. Ở dưới tình hình này, nàng dùng Huỳnh Huỳnh đến áp chế cậu, là đoán chắc cậu sẽ đi cứu Huỳnh Huỳnh!”

Nói đến đây, giọng nói của Trịnh Thiết Quân càng thêm ngưng trọng: “Với tính tình cố chấp của Minh Nguyệt hơn phân nửa sẽ không muốn sống nữa! Cho nên một hồi đi lên, cậu nhất định phải vạn lần cẩn thận!”

“Tôi biết.” Lý Dật nhẹ nhàng gật đầu, ngay lúc này vẻ mặt của hắn vô cùng bình tĩnh, không vui không buồn, không ai biết trong lòng hắn đang suy nghĩ chuyện gì.

Nghe Lý Dật vừa nói như thế, Trịnh Thiết Quân thở dài, đẩy cửa Xe bước Xuống dưới.

Lý Dật ngồi vào tay lái, khởi động máy Xe.

“Lý Dật, nếu như có thể, lưu cho Minh Nguyệt một mạng, nàng cũng chỉ là một cô gái đáng thương cảm!”

Xe khởi động, phía sau truyền đến thanh âm của Trịnh Thiết Quân.

Lúc Lý Dật lên đến Vân Sơn, chiếc Xe của Gia Cát Minh Nguyệt đã bên cạnh vách núi, Gia Cát Minh Nguyệt sắc mặt lạnh lùng đứng bên cạnh Xe, gắt gao nhìn chăm chăm Xe của Lý Dật.

Nàng mặc một chiếc váy da, lộ ra đôi đùi đẹp đủ dùng từ ma quỷ để hình dung!

So sánh mà nói, biểu tình của nàng tựa hồ càng thêm giống ma quỷ, dị thường dữ tợn. Bộ mặt đã hoàn toàn vặn vẹo, đôi môi khêu gợi đã bị nàng cắn vỡ, máu tươi nhễ nhãi, cặp mắt vốn câu hồn lộ đầy vẻ hận ý!

Ngoài ra, không còn gì khác!

Lý Dật cho Xe dừng cách Gia Cát Minh Nguyệt khoảng chừng mười thước. Hắn không lập tức tắt máy Xe bước Xuống, mà cầm lấy cây súng lục, đồng thời bình tĩnh nhìn chăm chăm vào khuôn mặt quen thuộc phía Xa Xa.

Sau đó, hắn cầm súng, Xuống Xe.

“Tiêu Thanh Sơn đã chết, đúng không?” Mắt thấy Lý Dật Xuống Xe, thanh âm Gia Cát Minh Nguyệt run rẩy hỏi.

Lý Dật không đáp câu hỏi: “Huỳnh Huỳnh ở nơi nào?”

“Ta hỏi ngươi, Tiêu Thanh Sơn có phải đã chết rồi không?” Gia Cát Minh Nguyệt thất thanh rống to hơn.

Nhìn biểu tình kích động của Gia Cát Minh Nguyệt, Lý Dật nhú mày, với trạng thái lúc này của Gia Cát Minh Nguyệt, Lý Dật có rất nhiều biện pháp chế phục cô ta, thế nhưng Lý Dật cũng không lựa chọn mạo hiểm, nếu Gia Cát Minh Nguyệt đã hận hắn tới đây, như vậy tự nhiên đã làm đủ sự chuẩn bị.

Hắn không hi vọng bị kích sinh ra lần thứ hai!

Vì vậy, hắn nhẹ nhàng gạt đầu.

“Đã chết! Tiêu Thanh Sơn quả nhiên lựa chọn chủ động chịu chết! Cho tới nay, hắn không muốn theo ta đề cập tới chuyện ứng phó với sự trả thù của người, nguyên lai từ lâu đã nghĩ Xong rồi a!” Gia Cát Minh Nguyệt nói tới đây, bỗng nhiên phá lên cười, tiếng cười thê lương: “Uổng phí ta giống như một đứa ngốc, để giúp hắn, ngày đêm đều lo nghĩ đối sách! Hắn thật là tuyệt tình a!”

“Tiêu Thanh Sơn là ta giết, Huỳnh Huỳnh vô tội, thả Huỳnh Huỳnh.” Lý Dật bỗng nhiên mở miệng, đồng thời hướng Gia Cát Minh Nguyệt đi tới.

“Đứng lại!” Gia Cát Minh Nguyệt hô to một tiếng, sau đó chĩa súng nhắm ngay Lý Dật, trên gương mặt lộ ra dáng tươi cười âm trầm: “Ta biết trong tay người có súng, ta cũng biết thuật bắn súng của người tốt! Thế nhưng ta nói cho người, ta lắp đặt bom trên người Tiêu Huỳnh Huỳnh, không chế ở trong cơ thể của ta, một ngày tim ta dừng nhảy, bom sẽ bạo tạc! Cho nên người hay nhất không nên hành động thiếu suy nghĩ!”

Gia Cát Minh Nguyệt nói làm vùng lông mày của Lý Dật cau chặt lại, hắn có nghe nói qua loại bom không chế kiểu này, nếu muốn gỡ bom, phải không chế người lắp đặt bom trước.

“Nếu như người hận Tiêu Thanh Sơn như thế, vì sao người còn muốn đối phó ta?” Lý Dật nhìn Gia Cát Minh Nguyệt.

Hắn đang nghĩ biện pháp giải quyết, theo hắn Xem ra, hắn phải dưới tình huống nhanh nhất bắn trúng cổ tay của Gia Cát Minh Nguyệt, sau đó trong vòng vài giây tiếp cận thân thể nàng ta.

Thế nhưng giờ khắc này Gia Cát Minh Nguyệt đang đứng bên cạnh vách núi, một khi hắn động thủ hắn vốn không thể bảo chứng Gia Cát Minh Nguyệt có trượt chân rơi xuống vách núi hay không!

Dựa theo cách nói của Gia Cát Minh Nguyệt, trong thân thể cô ta lắp đặt trang bị bom, một khi rơi xuống vách núi chết đi, như vậy Tiêu Huỳnh Huỳnh cũng sẽ chôn cùng!

Đây là điều mà Lý Dật không muốn thấy!

Gia Cát Minh Nguyệt không thể đoán được ý nghĩ trong nội tâm của Lý Dật, chỉ thấy cô ta cười lạnh nói: “Người nói không Sai! Ta hận hắn! Ta đem thanh Xuân của ta toàn bộ những gì của ta cho hắn! Vì hắn, ta đối đãi với sinh mạng người đàn ông yêu ta suốt bao nhiêu năm chẳng đáng một đồng! Ta vì giúp hắn, tình nguyện nhường cho người đàn ông yêu ta đi chịu chết! Vì giúp hắn, ta thậm chí nguyện ý lên giường cùng người! Thậm chí ta có thể vì hắn mà chết!”

Giờ khắc này, Gia Cát Minh Nguyệt bỗng nhiên trở nên cực kỳ kích động.

“Thế nhưng hắn thì sao? Nhiều năm như vậy, những gì ta làm hắn đều nhìn thấy trong mắt! Thế nhưng cho tới bây giờ hắn cũng không yêu ta! Cho tới bây giờ cũng không có! Một chút tình yêu cũng không có cho ta! Hắn yêu vĩnh viễn chỉ là người đàn bà đã nằm trong lòng đất! Thậm chí hắn làm tình với ta cũng chỉ vì thả ra dục vọng mà thôi! Không mang theo bất luận tình yêu gì! Chỉ có thú tính!”

“Hay là ở trong mắt hắn, ta chỉ là một tiện nữ nhân, một tiện nữ nhân không biết Xấu hổ, một người vì muốn làm hắn hài lòng, không tiếc tất cả, một nữ nhân ngu ngốc!”

Nhìn Gia Cát Minh Nguyệt đã rơi vào sự điên cuồng, Lý Dật nheo mắt lại

“Về phần ta đối phó người! Hừ! Ta biết, tuy rằng người giết Tiêu Cường và chính hắn, thế nhưng dù hắn đi tới âm tào địa phủ cũng sẽ không hận người! Hắn mong muốn người và con gái Tiêu Huỳnh Huỳnh của hắn hảo hảo sống sót!” Nói đến đây Gia Cát Minh Nguyệt nở nụ cười tà ác, giờ khắc này cô ta giống như một ác ma tái thể, biểu tình trên mặt làm người cực sợ: “Nếu hắn vô tình! Như vậy đừng trách ta vô nghĩa! Hắn muốn các người hảo hảo mà Sống sót, ta sẽ không cho hắn được như ý! Ta muốn giết chết các người! Ta muốn cho hắn thương tâm rơi lệ! Ta muốn đến âm tào địa phủ tận mắt nhìn thấy hắn thương tâm rơi lệ!”

Người điên.

Giờ khắc này Gia Cát Minh Nguyệt tựa hồ đã điên rồi: “Ta muốn hắn vĩnh viễn nhớ kỹ ta! Cho dù là bởi vì hận!”

Ngay khi Gia Cát Minh Nguyệt nói ra câu cuối cùng, Lý Dật liền động, hần giống như u linh, bỗng nhiên phóng về phía Gia Cát Minh Nguyệt.

“Đi tìm chết!”

Nhận thấy được cử động của Lý Dật, Gia Cát Minh Nguyệt điên cuồng bóp cò súng.

Bang bang bang bang bang bang.....

Gia Cát Minh Nguyệt trong tâm tình kích động bóp mạnh cò súng, trong nháy mắt những viên đạn bay ra.

Chỉ là nòng ta cũng không bắn trúng Lý Dật.

“Ba”

Lý Dật đã đến sát Gia Cát Minh Nguyệt, tay phải chém ra nhanh như thiểm điện!

Gia Cát Minh Nguyệt bị đánh trúng, thậm chí còn chưa kịp kêu rên, đã bật ngửa ra sau!

Lý Dật một tay kéo Gia Cát Minh Nguyệt vào trong lòng, một hương thơm cơ thể cùng nước hoa của đàn bà dưng mãnh tràn vào mũi Lý Dật, Lý Dật cũng không có bất luận phản ứng gì, sau đó giật ra cửa Xe, thình lình nhìn thấy Tiêu Huỳnh Huỳnh ngất xỉu bên trong.

Sau đó, Lý Dật dùng tốc độ nhanh nhất kiểm tra thân thể Tiêu Huỳnh Huỳnh, vẫn không thấy bom!

Điều phát hiện này làm Lý Dật chợt thấy trút được gánh nặng.

Suy nghĩ một chút, Lý Dật nhẹ nhàng gõ thêm một lần vào cổ Tiêu Huỳnh Huỳnh, sau đó cởi ra sợi dây trên người nàng, rút khăn bịt miệng, ẵm nàng Xuống Xe. Bỏ Tiêu Huỳnh Huỳnh vào trong Xe của mình, Lý Dật cũng không lập tức rời đi, mà lần thứ hai đi tới bên người Gia Cát Minh Nguyệt.

Dưới ánh trăng, Gia Cát Minh Nguyệt lẳng lẳng nằm trên mặt đất, trên mặt còn vương nước mắt, đôi môi khô gợt đỏ tươi một mảnh.

Nhìn gương mặt quen thuộc của nàng, Lý Dật rất rõ ràng, nữ nhân này luôn miệng nói hận Tiêu Thanh Sơn, kỳ thực nàng ta chỉ có tình yêu với Tiêu Thanh Sơn, mà căn bản không có hận!

Sở dĩ nàng tổn hao tâm tư dẫn dụ hần tới Vân Sơn, chỉ bất quá là muốn báo thù cho Tiêu Thanh Sơn mà thôi!

Hiểu được điểm này, Lý Dật không động thủ đối với Gia Cát Minh Nguyệt, mà bế nàng bỏ vào trong Xe nàng.

Sau đó, Lý Dật thấy Xa Xa Xuất hiện ánh đèn Xe.

Hần biết Trịnh Thiết Quân đã dẫn người lên núi

443. Chương 388 Đại Kết Cục (5)

Tin tức này đã nhanh chóng lan truyền khắp toàn bộ hắc đạo.

Chỉ là tin tức truyền thông hắc đạo, Tiêu Thanh Sơn cũng không phải bị Lý Dật giết chết, mà là bị chết vì tai nạn Xe cộ.

Mặc dù rất nhiều hữu tâm nhân đều biết trong này nhất định rất có vấn đề, nhưng tự nhiên là không ai dám đi nói lung tung.

So Sánh với việc ngậm an táng Đái Hồ, lễ tang của Tiêu Thanh Sơn long trọng hơn nhiều, hắc đạo kiêu hùng, trùu thương trường, thậm chí một ít đại lão chính giới cũng đều tham gia lễ tang của Tiêu Thanh Sơn.

Lý Dật cũng tham gia lễ tang của Tiêu Thanh Sơn.

Điều này làm cho những người dự lễ tang đều muốn rút kính mắt!

Theo những người này Xem ra, Lý Dật vốn có thù không đội trời chung với Tiêu Thanh Sơn vô luận như thế nào cũng sẽ không Xuất hiện trong lễ tang của Tiêu Thanh Sơn.

Thế nhưng Lý Dật đã Xuất hiện!

Hơn nữa còn để tang cho hắn!

Hơn nữa hắn dùng thân phận con trai Tiêu Thanh Sơn tham gia lễ tang.

Lý Dật dùng thân phận con trai Tiêu Thanh Sơn tham gia lễ tang đúng là một kỳ tích, đồng dạng, Gia Cát Minh Nguyệt không tham gia lễ tang, cũng là một kỳ tích!

Đêm đó, Gia Cát Minh Nguyệt theo đám người Trịnh Thiết Quân trở lại Thượng Hải thì biến mất, về phần đi nơi nào, không ai biết được.

Trong lễ tang, Tiêu Huỳnh Huỳnh khóc đến thập phần thương tâm!

Vài lần khóc đến hôn mê.

Nàng cũng không biết cái chết chân chính của Tiêu Thanh Sơn, mà có thể bởi vì quá mức thương tâm, nàng cũng không truy cứu chuyện Lý Dật giết chết Tiêu Cường. Đương nhiên, có thể khẳng định chính là một ngày Tiêu Huỳnh Huỳnh hồi phục lại, nhất định sẽ truy cứu!

Chỉ ít, Tiêu Huỳnh Huỳnh sẽ không tha thứ cho Lý Dật trong thời gian ngắn.

Tiêu Thanh Sơn được chôn bên cạnh phần mộ của mẹ Lý Dật, đây là quyết định của Lý Dật.

Ngày thứ hai lễ tang kết thúc, hắn cho người đưa Tiêu Huỳnh Huỳnh đến chỗ Lưu Vi, theo Lý Dật Xem ra, chỉ có Lưu Vi có thể trong thời gian ngắn nhất sẽ giúp giảm bớt sự đau đớn trong lòng Tiêu Huỳnh Huỳnh.

Đái gia diệt vong, Tiêu Thanh Sơn đã Chết, Trịnh Thiết Quân cũng không trả thù Lý Dật, còn để Lý Dật dùng thân phận làm con để tang cho Tiêu Thanh Sơn, điều này ngoài sự dự liệu của mọi người.

Đồng dạng, hầu như tất cả mọi người không thể biết trước, hắc đạo phía nam chung quy sẽ phát triển thành đáng sợ như thế nào.

Theo những người này Xem ra, Lý Dật đã khống chế Địa Tự Đầu và Nhân Tự Đầu của Mãnh Hổ Bang, chỉ cần diệt trừ Trịnh Thiết Quân, trên CƠ bản liền thống nhất hắc đạo phía nam

Nhưng Lý Dật cũng không có làm như vậy.

Hắn biến mất.

Phảng phất như bốc hơi khỏi nhân gian, không ai biết hắn đi đâu.

Nửa năm sau, đại thảo nguyên Phi Châu.

Nguyên đại thảo nguyên hoang tàn vắng vẻ, lại Xuất hiện một ngôi nhà tranh đầy phong tình Phi Châu, dưới mái hiên treo đầy lụa trắng tượng trưng cho sự thuần khiết và hạnh phúc. Chung quanh gian nhà tụ tập mấy trăm người, trong đó đại khái đều mặc áo vải bố, bọn họ đều là cư dân bộ lạc địa phương.

Ngoài ra, còn có một nhóm người quần áo rất tinh tế, khí độ bất phàm, đều từ phương Xa tới tham gia hôn lễ.

Vô luận là cư dân địa phương, hay nhóm người ngoại lai quần áo sang trọng, bọn họ đều hợp thành một vòng tròn, vây quanh gian nhà cỏ kia.

Mà ở trước gian nhà trên bãi cỏ được trải lụa trắng tượng trưng cho sự hạnh phúc, nam tử mặc kiểu áo Tôn Trung Sơn đã ngồi bên cạnh sáu nữ nhân mặc áo cưới.

Giờ khắc này, vô luận là nam nhân mặc kiểu áo Tôn Trung Sơn hay sáu nữ nhân mặc áo cưới, bọn họ đều lộ ra dáng tươi cười hạnh phúc.

Một lão già mặc áo vải bố đang ở cách bọn họ chừng ba thước, vừa theo tiết tấu kỳ quái nhảy múa, vừa hô hô gô gô đó, hẳn mỗi khi kêu lên một tiếng, cư dân chung quanh đều phát ra tiếng ngân nga, thanh âm càng tinh thuần nguyên thủy, làm cho người ta có loại mỹ cảm thiên nhiên.

Bỗng nhiên...

Vị tù trưởng kia chợt ngừng lại, hẳn dang rộng hai tay, ngửa đầu lên trời cao, đang hô lên điều gì.

Cư dân chung quanh cũng bộc phát ra tiếng hô vang thật lớn.

Lúc đó, dưới sự *** lĩnh của vị tù trưởng, nam nhân mặc áo Tôn Trung Sơn và sáu nữ nhân mặc áo cưới đi tới trước cửa phòng nhỏ, trước cửa có hai đồng lửa, nam nhân cởi áo quỳ trước đồng lửa, sau đó vọt người nằm Xuống đồng lửa.

“Chị Lâm, Lý Dật ảnh không có việc gì chứ?”

Ngày hôm nay Hạ Vũ Đình vô cùng mê người, gương mặt nàng lộ nụ cười hạnh phúc, thế nhưng thấy Lý Dật vọt người lên đồng lửa, nàng cũng có chút lo lắng. Lý Dật Xử lý Xong chuyện trong quốc nội, Trần Diêm Vương dựa theo ước định lúc trước, cho Trần Lâm đến bên người Lý Dật.

Lúc này, nguyên Trần Lâm vẻ mặt đang tươi cười hưng phấn, nghe được câu nói lo lắng của Hạ Vũ Đình, tức giận: “Em Vũ Đình, tên vương bát đần muốn kết hôn sáu đại mỹ nữ chúng ta, nếu không cho ăn chút khổ, chẳng phải là quá tiện nghi hử sao?”

“Hay.” Andrew với mái tóc vàng rực cũng đi theo phụ họa, chỉ là ánh mắt nhìn về Lý Dật có chút sợ hãi.

Bởi vì nàng nhớ rất rõ ràng, ngày hôm nay là đúng hẹn một năm giữa nàng với Lý Dật! Lý Dật cố ý chọn hôn lễ trong ngày hôm nay.

Bởi vì vội vàng Xử lý nghiệp vụ của Toàn Cầu Ảnh Nghiệp, hôm qua Lưu Tư Cẩm mới từ Mỹ chạy tới hội họp với mọi người, hiện tại nàng cũng là người Xấu hổ nhất trong sáu nàng, hoàn toàn không còn chút phong phạm của nữ cường nhân, nhưng thật ra có điểm giống hoa cúc khuê nữ mới Xuất giá. Nàng Xác thực mới kết hôn lần đầu tiên, thế nhưng nàng cũng đã sắp được bốn mươi tuổi.

So sánh mà nói, đáng tươi cười trên mặt Anh Hoa nhạt hơn một chút, đương nhiên, đây là so sánh với mọi người mà nói, nếu như so sánh với trước đây, đáng tươi cười chỉ dùng từ sáng lạn để hình dung. Có thể kể từ ngày nàng hiểu chuyện tại tổ chức sát thủ, nàng chưa từng dám nghĩ tới, đời này lại có thể như những cô gái bình thường gả cho người đàn ông mà mình yêu thương.

Mộ Dung Tuyết hôm nay đã trở thành nữ thần âm nhạc được thừa nhận toàn cầu lại không cao quý giống như ngày thường, mà trần ngập vị đạo thanh Xuân hoạt bát, trong tiếng hoan hô của mọi người, nàng bị hai phụ nữ địa phương lôi kéo, bước lên lưng Lý Dật đi qua.

Sau đó năm nàng còn lại cũng học theo hình dạng Mộ Dung Tuyết, lão đảo bước lên lưng Lý Dật đi tới.

“Tiểu Lâm, em nhanh lên một chút, anh sắp bị nóng đến hôn mê.” Khi Trần Lâm là người cuối cùng đạp lên lưng Lý Dật đi qua, Lý Dật nhin không được nói.

Trần Lâm vốn vừa bước được một bước, ngạc nhiên nghe được Lý Dật nói, làm bộ trượt chân, nhất thời phát sinh một tiếng kêu lên.

Biến cố thành linh Xảy ra làm cư dân chung quanh ngẩn ra!

Trong đó một ít cư dân thậm chí quay mặt sang nơi khác, rất sợ nhìn thấy một màn bi kịch.

Khác với bọn họ, những nhân sĩ ngoại lai cũng vẻ mặt bình tĩnh, thậm chí đáng tươi cười trên mặt cũng không giảm nửa phần.

Trong đó một lão nhân da vàng còn cười nhìn lão nhân bên cạnh nói: “Lão Ni à, lão Mỹ các người vì sao không thể yên tĩnh một chút đi? Hai ngày nay hạm đội thứ bảy của các người lại bắt đầu khoe khoang trong hai vực quốc gia của ta, các người có phải không có việc gì kiểm đánh a? Có muốn ta phái người dùng đạn đạo đem hạm hàng của các người oanh đi không?”

Bên cạnh, Trần Phong nhận nhiệm vụ phiên dịch cho Trần Diêm Vương nghe được Trần Diêm Vương nói, vẻ mặt biểu tình quái dị.

“Nhìn cái gì? Phiên dịch cho lão gia hỏa này nghe đi.”

Trong lúc Trần Diêm Vương cùng người nắm quyền Nick của gia tộc Hyde Gus, người đại biểu cho lục quân nước Mỹ đang đấu võ mồm, bên chỗ Lý Dật cũng không hề phát Sinh bị kịch.

Trong một khắc Xuất hiện biến cố, Lý Dật bỗng nhiên Xoay người, một tay chống dưới đất, lưng hướng đồng lửa, một tay ôm Trần Lâm đang bị trượt chân vào trong ngực.

“Oa”

Thấy một màn như vậy, hiện trường lần thứ hai bộc phát ra tiếng gọi ầm ĩ nhiệt liệt. Mà hôn lễ đặc thù đơn giản đến lúc đó cũng kết thúc. Trong sự dẫn dắt của tù trưởng, mọi người đều đi tới hướng lễ đường cách đó không xa, phóng mắt nhìn lại, có nhiều bàn được bày nơi đó, bên trên đều bày thực phẩm đặc sắc của địa phương.

“Trần Lâm, Xem tối nay anh làm sao thu thập em!” Lý Dật đi trong đám người, ngực truyền đến cảm giác nóng bỏng, nhớ tới trò đùa dai của Trần Lâm, nhin không được uy hiếp nói.

Trần Lâm rất không khách khí ưỡn bộ ngực cao chót vót, khiêu khích nói: “Ai sợ ai a! Chẳng lẽ sáu người chúng tôi còn không qua được một mình anh sao?”

Lời của Trần Lâm vừa thốt ra, nguyên Andrew vốn luôn giữ thân như ngọc cũng nhìn Lý Dật nháy mắt, phảng phất như đang nói: “Anh yêu, lời hứa em nhất định sẽ tuân thủ, chỉ cần anh là siêu nhân thì được.”

Mà Hạ Vũ Đình vốn luôn rụt rè, nghe được lời nói trắng trợn của hai người, gương mặt không khỏi đỏ bừng lên, con ngươi mê người, nhu tình như nước, ánh mắt lại như chờ mong, lại hỗn loạn sự sợ hãi nhàn nhạt.

Thấy biểu tình của các cô gái, nguyên Lý Dật nghĩ tối nay trên giường phải hung hăng giáo huấn Trần Lâm chột nhiu mày, vẻ mặt biểu tình như bị kịch, phảng phất như đang nhìn ông trời tố khổ: “Nguyên lai nhiều lão bà, cũng là có chỗ hỏng nha, nhất là phải động phòng hoa chúc chung một ngày.”! ! ! ! ! !

HẾT

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/nghia-hai-hao-tinh-tan-ben-thuong-hai>